

Holy Bible

Aionian Edition®

অসমীয়া বাইবেল

Assamese Bible

AionianBible.org

পৃথিরীৰ সৰ্বপ্রথম পৰিত্ব বাইবেলৰ শান্তিক অনুবাদ
যাৰ প্ৰতিলিপি ও ছপা কৰা ১০০% বিনামূলীয়া
ইয়াক “বেঙুনীয়া বাইবেল” নামেৰেও জনা যায়

Holy Bible Aionian Edition ®

অসমীয়া বাইবেল

Assamese Bible

CC Attribution ShareAlike 4.0, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 2/21/2024

Source copyright: CC Attribution ShareAlike 4.0

Bridge Connectivity Solutions, 2017, 2018

Formatted by Speedata Publisher 4.15.19 (Pro) on 2/25/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

ভূমিকা

অসমীয়া at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 201 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

সূচীপত্র

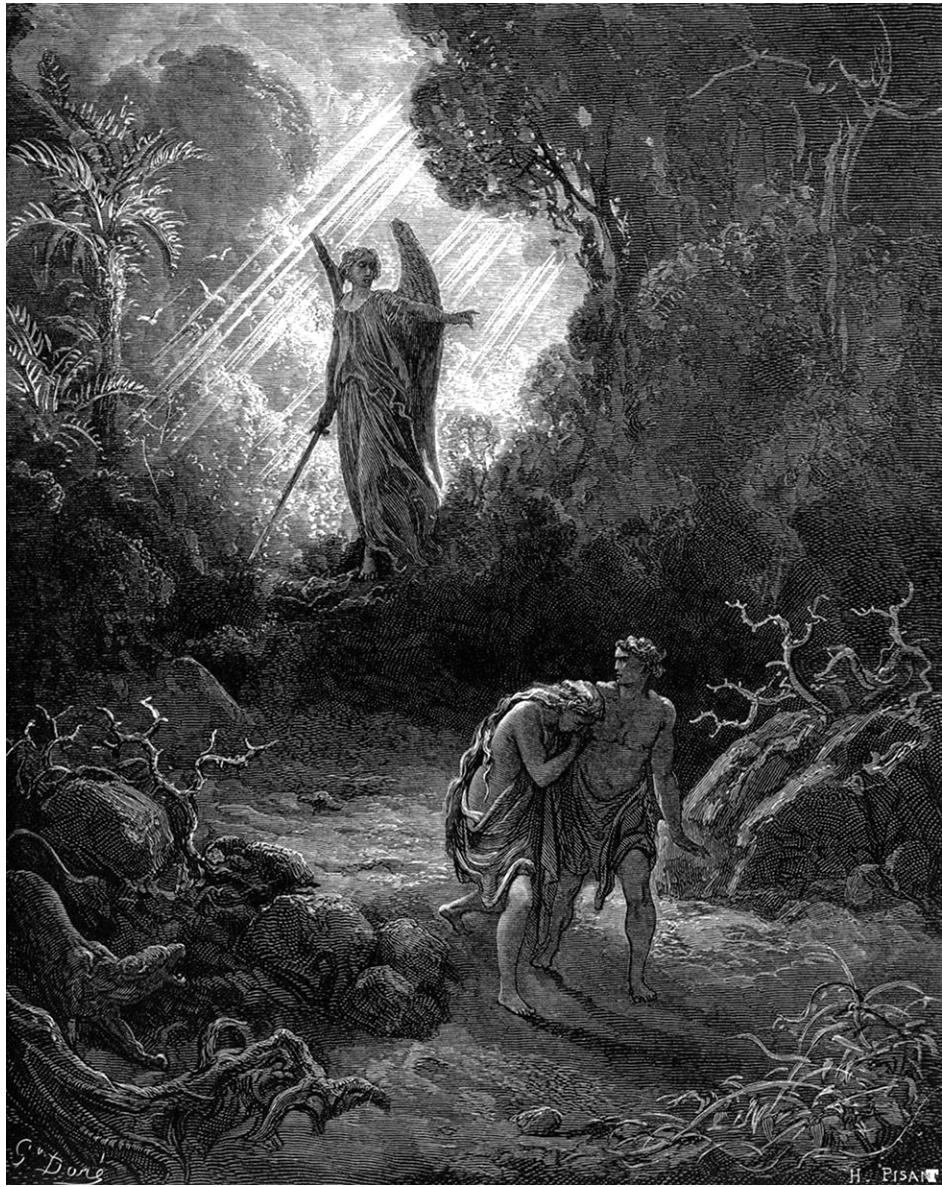
পুরণি নিয়ম

আদিপুস্তক	11
যাত্রাপুস্তক	42
লেবীয় পুস্তক	67
গণনা পুস্তক	85
দ্বিতীয় বিবরণ	110
যোশুয়া	134
বিচারকচরিত	149
বৃথ	165
১ সামুয়েল	168
২ সামুয়েল	188
১ রাজাবলি	205
২ রাজাবলি	225
১ বৎশাবলি	244
২ বৎশাবলি	261
এজরা	282
নেহেমিয়া	288
এঙ্গার	297
যোব	302
সামসঙ্গীত	317
প্রবচন	355
উপদেশক	368
পরম গীত	373
ইসাইয়া	376
যেরেমিয়া	405
বিলাপ-গাথা	439
এজেকিয়েল	442
দানিয়েল	472
হোসেয়া	481
যোয়েল	486
আমোস	488
ওবাদিয়া	492
যোনা	493
মিখা	495
নাহুম	498
হাবাকুক	500
জেফানিয়া	502
হগয়	504
জাখারিয়া	505
মালাখি	510

নতুন নিয়ম

মর্থি	515
মার্ক	535
লুক	548
যোহন	569
পাঁচনি	586
রোমায়া	607
১ করিঞ্চীয়া	616
২ করিঞ্চীয়া	625
গালাতীয়া	631
ইফিটীয়া	635
ফিলিপীয়া	638
কলটীয়া	640
১ থিচলনীকীয়া	642
২ থিচলনীকীয়া	644
১ তীমথিয়	646
২ তীমথিয়	649
তীত	651
ফিলীমন	652
ইব্রী	653
যাকোব	660
১ পিতৰ	663
২ পিতৰ	666
১ যোহন	668
২ যোহন	671
৩ যোহন	672
যিহুদা	673
প্রকাশিত বাক্য	674
পরিশিষ্ট	
পাঠকর সহায়িকা	
শব্দমালা	
মানচিত্ৰ	
ভাগ্য	
ছবি, Doré	

পুরণি নিয়ম

এইদৰে ঈশ্বৰে মানুহক এদন বাৰীৰ পৰা খেদাই দিলো; তাৰ পাছত জীৱন-বৃক্ষৰ ওচৰলৈ যোৱাৰ পথ ৰখিবলৈ,
এদন বাৰীৰ পুবফালে কৰুবসকলক ৰাখিলৈ আৰু চাৰিওফালে ঘূৰি থকা এখন জলন্তময় তৰোৱালকো তাত থলে।

আদিপুস্তক ৩:২৪

ଆଦିପୁଣ୍ଡକ

আদিতে ঈশ্বরে আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিবী সংষ্ঠি কৰিলে। ২ পৃথিবীৰ
আকাৰৰ নাছিল আৰু সম্পূৰ্ণ শূণ্য আছিল; তাৰ ওপৰত আদাৰে চকা
অগাধ জল আছিল আৰু ঈশ্বৰৰ আজাই সেই জলৰ ওপৰত উমাই আছিল।
ও ঈশ্বৰে ক'লে, “পোহৰ হওক,” তেতিয়া পোহৰ হ'ল। ৪ ঈশ্বৰে পোহৰক
অতি উত্তম দেখিলে; তেওঁ আন্দাৰৰ পৰা পোহৰক পৃথক কৰিলে। ৫ পাছত
ঈশ্বৰে পোহৰৰ নাম “দিন” আৰু আন্দাৰৰ নাম “বাতি” হ'ল। এইদৰে
গধুলি হ'ল আৰু পুৱা হোৱাত এক দিন হ'ল। পাছত ঈশ্বৰে পোহৰৰ নাম
দিন, আৰু আন্দাৰৰ নাম বাতি থলে। গধুলি আৰু পুৱা হোৱাত প্ৰথম দিন
হ'ল। ৬ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে ক'লে, “জলৰ মাজত ভাগ হৈ এক বিস্তৃত খালী
অংশ হওক আৰু ই জলৰ দুভাগ কৰক।” ৭ এইদৰে ঈশ্বৰে জলৰ মাজত
এক খালী অংশৰ সৃষ্টি কৰিলে আৰু তলত থকা জল ভাগৰ পৰা ওপৰৰ
জল ভাগক পৃথক কৰিলে; তাতে তেনেদেই হ'ল। ৮ ঈশ্বৰে সেই বিস্তৃত
খালী অংশৰ নাম “আকাশ” বালিলে। গধুলি আৰু পুৱা হ'লত, তেতিয়া দিন
হ'ল। ৯ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে ক'লে, “আকাশৰ তলত থকা জল ভাগ এক
ঠাইত আহি গোটি খাওক আৰু শুকান ভূমি লোলাওক;” তেতিয়া তেনেদেই
হ'ল। ১০ ঈশ্বৰে শুকান ভূমিৰ নাম “হুন” আৰু গোটি থোৱা জল ভাগৰ নাম
“সমুদ্ৰ” হ'ল; তেতিয়া ঈশ্বৰে ইয়াক উত্তম দেখিলে। ১১ ঈশ্বৰে ক'লে,
“ভূমিয়ে ঘাঁ-বন, শস্য উৎপাদনকাৰী উত্তিদ আৰু বীজ পৰা গচ্ছ উৎপন্ন
কৰক; বিভিন্ন ধৰণৰ ভিতৰত গুটি থকা ফুলৰ গচ্ছ স্তুলভাগৰ ওপৰত গজি
উঠক।” তাতে তেনেদেই হ'ল; ১২ ভূমিত ঘাঁ-বন, শস্যদায়ী উত্তিদ
আৰু বীজ থকা গচ্ছ উৎপন্ন হ'ল; বিভিন্ন ধৰণৰ ফুলৰ গচ্ছ হ'ল আৰু ফুলৰ
ভিতৰত গুটি হ'ল। তেতিয়া ঈশ্বৰে এইবোৰ উত্তম দেখিলে। ১৩ গধুলি
আৰু পুৱা হোৱাৰ পাছত তৃতীয় দিন হ'ল। ১৪ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে ক'লে,
“পোহৰ হ'বলৈ আকাশত অনেক জ্যোতিৰো হ'ংক; সেই পোহৰে বাতিৰ
পৰা দিনক পৃথক কৰিব। সেইবোৰ বেলেগ বেলেগ খাতু, দিন আৰু বছৰৰ
চিম বুপে ব্যৱহাৰ হওঁক। ১৫ সেইবোৰে পৃথিবীৰ ওপৰত পোহৰ দিবলৈ
আকাশত প্ৰদীপস্থৰূপ হওঁক।” তেতিয়া তেনেদেই হ'ল। ১৬ ঈশ্বৰে
দিনৰ ওপৰত অধিকাৰ চলাবলৈ এক মহা-জ্যোতি, আৰু বাতিৰ ওপৰত
অধিকাৰ চলাবলৈ তাৰকে এক ক্ষুদ্-জ্যোতি, এই দুই বৃহৎ জ্যোতি আৰু
তাৰাৰেখকো নিৰ্মাণ কৰিলে। ১৭ ঈশ্বৰে সেইবোৰক আকাশৰ মাজত
হাপন কৰিলে যাতে সেইবোৰে পৃথিবীৰ ওপৰত পোহৰ দিয়ে; ১৮ দিন
আৰু বাতিৰ ওপৰত অধিকাৰ চলায় আৰু আন্দাৰৰ পৰা পোহৰক পৃথক
কৰে। তেতিয়া ঈশ্বৰে ইয়াক উত্তম দেখিলে। ১৯ গধুলি আৰু পুৱা হোৱাৰ
পাছত চতুৰ্থ দিন হ'ল। ২০ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে ক'লে, “বংশ বৃক্ষি কৰি তোমালোকে নিজৰ
সংখ্যা বচ্ছাই তোলা আৰু সমুদ্ৰবোৰ পানী পৰিপূৰ্ণ কৰা; পৃথিবীৰ ওপৰত
চৰাইবোৰেও নিজৰ সংখ্যা বৃক্ষি কৰক।” ২৩ গধুলি আৰু পুৱা হোৱাৰ
পাছত পথঞ্চ দিন হ'ল। ২৪ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে ক'লে, “পৃথিবীত বিভিন্ন
ধৰণৰ প্ৰাণী উৎপন্ন হওঁক; ঘৰচায়া পশ, বগাই ফুৰা প্ৰাণী আৰু নানা
বিধ বনৰীয়া জন্তু উৎপন্ন হওঁক।” তাতে তেনেকুৰাই হ'ল। ২৫ ঈশ্বৰে
বিভিন্ন বনৰীয়া জন্তু, বিভিন্ন ঘৰচায়া পশ আৰু মাচিত বগাই ফুৰা বিভিন্ন
প্ৰাণী নিৰ্মাণ কৰিলে। তেতিয়া ঈশ্বৰে এইবোৰ উত্তম দেখিলে। ২৬ তাৰ
পাছত ঈশ্বৰে ক'লে, “আমি নিজৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ দৰে আমাৰ সাদৃশ্যেৰে
মানুহ নিৰ্মাণ কৰোঁক; তেওঁলোকে সমুদ্ৰৰ মাছ, আকাশৰ চৰাই, ঘৰচায়া
পশ, সমুদ্যায় পৃথিবীৰ আৰু পৃথিবীত বগাই ফুৰা প্ৰাণীৰ ওপৰত অধিকাৰ
চলাওঁক।” ২৭ তেতিয়া ঈশ্বৰে নিজৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰে মানুহ সংষ্ঠি কৰিলে;
ঈশ্বৰে নিজৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰে মানুহ সংষ্ঠি কৰিলে; তেওঁ তেওঁলোকক পুৰুষ
আৰু স্তৰী কৰি সংষ্ঠি কৰিলে। ২৮ পাছত ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি

ক'লে, "তোমালোক বহুবৎশ হোৱা; বাঢ়ি বাঢ়ি পৃথিবীখন পৰিপূৰ্ণ কৰা আৰু তাক বশীভূত কৰা; সমুদ্ৰৰ মাছ; আকাশৰ চৰাই, আৰু পৃথিবীৰ ওপৰত বিচৰণ কৰা সকলো প্ৰাণীৰ ওপৰত অধিকাৰ চলোৱা।" ২৯
দেশৰে ক'লে, "চোৱা, গোটেই পৃথিবীৰ ওপৰিভাগত গুটি উৎপন্ন কৰা গছ আৰু ভিতৰত গুটি থাকা সকলো ফলধৰা গছ মই তোমালোকৰ দিলোঁ;
সেয়ে তোমালোকৰ আহাৰ হ'ব। ৩০ সকলো বনৰীয়া জন্তু, আকাশৰ
সকলো চৰাই আৰু মাটিত বগাই ফুৰা সকলো প্ৰাণীৰ আহাৰৰ কাৰণে
সকলো কেচাঁ বন দিলোঁ।" তাতে তেনেকুৰাই হইল। ৩১ পাছত দেশৰে
নিজে নিৰ্মাণ কৰা সকলোকে চালে। সেইবোৰ চাই অতি উত্তম পালে।
গধুলি আৰু পৰা হোৱাৰ পাছত ষষ্ঠি দিন হইল।

এনেদেরা আকাশ-মণ্ডল আবু পৃথিবী নির্মাণ করা হল; আবু উভয়কে
সকলোরে পরিপূর্ণ করা হল। ২ ইতিমধ্যে ঈশ্বরে তেওঁর কাম শেষ
করি সগুম দিনত সেমাল আবু সেইদিনা সকলো কার্য পৰা তেওঁ বিশ্বাম
ল'লে। ৩ ঈশ্বরে সেই সগুম দিনক আশীর্বাদ কৰি পৰিত্ব কৰিলে; কিয়নো
সেইদিনা ঈশ্বরে নিজের সকলো সৃষ্টি কাৰ্য পৰা বিশ্বাম ল'লে। ৪ এয়াই
হেচে আকাশ-মণ্ডল আবু পৃথিবী সৃষ্টিৰ ইতিহাস ঈশ্বর যিহোৱাই যিদিনা
পৃথিবীৰ আৰু আকাশ-মণ্ডল নিৰ্মাণ কৰিলে, সেই কালৰ ঘটনাৰ বিৰোণ
এই। ৫ তেওঁতায় পৃথিবীৰ পথাৰত একো ত্ৰু আদি নাছিল; পথাৰত
কোনো শশ্যদায়ী গচ গজা নাছিল; কিয়নো তেওঁতায় ঈশ্বর যিহোৱাই
পৃথিবীত বৰষুণ বৰঘোৱা নাছিল আবু মাটি চহাৰৰ কাৰণে মানুহো নাছিল।
৬ কিন্তু পৃথিবীৰ পৰা এক ঘন কুৰলী উঠি আহিল আবু গোটেই ভূমি
তিজালে। ৭ ঈশ্বর যিহোৱাই মাটিৰ পৰা ধূলি লৈ মানুহ নিৰ্মাণ কৰিলে
আবু সেই মানুহৰ নাকত ফু দি নিশাস সুমুৰাই দিলে; তাতে মানুহ জীৱন্ত
প্ৰাণী হল। ৮ ঈশ্বর যিহোৱাই পূৰ্বফলে এদনত এখন বাৰী পাতিলে আবু
তাতে তেওঁ নিজে নিৰ্মাণ কৰা মানুহক বাখিৰে। ৯ সেই ঠাইৰ মাটিত
ঈশ্বর যিহোৱাই দেখিবলৈ সুন্দৰ, খাৰলৈকো ভাল এনে সকলো জাতো গচ
উৎপন্ন কৰিলে; বাৰীৰ মাজত তেওঁ জীৱন-বৃক্ষ আবু ভাল বেয়া জ্ঞান
দিওঁতা বৃক্ষকো উৎপন্ন কৰিলে। ১০ সেই বাৰীত পাৰী দিবৰ কাৰণে
এদনৰ পৰা এখন নদী ওলাই আহিল আবু সেই ঠাইৰ পৰাই নদীখন
চাৰিটা উপনৈত ভাগ হৈছিল। ১১ প্ৰথম নৈৰ নাম পীচোন; এই নদীখন
সমুদ্রায় হৰীলা দেশকে যৈৰি বৈ গৈছে; এই দেশত সোণ পোৱা যায়। ১২
সেই দেশৰ সোণ উত্তৰ; তাত গুণগুলু আবু বহুজী মূল্যৱান পথখো পোৱা
যায়। ১৩ দিতীয় নৈৰন্ধন নাম গীহোন। এই নদী কুচ দেশখনক যৈৰি
বৈ গৈছে। ১৪ তৃতীয় নৈৰন্ধন নাম হিন্দেকেল। সেই নদী আচুৰ দেশৰ
পূবদিশে বৈ গৈছে। চতুৰ্থ নদীখনৰ নাম হৈছে ফৰাণ। ১৫ ঈশ্বর যিহোৱাই
মানুহক নি এদন বাৰীত বাখিলে যাতে তেওঁ তাত কাম কৰে আবু তাৰ যত্ত
লয়। ১৬ ঈশ্বর যিহোৱাই মানুহক এই আজা দিলে, “ভূমি বাৰী সকলো
গচৰ ফল স্বচ্ছদে খাৰ পাৰা; ১ কিন্তু ভাল বেয়া জ্ঞান দিওঁতা গচৰ
ফল হ'লে নাখাবা; কিয়নো যি দিনা তুমি তাক খাবা, সেই দিনা আৰশ্যেই
তোমাৰ মৃত্যু হ'ব।” ১৮ তাৰ পাছত ঈশ্বর যিহোৱাই কলে, “মানুহ অকলে
থকা ভাল নহয়; মই তেওঁৰ বাবে এজন উপযুক্ত সহকাৰী নিৰ্মাণ কৰিম।”
১৯ ঈশ্বর যিহোৱাই মাটিৰ পৰা সকলো প্ৰকাৰৰ জীৱ-জন্তু আবু আকাশৰ
চৰাইবোৰ নিৰ্মাণ কৰিলে; তাৰ পাছত তেওঁ সকলো প্ৰাণীকে মানুহৰ
ওচৰলৈ আলিলে; তেওঁ চাৰ বিচাৰলৈ যে মানুহে সেই সকলোৰেৰক
কি নাম দি মাতে। তেওঁ সেই প্ৰাণীৰোৰ যাক যি নামেৰে মাতিলে,
তাৰ নাম সেয়ে হ'ল। ২০ মানুহে সকলো ঘৰচৰীয়া পশু, আকাশৰ চৰাই,
বনবৰীৰ জন্মৰোৰ নাম দিলে; কিন্তু মানুহে নিজৰ কাৰণে সেইবোৰৰ
মাজত উপযুক্ত সহকাৰী নাপালে। ২১ সেয়ে ঈশ্বর যিহোৱাই মানুহলৈ
গভীৰ টোপনি আলিলে; তাতে তেওঁ গভীৰ টোপনি গ'ল। তেওঁতা ঈশ্বৰ
যিহোৱাই তেওঁৰ এডাল কামী-হাড় উলিয়াই সেই ঠাই মঙ্গহৰে পুৰালে।
২২ ঈশ্বৰ যিহোৱাই মানুহৰ পৰা উলিওৱা কামী-হাড়ভালোৰে এগাৰাকী স্তৰ
নিৰ্মাণ কৰি তেওঁক মানুহৰ ওচৰলৈ লৈ আলিলে। ২৩ তেওঁতা মানুহে
ক'লে, “এতিয়া হৈছে, এওঁ মোৰ হাড়োৰা হাড়, মোৰ মঙ্গহৰো মঙ্গহ;
এওঁক 'নৰী' বলি মতা হ'ব; কিয়নো এওঁক নৰী পৰা দোৱা হৈছে।” ২৪

সেইবাবে মানুহে নিজের পিতৃ মাতৃক ত্যাগ করি তেওঁর স্তীর প্রতি আসঙ্গ হ'ব আরু তেওঁলোক দুয়োজন এক দেহ হ'ব। ২৫ সেই সময়ত সেই মানুহ আরু তেওঁর স্তী দুয়োজন বিবস্ত্র আছিল; কিন্তু তাক তেওঁলোকে লাজ বুলি নাজানিছিল।

৩ ঈশ্বর যিহোরাই নির্মাণ করা সকলো বন্য প্রাণীর মাজত সর্প আছিল আটাইতকে টেঙ্গৰ। সেই সপর্ক এদিন নারী গবাক্ষীক ক'লে, “ঈশ্বরে কি সঁচাই ‘তোমালোকে বারীত থকা কোনো গচ্ছৰ ফল নাখাবা’ এইবুলি তোমালোকক ক'লে নে?” ২ নারীয়ে সর্পক ক'লে, “বারীর গচ্ছবোৰ ফল অমি খাব পাৰোঁ; ৩ কিন্তু বারীৰ মাজত থকা গচ্ছ জোপাৰ ফলৰ বিষয়ে ইলে আমাৰ ঈশ্বৰে ক'লে, ‘তোমালোকে তাক নাখাবাও, মুচুণও; তাকে কৰিলে তোমালোকৰ মৃত্যু হ'ব।’” ৪ তেতিয়া সপর্ক নারীক ক'লে, “দৰাচলতে তোমালোকৰ মৃত্যু নহয়। ৫ কিন্তুনো ঈশ্বৰে জানে যে, যিদিনাই তোমালোকে সেই গচ্ছৰ ফল খাবা, সেইদিনাই তোমালোকৰ চৰু মুকলি হ'ব। তাতে তোমালোকে ভাল বেয়া জানোতা হৈ ঈশ্বৰৰ নিচিনা হ'বা।” ৬ নারীগৰাকীয়ে যেতিয়া বুজিলে যে সেই গচ্ছৰ ফল খাবলৈ ভাল হব; ই দেখাতে লোভনীয় আৰু জ্ঞান লাভ কৰা কথাটো মনোমোহা; তেতিয়া নারীগৰাকীয়ে তাৰ পৰা কেইটামান ফল চিঙি খালৈ আৰু লগত থকা তেওঁৰ গিৰিয়ৰকো দিলে; তাতে তেৱে থালে। ৭ তেতিয়া তেওঁলোক দুয়োজনৰ চৰু মুকলি হ'ল। তেওঁলোক যে বিবস্ত্র অৰহাত আছে, এই বিষয়ে বুজি পালে। সেয়ে তেওঁলোক ডিমৰু গচ্ছৰ পাতবোৰ একেলগে জোৰা লগাই নিজৰ কাৰণে কপিং চিলাই ল'লে। ৮ পাছত যেতিয়া সম্বাৰেৰোৰ শীতল বতাহ বলে ধৰিলে, তেতিয়া সেই মানুহ আৰু তেওঁৰ স্তীয়ে বারীৰ মাজত ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ খোজৰ শব্দ শুনিবলৈ পালে আৰু তেওঁৰ সৈতে সাক্ষাৎ নহ'বলৈ গচ্ছবোৰ মাজত লুকালগে। ৯ ঈশ্বৰ যিহোৱাই মানুহক মাতি সুধিলে, “তুমি কত আছা?” ১০ মানুহে ক'লে, “মই বারীত আপোনাৰ শব্দ শুনি মোৰ বিবস্ত্রতাৰ কাৰণে ভয় কৰি লুকাই আছোঁ।” ১১ ঈশ্বৰে ক'লে, “তুমি যে বিবস্ত্র, তাক তোমাক কোনে ক'লে? যি গচ্ছৰ ফল নাখাবা বুলি মই তোমাক নিষেধ কৰিছিলোঁ, তাক তুমি খালৈ নেকি?” ১২ তেতিয়া মানুহে ক'লে, “যি স্ত্ৰী গবাক্ষীক আপুনি মোৰ সঙ্গীনী কৰিবলৈ, তেৱেই মোক সেই গচ্ছৰ ফল দিলে আৰু সেই ফল মই খালোঁ।” ১৩ তেতিয়া ঈশ্বৰ যিহোৱাই সেই নারীক ক'লে, “তুমি এইটো কি কৰিলা?” নারীয়ে ক'লে, “সপর্ক মোক ছলনা কৰি ভুলালৈ আৰু সেয়ে মই তাক খালোঁ।” ১৪ ঈশ্বৰ যিহোৱাই সপর্ক ক'লে, “তোৱ এই কাৰ্যৰ কাৰণে ভূমিৰ সকলো ঘৰটায়া আৰু বনৰীয়া প্রাণীবোৰ মাজত কেৱল তোকে অভিশণু কৰা হ'ল। তই পেটেৰে গতি কৰিবি আৰু তোৱ জীৱনৰ গোটেই কালত ধূলি খাবি। ১৫ মই তোৱ আৰু নারীৰ মাজত, তোৱ বৎশ আৰু নারীৰ বৎশৰে মাজত শক্ততা সংষ্ঠি কৰিব; তেওঁ তোৱ মূৰ শুণি কৰিবি; তেওঁ তোৱ মূৰ শুণি কৰিবি; স্বামীৰ কাৰণে তোমাৰ কামনা হ'ব, কিন্তু তেওঁ তোমাৰ ওপৰত অধিকাৰ চলাব।” ১৭ তেওঁ আদমক ক'লে, “যি গচ্ছৰ ফল খাৰলৈ মই তোমাক নিষেধ কৰিছিলোঁ, তুমি তোমাৰ স্তীৰ কথা শুনি তাক খালা। সেয়ে তোমাৰ কাৰণে ভূমি অভিশণু হৈছে। তুমি গোটেই জীৱন কালত কষ্টৰে পৰিশ্ৰম কৰি তাৰ পৰা খাৰলৈ পাবা।” ১৮ ভূমিয়ে তোমালৈ কাইট আৰু কাইটীয়া বন উৎপন্ন কৰিব আৰু তুমি পথাৰৰ শস্য ভোজন কৰিবা। ১৯ মাটিলৈ উলটি নোয়োৱা পৰ্যন্ত মূৰৰ ঘাম পেলাই তুমি আহাৰ কৰিব লাগিব; কিন্তুনো তোমাক মাটিৰ পৰা লোৱা হৈছিল; তুমি ধূলি মাথোন আৰু পুনৰাবৰ ধূলিলৈকে উলটি যাবা।” ২০ পাছত মানুহে নিজৰ ভার্যাব নাম হোৱা বাধিলো; কিয়নো তেওঁ সকলো জীৱিত লোকৰ মাতৃ। ২১ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আদম আৰু তেওঁৰ ভাৰ্যাক কাৰণে ছালৰ বৰ্ষ্ণ তৈয়াৰ কৰি তেওঁলোকক পিঙাই দিলে। ২২ তাৰ পাছত ঈশ্বৰ যিহোৱাই ক'লে, “চোৱা, ভাল বেয়া জ্ঞান পাই মানুহ আমাৰ এজনৰ নিচিনা হৈ গৈছে। সেয়ে যেতিয়া আমি মানুহক এই অনুমতি দিব নালাগে যেন তেওঁ হাত আগবঢাই জীৱন বৃক্ষৰ ফল পাৰি খাই সদাকাললৈকে জীৱিত হৈ থাকে।” ২৩ এইবুলি কৈ ঈশ্বৰ

যিহোৱাই মাটিৰ পৰা নিৰ্মাণ কৰা মানুহক মাটিত খেতি কৰিবৰ বাবে এদন বাৰীৰ পৰা বাহিৰ কৰিবলৈ। ২৪ এইদৰে ঈশ্বৰে মানুহক এদন বাৰীৰ পৰা খেদাই দিলে; তাৰ পাছত জীৱন-বৃক্ষৰ ওচৰলৈ যোৱাৰ পথ বখিবলৈ, এদন বাৰীৰ পুৰুসকলক কৰুৰসকলক বাখিলে আৰু চাৰিওফালে ঘূৰি থকা এখন জলসন্ময় তৰোৱালকো তাত থলে।

৪ মানুহে তেওঁৰ ভাৰ্যা হোৱাৰ সৈতে একেলগ হোৱাত তেওঁ গৰ্ভৰতী হৈ কয়িনক প্ৰস কৰিবলৈ। তেতিয়া হোই ক'লে, “যিহোৱাৰ সহায়ত মই এটি পুত্ৰ সন্তান পালোঁ।” ২ পাছত তেওঁ পুনৰাব কয়িনৰ ভায়েক হেবেলক প্ৰসৱ কৰিবলৈ। হেবেল এজন মেৰ-ছাগৰ পালক আৰু কয়িন কৃষক হ'ল। ৩ পাছত এটা সময়ত কয়িনৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁৰ ভূমিত উৎপন্ন হোৱা কিছু ফল উৎসৰ্গ কৰিবলৈ; ৪ হেবেলও নিজৰ জাকৰ পৰা প্ৰথমে জগা কেইটামান পশু আৰু সেইবোৰ চাৰিউৎসৰ্গ কৰিবলৈ। যিহোৱাই হেবেলক আৰু তেওঁৰ উৎসৰ্গ গ্ৰহণ কৰিবলৈ; ৫ কিন্তু কয়িনক আৰু তেওঁৰ উৎসৰ্গক হালে গ্ৰহণ নকৰিবলৈ। সেয়ে কয়িনৰ অতিশয় খ'ব উঠিল আৰু তেওঁৰ মুখো কলা পৰি গ'ল। ৬ তেতিয়া যিহোৱাই কয়িনক ক'লে, “কিয় খ'ব কৰিছা আৰু কেলেই বা মুখ ক'লা কৰি আছা? ৭ তুমি যদি ভাল কাম কৰা, তেওঁে জানো তোমাক প্ৰহণ কৰা নহ'ব? কিয় যদি ভাল কাম নকৰা, তেওঁে পাপে তোমাক তাৰ বশ কৰিবলৈ দুৱাৰ মুখত খাপ পাতি থাকে; সেয়ে তুমি তাৰ দমন কৰিব লাগে।” ৮ তাৰ পাছত এদিন খেতি-পথাৰত থকাৰ সময়ত কয়িনে ভায়েক হেবেলৰ লগত কথা কৈ আছিল আৰু তেতিয়া কয়িনে নিজ ভায়েক হেবেল বিৰুদ্ধে উঠি তেওঁক বথ কৰিবলৈ। ৯ তেতিয়া যিহোৱাই কয়িনক সুধিলে, “তোমাৰ ভাই বেলক ক'ত আছে?” কয়িনে ক'লে, “মই নেজানো, মই মোৰ ভাইৰ বৰীয়া নেকি?” ১০ তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, “তুমি কি কৰিলা? তোমাৰ ভাইৰ তেজে ভূমিৰ পৰা মৌলি চিৰিগি মাতিছে। ১১ সেয়ে যি ভূমিয়ে তোমাৰ হাতৰ পৰা তোমাৰ ভাইৰ তেজ গ্ৰহণ কৰিবলৈ কাৰণে মুখ মেলিলে, সেই ভূমিৰ পৰাহি তুমি অভিশণু হ'লা। ১২ এতিয়াৰে পৰা ভূমি ভূমিত খেতি কৰিলেও ভূমিৰ পৰা উৎপাদিত বহু শস্য তুমি নাপাব। তুমি পথ্যবীত পলবীয়া আৰু থানথিত নোহোৱা হ'বা।” ১৩ তেতিয়া কয়িনে যিহোৱাক ক'লে, “এই শাস্তি মোৰ বাবে অসহযোগ। ১৪ আজি আপুনি মোক ভূমিৰ পৰা দেখি পঠালে; মই আপোনাৰ সমুখৰ পৰা লুকাই থকিব লগা হ'ব; এই পথ্যবীত পলবীয়া হৈ মই যেতিয়া ঘূৰি ফুৰিব লগা হ'ব, তেতিয়া যেয়ে মোক পাব তেৱে মোক বধ কৰিব।” ১৫ তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “তেনেহলে যি কোনোৱে তোমাক বধ কৰিব, তেওঁৰ ওপৰত সাতগুণ প্ৰতিশোধ লোৱা হ'ব।” তাৰ পাছত যিহোৱাই কয়িনৰ বাবে এনে এটা চিন দিলে যেন কোনো তেওঁক পাই বধ নকৰে। ১৬ তাৰ পাছত কয়িনে যিহোৱাৰ সমুখৰ পৰা লোলাই গৈ, এদনৰ পূৰ্ব দিশে থকা নোদ দেশত বাস কৰিবলৈ। ১৭ কয়িনে তেওঁৰ ভাৰ্যাৰ সৈতে একেলগ হোৱাত, তেওঁ গৰ্ভৰতী হৈ হনোক প্ৰস কৰিবলৈ; কয়িনে এখন নগৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আৰু পুত্ৰৰ নাম অনুসূৰে সেই নগৰখনৰ নাম হনোক বাখিলে। ১৮ হনোকৰ পুত্ৰেক নাম সৈব, দৈবদৰ পুত্ৰেক নাম মহৰায়েল, মহৰায়েলৰ পুত্ৰেক নাম মথায়েল, মথায়েলৰ পুত্ৰেক নাম মথায়েল, মথায়েলৰ পুত্ৰেক নাম মথায়েল, মথায়েলৰ পুত্ৰেক নাম মথায়েল। ১৯ লেমকৰ দুঁগৰাকী ভাৰ্যা আছিল। এগৰাকীৰ নাম আদা আৰু আনগৰাকীৰ নাম চিহ্ন। ২০ আদাৰ গৰ্ভত যাবলৈ জন্ম হ'ল; তমুচু বাস কৰি পশুপালন কৰা লোকসকলৰ তেওঁ পূৰ্বুৰুষ আছিল। ২১ তেওঁৰ ভাৰ্যাৰ ক'লে, “ঐ আদা আৰু চিহ্ন, তোমালোকে মোৰ কথা শুনি কৰিব।” ২২ চিহ্নৰ গৰ্ভত তুবল-কয়িনৰ জন্ম হ'ল; তেওঁ পিলত আৰু লোৱাৰ নামাবিধি অন্ত গঢ়েতা আছিল; সেই তুবল-কয়িনৰ নাম নামেৰে এজনী ভনীয়েক আছিল। ২৩ লেমকে তেওঁৰ দুই ভাৰ্যাক ক'লে, “ঐ আদা আৰু চিহ্ন, তোমালোকে মোৰ কথা শুনি কৰিব।” ২৪ কয়িনে অৱশ্যেই লেমকৰ প্ৰতিশোধ হ'ব সাতগুণ হয়, তেন্তে অৱশ্যেই লেমকৰ প্ৰতিশোধ হ'ব সাতগুণ হয়।” ২৫ পাছত আদমে পুনৰাব তেওঁৰ ভাৰ্যাৰ সৈতে একেলগ হোৱাত, তেওঁৰ পুনৰ এটি পুত্ৰ সন্তান জন্ম হ'ল। হোই সেই সন্তানৰ নাম চেথ বাখিলে আৰু ক'লে,

“কযিনে হেবলক বধ কৰাৰ কাৰণে ঈশ্বৰে মোক হেবলৰ সলানি পুনৰ এটি সস্তান দিলৈ।” ২৬ পাছত চেথৰো এটি পুত্ৰ জন্মল। তেওঁ তেওঁৰ নাম ইনোচ বাখিলে। সেই সময়ৰ পৰা লোকসকলে যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰাথমন আদি কৰিবলৈ আৰু স্বীকৃত কৰিলৈ।

৫ এয়া হৈছে আদমৰ বংশৰ বিৱৰণ। মানুহ সৃষ্টি কৰাৰ দিনা, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক নিজৰ সাদৃশ্যেৰে সৃষ্টি কৰিলৈ; ২ তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰি সৃষ্টি কৰিলৈ, সৃষ্টিৰ সময়ত তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি “মানুহ” নাম দিলৈ। ৩ ওশে ত্ৰিশ বছৰ বয়সত নিজৰ সাদৃশ্যেৰে আদমৰ এটি পুত্ৰ জন্মল আৰু তেওঁৰ নাম চেথ বাখিলে। ৪ চেথৰ জন্মৰ পাছত আদম আঠশ বছৰ বছৰ জীয়াই থাকিল। ইতিমধ্যে তেওঁৰ আৰু পুত্ৰকে জীয়েকৰ জন্ম হ'ল। ৫ সৰ্বৰ্মুঠ ন শ ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত আদমৰ মৃত্যু হ'ল। ৬ চেথৰ যেতিয়া এশ পাঁচ বছৰ বয়স হ'ল, তেওঁয়া তেওঁৰ পুত্ৰ ইনোচৰ জন্ম হ'ল। ৭ ইনোচৰ জন্মৰ পাছত চেথ আঠ শ সাত শ সাত বছৰ কাল জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আৰু পুত্ৰকে জীয়েকৰ জন্ম হ'ল। ৮ মুঠ ন শ বাৰ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত চেথৰ মৃত্যু হ'ল। ৯ ইনোচৰ নৰবই বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰকে কৈনোন জন্মল। ১০ কৈনোনৰ জন্মৰ পাছত ইনোচ আঠ শ পোকৰ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ পুনৰ পুত্ৰকে জীয়েকৰ জন্মল। ১১ সৰ্বৰ্মুঠ ন শ পাঁচ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত ইনোচৰ মৃত্যু হ'ল। ১২ কৈনোনৰ স্বত্ব বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰকে মহললৈল জন্মল। ১৩ মহললৈলৰ জন্মৰ পাছত কৈনোন আঠ শ চলিশ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আন আন পুত্ৰকে জীয়েকৰ জন্মল। ১৪ সৰ্বৰ্মুঠ ন শ দহ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত কৈনোনৰ মৃত্যু হ'ল। ১৫ মহললৈলৰ পয়ষষ্ঠি বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰ যেৰেদ জন্মল। ১৬ যেৰেদৰ জন্মৰ পাছত মহললৈল আঠশ ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ পুনৰ পুত্ৰকে জীয়েকৰ জন্মল। ১৭ সৰ্বৰ্মুঠ আঠ শ পঞ্চাশনৰেৰ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত কৈনোক জন্মল। ১৮ যেৰেদৰ এশ বায়ষষ্ঠি বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰকে হনোক জন্মল। ১৯ হনোকৰ জন্মৰ পাছত যেৰেদ আঠ শ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ পুনৰ পুত্ৰকে জীয়েকৰ জন্মল। ২০ সৰ্বৰ্মুঠ ন শ বায়ষষ্ঠি বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত যেৰেদৰ মৃত্যু হ'ল। ২১ হনোকৰ পয়ষষ্ঠি বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰকে মথুচেলহ জন্মল। ২২ মথুচেলহৰ জন্মৰ পাছত তিনি শ বছৰ পৰ্যন্ত ঈশ্বৰৰ লগত হনোকৰ অহা-যোৱাৰ সম্বন্ধ আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ পুনৰ পুত্ৰকে জীয়েকৰ জন্মল। ২৩ হনোক সৰ্বৰ্মুঠ তিনি শ পয়ষষ্ঠি বছৰ কাল আছিল। ২৪ তাৰ পাছত তেওঁক পুৰু দেখা নগাল; ঈশ্বৰৰ লগত অহা-যোৱাৰ সম্বন্ধ আছিল বাবেই ঈশ্বৰে তেওঁক লৈ গাল। ২৫ মথুচেলহৰ এশ সাতশী বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰকে লেমক জন্মল। ২৬ লেমকৰ জন্মৰ পাছত মথুচেলহ সাতশ বিৰাশী বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আৰু পুত্ৰকে জীয়েকৰ জন্মল। ২৭ সৰ্বৰ্মুঠ ন শ উন্সতৰ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত মথুচেলহৰ মৃত্যু হ'ল। ২৮ লেমকৰ এশ বিৰাশী বছৰ বয়সত এটি পুত্ৰ জন্মল; ২৯ তেওঁ ক'লে, যিহোৱাই তৃতীম শাও দিয়াৰ কাৰণে আমি যি পৰিশ্ৰম আৰু হাততৰে কঢ়ি কৰিব লাগে, তাৰ মাজতো আমাক এই ল'ৰায়েই শাস্তন দিব।” এই বুলি কৈ তেওঁ তেওঁৰ নাম নোহৰ বাখিলে। ৩০ নোহৰ জন্মৰ পাছত লেমক পাঁচ শ পঞ্চাশনৰেৰ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ পুনৰ পুত্ৰকে আৰু জীয়েকৰ জন্মল। ৩১ সৰ্বৰ্মুঠ সাত শ সাতসতৰ বছৰ জীয়াই থকাৰ পাছত লেমকৰ মৃত্যু হ'ল। ৩২ নোহৰ পাঁচ শ বছৰ জীয়াই থকাত তেওঁৰ চেম, হাম আৰু যেৰেৎ এই তিনিজন পুত্ৰৰ জন্ম হ'ল।

৬ এইদৰে পৃথিবীত মানুহৰ সংখ্যা বাঢ়িবলৈ ধৰিলৈ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত অনেক কন্যা সস্তানৰো জন্ম হ'ল। ২ ঈশ্বৰৰ সস্তানসকলে মানুহৰ এই যুৱতীবোৱক বৃপৰতী দেখিলৈ আৰু সেয়ে, তেওঁলোকৰ যিয়ে যাকে পছন্দ কৰে, তেওঁ তাইকে বিয়া কৰাই ল'লৈ। ৩ এই অবস্থা দেখি যিহোৱাই ক'লে, “মোৰ আভাই চিৰকাললৈকে মানুহত থাকি অধিকাৰ নচলাব; কিয়নো মানুহ বৰ্জনমাসেৰে গঢ়িত মাত্ৰ। তেওঁলোক এশ বিশ বছৰ জীয়াই থাকিব।” ৪ সেইকালত আৰু পৰৱৰ্তীকালত পৃথিবীত নাফিলসকল আছিল। তেওঁলোক আছিল ঈশ্বৰৰ সস্তান সকলৰ লগত

মানুহৰ যুৱতীবোৱক মিলনৰ ফলত জন্ম পোৱা সস্তান। নাফিলসকল পুৰনাকলৰ মহাবলী পুৰুষবূপে বিখ্যাত আছিল। ৫ যিহোৱাই দেখিলৈ যে, পৃথিবীত মানুহৰ দুষ্টতা অধিককৈ বৃদ্ধি পাইছে আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ সকলো ভাৰ-চিষ্ঠা সকলোৰ সময়তে কেৰল মন্দতাৰ ফালে যায়। ৬ পৃথিবীত মানুহ সৃষ্টি কৰি যিহোৱাৰ দুঃখিত হ'ল আৰু অস্তৰত বেজাৰ পালে। ৭ সেয়ে যিহোৱাই ক'লে, “মই নিজে সৃষ্টি কৰা মানুহক পৃথিবীৰ পৰা উচ্ছ্঵ল কৰিম; মানুহৰ লগতে সকলো ডাঙৰ জীৱ-জন্ম, বগাই ফুৰা প্রাণী আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰ লুণ কৰিম; কিয়নো এই সকলোকে সৃষ্টি কৰি মই দুই দুশ পাইছো।” ৮ কিন্তু নোহৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ অনুগ্ৰহৰ দৃষ্টি আছিল। ৯ এয়া হৈছে নোহৰ বিৱৰণ। নোহৰ এজন ধাৰ্মিক লোক আছিল। সেই সময়ৰ লোকসকলৰ মাজত তেৱেই সিদ্ধ আছিল; ঈশ্বৰৰ লগত নোহে সম্পৰ্ক বাধি চলিছিল। ১০ চেম, হাম আৰু যেৰেৎ নামৰ নোহৰ তিনিজন পুত্ৰ আছিল। ১১ সেই কালত ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত গোটেই পৃথিবীৰ দুৰীতি আৰু হিংসাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ পৰিছিল। ১২ ঈশ্বৰৰ পৃথিবীলৈ দৃষ্টিপাত কৰি দেখিলৈ যে, পৃথিবী প্ৰতিটাৰে পূৰ্ণ হৈছে, কিয়নো পৃথিবীৰ সকলো প্রাণীয়ে দুনীতিৰ পথত চলিবলৈ ধৰিলে। ১৩ ঈশ্বৰে নোহৰ ক'লে, “মই দেখা পাইছো যে, সমগ্ৰ মানবজাতিকে ধৰংস কৰাৰ সময় হ'ল; কিয়নো তেওঁলোকে ক্ৰোধ আৰু হিংসাৰে পৃথিবীৰ পৰিপূৰ্ণ কৰিব।” মানুহৰ লগতে মই পৃথিবীৰ সকলোকে ধৰংস কৰিম। ১৪ ত্ৰাম নিজৰ কাৰণে গোফৰ কাঠেৰে এখন জাহাজ নিৰ্মাণ কৰা। তাৰ ভিতৰত কিছুমান কোঠালি থাকিব আৰু সেই জাহাজৰ ভিতৰে বাহিৰে শিলাজত্ৰৈৰে লিপি দিবা। ১৫ জাহাজখন তুমি এইদৰে নিৰ্মাণ কৰিবা: দীঘলে তিনিশ হাত, পথালিয়ে পৰাপৰ হাত আৰু তাৰ উচ্চতা হ'ব ত্ৰিশ হাত। ১৬ জাহাজখনত এখন চালি বনাৰা আৰু চালৰ পৰা তললৈ একহাত পৰ্যন্ত খিড়িকি কৰিবা আৰু জাহাজৰ কাষত দুৱাৰ বাখিবা; প্ৰথম, দিতীয় আৰু তৃতীয় এমে তিনি তলাটকে তাক নিৰ্মাণ কৰিবা; ১৭ আৰু চোৱা, মই পৃথিবীত এনে এক বন্যা অনিম, তাতে আকাশৰ তলত শাস-প্ৰশংসন লৈ জীয়াই থকা সকলো প্রাণীয়েই ধৰংস হৈ যাব। তেওঁয়া পৃথিবীত থকা সকলো প্রাণীৰ মৃত্যু হ'ব। ১৮ কিন্তু মই তোমাৰ লগত মোৰ ব্যৱহাৰ স্থাপন কৰিম; তুমি গৈ জাহাজত উঠিবা আৰু তোমাৰ লগত তোমাৰ পুত্ৰসকল, তোমাৰ ভাৰ্যা আৰু তোমাৰ পো-বোৱাৰিসকল থাকিব। ১৯ তোমাৰ লগত জীয়াই বাখিবলৈ প্রত্যেক পৰামৰ্শ পৰামৰ্শ মতা মাইকী এয়োৰকে জাহাজত তুলিবা। ২০ বিধে বিধে চৰাই, বিধে বিধে পশ, আৰু বিধে বিধে মাটিত বগাই ফুৰা সকলোৰে এয়োৰ এয়োৰকে তোমাৰ ওচৰলৈ আহিৰ। তুমি সিহতক জীয়াই বাখিবা। ২১ তুমি সকলোবিধিৰ খোৱা-বন্ধ গোটাই থ'বা। সেইবোৰ তোমাৰ আৰু সিহতক বাবে আহাৰ হ'ব।” ২২ তেওঁয়া নোহে সেই দৰেই কৰিলে; ঈশ্বৰে আজ্ঞা দিয়াৰ দৰেই তেওঁ সকলোকে কৰিলে।

৭ তাৰ পাছত যিহোৱাই নোহক ক'লে, “তুমি আৰু তোমাৰ পৰিয়ালৰ সকলোৰে জাহাজত উঠিগৈ, কিয়নো মোৰ দৃষ্টিত এই কালৰ লোকসকলৰ মাজত কেৰল তুমিয়েই ধাৰ্মিক হৈ আছা। ২ তুমি তোমাৰ লগত প্ৰতিবিধ শুচি পশুৰ মতা মাইকী এয়োৰকে জাহাজত তুলিবা। ৩ আকাশত পুত্ৰ মতা মাইকী এয়োৰ কৈ আনিবা। ৪ আকাশত উৰিফুৰো চৰাইবোৰে মতা মাইকী সাতোটা সাতোটা আৰু অশুচি পশুৰ মতা মাইকী এয়োৰকে জাহাজত তুলিবা। ৫ পৃথিবীত প্ৰতিবিধ শুচি পশুৰ মতা মাইকী সাতোটা সাতোটা আৰু অশুচি পশুৰ মতা মাইকী এয়োৰকে জাহাজত তুলিবা। ৬ পৃথিবীত জলপ্ৰাৰণ হোৱাৰ সময়ত নোহৰ বয়স আছিল ছশ বছৰ। ৭ জলপ্ৰাৰণৰ পৰা বক্ষা পাৰব কাৰণে নোহ, তেওঁ তেওঁৰ ভাৰ্যা, তেওঁ তেওঁৰ পুত্ৰসকল আৰু তেওঁলোকৰ ভাৰ্যাসকল জাহাজত উঠিল। ৮ শুচি আৰু অশুচি পশুৰ যোৰ কৈ আহিল আৰু ঈশ্বৰে আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে সেইবোৰ জাহাজত উঠিল। ৯ মতা মাইকী মোৰ যোৰকে নোহৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ঈশ্বৰে আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে সেইবোৰ জাহাজত উঠিল। ১০ সাত দিনৰ পাছত মই দিনে-ৰাতিয়ে চলিশ দিনলৈকে পৃথিবীৰ ওপৰত বৰষণ বৰষাম আৰু মই সৃষ্টি কৰা সকলোৰেৰ জীৱকুলকে পৃথিবীৰ পৰা উচ্ছ্বল কৰিম।” ৫ যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসূৰে নোহে সকলোকে কৰিলে। ৬ পৃথিবীত জলপ্ৰাৰণ হোৱাৰ সময়ত নোহৰ বয়স আছিল ছশ বছৰ। ৭ জলপ্ৰাৰণৰ পৰা বক্ষা পাৰব কাৰণে নোহ, তেওঁ তেওঁৰ ভাৰ্যা, তেওঁ তেওঁৰ পুত্ৰসকল আৰু তেওঁলোকৰ ভাৰ্যাসকল জাহাজত উঠিল। ৮ শুচি আৰু অশুচি পশুৰ যোৰ কৈ আহিল আৰু ঈশ্বৰে আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে সেইবোৰ জাহাজত উঠিল। ৯ মতা মাইকী যোৰ যোৰকে নোহৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ঈশ্বৰে আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে সেইবোৰ জাহাজত উঠিল। ১০ সাত দিনৰ পাছত পৃথিবীত জল-প্ৰাবন হ'বলৈ ধৰিলে। ১১ নোহৰ বয়স যেতো চশ বছৰ হৈছিল, সেই বছৰ দিতীয় মাহৰ সোঁতৰ দিনৰ দিনা তৃগতস্তুৰ সকলো ভুমুক ফুটি পানী ওলাবলৈ

ধরিলে আবু আকাশৰ খিড়িকিবোৰ মুকলি হ'ল। ১২ চল্লিশ দিন আবু চল্লিশ
ৰাতি পৃথিবীত বৰষুণ হ'ল। ১৩ যি দিনা বৰষুণ পৰিবলৈ আৰস্ত কৰিলে,
সেই দিনা নোহ, তেওঁৰ ভাৰ্যা, তেওঁ তিনিজন পুত্ৰ চেম, হাম, যেফৎ আবু
তিনিগৰাকী পুত্ৰ-বোৱাৰী জাহাজত গৈ উঠিল। ১৪ তেওঁলোকৰ লগত বিধে
বিধে সকলো বৰোৱায় পশ আবু ঘৰচীয়া পশ, বিধে বিধে মাটিত বগাই
ফুৰা সকলো প্ৰাণী আবু সকলো বিধ চৰাই চিৰিকটি ও উঠিল। ১৫ শাস-
প্ৰশাস লৈ জীয়াই থকা সকলো প্ৰাণী এযোৰ এযোৰকৈ নোহৰ ওচৰলৈ
আহি জাহাজত সোমাল। ১৬ ঈশ্বৰে তেওঁক যেনেদেৰে আজ্ঞা দিছিল, সেই
অনুসাৰে সকলো প্ৰাণীৰে মতা আবু মাইকৰী জাহাজত সোমালগৈ; তাৰ
পাহত যিহোৱাই জাহাজৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰিব দিলে। ১৭ তাৰ পাহত চল্লিশ
দিনলৈকে পৃথিবীৰ ওপৰত জলপ্লাৱনৰ পানী বাঢ়ি যাবলৈ ধৰিলে, পানী
বাঢ়ি যোৱাত জাহাজখন মাটিৰ পৰা দাং খাই পানীত ওপন্তি উঠিল। ১৮
পৃথিবীৰ ওপৰত পানী বাঢ়ি বাঢ়ি গৈ থাকিল আবু সেঁত প্ৰৱলৰূপে প্ৰাৰিত
হোৱাত জাহাজখন পানীত ওপন্তিৰ লগতে ধৰিলে। ১৯ পৃথিবীৰ ওপৰত পানী
কেৰেল বাঢ়িয়েই থাকিল; সন্মুদ্রয় আকাশৰ তলত থকা সকলো ওখ ওখ
পৰ্বত ডুব গ'ল। ২০ পাহাৰ-পৰ্বতৰোৰ ডুব গৈ পোন্দৰ হাত ওপৰলৈকে
পানী উঠিল। ২১ পৃথিবীৰ ওপৰত থকা সকলো জীৱিত প্ৰাণীৰে মৃত্যু হ'ল।
চৰাই-চিৰিকতি, ঘৰচীয়া আবু বনৰীয়া পশ, মাটিৰ ওপৰত জাক পাতি
ঘূৰি ফুৰা কৌট-পতঙ্গ আৰু সকলো মানুহেৰে মৃত্যু হ'ল। ২২ শুকন মাটিৰ
ওপৰত থকা সকলো প্ৰাণীৰে অৰ্থাৎ শাস-প্ৰশাস লৈ জীয়াই থকা আটাই
প্ৰাণীৰে মৃত্যু হ'ল। ২৩ এইদৰে পৃথিবীৰ ওপৰি তাগত থকা সকলো
প্ৰাণীকে নিঃশেষ কৰা হ'ল - মানুহকে আদি কৰি ডাঙৰ ডাঙৰ পশ, বগাই
ফুৰা প্ৰাণী আবু আকাশৰ চৰাইহোৱক উচ্ছৱ কৰা হ'ল; কেৰেল নোহ আবু
তেওঁৰ লগত যি সকল জাহাজত থাকিল সেইসকলহে জীয়াই থাকিল। ২৪
এইদৰে পৃথিবীৰ ওপৰত এশ পঞ্চাশ দিনলৈকে জলপ্লাৱন হৈ আছিল।

B পাহত ঈশ্বৰে নোহ আবু তেওঁৰ লগত জাহাজত থকা পশ আদি
সকলো প্ৰাণীকে সুৰিৰিলৈ; তেওঁ পৃথিবীৰ ওপৰেনি বতাহ বোৱালৈ
আবু তাতে পানী কমিলৈ ধৰিলে। ২ ভূগূঢ়ৰ জলৰ ভূমিকৰোৰ আবু
আকাশৰ খিড়িকিবোৰ বন্ধ হৈ গ'ল; আকাশৰ পৰা বৰষুণ পৰিবলৈ
এৰিলে। ৩ পৃথিবীৰ ওপৰৰ পানী ক্ৰমায়ে কমিলৈ ধৰিলে আবু এশ
পঞ্চাশ দিমৰ মূৰত পানী অনেক কমিল। ৪ সেই বছৰৰ সমগ্ৰ মাহৰ
সেঁতৰ দিনৰ দিনা জাহাজখন অৱাৰ্ট পৰ্বতশৈলৰ ওপৰত গৈ লাগি
ৰ'ল। ৫ তাৰ পাছতো পানী ক্ৰমে কমি গৈ থাকিল আবু দশম মাহৰ
প্ৰথম দিনা পৰ্বতশৈলৰ টিংবোৰে দেখা গ'ল। ৬ তাৰ পাহত চল্লিশ
দিন পাৰ হোৱাত নোহে নিজে সজা জাহাজৰ খিড়িকিখন মেলিলে। ৭
তেওঁ এটি ঢোৰা কাউৰী বাহিৰলৈ উডুৱাই পঠালে। পৃথিবীৰ পৰা পানী
নুগুৰা পৰ্যন্ত কাউৰীজনীয়ে অহা-যোৱা কৰি উড়ি ফুৰিছিল। ৮ তাৰ
পাহত পৃথিবীৰ পৰা পানী শুকাল নে নাই, তাক জালিবৰ কাৰণে তেওঁ এটা
কপো বাহিৰলৈ উডুৱাই পঠালে। ৯ কিন্তু তেওঁয়া গোটেই পৃথিবীত
পানী আছিল আবু সেয়ে কপোজনীয়ে নিজৰ ভৱি থাৰলৈ ঠাই বিচাৰি
নাপাই জাহাজলৈ নোহৰ ওচৰলৈ উভাটি আছিল। তেওঁয়া নোহে হাত মেলি
তাক ধৰি জাহাজত নিজৰ ওচৰলৈ সন্মুৱাই আনিলে। ১০ তাৰ পাহত
তেওঁ আবু সাত দিন অপেক্ষা কৰি পুনৰ সেই কপোজনীক জাহাজৰ পৰা
উডুৱাই পঠালে; কিন্তু এইবাৰ তাই আবু তেওঁৰ ওচৰলৈ পুনৰ উভাটি
আছিল আবু তাইৰ ঠিক্ট এইমাত্ৰ চিপি অনা জিতগুচ্ছ নতুন পাত এখিলা
আছিল; তেওঁয়া নোহে বুজি পালে যে, পৃথিবীৰ ওপৰৰ পৰা পানী কমি
গৈছে। ১২ নোহে আবু সাত দিন অপেক্ষা কৰি পুনৰ সেই কপোজনীক
উডুৱাই পঠালে; কিন্তু এইবাৰ তাই আবু তেওঁৰ ওচৰলৈ পুনৰ উভাটি
নাহিল। ১৩ নোহৰ বয়স তেওঁয়া ছশ এক বছৰ। সেই বছৰৰ প্ৰথম মাহৰ
প্ৰথম দিনৰ পৰা পৃথিবীৰ পানী শুকালৈ ধৰিলে; তেওঁয়া নোহে জাহাজৰ
দুৱাৰখন মেলি বাহিৰলৈ চাই দেখিলে যে, ভূমিৰ ওপৰৰ পানী শুকাই
গৈছে। ১৪ দিতোৱা মাহৰ সাতাইশ দিনৰ ভিতৰত পৃথিবী একেবাৰে শুকাই
গ'ল। ১৫ তেওঁয়া ঈশ্বৰে নোহক ক'লে, ১৬ “তুমি তোমাৰ ভাৰ্যা, পুত্ৰ আবু
বোৱাৰীসকলক লগত লৈ, জাহাজৰ পৰা লোলা যোৱা। ১৭ তোমাৰ লগত

চৰাই, ঘৰচীয়া পশ আবু মাটিত বগাই ফুৰা উৰগ আদি কৰি সকলো
জীৱিত প্ৰাণীকে জাহাজৰ পৰা উলিয়াই আনা; সেইবোৰে পৃথিবীত সিঁহতৰ
বংশ বৃদ্ধি কৰক আবু বৰ্হবংশ হৈ সংখ্যাত বাঢ়ি যাওক” ১৮ তেওঁয়া
নোহে তেওঁৰ ভাৰ্যা, তেওঁৰ পুত্ৰ আবু বোৱাৰীসকলৰ সৈতে জাহাজৰ
বাহিৰলৈ লোলাই আছিল। ১৯ পৃথিবীত ঘূৰি-ফুৰা সকলো জীৱিত প্ৰাণী,
সকলো বাঢ়ি ফুৰা জীৱ, পশ-পক্ষী ও নিজৰ জাতি অনুসাৰে জাহাজৰ পৰা
লোলাই আছিল। ২০ তাৰ পাহত নোহে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞ-বেদি
নিম্নাণ কৰিলে; তেওঁ কিছুমান শুচি পশ আবু পক্ষী লৈ সেই বেদীৰ ওপৰত
হোম-বলি উৎসৱ কৰিলে। ২১ যিহোৱাই সেই হোম-বলিৰ সুৱাগত সন্তোষ
পাই নিজৰ মনেতে ক'লে, “সুৰু কালৰে পৰা মানুহৰ মন মন্দতাৰ ফালে
ঢাল খোৱা; কিন্তু মই মানুহৰ কাৰণে ভূমিক আবু কেতিয়াও শাৰ ও নিদিঙঁ;
সেয়ে, মই যি দৰে কৰিলোঁ, পুনৰায় সেইদেৰে সকলো প্ৰাণীক ধৰণ
নকৰোঁ। ২২ যিমান দিনলৈকে এই পৃথিবীৰ থাকিব, সিমান দিন শস্য বোৱা
আবু শস্য দোৱাৰ সময় থাকিব; সিমান দিন শীতকাল আবু গ্ৰীষ্মকাল,
গৰম আবু ঠাণ্ডা, দিন আবু বাতি এইবোৰ চলি থাকিব।”

D ঈশ্বৰে নোহ আবু তেওঁৰ পৃথিবীক বৰ্ষাক আশীৰ্বাদ কৰি ক'লে,
“তোমালোক বৰ্হবংশ হৈ বাঢ়ি বাঢ়ি পৃথিবীখন পৰিপূৰ্ণ কৰা। ২
পৃথিবীৰ সকলো জীৱ-জৰু, আকাশৰ চৰাই, মাটিত বগাই ফুৰা সকলোৰেৰ
প্ৰাণী আবু সন্মুদ্ৰ সকলো মাছে তোমালোক ভয় কৰিব; সেইবোৰ
তোমালোকৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছে। ৩ সকলো চলা-ফুৰা কৰা
প্ৰাণীয়েই তোমালোকৰ আহাৰ হ'ব; যি দৰে তোমালোকক সকলো
সেউজীয়া শস্য আদি আহাৰ হিচাবে দিলোঁ, তেনেদেৰে এতিয়া মই এই
সকলোৰেৰ তোমালোকক দিলোঁ। ৪ কিন্তু প্ৰাণে সৈতে অৰ্থাৎ তেজেৰে
সৈতে তোমালোকে মঙ্গল নাথৰা। ৫ কিন্তু তোমালোকক যদি কোনোবাই
বধ কৰে, তোমালোকৰ সেই তেজৰ কাৰণে, যি তেজত তোমালোকৰ
প্ৰাণ আছে তাৰ প্ৰতিকাৰ মই অৱৰ্যাই সাধিব; সেয়ে পশুৰেই হওঁক বা
মানুহেই হওঁক, প্ৰত্যেকৰে পৰা তাৰ সাধিব। এনেকি নিজ ভায়েকক
হত্যা কৰা প্ৰত্যেক মানুহৰ পৰাও প্ৰাণ প্ৰতিকাৰ মই সাধিব। ৬ ঈশ্বৰে
মানুহক নিজ প্ৰতিমুক্তিৰ দৰেই নিৰ্মাণ কৰিলে। সেয়ে, কোনো মানুহে যদি
কাৰোবাৰ বৰ্কপাত কৰে, তেন্তে মানুহৰ দ্বাৰাই তেওঁৰে বৰ্কপাত কৰা
হ'ব; ৭ তোমালোক বৰ্হবংশ হৈ বুদ্ধি হোৱা; পৃথিবীৰ চৌদিশে বিয়পি
পৰা আবু প্ৰচুৰ পৰিমাণে সংখ্যাত বৃদ্ধি পাই যোৱা।” ৮ তাৰ পাহত
ঈশ্বৰে নোহক আবু তেওঁৰ লগত থকা তেওঁৰ পৃথিবীক ক'লে, ৯
“চোৱা! মই তোমালোকৰ আবু তোমালোকৰ বংশধৰ্মসকলৰ সৈতে আবু
১০ যি সকলো প্ৰাণী তোমালোকৰ লগত আছে অৰ্থাৎ চৰাই, ঘৰচীয়া
আবু বনৰীয়া পশ আদি কৰি তোমালোকৰ লগত থকা যিমান জীৱ-জৰু
জাহাজৰ পৰা লোলাল, পৃথিবীত থকা সেই সকলোৰেৰ কাৰণে মই
যোৱাৰ নিয়ম স্থাপন কৰোঁ। ১১ মই তোমালোকৰ সৈতে যোৱা এই নিয়মটি
স্থাপন কৰিলোঁ যে, জল-প্লাৱনৰ দ্বাৰাই কেতিয়াও কোনো প্ৰাণীকে আবু
বিনষ্ট কৰা নহ'ব; পৃথিবী ধৰণ কৰাৰ দৰে জল-প্লাৱনো আবু কেতিয়াও
নহ'ব।” ১২ ঈশ্বৰে আবু ক'লে, “যোৱা আবু তোমালোকৰ মাজত আবু
তোমালোকৰ লগত যি সকলো জীৱিত প্ৰাণী আছে, সেই সকলোৰেৈ সৈতে
ভৱিষ্যতৰ সকলো বংশৰ কাৰণে যি নিয়ম স্থাপন কৰিলোঁ, তাৰ চিন
এই: ১৩ মেঘত মই যোৱা ধৰন থৈছোঁ; এই মেঘধনুয়েই হ'ব যোৱা আবু
পৃথিবীৰ মাজত হোৱা প্ৰতিজ্ঞ চিন। ১৪ যেতিয়া মই পৃথিবীৰ ওপৰলৈ
মেঘ আনিম, তেওঁয়া তোমালোকে সেই মেঘৰ মাজত মেঘধনু দেখা
পৰা; ১৫ তেওঁয়া যোৱা আবু তোমালোকৰ মাজত আবু তোমালোকৰ
লগত যি সকলো জীৱিত প্ৰাণী আছে, সেই সকলোৰেৈ বাবে কৰা যোৱা
নিয়মৰ কথা মই সুৰিবিদ; তাতে পাৰীয়ে সকলো প্ৰাণী ধৰণ কৰাকৈ
কেতিয়াও আবু জলপ্লাৱন নহ'ব। ১৬ মেঘত যেতিয়া মেঘৰ মাজত মেঘধনু
দেখা পৰা; ১৭ তেওঁয়া দোহক ক'লে, “যোৱা আবু পৃথিবীত থকা সকলো
প্ৰাণীৰে মাজত মই যি নিয়ম স্থাপন কৰিবোঁ, ইয়েই
হৈছে তাৰ চিন। ১৮ জাহাজৰ পৰা নোহৰ পুত্ৰ চেম, হাম আবু যেফৎ

বাহিরলৈ ওলাই আছিল। পাছত কনান নামেৰে হামৰ এটি পুত্ৰ জন্মিল। ১৯ গোটেই পৃথিবীতে নোহৰ এই তিনি জন পুত্ৰৰ বংশধৰ্মসকল বিয়পি পৰিব। ২০ নোহৰ এজন কৃষ্ণ হল আৰু তেওঁ এখন দ্রাঙ্কাবাৰী পাতিলে।

২১ তেওঁ এদিন দ্রাঙ্কাবাৰী থাই মতলীয়া হ'ল আৰু নিজৰ তমুৰ ভিতৰত বিবন্ধৰ হৈ পৰি আছিল। ২২ তেওঁয়া কনানৰ পিতৃ হামো নিজৰ দেউতাকক বিবন্ধৰ অৱস্থত দেখিলৈ আৰু বাহিরলৈ আছি সেই কথা তেওঁৰ দুজন ভাই-ককাইক ক'লে। ২৩ তাতে চেম আৰু যেফতে এখন কাপোৰ তেওঁলোকৰ কান্দত তুলি ল'লে আৰু পাছ হুঁকি হুঁকি গৈ বাপেকৰ বিবন্ধৰ ঢাকিলে। তেওঁলোকৰ মুখ বিপৰীত দিশত আছিল বাবে বাপেকৰ নঘন্তা তেওঁলোকে দেখা নাপালে। ২৪ পাছত নোহৰ চেতনা অহাত তেওঁৰ সৰু পুতোকে তেওঁলৈ যি কৰিলো, তাক জানিবলৈ পালে। ২৫ তেওঁয়া তেওঁ ক'লে, “কনানৰ ওপৰত অতিশাপ আইক; সি তাৰ ভাত্সকলৰ দাসবোৰৰো দাস হওক।” ২৬ তেওঁ পুনৰ ক'লে, “চেমৰ সঁশৰ যিহোৱা ধন্য; কনান চেমৰ দাস হওক।” ২৭ দ্বিশৰে যেফতক যেন বিস্তৰিত কৰে, সি চেমৰ তমুৰ বসতি কৰক, আৰু কনান তাৰ দাস হওক।” ২৮ জল-প্লাবনৰ পাছত নোহৰ পুনৰ তিনিশ পঞ্চাশ বছৰ জীয়াই থাকিল। ২৯ পাছত নোহৰ সৰ্বমুঠ ন শ পঞ্চাশ বছৰ বয়সত তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল।

১০ নোহৰ পুত্ৰ চেম, হাম আৰু যেফতৰ বংশৰ বিৱৰণ এই: জলপ্লাবনৰ পাছত তেওঁলোকৰ বছতো সন্তান জন্ম হল। ২ যেফতৰ সন্তানসকলৰ নাম গোৰূৰ, মাণোগ, মাদয়, যাবন, তুবল, মিচেক আৰু তীৰচ। ৩ গোৰূৰৰ সন্তান সকল হ'ল ইলাচা, তচাচ, কিস্তীম আৰু দোদানীম। ৫ যাবনৰ সন্তান সকল হ'ল হীলাচা, চৰতা, বয়মা, আৰু চৰতকাৰ; বয়মাৰ সন্তান সকল হ'ল চিৰা আৰু দদনান। ৮ কুচৰ পুত্ৰৰ নাম নিম্রোদ; এই নিম্রোদ পৃথিবীত এজন মহা-পৰাক্ৰমী পুৰুষ হৈ উঠিছিল। ৯ যিহোৱাৰ সন্মুখত তেওঁ আছিল এজন পৰাক্ৰমী চিকাৰী। সেইবাবে তেওঁৰ তুলনা দি এই লোক-প্ৰবাদ আছে, “নিম্রোদ নিচিনা, যিহোৱাৰ সন্মুখতো এজন পৰাক্ৰমী চিকাৰী।” ১০ নিম্রোদৰ বাজতৰ প্ৰথম ঠাইবোৰে আছিল চিনাৰ দেশৰ বাবিল, এৰক, অকন্দ, আৰু কলনি। ১১ তেওঁ সেই ঠাইৰ পৰা আচৰ দেশলৈকে গাল; তেওঁ নীনাৰি, বহোবোং-ষ-ৰে, কেলহ, ১২ আৰু বেচন, এইবোৰে নগৰ নিৰ্মাণ কৰিলে নীনাৰি আৰু কেলহৰ মাজত অৱস্থিত বেচন এখন মহামগৰ আছিল। ১৩ লুদীয়া, অনামীয়া, লহাবীয়া, নষ্টহীয়া, ১৪ পথোচীয়া, কচলুহীয়া আৰু কঞ্জেৰীয়াসকল মিচৰ বংশৰ লোক আছিল। পলেষ্টীয়াসকল এই কচলুহীয়াসকলৰ পৰা আহিছিল। ১৫ কনান, চীদেন আৰু হেতৰ পিতৃ আছিল। চীদেন আছিল কনানৰ প্ৰথম সন্তান। ১৬ যিচুটীয়া ইয়োৰীয়া, শিৰ্গাটীয়া, ১৭ হিকীয়া, অকীয়া, চীনীয়া, ১৮ অবৰ্দীয়া, চৰীয়া, আৰু হুমাতীয়াসকলো কনানৰ বংশৰ লোক আছিল। পাছত কনীয়া গোষ্ঠীবোৰে বিস্তৰিত হৈ পৰিল। ১৯ কনীয়াসকলৰ সীমা চীদেনপৰা গৰাবৰ ফালে গাজা পৰ্যন্ত আৰু চৰো, যমোৰা, আদ্যা, আৰু চৰোয়ীয়লৈ যোৱাৰ ফালে লোচা পৰ্যন্ত আছিল। ২০ নিজৰ নিজৰ ফৈদ, ভাষা, দেশ আৰু জাতি হিচাবে এইসকল লোকেই আছিল হামৰ বংশৰ লোক। ২১ যেফতৰ ডাঙৰ ককায়েক চেমৰো সন্তান-সন্ততি হ'ল। চেম এৰবৰ বংশধৰ্মসকলৰ আদি পুৰুষ আছিল। ২২ চেমৰ পুত্ৰসকল থ'ল এলম, আচৰ, অৰ্ফকচদৰ, লুদ আৰু অৰাম। ২৩ অৰামৰ পুত্ৰসকল উচ, হুল, পেথৰ, আৰু মচ। ২৪ অৰ্ফকচদৰ সন্তানৰ নাম চেলহ আৰু চেলহৰ সন্তানৰ নাম এৰব। ২৫ এৰবৰ দুজন পুত্ৰ আছিল। তেওঁলোকৰ এজনৰ নাম পেলগ, কিয়নো তেওঁৰ দিনতে পৃথিবীৰ বিভক্ত হৈছিল। পেলগৰ ভায়েকৰ নাম আছিল যকন। ২৬ যত্নৰ পুত্ৰসকলৰ নাম অলমোদদ, চেলফ, হচমাৰৎ, যেৰহ, ২৭ হদোৰাম, উজল, দিঙ্গা, ২৮ ওবল, অবীমায়েল, চিবা, ২৯ ওফীৰ, হৰীলা আৰু যোৰব; এইলোক

সকলোৱেই যত্নৰ সন্তান। ৩০ মেচাৰ পৰা পূব দিশৰ ছফাৰ পৰ্বতলৈকে যোৱা অঞ্চলত তেওঁলোকে বসবাস কৰিছিল। ৩১ নিজৰ নিজৰ ফৈদ, ভাষা, দেশ আৰু জাতি হিচাবে এইসকল লোকেই আছিল চেমৰ বংশৰ লোক। ৩২ যাই হল বংশানুক্রমে আৰু জাতি অনুসাৰে নোহৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠী। জলপ্লাবনৰ পাছত এওঁলোকৰ বংশৰ লোকসকলেই পৃথিবীত পৃথিবীতে সিঁচিৰিত হল।

১১ সেই সময়ত গোটেই পৃথিবীৰ মানুহে কেৱল এটা ভাষাতে কথা কৈছিল। ২ পাছত লোকসকলে পূব দিশে ঘূৰি ফুৰি গৈ চিনাৰ দেশত আছি এখন সমতল ভূমি পালে আৰু তাতে বাস কৰিবলৈ ধৰিলে।

৩ তেওঁলোকে এজনে আন জনক ক'লে, “ব'লা, আমি ইটা সাজি ভালকৈ জুইত পোৰেইহ'ক।” এইবুলি কৈ তেওঁলোকে শিলৰ সলনি ইটা আৰু গাঁথনিব কাৰণে এঠামাটিৰ সলনি আলকতৰাৰ প্রালপ ল'লে। ৪ তেওঁলোকে ক'লে, “আহাঁ, আমি নিজৰ কাৰণে এখন নগৰ নিৰ্মাণ কৰোঁ আৰু এনে এটা উচ্চ সন্ত নিৰ্মাণ কৰোহক যাৰ চূড়াই আকাশ চূৰ পাৰে। আমি আমাৰ নাম খ্যাতিমন্ত কৰোহক, নহ'লে আমি গোটেই পৃথিবীতে সিঁচিৰত হৈ পৰিম।” ৫ আদমৰ বংশধৰ্মসকলে যি নগৰ আৰু উচ্চ সন্ত নিৰ্মাণ কৰিছিল, তাক চাৰিলৈ যিহোৱা নামি আছিল। ৬ যিহোৱাই কৈছিল, “এই লোকসকল এক জাতিৰ লোক আৰু এইসকলৰ ভাষাও এক! এওঁলোকে এনেকুৱাকে কাৰ্যও আৰস্ত কৰিলে! এতিয়া তেওঁলোকে ইচ্ছা কৰা কোনো কাষ্টহী তেওঁলোকৰ বাবে অসাধ্য নহ'ব। ৭ গতিকে, আহাঁ, আমি নামি গৈ তেওঁলোকৰ ভাষাত বিভাস্তিৰ সৃষ্টি কৰোঁ যাতে তেওঁলোকে এজনে আন জনৰ কথা বুজিব নোৱাৰে।” ৮ এইদৰে যিহোৱাই তেওঁলোকক সেই ঠাইৰ পৰা গোটেই পৃথিবীতে সিঁচিৰিত কৰিলে; তাতে তেওঁলোকে সেই নগৰ সজাৰ কাম বন্ধ কৰিলে। ৯ এইবাবেই সেই ঠাইৰ নাম বাবিল বখা হ'ল, কিয়নো সেই ঠাইতেই যিহোৱাই গোটেই পৃথিবীত ভাষাক ভেড়ে দেন জন্মালে আৰু তাৰ পৰাই যিহোৱাই তেওঁলোকক পৃথিবীত সিঁচিৰিত কৰিলে। ১০ চেমৰ বংশৰ বিৱৰণ এই। জলপ্লাবনৰ দুৰহৰৰ পাছত যেতিয়া চেমৰ বয়স এশ বছৰ তেওঁতায় তেওঁৰ পুত্ৰ অৰ্ফকচদৰ জন্মিল। ১১ অৰ্ফকচদৰ জন্মৰ পাছত চেম আৰু পাঁচ শ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আৰু পুত্ৰ-কন্যা জন্মিল। ১২ অৰ্ফকচদৰ পঁয়াত্ৰিশ বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰ চেলহ জন্মিল; ১৩ চেলহৰ জন্মৰ পাছত অৰ্ফকচদৰ আৰু চাৰি শ তিনি বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আৰু পুত্ৰ-কন্যা জন্মিল। ১৪ চেলহৰ ত্রিশ বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰ এৰব জন্মিল; ১৫ এৰবৰ জন্মৰ পাছত চেলহ পুনৰ চাবি শ তিনি বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আন আন পুত্ৰ-কন্যা জন্মিল। ১৬ এৰবৰ চৌত্ৰিশ বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰ পেলগ জন্মিল; ১৭ পেলগৰ জন্মৰ পাছত এবৰ পুনৰ চাবি শ তিনি বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আন আন পুত্ৰ-কন্যা জন্মিল। ১৮ পেলগৰ ত্ৰিশ বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰ এৰব জন্মিল; ১৯ বিয়ুৰ জন্মৰ পাছত পেলগ পুনৰ দুশ ন বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আন আন পুত্ৰ আৰু কন্যাসকল জন্মিল। ২০ বিয়ুৰ ত্ৰিশ বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰ পুনৰ দুশ সাত বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আন আন পুত্ৰ-কন্যা জন্মিল। ২১ চৰুগৰ জন্মৰ পাছত বিয়ু পুনৰ দুশ সাত বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আন আন পুত্ৰ আৰু কন্যাসকল জন্মিল। ২২ চৰুগৰ ত্ৰিশ বছৰ বয়সত তেওঁৰ পুত্ৰ নাহোৰে জন্মিল; ২৩ নাহোৰেৰ জন্মৰ পাছত চৰুগৰ আৰু দুশ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আৰু পুত্ৰ-কন্যা জন্মিল। ২৪ চৰুগৰ জন্মৰ পাছত নাহোৰে পুনৰ দুশ সাত বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আন আন পুত্ৰ-কন্যা জন্মিল। ২৫ চৰুগৰ জন্মৰ পাছত নাহোৰে পুনৰ এশ উন্নৈশ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আন আন পুত্ৰ আৰু কন্যাসকল জন্মিল। ২৬ চৰুগৰ জন্মৰ পাছত নাহোৰে পুনৰ এশ উন্নৈশ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আন আন পুত্ৰ-কন্যা জন্মিল। ২৭ চৰুগৰ জন্মৰ পাছত নাহোৰে পুনৰ এশ উন্নৈশ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আন আন পুত্ৰ-কন্যা জন্মিল। ২৮ চৰুগৰ জন্মৰ পাছত নাহোৰে পুনৰ এশ উন্নৈশ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আন আন পুত্ৰ-কন্যা জন্মিল। ২৯ চৰুগৰ জন্মৰ পাছত নাহোৰে পুনৰ এশ উন্নৈশ বছৰ জীয়াই আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ আন আন পুত্ৰ-কন্যা জন্মিল। ৩০ চৰুগৰ জন্মৰ পাছত নাহোৰে পুনৰ এশ উন্নৈশ বছৰ জীয়াই আছিল।

পিতৃ আছিল। ৩০ কিন্তু চারী বদ্যা আছিল; তেওঁর কোনো সন্তান নাছিল। ৩১ তেবে তেওঁর পুত্র অব্রাম, হাবুন পুত্র তেওঁর নাতিয়েক লোট, অব্রামৰ ভার্যা তেওঁের মোহোরীয়েক চারীক লগত লেই কলান দেশলৈ যাব কাৰণে কলদীয়াসকল উৰ নগৰৰ পৰা ওলাই গ'ল; কিন্তু তেওঁলোকে হাৰণ নগৰ পৰ্যন্ত গৈ তাতে বসবাস কৰিবলৈ ধৰিলে। ৩২ দুশ পাঁচ বছৰ বয়সত তেৰহ হাৰণতে মতৃ হল।

১২ যিহোৱাই অব্রামক কলে, “তুমি তোমাৰ নিজৰ দেশ, তোমাৰ আজীয়-স্বজন আৰু তোমাৰ পিতৃৰ ঘৰ ত্যাগ কৰি মই যি দেশ তোমাক দেখুৱাম সেই দেশলৈ যোৱা। ২ মই তোমাৰ পৰা এক মহাজাতি সৃষ্টি কৰিম আৰু তোমাক আশীৰ্বাদ কৰি তোমাৰ নাম খ্যাতিমন্ত কৰিব; তাতে তুমি আশীৰ্বাদৰ আকৰ হ'বা। ৩ যিসকলে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰে, মই তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিম আৰু যিসকলে তোমাক শাও দিয়ে, মই তেওঁলোকক শাও দিম। তোমাৰ দ্বাৰায়েই পৃথিবীৰ সমুদ্যায় গোষ্ঠীয়ে আশীৰ্বাদ পাৰ।” ৪ পাছত অব্রামে যিহোৱাৰ কথা মতে যাত্রা কৰিলে আৰু লোট তেওঁৰ লগত গ'ল। হাৰণ নগৰৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ সময়ত অব্রামৰ বয়স আছিল পঁয়সত্তৰ বছৰ। ৫ অব্রামে তেওঁৰ ভাৰ্যা চারী আৰু ভতজা পুত্ৰেক লোটক লগত লৈ ওলাই গ'ল। তেওঁৰ সকলো উপাঞ্জিত ধন, সম্পত্তি আৰু তেওঁ হাৰণত শোৱা সকলো দাসবোৰক লৈ কলান দেশ অভিমুখে যাত্রা কৰিলে। পাছত তেওঁলোকে কলান দেশ গৈ পালে। ৬ কলান দেশৰ মাজেদি অব্রাম চিখিম নগৰলৈ গ'ল আৰু তাৰ পাছত মোৰিব ওক গছজোপা পৰ্যন্ত গ'ল। সেইসময়ত কলানীয়াসকলে সেই দেশত বাস কৰিছিল। ৭ পাছত যিহোৱাই অব্রামক দৰ্শন দি ক'লে, “এই দেশখনকে মই তোমাৰ বংশক দিম।” তাতে অব্রামে তেওঁক দৰ্শন দিয়া যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সেই ঠাইত এটা যজ্ঞেবেনী নিৰ্মাণ কৰিলে। ৮ তাৰ পাছত চিখিমৰ পৰা অব্রামে বৈৎএলৰ পূৰ্বকালে পাহাৰীয়া এলেকালৈ আগুৱাই গ'ল আৰু তাৰ তেওঁ বৈৎএলক পশ্চিম আৰু আয়ক পূৰ কৰি তমু তৰিলে; সেই ঠাইতো তেওঁ যিহোৱালৈ এটা যজ্ঞ-বেনী নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। ৯ তাৰ পাছত অব্রামে পুনৰ যাত্রা অব্রাম কৰিলে আৰু তেওঁ নেগেভৰ ফালে অগ্ৰসৰ হল। ১০ পাছত কলান দেশত আকাল হ'ল; আকাল অতিশয়বৃূপে বৰ্দি হোৱাত অব্রামে মিচৰ দেশত প্ৰাবাস কৰিবলৈ নামি গ'ল। ১১ তেওঁ মিচৰ দেশত প্ৰেৰণ কৰাৰ ঠিক আগমহৃতত তেওঁৰ ভাৰ্যা চারীক ক'লে, “শুনা, মই জানো তুমি এগৰাকী সন্দৰ্বী মহিলা। ১২ তোমাক যেতিয়া মিচৰীয়াসকলে দেখিব, তেতিয়া তেওঁলোকে ক'ব, ‘এই মহিলাগৰাকী সেই লোকজনৰ ভাৰ্যা।’ পাছত তেওঁলোকে মোক বধ কৰি তোমাক জীয়াই বাখিৰ। ১৩ সেয়ে তুমি ক'বা যে, তুমি মোৰ ভনী হয়। তাতে তোমাৰ কাৰণে মৌলৈ ভাল হ'ব পাৰে আৰু মোৰ প্রাণো বক্ষা পৰিব পাৰে।” ১৪ অব্রাম যেতিয়া মিচৰ দেশত সোমাল, তেতিয়া মিচৰীয়াসকলে চারীক অতি সুন্দৰী দেখিলে। ১৫ ফৰৌণৰ বাজপুত্ৰসকলে চারীক দেখে পাই ফৰৌণ বাজাৰ আগত তেওঁৰ প্ৰশংসন কৰিলে। ফলত চারীক ফৰৌণৰ বাজপ্রামাদলৈ গ'ল। ১৬ চারীৰ কাৰণে ফৰৌণে অব্রামলৈ ভাল ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে; তেওঁ অব্রামক অনেক মেৰ-ছাগ, গুৰু, গাধ, গাধী, দাস-দাসী আৰু উট দিলে। ১৭ কিন্তু অব্রামৰ ভাৰ্যা চারীৰ কাৰণে যিহোৱাই ফৰৌণে আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সকলো লোকৰ মাজত ভয়ঙ্কৰ মহামৰী ঘটালৈ। ১৮ ফৰৌণে অব্রামক মতি ক'লে, “আপুনি মোৰ লগত এইটো কি কাম কৰিলৈ? এভঁ যে আপোনাৰ ভাৰ্যা, তাক মোক কিয় কোৱা নাছিল? ১৯ আপুনি কিয় ‘তাই মোৰ ভনী’ বুলি কৈছিল? সেই কাৰণেহে মই তেওঁক বিয়া কৰিবলৈ আনিছিলোঁ। এতিয়া, এয়া আপোনাৰ ভাৰ্যা; তেওঁক লৈ আপুনি গুছি যাওঁক” ২০ তাৰ পাছতে অব্রামৰ বিয়ে ফৰৌণে তেওঁৰ লোকসকলক আজ্ঞা দিলে আৰু তেওঁলোকে অব্রামক তেওঁৰ ভাৰ্যা আৰু তেওঁৰ সকলো সম্পদেৰে সৈতে দূৰলৈ পঢ়িয়াই দিলে।

১৩ তেতিয়া অব্রামে তেওঁৰ ভাৰ্যা আৰু তেওঁলোকৰ সকলো বয়-বন্ধনে সৈতে মিচৰ দেশ এৰি নেগেভলৈ গ'ল; সেই সময়ত লোটও তেওঁলোকৰ লগত আছিল। ২ এই সময়ত অব্রাম অতিশয় ধনী আছিল।

তেওঁৰ অনেক পঙ্গ, সোণ আৰু বৃপ্ত আছিল। ৩ পাছত তেওঁ নেগেভৰ পৰা যাত্রা কৰি কৰি বৈৎএল পৰ্যন্ত গ'ল। এই বৈৎএল আৰু অয় নগৰৰ মধ্যৰ হাতে পূৰ্বতে তেওঁৰ তমু আছিল। ৪ এই ঠাইতে তেওঁ আগেয়ে নিৰ্মাণ কৰা যজ্ঞেবেনীটো আছিল আৰু তাত তেওঁ যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল। ৫ অব্রামৰ যাত্রাত একেলগে থকা যি লোট, তেওঁৰ নিজৰো বহুত মেৰ-ছাগ, পশুৰ জাক, আৰু তমু আছিল। ৬ অব্রাম আৰু লোট উভয়ৰ কাৰণে একেলগে কাষত থাকি বাস কৰিবলৈ সেই ঠাই যথেষ্ট নাছিল, কাৰণ তেওঁলোকৰ সা-সম্পদ বহুত বেছি আছিল। ৭ তাৰ উপৰি অব্রাম আৰু লোটৰ পশু-বৰ্ষীয়াৰ মাজতো বিবাদ আৰস্ত হৈছিল। সেই সময়ত কলানীয়া আৰু পৰিজীয়াসকলো সেই দেশত বাস কৰিছিল। ৮ তেতিয়া অব্রামে লোটক ক'লে, “চোৱা, আমি আজীয় হওঁ আৰু সেয়ে, মোৰে তোমাৰে মাজত, মোৰ পশু-বৰ্ষীয়া আৰু তোমাৰ পশু-বৰ্ষীয়াৰ মাজত বিবাদ হোৱাটো উচিত নহব; ৯ গোটেই দেশখনেই জানো তোমাৰ আগত নাই? সেয়ে তুমি মোৰ পৰা বেলেগ হোৱা উচিত; তুমি বাওঁহাতে গ'লে, মই সেঁহাতে যাম; নাইবা তুমি সেঁহাতে গ'লে মই বাওঁহাতে যাম।” ১০ তেতিয়া লোটে চৰিওফালে চাই দেখিলে যে দৰ্দন নদীৰ পাৰৰ গোটেই সমতল ভূমিত চোৱাৰলৈকে প্ৰচৰ পানী আছে; সেই ঠাইতিথিনি যিহোৱাৰ বাগিছাৰ নিচিনা আৰু মিচৰ দেশৰ নিচিনা; যিহোৱাই চৰোম আৰু ঘমোৰা নগৰ ধৰ্সন কৰাৰ পূৰ্বতে এই সমতল ভূমি তেনেকুৱা আছিল। ১১ তেতিয়া লোটে যদৰ্দন নদীৰ গোটেই সমভূমিলৈ নিজৰ কাৰণে বাচি লৈ পূৰ ফাললৈ যাত্রা কৰিলে; এইদেৰে তেওঁলোক এজন আন জনৰ কাৰণ পৰা বেলেগ হৈ গ'ল। ১২ অব্রামে কলান দেশত আৰু লোটে সেই সমভূমিৰ নগৰবোৰেত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে। লোটে চৰোমৰ ওচৰত তমু তৰিলে। ১৩ চৰোমৰ কাৰণ কাৰি অধিবাসীসকল অতিশয় দুষ্ট আছিল আৰু যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে ভীষণ পাপ কৰিছিল। ১৪ অব্রামৰ পৰা লোট বেলেগ হৈ যোৱাৰ পাছত যিহোৱাই অব্রামক ক'লে, “তুমি যি ঠাইত যিখ হৈ আছা, তাৰ পৰা উত্ত-দক্ষিণ আৰু পূৰ-পশ্চিমলৈ এবাৰ চোৱা; ১৫ যি সকলো ঠাই তুমি দেখিছা, তাক মই তোমাক আৰু তোমাৰ বংশক চিৰকালৰ কাৰণে দিম। ১৬ মই তোমার বংশক লোকসকলক পৃথিবীৰ ধূলিৰ নিচিনা অসংখ্য কৰিব; কোনোৰে যদি পৃথিবীৰ ধূলি গণিব পাৰে, তেওঁতে তোমাৰ বংশকো গণিব পাৰিব। ১৭ উঠা, এই ভূমিৰ দীঘৈ পথালিয়ে ঘূৰি ফুৰা; কিয়নো মই তোমাক এই দেশখনকে দিম।” ১৮ তেতিয়া অব্রামে তেওঁৰ তমু তুলি ল'লে আৰু হিৱোঁগ এলেকালৈ আহি মন্ত্ৰিৰ ওক গছোৰেৰ ওচৰত নিবাস কৰিলে। সেই ঠাইত তেওঁ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞ-বেনী নিৰ্মাণ কৰিলে।

১৫ যি সময়ত চিনাৰ দেশৰ বজা অ্যাফল আছিল, তেতিয়া অৰিয়োক অছিল ইঠালোচৰ বজা, এলমৰ বজা আছিল কদল্লায়োমৰ আৰু গোয়ীমৰ বজা তিদিয়ল আছিল, ২ সেইসময়ত এই কেইজন বজাই মিলি চৰোমৰ বিবাৰ বজা, ঘমোৰাৰ বিৰ্চা বজা, অদ্বাৰ চিনাব বজা, চৰোয়ীমৰ চিমেৰ বজা আৰু বলা আৰ্থাৎ চোৱাৰ বজাসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে। ৩ পাছত এই পাচজন বজা চিন্দি উপত্যকাত একক্রিত হইল। এই ঠাইতিথিনি লোগসমুদ্র বোলা হয়ে। ৪ এই বজাসকল বাবৰ বছৰলৈকে বজা কদল্লায়োমৰ অধীনত আছিল, কিন্তু তেব বছৰত তেওঁলোকে বিদেৱ কৰিলে। ৫ তাৰ পাছত দৈহ্য বছৰত তেবা কদল্লায়োমৰ আৰু তেওঁৰ সংস্থি বজাসকলে গ'ল বৰাহীয়াসকলক অস্তৰোৎকৰ্ণিয়ত, জৰীয়াসকলক হামত, এমীয়াসকলক চাবি-কিবিয়াথায়িমত আহি আক্ৰমণ কৰিলে আৰু ৬ হৰীয়াসকলক এল-পাৰণলৈকে তেওঁলোকৰ পাহাৰীয়া অঞ্চল চেয়ীত পৰাজয় কৰিলে। এল-পাৰণ মৰু-প্রাতৰ বজাৰ কাৰণত অৱহিত হ'ল। ৭ তাৰ পাছত এই বজাসকল ঘূৰি গ'ল অয়ন-মিস্পাট অৰ্থাৎ কাদেচল গ'ল। তেওঁলোকে অমালেকীয়াসকলক গোটেই দেশ জয় কৰি ল'লে আৰু হচচোন-তামৰত থকা ইমোয়ীয়াসকলককে পৰাজয় কৰিলে। ৮ এই সকলো ঘটনাৰ পাছত চৰোমৰ বজা, ঘমোৰাৰ বজা, অদ্বাৰ বজা, চৰোয়ীমৰ বজা আৰু বিলাৰ বজা আৰ্থাৎ চোৱাৰ বজা ওলাই গ'ল যুদ্ধৰ কাৰণে যুগ্মত হ'ল। ৯ তেওঁলোকে এলমৰ বজা কদল্লায়োমৰ, গোয়ীমৰ বজা তিদিয়ল, চিনাৰ

দেশৰ বজা আঞ্চাফল, ইল্লাচৰ বজা আবিয়োকৰ বিবুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ গ'ল। এই যুদ্ধ পাঁচ জন বজাৰ বিবুদ্ধে চাৰিজন বজাৰ মাজত হৈছিল। ১০ চিন্দি উপত্যকাত আলকতৰাৰে পূৰ্ণ বহুতো গাত আছিল; মেতিয়া চদমে আৰু ঘোৰাৰ বজা পলাই গৈছিল, তেতিয়া তেওঁলোক সেই গাতত পৰিল; আন অৱশিষ্ট লোকসকল পাহাৰলৈ পলাই গ'ল। ১১ শক্রপঙ্কীহী চদমে আৰু ঘোৰাৰ সকলো ধন-সম্পত্তি আৰু বয়-বন্ধু লুট কৰিবলৈ গুটি গ'ল। ১২ তেওঁলোক যাওঁতে সকলো সম্পদেৰে সৈতে চদমেত বাস কৰা আৰামৰ ভতিজা পুতেক লোটকো বন্দী কৰিবলৈ গ'ল। ১৩ তেতিয়া পলাই আহি বক্ষা পোৱা এজন পলাতকে ইংৰীয়া আৰামক সেই খবৰ দিলে; সেই সময়ত আৰাম ইক্ষোল আৰু আনেৰ ভায়েক ইংৰীয়া মঘিৰ ওক গছৰোৰ ওচৰত বাস কৰিছিল আৰু তেওঁলোক আৰামৰ মিত্ৰ আছিল। ১৪ আৰামে যেতিয়া শুণিলে যে তেওঁৰ আঞ্চীয়ক বন্দী কৰিবলৈ গৈছে, তেতিয়া তেওঁ প্ৰশঞ্চিণ প্রাণ তেওঁৰ গৃহেই জন্ম হোৱা তিনি শ ওঠৰ জন দাসক লৈ শক্রবোৰৰ পাছে পাছে দানলোকে খেদি গ'ল। ১৫ পাছত বাতি তেওঁ নিজৰ লোকসকলক কিছুমান দলত বিভজ্য কৰি শক্রবোৰক আঘাত কৰিলৈ আৰু দমচকৰ উভৰে অৱস্থিত হোৱা পৰ্যন্ত তেওঁলোক খেদি পঠিয়ালে। ১৬ তেওঁ সকলোৰোৰ সম্পত্তি ঘূৰাই আনিলে; তেওঁৰ ভতিজা পুতেক লোটক তেওঁৰ বয়-বন্ধুৰে সৈতে উদ্ধাৰ কৰিলৈ আৰু পুৰুষ-মহিলা সকলোকে ওভাই আনিলে। ১৭ কৰ্দালয়োৰ আৰু তেওঁৰ সংৰক্ষী বজাসকলক আৰামে যেতিয়া হুৰুৱাই উভতি আহিছিল, তেতিয়া চদমেৰ বজাই তেওঁৰ লগত সাক্ষাত হবলৈ চাৰি উপতাকলৈ অৰ্থাৎ বজাৰ উপতাকলৈ ওলাই গ'ল। ১৮ চালেমৰ বজা মৰ্কীচেদকে পিঠা আৰু দাক্ষাৰস আনিলে; মৰ্কীচেদক সৰোৱাপিৰি ঈশ্বৰৰ পুৰোহিত আছিল। ১৯ তেওঁ অৱামক আশীৰ্বাদ কৰি ক'লে, “স্বৰ্গ আৰু পৃথিবীৰ সৃষ্টিকৰ্তা সৰোৱাপিৰি ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা আৰাম আশীৰ্বাদপ্রাণ হওক; ২০ যিজনে আপোনাৰ শক্রবোৰক আপোনাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছে, সেই সৰোৱাপিৰি ঈশ্বৰৰ ধন্য হওক।” তেতিয়া আৰামে সকলো বন্ধুৰে দহ ভাগৰ ভাগ তেওঁক দিলে। ২১ পাছত চদমেৰ বজাই অৱামক ক'লে, “আপুনি ধন-সম্পদেৰ বাধি লোকসকলক মোৰ দিয়ক।” ২২ আৰামে চদমেৰ বজাক ক'লে, “মই স্বৰ্গ আৰু পৃথিবীৰ সৃষ্টিকৰ্তা সৰোৱাপিৰি ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামেৰে হাত দাঙি শপত খাই কৈছো যে, ২৩ আপোনাৰ একো বন্ধুৱেত, এনে কি এগছি সূতা কি জোতাৰ ফিটাও নলংঁ; যাতে আপুনি কেতিয়াও ক'ব নোৱাৰে ‘মইহে আৰামক ধনৱান কৰিলোঁ’ বুলি। ২৪ কৰেল মোৰ যুৱকসকলে ইতিমধ্যে যি খালে, তাৰ বাহিৰে মই ইয়াৰ পৰা একো নিনিও; কিন্তু আনেৰ, ইক্ষোল আৰু মঘি মোৰ লগত গৈছিল; তেওঁলোক নিজৰ ভাগ ল'ব দিয়ক।”

১৫ এইবোৰ ঘটনাৰ পাছত, দৰ্শনহোগে আৰামলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আছিল, তেওঁ ক'লে, “হে আৰাম, ভয় নকৰিবা; ময়েই তোমাৰ ঢাল আৰু মহা পুৰুষৰৰ পুণ।” ২ আৰামে ক'লে, “হে প্ৰভু যিহোৱা; আপুনি মোক কি দিব? মই যে নিঃস্তান। দমচকীয়া ইলৈয়েজৰাহে মোৰ ঘৰৰ উত্তৰাধিকাৰী হৈছে।” ৩ আৰামে ক'লে, “আপুনি মোক সন্তান নিদিলে আৰু সেয়ে মোৰ ঘৰৰ এজন দাসেই মোৰ উত্তৰাধিকাৰী হৈব।” ৪ তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য তেওঁলোকে আছিল; তেওঁ ক'লে, “নহয়, এই মানুহ তোমাৰ উত্তৰাধিকাৰী নহ'ব।” কিন্তু তোমাৰ ঘৰসত জন্মা জন্মে তোমাৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব।” ৫ তেতিয়া যিহোৱাই অৱামক বাহিৰলৈ নি ক'লে, “তুমি আকশণ ফলে চোৱা আৰু যদি পৰা তাৰবোৰ গণনা কৰা।” তেওঁ আকো অৱামক ক'লে, “এইদৰে তোমাৰ বংশও হ'ব।” ৬ তেতিয়া আৰামে যিহোৱাৰত বিশাস কৰিলৈ আৰু যিহোৱাই অৱামৰ বিশ্বাসক তেওঁৰ পক্ষে ধাৰ্মিকতা বুলি গণ্য কৰিলৈ। ৭ পাছত যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “ময়েই সেই যিহোৱা! এই দেশৰ অধিকাৰী হৰব কাৰণে ময়েই তোমাক কলনীয়াসকলৈ উৰ নগৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলো।” ৮ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “হে প্ৰভু যিহোৱা, মই কেনেকৈ জানিম যে এই দেশখন মোৰ অধিকাৰত আহিব?” ৯ তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “তুমি মোৰ ওচৰলৈ এজনী তিনি বছৰীয়া চেঁটৰী গৰু, এজনী তিনি বছৰীয়া মাইকী

ছাগলী, এটা তিনিবছৰীয়া মতা মেৰ-ছাগ পোৱালি, এটা কপো আৰু এটা পাৰ পোৱালি আনা।” ১০ অৱামে সেই সকলোকে আনি সেইবোৰক দুফলকে কাটি প্ৰতিডোখৰ টুকুৰা তাৰ অন্য টুকুৰাৰ বিপৰীতে সজাই ৰাখিলে; কিন্তু চাৰইবোৰ হ'লে তেওঁ দুফল নকাৰলে। ১১ পাছত চিকাৰী চাৰইবোৰ নামি আহি সেই পশুৰ মাংসখণ্ডুৰ ওপৰত পৰিল, কিন্তু আৱামে সেইবোৰক খেদাই দিলে। ১২ পাছত যেতিয়া সূৰ্য মাৰ হৈছিল, তেতিয়া অৱামৰ ঘোৰ টোপিনি আহিল; হঠাতে এক ঘন আৰু ডৱংকৰ অঞ্চলকাৰ তেওঁৰ ওপৰত নামি আহিল। ১৩ তেতিয়া তেওঁ অৱামক ক'লে, “তুমি এই কথা নিশ্চিতভাৱে জন্ম উচিত যে তোমাৰ বংশৰ লোকসকল যি দেশত বাস কৰিব, সেই দেশ তেওঁলোকে নিজৰ নহয়। সেই ঠাইহীত তেওঁলোকে প্ৰাসী হৈ দাস হ'ব আৰু চাৰিশ বছৰ কাল তেওঁলোকে উৎপীড়ন ভোগ কৰিব। ১৪ তেওঁলোকে যি জাতিৰ বন্দীকাম কৰিব, মই সেই জাতিৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব আৰু পাছত তেওঁলোকে অধিক সম্পত্তিৰে সৈতে বাহিৰ হৈ আহিব। ১৫ কিন্তু তুমি শাস্তিৰে তোমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ওচৰলৈ যাবা; অতি বৰু অৰস্থাত তোমাক মৈদাম দিয়া হ'ব। ১৬ তোমাৰ চতুৰ্থ প্ৰজন্মৰ লোকসকল ইয়ালৈ পুনৰ উলটি আহিল; কিয়নো এতিয়লৈকে মোৰ ওচৰত ইমোৰীয়াসকলৰ অপৰাধ শাস্তি পোৱাৰ দৰে হোৱা নাই।” ১৭ বেলি মাৰ গৈ যেতিয়া আদ্বাৰ হ'ল তেতিয়া জুইৰ এক ধোৰাময় চৰু আৰু এক জলন্ত মশল দেখা গ'ল। সেইবোৰ সেই মঙ্গহৰ টুকুৰাবোৰ মাজেদি পাৰ হৈ গ'ল। ১৮ সেইদিনা যিহোৱাই আৱামে সৈতে এটি এইবলি কৈ এটা নিয়ম স্থিৰ কৰিলে, “মিচৰৰ নদীৰ পৰা মহানদী ইউফ্ৰেট পৰ্যন্ত গোটেইখন দেশ মই তোমাৰ বংশক দিলোঁ। ১৯ তাৰ মাজত থাকিব কেনীয়া, কলনীয়া, গিগাটীয়া, আৰু যিবুচীয়া।”

১৬ অৱামৰ ভাৰ্যা চাৰী তেতিয়লৈকে নিঃস্তান আছিল; হাগাৰ নামেৰ চাৰীক এগৰাকী চিতৰীয়া দাসী আছিল। ২ এদিন চাৰীয়ে অৱামৰ ভাৰ্যা ক'লে, “চোৱা, যিহোৱাই মোৰ নিঃস্তান কৰি ৰাখিছে। সেই কাৰণে আপুনি মোৰ দাসীৰ শয্যাৰ সংগী হওঁক, কিজিনি মই তাইৰ পৰা সন্তান লাভ কৰিব।” তেতিয়া আৰাম চাৰীৰ কথাত মাস্তি হ'ল। ৩ কৰান দেশত আৱামে দহ বহু কঠোৱাৰ পাছত ভাৰ্যা চাৰীয়ে তেওঁ মিচৰীয়া দাসী হাগাৰক আনি নিজৰ স্বামী অৱামৰ সংগী কৰি দিলৈ। ৪ আৱামে হাগাৰক সৈতে একেলগ হোৱাত তাই গৰ্ভবতী হল। হাগাৰে যেতিয়া বুজি পালে যে তাই গৰ্ভবতী হৈছে, তেতিয়া তাই নিজৰ গৰাকীয়ালীক তুচ্ছ জ্ঞান কৰিবলৈ ধৰিলে। ৫ সেয়ে চাৰীয়ে অৱামক ক'লে, “মোৰ প্ৰতি কৰা তাইৰ এই অন্যায়ৰ কাৰণে আপুনিয়ে দাসী; মোৰ এই দাসীক ময়েই আপোনাৰ বাহুত দিলোঁ; কিন্তু এতিয়া তাই নিজকে গৰ্ভবতী হোৱা জনি মোকেই হৈজ্ঞান কৰিছে; এতিয়া যিহোৱায়ে আপোনাৰ আৰু মোৰ মাজত বিচাৰ কৰক।” ৬ অৱামে চাৰীক ক'লে, “চোৱা, তোমাৰ দাসী তোমাৰ অধীনতে আছে; গতিকে যিহকে ভাল বুলি ভাবা, তুমি তাইৰ প্ৰতি তাকে কৰা।” তেতিয়া চাৰীয়ে হাগাৰক প্ৰতি এনে কঠোৱা ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে যে তাই তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা পলাই গ'ল। ৭ পাছত মূৰপ্রান্তৰৰ মাজত এটা জলৰ ভূমুকৰ কাষত যিহোৱাৰ দৃতে হাগাৰক দেখা পালে। এই ভূমুকতো চৰুলৈ যোৱাৰ পথত আছিল। ৮ যিহোৱাৰ দৃতে ক'লে, “হোৱা চাৰীৰ দাসী হাগাৰ, তুমি তাৰ পৰা আহিছ আৰু ক'লে গৈ আছা?” তাই ক'লে, “মই মোৰ গৰাকীয়ণী চাৰীৰ ওচৰৰ পৰা পলাই আহিছোঁ।” ৯ তেতিয়া যিহোৱাৰ দৃতে ক'লে, “তুমি তোমাৰ গৰাকীয়ণীৰ ওচৰলৈ উলটি যোৱাৰ বাধি হৈব।” ১০ যিহোৱাৰ দৃতে পুনৰ তাইক ক'লে, “মই তোমাৰ বংশৰ লোকৰ সংখ্যা ইমান বৃদ্ধি কৰিম যে তেওঁলোকৰ সংখ্যা গণিবই নোৱাৰা হ'ব।” ১১ পুনৰ যিহোৱাৰ দৃতে তাইক ক'লে, “চোৱা, তুমি গৰ্ভবতী। তোমাৰ এটি পুত্ৰ জন্ম হ'ব; তুমি সেই ল'বৰ নাম ইশ্যারুল ৰাখিবা; কিয়নো যিহোৱাই তোমাৰ দুখৰ কথা শুণিলে। ১২ মানুহ হলেও সেই ল'বৰাৰ বনৰীয়া গাধৰ দৰে হ'ব। সি তাৰ সকলো ভাইৰ বিবুদ্ধে শক্রভাৰ কৰিব আৰু সকলো মানুহেও তাক শক্র জ্ঞান কৰিব; সি নিজৰ ভাইসকলৰ দেশখন কাষত বাস কৰিব।” ১৩ এই কথা শুনি হাগাৰে তেওঁৰে সৈতে কথা কোৱা যিহোৱাক এই নাম দিলে,

ଆଲ-ବୋରୀ କିମନ୍ଦେ ତାଇ କ'ଲେ, "ମେଇ ତେଣୁହେ ସଚାକେଯେ ଯି ଜନାଇ ମୋକ
ଚାଇ ଆଛେ, ସେଇଜନା ଯିଥେରାକ ଦେଖିଲେ ନେକି!" ୧୪ ସେଇ ନାଦର ନାମ
ବୈବ-ଲହୁ-ବୋରୀ ହ'ଲ; ସେଇ ନାଦ କାଦିଚ ଆର୍ବ ବ୍ୟାବର ମାଜତ ଅରସିତ ୧୫
ପାହତ ହାଗାରେ ଅଭାମଳେ ଏଠି ପ୍ରତି ପ୍ରସର କରିଲେ ଆର୍ବ ଅଭାମେ ହାଗାରବ ପରା
ଜମ୍ବୁ ସେଇ ପ୍ରତର ନାମ ଇଶ୍ୟାଯେଲ ହ'ଲ । ୧୬ ଅଭାମର ଛୟାଶୀ ବହୁର ବୟସତ
ହାଗାରେ ଅଭାମଳେ ଇଶ୍ୟାଯେଲକ ପ୍ରସର କରିଲେ ।

۱۹

ଅର୍ଥାମକ ଦର୍ଶନ ଦି କ'ଲେ, "ମହି ସର୍ବର୍ଷତମାନ ଦୀଶ୍ଵର; ମୋର ଲଗତ ଚଳାଳ କରା ଆବୁ ସିଦ୍ଧ ହୋଇବା। ୨ ମୋର ଆବୁ ତୋମାର ମାଜତ ମହି ମୋର ବିଧି ହ୍ରାପନ କରିମ ଆବୁ ମହି ତୋମାର ବେଂଶକ ଅତିଶୟ ବୂନ୍ଧି କରିମ" ୩ ତେତିଆ ଅର୍ଥାମେ ଉତ୍ତର ଖାଇ ମାଟିତ ମୁଖ ଥେ ପ୍ରଣିପାତ କରିଲେ ଆବୁ ଦୀଶ୍ଵରେ ତେତେଓରେ ସୈତେ କଥା କବିଲେ ଧରିଲେ । ୪ ତେତେ କ'ଲେ, "ଶୁଣା, ତୋମାର ସୈତେ ହ୍ରାପନ କରା ମୋର ବିଧି ଏହି: ତୁମି ଏକ ବାହୁଦ୍ୟ ଜୀବିର ଆଦିପିତ ହୁବା । ୫ ତୋମାକ ଅରାମ ବୁଲି ପୁନର କୋରା ନହିଁବ, କିନ୍ତୁ ଏତିଆର ପରା ତୋମାର ନାମ ଅର୍ବାହମାତ୍ର ହବ; କିଯମେ ମହି ତୋମାକ ଆଦିପିତ ହବିଲେ ନିରୂପଣ କରିଲୋଇଁ । ୬ ମହି ତୋମାର ବେଂଶ ଅତିଶୟବୂନ୍ଧି କରିମ । ତୋମାର ପରା ମହି ଅମେକ ନନୁ ଜୀତିର ଶୃଷ୍ଟି କରିମ ଆବୁ ତୋମାର ପରା ବଜାସକଳରେ ଜମନ୍ତି ହବ । ୭ ଏହି ବିଧି ମୋର, ତୋମାର ଆବୁ ତୋମାର ଭାବୀ-ବେଂଶର ମାଜତ ପୁରୁଷନୁକ୍ରମେ ହ୍ରାପନ କରିଲୋଇଁ; ଇ ଏକ ଚିରକାଳର ବିଧି ହବ । ମହି ତୋମାର ଆବୁ ତୋମାର ଭାବୀ-ବେଂଶର ଲୋକସକଳର ଦୀଶ୍ଵର ହବିଲେ ମୋର ବିଧି ହ୍ରାପନ କରିଲୁ । ୮ ଯି କଳାନ ଦେଶତ ତୁମି ପ୍ରବାସୀ ହେ ବାସ କରିଛା, ମହି ତୋମାକ ଆବୁ ତୋମାର ଭାବୀ-ବେଂଶକ ଏହି ସମ୍ବ୍ୟାଦ ଦେଶ ସଦାକାଳର ଅଧିକାରର ଅର୍ଥେ ଦିମ ଆବୁ ମହି ତେତେଓଳେକର ଦୀଶ୍ଵର ହମ" । ୯ ପୁନର ଦୀଶ୍ଵରେ ଅର୍ବାହମକ କ'ଲେ, "ତୋମାଳୋକର ବାବେ ମୋର ଏହି ବିଧି ପାଲନ କରିବ ଲାଗିବ; ତୁମି ଆବୁ ତୋମାର ଭାବୀ-ବେଂଶର ପୁରୁଷନୁକ୍ରମେ ତାକ ପାଲନ କରିବ ଲାଗିବ । ୧୦ ତୋମାଳୋକମ ମାନିବଲାଗିଯା ଏହି ବିଧି ହେହେ - ତୋମାଳୋକର ମାଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷର ଚମ୍ରଂ ହବ ଲାଗିବ; ଏହି ବିଧି ତୋମାର ଆବୁ ତୋମାର ବେଂଶର ଲୋକସକଳେ ମାନି ଚିଲିବ ଲାଗିବ । ୧୧ ତୋମାଳୋକେ ନିଜ ନିଜ ଲିଙ୍ଗା-ଚର୍ମ୍ୟ ଛେଦନ କରିବା ଆବୁ ମେଯେ ମୋରେ ଆବୁ ତୋମାଳୋକର ମାଜତ ହ୍ରାପିତ ହୋଇ ନିୟମର ଚିନ ହବ । ୧୨ ବେଂଶନୁକ୍ରମେ ତୋମାଳୋକର ପ୍ରତ୍ୟେକଜନ ପୁତ୍ର-ସନ୍ତତନ ଜୟାର ଆଠ ଦିନର ଦିନା ଏହି ଚମ୍ରଂ ହବ ଲାଗିବ; ବେଂଶର କୋଣେ ନହଲେଣ୍ଠ ତୋମାଳୋକର ଘରତ ଜୟ ହୋଇବା ଆବୁ ବିଦେଶୀର ପରା କିନି ଲୋରା ଦାସବୋରୋବେ ଚମ୍ରଂ ହବ ଲାଗିବ । ୧୩ ତୋମାର ଘରତ ଜୟ ହୋଇବା ପୁରୁଷ ଆବୁ ତୁମି କିନି ଲୋରା ସକଳୋ ପୁରୁଷରେ ଚମ୍ରଂ ହବ ବେହି ଲାଗିବ; ଏହିଦେବେ ତୋମାଳୋକର ଶରୀରତ ମୋର ବିଧି ଚିରକାଳର ଏକ ନିଯମ ହବ । ୧୪ ଯି ଜନ ପୁରୁଷ ଲିଙ୍ଗପାଦ-ଚର୍ମ୍ୟ ଛେଦନ କରା ନହଯ, ଏଣ ଚମ୍ରଂ ନୋହୋଇବା ପୁରୁଷକ ନିଜ ଜୀତିର ମାଜର ପରା ବହିକର କରା ହବ; କାବଣ ତେତେ ମୋର ବିଧି ଅମାଲ କରିଲେ ।" ୧୫ ଦୀଶ୍ଵରେ ଅର୍ବାହମକ କ'ଲେ, "ତୋମାର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଚାରୀକ ଆବୁ ଚାରୀ ବୁଲି ନାମିତିବା; କିନ୍ତୁ ତେତେ ନାମ ଚାରା [ଶାରୀ] ହବ । ୧୬ ମହି ତେତେକ ଅଶୀର୍ବାଦ କରିମ ଆବୁ ତେତେ ପରା ତୋମାକ ଏଟି ପୁତ୍ର ଦିମ; ମହି ତେତେକ ଅଶୀର୍ବାଦ କରିମ ଯାତେ ତେତେ ଅନେକ ଜାତି ଆବୁ ତେତେଓଳେକର ବଜାସକଳର ଆଦିମାତ୍ର ହବ ।" ୧୭ ଏହି କଥା ଶୁଣି ଅର୍ବାହମେ ମାଟିତ ଉତ୍ତରି ହୈ ପରିଲ ଆବୁ ହାହି ମାରି ମନତେ କ'ଲେ, "ଏଶ ବହୁବୀରୀ ବୁନ୍ଧିଇ ସନ୍ତତନ ପାବନେ ଆବୁ ନେବେ ବହୁବୀରୀ ଚାରାଇ ଜାନୋ ସନ୍ତତନ ପ୍ରସର କରିବ ପାରେ?" ୧୮ ଅର୍ବାହମେ ଦୀଶ୍ଵରକ କ'ଲେ, "ଇଶ୍ୟାମେଲେଇ ଯେଣ ଆପୋନାର ଦୃଷ୍ଟି ଜୀଯାଇ ଥାକେ, ମୋଲେ ଏଯେ ସନ୍ତୋଷଜନକ ।" ୧୯ ଦୀଶ୍ଵରେ କ'ଲେ, "ନହଯ, ତୋମାର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଚାରାଇ ତୋମାଲେ ଏଟି ପୁତ୍ର ପ୍ରସର କରିବ ଆବୁ ତୁମି ତେତେ ନାମ ଇଚ୍ଛାକ [ହାହି] ବାଧିବା; ମହି ଚିରକାଳର ଏକ ବିଧିବୁନ୍ଧେ ଇଚ୍ଛାକ ଆବୁ ତେତେ ଭାବୀ-ବେଂଶର ଲୋକସକଳର ସୈତେ ମୋର ବିଧି ହ୍ରାପନ କରିମ । ୨୦ ଇଶ୍ୟାମେଲର ବିଷୟେ ହଲେ ମହି ତୋମାର କଥା ଶୁଣିଲୋଇଁ; ଚୋରା, ମହି ତେତେକ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଲେ; ତେତେକେ ମହି ବହୁବୀରୀ କରିମ ଆବୁ ତେତେର ସନ୍ତତନ-ସନ୍ତତ ଅତିଶୟବୂନ୍ଧି ବୁନ୍ଧି କରିମ; ତେରୋ ବାରଜନ ଗୋଟୀ-ନେତାର ପିତ୍ତ ହବ ଆବୁ ତେତେ ପରା ମହି ଏହି ମହାଜାତି ଉତ୍ତର କରିମ । ୨୧ କିନ୍ତୁ ମୋର ନିୟମଟି ହଲେ ଅହା ବହୁ ଏହି ସମସ୍ତେ ଚାରାଇ ତୋମାଲେ ଯି ସନ୍ତତନ ପ୍ରସର କରିବ, ସେଇ ଇଚ୍ଛାକର ସୈତେହେ ହ୍ରାପନ କରିମ ।" ୨୨ ଅର୍ବାହମର ଲଗତ କଥା କୈ ଶୈଖ କରାବ ପାଛତ ଦୀଶ୍ଵର

তেওঁর ওচৰৰ পৰা পোৰলৈ গুঁই গাল। ২৩ তাৰ পাছত দীক্ষৰৰ কথা অনুসূয়াৰে অৱাহামে তেওঁৰ পৃতেক ইশ্যামেলক, তেওঁৰ ঘৰত জন্ম হোৱা আৰু কিনি লোৱা দাসবোক অৰ্থাৎ অৱাহামৰ ঘৰত যিমান পুৰুষ আছিল, তেওঁ সেই দিনাই সকলোৱে লিঙ্গাগ্র-চৰ্ম ছেদন কৰিলে। ২৪ অৱাহামে যেতিয়া নিজৰ লিঙ্গাগ্র-চৰ্ম ছেদন কৰিছিল, সেই সময়ত তেওঁৰ বয়স আছিল নিৰানন্দে বছৰ আৰু ২৫ তেওঁৰ পুত্ৰ ইশ্যামেলৰ বয়স আছিল তেৰ বছৰ। ২৬ সেই এবে দিনাই অৱাহাম আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ইশ্যামেল দুয়োৱে চৰুণ কৰা হৈল। ২৭ তেওঁৰ লগতে ঘৰত আন সকলো পুৰুষৰ অৰ্থাৎ তেওঁৰ ঘৰত জন্ম হোৱা আৰু বিদেশীৰ পৰা যি সকলক কিনি লোৱা হৈছিল, সেই সকলো পুৰুষেৰ চৰুণ কৰা হ'ল।

১৮ অব্রাহামে যেতিয়া মন্ত্রির ওক গচ্ছবোৰ ওচৰত বাস কৰিছিল,
যেতিয়া যিনোৱাট ক্ষেত্ৰে এদিন দৰ্শন হিলে। ক্ষেত্ৰ দৰ্পৰীয়াৰ

তেতিয়া যিহোরাই তেওঁক এদিন দর্শন দিলে। তেওঁ দুপুরীয়াৰ
বদত নিজৰ তমুৰ দুৱাৰ মুখত বহি আছিল; ২ তনে সময়তে তেওঁ মূৰ
তলি চাই দেখিলে, কিছু দুৰেত তেওঁৰ সমৃখত তিনি জন লোক থিয়ে হৈ
আছে; তেওঁলোকক দেখামাত্ৰে কেল ধৰিবলৈ তেওঁ তমুৰ দুৱাৰ মুখৰ পৰা
লৱি গ'ল আৰু মাটিত উৰুৰি হৈ প্ৰিণ্পাত কৰিলে। ত তেওঁক'লে, “হে প্ৰভু,
যদি আপোনালোকৰ দৃষ্টিত মই অনুগ্ৰহ প্ৰাণ হৈছো, তেতে আপোনালোকৰ
এই দাসক এৰি পৰ হৈ আগবঢ়ি নাযাব। ৪ মই অলপ পানী আনি
দিওঁ, আপোনালোকে তৰি ধূৰ লওঁক আৰু গচজোপাৰ তলতে বিশাম
লওঁক। ৫ আপোনালোকে যেতিয়া এই দাসৰ শুৰুলৈ আহিছে, তেন্তে মই
অলপমান আহাৰো লৈ আনোগৈ; তাৰে আপোনালোকে যেন নিজৰ প্ৰাণ
জৰাৰ পাৰে আৰু পুনৰ যাত্ৰা কৰিব পাৰিব।” তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে,
“ঠিক আছে, তুমি কোৱাৰ দৰেই কৰা।” ৬ অৱাহামে তেতিয়া রেগাই
তমুৰ ভিতৰলৈ গৈ চাৰাক ক'লে, “তুমি সেনকালৈ তিনি চেয়া ভাল ময়দা
মাখি লৈ কৈহিখনমান পিঠা যুগ্মত কৰি দিয়া।” ৭ তাৰ পাছত অৱাহামে
লৱি গৈ পশুৰ জাকৰ পৰা ভাল চাই এটা সুৰু দামুৰি আনি তেওঁৰ দাসক
দিলে; সেই দাসেৰে ততাতৈয়াকৈ তাক বাঞ্ছিলে। ৮ পাছত অৱাহামে দৈ,
গাধীৰ আৰু দামুৰিৰ বদ্ধা মঙ্গল লৈ তেওঁলোকৰ সমৃখত থলে; তেওঁলোকে
যেতিয়া ভোজন কৰি আছিল, তেতিয়া অৱাহাম তেওঁলোকৰ কাষতে থকা
গচজোপাৰ তলত থিয়ে হৈ আছিল। ৯ তেওঁলোকে অৱাহামক সুধিলো,
“তোমাৰ ভাৰ্যা চাৰা ক'ত আছে?” তেওঁ ক'লে, “সোৰ ভাত, তুম্হি ভিতৰত
আছে।” ১০ তেতিয়া তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে ক'লে, “বস্তোকালত মই
নিশ্চয়ে তোমাৰ ওচৰলৈ আকো উলতি আহিম; তেতিয়া ভোজনৰ ভাৰ্যা
চাৰাৰ এটি পুত্ৰ হ'ব।” চাৰাই তেওঁৰ তমুৰ দুৱাৰ মুখত থাকি
সকলো কথা শুণি আছিল। ১১ অৱাহাম আৰু চারা সেই সময়ত যথেষ্ট বৃক্ষ-
বৃক্ষ; বয়সে ভাঁটি দিছিল আৰু চাৰাৰ পক্ষে সত্ত্বন লাভ বয়সো নাছিল।
১২ সেয়ে চাৰাই মনৰ ভিতৰতে হাঁহি নিজেক ক'লে, “মোৰ স্বামী এতিয়া
বৃচা হ'ল আৰু ময়ো ক্ষয় পাই আহিলোঁ, মোৰ এনে আনন্দ হ'ব নে?”
১৩ যিহোৱাই তেতিয়া অৱাহামক ক'লে, “চাৰাই কেলেই এই কথা কৈ
হাঁহিলে যে ‘মই বুঁটীয়ে জানো সচাঁকৈয়ে এটি পুত্ৰ প্ৰসৰ কৰিব?’ ১৪
যিহোৱাৰ ওচৰত দুঃসাধ্য বুলি জানো কিবা আছে? বস্তোকালত, মই
নিৰুপণ কৰা সময়ত মই তোমাৰ ওচৰলৈ আকো আহিম। আহা বছৰ
প্ৰায় এই সময়তে চাৰাৰ এটি পুত্ৰ হ'ব।” ১৫ চাৰাই তেতিয়া ভাৰ থাই
আসে মাতি ক'লে, “নাই, মই হ'লে হাঁহ নাছিলো”; কিন্তু যিহোৱাই ক'লে,
“নহয়, তুমি হাঁহিছিলা।” ১৬ তাৰ পাছত সেই লোকেইজন উঠিল আৰু
তললৈ চড়োৰ ফালে চালে। অৱাহামে তেওঁলোকক আগবঢাই থবলৈ
তেওঁলোকৰ লগে লগে গ'ল। ১৭ পাছত যিহোৱাই ক'লে, “হৈ যি কৰিম,
তাক জানো অৱাহামৰ পৰা লুকুৱাই বাধিম? ১৮ অৱশ্যেই অৱাহামৰ
পৰা এক মহান আৰু পৰাক্ৰমী জাতি হ'ব। তেওঁতেই পৃথিবীৰ সমুদয়া
জাতিবেৰ আশীৰ্বাদপাণ্ড হ'ব। ১৯ মই তেওঁক মনোনীত কৰিলোঁ যেন
তেওঁ নিজৰ সত্ত্বন সকলক আৰু ঘৰৰ ভাৰীসত্ত্বন সকলক যিহোৱাৰ
পথত চলিবলৈ, সৎ আৰু ন্যায় কাৰ্য কৰিবলৈ আজা দিয়ে আৰু যেন
যিহোৱাই অৱাহামক যি কথা ক'লে তাক সিঙ্ক কৰিব পাৰে।” ২০ তাৰ
পাছত যিহোৱাই ক'লে, “চড়োৰ আৰু ঘৰোৰক কলৈ ভীষণ চিএৰ-বাখৰ

হৈছে আবু তেওঁলোকের পাপও অতিশয় গুরুতর হৈছে; ২১ সেইবাবে, মই এতিয়া তালৈ নামি গৈ তেওঁলোকে যি কৰিছে বুলি মই শুনিছো, চস্টাকেয়ে তেওঁলাক সেইদৰে দুষ্ট হৈছে নেকি তাক চাম; যদি তেনে নহয়, তাকে মই জানিব পাৰিম।” ২২ তাৰ পাছতে সেই পুৰুষ কেইজন তাৰ পৰা ঘূৰি চদমোৰ ফাললৈ গল আৰু অৱাহাম তেতিয়াও যিহোৱাৰ সন্মুখত থিয় হৈ থাকিল। ২৩ অৱাহামে যিহোৱাৰ ওচৰলৈ আগবাঢ়ি গৈ সুধিলে, “আপুনি দুষ্টৰ লগত ধাৰ্মিককো বিনষ্ট কৰিব নে? ২৪ সেই নগৰৰ মাজত যদি পথঞ্জনন ধাৰ্মিক লোক আছে, সেই পথঞ্জন জনৰ কাৰণে আপুনি সেই নগৰক কফ্মা নিদি বিনষ্ট কৰিব নে? ২৫ ই আপোনাৰ পৰা দূৰ হওক! ধাৰ্মিক আবু দুষ্টৰ প্ৰতি একে ধৰণৰ ব্যৱহাৰ কৰি, দুষ্টৰ লগত ধাৰ্মিকৰ প্রাণ লোৱা এনে কৰ্ম আপোনাৰ পৰা দূৰ হওক; সমুদায় পৃথিবীৰ বিচাৰকৰ্ত্তাজনাই জানো ন্যায়-বিচাৰ নকৰিব?” ২৬ তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, “যদি চদমোৰ নগৰত পথঞ্জন জনও ধাৰ্মিক লোক কাঁট, তেওঁতে তেওঁলোকৰ কাৰণে মই সেই গোটেই নগৰ খনকে কফ্মা দিম।” ২৭ অৱাহামে উত্তৰ দি ক'লে, “চাওক, যদি মই কেৱল ধূলি আৰু ছাঁই, তথাপি মই প্ৰতৰ লগত কথা ক'বলৈ সাহ কৰিছে; ২৮ যদি পথঞ্জনন ধাৰ্মিক লোক নহৈ পাঁচজন কম হয় তেমহলে কি সেই পাঁচজন কম হোৱাৰ কাৰণে গোটেইখন নগৰকে আপুনি বিনষ্ট কৰিব নে?” তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “মই তাত পথঞ্জননক পালেও বিনষ্ট নকৰোঁ।” ২৯ অৱাহামে আকো তেওঁক ক'লে, “ধৰক, যদি তাত মাত্ৰ চল্লিশজন ধাৰ্মিক লোকক পোৱা গল।” তেওঁ ক'লে, “সেই চল্লিশজনৰ কাৰণেও মই বিনষ্ট নকৰোঁ।” ৩০ তেতিয়া অৱাহামে ক'লে, “মোৰ প্ৰভুৰে যেন ক্ষোধ নকৰে, মই পুনৰ কওঁ যদি তাত ত্ৰিশজনকো পোৱা যায়?” তেওঁ ক'লে, “মই যদি তাত ত্ৰিশজনকো পোৱা যায়?” “বিশজনৰ কাৰণেও মই সেই নগৰ বিনষ্ট নকৰোঁ।” ৩২ অৱশ্যেত অৱাহামে ক'লে, “প্ৰভুৰে যেন মোক ক্ষোধ নকৰে; মই কেৱল আবু এবাৰে মাথেন কওঁ, তাত যদি দহজনকো পোৱা যায়?” তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “সেই দহজনৰ কাৰণেও মই তাক বিনষ্ট নকৰোঁ।” ৩৩ অৱাহামৰ সৈতে কথোপকথন শেষ হোৱাৰ পাছত যিহোৱা নিজ বাটোনি সেই ঠাইৰ পৰা গুচি গল আৰু অৱাহামো নিজৰ ঘৰলৈ উভচি গল।

১৯ সেইদিনা সকিয়া দুজন দৃত চদমোৰ নগৰলৈ আছিল। লোট তেতিয়া চদমোৰ নগৰৰ প্ৰেশে দুৱাৰত বহি আছিল। তেওঁলোকক দেখা পাই লোটে উঠি সাক্ষাৎ কৰিবলৈ গল আৰু মাটিত উৰুৰি হৈ প্ৰণিপাত কৰিলে। ২ তেওঁ ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভুসকল, অনুগ্ৰহ কৰি আপোনালোকৰ এই দাসৰ ঘৰলৈ আহঁক আবু ভি-হাত ধীই বাতিটো আজি ইয়াতে কটাওক। পুনৰ বাতিপুৰাতে উঠি নিজ বাটোনি গুচি যাব।” তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, “নহয়, বাতিটো আমি নগৰৰ চৰকতৈ থাকিম।” ৩ কিন্তু বৰকৈ জোৰ কৰিবলৈ ধৰাত, তেওঁলোক লোটৰ লগত গৈ তেওঁ ঘৰত সেমাল; লোটে তেওঁলোকৰ কাৰণে খৰীৰ নিদিয়া পঠা সেকি এসাঁজ আহাৰ যুগ্মত কৰিলে আবু তেওঁলোকক খাবলৈ দিলে। ৪ কিন্তু তেওঁলোকে শুবলৈ যোৱাৰ আগতে নগৰৰ লোকসকলে অৰ্থাৎ চদেমৰ লাৰা-বৰ্দ্ধ আদি কৰি সকলো লোক নগৰৰ চাৰিওফালৰ পৰা আহি ঘৰটো বেৰি ধৰিলেহি। ৫ তেওঁলোকে লোটক মাতি ক'লে, “আজি বাতি যি কেইজন লোক তোমাৰ ইয়াত সেমাল, তেওঁলোকক ক'ত আছ? তেওঁলোকেক আমাৰ ওচৰলৈ উলিয়াই আন; আমি সিইত পৰিচয় লওঁ।” ৬ তেতিয়া লোটে দুৱাৰত বাহিৰত ওলাই গৈ দুৱাৰখন জপাই ক'লে, ৭ “হে ভাইসকল, মই বিনয় কৰিবোঁ, আপোনালোকে এনে কু-আচৰণ নকৰিব; ৮ চাওক, মোৰ দুজনী হোৱালী আছে; কোনো পুৰুষৰ সৈতে সিইতৰ সংস্পৰ্শ হোৱা নাই; সিইতকে মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ উলিয়াই আনো; সিইতৰ লগত আপোনালোকে যি ভাল দেখে কৰক; কেৱল এই লোকসকলক একো নকৰিব; কিয়নো তেওঁলোকে এতিয়া মোৰ ঘৰৰ ছাঁত আশ্রয় লৈছে।” ৯ তেতিয়া তেওঁলোকে আকো ক'লে, “যোৱা, আমাৰ পথৰ পৰা আতৰ হৈ যোৱাৰা!” তেওঁলোকে আকো ক'লে, “এইজন বিদেশী হিচাবে আমাৰ

ইয়ালৈ আহিছিল আবু এতিয়া আমাৰে বিচাৰক হ'বলৈ গৈছে। এতিয়া আমি সিইতকে তোৰ লগত আবু বেয়া আচৰণ কৰিম” এই বুলি কৈ লোকসকলে সেই মানুহৰ বিবুদ্ধে আগবাঢ়িল আবু লোটক টেলা মাৰি দুৱাৰ ভাড়িবলৈ কাষ চাপি গাল। ১০ তেতিয়া সেই দুজন পুৰুষে হাত মেলি লোটক ঘৰৰ ভিতৰলৈ টানি নিলে আবু ভিতৰৰ পৰা দুৱাৰ বৰ্ক কৰি দিলে; ১১ তাৰ পাছত লোটৰ অতিথিসকলে ঘৰৰ দুৱাৰৰ বাহিৰত থকা সুৰু ঘৰ সকলো মানুহকে আঘাত কৰি কণা কৰিলে; তাতে সেই মানুহবোৰে দুৱাৰ বিচাৰি বিচাৰি হাবাথুৰি খালে। ১২ তাৰ পাছত সেই লোক দুজনে লোটক সুধিলে, “এই ঠাইত তোমাৰ আবু কোনোৰা আছে নেকি? তোমাৰ জেঁৱাই, পো, জী বা কোনো আঞ্জীৱ-স্বজন আদি কৰি যিসকল লোক এই নগৰত আছে, সেই সকলোকে এই ঠাইৰ পৰা উলিয়াই লৈ যোৱা।” ১৩ কিয়নো আমি এই নগৰৰ ধৰ্বস কৰিবৰ কাৰণে যুগ্মত হৈছে। যিহোৱাৰ আগত এই ঠাইৰ লোকসকলৰ বিবুদ্ধে ভীষণ হৈ চৈ হৈছে আবু সেইবাবে তেওঁত কাঁক ধৰ্বস কৰিবলৈ আমাক পঠাইছে।” ১৪ তেতিয়া লোটে বাহিৰলৈ গৈ তেওঁৰ হৰলগ্নীয়া জোৱাইসকলক ক'লে, “সোনকাল কৰাৰি! এতিয়াই এই ঠাই এৰি গুছি যোৱা; কিয়নো যিহোৱাই এই নগৰৰ ধৰ্বস কৰিবলৈ যুগ্মত হৈছে।” কিন্তু জেঁৱাইকে তাবলে, তেওঁ ধেমালি কৰিছে। ১৫ তাৰ পাছত বাতিপুৰা সেই দুজন দূতে লোটক সোনকাল কৰিবলৈ দিলে আবু ক'লে, “ইয়াত থকা তোমাৰ ভাৰ্যা আবু দুজনী জীয়াৰীক লৈ গৈ থাকা; তেতিয়াহে নগৰৰ লগত তোমালোকক এই শাস্তি ধৰ্বস কৰা নহ'ব।” ১৬ লোটে সংকচেত কৰি পলম কৰিবলৈ ধৰিলে। কিন্তু যিহোৱাৰ দয়া তেওঁৰ ওপৰত থকা কাৰণে সেই পুৰুষ দুজনে তেওঁক, তেওঁৰ ভাৰ্যাক আবু দুজনী জীয়েককো হাতত ধৰি টানি নগৰৰ বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিলে। ১৭ সকলোকে বাহিৰ কৰি অনাৰ পাছত তেওঁলোকৰ এজনে লোটক ক'লে, “প্রাণ বচাৰলৈ হ'লে পলোৱা! পাছলৈ ঘূৰি নাচবাৰি আৰু এই সমত্বমিৰ কোনো ঠাইত নৰবিবাৰি; পাহাৰটাইলে পলাই যোৱা; নহ'লে তোমালোকাৰ বেনিষ্ট হ'বা।” ১৮ তেতিয়া লোটে তেওঁলোকক ক'লে, “নহয়, হে মোৰ প্ৰভু, তেনে নকৰব। ১৯ চাওক, আপোনালোকৰ দৃষ্টিত আপোনালোকৰ এই দাসে অনুগ্ৰহ পাইছো আবু মোৰ জীৱন বক্ষা কৰাত আপোনালোকে মোলৈ দয়া ও দেৱুলালে, কিন্তু মই পাহাৰটাইলে পলাই যাব নেৱাৰোঁ; কিয়নো মই গৈ পোৱাৰ আপোনো হায়তো সেই বিপদ আহি পৰিব আবু মই মৰিব। ২০ চাওক, পলাই যাবলৈ হ'লে যথেষ্ট কাষতে সেইখন সুৰু চৰহ আছে। প্রাণ বক্ষাৰ বাবে মোক তালৈকে পলাই যাবলৈ দিয়বক। ই জানো সুৰু নহয়? তাতেই মোৰ প্রাণ বক্ষা পাৰিব।” ২১ তেতিয়া দূতে ক'লে, “বাবু, মই তোমাৰ এই অনুৰোধ বাখিলৈনোঁ। যি চহৰখনৰ কথা তুমি কলা, তাক মই ধৰ্বস নকৰোঁ; ২২ কিন্তু সোনকাল কৰাৰি! বেগাই সেই ঠাইলৈকে পলোৱা; কিয়নো তুমি সেই ঠাই নোপোৱালোকে, মই একো কৰিব নোৱাৰোঁ।” সেয়ে সেই চহৰখনৰ নাম হ'ল চোৱৰ। ২৩ লোটে তেতিয়া চোৱৰ গৈ পালে তেতিয়া সূৰ্য উদয় হৈছিল। ২৪ তেনেতে যিহোৱাই আকাশৰ পৰা চদেমো আবু ঘৰোৱাৰ ওপৰত গঞ্জক আবু অঞ্চি বৰ্ষাৰলৈ ধৰিলে। ২৫ তেওঁ সেই নগৰকেইখন, গোটেই সমৰ্থল, নগৰৰ সকলো লোক আবু ভূমিত গজা সকলো বন্ধনকে বিনষ্ট কৰিলে। ২৬ কিন্তু পাছত গৈ থকা লোটৰ ভাৰ্যাই পাছফালে উভচি চালে, তাতে তেওঁ লোটৰ এটা শক্ত হৈ গৈ। ২৭ অৱাহামে অতি পুৰাতে উঠি যি ঠাইত পূৰ্বতে যিহোৱাৰ সন্মুখত থিয় হৈছিল, সেই ঠাইলৈ গল। ২৮ তেওঁ তলৰ ফালে চদেম, ঘৰোৱা আবু গোটেই সমতল ভূমিলৈ চাই দেখিলে যে অঞ্চিতুৰ ধূৱাৰ দৰে সেই সকলো ঠাইৰ পৰা ধূৱা উঠিছে। ২৯ যেতিয়া ঈশ্বৰে সমথলৰ নগৰবোৰ কে বিনষ্ট কৰিলে, তেতিয়া ঈশ্বৰে অৱাহামক সৌৰৰণ কৰিলে; তেওঁ লোটে যাতে য'ত বাস কৰিছিল, সেই নগৰবোৰৰ ধৰ্বসন্তুপৰ মাজৰ পৰা তেওঁক বাহিৰলৈ উলিয়াই পঠালে। ৩০ পাছত লোটৰ চোৱৰত থাকিবলৈ সাহস নহ'ল আবু সেয়ে তেওঁ জীয়েক দুজনীক লগত লৈ চোৱৰৰ পৰা ওলাই পাহাৰত এনে কোনো পুৰুষ হৈ গৈছে। এই এলেকাত এনে কোনো পুৰুষ নাই যেয়ে পৃথিবীৰ নিয়ম অনুসৰে আমাৰ লগত সমষ্টক কৰিব পাৰে।

৩২ আহাঁ, আমি আমার পিতৃক দ্রাক্ষাবস পান করাই তেওঁ লগত শয়ন করোঁক। তাতে আমি আমার পিতৃর বংশ বক্ষা করিব পারিম।” ৩৩ সেই কথা অনুসারে সেইদিনা বাতি তেওঁলোকে বাপেকের দ্রাক্ষাবস পান করাই মতলীয়া করিলে। তার পাছত ডাঙৰজনীয়ে সোমাই গৈ বাপেকের লগত শয়ন করিলে; কিন্তু কেতিয়া তাই শুলে আবু কেতিয়ানো উঠি গ'ল সোটে গমকে নাপালে। ৩৪ পছন্দিনা ডাঙৰজনীয়ে সুরু জনীক ক'লে, “গুৱা, যোৱাকালি বাতি মই পিতৃৰ লগত শয়ন কৰিলো; আহাঁ আজি বাতিও আমি পিতৃক দ্রাক্ষাবস পান কৰাওঁ আবু তুমি সোমাই গৈ তেওঁ লগত শয়ন কৰিব।” তাতে পিতৃৰ পৰা আমি আমার বংশ বক্ষা কৰিব পারিম।” ৩৫ এইদিনে সেইদিনা বাতিও তেওঁলোকে নিজৰ বাপেকের দ্রাক্ষাবস পান কৰালে আবু সুৱু জীয়েকে গৈ বাপেকের লগত শয়ন কৰিলে, কিন্তু কেতিয়া যে তেওঁ ও চৰত শুলে আবু কেতিয়ানো উঠি গ'ল, তাক সোটে গম নাপালে। ৩৬ এইদিনে স্লেটৰ দুয়ো জনী জীয়েক নিজ বাপেকের ধাৰা গৰ্ভৰতী হল। ৩৭ পাছত ডাঙৰজনীৰ এটি পুত্ৰ হল আবু তেওঁ তাৰ নাম মোৱাৰ বাখিলে; এই মোৱাৰেই বৰ্তমানৰ মোৱাৰীয়াহাঁত আদিপিতৃ। ৩৮ পাছত সৰ্বজনীয়েও এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে আবু তাৰ নাম বিন-আমি হল, তেওঁ বৰ্তমানৰ অম্মোনীয়াহাঁত আদিপিতৃ।

২০ অৱাহামে পূৰ্বৰ ঠাই এৰি নেশেত দেশৰ ফালে গ'ল

কাদেচ আবু চৰুৰ মাজৰ এঠাইত থাকিবলৈ ল'লে; সেই গুৱাৰ নগৰত তেওঁ প্ৰাসী আছিল। ১ তাত অৱাহামে নিজৰ ভাৰ্যা চাৰাৰ বিষয়ে ক'লে, “এওঁ মোৰ ভৰ্ণী।” সেয়ে সেই ঠাইৰ বজা অৰীমেলকে মানুহ পষ্টাই চাৰাক লৈ গ'ল। ৩ কিন্তু বাতি দ্বিশৰে সপোনত অৰীমেলকৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “চোৱা, যি মহিলাগৰাকীক তুমি লৈ আনিছা, তেওঁৰ কাৰণে তোমাৰ মৃত্যু অনিবার্য। কিয়নো তেওঁ এজন পুৰুষৰ ভাৰ্যা।” ৪ অৰীমেলকে কিন্তু তেওয়াও চাৰাৰ ওচৰলৈ যোৱা নাছিল; সেয়ে তেওঁ ক'লে, “হে প্ৰভু, অপৰাধ নকৰিলেও আপুনি এটা সৎ জাতিক সংহাৰ কৰিব নে? ৫ সেই লোকজনে জানো নিজেই মোক কোৱা নাছিল ‘তাই মোৰ ভৰ্ণী বুলি?’ এনেকি সেই মহিলাগৰাকীয়েও কৈছিল, ‘তেওঁ মোৰ ককাই’ বুলি। মই মোৰ সৰল মনেৰে আবু নিৰ্দেশী হাতেৰেহে এই কাম কৰিলোঁ।” ৬ তেওয়া দ্বিশৰে সপোনত তেওঁক ক'লে, “হয়, মই জানো যে তুমি সৰল মনেৰেই এই কাম কৰিলা আবু সেই কাৰণেই মোৰ অহিতে পাপ নকৰিকৈ তোমাক বাখিলোঁ; তেওঁক স্পৰ্শ কৰিবলৈ তোমাক নিদিলোঁ।” ৭ গতিকে সেই পুৰুষৰ ভাৰ্যাক এতিয়া ওভাটাই দিয়া; কিয়নো সেই লোকজন এজন ভাববাদী। তেওঁ তোমাৰ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা কৰিব আবু তুমি জীৱা। কিন্তু যদি তেওঁক উভাটাই নিদিয়া, তেন্তে ইয়াকে জানিবা যে তুমি আবু তোমাৰ লোকসকলৰ সকলোৰে অৱশ্যেই মৃত্যু হ'ব।” ৮ পছন্দিনা অৰীমেলকে অতি বাতিপুৰাতে উঠি নিজৰ দাসবৰেক ওচৰলৈ মাতি এই সকলো কথা ক'লে। এই কথা শুনি লোকসকলৰ অতিশ্যায় তয় লাগিল। ৯ তেওয়া অৰীমেলকে অৱাহামক মাতি আনি ক'লে, “আপুনি আমাৰ লগত এইটো কি কাম কৰিলে? মইনো আপোনাৰ বিৰুদ্ধে কি দোষ কৰিলোঁ যে আপুনি মোক আবু মোৰ রাজাৰ ইমান ডাঙৰ এক মহাপাপত পেলালে। মোলে এই ধৰণৰ ব্যৱহাৰ কৰা আপোনাৰ মুঠেই উচিত হোৱা নাই।” ১০ অৰীমেলকে অৱাহামক পুনৰ ক'লে, “আপুনি কি ভাৱি এনে কাৰ্য কৰিবে?” ১১ তেওয়া অৱাহামে ক'লে, “ঘই! ভাৱিছিলো, এই ঠাইৰ লোকসকলৰ দ্বিশৰে প্ৰতি নিচ্যে তয়-জৰুৰি নাই, সেয়ে মোৰ বৰ্যাক্য পাবলৈ তেওঁলোকে মোকেক বধ কৰিব।” ১২ তাৰ বাহিৰেও বাস্তৱিকত তেওঁ মোৰ ভৰ্ণীও হয়, আমাৰ মাতৃ বেলেগ হ'লেও তেওঁৰ আবু মোৰ পিতৃ একে। এতেকে তেওঁ মোৰ ভাৰ্য্যা হল। ১৩ দ্বিশৰে যেতিয়া মোক মোৰ পিতৃৰ ঘৰ ত্যাগ কৰিবলৈ দিলে আবু মোক এঠাইৰ পৰা আন ঠাইলৈ ভ্ৰমণ কৰাই লৈ ফুৰালে, তেওয়া মই মোৰ ভাৰ্য্যাক কৈছিলোঁ, ‘মোৰ ভাৰ্য্যা হিচাবে তুমি মোলে এই বিশ্বস্তা প্ৰকাশ কৰিবা: আমি যি ঠাইলৈকে যাম, তুমি মোক তোমাৰ ককাই বুলি পৰিচয় দিবা।’ ১৪ তাৰ পাছত অৰীমেলকে কিছুমান মৰেছাগ, গুৱু আবু দাস-দসীক অনি অৱাহামক দিলে আবু তাৰ লগতে তেওঁৰ ভাৰ্যা চাৰাকো ওভাটাই দিলে। ১৫ অৰীমেলকে ক'লে, “চোৱা, মোৰ

দেশখনেই আপোনাৰ আগত আছে; আপোনাৰ যি ঠাইতে ভাল লাগে, তাতে নিগাজীকৈ থাকক।” ১৬ তেওঁ চাৰাকো ক'লে, “চোৱা, তোমাৰ ককায়েৰক মই এক হাজাৰ বূপ দিছোঁ; ইয়েই তোমাৰ লগতে সকলো লোকৰ সন্ধুখত তোমাৰ বিৰুদ্ধে হোৱা অপৰাধ ঢাকিবলৈ কৰা হৈছে। তোমাৰ কেনো দোষ নাই।” ১৭ তাৰ পাছত অৱাহামে দ্বিশৰে আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। তেওয়া অৰীমেলক, তেওঁৰ ভাৰ্যা, আবু তেওঁৰ আন আন দাসীসকলে যাতে সত্তান লাভ কৰিবলৈ সকলো সম্মৰ্ভাৰে বন্ধ কৰিছিল। ১৮ কিয়নো যিহেৱাই অৱাহামৰ ভাৰ্যা চাৰাৰ কাৰণে অৰীমেলকৰ ঘৰত থকা সকলো মহিলাৰ সত্তান ধাৰণৰ ক্ষমতা সম্পূৰ্ণভাৱে বন্ধ কৰিছিল।

২১ যিহেৱাই নিজৰ কথাৰ দৰে চাৰালৈ অনুগ্ৰহ কৰিলে আবু চাৰালৈ

যি কৰিব বুলি কৈছিল তেওঁ তাক সিন্ধ কৰিলে। ২ চাৰা গৰ্ভৰতী হল। অৱাহামৰ অতি বৃদ্ধ বয়সত চাৰাই তেওঁলৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে। দ্বিশৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰাৰ সময়তে সেই পুত্ৰৰ জন্ম হল। ৩ অৱাহামে চাৰাই প্ৰসৱ কৰা এই পুত্ৰৰ নাম “ইচছাক” বাখিলে। ৪ দ্বিশৰে আগতে কেনোৱা নিজ পুত্ৰ ইচছাকৰ ছুলুঁ কৰিলে। ৫ পুত্ৰ ইচছাকৰ জন্মৰ সময়ত অৱাহামৰ বয়স হৈছিল এশ বছৰ। ৬ চাৰাই ক'লে, “গুৰুৰ নিঃসন্তান হোৱাৰ বাবে যদি ও মই দুৰ্যা আছিলোঁ, দ্বিশৰে মোৰ মুখত অনন্দৰ হাঁহি দিলে; তেওঁ যি কৰিলে সেই কথা শুনা প্ৰতিজ্ঞেও মোৰে সৈতে হাঁহিব।” ৭ তেওঁ পুনৰ ক'লে, “ইয়াৰ আগতে কেনোৱাৰে জানো অৱাহামক ক'ব পাৰিলোহেতেন যে মই এদিন সত্তানক পিয়াহ খুৰাক? কিয়নো মই এতিয়া তেওঁৰ বুঢ়া কলত তেওঁলৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলোঁ।” ৮ ইচছাক ক্ৰমে ডাঙৰ হ'বলৈ ধৰিলে আবু তেওঁৰ পিয়াহো এৰুৱালে। পিয়াহ এৰুৱাল দিনা অৱাহামে এক বৰতৰাজ পাতিলে। ৯ এদিন চাৰাই দেখিলে যে হাগাৰৰ পুত্ৰ ইশ্যায়েলে ইচছাকক হিতকিং কৰিছে। ১০ তাকে দেখি চাৰাই অৱাহামক ক'লে, “তুমি এই মিচৰীয়া দাসী আৰু তাইৰ পুত্ৰকে খেদি দিয়া! মই নিবিচাৰোঁ যে আমাৰ ইচছাকৰ সৈতে সেই দাসীৰ পুত্ৰ উত্তৰাধিকাৰৰ তাৰী হওঁক।” ১১ পুত্ৰ ইশ্যায়েলৰ বিষয়ে এই কথা শুনি অৱাহামে মনত অতিশয় বেজাৰ পালে। ১২ কিন্তু দ্বিশৰে অৱাহামক ক'লে, “তোমাৰ ল'বা ইশ্যায়েল কাৰণে আবু তোমাৰ দাসীৰ কথা ভাৱি মনত অনত বেজাৰ নকৰিব। চাৰাই কোৱা কথাবোৰ শুনি তুমি সেইদিনে কাৰ্য কৰা; কিয়নো ইচছাকৰ দ্বাৰাই তোমাৰ বংশবৰসকলৰ নামকৰণ হ'ব।” ১৩ সেই দাসীৰ পুত্ৰ যোগেদিও মই এক জাতি উৎপন্ন কৰিম, কাৰণ তেৱে তোমাৰেই বংশবৰ।” ১৪ পিছদিনা অৱাহামে নিচেই পুত্ৰাতে উঠি কিছু পঢ়া আবু ছালোৰে তৈয়াৰী পানী ভাৱি এটা মোনা লৈ হাগাৰৰ কান্দত তুলি দিলে। তাৰ পাছত ইশ্যায়েলকো শোধাই দি তেওঁলোক দুয়োকো বিদায় দিলে; পাছত দুয়ো আঁতিৰ গ'ল আবু বেৰ-চোৰাৰ মৰুপ্রস্তৰত ভ্ৰম কৰিলে। ১৫ যেতিয়া ছালুৰ মোনাৰ পানী শৈষ হৈ গ'ল, তেওয়া হাগাৰে ল'বাটোক এটা জোপেহাৰ তলত শুৱাই হল। ১৬ তাৰ পাছত অলপ আত্ৰংবৰতে, প্ৰায় এটা কাঁড় মাৰিলে যোৱা দ্বৃত্মানলৈ গৈ হাগাৰৰ বহি থাকিল। “ল'বাৰ মৃত্য মই চকুৰে চাই থাকিব নোৱাৰো,” বুলি কৈ তেওঁ তাতে বহি উচুপি উচুপি কদিবলৈ ধৰিলে। ১৭ ল'বাৰটিৰ কাদোন দ্বিশৰে কাণত পৰাত ইশ্যবৰ দ্বৈতে আকাৰণ পৰা হাগাৰক মাত দিলে; দ্বৈতে ক'লে, “হাগাৰ, তোমাৰ কি হৈছে? ডয় নকৰিবা; কিয়নো তাত পৰি থকা তোমাৰ ল'বাৰক কাদোন ইশ্যবৰ শুনা পাইহৈ।” ১৮ তুমি উঠা আবু ল'বাৰটিৰ তুলি লৈ শাস্তি কৰাত সহয় কৰা; কিয়নো মই তেওঁ তেওঁৰ যোগেদি এক মহাজাতি উৎপন্ন কৰিম।” ১৯ তাৰ পাছতে ইশ্যবৰে হাগাৰৰ চকু মুকলি কৰাত তেওঁ এটা কুৰুৰ দেখা পালে; তেওয়া হাগাৰে সেই কুৰুৰৰ কাৰ্যলৈ গৈ নিজৰ ছালুৰ মোনাটোতে পানী ভাৱি তাৰ ল'বাৰক একদিন ইশ্যবৰে ধৰিলে। ২০ ইশ্যবৰ সেই ল'বাৰ লগত থাকিল আবু তেওঁ ডাঙৰ হ'বলৈ ধৰিলে। তেওঁ মৰুপ্রস্তৰত বাস কৰিলে আবু এজন ধনুংজীৰ হ'ল। ২১ পৰাগ নামৰ এক মৰুপ্রস্তৰত তেওঁ বসতি কৰিবলৈ ধৰিলে; পাছত মিচৰ দেশৰ এজনী ছোৱালীক তেওঁৰ বাবে ভাৰ্য্যা কৰি মাকে বিয়া পাতি দিলে। ২২ সেই সময়ত অৰীমেলক আবু তেওঁ সৈন্যদলৰ সেনাপতি ফীখোলে অৱাহামৰ ওচৰলৈ আহি

ক'লে, “আপোনাৰ সকলো কাৰ্যতে ঈশ্বৰ আপোনাৰ সংগত আছে। ২৩ সেইবাবে ঈশ্বৰ নামত আপুনি এতিয়া মোৰ ওচৰত এই শপত খাঁওক যে, মোৰ অধৰা মোৰ সত্ত্বন সকলৰ সৈতে নাইবা মোৰ বংশধৰসকলৰ কাৰো লগত আপুনি ছলনাৰ কাৰ্য নকৰিব। মই যেনেকৈ আপোনাৰ প্ৰতি বিশ্বতভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিছোঁ, ঠিক ডেনেকৈ আপুনি মোৰ সৈতে আৰু যি দেশত আপুনি বাস কৰি আছে, সেই দেশৰ প্ৰতিও বিশ্বতভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিব।” ২৪ অৱাহামে ক'লে, “হয়, মই শপত খাইছোঁ।” ২৫ কিন্তু তেওঁ এটা কুৱাৰ বিষয়ে অভিযোগ কৰি অবীমেলকক ক'লে যে অবীমেলকৰ দাসবোৰে সেইটো বালেৰে তেওঁৰ পৰা অধিকাৰ কৰি লৈছে। ২৬ তেও়িয়া অবীমেলকক ক'লে, “এই কাম কোনে কৰিলে তাক মই নাজনো; এই কথা আগেয়ে আপুনি মোৰ জনোৱা নাই। মই আজিলৈকে এই কথা শুনা নাছিলো, এতিয়াহে শুনিলো।” ২৭ তাৰ পাছত অৱাহামে কিছুমান মেৰ-ছাগ আৰু গুৰু আৰি অবীমেলকক দিলে আৰু দুয়োজনে এক চুক্তি কৰিলে। ২৮ পাছত অৱাহামে নিজৰ মেৰ-ছাগৰ জাকৰ পৰা সাতজনী মাইকী মেৰ-ছাগৰ পোৱালি বেলেগো যে হৈছে, তাৰ কাৰণটো কি?” ৩০ তেওঁ ক'লে, “আপুনি মোৰ হাতৰ পৰা এইবোৰ গ্ৰহণ কৰিলেহে মোৰ বাবে ই প্ৰমাণিত হৰ যে এই কুৱাঁটো মই খান্দিছিলো।” ৩১ সেই ঠাইতে তেওঁলোক দুয়োয়ে এক শপত লোৱাৰ বাবে তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম বেৰ-চেৱা বাখিলে। ৩২ এইদৰে তেওঁলোকে বেৰ-চেৱাত চুক্তি কৰাৰ পাছত অবীমেলক আৰু তেওঁৰ সেনাপতি ফীখোল পলেষ্টীয়সকলৰ দেশলৈ উভটি গল। ৩৩ অৱাহামে বেৰ-চেৱাত যিহোৱা অৰ্থাৎ সেই অনন্তকালৰ ঈশ্বৰৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। তেওঁ সেই ঠাইতে এজোপা বাঁও গছ বুলে। ৩৪ অৱাহাম পলেষ্টীয়সকলৰ দেশত বহুদিন ধৰি বিদেশীবৃপ্তে থাকিল।

২২ এইবোৰ ঘটনাৰ পাছত ঈশ্বৰে অৱাহামক পৰীক্ষা কৰিলে। ঈশ্বৰে তেওঁক এইবোৰ পাছত অৱাহামে ক'লে, “এইয়া, মই আছোঁ।” ২ তেও়িয়া ঈশ্বৰে ক'লে, “তুমি প্ৰেম কৰা তোমাৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ ইচ্ছাকৰ লৈ মেৰিবাৰ দেশলৈ যোৱা; তাত যি পাহাৰটোৱে কথা মই তোমাক কম, তাৰ ওপৰতে তুমি ল'ৰাক হোমবলিবৃপ্তে উৎসৰ্গ কৰিবো।” ৩ সেয়ে, অৱাহামে বাতিগ্ৰহণতে উঠি নিজৰ গাধৰ পিঠিত আসন সজলে। তাৰ পাছত পুত্ৰ ইচ্ছাক আৰু দুজন যুবক দাসকো লগত ল'লে। তেওঁ হোমবলি উৎসৰ্গৰ কাৰণে কাঠো কাঠি ল'লে আৰু ঈশ্বৰে যি ঠাইৰ কথা তেওঁক কৈছিল সেই ঠাইলৈ যাত্রা কৰিলে। ৪ তিন দিনৰ দিনা অৱাহামে চুক্তি তুলি চাই দূৰৈৰ পৰাই সেই ঠাই দেখা পালে। ৫ তেও়িয়া অৱাহামে নিজৰ দাস দুজনক ক'লে, “তোমালোক গাধটোৱে সৈতে ইয়াতে থাকা; মই আৰু মোৰ ল'ৰাই সেই ঠাইলৈকে যাঁ; তাত আমাৰ প্ৰাৰ্থনা শ্ৰেণ কৰি তোমালোকৰ ওচৰলৈ পুনৰ উলটি আহিম।” ৬ এইবুলি কৈ অৱাহামে হোমবলিৰ কাৰ্যখনি তেওঁৰ পুত্ৰ ইচ্ছাকৰ কান্দত দি আগি আৰু ছুবীখন নিজৰ হাতত ল'লে। তাৰ পাছত তেওঁলোক দুয়ো একেলগে খোজকাঁটি যাবলৈ ধৰিলে। ৭ তেও়িয়া ইচ্ছাকে তেওঁৰ পিতৃ অৱাহামক মাতিলে, “হে মোৰ পিতৃ! তাৰে অৱাহামে ক'লে, “মোৰ বোপা, মই ইয়াতে আছোঁ।” সি ক'লে, “হোমবলি উৎসৰ্গৰ কাৰণে চাঁওক জুই আৰু কাঠ আছে, কিন্তু মেৰ-ছাগৰ পোৱালি কত?” ৮ অৱাহামে ক'লে, “বোপা, হোমবলিৰ কাৰণে ঈশ্বৰে নিজেই মেৰ-ছাগ পোৱালি যোগাব।” এইদেৱে কথা পাতি পাতি তেওঁলোক দুয়ো একেলগে আগুৱাই গল। ৯ পাছত যি ঠাইৰ কথা ঈশ্বৰে অৱাহামক কৈছিল, তেওঁলোকে গৈ সেই ঠাই পালে আৰু সেই ঠাইতে অৱাহামে এটা যজ্ঞবেদি নিম্নাং কৰি তাৰ ওপৰত কাঠ সজাই হ'ল। তাৰ পাছত নিজৰ পুত্ৰ ইচ্ছাকৰ বাকি যজ্ঞবেদিৰ কাঠৰ ওপৰত হ'ল। ১০ তেও়িয়া অৱাহামে নিজ পুত্ৰক বধ কৰিবলৈ ছুবীখন হাতত ল'লে। ১১ তেনে সময়তে আকাশৰ পৰা যিহোৱাৰ দূতে তেওঁক মাতি ক'লে, “অৱাহাম, অৱাহাম!” তেওঁ ক'লে, “এইয়া মই আছোঁ।” ১২ দূতে ক'লে, “তুমি ল'বাটোৱে গাত হাত নিদিবা আৰু তাৰ একো হানি নকৰিবা; কিয়নো তুমি যে ঈশ্বৰৰ ত্যককাৰী লোক, সেই বিষয়ে মই এতিয়া জানিছোঁ; কাৰণ

তুমি তোমাৰ একেটি পুত্ৰকো মোৰ বাবে বলি দিবলৈ অসন্মত নহলে।” ১৩ তেও়িয়া অৱাহামে চুক্তি তুলি চাই নিজৰ পাছফালে এটা মতা মেৰ-ছাগক দেখা পালে আৰু তাৰ শিংকেহাটা জেপেহাৰ মাজত জপতিয়াই লাগি আছিল। অৱাহামে গৈ সেই মেৰ-ছাগটো আনি নিজৰ পুত্ৰৰ সলনি তকে হোমবলি উৎসৰ্গ কৰিলে। ১৪ তাৰবাবে অৱাহামে সেই ঠাইৰ নাম যিহোৱাৰ বাখিলে; সেয়ে আজিও লোকে এইবুলি কৰয়, “যিহোৱাৰ পাহাৰত যিহোৱায়ে যোগাই দিব।” ১৫ পাছত ঈশ্বৰৰ দূতে আকাশৰ পৰা পুনৰ মাত লগালৈ। ১৬ তেওঁ ক'লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘তুমি তোমাৰ পুত্ৰ, একেটি পুত্ৰকো মোৰ বাবে বলিদান দিবলৈ অসন্মত নহলে আৰু যিহেতু তুমি এই কাৰ্য কৰিলা, সেয়ে মই নিজ নামেৰে শপত খাই কৈছো যে, ১৭ মই নিয়ম তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব; আকাশৰ তৰাবোৰৰ দৰে আৰু সাগৰৰ তীৰত থকা বালিৰ দৰে তোমাৰ বংশ অতিশয় বৃপ্তে বৃদ্ধি কৰিব; তোমাৰ বংশৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ শক্রবোৰৰ নগৰৰ দুৱাৰ জয় কৰিব।” ১৮ তোমাৰ বংশৰ যোগেদিয়েই পৃথিবীৰ সমুদ্রায় জাতি আশীৰ্বাদ প্রাণ হ'ব; তুমি মোৰ কথা পালন কৰিলা বাবেই তেনে হ'ব।” ১৯ পাছত অৱাহাম নিজৰ দাসবোৰৰ ওচৰলৈ উভটি আছিল আৰু সকলো একেলগে বেৰ-চেৱালৈ ঘূৰি গ'ল; এই বেৰ-চেৱাতে অৱাহামে বাস কৰিছিল। ২০ এইবোৰ ঘটনাৰ পাছত অৱাহামে এই কথা শুনিবলৈ পালে, “তোমাৰ ককাই নাহোৰৰ ভাৰ্য্যা মিক্কিৰো সতি-সততিৰ জন্ম হ'ল।” ২১ তেওঁলোক হ'ল তেওঁৰ বৰ পুত্রকে উচ্চ: তাৰ পাছত ভায়েক বুজ আৰু কমেৱলৈ জন্ম হ'ল। কমেৱলৈ পুত্ৰৰ নাম আছিল আৰাম। ২২ অন্যান্য সন্তান সকল কেচদ, হজো, পিলদচ, ফিলদফ, আৰু বথোৱেল। ২৩ এই বথোৱেলৰ ছোৱালীৰ নাম বিবেকা আছিল। মিকাই অৱাহামৰ ককায়েক নাহোৰেলে এই আঠজনক প্ৰসৱ কৰিলে। ২৪ নাহোৰৰ এগবাৰী উপমত্তী আছিল। তাৰ বাবে নাম আছিল বোমা। তাই টেবহ, গহম, তচ, আৰু মাখা এইসকলক প্ৰসৱ কৰিলে।

২৩ চাৰা এশ সাতাইশ বছৰ কাল জীয়াই আছিল। এয়ে আছিল চাৰাৰ জীৱনৰ আয়ুসৰ কাল। ২ কনান দেশৰ কিবিয়ৎ-অৰ্ব নগৰত অৰ্থাৎ হিৱোগত তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল; তাতে অৱাহামে চাৰাৰ কাৰণে কান্দি কান্দি শোক কৰিলে। ৩ পাছত অৱাহামে তেওঁৰ মৃত্যু ভাৰ্য্যাৰ ওচৰৰ পৰা উচ্চি গৈ সেই ঠাইৰ হেতৰ সন্তান সকলক ক'লে, ৪ “মই আপোনালোকৰ মাজত এজন বিদেশী হিচাবে বাস কৰিছোঁ। সেয়ে, দয়া কৰি আপোনালোকৰ মাজৰ এডোখৰ স্থান আমাৰ অধিকাৰত দিয়ক যাতে মই মোৰ মৃতকক মৈদাম দিব পাৰোঁ।” ৫ তেও়িয়া হেতৰ সন্তান সকলে অৱাহামক উভটি দিক ক'লে, ৬ “হে মালিক, আমাৰ কথা শুনক; আপুনি আমাৰ মাজত ঈশ্বৰৰ এজন নিযৃত বজা স্বৰূপ; আমাৰ মৈদামবোৰৰ আটা ইতকৈ উভটমটো নিৰ্বাচন কৰি তাতেই আপোনাৰ মৃতকক মৈদাম দিয়ক। আপোনাৰ মৃতকক মৈদাম দিবৰ কাৰণে আমাৰ মাজৰ কোনেও নিজৰ মৈদামছন এবি দিবলৈ আপনি নকৰিব।” ৭ তেও়িয়া অৱাহামে উচ্চি সেই দেশৰ লোকসকলৰ অৰ্থাৎ হেতৰ বাসিন্দাসকলৰ আগত নতশিৰে প্ৰণিপাত কৰিলে। ৮ তেওঁলোকৰ সৈতে কথা-বতৰা হৈ ক'লে, “মোৰ মৃতকক মৈদাম দিবলৈ তোমালোক যে সন্ধত হৈছে এই কাৰণে মোৰ কথা শুনা মোৰ হৈ চোহৰৰ পুত্ৰ ইহোগত সৈতে আলোচনা কৰা।” ৯ পথাৰৰ মুৰত যিটো মকপেলাৰ গুহা আছে সেইটো মই কিনিবলৈ বিছাবো, ইহোগত সেই গুহাৰ গৰাকী সেয়ে যি মূল্য হয় সকলো মই পৰিশোধ কৰিব। মই বিছাবো মোৰ পত্তীৰ মৈদামৰ বাবে যে এই ঠাই কিনি লৈছোঁ তাৰ সাক্ষী আপোনালোক হ'ব।” ১০ তেও়িয়া হেতৰ সন্তান সকলৰ মাজত ইহোগত বহি আছিল। হেতৰ সন্তান সকল আৰু নগৰৰ প্ৰেশ দুৱাৰেদি সোমেৱাৰ সকলোৱে শুনাকৈ, হিতৌয়া ইহোগতে অৱাহামক উভটি দি ক'লে, ১১ “নহয়, মোৰ মালিক, মোৰ কথা শুনক, পথাৰ খন মই আপোনাক দিহোঁ; মই স্ব-জাতীয় সকলৰ সাক্ষতেই আপোনাক দিহোঁ; যাতে আপোনাৰ ইছামতে নিজ পৰ্মীক মৈদাম দিয়ে।” ১২ তাতে অৱাহামে সেই বাসিন্দাসকলৰ আগত নতশিৰে প্ৰণিপাত কৰিলে। ১৩ আৰু বাসিন্দাসকলে শুনাকৈ ইহোগতক ক'লে, কিন্তু “মই সেই মাটিৰ উচ্চিটো দাম আপোনাক দিবলৈ বিচাৰো।

মই দিয়া দাম অনুগ্রাহ কৰি আপুনি গ্রহণ কৰক, পাছত মই সেই ঠাইত মোৰ মত পঢ়াইক মৈদাম দিম।” ১৪ তেতিয়া ইফ্রেগে অৱাহামক উত্তৰ দি ক'লে, ১৫ “হে মোৰ মালিক, মোৰ কথা শুনক, চাৰিশ চেকল বৃপুৰ মাটি; আপোনাৰ আৰু মোৰ মজত সিনো কি বস্তু? এতকে আপোনাৰ মৃতকৰ মৈদাম দিয়কণৈ।” ১৬ পাছত অৱাহামে ইফ্রেগৰ কথাত মাস্তি হৈ, হেতৰ সন্তান সকলে শুনাকৈ তেওঁ যি বৃপুৰ কথা কৈছিল, সেই চাৰি শ চেকল বৃপু বণ্ণীয়াইত্ব দ্বাৰাই জুখি তেওঁক দিলে। ১৭ মঞ্চিৰ সন্মুখত মকপেলাই ইফ্রেগৰ যি পথাৰ আছিল, সেই পথাৰ আৰু তাত থকা গুহা আৰু সেই পথাৰ আটাইবোৰ গচ, তাৰ চাৰিও সীমাৰ তিতৰত থকা গচ, এই সকলোতে, ১৮ হেতৰ সন্তান সকল, তাৰ নগংৰৰ দূৰাৰেনি সেমোৱাৰ সকলোৰে আগতে অৱাহামৰ স্থতুৰ্ধিকাৰ নিষ্য কৰা হ'ল। ১৯ পাছত অৱাহামে কনান দেশৰ মঞ্চিৰ অৰ্থাৎ ইত্রোংৰ সন্মুখত থকা মকপেলাৰ পথাৰৰ গুহাত তেওঁৰ ভাৰ্যা চাৰিক মৈদাম দিলে। ২০ এই দৰে মৈদামৰ ঠাই অধিকাৰৰ অৰ্থে, সেই পথাৰ আৰু তাত থকা গুহাত, হেতৰ সন্তান সকলৰ দ্বাৰাই অৱাহামৰ স্থতুৰ্ধিকাৰ স্থিৰ কৰা হ'ল।

২৪ অৱাহাম অতিশয় বৃদ্ধ অৱস্থালৈ জীয়াই আছিল।

সকলোতে অৱাহামক আশীৰ্বাদ কৰিছিল। ২ পাছত অৱাহামে সকলো কাৰ্য পৰিচালনা কৰা ঘৰৰ বৃদ্ধ দাসক ক'লে, “বিনয় কৰোঁ, তুম মোৰ কৰঙুৰ তলত হাত দিয়া।” ৩ মই তোমাক স্বৰ্গ আৰু পৃথিবীৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামেৰে শপত দিছো। এই যি কনানীয়া লোকৰ মজত বাস কৰিছাঁ, তুম মোৰ পুত্ৰৰ বিয়াৰ বাবে ইহ'ত কোনো ছোৱালী নানিবা, ৪ তুম মোৰ দেশত থকা জ্ঞাতিসকলৰ ওচৰলৈ গৈ মোৰ পুত্ৰ ইচ্ছাকৰ বিয়াৰ বাবে ছোৱালী বিচাৰি ইয়ালৈ লৈ আনিবা।” ৫ তেতিয়া সেই দাসে তেওঁক ক'লে, “যদি কোনো ছোৱালী মোৰ লগত এই দেশলৈ আহিবলৈ মাস্তি নহয়? পাছত আপুনি যি দেশৰ পৰা ওলাই আছিল, মই আপোনাৰ পুত্ৰক লৈ আকোৰি সেই দেশলৈ যাম নে?” ৬ অৱাহামে তেওঁক ক'লে, “সারধান হোৱা, তুমি মোৰ পুত্ৰক সেই দেশলৈ কেতিয়াও ওলোটাই নিনিবা! য স্বৰ্গৰ প্রভু স্বয়ং ঈশ্বৰ যিহোৱাই মোৰ পত্ৰৰ জন্মতুমিৰ পৰা মোৰ সপৰিয়ালো সৈতে ইয়ালৈ লৈ আছিল আৰু মই তোমাৰ বংশক এই দেশ দিম বুলি মোৰ আগত শপত কৰিলে, স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমাৰ আগে আগে নিজ দৃত পঠাই দিব; তাতে তুমি মোৰ পুত্ৰৰ নিমিত্তে সেই ঠাইৰ পৰাই ছোৱালী আনিব পাৰিব।” ৮ যদি কোনো ছোৱালী তোমাৰ লগত আহিবলৈ মাস্তি নহয়, তেন্তে তুমি এই শপতৰ পৰা মুক্ত হ'বা, কিন্তু মোৰ পুত্ৰক হ'লে তালৈ পুনৰাই নিনিবা।” ৯ তাতে, সেই দাসে নিজ প্রভু অৱাহামৰ কৰঙুৰ তলত হাত দি, সেই বিষয়ে তেওঁ অগত শপত কৰিলে। ১০ পাছত সেই দাসে নিজ প্রভুৰ উত্তোৰৰ মজাৰ দহোটা উট লগত ল'লে; আৰু নিজ প্রভুৰ পৰা সকলো ধৰণৰ উত্তম উত্তম উষ্ণত অলপ লৈ সেই ঠাইৰ পৰা অৰ্বাম-নহিৰিয়মৰ নাহোৰ নগৰৰ ওচৰ পালো। ১১ তাতে তেওঁ নগংৰৰ বাহিৰত থকা কুৱাঁৰ ওচৰলৈ গ'ল। তাতে গধুলি সময়ত মহিলাসকল ওলাই কুৱাঁৰ পানী তুলিবলৈ সেই ঠাইলৈ আহে। তেওঁ তাতেই উত্তোৰক আৰ্টুক্যুই হবই থ'লে। ১২ তেতিয়া সেই দাসে ক'লে, “হে মোৰ প্রভু অৱাহামৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই বিষয় কৰোঁ, আজি মোৰ সহায় কৰি সফল কৰক। মোৰ প্রভু, অৱাহামৰ পুত্ৰৰ বাবে এগৰাকী যোগ্য পাত্ৰী বাচিবলৈ সহায় কৰক। অনুগ্রহ কৰি মোৰ প্রভু অৱাহামক এই দয়া কৰক।” ১৩ চাওকচোন, মই এই ভুমুকৰ ওচৰত যিৰ হৈ আছোঁ; পাছত সেই নগৰীয়া মাঝুৰ ছোৱালীৰেৰ পানী তুলিবলৈ ওলাই আছিল। ১৪ ইচ্ছাকৰ বাবে যি গৰাকী যোগ্য হ'ব তেওঁ যদি আমাক কলহ নমাই মোৰ পানী খাবলৈ দিয়া, এই কথা মই যি ছোৱালীক ক'ম, সেই ছোৱালীয়ে যদি কয়, ‘খাওক আৰু আপোনাৰ উত্তোৰকে খুৱাৰ্তক’, তেন্তে সেই ছোৱালী জনীয়েই আপোনাৰ দাস ইচ্ছাকৰ কাৰণে আপোনাৰ নিৰূপিত কন্যা হওক; আৰু ইয়াৰ দ্বাৰাই যে মোৰ প্রভুলৈ আপুনি দয়া কৰিছে, সেই বিষয়ে মই জানিম।” ১৫ পাছত তেওঁ প্ৰার্থনা শেষ কৰাৰ আগতে, বিবেকাই কান্দত কলহ লৈ বাহিৰলৈ ওলাই আছিল। বিবেকা অৱাহামৰ ভাই নাহোৰ ভাৰ্যা মিকাৰ পুত্ৰে

বথোৱেলৰ জীয়েক। ১৬ সেই যুৰাতী দেখাত পৰম সুন্দৰী আৰু কোনো পুৰুষৰ সৈতে সংস্পৰ্শ নথকা কুমাৰী আছিল। তাই ভূমকলৈ নামি কলহ ভৰাই উঠি আছিল। ১৭ এনেতে, দাসজনে লাগি গৈ, তাইৰে সৈতে সাক্ষাত কৰি ক'লে, “বিনয় কৰোঁ, তোমাৰ কলহৰ পৰা মোক অলপমান পানী খাবলৈ দিয়া।” ১৮ তাতে তাই ক'লে, “আপুনি খাওক এওঁক,” এই বুলি তাই হাতত লৈ আহা কলহটো নমাই থলে আৰু সেই দাসক পানী খাবলৈ দিলে। ১৯ এনেদেৰে পানী খুৱাই আঁতোৱাৰ পাছত তাই ক'লে, “আৰু আপোনাৰ উত্তোৰেও পানী খাই নৃষ্টলৈকে মই সিইতেলকো তুলিম।” ২০ এই বুলি তাই বেগতে ঘোলনিত কলহৰ পানী বাকি দি, আকো পানী তুলিবলৈ কুৱালৈ গৈ, উত্তোৰেলৈ পানী তুলি দি আছিল। ২১ তাতে সেই দাসে তাইৰ সকলো কৰ্ম নীৱৰে লক্ষ্য কৰি আছিল। তেওঁ নিশ্চিত হ'ব বিচাৰিছিল যে যিহোৱাই তেওঁৰ যাত্রা সফল কৰিছে নে নাই। ২২ উত্তোৰে পানী খাই শেষ কৰাৰ পাছত, সেই দাসজনে আধা চেকল সোণৰ এটা নথ আৰু হাতৰ কাৰণে দহ চেকল সোণৰ এয়োৰ খাৰুলৈ তাইক ক'লে, ২৩ “কোৱাচেন তুমি কাৰ জীয়েক? বিনয় কৰোঁ, এই বাকি থাকিবলৈ তোমাৰ পিতৃৰ ঘৰত আমাৰ বাবে ঠাই হ'ব নে?” ২৪ তেতিয়া তাই ক'লে, “মই নাহোৰ আৰু মিঙ্কাৰ পুত্ৰ বথোৱেলৰ জীয়েক।” ২৫ তাই তেওঁক আৰু ক'লে, “আমাৰ ভাত খেৰ আৰু দানা বহুত আছে বাতি থাকিবলৈ কোঠালিও আছে।” ২৬ তেতিয়া সেই দাসজনে মূৰ দেৱালৈ আৰু যিহোৱাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিলে। ২৭ তেওঁ ক'লে, “মোৰ প্রভু অভাৱ অৱাহামৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ধন্য; মোৰ প্ৰভুৰ প্ৰতি তেওঁ বিশৃঙ্খলা আৰু বিশ্বাসযোগ্যতা এতিয়ালৈ ত্যাগ কৰা নাই। এইদেৰে মোক যিহোৱাই স্পষ্টভাৱে বাট দেখুৱাই মোৰ প্ৰভুৰ আজীবন ঘৰলৈ লৈ আলিনে।” ২৮ পাছত সেই ছোৱালীজীৱী বেগাই ঘৰলৈ গ'ল আৰু মাকৰ লগতত ঘৰৰ সকলোকে এই সকলো কথা ক'লে। ২৯ বিবেকাৰ লাবন নামেৰে এজন ককায়েক আছিল; তেতিয়া লাবনে বেগাই সেই ভুমুকটোৰ ওচৰত থকা সেই পুৰুষজনৰ ওচৰলৈ গ'ল। ৩০ তেওঁ যিহোৱাৰ তামায়েকৰ হাতত থাক্য আৰু নথ দেখিলে আৰু নিজৰ তমী বিবেকাৰ মুখেৰে যেতিয়া “তেওঁ এই কথা ক'লে,” বুলি শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ সেই পুৰুষজনৰ ওচৰলৈ গ'ল। সেই পুৰুষজন তেতিয়া উত্তোৰৰ সৈতে পানীৰ ভুমুকটোৰ ওচৰত থিয়ে হৈ আছিল। ৩১ লাবনে ক'লে, “আপুনি যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদপ্রাপ্ত লোক, আহিক; বাহিৰত কিয় এনেদেৰে থিয়ে হৈ আছে? মই আপোনাৰ বাবে ঘৰ আৰু উত্তোৰেলৈয়ো ঠাই যুগ্মত কৰিছোঁ।” ৩২ তেতিয়া পুৰুষজন গৈ সেই ঘৰত সোমাল। উত্তোৰৰ পৰা জোৱাবেৰ নমালে আৰু খাৰলৈ খেৰ আৰু দানা দিলে। তাৰ পাছত তেওঁক আৰু তেওঁৰ লগত যোৱা লোকসকলক ভি ধুলিলৈ পানী দিলে। ৩৩ পাছত তেওঁলৈক অগত খাৰলৈ আহাৰ যুগ্মত থকা কৰিলে; কিন্তু তেওঁ খাৰলৈ সন্মত নহ'ল। তেওঁ ক'লে, “মোৰ ক'বলীয়া কথা নোকোৱালৈকে মই আহাৰ গ্ৰহণ নকৰোঁ।” তেতিয়া লাবনে ক'লে, “তেনেহে লৈ ক'কঁক”। ৩৪ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “মই অৱাহামৰ দাস।” ৩৫ যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক অতিশয়ৰে আশীৰ্বাদ কৰিছে আৰু এতিয়া এজন মহান ব্যক্তি; যিহোৱাই তেওঁক মেৰ-ছাগ, ছাগলী আৰু গুৰুৰ জাক, বৃপ আৰু সোণ, দাস-দাসী, উট, গাধ এই সকলো দিছে। ৩৬ চাৰা, মোৰ প্ৰভুৰ আৰ্য্যাই বৃদ্ধ কালত মোৰ প্ৰভুলৈ এটি পুত্ৰ সন্তান প্ৰসৱ কৰিলে আৰু তেওঁকেই তেওঁ নিজৰ সকলোখনি দিছে। ৩৭ মোৰ প্ৰভুৰে শপত খুৱাই মোক কৈছিল যে, ‘মই যি কথান দেশত বাস কৰিছোঁ, তুমি মোৰ পুত্ৰৰ আৰ্য্যাৰূপে এই দেশৰ কোনো কনানীয়া লোকৰ ছোৱালীক নানিবা।’ ৩৮ ইয়াৰ পৰিবৰ্তে, মোৰ পুত্ৰ আৰু মোৰ আজীবনসকলৰ পৰিয়ালৈ যোৱা আৰু মোৰ পুত্ৰৰ বাবে এগৰাকী যোগ্য পাত্ৰী বাচিবলৈ সহায় কৰিছে। ৩৯ মই মোৰ প্ৰভুক ক'লোঁ, ‘স্মৰতঃ ছোৱালীয়ে যদি মোক অনুসৰণ নকৰেু।’ ৪০ কিন্তু তুমি যদি মোৰ আজীবনসকলৰ আৰ্য্যাৰূপে ওচৰলৈ যোৱা আৰু তেওঁলোকে যদি মোৰ পুত্ৰৰ বাবে ছোৱালী দিবলৈ আৰু কাৰিকাৰ কৰে, তেনেহলে তুমি মোৰ এই শপতৰ পৰা মুক্ত হ'বা।” ৪২ সেয়ে মই আজি

এই পানীর ভূমুকুর ওচৰ পালোঁ আৰু ক'লো, ‘হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰভু অৱাহামৰ দৈশ্বৰ; অমুৰোধ কৰোঁ, তুমি যদি মোৰ যাত্রা সফল কৰিবলৈ প্ৰকৃতপৰ্ণে মনস্থ কৰা।’ ৪৩ তেনেহে লে মই এই পানীৰ ভূমুকুৰ ওচৰত থিয়ে হৈ আছোঁ; ইয়াতে পানী তুলিবলৈ অহা যিজনী ছেৱালীক ক'ম, ‘বিন্য় কৰোঁ, তোমাৰ কলহৰ পৰা মোক পানী খাবলৈ দিয়া।’ ৪৪ তাতে সেই ছেৱালীজনীয়ে যদি মোক কয়, ‘আপুণি খাওক আৰু আপোনাৰ উটবোৰলৈকো পানী তুলি দিয়া’, তেনেহে লে সেই ছেৱালীয়েই মোৰ প্ৰভুৰ পুত্ৰলৈ যিহোৱাই নিৰূপণ কৰা কল্যাণ হওক। ৪৫ এই কথা মই মনতে ভাৰি শেষ নকৰোঁতেই, চাওক, বিবেকাই কান্দত কলহৈ লোলাই আহিল আৰু পানী নিবৰ বাবে জলৰ ভূমুকুৰ ওচৰ পালে। তাতে মই তেওঁক ক'লো, ‘অনুৰোধ কৰোঁ, মোক পানী খাবলৈ দিয়া।’ ৪৬ তেতিয়া তেওঁ বেগতে কান্দপ পৰা কলহৈ নমাই হৈ ক'লে, ‘খাওক, মই আপোনাৰ উটবোৰকো খুৱাম।’ তাতে মই খালো আৰু তেওঁ উটবোৰকো খুৱালে। ৪৭ পাছত মই তেওঁক সুধিলোঁ, ‘তুমি কাৰ জীয়েক?’ তেওঁ ক'লে, ‘মই বথোৱেলৰ জীয়েক; তেওঁ নাহোৰ আৰু মিক্কাৰ পুত্ৰ।’ তেতিয়া মই তেওঁৰ নাকত সেই নথ আৰু হাতত সেই খালুও পিঙ্কালোঁ। ৪৮ তেতিয়া মই মুৰ দোৱালো আৰু যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিলোঁ। ধৰ্য যিহোৱা, মোৰ প্ৰভু অৱাহামৰ দৈশ্বৰ; মোৰ প্ৰভুৰ পুত্ৰৰ বাবে তেওঁৰ আতীয়ৰ পৰা কলন বিচাৰি আনিবলৈ তেওঁ মোক সঠিক পথত চলায় আনিলোঁ। ৪৯ তেতিয়া মই ক'লে, ‘তুমি যদি মোৰ প্ৰভুৰ পৰিয়ালৰ সৈতে বিশ্বাসযোগ্য আৰু নিৰ্ভৰযোগ্য হ'বলৈ সন্ধত হোৱা, তেনেহেলো মোক কোৱা; কিন্তু যদি নহোৱা, তেনেহেলো মোক কোৱা, কিয়নো তেতিয়া মই সেঁফালো বা বাঁওফালো ঘূৰিম।’ ৫০ তেতিয়া লাবন আৰু বথোৱেলে উত্তৰ দি ক'লে, ‘এই বিষয় যিহোৱাৰ পৰা আহিল; সেয়ে এই বিষয়টো ভাল বা বেয়া বুলি আমি তোমাক ক'ব নোৱাৰিম।’ ৫১ চোৱা, বিবেকো তোমাৰ ওচৰতে আছে; তাইক লৈ যোৱা; যিহোৱাই কোৱাৰ দৰেই তাই তোমাৰ প্ৰভুৰ পুত্ৰৰ ভাৰ্যা হওক।’ ৫২ যেতিয়া আৰাহামৰ দাসে তেওঁলোকৰ কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ মাটিত আঞ্চুকাঢ়ি যিহোৱাৰ আগত প্ৰণালীত কৰিলোঁ। ৫৩ পাছত সেই দাসে সোণ, বৃপুৰ অলংকাৰ আৰু বন্ধু উলিয়াই বিবেকাক দিলো, আৰু তেওঁৰ ককায়েক আৰু মাকৰে বহুযুৱায়া উপহাৰ দিলোঁ। ৫৪ পাছত তাতে তেওঁ আৰু তেওঁৰ লগত আহা লোকসকলে ভোজন-পান কৰিলো আৰু বাতিটো থাকিলোঁ। তাতে বাতিপুৰা তেওঁলোক যেতিয়া উঠিল, তেতিয়া সেই দাসে ক'লে, ‘এইয়া মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ মোক যাবলৈ দিয়ক।’ ৫৫ তেতিয়া তেওঁৰ ককায়েক আৰু মাকে ক'লে, ‘আমাৰ লগত পুৰু কিছু দিনলৈ কল্যাণী থাকক; অতি কমেও দহ দিন মান থাকক। তাৰ পাছত তেওঁ যাব।’ ৫৬ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, ‘যিহোৱাই মোৰ যাত্রা সফল কৰিছে; এতকেৰ মোক পলম কৰি নোৱাখিৰ, মই মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ যাঁও, মোক বিদায় দিয়ক।’ ৫৭ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, ‘আমি আমাৰ ছেৱালীক মাটি আনো আৰু তেওঁৰ মুৰৰ কথা শুনো।’ ৫৮ তাৰ পাছত তেওঁলোকে বিবেকাক মাটি আনি সুধিলোঁ, ‘তুমি এই জন মানুহৰ লগত যাবা নে?’ তেতিয়া তেওঁ উত্তৰ দিলো, ‘হয়, মই যায়।’ ৫৯ তেতিয়া তেওঁ নিজ ভীৱি বিবেকো আৰু বিবেকাক আলাপৈচান ধৰা দাসীগৰাকীক আৰাহামৰ দাস আৰু তেওঁৰ সৈতে আহা লোকসকলৰ লগত যাত্রা কৰিবলৈ পঠিয়াই দিলোঁ। ৬০ তেওঁলোকে বিবেকাক আশীৰ্বাদ কৰিলো আৰু ক'লে, ‘হে আমাৰ ভনী, তুমি অযুত অযুত লোকৰ আদি-মাত্ৰ হোৱাগৈ, আৰু তোমাৰ বংশই তোমাক ঘৃণা কৰা লোকসকলৰ লগতৰ দুৱাৰবোৰ অধিকাৰ কৰক।’ ৬১ তেতিয়া বিবেকো আৰু তেওঁ দাসীয়ে আহি উত্ত উঠিল আৰু সেই লোকজনক অনুসৰণ কৰিলোঁ। তাতে সেই দাসে বিবেকাক লগত ল'লে আৰু তেওঁৰ পথত যাত্রা কৰিব ধৰিলোঁ। ৬২ সেই সময়ত ইচ্ছাকে নেগেতত বাস কৰিছিল, আৰু তেওঁ বেৰ-লহং-ৰোৱার পৰা উত্ততি আহিছিলহে মাত্ৰ। ৬৩ ইচ্ছাকে সান্ধিয়া সময়ত কোনো বিষয় বিচেনা কৰি পথাৰলৈ মৈছিলোঁ। তাতে তেওঁ যেতিয়া চৰু তুলি চালে, তেতিয়া উটবোৰক আহি থকা দেখিলোঁ। ৬৪ তাতে ইচ্ছাকে যেতিয়া বিবেকাই দেখা পালে, তেতিয়া তেওঁ লগে লগে উটৰ পৰা নামিলোঁ। ৬৫ আৰু সেই দাসক তেওঁ সুধিলোঁ, ‘আমাক সাক্ষাত কৰিবলৈ পথাৰ মাজেনি খোজকাঢ়ি আহি থকা সেইজন কোন?’ সেই দাসে ক'লে, ‘এইজন মোৰ

প্ৰত্ব।’ তেতিয়া বিবেকাই ওৰণি ল'লে আৰু নিজকে ঢাকিলোঁ। ৬৬ পাছত সেই দাসে নিজে কৰা সকলো কাৰ্যৰ কথা ইচ্ছাক জনালোঁ। ৬৭ তেতিয়া ইচ্ছাকে নিজ মাত্ৰ চৰাক তম্ভলৈ বিবেকাক লৈ গ'ল আৰু ইচ্ছাকে তেওঁক প্ৰহণ কৰিলো; তাতে বিবেকা তেওঁৰ ভাৰ্যা হল। আৰু ইচ্ছাকে তেওঁক প্ৰেম কৰিলো; তাতে তেওঁৰ মাত্ৰ মৰণৰ পাছত, তেওঁ শান্তাৰ পালে।

২৫ পাছত অৱাহামে কুৰুৰা নামৰ আন এগৰাকীক বিয়া কৰিলো।

২ তেওঁৰ ঔৰস্ত ভিৰণ, যঞ্জন, মদন, মদিয়ন, যস্তক আৰু চুৰ জন্ম হল। ৩ যঞ্জনৰ সন্তান চিৰা আৰু দণ্ডন। অচৰীয়া, লটুচীয়া, লিয়ুমীয়া, এইকেইজন দণ্ডনৰ সন্তান। ৪ মদিয়নৰ সন্তান এফা, এফৰ, হনোক, অধীপা আৰু ইলদণ্ডন্যা। এই আটইকেইজন আছিল সেই কটুৰৰ বংশধৰ। ৫ অৱাহামে নিজৰ সৰ্বৰ ওপৰত ইচ্ছাকে অধিকাৰ দিলোঁ। ৬ কিন্তু উপপানীৰ সন্তান সকলকো তেওঁ জীৱিত কালত অলপ দানস্বৰূপে দিলোঁ। এই সন্তান সকলক তেওঁ তেওঁৰ পুত্ৰ ইচ্ছাকে ওচৰে পৰা দূৰ কৰি পুৰুষালৰ দেশলৈ পঠাই দিলোঁ। ৭ অৱাহাম মুঠ ১৭৫ বছৰ জীয়াই আছিল। ৮ অৱাহামে সম্পূৰ্ণ আয়ু পাই এক উত্তম বৃন্দ অৱস্থাত মৃত্যুৰ বৰণ কৰিলো আৰু তেওঁ ওপৰ পিতৃসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল। ৯ মৰি চৰহৰ পূৰ্ব ফালে হিতৌয়া চোৰহৰ পুত্ৰ ইচ্ছাকে পথাৰ মকপেলাৰ গুহাত পুত্ৰ ইচ্ছাক আৰু ইশ্যায়োলে একেলগে অৱাহামৰ মৈদাম দিলোঁ। ১০ সেই পথাৰ অৱাহামে হেতৰ সন্তানসকলৰ পৰা কিমিছিল; তাতেই অৱাহামে চৰাক মৈদাম দিছিল আৰু তাতে অৱাহামকো মৈদাম দিয়া হল। ১১ অৱাহামৰ মৃত্যুৰ পাছত দৈশ্বে তেওঁৰ পুত্ৰ ইচ্ছাকে আশীৰ্বাদ কৰিলো; আৰু ইচ্ছাকে বেৰ-লহং-ৰোৱার ওচৰত বসবাস কৰিলো ধৰিলোঁ। ১২ চৰাক দাসী মিচৰীয়া হাগাৰে অৱাহামলৈ যি পুত্ৰ জন্ম দিছিল, অৱাহামৰ সেই পুত্ৰ ইশ্যায়োলেৰ বংশৰ বিৰৱণ এই। ১৩ জন্ম অনুসৰে ইশ্যায়োলেৰ বংশধৰসকলৰ নাম হল: ইশ্যায়োলেৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ নবায়োৎ, তেওঁৰ পাছত কেদেৰ, অদেলে, মিবচম, ১৪ মিয়া, দুুমা, মছা ১৫ হেদ, তেমা, যাচৰ, নাফীচ আৰু কেয়া; ১৬ ইশ্যায়োলেৰ এই বাৰজন পুত্ৰই আছিল তেওঁলোকৰ ফৈদৰ মূলসৃষ্টি আৰু তেওঁলোকৰ নাম অনুসাৰেই গাঁও আৰু ছাউনিবোৰৰ নাম বৰ্খা হৈছিল। ১৭ ইশ্যায়োল ১৩৭ বছৰ জীয়াই আছিল। পাছত তেওঁ মৃত্যুৰ বৰণ কৰিলো আৰু নিজৰ মৃত্যুৰ পৰিপুৰুষসকলৰ ওচৰলৈ তেওঁক নিয়া হল। ১৮ হীলালৰ পৰা চৰুৰ পৰ্যন্ত যি ঠাই আছিল, তেওঁৰ বংশৰ লোকসকলে তাতে বাস কৰিছিল। এই ঠাইথিনি আছিল মিচৰ দেশৰ কাষত আচুলৈ যোৱাৰ পথত। এইদৰে তেওঁলোকে নিজৰ শক্ষসকলৰ ওচৰত বসতি কৰিবলৈ ঠাই পালোঁ। ১৯ অৱাহামৰ পুত্ৰ ইচ্ছাকে বিৰৱণ এই। অৱাহামৰ পুত্ৰৰ নাম ইচ্ছাক। ২০ ইচ্ছাকে চঞ্চল বছৰ বয়সত বিবেকাক পঢ়াৰুৰে গ্ৰহণ কৰে। বিবেকা আছিল পদন-অৰাম দেশৰ অৰামীয়া বথোৱেলৰ জীয়েক আৰু অৰামীয়া লাবনৰ ভাণীয়েক। ২১ ইচ্ছাকে ভাৰ্যা নিঃসন্তান আছিল বাবে ইচ্ছাকে তেওঁৰ বাবে যিহোৱাৰ ওচৰত প্ৰার্থনা কৰিলোঁ। ২২ তেওঁৰ গৰ্ভত দুটা ভিন্ন জাতি আছে, আৰু তোমাৰ উদৰৰ পৰাই দুই জাতি বাহিৰ হৈ বেলেগ হ'ব; এক জাতি আন জাতিকৈ পৰাক্ৰমী হ'ব, আৰু বৰেটো সুৰটোৰ দাস হ'ব।’ ২৪ যেতিয়া সন্তান প্ৰসৱৰ কাল সম্পূৰ্ণ হল, সঁচাই তেওঁৰ গৰ্ভত এহাল যঁজা সন্তান আছিল। ২৫ তাৰে পথমটো বঞ্চা আৰু গোটেই গা নোমাল বন্ধুৰ নিচিনা নোমাল হৈ ওলাল; এই কাৰণে তেওঁলোকে তাৰ নাম এচোঁ বাখিলোঁ। ২৬ তাৰ পাছত এটোৰ গোৱোৱা ধৰা অৱস্থাবে তাৰ ভায়েকৰ জন্ম হল; তাৰ নাম যাকোৰ বৰ্খা হল। ইচ্ছাকে যাঠি বছৰ বয়সত তেওঁৰ ভাৰ্যাই সিহিতক জন্ম দিলোঁ। ২৭ এই ল'বাৰ দুটি ডাঙৰ হোৱাৰ পাছত এচোঁ এজন মিপুণ চিকাৰী হল। তেওঁ বনে বনে ঘৰী ঘুৰিৰিছিল। কিন্তু যাকোৰ আছিল শাস্তি স্বতাৰৰ। তেওঁ তমুখ থাকিয়েই সময় কঠাইছিল। ২৮ চিকাৰী কৰা পথাৰ খাবলৈ পোৱাৰ কাৰণে ইচ্ছাকে এটোক নেৱ কৰিছিল, কিন্তু বিবেকাই হ'লে যাকোৰকহে

নেই করিছিল। ২৯ এদিনাখন যাকোবে দাইল বাস্তিছিল; তেনে সময়তে এটো পথার পরা উলটি আহিছিল আবু তেওঁ বৰ ক্লান্ত হৈ পৰিছিল। ৩০ তেওঁ যাকোবক ক'লে, “মই বৰ ক্লান্ত। অনুগ্ৰহ কৰি তোমাৰ সেই বঙ্গ বস্তৰ কিছু মোক খৰলৈ দিয়া।” এই কথার কাৰণে এটোৱা নাম ইদোম [বঙ্গ] হ'ল। ৩১ তেতিয়া যাকোবে ক'লে, “প্ৰথমে ডাঙৰ ল'ৰা হিচাবে তোমাৰ যি অধিকাৰ আছে, সেয়া আজি মোক বেচা।” ৩২ তাতে, এটোৱা ক'লে, “চোৱা, মোৰ প্ৰাণ যাওঁ যাওঁ বেন হৈছে, সেয়ে জেষ্ঠাধিকাৰত মোৰ কি লাভ?” ৩৩ যাকোবে ক'লে, “আগেয়ে তুমি মোৰ আগত শপত খোৱা।” তাতে এটোৱে তেওঁৰ আগত শপত খাই নিজৰ জেষ্ঠাধিকাৰ যাকোবক বেচিলে। ৩৪ তেতিয়া যাকোবে এটোক পিঠা আৰু মূৰৰ দাইল খাৰলৈ দিলে; তাতে তেওঁ খাই উচ্চ গুচি গ'ল। এইদৰে এটোৱে নিজৰ জেষ্ঠাধিকাৰ হৈজান কৰিলে।

২৬ অৱাহামৰ দিনত হোৱা প্ৰথম আকালৰ দৰে সেই দেশত পুনৰায়

আকাল হোৱাত, ইচহাকে গৰাবলৈ, পলেষ্টীয়াসকলৰ বজা অৰীমেলকৰ ওচৰলৈ গ'ল। ২ পাছত যিহোৱাই তেওঁক দৰ্শন দি ক'লে, “তুমি চিদৰ দেশলৈ নামি নাযাবা; যি দেশৰ কথা মই তোমাক ক'হ, তাতে থাকিবা।” ৩ তুমি এই দেশতে প্ৰবাস কৰা; তাতে মই তোমাৰ সঙ্গী হৈ তোমাক অশীৰ্বাদ কৰিম; কিয়নো এই সকলো দেশ তোমাক আৰু তোমাৰ বংশকেই দিম, মই তোমাৰ পিতৃ অৱাহামলৈ কৰা শপত সাম্বল কৰিম। ৪ মই আকাশৰ তৰাবোৰ দৰে তোমাৰ বশে বঢ়াই, তোমাৰ বংশক এই সকলো দেশ দিম; আৰু তোমাৰ বংশতে প্ৰথীৰী সমুদয় জাতি আশীৰ্বাদ প্রাণ হ'ব; ৫ কিয়নো অৱাহামে মোৰ কথা মানি, মোৰ আজ্ঞা আৰু বিধিব্যৱস্থাবোৰে পালন কৰিছিল।” ৬ সেইবাবে ইচহাকে গৰাৰত বসবাস কৰিছিল। ৭ সেই ঠাইৰ লোকসকলে ইচহাকৰ ভাৰ্যার কথা সোখাত, “তেওঁ মোৰ ভনী বুলি ক'লে।” বিবেকা বৰ সুন্দৰী, ইয়াৰ মানুহৰেৰে বিবেকাক পাবলৈ কিজানি মোক বধ কৰে এই কাৰণে “মোৰ ভাৰ্য্যা বুলি” পৰিচয় নিদিলে। ৮ পাছত তেওঁ সেই ঠাইত ভালোমান দিন থাকিল, এদিন পলেষ্টীয়াসকলৰ বজা অৰীমেলকে খিড়িককিদি চাই, ইচহাকক তেওঁৰ ভাৰ্য্যা বিবেকাই সৈতে তৌড়া কৰিবৰ দেখিলে। ৯ তাতে অৰীমেলকে ইচহাকক মাতি আনি ক'লে তুমি তেওঁৰ লগত কি কৰি আছিলা? “সেই মহিলা গৰাকী নিশ্চয়ে তোমাৰ ভাৰ্য্যা; তেওঁ তুমি ভনী বুলি কেননৈকে কলা? ইচহাকে ক'লে, তেওঁৰ কাৰণে মই মৰিম বুলি ভাৰি সেইদৰে কৈছিলো।”

১০ তেতিয়া অৰীমেলকে ক'লে, “তুমি আমলৈ এইটো কি কাম কৰিলা? লোকসকলৰ মাজৰ কোনো এজনে তোমাৰ ভাৰ্য্যাৰে সৈতে অনায়েসে শয়ান কৰিব পাৰিলেহেতেন; সেয়ে হোৱা হ'লে তুমি আমাক দেৰী সাব্যস্ত কৰিলাহেতেন।” ১১ পাছত অৰীমেলকে সকলো লোকক এই আজ্ঞা দি সাবধান কৰি ক'লে, “যি কোনোৱে এই পুৰুষ বা তেওঁৰ ভাৰ্য্যাক স্পৰ্শ কৰিব, নিশ্চয়ে তাৰ প্রাণদণ্ড হ'ব।” ১২ সেই কালত ইচহাকে সেই দেশত ধান বোপণ কৰি, সেই একে বচভতেই এশ গুণ পালে; আৰু যিহোৱাই তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু তেওঁ বৰ মানুহ হ'ল; ১৩ আৰু ইচহাক বৰ ধনী হৈ হৈ, জৰুৰে অতিশয় মহান বায়িক হ'ল। ১৪ আৰু তেওঁৰ অনেকে পশ্চধন আৰু অনেক দাস-দাসী হ'ল। এইকাৰণে পলেষ্টীয়াসকলে তেওঁক ঈৰ্ষা কৰিলে। ১৫ ইচহাকৰ পিতৃ অৱাহামৰ দিনত, অৱাহামৰ বন্দীবোৰে যি যি নাদ খান্দিছিল, সেই সকলোকে পলেষ্টীয়াসকলে মাটি দি পুতি বৰ্দ্ধ কৰিলে। ১৬ পাছত অৰীমেলকে ইচহাকক ক'লে, “তুমি আমাৰ ওচৰ পৰা গুচি যোৱা কিয়নো তুমি আমাতকৈও অতিশয় ক্ষমতাশালী থ'লো।” ১৭ তেতিয়া ইচহাকে তাৰ পৰা গুচি গৈ, গৱাৰৰ উপত্যকাত তমু তৰি তাতেই বাস কৰিলে। ১৮ আৰু তেওঁৰ পিতৃ অৱাহামৰ দিনত খন্দা যি যি পানীৰ নাদ পলেষ্টীয়াসকলে অৱাহামৰ মৃত্যুৰ পাছত পুতি পেলাইছিল, ইচহাকে পুনৰাই সেইবোৰ নাদ খানি উলিয়ালে; আৰু তেওঁৰ পিতৃয়ে দিয়া নামৰ দৰেই, ইচহাকে সেইবোৰ নাম দিলে। ১৯ আৰু ইচহাকৰ বন্দীবোৰে সেই উপত্যকাৰ খানি তাত এটো পানীৰ নিজৰাৰ ভূমক পালে। ২০ তাতে গৱাৰৰ পশু বৰীয়াবোৰে ইচহাকৰ পশু বৰীয়াই সৈতে বিবাদ কৰি ক'লে, “এই পানী আমাৰ।” এই হেতুকে ইচহাকে সেই নাদৰ নাম

“এচক” বাখিলে; কাৰণ সিহতে তেওঁৰ লগত বিবাদ কৰিছিল। ২১ পাছে আৰু এটা নাদ খান্দিলে, সিহতে তাৰ নিমিত্তে বিবাদ কৰিলে; তাতে ইচহাকে তাৰ নাম “চিত্তা” বাখিলে। ২২ আকো তেওঁ তাৰ পৰা গৈ, আন এটা নাদ খান্দিলে। তাৰ নিমিত্তে হ'লে সিহতে বিবাদ নকৰিলে; তাতে তেওঁ তাৰ নাম বহুৰোধ বাখি কলে, “এতিয়াহে যিহোৱাই আমাক বহু ঠাই দিছে; এতকে আমি দেশত বুদ্ধি হ'ম।” ২৩ তাৰ পাছত ইচহাকে তাৰ পৰা বৰ-চৰলৈ গ'ল। ২৪ সেই বাতিয়েই যিহোৱাই তেওঁক দৰ্শন দি ক'লে, “মই তোমাৰ পিতৃ অৱাহামৰ স্তৰ্ঘন, ভয় নকৰিবা; কিয়নো মই তোমাৰ সঙ্গী হৈ তোমাক অশীৰ্বাদ কৰিম আৰু মোৰ নিজ দাস অৱাহামলৈ চাই তোমাৰ বংশ বুদ্ধি কৰিম।” ২৫ পাছত ইচহাকে সেই ঠাইতে এটা যজ্ঞ-বৰ্দি নিয়মণ কৰি যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰার্থনা কৰিলে আৰু তাতে নিজ তমু তৰিলে। পাছে ইচহাকৰ বন্দীহাইতে তাত এটা নাদ খান্দিলে। ২৬ তেতিয়া অৰীমেলকে অহজ্ঞ নামেৰে নিজৰ এজন বন্ধুক আৰু তেওঁৰ প্ৰধান সেনাপতি ফীখোলকো লগত লৈ, গৰাৰৰ পৰা ইচহাকৰ ওচৰলৈ গ'ল। ২৭ তাতে ইচহাকে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে মোক ঘণ কৰি তোমালোকৰ ওচৰৰ পৰা খেদি পঠলা; এতিয়া নো তোমালোক মোৰ ওচৰলৈ কেলৈ আহিছা?” ২৮ তাতে তেওঁলোকে ক'লে, “যিহোৱা যে তোমাৰ সঙ্গী, তাক আমি জনিলোঁ তোমাৰ আৰু আমাৰ মাজত এক শপত হ'বলৈ, ২৯ আমি মেনেকৈ তোমাক স্পৰ্শ কৰা নাই, বৰং শাস্তিৰে বিদায় কৰিছিলোঁ, তেনকৈ তুমি যাতে আমাক হিঙ্গা নকৰা, এয়ে তোমাৰে সৈতে এটা নিয়ম স্থাপন কৰিলোঁ; তুমি এতিয়া যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদ প্রাণ থ'লো।” ৩০ তেতিয়া ইচহাকে তেওঁলোকলৈ ভোজ যুগ্মত কৰিলে আৰু তেওঁলোকে ভোজন-পান কৰিলে। ৩১ পাছত তেওঁলোক দুজনে নিচেই বাতিপুৰাতে উঠি, ইজনে সিজনৰ আগত শপত কৰিলে আৰু ইচহাকে তেওঁলোক বিদায় কৰিলে, তেওঁলোক শাস্তিৰে তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা গুচি গ'ল। ৩২ আৰু সেই দিনাই ইচহাকৰ দাসবোৰে আহি সিহতে খন্দ এটা নাদৰ বিয়ো তেওঁক সম্বাদ দিলেহি বোলে “আমি পানী পালোঁ।” ৩৩ তাতে তেওঁ সেই নাদৰ নাম চিবাৰা বাখিলে; এই হেতুকে আজিলৈকে সেই নগৰৰ নাম বৰ-চৰা বুলি প্ৰয্যাত। ৩৪ পাছত এটোৱে ৪০ বছৰ বয়সত, হিটীয়া বৰীৰ জীয়েক যিহুদাই আৰু হিটীয়া এলোৱাৰ জীয়েক বাচ্যতক বিয়া কৰিলে। ৩৫ কিন্তু ইহুইত দুজনী ইচহাক আৰু বিবেকাক মনত দুখ দিউঁতা হ'ল।

২৭ ইচহাক ক্ৰমে বৃদ্ধ হ'ল; তাতে চকুৰ দৃষ্টিশক্তি দুৰ্বল হোৱাত তেওঁ চকুৰে মনিব নোৱাৰা হ'ল; এদিন তেওঁ বৰ পুতেক এটোক মাতি ক'লে, “ৰোপা।” এটোৱে উত্তৰ দিলে, “মই হ্যায়তে আছোঁ।” ২ তেতিয়া ইচহাকে ক'লে, “চোৱা, মই বৃদ্ধ হৈছোঁ আৰু কোন দিনা যে মৰিম, তাকো নাজানো।” ৩ সেয়ে, তোমাৰ অস্ত্র-শস্ত্ৰ, তীব-ধনু লৈ চিকাৰলৈ যোৱা আৰু মোৰ বাবে পহু মাৰি আনাগৈ। ৪ মৃত্যুৰ আগতে মই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰি যাবৰ কাৰণে মই ভালুক কোন দিনোলৈ যুগ্মত কৰি আনা।” ৫ তাৰ পাছত এটোৱে পহু মাৰি আনিব বাবে চিকাৰলৈ গ'ল। ইচহাকে যেতিয়া এইবোৰ কথা তেওঁৰ পুত্ৰ এটোক কৈছিল, তেতিয়া বিবেকাই শুনি আছিল। ৬ বিবেকাই তেওঁ প্ৰিয়পত্ৰ যাকোবক ক'লে, “চোৱা, তোমাৰ পিতৃয়ে তোমাৰে একোক এইবুলি কোৱা মই শুনা।” ৭ ‘মোৰ মৃত্যুৰ আগতে, তোমাক যিহোৱাৰ উপস্থিতিৎ আশীৰ্বাদ কৰি যাবৰ কাৰণে তুমি পহু মাৰি বাবি আনিব বাবে চিকাৰলৈ গ'ল।’ ইচহাকে যেতিয়া এইবোৰে তেওঁ প্ৰিয়পত্ৰ যাকোবক ক'লে, “চোৱা, তোমাৰ পিতৃয়ে তোমাৰে একোক এইবুলি কোৱা মই শুনা।” ১১ তেতিয়া যাকোবে তেওঁ মাক বিবেকাক ক'লে, “মোৰ কৰকাই এটো এজন নোমাল মানুহ; কিন্তু মই হ'লে এজন মসৃণ ছলুৰ মানুহ।” ১২ কিজানি মোৰ পিতৃয়ে মোক চুই চাব আৰু তেওঁৰ আগত মই এজন প্ৰবৰ্ধক হ'ম; তাতে মই নিজলৈ আশীৰ্বাদ নানি এক অভিশাপহে আনিম।” ১৩ তাতে মাক তেওঁক ক'লে, “মোৰ বোপা, সেই

শাও মোর ওপরতে পৰতে; তুমি কেবল মোৰ কথা মানি ছাগলী আনাগৈ।” ১৪ তেতিয়া যাকোবে গৈ ছাগলী পোৱালিবোৰ অনি মাকক দিলেহি আৰু মাকে তেওঁৰ পিতৃয়ে ভাল পোৱাকৈ সু-স্বাদু আহাৰ যুগ্মত কৱিলৈ। ১৫ তাৰ পাহত বিবেকাই তেওঁৰ ওচৰত ঘৰতে থকা বৰ পুতেক এটোৱ আটাইতাকে উত্তম বস্ত্ৰ লৈ সৰু পুতেক যাকোবক পিন্দালৈ। ১৬ যাকোবেৰ হাত আৰু ডিঙিৰ মসংgh অংশত সেই ছাগলী পোৱালি দুটাৰ ছালবোৰ লগাই দিলৈ ১৭ সেই সু-স্বাদু আহাৰ আৰু শিত্তা নিজে যুগ্মত কৱা তেওঁৰ পুত্ৰ যাকোবৰ হাতত দিলৈ। ১৮ যাকোবে পিতৃৰ ওচৰলৈ গৈ মাত দিলৈ, “হে মোৰ শিত্তা! ইচহাকে ক'লে, “মই ইয়াতে আছোঁ; বোপা, তুমিমো কোন?” ১৯ যাকোবে পিতৃক ক'লে, “মই আপোনাৰ বৰ পুত্ৰ এটো; আপুনি মোক কোৱাৰ দৰে মই কৰিলোঁ; এতিয়া উঠি বহক আৰু মাংস তোজন কৰক যাতে আপুনি মোক আশীৰ্বাদ কৰিব পাৰে।” ২০ তেতিয়া ইচহাকে নিজ পুত্ৰক সুধিলৈ, “বোপা, তুমি কেনেকৈ তাক ইমান সোনকালে পালা?” তেওঁ ক'লে, “কিয়নো আপোনাৰ দৈশুৰ যিহোৱায়েই তাক মোলৈ আনিলৈ।” ২১ ইচহাকে যাকোবক পুনৰ ক'লে, “মোৰ ওচৰলৈ চাপি আহাঁ বোপা; তুমি সঁচায়েই মোৰ পুত্ৰ এটো হোৱানে নোহোৱা, তাক জনিবলৈ মই তোমাক যেন চুই চাব পাৰোঁ।” ২২ তাতে যাকোবে তেওঁৰ পিতৃ ইচহাকৰ ওচৰলৈ চাপি গ'ল; তেতিয়া ইচহাকে তেওঁক চুই চাই ক'লে, “মাত-কথা যাকোবৰ, কিন্তু হাত হ'লে এটোৰ।” ২৩ ইচহাকে যাকোবক চিনি নাপালৈ, কাৰণ তেওঁৰ হাত দুখন ককায়েক এটোৱ হাতত দৰে নোমাল আছিল। সেয়ে ইচহাকে যাকোবক আশীৰ্বাদ কৰিলে। ২৪ তেওঁ ক'লে, “তুমি সচাঁকৈয়ে মোৰ পুত্ৰ এটো হোৱানে?” যাকোবে ক'লে, “হয়, মইয়ে হওঁ।” ২৫ তেতিয়া ইচহাকে ক'লে, “মোৰ ওচৰলৈ আহাৰখিনি আনা; তুমি চিকাৰ কৰি অনা মাংস খাই মই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰোঁ।” তাতে যাকোবে আহাৰখিনি আনি দিলৈ আৰু ইচহাকে তাক তোজন কৰিলে। তাৰ পাছত যাকোবে দ্রাক্ষৰসো আনি দিয়াত, তেওঁ তাকে পান কৰিলে। ২৬ তাৰ পাছত তেওঁৰ পিতৃ ইচহাকে তেওঁক ক'লে, “বোপা, ওচৰলৈ আহি তুমি মোক চুমা খোৱাইছি।” ২৭ যাকোবে ওচৰলৈ গৈ ইচহাকক চুমা খালে আৰু ইচহাকে তেওঁৰ গাৰ কাপোৰেৰ গোৰ্দ পাই তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰি ক'লে, “চোৱা, মোৰ পুত্ৰৰ গোৰ্দ যিহোৱাই আশীৰ্বাদ কৰা এক ক্ষেত্ৰ দৰে এই গোৰ্দ।” ২৮ দৈশুৰে যেন তোমাক আকাৰৰ নিয়ৰবৰ এক অংশ দিয়ে, পৃথিবীৰ উৰ্বৰতাৰ এক অংশ দিয়ে, আৰু পুচৰ শস্য আৰু নতুন দ্রাক্ষৰস দিয়ে। ২৯ লোক সকলে তোমাৰ সেৱা কৰক আৰু জাতিৰোৰে তোমার আগত প্ৰণিপাত কৰক। তোমাৰ ভাইসকলৰ ওপৰত তুমি প্ৰভৃতি কৰা, আৰু তোমাৰ মাতৰ সন্তান সকলে তোমাক প্ৰণিপাত কৰক। যিসকলে তোমাক শাও দিব, তেওঁলোক অভিশশ্পত হওঁক, যিসকলে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব, তেওঁলোক আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হওঁক।” ৩০ ইচহাকে যাকোবক আশীৰ্বাদ দি শেষ কৰিলে আৰু যাকোবে তেওঁৰ পিতৃ ইচহাকৰ ওচৰৰ পৰা ঘূৰি আহি পালেহি। ৩১ তেৱেঁ সুস্বাদু আহাৰ বাঞ্ছি বাপেকৰ ওচৰলৈ আনি ক'লে, “হে পিতৃ, উঠক আৰু আপোনাৰ পুত্ৰী চিকাৰ কৰি অনা মাংস তোজন কৰি মোক আশীৰ্বাদ কৰক।” ৩২ তেতিয়া তেওঁৰ পিতৃ ইচহাকে তেওঁক সুধিলৈ, “তুমি কোন?” এটোৱে ক'লে, “মই আপোনাৰ বৰপুত্ৰ এটো।” ৩৩ এই কথা শুনি ইচহাকৰ শৰীৰত কঁপিন উঠলৈ। ৩৪ তেওঁ সুধিলৈ, “তেওঁে যিটোৱে মোৰ ওচৰলৈ চিকাৰৰ মঙ্গ আনিছিল, সি কৈন? তুমি অহাৰ আগেয়েই মই সেই সকলোকে খালোঁ আৰু তাক আশীৰ্বাদে কৰিলোঁ; সেই আশীৰ্বাদৰ ফলত ও আৰশ্যাই সিয়ে পাৰ।” ৩৪ বাপেকৰ এই কথা শুনি এটো শোকত ভাগি পৰিল আৰু হৰাওৱাৰে কান্দি কান্দি বাপেকৰ ক'লে, “পিতৃ, মোক, মোকেৰ আশীৰ্বাদ কৰক।” ৩৫ তেওঁ ক'লে, “তোমাৰ ভায়েবাই আহি ছল কৰি ভূমি পাবলগীয়া আশীৰ্বাদ লৈ গ'ল।” ৩৬ তেতিয়া এটোৱে ক'লে, “তাক দিয়া যাকোব নামটো স্বৰূপেই সঠিক হোৱা নাই নে? কিয়নো এইবাৰকে লৈ দ্বাৰাৰ সি মোৰ অধিকাৰ তচল কৰি লৈলৈ; ডাঙৰ ল'বা হিচাবে মোৰ যি জ্যোষ্ঠ অধিকাৰ, তাক সি ল'লৈ আৰু চাঁওক, এতিয়া মোৰ আশীৰ্বাদো লৈ গ'ল।” এটোৱে আকোৰে ক'লে, “মোৰ কাৰণে আপুনি একো আশীৰ্বাদ বধা নাই নে?” ৩৭ তেতিয়া

ইচহাকে এটোক উত্তৰ দি ক'লে, “চোৱা, মই তাক তোমাৰ ওপৰত প্ৰভু পতিলোঁ আৰু তাৰ জ্ঞাতি-ভাইসকলক তাৰেই দাস কৰিলোঁ; মই তাক শস্য আৰু নতুন দ্রাক্ষৰস দিলোঁ; ইয়াৰ পিছত বোপা, মহিনো তোমাৰ অৰ্থে আৰু কি কৰিব পাৰোঁ?” ৩৮ তেতিয়া এটোৱে আকোৰে বাপেকৰ কাৰুতি-মিন্তি কৰি ক'লে, “হে পিতৃ, মোৰ কাৰণে আপোনাৰ ওচৰত এটো আশীৰ্বাদ নাইনে? হে মোৰ পিতৃ, আপুনি মোক, মোকেৰ আশীৰ্বাদ কৰক।” এইদৰে কৈ এটোৱে বৰকে কান্দিব ধৰিলৈ। ৩৯ পাছে তেওঁৰ বাপেক ইচহাকে উত্তৰ দি ক'লে, “চোৱা, যি ঠাইত তুমি বাস কৰিবা সেই ভূমি উৰ্বৰ নহ'ব; তাৎ আকাৰৰ পৰা নিয়ৰ নপৰিব।” ৪০ তুমি নিজৰ তৰোৱাৰ দ্বাৰাই জীৱা, তুমি তোমাৰ ভাইৰ সেৱা কৰিবা; কিন্তু তেতিয়া তুমি বিদ্ৰোহী হৈ উঠিবা, তেতিয়া তুমি তোমাৰ ডিঙিৰ পৰা তাৰ ঘূৰলি জোকাৰি পেলোৱা।” ৪১ পাছত যাকোবে তেওঁৰ পিতৃৰ পৰা আশীৰ্বাদ লাভ কৰাৰ কাৰণে এটোৱে তেওঁক ঘণ্ট কৰিবলৈ ধৰিলৈ। তেওঁ নিজ মনতে ক'লে, “মোৰ পিতৃৰ বাবে শোকৰ দিন ওচৰ চাপি আহিছে; তাৰ পাছতে মই মোৰ ভাই যাকোবক বধ কৰিম।” ৪২ বৰপুত্ৰেক এটোৱে এই সকলো কথা বিবেকাই জনিব পাৰিলে আৰু সেয়ে তেওঁ মানুহ পঠাই সুৰু পুতেক যাকোবক মতাই আনি ক'লে, “শুনা, তোমাৰ ককায়োৱা এটোৱে তোমাক বধ কৰাৰ মন্ত্ৰণাৰে নিজকে নিজে শাস্ত্ৰনা দিছে। ৪৩ সেইবাবে বোপা, তুমি মোৰ কথা শুন। এতিয়া তুমি হাৰণত থকা মোৰ ককাই লাবনৰ ওচৰলৈকে পলাই যোৱা।” ৪৪ তোমাৰ ককাইৰ খং মাৰ মেয়ায় মানে তুমি তেওঁৰ লগতে কিছুদিন থাকিগৈ। ৪৫ তোমাৰ প্ৰতি তোমাৰ ককায়োৱাৰ খং মাৰ নোয়োৱালৈকে তুমি তেওঁৰ লগত কিছুদিন থাকা; পাছত মানুহ পঠাই মই তোমাক তাৰ পৰা ঘূৰাই আনিম; কিয়ে মই একেদিনাই তোমালোক দুয়োকো হেৰুৱাম?” ৪৬ পাছত বিবেকাই ইচহাকে ক'লে, “এই হিতীয়া ছোৱালীৰেৰ কাৰণে মোৰ আৰু জীয়াই থাকিবলৈ ইচ্ছা নোহোৱা হৈছে। তাৰ উপৰি যাকোবেও যদি এই দেশৰে কোনো হিতীয়া ছোৱালী বিয়া কৰে, তেওঁতে মই জীয়াই থাকাৰ কি লাভ?”

২৮ ইচহাকে যাকোবক মতি আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু এই আজ্ঞা

দিলে, “তুমি কনান দেশৰ কোনো ছোৱালী বিয়া নকৰিবা।” ২ তুমি উঠি পদ্মন-অৰাম দেশত তোমাৰ মাতৰ পিতৃগৃহ বথোৱেলৰ ঘৰলৈ যোৱা। তাৰ পৰা তোমাৰ মোমায়োৱা লাবনৰ জীয়েকেহত মাজৰ কোনো ঐজনীক বিয়া কৰি আনাগৈ। ৩ সৰৰশশিক্ষিম দৈশুৰে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰক আৰু বহুবণ্ঘ কৰি বুদ্ধি কৰক। তোমাক অনেক জাতি সমূহৰ পিতৃ হোৱাৰ ক্ষমতা দিয়ক ৪ যি আশীৰ্বাদ দৈশুৰে আৱাহামক দিছিল, সেই আশীৰ্বাদ তেওঁ তোমাক আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশৰ লোকসকলক দান কৰক। যি দেশ দৈশুৰে আৱাহামক দিছিল আৰু য'ত তুমি বাস কৰি আছা, সেই দেশ তোমাৰ অধিকাৰলৈ আহক।” ৫ এইদৰে ইচহাকে যাকোবক পঠাই দিলে আৰু যাকোবেও পদ্মন-অৰামৰ অৰামীয়া বথোৱেলৰ পুত্ৰ লাবনৰ ওচৰলৈ গ'ল। লাবন যাকোব আৰু এটোৱে মাক বিবেকাক ককায়েক আছিল। ৬ পাছত এটোৱে জানিলে যে ইচহাকে যাকোবক আশীৰ্বাদ কৰি পদ্মন-অৰামৰ পৰা কোনো ছোৱালীক বিয়া কৰি আনিবলৈ পঠাইছে; তেওঁ আৰু শুনিলে যে ইচহাকে যাকোবক আশীৰ্বাদ দিয়াৰ সময়ত এই আজ্ঞা দিছিল “তুমি কোনো কনানীয়া ছোৱালীক বিয়া নকৰিবা।” ৭ এটোৱে দেখিলে, যাকোবে তেওঁৰ পিতৃ মাতৰ অদেশ মানি পদ্মন-অৰামলৈ গুছি গ'ল। ৮ তাতে এটোৱে বুজি পালে যে এই কনানীয়া মহিলাসকলৰ প্ৰতি তেওঁৰ পিতৃ ইচহাকে সন্তুষ্ট নহয়। ৯ সেয়ে দুগবাকী ভায়ী থকাতো তেওঁ অৱাহামৰ পুতেক ইশ্বায়েলৰ ঘৰলৈ গৈ তেওঁৰ জীয়েক মহলতক বিয়া কৰিলৈ। মহলত নবায়োতৰ ভূমীয়েক আছিল। ১০ আনফলালে যাকোবে বেৰ-চেৰাৰ পৰা ওলাই হাবণৰ ফালে যাত্রা কৰিলে। ১১ এখন ঠাইত বেলি মাৰ ঘৰাওত তেওঁ সেই ঠাইতে বাতিতো কঠালে। সেই ঠাইতে এটা শিল মূৰৰ তলত লৈ তেওঁ শুই থাকিল। ১২ তেওঁ শুই থাকাতে সপোনত দেখিলে যে পৰিষীৰ ওপৰত এডাল জখলা বিয় হৈ আছে আৰু তাৰ মৰটো গৈ স্বৰ্গত লাগি আছে। তেওঁ দেখিলে যে তাৰ ওপৰেন্দি দৈশুৰ দৃতবাবে

উর্ধ্ব-ন্যামা করি আছিল আবু ১৩ যিহোরাই খটখটির ওপরত যিয় হৈকেছিল, “মই যিহোরা। মই তোমার ওপর পিত অবাহামৰ দ্বষ্ট্র আবু ইচহাকৰো দ্বষ্ট্র; তুমি যি ঠাইত শয়ল কবিছিঃ, সেই দেশ মই তোমাক আবু তোমার বংশক দিম। ১৪ তোমার বংশ পৃথিবীর ধুলিন নিচিনা অসংখ্য হ'ব; তুমি পূর, পচিম, উত্তর আবু দক্ষিণলৈ বিস্তুরিত হৈয়াবা; পৃথিবীর সমুদ্রায় জাতি, তোমার আবু তোমার বংশতে শারীর্কান্দপ্রাণ হ'ব। ১৫ চোরা, মই তোমার লগত আছেঁ; তুমি যি যি ঠাইলৈ যাবা, মই তোমাক বক্ষা করিব আবু পুনৰায় মই তোমাক এই দেশলৈ ওলোটাই আনিঃ; কিয়নো মই তোমাক কোরা সকলো কথাকে সিদ্ধ নকরেমানে, মই তোমাক ত্যাগ নকরিমা।” ১৬ যাকোবে টোপিনির পৰা সাৰ পাই ক'লে, “তেন্তে যিহোরা নিশ্চয়কৈ এই ঠাইত আছে, অথচ মই তাক জনা নাছিলোঁ।” ১৭ তেওঁ ডৱতে ক'লে, “কি ভয়ানক এই ঠাই! ই দ্বষ্ট্রৰ গৃহৰ বাহিৰে আন একোন নহয়; ইয়েই স্বৰ্গৰ দুৱাৰ।” ১৮ পাছত যাকোবে অতি বাতিপুৱাতো উঠিল আবু তেওঁ যি শিল মূৰৰ তলত লৈছিল তাক স্তুতৰূপে স্থাপন কৰি ওপৰত তেল বাকি দিলে। ১৯ তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম বৈঞ্চল বাখিলে; কিন্তু পূৰ্বতে সেই নগৰৰ নাম লুজ আছিল। ২০ যাকোবে সঙ্কল্প কৰি এই প্রতিজ্ঞা কৰিলে, “হদি দ্বষ্ট্র মোৰ সঙ্গী হয়, মোৰ এই যাত্রাপথত তেওঁ মোৰ বক্ষা কৰে, যদি তেওঁ মোক অন্ন-বন্ত্র যোগাই দিয়ে, ২১ যদি মই পিতৃৰ ঘৰলৈ পুনৰায় নিবাপদে ঘৰী আহিব পাৰোঁ, তেন্তে এই যিহোৱারেই মোৰ দ্বষ্ট্র হ'ব। ২২ তেতিয়া এই যি শিল মই স্তুত স্বৰূপে স্থাপন কৰিলোঁ, ই এক পবিত্ৰ শিল হ'ব; আপনি মোক যি দিব, মই তাৰ দহ ভাগৰ এভাগ আপোনাক ঘৰাই দিম।”

২৯ পাছত যাকোবে যাত্রা করি করি পূরদেশীয় লোকসকলৰ দেশ
পালেগৈ। ২ তাত তেওঁ চারিওফালে ছাই পথাৰৰ মাজত এটা

নাদ দেখা পালে। সেই নাদটোর ওচৰত তিনি জাক মেৰ-ছাগ শুই আছিল।
ৰ্বীয়াৰোবে সেই নাদৰ পৰা জাকবোৰক পানী খুৱায়। নাদটোৱে মুখত
এটা ডাঙৰ শিল আছিল। ও যেতিয়া মেৰ-ছাগৰ জাকবোৰ আহি তাৰ
কাষত গোট খায়, তেতিয়া ৰ্বীয়াৰোবে নাদৰ মুখৰ পৰা শিলটো আঁতৰাই
মেৰ-ছাগবোৰক পানী খুৱায় আৰু তাৰ পাছত পুণৰাবৃ নাদৰ মুখত শিলটোৱে
আগৰ দৰে থৈ দিয়ে। ৪ যাকোবে তেওঁলোকৰ সুধিলে “হে ভাইসকল,
আপোনালোক কৰ মানুহ?” তেওঁলোকে কলে “আমি হাৰণৰ মানুহ”
৫ যাকোবে তেওঁলোকৰ সুধিলে, “আপোনালোকে নাহেৰ পো-নান্তি
লাবনক চিনি পাইনে?” তেওঁলোকে কলে, “হয়, আমি চিনি পাওঁ।” ৬ তেওঁ
তেওঁলোকৰ সুধিলে, “তেওঁ ভালে আছেনে?” তেওঁলোকে কলে, “হয়,
তেওঁ ভালে আছে; সৌৱা চাঁওক, তেওঁৰ জীয়েক বাহেলে মেৰ-ছাগৰ জাক
লৈ আছিহে।” ৭ যাকোবে ক’লে, “চোৱা, বেলি পৰিবলৈ এতিয়াও বহুত
দেৰি আছে; পশুৰোৰ এঢ়াইত গোট খোৱাৰ সময় এতিয়াও হোৱা নাই।
আপোনালোকে মেৰ-ছাগবোৰক পানী খুৱাই আকো চৰাবলৈ লৈ যাওক!”
৮ কিন্তু তেওঁলোকে কলে, “আচাইবোৰ পশুৰ জাক একেলগে গোট নাখায়
মানে আমি সেইবোৰক পানী খুৱাব নোৱাৰে; পাছত নাদৰ মুখত পৰা
শিলটো আতোৰা হব আৰু তেতিয়াহে আমি মেৰ-ছাগবোৰক পানী খুৱাব
পারিম।” ৯ যাকোবে তেওঁলোকৰ সৈতে কথাবাৰ্তা হৈ থাকোঁহৈ, বাহেলে
নিজৰ পিতৃৰ মেৰ-ছাগবোৰক লৈ সেই ঠাই পালোহি; কিয়নো তেওঁ সেই
জাকবোৰক চাৰিছিল। ১০ যাকোবে নিজৰ মোমায়েক লাবনৰ জীয়েক
বাহেল আৰু তেওঁৰ মেৰ-ছাগবোৰক দেখি ওচৰ চাপি গ’ল। তেওঁ নাদৰ
মুখৰ পৰা শিলটো আঁতৰাই দি মেৰ-ছাগৰ জাকক পানী খুৱালে। ১১
তাৰ পাছত যাকোবে বাহেলক চুমা খাই বৰকে কণ্ডিবলৈ ধৰিলে। ১২
তেওঁ বাহেলক জনালে যে, তেওঁ তাইৰ পিতৃৰ আজীয়, বিৰেকাৰ লৰা।
তেতিয়া বাহেলে দৌৰিগৈ নিজৰ পিতৃক এই কথা জনালে। ১৩ লাবনে
নিজৰ ভনায়েকৰ লৰা যাকোব অহাৰ খৰৰ পাই আগবঢ়াই নিবলৈ দৌৰিলৈ
আহি তেওঁক সাৰিট ধৰি চুমা খালে আৰু নিজৰ ঘৰলৈ লৈ গ’ল। তেতিয়া
যাকোবে লাবনক তেওঁ অহাৰ সকলো কথা জনালে। ১৪ লাবনে তেওঁক
ক’লে, “তুমি সচীকেয়ে মোৰ শ্ৰীৰ হাড় আৰু মঙ্গহৰ লোক।” তাৰ পাছত
যাকোবে লাবনৰ ঘৰত এমাহ থাকিল। ১৫ এদিন লাবনে যাকোবক ক’লে,

“তুমি মোর আত্মীয় হোৱা বাবে জানো বিনা পারিশ্রমিককেৰে মোৰ সেৱা কৰা উচিত? তুমি কি বেচ লৰা, তাক মোক কোৱা।” ১৬ লাবনৰ দুজনী জীয়েক আছিল; তাৰে বৰ জনীৰ নাম লেয়া আৰু সৰু জনীৰ নাম বাহেল। ১৭ লেয়াৰ চকু দুটা দুৰ্বল দষ্টশক্তিৰ আছিল; কিন্তু বাহেল গঠণত ধূনীয়া আৰু দেখনীয়া আছিল। ১৮ যাকোবে বাহেলক প্ৰেম কৰিছিল; সেয়ে তেওঁ ক'লে, “আপোনাৰ সৰু ছোলালী বাহেলৰ কাৰণে মই সাত বছৰ আপোনাৰ সেৱা কৰি দিম।” ১৯ তেতিয়া লাবনে ক'লে, “বাহেলক আন কোনো মানুহক দিয়াতকে তোমাক দিয়াই ভাল; তুমি মোৰ লগততে থাকা।” ২০ সেয়ে, যাকোবে বাহেলৰ কাৰণে সাত বছৰ সেৱা কাৰ্য কৰিলে; বাহেলক প্ৰেম কৰাৰ কাৰণেই সেই বছৰবোৰ যাকোবৰ মনত মাত্ৰ অলপ দিন যেন লাগিল। ২১ তাৰ পাছত যাকোবে লাবনক ক'লে, “মোৰ কাৰম কাল পুৰ হৈ গ'ল; গতিকে মই মেন বিবাহত বহিৰ পাৰো, সেয়ে মোৰ ভাৰ্যাক মোক দিয়ক।” ২২ তেতিয়া লাবনে সেই ঠাইৰ সকলো মানুহক গোটাই এটা ভোজৰ আয়োজন কৰিলে। ২৩ পাছত সদিয়া সময়ত লাবনে তেওঁৰ জীয়েক লেয়াক আনি যাকোবৰ ওচৰত দিলে আৰু যাকোবে লেয়াক শয়াক সঙ্গী কৰিলে। ২৪ লাবনে নিজৰ দাসী জিল্পাক জীয়েক লেয়াক তেওঁৰ দাসী হিচাবে দিলে। ২৫ ৰাতিপুৱা হোৱাত যাকোবে আচৰিত হৈ দেখিলে যে, এও দেখুন লেয়াহে! যাকোবে লাবনক ক'লে, “আপুনি মৌলৈ এইটো কি কাম কৰিলে? বাহেলৰ কাৰণে মই জানো আপোনাৰ সেৱা কৰা নাছিলো? তেওঁ মোক কিয় ছলনা কৰিলে?” ২৬ তেতিয়া লাবনে ক'লে, “ডাঙু জনীৰ আগেয়ে সৰু জনীক বিয়া দিয়া আমাৰ নিয়ম নাই।” ২৭ এতিয়া তুমি মোৰ এই ছোলালীৰ বিবাহৰ উৎসৱ সন্তান পূৰ্ণ কৰা। তুমি আৰু সাত বছৰ মোৰ সেৱা কৰিলে, আমি তোমাক আন জনীও দিম।” ২৮ তেতিয়া যাকোবে সেইদৰেই কৰিলে আৰু লেয়াৰ সন্তানো সম্পূৰ্ণ কৰিলে। তাৰ পাছত লাবনে তেওঁৰ জীয়েক বাহেলকো তেওঁৰ লগত বিয়া দিলে। ২৯ লাবনে তেওঁৰ দাসী বিলহাকো জীয়েক বাহেলক তেওঁৰ দাসী বৃপে দিলে। ৩০ এইদৰে যাকোবে বাহেলকো বিয়া কৰিলে; কিন্তু তেওঁ লেয়াতকে বাহেলক অধিক প্ৰেম কৰিলে; তাৰ পাছত তেওঁ আৰু সাত বছৰ খাটি লাবনৰ সেৱা কৰিলে। ৩১ যিহোৱাই লেয়াক অৱহেলা কৰা দেখি, তেওঁক গৰ্তধাৰণৰ ক্ষমতা দিলে; কিন্তু বাহেল নিঃসন্তান হল। ৩২ লেয়া গৰ্ভৰতী হৈ এটি পুত্ৰ সন্তানৰ জন্ম দিলে আৰু তাৰ নাম থলে বুৰেণ [পুত্ৰক চোৱা], কিয়নো তেওঁ ক'লে, “যিহোৱাই মোৰ দুখ দেখিলে, সেয়ে এতিয়া মোৰ স্বামীয়ে মোক প্ৰেম কৰিব।” ৩৩ তাৰ পাছত লেয়া পুনৰ গৰ্ভৰতী হ'ল আৰু তেওঁৰ এটি পুত্ৰ জন্মাল। তেওঁ ক'লে, “মোক অৱহেলা কৰাৰ কথ যিহোৱাই শুনিলে আৰু সেয়ে মোক এই ল'ৰাবিতি দিলে।” তেওঁ সেই পুত্ৰৰ নাম চিময়োন [প্ৰণাল] বাখিলে। ৩৪ পুনৰ তেওঁ গৰ্ভৰতী হৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে। তেওঁ ক'লে, “এইবাৰ মই যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিম।” সেয়ে তেওঁ ল'ৰাবিতেৰ নাম যিহুদা বাখিলে; তাৰ পাছত তেওঁৰ আৰ সন্তান জন্ম নহ'ল।

୩୦ ବାହେଲେ ଯେତିଆ ଦେଖିଲେ ଯେ ତେଓ ଯାକୋବଲେ କୋନୋ ସତ୍ତାନ
ଜଣା କିମ୍ବା ପ୍ରଦା ନାହିଁ, ଯେତିଆ ବାହେକିକ କିମ୍ବା କରିବାଲେ ଧୂରିଲି।

ଜ୍ଞାନ ଦିବ ପରା ନାହିଁ, ତେତୋତ୍ତା ସାକ୍ଷେକଙ୍କ ହେଠା କାରବାଣି ସାଥେଲା
ବାହେଲେ ଯାକୋବର କ'ଳେ, “ମୋକ ସନ୍ତାନ ଦିଯା, ନହିଁଲେ ମହି ମରିମା!” ୨
ତେତିଆ ବାହେଲେ ଯାକୋବର ଅତିଶୟ ଖଂ ଉଠିଲି। ତେଓ କ'ଳେ, “ଯିଜନେ
ତୋମାକ ଗର୍ଭଫଳ ନିଦିଯାକେ ବାଖିଛେ, ମହି ମେଟି ଈଶ୍ଵର ନେକି?” ୩ ବାହେଲେ
କ'ଳେ, “ଚାଁଡ଼କ, ମୋ ଦାସୀ ବିଲହା ଆହେ; ଆପୁନ ତାଇବ ସୈତେ ଶୟମ କବକ
ଯାତେ ତାଇ ମୋର କୋଳାତ ସନ୍ତାନ ଦିବ ପାରେ ଆବୁ ମହି ତାଇବ ଦାବାଇ ସନ୍ତାନ
ଲାଭ କରିମା!” ୪ ତେତିଆ ବାହେଲେ ତେଓବିନ୍ଦୀ ଦାସୀ ବିଲହାର ଲଗତ ଯାକୋବର
ବିଯା ଦିଲେ। ୫ ତାତେ ବିଲହା ଗର୍ଭରତୀ ହୈ ଯାକୋବଲେ ଏଟି ପୃତ୍ର ପ୍ରସର
କରିଲେ। ୬ ତେତିଆ ବାହେଲେ କ'ଳେ, “ଈଶ୍ଵରେ ମୋର କଥା ଶୁଣ ସୁବିଚାର
କରିଲେ। ତେଓ ନିଶ୍ଚଯକେ ମୋର କାକୁତି ଶୁଣିଲେ ଆବୁ ମୋକ ଏଟି ପୃତ୍ର ଦିଲେ।”
ସେଯେ ତେଓ ମେଇ ପୁତ୍ର ନାମ ଦାନ ବାଖିଲେ। ୭ ବାହେଲେ ଦାସୀ ବିଲହା ପୁନର୍ବାର
ଗର୍ଭରତୀ ହୈ ଯାକୋବଲେ ଦିତୀୟ ପତ୍ର ପ୍ରସର କରିଲେ। ୮ ତେତିଆ ବାହେଲେ

ক'লে, "মই মোৰ বাইদেউৰ সৈতে মালযুদ্ধ কৰি জয়ী থ'লো।" সেয়ে তেওঁ ল'ৰাটিৰ নাম নশুলী থলে। ৯ পাছত লেয়াই নিজে গৰ্ভধাৰণ কৰিবলৈ এৰা দেখি, তেরোঁ নিজৰ দাসী জিল্পাক যাকোবৰ ভাৰ্য্যা কৰিব দিলে। ১০ তাতে লেয়াৰ দাসী জিল্পাই যাকোবলৈ এটি পুত্ৰৰ জন্ম দিলে। ১১ লেয়াই ক'লে, "ই কেনে সৌভাগ্য?" ইই-বুলি তেওঁ ল'ৰাটিৰ নাম গদাঁ বাখিলে। ১২ তাৰ পাছত লেয়াৰ দাসী জিল্পাই যাকোবলৈ তেওঁৰ হিতীয় পুত্ৰ জন্ম দিলে। ১৩ তাতে লেয়াই ক'লে, "মই সুখী! কিয়নো ছোৱালীবোৰে মোক সুখী বুলি ক'ব।" সেয়ে তেওঁ তাৰ নাম আচৰে বাখিলে। ১৪ পাছত মেছ'ধান দোৱাৰ সময়ত, বৃবেণে ওলাই গৈ পথাৰত দুদা ফল পাই তেওঁৰ মাক লেয়াক আনি দিলে; তেতিয়া বাহেলে লেয়াক ক'লে, "তোমাৰ পুত্ৰই অনা দুদা ফলৰ কেইটামান মোকো দিয়া।" ১৫ তাতে লেয়াই তেওঁক ক'লে "তুমি মোৰ স্বামীকে ললা, ই জানো সুৰ কথা? আকৌ এতিয়া মোৰ পুত্ৰই অনা দুদা ফলো তুমি ল'ব খোজানে?" তেতিয়া বাহেলে ক'লে, "তেন্তে তোমাৰ পুত্ৰই অনা দুদা ফলৰ সলনি তেওঁ আজি বাতি তোমাৰে সৈতে শয়ন কৰিব।" ১৬ গৰ্খলিপৰত যাকোবে যেতিয়া পথাৰৰ পৰা উলটি আহিল লেয়াই বাহিবলে আহি তেওঁক আগবঢ়ায় আনিবলৈ গ'ল। লেয়াই ক'লে, "তুমি আজি বাতি মোৰ লগত শয়ন কৰিব লাগে; কিয়নো মোৰ ল'বাই অনা দুদা ফল দি মই আপোনাৰ বেচ দিলোঁ।" তাতে সেই বাতি যাকোবে লেয়াৰ সৈতে শয়ন কৰিলে। ১৭ দুশ্খৰে লেয়াৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলে আৰু তেওঁ পুনৰ গৰ্ভৰতী হৈ যাকোবলৈ পথম পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে। ১৮ তেতিয়া লেয়াই ক'লে, "মই মোৰ স্বামীক মোৰ দাসীক দিছিলোঁ আৰু সেয়ে, দুশ্খৰে মোক তাৰ বেচ দিলে।" তাৰ কাৰণে তেওঁ পুত্ৰৰ নাম ইচ্ছাখৰ বাখিলে। ১৯ পাছত লেয়া আকৌ গৰ্ভৰতী হল আৰু যাকোবলৈ তেওঁ ষষ্ঠ পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে। ২০ লেয়াই ক'লে, "ঈশ্বৰে মোক এক উত্তম উপহাৰ দিলে। এতিয়া মোৰ স্বামীয়ে মোক সন্ধান কৰিব, কিয়নো মই তেওঁলৈ ছয়টি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলোঁ।" তাতে লেয়াই তেওঁক পুত্ৰৰ নাম জুড়ুন্ন বাখিলে। ২১ তাৰ পাছত তেওঁ এজনী ছোৱালী প্ৰসৱ কৰিলে আৰু তাইৰ নাম দীনা বাখিলে। ২২ পাছত দুশ্খৰে বাহেলক সুৰবিলে। দুশ্খৰে বাহেলেৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলে আৰু তেওঁকো গৰ্ভধাৰণৰ ক্ষমতা দিলে। ২৩ তাতে বাহেল গৰ্ভৰতী হল আৰু তেওঁ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে। তেতিয়া তেওঁক ক'লে, "ঈশ্বৰে মোৰ অপযশ দূৰ কৰিলো।" ২৪ তেওঁ সন্তানৰ নাম যোচেক বাখি ক'লে যে, "যিহোৱাই মোক আন এটি পুত্ৰ দান কৰিলো।" ২৫ বাহেলে যোচেকক প্ৰসৱ কৰাৰে পাছত যাকোবে লাবনক ক'লে, "এতিয়া মোক বিদ্যায় দিয়ক যাতে মই নিজৰ দেশ আৰু নিজৰ ঘৰলৈ যাৰ পাৰোঁ।" ২৬ মোৰ ভাৰ্য্যা আৰু সন্তান সকলৰ কাৰণে মই আপোনাৰ সেৱা কৰিলোঁ। এতিয়া তেওঁলোকক লৈ মোক যাবলৈ দিয়ক। কিয়নো আপুনি নিজেই জানে মই কিভাৰে আপোনাৰ সেৱা কৰিলোঁ।" ২৭ তেতিয়া লাবনে তেওঁক ক'লে, "যদিহে মই তোমাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহাত্মক হৈছে, তেওঁক থাক।" কাৰণ যিহোৱাই যে তোমাৰ কাৰণে মোক আশীৰ্বাদ কৰিছে, তাক মই অনুমান কৰি বুজিছোঁ।" ২৮ তেওঁ আৰু ক'লে, "তোমাৰ বেচ তুমি নিৰ্বণ কৰা, মই তাকে তোমাক দিম।" ২৯ তেতিয়া যাকোবে তেওঁক ক'লে "মই কেনেকৈ আপোনাৰ সেৱা কৰিছোঁ আৰু মোৰ হাতত আপোনাৰ পশুৰ জাকোবৰ কি অৰস্থা হৈছে, তাক আপুনি জানে।" ৩০ মই অহাৰ আগেয়ে আপোনাৰ পশুধন তলপ আছিল; কিন্তু এতিয়া সেইবোৰ বাচ্চি গৈ পুচুৰ হ'ল; মই যি যি যঁ যঁ হাতে কাম কৰিলোঁ তাতেই যিহোৱাই আপোনাক আশীৰ্বাদ কৰিলে। কিন্তু মোৰ নিজৰ পৰিয়ালৰ কাৰণেনো মই কেতিয়া কাম কৰিম?" ৩১ তেতিয়া লাবনে ক'লে, "মই তোমাক কি বেচ দিম?" যাকোবে ক'লে, "আপুনি মোক একোকে দিব নালাগে। আপুনি যদি মোলৈ এই কাম কৰে, তেন্তে মই পুনৰ আপোনাৰ পশুৰ জাক চৰাম আৰু তাৰ যত্ন লম।" ৩২ আজি আপোনাৰ আটাইবোৰ পশুৰ জাকৰ মাজেনি মোক যাবলৈ দিয়ক। সেইবোৰ মাজৰ যিবোৰ মেৰ-ছাগৰ গাত ফুটুকা-ফুটুকী আৰু পথখাৰা-পথখিৰি দাগ আছে আৰু সকলো ক'লা বৰগৰ মেৰ-ছাগ আছে, মই বেলেগ কৰিম। আকৌ যি ছাগলী ফুটুকা-ফুটুকী আৰু পথখাৰা-পথখিৰি দাগ আছে, সেইবোৰকো বেলেগ কৰিম। সেয়ে মোৰ বেচ হব। ৩৩ তাতে ভৱিষ্যতে যেতিয়া আপুনি মোৰ বেচ চাবলৈ আহিব, তেতিয়া মোৰ ন্যায় কাৰ্যই

আপোনাৰ আগত মোৰ পক্ষে সাক্ষ্য দিব; ফুটুকা-ফুটুকী আৰু পথখাৰা-পথখিৰি দাগ নথকা, এমে কেনো ছাগলী আৰু কলা বৰগ নোহোৱা, এমে কেনো মেৰ-ছাগ যদি মোৰ ওচৰত পায়, সেয়ে মই চৰ কৰা বুলি ধৰা হ'ব।" ৩৪ তেতিয়া লাবনে সেই দিনাই পথখাৰা-পথখিৰি আৰু ফুটুকা-ফুটুকী দাগ থকা মতা ছাগলী আৰু পথখাৰা-পথখিৰি ও ফুটুকা-ফুটুকী মাহিকী ছাগলীবোৰক অৰ্থাৎ যিবোৰৰ গাত বগা বৰগ আছিল সেইবোৰক আৰু ক'লা বৰগৰ মেৰ-ছাগবোৰক বেলেগ কৰি নিজৰ পুত্ৰকসকলৰ হাতত সেইবোৰ গঠাই দিলে। ৩৫ তাৰ পাছত তেওঁ যাকোবৰ ওচৰৰ পৰা তিনি দিনৰ পথখ দূৰত্বে আতিৰি গ'ল আৰু যাকোবে লাবনৰ অৱশিষ্ট পশুৰ জাকৰবলৈ ধৰিলে। ৩৭ তাৰ পাছত যাকোবে বাখেলে বাখেল ক'লে, "বাদাম আৰু অমোন গচৰ কেঁচা ডাল কাটি আনি সেইবোৰৰ বগা আঁচ দেখা পোৱা গ'ল। ৩৮ পশুৰ জাকৰবোৰ লৈ সিহঁতৰ সন্মুখত পানী খোৱা পাত্ৰবোৰৰ মাজত ধিয়কৈ থয়; তাতে পানী খাৰলৈ আহোতে, সিহঁত গাভিনী হয়। ৩৯ এইদেৱে সেই ডালবোৰ সন্মুখত মিলিত হোৱাৰ পাছত জাকৰবোৰ গাভিনী হয় আৰু সিহঁত ফুটুকা-ফুটুকী ও পথখাৰা-পথখিৰি পোৱালি জগায়। ৪০ যাকোবে মাহিকী মেৰ-ছাগবোৰক বেলেগ কৰে আৰু পোৱালিবোৰক লৈ লাবনৰ আঁচ থকা পশুৰোৰ আৰু ক'লা বৰগীয়া সকলো মেৰ-ছাগবোৰক মাজত বাখে; এইদেৱে তেওঁ নিজৰ কাৰণে বেলেগে এক পশুপাল গঢ়ি তোলে আৰু সেইবোৰক তেওঁ লাবণৰ জাকৰ সৈতে মিলিবলৈ নিদিয়ে। ৪১ যেতিয়া জাকত থকা স্বাঞ্ছবান মেৰ-ছাগবোৰ গাভিনী হয়, তেতিয়া যাকোবে সিহঁতৰ পানী খোৱা পাত্ৰৰ মাজত চৰুৰ সমূখত সেই ডালবোৰ থয় যাতে সেই ডালবোৰ সন্মুখতে সিহঁত গাভিনী হয়। ৪২ কিন্তু দুৰ্বল পশুৰোৰ বাখেল আগত হলে নথয়; তাতে দুৰ্বলবোৰ লাবনৰ আৰু বলী পশুৰোৰ যাকোবৰ হয়। ৪৩ এইদেৱে যাকোবে অতিশয় ধৰী লোক হৈ উঠিল। তেওঁৰ পশুধন, উট, গাধ আৰু দাস দাসীৰ সংখ্যা অধিকৰূপে বৃদ্ধি পালে।

৩১ পাছত যাকোবে শুনিলে, লাবনৰ পুতেকইতে এই কথা কৈ ফুৰিছে যে "যাকোবে আমাৰ পিতৃৰ সকলোৰে লৈছে আৰু আমাৰ পিতৃৰ সম্পদৰ পৰাহে সি ইমান ঐশ্বৰ্যশালী হৈছে।" ২ যাকোবেও লক্ষ্য কৰিলে যে তেওঁৰ প্ৰতি লাবনৰ আগৰ সেই মনোভাৰ সলনি হৈছে। ৩ তেতিয়া যিহোৱাই যাকোবৰ ক'লে, "তুমি তোমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দেশলৈ, নিজৰ আত্মাসকলৰ ওচৰলৈ উভটি যোৱা; মই তোমাৰ সঙ্গী হ'ম।" ৪ তেতিয়া যাকোবে মানুহ পঠাই পথখাৰত থকা নিজৰ জাকৰবোৰ ওচৰলৈ বাহেল আৰু লেয়াক মাতি আনিলে। ৫ যাকোবে তেওঁলোকক ক'লে, "মই লক্ষ্য কৰিছোঁ মোৰ প্ৰতি তোমালোকৰ পিতৃৰ মনোভাৰ সলনি হৈছে, কিন্তু মোৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰ হ'লে মোৰ সংগে সংগে আছে। ৬ তোমালোকেতো জানাই যে মই মোৰ সকলো শক্তিৰে তোমালোকৰ পিতৃৰ সেৱা কাৰ্য কৰিলোঁ। ৭ থাথাপিৰ তোমালোকৰ পিতৃয়ে মোক প্ৰতাৰণা কৰিলে আৰু মোৰ বেচ দহ বাৰকে সলনি কৰিলে। যিহোৱাই নহ'ওক ঈশ্বৰে মোৰ কেনো ক্ষতি কৰিবলৈ তেওঁক নিদিয়ে। ৮ যেতিয়া তেওঁকেছিল, 'ফুটুকা-ফুটুকী পশুৰোৰ তোমাৰ বেচ হ'ব,' তেতিয়া জাবেৰ সকলো পশুৰেই ফুটুকা-ফুটুকী পোৱালি জগালে; আকৌ, তেওঁ যেতিয়া কৈছিল, আঁচ থকা পশুৰোৰ তোমাৰ বেচ হ'ব, তেতিয়া জাকৰ সকলো পশুৰেই আঁচ থকা পোৱালি জগালে। ৯ এইদেৱেই ঈশ্বৰে তোমালোকৰ পিতৃৰ পশুৰোৰ নি মোক দিলে। ১০ এবাৰ পশুৰোৰ গাভিনী হোৱাৰ সময়ত মই এটা সপোন দেখিছিলোঁ। জাকৰ মাহিকী ছাগলীবোৰ ওপৰত যিবোৰ মতা ছাগলী উঠিছে, সেই সকলোৰে আঁচ থকা, ফুটুকা-ফুটুকী আৰু পথখাৰা-পথখিৰি। কিয়নো লাবনে তোমালৈ যি কৰিবছে, সেই সকলোকে মই দেখিছেঁ। ১৩ ময়েই বৈৎএলৰ সেই ঈশ্বৰ,

যি ঠাইত তুমি সন্তুষ্ট ও প্রবর্ত তেল ঢালি মোর ও চৰত সঞ্জলি কৰি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলা। এতিয়া এই ঠাই এৰি তোমাৰ জন্মস্থানলৈ উলটি যোৱা।" ১৪ তাতে বাহেল আৰু লেয়াই তেওঁক ক'লে, "পিশুৰ ঘৰত আমাৰ জনোৱা কিবা ভাগ বা অধিকাৰ আছে? ১৫ তেওঁ আমাক বিদেশীনীৰূপে গণ্য হোৱা নাই নে? কিয়নো তেওঁ আমাক বেচিলে আৰু বেচি পোৱা ধনকো তেওঁ গ্ৰাস কৰিলে। ১৬ কাৰণ ঈশ্বৰে আমাৰ পিশুৰ পৰা যি সকলো সম্পত্তি নিলে, সেই সকলোৰেৰ এতিয়া নিশ্চয়ে আমাৰ আৰু আমাৰ সন্তান সকলৰ, গতিকে ঈশ্বৰে আপোনাক যি দৰে কৈছে আপুনি এতিয়া সেইদেৱেই কৰক।" ১৭ তেতিয়া যাকোৱে উঠি, তেওঁৰ সন্তান আৰু ভাৰ্য্যা দুঃখৰাকীক উট্ট উট্টলৈ। ১৮ তেওঁ পদ্মন-অৰামত উপাৰ্জিত নিজৰ পশুধনৰোৱৰকে আদি কৰি সকলো সম্পত্তি লৈ যাত্রা আৰম্ভ কৰিলে। তেওঁ কনান দেশলৈ নিজৰ পিতৃ ইচ্ছাকৰ ওচৰলৈ বাণো হল। ১৯ সেই সময়ত লাবনে তেওঁৰ মেৰ-ছাগৰোৰ নোম কাটিবৰ কাৰণে গৈছিল আৰু সেই সুযোগতে বাহেলে তেওঁৰ বাপেকৰ গৃহ-দেৱতাবোৰ চৰ কৰি নিলে। ২০ যাকোৱেও তেওঁৰ যোৱাৰ কথা আৰামীয়া লাবনক নজানাই তেওঁৰ প্ৰতি ছলনা কৰিলে। ২১ এইদেৱে যাকোৱে নিজৰ সকলো বয়-বস্ত লৈ পলাই গ'ল। তেওঁ সোনকালেই নদী পাৰ হৈ গিলিয়দৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ ফালে আগবঢ়াচি গ'ল। ২২ পাছত তৃতীয় দিনা লাবনে জনিব পাৰিলে যে যাকোৱে পলাই গ'ল। ২৩ তেওঁ নিজৰ আত্মীয়স্বজনক লগত লৈ যাকোৱে পাছে পাছে খেদি গৈ সাত দিনৰ পথ গ'ল আৰু গিলিয়দৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চলত তেওঁক লগ পালে। ২৪ কিন্তু ঈশ্বৰে নিশা সপোনত আৰামীয়া লাবনৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "সাৰাধান, তুমি যাকোৱেক ভাল-বেয়া একোকে নক'বা।" ২৫ যাকোৱে তমু পাহাৰৰ ওপৰত তৰা আছিল আৰু তাতেই লাবনে গৈ যাকোৱেক লগ ধৰিলে। লাবন আৰু তেওঁৰ আত্মীয়স্বজনসকলে গিলিয়দৰ পাহাৰীয়া অঞ্চলত তমু তৰিলে। ২৬ পাছত লাবনে যাকোৱেক কলে, "তুমি এইয়া কি কৰিলা? কিয় মোক ঝঁগালা আৰু মোৰ ছোৱালীবোৱেক যুদ্ধৰ বন্দীৰ দৰে লৈ আছিলা? ২৭ কিয় চালাকি কৰি মোক নোকোৱাকৈ মনে মনে পলাই আছিল? মোক কোৱা হ'লে আনন্দেৰে মই খঞ্জৰী আৰু দীণা-বাদেৰে গান কৰি কৰি তোমালোকক বিদায় দিলোঁহৈনে? ২৮ তুমি মোক মোৰ ছোৱালী আৰু নাতি-নাতিলোৱেক বিদায় দেলোত চূয়া খাৰলোকে নিদিলা। তুমি অজ্ঞানৰ দৰে কৰ্ম কৰিলা। ২৯ তোমালোকৰ ক্ষতি কৰিবৰ ক্ষমতা মোৰ আছে, কিন্তু যোৱা বাতি তোমাৰ পিশুৰ ঈশ্বৰে মোক এই কথা ক'লে, "সাৰাধান, যাকোৱেক তুমি ভাল কৰি বেয়া একোকে নক'বা।" ৩০ এতিয়া তুমি তোমাৰ পিশুৰ ঘৰলৈ যাবলৈ ইছাই কৰাব কাৰণে তুমি ওলাই গৈছা; কিন্তু মোৰ দেৱ-দেৱীবোৱেক কিয় চৰ কৰি আনিলা?" ৩১ তাতে যাকোৱে উত্তৰত লাবনক কলে, "মোৰ ভয় লাগিছিল, কিয়নো মই তাৰিছিলে যে আপোনাৰ ছোৱালীক মোৰ পৰা বলেৰে কঢ়ি ল'ব আৰু সেইবাবে মই গোপনে পলাই আছিলোঁ। ৩২ কিন্তু আপোনাৰ দেৱ-দেৱীবোৱেক যোঝে চৰ কৰি আনিছে, সি জীয়াই নেথাকিব; আমাৰ বস্তুবোৱেৰ মাজত যদি আপোনাৰ কিবা বস্ত আছে, তেওঁতে আমাৰ উভয়ৰ আত্মীয়স্বজনৰ সন্ধুখ্যতে তাক বিচাৰি লওঁক।" কিয়নো সেই দেৱ-দেৱীৰ মূৰ্তিৰোৱে যে বাহেলে চৰ কৰি আনিছিল, তাক যাকোৱে জো নাছিল। ৩৩ তেতিয়া লাবনে এটা এটাটকৈ যাকোৱে, লেয়া আৰু দুজীনী দাসীৰ তমুত সোমাল, কিন্তু তাত তেওঁ সেইবোৰ নাপালে; তেওঁ লেয়াৰ তমুৰ পৰা ওলাই বাহেলেৰ তমুত সোমালগে। ৩৪ কিন্তু বাহেলে সেই মূৰ্তিৰোৱে নি উটৰ গাদিৰ ভিতৰত সুমুৰাই হৈছিল আৰু তেওঁ নিজে সেই গাদিৰ ওপৰত বহি আছিল। লাবনে তমুৰ সকলো ঠাইতে তন্তৱাকৈ বিচাৰিলে, কিন্তু তাতো সেইবোৰ নাপালে। ৩৫ বাহেলে বাপেকৰ ক'লে, "মই আপোনাৰ আগত উঠি থিয় হ'ব নোৱাৰ কাৰণে মোৰ প্ৰভু ক্ৰেতিত নহ'ব। কিয়নো মোৰ মাহেকীয়া হৈছে।" সেয়ে লাবনে বিচাৰিলতো সেই মূৰ্তিৰোৱে নাপালে। ৩৬ তেতিয়া যাকোৱেৰ খ'ঁ উঠিল আৰু লাবনৰ সৈতে বিবাদ কৰিবলৈ ধৰিলে। যাকোৱে লাবনক ক'লে, "মোৰ অপৰাধেই বা কি আৰু মহিনো কি পাপ কৰিলো যে, আপুনি প্ৰজলিত হৈ মোৰ পাছত খেদি আছিলোঁ? ৩৭ মোৰ সকলো বস্ত তন্তৱাকৈ খেপিয়াই চাই আপোনাৰ ঘৰৰ কি বস্ত পালে? যদিহে পালে, তাক ইয়াত, আমাৰ উভয়ৰ আত্মীয়স্বজনৰ

আগত বাখক যাতে তেওঁলোকে আমাৰ দুয়ো পক্ষৰে মাজত বিচাৰ কৰিব পাৰে। ৩৮ মই আপোনাৰ লগত বিশ বছৰ ধৰি আছিলোঁ। এই কালছোৱাত আপোনাৰ কোনো মাইকী মেৰ-ছাগ বা ছাগলীৰ গৰ্ভকল বিনষ্ট হৈৱা নাছিল নাইবা আপোনাৰ জাকৰ কোনো এটা মতা মেৰ-ছাগো মই মাৰি খোৱা নাছিলো। ৩৯ এনেকি বন্য জুত্তুৰে মৰা কোনো পণ্ডু মই আপোনাৰ ওচৰলৈ অনা নাছিলো; সেই ক্ষতি মই নিজেই বহু কাৰিছিলো; কিন্তু কোনো পশু চৰ হ'লে - সেইয়া দিনলৈতে হঠেক বা বাতিয়েই হঠেক, আপুনি তাৰ ক্ষতিপূৰণ মোৰ পৰা আদায় কৰিছিল। ৪০ মই দিনৰ গৰমত পুৰিবলৈ আৰু বাতিৰ ঠাণ্ডাত কপিলিছিলো, মোৰ চকুত টোপনি নাছিল; তাত মোৰ অৱস্থা এয়ে আছিল। ৪১ এই যি বিশ বছৰ মই আপোনাৰ ঘৰত আছিলোঁ, তাৰ চৌক বছৰ মই আপোনাৰ দুজনী ছোৱালীৰ কাৰণে আপোনাৰ সেৱা কৰিছিলোঁ আৰু হয় বছৰ কটালোঁ আপোনাৰ পশুজাকৰ পাছত। তাৰ মাজতে আপুনি মোৰ বেচ দহৰাৰ সলনি কৰিলে। ৪২ মোৰ পিতৃ ঈশ্বৰ, বিজন অৱাহামৰ ঈশ্বৰ আৰু ইচ্ছাকৰ ভয়ৰ পা৤্ৰ, তেওঁ মোৰ সঙ্গী নোহোৱা হলে, আপুনি নিশ্চয়ে মোক আজি শুণা-হাতেই বিদায় দিলোহেন্তে। ঈশ্বৰে মোৰ দুখ আৰু কঠোৰ প্ৰশ্ৰমলৈ দৃষ্টি কৰিলে। সেইবাবেই যোৱা বাতি তেওঁ আপোনাক ধৰ্মকি দিলোঁ।" ৪৩ এই কথাত লাবনে যাকোৱেক উভৰ দিক ক'লে, "ছোৱালীকৈজৈনী মোৰেই ছোৱালী, সন্তানবোৰ মোৰ নাতি-নাতিনী আৰু এই পশুৰ জাকোবোৰ মোৰ পশুৰ জাক। তুমি যি সকলো দেখিছা, সেই সকলোৰেৰ মোৰেই। তথাপি মই আজি মোৰ এই ছোৱালী বা সিহঁতৰ সন্তানবোৰলৈ কি কৰিব পাৰেঁ? ৪৪ সেয়ে এতিয়া আহাঁ, আমি দুজনে এটি চুক্তি কৰোহক যি তোমাৰ আৰু মোৰ মাজত সাক্ষী হৈ থাকিব।" ৪৫ তেতিয়া যাকোৱে এটা শিল আনি তাৰ ক্ষত্তৰূপৰূপে স্থাপন কৰিলে। ৪৬ যাকোৱে তেওঁৰ আত্মীয়সকলক ক'লে "আপোনালোকে শিলবোৰ গোটাওক।" তেতিয়া তেওঁলোকে শিলবোৰ আনি এটা স্তুপ বনালে আৰু সকলোৱে সেই স্তুপৰ কাষতে তোজনপান কৰিলে। ৪৭ লাবনে সেই স্তুপৰ নাম খিগ-চাহুথাৰ বাখিলে, কিন্তু যাকোৱে হ'লে, তাৰ নাম গলেদ বাখিলে। ৪৮ তেতিয়া লাবনে কলে, "এই স্তুপেই আজি তোমাৰে মোৰে মাজত সাক্ষী হৈছে।" এই হেতুকে এই স্তুপৰ নাম গলেদ বাখা হল। ৪৯ তাৰ উপৰি ইয়াৰ নাম মিস্পাও ও বৰ্খা হল, কিয়নো লাবনে ক'লে, "আমি ইজনে সিজনে চৰুৰ আত্মা-আত্মিব হ'লে, যিহোৱাই তোমাৰ আৰু মোৰ মাজত পৰ দি থাকক। ৫০ তুমি যদি মোৰ ছোৱালী দুজনীক বেয়া ব্যৱহাৰ কৰা নাইবা মোৰ ছোৱালীবোৰ থাকাতো আন মহিলাক প্ৰণত কৰা, তেতিয়া যদি ও আমাৰ ওচৰত কোনো মানহ নাথাকিব, কিন্তু মনত বাখিবা ঈশ্বৰ তোমাৰ আৰু মোৰ মাজত সাক্ষী হৈ থাকিব।" ৫১ লাবনে যাকোৱেক আৰু ক'লে, "এই স্তুপটোলৈ চোৱা আৰু এই যি স্তুপটো মই তোমাৰ আৰু মোৰ মাজত হাপন কৰিলোঁ, তাৰ ফালে চোৱা; ৫২ এই স্তুপ আৰু স্তুপটোলৈ এই কথাৰ সাক্ষী হৈ থাকিল যে, এই স্তুপ পাৰ হৈ মই তোমাৰ অপকাৰ কৰিবলৈ নায়াও আৰু তুমিও এই স্তুপ আৰু স্তুপ পাৰ হৈ মোৰ অপকাৰ কৰিবলৈ নাহিলো। ৫৩ তেনে কৰিলে অৱাহামৰ ঈশ্বৰ আৰু নাহোৱ ও তেওঁলোকৰ পিতৃৰেৰ ঈশ্বৰে যেন আমাৰ বিচাৰ কৰে।" তেতিয়া যাকোৱে তেওঁৰ পিতৃ ইচ্ছাকে যুদ্ধ কৰিব ক'লে, ৫৪ তাৰ পাছত যাকোৱে শেষত খ'ঁ উঠিল ইয়াৰ নাম মহন্যাম বাখিলে। ৫৫ যাকোৱে তেওঁলোকে ভোজন কৰিলে; তাতে তেওঁলোকে ভোজন কৰিলে; কিন্তু তেওঁলোকে পৰ্বততে বাহেলে কৰিলে; ৫৬ পাছিলো পুৱাতে উঠি লাবনে তেওঁ জীয়েক আৰু নাহোৱ ও পৰ্বততে বাহেলে উত্তোলিক পিতৃৰেৰ ঈশ্বৰে যেন আমাৰ বিচাৰ কৰে।" তেতিয়া যাকোৱে তেওঁৰ পিতৃ ইচ্ছাকে যুদ্ধ কৰিব ক'লে, ৫৭ তাৰ পাছত যাকোৱে নিজৰ পথত যাও ক'লে, "বাট ঈশ্বৰৰ দৃতবোৰে তেওঁৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিলে। ২ তেওঁলোকক দেখি যাকোৱে ক'লে, "এইয়া ঈশ্বৰৰ শিবিৰ।" সেই কাৰণে তেওঁ সেই ঠাইব নাম মহন্যাম বাখিলে। ৩ যাকোৱে তেওঁ আৰু আশীৰ্বাদ কৰিলে। তাৰ পাছত লাবনে প্ৰস্থান কৰি নিজৰ ঘৰলৈ উত্তোলিক

৩২ পাছত যাকোৱে নিজৰ পথত যাও ক'লে। বাট ঈশ্বৰৰ দৃতবোৰে তেওঁৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিলে। ২ তেওঁলোকক দেখি যাকোৱে ক'লে, "এইয়া ঈশ্বৰৰ শিবিৰ।" সেই কাৰণে তেওঁ পৰ্বততে বাহেলে শেষত খ'ঁ উঠিল আৰু তন্তৱাকৈ কেইজনমান বাৰ্তাৰহকক পঠালে, ৪ তেওঁ তেওঁলোকক এই বুলি আজা দিলে, "তোমালোকে মোৰ

মালিক এচোকে জনাবা যে তেওঁর দাস যাকোবে এই দরে কৈ পঠাইছে, মই আজিলোকে লাবনৰ সৈতে আছিলোঁ।। ৫ মোৰ গৰু, গাধ, মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলী আদি পশু আৰু দাস-দাসী সকলো আছে। সেয়ে মই মোৰ প্রতুৰ ওচৰলৈ আগটায়াকে সংবাদ পঠাইছো মই মেন আপোনাৰ দৃষ্টিই অনুহৃত পাওঁ।।” ৬ বাৰ্তাৰ বাহকসকলে যাকোবৰ ওচৰলৈ উল্লিখ আহি ক'লে, “আমি আপোনাৰ ককাই এচোকে তালৈ পৈছিলোঁ। তেওঁ চাৰিশ মানুহ লগত লৈ আপোনাৰ সৈতে সাক্ষৎ কৰিবলৈ আছিছে।” ৭ তাতে যাকোবে অতিশ্য ভয় খালে আৰু তেওঁৰ মন অস্থিৰ হৈ পৰিল। সেয়ে তেওঁ তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলক, গৰু, গাধ, মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলী, উট আদি পশুৰ জাকোবৰক দুটা দলত ভাগ কৰিলে। ৮ তেওঁ ক'লে, “এচোৱে যদি আহি এটা দলক আক্ৰমণ কৰে, তেন্তে আনটো দলে পলাব পাৰিব।” ৯ যাকোবে এইবুলি প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, “হে যিহোৱা, মোৰ পৰ্বতপুৰুষ অৰাহামৰ দৈশ্ব্য আৰু মোৰ পিতৃ ইচ্ছাকৰো দৈশ্ব্য, তুমি মোক কৈছিলা, ‘তোমাৰ দেশে আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ উভতি যোৱা।’ মই তোমাৰ মঙ্গল কৰিম। ১০ আপোনাৰ এই দাসক আপুনি যে সকলো কুণ্ডা আৰু বিশৃততা দেখুৱাইছে, মই তাৰ এফেৰিও যোগ্য নহ'ত; কিয়নো মই কেৱল এডাল লাখুটি লৈয়েই এই যদ্বন্দন নদী পাৰ হৈ গৈছিলোঁ; কিন্তু এতিয়া মোৰ দুটা দল হৈ গল। ১১ মই মিনতি কৰোঁ, মোৰ ককাই এচোৱে হাতৰ পৰা মোক বক্ষা কৰক। কিয়নো মোৰ ভয় লাগিছে যে তেওঁ আহি মোৰ লগতে মাক আৰু সন্তান সকলকো বধ কৰিব। ১২ কিন্তু আপুনি কৈছিলে, ‘মই নিশ্চয়ে তোমাৰ মঙ্গল কৰিম; তোমাৰ বংশ সাগৰৰ তীব্ৰ বালিৰ দৰে কৰিম যাক গণি শৈশ কৰিব নোৱাৰিব।’” ১৩ যাকোবে সেই হাইতে বাতিটো কটালে। তেওঁৰ যি আছিল তাৰ পৰাই কিছু লৈ ককায়েক এচোৱে কাৰণে এক উপহাৰ স্বৰূপে ঠিক কৰি বাখিলে। ১৪ দুশ মাইকী ছাগলী আৰু বিশ্টা মতা ছাগলী, দুশ মাইকী মেৰ-ছাগ আৰু বিশ্টা মতা মেৰ-ছাগ, ১৫ শোৱালিয়ে সৈতে ত্ৰিশ জনী ঘৰিতী উট, চলিঙ্গ জনী গাই গৰু আৰু দহোটা ভতৰা গৰু, বিশ জনী গাধী আৰু দহোটা গাধ এই সকলোকে বাখিলে। ১৬ সেইবোৰক জাক জাক কৰি দাসবোৰৰ হাতত শোধাই দি এই আজ্ঞা দিলে, “তোমালোক মোৰ আপোনে যোৱা আৰু প্ৰতেকটো জাকৰ মাজত কিছু ঠাই বাধি বাধি যাবা।” ১৭ তেওঁ প্ৰথমটো দলৰ দাসক এই আজ্ঞা দিলে, “মোৰ ককাই এচোৱে লগত দেখা হ'লে তেওঁ তোমাক যেতিয়া সুবিৰ, ‘তুমি ক'ব' মানুহ? তুমি কলে গৈ আছা? তোমাৰ আগত থকা সেই পশুবোৰ কাৰ?’” ১৮ তেতিয়া তুমি ক'বা, “সেইবোৰ আপোনাৰ দাস যাকোবৰ; তেওঁ মোৰ মালিক এচোৱে এই উপহাৰ পঠাইছে। তেৱেঁ আমাৰ পাছে পাছে আহি আছে।” ১৯ এইদৰে যাকোবে দিতীয়, তৃতীয় আৰু জাকোবৰৰ পাছত যোৱা আন আন সকলোকে এই আজ্ঞা দিলে, “তোমালোকেও এচোৱে ল'গ পালে ঠিক এই কথাকে কৰা। ২০ তোমালোকেও কৰা, ‘আপোনাৰ দাস যাকোবৰ; তেওঁ মোৰ মালিক এচোৱে পাছত আহি আছে।’” কিয়নো যাকোবে ভাবিলে, “মোৰ আগে আগে যি উপহাৰবোৰ গৈছে, তাৰ দ্বাৰাই মই তেওঁক শান্ত কৰিম। পাছত যেতিয়া মোৰ তেওঁৰ সৈতে দেখাদেখি হৈ, তেতিয়া হয়তো তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰি লৰ।” ২১ এইদৰে তেওঁৰ যি আছিল সেই উপহাৰবোৰ গ'ল; কিন্তু তেওঁ নিজে সেই বাতি তেওঁৰ ছাউনিতে থাকিল। ২২ সেই বাতিয়েই যাকোবে উঠি তেওঁৰ দুজনী ভাৰ্যা, দুজনী দাসী আৰু তেওঁৰ এঘাজৰন পুত্ৰক লৈ খোজকাটি পাৰ হৰ পৰা এনে এক খৰাং হাইয়েনি যেকোক নদীৰ সিপাবে পঠালে। ২৩ এইদৰে তেওঁৰ যি আছিল সেই সকলো বস্তও তেওঁলোকৰ লগত সিপাবলৈ পঠাই দিলে। ২৪ তাতে যাকোবে সেই হাইত অকলে থাকিল। তেতিয়া এজন পুৰুষে আহি বাতিপুৰা নোহারাৰ পৰ্যন্ত তেওঁৰ সৈতে মল্লযুদ্ধ কৰিলে। ২৫ সেই পুৰুষে যেতিয়া দেখিলে যে তেওঁ যাকোবক পৰাজয় কৰিব পৰা নাই, তেতিয়া তেওঁ যাকোবক কৰঙনৰ জোৰাত আঘাত কৰিলে; তাতে তেওঁৰ কৰঙনৰ হাতড় জোৱা লবিল। ২৬ পুৰুষ জনে ক'লে, “বাতিপুৰা হৈ আছিছে, মোক এৰি দিয়া।” যাকোবে ক'লে, “আপুনি মোক আশীৰ্বাদ নকৰা পৰ্যন্ত মই আপোনাক এৰি নিদিঁৎ।” ২৭ পুৰুষজনে তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ নাম কি?” তেওঁ ক'লে, “যাকোব।” ২৮ পুৰুষজনে ক'লে, “তুমি দৈশ্ব্য আৰু মানুহ সৈতে যুদ্ধ কৰি বিজয়ী

হোলা; সেয়ে তোমাক আৰু যাকোব নামেৰে মতা নহ'ব, কিন্তু ইত্তায়েলু বুলিহে মতা হ'ব।” ২৯ যাকোবে তেওঁক সুধিলে, “আপোনাৰ নামটোনো কি অনুহৃত কৰি মোক কঙ্কণ?” তাতে তেওঁ ক'লে, “তুমি মোৰ নাম কিয় সুধিচা?” এই কথা কৈয়েলে তেওঁ যাকোবক সেই হাইতে আশীৰ্বাদ কৰিলে। ৩০ তেতিয়া যাকোবে সেই হাইত নাম পনীয়েল বাখিলে। তেওঁ ক'লে, “মই দৈশ্ব্যৰ সম্মুখ-সম্মুখটৈকে দেখা পলতো, মই জীয়াই আছোঁ।” ৩১ যাকোবে পনুৱেল পাৰ হৈ যাওঁতে সূৰ্য উদয় হ'ল; কৰঙনৰ হাতড় জোৰা লবাৰ কাৰণে তেওঁ লেকেচিয়াবলৈ ধৰিলে। ৩২ সেই কাৰণে ইহৰায়েলৰ লোকসকলে আজিও কৰঙনৰ জোৱাৰ প্ৰেশীৰ মাস নাখায়, কাৰণ সেই পুৰুষে যাকোবক কৰঙনৰ জোৱা লবাই প্ৰেশীৰোৰ আঘাত কৰিছিল।

৩৩ তাৰ পাছত যাকোবে দেখিলে যে, এচোৱে চাৰিশ মানুহ লগত লৈ

আগুৱাই আহি আছে। তেওঁ তেতিয়া দেয়া, বাহেল, আৰু দুজনী দাসীৰ মাজত সন্তান সকলক ভাগ কৰি দিলো। ২ দুয়োজনী দাসী আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান সকলক তেওঁ প্ৰথমতে বাখিলে, তাৰ পাছত বাখিলে লেয়া আৰু তেওঁৰ সন্তান সকলক। অৱশেষত বাহেল আৰু যোচেফক বাখিলে। ৩ তেওঁ নিজে সকলোৱে আগে আগে গ'ল। ককায়েক ওচৰ নোপোৱালৈকে তেওঁ মাটিক উৰুৰি হৈ সাতৰাৰ প্ৰিপাত কৰিলে। ৪ তেতিয়া এচোৱে তেওঁৰ ওচৰলৈ দৌৰি আহি তেওঁক সাবাটি ধৰিলে; ডিঙ্গি ধৰি সাৰটি চুমা খালে আৰু তাৰ পাছত দুয়োৱে কান্দিলৈ ধৰিলে। ৫ পাছত এচোৱে চুকু তুলি মহিলা আৰু সন্তান সকলক দেখি সুধিলে, “তোমাৰ লগত এওঁলোক কেোন?” যাকোবে ক'লে “দৈশ্ব্যৰ অনুগ্ৰহ কৰি আপোনাৰ দাসক এই সকলোৱে সন্তান দিলো।” ৬ তেতিয়া দাসী দুজনীয়ে নিজৰ সন্তান সকলৰ সৈতে আগবঢ়ি গৈ প্ৰিপাত কৰিলে। ৭ তাৰ পাছত লেয়াই তেওঁৰ সন্তান সকলৰ লৈ আগবঢ়ি আহি প্ৰিপাত কৰিলে; শেষত যোচেফ আৰু বাহেলেও আগুৱাই গৈ প্ৰিপাত কৰিলে। ৮ এচোৱে ক'লে, “মই যি দলবোৱক লগ পালোঁ, সেই সকলো কিহু বাবে?” যাকোবে ক'লে, “সেইবোৰ মোৰ মালিকৰ দৃষ্টিই অনুগ্ৰহ পাৰ বাবে।” ৯ তেতিয়া এচোৱে ক'লে, “ভাই, মোৰ যথেষ্ট আছে; তোমাৰ যি আছে, দেয়া তোমালোকো থাকক।” ১০ যাকোবে ক'লে, “নহয় নহয়, মই মিনতি কৰি কৈছোঁ, যদি আপোনাৰ দাসক এই সকলোৱে সন্তান দিলো।” ১১ তেতিয়া দাসী দুজনীয়ে নিজৰ সন্তান সকলৰ সৈতে আগবঢ়ি আহি প্ৰিপাত কৰিলে। ১২ পাছত যোচেফ আৰু বাহেলেও আগুৱাই গৈ প্ৰিপাত কৰিলে। ১৩ এচোৱে ক'লে, “মই যি দলবোৱক লগ পালোঁ, সেই সকলো কিহু বাবে?” যাকোবে ক'লে, “সেইবোৰ মোৰ মালিকৰ দৃষ্টিই অনুগ্ৰহ পাৰ বাবে।” ১৪ তেতিয়া এচোৱে ক'লে, “ভাই, মোৰ যথেষ্ট আছে; তোমাৰ যি আছে, দেয়া তোমালোকো থাকক।” ১৫ যাকোবে ক'লে, “নহয় নহয়, মই মিনতি কৰি কৈছোঁ, যদি আপোনাৰ দৃষ্টিই মই অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, তেন্তে মোৰ হাতৰ পৰা উপহাৰ গ্ৰহণ কৰিবক প্ৰথম কৰক। কিয়নো, আপুনি মোক গ্ৰহণ কৰিবক প্ৰথম কৰক।” ১৬ যাকোবে ক'লে, “মই যি দলবোৱক লগ পালোঁ, সেই সকলো কিহু বাবে?” যাকোবে ক'লে, “সেইবোৰ মোৰ মালিকৰ পৰাই বাধি বাধি যাবা।” ১৭ তেতিয়া এচোৱে ক'লে, “ভাই, মোৰ যথেষ্ট আছে; তোমাৰ যি আছে, দেয়া তোমালোকো থাকক।” ১৮ যাকোবে ক'লে, “নহয় নহয়, মই মিনতি কৰি কৈছোঁ, যদি আপোনাৰ দাসক এই সকলোৱে সন্তান দিলো।” ১৯ তেতিয়া এচোৱে ক'লে, “ভাই, মোৰ যথেষ্ট আছে; তোমাৰ যি আছে, দেয়া তোমালোকো থাকক।” ২০ যাকোবে ক'লে, “নহয় নহয়, মই মিনতি কৰি কৈছোঁ, যদি আপোনাৰ দাসক এই সকলোৱে সন্তান দিলো।” ২১ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ২২ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ২৩ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ২৪ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ২৫ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ২৬ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ২৭ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ২৮ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ২৯ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৩০ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৩১ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৩২ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৩৩ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৩৪ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৩৫ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৩৬ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৩৭ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৩৮ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৩৯ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৪০ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৪১ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৪২ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৪৩ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৪৪ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৪৫ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৪৬ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৪৭ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৪৮ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৪৯ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৫০ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৫১ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৫২ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৫৩ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৫৪ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৫৫ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৫৬ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৫৭ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৫৮ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৫৯ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৬০ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৬১ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৬২ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৬৩ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৬৪ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৬৫ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৬৬ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৬৭ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৬৮ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৬৯ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৭০ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৭১ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৭২ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৭৩ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৭৪ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৭৫ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৭৬ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৭৭ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৭৮ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৭৯ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৮০ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৮১ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৮২ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৮৩ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৮৪ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৮৫ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৮৬ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৮৭ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৮৮ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৮৯ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৯০ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৯১ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৯২ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৯৩ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৯৪ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৯৫ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৯৬ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৯৭ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৯৮ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ৯৯ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।” ১০০ পাছত এচোৱে ক'লে, “আহা, আমি আমাৰ পথত যথেষ্ট আছে।”

৩৪ লেয়ার গর্ভত দীনা নামেরে যাকোবৰ চিখিমাকী ছোরালীৰ জন্ম হৈছিল, তাই এদিন সেই ঠাইৰ ছোরালীৰোৰ লগত দেখা কৰিবলৈ ওলাই গৈছিল। ২ তেতিয়া চিথিম নামৰ সেই দেশৰ বজা হিকীয়া হমোৰ পুত্রেক তাইক দেখা পালে। চিথিমে দীনাক ধৰি নি বেয়া ব্যৱহাৰ কৰিলে। ও চিথিম যাকোবৰ জীয়েক দীনার প্ৰেমত পৰি আৰ্কৰিষ্ট হৈছিল; তেওঁ দীনাক ভাল পাইছিল আৰু তাইৰ লগত মৰমেৰে কথা পাতিছিল। ৪ চিথিমে নিজৰ বাপেক হমোৰক ক'লে, “আপুনি এই ছোরালীগৰাকীক মোক বিয়া কৰাই দিয়ক।” ৫ জীয়েক দীনাক যে সেই ল'ৰাজনে বেয়া ব্যৱহাৰ কৰিলে, যাকোবৰ কাণ্ডত পৰিল। সেই সময়ত যাকোবৰ পুত্ৰসকল পথাৰত পশুধন চৰাবলৈ পৈছিল; সেয়ে তেওঁলোক আহি নোৰোলোকে যাকোব মনে মনে থাকিল। ৬ চিথিমৰ বাপেক হমোৰ যাকোবৰে সৈতে কথা-বতৰা হ'বলৈ ওলাই আছিল। ৭ এই বিষয়ে শুনি যাকোবৰ পুত্ৰসকল পথাৰত পৰা আছিল; তেওঁলোকে মনত যিমান কষ্ট পালে, সিমান বেছিকে খণ্ডত জুলিও উঠিল। কিয়নো যাকোবৰ জীয়েকৰ প্ৰতি বেয়া ব্যৱহাৰ কৰি চিখিমে ইস্ত্রায়েলৰ প্ৰতি এক অপমানৰ কাৰ্য কৰিলে, যি কৰা তেওঁৰ উচিত নাছিল। ৮ হমোৰে তেওঁলোক সকলোকে ক'লে, “মোৰ পুত্ৰ চিখিমে আপোনালোকৰ ছোরালীক ভাল পায়। অনুগ্ৰহ কৰি তাইক আপোনালোকে মোৰ পুত্ৰলৈ বিয়া দিয়ক। ৯ ইয়াৰ দ্বাৰা আপোনালোকৰ সৈতে আমাৰ বিবাহৰ এক ব্যৱহাৰ হ'ব। আপোনালোকৰ জীয়ৰী আমালৈ দিয়ক আৰু আমাৰ জীয়ৰীকো আপোনালোকে বিয়া কৰি গ্ৰহণ কৰিব পাৰিব। ১০ আপোনালোকে আমাৰ মাজতে বাস কৰক। আপোনালোকৰ কাৰণে এই দেশ শুকলি হৈ আছে; ইয়াতেই থাকি বেহা বেপৰ কৰি শ্ৰেষ্ঠৰ্যৰ হওঁক।” ১১ চিথিমেও দীনার বাপেক আৰু তায়েক কক্যারেকসকলক ক'লে, “আপোনালোকে মোলৈ এই অনুগ্ৰহ দান কৰক; আপোনালোকে মোক যিহকে কৰ, মই তাকে কৰিব। ১২ বিয়াৰ ধন আৰু উপহাৰ হিচাবে আপোনালোকে যিহকে দাবী কৰিব, মই সেই সকলো আপোনালোকক দিম; আপোনালোকে মাথোন ছোরালীজীনাক মোৰ লগত বিয়া দিয়ক।” ১৩ যিহেছু চিখিমে তেওঁলোকৰ ভনীয়েক দীনাক অষ্ট কৰিলে, সেয়ে যাকোবৰ পুত্ৰসকলে চিখিম আৰু তেওঁৰ বাপেক হমোৰক ছলনাৰে উত্তৰ দিলে। ১৪ তেওঁলোকে ক'লে, “আমি এনে কাম কৰিব নোৱাৰোঁ; যাৰ চূঞ্ছ কৰা হোৱা নাই, এনে কাৰো লগত আমাৰ ভনীক বিয়া দিয়াটো আমাৰ বাবে অসম্মানৰ বিষয়। ১৫ কেৱল এটা কাৰ্য কৰিলো আমি আপোনালোকৰ কথাত মান্তি হ'ব পাৰোঁ; সেয়া হৈছে আপোনালোকৰ প্ৰতেকভন পুৰুষে আমাৰ নিচিনাকৈ চূঞ্ছ হ'ব লাগিব। ১৬ তেতিয়া আমি আপোনালোকলৈ আমাৰ ছোরালী দিম; আপোনালোকৰ ছোরালীৰোৰকো আমি গ্ৰহণ কৰিব আৰু আমি আপোনালোকে সৈতে সন্বাস কৰি এক জাতি হ'ব। ১৭ কিন্তু যদি আপোনালোকে আমাৰ কথা নাশনে আৰু চূঞ্ছ হবলৈ মান্তি নহয়, তেনেহলে আমাৰ ছোরালীক লৈ আমি ইয়াৰ পৰা ঘৃণি যাম।” ১৮ তেওঁলোকৰ কথাত হমোৰ আৰু তেওঁৰ পুত্রেক চিখিমে সন্তোষ পালে। ১৯ পৰিয়ালৰ সকলোতৈক সন্ধানীত ব্যক্তি যুবক চিখিমে পলম নকৰি তেওঁলোকে কোৱা কথাত সন্ধান জনালে; কাৰণ তেওঁ যাকোবৰ জীয়েকৰ বৰ ভাল পাইছিল। ২০ পাছত হমোৰ আৰু তেওঁৰ পুত্রেক চিখিমে তেওঁলোকৰ নগৰৰ দুৱাৰ মুখলৈ গৈ নগৰৰ লোক সকলৰ সৈতে কথোপকথন কৰিলে। ২১ তেওঁলোকে ক'লে, “এই লোকসকল আমাৰ সৈতে মিলেৰে আছে; তেওঁলোক থাকিবৰ কাৰণে আমাৰ দেশত যেষেষ এক বৃত্তি ঠাই আছে। তেওঁলোক ইয়াতেই থাকিব আৰু বেহা-বেপৰ কৰক। আমি তেওঁলোকৰ ছোরালীৰোৰক বিয়া কৰাই আনিম আৰু আমাৰ ছোরালীকো তেওঁলোকলৈ দিম। ২২ কিন্তু মাথোন এটা কথাহে আছে, তেওঁলোক যেনেকৈ চূঞ্ছ হোৱা লোক, আমি প্ৰত্যেক পুৰুষে তেনেকৈ চূঞ্ছ হলেহে তেওঁলোক আমাৰ কথাত আমাৰ মাজত নিবাস কৰি এক জাতি হ'বলৈ মান্তি হ'ব। ২৩ তেওঁলোকৰ পশুধন আৰু সা-সম্পত্তি - অৰ্থাৎ সকলো জীৱ-জন্মুৰেই জনো আমাৰ নহ'ব? গতিকে আইক, আমি তেওঁলোকৰ সেই কথাত মান্তি হওঁক; তাতে তেওঁলোকে আমাৰে সৈতে বাস কৰিব।” ২৪ তেতিয়া নগৰৰ সকলো মানুহে হমোৰ আৰু তেওঁৰ পুত্রেক চিখিমৰ কথাত মান্তি হ'ল আৰু প্রত্যেক পুৰুষৰ চূঞ্ছ কৰা হ'ল।

২৫ তাৰ পাছত তৃতীয় দিনা যেতিয়া পুৰুষসকলে বিষত কষ্ট পাই আছিল, তেতিয়া দীনাৰ ককায়েক অৰ্থাৎ যাকোবৰ দুজন পুত্ৰেক চিমিয়োন আৰু লেবীয়ে তৰোৱাল লৈ হঠাৎ নগৰত সোমাই সকলো পুৰুষক বধ কৰিলে। ২৬ তেওঁলোকে হমোৰ আৰু চিখিমৰ ঘৰৰ পৰা দীনাক উলিয়াই আনিলে। ২৭ ভনীয়েক অষ্ট কৰাৰ কাৰণে যাকোবৰ আন আন পুত্ৰসকলেও হত হোৱা লোকসকলৰ কাষলৈ গৈ নগৰখন লুটপাত কৰিলে। ২৮ নগৰৰ ভিতৰত আৰু পথাৰত চৰি থকা তেওঁলোকৰ যিমান মেৰ-ছাগ, ছাগলী, গুৰু গাধ আদি আছিল, সেই সকলো তেওঁলোকে লৈ গল। ২৯ তেওঁলোকে লোকসকলৰ ধন-সম্পদ, ভাৰ্যা আৰু তেওঁলোকৰ শিশুসকলক বদলী কৰি নিলে; এনেকি বৰত থকা বস্তুবোৰো তেওঁলোকে লুট কৰি নিলে। ৩০ যাকোবে চিমিয়োন আৰু লেবীক ক'লে, “তোমালোকে এই দেশ-নিবাসী কনানীয়া আৰু পৰিজীয়া লোকসকলৰ মাজত মোক ঘৃণাৰ পাত্ৰ কৰি বিপদত পেলালা; মোৰ লোক সংখ্যাত তাকৰ। যদি তেওঁলোকে মোৰ অহিতে একগোট হৈ মোক আক্ৰমণ কৰে, তেতিয়া মই সপৰিবাৰে বিনষ্ট হ'ম।” ৩১ তাতে চিমিয়োন আৰু লেবীয়ে ক'লে, “চিখিমে আমাৰ ভনীক জনো বেশ্যাৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰা উচিত আছিল?”

৩৫ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে যাকোবৰ ক'লে, “উঠা, তুমি এতিয়া বৈৰে-এললৈ গৈ তাত নিবাস কৰাগ আৰু তুমি তোমাৰ ককাই এচোৰ আগৰ পৰা পলাই যোৱা সময়ত, যিজন সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে তোমাৰ দৰ্শন দিছিল, সেই ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে তাত এটা যজ্ঞবেদি নিৰ্মাণ কৰাগৈ।” ২ তেতিয়া যাকোবে নিজৰ পৰিয়াল আৰু তেওঁৰ লগত সকলো লোকক ক'লে, “তোমালোকৰ মাজত বিদেশৰ যিবোৰ দেৱ-দেৱী আছে, সেইবোৰ দূৰ কৰা আৰু নিজেকে শুঁচি কৰি আন কাপোৰ পিঙ্কা। ৩ তাৰ পাছত, ব'লা আমি বৈৰে-এললৈ যাওঁইক; তাত ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞবেদি নিৰ্মাণ কৰিম, যিজনা ঈশ্বৰে মোৰ দুখৰ সময়ত মোৰ প্ৰাৰ্থনাৰ উভত দিছিল আৰু মই যোৱা বাটত মোৰ সংগত আছিল।” ৪ তেতিয়া তেওঁলোকৰ হাতত বিদেশৰ যিমানবোৰ দেৱ-দেৱী আছিল যাকোবৰ দিলে। তাৰ লগতে কাশৰ কুণ্ডলবোৰো যাকোবৰ দিলে; যাকোবে সেই সকলোকে লৈ চিখিম নগৰৰ ওচৰত ওচৰ এলা গছজোপাৰ ত'লতে পুতি থলে। ৫ পাছত তেওঁলোকে যাত্রা আৰস্ত কৰিলে। তেওঁলোক যোৱাৰ পথত ঈশ্বৰে চাৰিওফালৰ নগৰৰ মাজত এমে এক ভয়ৰ সুষ্ঠি কৰিলে যাৰ ফলত সেই লোকসকলে যাকোবৰ প্ৰত্ৰসকলৰ পাছত খেদি নগ'ল। ৬ এইদৰে যাকোব আৰু তেওঁৰ লগত থকা আনসকলো কনান দেশৰ লুজ নগৰ অৰ্থাৎ বৈৰে-এল গৈ পালে। ৭ তেওঁ তাত এটা যজ্ঞবেদি নিৰ্মাণ কৰিলে। ১০ সেই ঠাইৰ নাম এল বৈৰে-এল বাখিলে, কিয়নো, তেওঁ নিজৰ ককায়েক ওচৰৰ পৰা পলাই আহাৰ সময়ত, ঈশ্বৰে সেই ঠাইতে তেওঁক দৰ্শন দিছিল। ৮ ইতিমধ্যে বিবেকৰ ধাত্রী দত্তোৰ মতুয় হল। তেওঁক বৈৰে-এল ওচৰত থকা এজোপা ওক গছৰ তলত মৈদাম দিয়া হল; সেই কাৰণে সেই ঠাইৰ নাম এল অল্লোন-বাখুঁথ হল। ৯ পদন-অৰাহাম পৰা যাকোবে উভটি অহাৰ পাছত, ঈশ্বৰে তেওঁক পুনৰায় দৰ্শন দিলে। ১০ ঈশ্বৰে তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ নাম হৈছে যাকোব, কিন্তু তোমাক আৰু যাকোব বুলি মতা নহ'ব; তোমাৰ নাম হ'ব ইস্ত্রায়েল।” এইদৰে ঈশ্বৰে তেওঁৰ নাম হিস্ত্রায়েল বাখিলে। ১১ ঈশ্বৰে তেওঁক আৰু ক'লে, “ময়েই সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰ; তুমি বহুবৎ হৈ বাঢ়ি বাঢ়ি যোৱা; তোমাৰ পৰা এক জাতি, এনে কি, জাতি সমৃহৰ এক সমাজ গঠন হ'ব; তোমাৰ বংশত অনেক বজাসকলৰ জন্ম হ'ব। ১২ মই অৰাহাম আৰু ইচ্ছাক কিয়া দেশ তোমাক আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ ভাবী-বংশকো দিম।” ১৩ ঈশ্বৰে তেওঁৰে সৈতে কথা বতৰা হোৱা ঠাইতে তেওঁক এৰি ওপৰলৈ উঠি গল। ১৪ যাকোবে তেওঁৰে সৈতে কথা বতৰা হোৱা সেই ঠাইতে এটা শিলৰ স্তু স্থাপন কৰিলে আৰু তাৰ ওপৰত পেয়ে নৈবেদ্য উৎসৱ কৰিলে। তেওঁ তাৰ পাছত তেলোক দালি দিলে। ১৫ ঈশ্বৰে সৈতে কথা বতৰা হোৱা সেই ঠাইৰ নাম যাকোবে বৈৰে-এল বাখিলে। ১৬ তাৰ পাছত যাকোব আৰু তেওঁলোকে ইয়াতেই থাকিব।

পাবলৈ কিছু বাট থাকোঁতেই বাহেলৰ প্ৰসৱ-বেদনা আৰু হ'ল আৰু তেওঁ বৰকৈ কষ্ট পাবলৈ ধৰিলৈ। ১৭ প্ৰসৱৰ কালত তেওঁৰ বেদনা যেতিয়া ভীষণ বাঢ়ি গ'ল, তেতিয়া ধাৰ্যায়ে তেওঁক ক'লে, "ভয় নকৰিবা; কিয়নো এইবাৰো আপোনাৰ এটি পুত্ৰ সন্তান হ'ব।" ১৮ কিন্তু বাহেলৰ মৃত্যু হ'ল। প্ৰাণত্যাগ কৰাৰ সময়ত তেওঁ সেই পুত্ৰৰ নাম বিন-ওনী বাখিলে; কিন্তু তাৰ বাপেকে হ'লে তাৰ নাম বিন্যামীন বাখিলে। ১৯ বাহেলৰ মৃত্যু হোৱাৰ পাছত ইহুদী অৰ্থাৎ বৈশ্বলেহেমলে যোৱা বাটৰ ওচৰতে তেওঁক মৈদাম দিলে। ২০ যাকোবে তেওঁৰ মৈদামৰ ওপৰত এটা স্তুতি স্থাপন কৰিলে; সেয়া আজিজ ও বাহেলৰ মৈদামৰ চিহ্ন হিচাবে সেই ঠাইত আছে। ২১ তাৰ পাছত ইহুদায়েলে তাৰ পৰা আকোঁ যাতা কৰিলে। তেওঁ মিকদল-এদৰ নামৰ ঠাইখন এৰি আগবাঢ়ি গৈ তেওঁৰ তমু তৰিলে। ২২ ইহুদায়েলে সেই দেশত নিবাস কৰা সময়ত বৰুবেণে তেওঁৰ বাপেকৰ উপপত্নী বিলহাৰ লগতে শয়ন কৰিলে; সেই কথা ইহুদায়েলৰ কাণত পৰিল। যাকোবৰ পুত্ৰ আছিল বাবজন। ২৩ লেয়াৰ গৰ্ভত যাকোবৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ বৈশেণ জন্ম হৈছিল। তাৰ পাছত চিমিয়োন, নেৰী, যিহুদা, ইচাখৰ আৰু জুলুনৰ জন্ম হৈছিল। ২৪ বাহেলৰ গৰ্ভত তেওঁৰ পুত্ৰ যোচেফ আৰু বিন্যামীন। ২৫ বাহেলৰ দাসী বিলহাৰ গৰ্ভত তেওঁৰ পুত্ৰ দান আৰু নঞ্চলী। ২৬ লেয়াৰ দাসী জিল্পাৰ গৰ্ভত তেওঁৰ পুত্ৰ গাদ আৰু আচেৰ। এইসকলেই হৈছে পদন-অৰামত জন্ম্যা যাকোবৰ পুত্ৰ। ২৭ শেষত যাকোবৰ কিৰিষৎ-অৰ্ব অৰ্থাৎ হিৰোগ্ৰামৰ ওচৰৰ মন্ত্ৰ নংগতত তেওঁৰ পিতৃ ইচহাকৰ ওচলৈ আহিল। এই ঠাইত অৱাহাম আৰু ইচহাকে বাস কৰিছিল। ২৮ ইচহাক এশ আশী বছৰ জীয়াই আছিল। ২৯ ইচহাকে এক পৰ্বপূৰ্ণ আয়ুস কঠাই বৰ্দ্ধ হৈ মত্তা বৰণ কৰি তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ওচলৈ গ'ল; তাতে তেওঁৰ পুত্ৰ এচ্চোঁ আৰু যাকোবে তেওঁক মৈদাম দিলে।

৩৬ এচ্চোঁ অৰ্থাৎ যিজনক ইদোম মোলা হয়, তেওঁৰ বংশৰ তালিকা হৈছে এনেদৰে। ২ এচ্চোঁৰে কনানীয়া ছোৱালীবোৰক বিয়া কৰিছিল। সেই ছোৱালীবোৰ হৈছে হিতীয়া এলোনৰ জীয়েক আদা; হিতীয়া চিবিয়োনৰ নাতিনীয়েক অৰ্থাৎ অনাৰ জীয়েক অহলীবামা। ৩ আৰু ইশ্যায়েলৰ জীয়েক নবায়াতোৰ ভঙীয়েক বাচমতকো বিয়া কৰিছিল। ৪ এইসকলৰ মাজত আদাই এচ্চোঁলৈ ইলীফজ আৰু বাচমতে বুৱেলক প্ৰসৱ কৰিলে; ৫ অহলীবামাৰ ভুৱসত যিহুচ, যালম, আৰু কেৱহৰ জন্ম হ'ল; কনান দেশত এচ্চোঁৰ এই সকলোৰ পুত্ৰে জন্ম হ'ল। ৬ পাছত এচ্চোঁৰ তেওঁৰ ভাৰ্যাসকলক, লৰা-ছোৱালীক আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ আন সকলোৰে লগত তেওঁৰ পশুধন অৰ্থাৎ মেৰ-ছাগ, ছাগলী, গুৰু আদি অন্যান্য পশু আৰু কলান দেশত উপাৰ্জন কৰা সকলো সম্পত্তিকৈ লৈ তেওঁ তায়েক যাকোবৰ ওচৰৰ পৰা আন এক দেশলৈ গুছি গ'ল। ৭ এচ্চোঁ আৰু যাকোবৰ ধন-সম্পদ ইমান বেছি হ'ল যে তেওঁলোকৰ পক্ষে একেলগে বাস কৰাটো সন্তো নহ'ল; কিয়নো তেওঁলোক যি ঠাইত আছিল সেই ঠাইত তেওঁলোকৰ পশু জাকোবৰে চৰাবলৈ যথেষ্ট ঠাই অভাৰ আছিল। ৮ সেয়ে এচ্চোঁৰে চেয়ীৰ পাহাৰীয়া এলেকাকাত গৈ হ্যানীভাৱে বাস কৰিবলৈ ধৰিলে; সেই এচ্চোঁৰ আন এটা নাম আছিল ইদোম। ৯ চেয়ীৰ পাহাৰীয়া এলেকাকাত ইদোমীয়াসকলৰ ওপৰতিপৃ এচ্চোঁৰ বংশৰ তালিকা হৈছে এনেধৰণৰ। ১০ এচ্চোঁৰ পুত্ৰসকলৰ নাম ইলীফজ আৰু বুৱেল। ইলীফজ আদাৰ পুত্ৰ আৰু বুৱেল এচ্চোঁৰ বাচমতৰ পুত্ৰ। ১১ ইলীফজৰ পুত্ৰসকল হ'ল তৈমন, ওমাৰ, চফো, গয়িতম আৰু কুমজ। ১২ এচ্চোঁৰ পুত্ৰ ইলীফজৰ তড়ী নামেৰে এজনী উপপত্নী আছিল। তেওঁৰ গৰ্ভত অমালেকৰ জন্ম হ'ল; এই সকলোৱেই এচ্চোঁৰ ভাৰ্যা আদাৰ পো-নাতি। ১৩ বুৱেলৰ পুত্ৰসকল হ'ল নহ'ৎ, জেৰহ, চমা আৰু মিজ্জা; এই সকলোৱেই এচ্চোঁৰ ভাৰ্যা আদাৰ পো-নাতি। ১৪ চিবিয়োনৰ নাতিনী অৰ্থাৎ অনাৰ জীয়েক আৰু এচ্চোঁৰ ভাৰ্যা অহলীবামাই এচ্চোঁলৈ প্ৰসৱ কৰা পুত্ৰসকল হ'ল যিহুচ, যালম আৰু কেৱহৰ। ১৫ এচ্চোঁৰ বংশৰ সন্তান সকলৰ মাজত এইসকলেই অধিপতি হৈছিল - এচ্চোঁৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ ইলীফজৰ বংশৰ পৰা হোৱা অধিপতিসকল হ'ল-তৈমন, ওমাৰ, চফো, কুমজ অধিপতি। ১৬ কেৱহ, গয়িতম, অমালেক অধিপতি; ইলীফজৰ বংশৰ পৰা, ইদোম দেশত এওঁলোকেই অধিপতি হ'ল। এইসকল আদাৰ পো-নাতি আছিল। ১৭ এচ্চোঁৰ পুত্ৰ বুৱেলৰ

বংশৰ পৰা হোৱা অধিপতিসকল হ'ল: নহ'ৎ, জেৰহ, চমা আৰু মিজ্জা; বুৱেলৰ বংশৰ পৰা ইদোম দেশত এওঁলোক অধিপতি হ'ল। এইসকল এচ্চোঁৰ ভাৰ্যা বাচমতৰ পো-নাতি আছিল। ১৮ এচ্চোঁৰ ভাৰ্যা অহলীবামাৰ বংশত এইসকল অধিপতি হ'ল: যিহুচ, যালম আৰু কেৱহ; অনাৰ জীয়েক এচ্চোঁৰ ভাৰ্যা অহলীবামাৰ বংশৰ পৰা এইসকলেই অধিপতি হৈছিল। ১৯ এওঁলোকেই এচ্চোঁ অৰ্থাৎ ইদোমৰ সন্তান আৰু তেওঁলোকই নিজৰ বংশৰ অধিপতি আছিল। ২০ সেই ঠাইৰ বাসিন্দা হৈবীয়া চেয়ীৰৰ সন্তান সকলৰ নাম লোটন, চোবল, চিবিয়োন, অনা, ২১ দিচোন, এচৰ আৰু দীচন। ইদোমত চেয়ীৰৰ এইসকল সন্তানেই হৈবীয়া বংশৰ অধিপতি হ'ল। ২২ লোটনৰ পুত্ৰসকলৰ নাম হৈবীয়া আৰু হেমেম; লোটনৰ ভন্নীয়েক নাম তিয়া। ২৩ চোবলৰ পুত্ৰসকলৰ নাম: অলবন, মানহ'ৎ, এবল, চফো, আৰু ওনম। ২৪ চিবিয়োনৰ পুত্ৰসকলৰ নাম: অয়া আৰু অনা; এই অনাই পিতৃ চিবিয়োনৰ গাধ চৰাঞ্চেত মৰুপ্রাপ্তৰ মাজত গৰম পানীৰ জুৰি পালে। ২৫ এই অনাৰ পুত্ৰৰ নাম দীচন আৰু জীয়েক নাম অহলীবামা। ২৬ দীচনৰ পুত্ৰসকলৰ নাম হিমদন, ইচবন, যিত্ৰন আৰু কৰান। ২৭ এচৰৰ পুত্ৰ বিলহন, জাৰন, আৰু অকন। ২৮ দীচনৰ পুত্ৰ উচ্চ আৰু অৰাবন। ২৯ হৈবীয়াৰ অধিপতিসকলৰ নাম আছিল: লোটন, চোবল, চিবিয়োন, অনা, ৩০ দিচোন, এচৰ আৰু দীচন; এইসকলেই চেয়ীৰ দেশত বংশৰ তালিকা অনুসৰে হৈবীয়া জাতিৰ অধিপতি আছিল। ৩১ ইহুদায়ীসকলৰ মাজত কোনো বজাই বাজতু কৰাৰ আগতে, ইদোম দেশত যি সকল বজাই বাজতু কৰিছিল, তেওঁলোক হ'ল: ৩২ বিয়োৰৰ পুত্ৰ বিলাই ইদোমত বাজতু কৰিছিল; তেওঁৰ নংগৰৰ নাম আছিল দিনহাবা। ৩৩ বিলাৰ মৃত্যুৰ পাছত তেওঁৰ ঠাইত বসা নংগৰৰ জোৰহৰ পুত্ৰ যোবাবে বাজতু কৰিছিল। ৩৪ যোবৰ মৃত্যুৰ পাছত তেওঁৰ ঠাইত তেওঁলোকলৰ দেশৰ হৃচমে বাজতু কৰিছিল। ৩৫ হৃচমৰ মৃত্যুৰ পাছত তেওঁৰ ঠাইত দণ্ডৰ পুত্ৰ হৃদে বাজতু কৰিছিল; তেওঁৰ নংগৰৰ নাম আছিল অবীৎ। ৩৬ যেতিয়া হৃদৰ মৃত্যু হ'ল, তেতিয়া তেওঁৰ ঠাইত মন্ত্ৰকৰ চয়াই বাজতু কৰিছিল। ৩৭ চল্লাৰ মৃত্যু হ'লত, তেওঁৰ ঠাইত ফৰাব-নদীৰ ওচৰৰ বহোৱাতীয়া চৌলে বাজতু কৰিছিল। ৩৮ চোলৰ মৃত্যু পাছত তেওঁৰ ঠাইত অক্কবাৰৰ পুত্ৰ বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৩৯ অক্কবোৰ পুত্ৰ বাল-হাননৰ মৃত্যু পাছত তেওঁৰ ঠাইত হৃদৰে বাজতু কৰিছিল; তেওঁৰ নংগৰৰ নাম পাউ আছিল; তেওঁৰ ভাৰ্যাৰ নাম আছিল মহেটেবেল। তেওঁ মণ্টেব জীয়েক আৰু মেজাজৰ নাম যিন্নীয়েক। ৪০ এচ্চোঁৰ বংশৰ যি সকল লোক অধিপতি আছিল, সেইসকলৰ নাম: তিয়া, অলবা, যিথেৎ, ৪১ অহলীবামা, এলা, পীনোন, ৪২ কনজ, তৈমন, মিচৰ, ৪৩ মণ্ডীয়েল আৰু দীৰ্ঘম; এওঁলোক আছিল ইদোমীয়সকলৰ পৰ্বপুৰুষ এচ্চোঁৰ বংশৰ লোক ইদোমৰ অধিপতি। দেশৰ যোৰোৰ ঠাইত তেওঁলোকে বাস কৰিছিল, তেওঁলোকৰ নাম অনুসৰে সেই সকলো ঠাইৰ নাম দিয়া হৈছিল।

৩৭ যাকোব কলান দেশত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁৰ পিতৃয়েও কলান দেশত বাস কৰিছিল। ২ যাকোবৰ বংশৰ বৃত্তান্ত এইধৰণৰ। যোচেফ যেতিয়া সেঁতৰ বছৰ বয়সৰ এজন যুবক, তেতিয়া তেওঁ ককায়েকসকলৰ সৈতে পশুৰ জাকোবৰে চৰাইছিল। তেওঁ মাহী মাক বিলহা আৰু জিল্পাৰ পুত্ৰসকলৰ লগত আছিল আৰু বাপেকৰ আগত তেওঁলোকৰ বেয়া কাৰ্য্যোৰেৰ বিষয়ে সংবাদ দিছিল। ৩ বৰ্দ্ধ বয়সত হোৱা পুত্ৰ দেখি ইহুদায়েলে যোচেফক আন সকলো পুত্ৰকতোকে তেওঁক অধিক মেঝে কৰিছিল। ৪ তেওঁ তেওঁকে এটা ধূলীয়া দীঘল চোলা তৈয়াৰ কৰি দিছিল। ৫ ককায়েকসকলকে যেতিয়া বুজলে যে পিতৃয়ে তেওঁলোকতকে যোচেফক অধিক মেঝে কৰে, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক মৰমেৰে কথা কৰলৈও নিবিচাবিলে। ৬ এদিন যোচেফে এটা সম্পোন দেখিলে আৰু তেওঁ সেই সম্পোনৰ বিষয়ে ককায়েকসকলক কোৱাত তেওঁলোকে তেওঁক অধিক বেছিকৈ ধূলা কৰিবলৈ ধৰিলে। ৭ মই সম্পোন দেখিলোঁ। ৮ মই সম্পোন দেখিলোঁ যে আমি পথাৰত কাটি থোৱা

শস্য র মুঠি বাসিছিলো; তাতে মোৰ মুঠিটো পোন হৈ উঠি থিয় হ'ল; তাৰ পাছত তোমালোকৰ মুঠিবোৰে মোৰ মুঠিৰ চাৰিওকালে থিয় হৈ প্ৰণিপাত কৰিল।” ৮ তাতে তেওঁৰ ককায়েকসকলে তেওঁক ক’লে, “তেনহ’লে তই সচাঁকৈয়ে আমাৰ ওপৰত বজা হবি নেকি? আমাৰ ওপৰত সঁচাই তই অধিকাৰ চলাবি নেকি?” এইদৰে তেওঁৰ সপোন, আৰু তেওঁৰ কথাৰ কাৰণে ককায়েকসকলে আৰু অধিকাইকৈ তেওঁক শিখ কৰিলো। ৯ পাছত যোচেফে আন এটা সপোন দেখিলো আৰু তেওঁৰ ককায়েকসকলক তাৰ ক’লে। তেওঁ ক’লে, “শুনা, মই আন এটা সপোন দেখিলো; মই দেখিলো যে সূৰ্য, চন্দ্ৰ আৰু ঘাসাৰটা তবাই মোৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিলো।” ১০ তেওঁ এই সপোনৰ কথা ককায়েকসকলে কোৱাৰ দৰে বাপেককো কোৱাত বাপেকে তেওঁক ধৰিক দি ক’লে, “তই এইটো কি সপোন দেখিলি? তোৰ মাৰ, মই আৰু ককায়েবইতে তোৰ আগত মাটিচ পৰি প্ৰণিপাত কৰিবলৈ আহিম নে?” ১১ তাতে তেওঁৰ ককায়েকসকলে তেওঁক হিংসা কৰিলে, কিন্তু বাপেকে হ’লে সেই কথা মনত বাখিলে। ১২ পাছত যোচেফে ককায়েকসকলে তেওঁলোকৰ বাপেকেৰ পশুৰ জাকবোৰ চাৰিবলৈ চিখিমলৈ গৈছিল। ১৩ ইহায়েলে যোচেফক ক’লে, “তোমাৰ ককায়েৰাসকলে চিখিমত পশুৰ জাকবোৰ জানো চৰাই থকা নাই? আহাঁ, মই তোমাক সিহঁতৰ ওচৰলৈ পঠ্যম।” তাতে যোচেফে তেওঁক ক’লে “ঠিক আছে, মই যাবলৈ প্ৰস্তুত আছোঁ।” ১৪ তেড়িয়া বাপেকে তেওঁক ক’লে, “তুমি গৈ তোমাৰ ককায়েবইত আৰু পশুৰ জাকবোৰ কুশলে আছে নে নাই, সেই সংবাদ দৈ আহি মোক দিবা।” ইহাকে কৈ যাকোৰে যোচেফক হিৰোণ উপত্যকাৰ পৰা পঠালো আৰু যোচেফও চিখিমলৈ গ’ল। ১৫ কোনো এজন মানুহে যোচেফক পথাৰ মাজত ঘূৰি ফুৰা দেখি সুধিলো, “তুমি বি বিচাৰি ফুৰিচা?” ১৬ যোচেফে ক’লে, “মই মোৰ ককাইহ’তক বিচাৰি আছোঁ; দয়া কৰি আপুনি মোক কৰনে তেওঁলোকে কত পশুৰ জাকক চৰাই আছে?” ১৭ মানুহজনে ক’লে, “এই ঠাই এবি তেওঁলোকে গুঁঠি গ’ল; মই তেওঁলোকে এইভুলি কেৱা শুনিছিলো, ‘বলা, আমি দেখানলৈ যাঁও।’” তাতে যোচেফে তেওঁৰ ককায়েকসকলৰ পাছত গৈ দেখানন্ত তেওঁলোকৰ বিচাৰি পালে। ১৮ যোচেফক ককায়েকসকলে দূৰৰ পৰাই দেখা পালে আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহি পোৱাৰ আগেয়েই, তেওঁক বধ কৰাৰ ঘড়্যন্ত কৰিলে। ১৯ তেওঁলোকে ইজনে সিজনক ক’লে, “সৌটো চা, সপোন দেখালো আহিছে। ২০ বলা অত্যাহি আমি তাক বধ কৰি, কোনো এটা গাতত পেলাই দিওঁ আৰু পাছত আমি ক’ম, কোনো হিংসা জন্মুৰ তাক খালে। তেড়িয়া তাৰ সপোনৰেৰ কি হয়, আমি চাম।” ২১ কিন্তু বুৰেণে সেই কথা শুনি তেওঁলোকৰ হাতত পৰা তেওঁক বক্ষা কৰি ক’লে, “নহয়, আমি তাৰ প্ৰাণ নলাঁও।” ২২ বুৰেণে তেওঁলোকে ক’লে, “বৰ্জত্পাত নকৰোঁ। তেওঁৰ শৰীৰত হাত নুতুলাকৈয়ে বৰং তেওঁক এই মৰুপ্রাপ্তৰ এটা গাতত পেলাই দিয়া - পাছত যোচেফক তেওঁলোকৰ হাতত পৰা উদ্বাৰ কৰি যেন পিতৃৰ ওচৰলৈ আনি ঘূৰাই দিব এই মনেৰে তেওঁ এই কথা ক’লে। ২৩ যোচেফ তেওঁৰ ককায়েকসকলৰ ওচৰ পালত তেওঁলোকে তেওঁৰ গাৰ পৰা পদ্ধি থকা দীঘল চোলাটো জোৱেৰে সোলোকাই ল’লে। ২৪ তাৰ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক ধৰি গাতৰ ভিতৰত পেলাই দিলে, সেই গাতটো পানী নথকা এটা শুকান গাত আছিল। ২৫ তাৰ পাছত তেওঁলোকে ভোজন কৰিবলৈ বহিল; তেন্তে তেওঁলোকে চুক তুলি চাই দেখিলে যে, গিলিয়দৰ পৰা ইশ্যায়েলীয়া এক ব্যৱসায়ী দল আহি আছে। উটৰ পঢ়িত তেওঁলোকে মা-মচলা, বিষ নিৰাময়ৰ সুণগি মলম আৰু গন্ধৰস লৈ মিচৰ দেশলৈ নামি যাবলৈ আহি আছিল। ২৬ তেড়িয়া যিহুদাই তেওঁৰ ককায়েকসকলক ক’লে, “আমি ভাইক বধ কৰি তাৰ তেজ লুকুৱাই বাখিলে আমাৰ কি লাভ হ’ল? ২৭ কাৰণ সি আমাৰ নিজেৰে ভাই আৰু আমাৰ মঙ্গহো। সেয়ে তাৰ শৰীৰত হাত নিদি বৰং আহাঁ, আমি তাক এই ইশ্যায়েলীয়াসকলৰ ওচৰত বিক্রী কৰোঁ।” ককায়েকসকল তেওঁৰ এই কথাত মাস্তি হ’ল। ২৮ সেই মিদিয়ানীয়া ব্যৱসায়ীসকল ওচৰেন্দি পাৰ হোৱাত, তেওঁলোকে যোচেফক গাতৰ পৰা টানি ওপৰলৈ উঠালে আৰু বিশ চেকল বৃপ্ত বিনিময়ত যোচেফক ইশ্যায়েলীয়াসকলৰ ওচৰত বিক্রী কৰিলো। তাতে সেই ব্যৱসায়ীসকলে যোচেফক মিচৰ দেশলৈ লৈ গ’ল।

২৯ পাছত বুৰেণে গাতৰ ওচৰলৈ গৈ যোচেফক গাতত নেদেধি দুখতে নিজৰ কাপোৰ ফালিলে। ৩০ তেওঁ ভায়েকসকলৰ ওচৰলৈ গৈ ক’লে, “যোচেফ ক’লে গ’ল - তাতো নাই; এতিয়া মই কলে যাম?” ৩১ তেড়িয়া তেওঁলোকে এটা ছাগলী মাৰি তাৰ তেজত যোচেফৰ সেই চোলাটো জুৰুবিয়ালে। ৩২ পাছত তেওঁলোকে চোলাটো বাপেকৰ ওচৰলৈ আনি ক’লে, “এইটো আমি পালোঁ; চাওকচোন, এইটো আপোনাৰ পুত্ৰ চোলা হয় নে নহয়।” ৩৩ যাকোৰে চোলাটো চিনি পায় ক’লে, “এইটো মোৰ পুত্ৰেই চোলা হয়; কোনো হিংসা জন্মুৰ তাক খালে; নিশ্চয়ে জন্মুটোৱে যোচেফক ডোখৰ ডোখৰ কৰি ফালি পেলালৈ।” ৩৪ তেড়িয়া যাকোৰে নিজৰ কাপোৰ ফালি ক’কালত চট পিঙ্কি বহুদিনলৈকে পুতেকৰ কাৰণে শোক কৰিলো। ৩৫ তেওঁৰ পুতেক জীয়েক আটা ইবোৰে আহি তেওঁক শাস্তনা দিবলৈ ধৰিলে; কিন্তু তেওঁ কোনো শাস্তনাই নশুনিলে। তেওঁ ক’লে, “শোক কৰিবোই মই চিয়োলৈলো মোৰ পুত্ৰৰ ওচৰলৈ যাম।” এইবুলি কৈয়ে যোচেফৰ কাৰণে যাকোৰে ক্রন্দন কৰিবলৈ ধৰিলে। (Sheol h7585) ৩৬ আনফালে, সেই মিদিয়ানীয়াসকলে যোচেফক মিচৰ দেশলৈ লৈ গৈ পোটিফৰৰ ওচৰত বিক্রি কৰিলো। পোটিফৰ আছিল ফৰৌণ বজাৰ এজন বিষয়া, বক্ষকৰ প্ৰধান সেনাপতি।

৩৮ পাছত যিহুদাই তেওঁৰ ভায়েক ককায়েকসকলক এবি আদুল্লামীয়া হীনা নামৰ এজন লোকৰ লগত বাস কৰিলোগৈ। ২ সেই ঠাইত যিহুদাই চুৱা নামৰ কোনো এজন কনানীয়া মানুহৰ ছোৱালীক দেখা পাই তেওঁ সেই ছোৱালীজনীক বিয়া কৰিলে আৰু তাইৰ সৈতে শয়ন কৰিলো। ৩ পাছত তাই গৰ্ভৰতী হৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে আৰু ল’ৰাটিৰ নাম এৰ বাখিলো। ৪ পুনৰাবাৰ তাই গৰ্ভৰতী হৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে আৰু তাৰ নাম চেলা বাখিলো। ৫ তাই পুনৰাবাৰ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে আৰু তাৰ নাম চেলা বাখিলো; তাই এই পুত্ৰ কজীৰত থকাৰ সময়ত প্ৰসৱ কৰিলো। ৬ পাছত যিহুদাই তেওঁৰ জেষ্ট পুত্ৰ এৰ লগত তামাৰ নামেৰে এজনী ছোৱালীক বিয়া কৰাই দিলে। ৭ কিন্তু যিহুদাই জোষ্ট পুত্ৰ এৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত দুষ্ট হোৱাত যিহোৱাই তাক বিষ্ট কৰিলো। ৮ তেড়িয়া যিহুদাই ওনকন ক’লে, “তুমি তোমাৰ ককায়োৱাৰ ভাৰ্যাক বিয়া কৰোৱা। দেওৰেক হিচাবে তুমি তাইলৈ কৰিবলগীয়া কৰ্তব্য কৰা আৰু তোমাৰ ককায়োৱাৰ বৎশ বৰ্দ্ধি কৰা।” ৯ কিন্তু ওনেজনে জানিছিল যে, সেই বৎশ তেওঁৰ নিজৰ নহ’ব। সেয়ে ককায়েকৰ হে বৎশ বৰ্দ্ধা নকৰাৰ উদ্দেশ্যেৰে মৌৰেকৰ লগত শয়ন কৰা কালত তেওঁ মাটিচৰ বীৰ্যপাত কৰিলো। ১০ তেওঁ কৰা কাৰ্য্য যিহোৱাৰ দৃষ্টিত দুষ্টতা আছিল। সেয়ে যিহোৱাই তেওঁকো বিনষ্ট কৰিলো। ১১ তেড়িয়া যিহুদাই নিজৰ পো-বোৱাৰী তামাৰক ক’লে, “যেতিয়ালৈকে মোৰ পুত্ৰ চেলা ডাঙৰ নহয়, তেতিয়ালৈকে তুমি তোমাৰ পিতৃৰ ঘৰত বিধা হিচাবে থাকগৈ।” কিয়নো তেওঁ ভাৰিছিল, “কিজানি চেলাবোৰ ককায়েকহ’তৰ দৰে মত্যু হ’ব।” তাতে তামাৰে নিজৰ পিতৃৰ ঘৰত ঘৰত গৈ বাস কৰিলো। ১২ পাছত কালক্রমে যিহুদাৰ ভাৰ্য্যা আৰ্থাত চুৱাৰ জীয়েকৰ মত্যু হ’ল। যিহুদাৰ শোক প্ৰাপ্তিৰ দিন শেষ হোৱাত, যিহুদা আৰু তেওঁৰ আদুল্লামীয়া বন্ধু হীৰা তিলালৈ যিহুদাৰ মেৰ-ছাগলৈ নোম কঠা লোকসকলৰ ওচৰলৈ গ’ল। ১৩ তেড়িয়া কোনোৱে তামাৰক ক’লে, “শুনা, তোমাৰ শহৰ দেউতাই নিজৰ মেৰৰ কটাবলৈ তিলালৈ গৈছে।” ১৪ তাকে শুনি তামাৰে বিধৱা-বন্ধু সোলোকাই থৈ, ওৰণিদে মুখ ঢাকি, গাত কাপোৰে মেৰিবাই এন্যামিৰ দুৱাৰযুথ বহি থাকিল; এন্যামি তিলালৈ যোৱা বাটৰ ওচৰত আছিল। কিয়নো তাই মন কৰিছিল যে, চেলা ডাঙৰ নহোৱা তেওঁকে তেজত শয়ন কৰিবলৈ নিদিলে। ১৫ তেড়িয়া যিহুদাই তাইক দেখি বেশ্যা বুলি জানিলো; কিয়নো তাই নিজ মুখ ঢাকি বাখিছিল। ১৬ তাতে তেওঁ বাটৰ দাঁতিলৈ তাইৰ ওচৰলৈ গৈ, তাইক নিজ পো-বোৱাৰীয়েক বুলি নেজানি তাইক ক’লে, “আহাঁ, মই তোমাৰ লগত শয়ন কৰোঁ।” তাতে তামাৰে ক’লে, “মোৰ লগত শয়ন কৰাৰ বাবদ আপুনি মোক কি দিব?” ১৭ তেওঁ ক’লে, “মোৰ লগত শয়ন কৰা এটা ছাগলী পোৱালি পঠাই দিম।” তাতে তাই ক’লে, “তাক পঠাই নিদিয়েমানে মোৰ ইয়াত কিবা বদক বাখি যাবানে?” ১৮ যিহুদাই ক’লে, “কিবি বদক বাখিম?” তাই ক’লে, “জৰীডালৈৰে সৈতে

আপোনাৰ মোহৰটো আৰু আপোনাৰ হাতত থকা লাখুটিভাল বাখক।” তেতিয়া তেওঁ তাইক সেইবোৰ দি তাইৰ লগত শয়ন কৰিলৈ; তাৰফলত তাই তেওঁৰ দ্বাৰা গৰ্জতী হল। ১৯ পাছত তামাৰে উঠি ঘুচি গল আৰু ওৰণি গুচাই নিজৰ বিধৰা-বস্তি প্ৰিসিলৈ। ২০ যিহুদাই সেই মহিলাৰ হাতৰ পৰা বন্ধক মোকেলাই নিবলে, তেওঁৰে বন্ধু অনুমনীয়াৰ হাতত নিজৰ জাকৰ পৰা ছাগলী পোৱালিটো পঠাই দিলৈ। কিন্তু তেওঁ আহি তাইক নেপালে। ২১ তেতিয়া তেওঁ সেই ঠাইৰ লোকসকলক সুধিলৈ, “এণ্ডিমৰ বাটৰ ওচৰত যি মদিবৰ দেৰদাসী আছিল, তাই কত?” তেওঁলোকে ক'লে, “ইয়াত কোনো দেৰদাসী নাই।” ২২ তেতিয়া তেওঁ যিহুদাৰ ওচৰলৈ উভটি গৈ ক'লে, “মই তাইক বিচাৰি নাপালো। সেই ঠাইৰ মানুহেও ক'লে যে, ‘তাত কোনো দেৰদাসী নাই।’” ২৩ যিহুদাই ক'লে, “তেতে সেই বন্ধকৰ বস্তুবোৰ তাইৰ লগতে থাকক, নহলে আমাক লাজত পেলোৰ, মইতো ছাগলী পোৱালি পঠায়েই দিছিলো, কিন্তু তুমি তাইক বিচাৰি নাপালো।” ২৪ ইয়াৰ তিনি মাহৰ পাছত যিহুদাই এই খৰৰ পালে যে, “আপোনাৰ বোৱাৰী তামাৰে ব্যতিচাৰ কৰিছে; ব্যতিচাৰত তাই গৰ্জতাই ও হ'ল।” তেতিয়া যিহুদাই ক'লে, “তাইক উলিয়াই আনি পুৰি পেলোৱা হওক।” ২৫ পাছে তাইক যেতিয়া বাহিৰে আনা হল, তাই শহৰেকলৈ এই বাৰ্তা পঢ়লৈ, “মোৰ গৰ্জত যিজনৰ সস্তান আছে, এইবোৰ তেওঁৰ বস্ত।” তাই আৰু ক'লে, “দয়া কৰি এই জৰীৰে সৈতে মোহৰ আৰু লাখুটি কাৰ, তাক এবাৰ পৰীক্ষা কৰি চাওক।” ২৬ তেতিয়া যিহুদাই সেইবোৰ চিনি পাই ক'লে, “তাই মোৰ তুলনাত অধিক ধৰ্মিক; কিয়নো মই তাইক মোৰ পুত্ৰ চেলাৰ সৈতে বিয়া নিদিলোঁ।” তাৰ পিছত যিহুদাই আৰু তাইৰ সৈতে পুনৰ শয়ন নকৰিলৈ। ২৭ পাছত তাইৰ প্ৰসেৰ কাল ওচৰ হোৱাত দেখা গল তামাৰ গৰ্জত এহাল যঁজ ল'বাৰ আছে। ২৮ জন্ম হওতে, এটা সস্তানে তাৰ হাতখন বাহিৰ কৰিলে; তেতিয়া ধাত্ৰীয়ে এডাল বঙ্গ সৃতা লৈ তাৰ সেই হাতত বাঞ্ছি ক'লে, “এইচোৰ জন্ম প্ৰথমে হৈছে।” ২৯ কিন্তু সি যেতিয়া নিজৰ হাতখন ভিতৰলৈ সুৱাৰাই নিলে, তেতিয়াই তাৰ ভায়েক প্ৰথমে বাহিৰ ওলাই আছিল; তাতে ধাত্ৰীয়ে ক'লে, “তুমি কেনেকৈ তেড়ে ভাণ্ডি ওলাই আহিলা!” এই কাৰণে তেওঁৰ নাম পেৰচ বখা হল। ৩০ পাছত হাতত বঙ্গ সৃতা বন্ধা তাৰ ভায়েক বাহিৰ হল আৰু তাৰ নাম জেৰৰ বাখিলৈ।

৩৯ যোচেফক মিচৰ দেশলৈ লৈ যোৱা হ'ল। ইশ্যায়েলীয়াসকলে যোচেফক মিচৰ দেশলৈ আনিছিল আৰু তাত ফৰৌণ জৰাজৰ পোটিফৰ নামৰ এজন মিচৰীয়া বিষয়াই যোচেফক তেওঁলোকৰ পৰা কিনি লৈছিল। পোটিফৰ ফৰৌণ জৰাজৰ বশক-সেনাপতি আছিল। ২ যিহোৱা যোচেফৰ সংগে সংগে থকাতে তেওঁ এজন সফল ব্যক্তি হৈছিল। তেওঁ তেওঁৰ মিচৰীয়া প্ৰভুৰ ঘৰত আছিল। ৩ যিহোৱা যে তেওঁৰ সংগে সংগে আছে আৰু তেওঁ কৰা সকলো কাৰ্যকে যিহোৱাই যে সফল কৰি তুলিছে, তাক তেওঁৰ প্ৰভুৰ দেখিলৈ। ৪ যোচেফে পোটিফৰৰ দৃষ্টি অনুগ্ৰহ পাই তেওঁ তেওঁৰ বিক্ষিক পত্ৰিচাৰক হ'ল; তাতে পোটিফৰে যোচেফক নিজৰ ঘৰৰ অধ্যক্ষ পাতিলে আৰু তেওঁৰ যি যি আছিল, সেই সকলোৰে দেখা-শুনাৰ ভাৰত তেওঁৰ অধীনত দিলৈ। ৫ যোচেফক তেওঁ নিজ ঘৰ আৰু সৰ্বস্বত ওপৰত অধ্যক্ষ পতাৰ পছৰ পৰাই যোচেফৰ কাৰণে যিহোৱাই সেই মিচৰীয়াৰ ঘৰক আশীৰ্বাদ কৰিলে; তাতে পোটিফৰৰ ঘৰ-বাবী আৰু খেতি-পথাৰ সকলোৰে ওপৰত যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদ কৰিবলৈ ধৰিলৈ। ৬ সেয়ে পোটিফৰে নিজৰ সৰ্বস্বত যোচেফৰ তত্ত্বাবধানত শোধাই দিলৈ। কেৱল নিজৰ খোৱা আহাৰৰ বাহিৰে পোটিফৰে আৰু আন একো চিন্তা নকৰিছিল। গঠণত যোচেফ সুন্দৰ আৰু দেখনীয়া আছিল। ৭ কিনুদিনৰ পাছতে, যোচেফৰ ওপৰত তেওঁৰ প্ৰভুৰ ভাৰ্য্যাৰ দৃষ্টি পৰিলৈ। তেওঁ যোচেফক ক'লে, “মোৰ লগত শয়ন কৰাহি।” ৮ কিন্তু তেওঁ সেই কথাত বাজী নহ'ল। তেওঁ নিজ প্ৰভুৰ ভাৰ্য্যাক ক'লে, “চাওকে, এই ঘৰত মই যি কৰোৰি, মোৰ প্ৰভুৰ তাৰ একোৰে বিচাৰ লনয়; তেওঁ মোৰ হাতত তেওঁৰ সৰ্বস্বত শেধাই দিলৈ। ৯ এই ঘৰত মোৰ ওপৰত আন কোনো নাই; কিন্তু কেৱল আপোনাকৈ একোৰে ধৰি বখা নাই; কিন্তু কেৱল আপোনাকহে

মোক দিয়া নাই; কাৰণ আপুনি তেওঁৰ ভাৰ্য্যা; তেন্তে মই কেনেকৈ ইমান ভাঙুৰ এটা জঘন্য কাম কৰি ঈশ্বৰৰ বিবুদ্ধে পাপ কৰিব পাৰোঁ?” ১০ পোটিফৰৰ ভাৰ্য্যাই দিনে দিনে যোচেফক এই কথা কৈ থাকিবলৈ ধৰিলৈ। কিন্তু যোচেফক তেওঁৰ লগত শয়ন কৰিবলৈ, এনেকি তাইৰ ওচৰত থাকিবলৈও তেওঁ মাস্তি নহল। ১১ এদিনাখন নিজৰ কোনো কাৰ্যৰ বাবে যোচেফ ঘৰৰ ভিতৰলৈ গৈছিল। তেতিয়া ঘৰৰ কোনো মানুহ সেই ঠাইত নাছিল। ১২ পোটিফৰৰ ভাৰ্য্যাই যোচেফক তেওঁৰ কাপোৰত ধৰি টানি ক'লে, “মোৰ সৈতে শয়ন কৰাহি।” কিন্তু যোচেফকে কাপোৰখন তাইৰ হাততে এবি থৈ বাহিৰলৈ পলাই গল। ১৩ তাতে তাইৰ হাতত যোচেফকে নিজৰ কাপোৰ এবি থৈ বাহিৰলৈ পলাই যোৱা দেখি, ১৪ তাইৰ ঘৰৰ মানুহৰোৰক তাই মাতিবলৈ ধৰিলৈ আৰু সিহঁতক ক'লে, “চোৱাচোন, আমাক অপমানিত কৰিবৰ কাৰণেহে মোৰ স্বামীয়ে এই ইৱৰীয়া মানুহক আমাৰ ইয়ালৈ আনিছে; সি মোৰ ওচৰলৈ মোৰ লগত শোৱাৰ উদ্দেশ্যেৰে আহিছিল; সেয়ে মই বৰকৈ তিওঁৰ মারি উঠিলোঁ; ১৫ মই তিওঁৰ-বাখৰ কৰা শুনি, সি তাৰ কাপোৰ মোৰ ওচৰতে এবি থৈ বাহিৰলৈ পলাই গল।” ১৬ যোচেফৰ প্ৰভু ঘণ্টলৈ নহা পৰ্যন্ত কাপোৰখন তাই নিজৰ ওচৰতে বাখিলৈ। ১৭ পাছত তাই পোটিফৰৰ ওচৰত এই কথা কৰলৈ গৈ ক'লে, “তুমি যি ইৱৰীয়া দাসক আমাৰ ইয়ালৈ আনিব বাখিছি, সি মোক অপমান কৰিবলৈ মোৰ ইয়ালৈ সেমাই আছিল; ১৮ কিন্তু মই তিওঁৰ-বাখৰ কৰাতি সি মোৰ ওচৰত নিজৰ কাপোৰ এবি বাহিৰলৈ পলাই গল।” ১৯ যোচেফৰ প্ৰভুৰে যেতিয়া নিজৰ ভাৰ্য্যাৰ মুখেৰে “তোমাৰ দাসে মোলৈ এনেধৰণৰ বাহিৰহ কৰিছে” বলি শুনিলে, তেওঁ খণ্ডত বৰ্জাৰ বন্দীবোৰক বখা হয়, তেওঁক সেই কাৰাগারত আটক কৰি থলে; তাতে তেওঁ কাৰাগারতে থাকিল। ২১ কিন্তু যিহোৱা যোচেফৰ সংগে সংগে আছিল আৰু তেওঁ যোচেফৰ প্রতি অংকীকাৰযুক্ত বিশ্বস্ততা দেুৰুইছিল। যিহোৱাই তেওঁক কাৰাগারৰ অধ্যক্ষক দৃষ্টিত অনুগ্ৰহপ্ৰাৰ্থ কৰিলৈ। ২২ তাতে অধ্যক্ষই কাৰাগারত থকা সকলো বন্দীবোৰক যোচেফৰ তত্ত্বাবধানত শোধাই দিলৈ; তেতিয়া সিহঁতে তাত কৰা সকলো কাৰ্য যোচেফৰ পৰিচলনাত হৈছিল। ২৩ যোচেফৰ তত্ত্বাবধানত থকা কোনো বিষয়ক লৈ কাৰাগারৰ অধ্যক্ষ চিকিৎ নাছিল; কাৰণ যিহোৱা তেওঁৰ সংগত আছিল আৰু সেয়ে যোচেফক কৰা সকলো কাৰ্যকে যিহোৱাই সফল কৰিছিল।

৪০ এইবোৰ ঘটনাৰ পাছত, মিচৰৰ বজাৰ প্ৰধান পান-পাত্ৰ ধৰোঁতা আৰু প্ৰধান পিঠা প্ৰস্তুকাৰীয়ে তেওঁলোকৰ প্ৰভু অৰ্থাৎ মিচৰৰ বজাৰ অহিতে অপৰাধ কৰিলৈ। ২ ফৰৌণে তেওঁৰে এই প্ৰধান পান-পাত্ৰ ধৰোঁতা আৰু প্ৰধান পিঠা প্ৰস্তুকাৰী বিষয়া দুজনৰ ওপৰত ক্ৰেতিত হৈছিল। ৩ তাতে যি কাৰাগারত যোচেফ আটকাবীন হৈ আছিল, কাৰাবক্ষক প্ৰধানৰ সেই একেটা ঘৰৰ কাৰাগারতে তেওঁলোকৰ বন্দী কৰি থলে। ৪ প্ৰধান কাৰাবক্ষক তেওঁলোকৰ যোচেফৰ পৰিচৰ্যাৰ অধীনত বাখিলৈ আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ তত্ত্বাবধান লবলৈ ধৰিলৈ। এইদৰে তেওঁলোক কিছু দিন সেই কাৰাগারত থাকিল। ৫ এদিনাখন বাতি কাৰাগারত আটকাবীন অৱস্থাতে মিচৰৰ বজাৰ সেই পান-পাত্ৰ ধৰোঁতা আৰু বুটি-প্ৰস্তুকাৰী দুয়োৱে এটাকৈ সপোন দেখিলৈ আৰু প্ৰত্যেকৰ সপোনৰ নিজস্ব অৰ্থ আছিল। ৬ বাতি পুৰুজোনেই এটাকৈ সপোন দেখিলোঁ; কিন্তু তাৰ অৰ্থ বুজাৰলৈ কোনো নাই।” তেতিয়া যোচেফক তেওঁলোকক ক'লে, “সপোনৰ অৰ্থ কোৱাৰ ক্ষমতা জানো ঈশ্বৰৰ পৰা নহয়? আপোনালোকে অনুগ্ৰহ কৰি মোক কওঁকচোন।” ৭ তেতিয়া প্ৰধান পান-পাত্ৰ ধৰোঁতাই যোচেফকে তেওঁলোকৰ বন্দী কৰি থালৈ। ৮ তেতিয়া পান-পাত্ৰ ধৰোঁতা আৰু বুজাৰলৈ কোনো নাই। ৯ তেতিয়া প্ৰধান পান-পাত্ৰ ধৰোঁতাই যোচেফক নিজৰ সপোনৰ কথা ক'লে। ১০ তেওঁ ক'লে, “শুনক, সপোনত মই মোৰ সন্মুখত এজোপা দাক্ষলাভৰ গচ দেখিলোঁ; ১১ সেই গচত তিনিটা ডাল আছিল; সেই ডালত কুঁহি মেলাৰ লগে লগে ফুল ফুলিবলৈ ধৰিলৈ আৰু থোপে থোপে আঙুৰবোৰ লাগি পকি উঠিল। ১২ ফৰৌণ পান-পাত্ৰ

তেতিয়া মোৰ হাততে আছিল। মই সেই আঙুৰবোৰ লৈ পাওটোত চেপি
ৰস উলিয়াই ফৰৌণৰ হাতত সেই পান-পাত্ৰ দিলোঁগে।” ১২ যোচকে
তেওঁক ক'লে, “ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে এই; সেই তিনিটা ডালে তিনি দিন বুজায়।
১৩ তিনি দিনৰ ভিতৰত ফৰৌণৰে আপোনাৰ মূৰ উচ্চ কৰি আপোনাক
পুনৰ আগত কাৰ্যত নিযুক্তি দিব; আপুনি আপোনে পান-পাত্ৰ ধৰোঁতা হৈ
যেনেকৈ ফৰৌণৰ হাতত পান-পাত্ৰ তুলি দিছিলে, তেনেকৈয়ে আকো দিব।
১৪ তেওঁতে আপোনাৰ সুদীনৰ সময়ত মোক সুৰুৰি মোলৈ দৱ্যা কৰি কৃপা
দৃষ্টি কৰিব; ফৰৌণৰ আগত মোৰ সমক্ষে জনাই মোক এই কাৰাগাবৰ পৰা
উলিয়াই নিব; ১৫ কিয়নো সত্য কথা কৰলৈ হ'লে ইৰীয়াবিলাকৰ দেশৰ
পৰা মোক জোৰ কৰি অনা হৈছিল আৰু এই দেশতো মই এনে একে
কাৰ্য কৰা নাই যিহৰ কাৰণে তেওঁলোকে মোক এই কাৰাগাবৰত ভাৰাই
থৈছে।” ১৬ প্ৰধান ঝুটি-প্ৰস্তুতকাৰীয়ে যেতিয়া দেখিলৈ যে, অন্যজনৰ
সম্পোনৰ অৰ্থটো ভাল, তেতিয়া তেওঁ যোচেফক ক'লে, “মইও এটা সম্পোন
দেখিলোঁ; শুনক, মই সম্পোনত মোৰ মূৰৰ ওপৰত ঝুটিৰ তিনিটা খৰাহি
থকা দেখিলোঁ; ১৭ তাৰে ওপৰ খৰাহিটোত আছিল ফৰৌণৰ কাৰণে
বিভিন্ন ধৰণৰ তাৎ দিসেকা আহাৰ; কিন্তু চৰাইবোৰে আহি মোৰ মূৰৰ
ওপৰৰ সেই খৰাহিৰ পৰা সেইবোৰ খালো।” ১৮ তেতিয়া যোচেফে উত্তৰ
দি ক'লে, “আপোনাৰ সম্পোনৰ অৰ্থ এই; তিনিটা খৰাহিৰে তিনি দিন
বুজায়; ১৯ তিনি দিনৰ ভিতৰত ফৰৌণো আপোনাৰ পৰা আপোনাৰ মূৰ
কাটি লৈ এডলা কাঠত আৰিব; চৰাইবোৰে আহি আপোনাৰ শৰীৰৰ পৰা
মঙ্গল খাবাহি।” ২০ পাছত তৃতীয় দিন ফৰৌণৰ জন্ম দিন আছিল। ফৰৌণে
তেওঁৰ দাসবোৰৰ কাৰণে এক ভোজৰ আয়োজন কৰিলে। সেইদিন
ফৰৌণে তেওঁৰ অন্যান্য দাসবোৰতকৈ তেওঁৰ প্ৰধান পান-পাত্ৰ ধৰোঁতা
আৰু প্ৰধান ঝুটি-প্ৰস্তুতকাৰীৰ প্ৰতি বিশেষ মনোযোগ দিলে। ২১ তেওঁ
প্ৰধান পান-পাত্ৰ ধৰোঁতাক আগত কাৰণ নিযুক্তি কৰিলে আৰু তেওঁ পুনৰ
ফৰৌণৰ হাতত পান-পাত্ৰ তুলি দিলে। ২২ কিন্তু প্ৰধান ঝুটি-প্ৰস্তুতকাৰীক
হ'লে তেওঁ আৰি থলে। যোচেফে তেওঁলোকক যেনেকৈ সম্পোনৰ অৰ্থ
কৈছিল, তেনেকৈয়ে ঘটিল। ২৩ কিন্তু তথাপি যোচেফক সহায় কৰিবলৈ
প্ৰধান পান-পাত্ৰ ধৰোঁতার মনত নপৰিল; যোচেফৰ কথা তেওঁ একেবাৰে
পাহাৰি গ'ল।

৪১ এই ঘটনা ঘটি যোৱাৰ সম্পূৰ্ণ দুবছৰৰ পাছত, ফৰৌণে এটা
সম্পোন দেখিলে। তেওঁ নীল নদীৰ দাঁতিত থিয় হৈ আছে। ২ এনে
সময়ত নদীৰ পৰা দেখিবলৈ সুন্দৰ আৰু হষ্টপুষ্ট সাতজনী গুৰু লোলাই আহি
নল বননিত চৰিবলৈ ধৰিলে। ৩ তাৰ পাছত, দেখিবলৈ কুচিত আৰু
ক্ষীণোৱা আন সাতজনী গুৰু সেই কেইজনীৰ পাছত নীল নদীৰ পৰা
লোলাই, নদীৰ দাঁতিত আগতে অহা গুৰু কেইজনীৰ ওচৰতে আহি থিয় হ'ল।
৪ তাতে সেই ক্ষীণোৱা আৰু দেখিবলৈ কুচিত গুৰু কেইজনীয়ে দেখিবলৈ
সুন্দৰ আৰু হষ্টপুষ্ট সেই গুৰু সাতজনীক গিলি পেলালে। এনেতে ফৰৌণে
সাৰ পালে। ৫ তাৰ পাছত তেওঁ পুনৰ টোপনি গৈ দিতীয় বাৰ সম্পোন
দেখিলে; তেওঁ দেখিলে মেঘে একে ডাল ঠাবিতে গুটিৰে ভৰা সাতোটা
থোক ওলাল। ৬ তেতিয়া চোৱা, সেইবোৰৰ পাছতে, পূৰ্বৰ বতাহত
লোৰেলি শুকাই যোৱা এনে সাতোটা থোক ওলাল। ৭ লোৰেলি থোকবোৰে
গুটিৰে ভৰা সেই সাতোটা পূৰ্বঠ থোক গিলি পেলালে। তেতিয়া ফৰৌণে
সাৰ পাই দেখিলৈ যে, এইটো সম্পোনহ। ৮ যেতিয়া বাতি পুৱাল, তেতিয়া
তেওঁৰ মনটো অস্থিৰ হৈ উঠিল। তেওঁ মানুহ পঠাই মিচৰ দেশৰ শাস্ত্ৰজ্ঞ
আৰু বিদ্বান লোক সকলক মতাই আনিলে আৰু ফৰৌণে তেওঁলোকৰ
আগত তেওঁৰ সম্পোনৰ কথা ক'লে। কিন্তু কোনেও ফৰৌণক এই সম্পোনৰ
ফলিতা দিব নোৱাৰিলে। ৯ তেতিয়া প্ৰধান পান-পাত্ৰ ধৰোঁতাই ফৰৌণক
ক'লে, “আজি মোৰ নিজৰ অপৰাধৰ কথা মনত পৰিবে। ১০ ফৰৌণে
নিজৰ দাসবোৰলৈ ত্ৰোধিত হৈ মুখ্য বান্ধনীৰ সতে মোক কাৰাবৰ্ষকৰ
অধ্যক্ষৰ ঘৰৰ বন্দীশালত হৈছিল। ১১ তেতিয়া সেই বাতিৰে আমি দুয়ো
এটা এটা সম্পোন দেখিলোঁ। আমি দেখা প্ৰত্যেকটো সম্পোনৰ বেলেগ
বেলেগ অৰ্থ আছিল। ১২ তেতিয়া সেই ঠাইত বৰ্ষক-সেনাপতিৰ ওচৰত
এজন ইৰীয়া ডেকা বন্দী হৈ আমাৰ লগত আছিল। আমি তেওঁৰ আগত

আমাৰ সম্পোনৰ কথা ক'ওতে, তেওঁ আমাৰ সম্পোনৰ অৰ্থ ক'লে, ১৩
আৰু তেওঁ যেনেকৈ আমাৰ সম্পোনৰ অৰ্থ কৈছিল, তেনেকৈয়ে আমালৈ
ঘটিল। মোক মহাৰাজে পুনৰাব্যাপৰ পদতে নিযুক্তি কৰিবলৈ, কিন্তু অন্য
সকলক হ'লে ফাঁচি দিলৈ।” ১৪ তেতিয়া ফৰৌণে যোচেফক আনিবলৈ
মানুহ পঠালে। বন্দীশালৰ পৰা তেওঁক যেতিয়া বেগাই উলিয়াই দিয়া হল;
তেতিয়া তেওঁ মূৰ খুবালৈ আৰু কাপোৰ সলাই ফৰৌণৰ সন্মুখে আছিল।
১৫ তাতে ফৰৌণে যোচেফক ক'লে, “মই এটা সম্পোন দেখিলোঁ, তাৰ অৰ্থ
বুজাই দিব পৰা কোনো নাই; কিন্তু তুমি শুনামাত্ৰে সম্পোনৰ ফলিতা দিব
পৰা বুলি মই তোমাৰ বিষয়ে শুনিছোঁ।” ১৬ তেতিয়া যোচকে ফৰৌণক
উত্তৰ দি ক'লে, “এইটো মোৰ বাবে অসাধ্য। ইশ্বৰেৰে ফৰৌণক
সম্পোনৰ অৰ্থ বুজাই দিয়াৰ লগতে মনত শাস্ত্ৰন্ল দিব।” ১৭ তেতিয়া
ফৰৌণে যোচেফক ক'লে, “মই সম্পোনত নীল নদীৰ দাঁতিত থিয় হৈ
আছিলোঁ; ১৮ এনে সময়ত নদীৰ পৰা হষ্টপুষ্ট আৰু দেখিবলৈ সুন্দৰ
সাত জনী গুৰু লোলাই আহি নল বননিত চৰিবলৈ ধৰিলে। ১৯ পাছত
চোৱা, ক্ষীণোৱা, দেখিবলৈ কুচিত, চেৰেলা গাৰে সাত জনী গুৰুও সেই
কেইজনীৰ পাছত লোলাই আহিল; তেনেকুৱা কুচিত গুৰু মই গোটেই
মিচৰ দেশত কেতিয়াও দেখা নাই। ২০ আৰু চেৰেলা গাৰে দেখিবলৈ
কুচিত গুৰু কেইজনীয়ে প্ৰথমে হষ্টপুষ্ট গুৰু সাত জনী গিলি পেলালো। ২১
যেতিয়া হষ্টপুষ্ট গুৰুৰে কুচিত কেইজনীয়ে খালে, সেইবোৰ চেৰেলা
কেইজনীৰ পেট সোমোৱা যেন নালাগিল। কিন্তু সিঁহত আগৰ দৰে
কুচিত হৈয়েই থকিল। তেতিয়া মই সাৰ পালোঁ। ২২ মই পুনৰাই সম্পোন
দেখিলোঁ, একে ডাল ঠাবিতে গুটিৰে ভৰা মেঘে উত্তম সাতোটা থোক
ওলাল। ২৩ তেতিয়া সেইবোৰৰ পাছত শুকান, পতনুৱা সেইবোৰ পুৰৰ
গৰম বতাহত শুকায় গৈছিল, এনে সাতোটা থোকো ওলাল। ২৪ পাছত
সেই শুকান পতনুৱা থোকবোৰে সাতোটা উত্তম থোক গিলি পেলালো।
পাছত শাস্ত্ৰজ্ঞসকলক মই ক'লোঁ; কিন্তু কোনেও মোক তাৰ অৰ্থ ক'ব
নোৱাৰিলো।” ২৫ তেতিয়া যোচকে ফৰৌণক ক'লে, “ফৰৌণৰ সম্পোনৰ
অৰ্থও একেই। ইশ্বৰে যি কৰিব খুজিছে, তাক তেওঁ ফৰৌণক জনাইছে।
২৬ সেই সাত জনী উত্তম গুৰু সাত বছৰক বুজায়; সেই সাতোটা উত্তম
থোকেও সাত বছৰক বুজায়; সম্পোনৰ অৰ্থও একেই। ২৭ পাছত অহা
সেই কুচিত সাত জনী গুৰুও সাত বছৰ, পূৰ্বৰ বতাহত শুকুৰা গুটি নথক
সাতোটা থোকেও সাত বছৰক বুজায়। সেইবোৰ আকালৰ সাত বছৰক
হ'ব। ২৮ মই ফৰৌণৰ আগত ইয়াকে ক'লোঁ যে, ইশ্বৰে যি কৰিব খুজিছে,
তাকেহে তেওঁ ফৰৌণক দেখুৱাইছে। ২৯ তাতে গোটেই মিচৰ দেশত
এনে সাতোটা বছৰ আহিৰ য'ত বহুত শয় উৎপন্ন হ'ব। ৩০ সেইবোৰৰ
পাছত হ'ব আকালৰ সাত বছৰ, তাতে মিচৰ দেশত বহু শশ্যৰ কথা
সকলোৱে পাহাৰি যাব; আৰু সেই আকালে দেশখনকে নষ্ট কৰিব। ৩১ এই
আকালৰ কাৰণে লোকসকলৰ দেশত, আগতে উৎপন্ন হোৱা বহু শশ্যৰ
কথা মনত নপৰিব। কিয়ো এইটো অতিশয় ভয়ংকৰ হ'ব। ৩২ ফৰৌণৰ
আগত দুবৰ এই সম্পোন দেখুৱা হৈছে। ইয়াৰ কাৰণ হৈছে ইশ্বৰে, নিজ
মন স্থিৰ কৰিবে আৰু ইশ্বৰে অতি শীঘ্ৰেই এই সকলো কৰিব। ৩৩ এই
হেতুকে এভিয়া ফৰৌণ বজাই এনে এজন বুদ্ধিমান জনী মানুহ বিচাৰি
আনিক, তেওঁক আনিলো এইটো অতিশয় ভয়ংকৰ হ'ব। ৩৪ ফৰৌণৰ
আগত দুবৰ এই সম্পোনকলৰ পাতক আৰু বহু শশ্য উৎপন্ন হোৱা বহু শশ্যৰ
পৰা মনত নপৰিব। এজন বুদ্ধিমান জনী মানুহ বিচাৰি
আনিক, তেওঁক আনিলো এইটো অতিশয় ভয়ংকৰ হ'ব। ৩৫ এইদৰে
মিচৰ দেশত আগত দুবৰ এই সম্পোনকলৰ পাতক আৰু
বহু শশ্য পাঁচ ভাগৰ এভাগ তুলি আনিক। ৩৬ এই সকলো কৰিব। ৩৭ এই
সকলো কৰিব। ৩৮ এই সকলো কৰিব। ৩৯ এই সকলো কৰিব। ৪০ এই
সকলো কৰিব। ৪১ এই সকলো কৰিব। ৪২ এই সকলো কৰিব। ৪৩ এই
সকলো কৰিব। ৪৪ এই সকলো কৰিব। ৪৫ এই সকলো কৰিব। ৪৬ এই
সকলো কৰিব। ৪৭ এই সকলো কৰিব। ৪৮ এই সকলো কৰিব। ৪৯ এই
সকলো কৰিব। ৫০ এই সকলো কৰিব। ৫১ এই সকলো কৰিব। ৫২ এই
সকলো কৰিব। ৫৩ এই সকলো কৰিব। ৫৪ এই সকলো কৰিব। ৫৫ এই
সকলো কৰিব। ৫৬ এই সকলো কৰিব। ৫৭ এই সকলো কৰিব। ৫৮ এই
সকলো কৰিব। ৫৯ এই সকলো কৰিব। ৬০ এই সকলো কৰিব। ৬১ এই
সকলো কৰিব। ৬২ এই সকলো কৰিব। ৬৩ এই সকলো কৰিব। ৬৪ এই
সকলো কৰিব। ৬৫ এই সকলো কৰিব। ৬৬ এই সকলো কৰিব। ৬৭ এই
সকলো কৰিব। ৬৮ এই সকলো কৰিব। ৬৯ এই সকলো কৰিব। ৭০ এই
সকলো কৰিব। ৭১ এই সকলো কৰিব। ৭২ এই সকলো কৰিব। ৭৩ এই
সকলো কৰিব। ৭৪ এই সকলো কৰিব। ৭৫ এই সকলো কৰিব। ৭৬ এই
সকলো কৰিব। ৭৭ এই সকলো কৰিব। ৭৮ এই সকলো কৰিব। ৭৯ এই
সকলো কৰিব। ৮০ এই সকলো কৰিব। ৮১ এই সকলো কৰিব। ৮২ এই
সকলো কৰিব। ৮৩ এই সকলো কৰিব। ৮৪ এই সকলো কৰিব। ৮৫ এই
সকলো কৰিব। ৮৬ এই সকলো কৰিব। ৮৭ এই সকলো কৰিব। ৮৮ এই
সকলো কৰিব। ৮৯ এই সকলো কৰিব। ৯০ এই সকলো কৰিব। ৯১ এই
সকলো কৰিব। ৯২ এই সকলো কৰিব। ৯৩ এই সকলো কৰিব। ৯৪ এই
সকলো কৰিব। ৯৫ এই সকলো কৰিব। ৯৬ এই সকলো কৰিব। ৯৭ এই
সকলো কৰিব। ৯৮ এই সকলো কৰিব। ৯৯ এই সকলো কৰিব। ১০০ এই
সকলো কৰিব। ১০১ এই সকলো কৰিব। ১০২ এই সকলো কৰিব। ১০৩ এই
সকলো কৰিব। ১০৪ এই সকলো কৰিব। ১০৫ এই সকলো কৰিব। ১০৬ এই
সকলো কৰিব। ১০৭ এই সকলো কৰিব। ১০৮ এই সকলো কৰিব। ১০৯ এই
সকলো কৰিব। ১১০ এই সকলো কৰিব। ১১১ এই সকলো কৰিব। ১১২ এই
সকলো কৰিব। ১১৩ এই সকলো কৰিব। ১১৪ এই সকলো কৰিব। ১১৫ এই
সকলো কৰিব। ১১৬ এই সকলো কৰিব। ১১৭ এই সকলো কৰিব। ১১৮ এই
সকলো কৰিব। ১১৯ এই সকলো কৰিব। ১২০ এই সকলো কৰিব। ১২১ এই
সকলো কৰিব। ১২২ এই সকলো কৰিব। ১২৩ এই সকলো কৰিব। ১২৪ এই
সকলো কৰিব। ১২৫ এই সকলো কৰিব। ১২৬ এই সকলো কৰিব। ১২৭ এই
সকলো কৰিব। ১২৮ এই সকলো কৰিব। ১২৯ এই সকলো কৰিব। ১৩০ এই
সকলো কৰিব। ১৩১ এই সকলো কৰিব। ১৩২ এই সকলো কৰিব। ১৩৩ এই
সকলো কৰিব। ১৩৪ এই সকলো কৰিব। ১৩৫ এই সকলো কৰিব। ১৩৬ এই
সকলো কৰিব। ১৩৭ এই সকলো কৰিব। ১৩৮ এই সকলো কৰিব। ১৩৯ এই
সকলো কৰিব। ১৪০ এই সকলো কৰিব। ১৪১ এই সকলো কৰিব। ১৪২ এই
সকলো কৰিব। ১৪৩ এই সকলো কৰিব। ১৪৪ এই সকলো কৰিব। ১৪৫ এই
সকলো কৰিব। ১৪৬ এই সকলো কৰিব। ১৪৭ এই সকলো কৰিব। ১৪৮ এই
সকলো কৰিব। ১৪৯ এই সকলো কৰিব। ১৫০ এই সকলো কৰিব। ১৫১ এই
সকলো কৰিব। ১৫২ এই সকলো কৰিব। ১৫৩ এই সকলো কৰিব। ১৫৪ এই
সকলো কৰিব। ১৫৫ এই সকলো কৰিব। ১৫৬ এই সকলো কৰিব। ১৫৭ এই
সকলো কৰিব। ১৫৮ এই সকলো কৰিব। ১৫৯ এই সকলো কৰিব। ১৬০ এই
সকলো কৰিব। ১৬১ এই সকলো কৰিব। ১৬২ এই সকলো কৰিব। ১৬৩ এই
সকলো কৰিব। ১৬৪ এই সকলো কৰিব। ১৬৫ এই সকলো কৰিব। ১৬৬ এই
সকলো কৰিব। ১৬৭ এই সকলো কৰিব। ১৬৮ এই সকলো কৰিব। ১৬৯ এই
সকলো কৰিব। ১৭০ এই সকলো কৰিব। ১৭১ এই সকলো কৰিব। ১৭২ এই
সকলো কৰিব। ১৭৩ এই সকলো কৰিব। ১৭৪ এই সকলো কৰিব। ১৭৫ এই
সকলো কৰিব। ১৭৬ এই সকলো কৰিব। ১৭৭ এই সকলো কৰিব। ১৭৮ এই
সকলো কৰিব। ১৭৯ এই সকলো কৰিব। ১৮০ এই সকলো কৰিব। ১৮১ এই
সকলো কৰিব। ১৮২ এই সকলো কৰিব। ১৮৩ এই সকলো কৰিব। ১৮৪ এই
সকলো কৰিব। ১৮৫ এই সকলো কৰিব। ১৮৬ এই সকলো কৰিব। ১৮৭ এই
সকলো কৰিব। ১৮৮ এই সকলো কৰিব। ১৮৯ এই সকলো কৰিব। ১৯০ এই
সকলো কৰিব। ১৯১ এই সকলো কৰিব। ১৯২ এই সকলো কৰিব। ১৯৩ এই
সকলো কৰিব। ১৯৪ এই সকলো কৰিব। ১৯৫ এই সকলো কৰিব। ১৯৬ এই
সকলো কৰিব। ১৯৭ এই সকলো কৰিব। ১৯৮ এই সকলো কৰিব। ১৯৯ এই
সকলো কৰিব। ২০০ এই সকলো কৰিব। ২০১ এই সকলো কৰিব। ২০২ এই
সকলো কৰিব। ২০৩ এই সকলো কৰিব। ২০৪ এই সকলো কৰিব। ২০৫ এই
সকলো কৰিব। ২০৬ এই সকলো কৰিব। ২০৭ এই সকলো কৰিব। ২০৮ এই
সকলো কৰিব। ২০৯ এই সকলো কৰিব। ২১০ এই সকলো কৰিব। ২১১ এই
সকলো কৰিব। ২১২ এই সকলো কৰিব। ২১৩ এই সকলো কৰিব। ২১৪ এই
সকলো কৰিব। ২১৫ এই সকলো কৰিব। ২১৬ এই সকলো কৰিব। ২১৭ এই
সকলো কৰিব। ২১৮ এই সকলো কৰিব। ২১৯ এই সকলো কৰিব। ২২০ এই
সকলো কৰিব। ২২১ এই সকলো কৰিব। ২২২ এই সকলো কৰিব। ২২৩ এই
সকলো কৰিব। ২২৪ এই সকলো কৰিব। ২২৫ এই সকলো কৰিব। ২২৬ এই
সকলো কৰিব। ২২৭ এই সকলো কৰিব। ২২৮ এই সকলো কৰিব। ২২৯ এই
সকলো কৰিব। ২৩০ এই সকলো কৰিব। ২৩১ এই সকলো কৰিব। ২৩২ এই
সকলো কৰিব। ২৩৩ এই সকলো কৰিব। ২৩৪ এই সকলো কৰিব। ২৩৫ এই
সকলো কৰিব। ২৩৬ এই সকলো কৰিব। ২৩৭ এই সকলো কৰিব। ২৩৮ এই
সকলো কৰিব। ২৩৯ এই সকলো কৰিব। ২৪০ এই সকলো কৰিব। ২৪১ এই
সকলো কৰিব। ২৪২ এই সকলো কৰিব। ২৪৩ এই সকলো কৰিব। ২৪৪ এই
সকলো কৰিব। ২৪৫ এই সকলো কৰিব। ২৪৬ এই সকলো কৰিব। ২৪৭ এই
সকলো কৰিব। ২৪৮ এই সকলো কৰিব। ২৪৯ এই সকলো কৰিব। ২৫০ এই
সকলো কৰিব। ২৫১ এই সকলো কৰিব। ২৫২ এই সকলো কৰিব। ২৫৩ এই
সকলো কৰিব। ২৫৪ এই সকলো কৰিব। ২৫৫ এই সকলো কৰিব। ২৫৬ এই
সকলো কৰিব। ২৫৭ এই সকলো কৰিব। ২৫৮ এই সকলো কৰিব। ২৫৯ এই
সকলো কৰিব। ২৬০ এই সকলো কৰিব। ২৬১ এই সকলো কৰিব। ২৬২ এই
সকলো কৰিব। ২৬৩ এই সকলো কৰিব। ২৬৪ এই সকলো কৰিব। ২৬৫ এই
সকলো কৰিব। ২৬৬ এই সকলো কৰিব। ২৬৭ এ

মোর ঘৰৰ অধ্যক্ষ হ'ব লাগে; মোৰ সকলো প্ৰজা তোমাৰ কথাৰ দৰেই চলিব; কেৱল সিংহাসনতহে মই তোমাটকে শ্ৰেষ্ঠ হ'ম।” ৪১ ফৰৌণে যোচেফক পুৰু কলে, “চোৱা, পোটেই মিচৰ দেশৰ ওপৰত মই তোমাক নিযুক্ত কৰিবলৈ।” ৪২ পাছত ফৰৌণে নিজৰ হাতৰ পৰা মোহৰ মৰা আঙত সোলোকাই যোচেফৰ হাতৰ আঙুলিত পিঙাই দিলে। তেওঁক আৰু মিহি শণ সূতাৰ কাপোৰ পিঙাই, ডিতিত সোগৰ অলঙ্কাৰও দিলে। ৪৩ তেওঁক নিজৰ দ্বিতীয় বৰ্থত উঠালে; তাতে লোকসকলে তেওঁৰ আগে আগে “আৰ্টুকাড়া” বুলি ঘোষণা কৰিলে। এইদৰে ফৰৌণে তেওঁক পোটেই মিচৰ দেশ খনৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিলে। ৪৪ ফৰৌণে কিন্তু তোমাৰ বিনা অনুমতিত গোটেই মিচৰ দেশত কোনেও হাত, ভৰি লৰচৰ কৰিব নোৱাৰিব।” ৪৫ ফৰৌণে যোচেফৰ নাম “চাকন্দপানেহ ৰাখিলে।” তেওঁ ওন নগৰৰ পুৰোহিত পোটা-ফেৰাৰ জীৱেক আচন্তত লগত বিয়া পাতি দিলে। পাছত যোচেফ পোটেই মিচৰ দেশ খন চাব লৈ ওলাই গ’ল। ৪৬ যোচেফ মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণৰ আগত উপস্থিত হোৱা সময়ত, তেওঁৰ ব্যস ত্ৰিশ বছৰ হৈছিল। যোচেফ ফৰৌণ বজাৰ আগৰ পৰা ওলাই গ’ল আৰু মিচৰ দেশৰ সকলো ঠাইতে ফুৰিলে। ৪৭ তাতে বহু শস্য হোৱা সেই সাত বছৰত তৃময়ে মুঠিয়ে মুঠিয়ে শস্য উৎপন্ন কৰিলে। ৪৮ মিচৰ দেশত সেই সাত বছৰত উৎপন্ন হোৱা সকলো শস্য পোটাই, তেওঁ নগৰে নগৰে সাঁচি হ’ল; প্ৰত্যেক নগৰৰ চাৰিওফালৰ পথাৰত যি শস্য উৎপন্ন হ’ল, তাক তেওঁ সেই নগৰতে সাঁচি থলে। ৪৯ এইদৰে যোচেফে সাগৰৰ বালিৰ দৰে ইমান বহু শস্য পোটালে যে, তাক পাছত লেখিবলৈকে এৰিলে; কিয়নো সেয়ে অসংখ্য হৈছিল। ৫০ যোচেফৰ দুটি পুত্ৰ আকাল অহাৰ আগেৰে জয় পালে, ওন নগৰৰ পুৰোহিত পোটা-ফেৰাৰ জীৱেক আচন্ততে জয় দিলে। ৫১ তাতে যোচেফে জ্যেষ্ঠ পুত্ৰৰ নাম মনিচ হ’ল; কিয়নো তেওঁ কলে, “ঈশ্বৰে মোৰ দুখ ভোগ কৰা এই দেশত ফলৰান কৰিলে।” ৫২ তাৰ পাছত মিচৰ দেশত বহু শস্য উৎপন্ন হোৱা সাত বছৰ শেষ হ’ল। ৫৪ তাতে যোচেফে কোৱাৰ দৰেই আকালৰ সাত বছৰ আৰণ্ট হ’ল, তেওঁতাৰ সকলো দেশতে আকাল হ’ল; কিন্তু পোটেই মিচৰ দেশত হ’লে আহাৰ আছিল। ৫৫ যেতিয়া মিচৰ দেশৰ পোটেইখনতে আকাল হ’বলৈ ধৰিলে, তেওঁতাৰ প্ৰজাসকলে আহাৰৰ অৰ্থে ফৰৈগ বজাৰ আগত তিক্ষ্ণা খুজিলে গৈ; তাতে ফৰৌণে সকলো মিচৰীয়াকে ক’লে, “তোমালোকে যোচেফৰ ওচৰলৈ যোৱা;” তেওঁ যি কৰিবলৈ কৰ্য, তাকে তোমালোকে কৰিবা।” ৫৬ যেতিয়া পোটেই দেশতে আকাল হ’ল, যোচেফে সকলো ঠাইব ভৰালোৰ খুলিলে আৰু মিচৰীয়াসকলৰ ওচৰত শস্য বেচিবলৈ ধৰিলে। সেই সময়ত মিচৰ দেশত ভয়ংকৰ আকাল হ’ল। ৫৭ সকলো দেশৰ মানুহৰোৰে শস্য কিনিবৰ কাৰণে মিচৰ দেশত থকা যোচেফৰ ওচৰলৈ আছিল; কিয়নো পোটেই পুঁথিৱৰ তীষ়ণ আকাল হ’বলৈ ধৰিলে।

৪২ যেতিয়া যাকোৰে মিচৰত শস্য আছে বুলি শুনা পালে, তেওঁতাৰ তেওঁৰ প্ৰস্কলক ক’লে, “তোমালোকে ইজনে সিজনৰ মুখলৈ কিয় চোৱাই কৰি আছা?” ২ তেওঁ পুনৰ কলে, “চোৱা, মিচৰত শস্য আছে বুলি মই শুনিছোঁ; তোমালোকে তালে নামি গৈ, তাৰ পৰা আমাৰ বাবে শস্য কিনি আনাগৈ; তেওঁতাৰে আমি নমৰি জীয়াই থাকিব পাৰিব।” ৩ যোচেফৰ ককায়েক দহ জনে মিচৰ পৰা শস্য কিনি অনিবালৈ নামি গ’ল। ৪ কিন্তু যোচেফৰ ভায়েক বিন্যামীক হ’লে, যাকোৰে ককায়েকসকলৰ লগত নপঠালে; কিয়নো তেওঁ ক’লে, “কিজিনি তাৰ কিবা বিপদ ঘটে।” ৫ এইদৰে শস্য কিনিবলৈ যোৱা মানুহৰোৰ লগত ঈস্তায়েলৰ পুত্ৰসকল গ’ল; কিয়নো কনাল দেশত আকাল হৈছিল। ৬ সেই সময়ত যোচেফ মিচৰ দেশৰ অধ্যক্ষ আছিল। তেৰেই দেশৰ সকলো লোকক শস্য বেচিছিল। যেতিয়া যোচেফৰ ককায়েকসকলৰ গৈ তেওঁৰ আগত মাটিত উন্মুক্ত হৈ প্ৰণিপাত কৰিলে, ৭ তেওঁতাৰ যোচেফে তেওঁৰ ককায়েকসকলক দেখি চিনি পালে; কিন্তু তেওঁ অচিনাকিৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰিলে আৰু কঠোৰভাৱে তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতিলে। তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোক

ক’ৰ পৰা আহিছা?” তেওঁলোকে ক’লে, “কনান দেশৰ পৰা শস্য কিনিবলৈ আহিছোঁ।” ৮ এইদৰে যোচেফে ককায়েকসকলক চিনি পালে, কিন্তু তেওঁলোকে হ’লে তাৰেকক চিনি নাপালে। ৯ যোচেফে তেওঁলোকৰ সহৰ্দী যি সপোন দেখিছিল, সেই কথা তেওঁতাৰে তেওঁৰ মনত পৰিল। তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “তোমালোক গুঙ্গচৰ। আমাৰ দেশৰ অসুৰক্ষিত অংশবোৰ চাৰিলৈহে তোমালোক আহিছা।” ১০ তেওঁলোকে তেওঁক ক’লে, “নহয়, মোৰ প্ৰভু; আপোনাৰ এই দাস সকলে শস্য কিনিবলৈহে আহিছোঁ। ১১ আমি সকলো এজন লোকৰে পুত্ৰ; আমি সৎ মানুহ। আপোনাৰ দাসবোৰ গুঙ্গচৰ নহয়।” ১২ তেওঁতাৰে যোচেফে তেওঁলোকক ক’লে, “নহয়, তোমালোকে দেশৰ অসুৰক্ষিত অংশবোৰ চাৰিলৈহে আহিছা।” ১৩ কিন্তু তেওঁলোকে ক’লে, “আপোনাৰ দাস আমি ভাই ককাই বাজৰজন; আমি কনান দেশৰ বাসিন্দা এজন লোকৰেই সন্তান; আমাৰ সকলোতকৈ সুৰু ভাইটো বৰ্তমান পিতাৰ ওচৰত আছে আৰু আন এজন ভাই জীৱিত নাই।” ১৪ যোচেফে তেওঁলোকক ক’লে, “মই তোমালোকৰ বিষয়ে যি কৈছোঁ, সেয়াই ঠিক; তোমালোকে গুঙ্গচৰ। ১৫ ইয়াৰেই তোমালোকক পৰীক্ষা কৰা হ’ব - তোমালোকৰ সুৰু ভাই যেতিয়ালৈকে ইয়ালৈ নাহে, তেওঁতালৈকে তোমালোকে এই ঠাই এৰি যাব নোৱাৰিব।” এই কথা মই ফৰৌণৰ জীৱনৰে শপত খাই কৈছোঁ। ১৬ সুৰু ভাইক অনিবলৈ তোমালোকৰ মাজৰ পৰা এজনক পঠাই দিয়া আৰু আন সকলোৰ বন্দী হৈ থাকা। তাতে তোমালোকৰ কথা সত্য হয় নে নহয়, প্ৰমাণিত হ’ব। নহ’লে, ফৰৌণৰ জীৱনৰে শপত, তোমালোক যে গুঙ্গচৰ, ই নিশ্চিত।” ১৭ এইবুলি কৈ যোচেফে তিনি দিনলৈকে তেওঁলোক সকলোকে কাৰাগাৰত বন্দী কৰি হ’ল। ১৮ তৃতীয় দিনা যোচেফে তেওঁলোকক ক’লে, “তোমালোকে মই কোৱাৰ দৰে কৰি প্ৰাণ বক্ষা কৰা; কিয়নো মই ঈশ্বৰ ভয়কাৰী লোক হওঁ। ১৯ তোমালোক যদি সঁচাই সৎ লোক হোৱা, তেন্তে তোমালোকৰ ভাইস্কলৰ মাজৰ পৰা এজন এই কাৰাগাৰত বন্দী হৈ থাকেক; বাকী সকলোৱে তোমালোকৰ ভোকত থকা পৰিয়ালৰ কাৰণে আকালৰ শস্য লৈ যাওক। ২০ তোমালোকৰ কথা সত্য বুলি প্ৰমাণ হ’বৰ কাৰণে সুৰু ভাইক মোৰ ওচৰলৈ লৈ আনা; তেওঁতাহে তোমালোকৰ প্ৰাণ বক্ষা পাব।” তাতে তেওঁলোকে সেইদৰে কৰিলে। ২১ তাৰ পাছত তেওঁলোকে এজনে আন জনক কলে, “বাস্তৰিকতে আমাৰ ভাইৰ বিষয়টোতো আমি দেৰী; সি যেতিয়া আমাৰ আগত কাৰুতি-মিনতি কৰিছিল, তেওঁতাৰ মনোকষ্ট দেখিও, আমি কাণ্ডৰ নিদিলোঁ। সেইবাবেই আমাৰ ওপৰত এই সক্ষট আহিছে।” ২২ তেওঁতাৰে বুৰেগে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক’লে, “মই জানো তোমালোকক কোৱা নাছিলো, ‘ল’ৰাটোৰ প্ৰতি অন্যায় কৰি পাম কানিবিৰা,’ তথাপি তোমালোকে নুশনিলা; এতিয়া চোৱা, আমি তাৰ বৰ্তুপাতৰ পৰিশেষ সাধিব লগা হৈছে।” ২৩ যোচেফে যে তেওঁলোকৰ কথাবোৰ বুজি পাইছিল, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে নাজিনিলে, কিয়নো দুভাৰীৰ মাধ্যমেদিহে তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে কথা-বতৰা হৈছিল। ২৪ পাছত যোচেফে তেওঁলোকৰ ওচৰল পৰা গ’ল আৰু কান্দিলৈ ধৰিলে। পুনৰ আহি তেওঁলোকৰ সৈতে কথাৰ্বা হ’ল। তেওঁ তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা চিমিৰোক বাচি ল’লে আৰু তেওঁলোকৰ চকুৰ সন্মুখতে তেওঁক বাচিলে। ২৫ তাৰ পাছত যোচেফে নিজৰ দাসবোৰক আদেশ দিলে মেন তেওঁলোকৰ বাস্তাৰেক শস্য ভাৰই দিয়া হয় আৰু প্ৰতিজনে দিয়া ধৰ তাৰ বস্তাত ওভটাই দিয়া হয়; তাৰ উপৰিও যাত্ৰাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ প্ৰয়োজনীয় বস্তুবোৰে দিবলৈ আদেশ দিলে। তাতে তেওঁলোকৰ কাৰণে যোচেফে কোৱাৰ দৰেই সকলোৰ কৰা হ’ল। ২৬ তাৰ পাছত তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ গাধৰ পিঠিত শস্য বেজা তুলি লৈ তাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে। ২৭ পাছত বিশামৰ ঠাই পাই তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে যেতিয়া নিজৰ গাধৰ দানা দিবলৈ বস্তা মেলিলো, তেওঁতাৰে তেওঁ নিজৰ দেশৰ ধনবিন দেখা পালে; ধনবিন বস্তাৰ মুখতে আছিল। ২৮ তাৰে তেওঁ ভায়েক-ককায়েকসকলক ক’লে, “এই চোৱাই, মোৰ ধনবিন উভটাই দিছে। এয়া চোৱা, মোৰ বস্তাতেই সেই ধন আছে।” তেওঁতাৰে তেওঁলোকৰ প্ৰাণ উড়ি গ’ল। তেওঁলোকে ভয়তে কঁপি কঁপি ইজনে সিজনৰ ফালে ঘূৰি ক’লে, “ঈশ্বৰে নো আমালৈ এইটো কি কৰিলেন?” ২৯ কনান দেশলৈ উলটাই গৈ তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ

বাপেক যাকোবক তেওঁলোকলৈ যি যি ঘটিল সেই সকলোকে জনাই ক'লে, ৩০ “যি জন লোক সেই দেশৰ প্রভু, তেওঁ আমাৰ লগত অতি কৰ্কশতাৰে কথা পতিছিল। তেওঁ ভাৰিছিল যে আমি সেই দেশে গুণ্ঠচৰ নহওঁ; ৩১ কিন্তু আমি তেওঁক কলোঁ, ‘আমি সৎ মানুহ, গুণ্ঠচৰ নহওঁ; ৩২ আমি ভাই-ককাই বাৰজন, একে পিতাৰে সন্তান; এজন জীৱিত নাই আৰু সকলোলাটকে সুৱুটো এতিয়া পিতাৰে লগত কলান দেশত আছে।’ ৩৩ তেতিয়া সেই দেশৰ যি জন প্রভু, তেওঁ আমাক ক'লে, “বোলে, ইয়াৰে দ্বাৰাবৈহ মই জানিম যে তোমালোক সৎ মানুহ, সেয়ে তোমালোকৰ এজন ভাইক মোৰ লগত হৈ, তোকত থকা পৰিয়ালৰ কাৰণে আকালৰ শস্য সেৱাৰা আৰু নিজ বাটে যোৱা। ৩৪ তোমালোকৰ সুৰ ভাইক মোৰ ওচৰলৈ লৈ আনা; তেতিয়া মই জানিম যে, তোমালোক গুণ্ঠচৰ নোহোৱা, কিন্তু সৎ লোক। তেতিয়াহৈ মই তোমালোকৰ ভাইক তোমালোকলৈ মুকলি কৰি দিম আৰু তোমালোকে এই দেশত ব্যৱসায়-বাণিজ্য কৰিব পাৰিবা।” ৩৫ তাৰ পাছত তেওঁলোকে নিজৰ বস্তাৰোৰ খালী কৰাৰ সময়ত দেখিলে যে, তেওঁলোক প্ৰত্যেকৰ ধনৰ ট্ৰোপোলাও প্ৰত্যেকৰ বস্তাৰ ভিতৰত আছে; তাৰে দেখি তেওঁলোক আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃয়ে ভয় খালো। ৩৬ তেওঁলোকৰ পিতৃ যাকোবে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে মোক সন্তানহৰা কৰিছা। যোচেফ গ'ল, চিমিয়োনও নাই আৰু এতিয়া বিন্যামীনকো তোমালোকে লৈ যাব খুজিছাঃ; এই সকলোৰোৰ দুখ-কষ্ট মোৰ অহিতৈ হৈছে।” ৩৭ বুবেণে তেওঁৰ পিতৃক ক'লে, “মই যদি বিন্যামীনক আপোনাৰ ওচৰলৈ উভটাই আনিব নোৱাৰো, তেন্তে আপুনি মোৰ দই পুত্ৰেক বধ কৰিব। কেৱল বিন্যামীনক মোৰ হাতত শোধাই দিয়ক, মই পুনৰ তাক আপোনাৰ ওচৰলৈ ঘূৰাই আনিম।” ৩৮ তেতিয়া যাকোবে ক'লে, “নহয়, মোৰ পুত্ৰ তোমালোকৰ লগত নায়ায়; কিয়নো তাৰ ককায়েক মৰিল আৰু এতিয়া সি অকলে আছে; তোমালোকৰ যাত্রাপথত যদিহে তালৈ কিবা আপদ ঘটে, তেন্তে এই পকা চুলিৰে সৈতে দুখ দি মোক চিয়োলালৈহে পঠাবা।” (Sheol h7585)

৪৩ কলান দেশত আকালে ভয়নক বৃপ লৈ উঠিল। ২ মিচৰ দেশৰ পৰা কিনি অনা শস্য খাই শেষ হোৱাত, তেওঁলোকৰ বাপেকে ক'লে, “তোমালোকে আকৌ যোৱা আৰু আমাৰ বাবে কিছুমান শস্য কিনি আনাগৈ।” ৩ যিহুদাই তেওঁক ক'লে, “সেই পুৰুৱে আমাক দৃঢ়তাৰে সতৰ্ক কৰি দি কৈছিল যে, ‘তোমালোকৰ লগত তোমালোকৰ ভাই নাহিলো, মোৰ মুখ চাব নোৱাৰিবা।’” ৪ এতিয়া তুমি যদি আমাৰ ভাইক আমাৰ লগত পঠোৱা, তেতিয়াহৈ আমি নামি গৈ তোমাৰ কাৰণে শস্য কিনি আনিম। ৫ কিন্তু যদি নপঠোৱা, তেন্তে আমি নায়াওঁ; কিয়নো সেই লোকে আমাক কৈছিল, ‘তোমালোকৰ লগত তোমালোকৰ ভাই নাহিলো, মোৰ মুখ চাব নোৱাৰিবা।’” ৬ ইহোয়েলে ক'লে, “তোমালোকে মোলৈ কিয় এনে দুৰ্ব্যৱহাৰ কৰিবা? তোমালোকৰ যে এজন ভাই আছে সেই কথালো লোকজনক কিয় ক'লা?” ৭ তেওঁলোকে ক'লে, “সেই লোকজনে আমাৰ আৰু আমাৰ পৰিয়ালৰ সহজে পুঁখানপুঁখভাবে সুধিছিল; তেওঁ সুধিছিল, ‘তোমালোকৰ পিতা এতিয়া ও জীয়াই আছে নে? তোমালোকৰ আৰু কোনো ভাই আছে নে?’ আমিও তেওঁৰ প্ৰশ্নাবোৰ উভৰ সেইদৰেই দিছিলোঁ; পাছত তেওঁ যে আমাক ‘তোমালোকৰ ভাইক লৈ আনা’ বুলি ক'ব আংশিমি কেনেকৈ জানিম?” ৮ তেতিয়া যিহুদাই পিতৃ ইহোয়েলক ক'লে, “আপুনি বিন্যামীনক মোৰ লগত পঠাওঁক; আমি, আপুনি আৰু আমাৰ সন্তানবোৰেৰে সৈতে উভয়ে যেন নমৰি জীয়াই থাকিম, তাৰ বাবে আমি সোনকলে ওলাই যাওঁক।” ৯ মই বিন্যামীনৰ বাবে জমিন হৈছোঁ। বিন্যামীনৰ দায়িত্বকলৈ আপুনি মোকে জগবীয়া কৰিব। মই যদি তাক ঘূৰাই আনি আপোনাৰ সন্মুলৈলৈ নানো, তেন্তে চিৰকাল মই আপোনাৰ ওচৰত অপৰাধী হৈ থাকিম। ১০ আমি যদি ইয়ান পলম নকিৰিলোঁ হয়, ইতিমধ্যে আমি দিয়তিয়াবোৰ ঘূৰি আহিব পাৰিলোহেতেন।” ১১ তেওঁলোকৰ পিতৃ ইহোয়েলে তেতিয়া ক'লে, “যদি সেয়ে কৰিব লাগে, তেন্তে এতিয়া এটা কাম কৰা। সেই লোকৰ কাৰণে উপহাৰ হিচাবে তোমালোকৰ নিজৰ নিজৰ বস্তাৰ এই দেশৰ সকলোতক উভম দ্রুয়বোৰ কিছু কিছু লৈ যোৱা; যেনে, কিছু বিষ নিবাময়ৰ মলম, মৌজোল, মা-চলা, গঢ়ৰস, পেষ্টা আৰু বাদাম। ১২ তোমালোকৰ হাতত দুংগ ধন লোৱা; কাৰণ তোমালোকৰ বস্তাৰ

মুখত যি ধন তেওঁলোকে উভটাই দিলে, তাকো ঘূৰাই দিবলৈ লৈ যোৱা। হয়তো ভুলতে সেয়া তোমালোকৰ ভাইক লৈ সেনকলে সেই লোকৰ ওচৰলৈ আকো যোৱাইক। ১৪ সেই লোক জনে তোমালোক যেন দয়া কৰে, সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে ইয়াকে কৰক আৰু তোমালোকৰ আনজন ভাই চিমিয়োন আৰু বিন্যামীনক তোমালোকলৈ এৰি দিয়ে। মই যদি পুত্ৰাধীনৰ শোক ভুগিব লগাই হয়, তেন্তে তেন্তেকৈয়ে থাকিম।” ১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে সেই উপহাৰ, হাতত দুংগ ধন আৰু বিন্যামীনক লগত লৈ মিচৰ দেশলৈ নামি গ'ল, আৰু তেওঁলোক যোচেফৰ সন্মুখত উপহিত হৈল। ১৬ তাতে তেওঁলোকৰ লগত বিন্যামীনক দেখি, যোচেফে তেওঁৰ ঘৰৰে ঘৰগিৰীয়ৰ ক'লে, “এই লোকসকলক ঘৰৰ ভিতৰলৈ লৈ আহা আৰু এটা পশ মাৰি আহাৰ যুগুত কৰা; এই লোকসকলকে দুপৰীয়ায় মোৰ সৈতে ভোজন কৰিব।” ১৭ যোচেফে যিদৰে ক'লে, ঘৰগিৰীয়ে সেইদৰেই কৰিবলৈ, তেওঁ তেওঁলোকক যোচেফৰ ঘৰলৈ লৈ আহিল। ১৮ যোচেফৰ ঘৰলৈ তেওঁলোকক লৈ যোৱাৰ বাবে তেওঁলোকে ভয়তে কোৱাকই কৰি ক'লে, “আগৰ বাৰত যি ধন আমাৰ বস্তাৰ ভিতৰত উভটি গ'ল, তাৰ কাৰণেই আমাক তালৈ লৈ আনিছে নেকি; এইবাৰ হয়তো আমাৰ বিৰুদ্ধে দোষ বিচাৰি তেওঁ আমাক বন্দী কৰি থাৰ আৰু আমাৰ গাধবোৰকো লৈ আমাক তেওঁৰ দাস কৰি ৰাখিব।” ১৯ সেয়ে তেওঁলোকে যোচেফৰ ঘৰৰ দুৱাৰ মুখত ঘৰগিৰীজনৰ কাষলৈ গ'ল। ২০ তেওঁলোকে ক'লে, “মালিক, আমি ইয়াৰ আগেয়ে ও প্ৰথমবাৰ শস্য কিনিবলৈ আহিলোঁ; ২১ কিন্তু উলটি যোৱাৰ পথত বিশ্বামৰ ঠাই পোৱাত আমি আমাৰ বস্তাৰ মেলোতেই দেখিলোঁ যে, আমাৰ সম্পৰ্ক ধন প্ৰতিজনৰ বস্তাৰ মুখত আছিল; আমি এতিয়া সেই ধন উভটাই আনিছোঁ। ২২ ইয়াৰ উপৰিও আমি শস্য কিনিবলৈ লগত ধন আনিছোঁ। আমাৰ সেই ধন আমাৰ বস্তাৰ ভিতৰত কোমে যে সুমুৰাই দিছিল, তাক আমি নাজানো।” ২৩ সেই ঘৰগিৰীয়ে তেতিয়া কলে, “আপোনালোকে ভয় কৰিব নালাগে, শাস্তি মনেৰে থাকক। আপোনালোকৰ আৰু আপোনালোকৰ পিতৃ উৎশুবেই নিষ্ঠাকৈ সেই ধন আপোনালোকৰ বস্তাৰ বাধিছিল। মই কিন্তু আপোনালোকৰ ধন পালোঁ।” পাছত ঘৰগিৰীজনে চিমিয়োনক বাহিৰ কৰি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আনিলো। ২৪ তাৰ পাছত ঘৰগিৰীয়ে সেই সকলো লোকক যোচেফৰ ঘৰৰ ভিতৰলৈ লৈ গৈ পালী দিলে আৰু তেওঁলোকে নিজৰ ভৰি ধূলে; তেওঁ তেওঁলোকৰ গাধবোৰকো খাৰলৈ দিলে। ২৫ যোচেফ দুপৰীয়া আহিৰ বুলি তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ উপহাৰবোৰে যুগুত কৰি বাখিলো। কিয়নো তেওঁলোকে শুণিলু যে তেওঁলোকৰ খোৱা-বোৱা তাতেই হ'ব। ২৬ যোচেফ যেতিয়া ঘৰলৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ উপহাৰবোৰ ঘৰৰ ভিতৰলৈ আৰু মাটিত উৰুৰি হৈ পৰি তেওঁক প্ৰশিপাত কৰিলো। ২৭ তেওঁলোকৰ কুশল মঙ্গল জনাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক সুলিলে, “তোমালোকৰ বৃক্ষ পিতাৰ কথা যে তোমালোকে কৈছিলা, তেওঁ ভালৈ আছে নে? তেওঁ এতিয়লৈকে জীয়াই আছে নে?” ২৮ তেওঁলোকে ক'লে, “আপোনাৰ দাস আমাৰ পিতৃ এতিয়া ও জীয়াই আছে আৰু তেওঁ ভালৈ আছে।” এই বুলি তেওঁলোকে উৰুৰি হৈ প্ৰশিপাত কৰিলো। ২৯ তেতিয়া তেওঁ চুকু তুলি নিজ মাকৰ পুত্ৰক ভায়েক বিন্যামীনক দেখি, “তোমালোকৰ বৃক্ষ পিতাৰ সৈতে, ‘তোমালোকৰ ভাইক লৈ আনা’ কৈছিলোঁ যে তেওঁলোকক খোৱা-বোৱা তাতেই হ'ব।” ৩০ তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ উপহাৰবোৰে সৈতে কোনো কোনো কৈছিলোঁ যে তেওঁলোকে বেগাবেগিনৈ সেই ঠাই পৰা ওলাই গ'ল আৰু নিজৰ কোঠালিত সোমাই কান্দিলৈ ধৰিলো। ৩১ পাছত তেওঁ তেওঁলোকে বেগাবেগিনৈ সেই ঠাই পৰা ওলাই গ'ল আৰু নিজৰ কোঠালিত সোমাই হাতত আহিলো ধৰিলো। ৩২ তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ উপহাৰবোৰে সৈতে খোৱা-বোৱা নকৰে; কাৰণ সেয়া মিচৰীয়সকলক যোচেফৰ সন্মুখত বয়স অনুসাৰে জ্যেষ্ঠ পৰা কনিষ্ঠজন বহিল। তাতে তেওঁলোক সকলোৰে একেলগে

আচরিত মানিলে। ৩৪ তাৰ পাছত যোচকে তেওঁৰ নিজৰ সন্মুখৰ আহাৰৰ পৰা কিছু ভাগ ভায়েক-ককায়েকসকলক দিবলৈ দিলে। কিন্তু আন সকলো ভায়েক-ককায়েকসকলৰ ভাগতকে বিন্যামীনক পাঁচ গুণ অধিক দিয়া হ'ল। এইদেৱে তেওঁলোকে যোচেফৰ সৈতে ভোজন-পান কৰি আনন্দ কৰিলে।

৪৪ যোচকে তেওঁৰ ঘৰৰ ঘৰগিয়ীক আদেশ দি ক'লে, “এই লোকসকলে যিমান শশ্য লৈ যাব পাৰে, তেওঁলোকৰ বস্তাৰেৰ সিমাননকে পূৰ কৰি দিয়া আৰু প্ৰতিজন লোকৰ ধন তেওঁলোকৰ বস্তাৰ মুখ্যত থ'বা। ২ মোৰ বৃপৰ পিয়লাটো সবাটোকে সুৰুটোৱ শশ্য ভৰেৰা বস্তাৰ মুখ্যত থ'বা; শশ্য কিনাৰ বাবে আনা তাৰ ধনথিনিও থ'বা।” তেতিয়া ঘৰগিয়ী জনে যোচকে কোৱাৰ দৰেই কৰিলে। ৩ পাছদিন অতি পুৱাতেই লোকসকলক তেওঁলোকৰ গাধৰোৰেৰ সৈতে বিদায় দিলে। ৪ তেওঁলোক নগৰৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ পাছত, অধিক দূৰ গৈ পোৱাৰ আগতেই যোচকে তেওঁৰ ঘৰগিয়ীক ক'লে, “সেনকলে সেই লোকসকলৰ পাছে পাছে যোৱা। তেওঁলোকক লগ পাই ক'বা, ‘তোমালোকে উপকাৰৰ সলনি কিয় অপকাৰ কৰি আহিলা? কিয় তোমালোকে মোৰ প্ৰভুৰ পিয়লা চুৰ কৰিলা? ৫ সেইটো পিয়লাতে মোৰ প্ৰভুৰে পান কৰে আৰু মঙ্গল চোৱাৰ কাৰণেও ব্যাহাৰ কৰে? তোমালোকে এই কৰ্ম কৰি অতি অন্যান্য কৰিছা।’” ৬ এইদেৱে সেই ঘৰগিয়ীয়োও গৈ বাটতে তেওঁলোকক লগ ধৰিলে আৰু এইবোৰ কথা ক'লে। ৭ কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “মহাশয়, আপুনি কিয় এনেৰোৰ কথা কৈছে? আপোনাৰ দাসবোৰৰ পৰা এনে ধৰণৰ কৰ্ম কৰা দূৰ হওক। ৮ চাওক, যোৱাৰৰ আমাৰ বস্তাৰ মুখ্যত যি ধন পাইছিলো, সেয়া আমি কনান দেশৰ পৰা পুনৰ আপোনালৈ ওভটাই আনিলো; তেন্তে আপোনাৰ প্ৰভুৰ ঘৰৰ পৰা আমি বৃপ বা সোণ কেনেকৈ চুৰ কৰি আনিব পাৰোঁ? ৯ যদি সেই পিয়লা আপোনাৰ এই দাসবোৰ কোনোৰা এজনৰ ওচৰত পোৱা যায়, তেন্তে তাৰ মৃত্যু হওক আৰু আমিও প্ৰভুৰ দাস হৈ থাকিম।” ১০ তেতিয়া ঘৰগিয়ীজনে ক'লে, “ঠিক আছে, আপোনালোকৰ কথাৰ দৰেই হওক; কিন্তু যিজনৰ ওচৰত সেই পিয়লা পোৱা যাব, কেৱল তেৱে মোৰ দাস হ'ব; আন সকলো নিৰ্দেশী হ'ব।” ১১ তেতিয়া তেওঁলোকে বেগতে নিজৰ বস্তা মাটিত নমাই খুলিলে। ১২ ঘৰগিয়ীয়ে ডাঙৰজনৰ পৰা আৰাস্ত কৰি শেষত সুজুনলৈকে বিচাৰোতে বিন্যামীনৰ বস্তাৰ ভিতৰত সেই পিয়লা পোৱা গ'ল। ১৩ তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ কাপোৰ ফালিলে। নিজৰ গাধত বোজাৰেৰ দি পুনৰ নগবলৈ উত্তটি গ'ল। ১৪ যিহুন আৰু তেওঁৰ ভায়েক-ককায়েকসকল যেতিয়া যোচেফৰ ঘৰ আহি পালো, যোচেফ তেতিয়াও তাতে আছিল। তেওঁলোকে তেওঁৰ সন্মুখলৈ গৈ মাটিত উৰুৰি হৈ পৰিল। ১৫ তেতিয়া যোচকে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকেনো এইটো কি কাম কৰিলা? তোমালোকে নাজানা নে যে মোৰ নিচিনা এজন লোকে মঙ্গল চোৱাৰ অভ্যাস কৰিব পাৰে?” ১৬ যিহুনাই ক'লে, “মোৰ প্ৰভুকোনা আমি কি ক'ম? উন্দেৱেইবা কি দিম? কেনেদেৱেইবা আমি নিজক নিৰ্দেশী বুলি প্ৰমাণ কৰিম? আপোনাৰ দাসবোৰ অপৰাধ চৰ্শৰেই প্ৰকাশ কৰি দিলে, যাৰ হাতত সেই পিয়লাটো পোৱা গৈছে, চাওক, সি আৰু আমি সকলোৱেই মোৰ প্ৰভুৰ দাস হৈলোঁ।” ১৭ তাতে যোচকে ক'লে, “এনে কৰ্ম কৰা মোৰ পৰা দূৰ হওক; যাৰ হাতত পিয়লাটো পোৱা গৈছে, তেওঁহে মোৰ দাস হ'ব; কিন্তু আন সকলোৱে শাস্তিৰে তোমালোকৰ পিতৰ কাষলৈ ঘূৰি যোৱা।” ১৮ তেতিয়া যিহুনাই তেওঁৰ ওচৰলৈ আগুৱাই গৈ ক'লে, “হে মোৰ মালিক, ফৰোঁগ যেনে আপুনি ও তেনে। দয়া কৰি মোৰ প্ৰভুৰ কাগত আপোনাৰ এই দাসৰ এঘাৰ কথা জনাবলৈ অনুমতি দিয়ক। আপোনাৰ এই দাসৰ ওপৰত আপোনাৰ ক্ষেত্ৰ প্ৰজলিত নহওঁক। ১৯ মোৰ প্ৰভুৰে তেওঁৰ এই দাসবোৰক সুৰ্যছিল, ‘তোমালোকৰ পিতৰ আৰু কোনো ভাই আছে নে?’ ২০ তাতে আমি প্ৰভুক কৈছিলো, ‘আমাৰ এজন বৃন্দ পিতা আছে আৰু তেওঁৰ বৃূত কালৰ এজন সুৰ ল'ৰাও আছে; তাৰ ককায়েকৰ মৃত্যু হৈছে আৰু একে মাকৰ সন্তাৰ চিচাৰে সি এতিয়া অকলৈই আছে; সেয়ে তাৰ পিতাই তাক অতি মৰম কৰে। ২১ পাছত আপুনি আপোনাৰ এই দাসবোৰক কৈছিল, ‘তাৰ মোৰ ওচৰলৈ লৈ আনা, মই তাক চাব

বিচাৰো।’ ২২ তেতিয়া আমি প্ৰভুক কৈছিলো, ‘ল'ৰাটিয়ে তাৰ পিতাক এৰি আহিৰ নোৱাৰে; কিয়নো যদি আহে, তেন্তে তাৰ পিতাৰ মৃত্যু হ'ব।’ ২৩ কিন্তু আপুনি আপোনাৰ দাসবোৰক কৈছিল, ‘তোমালোকৰ সুৰ ভাইক লগত লৈ নাহিলে, তোমালোকে পুনৰ মোৰ মুখ দেখা নাপোৰা।’ ২৪ সেয়ে মোৰ প্ৰভুৰ সকলো কথা আমি আপোনাৰ দাস, মোৰ পিতাক কৈছিলো। ২৫ পাছত আমাৰ পিতায়ে কৈছিল, ‘তোমালোকে পুনৰ গৈ আমাৰ বাবে কিছু শশ্য বিনি আনাগৈ।’ ২৬ তেতিয়া আমি ক'লো, ‘আমাৰ সুৰ ভাই যদি আমাৰ লগত যায়, তেতিয়াহে আমি যাব। নহ'লে আমি যাব নোৱাৰে। কিয়নো আমাৰ সুৰ ভাই যদি আমাৰ লগত নাথাকে, তেন্তে সেই পুৰুষৰ মুখেক আমি দেখিবলৈ নাপোৰা।’ ২৭ তেতিয়া আপোনাৰ দাস অৰ্থাৎ মোৰ পিতায়ে আমাক ক'লে, ‘তোমালোকেতো জানাই যে মোৰ ভাৰ্যাই মোলৈ দুটি পৃষ্ঠ প্ৰসৱ কৰিছিল। ২৮ তাৰে এটি মোৰ পৰা ওলাই গ'ল আৰু মই কলোঁ, ‘নিচ্য কোনো জৰুৰে তাক ডোখৰ ডোখৰ কৰি ছিৰাছিৰ কৰিলে; তাৰ পাছৰ পৰাই মই তাক পুনৰ দেখা নাপোলোঁ; ২৯ এতিয়া যদি তোমালোকে ইয়াকো মোৰ ওচৰৰ পৰা লৈ যোৱা আৰু তাৰ যদি কোনো ক্ষতি হয়, তেন্তে এই পকা চুলিবে সৈতে শোকতে মোক তোমালোকে চিয়োললৈ পঠাবো।’ (Sheol h7585) ৩০ গতিকে, এতিয়া মই আপোনাৰ দাসৰ কালৈ অৰ্থাৎ মোৰ পিতাৰ কাষলৈ আপোনাৰ পৰাতাৰ কাষলৈ মদি ল'ৰাটো বিবহেন উভটি যাওঁ আৰু যিহেতু ল'ৰাটোৰ লগত তেওঁৰ প্ৰাণ একেলগৈ বঢ়া আছে, ৩১ সেয়ে ল'ৰাটোক আমাৰ লগত নেদেখিলে, তেওঁৰ নিচ্যে মৃত্যু হ'ব। তাতে আপোনাৰ এই দাসবোৰে আপোনাৰ দাস অৰ্থাৎ আমাৰ পিতাইক তেওঁৰ পকা চুলিবে সৈতে শোকতে চিয়োললৈ পঠাব; (Sheol h7585) ৩২ মই, এই আপোনাৰ দাসে মোৰ পিতাৰ ওচৰত এই ল'ৰাৰ কাৰণে জামিন হৈ কৈছিলো, ‘মই যদি তাক আপোনাৰ ওচৰলৈ নানো, তেন্তে পিতা মই চিৰকাললৈকে আপোনাৰ ওচৰত অপৰাধী হৈ থাকিম। ৩৩ সেয়ে মোৰ প্ৰভু, দয়া কৰি সেই ল'ৰাৰ পৰিবৰ্তে মোকে আপোনাৰ দাসৰ দাৰ বাখক আৰু ল'ৰাৰ জনক তাৰ ককায়েকসকলৰ সৈতে ঘূৰি যাবলৈ দিয়ক। ৩৪ কিয়নো, ল'ৰাৰ জনক লগত নিনিয়াকৈ মই কেনেকৈ পিতাৰ ওচৰলৈ উলটি যাম? মোৰ পিতালৈ যি আপদ ঘটিব, তাৰ মই চাব নোৱাৰিম।’

৪৫ তেতিয়া যোচকে তেওঁৰ কৰ্মচারীসকলৰ সন্মুখত নিজকে নিয়ন্ত্ৰণত বাখিব নোৱাৰিলে। তেওঁ চিৰঞ্বি ক'লে, ‘মোৰ আগৰ পৰা সকলো গুছি যাওঁক।’ সেয়ে ভায়েক-ককায়েকসকলৰ ওচৰত যোচকে যেতিয়া নিজৰ পৰিচয় দিছিল, তেতিয়া তেওঁৰ কাষত কোনো দাস থিয়ে হৈ থকা নাহিল। ২ তাৰ পাছত তেওঁ চিৰঞ্বি ক'লে, ‘তোমালোকে অনুগ্ৰহ কৰি মোৰ ওচৰ চাপি আহাঁ।’ তাতে তেওঁলোকে ওচৰ চাপি অহাত তেওঁ ক'লে, ‘মই যোচেফ, তোমালোকৰ সেই ভাই, যি জনক তোমালোকে মিচৰ দেশলৈ বিক্রী কৰিব পৰা লোকসকলেও শুনা পালে।’ ৩ যোচকে ককায়েকসকলক ক'লে, ‘মই যোচেফ! মোৰ পিতৃ কি এতিয়াও জীয়াই আছে?’ এই কথা শুনি তেওঁৰ ককায়েকসকলে একো উভৰ দিব নোৱাৰিলো; কাৰণ যোচেফৰ উপস্থিতিত তেওঁলোক হতকুন্ডি হ'ল। ৪ তেতিয়া যোচকে তেওঁৰ ভায়েক-ককায়েকসকলক ক'লে, ‘তোমালোকে অনুগ্ৰহ কৰি মোৰ ওচৰ চাপি আহাঁ।’ তাতে তেওঁলোকে ওচৰ চাপি অহাত তেওঁ ক'লে, ‘হে যোচেফ, তোমালোকৰ সেই ভাই, যি জনক তোমালোকে মিচৰ দেশলৈ বিক্রী কৰিব পৰা লোকসকলেও শুনা পালে।’ ৫ যোচকে যেতিয়া নিজৰ পৰিচয় দিছিল, তেতিয়া তেওঁৰ কাষত কোনো দাস থিয়ে হৈ থকা নাহিল। ৬ কাৰণ, এই দুৰ্বল ধৰি দেশত আকাল হৈছে; এইদেৱে আৰু পাঁচ বছৰ কাল চলিব; কোনো যেতি কৰা নহ'ব আৰু শশ্য দোৱাও নহ'ব। ৭ পৃথিবীত অৱশেষে স্বৰূপে তোমালোকৰ বংশক জীৱিত বাখিবৰ কাৰণে আৰু ধৰ্মসূৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰি তোমালোকৰ প্ৰাণ বৰ্কা কৰিবৰ কাৰণে দুশ্শৰে তোমালোকৰ পৰা পৰিচয় দিয়ক। ৮ গতিকে, তোমালোকে যেতি গোটোই মিচৰ দেশৰ ওপৰত শান্ত বাখিলৈ আৰু তেওঁৰ গোটোই পৰিচয় দিয়ক। ৯ এতিয়া তোমালোকে অতি শীঝ্ৰই পিতাৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক কোৱাগৈ যে, ‘আপোনাৰ পুত্ৰ যোচকে এই কথা কৈছে, দুশ্শৰে মোক সমুদয় মিচৰ

দেশৰ অধিপতি কৰিলে; আপুনি এতিয়া পলম নকৰি মোৰ ওচৰলৈ নামি আহঁক। ১০ আপুনি আহি গোচৰন এলেকাত বাস কৰিব; তাতে আপুনি আৰু আপোনাৰ লৰা-ছেৱালী, আপোনাৰ নাতি-নাতিনী, আপোনাৰ পশু আৰু মেৰ-ছাগৰ জাককে আদি কৰি যি সকলো আপোনাৰ আছে, সেই সকলোৰে লৈ মোৰ কামত থাকিব। ১১ আপোনাৰ, আপোনাৰ পৰিয়ালৰ আৰু আপোনাৰ আন লোক সকলৰ যাতে কোনো অভাৱ নহয়, সেইবাবে মই সেই ঠাইতে আপোনালোকৰ বাবে যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰিব। কিয়নো আকাল শেষ হ'বলৈ এতিয়াও পাঁচ বছৰ আছে।' ১২ মই যে নিজ মুখৰে তোমালোক এইবোৰ কৈছোঁ, ইয়াক তোমালোকে নিজৰ চকুৰে দেখো পাইছা আৰু মোৰ ভাই বিন্যামীনৰ চকুৰেও দেখিছে। ১৩ মিচৰ দেশত থকা মোৰ ক্ষমতাৰ বিষয়ে আৰু যি সকলোৰে দেখিছা, সেইবোৰ বিষয়ে মোৰ পিতাৰ ওচৰত গৈ জনাবা। এতিয়া সোনাকাল কৰা আৰু পিতাক ইয়ালৈ লৈ আনাগৈ।' ১৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ ভায়েক বিন্যামীনৰ ডিঙিত ধৰি কান্দিলো ধৰিলে আৰু বিন্যামীনেও তেওঁৰ ডিঙিত ধৰি কান্দিলো। ১৫ পাছত যোচেকে তেওঁৰ সকলো ভায়েক-ককায়েকক চূমা খালে আৰু তেওঁলোকৰে ডিঙিত ধৰি কান্দিলো; তাৰ পাছতহে তেওঁৰ ককায়েকসকলে তেওঁৰ লগত কথা পাতিলৈ। ১৬ যোচেকৰ ভায়েক-ককায়েকসকল অহাৰ বাতৰি যেতিয়া ফৰোৰ ঘৰৰ লোকসকলে শুণিবলৈ পালে, তেতিয়া ফৰোৰ আৰু তেওঁৰ কৰ্মচাৰীসকল অতিশ্য আনন্দিত হ'ল। ১৭ ফৰোৰে যোচেকক ক'লে, 'তোমাৰ ভাই-ককাইসকলক ক'বা, 'তেওঁলোকে যেন এনেদৰে কৰে: তেওঁলোকৰ গাধোৰোত শশ্যৰ বোজা লৈ তেওঁলোক কনান দেশলৈ উলটি যাঁওক ১৮ আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃৰ সৈতে সপৰিবাৰক লৈ তেওঁলোক মোৰ ওচৰলৈ আহক।' ইয়াকোৰ ক'বা যে, 'মিচৰ দেশৰ উত্তম উত্তম বস্তু মই তেওঁলোকক দিম আৰু দেশৰ ভাল খাদ্য তেওঁলোকে ভোগ কৰিবলৈ পাব।' ১৯ এতিয়া তোমাক মই আদেশ দিছা, 'তুমি তোমাৰ ভাই-ককাইসকলক ক'বা: 'তোমালোকৰ লৰা-ছেৱালী, ভায়াসকলৰ কাৰণে মিচৰ দেশৰ পৰা কিছুমান পশুৰে টনা গাঢ়ী লৈ যোৱা আৰু তোমালোকৰ পিতৃক লৈ স্থৰি আহঁ।' ২০ তোমালোকে তোমালোকৰ বস্তুৰোৰক লৈ চিত্তা নকৰিবা, কাৰণ সমগ্ৰ মিচৰ দেশৰ উত্তম উত্তম বস্তুৰ বস্তুৰোৰতো তোমালোকৰেই।' ২১ পাছত ইয়ায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেলেকৈয়ে কৰিলে; ফৰোৰ আদেশ অনুসৰে যোচেকে তেওঁলোকৰ কাৰণে গাঢ়ী আৰু পথত যোৱাৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় বস্তুৰোৰে দিলো। ২২ তেওঁ তেওঁ তেওঁলোকৰ প্ৰত্যোককে এযোৱাক দিলো, কিন্তু বিন্যামীনক হ'লে তেওঁ তিনিশ চেকল বৃক্ষৰ মুদ্রা আৰু পাঁচ মোৰ পোছাক দিলো। ২৩ তাৰ পাছত তেওঁৰ পিতৃৰ কাৰণে তেওঁ এইখনি বস্তু পঠালে: দহটা গাধ আৰু দহজনী গাধী। এই দহটা গাধৰ পিঠিত মিচৰ দেশৰ উত্তম উত্তম বস্তুৰোৰ বোজাই কৰা আছিল আৰু গাধীৰোৰ পিঠিত আছিল পিতৃৰ বাটৰ বাবে শশ্য, পিঠা আৰু আন শোৱা বস্তু সহজ। ২৪ এইবাবে ব্যৱস্থা কৰি তেওঁ নিজৰ ভায়েক-ককায়েকসকলক পঠাই দিলো। বিদায়ৰ সময়ত তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, 'সারধান, বাটত তোমালোকে কজিয়া-পেচাল নকৰিবা।' ২৫ পাছত তেওঁলোকে মিচৰ দেশৰ পৰা গৈ কনান দেশত থকা তেওঁলোকৰ পিতৃ যাকোৰ ওচৰলৈ গ'ল। ২৬ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, 'যোচেক এতিয়াও জীয়াই আছে, আৰু সিয়েই গোটেই মিচৰ দেশৰ শাসনকৰ্তা।' যাকোৰে যেতিয়া এই কথা শুণিলে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁ স্তুতি হৈ পৰিল; কিয়নো পুত্ৰসকলৰ কথায়াৰ তেওঁৰ বিশ্বাসৈই হোৱা নাছিল। ২৭ পাছত যোচেকে তেওঁলোক যি যি কৈছিল, সেইবোৰ শুনি আৰু তেওঁক লৈ যোৱাৰ কাৰণে যোচেকে যি গাঢ়ী পঠাইছিল, তাকে দেখি তেওঁলোকৰ পিতৃ যাকোৰে মন জাগি উঠিল। ২৮ তেওঁ ক'লে, 'মোৰ পুত্ৰ যোচেক যে, এতিয়াও জীয়াই আছে, সেয়াই যথেষ্ট; মৃতুৰ আগতে মই গৈ তাক চাম।'

৪৬ ইয়ায়েলে নিজৰ সকলোকে লগত লৈ যাত্রা আৰাস্ত কৰিলে আৰু গৈ বেৰ-চেৰা পালে। তাতে তেওঁ নিজ পিতৃ ইচহাকৰ দৈশ্যৰ উদ্দেশ্যে বলি উৎসৱ কৰিলে। ২ দৈশ্যৰ বাতি দৰ্শনত ইয়ায়েলৰ লগত কথা ক'লে, তেওঁ ক'লে, 'যাকোৰ, হে যাকোৰ!' যাকোৰে ক'লে, 'এয়া মই আছোঁ।' ৩ দৈশ্যৰে ক'লে, 'মই ইস্তৰ, তোমাৰ পিতৃ দৈশ্যৰ। মিচৰ দেশলৈ

নামি যাবলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো মই সেই ঠাইতে তোমাৰ পৰা এক মহাজাতিৰ সৃষ্টি কৰিব। ৪ মই তোমাৰ সংগে মিচৰলৈ নামি যাম আৰু পুনৰ ময়েই তোমাক নিষ্পয় উটভাই আনিম। মৃতুকালত যোচেকে নিজ হাতেৰে তোমাৰ চুক বন্ধ কৰি দিব।' ৫ তাৰ পাছত যাকোৰ বেৰ-চেৰাব পৰা বাণান হ'ল; ইয়ায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ পিতৃ যাকোৰক আৰু তেওঁলোকৰ ভাৰ্যাবেই সৈতে লৰা-ছেৱালীকৰণোৰক লৈ ফৰোৰে যাকোৰক নিবৰ কাৰণে পঠোৱা বাহনবোৰত উৰ্ভি যাত্রা কৰিবলৈ। ৬ যি সকলো পশুধন আৰু ধন-সম্পত্তি তেওঁলোকে কনান দেশত লাভ কৰিছিল, সেই সকলোৰে লগত লৈ যাকোৰ আৰু তেওঁৰ সকলোৰে বংশধৰেই মিচৰ দেশ অভিযুক্ত যাত্রা কৰিবলৈ। ৭ এইবাবে যাকোৰে তেওঁৰ পুত্ৰক-জীয়েক, নাতি-নাতিনী আৰু তেওঁৰ বংশধৰ সকলোকে নিজৰ লগত লৈ মিচৰ দেশলৈ গ'ল। ৮ ইয়ায়েলীয়াসকল অৰ্থাৎ যাকোৰ আৰু তেওঁৰ বংশৰ যি সন্তান সকল মিচৰ দেশলৈ আছিল, তেওঁলোকৰ নামৰ তালিকা এই: যাকোৰৰ জেষ্ঠ পুত্ৰ বুৰেণ। ৯ বুৰেণৰ পুত্ৰ হনোক, পল্লু, হিণোণ, আৰু কৰ্মী। ১০ চিমিয়োনৰ পুত্ৰ যিমুৱেল, যামীন, ওহদ, যারীন, চোহৰ আৰু চৌল। চৌল এগৰাকী কনানীয়া মহিলাৰ পুত্ৰ। ১১ লেৰীৰ পুত্ৰ গেৰোন, কহাণ, আৰু মৰাবী। ১২ যিহুদাৰ পুত্ৰ এব, ওনন, চেলা, পেৰচ, আৰু জেৰহ; এব আৰু ওনন কনান দেশতে মৰিল। পেৰচৰ পুত্ৰ হিণোণ আৰু হামূল। ১৩ ইচাখৰ পুত্ৰ তোলা, পুৰো, যোৰ আৰু চিমোণ। ১৪ জৰুলুনৰ পুত্ৰ চেৰদ, এলোন আৰু যহলেন। ১৫ জীয়েক দীনাবে সৈতে এওঁলোক লেয়াৰ দ্বাৰা যাকোৰ বংশ। এওঁলোক পদ্মন-আৰামত জন্মাছিল। পুত্ৰ আৰু জীয়ৰীৰে সৈতে এওঁলোক সৰ্বৰ্মুঠ তেক্ষিণ জন আছিল। ১৬ গাদৰ পুত্ৰ চিপুন, হঞ্জী, চৰী, ইচবোন, এৰী, আৰোদী আৰু অৰেলী। ১৭ আচেৰৰ পুত্ৰ যিম্বা, যিচৰা, যিচবি, বৰীয়া, আৰু তেওঁলোকৰ ভনায়েক চেৰহ; বৰীয়াৰ পুত্ৰ হেবৰ আৰু মুকীয়েল। ১৮ এওঁলোক হ'ল, লাবনে নিজৰ জীয়েক লেয়াৰ লগত দিয়া জিল্পাৰ যোগাদি; এওঁলোক আছিল সৰ্বৰ্মুঠ যোজন্ম। ১৯ যাকোৰ ভাৰ্যা বাহেলৰ পুত্ৰ যোচেক আৰু বিন্যামীন। ২০ ওন নগৰৰ পুৰোহিত পোটা-ফৰেৰাৰ জীয়েক আচানতে প্ৰসৰ কৰা মনচি আৰু ইফ্রায়িম, যোচেকৰ এই দুই পুত্ৰ মিচৰ দেশত জন্মাছিল। ২১ বিন্যামীনৰ পুত্ৰ বেলা, বেখৰ, অচৰেল, দেৱা, নামন, এহী, রোচ, মূপীয়াম, হৃপীয়াম আৰু আৰ্দ। ২২ এওঁলোক বাহেলে জন্ম দিয়া যাকোৰ সন্তান; এওঁলোক আছিল সৰ্বৰ্মুঠ চেল জন। ২৩ দানাব পুত্ৰ হৃচীম। ২৪ নশ্তাৰীৰ পুত্ৰ যহচিয়েল, গুৰী, যেচৰ, আৰু চিল্লাম। ২৫ এওঁলোক হ'ল, লাবনে নিজৰ জীয়েক বাহেলৰ লগত দিয়া বিলহাৰ যোগাদি জন্ম হোৱা যাকোৰ বস্তান। এওঁলোক সৰ্বৰ্মুঠ সাতজন আছিল। ২৬ প্ৰতি-বোৰাৰীৰ উপৰিও যাকোৰে লগত মিচৰলৈ যিসকল লোক আছিল, তেওঁৰ নিজৰ বংশধৰৰ এই লোকসকল আছিল সৰ্বৰ্মুঠ ছয়ষষ্ঠী জন। ২৭ মিচৰ দেশত যোচেকৰ যি দ্বৰ্জন পুত্ৰ জন্মাছিল আৰু যাকোৰ পৰিয়ালৰ যিসকল লোক মিচৰলৈ গৈছিল, তেওঁলোক সৰ্বৰ্মুঠ সতজন আছিল। ২৮ প্ৰতি-বোৰাৰীৰ উপৰিও যাকোৰে লগত মিচৰলৈ যিসকল লোক আছিল আচিল, তেওঁৰ নিজৰ বংশধৰৰ এই লোকসকল আছিল সৰ্বৰ্মুঠ ছয়ষষ্ঠী জন। ২৯ মিচৰ দেশত যোচেকৰ যি দ্বৰ্জন পুত্ৰ জন্মাছিল আৰু যাকোৰ পৰিয়ালৰ যিসকল লোক মিচৰলৈ গৈছিল, তেওঁলোক সৰ্বৰ্মুঠ সতজন আছিল। ৩০ যাকোৰে নিজ যোৱাৰ আগেয়ে যিহুদাক যোচেকৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলো, যাতে যোচেকে তেওঁক গোচনলৈ যোৱাৰ পথ দেবুৰাই দিয়ে; আৰু তাৰ পাছত তেওঁলোক গৈ গোচৰণ পালে। ৩১ যোচেকে নিজৰ বৰ্থ সজালে আৰু তেওঁৰ পিতৃ ইয়ায়েলৰ সৈতে সাক্ষাত কৰিলৈ গোচনলৈ গ'ল। পিতৃক দেখা পায়েই যোচেকে তেওঁৰ ডিঙিত সাবটি ধৰি বহু সময় কান্দিলৈ। ৩৩ তাৰ পাছত যোচেকে ক'লে, 'তুমি যে এতিয়াও জীয়াই আছা, আৰু মই যে তোমাৰ শ্রীমুখ নিজ চুকুৰে দেখিলোঁ; এতিয়া মই মৰিবলৈ প্ৰস্তুত আছোঁ।' ৩১ তাৰ পাছত যোচেকে ভায়েক-ককায়েক আৰু তেওঁৰ পিতৃ ঘৰৰ সকলোকে ক'লে, 'মই ফৰোৰে ওচৰলৈ গৈ তেওঁক জনাওঁগৈ যে, 'কনান দেশত থকা মোৰ ভাই-ককাইসকল আৰু মোৰ পিতৃ ঘৰৰ সকলো লোক মোৰ ওচৰলৈ আহিছে।' ৩২ এই লোকসকল যেৰ-ছাগৰ বৰীয়া; পশুধন বখাই হৈছে এওঁলোক জীৱিকা। এওঁলোকে যেৰ-ছাগ আৰু ছাগলী, গুৰু জাক আদি যি আছিল, সেই সকলোকে লৈ আনিছে। ৩৩ তাৰত ফৰোৰে যেতিয়া তোমালোকক মাতি সুৰিব, 'আপোনালোকে কি কাম কৰে?' ৩৪ তেতিয়া তোমালোকে ক'বা, 'আপোনাৰ এই দাসবোৰ আৰু আমাৰ পৰ্মপুৰুষসকলে সুৰু কালৰে পৰা এই পৰ্যট পণ পালন কৰি

আহিছোঁ' তোমালোকে গোচনত বাস করিবৰ বাবে এইদৰে কৰা; কাৰণ পশ্চাপলকসকল মিচৰীয়াসকলৰ মানত ঘণাব পাত্ৰ।"

৪৭ যোচকে ফৰৌণৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, "মোৰ পিতৃ আৰু ভাই-ককাইসকলে তেওঁলোকৰ মেৰ-ছাগ, ছাগলী, গুৰুৰ জাক আদি যি যি আছিল সকলোকে লৈ কলান দেশৰ পৰা আহি পালে। তেওঁলোক এতিয়া গোচনত আছে।" ২ ভাই-ককাইসকলৰ মাজৰ পাঁজুলক বাচি লৈ তেওঁ ফৰৌণৰ সৈতে পৰিচয় কৰাই দিলে। ৩ ফৰৌণে তেওঁলোকক সুধিলে, "আপোনালোকৰ জীৱিকা কি?" তেওঁলোকে ক'লে, "আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰে আপোনাৰ এই দাসবোৰ পশ্চালক।" ৪ তেওঁলোকে পুনৰ ক'লে, "আমি এই দেশত কিছুকালৰ বাবে থাকিবলৈ আহিছোঁ। কলান দেশত অতিশয় আকাল হোৱাৰ কাৰণে আপোনাৰ এই দাসবোৰৰ পশুৰ জাকে খাবলৈ চৰণীয়া ঠাই পোৱা নাই; সেয়ে দয়া কৰি আপোনাৰ এই দাসবোৰক গোচনত থাকিবলৈ অনুমতি দিয়ো।" ৫ ফৰৌণে যোচকেক ক'লে, "তোমাৰ পিতৃ আৰু তোমাৰ ভাই-ককাইসকল তোমাৰ ওচৰলৈ আছিল। ৬ মিচৰ দেশখনেই তোমাৰ সন্মুখত আছে। দেশৰ সকলোতকে উত্তম ঠাইত তোমাৰ পিতৃ আৰু ভাই-ককাইসকলক থাকিবলৈ দিয়া। তেওঁলোক গোচনত বাস কৰক। তেওঁলোকৰ মাজত কোনো যোগ্য সোকক যদি জাবা, তেন্তে মোৰ পশ্চধনবো দায়িত্ব তেওঁলোকৰ ওপৰত দিয়া।" ৭ তাৰ পাছত যোচকে তেওঁৰ পিতৃ যাকোবক আনি ফৰৌণৰ সন্মুখত উপস্থিতি কৰিবলৈ। তাতে যাকোবে ফৰৌণক আশীৰ্বাদ কৰিবলৈ। ৮ ফৰৌণে যাকোবক সুধিলে, "আপোনাৰ বয়স কিমান হ'ল?" ৯ যাকোবে ক'লে, "মোৰ আয়ুসৰ যাত্রাকাল এশ ত্ৰিশ বছৰ; মোৰ জীৱনৰ আয়ুস অলপদিবীয়া আৰু দুখজনক। মোৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৈ যিমান দীৰ্ঘ দিনলৈকে জীৱন কটাইছিল, মই সিমান আয়ুস পোৱা নাই।" ১০ তাৰ পাছত যাকোবে ফৰৌণক আশীৰ্বাদ কৰি তাৰ পৰা ওলাই গ'ল। ১১ যোচকে তেওঁৰ পিতৃ আৰু ভাই-ককাইসকলৰ বাবে স্থায়ীভাৱে বেসবাসৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ। ফৰৌণৰ আজো অনুসাৰে, মিচৰ দেশৰ আটিইতকে উত্তম ঠাই বামচেচৰ অঞ্চলত যোচকে অধিকাৰ হিচাবে তেওঁলোকক বসতি কৰিবলৈ দিলে। ১২ যোচকে তেওঁৰ পিতৃ, ভাই-ককাই আৰু পিতৃৰ পৰিয়ালৰ সকলোকে আহাৰ যোগান ধৰিবলৈ, আৰু তেওঁলোকৰ ল'বা-ছোৱালীৰ সংখ্যা অনুসাৰে যোগান ধৰিবলৈ। ১৩ পাছত আকাল ইমান ভীষণ হ'ল যে, গোটেই দেশৰ কোনো ঠাইতে আহাৰ পাবলৈ নাইকৰিয়া হ'ল। আকালৰ কাৰণে মিচৰ আৰু কলান দেশ বিধৰ্ষণ হৈ পৰিল। ১৪ মিচৰ আৰু কলান দেশৰ বাসিন্দাসকলৰ শস্য বিৰক্তি কৰি পোৱা যি ধন সেই দুই দেশত আছিল, যোচকে তাক গোটাই ফৰৌণৰ বাজকাৰেণ্ডে আনিলো। ১৫ যেতিয়া মিচৰ আৰু কলান দেশৰ সকলো ধন শেষ হ'ল, তেতিয়া মিচৰীয়াসকলৈ যোচকেৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "আমাক শস্য দিয়ক! আমি আপোনাৰ চৰুৰ আগতেই মৰিব নেকি? কিয়নো আমাৰ যি ধন আছিল সকলো শেষ হ'ল?" ১৬ যোচকে ক'লে, "তেনেহ'লে তোমালোকৰ পশ্চধনবোৰ মোক দিয়া; তোমালোকৰ ধন যদি শেষ হ'ল, তেন্তে সেইবোৰ সলনিয়েই মই শস্য দিম।" ১৭ তেতিয়া সোকসকলে তেওঁলোকৰ সকলো পশ্চধন যোচকেৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ ধৰিবলৈ। যোৱা, মেৰ-ছাগ, ছাগলী, গুৰুৰ জাক আৰু গুৱাধৰোৰ সলনি তেওঁ তেওঁলোকৰ শস্য দিলে; এইদৰে পশ্চবোৰ লৈ যোচকে সেই বছৰ তেওঁলোকলৈ আহাৰ যোগাণে। ১৮ সেই বছৰ অস্ত হোৱাত, তাৰ পাছত বছৰত লোকসকলে যোচকেৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "প্রভুৰ ওচৰত আমি লুকাই নাবাবোঁ যে, আমাৰ সকলো ধন শেষ হ'ল আৰু আমাৰ পশ্চবোৰে প্ৰভুৰেই হ'ল; এতিয়া শৰীৰ আৰু মাটিৰ বাহিৰে প্ৰভুক দিবলৈ আমাৰ একো নাই।" ১৯ মাটিৰে সৈতে আমি সকলোবোৰে আপোনাৰ চৰুৰ সন্মুখতে বিনষ্ট হ'ম বিয়? সেয়ে আপুনি আমাক আৰু আমাৰ মাটিকো কিনি লওক আৰু তাৰ সলনি আমাক আহাৰ দিয়ক। মাটিয়ে সৈতে আমি সকলো ফৰৌণৰ দাস হৈ থাকিম। তাৰ পাছত আমি যেন নমৰি জীয়াই থাকিব পাৰো, সেই কাৰণে আমাক কিছুমান জীজো দিয়ক; তাৰে আমাৰ মাটি ছন পৰি নাথাকিব।" ২০ তেতিয়া যোচকে মিচৰ দেশৰ সকলো মাটি ফৰৌণৰ বাবে কিনি ল'লে; আকাল ইমান

বেছি হ'ল যে, মিচৰীয়সকলে তেওঁলোকৰ নিজ নিজ মাটি বেচি দিৰ লগীয়া হ'ল। এইদৰে মিচৰ দেশৰ সকলো মাটি ফৰৌণৰ হ'ল। ২১ ফৰৌণৰ দাস হ'বৰ কাৰণে যোচকে সোকসকলক মিচৰ দেশৰ এক সীমাৰ পৰা অন্য সীমা পৰ্যন্ত তুলি আনিলো। ২২ কেৰল পুৰোহিতসকলৰ মাটিহে যোচকে নিকিনিলো; কিয়নো পুৰোহিতসকলে ফৰৌণৰ পৰা এক অংশ পায় আৰু তাৰেই তেওঁলোক লৈ। সেয়ে তেওঁলোকে নিজৰ মাটি নেৰেচিলো। ২৩ তেতিয়া যোচকে লোকসকলক ক'লে, "চোৱা, ফৰৌণৰ পক্ষে মই আজি তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ মাটি কিনি লোঁ। এতিয়া যোৰ জীৱ তোমালোকে লোৱা আৰু গৈ নিজৰ মাটিত খেতি কৰা। ২৪ শশ্য চৌপোৰাৰ পাছত শস্যৰ পাঁচ ভাগত ভাগিব এভাগ ফৰৌণক অবশ্যেই দিবা; বাকি চাৰিভাগ হ'লে, মাটিৰ বীজৰ কাৰণে আৰু তোমালোকৰ নিজৰ ও পৰিয়ালৰ সকলো লৰা-ছোৱালীবোৰ আহাৰৰ কাৰণে থাকিবা।" ২৫ তেওঁলোকে ক'লে, "আপুনি আমাৰ প্রাণ বৰ্ষা কৰিলে। আপোনাৰ দৃষ্টিত দয়া পালে আমি ফৰৌণৰ দাস হৈ থাকিম।" ২৬ পাছত যোচকে মিচৰ ভূমি সমধৰে এই ব্যৱস্থা স্থাপন কৰিলৈ যে, সকলো শস্যৰ পাঁচ ভাগত ভাগিব এভাগ ফৰৌণৰ হ'ব। এইটো ব্যৱস্থা মিচৰ দেশত আজিলৈকে চলি আছে; কেৰল পুৰোহিতসকলৰ মাটিহে ফৰৌণৰ নহ'ল। ২৭ ইস্তায়েলে মিচৰ দেশৰ গোচনত বাস কৰিবলৈ ধৰিলৈ। সেই ঠাই অধিকাৰ কৰি তেওঁলোক বহুবৎ হ'ল আৰু অতিশয়বৃপ্ত বৰ্দি পালে। ২৮ মিচৰ দেশত যাকোৰে সেঁতৰ বহু জীয়াই থাকিলৈ। সেয়ে, তেওঁ সৰ্বমুঠ এশ সাতচল্লিশ বছৰ জীয়াই আছিল। ২৯ ইস্তায়েলৰ মৃত্যুৰ সময় ওচৰ হোৱাত, তেওঁ নিজ পুত্ৰ যোচকক মাতি আনি ক'লে, "তোমাৰ অনুগ্ৰহ যদি মোলৈ হয়, মোৰ কৰঙৰ তলত তোমাৰ হাত বাখি মোক কথা দিয়া যে, তুমি মোৰ প্রতি বিশ্বাসী আৰু বিশ্বস্ত হৈ থাকিবা। অনুগ্ৰহ কৰি মোক মিচৰত মৈদাম নিদিবা। ৩০ কাৰণ মই মোৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ মৈদামৰ মাজত সমাধিষ্ঠ হ'ব বিচাৰো। তুমি মোৰ মৃত্যুত মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰিলৈ গৈ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক যি ঠাইত মৈদাম দিয়া হৈছিল, সেই ঠাইতে যোকো মৈদাম দিবা।" যোচকে তেওঁক ক'লে, "আপুনি কোৱাৰ দৰেই মই কৰিম।" ৩১ ইস্তায়েলে পুনৰায় ক'লে, "মোৰ ওচৰত শপত খোৱা।" তেতিয়া যোচকে যাকোৰ ওচৰত শপত খালে। তাৰ পাছত ইস্তায়েল শয়াৰ মূৰৰ শিতানত মূৰ দোৱাই পৰিল।

৪৮ এইবোৰ ঘটনা ঘটি যোৱাৰ পাছত কোনো এজনে আহি যোচকে ক'লে, "চোৱা, তোমাৰ পিতৃ নিৰবিয়োগ পৰিষ্ঠি।" সেয়ে তেওঁ তেওঁৰ দুজন পুত্ৰ, মনচি আৰু ইহায়িমক লগত লৈ পিতৃৰ ওচৰলৈ গ'ল। ২ যেতিয়া যোচকে গৈ পালে, তেতিয়া কোনো এজনে আহি যাকোৰক ক'লে, "চাওক, আপোনাৰ প্রতি যোচকে আপোনাক চাবলৈ ওচৰলৈ আহিছোঁ।" তেতিয়া যাকোৰক মাতি আনি ক'লে, "তোমাৰ অনুগ্ৰহ যদি আৰু পূৰ্বপুৰুষে বৰ্দি কৰিম। মই তোমাৰ পৰিষ্ঠি জাতি সমূহ উৎপন্ন কৰিম আৰু চিৰকল অধিকাৰ কৰিবৰ আৰ্থে মই তোমাৰ তাৰী-বংশক এই দেশ দিম। ৫ মই মিচৰত তোমাৰ ওচৰলৈ অহাৰ আগতে তোমাৰ যি দুজন পুত্ৰ মিচৰ দেশত জনিছে, তেওঁলোকো মোৰেই। বৰ্বেগ আৰু চিময়োন দৰে ইহায়িম আৰু মুনচি মোৰেই হ'ব। ৬ তেওঁলোকৰ পাছত তোমাৰ যি সত্তান জন্ম হ'ব, সেই সত্তান সকল হ'ল তোমাৰ দেশৰ বাটত বাহে যাবলৈ ধৰিবলৈ। ৭ বিকৃত মোক হ'লে, যেতিয়া মই পদ্মন পৰা আহি আছিলো, তেতিয়া ইহায়িম পাবলৈ কিছু সময় থাকোতেই কলান দেশৰ বাটত বাহে যাবলৈ মুৰিব। মই বাটত আহি থাকোতেই ইহায়িম তেওঁক দেশৰ বাটত বাহে যাবলৈ মদিলো।" ৮ পাছত ইস্তায়েলে যেতিয়া যোচকেৰ পুত্ৰ দুজনক দেখিলৈ, তেতিয়া এওঁক কোনো কোনো ক'লে, "দীশৰ হৈ হ'ল আৰু তাৰেই তেওঁলোক মোক দিয়া গৈ।" ৯ তাতে যোচকে তেওঁলোকে এই ঠাইত মোক দিয়া, এওঁলোক মোক ওচৰলৈ লৈ।

ইস্রায়েল চুক দুর্বল হৈ পৰিছিল, সেয়ে তেওঁ ভালদৰে দেখা পোৱা নাছিল। পাছত যোচকে তেওঁলোকক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ছুমা খালে, আৰু সাৰট মাৰি ধৰিলৈ। ১১ ইস্রায়েলে যোচকে কলে, “মই ভাবিছিলোঁ তোমাৰ মুখকেই দেখিবলৈ নাপাম; কিন্তু চোৱা, দীশৰ মোক তোমাৰ সন্তানকো দেখুলাবলৈ।” ১২ তেতিয়া যোচকে ইস্রায়েলৰ আৰু দুটুৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকক উলিয়াই আনিলে, আৰু মাটিট মুখ লগাই প্ৰণিপাত কৰিলে। ১৩ যোচকে তেওঁলোকক দুয়োকে ইস্রায়েলৰ ওচৰলৈ আনিলে। ইস্রায়িমক তেওঁৰ সেৱা হাততেৰে ধৰি ইস্রায়েলৰ বাহুহাতলে, আৰু মনচিক তেওঁৰ বাওঁ হাততেৰে ধৰি ইস্রায়েলৰ সেৱাহাতলে লৈ আহিল। ১৪ কিন্তু ইস্রায়েলে তেওঁৰ সেৱা হাত মেলি ইস্রায়িম সবুটোৰ মূৰত, আৰু বাওঁ হাত মনচিক মূৰত দিলে; তেওঁ বুজিবাজি হাত দিলে, কিয়নো মনচি জেষ্ঠ পুত্ৰ। ১৫ পাছত তেওঁ যোচকে আশীৰ্বাদ কৰি ক'লে, “যি দীশৰ সাকাতে মোৰ ওপৰপিতৃ অৱাহাম আৰু ইচ্ছাকৰ চলিছিল, যি দীশৰে পূৰ্বে পৰা আভিলোকে মোক প্ৰতিপালন কৰি আছিষে, ১৬ যি দৃতে সকলো আপদৰ পৰা মোক মুজ কৰিলে, তেৱেই এই ল'বাহাতক আশীৰ্বাদ কৰক। মোৰ নাম আৰু মোৰ ওপৰপিতৃ অৱাহাম আৰু ইচ্ছাকৰ নাম এওঁলোকৰ দ্বাৰাই প্ৰথ্যাত হওক। এওঁলোক বাঢ়ি বাঢ়ি পৃথিবীৰ মাজত বহুবৎশ হওক।” ১৭ পাছত যোচকে তেওঁৰ বাপেকৰ সেৱা হাত ইস্রায়িমৰ মূৰত দেখি অসন্তোষ পালে; তাতে তেওঁ ইস্রায়িমৰ মূৰৰ পৰা মনচি মূৰত দিবলৈ, বাপেকৰ হাত দাড়ি বাপেকৰ ক'লে, ১৮ “এনে নহয় পিতৃ, কিয়নো এওঁহে জেষ্ঠ; এওঁহেই মূৰত আপোনাৰ সেৱা হাত দিয়ক।” ১৯ কিন্তু এই কথাত তেওঁৰ পিতৃ অমাস্তি হ'ল আৰু ক'লে, “মোৰ পুত্ৰ মই জানো; মই জানিছোঁ। তেৱেোঁ এক জাতি হ'ব আৰু এৱেোঁ মহান হ'ব, তথাপিও ইয়াৰ সবু ভায়েক হ'লে, ইয়াতকেয়ো মহান হ'ব, আৰু তেওঁৰ বৎশিং জাতি সমূহৰ মাজত বৃদ্ধি হৈ যাব।” ২০ তেওঁলোকৰ সেইদিনাই তেওঁ আশীৰ্বাদ কৰিলে; ২১ “ইস্রায়েল লোকসকলে আশীৰ্বাদ কৰকাৰ সমত তোমালোকৰ নাম ধৰি ক'ব, দীশৰে তোমাক ইস্রায়িম আৰু মনচিটৰ নিচিনা কৰক।” এইদৰে তেওঁ মনচিটকৈ ইস্রায়িমক অগণ্যত কৰিলে। ২১ পাছত ইস্রায়েলে যোচকে ক'লে, “চোৱা, মই এতিয়া প্ৰায় মৰিবলৈ ওলোৱাৰ নিচিনা; কিন্তু দীশৰ তোমালোকৰ সঙ্গী হ'ব, আৰু তোমালোকৰ পুনৰাবৃত্ত তোমালোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ দেশলৈ লৈ যাব। ২২ তোমাক মই তোমাৰ ভাই-কাইসকলতকৈ অধিক দিলোঁ, মোৰ নিজ তৰোৱাল আৰু ধনুৰ ইমোৰীয়াসকলৰ পৰা যি পাহাৰ লৈছিলোঁ, সেয়া মই তোমাক মেঠিকে দিছোঁ।”

৪৯ পাছত যাকোবে তেওঁৰ পুত্ৰসকলক মাতি আনিলে আৰু ক'লে, “তোমালোক গোট খোৱা; আগলৈ তোমালোকৰ যি যি ঘটিব, সেই বিষয়ে মই তোমালোকৰ পিতৃ ইস্রায়েলৰ বাক্য শ্ৰবণ কৰা। ১ হে যাকোবৰ পুত্ৰে, তুমি মোৰ জেষ্ঠ পুত্ৰ, মোৰ বল, আৰু মোৰ শক্তিৰ প্ৰথম ফল; তুমি মৰ্যাদাত লক্ষণীয় আৰু পুৰাতনত লক্ষণীয়। ৪ তুমি উত্তলা পানীৰ নিচিনা হোৱা বাবে তোমাৰ প্ৰাধানতা নাথাকিব; কিয়নো তুমি নিজ পিতৃৰ শোৱা বিচলনলৈ উঠি গৈছিলা। তেতিয়া তুমি অপবিত্ৰ কৰ্ম কৰিছিলা। সি মোৰ শ্যায়লৈ উঠি গৈছিল। ৫ চিমিৱান আৰু লেবী দুয়ো ভাই, সিহংতৰ তৰোৱাল হিস্তুতাৰ অস্ত। ৬ মই নিজে সিহংতৰ সভালৈ নাহিম; মোৰ হৃদয়ৰ বহু সন্মানৰ বাবে, মই সিহংতৰ সমাজত যোগ নহৰম। কিয়নো সিহংতে ক্ষেত্ৰত নৰ-হত্যা কৰে, আৰু আনন্দ কৰি ঝাঁড় গুৰুৰোৰ বধ কৰে। ৭ সিহংতৰ খং অভিশঙ্গ হওক, সেয়ে প্ৰচণ্ড, প্ৰকোপ আৰু নিষ্ঠুৰ মই যাকোবৰ মাজত সিহংতক ভাগ কৰিব; আৰু ইস্রায়েলৰ মাজত সিহংতক ছিম-ভিন্ন কৰিব। ৮ হে যিহুদা, তোমাক হ'লে, নিজে ভাইসকলে প্ৰশংসা কৰিব; তোমাৰ হাতে শক্ৰোৰেৰ ডিত্তি ধৰিব; তোমাৰ পিতৃৰ সন্তান সকলে তোমাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিব। ৯ যিহুদা যুবা সিংহে; হে মোৰ বোৱা, তুমি পশু ছিৰি শোলোৱাৰ পৰা উঠি আহিলা। সি সিংহৰ দৰে পৰি শুইছে, এনে কি, শক্তিশালী সিংহৰ দৰে শুইছে; কোনে তক জগাব? ১০ চীলোঁ নহালৈকে যিহুদাৰ পৰা বাজদণ্ড নাযাব, আৰু তাৰ ভৰি দুখনৰ মাজৰ পৰা বিচাৰণ নুগুচিৰ; লোক সমূহ সেই জনাব আজ্ঞাধীন হ'ব। ১১ সি দ্বাক্ষালতাত নিজে

ডেকা গাধ, আৰু উত্তম দ্বাক্ষালতাত নিজেৰ গাধ পোৱালি বান্ধি, নিজ বস্তু দ্বাক্ষালতে, নিজ কাপোৰ দ্বাক্ষালটিৰ তেজৰূপ বসত ধুইছে। ১২ তাৰ চুক দ্বাক্ষালসেৰে বঞ্চি, তাৰ দাঁত গাধীৰেৰে বগা। ১৩ জৰুলুমে সন্দুৰ তাৰত বসতি কৰিব; সি জাহাজৰোৰ আশ্রয়ৰ তীৰ হ'ব; আৰু চীদেনালৈকে তাৰ সীমা হ'ব। ১৪ ইচ্ছাখৰ বলৱান গাধ; সি দুটা গঁৰালৰ মাজত শোৱে। ১৫ সি জিৱণিক ভাল দেখি, আৰু দেশক সন্দুৰ দেখি, ভাৰ ব'বলৈ নিজেৰ কাঙ্গ পাতি দিলে আৰু কৰি দিবলগীয়া কামৰ ভাৰ লৈ দাস হ'ল। ১৬ দান ইস্রায়েলৰ এক ফৈদ হ'ল; তেওঁ নিজ লোকসকলৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব। ১৭ দান পথৰ দাঁতিত থকা সাপ, সি পথৰ দাঁতিত থকা বিশাক্ত সাপ, যিয়ে ঘোৱাৰ ঠঠেও দণ্ডিনৰ পাৰে, যত অশ্বাৰেহী জন পাছফালে পৰিব। ১৮ হে যিহোৱা, মই তোমাৰ পৰিবারালৈ অপেক্ষা কৰি আছোঁ। ১৯ গাদ-অশ্বাৰোহীয়ে তেওঁক হ'লে আক্ৰমণ কৰিব; কিন্তু সি সিহংতৰ পাছফালে আক্ৰমণ কৰিব। ২০ আচৰেৰ মাজৰ পৰা নিজেৰ উত্তম আহাৰ জন্মিব; সি বজাই খাৰ পৰা সন্ধান্য আহাৰ যোগাব। ২১ নশ্তালী মুকলি হোৱা হৰিণ; সি মনোহৰ কথা কয়। ২২ যোচকে ফলৱান গছৰ ডাল; ভুমুক ওচৰত থকা লাগনী গছৰ ডাল; তাৰ ভালবোৰ গড়ু ওপলৈকে জুৰি যায়। ২৩ ধনুৰ্দশসকলে তাক বৰকৈ ক্ষেশ দিলে, আৰু তালৈ কঢ়িয়াই আনি তাক তড়না কৰিলে; ২৪ কিন্তু তেওঁৰ অৱৰশিষ্ট ধনু অতল হৈ থাকিল, আৰু তেওঁৰ হাত দক্ষতাৰ্পণ কিয়নো যাকোবৰ একমাত্ৰ পৰাক্ৰমী জনাব হাতত দ্বাৰাই, কিয়নো তেওঁৰ নাম মেৰ-চাগৰ বৰখীয়া, ইস্রায়েলৰ শিলা। ২৫ কিয়নো তোমাৰ পিতৃ দীশৰ, তেৱে তোমাক সহায় কৰিব, কিয়নো সৰ্বশক্তিমান দীশৰ জনাই আশীৰ্বাদ কৰিব। তেওঁ ওপৰত থকা আকাশৰ জল, স্তন আৰু গৰ্ভৰ আশীৰ্বাদেৰে, তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব। ২৬ মোৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ আশীৰ্বাদতকৈ তোমাৰ নিজ পিতৃৰ আশীৰ্বাদ ফলদায়ক হ'ল, আৰু চিৰকালীয়া পৰিৰত সীমালৈকে বিয়পি গাল। সেয়ে যোচেবল মূলত থকিব; ভায়েক-ককায়েকসকলৰ পৰা পৃথকে থকা জনৰ মূৰৰ তালুত থকিব। ২৭ বিলায়ামৰ পশু ছিৰি পেলাৰ পৰা বাঁকুকুৰু। বাতিপুৱা সি যৃং ভঙ্গণ কৰিব; সন্ধিয়া পৰত লুট্ৰদ্বয় ভগাই দিব।” ২৮ এই সকলেই হ'ল ইস্রায়েলৰ বাব ফৈদ; আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃয়ে আশীৰ্বাদ কৰি তেওঁলোকক কেৱাৰ কথাও এয়ে। তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনকে এইদৰে তেওঁ বিশেষ বিশেষ আশীৰ্বাদেৰে আশীৰ্বাদ কৰিলে। ২৯ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক আজ্ঞা কৰি ক'লে, “মই মোৰ নিজে লোকসকলৰ ওচৰলৈ যাব। হিতীয়া ইফ্ৰোপৰ পথাৰত যি শুহা আছে, তাতে মোৰ ওপৰপিতৃসকলৰ সৈতে মোক মৈদাম দিবা। ৩০ সেই শুহা কনান দেশত মন্ত্ৰিৰ ওচৰৰ মকপেলাৰ পথাৰত আছে, অৱাহামে মৈদাম দিবৰ বাবে সেই শুহা হিতীয়া ইফ্ৰোপৰ পৰা পথাৰে সৈতে কিনি লৈছিল। ৩১ সেই শুহা হিতীয়েত অৱাহাম আৰু তেওঁৰ ভাৰ্যা চাৰক মৈদাম দিয়া হ'ল, আৰু সেই শুহা হিতীয়েত ইচ্ছাক আৰু তেওঁৰ ভাৰ্যা বিৰেকাকো মৈদাম দিয়া হ'ল, আৰু সেই শুহা হিতীয়েত মইও লোকাক মৈদাম দিলোঁ। ৩২ সেই পথাৰ আৰু শুহা হেতৰ সত্ত্বান সকলৰ পৰা কিনা হৈছিল।” ৩৩ এইদৰে যাকোবে তেওঁৰ পিতৃ পুত্ৰসকলক আজ্ঞা দিয়াৰ পাছত, ভাৰি দুখন শয়াবৰ ওপৰত কেঁক খুৰাই ল'লে আৰু শেষ নিশ্চাৰ ত্যাগ কৰিলে। পাছত তেওঁ লোকসকলৰ ওচৰলৈ তেওঁক গিয়ে আছে।

৫০ তেতিয়া যোচকে তেওঁৰ বাপেকৰ মুখৰ ওপৰত মুখ দি পৰিল, আৰু কান্দি কান্দি তেওঁক ছুমা খালে। ১ পাছত যোচকে তেওঁৰ বাপেকৰ মৃতদেহ সুগন্ধিদ্বয়ুক্ত কৰি বাখিবলৈ, তেওঁৰ দাস চিকিৎসকলক আজ্ঞা দিলোঁ; তাতে চিকিৎসকসকলে ইস্রায়েলৰ দেহ সুগন্ধিদ্বয়ুক্ত কৰিলে। ৩ তেওঁলোকে এই কাৰ্যত চলিয়ে দিন সময় ল'লে, কিয়নো সেই কাৰ্য কৰিবলৈ ইমান দিনেই প্ৰয়োজন হয়। পাছত মিচৰীয়াসকলে তেওঁৰ কাৰ্যে সত্তৰ দিন শোক কৰিলে। ৪ সেই শোকৰ দিন আতীত হোৱাৰ পাছত, যোচকে ফৰৌণৰ অধিকাৰীসকলক ক'লে, “মই যদি আপোনালোকৰ আগত অনুগ্ৰাহ প্ৰাপ্ত হৈছোঁ, তেনেহেলে বিনয় কৰোঁ, ফৰৌণৰ ওচৰত এই কথা কওক যে, ৫ মোৰ পিতৃয়ে মোক শপত কৰাই কৈছিল, চোৱা, মই এতিয়া মৰোঁহে, কনান দেশত মই মোৰ নিজে

ଅର୍ଥେ ଖାନ୍ଦି ଥୋରା ମୈଦାମତେଇ ତୁମି ମୋକ ମୈଦାମ ଦିବା । ଏତେକେ, ମହି ବିନ୍ୟ କବୋି, ଏତିଆ ମୋର ପିତୃକ ମୈଦାମ ଦିବଲେ ମୋକ ସାବ ଦିଯକ; ପାଛତ ମହି ମୂଳର ସ୍ଥାବ ଆହିମ ।” ୬ ତେତିଆ ଫରୋଗେ କ'ଲେ, “ଯୋରା; ତୋମାର ପିତୃଯେ ତୋମାକ ଶପତ କରୋବାର ଦରେଇ ତୁମି ତେଓକ ମୈଦାମ ଦିଯାଗୈ ।” ୭ ତେତିଆ ଯୋଚେଫେ ତେଓର ବାପେକକ ମୈଦାମ ଦିବଲେ ଯାତ୍ରା କରିଲେ; ତାତେ ଫରୋଗ ପାତ୍ରମ୍ଭାସକଳ, ତେଓର ଘର ବୃକ୍ଷସକଳ, ମିଚବ ଦେଶର ସକଳୋ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ, ୮ ଯୋଚେଫ ଆରୁ ତେଓର ଆଟାଇ ପରିଯାଳ, ତେଓର ଭାୟେକ-କକାଯେକସକଳ, ଆରୁ ବାପେକର ପରିଯାଳୋ ତେଓର ଲଗତ ଗ'ଲ; ତେଓଲୋକେ କେବଳ ନିଜର ଲ'ବା-ତିରୋତା ଆରୁ ମେବ, ଛାଗ, ଆରୁ ଗୁରୁ ଆଦିର ଜାକବୋବାହେ ଗୋଚନତ ଏବି ଗ'ଲ । ୯ ତେଓର ଲଗତ ବଥ, ଆରୁ ଅଶାବୋହିସକଳ ଗ'ଲ । ଏଇଦରେ ସକଳେ ମିଲି ଏଟା ଅତି ବୃଦ୍ଧ ଦଲ ହ'ଲ । ୧୦ ପାଛତ ତେଓଲୋକେ ଗୈ ଯଦନ୍ତର ସିପାରେ ଥକା ଆଟଦର ମରଣ ମରା ଠାଇ ପାଲେ, ସେଇ ଠାଇତେ ତେଓଲୋକେ ଅତି ଦାରୁଗ ମହା-ବିଲାପେରେ ବିଲାପ କରିଲେ । ୧୧ ତାତେ ସେଇ ଦେଶ ନିବାସୀ କନାନୀୟାସକଳେ ଆଟଦର ମରଣ ମରା ଠାଇତ ଏଇଦରେ ଶୋକ କରା ଦେଖି କ'ଲେ, “ମିଚବୀୟାସକଳର ଏଯେ ଅତି ଦାରୁଗ ଶୋକ ।” ଏହି ହେତୁକେ ଯଦନ୍ତର ସିପାରେ ଥକା ସେଇ ଠାଇ ଆବେଳ-ନିଶ୍ଚିଯାମ ନାମେରେ ପ୍ରଥ୍ୟାତ ହ'ଲ । ୧୨ ପାଛତ ଯାକୋରେ ନିଜର ପୁତ୍ରସକଳକ ଆଜା ଦିଯାର ଦରେଇ ତେଓଲୋକେ କରିଲେ । ୧୩ ତେଓର ପୁତ୍ରସକଳେ ତେଓକ କନାନ ଦେଶଲେ ଲୈ ଗ'ଲ ଆରୁ ମରିବ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥକା ମକପେଲାର ପଥାର ଯି ଗୁହା ଆଛିଲ, ତାତେ ମୈଦାମ ଦିଲେ । ତାବାହାମେ ପଥାରେ ସୈତେ ସେଇ ଗୁହା ମୈଦାମ ଦିବର ବାବେ କିନିଛିଲ । ତେଓ ହିତୀଆ ଇଞ୍ଜୋନର ପରା ସେଇ ଠାଇ କିନି ଲୈଛିଲ । ୧୪ ବାପେକକ ମୈଦାମ ଦିଯାର ପାଛତ ଯୋଚେଫ ଆରୁ ତେଓର ଭାୟେକ-କକାଯେକସକଳର ଲଗତେ ବାପେକକ ମୈଦାମ ଦିବଲେ ତେଓଲୋକର ଲଗତ ଅହା ସକଳୋ ନୋକ ମିଚବଦେଶଲେ ଉଭତି ଗ'ଲ । ୧୫ ପାଛତ ଯୋଚେଫର କକାଯେକସକଳେ ଦେଖିଲେ ଯେ ତେଓଲୋକର ପିତୃ ମୃତ୍ୟୁ ହ'ଲ, ସେଇ ତେଓଲୋକେ କ'ଲେ, “ଯଦି ଯୋଚେଫେ ଘୃଣା କରେ, ଆରୁ ଆମ ତେଓଲେ ଯି ଯି ଅନ୍ୟା କରିଛିଲୁଁ, ତାର ଯଦି ପ୍ରତିଫଳ ଆମାକ ଦିଯେ?” ୧୬ ସେଇ ତେଓଲୋକେ ଯୋଚେଫଟିଲେ ବାର୍ତ୍ତା ପଢାଲେ, ଆରୁ କ'ଲେ, “ତୋମାର ପିତୃଯେ ତେଓର ମୃତ୍ୟୁର ଆଗେଯେ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଇଲି, ଯେ, ୧୭ ତୋମାଲୋକେ ଯୋଚେଫକ ଏଇଦରେ କ'ବା, ‘ବିନ୍ୟ କବୋି, ତୁମି ତୋମାର କକାଯେବାହିତର ଜଗର, ତେଓଲୋକର ପାପ କ୍ଷମା କରା; କିମ୍ବୋ ତେଓଲୋକେ ତୋମାକ ଦୁର୍ଗତି କରିଛି ।’ ଏତେକେ, ଏତିଆ ଆମି ବିନ୍ୟ କବୋି, ଆପୁନି ନିଜ ପିତୃ ଦ୍ୱିଶ୍ଵର ଦାସକଳର ଦେଶ କ୍ଷମା କରକ ।” ଏଇଦରେ ତେଓଲୋକେ ଯୋଚେଫଟିଲେ କେ ପଠୋରାତ, ତେଓ କାନ୍ଦି ପେଲାଲେ । ୧୮ ତାର ପାଛତ ତେଓର କକାଯେକସକଳେ ଗୈ ତେଓର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ପରି କ'ଲେ, “ଚାଓକ, ଆମି ଆପୋନାରେ ବନ୍ଦୀ ।” ୧୯ ତେତିଆ ଯୋଚେଫେ ତେଓଲୋକକ କ'ଲେ, “ଭୟ ନକରିବା; କିମ୍ବୋ, ମହି ଜାମୋ ଦ୍ୱିଶ୍ଵର ପ୍ରତିନିଧି? ୨୦ ତୋମାଲୋକେ ମୋର ବିବୁଦ୍ଧେ ଅନିଷ୍ଟର କଳପନା କରିଛିଲା ହୟ, କିନ୍ତୁ ଏତିଆ ଯେନେକେ ଦେଖିଛା ତେବେକେ ଅନେକ ଲୋକର ପ୍ରାଣ ବର୍ଷା କରା କର୍ଯ୍ୟ କରାକ କରିବାର ଅଭିନ୍ଦାନ୍ୟରେ, ଈଶ୍ଵରେ ଇଯାକେ ମହଲର କଳପନା କରିଲେ । ୨୧ ଏତିଆ ତୋମାଲୋକେ ଭୟ ନକରିବା; ମହି ତୋମାଲୋକକ ଆରୁ ତୋମାଲୋକର ଲ'ବା-ତିରୋତାସକଳକୋ ପ୍ରତିପାଲନ କରିମ ।” ଏଇଦରେ ତେଓଲୋକକ ତେଓ ଶାସ୍ତ୍ରା ଦିଲେ, ଆରୁ ମରମର କଥା କ'ଲେ । ୨୨ ପାଛତ ଯୋଚେଫେ ତେଓର ପିତୃ-ବଂଶର ସୈତେ ମିଚବ ଦେଶତେ ନିବାସ କରି ଥାକିଲ । ଆରୁ ଯୋଚେଫ ଏଶ ଦହ ବହୁ ଜୀଯାଇ ଥାକିଲ । ୨୩ ଏଇଦରେ ଯୋଚେଫେ ଏଶ ଦହ ବହୁ ବସନ୍ତ ମରିଲ; ପାଛତ ତେଓର ସୁଗନ୍ଧିଦ୍ଵାର୍ଯ୍ୟ ଯୁକ୍ତ କରି, ମିଚବତ ଏଟା ପେଡାତ ଭରାଇ ବଖା ହ'ଲ ।

যাত্রাপুস্তক

১ যাকেবৰ লগত ইহায়েলৰ যিসকল পুই নিজৰ পৰিয়ালৰ সৈতে মিচৰ দেশলৈ আহিছিল, তেওঁলোকৰ নাম: ২ বৃবেগ, চিময়োন, লেবী আৰু যিহুদা; ৩ ইচাখৰ, জুবুন, আৰু বিন্যামীন; ৪ দান আৰু নঙালী; গাদ আৰু আচেৰ। ৫ যাকেবৰ বৰ্ণণৰ সৰ্বজুষ্ট সত্ত্ব জন আছিল। ইতিমধ্যে যোচেফ মিচৰত আছিল। ৬ তাৰ পাছত যোচেফ, তেওঁৰ ভায়েক-ককায়েক সকল আৰু সেই প্ৰজন্মৰ সকলোৰেই যৃত্যু হ'ল। ৭ ইহায়েলৰ সত্ত্ব সকল বহু বংশে হৈ সংখ্যাত বৰ্দ্ধি পালে; আৰু বাঢ়ি বাঢ়ি অতিশয় বলৱত্ত হ'ল। তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই দেশ পৰিপূৰ্ণ হ'ল। ৮ তাৰ পাছত মিচৰত যোচেফক সোৱৰণ কৰা কথাত গুৰুত্ব নিদিয়া এজন নতুন বজাৰ উত্থান হ'ল। ৯ তেওঁৰ প্ৰজা সকলক তেওঁ ক'লে, “সেই ইহায়েলু জাতিক চোৱা; তেওঁলোক সংখ্যাত অধিক আৰু আমাতকৈ বলৱত্ত। ১০ আহাঁ, আমি তেওঁলোকৰ লগত জ্ঞানেৰ বেলনেদে কৰোহক। নহলে তেওঁলোকৰ অবিৰতত ভাৱে বৰ্দ্ধি পাব, আৰু কোনো যৃত্যু হ'লে, তেওঁলোকে আমাৰ শক্তিৰেৰ লগত যোগ হৈ আমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব, আৰু দেশ ত্যাগ কৰি যাব।” ১১ সেয়ে তেওঁলোকক কঠিন পৰিশ্ৰমৰ দ্বাৰাই অত্যাচাৰ কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ ওপৰত কঠোৰ তত্ত্ববিধায়ক নিযুক্ত কৰিবো। ইহায়েলী লোক সকলে পিথোম আৰু বামিচেত নামেৰে ফৰৌণৰ অৰ্থে ভৰ্তাল ঘৰৰ নগৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ। ১২ কিন্তু মিচৰীয়া সকলে যিমান বেছিকৈ ইহায়েলী সকলক অত্যাচাৰ কৰিবলৈ, সিমান বেছিকৈ তেওঁলোক সংখ্যাত বৰ্দ্ধি পালে আৰু বিভাৱৰ লাভ কৰিবলৈ ধৰিবলৈ। সেয়ে মিচৰীয়া সকলে ইহায়েলী লোক সকলক ভয় কৰিবলৈ আৰস্ত কৰিবলৈ। ১৩ মিচৰীয়া সকলে ইহায়েলী লোক সকলক অব্যাহতি নিদিয়াকৈ কাম কৰাইছিল। ১৪ চূঁ, বালি আৰু পানী মিহলাই তৈয়াৰ কৰোঁা বোকাৰে ইটা প্ৰস্তুত কৰা, আৰু পথাৰৰ সকলো বিধৰ কামৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ জীৱন তিক্ত কৰিবলৈ। তেওঁলোকে কৰিব লগা সকলো কাময়েই কঠিন আছিল। ১৫ তাৰ পাছত মিচৰৰ বজাই চিৰু আৰু পুৱা নামৰ দুজনী ইহীয়া ধাত্ৰী লগত কথা পাতিলৈ। ১৬ বজাই ক'লে, “যি সময়ত তোমালোকে ইহীয়া মহিলা সকলক থসৱ আসনত সত্ত্বন থসৱ কৰাব।” ১৭ কিন্তু ধাত্ৰী দুজনীয়ে দৈশ্ব্যৰলৈ ভয় কৰিছিল, সেয়ে মিচৰৰ বজাই তেওঁলোকক দিয়া আজ্ঞা পালন নকৰি, তাৰ পৰিৱৰ্তে ল'বা শিশু বিলাকক জীয়াই বাখিলৈ। ১৮ মিচৰৰ বজাই ধাত্ৰী দুজনীক মাতি অনালো আৰু তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে কিয় ল'বাৰা শিশু বিলাকক জীয়াই বাখিলা?” ১৯ তেওঁয়া ধাত্ৰী দুজনীয়ে ফৰৌণক ক'লে, “ইহীয়া মহিলা সকল মিচৰীয়া মহিলা সকলৰ দৰে নহয়; তেওঁলোক সবল, আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ ধাত্ৰী আহাৰ আগতে, তেওঁলোকে নিজে সত্ত্বন থসৱ কৰে।” ২০ ঈশ্বৰে সেই ধাত্ৰী দুজনীক বক্ষ কৰিবলৈ। লোক সকল সংখ্যাত বৰ্দ্ধি পালে আৰু অধিক বলৱত্ত হ'ল। ২১ ধাত্ৰী দুজনীয়ে দৈশ্ব্যৰলৈ ভয় কৰিছিল, সেয়ে ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ বাবে পৰিয়াল গঠন কৰিবলৈ। ২২ পাছত ফৰৌণে নিজৰ সকলো প্ৰজাকে এই আজ্ঞা দিলৈ যে, “তোমালোকে নতুন কৈ জন হোৱা প্ৰত্যেক ল'বা শিশুক নীল নদীত পেলাই দিব লাগিব, কিন্তু প্ৰতিজনী ছোৱালীক হ'লে জীয়াই বাখিব পাৰিবা।”

২ লেবী বংশৰ এজন মানুহে এজনী লেবীয়া ছোৱালী বিয়া কৰাব। ২ পাছত সেই মহিলা গৰাকী গৰ্ভৰতী হ'ল, আৰু এটি পুত্ৰ সত্ত্বন থসৱ কৰিবলৈ। তেওঁ যেতিয়া দেখিলৈ যে, সত্ত্বনটো স্বাস্থ্যবান; তেওঁয়া তেওঁ সত্ত্বনটি তিনি মাহলৈ লুকুৱাই বাখিলৈ। ৩ কিন্তু তেওঁ যেতিয়া দেখিলৈ যে, ল'বাটোক বেছি দিন লুকুৱাই বাখিব নোৱাৰিব; তেওঁয়া তেওঁ নলেৰে এটা পাচি সাজিলৈ, আৰু সেই পাচিটোক শিলাজতু আৰু এঠাবে লেপি ল'লে, পাছত সেই পাচিটোক ল'বাজনক সুমুৱাই ল'লে, আৰু নদীৰ দাঁতত থকা নল-খাগড়িৰ মাজত গৈ থলৈ। ৪ তাতে দ্বৈত থিয় হৈ বায়েকে সেই শিশুটোৰ কি হ'ব, সেই বিষয়ে জানিবলৈ বাট চাই থাকিল।

৫ ফৰৌণৰ জীয়েকে নদীত গা ধুবলৈ নামি গৈছিল, আৰু তেওঁৰ যুবতী দাসী সকলে নদীৰ তাৰত ফুৰি আছিল। এনেতে তেওঁ নল খাগড়ি মাজত সেই পাচিটো দেখি, তেওঁ দাসী এজনীক পাচিটো আনিবলৈ পঢ়িয়ালৈ। ৬ তেওঁ পাচিটো মেলি শিশুটি দেখিলৈ। এনেতে শিশুটিয়ে কান্দিবলৈ ধৰিবলৈ; আৰু তেওঁৰ শিশুটিলৈ মৰম লাগি ক'লে, “এই সত্ত্বনটি নিশ্চয় এটি ইহীয়া সত্ত্বন।” ৭ তেওঁয়া শিশুটিৰ বাবেকে ফৰৌণৰ জীয়েকক ক'লে, “আপোনাৰ অৰ্থে এই সত্ত্বনটিক পিয়াহ খোৱাই তুলিবলৈ, মই এজনী ইহীয়া মহিলা বিচাৰি মাতি আনিম নে?” ৮ ফৰৌণৰ জীয়েকে ক'লে, “যোৱা।” তেওঁয়া সেই ছোৱালী জীয়েকে শিশুটিৰ মাতৃকক ক'লে, “আপুনি এই ল'বাটি লওক আৰু মোৰ বাবে পিয়াহ খুৰাই প্ৰতিপালন কৰক; তাৰ বাবে মই আপোনাক পাৰিশ্ৰমিক দিম।” তেওঁয়া মহিলা গৰাকীয়ে ল'বাটি নিলৈ আৰু পিয়াহ খোৱাই প্ৰতিপালন কৰিবলৈ। ১০ ল'বাটি যেতিয়া ডাঙৰ হ'ল, তেওঁ ল'বাটিক ফৰৌণৰ জীয়েকৰ ওচৰলৈ আনিলৈ; তেওঁয়া সেই ল'বাটি তেওঁৰ পুত্ৰ হ'ল। তেওঁ ল'বাটিৰ নাম মোচি বাখি ক'লে, “কিয়নো মই ইয়াক পানীৰ পৰা তুলি আনিলোঁ।” ১১ মোচি যেতিয়া ডেকা হ'ল, তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই গৈ নিজৰ লোকসকলৰ কঠোৰ পাৰিশ্ৰম লক্ষ্য কৰিবলৈ। তেওঁ দেখিলৈ যে, নিজৰ লোকসকলৰ মাজৰ এজন ইহীয়াক এজন মিচৰীয়াই মাৰি আছে। ১২ তেওঁয়া মোচিয়ে ইফালে সিফালে চাই কাকো দেখা নাপায়, সেই মিচৰীয়াজনক বধ কৰি বালিত পুতি থলে। ১৩ তাৰ পাছদিনা তেওঁ ওলাই গৈ, দুজন ইহীয়াক বিবাদ কৰি থকা দেখি, দোৰী জনক তেওঁ ক'লে, “তোমাৰ ভাইক কিয় মাৰিছোৱা?” ১৪ কিন্তু মানুহ জনে কলে, “আমাৰ ওপৰত আপোনাক কোনে অধিপতি আৰু বিচাৰক পাইছে? সেই মিচৰীয়াজনক যেনেদেৰে বধ কৰিলে, তেনেদেৰে মোকো বধ কৰিবলৈ পৰিকল্পনা কৰিছ নেকি?” তেওঁয়া মোচিয়ে আতঙ্কিত হৈ ক'লে, “বাস্তৱিকতে মই যি কৰিলোঁ, সেই কথা নিশ্চয় আনেও গ'ম পালো।” ১৫ ফৰৌণে যেতিয়া সেই কথা শুনিলৈ, তেওঁয়া তেওঁ মোচিক বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলৈ। কিন্তু তেওঁ বজা ফৰৌণৰ ওচৰলৈ পৰা পলাই গ'ল, আৰু মিদিয়ন দেশত বাস কৰিবলৈ। তাতে তেওঁ এটা নাদৰ ওচৰত বহিল। ১৬ মিদিয়নৰ পুৰোহিতৰ সত গৰাকী জীয়েক আছিল। তেওঁলোকে সেই নাদলৈ আহিছিল, আৰু পিতৃৰ মেৰ-ছাগৰ জাকক পানী খুৰাবৰ বাবে নাদৰ পৰা পানী তুলি পাত্ৰত ভৱাই আছিল। ১৭ তেওঁয়া মেৰ-ছাগ বৰ্ধীয়া সকল তালৈ আহিল আৰু তেওঁলোকক খেদিবলৈ চেষ্টা কৰিলৈ; কিন্তু মোচিয়ে গৈ তেওঁলোকক সহায় কৰিবলৈ। তাৰ পাছত মোচিয়ে তেওঁলোকক মেৰ-ছাগৰ জাকক পানী খুৰালৈ। ১৮ ছোৱালী কেইজনী যেতিয়া তেওঁলোকৰ পিতৃ বৰেলৈ ওচৰলৈ গ'ল, তেওঁয়া তেওঁ ছোৱালী কেইজনীক সুধিলৈ, “আজিনো কেনেকৈ ইমান সোনকালে ঘৰলৈ আহিলা?” ১৯ তেওঁলোকে ক'লে, “এজন মিচৰীয়া মানুহে আমাৰ মেৰ-ছাগ বৰ্ধীয়া সকলৰ পৰা বৰ্কা কৰিলৈ। এনেকি তেওঁ আমাৰ বাবে পানী তুলি মেৰ-ছাগ জাকক খুৰালৈ।” ২০ তেওঁয়া তেওঁৰ ছোৱালী কেইজনীক পেতে বেছি দিন কৰিলৈ, “তেওঁ সুধিলৈ, ‘তেওঁ ক'ত আছে? তোমালোকে সেই ব্যক্তি জনক কিয় এৰি আহিলা? তেওঁ মাতি আনা যাতে তেওঁ আমাৰ লগত ভোজন কৰিব পাৰে।’” ২১ মোচিয়ে সেই মানুহ জনৰ লগত থাকিবলৈ মাস্তি হ'ল, আৰু তেওঁৰ ছোৱালী চিশোৰাক তেওঁলোকৰ সৈতে বিয়া দিলৈ। ২২ পঞ্চোক ক'লে, “মেৰ-ছাগৰ পৰাস কৰিলৈ, আৰু মোচিয়ে পুত্ৰিত নাম গোৰ্জেম বাখিলৈ।” ২৩ বৰ্হত দিনৰ পাছত, মিচৰৰ বজাৰ মৃত্যু হ'ল। ইহায়েলী লোকসকলে বদ্বীকাৰ বাবে আৰ্�তনাদ কৰিলৈ। তেওঁলোকে সহায়ৰ বাবে কাতৰোকি কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ দাসত জীৱনৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ অনুৰোধ ঈশ্বৰে শুনিলৈ। ২৪ তেওঁয়া ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ ক্রদন কৰিলৈ, পুনৰ সৈতে বিয়া দিলৈ। ২৫ ঈশ্বৰে ইহায়েলী লোকসকলৈ দৃষ্টি কৰিলৈ, আৰু তেওঁলোকৰ পৰিহিতি বুজি পালে।

৩ মোচিৰ শভৰ যিশ্বো মিদিয়নৰ পুৰোহিত আছিল, মোচিয়ে তেওঁ মেৰ-ছাগৰ জাক চৰাইছিল। তেওঁয়া মোচিয়ে মৰুপ্রাতৰ কাবদি মেৰ-

ছাগৰ জাক লৈ গৈ আছিল, আৰু তেওঁ গৈ হোৱেৰ নামৰ ঈশ্বৰৰ পৰ্বত পাইছিল। ২ মই ঠাইত যিহোৱাৰ দতে এজোপা জোপোহা গচৰ মাজত অগ্ৰ শিখাত তেওঁক দেখি দিলৈ। মোচিয়ে চাই দেখিলে যে, জোপোহাটোত ভুই জুলি আছে, কিন্তু জোপোহাটো পুৰি মোৰা নাই। ৩ তেতিয়া মোচিয়ে ক'লে, “মই এফলীয়া হৈ যাওঁ, আৰু এই আচৰিত বিষয়টো মই চাওঁ, কিয়নো এই জোপোহাটো পুৰি মোৰা নাই?” ৪ মেতিয়া যিহোৱাই দেখিলে যে, তেওঁক চাৰলৈ মোচি এফলীয়া হৈ শৈছে, তেতিয়া জোপোহাটোৰ মাজৰ পৰা ঈশ্বৰে তেওঁক মাতি ক'লে, “হে মোচি, হে মোচি!” তেওঁ ক'লে, “চাওঁক, মই ইয়াতে আছোঁ!” ৫ যিহোৱাই ক'লে, “তুমি ওচৰ চাপি নাহিবা; তোমাৰ ভৱিৰ পৰা জোতা সোলোকোৱা, কিয়নো তুমি যি ঠাইত যিহৈ হৈ আছা, সেয়া পবিত্ৰ ভূমি!” ৬ তেওঁ পুনৰ ক'লে, “মই তোমাৰ পৰ্বতপুস্কলৰ ঈশ্বৰ; অৱাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ, আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ।” তেতিয়া মোচিয়ে নিজৰ মুখ ঢাকিলৈ, কিয়নো তেওঁ ঈশ্বৰক চাবলৈ ভয় কৰিলৈ। ৭ যিহোৱাই ক'লে, “মই মিচৰত থকা মোৰ লোকসকলৰ যন্ত্ৰণালৈ নিশ্চয়ে দৃষ্টি কৰিছোঁ। কাৰণ তেওঁলোক অতি কঠোৰ তত্ত্বাধ্যায়কৰ তলত আছে, মই তেওঁলোকৰ ক্ৰন্দন শুনিছোঁ, মই তেওঁলোকৰ যন্ত্ৰণাৰ বিষয়ৰ বৰ্জি পাইছোঁ। ৮ মই তেওঁলোকৰ মিচৰীয়া লোকৰ হাতত পৰা উদ্বাৰ কৰিবলৈ নামি আহিলোঁ। সেই দেশৰ পৰা উলিয়াই আনি, গাখীৰ মৌ-জোলভৈ থকা এখন উত্তম আৰু বহু দেশ, য'ত কনানীয়া, হিতীয়া, ইমোৰীয়া, পৰিজ্জীয়া, হিবীয়া, যিবুচীয়া লোক সকলে বাস কৰে, এনে ঠাইলৈ তেওঁলোকৰ নিবলৈ আহিলোঁ। ৯ এতিয়া ইস্রায়েলী লোকসকলৰ কাতৰোকি মোৰ ওচৰলৈ আহিল। অৱশ্যে মিচৰীয়া সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত কৰা উপজদো মই দেখিছোঁ। ১০ সেয়ে মোৰ ইস্রায়েলী লোকসকলক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিবলৈ, মই এতিয়া তোমাক ফৰোৰ ওচৰলৈ পঠাওঁ।” ১১ কিন্তু মোচিয়ে ঈশ্বৰক ক'লে, “মইনো কেন যে, ফৰৌগেৰ ওচৰলৈ গৈ ইস্রায়েলী লোকসকলক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিম?” ১২ ঈশ্বৰে উত্তৰ দি ক'লে, “অৱশ্যে মই তোমাৰ সঙ্গী হ'ম; আৰু মইয়ে তোমাক পঠালোঁ, ইয়াৰ চিন তোমালৈ এয়ে হ'ব যে, তুমি মিচৰৰ পৰা লোকসকলক উলিয়াই আনি, এই পৰ্বতততে তোমালোকে ঈশ্বৰৰ আৰণনা কৰিবা।” ১৩ মোচিয়ে ঈশ্বৰক ক'লে, “মই যেতিয়া ইস্রায়েলী লোকসকলক ক'ম যে, তোমালোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠালোঁ; তেতিয়া তেওঁলোকে মোক ক'ব, ‘তেওঁৰ নাম কি?’ তেতিয়া মই কি উত্তৰ দিম?” ১৪ ঈশ্বৰে মোচিয়ে ক'লে, “মই যি জন হওঁ, সেই জনেই হওঁ!” ঈশ্বৰে পুনৰ ক'লে, “তুমি ইস্রায়েলী লোকসকলক নিষ্ঠাকৈ ক'বা যে, ‘মই যি জন হওঁ তেরেই মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠালোঁ।’ ১৫ ঈশ্বৰে মোচিক পুনৰ ক'লে, “তুমি ইস্রায়েলী লোকসকলক অৱশ্যে ক'বা যে, ‘তোমালোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ, অৱাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ, আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠালোঁ।’ এয়ে মোৰ চিৰছায়ী নাম, আৰু ইয়াৰ দ্বাৰাই পুৰুষানুক্রেমে মই সোৰবৰীয় হ'ম।” ১৬ তুমি যোৱা, আৰু ইস্রায়েলৰ বৃদ্ধ লোকসকলক একত্ৰিত কৰি সমবেত কৰোঁ। তেওঁলোকক ক'বা যে, ‘তোমালোকৰ ওপৰ-পিতৃ অৱাহাম, ইচহাক, আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠালোঁ।’ এয়ে মোৰ চিৰছায়ী নাম, আৰু ইয়াৰ দ্বাৰাই পুৰুষানুক্রেমে মই সোৰবৰীয় হ'ম।” ১৭ তুমি যোৱা, আৰু ইস্রায়েলৰ বৃদ্ধ লোকসকলক একত্ৰিত কৰি সমবেত কৰোঁ। তেওঁলোকক ক'বা যে, ‘তোমালোকৰ ওপৰ-পিতৃ অৱাহাম, ইচহাক, আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ মোক দৰ্শন দি ক'লে যে, ‘মই তোমালোকক নিৰীক্ষণ কৰিলোঁ আৰু তোমালোকক মিচৰত কেনে ব্যৱহাৰ কৰিছোঁ, সেয়া মই দেখিলোঁ। ১৭ মিচৰ দেশত তোমালোকৰ ওপৰত কৰা উপজদোৰ পৰা তোমালোকৰ উলিয়াই আনি, গাখীৰ, মৌ-জোল বৈ থকা সেই কনানীয়া, হিতীয়া, ইমোৰীয়া, পৰিজ্জীয়া, হিবীয়া, আৰু যিবুচীয়া সকলৰ দেশলৈ মই তোমালোকক লৈ যাবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছোঁ। ১৮ তেতিয়া তেওঁলোকে তোমাৰ কথা শুনিব। তাৰ পাছত তুমি আৰু ইস্রায়েলৰ বৃদ্ধ লোকসকলে মিচৰৰ বজাৰ ওচৰলৈ গৈ, তেওঁক নিষ্ঠাকৈ ক'বা যে, ‘ইলীয়াসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা আমাৰ আগপ সাক্ষাৎ হ'ল।’ সেয়ে আমি তিনি দিন মযুভূমিৰ মাজেৰে গৈ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবৰ অৰ্থে আমাৰ যাবলৈ দিয়ক।’ ১৯ কিন্তু মই জানো, যেতিয়ালৈকে মিচৰৰ বজাৰ বাধ্য কৰোঁ নহয়, তেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমালোকক যাব নিদিব। ২০ মই নিজ হাত মেলিম, আৰু মিচৰ দেশৰ মাজত সকলো আচৰিত কৰ্মেৰে মই

তেওঁলোকক আঘাত কৰিম। তাৰ পাছতহে তেওঁ তোমালোকক যাবলৈ দিব। ২১ মই মিচৰীয়াসকলৰ পৰা তোমালোকক অনুগ্ৰহপ্ৰাপ্ত কৰিম। সেয়ে তোমালোকে মোৰা সময়ত শুদ্ধ-হাতে যাব লগা নহ'ব। ২২ প্ৰতি গৰাকী মহিলাই নিজৰ ওচৰ-চুবীয়া, আৰু নিজৰ ঘৰৰ ওচৰত বাস কৰা মহিলা সকলৰ পৰা বৃগু আৰু সোপৰ অলঙ্কাৰ আৰু বন্ধু খুজিবা; আৰু তোমালোকে সেইবোৰে নিজৰ লৰা-ছোৱালীক পিঙ্কাবা; এই দৰে তোমালোকে মিচৰীয়া সকলক লুট কৰিবা।”

৮ মোচিয়ে উত্তৰ দি ক'লে, “কিন্তু তেওঁলোকে যদি মোক বিশ্বাস নকৰে, আৰু মোৰ কথাও নুশনে; আৰু তাৰ পৰিৱৰ্তে তেওঁলোকে মোক ক'ব, ‘যিহোৱাই তোমাক দৰ্শন দিয়া নাই’ তেতিয়া ক'ব?” ২ যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ হাতত কি আছে?” মোচিয়ে ক'লে, “লাখুটি।” ৩ তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, “লাখুটি ডাল মাটিত পেলাই দিলে, আৰু তেতিয়াই সেই লাখুটি ডাল সাপ হৈ পৰিল। মোচিয়ে তাৰ পৰা পাছ হুঁকি গল।” ৪ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি তোমাৰ হাত মেলি তাৰ নেুণ্বৰত ধৰা।” মোচিয়ে নিজৰ হাত মেলি তক ধৰিলে, আৰু তেওঁৰ হাতত সেই সাপ ডাল পুনৰ লাখুটি হল। ৫ “ইয়াৰ বাবেই তেওঁলোকৰ ওপৰ-পিতৃ অৱাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যে তোমাক দৰ্শন দিলে, সেই কথা তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিব।” ৬ যিহোৱাই তেওঁক পুনৰ ক'লে, “তুমি তোমাৰ হাত চোলাত ভৰোৱা।” সেয়ে মোচিয়ে হাতখন নিজৰ চোলাত ভৰালে। পাছত তেওঁ যেতিয়া হাতখন বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিলে, তেতিয়া তেওঁ দেখিলৈ যে, তেওঁৰ হাত কুঠ বেগোৱে হিমৰ নিচিনা বগা হৈছে। ৭ যিহোৱাই ক'লে, “তোমাৰ হাত পুনৰ চোলাত ভৰোৱা।” তেতিয়া মোচিয়ে নিজৰ হাত পুনৰ চোলাত ভৰালে; আৰু যেতিয়া বাহিৰলৈ উলিয়ালে তেওঁ দেখিলৈ যে, তেওঁৰ শৰীৰৰ অৱশিষ্ট অংশৰ দৰেই হাতখন পুনৰ সুষ্ঠ হল। ৮ যিহোৱাই ক'লে, “তেওঁলোকে যদি তোমাক বিশ্বাস নকৰে, আৰু মোৰ শক্তিৰ সেই প্ৰথম চিনকো যদি বিশ্বাস নকৰে, তেনেহ'লে তেওঁলোকে দ্বিতীয় চিনত বিশ্বাস কৰিব।” ৯ তেওঁলোকে যদি এই দুয়োটা চিনকো বিশ্বাস নকৰে, আৰু তোমাৰ কথাও নুশনে, তেনেহ'লে তুমি নদীৰ পৰা অলপ পানী লৈ শুকান মাটিচ ঢালিবা। তেতিয়া তুমি নদীৰ পৰা লোৱা সেই পানী শুকান মাটিচ ঢালি দিওঁতে, সেই পানী তেজোৱে পৰিষণত হ'ব।” ১০ তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাক ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু মিনতি কৰিছোঁ, মই বাকপটু নহ'ওঁ; ইয়াৰ পূৰ্বে নাছিলোঁ, বা আপুনি নিজ দাসক কথা কোৱাৰ পাছতো নহ'ওঁ। কাৰণ মোৰ মুখ আৰু জীৱা গধুৰ।” ১১ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “মানুহৰ মুখ কোনে নিৰ্মাণ কৰিবলৈ? বোৱা বা কলা, নাইবা চকু থকা বা অক কোনে কৰিবলৈ? মই যিহোৱায়ে জানো তাক নকৰোঁ? ১২ তেনেহ'লে এতিয়া তুমি নদীৰ পৰা সেই পানী শুকান মাটিচ ঢালিবা। তেতিয়া তুমি নদীৰ পৰা লোৱা সেই পানী তেজোৱে পৰিষণত হ'ব।” ১৩ তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাক ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু অনুগ্ৰহ কৰি, আপুনি যি জনক ইচ্ছা কৰে, তেনে আন কোনো এজনক পঠিয়াওক।” ১৪ তেতিয়া মোচিলৈ যিহোৱাৰ ক্ৰোধ প্ৰজলিত হল। তেওঁ ক'লে, “তোমাৰ লেবীয়া ককাহেৰ হাবোৰ ক'ত আছে? মই জানো, তেওঁ ভালকৈ কথা ক'ব পালে। অৱশ্যে তেওঁ তোমাক লংগ পাবলৈ আহি আছে; আৰু তেওঁ অহি তোমাক যেতিয়া দেখিব, তেতিয়া তেওঁ আনন্দিত হ'ব।” ১৫ তুমি তেওঁক ক'বা যে, ‘আৰু তোমালোকৰ ওপৰ-পিতৃ অৱাহাম, ইচহাক, আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠালোঁ।’ ১৬ তেতিয়া মোচিয়ে ক'লে, “মানুহৰ মুখস্থূল্যে মই সোৰবৰীয় হ'ব।” ১৭ এই লাখুটিডাল তুমি নিজ হাতত লোৱা। এই লাখুটি ডালেৰেই তুমি চিনবোৰ দেশুৱাবা।” ১৮ তাৰ পাছত মোচিয়ে তেওঁৰ শৰীৰেৰ ওচৰলৈ উত্তি গ'ল, আৰু তেওঁক ক'লে, “মই বিনয় কৰে মোক সম্পৰ্কীয় লোকসকল এতিয়ালৈকে জীয়াই আছে নে নাই, তাক চাৰ বাবে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ উত্তি যাবলৈ মোক দিয়ক।” যিহোৱারে মোচিক ক'লে, “শাস্তিৰে মোৰা!” ১৯ যিহোৱাই মিদিয়নত মোচিক ক'লে, “তুমি মিচৰলৈ উত্তি যোৱাৰা; কিয়নো যি সকল

লোকে তোমার প্রাণ ল'ব বিচারিছিল, সেই লোক সকলৰ মৃত্যু হ'ল।” ২০ তেতিয়া মোচিয়ে নিজৰ ভার্যা আৰু পুত্ৰক এটা গাধত উঠাই ল'লে আৰু মিচৰ দেশলৈ যাও কৰিলে। মোচিয়ে ঈশ্বৰৰ সেই লাখুটি ডালো নিজৰ হাতত ল'লে। ২১ যিহোৱাই মোচিক কৈছিল, “তুমি যেতিয়া মিচৰলৈ উভতি যাবা, তেতিয়া মই তোমাৰ হাতত যিবোৰ আচৰিত কাৰ্যৰ শক্তি দিলোঁ, সেই সকলো ফৰৌণৰ সাক্ষাতে কৰিবা। কিন্তু মই তেওঁৰ মন কঠিন কৰিব, আৰু সেয়ে তেওঁ তেতিয়া লোকসকলক এৰি নিদিব। ২২ তুমি ফৰৌণক নিশ্চয়কৈ ক'বা, ‘যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: ইহায়েল মোৰ পুত্ৰ, মোৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰঁ; ২৩ মই তোমাক কৈছিলোঁ, ‘মোৰ আৰধনা কৰিবৰ অৰ্থে মোৰ পুত্ৰক এৰি দিয়াঁ।’ কিন্তু তথাপিও তেওঁলোকক এৰি দিবলৈ তুমি অসন্তত হ'লা; সেয়ে মই তোমাৰ পুত্ৰ, তোমাৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰক নিশ্চয় বধ কৰিম।’ ২৪ তাৰ পাছত যাতা কৰিব গৈ থাকোতে, বাতি হোৱাৰ বাবে তেওঁলোকক এঠাইত থাকিল; তাতে যিহোৱাই মোচিক লগ পালে, আৰু বধ কৰিব খুজিলে। ২৫ তেতিয়া চিপোৱাই এটুকুৰা চিকমিকিয়া ঢোকা পাথৰ ল'লে; আৰু নিজৰ পুত্ৰৰ লিঙাগ্র-চৰ্ম্ম ছেদন কৰি, মোচিক ভৰিত পেলাই দি ক'লে, ‘নিশ্চয়ে আপুনি মোৰ পক্ষে তেজৰ দ্বাই পোৱা দৰা।’ ২৬ সেয়ে যিহোৱাই তেওঁক এৰি দিলে। চিপোৱাই ক'লে, ‘চৰ্মতৰ কাৰণে আপুনি তেজৰ দ্বাই পোৱা দৰা।’ ২৭ যিহোৱাই হাবোণক কৈছিল, ‘তুমি মোচিয়ে সৈতে সাক্ষাত কৰিবলৈ মৰুভূমিলৈ যোৱা।’ তেতিয়া হাবোণ গ'ল, আৰু ঈশ্বৰৰ পৰ্বতত মোচিক লগ ধৰি, তেওঁক চূমা খালে। ২৮ তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাই কোৱা সকলো কথা আৰু চিন দেখুৱাবৰ বাবে শক্তিৰে কাৰ্য কৰিবলৈ যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞাৰ কথা হাবোণক ক'লে। ২৯ তাৰ পাছত মোচিক আৰু হাবোণ দুয়ো গৈ ইহায়েলী লোকসকলক বৃদ্ধ লোকসকলক একগোটে কৰিলে। ৩০ যিহোৱাই মোচিক কোৱা সকলো কথা হাবোণে তেওঁলোকক ক'লে। তেওঁ লোকসকলৰ আগত যিহোৱাৰ শক্তিৰে দ্বাই চিনবোৰে দেখুৱালে। ৩১ তেতিয়া লোকসকলে বিশাস কৰিলে। যিহোৱাই যে ইহায়েলী লোক সকললৈ দৃষ্টি কৰিলে; আৰু তেওঁলোকৰ যাজ্ঞাবোৰ চালে, সেই কথা শুনি তেওঁলোকে মূৰ দোৱাই প্ৰণিপাত কৰি ঈশ্বৰৰ আৰধনা কৰিলে।

৫ এই ঘটনাৰ পাছত মোচিক আৰু হাবোণে গৈ ফৰৌণক ক'লে, ‘ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, ‘মৰুভূমিত মোৰ উদ্দেশ্যে উৎসৱ পালন কৰিবলৈ, মোৰ লোকসকলক যাবলৈ দিয়াঁ।’ ২ ফৰৌণে ক'লে, ‘যিহোৱা কোন? কিয় মই তেওঁক কথা শুনিম; আৰু ইহায়েলী লোক সকলক যাবলৈ কিয় এৰি দিম? মই যিহোৱাক নাজনোৱা, গতিকে ইহায়েলী লোক সকলক যাবলৈ এৰি দিনিঁওঁ।’ ৩ তাৰ পাছত মোচিক আৰু হাবোণে ক'লে, ‘ইহৰীয়াসকলৰ ঈশ্বৰে আমাৰ লগত সাক্ষাত কৰিলে। আহক আমি আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বেলিদান কৰিবৰ অৰ্থে মৰুভূমিৰ মাজেৰে তিনি দিনৰ বাট যা ঔঁহক; যাতে তেওঁ আমাক মহামাৰী বা তৰোৱালেৰে আক্ৰমণ নকৰে।’ ৪ কিন্তু মিচৰৰ বজাই তেওঁলোকক ক'লে, ‘মোচিক আৰু হাবোণ, তোমালোকে কিয় লোক সকলক তেওঁলোকৰ কামৰ পৰা লৈ গৈছা?’ এই বুলি লোকসকলক তেওঁ ক'লে, ‘তোমালোক কামলৈ সুৰি যোৱা।’ ৫ ফৰৌণে পুনৰ ক'লে, ‘বৰ্তমান আমাৰ দেশত অনেক ইহায়েলী লোক আছে, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ কাম বন্ধ কৰাইছা।’ ৬ সেই দিনাই ফৰৌণে লোক সকলৰ কঠোৰ তত্ত্বাবধায়ক আৰু মুখিয়াল সকলক এই আজ্ঞা দি ক'লে, ৭ ‘আগেয়ে দিয়াৰ দৰে তেওঁলোকক ইটা বনাবলৈ তোমালোকে নৰা আনি নিদিবা। তেওঁলোকে নিজেই গৈ নৰা বিচাৰি লওক; ৮ তেওঁলোকে আগেয়ে যিমান পৰিমাণৰ ইটা বনাইছিল, তেতিয়াও তেওঁলোকৰ সিমানেই বনাবলৈ দিয়া। তাৰ অলপো কথম গ্ৰহণ নকৰিব; কাৰণ তেওঁলোক এলেছোৱা। তেওঁলোকে চিৎঝিৰছে আৰু ক'বলৈ ধৰিবছে, ‘আমাক যাবলৈ অনুমতি দিয়ক আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে বেলিদান উৎসৱ কৰিবলৈ দিয়ক।’ ৯ তেওঁলোকৰ পৰ্বতত কামৰ ভাৰ অধিক গৰ্দুৰ কৰি দিয়া হুক্ক; যাতে তেওঁলোকে কামৰ মাজত ব্যস্ত থাকি বিআস্তিজনক কথাত মন নিদিয়ে। ১০ তাৰ পাছত, কঠোৰ তত্ত্বাবধায়ক আৰু মুখিয়াল সকলে বাহিৰলৈ ওলাই আহিল আৰু লোকসকলক তেওঁলোকে ক'লে, ‘ফৰৌণে এইদৰে কৈছে, ‘মই তোমালোকক এতিয়াৰ পৰা কোনো নৰা

নিদিঁওঁ। ১১ তোমালোক নিজে যোৱা আৰু য'ত বিচাৰি পোৱা, তাৰ পৰা নৰা বিচাৰি আনা; কিন্তু তোমালোকৰ কাৰম নিদিষ্ট পৰিমাণ হাস কৰা নহৰ।’ ১২ তেতিয়া লোক সকলে নৰা বিচাৰি জমা কৰিবলৈ চৰিবলৈ মিচৰ দেশৰ চাৰিওফালে সিঁচৰিত হৈ গৈ। ১৩ তথাপি কঠোৰ তত্ত্বাবধায়ক সকলে তেওঁলোকক তড়না কৰি ক'লে, ‘তোমালোকক নৰা দিওঁতে, তোমালোকে যেনেকে কাম কৰিছিলা, এতিয়াও তেনেকে প্ৰতিদিনৰ নিৰূপিত কাম সম্পূৰ্ণ কৰা।’ ১৪ তাৰ পাছত ফৰৌণৰ কঠোৰ তত্ত্বাবধায়ক সকলে শ্ৰমিক সকলৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা ইহায়েলী মুখিয়াল সকলক প্ৰহাৰ কৰিলে। সেই তত্ত্বাবধায়ক সকলে তেওঁলোকক সুবিলে, ‘তোমালোকক নিৰূপিত কৰি দিয়া অনুপাতে আগৰ দৰে, কালি আৰু আজি তোমালোকে কিয় ইটা তৈয়াৰ কৰিব পৰা নাই?’ ১৫ সেয়ে কাৰখনাত কাম কৰা ইহায়েলী কৰ্মচাৰী সকলে ফৰৌণৰ ওচৰলৈ আহিল; আৰু তেওঁক কাৰুতি কৰি ক'লে, ‘আপোনাৰ দাস বিলাকৰ খেত্ৰত কিয় আপুনি এনে ব্যৱহাৰ কৰিছে? ১৬ আপোনাৰ দাস সকলক এতিয়া নৰা দিয়া হোৱা নাই, তথাপি তেওঁলোকে আমাক কৈ আছে ‘ইটা তৈয়াৰ কৰা।’ এনেকি আমিও আপোনাৰ দাস সকলৰ দ্বাই আহৰিত হৈছোঁ। কিন্তু এয়া আপোনাৰ নিজৰ লোক সকলৰহে ভুল।’ ১৭ কিন্তু ফৰৌণে ক'লে, ‘তোমালোক এলেহোৱা! তোমালোক সকলোৱে এলেহোৱা! তোমালোকে কৈছা, ‘আমাৰ দেশৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বেলিদান কৰিবলৈ আমাক যাবলৈ দিয়ক।’ ১৮ সেয়ে এতিয়া কাম কৰিবলৈ ঘৰি যোৱা। আপোনালোক পুনৰ নৰা দিয়া নহৰ, কিন্তু তোমালোকে আগৰ পৰিমাণৰ সমানেই ইটা তৈয়াৰ কৰিব লাগিব।’ ১৯ ‘তোমালোক প্ৰতিদিনে বনাব লগা ইটাৰ সংখ্যা অলপো কম কৰা নহৰ।’ এই কথা কোৱাৰ পাছত, ইহায়েলী মুখিয়াল সকলে দেখিলে যে, তেওঁলোকে বিপদত পৰিষেচ। ২০ তেওঁলোকে ফৰৌণৰ আগৰ পৰা ওলাই আহৰ্তে বাজপ্ৰসাদৰ বাহিৰত ঠিয় হৈ থকা মোচিক আৰু হাবোণক লগ পালে। ২১ তেওঁলোকে মোচিক আৰু হাবোণক ক'লে, ‘যিহোৱা আপোনালোকলৈ দৃষ্টি কৰি দণ্ড দিয়ক; কাৰণ আপোনালোকে ফৰৌণ আৰু তেওঁ দাস সকলৰ সাক্ষাতে আমাক দোষী কৰিলে। আমাক বধ কৰিবলৈ আপোনালোকে তেওঁলোকৰ হাতত তৰোৱাল তুলি দিলে।’ ২২ তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাৰ উচ্চৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, ‘হে প্ৰভু, আপুনি এই লোক সকলক বিপদত কৰিয়ে পেলালৈ? মোৰ আগৰ ঠাইলৈ যোক কিয় পঠিয়ালৈ? ২৩ মই মেতিয়াৰে পৰা আপোনাৰ নামেৰে ফৰৌণৰ আগত কথা ক'বলৈ উপস্থিত হোলো, তেতিয়াৰে পৰা তেওঁ এই লোক সকলক যন্ত্ৰণা দিছে; আৰু আপুনি নিজৰ লোক সকলক সম্মলি উদ্বাৰ কৰা নাই।’

৬ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ‘ফোৰণলৈ মই কি কৰিম, এতিয়া তুমি দেখিবলৈ পাবা। তুমি দেখিবলৈ পাবা যে, মোৰ হাতৰ শক্তিৰ বাবেই বজাই লোক সকলক যাবলৈ দিয়াঁ।’ ২৪ তেতিয়াৰে মোচিয়ে সৈতে কথা পাতি তেওঁক ক'লে, ‘মই যিহোৱা।’ ৩ মই অৱাহাম, ইচ্ছাক, আৰু যাকোবৰ আগতো সৰ্বক্ষণভূমি ইন্দ্ৰীয় বলি দৰ্শন দিছিলোঁ, কিন্তু মোৰ যিহোৱা নামৰ দ্বাৰাই মই তেওঁলোকক পৰিচয় দিয়া নাই।’ ৪ ইয়াৰ উপৰিও যি কনান দেশত তেওঁলোকে বিদেশীৰ দৰে বাস কৰিছিল, আৰু অনাই বনাই ঘূৰি ফুৰিছিল, সেই দেশ তেওঁলোকক দিবলৈ মই তেওঁলোকৰ সৈতে এটা নিয়ম স্থিৰ কৰিছিলোঁ। ৫ তাৰ উপৰিও, মিচৰীয়া সকলে বন্দীকামত লোগোৱা ইহায়েলী লোক সকলৰ ক্রন্দন মই শুনিলো, আৰু মোৰ সেই নিয়মটি মই সাৰণ কৰিলোঁ। ৬ এই হেতুকে ইহায়েলী লোক সকলক কোৱা, ‘মই যিহোৱা; মই মিচৰীয়া সকলৰ বন্দীত্বৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াই আনিম, আৰু মই তেওঁলোকৰ ক্ষমতাৰ পৰা তোমালোকক মুক্তি কৰিম। মই মোৰ শক্তি প্ৰদৰ্শন কৰিম; আৰু ন্যায় বিচাৰ মহা-কৰ্মেৰে তোমালোকক উদ্বাদ কৰিম।’ ৭ মই তোমালোকক মোৰ নিজৰ লোক কৰি ল'ম, আৰু মইয়ে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম। তোমালোকক মিচৰীয়া সকলৰ বন্দীত্বৰ পৰা উলিয়াই আনা য়ায়েই যে তোমালোক সেই ঈশ্বৰ যিহোৱা, ইয়াক তোমালোকে জানিবা। ৮ মই যি দেশ অৱাহাম, ইচ্ছাক, আৰু যাকোবৰ দিম বুলি শপত খাইছিলোঁ, সেই দেশে অপোনালোক নিম, আৰু তোমালোকৰ অধিকাৰৰ অৰ্থেও

সেই দেশ মই তোমালোকক দিম; ময়েই যিহোরা।” ১ যেতিয়া মোচি গৈ ইস্রায়েলী লোক সকলক সেই কথা কলে; তেতিয়া তেওঁলোকে কঠিন বন্দীকামৰ বাবে নিরুসাই হে মোচিৰ কথাত মন নিদিলে। ১০ সেয়ে যিহোরাই মোচিৰ ক'লে, ১১ “তুমি গৈ মিচৰ বজা ফৰৌণে কোৱা যে, ইস্রায়েলী লোক সকলক আপোনাৰ দেশৰ পৰা ওলাই যাবলৈ এৰি দিয়ক।” ১২ মোচিয়ে যিহোৱাক ক'লে, “যদি ইস্রায়েলী লোক সকলেই মোৰ কথা নুশুণে; তেনেহ'লে ফৰৌণে মোৰ কথা কিয় শুনিব? যিহেতু মই কথা কোৱাত নিপুণ নহয়।” ১৩ যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণৰ লগত কথা পাতিলে; আৰু মিচৰ দেশৰ পৰা ইস্রায়েলী লোক সকলক উলিয়াই দিবলৈ ইস্রায়েলী লোক আৰু মিচৰ দেশৰ বজা ফৰৌণে বাবে তেওঁ আজ্ঞা দিলে। ১৪ এওঁলোকেই নিজৰ পিত্ৰ-বংশৰ প্রধান লোক আছিল: ইস্রায়েলৰ জ্যোষ্ঠ পুত্ৰ বৃণেগ, আৰু বৃণেগৰ পুত্ৰ হনোক, পল্লু, হিৰোণ, আৰু কুমী। এওঁলোক আছিল বৃণেগ গোষ্ঠীৰ পূৰ্বপুৰুষ। ১৫ চিমিয়োনৰ পুত্ৰ সকল আছিল যিমুৱেল, যামীন, ওহদ, যাখীন, চোহৰ আৰু টোল। টোল কন্মানীয়া মহিলাৰ পুত্ৰ আছিল। এওঁলোক আছিল চিমিয়োন গোষ্ঠীৰ পূৰ্বপুৰুষ। ১৬ সেৰীৰ পুত্ৰ সকলৰ সৈতে তেওঁলোকৰ বংশধৰ নাম এই তালিকাত উল্লেখিত আছে। তেওঁলোকৰ নাম হল: গেরোন, কহাঙ, আৰু মৰাবী। লোৰী এশ সাতত্ৰিশ বছৰ বয়সলৈকে জীয়াই আছিল। ১৭ গেরোনৰ পুত্ৰ লিবীৰ আৰু চিমিয়া আছিল। ১৮ কহাতৰ পুত্ৰ সকল হ'ল অহম, যিচহৰ, হিৰোণ, আৰু উজীয়েল। কহাতৰ এশ তেত্ৰিশ বছৰ বয়সলৈকে জীয়াই আছিল। ১৯ মৰাবীৰ পুত্ৰ সকল হল মহলী আৰু মুচী। এওঁলোক বংশধৰ সকলৰ সৈতে লোৰী গোষ্ঠীৰ পূৰ্বপুৰুষ আছিল। ২০ অহমে তেওঁৰ পিত্ৰ ভনীয়েক যোকেবদক বিয়া কৰাইছিল। তেওঁ হাৰোণ আৰু মোচিক জন্ম দিছিল। অহম এশ সাতত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল আৰু তাৰ পাছত তেওঁৰ মৃত্যু হৈছিল। ২১ যিচহৰ পুত্ৰ সকল আছিল কোৰহ, নেকং, আৰু জিখী। ২২ উজীয়েলৰ পুত্ৰ সকল আছিল চিমায়েল, ইলিচায়ন, আৰু চিথী। ২৩ হাৰোণে অম্মানদৰ জীয়েক নহচোনৰ ভনীয়েক ইলীচেবাৰক বিয়া কৰিছিল। তেওঁ নাদৰ, অবীহু, ইলিয়াজৰ, আৰু দ্বিথামৰক, জন্ম দিলে। ২৪ কোৰহৰ পুত্ৰ সকল আছিল অটীৰ, ইলকানা, আৰু অবীয়াচক। এওঁলোক কোৰহীয়া গোষ্ঠীৰ পূৰ্বপুৰুষ। ২৫ হাৰোণৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰে পুটীলোৰে এজনী জীয়েক বিয়া কৰিলে। তেওঁ শীনচক জন্ম দিলে। এওঁলোকেই লেৰীয়া সকলৰ বংশৰ সৈতে পিতৃবংশৰো প্রধান লোক আছিল। ২৬ এই দুজন পুৰুষ হাৰোণ আৰু মোচিক যিহোৱাই কৈছিল, “তোমালোকে ইস্রায়েলৰ লোকসকলক তেওঁলোকৰ যুদ্ধাৰ দলৰ সৈতে মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনাণগে।” ২৭ মিচৰ দেশৰ পৰা ইস্রায়েলী লোকসকলক উলিয়াই অনিবৰ বাবে মিচৰ বজা ফৰৌণেক কোৱা লোক সকল মোচি আৰু হাৰোণেই হয়। ২৮ মিচৰ দেশৰ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিৰ সৈতে কথা পার্থিষ্ঠি, ২৯ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক কৈছিল, “মই যিহোৱা; মই তোমাক যি যি কথা কলোঁ, সেই সকলো কথা তুমি মিচৰ বজা ফৰৌণেৰ আগত গৈ কৰা।” ৩০ কিন্তু মোচিয়ে যিহোৱাক কৈছিল, “মই কথা কোৱাত পাৰ্থত নহয়, সেয়ে ফৰৌণে মোৰ কথা কিয় শুনিব?”

৭ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “চোৱা, ফৰৌণেৰ আগত মই তোমাক দ্বিশৰবৰ্ষপু কৰিলোঁ; আৰু তোমাৰ ককায়েৰা হাৰোণ তোমাৰ ভাববাদী হ'ব। ১ মই তোমাক যি আজ্ঞা দিঁও, সেই সকলোকে তুমি ক'বা; তাতে ফৰৌণে ইস্রায়েলী লোক সকলক নিজৰ দেশৰ পৰা যাব বাবে এৰি দিবলৈ, তোমাৰ ককায়েৰ হাৰোণে সেই সকলো কথা ফৰৌণেক ক'ব। ৩ কিন্তু মই ফৰৌণেৰ মন কঠিন কৰিম, আৰু মিচৰ দেশেত মোৰ পৰাক্ৰমী চিন আৰু অডুত লক্ষণ দেখুৱাম। ৪ তথাপিৰে ফৰৌণে তোমালোকৰ কথা নুশুণিব। সেয়ে মই মিচৰ ওপৰত আধাত কৰিম, আৰু মোৰ ইস্রায়েলী লোকসকল, যুদ্ধাৰ দল, ইস্রায়েলৰ বংশধৰ সকলক দণ্ডৰ পৰাক্ৰমী কাৰ্য কৰি মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিম। ৫ মই মিচৰ ওপৰত মোৰ পৰাক্ৰমী হাত দিম, আৰু মিচৰ দেশৰ পৰা ইস্রায়েলী লোকসকলক উলিয়াই অনিম, তেতিয়া ময়েই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে মিচৰীয়া সকলে উলিয়াই আনিব পাৰিব।” ৬ মোচি আৰু হাৰোণে সেইদৰে কৰিলে; যিহোৱাই আজ্ঞা

দিয়াৰ দৰেই তেওঁলোকে কাৰ্য কৰিলে। ৭ তেওঁলোকে মেতিয়া ফৰৌণেৰ লগত কথা পাতিছিল, তেতিয়া মোচিৰ আশী বছৰ আৰু হাৰোণ তৰিশী বছৰ বয়স হৈছিল। ৮ যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক ক'লে, ৯ “যিহোৱাই ফৰৌণে তোমালোকক ক'ব, তোমালোকে কেনোঁ এটা আচৰিত কাৰ্য কৰি দেখুৱাবা, তেতিয়া তুমি হাৰোণক ক'বা যে, তোমাৰ লাখুটি সাপ হ'বৰ বাবে, লাখুটিভাল ফৌৰেৰ সম্মুখত পেলাই দিলে; আৰু সেই লাখুটিভাল সাপ হল। ১১ তেতিয়া ফৰৌণে তেওঁৰ জ্ঞানী আৰু মায়া-কৰ্ম জনা লোক সকলক মাতি পঠিয়ালে; তেতিয়া সেই মিচৰীয়া শাস্ত্ৰজ্ঞ সকলেও নিজৰ নিজৰ মায়াকৰ্মেৰে সেইদৰেই কৰিলে। ১২ তেওঁলোকৰ প্রতিজনে নিজৰ নিজৰ লাখুটি তলত পেলাই দিলে, আৰু সেইবোৰো সাপ হল। কিন্তু হাৰোণৰ লাখুটিয়ে তেওঁলোকৰ সাপবোৰ গিলি পেলালো। ১৩ তাৰ পাছত যিহোৱাই কোৱাৰ দৰেই, ফৰৌণেৰ মন কঠিন হ'ল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা নুশুণিলে। ১৪ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “ফৰৌণেৰ মন কঠিন হ'ল, আৰু তেওঁ লোকসকলক এৰি দিবলৈ অমাস্তি হৈছে। ১৫ বাতিপুৰা যেতিয়া ফৰৌণে পানীৰ ওচৰলৈ যাঘ, সেই সময়ত তুমি তেওঁৰ ওচৰলৈ যাঘ।” তুমি তেওঁৰে সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ নদীৰ পাৰত থিয়ে থাকিবাৰা; আৰু যি লাখুটিভাল সাপ হৈছিল, সেই লাখুটি ডালো তোমাৰ হাতত ল'বা। ১৬ তুমি তেওঁক'ল পেলাইছে, “মৰুভূমিত দশৰৰ আৰধনা কৰিবৰ আৰ্থে দশৰৰ লোক সকলক যাবলৈ দিয়ক। কিন্তু আপুনি এতিয়ালৈকে শুনা নাই।” ১৭ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, “মই যে যিহোৱা, তাক তুমি ইয়াৰ দ্বাৰাই জানিবা।” মই নিজৰ হাতত থকা লাখুটিবে নীল নদীৰ পানীত প্ৰাহাৰ কৰিম, তাতে নদীৰ পানী তেজলৈ পৰিষণত হ'ব। ১৮ তেতিয়া নদীত থকা মাছৰোৰ মৰিল, আৰু নদী দুৰ্গন্ধময় হ'ব। দুৰ্গন্ধময় পানী হোৱাৰ বাবে মিচৰীয়া সকলে নদীৰ পানী খাৰ নোৱাৰিবা।” ১৯ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “হাৰোণক এই কথা কোৱা, তুমি তোমাৰ লাখুটিভাল হাতত লৈ মিচৰ দেশৰ সকলো পানী যেনে নদী, খাল, বিল, আৰু সকলো পুৰীৰোৰত লাখুটিভালোৰে প্ৰাহাৰ ক'বা; যাতে সেই সকলো পানী তেজলৈ বৃপ্তাত্ৰিত হয়। এইদৰে কৰা যাতে গোটেই মিচৰ দেশেত এনেকি তেওঁলোকৰ কঠ আৰু শিলৰ পাত্ৰতো পানী তেজলৈ বৃপ্তাত্ৰিত হয়।” ২০ তেতিয়া মোচি আৰু হাৰোণে যিহোৱাই আজ্ঞা দিয়াৰ দৰেই সেই কাৰ্য কৰিলো। হাৰোণে ফৰৌণে আৰু তেওঁৰ দাস সকলৰ সম্মুখত নদীৰ পানীত লাখুটি দাঙি প্ৰাহাৰ কৰিলে; তেতিয়া নদীৰ সকলো পানী তেজলৈ হ'ল। ২১ নদীৰ মাছৰোৰ মৰিল, আৰু নদী দুৰ্গন্ধময় হ'ল। মিচৰীয়া লোক সকলে নদীৰ পানী খাৰ নোৱাৰিলো; আৰু সেই তেজলৈ দুৰ্গন্ধময় হ'ল। ২২ কিন্তু মিচৰীয়া শাস্ত্ৰজ্ঞসকলেও নিজৰ নিজৰ মায়াকৰ্মেৰে সেইদৰেই কৰিলো। সেয়ে যিহোৱাই কোৱাৰ দৰে ফৰৌণেৰ মন কঠিন হ'ল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা শুনিবলৈ অমাস্তি হ'ল। ২৩ তাৰ পাছত ফৰৌণে সেই আচৰিত কাৰ্যেলি মনযোগ নিদি, নিজৰ ঘৰলৈ উভতি গ'ল। ২৪ সকলো মিচৰীয়া লোকে খোৱা পানীৰ বাবে নদীৰ চাৰিওকলে গাত খানিলে; কিন্তু সেই পানীও নদীৰ পানী দৰে হোৱাৰ বাবে তেওঁলোকে খাৰ নোৱাৰিলো। ২৫ যিহোৱাই নদী প্ৰাহাৰ কৰা তাতে নদী দিন পূৰ হ'ল।

৮ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি ফৰৌণেৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক কোৱা যে, যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: মোৰ আৰধনা কৰিবৰ আৰ্থে মোৰ লোকসকলক যাবলৈ দিয়া। ২ তুমি যদি তেওঁলোকৰ যাবলৈ দিয়াত অমাস্তি হৈছে, তেওঁ তোমাৰ দেশেত সকলো ঠাইতে হ'ল। ৩ কেন্দ্ৰীয়ীৰে উপত্রৰ কৰিম। ৪ নদী ভেঙুলীৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব; সেইদৰে উভত তোমাৰ ককায়েৰ বিচনাত, আৰু তোমাৰ দাসসকলৰ ঘৰতো সোমাৰ। এনেকি তোমাৰ লোকসকলৰ গাৰ ওপৰত উঠিব, তোমাৰ তদ্বৰ আৰু তোমাৰ আটা খাচ পাত্ৰতো সোমাৰ। ৫ ভেঙুলীয়ে তোমাক, তোমাৰ লোকসকলক, আৰু তোমাৰ দাসসকলক আক্ৰমণ কৰিব।” ৫ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি হাৰোণক কোৱা, ‘নদী, নিজৰা আৰু

বিলৰ ওপৰলৈ তুমি তোমাৰ হাত দাঙি লাখুটিৰে প্ৰহাৰ কৰি মিচৰ দেশৰ ওপৰলৈ ভেঙ্গুলীৰোৰ তুলি আনা।” ৬ তেতিয়া হাৰোণে মিচৰ দেশৰ সকলো পৰ্যানৰ ওপৰত নিজৰ হাত মেলিলে, আৰু ভেঙ্গুলীৰোৰ উঠি আহি, গোটেই মিচৰ দেশখনক চানি ধৰিলে। ৭ কিন্তু শান্তজ্ঞসকলেও নিজৰ নিজৰ মায়াকৰ্মৰে সেইদৰেই কৰিলে, আৰু মিচৰ দেশৰ ওপৰলৈ ভেঙ্গুলীৰোৰ তুলি আনিলে। ৮ তেতিয়া ফৰৌণে মোচি আৰু হাৰোণক মতি ক'লে, “যিহোৱাই যেন মোৰ আৰু মোৰ লোকসকলৰ পৰা ভেঙ্গুলীৰোৰ আঁতৰাই নিয়ে, তাৰ বাবে তেওঁৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰক। তাৰ পাছত মই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবলৈ ইহায়েলী লোকসকলক যাবলৈ দিম।” ৯ তেতিয়া মোচিয়ে ফৰৌণক ক'লে, “ভেঙ্গুলীৰোৰ আপোনাৰ দাস আৰু আপোনাৰ ঘৰবোৰেৰ পৰা নাইকিয়া হৈ কেৱল যেন নদীতহে থাকে, সেইবাবে আপোনাৰ লোকসকলৰ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'বৰ বাবে আপুনি নিবৃত্তি সময়ৰ সুযোগ পাইছে।” ১০ তেতিয়া ফৰৌণে তেওঁক ক'লে, “কাইলৈ।” মোচিয়ে তেওঁৰ কথা শুনি ক'লে, “আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ তুল্য কোনো নাই, ইয়াক যেন আপুনি জানিব পাৰে, সেই বাবে আপুনি কোৱাৰ দৰেই হওক। ১১ ভেঙ্গুলীৰোৰ আপোনাৰ, আপোনাৰ ঘৰ, দাস, আৰু লোকসকলৰ পৰাও গুঁটি যাব। সেইবোৰ কেৱল নদীতহে থাকিব।” ১২ মোচি আৰু হাৰোণ বজা ফৰৌণৰ সন্মুখৰ পৰা আঁতিৰ গাল। পাছত ফৰৌণৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাই অনা ভেঙ্গুলীৰোৰ কাৰণে মোচিয়ে যিহোৱাৰ আগত কাতোৰেকি কৰিলে। ১৩ তাতে যিহোৱাই মোচিয়ে নিবেদন শুনিলে; আৰু ঘৰ, চোতাল, আৰু পথাৰোৰত ভেঙ্গুলীৰোৰ মৰিল। ১৪ তেতিয়া লোকসকলে সেইবোৰ গোটাই দ'ম দ'ম কৰিলে; আৰু গোটেই দেশ দুৰ্গন্ধময় হ'ল। ১৫ কিন্তু ফৰৌণে ভেঙ্গুলীৰ উপন্দূৰৰ পৰা সকাহ পোৱা দেখি, যিহোৱাই কোৱাৰ দৰে, ফৰৌণে পুনৰ নিজৰ মন কঠিন কৰি মোচি আৰু হাৰোণক কথা নুশ্বিলে। ১৬ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “হাৰোণক কোৱা যে, ‘গোটেই মিচৰ দেশত পথীৰীৰ ধূলি ওকণী হ'বৰ বাবে তুমি নিজৰ লাখুটি দাঙি ধূলিত প্ৰহাৰ কৰা।’” ১৭ তেতিয়া তেওঁলোকে সেইদৰে কৰিলে; হাৰোণে নিজৰ লাখুটি লৈ, হাত দাঙি দেশৰ ধূলিত প্ৰহাৰ কৰিলে, আৰু মানুহ আৰু পশুবোৰতো ওকণী হ'ল। গোটেই মিচৰ দেশৰ ধূলিবোৰ ওকণী হ'ল। ১৮ শান্তজ্ঞসকলেও নিজৰ নিজৰ মায়াকৰ্মৰে সেইদৰেই ওকণী উৎপন্ন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল, কিন্তু তেওঁলোকে কৰিব নোৱাৰিলে। দেশত মানুহ আৰু পশুবোৰতো ওকণী হ'ল। ১৯ তেতিয়া শান্তজ্ঞসকলে ফৰৌণক ক'লে, “এই কৰ্ম, ঈশ্বৰৰ আঙুলিৰ দ্বাৰাই কৰা কৰ্ম।” কিন্তু যিহোৱাই কোৱাৰ দৰে, ফৰৌণৰ মন পুনৰ কঠিন হ'ল, সেয়ে তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা শুনিবলৈ অমান্তি হ'ল। ২০ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি বাতিপুৰাতে উঠি গৈ ফৰৌণে পৰানীৰ ওচৰলৈ যোৱাৰ সময়ত তুমি তেওঁ সন্মুখত যৈছ হৈ ক'বা, যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: ‘মোৰ আৰধনা কৰিব অৰ্থে মোৰ লোকসকলক যাব দিয়া।’ ২১ কিন্তু যদি মোৰ লোকসকলক যাব নিদিয়া, তেনেহ'লে মই তোমাৰ, তোমাৰ দাসসকলৰ, লোকসকলৰ আৰু ঘৰবোৰে ভিতৰলৈকে জাকে জাকে ডাঁহ পঢ়াম; তেতিয়া মিচৰীয়াসকলৰ ঘৰ, এনেকি তেওঁলোকে বাস কৰা ভূমি ও ডাঁহৰ জাকেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব।” ২২ কিন্তু সেই দিনা গোচৰণ দেশত বাস কৰা মোৰ লোকসকলৰ বাবে মই বেলগৰ ব্যৱহাৰ কৰিম। সেয়ে গোচৰণ দেশত কোনো ডাঁহৰ জাক নহ'ব, পথীৰীৰ মাজত ময়েই যে যিহোৱা, এই কথা জানিব বাবে এই সকলো ঘটিব। ২৩ এইদৰে মোৰ লোকসকলৰ, আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ মাজত মই প্ৰভেদে জয়াম। মোৰ পৰাক্ৰমৰ কাৰ্য কাইলৈ সম্পন্ন হ'ব।” ২৪ যিহোৱাই সেইদৰেই কৰিলে। ফৰৌণ আৰু তেওঁ দাসসকলৰ ঘৰত জাকে জাকে ডাঁহৰেৰ সোমাল। গোটেই মিচৰ দেশতে সেই ডাঁহৰ জাকৰ উৎপাতত ভূমি নষ্ট হ'ল। ২৫ তেতিয়া ফৰৌণে মোচি আৰু হাৰোণক মতি আনি ক'লে, “তোমালোকে আমাৰ দেশতে তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰা।” ২৬ মোচিয়ে ক'লে, “সেইদৰে কৰাটো আমাৰ বাবে উচিত নহয়; কাৰণ আমি আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে কৰা বলিদান মিচৰীয়াসকলৰ বাবে ঘৃণনীয়। সেয়ে মিচৰীয়াসকলৰ সাক্ষাতে তেওঁলোকৰ ঘৃণনীয় লোকদান কৰিলে তেওঁলোকে আমাক শিল দলিয়াই নামাবিব নে? ২৭ নহয়! আমাৰ ঈশ্বৰ

যিহোৱাই আমাক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, তেওঁৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবৰ অৰ্থে, আমাক তিনিদিনৰ বাট মৰুভূমিৰ মাজেৰে যাবলৈ দিয়ক।” ২৮ তাৰ পাছত ফৰৌণে ক'লে, “মৰুভূমি তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবৰ অৰ্থে, মই তোমালোকক যাবলৈ অনুমতি দিছেঁ। কিন্তু তোমালোক বহুত দূৰলৈ নাযাবা। তোমালোকে মোৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰা।” ২৯ তেতিয়া মোচিয়ে ক'লে, “মই আপোনাৰ ওচৰলৈ পৰা যোৱাৰ পাছতে যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিম; যাতে ফৰৌণে, আৰু আপোনাৰ দাসসকল, আৰু লোকসকলক কাইল তুহৰ জাকৰেৰে যেন এৰি গুঁটি যায়। কেৱল যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবৰ অৰ্থে ইহায়েলী লোকসকলক যাবলৈ দিয়াত আপুনি যেন পুনৰ প্ৰবেশন নকৰে।” ৩০ তাৰ পাছত মোচিয়ে ফৰৌণৰ ওচৰলৈ পৰা ওলাই গৈ, যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। ৩১ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিয়ে কোৱাৰ দৰে কৰিলে: তেওঁ ফৰৌণে, তেওঁৰ দাসসকল, আৰু লোকসকলৰ পৰা ডাঁহৰ জাকৰেৰ আৰ্তবাই পঠালে। তাতে এটি ও অবশিষ্ট নথাকিল। ৩২ তথাপিও ফৰৌণে সেইবোৰো মন কঠিন কৰিলে, আৰু তেওঁ লোকসকলক যাবলৈ এৰি নিদিলে।

১ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি ফৰৌণৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক কোৱা, ইহীয়া লোকসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, ‘মোৰ আৰধনা কৰিব অৰ্থে মোৰ লোকসকলক যাবলৈ দিয়ক।’ ১৩ কিন্তু এতিয়াও যদি তেওঁলোকৰ যাব দিয়াত ত অমান্তি হৈ তেওঁলোকক ধৰি বাখিব বিচাৰে, ত তেনেহ'লে আপোনাৰ পথাৰত থকা পশুবোৰ, যেনে যোঁৰা, গাধ, উট, গৰু, মেৰ-ছাগ, আৰু ছাগলী জাকৰেৰ ওপৰত যিহোৱাই হাত দিব; আৰু ইয়াৰ দ্বাৰাই ভয়ানক মহামাৰী হ'ব।” ৪ কিন্তু যিহোৱাই ইহায়েলী লোকসকলৰ পশুবোৰ আৰু মিচৰীয়া লোকসকলৰ পশুবোৰৰ মাজত প্ৰভেদ কৰিব; তেতিয়া যিবোৰ পশু ইহায়েলী লোকসকলৰ নহয় সেইবোৰ মৰিব।” ৫ যিহোৱাই সময় নিৰপুণ কৰি ক'লে, “কাইলৈ দেশত মই এই কাৰ্য কৰিম।” ৬ পাছদিন যিহোৱাই সেই কাৰ্য কৰিলে। মিচৰী আটাইবোৰ পশু মৰিল; কিন্তু ইহায়েলী লোকসকলৰ পশুবোৰৰ এটা ও নমৰিল। ৭ তেতিয়া ফৰৌণে বিচাৰ কৰি দেখিলে যে, ইহায়েলী লোকসকলৰ এটা ও পশু মৰা নাই। তথাপিও ফৰৌণৰ মন কঠিন হ'ল, আৰু তেওঁ লোক সকলক যাবলৈ এৰি নিদিলে। ৮ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক ক'লে, “তোমালোকে মুঠি ভৱাই অশ্বিকুণৰ পৰা ছাঁই লোৱা, কিন্তু মোচি, তুমি ফৰৌণে চাই থকা সময়ত সেই ছাঁই ওপৰ ফাললৈ ছচিয়াই দিব।” ৯ তাতে, সেই ছাঁই গোটেই মিচৰ দেশখনতে মিহি ধূলি হৈ পৰিব। এই ধূলিৰ কাৰণে গোটেই মিচৰ দেশৰ মানুহ আৰু পশুবোৰ শৰীৰত অনেক ঘা আৰু ফোহা উঠিল।” ১০ সেয়ে তেওঁলোকে অশ্বিকুণৰ পৰা ছাঁই লৈ, ফৰৌণৰ আগত থিয়ে হ'ল। মোচিয়ে সেই ছাঁই ওপৰলৈ ছচিয়াই পৰ্যালো, আৰু সেই ছাঁইৰ কাৰণে চাই থকা সময়ত সেই ছাঁই ওপৰ শৰীৰত অনেক ঘা আৰু ফোহা উঠিল। ১১ শান্তজ্ঞ সকলে সেই বিষম খৰ্খৰ কাৰণে মোচিক আৰু হাৰোণক ক'লে, “কাৰণ সকলো শান্তজ্ঞ আৰু মিচৰীয়া লোকসকলৰ শৰীৰত অনেক ঘা আৰু ফোহা উঠিল।” ১২ তথাপি যিহোৱাই মোচিক কোৱাৰ দৰে, তেওঁ ফৰৌণৰ মন কঠিন হ'ল, আৰু সেই তেওঁলোকে কৰিবলৈ এৰি নিদিলে। ১৩ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক ক'লে, “তোমালোকে মুঠি ভৱাই অশ্বিকুণৰ পৰা ছাঁই লোৱা, কিন্তু মোচি, তুমি ফৰৌণে চাই থকা সময়ত সেই ছাঁই ওপৰ ফাললৈ ছচিয়াই দিব।” ১৪ তাতে, সেই ছাঁই গোটেই মিচৰ দেশখনতে মিহি ধূলি হৈ পৰিব। এই ধূলিৰ কাৰণে গোটেই মিচৰ দেশৰ মানুহ আৰু পশুবোৰ শৰীৰত অনেক ঘা আৰু ফোহা উঠিল।” ১৫ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।” ১৬ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা শক্তি দেখুৱালৈ আৰু গোটেই পৰানীৰ ওচৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়ালৈ। ১৭ এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা ভূমি ও পৰিষ্কাৰ দেখিলৈ থাকিব। ১৮ কিয়ানো গোটেই পৃথিবীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ইয়াক আপুনি জানিব বাবে, মই এইবাৰ তোমাৰ, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।” ১৯ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা ওপৰলৈ মোৰ শক্তি দেখুৱালৈ আৰু তোমালোক যাবলৈ এনেকি দিলে সম্ভত হোৱা নাই। ২০ কিয়ানো গোটেই পৃথিবীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ইয়াক আপুনি জানিব বাবে, মই এইবাৰ তোমাৰ, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।” ২১ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা শক্তি দেখিলৈ আৰু তোমালোক যাবলৈ এনেকি দিলে সম্ভত হোৱা নাই। ২২ কিয়ানো গোটেই পৃথিবীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ইয়াক আপুনি জানিব বাবে, মই এইবাৰ তোমাৰ, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।” ২৩ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা ওপৰলৈ মোৰ শক্তি দেখিলৈ আৰু তোমালোক যাবলৈ এনেকি দিলে সম্ভত হোৱা নাই। ২৪ কিয়ানো গোটেই পৃথিবীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ইয়াক আপুনি জানিব বাবে, মই এইবাৰ তোমাৰ, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।” ২৫ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা ওপৰলৈ মোৰ শক্তি দেখিলৈ আৰু তোমালোক যাবলৈ এনেকি দিলে সম্ভত হোৱা নাই। ২৬ কিয়ানো গোটেই পৃথিবীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ইয়াক আপুনি জানিব বাবে, মই এইবাৰ তোমাৰ, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।” ২৭ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা ওপৰলৈ মোৰ শক্তি দেখিলৈ আৰু তোমালোক যাবলৈ এনেকি দিলে সম্ভত হোৱা নাই। ২৮ কিয়ানো গোটেই পৃথিবীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ইয়াক আপুনি জানিব বাবে, মই এইবাৰ তোমাৰ, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।” ২৯ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা ওপৰলৈ মোৰ শক্তি দেখিলৈ আৰু তোমালোক যাবলৈ এনেকি দিলে সম্ভত হোৱা নাই। ৩০ কিয়ানো গোটেই পৃথিবীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ইয়াক আপুনি জানিব বাবে, মই এইবাৰ তোমাৰ, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।” ৩১ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা ওপৰলৈ মোৰ শক্তি দেখিলৈ আৰু তোমালোক যাবলৈ এনেকি দিলে সম্ভত হোৱা নাই। ৩২ কিয়ানো গোটেই পৃথিবীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ইয়াক আপুনি জানিব বাবে, মই এইবাৰ তোমাৰ, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।” ৩৩ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা ওপৰলৈ মোৰ শক্তি দেখিলৈ আৰু তোমালোক যাবলৈ এনেকি দিলে সম্ভত হোৱা নাই। ৩৪ কিয়ানো গোটেই পৃথিবীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ইয়াক আপুনি জানিব বাবে, মই এইবাৰ তোমাৰ, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।” ৩৫ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা ওপৰলৈ মোৰ শক্তি দেখিলৈ আৰু তোমালোক যাবলৈ এনেকি দিলে সম্ভত হোৱা নাই। ৩৬ কিয়ানো গোটেই পৃথিবীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ইয়াক আপুনি জানিব বাবে, মই এইবাৰ তোমাৰ, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।” ৩৭ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা ওপৰলৈ মোৰ শক্তি দেখিলৈ আৰু তোমালোক যাবলৈ এনেকি দিলে সম্ভত হোৱা নাই। ৩৮ কিয়ানো গোটেই পৃথিবীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ইয়াক আপুনি জানিব বাবে, মই এইবাৰ তোমাৰ, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।” ৩৯ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা ওপৰলৈ মোৰ শক্তি দেখিলৈ আৰু তোমালোক যাবলৈ এনেকি দিলে সম্ভত হোৱা নাই। ৪০ কিয়ানো গোটেই পৃথিবীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ইয়াক আপুনি জানিব বাবে, মই এইবাৰ তোমাৰ, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।” ৪১ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা ওপৰলৈ মোৰ শক্তি দেখিলৈ আৰু তোমালোক যাবলৈ এনেকি দিলে সম্ভত হোৱা নাই। ৪২ কিয়ানো গোটেই পৃথিবীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ইয়াক আপুনি জানিব বাবে, মই এইবাৰ তোমাৰ, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।” ৪৩ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা ওপৰলৈ মোৰ শক্তি দেখিলৈ আৰু তোমালোক যাবলৈ এনেকি দিলে সম্ভত হোৱা নাই। ৪৪ কিয়ানো গোটেই পৃথিবীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ইয়াক আপুনি জানিব বাবে, মই এইবাৰ তোমাৰ, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।” ৪৫ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা ওপৰলৈ মোৰ শক্তি দেখিলৈ আৰু তোমালোক যাবলৈ এনেকি দিলে সম্ভত হোৱা নাই। ৪৬ কিয়ানো গোটেই পৃথিবীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ইয়াক আপুনি জানিব বাবে, মই এইবাৰ তোমাৰ, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।” ৪৭ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা ওপৰলৈ মোৰ শক্তি দেখিলৈ আৰু তোমালোক যাবলৈ এনেকি দিলে সম্ভত হোৱা নাই। ৪৮ কিয়ানো গোটেই পৃথিবীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ইয়াক আপুনি জানিব বাবে, মই এইবাৰ তোমাৰ, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।” ৪৯ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা ওপৰলৈ মোৰ শক্তি দেখিলৈ আৰু তোমালোক যাবলৈ এনেকি দিলে সম্ভত হোৱা নাই। ৫০ কিয়ানো গোটেই পৃথিবীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ইয়াক আপুনি জানিব বাবে, মই এইবাৰ তোমাৰ, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ মোৰ সকলো মহামাৰী পঠিয়াম।” ৫১ মই এতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা ওপৰলৈ মোৰ শক্তি দেখিলৈ আৰু তোমালোক যাবলৈ এনেকি দিলে সম্ভত হোৱা নাই। ৫২ কিয়ানো গোটেই পৃথিবীত মোৰ তুল্য যে কোনো নাই, ই

প্রচণ্ড শিলাবৃষ্টি বর্ষাম। ১৯ সেয়ে তুমি এতিয়া মানুহ পঠিয়াই পথারত থকা তোমার পশু আবু যি সকলো আছে, সেই সকলো গেটাই নিরাপদ স্থানত রাখা। যিহোর মানুহ আবু পশু ঘৰোল ননাকে পথারত থাকিব, সেইবোৰ ওপৰত শিলাবৃষ্টি হোৱাত, সেইবিলক মৰিব।' ২০ তেতিয়া ফৰৌণৰ যি সকল দাসে যিহোৱাৰ বাক্য বিশ্বাস কৰিছিল, তেওঁলোকে নিজৰ বদী আবু পশুবোৱক বেগাই ঘৰলৈ আনিলে। ২১ কিন্তু যি সকল লোকে যিহোৱাৰ বাক্য গুৰুত্ব ভাৱে লোৱা নাছিল, তেওঁলোকে নিজৰ বন্দী আবু পশুবোৱক পথারতে থাকিব দিলে। ২২ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 'গোটেই মিচৰ দেশৰ মানুহ, পশু, আবু পথারত থকা সকলো গচ-গচনিৰ ওপৰত শিলাবৃষ্টি হৰলৈ তুমি আকাশৰ ফাললৈ চাই তোমাৰ হাত মেলা।' ২৩ মোচিয়ে আকাশলৈ চাই নিজৰ লাখুটি দাঙিলে। তেতিয়া যিহোৱাই গোটেই মিচৰ দেশত মেঘ-গৰ্জন কৰি বিজুলী আবু শিলাবৃষ্টি বৰষালে। ২৪ এইদৰে শিলাবৃষ্টি আবু বিজুলী মিহিল হৈ ভয়ঙ্কৰ বৃপু ল'লো। এনে শিলাবৃষ্টি মিচৰ দেশ স্থাপন হোৱা দিনৰে পৰা কেতিয়াও হোৱা নাছিল। ২৫ গোটেই মিচৰ দেশৰ পথারত থকা মানুহ আবু পশু সকলোকে শিলাবৃষ্টিয়ে বিনষ্ট কৰিলে। শিলাবৃষ্টিয়ে পথারত সকলো গচ-গচনি আবু দেশৰ সকলো গচ ভাঙিলে। ২৬ কেৱল ইস্তায়েলি লোকসকল বাস কৰা গোচন দেশতেহে শিলাবৃষ্টি হোৱা নাছিল। ২৭ তেতিয়া ফৰৌণে মানুহ পঠিয়াই মোচি আবু হাৰোণক মাতি অনালে। ফৰৌণে তেওঁলোকক ক'লে, 'মই এইবাৰ পাপ কৰিলোঁ। যিহোৱা নায়পৰায়ণ, কিন্তু মই আবু মোৰ লোক সকল হ'লে দুনীতিপৰায়ণ।' ২৮ মহা-গৰ্জন আবু শিলাবৃষ্টি সহিব নোৱাৰাকৈ অধিক হৈছে, সেয়ে তোমালোকে যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰা। মই তোমালোকে যাবলৈ দিম; তোমালোক আবু ইয়াত থাকিব নালাগে।' ২৯ মোচিয়ে তেওঁক ক'লে, 'মণ্ড ভ্যাগ কৰাৰ পাছতেই মই যিহোৱালৈ হাত মেলি প্ৰাৰ্থনা কৰিব। তেতিয়া পৃথৱী যে যিহোৱাৰে হয়, এই কথা আপুনি জানিবলৈ মেঘ-গৰ্জন বন্ধ হ'ব, আবু শিলাবৃষ্টি ও নহ'ব।' ৩০ কিন্তু আপুনি আবু আপোনাৰ দাসসকলে যে এতিয়া ও ঈশ্বৰ যিহোৱাক প্ৰকৃততে সন্মান কৰা নাই, সেই কথা মই জানো।' ৩১ সেই সময়ত শণ সূতাৰ ফুলবোৰ আবু যুৰ ধান নষ্ট হৈছিল; কাৰণ যুৰ ধানৰ থোক পুৰুষ হৈছিল, আবু শণ সূতাৰ ফুলবোৰ ফুলিছিল। ৩২ কিন্তু সেই আবু সৰিয়হ নষ্ট নহ'ল কাৰণ সেইবোৰ ইয়াৰ পাছত হোৱা শস্য। ৩৩ মোচিয়ে মেতিয়া ফৰৌণে আবু তেওঁৰ দাসসকলে নিজৰ মন পুনৰ কঠিন কৰি পাপ কৰিলে। ৩৪ এইদৰে যিহোৱাই মোচিক কোৱাৰ দৰে, ফৰৌণৰ মন কঠিন হ'ল, আবু তেওঁ ইস্তায়েলি লোকসকলক যাবলৈ এৰি নিদিলে।

১০ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 'তুমি ফৰৌণৰ ওচৰলৈ যোৱা। মিচৰ দেশত মোৰ শক্তিৰ চিনবোৰ দেখুৱাৰ বাবে মই ফৰৌণ আবু তেওঁৰ দাস সকলৰ মন কঠিন কৰিলোঁ। ২ মই এইদৰে কৰাৰ কাৰণ এয়াও হয় যে, মই মিচৰীয়া লোক সকলক কিদৰে কঠোৰ ব্যৱহাৰ কৰিলোঁ, আবু তেওঁলোকৰ মাজত মোৰ শক্তিৰ চিন কিদৰে দেখুৱালোঁ এই সকলো কথা তুমি তোমাৰ সন্তান আবু নাতি-নাতিনীয়েক সকলক যাতে ক'ব পৰিবা। ইয়াৰ যোগণি তোমালোকে জানিনা যে, মই যিহোৱা।' ও তেতিয়া মোচি আবু হাৰোণ ফৰৌণৰ ওচৰলৈ গ'ল, আবু তেওঁক ক'লে, 'ইয়াৰ সকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: 'তুমি মোৰ আগত নন্ত হৰলৈ কিমান সময়লোকে অমান্তি হৈ থাকিবা? মোৰ আৰাধনা কৰিবৰ অৰ্থে মোৰ লোক সকলক যাবলৈ এৰি দিয়া।' ৪ কিন্তু তুমি যদি মোৰ লোক সকলক যাবলৈ দিয়াত অমান্তি হোৱা, তেনেহ'লে শুনা, কাহিলৈ তোমাৰ দেশলৈ মই কাকতী ফৰিং আনিম। ৫ সেইবোৰে গোটেই দেশখন এনেকে ঢাকি ধৰিব যে, কোনো এজনে মাটিও দেখা নাপাৰ। শিলাবৃষ্টিৰ পৰা বৰ্কা পোৱা অৱশিষ্ট গচ্ছবোৰ সেইবোৰে খাই পেলাব। আনিকি আপোনালোকৰ বাবে পথারত উৎপন্ন হোৱা সকলো গছে খাই পেলাব ৬ আপোনাৰ ঘৰ,

আবু আপোনাৰ দাস সকলৰ ঘৰত, আবু সকলো মিচৰীয়াৰে সকলৰ ঘৰবোৰে সেই কাকতী ফৰিঙ্গেৰে ভৰি পৰিব। ইমান ফৰিং হ'ব যে, আপোনাৰ পিতৃ আবু আপোনাৰ ওপৰ-পিতৃসকলে কেতিয়াও তেমে ফৰিং দেখা নাই।' তাৰ পাছত মোচি ফৰৌণৰ আগৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল। ৭ তেতিয়া ফৰৌণৰ দাস সকলে ফৰৌণক ক'লে, 'এই মানুহ জন আমালৈ কিমান দিনলৈকে ফান্দস্বৰূপ হৈ থাকিব? ইস্তায়েলি লোকসকল নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিবৰ অৰ্থে যাবলৈ এৰি দিয়ক। মিচৰ দেশখন যে ধৰ্স হ'ল, এতিয়ালৈকে সেই কথা আপুনি উপলক্ষি কৰা নাই নে?' ৮ তেতিয়া মোচি আবু হাৰোণক ফৰৌণৰ আগলৈ পুনৰ মাতি অনা হ'ল, ফৰৌণে তেওঁলোকক ক'লে, 'যোৱা, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰা; কিন্তু কোনবোৰ লোক যাব?' ৯ মোচিয়ে ক'লে, 'আমি আমাৰ ডেকো, বুঢ়া, নিজৰ নিজৰ লৰা-ছোৱালী, আবু মেৰ-ছাগ, ছাগলী, গুৰু জাকবোৰকো লগত লৈ যাম। কাৰণ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আমি উৎসৱ পালন কৰিব লাগিব।' ১০ ফৰৌণে তেওঁলোকক ক'লে, 'যিহোৱা তোমালোকৰ লগত থাকক; যিহেতু মই তোমালোকক সন্তানসকলৰ সৈতে যাবলৈ এৰি দিছোঁ, আবু চোৱা, তোমালোকৰ মন কিছু দুষ্টতাৰে পৰিপূৰ্ণ।' ১১ সেয়ে নহ'ব; কেৱল তোমালোকৰ মাজৰ পুৰুষসকল যাওক, আবু যিহোৱাৰ সেৱা কৰক; কিয়নো এইদৰে কৰাটোৱেই তোমালোকে বিচাৰিবে।' পাছত ফৰৌণৰ আগৰ পৰা মোচি আবু হাৰোণক পঠিয়াই দিয়া হ'ল। ১২ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 'কাকতী ফৰিঙ্গেৰ মিচৰ দেশলৈ আহি, শিলাবৃষ্টিৰ পৰা আৰাশিষ্ট থকা তৃণ আদি সকলোকে খাবলৈ তুমি কাকতী ফৰিঙ্গেৰ বাবে মিচৰ দেশৰ ওপৰলৈ হাত মেলা।' ১৩ তেতিয়া মোচিয়ে মিচৰ দেশৰ ওপৰলৈ নিজৰ লাখুটি দাঙিলে, আবু যিহোৱাই সেই দিনা দিমে বাতিয়ে সেই দেশৰ ওপৰত পুৰ ফলৰ পৰা বায়ু বোৱালৈ। যেতিয়া বাতিপুৰা হ'ল, তেতিয়া পুৰ ফলৰ পৰা অহা বতাহে কাকতি ফৰিঙ্গেৰ উভোৱাই আনিলে। ১৪ তাতে ফৰিঙ্গেৰ সমগ্র মিচৰ দেশলৈ আহিলা, আবু মিচৰ আটাই অঞ্চলত উপদ্রব কৰিলে। ইমান বেছি ফৰিং পূৰ্বতে কেতিয়াও হোৱা নাই, আবু পুনৰ কেতিয়াও নহ'ব। ১৫ সেই ফৰিঙ্গেৰে সমগ্র দেশ ছানি ধৰিলে, তাতে দেশখন অদ্বিতীয় হ'ল। সেই ফৰিঙ্গেৰে দেশৰ সকলো গচ-গচনি আবু শিলাবৃষ্টিৰ পৰা অৱশিষ্ট থকা গচ সকলো ফলবোৰ খালো। তাতে সমগ্র মিচৰ দেশত এজোপা ও সেউজীয়া গচ জীয়াই নাথাকিল, আবু পথারত এজোপা ও গচ-গচনি নাথাকিল। ১৬ তেতিয়া ফৰৌণে মোচি আবু হাৰোণক কেতিয়াও ক'লে, 'মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা আবু তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ।' ১৭ এতকে বিন্যাস কৰোঁ, এইবাৰ বাবে মোৰ পাপ ক্ষমা কৰা, আবু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰা, যাতে তেওঁ মোৰ পৰা এই মৃত্যুদায়ক কষ্ট আঁতৰাব।' ১৮ তেতিয়া মোচিয়ে ফৰৌণৰ ওচৰৰ ওপৰৰ পৰা বহিলৈ গ'ল; আবু যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। ১৯ যিহোৱাই পশ্চিম ফালৰ পৰা আতি প্ৰবল বতাহ বোৱাই আনিলে; তাতে সেই বতাহে ফৰিঙ্গেৰ উভোৱাই নি চুক সাগৰত পেলাই দিলে। সমগ্র মিচৰ দেশৰ কোনো অঞ্চলতে এটাৰ ও ফৰিং অৱশিষ্ট নাথাকিল। ২০ কিন্তু যিহোৱাই ফৰৌণৰ মন কঠিন কৰিলে, তাতে তেওঁ ইস্তায়েলি লোকসকলক যাবলৈ নিদিলে। ২১ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 'সমগ্র মিচৰ দেশ অদ্বিতীয় আৰাধনয় হ'বলৈ, তুমি আকাশৰ ফাললৈ হাত মেলা; তাতে সেই আদ্বাৰে সমগ্র দেশ প্ৰাস কৰিব।' ২২ তেতিয়া ফৰৌণে মোচিয়ে আকাশৰ ফাললৈ হাত মেলিলে, আবু সুমগ্র মিচৰ দেশ তিনি দিনলৈকে ঘৰে অক্ষকৰিম হ'ল। ২৩ কোনেও ইজনে সিজনক দেখা নাপালে, আবু তিনি দিনলৈকে কোনেও নিজৰ ঘৰৰ পৰা নোলাল। অৰশে ইস্তায়েলি লোকসকল বাস কৰা ঠাইত পোহৰ হৈ আছিল। ২৪ তেতিয়া ফৰৌণে মোচিক মাতি আনি ক'লে, 'তোমালোক যোৱা, যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰা গৈ।' এনেকি তোমালোকৰ পৰিয়াল বৰ্গ ও লগত যাব পাৰিব, কিন্তু তোমালোকৰ মেৰ-ছাগ, ছাগলী, আবু গুৰু জাকবোৰ ইয়াতেই থাকিব লাগিব।' ২৫ কিন্তু মোচিয়ে ক'লে, 'আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবলৈ আবু হোম বলিব অৰ্থে আপুনি আমাৰ লগত জীৱৰ জন্মবোৰে দিবই লাগিব।' ২৬ আমাৰ লগত আমাৰ পশুবোৰে নিশ্চয় যাব; আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিবলৈ

আমাৰ পশ্চবোৰ এটা খুৰাও ইয়েত নাথাকিব। কাৰণ আমি কিছেৰে যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিব, সেই বিষয়ে আমি সেই ঠাই নোপোৱালৈকে নাজনো।” ২৭ কিন্তু যিহোৱাই ফৰৌণৰ মন কঠিন কৰিবলৈ, তাতে তেওঁ তেওঁলোকক যাবলৈ নিদিলৈ। ২৮ তেতিয়া ফৰৌণে মোচিক ক'লে, “মোৰ সন্মুখৰ পৰা গুঁচি যোৱা। এটা বিষয়ত সারাধন হবা, মোৰ মুখ পুনৰ চাব নিবিচাৰিব; কিয়নো যি দিনাই মোৰ মুখ চাবা, সেই দিনাই তোমাৰ মৃত্যু হ'ব।” ২৯ তেতিয়া মোচিয়ে ক'লে, “আপুনি নিজেই কৈছে; মই আপোনাৰ মুখ পুনৰ নাচাও।”

১১ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “মই ফৰৌণ আৰু মিচৰ দেশৰ ওপৰত আন এক মহামৰি আনিম। তাৰ পাছত তেওঁ তোমালোকক ইয়াৰ পৰা যাবলৈ এৰি দিব। আৰু অৱশ্যেত তেওঁ যেতিয়া তোমালোকক যাবলৈ দিব, তেতিয়া তেওঁ তোমালোকৰ সকলোকে ইয়াৰ পৰা খেদি পঠিয়াব। ২ সেয়ে, প্রতিজন পুৰুষ আৰু মহিলাক নিজৰ নিজৰ ওচৰ-চূৰ্বীয়াৰ পৰা তেওঁলোকৰ বৃপ্তি আৰু সোণৰ অলঙ্কাৰবোৰে খুঁজি ল'বলৈ নিদিশ দিয়া।” ৩ যিহোৱাই মিচৰীয়া লোকসকলক ইস্তায়েলী লোকসকললৈ অনুগ্ৰহ কৰিবলৈ আগছৈ কৰাবলৈ। অৱশ্যে মিচৰ দেশত মোচি, ফৰৌণৰ দাস আৰু লোকসকলৰ দৃষ্টিত অতি আকৰ্ষণীয় পুৰুষ আছিল। ৪ মোচিয়ে ক'লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে, মই মাজ নিশ্চামানত মিচৰ দেশৰ মাজেৰে যাম।” ৫ তেতিয়া মিচৰ দেশৰ সকলো প্রথম পুত্ৰৰ মৃত্যু হ'ব। সিংহাসনত বহা বজা ফৰৌণৰ প্রথম পুত্ৰৰ পৰা জাঁত ঘৰুৱা দাসীৰ প্রথম পুত্ৰলোকে, আৰু মিচৰ দেশত থকা সকলো প্রথমে জ্যেষ্ঠ পশ্চবোৰো মৃত্যু হ'ব। ৬ তেতিয়া সমগ্র মিচৰ দেশত এনে দ্ৰন্দন হ'ব যে, তেনে দ্ৰন্দন কেতিয়াও হোৱা নাছিল, আৰু পুনৰ কেতিয়াও নহ'ব। ৭ কিন্তু যিহোৱাই যে মিচৰীয়া আৰু ইস্তায়েলী লোকসকলৰ মাজত প্ৰভেদ কৰে, ইয়াক যেন আপোনালোকে জানিব পাৰে, সেই বাবে ইস্তায়েলী লোকসকল হওক বা তেওঁলোকৰ পথাবৈ হওক, তেওঁলোকৰ অহিতে এটা কুকুৰেও নুভুকিব।” ৮ ফৌৰণ, আপোনাৰ সকলো দাস সকল মোৰ ওচৰলৈ নামি আহি মোৰ আগত প্ৰগতিপাত কৰিব। তেওঁলোকে ক'ব, ‘আপুনি আৰু আপোনাক অনুসৰণ কৰা লোকসকল ওলাই যাওক।’ তাৰ পাছতহে মই বাহিবলৈ ওলাই যাম।” এই বুলি তেওঁ বৰ ক্রান্তেৰে ফৰৌণৰ ওচৰৰ পৰা ওলাই আছিল। ৯ যিহোৱাই মোচিক কৈছিল, “মোৰ অড়তু লক্ষণ যেন মিচৰ দেশত অধিককৈ দেখুউৱাৰ পাৰোঁ, সেই বাবে ফৰৌণে তোমাৰ কথা নুঞ্জিব।” ১০ মোচি আৰু হাবোৱে ফৰৌণৰ সাক্ষাতে সেই সকলো অড়তু লক্ষণ দেখুৱাইছিল। কিন্তু যিহোৱাই ফৰৌণৰ মন কঠিন কৰিছিল, সেই বাবে তেওঁ নিজৰ দেশৰ পৰা ইস্তায়েলী লোকসকলক যাবলৈ এৰি নিদিলৈ।

১২ যিহোৱাই মিচৰ দেশত মোচি আৰু হাবোৱে সৈতে কথা পাতিলৈ। তেওঁ ক'লে, ২ “এই মাহেই তোমালোকৰ বাবে মাহৰ আৰুশ্ণি হ'ব; আৰু এই মাহ তোমালোকৰ কাৰণে বছৰৰ প্রথম মাহ।” ৩ তোমালোক সমবেত হোৱা আৰু ইস্তায়েলী লোকসকলক কোৱা, ‘এই মাহৰ দশম দিন তেওঁলোক প্ৰত্যেকে নিজৰ বাবে এটাকৈ মেৰ-ছাগ পোৱালি বা ছাগলী পোৱালি ল'ব। প্ৰত্যেক পৰিয়ালে এইদৰে পৰিয়ালৰ্বৰ্গ বাবে এটা মেৰ-ছাগ পোৱালি ল'ব।’ ৪ সেই মেৰ-ছাগ পোৱালি ভোজ কৰিবলৈ যদি পৰিয়ালৰ মানুহ তাকৰ হয়, তেনেলৈ তেওঁ আৰু তেওঁ ওচৰ-চূৰ্বীয়াৰ সদস্যৰ সংখ্যা অনুসাৰে এটা মেৰ-ছাগ পোৱালি বা ছাগলীৰ মাস প্ৰত্যেক মাসুলৈ জোৱাক লওক। প্ৰত্যেক মাসুহে খৰ পৰা শক্তি অনুসাৰে সেই মাস যাতে হয়। ৫ তোমালোক সেই মেৰ-ছাগ বা ছাগলী পোৱালি এবছৰীয়া আৰু নিৰ্ঘণী মতা পোৱালি হ'ব লাগিব। তোমালোকে তাক মেৰ-ছাগ বা ছাগলীবোৰ জাকৰ মাজৰ পৰা ল'বা। ৬ তোমালোকে এই মাহৰ চৌক্ষ দিনলৈকে তাক বাখিব। তাৰ পাছত সমবেত ইস্তায়েলী সকলো লোকে গধুলি পৰত তাক বধ কৰিব। ৭ তোমালোকে তাৰ কিছু তেজ লৈ, যি ঘৰবোৰত মাংস ভোজ কৰা হ'ব, সেই ঘৰবোৰে দুৱাৰৰ চৌকাঠৰ দুই দাঁতিত, আৰু ওপৰতো লগাবা। ৮ সেই বাতিয়েই তোমালোকে প্রথমে

সৈতে ভোজন কৰিব। ৯ তোমালোকে তাক কেঁচাই, নাইবা পানীত সিজায়ো নাখিবা; তাৰ পৰিৱৰ্তে মুৰ, ঠেঁ, আৰু তাৰ ভিতৰত থকা অংশই সৈতে জুইত খৰিকত দিহে থাবা। ১০ বাতিপুৰালৈ তাৰ অলপো অৱশিষ্ট নাৰাখিবা। কিন্তু বাতিপুৰালৈ যি অৱশিষ্ট থাকিব, তাক তোমালোকে জুইত পুৰি ভৱ কৰি দিবা। ১১ তোমালোকে টঙ্গলিৰে কঁকল বাঙ্কি, জোতা পিঙ্কি, আৰু হাতত লাখুটি লৈ, বেগাবেগিচৈ তাক ভোজন কৰিব। সেয়ে যিহোৱাৰ নিষ্ঠাৰ-পৰ্ব। ১২ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘মই সেই বাতিয়েই মিচৰ দেশৰ মাজেন্ডি গৈ, মিচৰ দেশত প্ৰথমে জ্যু হোৱা মানুহ বা পশুৱেই হওক, সকলোকে সংহার কৰিব। মিচৰীয়াসকলৰ সকলো দেৱতাকে মই দণ্ড দিম। মই যিহোৱা। ১৩ তোমালোকে যিবোৰ ঘৰত থাকা, সেইবোৰ ঘৰত সেইজেই তোমালোকৰ চিন হ'ব; মই যেতিয়া মিচৰ দেশ মই আক্ৰমণ কৰিব, তেতিয়া সেই তেজ দেখি, মই তোমালোকক অতিক্ৰম কৰি এৰি খৈ যাম। এই মহামাৰিয়ে তোমালোকক স্পৰ্শ নকৰিব আৰু তোমালোকক বিবেচ নকৰিব। ১৪ এই দিন সেৱাৰগীয় দিন হ'ব; আৰু তোমালোকে এই দিন যিহোৱাৰ বাবে উৎসৱৰ দিন বুলি নিচ্যাটকে পালন কৰিব। এই দিন পালন কৰাটো তোমালোকৰ বাবে এটা বিধান হ'ব, পুৰুষানুক্ৰমে চিৰছায়ী বিধিমতে এই দিন তোমালোকে পালন কৰিব লাগিব। ১৫ তোমালোকে সাত দিন খৰীৰ নিদিয়া পিঠা ভোজন কৰিব। প্ৰথম দিনাই তোমালোকে নিজৰ ঘৰৰ পৰা খৰীৰ দূৰ কৰিব। কিয়নো যি কোনোৰে প্ৰথম দিনৰ পৰা সগুম দিলোকে খৰীৰ দিয়া পিঠা খাব, তেওঁক ইআয়েলৰ পৰা উচ্ছৰণ কৰা হ'ব। ১৬ প্ৰথম দিনা লোক সকল সমবেত হৈ মোৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্বক হ'ব, আৰু সগুম দিনাও সেই একদেৱে লোকসকল সমবেত হ'ব। সেই দিনবোৰত কোনো কাম কৰা নহ'ব, কেৰল প্ৰত্যেকে খৰ পৰাকৈ বদ্বা কাম কৰিব। ১৭ এইদৰে তোমালোক খৰীৰ নিদিয়া পিঠাৰ পৰ্ব পালন কৰিবাব; কিয়নো সেই দিনাই মই তোমালোকৰ লোক সকলক, সৈন্যৰ দলক মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি অনিছিলো। এতকেতে তোমালোকে পুৰুষানুক্ৰমে চিৰছায়ী বিধিমতে সেই দিন পালন কৰিব। ১৮ তোমালোকে বছৰৰ প্ৰথম মাহৰ চৌক্ষ দিনৰ গধুলিলৈকে খৰীৰ নিদিয়া পিঠাহে তোজন কৰিব। ১৯ এই সাত দিনলৈকে তোমালোকৰ ঘৰবোৰত থমিৰ পোৱা নাযাব। কাৰণ বিদেশী হওক, বা স্বদেশীয়েই হওক, যি কোনোৰে থমিৰ দিয়া বন্ধ খন্ত খাব, তেওঁক ইআয়েলৰ সমাজৰ পৰা উচ্ছৰণ কৰা হ'ব। ২০ তোমালোকে থমিৰ দিয়া কোনো বস্তুৱেই নাখিবা। তোমালোকে যি ঠাইতে বাস কৰা সেই সকলো ঠাইত, খৰীৰ নিদিয়া পিঠাহে খাবা।” ২১ তেতিয়া মোচিয়ে ইস্তায়েলৰ সকলো পৰিচাকৰক মাতি আনিলে আৰু তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে নিজৰ পৰিয়ালৰ লোকক পৰ্যাণ পৰ্যাণ পৰিমাণে খোৱাবলৈ ভোৰাৰ জাকৰ পৰা পোৱালি বাছি লবা আৰু নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ বলিব বাবে তাক কাঠিব। ২২ তাৰ পাছত এচেৰ বন একোচা লৈ, পাত্রটোত থকা তেজত জুৱৰিয়াবা। সেই তেজ পাত্ৰৰ পৰা লৈ দুৱাৰৰ চৌকাঠৰ ওপৰত আৰু দুই দাঁতিৰ কাঠৰ লগাবা। বাতিপুৰালৈকে তোমালোকৰ কোনো নিজৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ বাহিৰ নহ'ব। ২৩ কিয়নো যিহোৱাই মিচৰীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰিব বাবে, তোমালোকৰ পৰিয়ালৰ মাজৰ পৰা উচ্ছৰণ কৰা হ'ব। ২৪ কিয়নো যিহোৱাই মিচৰীয়ালোকে কৈছিল, তেতিয়া তেওঁ দুৱাৰৰ চৌকাঠৰ ওপৰত, আৰু চৌকাঠৰ দুই দাঁতিত মেৰি দিনৰ গধুলিলৈকে খৰীৰ নিদিয়া পিঠাহে তোজন কৰিব। ২৫ যিহোৱাই নিজৰ প্ৰতিজ্ঞার দৰে তোমালোকৰ যি দেশ দিব, সেই দেশত যেতিয়া তোমালোক সোমাবালৈ নিদিব। ২৬ যেতিয়া তোমালোকৰ সন্তান সকলে সুধিব “এই উপসনাৰ অৰ্থ কি,” ২৭ তেতিয়া তোমালোকে ক'বা, ‘যিহোৱাই মিচৰীয়ালোকক আক্ৰমণ কৰোঁতে মিচৰত থকা আৰু যেতিয়া যিহোৱাই এই কথা এয়ে নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ বলিদান।’ ২৮ তেতিয়া লোকসকলে মূৰ দেঁৰাই যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিবলৈ।

যিহোরাই মোচি আৰু হাৰোগক দিয়া আজ্জাৰ দৰেই কৰিলে। ২৯ মাজ নিশা সিংহাসনত বহা ফৰোৰ জেষ্ঠ পুত্ৰৰ পৰা বন্দীশালত থকা লোকৰ বৰ পুত্ৰলৈকে মিচৰ দেশত প্ৰথমে জন্মা সকলোকে আৰু পঞ্চৰেৰ প্ৰথমে জন্মাবোৰকো আক্ৰমণ কৰিলে। ৩০ সেয়ে ফৰোঁগ, তেওঁৰ দাসৰেৰ আৰু মিচৰ সকলোকে বাতিয়েই উঠিল। মিচৰত সেয়ে মহাকুন্ডন হ'ল; কাৰণ এনে এটা ঘৰ নাছিল য'ত প্ৰথমা জন্মা পু'এৰ মৃত্যু হোৱা নাছিল। ৩১ বাতিয়েই ফৰোঁগে মোচি আৰু হাৰোগক মাতি আনি ক'লে, “উঠা, তোমালোক আৰু ইস্বায়েলৰ সকলো লোক মোৰ প্ৰজাসকলৰ মাজৰ পৰা বাহিৰ হৈ যোৱা। তোমালোকে কোৱাৰ দৰেই যিহোৱাৰ আৰধনা কৰা। ৩২ তোমালোকে কোৱাৰ দৰেই নিজৰ ভেৱা, ছাগলী, আৰু তোমালোকৰ জাকবোৰকো লৈ যোৱা; আৰু মোকো আৰীৰৰ্দন কৰি যোৱা।” ৩৩ তেভিয়া মিচৰীয়া লোকসকলে শীঘ্ৰে ইস্বায়েলী লোকসকলক দেশৰ পৰা পঠাবৰ বাবে ততাতোয়া লাগালো; কাৰণ তেওঁলোকে ক'লে, “আমি সকলো মৃত লোক।” ৩৪ সেয়ে লোকসকলে খৰীৰ নিদিয়াকৈ নিজৰ নিজৰ আটাঙ্গড়ি ল'লে। তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ সনা পাত্ৰ গাৰ কাপোৰত বাঞ্ছিলে, নিজৰ নিজৰ কান্দত ল'লে। ৩৫ তাৰ পাছত ইস্বায়েলৰ লোকসকলে মোচিয়ে কোৱাৰ দৰেই কৰিলে। তেওঁলোকে মিচৰীয়া লোকসকলৰ পৰা সোং আৰু বৃপুৰ অলঙ্কাৰ, আৰু বস্ত্ৰও খৰ্জি লালে। ৩৬ যিহোৱাই মিচৰীয়া লোকসকলৰ আগত ইস্বায়েলী লোকসকলক অনুগ্ৰহপ্ৰাণ কৰিলে। সেয়ে তেওঁলোকে খোজাৰ দৰেই তেওঁলোকক দিলে; এইদৰে তেওঁলোকে মিচৰীয়ালোক সকলক লুট কৰিলে। ৩৭ ইস্বায়েলী লোকসকল বামচিচৰ পৰা চুকোলৈ যাতা কৰি গ'ল। মহিলা আৰু সন্তানৰ ওপৰিও তেওঁলোকৰ ছয় লাখমান পদাতিক পুৰুষ আছিল। ৩৮ ইয়াৰ উপৰিও আনা ইস্বায়েলী বঢ়লোক, তেওঁলোকৰ ভেৱা, ছাগলী আদি কৰি বহুতো পশুৰে সৈতে তেওঁলোকৰ লগত গৈছিল। ৩৯ তাৰ পাছত, তেওঁলোকে মিচৰ পৰা আনা খৰীৰ নিদিয়া আটাঙ্গড়িৰ পিঠা যুগ্মত কৰিলে। সেইবোৰত খৰীৰ দিয়া নাছিল, কাৰণ তেওঁলোকে মিচৰ পৰা দেৱাই দিয়া হ'ল, সেয়ে পোৱা যুগ্মত কৰিবৰ কাৰণে তেওঁলোকে পলাম কৰিব নোৱাৰিলে। ৪০ ইস্বায়েলী লোকসকল মিচৰ দেশত প্ৰবাসী হৈ চাৰিশ ত্ৰিশ ঘৰৰ আছিল। ৪১ চাৰিশ ত্ৰিশ ঘৰৰ শেষৰ দিনা, যিহোৱাৰ বাহিৰীৰ সকলো দল মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ হৈ আহিছিল। ৪২ যিহোৱাই মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকক বাহিৰ কৰি অনাৰ কাৰণে, সেই বাতি তেওঁলোক সজাগ হৈ আছিল। সেই বাতি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পলাম কৰাৰ বাতি বুলি ইস্বায়েলৰ সকলো লোকে পুৰ্বানুকূলে পালন কৰে। ৪৩ যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোগক ক'লে, “নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ্তৰ বলিৰ বিধি এই: কোনো বিদেশী লোকে ইয়াক ভোজন কৰিব নোৱাৰিব।” ৪৪ অৱশ্যে ইস্বায়েলী লোকৰ প্ৰতিজন ধৰ দি কিনা বদীক যদি চুম্বণ কৰা হৈছে, তেভিয়া তেৱোঁ ভোজন কৰিব পারিব। ৪৫ কিন্তু বিদেশী সকল আৰু ভাড়া কৰি অনা দাস সকলে ইয়াক খাৰ নোৱাৰিব। ৪৬ আহাৰ একেটা ঘৰতে ভোজন কৰিবই লাগিব। সেই মাসৰ অলপো ঘৰৰ বাহিৰলৈ নিনিবা, আৰু তাৰ এডল হাড়ো নেভতিবা। ৪৭ ইস্বায়েলৰ গোটোই সমাজে তাক পালন কৰিব। ৪৮ তোমাৰ লগত বাস কৰা কোনো বিদেশী লোকে যদি যিহোৱাৰ নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ্তৰ পালন কৰিব খোজে, তেন্তে তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সকলো পুৰুষে চুম্বণ কৰিব লাগিব। তেভিয়াহে তেওঁ আহি তাক পালন কৰিব পারিব। তেওঁ দেশত জন্ম হোৱা লোকৰ নিচিনা হ'ব। অৱশ্যে চুম্বণ নোহোৱা কোনো লোকে ইয়াক ভোজন কৰিব নালাগে।” ৪৯ দেশত জন্ম হোৱা লোকৰ বাবে, আৰু তোমালোকৰ মাজত বাস কৰা বিদেশী লোকৰ কাৰণেও একেটা বিধিয়েই হ'ব। ৫০ সেয়ে ইস্বায়েলৰ সকলো লোকে যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোগক দিয়া আজ্জাৰ দৰেই কৰিলে। ৫১ এইদৰে যিহোৱাই সেই দিনাই ইস্বায়েলৰ লোক সকলক সৈন্যৰ দলৰে সৈতে মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে।

১৩ যিহোৱাই মোচিৰ সৈতে কথা পাতি ক'লে, ২ “ইস্বায়েলৰ লোক সকলৰ মানুহৰেই হওক বা পশুৰেই হওক, সকলো প্ৰথম গৰ্ভফল মোৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰা। প্ৰথমে জন্মা সকলো মোৰেই।” ৩ মোচিয়ে

লোকসকলক ক'লে, “তোমালোকে বন্দী-মৰ্বঘৰপ্ৰ মিচৰৰ পৰা ওলাই অহা এই দিন সোঁৰবণ কৰিবা; কাৰণ যিহোৱাই তেওঁৰ বাহু-বলেৰে আপোনালোকক সেই ঠাইৰ পৰা উলিয়াই আনিলে। খৰীৰ দিয়া পিঠা আৰু ভোজন কৰা নহব। ৪ আৰীৰ মাহৰ এই দিনাই তোমালোক মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ হৈ আহিলা। ৫ কনানীয়া, হিতীয়া, ইমোৰীয়া, হিতীয়া আৰু যিবুচীয়া লোকসকলৰ যি দেশ তোমালোকক দিবলৈ, যিহোৱাই তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ আগত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই গাথীৰ আৰু মৌৰৈ বে থকা দেশত, যেভিয়া তেওঁ তোমালোকক সুমুৰাৰ, তেভিয়া তোমালোকে এই মাহত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আৰাধনাৰ কাৰ্য কৰিব। ৬ সাত দিনলৈকে খৰীৰ নিদিয়া পিঠা ভোজন কৰিবা; আৰু সুগম দিনটো যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৱৰ দিন হ'ব। ৭ সেই সাত দিন নিচ্যাকৈ খৰীৰ নিদিয়া পিঠা ভোজন কৰিব লাগিব; তোমালোক মাজত খৰীৰ দিয়া কোনো পিঠা যাতে দেখা পোৱা নাযাওক। এনেকি তোমালোকৰ চাৰিও সীমাৰ ভিতৰতো খৰীৰ দেখা পোৱা নাযাওক। ৮ সেই দিনা তোমালোকে আপোনালোকৰ সত্তান সকলক ক'বা, ‘যেভিয়া মিচৰ পৰা আমি ওলাই আহিলোঁ, তেভিয়া যিহোৱাই আমাৰ বাবে যি কৰিছিল, সেই কাৰ্যৰ কাৰণে এইদৰে কৰা হৈছে।’ ৯ এয়ে উদ্বাৰ সোঁৰবণৰ বাবে তোমালোকৰ হাত আৰু কপালত থাকক। যিহোৱাৰ ব্যৰস্থা তোমালোকৰ কথাত থাকক, কিয়নো তোমালোকৰ হাত, আৰু কপালত এই মুক্তি সোঁৰবণীয়ে হৈ থাকিব। কিয়নো যিহোৱাই বাহুবলেৰে মিচৰ পৰা তোমালোকৰ বাহিৰ কৰি আনিলে। ১০ এই হেতুকে তোমালোকে প্ৰত্যেক বছৰে এই সময়ত, এই বিধি পালন কৰিব। ১১ যিহোৱাই তোমাক আৰু তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলক দিয়া প্ৰতিজ্ঞা অনুসূৰে, যেভিয়া তোমাক কনানীয়া সকলৰ দেশত আনি সোমুৰাৰ, ১২ তেভিয়া তোমালোকৰ প্ৰত্যেকৰে প্ৰথমে জন্ম হোৱা সত্তান আৰু তোমালোকৰ জীৱ জন্মুন্তৰ প্ৰথমে জন্ম পশু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৃথক কৰিবা। প্ৰথমে জন্মা সকলো পুৰুষ আৰু মতাপুণ যিহোৱাৰ হ'ব। ১৩ প্ৰত্যেক প্ৰথমে জন্মা গাধ এটা মেৰ-ছাগ পোৱালি দি মুক্ত কৰিব। যদি মুক্ত নকৰে, তেন্তে তাৰ ডিও ভাসিব; কিন্তু তোমালোকৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত প্ৰথমে জন্মা পুত্ৰ তোমালোকে নিচ্য কিনি মুক্ত কৰিব লাগিব।” ১৪ পাছত তোমালোকৰ পুৰুই যেভিয়া ইয়াৰ অৰ্থকি ‘বুলি সুধীব?’ তেভিয়া তুমি তাক ক'বা যে, ‘যিহোৱাই বাহুবলেৰে মিচৰ বন্দী ঘৰৰ পৰা আমাক উলিয়াই আনিলে। ১৫ যেভিয়া ফৰোঁগে আমাক এৰি দিবলৈ মন কঠিন কৰিলে, তেভিয়া যিহোৱাই মিচৰ দেশত, মানুহৰ প্ৰথমে জন্মা পুত্ৰ আৰু পশুৰ প্ৰথমে জৰা মতাপুণ সকলকে বধ কৰিলে। এই হেতুকে, মই পশুৰেৰ প্ৰথমে জন্মা মতা পশু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰে; সেই বাবে মই মোৰ প্ৰথমে জন্মা পুত্ৰক কিনি লৈ মুক্ত কৰোঁ।’ ১৬ এয়ে তোমালোকৰ হাত, আৰু কপালত সোঁৰবণী স্বৰূপে থাকিব। কিয়নো যিহোৱাই বাহুবলেৰে আমাক মিচৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে।” ১৭ ফৰোঁগে যেভিয়া লোকসকলক যাবলৈ এৰি দিলে, তেভিয়া পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশেৰে বাট চমু আছিল যদিও, দৰ্শনে তেওঁলোকক সেই বাটেদি নিনিলে। কিয়নো দৰ্শনেৰে ক'লে, “হয়তো যুদ্ধৰ সমূখিন হ'লে লোকসকলে মন সলনি কৰি মিচৰলৈ উভটি যাব।” ১৮ সেয়ে দৰ্শনেৰে লোকসকলক মৰুভূমিৰ মাজেৰে চৰু সাগৰলৈকে লৈ গ'ল। ইস্বায়েলী লোক সকলে যুদ্ধৰ বাবে সুসজিত হৈ মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই গ'ল। ১৯ মোচিয়ে যোচেফৰ অঞ্চলে নিজৰ লগত ল'লে; কিয়নো যোচেফে ইস্বায়েলী লোকসকলক শপত খুৰাই কৈছিল, “দৰ্শনেৰ আপোনালোকক নিচ্য উদ্বাৰ কৰিব আৰু আপোনালোকে তোমায় কৰিব।” ২০ ইস্বায়েলী লোকসকলকে চৰুকোত পৰা যাত্রা কৰি, মৰুপ্রান্তৰ দাঁতিত থকা এথমত তমু অভিযোগ। ২১ তেওঁলোকে দিন-ৰাতিয়ে যাত্রা কৰিবলৈ যিহোৱাই দেশত তেওঁলোকক মেঘ-স্তন্ত, আৰু বাতি পোহৰ দিবলৈ অগ্নি-স্তন্তৰে তেওঁলোকৰ আগে আগে গৈছিল। ২২ যিহোৱাই লোকসকলৰ আগৰ পৰা দিনত মেঘ-স্তন্ত, আৰু বাতি অগ্নি-স্তন্ত আঁতৰ নকৰিলে।

১৪ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচি ক'লে: ২ “ইস্বায়েলী লোক সকলক কোৱা যে, তেওঁলোক ঘৰি বাল-চকোনৰ সল্লুখত, মিগদেল আৰু

সাগরৰ মাজত, পী-হৃষীৰোতৰ আগত তমু তৰিব। তোমালোকে পী-হৃষীৰ বিপৰীতে থকা সাগৰৰ দাঁতিত তমু তৰিব। ৩ ফৰৌণে ইস্যায়েলী লোকসকলৰ বিষয়ে এই দৰে ক'ব, 'তেওঁলোকে দেশৰ মাজত বিৰূণ' কৰি ফুৰিছে, আৰু তেওঁলোকে মৰুভূমিত আৰদ্ধ হৈ আছে।' ৪ মই ফৰৌণৰ মন কঠিন কৰিম; আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ পাছে পাছে যিদি আহিব। মই ফৰৌণৰ আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্য সমূহৰ বাবে গৌৰবান্বিত হ'ল। মিচৰীয়া সকলে জানিব যে, মই যিহোৱা।' সেয়ে ইস্যায়েলী লোক সকলে তেওঁলোকক নিৰ্দেশ দিয়াৰ দৰে তমু তৰিবে। ৫ ইস্যায়েলী লোকসকল পলাই গ'ল বুলি মিচৰীয়াৰ বজাক জনোৱাৰ পাছত ফৰীণ আৰু তেওঁৰ দাসবোৰ মন ইস্যায়েলী লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে হ'ল। তেওঁলোকে ক'লে, "আমাৰ বন্দীকামৰ পৰা ইস্যায়েলী লোকসকলক এৰি দি আমি কি কাম কৰিলো?" ৬ তেড়িয়া কৈৰণে নিজৰ বথ সাজু কৰিলে, আৰু নিজৰ সৈন্য সকলক তেওঁৰ লগত ল'লে। ৭ তেওঁ মনোনীত শৰ্খ বথ, আৰু মিচৰীয়াৰ আন সকলো বথ, আৰু সেই সকলোৰেৰ ওপৰত নিযুক্ত সেনাপতি সকলকো ল'লে। ৮ যিহোৱাই মিচৰীয়াৰ বজা ফৰীণৰ মন কঠিন কৰিলে, তাতে তেওঁ ইস্যায়েলী লোকসকলৰ পাছে পাছে যিদি গ'ল। তেড়িয়া ইস্যায়েলী লোকসকলে যিহোৱাৰ জয়ধৰণি কৰি ওলাই গৈছিল। ৯ কিন্তু মিচৰীয়া লোক সকলে ঘোঁৰা, বথ, অশ্বাৰোহী, আৰু সৈন্যৰ সৈতে তেওঁলোকৰ পাছে পাছে যিদি গ'ল। বাল-চফোনৰ সন্ধুখত পী-হৃষীৰোতৰ ওচৰৰ সাগৰৰ দাঁতিত ইস্যায়েলী লোকসকলে তমু তৰি থকা ঠাইত, তেওঁলোকে আগচি ধৰিলে। ১০ ফৰীণ যেতিয়া ওচৰ চাপি আহিল, তেড়িয়া ইস্যায়েলী লোকসকলে তেওঁলোকক চাই আচাৰিত হ'ল। তেওঁলোকৰ পাছে পাছে মিচৰীয়া সকল আহি আছিল; তাতে ইস্যায়েলী লোকসকলে অতিশয় ভয় কৰি যিহোৱাৰ আগত কাতৰেৰকি কৰিলে। ১১ তেওঁলোকে মোচিক ক'লে, "মিচৰত মৈদাম নাই নে যে, আমি মৰুভূমিত মৰিবলৈ, আপুনি আমাক ইয়ালৈ আনিলে? আপুনি আমাক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনি, আমাটৈল কিয় এনেকুৰা ব্যহৰাৰ কৰিছে? ১২ আমি মিচৰতে আপোনাক এই কথা কোৱা নাছিলোঁ নে? আমি আপোনাক কৈছিলোঁ, 'আমাক মিচৰীয়া সকলৰ বন্দীকাম কৰিবলৈ আকলে এৰি দিয়ক? কিয়নো মৰুভূমিত মৰাটকে মিচৰীয়া সকলৰ বন্দীকাম কৰাই' আমাৰ পক্ষে তাল আছিল।' ১৩ মোচিয়ে লোকসকলক ক'লে, 'ভয় নকৰি। নিৰবে থাকা: আৰু চাওক, যিহোৱাই আজি তোমালোকৈল প্ৰতিৱাণৰ কাৰ্য সিদ্ধ কৰিব। কাৰণ যি মিচৰীয়া সকলৰ আজি তোমালোকে দেখিছা, তেওঁলোকৰ পুনৰ কেতিয়াও নেদেখিব।' ১৪ যিহোৱাই তোমালোকৰ বাবে যন্দি কৰিব; আৰু আপোনালোক কেৱল নিৰবে থাকা।' ১৫ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, 'তুমি মোলৈ কিয় কাতৰেৰকি কৰিছা? ইস্যায়েলী লোকসকলৰ আওণাই যাবলৈ কোৱা।' ১৬ তুমি তোমাৰ লাখুটি তুলি, সাগৰৰ ওপৰলৈ তোমাৰ হাত মেলা, আৰু সাগৰক দুভাগ কৰা; তাতে ইস্যায়েলী লোকসকলৰ সাগৰৰ মাজেৰে শুকান বাটেনি যাব পাৰিব। ১৭ চোৱা মই মিচৰীয়া সকলৰ মন কঠিন কৰিম; তাতে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পাছে পাছে যাব। মই ফৰীণ, তেওঁৰ সকলো বথ ও অশ্বাৰোহী আৰু সৈন্য সকলৰ দ্বাৰাই গৌৰবান্বিত হ'ল। ১৮ তেড়িয়া ফৰীণ, তেওঁৰ বথ, আৰু অশ্বাৰোহী সকলৰ দ্বাৰাই মই গৌৰবান্বিত হ'লে, ময়ই যে যিহোৱা, এই কথা মিচৰীয়া সকলে জানিব।' ১৯ সঁশৰ্বৰ যি দৃত ইস্যায়েলী লোকসকলৰ আগে আগে গৈছিল, তেওঁ তেওঁলোকৰ আগৰ পৰা আঁতিৰ পাছফালৈ গ'ল মেঘ-স্তুত তেওঁলোকৰ আগৰ পৰা আঁতিৰ গৈ তেওঁলোকৰ পাছফালে হিৰ হল। ২০ মেঘ-স্তুত মিচৰীয়া সৈন্য সকল আৰু ইস্যায়েলী লোকসকলৰ তমুৰ মাজলৈ আছিল। সেয়ে মিচৰীয়া লোকসকলৰ বাবে অদ্বাকাৰময় মেঘ হ'ল, কিন্তু ইস্যায়েলী লোকসকলৰ বাবে বাতি পোহৰ দিওঁতা হ'ল। তাতে ওৱে বাতি ইদলৈ সিদলৰ ওচৰ চাপিব নোৱাৰিলে। ২১ মোচিয়ে সাগৰৰ ওপৰত তেওঁৰ হাত মেলিলে। যিহোৱাই সেই গোটেই নিশা পূৰ্ব ফালৰ প্ৰবল বতাহেৰে সাগৰ হোহোকাই নি, তাক শুকান ভূমি কৰিলে। এইদৰে পানী দুভাগ কৰা হ'ল। ২২ তেড়িয়া ইস্যায়েলী লোকসকল শুকান বাটেনি সাগৰৰ মাজলৈ গ'ল। তেওঁলোকৰ সোঁফালে আৰু বাওঁফালে জল সমূহ তেওঁলোকলৈ দেৱাল স্বৰ্প হ'ল। ২৩ মিচৰীয়া সকলে তেওঁলোকক খেদি

গ'ল। ফৰৌণৰ সকলো ঘোঁৰা, বথ, আৰু অশ্বাৰোহী বিলাক তেওঁলোকৰ পাছে পাছে সাগৰৰ মাজলৈ সোমাই গ'ল। ২৪ কিন্তু দোকমোকালীতে যিহোৱাই আঘিস্তন্ত আৰু মেঘ-স্তুতৰ মাজৰ পৰা মিচৰীয়া সৈন্য সকললৈ চাই, মিচৰীয়া সৈন্য সকলক ব্যাকুল কৰিলে। ২৫ যিহোৱাই তেওঁলোকৰ বথ চকা সোলোকলে, আৰু অশ্বাৰোহী বিলাকে অতি কঠিতে বথ চলালে। সেয়ে মিচৰীয়া সকলে ক'লে, "আহাঁ, আমি ইস্যায়েলৰ সন্মুখৰ পৰা পলাওইক; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁলোকৰ ফলীয়া হৈ, আমাৰ বিৰুদ্ধে যন্দি কৰিছে।" ২৬ তাৰ পাছত যিহোৱাই মেচিক ক'লে, "মিচৰীয়া সকল, তেওঁলোকৰ বথ আৰু অশ্বাৰোহী বিলাকৰ ওপৰলৈ যেন পুনৰাব্য জল সমূহ আহিব, তাৰ বাবে তুমি সাগৰৰ ওপৰলৈ তোমাৰ হাত মেলা।" ২৭ সেয়ে মোচিয়ে সাগৰৰ ওপৰলৈ হাত মেলিলে, আৰু যেতিয়া বাতিপুৰা হ'ল, তেড়িয়া সাগৰৰ পুনৰ স্বাভাৱিক বৃপ্ত আছিল। মিচৰীয়া সকলে সাগৰলৈ সোমাই যাৰওতে, যিহোৱাই মিচৰীয়া সকলক সাগৰৰ মাজত পেলালৈ। ২৮ জল সমূহ উভতি আহি ফৌৰণৰ বথ, অশ্বাৰোহী আৰু তেওঁলোকৰ পাছে পাছে সাগৰত সোমোৱা ফৌৰণৰ সকলো সৈন্য পানীয়ে ঢাকি ধৰিলে। তাতে তেওঁলোকৰ কোনো জীৱাই নাথাকিল। ২৯ ইস্যায়েলী লোকসকল সাগৰৰ মাজেন্ডি শুকান বাটেৰে গ'ল; আৰু তেওঁলোকৰ সোঁফালে আৰু বাওঁফালে জল সমূহ তেওঁলোকলৈ দেৱাল স্বৰ্প হ'ল। ৩০ এইদৰে সেই দিনা যিহোৱাই মিচৰীয়া সকলৰ হাতৰ পৰা ইস্যায়েলৰ পৰিত্রাণ কৰিলে। ইস্যায়েলী লোকসকলে মিচৰীয়া সকলৰ মৃতদেহ সাগৰৰ তাৰিত পৰি থকা দেখিলে। ৩১ ইস্যায়েলী লোক সকলে যেতিয়া মিচৰীয়া সকলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ মহা পৰাক্ৰম দেখিলে, তেড়িয়া তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৌৰ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে যিহোৱা আৰু তেওঁৰ দাস মোচিক বিশ্বাস কৰিলে।

১৫ তাৰ পাছত মোচিক আৰু ইস্যায়েলী লোকসকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে

এই স্তুতি গীত গাইছিল; তেওঁলোকে এইদৰে গাইছিল, "মই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গান কৰিম, কিয়নো তেওঁ মহা যজোৱে গৌৰবান্বিত হ'ল; তেওঁ ঘোঁৰা আৰু অশ্বাৰোহী সমূদ্রত পেলালৈ। ১ যিহোৱা মোৰ বল আৰু গান; তেওঁ মোৰ পৰিত্রাণকৰ্তা হ'ল; তেওঁ মোৰ ঈশ্বৰ, আৰু মই তেওঁৰ প্রশংসনী কৰিম। ৩ যিহোৱা পৰাক্ৰমী বীৰ; যিহোৱা তেওঁৰ নাম। ৪ তেওঁ ফৌৰণৰ বথ আৰু সৈন্য সমূহক সমুদ্রত পেলালৈ। কৌৰবৰ মনোনীত সেনাপতিসকল চৰু সাগৰত ডুবিল। ৫ জল সমূহে তেওঁলোকক ঢাকি ধৰিলে; শিলৰ দৰে তেওঁলোক অগাধ জলৰ ত'লালে গ'ল। ৬ হে যিহোৱা, আপোনাৰ সোঁ হাত, পৰাক্ৰমত মহিমান্বিত হ'ল; হে যিহোৱা, আপোনাৰ সোঁ হাতে শক্ৰক গুড়ি কৰিছে। ৭ আপুনি আপোনাৰ মহান মহিমাৰে আপোনাৰ বিৰুদ্ধে উঠাবোক বিনষ্ট কৰিলে। আপুনি পঠোৱাৰা আপোনাৰ ক্রোধাগ্নিয়ে; তেওঁলোকক নবাৰ দৰে গ্রাস কৰিছে। ৮ আপোনাৰ নিশ্চাসতে জল সমূহ স্তুপাকৃত হ'ল; বৈ যোৱা জল সমূহো স্তুপাকৃত হ'ল; সমুদ্র অগাধ জল সাগৰৰ অন্তৰ ভাগত গোটা বাঞ্ছিলৈ। ৯ শক্ৰে কৈছিল, 'মই পাছে পাছে যেদি যাম, মই আগ ভোটি ধৰিম, মই লুট্টুৰ্ব ভগাই ল'ম'; মোৰ হাবিবাহ তেওঁলোকৰ ওপৰত পূৰ হ'ব; মই তৰোৱাল উলিয়াম, মোৰ হাতে তেওঁলোকক সংহাৰ কৰিব।' ১০ কিন্তু আপুনি আপোনাৰ বায়ুৰে ফু দিলত সাগৰতে তেওঁলোকক ঢাকি ধৰিলে; তেওঁলোক সীহৰ দৰে মহাজলত ডুব গ'ল। ১১ হে যিহোৱা, দেৱতাৰোৰ মাজত আপোনাৰ তল্য কোন? পৰিত্রাত আপোনাৰ দৰে মহিমান্বিত কোন? প্রশংসনী গৌৰবান্বিত, আচাৰিত কৰ্ম কৰোঁতা কোন? ১২ আপুনি আপোনাৰ সোঁ হাত মেলিলে, আৰু পথিৰীয়ে তেওঁলোকক গাস কৰিলে। ১৩ আপুনি উদ্বাব কৰা লোকসকলক আপোনাৰ দয়াৱে চলাই আনিছে; আপুনি আপোনাৰ পৰাক্ৰমেই তেওঁলোকক আপোনাৰ পৰিত্র নিবাসলৈ লৈ গৈছে। ১৪ লোকসকলে শুনিৰ আৰু তেওঁলোকৰ বথ বৈ পুঁটি উঠিলে, কনান-বাসী সকলোৱেই দিশহাৰা হৈ গ'ল। ১৫ তেড়িয়া ইদোৱৰ প্ৰধান লোকসকলক আগে আগে পোহৰ দিওঁতা হ'ল। ১৬ ভয় আৰু তেওঁলোকক বেিৰি ধৰিলে; আপোনাৰ বাহ্যিকৰণ কৰা হৈ গ'ল; হে যিহোৱা,

আপোনাৰ লোকসকল পাৰ নোহোৱালৈকে; আপুনি উদ্বাৰ কৰা লোকসকল পাৰ নোহোৱালৈকে। ১৭ আপুনি তেওঁলোকৰ আনিব আৰু আপোনাৰ অধিকাৰ কৰা পাহাৰত স্থাপন কৰিব, হে যিহোৱা, আপুনি নিবাস কৰিবলৈ যুগত কৰা ঠাই, হে প্ৰভু, যি ধৰ্মধাম আপুনি নিজৰ হাতোৱে নিৰ্মাণ কৰিলে, ১৮ যিহোৱাই সদ-সৰ্বদায়া বাজতু কৰিব।” ১৯ কাৰণ ফৰৌণৰ বথ আৰু অশৱোহীৰ সৈতে শোঁৰাবোৰ সমুদ্ৰৰ মাজত সোমাল। যিহোৱাই সমুদ্ৰৰ জল তেওঁলোকৰ ওপৰলৈ উভটাই আনিলে। কিন্তু ইস্তায়েলী লোকসকল হ'লে, সমুদ্ৰৰ মাজেনি শুকান বাটেনি গুছি গ'ল। ২০ তেতিয়া হাৰোণৰ বায়েক মিৰিয়ম তাৰবাদিনীয়ে তেওঁৰ হাতত খঞ্জিৰ ল'লে; আৰু তেওঁৰ পাছে পাছে আন আন মহিলাসকলেও হাতত খঞ্জিৰ লৈ, নাচি নাচি ওলাই গ'ল। ২১ মিৰিয়মে তেওঁলোকৰ আগত শীত গালে, “তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গান কৰা, কিয়নো তেওঁ মহা-গৌৰৰাহিত হ'ল; তেওঁ যোৰা আৰু অশৱোহীক সমুদ্ৰত পেলাই দিলে।” ২২ তাৰ পাছত মোচিয়ে ইস্তায়েলী লোকসকলক চুক সাগৰৰ তীৰৰ পৰা যাত্রা কৰিবলৈ দিলে, তেওঁলোকে চুৰ মৰুভূমিৰ মাজেৰে যাত্রা কৰি গ'ল। তেওঁলোকে সেই মৰুভূমিৰ মাজেৰে তিনি দিনৰ বাট গ'ল, আৰু সেই ঠাইত পানী বিচাৰি নাপালে। ২৩ তাৰ পাছত তেওঁলোকে মাৰা গৈ পালে, আৰু মাৰাত থকা পানী তিতা হোৱাৰ বাবে, তেওঁলোকে পান কৰিব নোৱাৰিলে; সেয়ে তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ নাম মাৰা বাখিলে। ২৪ সেই কাৰণে লোকসকলে মোচিক অভিযোগ কৰি ক'লে, “আমি কি পান কৰিব?” ২৫ তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে, আৰু যিহোৱাই তেওঁক এজোপা গচ দেখুৱালৈ। তেওঁ তাকে আনি পানীত পেলাই দিলে, আৰু পানী থাবলৈ মিঠা হ'ল। সেই ঠাইতে যিহোৱাই তেওঁলোকৰ আৰ্থে এটা কঠোৰ বিধি আৰু শাসন-প্ৰণালী দিলে। সেই ঠাইতে যিহোৱাই তেওঁলোকে পৰীক্ষা কৰিলে। ২৬ তেওঁ ক'লে, “মই, তোমালোকৰ ইশ্বৰ যিহোৱা, যদি তোমালোকে সাৰাধানে মোৰ বাক্য গুণা, আৰু মোৰ দৃষ্টিত যি উচিত সেই কাৰ্য কৰা, আৰু মোৰ আজ্ঞাবোলৈ মনোযোগ দিয়া আৰু মোৰ সকলো বিধি পালন কৰা তনেহলে, মই মিচৰিয়াসকলক যি সকলোৱেগ দিছিলোঁ, সেইবোৰৰ কেনো বোগ তোমালোকক নিদিম, কাৰণ মই তোমালোকৰ আৰোগ্যকাৰী যিহোৱা।” ২৭ তাৰ পাছত লোকসকল এলীমলৈ আছিল; সেই ঠাইত পানীৰ বাবটা ভূমুক, আৰু সন্তৰ জোপা খাজুৰ গচ আছিল; তেওঁলোকে সেই ঠাইতে পানীৰ কাষত তমু তৰিলে।

১৬ ইস্তায়েলী লোকসকলে এলীমৰ পৰা যাত্রা কৰিলে। মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই আহাৰ পাছত দিয়া যাহৰ পোকাৰ দিনৰ দিনা, এলীম আৰু চীনয়ে এই দুয়োৰো মাজত থকা চীন মৰুপ্রান্তৰ পালে। ২ ইস্তায়েলী সকলৰ গোটেই সমাজে মোচি আৰু হাৰোণৰ বিবুদ্ধে মৰুভূমিত অভিযোগ কৰিবলৈ ধৰিলে। ৩ ইস্তায়েলী সকলে তেওঁলোকক ক'লে, “আমি যিতোয়া মাংস বখা পাৰ্ব ওচৰত বহি লৈ হেঁপাই নপলাইমানে পিঠা খাইছিলোঁ, সেই সময়তেই মিচৰ দেশত যিহোৱাৰ হাতত মৰা হ'লে ভাল আছিল। আপোনালোকে আমাক সকলোকে ভোকত মৰিবলৈ এই মৰুভূমিলৈ উলিয়াই আনিলে।” ৪ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “লোকসকলে মোৰ ব্যৱহাৰ মানি চলিব নে নাই, তাৰ পৰীক্ষা কৰিব আৰ্থে, ‘মই তোমালোকলৈ আকাশৰ পৰা পিঠা বৰষাম’ আৰু লোকসকলে ওলাই গৈ প্ৰতি দিনৰ আহাৰ প্ৰতি দিনে পিঠা পৰা গোটাব।” ৫ তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে যিমান আহাৰ গোটাইছিল প্ৰতি ষষ্ঠি দিনত তাৎক্ষেতে দুশ্গে গোটাব, আৰু তেওঁলোকে যি পৰিমাণে আনিব, তাকে বান্ধিব।” ৬ তাৰ পাছত মোচি আৰু হাৰোণে ইস্তায়েলী লোকসকলক ক'লে, “গুধুলি তোমালোকে জানিব পারিবা যে, যিহোৱাইহে তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে।” ৭ বাতিপুৱা তোমালোকে যিহোৱাৰ মহিমা দেখিবলৈ পাৰা; কাৰণ যিহোৱাৰ বিবুদ্ধে তোমালোকে কৰা অভিযোগ তেওঁ শুনিলে। আমি নো কোন যে, তোমালোকে আমাৰ বিবুদ্ধে অভিযোগ কৰিবছা?” ৮ মোচিয়ে পুনৰ ক'লে, “যিহোৱাই গুধুলি যিতোয়া তোমালোকক থাবলৈ মাংস, আৰু বাতিপুৱা উপচি পৰাকৈ পিঠা দিব, তেতিয়া যিহোৱাৰ বিবুদ্ধে তোমালোকে কৰা অভিযোগ তেওঁ যে শুনিলে, সেই কথা তোমালোকে বুজি পাৰা। হাৰোণ আৰু মই কোন? তোমালোকৰ অভিযোগ আমাৰ বিবুদ্ধে নহয়; যিহোৱাৰ

বিবুদ্ধেহে।” ৯ মোচিয়ে হাৰোণক ক'লে, “আপুনি ইস্তায়েলী লোকসকলৰ সমাজক কওক, তোমালোক যিহোৱাৰ ওচৰলৈ চাপি আহা; কাৰণ তেওঁ তোমালোকৰ অভিযোগ শুনিলো।” ১০ হাৰোণে ইস্তায়েলী লোকসকলৰ সমাজক এই কথা কৈ থাকেতো, তেওঁলোকে মৰুপ্রান্তৰ ফাললৈ চাই দেখিলে যে, মেষৰ মাজত যিহোৱাৰ মহিমা প্ৰকাশিত হৈছে। ১১ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিয়ে সৈতে কথা পাতি ক'লে, ১২ “মই ইস্তায়েলী লোকসকলৰ অভিযোগ শুনিলোঁ। তুমি তেওঁলোকক কোৱা, ‘গুধুলি তোমালোকে মাংস আৰু বাতিপুৱা হেঁপাই হলুৱাই পিঠা খাবলৈ পাৰা। তেতিয়া তোমালোকে জানিবা যে, ময়েই তোমালোকৰ যিহোৱা, তোমালোকৰ ইশ্বৰ।’” ১৩ গুধুলি পৰত, বটা চৰাবিবোৰ তমুৰ ওপৰলৈ আহি তমু ঢাকি ধৰিলে। বাতিপুৱা তমুৰ চাৰিওফালে নিয়ৰ পৰি আছিল। ১৪ পৰি থকা সেই নিয়ৰবোৰে যিতোয়া শুকাই গ'ল, তেতিয়া ক্ষুদ্ৰ বৰফৰ টুকুৰাব দৰে সুৰ সুৰ ঘূৰীয়া বন্ধ গোটেইখন মৰুপ্রান্তৰ ভূমিত পৰি আছিল। ১৫ ইস্তায়েলী লোকসকলে সেই বন্ধ দেখি ইজনে সিজনক ক'লে, “এইয়া কি?” কিয়নো সেই বন্ধ নো কি তেওঁলোকে নাজানিছিল। তেতিয়া মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “এইয়া যিহোৱাই তোমালোকক থাবলৈ দিয়া পিঠা।” ১৬ যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞা এই, “তোমালোক প্ৰতিজনে খাৰ পৰা শক্তি অনুসাৰে; আৰু তোমালোক প্ৰতিজনে তমুৰ থকা মানুহৰ সংখ্যা অনুসাৰে এক ওমৰ গোটাৰা। এইদৰেই তোমালোকে গোটাৰা: তোমালোকে তমুৰত থকা প্ৰতিজন মানুহে খাৰ পৰা অনুসাৰে গোটাৰা।” ১৭ তেতিয়া ইস্তায়েলী লোকসকলে সেইদৰেই কৰিলে। কিছুমান লোকে অধিক আৰু কিছুমান লোকে তাৰকৈক গোটালে। ১৮ তেওঁলোকে যিতোয়া সেইবোৰে ওমৰৰ জোখত জুখিলে, যি সকলে অধিককৈ গোটাইছিল, তেওঁলোক অভিবৃত নহল, আৰু যি সকলে তাৰকৈক গোটাইছিল তেওঁলোকৰো অভাৰ নহল। তেওঁলোক প্ৰতিজনে প্ৰয়োজন অনুসাৰে গোটালে। ১৯ তেতিয়া মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “কোনে এজনে বাতিপুৱালৈকে ইয়াৰ অৰশিষ্ট নাৰাখিব।” ২০ তথাপি তেওঁলোকে মোচিৰ কথা নশুনিলে। কিছুমানে বাতিপুৱালৈকে সেইবোৰে কিছু অৰশিষ্ট বাখি থলে, কিন্তু সেইবোৰে পোক জলিল, আৰু দুৰ্গম্ভীৰ হল; তেতিয়া তেওঁলোকৰ ওপৰত মোচিৰ থৃষ্ণু উটাইলৈ। ২১ প্ৰতি বাতিপুৱাৰে তেওঁলোকে সেইবোৰে গোটাইছিল। প্ৰতিজন মানুহে সেই দিনটোতো খাৰ পৰা অনুসাৰে গোটাইছিল। যিতোয়া ব'দ প্ৰথৰ হয়, সেইবোৰ গ'লি গৈছিল। ২২ তাৰ পাছত ষষ্ঠি দিনৰ দিনা তেওঁলোকে দুশ্গে, অৰ্থাৎ প্ৰতিজনৰ বাবে দুই ওমৰকৈ পিঠা গোটাইছিল। তেতিয়া সমাজৰ মুখ্য লোকসকল মোচিৰ ওচৰলৈ আহি সেই কথা ক'লে। ২৩ মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “যিহোৱাই যে কৈলৈ শেলি সেয়া এই, ‘কাহৈলৈ সম্পূৰ্ণ বিশ্বাম-দিন, যিহোৱাৰ গৌৰৰ উদ্দেশ্যে পৰিবি বিশ্বাম-দিন। তোমালোকে যি ভাজিব খোজা, আৰু যি সিজাৰ খোজে জিজাৰা। নিজৰ বাবে বাতি প্ৰাণলৈকে তাৰ অৰশিষ্ট অংশ দৈবি।’” ২৪ সেয়ে তেওঁলোকে মোচিৰ নিৰ্দেশ অনুসাৰে, বাতিপুৱালৈকে একামৰিয়াকৈ কৈ দিলে। সেই খাদ্য দুৰ্গম্ভীৰ নহল, আৰু তাত পোকো নহল। ২৫ মোচিয়ে ক'লে, “সেই আহাৰ আজি ভোজন কৰা; কাৰণ আজি যিহোৱাৰ গৌৰৰ উদ্দেশ্যে বিশ্বাম-দিন। আজি তোমালোকে পথাবৰত মোচিৰ নহয়, আৰু কাৰণ দেশৰ পথাবৰত মোচিৰ নহয়।” ২৬ তোমালোকে আকাশৰ মানি চলিব নে নাই, তাৰ পৰীক্ষা কৰিব আৰ্থে, “মই তোমালোকলৈ আকাশৰ পৰা পিঠা বৰষাম” আৰু লোকসকলে ওলাই গৈ প্ৰতি দিনৰ আহাৰ প্ৰতি দিনে পিঠা পৰা গোটাব।” ২৭ তাৰ পাছত সেই দিনৰ দিনা তেওঁলোকে দুশ্গে, অৰ্থাৎ প্ৰতিজনৰ বাবে দুই ওমৰকৈ পিঠা গোটাইছিল। তেতিয়া সমাজৰ মুখ্য লোকসকলে এলীমৰ পৰা যাত্রা কৰিলে। মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই আহাৰ পাছত দিয়া যাহৰ পোকাৰ দিনৰ দিনা, এলীম আৰু চীনয়ে এই দুয়োৰো মাজত থকা চীন মৰুপ্রান্তৰ পালে। ২ ইস্তায়েলী সকলৰ গোটেই সমাজে মোচি আৰু হাৰোণৰ বিবুদ্ধে মৰুভূমিত অভিযোগ কৰিবলৈ ধৰিলে। ৩ ইস্তায়েলী সকলে তেওঁলোকক ক'লে, “আমি যিতোয়া মাংস বখা পাৰ্ব ওচৰত বহি লৈ হেঁপাই নপলাইমানে পিঠা খাইছিলোঁ, সেই সময়তেই মিচৰ দেশত যিহোৱাৰ হাতত মৰা হ'লে ভাল আছিল। আপোনালোকে আমাক সকলোকে ভোকত মৰিবলৈ এই মৰুভূমিলৈ উলিয়াই আনিলে।” ৪ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “লোকসকলে মোৰ ব্যৱহাৰ মানি চলিব নে নাই, তাৰ পৰীক্ষা কৰিব আৰ্থে, ‘মই তোমালোকলৈ আকাশৰ পৰা পিঠা বৰষাম’ আৰু লোকসকলে ওলাই গৈ প্ৰতি দিনৰ আহাৰ প্ৰতি দিনে পিঠা পৰা গোটাব।” ৫ তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে যিমান আহাৰ গোটাইছিল প্ৰতি ষষ্ঠি দিনত তাৎক্ষেতে দুশ্গে গোটাব, আৰু তেওঁলোকে যি পৰিমাণে আনিব, তাকে বান্ধিব।” ৬ তাৰ পাছত মোচি আৰু হাৰোণে ইস্তায়েলী লোকসকলক ক'লে, “গুধুলি তোমালোকে জানিব পারিবা যে, যিহোৱাইহে তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে।” ৭ বাতিপুৱা তোমালোকে যিহোৱাৰ মহিমা দেখিবলৈ পাৰা; কাৰণ যিহোৱাৰ বিবুদ্ধে তোমালোকে কৰা অভিযোগ তেওঁ শুনিলে। আমি নো কোন যে, তোমালোকে আমাৰ বিবুদ্ধে অভিযোগ কৰিবছা?” ৮ মোচিয়ে পুনৰ ক'লে, “যিহোৱাই গুধুলি যিতোয়া তোমালোকক থাবলৈ মাংস, আৰু বাতিপুৱা উপচি পৰাকৈ পিঠা দিব, তেতিয়া যিহোৱাৰ বিবুদ্ধে তোমালোকে কৰা অভিযোগ তেওঁ যে শুনিলে, সেই কথা তোমালোকে বুজি পাৰা। হাৰোণ আৰু মই কোন? তোমালোকৰ অভিযোগ আমাৰ বিবুদ্ধে নহয়; যিহোৱাৰ

বাহির করি অনার পাছত, মুরুভূমিত যি পিঠা তোমালোকক খুরাইছিলোঁ, সেই পিঠা তোমালোকৰ ভাবী-বংশই যাতে দেখিবলৈ পাব; তাৰ বাবে তোমালোকে পুৰুষানুক্রমে এক ওমৰ বাখি থৰা।” ৩০ মোচিয়ে হাবোণক ক’লে, “তুমি এটা পাত্ৰ লোৱা, আৰু তাত এক ওমৰ মান্না ভৰোৱা। পুৰুষানুক্রমে তোমালোকৰ লোকসকললৈ, যিহোৱাৰ সন্মুখত সেই পঢ়টো সংৰক্ষিত কৰি থৈ দিয়া।” ৩৪ যিহোৱাই মোচিক দিয়া আজ্ঞা অনুসুৰে, হাবোণে সেই পাত্ৰ এক ওমৰ মান্না ভৰাই নিয়ম চন্দ্ৰুৰ ভিতৰত বিধান পুস্তকৰ কাষত সংৰক্ষিত কৰি বাখিলো। ৩৫ ইস্তায়েলী লোকসকলে নিবাস কৰা দেশ নোপোৱালৈকে চলিশ বছৰ সেই মান্না খাইছিল। তেওঁলোকে কলান দেশৰ সীমা নোপোৱালৈকে সেই মান্নাকে তোজন কৰিছিল। ৩৬ এক ওমৰ ঐফাৰ দহ ভাগৰ ভাডাগ।

১৭ তাৰ পাছত ইস্তায়েলৰ গোটেই সমাজে যিহোৱাৰ নিৰ্দেশ অনুসুৰে চীন মুৰুভূমিৰ পৰা যাবা কৰিলো। তেওঁলোকে বফীদীমিত তমু তৰিলো; কিন্তু সেই ঠাইত লোকসকলৰ খাৰলৈ পানী নাছিল। ২ সেই অৰহাব কাৰণে লোকসকলে মোচিক দোষ ধৰি ক’লে, “আমাক খাৰলৈ পানী দিয়ৰক।” মোচিয়ে তেওঁলোকক ক’লে, “আপোনালোকে মোৰে সৈতে কিয় বিবাদ কৰিছে? যিহোৱাৰ আপোনালোকে কিয় পৰীক্ষা কৰিছে?” ৩ লোকসকল পিয়াহত আভুৰ হ’ল, আৰু মোচিব বিৰুদ্ধে অভিযোগ কৰিলো। তেওঁলোকে ক’লে, “আপুনি কিয় আমাক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলো? আমাক, আমাৰ সন্তানসকলক, আৰু পশুৰোৱাকো পিয়াহত মৰিবলৈ মিচৰৰ পৰা আনিলো নেকি?” ৪ তাৰ পাছত মোচিয়ে যিহোৱাৰ আগত কাতৰেৰে কৰি ক’লে, “মই এই লোকসকলৰ সৈতে কি কৰিম? তেওঁলোকে মোক শিল দলিয়াই মাৰিবলৈ প্ৰায় যুগত হৈ আছে।” ৫ তেড়িয়া যিহোৱাই মোচিক ক’লে, “তুমি ইস্তায়েলৰ পৰিচাৰক কেইজন মানুক লগত লৈ, লোকসকলৰ আগে আগে যোৱা; আৰু তুমি যৈড়ল লাখুটিৰে নদীত প্ৰাহাৰ কৰিছিলা, তোমাৰ সেই লাখুটিকো লগত লৈ যোৱা। ৬ মই হোৰেৰত শিলৰ ওপৰত তোমাৰ সন্মুখত থিয় হ’ম; আৰু তুমি সেই শিলটোক প্ৰাহাৰ কৰিব। তেড়িয়া লোকসকলে খাৰলৈ, সেই শিলৰ পৰা পানী লোৱা।” তাৰ পাছত মোচিয়ে ইস্তায়েলৰ পৰিচাৰকসকলৰ আগত সেইদৰে কৰিলো। ৭ মোচিয়ে সেই ঠাইব নাম মচ্ছা আৰু মৰীবা বাখিলো। কাৰণ সেই ঠাইতে ইস্তায়েলী লোকসকলে অভিযোগ কৰিছিল, আৰু “যিহোৱাৰ আমাৰ মাজত আছে নে নাই?” এই কথা কৈ যিহোৱাৰ পৰীক্ষাৰ কৰিছিল। ৮ সেই সময়ত অমালেকৰ লোকসকলে বফীদীমিত ইস্তায়েলক আক্ৰমণ কৰিলো। ৯ সেয়ে মোচিয়ে যিহোৱাক ক’লে, “কিছুমান লোকক মনোনীত কৰি বাহিৰলৈ লোই গৈ, অমালেকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰক। কালৈলে মই ইশ্বৰৰ লাখুটি হাতত লৈ পৰ্বৰ্তৰ ওপৰত থিয় হ’ম।” ১০ মোচি, হাৰোণ, আৰু হুৰ যেড়িয়া পৰ্বৰ্তৰ ওপৰলৈ উঠিঁ গল, তেড়িয়া যিহোৱাই মোচিব নিৰ্দেশ অনুসুৰে অমালেকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলো। ১১ মোচিয়ে যেড়িয়া হাত ওপৰলৈ দাঙি বাখিলো, তেড়িয়া ইস্তায়েলৰ জয় হৈছিল, কিন্তু যেড়িয়াই হাত তলে নমাইছিল, তেড়িয়াই অমালেকে জয়ী হ’বলৈ ধৰে। ১২ এইদৰে হাত দণ্ডি মোচিচ হাত তগাকি পৰিল, তেড়িয়া হাৰোণ আৰু হুৰে এচটা শিল আনি, তেওঁ বহিৰ কাৰণে তেওঁৰ তলত হ’ল। সেই একে সময়তে হাৰোণ আৰু হুৰে, এজনে এফালে, আৰু আনজনে আন ফালে তেওঁৰ হাত দুখন ধৰি দাঙি বাখিলো। সেয়ে বেলি মার নোয়াৱালৈকে মোচিচ হাত থিয়ে থাখিল। ১৩ তেড়িয়া যিহোৱাই অমালেকৰ লোকসকলক তৰোৱালৈে পৰাজয় কৰিলো। ১৪ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক’লে, “সেঁৰোৰণ অৰ্থে এই কথা পুস্তকত লিখা, আৰু যিহোৱাৰ শুনোৱা; কাৰণ মই আকাশৰ তলৰ পৰা অমালেকৰ নাম সংস্কৃতৰে লুঙ কৰিম।” ১৫ তেড়িয়া মোচিয়ে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰি, তাৰ নাম “যিহোৱা-নিন্দা” বাখিলো। ১৬ তেওঁ এইদৰে কৰিলে, কিমনো তেওঁলোকে যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদী কৰিব।

১৮ ইশ্বৰে মোচিলৈ আৰু নিজৰ প্ৰজা ইস্তায়েললৈ যি যি কাৰ্য কৰিলো, বিশেষকৈ যিহোৱাই মিচৰৰ পৰা ইস্তায়েলক কেনেকৈ বাহিৰ কৰি

আনিলো, সেই সকলো কথা মোচিৰ শহুৰেক মিদিয়নীয়া পুৰোহিত যিথোৱেৰ শুণিবলৈ পালে। ২ তেড়িয়া মোচিৰ শহুৰেক যিথোৱে, মোচিৰ ভাৰ্যা চিম্বোৰক, আৰু দুজন পুত্ৰক ঘৰলৈ পঠেৱোৱাৰ পাছত, ৩ তেওঁৰ এজন পুত্ৰৰ নাম গোৰ্জেম, কাৰণ মোচিয়ে কৈছিল, “মই বিদেশত প্ৰবাৰী হৈ আছোঁ।” ৪ আৰু আন জন পুত্ৰৰ নাম ইলিয়েজৰ কাৰণ তেওঁ কৈছিল, “মোৰ পূৰ্বপুৰুষৰ দীশৰে মোক সহায় কৰিছিল; আৰু তেওঁ মোক ফৰোৱৰ তৰোৱালৰ পৰা উদ্বাৰ কৰিলো।” ৫ মোচিয়ে মুৰুভূমিত, দীশৰেৰ পৰ্বতৰ বৰ্তত যি ঠাইত তমু তাৰি আছিল, সেই ঠাইলৈ মোচিৰ শহুৰেক যিথোৱেৰ মোচিৰ ভাৰ্যা আৰু দুজন পুত্ৰক লগত লৈ আছিল। ৬ তেওঁ মোচিক ক’লে, “হই তোমাৰ শহুৰ যিথোৱেৰ তোমাৰ ভাৰ্যা আৰু তাইৰ দুজন পুত্ৰক লগত লৈ তোমাৰ ওচৰলৈ আছিহোঁ।” ৭ মোচিয়ে তেওঁৰ শহুৰেকক লগ ধৰিবলৈ বাহিৰলৈ লোই গল, আৰু তেওঁক প্ৰণাম কৰি চুমা খালো। তেওঁলোকে ইজনে সিজনৰ ভাল-বেয়া খৰুলৈ ল’লে, আৰু তাৰ পাছত তমুলৈ সোমাই গল। ৮ তাৰ পাছত যিহোৱাই ফৰোৱ আৰু মিচৰীয়া লোকসকলৈ, আৰু ইস্তায়েলীলোক সকলৰ বাবে যি কৰিছিল, বাটত তেওঁলোকলৈ যি সকলো ক্ৰেশ ঘটিছিল, আৰু যিহোৱাই তেওঁলোকক কেনেকৈ উদ্বাৰ কৰিলো, সেই সকলো কথা মোচিয়ে তেওঁৰ শহুৰেকক ক’লে। ৯ যিহোৱাই মিচৰীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা ইস্তায়েলক উদ্বাৰ কৰি, তেওঁলোকৰ বাবে যি যি সকলো মঙ্গলৰ কৰিলো, সেই কাৰ্যৰেৰ বাবে যিথোৱে আনন্দ কৰিলো। ১০ যিথোৱেৰ ক’লে, “যিজন সৰ্বশক্তিমান দীশৰে মিচৰীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা, আৰু ফৰোৱৰ হাতৰ পৰা তোমালোকক উদ্বাৰ কৰিলো, সেই যিহোৱাৰ গৌৰৰ হ’ওক। ১১ যিহোৱাৰ যে সকলো দেৱতাবোৰতকৈ মহান, তাক মই এই তেড়িয়া জিনিলোঁ; কাৰণ মিচৰীয়াসকলে যেড়িয়া ইস্তায়েলী লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে গৰ্ব আচৰণ কৰিছিল, তেড়িয়া ইশ্বৰে তেওঁৰ লোকসকলক তেওঁলোকৰ পৰা উদ্বাৰ কৰিছিল।” ১২ তাৰ পাছত মোচিৰ শহুৰেক যিথোৱেৰ ইশ্বৰৰ উদ্যোগে হেম-বলি, আৰু মঙ্গলৰ্থক বলি উৎসৱ কৰিলো। হাৰোণ আৰু ইস্তায়েলৰ সকলো পৰিচাৰক আছি, ইশ্বৰৰ সন্মুখত মোচিৰ শহুৰেক সৈতে তোজন কৰিলো। ১৩ তাৰ পাছদিনা মোচিয়ে লোকসকলৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ বহিল। বাতিপুৰাবে পৰা সন্ধ্যালৈকে লোকসকল তেওঁৰ চাৰিওফালে ধিয় হৈ আছিল। ১৪ মোচিয়ে লোকসকলৈ কৰা সকলো কাৰ্য দেখি তেওঁৰ শহুৰেকে তেওঁক ক’লে, “তুমি লোকসকলৰ সৈতে যো কি কাৰ্য কৰিছা? তুমি কিয় অকলে বহি থাকা, আৰু লোকসকল বাতিপুৰাব পৰা সন্ধ্যালৈকে তোমাৰ চাৰিওফালে ধিয় হৈ আছিল। ১৫ তেড়িয়া মোচিয়ে তেওঁৰ শহুৰেকে মোচিক ক’লে, “তুমি যি কাৰ্য দেখি তেওঁৰ শহুৰেকে তেওঁক ক’লে, ‘লোকসকলে ইশ্বৰৰ নিৰ্দেশৰ কথা সুবিধলৈ মোৰ ওচৰলৈ আছে। ১৬ যেড়িয়া তেওঁলোকৰ মাজত বিবাদ হ’য়, তেড়িয়া তেওঁলোকে মোৰ ওচৰলৈ আছে। তেড়িয়া মই এজন লগত আন জনৰ মৰিমাংসা কৰোঁ; আৰু মই ইশ্বৰৰ বিধি আৰু ব্যৱহাৰৰে তেওঁলোকক বৃজাই দিঁঁ।” ১৭ তেড়িয়া মোচিৰ শহুৰেকে মোচিক ক’লে, “তুমি যি কাৰ্য কৰি আছা সেই কাৰ্য বৰ ভাল নহয়। ১৮ এই দায়িত্ব তোমাৰ বাবে ভাৰস্বৰূপ হৈছে, সেয়ে তুমি অকলে বহন কৰিব নোৱাৰিবা। এইদৰে কৰিলে তুমি আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ আহা লোকসকল নিশ্চয় ভাগৰি পৰিব। ১৯ মোৰ কথা শুনো, মই তোমাক পৰামৰ্শ দিম, আৰু দীশৰ তোমাৰ লগত থাকক; কাৰণ তুমি ইশ্বৰৰ সন্মুখত লোকসকলৰ প্ৰতিনিধি হৈ, তেওঁলোকৰ বিবাদৰ কথা দীশৰৰ ওচৰত জনোৱা। ২০ তুমি তেওঁলোকক তেওঁৰ বিধি আৰু ব্যৱহাৰৰে শিকোৱা উচিত। তেওঁলোকে চলিবলগীয়া পথ আৰু কাৰিবলগীয়া কাৰ্য তেওঁলোকক দেখুৰা। ২১ তুমি এই লোকসকলৰ মাজৰ পৰা সক্ষম, দীশৰক সন্মান কৰা, আৰু অন্যায় ঘৃণা কৰা, সত্যাদী লোকক মনোনীত কৰা। লোকসকলৰ ওপৰত তেওঁলোকক তেওঁৰ বিধি আৰু ব্যৱহাৰৰে পৰাজয় কৰিব। ২২ তেওঁলোকে লোকবলগীয়া পথ আৰু কাৰিবলগীয়া কাৰ্য তেওঁলোকক দেখুৰা। ২৩ তুমি যদি এইদৰে কাৰ্য কৰা, আৰু ইশ্বৰে যদি তোমাৰ সৈতে ভাৰ বহন কৰিব। ২৪ তুমি যদি এইদৰে কাৰ্য কৰা, আৰু ইশ্বৰে যদি তোমাৰ আজ্ঞা দিয়ে, তেড়িয়া তুমি সহজ কৰিব পাৰিবা, আৰু লোকসকল সুষ্ঠুত হৈ নিজৰ ঘৰলৈ

যাব পাৰিব।” ২৪ সেয়ে মোচিয়ে তেওঁৰ শহুৰেকৰ কথা শুনিলে, আৰু তেওঁ কোৱাৰ দৰেই সকলো কৰিলে। ২৫ মোচিয়ে সকলো ইত্তায়েলৰ মাজৰ পৰা সক্ষম লোকসকলক মনোনীতি কৰি, লোকসকলৰ ওপৰত সহস্রপতি, শতপতি, পঞ্চশশপতি, আৰু দশশপতি, এইদৰে প্ৰধান লোক নিযুক্ত কৰিলে। ২৬ তেওঁলোকে সাধাৰণ পৰিস্থিতিৰ লোকসকলৰ বিচাৰ কৰিছিল। কঠিন বিষয়বোৰ তেওঁলোকে মোচিৰ ওচৰলৈ আনিছিল; কিন্তু সাধাৰণ বিষয়বোৰ তেওঁলোকে নিজে বিচাৰ কৰিছিল। ২৭ তাৰ পাছত মোচিয়ে শহুৰেক বিদায় দিলে, আৰু যিথো তেওঁৰ নিজৰ দেশলৈ গুটি গ'ল।

১৯ ইত্তায়েলৰ লোকসকল ত্তীয় মাহত মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ পাছত, সেই দিনাই তেওঁলোক চীনয় মৰুভূমি আহি পালে। ২ তেওঁলোকে বৰ্ফনীমৰ পৰা যাত্রা কৰি চীনয় মৰুভূমিলৈ অহাৰ পাছত, মৰুভূমিত পৰ্বতৰ সন্ধুখুত তমু তৰিলে। ৩ মোচি দেশৰ ওচৰলৈ উটি গ'ল। যিহোৱাই পৰ্বতৰ পৰা তেওঁক মাত লগাই ক'লে, “তুমি যাকোৰ বংশক আৰু ইত্তায়েলী লোকসকলৈ যি কৰিলোঁ, আৰু কেনেকে কুৰ পক্ষীৰ ডেউকাৰ দ্বাৰাই, তোমালোকক মোৰ ওচৰলৈ আনিলোঁ। ৫ তেওঁয়া যদি তোমালোকে বাধ্যতাৰে মোৰ কথা শুনা, আৰু মোৰ নিয়মটি পালন কৰা, তেওঁয়াহে তোমালোক সকলো লোকৰ মাজৰ পৰা লোৱা মোৰ বিশেষ অধিকাৰ প্রাণ লোক হ'বা; কাৰণ সমৃদ্ধায় পৃথিবী মোৰেই। ৬ মোৰ বাবে তোমালোক বাজকীয় পুৰোহিত আৰু পৰিত্ব জাতি হ'বা। এই সকলো কথা তুমি ইত্তায়েলী লোকসকলক ক'ব লাগে।” ৭ সেয়ে মোচিয়ে আহি লোকসকলৰ পৰিচাৰক সকলক মাতিলে। যিহোৱাই তেওঁক দিয়া সকলো আজ্ঞা তেওঁলোকৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলে। ৮ সকলো লোকে একেলগে উত্তৰ দি ক'লে, “যিহোৱাই যি কৈছে, সেইবোৰ আমি কৰিম।” তেওঁয়া মোচিয়ে যিহোৱাৰ আগত লোকসকলে কোৱা কথা জনালে। ৯ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “মই ঘন মেঘৰ মাজত তোমাৰ ওচৰলৈ আহিম; আৰু মই যেতিয়া তোমাৰ লগত কথা পাতিম, তেওঁয়া যেন লোকসকলে সেই কথা শুনিলৈ পাই; আৰু তোমাকো যেন তেওঁলোকে সন্দায় বিশ্বাস কৰিব পাৰে।” তেওঁয়া মোচিয়ে যিহোৱাৰ আগত লোকসকলৰ কথা ক'লে। ১০ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোৱা। আজি আৰু কাইলৈ তেওঁলোকক পৰিত্ব কৰিবা, আৰু তেওঁলোকক নিজৰ কাপোৰ ধুই, মই অহাৰ বাবে তেওঁলোক যুগ্মত কৰা। ১১ ত্তীয় দিনৰ বাবে প্ৰস্তুত হোৱা, ত্তীয় দিনৰ দিনা মই যিহোৱা, চীনয় পৰ্বতৱৈলৈ নামি আহিম। ১২ তুমি লোকসকলৰ বাবে পৰ্বতৰ চাৰিওকলৈ সীমা নিৰূপণ কৰা। তেওঁলোকে কোৱা, ‘সাৰধান হওক; আপোনালোক পৰ্বতৰ ওপৰলৈ উটি নাযাব, আৰু তাৰ সীমাও স্পৰ্শ নকৰিব। যিজনে পৰ্বত স্পৰ্শ কৰিব, তেওঁক অৱশ্যেই প্ৰাণদণ্ড দিয়া হ'ব।’ ১৩ সেই লোকক কোনেও হাতেৰে স্পৰ্শ নকৰিব। তাৰ পৰিৱৰ্তে, তেওঁলৈ শিল দলিলোৱা হ'ব বা কাঁড় মৰ্যা হ'ব। পৎৰেই হওক, বা মানুহই হওক, তেওঁ নিশ্চয় মৃত্যুদণ্ড পৰ। যেতিয়া দীঘল কৈ শিঙা বাজিৰ, তেওঁয়া তেওঁলোক পৰ্বতৰ নামানিলৈ নামি আহিব।” ১৪ তেওঁয়া মোচিয়ে পৰ্বতৰ পৰা লোকসকলৰ ওচৰলৈ নামি আহিল। তেওঁ লোকসকলক পৰিত্বকৰ ক'লে; আৰু তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ কাপোৰবোৰৰ খুলে। ১৫ তেওঁ লোকসকলক ক'লে, “আপোনালোক ত্তীয় শিনৰ বাবে যুগ্মত হওক; আৰু আপোনালোকৰ তাৰ্যাৰ ওচৰলৈ নাযাব।” ১৬ ত্তীয় দিনা বাতি পুৱা, মেঘ-গৰ্জন, বিজুলী, পৰ্বতৰ ওপৰত ঘন মেঘ, আৰু উচ্চ শিঙা-ধৰ্মন হ'ল। তাতে তমুত থকা সকলো লোক ক'পিবলৈ ধৰিবলৈ। ১৭ মোচিয়ে দেশৰক ল'গ' ধৰিবলৈ লোকসকলক তমুৰ পৰা উলিয়াই আনিলে; আৰু তেওঁলোক পৰ্বতৰ নামানিত যিয় হ'ল। ১৮ যিহোৱা চীনয় পৰ্বতৰ ওপৰলৈ অগ্নিত নামি আহাত, গোটেই পৰ্বত ধোঁৰাময় হ'ল; আৰু আগ্নিকুণ্ডৰ ধোঁৰার নিচনাকৈ তাৰ ধোঁৰা উঠিল। সেয়ে গোটেই পৰ্বত বৰকৈ ক'পিব ধৰিবলৈ। ১৯ শিঙাৰ উচ্চ ধৰন যেতিয়া ক্রমে ক্রমে বাঢ়ি গ'ল, তেওঁয়া মোচিয়ে কথা ক'লে, আৰু দেশৰে আকাৰী-বাগীৰে তেওঁক উত্তৰ দিলে। ২০ এইদৰে যিহোৱা চীনয় পৰ্বতৰ ওপৰলৈ

নামি আহিল; আৰু মোচিক ওপৰলৈ মাতিলে। সেয়ে মোচি উটি গ'ল। ২১ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “লোকসকলে মোৰ চাৰৰ বাবে যেন সীমা লজ্জন কৰি নাহি, আৰু তেওঁলোকৰ অনেক লোক যেন বিনষ্ট নহয়, সেই বাবে তুমি নামি গৈ তেওঁলোকক সাৰধান কৰা। ২২ যি পুৰোহিতসকল মোৰ ওচৰলৈ আহে, তেওঁলোকক পৃথক কৰা; যিহোৱাই যেন তেওঁলোকক আক্ৰমণ নকৰে, সেই বাবে তেওঁলোকে নিজৰকে পৰিত্বকৰ কৰক।” ২৩ মোচিয়ে যিহোৱাক ক'লে, “লোকসকল চীনয় পৰ্বতৰ ওপৰলৈ আহিব নোৱাৰে; কাৰণ, আপুনি আমাক আজ্ঞা কৰিবে: বিশেষভাৱে যিহোৱাৰ গৌৰৰ অৰ্থে পৰ্বতৰ সীমা নিৰূপণ কৰি তাক পৰিত্ব কৰিবলৈ।” ২৪ তেওঁয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি পৰ্বতৰ পৰা নামি যোৱা; আৰু হাৰোগক তোমাৰ লগত লৈ আহাৰ; কিন্তু পুৰোহিত আৰু লোকসকলক সীমা অতিক্ৰম কৰিব নিদিবা। নহ'লে মই তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিম।” ২৫ সেয়ে মোচিয়ে লোকসকলৰ ওচৰলৈ নামি গ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ আগত সেই কথা ক'লে।

২০ দেশৰে এই সকলো কথা ক'লে: ২ “মই যিহোৱা, তোমালোকৰ দেশৰ যিহোৱা ময়েই। ৩ মোৰ আগত তোমালোকৰ আন কোনো দেৱতা নাথাকক। ৪ তোমালোকে নিজৰ বাবে, স্বৰ্গত থকা, অথবা পৃথিবীত থকা, বা পানীৰ ভলত থকা কোনো আকৃতিৰ মুৰ্তি নাসাজিবা। ৫ সেইবোৰৰ আগত তোমালোকে প্ৰশিপাত নকৰিবা, আৰু সেইবোৰক সেৱাপূজাৰ নকৰিবা; কাৰণ মই যিহোৱা, তোমালোকৰ দেশৰ। মই কোক ঘৃণা কৰা লোকসকলৰ সন্তানসকলক তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ অপৰাধৰ শাস্তি মই ত্তীয় চৰ্তু পুৰুলৈকে দিওঁ। ৬ কিন্তু মোৰ প্ৰেম কৰা আৰু মোৰ আজ্ঞা পালন কৰা সকলক মই মোৰ বিশ্বাসযোগ্য চুক্তি হাজাৰ হাজাৰ পুৰুলৈকে দেখাও। ৭ তোমালোকে তোমালোকৰ দেশৰ যিহোৱাৰ নাম অনৰ্থকৰূপে নলবাৰ; কিয়নো, যি কোনোৱে তেওঁৰ নাম অনৰ্থকৰূপে লয়, যিহোৱাই তেওঁক নিৰ্দেশী নকৰিব। ৮ মোৰ উদ্দেশ্যে বিশ্বাম-দিন সোৱৰণ কৰি পৰিত্ব কৰিবা। ৯ ছয় দিন পৰিশ্ৰম কৰি তোমালোকে সকলো কাৰ্য কৰিবা। ১০ কিন্তু সঙ্গম দিন তোমালোকৰ দেশৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বিশ্বাম-দিন। সেই দিনা তোমালোকে, অথবা তোমালোকৰ পুত্ৰ, ছোৱালী, বা তোমালোকৰ দাস, বা দাসী, বা তোমালোকৰ পশু, বা তোমালোকৰ দুৱাৰ ভিতৰত থকা বিদেশী, কোনোৱে একেো কাম নকৰিবা। ১১ কাৰণ, মই যিহোৱাই আকাৰ-মণ্ডল, পৃথিবী, সমুদ্ৰ, আৰু সেইবোৰত থকা সকলোকে ছয় দিনত নিৰ্মাণ কৰিলোঁ, আৰু তাৰ পাছত সঙ্গম দিনা বিশ্বাম কৰিলোঁ; এই হেচুকে মই যিহোৱাই মোৰ উদ্দেশ্যে বিশ্বাম-দিনক আশীৰ্বাদ কৰি পৰিত্ব কৰিলোঁ। ১২ তোমালোকৰ দেশৰ যিহোৱাই তোমালোকে যি দেশ দিছে, সেই দেশত তোমালোকৰ আযুস দীঘল হ'বলৈ, তোমালোকে তোমালোকৰ পিতৃ-মাতৃক সম্মান কৰিবা। ১৩ নৰ-বধ নকৰিবা। ১৪ কোনো লোকৰ সৈতে ব্যতিচাৰ নকৰিবা। ১৫ কাৰো পৰা চৰ নকৰিবা। ১৬ তোমালোকে তোমালোকৰ চুৰুৰীয়াৰ অহিতে মিশা সাক্ষ নিদিবা। ১৭ তোমালোকে তোমালোকৰ চুৰুৰীয়াৰ ঘৰলৈ লোভ নকৰিবা; তোমালোকে তোমালোকৰ চুৰুৰীয়াৰ ভাৰ্যালৈ লোভ নকৰিবা, অথবা তেওঁৰ দাস, তেওঁৰ দাসী, তেওঁৰ গৰু, তেওঁৰ গাধ, বা তেওঁৰ আন কোনো বস্তুকে লোভ নকৰিবা।” ১৮ তেওঁয়া লোকসকলে মেঘ-গৰ্জন, বিজুলী, শিঙাধৰণি, আৰু পৰ্বত ধোৱাময় হোৱা দেখিলৈ। লোকসকলে এইদৰে হোৱা দেখি ভয়ত কস্পমান হৈ তেওঁলোক দূৰত থিয় হ'ল। ১৯ তেওঁলোকে মোচিক ক'লে, “আপুনিয়ে আমাক কথা কওক; আমি শুনিম।” ২০ তেওঁয়া মোচিয়ে তেওঁলোক ক'লে, “ভয় নকৰিব; আপোনালোকে যেন দেশ দিছে, আপোনালোক পৰিত্বক বাধা আহিব।” ২১ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “আপুনিয়ে আমাক আজ্ঞা কথা কওক ক'লে, নহ'লে আপুনিয়ে আমিউ আনিল; কিন্তু মোচিয়ে যি ঠাইত দেশৰ আহিল, সেই ঘোৰ অদ্বিতীয়ৰ ফালে গতি কৰিলৈ। ২২ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি ইত্তায়েলী লোকসকলক এই কথা কৰা: ‘মই যে স্বৰ্গৰ পৰা

তোমালোকের সৈতে কথা পাতিলোঁ, তোমালোকে নিজেই তাক দেখিলা। ২৩ তোমালোকে মোর কাষত তোমালোকের বাবে আন কোনো বূপ্র বা সোণার দেরমূর্তি নাসাজিবা। ২৪ তোমালোকে মোর অর্থে মাটির যজবেদী নির্মাণ করিবা, আরু তার ওপরত তোমালোকের হোম-বলি, সমজুরা বলি, মেৰ-ছাগ, আরু ঘাঁড়গুৰোৰ উৎসর্গ করিবা। যি ঠাইবোৰত মই মোৰ নাম গৌৰবহৃন্তি কৰিম, সেই সকলো ঠাইতে মই তোমার ওচৰলৈ আহি তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম। ২৫ তুমি যদি মোৰ অর্থে শিলৰ যজবেদী নির্মাণ কৰাৰ, তেনেহলে তুমি সেই বেদী কটা-শিলেৰে নির্মাণ নকৰিবা; কাৰণ তাৰ ওপৰত যদি তুমি তোমার অন্তৰ লগোৱা, তেন্তে তুমি তাক অপবিত্রহে কৰিবা। ২৬ তোমার গোপনীয় অংশ যেন দেখা নাযায়, সেই বাবে মোৰ যজবেদীলৈ তুমি খটখটিয়েনি নাযাবা।”

২১ “তুমি যিবোৰ বিধি তেওঁলোকের আগত প্ৰকাশ কৰিবা, সেয়ে এই: ১ তুমি যদি কোনো ইঞ্চীয়া দাস কিনি লোৱা, তেওঁ ছয় বছৰৰ বাবে সেৱা কৰিব; কিন্তু সুষ্মণ বছৰত তেওঁ বিনামূলে মুক্ত হৈ যাব। ২ তেওঁ যদি নিজে আছে, তেনেহলে তেওঁ নিজেই মুক্ত হৈ যাব। ৩ তেওঁ যদি বিবাহিত হয়, তেনেহলে তেওঁৰ ভাৰ্মা তেওঁৰে সৈতে মুক্ত হৈ যাব। ৪ যদি তেওঁৰ মালিকে তেওঁক বিয়া কৰাই দিয়ে, আৰু তেওঁ ল'ৰা বা ছোৱালী জন্ম দিয়ে, তেনেহলে সেই ভাৰ্মা আৰু তেওঁৰ সন্তান সকল মালিকৰ স্বতৃত থাকিব, আৰু তেওঁ নিজেই মুক্ত হৈ যাব লাগিব। ৫ সেই দাসে যদি স্পষ্টৰূপে কয়, ‘মই মোৰ মালিকক, মোৰ ভাৰ্মাক, আৰু মোৰ সন্তানসকলক প্ৰেম কৰোঁ, সেয়ে মই মুক্ত হৈ নাযাওঁ।’ ৬ তেতিয়া তেওঁৰ মালিকে তেওঁক ঈঙ্খনৰ ওচৰলৈ আনিব লাগিব। মালিকে তেওঁক দুৱাৰ বা দুৱাৰৰ ঢোকাঠৰ দুই দাঁতিৰ এড়ালৈ আনি, তেওঁৰ মালিকে বেজিৰে তেওঁক কাণ ঝুটা কৰিব লাগিব। তেতিয়াহে দাস জনে গোটেই জীৱন তেওঁৰ মালিকৰ সেৱা কৰিব পাৰিব। ৭ কোনো মানুহে যদি নিজৰ জীয়েকক দাসী হ'বলে বিক্ৰি কৰে, তেনেহলে দাসৰ দৰে তেওঁ মুক্ত হৈ যাব নোৱাৰিব। ৮ যিজনে তাইক নিজৰ কাৰণে মনোনীত কৰি লয়; সেই মালিকক যদি তাই সন্তুষ্ট কৰিব নোৱাৰে, তেনেহলে তেওঁ তাইক ঘৰাই পঢ়িয়াৰ লাগিব। তেওঁ তাইক বিদেশীক বেঁচিৰ অধিকাৰ নাথাকিব। তাইক প্ৰাতাৰণা কৰাৰ কাৰণে তেওঁৰ সেই অধিকাৰ নাথাকিব। ৯ তাইক মালিকে যদি তাইক নিজৰ পুত্ৰৰ বাবে ভাৰ্মা কৰি লয়, তেনেহলে তেওঁ তাইক নিজৰ জীয়েকৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব। ১০ তেওঁ যদি নিজৰ বাবে আন এগৰোকী ভাৰ্মা আনে, তেনেহলে তেওঁ তাইক অঞ্চ, বন্ধু, আৰু বিবাহৰ অধিকাৰৰ বিষয়ে অৰ্থ কৰিব নোৱাৰিব। ১১ কিন্তু যদি তেওঁ তাইলৈ এই তিনিটো বিষয়ত অৰ্থ কৰে, তেনেহলে তাই বিনামূলে মুক্ত হৈ যাব পাৰিব। ১২ কোনো মানুহে যদি কোনো মানুহক মাৰোতে তেওঁৰ মৃত্যু হয়; তেনেহলে সেই ব্যক্তিৰ অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব। ১৩ কোনো মানুহে যদি পূৰ্বপৰিবল্পনা নকৰাকৈ মাৰোতে আকস্মিকভাৱে কাৰো মৃত্যু হয়; তেনেহলে তেওঁ পলাই যাব পৰা ঠাই মই নিৰূপণ কৰিম। ১৪ যদি কোনোবাই ছলেৰে দৃংশ্যহিয়াল হৈ কোনো লোকক বধ কৰে, তেনেহলে তেওঁক প্ৰাণদণ্ড দিবৰ বাবে, ঈশ্বৰৰ যজবেদীত থাকিলৈ তেওঁক কৈ যাব। ১৫ যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ বা মাতৃক প্ৰাহাৰ কৰে, তেওঁৰ অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব। ১৬ কোনোৱে যদি কোনো মানুহক অপহৰণ কৰি বিক্ৰী কৰে বা সেই মানুহক যদি অপহৰণকাৰীৰ হাতত পেৰো যায়, তেনেহলে তেওঁৰো অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব। ১৭ যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ বা মাতৃক শাও দিয়ে, তেওঁৰ অৱশ্যেই প্ৰাণদণ্ড হ'ব। ১৮ লোকসকলে বিবাদ কৰোঁতে, এজনে আন জনক শিল দলিলালে বা ভুক্ত মাৰিলে, তেওঁ যদি নমৰণ শ্যায়গত হয়, ১৯ তাৰ পাছত তেওঁ সৃষ্ট হৈ লাখুটি ধৰি খোজ কাঢ়িৰ পৰা হয়, তেতিয়া সেই ব্যক্তিৰ নষ্ট হোৱা সময় আৰু সম্পূৰ্ণ সুস্থৰ কাৰণে প্ৰহাৰ কৰা জনে তাৰ মূল্য দিব লাগিব। কিন্তু সেই প্ৰহাৰক জন হত্যাকাৰী বুলি বিশেষত নহৈ। ২০ কোনোৱে নিজৰ দাস বা দাসীক লাখুটিৰে মাৰোঁতে, তেওঁৰ যদি মৃত্যু হয়, তেনেহলে তেওঁ অৱশ্যে শাস্তি পাব। ২১ তথাপিও তেওঁ যদি এদিন বা দুদিন জীৱাই থাকে, তেনেহলে তেওঁ শাস্তি নাপায়; কাৰণ তেওঁ তেওঁৰ দাস হোৱাৰাই কঠ ভুগিব। ২২ পুৰুষসকলে ইজনে সিজনৰ লগত বিবাদ

কৰোঁতে যদি কোনো গৰ্ভৰতী মহিলাই আঘাত পাই তেওঁৰ গৰ্ভপাত হয়, কিন্তু তেওঁৰ যদি আন কোনো ঠাইত আঘাত নহয়, তেনেহলে দোষী পুৰুষজনে জৰিমনা দিব লাগিব। সেই মহিলাৰ স্বামীয়ে যদি তেওঁৰ পৰা জৰিমনা বিচাৰে, তেনেহলে বিচাৰকত্বসকলে নিৰূপন কৰা অনুসৰে জৰিমনা দিব লাগিব। ২৩ কিন্তু যদি গভীৰ আঘাত পাই, তেনেহলে প্ৰাণৰ সলনি প্রাণ, ২৪ চুৰু সলনি চুৰু, দাঁতৰ সলনি দাঁত, হাতৰ সলনি হাত, ভৰিব সলনি ভৰি, ২৫ জুইৰ আঘাতৰ সলনি জুইৰ আঘাত, আঘাতৰ সলনি আঘাত, বা থেতেলো খোৱাৰ সলনি থেতেলো খোৱা, দিব লাগিব। ২৬ কোনো লোকে যদি নিজৰ দাস বা দাসীৰ চুক্ত আঘাত কৰোঁতে চুক্ত নষ্ট হয়, তেনেহলে তেওঁৰ চুক্তৰ বাবে তেওঁক ক্ষতিপূৰণ দি মুক্ত কৰি পঠাই দিব। ২৭ তেওঁ যদি মাৰোঁতে নিজৰ দাস বা দাসীৰ দাঁত সৰে, তেনেহলে সেই দাঁতৰ কাৰণে ক্ষতিপূৰণ দি তেওঁ তেওঁৰ মুক্ত কৰি পঠাই দিব। ২৮ কোনো গৰুৰে যদি কোনো পুৰুষ বা মহিলাক শিঙেৰে খোঁচোতে, তেওঁৰ মৃত্যু হয়, তেনেহলে লোকসকলে সেই গৰুটোক অৱশ্যে শিল দলিলাই বধ কৰিব। সেই গৰুৰ মাংস খাব নোৱাৰিব; কিন্তু গৰুৰ গৰাকী সেই দোষত নিৰ্দোহী হ'ব। ২৯ কিন্তু যদি সেই গৰুৰে আগেও শিঙেৰে খোঁচাৰ অভ্যাস আছে, আৰু গৰাকীকৈ সেই বিষয়ে সাবধান কৰি দিয়াৰ পাছতো যদি গৰাকীয়ে গৰুটোক সাবধানে নাবাখে, আৰু সেই গৰুৰে যদি কোনো পুৰুষ বা মহিলাক খুঁচি মাৰে, তেনেহলে সেই গৰুটোক শিল দলিলাই বধ কৰা হ'ব, লগতে গৰুটোৰ গৰাকীকৈ প্ৰাণদণ্ড দিয়া হ'ব। ৩০ তেওঁৰ পৰা যদি মূল্য বিকাৰা হয়, তেনেহলে তেওঁ দিবলগীয়া মূল্য দিই লাগিব। ৩১ সেই গৰুৰে যদি কোনো লোকৰ পুৰু বা জীয়েকক খোঁচে, তেনেহলে এই নিয়ম অনুসৰেই গৰুৰ গৰাকীয়ে তেওঁলৈ কৰিব লাগিব। ৩২ সেই গৰুৰে যদি কোনো লোকৰ দাস বা দাসীক খোঁচে, তেনেহলে গৰুৰ গৰাকীয়ে ত্ৰিশ চেকল বৃৰু দিব লাগিব, আৰু গৰুটোক শিল দলিলাই বধ কৰা হ'ব। ৩৩ কোনো লোকে যদি গাত গুকল কৰি বাখে, বা গাত খানি তাক ঢাকি নথয়, আৰু সেই গাতত যদি কোনো গৰুৰ বাখে আৰু সেই গৰুৰে যদি নোৱাৰিব, কিন্তু সেই গৰুৰ গৰাকী ধূতাগ কৰিব, আৰু সেই মৰা গৰুটোকে ধূতাগ কৰিব লব। ৩৫ কিন্তু যদি সেই গৰুৰে আগেও খোঁচাৰ অভ্যাস আছে, আৰু সেই কথা গৰাকীয়ে জানিবলৈ পায়ো গৰুটোক সাবধানে নেবাখে, তেনেহলে তেওঁ সেই গৰুৰ সলনি আন গৰুৰ ক্ষতিপূৰণ কৰিব লাগিব, আৰু মৰা গৰুটো তেওঁৰ নিজৰ হ'ব।”

২২ কোনো লোকে যদি গৰুৰ বা মেৰ-ছাগ চুৰ কৰি বধ কৰে অথবা বিক্ৰী কৰে, তেনেহলে তেওঁ এটা এটা গৰুৰ সলনি পাঁচটা গৰুৰ, আৰু এটা মেৰ-ছাগৰ সলনি চারিটা মেৰ-ছাগ দিব লাগিব। ২ চোৰে সিকি দিওঁতে যদি ধৰা পৰে, আৰু তেওঁক প্ৰহাৰ কৰোঁতে যদি তেওঁ মৰে, তেনেহলে তেওঁৰ বৰ্জনপাত্ৰ দোষত কোনো লোকক হত্যাকাৰী বুলি গমিত কৰা নহ'ব। ৩ কিন্তু যদি সিকি দিয়াৰ আগতে সৃষ্ট উদয় হয়, তেনেহলে তেওঁৰ বৰ্জনপাত্ৰে জীৱাই থকা গৰুটোৰে বেঁচি তাৰ মূল্য দুভাগ কৰিব, আৰু সেই মৰা গৰুটোকে ধূতাগ কৰিব লব। ৩৬ কিন্তু যদি সেই গৰুৰে আগেও খোঁচাৰ অভ্যাস আছে, আৰু সেই কথা গৰাকীয়ে জানিবলৈ পায়ো গৰুটোক সাবধানে নেবাখে, তেনেহলে তেওঁ সেই গৰুৰ সলনি আন গৰুৰ ক্ষতিপূৰণ কৰিব লাগিব, আৰু মৰা গৰুটো তেওঁৰ নিজৰ হ'ব।”

যদি চোর ধরা নপরে, তেনেহ'লে চুবুরীয়ার সম্পত্তির ওপরত তেওঁ হাত দিছে নে নাই সেই কথা প্রমাণ করিবলে ঘৰ গৰাকী বিচারকৰ্ত্তা ও চৰলৈ যাব লাগিব। ৯ কোনো বস্তুৰ বাবে হেৱা সকলো বিবাদ, যেনে গৰু, গাধ, মেৰ-ছাগ বা কাপোৰ আদি যি কোনো হেৰোৱা বস্তুৰ বিষয়ে 'এই বস্তু মোৰ' বুলি কোনা দুয়ো পক্ষৰ লোক বিচারকৰ্ত্তা ও চৰলৈ আহিব লাগিব। এই বিষয়ত বিচারকৰ্ত্তাই যিজনক দোষী সাব্যস্ত কৰিব, তেওঁ তেওঁ চুবুরীয়াক তাৰ দুণগ দিব লাগিব। ১০ কোনো লোকে যদি নিজৰ চুবুরীয়াক এটা গাধ বা গৰু, বা মেৰ-ছাগ বা আন কোনো পশু খাবিবলৈ দিয়ে, আৰু কোনোৱে নেদেখাকৈ সেই পশু মৰে, বা আঘাত পায়, অথবা কোনোৱে যদি দৈ লৈ যায়, ১১ তেনেহ'লে মই চুবুরীয়াৰ বস্তুত হাত দিয়া নাই, এই বুলি অজনে আন জনে আগত যিহোৱাৰ নামেৰে শপত খাৰ। পশুৰ গৰাকীয়ে সেই শপতত মান্তি হ'ব লাগিব; আৰু আন জনে তাৰ বাবে ক্ষতিপূৰণ দিব নালাগিব। ১২ কিন্তু যদি সেই পশু তেওঁ পেওৰ ঘৰ পৰা চুৰি হয়, তেনেহ'লে তেওঁ তাৰ গৰাকীক ক্ষতিপূৰণ দিব লাগিব। ১৩ যদি কোনো জন্মুৰে সেই পশুটো ছিন্ন বিছিন্ন কৰি টুকুৰা কৰে, তেনেহ'লে আনজনে প্ৰমাণৰ বাবে পশুটোৰ অনিব লাগে। তেওঁ ছিৰা পশুৰ বাবে ক্ষতিপূৰণ দিব নালাগিব। ১৪ কোনো লোকে যদি চুবুরীয়াৰ কোনো পশু ধাৰত আনে, আৰু গৰাকী নথকা অৱস্থাত সেই পশুটোৱে আঘাত পায়, বা মৰে, তেনেহ'লে তেওঁ অৱশ্যে ক্ষতিপূৰণ দিব লাগিব। ১৫ কিন্তু যদি গৰাকী পশুটোৰ লগত থাকে, তেনেহ'লে তেওঁ ক্ষতিপূৰণ দিব নালাগিব; পশুটো যদি ভাড়াত আনা হয়, তেনেহ'লে তাৰ বাবে ভাড়াৰ মূল্য দিব লাগিব। ১৬ কোনো লোকে যদি তেওঁলৈ বাদ্দান নকৰা কুমাৰী যুৱতীৰ সৈতে শয়ন কৰে, তেনেহ'লে ইয়াৰ বাবে তেওঁ অৱশ্যেই যুৱতী গৰাকীৰ গা ধন দি তেওঁক নিজৰ ভাৰ্যা কৰি ল'ব লাগিব। ১৭ যদি যুৱতী গৰাকীৰ পিতৃয়ে সেই লোকজনলৈ বিয়া দিবলৈ অসমত হয়, তেনেহ'লে তেওঁ যুৱতী গৰাকীৰ কুমাৰীত্ব গা-ধন অনুমোদৰে ধন দিব লাগিব। ১৮ তোমালোকে মায়াকৰ্ম কৰা সকলক জীয়াই থাকিব নিদিবা। ১৯ পশুৰ সৈতে যৌন সম্পর্ক কৰা সকলক অৱশ্যে প্রাণদণ্ড দিয়া হ'ব। ২০ যি জনে যিহোৱাৰ বাহিৰে আন কোনো দেৱতাৰ আগত বলিদান কৰে, তেওঁ নিশ্চয়ে বিনষ্ট হ'ব। ২১ তোমালোকে বিদেশীক অ্যান্য নকৰিবা, আৰু তেওঁলোকক উপনৰ নকৰিবা; কিয়নো মিচৰ দেশত তোমালোকে বিদেশী হৈ আছিল। ২২ তোমালোকে বিধৰা আৰু পিতৃহীন সন্তানক বেয়া ব্যৱহাৰ নকৰিবা। ২৩ তেওঁলোকক যদি তোমালোকে কষ্ট দিয়া, আৰু তেওঁলোকে যদি মোৰ আগত কাতৰোক্তি কৰে, তেনেহ'লে মই যিহোৱাই অৱশ্যে তেওঁলোকক কাতৰোক্তি শুনিম। ২৪ মোৰ ক্ষেত্ৰ প্ৰজলিত হ'ব, আৰু মই তোমালোকক তৰোৱালৈৰে বধ কৰিব। তোমালোকৰ ভাৰ্যাসকল বিধৰা, আৰু শুন্তন সকল পিতৃহীন হ'ব। ২৫ তোমালোকে যদি মোৰ লোকসকলৰ মাজত থকা কোনো দৰিদ্ৰ লোকক ধন ধাৰে দিয়া, তেনেহ'লে তোমালোকে সুটলৈ ধাৰি দিয়া অথবা সুত আদায় কৰা লোকৰ দৰে নহ'বা। ২৬ তোমালোকে যদি কেতিয়াৰা তোমালোকৰ চুবুরীয়াৰ পৰা কাপোৰ বন্ধকত লোৱা, তেনেহ'লে বেলি মাৰি যোৱাৰ আগেয়ে তাৰ ঘৰাই দিব লাগিব। ২৭ কাৰণ সেই কাপোৰখন তেওঁ একমাত্ৰ গা ঢকা কাপোৰ; সেই ধন নহ'লে তেওঁ কিহত শুব? তেওঁ যেতিয়া মোৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিব, তেতিয়া মই তেওঁৰ কাতৰোক্তি শুনিম; কাৰণ মই দয়ালু। ২৮ তোমালোকৰ স্তৰৰ যি মই, মোক নিন্দা নকৰিবা, নাইবা তোমালোকৰ শাসনকৰ্ত্তাৰ শাও নিদিবা। ২৯ তোমালোকৰ শশ্য, বা পেয়ে দ্ৰব্যৰ পৰা উৎসৱ কৰিবলৈ তোমালোকে পলম কৰিব নালাগে। তোমালোকৰ প্ৰথমে জন্ম হোৱা পুত্ৰক মোৰ অৰ্থে দিব লাগিব। ৩০ তোমালোকৰ গৰু আৰু মেৰ-ছাগৰ জাকৰ ক্ষেত্ৰতো সেইদেৱেই কৰিব। সেই পশুৰ সাত দিন নিজৰ মাকৰ লগত থাকিব, কিন্তু অষ্টম দিনা তোমালোকে সেইবোৰ মোক দিব লাগিব। ৩১ তোমালোক মোৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্বে লোক হ'ব। সেয়ে পথাবত জন্মুৰে তাৰ হেৰোৱা ছিৰা কৰিব।

২ তোমালোকে কু-কৰ্ম কৰিবলৈ জনসাধাৰণক অনসৰণ নকৰিবা; নাইবা অন্যায় বিচাৰ কৰিবলৈ জনসাধাৰণৰ পক্ষত থাকি সিদ্ধাত নলবা। ৩ তোমালোকে কোনো দৰিদ্ৰ লোকৰ বিচাৰত তেওঁৰ পক্ষ নলবা। ৪ তোমালোকৰ শক্ৰ গৰু বা গাধ বাট হেৰুওৱা দেখিলে, তোমালোকে অৱশ্যে তাক তেওঁৰ ওচৰলৈ উভতাই লৈ যাবা। ৫ তোমালোকে যদি তোমালোক স্থৃণ কৰা কোনো লোকৰ মালবাহী গাধক বস্তুৰ ভৰত মাটিত পৰা দেখা, তেনেহ'লে সেই লোকজনক তোমালোকে এৰিবৈ নাযাবা। তেওঁৰ কৰিব তেওঁৰ গাধ, লগতে তেওঁকো নিশ্চয় সহয় কৰিব। ৬ তোমালোকে কোনো দৰিদ্ৰ লোকৰ বিচাৰত তেওঁৰ প্ৰতি অন্যায় বিচাৰ নকৰিবা। ৭ মিছা অভিযোগ দিঞ্চতে আনলোকৰ সৈতে সহযোগ নকৰিবা, নিৰ্দেশী বা ধাৰ্মিক লোকক হত্যা নকৰিবা; কাৰণ মই দৃষ্টলোকক নিৰ্দেশী নকৰিব। ৮ তোমালোকে ভেটী নলবা; কাৰণ ভেটীয়ে, ভেটীলোৱা সকলক অঙ্গ কৰে, আৰু ধাৰ্মিক সকলৰ কথা বিপত্তগামী কৰে। ৯ তোমালোকে বিদেশী লোকক উপন্নৰ নকৰিবা; কাৰণ তোমালোকো মিচৰ দেশত বিদেশী হৈ আছিল, সেয়ে বিদেশী লোকৰ মনৰ কথা তোমালোকে জানিব লাগে। ১০ তোমালোকে তোমালোকৰ মাটিত ছয় বছৰৰ বাবে গুটি সিঁচিবা, আৰু তাত উৎপন্ন হোৱা শস্য চপাবা। ১১ কিন্তু সগুম বছৰত, সেই মাটি ছন পৰি থাকিবলৈ দিবা; সেয়ে তোমালোকৰ মাজৰ দৰিদ্ৰ লোকসকলে খাবলৈ পাৰ। তেওঁলোকে যি এৰিব, তাক বনৰীয়া পশুৰোৰে খাৰ। এইদেৱেই তোমালোকৰ দ্বাক্ষাৰী আৰু জিতগুছৰ বাবীৰ ক্ষেত্ৰতো কৰিব। ১২ তোমালোকে ছয় দিন নিজৰ কাম কৰিবা, কিন্তু সগুম দিনা বিশ্রাম কৰিব। এইদেৱে কৰিবা; যাতে তোমালোকৰ গৰু, গাধ, তোমালোকৰ দাসীৰ পুত্ৰ আৰু যিকোনো বিদেশী লোকে বিশ্রাম ল'ব পাৰিব আৰু সতজতা লাভ কৰিব। ১৩ মই তোমালোকক যি সকলো কথা কলোঁ, সেই সকলো কথাত মনোযোগ দিবা। তোমালোকে আন দেৱতাবোৰ নাম উল্লেখ নকৰিবা, নাইবা তোমালোকৰ মুখৰ পৰা সেইবোৰ নাম শুনা নাযাওক। ১৪ তোমালোকে প্ৰতি বছৰত তিনিবাৰ মোৰ অৰ্থে উৎসৱ পালন কৰিবলৈ নিশ্চিন্ত স্থানলৈ আহিব লাগিব। ১৫ তোমালোকে খৰীৰ নিদিয়া পিঠাৰ উৎসৱ পালন কৰিব। মই দিয়া আজা অনুসাৰে, সাত দিন খৰীৰ নিদিয়া পিঠাৰ তোজন কৰিব। সেই সময়তে এই উদ্দেশ্যৰ কাৰণে নিশ্চিন্ত কৰা আৰীৰ মাহত মোৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'বা। কাৰণ এই মাহত তোমালোক মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ হৈ আছিল। কিন্তু তোমালোকে শুদ্ধা হাতে মোৰ ওচৰত উপস্থিত হ'ব নালাগে। ১৬ তোমালোকে শশ্য দোৱাৰ উৎসৱ, অৰ্থাৎ পথাবত যি গুটি সিঁচিলা, সেই পৰিশ্ৰমৰ প্ৰথম ফলৰ উৎসৱ পালন কৰিব লাগিব; আৰু বছৰৰ শেষত তোমালোকে উৎপন্ন কৰা খেতিৰ ফল চপোৱা সময়ত, ফল চপোৱা উৎসৱ পালন কৰিব লাগিব। ১৭ তোমালোকৰ পুৰুষসকলৰে প্ৰতি বছৰে তিনি বাবু, যিহোৱাৰ আগত উপস্থিত হ'ব লাগিব। ১৮ তোমালোকে খৰীৰ নিদিয়া পিঠাৰে সৈতে বিলি তেজ মৌলি উৎসৱ নকৰিবা। মোৰ উৎসৱৰ সময়ত বলিদান কৰা পশুৰ চাৰি গোটেই বাতিৰ পৰা বাতিপ্ৰাৱলৈকে অৱশ্যিক থাকিব লাগে। ১৯ তোমালোকৰ মাটিৰ প্ৰথম ফলৰ উত্তম ভাগ তোমালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ গুহলৈ আনিবা। ছাগলী পোৱালিৰ মাংস তাৰ মাকৰ গাধীৰ বলগত নিসিজাবা। ২০ যাত্রা পথত তোমালোকক সুৰক্ষা দান কৰিবলৈ, আৰু মই যি ঠাই তোমালোকৰ বাবে যুগ্মত কৰিবহোঁ, সেই ঠাইলৈ তোমালোকক লৈ যাবলৈ, মই তোমালোকৰ আগে আগে এজন দৃত পঠাম। ২১ তেওঁলৈ মনোযোগী হ'বা আৰু তেওঁক মানি চলিবা। তেওঁক উত্তেজিত নকৰিবা, কাৰণ তেওঁ তোমালোকৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰিব। মোৰ নাম তেওঁত আছে। ২২ তোমালোকে যদি নিশ্চয়ে তেওঁৰ কথা শুনা, আৰু মই যি কলোঁ সেই সকলোকে কৰা, তেনেহ'লে মই তোমালোকৰ শক্ৰবোৰ শক্ৰ আৰু প্ৰতিদ্বন্দীৰ প্ৰতিদ্বন্দী হৈ বাব। ২৩ মোৰ দৃত তোমালোকৰ বিচাৰলৈ তোমালোকে পলম কৰিব নালাগে। তোমালোকৰ প্ৰথমে জন্ম হোৱা পুত্ৰক মোৰ অৰ্থে দিব লাগিব। ২৪ তোমালোকৰ শশ্য, পৰা বিচাৰলৈ তোমালোকে পলম কৰিব। ২৫ তোমালোকৰ শশ্য, বা পেয়ে দ্ৰব্যৰ পৰা উৎসৱ কৰিব।

২৩ তোমালোকে কোনো লোকৰ আহিতে মিছা কথা নকৰবা। অন্যায়

তেওঁলোকৰ শিলৰ স্তম্ভৰে একেবাৰে ভাই গুড়ি কৰি পেলাবা। ২৫
তোমালোকে নিজৰ দৈশ্ব যথেহোৱাৰ সেৱা কৰিবা। তোমালোকে ইইদৰে
কৰিবলৈ মই তোমালোকৰ অম-জলক আশীৰ্বাদ কৰিব। মই তোমালোকৰ
মাজৰ পৰা বোগ দূৰ কৰিব। ২৬ তোমালোকৰ দেশত কোনো মহিলাৰ
গৰ্হপাত নহৰ, আৰু কোনো বাঁজী হৈ নথাকিব। মই তোমালোকৰ দীর্ঘায়ু
দিম। ২৭ তোমালোক যি দেশলৈ যাবা সেই দেশৰ লোকসকলৰ মণত
মই মোৰ ভয় জন্মায়। তোমালোকে যি লোকসকলক লগ পাবা, সেই
লোকসকলক মই বধ কৰিব। মই তোমালোকৰ সকলো শাক্রবাৰক
তোমালোকৰ তয়ত তোমালোকৰ পৰা দূৰ কৰিব। ২৮ মই তোমালোকৰ
আগেয়ে কোনো পঠাম; সেয়ে সেইবোৰে হিবীয়া, কনানীয়া, আৰু হিটীয়া
সকলক তোমালোকৰ আগৰ পৰা খেদি পঠিয়াব। ২৯ দেশ যেনে পৰিত্যক্ত
নহয়, আৰু তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে বনৰীয়া জন্মুৰোৰ দেন বৃদ্ধি নাপায়, সেই
বাবে মই একে বছৰতে তেওঁলোকক তোমালোকৰ আগৰ পৰা খেদি
নপঠিয়াম। ৩০ তাৰ পৰিৱৰ্তে তোমালোক বৃদ্ধি পাই দেশ অধিকাৰ নকৰা
মানে, মই তেওঁলোকক তোমালোকৰ আগৰ পৰা অলপকৈ বাহিৰলৈ
খেদি থাকিম। ৩১ মই চূৰ সাগৰৰ পৰা পালনীয়াসকলৰ সমুদ্রলৈকে,
আৰু মৰুভূমিৰ পৰা ফৰাও নদীলৈকে তোমালোকৰ সীমা নিৰূপণ কৰিম।
সেই দেশ নিবাসী সকলৰ ওপৰত মই তোমালোকক জৰী কৰিব।
তোমালোকে তোমালোকৰ আগৰ পৰা তেওঁলোক খেদি বাহিৰ কৰিব।
৩২ তোমালোকে তেওঁলোকৰ সৈতে, বা তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰ সৈতে
কোনো নিয়ম স্থিৰ নকৰিবা। ৩৩ তেওঁলোকে তোমালোকৰ দেশত বাস
কৰিব নোৱাৰিব; বাস কৰিবলৈ, তেওঁলোকে তোমালোকৰ মোৰ বিৰুদ্ধে
পাপ কৰাব। কিয়নো তুমি যদি তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰক পূজা কৰা,
তেনেহলে নিষচয়ে তোমালোকলৈ সেয়ে ফান্দৰূপ হ'ব।

২৪ যিহোরাই মোচিক কলে, “তুমি, হারোণ, নাদব, অবীহু, আবু তোমালোকে দূরে পৰা মোক আবাধনা কৰা। ২ কেৱল মোচিচে মোৰ ওচৰলৈ উঠি আহাঁ; আবু ইস্রায়েল সন্তোষজন পৰিচাৰক মোৰ ওচৰলৈ উঠি আহিব। আন লোকসকল ওচৰলৈ আহিব নালাগে।” ৩ তেতিয়া মোচিয়ে গৈ, যিহোরাব সকলো বাক্য আবু শাসন প্ৰণালীৰ কথা লোকসকলক ক’লে। সকলোৱে একে লগে উত্তৰ দি ক’লে, “যিহোরাই কোৱা সকলো কথা আমি পালন কৰিম।” ৪ তাৰ পাছত মোচিয়ে যিহোরাব সকলো বাক্য লিখিলে। বাতিপুৰাই উঠি, মোচিয়ে পৰ্বতৰ তলত এটা যজ্ঞবেদী আবু ইস্রায়েলৰ বাৰ ফৈদ অনুসৰে বাৰটা স্তুতি নিৰ্মাণ কৰিলে। ৫ তেওঁ ইস্রায়েলী লোকসকলৰ মাজৰ কিছুমান শুৰুকৰে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোমবলি আবু মঙ্গলাৰ্থক বলিষ্পত্ৰূপে ভতোৱা গুৰু উৎসৱ কৰিবলৈ পঠিয়ালো। ৬ মোচিয়ে তেজৰ আধা অংশে, কেইটামান চৰিয়াত থলে, আবু বাকি আধা অংশ বেদীৰ ওপৰত ছটিয়াই দিলো। ৭ তেওঁ নিয়ম-পৃষ্ঠকখন ল’লে লোকসকলে শুনাকৈ পাঠ কৰিলে। তেওঁলোকে ক’লে, “যিহোৱাই যি যি সকলো কৈছে, সেই সকলোকে আমি পালন কৰিম, আবু আমি তেওঁে আজ্ঞাধীন হুম।” ৮ তাৰ পাছত মোচিয়ে সেই তেজ লৈ, লোকসকলৰ ওপৰত ছটিয়াই দিলো। মোচিয়ে ক’লে, “যিহোৱাই এই সকলো বাক্যৰ সৈতে আপোনালোকক দিয়া প্ৰতিজ্ঞাৰ যি নিয়ম স্থাপন কৰিলে, এয়ে সেই নিয়মৰ তেজ।” ৯ তাৰ পাছত মোচি, হারোণ, নাদব, অবীহু, আবু ইস্রায়েলৰ মাজৰ সন্তোষজন পৰিচাৰক পৰ্বতৰ ওপৰলৈ উঠি গ’ল। ১০ তেওঁলোকে ইস্রায়েলৰ দুশ্খৰ দৰ্শন পালে। নীলা আকাশৰ দৰে স্বচ্ছ নীলকান্ত বাখৰেৰে তৈয়াৰী বাটত তেওঁ যিহু হৈ আছিল। ১১ দুশ্খৰে ক্ষেত্ৰে ইস্রায়েলী মুখ্যলোক সকলৰ ওপৰত হাত নিদিলে। তেওঁলোকে দুশ্খৰ দৰ্শন পালে আৰু তেওঁলোকে ভোজন পান কৰিলে। ১২ যিহোৱাই মোচিক কলে, “তুমি পৰ্বতলৈ মোৰ ওচৰলৈ উঠি আহাঁ, আবু তাতে থাকা। মই লিখা বাৰষ্টা আবু আজ্ঞাৰ শিলৰ ফলি মই তোমাক দিম; যাতে সেইবোৱা তুমি তেওঁলোকৰ শিকাৰ পৰাব।” ১৩ তেতিয়া মোচিয়ে আবু তেওঁৰ পৰিচাৰক যিহোৱাক লগত লৈ দুশ্খৰ পৰ্বতলৈ উঠি গ’ল। ১৪ মোচিয়ে পৰিচাৰক সকলক ক’লে, “আমি আপোনালোকৰ ওচৰলৈ উভতি নহালৈকে, আপোনালোক ইয়াতে থাকক। হারোণ আৰু হৰ আপোনালোকৰ লগত আছে। কোনো জনৰ যদি কিবা

বিবাদ থাকে, তেওঁক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ যাব দিব।” ১৫ সেই বুলি কৈ, মোঢি পৰ্বতলৈ উঠি গ’ল, আৰু মেঘে পৰ্বত ঢাকি ধৰিলৈ। ১৬ সেই চীনয় পৰ্বতৰ ওপৰত যিহোৱাৰ প্ৰতাপ হৃষিপতি আছিল, আৰু ছয় দিনলৈকে মেঘে পৰ্বত ঢাকি বাধিছিল। সঞ্চল দিনত তেওঁ মেঘৰ মাজৰ পৰা মোচিক মাতিলে। ১৭ ইআয়েলি লোকসকলৰ দৃষ্টিত, যিহোৱাৰ প্ৰতাপ পৰ্বতৰ ওপৰত গ্ৰাসকাৰী অধিব দৰে প্ৰকাশিত হ’ল। ১৮ মোঢি মেঘৰ মাজত সোমাই পৰ্বতলৈ উঠি গ’ল। মোঢি সেই পৰ্বততে চলিশ দিন আৰু চলিশ বাতি থাকিল।

২৫ যিহোরাই মৌচিক ক'লে, ২ “মনৰ ইচ্ছাৰে প্ৰভাৱিত হোৱা
প্ৰতিজন ইহুয়ায়েলী সোকৰ পৰা মোৰ অৰ্থে দান গ্ৰহণ কৰিবলৈ
ক'বা। তুমি নিশ্চয়কৈ মোৰ অৰ্থে এই দান গ্ৰহণ কৰিবিবা। ৩ তুমি
তেওঁলোকৰ পৰা গ্ৰহণ কৰিব লগা দান ইহোৰে সোণ, বৃপ্তি, পিতল, ৪
আৰু নীলা, বেঙুলীয়া, আৰু বৰ্ণ বৰণয়া সূতা, মহিষ শণ সূতা, ছাগলীৰ
নোম, ৫ বঙ্গ বং কৰা মেৰ-ছাগ পোলালীৰ ছাল, গুৰু মহিষ ছাল, চিটীম
কাঠ, ৬ পৰিব্ৰজাপীপৰ বাবে তেল, অভিমুক তেলৰ বাবে মচলা, আৰু
সুগুৰি ধূপ, ৭ এফেদ আৰু বুকুপতত লগাবৰ বাবে গোমেদক আৰু আন
বহুমূল্য বাখৰ। ৮ মই তেওঁলোকৰ মাজত বাস কৰিবৰ অৰ্থে, তেওঁলোকৰ
মোৰ বাবে এটা ধৰ্মাধৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ কোৱা। ৯ সেই আবাস আৰু
তাৰ সকলোৰ বস্তুৰ যি নমুনা মই তোমাক দেখুৱাম, তোমালোকে সেই
নমুনাৰ দৰেই সকলোৰ কৰিবা। ১০ তেওঁলোকে চিটীম কাঠেৰে আঢ়ে
হাত দীঘল, ডেৰ হাত বহল আৰু ডেৰ হাত ওখকৈ এটা নিয়ম-চন্দুকৰ
সজিব। ১১ তুমি সেই নিয়ম চন্দুকৰ ভিতৰে বাহিৰে শুন্দি সোণৰ পতা
মাৰিবা; আৰু তাৰ ওপৰৰ চাৰিওফালৰ সীমা সোণেৰে তৈয়াৰ কৰিবা।
১২ ইয়াৰ বাবে সোণৰ চাৰিটা আঙুষ্ঠি সাচত বনাবা, আৰু নিয়ম চন্দুকৰ
এফালে দৃষ্টি, আৰু আন ফালে দৃষ্টি, এইদেৱে চাৰিওটী খুৰাত লগাবা। ১৩
তুমি চিটীম কাঠৰ দুড়ল কানমাৰি সাজি, তাতো সোণৰ পতা মাৰিবা।
১৪ নিয়ম চন্দুক বৈ নিবৰ বাবে, সেই কানমাৰি নিয়ম-চন্দুকৰ দুয়ো
ফালে থকা আঙুষ্ঠি সুমুৰাবা। ১৫ সেই কানমাৰি নিয়ম-চন্দুকৰ আঙুষ্ঠিৰ
ভিতৰতে থাকিব লাগে, তাৰ পৰা উলিয়াব নালাগে। ১৬ মই তোমাক যি
সাক্ষ্য ফলি দিম, সেই সাক্ষ্য ফলি নিয়ম-চন্দুকৰ ভিতৰত বাখিবা। ১৭
তাৰ পাছত তুমি শুন্দি সোণৰ আঢ়ে হাত দীঘল, ডেৰ হাত বহল এখন
পাপাবৰণ সজিবা। ১৮ তুমি সোণ পিটি দুটা কৰুৰ সজিবা; পাপাবৰণৰ
দুই মূৰত সেই কৰুৰ দুটা লগাবা। ১৯ এক মূৰত এটা কৰুৰ আৰু আন
মূৰত আনটো কৰুৰ লগাবা; পাপাবৰণৰ দুই মূৰত তাৰে সৈতে একে
ডোখৰ সোণতে সেই দুটা কৰুৰ সজিবা। ২০ কৰুৰ দুইটা ওপৰলৈ
ডেউকা মেলি নিজৰ ডেউকাৰে পাপাবৰণক ঢাকিব; সেই কেইটা মুখ্যায়ি
হৈ থাকিব; আৰু কৰুৰ দুটাৰ দৃষ্টি পাপাবৰণৰ মাজত থাকিব। ২১ তুমি
সেই পাপাবৰণ, সেই নিয়ম চন্দুকৰ ওপৰত বাখিবা; আৰু মই তোমাক
যি সাক্ষ্য-ফলি দিম, সেই ফলি নিয়ম চন্দুকৰ ভিতৰত থ'বা। ২২ মই
সেই নিয়ম চন্দুকতে তোমাৰে সৈতে সাক্ষ্য কৰিম। পাপাবৰণৰ ওপৰৰ
পৰা, সাক্ষ্য ফলিৰ নিয়ম চন্দুকৰ ওপৰত থকা কৰুৰ দুটাৰ মাজৰ পৰা,
ইহুয়ায়েলৰ সোকসকলৰ বাবে যিবোৰ আজ্ঞা দিম, সেই বিষয়ে তোমাৰে
সৈতে কথা পাতিম। ২৩ তুমি দুহাত দীঘল, এহাত বহল, আৰু ডেৰ হাত
ওখকৈ চিটীম কাঠৰ এখন মেজ সাজিবা, ২৪ সেই মেজত শুন্দি সোণৰ
পতা মাৰিবা, আৰু তাৰ চাৰিওফালে সোণৰ সীমা দিবা। ২৫ সেই মেজৰ
চাৰিওফালে চাৰি আঙুলি জোখৰ এচাটা কাঠ দি ক্ৰেম বনাবা, আৰু সেই
ক্ৰেমৰ চাৰিওফালে সোণৰ সীমা বনাবা। ২৬ সোণৰ চাৰিটা আঙুষ্ঠি সাজি,
সেই আঙুষ্ঠি চাৰিটা খুৰা থকা মেজৰ চাৰি চুক্ত লগাবা। ২৭ মেজ বৈ
নিলৈ কানমাৰি সুমুৰাবলৈ ক্ৰেমত আঙুষ্ঠি লগাবা। ২৮ তুমি মেজ বৈ
নিবৰ বাবে, চিটীম কাঠৰ দুড়ল কানমাৰি সাজি, তাতো সোণৰ পতা
মাৰিবা। ২৯ পেয়ে নৈবেদ্যৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ কাঁচি, চায়চ, জাৰ
আৰু বাটি গঢ়াবা। এই সকলোকে শুন্দি সোণেৰে গঢ়াবা। ৩০ তুমি সেই
মেজৰ ওপৰত মোৰ আগত সদায় দৰ্শন-পঠি বাখিবা। ৩১ তুমি শুন্দি
পিটা সোণৰ এটা দীপাধাৰ সাজিবা। দীপাধাৰ সৈতে তাৰ বাটিবোৰ,
তাৰ তলৰ পাতবোৰ, আৰু ফলবোৰ একেডোখৰ সোণেৰেই বনাবো হ'ব

লাগে। ৩২ দীপাধাৰৰ কাষৰ পৰা ছয়ডাল শাখা ওলোৱা হ'ব লাগিব। তাৰে তিনি ডাল শাখা এফালৰ পৰা, আৰু আন তিনি ডাল শাখা আন ফালৰ পৰা ওলোৱা হ'ব লাগিব। ৩৩ তাৰ এটা শাখাত বাদাম ফুলৰ আকৃতিতে তিনিটা বাটি, এটা কলি, আৰু এটা ফুল থাকিব লাগিব। আন শাখাতো বাদাম ফুলৰ আকৃতিতে তিনিটা বাটি, এটা কলি, আৰু এটা ফুল থাকিব। দীপাধাৰৰ পৰা ওলোৱা ছয়টা ডালতে সেই একে দৰেই হ'ব। ৩৪ দীপাধাৰৰ মাজভাগতো বাদাম ফুলৰ আকৃতিতে চাবিটা বাটি, কলি, আৰু ফুল থাকিব। ৩৫ সেই দীপাধাৰৰ প্রথম যোৰ শাখাত একে ডোখৰ সোণেৰে এটা কলি, আৰু আন দ্বিতীয় যোৰ শাখাতো একে ডোখৰ সোণেৰে এটা কলি থাকিব। ৩৬ সেইবোৰ কলি আৰু সেইবোৰ শাখাবোৰ একে ডোখৰ সোণেৰে হ'ব; আৰু সেই সকলোৱেই শুদ্ধ সোণ পিণ্ঠি বনোৱা হ'ব। ৩৭ তুমি দীপাধাৰৰ আৰু ইয়াৰ সাতটা প্ৰদীপ সজিজো। প্ৰদীপৰ পৰা পোহৰ ওলাবলৈ প্ৰদীপৰোৰ দীপাধাৰত লগাবা। ৩৮ এঙ্গৰ ধৰা চেপেনা আৰু দ্বাৰা শুদ্ধ সোণৰ হ'ব লাগিব। ৩৯ দীপাধাৰৰ আৰু দীপাধাৰৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰিবা। ৪০ মই তোমাক পৰ্বতত দেখুটোৱা নমুনাৰ দৰেই সেই সকলো নিচ্যৰ সজিজো।"

২৬

তুমি দহখন পৰ্দাৰে আৰাস যুগ্মত কৰিবা; সেই পৰ্দাৰ কাপোৰ কেইখন পকোৱা মিহি শণ সূতা, আৰু মীলা, বেঙ্গলীয়া, আৰু বৰ্ণ বৰশীয়া সূতাৰে নিপুণ শিল্পকাৰৰ দ্বাৰাই কৰ্বৰ নঞ্চাৰে তৈয়াৰ কৰিবা। ২ প্ৰত্যেক খন পৰ্দা আঁঠাইশ হাত দীঘল, আৰু চাৰি হাত বহল, এইদৰে সকলোৱৰ পৰ্দা একে জোখৰ হ'ব লাগিব। ও পাঁচখন পৰ্দা ইখনৰ লগত সিখন একেলগে জোৱা দিব লাগিব, আৰু আন পাঁচখন পৰ্দাৎ একেলদৰে যোৱা দিব লাগিব। ৪ প্ৰথম জোৱা দিয়া পৰ্দা কেইখনৰ শেষৰ খনৰ চুক্ত, আৰু দ্বিতীয়তে জোৱা দিয়া পৰ্দা কেইখনৰ শেষৰ খনৰ চুক্ত নীলা বৰশীয়া জৰীৰ পাক লগাবা। ৫ সেই প্ৰথম খন পৰ্দাৰ কিমাৰত পঞ্চশৃষ্টা জৰীৰ পাক লগাবা, আৰু জোৱা দিয়া দ্বিতীয়খন পৰ্দাৰ শেষৰ কিমাৰতো পঞ্চশৃষ্টা জৰীৰ পাক লগাবা। এইদৰে কৰিবা যাতে, জৰীৰ পাক দুশাৰী মুখামুখি হ'ব। ৬ সোণৰ পঞ্চশৃষ্টা হাঁকোটা গঢ়াই সেই হাঁকোটাৰে কাপোৰ দুখন ইখনৰ সৈতে সিখনক বাখিবা; সেইদৰে কৰিবলৈ আৰাস একলগ হ'ব। ৭ সেই আৰাস ঢাকিবলৈ তমুৰ দৰে ছাগলীৰ নোমেৰে পৰ্দা যুগ্মত কৰিবা। তুমি এঘাৰখন পৰ্দা যুগ্মত কৰিব লাগিব। ৮ প্ৰতিখন পৰ্দা দীঘলে ত্ৰিশ হাত আৰু বহলে চাৰি হাত হ'ব; সেই এঘাৰখন পৰ্দা একে জোখৰ হ'ব লাগিব। ৯ পাঁচখন পৰ্দা ইখনৰ লগত সিখনক জোৱা লগাবা, আৰু আন ছয়খন পৰ্দা ইখনৰ লগত সিখনক জোৱা লগাবা। তুমি ষষ্ঠ পৰ্দাখন দুটৰপিয়া কৰি তমুৰ সন্মুখত থৰা। ১০ প্ৰথম জোৱা দিয়া পাঁচখন পৰ্দাৰ শেষৰ খনৰ আউঠিত পঞ্চশৃষ্টা জৰীৰ পাক লগাবা, আৰু সেই দৰে জোৱা দিয়া দ্বিতীয়খন পৰ্দাৰ শেষৰ আউঠিত পঞ্চশৃষ্টা জৰীৰ পাক লগাবা। ১১ পিতলৰ পঞ্চশৃষ্টা হাঁকোটা গঢ়াই, সেই হাঁকোটাৰে জৰীৰ পাক যোৱা দি তমুৰ ল'গ লগাবা। তাৰ পাছত তমুৰ ঢাকনিৰ দৰে একেলগে যোৱা দিবা, সেয়ে এটাৰ দৰে হ'ব। ১২ সেই তমুৰ পৰ্দা কেইখনৰ পৰা ওলমি থকা আধা কাপোৰ আৰাসৰ পাছফালে ওলমি থাকিব লাগিব। ১৩ তমুৰ পৰ্দা কেইখনৰ এফালে এহাত দীঘল, আৰু আনফালে এহাত দীঘল হ'ব লাগিব। তমুৰ বাকী থকা পৰ্দাৰ দীঘল অংশ আৰাসৰ এটা ফালে ওলমি থাকিব লাগিব, আৰু আন ফালৰ ওলমি থকা অংশ আৰাস ঢাকি বাখিব। ১৪ তুমি বৰ্ণ বৎ কৰা মৰ-ছাগ পোৱালীৰ ছালেৰে তমুৰ বাবে এটা আৰবণ যুগ্মত কৰিবা। তাৰ ওপৰত আন এটা আৰবণ মিহি ছালেৰে যুগ্মত কৰিব। ১৫ তুমি আৰাসৰ বাবে চিটাম কাঠৰ যথিকে তক্তা যুগ্মত কৰিবা। ১৬ প্ৰতিখন তক্তা দহ হাত দীঘল, আৰু ডেৰ হাত বহল হ'ব। ১৭ প্ৰতিখন তক্তাৰ একে ধৰণৰ দুটা ভাগ ওলাই থকা হ'ব লাগিব; যাতে ইখন তক্তাৰ সিখন তক্তাৰ লগত যোৱা দিব পাৰি। আৰাসৰ কাৰণে এইদৰেই তক্তা তৈয়াৰ কৰিবা। ১৮ তুমি আৰাসৰ বাবে তচাম কাঠৰ যথিকে তক্তা যুগ্মত কৰিবা। ১৯ সেই বিশখন তক্তাৰ তলত চালিঙ্গ দিশৰ বাবে তৈয়াৰ কৰিবা। ২০ সেই বিশখন তক্তাৰ তলত চালিঙ্গ বৃপৰ চুঁটী লগাবা, এখন তক্তাৰ তলত দুটা স্তুমূলৰ বাবে দুটা চুঁটী, আৰু আনবোৰ তক্তাৰ তলতো দুটা দুটাকে স্তুমূলৰ বাবে দুটাকে চুঁটী লগাবা। ২১ তুমি আৰাসৰ দ্বিতীয় ফালৰ উত্তৰদিশত বিশখন তক্তা

তৈয়াৰ কৰিব লাগিব। ২১ আৰু সেইবোৰত চালিঙ্গটা বৃপৰ চুঁটী লগাবা; প্ৰথম তক্তাৰ তলত দুটা চুঁটী, আৰু আনবোৰ তক্তাৰ তলতো দুটাকৈ চুঁটী থাকিব। ২২ আৰাসৰ পচিমদিশে পাছফালৰ বাবে ছয়খন তক্তা তৈয়াৰ কৰিবা। ২৩ তুমি আৰাসৰ পাছফালৰ চুক দুটাৰ বাবে দুখন তক্তা যুগ্মত কৰিব। ২৪ প্ৰত্যেক তক্তাৰ ফালে খোলা হৈ থাকিব, কিন্তু ওপৰফালে একেডাল আঙুলিটো যোৱা লাগি থাকিব। এইদৰেই পাছফালৰ দুয়োটা চুক বাবেও হ'ব। ২৫ তাত আঠখন তক্তাৰ বৃপৰ চুঁটীৰ সৈতে একেলগে থাকিব লাগিব। সৰ্বমুঠ যোৱাটা চুঁটী হ'ব লাগিব। প্ৰথম তক্তাৰ তলত দুটা চুঁটী, আৰু আনখন তক্তাৰ তলতো দুটা চুঁটী থাকিব। এইদৰে বাকিবোৰ তক্তাতো থাকিব লাগিব। ২৬ তুমি আৰাসৰ এটা ফালৰ তক্তাৰ বাবে চিটাম কাঠৰ ছয়ডাল পথালি ডাঃ বনাবা। ২৭ আৰাসৰ আনফালৰ তক্তাৰ বাবে পাঁচডাল, আৰু আৰাসৰ পচিমদিশে থকা পাছফালৰ তক্তাৰ বাবেও পাঁচডাল; চিটাম কাঠৰ পথালি ডাঃ বনাবা। ২৮ তক্তাৰ মাজত থকা ডাঃ ডাল তক্তাৰেৰ মাজেন্দি এমুৰৰ পৰা আন মুৰলৈকে বাব। ২৯ সেই তক্তাৰেৰত সোণৰ পতা মাৰিবা, আৰু ডাংবোৰে সুমুৱাবলৈ, সোণৰ চক্র গঢ়াবা; আৰু ডাংবোৰতো সোণৰ পতা মাৰিবা। ৩০ তোমাক পৰ্বতত আৰাসৰ যি আচনি দেখুটো হৈছিল, তুমি সেইদৰেই তাক তৈয়াৰ কৰিবা। ৩১ তুমি নীলা, বেঙ্গলীয়া, আৰু বৰ্ণ বৰশীয়া সূতা আৰ পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে এখন পদা যুগ্মত কৰিবা। সেই পদা নিপুণ শিল্পকাৰে কৰুৰ নঞ্চাৰে তৈয়াৰ কৰিব লাগিব। ৩২ তুমি সেই পদাৰেৰ, সোণৰ পতা মৰা চিটাম কাঠৰ চাবিটা খুটাৰ ওপৰত ওলমাই দিবা। সেই খুটাৰেৰ হাঁকেটা সোণৰ হ'ব লাগিব, আৰু সেই খুটাৰেৰ চাবিটা চুঁটীৰ ওপৰত থাকিব। ৩৩ তুমি পদাৰেৰ হাঁকেটাৰেৰত ওলমাবা; আৰু তাৰ ভিতৰলৈ নিয়ম চন্দুৰৰ সাক্ষাৎ ফলি আনিবা। সেই পদীই পৰিদ্ৰাশন আৰু অতি পৰিদ্ৰাশন মাজত প্ৰদেৱ বাখিব। ৩৪ তুমি অতি পৰিদ্ৰাশনত সাক্ষাৎ ফলিৰ নিয়ম চন্দুৰৰ ওপৰত পাপাবৰণ থাবা। ৩৫ মেজখন পদাৰ বাহিৰত বাখিবা, মেজৰ বিপৰীতে আৰাসৰ দক্ষিণ ফালে দীপাধাৰৰ বাখিবা, আৰু মেজখন উভৰফালে থক লাগিব। ৩৬ তমুৰ প্ৰথেক দূৰাৰৰ বাবে নীলা, বেঙ্গলীয়া, আৰু বৰ্ণ বৰশীয়া সূতা আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে ফুল বহা এখন পদা যুগ্মত কৰিবা। ৩৭ সেই পদা ওলমাবলৈ চিটাম কাঠৰ পাঁচটা খুটা যুগ্মত কৰিবা, আৰু সেইবোৰত সোণৰ পতা মাৰিবা। সেইবোৰৰ হাঁকেটা সোণৰ হ'ব; আৰু সেইবোৰ বাবে পিতলৰ পাঁচটা চুঁটী সাঁচত ঢালিবা।

২৭

তুমি যজবেদৈটো চিটাম কাঠেৰে সজিজো। সেই বেনীৰ দীঘলে পাঁচ হাত, বহলে পাঁচ হাত হ'ব লাগিব। যজবেদৈৰ চাৰিও দিশ সমান হ'ব লাগিব, আৰু ওখাই তিনি হাত হ'ব লাগিব। ২ তুমি তাৰ চাৰিও চুকে ওলাই থকা অংশ, গুৰুৰ শিশুৰ আকৃতিতে তৈয়াৰ কৰিব লাগিব। শং কেইটা যজবেদৈৰ সৈতে একেলগে তৈয়াৰ কৰিব লাগিব; আৰু তাৰ পিতলৰ পতা মাৰিব লাগিব। ৩ তুমি যজবেদৈৰ সকলো সমগ্ৰী তৈয়াৰ কৰিবা: হাঁই পেলোৱা পাত্ৰ, ঝেঁতা, চৰিয়া, মাংস খোঁচ যাই, আৰু জুই ধৰা পাত্ৰ। সেই সকলো সঁজ্জিলি পিতলৰে গঢ়াবা। ৪ যজবেদৈৰ বাবে পিতলৰ এটা জালি গঢ়াবা, আৰু সেই জালিৰ চাৰিওটা চুকত পিতলৰ চাৰিটা কৰিব লাগিব। ৫ তুমি সেই জালি, যজবেদৈৰ ভিতৰৰ স্তৰত লগাবা। সেই জালি বেদৈৰ তলৰ আধা ভাগলৈকে পাব। ৬ বেদৈৰ বাবে চিটাম কাঠৰ কাক্ষমাৰি সজিজো, আৰু তাত পিতলৰ পতা মাৰিবা। ৭ কাক্ষমাৰি কেইডাল চক্ৰৰ ভিতৰত সুমুৱাই বাখিবা; আৰু যজবেদৈ কঢ়িয়াবলৈ কাক্ষমাৰিবোৰ বেদৈৰ দুয়ো কামে বাখিব লাগিব। ৮ তুমি সেই যজবেদৈ তক্তাবে ফোঁপোলা কৰি সজিজো। পৰ্বতত তোমাক যি দৰে দেখুৱা হৈছিল, সেইদৰেই তৈয়াৰ কৰিব। ৯ তুমি আৰাসৰ বাবে চোতাল প্রস্তুত কৰিব। ১০ সেই কাপোৰ ওলমাবলৈ বিশটা চুঁটী; খুটাৰোৰ হাঁকেটা আৰু মাৰি কেইডাল বৃপৰ হ'ব লাগিব। ১১ সেইদৰে উভৰফালে এশ হাত দীঘল কাপোৰ বিশটা খুটাৰ সৈতে থাকিব। সেই খুটাৰেৰত বিশটা পিতলৰ চুঁটী, আৰু হাঁকেটাৰ লগাবা।

গাথা থাকিব আবু মারি কেইডাল বৃপ্ত হ'ব লাগিব। ১২ সেই চোতালৰ পশ্চিমফলে পঞ্চশহীত দীঘল পদা থাকিব। তাত দহটা খুঁটা আবু দহটা চুঁটী থাকিব। ১৩ পূর্বদিশে চোতালখন পঞ্চশ হাত দীঘল হ'ব লাগিব। ১৪ প্রবেশ দুরাবৰ এফালে ওলমাই হোৱা পর্দা পোকৰ হাত দীঘল হ'ব লাগিব; আবু সেই পর্দাৰ বাবে তিনিটা চুঁটীৰে সেতে তিনিটা খুঁটা লাগিব। ১৫ আনন্দিশে পোকৰ হাত দীঘল কাপোৰ ওলমাৰ লাগিব। তাৰ বাবে তিনিটা চুঁটী আবু তিনিটা খুঁটা হ'ব। ১৬ চোতালখনৰ দুৱাবৰ বাবে নীলা, বেঙুলীয়া, আবু বজা বৰুৱীয়া সূতা ও পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে ফুল বছা বিশ হাত দীঘল এখন পর্দা তৈয়াৰ কৰিব লাগিব। সেই পর্দাৰ চাৰিটা খুঁটা, আবু সেই খুঁটাবোৰ বাবে চাৰিটা চুঁটা লাগিব। ১৭ চোতালৰ সকলো খুঁটাবোৰত বৰ্পৰ মাৰি, বৰ্পৰ হাঁকোটা আবু পিতলৰ চুঁটি থাকিব লাগিব। ১৮ চোতাল দীঘলে এশ হাত, পথালিয়ে পঞ্চশ হাত, আবু ওখাই পাঁচ হাত। চোতালৰ চাৰিওকালে ওলমি থকাকৈ পকোৱা মিহি শণ সূতাৰ পর্দা, আবু চুঁটাবোৰ পিতলৰ হ'ব। ১৯ আবাসৰ কাৰ্যত বাৰহাৰ হোৱা সকলো সামগ্ৰী, আবাস আৰু চোতালৰ কাৰণে সকলো তমুৰ খুঁটি পিতলৰ হ'ব লাগিব। ২০ সদয় প্ৰদীপ জুলাই পেহৰ কৰিবলৈ, খানি উলিওৱা জিতগছৰ গুটিৰ শুন্দ তেল তোমাৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ, তুমি ইন্দ্ৰায়েলী লোকসকলক আজ্ঞা দিব। ২১ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ ভিতৰত সাম্র-ফলিৰ নিয়ম চন্দুকৰ আগত থকা পৰ্দাৰ বাহিৰত যিহোৱাৰ আগত গধুলিৰ পৰা বাতিপুৱালৈকে প্ৰদীপ জুলি থাকিবৰ বাবে হোৱেও আবু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে তত্ত্বৰধন ল'ব লাগিব। এয়ে ইন্দ্ৰায়েলী লোকসকলে পুৰুষানুক্ৰমে পালন কৰিব লাগিয়া চিৰহস্তী বিধি।

২৮ পুরোহিত হৈ মোৰ পৰিচ্যা কৰিবলৈ, ইসায়েলী লোকসকলৰ
মাজৰ পৰা তথ্যাৰ কৰায়েক তাৰেণক আৰ তেওঁৰ লগত তেওঁৰ

মাজৰ পৰা তোমাৰ ককায়েক হাবোণক আৰু তেওঁৰ লগত তেওঁৰ
পুত্ৰ নাদৰ, অবৈষ্ট, ইলিয়াজৰ, আৰু দুথামৰক তুমি নিজে মাতি আনিবা।
২ তোমাৰ ককায়েক হাবোণৰ বন্ধু মোৰ উদ্দেশ্যে পৰিব্ৰজা কৰি সংৰক্ষিত
কৰি বাখিবা। ৩ মোৰ আৰ্থে পুৰোহিতৰ কাৰ্য কৰিবলৈ হাবোণক পৰিব্ৰজ্ঞত
কৰিবলৈ মই দিয়া জনাব আভাৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱা নিমৃগ লোকসকলক
তেওঁৰ বন্ধু যুগত কৰিবলৈ তুমি আজা কৰিবা। ৪ তেওঁলোকে তৈয়াৰ
কৰিব লগীয়া বন্ধু এইবোঝ: এটা বুকুপটা, এফোদ, ঢেলা, হাতে বোৱা
কেট ঢেলা, পাঞ্চি, আৰু ডঙ্গলি। তেওঁলোকে এইসকলো বন্ধু তৈয়াৰ কৰি
পৰিব্ৰজা কৰিব; আৰু মোৰ উদ্দেশ্যে সংৰক্ষিত কৰি বাখিব। পুৰোহিত হৈ
মোৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ, তোমাৰ ককায়েক হাবোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ
কাৰণে এই সকলো বন্ধু হ'ব। ৫ শিল্পকাৰে সোগালী, নীলা, বেঙুলীয়া,
আৰু বঞ্চা বৰগীয়া সূতা আৰু মিহি শণ সূতা ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব। ৬
তেওঁলোকে সোগালী আৰু নীলা, বেঙুলীয়া, আৰু বঞ্চা বৰগীয়া উল, আৰু
মিহি পকোৱা শণ সূতাৰে সেই এফোদ বন্ধু তৈয়াৰ কৰিব। সেয়ে নিমৃগ
শিল্পকাৰৰ কাৰ্য হ'ব। ৭ এফোদৰ ওপৰৰ দুয়ো কাঙ্ক্ষ চুক্ত লগাবলৈ
দুপাত ক্ষেক্ষণত থাকিব। ৮ এফোদৰ দৰেই কঁকলত বানিবৰ বাবে
এডাল ডঙ্গলি এফোদৰ সৈতে সোগোৱালী, নীলা, বেঙুলীয়া, আৰু বঞ্চা
বৰগীয়া সূতা, ও পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে তৈয়াৰ কৰা হ'ব। ৯ তুমি
দুটা গোমেদক বাখৰ ল'বা, আৰু তাৰ ওপৰত ইস্বায়েলৰ বাৰ জন পুত্ৰ
নাম শোদিত কৰিবা। ১০ তেওঁলোকৰ জন্মৰ ত্ৰুটি অনুসূচিৰে ছয় জনৰ
নাম এটা বাখৰত আৰু বাকী ছয় জনৰ নাম আন এটা বাখৰতৰ ওপৰত
ক্ষেত্ৰিত কৰিবা। ১১ পাখৰখ খণিকৰে মোহৰত খোদিত কৰাৰ দৰেই সেই
দুটা বাখৰত ওপৰতো ইস্বায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নাম ক্ষেত্ৰিত কৰিবা। তুমি
সেই বাখৰত দুটা সোণত খটোৱাৰ লাগিব। ১২ ইস্বায়েলৰ সত্তান সকলৰ
সৌৰৰবীয়া বাখৰ হ'বলৈ, তুমি সেই দুটা বাখৰ এফোদৰ দুয়ো কাঙ্ক্ষ
লগাবা। সেয়ে হাবোণে তেওঁৰ দুয়ো কাঙ্ক্ষত তেওঁলোকৰ নাম সৌৰৰবী
আৰ্থে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে বহন কৰিব। ১৩ তুমি নিশ্চয়কৈ সেই বাখৰ দুটা
লগাবলৈ সোণ ব্যৱহাৰ কৰিবা। ১৪ দুটা পকোৱা বচিৰ দৰে দুডাল শুল্ক
সোণৰ শিকলি তৈয়াৰ কৰি, বাখৰ লগোৱা সোণত লগাই দিবা। ১৫ তুমি
সিদ্ধান্ত ল'বলৈ এটা বুকুপটা তৈয়াৰ কৰিবা। সেয়ে নিমৃগ শিল্পকাৰৰ
কাৰ্য হ'ব; এফোদ বন্ধুৰ দৰে তাক প্ৰস্তুত কৰিবা। নীলা, বেঙুলীয়া, আৰু

ঞা বৰণীয়া সূতা ও পকোৱা মিহি শণ সূতাৰ লগত সোণেৰে তৈয়াৰ কৰিব। ১৬ তুমি বুকুপতাৰ চাৰিওদিশ সমানে দুৰত্বপীঁয়াকৈ ভজ কৰিব। সেয়ে দীঘলে এৰেগোত আৰু পথালিয়েও এৰেগোত হ'ব। ১৭ বুকুপতাৰ চাৰি শাৰীৰ বহুমূলীয়া পথৰ খুৱাবা। তাৰ প্ৰথম শাৰীৰত এটা বুৰী, এটা পথেৰাজ, আৰু এটা বন্ধমণি। ১৮ দ্বিতীয় শাৰীৰত এটা মৰকত, এটা নীলকাস্ত, আৰু এটা হীৱা। ১৯ তৃতীয় শাৰীৰত এটা নীলকাস্তমণি, এটা আকীক, আৰু এটা নীলা। ২০ আৰু চতুর্থ শাৰীৰত এটা পান্না, গোমেদক, আৰু জ্যাসপুৰ। এই সকলোৱেৰ সোণৰ ওপৰত খেটোৱাৰ লাগিব। ২১ এই পথৰবোৰ ইহায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নাম অনুসাৰে স্থিৰ কৰা হ'ব। মোহৰত খোদিত কৰাৰ দৰেই তেওঁলোকৰ নাম প্ৰত্যেক পথৰত বাৰ ফৈদ অনুসাৰে ক্ষেদিত কৰা হ'ব লাগিব। ২২ বুকুপতাৰ লগাবলৈ, তুমি পকোৱা বচীৰ দৰে দুড়ল শুন্দি সোণৰ শিকলি তৈয়াৰ কৰিব। ২৩ তুমি বুকুপতাৰ বাবে সোণৰ দুটা আঙঠি গঢ়াই, সেই দুটা আঙঠি বুকুপতাৰ দুই মূৰত লগাবা। ২৪ সোণেৰ সেই শিকলি দুড়ল বুকুপতাৰ দুই চুকত লগাবা। ২৫ শিকলি দুড়লৰ দুই মূৰ, পাথৰ খটোৱা সোণত লগাবা। তাৰ পাছত এফোদৰ আগফলৰ কামৰ ওপৰত লগাবা। ২৬ তুমি সোণৰ দুটা আঙঠি গঢ়াবা, আৰু বুকুপতাৰ দুই মূৰত, এফোদৰ সন্ধৃত থকা ভিতৰ দাঁতি লগাবা। ২৭ তুমি আৰু দুটা সোণৰ আঙঠি গঢ়াবা, আৰু এফোদৰ আগফলাণে থকা দুপাত ক্ষেপটিৰ তল ভাগত লগাবা। অৱশেষত এফোদৰ বাবে বোৱা টঙ্গলি বাদিকলে ইয়াৰ ওপৰত লগাবা। ২৮ বুকুপতাৰ যেন এফোদৰ বোৱা টঙ্গলিৰ ওপৰত থাকে, আৰু এফোদৰ পৰা এৰাই নাযায়, সেই বাবে নীলা বৰণীয়া ফিতাৰে সেই বুকুপতাৰক তাৰ আঙঠিৰে সৈতে এফোদৰ আঙঠিত বাদিব। ২৯ হাৰোণ যেতিয়া পৰিত্ব স্থানলৈ যাব, তেতিয়া তেওঁ হাবৰত সিদ্ধান্ত ল'বলৈ, ইহায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নাম নিজৰ বুকুপতাৰ কঢ়িয়াব। ৩০ সেই সিদ্ধান্ত লোৱা বুকুপতাৰ উৰীম আৰু তুমীম লগাবা। হাৰোণে যি সময়ত যিহোৱাৰ আগলৈ যাব, সেই সময়ত হাৰোণৰ বুকুৰ ওপৰত সেইবোৰ থাকিব। যিহোৱাৰ আগত হাৰোণে ইহায়েলীসকলৰ বাবে সিদ্ধান্ত ল'বলৈ সেইবোৰ সদায় নিজৰ বুকুত কঢ়িয়াব। ৩১ তুমি এফোদৰ চোলা সম্পূৰ্ণ বেঁজুনীয়া বেঁওৰ কাপোৱেৰে তৈয়াৰ কৰিব। ৩২ তাৰ সেী মাজত, মূৰ সুমুৱাৰলৈ এটা বাট থাকিব। সেয়ে নাফালিবলৈ মূৰ সোমোৱা অংশৰ চাৰিওফল সিপিনায়ে বোৱা হ'ব লাগিব। ৩৩ তুমি তাৰ তল দাঁতিৰ চাৰিওফলে নীলা, নেতুনীয়া, আৰু বঢ়া বৰণীয়া সূতাৰে ডালিমৰ চানেকী তুলিবা, আৰু তাৰ মাজে মাজে চাৰিওফলে সোণৰ জুনুকা থাকিব। ৩৪ সেই এফোদৰ তল দাঁতিৰ চাৰিওফলে এটা সোণৰ জুনুকা এটা ডালিম, আৰু এটা সোণৰ জুনুকা এটা ডালিম এইদৰে থাকিব। ৩৫ হাৰোণে যেতিয়া পৰিচৰ্যা কৰিব, তেতিয়া সেই বন্ধু পিন্দিব। তেওঁ যেতিয়া যিহোৱাৰ পৰিত্ব-স্থানত যিহোৱাৰ আগলৈ যাব, আৰু ওলাই আহিব, তেতিয়া সেই জুনুকাৰ শব্দ শুনা যাব। এইদৰে কৰাত তেওঁৰ মৃত্যু নহ'ব। ৩৬ তুমি শুন্দি সোণৰ এচটা পতা গঢ়িবা, আৰু মোহৰত খোদিত কৰাৰ দৰে সেই পতাৰ ওপৰত “যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব” এই কথা ক্ষেদিত কৰিব। ৩৭ তুমি সেই পতা নীলা বৰণীয়া ফিতাৰে পাণুৰিৰ আগফলাণে লগাবা। ৩৮ সেয়ে হাৰোণৰ কপালত থাকিব। ইহায়েলীসকলে পৰিত্ব কৰি উৎসৰ্গ কৰা পৰিত্ব দানত থকা যিকোনো দোষ হাৰোণে বৰ। তেওঁলোক যেন যিহোৱাৰ আগত গ্ৰহণীয় হোৱা, সেইবাবে পাণুৰি সদায় তেওঁৰ কপালৰ ওপৰত থাকিব। ৩৯ তুমি মিহি শণ সূতাৰে কোট চোলা আৰু পাণুৰি তৈয়াৰ কৰিবা, আৰু এটা ফুল বছা টঙ্গলি ও তৈয়াৰ কৰিবা। ৪০ হাৰোণৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে কোট চোলা, টঙ্গলি, আৰু পাণুৰি তেওঁলোকৰ মৰ্যাদা আৰু শুভোৱাৰ বাবে তৈয়াৰ কৰিব। ৪১ তোমাৰ ককায়েক হাৰোণ, আৰু তেওঁৰ সৈতে তেওঁৰ পুত্ৰসকলক সেইবোৰ পিন্দিবা, আৰু মোৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে পুৰোহিতৰ কাৰ্য কৰিবলৈ তুমি তেওঁলোকক পৰিত্ব কৰি অভিষিক্ত কৰিবা, আৰু পুৰোহিত পদত নিযুত কৰিব। ৪২ তেওঁলোকৰ গোপনীয় অংশ চাকিবলৈ, কঁকালৰ পৰা কৰঙলোকে তুমি তেওঁলোকলৈ শণ সূতাৰ বন্ধ তৈয়াৰ কৰিব। ৪৩ যেতিয়া হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল সাক্ষৰ কৰা তমুৰ ভিতৰলৈ সোমাব, বা পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ বেদীৰ ঘৰৰ চাপিব তেতিয়া তেওঁলোকে যেন সেইৰে পৰিধান কৰে।

তেওলোকে নিচ্ছাকে এইদৰে কৰিব লাগিব যাতে তেওলোকে পাপৰ ভাৰ
বৰ লগা নহয় আৰু তেওলোকৰ মৃত্যু নহয়। এয়ে হাৰোণ আৰু তেওঁৰ
ভাৰি বংশৰ পালন কৰিবলগীয়া চিৰস্থায়ী বিধি।

২৯ মো পৰিচ্যৰ বাবে পুৰোতহিৰ কাৰ্য কৰিবলৈ, এতিয়া তুমি
কেঁজ্লোকক পৰিৱ কৰিবলৈ বাবে, এই কাৰ্য কৰিবাঃ । এটা নিৰ্ঘণ্টী

‘তেওলোকেক পাব্র কাৰৰ বাবে এই কথ্য কাৰৰু; এটা নিৰ্ধণা দমৰা আৰু দুটা নিশ্চী মতা মেৰ-ছাগ ল’বা। ১ খন্মিৰ নিদিয়া পিঠা, তেল মিহলোৱাৰ খমীৰ নিদিয়া পিঠা, আৰু তেল সনা খমীৰ নিদিয়া পাতল পিঠা ল’বা। সেইহোৱাৰ মিহি আটাগুড়িৰ তৈয়াৰ কৰিবা। ৩ এটা পাচিত সেইহোৱাৰ ৰাখিবা; আৰু সেই পাচিত সেইতে দমৰা আৰু দুটা মেৰ-ছাগ উপহাৰ দিবা। ৪ হাৰোণ, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক তুমি সাক্ষাৎ কৰা তমূৰ দুৱাৰ মুখুত আনি তেওঁলোকৰ গা ধুৱাবা। ৫ তুমি সেই বস্ত্ৰবোৰ, হাৰোণৰ কোট চোলা, এফোদ বস্ত্ৰ, এফোদ আৰু বুকুপটা, আৰু এফোদৰ নিপুণহৃষে বোৱা তঙ্গলি ল’বা আৰু তেওঁক পিঙ্কাবা। ৬ তেওঁৰ মূৰত পাণুৰি পিঙ্কাই তাৰ ওপৰত পিবিত্ৰ মুকুট লগাবা। ৭ তাৰ পাছত অভিষেক কৰা তেল ল’বা, আৰু তেওঁৰ মূৰত বাকি, তেওঁক অভিষেক কৰিবা। ৮ তুমি তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আনিবা; আৰু কোট চোলা পিঙ্কাবা। ৯ হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ কঁকালত টঙ্গলি বাকিবা, আৰু তেওঁলোকৰ মূৰত পাণুৰি মাৰি দিবা। পুৰোহিত পদৰ কাৰ্য এক চিৰছায়ী বিবিৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ অধিকাৰত থাকিব। এইদৰেই তুমি হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক মোৰ পৰিচয়াৰ বাবে পৰিব্ৰজুত কৰিবা। ১০ তুমি সাক্ষাৎ কৰা তমূৰ সন্মূলৈ সেই দমৰাটো লৈ আনিবা; তেওঁয়া হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে দমৰাটোৰ মূৰত হাত দিব লাগিব। ১১ তুমি সাক্ষাৎ কৰা তমূৰ দুৱাৰ মুখুত যিহোৱাৰ সন্মুখত সেই দমৰাটো বধ কৰিবা। ১২ তুমি বধ কৰা দমৰাটোৰ কিছু অংশ তেজ লৈ, আঙুলিবে বেদীৰ শঙ্গত লগাবা, আৰু বাকী তেজখিনি বেদীৰ ভিত্তিমূলত বাকি দিবা। ১৩ তাৰ প্ৰতিটো অংশত থকা তেল, কলিজাৰ ওপৰত থকা তেলীয়া ভাগ, ঘিলা দুটা, আৰু সেই দুটাৰ ওপৰত থকা তেল লৈ, বেদীত জুলাবা। ১৪ কিসু সেই দমৰা টোৰ মাংস আৰু তাৰ লগতে ছাল আৰু পোৰ তমুৰ বাহিৰফলে জুইত পুৰি ভদ্ধ কৰি দিবা; সেয়ে পাপাৰ্থক বলি হব। ১৫ তুমি এটা মেৰ-ছাগ পোৱালি ও লগত ল’বা। হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে সেই মেৰ-ছাগটোৰ মূৰত হাত দিব। ১৬ তুমি সেই দমৰা টোৰ কথা মেৰ-ছাগটোৰ তেজ লৈ বেদীৰ ওপৰত চাৰিওফলে ছচিয়াই দিবা। ১৭ তুমি মেৰ-ছাগটো কাটি টুকুৰা টুকুৰ কৰিবা। তাৰ ভিতৰৰ অংশ আৰু ঠেঁবোৰ ধুৰা; ধূৰি মাংসৰ টুকুৰাবোৰৰ সেইতে মুৰটো একেলগে বেদীৰ ওপৰত থৰা। ১৮ তাৰ পাছত সম্পূৰ্ণ মেৰ-ছাগটো বেদীত জুলাই দিবা; সেয়ে মোৰ অৰ্থাৎ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি হব। এয়ে মোৰ বাবে সুমধুৰ সুগন্ধি উৎপন্ন কৰিব; এয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অশিক্ষিত উপহাৰ হ’ব। ১৯ তাৰ পাছত তুমি আনটো মেৰ-ছাগ পোৱালি ল’বা। হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে সেই মেৰ-ছাগটোৰ মূৰত হাত দিব। ২০ তুমি সেই মেৰ-ছাগ বধ কৰিবা আৰু তাৰ অলপমান তেজ লৈ, হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ সেৱা কাণৰ অগ্ৰভাগত, তেওঁলোকৰ সেৱা হাতৰ বুঢ়া আঙুলি, আৰু সেৱা ভৱিত বুঢ়া আঙুলিত লগাবা। তেজৰ বাকী থকা অংশ বেদীৰ ওপৰত চাৰিওফলে ছচিয়াই দিবা। ২১ তুমি বেদীৰ ওপৰত থকা তেজ, আৰু অভিষেক কৰা তেলৰ কিছু অংশ লৈ, হাৰোণৰ ওপৰত, তেওঁৰ বস্ত্ৰ ওপৰত, তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ ওপৰত আৰু তেওঁলোকৰ বস্ত্ৰৰ ওপৰতো ছচিয়াই দিবা। এইদৰে তেওঁ, তেওঁৰ বস্ত্ৰ, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু তেওঁলোকৰ বস্ত্ৰ পৰিবৰ্তীকৃত হ’ব। ২২ তুমি মেৰ-ছাগটোৰ চৰি, নেণুৰৰ চৰি, ভিতৰৰ অংশত থকা চৰি, কলিজাৰ ওপৰত থকা চৰি, ঘিলা দুটা আৰু তাৰ ওপৰত থকা চৰি, আৰু পাছফালৰ সেৱা কৰকুল ল’বা; কাৰণ সেয়ে মোৰ বাবে পুৰোহিতক পৰিব্ৰজুত কৰিবৰ বাবে লোৱা মেৰ-ছাগ। ২৩ তুমি যিহোৱাৰ সন্মুখত থকা খমীৰ নিদিয়া পিঠাটোৰ সেই পাচিটোৰ পৰা এটা পিঠা, তেল মিহলোৱা এটা পিঠা, আৰু খমীৰ নিদিয়া এটা পাতল পিঠা ল’বা। ২৪ হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ হাতত সেই সকলোকে দিবা। তেওঁলোকে যিহোৱাৰ সন্মুখত উৎসৱ কৰিবৰ বাবে সেই পিঠাবোৰ ওপৰলৈ তুলি

ধৰিব। ২৫ তুমি তেওঁলোকৰ হাতত পৰা আহাৰ লৈ, সেইবোৱা হোমবলিৰ সৈতে সুয়াগৰ অৰ্থে দেবীট জলাই দিবা। ই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্ৰিকৃত উপহাৰ হ'ব। ২৬ তুমি হাৰোনক পৰিব্ৰজণৰ অৰ্থে লোৱা মেৰ-ছাগৰ বুকু ল'বা, আৰু ওপৰলৈ তুলি লৈ, যিহোৱাৰ দিয়াৰ দৰে উপহাৰ দিবা। তাৰ পাছত সেই অংশ তোমাৰ খোৱাৰ বাবে থো। ২৭ মোটেল হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ পৰিব্ৰজণৰ যি মেৰ-ছাগলোটোৱা বুকু ওপৰলৈ তুলি ধৰিবা আৰু উপহাৰ দিয়া কৰঙল, সেই দুয়োটাকে তুমি পৰিত্ব কৰিব। ২৮ ইহায়েলী সকলৰ পৰা পোৱা হাতোৱাং আৰু তেওঁৰ বংশৰ লোকসকলৰ এয়ে তেব্বুজীয়া পৰিধি হ'ব। বিয়নো সেয়ে উত্তোলনীয় উপহাৰ। ইহায়েলী লোকসকলৰ মঙ্গলাৰ্থক বলিব পৰা দিবলগীয়া এয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকৰ উত্তোলনীয় উপহাৰ। ২৯ পৰিত্ব বন্ধু পিঙ্কি অভিষিক্ত আৰু নিযুক্ত হ'বলে হাৰোণৰ পাছত তেওঁৰ পৰিত্ব বন্ধু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে হ'ব। ৩০ তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ যি জনে তেওঁৰ সলনি পুৰোহিত হৈ পৰিত্ব-স্থানত পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ সাক্ষাৎ কৰা তম্ভু সোমাৰ, সেই জনেই সেই বন্ধু সাত দিন পিঙ্কি। ৩১ তুমি মোৰ উদ্দেশ্যে পুৰোহিতসকলৰ পৰিব্ৰজ্ঞত কৰিবলৈ, মেৰ-ছাগ পোৱালিটোৱা মাস আৰু পিঠা তোজন কৰিব। কিন্তু আম কোনো লোকে সেইবোৱা ভোজন কৰিব নালাগে; কাৰণ সেই সকলো পৰিত্ব বন্ধু। ৩৪ সেই নিযুক্তকৰণৰ মাস আৰু পিঠাৰ পৰা যদি কিছু অৱশিষ্ট বাতিপুৰালৈকে থাকি যায়, ততেহেলে সেই অৱশিষ্ট ভাগ জুহুত পুৰি ভস্য কৰিব লাগিব। এইটো কোনোেও তোজন কৰিব নোৱাৰিবি, কাৰণ সেয়ে মোৰ বাবে পৰিব্ৰজ্ঞত কৰি ৰখা। ৩৫ মই তোমাক কৰিবলৈ দিয়া সকলো আজ্ঞা অনুসৰে, হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৈ কৰিব। এনেকি তেওঁলোকক মোৰ বাবে পৰিব্ৰজ্ঞত কৰিবলৈ তুমি সাত দিন ল'ব। ৩৬ তুমি প্রায়শিকভাৱে পাত্ৰ পৰিব্ৰজ্ঞত কৰিবলৈ গুৰু বলি দিবা। এইদৰে প্রায়শিকভাৱে দেবীট কুচি শুনি উলিওৱা হিন তেল মিহলোৱা এক একীকৰ দহ ভাগৰ এভাগ খুন্দি উলিওৱা হিন তেল মিহলোৱা এক একীকৰ দহ ভাগৰ এভাগ মিহি আটাগুড়ি, আৰু পেয়ে নৈবেদ্যৰ বাবে হিনৰ চৰিভাগৰ এভাগ দ্রাক্ষাৰস দিবা। ৩৯ তাৰে এটা বাতিপুৰা, আনটো গধুলি উৎসৱৰ কৰিব। ৪০ প্রথম মেৰ-ছাগ পোৱালিটোৱা লগত হিনৰ চাৰি ভাগৰ এভাগ খুন্দি উলিওৱা হিন তেল মিহলোৱা এক একীকৰ দহ ভাগৰ এভাগ মিহি আটাগুড়ি, আৰু পেয়ে নৈবেদ্যৰ বাবে হিনৰ চৰিভাগৰ এভাগ দ্রাক্ষাৰস দিবা। ৪১ ইতীয়া মেৰ-ছাগ পোৱালিটো গধুলি উৎসৱৰ কৰিব। বাতিপুৰাৰ ভক্ষণ আৰু পেয়ে নৈবেদ্যৰ দৰেই কৰিবা; সেয়ে সুমধুৰ সুগন্ধি উৎপন্ন কৰি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্ৰিকৃত উপহাৰ হ'ব। ৪২ তোমার সৈতে কথা পাতিৰলৈ যাত মই তোমাক সাক্ষাৎ কৰিম, সেই সাক্ষাৎ কৰা তম্ভু দুৱাৰ মুখত যিহোৱাৰ সন্মুখত এয়ে তোমালোকৰ পুৰুষানুক্ৰমে সদয়ৰ কৰিবলগীয়া হোমবলি হ'ব। ৪৩ সেই ঠাইতে মই ইহায়েলী লোকসকলৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিম; তাতে মোৰ প্ৰাপ্তাপৰ দ্বাৰাই সেই তম্ভু পৰিব্ৰজ্ঞত হ'ব। ৪৪ মই সেই সাক্ষাৎ কৰা তম্ভু আৰু যজ্ঞবেদী পৰিত্ব কৰিম, আৰু মোৰ অৰ্থে পুৰোহিত কাৰ্য কৰিবলৈ হাৰোণক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলোকা পৰিত্ব কৰিম। ৪৫ মই ইহায়েলী লোকসকলৰ মাজত বাস কৰিম, আৰু তেওঁলোকৰ দৈশ্ব হ'ব। ৪৬ তেওঁয়া যিজন সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ মাজত বাস কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলো, তেওঁলোকৰ সেই ঈশ্বৰ যিহোৱা যে মই, সেই কথা তেওঁলোকৰ জৰিব। ময়েই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।

৩০ তুমি ধূপ জ্বলাবৰ বাবে চিটীম কাঠেৰে এটা বেদী সাজিব।

২ সেয়ে এহাত দীঘল, এহাত বহল হ'ব; আবু সেই বেদীৰ
চাৰিওদিশ সমান হ'ব। ওখই দুহাত; তাৰ শিংবোৰ একে ডোখৰ কাঠেৰে

হ'ব লাগিব। ৩ তুমি বেদীটোর ওপরত, চারিও ফালে আরু শিংবোরত শুন্দ সোণৰ পতা মারি আৰুৰণ কৰিবা। তাৰ চারিওফালৰ কিনাৰত সোণ লগাব। ৪ তুমি সোণৰ দুটা আঞ্চলি গচাই, কিনাৰৰ তলত দুই কাৰণ দুই চৰক ওপৰত লগাব। বেদীটো বৈ নিবলৈ আঞ্চলি দুটা কানমাৰি সুমুউৱাৰ ঠাই হ'ব। ৫ সেই কানমাৰি চিটাই কাঠোৰে সাজিবা, আৰু তাত সোণৰ পতা মারিবা। ৬ তুমি ধূপবেদীটো সাক্ষ-ফলিৰ নিয়ম চন্দুকৰ পৰ্দাৰ আগফালে বাখিৰ লাগিব। সেই পার্দা সাক্ষ-ফলিৰ নিয়ম চন্দুকৰ ওপৰত থকা পাপাবৰণ ওচৰত থাকিব। সেই ঠাইতে মই তোমালোকৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিব। ৭ হাৰোগে প্ৰতি বাতিপুৰা সুগন্ধি ধূপ জুলাব। প্ৰতি বাতিপুৰা প্ৰদীপ পৰিক্ষাৰ কৰা সময়ত তেওঁ সেই ধূপ জুলাব। ৮ গধুলি ও প্ৰদীপ জুলোৱাৰ সময়ত তেওঁ ধূপ জুলাব। সেয়ে তোমালোকৰ পুৰুষানুক্রমে যিহোৱাৰ সন্মুখত নিয়ত ধূপদাহ হ'ব। ৯ তোমালোকে তাৰ ওপৰত সাধাৰণ ধূপ, বা হোম বলি, বা ভঙ্গ্য নৈবেড়ে উৎসৱ নকৰিবা, আৰু তাৰ ওপৰত পেয়ে নৈবেড়ে ও নাচিলিবা। ১০ বছৰত এৰাৰ হাৰোণে তাৰ শিংবোৰ পৰিব্ৰজুক কৰিব। তোমালোকৰ পুৰুষানুক্রমে প্ৰায়স্তিতাৰ্থক পাপ-বলিৰ তেজোৰে তেওঁ বছৰত এৰাৰ পৰিব্ৰজুক কৰিব। এই বেদী যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অতি পৰিত্ব হ'ব। ১১ যিহোৱাই মোচিক কলে, ১২ “তুমি যেতিয়া ইহায়েলৰ জনসংখ্যা গণনা কৰিবা, তেতিয়া তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিজৰ নিজৰ প্ৰাণৰ অৰ্থে শুভিৎ ধন দিব লাগিব। তুমি তোমাৰ পাছত তেওঁলোকৰ গণনা কৰিব লাগিব। তুমি তেওঁলোকে গণনা কৰা সময়ত আধা চেকল বৃপ্ত দিব লাগিব। তেওঁ পৰিত্ব-স্থানৰ চেকল অনুসাৰে আধা চেকল দিব। আধা চেকলত বিশ গোৱা হয়; সেই আধা চেকল যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিবলগা উপহাৰ। ১৪ বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সৰ লোক প্ৰতিজনে গণনা কৰা সময়ত, যিহাবলৈ উপহাৰ দিব লাগিব। ১৫ তোমালোকে প্ৰাণৰ অৰ্থে প্ৰায়স্তিত কৰিবলৈ যিহোৱাৰ সেই উপহাৰ দিয়াৰ সময়ত, ধনী লোকসকলে আধা চেকলতকৈ অধিক নিদিব, আৰু দুখীয়া লোকসকলে তাতকৈ কম নিদিব। ১৬ তুমি ইহায়েলী লোকসকলৰ পৰা সেই প্ৰায়স্তিতৰ ধন ল'ব লাগিব, আৰু সেই ধন সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ কাৰ্যৰ অৰ্থ দিব লাগিব। তোমালোকৰ প্ৰাণৰ প্ৰায়স্তিতৰ বাবে সেয়ে ইহায়েলী লোকসকলৰ সৌৰোৱণৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ আগত থাকিব।” ১৭ যিহোৱাই মোচিক কলে, ১৮ “প্ৰক্ষালনৰ বাবে তুমি পিলতৰ এটা প্ৰক্ষালন-পাত্ৰ গঢ়াবা, আৰু তাত পিলতৰ খুৰা লগাবা। তুমি সেই প্ৰক্ষালন পাত্ৰ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ হোম বেদীৰ মাজত থাবা; আৰু তুমি ইয়াৰ ভিতৰত পানী ভৰাই বাখিবা। ১৯ হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ তাত থকা পানী লৈ নিজৰ হাত ভৰি ধূব। ২০ তেওঁলোকে যেতিয়া সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ সোমাব, বা যিহোৱাৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ, তেওঁৰ উদ্দেশ্যে অশিক্ষৃত উপহাৰ দণ্ড কৰিবলৈ বেদীৰ ওচৰালে যাব, তেতিয়া তেওঁলোকৰ যেন মৃত্যু নহয়, সেই কাৰণে তেওঁলোকে নিজৰ হাত ভৰি ধূব। ২১ তেওঁলোকৰ মৃত্যু নহবলৈ তেওঁলোকৰ নিজৰ হাত ভৰি ধূব লাগিব। এয়ে তেওঁ আৰু তেওঁৰ বংশৰ পুৰুষানুক্রমে পালন কৰিব লায়ী চিৰছায়ী বিবি হ'ব।” ২২ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ২৩ “তুমি নিজৰ বাবে বিশেষ বিশেষ সুগন্ধি দ্বাৰ, আৰ্থাৎ পৰিত্ব-স্থানৰ চেকল অনুসাৰে, পাঁচ চেকল গন্ধৰস, আৰু দুশ পথগুণ চেকল সুগন্ধি ডালচেনি, দুশ পথগুণ চেকল সুগন্ধি বচ, ২৪ পাঁচ শ চেকল ভেজপাত, আৰু এক হিন জিতগুৰু তেল ল'বা। ২৫ সেইবেৰেৰে তুমি অভিযেকৰ অৰ্থে পৰিত্ব তেল, আৰ্থাৎ সুগন্ধি দ্বাৰ ব্যৱসায়ীয়াৰ তৈয়াৰ কৰা অনুসাৰে সুগন্ধি তেল যুগ্মত কৰিবা। সেয়ে অভিযেকৰ পৰিত্ব তেল হ'ব। ২৬ তুমি সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ, প্ৰক্ষালন পিলতৰ নিয়ম চন্দুক, ২৭ মেজ আৰু তাৰ সকলো সঁজুলি, দীপাধাৰ আৰু তাৰ সঁজুলিবোৰ, ধূপ বেদী, ২৮ হোমবেদী আৰু তাৰ সকলো সঁজুলি, প্ৰক্ষালন পাত্ৰ আৰু তাৰ খুৰা সেই অভিযেকৰ তেলেৰে অভিযেক কৰিবা।” ২৯ সেই সকলোকে অভিযেকৰ পৰিত্ব কৰি হ'ব। সেইবেৰ সংস্পৰ্শত যি লোক আহিব, তেৱে পৰিত্ব কৰিব। ৩০ মোৰ উদ্দেশ্যে পুৰোহিত কাৰ্য কৰিবলৈ, তুমি হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক অভিযেক

কৰি তেওঁলোক পৰিত্ব কৰিবা। ৩১ তুমি ইহায়েলী লোকসকলক কৰা, “তোমালোকৰ পুৰুষানুক্রমে মোৰ বাবে সেয়ে অভিযেকৰ পৰিত্ব তেল হ'ব। ৩২ মানুহৰ গাত সেই তেল ব্যৱহাৰ কৰা নহ'ব। সেই তেলৰ সূত্ৰ অনুসাৰে, সেই তেলৰ দৰে আন কোনো তেল প্ৰস্তুত কৰা নহ'ব; কাৰণ সেয়ে মোৰ বাবে পৰিত্ব কৰি সংৰক্ষিত কৰা তেল। ৩৩ যি কোনোৱে এই তেলৰ দৰে আন সুগন্ধি প্ৰস্তুত কৰিব, বা যি কোনোৱে গাত তাৰ অলপো লগাব, তেওঁক নিজৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব।” ৩৪ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি নিজৰ বাবে সুগন্ধি দ্বাৰ, আৰ্থাৎ নাটাফ, নৰী, হেলনা, এই সকলো সুগন্ধি দ্বাৰে, আৰু নিয়ম কুন্দুৰুৰ প্ৰতিটো সমান পৰিমাণে লোৱা। ৩৫ সেইবেৰ দ্বাৰাই সুগন্ধি-দ্বাৰ ব্যৱসায়ীৰ সূত্ৰ অনুসাৰে লোণ মহিলোৱা এক নিৰ্মল পৰিত্ব সুগন্ধি ধূপ যুগ্মত কৰা। ৩৬ সেই ধূপ গুড়ি কৰি কৰিবা, যি সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ মই তোমাৰে সৈতে সাক্ষাৎ কৰিব, সেই সাক্ষ্য ফলিৰ নিয়ম চন্দুকৰ সন্মুখত তাক থাব। সেয়ে তোমালোকলৈ অতি পৰিত্ব হ'ব। ৩৭ তুমি যি সুগন্ধি ধূপ প্ৰস্তুত কৰিবা, সেই সূত্ৰ অনুসাৰে তোমালোকৰ বাবে ধূপ প্ৰস্তুত নকৰিব। সেয়ে তোমাৰ মানত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব হ'ব। ৩৮ যি কোনোৱে নিজৰ বাবে এইবেৰে সুগন্ধি তৈয়াৰ কৰিব, তেওঁক নিজৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব।”

৩১ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ২ “চোৱা, মই যিহুদা

ফৈদৰ পৰা হুৰ, হুৰৰ পুত্ৰ উৰী, উৰীৰ পুত্ৰ বচলেক নাম কাঢ়ি মালোলৈ। ৩ মই বচলেক মোৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিব, তেওঁলৈ সকলো প্ৰকাৰ শিল্পকৰ্মৰ বাবে প্ৰজা, বুদ্ধি, আৰু জান দিম। ৪ সোণ, বৃপ্ত, আৰু পিলতল শিল্পসুলত নঞ্চাৰে কাম কৰিব। ৫ তেওঁ পাথৰ কটা, পাথৰ খটোৱা আৰু কাঠৰ কাম, এই সকলো প্ৰকাৰ শিল্পকৰ্ম কৰে। ৬ চোৱা, মই দান ফৈদৰ অহিচামৰক পুত্ৰ অহলীয়াৰক তেওঁৰ সহকাৰী নিযুক্ত কৰিবলৈ। সকলো জানী লোকৰ হদয়ত দক্ষতাৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিবলৈ; সেয়ে মই তোমাক যিবোৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলো, সেই সকলোবোৰ তেওঁলোকে নিৰ্মাণ কৰিব। ৭ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ, সাক্ষ্য-ফলিৰ নিয়ম চন্দুক, আৰু নিয়ম চন্দুকৰ ওপৰত থকা পাপাবৰণ আৰু তমুৰ সকলো আচাৰবপত্ৰ। ৮ মেজ আৰু তাৰ সামগ্ৰী, শুন্দ সোণৰ দীপাধাৰীৰ সৈতে তাৰ সকলো সামগ্ৰী, ধূপবেদী, ৯ হোমবেদীৰ সৈতে সকলো সামগ্ৰী, প্ৰক্ষালন-পাত্ৰ গঢ়াবা, ১০ এই সকলো বোৱা বন্ধৰ লগত সংযুক্ত কৰা হৈছিল। পুৰোহিতৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে পুৰোহিত হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল বাবে এই সকলো পৰিত্ব বন্ধৰ স্বত্ৰ। ১১ অভিযেক তেল, আৰু পৰিত্ব-স্থানৰ বাবে মধুৰ সুগন্ধি ধূপ। মই যিদৰে তোমাক আজ্ঞা কৰিবলৈ, সেইবেৰেই শিল্পকাৰ সকলে সকলো বন্ধৰ বন্ধৰ লগত সংযুক্ত কৰা হৈছিল। পুৰোহিতৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে পুৰোহিত হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল বাবে এই সকলো পৰিত্ব বন্ধৰ বন্ধৰ স্বত্ৰ। ১২ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ১৩ “তুমি ইহায়েলী লোকসকলুক কোৱা, ‘তোমালোকে নিশ্চয় মোৰ বিশ্বাম-দিন পালন কৰিব লাগিব। ময়েই যে তোমালোকৰ যিহোৱা, ইয়াক যেন তোমালোকে বুঝি পোৱা, সেই বাবে তোমালোকৰ পুৰুষানুক্রমে মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত এয়ে এক চিন হ'ব।’ ১৪ সেয়ে তোমালোকে বিশ্বাম-দিন পালন পৰিব লাগিব; কিয়নো তোমালোকৰ বাবে সেয়ে পৰিত্ব দিন। যিজনে সেই দিন অপবিত্র কৰিব, অৱশ্যেই তেওঁৰ প্ৰাণ দণ্ড হ'ব; কিয়নো যিকোনোৱে সেই দিনা কাম কৰিব, তেওঁক নিজৰ লোকসকলুক মাজৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১৫ ছয়দিন কাম কৰিব লাগিব, কিন্তু সগুম দিন সম্পূৰ্ণ বিশ্বামৰ বাবে বিশ্বাম-দিন হ'ব। সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব দিন; সেই বিশ্বাম দিনত যি কোনোৱে কাম কৰিব, তাৰ অবশ্যেই প্ৰাণদণ্ড হ'ব। ১৬ এই হেতুকে ইহায়েলী লোকসকলে চিৰছায়ী বিশ্বাম দিন পালন কৰিব। ১৭ মেৰ আৰু ইহায়েলী লোকসকলৰ মাজত এয়ে চিৰছায়ী চিন হ'ব; কাৰণ যিহোৱাই ছয়দিনতে আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিবী সৃষ্টি কৰি সগুম দিনা বিশ্বাম কৰিবৰ বাবে বিশ্বাম লৈছিল।” ১৮ যিহোৱাই যেতিয়া চীনয় পৰ্বতত মোচিক সৈতে কথা পাতি শেষ কৰিবলৈ, তেতিয়া ইশ্বৰে নিজৰ হাতেৰে লিখা সাক্ষ্য-ফলি দুখন মোচিক দিলৈ।

৩২ পর্বতৰ পৰা নামি আহিবলৈ মোচিৰ পলম হোৱা দেখি, লোকসকলে হাৰোণৰ চাৰিওফালে গোট খাই তেওঁক ক'লে, “আহক, আমাৰ আগে আগে যাবৰ বাবে আমাৰ অৰ্থে এজন দেৱতা নিৰ্মাণ কৰোঁ। কিয়নো যি দেৱতবোৰে আমাক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল, সেই মোচিৰ লগত কি হল, সেই বিষয়ে আমি একো নাজানো।” ২ তেওঁত্যাহাৰোণে তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকে আপোনালোকৰ ভাৰ্যা, পুৰু আৰু জীয়েক সকলৰ কাগৰ সোণৰ ফুলিবোৰ সোলোকাই মোৰ ওচৰলৈ আনক।” ৩ সকলো লোকে নিজৰ নিজৰ কাগৰ পৰা সোণৰ ফুলিবোৰ সোলোকাই হাৰোণৰ ওচৰলৈ আনিলো। ৪ হাৰোণে তেওঁলোকৰ পৰা সোণ ললে, আৰু সেইবোৰ সাঁচত ঢলি এটা দামুৰিব আকৃতিবে সোণৰ দামুৰি তৈয়াৰ কৰিলে। তাৰ পাছত লোকসকলে ক'লে, “হে ইস্রায়েল, মিচৰ দেশৰ পৰা তোমাক উলিয়াই অনা ঈশ্বৰ এয়া।” ৫ হাৰোণে যেত্যাহা এইবোৰ দেখিলে, তেওঁত্যাহা সেই দামুৰিটোৱ আগত এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে; আৰু “কাহালৈ যিহোৱাৰ সম্মানৰ উদ্দেশ্যে উৎসৱ হ'ব,” এইবুলি তেওঁ ঘোষণা কৰিলে। ৬ লোকসকলে তাৰ পাছ দিনা বাতিপুৰাতে উঠি হোম-বলি উৎসৱ কৰিলে, আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলি দিলো। তাৰ পাছত তেওঁলোকে ভোজন পান কৰিবলৈ বহিলো, আৰু ভোজন কৰাৰ পাছত উঠি আনন্দেৰে উৎসৱ পালন কৰিলে। ৭ তেওঁত্যাহাৰোই মোচিক ক'লে, “তুমি তোমাৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ বেগাই যোৱা; কাৰণ যি লোকসকলক তুমি মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলো, তেওঁলোকে নিজেই নিজকে ডেক কৰিছে। ৮ তেওঁলোকক যি পথত যাবলৈ মই আজ্ঞা দিছিলোঁ, সেই পথৰ পৰা তেওঁলোকে ক্ষিপ্ৰবেগে ঘূৰিলো। তেওঁলোকে নিজৰ বাবে সাঁচত ঢলা এটা দামুৰি নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু তাৰ আগত প্ৰগিপাত কৰিলে। তেওঁলোকে কলে, ‘হে ইস্রায়েল, মিচৰ দেশৰ পৰা তোমাক উলিয়াই অনা ঈশ্বৰ এয়া।’” ৯ যিহোৱাৰোই মোচিক পুনৰ ক'লে, “মই সেই লোকসকলক দেখিলোঁ। চোৱা, তেওঁলোক ঠৰডিজ্যাল লোকৰ ১০ সেয়ে এত্যাহা মোক বাধা দিবলৈ চেষ্টা নকৰিব। তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে মোৰ ক্রোধ প্ৰজ্ঞালিত হৈছে, সেয়ে মই তেওঁলোকক সংহার কৰিম। তাৰ পাছততে মই তোমাৰ পৰা এক মহাজাতি উৎপন্ন কৰিম।” ১১ কিন্তু মোচিয়ে তেওঁ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰক শান্ত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি ক'লে, “হে যিহোৱা, আপোনাৰ লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে কিয় ক্রোধ প্ৰজ্ঞালিত হৈছে, কাৰণ তেওঁলোকক আপুনি মহা পৰাক্ৰম আৰু বলৱান হাতেৰে মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলো। ১২ কিম্বাৰীয়া লোকসকলক কিয় কৰি ক'লে, যে, ‘তেওঁলোকক পৰ্বতীয়া অঞ্চলত বিনষ্ট কৰি পুৰুষীৰ পৰা বুলুণ্ঠ কৰিবৰ বাবেহে তেওঁ তেওঁলোকক বাহিৰ কৰি আনিলো।’ আপুনি নিজৰ প্ৰচণ্ড ক্রোধৰ পৰা ঘূৰি নিজৰ লোকসকলৰ অপকাৰ কৰাৰ বিষয়ে ক্ষান্ত হওক। ১৩ আপোনাৰ দাস অৱাহাম, ইচ্ছাক, আৰু ইস্রায়েলক সেৱৰণক কৰক। তেওঁলোকৰ আগত আপুনি নিজৰ নামেৰে শপত দি তেওঁলোকক কৈছিলো, ‘মই আকাশৰ তৰাবোৰৰ নিচিনাকৈ তোমালোকৰ বৎশ বৃদ্ধি কৰিম, আৰু এই যি দেশৰ কথা কলোঁ, সেই গোটেইখন দেশ তোমালোকৰ বৎশক দিম। তেওঁলোকে চিৰকাল অধিকাৰ কৰিব।’” ১৪ তেওঁত্যাহাৰোই নিজৰ লোকসকলৰ যি অপকাৰ কৰিম বুলি কৈছিল, তাৰ পৰা ক্ষান্ত হল। ১৫ তাৰ পাছত মোচিয়ে ঘূৰি, সাক্ষ ফলি দুখন হাতত লৈ পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিল। সেই ফলিৰ আগফলৰ আৰু পিছফলৰ দয়ো পিঠিতে লিখা আছিল। ১৬ সেই ফলি দুখন ঈশ্বৰে নিজৰ হাতেৰে তৈয়াৰ কৰা। সেই দুখন ফলিলি লিখিনো ও ঈশ্বৰে নিজে লিখা আছিল। ১৭ যিহোৱাৰোই যেত্যাহা লোকসকলৰ চিৰঞ্চুণিলে, তেওঁত্যাহা তেওঁ মোচিক ক'লে, “ছাউনিত যুদ্ধৰ শব্দ হৈছে।” ১৮ কিন্তু মোচিয়ে তেওঁক ক'লে, “এয়ে জয় ধৰনিৰ শব্দ নহয়; আৰু পৰাজয়ী লোকসকলৰো শব্দ নহয়, কিন্তু গান গোৱাৰহে শব্দ মই শুনিবলৈ পাইছোঁ।” ১৯ মোচিয়ে যেত্যাহা তমুৰ ওচৰ চাপি আহিল, তেওঁত্যাহা তেওঁ সেই দামুৰিটোক দেখিলে, আৰু লোকসকলে তেওঁত্যাহা নাচি আছিল। তেওঁ কেৰাহিত হল। তেওঁৰ হাতত পৰা সেই ফলি দুখন পৰি গ'ল; আৰু পৰ্বতৰ তলত পৰি ভাষি গ'ল। ২০ লোকসকলে নিৰ্মাণ কৰা দামুৰিটোক লৈ জুহিত পুৰি দিলো। পুৰু দামুৰিটোক পিহি ধূলিৰ নিচিনা কৰি পানীত মিহলাই ইস্রায়েলী লোকসকলক পান কৰালো। ২১ তাৰ পাছত মোচিয়ে হাৰোণক ক'লে, “এই লোকসকলে তোমাক কি কৰিছিল, যে তুমি তেওঁলোকক এনে মহাপাপত পেলালা?” ২২ হাৰোণে ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু, আপোনাৰ ক্ষেত্ৰ প্ৰজন্মত নহওক; আপুনি এই লোকসকলক জানে, যে তেওঁলোক দুষ্ট কৰ্যত কিমান আসন্ত।” ২৩ তেওঁলোকে মোক ক'লে, ‘আমাৰ আগে আগে যাবৰ বাবে আমাৰ অৰ্থে এজন দেৱতা নিৰ্মাণ কৰক; কাৰণ যি মোচিয়ে আমাক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলো, সেই মোচিক কি হল, সেই বিষয়ে আমি নাজানো।’ ২৪ সেয়ে মই তেওঁলোকক ক'লোঁ, যি কোনো লোকৰ সোণৰ অলঙ্কাৰ আছে, সেই সকলোৰেৰ সোলোকাই দিয়ক’। তেওঁত্যাহা তেওঁলোকে সেই সোণৰেৰ মোক দিলো, আৰু মই সেইবোৰ জুহিত পেলাই দিলোঁ; আৰু এই দামুৰি বাহিৰলৈ ওলাই আহিল।” ২৫ মোচিয়ে দেখিলে যে, হাৰোণৰ লোকসকলৰ ওপৰত নিয়ন্ত্ৰণ হৈৱাইছে আৰু তেওঁলোকে নিজৰ ইচ্ছামতে চলি, তেওঁলোক শক্ৰবোৰ আগত হাঁহিয়াতৰ পাত্ৰ হৈছে। ২৬ তেওঁত্যাহা মোচিয়ে তমুৰ প্ৰবেশ দুৱাৰলৈকে ঘূৰি গৈ নিজৰ ভাই, বৰু আৰু চৰুৰীয়া সকলৰ বধ কৰা।” ২৮ তেওঁত্যাহা লেবীয়া লোকসকলে মোচিয়ে কোৱাৰ দৰেই কৰিলে। সেইদিনা লোকসকলৰ মাজত প্ৰায় তিনি হাজাৰ লোকৰ ম্যুজ হ'ল। ২৯ মোচিয়ে লেবীয়া লোকসকলক ক'লে, “আজিৰ পৰা যিহোৱাৰ তোমালোকক তেওঁৰ সেৱাৰ বাবে উৎসৱ কৰিলো; কাৰণ তোমালোক প্ৰতিজনে নিজৰ তৰোৱাল নিজৰ কাষত বাঙ্কা, আৰু তমুৰ চাৰিওফালৰ এটা প্ৰবেশ দুৱাৰলৈকে ঘূৰি গৈ নিজৰ ভাই, বৰু আৰু চৰুৰীয়া সকলৰ বধ কৰা।” ২৮ তেওঁত্যাহা লেবীয়া লোকসকলে মোচিয়ে কোৱাৰ দৰেই কৰিলে। সেইদিনা লোকসকলৰ মাজত প্ৰায় তিনি হাজাৰ লোকৰ ম্যুজ হ'ল। ২৯ মোচিয়ে লেবীয়া লোকসকলক ক'লে, “তোমালোকে মহাপাপ কৰিলো। মই এত্যাহা যিহোৱাৰ ওচৰলৈ যাওঁ; যদি পৰোঁ তেনেহলে মই তোমালোক পাপৰ প্ৰায়স্তুত কৰিম।” ৩১ মোচিয়ে যিহোৱাৰ ওচৰলৈ উভতি গৈ ক'লে, “হায় হায়, এই লোকসকলে মহাপাপ কৰিলো; আৰু নিজৰ বাবে এটা সোণৰ দেৱতা নিৰ্মাণ কৰিলো। ৩২ তথাপি এত্যাহা অনুগ্ৰহ কৰি তেওঁলোকক ক্ষমা কৰক; কিন্তু যদি আপুনি ক্ষমা নকৰে, তেনেহলে আপুনি লিখা আপোনাৰ পুস্তকৰ পৰা মোৰ নাম বাহিৰ কৰি দিয়ক’।” ৩৩ যিহোৱাৰোই মোচিক ক'লে, “যি জনে মোৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলো, সেই জনৰ নামহে মই মোৰ পুস্তকৰ পৰা বাহিৰ কৰিম।” ৩৪ তাৰ পাছত নামহে মই যদি বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলো, সেই যদি নিজৰ কৰিম। ৩৫ তাৰ পাছত যিহোৱাৰ লোকসকলৰ পৰা বিৰুদ্ধে পাপ দণ্ড মই দিম।” ৩৫ তাৰ পাছত যিহোৱাৰ লোকসকলৰ ওপৰত মহাপাপী পঠাই আ্যাহত কৰিলে; কিয়নো সোণসকলে হাৰোণৰ দামুৰি নিৰ্মাণ কৰিবলৈ বাধ্য কৰিছিল।

৩৩ যিহোৱাৰোই মোচিক ক'লে, “ইয়াৰ পৰা যোৱা, যি দেশ তোমাৰ বংশক দিম বুলি মই অৱাহাম, ইচ্ছাক, আৰু যাকোবৰ আগত শপত কৰিছিলোঁ, সেই দেশলৈ মিচৰ দেশৰ পৰা বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ।” ৩৪ যিহোৱাৰোই মোচিক ক'লে, “যি জনে মোৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলো, সেই যদি নিজৰ বাবে এটা সোণৰ দেৱতা নিৰ্মাণ কৰিলো। ৩৫ তথাপি এত্যাহা অনুগ্ৰহ কৰি তেওঁলোকক ক্ষমা কৰক; কিন্তু যদি আপুনি ক্ষমা নকৰে, তেনেহলে আপুনি লিখা আপোনাৰ পুস্তকৰ পৰা মোৰ নাম বাহিৰ কৰি দিয়ক’।” ৩৫ যিহোৱাৰোই মোচিক ক'লে, “যি জনে মোৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলো, সেই যদি নিজৰ নামহে মই মোৰ পুস্তকৰ পৰা বাহিৰ কৰিম।” ৩৬ এতকে এত্যাহা যোৱা, মই যি দেশৰ বিষয়ে তোমাক কৈছিলোঁ, সেই দেশলৈকে লোকসকলক লৈ যোৱা। চোৱা, মোৰ দৃত তোমাৰ আগে আগে যাব, কিন্তু যদি দিনা তেওঁলোকে দণ্ড পাব লাগে; সেই দিনা তেওঁলোকৰ পাপৰ দণ্ড মই দিম।” ৩৫ তাৰ পাছত যিহোৱাৰ লোকসকলৰ পৰা বিৰুদ্ধে পাপ দণ্ড মহাপাপী পঠাই আ্যাহত কৰিলে; কিয়নো সোণসকলে হাৰোণৰ দামুৰি নিৰ্মাণ কৰিবলৈ বাধ্য কৰিছিল।

বাখি'।" ৬ তেতিয়া ইস্রায়েলী লোকসকলে হোবের পর্বতের পুরাই নিজের অলঙ্কারবোর পরিধান নকরিলে। ৭ মোচিয়ে তমুর কাপোর এটা লৈ, তমুর বাহিরত কিন্তু দূরত তরিলে; আবু তাব নাম সাক্ষাৎ করা তমু বাখিলে। যিহোরাক বিচারা প্রতিজনে তমুর বাহিরত থকা সেই সাক্ষাৎ করা তমুলৈ যাব। ৮ মোচি যেতিয়া সেই তমুর ভিতরলৈ যাব, তেতিয়া সকলো লোকে উঠি প্রতিজনে নিজের তমুর প্রবেশ দুরাবত থিয়ে হয়। মোচিয়ে যেতিয়ালৈকে সেই তমুত নোসোমায়, তেতিয়ালৈকে লোকসকলে মোচিক চাই থাকে। ৯ মোচি যেতিয়াই তমুত সোমায়, তেতিয়াই মেষ-স্তন নামি আই তমুর প্রবেশ দুরাবত হিতি লয়, আবু যিহোরাই মোচিবে সৈতে কথা পাতে। ১০ লোকসকলে যেতিয়াই তমুর প্রবেশ দুরাবত মেষ-স্তন হিতি হোরা দেখে, তেতিয়াই প্রতিজনে নিজের তমুর প্রবেশ দুরাবত থিয়ে হৈ আবাধনা করে। ১১ যিদেবে মানুহে নিজের বন্ধুর লগত কথা পাতে, সেইদেবে যিহোরাই মুখ্যামৃথি মোচিব লগত কথা পাতে। তাব পাছত মোচিয়ে তমুর পৰা ওলাই আহে, কিন্তু তেওঁর যুৱক পৰিচারক, নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱা তমুর ভিতৰতে থাকে। ১২ মোচিয়ে যিহোরাক ক'লে, "চাওক, আপুনি এই লোকসকলক লৈ মোক যাত্রা কৰিব কৈছে; কিন্তু মোৰ লগত যি জনক পঠাব, তেওঁৰ বিষয়ে আপুনি মোক জানিব দিয়া নাই। আপুনি কৈছিল, মই নামৰ দ্বাৰাই তোমাক জানো, আবু তুমি মোৰ দৃষ্টিত অনুগ্রহ পালা।" ১৩ এতিয়া মই যদি আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্রহ পালোঁ, তেনেহলে বিনয় কৰিছাঁ, মই যেন আপোনাক জানি আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্রহ পাওঁ, সেই বাবে মোক আপোনাৰ পথ দেখাওক; আবু এই লোকসকল যে আপোনাৰেই লোক ইয়াকো সৌৰৱণ কৰিব।" ১৪ তেতিয়া যিহোরাই উত্তৰ দিলে, "মই স্বয়ং তোমার লগত যাম, আবু মই তোমাক বিশ্রাম দিম।" ১৫ মোচিয়ে তেওঁক ক'লে, "যদি আপুনি স্বয়ং মোৰ লগত নাযায়, তেনেহলে আমাক ইয়াক পৰা লৈ নাযাব। ১৬ নহলে আমি কি দৰে বুজি পৰা যে, আপোনাৰ দৃষ্টিত মই আবু আপোনাৰ লোকসকলে অনুগ্রহ পাইছো ইয়াক কিহৰ দ্বাৰাই জনা যাব? আপুনি আমাৰ লগত যোৱাৰ দ্বাৰাবেই মই আবু আপোনাৰ লোকসকল পৃথিবীত থকা সকলো জাতিৰ পৰা পার্থক্য হ'ব।" ১৭ যিহোরাই মোচিক ক'লে, "এই যি কথা তুমি কলা, তাকে মই কৰিব। কিয়নো তুমি মোৰ দৃষ্টিত অনুগ্রহ পাইছাই, আবু মই তোমাক তোমাৰ নামে সৈতে জানো।" ১৮ তেতিয়া মোচিয়ে ক'লে, "বিনয় কৰিছো মোক আপোনাৰ প্রতাপ দেখাওক।" ১৯ যিহোরাই ক'লে, "মই তোমার ওচৰেৰে মোৰ সকলো ধৰ্মীকৰ্তা গমন কৰাব, আবু তোমার আগত মোৰ নাম ঘোষণা কৰিব। যাক মই অনুগ্রহ কৰিব শোভোঁ, তাক মই অনুগ্রহ কৰিব, আবু যাক মই দয়া কৰিব খোজেঁ, তাক মই দয়া কৰিব।" ২০ কিন্তু যিহোরাই পুনৰ ক'লে, "তুমি মোৰ দেহেৰা দেখো নোপোৱা; কাৰণ কোনো মানুহে মোক দেখাৰ পাছত জীয়াই নথাকা।" ২১ যিহোরাই ক'লে, "চোৱা, মোৰ ওচৰত এটা শিল আছে, আবু তুমি সেই শিলটোৱ ওপৰত থিয়ে হবা।" ২২ তোমাৰ আগেন্দি যেতিয়া মোৰ প্রাতাপ গমন কৰিব, তেতিয়া মই তোমাক শিলটোৱ ফাটত থম, আবু মোৰ গমন শেষ নোহোৱালৈকে মোৰ হাতেৰে তোমাক ঢাকি ধৰিব। ২৩ তাৰ পাছত মই তোমার ওপৰত পৰা হাত গুচা, কিন্তু মোৰ মুখ দেখা নাপাব।"

৩৪ যিহোরাই মোচিক ক'লে, "তুমি প্রথম ফলিৰ দৰে দুখন শিলৰ ফলি কাটা। তুমি ডঙা আগৰ সেই ফলি দুখনত যি যি লিখা আছিল, সেই সকলো কথা, মই পুনৰ এই দুখন ফলিত লিখিম। ২ তুমি বাতিপুৱাতে যুগুত হৈ চীনয় পৰ্বতলৈ উঠি আহিবা। পৰ্বতে ওপৰত মোৰ ওচৰত উপস্থিত হ'ব।" ৩ আন কোনো লোক তোমাৰ লগত নাখিব; আবু গোটেই পৰ্বতত কোনো লোক যেন দেখা পোৱা নাযায়। গুৰু মেৰ-ছাগৰ জাকোৰেবোৰে যেন পৰ্বতৰ আগত চৰি নাথকে।" ৪ সেয়ে মোচিয়ে আগৰ নিচিনা শিলৰ দুখন ফলি কাটি, যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে বাতিপুৱাই উঠি চীনয় পৰ্বতলৈ গাল। যিহোৱাই নিৰ্দেশ দিয়া অনুসাৰে শিলৰ সেই ফলি দুখনো লগত লৈ গাল। ৫ যিহোৱা মেঘৰ মাজত নামি আহিল; আবু মোচিব সৈতে সেই ঠাইত থিয়ে হ'ল। তেওঁ "যিহোৱা" নাম উচ্চৰণ কৰিলে। ৬ যিহোৱাই তেওঁ আগেন্দি গমন কৰিলে আবু ঘোষণা কৰিলে, "যিহোৱা, যিহোৱা কৃপা আবু দ্বাৰাবে পৰিপূৰ্ণ ঈশ্বৰ, ক্রোধত ধীৰ, দয়া আবু সত্যতাত

মহান; ৭ হাজাৰ হাজাৰ পুৰুষলৈকে দয়া কৰোঁতা; অপৰাধ, আজ্ঞা লজ্জন, আবু পাপ ক্ষমা কৰোঁতা। তথাপি তেওঁ নিশ্চয়ে দোষীক নিৰ্দেশী নকৰে। তুত্যাই চতুর্থ পুৰুষলৈকে তেওঁলোকৰ সন্তানক পিতৃৰ অপৰাধৰ প্রতিফল দিওঁতা।" ৮ তেতিয়া মোচিয়ে বেগাই মাটিলৈ মূৰ দোৰাই প্ৰণিপাত কৰিলে, ৯ তাৰ পাছত মোচিয়ে কলে, "হে প্ৰভু, মই যদি আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্রহ পাইছাঁ, তেনেহলে বিনয় কৰিছো আমাৰ লগত যাওঁক। কিয়নো এইলোক টৰ্বেড়িয়া লোক; আবু আমাৰ অপৰাধ আবু পাপ ক্ষমা কৰি, আমাক নিজেৰ অধিকাৰৰ অৰ্থে গ্ৰহণ কৰক।" ১০ যিহোৱাই কলে, "চোৱা, এই বিষয়ত মই এটি নিয়ম কৰিলো। মই তোমাৰ লোকসকলৰ আগত এনে আচাৰিত কৰ্ম কৰিব যে, ইয়াৰ পূৰ্বে গোটেই পৃথিবীত আবু কোনো জাতিত মাজত এনে কৰ্ম হোৱা নাই। তুমি যি লোকসকলৰ মাজত আছা, তেওঁলোক সকলোৱে যিহোৱাৰ সেই কাৰ্য দেখিব, কাৰণ তোমাৰ আগত মই যি কৰিব, সেয়ে ভয়ক্ষণ হ'ব। ১১ মই তোমাক যি আজ্ঞা দিওঁ আজি তাক পালন কৰা। মই ইমোৰীয়া, কনানীয়া, হিতীয়া, পৰিজীয়া, হিব্ৰীয়া, আবু যিবুটীয়া সকলক তোমাৰ আগত পৰা খেন্দি বাহিৰ কৰিব। ১২ সাৰাধান, তোমালোক যি দেশলৈ গৈ আছা, সেই দেশত নিবাস কৰা লোকসকলৰ সৈতে কোনো নিয়ম ছিৰ নকৰিবা। যদি কৰা, তেনেহলে সেয়ে তোমাৰ মাজত ফান্দন্বৰুপ হ'ব। ১৩ তাৰ পৰিৱৰ্তে, তোমালোক তেওঁলোকৰ বজেবেদিবোৰ ভাঙিব লাগিব। তেওঁলোকৰ সন্তোৰোৰ গুড়ি কৰিবা; আবু তেওঁলোকৰ আচেৰা দোৰীৰ দণ্ডৰোৰ কাটি পেলোৱা। ১৪ তুমি আজ্য কোনো দেৱতাৰ আৰাধনা নকৰিবা; কাৰণ, মই যিহোৱা, যাৰ নাম দৰ্যাস্থিত; তেওঁ নিজ মৰ্যাদাৰ ব্যাখত সৰ্ষীহিত ঈশ্বৰ। ১৫ তুমি সেই দেশ নিবাসী সকলৰ সৈতে কোনো চুক্তি নকৰিবা; কাৰণ তেওঁলোকে ব্যতিচাৰ কৰে আবু দেৱতাৰোৰ আগত তেওঁলোকে বলিদান কৰে। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ নৈবেদ্য খাবলৈ তোমালোকক নিমন্ত্ৰণ কৰিব। ১৬ সেয়ে তোমালোকে যদি তেওঁলোকৰ ছোৱালী নিজেৰ পুত্ৰৰ বাবে বিয়া কৰি আনা, তেনেহলে সেই ছোৱালীয়ে তোমালোকৰ পুত্ৰক তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ অনুগামী কৰিবা; আবু ব্যতিচাৰ কৰিব। তোমালোকৰ পুত্ৰসকলেও তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ অনুগামী হৈ ব্যতিচাৰ কৰিব। ১৭ তুমি নিজেৰ বাবে কোনো দেৱৰূপত নিয়ম নকৰিব। ১৮ তোমালোকে খৰীৰ নিদিয়া পিঠাৰ পৰ্ব পালন কৰিব। মই তোমালোকক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে আৰীৰ মহাব নিৰ্বৃপ্তি কালত সাত দিন ধৰি খৰীৰ নিদিয়া পিঠাৰ খাবা। কিয়নো সেই আৰীৰ মহাতে তুমি মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই আহিল। ১৯ প্ৰথমে ভল্যা হোৱা সকলো মোৰ, এনেকি গ্ৰ, মেৰ-ছাগ সকলো পশু জাকৰ মাজতো পৰ্ব পালন কৰিব। মই তোমালোকে আজ্ঞা দিয়াৰ পথমে জগা মতা পশু মোৰ। ২০ তোমালোকে পথমে জগা গাধ কিনিব খোজা যদি এটা মেৰ-ছাগ দিব লাগিব; কিন্তু যদি কিন লব নোখোৱা, তেনেহলে তোমালোকে গাধাটোৱ ডিগি নিশ্চয় ভাঙিব লাগিব। তোমালোকৰ পথমে জন্ম হোৱা পুত্ৰসকলক তোমালোক কিনি ল'ব লাগিব। কোনো এজনো শুদা হাতে মোৰ আগত উপস্থিত নহ'ব। ২১ তোমালোকে ছয় দিন পৰিশ্ৰম কৰিবা, কিন্তু শুণ দিন ধৰি খৰীৰ নিদিয়া পিঠাৰ কৰিব। শশ্য বোৱা আৰু শশ্য দোৱাৰা সময়ত অৱশ্যে বিশ্রাম কৰিব। ২২ তোমালোক সংগৃহৰ পৰ্ব পালন কৰিব। মেঁ কঠাৰ প্ৰথম ফল এই পৰ্বত ব্যৱহাৰ কৰিবা, আবু ব্যৱহাৰ শেষত ফল চেপেৰ পৰ্ব পালন কৰিব। ২৩ ব্ৰহ্মত নিশ্চয়ে দেশৰ পথম ফল এই পৰ্বতলৈকে তোমালোক নিৰ্বাপি কৰিব। কোনো এজনো শুদা হাতে মোৰ আগত উপস্থিত নহ'ব। ২৪ মই তোমালোকৰ পৰা পৰজাতিসকলক দূৰ কৰিব, আবু তোমালোকৰ দেশৰ সীমা বিশ্রাম কৰিব। তোমালোক অৱশ্যে ব্যৱহাৰ তিনিবাৰ নিজেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত উপস্থিত হ'ব লাগিব, যাতে কোনো তোমালোকৰ দেশ অধিকাৰ কৰিব চেষ্টা নকৰে। ২৫ তোমালোকে মোৰ নৈবেদ্য হিচাপে তেজ উৎসৰ্গ কৰোঁতে তাৰ লগত খৰীৰ নিদিয়া। নিস্তাৰ-পৰ্বত উৎসৰ্গিত মাংস পাছদিনা বাতিপুৱালৈকে নাৰাখিব। ২৬ তোমালোকে নিজেৰ খেতিৰ প্ৰথম ফলৰ উত্তম ভাগ নিজেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আনিবা। তোমালোকে ছাগলী পোৱালিক তাৰ মাকৰ গাধীৰ দিন নিসজাবা।" ২৭ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, "তোমাক মই যি সকলো কথা কলোঁ, সেই সকলো লিখি বাখা। ইয়াৰ দ্বাৰাই তোমাৰ আবু ইস্রায়েলৰ লগত মই এটি নিয়ম ছিৰ কৰিবলোঁ।" ২৮

মোট সেই ঠাইত যিহোরার সৈতে চল্লিশ দিন চল্লিশ বাতি বাস করিছিল। মোচিয়ে চল্লিশ দিন একো তোজন পান করা নাছিল; আবু তেওঁ সেই দুখন ফলিত নিয়ন্ত্রণ বাক্য, দহ আজ্ঞা লিখিছিল। ২৪ মোট মেতিয়া সেই দুখন ফলি লৈ চৈনয় পর্বতৰ পৰা নামি আছিল, তেতিয়া যিহোরার লগত কথা পতাৰ পাছত তেওঁৰ চেহেৰা যে উজ্জল হৈ আছিল, সেই কথা মোচিয়ে নিজে জনা নাছিল। ৩০ হাৰোণ আবু ইস্রায়েলৰ সকলো লোকে মোচিয়ে চেহেৰা উজ্জল দেখি, তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচলৈ যাবলৈ ভয় কৰিলে। ৩১ কিন্তু মোচিয়ে তেওঁলোকক মাতিলে, তেতিয়া হাৰোণ আবু সমাজৰ মৃখলোক সকল তেওঁৰ ওচলৈ ওভতি আছিল। তেতিয়া মোচিয়ে তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতিলে। ৩২ তাৰ পাছত, ইস্রায়েলৰ লোকসকলু মোচিয়ে ওচল চাপিলে। তেওঁ চৈনয় পৰ্বতৰ যিহোৱাই যিবোৰ আজ্ঞা দিছে সেই সকলো তেওঁলোকক ক'লে। ৩৩ মোচিয়ে তেতিয়া তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতি শেষ কৰিলো, তেতিয়া মোচিয়ে নিজৰ চেহেৰা ওৰণি লৈ ঢাকি ল'লে। ৩৪ মোচিয়ে যেতিয়াই যিহোৱাৰ লগত কথা পাতিবলৈ তেওঁৰ সন্মুখলৈ গৈছিল, তেতিয়া সেই ওৰণি গুচ্ছাইছিল। কিন্তু ঘূৰি অহাৰ লগে লগে তেওঁ পুনৰ ওৰণি লৈছিল। তেওঁ যি সকলো নিৰ্দেশ পাইছিল, সেই সকলো তম্বুৰ বাহিৰলৈ আহি ইস্রায়েলৰ লোকসকলক কৈছিল। ৩৫ তেতিয়া ইস্রায়েলী লোকসকলে তেওঁৰ চেহেৰাত এটা উজ্জলতা দেখা পাইছিল। কিন্তু মোচিয়ে যিহোৱাৰ লগত কথা পাতিবলৈ পুনৰ ভিতৰলৈ নোয়োৱালৈকে, নিজৰ চেহেৰা ওৰণিৰে ঢাকি লৈছিল।

৩৫ মোচিয়ে ইস্রায়েলৰ লোকসকলক গোট খুালে, আবু তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকে পালন কৰিবলৈ যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞা এইবোৰ। ২ হ্যাদিন কাম কৰিব, কিন্তু সগুম দিনা আপোনালোকলৈ পবিত্ৰ দিন হ'ব। সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সম্পূৰ্ণ বিশ্রামৰ বাবে বিশ্রাম-দিন হ'ব; যি কোনোৰে সেই দিনা কাম কৰিব, তাৰ নিশ্চয় প্রাণদণ্ড হ'ব। ৩ বিশ্রাম দিনত আপোনালোকৰ কাৰো ঘৰত জুই নজলাব।” ৪ মোচিয়ে ইস্রায়েলৰ সকলো সমাজক কলে, “যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞা এইবোৰ; ৫ যিহোৱাৰ বাবে আপোনালোকে উপহাৰ আনক। ইচ্ছাকৃত মনেৰে আনিব বিচাৰা উপহাৰসমূহ এইবোৰ; সোণ, বৃপ আৰু পিতল; ৬ নীলা, বেঞ্জীনীয়া, আবু বঞ্চা বৰণীয়া সূতা, মিহি শণ সূতা, আবু ছাগলীৰ নোম; ৭ বঞ্চা বং কৰা মেৰ-ছাগৰ ছাল, তহচ জুন্তুৰ ছাল, আবু চিটীম কাঠ। ৮ প্রদীপীপৰ বাবে তেল, আবু অভিষেকে তেল আবু সুগন্ধি ধূপৰ বাবে গন্ধদণ্ড। ৯ এফোদ আবু বুৰুপতাৰ বাবে গোমেদক আবু আন বহুমুণ্ডীয়া পাথৰ। ১০ আপোনালোকৰ মাজৰ প্রত্যেক দক্ষতাসম্পন্ন লোক আহক, আবু যিহোৱাই আজ্ঞা কৰা সকলোকে তৈয়াৰ কৰক। ১১ আবাসৰ তমু, আৰুৰ হাঁকোটা, তকো, ডাঁ, খুঁটা, আবু চুঁটী। ১২ চন্দুক আবু তাৰ কানমাৰি, পাপাৰৰণ আবু আঁঁ কৰি ৰখা পৰ্দা। ১৩ তেওঁলোকে মেজৰ সৈতে তাৰ খুটাবোৰ, আবু তাৰ সকলো সঁজলি, দৰ্শন-পিঠা; ১৪ দৈষিৰ বাবে দৈপাধাৰ আবু তাৰ প্ৰয়োজনীয়া সামগ্ৰী, প্ৰদীপীবোৰ, আবু প্ৰদীপী বাবে তেল; ১৫ ধূপ-বেদি আবু তাৰ খুটাবোৰ, অভিষেকৰ তেল আবু সুগন্ধি ধূপ, আবাসৰ প্ৰৱেশ দুৱাৰত ওলমাৰলৈ পৰ্দা। ১৬ হেমবলিনৰ বাবে বেদি আবু তাৰ পিতলৰ জালি, খুটাবোৰ আবু তাৰ সামগ্ৰী, ডাঁগুৰ পাত্ৰ আবু তাৰ ভিতি আনিব। ১৭ তেওঁলোকে চোতালত ওলমাৰলৈ তাৰ খুঁটা, চুঁটী, আবু চোতালৰ দুৱাৰৰ পৰ্দাবোৰ, ১৮ আবাসৰ খুঁটা, চোতালৰ খুঁটাৰ সৈতে সেইবোৰ বৰচি। ১৯ তেওঁলোকে পবিত্ৰ-স্থানত পৰিচৰা কৰিবৰ বাবে বোৱা মিহি বন্ধ, পুৰোহিতৰ কৰ্ম কৰিবলৈ হাৰোণ আবু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ বন্ধ আনিব।” ২০ তাৰ পাছত ইস্রায়েলৰ জাতিৰ সকলো লোক মোচিৰ আগৰ পৰা আঁতিৰ গ'ল। ২১ যিসকলৰ হৃদয়ত প্ৰবৃত্তি আবু মনত ইচ্ছা জন্মিল তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বাবে উপহাৰ আনিলে। তেওঁলোকে সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ, তমুৰ সম্পৰ্কীয় সকলো সামগ্ৰী, আবু পবিত্ৰ বন্ধৰ বাবে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰ আনিলে। ২২ পুৰুষ আবু স্তৰী যিসকলৰ লোকৰ ইচ্ছা জন্মিল, তেওঁলোক সকলোৱে ঝোচ, কাণফুলি, আঙুষ্ঠি, আৰু অলক্ষণ, সকলো ধৰণৰ সোণৰ অলক্ষণৰ আনিলে। তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সোণৰ উপহাৰ আনিলে। ২৩ যিসকলু লোকৰ নীলা, বেঞ্জীনীয়া, আবু

বঞ্চা বৰণীয়া সূতা আবু মিহি শণ সূতা, ছাগলীৰ নোম, বঞ্চা বং কৰা মেৰ-ছাগৰ ছাল, আবু তহচ জুন্তুৰ ছাল আছিল, তেওঁলোকে প্ৰতিজনে সেইবোৰ আনিলে। ২৪ প্ৰতিজনে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বৃপ বা পিতল উপহাৰবৰূপ আনিলে; আবু যিসকলৰ চিটীম কাঠ আছিল, তেওঁলোক যিকোনো কাৰ্যত ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ সেইবোৰ আনিলে। ২৫ প্ৰত্যেক দক্ষতাসম্পন্ন মহিলা নিজৰ হাতৰে সূতা কাঠি নীলা, বেঞ্জীনীয়া, বঞ্চা বৰণীয়া আবু মিহি শণ সূতা আনিলে। ২৬ সকলো মহিলাৰ যিসকলৰ হৃদয়ত উৎসাহ জন্মিলিল তেওঁলোকে ছাগলীৰ নোমৰ সূতা কাঠিলে। ২৭ মৃখলোক সকলে এফোদ আবু বুকুপ্তাত লগাবলৈ গোমেদ আবু আন পাথৰ আনিলে। ২৮ তেওঁলোকে মছলা আবু প্ৰদীপীপৰ বাবে তেল, অভিষেকৰ তেল, আবু সুগন্ধি ধূপৰ বাবে সুগন্ধি দ্রব্য আনিলে। ২৯ ইস্রায়েলৰ সকলোলোকে ইচ্ছাকৃত ভাৰে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰ আনিলে। প্ৰত্যেক পুৰুষ আবু মহিলাই ইচ্ছাকৃতভাৱে উপহাৰ প্ৰদান কৰিলে। যিহোৱাই মোচিক যিসকলো কৰিবলৈ আজ্ঞা কৰিছিল, সেই সকলো উপহাৰ সামগ্ৰীৰ সহায়ত মোচিয়ে তৈয়াৰ কৰিলে। ৩০ তাৰ পাছত মোচিয়ে ইস্রায়েলৰ লোকসকলক ক'লে, “চোৱা, যিহোৱাই যিহুদা ফৈদৰ হুৰৰ পুত্ৰ উৰী, উৰীৰ পুত্ৰ বচলেৰ নাম কাঠি মাতিলে। ৩১ যিহোৱাই বাচলেক তেওঁৰ চেহেৰা ওৰণি লৈ ঢাকি লৈছিল।

৩৬ সেয়ে পবিত্ৰ-স্থানৰ সকলো কাৰ্য ভালদৰে কৰিবলৈ, যিহোৱাই বচলেৰ আৰু অহলীয়াৰ সৈতে আন যি সকলো লোকক দক্ষতা আৰু বুজিব পৰা শক্তি দিলে, সেই সকলো জন্মালী লোকে যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসৰে কাৰ্য কৰিব।” ২ তাৰ পাছত মোচিয়ে বচলেৰ আৰু অহলীয়াৰ সৈতে যিহোৱাই যিসকল লোকক দক্ষতা দিছিল, আৰু ইচ্ছাকৃত ভাৰে তেওঁলোকৰ লগত কাম কৰিবলৈ আহিছিল, তেওঁলোকক মাতিলে। ৩ তেওঁলোকে পবিত্ৰ-স্থানৰ আৰু ধাতুৰ কাৰ্য কৰিবলৈ বিশেষ দক্ষতা দিলে। তেওঁলোকে সূতাৰ আৰু ধাতুৰ কাৰ্য কৰিবলৈ আহিলে। ৩২ তেওঁলোকে সকলো প্ৰকাৰ শিল্প কৌশল দিলে। ৩৩ তেওঁ সোণ, বৃপ, আৰু পিতলৰ সামগ্ৰী তৈয়াৰ কৰি তাৰ ওপৰত কাৰুকৰ্য কৰিব। ৩৪ পথৰ কাৰ্য কৰিবলৈ আৰু কাঠেৰে ও সকলো প্ৰকাৰ শিল্পকাৰ্য কৰিব। ৩৫ যিহোৱাই বাচলেক পথৰ পুত্ৰ আৰু কাঠেৰে ও সকলো প্ৰকাৰ শিল্পকাৰ্য কৰিব। ৩৬ যিহোৱাই পবিত্ৰ-স্থানৰ সকলো কাৰ্য ভালদৰে কৰিবলৈ, যিহোৱাই বচলেৰ আৰু অহলীয়াৰ সৈতে আন যি সকলো লোকক দক্ষতা আৰু বুজিব পৰা শক্তি দিলে, সেই সকলো জন্মালী লোকে যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসৰে কাৰ্য কৰিব।” ২ তাৰ পাছত মোচিয়ে বচলেৰ আৰু অহলীয়াৰ সৈতে যিহোৱাই যিসকল লোকক দক্ষতা দিছিল, আৰু ইচ্ছাকৃত ভাৰে তেওঁলোকৰ লগত কাম কৰিবলৈ আহিছিল, তেওঁলোকক মাতিলে। ৩ তেওঁলোকে পবিত্ৰ-স্থানৰ নিৰ্মাণ কাৰ্যৰ বাবে ইস্রায়েলী লোকসকলে আনি দিয়া সকলো উপহাৰ মোচিৰ পৰা গ্ৰহণ কৰিলে। লোকসকলে প্ৰতি বাতিপৰা মোচিৰ আগত ইচ্ছাকৃত ভাৰে দান আনিছিল। ৪ সেয়ে পবিত্ৰ-স্থানত কাম কৰি থকা সকলো দক্ষতাসম্পন্ন লোকসকল কামৰ পৰা আহিল। ৫ তেওঁলোকে মোচিক ক'লে, “যিহোৱাই যিবোৰ কাম কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছিল, সেই কাৰ্যৰ বাবে প্ৰয়োজনীয়া সামগ্ৰী, প্ৰদীপীবোৰ, আবু প্ৰদীপী হৰি দিলে যে, তমু থকা লোকসকলে পবিত্ৰ-স্থানৰ কাৰ্যৰ বাবে আৰু উপহাৰ আনিব নালাগে। তেওঁতিয়া লোকসকলে উপহাৰ আনা বন্ধ কৰিলে। ৭ কিয়মনো সকলো কাৰ্য কৰিবলৈ আৰে তেওঁলোকৰ যথেষ্ট বন্ধ আছিল, এনেকি প্ৰয়োজনতকৈ অধিক আছিল। ৮ সেয়ে তেওঁলোকৰ মাজত শিল্পকাৰ্য কৰা লোকসকলে আবাসৰ কাৰ্য আৰম্ভ কৰিলে। তেওঁলোকে পকোৱা যিহি শণ সূতা, আবু নীলা, বেঞ্জীনীয়া, আবু বঞ্চা বৰণীয়া সূতাৰে ফুল বাঢ় কৰ্ম, আবু কাপোৰ বোৱা কাৰ্য কৰে। তেওঁলোকে যিসকলো প্ৰকাৰ শিল্পকাৰ্য কৰে, আবু তেওঁলোক শিল্পসুলভ নক্ষাৰকাৰ।

পাক দিলে। ১২ সেই প্রথমখন পর্দাৰ পঞ্চশটা আউঠিত পঞ্চশটা জৰীৰ পাক, আৰু দিতীয়তে জোৱা দিয়া পর্দাৰ শেষৰ আউঠিত পঞ্চশটা জৰীৰ পাক দিলে। সেই জৰীৰ পাক দুশৰী মুখ্যমুখেকে লগালে। ১৩ তেওঁ সোণৰ পঞ্চশটা হাঁকেটা গঢ়াই, সেই হাঁকেটাৰে পৰ্দা দুখন ইখনক সিখনৰ লগত বাঞ্ছিলে; আৰু এইদেৱে সেই আবাস একলগ কৰি এটা কৰা হ'ল। ১৪ সেই আবাসৰ ওপৰৰ তমুৰ বাবে ছাগলীৰ নোমেৰে কাপোৰ যুগত কৰিলে। তেওঁ এঘাৰখন পৰ্দা যুগত কৰিলে। ১৫ প্রতিখন পৰ্দাৰ সমান জোখৰ আছিল, দীঘলে ত্ৰিশ হাত, আৰু বহলে চাৰি হাত। ১৬ তেওঁ পাঁচখন পৰ্দা ইখনক সিখনৰ লগত জোৱা দিলে, আৰু আন ছয়খন পৰ্দা ইখনক সিখনৰ লগত জোৱা দিলে। ১৭ প্রথমে জোৱা দিয়া পাঁচখন পৰ্দাৰ শেষৰ খনৰ আউঠিত পঞ্চশটা জৰীৰ পাক, আৰু তেনেকুৱাই জোৱা দিয়া দিতীয়খন পৰ্দাৰ শেষৰ আউঠিত পঞ্চশটা জৰীৰ পাক দিলে। ১৮ বচলেলে প্রথম আৰু দিতীয়তে জোৱা দিয়া পৰ্দাৰোৰ লগলগাই তমুৰ একে লগ কৰিবৰ অৰে পিলৰ পঞ্চশটা হাঁকেটা গঢ়ালে। ১৯ বঙ্গ বং কৰা মেৰ-ছাগৰ ছালেৰে তমুৰ বাবে এটা আৰবৰণ আৰু তাৰ ওপৰতো তহচ জপ্তুৰ ছালেৰে আৰু এটা আৰবৰণ যুগত কৰিলে। ২০ বচলেলে আবাসৰ বাবে চিতীম কাঠৰে থিকে দিয়া তক্তা যুগত কৰিলে। ২১ তাৰ এখন তক্তা দহ হাত দীঘল, আৰু ডেৱ হাত বহল আছিল। ২২ প্রতিখন তক্তাত তেওঁ একে জোখৰ দুটৈকে ওলোৱা অংশ কৰিলে; এইদেৱে তাৰ আবাসৰ সকলো তক্তা কৰিলে। ২৩ এইদেৱে আবাসৰ বাবে যি তক্তা প্ৰস্তুত কৰিলে তাৰে বিশখন তক্তা দক্ষিণ ফালৰ বাবে যুগত কৰিলে। ২৪ বচলেলে সেই বিশখন তক্তাৰ তলত বৃপু চঞ্চলৰ চুঁটী গঢ়ালে; এখন তক্তাৰ তলত তাৰ দুটা খুটাৰ বাবে দুটা চুঁটী, আৰু আন আন তক্তাৰ তলতো দুটৈকে চুঁটী গঢ়ালে। ২৫ আবাসৰ দিতীয় ফালৰ উভত দিশে বিশখন তক্তা যুগত কৰিলে, ২৬ আৰু সেইবোৰ বাবে বৃপু চঞ্চলৰ চুঁটী গঢ়ালে; এখন তক্তাৰ তলত তাৰ দুটা চুঁটী, আৰু আনেকোৱা তক্তাৰ তলতো দুটৈকে চুঁটী গঢ়ালে। ২৭ আবাসৰ পিচফালৰ পচিম দিশৰ বাবে ছয় খন তক্তা যুগত কৰিলে। ২৮ আবাসৰ পিচফালৰ চুক দুটীৰ বাবে দুখন তক্তা যুগত কৰিলে। ২৯ প্ৰত্যেকে তক্তাৰ তলবফাল খোলা বাখিলে, কিন্তু ওপৰফালে আঙঠিত একলগ কৰা হ'ল। দুয়োটা চুকৰ বাবে দুয়োখন তক্তা এইদেৱে কৰা হ'ল। ৩০ বৃপুৰ চুঁটীৰে সৈতে আঠখন তক্তা আছিল। সেইবোৰ বাবে বৃপুৰ চুঁটী কুৰক বাবে দুয়োখন তক্তা যুগত কৰিলে। ৩১ বচলেলে আবাসৰ এফালৰ বাকলৰ তক্তাৰ বাবে পাঁচডাল, ৩২ আৰু আবাসৰ আন ফালৰ তক্তাৰ বাবে পাঁচডাল, আৰু আবাসৰ পচিম দিশে থকা পাচফালৰ তক্তাৰ বাবেও পাঁচডাল চিতীম কাঠৰে পথালি ডাং যুগত কৰিলে। ৩৩ কিন্তু মাজৰ ডাং ডাল তক্তাৰোৰ মাজেনি এমৰৰ পৰা আন মূলৈকে ঘোৱাকৈ কৰিলে। ৩৪ সেই তক্তাৰোৰে সোণৰ পতা মাৰিলে, আৰু ডাংৰোৰ সুমুৱালৈ, সেইবোৰেত সোণৰ আঙঠি গঢ়ালে, আৰু ডাং বোৰতো সোণৰ পতা মাৰিলে। ৩৫ বচলেলে নীলা, বেণো, আৰু বঙ্গ বৰণীয়া সূতা আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে এখন পৰ্দা তৈয়াৰ কৰিলে। সেই পৰ্দাৰ নিমগ্ন শিল্পকাৰৰ দ্বাৱাই কৰ্বৰ নঞ্চা তৈয়াৰ কৰা হ'ল। ৩৬ পৰ্দাৰ বাবে চিতীম কাঠৰে চাঁচিটা খুটাৰ বনাই, সেইবোৰে সোণৰ পতা মাৰিলে। খুটাৰ বাবে সোণৰ হাঁকেটা গঢ়ালে, আৰু বৃপু চাৰিবৰ্তা চুঁটী সঁচাঁত ঢালিলে। ৩৭ তেওঁ ওঁ তমুৰ দুৱাৰৰ বাবে নীলা, বেণো আৰু বঙ্গ বৰণীয়া সূতা আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে বোৱা, শিল্পকাৰে ফুল বছা এখন পৰ্দা যুগত কৰিলে। ৩৮ পৰ্দাৰ বাবে পাঁচটো খুটা আৰু সেইবোৰ হাঁকেটাৰ বাবে নীলা বেণো আৰু বঙ্গ বৰণীয়া সূতা আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে বোৱা, শিল্পকাৰে ফুল বছা এখন পৰ্দা যুগত কৰিলে।

৩৭ তাৰ পাছত বচলেলে চিতীম কাঠৰে আটে হাত দীঘল, ডেৱ হাত বহল, আৰু ডেৱ হাত ওখকে ভিতৰে শিয়ম চন্দুকৰ বাহিৰে তেওঁ নিয়ম চন্দুকৰ কৰিলে। ২ তেওঁ নিয়ম চন্দুকৰ বাহিৰে তেওঁ নিয়ম চন্দুকৰ সামানকৈ আৰু তাৰ বোৰত চারিওফালৰ কিনাৰ বোৰত সোণ লগালে। ৩ তেওঁ ওঁ তাৰ খুটাৰ বাবে সোণৰ চাৰিবৰ্তা চুক গঢ়ালে।

যাত্রাপুস্তক

সাজি, তাৰ সোণৰ পতা মাৰিলে। ৫ তেওঁ চন্দুকৰ বৈ নিবলৈ, সেই কানমাৰি চন্দুকৰ দুই কাষে থকা আঙঠি সুমুৱালৈ। ৬ তেওঁ শুদ্ধ সোণৰ আটে হাত দীঘল আৰু ডেৱ হাত বহলকৈ এখন পাপাবৰণ সাজিলে। ৭ বচলেলে সোণ পিটাই দুটা সোণৰ কৰুৰ সাজিলে, আৰু পাপাবৰণ দুই মুৰত বাখিলে। ৮ এটা মুৰত এটা কৰুৰ আৰু আনটো মুৰত আন এটা কৰুৰ হল। পাপাবৰণ দুই মুৰত একে ডেখৰ সোণতে সেই দুটা কৰুৰ সাজিলে। ৯ কৰুৰে ওপৰলৈ ডেউকা মেলি নিজৰ ডেউকাৰে পাপাবৰণক ঢাকি ধৰিলে; আৰু কৰুৰ দুটা মুখামুখি হৈ থাকিল; আৰু কৰুৰ দৃষ্টি পাপাবৰণ মাজভাগত আছিল। ১০ তেওঁ দুহাত দীঘল, এহাত বহল, আৰু ডেৱ হাত ওখকে চিটীম কাঠৰে মেজ সাজি, তাৰ শুদ্ধ সোণৰ পতা মাৰিলে। ১১ মেজখনত তেওঁ সোণৰ পতা মাৰিলে, আৰু তাৰ ওপৰৰ চাৰিওফালৰ দাঁতিত সোণ লগালে। ১২ তাৰ চাৰিওফালৰ চাৰি আঙুলি জোখৰ এটা কাঠৰে ফ্ৰেম যুগত কৰিলে, আৰু ফ্ৰেমৰ চাৰিওকাৰৰ দাঁতি সোণৰ কৰিলে। ১৩ তেওঁ ওঁ তাৰ বাবে সোণৰ চাৰিটা আঙঠি সাঁচত ঢালিলে। সেই আঙঠি চাৰিটা খুটা থকা ঠাঁইৰ চাৰি চুকত লগালে। ১৪ মেজ বৈ নিবলৈ, আৰু কানমাৰি সুমুৱালৈ সেই আঙঠি ফ্ৰেমৰ কাষত লগালে। ১৫ তেওঁ মেজ বৈ নিবৰ কাৰণে চিটীম কাঠৰ দুভাল কানমাৰি সাজি, তাৰে সোণৰ পতা মাৰিলে। ১৬ মেজৰ ওপৰত থকা পাত্ৰোৰে, অৰ্থাৎ তাৰ কাঁহি, চামুচ, বাটি, আৰু দাঙ্কাফাৰস ঢালিবলৈ জাৰ প্ৰস্তুত কৰিলে। সেই সকলো শুদ্ধ সোণেৰে গঢ়ালে। ১৭ তেওঁ শুদ্ধ সোণ হাতুৰিবে পিটি এটা দীপাধাৰৰ সাজিলে; তাৰ খুৰা, গা ভাগ, তাৰ কটা বাটি, কলি, আৰু ফুল একে ডেখৰ সোণেৰে গঢ়িলে। ১৮ তাৰ এফালৰ পৰা তিনটা শাখা, আৰু আনফালৰ পৰা তিনটা শাখা, এই দৰে সেই দীপাধাৰৰ দুই ফালৰ পৰা ছটা শাখা ওলাল। ১৯ তাৰ প্ৰথম শাখাত বাদাম ফুলৰ আকৃতিৰে তিনটা বাটি, এটা কলি, আৰু এটা ফুল, আৰু আনটো শাখাত বাদাম ফুলৰ আকৃতিৰে তিনটা বাটি, এটা কলি, আৰু এটা ফুল কৰিলে। দীপাধাৰৰ পৰা ওলোৱা ছয়োটা শাখাত একে দৰেই কৰিলে। ২০ সেই দীপাধাৰৰ মাজভাগতো বাদামফুলৰ আকৃতিৰে চাৰিটা বাটি, তাৰ কলি আৰু ফুল কৰিলে। ২১ সেই দীপাধাৰৰ পথম জোৱা শাখাত তলত একে ডেখৰ সোণতে এটা কলি আছিল। এইদেৱে তৃতীয় শাখাতো একে ডেখৰ সোণতে এটা কলি আছিল। এইদেৱেই দীপাধাৰৰ পৰা বহিৰ ওলোৱা ছয়োটা শাখাতে একেদেৱে কৰা আছিল। ২২ সেইবোৰেৰ কলি আৰু সেইবোৰেৰ ডাল একে ডেখৰ সোণতে এটা কলি আছিল। সেই সকলোৰেই শুদ্ধ সোণ হাতুৰিবে পিটি গঢ়োৱা হৈছিল। ২৩ বচলেলে দীপাধাৰৰ সাতোটা প্ৰদীপ, চেপোনা আৰু তাৰ ট্ৰে শুদ্ধ সোণেৰে গঢ়ালে। ২৪ সেই দীপাধাৰৰ পৰা বহিৰ ওলোৱা ছয়োটা শাখাতে একেদেৱে কৰা আছিল। ২৫ বচলেলে চিটীম কাঠৰে তেওঁ নিয়ম চন্দুকৰ দীঘল, আৰু তাৰ পথালি শুধু সোণতে একে ডেখৰ সোণতে এটা কলি আছিল। এইদেৱেই দীপাধাৰৰ পৰা বহিৰ ওলোৱা ছয়োটা শাখাতে একেদেৱে কৰা আছিল। ২৬ সেই শুদ্ধ সোণেৰে নিৰ্মান কৰিলে। ২৭ বচলেলে চিটীম কাঠৰে তেওঁ নিয়ম চন্দুকৰ দীঘল, আৰু তাৰ পথালি শুধু সোণতে একে ডেখৰ সোণতে এটা কলি আছিল। ২৮ বচলেলে চিটীম কাঠৰে তেওঁ নিয়ম চন্দুকৰ দীঘল, আৰু তাৰ পথালি শুধু সোণতে একে ডেখৰ সোণতে এটা কলি আছিল। ২৯ সুগন্ধিৰ্দ্যু তৈয়াৰ কৰা লোক সকলৰ দৰে, তেওঁ অভিযোকৰ পৰিত্বে তেল, আৰু শুদ্ধ সুগন্ধি ধূপ যুগত কৰিলে।

৩৮ বচলেলে চিটীম কাঠৰে পাঁচ হাত দীঘল, পাঁচ হাত বহল, আৰু তামি হাত ওখকে চাৰিওফালৰ আৰু বোৰত সাজিলে। ১ তেওঁ তাৰ চাৰিওফালৰ দাঁতিৰে বেদি সৈতে একে ডেখৰ কাঠৰেই সাজিলে, আৰু তাৰ পিতলৰ পতা মাৰিলে। ২ তেওঁ ওঁ তাৰ খণ্ড গুৰুৰ শিখৰ আকৃতিৰে সাজিলে। সেই শিখৰেৰ বেদি সৈতে একে ডেখৰ কাঠৰেই সাজিলে, আৰু তাৰ পিতলৰ পতা মাৰিলে। ৩ তেওঁ ওঁ তাৰ খণ্ড গুৰুৰ শিখৰ বেদি সৈতে একে ডেখৰ কাঠৰেই সাজিলে, আৰু তাৰ পিতলৰ পতা মাৰিলে। ৪ তেওঁ ওঁ তাৰ খণ্ড গুৰুৰ শিখৰ বেদি সৈতে একে ডেখৰ কাঠৰেই সাজিলে, আৰু তাৰ পিতলৰ পতা মাৰিলে।

পৰা ওপৰলৈকে আধা অশ্বত সেই জাল লগালে। ৫ কানমাৰি সুমুৱাবলৈ, চাৰিটা আঙ়টি সাঁচত ঢালিলে, আৰু পিতলৰ সেই জালিৰ চাৰি চুক্ত লগালে। ৬ বচলেলৈ চিটাম কঠোৰে মাৰিব সাজিলে, আৰু তাৰ পিতলৰ পতা মাৰিলে। ৭ বেদি বৈ নিবৰ বাবে, তেওঁ তাৰ কাষত থকা আঙ়টিত কানমাৰি সুমুৱালে; তেওঁ সেই বেদি তক্তৰে ফৌণ্ডোলাকে নিৰ্মান কৰিলে। ৮ যি মহিলাসকলে সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ প্ৰবেশ দুৱাৰত সেৱা কৰিছিল, সেই মহিলাসকলৰ পিতলৰ দৰ্ঘনেৰে বচলেলৈ ডাঙৰ প্ৰকল্পলান পাত্ৰ আৰু তাৰ খুঁটা গঢ়ালে। ৯ তেওঁ চোতালখনো যুগ্মত কৰিলে। চোতালৰ দশিঙ্গ দিশে পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে এশ হাত দীঘল পদাৰ যুগ্মত কৰিলে। ১০ বিশটা খুঁটাৰ পৰা পদাৰোৰ ওলমোৱা হৈছিল, আৰু খুঁটাবোৰৰ বিশটা চূঁটী পিতলৰ আছিল। খুঁটাবোৰ হাঁকোটা আৰু শলি বৃপৰ আছিল। ১১ একদেৱেই উভবদিশৰ বাবেও পদাৰ যুগ্মত কৰিলে। সেইবোৰো এশ হাত দীঘল আছিল। সেইবোৰ খুঁটা বিশটা; আৰু খুঁটাবোৰ বিশটা চূঁটী পিতলৰ আছিল, আৰু সেই খুঁটাবোৰ হাঁকোটা আৰু মাৰি বৃপৰ আছিল। ১২ আৰু পচিম দিশৰ পদাৰ পথ্বশ হাত দীঘল আছিল। সেইবোৰ খুঁটা দহষ্টা, আৰু খুঁটাবোৰ চূঁটী দহষ্টা আছিল; আৰু খুঁটাবোৰ হাঁকোটা আৰু মাৰি বৃপৰ আছিল। ১৩ চোতালখনৰ পৰাদিশ ও পথ্বশ হাত দীঘল পদাৰ আছিল। ১৪ প্ৰবেশ দুৱাৰৰ এটা কামৰ পদাৰ পোকৰ হাত দীঘল আছিল; আৰু সেইবোৰ খুঁটা তিনিটা আৰু খুঁটাবোৰ চূঁটী তিনিটা আছিল। ১৫ চোতালৰ প্ৰবেশ দুৱাৰৰ আন কামাতো একদেৱে পোকৰ হাত দীঘল পদাৰ আছিল। সেইবোৰ খুঁটা তিনিটা আৰু খুঁটাবোৰ চূঁটী তিনিটা আছিল। ১৬ চোতালৰ চাৰিওদিশৰ পদাৰোৰ পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে তৈয়াৰী আছিল। ১৭ খুঁটাবোৰ চূঁটীৰ পিতলোৱে তৈয়াৰ কৰিছিল। খুঁটাবোৰ মূল বৃপোৱে তৈয়াৰ কৰিছিল; আৰু চোতালৰ আটাইবোৰ খুঁটাতে বৃপৰ মাৰি লগোৱা হৈছিল। ১৮ চোতালৰ দুৱাৰৰ পদাৰোৰ মীলা, বেঞ্জীয়া, আৰু বঙা বৰগীয়া মিহি শণ সূতাৰে বোৱা, আৰু শিল্পকাৰে ফুল বাছি তৈয়াৰ কৰিছিল। পদাৰখন আছিল দীঘলে বিশ হাত, আৰু ওখই পাঁচ হাত, চোতালৰ বাকী পদাৰোৰ জোখৰ আছিল। ১৯ পদাৰু বাবে চাৰিটা খুঁটা; আৰু চাৰিটা পিতলৰ চূঁটী; আৰু সেইবোৰ হাঁকোটা বৃপৰ আছিল। খুঁটাৰ ওপৰভাগ আৰু মাৰী বোৰ বৃপোৱে তৈয়াৰী। ২০ আবাসৰ আৰু চোতালৰ চাৰিওফালৰ খুঁটাবোৰ পিতলৰ আছিল। ২১ মোচিৰ নিদেশ অনুসাৰে, সাক্ষ্য ফলি থকা আবাসৰ সকলোৱে বস্তুৰ সংখ্যাৰ বৃত্তান্ত লিখিবলৈ পুৰোহিত হাবোৰণ পুত্ৰ স্থানৰে লেবীয়া সকলক আদেশ দিলে। ২২ যিহুদা কৈদৰ হুৰৰ পুত্ৰ উৰী, উৰীৰ পুত্ৰ বচলেলৈ, যিহোৱাই মোচিক দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে সকলোকে কৰিলে। ২৩ দান কৈদৰ অহীচামকৰ পুত্ৰ অহলীয়াৰ তেওঁৰ সহায়কাৰী আছিল, তেওঁ এজন দক্ষতাসম্পন্ন লোক আৰু নিপুং শিল্পকাৰ আছিল। তেওঁ মীলা, বেঞ্জীয়া আৰু বঙা বৰগীয়া মিহি শণ সূতাৰে ফুল বাছিৰ জনা লোক আছিল। ২৪ পবিত্ৰ স্থানৰ প্ৰকল্পৰ বাবে ব্যহাৰ হোৱা সকলোৱে উপহাৰৰ সোণ পবিত্ৰ স্থানৰ চেকলৰ জোখৰ অনুপাতে উত্তৰিশ কিকৰ আৰু সাত শ ত্ৰিশ চেকল আছিল। ২৫ সমাজৰ দ্বাৰা ইয়া বৃপৰ ওজন পবিত্ৰ স্থানৰ চেকলৰ জোখৰ অনুপাতে এশ কিকৰ আৰু এক হাজাৰ সাত শ পঁয়সতৰ চেকল আছিল। ২৬ বা বিশ বছৰ আৰু তাতকে অধিক বয়সৰ মোকাপিয়ল অনুসাৰে হেঘ লাখ তিনি হাজাৰ পাঁচশ পথ্বশ জন লোকৰ প্ৰতিজনে এক এক বেকা, আৰ্থিং পবিত্ৰ স্থানৰ চেকল অনুসাৰে আধা চেকলকে বৃপ দিছিল। ২৭ এশ কিকৰ বৃপ পবিত্ৰ স্থান আৰু পদাৰ চূঁটীৰ বাবে খৰচ কৰা হ'ল। প্ৰত্যেক চূঁটীত এক কিকৰকে এশ চূঁটীৰ বাবে এশ কিকৰ বৃপ খৰচ কৰা হ'ল। ২৮ এক হাজাৰ সাত শ পঁয়সতৰ চেকল বৃপোৱে তেওঁ খুঁটাবোৰ হাঁকোটা তৈয়াৰ কৰিছিল। সেইবোৰ মূৰত, বৃপৰ পতা মাৰিছিল, আৰু সেইবোৰ বাবে মাৰী তৈয়াৰ কৰা হৈছিল। ২৯ উপহাৰৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৩০ এইবোৰেৰে তেওঁ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ প্ৰবেশ দুৱাৰৰ বাবে চূঁটী, পিতলৰ বেদি, পিতলৰ জালিকটা, আৰু মেদিৰ সকলো সামগ্ৰী তৈয়াৰ কৰিছিল। ৩১ চোতালৰ বাবে চূঁটী,

চোতালৰ প্ৰবেশ দুৱাৰৰ বাবে চূঁটী, আবাসৰ বাবে সকলো খুঁটা, আৰু চোতালৰ বাবে সকলো খুঁটা গঢ়ালে।

৩২ তেওঁলোকে, যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, নীল বৰগীয়া, বেঞ্জোৱা বৰগীয়া আৰু বঙা বৰগীয়া সূতাৰে, পবিত্ৰ স্থানত পৰিচৰ্যা কৰিবৰ বাবে নিপুংশূল্পে বোৱা মিহি বৰ্ণ, আৰু হাৰোণৰ বাবে পবিত্ৰ বস্তু যুগ্মত কৰিলে। ২ তেওঁ সোণ, আৰু নীল বৰগীয়া, বেঞ্জোৱা বৰগীয়া, আৰু বঙা বৰগীয়া সূতাৰে একেদৰ বস্তুখন যুগ্মত কৰিলে। ৩ তেওঁলোকে সোণ পিচি পতা কৰি, কাটি মিহি গুনা তৈয়াৰ কৰিবৰ কাপাকৰত নিপুং শিল্পকাৰ্যৰ দ্বাৰাই কাম কৰালৈ। ৪ তেওঁলোকে ওপৰৰ দুয়োফালে একেদৰ কাকান্ত লগাবলৈ ক্ষন্দপটি যুগ্মত কৰিলে। ৫ একেদৰ কঠকলত বাক্সিবৰ বাবে তাৰ লগত নিপুংবৃপু বোৱা কাপোৰৰ সোগোৱালী, আৰু নীলা, বেঞ্জোৱা আৰু বঙা বৰগীয়া সূতাৰে আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰ কাপাকৰত নিপুং শিল্পকাৰ্যৰ দ্বাৰাই কৰিলে। যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা কৰাৰ দৰে তেওঁলোকে সেই সকলো কৰিলে। ৬ তেওঁলোকে মোহৰ কটাৰ দৰে কটা, ইআয়েলৰ বাৰজন পুত্ৰৰ নাম থকা, সোণত খটোৱালৈ গোমেদ পাথৰ যুগ্মত কৰিলে। ৭ সেয়ে ইআয়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সেৱৰণীয়া পাথৰ বৰূপ তাক একেদৰ ক্ষন্দপটিৰ ওপৰত লগালৈ। যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰেই কৰিলে। ৮ একেদৰ তৈয়াৰ কৰাৰ দৰে, তেওঁ সোগোৱালী, আৰু নীলা, বেঞ্জোৱা আৰু বঙা বৰগীয়া সূতাৰে আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে নিপুং শিল্পকাৰ্যৰে বুকুপটা যুগ্মত কৰিলে। ৯ এই বুকুপটা চাৰিচুকীয়া আছিল। তেওঁলোকে বুকুপটাটো দুৰ্বতপ কৰিলে; সেয়ে দীৰ্ঘ এবেগতে, বহলে এবেগতে আছিল। ১০ তেওঁলোকে তাত চাৰি শাৰীৰ বহুমূলীয়া পাথৰ বুৰালৈ। প্ৰথম শাৰীৰ বুৰী, পীতমণি, আৰু মৰককত; ১১ দ্বিতীয় শাৰীৰ পদ্মবৰাগ, নীলকান্ত, আৰু হীৰা; ১২ তৃতীয় শাৰীৰ পেৰোজ, লিষ্ঘ, আৰু কৃতালো; ১৩ আৰু চৰু চৰু শাৰীৰ বৈদুৰ্য, গোমেদক আৰু সূৰ্যৰকান্ত আছিল; এই সকলো পাথৰ সোণত খটোৱা হ'ল। ১৪ এই পাথৰ ইআয়েলৰ বাৰজন পুত্ৰৰ নাম অনুসাৰে, একান্দ্ৰিকমে ডাঙৰে পৰা সুৰুলকে লিখা হ'ল; মোহৰৎ খোদিত কৰা দৰে প্ৰত্যেক পাথৰত বাৰ ফৈদৰ বাবে এজন এজন পুত্ৰৰ নাম ক্ষন্দিত কৰা হ'ল। ১৫ তেওঁলোকে বৰ্হী দৰে পকোৱা মালাৰ নিচিনা দুভাল শুন্দ সোণৰ শিকলি তৈয়াৰ কৰি, বুকুপটাত লগাই দিলৈ। ১৬ তেওঁলোকে সোণৰ দুটা আঙ়টি তৈয়াৰ কৰি, বুকুপটাৰ দুই মূৰত সেই আঙ়টি দুটা লগালৈ। ১৭ মালাৰ দৰে গৰ্থা সোণৰ সেই শিকলি দুভাল বুকুপটাৰ দুই মূৰত থকা আদেশ দিলৈ। ১৮ মালাৰ দৰে গৰ্থা শিকলি দুভালৰ দুই মূৰ সোণৰ খাপ দুটাত লগালৈ, একেদৰ আগফালে ক্ষন্দপটি দুটাৰ ওপৰত লগালৈ। ১৯ সোণৰ দুটা আঙ়টি গঢ়াই, বুকুপটাৰ দুই মূৰত একেদৰ সন্মুখত থকা ভিতৰৰ দাঁতিত লগালৈ। ২০ তাৰ পাছত আৰু দুটা আঙ়টি গঢ়াই, একেদৰ ক্ষন্দপটি দুটাৰ তল ভাগত তাৰ আগফালে, জোৰা দিয়া ঠাইব ওচৰত, একেদৰ নিপুংশূল্পে বোৱা টঙ্গলিৰ ওপৰত তাক লগালৈ। ২১ বুকুপটা একেদৰ পৰা যেন এৰাই নায়ায়, সেই বাবে তেওঁলোকে নীলা ফিতাৰে বুকুপটাৰ তাৰ আঙ়টিৰ সৈতে একেদৰ আঙ়টিত বালিলৈ। যিহোৱাই মোচিক দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকে সকলো কৰিলে। ২২ বচলেলৈ একেদৰ চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা, সম্পূৰ্ণ বেঞ্জোৱা বৰগীয়া কাপোৰৰে তৈয়াৰ কৰিলে। ২৩ চোলাত মূৰ সুমুৱাবলে সোঁ মাজত খোলা আছিল। সেয়ে নাফালিবৰ বাবে, ডিতিৰ চাৰিওফালতো চিলোৱাৰ হৈছিল। ২৪ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ২৫ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ২৬ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ২৭ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ২৮ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ২৯ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৩০ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৩১ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৩২ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৩৩ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৩৪ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৩৫ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৩৬ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৩৭ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৩৮ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৩৯ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৪০ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৪১ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৪২ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৪৩ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৪৪ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৪৫ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৪৬ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৪৭ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৪৮ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৪৯ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৫০ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৫১ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৫২ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৫৩ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৫৪ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৫৫ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৫৬ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৫৭ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৫৮ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৫৯ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৬০ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৬১ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভাগত চোলাৰ সিপিনায়ে বোৱা উপহাৰ পৰা পোৱা পিতলৰ ওজন সতৰ কিকৰ দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল। ৬২ পৰিবৰ্ত্তন স্থানৰ চেকলৰ তল ভ

সূতারে কোট চোলা প্রস্তুত করিলে। ২৮ মিহি শণ সূতারে পাণ্ডুর, পকোরা মিহি শণ সূতারে কপালত বঙ্গা কাপোর, মিহি শণ সূতারে ঘোঁস ঢাকিবলৈ কাপোর প্রস্তুত করিলে। ২৯ পকোরা মিহি শণ সূতা আবু নীলা, বেংগেলা, আবু ভঙ্গ বৰচীয়া সূতারে, শিল্পকারে ফুল বছা টঙ্গিলা যুগ্মত করিলে। ৩০ যিহোরাই মোচিক আজ্ঞা দিয়ার দৰে, তেওঁলোকে শুধ সোণৰ পরিত মুকুট যুগ্মত করিলে, আবু মোহৰত খোদিতকৰাৰ দৰে তাৰ ওপৰত “যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ৰ”, এই বচন মুদ্দিত করিলে। ৩১ তেওঁলোকে পাণ্ডুবিৰ ওপৰত মুকুট বান্ধিবলৈ, নীলা বৰচীয়া ফিতা লগালে। ৩২ এই দৰে সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ আবাসৰ সকলো কাৰ্য কৰি শ্ৰেষ্ঠ কৰিলে, যিহোৱাই মোচিক দিয়া আজ্ঞাৰ দৰেই ইস্বায়েলৰ লোকসকলে সকলো কাৰ্য কৰিলে। ৩৩ তেওঁলোকে মোচিব ওচৰলৈ সেই আবাস লৈ গ’ল; তমুৰ, আবু তাৰ সকলো সামগ্ৰী, তাৰ হাঁকেটা, তজা, ডাঃ, খুঁটা, আবু চুঁটী। ৩৪ ভঙ্গ বং কৰা মেৰ-ছাগৰ ছালৰ আৱৰণ, তহজ জন্তুৰ ছালৰ আৱৰণ, আবু আৰ কৰি বখা পৰ্দা, ৩৫ সাক্ষাৎ-ফলিৰ নিয়ম চন্দুক, আবু তাৰ কানমাৰি, আবু পাপাৰবণ। ৩৬ মেজ, তাৰ সকলো সঁজুলি, আবু দৰ্শন-পিঠঁ; ৩৭ শুধ সোণৰ দীপাধাৰ আবু শাৰী পাতি বখা প্ৰদীপবোৰ, তাৰ সকলো সঁজুলি, আবু প্ৰদীপৰ বাবে তেল; ৩৮ সোণৰ বেদি, অভিয়েক কৰা তেল, সুগন্ধি ধূপ, আবু তমুৰ দূৱাৰৰ বাবে পৰ্দা। ৩৯ পিলতৰ বেদি তাৰ লগৰ পিতলৰ জালি, তাৰ কানমাৰি, আবু তাৰ সকলো সঁজুলি। প্ৰক্ষালন-পাতা, আবু তাৰ খুৰা। ৪০ চোতালৰ পৰ্দাবোৰ, তাৰ খুঁটা আবু চুঁটী, আবু চোতালৰ দূৱাৰৰ পৰ্দা, তাৰ বছা আবু তমুৰ খুঁটী, আবু সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ বাবে আবাসৰ কাৰ্য সকলো সজুলি। ৪১ পৰিত্রাঞ্জন পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ নিপুণৰংপে প্ৰস্তুত কৰা মিহি বন্দু, আবু পুৰোহিত কৰ্ম কৰিবলৈ হারোণ পুৰোহিতৰ পৰিত্র বন্দু, আবু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ বন্দু। ৪২ যি কৰ্ম কৰিবলৈ যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা কৰিছিল, সেই সকলোকে ইস্বায়েলৰ লোকসকলে কৰিলে; ৪৩ তাৰ পাছত মোচিয়ে সেই সকলো কাম চোৱা চিতা কৰি সেই কাম সম্পূৰ্ণ হোৱা দেখিলে। যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰেই সকলোকে কৰিলে; সেয়ে মোচিয়ে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিলে।

৪০ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক কলে, ২ “তুমি নতুন বছৰৰ প্ৰথম মাহৰ প্ৰথম দিনা সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ আবাস স্থাপন কৰিবা। ৩ তুমি তাৰ ভিতৰত সাক্ষাৎ-ফলিৰ নিয়ম চন্দুকৰ বাখি পৰ্দাৰে সেই চন্দুক আঁৰ কৰি বাখিবা। ৪ মেজ ভিতৰলৈ আনি তাক সজাই বাখিবা; আবু দীপাধাৰ ভিতৰলৈ আনি, তাৰ ওপৰত প্ৰদীপবোৰ জুলাই দিবা। ৫ ধূপ জুলাবৰ বাবে সোণৰ বেদিটো সাক্ষাৎ-ফলিৰ নিয়ম চন্দুকৰ আগত বাখিবা, আবু আবাসৰ দূৱাৰত পৰ্দাবোৰ লগাই দিবা। ৬ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ আবাসৰ দূৱাৰৰ সন্মুখত হোমবেদি বাখিবা। ৭ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ আবু হোম-বেদিৰ মাজত, প্ৰক্ষালন-পাত্ৰ বাখি ধূলৈ তাত পানী ভবাই থলে। ১০ তাৰ পৰাই মোচি, হাৰোণ, আবু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে নিজৰ নিজৰ হাত ভৰি ধোৱে। ১২ যেতিয়া তেওঁলোকে সাক্ষাৎ কৰা তমুত সোমায়, বা বেদিৰ ওচৰলৈ আহে, তেতিয়া ধোৱে। ৩০ পাছে তেওঁ আবাসৰ আবু হোমবেদিৰ চাৰিওফালে চোতাল যুগ্মত কৰিলে; আবু চোতালৰ দূৱাৰত পৰ্দা লগালে। এইদৰে মোচিয়ে কাৰ্য সমাঞ্জ কৰিলে। ৩৪ তাৰ পাছত মেঘে সাক্ষাৎ কৰা তমুটো ঢাকি ধৰিলে, আবু যিহোৱাৰ প্ৰতাপে আবাস পৰিপূৰ্ণ কৰিলে। ৩৫ মোচিয়ে সাক্ষাৎ কৰা তমুত সোমাব নোৱাৰিলে; কিয়নো মেঘ তাৰ ওপৰত আছিল, আবু যিহোৱাৰ প্ৰতাপে আবাস পৰিপূৰ্ণ কৰিছিল। ৩৬ পাছে আবাসৰ ওপৰৰ পৰা মেঘ উঠিলে, ইস্বায়েলৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ যাতা আৰণ্ত কৰে। ৩৭ কিন্তু আবাসৰ ওপৰৰ পৰা যদি মেঘ আঁতৰি নাযায়, তেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে যাতা নকৰে। ৩৮ কিয়নো গোটেই ইস্বায়েল বংশৰ চকুৰ আগত, তেওঁলোকৰ আটাই যাত্রাত, দিনত যিহোৱাৰ মেঘ আবাসৰ ওপৰত আছিল, আবু বাতি অগ্নি আবাসৰ ভিতৰত আছিল।

আবু তাৰ খুটাবোৰ তুলি, ১৯ সেই আবাসৰ ওপৰত তমুৰ তৰিলে, আবু তাৰ ওপৰত তমুৰ আৱৰণ লগালে। ২০ পাছে যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, তেওঁ সাক্ষ-ফলি দুখন লৈ নিয়ম চন্দুকটোৱাৰ ভিতৰত ভৰাই, চন্দুকত কানমাৰি লগাই, নিয়ম চন্দুকৰ ওপৰত পাপাৰবণ থৈ, ২১ আবু আবাসৰ ভিতৰলৈ নিয়ম চন্দুকটো আনি, আঁৰ কৰি বখা পৰ্দা লগাই, সাক্ষ-ফলিৰ নিয়ম চন্দুক ঢাকিলে। ২২ যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, তেওঁ আবাসৰ উভবৰফালৈ পৰ্দাৰ বাহিৰত সাক্ষাৎ কৰা তমুত মেজ বাখিলে, ২৩ তাৰ ওপৰত যিহোৱাৰ সন্মুখত পিঠা সজাই থলে। ২৪ পাছে যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, তেওঁ সাক্ষাৎ কৰা তমুত মেজৰ সন্মুখত আবাসৰ দক্ষিণফালে দীপাধাৰ বাখিলে। ২৫ যিহোৱাৰ সন্মুখত প্ৰদীপবোৰ জুলাই দিলে। ২৬ পাছে যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, তেওঁ সাক্ষাৎ কৰা তমুত পৰ্দাৰ আগত সোণৰ বেদি বাখিলে। ২৭ তাৰ ওপৰত সুগন্ধি ধূপ জুলালে। ২৮ পাছে যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, তেওঁ আবাসৰ দুৱাৰৰ পৰ্দা লগালে, ২৯ আবু সাক্ষাৎ কৰা তমুত আবাসৰ দুৱাৰৰ মুখত হোম-বেদি বাখি তাৰ ওপৰত হোমবলি আবু ভক্ষ্য নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিলে। ৩০ পাছে যিহোৱাই মোচিক দিয়া আজ্ঞাৰ দৰে, তেওঁ সাক্ষাৎ কৰা তমুত আবু হোম-বেদিৰ মাজত, প্ৰক্ষালন-পাত্ৰ বাখি ধূলৈ তাত পানী ভবাই থলে। ৩১ তাৰ পৰাই মোচি, হাৰোণ, আবু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে নিজৰ নিজৰ হাত ভৰি ধোৱে। ৩২ যেতিয়া তেওঁলোকে সাক্ষাৎ কৰা তমুত সোমায়, বা বেদিৰ ওচৰলৈ আহে, তেতিয়া ধোৱে। ৩৩ তাৰ পৰাই তেওঁ আবাসৰ আবু হোমবেদিৰ চাৰিওফালে চোতাল যুগ্মত কৰিলে; আবু চোতালৰ দুৱাৰত পৰ্দা লগালে। এইদৰে মোচিয়ে কাৰ্য সমাঞ্জ কৰিলে। ৩৪ তাৰ পাছত মেঘে সাক্ষাৎ কৰা তমুটো ঢাকি ধৰিলে, আবু যিহোৱাৰ প্ৰতাপে আবাস পৰিপূৰ্ণ কৰিলে। ৩৫ মোচিয়ে সাক্ষাৎ কৰা তমুত সোমাব নোৱাৰিলে; কিয়নো মেঘ তাৰ ওপৰত আছিল, আবু যিহোৱাৰ প্ৰতাপে আবাস পৰিপূৰ্ণ কৰিছিল। ৩৬ পাছে আবাসৰ ওপৰৰ পৰা মেঘ উঠিলে, ইস্বায়েলৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ যাতা আৰণ্ত কৰে। ৩৭ কিন্তু আবাসৰ ওপৰৰ পৰা যদি মেঘ আঁতৰি নাযায়, তেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে যাতা নকৰে। ৩৮ কিয়নো গোটেই ইস্বায়েল বংশৰ চকুৰ আগত, তেওঁলোকৰ আটাই যাত্রাত, দিনত যিহোৱাৰ মেঘ আবাসৰ ওপৰত আছিল, আবু বাতি অগ্নি আবাসৰ ভিতৰত আছিল।

ଲେଖୀୟ ପୁସ୍ତକ

যিহোরাই মোচিক মাতিলে, আবু সাক্ষাৎ করা তম্বুর পৰা তেওঁ এই
কথা ক'লে, ২ “তুমি ইস্টায়েলৰ সন্তানসকলক এই কথা কোৱা,
'তোমালোকৰ মাজৰ কোনোৱে যদি যিহোরার উদ্দেশ্যে উপহাৰ উৎসৱ
কৰে, তেন্তে সেয়ে ঘাঁড়-গুৰু আবু মেৰ বা মেৰ-ছাগ হ'বল লাগিব। ৩ যদি
তেওঁৰ উপহাৰ ঘাঁড়-গুৰুৰ জাকৰ পৰা আনা হোম বলি হয়, তেন্তে নিঘূণী
মতা গুৰু উৎসৱ কৰিব লাগিব। যিহোৱাৰ আগত প্ৰাহ্য হ'বল কাৰণে,
সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৱাৰৰ সন্ধুখ্যত ইয়াক উৎসৱ কৰিব লাগিব। ৪ পাছত তেওঁ
হোম-বলিৰ মূৰত হাত দিব; তেতিয়া সেই বলি তেওঁৰ প্ৰায়স্থিতৰ অৰ্থে
তেওঁৰ পক্ষত প্ৰাহ্য হ'ব। ৫ আবু তেওঁ যিহোৱাৰ সন্ধুখ্যত সেই দমৰা ঘাঁড়-
গুৰুটো কাটিব। তেতিয়া হাৰোণৰ পুত্ৰ পুৰোহিত সকলে তাৰ তেজ আনিব,
আবু সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৱাৰৰ সন্ধুখ্যত থকা যজ্ঞবেদীৰ চাৰিওফালে
সেই তেজ ছত্ৰিয়াই দিব। ৬ তেতিয়া সেই বেলিৰ ছাল খথলিয়াই তাক খঙ
খঙ কৰা হ'ব। ৭ আবু হাৰোণ পুৰোহিতৰ পুত্ৰসকলে বেদীৰ ওপৰত
জুই বাখিৰ আবু জুইৰ ওপৰত কাঠ জাপি দিব। ৮ আবু হাৰোণৰ পুত্ৰ
পুৰোহিতসকলে সেই বেদীৰ ওপৰত থকা জুই আবু কাঠৰ ওপৰত সেই
খওবোৱা, মূৰ আবু তেল ঠিক মতে ৰাখিব। ৯ কিন্তু তেওঁ তাৰ নাড়ী-
ভুৰু আবু ঠেঁ পানীত ধুৰ লাগিব। তেতিয়া পুৰোহিত বেদীৰ ওপৰত
সেই সকলোকে দন্ধ কৰিব। সেয়ে হোম-বলি, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুৰাণ
দিয়া আগ্ৰিকৃত উপহাৰ হ'ব। ১০ আবু যদি তেওঁৰ উপহাৰ মেৰ-ছাগ
বা ছাগলীৰ জাকৰ পৰা আনা হোম-বলি হয়, তেন্তে তেওঁ নিৰ্দীগী মতা
পশ উৎসৱ কৰিব। ১১ আবু যজ্ঞবেদীৰ কাষত উত্তৰৰকালে যিহোৱাৰ
সন্ধুখ্যত তাক কটা হ'ব; তেতিয়া হাৰোণৰ পুত্ৰ পুৰোহিত সকলে বেদীৰ
চাৰিওফালে তাৰ তেজ ছত্ৰিয়াব। ১২ পাছত তেওঁ তাক খঙ খঙ কৰি
কাটিব; আবু পুৰোহিতে তাৰ মূৰ আবু তেলোৰে সেতৈ তাক বেদীৰ ওপৰত
থকা জুই আবু কাঠৰ ওপৰত ঠিকমতে সজাই ৰাখিব। ১৩ কিন্তু তাৰ নাড়ী-
ভুৰু আবু ঠেঁ পানীৰে ধুৰ লাগিব; তাৰ পাছত পুৰোহিতে সেই সকলো
উৎসৱ কৰিব আবু বেদীৰ ওপৰত দন্ধ কৰিব; সেয়ে হোম-বলি, যিহোৱাৰ
উদ্দেশ্যে সুৰাণ দিয়া আগ্ৰিকৃত উপহাৰ। ১৪ যদি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া
তেওঁৰ উপহাৰ পশ্চিমৌৰৰ মাজৰ পৰা আনা হোম-বলি হয়, তেন্তে তেওঁ
কপোৰোৰ বা পাৰ পোৱালিবোৰ মাজৰ পৰা নিজ উপহাৰ উৎসৱ
কৰিব। ১৫ পাছত পুৰোহিতে তাক বেদীৰ ওপৰলৈ আনি, মূৰটো মুচিৰি
চিঠি, তাক বেদীত দন্ধ কৰিব; আবু তাৰ তেজ বেদীৰ কামেৰে উলিয়াই
দিব লাগিব। ১৬ পাছত পুৰোহিতে তাৰ নাড়ী-ভুৰু আবু আমষ্টটো লৈ,
বেদীৰ কাষত থকা পূৰ্বকালৰ ছাঁই পেলোৱা ঠাইত পেলাই দিব লাগিব। ১৭
তাৰ পাছত পুৰোহিতে তাৰ তেকো দুখন কাটিব, কিন্তু সম্প্ৰৱেপে তাৰ
দুভাগ নকৰিব, আবু বেদীত জুই আবু কাঠৰ ওপৰত তাক দন্ধ কৰিব;
সেয়ে হোম-বলি, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুৰাণ দিয়া আগ্ৰিকৃত উপহাৰ।

২ যেতিয়া কোনো লোক এজনে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ভঙ্গ্য নৈবেদ্য
 উৎসর্গ কৰে, তেতিয়া তেওঁৰ উপহার মিহি আটাওড়ি হ'ব; আৰু তেওঁ
 তাত তেল ঢালি তাৰ ওপৰত ধূপ-ধূনা দিব। ২ তেতিয়া তেওঁৰ সেই
 উপহার তেওঁ হাবোৰে পুত্ৰ পুৰোহিত সকলৰ ওচৰলৈ আনিব; পাছত
 পুৰোহিতসকলৰ এজনে তাৰ পৰা এমুষ্টি মিহি আটাওড়ি, এচলু তেল, আৰু
 আটাইখিনি ধূপ-ধূনা লৈ, তাৰ স্বৰ্ণালিৰ অৱশ্য বুলি তাক বেদীৰ ওপৰত
 দন্ধ কৰিব; সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুধাণ দিয়া অগ্ৰিকৃত উপহার। ৩
 সেই ভঙ্গ্য নৈবেদ্যৰ বাকীখিনি হাবোং আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ কাৰণে
 হ'ব; যিহোৱাৰ অগ্ৰিকৃত উপহারবোৰ মাজত সেয়ে অতি পবিত্ৰ। ৪
 যেতিয়া তুমি তন্দুৰত তাও দিয়া ভঙ্গ্য নৈবেদ্য উপহারস্বৰূপে উৎসর্গ
 কৰিবা, তেতিয়া তেল মিহলোৱা মিহি আটাওড়িৰে কৰা খৰ্মিৰ নিদিয়া
 বিক্ষা থকা কেইটামান পিঠা, বা তেল ঢালা খৰ্মিৰ নিদিয়া কেইটামান
 পাতল চকলীয়া পিঠা দিব লাগিব। ৫ আৰু যদি তাৰাত তাও দিয়া ভঙ্গ্য
 নৈবেদ্য তোমাৰ উপহার হয়, তেন্তে খৰ্মিৰ নিদিয়া তেল মিহলোৱা মিহি
 আটাওড়িৰে কৰা পিঠা হ'ব। ৬ তমি তাক ডোখৰ-ডোখৰ কৰি, তাৰ

ওপৰত তেল ঢালিবা; সেয়ে ভক্ষ্য নৈবেদ্য। ৭ আৰু যদি কেৱাইত ভজা ভক্ষ্য নৈবেদ্য তোমাৰ উপহাৰ হয়, তেন্তে তেলত ভাজি মিহি আটাঙ্গুড়িৰে কৰিবল লাগিব। ৮ এইহেৰাৰ নিয়মৰ কোনো নিয়মৰে যুগ্মত কৰা ভক্ষ্য নৈবেদ্য তুমি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আনিবা; আৰু তাক পুৰোহিতক দিয়া হব। তেতিয়া তেওঁ তাক বেদীৰ ওচৰলৈ আনিব। ৯ পুৰোহিত জনে সেই নৈবেদ্যৰ স্বৰূণার্থক অংশ লৈ দেবীত দন্ধ কৰিব; সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুৰাণ দিয়া অগ্নিকৃত উপহাৰ। ১০ আৰু সেই নৈবেদ্যৰ বাকীৰিভিন্ন হারোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ হ'ব, যিহোৱাৰ অগ্নিকৃত উপহাৰবোৰ মাজত সেয়ে অতি পৰিত্ব। ১১ তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে যি কোনো ভক্ষ্য নৈবেদ্য উৎসর্গ কৰিবা, তাক খৰ্মীৰেৰে যুগ্মত কৰা হ'ব নালাগে; কিয়নো খৰ্মীৰ বা মৌ ইয়াৰে এককো যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ বৰূপে তোমালোকে দন্ধ নকৰিবা। ১২ তোমালোকে প্ৰথম ফলৰ উপহাৰ বৰিলি তাক যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰিব পাৰা; কিন্তু সুৰাণৰ অৰ্থে বেদীৰ ওপৰত তাক তোলা নাযাব। ১৩ আৰু তুমি নিজ ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ প্ৰত্যেক উপহাৰত লোণ সানিবা; তুমি নিজ ভক্ষ্য নৈবেদ্যত, নিজ দীখৰূপ নিয়মটিৰ চিন যি লোণ, তাক দিলৈ কুঠি নকৰিবা; তোমাৰ সকলো উপহাৰবোৰ লোণে সেইতে উৎসৰ্গ কৰিব। ১৪ তুমি যদি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে শস্যৰ প্ৰথম ফলৰ নৈবেদ্য বৰূপে জুইত পোৱা থোক, অৰ্থাৎ মোহাবি উলিওৱা শশৰ নতুন গুটি উৎসৰ্গ কৰিবা। ১৫ তাৰ পাছত তুমি তাৰ ওপৰত তেল আৰু ধূ-ধূনা দিবা; সেয়ে ভক্ষ্য নৈবেদ্য। ১৬ পাছত পুৰোহিতে তাৰ স্বৰূণার্থক অংশ বুলি কিছু মোহৰা শস্য, কিছু তেল আৰু আটাইখিনি ধূ-ধূনা দন্ধ কৰিব; সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ।

୩ ଯଦି କୋନୋ ଏଜନ ଲୋକର ଉପହାର ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଲି ହୁଁ, ତେଣେ ପଞ୍ଚ ଜାକର ମତା ବା ମାଇକ୍ରୋଇ ହୁଁକ, ତାକ ଉତ୍ସର୍ଗ କବିଲେ, ତେଣେ ଯିହୋରାର ସମ୍ମୁଖ ଏଟା ନିର୍ଘୂଣୀ ପଣ ଉତ୍ସର୍ଗ କବିବ। ୨ ତେଣେ ନିଜ ଉପହାରର ମୂର୍ବତ ହାତ ଦିବ ଆବୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କବା ତୁମ୍ଭ ଦୂରାବୁମୁଖତ ତାକ କାଟିବ; ତେତ୍ୟା ହାରୋଗର ପୁତ୍ର ପୁରୋହିତ ସକଳେ ତାର ତେଜ ବୈଦୀର କାଷର ଚାରିଓଫାଳେ ଛଟିଯାଇ ଦିବ। ୩ ସେଇ ଲୋକ ଜନେ ତେଣେ ସେଇ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଲିର ପରା ଯିହୋରାର ଉଦେଶ୍ୟେ ଅନିକୃତ ଉପହାର ସ୍ଵରୂପେ ତାର ନାଡ଼ି-ଭୁରୁ ଢକା ତେଲ, ୪ ନାଡ଼ିଆତ୍ମିତ ଲାଗି ଥିବା ଆଟାଇ ତେଲ, ଧିଲା ଦୁଟୀ ଆବୁ କଲିଜାର ଓଚରତ ଥିବା ତେଲୀଯା ଭାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କବିବ; ସେଇ ଭାଗ ଧିଲାଲୈକେ ଏବୁରାଇ ଲାବ। ୫ ତେତ୍ୟା ହାରୋଗର ପୁତ୍ରଙ୍କଳେ ବୈଦୀତ, ଝୁଇ, କାଠ ଆବୁ ହେମର ଓପରତ ତାକ ଦନ୍ଧ କବିବ; ସେଇ ଯିହୋରାର ଉଦେଶ୍ୟେ ସୁଧାଳ ଦିଯା ଅନିକୃତ ଉପହାର। ୬ ଆବୁ ଯଦି ତେଣେ ଯିହୋରାର ଉଦେଶ୍ୟେ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଲିର ଉପହାର ମେର-ଛାଗ ବା ଛାଗଲୀର ଜାକର ପରା ଦିଯେ, ତେଣେ ତେଣେ ନିର୍ମୂଳ ମତା ବା ମାଇକ୍ରୋ ପଣ ଉତ୍ସର୍ଗ କବିବ। ୭ ନିଜ ଉପହାରର ଅର୍ଥେ ଯଦି ତେଣେ ମେର-ଛାଗ ପୋରାଇ ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ତେଣେ ତେଣେ ତାକ ଯିହୋରାର ସମ୍ମୁଖ ଉତ୍ସର୍ଗ କବିବ। ୮ ତେଣେ ନିଜ ଉପହାରର ମୂର୍ବତ ହାତ ଦିବ ଆବୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କବା ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖତ ତାକ କାଟିବ; ତେତ୍ୟା ହାରୋଗର ପୁତ୍ରଙ୍କଳେ ବୈଦୀର କାଷର ଚାରିଓଫାଳେ ତାର ତେଜ ଛଟିଯାଇ ଦିବ। ୯ ପାହତ ତେଣେ ସେଇ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଲିର ପରା ଯିହୋରାର ଉଦେଶ୍ୟେ ଅନିକୃତ ଉପହାର ସ୍ଵରୂପେ ତାର ତେଲ, ଗୋଟେଇଡାଲ ନେଣ୍ଟ, ନାଡ଼ି-ଭୁରୁ ଢକା ତେଲ ଆବୁ ନାଡ଼ିଆତ୍ମିତ ଲାଗି ଥିବା ଆଟାଇ ତେଲ, ୧୦ ଧିଲା ଦୁଟୀ ଆବୁ କିଳାରାତ ଲାଗି ଥିବା ତାର ଓପରର ତେଲ ଆବୁ କଲିଜାର ଓଚରତ ଥିବା ତାର ତେଲୀଯା ଭାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କବିବ; ତେଣେ ଏହି ଭାଗବେଳେ ଧିଲାଲୈକେ ଏବୁରାଇ ଲାବ। ୧୧ ତେତ୍ୟା ପୁରୋହିତେ ତାକ ବୈଦୀତ ଦନ୍ଧ କବିବ; ସେଇ ଯିହୋରାର ଉଦେଶ୍ୟେ ଦିଯା ଅନିକୃତ ଉପହାର ସ୍ଵରୂପ କଞ୍ଚ୍ଯ ନୈବେଦ୍ୟ। ୧୨ ଆବୁ ଯଦି ତେଣେ ଉପହାର ଛାଗଲୀ ହୁଁ, ତେଣେ ତେଣେ ତାକ ଯିହୋରାର ସମ୍ମୁଖ ଦାନ କବିବ। ୧୩ ତେଣେ ସେଇ ଛାଗଲୀର ମୂର୍ବତ ହାତ ଦିବ ଆବୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କବା ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖତ ତାକ କାଟିବ; ତେତ୍ୟା ହାରୋଗର ପୁତ୍ରଙ୍କଳେ ବୈଦୀର କାଷର ଚାରିଓଫାଳେ ତାର ତେଜ ଛଟିଯାଇ ଦିବ। ୧୪ ପାହତ ତେଣେ ତାର ପରା ନିଜର ନୈବେଦ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯିହୋରାର ଉଦେଶ୍ୟେ ଅନିକୃତ ଉପହାର ସ୍ଵରୂପ ନାଡ଼ି-ଭୁରୁ ଢକା ତେଲ, ନାଡ଼ିଆତ୍ମିତ ଲାଗି ଥିବା ଆଟାଇ ତେଲ ଏବୁରାବ। ୧୫ ତେଣେ ତାର ଭିତରର ଧିଲା ଦୁଟୀ ଆବୁ କିଳାରାତ ଲାଗି ଥିବା ତାର ଓପରର ତେଲ ଆବୁ କଲିଜାର ଓଚରତ ଥିବା ତେଲୀଯା ଭାଗ ଧିଲାଲୈକେ ଏବୁରାଇ ଲାବ। ୧୬ ତେତ୍ୟା ପୁରୋହିତେ ବୈଦୀର ଓପରତ ସେଇ

সকলোকে দন্ধ করিব; সেয়ে সুଆণ দিয়া অগ্নিকৃত উপহার স্বৰূপ তফ্ফা দ্রব্য; সকলো তেল যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হ'ব। ১৭ তোমালোকে তেল আৰু তেজ যে খাৰ নালাগে, এয়ে তেমালোকৰ পুৰুষান্ত্রে, তোমালোকে বাস কৰা সকলো ঠাইতে পালন কৰিবলগীয়া চিৰছায়া বিধি।”

৮ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ২ “তুমি ইস্তায়েলৰ সন্তানসকলক কোৱা, ‘যেতিয়া কোনো এজন লোকে, যিহোৱাই নিমেধ কৰা কোনো কৰ্ম কৰি, নজনাকৈ পাপ কৰে, তেতিয়া তেওঁ এই ভৱণে কৰিব লাগিব; ও তেতিয়া লোকসকলক দোষত পেলোৱাকৈ পাপ কৰা জন যদি অভিষিঞ্চ পুৰোহিত হয়, তেন্তে তেওঁ নিজে কৰা পাপৰ কাৰণে, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা নিম্ন দমৰা ঘাঁড়-গুৰুটো পাপার্থক বলি স্বৰূপ উৎসর্গ কৰিব। ৪ তেওঁ সেই দমৰা ঘাঁড়-গুৰুটো সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰ মুখেৰ যিহোৱাৰ আগলৈ আনিব আৰু ঘাঁড়-গুৰুটোৰ মূৰত হাত দি, যিহোৱাৰ সন্মুখত তাক কাটিব। ৫ তেতিয়া সেই অভিষিঞ্চ পুৰোহিত জনে দমৰা ঘাঁড়-গুৰুটোৰ অলপ তেজ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ তিবলৈ আনিব। ৬ আৰু পুৰোহিত জনে সেই তেজত নিজৰ আঙুলি জুৰুবিয়াই পবিত্ৰ স্থানৰ প্ৰতিদেক বস্ত্ৰ আগফালে যিহোৱাৰ সন্মুখত সাতবাৰ তাৰ কিছু তেজ ছাটিয়াই দিব। ৭ পুৰোহিত জনে তাৰে কিছু তেজ লৈ, সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ ভিতৰত যিহোৱাৰ সন্মুখত থকা সুগন্ধি ধূপৰ বেদীৰ শিঙ্গত লগাব; তেওঁ ততৰা গুৰুটোৰ বাকী তেজখিনি সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰ মুখেত থকা হোম-বেদীৰ মূলত ঢালি দিব। ৮ আৰু পাপার্থক বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰা ঘাঁড়-গুৰুটোৰ আটাইবোৰ তেল এবুৱাই ল'ব; তাৰ নাড়ী-ভুৰু ঢকা তেল, নাড়ীত লাগি থকা আটাই তেল, ৯ ঘিলা দুটা আৰু বিনারত লাগিব থকা তাৰ ওপৰৰ তেল আৰু কলিজাৰ ওচৰত থকা তেলীয়া ভাগ - তেওঁ এই সকলো এবুৱাই ল'ব। ১০ মঙ্গলার্থক বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰা ঘাঁড়-গুৰুটোৰ তেল যেনেকৈ এবুৱাই লয়, তেনেকৈ এইটোৰে এবুৱাই ল'ব। তেতিয়া পুৰোহিতে সেই সকলো হোমবেদীৰ ওপৰত দন্ধ কৰিব। ১১ পাছত সেই ঘাঁড়-গুৰুটোৰ ছাল আৰু অৰশিষ্ট মঙ্গল, মূৰ আৰু ঠং, নাড়ী-ভুৰু আৰু গোৱাৰৰ সৈতে, ১২ ঘাঁড়-গুৰুটোৰ বৈ যোৱা সকলো অৰশিষ্ট অংশ ছাটিনৰ বাহিৰত মোৰ কাৰণে, সেই শুচি কৰা ছাই পেলোৱা ঠাইলৈ লৈ আনিব; আনিব; আৰু সেইবোৰ কাঠৰ ওপৰত তুলি জুইত জলাই ভৱ কৰিব লাগিব, আৰু সেইবোৰ ছাই পেলাই দিয়া ঠাইতহে পৰি ভৱ কৰিব লাগিব। ১৩ ইস্তায়েলী লোকসকলে যদি নজনাকৈ পাপ কৰে আৰু যিহোৱাই নিমেধ কৰা কোনো কৰ্ম কৰাৰ বিষয়ে যদি সমাজে নেদেখাকৈ থাকে, আৰু তেওঁলোক যদি দোষী হয়, ১৪ আৰু ইস্তায়েলী লোকসকলে কৰা সেই পাপ যেতিয়া প্ৰকাশ পাব, তেতিয়া তেওঁলোকে পাপার্থক বলি স্বৰূপে এটা দমৰা ঘাঁড়-গুৰু উৎসৰ্গ কৰিব আৰু তেওঁলোকে তাক সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ সন্মুখীল আনিব। ১৫ তেতিয়া সমাজৰ পৰিচাৰকসকলে যিহোৱাৰ সন্মুখত সেই ঘাঁড়-গুৰুটোৰ মূৰত হাত দিব আৰু তেওঁলোকৰ এজনে যিহোৱাৰ সন্মুখত তাক কাটিব। ১৬ তেতিয়া অভিষিঞ্চ পুৰোহিত জনে ঘাঁড়-গুৰুটোৰ কিছু তেজ লৈ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ তিবলৈ আনিব; ১৭ আৰু পুৰোহিত জনে সেই তেজত নিজ আঙুলি জুৰুবিয়াই, তাৰ কিছু তেজ প্ৰতিদেক বস্ত্ৰ আগফালে যিহোৱাৰ সন্মুখত সাতবাৰ ছটিয়াব। ১৮ তেওঁ সেই তেজৰ পৰা কিছু তেজ লৈ, সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ ভিতৰত যিহোৱাৰ সন্মুখত থকা বেদীৰ শিঙ্গত লগাব, আৰু অৰশিষ্ট থকা তেজখিনি তেওঁ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰ মুখেত থকা হোমবেদীৰ মূলত ঢালি দিব। ১৯ তেওঁ সেই বলিৰ পৰা তাৰ আটাইবোৰ তেল এবুৱাই ল'ব আৰু বেদীৰ ওপৰত তাক দন্ধ কৰিব। ২০ তেওঁ সেই দমৰা ঘাঁড়-গুৰুটোকো এইদৰে কৰিব। পাপার্থক বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰা গুৰুটো যেনেকৈ কৰে, তেনেকৈ ঘাঁড়-গুৰুটোকো কৰিব। এইদৰে পুৰোহিত জনে সেই তেজত নিজ নিচিনাকৈ তাকো পৰি ভৱ কৰিব লাগিব; এয়েই সমাজৰ পাপার্থক বলি। ২২ যেতিয়া কোনো শাসনকৰ্ত্তাৰ নাজানি পাপ কৰে, নিজ দুশ্বৰ যিহোৱাই নিমেধ কৰা কৰ্মবোৰৰ কোনো এটা কৰে, আৰু তেওঁ যদি দোষী হয়, ২৩ পাছত নিজে কৰা সেই পাপৰ বিষয়ে তেওঁ যেতিয়া জাত হ'ব, তেতিয়া

তেওঁ নিজ উপহাৰ স্বৰূপে এটা নিৰ্ঘণী মতা ছাগলী আনিব। ২৪ তেওঁ সেই ছাগলীটোৰ মূৰত হাত দিব আৰু হোম-বলি কটা ঠাইত যিহোৱাৰ সাক্ষাতে তাক কাটিব; সেয়ে পাপার্থক বলি। ২৫ তেতিয়া পুৰোহিতে নিজ আঙুলিৰে সেই পাপার্থক বলিৰ অলপ তেজ লৈ, হোমবেদীৰ শিঙ্গত লগাব; আৰু অৱশিষ্ট তেজ যিনি হোমবেদীৰ মূলত ঢালি দিব। ২৬ তেওঁ মঙ্গলার্থক বলিৰ তেলৰ দৰে তাৰ আটাই তেল বেদীত দন্ধ কৰিব। এইদৰে পুৰোহিতে শশনকৰ্ত্তা জনৰ পাপ-মোচনৰ অৰ্থে প্ৰায়শিষ্ট কৰিব আৰু তেতিয়া তেওঁৰ পাপৰ ক্ষমা হ'ব। ২৭ আৰু সাধাৰণ লোকসকলৰ মাজৰ যদি কোনোৱে নজনাকৈ পাপ কৰে; যিহোৱাই নিমেধ কৰা কোনো কৰ্ম কৰে, আৰু সেই পাপত যদি তেওঁ দোষী হয়, ২৮ তেন্তে নিজে কৰা পাপ যেতিয়া তেওঁৰ জাত হ'ব, তেতিয়া নিজে কৰা সেই পাপৰ কাৰণে নিজ উপহাৰ স্বৰূপে তেওঁ জাতৰ পৰা যাব আৰু তাৰ অৱশিষ্ট তেজখিনি বেদীৰ মূলত ঢালি দিব। ৩১ আৰু মঙ্গলার্থক বলিৰ পৰা তেল এবৰাই লোৱাৰ দৰে তাৰে আটাইবোৰ তেল এবৰাই ল'ব; তাৰ পাছত পুৰোহিতে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সন্ধানৰ অৰ্থে বেদীৰ ওপৰত তাক দন্ধ কৰিব; এইদৰে পুৰোহিতে সেই লোৱা জনৰ পাপৰ অৰ্থে প্ৰায়শিষ্ট কৰিব আৰু তেওঁৰ পাপৰ ক্ষমা হ'ব। ৩২ যদি তেওঁ পাপার্থক বলিৰ উপহাৰ স্বৰূপে মেৰ-ছাগ পোৱালি আনে, তেন্তে তেওঁ এজনী নিৰ্ঘণী চেউৰী মেৰ-ছাগ আনিব। ৩৩ তাৰ পাছত তেওঁ সেই পাপার্থক বলিৰ মূৰত হাত দিব আৰু হোমবলি কটা ঠাইত পাপার্থক বলি স্বৰূপে তাক কাটিব। ৩৪ পুৰোহিতে নিজ আঙুলিৰে তেজখিনি বেদীৰ মূলত ঢালি দিব। ৩৫ তেওঁ মঙ্গলার্থক বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালিটোৰ তেল এবুৱাই লোৱাৰ দৰে ইয়াৰো আটাইবোৰ তেল এবুৱাই ল'ব আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া অগ্নিকৃত উপহাৰৰ বিধি মতে পুৰোহিতে বেদীত তাক দন্ধ কৰিব; এইদৰে পুৰোহিতে লোক জনে কৰা পাপৰ অৰ্থে প্ৰায়শিষ্ট কৰিব আৰু তেওঁৰ পাপৰ ক্ষমা হ'ব।”

৫ যদি কোনো এজন লোকে কোনো এক বিষয়ৰ কথা শুনি বা দেখি, সেই বিষয়ে সাক্ষ দিব পৰা হৈয়ো তাৰ কুকুশ নকৰি পাপ কৰে, তেন্তে তেওঁ নিজ অপৰাধৰ ফল ভোগ কৰিব। ২ অথবা কোনো অশুচি বনবীয়া জতুৰ শৰ বা অশুচি ঘৰচীয়া পশুৰ শৰ আৰু অশুচি উৰগ আদি জন্মেই হওঁক, যিটোক দ্বিশ্বেৰে অশুচি কৰিলো, তাক যদি কোনোবাই কোনো অশুচি বস্তু বুলি নজনাকৈ স্পৰ্শ কৰি আনন্দনিকভাৱে অশুচি হয়, তেন্তে তেওঁ দোষী হ'ব। ৩ বা মানুহৰ যিকোনো ধৰণৰ অশৌচ হওঁক, তাক যদি কোনোৱে নজনাকৈ স্পৰ্শ কৰে, তেন্তে তেওঁ দোষী হ'ব। ৪ বা মানুহে অবিবেচনাৰে যি যি বিষয় শপত লয়, সেই সেই বিষয়ে ভাল কায়ই হওঁক বা কায়ই হওঁক, কৰিম বুলি যদি কোনোৱে নিজ ওঁতৰে অবিবেচনাৰে, আগলৈ কি হব তাৰ নজনাকৈ শপত থায়, তেন্তে তেওঁ দোষী হ'ব। ৫ বা মানুহে বিষয়ত জালিলে দোষী হ'ব। ৬ বা মানুহে অবিবেচনাৰে যি যি বিষয় শপত লয়, সেই সেই বিষয়ে ভাল কায়ই হওঁক বা কায়ই হওঁক, কৰিম বুলি যদি কোনোৱে নিজ ওঁতৰে অবিবেচনাৰে, আগলৈ কি হব তাৰ নজনাকৈ শপত থায়, তেন্তে তেওঁ দোষী হ'ব। ৭ বা মানুহে অবিবেচনাৰে যি যি বিষয় শপত লয়, সেই সেই বিষয়ে ভাল কায়ই হওঁক বা কায়ই হওঁক, কৰিম বুলি যদি কোনোৱে নিজ ওঁতৰে অবিবেচনাৰে, আগলৈ কি হব তাৰ নজনাকৈ শপত থায়, তেন্তে তেওঁ দোষী হ'ব। ৮ তেওঁ সেই দুটাক পুৰোহিতে ওচৰেলৈ আনিব; আৰু পুৰোহিতে আগেয়ে পাপার্থক বলিৰ কাৰণে আৰু আনটো হোম-বলিৰ বাবে হ'ব। ৯ তাৰ পাপার্থক বলিৰ উৎসৰ্গ কৰিবলৈ আগফালে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সম্পূৰ্ণকৈ নেৱুৱাৰ। ১০ তাৰ পাপার্থক বলিৰ অলপ তেজ বেদীৰ গাত ছাটিয়াৰ আৰু অৱশিষ্ট তেজখিনি বেদীৰ মূলত বাকি দিব।

পাপৰ কাৰণে তেওঁক প্ৰায়চিন্ত কৰিব; আৰু তেওঁৰ পাপ ক্ষমা হ'ব। ১১ কিন্তু তেওঁ যদি দুটা কপো বা দুটা পাৰ পোৱালি আনিবলৈ অসমৰ্থ হয়, তেন্তে তেওঁ নিজে কৰা পাপ কৰ্মৰ বাবে, নিজ উপহাৰ স্বৰূপে এফৰ দহ ভাগৰ এভাগ মিহি আটাঙ্গড়ি, পাপার্থক নৈবেদ্যস্বৰূপে আনিব; তাৰ ওপৰত তেল নিদিব, কিন্তুনো সেয়ে পাপার্থক নৈবেদ্য। ১২ তেওঁ ইয়াক নিচৰে পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আনিব আৰু পুৰোহিতে তেওঁৰ স্মাৰণার্থক নৈবেদ্য হিচাবে তেওঁৰ বলি তেওঁৰ পৰা এমুষ্টি লৈ যিহোৱাৰ অগ্ৰিকৃত উপহাৰৰ বিধিমতে তাক বেদীত দন্ধ কৰিব; সেয়ে পাপার্থক নৈবেদ্য। ১৩ এইদৰে, পুৰোহিতে সেইবোৰ ভিতৰৰ কোনো এটা বিষয়ত, তেওঁ কৰা পাপৰ কাৰণে তাক প্ৰায়চিন্ত কৰিব; তেতিয়া তেওঁৰ পাপ ক্ষমা হ'ব; আৰু অৱশিষ্ট ভাগ ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ দবে পুৰোহিতৰ হ'ব। ১৪ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ১৫ “যদি কোনোৱে যিহোৱাৰ পৰিব বস্তু কোনো এটা বস্তু বাখি, আজ্ঞা লংঘন কৰি নজনাকৈ পাপ কৰে, তেন্তে তেওঁ জাকৰ পৰা, পৰিব-ছান্তৰ চেকল অনুস৾ৰে যিহোৱাই নিবৃপুণ কৰাৰ দৰে, অতি কমেও দৃহী চেকল দামৰ এটা নিৰ্ঘূণী মতা মেৰ দোষার্থক বলি স্বৰূপে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আনিব লাগিব।” ১৬ তেওঁ যি যি পৰিব বস্তু বাখি তেওঁ পাপ কৰিলে, যিহোৱাৰ সন্তুষ্ট কৰিবলৈ ক্ষতি পৰণ কৰিব লাগিব আৰু তাৰ লগত পাঁচভাগৰ এভাগ পুৰোহিতক বেছিকৈ দিব লাগিব; পাছত পুৰোহিতে সেই দোষার্থক মেৰটো বলি দিয়াৰ দ্বাৰাই তেওঁক প্ৰায়চিন্ত কৰিব, তেতিয়া তেওঁৰ পাপ ক্ষমা হ'ব। ১৭ আৰু কোনোৱে যদি যিহোৱাই নিষেধ কৰা কোনো কৰ্ম কৰি পাপ কৰে, তেন্তে তেওঁ তাক নাজানিলেও দেৰী হ'ব; আৰু নিজ অপৰাধৰ ফল ভোগ কৰিব। ১৮ তেওঁ দোষার্থক বলি দামৰ বাবে, জাকৰ পৰা তোমাৰ নিৰূপিত মূল্য এটা নিৰ্ঘূণী মতা মেৰ পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আনিব আৰু পুৰোহিতে, তেওঁ নাজানিন কৰা দোষৰ বাবে তেওঁক প্ৰায়চিন্ত কৰিব, তেতিয়া তেওঁৰ পাপৰ ক্ষমা হ'ব। ১৯ এয়ে হৈছে দোষার্থক বলি; তেওঁ অৱশ্যে যিহোৱাৰ সাক্ষতে দেৰী।”

৬ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, আৰু মোচিয়ে, ক'লে, ২ “কোনোৱে যদি যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে আজ্ঞা লংঘন কৰি পাপ কৰে, আৰু কোনো লোকৰ তাত বস্তু থোৱা বা বদ্ধক বখা বা অপহৰণ কৰা, কোনো বস্তুৰ বিষয়ে লোকৰ আগত মিছা কথা কোৱা বা লোকক অত্যাচাৰ কৰা ও বা হেৰুৱা বস্তু পাই বাখি মিছা কথা কোৱা আৰু মিছা শপত কৰা আদি যি সকলো কৰ্মৰ দ্বাৰাই মানুহ পাপী হয়, ৪ সেইবোৰৰ এটা কৰ্ম কৰি যদি পাপ কৰে আৰু দেৰী হয়, তেন্তে তেওঁ যি বস্তু অপহৰণ কৰিলে বা অত্যাচাৰ কৰি পালে বা যি বস্তু থোৱে তেওঁৰ হাতত গটাই দিয়া হ'ল বা হেৰুৱা বস্তু পাই ৰাখিলে, তাক পুনৰ দ্বাৰাই দিব লাগিব। ৫ বা যিকোনো বিষয়ত যদি তেওঁ মিছা শপত থাকে, তেনেহলে নিচৰকে সম্পূৰ্ণৰূপে তেওঁ সেই বস্তুৰ ক্ষতি পৰণ কৰিব লাগিব আৰু তাৰ লগত পাঁচভাগৰ এভাগ নেছিকৈ দিব লাগিব। ৬ তেওঁ দোষার্থক বলিদানৰ কাৰণে যিহোৱালৈ বলি আনিব আৰু ইয়াক জাকৰ পৰা নিৰূপিত মূল্যৰ এটা নিৰ্ঘূণী মতা মেৰ নিজৰ দোষার্থক বলি স্বৰূপে পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আনিব। ৭ পুৰোহিতে যিহোৱাৰ সন্মুখত তেওঁক প্ৰায়চিন্ত কৰিব; আৰু যি কৰ্মৰ দ্বাৰাই তেওঁ দেৰী হয়, সেই দোষৰ পৰা তেওঁ ক্ষমা পাব।” ৮ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ৯ “তুমি হাৰোণক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক এই আজ্ঞা দিয়া, ‘হোমৰ নিয়ম এই: হোম-দ্বয় ওৱে বাতি আনিক বাতিপুৰোলৈকে বেদীৰ ওপৰত জুইশালত থাকিব আৰু বেদীৰ জুই তাৰ দ্বাৰাই জুলি থাকিব।’ ১০ পুৰোহিত শণ সূতাৰ অস্তৰবাস পিন্দিৰ আৰু দেৰীৰ ওপৰত অগ্ৰিকৃত হোমৰ পাছত যি ভস্য বাখি থাকে, তাক ওচাই দেৰীৰ দাঁতিত থব। ১১ পাছত তেওঁ নিজৰ সেই বস্তু পিন্দিৰ আৰু ছাউনিৰ বাহিৰ কোনো শুচি ঠাইলে সেই ভস্য লৈ যাৰ। ১২ আৰু বেদীৰ ওপৰত জুই তাৰ সদায় জুলি থাকিব, নুনুমুৰ; পুৰোহিতে প্ৰতি বাতিপুৰো তাৰ ওপৰত কাঠ দি জুই জুলাব, আৰু তাৰ ওপৰত হোম-বলি সজাই দিব, আৰু মঙ্গলার্থক বলিৰ তেলখিনি তাৰ ওপৰত দন্ধ কৰিব। ১৩ দেৰীৰ ওপৰত অগ্নি সদায় জুলি থাকিব। ই কেতিয়াও নমাই নাযাব। ১৪ শস্য উৎসৰ্গ কৰাৰ নিয়ম এই। হাৰোণৰ পুত্ৰসকলে ইয়াক দেৰীৰ আগত যিহোৱাৰ সন্মুখত উৎসৰ্গ কৰিব। ১৫ পাছত পুৰোহিতে ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ

পৰা এমুষ্টি মিহি আটাঙ্গড়ি আৰু সেই তেল লৈ নৈবেদ্যৰ ওপৰত থকা আটাইখিনি ধৃপ-ধূমা লৈ, তাৰ স্মাৰণার্থক অংশ বলি সুয়াগৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বেদীত দন্ধ কৰিব। ১৬ ইয়াৰ অৱশিষ্ট ভাগ হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে ভোজন কৰিব; খৰীৰ নিদিয়াকৈ কোনো পৰিব ঠাইত সেই ভাগ ভোজন কৰিব। ১৭ খৰীৰেৰে সেতে তাক তদুৰত তাৰ দিয়া নহ'ব। মই নিজ অগ্নিকৃত উপহাৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ পাবলগীয়া ভাগ বলি তাক দিলোঁ; পাপার্থক বলি আৰু দোষার্থক বলিৰ দৰে সেয়ে অতি পৰিব। ১৮ হাৰোণৰ সন্তান সকলৰ মাজত যি কোনো পুৰুষে তাক ভোজন কৰিব পাবিব; যিহোৱাৰ অগ্নিকৃত উপহাৰৰ পৰা এয়ে পুৰুষানুক্রমে চিৰকাল তোমালোকৰ অধিকাৰ হ'ব। যিকোনোৱে ইয়াক স্পৰ্শ কৰিব, তেৱে পৰিব হ'ব।” ১৯ পাছত যিহোৱাই মোচিক পুনৰ ক'লে, ২০ “হাৰোণ অভিষিষ্ঠ হোৱা দিনা তেওঁ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে যি উপহাৰ উৎসৰ্গ কৰিব, সেয়ে এই; তেওঁলোকে নিত্য ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ অৰ্থে, এফৰ দহভাগৰ এভাগ মিহি আটাঙ্গড়ি লৈ বাতিপুৰো আধা আৰু গৃহলি আধা উৎসৰ্গ কৰিব। ২১ তাক তেলেৰে তাৰাত যুগ্মত কৰিব লাগিব; সেয়ে ভাজা হ'লে তাক তুমি ভিতৰলৈ আনিবা; তুমি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুয়াগৰ অৰ্থে, সেই ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ সিজোৱা খণ্ডোৰে উৎসৰ্গ কৰিবা। ২২ পাছত হাৰোণৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ যি জন তেওঁৰ পদত অভিষিষ্ঠ পুৰোহিত হ'ব, তেওঁ ইয়াক উৎসৰ্গ কৰিব। ইয়াক যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সম্পূৰ্ণৰূপে দন্ধ কৰা হ'ব; এয়ে চিৰশালী বিধি। ২৩ পুৰোহিতে দিয়া প্রত্যেক ভক্ষ্য নৈবেদ্য সম্পূৰ্ণৰূপে দন্ধ কৰিব লাগিব, তাৰ একোকে খাৰ নালাগিব।” ২৪ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ২৫ “তুমি হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, ‘পাপার্থক বলিদানৰ নিয়ম এই: যি ঠাইত হোমবলি কটা হ'ব, সেই ঠাইতে যিহোৱাৰ সন্মুখত পাপার্থক বলিও কটা হ'ব; সেয়ে অতি পৰিব। ২৬ যি পুৰোহিতে পাপৰ অৰ্থে তাক উৎসৰ্গ কৰিব, তেৱেই তাক ভোজন কৰিব; সাক্ষাৎ কৰা তুমুৰ চোতালত কোনো পৰিব ঠাইত তাক ভোজন কৰিব। ২৭ যিকোনোৱে তাৰ মাঝে স্পৰ্শ কৰিব, তেওঁ পৰিব হ'ব; আৰু যদি তাৰ তেজৰ কিছু কেছু বেদী বস্তুত হিতা লাগে, তেন্তে তুমি সেই তেজ লগা বস্তু কোনো পৰিব ঠাইত ধুবা। ২৮ কিন্তু যি মাটিৰ পাত্ৰত তাক সিজোৱা হ'ব, তাৰ ভাসি পেলোৰ লাগিব, যদি পিলজৰ পাত্ৰত তাক সিজোৱা হ'ব, তেন্তে তাক ভাসলৰে মাজি পানীত ধুই পৰিষ্কাৰ কৰিব লাগিব। ২৯ পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ যিকোনো পুৰুষে ইয়াক ভোজন কৰিব পাৰিব; সেয়ে অতি পৰিব। ৩০ আৰু পৰিব স্থানত প্ৰায়চিন্ত কৰিবৰ বাবে যি পাপার্থক বলিৰ তেজ সাক্ষাৎ কৰা তুমুৰ ভিতৰলৈ আনা হ'ব, সেই বলিৰ অলপো ভোজন কৰা নহ'ব; তাক জুইত পুৰি পেলোৱা হ'ব।

৭ এয়া দোষার্থক বলিদানৰ নিয়ম: ই অতি পৰিব। ১ “যি ঠাইত হোম-বলি ক্যাটা হ'ব, সেই ঠাইতে দোষার্থক বলিও কটা হ'ব; আৰু পুৰোহিতে বেদীৰ চাৰিওকামে তাৰ তেজ ছটিয়াই দিব। ৩ তেওঁ তাৰ সকলো তেল উৎসৰ্গ কৰিব: চৰ্বিযুক্ত নেজ, ভিতৰভাগৰ নাটী-ভুৰুৰ তেল, ৪ যিলা দুটা আৰু কিনাৰত লাগি থকা তাৰ ওপৰত তেল আৰু কলিজৰ ওচৰত থকা তাৰ তেলীয়া ভাগ উৎসৰ্গ কৰিব; আৰু সেই ভাগ যিলালৈকে এৰুয়াই ল'ব। ৫ পাছত পুৰোহিতে সেই সকলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ স্বৰূপে বেদীৰ ওপৰত দন্ধ কৰিব; সেয়ে দোষার্থক বলি। ৬ পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ যিকোনো পুৰুষে তাক ভোজন কৰিব আৰু কোনো পৰিব ঠাইত তাক ভোজন কৰিব। ৭ পাপার্থক বলি মেনে, দোষার্থক বলি তেনে। আৰু দুয়োৰো নিয়ম-নীতি একে। যি পুৰোহিতে তাৰ দ্বাৰাই প্ৰায়চিন্ত কৰিব সেয়ে তেওঁৰ হ'ব। ৮ আৰু যি পুৰোহিতে কোনো হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিব, নিজে উৎসৰ্গ কৰা সেই হোম বলিৰ ছাল তেওঁৰ নিজৰ হ'ব। ৯ আৰু তদুৰত তাৰ দিয়া প্রত্যেক ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু কেৰাহীত ভজা, বা তাৰাত তাৰ দিয়া প্রত্যেক ভক্ষ্য নৈবেদ্য হিচাবে বেদীত কৰিব। ১০ তেল মিহলোৱাৰ বা শুকান প্রত্যেক ভক্ষ্য নৈবেদ্য হাৰোণৰ পুত্ৰসকলে সমানে পাব। ১১ যিহোৱাৰ উৎসৰ্গ কৰা মঙ্গলার্থক বলিৰ নিয়ম এই। ১২ যদি কোনোৱে ধন্যবাদার্থক বলি উৎসৰ্গ কৰে, তেমেহলে তেওঁ বলিৰ সৈতে, তেল মিহলোৱাৰ খৰীৰ পৰিব

নিদিয়া বিন্দা থকা কেইটামান পিঠ্য, তেল নিদিয়া খীমীর কেইটামান পাতল চকলীয়া পিঠ্য আবু তেলত ভজা মিহি আটাগড়িরে কৰা তেল মিহোলোৱা বিন্দা থকা কেইটামান পিঠ্য উৎসর্গ কৰিব। ১৩ দ্বন্দ্ববাদ দিয়াৰ উদ্দেশ্যে নিজ মঙ্গলার্থক বলিবলৈ সৈতে খীমীৰ দিয়াৰ বিন্দা থকা কেইটামান পিঠ্যও উপহাৰ স্বৰূপে উৎসর্গ কৰিব। ১৪ আবু তেওঁ প্রত্যেক উপহাৰৰ পৰা এটা এটা পিঠ্য লৈ, উত্তোলনীয় উপহাৰ স্বৰূপে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসর্গ কৰিব; যি পুৰোহিতে মঙ্গলার্থক বলিৰ তেজ ছচ্যিব; তেওঁবৈই তাক পৰা। ১৫ ধন্যবাদ দিয়াৰ উদ্দেশ্যে দিয়া মঙ্গলার্থক বলিৰ মাংসৰ উপহাৰ উৎসর্গ কৰিব; তাৰ অলপো বাতিপুৱালৈ ৰাখিব নোৱাৰিব। ১৬ কিন্তু তেওঁ উৎসর্গ কৰা বলি যদি সংকলণ কৰা বা নিজৰ ইচ্ছামতে এনেই দিয়া উপহাৰ হয়; তেন্তে বলি উৎসর্গ কৰা দিনাই তাক ভোজন কৰিব লাগিব; আবু পাচ দিনাও তাৰ অৱশিষ্ট ভাগ ভোজন কৰিব পাৰিব। ১৭ কিন্তু তৃতীয় দিনা বলিৰ অৱশিষ্ট মাংস জুইত পুৰি ভস্য কৰিব লাগিব। ১৮ যদি তৃতীয় দিনাও সেই মঙ্গলার্থক বলিৰ অলপ মাংস ভোজন কৰে, তেন্তে সেই বলি গ্ৰহণ নহব; সেয়ে যিগলগীয়া হ'ব। ১৯ যদি কোনো মঙ্গল অশুচি বস্তু লগত স্পৰ্শ হয়, তেনহেলে সেই মঙ্গল খাব পৰা নহব। সেয়া জুইত পুৰি ভস্য কৰা হ'ব। আন মঙ্গল হ'লে, প্রত্যেক শুচি মানুছে খাব পারিব। ২০ যি কোনোৱে অশুচি হৈ থাকি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসর্গ কৰা মঙ্গলার্থক বলিৰ মাংস ভোজন কৰিব, সেই মানুহক নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছুল কৰা হ'ব। ২১ কোনোৱে যদি কোনো অশুচি দ্বাৰা - মানুহৰ অশোচ বা অশুচি পশু বা কোনো অশুচি যিগলগীয়া বস্তু চুই, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসর্গ কৰা মঙ্গলার্থক বলিৰ মাংস ভোজন কৰে, তেন্তে সেই মানুহক নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছুল কৰা হ'ব। ২২ পাছত যিহোৱাই মোচিয়ে ক'লে, ২৩ “তুমি ইহায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, ‘তোমালোকে গুৰু, কি মেৰৰ, কি ছাগলীৰ তেল নাখাবা। ২৪ আবু নিজে নিজেই মৰা বা জস্তুৰ দ্বাৰাই চৰা পশুৰ তেল কোনো কামত লাগাৰ পাৰা, কিন্তু তাক তোমালোকে কোনোমতে নাখাবা। ২৫ কিয়নো যিকোনো পশুৰ পৰা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্ৰিকৃত উপহাৰ উৎসর্গ কৰা যায়, সেই পশুৰ তেল যি কোনোৱে খাব, সেই খোৱা জনক নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছুল কৰা হ'ব।” ২৬ আবু তোমালোকে বাস কৰা কোনো ঠাইত, পশ্চীমে হওঁক বা পশুৰেই হওঁক, তোমালোকে একোৰেই তেজ নাখাবা। ২৭ যি কোনোৱে কোনো ধৰণৰ তেজ খাব, সেই মানুহক নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছুল কৰা হ'ব।” ২৮ পাছত যিহোৱাই মোচিয়ে ক'লে, ২৯ “তুমি ইহায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, ‘যি জনে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিজৰ মঙ্গলার্থক বলি উৎসর্গ কৰিব, সেই জনে নিজৰ মঙ্গলার্থক বলিৰ পৰা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিজ উপহাৰ আনিব। ৩০ তেওঁ নিজ হাতে যিহোৱাৰ অগ্ৰিকৃত উপহাৰ আনিব। দোলনীয়া নৈবেদ্য স্বৰূপে বলিৰ আমৃত যিহোৱাৰ সন্ধূখত দোলোৱা হৰলৈ, আমৃতৰে সৈতে তেওঁ তেলখিন আনিব। ৩১ আবু পুৰোহিতে সেই তেল বেদীৰ ওপৰত দন্ধ কৰিব; কিন্তু আমৃতটো হাৰেণ্ডৰ আবু তেওঁ পুত্ৰসকলৰ হ'ব। ৩২ আবু তোমালোকে বলিৰ মৰ্মাণ কৰিবলৈ উত্তোলনীয় উপহাৰৰ অৰ্থে পুৰোহিতক দিব। ৩৩ হাৰোণৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ যি জনে মঙ্গলার্থক বলিৰ তেজ আবু তেল উৎসর্গ কৰিব, তেওঁ নিজৰ আঙ স্বৰূপে সেই সেঁ কৰণলটো পৰা। ৩৪ ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ পৰা মই তেওঁলোকৰ প্রত্যেক মঙ্গলার্থক বলিৰ দোলনীয়া উপহাৰ যি আমৃত আবু উত্তোলনীয় উপহাৰ যি সেঁ পাচ-পিলা, তাক লৈ ইহায়েলৰ সন্তান সকলে দিবলগীয়া বুলি চিৰছায়ী অধিকাৰ স্বৰূপে হাৰোণ পুৰোহিত আবু তেওঁ পুত্ৰসকলৰ দিলোঁ। ৩৫ যদিনা তেওঁ হাৰোণ আবু তেওঁ তেওঁলোকৰ পাবলগীয়া ভাগ। ৩৬ তেওঁ তেওঁলোকৰ অভিমেক কৰা দিনা পুৰুনোকুমৰে ইহায়েলৰ সন্তান সকলে দিবলগীয়া বুলি চিৰছায়ী অধিকাৰ স্বৰূপে তাক তেওঁলোকৰ দিবলৈ যিহোৱাই আজ্ঞা কৰিলৈ। ৩৭ এইবোৰেই হোম-বলিৰ, ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ, পাপার্থক বলিৰ, দোষার্থক বলিৰ, নিযুক্তকৰণার্থক বলিৰ আবু মঙ্গলার্থক বলিৰ নিয়ম।” ৩৮ যিহোৱাই যিদিনা চীনয় অৰণ্যত

ইহায়েলৰ সন্তান সকলক যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিজ নিজ উপহাৰৰ উৎসর্গ কৰিবলৈ আজ্ঞা কৰিলে সেই দিনা তেওঁ চীনয় পৰ্বতত মোচিক এইবোৰ বিষয়ে আজ্ঞা দিলে।

b পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ২ “তুমি হাৰোণক আবু তেওঁৰ লগত তেওঁৰ পুত্ৰসকলক, লগত বস্ত্ৰবোৰ, অভিমেকাৰ্থক তেল, পাপার্থক বলিদানৰ দমৰা গুৰুটো, মতা মেৰ দুটা আবু খীমীৰ নিদিয়া পিঠ্যৰ খৰাহিটো লোৱা। ৩ আবু সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰ মুখত গোটেই সমাজক গোটোৱা।” ৪ সেয়ে মোচিয়ে যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ দৰে কৰিলে আবু সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰ মুখত সমাজ গোট খালে। ৫ তেজিয়া মোচিয়ে গোট খোৱা সমাজখনক ক'লে, “যিহোৱাই এই কৰ্ম কৰিবলৈ আজ্ঞা কৰিলে” ৬ এইবোৰ মোচিয়ে হাৰোণ আবু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক ওচৰলৈ আনি পানীৰে গা ধুৱালে। ৭ তেওঁ হাৰোণক অঙ্গৰক্ষক বস্ত্ৰখন পিঙ্কালে আবু টঙ্গলি বেদা চোলাটো পিঙ্কালে আবু এফোদ পিঙ্কাই, এফোদত নিপুণ বুংপে বোৱা টঙ্গলি কাপোৰ কঁকালত মেৰাই তাৰে সৈতে এফোদ বাকিলে। ৮ তেওঁৰ বুকুল বুকুপতা দিলে আবু বুকুপতাৰ পুৰীম আবু তুসুমী দিলে। ৯ আবু তেওঁৰ মূৰত পাণুৰি পিঙ্কালে, আবু পাণুৰিটোৰ ওপৰত আগফালে পবিত্ৰ মুকুটবুংপ সোণৰ পচাখন লগাই দিলে। যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞাৰ দৰেই মোচিয়ে এই সকলোকে কৰিলে। ১০ মোচিয়ে অভিমেকাৰ্থক তেল লৈ, আবাস আবু তাৰ সকলোকে অভিমেক কৰি পবিত্ৰ কৰিলে। ১১ তাৰ পৰা অলপ তেল লৈ যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত সাতবাৰ ছচ্যিলৈ আবু বেদী আবু তাৰ সকলো সজুলি, প্ৰকালন-পাত্ৰ আবু তাৰ খুৰা পবিত্ৰ কৰিবৰ অৰ্থে অভিমেক কৰিলে। ১২ তেওঁ অভিমেকাৰ্থক তেলৰ কিছু লৈ, হাৰোণৰ মূৰত ঢালি দিলে আবু তেওঁক পবিত্ৰ কৰিবৰ অৰ্থে অভিমেক কৰিলে। ১৩ মোচিয়ে হাৰোণৰ পুত্ৰসকলক আগলৈ আনি তেওঁলোকোক অঙ্গৰক্ষক বস্ত্ৰ পিঙ্কাই, কঁকালত টঙ্গলি বান্ধি মূৰত পাণুৰি মৰত পাণুৰি মৰিব দিলে। যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞাৰ দৰেই মোচিয়ে এই সকলোকে কৰিলে। ১৪ তেজিয়া মোচিয়ে পাপার্থক বলিদানৰ বাবে আনা দমৰা গুৰুটো লৈ আহাৰ পাচ আবু তেওঁৰ পুত্ৰসকলকে সেই পাপার্থক গুৰুটোৰ মূৰত হাত দিলে। ১৫ তেওঁ তাক কাটিলে আবু মোচিয়ে তাৰ কিছু তেজ লৈ, আঙুলিৰে বেদীৰ চাৰিওফালৰ শিঙ্গত লগাই বেদীটো পাপৰ মুক্ত কৰিলে; আবু বাকী তেজখিন লৈ, বেদীৰ মূৰত ঢালি দিলে আবু তাৰ তাপ্যাচিত কৰি পবিত্ৰ কৰিলে। ১৬ পাছত নাড়ী-ভুৰু লাগি থকা আটাই তেল আবু কলিজাৰ ওচৰত থকা, তেলীয়া ভাগ, যিলা দুটা আবু তাৰ তেল আতোৱাৰ পাছত, মোচিয়ে সেইবোৰ বেদীত দন্ধ কৰিলে। ১৭ কিন্তু গুৰুটো, ইয়াৰ ছাল, মাংস আবু পোৰবেৰে সৈতে ছাউন্দিৰ বাহিৰত জুইত পুৰি ভস্য কৰা হাল। যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞাৰ দৰেই মোচিয়ে এই সকলোকে কৰিলে। ১৮ পাছত মোচিয়ে আন এটা মতা মেৰ হোমবলিৰ বাবে সৈ আহিল; হাৰোণ আবু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে মেৰৰ মূৰত হাত দিলে। ১৯ তেওঁ তাক কাটিলে আবু বেদীৰ চাৰিওফালো তাৰ তেজ ছচ্যিলাই দিলে। ২০ মোচিয়ে মেৰটো খণ্ড খণ্ড কৰি কাটিলে, আবু তাৰ মূৰ, আন খণ্ডৰোৱা আবু তেল জুইত পুৰিলৈ। ২১ তেওঁ মেৰটোৰ ভিতৰ অংশৰ নাড়ী-ভুৰু আবু তেলকৈ ইচ্ছেইখন পানীত ধূলে, আবু সম্পূৰ্ণ মেৰটো বেদীত পুৰিলৈ। এয়ে হোম-বলি, সুষামৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া আগ্ৰিকৃত উপহাৰ। যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞাৰ দৰেই মোচিয়ে এই সকলোকে কৰিলে। ২২ তাৰ পাছত মোচিয়ে দিয়া চীতীয় মতা মেৰটো আনিলে, এইটো অভিমেকৰ মেৰ; হাৰোণ আবু তেওঁ তেওঁৰ পুত্ৰসকলে সেই মেৰৰ মূৰত হাত দিলে। ২৩ তেজিয়া কটাই কটাই কৰিব পৰা হোম-বলি, দোষার্থক বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ২৪ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ২৫ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ২৬ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ২৭ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ২৮ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ২৯ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৩০ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৩১ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৩২ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৩৩ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৩৪ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৩৫ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৩৬ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৩৭ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৩৮ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৩৯ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৪০ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৪১ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৪২ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৪৩ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৪৪ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৪৫ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৪৬ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৪৭ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৪৮ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৪৯ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৫০ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৫১ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৫২ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৫৩ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৫৪ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৫৫ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৫৬ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৫৭ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৫৮ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৫৯ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৬০ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৬১ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৬২ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৬৩ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৬৪ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৬৫ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৬৬ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৬৭ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৬৮ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৬৯ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৭০ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৭১ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৭২ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৭৩ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৭৪ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৭৫ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৭৬ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৭৭ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৭৮ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৭৯ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৮০ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৮১ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৮২ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৮৩ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৮৪ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৮৫ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৮৬ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৮৭ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৮৮ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৮৯ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৯০ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৯১ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৯২ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৯৩ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৯৪ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৯৫ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৯৬ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৯৭ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৯৮ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ৯৯ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ১০০ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ১০১ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ১০২ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ১০৩ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ১০৪ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ১০৫ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ১০৬ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ১০৭ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ১০৮ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ১০৯ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ১১০ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ১১১ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ১১২ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ১১৩ যদিনা তেজ হাতে দিলোঁ হোম-বলিৰ সেঁ কৰণলটো পৰা। ১১৪ যদিনা তেজ হাতে দিল

লালে। ২৬ আবু যিহোরাব সন্মুখত থকা খমীর নিদিয়া পিঠা, খৰাহির পৰা এটা খমীৰ নিদিয়া বিদ্ধা থকা পিঠা আবু এটা পাতল চকলীয়া পিঠা লৈ, সেই তেল আবু সোঁ কৰঞ্চলটোৱ ওপৰত হল। ২৭ আবু হাৰোণ ও তেওঁৰ পুৰোহিতসকলৰ হাতত সেই সকলোকে দি, যিহোৱাৰ সন্মুখত দোলনীয়া নৈবেদ্যৰ অৰ্থে দোলালে। ২৮ তেতিয়া মোচিয়ে, তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা সেইৰে লৈ, বেদীত হোম-বলিৰ ওপৰত দন্ধ কৰিলে; এয়ে সুধৰণৰ অৰ্থে দিয়া অভিষেকৰ নৈবেদ্য। এয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া অগ্ৰিকৃত উপহাৰ। ২৯ পাছত তেওঁ আমৰ্তটো লৈ যিহোৱাৰ সন্মুখত দোলনীয়া নৈবেদ্যৰ অৰ্থে দোলালে; অভিষেকৰ মেৰৰ এই আমৰ্তটো মোচিৰ ভাগ হল। যিহোৱাই দিয়া আজ্জাৰ দৰে মোচিয়ে এই সকলোকে কৰিলে। ৩০ পাছত মোচিয়ে অভিষেকার্থক তেলৰ পৰা আবু বেদীৰ ওপৰত থকা তেজৰো পৰা কিছু লৈ, হাৰোণৰ ওপৰত আবু তেওঁৰ বন্দৰ ওপৰত, তেওঁৰে সৈতে তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ ওপৰত আবু তেওঁলোকৰ বন্দৰ ওপৰতো ছটিয়াই দি, হাৰোণক আবু তেওঁৰ বন্দৰে আবু তেওঁৰে সৈতে তেওঁ পুত্ৰসকলক আবু তেওঁলোকৰ বন্দৰেৰ পৰিত্বকিৰি। ৩১ সেয়ে মোচিয়ে হাৰোণ আবু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক ক'লে, “সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰ মুখত তোমালোকে মঙ্গহখিনি সিজাবা; আবু ‘হাৰোণ ও তেওঁৰ পুত্ৰসকলে তাক ভোজন কৰিব লাগে’, ইইৰুলি কোৱা মোৰ আজ্জাৰ দৰে তোমালোকে সেই ঠাইত তাক আবু নিযুক্ত কৰণার্থক খাৰাহিত থকা পিঠা ভোজন কৰিব। ৩২ যিহোৱাৰ বাকী থকা মাংস আবু পিঠাবৈনী বাব, সেইৰে ভুইত পুৰি ভস্য কৰিব। ৩৩ আবু তোমালোকে সাত দিনলৈকে, অৰ্থাৎ তোমালোকক নিযুক্ত কৰা দিন শেষ নোহোৱালৈকে, সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰৰ পৰা বাহিৰলৈ নাযাবা। কাৰণ তোমালোকক নিযুক্ত কৰেৱাতে সাতদিন লাগিব। ৩৪ আজি যেনেকৈ কৰা গ'ল, তোমালোকক প্রায়চিত কৰিবৰ অৰ্থে তেনেকৈ কৰিবলৈ যিহোৱাই আজ্জা দিলে। ৩৫ এই হেতুকে তোমালোকে মৰা নগৰিবৰ বাবে, সাত দিনলৈকে দিনে বাতিয়ে সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰ মুখত থাকি পার্যামানে যিহোৱাৰ পালনীয়াখিনি পালন কৰিবা, কিয়নো মই এনে আজ্জা পালোঁ।” ৩৬ যিহোৱাই মোচিৰ দ্বাৰাই যি সকলো কৰিবলৈ আজ্জা দিছিল, হাৰোণ আবু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে সেই সকলোকে কৰিলে।

৯ অষ্টম দিনৰ আনন্দুষ্টানিকৰ পাছত মোচিয়ে হাৰোণ আবু তেওঁৰ পুত্ৰসকল আবু ইস্যায়েলৰ পৰিচাৰক সকলক মাতি আনিলে। ২ তেওঁ হাৰোণক ক'লে, “তুমি নিজৰ অৰ্থে, পাপার্থক বলিৰ কাৰণে জাকৰ পৰা এটা নিয়ন্ত্ৰণ দামুৰি আবু হোম-বলিৰ কাৰণে এটা নিৰ্ঘূণী মতা মেৰ লৈ, যিহোৱাৰ সন্মুখত উৎসৰ্গ কৰা। ৩ আবু ইস্যায়েলৰ সন্তান সকলক তুমি নিশ্চয় কোৱা, ‘তোমালোকে যিহোৱাৰ সন্মুখত বলিদান কৰিবৰ অৰ্থে, পাপার্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী আবু হোমৰ কাৰণে এটা এবছৰীয়া নিয়ন্ত্ৰণ দমৰা গুৰু আবু এটা এবছৰীয়া নিয়ন্ত্ৰণ মেৰ পোৱালি, ৪ আবু মঙ্গলার্থক বলিৰ কাৰণে এটা শাঁড় আবু এটা মতা মেৰ আবু তেল মিহলোৱা ভক্ষ্য নৈবেদ্য লোৱা; কিয়নো আজি যিহোৱাই তোমালোকক দৰ্শন দিব।’ ৫ তেতিয়া তেওঁলোকে, মোচিয়ে আজ্জা কৰা সকলোকে সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰ মুখলৈ নিলে আবু গোটেই মঙ্গলী ওচৰ চাপি যিহোৱাৰ সন্মুখত থিয়ে হল। ৬ পাছত মোচিয়ে ক'লে, “যিহোৱাই তোমালোকক এই কৰ্ম কৰিবলৈ আজ্জা কৰিলে, ইয়াকে কৰিলে তোমালোকলৈ যিহোৱাৰ প্ৰাপ্ত প্ৰকাশিত হব।” ৭ পাছত মোচিয়ে হাৰোণক ক'লে, “তুমি বেদীৰ ওচৰলৈ গ'লে, যিহোৱাৰ আজ্জা অনুসাৰে তোমাৰ পাপার্থক বলি আবু হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰি, নিজক আবু লোকসকলক প্ৰায়চিত কৰা; আবু লোকসকলৰো উপহাৰ উৎসৰ্গ কৰি, তেওঁলোককো প্ৰায়চিত কৰা।” ৮ তেতিয়া হাৰোণে বেদীৰ ওচৰলৈ গ'লে, নিজক অৰ্থে কোৱা পাপার্থক বলিৰ আবু হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰি, নিজক আবু লোকসকলক প্ৰায়চিত কৰা; আবু লোকসকলৰো উপহাৰ উৎসৰ্গ কৰি, তেওঁলোককো প্ৰায়চিত কৰা।” ৯ পাছত হাৰোণৰ পুত্ৰসকলে সেই বলিৰ তেজ তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে; আবু তেওঁ নিজ আঙুলি তেজত জুৰিয়াই বেদীৰ শিঙ্গত লগালে, পাছত অৱশিষ্ট তেজখিনি বেদীৰ মূলত ঢালি দিলে। ১০ কিন্তু পাপার্থক বলিৰ তেল, ধিলা দুটা আবু কলিজাৰ ওচৰত থকা তেলীয়া ভাগ বেদীত দন্ধ কৰিলে। যিহোৱাই দিয়া আজ্জাৰ দৰেই মোচিয়ে এই সকলোকে কৰিলে।

১১ আবু তাৰ মঙ্গহখিনি আবু ছালখন ছাউনিব বাহিৰত ঝুইত পুৰি ভস্য কৰা হল। ১২ পাছে হোম-বলিটো কটা হল, আবু হাৰোণ পুত্ৰসকলে তাৰ তেজখিনি তেওঁৰ ওচৰলৈ তেওঁ বেদীত চাৰিওকফে ছাটিয়াই দিলে। ১৩ পাছত তেওঁলোক হোম-বলিৰ মাংস খণ্ড খণ্ড কৰি মূৰটোৱে সৈতে খণ্ডৰেৰ তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে, আবু তেওঁ সেই সকলোকে বেদীৰ ওপৰত দন্ধ কৰিলে। ১৪ তেওঁ নাড়ী-ভুৰুখিনি আবু ঠঁঠ-কেইটা ধুই, বেদীত হোমৰ ওপৰত দন্ধ কৰিলে। ১৫ পাছত লোকসকলৰ উপহাৰ ওচৰলৈ নিয়া হল। তেওঁ লোকসকলৰ পাপার্থক বলিদানৰ ছাগলীটো লৈ, পথমটোৱে নিচিনাকৈ কাটি পাপৰ অৰ্থে উৎসৰ্গ কৰিলে। ১৬ আবু হোম-বলিটোও নিয়া হল আবু তেওঁ বিধিমতে তাক উৎসৰ্গ কৰিলে। ১৭ আবু ভক্ষণ নৈবেদ্য নিয়াৰ পাছত তেওঁ তাৰ পৰা মুঠি ভৰাই লালে, আবু বেদীৰ ওপৰত দন্ধ কৰিলে; বাতিপুৰাব হোম-বলিৰ দৰে তেওঁ ইয়াকো কৰিলে। ১৮ পাছত তেওঁ লোকসকলৰ মঙ্গলার্থক বলিদানৰ ঘাঁড় আবু মতা মেৰটো কাটিলে; তেতিয়া হাৰোণৰ পুত্ৰসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ সেই বলিৰ তেজ আনিলে, আবু তেওঁ বেদীৰ ওপৰত দন্ধ কৰিলে। ১৯ পাছত তেওঁলোকে ঘাঁড় আবু মতা মেৰটোৱ তেল, নাড়ী-ভুৰুল লাণি থকা তেল, ধিলা দুটা আবু কলিজাৰ ওচৰত থকা তেলীয়া ভাগ আবু মেৰটোৱ নেজতাল ল'লে, ২০ সেই সকলো তেল আমৰ্ত দুটাৰ ওপৰত হল; আবু তেতিয়া তেওঁ বেদীৰ ওপৰত দন্ধ কৰিলে। ২১ আবু মোচিয়া আজ্জা অনুসাৰে, হাৰোণে যিহোৱাৰ সন্মুখত আমৰ্ত দুটা আবু সোঁ কৰঞ্চলটো দোলনীয়া উপহাৰৰ অৰ্থে দোলালে। ২২ তেতিয়া হাৰোণে তেওঁলোকৰ ফাললৈ হাত দাঙি তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিলে; এইদৰে তেওঁ পাপার্থক বলি, হোম-বলি আবু মঙ্গলার্থক বলি উৎসৰ্গ কৰি নামি আহিল। ২৩ পাছত মোচিয়া আবু হাৰোণ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ ভিতৰত সোমাল আবু তেওঁলোকে বাহিৰ ওলাই লোকসকলৰ আশীৰ্বাদ কৰিলে; তেতিয়া সকলো লোকসকলৰ আগত যিহোৱাৰ প্ৰতাপ প্ৰকাশিত হল। ২৪ আবু যিহোৱাৰ সন্মুখৰ পৰা আংশি ওলাই, বেদীৰ ওপৰত থকা হোম-বলি আবু তেলখিনি পুৰি ভস্য কৰিলে। তাকে দেখি সকলো লোকে আনন্দ-ধৰণি কৰি উন্নৰিহৈ পৰিল।

১০ পাছত হাৰোণৰ পুত্ৰ নাদৰ আবু অবীহূৰে নিজ নিজ আঙুলী ধৰা লালে, তাত ঝুই বাথি তাৰ ওপৰত ধূপ দি, যিহোৱাই আজ্জা নিদিয়া সাধাৰণ জুই যিহোৱাৰ সন্মুখত উৎসৰ্গ কৰিলে। ২ তেতিয়া যিহোৱাৰ সন্মুখৰ পৰা অংশি ওলাই তেওঁলোকক পাশ কৰিলে; তেওঁলোকে যিহোৱাৰ সন্মুখত প্ৰাণ্যত্বাগ কৰিলে। ৩ তেতিয়া মোচিয়ে হাৰোণক বাহোণক ক'লে, “যিহোৱাই ইয়াকে কৈছিল, বোলে, ‘যি সকলো মোৰ কাষ চাপিব, তেওঁলোকৰ মাজত মোৰ পৰিত্বক প্ৰকাশ কৰিম। আবু সকলো লোকৰ সাক্ষাতে মই পৌৰোষাঞ্চিত হ'ম।’” হাৰোণ হতভয়ে হৈ নিজেমে থাকিল। ৪ মোচিয়ে হাৰোণৰ দদায়েক উজ্জিয়েলৰ পুত্ৰ মিচায়েল আবু ইলিচাফনক মাতি নি ক'লে, “ইয়ালৈ আহাঁ আবু ওচৰলৈ গৈ তোমালোকৰ জতি দুজনক তুলি পৰিত্ব স্থানৰ সন্মুখৰ পৰা ছাউনিব বাহিৰলৈ লৈ মোৰা।” ৫ আবু সেয়ে তেওঁলোকে মোচিয়া আজ্জা অনুসাৰে, ওচৰলৈ গৈ, অপৰক্ষক বন্দে সৈতে তেওঁলোকক তুলি ছাউনিব বাহিৰলৈ গৈ গ'ল। ৬ তেতিয়া মোচিয়ে হাৰোণক আবু ইলিয়াজৰ আবু দীখামৰক ক'লে, “তোমালোক যেন নমৰা আবু গোটেই মঙ্গলীলৈ মেন তেওঁৰ ক্ষেত্ৰে প্ৰজালিত নহয়, এই কাৰণে তোমালোকে নিজ নিজ মূৰৰ চুলি মুকলিকৈ নাৰাখিবা আবু নিজ কাপোৰ নাকলিবা; কিন্তু যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰাধিপি জ্বলাৰ বাবে তোমালোকৰ ভাই গোটেই ইয়ালৈ বংশ্খি ক্ষেত্ৰে কৰিব। ৭ আবু এই সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰ পৰা বাহিৰলৈ নাযাবা, নহলে মৰিবা, কিয়নো তোমালোকৰ গাত যিহোৱাৰ অভিযোগৰ্থক তেল আছ।” তেতিয়া তেওঁলোকে মোচিয়ে বাক্য অনুসাৰে সেই দৰে কৰিলে। ৮ তেতিয়া যিহোৱাই হাৰোণক ক'লে, ৯ “তোমালোক যেন নমৰা আবু গোটেই মঙ্গলীলৈ মেন পৰাপৰ ক্ৰোধ প্ৰজালিত নহয়, এয়ে তোমালোকে পৰা বাহিৰলৈ নাযাবা চিৰহানুজ্ঞমে পালন কৰিবলগীয়া চিৰহানুজ্ঞমে বিধি, ১০ আবু তোমালোকে যেন পৰিত্ব আবু সামান্য বিষয়ৰ আবু শুচি আবু অঙ্গুলিৰ প্ৰদে০ কৰিব পাৰিবা, ১১

আবু মোচির দ্বারাই যিহোরাই ইস্রায়েল সন্তান সকলক দিয়া সকলো বিধির শিক্ষা তোমালোকে যেন তেওঁলোকক দিব পারিবা, সেই বাবে এই বিধি তোমোলোকক দিয়া হল।” ১২ মোচিয়ে হারোণক আবু তেওঁর অবশিষ্ট পুত্র ইলিয়াজ আবু ঈথামৰ এই দুজনক ক’লে, “যিহোরার অগ্নিকৃত উপহারবোৰ অবশিষ্ট ভক্ষ্য লৈবেন্দ্য লৈ গৈ, রেদীৰ কাষত খৰীৰ নোহোৱাকৈ ভোজন কৰিবা। কিয়নো সেয়ে অতি পৰিত্ব। ১৩ কোনো পবিত্ৰ ঠাইত তাক ভোজন কৰিবা; কিয়নো যিহোরার অগ্নিকৃত উপহারবোৰ মাজত সেয়ে তুমি আবু তোমার পুত্ৰসকলে পাবলগীয়া ভাগ, কাৰণ মই এই আজ্ঞা পালোঁ। ১৪ আবু দোলনীয় উপহার যি সেঁো ফালৰ কৰঙলটো, তাক তুমি তোমার পো-জীসকলেৰে সৈতে কোনো শুভ ঠাইত ভোজন কৰিবা। কিয়নো ইস্রায়েল সন্তান সকলক মঙ্গলার্থক বলিৰ পৰা তাক তোমার আবু তোমার সন্তান সকলক পাবলগীয়া ভাগ বুলি দিয়া হল। ১৫ অগ্নিকৃত উপহারৰ অৰ্থে দিয়া তেলখিনিয়ে সৈতে উত্তোলনীয় উপহার যি সেঁো কৰঙল আবু যিহোরার সন্মুখত দোলনীয় উপহারৰ অৰ্থে দোলাবলৈ দোলনীয় উপহারৰ যি আমৃত, এইবোৰ যিহোরার আজ্ঞাব দৰে আনিব লাগিব; সেয়ে তোমার আবু তোমার সন্তান সকলক চিবছায়ী অধিকাৰ হব।” ১৬ তেতিয়া মোচিয়ে প্ৰৱুৱার্থ কৰি, পাপার্থক বলিদানৰ অৰ্থে দিয়া ছাগলীটো বিচাৰোতে দেখিলে যে, তাক পুৰি ভস্য কৰা হল। গতিকে তেওঁ হাবোৰ অবশিষ্ট পুত্র ইলিয়াজ আবু ঈথামৰ এই দুজনলৈ কুন্ড হৈ তেওঁলোকক ক’লে, ১৭ “তোমালোকে সেই পাপার্থক বলি কোনো পবিত্ৰ স্থানত কিয় ভোজন নকৰিলা? কাৰণ সেয়ে অতি পবিত্ৰ আবু মণ্ডলীৰ অপৰাধ বৈ যিহোরার সন্মুখত তেওঁলোকক প্রায়চিত কৰিবৰ অৰ্থে তাক তোমালোকক দিয়া হল। ১৮ চোৱা, পবিত্ৰ স্থানৰ ভিতভৈলৈ তাৰ তেজ নিয়া নহ’ল; মোৰ আজ্ঞা অনুসোদে তোমালোকে অৱশ্যে তাক পবিত্ৰ স্থানত ভোজন কৰিব লাগিছিল।” ১৯ তেতিয়া হাবোৰে মোচিক ক’লে, “চোৱা, এওঁলোক দুজনেই আজি যিহোরার উদ্দেশ্যে নিজ পাপার্থক বলি আবু নিজ যোৱালি উৎসৰ্গ কৰিলে, তথাপি মোলৈ এনে ঘটিল; যদি মই আজি পাপার্থক বলি ভোজন কৰিলোহেতেন, তেন্তে যিহোরাই তাত সন্তোষ পালেহেতেন নে?” ২০ মোচিয়ে ইয়াকে শুনি সন্তুষ্ট হল।

১১ পাছত যিহোরাই মোচি আবু হাবোৰক ক’লে, ২ “তোমালোকে ইস্রায়েল সন্তান সকলক কোৱা যে, ‘সকলো ভূ-চৰ পঞ্চবোৰৰ মাজত এইবোৰ জন্তু তোমালোকে খাৰ পারিবা। ও পঞ্চবোৰৰ মাজত যি কোনো জন্তুৰ খুৰা সম্পূৰ্ণৰূপে দুফাল আবু রাঁহ পাণ্ডলে তাক তোমালোকে খাৰ পারিবা ৪ তথাপি ঘাঁঁ পাণ্ডলা বা খুৰা দুফাল হোৱাবোৰ মাজত তোমালোকে কোনোমতে খাৰ নলগীয়া পশ এইবোৰ; উট, কিয়নো সি ঘাঁঁ পাণ্ডলে হয়, কিন্তু দুফলীয়া খুৰা থকা নহয়, সি তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি। ৫ আবু চাফন পশ, কিয়নো সি ও ঘাঁঁ পাণ্ডলে, তথাপি দুফলীয়া খুৰা থকা নহয়, সি ও ঘাঁঁ পাণ্ডলে, কিন্তু দুফলীয়া খুৰা থকা নহয়, সি তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি। ৭ আবু গাহৰিঃ কিয়নো তাৰ খুৰা সম্পূৰ্ণৰূপে দুফাল হয় তথাপি সি ঘাঁঁ নাপাণ্ডলে, তোমালোকৰ পক্ষে সি ও অশুচি। ৮ তোমালোকে সেইবোৰ মাংস ভোজন নকৰিবা আবু সেইবোৰ শৰকো নুচৰা; সেইবোৰ তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি। ৯ জলজন্তুবোৰ মাজত সমদৃত কি নদীত বা আন পানীত থকা জন্তুৰ মাজত, পাখি আবু বাকলি থকা জন্তু তোমালোকে খাৰ পারিবা। ১০ কিন্তু সমদৃত বা নদীত থকা জলচৰবোৰ মাজত বা পানীত থকা সকলো প্ৰাণীৰ মাজত, যিবোৰৰ পাখি আবু বাকলি নাই, সেইবোৰ তোমালোকৰ পক্ষে ঘিণলগা। ১১ সেইবোৰ তোমালোকৰ পক্ষে সদায় ঘিণলগা তোমালোকে সেইবোৰ মাংস ভোজন নকৰিবা আবু সেইবোৰ শৰকো যিগ কৰিবা। ১২ জলজন্তুবোৰ মাজত যিবোৰ পাখি আবু বাকলি নাই, সেই সকলোৱেই তোমালোকৰ পক্ষে ঘিণলগা। ১৩ আবু পশ্চিমবোৰ মাজত এইবোৰ তোমালোকে যিগ কৰিবা আবু এইবোৰ নাখাবা, টেগল, শঙ্গল, ১৪ মিটিয়া চিলনী আবু সকলো বিধৰ বঙ্গ চিলনী; ১৫ আবু সকলো বিধৰ কাউৰী, ১৬ বণা ফেঁচা, লক্ষী ফেঁচা, গঙ্গা-চিলনী আবু সকলো বিধৰ শেন। ১৭ তোমালোকে এইবোৰকো যিগ কৰিবা, যেনে - ফেঁচা, মাছৰোকা আবু হৃদু, ১৮ দীঘল ডিঙ্গীয়া হাঁচ, চৌৰা কাউৰী আবু সুৰ শঙ্গল,

১৯ বৰটোকোলা, সকলো বিধৰ বগলী, গোৰৰ খোঁচোৰা আবু বাদুলী। ২০ চাৰি ঠেঁঙেৰে উৰি ফুৰা সকলো পাখি থকা জন্তু তোমালোকৰ পক্ষে ঘিণলগা। ২১ তথাপি পাখি থকা উৰি ফুৰা চাৰি ঠেঁঙেৰে ফুৰা জন্তুৰ মাজত, মাটিত ভৰ দি জাপ মারিবৰ বাবে যিবোৰ চাৰি ভৰিব ওপৰত দুটা ঠেঁ থাকে, সেইবোৰ খাৰ পারিবা। ২২ আবু সকলো বিধৰ কাকতী ফৰিং, সকলো বিধৰ খাৰা ফৰিং, সকলো বিধৰ উই-চিভিঙা আবু সকলো বিধৰ তামুলী ফৰিং, এই সকলোকে তোমালোকে খাৰ পারিবা। ২৩ কিন্তু উৰি ফুৰা সকলো চাৰি ঠেঁয়ীয়া জন্তু তোমালোকৰ পক্ষে ঘিণ লগা। ২৪ তোমালোক এই জন্তুবোৰ দ্বাৰাই সন্ধিয়ালৈকে অশুচি হৈ পৰিবা, যদি কোনোৱে এইবোৰ শৰবোৰে স্পৰ্শ কৰে, তেৱে অশুচি হৈব। ২৫ আবু যিকোনোৱে সেইবোৰ শৰ লৈ যাৰ, সি নিজ কাপোৰ ধূৰ আবু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ২৬ যিবোৰ জন্তুৰ খুৰা দুফাল হলেও সম্পূৰ্ণৰূপে দুফাল নহয় আবু যি জন্তুৰে ঘাঁঁ নাপাণ্ডলে, সেইবোৰ তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি। যিকোনোৱে সেইবোৰ শৰ চুব, তেওঁ শুভ অশুচি হৈব। ২৭ আবু চাৰি ঠেঁঙেৰে ফুৰা সকলো জন্তুৰ মাজত যিবোৰ ভৰিত তলুৱাৰে খোজ কাঢ়ে, সেইবোৰ তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি। যিকোনোৱে সেইবোৰ শৰ চুব, তেওঁ সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ২৮ আবু যিকোনোৱে সেইবোৰ শৰ লৈ যাৰ, সি নিজ বস্ত্ৰ ধূৰ আবু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। সেইবোৰেই তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি। ২৯ মাটিত বগাই ফুৰা সকলো বিধৰ উৰগ জন্তুৰ মাজত এইবোৰ তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি; নেউল, এন্দুৰ, ৩০ সকলো বিধৰ গুইঁ জেঠী, নাইপিয়া, তেজিপিয়া, সোণগুইঁ, আবু মটিয়া গুইঁ। ৩১ বগাই ফুৰা জন্তুৰ জন্তুবোৰ ভিতৰত এইবোৰ তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি; সেইবোৰ মৰিলে, যি কোনোৱে সেইবোৰ শৰ চুব, তেওঁ সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ৩২ আবু সেইবোৰ মাজত কোনো শৰ যি বস্ত্ৰৰ ওপৰত পৰিব, সিও অশুচি হৈব; কাৰ্তৰ পাত্ৰ বা বস্ত্ৰ বা ছাল বা মোনা, যিকোনো কামত লগা বস্ত্ৰৰেই হওক, তাক পানীত জুৰুবিয়াৰ লাগিব আবু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব আবু তেতিয়াহে শুচি হৈব। ৩৩ আবু কোনো মাটিৰ পাত্ৰ ভিতৰত সেইবোৰ শৰ পৰিলে, তাৰ ভিতৰত থকা সকলো বস্ত্ৰ অশুচি হৈ আবু তোমালোকে তাক ভাঙি পেলাবা। ৩৪ তাৰ ভিতৰত থকা পানী দি শিজোৱা সকলো পোৱা বস্ত্ৰ অশুচি হৈ আবু তেনেকুৰা সকলো পাত্ৰ থকা সকলো প্ৰকাৰ পেয়ে দ্বাৰ্য অশুচি হৈব। ৩৫ আবু এন্দুৰেই হওক বা চুলাই হওক, যিকোনো বস্ত্ৰৰ ওপৰত সেইবোৰ শৰ পৰিব, সেয়ে অশুচি হৈব; তাক ভাঙি পেলাব লাগিব; সেইবোৰ অশুচি, তোমালোকৰ পক্ষে সেইবোৰ অশুচি হৈ থাকিব। ৩৬ তথাপি ভূমুক বা যি নাদত অনেক পানী জমা হৈ থাকে, সেয়ে শুচি হৈব। কিন্তু যি জনে সেইবোৰ মৰা শৰ চুব, তেওঁ শুভ অশুচি হৈব। ৩৭ আবু সেইবোৰ শৰ যদি কোনো বৰলগীয়া গুটিচ পৰে, তেন্তে সেয়ে শুচি হৈ থাকিব। ৩৮ কিন্তু গুটিৰ ওপৰত পানী দিলে, যদি সেইবোৰ শৰ তাৰ ওপৰত পৰে, তেন্তে সেয়ে তোমালোকৰ পক্ষে অশুচি। ৩৯ তোমালোকে খাৰ পাৰিবা ৪০ তোমালোক কোনো পোৱা বস্ত্ৰ অশুচি হৈ থাকিব। ৪১ আবু যিকোনোৱে তাৰ মাংস খাৰ, সি নিজৰ কাপোৰ ধূৰ আবু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ৪২ আবু যিকোনোৱে তাৰ মাংস খাৰ, সি নিজৰ কাপোৰ ধূৰ আবু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ৪৩ আবু যিকোনোৱে তাৰ মাংস খাৰ, সি নিজৰ কাপোৰ ধূৰ আবু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ৪৪ আবু যিকোনোৱে তাৰ মাংস খাৰ, সি নিজৰ কাপোৰ ধূৰ আবু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ৪৫ আবু যিকোনোৱে তোমালোকৰ নিজক অশুচি নকৰিবা। ৪৬ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৪৭ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৪৮ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৪৯ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৫০ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৫১ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৫২ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৫৩ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৫৪ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৫৫ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৫৬ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৫৭ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৫৮ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৫৯ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৬০ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৬১ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৬২ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৬৩ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৬৪ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৬৫ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৬৬ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৬৭ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৬৮ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৬৯ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৭০ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৭১ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৭২ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৭৩ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৭৪ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৭৫ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৭৬ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৭৭ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৭৮ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৭৯ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৮০ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৮১ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৮২ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৮৩ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৮৪ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৮৫ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৮৬ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৮৭ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৮৮ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৮৯ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৯০ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৯১ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৯২ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৯৩ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৯৪ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৯৫ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৯৬ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৯৭ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৯৮ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ৯৯ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব। ১০০ কাৰণ মই তোমালোকৰ দুশ্বি হৈ থাকিব।

ନୋରାରୀ ଜନ୍ମିତ୍ରୁ, ପ୍ରତ୍ୟେଦ ଜନ୍ମାବର ବାବେ, ୪୭ ପଣ୍ଡ, ପଞ୍ଚମୀ; ଜଳଚ ଆବୁ ବଗାଇଁ
ଫୁରା ଉରଗ ଆଦି ପ୍ରାଣିବୋରର ବିଷଯେ ଏହି ନିୟମ' ।"

۲۸

কোরা বোলে, 'কোনো এগৰাকী মহিলাই প্ৰসৱ কৰিবলৈ, যদি তাইৰ ল'বা হয়, তেতিয়া তাই সাতদিন অশুচি হৈ থাকিব; তাইৰ মাহেকীয়া অশৌচৰ কালৰ দৰেই অশুচিতাৰ দৰেই তাই অশুচি হৈ থাকিব। ৩ পাছত অষ্টম দিনা ল'বাৰ্চিটিৰ লিঙ্গাগ্ৰ-চৰ্ম ছেন্দন কৰা হ'ব। ৪ আৰু সেই মহিলা গৰাকীৰ বৰজন্মাৰ পৰা শুচি হ'বৰ অৰ্থে তাই ত্ৰেতিশ দিন ৰথিব লাগিব; বৰজন্মাৰ অৱস্থাৰ পৰা শুচি নোহোৱালৈ তাই কোনো পৰিবৰ্ত্তন নাহৰ আৰু ধৰ্মধামাত নোসোমাব। ৫ যদি তাইৰ ছোৱালী হয়, তেতিয়া তাইৰ মাহেকীয়া অশৌচৰ কালৰ দৰে দন্তশঙ্খ অশুচি হৈ থাকিব; আৰু বৰজন্মাৰ পৰা শুচি হ'বৰ কাৰণে তাইক ছয়ষষ্ঠি দিন ৰথিব লাগিব। ৬ পাছত যেতিয়া তাইৰ বৰজন্মাৰ পৰা শুচি হোৱা দিনৰোপে পূৰ হ'ব, তেতিয়া তাইৰ ল'বা বা ছোৱালীৰ অৰ্থে তাই হোম-বলিব এটা এভচৰীয়া মেৰ-ছাগ পোৱালি, আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা পাৰ পোৱালি বা এটা কপৌৰ সাক্ষাৎ কৰা তম্বু দুৱাৰ-মুখলৈ পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আনিব। ৭ তেতিয়া পুৰোহিত জনে যিহোৱাৰ সন্মুখত তাক উৎসৱ কৰি, সেই মহিলা গৰাকীক প্ৰায়চিত্ত কৰিব; তেতিয়া তাই নিজ বৰজন্মাৰ পৰা শুচি হ'ব। ল'বা বা ছোৱালী প্ৰসৱ কৰা মহিলাসকলৰ কাৰণে এই নিয়ম। ৮ যদি তাই মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিবলৈ অসমৰ্থ হয়, তেতিয়া তাই দুটা কপৌৰ বা দুটা পাৰ পোৱালি লৈ, তাৰ এটা হোমৰ অৰ্থে, আনটো পাপাৰ্থক বলিৰ অৰ্থে দিব, আৰু পুৰোহিতে তাইক প্ৰায়চিত্ত কৰিব; তেতিয়া তাই শুচি হ'ব।'

۱۵

এজন লোকের গার ছাল উঠিহি উঠে, বা চোকোবা বান্ধি উঠে, বা জিলিকা দাগ হয়, আরু সেয়ে যদি গার ছালত কুঠৰোগৰ ঘা হৈ যায়, তেতিয়া তেওঁক হারোগ পুৰোহিত বা তেওঁৰ পুত্ৰ পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ এজৰ ওচৰলৈ অনা হ'ব। ৩ তেতিয়া পুৰোহিতে জনে তেওঁৰ গার ছালত থকা সেই ঘাটো চাৰ; যদি সেই ঘাৰ নোম বগা হৈ উঠে, আৰু ঘা যদি গার ছালতকে দ যেন নোধ হয়, তেতিয়া সেই ঘা কুঠৰোগৰ ঘা; তেওঁৰ সেই ঘা চোৱাৰ পাছত পুৰোহিতে তেওঁক অঙ্গচি বুলি জনাব। ৪ আৰু যদি তেওঁৰ সেই জিলিকা দাগ ঘাৰ ছালত বগা হয়, কিন্তু ছালতকে দ যেন নথে নহয়, আৰু তেওঁৰ ঘাৰ নোম বগা হৈ যোৱা নাই, তেতিয়া সেই ঘা হোৱা লোক জনক পুৰোহিতে সাতদিন আতৰ কৰি ৰাখিব। ৫ পাছত সশুম দিনা পুৰোহিতে জনে সেই ঘা হোৱা লোকজনক চাই যদি তেওঁৰ দৃষ্টিত ঘা সেই এদেশে থাকে বা ছালত ব্যাপি যোৱা নাই, তেতিয়া পুৰোহিতে জনে তেওঁক আকী সাত দিনলৈ আতৰত রাখিব। ৬ আৰু সশুমদিনা পুৰোহিত জনে তেওঁক আকী চাৰ; তেতিয়া যদি সেই ঘা শুকাবলৈ ধৰে, আৰু ছালত যদি বিয়পি যোৱা দেখে, তেতিয়া পুৰোহিতে তেওঁক শুচি বুলি জনাব; সেয়ে কেৱল চোকোবা বদ্ধা ঘা হে, পাছত তেওঁ নিজ বন্ধু শুচি হ'ব। ৭ কিন্তু তেওঁৰ শুচিৰ আৰ্থে নিজকে পুৰোহিতক দেখুউৱাৰ পাছত যদি সেই চোকোবা বদ্ধা ঘা ছালত বিয়পি যায়, তেতিয়া তেওঁ পুনৰাবয় নিজকে পুৰোহিতক দেখুৱাৰ লাগিব। ৮ তেতিয়া পুৰোহিতে সেই ঘা চাই যদি তেওঁক চোকোবা বদ্ধা ঘা ছালত বিয়পি যোৱা দেখে, তেতিয়া তেওঁ লোকজনক অঙ্গচি বুলি জনাব; সেয়ে কুঠৰোগ। ৯ কোনো এজন লোকৰ কুঠৰোগৰ ঘা হালে, তেওঁক পুৰোহিতে ওচৰলৈ অনা হ'ব। ১০ তেতিয়া পুৰোহিতে তেওঁক চাৰ; যদি তেওঁৰ ছালত বগা ধৰণৰ টেমুনা বাকী, আৰু তাৰ দ্বাৰাই তাৰ নোম বগা হৈ উঠে, আৰু সেই টেমুনাত কেচা মঙ্গল থাকে, ১১ তেতিয়া তেওঁৰ গার ছালত সেয়ে পুৰুণি কুঠৰোগ; তাতে পুৰোহিতে তেওঁক অঙ্গচি বুলি জনাব; তেওঁ সেই লোকজনক আতৰত নাৰাখিব, কিয়নো তেওঁ আগবে পৰা অঙ্গচি। ১২ যদি ছালৰ সকলোতে সেই কুঠৰোগ ব্যাপি যায়, আৰু পুৰোহিতৰ যিমানলৈকে চকু পৰে, সিমানলৈকে সেই ঘা থকা লোকজনৰ মূৰৰ পৰা ভাৰিলৈকে গোটেই ছাল কুঠৰোগেৰে ঢাকে, ১৩ তেতিয়া তেওঁৰ গোটেই গা কুঠৰোগেৰে ঢকা দেখি, পুৰোহিতে সেই ঘা থকা লোকজনক শুচি বুলি ক'ব; তেওঁৰ গোটেই গা বগা হোৱাত

তেওঁ শুচি। ১৪ কিন্তু যেতিয়া সেই ঘাত কেঁচা মঙ্গল দেখা যায়, তেতিয়া তেওঁ অঙ্গু পুরোহিতে সেই কেঁচা মঙ্গল দেখি, তেওঁক অঙ্গু বুলি ক'ব, কিয়নো সেই কেঁচা মঙ্গল অঙ্গু; সেয়ে কুষ্ঠরোগ। ১৬ আবু সেই কেঁচা মঙ্গল যদি পুনরাবৃ বগা হৈ যায়, তেতিয়া তেওঁ পুরোহিতৰ চৰলৈ যাব। ১৭ তেতিয়া পুরোহিতে সেই লোকজনৰ বগা হৈ উঠা ঘাটো চাব, আবু যদি সেই ঘা বগা হোৱা দেখে, তেতিয়া পুরোহিতে সেই ঘা থকা লোকজনক শুচি বুলি ক'ব। ১৮ আবু গার ছালত কোঁহোৰা হৈ ভাল হোৱাৰ পাছত, ১৯ যদি সেই ফোঁহোৰাৰ ঠাইত বগা বৰুৱাৰ টেমুনা বাকে, বা বগা আৰু অলপং বঙা বৰণৰ জিলিকা দাগ হয়, তেতিয়া তাক পুৰোহিতক দেখুটোৱা হ'ব। ২০ তেতিয়া পুরোহিতে তাক চাব; যদি সেয়ে ছালতকৈ দ যেন বোধ হয়, আবু তাৰ নোম বগা হৈ গ'ল, তেতিয়া পুরোহিতে তেওঁক অঙ্গু বুলি ক'ব; সেয়ে ফোঁহোৰাত ওলোৱা কুষ্ঠরোগৰ ঘা। ২১ কিন্তু পুরোহিতে তাক চাই যদি বগা নোম নেদেখে, আবু সেয়ে ছালতকৈ দ নহয়, কিন্তু শুকাই হৈছে, তেতিয়া পুরোহিতে তেওঁক সাত দিন আতৰত বাখিব। ২২ পাছত সেয়ে যদি ছালত ব্যাপি যায়, তেন্তে পুরোহিতে তেওঁক অঙ্গু বুলি ক'ব; ২৩ পাছত সেয়ে যদি ছালত ব্যাপি যায়, তেন্তে পুরোহিতে তেওঁক অঙ্গু বুলি ক'ব; সেয়ে কুষ্ঠ বোগ ঘা। ২৪ যদি গার ছালত পোৱা দাগ হয়, আবু সেই দাগৰ নতুন ছালত বগচুৱা বগা বা শুক বগা বা জিলিকা দাগ হয়, ২৫ তেন্তে পুরোহিতে তাক চাব; যদি জিলিকা দাগত থকা নোম বগা হৈ গ'ল, আবু আন ছালতকৈ দ যেন দেখা যায়, তেতিয়া সেয়ে জুইয়ে পোৱা দাগত ওলোৱা কুষ্ঠ বোগ; পুরোহিতে তাক অঙ্গু বুলি ক'ব, কিয়নো সেয়ে কুষ্ঠ বোগৰ ঘা। ২৬ কিন্তু যদি পুৰোহিতে চাই জিলিকা দাগত বগা নোম নেদেখে, আবু সেই দাগ ছালতকৈ দ নহয়, কিন্তু শুকাই গ'ল, তেতিয়া পুরোহিতে তেওঁক সাত দিন আতৰত বাখিব। ২৭ পাছত সঙ্গম দিনা পুৰোহিতে তেওঁক চাব; তেতিয়া যদি ছালত সেয়ে ব্যাপি যায়, তেন্তে পুরোহিতে তেওঁক অঙ্গু বুলি ক'ব; সেয়ে কুষ্ঠ বোগৰ ঘা। ২৮ আবু যদি সেই জিলিকা দাগ নিজ ঠাইতে থাকে, আবু ছালত ব্যাপি নাযায়, কিন্তু শুকাই যায়, তেন্তে সেয়ে পোৱা ঠাইত উঠা টেমুনা মাথাখেন; আবু পুৰোহিতে তেওঁক শুচি বুলি ক'ব, কিয়নো সেয়ে জুইয়ে পোৱা ঘাৰ দাগহে মাথাখেন। ২৯ কোনো পুৰুষ বা স্ত্ৰীৰ মৰত বা ঘুঁতৰিব তলত ঘা হ'লে, ৩০ পুৰোহিতে সেই ঘা চাব; সেয়ে যদি ছালতকৈ দ যেন বোধ হয়, আবু তাৰ ছালতীয়া মিহি নোম থাকে তেন্তে পুৰোহিতে তেওঁক অঙ্গু বুলি ক'ব; সেয়ে খুজুৱা বোগ; মূৰব চুলি বা দাঢ়ি সৰা কুষ্ঠ বোগ। ৩১ আবু পুৰোহিতে সেই খুজুৱা চুলি বা দাঢ়ি সৰা বোগৰ ঘা চালে, যদি সেয়ে ছালতকৈ দ যেন বোধ নহয়, আবু তাৰ কলা নোম নাথাকে, তেন্তে পুৰোহিতে সেই চুলি কি দাঢ়ি সৰা বোগ থকা লোকজনক সাতদিন আতৰ কৰি বাখিব। ৩২ পাছত পুৰোহিতে সঙ্গম দিনা সেই ঘা চাব; যদি সেই ঘা ব্যাপি যোৱা নাই, আবু ছালতকৈ দ যেন বোধ নহয়, তেন্তে পুৰোহিতে তেওঁক শুচি বুলি ক'ব; পাছত সেই লোকজনে নিজ বস্ত্ৰ ধূী শুচি হ'ব, কিন্তু ঘা থকা ঠাইডেখাৰ নুখুৰাব; তেতিয়া পুৰোহিতে সেই খুজুৱা ঘা থকা লোকজনক আবু সাতদিন আতৰ কৰি বাখিব। ৩৪ পাছত সঙ্গমদিনা পুৰোহিতে সেই ঘা চাব; তাতে, যদি সেই ঘা ছালত ব্যাপি যোৱা নাই, আবু ছালতকৈ দ যেন বোধ নহয়, তেন্তে পুৰোহিতে তেওঁক শুচি বুলি ক'ব; পাছত সেই লোকজনে নিজ বস্ত্ৰ ধূী শুচি হ'ব। ৩৫ কিন্তু পুৰোহিতে শুচি কৰোৱাৰ পাছত, যদি তেওঁক ছালত সেই ঘা ব্যাপি যায়, ৩৬ তেন্তে পুৰোহিতে তেওঁক পুনৰাবৃ চাব; যদি তেওঁক ছালত সেই ঘা ব্যাপি যোৱা দেখে, তেন্তে পুৰোহিতে হালবীয়া নোম নাই, আবু ছালতকৈ ঘাৰ ছাল দেয় মেন বোধ নহয়, ৩০ তেন্তে সেই ঘাৰ কাবৰ চাৰি ওফালে থকা চুলি খুউটোৱা হ'ব, কিন্তু ঘা থকা ঠাইডেখাৰ নুখুৰাব; তেতিয়া পুৰোহিতে সেই খুজুৱা ঘা থকা লোকজনক আবু সাতদিন আতৰ কৰি বাখিব। ৩৪ পাছত সঙ্গমদিনা পুৰোহিতে সেই ঘা চাব; তাতে, যদি সেই ঘা ছালত ব্যাপি যোৱা নাই, আবু ছালতকৈ দ যেন বোধ নহয়, তেন্তে পুৰোহিতে তেওঁক শুচি বুলি ক'ব; ৩৫ আবু যদি কোনো পুৰুষ বা স্ত্ৰীৰ গাৰ ছালত ঠায়ে ঠায়ে বগা দাগ হয়, ৩৯ তেন্তে পুৰোহিতে সেই লোকজন অঙ্গু। ৩৭ কিন্তু তেওঁক দৃষ্টিক যদি সেই ঘা একেদেৰ থাকে, আবু তাৰ মাজত কলা নোম গজে, তেন্তে সেই বোগ ভাল হ'ল; তেওঁ শুচি; আবু পুৰোহিতে তেওঁক শুচি বুলি ক'ব। ৩৮ আবু যদি কোনো পুৰুষ বা স্ত্ৰীৰ গাৰ ছালত ঠায়ে ঠায়ে বগা দাগ হয়, ৩৯ তেন্তে পুৰোহিতে সেই লোকজনক চাব; যদি তেওঁক ছালত হোৱা জিলিকা দাগবোৱা ঘোম বৰণীয়া বগা হয়, তেন্তে সেয়ে ছালত উৎপন্ন হোৱা এবিধ কোঁহা; আবু তাৰ তেওঁ শুচি। ৪০ আবু যদি কোনো মানুহৰ মূৰব চুলি সৰি যায়, তেন্তে তেওঁ টকলা মূৰা; কিন্তু তেওঁ শুচি। ৪১ আবু

যদি তেওঁর মূৰব্ব আগফালাৰ চুলি সৰি যায় আৰু টপা; তেৱে শুচি। ৪২ কিন্তু যদি তেওঁৰ টকলা বা টপা মূৰত ঝঙ্গীয়া বগা ঘা হয়, তেন্তে সেয়ে তাৰ টকলা মূৰত বা টপা মূৰত হোৱা কুষ্ঠ বোগ। ৪৩ তেতিয়া পুৰোহিতে তেওঁক চাব; যদি গাৰ ছালত হোৱা কুষ্ঠ বোগৰ দৰে তেওঁৰ টকলা বা টপা মূৰত সেই ঘা দমলা ঝঙ্গীয়া বগা হয়, ৪৪ তেন্তে তেওঁ কুষ্ঠ বোগী আৰু অশুচি; অৰশেয় পুৰোহিতে তেওঁক অশুচি বুলি কৰ; তাৰ কুষ্ঠৰোগৰ ঘা তেওঁৰ মূৰতে আছে। ৪৫ যি কুষ্ঠৰোগীৰ গাত কুষ্ঠৰোগৰ ঘা থাকে, তেওঁ ফলা বন্ধ পিঙিব, আৰু তেওঁৰ মূৰব্ব চুলি মুকলিকে বখা হ'ব, আৰু তেওঁ নিজৰ ওপৰ ঠঁট ঢাকিব, আৰু 'অশুচি, অশুচি' বুলি চিঞ্চিব। ৪৬ যিমান দিন তেওঁৰ গাত সেই কুষ্ঠৰোগ ঘা থাকিব, সিমান দিন তেওঁ অশুচি হৈ থাকিব; তেওঁ অশুচি হোৱাত আৰু তেওঁৰ সেই বোগ দেন ব্যাপি নায়াৱ সেই কাৰণে তেওঁ অকেনে থাকিব; তেওঁৰ থকা ঠাই ছাউনিৰ বাহিৰত হ'ব। ৪৭ আৰু নোমৰ কি শণ সুতাৰ এটা বস্তু, কুষ্ঠৰোগৰ কোনো দাগ থাকিলে ৪৮ বা শণৰ কি নোমৰ দীঘ সুতা বা বাণী সুতাত, বা কোনো ছালত, কি ছালেৰে সজা ৪৯ কোনো বস্তু, বন্ধা বা ছালত, বা দীঘ সুতাত বা বাণী সুতাত, বা ছালৰ কোনো বস্তুত থকা সেই দাগ যদি অলপ কেঁচা বৰণীয়া বা ঝঁজুৱা হয়, তেন্তে সেয়ে কুষ্ঠৰোগ দাগ, তাক পুৰোহিতক দেখুওৱা যাব। ৫০ পাছত পুৰোহিতে সেই দাগ চাই, দাগ থকা বস্তুটো সাতদিন আৰু কৰি বাখিব। ৫১ পাছত সগুমদিনা পুৰোহিতে সেই দাগ চাই যদি কাপোৰত, বা দীঘ সুতা কি বাণী সুতাত, বা কোনো কামৰ কাৰণে ব্যৱহাৰ কৰা ছালত থকা সেই দাগ ব্যাপি যোৱা দেখে, তেন্তে সেই দাগ সংহাৰক কুষ্ঠৰোগৰ দাগ; সেয়ে অশুচি বস্ত। ৫২ এই কাৰণে যি বস্তুত, বা নোমৰ যি শণ বা যি দীঘ সুতাত বা বাণী সুতাত, বা ছালেৰে সজা যি বস্তুত সেই দাগ হয়, তাক পুৰি ভস্য কৰিব; কিয়নো সেয়ে সংহাৰক কুষ্ঠ; তাক সম্পূৰ্ণৰে জুইত পুৰি ভস্য কৰা হ'ব। ৫৩ কিন্তু পুৰোহিতে চাই যদি সেই দাগ কাপোৰত, বা দীঘ সুতাত কি বাণী সুতাত, বা ছালৰ কোনো বস্তুত থকা বস্তুটো ধূবলৈ আজ্ঞা দিব; পাছত আৰু সাতদিন সেই বস্তুটো আতৰত বাখিব। ৫৫ সেই দাগ থকা বস্ত ধোৱাৰ পাছত পুৰোহিতে সেই দাগ চাব; আৰু সেই দাগ ব্যাপি নগলেও দণ্ড আৰু বৰণ ধৰা নাই, তেন্তে সেয়ে অশুচি, যি ঠাইতে সেই দাগে বস্তুটোক অশুচি নকৰক, তুমি তাক জুইত পুৰি ভস্য কৰিবা। ৫৬ কিন্তু ধোৱাৰ পাছত পুৰোহিতে চাই যদি সেই দাগ গোমা দেখে, তেন্তে তেওঁ সেই বস্তুৰ পৰা, বা ছালৰ পৰা, বা দীঘ সুতা বা বাণী সুতাৰ পৰা তাক কিংতি শেলাৰ। ৫৭ তথাপি যদি সেই বস্তুত, বা দীঘ সুতা কি বাণী সুতাৰ পৰা, বা ছালৰ কোনো বস্তুত কপ পুনৰাই দেখা যায়, তেন্তে সেয়ে ব্যাপি যোৱা কুষ্ঠ; সেই দাগ থকা যিয়ে বস্ত তুমি তাক জুইত পুৰি ভস্য কৰিবা। ৫৮ আৰু ধোৱাৰ পাছত সেই দাগ বস্তুৰ পৰা বা দীঘ সুতা কি বাণী সুতাৰ পৰা, বা ছালৰ কোনো বস্তুৰ পৰা এবাই, তেন্তে দিতীয়বাৰ তাক ধোৱা হ'ব; তেতিয়া সেয়ে শুচি হ'ব। ৫৯ নোমৰ বা শণ সুতাৰ বস্তুত, বা দীঘ সুতা কি বাণী সুতাৰ বা ছালৰ কোনো বস্তুত হোৱা কুষ্ঠ বোগৰ দাগৰ বিষয়ে শুচি অশুচি বুলি কোৱা নিয়ম এই।"

১৪ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ২ 'কুষ্ঠৰোগী' লোক জন সুষ্ঠু হোৱাৰ দিনা তেওঁৰ শুচি হোৱা নিয়ম এই; তেওঁক পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আন হ'ব। ৩ তেতিয়া পুৰোহিতে ছাউনিৰ বাহিৰলৈ লওলাই গৈ সেই কুষ্ঠৰোগী জনৰ কুষ্ঠৰোগ যদি সুৰু হৈছে, তেনহেলে সেই বিষয়ে তেওঁ লক্ষ্য কৰিব। ৪ তেতিয়া পুৰোহিতে সেই শুচি শুচি কৰিব লগা লোকজনৰ কাৰণে দুটা জীয়া শুচি চৰাই, এডোখৰ এৰচ কাঠ, অলপ বঞ্চা নোম, আৰু একোচা এচোব বন, এই সকলোকে লৱলৈ আজ্ঞা দিব। ৫ আৰু পুৰোহিত জনে তেওঁক মাটিৰ পাত্ৰ ধোৱা নিমল পানীৰ ওপৰত সেই দুটা চৰাইৰ এটাক কাটিবলৈ আজ্ঞা কৰিব। ৬ তাৰ পাছত তেওঁ জীয়া চৰাইটো, এৰচ কাঠতোখৰ আৰু এচোব বন কোচা, এই সকলোকে লৈ সেই নিমল পানীৰ ওপৰত কটা চৰাইটোৰ ভেজত জীয়া চৰাইটোৰে সেতো জুৰুৱিয়াই দিব। ৭ তেতিয়া কুষ্ঠ বোগৰ পৰা শুচি হ'বলগীয়া লোক জনৰ ওপৰত সাতবাৰ এই পানী ছচিয়াৰ, আৰু তেওঁক শুচি বুলি ঘোষণা

কৰিব। তাৰ পাছত পুৰোহিত জনে জীয়া চৰাইটো মুকলি পথাৰত উৰুৱাই দিব। ৮ আৰু সেই শুচি হ'বলগীয়া লোক জনে নিজ বন্ধ ধুই, চুলি দাঢ়ি, আদি গাৰ আটাই নোম খুৰাই পানীত গা ধুব আৰু তাৰ পাছত তেওঁ শুচি হ'ব। এই বোৰ কৰাৰ পাছত তেওঁ ছাউনিত সোমাৰ, কিন্তু তেওঁ সাত দিন নিজ তভুৰ বাহিৰত থাকিব লাগিব। ৯ পাছত সগুম দিনা তেওঁ নিজ মূৰব্ব চুলি, দাঢ়ি, চেলাউৰি আদি গোটেই গাৰ নোম খুৰাব, আৰু নিজ বন্ধ ধুই, নিজেও পানীত গা ধুব; তেতিয়া তেওঁ শুচি হ'ব। ১০ অষ্টম দিনা তেওঁ দুটা নঘণ মতা মেৰ-ছাগ পোৱালি, এজনী এবচৰীয়া নিঘণ টেটৰী মেৰ-ছাগ পোৱালি, ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ অৰ্থে তেল মিহলোৱাৰ আটা গুড়ি ঐফাৰ দহ ভাগৰ তিনিভাগ, আৰু এক 'লোগ' তেল ল'ব। ১১ তাৰ পাছত শুচি কৰেঁতা পুৰোহিত জনে, সেই শুচি হ'বলগীয়া লোক জনক আৰু সেই বস্তুবোৰ লৈ সাক্ষাৎ কৰা তভুৰ দ্বাৰাৰ ওচৰত যিহোৱাৰ সম্মুখত বাখিব। ১২ পাছত পুৰোহিত জনে সেই মেৰ-ছাগ পোৱালি দুটাৰ এটা পোৱালি, সেই এক 'লোগ' তেলোৰে সৈতে দোষাৰ্থক বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰিব, আৰু দোলনীয়া নৈবেদ্যৰ অৰ্থে সেইবোৰ যিহোৱাৰ সম্মুখত তুলি দিব। ১৩ আৰু যি ঠাইত পাপাৰ্থক বলি আৰু হোম-বলি কটা যায়, পবিত্ৰ স্থানৰ সেই ঠাইতে সেই মেৰ-ছাগৰ পোৱালিটো কাটিব লাগিব, কিয়নো সেই দোষাৰ্থক বলি পুৰোহিতৰ ভাগ, আৰু সেয়ে অতি পবিত্ৰ। ১৪ পুৰোহিতে সেই দোষাৰ্থক বলিৰ কিছু তেজ লৈ, সেই শুচি হ'বলগীয়া মানহটোৰ সেঁ কাগণৰ মূৰত, সেঁ হাতৰ বুঢ়া আঙুলিত আৰু সেঁ ভৰিব বুঢ়া আঙুলিত লগাই দিব। ১৫ তাৰ পাছত পুৰোহিতে সেই 'লোগ' তেলৰ কিছু লৈ নিজৰ বাঁওহাতৰ তভুৰাত ঢালিব; ১৬ আৰু সেই বাঁওহাতৰ যানহটোৰ সেঁ কাগণৰ মূৰত, সেঁ হাতৰ বুঢ়া আঙুলিত আৰু সেঁ ভৰিব বুঢ়া আঙুলিত আৰু সেঁ ভৰিব বুঢ়া আঙুলিত পুৰৰ দিয়া দোষাৰ্থক বলিৰ তেজৰ ওপৰত লগাই দিব। ১৭ পুৰোহিতে নিজৰ হাতৰ তভুৰাত থকা অৱশিষ্ট তেলৰ কিছু লৈ, শুচি হ'বলগীয়া লোক জনৰ সেঁ কাগণৰ মূৰত, সেঁ হাতৰ বুঢ়া আঙুলিত আৰু সেঁ ভৰিব বুঢ়া আঙুলিত আৰু সেঁ ভৰিব বুঢ়া আঙুলিত পুৰৰ দিয়া দোষাৰ্থক বলিৰ তেজৰ ওপৰত লগাই দিব। ১৮ পুৰোহিতে নিজৰ হাতৰ তভুৰাত থকা অৱশিষ্ট তেলৰ কিছু লৈ থিনি সেই শুচি হ'বলগীয়া লোক জনৰ মূৰত দিব, আৰু পুৰোহিতে যিহোৱাৰ সম্মুখত তেলৰ কিছু লৈ, শুচি হ'বলগীয়া লোক জনৰ সেঁ কাগণৰ মূৰত, সেঁ হাতৰ বুঢ়া আঙুলিত আৰু সেঁ ভৰিব বুঢ়া আঙুলিত আৰু সেঁ ভৰিব বুঢ়া আঙুলিত পুৰৰ দিয়া দোষাৰ্থক বলিৰ তেজৰ ওপৰত লগাই দিব। ১৯ পুৰোহিতে যিহোৱাৰ সম্মুখত তেলৰ কিছু লৈ থিনি দোষাৰ্থক বলি স্বৰূপে এটা মতা মেৰ-ছাগ পোৱালি, ভক্ষ্য নৈবেদ্য থেকে আৰু ভস্য কৰিব। ২০ যেতিয়া পুৰোহিতে হোমবলিটো আৰু ভক্ষ্য নৈবেদ্য থিনি বেদীত উৎসৰ্গ কৰিব, তেতিয়া পুৰোহিতে সেই ব্যাক্তিক প্রায়শিষ্ট কৰিব আৰু সেই শুচি হ'বলগীয়া লোকজনৰ অণৌচিৰ কাৰণে তেওঁক প্রায়চিত কৰিব। ২১ তাৰ পাছত পুৰোহিতে পাপাৰ্থক বলিটো উৎসৰ্গ কৰিব, আৰু সেই শুচি হ'বলগীয়া লোকজনৰ অণৌচিৰ কাৰণে তেওঁক প্রায়চিত কৰিব; তাৰ পাছত হোমবলিটো কাটিব। ২০ যেতিয়া পুৰোহিতে সেই ব্যাক্তিক প্রায়শিষ্ট কৰিব আৰু সেই শুচি হ'বলগীয়া লোক জন দৰিদ্ৰ হয়, আৰু এই সকলো বলিৰ কিছুবলৈ তেলৰ কাবণে প্রায়চিত কৰিব। ২২ তাৰ পাছত পুৰোহিতে যিহোৱাৰ সম্মুখত তেল মিহলোৱাৰ আটাভঙ্গিৰ ঐফাৰ দহভাগ এভাগ এক 'লোগ' তেল, ২৩ আৰু নিজৰ সমৰ্থ অনুসৰি দুটা কপো বা দুটা পাৰ পোৱালি আনিব; তাৰে এটা পাপাৰ্থক বলি আৰু আনটো হোমবলি হ'ব। ২৪ পাছত অষ্টম দিনা, তেওঁ নিজকে শুচি কৰিবৰ অৰ্থে সাক্ষাৎ কৰা তভুৰ দ্বৰা-মূল্যালৈ যিহোৱাৰ সম্মুখত পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ সেইবোৰ আনিব। ২৫ তেতিয়া পুৰোহিতে দোষাৰ্থক বলিৰ কাৰণে সেই মেৰ-ছাগ পোৱালিটো কাটিব লাগিব; পুৰোহিতে সেই দোষাৰ্থক বলিৰ কিছু তেজ লৈ, যিহোৱাৰ সম্মুখত দোলনীয়া নৈবেদ্যৰ অৰ্থে তুলি দিব। ২৫ পাছত তেওঁ সেই দোষাৰ্থক বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালিটো কাটিব লাগিব; পুৰোহিতে সেই দোষাৰ্থক বলিৰ কিছু তেজ লৈ, শুচি হ'বলগীয়া লোকজনৰ সেঁ কাগণৰ মূৰত, সেঁ হাতৰ বুঢ়া আঙুলিত আৰু সেঁ ভৰিব বুঢ়া আঙুলিত লগাই দিব। ২৬ তাৰ পাছত পুৰোহিতে সেই তেলৰ অলপ নিজৰ বাঁওহাত থকা কিছু আঙুলিৰে বাঁওহাতৰ থকা সেই তেলৰ ওপৰত সাতবাৰ এই পানী ছচিয়াৰ আৰু তেওঁক শুচি বুলি ঘোষণা

প্রায়চিত্ত করিবলৈ, পুরোহিতে নিজৰ হাতত থকা অৱশিষ্ট তেল খিনি তেওঁৰ মূৰত দিব। ৩০ পাছত সেই লোক জনৰ সমৰ্থ অনুসৰে আনা সেই কপো দুটাৰ বা পাৰ পোৱালি দুটাৰ মাজৰ এটা উৎসংগ কৰিব; ৩১ অথাৎ সেই দুটাৰ এটা পাপাৰ্থক বলি আবেটো হোম-বলিবৰূপে আৰু সেই ভক্ষ্য নৈবেদ্যখিনিয়ে স্বেচ্ছে উৎসংগ কৰিব। তাৰ পাছত পুৰোহিতে শুচি হ'ব লগীয়া লোক জনক যিহোৱাৰ সমাখ্যত প্রায়চিত্ত কৰিব। ৩২ কুষ্ঠৰোগৰ ঘা থকা যি লোক জনে নিজকে শুচি কৰা সময়ত নিয়মিত বলিদান আদি দিবলৈ অসমৰ্থ, তাৰ এই নিয়ম।” ৩৩ পাছত যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক কলে, ৩৪ “মই যি দেশ অধিকাৰ অৰ্থে তোমালোকক দিম, সেই কলান দেশত তোমালোকে যেতিয়া সোমাবা, তোমালোকে অধিকাৰ কৰা সেই দেশৰ কোনো এটা ঘৰত যদি মই কুষ্ঠৰোগৰ দাগ উৎপন্ন কৰো, ৩৫ তেতিয়া সেই ঘৰৰ গৰাকীয়ে আহি পুৰোহিতক জনাব। তেওঁ এই বুলি ক'ব যে, ‘মই মোৰ ঘৰত কুষ্ঠ রোগৰ দাগ যেন দেখিছোঁ।’ ৩৬ তেতিয়া ঘৰৰ সকলো বস্তু যেন অশুচি নহয় এই কাৰণে, সেই দাগ চাৰলৈ পুৰোহিতে ঘৰ সোমোৱাৰ পুৰোহিত ঘৰ খালী কৰিবলৈ তেওঁলোকক আজ্ঞা কৰিব; তাৰ পাছত পুৰোহিতে ঘৰতো চাৰলৈ সোমাব। ৩৭ তেওঁ সেই দাগৰ বিষয়ে চাব; যদি সেই দাগ ঘৰৰ দেৱালত অলপ কেঁচা বৰগীয়া বা ৰঙাজীয়া চকলা-চকলী হয় আৰু দেৱালতকৈ দ যেন বোধ হয়, ৩৮ আৰু যদি সঁচাকৈ সেই ঘৰত কুষ্ঠ রোগৰ দাগ আছে, তেতিয়া পুৰোহিতে ঘৰৰ পৰা দুৱাৰ-মুখলৈ ওলাই সাতদিন সেই ঘৰ বন্ধ কৰি ৰাখিব। ৩৯ সঙ্গমদিন পুৰোহিতে পুনৰাবা আহি সেই ঘৰৰ দেৱালত সেই দাগ বিপলি যোৱা বিষয়ে চাব; ৪০ আৰু এমে যদি হয়, তেনহেলে মানুহে যেন সেই দাগ থকা শিলবোৰ উলিয়াই নগৰৰ বাহিৰত অশুচি ঠাইত পেলাই দিয়ে, পুৰোহিতে এনে আজ্ঞা কৰিব। ৪১ পাছত সেই ঘৰৰ ভিতৰৰ চাৰিওফলৰ দেৱাল তেওঁ চোঁচাই পেলোৱা লাগিব; আৰু চুঁচি পেলোৱাৰ কৰালভোৰে তেওঁলোকে নগৰৰ বাহিৰত সেই অশুচি ঠাইত পেলাব লাগিব। ৪২ তেওঁলোকে আন শিল লৈ সেই শিলৰ ঠাইত বহুৱাৰ, আৰু নতুন কৰাল লৈ পুনৰাবা সেই ঘৰ লিপিব। ৪৩ এইদৰে শিল উলিওৱা আৰু ঘৰ চোঁচা আৰু লিপাৰ পাছত, যদি পুনৰাবা ঘৰত সেই দাগ ওলাই, ৪৪ তেতিয়া পুৰোহিতে আহি চাৰ আৰু যদি সেই ঘৰত দাগ ঘোষণা দেখে, তেনহেলে সেই ঘৰত সংহাৰক কুষ্ঠ আছে; আৰু সেই ঘৰখন অশুচি। ৪৫ তেতিয়া সেই ঘৰ তাঙি পেলোৱা হ'ব। তাৰ শিল, কাঠ আৰু কৰাল আদি সকলোকে নগৰৰ বাহিৰলৈ সেই অশুচি ঠাইলৈ লৈ যাব। ৪৬ তদুপৰি সেই ঘৰ বন্ধ থকাত যদি কোনো সোকে তাৰ ভিতৰত সোমাব, তেওঁ সকলালোকে অশুচি হৈ থাকিব। ৪৭ আৰু যিকোনো লোকে সেই ঘৰত শুব, তেওঁ নিজ বস্তু ধূৰ লাগিব। ৪৮ আৰু সেই ঘৰ লিপাৰ পাছত পুৰোহিতে সোমাই যদি সেই দাগ ব্যাপি নোয়োৱা দেখে, তেওঁ পুৰোহিতে সেই ঘৰ শুচি বুলি ক'ব, কিয়নো তাৰ কুষ্ঠ ভাল হ'ল। ৪৯ পাছত তেওঁ সেই ঘৰ শুচি কৰিব কাৰণে দুটা চাৰই, এড়োখৰ এৰচ কাঠ, অলপ বৰ্ণা নোম, আৰু একোচা এচোব বন ল'ব। ৫০ মাটিৰ পাত্ৰত থোৱা নিৰ্মল পানীত ওপৰত তেওঁ এটা চাৰই কাঠিব। ৫১ তেওঁ সেই এৰচ কাঠঠোখৰ, এচোব বনকোচা, বঙ্গ নোমখিনি আৰু জীয়া চৰাইটো এই সকলোকে লৈ, সেই কটা চৰাইৰ তেজত আৰু নিৰ্মল পানীত জুৰুবিয়াই সাতৰাব ঘৰত ছটিয়াব। ৫২ এইদৰে তেওঁ চৰাইৰ তেজ, নিৰ্মল পানী, জীয়া চৰাই, এৰচ কাঠ, এচোব বন আৰু বঙ্গ নোম, এই সকলোৰে দ্বাৰাই সেই ঘৰ শুচি কৰিব। ৫৩ কিন্তু তেওঁ নগৰৰ বাহিৰত থকা মুকলি পথাৰত সেই জীয়া চৰাইটো উৱুৱাই দিব; এইদৰে তেওঁ ঘৰ প্রায়চিত্ত কৰিব; তাতে সেই ঘৰ শুচি হ'ব। ৫৪ এয়ে ছালৰ সকলো প্ৰকাৰ কুষ্ঠ রোগৰ চিনৰ নিয়ম যেনে ছালত খজুৰতি ধৰা চুলি দাঢ়ি সৰা, ৫৫ কাপোৰ আৰু ঘৰত হোৱা কুষ্ঠ, ৫৬ ছাল উথাই উঠা, চোকোৱা বন্ধা, জিলিকা দাগ। ৫৭ এই সকলো কোন সময়ত শুচি আৰু কোন সময়ত অশুচি, সেই বিষয়ে জনোৱাই তাৰ অতিপ্রায়; এইয়ে কুষ্ঠৰোগৰ আৰু কুষ্ঠৰোগৰ দাগৰ নিয়ম।”

১৫ যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক কোৱা কথাখিনি এইদৰে কলে, ২
“তোমালোকে ইত্তায়েলৰ সন্তান সকলক এই কথা কোৱা, ‘কোনো

পুৰুষৰ শৰীৰৰ পৰা কোনো ধৰণৰ বৈ থকা সোঁচৰা বোগ হ'লে, সেই বোগৰ কাৰণে তেওঁ অশুচি হ'ব। ৩ সেই বোগ থকাৰ বাবে তেওঁ অশুচি হৈ থাকিব। তেওঁ শৰীৰৰ পৰা সেই বোগ বৈ থকাৰ বা বন্ধ হওক, তথাপি তেওঁ অশুচি। ৪ সেই বোগী শোৱা প্ৰত্যেক শয্যা অশুচি আৰু তেওঁ বহু প্ৰত্যেক আসনো অশুচি। ৫ যিজনে তেওঁ শয্যা চৰ, তেওঁ নিজ বস্তু ধূৰ লাগিব আৰু পানীতে গা ধূৰ লাগিব আৰু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ৬ আৰু সেই বোগী বহু আসনত যদি কোনোজনে বহে, তেওঁ তেওঁ নিজ বস্তু ধূৰ লাগিব আৰু পানীত গা ধূৰ লাগিব আৰু এইদৰে তেওঁ সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ৭ আৰু যিজনে সেই বোগীৰ গা চৰ, তেওঁ নিজ বস্তু ধূৰ লাগিব আৰু পানীত গা ধূৰ লাগিব আৰু এইদৰে তেওঁ সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ৮ সেই বোগীয়ে যদি কোনো মানুহৰ গা’ত থৃই পেলায়, তেন্তে তেওঁ নিজ বস্তু ধূৰ লাগিব আৰু পানীত গা ধূৰ লাগিব, এইদৰে তেওঁ সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ৯ আৰু যিজনে সেই বোগীৰ গা চৰ, তেওঁ নিজ বস্তু ধূৰ লাগিব আৰু পানীত গা ধূৰ লাগিব আৰু এইদৰে তেওঁ সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ১০ আৰু যিজনে তেওঁ তলত থকা কোনো বস্তু চৰ, তেওঁ সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ১১ সেই বোগীয়ে যদি কোনো মাটিৰ পাত্ৰ চৰ, তাক ভাঙি পেলাব লাগিব আৰু সকলো কাঠৰ পাত্ৰ পানীত ধূৰ লাগিব। ১৩ পাছত সেই বোগী যেতিয়া নিজ বোগৰ পৰা সুস্থ হ'ব, তেতিয়া তেওঁ নিজ শুচিৰ অৰ্থে, সাত দিন বাট চাই থকি নিজ বস্তু ধূৰ আৰু বোৰতী পানীত গা ধূৰ লাগিব; তেতিয়া তেওঁ শুচি হ'ব। ১৪ অষ্টম দিন তেওঁ নিজৰ কাৰণে দুটা কপো বা দুটা পাৰ পোৱালি লৈ, সাক্ষাৎ কৰা ত্বমূৰ দুৱাৰ-মুখলৈ যিহোৱাৰ আগলৈ আহি সেইবোৰে পুৰোহিতক দিব লাগিব। ১৫ তেতিয়া পুৰোহিতে তাৰ এটা পাপাৰ্থক বলিব বলি স্বৰূপে উৎসংগ কৰিব; এইদৰে পুৰোহিতে তেওঁ সেই বোগৰ কাৰণে যিহোৱাৰ সমাখ্যত তাক প্রায়চিত্ত কৰিব। ১৬ যদি কোনো পুৰুষে ত্ৰীৰ স্বেচ্ছে শয়ন কৰোঁতে যদি বীৰ্যাপাত হয়, তেন্তে তেওঁ নিজৰ গোটেই শৰীৰৰ পানীত ধূৰ লাগিব আৰু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ১৭ আৰু যিকোনো বস্তুত বা ছালত বীৰ্যালাগিলে, তাক পানীত ধূৰ লাগিব আৰু সেয়ে সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ১৮ আৰু কোনো পুৰুষে ত্ৰীৰ স্বেচ্ছে শয়ন কৰোঁতে যদি বীৰ্যাপাত হয়, তেওঁলোক দুয়ো পানীত গা ধূৰ লাগিব আৰু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ১৯ যেতিয়া কোনো মহিলাৰ খৰ্তুসৰ হয়, তেতিয়া সাত দিনলৈ তেওঁ অশুচি হৈ থাকিব আৰু যিজনে তাইক চৰ, সি সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ২০ আৰু সেই অশুচিৰ কালত তেওঁ য'ত শুব, সেই ঠাইও অশুচি হ'ব; আৰু য'ত তেওঁ বহিৰ, সেইবোৰে অশুচি হ'ব। ২১ আৰু যিজনে তেওঁৰ শয্যা চৰ, তেওঁ নিজ বস্তু ধূৰ লাগিব আৰু এইদৰে তেওঁ সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ২২ আৰু যিজনে তেওঁ শয্যা চৰ, তেওঁ নিজ বস্তু ধূৰ লাগিব আৰু এইদৰে তেওঁ সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ২৩ আৰু তাইৰ শয্যাৰ ওপৰত থকা কিবলা বস্তুত বা ছালত বীৰ্যালাগিলে, তাক পানীত ধূৰ লাগিব আৰু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ২৪ আৰু যিকোনো পুৰুষে ত্ৰীৰ স্বেচ্ছে শয়ন কৰোঁতে যদি বীৰ্যাপাত হয়, তেওঁলোক দুয়ো পানীত গা ধূৰ লাগিব আৰু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ২৫ যেতিয়া কোনো মহিলাৰ খৰ্তুসৰ হয়, তেতিয়া সাত দিনলৈ তেওঁ অশুচি হৈ থাকিব। ২৬ আৰু যিকোনো পুৰুষে ত্ৰীৰ স্বেচ্ছে শয়ন কৰে আৰু তাইৰ তেজ তেওঁৰ শৰীৰত লাগে, তেন্তে তেওঁ সাত দিনলৈ অশুচি হৈ থাকিব। ২৭ আৰু যিকোনো পুৰুষে ত্ৰীৰ স্বেচ্ছে শয়ন কৰে আৰু তাইৰ কালত দৰে অশুচি হ'ব; আৰু যিকোনো আসনৰ ওপৰত তাই বহিৰ সেয়ে মাহেকীয়া অশুচিৰ কালত দৰে, সেই অশুচি। ২৮ আৰু যিকোনো স্ত্ৰীৰ বেছ কালত দৰে অশুচি হ'ব; আৰু যিকোনো পুৰুষে ত্ৰীৰ স্বেচ্ছে শয্যাৰ ওপৰত থকা কিবলা বস্তুত বা ছালত বীৰ্যালাগিলে, তাই অশুচি। ২৯ আৰু যিজনে সেইবোৰে চৰ, তেওঁ অশুচি হ'ব; আৰু যিকোনো পুৰুষে ত্ৰীৰ স্বেচ্ছে শয্যাৰ ওপৰত থকা কিবলা বস্তুত বা ছালত বীৰ্যালাগিলে, তাই অশুচি।

শুচি হ'ব। ২৯ পাছত অষ্টম দিনা, তাই নিজ কাবণে দুটা কপো বা দুটা পার পোরালি লৈ, সাক্ষাৎ করা তমুর দুরাব-মুখলৈ পুরোহিতের ওচরলৈ আনিব। ৩০ পুরোহিতে তার এটা পাপার্থক বালি স্বৃপ্তে আরু আনটো হোম-বলিবৃপ্তে উৎসর্গ করিব; এইদৰে তাই অঙ্গত বজ্ঞার কাবণে পুরোহিতে যিহোৱাৰ সন্মূখত তাইক প্রায়চিত্ত কৰিব। ৩১ ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলো তাৰ মাজত থকা মোৰ আৱাস অঙ্গত কৰি তেওঁলোকে নিজ নিজ অশৌচৰ কাৰণে নমৰিবলৈ এইদৰে তোমালোকে তেওঁলোকক নিজ নিজ অশৌচৰ পৰা পৃথক কৰিবা। ৩২ গা'ৰ পৰা কিবা বৈ থকা ৰোগী, বীৰ্যাপ্তাৰ অঙ্গত হোৱা লোক, ৩৩ বজ্ঞলৈ হোৱা কোনো পুৰুষ বা মহিলাৰ শৰীৰৰ পৰা যদি কোনো তৰল পদাৰ্থ বৈ থাকে, আৰু অঙ্গত স্তৰ'ৰ সৈতে শয়নকাৰী পুৰুষ, এই লোকসকলৰ বাবে এই নিয়ম'।"

১৬ হাৰোণৰ যি দুজন পুত্ৰ যিহোৱাৰ ওচৰলৈ গ'ল, তেওঁলোকৰ মৃত্যুৰ পাছত যিহোৱাই মোচিক কৈছিল। ২ যিহোৱাই মোচিক এই কথা ক'লে, "হাৰোণ নমৰিবৰ বাবে, চন্দুকৰ ওপৰত থকা পাপাবৰণৰ সন্মূখলৈ প্ৰভেদক বন্ত্ৰ ভিতৰৰ পবিত্ৰ-স্থানলৈ সকলো সময়ত নোসোমাৰ বাবে আজ্ঞা কৰাৰ; কিয়নো মই পাপাবৰণৰ ওপৰত মেহত দৰ্শন দিম।" ৩ হাৰোণে এইদৰে পবিত্ৰ স্থানত সোমাৰ লাগিব। তেওঁ পাপার্থক বলিৰ বাবে এটা দমৰা গৰু আৰু হোৰ অৰ্থে এটা মতা মৈৰ লগত ল'ব। ৪ তেওঁ শণ সুতাৰ পবিত্ৰ বন্ত্ৰখন গাত লব, শণৰ জড়িয়ালো পিঙ্কিব, শণৰ টঙ্গলি গচ কঁকালত বান্দিৰ আৰু পাগটো পিঙ্কিব। এইবোৰ পবিত্ৰ বন্ত্ৰ, তেওঁ পানীত গা ধূই, এইবোৰ পিঙ্কিব। ৫ পাছত তেওঁ ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ সমাজৰ পৰা পাপার্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ দুটা ছাগলী আৰু হোৰ অৰ্থে এটা মতা মৈৰ ল'ব। ৬ আৰু হাৰোণে পাপার্থক বলিৰ বাবে দমৰা গৰুটো আনি, নিজক আৰু নিজ বংশক প্রায়চিত্ত কৰিব। ৭ তেওঁত্যাকে ছাগলী দুটা ল'ব আৰু সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰমুখত যিহোৱাৰ আগত উপস্থিত হ'ব। ৮ তেওঁত্যাহাৰোণে সেই দুটা ছাগলীৰ বিষয়ে চিঠি খেলিব; এটা গুটি যিহোৱাৰ বাবে, আনটো আজাজেলৰ বাবে হ'ব। ৯ তেওঁত্যাযি ছাগলী যিহোৱাৰ নামত উঠিব, হাৰোণে সেই ছাগলালোটো লৈ পাপার্থক বলি স্বৰ্পে উৎসৰ্গ কৰিব। ১০ কিন্তু যি ছাগলীৰ অৰ্থে আজাজেলৰ নামত গুটি উঠিব, তাক আজাজেলৈ অৰ্থে ভিতৰলৈ পঠিয়াৰ কাৰণে, তাৰ প্রায়চিত্ত কৰিবলৈ যিহোৱাৰ সন্মূখত তাক জীয়াই উপস্থিত কৰিব লাগিব। ১১ তেওঁত্যাহাৰোণে নিজৰ বাবে লোৱা পাপার্থক বলিৰ দমৰা গৰুটো আনি নিজক আৰু নিজ বংশক প্রায়চিত্ত কৰিব। তেওঁ নিজৰ বাবে লোৱা সেই পাপার্থক বলিৰ বাবে অনা দমৰা গৰুটো কাটিব। ১২ হাৰোণে যিহোৱাৰ সন্মূখত থকা ৰেদীৰ ওপৰৰ পৰা জৰু আঝঠাতৰে এটা আঝঠা-ধৰাত ভৰাই ল'ব আৰু মিহিকে গুড়ি কৰা দয়ুলি সুগুঁড়ি ধূপ লৈ প্ৰভেদক বন্ত্ৰৰ ভিতৰলৈ আনিব। ১৩ আৰু তেওঁ নমৰিবলৈ সাক্ষ্য ফলিৰ চন্দুকৰ ওপৰত থকা পাপাবৰণক যেন ধূপৰ ফৌৰাই ঢাকে, এই কাৰণে সেই সুগুঁড়ি ধূপ যিহোৱাৰ সন্মূখত থকা জুইত দিব। ১৪ তেওঁত্যাতেওঁ সেই দমৰাৰ অলপমান তেজ লৈ, পুৰুষলৈ থকা পাপাবৰণত আঙুলিবে ছঠিয়াৰ আৰু আঙুলিবে পাপাবৰণৰ সন্মূখতো সেই তেজৰ কিছু লৈ সাতবাৰ ছঠিয়াৰ। ১৫ তেওঁত্যাতেওঁ লোকসকলৰ পাপার্থক বলিৰ ছাগলালোটো কাটি, তাৰ তেজ প্ৰভেদক বন্ত্ৰ ভিতৰলৈ আনিব আৰু দমৰাৰ তেজ লৈ যেনেকৈ কৰিছিল, তেনেকৈ ইয়াৰ তেজকোৰ কৰিব, অৰ্থাৎ পাপাবৰণত আৰু পাপাবৰণৰ সন্মূখত তাক ছঠিয়াৰ। ১৬ এইদৰে, ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ সকলো প্ৰকাৰ অশৌচ আৰু অপৰাধৰ কাৰণে, তেওঁলোকৰ আটাই পাপৰ কাৰণেই তেওঁ পবিত্ৰ স্থান প্ৰায়চিত্ত কৰিব; আৰু যি সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ তেওঁলোকৰ লগত তেওঁলোকৰ সকলো প্ৰকাৰ অশৌচৰ মাজত আছে তাকো সেইদৰে কৰিব। ১৭ আৰু প্রায়চিত্ত কৰিবলৈ পবিত্ৰ স্থানত তেওঁ সোমোৱাৰে পৰা নিজক, বৰ্ণক আৰু ইস্তায়েলৰ সকলো প্ৰায়চিত্ত সম্পূৰ্ণকৈ প্রায়চিত্ত নকৰালৈকে, কোনো কোনো লোক সেই সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ নাথাকিব। ১৮ তেওঁ যিহোৱাৰ সন্মূখত থকা ৰেদীৰ ওচৰলৈ লোলাই গৈ তাক প্রায়চিত্ত কৰিব। তেওঁ সেই দমৰাটোৰ অলপ তেজ লৈ ৰেদীৰ চাৰিওফালৰ শিং কেইটাৰ লগাই দিব। ১৯ আৰু

তেওঁ নিজ আঙুলিবে তেজৰ কিছু লৈ তাৰ ওপৰত সাতবাৰ ছঠিয়াই তাক শুচি কৰিব আৰু ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলো প্ৰকাৰ অশৌচৰ পৰা শুচি কৰি তাৰ পৰিব স্থান, সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ আৰু ৰেদীৰ প্ৰায়চিত্ত কৰাৰ পাছত হাৰোণে সেই জীয়া ছাগলালোটো আনিব। ২১ পাছত তেওঁ তেওঁ হাতৰ হাত দুখন সেই জীয়া ছাগলালোটোৰ মূৰত দিব; আৰু ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলো পৰা আৰু তেওঁলোকৰ আটাই অৰ্থম, তেওঁলোকৰ সকলো পাপ তাৰ ওপৰত স্থীকাৰ কৰি, তেওঁ সেই সকলোকে সেই ছাগলালীৰ মূৰত অৰ্পণ কৰিব। পাছে যুগ্মতে থকা মানুহ এটাৰ হতুৱাই তাক মৰুভুমিলৈ পঠিয়াই দিব। ২২ আৰু ছাগলালোটোৰ নিজৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ সকলো অপৰাধ আৰু তেওঁলোকৰ আটাই নিয়ম'।

১৭ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ২ "তুমি হাৰোণক, তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আৰু ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলক এই কথা কোৱা; এই বিষয়ে যিহোৱাই আজ্ঞা কৰি কৈছে, ৩ ইস্তায়েলৰ বংশৰ যি কোনো লোক এজনে গৰু, মেৰ-ছগ বা ছাগলী, ছাউনিৰ ভিতৰত বা ছাউনিৰ বাহিৰত, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰ স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰে- ৪ কিন্তু তেওঁ যদি সেই উপহাৰ যিহোৱাৰ আবাসৰ সন্মূখত সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰমুখলৈ মানে, তেওঁত্যাসেই লোকজোলৈ বক্তৃপাতৰ দেৱ গমিত হ'ব; সেই লোকজনে বক্তৃপাতৰ কৰাত, তেওঁক নিজ লোকসকলৰ মাজত পৰা উচ্ছৰণ কৰা হ'ব। ৫ ইয়াৰ অভিপ্ৰায় এই, যে, ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে মুকলি পথাৰত যি যি পশু বলিদান কৰে, সেই সকলোকে তেওঁলোকে যেন সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰমুখলৈ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আনিব, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে মঙ্গলার্থক বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰে। ৬ পুৰোহিতে সেই মঙ্গলার্থক বলিৰ তেজ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰমুখত যিহোৱাৰ ৰেদীৰ ওপৰত ছঠিয়াৰ আৰু তাৰ তেজখনিৰ সুস্থানৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দৰ্শক কৰিব। ৭ তেওঁলোকে যি ছাগলালীৰ মূৰতিৰ অনুগামী হৈ ব্যৰ্থিচাৰ কৰি আহিছে, সেইবোৰ উদ্দেশ্যে আৰু বলিদান কৰিব

নালাগে। এয়ে তেওঁলোকের পুরুষানুক্রমে পালন করিবলগীয়া চিরছায়ী বিধি হ'ব। ৮ আরু তুমি তেওঁলোকের কোরা, ইস্রায়েল-বংশীয় যি কোনো লোক বা তেওঁলোকের মাজত প্রবাস করা যি কোনো বিদেশী জনে নিজের হোম-বলি বা মঙ্গলার্থক বলি, ৯ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসর্গ করিবলৈ সাক্ষাৎ কৰা তস্বৰ দুৱার মুললৈ নেনাকৈ উৎসর্গ কৰিব, সেই লোকজন নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছৃং হ'ব। ১০ ইস্রায়েল বংশীয় যিকোনো লোক এজনে বা তেওঁলোকের মাজত প্রবাস কৰা যি কোনো বিদেশীয়ে কোনো প্রকাৰৰ তেজ খাৰ, মই সেই তেজ খোৱা জনৰ পৰা বিমুখে থাকিম আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁক উচ্ছৃং কৰিব। ১১ কিয়নো শৰীৰৰ প্রাণ তেজত থাকে; আৰু তোমালোকেৰ প্রাণ প্ৰায়স্তিত কৰিবৰ অৰ্থে মই সেই তেজ বেদীৰ ওপৰত দিবলৈ তোমালোকে দিলোঁ; কিয়নো প্রাণৰ গুণে তেজেই প্ৰায়স্তিত সাধক! ১২ এই হেতুকে মই ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলক ক'লো বোলে, তোমালোকেৰ মাজৰ কোনো তেজ খাৰ নালাগে আৰু তোমালোকেৰ মাজত প্রবাস কৰা কোনো বিদেশীয়েও তেজ খাৰ নালাগে। ১৩ আৰু ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত প্রবাস কৰা যি কোনো লোক বা তেওঁলোকেৰ মাজত প্রবাস কৰা যি কোনো বিদেশীয়ে কোনো খাৰ পৰা পশু বা চাৰই চিকাৰত মাৰিব, তেওঁ তাৰ তেজ উলিয়াই ধূলিবে ঢাকি থাৰ। ১৪ কিয়নো প্ৰত্যেক প্ৰাণীৰ প্রাণ তেজত থাকে; এই হেতুকে মই ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলক ক'লোঁ, ‘তোমালোকে কোনো প্ৰাণীৰ তেজ নাখাবা; কিয়নো প্ৰত্যেক প্ৰাণীৰ তেজেই তাৰ প্রাণ; যিকোনোৱে তাক খাৰ, তেওঁ উচ্ছৃং হ'ব।’ ১৫ বস্তেশীয়া বা বিদেশীয় লোকসকলৰ মাজৰ যি কোনোৱে নিজে নিজেই মৰা, বা হিঙ্সুক জন্মুৰে ছিৰা পশু তোজন কৰিব তেওঁ নিজ বস্তু ধূই পানীত গা ধূৰ আৰু সন্দোলকে তেওঁ অশুচি হৈ থাকিব; তাৰ পছত তেওঁ শুচ হ'ব। ১৬ কিন্তু যদি তেওঁ নিজ বস্তু বা গা নুধোৱে, তেতিয়া তেওঁ নিজ অপৰাধৰ ফল তোগ কৰিব।

১৮ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ২ “তুমি ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলক এই কথা কোৱা, ‘মই তোমালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। ও তোমালোকে যেতিয়া মিচৰ দেশেত বাস কৰিছিলা, সেই দেশৰ বীতি-নীতিৰ দৰে আচৰণ নকৰিবা। মই তোমালোকে যি কনান দেশশৈলৈ লৈ আহিম, সেই দেশৰ বীতি-নীতিৰ দৰে আচৰণ নকৰিবা। আৰু তেওঁলোকেৰ বিধি অনুস৾ৰেও নচলিবা। ৪ তোমালোকে মোৰ শাসন প্ৰণালী মতে কাৰ্য কৰিবা আৰু মোৰ বিধিবোৰ পালন কৰিবা, আৰু সেইদৰে আচৰণ কৰিবা; কিয়নো মই তোমালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। ৫ এই হেতুকে তোমালোকে মোৰ বিধি আৰু শাসন প্ৰণালীবোৰ সকলোকে পালন কৰিবা। কোনো এজন লোকে যদি সেইবোৰ পালন কৰে, তেমেহেলৈ তেওঁ তাৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব। মই যিহোৱা। ৬ তোমালোকে কোনো উলঙ্গতা আনাৰূপ কৰিবলৈ, নিজ বংশ পৰিয়ালৰ কাৰো ওচৰলৈ নাযাবা; মই যিহোৱা। ৭ তুমি নিজ পিতৃক, তোমাৰ মাতৃক উলঙ্গতাৰেই আনাৰূপ নকৰিবা; তেওঁ তোমাৰ মাতৃ, তেওঁক লজ্জিত নকৰিবা। ৮ তোমাৰ পিতৃৰ ভাৰ্য্যাৰ উলঙ্গতা আনাৰূপ নকৰিবা; সেইদৰে তোমাৰ পিতৃক লজ্জিত নকৰিবা। ৯ তোমাৰ বাই, ভীটী, তোমাৰ পিতৃৰ জীয়েক বা তোমাৰ মাতৃৰ জীয়েক, ঘৰত জন্মাই হওক বা আন ঠাইতে জন্মা হওক, তেওঁলোকেৰ উলঙ্গতা আনাৰূপ নকৰিবা। ১০ তোমাৰ পো-নাতিয়েৰ বা জী-নাতিয়েৰ উলঙ্গতা আনাৰূপ নকৰিবা; কিয়নো তেওঁলোকেৰ উলঙ্গতা তোমাৰ নিজেৰেই উলঙ্গতা। ১১ তোমাৰ পিতৃৰ ঔৰসত জন্মা তোমাৰ পিতৃৰ ভাৰ্য্যাৰ জীয়েকেৰ উলঙ্গতা আনাৰূপ নকৰিবা; তাই তোমাৰ ভণী। ১২ তোমাৰ পিতৃৰ বায়েক বা ভনীয়েকেৰ উলঙ্গতা আনাৰূপ নকৰিবা; তাই তোমাৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ নাযাবা; তাই তোমাৰ বৰমা, বা খুৰী। ১৫ তোমাৰ বোৰায়ীৰে উলঙ্গতা আনাৰূপ নকৰিবা; কিয়নো তাই তোমাৰ পোৰ ভাৰ্য্যা। তাইৰ উলঙ্গতা আনাৰূপ নকৰিবা; কিয়নো তাই তোমাৰ ককায়েৰ বা ভায়েৰ ভাৰ্য্যা। ১৪ তোমাৰ পিতৃৰ ককায়েক বা ভায়েৰ উলঙ্গতা আনাৰূপ নকৰিবা; তুমি তেওঁৰ ভাৰ্য্যাৰ ওচৰলৈ নাযাবা; তাই তোমাৰ বৰমা, বা খুৰী। ১৫ তোমাৰ বোৰায়ীৰে উলঙ্গতা আনাৰূপ নকৰিবা; কিয়নো তাই তোমাৰ পোৰ ভাৰ্য্যা। তাইৰ উলঙ্গতা আনাৰূপ নকৰিবা; কিয়নো তাই তোমাৰ ককায়েৰ বা ভায়েৰ ভাৰ্য্যা। ১৬ তোমাৰ ককায়েৰ বা ভায়েৰ ভাৰ্য্যাৰ উলঙ্গতা। ১৭

কোনো মহিলা আৰু তাইৰ জীয়েক উলঙ্গতা আনাৰূপ নকৰিবা; উলঙ্গতা আনাৰূপ কৰিবলৈ তাইৰ পো-নাতিয়েক বা জী-নাতিয়েক বিয়া নকৰিবা। তেওঁলোক ওচৰ সহংকীয়া; এইহে লম্পটাত। ১৮ নিজ তিৰোতাৰ সভিনী খটাৰলৈ তাই জীয়াই থকা কালত, উলঙ্গতা আনাৰূপ কৰিবলৈ অৰ্থে তাইৰ লগত বায়েক বা ভনীয়েক বিয়া নকৰিবা। ১৯ আৰু কোনো মহিলাৰ মাহেকীয়া অশৌচেৰে অশুচি হৈ থকা সময়ত, তাইৰ উলঙ্গতা আনাৰূপ কৰিবলৈ তাইৰ ওচৰলৈ নাযাবা। ২০ আৰু তুমি নিজকে অশুচি কৰিবলৈ ওচৰ-চুৰিবীৰ ভাৰ্য্যাৰ লগত সহবাস নকৰিবা। ২১ তোমাৰ সন্তানৰ কাকো মোলক দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে অগ্ৰিম মাজেদি গমণ কৰাটি, তোমাৰ ঈশ্বৰৰ নাম অপবিত্র নকৰিবা; মই যিহোৱা। ২২ তুমি মহিলাৰ লগত শয়ন কৰাৰ দৰে পুৰুষে সৈতে শয়ন নকৰিবা। সেয়ে ঘিণলগীয়া কৰ্ম। ২৩ আৰু তুমি নিজকে অশুচি কৰিবলৈ, কোনো জন্মুত পতিত নহ'বা; আৰু কোনো মহিলাই নিজৰে সৈতে সংস্কৰণ কৰিবলৈ, কোনো জন্মুৰ আগত থিয় নহ'ব, সেয়ে স্বতাৰ বিৰুদ্ধে কৰা কাৰ্য। ২৪ তোমালোকে এই কাৰ্যবোৰৰ ভিতৰৰ কোনো কাৰ্য দ্বাৰাই নিজকে অশুচি নকৰিবা; কিয়নো যি যি জাতিক মই তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা খেদিম, তেওঁলোক এই সকলো কৰ্ম দ্বাৰাই অশুচি হল। ২৫ আৰু সেই দেশখনো অশুচি হ'ল; এই হেতুকে মই তাৰ অপৰাধৰ ফল তাক ভোগ কৰালো আৰু সেই দেশে নিজ নিবাসীসকলক বতিয়াই পেলালো। ২৬ এই হেতুকে তোমালোকে মোৰ বিধি আৰু শাসন প্ৰণালীবোৰ পালন কৰিবা, আৰু স্বদেশীয়া বা তোমালোকেৰ মাজত প্রবাস কৰা বিদেশীয়েই হওক, তোমালোকে সেই সকলো ঘিণলগীয়া কাৰ্য মাজৰ কোনো কাৰ্য নকৰিবা। ২৭ কিয়নো তোমালোকেৰ পূৰ্বে থকা লোকসকলে এই সকলো ঘিণলগীয়া কৰ্ম কৰাত সেই দেশ অশুচি হ'ল। ২৮ কিয়নো সাৰাধৰণ, তোমালোকে সেই দেশ অশুচি কৰিবলৈ, তোমালোকেৰ পূৰ্বে থকা সেই জাতিক বতিয়াই পেলোৱাৰ নিচিনকৈ, সেই দেশে তোমালোককো বতিয়াই পেলাব। ২৯ কিয়নো যি যি লোকে এইবোৰ ঘিণলগীয়া কাৰ্য মাজৰ কোনো কাৰ্য কৰিব, ঘিণলগীয়া কাৰ্য কৰা সেই সকলোকে নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছৃং কৰাৰ হ'ব। ৩০ এই হেতুকে তোমালোকৰ পূৰ্বে প্ৰচলিত হোৱা ঘিণলগীয়া বীতি-নীতিবোৰ মাজৰ এককেকে তোমালোকে মেন নকৰা, আৰু তাৰ দ্বাৰাই নিজকে মেন অশুচি নকৰা, এই কাৰণে মোৰ আজ্ঞা পালন কৰিবা; মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।”

১৯ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ২ “তুমি ইস্রায়েলৰ সমুদায় মণ্ডলীক এই কথা কোৱা, ‘তোমালোক পৰিব্ৰত হ'ব লাগে; কিয়নো মই তোমালোকৰ যি ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই পৰিব্ৰত। ৩ তোমালোকে প্ৰতিজনে নিজ নিজ মাতৃ আৰু নিজ নিজ পিতৃক সন্মান কৰিবা আৰু মোৰ বিশ্বাম দিনবোৰ পালন কৰিবা। মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। ৪ তোমালোকে প্ৰতিমাৰোৰ ফালে মূৰ নৃূবাৰা আৰু তোমালোকৰ কাৰণে সাঁচত চলা মৃতি নিৰ্মাণ নকৰিবা; মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। ৫ যেতিয়া তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে মঙ্গলার্থক বলি উৎসর্গ কৰিবা, তেতিয়া তোমালোকে প্ৰহণ হ'ব কাৰণে ইয়াকে কৰিব। ৬ তোমালোকে তাক উৎসর্গ কৰা দিনা বা তাৰ পাছদিনা তাক ভোজন কৰিব লাগিব; তৃতীয় দিনলৈ যদি অৱশিষ্ট থাকে, তেন্তে তাক জুইত পুৰি ভূম্য কৰিব লাগিব। ৭ তৃতীয় দিনা যদি কেনেবাকৈ তাৰ অলপ খোৱা যায়, তেন্তে সেয়ে ঘিণলগীয়া আৰু অগ্ৰাহ হ'ব। ৮ কিন্তু ভোজন কৰা জনে নিজ অপৰাধৰ ফল ভোগ কৰিব, কিয়নো তেওঁ যিহোৱাৰ পৰিব্ৰত বস্তু অপবিত্র কৰিবলৈ, সেই লোক জনক নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছৃং কৰা হ'ব। ৯ যেতিয়া তোমালোকে নিজ নিজ ভূমিত উৎপন্ন হোৱা শস্য দাবৰ সময়ত, খেতিৰ চুক্ত থকা শস্য সম্পূৰ্ণতুপ শেষ নকৰাকৈ নাদাৰা আৰু তোমাৰ খেতিৰ এৰি যোৱা শস্য নুৰুটিলোৱা। ১০ আৰু নিজ নিজ দ্বাক্ষবাৰীৰ এৰি যোৱা দ্বাক্ষফল নুৰুটিলোৱা; তুমি দুৰ্যোৱা আৰু বিদেশীৰ কাৰণে তাক এৰি যোৱা; মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। ১১ তোমালোকে চুৰ নকৰিবা। মিছা কথা নকৰা। আৰু ইজনে সিজনক নঠগোৱা। ১২ আৰু তুমি মোৰ নাম লৈ মিছা শপত খাই তোমাৰ ঈশ্বৰৰ নাম অপবিত্র নকৰিবা। মই যিহোৱা।

১৩ তুমি নিজ চুবুরীয়াক অত্যাচার নকরিবা আরু তেওঁর বস্তু অপহরণ নকরিবা; বেচলে কাম করা চাকরৰ বেচ গোটেই রাতি নিদিয়াকৈ থাকি বাতিপুরালৈ নাৰাখিবা। ১৪ তুমি কলাক শাও নিদিবা আৰু অন্দৰ আগত উজ্জুতি হোৱা মুঢ়া নথবা, কিন্তু তোমাৰ দুশ্শবল ভয় বাখিবা; মই যিহোৱা। ১৫ তোমালোকে বিচাৰত অন্যায় নকরিবা; বিচাৰত তুমি দুখীয়াৰ মুখ্যলৈ নাচাৰা আৰু সন্তুষ্ট লোকক সমাদৰ নকরিবা; কিন্তু তুমি ধার্মিক ভাৱে নিজ চুবুরীয়াৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিবা। ১৬ তুমি নিজ লোকসকলৰ মাজত চৰ্চি ফুৰোতা নহ'বা; আৰু তোমাৰ ওচৰ চুবুরীয়াৰ বিৰুদ্ধে প্ৰাণ হত্যাকাৰী নহ'বা; মই যিহোৱা। ১৭ তুমি নিজ ভাইক নিজ মনত ধিং নকরিবা; তুমি নিজ চুবুরীয়াক চুবুরীয়াৰ কাৰণে পাপৰ তাৰ নব বিলে, অৱশ্যে তেওঁক সতৰ্ক কৰিবা। ১৮ তুমি নিজ সন্তান সকলৰ প্ৰতিকাৰ নাসাধিবা বা তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে আখেজ নাৰাখিবা; কিন্তু নিজ ওচৰ-চুবুরীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰিবা; মই যিহোৱা। ১৯ তোমালোকে মোৰ বিধিৰোৰ পালন কৰিবা। তোমাৰ পশুৰে সৈতে, তুমি বেলেগ বেলেগ প্ৰজাতিৰ পশুৰ জাকক ফুৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব নিদিবা। তোমাৰ পথাৰত একেডোখৰ মাটিত দুৰিধ শস্যৰ গুটি নিৰ্সিচিবা; আৰু দুই প্ৰকাৰ সুতা মিহলি কৰি বোৱা বস্ত্ৰ নিপিঙ্গিবা। ২০ ধনেৰে বা আন বুপে মুক্ত মোহোৱা এনে যি বাগদান কৰা বেটী, তাইহৈ সৈতে যদি কোনোৱে শয়ন কৰে, তেন্তে তেওঁলোক দুয়ো দণ্ডনীয় হ'ব, কিন্তু তেওঁলোকৰ প্ৰাণদণ্ড নহ'ব; কিয়নো তাই মুক্ত হোৱা নাই। ২১ তেতিয়া সেই পুৰুষে সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰ-মুখ্যলৈ, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিজৰ দোষার্থক বলিৰ কাৰণে এটা মত মেৰ-ছাগ আমিব। ২২ তেতিয়া পুৰোহিতে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে সেই দোষার্থক মেৰ-ছাগটোৰ দ্বাৰাই, তেওঁ কৰা পাপৰ কাৰণে তেওঁক প্ৰায়চিষ্ট কৰিব; তেতিয়া তেওঁ কৰা সেই পাপৰ ক্ষমা হ'ব। ২৩ তোমালোকে যেতিয়া দেশত সেমাই, খাদ্যৰ অৰ্থে সকলো প্ৰকাৰ গচ্ছ বুবা, তেতিয়া তাৰ ফল নিষিদ্ধ যেন গণ্য কৰিবা আৰু তিনি বছৰলৈকে সেয়ে তোমালোকৰ মানত নিষিদ্ধ হৈ থাকিব। তাক থাৰ নালাগে। ২৪ পাছত চৰ্তু বছৰত তাৰ সকলো ফল যিহোৱাৰ প্ৰশংসাৰ্থক উপহাৰ বৃৰুৱে পৰিব্ৰজ হ'ব। ২৫ আৰু গছে ফল উৎপন্ন কৰি থাকিবৰ কাৰণে, তোমালোকে পঞ্চম বছৰত তাৰ ফল থাবা; মই তোমালোকৰ দুশ্শবল যিহোৱা। ২৬ তোমালোকে তজেৰে সৈতে একো মঙ্গল নাখাবা। শুভ অশুভ লক্ষণ নামানিবা আৰু গণকৰ বিদ্যা ব্যৱহাৰ নকৰিবা। ২৭ তোমালোকে নিজ নিজ মূৰৰ চুলি ঘূৰণীয়াকৈ নাকাটিবা আৰু নিজ নিজ দাঢ়িৰ চুক অশুণীকৈ নুখুৰোৱা। ২৮ আৰু মৰা লোকৰ কাৰণে তোমালোকে নিজ গা কাট-কুট নকৰিবা আৰু গাত কাটি বা বিঞ্চি দাগ নলপাৰা; মই যিহোৱা। ২৯ তুমি নিজ জীয়েৰাক বেশ্যা হ'বলৈ দি তাইক ভষ্ট নকৰিবা; কিয়নো তেনে কৰিবলৈ দেশ ব্যভিচাৰত পতিত হ'ব আৰু দেশ দুষ্টতাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব। ৩০ তোমালোকে মোৰ বিশ্বাম দিন পালন কৰিবা আৰু মোৰ দৰ্ঘণামলে ভয় বাখিবা; মই যিহোৱা। ৩১ ভূত পোহা আৰু গুণ-মন্ত্ৰ জনাসকলৰ ফালে মুখ নকৰিবা; নিজকে অশুচ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ সুধীবলৈ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ নাযাবা; মই তোমালোকৰ দুশ্শবল যিহোৱা। ৩২ তুমি পকাবুৰীয়া জনৰ আগত উঠি যিহ হ'বা, বৃক্ষলোকৰ সমাদৰ কৰিবা আৰু নিজ দুশ্শবলে ভয় বাখিবা; মই যিহোৱা। ৩৩ আৰু কোনো বিদেশী লোকে যদি তোমালোকৰ দেশত তোমালোকৰে সৈতে বাস কৰে, তেন্তে তোমালোকে তাক উপজুড় নকৰিবা। ৩৪ তোমালোকৰ মাজত স্বদেশীয় লোক যেনে, তোমালোকৰ মাজত প্ৰবাস কৰা বিদেশী লোকো তোমালোকৰ পক্ষে তেনে হ'ব আৰু তুমি সেই লোকসকলৰ নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰিবা; কাৰণ মিচৰ দেশত তোমালোকো বিদেশী আছিলা; মই তোমালোকৰ দুশ্শবল যিহোৱা। ৩৫ তোমালোকে বিচাৰত, পৰিমাণত বা ওজনত বা দুবাৰ জোখত অন্যায় নকৰিবা; ৩৬ তোমালোকে সঠিক পাল্লা, সঠিক দগগা, সঠিক এফা আৰু সঠিক হীন বাখিবা; মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াই আনা তোমালোকৰ দুশ্শবল যিহোৱা ময়েই। ৩৭ এতকে তোমালোকে মোৰ সকলো বিধি আৰু সকলো শাসন-প্ৰণালী পালন কৰি, সেই অনুসাৰে আচৰণ কৰিবা। মই যিহোৱা।”

২০ পাছে যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ২ “তুমি ইহোয়েলৰ সন্তানসকলক পুৰণ কোৱা, ইহোয়েলৰ সন্তান সকলৰ যিকোনোৱে বা ইহোয়েলৰ মাজত প্ৰবাস কৰা যিকোনোৱে বিদেশীয়ে নিজ সন্তানৰ কোনো এজনক মোলক দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে দান কৰিব, তেওঁৰ অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব। দেশীয় লোকসকলে তেওঁক শিল দলিয়াই বধ কৰিব। ৩ ময়ো সেই লোকলৈ কোনোৱাকৈ চাই তেওঁৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁক উচ্ছৱ কৰিব; কাৰণ মোৰ ধৰ্মধাম অশুচ কৰিবলৈ আৰু মোৰ পৰিব্ৰজ নাম অপবিত্ৰ কৰিবলৈ, তেওঁ নিজ সন্তানৰ কোনো এজনক মোলক দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে দান কৰিবলৈ। ৪ আৰু যি সময়ত সেই মানুহে নিজ সন্তানৰ কোনো এজনক মোলক দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে দান কৰে, সেই সময়ত যদি দেশীয় লোকসকলে সেই মানুহৰ কাৰ্যলৈ চকু মুদে আৰু তেওঁক বধ নকৰে, ৫ তেন্তে ময়েই সেই মানুহলৈ আৰু তেওঁৰ পোষ্টালৈ কোনোৱাকৈ চাই তেওঁক আৰু মোলক দেৱতাৰে সৈতে ব্যভিচাৰ কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁৰ অনুগামী হোৱা আটাই ব্যভিচাৰীক আৰু তেওঁলোকক, লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছৱ কৰিব। ৬ আৰু যি কোনো মানুহে ভূত পোহা আৰু গুণ-মন্ত্ৰ জনাসকলৰ অনুগামীয়া হৈ ব্যভিচাৰ কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ ফাললৈ মুখ কৰিব, মই সেই মানুহলৈ কোনোৱাকৈ চাই, তেওঁৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁক উচ্ছৱ কৰিব। ৭ এই হেতুকে তোমালোকে তোমালোকক পৰিব্ৰজ পৰি পৰিব্ৰজ হোৱা; কিয়নো মই তোমালোকৰ দুশ্শবল যিহোৱা। ৮ তোমালোকে মোৰ বিধিৰোৰ পালন কৰিবা আৰু সেই অনুসাৰে আচৰণ কৰিবা। মই তোমালোকৰ পৰিব্ৰজাৰী আৰু সেই ব্যভিচাৰী আৰু সেই ব্যভিচাৰীয়া দুয়োৰা অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব। ৯ কিয়নো যিকোনোৱে নিজ পিতৃ বা মাতৃক শাও দিব, তাৰ অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব। পিতৃ-মাতৃক শাও দিয়াৰ বাবে সেই বৰ্ষপাতাৰ দোষ তেওঁৰ নিজৰ গাতে থাকিব। ১০ যি লোকে পৰস্ত্ৰীৰ সৈতে ব্যভিচাৰ কৰিব, সেই ব্যভিচাৰী আৰু সেই ব্যভিচাৰীয়া দুয়োৰা অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব। ১১ আৰু যি মানুহে নিজ পিতৃ-ভাৰ্যাৰে সৈতে শয়ন কৰিব, তেওঁ নিজ পিতৃৰ উলঙ্গতা প্ৰকাশ কৰে। অৱশ্যে সিহিংত দুয়োৰো প্ৰাণদণ্ড হ'ব। তেওঁলোকৰ বৰ্ষপাতাৰ দোষ তেওঁলোকৰ গাতে লাগিব। ১২ যদি কোনো লোকে নিজ নিজ গো-বোৱাৰীয়েকৰ লগত শয়ন কৰে, তেন্তে অৱশ্যে তেওঁলোক দুয়োৰো প্ৰাণদণ্ড হ'ব। তেওঁলোকে বৰ্ষভাৰ বিৰুদ্ধে কাৰ্য কৰে। তেওঁলোকৰ বৰ্ষপাতাৰ দোষ তেওঁলোকৰ গাতে লাগিব। ১৩ আৰু কোনো পুৰুষে যদি মহিলাৰ দৰে পুৰুষে সৈতে শয়ন কৰে, তেন্তে তেওঁলোকৰ দুয়ো ধিং লীয়ায় কৰ্ম কৰে। তেওঁলোকৰ প্ৰাণদণ্ড অৱশ্যে হ'ব। ১৪ যদি কোনো লোকে পশুত পতিত হয়, তেওঁলোকৰ বৰ্ষপাতাৰ দোষ তেওঁলোকৰ গাতে লাগি থাকিব। ১৫ যদি কোনো লোকে যদি কোনো মহিলাক আৰু তাইৰ মাকৰ গ্ৰহণ কৰে, তেন্তে সেয়ে কুকৰ্ম, তোমালোকৰ মাজত যেন এনে কুকৰ্ম নহয়, এই কাৰণে তেওঁক আৰু তেওঁলোকক তিনিওটাকে জুইত পৰি ভস্তু কৰা হ'ব। ১৬ যদি কোনো লোকে পশুত পতিত হয়, তেওঁ অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব। আৰু তোমালোকে সেই পশুক থাকিব। ১৭ যদি কোনো মহিলাক আৰু সংস্কৰণ কৰিবলৈ পশুত ওচৰলৈ যায়, তেন্তে তুমি সেই মহিলাক আৰু পশুক বধ কৰিবা। তেওঁলোকৰ অৱশ্যে প্ৰাণদণ্ড হ'ব। তেওঁলোকৰ বৰ্ষপাতাৰ দোষ তেওঁলোকৰ গাতে লাগি থাকিব। ১৮ যদি কোনোৱে নিজ জীৱিৰ সন্তান সকলৰ সাক্ষাতে উচ্ছৱ হ'ব। তেওঁ নিজ বায়েক বি ভনীয়েকৰ উলঙ্গতা অনাৰূপ কৰাত, তেওঁ নিজ অপৰাধৰ ফল ভোগ কৰিব। ১৯ যদি কোনোৱাই মাহেকীয়া অৰ্পোচ হোৱা মহিলাবে সৈতে যৌন সম্পর্ক স্থাপন কৰে, তাইৰ উলঙ্গতা প্ৰকাশ কৰিব, তেন্তে সেই পুৰুষে তাইৰ ভূমুক অনাৰূপ কৰাত, তেওঁ নিজ নিজ পৰিব্ৰজ পৰি পৰিব্ৰজ হ'ব। ২০ যদি কোনো মানুহে নিজ বৰ-মাক বা খুৰীয়েকেৰে সৈতে শয়ন কৰে, তেন্তে তেওঁ নিজ বৰ-

বাপেকের বা দাদায়েকের উলঙ্গতা অনাবৃত করা হয়। তেওঁলোক নিজ নিজ পাপর ফল ভোগ করিব; তেওঁলোক নিঃসন্তান হৈ মরিব। ২১ আবু যদি কোনেবাই নিজ ককায়েক কি ভায়েকের ভার্যাক গ্রহণ করে, তেন্তে সেইে অশুচি কৰ্ম। নিজ ককায়েক কি ভায়েকের ভার্যাক উলঙ্গতা অনাবৃত করাত, তেওঁলোক নিঃসন্তান হৈ থাকিব। ২২ এই হেতুকে তোমালোকে বাস করিবব বাবে যি দেশশৈল মই তোমালোকক লৈ আছিছো, সেই দেশে যেন তোমালোকক ভিত্তাই নেপেলায় এই কাবণে তোমালোককে মোৰ সকলো বিধি আবু সুকলো শাসন প্রণালী পালন কৰিবা আবু সেই অনুসূবে আচৰণ কৰিব। ২৩ মই তোমালোকক সম্মুখৰ পৰা যি জাতিক খেদিম, তেওঁলোক বীতি-নীতিৰ দৰে তোমালোকে আচৰণ নকৰিবা, কিয়নো তেওঁলোকে সেই সকলো কাৰ্য কৰাত, মই তেওঁলোকক খণ কৰিলো। ২৪ কিন্তু মই তোমালোকক ক'লো, তোমালোকেই তেওঁলোকৰ দেশ অধিকাৰ কৰিবা; মই তোমালোককেই অধিকাৰ অৰ্থে সেই গাথীৰ আবু মৌ-জোল বৈ থকা দেশ দিম। আন জাতি সমূহৰ পৰা তোমালোকক পৃথক কৰা তোমালোকৰ দৰ্শন যিহোৱা ময়েই। ২৫ এতকে তোমালোকে শুচি অশুচি পশু, আবু শুচি অশুচি পক্ষীৰ প্ৰদেৱ কৰিবা। মই যি যি পশু, পক্ষী আবু ভূচৰ পোক পৰুৱা আদি জুতু অশুচি বুলি তোমালোকৰ পৰা পৃথক কৰিলো, সেইবোৰ কোনো এটাৰ দ্বাৰাই তোমালোকে নিজ ঘণ্টলীয়া নকৰিবা। ২৬ তোমালোক মোৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব হব লাগে; কিয়নো মই যিহোৱা পৰিত্ব আবু তোমালোক মোৰ হবলৈ মই তোমালোকক আন জাতিৰ পৰা পৃথক বেলো কৰিলো। ২৭ যি পুৰুষ কি স্তৰীয়ে ভূত পুহুৰ বা গুণী হ'ব, তেওঁৰ প্রাণদণ্ড হ'ব, তেওঁৰ প্রাণদণ্ড অৱশ্যে হ'ব; লোকসকলে তেওঁলোকেক শিল দলিয়াই বধ কৰিব; তেওঁলোকৰ বক্তৃপাতৰ দোষ তেওঁলোক গাতে লাগি থাকিব।”

২১ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে: “তুমি পুৰোহিতসকলক অৰ্থাৎ হাৰোণৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, ‘নিজ লোকসকলৰ মাজৰ কোনো মানুহ মৰিলে, তেওঁৰ বাবে কোনেও নিজকে অশুচি কৰিব নালাগে। ২ কেৱল নিজৰ ওচৰ সহস্রীয়া একে তেজৰ, অৰ্থাৎ নিজৰ মাক, বাপেক, পুতেক, জীয়েক, ককায়েক আবু ভায়েকেৰ বাবে নিজকে অশুচি কৰিব পাৰে। ৩ আবু যি কিন্তু ছোৱালী বিয়া হোৱা নাই, এনে ওচৰ সহস্রীয়া নিজৰ বায়েক কি ভূলীয়েক মৰিলে, তেওঁৰ বাবেও নিজকে অশুচি কৰিব পাৰে। ৪ নিজ লোকসকলৰ মাজত এজন প্ৰধান লোক হোৱাৰ কাৰণে, তেওঁ আন লোকৰ বাবে নিজকে অপবিত্র কৰিবব অৰ্থে নিজকে অশুচি কৰিব নোৱাৰে। ৫ পুৰোহিতসকলে নিজ নিজ মূৰৰ কোনো ঠাই খুবাই টকলা নকৰিব, দাঢ়িৰ চুক নুখুৰাৰ আবু নিজ গা কাট-কুট নকৰিব। ৬ তেওঁলোক তেওঁলোকৰ দৰ্শনৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব হ'ব, নিজৰ দৰ্শনৰ নাম অপবিত্র নকৰিব। কিয়নো তেওঁলোকে যিহোৱাৰ অগ্নিকৃত উপহাৰ, নিজৰ দৰ্শনৰ “ভক্ষ্য” উৎসৱ কৰে, এই হেতুকে তেওঁলোক পৰিত্ব হ'ব লাগে। ৭ পুৰোহিতে বেশ্যা বা ভুট্টা মহিলা গ্ৰহণ নকৰিব আবু স্থায়ীয়ে ত্যাগ কৰা মহিলা গ্ৰহণ নকৰিব, কিয়নো তেওঁ নিজ দৰ্শনৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব। ৮ এই কাৰণে তুমি তেওঁক পৰিত্ব কৰি ৰাখিবা; কিয়নো তেওঁ তোমাৰ দৰ্শনৰ ‘ভক্ষ্য দ্রব্য’ উৎসৱ কৰে। তেওঁ তোমাৰ পক্ষে পৰিত্ব হ'ব লাগে, কিয়নো তোমালোকক পৰিত্ব কৰোঁতা যিহোৱা যি মই, মই পৰিত্ব। ৯ কোনো পুৰোহিতৰ জীয়েকে যদি বেশ্যা কৰ্ম কৰি নিজক অপবিত্র কৰে, তেন্তে তাই নিজ বাপেককো অপবিত্র কৰা হয়; তাইক জুইত পোৱা যাব। ১০ আবু নিজ ভাইসকলৰ মাজত যি প্ৰধান পুৰোহিতৰ মূৰত যি অভিযোগৰ্থক তেল ঢলা গ'ল আবু পৰিত্ব বস্তুৰোে পিন্ধিৰ কাৰণে নিযুক্ত কৰা হ'ল, তেওঁ নিজৰ মূৰৰ চুলি মুকলিকৈ নাৰাখিৰ আবু নিজৰ কাপোৰ নাফলিব। ১১ তেওঁ কোনো মৰা শৰৰ ওচৰলৈ নায়া; নিজ পিতৃ কি মাত্ৰ কাৰণেও তেওঁ নিজকে অশুচি নকৰিব। ১২ ধৰ্মধারণ পৰা বাহিৰ হৈ নায়াৰ আবু নিজ দৰ্শনৰ ধৰ্মধারণ অপবিত্র নকৰিব, কিয়নো নিজ দৰ্শনৰ অভিযোগৰ্থক তেল কিৰীটি বস্তুপে তেওঁৰ মূৰত আছে। মই যিহোৱা। ১৩ প্ৰধান পুৰোহিতে কেৱল পুৰুষে স্পৰ্শ নকৰা ছোৱালীহৈ বিয়া কৰিব। ১৪ বিয়া বা স্থায়ীয়ে ত্যাগ কৰা, ভুট্টা বা বেশ্যা এনে মহিলা তেওঁ বিয়া নকৰিব। কিন্তু নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পুৰুষে স্পৰ্শ নকৰা কোনো ছোৱালী বিয়া কৰিব। ১৫

তেওঁ নিজ লোকসকলৰ মাজত নিজ বংশ অপবিত্র নকৰিব, কিয়নো মই তেওঁক পৰিত্ব কৰোঁতা যিহোৱা।” ১৬ যিহোৱাই মোচিক আবু ক'লে, বোলে, ১৭ “তুমি হাৰোণক কোৱা, পুৰুষান্তুমে তোমাৰ বংশৰ মাজত যিজনৰ গাত যুগ থাকিব, তেওঁ নিজ দৰ্শনৰ ভক্ষ্য” উৎসৱ কৰিবলৈ ওচৰ নাচাপিব। ১৮ কিয়নো যিকোনো লোকৰ যুগ থাকিব, সি ওচৰ নাচাপিব; যেনে কণা, শোৱা, ফেঁকা-নকা, ১৯ অধিক অঙ থকা, কি তৰি ভগা, কি হাত ভগা, ২০ কি কুঁজা, কি বাওনা বা চকুৰ বোঁগী বা খজুলি থকা, কি নিকৰি বৰ্কা, কি অগুৰোক কড়া। ২১ আদি কৰি কোনো যুগ থকা যি পুৰুষ হাৰোণ পুৰোহিতৰ বংশৰ মাজত থাকিব, তেওঁ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহাৰ উৎসৱ কৰিবলৈ ওচৰ নাচাপিব। তেওঁৰ যুগ আছে; তেওঁ নিজ দৰ্শনৰ ‘ভক্ষ্য’ উৎসৱ কৰিবলৈ ওচৰ নাচাপিব। ২২ দৰ্শনৰ ‘ভক্ষ্য’, অৰ্থাৎ অতি পৰিত্ব আবু পৰিত্ব বস্তু দূয়োকো তেওঁ ভোজন কৰিব পাৰিব। ২৩ কেৱল প্ৰতেক বন্ধুৰ ভিতৰলৈ নোসোমাৰ আবু যজ্ঞবেদীৰ ওচৰ নাচাপিব, কিয়নো তেওঁৰ যুগ আছে; তাতে তেওঁ মোৰ পৰিত্ব ঠাইবোৰ অপবিত্র নকৰিব। কিয়নো মই সেই সকলোকে পৰিত্ব কৰোঁতা যিহোৱা।” ২৪ এইদৰে মোচিয়ে হাৰোণক, তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আবু ইহায়েলৰ আটাই সন্তানসকলক এই কথাবোৰ ক'লে।

২২ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, বোলে, ২ “ইহায়েলৰ সন্তানসকলে মোৰ উদ্দেশ্যে যি বস্তু পৰিত্ব কৰে, তাৰ পৰা যেন নিজকে পথকে বাখে আবু মোৰ পৰিত্ব নাম যেন অপৰিত্ব নকৰে, এনে আজ্ঞা তুমি হাৰোণ আবু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক দিয়া। মই যিহোৱা। ৩ তুমি তেওঁলোকক কোৱা, ‘ইহায়েলৰ সন্তানসকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব কৰা পৰিত্ব বস্তুৰ ওচৰলৈ পুৰুষান্তুমে তোমালোকৰ বংশৰ মাজৰ যিকোনোৱে অশুচি হৈ ওচৰ চাপিব, তেওঁক মোৰ সম্মুখৰ পৰা উচ্ছম কৰা হ'ব। মই যিহোৱা। ৪ হাৰোণৰ বংশৰ মাজত যিজন লোক কুঠুৰোঁণী বা যিজনৰ গাৰ পৰা কিবা বৈ থকা ৰেগ থাকে, তেওঁ শুচি নহয় মানে পৰিত্ব বস্তুৰ একোকে ভোজন কৰিব নোৱাৰিব। আবু মৰা শৰৰ দ্বাৰাই অশুচি হোৱা বস্তু চৰ বা যিজনৰ বীৰ্যাপত হ'ব, ৫ বা বস্তুৰ দ্বাৰাই মানুহ অশুচি হ'ব পৰা এনে বগাই চুৰা জুতু বা যিকোনো প্ৰকাৰ মানুহক পৰা লাগিব পৰা অৱস্থা, এনে অশুচি থকা মানুহক যদি চুব, ৬ সেই চুৱা লগা মানুহজন সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব আবু পানীত নিজৰ গা নুন্ধলে পৰিত্ব বস্তু ভোজন কৰিব নোৱাৰিব। ৭ বেলি মাৰ গলনেহে তেওঁ শুচি হ'ব। বেলি মাৰ যোৱাৰ পাছত তেওঁ পৰিত্ব বস্তু ভোজন কৰিব পাৰিব, কিয়নো সেইবোৰ তেওঁৰেই আহাৰ। ৮ পুৰোহিতে নিজক অশুচি কৰিব অৰ্থে কোনো মৰি থকা বা হিংস্ক জন্মুৰে ছিছো পশুৰ মঙ্গল নাখাৰ। মই যিহোৱা। ৯ এই হেতুকে তেওঁলোকে মোৰ পালনামী নিৰ্দেশনাবোৰ পালন কৰিব লাগে, নতুবা তেওঁলোকে সেইবোৰ অপবিত্ব কৰিলে, তাৰ কাৰণে তেওঁলোক পাপত পৰিব আবু তাৰ বাবে মৰিব। মই তেওঁলোকক পৰিত্ব কৰোঁতা যিহোৱা। ১০ পুৰোহিতে নিজক অশুচি কৰিব অৰ্থে কোনো মৰি থকা বা হিংস্ক জন্মুৰে ছিছো পশুৰ মঙ্গল নাখাৰ। মই যিহোৱা। ১১ এই হেতুকে তেওঁলোকে যোৰ পালনামী নিৰ্দেশনাবোৰ পালন কৰিব পাৰিব, কিয়নো সেইবোৰ অপবিত্ব কৰিবলৈ, তাৰ কাৰণে তেওঁলোক পাপত পৰিব আবু তাৰ বাবে মৰিব। মই তেওঁলোকক পৰিত্ব কৰোঁতা যিহোৱা। ১২ পুৰোহিত বংশৰ নোহোৱা কোনো লোকে পৰিত্ব বস্তু খাব নোৱাৰিব; পুৰোহিতৰ বস্তুৰ থকা আলাহী বা বেচ-শোৱা চাকৰসকলে ও পৰিত্ব বস্তু ভোজন কৰিব নোৱাৰিব। ১৩ কিন্তু যদি পুৰোহিতে ধন দি কোনো লোকক কিমি লয়, তেন্তে তেওঁ যিহোৱাৰ বাবে বখা অংশে পৰা ভোজন কৰিব পাৰিব। আবু তেওঁৰ ঘৰৰ উপজা লোকসকল আৰু চাকৰসকলে ও তেওঁৰ সেতে আহাৰ খাব পাৰিব। ১৪ পুৰোহিতৰ জীয়েক যদি আন বংশৰ লোকৰ সেতে বিয়া হয়, তেন্তে উপহাৰ স্বৰূপে দিয়া পৰিত্ব বস্তু তাই ভোজন কৰিব নোৱাৰিব। ১৫ কিন্তু পুৰোহিতৰ জীয়েক যদি বিধৰা বা স্থায়ীয়ে ত্যাগ কৰা হয় আবু তাইৰ যদি সন্তান নাথাকে আবু নিজ পিতৃৰ ঘৰলৈ আহি, জীয়াৰীকালৰ দৰে থাকে, তেন্তে তাই পিতৃৰ আহাৰ খাব পাৰে। কিন্তু পুৰোহিত বংশৰ নোহোৱা লোককে সেই পুৰোহিতৰ আহাৰ ভোজন নকৰিব। ১৬ যদি কোনোৱে অজানিতে পৰিত্ব বস্তু খাব, তেন্তে তেওঁ পুৰোহিতক কৰিব আৰু তাৰ পাঁচভাগৰ আভাগ বেচিকে দিব। ১৭ এইদৰে ইহায়েলৰ সন্তানসকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৱ কৰা পৰিত্ব বস্তুৰে পুৰোহিতসকলে অপবিত্ব নকৰিব, ১৮ ইহায়েলৰ সন্তানসকলে তেওঁলোকৰ পৰিত্ব বস্তুৰে পুৰোহিত আহাৰ ভোজন কৰিব।

করি অপৰাধৰ ফল ভোগ কৰাৰ নালাগে। কিয়নো মই তেওঁলোকক পৰিত্বকৰেঁতা যিহোৱা।” ১৪ পাছে যিহোৱাই মোচিক ক'লে, বোলে, ১৮ “তুমি হাস্যোগক, তেওঁৰ পুস্তকলক আৰু ইহোয়েলৰ সকলো সন্তানক কোৱা; তেওঁলোকক এইদৰে কোৱা যে, ‘প্ৰতিজ্ঞা সিদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে দিয়া বা ইচ্ছামতে এনেই দিয়া, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি স্বৰূপে অনা উপহাৰবোৰে মাজৰ নিজৰ উপহাৰ যদি ইহোয়েল বংশৰ কোনো মানুহে, নাইবা ইহোয়েলৰ মাজত প্ৰবাস কৰা কোনো বিদেশীলোকে আনে, ১৯ তেন্তে সেয়ে গ্ৰাহ্য হ'বৰ বাবে গৰুৰ বা মেৰৰ বা ছাগলীৰ পৰা নিঘৃণ মতা পশু উৎসৰ্গ কৰিব লাগে।” ২০ কিন্তু তোমালোকে ঘূণ থকা একোকে উৎসৰ্গ নকৰিবা। কিয়নো সেয়ে তোমালোকৰ পক্ষে মই গ্ৰাহণ নকৰিব। ২১ কোনো লোকে যদি প্ৰতিজ্ঞা সিদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে নাইবা ইচ্ছামতে এনেই দিবৰ অৰ্থে, গৰু, কি মেৰ, কি ছাগলীৰ জাকৰ পৰা মঙ্গলার্থক বলি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰে, তেন্তে গ্ৰাহ্য হবৰ বাবে সেয়ে নিঘৃণ হব লাগিব। তাত কোনো ঘূণ থাকিব নালাগিব। ২২ কগা, কি ঠৈঁ ভগা, কি খুন হোৱা, কি পঁজ-পানী বৈ থকা, কি খছৰা, কি নিকৰি বক্ষা, এনে পশু তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ নকৰিবা; আৰু তাৰ একোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্ৰিকৃত উপহাৰ স্বৰূপে যজবেদীত নৃত্বিবা। ২৩ আৰু অধিক অঙ্গ কি কম অঙ্গ থকা গৰু, মেৰ বা ছাগলী পোৱালি ইচ্ছামতে এনেই দিয়া উপহাৰ স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰিব পাৰা; কিন্তু প্ৰতিজ্ঞা সিদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে সেয়ে গ্ৰাহণ নহ'ব। ২৪ আৰু অপৰাধোকে চেপি ভঙা, কি খুন্দা, কি মুচিৰ চিঙা, কি কটা, একোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ নকৰিবা। এইবোৰ তোমাৰ দেশত উৎসৰ্গ নকৰিবা, ২৫ আৰু বিদেশীৰ হাতৰ পৰাও কিবা লৈ, সেইবোৰ মাজৰ তোমালোকৰ দষ্টৰৰ ভক্ষ্য স্বৰূপে উৎসৰ্গ নকৰিবা; কিয়নো সেইবোৰত দোষ আছে, সেইবোৰত ঘূণ আছে; সেইবোৰ তোমালোকৰ পক্ষে মই গ্ৰাহণ নকৰিব।” ২৬ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ২৭ “গুৰু, কি মেৰ, কি ছাগলী জগাৰ পাছত সাতদিনলৈকে মাকৰ লগত থাকিব নালাগে। তেতিয়া অষ্টম দিনৰ পৰা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আগ কৰা অগ্ৰিকৃত উপহাৰৰ বাবে তাক গ্ৰাহণ কৰা হ'ব।” ২৮ গাই গুৰু হওঁক, কি মাইকী মেৰ বা ছাগলী হওঁক, তাইক তাইৰ শোৱালৰৈ সৈতে একেদিনাই মাৰিব নালাগে। ২৯ তোমালোকে যি সময়ত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অনুগ্ৰহ মনা বলি উৎসৰ্গ কৰিবা সেই সময়ত, গ্ৰাহণ হবৰ বাবেহে তাক উৎসৰ্গ কৰিবা। ৩০ সেয়ে একেদিনাই তাক ভোজন কৰিব লাগিব। তোমালোকে বাতিপুৱালৈ তাৰ একোকে অৱশিষ্ট নাৰাখিব। মই যিহোৱা। ৩১ এই হেচ্ছকে তোমালোকে মোৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰি, সেই অনুসূয়াৰ কাৰ্য কৰিবা। মই যিহোৱা। ৩২ আৰু তোমালোকে মোৰ পৰিত্বক নাম অপৰিত্ব নকৰিবা; কিন্তু মই ইহোয়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত পৰিকীৰ্ত হ'ম। তোমালোকক পৰিত্বকৰেঁতা যিহোৱাৰ ময়েই। ৩৩ তোমালোকৰ সৈশুৰ হৰণ বাবে যিজনে মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াই আলিনে। মই যিহোৱা।”

২৩ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ২ “তুমি ইহোয়েলৰ সন্তান সকলক কথা কোৱা, তেওঁলোকক এই কথা কোৱা যে ‘তোমালোকে যিহোৱাৰ যি সকলো পৰ্ব পৰিত্ব সভা বুলি যোৱাৰ কৰিবা, মোৰ সেইবোৰ পৰ্ব এই।’ ৩ দহিনৰ কাম কৰা যাব; কিন্তু সম্মুদিন বিশ্বাম-দিন, অৰ্থাৎ সম্মূৰ্ণ বিশ্বামৰ, সেই দিনা পৰিত্ব সভা হ'ব। সেই দিনা তোমালোকে কোনো প্ৰকাৰৰ কাম নকৰিবা; সেয়ে তোমালোক থকা সকলো ঠাইতে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বিশ্বাম-দিন হ'ব। ৪ যিহোৱাৰ যিবোৰ পৰ্ব, যিবোৰ পৰিত্ব সভা তোমালোকে নিজ নিজ নিৰূপিত সময়ত যোৱাৰ কৰিবা, সেইবোৰে এই। ৫ প্ৰথম মাহৰ চতুৰ্দশ দিনা সন্ধিয়া সময়ত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিষ্ঠাৰ-পৰ্ব হ'ব। ৬ আৰু সেই মাহৰ পঞ্চদশ দিনা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে খৰ্মীৰ নিদিয়া পিঠা ভোজন কৰিবা। ৭ প্ৰথম দিনা তোমালোকৰ পৰিত্ব সভা হ'ব; সেই দিনা তোমালোকে কোনো ব্যৱসায়ৰ সাধাৰণ কৰ্ম নকৰিবা। ৮ কিন্তু সাত দিন যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্ৰিকৃত উপহাৰ উৎসৰ্গ কৰিবা; সম্মুদিনা পৰিত্ব সভা হ'ব; সেই দিনা তোমালোকে কোনো ব্যৱসায়ৰ সাধাৰণ কৰ্ম

নকৰিবা।” ৯ পাছে যিহোৱাই মোচিক সৈতে কথা পাতি এইদৰে ক'লে, ১০ “তুমি ইহোয়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, ‘মই তোমালোকক যি দেশ দিম, সেই দেশত সোমালোকে তোমালোকে যেতিয়া তাত শশ্য দাবা, তেতিয়া, তোমালোকে দোৱা শশ্যৰ আগভাগ বুলি এডাঙৰি পুৰোহিতৰ গুৰিলৈ আনিবা।’ ১১ তোমালোকে গ্ৰাহণী হৰণ কৰিব অৰ্থে এটা দেশত সোমালোকে দোৱা শশ্যৰ আগভাগ বুলি এডাঙৰি দেলাবা; পিঠা দিনা তোমালোকে দেলাবা; পিঠা দিনা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি এবত্বীয়া নিঘৃণী মতা মেৰ পোৱালি উৎসৰ্গ কৰিবা। ১২ আৰু যি দিনা তোমালোকে দেলাবা; পিঠা দিনা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা এবত্বীয়া নিঘৃণী মতা মেৰ পোৱালি উৎসৰ্গ কৰিবা। ১৩ তাৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য এফিকৰ দহভাগৰ দুভাগ তেল মিহলোৱা মিহি আটা ওৰি; সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুৰাগৰ অৰ্থে অগ্ৰিকৃত উপহাৰ হ'ব; আৰু তাৰ পোৱালি নৈবেদ্য এক হীন দ্ৰাক্ষাবস চৰিভাগৰ এভাগ হ'ব। ১৪ আৰু তোমালোকে নিজ সৈশুৰৰ উদ্দেশ্যে এই উপহাৰ ননা দিনলৈকে; পিঠা বা ভজা শশ্য বা ছিঙা নতুন চেই ভোজন নকৰিবা; তোমালোকে থকা আটাই ঠাইতে এইয়া পুৰুষানুকৰণে পালন কৰিব লগীয়া চৰিকলায়া বিধি। ১৫ সেই বিশ্বাম-বাৰৰ পাছদিনৰ পৰা, দেলনীয় নৈবেদ্য স্বৰূপে ডাঙৰি অনা দিনাৰ পৰা তোমালোকে পুৰু সাত বিশ্বাম-বাৰ লেখ কৰিবা। ১৬ এইদৰে সম্মু বিশ্বাম-বাৰৰ পাছদিনলৈকে তোমালোকে পঞ্চশিল্পিন লেখ কৰিবা। আৰু তেতিয়া যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নতুন ভক্ষ্য নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিবা। ১৭ তোমালোকে থকা ঠাইৰ পৰা দেলনীয় নৈবেদ্যৰ অৰ্থে এফিকৰ দহভাগৰ দুভাগ দুটা পিঠা আনিবা; সেইবোৰ মিহি আটাওৰিবে যুগুত কৰা আৰু খৰ্মীৰ দি তন্দূৰত তাৰ দিয়া হ'ব লাগে; সেইবোৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নতুন ভক্ষ্য নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিবা। ১৮ তোমালোকে সেই দুটা পিঠাৰ লগত সাতটো এবত্বীয়া নিঘৃণী মেৰ পোৱালি আৰু এটা দেমৰা গুৰু আৰু দুটা মতা মেৰ উৎসৰ্গ কৰিবা; সেইবোৰৰ নিজ নিজ ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু পোৱালি নৈবেদ্যে পৰে সেইবোৰত কাৰণে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুৰাগ দিয়া অগ্ৰিকৃত উপহাৰ হ'ব। ১৯ আৰু তোমালোকে পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী আৰু মঙ্গলার্থক বলিৰ কাৰণে দুটা এবত্বীয়া মতা মেৰ-ছাগ পোৱালি উৎসৰ্গ কৰিবা। ২০ আৰু পুৰোহিতে সেই পথমে পকা শশ্যৰ পিঠাৰে সৈতে যিহোৱাৰ আগত দেলনীয় নৈবেদ্য স্বৰূপে সেইবোৰ দেলাব আৰু মেৰ পোৱালি দুটাৰে সৈতে পুৰোহিতৰ কাৰণে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব হ'ব। ২১ আৰু সেই দিনা তোমালোকে যো৷গণ কৰিবা, তোমালোকৰ পৰিত্ব সভা হ'ব আৰু তোমালোকে পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে দুটা এবত্বীয়া মতা মেৰ-ছাগ পোৱালি উৎসৰ্গ কৰিবা। ২২ আৰু আইনাই তোমালোকে বিশ্বাম-বাৰৰ পাছদিনলৈকে নিজ নিজ ভক্ষ্য নৈবেদ্যে পৰে সেইবোৰ দেলাব আৰু মেৰ পোৱালি দুটাৰে সৈতে পৰে পুৰোহিতৰ কাৰণে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব হ'ব। ২৩ আৰু তোমালোকে পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী আৰু মঙ্গলার্থক বলিৰ কাৰণে দুটা এবত্বীয়া মতা মেৰ-ছাগ পোৱালি উৎসৰ্গ কৰিবা। ২৪ আৰু পুৰোহিতে সেই পথমে পকা শশ্যৰ পিঠাৰে সৈতে যিহোৱাৰ আগত দেলনীয় নৈবেদ্য দুটাৰে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব কৰ্ম নকৰিবা। ২৫ আৰু সেই দিনা তোমালোকে কোনো ব্যৱসায়ৰ কৰ্ম নকৰিবা; এইয়েই তোমালোকে থকা সকলো নিজ নিজ ভক্ষ্য নৈবেদ্যে পৰে পুৰোহিতৰ একেদিনাই মারিব নালাগে। ২৬ আৰু পুৰোহিতৰ কাৰণে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব কৰ্ম নকৰিবা; এই দিনা তোমালোকে কোনো ব্যৱসায়ৰ সাধাৰণ কৰ্ম নকৰিবা; এইটো তোমালোকক প্রকাৰৰ কাৰণে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব কৰ্ম নকৰিবা। ২৭ আৰু সেই দিনা তোমালোকে কোনো ব্যৱসায়ৰ সাধাৰণ কৰ্ম নকৰিবা; এইটো তোমালোকক প্রকাৰৰ কাৰণে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব কৰ্ম নকৰিবা। ২৮ আৰু পুৰোহিতৰ একেদিনাই মারিব নালাগে। ২৯ আৰু সেই দিনা তোমালোকে কোনো ব্যৱসায়ৰ সাধাৰণ কৰ্ম নকৰিবা; এইটো তোমালোকক প্রকাৰৰ কাৰণে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব কৰ্ম নকৰিবা। ৩০ আৰু পুৰোহিতৰ একেদিনাই মারিব নালাগে।

সময়ত এক সন্ধ্যার পরা আন সন্ধ্যায়লৈকে তোমালোকে তোমালোকের সেই বিশ্বাম-দিন পালন করিবা।” ৩০ আরু যিহোরাই মোচিক ক’লে, ৩৪ “তুমি ইআয়েলের সন্তান সকলক কোরা, ‘সেই সঙ্গে মাহৰ পওধেশ দিনার পৰা সাত দিনালৈকে যিহোরার উদ্দেশ্যে পঁজা-পৰ্ব হব।’ ৩৫ প্রথম দিনা পবিত্র সভা হব। সেই দিনা তোমালোকে কোনো ব্যৱসায় কৰ্ম নকরিবা। ৩৬ তোমালোকে সাত দিনালৈকে যিহোরার উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহার উৎসর্গ করিবা; অষ্টম দিনা তোমালোকের পবিত্র সভা হব আরু তোমালোকে যিহোরার উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহার উৎসর্গ করিবা; সেয়ে ধৰ্ম-সভা; সেই দিনা তোমালোকে কোনো ব্যৱসায় কৰ্ম নকরিবা। ৩৭ অগ্নিকৃত উপহার, অর্থাৎ হোম-বলি, ভক্ষ্য নৈবেদ্য, মঙ্গলার্থক বলি, আরু পোয় নৈবেদ্য নিজ নিজ দিন উৎসর্গ কৰিবলৈ তোমালোকে পবিত্র সভা বুলি ঘোষণা কৰিবলগীয়া যিহোরার পৰ্ব এইবোৰ। ৩৮ যিহোরার বিশ্বাম-বাৰ বোৰৰ বাহিৰে আরু তোমালোকে যিহোরার উদ্দেশ্যে যি দান দিয়া, প্রতিজ্ঞা সিদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে আরু ইছামতে এনেই দিবৰ অৰ্থে যিহোরার উদ্দেশ্যে তোমালোকে যি উপহার দিয়া, সেই বোৰৰ কাৰণে এই পৰ্বৰোৰে পালন কৰিবা। ৩৯ তুমিত উৎপন্ন হোৱা শশ্য চপোৱাৰ পাছত, সঙ্গে মাহৰ পওধেশ দিনার পৰা সাতদিন তোমালোকে অৱশ্যে যিহোরার উদ্দেশ্যে পঁজা পৰ্ব পালন কৰিবা; প্রথম আৰু অষ্টম দিন সম্পূৰ্ণ বিশ্বামৰ বিশ্বাম-দিন হ’ব। ৪০ আৰু প্রথম দিনা তোমালোকে শুৱনি গছৰ গুটি, খাজুৰ গছৰ পাত, ঘন পতীয়া গচ্ছৰ ডাল আৰু জুৰিৰ পাৰত থকা বাইচি গচ্ছ লৈ তোমালোকেৰ দষ্থৰ যিহোৱাৰ আগত সাতদিন আনন্দ কৰিবা। ৪১ আৰু তোমালোকে বছৰে বছৰে সাতদিন যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সেই উৎসৱ পালন কৰিবা; এইবোৰ তোমালোকেৰ পুৰুষানুক্রমে পালন কৰিবলগীয়া চিৰহায়ী বিধি; সঙ্গে মাহত তোমালোকে সেই উৎসৱ পালন কৰিবা। ৪২ তোমালোকে সাতদিন সুৰু পঁজাত বাস কৰিব; ৪৩ কিয়নো যি বিষয়ে তোমালোকেৰ ভাৰী-ব-ঝংই যেন জানে যে মই কিদৰে ইআয়েলেৰ সন্তান সকলক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আন সময়ত পঁজাত বাস কৰাইছিলোঁ। মই তোমালোকেৰ দষ্থৰ যিহোৱাৰ।” ৪৪ তেতিয়া মোচিয়ে ইআয়েলেৰ সন্তানসকলক যিহোৱাৰ সকলো পৰ্বৰ কথা এইদৰে জনানে।

২৪ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক’লে, ২ “সদায় প্ৰদীপ জ্বলাই পোহৰ কৰি বাখিবৰ কাৰণে, খন্দি উলিওৱা জিত গচ্ছৰ গুটিৰ নিৰ্মল তেল তোমাৰ ওচলৈ আনিবলৈ, তুমি ইআয়েলেৰ সন্তানসকলক আজ্ঞা দিয়া। ৩ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ ভিতৰত সাক্ষ্য-ফলি থকা নিয়ম-চন্দুকৰ আগত থকা প্ৰতিক্রিয়াৰ কাৰণে যিহোৱাৰ আগত গধূলি আৰু বিত্তিপুৱা সদায় তাক যুগ্মত কৰি থ’ব লাগিব। এয়ে তোমালোকেৰ পুৰুষানুক্রমে পালন কৰিবলগীয়া চিৰহায়ী বিধি। ৪ পুৰোহিতে শুণ সোণৰ দীপাধাৰৰ ওপৰত যিহোৱাৰ সন্মুখত সেই প্ৰদীপৰোৱে সদায় যুগ্মত কৰি জ্বলাই থ’ব। ৫ তুমি মিহি আটাগুৰি লৈ, বাৰটা পিঠা তন্দুৰত তাও দিবা; প্ৰত্যেক পিঠাত ঐকৰ দহভাগৰ দুভাগ আটাগুৰি হ’ব। ৬ তাৰ পাছত তুমি শাৰীৰত ছটাকৈ দুশ্যায়ী কৰি যিহোৱাৰ আগত শুণ সোণৰ মেজখনৰ ওপৰত সেইবোৰ বাখিবা। ৭ আৰু প্ৰত্যেক শাৰীৰ ওপৰত নিৰ্মল ধূম-ধূনা দিবা; তাতে সেই পিঠাৰ ওপৰত সেয়ে সোৰেৰ পৰ্ব অৰ্থে হ’ব। সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্নিকৃত উপহার হ’ব। ৮ আৰু পুৰোহিতে প্ৰত্যেক বিশ্বাম-বাৰে যিহোৱাৰ আগত সেই পিঠা সদায় সজাই থ’ব; সেয়ে চিৰহায়ী নিয়মৰ চিন স্বৰূপে ইআয়েলেৰ সন্তান সকলৰ পক্ষে হ’ব। ৯ আৰু সেয়ে হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ উপহার হ’ব। কোনো পবিত্র ঠাইত তেওঁলৈকে তাক ভোজন কৰিব; কিয়নো যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া অগ্নিকৃত উপহার বোৰ মাজত সেয়ে অতি পবিত্র; সেয়ে তেওঁৰ চিৰহায়ী অধিকাৰ।” ১০ পাছত মাক ইআয়েলীয়া, কিন্তু বাপকে মিচৰীয়া, এনে এজন মানুহ ওলাই ইআয়েলেৰ সন্তানসকলৰ মাজলৈ গ’ল; তাতে ছাউনিৰ মাজত সেই ইআয়েলীয়া মহিলাৰ পুত্ৰৰ সৈতে এটা ইআয়েলীয়া মানুহৰ দণ্ড লাগিল। ১১ তেতিয়া সেই ইআয়েলীয়া মহিলাৰ পুত্ৰী যিহোৱাৰ নাম নিন্দা কৰি শাও দিয়াত, লোকসকলে তেওঁক মোচিব ওচলৈ আনিল।

তেওঁৰ মাত্ৰ নাম চলোমীঠ; তাই দান ফৈদীয়া, দিব্ৰীৰ জীয়েক। ১২ লোকসকলে তেওঁক বৰ্ক কৰি বাখি, যিহোৱাৰ মুখৰ পৰা ঠিক আদেশ পাবলৈ বাট চাই থকিল। ১৩ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক’লে, ১৪ “তুমি সেই শাও দিয়া জনক ছাউনিৰ বাহিৰলৈ লৈ মোৱা। পাছত যিসকলে তেওঁক শাও দিয়া শুনিছিল, সেই সকলোৱে তেওঁৰ মূৰত হাত দিয়ক আৰু গোটেই মণ্ডলীয়ে শিল দলিয়াই তেওঁক বধ কৰক। ১৫ আৰু তুমি ইআয়েলেৰ সন্তান সকলক কোৱা, ‘যি কোনোৱে নিজৰ দষ্থৰক শাও দিব, তেওঁ নিজৰ পাপৰ ফল ভোগ কৰিব। ১৬ আৰু যি জনে যিহোৱাৰ নামৰ নিন্দা কৰিব, সেই জনৰ অৱশ্যে প্রাণদণ্ড হ’ব। ১৭ আৰু যি জনে আন এজনক বধ কৰিব, তেৰ্বে প্রাণদণ্ড অৱশ্যে হ’ব। ১৮ আৰু যি জনে আন এজনৰ পশুক মাৰিব, তেওঁ তাৰ সলনি দিব; প্রাণৰ সলনি আগ। ১৯ আৰু যদি কোনোৱে তেওঁৰ ওচৰ-চৰৰীয়ক আঘাত কৰে, তেন্তে তেওঁ যেনে কৰিলে, তেওঁলৈকে তেনে কৰা যাব; ২০ অঙ্গ ভঙ্গাৰ সলনি অঙ্গ ভঙ্গা, চকুৰ সলনি চকু, দাঁতৰ সলনি দাঁত। যিদৰে তেওঁ আন জনক আঘাত কৰিলে, তেওঁলৈকে তেনেই কৰা হ’ব। ২১ যি জনে পশু বধ কৰিব, তেওঁ তাৰ সলনি দিব আৰু যি জন লোকে বধ কৰিব, তেওঁ প্ৰাণদণ্ড হ’ব। ২২ তোমালোকৰ স্বদেশীয়া আৰু বিদেশীয় উভয়ৰ কাৰণে একে বৃপুবিধি হ’ব; কিয়নো মই তোমালোকৰ দষ্থৰ যিহোৱাৰ।” ২৩ তেতিয়া মোচিয়ে ইআয়েলেৰ সন্তান সকললৈ এই আজ্ঞা প্ৰকাশ কৰাত, লোকসকলে সেই শাও দিয়াজমক ছাউনিৰ বাহিৰলৈ নি, শিল দলিয়াই তেওঁক বধ কৰিলে। যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰেই, ইআয়েলৰ সন্তান সকলে কাৰ্য কৰিব।

২৫ পাছত যিহোৱাই চীনয় পৰ্বতত মোচিক ক’লে, ২ “তুমি ইআয়েলেৰ সন্তানসকলক কোৱা, মই তোমালোকক যি দেশ দিম, তোমালোকে সেই দেশত সোমালৈ, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ভুময়ে বিশ্বাম ভোগ কৰিব। ৩ তুমি ছবছৰ নিজ পথাৰত গুটি বৰা, আৰু ছবছৰ নিজ বাৰীৰ দ্রাক্ষলাতাৰোৰ পৰিকাৰ কৰিবা, আৰু তাৰ গুটি চপাৰা। ৪ কিন্তু সঙ্গম বছৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ভুমিৰ সম্পূৰ্ণ বিশ্বামৰ বিশ্বাম-কাল হ’ব; সেই বছৰত তুমি নিজ পথাৰত গুটি নব’বা, আৰু দ্রাক্ষলাতাৰ পৰিকাৰ নকৰিবা। ৫ তুমি নিজ পথাৰত নিজে হোৱা শশ্য নাদাবা, আৰু পৰিকাৰ নকৰা দ্রাক্ষলাতাৰ গুটি নচপাৰা; সেয়ে ভুমি সম্পূৰ্ণ বিশ্বামৰ বছৰ হ’ব। ৬ তাতে, বিশ্বাম-বছৰত হোৱা ভুমি শশ্য তোমালোকলৈ আহাৰ হ’ব; অৰ্থাৎ তোমাৰ পথাৰত উৎপন্ন হোৱা সকলো শশ্য তোমাৰ আৰু তোমাৰ দাস, বেটী আৰু তোমাৰ লাগত থকা বেচ খোৱা দাস আৰু বিদেশীৰ বাবে যুগ্মত কৰিব পৰিবাৰ। ৭ আৰু তোমাৰ পশু আৰু দেশত থকা বনবীয়া পশুবোৰৰ অৰ্থে সেইবোৰ আহাৰ হ’ব। ৮ তুমি নিজৰ কাৰণে সাত বিশ্বাম-বছৰ, সাত গুণ সাত বছৰ লেখ কৰিবা; তাতে সাত বিশ্বাম-বছৰৰ কাল উনপঞ্চশ বছৰ হ’ব। ৯ তেতিয়া সঙ্গম মাহৰ দশম দিনা দেশৰ সকলো ফালে বৰ মাতৰ শিঙা বজাবা; প্ৰায়স্তিৰ দিনা তোমালোকৰ দেশৰ সকলো ফালে শিঙা বজাবা। ১০ তোমালোকে পঞ্চাশ বছৰতো পৰিত্ব বুলি মানিবা, আৰু গোটেই দেশত তাৰ সকলো নিবাসীসকললৈ মুক্তি ঘোষণা কৰিবা; সেয়ে তোমালোকৰ কাৰণে বৰ্ষপূৰ্তি উৎসৱ হ’ব, আৰু তোমালোক প্ৰতিজ্ঞে নিজ নিজ উভৰাধিকাৰলৈ উলতি যাবা আৰু দাসবোৰক নিজ নিজ গোষ্ঠীৰ ওচলৈ পঠিয়াই দিবা। ১১ সেই পঞ্চাশ বছৰতো তোমালোকৰ কাৰণে বৰ্ষপূৰ্তি উৎসৱ হ’ব; সেই বছৰত তোমালোকে গুটি নববা, নিজে হোৱা শশ্য ও নাদাবা আৰু কলম নিদিয়া দ্রাক্ষলাতাৰ গুটি ওচপাৰা। ১২ কিয়নো সেয়ে বৰ্ষপূৰ্তি উৎসৱৰ বছৰ, সেয়ে তোমালোকলৈ পৰিত্ব হ’ব। তোমালোকে সেই বছৰত নিজে উৎপন্ন হোৱা শশ্য পথাৰৰ পৰা আনি থাবা। ১৩ সেই বৰ্ষপূৰ্তি উৎসৱৰ বছৰত তোমালোকে সকলোকে নিজ নিজ উভৰাধিকাৰোৰ ঘূঢ়াই দিবা। ১৪ যদি তুমি চুৰীয়াক কোনো মাটি বেচা, বা তেওঁলৈকৰ পৰা কিনা, তেতিয়া তোমালোকে ইজনে সিজনক অন্যায় নকৰিবা। ১৫ তুমি বৰ্ষপূৰ্তি উৎসৱৰ পাছত হোৱা বছৰৰ লেখ অনুসৰে লোকৰ পৰা মাটি কিনিবা, আৰু শশ্য উৎপন্ন হোৱা বছৰৰ

সংখ্যা অনুসারে তেওঁ তোমাক বেচিব। ১৬ বর্ষপূর্তি উৎসরলৈ বেছি বছৰ থাকিলে বেছি দাম কৰিবা আৰু কম বছৰ থাকিলে কম দাম কৰিবা; কিয়নো নতুন গৰাকীৰ ভূমিত শস্য উৎপন্ন হোৱা বছৰৰ সংখ্যা অনুসারে তেওঁ তোমাক মাটি বেচে। ১৭ আৰু তোমালোকে ইজনে সিজনক অন্যয় নকৰিবা, কিন্তু নিজ ইশ্বৰক ভয় কৰিবা; কিয়নো মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। ১৮ এই কাৰণে তোমালোকে মোৰ বিধি অনুসারে আচৰণ কৰিবা, আৰু মোৰ শাসন প্ৰাণী পালন কৰি, সেই অনুসারে কাৰ্য কৰিবা; তেওঁয়া তোমালোকে দেশত নিৰ্ভৱে বাস কৰিবা। ১৯ আৰু ভূমিয়ে নিজ শস্য উৎপন্ন কৰিব; তাতে তোমালোকে হেঁপাই পলোৱাকৈ খাবলৈ পাবা; আৰু দেশত নিৰ্ভৱে থাকিবা। ২০ কিন্তু তোমালোকে ক'ব পাবা যে, “পথাৰ নবলে, আৰু তাত উৎপন্ন হোৱা গুটি নচপালে আমি সগুম বছৰত কি খাম?” ২১ তেওঁয়া মই ষষ্ঠ বছৰত তোমালোকৰ ওপৰত আশীৰ্বাদ আহিবলৈ আদেশ কৰিব, তাতে ভূমিয়ে সেই বছৰত তিনি বছৰলৈ থকাকৈ শস্য উৎপন্ন কৰিব। ২২ পাছত অষ্টম বছৰত তোমালোকে গুটি ববা, কিন্তু তেওঁয়া ও পুৰণি শস্য খাবা; নৰাম বছৰৰ শস্য নহয় মানে তোমালোকে পুৰণি শস্য খাই থাকিবা। ২৩ আৰু মাটি চিৰকালৰ কাৰণে আনক বেচা নহব; কিয়নো সেই মাটি মোৰ, আৰু তোমালোক মোৰ লগত অতিথি আৰু প্ৰবাসী আছ। ২৪ আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ উত্তৰাধীকাৰ সকলো দেশত মাটি মোকলাবলৈ ক্ষমতা দিব। ২৫ তোমার ইস্তায়োলী লগৰ যদি দুখীয়া হৈ তেওঁ উত্তৰাধিকাৰৰ মাটি তোমাক কিছু বেচে, তেন্তে তাক মোকলাব পৰা তেওঁৰ ওচৰ সম্ভক্ষীয়াই আহি, নিজ ভাণ্ডেকে বেচা সেই মাটি মোকলাই দিব। ২৬ আৰু যার মুকলি কৰোঁতা গৰাকী নাই, কিন্তু তেওঁ চহকী হোৱাত, তেওঁৰ যদি নিজে মুকলি কৰিবা পৰা সমৰ্থ হয়, ২৭ তেন্তে তেওঁ তাক বেচা বছৰ লেখ কৰি, বাকী থকা ধন বেচাজনক ওলোটাই দিব; তেওঁয়া তেওঁ পুনৰাবৃত্ত নিজৰ উত্তৰাধীকাৰ পাব। ২৮ কিন্তু যদি তেওঁ তাক ওলোটাই লবলৈ আসমৰ্থ হয়, তেন্তে সেই বেচা মাটি বৰ্ষপূৰ্তি উৎসৱৰ বছৰলৈকে কিনা জনৰ হাতত থাকিব, পাছত বৰ্ষপূৰ্তি উৎসৱৰ বছৰত সেয়ে মুকলি হৈব, তেওঁয়া তেওঁৰ সেই উত্তৰাধীকাৰ তেওঁ পুনৰাবৃত্ত পাব। ২৯ আৰু যদি গড়েৰে আবৃত থকা নগবৰ ভিতৰত বাস কৰা ঘৰ কোনোৱে বেচে, তেন্তে তেওঁ বেচা পাছত সম্পূৰ্ণ এবছৰৰ ভিতৰত তাক মুকলি কৰিব পাৰিব; গোটেই বছৰৰ ভিতৰত তাক মুকলি কৰিবলৈ তেওঁৰ ক্ষমতা থাকিব। ৩০ কিন্তু গড়েৰে আবৃত থকা নগবৰ সেই ঘৰ পুৰুষানুক্রমে চিৰকালোন কিনা জনৰ অধিকাৰ হব, সেইয়ে বৰ্ষপূৰ্তি উৎসৱৰ বছৰতো মুকলি নহ'ব। ৩১ কিন্তু গড়েৰে আবৃত নোহোৱা গৰাত থকা যিবোৰ ঘৰ, সেইবোৰ নগবৰ আবিৰাম উত্তৰাধিকাৰত থকা নগবৰ ঘৰবোৰ নেখ কৰা হব, সেইবোৰ ঘৰক মোকলাব পাৰে, আৰু বৰ্ষপূৰ্তি উৎসৱৰ বছৰত নেখ কৰা হব, সেইবোৰ ঘৰক মোকলাব পাৰে, আৰু বৰ্ষপূৰ্তি উৎসৱৰ বছৰতোৱে লেবীয়াসকলো যি কোনো সময়ত মুকলি কৰিব পাৰিব। ৩২ যদি লেবীয়াসকলোৰ মাজৰ কোনো এজনে তাক মুকলি নকৰে, তেন্তে লেবীয়াসকলোৰ উত্তৰাধিকাৰত থকা সেই বেচা ঘৰ বৰ্ষপূৰ্তি উৎসৱৰ বছৰত মুকলি হৈ যাব, কিয়নো লেবীয়াসকলোৰ নগবৰ ঘৰবোৰ ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলোৰ মাজত থকা তেওঁলোকৰ উত্তৰাধীকাৰ। ৩৪ কিন্তু তেওঁলোকৰ নগবৰ চিৰিওফালৈ থকা চৰীয়াৰ পথাৰ বেচা নহ'ব; কিয়নো সেয়ে তেওঁলোকৰ চিৰকালীয়া উত্তৰাধীকাৰ। ৩৫ আৰু তোমার লগৰ নিবাসী যদি দুখীয়া হয়, আৰু নিজৰ কাৰণে একোকে যুগুত কৰিব নোৱাৰে তেন্তে তেওঁক বিদেশী আৰু প্ৰবাসীৰ নিচিনাকৈ তোমার লগত জীৱন-ধাৰণ কৰিবলৈ সহায় কৰিবা; ৩৬ তেওঁৰ পৰা সুত বা বাঢ়ি নলবাৰি, কিন্তু নিজ ঈশ্বৰক ভয় কৰিবা যাতে তোমার ভাই তোমার লগত জীৱন-ধাৰণ কৰি থাকে। ৩৭ তুমি সুতলৈ তাক ধন নিদিবা, বা বাঢ়িলৈ তাক অন্ন নিদিবা। ৩৮ যিজন সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে তোমালোকক কনান দেশ দিবৰ কাৰণে, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হবলৈ তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, তোমালোকৰ সেই ঈশ্বৰ যিহোৱা মই। ৩৯ আৰু তোমার ভাই যদি তোমার ভুবিত দুখীয়া হৈ, নিজকে নিজে বেচে, তেন্তে তুমি তেওঁক বন্দীৰ নিচিনাকৈ কাম নকৰাবা। ৪০ তেওঁ বেচ খোৱা চাকৰ আৰু প্ৰবাসীৰ নিচিনাকৈ তোমার লগত থাকিব

আৰু বৰ্ষপূৰ্তি উৎসৱৰ বছৰলৈকে তোমাক থাতি দিব। ৪১ তাৰ পাছত তেওঁ নিজ সন্তান সকলৰ সৈতে মুকলি হৈ নিজ গোষ্ঠীৰ ওচৰলৈ উভতি যাব। ৪২ কিয়নো তেওঁলোক, মই মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনা মোৰ দাস; তেওঁলোকক বন্দীব্ৰূপে বেচা নহ'ব। ৪৩ তুমি তেওঁলোকলৈ কঠিন ব্যৱহাৰ নকৰিবা, কিন্তু নিজ ঈশ্বৰক ভয় কৰিবা। ৪৪ তোমাৰ বন্দী আৰু বেটা, তুমি তোমালোকৰ চাৰিওফালৈ থকা জাতি সমূহৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকক কিনিব পাৰিবা। ৪৫ আৰু তোমালোকৰ মাজত প্ৰবাস কৰা আন জাতিৰ সন্তান সকলৰ আৰু তোমালোকৰ দেশত তেওঁলোকৰ পৰা জন্মা তেওঁলোকৰ যি যি গোষ্ঠী তোমালোকৰ লগত বাস কৰিবছে, তেওঁলোকৰ পৰাও কিনিবা আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত তোমালোকৰ অধিকাৰ থাকিব। ৪৬ আৰু তোমালোকে নিজ নিজ ভাৰী সন্তান সকলৰ উভতাৰিধিকাৰৰ বাবে দিব লগা ভাগা স্বৰূপে তেওঁলোকক দিব পাৰিবা, আৰু চিৰকালীলৈকে তেওঁলোকক বন্দী কাম কৰিব পাৰিবা; কিন্তু নিজ ভাই ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত হ'লে, তোমালোক কোনো কাৰো ওপৰত কঠিন ব্যৱহাৰ নকৰিবা। ৪৭ আৰু যদি তোমালোকৰ মাজত কোনো প্ৰবাসী বা বিদেশী লোক ধনী হয়, আৰু তাৰ ওচৰত থকা তোমাৰ ভাই দিবিদ্বাৰা হৈ, সেই প্ৰবাসী বা বিদেশীৰ গোষ্ঠীত জন্মালোকৰ গুৰিত যদি তেওঁ নিজকে বেচে, ৪৮ তেন্তে বেচাৰ পাছত তাক মোকলাব পাৰে; তাৰ পৰিয়ালৰ মাজৰ কোনোৱে তেওঁক মোকলাব পাৰে; ৪৯ তেওঁৰ মোমায়েক, বা মোমায়েকৰ পুত্ৰ, বা তাৰ গোষ্ঠীৰ মাজৰ তাৰ ওচৰ-সম্ভক্ষীয়াই তেওঁক মুকলি কৰিব পাৰে; নাইবা তেওঁ যদি ধনী হয়, তেন্তে তেওঁ নিজকে মুকলি কৰিব পাৰে। ৫০ তেওঁক বেচা বছৰেৰে পৰা বৰ্ষপূৰ্তি উৎসৱৰ বছৰলৈকে, কিনা জনে সৈতে হিচাপ কৰি, বছৰেৰ সংখ্যা অনুসারে মুক্তিৰ ধন দিব; বেচ-খোৱা দাসৰ নিৰিখেৰে, তেওঁ কিনাজনৰ লগত থাকিব। ৫১ যদি অনেক বছৰ বাকী থাকে, তেন্তে সেই বছৰেৰ সংখ্যা অনুসারে যিমান ধন দি তেওঁক কিনা হৈল, তেওঁ সেই ধনৰ পৰা নিজকে মুকলি কৰা ধন ওলোটাই দিব। ৫২ আৰু যদি বৰ্ষপূৰ্তি উৎসৱৰ বছৰলৈকে অলপ বছৰহে বাকী থাকে, তেন্তে তেওঁক কিনাজনে সৈতে হিচাপ কৰি, নিজৰ খাটিৰ লগা বছৰেৰ সংখ্যা অনুসারে, নিজকে মুকলি কৰা ধন ওলোটাই দিব। ৫৩ বছৰে বেচ-খোৱা দাসৰ দন্দে, তেওঁ তাৰে সৈতে থাকিব; তোমাৰ সাক্ষাতে তেওঁ তাৰ ওপৰত, কঠিন ব্যৱহাৰ নকৰিব। ৫৪ আৰু যদি তেওঁ এইবোৰে উপাৱেৰে মুক্তি হ'ব নোৱাৰে, তেন্তে নিজ সন্তান সকলৰৰ সৈতে বৰ্ষপূৰ্তি উৎসৱৰ বছৰত মুকলি হৈ যাব। ৫৫ কিয়নো ইস্তায়েলৰ সন্তান সকল মোৰেই দাস, তেওঁলোক মিচৰ দেশৰ পৰা মই উলিয়াই আনা মোৰ দাস, মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।

২৬ “তোমালোকে তোমালোকৰ কাৰণে প্ৰতিমা নাসাজিবা, আৰু কটা-মুৰ্তিৰ বা স্তন স্থাপন নকৰিবা, পৰিসেৱা কৰিবৰ কাৰণে তোমালোকৰ দেশত নঞ্চা কটা কোনো শিল স্থাপন নকৰিবা; কিয়নো মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। ২ তোমালোকে মোৰ বিশ্বাম-বাৰ পালন কৰিবা, আৰু মোৰ ধৰ্মধামলৈ ভয় বাধিবা, মই যিহোৱা। ৩ যদি তোমালোকে মোৰ বিশ্বামন কৰিব লেখ কৰা হৈ, তেওঁ তোমালোকে সেই ঘৰবোৰ বছৰত থকা চৰীয়াৰ পথাৰ বেচা নহ'ব; কিয়নো সেয়ে তেওঁলোকৰ চিৰকালীয়া উত্তৰাধীকাৰ। ৪ তোমালোকে নেখ কৰা হৈ, তেওঁ তোমালোকৰ দেশত নঞ্চা কটা কোনো শিল স্থাপন নকৰিবা; কিয়নো মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। ৫ তোমালোকৰ শস্য মৰা কাল দ্রাঙ্কাঙ্গুটি চিঙ্গা কাললৈকে থাকিব, আৰু তোমালোকে হেঁপাই পলুৱাকৈ তোমালোকৰ আহাৰ ভোজন কৰিবা আৰু নিন্যৰে কৰিবা। ৬ তেওঁয়া মই উচিত সময়ত তোমালোকলৈ বৰষুণ বৰষাম; তাতে ভূমিয়ে নিজৰ শস্য উৎপন্ন কৰিব, আৰু বাকীৰ নিজ গছবোৰত গুটি লাগিব। ৭ তোমালোকৰ শস্য মৰা কাল দ্রাঙ্কাঙ্গুটি চিঙ্গা কাললৈকে থাকিব, আৰু তোমালোকে হেঁপাই পলুৱাকৈ তোমালোকৰ দেশত বাস কৰিব। ৮ আৰু মই দেশত শাস্তি দান কৰিব; তাতে তোমালোকক কোনেও ভয় নোখোৱাকৈ তোমালোকে শুবলৈ পাবা; মই তোমালোকৰ দেশৰ পৰা হিংসুক জন্মুৰোৰ নাইকিয়া কৰিব, আৰু তোমালোকৰ শঙ্কুৰোৰ খেদি দিবা, আৰু তোমালোকৰ আগতে তেওঁলোক তোমালোকৰ আগতে পৰি পৰি কৰিব, আৰু তোমালোকৰ দেশৰ মাজেন্দি তোমালোক নচলিব। ৯ তোমালোকে তোমালোকৰ শঙ্কুৰোৰ খেদি দিব, আৰু তোমালোকৰ শঙ্কুৰোৰ তোমালোকৰ আগতে পৰি পৰি কৰিব।

বহুবৃক্ষ করিম; আরু অতিশয়বৃপ্তে বৃদ্ধি করিম; আরু মই তোমালোকৰ লগত কৰা মোৰ নিয়মটি সিদ্ধ করিম। ১০ আৰু তোমালোকে বহুদিনৰ পৰা সাঁচি ঘোৱা পুৰণি শশ্য ভেজন কৰিবা, আৰু নচুন শশ্য থালৈ পুৰণি শশ্য বোৰ উলিয়াবা। ১১ মই তোমালোকৰ মাজত মোৰ আবাস স্থান কৰিম, আৰু মোৰ মনে তোমালোকৰ খিং নকৰিব। ১২ আৰু মই তোমালোকৰ মাজত অহা-যোৱা কৰি, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হম আৰু তোমালোক মোৰ প্ৰজা হ'বা। ১৩ মিচৰীয়াসকলৰ বন্দী নহৰে কাৰণে যিজনাই মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকৰ উলিয়াই অনিলে, তোমালোকৰ সেই ঈশ্বৰ যিহোৱা মই; মই তোমালোকৰ যুৱলিৰ শ'লমাৰি ভাণি, তোমালোকক মূৰ দঙ্গই গমণ কৰিলোঁ। ১৪ কিন্তু যদি তোমালোকে মোৰ বাকালৈ কাণ নিদিয়া, মোৰ এই সকলো আজ্ঞামতে কাৰ্য নকৰা, ১৫ মোৰ বিধি অগ্রাহ্য কৰা, আৰু মনতে মোৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ খিং কৰি মোৰ আজ্ঞামতে কাৰ্য নকৰা, কিন্তু মোৰ নিয়মটি লজ্জান কৰা; ১৬ তেন্তে তোমালোকে এনে কৰাত মইও তোমালোকলৈ এইদৰে আচৰণ কৰিম: মই তোমালোকৰ ওপৰত চক্ৰ নাশকাৰী আৰু প্ৰাণ ক্ষয়কাৰী ব্যাকুলতা, যম্ভোৱোগ আৰু পোৰণি জুৰ নিৰূপণ কৰিম; আৰু তোমালোকে মিছায়ে গুটি বৰা; কিয়নো তোমালোকৰ শক্ৰেৰে সেইবোৰ খাৰ। ১৭ আৰু মই তোমালোকলৈ কোন্দোৱাকৈ চাম, তাতে তোমালোকক তোমালোকৰ শক্ৰেৰেৰ আগত ঘাটিবা, তোমালোকক খিণাওতাবোৰে তোমালোকৰ ওপৰত শাসন কৰিব, আৰু কোনেও তোমালোকৰ নেথেদিলৈও তোমালোকৰ পলাই যাবা। ১৮ আৰু যদি তোমালোকে মোৰ বাকালৈ কাণ নিদিয়া তেন্তে মই তোমালোকৰ পাপৰ কাৰণে তোমালোকক আৰু সাতগুণ দণ্ড দিম। ১৯ মই তোমালোকৰ গৰ্ব খৰ্ব কৰিম, আৰু তোমালোকৰ আকাশ সোহায়েন, আৰু মাটি পিতল যেন কৰিম। ২০ তাতে তোমালোকৰ পৰিশ্ৰম বিফল হ'ব; কিয়নো তোমালোকৰ ভুমিয়ে শশ্য উৎপন্ন নকৰিব; আৰু দেশৰ গঢ়েৰোত গুটি নালাগিব। ২১ আৰু যদি তোমালোকে মোৰ বিপৰীত আচৰণ কৰা আৰু মোৰ বাক্য শুনিবলৈ অসন্নত হোৱা, তেন্তে মই তোমালোকৰ পাপ অনুসৰে তোমালোকলৈ আৰু সাতগুণ আপদ ঘটায়। ২২ তোমালোকৰ মাজলৈ বনবীৰী জন্মুৰোৰ পঠিয়াম; সেইবোৰে তোমালোকৰ সত্ত্বন নাইকীয়া কৰিব, তোমালোকৰ পাণ নষ্ট কৰিব, আৰু তোমালোকৰ সংখ্যা কম কৰিব; আৰু তোমালোকৰ বাজ-অলিবোৰ নিজন হৈ পৰিব। ২৩ ইমানতো যদি মোৰ শিকনি নোলোৱা, কিন্তু মোৰ বিপৰীত আচৰণ কৰা, ২৪ তেন্তে মইয়ো তোমালোকৰ বিপৰীত আচৰণ কৰিম আৰু তোমালোকৰ পাপৰ কাৰণে, মই তোমালোকলৈ সাতগুণ আপদ ঘটায়। ২৫ আৰু নিয়মটিৰ উলজ্জন প্ৰতিফল দিবলৈ তোমালোকলৈ তোৱোৱাল অনিম, আৰু তোমালোকে নগবৰেৰ মাজত গোটা খালে তোমালোকৰ মাজলৈ মহামাৰী পঠিয়াম; আৰু তোমালোকক শক্ৰৰ হাতত শেৰাহই দিয়া যাব। ২৬ মই তোমালোকৰ অঞ্চলু বৃপ্ত লাখুৰি ভণ্ড কালত দহজনী মহিলাই একেটা তন্দুৰত তোমালোকৰ পিঠা তা ও দিব, আৰু তেওঁলোকে জোখ কৰি তোমালোকৰ পিঠা তোমালোকক দিব, আৰু তাক খাই তোমালোকৰ ভোক নপলাব। ২৭ ইমানতো তোমালোকে যদি মোৰ বাকালৈ কাণ নিদি মোৰ বিপৰীত আচৰণ কৰা, ২৮ তেন্তে মইও ক্রোধত তোমালোকৰ বিপৰীত আচৰণ কৰিম, আৰু তোমালোকৰ পাপৰ কাৰণে তোমালোকক সাতগুণ দণ্ড দিম। ২৯ তোমালোকে নিজ নিজ পো-জীহৰত মঙ্গ খাবা। ৩০ মই তোমালোকৰ পৰিব ঠাইবোৰে নষ্ট কৰিম, তোমালোক সুৰ্য প্ৰতিমা কাটি পেলাম, আৰু তোমালোকৰ মুৰ্তিৰোৰ শৰৰ ওপৰত তোমালোকৰ শৰ পেলাম; আৰু মোৰ মনে তোমালোকৰ খিং কৰিব। ৩১ মই তোমালোকৰ নগবৰোৰ ধৰংশ কৰিম, তোমালোকৰ ধৰ্মধামৰোৰ উচ্ছৱ কৰিম, আৰু তোমালোকৰ সুগন্ধ বস্তৰৰ দ্বাগ গ্ৰহণ নকৰিম। ৩২ মই তোমালোকৰ দেশখন উচ্ছৱ কৰিম; তাতে দেশত থকা তোমালোকৰ শক্ৰেৰেৰে তাকে দেখি আচৰিত মানিব। ৩৩ মই জাতিবোৰেৰ মাজত তোমালোকক গোট গোট কৰিম, আৰু মোৰ তোৱোৱাল উলিয়াই তোমালোকৰ পাছত খেলি যায়; তাতে তোমালোকৰ দেশ উচ্ছৱ আৰু নগবৰোৰ ধৰংশ কৰা হ'ব। ৩৪ যেতিয়ালৈতে দেশ উচ্ছৱ হৈ থাকিব আৰু তোমালোকৰ শক্ৰেৰেৰ দেশত থাকিবা তোমালোকৰ মাজত কৰিব।

দেশে নিজৰ বিশ্রাম-বছৰবোৰ ভোগ কৰিব; সেই কালত দেশে বিশ্রাম পাই, নিজৰ বিশ্রাম-বছৰবোৰ ভোগ কৰিব। ৩৫ যিমান কাল সেয়ে উচ্ছৱ হৈ থাকিব, সিমান কাল বিশ্রাম কৰিব; তোমালোকে দেশত বাস কৰা কালত তোমালোকৰ বিশ্রাম-বছৰবোৰত যি যি বিশ্রাম ভোগ কৰা নাই, দেশে তাক ভোগ কৰিব। ৩৬ আৰু শক্ৰৰ দেশত থকা তোমালোকৰ মাজৰ অৱশিষ্ট লোকসকলৰ মনলৈ ব্যাকুলতা পঠিয়াম; আৰু সৰি পৰা পাতৰ শব্দেয়ে তেওঁলোকক পলুৱাৰ; যেনেকে তৰোৱালৰ আগৰ পৰা পলাই তেন্তেকে পলাব; আৰু কোনেও তোমালোকক খেদি নিমিলেও তোমালোক পতিত হ'বা। ৩৭ আৰু কোনেও তোমালোকক খেদি নিমিলেও তৰোৱালৰ আগৰ পৰা পলাইতে ইজনে-সিজনৰ লগত খুন্দা খাই পৰিবা; আৰু শক্ৰবোৰ সন্ধুখত থিয় হ'বলৈ তোমালোকৰ শক্তি নাথাকিব। ৩৮ আৰু তোমালোকৰ জাতি সমূহৰ মাজত বিনাশ হ'বা, আৰু তোমালোকৰ শক্ৰবোৰ দেশে তোমালোকক গ্রাস কৰিব। ৩৯ আৰু তোমালোকৰ মাজৰ অৱশিষ্ট ভাগ নিজ নিজ অপৰাধৰ কাৰণে শক্ৰবোৰ দেশত ক্ষীণ হৈ যাব, আৰু তেওঁলোকৰ নিজৰ আৰু পৰ্বত-পুৰুষসকলৰ অপৰাধৰ কাৰণেও ক্ষীণ হৈ যাব। ৪০ কিন্তু যদি তেওঁলোকে আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃয়ে কৰা পাপ বা মোৰ সত্যজলন কৰাৰ কাৰণে নিজ নিজ অপৰাধ স্থীকাৰ কৰে, আৰু তেওঁলোকে মোৰ বিপৰীত আচৰণ কৰাত, ৪১ মইও তেওঁলোকৰ বিপৰীত আচৰণ কৰি তেওঁলোকক শক্ৰবোৰ দেশলৈ অনাকো স্থীকাৰ কৰে, বিশেষকৈ যদি তেওঁলোকে নিজৰ অচুৰৎ মন নম্ব কৰে, আৰু নিজৰ পাপৰ দণ্ড যোগ্য যেন মানে, ৪২ তেন্তে যাকোবোৰে সৈতে কৰা মোৰ নিয়মটি মই সেঁৰিব আৰু ইচহাকেৰে সৈতে কৰা মোৰ নিয়মটিও অৱাহমেৰে সৈতে কৰা মোৰ নিয়মটিও সুৰিবিম; আৰু মই দেশকো সেঁৰিব কৰিম। ৪৩ দেশ তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই পৰিত্যক্ত হ'ব, আৰু তেওঁলোক নথকাকৈ দেশ উচ্ছৱ হৈ থকা মানে নিজৰ বিশ্রাম-বছৰবোৰ ভোগ কৰিব; আৰু তেওঁলোকে নিজ নিজ অপৰাধ দণ্ড যোগ্য যেন মানিব; কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ শাসন প্ৰণালীবোৰ অগ্রাহ্য কৰিবলৈ। ৪৪ তথাপি যেতিয়াও তেওঁলোক শক্ৰবোৰ দেশত থাকিব, তেওঁয়াও মই শেষ নথকাকৈ বিনষ্ট কৰিবৰ অৰ্থে বা তেওঁলোকৰ সৈতে কৰা মোৰ নিয়মটি ভাঙিব কৰাবণে তেওঁলোকক অগ্রাহ্য বা ধিণ নকৰিম; কিয়নো মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। ৪৫ দেশ তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই পৰিত্যক্ত হ'ব, আৰু তেওঁলোক নথকাকৈ দেশ উচ্ছৱ হৈ থকা মানে নিজৰ বিশ্রাম-বছৰবোৰ ভোগ কৰিব; আৰু তেওঁলোকে নিজ নিজ অপৰাধ দণ্ড যোগ্য যেন মানিব; যিহোৱা মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। ৪৬ কিন্তু মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ অৰ্থে তেওঁলোকৰ যি পৰ্বতপুৰুষসকলৰ জাতি সমূহৰ আগতে মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই অনিলোঁ, তেওঁলোকৰ সেই পৰ্বতপুৰুষসকলৰে সৈতে কৰা মোৰ নিয়মটি তেওঁলোকৰ মঙ্গলৰ অৰ্থে সোৰিবিম; মই যিহোৱা।” ৪৭ চীনয় পৰ্বতত যিহোৱাই মোচিত দ্বাৰাই নিজৰ আৰু ইআয়েলৰ সত্ত্বন সকলৰ মাজত এইবোৰ বিধি, শাসন-প্ৰণালী আৰু ব্যৱহাৰ স্থাপন কৰিব।

২৭ আৰ এইদৰে যিহোৱাই মোচিক কৈছিল আৰু ক'লে, ২ “তুমি ইআয়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, ‘তোমাৰ নিৰূপিত মূল্য অনুসৰে যদি কোনোৱে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে মানুৰে দিয়া সফল্প সিদ্ধ কৰিব যোঁজে, তলত উল্লেখ কৰা মূল্যৰ ব্যৱহাৰ কৰা। ৩ তেন্তে বিশ বছৰতকে অধিক আৰু যাঠি বছৰতকে কম বয়স হোৱা পুৰুষৰ কাৰণে হ'লে, পৰিব্রত স্থানৰ চেকল অনুসৰে তোমাৰ নিৰূপিত মূল্য পঞ্চাশ চেকল বৃপ্ত হ'ব। ৪ কিন্তু স্ত্ৰীৰ বাবে হ'লে, তোমাৰ নিৰূপিত মূল্য পঞ্চ চেকল হ'ব। ৫ আৰু যদি পাঁচ বছৰতকে অধিক আৰু বিশ বছৰতকে কম বয়সীয়া হয়, তেন্তে পুৰুষৰ বাবে তোমাৰ নিৰূপিত মূল্য বিশ চেকল হ'ব আৰু স্ত্ৰীৰ বাবে দহ চেকল হ'ব। ৬ আৰু যদি এমাহতকে অধিক আৰু পাঁচ বছৰতকে কম বয়সীয়া হয়, তেন্তে ল'বাৰু বাবে তোমাৰ নিৰূপিত মূল্য পাঁচ চেকল হ'ব আৰু হোৱালীৰ বাবে তিনি চেকল বৃপ্ত হ'ব। ৭ আৰু যদি মাঠি বছৰ ও তাতকৈ অধিক বয়সীয়া হয়, তেন্তে পুৰুষৰ বাবে তোমাৰ নিৰূপিত মূল্য বিশ চেকল হ'ব আৰু স্ত্ৰীৰ বাবে দহ চেকল হ'ব। ৮ কিন্তু যদি লোকজন দৃঢ়ীয়া হয় আৰু তুমি নিৰূপণ কৰা মূল্য তেওঁ দিবলৈ যদি অক্ষম হয়, তেন্তে পুৰোহিতে তাৰ মূল্য হিঁৰ কৰিব; সকলপ কৰা লোকজনৰ সমৰ্থ অনুসৰাৰে পুৰোহিতে তাৰ মূল্য হিঁৰ কৰিব। ৯ আৰু যদি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে কোনো পাঁচ উৎসৱ কৰিবলৈ খোঁজে আৰু সেই পশ যদি যিহোৱাৰ দৃষ্টিত গ্ৰহণযোগ্য হয়, তেন্তে সেই

পশ্চ সম্পূর্ণরূপে তেওঁর হ'ব। ১০ তেওঁ তার অন্যথা বা সলনি নকরিব, বেয়ার সলনি ভাল বা ভালুর সলনি বেয়া নিদিব; যদি তেওঁ কোনো রূপে পশ্চ সলনি করে, তেন্তে সেইটো আবু তার সলনি দিয়াটো পরিত্ব হ'ব। ১১ আবু যিহোরার উদ্দেশ্যে উৎসর্গ করিব নেরাবা কোনো অঙ্গটি পশ্চ যদি হয়, তেন্তে তেওঁ সেই পশ্চ পুরোহিতের ওচৰলে আনিব। ১২ সেই পশ্চের ভাল বেয়া বিবেচনা করি পুরোহিতে বজার দৰবৰ্প মূল্য স্থির করিব। পুরোহিতে নিরূপণ কৰাব দৰে তার মূল্য স্থির হ'ব। ১৩ গৰাকীয়ে যদি কোনো রূপে তাক মুকলি করিব খোজে, তেন্তে তেওঁ তোমার নিরূপিত মূল্যের পাঁচভাগের এভাগ বেছিকে দিব। ১৪ আবু যদি কোনো লোকে তেওঁ ঘৰ যিহোরার উদ্দেশ্যে পরিত্ব হবলে ইচ্ছা করে, তেন্তে সেই ঘৰ তাল বেয়া বিবেচনা করি পুরোহিতে তার মূল্য স্থির করিব। পুরোহিতে নিরূপণ কৰাব দৰে তার মূল্য স্থির হ'ব। ১৫ আবু গৰাকীয়ে তেওঁ পবিত্র কৰা ঘৰ যদি মোকলাব খোজে, তেন্তে তেওঁ নিরূপিত মূল্যের পাঁচভাগের এভাগ বেচিকে দিব; আবু তেতিয়া সেই ঘৰ তেওঁ হ'ব। ১৬ আবু যদি কোনোরে নিজৰ আধিপত্যৰ মাটি কোনো এভাগ যিহোরার উদ্দেশ্যে পবিত্র করিব খোজে, তেন্তে তাত সিচাঁ কঠিয়া অনুসাৰে তোমার নিরূপিত মূল্য হ'ব। এক হোমৰ ঘৰ সিচিবা পৰা মাটিৰ মূল্য পঞ্চাশ চেকল বৃপ হ'ব। ১৭ যদি তেওঁ যোৱেল বছৰ যোৱা মাত্রকে নিজৰ সেই ডোখৰ মাটি পবিত্র করে, তেন্তে তোমার নিরূপিত মূল্য অনুসাৰে সেয়ে স্থির হ'ব। ১৮ আবু যদি তেওঁ যোৱেল বছৰৰ কিছু কালৰ পাছত নিজৰ মাটি পবিত্র করে, তেন্তে পুরোহিতে যোৱেল বছৰলৈকে বাকী থকা বছৰৰ সংখ্যা অনুসাৰে তালে হিচাপ করিব আবু নিরূপিত মূল্য কম কৰা হ'ব। ১৯ আবু যদি সেই মাটি পবিত্র কৰাজনে কোনো রূপে তাক মুকলি করিব খোজে তেন্তে তেওঁ নিরূপিত মূল্যের পাঁচভাগের এভাগ বেছিকে দিব, তাতে সেইয়ে তেওঁ নিজৰ হ'ব। ২০ কিন্তু যদি তেওঁ সেই মাটি মুকলি নকরে বা যদি আন কোনোজনক নেচি দিয়ে, তেন্তে তাক আবু মোকলোৱা নাযাব। ২১ কিন্তু সেই মাটি যোৱেল বছৰত মুকলি হৈ, বজিত কৰি দিয়া মাটিৰ নিচিনাকৈ যিহোরার উদ্দেশ্যে পবিত্র হ'ব; আবু তাত পুরোহিতৰে অধিকাৰ থাকিব। ২২ আবু যদি কোনোরে নিজৰ বৈত্তিক ভূমিৰ বাহিৰে নিজে কিনি লোৱা মাটি এডোখৰ যিহোরার উদ্দেশ্যে পবিত্র কৰে, ২৩ তেওঁ যোৱেল বছৰলৈকে তুমি নিরূপণ কৰা মূল্য পুরোহিতে তাক হিচাপ কৰা দিব; তেওঁ সেই দিনাই, যিহোরার উদ্দেশ্যে পবিত্র হোৱা বস্তুরূপে তোমার নিরূপিত মূল্য দিব। ২৪ সেই মাটি যাব পৰা কিনা হৈছিল, তেওঁ, সেই মাটিৰ যাব স্বত্ব আছিল, তেওঁৱেই যোৱেল বছৰত তাক পুনৰায় পাব। ২৫ আবু তুমি নিরূপণ কৰা আটাই মূল্য পবিত্র স্থান চেকল অনুসাৰে হ'ব; বিশ গেৱাই এক চেকল হয়। ২৬ তথাপি প্ৰথমে জগা বুলি যি পশ্চ যিহোৱাৰ, পশ্চৰোৱৰ মাজত সেই প্ৰথমে জগা পশ্চ কোনেও পবিত্র কৰিব নোৱাৰিব; গৰু, মেৰ, বা ছাগলী হওক, সেয়ে যিহোৱাৰেই। ২৭ যদি সেই পশ্চ অঙ্গটি পশ্চ হয়, তেন্তে উৎসৰ্গ কৰা জনে নিরূপিত মূল্যের পাঁচভাগের এভাগ বেছিল দি তাক মোকলাব পাবে। মোকলোৱা নহলৈ, নিরূপণ কৰা মূল্যত তাক বেচা যাব। ২৮ তথাপি মানুহ বা পশ্চ হওক বা নিজ আধিপত্যৰ মাটিয়েই হওক, যি কোনো মানুহে নিজৰ সৰ্বস্বত্ব পৰা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বৰ্জিত কৰি দিয়ে, সেই বজিত বস্তু বেচা মোকলোৱা নাযাব; প্রতেক বৰ্জিত বস্তু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিত্র। ২৯ মানুহৰ মাজত যাক বৰ্জিত কৰি দিয়া হয়, সেই বজিত লোকক মোকলোৱা নাযাব; নিশ্চয়ে তেওঁক বধ কৰা হ'ব। ৩০ আবু ভূমিৰ শস্য বা গচ্ছ গুটিয়েই হওক, ভূমিৰ উৎপন্ন সকলো বস্তুৰ দশম ভাগ যিহোৱাৰ হ'ব; সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিত্র। ৩১ আবু যদি কোনোরে নিজৰ দশম ভাগৰ কিছু মোকলাব খোজে, তেন্তে তেওঁ তার পাঁচভাগের এভাগ বেছিকে দিব। ৩২ আবু গৰু বা মেৰ বা ছাগলীৰ জাকৰ আটাই দশমভাগ, লাখুটিৰ তলেন্দি যোৱা সকলৰ দশমভাগ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পবিত্র হ'ব। ৩৩ তার ভাল বেয়া বিচাৰ নকৰিব আবু তাক নসলাব। কিন্তু যদি তেওঁ কোনো প্ৰকাৰে তাক সলায়, তেন্তে সেইটো আবু সলনি দিয়াটো দুয়োটাৰ পবিত্র হ'ব। তাক মোকলোৱা নাযাব।” ৩৪ এইবোৰ আজাই ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ বাবে যিহোৱাই চীনয় পৰ্বতত মেচিক দিছিল।

ଗଣା ପୁସ୍ତକ

পাছত মিচৰ দেশৰ পৰা লোকসকল ওলাই যোৱাৰ দ্বিতীয় বছৰৰ
দ্বিতীয় মাহৰ প্ৰথম দিনা, চীনয় মৰুভূমিত সাক্ষাৎ কৰা ত্ৰুট যিহোৱাই
মোচিক কলে, ২ “তোমালোকে গোষ্ঠী অনুসাৰে আৰু পিত্ৰ বংশৰ নামৰ
সংখ্যা অনুসাৰে ইত্যায়েল সন্তানসকলৰ গোটেই মণ্ডলীৰ প্ৰত্যেক জনৰ
নাম অনুসাৰে গণনা কৰা। ৩ বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া
যিমান পুৰুষ ইহায়েলৰ মাজত যুদ্ধে যাব পৰা অবস্থাত আছে, তেওঁলোকৰ
সৈনেন্দল অনুসাৰে তুমি আৰু হাৰোনে তেওঁলোকক গণনা কৰা। ৪
প্ৰত্যেক ফৈদৰ এজন এজন লোক, নিজ নিজ পিত্ৰ-বংশৰ প্ৰধান লোক,
তেওঁলোকৰ নিজ নিজ ফৈদৰ বিষয়া হিচাবে তোমালোকৰ লগত সহায়
কৰোঁতা হব লাগিব। সেই প্ৰত্যেকজন বিষয়াই নিজ নিজ ফৈদৰ অনুসাৰে
যুদ্ধ কৰিবলৈ নেতৃত্ব দিব। ৫ যি সকল লোকে তোমালোকৰ সহায়
কৰিবলৈ আহিব, সেই সহায় কৰোঁতা লোকসকলৰ নামৰেৰ হল: বুৰেণ
ফৈদৰ পৰা চড়েয়ৰ পুত্ৰ ইলীচৰ। ৬ চিমিয়োন ফৈদৰ পৰা চৰীচন্দন্যৰ
পুত্ৰ চলমীয়েল। ৭ যিহুন্দা ফৈদৰ পৰা অমীনাদৰ পুত্ৰ নহচোন। ৮
ইচাখৰ ফৈদৰ পৰা চৱাৰৰ পুত্ৰ নথলোন। ৯ জৰুৰুন্দ ফৈদৰ পৰা হেলোনৰ
পুত্ৰ ইলীয়াব। ১০ যোচেফৰ সন্তানসকলৰ মাজত ইহুয়িম ফৈদৰ পৰা
অমীযুদৰ পুত্ৰ ইলীচামা, আৰু আন এজন হল, মনচি ফৈদৰ পৰা পদচৰৰ
পুত্ৰ গৌলীয়েল। ১১ বিন্যামীন ফৈদৰ পৰা পিদিয়েনীৰ পুত্ৰ আবীদান। ১২
দান ফৈদৰ পৰা অমীচন্দন্যৰ পুত্ৰ অহীয়েজৰ। ১৩ আচৰে ফৈদৰ পৰা
আক্ষেপ পুত্ৰ পশীয়েল। ১৪ গাদ ফৈদৰ পৰা দুৱেলৰ পুত্ৰ ইশিয়াফ। ১৫
নঙ্গলী ফৈদৰ পৰা গ্ৰিনৰ পুত্ৰ অহীবা। ১৬ এইসকল লোকেই মণ্ডলীৰ
অমিত্রিত লোক আছিল। তেওঁলোক নিজ নিজ পিত্ৰ-বংশৰ অধ্যক্ষ আৰু
ইহায়েলৰ গোষ্ঠীসকলৰ প্ৰধান লোক। ১৭ তেওঁলোকে মোচি আৰু হাৰোনে
নামৰেৰ উল্লেখ কৰা সেই লোকসকলৰ লগত ল'লে, ১৮ আৰু তেওঁলোকৰ
সৈতে দ্বিতীয় মাহৰ প্ৰথম দিনাই গোটেই মণ্ডলীক গোটালো। তেওঁয়া
মণ্ডলীৰ লোকসকলে নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে আৰু পিত্ৰ-বংশমতে বিশ
বছৰ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া লোকসকলৰ নাম আৰু তেওঁলোকৰ
সংখ্যা অনুসাৰে সকলোৰে বৰ্ণনাবলী নামাকৰণ কৰিলে। ১৯ এইদৰে
মোচিয়ে যিহোৱাৰ আজো অনুসাৰে চীনয় মৰুভূমিত তেওঁলোকৰ গণনা
কৰিলে। ২০ ইহায়েলৰ প্ৰথমে জন্মা বুৰেণ গোষ্ঠীৰ পৰা সকলো লোকক
গণনা কৰা হল, আৰু পৰ্বপুৰুষ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে প্ৰতিজন
বিশ বছৰ বা তাতকৈ অধিক বয়সীয়া যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। ২১ বুৰেণ
ফৈদৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা ছয়চালিশ হাজাৰ পাঁচশ
জন আছিল। ২২ চিমিয়োনৰ গোষ্ঠীৰ পৰা সকলো লোকক গণনা কৰা
হল, আৰু এওঁলোক পৰ্বপুৰুষৰ বংশৰ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে
যাব পৰা বিশ বছৰ বা তাতকৈ অধিক বয়সীয়া যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। ২৩ চিমিয়োনৰ
সেই ফৈদৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা উনষাটি হাজাৰ
তিনিশ জন আছিল। ২৪ গাদ গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হল
আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি
অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। ২৫
গাদৰ ফৈদৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা পঞ্চগুণিশ হাজাৰ
ছশ পঞ্চগুণ জন আছিল। ২৬ যিহুন্দা গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা
কৰা হল আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি
অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। ২৭
যিহুন্দা ফৈদৰ গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা চৌসত্তৰ হাজাৰ
ছশ জন আছিল। ২৮ ইচাখৰ গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হল
আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে
বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। ২৯
ইচাখৰ ফৈদৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা চৌৱৰ্ষ হাজাৰ
চাৰিশ আছিল। ৩০ জৰুৰুন গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হল
আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে
বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। ৩১

জৰুৰূলুন ফৈদেৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা সাতাৰে হাজাৰ চাৰিশ আছিল। ৩২ ঘোচেফৰ সন্তান ইহুযিম গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হ'ল আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পূৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। ৩৩ ইহুযিম ফৈদেৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা চাঞ্চল্য হাজাৰ পাঁচ শ আছিল। ৩৪ মনচিৰে গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হ'ল আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পূৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। ৩৫ মনচিৰে ফৈদেৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা বত্ৰিশ হাজাৰ দুশ আছিল। ৩৬ বিন্যায়ীন গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হ'ল আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পূৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। ৩৭ বিন্যায়ীন ফৈদেৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা পঁয়াত্ৰিশ হাজাৰ চাৰিশ আছিল। ৩৮ দান গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হ'ল আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পূৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। ৩৯ দান ফৈদেৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা বাষ্পষ্ঠি হাজাৰ সাত শ আছিল। ৪০ আচেরে গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হ'ল আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পূৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। ৪১ আচেৰে ফৈদেৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা আছিল একচণ্ডিশ হাজাৰ পাঁচ জন। ৪২ নগুলী গোষ্ঠীৰ সকলো লোককে গণনা কৰা হ'ল আৰু এওঁলোক প্ৰতিজনে পূৰ্বপুৰুষৰ বংশ আৰু পৰিয়ালৰ নথি অনুসাৰে বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া, যুদ্ধলৈ যাব পৰা লোক। ৪৩ নগুলী ফৈদেৰ পৰা গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা তেপঞ্চ হাজাৰ চাৰিশ আছিল। ৪৪ মোটি আৰু হুৱাবোঞে এইদৰে আটাই লোককে গণনা কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকৰ সেতো ইস্তায়েলৰ গোষ্ঠী সমূহক নেতৃত্ব দিয়া, সেই বাব জন অধ্যক্ষকো গণনা কৰিবলৈ। ৪৫ এইদৰে যি সকলে যুদ্ধলৈ যাব পাৰে, এনে বিশ বছৰ বাবা তাতকৈ বয়সীয়া ইস্তায়েলৰ সকলো লোকক পৰিয়াল অনুসাৰে গণনা কৰা হ'ল। ৪৬ গণনা কৰা সেই লোকসকলৰ সংখ্যা ছয় লাখ তিনি হাজাৰ পাঁচশ পঞ্চাশ পঞ্চাশ আছিল। ৪৭ কিন্তু লৈবী গোষ্ঠীৰ পৰা হোৱা লৈবীয়াসকলক গণনা কৰা নহ'ল। ৪৮ কিয়নো যিহোৱাই মোটিক কৈছিল, ৪৯ ‘তুমি লৈবী ফৈদেৰ সৰ্বমুঠ ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত তেওঁলোকক গণনা বা অস্তৰ্ভুক্ত নকৰিবা।’ ৫০ কিন্তু বিধানৰ নিয়ম চন্দ্ৰুক থকা আবাস, তাৰ সকলো বস্ত আৰু তাৰ সম্পৰ্কীয় সকলোৱে ওপৰত লৈবীয়াসকলক যত্ন লবলৈ নিযুক্ত কৰিবা। তেওঁলোকে নিয়ম চন্দ্ৰুক আবাস আৰু তাৰ আটাই বস্তৰ ভাৰ বৈ নিব লাগিব। তেওঁলোকে তাৰ পৰিচৰ্যা কৰি আবাসৰ চাৰিওফালে তম্ভ তৰি থাকিব লাগিব। ৫১ আৰু যেতিয়া নিয়ম চন্দ্ৰুক আবাসখন আন যাইলৈ নিব লগা হয়, তেতিয়া লৈবীয়াসকলোহে তাক খণ্ড-বিখণ্ডকে খুলিব। পাছত নিয়ম চন্দ্ৰুক আবাসখন স্থাপন কৰাৰ সময়ত তেওঁলোকেই তাক সাজিব। আৰু যি লোক সেই আবাসৰ ওচৰলৈ আহিব, তেওঁৰে প্ৰাণদণ্ড হ'ব। ৫২ ইস্তায়েলৰ সন্তানসকলে নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসাৰে নিজ নিজ ছাউনিৰ পতাকাৰ গুৰিত, তম্ভ তৰি থাকিব লাগিব। নিয়ম চন্দ্ৰুক থকা আবাসখন লৈবীয়াসকলৰ জিম্মাত থাকিব।’ ৫৪ ইস্তায়েলৰ সন্তানসকলে সেইদৰে এই সকলোকে কৰিবলৈ। যিহোৱাই মোটিব দৰাই দিয়া আজো অনন্যাৰ তেওঁলোকে আটাই কৰ্ত্তৃ কৰিবলৈ।

୫ ଯିହୋଇ ପୂର୍ବାବ୍ୟ ମୋଟ ଆସୁଥାଏଗକ କ'ଲେ, ୨ "ଇଶ୍ରାଯେଲର ସନ୍ତାନ ସକଳେ ତେଣୁଳୋକର ନିଜ ନିଜ ସୈନ୍ୟ ଦଲର ପିତ୍ତ-ବ୍ସଶର ପତକାର ଶୁରିବ ଚରିଫକାଳେ ତମ୍ଭୁ ତବି ଥାକିବ ଲାଗିବ । ତେଣୁଳୋକର ତମ୍ଭୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କରା ତମ୍ଭୁଲେ ମୁଖ କରି ଥାକିବ ଲାଗିବ । ୩ ଯିନ୍ଦୁର ଛାଉନିର ଅର୍ଥିନାଟ ଥକା ଲୋକସକଳେ ନିଜି ନିଜ ସୈନ୍ୟଦଳ ଅନୁସାରେ, ପୂର୍ବଦିଶେ ଥକା ସାକ୍ଷାତ୍ କରା ତମ୍ଭୁର ଫାଳେ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବ ଉଦ୍ୟ ତାବା ଦିଶ ତମ ତବି ଯିନ୍ଦୁର ପତକାର ଚାରି ଏଫାଳେ

থাকিব লাগিব। অম্যানদৰ পুত্ৰ নহচোন যিহুদাৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব। ৪ তেওঁৰ সৈন্য সূমুৰ গণিত লোক আছিল চৌসত্তৰ হাজাৰ ছশ জন। ৫ তেওঁলোকৰ কাষত ইচাখৰ ফৈদে তমু তৰি থাকিব লাগিব। চূৰাৰ পুত্ৰ নথনেলে ইচাখৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব। ৬ নথনেলৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল চৌৱৰ হাজাৰ চাৰিশ। ৭ ইচাখৰ গোষ্ঠীৰ কাষত জৰুলুৰ গোষ্ঠীয়ে ছাউনি পাতিব লাগিব। হেলেনৰ পুত্ৰ ইলীয়াৰ জৰুলুৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব। ৮ জৰুলুৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল সাতাবৰ হাজাৰ চাৰিশ। ৯ যিহুদাৰ ছাউনিৰ গণিত লোক, নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসাৰে, সৰ্বমুঠ আছিল এক লাখ হয়াশী হাজাৰ চাৰিশ জন। প্ৰথমে তেওঁলোকে ছাউনিৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিব। ১০ দক্ষিণ দিশে থকা সৈন্যদলবোৰে বুৰেণৰ ছাউনিৰ পতাকাৰ চাৰিওফালে থাকিব। চডেযুৰৰ পুত্ৰ ইলীচূৰ বুৰেণৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব। ১১ বুৰেণৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল ছচ্চলিষ্ট হাজাৰ পাঁচশ। ১২ তেওঁলোকৰ কাষত চিমিয়োনৰ গোষ্ঠীৱে তমু তৰি থাকিব। চূৰাচন্দ্ৰৰ পুত্ৰ চলমীয়েল চিমিয়োনৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব। ১৩ চিমিয়োনৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল উন্নয়ষ্ঠি হাজাৰ তিনিশ। ১৪ তেওঁলোকৰ কাষত গাদৰ ফৈদ থাকিব। বুৰেণৰ পুত্ৰ ইলীচূৰ গাদৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব। ১৫ গাদৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল পঞ্চলিষ্ট হাজাৰ ছশ পঞ্চশ। ১৬ বুৰেণৰ ছাউনিৰ গণিত লোক, নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসাৰে, সৰ্বমুঠ আছিল এক লাখ একাব্দ হাজাৰ চাৰিশ পঞ্চশ জন। তেওঁলোকে দিতীয় হৈ ছাউনিৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিব। ১৭ তেওঁলোকৰ সৈন্যদলৰ পাছত ছাউনিৰেৰ মাজত লেবীয়াসকলৰ ছাউনিৰ বাখি, সাক্ষাৎ কৰা তমু নিয়া হ'ব; প্ৰতিজনে যি দিবে তমু তৰে, সেই দিবে নিজ নিজ শ্ৰেণীত থাকি, নিজ নিজ পতাকাৰ কায়ে কায়ে প্ৰস্থান কৰিব। ১৮ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ পশ্চিম দিশে, নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসাৰে, ইহুয়িমৰ ফৈদে ছাউনি পাতি থাকিব। অম্যানদৰ পুত্ৰ ইলীচূৰ হাজাৰ চলিষ্ট হাজাৰ পাঁচ শ। ১৯ ইহুয়িমৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল চলিষ্ট হাজাৰ পাঁচ শ। ২০ তেওঁলোকৰ কাষত মনচিৰ ফৈদ থাকিব। পদাচূৰৰ পুত্ৰ গলীয়েল মনচিৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব। ২১ মনচিৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল বৰিশ হাজাৰ দুশ। ২২ তেওঁলোকৰ পাছত আহিব বিন্যামীনৰ ফৈদ। শিদিয়োনীৰ পুত্ৰ আৰীদান বিন্যামীনৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব। ২৩ বিন্যামীনৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল পঞ্চাত্ৰিশ হাজাৰ চাৰিশ। ২৪ ইহুয়িমৰ ছাউনিৰ গণিত লোক, নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসাৰে, সৰ্বমুঠ আছিল এক লাখ আঠ হাজাৰ এশ জন। তেওঁলোকে তৃতীয় হৈ প্ৰস্থান কৰিব। ২৫ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ উত্তৰ দিশে দানৰ সৈন্যদলে তেওঁলোকৰ পতাকাৰ চাৰিওফালে ছাউনি পাতিব। অম্যাচন্দ্ৰৰ পুত্ৰ অহীয়েজৰ দানৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব। ২৬ দানৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল বাষ্পষ্ঠি হাজাৰ সাতশ। ২৭ তেওঁলোকৰ কাষতে আচেৰৰ ফৈদে তমু তৰি থাকিব। আচেৰৰ পুত্ৰ পশীয়েল আচেৰৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব; ২৮ আচেৰৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল একচলিষ্ট হাজাৰ পাঁচ শ। ২৯ তেওঁলোকৰ পাছত আহিব নঞ্চলীৰ গোষ্ঠী। ঐনৰ পুত্ৰ অহীৱা নঞ্চলীৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষ হ'ব; ৩০ নঞ্চলীৰ সৈন্যৰ সংখ্যা আছিল তেপুণ হাজাৰ চাৰিশ। ৩১ দানৰ ছাউনিৰ গণিত লোক সৰ্বমুঠ আছিল একাব্দ সাতাবৰ হাজাৰ ছশ জন। তেওঁলোকে ছাউনিৰ পৰা নিজ নিজ পতাকাৰ লৈ, শেষত প্ৰস্থান কৰিব।” ৩২ ইহোয়েলৰ সন্তান সকলৰ পিতৃ-বংশৰ সৰ্বমুঠ হৃষি লাখ তিনি হাজাৰ পাঁচশ পঞ্চশ জন সৈন্যদল অনুসাৰে ছাউনিৰেৰ গণিত লোক আছিল। ৩৩ কিস্তু যিহোৱাই মোচিক দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে, লেবীয়াসকলক ইহোয়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত গণনা কৰা নহল। ৩৪ যিহোৱাই মোচিৰ দ্বাৰা দিয়া আজ্ঞা অনুসাৰে ইহোয়েলৰ সন্তান সকলে সেই সকলো কাৰ্য কৰিব। তেওঁলোকে নিজ নিজ গোষ্ঠী আৰু পিতৃ-বংশ অনুসাৰে নিজ নিজ পতাকাৰ তলত তমু তৰিবলৈ আৰু সেই দিবেই প্ৰস্থান কৰিব।

৩ যি কালত যিহোৱাই চীনয় পৰ্বতত মোচিক কথা কৈছিল, সেই সময়ৰ হাবোঁগ আৰু মোচিকৰ বংশৰ জীৱিন এয়ে। ২ হাবোঁগৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত প্ৰথমে জন্ম পোৱা জনৰ নাম নদৰ, তাৰ পাছত অবীহু, ইলিয়াজৰ আৰু স্থামৰ। ৩ পুৰোহিতৰ কৰ্ম কৰিবলৈ যিসকলৰ তেওঁ নিযুক্ত কৰিছিল, সেই অভিযুক্ত পুৰোহিত হাবোঁগৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰ লেবীয়া সকলৰ অধ্যক্ষৰো অধ্যক্ষ

নাদৰ আৰু অবীহুৰে চীনয় পৰ্বতৰ মৰুপ্রান্তত যিহোৱাৰ আগলৈ অগ্ৰহণীয় সাধাৰণ জুই নিওতে যিহোৱাৰ আগতে প্ৰাণ ত্যাগ কৰিবলৈ। নাদৰ আৰু অবীহুৰ কোনো সন্তান নাছিল, এই হেতুকে ইলিয়াজৰ আৰু স্থামৰে নিজ পিতৃ হাবোঁগৰ সৈতে পুৰোহিতৰ কৰ্ম কৰিবলৈ। ৫ যিহোৱাই মোচিক কথা কৈছিল। ১০ তেওঁ কৈছিল, ৬ হাবোঁগ পুৰোহিতৰ পৰিচৰ্যাত সহায় কৰিবলৈ, তুমি লেবীৰ ফৈদক তেওঁৰ সন্মুখলৈ আন। ৭ আবাসৰ পৰিচৰ্যা কৰি, সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ আগত হৰোণৰ আৰু গোটেই ইহোয়েলৰ হৈ যি যি কৰিবলগীয়া আছে, সেয়া তেওঁলোকে সম্পন্ন কৰিব লাগিব। ৮ আবাসৰ কাৰ্য কৰি সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ আটাই বন্ধুৰ বাবে যি যি যত্ন ল'ব লগীয়া আৰু ইহোয়েলৰ সন্তান সকলৰ যি যি কৰিব লগীয়া, তাত তেওঁলোকে সহায় কৰিব লাগিব। ৯ আৰু তুমি লেবীয়াসকলক হাবোঁগ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক দিবা। ইহোয়েলৰ সন্তান সকলৰ পৰিচৰ্যাত সহায় কৰিবলৈ সম্পৰ্কৰূপে তেওঁলোকক তেলেন দিয়া হল। ১০ তুমি হাবোঁগক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক পুৰোহিত বৃপ্তে নিযুক্ত কৰিবা, কিন্তু আন বংশৰ যিকোনো লোক ওচলৈ আছিল তেওঁৰ প্রাণদণ্ড হ'ব।” ১১ যিহোৱাই মোচিক কথা কৈছিল। ১২ চোৱা, মই ইহোয়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা লেবীয়াসকলক ল'লো। ইহোয়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত গৰ্ভভোদ কৰি আহা প্ৰথমে জন্ম পোৱা সকলৰ সলনি ল'বলৈ মই ইহৈয়াকে কৰিলোঁ। এই হেতুকে লেবীয়াসকল মোৰেই হ'ব। ১৩ কিয়নো সকলো প্ৰথমে জন্ম পোৱা সকল মোৰেই। যিদিনা মিচৰ দেশত সকলো প্ৰথমে জন্ম পোৱা সকলক ধংস কৰিছিলোঁ, সেই দিনাই মানুহৰ পৰা জীৱ-জন্মলৈকে ইহোয়েলৰ আটাই প্ৰথমে জন্ম পোৱা সকলক মোৰ আৰ্থে পৰিব্ৰজা কৰিলোঁ। এতেকে সেই সকলো মোৰেই হ'ব। মই যিহোৱা।” ১৪ চীনয় মৰুপ্রান্তত যিহোৱাই মোচিক কৈছিল। ১৫ তেওঁ কৈছিল, ১৫ “তুমি নিজ নিজ পিতৃ-বংশ আৰু গোষ্ঠী অনুসাৰে লেবীৰ সন্তান সকলৰ গণনা কৰা। এমহীয়া আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া আটাই পুৰুষক গণনা কৰিবা।” ১৬ তাতক মোচিয়ে যেনেকে যিহোৱাৰ পৰা আজ্ঞা পালে, তেনেকে যিহোৱাৰ বাক্যৰ দৰেই তেওঁলোকক গণনা কৰিবলৈ। ১৭ লেবীৰ পুত্ৰসকলৰ নাম আছিল গোচোন, কহাহ আৰু মৰবী। ১৮ আৰু নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে গোচোনৰ পুতেক সকলৰ নাম লিবুনী আৰু চিমীয়া আছিল। ১৯ আৰু নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে কহাতৰ পুতেক সকলৰ নাম অৱৰ্ম, যিচহৰ, হিৱোঁগ আৰু উজীয়েল। ২০ আৰু নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে মৰাবীৰ পুতেক সকলৰ নাম মহলী আৰু মুচি। নিজ নিজ পিতৃ-বংশ অনুসাৰে এই সকলেই লেবীয়াসকলৰ বংশ। ২১ গোচোনৰ পৰা লিবুনীয়া সকলৰ বংশ আৰু চিমীয়া সকলৰ বংশ উংগলৈ হ'ল। এওঁলোকেই হ'ল গোচোনীয়া সকলৰ বংশ। ২২ এওঁলোকৰ এমহীয়া আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া আটাই পুৰুষকে গণনা কৰা হ'ল, এওঁলোকৰ পুতেক লোক কৰাত হাজাৰ পাঁচশ জন আছিল। ২৩ গোচোনীয়া সকলৰ দুই বশেই আবাসৰ পশ্চিম দিশে তমু তৰি থাকিব। ২৪ লালোয়েলৰ পুত্ৰ ইলীচূৰ গোচোনীয়া সকলৰ বংশ। ২৫ গোচোনীয়া পৰিবালৈ আৰু পুৰুষত কৰ্ম কৰিব। ২৬ লালোয়েলৰ পুত্ৰ ইলীচূৰ গোচোনীয়া সকলৰ পিতৃ-বংশৰ অধ্যক্ষ হ'ব। ২৭ গোচোনীয়া সকলৰ এ পৰিবালৈ আৰু যজ্ঞবৰ্দীৰ চাৰিওফালে থকা চোতালৰ আঁৰ কাপোৰবোৰে আৰু তুমুৰ দুৱাৰৰ পৰ্দাবোৰ যত্ন ল'ব। পৰ্দা তমু, তাৰ আৱৰণ আৰু প্ৰৱেশ দুৱাৰৰ পৰ্দাবোৰ যত্ন ল'ব। ২৮ আবাসৰ আৰু যজ্ঞবৰ্দীৰ চাৰিওফালে থকা চোতালৰ আঁৰ কাপোৰবোৰে আৰু তুমুৰ দুৱাৰৰ পৰ্দাবোৰ যত্ন ল'ব। তাৰ আটাই কামৰ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰৰ যত্ন ল'ব। আৰু তুমুৰ দুৱাৰৰ পৰ্দাবোৰ যত্ন ল'ব। কামৰ বৰ্তমান হাবোঁগ আৰু লেবীয়া সকলৰ বংশ, যিচহৰ জীৱায়া সকলৰ বংশ, যিচহৰ জীৱায়া সকলৰ বংশ, হিৱোণীয়া সকলৰ বংশ আৰু উজীয়েলীয়া সকলৰ বংশ আৰু তুমুৰ দুৱাৰৰ পৰ্দাবোৰ যত্ন ল'ব। ২৯ কহাতৰ সন্তান সকলৰ বংশৰোৰে আবাসৰ দক্ষিণকালে তমু কৰি থাকিব। ৩০ আৰু উজীয়েলীয়া সকলৰ বংশ আৰু তুমুৰ দুৱাৰৰ পৰ্দাবোৰ যত্ন ল'ব।

হ'ব। যিসকলৰ জিম্মাত পবিত্ৰ স্থান থাকিব, তেওঁলোকৰ ওপৰত তেওঁ নিযুক্ত হ'ব। ৩০ মৰাবীৰ পৰা মহলীয়া সকলৰ বৎশ আৰু মুচীয়া সকলৰ বৎশ উৎপন্ন হ'ল। এওঁলোকেই মৰাবীৰ সকলৰ গোষ্ঠী। ৩৪ এওঁলোকৰ এমাহ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া আটাই পুৰুষৰ সংখ্যা ছয় হজাৰ দুশ জন। ৩৫ অবীহিলৰ পুত্ৰ চুৰীয়েল মৰাবীৰ গোষ্ঠী সকলৰ পিতৃ-বৎশৰ অধ্যক্ষ হ'ব। তেওঁলোকে আবাসৰ উত্তৰফলে কাষত তমু তাৰি থাকিব। ৩৬ আবাসৰ তঙ্গা, তাৰ ধাঁটা, তাৰ খুটা, তাৰ ছুঁটী আৰু তাৰ সকলো বস্তু মৰাবীৰ সন্তান সকলৰ জিম্মাত থাকিব আৰু তাৰ সম্পৰ্কীয় আটাই কাৰ্য তেওঁলোকে কৰিব, ৩৭ ইয়াৰ লগতে চোতালৰ চাৰিওফালে থকা খুটাৰেৰ আৰু সেইবোৰ চুঁটী, খুটী আৰু বহী তেওঁলোকৰ জিম্মাত থাকিব। ৩৮ মোচি, হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে পুৰুষালোকে আবাসৰ আগত, সৃষ্টি উদয় হোৱা ফালে, সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ আগত তমু তাৰি থাকিব। ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ পবিত্ৰ স্থানৰ বিষয়ে যি কৰিব লগীয়া, তাৰ কাৰ্য তেওঁলোকৰ জিম্মাত থাকিব। বিদেশী যি কোনো লোক তাৰ ওচৰ চাপিলে তেওঁৰ প্রাণদণ্ড হ'ব। ৩৯ মোচি আৰু হাৰোণে যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ দৰে নিজ নিজ বৎশ অনুসাৰে যি লেবীয়া সকলক গণনা কৰিবলৈ, লেবীয়া সকলৰ সেই গণিত লোক, এমহীয়া আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া পুৰুষৰ সংখ্যা সৰ্বৰ্মুঠ বাইচ হজাৰ। ৪০ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ, এমহীয়া আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া প্রথমে জন্মে জন্ম পোৱা সকলো পুৰুষক গণনা কৰা আৰু তেওঁলোকৰ নামৰ তালিকা কৰা। ৪১ আৰু মোৰ অৰ্থে, তুমি ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ প্রথমে জন্মা আটাই মানুহৰ সলনি লেবীয়া সকলক গ্রহণ কৰা। যয়েই যিহোৱা। আৰু ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ প্রথমে জন্মা আটাই পশ্চে সলনি লেবীয়া সকলৰ পশ্চৰেৰ গণনা কৰিবলৈ। ৪২ মোচিয়ে যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ প্রথমে জন্মা আটাই লোকসকলক গণনা কৰিবলৈ। ৪৩ তেওঁলোকৰ এমহীয়া আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া প্রথমে জন্মা সকলো পুৰুষৰ নামে সৈতে তেওঁ গণনাত সংখ্যা বাইশ হজাৰ দুশ ত্ৰেস্তৰ জন হ'ল। ৪৪ পাছত যিহোৱাই মোচিক কথা ক'লে। ৪৫ “তুমি ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ প্রথমে জন্মা আটাই লোকৰ সলনি লেবীয়া সকলক লোৱা। আৰু তেওঁলোকৰ পশ্চৰেৰ সলনি লেবীয়া সকলৰ পশ্চৰেৰ লোৱা। লেবীয়া সকলৰ মোৰেই হ'ব। যয়েই যিহোৱা। ৪৬ তেওঁলোকক মুকলি কৰিবৰ বাবে, ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ প্রথমে জন্ম পোৱা সকলৰ মাজত লেবীয়া সকলৰ সংখ্যাতকৈ বঢ়া যি দুশ ত্ৰেস্তৰ জন লোক আছে, ৪৭ তুমি তেওঁলোকৰ পশ্চৰেৰ সলনি এজন এজনৰ সলনি পাঁচ চেকলকৈ ল'বা; বিশ শেৰাই এক চেকল হয়। ৪৮ আৰু সেই সংখ্যাতকৈ বৃদ্ধ লোকসকলক যি ধনেৰে মুকলি কৰা হ'ব, সেই ধন হাৰোণক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক দিবা।” ৪৯ মেতিয়া লেবীয়া সকলৰ ঘোষেন্দি মুকলি কৰা লোক সকলৰ বাহিৰে যি লোক বাঁচি আছিল, তেওঁলোকক মুকলি কৰা ধন মোচিয়ে সংগ্ৰহ কৰিলৈ। ৫০ তেওঁ ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ প্রথমে জন্ম পোৱা লোকসকলৰ পৰা পৰিত্ব স্থানৰ চেকল অনুসাৰে সেই ধন এক হাজাৰ তিনিশ পঁয়ষষ্ঠি চেকল সংগ্ৰহ কৰিলৈ। ৫১ পাছত যিহোৱাৰ বাব্ক অনুসাৰে মোচিয়ে সকলো কৰিবলৈ, যিহোৱাই যিদৰে মোচিক আজ্ঞা দিছিল, মোচিয়ে সেই মুকলি কৰা ধন হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক দিলৈ।

৪ পাছত যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক কথা কৈছিল। তেওঁ ক'লে,

২ “তোমালোকে লেবীৰ সন্তানসকলৰ মাজত নিজ নিজ বৎশ আৰু পিতৃ-বৎশ অনুসাৰে কহাতৰ সন্তানসকলৰ লোকপিয়ল গণনা কৰিবলৈ পৰিচলনা কৰা। ৩ ত্ৰিশ বছৰ বয়সৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে যিমান পুৰুষ সাক্ষাৎ কৰা তেওঁলোকৰ লেখ লোৱা। তমুৰ কাৰ্য কৰিবলৈ কৰ্মচাৰীবোৰ শ্ৰেণীত, এই লোকসকল অন্তৰুক্ত হ'ব লাগিব। ৪ মোৰ বাবে সংৰক্ষিত কৰি বৰ্খা অতিশয় পৰিত্ব পশ্চৰে বিষয়ে কহাতীয়াসকলকে সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ কাৰ্য কৰিবলৈ কৰ্মচাৰীবোৰ শ্ৰেণীত, এই লোকসকল অন্তৰুক্ত হ'ব লাগিব। ৫ মেতিয়া ছাউনি উঠিবল লগা হ'ব, তেওঁলোকৰ সেই পুত্ৰসকলে তমুৰ ভিতৰত সোমাই, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে তমুৰ কাৰ্য কৰিবলৈ কৰ্মকাৰীসকলৰ শ্ৰেণীত সোমায়, তেওঁলোকক গণনা কৰা। ২৪ পৰিচৰ্যা আৰু তাৰ বৈ লৈ যোৱাই গোৱেন্দীয়া গোষ্ঠীসকলৰ কাম আছিল। ২৫ তেওঁলোকে আবাসৰ কাপোৰবোৰ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ, তাৰ আৰৰণ, তাৰ ওপৰত থকা তহচৰ ছালৰ আৰৰণ, সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰৰ পদাৰ্দ্দন এই সকলো বৈ লৈ যাব লাগিব। ২৬ আবাসৰ আৰু বজ্জনদীৰ চাৰিওফালে থকা চোতালৰ আঁৰ কাপোৰবোৰ আৰু দুৱাৰৰ পদাৰ্দ্দন, সেইবোৰ বহী আৰু তাৰ কাম কৰা আটাই হাতিয়াৰ, এইবোৰ তেওঁলোকে বৈ আৰু এইবোৰ সম্পৰ্কীয় যি যি কাম কৰিব লগা হ'ব, তাৰে কৰিব লাগিব। ২৭ গোৱেন্দীৰ সন্তানসকলৰ সকলো ভাৰ বোৱা কাৰ্য, হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ আজ্ঞা অনুসাৰে হ'ব। ভাৰ বোৱা আটাই ব'ষ্ট তোমালোকে তেওঁলোকৰ জিম্মালৈ দিবা। ২৮ গোৱেন্দীৰ সন্তানসকলৰ গোষ্ঠীৰ লোকসকলে সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ কৰিব লগা কাম হাৰোণৰ পুত্ৰ দুৱামৰৰ জিম্মাত থাকিব। ২৯ পাছত নিজ নিজ গোষ্ঠী আৰু পিতৃ-বৎশ অনুসাৰে

তেওঁলোকে তাৰ ওপৰত তহচৰ ছালৰ এক আৰৰণ দিব। তেওঁলোকে তাৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ নীল বৰগীয়া এখন বস্তু মেলি দিব। তেওঁলোকে তাৰ বৈ নিবলে তাত কানমাৰিৰ সুমুৰাব। ৭ আৰু তেওঁলোকে দৰ্শন পিঠার মেজৰ ওপৰত এখন নীল বৰগীয়া কাপোৰ পাবিব। তাৰ ওপৰত তেওঁলোকে থাল, পিয়লা, বাটি, আৰু পেয় নৈবেদ্য দ্বাঙ্গাসৰ পাত্ৰ থ'ব। আৰু নিত্য পিঠাৰ সদায় তাৰ ওপৰত বাখিব। ৮ সেইবোৰ ওপৰত তেওঁলোকে বঙা বৰগীয়া কাপোৰ এখন মেলি দিব আৰু তহচৰ ছালৰ এক আৰৰণেৰে তাৰ চাকিব। আৰু তেওঁলোকে তাক কঢ়িয়াই লৈ যাবলৈ তাত কানমাৰিৰ সুমুৰাই দিব। ৯ আৰু এখন নীল বৰগীয়া কাপোৰ লৈ, সীপাধাৰ, তাৰ পদীপ, শলাকানি-কটা, এঙেবুৰা ধৰা আৰু তাৰ পৰিচৰ্যা কৰা গোটেই তেলৰ পাত্ৰ চাকিব। ১০ তাক আৰু তাৰ সকলো সঁজুলি তহচৰ ছালৰ এক আৰৰণেৰে মেৰাই লৈ এখন বৈ নিয়া যতনৰ ওপৰত থ'ব। ১১ পাছত তেওঁলোকে সোৰ বেদীৰ ওপৰত নীল বৰগীয়া কাপোৰ পাবি দিব। তহচৰ ছালৰ এক আৰৰণেৰে তাৰ চাকিব। ১২ আৰু তাৰ সকলো সঁজুলি তহচৰ ছালৰ এক আৰৰণেৰে মেৰাই লৈ এখন বৈ নিয়া কানমাৰিৰ সুমুৰাই দিব। ১৩ তেওঁলোকে পবিত্ৰ স্থানত পৰিচৰ্যা কৰিব লগা সকলো সা-সৰঞ্জাম লৈ, নীল বৰগীয়া কাপোৰেৰে মেৰাৰ। আৰু তেওঁলোকে তহচৰ ছালৰ এক আৰৰণেৰে চাকি, তাক বৈ নিয়া যতনৰ ওপৰত থাখিব। ১৪ আৰু যজ্ঞ বেদীৰ পৰা ছাই ইলিয়াই পেলাই দি, তাৰ ওপৰত এখন বেণ্ণো বৰগীয়া কাপোৰ পাবিব। ১৫ আৰু তাৰ ওপৰত তাৰ পৰিচৰ্যা কৰিব লগা সকলো সা-সৰঞ্জাম লৈ, সঁজুলি আদি বেদীৰ সকলো পাত্ৰ বাখিব। তেওঁলোকে অৰ্থাৎ আঁঠ্যা-ধৰা, ত্ৰিশুল, ছাই উলিওৱা হেতা, তেজ ছটিওৱা পাত্ৰ, পাছে তেওঁলোকে তাৰ ওপৰত তহচৰ ছালৰ এক আৰৰণ দি, কানমাৰিৰ সুমুৰাই দি তাক চাকি বাখিব। ১৫ ছাউনি উঠিবল যাব লগা সময়ত, হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে পবিত্ৰ স্থান আৰু ইয়াৰ সকলো বস্তু ঢকাৰ পাত্ৰ, কহাতৰ সন্তান সকলে তাৰ বৈ নিবলে আহিব লাগিব। কিন্তু তেওঁলোকে যদি পবিত্ৰ স্থলোৰ স্পৰ্শ কৰে, তেনহলে তেওঁলোক মৰিব লাগিব। এইবোৰেই কহাতৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পাৰ্শ্বে আছিল। ১৬ আৰু প্ৰদীপৰ অৰ্থে তেল, সুৰাঙ্গি ধৃপ, নিত্য ভক্ষ্য নৈবেদ্য, অভিযোগৰ কৰিবলৈ, হাৰোণ পুৰুষত্বৰ ইলিয়াজৰ জিম্মাত থাকিব। গোটেই আবাস আৰু তাৰ থকা সকলো পৰিবত স্থান আৰু তাৰ সকলো বস্তু তেওঁৰ জিম্মাত থাকিব।” ১৭ এইদৰে যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক কথা ক'লে। ১৮ তেওঁ আৰু তেলে, সুৰাঙ্গি ধৃপ, নিত্য ভক্ষ্য নৈবেদ্য, অভিযোগৰ কৰিবলৈ, হাৰোণ পুৰুষত্বৰ ইলিয়াজৰ জিম্মাত থাকিব। ১৯ তেওঁলোকক সুৰক্ষিত কৰি বাখিবা, এইবোৰ কৰাৰ দুবাই তেওঁলোক নমৰিব, কিন্তু জীয়াই থাকিব। মেতিয়া তেওঁলোকে অতি পবিত্ৰ স্থানৰ ওচৰ চাপে, ২০ তেওঁলোক কিন্তু তেওঁলোকে মৰা নমৰিব বাবে পবিত্ৰ স্থলোৰ খষ্টেকৰ বাবে চাৰিলৈ পৰিত্বানৰ ভিতৰলৈ নাহিব। হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে ভিতৰত সোমাই কহাতীয়াসকলৰ প্ৰতিজনক নিজ নিজ কৰিবলগীয়া কামত আৰু নিযুক্ত কৰিব।” ২১ যিহোৱাই মোচিয়ে পুনৰ কথা ক'লে। ২৫ তেওঁ ক'লে, ২২ “তুমি পিতৃ-বৎশ আৰু বৎশানুসাৰে গোৱেন্দীৰ সন্তানসকলৰো লোকপিয়ল পৰিচালনা কৰিব।” ২৩ ত্ৰিশ বছৰ বয়সৰে পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে যিমান লোক সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ কাৰ্য কৰিবলৈ কৰ্মকাৰীসকলৰ শ্ৰেণীত সোমায়, তেওঁলোকক গণনা কৰা। ২৪ পৰিচৰ্যা আৰু তাৰ বৈ লৈ যোৱাই গোৱেন্দীয়া গোষ্ঠীসকলৰ কাম আছিল। ২৫ তেওঁলোকে আবাসৰ কাপোৰবোৰ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ, তাৰ আৰৰণ, তাৰ ওপৰত থকা তহচৰ ছালৰ আৰৰণ, সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰৰ পদাৰ্দ্দন এই সকলো বৈ লৈ যাব লাগিব। ২৬ আবাসৰ আৰু বজ্জনদীৰ চাৰিওফালে থকা চোতালৰ আঁৰ কাপোৰবোৰ আৰু দুৱাৰৰ পদাৰ্দ্দন, সেইবোৰ বহী আৰু তাৰ কাম কৰা আটাই হাতিয়াৰ, এইবোৰ তেওঁলোকে বৈ আৰু এইবোৰ সম্পৰ্কীয় যি যি কাম কৰিব লগা হ'ব, তাৰে কৰিব লাগিব। ২৭ গোৱেন্দীৰ সন্তানসকলৰ সকলো ভাৰ বোৱা কাৰ্য, হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ আজ্ঞা অনুসাৰে হ'ব। ভাৰ বোৱা আটাই ব'ষ্ট তোমালোকে তেওঁলোকৰ জিম্মালৈ দিবা। ২৮ গোৱেন্দীৰ সন্তানসকলৰ গোষ্ঠীৰ লোকসকলে সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ কৰিব লগা কাম হাৰোণৰ পুত্ৰ দুৱামৰৰ জিম্মাত থাকিব। ২৯ পাছত নিজ নিজ গোষ্ঠী আৰু পিতৃ-বৎশ অনুসাৰে

মৰাবীৰ সন্তানসকলকো তুমি গণনা কৰা, ৩০ ত্ৰিশ বছৰ বয়সেৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে যিমান লোক সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ কাৰ্য কৰিবলৈ কৰ্মকাৰীসকলৰ শ্ৰেণীত সোমায়, তেওঁলোকক গণনা কৰা। ৩১ আৰু সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ তেওঁলোকৰ সকলো কাৰ্য অনুস৾ৰে তেওঁলোকৰ জিম্মাত থকা তেওঁলোকে বৈ নিব লগা বস্ত এই - আবাসৰ তঙ্গা, তাৰ ডাঃ, খুঁটা, চূঁটা, ৩২ আৰু চোতালৰ চাৰিওফালে থকা খুঁটা, সেইহেবৰ চূঁটা, খুঁটি, বহু আৰু তাৰ আটাই কাৰ্য হাতিয়াৰ; তোমালোকে নাম ধৰি ধৰি, তেওঁলোকে বৈ নিব লগা সকলো বস্ত তেওঁলোকৰ গতাই দিবা। ৩৩ মৰাবীৰ সন্তানসকলৰ গোষ্ঠীৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ সকলো কাৰ্য অনুস৾ৰে সাক্ষাৎ কৰিব লগা তমুৰ কৰিব লগা কাৰ্য এয়ে। তেওঁলোকৰ কাৰ্য হাৰোণ পুৰোহিতৰ পুত্ৰ দুঃখামৰ জিম্মাত থাকিব।” ৩৪ পাছত মোচি, হাৰোণ আৰু মণ্ডলীৰ অধ্যক্ষসকলে কহাতৰ সন্তান সকলৰ গোষ্ঠী আৰু পিতৃ-বংশ অনুসারে গণনা কৰিবলৈ। ৩৫ তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা ত্ৰিশ বছৰ বয়সেৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে যিমান লোক সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ কাৰ্য কৰিবলৈ কৰ্মকাৰীসকলৰ শ্ৰেণীত সোমাল, তেওঁলোকক গণনা কৰিলৈ। ৩৬ তেওঁয়া তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুস৾ৰে তেওঁলোকৰ গণিত লোক দুই হাজাৰ সাতশ পঞ্চাশ জন হ'ল। ৩৭ মোচিৰ যোগেন্দ্ৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা মতে যিসকলক মোচি আৰু হাৰোণে গণনা কৰিলৈ, সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ কাৰ্য কৰিব, কহাতীয়া গোষ্ঠীসকলৰ সেই গণিত লোক এইসকল। ৩৮ গোৰ্চনৰ সন্তান সকলৰ মাজত, যিসকলক নিজ নিজ গোষ্ঠী আৰু পিতৃ-বংশ অনুসারে গণনা কৰা হ'ল, ৩৯ ত্ৰিশ বছৰ বয়সেৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে যিমান লোক সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ কাৰ্য কৰিবলৈ কৰ্মকাৰীসকলৰ শ্ৰেণীত সোমাল, ৪০ নিজ নিজ গোষ্ঠী আৰু পিতৃ-বংশ অনুসারে তেওঁলোকৰ মাজৰ সেই গণিত লোক দুই হাজাৰ হচ্ছ ত্ৰিশ জন হ'ল। ৪১ যিহোৱাই আজ্ঞা কৰাৰ দৰে মোচি আৰু হাৰোণে যিসকলক গণনা কৰিলৈ, সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ কাৰ্য কৰা গোৰ্চনৰ গোষ্ঠীসকলৰ সেই গণিত লোক এইসকল। ৪২ আৰু মৰাবীৰ সন্তান সকলৰ গোষ্ঠীসকলৰ মাজত যিসকলক নিজ নিজ গোষ্ঠী আৰু পিতৃ-বংশ অনুসারে গণনা কৰা হ'ল, ৪৩ ত্ৰিশ বছৰ বয়সেৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে যিমান লোক সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ কাৰ্য কৰিবলৈ কৰ্মকাৰীসকলৰ শ্ৰেণীত সোমাল, ৪৪ নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসারে তেওঁলোকলৰ মাজৰ সেই গণিত লোক তিনি হাজাৰ দুশ জন হ'ল। ৪৫ মোচিৰ যোগেন্দ্ৰ যিহোৱাই আজ্ঞা কৰাৰ দৰে মোচি আৰু হাৰোণে যিসকলক গণনা কৰিলৈ, মৰাবীৰ সন্তান সকলৰ গোষ্ঠীসকলৰ সেই গণিত লোক এইসকল। ৪৬ নিজ নিজ গোষ্ঠী আৰু পিতৃ-বংশ অনুসারে, মোচি, হাৰোণ আৰু হিস্টায়েলৰ অধ্যক্ষ সকলে গণনা কৰা, লেবীয়া লোকসকলৰ যিমান লোকক গণনা কৰা হ'ল, ৪৭ ত্ৰিশ বছৰ বয়সেৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে যিমান লোক সেৱাকৰ্ম কৰিবলৈ, সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ ভাৰ বোৱা কাম কৰিবলৈ সোমাল, ৪৮ তেওঁলোকৰ মাজৰ সেই গণিত লোক আঠ হাজাৰ পাঁচশ আশী জন হ'ল। ৪৯ কি কি কামত আৰু কি কি ভাৰত কিমান মানুহ লাগিব, তাক যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ দৰে মোচিৰ যোগেন্দ্ৰ গণনা কৰা হ'ল। এইদৰে মোচিৰ দিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনসারেই তেওঁলোক তেওঁৰ যোগেন্দ্ৰ গণিত হ'ল।

ତାର ପାଛତ ଯିହୋରାଇ ମୋଟିକ କଲେ, ୨ “ତୁମି ପ୍ରତିଜନ କୁଠରୋଗୀକ,

ଆବୁ ଗାର ସାର ପରା କିବା ବୈ ଥକା ପ୍ରତିଜନ ବୋଲିକି, ଆବୁ ମରା ଶ ରୁଇ
ଅଞ୍ଚି ହୋଇବା ପ୍ରତିଜନ ଲୋକକେ ଛାଉନିର ପରା ବାହିର କରିବିଲେ, ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲର
ସଂତାନ ସକଳକ ଆଜା ଦିଯା । ୩ ତୋମାଲୋକେ ପୁରୁଷେ ହୁଏକ ବା ତ୍ରୀଯେ
ହୁଏକ, ଦୁଃଖୋକେ ଛାଉନିର ପରା ବାହିର କରିବ ଲାଗିବ । ତେଓଳୋକେ ଯେଣ
କୋଣୋ ପ୍ରକାରେ ଛାଉନିବୋର ଅଞ୍ଚି ନକରେ ସେଇ ବାବେ ତେଓଳୋକକ ବାହିର
କରିବା, କିଯନ୍ତେ ମହି ତାତ ବାସ କରୋଇଁ । ୪ ତେତିଯା ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲର ସଂତାନ ସକଳେ
ତାକେ କରିଲେ, ଆବୁ ଯିହୋଇ ମୋଟିକ ଦିଯା ଆଜା ଅନୁମାବେ ତେଓଳୋକେ
ସେଇଦରେଇ କର୍ଯ୍ୟ କରି ଛାଉନିର ପରା ତେଓଳୋକକ ବାହିର କରି ଦିଲେ । ୫
ଯିହୋଇ ମୋଟିକ ପନ୍ଦରା କାଳେ, ୬ “ତୁମି ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲର ସଂତାନ ସକଳକ କୋରା,
ଯେତିଯା କୋଣୋ ଏଜନ ପୁରୁଷେ ହୁଏକ ବା ତ୍ରୀଯେଇ ହୁଏକ, ଯଦି କୋଣୋବାଇ
ମାନୁହେ ମାନୁହକ କରା ପାପ ଦରେ କୋଣୋ ପାପ କରି ଯିହୋରାବ ଅହିତେ
ଅପରାଧ କରେ, ସେଇ ଜନ ବାଜି ଦୋଷୀ ହୁଁ । ୭ ତେତିଯା ସେଇ ପୁରୁଷ ବା ତ୍ରୀଯେ

নিজে করা সেই পাপ স্থাকার করিব লাগিব, আরু যি দোষ করিছিল সেই পাপের মূল্য সম্পর্কের প্রভৃতি করিব লাগিব; আরু পাঁচ ভাগের ভাগে মেটিকে দিব লাগিব। তেওঁ যার অহিতে দোষ করিলে, সেই জন লোকের দিব লাগিব। ৮ আরু যাক দোষের বাবে ক্ষতিপূরণ করিব লগীয়া, সেই জন লোকের যদি এনে কোনো ওচর সহস্রীয়া লোক নথাকে, তেওঁ যি প্রায়শিক্তির মতা মেরেটোর দ্বারাই তাক প্রায়শিক্তি করা হ'ব, তেওঁ সেই দোষের বাবে যিহোরার উদ্দেশ্যে করিব লগ্যা ক্ষতিপূরণ পুরোহিতে পাব। ৯ আরু ইস্টার্নেল স্থান সকলে তেওঁলোকের পবিত্র বস্তু মজবুত যিমান উত্তোলনীয় উপহার মোর উদ্দেশ্যে পুরোহিতের গুরুলৈ আনিব, সেই সকলে সেই পুরোহিত জনের হ'ব। ১০ প্রতিজনের পবিত্রীকৃত বস্তু তেওঁবেই হ'ব। যিকোনো বস্তু যেতিয়া কোনো এজন লোকে পুরোহিতক দিব, তাকে তেওঁবেই হ'ব। ১১ যিহোরাই মোচিক আকো কলে, ১২ “তুমি ইস্টার্নেলের স্থানসকলক কোরা, ‘ধরি লোরা কোনো এজন লোকের পঞ্জীয়ে যদি অবাটে গ'ল আরু তেওঁ বিরুদ্ধে সত্যলজ্জন করিলে; ১৩ অর্থাৎ আন এজন পুরুষে তাইবে সৈতে শয়ন করিলে; সেই ক্ষেত্রত তাই অঙ্গিচ হ'ল; যদিও তাইব শিরীয়েকে নেদেখাকে বা নজনাকে বা যদিও তাইব সেই কর্ম ধ্বাত নপরিল বা তাইব অহিতে সাক্ষী কোনো নাই, ১৪ আরু নিজ পত্নী অঙ্গিচ হ'লে, এই বুলি তাইব প্রতি শিরীয়েকের অন্তর্জ্ঞালায়ুক্ত মন হ'ব পাবে, নাইবা নিজ পত্নী অঙ্গিচ নহলেও, যিহাতে তাইব প্রতি তেওঁের অন্তর্জ্ঞালায়ুক্ত মন হ'ব পাবে। ১৫ তেতিয়া এই বের ক্ষেত্রত সেই পুরুষ নিজে নিজ পত্নীক পুরোহিতের ওচরলৈ আনিব। তেওঁ তাইব কাবণে তাইব উপহার, অর্থাৎ একাবাৰ দহ ভাগৰ প্ৰাগভ যবৰ আটাঙ্গড়ি আনিব। কিন্তু তেওঁ তাৰ ওপৰত তেল নাচালিব, আরু কুন্দুৰ নিদিব; কিয়নো সেয়ে অন্তর্জ্ঞালার ভক্ষণ নৈবেদ্য, অপৰাধ সোঁৱৰণ কৰাঙ্গতা স্বৰূপার্থক ভক্ষ্য নৈবেদ্য। ১৬ তেতিয়া পুরোহিতে সেই মহিলাক আনি যিহোরার আগত উপস্থিতি করিব। ১৭ আরু পুরোহিতে মাটিৰ পাত্ৰ পৰিত্ব জল বাখি, আবাসৰ মজিয়াৰ কিছু ধূলি সেই জেলত দিব। ১৮ পুরোহিতে সেই মহিলা গৰাকীক যিহোৱাৰ আগত উপস্থিতি করিব আৰু তাইব মূৰৰ চুলি মুকলি করিব। আরু সেই স্বৰূপার্থক নৈবেদ্য, অন্তর্জ্ঞালার ভক্ষণ নৈবেদ্য তাইব হাতত থ'ব, আরু শাও ও জন্মাওতা সেই তিতা পানী পুরোহিতে নিজৰ হাতত ল'ব। ১৯ আরু পুরোহিতে সেই মহিলাক শপত খুৱাৰ লাগিব, তেওঁ তাইবক ক'ব লাগিব মোলে, ‘কোনো পুরুষে যদি তোমাৰে সৈতে শয়ন কৰা নাই, আরু তুমি নিজ স্থামীৰ অধীন হ'ব অবাটে যোৱা নাই, তেতিয়াহলে শাও ও জন্মাওতা এই তিতা পানী তোমালৈ নিষ্কল হ'ব। ২০ কিন্তু তুমি যদি নিজ স্থামীৰ অধীন হৈয়ো অবাটে গ'লে অঙ্গিচ হ'লা, আরু তোমাৰ স্থামীৰ বাহিৰে আন কোনো পুরুষে যদি তোমাৰ লগত শয়ন কৰিলে,’ ২১ এইবোৰ কথা কৈ পুরোহিতে শাও ও জন্মাওতা শপতেৰে সেই মহিলাক শপত খুৱাৰ, ‘তেওঁ যিহোৱাই তোমাৰ কৰঙল শুকুৱাই আৰু তোমাৰ পেট উখাহাই তোমাৰ শুকুৱালৈ তোমাৰ লোকসকলৰ মাজত তোমাক শাও ও আরু শপতৰ বিষয় কৰিব; ২২ আৰু এই শাও জন্মাওতা পানী তোমাৰ পেট উখাহাই তোমাৰ কৰঙল শুকুৱালৈ তোমাৰ পেট সোমাব।’ তেতিয়া সেই মহিলাই উত্তৰ দিব, ‘হয়, যদি মই দোৰী, তেনহেলে এনেই হওক’। ২৩ পুরোহিতে জনে এইবোৰ শাও ও এখনি পুৰুষত লিখিব আৰু তাৰ পাছত কৰিব আৰু তাইব পেটে সেই মহিলাক শপত খুৱাৰ লাগিব। ২৪ তাৰ পাছত পুরোহিতে সেই শাও ও জন্মাওতা তিতা পানী তাইব পেটে সোমাই তিতা হ'ব। ২৫ পুরোহিতে সেই মহিলাক হাতত পৰা সেই অন্তর্জ্ঞালার ভক্ষণ নৈবেদ্য নিজ হাতত লৈ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে দেলাই যজ্ঞবেদীৰ ওচলৈ আনিব লাগিব। ২৬ আৰু পুরোহিতে সেই ভক্ষণ নৈবেদ্যৰ এমুষ্ঠি লৈ, তাৰ স্বৰূপার্থক অংশস্বৰূপে যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত দন্ধ কৰিব; তাৰ পাছত তেওঁ সেই মহিলাক সেই পানী পান কৰিব। ২৭ আৰু তাই যদি নিজ স্থামীৰ বিবৰে কুৰক্ষ কৰি অঙ্গিচ হৈছে, তেওঁতে সেই পানী খুউৱাৰ পাছত সেই শাও ও জন্মাওতা পানী তাইব পেটে সোমাই তিতা হ'ব। তাইব পেট উখাহিৰ আৰু কৰঙল শুকুই যাব। আৰু তাই নিজ লোকসকলৰ মাজত শাওৰ বিষয় হ'ব। ২৮ কিন্তু যদি সেই মহিলা অঙ্গিচ নহৈ, শুচি আছে, তেওঁ তাই শাওৰ পৰা মুক্ত হ'ব আৰ গৰ্ভাবণ কৰিব।

২৯ এয়ে অন্তর্জালাযুক্ত বিধি; যেতিয়া কোনো মহিলাই নিজ স্বামীর অধীন হৈয়ো আবাটে গৈ অঙ্গত হয়, তাইর বাবেই এই বিধি। ৩০ যেতিয়া কোনো মানুহৰ মণ অন্তর্জালাযুক্ত হৈ, তেওঁ নিজৰ পত্নীৰ প্রতি অন্তর্জালাৰে জলে, সেই সময়ত তেওঁ নিজ পত্নীক যিহোৱাৰ আগত উপস্থিতি কৰিব, আৰু পুৰোহিতে তাইৰ বিষয়ে এই সকলো বিধি পালন কৰিব। ৩১ তেতিয়া নিজ পত্নীক পুৰোহিতৰ ওচলৈ অনাৰ কাৰণে সেই পুৰুষ অপৰাধৰ পৰা মুক্ত হ'ব, আৰু সেই তিভোতাই নিজ অপৰাধৰ ফল ভোগ কৰিব।”

৬ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ২ “তুমি ইহায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, ‘কোনো পুৰুষ বা স্ত্রীয়ে যেতিয়া যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বিশেষ নাচৰীয়া ব্ৰত ধৰিবৰ অৰ্থে পৃথকক থাকিব, ও তেতিয়া তেওঁ দ্বাক্ষৰস আৰু সুৰাপানৰ পৰা নিজকে আতৰত বাখিৰ লাগিব। তেওঁ দ্বাক্ষৰসৰ চিকিৰ্বা সুৱাৰ চিকিৰ্বা পান নকৰিব আৰু দ্বাক্ষাফলৰ পৰা চেপি উলিওৱা নতুন বসকো পান নকৰিব, বা কেঁচা কি শুকান দ্বাক্ষাফলো নাথাব। ৪ তেওঁ মোৰ উদ্দেশ্যে পৃথকে থকা সকলো কালত, গুটিৰ পৰা বাকলিলৈকে দ্বাক্ষাফলেৰ মুণ্ডত কৰা কোনো বন্ধ ভোজন নকৰিব। ৫ আৰু ব্ৰত ধৰি পৃথকে থকা সকলো কালত তেওঁৰ মূৰত ক্ষুব নলগাপ; যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বেলেগে থকা দিনৰ সংখ্যা পূৰ নহয়মানে তেওঁ নিজৰ মূৰৰ ছুলি বাঢ়িবলৈ দিব। ৬ তেওঁ যেতিয়ালৈকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৃথকে থাকে, তেতিয়ালৈকে কোনো মৰা’ শৰৰ ওচলৈ নাযাব। ৭ তেওঁ শিতৰ বা মৃত্ৰ, ককামেক বা ভানায়েকৰ মৃত্যুৰ সময়ত, তেওঁ তেওঁলোকৰ কাৰণে নিজকে অঙ্গত নকৰিব, কিয়নো তেওঁৰ মূৰৰ দীঘল ছুলি দেখি, তেওঁ নিজ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে যে পৃথকে আছে সেই বিষয়ে সকলোৱে জানিব। ৮ তেওঁ পৃথকে হৈ থকা সকলো কালত, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিব্ৰজা হৈ থাকিব। ৯ আৰু যদি কোনো এজন মানুহৰ অক্ষয়াৎ তেওঁৰ ওচৰত মৃত্যু হয়, তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ নিজ পৃথকে থকাৰ চিন অঙ্গত কৰে। তেতিয়া তেওঁ শুভ হোৱা দিনা, নিজৰ মূৰ ক্ষুবৰ। সেয়া সংগৃ দিনাই তেওঁ নিজ মূৰৰ ছুলি ক্ষুবৰ লাগিব। ১০ অষ্টম দিনা তেওঁ দুটা কঞ্চী, বা দুটা পাৰ পোৱালি সাক্ষাৎ কৰা তম্বৰ দুৱাৰ-মুলৈ পুৰোহিতৰ ওচলৈ আনিব লাগিব। ১১ তেতিয়া পুৰোহিতে তাৰে এটা পাপাৰ্থক বলিস্বৰূপে, আৰু আনটো হোম বলিস্বৰূপ উৎসৱ কৰিব। তেতিয়া তেওঁ মৰা শৰৰ ওচৰত থকাৰ পাপৰ কাৰণে তেওঁক প্ৰৰ্বতে নিজকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৃথকে থকাৰ চিন অপৰাধ আনিব। কিয়নো তেওঁ প্ৰৰ্বতে নিজকে অঙ্গত কৰালৈ সেই কাৰণে তেওঁ প্ৰৰ্বতে নিজকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৃথকে থকা দিনবোৰ গণ্য নহ'ব। ১৩ নাচৰীয়া লোক হৈ পৃথকে থকাৰ কাল পূৰ হলো, তেওঁ পালন কৰিব লগা বিধি এনে-তেওঁক সাক্ষাৎ কৰা তম্বৰ দুৱাৰ মুখলৈ অনা হ'ব। ১৪ তেওঁ নিজে অনা উপহাৰ যিহোৱালৈ দান কৰিব। তেওঁ হোম বলিৰ কাৰণে গাত কোনো দাগ নথকা এটা এবছৰীয়া মতা মেৰ-ছাগ পোৱালি আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে গাত দাগ নথকা এজনী এবছৰীয়া নিষং চেউৰী মেৰ-ছাগ পোৱালি, আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ কাৰণে গাত দাগ নথকা এটা নিষং মতা মেৰ-ছাগ দান কৰিব লাগিব; ১৫ আৰু সেই জন্মেৰোৰ সৈতে একেৰাই খমিৰ নিদিয়া পিঠা অৰ্থাৎ তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়িৰ বিঙ্গা থকা পিঠা কেইটামান, আৰু খমীৰ নিদিয়া তেল ঢাল পাতল চকলীয়া পিঠা কেইটামান, আৰু তাৰ লগত ভক্ষ্য আৰু পেয়ে নৈবেদ্য উপহাৰ হৈ সৈতে এই সকলো উপহাৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৱ কৰিবলৈ আনিব। ১৬ তাতে পুৰোহিতে এই সকলো বন্ধ যিহোৱাৰ আগলৈ আনিব। তেতিয়া তেওঁৰ পাপাৰ্থক বলি আৰু হোম বলি উৎসৱ কৰিব। ১৭ খমীৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে সৈতে মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ মেৰ-ছাগটো যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৱ কৰিব আৰু তাৰ পাহত পুৰোহিতে তাৰ লগৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু পেয়ে নৈবেদ্য ও উৎসৱ কৰিব। ১৮ পাছত নাচৰীয়া লোকজনে সাক্ষাৎ কৰা তম্বৰ দুৱাৰ মুখত নিজে পৃথক হৈ থকাৰ চিন অৰ্থাৎ তেওঁৰ মূৰৰ দীঘল ছুলি ক্ষুবৰাই, সেই মূৰৰ ছুলি লৈ, মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ তলত থকা অগ্নিত পেলাই দিব। ১৯ আৰু নাচৰীয়া লোকজনে পৃথকে থকাৰ যি চিন, তাক ক্ষুবৰাব পাছত,

পুৰোহিতে পানীত সিজোৱা মেৰৰ আগ-পিৰাটো, আৰু খৰাহিৰ পৰা খমীৰ নিদিয়া বিঙ্গা থকা পিঠা এটা, আৰু খমীৰ নিদিয়া পাতল চাকলিয়া পিঠা এটা লৈ, নাচৰীয়া লোকজনৰ হাতত দিব। ২০ আৰু পুৰোহিতে সেই সকলোকে দোলনীয়া নৈবেদ্যবূপে যিহোৱাৰ সাক্ষতে তেওঁৰ সন্মুখত দান কৰিব; দোলনীয়া আমৃত আৰু উত্তোলনীয়া পাচ-পিৰাই সৈতে সেয়ে পুৰোহিতৰ অৰ্থে পৰিব্ৰজা হ'ব। তাৰ পাছত নাচৰীয়া লোকজনে দ্বাক্ষাৰস পান কৰিব পাৰিব। ২১ নাচৰীয়া ব্ৰত ধৰেৰ্বতা মানুহৰ আৰু পৃথকে থকাৰ কাৰণে যিহোৱাৰ দিব লগা তাৰ উপহাৰৰ এয়ে বিধি। ইহায়াৰ বাহিৰে তেওঁ নিজৰ শক্তি অনুস৾ৰে দিবলৈ আগ কৰে, তাকো দিব পাৰে; তেওঁ যি বৰত ধৰে, সেই ব্ৰত অনুসূৰে তেওঁ নিজে পৃথকে থকা বিধি পালন কৰিব লাগে।” ২২ পাছত যিহোৱাই পুৰাবায় মোচিক ক'লে, “তুমি হাবোঁ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, ২৩ ‘তোমালোকে ইহায়েলৰ সন্তানসকলক এইদৰে আশীৰ্বাদ কৰিব। তোমালোকে তেওঁলোকক এইদৰে ক'বা: ২৪ যিহোৱাই তোমালোকক আশীৰ্বাদ কৰি ৰাখক। ২৫ যিহোৱাই তেওঁৰ নিজ পোহৰৰে তোমালোকক উজ্জ্বল কৰি ৰাখক আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি দয়লু হওক। ২৬ যিহোৱাই তোমালৈ দৃষ্টি কৰক আৰু তোমাক শাস্তি দান কৰক।’ ২৭ এইদৰে তেওঁলোকে ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ ওপৰত মোৰ নাম স্থাপন কৰিব। তেতিয়া মই তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিব।”

৭ পাছত যি দিনা মোচিয়ে আবাস স্থাপন কৰি সমপন্ন কৰিবলৈ, তেতিয়া তেওঁ সেই আবাস আৰু তাৰ সকলো বন্ধ যিহোৱাৰ বাবে অভিযোক আৰু পৰিব্ৰজা কৰিবলৈ। তেওঁ যজ্ঞবেদী আৰু তাৰ সকলো বন্ধ, সকলোকে সঁজুলি অভিযোক আৰু পৰিব্ৰজা কৰিবলৈ। ২ সেই দিনা ইহায়েলৰ অধ্যক্ষসকল, তেওঁলোকৰ পিত্ৰ-বংশৰ মুহিয়ালসকল নিজ নিজ উপহাৰ দান কৰিবলৈ। তেওঁলোক ফৈদবোৰৰ অধ্যক্ষ আছিল। তেওঁলোক যুদ্ধৰ বাবে গণ্ডিত লোকসকলৰ ওপৰত নিযুক্ত হৈছিল। ৩ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ সন্মুখত তেওঁৰ উদ্দেশ্যে নিজ নিজ উপহাৰ স্বৰূপে ঢাকনি থকা ছথন গাঢ়ী আৰু বাৰটা ঘাঁড়-গৰু আনিলে। তেওঁলোকে দুজন দুজন অধ্যক্ষলৈ এখন এখন গাঢ়ী, আৰু প্ৰতিজনৰ কাৰণে এটা এটা ঘাঁড়-গৰু আনি আবাসৰ আগত উপস্থিতি কৰিবলৈ। ৪ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ৫ “সাক্ষাৎ কৰা তম্বৰ কামত ব্যৱহাৰ কৰাৰ কাৰণে, তুমি তেওঁলোকৰ পৰা উপহাৰবোৰ লোৱা। তুমি সেই সকলোকে লেবীয়াসকলক দিবা, অৰ্থাৎ তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনকে নিজ নিজ কাৰ্য অনুসূৰে দিবা।” ৬ পাছত মোচিয়ে সেই সকলো গাঢ়ী আৰু ঘাঁড়-গৰুবোৰ লৈ লেবীয়াসকলক দিলে। ৭ গোৰ্জেনৰ সন্তান সকলক তেওঁলোকৰ কাৰ্যৰ প্ৰয়োজন অনুসূৰে দুখন গাঢ়ী আৰু চাৰিটা ঘাঁড়-গৰু দিলে। ৮ তেওঁ মৰাৰ্থক সন্তান সকলক চাৰিখন গাঢ়ী আৰু আঠটা ঘাঁড়-গৰু আনিলে। তেওঁলোকে দুজন দুজন অধ্যক্ষলৈ এখন এখন গাঢ়ী, আৰু প্ৰতিজনৰ কাৰণে এটা এটা ঘাঁড়-গৰু আনি আবাসৰ আগত উপস্থিতি কৰিবলৈ। ৯ তেওঁলোকৰ কাৰ্যৰ প্ৰয়োজন অনুসূৰে যিহোৱাই এনে কৰিবলৈ। ১১ কিন্তু কহাতৰ সন্তান সকলক মোচিয়ে একোকে নিদিলে, কিয়নো পৰিব্ৰজানৰ বন্ধুৰ বন্ধুৰেৰ ভাৰ হৈ তেওঁলোকৰ ওপৰত আছিল আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰয়োজনীয়া বন্ধুৰেৰ তেওঁলোকে কান্দাতকৈ ভাৰ বৰ লগীয়া। ১০ মোচিয়ে যজ্ঞবেদী অভিযোক কৰা দিলা, অধ্যক্ষসকলে তাৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ অৰ্থে উপহাৰ আনিলে আৰু নিজ নিজ উপহাৰ যজ্ঞবেদীৰ আগত উপস্থিতি কৰিবলৈ। ১১ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “প্ৰতিজন অধ্যক্ষই এদিন যজ্ঞবেদীৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ অৰ্থে নিজ নিজ উপহাৰ আনিব লাগিব।” ১২ তেতিয়া প্ৰথম দিনা যিহুদা ফৈদৰ অমীনদৰ পুত্ৰ নহচোনে নিজৰ উপহাৰ আনিলে। ১৩ তেওঁৰ উপহাৰ যজ্ঞবেদীৰ কাৰ্যৰ চেকল অনুসূৰে এশ ত্ৰিশ চেকল জোখ বূপৰ এখন থাল, আৰু সুস্তৰ চেকল জোখ বূপৰ এটা বাটি আছিল। এই দুটা পাত্ৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ অৰ্থে তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়িৰ ভূজ পোৱালি দিছিল। ১৪ তেওঁ পাপাৰ্থক বলিৰ মেৰ-ছাগ নথকা এটা নিষং মতা মেৰ-ছাগ দান কৰিব লাগিব; ১৫ আৰু সেই জন্মেৰোৰ সৈতে একেৰাই খমিৰ নিদিয়া পিঠা অৰ্থাৎ তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়িৰ বিঙ্গা থকা পিঠা কেইটামান, আৰু চাৰিখন গাঢ়ী আৰু আঠটা ঘাঁড়-গৰু আনিলে। ১৬ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি, আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ১৭ খমীৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ১৮ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ১৯ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ২০ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ২১ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ২২ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ২৩ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ২৪ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ২৫ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ২৬ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ২৭ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ২৮ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ২৯ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৩০ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৩১ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৩২ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৩৩ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৩৪ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৩৫ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৩৬ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৩৭ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৩৮ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৩৯ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৪০ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৪১ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৪২ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৪৩ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৪৪ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৪৫ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৪৬ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৪৭ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৪৮ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৪৯ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৫০ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৫১ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৫২ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৫৩ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৫৪ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৫৫ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৫৬ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৫৭ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৫৮ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৫৯ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৬০ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৬১ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৬২ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৬৩ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৬৪ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৬৫ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৬৬ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৬৭ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৬৮ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৬৯ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৭০ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৭১ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৭২ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৭৩ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৭৪ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৭৫ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৭৬ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি আনিলে। ৭৭ তেওঁ নিজৰ নিদিয়া পিঠাৰ খৰাহিটোৰে বলিৰ

৮০ তেওঁ ধূপেরে পূর্ব হৈ থকা দহ চেকল জোখৰ সোণৰ এটা পিয়লাৰ আনিছিল। ৮১ তেওঁ হোম বলিৰ অৰ্থে এটা দমৰা ঘাঁড়-গৰু, এটা মতা মেৰ-ছগ আৰু এটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি আনিছিল; ৮২ আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছগলী। ৮৩ তেওঁ মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ কাৰণে দুটা ঘাঁড়-গৰু, পাঁচটা মতা মেৰ-ছগ, পাঁচটা মতা ছগলী আৰু পাঁচটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি আনিছিল। এয়ে আছিল ইননৰ পুত্ৰ অধীৰৰ উপহাৰ। ৮৪ মোচিয়ে যজ্ঞবেণী অভিযোক কৰা দিনা, তাৰ প্ৰতিটাৰ অৰ্থে, এই সকলোৰে উপহাৰ ইস্তায়েলৰ অধ্যক্ষসকলৰ দ্বাৰাই দিয়া হৈল; তেওঁলোকে বৃপৰ বাৰখন থাল, বৃপৰ বাৰটা বাটি আৰু সোণৰ বাৰটা পিয়লা দান কৰিছিল। ৮৫ তাৰে প্ৰতিখন থাল এশ ক্ৰিশ চেকল জোখৰ বৃপৰ আৰু প্ৰত্যেক বাটি সতৰ চেকল জোখৰ বৃপৰ আছিল; সৰ্বমুঠ এই সকলো পাত্ৰৰ বৃপ পৰিব্ৰজাৰ চেকল অনুসৰে দুই হাজাৰ চাৰিশ চেকল আছিল; ৮৬ প্ৰত্যেকখন ধূপেৰে পূৰ হোৱা সোণৰ বাৰটা পিয়লা পৰিব্ৰজাৰ চেকল অনুসৰে দহ চেকল জোখৰ সোণৰ আছিল; আটাই কেইটা পিয়লাৰ সোণ সৰ্বমুঠ এশ বিশ চেকল আছিল। ৮৭ তেওঁলোকে হোম বলিৰ অৰ্থে সৰ্বমুঠ বাৰটা দমৰা ঘাঁড়-গৰু, বাৰটা মতা মেৰ-ছগ, বাৰটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি, আৰু এইবোৰ সৈতে ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে বাৰটা মতা ছগলী দান কৰিছিল। ৮৮ তেওঁলোকৰ পোহনীয়া জন্তুৰ জাকৰ পৰা তেওঁলোকে মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ কাৰণে সৰ্বমুঠ চাৰিশটা ঘাঁড়-গৰু, ঘাঁটিটা মতা মেৰ-ছগ, ঘাঁটিটা মতা ছগলী আৰু ঘাঁষিটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি দান কৰিছিল। যজ্ঞবেণী অভিযোক কৰাৰ পাছত, তাৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ উপহাৰ এইবোৰ। ৮৯ পাছত যেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাৰ সৈতে কথা-বতৰা কৰিবলৈ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ ভিতৰলৈ সোমাল, তেতিয়া তেওঁ ও ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ শব্দ সেই সাক্ষাৎ-ফলিৰ চন্দ্ৰকৰ ওপৰত থকা পাপাৰ্বণৰ পৰা, কৰুৱ দুটাৰ মাজৰ পৰা তেওঁক কোৱা শুনিল। এইদৰে তেওঁ মোচিক কথা কলে।

B যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ২ “তুমি হাৰোণক কোৱা বোলে, ‘যেতিয়া তুমি প্ৰদীপবোৰে জ্বলাবা, তেতিয়া সেই সাতোটা প্ৰদীপ দীপাধাৰৰ সন্মুখত পোহৰ কৰাকৈ বাখিবা।’” ৩ তেতিয়া হাৰোণে সেইদৰে কৰিলে। মোচিক দিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসৰেই দীপাধাৰৰ সন্মুখত পোহৰ কৰাকৈ তেওঁ প্ৰদীপবোৰে জ্বলালে। ৪ সেই দীপাধাৰে এইদৰে সজা হৈছিল; দীপাধাৰটো তলৰ পৰা ওপৰলৈ সোণৰে পিটাই সজা হৈছিল আৰু তাৰ ওপৰটো ফুলৰ আকৃতিত সজা হৈছিল; যিহোৱাই মোচিক এইদৰেই দীপাধাৰটো সাজিবলৈ কৈছিল। ৫ যিহোৱাই মোচিক পুনৰায় ক'লে, ৬ “তুমি ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা লেবীয়াসকলক লৈ, তেওঁলোকক শুচি কৰা। ৭ তেওঁলোকক শুচি কৰিবলৈ, তেওঁলোককৈ এই কাম কৰা; তেওঁলোকক ওপৰত পাপ নাশক জল ছচিওৱা, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনে নিজ গোটেই গৱ চুলি কুৰাই আৰু কাপোৰ শুই নিজকে শুচি কৰক। ৮ তাৰ পাছত তেওঁলোকে এটা দমৰা ঘাঁড়-গৰু আৰু তেল মিহলোৱা মিহি আটাঙ্গড়িৰে শুণত কৰক তাৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য আনক; আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে আৰু এটা দমৰা গৰ লওক। ৯ তুমি লেবীয়াসকলক সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ আগত উপস্থিত কৰাবা, আৰু ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ পোতোই মঙ্গলীক একত্ৰিত কৰাবা। ১০ তাৰ পাছত লেবীয়াসকলক মোৰ আগত উপস্থিত কৰাবা। ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে লেবীয়াসকলৰ গাত হাত দিব লাগিব। ১১ ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ পক্ষে হাৰোণে মোৰ আগত লেবীয়াসকলক উৎসৰ্গ কৰিব যাতে তেওঁলোক মোৰ সেৱাৰ কাৰ্যত নিযুক্ত হৈব। ১২ পাছত লেবীয়াসকলে সেই দুটা দমৰা ঘাঁড়-গৰুৰ মূৰত হাত দিব; আৰু তুমি লেবীয়াসকলক প্ৰায়চিত্ত কৰিবৰ কাৰণে, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা দমৰা ঘাঁড়-গৰু পাপাৰ্থক বলিষ্ঠবৃপ্ত আৰু আনটো হোম বলিষ্ঠবৃপ্তে উৎসৰ্গ কৰিবা। ১৩ এইদৰে তুমি হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ আগত লেবীয়াসকলক উপস্থিত কৰাবা আৰু তেওঁলোক মোৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰিব। ১৪ এইদৰে তুমি ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা লেবীয়াসকলক পৃথক কৰিবা; আৰু লেবীয়াসকল সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা লেবীয়াসকলক পৃথক কৰিবা; আৰু লেবীয়াসকল কার্য কৰিব। ১৫ তাৰ পাছত লেবীয়াসকলে সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ কাৰ্য কৰিবলৈ সেই ঠাইত সোমাল। এইদৰে তুমি তেওঁলোক শুচি কৰিবা আৰু

মোলৈ তেওঁলোক উৎসৰ্গ কৰিবা। ১৬ তুমি ইয়াকে কৰিবা কিয়নো তেওঁলোক সম্পূৰ্ণবৃপ্তে ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা মোক দিয়া হৈল; তেওঁলোকে ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ গত ভেড কৰি সকলো প্ৰথমে জ্ঞানসকলৰ সলন তেওঁলোকক মোৰ কাৰণে গ্ৰহণ কৰিবলৈ। ১৭ কাৰণ মানুহেই হওক বা পশুৰেই হওক, ইস্তায়েলৰ মাজত প্ৰথমে জ্ঞান সকলো মোৰেই; যিদিনা মই মিচৰ দেশৰ পৰা প্ৰথমে জ্ঞানা সকলোকে মাৰিবলৈ, সেই দিনা মোৰ কাৰণে তেওঁলোকক পৰিব্ৰজা কৰিছিলৈ। ১৮ এই কাৰণে ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ প্ৰথমে জ্ঞানা সকলো সন্তান সকলৰ সলনি মই লেবীয়াসকলক গ্ৰহণ কৰিবলৈ। ১৯ আৰু সাক্ষাৎ কৰা তমুত ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে কৰিবলগীয়া কাৰ্য কৰিবলৈ আৰু ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলক প্ৰায়চিত্ত কৰিবলৈ, ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা লেবীয়াসকলক, হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক দানঃবৃপ্তে দিলৈ; যাতে ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে পৰিব্ৰজাৰ চাপিলে ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলক মাজত কোনো আপন নথাটিৰ।” ২০ মোটি, হাৰোণ আৰু ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই মণ্ডলীয়ে লেবীয়াসকলকলৈ এই দৰে কৰিলে। যিহোৱাই লেবীয়াসকলৰ বিষয়ে মোচিক দিয়া সকলো আদেশ অনুসৰেই, ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে তেওঁলোকলৈ এই কাৰ্য কৰিলে। ২১ লেবীয়াসকলে নিজ নিজ কাপোৰ শুই নিজকে পাপৰ পৰা মুক্ত কৰিলে; আৰু হাৰোণে তেওঁলোকক যিহোৱাৰ উৎসৰ্গ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক শুচি কৰিবলৈ, আৰু তেওঁলোক প্ৰায়চিত্ত কৰিলে। ২২ তেতিয়াৰে পৰা লেবীয়াসকলে হাৰোণৰ আগত আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ আগত সাক্ষাৎ কৰা তমুত নিজ নিজ কাৰ্য কৰিবলৈ সোমাল। লেবীয়াসকলৰ বিষয়ে যিহোৱাই মোচিক দিয়া আজ্ঞা অনুসৰেই তেওঁলোকে সেইদৰেই তেওঁলোকলৈ কাৰ্য কৰিলে, ২৩ পাছত যিহোৱাই পুনৰায় মোচিক কলে, ২৪ “লেবীয়াসকলৰ বিষয়ে এই নিয়ম - পঁচিশ বছৰ বয়সৰে পৰা লেবীয়াসকলে সাক্ষাৎ কৰা তমুত কাম কৰিবলৈ কৰ্মকাৰীসকলৰ প্ৰীতি সোমাল। ২৫ আৰু পঞ্চাশ বছৰ বয়স হলে, সেই কৰ্মকাৰীসকলৰ প্ৰীতি পৰা ওলন আৰু সেই কাম বন্ধ কৰিব। ২৬ তেওঁলোকে সাক্ষাৎ কৰা তমুত বন্ধৰ বুজ-বিচাৰ লৈ নিজৰ ভাইসকলৰ সহায় কৰোতা হ'ব কিন্তু সেৱাকৰণ আৰু নকৰিব। লেবীয়াসকলে কৰিবলগীয়া কাৰ্যৰ বিষয়ে তুমি তেওঁলোকলৈ এইদৰে কৰিবা।”

G ইস্তায়েল লোক মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহাৰ পাছত, দ্বিতীয় বছৰৰ প্ৰথম মাহত, চীনয় মৰুভূমিত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, তেওঁ ক'লে, ২ “ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে নিৰ্বিপিত সময়ত নিষ্ঠাৰ-পৰ্বত পালন কৰিব লাগে। ৩ এই মাহৰ চতুৰ্দশ দিনা সন্ধ্যাপৰত নিৰ্বিপিত সময়ত তোমালোকে তাক বছৰি পালন কৰিব। আৰু এই সময়ে ইহাব নিয়ম-নীতি অনুসৰণ কৰা আৰু সকলো আজ্ঞাবোৰ পালন কৰি ইয়াক তোমালোকে ধৰি বাখিবা।” ৪ তেতিয়া মোচিয়ে ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলক নিষ্ঠাৰ-পৰ্বত পালন কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলৈ। ৫ তেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰথম মাহৰ চতুৰ্দশ দিনা সন্ধ্যাপৰত চীনয় মৰুভূমিত নিষ্ঠাৰ-পৰ্বত পালন কৰিবলৈ। যিহোৱাই মোচিক দিয়া আজ্ঞাৰ দৰেই, ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে সেই সকলোক কৰিবলৈ। ৬ কিন্তু কিছুমান লোকে মানুহৰ শৰ চুই অশুচি হোৱা হেতুকে সেই দিনা নিষ্ঠাৰ-পৰ্বত পালন কৰিব নোৱাৰিলৈ। সেইবাবে তেওঁলোকে সেই দিনা মোচিক আৰু হাৰোণৰ শৰ চুই অশুচি হলৈ; ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত নিৰ্বিপিত সময়ত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰ উৎসৰ্গ কৰিবলৈ আমি কিয় বিশ্বিত হ'ম?” ৮ তাতে মোচিয়ে তেওঁলোক ক'লে, “তোমালোক অলপ ব'বা; তোমালোকৰ বিষয়ে যিহোৱাই কি আজ্ঞা দিয়ে, তাক শুনো।” ৯ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, তেওঁ ক'লে ১০ “তুমি ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, ক'বা, ‘তোমালোকৰ মাজত নাইবাৰা তোমালোকৰ ভাৰি-বিশ্ব'ৰ মাজত যদি কোনোৰে শৰ চুই অশুচি হয়, বা দূৰ বাটত পথিক হৈথাকে, তথাপি তেওঁ যিহোৱাৰ নিষ্ঠাৰ-পৰ্বত পালন কৰিব লাগিব।” ১১ দ্বিতীয় মাহৰ চতুৰ্দশ দিনা সন্ধ্যাপৰত তেওঁলোকে তাক পালন কৰিব। তেওঁলোকে খৰীৰ নিদিয়া পঠা আৰু ততা শাকেৰে নিষ্ঠাৰ-পৰ্বত বলি

থাব। ১২ বাতিপুরালৈ তাৰ একোকে অৱশিষ্ট নাবাখিৰ আৰু কোনো হাড় নাভাইব; তেওঁলোকে নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ সকলো বিধি অনসামেৰ তাক পালন কৰিব। ১৩ কিন্তু যিহোৱাৰে শুভ হৈ থাকে আৰু পথিকো নহয়, কিন্তু তেওঁ যদি নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ পালন কৰিবলৈ হোলা কৰে, তেন্তে সেই মানহ নিজ লোকসকলৰ মাজত পৰা উচ্ছম কৰা হ'ব। কাৰণ, নিৰূপিত সময়ত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰ নিদিয়াত, তেওঁ নিজৰ পাপৰ ফল ডেগো কৰিব লাগিব। ১৪ আৰু কোনো বিদেশী লোকে তোমালোকৰ মাজত প্ৰবাসী হৈ থাকি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে যদি নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ পালন কৰিব খোজে, তেন্তে তেওঁ নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ বিধিমতে আৰু তাৰ শাসন-প্ৰণালী অনুসৰে তাক পালন কৰিব; স্বদেশত জন্মা, দুয়োৱো বাবে তোমালোকৰ একেটী বিধি হ'ব।” ১৫ আৰু যিদিনা আবাস স্থাপন কৰা হ'ল, সেই দিনা মেষে সেই আবাস, সেই সাঙ্গ-ফলি থকা তুম্বু ঢাকি ধৰিলে, আৰু সন্ধ্যাবেলোৱাৰ পৰা বাতিপুরালৈকে সেই আবাসৰ ওপৰত তাক জুই যেন দেখা গৈছিল। ১৬ এইদেৰ সদায় আছিল। মেষে তাক ঢাকিছিল আৰু বাতি জুইৰ নিচিনা দেখা গৈছিল। ১৭ পাছে তমুৰ ওপৰৰ পৰা সেই মেষ ওপৰলৈ নিয়া হ'লে, ইহায়েলৰ সত্তান সকলে যাত্রা কৰে। আৰু সেই মেষ যি ঠাইত বৰ্খে, ইহায়েলৰ সত্তান সকলেও সেই ঠাইতে ছাউনি পাতি থাকে। ১৮ যিহোৱা আজ্ঞা অনুসৰাবে ইহায়েলৰ সত্তান সকলে যাত্রা কৰে আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাৰ দৰেই ছাউনি পাতি থাকে; সেই মেষ যেতিয়ালৈকে আবাসৰ ওপৰত থাকে, তেতিয়ালৈকে তেওঁলোক ছাউনিত থাকে। ১৯ আৰু সেই মেষে যেতিয়া আবাসৰ ওপৰত বহুদিন ধৰি থাকে, তেতিয়া ইহায়েলৰ সত্তান সকলেও যাত্রা নকৰি, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে যি কৰিব লগিয়া, তাকে কৰে। ২০ আৰু সেই মেষ কোনো কোনো সময়ত আবাসৰ ওপৰত অলিপ দিন থাকে। তেনে ছুলত যিহোৱাৰ আজ্ঞা মতে তেওঁলোকে ছাউনিত থাকে আৰু যিহোৱাৰ আজ্ঞামতে যাত্রাও কৰে। ২১ আৰু কোনো কোনো সময়ত মেষ সন্ধ্যাপৰৰ পৰা বাতিপুরালৈকে থাকে। আৰু বাতিপুৱা ওপৰলৈ নিয়া হ'লে, তেওঁলোকে যাত্রা কৰে। দিনত কি বাতিয়েই হওক, মেষ ওপৰলৈ নিয়া হ'লেই, তেওঁলোকে যাত্রা কৰে। ২২ দুদিন বা এমাহ, নাইৰা এছৰ হওক, যিমান দিন আবাসৰ ওপৰত মেষে বৰ্খ থাকে ইহায়েলৰ সত্তান সকলেও সিমান দিন যাত্রা নকৰি ছাউনিত থাকে। কিন্তু তাক ওপৰলৈ নিয়া হ'লেই, তেওঁলোকে যাত্রা কৰে। ২৩ যিহোৱাৰ আজ্ঞামতেই তেওঁলোকে ছাউনিত থাকে আৰু যিহোৱাৰ আজ্ঞা মতেই যাত্রাও কৰে; এইদৰে, মোচিৰ ঘোগেন্দি দিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসৰে তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে কৰিব লগিয়া কাৰ্য কৰে।

১০ পাছত যিহোরাই মেটিক ক'লে। তেওঁ ক'লে, ২ “তুমি বৃপ্ত দুটা
তুরী সাজা। সেই বৃপ্তক পিতাই গঢ়াবা। লোকসকলক মাতিবলৈ
আৰু ছাউনিৰোৱ উঠি যাবৰ বাবে তুমি তাক ব্যহাৰ কৰিবা। ও সেই দুটা
তুরী বজালে, গোটেই লোকসকলে সাক্ষাৎ কৰা তঙ্গুৰ দুৱাৰ মুখত তোমাৰ
গুৰিত গোট খাৰ। ৪ কিন্তু এটা তুরী বজালে, অধ্যক্ষসকল ইস্তায়েলৰ
সন্তান সকলৰ গোষ্ঠীসকলৰ মূল মানুহ তোমাৰ গুৰিত গোট খাৰ। ৫
আৰু তোমালোকে বণত বজোৱাৰ দৰে তুৰী বজালে, পূৰ্বকালে থকা
ছাউনিৰোৱ উঠি যাব। ৬ আৰু দিত্যিয়াৰ বণত বজোৱাৰ দৰে তুৰী
বজালে, দক্ষিণাফালে থকা ছাউনিৰোৱ উঠি যাব। এইক্ষেত্ৰে তেওঁবিলাকে
উঠি যাবলৈ বণত দৰে তুৰী বজাৰ লাগিব। ৭ লোকসকল গোট খাৰৰ
হলেও, তোমালোকে তুৰী বজাবা, কিন্তু বণত বজোৱাৰ দৰে নবজাবা।
৮ হাবোগেণ পুৰ পুৰোহিত সকলে সেই দুটা তুৰী বজাব। তোমালোকৰ
পুৰুষানুকূলে চিৰছায়ী বিধিৰ কাৰণে তোমালোকে তাক বাখিবা। ৯ আৰু
যি সময়ত তোমালোকে তোমালোকৰ দেশত উপদ্রব কৰোতা শক্তিৰোৰ
বিৰুদ্ধে যন্দু কৰিবলৈ ওলাবা, সেই সময়ত সেই দুটা তুৰী বণত বজোৱাৰ
দৰে বজাবা। তেওঁত্যামই, তোমালোকৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক
সেঁৰোঁৰণ কৰিব আৰু তোমালোকক তোমালোকৰ শক্তিৰোৰ পৰা নিষ্ঠাৰ
পাৰা। ১০ আৰু আমোদৰ দিনতো, পৰ্বতৰ দিনত আৰু মাহৰ আৰণ্টগত,
তোমালোকৰ হোম-বলিৰ আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ কাষত তোমালোকে সেই
তুৰী বজাবা; তাতে সেয়ে তোমালোকৰ দৈশ্বৰ সাক্ষাতে তোমালোকৰ
সেঁৰোঁৰণ উপায় হ'ব। মই তোমালোকৰ দৈশ্বৰ যিহোৱা।” ১১ পাছত

দ্বিতীয় বছরের দ্বিতীয় মাহের বিশ দিনের দিনা সেই মেষ সাক্ষ্য-ফলি থকা আবাসৰ ওপৰৰ পৰা নিয়া হ'ল। ১২ তাতে, ইস্টায়েলের সত্ত্বন সকলে যাত্রা কৰাৰ নিয়ম অনুসৰে চীনৱ অৱণ্যৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে; পাছত সেই মেষ পাৰণ মূৰুভূমিত ব'ল। ১৩ মোচিৰ যোগেন্দি যিহোৱাই আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, তেওঁলোকে এই প্ৰথম বাৰ যাত্রা কৰিলে। ১৪ প্ৰথমে যিহুদাৰ সত্ত্বন সকলৰ ছাউনিৰ পতাকাৰ অধীনে থকা লোকসকলে নিজ নিজ সৈন্য দল অনুসৰে প্ৰস্থান কৰিলে। আৰু অমীনাদৰৰ পুত্ৰ নহচোল তেওঁলোকৰ সেনাপতি আছিল। ১৫ আৰু চূৱাৰ পুত্ৰ নথমেলে ইচ্যাখৰ ফৈদৰ সেনাপতি আছিল। ১৬ আৰু হেলেনোৰ পুত্ৰ ইলীয়াৰ জৰুৰী ফৈদৰ সেনাপতি আছিল। ১৭ পাছে আবাস তঙ্গ হ'ল, আৰু গোচোনৰ সত্ত্বন সকলে আৰু মৰাবীৰ সত্ত্বন সকলে সেই আবাস ভঙ্গ হ'ল, আৰু গোচোনৰ সত্ত্বন কৰিলে। ১৮ তাৰ পাছত বৃৰুণৰ ছাউনিৰ পতাকাৰ অধীনে থকা লোকসকলে নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসৰে প্ৰস্থান কৰিলে। আৰু চৰদৈয়ৰ পুত্ৰ ইলীচৰ তেওঁলোকৰ সেনাপতি আছিল। ১৯ আৰু চৰীচদৰৰ পুত্ৰ চলমীয়েল চিমিৱেল ফৈদৰ সেনাপতি আছিল। ২০ আৰু দুৱেলৰ পুত্ৰ ইলিয়াচক গাদ ফৈদৰ সেনাপতি আছিল। ২১ পাছে পৰিব্ৰজানৰ বস্তু ভাৰ বৰ্ণতা কৰাতীয়া লোকসকলে প্ৰস্থান কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে গৈ নৈ পাওঁতেই, আন লোকসকলে আবাস স্থাপন কৰিলে। ২২ পাছে ইক্সৰিয়ম ছাউনিৰ পতাকাৰ অধীনে থকা লোকসকলে নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসৰে প্ৰস্থান কৰিলে; আৰু অমীহৃদৰ পুত্ৰ ইলীচামা তেওঁলোকৰ সেনাপতি আছিল। ২৩ আৰু পদাচৰৰ পুত্ৰ গুলীয়েল মনচি ফৈদৰ সেনাপতি আছিল। ২৪ আৰু গিদিয়োনীৰ পুত্ৰ অবীদান বিল্যামীন ফৈদৰ সেনাপতি আছিল। ২৫ পাছে সকলো ছাউনিৰ পাছত, নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসৰে দানৰ সত্ত্বন সকলৰ ছাউনিৰ পতাকাৰ অধীনে থকা লোকসকলে প্ৰস্থান কৰিলে; আৰু অমীচদৰৰ পুত্ৰ অহীয়েজৰ তেওঁলোকৰ সেনাপতি আছিল। ২৬ আৰু আক্ৰমণৰ পুত্ৰ পগীয়েল আচেৰ ফৈদৰ সেনাপতি আছিল। ২৭ আৰু এন্ননৰ পুত্ৰ অহীৱাৰ নংগুলী ফৈদৰ সেনাপতি আছিল। ২৮ প্ৰস্থান কৰা সময়ত ইস্টায়েল সত্ত্বন সকলে নিজ নিজ সৈন্যদল অনুসৰে এইদৰে প্ৰস্থান কৰিলে। ২৯ পাছে মোচিয়ে তেওঁৰ শৰ্ষৰেক মিদিয়ন দেশৰ বৰুৱলৰ পুত্ৰ হোবক ক'লে, “যিহোৱাই আমাৰ যি দেশ দিম বুলি কৈছে, আমি সেই দেশলৈ যাত্রা কৰিবোঁ। যিহোৱাই ক'লে, ‘এই দেশ মই তোমাক দিম।’ তুমি ও আমাৰ লগত ব'লা, তাতে আমি তোমাৰ মঙ্গল কৰিবম; কিয়নো যিহোৱাই ইস্টায়েলৰ মঙ্গল কৰিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিবে৽।” ৩০ কিন্তু হোবাবে মোচিক ক'লে, “মই তোমাৰ লগত নাযাঁও। মই নিজ দেশৰ জ্ঞাতিসকলৰ ওচৰলৈ যাম।” ৩১ মোচিয়ে আকৌ ক'লে, “মিনতি কৰিবোঁ, তুমি আমাৰ নেৰিবাৰ; কিয়নো মৰুভূমিত মাজত কোন ঠাইত আমাৰ ছাউন স্থাপন কৰিব লগা হ'ব, তাক তুমি জানা। এই কাৰণে তুমি আমাৰ চৰুষৰূপ হ'বা।” ৩২ আৰু যদি তুমি আমাৰ লগত যোৱা, তেনহেলে, যিহোৱাই আমাৰ যি মঙ্গল কৰিব, আমি তোমাকো সেই মঙ্গল ভোগ কৰাম।” ৩৩ পাছত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ পৰ্বতৰ পৰা তিমদিনৰ বাট প্ৰস্থান কৰিলে; আৰু যিহোৱাৰ নিয়ম চন্দ্ৰক তেওঁলোকৰ কাৰণে বিশ্বামৰ ঠাই বিচাৰি বিচাৰি তিন দিনৰ বাট তেওঁলোকৰ আগে আগে গ'ল। ৩৪ আৰু ছাউনি ভাগি প্ৰস্থান কৰা সময়ত যিহোৱাৰ মেঘ দিনত তেওঁলোকৰ ওপৰত থাকিছিল। ৩৫ আৰু চন্দ্ৰক যোৱা সময়ত মোচিয়ে কৱ, “হে যিহোৱা উঠা, তোমাৰ শক্তিৰে ছিন্ন ভিত্তি হওঁক আৰু তোমাক ঘণ কৰেৱাসকল তোমাৰ আগৰ পৰা পলাই যাওঁক।” ৩৬ আৰু মেতিয়াই নিয়ম-পুস্তকটৈৰে যায়, তেতিয়া মোচিয়ে কৱ, “হে যিহোৱা তুমি ইস্টায়েলৰ হাজাৰ হাজাৰ গোষ্ঠীৰ ওচৰলৈ উলটি আহা।”

১১ পাছত লোকসকলে, যিহোৱাৰ কাগত প্ৰাতীকৈ বাটৰ দুখৰ কাৰণে
বকা লোকৰ নিচিনাকৈ আচৰণ কৰিলে, তাকে শুনি যিহোৱাৰ
ক্ষেত্ৰ জুলি উঠিল; তাতে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰাধি জুলি
উঠি, ছাউনিৰ শেষ ভাগত লোকসকলক হাস কৰিবলৈ ধৰিলে। ২ এই
কাৰণে লোকসকলে মোচিৰ গুৰিত কাতৰোক্তি কৰিলে; তাতে মোচিয়ে
যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰাত সেই অশ্বি নূমাল। ৩ তেজিয়া সেই ঠাইৰ
নাম তবিয়েৰা দাহু বৰ্খা হ'ল; কিয়নো যিহোৱাৰ অশ্বিয়ে তেওঁলোকৰ

বিবুদ্ধে দাহ করিছিল। ৪ তার পাছত, তেওঁলোকের মাজত থকা মিশ্রিত লোকসকলে খুরু স্বভাব করিবলৈ ধরিলে আবু ইস্রায়েলের সন্তান সকলে পুনর্বায় কান্দি কান্দি ক'লে, “আমাক মঙ্গ খাবলৈ কোনে দিব? ৫ আমি মিচৰ দেশেত বিনামূল্যে যি মাছ খাইছিলো আবু তিয়হ, খৰমূজা; পুৰু পিংয়াজ আবু নহুরুলে মনত পৰে। ৬ আবু এতিয়া আমাৰ প্ৰাণ শুকাল; আমাৰ আগত এই মাঝাৰ বাহিৰে আবু একোৱেই নাই।” ৭ সেই মাঝাৰ ধনীয়া গুটিৰ নিচিনা আৰু তাৰ বৰণ গুণগুলুৰ বৰণৰ নিচিনা আছিল। ৮ লোকসকলে ইফালে সিফালে ফুৰি তাক চপায় আবু জাঁতত পিহি বা খপবলি খুন্দি গুড়ি কৰি টৌত সিজায় আৰু তাৰ দাবাই পিঠা বনায়; তাৰ আস্বাদ তেলেৰে যুগত কৰা সুস্বাদু আহাৰৰ আস্বাদৰ নিচিনা আছিল। ৯ বাতি ছাউনিৰ ওপৰত নিয়ৰ পৰা সময়ত, নিয়ৰৰ লগত সেই মাঝাৰ পৰি থাকে। ১০ পাছে মোচিয়ে লোকসকলৰ গোষ্ঠী অনুসৰে নিজ নিজ তম্বুৰ দুৱাৰৰ চৰ্বত প্ৰতিজনে কান্দি থকা শুনিলো। তেতিয়া যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰত মোচিয়েও অসন্তোষ পালো। ১১ পাছে মোচিয়ে যিহোৱাৰ জনালে, “তুমি কি কাৰণে তোমাৰ দাসক ইমান ক্ৰেশ দিছা? কি কাৰণে বা মই তোমাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পোৱা নাই? তুমি এই সকলো লোকৰ ভাৰ মোৰ ওপৰত দিছা? ১২ মই জনো এই সকলো লোকক গৰ্ধাৰণ কৰিলোঁ, বা এই সকলো লোকক প্ৰসৰ কৰিলোঁ, যে তুমি এওঁলোকৰ পূৰ্বপৰ্যবেক্ষকলৰ আগত যি দেশ দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলা, সেই দেশলৈ গাথীৰ খোৱা কেঁচুৱাক পালন কৰোঁতা বাপেকৰ দৰে তেওঁলোকক বুকুত বাঙি নিলৈ মোক আজো দিছা? ১৩ এই সকলো লোকক দিবৰ বাবে মই ক'ত মাঃস পাম? কিয়নো এওঁলোক সকলোৱে মোৰ গুৰিত কান্দি কৈছে, ‘আমাক মাঃস দিয়া আমি থাঁওঁ।’ ১৪ এই আটাই লোকৰ ভাৰ মই অকলেই বৰ নোৱাৰোঁ; কিয়নো সেয়ে মোৰ শক্তিতকৈয়ো গুৰুৰ। ১৫ তুমি যদি মোলৈ এনে বৰহাৰ কৰা, তেন্তে মই বিয় কৰিছাঁ, মই যদি তোমাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহাণ্ত হৈছাঁ, তেন্তে এতিয়া মোক একেবাৰে মোৰ আবু মোৰ দুৰ্গতি মোক দেখিবলৈ নিদিবা।” ১৬ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি লোকসকলৰ মাজত যিসকলৰ বৃক্ষ আবু লোকসকলৰ অধ্যক্ষ বুলি জানা, ইস্রায়েলৰ এনে সন্তোষ জন বৃক্ষ লোকক চপাই সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৱাৰলৈ লৈ আহা; তেওঁলোকে তোমাৰ লগত সেই ঠাইত থিয় হাঁওক। ১৭ পাছত মই সেই ঠাইলৈ নামি আহি তোমাবে সৈতে কথা হ'ম আবু তোমাত যি আত্মা আছে, তাৰ কিছু লৈ তেওঁলোকত থাখিম; তাতে, তুমি যেন অকলেই লোকসকলৰ ভাৰ ব'ব। ১৮ আবু তুমি লোকসকলক কোৱা, ‘তোমালোকে কালিৰ বাবে নিজক পৰিব কৰা, যিহোৱা যে আহিৰ নিজকে যুগত কৰা। তেতিয়া তোমালোকে মাঃস খাৰলৈ পাৰা, কিয়নো তোমালোকে কান্দি কৈছিলা, ‘আমাক মাঃস খাৰলৈ কোনে দিব? কিয়নো মিচৰ দেশত আমাৰ ভাল আছিল।’ এই হেছুকে যিহোৱাই তোমালোকক মাঃস দিব; আবু তোমালোকে খাৰলৈ পাৰা। ১৯ তোমালোকে এদিন বা দুদিন, বা পাঁচ দিন, বা দহ দিন, বা বিশ দিন যে তাক খাৰা এনে নহয়; ২০ সম্পূৰ্ণ এমাহলৈকে খাৰা, যেতিয়ালৈকে সেয়ে তোমালোকৰ নাকেদি নোলায় আবু ধূণ লগা নহয়, তেতিয়ালৈকে তাক খাৰা, কিয়নো তোমালোকে তোমালোকৰ মাজত থকা যিহোৱাৰক অগ্ৰাহ কৰি তেওঁৰ আগত কান্দি এই কথা কৈছিলা যে, ‘আমি কিয় মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ হৈ আহিলোঁ?’ ২১ তেতিয়া মোচিয়ে কলে, “যি লোকসকলৰ মাজত আছোঁ, তেওঁলোক ছয় লাখ পদতিক; তথাপি তুমি কৈছা, ‘সম্পূৰ্ণ এমাহ খাৰ বাবেই মই তেওঁলোকক মঙ্গ দিম।’ ২২ তেওঁলোকক আটাই মৈব, ছাগলী আবু গুৰুৰ জাক মাৰিব লাগে নে? নাইবা তেওঁলোকক প্ৰয়োজন হোৱাকৈ সাগৰৰ আটাই মাছ গোটাৰ লাগে নে?” ২৩ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “যিহোৱাৰ হাত জনো চুটি হ'ল? তোমাৰ আগত মোৰ বাক্য সিদ্ধ হ'ব নে নহ'ব, তাক তুমি এতিয়া দেখিবলৈ পাৰা।” ২৪ তেতিয়া মোচিয়ে বাহিৰলৈ গৈ, যিহোৱাৰ বাক্য লোকসকলক ক'লে, আবু তেওঁলোকৰ বৃক্ষ লোকৰ মাজৰ সন্তোষ জনক গোটাই তম্বুৰ চাৰিওফালে থিয় কৰিলে। ২৫ তাতে যিহোৱাই মেঘত নামি তেওঁক কথা ক'লে আবু যি আত্মা মোচিত আছিল, তাৰ কিছু লৈ, সেই

সন্তোষজন বৃক্ষ লোকত থাখিলে। তাতে সেই আত্মা তেওঁলোকত থকাত, তেওঁলোকে ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰিলে, কিস্তি তাৰ পাছত আৰু নকৰিলে। ২৬ কিস্তি দুজন মানুহ ছাউনিত থাকিল, এজনৰ নাম ইলদদ, আন জনৰ নাম মেদদ। এই দুজনতো আত্মা থাকিল, এজনৰ নাম ইলদদ, আন জনৰ নাম লিখা লোকসকলৰ মাজত আছিল হয়, কিস্তি ওলাই তম্বুৰ চৰ্বলৈ যোৱা নাছিল। যিয়েই নহওক লাগে, কিস্তি তেওঁলোকে ছাউনিত ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে। ২৭ তাতে এজন ডেকা মানুহে লৰিবলৈ মোচিক ক'লে, “ইলদদ আবু মেদদে ছাউনিত ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰিবছে।” ২৮ তেতিয়া মোচিব পৰিচাৰক, তেওঁৰ মনোনীত লোক নুনৰ পুত্ৰ যিহোৱাই উত্তৰ দি ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু মোচি, তেওঁলোকক নিষেধ কৰক।” ২৯ তাতে মোচিয়ে তেওঁ কলে, “তুমি মোৰ পক্ষ হৈ দৰ্শা কৰিছা নে? যিহোৱাৰ আটাইলোক ভাৰবাণী হোৱা হ'লে, আবু যিহোৱাই তেওঁলোকৰ ওপৰত নিজ আত্মা থাকিবলৈ দিয়া হ'লে, মই কেনে সম্ভোগ পালোঁহৈলেন।” ৩০ পাছত মোচি আবু ইস্রায়েলৰ বৃক্ষসকল ছাউনিলৈ গ'ল। ৩১ পাছত যিহোৱাৰ চৰ্বলৈ পৰা বায় ওলাই সমুদ্ৰৰ পৰা ইমান বটা চৰাই আনি ছাউনিত ওপৰত পেলালো, যে, ছাউনিত চাৰিওফালে ইকামে-সিকামে এদিনৰ বাটালৈকে, সেইবোৰ দুহাত ওখ হৈ মাটিৰ ওপৰত পৰিল। ৩২ তাতে তেওঁলোকে সেই ওৰে দিন ওৰে বাতি আৰু পিছনিনাও গোটেই দিন উঠি সেই বৰ্তা চৰাইবোৰ গোটালে। তেওঁলোকৰ মাজত যেয়ে সকলোতকৈ তাকৰটকৈ গোটালে, তাৰে দহ হৈমৰ আছিল। পাছত তেওঁলোকৰ ছাউনিত চাৰিওফালে নিজৰ বাবে, তাক শুকাৰবলৈ মেলি দিলে। ৩৩ কিস্তি তেওঁলোকে দুই দাঁতৰ মাজত মঙ্গ কামোৰ মাৰি ধৰোঁতেই, চোৰোৰ আগেয়ে লোকসকলৈ যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰ জুলি উঠিল। তাতে যিহোৱাই লোকসকলক অতিশয় মহামাৰীৰ দ্বাৰাই আঘাত কৰিলে। ৩৪ আবু সেই ঠাইব নাম কিবোৰ-হত্তাৰা [খুৰুৰা স্বভাৱৰ লোকসকলৰ মৈদাম] ব'ধ হ'ল; কিয়নো সেই ঠাইত তেওঁলোকে খুৰুৰা স্বভাৱৰ লোকবোৰক মৈদাম দিলে। ৩৫ পাছত লোকসকলে কিবোৰ-হত্তাৰাৰ পৰা হচ্ছোতলৈ যাত্রা কৰি সেই ঠাইতে থাকিল।

১২ মোচিয়ে কুচ দেবীয় যি জনীক বিয়া কৰিছিল, সেই গৰাকীৰ বিয়য়ে মিৰিয়ম আৰু হাৰোণে মোচিৰ অহিতে কথা কলে; কাৰণ তেওঁ এজনী কুচীয়া মহিলাৰ সৈতে বিয়া পাতিছিল। ২ তেওঁলোকে ক'লে, “যিহোৱাই জনো কেৱল মোচিৰ যোগেনি কথা কয়? আমাৰ যোগেনি নক্য জানো?” আবু যিহোৱাই সেই সেই কথা শুনিলো। ৩ পৰিষ্঵ৰত থকা লোকসকলৰ মাজত মোচি সকলোতকৈ অতিশয় নম্ব লোক আছিল। ৪ পাছে যিহোৱাই পোনে পোনেই মোচি, হাৰোণ আবু মিৰিয়মক ক'লে, “তোমালোক তিনিওজন বাহিৰ হৈ সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ গুৰুলৈ আহাঁ।” তাতে তেওঁলোক তিনিওজন ওলাই গ'ল। ৫ তেতিয়া যিহোৱাই মেঘ-স্তুত নামি আহি, তম্বুৰ দুৱাৰ মুখত স্থিত হৈ, হাৰোণ আৰু মিৰিয়মক মাতিলে। তেতিয়া তেওঁলোক দুয়ো আগ বাচ্চি গ'ল। ৬ যিহোৱাই ক'লে, “এতিয়া তোমালোকে মোৰ বাক্য শুনা। তোমালোকৰ মাজত যদি মোৰ কোনো ভাৰবাণী হয়, তেন্তে মই যিহোৱাই তেওঁৰ আগত কোনো দৰ্শনৰ দ্বাৰাই নিজকে চিনাকি দিম, নাইবা সংপোনত তেওঁৰ লগত কথা হ'ম।” ৭ মোৰ দাস মোচি তেনে নহয়। তেওঁ মোৰ ঘৰৰ আটাই লোকৰ মাজত বিশ্বাসী। ৮ তেওঁ তেওঁলোকে সৈতে মই নিগৃত বাক্য কথা নহওক, কিস্তি মুখ-মুখি হৈ, স্পষ্টকৈ কথা হওঁ। আবু তেওঁ মোৰ আকাৰৰ দেখে। এই হেছুকে মোৰ দাস মোচিৰ অহিতে কথা কৰিলে তোমালোকে কিয় ভয় নকৰিলা।” ৯ তাতে তেওঁলোকলৈ যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰ জুলি উঠিল আবু তেওঁ প্ৰহসন কৰিলে। ১০ পাছে তম্বুৰ ওপৰৰ পৰা মেঘ গুচ্ছিত, চোৱা, মিৰিয়মৰ গাত হিমৰ দৰে কুঠৰোগ হ'ল - তেতিয়া হাৰোণে মিৰিয়মৰ ফলালৈ মুখ ঘৰাই চাই তেওঁক কুঠৰোগ হোৱাতো তেওঁ দেখিলে। ১১ তেতিয়া হাৰোণে মোচিক ক'লে, “হায় হায় মোৰ প্ৰভু, আমি মুৰ্খৰ দৰে কাৰ্য কৰি যি পাপ কৰিলো, বিনয় কৰিছোঁ, সেই পাপৰ ফল আমাক ভোগ কৰিবলৈ নিদিয়ক। ১২ মাকৰ গৰ্বৰ পৰা ওলোৱা কালত যাৰ মাঃস আধা নষ্ট, এনে মৰা গৰ্ভফলৰ দৰে এওঁক হ'বলৈ নিদিয়ক।” ১৩ তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাৰ আগত

কাতৰোত্তি কৰি ক'লে, “হে ঈশ্বৰ, বিনয় কৰিছোঁ, এওঁক সুস্থ কৰক।” ১৪ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তেওঁৰ বাপেকে তেওঁৰ মুখ্য যদি কৰেল থুই পেলালোহেঁতেন, তেনেহলে তেওঁৰ জানো সাত দিনালোকে লাজ কৰি নাথাকিলহেঁতেন? এই হেতুকে তেওঁ সাত দিন ছাউনিৰ বাহিৰে বক্ষ হৈ থাওঁক, পাছত তেওঁক পুনৰব্য ভিতৰলৈ আনিবা।” ১৫ তেতিয়া মিৰিয়মক সাদিন ছাউনিৰ বাহিৰত বক্ষ কৰি বখা হল; যেতিয়ালোকে মিৰিয়মক ভিতৰলৈ অনা নহল, তেতিয়ালোকে লোকসকলে যাত্রা নকৰিলো। ১৬ পাছত লোকসকলে হচ্ছেৰোত পৰা যাত্রা কৰি, পারণ মৰুভূমি ছাউনি পাতিলো।

১৭ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ২ “মই ইহায়েল সন্তান সকলক যি দেশ দিম, সেই কনান দেশ গুপ্ততে চাৰলৈ তুমি কেইজনমান মানুহ পঠোৱা। তোমালোকে তেওঁলোকৰ নিজ নিজ পিতৃ-বংশৰ প্ৰত্যেককন ফৈদৰ পৰা এজন এজন অধ্যক্ষক পঠোৱা।” ও তেতিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসৰে মোচিয়ে পারণ মৰুভূমিৰ পৰা তেওঁলোকক পঠিয়ালো। তেওঁলোক সকলোৱে ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ মূল মানুহ আছিল। ৪ তেওঁলোকৰ নাম এই এই; বুৰেগ ফৈদৰ মাজৰ জৰুৰৰ পুত্ৰ চমুৱা। ৫ চিমিয়োন ফৈদৰ মাজৰ হোৰীৰ পুত্ৰ চাফট। ৬ যিহুদা ফৈদৰ মাজৰ যিফুনিৰ পুত্ৰ কালেৈ। ৭ ইচাখৰ ফৈদৰ মাজৰ যোচেফৰ পুত্ৰ যিগাল। ৮ ইফ্রিয়ম ফৈদৰ মাজৰ নূনৰ পুত্ৰ হোচ্যো। ৯ বিন্যামীন ফৈদৰ মাজৰ বাহুৰ পুত্ৰ পলটী। ১০ জৰুবূন ফৈদৰ মাজৰ চোদীৰ পুত্ৰ গদীয়েল। ১১ যোচেফ ফৈদৰ অৰ্থাৎ মনিচ ফৈদৰ মাজৰ চূচীৰ পুত্ৰ গদী।

১২ দান ফৈদৰ মাজৰ গমষ্টীৰ পুত্ৰ অমীয়েল। ১৩ আচেৰ ফৈদৰ মাজৰ মীখায়েলৰ পুত্ৰ চখুৰ। ১৪ নশালী ফৈদৰ মাজৰ বঞ্চিটীৰ পুত্ৰ নষ্টী। ১৫ গাদ ফৈদৰ মাজৰ মাধীৰ পুত্ৰ গুৱেল। ১৬ এই এই নামৰ লোকসকল মোচিয়ে গুপ্ততে দেশ চাৰলৈ পঠিয়ালো। মোচিয়ে নূনৰ পুত্ৰ হোচ্যোৱাৰ নাম যিহোৱাৰ বাখিলো। ১৭ কনান দেশ চাৰলৈ পঠোৱাৰ সময়ত মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোক এই দিক্ষণ অঞ্চলদিন গৈ পৰ্বতত উঠাগৈ। ১৮ আৰু সেই দেশ কেনেকুৱা আৰু তাত বাস কৰা লোকসকল বলী নে নিৰ্বলী আৰু তাকৰ নে সৰহ। ১৯ আৰু তেওঁলোক যি দেশত বাস কৰিছে, সেই দেশ কেনেকুৱা, ভাল নে বেয়া আৰু যি যি নগৰত তেওঁলোকে বাস কৰিছে, সেইবোৰ নগৰ কেনেধৰণ, মুকলি নে গড়েৰে আৰুত হোৱা? ২০ আৰু সিহঁত মাটি কেনেকুৱা, সাৰুৱা নে অসাৰোৱা, তাৰ মাজত গচ-গছনি আছে নে নাই, এই সকলোকে তোমালোকে চাৰা। তোমালোকে সাহিয়াল হোৱা আৰু সেই দেশৰ কোনো কোনো ফল লগত আনিবা।” তেতিয়া প্ৰথমে পকা দ্বাক্ষফলৰ সময় আছিল। ২১ তাতে তেওঁলোকে উঠিগৈ, দ্বিম মৰুভূমিৰ পৰা বাহোবলৈ, হুমাতৰ প্ৰেৰণালোকে দেশখন গুপ্ততে চালে। ২২ তেওঁলোক দক্ষিণ অঞ্চলদিন গৈ, হিৰোগলোকে উঠিল, সেই ঠাইতে অহিমন, চেচ্য আৰু তলায়, এই তিনিজন অনাক'ৰ সন্তান আছিল। মিচৰ দেশত থকা চোৱান নগৰ স্থাপন কৰাৰ সাত বছৰৰ আগেয়ে হিৰোগ স্থাপন কৰা হল। ২৩ পাছত তেওঁলোকে ইক্সেল উপত্যকালৈ আহি সেই ঠাইতে এথেপা দ্বাক্ষফল থকা দ্বাক্ষলতাৰ এটা ডাল কাটি, কানমাৰি লগাই দুজনে সাঙ্গী কৰি ল'লে আৰু কিছুমান ডালিম আৰু তিমিৰ ফুলো লগত লালে। ২৪ ইহায়েলৰ সন্তান সকলে সেই ঠাইতে সেই দ্বাক্ষফল থোপা কাটিলৈ দেখি, সেই ঠাইৰ নাম ইক্সেল উপত্যকাৰ বখা হল। ২৫ চাল্লিং দিনৰ পাছত, তেওঁলোকে দেশ চাই উলটি আহিল। ২৬ পাছত তেওঁলোকে পারণ মৰুভূমিৰ কাদেচলৈ, মোচি, হাৰোণ আৰু ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই মণ্ডলীৰ গুৰিলৈ আহি, তেওঁলোকক আৰু গোটেই সমাজক সম্বাদ দিলো আৰু সেই দেশৰ ফল তেওঁলোকক দেখুৱালো। ২৭ আৰু তেওঁলোকে মোচিক ক'লে, “আপুনি যি দেশল আমাক পঠাইছিল, আমি সেই দেশলৈ গৈছিলোঁ। সঁচাকৈ সেই দেশ গাধীৰ আৰু মৌজোল বৈ থকা দাঁওক এইয়া তাৰ ফল। ২৮ সেই দেশত থকা লোকসকল বলী আৰু নগণৰোৰ গড়েৰে আৰুত আৰুত ডাওৰ। আৰু সেই ঠাইতে আমি অনাকীয়া সন্তান সকলকো দেখিলোঁ। ২৯ দক্ষিণ অঞ্চলত তোমালোকে বাস কৰিছে। আৰু পৰ্বতত হিতৌয়া, যিবুচীয়া, আৰু ইমোৰীয়া লোকসকলে

বাস কৰিছে। সমুদ্ৰৰ দাঁতিত আৰু যদৰণৰ পাৰত কনানীয়া লোকসকলে বাস কৰিছে।” ৩০ পাছত কালোবে মোচিৰ আগত লোকসকলক শাস্তি কৰিবৰ আৰ্থে ক'লে, “আহা, আমি একেবৰাৰে উঠি গৈ, তাৰ অধিকাৰ কৱোঁ; কিয়নো তাৰ জয় কৰিবলৈ অৱশ্যে আমাৰ অধিক শক্তি আছে।” ৩১ কিন্তু যি লোকসকল তেওঁৰ লগত হৈছিল, তেওঁলোক ক'লে, “আমি সেই লোকসকলৰ বিৰুলে উঠি যাৰ নোৱাৰোঁ, কিয়নো আমাতকে সিহঁত বলী।” ৩২ এইদৰে, তেওঁলোকে যি দেশ চাৰলৈ হৈছিল, ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ আগত সেই দেশ দুৰ্বল কৰি ক'লে, “আমি যি দেশৰ মাজেন্দি চাই চাই হৈছিলোঁ; সেই দেশ নিজৰ মিবাসীসকলক গাস কৰোতা দেশ। আৰু তাৰ মাজত আমি যিমান মানুহ দেখিলোঁ, তেওঁলোক অতি ওখ ওখ লোক। ৩৩ আৰু তাৰ নাফিল বশ্য অনাকৰ সন্তান নাফিলসকলক দেখি, আমাৰ মানত আমি ফৰিঙৰ নিচিনা হলো; আৰু সিহঁতৰ দৃষ্টিতো তেনেকুৱাই আছিলোঁ।”

১৪ পাছত গোটেই সমাজে বৰকৈ ক্রমদল কৰিলো; সেই বাতি তেওঁলোকে সকলোৱে চক্ৰলো টুকিলো। ২ আৰু ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ সকলোৱে মোচি আৰু হাৰোণৰ অহিতে নিন্দা কৰিবলৈ ধৰিলো। আৰু গোটেই সমাজে তেওঁলোকৰ আগতে ক'লে, “হায় হায়, আমি এই মৰুভূমিত মৰাতকে মিচৰ দেশলতেই মৰা হ'লে কেনে ভাল আছিল! ৩ যিহোৱাই আমাক তৰোৱালৰ আগত পেলাবলৈ আৰু আমাৰ পত্ৰীসকল আৰু আমাৰ কনমানি সকলক লুট কৰাবলৈ এই দেশলৈ আমাক কিয় অনিছে? মিচৰ দেশলৈ উলটি যোৱা জানো আমাৰ পক্ষে ভাল নহয়?” ৪ পাছত তেওঁলোক ইজনে সিজনক ক'লে, “আহাঁ, আমি কোনো এজনক প্ৰধান কৰি লৈ মিচৰ দেশলৈ উলটি যাওঁ ব'লা।” ৫ তেতিয়া মোচি আৰু হাৰোণে ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ সমাজৰ, আৰু তেওঁলোকৰ গোটেই গোটে যোৱা সমাজৰ আগত উৰুৰি হৈ পৰিল। ৬ দেশ গুপ্ততে চাই অহাসকলৰ মাজত নূনৰ পুত্ৰ যিহোৱাৰ পুত্ৰ কালেবে নিজ নিজ কাপোৰ ফালিলো। ৭ ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই সমাজক ক'লে, “আমি যি দেশ চাৰলৈ দেশৰ মাজেন্দি গৈছিলোঁ সেয়ে যাৰ পাৰ নাই উত্তম দেশ। ৮ যিহোৱাই যদি আমাত সতোষ পায়, তেন্তে তেওঁ আমাক সেই দেশলৈ নিব, গাধীৰ আৰু মৌজোল বোৱা সেই দেশ আমাক দিব। ৯ কেৱল তোমালোকে কোনো ধৰণৰ যিহোৱাৰ বিৰুলে বিদ্রোহ আচৰণ নকৰিবা, সেই দেশৰ লোকসকলৈ ভয়ো নকৰিবা। কিয়নো তেওঁলোক আমাৰ ভক্ষ্যনস্বৰূপ। সিহঁতৰ আশ্রয় সিহঁতৰ পৰা গুচ্ছল, কাৰণ যিহোৱা আমাৰ সঙ্গত আছে, তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা।” ১০ কিন্তু গোটেই সমাজে তেওঁলোকক শিল দলিয়াই বধ কৰিবলৈ ক'লে, তাতে সাক্ষাৎ কৰা তম্ভুত যিহোৱাৰ প্ৰাপত ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ আগত প্ৰকাশিত হল। ১১ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “এই লোকসকলে কিমান দিম মোক হেয়জান কৰিব? আৰু তেওঁলোকৰ মাজত মই দেখুটোৱা আটাইবোৰ চিন দেখিও, তেওঁলোকে কিমান কাল মোত অবিশ্বাস কৰি থাকিব? ১২ মই মহামাৰীৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ আ্যাত কৰিম আৰু তেওঁলোকৰ আধিপত্য গুচ্ছ আৰু তেওঁলোকক তোমাকেই ডাঙৰ আৰু বলৰান জাতি কৰিব।” ১৩ মোচিয়ে যিহোৱাক ক'লে, “তেনে কৰিলে, মিচৰীয়াসকলে তাৰ শুণিলৈ পাব; কিয়নো সিহঁতৰেই মাজৰ পৰা তুম নিজ শক্তিৰ দ্বাৰাই এই লোকসকলক উলিয়াই আনিলা। ১৪ আৰু তেওঁলোকে এই দেশ নিবাসীসকলকো সম্বাদ দিব। তেওঁলোকে শুনিছে, যে, তুম যিহোৱা এই লোকসকলৰ মাজত আছা, তুমি যিহোৱাই সমুখ্যা-সমূখ্যক তেওঁলোকক দৰ্শন দি থাকা, তোমাৰ মেষ তেওঁলোকৰ ওপৰত আছে আৰু তুমি দিনত মেষ-স্তন্ত আৰু বৰত অগ্নি স্তন্তত তেওঁলোকৰ আগে আগে যোৱা। ১৫ এতিয়া যদি তুমি এই লোকসকলক এজনক মৰাৰ দৰে মাৰা, তেন্তে এই যি আন জাতি সমূহে তোমাৰ যশশ্যাৰ কথা শুনিছে, সিহঁতে ক'ব, ১৬ যিহোৱাই এই লোকসকলক যি দেশ দিবলৈ শপত কৰিছিল, সেই দেশলৈ তেওঁলোকক নিবলে তেওঁ অসমৰ্থ হল, এই কাৰণে অৰ্পণত তেওঁলোকক মাৰিলো। ১৭ এতিয়া যদি এই নিবেদন কৰো, যে, যিহোৱা ক্ষেত্ৰ ধীৰ আৰু দয়াতো মহান, অপৰাধ আৰু আজ্ঞা-লজ্জন ক্ষমা কৰোতা, তথাপি তেওঁ অৱশ্যে দেৱীৰ নিৰ্দেশী নকৰিব।

পুরুষলৈকে সন্তান সকলক পিতৃসকলৰ অপৰাধৰ প্রতিফল দিওঁতা, ১৮ তুমি এই কথা কোৱামতে প্ৰভুৰ মহৎ প্ৰভাৰ দেখা যাওঁক। ১৯ বিনয় কৰোঁ, তুমি মিচৰ দেশৰ পৰা এতিয়ালৈকে এই লোকসকলক যেলোকে ক্ষমা কৰি আছিছা, তেনকে তোমাৰ মহৎ কৃপাৰ দৰে তেওঁলোকৰ এই অপৰাধ ক্ষমা কৰা।” ২০ তেতিয়া যিহোৱাই ক’লে, “তোমাৰ বাক্যমতে মই তেওঁলোকক ক্ষমা কৰিলোঁ। ২১ তথাপি মই যদি সঁচাকৈ জীৱন্ত সঙ্খৰ হওত আৰু গোটেই পৃথিবীৰ যদি যিহোৱাৰ প্ৰতাপেৰে পৰিপূৰ্ণ হয়, ২২ তেন্তে তেওঁলোকৰ মাজত যিমান লোকে মোৰ প্ৰতাপ আৰু মিচৰত ও মৰুভূমিত দেখুউৱা মোৰ চিন দেখিও, এই দহবাৰ মোক পৰীক্ষা কৰিবে আৰু মোৰ বাকালৈ কাণ নকৰা হৈছে। ২৩ তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলক মই যি দেশ দিবলৈ শপত কৰিছিলোঁ, তেওঁলোকৰ কোনেও সেই দেশ দেখিবলৈ নাপাৰ, মোক হৈয়েজনাক কৰা সকলৰ কোনেও তাক দেখা নাপাৰ, ২৪ কিন্তু মোৰ দাস কালোৰ মন বেলেগ, তেওঁ সম্পূৰ্ণকৈ মোৰ আজ্ঞামতে চলিলো; এতকে কেৱল তেওঁ যি দেশত সোমাল, সেই দেশৰ ভিতলৈ মই তেওঁক নিম আৰু তেওঁৰ বংশই তাক অধিকাৰ কৰিব। ২৫ অমালোকীয়া আৰু কনানীয়া লোকসকলে উপত্যকাত বাস কৰিছে, কাইলৈ তোমালোকে মুখ ঘূৰাই চৰ সাগৰৰ বাঢ়ি মৰুভূমিলৈ যাবা।” ২৬ পাছত যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক ক’লে। তেওঁ ক’লে, ২৭ “মোৰ বিৰুদ্ধে নিদা কৰি থকা এই দুষ্ট সমাজৰ ভাৰ মই কিমান কাল সহিম? ইয়ায়েলৰ সন্তান সকলে মোৰ বিৰুদ্ধে যি যি বকিছিল, তাক মই শুনিলোঁ। ২৮ তুমি তেওঁলোকক কোৱা, যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘মোৰ জীৱনৰ শপত’, ‘তোমালোকে মোৰ কাণত যি ক’লা, অৱশ্যে মই তোমালোকলৈ তাক কৰিব। ২৯ তোমালোকৰ সম্পূৰ্ণ সংখ্যা অুমুৰাবে গণিত হোৱা বিশ বছৰ আৰু তাতকোয়ো অধিক বয়সীয়া তোমালোকৰ যি সকলো লোকে মোৰ অহিতে বকিছিল, তোমালোকৰ সেই সকলোৰ শৰ এই মৰুভূমিত পতিত হ’ব। ৩০ মই তোমালোকক যি দেশত বাস কৰাবলৈ শপত কৰিছিলোঁ, সেই দেশত তোমালোকে সোমাবলৈ নাপাৰা; কেৱল যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেৰ আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোৱা সোমাৰা। ৩১ কিন্তু তোমালোকে নিজৰ যি ল’ৰা-ছোৱালীবেৰ বিষয়ে লুটদ্বয় হ’ব বুলি কৈছিলা, মই তেওঁলোকক তাৰ সোমোৱায়; আৰু তোমালোকে যি দেশ অঞ্চাহ কৰিবলা, তেওঁলোকে তাৰ পৰিচয় পাৰ। ৩২ কিন্তু তোমালোকৰ বিষয়ে হ’লে, তোমালোকৰ শৰ এই মৰুভূমিত পতিত হ’ব। ৩৩ আৰু তোমালোকৰ সন্তান সকলে চলিশ বছৰ এই মৰুভূমিত অমি ফুৰি, মৰুভূমিত তোমালোকৰ শৰৰ সংখ্যা পূৰ্ব নহয়মানলৈকে তোমালোকৰ ব্যভিচাৰৰ ফল সিঙ্গেতে তোগ কৰিব। ৩৪ তোমালোকে যি চলিশ দিন দেশ চাই ফুৰিছিলা সেই দিনৰ লেখ অনুসৰে চলিশ বছৰ অৰ্ধাং এক এক বছৰ তোমালোকে নিজ নিজ অপৰাধৰ ফল ডোগ কৰিবা; আৰু মোৰ বিপক্ষতা কেনে তাক জানিবলৈ পাৰা। ৩৫ মই যিহোৱাই ইয়াক ক’লোঁ। মোৰ বিপৰীতে গোটেই যোৰা এই গোটেই দুষ্ট সমাজলৈ মই ইয়াক অৱশ্যে কৰিব; এই অৱগত্য তেওঁলোক নিচেটকৈ বিনষ্ট হ’ব, এই ঠাইতে তেওঁলোক মৰিব।” ৩৬ পাছত দেশ চাৰলৈ মোচিয়ে পঠোৱা যি লোকসকলে উলটি আহি দেশৰ কুশল কৰি তেওঁৰ অহিতে গোটেই সমাজক বকাইছিল, ৩৭ দেশৰ কুশল কৰা সেই লোকসকল যিহোৱাৰ আগত মহামাৰীৰ দ্বাৰাই মৰিল। ৩৮ দেশ চাৰলৈ যোৱা সেই লোক সকলৰ মাজত কেৱল নূনৰ পুত্ৰ যিহোৱাৰা আৰু যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেৰ জীয়াই থাকিল। ৩৯ মোচিয়ে ইয়ায়েলৰ সন্তান সকলক সেই সকলো কথা যেতিয়া জনালো, লোকসকলে অতিশয় শোক কৰিলে। ৪০ পাছত তেওঁলোকে বাতিপ্রাবেতে ওলাই পৰ্বৰ্তন টিঙ্গৈ উত্তোলৈ উদ্যত হৈ ক’লে, “চোৱা, এইয়া আমি আছোঁ, যিহোৱাই যি ঠাইৰ বিষয়ে প্রতিজ্ঞা কৰিছিল, আমি সেই ঠাইলৈ যাওঁ; ক্যিনো আমি পাপ কৰিলোঁ।” ৪১ তাতে মোচিয়ে কলে, এতিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা কিয় লজ্জন কৰিছা? তোমালোকৰ সেই কাৰ্য সামৰ্থল নহ’ব। ৪২ তোমালোকে উঠি নাযাবা, কাৰণ যিহোৱা তোমালোকৰ মাজত নাই; গ’লে শক্রৰ আগত পৰাজয় হ’বা। ৪৩ ক্যিনো অমালোকীয়া আৰু কনানীয়া লোকসকল সেই ঠাইত তোমালোকৰ আগত আছে আৰু তোমালোক তোৱোৱাৰ ধাৰত পতিত হ’বা। তোমালোক যিহোৱাৰ পাছত চলিবলৈ বিমুখ হোৱাত যিহোৱা তোমালোকৰ লগত

নাথাকিব।” ৪৪ তথাপি তেওঁলোকে কুসাহ কৰি, পৰ্বতৰ টিঙ্গৈ উঠি গ’ল; কিন্তু যিহোৱাৰ নিয়ম চন্দুক আৰু মোচি ছাউনিৰ পৰা নগ’ল। ৪৫ তেতিয়া সেই পৰ্বতত থকা অমালোকীয়া আৰু কনানীয়া লোকসকল নামি আহি তেওঁলোকৰ কিছুমানক বধ কৰিলে, আৰু হৰ্মালৈকে তেওঁলোকৰ আঘাত কৰি পেলিলে।

১৫ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক’লে। তেওঁ ক’লে, ২ “তুমি ইয়ায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, তেওঁলোকৰ এই আজ্ঞা দিয়া, ‘মই তোমালোকক যি দেশ দিম, তোমালোকে বসতি কৰিব লগা সেই দেশত সোমোৱাৰ পাছত, ৩ যেতিয়া তোমালোকে প্ৰতিজ্ঞা সিদ্ধিৰ অৰ্থে বা নিজ ইছাবে এনেই দিবৰ অৰ্থে নাইবা তোমালোকৰ পৰ্বতৰ দিনত, গৰু, কি মেৰ, কি মেৰ-ছাগৰ জাকৰ পৰা আনি যিহোৱাক সুয়াণ দিবৰ কাৰণে, হোম-বলি বা মঙ্গলাৰ্থক বলি আদি অগ্ৰিকৃত উপহাৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰিবা, ৪ তেতিয়া যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰিব। ৫ পাছত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুয়াণৰ অৰ্থে, হীনৰ চাৰিভাগৰ এভাগ এভাগ তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়িৰ দহ ভাগৰ এভাগ ভক্ষণ নৈবেদ্য আনিব। ৬ আৰু তুমি হীনৰ চাৰিভাগৰ এভাগ দাঙ্কৰসৰ পেয় নৈবেদ্য যুগ্মত কৰিবা। ৬ বা এটা মতা মৈবে সৈতে, তুমি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুয়াণৰ অৰ্থে, হীনৰ তিনি ভাগৰ এভাগ তেল মিহলোৱা মিহি আটাগুড়ি দহ ভাগৰ দুভাগোৰে ভক্ষ্য নৈবেদ্য যুগ্মত কৰিবা। ৭ আৰু পেয় নৈবেদ্যৰ বাবে হীনৰ তিনি ভাগৰ এভাগ দাঙ্কৰসৰ উৎসৰ্গ কৰিবা। ৮ আৰু যিহোৱাৰ অৰ্থে প্ৰতিজ্ঞা সিদ্ধ কৰিবলৈ, বা মঙ্গলাৰ্থক বলিৰ অৰ্থে যেতিয়া তুমি হোম বলি বা আন বালিশৰূপে দমৰা গুৰু উৎসৰ্গ কৰিবা, ৯ তেতিয়া সেই দমৰাই সৈতে, হীনৰ আধা ভাগ তেল মিহলোৱা দহ ভাগৰ তিনি ভাগ মিহি আটাগুড়িৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য আনা হ’ব। ১০ আৰু পেয় নৈবেদ্যৰ অৰ্থে হীনৰ আধা ভাগ দাঙ্কৰসৰ আনিবা; সেয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুয়াণ দিয়া অগ্ৰিকৃত উপহাৰ হ’ব। ১১ প্রত্যেক দমৰা নাইবা প্রত্যেক মতা মৈবে, বা প্রত্যেক মতা মৈব পোৱালি; বা প্রত্যেক মেৰ-ছাগ পোৱালিৰ কাৰণে এইদৰে এইদৰে কৰিব লাগিব। ১২ তোমালোকে যিমান পশু উৎসৰ্গ কৰিবা, সেইবোৰ সংখ্যা অনুসৰে প্রত্যেক পশুলৈ এইদৰে কৰিব। ১৩ স্বদেশীয় লোকসকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুয়াণৰ অৰ্থে অগ্ৰিকৃত উপহাৰ উৎসৰ্গ কৰিবৰ সময়ত, তেওঁলোক আঠায়ে এই নিয়মৰ দবে সেই সকলো যুগ্মত কৰিব। ১৪ আৰু তোমালোকৰ লগত প্ৰবাস কৰা কোনো বিদেশী লোকে, নাইবা তোমালোকৰ মাজত পুৰুষানুক্রমে বাস কৰা কোনো লোকে যদি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুয়াণ দিবৰ অৰ্থে অগ্ৰিকৃত উপহাৰ উৎসৰ্গ কৰিব খোজে, তেন্তে তোমালোকে যেনেকৈ কৰা, তেৱোঁ তেনেকৈ কৰিব। ১৫ সমাজৰ কাৰণে হ’লে, তোমালোক আৰু তোমালোকৰ মাজত পুৰুষানুক্রমে প্ৰবাস কৰা বিদেশী লোক, উভয়ৰে একেটা বিধি হ’ব: এয়ে তোমালোকৰ পুৰুষানুক্রমে পালন কৰিবলগীয়া চিৰ স্থায়ী বিধি। যিহোৱাৰ আগত তোমালোক যেনে, বিদেশীও তেন। ১৬ তোমালোকৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত প্ৰবাস কৰা বিদেশী, উভয়ৰে একে কৰিব। ১৭ আজ্ঞা কাৰণে হ’লে, তোমালোকৰ মাজত পুৰুষানুক্রমে প্ৰবাস কৰা বিদেশী লোক, উভয়ৰে একেটা বিধি হ’ব: এয়ে তোমালোকৰ পুৰুষানুক্রমে পালন কৰিবলগীয়া চিৰ স্থায়ী বিধি। যিহোৱাৰ আগত তোমালোক যেনে বিদেশীও তেন। ১৮ তোমালোকৰ সন্তান সকলক কোৱা, তেওঁলোকক এই আজ্ঞা দিয়া, ‘মই তোমালোকক যি দেশলৈ লৈ আহিছাঁ, সেই দেশত সোমোৱাৰ পাছত, ১৯ তোমালোকে সেই দেশৰ অম তোজন কৰা কালত, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উত্তোলনীয় নৈবেদ্যৰ নিচিনাকে ইয়াকে উৎসৰ্গ কৰিব। ২১ তোমালোকে পুৰুষানুক্রমে পথমে উৎপন্ন হোৱা শস্যৰ খৰচিয়া আটাৰ এটা পিপাট উত্তোলনীয় নৈবেদ্যৰূপে উৎসৰ্গ কৰিব। ২২ মোচিক যিহোৱাই কোৱা এই সকলো আজ্ঞা, তোমালোক ইয়ায়েলৰ সন্তান সকলে পালন কৰা নাছিলা, যদিওৱা পালন নকৰিবলৈ তোমালোক কোনো উদ্দেশ্য নাছিল, ২৩ অৰ্ধাং যিহোৱাই যি দিনা তোমালোকক আজ্ঞা দিছিল, সেই দিনাৰ পৰা তোমালোকৰ পুৰুষানুক্রমে তেওঁ মোচিৰ দ্বাৰাই যি যি আজ্ঞা কৰিছিল, সেই সকলোকে যেতিয়া তোমালোকে ভূলক্রমে পালন নকৰা। ২৪ তেতিয়া

সেয়ে যদি সমাজে নজনাকৈ ভুলক্রমে করা হয়, তেন্তে গোটেই সমাজে যিহোরার উদ্দেশ্যে সুস্থানের অর্থে হোমৰ কাবণে এটা দমবা আৰু নিয়ম মতে তাৰ ভক্তা আৰু শেষ নেদেয়া আৰু পাপৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা মেৰ-ছাগ উৎসৱ কৰিব। ২৫ আৰু পুৰোহিতে ইহোয়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই প্ৰায়চিন্ত কৰিব; তাতে তেওঁলোকক ক্ষমা কৰা হ'ব। কিয়নো তাক ভূলক্রমে কৰা হল আৰু তেওঁলোকে সেই ভূলৰ বাবণে যিহোরার উদ্দেশ্যে তেওঁলোকৰ উপহাৰ, তেওঁলোকৰ অগ্ৰিমত উপহাৰ আনিলে আৰু যিহোরার উদ্দেশ্যে তেওঁলোকৰ পাপৰ্থক বলিৰ আমিলে। ২৬ এইদৰে ইহোয়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই সমাজক আৰু তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰাবন্ধ কৰা বিদেশীক ক্ষমা কৰা হ'ব; কিয়নো সকলো লোকৰ সম্পর্কে সেই কাৰ্য ভূলক্রমে কৰা হল। ২৭ আৰু যদি কোনো মানুহে ভূলক্রমে পাপ কৰে, তেন্তে, সি পাপৰ্থক বলিস্বৰূপে এজনী এবছৰীয়া মেৰ-ছাগ উৎসৱ কৰিব লাগিব। ২৮ আৰু যিহোরার সাক্ষাতে সেই লোক ভূলক্রমে পাপ কৰাত, সেই ভূল কৰা লোকৰ প্রায়চিন্ত কৰিবলৈ পুৰোহিতে তেওঁৰ বাবে প্ৰায়চিন্ত কাৰ্য কৰিব; তাতে তেওঁক ক্ষমা কৰা হ'ব। ২৯ ইহোয়েলৰ সন্তান সকলৰ স্বজ্ঞাতীয় বা তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰাবন্ধ কৰা বিদেশী হওক উভয়ৰে বাবে, ভূলক্রমে কোনো কাৰ্য কৰা লোকৰ অর্থে একেটা বিধি হ'ব। ৩০ কিন্তু স্বদেশীয় কি বিদেশীয় যি লোকে কৰোঁ বুলি পাপ কৰিব, তেওঁ যিহোৱাক অপমান কৰা হ'ব; সেই লোকক নিজ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছৱ কৰা হ'ব। ৩১ কিয়নো তেওঁ যিহোৱাৰ বাক্য হেয়জান কৰিবলৈ আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা লজন কৰিবলৈ; অৱশ্যে সেই মানুহক উচ্ছৱ কৰা হ'ব আৰু তাৰ দোষ তাৰ গাতে থাকিব।” ৩২ ইহোয়েলৰ সন্তান সকল যেতিয়া মৰুভূমিত আছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে বিশ্বাম দিনত এজনক খৰি বুটালা পালে। ৩৩ আৰু যিসকলে তেওঁক খৰি বুটালা পাইছিল, তেওঁলোকে মোচি, হাৰেং আৰু গোটেই সমাজৰ আগলৈ তেওঁক আনিলে। ৩৪ আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বৰ্ক কৰি বাখিলে; কিয়নো তেওঁলৈ কি কৰা উচিত, সেয়ে ঠিককৈ প্ৰকাশিত হোৱা নাছিল। ৩৫ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “সেই মানুহৰ প্ৰাণদণ্ড অৱশ্যে হ'ব লাগে; গোটেই সমাজে তাক ছাউনিৰ বাহিৰলৈ লৈ গৈ, তেওঁ মৰাকৈ, তেওঁলৈ শিল দলিয়ালে। ৩৭ পাছত যিহোৱাই আকো মোচিক ক'লে। তেওঁ ক'লে ৩৮ “তুমি ইহোয়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, তেওঁলোকক এই আজ্ঞা দিয়া; তেওঁলোকে পুৰুষানুকূলে নিজ নিজ কাপোৰৰ চুক্তক আৰিবলৈ স্তুতাৰ থোপা সাজক আৰু নিজ নিজ কাপোৰৰ চুক্ত লগাব লজীয়া থোপাত নীল বৰবীয়া ফিতা লগাওঁক। ৩৯ তোমালোকে যেন সেই থোপা দেখি, যিহোৱাৰ আজ্ঞাবোৰে সৌৰৱণ কৰি পালন কৰা আৰু নিজৰ যি মন আৰু চৰুৰ পাছত চলি তোমালোকে ব্যতিচাৰী হৈছিল, সেই মন আৰু চৰুৰ পাছত যেন আৰু মচ্ছা ৪০ কিন্তু মোৰ সকলো আজ্ঞা সেৱাৰিৰ পালন কৰি, নিজ দৈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে যেন পৰিব্ৰজা, এই কাৰণে তোমালোকলৈ সেই থোপা হ'ব। ৪১ তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা হ'বৰ কাৰণে, যিজন সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে তোমালোকক মিৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, ময়েই তোমালোকৰ সেই ঈশ্বৰ যিহোৱা; মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা।”

১৬

পাছত লৈবীৰ পৰিনামি, কহাতৰ নাতিয়েক, যিচ্ছৰ পুতেক কোৰহ আৰু বৃবোৰে সন্তান সকলৰ মাজৰ, ইলিয়াবৰ পুতেক দাখন আৰু অৰীৰাম আৰু পেলতৰ পুতেক ওনে, এওঁলোকে কিছুমান লোকক গোটাই ল'লে। ১ ইহোয়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ দুশ পঞ্চাশজন মণ্ডলীৰ অধ্যক্ষ আৰু সমাজ ভুক্ত নাম জুলা লোকক লগত লৈ, মোচিৰ বিবুদ্ধে উঠিল। ৩ তেওঁলোকে মোচি আৰু হাৰেংৰ বিবুদ্ধে গোটি থাই তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে তোমালোকৰ পদ বৰ বুলি মানিছা। কিয়নো গোটেই সমাজৰ প্ৰতিজনেই পৰিব্ৰজা আৰু যিহোৱা তেওঁলোকৰ মাজত আছে; তেন্তে তোমালোকে কিয় যিহোৱাৰ সমাজৰ পুৰোহিত নিজকে ওখ কৰিব?” ৪ যেতিয়া মোচিয়ে সেই কথা শুনিলে, তেওঁ উৰুৰি হৈ পৰিব। ৫ আৰু তেওঁ কোৰহক আৰু তেওঁ গোটেই দলটোক ক'লে,

“যিহোৱাৰ লোক কোন আৰু কোন পৰিব, যিহোৱাই তাক বাতিপুৰাই জনাৰ আৰু তাক নিজৰ ওচৰ চপাৰ; তেওঁ যিজনক মনেনামী কৰিব, তেওঁকেই নিজৰ ওচৰ চপাৰ। ৬ হে কোৰহ আৰু তোমাৰ গোটেই দল, এই কাম কৰা; ধূপাধাৰ লোৱা ৯ তোমালোকে আঙ্গু-ধৰালৈ, তাত জুই দি কাহিলৈ যিহোৱাৰ আগত তাৰ ওপৰত ধূপ দিব। তাতে যিহোৱাই তেওঁক মনেনামী কৰিব, সেইজনেই পৰিব হ'ব। হে লৈবীয়া সন্তান সকল, তোমালোকে নিজকে বৰ বুলি মানিছা। ৮ পাছত মোচিয়ে কোৰহক ক'লে, হে লৈবীয়া সন্তান সকল, মোৰ কথা শুনা: ৯ ইহোয়েলৰ দীখৰে যে তোমালোকক ইহোয়েলৰ সমাজৰ পৰা পৃথক কৰি, যিহোৱাৰ আবাসৰ সেৱাৰ্কৰ কৰিবলৈ আৰু মণ্ডলীৰ আগত থিয় হৈ তাৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ নিজৰ ওচৰ চপাই বাখিছে, ই জানো তোমালোকৰ মানত সুৰ কথা? ১০ তেওঁ তোমাক, আৰু তোমাবে সৈতে তোমাৰ ভাই লৈবীয়া সন্তান সকলক নিজৰ ওচৰ চপাই বাখিছে, তথাপি তোমালোকে পুৰোহিতৰ বাবলৈকো চেষ্টা কৰিবা নে! ১১ সেইবাবে তুমি আৰু তোমাব গোটেই দলে যিহোৱাৰ বিবুদ্ধে গোটি থাইছা। গতকে কিয় তোমালোকে হাৰেংৰ বিবুদ্ধে আপত্তি কৰিছা, যিজনে যিহোৱাক মানি চলে?” ১২ তেতিয়া মোচিয়ে ইলিয়াবৰ পুতেক দাখনক আৰু অৰীৰামক মাতিবলৈ মানুহ পঢ়লৈ, কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে, আমি নাযাওঁ। ১৩ তুমি আমাক মৰুভূমিত মাৰিবলৈ দুঃখমধু বোৱা দেশৰ পৰা আনিছা, এয়ে জানো সুৰ কথা? তুমি সদ্যায় আমাৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰি থাকিবানে? ১৪ কেৱল এয়ে নহয়, তুমি আমাক দুঃখমধু বোৱা দেশলৈ নিয়া নাই আৰু শশৰ খেতি ও দাঙ্কাবাৰীৰো অধিকাৰ দিয়া নাই। তুমি এই লোকসকলক অন্ধ কৰিবা নে? আমি নাযাওঁ। ১৫ তাতে মোচিয়ে অতিশয় ক্রুদ্ধ হৈ যিহোৱাক জনালে, বোলে, “এওঁলোকৰ উপহাৰ গ্ৰহণ নকৰিবা; মই এওঁলোকৰ পৰা এটা গাধও লোৱা নাই, আৰু এওঁলোকৰ এজনকো দুখ দিয়া নাই।” ১৬ পাছত মোচিয়ে কোৰহক ক'লে, “তুমি আৰু তোমাব গোটেই দল কাহিলৈ হাৰেংৰ সৈতে যিহোৱাৰ আগত উপস্থিত হ'ব। ১৭ তোমালোকে প্ৰতিজনে আঙ্গু-ধৰালৈ তাৰ ওপৰত অধূ দি, নিজ নিজ আঙ্গু-ধৰা লৈবীয়া হাৰেংৰ আগত লৈ আনিবা। দুশ পঞ্চশ আঙ্গু-ধৰাহৈ আগ কৰিবা; তুমি আৰু হাৰেংৰেণ নিজ নিজ আঙ্গু-ধৰা ল'বা।” ১৮ পাছত তেওঁলোকে প্ৰতিজনে নিজ নিজ আঙ্গু-ধৰা লৈ, তাৰ ওপৰত জুই বাখি, ধূপ দি, মোচি আৰু হাৰেংৰ লগত সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰ মুখত থিয় হ'ল। ১৯ আৰু কোৰহে সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত তেওঁলোকৰ অহিতে গোটেই সমাজকে গোটি খুৰালৈ; তেতিয়া যিহোৱাৰ প্ৰতাপ গোটেই সমাজলৈ প্ৰকাশিত হ'ল। ২০ পাছত যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰেংৰক ক'লে, ২১ “তোমালোক এই সমাজৰ মাজৰ পৰা বেলেগ হোৱা, মই এক নিমিষতে এওঁলোক সংহৰণ কৰোৱ।” ২২ তেতিয়া তেওঁলোকে উৰুৰি হৈ পৰি ক'লে, “হে ঈশ্বৰ, এজনে পাপ কৰাত তোমাৰ কুঁজ জানো গোটেই সমাজৰ ওপৰত হ'ব লাগে?” ২৩ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে। তেওঁ ক'লে, ২৪ “তুমি সমাজক কোৱা, ‘তোমালোক কোৰহ, দাখন আৰু অৰীৰামৰ বসতিৰ ঠাইৰ চাৰিওফালৰ পৰা গুঁটি যোৱা।’” ২৫ তেতিয়া মোচি উঠি দাখন আৰু অৰীৰামৰ ওচৰলৈ গ'ল; আৰু ইহোয়েলৰ বৰ্দ্ধসকলে তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। ২৬ তেওঁ সমাজক ক'লে, “বিনয় কৰোৱ, তোমালোকে এই দুষ্ট লোকসকলৰ তমুৰ ওচৰ পৰা আঁতিৰ যোৱা, আৰু এওঁলোক একো বস্তু নচুৰা; নহ'লে এওঁলোকৰ পাপ সমূহত বিনষ্ট হ'বা।” ২৭ তেতিয়া তেওঁলোকে কোৰহ, দাখন আৰু অৰীৰামৰ বসতিৰ ঠাইৰ চাৰিওফালৰ পৰা আঁতিৰ গ'ল, কিন্তু দাখন আৰু অৰীৰাম ওলাই নিজ নিজ ল'বা-তিৰোতাই সৈতে নিজ নিজ দুৱাৰ মুখত থিয় হ'ল। ২৮ পাছত মোচিয়ে কলে, এই সকলো কাৰ্য কৰিবলৈ মোক যে, যিহোৱাই পঠালে, তাক ইয়াৰ দ্বাৰা ইজনিবলৈ পাবা। কিয়নো মই নিজ ইচ্ছাৰে তাক কৰা নাই। ২৯ আন লোক সমূহ যি মৰণেৰে মৰে, এই মানুহ যদি তেনে মৰণেৰে বেলা লোকসমূহলৈ যেনে আপদ ঘটে, এই লোক সমূহৰ প্ৰতি যদি তেনে আপদ ঘটে, তেন্তে যিহোৱাই মোক পঠোৱা নাই। ৩০ কিন্তু যিহোৱাই যদি নতুন কাৰ্য কৰে, আৰু যদি পৃথিবীয়ে নিজ মুখ মেলি ইহীতক, আৰু ইহীতক সকলোকে গ্রাস কৰে, আৰু ইহীত জীয়াই জীয়াই চিয়োললৈ নামি যায়, তেন্তে এওঁলোকে যে যিহোৱাক হেয়জান কৰিবলৈ,

তাক তোমালোকে জানিবলৈ পাবা। (Sheol h7585) ৩১ পাছত মোচিয়ে এইবোর কথা কৈ শেষ কৰা মাত্রাকে, তেওঁলোকৰ তলত থকা মাটি ফাটিল, ৩২ আৰু পৃথিবীয়ে নিজ মুখ মেলি তেওঁলোকৰ আৰু তেওঁলোকৰ পৰিয়ালবোৰক আৰু কোৰহৰ আটাই লোকক আৰু তেওঁলোকৰ সৰ্বৰ্ব গ্রাস কৰিলে। ৩৩ এইদৰে তেওঁলোক আৰু তেওঁলোকৰ লগৰ সকলোৱেই জীয়াই জীয়াই চিয়োলৈ নামি গল; আৰু পৃথিবী তেওঁলোকৰ ওপৰত জাপ খাই পৰিলত, তেওঁলোক সমাজৰ মাজৰ পৰা লুণ্ঠ হল। (Sheol h7585) ৩৪ তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে থকা গোটেই ইহায়েলে তেওঁলোকৰ চঁওঁৰ শুনি পলাল। কিয়নো তেওঁলোকে আৱেণিক হৈকৈছিল, “পৃথিবীয়ে কিজানি আমাকো গ্রাস কৰিব!” ৩৫ তেওঁত্যা যিহোৱাৰ পৰা আষ্টি ওলাই ধূপ উৎসৱ কৰা সেই দুশ পঞ্চাশ জনক গ্রাস কৰিলে। ৩৬ আকো যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ৩৭ “তুমি হাবোণৰ পুত্ৰ ইহায়েলৰ পুৰোহিতক অগ্নিয়ে গ্রাস কৰা ঠাইৰ পৰা এই সকলো আষ্টা ধৰা তুলি নিবলৈ আৰু তাৰ জুই দূৰেত চিঁচিৰিত কৰি পেলাই দিবলৈ কোৱা; কিয়নো সেইবোৰ আষ্টা ধৰা পৰিব্ৰজা। ৩৮ নিজৰ প্ৰাণৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰা সেই লোকসকলৰ আষ্টা ধৰাৰোৰ পিতাই যজ্ঞবেদী ঢকিবৰ বাবে লোকসকলে পতা কৰক; কিয়নো তেওঁলোকে সেইবোৰ যিহোৱাৰ আগত উৎসৱ কৰিলে; এইহেতুকে সেইবোৰ পৰিব্ৰজা; আৰু সেইবোৰ ইহায়েলৰ সন্তান সকলৈ চিন হ'ব। ৩৯ তাতে সেই গ্রাসিত লোকসকলে উৎসৱ কৰা পিতুলৰ আঙ্গটা ধৰাৰোৰ ইহায়েলৰ পুৰোহিতে নিলে, ৪০ আৰু মোচিৰ দ্বাৰাই যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞা অনুসুৰে, ইহায়েলেৰ সন্তান সকলৰ সৌৰঘণৰ আৰ্থে, অৰ্থাৎ হাবোণৰ বংশৰ বাহিৰে আন বংশৰ কোনো মানুহ যেন যিহোৱাৰ আগত ধূপ উৎসৱ কৰিবৰ নিমিত্তে ওচৰ নাচাপে আৰু কোৰহৰ ও তাৰ দলৰ দৰে নহয়, এই কাৰণে সেইবোৰ পিতাই যজ্ঞবেদীৰ ঢকিনিৰ আৰ্থে পতা কৰা হল। ৪১ তথাপি পাছদিনা ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই সমাজে মোচি আৰু হাবোণৰ বিৰুদ্ধে বকি ক'লে, “তোমালোকেই যিহোৱাৰ প্ৰজাসকলক বধ কৰিলা।” ৪২ তেওঁত্যা মোচি আৰু হাবোণৰ বিৰুদ্ধে গোট খালত, তেওঁলোকে সাক্ষাৎ কৰা তমুলৈ মুখ ঘৰাই দেখিলে, যে, মেঘে তাক ঢাকিছে আৰু যিহোৱাৰ প্ৰতাপ প্ৰকাশিত হৈছে। ৪৩ তেওঁত্যা মোচি আৰু হাবোণ সাক্ষাৎ কৰা তমুলৈ আৰু আগলৈ গল। ৪৪ তেওঁত্যা যিহোৱাই মোচিক ক'লে। তেওঁ ক'লে, ৪৫ “তোমালোকে এই সমাজৰ মাজৰ পৰা আঁতৰি যোৱা, মই এক নিমিত্তে এওঁলোকৰ সংহাৰ কৰোঁ।” তেওঁত্যা তেওঁলোক উতুবি হৈ পৰিব। ৪৬ মোচিয়ে হাবোণক ক'লে, “তোমাৰ আষ্টা ধৰা লোকে আৰু যজ্ঞবেদীৰ ওপৰৰ পৰা জুই লৈ তাত ধূপ দি, শীঘ্ৰে সমাজৰ ওৰিলে লৈ মোৱা আৰু তেওঁলোকক প্ৰায়চিন্ত কৰা; কিয়নো যিহোৱাৰ আগপ পৰা ক্রোধ বাহিৰ হোৱাত মহামাৰী আৰস্ত হ'ল।” ৪৭ গতিকে হোৱোণে মোচিৰ আজ্ঞা অনুসুৰে আষ্টা ধৰা লৈ, সমাজৰ মাজলৈ লৱি গল। তেওঁত্যা চোৱা, তেওঁলোকৰ মাজত মহামাৰী আৰস্ত হৈছে, তেওঁত্যা তেওঁ ধূপ দি লোকসকলক প্ৰায়চিন্ত কৰিলে। ৪৮ আৰু মৰা ও জীৱা লোকসকলৰ মাজত তেওঁ ধীয় হোৱাত, মহামাৰী নিবাৰণ হ'ল। ৪৯ যিসকল লোক কোৰহৰ দোষত মৰিছিল, সেইসকলৰ বাহিৰে চৌক হাজাৰ সাত শ লোক এই মহামাৰীত মৰিল। ৫০ মহামাৰী নিবাৰণ হোৱাৰ পাছত, হাবোণ সাক্ষাৎ কৰা তমুলৈ দুৱাৰ মুখলৈ মোচিৰ শুলিল উলটি আছিল।

১৭ যিহোৱাই মোচিক ক'লে। তেওঁ ক'লে, ২ “তুমি ইহায়েলেৰ সন্তানসকলক কথা কোৱা। তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ অধ্যক্ষসকলৰ পৰা এক এক পিতৃ-বংশৰ কাৰণে এডালকৈ লাখুটি, এইদৰে বাৰডাল লাখুটি লোৱা আৰু প্ৰত্যেকৰ লাখুটিত তেওঁৰ নাম লিখা। ৩ আৰু লেবীৰ লাখুটিত হাবোণৰ নাম লিখা। কিয়নো তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেক পিতৃ-বংশৰ মুখ্যলোকৰ বাবে এডালকৈ লাখুটি হ'ব। ৪ আৰু সাক্ষাৎ কৰা তমুলৈ যি ঠাইত মই তোমালোকেৰে সৈতে সাক্ষাৎ হওঁ, সেই ঠাইতে সাক্ষ্য-ফলিৰ চন্দ্ৰৰ আগত সেই সকলোকে থকা। ৫ পাছত মোৰ মনোনীত লোকৰ লাখুটিত কলি ধৰিব। তাতে ইহায়েলেৰ সন্তান সকলে তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে বকা বকনি মোৰ ওচৰৰ পৰা মই দ্বাৰ কৰিম।” ৬ পাছত মোচিয়ে ইহায়েলেৰ সন্তানসকলক এই কথাবোৰ ক'লে। তেওঁলোকৰ অধ্যক্ষসকলৰ

প্ৰতিজনে নিজ পিতৃ-বংশৰ বাবে এডালকৈ লাখুটি, এইদৰে বাৰডাল লাখুটি তেওঁক দিলে। আৰু হাবোণৰ লাখুটি তেওঁলোকৰ লাখুটিবোৰৰ মাজত আছিল। ৭ তাতে মোচিয়ে সেই সকলো লাখুটি লৈ, সাক্ষ্য-ফলি থকা তমুলৈ যিহোৱাৰ আগত হ'ল। ৮ আৰু পাছদিনা মোচিয়ে সাক্ষ্য-ফলি থকা তমুলৈ সোমাই দেখিলে, যে, লেবী বংশৰ নিমিত্তে লোৱা হাবোণৰ লাখুটিত কুই ওলাই কলি ধৰি ফুলিল, আৰু বাদামৰ পকা গুটি লাগিল। ৯ তেওঁত্যা মোচিয়ে যিহোৱাৰ সমূখৰ পৰা সেই সকলো লাখুটি উলিয়াই ইহায়েলেৰ সন্তানসকলৰ আগলৈ আনিলে, আৰু তেওঁলোক প্ৰতিজনে চাই চাই নিজ নিজ লাখুটি ললে। ১০ পাছে যিহোৱাই মোচিক কলে, এই বিদ্রোহ আচৰণ কৰা সন্তান সকলৰ বিৰুদ্ধে চিন থাকিবৰ কাৰণে তুমি হাবোণৰ লাখুটিডাল পুনৰাবাৰ সাক্ষ্য-ফলিৰ চন্দ্ৰৰ আগত বাখা; তাতে, তেওঁলোক নমৰিবৰ বাবে, মোৰ বিৰুদ্ধে হোৱা তেওঁলোকৰ বকনি নাইকিয়া কৰিব। ১১ তেওঁত্যা মোচিয়ে সেইদৰেই কৰিলে, যিহোৱাই আজ্ঞা দিয়াৰ দৰেই তেওঁ কাৰ্য কৰিলে। ১২ পাছে ইহায়েলেৰ সন্তান সকলে মোচিক কলে, চাঁওক, আমি মৰিলোঁ, আমি বিনষ্ট হলোঁ, আমি সকলোৱেই বিনষ্ট হলোঁ। ১৩ যি কোনো লোক ওচৰ চাপে, যি কোনো লোক যিহোৱাৰ আবাসৰ ওচৰ চাপে, তেৱেই মৰা পৰে, আমি সকলোৱেই মৰা পৰিম নেকি?

১৮ যিহোৱাই হাবোণক ক'লে, “তুমি আৰু তোমাৰে সৈতে তোমাৰে পিতৃ-বংশই পৰিব্ৰজাত হোৱা অপৰাধৰ ভাৰ বৰা। আৰু তুমিও তোমাৰে সৈতে তোমাৰ পুত্ৰসকলে পুৰোহিত পদত হোৱা অপৰাধৰ ভাৰ বৰা। ২ আৰু তোমাৰ ভাই লেবী ফৈদ, অৰ্থাৎ তোমাৰ পিতৃ ফৈদক লগত আনিবা; তেওঁলোকে তোমাৰ লগ লৈ, তোমাৰ পৰিচৰ্যা কৰিব লাগে, কিন্তু তুমি আৰু তোমাৰে সৈতে তোমাৰ পুত্ৰসকলে সাক্ষ্য-ফলি থকা তমুৰ আগত থাকিব। ৩ তেওঁলোকে তোমাৰে সৈতে তোমাৰ আৰু গোটেই তমুৰ কৰিব লগীয়া কাৰ্য কৰিব। কিন্তু তেওঁলোকে আৰু তোমালোক নমৰিবৰ বাবে, তেওঁলোকে পিতৃব্ৰজাত হোৱা অভিযন্তা ওচৰে নাযাব। ৪ তেওঁলোকে তোমাৰ লগ লৈ সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ আটাই দাস্যকৰ্মৰ সমষ্টকে যি কৰিব লাগে, অৰ্থাৎ কৰিব লগীয়া তমুৰ সেই কাৰ্য কৰিব আৰু আন বংশৰ কোনো মানুহ তোমালোকেৰ ওচৰ নাচাপিব। ৫ ইহায়েলেৰ সন্তান সকলৈ মোৰ যেন আৰু ক্রোধ নহয়, এই কাৰণে তোমালোকে পৰিব্ৰজাত হোৱা আৰু যজ্ঞবেদীৰ কৰিব লগীয়া কাৰ্য কৰিব। ৬ আৰু চোৱা, মই ময়েই তোমালোক ভাই লেবীয়াসকলক ইহায়েলেৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা গ্ৰহণ কৰিলোঁ। সাক্ষাৎ কৰা তমুৰ সেৱাকৰ্ম কৰিবৰ আৰ্থে, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকক তোমালোকলৈ দান দিয়া হল। ৭ এই হেতুকে তুমি আৰু তোমাৰে সৈতে তোমাৰ পুত্ৰসকলে যজ্ঞবেদী সমষ্টীয় সকলো বিষয়ত আৰু প্ৰভেদক বন্ধৰ ভিতৰৰ সকলো বিষয়ত নিজ নিজ পুৰোহিত পদৰ কৰিবলগীয়া কাৰ্য কৰিবা, তোমালোকে নিজেই সেৱাকৰ্ম সকলো কাম সমাধা কৰিবা, মই দান স্বৰূপেই পুৰোহিত পদৰ কাৰ্য তোমালোকক দিলোঁ। কিন্তু আন বংশৰ যি কোনো লোক ওচৰ চাপিলে, তেওঁৰ প্ৰাগদণ্ড হ'ব।” ৮ পাছত যিহোৱাই হাবোণক ক'লে, “চোৱা, মোৰ উত্তোলনীয় নৈবেদ্যবোৰ পৰিচালনা কৰিবলৈ দিলোঁ। মই তোমাক আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলক এক অংশ স্বৰূপে সেই সকলোকে তোমালোকক দিলোঁ তেওঁলোকে সেইবোৰ পাৰবলে চিৰস্থায়ী বিধি হ'ব। ৯ অগ্নিত নিদিয়াকে বখা অতি পিতৃব্ৰজাত মাজৰ এই আটাইবোৰ তোমাৰ হ'ব। মোৰ উদ্দেশ্যে আনা তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেক ক্ষক্ষ্য নৈবেদ্য, প্ৰত্যেক পাপাৰ্থক বলি আৰু প্ৰত্যেক দেৱার্থক বলি, এই সকলো অতি পিতৃব্ৰজাত পদৰ কৰিবলগীয়া কাৰ্য কৰিবা, তোমালোকে নিজেই সেৱাকৰ্ম সকলো কাম সমাধা কৰিবা, মই দান স্বৰূপেই পুৰোহিত পদৰ কাৰ্য তোমালোকক দিলোঁ। কিন্তু আন বংশৰ যি কোনো লোক ওচৰ চাপিলে, তেওঁৰ প্ৰাগদণ্ড হ'ব।” ১০ পাছত যিহোৱাৰ মোৰ বাবে সংক্ৰিতি অতি পিতৃব্ৰজাত, তোমালোকে এইবোৰ নিশ্চয় খাবা। প্ৰতিজন পুৰুষে সেইবোৰ নিশ্চয় খাব লাগিব। সেইবোৰ মোৰ বাবে সংৰক্ষিত তোমাৰ পক্ষে পিতৃব্ৰজাত হ'ব। ১১ আৰু এইবোৰ তোমাৰ হ'ব: অৰ্থাৎ ইহায়েলেৰ সন্তানসকলক নৈবেদ্য; চৰকালৰ অধিকাৰৰ আৰ্থে মই তোমাৰ আৰু তোমাৰে সৈতে তোমাৰ পো-জীৱসকলক সেইবোৰে দিলোঁ; তোমাৰ বংশৰ সকলো শুভি

লোকে সেইবোর ভোজন করিব পাৰিব। ১২ তেওঁলোকে সকলো উত্তম তেল, উগ্র দ্বাক্ষা বস আৰু শস্য আদিৰ যি যি আগভাগ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিব, সেইবোৰ মই তোমাক দিলোঁ। ১৩ তেওঁলোকৰ ভূমিত উৎপন্ন হোৱা ফল আদিৰ প্ৰথমে পৰা যি ভাগ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আনিব, সেয়ে তোমাৰেই হ'ব। তোমাৰ বংশৰ সকলো শুচিলোকে তাক ভোজন কৰিব পাৰিব। ১৪ ইহায়েলৰ মাজত বৰ্জিত কৰি দিয়া সকলো বস্তু তোমাৰেই হ'ব। ১৫ মানুহেই হঠকে বা পশুৱেই হঠকে, সকলো প্রাণীৰ মাজত গভৰ্তদে কৰি প্ৰথমে ওলোৱা যিবোৰক তেওঁলোকে যিহোৱাৰ অৰ্থে আগদান কৰিব, সেই সকলো তোমাৰেই হ'ব। কিন্তু মানুহৰ প্ৰথমে জন্মাক তুমি অৱশ্যে মোকলাই দিবা, আৰু অশুচি পশুৱ প্ৰথমে জন্মাকোৱা তুমি মোকলাই দিবা। ১৬ সেইবোৰ মাজৰ এমাহ বয়সৰে পৰা মোকলাই দিব লগা প্ৰতিজনক পৰিব স্থানৰ চেকল অনুসাৰে, তুমি নিবৃত্পণ কৰাৰ দৰে পাঁচ চেকল বৃগলৈ মোকলাই দিবা; সেয়ে বিশ গোৱাই এক চেকল হয়। ১৭ কিন্তু গুৰুৰ বা মেৰ-ছাগৰ বা ছাগলীৰ প্ৰথমে জন্মাক তুমি মোকলাই নিদিয়া। সেইবোৰ পৰিব আৰু মোৰ উদ্দেশ্যে পৃথকে বৰ্খা হ'ল। তুমি যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত সেইবোৰ তেজ ছচিয়াৰা আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুন্ধানৰ অৰ্থে অঞ্চলিক উপহাৰৰ কাৰণে সেইবোৰ তেল দন্ধ কৰিব। ১৮ সেইবোৰ মঙ্গল তোমাৰ হ'ব; দেলনীয় নৈবেদ্যৰ অৰ্থে দিয়া আমৃত আৰু সোঁ পাঁচ পিপাটো যেনেকৈ তোমাৰ হয়, তেনকৈ সেইবোৰ মঙ্গলো তোমাৰ হ'ব। ১৯ ইহায়েলৰ সন্তান সকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৱ কৰা পৰিব বস্তু মাজৰ আটাই উত্তোলনীয় নৈবেদ্য তোমাক আৰু তোমাৰে সৈতে তোমাৰ পো-জীসুকলক চিৰ কালৰ অধিকাৰৰ অৰ্থে দিলোঁ; তোমাৰ আৰু তোমাৰ সৈতে তোমাৰ বংশৰ পক্ষে যেয়ে যিহোৱাৰ সাক্ষাৎকে লোকৰ চিৰহায়ী নিয়মৰ চিন হ'ব।” ২০ পাছত যিহোৱাই হাৰোণক কলে, “ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজিত তোমাৰ কোনো অধিকাৰৰ নাথাকিব, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত তুমি কোনো ভাগ নাপাব। ইহায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত তোমাৰ ভাগ আৰু উত্তৰাধিকাৰৰ ময়েই। ২১ আৰু চোৱা, লেবীৰ সন্তানসকলে কৰা দাস্যকৰ্মৰ, সাক্ষাৎ কৰা তমুহৰ কাৰ্যৰ বেচ স্বৰূপ মই তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰৰ অৰ্থে ইহায়েলৰ মাজৰ আটাই দশম ভাগ দিলোঁ। ২২ আৰু ইহায়েলৰ সন্তানসকলে পাপৰ বৈ যেন নয়াৰে এই কাৰণে অতিয়াৰ পৰা তেওঁলোকে সাক্ষাৎ কৰা তমুহৰ ওচ চাপিব নালাগে। ২৩ কিন্তু লেবীয়াসকলেই সাক্ষাৎ কৰা তমুহৰ সেৱাকৰ্ম কৰিব, আৰু তেওঁলোকে সেই বিষয়ে কোনো পাপৰ ভাৰ ব'ব; এয়ে তোমালোকৰ পুৰুষানুকৰে পালন কৰিবলায় চিৰহায়ী বিধি; আৰু ইহায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত তেওঁলোকে কোনো অধিকাৰৰ নাপাব। ২৪ কিয়নো ইহায়েলৰ সন্তানসকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উত্তোলনীয় উপহাৰ স্বৰূপে যি দশম ভাগ উৎসৱ কৰিব, তাকে মই মই তেওঁলোকক ক'লোঁ, “ইহায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত তেওঁলোকে কোনো অধিকাৰৰ নাপাব।” ২৫ পাছত যিহোৱাই মোচিক কলে, ২৬ “তুমি লেবীয়াসকলক এই আজ্ঞা দি কোৱা, ‘তোমালোকৰ উত্তৰাধিকাৰৰ অৰ্থে ইহায়েলৰ সন্তানসকলৰ পৰা যি দশম ভাগ যিহোৱাই দিলে, তাক যেতিয়া তোমালোকে ইহায়েলৰ সন্তানসকলৰ পৰা গ্ৰহণ কৰিবা, তেওঁতাৰ তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উত্তোলনীয় উপহাৰ স্বৰূপে সেই দশম ভাগৰে দশম ভাগ উৎসৱ কৰিবা। ২৭ তোমালোকে সেই উপহাৰ মৰণা মৰা ঘাঁইত শয় আৰু কুণ্ড পূৰ কৰা দ্বাক্ষাৰস যেন বুলি তোমালোকৰ পক্ষে গণিত হ'ব। ২৮ তোমালোকে ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ পৰা যি দশম ভাগ গ্ৰহণ কৰিবা, তাৰ পৰা তোমালোকেও এইবে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উত্তোলনীয় উপহাৰ উৎসৱ কৰিবা; তাৰ পৰা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া সেই উত্তোলনীয় উপহাৰ তোমালোকে হাৰোণ পুৰোহিতক দিবা। ২৯ যিহোৱাই পাৰ লগা এই সকলো উত্তোলনীয় উপহাৰ তোমালোকে লোৱা দানৰ পৰাই উৎসৱ কৰিবা, অৰ্থাৎ তাৰ সকলো উত্তম ভাগৰ পৰা পৰিবৰ্ত্তক ভাগ উৎসৱ কৰিবা। ৩০ এই হেতুকে তুমি তেওঁলোকক কোৱা, ‘তোমালোকে যেতিয়া তাৰ পৰা উত্তম ভাগ উত্তোলনীয় উপহাৰ স্বৰূপে উৎসৱ কৰিবা, তেওঁতাৰ সেয়ে লেবীয়াসকলৰ পক্ষে মৰণা মৰা ঘাঁইত মৰা শস্য আৰু কুণ্ড পৰা উলিওৱা দ্বাক্ষাৰস যেন গণিত হ'ব।

৩১ তোমালোকে আৰু তোমালোকৰ পৰিয়ালসকলে যি কোনো ঘাঁইত তাক তোজন কৰিব পাৰিবা, কিয়নো সেয়ে সাক্ষাৎ কৰা তমুহৰ কৰা তোমালোকৰ কাৰ্যৰ কাৰণে তোমালোকৰ বেচ স্বৰূপ হ'ব। ৩২ আৰু তাৰ পৰা তাৰ উত্তম ভাগ উত্তোলনীয় উপহাৰস্বৰূপ উৎসৱ কৰিবলৈ, তাৰ কাৰণে পৰা পাৰ ভাৰ নববাৰা, আৰু নিজৰ মৃত্যু নহৈলে সেই বিষয়ে ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ পৰিব বস্তু অপৰিব নকৰিব।”

১৯ পাছত যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক কলে, ২ “যিহোৱাই আজ্ঞা

দিয়া ব্যৰস্থাৰ বিধি এই: ইহায়েলৰ সন্তান সকলক, নিৰ্খুঁত, নিৰ্ঘুঁটী আৰু যুৱলি নোলোৱা বাণীৰ চেতুৰি গুৰু এজনি তোমাৰ গুৰিলৈ আনিবলৈ আজ্ঞা দিয়া। ৩ পাছত তোমালোকে তাইক ইলিয়াজৰ পুৰোহিতক দিবা; আৰু তেওঁ তাইক ছান্তিৰ বাহিৰলৈ নিব, আৰু তেওঁৰ সাক্ষাৎকাৰে কোনো এজন লোকে তাইক বধ কৰিব। ৪ তেওঁতাৰ ইলিয়াজৰ পুৰোহিতে নিজ আঙুলিবে তাৰ কিছু তেজ লৈ, সাক্ষাৎ কৰা তমুহৰ আগলৈ সাত বাৰ ছাট্যাব; ৫ তেওঁৰ সাক্ষাৎকাৰে সেই গুৰুজুনীক আন এজন পুৰোহিতে দন্ধ কৰিব; তাইক গোৱেৰ সৈতে তাইক ছাল, মঙ্গ, তেজ দন্ধ কৰিব। ৬ সেই পুৰোহিতে এডোখৰ এৰচ কাঠ, একোচা এচোব বন আৰু অলপ বঙা নোম লৈ, গুৰুজুনীক পোৱা জুইৰ মাজত পেলাই দিব। ৭ তাৰ পাছত পুৰোহিতজনে নিজ কাপোৰ আৰু গা ধুব। তাৰ পাছত তেওঁ ছাউনিত সোমাৰ পাবিব; কিন্তু পুৰোহিতজনে সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ৮ আৰু যিজনে গুৰুজুনীক পুৰিব, তেওঁ পানীত নিজ কাপোৰ আৰু গা ধুব আৰু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। ৯ পাছত কোনো এজন শুচি লোকে সেই গুৰুজুনীৰ ছাই গোটাই, ছাউনিব বাহিৰিত কোনো পৰিকল্পনাৰ ঘাঁইত বাধিব। তাক ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ মণ্ডলীৰ কাৰণে অশুচিতা নাশক জলৰ কাৰণে বৰ্খা যাব কিয়নো সেই বলি পাপাৰ্থক বলি স্বৰূপে দান কৰা হৈছিল। ১০ আৰু যি জন লোকে গুৰুজুনীৰ ছাই গোটাই, তেৱে নিজৰ কাপোৰ ধুব, আৰু সন্ধ্যালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। এয়ে ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰবাস কৰা বিদেশীসকলৰো পালন কৰিবলগা চিৰহায়ী বিধি। ১১ যি কোনো লোকে যেতিয়া মৰা মানুহৰ শৰ চৰ, তেওঁ সাত দিন অশুচি হৈ থাকিব। ১২ তেওঁ তৃতীয় দিনা আৰু সগুমদিনা নিজকে শুচি কৰিব, তাৰ পাছত শুচি হ'ব। কিন্তু তেওঁ যদি তৃতীয় দিনা আৰু সগুম দিনা নিজকে শুচি নকৰে, তেন্তে তেওঁ শুচি নহ'ব। ১৩ যি কোনোৱে মৰা মানুহৰ শৰ চুই নিজকে শুচি নকৰিব, তেওঁ যিহোৱাৰ আৰাস অশুচি কৰিব; সেই লোকজনক ইহায়েলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছম কৰা হ'ব, কিয়নো তেওঁৰ ওপৰত অশুচিতা নাশক জল নছটিওৱাত তেওঁ অশুচি হ'ল আৰু তেওঁৰ অশুচিতা তেওঁৰ লগতে থাকিব। ১৪ যেতিয়া কোনো এজন লোকৰ তমুহৰ ভিতৰত মৃত্যু হ'ব তেতিয়া এনে নিয়ম হ'ব সেই তমুহৰ ভিতৰত সোমোৰ সকলো লোক আৰু তুমুৰ ভিতৰত থকা সকলো মানুহ সাত দিন অশুচি হৈ থাকিব। ১৫ আৰু বৰুৱাবে বঢ়া ঢাকনি নথকা সকলো মুকলি পাত্ৰ অশুচি হ'ব। ১৬ আৰু যি কোনো লোকে মুকলি ঘাঁইত তৰোৱালত হত হোৱা বা এনেই মৰা লোকৰ শৰ, নাইবা নবা মানুহৰ হাড়, বা মৈদাম চৰ- তেওঁ সাত দিন অশুচি হৈ থাকিব। ১৭ আৰু সেই আশুচি মানুহৰ কাৰণে বিধি। ১৮ আৰু সেই পুৰোহিত বিধি। ১৯ আৰু সেই শুচি লোকজনক ওপৰত আৰু হাড়, বা হত হোৱা বা এনেই মৰা লোকৰ শৰ, নাইবা মাদাম স্পৰ্শ কৰা সেই মানুহজনৰ ওপৰতো কাছ কচিয়া। ২০ সেই শুচি লোকজনে তৃতীয় দিনা আৰু সগুম দিনা সেই অশুচি লোকজনৰ ওপৰত সেই জল ছাটিয়া। পাছত সগুম দিনা সেই অশুচি লোকজনে নিজকে শুচি কৰিব; তেওঁ নিজৰ কাপোৰ ধুব আৰু পানীত গা ধুব। পাছত সন্ধিয়া সময়ত তেওঁ শুচি হ'ব। ২১ কিন্তু যি জন লোকে অশুচি হৈয়ো নিজকে শুচি নকৰিব, সেই লোকজনক সমাজৰ পৰা উচ্ছম কৰা হ'ব, কিয়নো তেওঁ যিহোৱাৰ পৰিব স্থান অশুচি কৰিবলৈ; তেওঁৰ ওপৰত অশুচিতা-নাশক জল ছাটিওৱা নহ'ল; আৰু তেওঁ অশুচি হৈ থাকিল। ২২ এয়ে তেওঁলোকে পালন কৰিব লগীয়া চিৰহায়ী বিধি হ'ব।

আবু যি জনে অঙ্গিতা-নাশক জল ছটিয়াব, তেওঁ নিজর কাপোৰ ধূৰ; আবু যি জনে সেই অঙ্গিতা-নাশক জল ছৰ তেৱেৰ সংক্ষয়লৈকে অঙ্গি হৈ থাকিব। ২২ আবু সেই অঙ্গি লোকে যি কিছু ছুব, সেয়ে অঙ্গি হব; আবু যি লোকে তাক ছুব, তেৱেৰ সংক্ষয়লৈকে অঙ্গি হৈ থাকিব।”

২০ পাছত ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই মণ্ডলীয়ে প্ৰথম মাহত মিৰিয়মৰ মৃত্যু হল আবু তাতে তেওঁক মৈদান দিয়া হল। ২ সেই ঠাইতে মণ্ডলীৰ কাৰণে পানী নথকাত, লোকসকলে মোচি আবু হাৰোণৰ অহিতে গোট খালি। ৩ তেওঁলোকে মোচিয়ে সৈতে বিবাদ কৰি ক'লে, “যিহোৱাৰ আগত আমাৰ ভাইসকলৰ মৃত্যু হোৱাৰ সময়ত আমাৰো মৃত্যু হোৱা হেতন কেনে ভাল আছিল! ৪ আমি আবু আমাৰ পশুবোৰ মৰিবৰ কাৰণে যিহোৱাৰ সমাজক কেলেই তোমালোকে এই মৰুভূমিলৈ আনিলা? ৫ এই কুচিত ঠাইলৈ আনিবৰ বাবে আমাক কেলেই মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলা? এয়ে শশ্য বা ডিমৰু, বা দ্বাক্ষ, বা ডালিমৰ ঠাই নহয় আবু খালোকে পানী নাই।” ৬ পাছত মোচি আবু হাৰোণে সমাজৰ আগত পৰা সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৰাৰ মুখলৈ গৈ উৰুবি হৈ পৰিল। তাতে যিহোৱাৰ প্রতাপ তেওঁলোকৰ আগত প্ৰকাশিত হল। ৭ আবু যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ৮ “তুমি লাখুটিল লোৱা, আবু তুমি আবু তোমাৰ কাৰায় হাৰোণে সমাজক গোটাই লোৱা। শিলটোৱে পানী উলিয়াই হৈ বৈ যাবৰ বাবে, তোমালোকে তেওঁলোকৰ চকুৰ আগতেই শিলটোক আজা কৰা। এইদৰে তুমি তেওঁলোকৰ বাবে শিলটোৱে পৰা পানী উলিয়াই সমাজক আবু তেওঁলোকৰ পশুবোৰকো খুৱাৰা।” ৯ তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাৰ আজা আনিসাৰে তেওঁৰ আগত পৰা লাখুটি ল'লে। ১০ তাৰ পাছত মোচি ও হাৰোণে শিলটোৱে আগত সমাজক গোটাই ল'লে, তেওঁ তেওঁলোকৰক ক'লে, “হৈ বিদ্ৰোহীহীত, শুন তহ্তৰ কাৰণে আমি এই শিলৰ পৰা পানী উলিয়াম নে?” ১১ এই বুলি মোচিয়ে হাত দাঙি, সেই লাখুটিবে শিলটোৱে দুৰাৰ কোৱ মাৰিলো; তেতিয়া অধিক পানী ওলাল আবু সমাজে আবু তেওঁলোকৰ পশুবোৰেও পানী খালি। ১২ তেতিয়া যিহোৱাই মোচি আবু হাৰোণক ক'লে, “তোমালোকে ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ আগত মোক পৰিক কৰিবলৈ মোত দৃঢ়ুপে বিশ্বাস নকৰিলা; এই হেতুকে মই এই সমাজক দিয়া দেশত তোমালোকে তেওঁলোকৰ কনুমুৰোৱা। ১৩ সেই ঠাইৰ নাম মিৰীবা [বিবাদ] বাখিলে; কিয়নো ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে যিহোৱাৰে সৈতে বিবাদ কৰিলে; আবু তেওঁ তেওঁলোকৰ মাজত পৰিবি হল। ১৪ পাছত মোচিয়ে কাদেৰ পৰা ইদোমৰ বজাৰ গুৰলৈ দৃত পঠাই ক'লে, তোমাৰ ভায়োৱা ইস্তায়েলৰ এই কথা কৈছে: “আমালৈ যি সকলো দুখ ঘটিল, তাক তুমি জানি আছা। ১৫ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলু মিচৰলৈ নামি গৈছিল, সেই মিচৰতে আমি অনেক দিন বাস কৰি আছিলোঁ। আবু মিচৰীসকলে আমালৈ আবু আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকললৈ কু-বাৰহাৰ কৰিলে। ১৬ তেতিয়া আমি যিহোৱাৰ আগত কাতৰেৰিকি কৰোঁতে, তেওঁ আমাৰ বাকলৈ কাগ দিলে, তেওঁ দৃত পঠাই মিচৰৰ পৰা আমাক উলিয়াই আনিলো। আবু এতিয়া চোৱা, আমি তোমাৰ দেশৰ সীমাত থকা কাদেৰ নগৰত আছোঁ। ১৭ বিনয় কৰোঁ, তোমাৰ দেশৰ মাজেদি আমাক যাবলৈ দিয়া। আমি শশ্য ক্ষেত্ৰ বা দ্বাক্ষ-ক্ষেত্ৰে নাথাওঁ আৰু নুদৰ পানীও পান নকৰোঁ, কেৱল ৰাজবাটোদি যাম। তেতিয়ালোকে তোমাৰ দেশৰ সীমা পাৰ নহাইলোকে, সেইহাতে কি বাঞ্ছহতে নৃমূৰিম!” ১৮ তাতে ইদোমৰ বজাই তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, “তুমি মোৰ দেশৰ মাজেদি যাব নোৱাৰা; গ'লে মই তোৰোৱাল লৈ তোমাৰ বিৰুদ্ধে ওলাম।” ১৯ তেতিয়া ইস্তায়েলৰ সন্তানসকলে তেওঁক ক'লে, “আমি কেৱল ৰাজবাটোদি যাম, যদি মই আবু মাৰ পশুবোৰে তোমাৰ পানী খায়, তেওঁ মই তাৰ মূল্য দিম; মোক আন একোকে নালাগে, কেৱল মোক খোজকচি যাব দিয়া।” ২০ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “তুমি ইয়াৰ মাজেৰে যাবলৈ নোৱাৰিবা।” পাছত ইদোমৰ বজাই অনেকে সৈন্যক লগত লৈ বাহুবল দেখুৱাই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে ওলাল। ২১ এইদৰে ইদোমৰ বজাই ইস্তায়েলক নিজ অঞ্চলৰ মাজেদি যাবলৈ অনুমতি দিবলৈ অমান্তি হল। সেইবাবেই ইস্তায়েল তেওঁৰ পৰা ঘুৰি আন

বাটেদি গ'ল। ২২ তাৰ পাছত ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই সমাজে কাদেৰ পৰা যাতা কৰি হৈব পৰ্বত পালেগৈ। ২৩ তেতিয়া ইদোম দেশৰ সীমাৰ ওপৰত থকা হৈব পৰ্বতত যিহোৱাই মোচি আবু হাৰোণক কথা কলে, ২৪ “হাৰোণক নিজ লোকসকলৰ লগলৈ নিয়া হ'ব; কিয়নো মই ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলক দিয়া দেশত তেওঁ সোমাৰ নোৱাৰিব। কাৰণ মিৰীবা জলৰ ওচৰত তোমালোক দুয়োই মোৰ বাক্যৰ বিৰুদ্ধে আচৰণ কৰিলা। ২৫ তুমি হাৰোণক আবু তেওঁৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰক হৈব পৰ্বতলৈ লৈ যোৱা। ২৬ আবু হাৰোণৰ বন্ধু সোলোকাই তেওঁৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰক পিঙ্কোৱা। হাৰোণক নিজ লোকসকলৰ লগত নিয়া হ'ব, আবু তেওঁ সেই ঠাইতে মৰিব।” ২৭ তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাৰ আজা অনুসাৰে কৰিলে। তেওঁলোকে গোটেই সমাজৰ আগতে হৈব পৰ্বতলৈ উঠি গ'ল। ২৮ আবু মোচিয়ে হাৰোণৰ বন্ধু সোলোকাই তেওঁৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰক পিঙ্কোৱা। আবু হাৰোণ সেই পৰ্বতত থকা ঠাইতে মৰিল। পাছে মোচি আবু ইলিয়াজৰ পৰ্বতৰ পৰা নামি আছিল। ২৯ যেতিয়া গোটেই সমাজে হাৰোণৰ মৃত্যু হোৱা দেখিলে, তেতিয়া ইস্তায়েলৰ গোটেই বংশই হাৰোণৰ কাৰণে ত্ৰিশ দিনলৈকে ক্ৰন্দন কৰিলে।

২১ পাছত দক্ষিণ অঞ্চলত থকা অৰাদৰ কনানীয়া বজাই অথাৰীমৰ বাটেদি ইস্তায়েল আছিহে বুলি শুনি, তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি তেওঁলোকে কিছুমান লোকক বদী কৰি নি বাখিলে। ২ তেতিয়া ইস্তায়েলে যিহোৱাৰ আগত প্ৰতিজ্ঞা কৰি ক'লে, “আপুনি যদি এই লোকসকলক আমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰে, তেওঁতে আমি তেওঁলোকক নগৰবোৰো নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিম।” ৩ তেতিয়া যিহোৱাই ইস্তায়েলৰ বাকলৈ কাগ দিলে, সেই কনানীয়াসকলক সমৰ্পণ কৰিলে। তেতিয়া লোকসকলে তেওঁলোকক আবু তেওঁলোকৰ নগৰবোৰো নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিলে। সেই ঠাইৰ নাম হৰ্মা বৰ্খা হল। ৪ পাছত তেওঁলোকে ইদোম দেশ ঘূৰিবৰ আৰ্থে, চৰু সাগৰৰ বাটেদি হৈব পৰ্বতৰ পৰা যাও কৰিলে। আবু বাটৰ কাৰণে লোকসকলৰ মন অতিশ্য অধৈৰ্য হ'ল। ৫ আবু লোকসকলে টিশৰ ও মোচিৰ বিৰুদ্ধে ক'বলৈ ধৰিলে: বোলে, “মৰুভূমিত মৰিবলৈ তোমালোকে মিচৰৰ পৰা আমাক কেলেই উলিয়াই আনিলা?” কিয়নো আহাৰো নাই পানীও নাই আবু আমাৰ মনে এই সামান্য আহাৰ ঘণ কৰিবিছে। ৬ তেতিয়া যিহোৱাই লোকসকলৰ মাজলৈ বিষাক্ত সাপ পঠিয়ালে আবু সেইবোৰে দংশ্বিলৈ ধৰত ইস্তায়েলৰ মাজত অনেক লোক মৰিল। ৭ লোকসকলে মোচিব গুৰিলে আহি কলে, “আমি শুণ পাপ কৰিলোঁ, কাৰণ আমি যিহোৱা আবু তোমাৰ বিৰুদ্ধে কথা কলোঁ। আমাৰ ওচৰত পৰা যাও যিহোৱাই সাপবোৰ দূৰ কৰিবৰ বাবে, তুমি তেওঁৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰা।” তেতিয়া মোচিয়ে লোকসকলৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। ৮ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “তুমি এটা বিষাক্ত সাপ সাজি এডাল খুটিৰ ওপৰত নিচানস্বৰূপে তুলি বাখিবা। তেতিয়া সাপে দংশ্বা যিকোনো লোকে যদি তালৈ চায়, সেইজন জীৱি।” ৯ তেতিয়া মোচিয়ে পিতলৰ এটা সাপ বনাই নিচানস্বৰূপে এডাল খুটি তুলি বাখিলে। যেতিয়া সাপে কোনো মানুহক দংশ্বিলৈ, তেতিয়া তেওঁ সেই পিতলৰ সাপগলৈ দৃষ্টি কৰি জীৱি। ১০ তেতিয়া ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে যাতা কৰি এবোতত ছাউনি পাতিলে। ১১ আবু এবোতত পৰা যাও যাতা কৰি সূৰ্য ওলোৱা দিশে মোৱাৰৰ সন্মুখে থকা মৰুভূমিৰ হিঝে-অবাৰীমত ছাউনি পাতিলে। ১২ তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ১৩ আবু তাৰ পৰা যাতা কৰি ইমোৰীয়াসকলৰ সীমাৰ পৰা ওলোৱা, মৰুভূমিত থকা অৰোনেৰ অন্য পাৰে ছাউনি পাতিলে। ১৪ আবু ইমোৰীয়াসকলৰ মাজত থকা অৰোনেৰ অন্য পাৰে ছাউনি পাতিলে। ১৫ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ১৬ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ১৭ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ১৮ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ১৯ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ২০ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ২১ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ২২ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ২৩ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ২৪ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ২৫ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ২৬ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ২৭ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ২৮ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ২৯ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৩০ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৩১ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৩২ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৩৩ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৩৪ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৩৫ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৩৬ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৩৭ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৩৮ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৩৯ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৪০ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৪১ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৪২ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৪৩ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৪৪ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৪৫ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৪৬ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৪৭ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৪৮ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৪৯ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৫০ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৫১ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৫২ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৫৩ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৫৪ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৫৫ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৫৬ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৫৭ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৫৮ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৫৯ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৬০ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৬১ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৬২ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৬৩ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৬৪ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৬৫ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৬৬ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৬৭ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৬৮ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৬৯ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৭০ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৭১ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৭২ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৭৩ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৭৪ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৭৫ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৭৬ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৭৭ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৭৮ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৭৯ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৮০ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৮১ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৮২ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৮৩ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৮৪ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৮৫ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৮৬ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৮৭ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৮৮ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৮৯ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৯০ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৯১ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৯২ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৯৩ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৯৪ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৯৫ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৯৬ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৯৭ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৯৮ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ৯৯ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ১০০ আবু আৰু তাৰ পৰা যাতা কৰি জেৱদ উপতকাকত ছাউনি পাতিলে। ১

দণ্ডের আবু নিজ নিজ লাখুটিরে ইয়াক খন করিলে।” পাছত তেওঁলোকে অরণ্যের পরা মতানালৈ। ১৯ মতানার পরা নহলীয়েললৈ, নহলীয়েলের পরা বামোতলে, ২০ আবু বামোতরের পরা উপত্যকাইদি মোরাবৰ দেশলৈ। সেয়ে যিচিমোনৰ ফললৈ মুখ করি থকা পিচামা পৰ্বতৰ তিঙ্গলৈ গ'ল। ২১ পাছত ইস্রায়েলে ইমোৰীয়াসকলৰ বজা চীহোনৰ গুৰলৈ দৃতৰ দ্বাৰাই এই কথা কৈ পঠিয়ালৈ বোলে, ২২ “তুমি নিজ দেশৰ মাজোনি মোক যাবলৈ দিয়া; আমি শশ্যক্ষেত্ৰ বা দাক্ষ-ক্ষেত্ৰ নোসোমাও আবু নাদৰ পানীও নাখাও।” তোমাৰ সীমা পাৰ নহওমানে ৰাজবাটে গৈ থাকিম।” ২৩ তথাপি চীহোনৰ বজাই নিজ অঞ্চলৰ মাজোনি ইস্রায়েলক যাবলৈ নিদিলে। কিন্তু চীহোনে নিজৰ সকলো প্ৰজাক গোটাই ইস্রায়েলৰ বিৰুদ্ধে মৰুভূমিলৈ ওললাম আবু যহচলৈ গৈ ইস্রায়েলে সৈতে যুদ্ধ কৰিলে। ২৪ ইস্রায়েলে তৰোৱালৰ ধাৰত তেওঁক আঘাত কৰি, অৰ্ণোনৰ পৰা যৰোকলৈকে অম্যোনৰ সত্তান সকলৰ সীমালৈকে তেওঁৰ দেশ অধিকাৰ কৰিলে; কাৰণ অম্যোনৰ সত্তান সকলৰ সীমা গড়েৱে দৃঢ় আছিল। ২৫ এইদেৱে ইস্রায়েলে সেই সকলো নগৰ হাত কৰি ললে; আবু ইস্রায়েলে ইমোৰীয়াসকলৰ আটাই নগৰত, হিচৰোনত আবু তাৰ সকলো উপত্যকাবোৰত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে। ২৬ কিয়নো হিচৰোন ইমোৰীয়াহাঁতৰ বজা চীহোনৰ নগৰ আছিল; সেই চীহোনে মোৰাবৰ আগৰ বজাৰ আহিতে যুদ্ধ কৰি তেওঁৰ হাতৰ পৰা অৰ্ণোনলৈকে তেওঁৰ আটাই দেশ লৈছিল। ২৭ এই কাৰণে কৰি সকলে কয়, “তোমালোক হিচৰোনলৈ আহা, চীহোনৰ নগৰ সজা আবু দৃঢ় কৰা হওঁক। ২৮ কিয়নো হিচৰোনৰ পৰা অগ্নি-শিখা ওলাই, চীহোনৰ পৰা শিখাই, মোৰাবৰ আৰ লগৰ প্ৰাস কৰিলে, আবু অৰ্ণোনৰ ওখ হাইবোৰে প্ৰভুসকলক গ্ৰাস কৰিলে। ২৯ হে মোৰাব! তোমাৰ সত্তাপ হ'ল, আবু হে কোমোচৰ প্ৰজা, তুমি বিনষ্ট থালো; সি নিজৰ পুত্ৰকসকলক পলাবলৈ, আবু নিজৰ জীয়েকসকলক বন্দী অৱস্থাত পৰিবলৈ এৰি দিলে, ইমোৰীয়াসকলৰ বজা চীহোনৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে। ৩০ আবু আমি তেওঁলোকলৈ বাগ মাৰিলোঁ; দীবোনলৈকে হিচৰোন বিনষ্ট হ'ল। মেদবলৈ বিস্তৃত নেফহলৈকে আমি সকলোকে ধৰ্ষণ কৰিলোঁ।” ৩১ এইদেৱে ইস্রায়েলে ইমোৰীয়াসকলৰ দেশত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে। ৩২ মোচিয়ে যাজোৰক গুপ্তত চাৰিলৈ মানহু পঠালে। তাৰ পাছত সোকসকলে তাৰ সকলো উপমগৰ হাত কৰিলৈ, তাত থকা ইমোৰীয়াসকলক দূৰ কৰিলে। ৩৩ তেওঁত্যা তেওঁলোক ঘৃবি বাচানৰ বাটেন্দি উঠি গ'ল। তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে ইদ্বৈয়ীত যুদ্ধ কৰিবলৈ বাচানৰ বজা ওগ আবু তেওঁৰ সকলো প্ৰজাসকল ওলাল। ৩৪ তেওঁত্যা যিহোৱাই মেচিক ক'লে, “তুমি তেওঁলোক ভয় নকৰিবা; কিয়নো মই তেওঁক, তেওঁৰ আটাই প্ৰজাক আবু তেওঁৰ দেশকো তোমাৰ হাতত শোধাই দিলোঁ। তুমি হিচৰোনত থকা ইমোৰীয়া বজা চীহোনে যেনে কৰিলা, তেওঁলোকৰ তেমে কৰিব।” ৩৫ গতিকে তেওঁলোকৰ তেওঁৰ কোনো শেষ বন্ধকাটৈ, তেওঁক, তেওঁৰ পুত্ৰকসকলক আবু তেওঁৰ আটাই প্ৰজাক মাৰি, তেওঁৰ দেশ অধিকাৰ কৰি ল'লে।

২২ যদৰ্দন নদীৰ পৰা আনফালে যিবীহোৰ ওচৰত থকা মোৰাবৰ সম্ভলত ছাউনি নপতলোকে ইস্রায়েলৰ সত্তান সকলে যাত্রা কৰি আছিল। ২ তেওঁত্যা আটাই ইস্রায়েলে ইমোৰীয়াসকললৈ কৰা আটাইকে চিপ্পোৰ পুত্ৰ বালাকে দেখি আছিল। ৩ আবু মোৰাবে সোকসকলৰ কাৰণে অতিশয় ভয়ত আছিল, কিয়নো তেওঁলোক অধিক আছিল; আবু মোৰাব ইস্রায়েলৰ সত্তান সকলৰ কাৰণে অতিশয় ব্যাকুল হ'ল। ৪ মোৰাবৰ বজাই মিদিয়নৰ বৃন্দ লোক সকলক ক'লে, “গৱৰুৰে পথাৰৰ কোমল ঘাঁঁ চলেকদাি, এই লোক সকলে আমাৰ চাৰিওঁফালে থকা সকলোকে খাই শেষ কৰিব।” সেই কালত চিপ্পোৰ পুত্ৰ বালাক মোৰাবৰ বজা আছিল। ৫ তেওঁ বিয়ৱেৰ পুত্ৰ বিলিয়মক মাতিবলৈ, তেওঁৰ স্ব-জাতীয় লোকসকলৰ দেশলৈ ফৰাই নদীৰ পাৰত থকা পথোৱে নগবলৈ দৃত পঠাই তেওঁক ক'লে, “চোৱা, মিচৰৰ পৰা এক জাতি ওলাই আছিলে। চোৱা, তেওঁলোকে পৃথিবীখন ঢকাৰ দৰে ঢকি এই মুহূৰ্তত আমাৰ সন্খৃতে আছে। ৬ মই নিবেদন কৰো, আপুনি আহি মোৰ কাৰণে সেই জাতিক শাও দিয়ক, কিয়নো তেওঁলোক মোতকৈ অতি বলৱন্ত। কিজনি তেওঁলোকক জয়

কৰি দেশৰ পৰা খেদিবলৈ মোৰ সাধ্য হ'ব। কিয়নো মই জানো, আপুনি যিজনক আশীৰ্বাদ কৰে, তেওঁ আশীৰ্বাদ পায়, আবু যিজনক শাও দিয়ে, তেওঁ শাও পায়।” ৭ পাছে মোৰাবৰ বৃন্দসকলে আবু মিদিয়নৰ বৃন্দসকলে মঙ্গল চোৱাৰ বেচ হাতত লৈ প্ৰস্থান কৰিলে। আবু তেওঁলোকে বিলিয়মৰ ওচৰ পাই বালাকৰ কথাৰোৱা তেওঁক কলে। ৮ তাতে তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, “তোমালোক আজি বালাকৰ কৰিবলৈ এই ঠাইতে থকা। যিহোৱাই মোক যিহকে কৰি, সেই দৰেই মই তোমালোকক উত্তৰ দিম।” গতিকে মোৰাবৰ অধ্যক্ষসকল বিলিয়মৰ লগতে সেই বালাকৰ থাকিল। ৯ দৰ্শকৰে বিলিয়মৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক কলে, “তোমার লগত থকা এই লোকসকল কোন?” ১০ বিলিয়মে দৰ্শকৰ উত্তৰ দিকলে, “মোৰাবৰ বজা চিপ্পোৰ পুত্ৰ বালাকে মোৰ ওচৰলৈ তেওঁলোকক কৈক পঠিয়াইছে। তেওঁ কৈছে, ১১ ‘চোৱা, মিচৰৰ পৰা ওলাই আহা জাতিয়ে পৃথিবী ঢকা দিমোৰ ঠাই ঢকি ধৰিবে। এতিয়া তুমি আহি মোৰ কাৰণে তেওঁলোকক শাও দিয়া। কিজনি মই যুদ্ধ কৰি তেওঁলোকক মেদিব পাবিম।’” ১২ তেওঁত্যা দৰ্শকৰে বিলিয়মক ক'লে, “তুমি তেওঁলোকক লগত নাযাবা। তুমি সেই জাতিক শাও নিৰ্দিবা; কিয়নো তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ পোৱা লোক।” ১৩ পাছত বিলিয়মে বালাকৰ গুঁচি যোৱা; কিয়নো তেওঁলোক ইতিয়াক ক'লে, “তোমালোকে নিজ দেশলৈ গুঁচি যোৱা; কিয়নো যিহোৱাই তোমালোকক লগত মোক যাবলৈ অনুমতি নিদিলে।” ১৪ তাতে মোৰাবৰ অধ্যক্ষসকলে উঠি বালাকৰ গুৰলৈ আহিল। তেওঁলোকে ক'লে, “আমাৰ লগত আহিবলৈ বিলিয়ম অসন্মত হ'ল।” ১৫ বালাকে তেওঁলোকতকে অৰ্থাৎ প্ৰথম দলটিতকে অধিক আৰু অতিশয় সন্মতি আন অধ্যক্ষসকলক পঠিয়ালৈ। ১৬ তেওঁলোকে বিলিয়মৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক ক'লে, “চিপ্পোৰ পুত্ৰ বালাকে এই কথা কৈছে, ‘মই নিবেদন কৰোঁ, মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ আপোনাক একোৱে বাধা নিৰ্দিয়ক। ১৭ কিয়নো মই আপোনাক অতিশয়বৃপ্ত সন্মানিত কৰিব আৰু যি যি আজ্ঞা দিব, তাকে কৰিব; এই হেতুক বিনয় কৰোঁ। আপুনি আহি মোৰ কাৰণে এই জাতিক শাও দিয়ক।’” ১৮ তেওঁত্যা বিলিয়মে বালাকৰ দাসবোৰক উত্তৰ দিলে, “যদিও বালাকে বৃপ্ত আৰু সোণেৰে পূৰ্ব হোৱা নিজৰ বাজপ্রাসাদো মোক দিয়ে, তথাপি মই শুন্দি কি মহং কাৰ্য কৰিবলৈ নিজ দৰ্শক যিহোৱাৰ আজ্ঞা উলঞ্জন কৰিব নোৱাৰেঁ। ১৯ এতিয়া নিবেদন কৰোঁ, তোমালোকা এই ঠাইতে আজি বালাকৰ থাকা, যিহোৱাই মোক আবু যি ক'ব, তাক মই জানিম।” ২০ পাছত দৰ্শকৰে বালাকৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, “যিহেতু সেই লোকসকলে তোমাক মাতিবলৈ আহিছে, তুমি উঠি তেওঁলোকৰ লগত যোৱা; কিন্তু মই তোমাক যিহকে ক'ম, তাকেহে তুমি কৰিবা।” ২১ বিলিয়মে বালাকৰ দাসবোৰক উঠি নিজৰ গাধ সজাই তাত উঠি মোৰাবৰ অধ্যক্ষসকলৰ লগত প্ৰশংসন কৰিলে। ২২ পাছত তেওঁ তেওঁলোক নিজ দৰ্শক ক'বলৈ নিজ দৰ্শক পাবিলৈ দেশলৈ। ২৩ তেওঁত্যা তেওঁ নিজৰ গাধত উঠি নিজৰ দুজন দাসেৰে সৈতে গৈছিল। ২৪ তেওঁত্যা সেই গাধজনীয়ে খোলা তৰোৱাল ধৰা যিহোৱাৰ দৃতক বাটৰ কোৱাবলৈ ধৰিবলৈ হ'ল। ২৫ গাধজনীয়ে যিহোৱাৰ দৃতক গড়ত গা ঘাঁহাই যাওঁতে, বিলিয়মৰ ভাৰি গড়ত ঘঁহা খালে; তেওঁত্যা তেওঁ আকো তাইক কোবালে। ২৬ যিহোৱাৰ দৃত আল বাটৰ মাজত যিহ হ'ল। তেওঁত্যা তেওঁ নিজৰ গাধত উঠি নিজৰ দুজন দাসেৰে সৈতে গৈছিল। ২৭ তেওঁত্যা সেই গাধজনীয়ে খোলা তৰোৱাল ধৰা যিহোৱাৰ দৃতক দেখি বিলিয়মেৰে সৈতে আঁকুচাটি পৰিল, বিলিয়ম খণ্ডত জুলি উঠিল আবু তেওঁ গাধজনীক লাখুটিৰে কোবালে ধৰিলে। ২৮ তেওঁত্যা যিহোৱাই গাধক কথা ক'বলৈ শান্তি দিলে। গাধজনীয়ে বিলিয়মক ক'লে, “মই তোমাক কি কৰিবলৈ যে, তুমি এই তিনিবাৰ মোক কোবালা?” ২৯ বিলিয়মে গাধজনীক ক'বলে, “তই মোক অমান্য কৰিব; মোৰ হাতত তৰোৱাল থকা হ'লে বৰ ভাল আছিল; সেয়ে হোৱা হ'লে মই এতিয়াই তোক বধ কৰিবলৈহেতেন।” ৩০ গাধজনীয়ে বিলিয়মক ক'লে, “যাৰ ওপৰত তুমি আজিলোকে তোমাৰ সমষ্ট জীৱন উঠি আহিছা, মই জানো সেই গাধজনী নহওঁ? মই জানো কেতিয়াবা

তোমালৈ এনে ব্যরহার করিছিলোঁ?" বিলিয়ামে ক'লে, "নাই কৰা।" ৩১ তেতিয়া যিহোরাই বিলিয়মৰ চুক মুকলি কৰিলে, খোলা তৰোালাল হাতত লোৱা যিহোৱাৰ দৃত্য বাটৰ মাজত যিয় হৈ থকা তেওঁ দেখিলে; তেতিয়াই তেওঁ মূৰ দোঁৱাই উত্তৰ হৈ পৰিল। ৩২ তেতিয়া যিহোৱাৰ দৃতে তেওঁক ক'লে, "ভুমি সেই তিনিবাৰ নিজৰ গাখজনীক কিয় মাৰিলা? চোৱা, মই তোমাৰ বিৰুদ্ধকাৰী হৈ ওলাইছোঁ, কিয়নো মোৰ সাক্ষতে ভুমি অপথে গৈছ।" ৩৩ আৰু গাধজনীয়ে মোক দেখি এই তিনিবাৰ মোৰ সন্মুখৰ পৰা ঘূৰিছিল। তাই মোৰ সন্মুখৰ পৰা নৃংবূৰ হ'লে মই নিশ্চয়ে তোমাক বধ কৰিলোঁহেতেন, কিন্তু তাইক জীয়াই বাখিলোঁহেতেন।" ৩৪ বিলিয়ামে যিহোৱাৰ দৃতক ক'লে, "মই পাপ কৰিলোঁ; কিয়নো আপুনি যে মোৰ বিৰুদ্ধে বাটত যিয় হৈ আছে, তাক মই নাজানিলোঁ। কিন্তু এতিয়া যদি ইয়াত আপোনাৰ বেজাৰ হৈছে, তেন্তে মই উলটি খাওঁ।" ৩৫ তেতিয়া যিহোৱাৰ দৃতে বিলিয়মক ক'লে, "সেই লোকসকলেৰে সৈতে যোৱা। কিন্তু মই যি কথা তোমাক ক'ম, কেৱল তাকেহে ক'বা।" আৰু বিলিয়ম বালাকৰ অধ্যক্ষসকলেৰে সৈতে গ'ল। ৩৬ পাছে বিলিয়ম অহাৰ বাতাৰি শুনি, বালাকে তেওঁক আগবঢ়াই নিবলৈ দেশৰ সীমাৰ দাঁতত আৰোণৰ সীমাত থকা মোৱাৰ নগৰলৈ গ'ল। ৩৭ পাছত বালাকে বিলিয়মক ক'লে, "মই আপোনাক মাত্তিলৈ জানো অতি যত্ত্ৰে মানহ পঠোৱা নাছিলো? আপুনি মোৰ ওচৰলৈ কিয় নহাকৈ আছিল? আপোনাক সন্মানিত কৰিবলৈ মই জানো নিচেই অসমৰ্থ?" ৩৮ তাতে বিলিয়ামে বালাকক ক'লে, "এইয়া চোৱা, মই তোমাৰ ওচৰলৈ আছিহোঁ। তথাপি এতিয়াও কোনো কথা ক'বলৈ জানো মোৰ ক্ষমতা আছে? স্টথৰে মোৰ মুখত যি বাক্য দিব, তাকেহে মই কম।" ৩৯ বিলিয়ামে বালাকৰ লগত আহি কিৰিয়ং-ছচোং পালেহি। ৪০ আৰু বালাকে গুৰু আৰু মেৰ বিলিদান কৰি, বিলিয়াম আৰু তেওঁৰ লগৰ অধ্যক্ষসকললৈ মাংস পঠিয়ালে। ৪১ পাছত বাতিপুৰাতে বালাকে বিলিয়মক বালাক পৰিব্ৰাত ঠাইবৰালৈ লৈ গ'ল। তাৰ পৰা তেওঁ ইশ্বায়েলীয়া সকলৰ মাঝোন এফালহে দেখা পালে।

২৩ বিলিয়ামে বালাকক ক'লে,

"ভুমি এই ঠাইত মোৰ কাৰণে সাতোটা ভজ্বেদী নিৰ্মাণ কৰোৱা আৰু এই ঠাইতে মোৰ বাবে সাতোটা ভতৰা আৰু সাতোটা মতা মেৰ আয়োজন কৰা।" ২ বালাকে বিলিয়মৰ কথাৰ দৰেই কৰিলে। তেতিয়া বালাক আৰু বিলিয়ামে প্রত্যেকটা যজ্ঞবেদীত এটা এটা ভতৰা আৰু এটা এটা মতা মেৰ উৎসৰ্গ কৰিলে। ৩ তেতিয়া বিলিয়ামে বালাকক ক'লে, "ভুমি তোমাৰ হোম বলিৰ ওচৰত যিহ হোৱা, মই যাওঁ। কিজিনি যিহোৱাই মোৰে সৈতে সাক্ষৎ কৰিব। সেয়ে হলে তেওঁ মোক যিহকে দেন্দৰাই, তাকেই মই তোমাক কম।" পাছে তেওঁ গং গং-ছচনি নথকা এনে এখন ওখ ঠাইলৈ গ'ল। ৪ তেতিয়া ঈশ্বৰে বিলিয়ামেৰে সৈতে সাক্ষৎ কৰিলত, বিলিয়ামে তেওঁক ক'লে, "মই সাতোটা যজ্ঞবেদী যুগুত কৰিলোঁ আৰু প্রত্যেকটি যজ্ঞবেদীত এটা এটা ভতৰা আৰু এটা এটা মতা মেৰ উৎসৰ্গ কৰিলোঁ।" ৫ তেতিয়া যিহোৱাই বিলিয়মৰ মুখত এক বাক্য দি তেওঁক ক'লে, "ভুমি বালাকৰ ওচৰলৈ উলটি গ'ল, চোৱা, সেই সময়ত মোৱাৰ অধ্যক্ষসকলেৰে সৈতে বালাক নিজৰ হোম বলিৰ ওচৰত যিহকে দেন্দৰাই, তাকেহে মই তোমাক কৰা নাছিলো? আহি, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহি, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৮ কিন্তু ঈশ্বৰে শাও নিদিয়া লোকক মই কেনেকৈ শাও দিম? আৰু যিহোৱাই ধিক্কাৰ নিদিয়া লোকক মই কেনেকৈ ধিক্কাৰ দিম? ৯ কিয়নো মই শিলবোৰৰ টিঙুৰ পৰা সেইজনক দেখা পাইছেঁ; আৰু পৰ্বতৰ পৰা সেইজনক দেখিছেঁ। চোৱা, তেওঁলোক অকলে বাস কৰা লোক জাতি সমূহৰ মাজত তেওঁলোক গণিত নহয়। ১০ যাকোৰে ধূলি কোনে লেখ কৰিব পাৰে? বা ইশ্বায়েলৰ চাৰি ভাগক এভাগকে কোনে গণিব পাৰে? ধার্মিকৰ মৃত্যুৰ নিচিনা মোৰ মৃত্যু হওঁক, আৰু তেওঁৰ শেষ গতিৰ নিচিনা মোৰ শেষগতি হওঁক।" ১১ তেতিয়া বালাকে বিলিয়মক ক'লে, "আপুনি মোলৈ এইয়া কি কৰিলে?

মোৰ শক্রবোৰক শাও দিবলৈ মই আপোনাক অনিলোঁ; আপুনি সিহঁতক সকলো ভাৰে আশীৰ্বাদহে কৰিলে।" ১২ তেতিয়া বিলিয়ামে উত্তৰ দি ক'লে, "যিহোৱাই মোৰ মুখত যি কথা দিব, সাৰাধৰন হৈ মই তাকে নক'ম নে?" ১৩ পাছত বালাকে তেওঁক ক'লে, "মই বিনয় কৰোঁ, আপুনি যি ঠাইৰ পৰা তেওঁলোকে দেখিবলৈ পাৰ, এবেকুৱা আন ঠাইলৈ মোৰ লগত আহক। আপুনি তেওঁলোকে সকলোকে দেখা পোৱা নাই, কেৱল এফালহে দেখিবলৈ পাইছে, সেই ঠাইৰ পৰা মোৰ কাৰণে তেওঁলোকক শাও দিব।" ১৪ তেতিয়া বালাকে তেওঁক চোফীম পথাৰৰ মাজলৈ পিচগাৰ টিঙুলৈ লৈ গ'ল; সেই ঠাইতে তেওঁ সাতোটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু প্রত্যেক যজ্ঞ-বেদীত এটা এটা মতা মেৰ উৎসৰ্গ কৰিলে। ১৫ পাছত তেওঁ বালাকক ক'লে, "ভুমি এই ঠাইতে তোমাৰ হোম-বলিৰ ওচৰত যিহ হৈ থাকা; মই হ'লে, সৌ তাত ঈশ্বৰৰ সাক্ষৎ কৰোঁগৈ।" ১৬ তেতিয়া যিহোৱাই বিলিয়ামেৰে সৈতে সাক্ষৎ কৰি, তেওঁৰ মুখত এক বাক্য দি তেওঁক ক'লে, "ভুমি বালাকৰ ওচৰলৈ উলটি গৈ তেওঁক এই কথা কোৱা।" ১৭ বিলিয়াম তেওঁৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আছিল, সেই সময়ত মোৱাৰ অধ্যক্ষসকলেৰে সৈতে বালাক নিজৰ হোম-বলিৰ গুৰিত যিহ হৈ আছিল। তেতিয়া বালাকে তেওঁক সুধিলে, যিহোৱাই কি ক'লে? ১৮ বিলিয়ামে নিজৰ ভৱিয়ৎ বাণী পদ্যবূৰ্পে গাই ক'লে, তেওঁ ক'লে, "হে বালাক, উঠি শুনা, হে চিপোৰ পুত্ৰ, মোক কথালৈ কাণ কৰা। ১৯ ঈশ্বৰ মন্মুহ নহয়, যে তেওঁ মিছা কথা ক'ব, তেওঁ মানুহৰ সতানো নহয়, যে তেওঁ মন ঘূৰাব। তেওঁ কৈ জানো সিদ্ধ নকৰিব? তেওঁ বাক্য কৈ জানো সাম্ভল নকৰিব? ২০ চোৱা, মই আশীৰ্বাদ কৰিলৈ আজা পালোঁ। তেওঁ আশীৰ্বাদ কৰিলে; মই তাৰ অন্যথা কৰিব নোৱাৰোঁ। ২১ তেওঁ যাকোৰত অধৰ্ম দেখা নাই, বা ইশ্বায়েলৰ মাজত দুষ্টাত দেখা নাই; নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱা তেওঁৰ লগত থাকে, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত ভজাৰ জয়বৰ্দন আছে। ২২ ঈশ্বৰে মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোক আনিছে। তেওঁৰ বল মেৰ্নৰ বলৰ নিচিনা। ২৩ নিশ্চয়ে যাকোৰে মাজত লক্ষণ চোৱা দন্তৰ নাই, ইশ্বায়েলৰ মাজত মঙ্গল চোৱা কাৰ্য নাই। এতিয়া যাকোৰে আৰু ইশ্বায়েলৰ বিষয়ে কোৱা যাব, "চোৱা ঈশ্বৰে কেনে কাৰ্য কৰিলে!" ২৪ চোৱা, সেই লোক সমূহ সিংহীৰ দৰে উঠিছে, সিংহী দৰে নিজৰ গা দাঙিছে; তেওঁ দৰা পশু নাথায়মানে নশুন, আৰু বু বধ কৰা লোকৰ তেজ পান নকৰেমানে শয়ন নকৰিব।" ২৫ তেতিয়া বালাকে বিলিয়মক ক'লে, "আপুনি তেওঁলোকক শমুলি শানো নিদিয়ান আৰু সমূলি আশীৰ্বাদো নকৰিব।" ২৬ তেতিয়া বিলিয়ামে উত্তৰ দি বালাকক ক'লে, "যিহোৱাই মোক যি কি কৰ, মই তাকেই কৰিম, এইবুলি জানো মই তোমাক কোৱা নাছিলো? আহি, তথাপি এতিয়া যাকোৰে আৰু ইশ্বায়েলৰ কাৰ্য কৰিলে।" ২৭ চোৱা, সেই লোক সমূহ সিংহী দৰে উঠিছে, সিংহী দৰে নিজৰ গা দাঙিছে; তেওঁ দৰা পশু নাথায়মানে নশুন, আৰু বু বধ কৰা লোকৰ তেজ পান নকৰেমানে শয়ন নকৰিব।" ২৮ তেতিয়া বালাকে বিলিয়মক ক'লে, "বিনয় কৰি ক'ত, আহক, মই আপোনাক আন ঠাইলৈ লৈ শাওঁ। সেই ঠাইতে মোৰ কাৰণে আপুনি তেওঁলোকক শাও দিবলৈ কিজিনি ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট হব পাৰে।" ২৯ গতিক বালাকে যিচীমোৰ ফালনে মুখ কৰা পিয়োৰ টিঙুলৈ বিলিয়মক লৈ গ'ল। ৩০ বিলিয়ামে বালাকক ক'লে, "এই ঠাইত মোৰ বাবে সাতোটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিব। সাতোটা মতা মেৰ আয়োজন কৰা।" ৩১ তেতিয়া বালাকে বিলিয়মৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৩২ তেতিয়া যিহোৱাই বিলিয়ামে নিজৰ হোম বলিৰ ওচৰত যিহকে দেন্দৰাই, তাকেহে মই তোমাক কৰা নাছিলো? আহি, তথাপি এতিয়া যাকোৰে আৰু ইশ্বায়েলৰ কাৰ্য কৰিব।" ৩৩ তেতিয়া বালাকে বিলিয়মৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৩৪ তেতিয়া বিলিয়ামে নিজৰ হোম বলিৰ ওচৰত যিহকে দেন্দৰাই, তাকেহে মই তোমাক কৰা নাছিলো? আহি, তথাপি এতিয়া যাকোৰে আৰু ইশ্বায়েলৰ কাৰ্য কৰিব।" ৩৫ তেতিয়া বালাকে বিলিয়মৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৩৬ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৩৭ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৩৮ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৩৯ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৪০ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৪১ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৪২ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৪৩ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৪৪ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৪৫ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৪৬ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৪৭ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৪৮ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৪৯ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৫০ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৫১ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৫২ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৫৩ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৫৪ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৫৫ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৫৬ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৫৭ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৫৮ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৫৯ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৬০ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৬১ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৬২ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৬৩ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৬৪ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৬৫ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৬৬ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৬৭ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৬৮ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৬৯ তেতিয়া বালাকে বিলিয়ামৰ বাজাৰ ক'লে, "আহা, মোক আনালে, মোৱাৰ বজাই প্ৰকাশক শাও দিয়াঁ; তেওঁ ক'লে। আহা, ইশ্বায়েলক ধিক্কাৰ দিয়াঁ।" ৭০ তেতিয

ଆରୁ ପାନୀର ଓଚରଥ ଥକା ଏବଂ ଗଛର ତୁଳ୍ୟ । ୫ ତେଓର କଲହର ପରା ପାନୀ ଉଥାଳି ଥାଇ ପରିବେ; ତେଓର ଗୁଡ଼ି ଅନେକ ପାନୀର କାଷତ ସିଂଚାଇବ, ତେଓର ବଜା ଆଗଗଟେକେସାଥେ ଓଖ ହ'ବ, ତେଓର ବାଜ୍ୟର ଉନ୍ନତି ହବ । ୮ ଦେଖିବେ ଚିତ୍ରର ପରା ତେଓର ଉଲିଯାଇ ଆନିଛ; ତେଓର ବଳ ମେଠନ ବଲର ନିଚିନା । ତେଓ ନିଜର ବିରୁଦ୍ଧୀ ଜୀତିବୋରକ ଧାସ କରିବ, ଆରୁ ତେଓଲୋକର ହାଡ଼ ଗୁଡ଼ି କରିବ, ଆରୁ ନିଜର ବାଶର ଦ୍ୱାରାଇ ସିଂହତ ସରକାଇ ପେଲାବ । ୯ ତେଓ ସିଂହର ଦରେ ପରି ଶୁଳେ, ସିଂହୀର ଦରେ ଶୟନ କରିଲେ; କମେନେ ତେଓର ଜଗାର ? ତୋମାକ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଅତା ପ୍ରତିଜନ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାଣ ହଞ୍ଚିବି, ଆରୁ ତୋମାକ ଶାଓ ଦିଅତା ପ୍ରତିଜନ ଅଭିଶଷ୍ଟ ହଞ୍ଚିବି । ୧୦ ତେତିଆ ବିଲିଯମଲେ ବାଲାକର କ୍ରୋଧ ଜୁଲି ଉଠିଲାତ, ତେଣେ ନିଜର ହାତତ ଚାପର ମାରିଲା । ଆରୁ ବାଲାକେ ବିଲିଯମକ କଲେ, “ମୋ ଶକ୍ରବୋରକ ଶାଓ ଦିଲେ ମହି ତୋମାକ ଅନିଲୋ, କିନ୍ତୁ ଚୋରା, ତିନିବାର ତୁମି ସକଳୋ ପ୍ରକାର ତେଣ୍ଠିଲୋକକ ଆଶୀର୍ବାଦଦେ କରିଲା । ୧୧ ଏହି ହେତୁକେ ମୋକ ଏତିରାଇ ଏବା ଆରୁ ନିଜ ସରଲେ ଶୁଚି ଥୋରା । ମହି ତୋମାକ ଅତିଶ୍ୟ ସମ୍ମାନିତ କରିବି ବୁଲି କୈଛିଲୋ, କିନ୍ତୁ ଚୋରା, ଯିହୋରାଇ ତୋମାକ ସମ୍ମାନିତ ହୋରାବ ପରା ଆତ୍ମବାଇ ବାଥିଲୁ ।” ୧୨ ତେତିଆ ବିଲିଯମେ ବାଲାକକ କଲେ, “ତୁମି ପାଠିଓରା ଦୂତବୋରର ଆଗତ ମହି କୋରା ନାହିଁଲୋ ନେ ଯେ, ୧୩ ସଦି ବାଲାକେ ମୋଣ ଆରୁ ବୃପେବେ ପୂର ହୋରା ନିଜର ବାଜପ୍ରାସାଦୋ ମୋକ ଦିଯେ, ତଥାପି ମହି ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ତାଲ ବା ବେଯା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବିଲେ ଯିହୋରାର ଆଜ୍ଞା ଉଲଜନ କରିବ ନୋରାବେ; ଯିହୋରାଇ ଯିହିକେ କବ, ମହି ତାକେହି କ'ମ ।” ୧୪ ଏତିଆ ଚୋରା, ମହି ଏହି ସ୍ଵ-ଜୀତାଯି ଲୋକମଙ୍କଳର ଓଚରିଲେ ଯାଓ । ଆହା, ଏହି ଜାତିରେ ପାହତ ତୋମାର ପ୍ରଜାମଙ୍କଳକ କି କରିବ, ତାକ ମହି ତୋମାକ ଜନାଓ ।” ୧୫ ବିଲିଯମେ ନିଜର ପଦ୍ୟ ଗାଇ କଲେ, ବିଯୋବର ପ୍ରତି ବିଲିଯମେ କୈଛେ, ଯାର ଚକୁ ମେଲା ଆଛିଲ, ସେଇ ପୁରୁଷେ କୈଛେ । ୧୬ ଏଯେଇ ଏଜନର ଭାବବାଣି ଯି ଜନେ ଦେଖିବର ବାକ୍ୟ ଶୁଣେ, ଆରୁ ସର୍ବୋର୍ପିର ଜନାର ତତ୍ତ୍ଵ ଜାନେ, ଯି ଜନେ ସର୍ବାନ୍ତିମନକ ଦର୍ଶନ ପାଯ, ସେଇ ଜନେ ମାଟିତ ପରି ଚକୁ ମେଲି କୈଛେ । ୧୭ ମହି ତେଓର ଦେଖିଛୋ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନେ ନାହିଁ; ତେଓର ଦର୍ଶନ ପାଇଛୋ, କିନ୍ତୁ ତେଓର ଓଚରତ ଥକା ନାହିଁ । ଯାକୋବର ମାଜର ପରା ଏଟା ତବା ଉଦୟ ହ'ବ, ଇତ୍ତାଇୟେଲର ମାଜର ପରା ଏକ ବାଜ-ଦନ୍ତ ଉଠିବ; ଦେଯେ ମୋରାବର ଦୀର୍ଘ-ଅଛୁ ଗୁଡ଼ି କରିବ, ଆରୁ ହରାମୂର୍ବା କବା ଗୋଟେଇ ବେଶକ ସଂହାର କରିବ । ୧୮ ତେଓର ଶକ୍ର ଇଦ୍ଦମେ ଏକ ଉତ୍ତରାୟୀକାର ହ'ବ, ତେଓର ଶକ୍ର ଚର୍ଚୀରେଇ ଏକ ଉତ୍ତରାୟୀକାର ହ'ବ; ତେତିଆ ଇତ୍ତାଇୟେଲେ ବୀରବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ୧୯ ଯାକୋବର ପରା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋରା ଏଜନେ ବାଜତ୍ତ କରିବ, ଆରୁ ନଗରର ଅରଶିଷ୍ଟ ଲୋକମଙ୍କଳକ ବିନଷ୍ଟ କରିବ । ୨୦ ତେତିଆ ବିଲିଯମେ ଅମାଲେକକୌ ଦୃଷ୍ଟି କରି ନିଜର ପଦ୍ୟ ଗାଇ ଭରିଯାଇ ବାଣୀ ଗାବଲେ ଧରିଲେ । ତେଓ କଲେ, “ଏହି ଅମାଲେକ ଜାତି ସମ୍ଭବ ମାଜତ ପ୍ରଥମ; କିନ୍ତୁ ତାର ଶ୍ୟେ-ଦଶା ସର୍ବନାଶ ।” ୨୧ ତେତିଆ ବିଲିଯମେ କେନ୍ତୀଯା ସକଳେ ଦୃଷ୍ଟି କରି ନିଜର ପଦ୍ୟ ଗାଇ କଲେ, “ତୋମାର ନିବାସ ଅତି ଦୃଢ଼, ଆରୁ ତୋମାର ବାହ ଶିଳିତ ପତ୍ତା । ୨୨ ତଥାପି କେନ୍ତୀଯାଲୋକ ବିନଷ୍ଟ ହ'ବ, ଶେସତ ଆଚୁରେ ତୋମାକ ବନ୍ଦୀ କରି ଲୈ ଯାବ । ୨୩ ତେତିଆ ବିଲିଯମେ ନିଜର ଶ୍ୟେ ପଦ୍ୟଟି ଗାଇ ଗଲ । ତେଓ କଲେ, ହାସ ହାସ! ଯେତିଆ ଦେଖିବେ ଇତ୍ତାକ କରିବ, ତେତିଆ କେନ ଜୀଯାଇ ଥାକିବ ପାରିବ? ୨୪ ଆରୁ କିନ୍ତୁମର ତୀରର ପରା ଜାହାଜରେ ଆହିବ; ସେଇବେବେ ଆଚୁରକ କ୍ଲେଶ ଦିବ, ଆରୁ ଏବରକେ କ୍ଲେଶ ଦିବ, କିନ୍ତୁ ତେଓଲୋକରେ ଆରୁ ତାରେ ବିନାଶ ସଟିବ ।” ୨୫ ତେତିଆ ବିଲିଯମେ ଉଠି ଗୁଡ଼ି ଗଲ । ତେଓ ନିଜର ସରବରି ଉଠିଲୁ ଉଲାଟି ଆଛି ଆରୁ ବାଲାକେ ନିଜର ବାଟେ ପିଣ୍ଡ ଗଲ ।

লোকসকলক বধ করা।” ৬ পাছত ইস্রায়েল সন্তান সকলে সাক্ষাৎ করা ত্বরু দুর্বার মুখ্যত ক্রমে করি থাকে ক্ষেত্রে, মোচির আবু গোটেই সমাজের সাক্ষেতে ইস্রায়েলের সন্তান সকলের মজবুর এজন পুরুষে নিজ ভাতিসকলের গুরিলে এজনী মিদিয়নীয়া মহিলাক আলিলে। ৭ তাকে দেখি, হারোণ পুরোহিতের নামভিকে ইলিয়াজের পুত্র পীনছচে সমাজের মাজবুর পৰা উঠি হাতত বৰচা ল'লে। ৮ সেই ইস্রায়েলীয়া পুরুষের পাছে পাছে খেদি গৈ, কেঁচালিত সোমাই সেই দুই জনক, সেই ইস্রায়েলীয়া পুরুষক আবু সেই মহিলাগৰাবীক প্রেট্চ খুঁত মারিলে। তাতে ইস্রায়েলের সন্তান সকলের মাজবুর পৰা মহামাৰী স্থগিত হ'ল। ৯ আবু যিসকল মহামাৰীত মৰিল, তেওঁলোক চৰিশ হাজাৰ লোক আছিল। ১০ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ১১ “হাবোং পুরোহিতের নামভিকে ইলিয়াজের পুত্র পীনছচে ইস্রায়েলের মাজত মোৰ অতৰ্জ্ঞালাবে জুলি উঠি ইস্রায়েলের সন্তান সকলের পৰা মোৰ ক্ষেত্ৰ ঘূৰুৱাত মই নিজ অন্তৰ্জ্ঞালাৰে ইস্রায়েলের সন্তানসকলক বিনষ্ট নকৰিলোঁ। ১২ এই হেতুকে তুমি এই কথা কোৱা, ‘যিহোৱাই কৈছে, চোৱা, মই পিণহচক শাস্তিদায়ক নিয়মটিৰ প্রতিজ্ঞা সিদ্ধ কৰোঁ, ১৩ সেয়ে তেওঁৰ পক্ষে আবু তেওঁৰ ভাৰি-বংশৰ পক্ষেও চিৰহায়ী পুরোহিত পদৰ নিয়ম হ'ব; কিয়নো তেওঁ নিজ দৰ্শকৰ পক্ষে অন্তৰ্জ্ঞালাৰে জুলিছিল আবু ইস্রায়েলের সন্তানসকলক প্রায়শিচ্ছ কৰিলে।” ১৪ হত হোৱা যি ইস্রায়েলীয়া পুরুষক সেই মিদিয়নীয়া তিবোতাৰ লগত বধ কৰা হৈছিল, তেওঁৰ নাম চালুৰ পুতেক জৰী, তেওঁ চিমিয়োনীয়াসকলৰ পিতৃ-বংশৰ এজন অধ্যক্ষ আছিল। ১৫ আবু সেই হত হোৱা মিদিয়নীয়া মহিলাগৰাবীক নাম চৰৰ জীয়েক কঢ়ী, চৰ মিদিয়নৰ মাজত পিতৃ-বংশৰ লোকসকলৰ মূল মানুহ আছিল। ১৬ গতিকে যিহোৱাই মোচিক কৈছিল আবু ক'লে, ১৭ “তুমি মিদিয়নীয়া লোকসকলৈ শক্রতা আচৰণ কৰি সিহঁতক প্ৰহাৰ কৰা। ১৮ কিয়নো পিয়োৰ দেৱতাৰ বিষয়ে আবু সেই পিয়োৰৰ কাৰণে মহামাৰীৰ দিনা হত হোৱা তেওঁলোকৰ নিজ জাতিৰ কঢ়ী নামেৰে মিদিয়নীয়া অধ্যক্ষৰ জীয়েকৰ বিষয়েও তেওঁলোকে তোমালোকৰ প্ৰাতাৰণা কৰি ছলেৰে তোমালোকলৈ শক্রতা আচৰণ কৰিলো।”

২৬ এই মহামাৰীৰ পাছত যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণৰ পুত্ৰ ইলিয়াকুন্দ পাৰামিক ক'লে । “মেয়ালোকে ইসায়েলৰ সন্ধান

— ইলিয়াজৰ পুরোহিতক কলে, ২ “তোমালোকে ইহায়েলেৰ সন্তান সকলৰ গোটেই মণ্ডলীৰ মাজত নিজ নিজ পত্ৰ-বংশ অনুসাৰে, ইহায়েলেৰ কাৰণে বৰ্ণলৈ পৰা আৰহাত থকা বিশ বছৰ বয়সীয়া আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া যিমান লোক আছে, তেওঁলোকক গণনা কৰা।” ৩ তেতিয়া মোটি আৰু ইলিয়াজৰ পুৰোহিতে যিবীহোৱে সন্মুখত যদ্ধনৰ ওচৰত মোৰাবৰ সমথলত লোকসকলক কলে, ৪ “মোচিক, আৰু মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহা ইহায়েলেৰ সন্তান সকলক দিয়া যিহেৱৰ আজা অনুসাৰে, বিশ বছৰ বয়সীয়া আৰু তাতকৈ অধিক বয়সীয়া লোকক গণনা কৰা।” ৫ বৃৰূপেণ ইহায়েলেৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ আছিল। তেওঁৰ পুত্ৰ হনোকৰ পৰা হনোকীয়া গোষ্ঠী, পঞ্চুৰ পৰা পঞ্চাহীয়া গোষ্ঠী, হিঞ্চোপ পৰা হিঞ্চোগীয়া গোষ্ঠী, কৰ্মীয়াৰ পৰা কৰ্মীয়া গোষ্ঠী। ৭ এই সকলোৱেই বৃৰূপেণ গোষ্ঠী। তেওঁলোকক মাজৰ গণিত লোক তিয়ালিখ হাজাৰ সাতশ ত্ৰিশজন আছিল। ৮ আৰু পঞ্চুৰ সন্তান ইলিয়াজৰ আছিল; ইলিয়াজৰ সন্তান সকল নমুৰেল, দাথন, আৰু অবীৱাম আছিল। ৯ কোৰহৰ দলে যেতিয়া যিহোৱাৰ বিবৃত্তে বিবাদ কৰিছিল, তেতিয়া মোটি আৰু হাবোৰহ অহিতে বিবাদ কৰা মণ্ডলীভূত লোক সেই দাথন আৰু অবীৱামেই আছিল। ১০ সেই সময়ত পথখৰীয়ে মুখ মেলি তেওঁলোকক আৰু কোৰহকো প্রাস কৰিলে, আৰু তে ওঁৰ পাছত চলেওতামকলোৱে মৃত্যু হল; সেই সময়ত অগ্নিয়ে দুশ পথখৰ জনক পুৰি ভৱ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকেই দৃষ্টস্মৰণৰ হল। ১১ কিন্তু কোৰহৰ সন্তান সকলৰ হ'লে মৃত্যু হোৱা নাছিল। ১২ নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে এই লোকসকল চিমিয়োলৰ সন্তান: নমুৰেলৰ পৰা নমুৰেলীয়া গোষ্ঠী, যাখীনৰ পৰা যাখীনীয়া গোষ্ঠী, যামীনৰ পৰা যামীনীয়া গোষ্ঠী, যাখীনৰ পৰা যাখীনীয়া গোষ্ঠী, ১৩ জেৰহৰ পৰা জেৰহীয়া গোষ্ঠী, চোলৰ পৰা চোলীয়া গোষ্ঠী। ১৪ চিমিয়োলীয়া গোষ্ঠীবোৰৰ বাইশ হাজাৰ দুশজন লোক আছিল। ১৫ নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে এই লোকসকল গাদৰ সন্তান:

১৫ পাছত

জীয়াৰীসকলেৰ সৈতে ব্যভিচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলো, ২ কিয়নো সেই
জীয়াৰীসকলে তেওঁলোক নিজ দেৱতাৰ বলিদান দিয়াবলৈ মাতিছিল।
তেওঁয়া লোকসকলে ভোজন কৰি তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ আগত প্ৰণিপাত
কৰিলো। ৩ ইছায়েল পিয়োৰৰ বাল দেৱতাত আসন্ত হোৱাত, ইছায়েলৰ
অহিতে যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰে জুলি উঠিল। ৪ যিহোৱাই মেচিক ক'লে,
“যিহোৱাৰ প্ৰচণ্ড ক্ষেত্ৰ ইছায়েলৰ পৰা গুচিবৰ বাবে, তুমি লোকসকলৰ
আটাই মূল মানহুক নি, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুৰ্যৰ সন্ধৃততে তেওঁলোকক
আঁৰি থোৰা।” ৫ তেওঁয়া মেচিয়ে ইছায়েলৰ বিচাৰকৰ্ত্তাসকলক ক'লে,
“তোমালোক প্ৰতিজনে পিয়োৰৰ বাল দেৱতাত আসন্ত হোৱা নিজ

চফোনৰ পৰা চফোনীয়া গোষ্ঠী, হক্কীয়াৰ পৰা হক্কীয়া গোষ্ঠী, চূনীৰ পৰা চূনীয়া গোষ্ঠী, ১৬ অজনীৰ পৰা অজনীয়া গোষ্ঠী, এৰীৰ পৰা এৰীয়া গোষ্ঠী, ১৭ অৱেদৰ পৰা অৱেদীয়া গোষ্ঠী, অৱেলাৰ পৰা অৱেলীয়া গোষ্ঠী। ১৮ গাদৰ এই গোষ্ঠীবোৰৰ লোকসকলৰ সংখ্যা চলিলুশ হাজাৰ পাঁচ শ লোক আছিল। ১৯ যিহুদাৰ পুত্ৰ এৰ আৰু অনু আছিল; এই দুজন লোকৰ কলান দেশতেই মৃত্যু হৈছিল। ২০ নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে এই লোকসকল যিহুদাৰ সন্তান: চেলাৰ পৰা চেলানীয়া গোষ্ঠী, পেৰচৰ পৰা পেৰচীয়া গোষ্ঠী, জেৰহৰ পৰা জেৰহীয়া গোষ্ঠী। ২১ পেৰচৰ সন্তান এইসকল: হিঞ্চোণ পৰা হিঞ্চোনীয়া গোষ্ঠী, হামূলৰ পৰা হামূলীয়া গোষ্ঠী। ২২ যিহুদাৰ এই গোষ্ঠীবোৰৰ লোকসকলৰ সংখ্যা ছয়সন্তৰ হাজাৰ পাঁচ শ লোক আছিল। ২৩ নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে এই লোকসকল ইচাখৰৰ সন্তান: তোলাৰ পৰা তোলাইয়া গোষ্ঠী, পুৰুৱাৰ পৰা পুৰুয়ীয়া গোষ্ঠী, ২৪ যাচুবৰ পৰা যাচুবীয়া গোষ্ঠী, চিৰোণ পৰা চিৰোণীয়া গোষ্ঠী। ২৫ ইচাখৰৰ এই গোষ্ঠীবোৰৰ লোকসকলৰ সংখ্যা চৌখ্যষ্ঠী হাজাৰ তিনিশ লোক আছিল। ২৬ নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে এই লোকসকল জৰুগনৰ সন্তান: চেৰদৰ পৰা চেৰদীয়া গোষ্ঠী, এলোনৰ পৰা এলোনীয়া গোষ্ঠী, যহলেলৰ পৰা যহলেনীয়া গোষ্ঠী। ২৭ জৰুলুনৰ এই গোষ্ঠীবোৰৰ লোকসকলৰ সংখ্যা ষষ্ঠী হাজাৰ পাঁচশ লোক আছিল। ২৮ নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে যোচেফৰ পুত্ৰ মনচি আৰু ইফ্রিয়ম আছিল। ২৯ মনচিৰ সন্তান এইসকল: মাথীৰ পৰা মাথীৰীয়া গোষ্ঠী, সেই গিলিয়দৰ পৰা গিলিয়দীয়া গোষ্ঠী। ৩০ গিলিয়দৰ সন্তান এইসকল: দেয়েজোৰৰ পৰা দেয়েজোৰীয়া গোষ্ঠী, হেলকৰ পৰা হেলকীয়া গোষ্ঠী ৩১ অসীয়েলৰ পৰা অসীয়েলীয়া গোষ্ঠী, চেখমৰ পৰা চেখমীয়া গোষ্ঠী, ৩২ চমীদাৰ পৰা চমীদাইয়া গোষ্ঠী, আৰু হেফৰৰ পৰা হেফৰীয়া গোষ্ঠী। ৩৩ সেই হেফৰৰ পুত্ৰ চলকফাদৰ কেনানে পুত্ৰ সন্তান নাছিল, কেৰল জীয়েক আছিল। সেই চলকফাদৰ জীয়েকসকলৰ নাম মহলা, নেৱা, হঢ়া, মিঙ্কা, আৰু তিৰ্তা আছিল। ৩৪ এইসকলেই মনচিৰ গোষ্ঠী আছিল যাৰ লোকসকলৰ সংখ্যা বাবৰ হাজাৰ সাত শ জন লোক আছিল। ৩৫ নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসুবি এই লোকসকল ইফ্রিয়মৰ সন্তান: চুথেলহৰ পৰা চুথেলহীয়া গোষ্ঠী, বেথৰৰ পৰা বেথেনীয়া গোষ্ঠী, তহমৰ পৰা তহমীয়া গোষ্ঠী, ৩৬ আৰু চুথেলহৰ সন্তান সকল এই, এৰগৰ পৰা এৰণীয়া গোষ্ঠী। ৩৭ ইফ্রিয়মৰ সন্তান সকলৰ এই গোষ্ঠীবোৰৰ বৰ্ত্ৰিণ হাজাৰ পাঁচ শ লোক আছিল। নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে এই লোকসকলেই যোচেফৰ সন্তান। ৩৮ নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে বিন্যামীৰ সন্তান এই লোকসকল: বেলাৰ পৰা বেলাইয়া গোষ্ঠী, অচৰেলৰ পৰা অচৰেবীয়া গোষ্ঠী, অহীৰামৰ পৰা অহীৰামীয়া গোষ্ঠী, ৩৯ চুফুকফুমৰ পৰা চুফুকীয়া গোষ্ঠী, হুকফুমৰ পৰা হুকফুমীয়া গোষ্ঠী। ৪০ আৰু বেলাৰ সন্তান আৰ্য আৰু নামন আছিল; আৰ্দৰ পৰা আদীয়া গোষ্ঠী আৰু নামনৰ পৰা নামনীয়া গোষ্ঠী। ৪১ নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে এওঁলোকেই বিন্যামীৰ সন্তান: তেওঁলোকৰ সংখ্যা পঞ্চলিশ হাজাৰ ছশ জন লোক আছিল। ৪২ নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে দানৰ সন্তান এই লোকসকল: চুহমৰ পৰা চুহমীয়া গোষ্ঠী, যিচৰিৰ পৰা যিচৰিয়া গোষ্ঠী, বৰীয়াৰ পৰা বৰীয়াইয়া গোষ্ঠী। ৪৫ বৰীয়াৰ সন্তান এই লোকসকল: হেবৰৰ পৰা হেবৰীয়া গোষ্ঠী, মঙ্কীয়েলৰ পৰা মঙ্কীয়েলীয়া গোষ্ঠী। ৪৬ আচেৰেৰ জীয়েকৰ নাম চেৰহ আছিল। ৪৭ আচেৰেৰ এই গোষ্ঠীবোৰৰ সন্তান সকলৰ সংখ্যা ত্ৰেপন্ন হাজাৰ চাৰিশ জন লোক আছিল। ৪৮ নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে এই লোকসকল: যিয়াৰ পৰা যিয়ীয়া গোষ্ঠী, যিচৰিৰ পৰা যিচৰিয়া গোষ্ঠী, বৰীয়াৰ পৰা বৰীয়াইয়া গোষ্ঠী। ৪৯ বৰীয়াৰ সন্তান এই লোকসকল: হেবৰৰ পৰা হেবৰীয়া গোষ্ঠী, মঙ্কীয়েলৰ পৰা মঙ্কীয়েলীয়া গোষ্ঠী। ৫০ আচেৰেৰ জীয়েকৰ নাম চেৰহ আছিল। ৫১ যিহুয়েলৰ পৰা চিল্লেমৰ পৰা চিল্লমীয়া গোষ্ঠী, তেওঁলোকৰ গণিত লোক পঞ্চলিশ হাজাৰ চাৰিশ জন আছিল। ৫২ ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত গণনা কৰা লোকসকলৰ সংখ্যা ছয় লাখ এক হাজাৰ সাতশ ত্ৰিশ জন আছিল। ৫৩ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ৫৪ “নামৰ সংখ্যা অনুসাৰে উত্তৰাধিকাৰৰ অৰ্থে এই লোকসকলৰ মাজত দেশ ভাগ কৰা হ'ব। ৫৪

অধিককে থকা লোকসকলৰ গোষ্ঠীক অধিককে উত্তৰাধিকাৰ দিবা, আৰু কমকৈ থকা লোকসকলৰ গোষ্ঠীক কমকৈ দিবা; প্ৰতিজন পৰিয়ালৰ যিমান গণিত লোক, তাৰ সেই হিচাপে তাৰ উত্তৰাধিকাৰ দিবা। ৫৫ কিন্তু চিঠি খেলৰ দ্বাৰাই দেশ ভাগ কৰা হ'ব; নিজ নিজ পিতৃ বৎশৰ নাম অনুসাৰে তেওঁলোকে উত্তৰাধিকাৰ পাব। ৫৬ লোক অধিক বা কমে হউক, চিঠি খেলৰ দ্বাৰাইহে তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ মাজত ভাগ বাঁটি দিয়া হ'ব।” ৫৭ নিজ নিজ গোষ্ঠী অনুসাৰে লেবী ফৈদৰ মাজত গণিত লোক এই সকল: গেৰ্টেনৰ পৰা গেৰ্টেনীয়া গোষ্ঠী, কহাতৰ পৰা কহাতীয়া গোষ্ঠী, মৰাবীৰ পৰা মৰাবীয়া গোষ্ঠী। ৫৮ লেবীয়া গোষ্ঠী এই লোকসকল: লিবনীয়া গোষ্ঠী, হিৰোনীয়া গোষ্ঠী মহলীয়া গোষ্ঠী, মুচীয়া গোষ্ঠী আৰু কোৰহীয়া গোষ্ঠী। ৫৯ অশ্বমৰ সন্তান কহাত আছিল, অশ্বমৰ ভাৰ্যাৰ নাম যোকেবদ; তেওঁ লেবীৰ জীয়েক; তেওঁৰ মাকে তেওঁক লেবীসকললৈ মিচৰ দেশত জন্মালে; তেওঁ অশ্বমলৈ হাৰোণ, মোচি আৰু তেওঁলোকৰ বায়েক মিৰিয়মক জন্মালে। ৬০ হাৰোণলৈ নাদৰ, অবীৰু, ইলিয়াজৰ আৰু স্টথামৰ জন্মালি। ৬১ কিন্তু নাদৰ আৰু অবীহূৰে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে সাধাৰণ জুই উৎসৰ্গ কৰোঁতে তেওঁলোকৰ মৃত্যু হ'ল। ৬২ তেওঁলোকৰ মাজত এমাহ বয়সীয়া আৰু তাতকে অধিক বয়সীয়া পুৰুষসকলৰ সংখ্যা তেইশ হাজাৰ জন হ'ল আছিল। কিয়নো, ইআয়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত তেওঁলোকৰ কোনো উত্তৰাধিকাৰ নিদিয়াৰ কাৰণে, ইআয়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত তেওঁলোক গণিত নহ'ল। ৬৩ এই সকল লোকক মোচি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰ দ্বাৰাই গণনা কৰা হ'ল; তেওঁলোকে যিৰাহোৰ সম্মুখত দৰ্শনৰ ওচৰল মোৰাবৰ সমথলত ইহায়েলৰ সন্তান সকলক গণনা কৰিবে। ৬৪ কিন্তু চীনয় মূলপ্রান্তত ইহায়েলৰ সন্তান সকলক গণনা কৰা মোচি আৰু হাৰোণ পুৰোহিত দ্বাৰাই যি লোকসকলক গণনা কৰা হৈছিল, তেওঁলোকৰ এজনে এই লোকসকলৰ মাজত নাছিল। ৬৫ কাৰণ যিহোৱাই তেওঁলোকৰ বিষয়ে কৈছিল যে তেওঁলোকে নিশ্চয় মূলপ্রান্তত মাৰিব। এই হেতুকে তেওঁলোকৰ মাজত যিকুনিৰ পুত্ৰ কালেৰ আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱাৰ বাহিৰে এজনে অৱশিষ্ট নাথাকিল।

২৭ পাছত যোচেফৰ পুত্ৰ মনচিৰ গোষ্ঠীৰ মাজৰ মনচিৰ বৃদ্ধ পৰিবনাতি, মাথীৰ পৰিবনাতি, গিলিয়দৰ নাতি হেফৰৰ পুত্ৰ চলকফাদৰ জীয়েক যি মহলা, নেৱা, হঢ়া, মিঙ্কা, আৰু তিৰ্তা আছিল। ২ তেওঁলোকে মোচি, পুৰোহিত ইলিয়াজৰ, অধ্যক্ষসকল আৰু গোটেই মঙ্গলীৰ আগত সাক্ষাৎ কৰা তম্বুৰ দুৰাৰ সম্মুখত থিয়ে হৈ এই কথা ক'লে বোলে, ৩ “আমাৰ পিতৃৰ মূলপ্রান্তত মৃত্যু হ'ল; তেওঁ কোৰহৰ দলৰ মাজত, যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে আলচ পতাসকলৰ দলৰ মাজত নাছিল, তেওঁৰ নিজ পাপতহে মৃত্যু হৈছিল; অৰ্থাৎ তেওঁৰ নিজ পাপৰ কাৰণেই তেওঁৰ মৃত্যু হৈছিল। ৪ আমাৰ পিতৃৰ পুত্ৰ সন্তান নথকাত তেওঁৰ গোষ্ঠীৰ মাজৰ পৰা তেওঁৰ নাম কিয় লোপ পাব? আমাৰ পিতৃ বৎশৰ ভাইসকলৰ মাজত আমাকো আমাৰ উত্তৰাধিকাৰ দিয়ক” ৫ তেতিয়া মোচিয়ে সেই বিষয়ে যিহোৱাৰ আগত তেওঁলোকৰ কথা ক'লে। ৬ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক কলে, ৭ “চলকফাদৰ জীয়েকসকলে ঠিকেই কৈছে। তুমি তেওঁলোকৰ পিতৃ বৎশৰ ভাইসকলৰ মাজত অৱশ্যে তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ দিবা আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকে যেন পাই সেই হিচাপে যিহোৱাৰ নিশ্চিত কৰিব। ৮ আৰু ইআয়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, ‘কোনো এজন লোকৰ যদি মৃত্যু হয় আৰু তেওঁৰ যদি কেৱলে পুত্ৰ নাথাকে তেওঁতিয়া তোমালেকে তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁৰ জীয়েকক গতাই দিবা। ৯ যদি তেওঁৰ জীয়েক নাথাকে, তেন্তে তেওঁৰ ভাইক-ককায়েকক তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰ দিবা। ১০ যদি তেওঁৰ কোনো ভাই বা ককাই নাথাকে, তেন্তে তাৰ গোষ্ঠীৰ মাজৰ আটাইতকে ওচৰল সহমৌৰ্যা লোক জনক তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰ দিবা; আৰু তেওঁ তাক নিজ অধিকাৰ কৰিব। মোচিলৈ কোৱা যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ দৰে এয়ে ইআয়েলৰ সন্তান সকলৰ স্বতুবিষয়ক বিধি হ'ব।” ১১ যিহোৱাই মোচিক পুনৰাবৃয়া কলে, “তুমি অবাৰীমৰ পৰ্বতত উঠিছি, যি দেশ মই ইআয়েলৰ

সন্তান সকলক দিলোঁ, তাক চোরা। ১৩ তাক দেখাৰ পাছত তোমাৰ ভাই হাৰোণৰ নিচিনাকৈ তোমাকো নিজ লোকসকলৰ ওচৰলৈ নিয়া হ'ব। ১৪ কিয়নো ছিন মৰুপ্রাণত মঙ্গলীৰ বিবাদত, শিৰৰ পৰা জল বৈয়োৱা সময়ত তোমালোকে লোকসকলৰ আগত মোক পৰিব্ৰজপুঁ মান্য কৰিবলৈ দিয়া আজ্ঞা উলজন্ম কৰিবা।” সেই জল ছিন অৱশ্যক কাদেচত থকা মৰীচীৰ জল। ১৫ তেতিয়া মোচিয়ে যিহোৱাক ক'লে, ১৬ “বে যিহোৱা, আপুনি সকলোৰে শৰীৰত থকা আত্মাৰ দীঘৰ, আপুনি মঙ্গলীৰ ওপৰত এজন লোকক নিযুক্ত কৰক, যি জন লোকে ১৭ ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ আগত অহা-যোৱা কৰিব পাৰে আৰু তেওঁলোকক বাহিৰলৈ-ভিতৰলৈ নিব পাৰে যাতে যিহোৱাৰ মঙ্গলী বৰীয়া নোহোৱা মেৰৰ জাকৰ নিচিনা নহয়।” ১৮ তেতিয়া যিহোৱাই মোচিক ক'লে, “মোৰ আত্মাই বাস কৰা নুনৰ পুত্ৰ যিহোৱাক লৈ তেওঁৰ মূৰত হাত দিয়া, ১৯ আৰু ইলিয়াজৰ পুৰোহিত আৰু গোটেই মঙ্গলীৰ আগত তেওঁক উপস্থিত কৰি তেওঁলোকৰ আগতে তেওঁলোকক আগবঢ়াই নিবলৈ তেওঁক আদেশ দিয়া। ২০ ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই মঙ্গলীয়ে তেওঁৰ আজ্ঞা মানিবৰ কাৰণে তেওঁক নিজ সন্ধানৰ ভাগী কৰা। ২১ তেওঁ পুৰোহিত ইলিয়াজৰ সন্মুখত যিয় হ'ব, আৰু ইলিয়াজৰে তেওঁক কাৰণে উৰীমৰ বিচাৰৰ দ্বাৰাই যিহোৱাক সুধিৰ, তেতিয়া তেওঁ আৰু তেওঁৰ লগত ইহায়েলৰ সকলো সন্তান সকলে, গোটেই মঙ্গলীয়ে সৈতে ইলিয়াজৰ আজ্ঞাতে বাহিৰলৈ-ভিতৰলৈ অহা-যোৱা কৰিব।” ২২ পাছত মোচিয়ে যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে; তেওঁ যিহোৱাক নি, গোটেই মঙ্গলীৰ আগত উপস্থিত কৰিলে। ২৩ তেওঁ তেওঁৰ মূৰত হাত দি, মোচিৰ দ্বাৰাই কোওৱা যিহোৱাৰ বাকা অনুসাৰে তেওঁক আদেশ দিলে।

২৮ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ২ “তুমি ইহায়েলৰ সন্তানসকলক আজ্ঞা দিয়া আৰু কোৱা, ‘তেওঁলোকে যেন মোৰ উপহাৰ আৰু মোৰ সুৰাগার্থক মোৰ ভক্ষ্যবৰূপে মোৰ অগ্ৰিকৃত উপহাৰ নিজ নিজ নিয়মিত সময়ত মোৰ আহে উৎসৰ্গ কৰিবৰ বাবে তেওঁলোকে যেন সজাগে থাকে।’ ৩ এই হেতুকে তুমি ইহাকো তেওঁলোকক কোৱা যে, ‘তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰিব লগা অগ্ৰিকৃত উপহাৰ এই, প্ৰতিদিনে নিত্য হোৰ অৰ্থে দুটা এবছৰীয়া নিষ্ঠ মতা মেৰ পোৱালি ল'বা। ৪ এটা মেৰ পোৱালি বাতিপূৰা উৎসৰ্গ কৰিবা আৰু আনটো মেৰ পোৱালি সন্ধিয়া পৰত উৎসৰ্গ কৰিবা। ৫ আৰু ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ কাৰণে হীনৰ চাৰিভাগৰ এভাগ খুন্দি উলিওৱা তেল মিহলোৱা ঐফাৰ দহ ভাগৰ এভাগ মিহি আটাওঁড়ি ল'বা। ৬ এণ্ডে নিত্য হোৰ; যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুৰাগার্থক অগ্ৰিকৃত উপহাৰবৰূপে চীনয় পৰ্বতত এই আজ্ঞাই নিৰূপিত হৈছিল। ৭ আৰু তাৰ প্ৰথম মেৰ পোৱালিৰ কাৰণে হীনৰ চাৰি ভাগৰ এভাগ তাৰ পেয়ে নৈবেদ্য হ'ব; তুমি পৰিত স্থানত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পেয়ে নৈবেদ্যবৰূপে বাগীয়াল বস ঢালি দিবা। ৮ আৰু দ্বিতীয় মেৰ পোৱালিটো সন্ধিয়া পৰত উৎসৰ্গ কৰিবা; বাতিপূৰা দিয়া ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু তাৰ পেয়ে নৈবেদ্যৰ দৰে তাকো যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুৰাগার্থক অগ্ৰিকৃত উপহাৰবৰূপে উৎসৰ্গ কৰিবা। ৯ আৰু বিশ্বাম-দিনত দুটা এবছৰীয়া নিষ্ঠ মতা মেৰ পোৱালি, আৰু তেল মিহলোৱা ঐফাৰ দহ ভাগৰ দুভাগ ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু তাৰ পেয়ে নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিবা; ১০ নিত্য হোৰ আৰু পেয়ে নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও প্ৰতি বিশ্বাম-বাবে এই হোৰ হ'ব। ১১ আৰু প্ৰত্যেক মাহৰ আৰাণ্ডিতে তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোৰ বাবে দুটা দমৰা গৰু, এটা মতা মেৰ পোৱালি, এই সকলোকে উৎসৰ্গ কৰিবা। ১২ আৰু প্ৰত্যেক দমৰা গৰুৰ কাৰণে ভক্ষ্য নৈবেদ্যবৰূপে ঐফাৰ দহ ভাগৰ তিনি ভাগ, তেল মিহলোৱা মিহি আটাওঁড়ি, আৰু মতা মেৰটোৰ কাৰণে ভক্ষ্য নৈবেদ্যবৰূপে দহ ভাগৰ এভাগ, তেল মিহলোৱা মিহি আটাওঁড়ি, আৰু মতা মেৰটোৰ কাৰণে ভক্ষ্য নৈবেদ্যবৰূপে দহ ভাগৰ এভাগ, তেল মিহলোৱা মিহি আটাওঁড়ি উৎসৰ্গ কৰিবা; সেয়ে সুৰাগার্থক হোম-বলি, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অগ্ৰিকৃত উপহাৰ। ১৪ আৰু প্ৰত্যেক দমৰা গৰুৰ কাৰণে হীনৰ আধা ভাগ, আৰু মতা মেৰটোৰ কাৰণে হীনৰ তিনি ভাগৰ এভাগ আৰু প্ৰত্যেক মেৰ পোৱালিৰ কাৰণে হীনৰ

চাৰিভাগৰ এভাগ দাক্ষাৰস সেইবোৰ পেয়ে নৈবেদ্য হ'ব; এয়ে বছৰৰ প্ৰত্যেক মাহত কৰিব লগীয়া মাহেকীয়া হোৰ। ১৫ আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পাপাৰ্থক বালিস্বৰূপে এটা মতা ছাগলী উৎসৰ্গ কৰিবা। নিত্য হোৰ আৰু তাৰ পেয়ে নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও ইয়াক কৰিব লাগিব। ১৬ পাছত প্ৰথম মাহৰ চতুৰ্দশ দিনা যিহোৱাৰ নিষ্ঠাৰ-পৰ্বত হ'ব। ১৭ আৰু সেই মাহৰ পৎসন্দৰ দিনা উৎসৰ্গ হ'ব, সাত দিন খৰীৰ নিদিয়া পঠা ভোজন কৰিব লাগিব। ১৮ প্ৰথম দিনা পৰিত্ব সভা হ'ব; সেই দিনা তোমালোকে কোনো ব্যৱসায় কৰ্ম নকৰিবা। ১৯ কিন্তু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলিৰ অৰ্থে অগ্ৰিকৃত উপহাৰবৰূপে দুটা দমৰা গৰু, এটা মতা মেৰ আৰু সাতোটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি উৎসৰ্গ কৰিবা; সেইবোৰ নিষ্ঠ পঞ্চ হ'ব। ২০ আৰু প্ৰত্যেক দমৰা গৰুৰ কাৰণে দহ ভাগৰ তিনিভাগ, মতা মেৰটোৰ কাৰণে দহ ভাগৰ দুভাগ। ২১ আৰু মেৰ পোৱালি সাঁতোটাৰ প্ৰত্যেক পোৱালিৰ কাৰণে দহ ভাগৰ এভাগ, তেল মিহলোৱা মিহি আটাওঁড়ি সেইবোৰ উদ্দেশ্যে হৈছিল হ'ব। ২২ আৰু তোমালোকক প্ৰায়শিষ্ট কৰিবলৈ পাপাৰ্থক বালিস্বৰূপে এটা মতা ছাগলী উৎসৰ্গ কৰিবা। ২৩ নিত্য হোৰ আৰু তাৰ পেয়ে নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও ইয়াক উৎসৰ্গ কৰিবা। ২৪ কিন্তু মেৰ পোৱালিৰ সাঁতোটাৰ পৰিত্ব সভা হ'ব। সেই দিনা তোমালোকে কোনো ব্যৱসায় কৰ্ম নকৰিবা। ২৫ আৰু সগুম দিনা তোমালোকৰ পৰিত্ব সভা হ'ব। সেই দিনা তোমালোকে কোনো ব্যৱসায় কৰ্ম নকৰিবা। ২৬ যি দিনা তোমালোকে সাত সংহার অস্তত হোৱা পৰ্বত যিহোৱালৈ কোনো নতুন ভক্ষ্য নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰা, প্ৰথমে পকা ফল দিয়া সেই দিনা তোমালোকৰ পৰিত্ব সভা হ'ব। সেই দিনা কোনো ব্যৱসায় কৰ্ম নকৰিবা। ২৭ কিন্তু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুৰাগার্থক অৰ্থে হোম-বলিস্বৰূপে দুটা দমৰা গৰু, এটা মতা মেৰ আৰু সাতোটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি ২৮ আৰু প্ৰত্যেক দমৰা গৰুৰ কাৰণে দহ ভাগৰ দুভাগ। ২৯ আৰু মেৰ পোৱালি সাঁতোটাৰ প্ৰত্যেক পোৱালিৰ কাৰণে দহ ভাগৰ এভাগ, তেল মিহলোৱা মিহি আটাওঁড়ি সেইবোৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্যে উৎসৰ্গ কৰিবা। ৩০ আৰু তোমালোকক প্ৰায়শিষ্ট কৰিবলৈ এটা মতা ছাগলী উৎসৰ্গ কৰিবা। ৩১ নিত্য হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে আৰু এইবোৰ পেয়ে নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিবা; এই সকলো নিষ্ঠ পঞ্চ হ'ব লাগিব।”

২৯ আৰু সগুম মাহত, মাহৰ প্ৰথম দিনা যিহোৱাৰ সন্ধানৰ অৰ্থে তোমালোকৰ পৰিত্ব সভা হ'ব। সেই দিনা তোমালোকৰ কোনো দৈনন্দিন ব্যৱসায় কৰ্ম নকৰিবা। সেই দিনা তোমালোকৰ তূৰী ভজোৱা দিন হ'ব। ২ সেই দিনা তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুৰাগার্থ অৰ্থে হোম-বলিস্বৰূপে এটা দমৰা গৰু, এটা মতা মেৰ আৰু সাতোটা নিষ্ঠ এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি বাধিবা। ৩ আৰু সেই দমৰা গৰুটোৰ কাৰণে দহ ভাগৰ তিনি ভাগ, মতা মেৰটোৰ কাৰণে দহ ভাগৰ দুভাগ, ৪ আৰু মেৰ পোৱালিৰ সাঁতোটাৰ প্ৰত্যেক পোৱালিৰ কাৰণে দহ ভাগৰ এভাগ, তেল মিহলোৱা মিহি আটাওঁড়ি সেইবোৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্যে উৎসৰ্গ কৰিবা। ৫ আৰু তোমালোকৰ প্ৰায়শিষ্ট কৰিবলৈ এটা মতা ছাগলী উৎসৰ্গ কৰিবা। ৬ নতুন জোনৰ হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্যে, নিত্য হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্যে আৰু সেইবোৰ পেয়ে নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও অগ্ৰিকৃত উপহাৰবৰূপে সেই সকলোকে উৎসৰ্গ কৰিবা। ৭ সেই সগুম মাহৰ দশম দিনা যিহোৱাৰ সন্ধানৰ অৰ্থে তোমালোকৰ পৰিত্ব সভা হ'ব, সেই দিনা তোমালোকে নিজ নিজ প্ৰাণক দুখ দিবা আৰু কোনো কাৰ্য নকৰিবা। ৮ কিন্তু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুৰাগার্থ অৰ্থে যিহোৱাৰ উপহাৰবৰূপে এটা মতা দমৰা গৰু, এটা মতা মেৰ আৰু সাতোটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি উৎসৰ্গ কৰিবা। ৯ আৰু দমৰা গৰুৰ কাৰণে দহ ভাগৰ এভাগ আৰু প্ৰত্যেক পোৱালিৰ কাৰণে দহ ভাগৰ এভাগ, তেল মিহলোৱা মিহি আটাওঁড়ি উৎসৰ্গ কৰিবা। ১০ আৰু মেৰ পোৱালি সাঁতোটাৰ প্ৰত্যেক পোৱালিৰ কাৰণে দহ ভাগৰ এভাগ আৰু প্ৰত্যেক পোৱালিৰ কাৰণে দহ ভাগৰ এভাগ, তেল মিহলোৱা মিহি আটাওঁড়ি উৎসৰ্গ কৰিবা।

ভাগৰ এভাগ, তেল মিহলোৱা মিহি আটাঞ্জড়ি সেইবোৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য হ'ব। ১১ আৰু পাপার্থক বলিবৰূপে এটা মতা ছাগলী উৎসর্গ কৰিবা। প্ৰায়স্তৰ পাপার্থক বলিৰ, নিত্য হোম বলিৰ, তাৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ আৰু সেইবোৰ পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও, এই সকলোকে উৎসর্গ কৰিবা। ১২ আৰু সংগু মাহৰ পঞ্চদশ দিনা যিহোৱাৰ সন্ধানৰ উদ্দেশ্যে তোমালোকৰ পবিত্ৰ সভা হ'ব। সেই দিনা তোমালোকে কোনো দৈনন্দিন ব্যবসায়ৰ কৰ্ম নকৰিবা আৰু তোমালোকে সাত দিনলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৱ পালন কৰিবা। ১৩ আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুস্থাণৰ অৰ্থে অগ্ৰিকৃত উপহাৰবৰূপে হোম-বলিৰ কাৰণে তেৱটা দমৰা গৰু, দুটা মতা মেৰ আৰু চৌধুটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি উৎসর্গ কৰিবা; আৰু সেইবোৰ প্ৰত্যেকটিইয়েই নিখৃণী পশু হ'ব লাগিব। ১৪ আৰু দমৰা গৰু তেৱটাৰ প্ৰত্যেক গৰুৰ কাৰণে দহ ভাগৰ দৃষ্টাগ, ১৫ আৰু মতা মেৰ পোৱালি চৌধুটাৰ প্ৰত্যেক মেৰ পোৱালিৰ কাৰণে দহ ভাগৰ এভাগ, তেল মিহলোৱা মিহি আটাঞ্জড়ি সেইবোৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্য হ'ব। ১৬ আৰু পাপার্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী উৎসর্গ কৰিবা। নিত্য হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য ও পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উৎসর্গ কৰিবা। ১৭ আৰু পবিত্ৰ সভাৰ দিতীয় দিনা বাৰটা দমৰা গৰু, দুটা মতা মেৰ আৰু চৌধুটা এবছৰীয়া নিখৃণী মতা মেৰ পোৱালি উৎসর্গ কৰিবা; আৰু সেইবোৰ প্ৰত্যেকটি নিখৃণী পশু হ'ব লাগিব। ১৮ আৰু দমৰা গৰুৰ, মেৰৰ আৰু মেৰ পোৱালিৰ সংখ্যা অনুসাৰে বিধিমতে সেইবোৰ ভক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য হ'ব; আৰু পাপার্থক বলিৰ নিমিত্তে এটা মতা ছাগলী আজি দিয়াৰ দৰেই উৎসর্গ কৰিবা। ১৯ নিত্য হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য ও সেইবোৰ পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উৎসর্গ কৰিবা। ২০ আৰু পবিত্ৰ সভাৰ তৃতীয় দিনা এঘারটা দমৰা গৰু, দুটা মতা মেৰ আৰু চৌধুটা এবছৰীয়া নিখৃণী মতা মেৰ পোৱালি উৎসর্গ কৰিবা, আৰু সেইবোৰ নিখৃণী পশু হ'ব লাগিব। ২১ আৰু দমৰা গৰুৰ, মেৰৰ আৰু মেৰ পোৱালিৰ সংখ্যা অনুসাৰে বিধিমতে সেইবোৰ ভক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য হ'ব। ২২ আৰু পাপার্থক বলিৰ অৰ্থে এটা মতা ছাগলী, উৎসর্গ কৰিবা। নিত্য হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য ও পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উৎসর্গ কৰিবা। ২৩ আৰু পবিত্ৰ সভাৰ চতুৰ্থ দিনা দহেটা দমৰা গৰু, দুটা মতা মেৰ আৰু চৌধুটা এবছৰীয়া নিখৃণী মতা মেৰ পোৱালি উৎসর্গ কৰিবা আৰু প্ৰত্যেকটি নিখৃণী পশু হ'ব লাগিব। ২৪ আৰু দমৰা গৰুৰ, মেৰৰ, আৰু মেৰ পোৱালিৰ সংখ্যা অনুসাৰে বিধি অনুসাৰে সেইবোৰ ভক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য হ'ব। ২৫ আৰু পাপার্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী উৎসর্গ কৰিবা। নিত্য হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য ও পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উৎসর্গ কৰিবা। ২৬ আৰু পঞ্চম দিনা নটা দমৰা গৰু, দুটা মতা মেৰ আৰু চৌধুটা এবছৰীয়া নিখৃণী মতা মেৰ পোৱালি উৎসর্গ কৰিবা। ২৭ আৰু দমৰা গৰুৰ, মেৰৰ, মেৰ পোৱালিৰ সংখ্যা অনুসাৰে বিধি অনুসাৰে সেইবোৰ ভক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য হ'ব; ২৮ আৰু পাপার্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী উৎসর্গ কৰিবা। নিত্য হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য ও পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উৎসর্গ কৰিবা। ২৯ আৰু পবিত্ৰ সভাৰ ষষ্ঠ দিনা আঠেটা দমৰা গৰু, দুটা মতা মেৰ আৰু চৌধুটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি উৎসর্গ কৰিবা। নিত্য হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য ও পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উৎসর্গ কৰিবা। ৩০ আৰু দমৰা গৰুৰ, মেৰৰ আৰু মেৰ পোৱালিৰ সংখ্যা অনুসাৰে বিধিমতে সেইবোৰ ভক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য হ'ব। ৩১ আৰু পাপার্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী উৎসর্গ কৰিবা। নিত্য হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য ও পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উৎসর্গ কৰিবা। ৩২ আৰু সংগু দিনা সাতেটা দমৰা গৰু, দুটা মতা মেৰ আৰু চৌধুটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি উৎসর্গ কৰিবা আৰু প্ৰত্যেকটি নিখৃণী পশু হ'ব লাগিব। ৩৩ আৰু দমৰা গৰুৰ, মেৰৰ আৰু মেৰ পোৱালিৰ সংখ্যা অনুসাৰে বিধিমতে সেইবোৰ ভক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য হ'ব। ৩৪ আৰু পাপার্থক বলিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী উৎসর্গ কৰিবা। নিত্য হোম-বলি আৰু তাৰ ভক্ষ্য নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উৎসর্গ কৰিবা। ৩৫ আৰু সংগু দিনা সাতেটা দমৰা গৰু, দুটা মতা মেৰ আৰু চৌধুটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি উৎসর্গ কৰিবা আৰু প্ৰত্যেকটি নিখৃণী পশু হ'ব লাগিব।

বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উৎসর্গ কৰিবা। ৩৬ অষ্টম দিনা তোমালোকৰ আৰু এখন ধৰ্মীয় সভা হ'ব। সেইদিনা তোমালোকে কেনো দৈনন্দিন ব্যবসায়ৰ কৰ্ম নকৰিবিব। ৩৬ কিন্তু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সুস্থাণৰ অৰ্থে অগ্ৰিকৃত উপহাৰবৰূপে হোম বলিৰ কাৰণে এটা দমৰা গৰু এটা মতা মেৰ আৰু সাতেটা এবছৰীয়া মতা মেৰ পোৱালি উৎসর্গ কৰিবা আৰু প্ৰত্যেকটি নিখৃণী পশু হ'ব লাগিব। ৩৭ আৰু দমৰা গৰুৰ, মেৰৰ আৰু পেৰ পোৱালিৰ সংখ্যা অনুসাৰে বিধিমতে সেইবোৰ ভক্ষ্য আৰু পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উৎসর্গ কৰিবা। ৩৮ আৰু দমৰা গৰুৰ মেৰৰ আৰু পোৱালিৰ কাৰণে এটা মতা ছাগলী উৎসর্গ কৰিবা। নিত্য হোম আৰু তাৰ ভক্ষ্য ও পেয় নৈবেদ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে এই সকলোকে উৎসর্গ কৰিবা। ৩৯ সঞ্চল সিদ্ধ কৰিবৰ কাৰণে দিয়া আৰু ইচ্ছামতে এনেই দিয়া তোমালোকৰ উপহাৰৰ বাহিৰে, তোমালোকৰ ভক্ষ্য ও পেয় নৈবেদ্যৰ কাৰণে আৰু তোমালোকৰ মঙ্গলৰ্থক বলিৰ কাৰণে এইবোৰ তোমালোকৰ নিজৰ নিখৃপিত পৰ্বতৰোৰত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসর্গ কৰিবা।” ৪০ মোচিয়ে যিহোৱাৰ পৰা পোৱা সকলো আজা অনুসাৰে ইস্তামেলৰ সত্ত্বন সকলৰ ফৈদৰ মূল লোকসকলক ক'লে। তেওঁ ক'লে, যিহোৱাই এই আজা দিছে। ২ কোনো পৰুষে যদি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সঞ্চল কৰে বা ব্ৰত-বদ্ধনেৰে নিজ প্ৰাণ বৰ্দ্ধ কৰিবলৈ শপত কৰে, তেওঁ তেওঁ নিজৰ বাক্য বৰ্য নকৰি, নিজৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা আঠাই বাক্য সিদ্ধ কৰিব লাগিব। ৩ আৰু কোনো মহিলাই যৌবন পিতৃৰ ঘৰত থাকেুঁতে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে কোনো সঞ্চল কৰে বা ব্ৰত-বদ্ধনেৰে নিজকে বৰ্দ্ধ কৰা কথা শুণিও, তাই সঞ্চল কৰা, বা ব্ৰত-বদ্ধনেৰে তাই নিজকে বৰ্দ্ধ কৰা কথা শুণিও, তাইক একো নকৈ মনে মনে থাকে, তেওঁ তাই সঞ্চলৰ সিদ্ধ কৰিব লাগিব। ৪ আৰু আৰু তাই পিতৃয়ে তাইক নিষেধ কৰে, তেওঁ তাই সঞ্চলৰ বাক্য বৰ্য কৰিব লাগিব। ৫ কিন্তু শুনা দিনা যদি তাই পিতৃয়ে তাইক নিষেধ কৰে, তেওঁ তাই সঞ্চলৰ বাক্য কৰিবলৈ নিজকে বৰ্দ্ধ কৰা কালত, যদি তাইক বিয়া দিয়া হয়, ৭ আৰু তাই স্বামীয়ে তাক শুণিও, শুনা দিনা তাইক একো নকৈ মনে মনে থাকে, তেওঁ তাই সঞ্চলৰ বাক্য কৰিব হৰুকে যিহোৱাই তাইক ক্ষমা দিব। ৬ আৰু আৰু তাই সঞ্চলৰ অধীন থাকা বাক্যে নিষেধ কৰে, তেওঁ তাই নিজকে বৰ্দ্ধ কৰিলে, তাকে সেই আঠাই ক'ল ক'লে যাবাই হয়, ৭ আৰু তাই স্বামীয়ে তাক শুণিও, শুনা দিনা তাইক একো নকৈ মনে মনে থাকে, তেওঁ তাই সঞ্চলৰ নিষেধ কৰিব লাগিব। ৮ কিন্তু শুনা দিনা যদি তাই স্বামীয়ে তাইক নিষেধ কৰে, তেওঁ তাই সঞ্চলৰ অধীন আৰু অবিবেচনাবৰূপে নিজৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা যি বাক্যৰ দ্বাৰা আৰু তাই নিজকে বৰ্দ্ধ কৰিলে, সেই আঠাই ক'ল ক'লে যাবাই হয়, ৯ আৰু তাই স্বামীয়ে তাক শুণিও তাক ক্ষমা দিব। ১০ আৰু আৰু তাই নিজকে বৰ্দ্ধ কৰা মহিলাই সঞ্চল আৰু বন্ধনেৰে নিজকে বৰ্দ্ধ কৰিব লাগিব। ১১ আৰু আৰু তাই স্বামীয়ে তাক শুণিও তাক ক্ষমা দিব। ১২ কিন্তু শুনা দিনা তাই স্বামীয়ে যদি সেই সকলোকে কোনো বৰূপে নিষেধ কৰে, তেওঁ তাই সঞ্চলৰ মুখৰ পৰা যি বাক্য ওলাইছিল, তাকো সিদ্ধ কৰিব লাগিব। ১৩ মহিলাৰ প্ৰত্যেক সঞ্চলৰ আৰু নিজকে দুখ দিবলৈ নিজকে বৰ্দ্ধ কৰা শপত তাই স্বামীয়ে সিদ্ধ কৰিব পাৰে, তাই স্বামীয়ে তাক বৰ্য কৰিব পাৰে। ১৪ কিন্তু তাই স্বামীয়ে যদি কেইবা দিনলোকে তাইক একো নকৈ সকলোভাৱে মনে মনে থাকে, তেওঁ তাই সকলো সকলো কথা সিদ্ধ কৰিব লাগিব। ১৫ কিন্তু তাক শুনা পাছত যদি কেইবা দিনলোকে তাইক একো নকৈ সকলোভাৱে মনে মনে থাকাত, সি তাক সিদ্ধ কৰিব লাগিয়া কৰিলে। ১৬ স্বামী আৰু ভাৰ্যার বিষয়ে, গুণ কৰিব। ১৭ স্বামী আৰু ভাৰ্যার ফল ভোগ কৰিব।

পিতৃয়ে আবু মৌরন কালত তেওঁর ঘৰত থকা জীয়েকৰ বিষয়ে যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়া বিধি এইবোৰ।

৩১ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে,

কাৰণে মিদিয়নীয়াসকলৰ প্ৰতিকৰণ সাৰা; তেনে কৰি উঠি তোমাৰ মৃত্যু হ'ব আৰু নিজ লোকসকলৰ মাজত তোমাক নিয়া হ'ব।^১ ৩ তেতিয়া মোচিয়ে লোকসকলক ক'লে, “যিহোৱাৰ কাৰণে মিদিয়নৰ প্ৰতিকৰণ সাধিবলৈ, মিদিয়নৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধজ্যাক কৰিবৰ কাৰণে তোমালোকৰ মাজৰ কিছুমান লোকক যুদ্ধলৈ সুসজ্জিত কৰা।^২ ৪ তোমালোকে ইস্তায়েলৰ প্ৰত্যেকখন ফৈদৰ পৰা এক এক হাজাৰ লোকক যুদ্ধলৈ পঠিয়াৰা।^৩ ৫ তেতিয়া ইস্তায়েলৰ প্ৰত্যেক গোষ্ঠী অনুসাৰে এক এক হাজাৰে জোক যুদ্ধৰ বাবে যুগ্মত কৰা হ'ল। এইদৰে যুদ্ধলৈ সুসজ্জিত হোৱা বাব হাজাৰ জন লোকক উলিওৱা হ'ল।^৪ ৬ তাৰ পাছত মোচিয়ে, প্ৰত্যেকখন ফৈদৰ পৰা এক এক হাজাৰ লোকক সৈতে পুৰোহিত ইলিয়াজৰ পুত্ৰ পীনহচক যুদ্ধলৈ পঠিয়ালে, পৰিত শ্বানৰ বস্ত, বৎ বাদৰ অৰ্থে কৰিল সেই শীনহচৰ হাতত আছিল।^৫ ৭ মোচিক দিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকে মিদিয়নৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব তেওঁলোকৰ সকলো পুৰুষকে বধ কৰিলে।^৬ ৮ আৰু তেওঁলোকে আন আন হত লোকৰ লগত মিদিয়নৰ ৰজসকলক, অৰ্থাৎ ইৰী, বেকম, চৰ, হূৰ, আৰু বেৰা, এই মিদিয়নীয়া পাঁচজন বজাক বধ কৰিলে; আৰু বিয়োৰ পুত্ৰ বিলিয়মকো তেওঁলোকে তৰোৱালোৰে বধ কৰিলে।^৭ ৯ ইস্তায়েলৰ সৈন্যসকলে মিদিয়নৰ সকলো মহিলা, তেওঁলোকৰ ল'ৰা-ছোৱালী বন্দী কৰিলৈ গ'ল, আৰু তেওঁলোকৰ গৰু, মেৰ-ছাগৰ জাক আদি সকলো সম্পত্তি লুটি লৈ গ'ল।^৮ ১০ তেওঁলোকে যি যি ঠাইত বাস কৰিছিল, তেওঁলোকৰ সেই সকলো নগৰ আৰু তেওঁলোকৰ আটাই ছাউনিনোৰ জৱাই দিলে।^৯ ১১ তেওঁলোকে লুট-দ্বাৰা আৰু বন্দীবোৰক আৰু তাৰে সৈতে সকলো পশুৰ জাকবোৰ লগত ল'লে।^{১০} ১২ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ সন্মুখত যদ্ধনৰ পাৰৰ মোৱাৰ সমথলত থকা ছাউনিলে, মোচি, পুৰোহিত ইলিয়াজৰ আৰু ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ গোটেই মণ্ডলীৰ শুৰিলে, সেই বন্দী কৰি নিয়া লোকবোৰ, যুদ্ধত ধৰা পশুবোৰ, আৰু লুটি লোৱা সম্পত্তিবোৰ আনিলে।^{১১} ১৩ তেতিয়া মোচি, পুৰোহিত ইলিয়াজৰ আৰু মণ্ডলীৰ আটাই অধ্যক্ষসকলে তেওঁলোকক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ছাউনিৰ বাহিৰলৈ লোলাই গ'ল।^{১২} ১৪ তেতিয়া যুদ্ধৰ পৰা উভতি অহা সহস্রপতি আৰু শতপতি, এই সেনাপতিসকলৰ ওপৰত মোচিৰ খ'ব উঠিল।^{১৩} ১৫ মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে মহিলাসকলক জীৱাই বাখিছা নেকি? ১৬ চোৱা, বিলিয়মৰ পৰামৰ্শত তেওঁলোকে পিয়োৰ দেৱতাৰ কথাত ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে সত্যলজ্জন কৰাইছিল; সেই কাৰণেই যিহোৱাৰ মণ্ডলীত মহামাৰী হৈ আছিল।^{১৪} ১৭ এতিয়া এই হেতুকে, তোমালোকে শিশুবোৰ মাজৰ আটাই ল'ৰাৰোৰক বধ কৰা, আৰু পুৰুষৰে সৈতে শয়ন কৰা সকলো মহিলাক বধ কৰা।^{১৫} ১৮ কিন্তু ছোৱালীসকলৰ মাজৰ যিবোৰে পুৰুষৰে সৈতে কেতিয়ো শয়ন কৰা নাই, তেওঁলোকক তোমালোকে নিজৰ কাৰণে বাখি।^{১৬} ১৯ তোমালোকে সাত দিনলৈকে ছাউনিৰ বাহিৰত ছাউনি পাতি থাকা; তোমালোকৰ যিমান লোকে বধ কৰিছা বা হত হোৱা লোককো চুইছা, তোমালোকৰ সেই সকলোৱে আৰু বন্দী কৰি অনা লোকসকলক তৃতীয় আৰু সংগৰ্ম দিনা শুচি কৰা।^{১৭} ২০ আৰু সকলো কাপোৰে, ছালেৰে সজা বা মেৰ-ছাগৰ নোমেৰে যুগ্মত কৰা বা কাঠ্যেৰে সজা আটাই বস্তৰ বিষয়ে তোমালোকে নিজৰ কাৰণে শুচি কৰা।^{১৮} ২১ পাছত পুৰোহিত ইলিয়াজৰে বঞ্চলৈ যোৱা লোকসকলক ক'লে, “যিহোৱাই মোচিক দিয়া বাৰস্তাৰ এয়াও এক বিধি বোলে: ২২ কেৱল সোণ, বৃূগ, পিতল, লোহ, বগীতাম, ২৩ আৰু সীহ আদি যিবোৰ বস্ত জুইত নুপোৰে, সেই সকলোকে জুইৰ মাজেনি নিবা, তেতিয়া সেয়া শুচি হ'ব।^{১৯} তাৰ পাছত তোমালোকে তাক অশুভতা-নাশক জলৰ দ্বাৰাই শুচি কৰিব লাগিব, কিন্তু যি যি বস্ত জুইত পোৱে, তাক পথমে তোমালোকে সেই পানীৰে শুচি কৰিবা।^{২০} ২৪ আৰু সংগৰ্ম দিনা তোমালোকে নিজ নিজ কাপোৰে ধূৰা, তেতিয়া তোমালোক শুচি হ'ব; তাৰ পাছত তোমালোকে ছাউনিত সোমাৰ পাৰিবো।^{২১} ২৫ যিহোৱাই পুনৰায় মোচিক ক'লে, ২৬ “ছুমি,

পুৰোহিত ইলিয়াজৰ আৰু মণ্ডলীৰ পিতৃ-বংশৰ অধ্যক্ষসকল, যুদ্ধত ধৰা মানুহ বা পশ সেই আটাই লুট-দ্বৰ্যৰ লেখ লোৱা; ২৭ আৰু সেইবোৰ দুভাগ কৰি, এভাগ বণ্টলৈ যোৱা লোকসকল আৰু এভাগ গোটেই মণ্ডলীৰ মাজত ভাগ কৰি দিয়া; ২৮ আৰু যুদ্ধলৈ যোৱা লোকসকলৰ পৰা মানুহ, গৰু, গাধ, আৰু মেৰ-ছাগ বা ছাগলীৰ পাঁচ শ শ পাঁচ শ পাণীৰ মাজৰ এটা এটা পাণী যিহোৱাৰ কাৰণে কৰিবৰপুঁ পুৰোহিত ইলিয়াজৰক দিয়া।^{২৯} ২৯ তেওঁলোকৰ আধা ভাগৰ পৰা মানুহ, গৰু, গাধ আৰু মেৰ-ছাগৰ জাক আদি আটাই প্রাণীৰেই পঞ্চশীটা পঞ্চশীটৰ মাজৰ পৰা এটা লৈ যিহোৱাৰ উত্তোলনীয় উপহাৰ স্বৰূপে পুৰোহিত ইলিয়াজৰক দিয়া।^{৩০} ৩০ আৰু ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ আধা ভাগ পৰা লোৱা সম্পত্তিৰ বাহিৰে ধৰি অনা পাণীৰ সংখ্যা এইদৰে: হ্যন লাখ পঁয়সন্তৰ হাজাৰ মেৰ-ছাগ ৩০ বাসন্তৰ হাজাৰ ধাঁড়-গৰু, ৩৪ এয়ষ্টী হাজাৰ গাধ, ৩৫ আৰু কেতিয়াও পুৰুষে সৈতে শয়ন নকৰা ছোৱালীৰ সংখ্যা সৰ্বৰ্মুঠ বত্ৰিশ হাজাৰ আছিল।^{৩১} ৩৬ যুদ্ধলৈ যোৱা সৈন্যসকলৰ আধা ভাগ প্রাণীৰ সংখ্যা তিনি লাখ সাতত্ৰিশ হাজাৰ পাঁচ শ মেৰ-ছাগ; ৩৭ সেই মেৰ-ছাগবোৰৰ পৰা লোৱা যিহোৱাৰ কৰ ছশ পঁয়সন্তৰটা।^{৩২} ৩৮ ধাঁড়-গৰু ছয়ত্ৰিশ হাজাৰ; সেইবোৰৰ মাজৰ পৰা লোৱা যিহোৱাৰ কৰ বাসন্তৰটা।^{৩৩} ৩৯ গাধবোৰ সংখ্যা ত্রিশ হাজাৰ পাঁচজন আছিল আৰু সেইবোৰৰ মাজৰ পৰা লোৱা যিহোৱাৰ কৰ এফষ্টীটা।^{৩৪} ৪০ মানুহৰ সংখ্যা যোলু হাজাৰ গৰাকী মহিলা আৰু তেওঁলোকৰ পৰা লোৱা যিহোৱাৰ কৰ বত্ৰিশটা।^{৩৫} ৪১ তাৰ পাছত মোচিক দিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে, সেই কৰ তেওঁ যিহোৱাৰ উত্তোলনীয় উপহাৰ স্বৰূপে পুৰোহিত ইলিয়াজৰক দিলে।^{৩৬} ৪২ আৰু যুদ্ধলৈ যোৱা লোকসকলৰ ভাগৰ পৰা যি আধা ভাগ মোচিয়ে ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ কাৰণে বাখিলে- ৪৩ মণ্ডলীৰ সেই আধা ভাগৰ সংখ্যা তিনি লাখ সাতত্ৰিশ হাজাৰ পাঁচশ মেৰ-ছাগ, ৪৪ ছয়ত্ৰিশ হাজাৰ ধাঁড়-গৰু, ৪৫ ত্ৰিশ হাজাৰ পাঁচশটা গাধ ৪৬ আৰু কেতিয়া পুৰুষৰ সৈতে শয়ন নকৰা যোলু হাজাৰ মহিলা আছিল।^{৩৭} ৪৭ ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ পৰা সেই আধা ভাগৰ পৰা লোৱা যিহোৱাৰ কৰ এফষ্টীটা।^{৩৮} ৪৮ তাৰ পাছত সহস্রপতি আৰু শতপতি, সৈন্য সমূহৰ হাজাৰ হাজাৰৰ ওপৰত সেই সেনাপতিসকল মোচিৰ ওচৰলৈ আছিল।^{৩৯} ৪৯ তেওঁলোকে কেতক কলে, “আপোনাৰ এই দাসবোৰে নিজৰ নিজৰ অধীনে থকা সৈন্যবোৰৰ লেখ ল'লে আৰু আমাৰ মাজৰ আজনো হেৰোৱা নাই।^{৪০} ৫০ এই হেতুকে আমি প্ৰতিজনে যি সোণৰ পুৰুষে আনিলোঁ।^{৪১} ৫১ এই হেতুকে আমি প্ৰতিজনে যি পুৰুষে আনিলোঁ।^{৪২} ৫২ এই হেতুকে আমি প্ৰতিজনে যি পুৰুষে আনিলোঁ।^{৪৩} ৫৩ তেতিয়া মোচি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰে তেওঁলোকৰ পৰা সেই সকলো অলঞ্চকৰ, অৰ্থাৎ নেপুৰ, খাৰু, আঙষ্টি, কুণ্ডল, হাৰ, এইবোৰ যি পাইছোঁ, তাক আমি যিহোৱাৰ আগলৈ, নিজৰ নিজৰ প্ৰণ প্ৰাণিষ্ঠত কৰিবলৈ যিহোৱাৰ উপহাৰ স্বৰূপে আনিলোঁ।^{৪৪} ৫৪ তেতিয়া মোচি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰে তেওঁলোকৰ পৰা সেই সোণ, অৰ্থাৎ শিল্পকাৰে বনোৱা সেই সকলো অলঞ্চকৰোৰ ল'লে।^{৪৫} ৫৫ সহস্রপতি আৰু শতপতিসকলে যিহোৱাৰ উত্তোলনীয় উপহাৰৰ সেই সোণ যোলু হাজাৰ সাতশ পঁয়শটা চেকল আছিল;^{৪৬} ৫৬ কিয়লো সৈন্যসকলৰ প্ৰতিজনে নিজৰ কাৰণে লুটদ্বাৰা আনিছিল।^{৪৭} ৫৭ পাছত মোচি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰে সহস্রপতি আৰু শতপতি, এই সেনাপতিসকলৰ পৰা সেই সোণ লৈ, যিহোৱাৰ আগত ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ স্বৰাগৰ্থক চিন হ'লৈ, তাক সাক্ষাৎ কৰা ততুতৰ বাখিলে।

৩২ বুৰেণ সন্তান সকলৰ আৰু গাদৰ সন্তান সকলৰ অতিশয় অধিক
পশুৰ জাক আছিল; এই কাৰণে তেওঁলোকে যেতিয়া যাজেৰ আৰু
গিলিয়দ দেশখন দেখিলে, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পশুৰে বারে উত্তোলনীয়
পশুৰে কৰিবলৈ যিহোৱাৰ উত্তোলনীয় উৎসর্গ কৰা উত্তোলনীয় উপহাৰৰ
সেই সোণ যোলু হাজাৰ সাতশ পঁয়শ চেকল আছিল;^{৪৮} ৫৮ পাছত মোচি
আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰে সহস্রপতি আৰু শতপতি, এই সেনাপতিসকলৰ
পৰা সেই সোণ লৈ, যিহোৱাৰ আগত ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ স্বৰাগৰ্থক
চিন হ'লৈ, তাক সাক্ষাৎ কৰা ততুতৰ বাখিলে।

দাসকল, আমাৰ অধিক পশুৰ জাক আছে।” ৫ তেওঁলোকে আকো ক'লে, “আমি যদি আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাইছো, তেতিয়াহলে উত্তৰাধিকাৰৰ অৰ্থে আপোনাৰ এই দাসবোৰক এই দেশ দান কৰিব। আমাক যৰ্দন পাৰ কৰি নিনিব।” ৬ তেতিয়া মোচিয়ে গাদৰ আৰু বুৰেণৰ সন্তান সকলক ক'লে, “তোমালোকৰ ভাইসকলে যুদ্ধ কৰিবলৈ মোৱাৰ সময়ত তোমালোকে এই ঠাইত বাস কৰিবা নে? ৭ যিহোৱাই ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলক দিয়া দেশলৈ তেওঁলোকে পাৰ হৈ নাযাবলৈ তেওঁলোকৰ মন কেলেই নিষ্ঠুসাহ কৰিছা? ৮ যি কালত মই তোমালোকৰ পিতৃসকলক দেশ চাৰব কাৰণে কাদেচ-বৰ্ণেয়াৰ পৰা পঠিয়াইছিলো সেই কালত তেওঁলোকেও সেইদৰে কৰিছিল। ৯ কিয়নো তেওঁলোকে ইক্ষোল উপত্যকালোকে গৈ দেশ চাই, যিহোৱাই দিয়া সেই দেশত নোসোমাবলৈ ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ মন নিৰোৎসাহ কৰিছিল। ১০ এই কাৰণে সেই দিনা যিহোৱাৰ ক্রোধ জ্ঞালি উঠিল আৰু তেওঁ শপত কৰি, এই কথা কৈছিল, ১১ “মই অৱাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবক যি দেশ দিম বুলি শপত কৰিছিলোঁ, যিচৰৰ পৰা অহা লোকসকলৰ মাজত বিশ বছৰ আৰু তাতোতকে অধিক বয়সীয়া কোনো এজন লোকেও সেই দেশ দেখিবলৈ নাপাব, কিয়নো তেওঁবিলাকে মোৰ পথত সম্পূৰ্ণৰূপে নচিলিলে; ১২ কেৱল কনিজীয়া যিকুন্নিৰ পুত্ৰ কালেৰ আৰু মনৰ পুত্ৰ যিহোৱাই সেই দেশ দেখিব, কাৰণ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ পথত সম্পূৰ্ণৰূপে চলিলে।” ১৩ এইদৰে ইস্তায়েললৈ যিহোৱাৰ ক্রোধ জ্ঞালি উঠাত, যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু কৰ্ম কৰা আটাই বংশৰ শেষ নোহোৱালোকে, তেওঁ চলিশ বছৰ ঘৰি তেওঁলোকক অৱগণত ভৱণ কৰালৈ। ১৪ এতিয়া চোৱা, ইস্তায়েলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ প্ৰচঙ্গ ক্রোধ আৰু বঢ়াবলৈ, পাপী লোকসকলৰ নিচিনা তোমালোকে তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ঠাইত উঠিছা। ১৫ কিয়নো, তোমালোকে যদি এইদৰে তেওঁৰ পাছৰ পৰা বিমুখ হোৱা, তেনহেলে তেওঁ পুনৰায় ইস্তায়েলক অৱগণত ত্যাগ কৰিব; তেতিয়া তোমালোকে এই সকলো লোকক বিনষ্ট কৰাব।” ১৬ তেতিয়া তেওঁলোকে মোচিৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “আমি এই ঠাইত নিজ পশ্চবোৰ কাৰণে গ'ৰাল সাজিম, আৰু আমাৰ পৰিয়ালোৰেৰ কাৰণে নগৰবোৰ নিৰ্মাণ কৰিব; ১৭ আৰু আমি ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলক নিজ ঠাইলে নিনিয়া মানে আমি নিজে বালৈ সাজো হৈ, তেওঁলোকৰ আগে আগে যাম; কেৱল আমাৰ পৰিয়ালোৰে দেশ নিবাসীসকলৰ ভয়ত গঢ়েৰে আবৃত নগৰবোৰত বাস কৰিব। ১৮ ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ প্ৰতিজনে নিজ নিজ উত্তৰাধিকাৰৰ ভাগ নোপোৱালৈ আমি নিজ যিজ ঘৰলৈ উভাটি নাহিম। ১৯ আমি যদিনৰ সিপাৰে থকা সেই দেশৰ উত্তৰাধিকাৰৰ ভাগ তেওঁলোকৰ সৈতে নলও, কিয়নো পুৱ দিশে যদিনৰ এইপাৰে আমি উত্তৰাধিকাৰৰ ভাগ পালোঁ।” ২০ তেতিয়া মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে কোৱা এই কাৰ্য যদি কৰা, তোমালোকে যদি সুসজ্জিত হৈ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে যুদ্ধলৈ সাজু হোৱা লোকে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে যদিনৰ পাৰ হৈ যাব লাগিব যেতিয়ালৈ তেওঁ নিজ শক্রবোৰক নিজৰ আগৰ পৰা দূৰ নকৰে ২২ আৰু তেওঁৰ আগত যেতিয়ালৈ দেশ বশীভূত নহয়। তাৰ পছত তোমালোকে উভাটি আহিৰ পাৰিবা। যিহোৱাৰ দৃষ্টিত আৰু ইস্তায়েলৰ দৃষ্টিত তোমালোক নিৰ্দেশী হ'বা, আৰু যিহোৱাৰ সাক্ষাতে এই দেশ তোমালোকৰ উত্তৰাধিকাৰ হ'ব। ২৩ কিন্তু যদি তোমালোকে সেই দৰে নকৰা, তেন্তে চোৱা, তোমালোকে যিহোৱাৰ অহিতে পাপ কৰিবা, আৰু তোমালোকৰ পাপে যে তোমালোকক কিবিৰি ওলিয়াব, সেই বিষয়ে নিশ্চয় জানিবা। ২৪ তোমালোকে নিজ নিজ পৰিয়ালৰ কাৰণে নগৰ, আৰু মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলীৰ জাকৰ কাৰণে গ'ৰাল সাজা; আৰু তোমালোকৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা বাকৰ দৰেই সেই কাৰ্য কৰা।” ২৫ তেতিয়া গাদৰ আৰু বুৰেণৰ সন্তান সকলে মোচিক ক'লে, “আমাৰ পঢ়াৰে যি আজ্ঞা কৰিলে, আপোনাৰ এই দাসবোৰে সেইদৰেই কৰিব। ২৬ আমাৰ ল'ৰা-ছোৱালী, আমাৰ পঞ্জীসকল আৰু মেৰ-ছাগ, ছাগলী গুৰু আদিৰ আটাই পশুৰ জাকৰোৰ এই ঠাইত গিলিয়দৰ নগৰবোৰত থাকিব। ২৭ কিন্তু আমাৰ পঢ়াৰ কথাৰ দৰে, আপোনাৰ এই দাসবোৰ সকলোৱে সাজু হৈ যুদ্ধ কৰিবৰ কাৰণে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে পাৰ হৈ যাব।” ২৮ তেতিয়া

মোচিয়ে তেওঁলোকৰ বিষয়ে পুৰোহিত ইলিয়াজৰক, নুনৰ পুত্ৰ যিহোৱাৰক আৰু ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলো পিতৃ-বংশৰ অধ্যক্ষসকলক উপদেশ দিলে। ২৯ মোচিয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “গাদৰ আৰু বুৰেণৰ সন্তান সকলৰ প্ৰতিজনে যুদ্ধলৈ সুসজ্জিত হৈ, যিহোৱাৰ সাক্ষাতে তোমালোকৰ লগত যদি যদিনৰ পাৰ হৈ যায়, তেন্তে দেশ তোমালোকৰ আগত বশীভূত হলৈ, তোমালোকে অধিকাৰ কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁলোকক এই গিলিয়দ দেশ দিব। ৩০ কিন্তু যদি তেওঁলোকে সুসজ্জিত হৈ, তোমালোকৰ লগত পাৰ নহয়, তেন্তে তেওঁলোকে তোমালোকৰ মাজত কনান দেশত উত্তৰাধিকাৰ পাৰ।” ৩১ তেতিয়া গাদৰ আৰু বুৰেণৰ সন্তান সকলে উত্তৰ দিলে, “যিহোৱাই আপোনাৰ এই দাসবোৰক যি আজ্ঞা কৰিছে, আমি সেইদৰেই কৰিম। ৩২ আমি সুসজ্জিত হৈ, যিহোৱাৰ সাক্ষাতে পাৰ হৈ কনান দেশত সোমাম, কিন্তু আমাৰ উত্তৰাধিকাৰ যদিনৰ ইপাৰত আমাৰ হস্ত থাকিব।” ৩৩ পাছত মোচিয়ে গাদৰ আৰু বুৰেণৰ সন্তান সকলক, আৰু যোচেফৰ পুত্ৰ মনচিৰ আধা ফৈদক ইমোৰীয়াসকলৰ বজা চৌহেনৰ বাজ্য আৰু বাচানৰ বজা ওগৰ বাজ্য দিলে। আৰু নিজ নিজ অঞ্চলে সৈতে নগৰ থকা দেশবোৰ, এইদৰে চাৰিওফালে থকা দেশৰ আটাই নগৰবোৰ দিলে। ৩৪ গাদৰ সন্তান সকলে দীৰ্ঘোন, অটাৰোঁ, অৰোয়েৰ, ৩৫ অটাৰোঁ-চোফন, যাজেৰ, যঘেৱা, ৩৬ বৈৰ-নিয়া আৰু বৈৰ-হৰাঙ, গড়েৱে আৰুত এই নগৰবোৰ পুনৰায়া নিৰ্মাণ কৰিলৈ আৰু মেৰ-ছাগবোৰে জাকৰ কাৰণে গ'ৰালবলোৰ সাজিলে। ৩৭ আৰু বুৰেণৰ সন্তান সকলে হিচৰোন, ইলিয়ালি, কিবিয়ায়থিমি, ৩৮ নৰো, আৰু বাল-মিয়েন, আৰু চিবমাপ পুনৰায় নিৰ্মাণ কৰিলে; তেওঁলোকে পুনৰায় নিৰ্মাণ কৰা নগৰৰ নাম নতুনকৈ দিলে। ৩৯ আৰু মনচিৰ পুত্ৰ মাখীৰ সন্তান সকলে গিলিয়দলে গৈ, তাক হাত কৰি ল'লে, আৰু তাত থকা ইমোৰীয়াসকলক দূৰ কৰিলে। ৪০ পাছত মোচিয়ে মনচিৰ পুত্ৰ মাখীৰক গিলিয়দ দেশ দিলে; তেওঁ লোকসকলে তাৰ মাজত বাস কৰিলে। ৪১ আৰু মনচিৰ সন্তান যায়ীৰে গৈ, তেওঁলোকৰ সৱু গাওঁবোৰ হাত কৰি ল'লে, আৰু সেইৱোৰ নাম হৰোৎ-যায়ীৰ [অর্থাৎ যায়ীৰ গাওঁ] রাখিলে। ৪২ আৰু নোবহে গৈ, কনাং নগৰ আৰু তাৰ গাওঁবোৰ হাত কৰি ল'লে, আৰু নিজৰ নাম দৰেই তাৰো নাম নোবহ রাখিলে।

৩৩ ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে মোচি আৰু হাবোণৰ অধীনত নিজ সৈন্যদল অনুসাৰে মিচৰ দেশৰ পৰা লোই আহোঁতে, তেওঁলোকে যি যাত্রা কৰিছিল, সেই সকলো যাত্রাৰ বিৰোধ এই। ২ মোচিয়ে যিহোৱাৰ আজ্ঞামতেই তেওঁলোকৰ সকলো যাত্রা অনুসাৰে তেওঁলোকে থাকি বাণো হোৱা ঠাইত তালিকা লিখিলে; তেওঁলোকে থাকি বাণো হোৱা ঠাই অনুসাৰে তেওঁলোকৰ এই এই যাত্রা। ৩ পথম মাহত, পথম মাহৰ পঞ্চদশ দিনা ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে বামিচেৰ পৰা যাত্রা কৰি নিষ্ঠা-পৰ্বৰ পাছদিনা আটাই মিচৰীয়া লোকৰ সাক্ষাতে যিহোৱাৰ পৰা ক্রমী বাহুৰে লোই গ'ল। ৪ তেতিয়া মিচৰীয়াসকলে, যিহোৱাই তেওঁলোকৰ মাজত বধ কৰা তেওঁলোকৰ পথমে ওপজাৰোৰ মৰা শৰ পুতি আছিল, আৰু যিহোৱাই তেওঁলোকৰ দেৱতাৰোৰকে দণ্ড দিছিল। ৫ বামিচেৰ পৰা যাত্রা কৰি, ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে চুক্তোত ছাউনি পাতিলে। ৬ আৰু চুক্তোত পৰা যাত্রা কৰি, মৰুভূমিৰ দাঁতি থকা এথমত ছাউনি পাতিলে। ৭ আৰু এথমৰ পৰা যাত্রা কৰি, বাল-চোফনৰ আগত থকা শী-হীৰোৱালৈ ঘৰি আহি মিগনোলৰ সম্মুখত ছাউনি পাতিলে। ৮ তেতিয়া শী-হীৰোৱাৰত সম্মুখ পৰা যাত্রা কৰি, সমুদ্ৰৰ মাজেন্দি গৈ মৰুভূমিৰ পৰা যাত্রা কৰি, ওলিয়াব সকলো যোগী জোপা খাজৰ গচ আছিল; তেওঁলোকে সেই ঠাইত ছাউনি পাতিলে। ১০ পাছত এলীমৰ পৰা যাত্রা কৰি, চুক্ত সাগৰৰ ওচৰত ছাউনি পাতিলে। ১১ আৰু চুক্ত সাগৰৰ পৰা যাত্রা কৰি, চীন অৱগণত ছাউনি পাতিলে। ১২ পাছত চীন মৰুভূমিৰ পৰা যাত্রা কৰি দফকাত ছাউনি পাতিলে। ১৩ আৰু আলচূকৰ পৰা যাত্রা কৰি, বৰীদীমত ছাউনি পাতিলে; সেই ঠাইত

লোকসকলর খাবলে পানী নাছিল। ১৫ পাছত তেওঁলোকে বক্ষীদীম্বর পৰা যাত্রা কৰি, চীনয় মৰুভূমিত ছাউনি পাতিলে। ১৬ আৰু চীনয় মৰুভূম্বিৰ পৰা যাত্রা কৰি, কিব্ৰো-হস্তাৰত ছাউনি পাতিলে। ১৭ আৰু কিব্ৰো-হস্তাৰৰ পৰা যাত্রা কৰি, হচ্ছেৰত ছাউনি পাতিলে। ১৮ আৰু হচ্ছেৰত পৰা যাত্রা কৰি, বিশ্বামুণ্ডৰ পৰা যাত্রা কৰি, বিমোন-পেৰচত ছাউনি পাতিলে। ১৯ আৰু বিশ্বামুণ্ডৰ পৰা যাত্রা কৰি, লিবনাত ছাউনি পাতিলে। ২০ আৰু বিমোন-পেৰচত পৰা যাত্রা কৰি, লিবনাত ছাউনি পাতিলে। ২১ আৰু লিবনাত পৰা যাত্রা কৰি, বিছাত ছাউনি পাতিলে। ২২ আৰু বিছাত পৰা যাত্রা কৰি, কহেলাথাত ছাউনি পাতিলে। ২৩ আৰু কহেলাথাত পৰা যাত্রা কৰি, ফেৰৰ পৰ্বতত ছাউনি পাতিলে। ২৪ পাছত তেওঁলোকে ফেৰৰ পৰ্বতত পৰা যাত্রা কৰি, হৰদাত ছাউনি পাতিলে। ২৫ আৰু হৰদাত পৰা যাত্রা কৰি, মখেলোতত ছাউনি পাতিলে। ২৬ আৰু মখেলোতত পৰা যাত্রা কৰি, তহতত ছাউনি পাতিলে। ২৭ আৰু তহতত পৰা যাত্রা কৰি, তেবহত ছাউনি পাতিলে। ২৮ আৰু তেবহত পৰা যাত্রা কৰি, মিৎকাত ছাউনি পাতিলে। ২৯ আৰু মিৎকাত পৰা যাত্রা কৰি, হচ্মোনাত ছাউনি পাতিলে। ৩০ আৰু হচ্মোনাত পৰা যাত্রা কৰি, মোচ্যেত্বাতত ছাউনি পাতিলে। ৩১ আৰু মোচ্যেত্বাতত পৰা যাত্রা কৰি, বেন্টেই-যাকনত ছাউনি পাতিলে। ৩২ আৰু বেন্টেই-যাকনত পৰা যাত্রা কৰি, হোৱহণিদগনত ছাউনি পাতিলে। ৩৩ আৰু হোৱহণিদগনত পৰা যাত্রা কৰি, ঘটবাথাত ছাউনি পাতিলে। ৩৪ আৰু ঘটবাথাত পৰা যাত্রা কৰি, অঙ্গোপত ছাউনি পাতিলে। ৩৫ আৰু অঙ্গোপত পৰা যাত্রা কৰি, ইচ্চিয়োন-গেৰবত ছাউনি পাতিলে। ৩৬ আৰু ইচ্চিয়োন-গেৰবৰ পৰা যাত্রা কৰি, ইন মৰুভূমিত থকা কাদেচত ছাউনি পাতিলে। ৩৭ আৰু কাদেচত পৰা যাত্রা কৰি, হিদোম দেশৰ কাষত থকা হোৰ পৰ্বতত ছাউনি পাতিলে। ৩৮ এই সময়ত হাবোণ পুৰোহিত যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসৰে হোৰ পৰ্বতত উঠি, মিচৰত পৰা ইছায়েলৰ সন্তান সকল ওলাই অহাৰ চলিষ্ঠ বছৰৰ পঞ্চম হৰণৰ প্ৰথম দিনা সেই ঠাইতে মৰিল। ৩৯ হোৰ পৰ্বতত হাবোণ মৰা সময়ত, তেৰ্বে এশ তেইশ বছৰ বয়স হৈছিল। ৪০ আৰু কনানৰ দক্ষিঙ্গ মৰুভূমিত থকা অৰাদৰ কনানীয়া বজাই ইস্রায়েলৰ সন্তান সকল অহা সম্বাদ পালে। ৪১ পাছত তেওঁলোকে হোৰ পৰ্বতত পৰা যাত্রা কৰি, চলেনোত ছাউনি পাতিলে। ৪২ আৰু চলেনোৰ পৰা যাত্রা কৰি, পুনৰেন ছাউনি পাতিলে। ৪৩ আৰু পুনৰেনৰ পৰা যাত্রা কৰি, এবোতত ছাউনি পাতিলে। ৪৪ আৰু এবোতত পৰা যাত্রা কৰি, মোৱাৰৰ সীমাৰ ওচৰত থকা ইয়েই-অবাৰীমত ছাউনি পাতিলে। ৪৫ আৰু ইয়েইমৰ পৰা যাত্রা কৰি, দিৰোন-গাদত ছাউনি পাতিলে। ৪৬ আৰু দীৰোন-গাদত পৰা যাত্রা কৰি, অল্যোনদিল্লাখ্যিমত ছাউনি পাতিলে। ৪৭ আৰু অল্যোনদিল্লাখ্যিমৰ পৰা যাত্রা কৰি, নথোৰ সম্মুখত থকা অবাৰীম পৰ্বতৰ মাজত ছাউনি পাতিলে। ৪৮ আৰু অবাৰীম পৰ্বতৰোৰ পৰা যাত্রা কৰি, যিহোৱাৰ সম্মুখত থকা যৰ্দনৰ ওচৰত মোৱাৰৰ সমথলত ছাউনি পাতিলে। ৪৯ আৰু তেওঁলোকে যৰ্দনৰ ওচৰত বৈঁধিমোতৰ পৰা আবেল-চিটামলোকে মোৱাৰৰ সমথলত ছাউনি পাতিলে। ৫০ তেড়িয়া যিহোৱাৰ সম্মুখত যৰ্দনৰ ওচৰত মোৱাৰৰ সমথলত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ৫১ ‘ত্ৰায় ইছায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, তেওঁলোকে এই আজ্ঞা দিয়া, ‘তোমালোকে যেতিয়া যৰ্দন পাৰৈ কেনান দেশত সোমাবা, ৫২ তেড়িয়া তোমালোকে আগৰ পৰা সেই দেশ নিবাসী সকলো লোকক দূৰ কৰিব। আৰু তেওঁলোকে সকলো নৰ্কা কটা শিলোৰে আৰু আটাই সাঁচত ঢলা প্রতিমাৰোৰ নষ্ট কৰিব। আৰু তেওঁলোকে আটাই ওখ ঠাইবোৰ উচ্ছব কৰিব। ৫৩ আৰু তোমালোকে সেই দেশ অধিকাৰ কৰি, তাৰ মাজত বাস কৰিব। কিয়নো মই উত্তৰাধিকাৰ আৰ্যে সেই দেশ তোমালোকক দিলোঁ। ৫৪ আৰু তোমালোকে চিঠি-খেলেৰে নিজ নিজ শোষ্ঠী অনুসৰে দেশ অধিকাৰ কৰি ল'বা; অধিকক অধিক উত্তৰাধিকাৰ আৰু তাৰকক কম উত্তৰাধিকাৰ দিবা; আৰু যাৰ ভাগ যি ঠাইত পৰে, তাৰ ভাগ সেই ঠাইতে হ'ব; তোমালোকে নিজ নিজ পিতৃ-বংশ অনুসৰে তাক অধিকাৰ কৰি ল'বা। ৫৫ কিন্তু তোমালোকে যদি তোমালোকে আগৰ পৰা সেই দেশ নিবাসীসকলক দূৰ নকৰা, তেন্তে তোমালোকে যিসকলক অৱশিষ্ট খাবিবা, তেওঁলোকেই তোমালোকৰ চকুত কাঁচিট আৰু তোমালোকৰ গাৰ কাষত

ହୁଲସ୍ବର୍ଗ ହ'ବ ଆଶ୍ରମ ତୋମାଲୋକେ ନିବାସ କରା ସେଇ ଦେଶତ ତେଉଁଲୋକେ
ତୋମାଲୋକ କ୍ରେଷ ଦିବ । ୫୬ ଆଶ୍ରମ ମହି ତେଉଁଲୋକଲୈ ଯି କରିବର ମନ
କରିଛୋ, ତାକ ତୋମାଲୋକଲୈ କରିମ ।”

৩৪ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ২ “তুমি ইস্রায়েলৰ সন্তান
যাহা এই আমা দিলি কেঁজুকে এই কথা কোরা। প্রেরিত

— সকলক এই আজ্ঞা দিয়া, তেওলোকক এই কথা কোরা, ‘যোতয়া তোমালোক কনান দেশত সোমাবা, তোমালোকে অধিকারৰ অর্থে পৰা লগা দেশ এই, চাৰিসীমা অনুসৰে এয়ে কনান দেশ, ৩ তেতিয়া ইদেমৰ কাষত থকা ছিন মৰুভূমিৰ পৰা তোমালোকৰ দক্ষিণ অঞ্চল হ’ব; তোমালোকৰ দক্ষিণ সীমা লৱণ-সমুদ্ৰৰ অস্তৰ পৰা পূৰুষালে হ’ব। ৪ আৰু তোমালোকৰ সীমা পৰ্বত পৰা হৈ যোৱা আক্ৰমীয় মামৰে ঠাইৰ দক্ষিণে ঘূৰি ছিললৈকে যাব আৰু কাদেচ-বৰ্ণৈয়াৰ দক্ষিণফলে ওলাৰ আৰু হচৰ-অদৰ ওলাই অচমোনলৈকে যাব। ৫ পাছত এই সীমা অচমোনৰ পৰা মিচৰ জুবিলৈ ঘূৰি আহিব আৰু সমুদ্রত এই সীমা শেষ হ’ব। ৬ আৰু তোমালোকৰ পশ্চিম সীমা হ’লে, মহাসাগৰ আৰু তাৰ অঞ্চল, এয়ে তোমালোকৰ পশ্চিম সীমা হ’ব। ৭ আৰু তোমালোকৰ উত্তৰ সীমা এই; তোমালোকে মহাসাগৰ পৰা হোৰ পৰ্বত লক্ষ্য কৰিবা। ৮ পাছত হোৰ পৰ্বতৰ পৰা হমাতৰ প্ৰেসেছানলৈকে ঠিক কৰিবা আৰু তাৰ পৰা সেই সীমা ওলাই চিদাম পাব। ৯ আৰু সেই সীমা বাহিৰ হৈ জিঙ্গোলৈ যাব আৰু হচৰ-এণ্ননত তাৰ শেষ হ’ব। এয়ে তোমালোকৰ উত্তৰ সীমা হ’ব। ১০ আৰু তোমালোকে হচৰ-এণ্ননৰ পৰা চফামলৈকে তোমালোকৰ পূৰ সীমা ঠিক কৰিবা। ১১ পাছত সেই সীমা চফামৰ পৰা এণ্ণনৰ পূৰুষাল হৈ বেঁৰালৈ নামি যাব; সেয়ে আৰু নামি কিন্নেৰৎ সাগৰৰ পূৰ চুক্ত লাগিব। ১২ পাছত সেই সীমা যদ্বন্নলৈ নামি লৱণ-সমুদ্রত তাৰ শেষ হ’ব। সেই চাৰিকালৰ সীমা অনুসৰেই তোমালোকৰ দেশ হ’ব।’ ১৩ পুনৰায় মোচিয়ে ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলক এই আজ্ঞা কৰিলে, ‘যি দেশ তোমালোকে চিঠি-খেলেৰে অধিকাৰ কৰিবা, যি দেশ যিহোৱাই ন ফৈদ আৰু আধা ফৈদক দিলৈ আজ্ঞা কৰিছে, সেয়ে এই দেশ। ১৪ কিয়নো নিজ নিজ পিতৃ-বংশ অনুসৰে বুৰেণৰ সন্তান সকলৰ ফৈদ আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে নিজ নিজ উত্তৰাধিকাৰ ল’লে। ১৫ যিহোৰে সম্মুখত যদ্বন্নৰ পূৰ পাৰত সূৰ্য ওলোৱা ফালে সেই আটৈ ফৈদে নিজ নিজ উত্তৰাধিকাৰ ল’লে।’ ১৬ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক’লে, ১৭ যিসকলে দেশ ভাগ কৰি তোমালোকৰ দিব, তেওলোকৰ নাম এই, ইলিয়াজৰ পুৰোহিত আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱা। ১৮ আৰু উত্তৰাধিকাৰৰ অর্থে দেশ ভাগ কৰিবলৈ প্ৰত্যেক ফৈদৰ এজন এজন অধ্যক্ষ ল’বা। ১৯ সেই লোকসকলৰ নাম এই: যিহুদা ফৈদৰ যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেব। ২০ আৰু চিমিয়োনৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ অমীহুদৰ পুত্ৰ চৰুৱেল। ২১ আৰু বিন্যামীন ফৈদৰ কিশোনৰ পুত্ৰ ইলাদীদ। ২২ আৰু দানৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ কিশোনৰ পুত্ৰ ইলাদী। ২৩ আৰু যোচেফৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত মনচিৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ অধ্যক্ষ এপোদৰ পুত্ৰ হঞ্জীয়েল। ২৪ আৰু ইহুদিমৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ অধ্যক্ষ চিণুলৰ পুত্ৰ কেমুৱেল। ২৫ আৰু জৱলুনৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ অধ্যক্ষ পৰ্ণাকৰ পুত্ৰ ইলিচাফেন। ২৬ আৰু ইচাখৰেৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ অধ্যক্ষ অজ্ঞনৰ পুত্ৰ পল্টীয়েল। ২৭ আৰু আচেৰেৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ অধ্যক্ষ চলোমীৰ পুত্ৰ আইহুদ। ২৮ আৰু নঞ্জলীৰ সন্তান সকলৰ ফৈদৰ অধ্যক্ষ অমীহুদৰ পুত্ৰ পদেলে। ২৯ কনান দেশত ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ কাৰণে উত্তৰাধিকাৰ ভাগ কৰি দিবলৈ যাহাৰাটি, এটি সকলো লোকক আজ্ঞা কৰিবো।

୩୫ ପାଛତ ସିହୋରାଇ ମୋରାବର ସମଥଳତ ସିରୀହୋର ସନ୍ମୁଖତ ଯଦ୍ଦନର

ওচৰত মোটিক ক'লে, ২ “তুমি ইন্দ্ৰায়েল সন্তান সকলক
তেওলোকৰ স্বত্ত্ব থকা আধিপত্যৰ পৰা কেইখনমান নংগৰ, বাস কৰিবৰ
কাৰণে লৈবীয়সকলক দিবলৈ আৰু সেই নংগৰে সৈতে তাৰ চাৰিওফালে
থকা চৰণী ঠাই তেওলোকক দিবলৈ আজ্ঞা দিয়া। ৩ তেওলিয়া, তেওলোকে
নিবাস কৰিবৰ কাৰণে সেই সকলো নংগৰ হ'ব আৰু সেই নংগৰৰ চৰণী

ଆବୁ ତୋମାଲୋକେ ଯି ଯି ନଗର ଲେବୀୟାସକଳକ ଦିବା, ତାର ଚର୍ଚି ଠାଇ ନଗରର ଚାରିଓଫଳେ ଗଡ଼ର ବାହିରେ ଏକ ହଜାର ହାତଲେକେ ହେବ। ۵ ଆବୁ ତୋମାଲୋକେ ନଗରର ବାହିରେ ପୂର୍ବଦିଶେ ଦୁଇ ହଜାର ହାତ ଆବୁ ଉତ୍ତର ଦିଶେ ଦୁଇ ହଜାର ହାତ, ପଞ୍ଚମ ଦିଶେ ଦୁଇ ହଜାର ହାତ ଆବୁ ଉତ୍ତର ଦିଶେ ଦୁଇ ହଜାର ହାତ ଜୁଥି ଦିବା; ତାର ମାଜ ଠାଇତ ନଗର ଥାକିବ; ଏଯେ ତେଓଳୋକେ ନଗରର ଚର୍ଚି ଠାଇ ହେବ। ୬ ତୋମାଲୋକେ ଯି ଯି ନଗର ଲେବୀୟାସକଳକ ଦିବା, ସେହିବେଳ ନଗରର ମାଜତ, ମାନୁହ ବୟସ ପଳାବର କାବଣେ ଛଥନ ଆଶ୍ରୟ ନଗର ହେବ ଲାଗିବ; ଆବୁ ତାର ବାହିରେ ବିଯାଳିଶ୍ଚିନ ନଗର ତୋମାଲୋକ ତେଓଳୋକ ଦିବା। ୭ ତୋମାଲୋକେ ସର୍ବରୁଠୁ ଆଠଚିଲିଶ୍ଚିନ ନଗର ଆବୁ ତାର ଚର୍ଚି ଠାଯେ ସୈତେ ଦିବା। ୮ ଆବୁ ଇତ୍ତାମେଲର ସତନ ସକଳର ଆଧିପତ୍ୟ ପରା ଯି ଯି ନଗର ଦିବା, ସେହିବେଳ ନଗରର ବିଷୟେ ହଲେ, ତୋମାଲୋକେ ଅଧିକାର କରା ଅଧିକ, କାବଣ ପରା କମ ଲାଗି, ଏହିଦରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫେଦେ ନିଜେ ପୋରା ନିଜ ଆଧିପତ୍ୟ ଅନୁସାରେ, ନିଜ ନଗରବୋର ପରା କେଇଥିନମାନ ନଗର ଲେବୀୟାସକଳକ ଦିବା। ୯ ପାଞ୍ଚତ ଯିହେରାଇ ମୋଟିକ କଲେ, ୧୦ ତୁମି ଇତ୍ତାମେଲର ସତନ ସକଳକ କୋରା, ତେଓଳୋକକ ଏହି ଆଜା ଦିଯା, 'ତୋମାଲୋକ ମେତିଯା ଯଦିନ ପାର ହେ କମାନ ଦେଶତ ଦୋମାବା, ୧୧ ତେତିଆ ଆଜାନତ କୋନୋ ଲୋକର ପ୍ରାଣ ହାନି କରା କୋନୋ ନର-ବ୍ୟୋମାଲୀ ସାବଳେ, ତୋମାଲୋକେ ତୋମାଲୋକ କାବଣେ କେଇଥିନମାନ ନଗର ଆଶ୍ରୟ-ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିବା। ୧୨ ଆବୁ ମାନୁହ ବୟସିଟୋ ବିଚାର ଅର୍ଥେ ସମାଜର ଆଗଲେ ମୌ ଆହୋତେ ହେବ ନମରେ, ଏହି କାବଣେ ସେଇ ନଗର ପ୍ରତିକାର ସାଧକର ହାତର ପରା ତୋମାଲୋକ ବସ୍ତ ପୋରା ଆଶ୍ରୟହାନ ହେବ। ୧୩ ଆବୁ ଯି ଯି ନଗର ତୋମାଲୋକ ଦିବା, ସେହିବେଳ ମାଜର ତୋମାଲୋକ ଛଥନ ଆଶ୍ରୟ-ନଗର ହେବ। ୧୪ ତୋମାଲୋକେ ତାର ମାଜର ତିନିଥିନ ନଗର ଯଦିନ ପୂର ପାର ଆବୁ ଆମ ତିନିଥିନ କମାନ ଦେଶତ ଦିବା। ସେହିବେଳ ଆଶ୍ରୟ-ନଗର ହେବ। ୧୫ ଯିକୋନୋରେ ଆଜାନତ ମାନୁହକ ବସ କରେ, ସି ମେନ ସେଇ ଠାଇଲେ ପଳାବ ପାରେ, ଏହି କାବଣେ ଇତ୍ତାମେଲର ସତନ ସକଳଲୈ, ବିଦେଶୀଲୈ ଆବୁ ତେଓଳୋକର ମାଜତ ପ୍ରବାସ କରା ଲୋକଲୈ ସେଇ ଛଥନ ନଗର ଆଶ୍ରୟହାନ ହେବ। ୧୬ କିନ୍ତୁ ଯଦି ସି ଲୋହର ଅନ୍ତେରେ ତାକ ମରାକେ ମାରେ, ତେଣେ ସି ମାନୁହ ବୟସି; ତେଣେ ମାନୁହବୟସି ଆରାଶ୍ୟ ପ୍ରାଣଦଶ ହେବ। ୧୭ ନାହିଁବା ଯିହେରେ ମାନୁହ ମାରିବ ପାରେ, ସି ହାତତ ଏମେ ଶିଳ ଲୈ ଯଦି ତାକ ମରାକେ ମାରେ, ତେଣେ ସି ମାନୁହ ବୟସି; ଆରାଶ୍ୟ ତେଣେ ମାନୁହ ବୟସି ପ୍ରାଣଦଶ ହେବ। ୧୮ ନାହିଁବା ଯିହେବ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମାରିବ ପାରେ, ଏମେ କାଠର ବସ୍ତ ଲୈ ଯଦି ତାକ ମରାକେ ମାରେ, ତେଣେ ସି ମାନୁହ ବୟସି; ଆରାଶ୍ୟ ତେଣେ ମାନୁହ ବୟସି ପ୍ରାଣଦଶ ହେବ। ୧୯ ବୃକ୍ଷପାତର ପ୍ରତିକାରବାଦଖେ ନିଜେ ତେଣେ ମାନୁହ ବୟସିକ ବସ କରିବ ପାରିବ; ୨୦ ଆବୁ ଯଦି ସି ହିଂସା କରି ତାକ ଆସାତ କରେ, ବା ଖାପ ଦି ଥାକି ତାର ଓପରଲେ କିବା ବସ୍ତ ଦଲି ମାରେ ଆବୁ ସି ଯଦି ଦାତାତ ମରେ, ୨୧ ନାହିଁବା ଶକ୍ତଭାବ କରି ତାକ ହାତେରେ ମରାକେ ମାରେ, ତେଣେ, ଯିଜନେ ତାକ ମାରେ, ଅରାଶ୍ୟ ତାର ପ୍ରାଣଦଶ ହେବ; ସି ମାନୁହ ବୟସି; ବୃକ୍ଷପାତର ପ୍ରତିକାରବାଦଖେ ତେଣେ ମାନୁହ ବୟସିକ ଲଗ ପାଲେଇ ତାକ ବସ କରିବ ପାରିବ। ୨୨ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଶକ୍ତଭାବ ନକରାକେ ଅକ୍ୟାମେ ତାକ ଆସାତ କରେ, ବା ଖାପ ଦି ନଥକାକେ ତାର ଗାଲେ କିବା ଦଲି ମାରେ, ୨୩ ବା ଯିହେବ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମାରିବ ପାରେ, ଏମେ ଶିଳ ତାର ଓପରତ ତାକ ନେଦେଖାକେ ପେଲାଯ ଆବୁ ତାତେ ସି ମରେ, ଥାପିଥି ସି ତାର ଶକ୍ତ ବା ଅନିଷ୍ଟକୀୟ ନହେବ। ୨୪ ତେତିଆ ସମାଜେ ସେଇ ପ୍ରହାରକର ଆବୁ ବୃକ୍ଷପାତର ପ୍ରତିକାର ସାଧକର ହାତର ପରା ସେଇ ମାନୁହ ବୟସିକ ଉନ୍ଦରା କରିବ; ଆବୁ ସି ଯି ଠାଇଲେ ପଳାଇଛି, ନିଜ ରେ ସେଇ ଆଶ୍ରୟ ନଗରରେ ମମାଜେ ତାକ ପୁନରାୟ ପଢାଇ ଦିବ; ଆବୁ ପରିବର୍ତ୍ତ ତେଲେରେ ଅଭିଷିଷ୍ଟ ହୋଇ ଥିବା ପ୍ରଧାନ ପୁରୋହିତର ମୃତ୍ୟୁ ନହେମାନଲେକେ ସି ସେଇ ନଗରତେ ଥାକିବ। ୨୬ କିନ୍ତୁ ଏହି ମାନୁହ ବୟସି ଯଦି କୋନୋ ସମୟର ପଳାଇ ଯୋରା ଆଶ୍ରୟ ନଗର ସୀମାର ବାହିରେ ହେଁ, ୨୭ ଆବୁ ବୃକ୍ଷପାତର ପ୍ରତିକାର ସାଧକେ ଆଶ୍ରୟ ନଗର ସୀମାର ବାହିରେ ତାକ ପାଇ ଯଦି ବସ କରେ, ତେଣେ ସି ବୃକ୍ଷପାତର ଦୋହା ନହେବ। ୨୮ କିମ୍ବନେ ପ୍ରଧାନ ପୁରୋହିତର ମୃତ୍ୟୁ ନୋହୋରାଲେକେ ସି ନିଜ ଆଶ୍ରୟ ନଗରତ ଥାକିବ ଲାଗିଛି; କିନ୍ତୁ ପ୍ରଧାନ ପୁରୋହିତର ମୃତ୍ୟୁ ପାରିବ, ତେଣେ ମାନୁହ ବୟସି ନିଜ ଆଧିପତ୍ୟ ଦେଶିଲେ ଉଲ୍ଲଟି ଯାବ ପାରିବ। ୨୯ ଆବୁ ତୋମାଲୋକର ପୁରୁଣ୍କର୍ମେ, ତୋମାଲୋକେ ନିବାସ କରା କଲେ ଠାଇତ ଏଯେ ତୋମାଲୋକର ବିଚାର ବିଧି ହେବ। ୩୦ ଯି ମାନେହ କୋନୋ ଲୋକକ ବସ କରେ,

সেই মানুহ বধীক সাক্ষীর মুখেই বথ কৰা হ'ব; কিন্তু এজন সাক্ষীর কথা কোনো লোকের বিৰুদ্ধে প্রাণদণ্ডৰ বাবে প্ৰাহ্য নহ'ব। ৩১ আৰু প্রাণদণ্ডৰ যোগ্য মানুহ বধীর প্রাণৰ বাবে তোমালোকে কোনো প্ৰায়চিত্ত নল'বা; কিন্তু তাৰ প্রাণদণ্ড অৱশ্যে হ'ব। ৩২ আৰু যি মানুহ আশ্রম নংগলৈলে পলাই গ'ল, সেই মানুহ পুৰোহিত মো মৰোঁতেই দেশত বাস কৰিবলৈ উলটি আহিবৰ বাবে প্ৰায়চিত্ত নল'বা। ৩৩ এইদৰে, তোমালোকে থকা দেশ অঙ্গু নকৰিবা; কিয়নো তেজে দেশ অঙ্গু কৰে আৰু তাত যি বৰ্জনপাত কৰা হয় তাৰ কাৰণে বৰ্জনপাতৰ বিমে দেশৰ প্ৰায়চিত্ত হ'ব নোৱাৰে। ৩৪ এই হেতুকে, তোমালোকে নিবাস কৰা যি দেশৰ মাজত মই বাস কৰোঁ, সেই দেশ তোমালোকে অঙ্গু নকৰিবা; কিয়নো মই যিহোৱাৰই ইস্তায়েলৰ মাজত বাস কৰোঁ।”

୩୬ ପାହତ ଯୋଚେଫର ସନ୍ତାନ ସକଳର ଗୋଟିଏବୋରର ମାଜର ମନ୍ତ୍ରିର

নাতিয়েকে মাঝীবর পুত্র গিলিয়দৰ গোষ্ঠীৰ পিতৃ-বংশৰ মূল
ব্যক্তিসকলে মোচিৰ আৰু ইস্বারেলৰ সন্তান সকলৰ পিতৃ-বংশৰ মূল
ব্যক্তি যি অধ্যক্ষসকল, ২ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহি ইই কথা ক'লে,
"ইস্বারেলৰ সন্তান সকলক আধিপত্যৰ অৰ্থে এই দেশ চিঠি খেলাই
দিবলৈ, যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক আজ্ঞা কৰিলো আৰু আমাৰ ভাই চলফাদৰ
আধিপত্য তেওঁৰ জীয়েকসকলক দিবলৈ মোৰ প্ৰভুৱে যিহোৱাৰ পৰা
আজ্ঞা পালো। ৩ কিন্তু ইস্বারেলৰ সন্তান সকলৰ আন ফৈদৰ কোনো
লোকেৰে সৈতে যদি তেওঁলোক বিয়া হয় তেন্তে আমাৰ পিতৃৰ আধিপত্যৰ
পৰা তেওঁলোকৰ অধিকাৰ কটা যাব আৰু তেওঁলোক যি ফৈদৰ হ'ব, সেই
ফৈদৰ উভৰাধিকাৰৰ লগত তাক যোগ কৰা হ'ব; এইদৰে তেওঁক আমাৰ
উভৰাধিকাৰৰ ভাগৰ পৰা কটা যাব। ৪ আৰু যেতিয়া ইস্বারেলৰ সন্তান
সকলৰ যোৱেল বছৰ হ'ব, তেতিয়া তেওঁলোক যি ফৈদৰ হ'ব, সেই ফৈদৰ
উভৰাধিকাৰৰ লগত তেওঁলোকৰ উভৰাধিকাৰ যোগ কৰা হ'ব; এইদৰে
আমাৰ পিতৃৰ ফৈদৰ ভাগৰ পৰা তেওঁলোকৰ উভৰাধিকাৰ কটা যাব।" ৫
তাতে মোচিৰে যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে ইস্বারেলৰ সন্তান সকলক এই
আজ্ঞা কৰিলো, "যোচেফৰ সন্তান সকলৰ ফৈদে ঠিক কৈছে। ৬ যিহোৱাই
চলফাদৰ জীয়েকসকলৰ বিষয়ে এই আজ্ঞা কৰিছে, 'তেওঁলোকে যাক
ভাল পায়, তাৰে সৈতে বিয়া হ'ব পাৰিব কিন্তু কেৱল নিজিৰ পিতৃ-বংশৰ
কোনো গোষ্ঠীৰ মাজতহে বিয়া হ'ব পাৰিব।' ৭ এইদৰে ইস্বারেলৰ সন্তান
সকলৰ কোনো আধিপত্য এক ফৈদৰ পৰা আন ফৈদলৈ নাযাব; কিয়নো
ইস্বারেলৰ সন্তান সকলৰ প্ৰতিজনে নিজ নিজি পিতৃ-বংশৰ আধিপত্যতে
থাকিব লাগিব। ৮ আৰু ইস্বারেলৰ সন্তান সকলে প্ৰতিজনে যেন নিজ
নিজি পিতৃৰ আধিপত্য ভোগ কৰে, এই কাৰণে ইস্বারেলৰ সন্তান সকলৰ
কোনো ফৈদৰ মাজত আধিপত্য পোৱা প্ৰতিজনী জীয়েক নিজি পিতৃ-বংশৰ
গোষ্ঠীৰ মাজৰ কোনো পুৰুষে সৈতে বিয়া হ'ব লাগিব। ৯ তেতিয়া এক
ফৈদৰ পৰা আন ফৈদলৈ কোনো আধিপত্য নাযাব; কিয়নো ইস্বারেলৰ
সন্তান সকলৰ প্ৰত্যেক ফৈদ নিজ নিজি আধিপত্যতে থাকিব লাগিব।" ১০
চলফাদৰ জীয়েকসকলে মোচিৰ দিয়া যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে কাৰ্য
কৰিলো। ১১ কিয়নো মহলা, তৰ্তা হঢ়া, মিঙ্কা আৰু নোৱা, চলফাদৰ এই
জীয়েক কেইজনীয়ে নিজিৰ বৰ বাপেক কি দদায়েকৰ পুত্ৰেকসকলৰ
সৈতে বিয়া হ'ল। ১২ যোচেফৰ পুত্ৰ মনচিৰ সন্তান সকলৰ গোষ্ঠীৰ মাজত
তেওঁলোকৰ বিয়া হোৱাত, তেওঁলোকৰ আধিপত্য, তেওঁলোকৰ পিতৃ-
গোষ্ঠীৰ ফৈদতেই থাকিল। ১৩ যিহোৱাই যৈৰীহোৰ সন্মুখত যদ্বন্দ্ব ওচৰত
মোৰাবৰ সমহালত মোচিৰ দ্বাৰাই ইস্বারেলৰ সন্তান সকলক এই সকলো
আজ্ঞা আৰ শাসন-প্ৰণালী দিলো।

দ্বিতীয় বিবরণ

১ মেটিয়ে যদ্দন নদীর সিপারে মরুভূমি অঞ্চলত সকলো ইস্রায়েলীয়াসকলক এইবোৰ কথা কৈছিল। এই ঠাই চুফুৰ সন্মুখত আছিল। এফালে পৰণ মৰুভূমি আৰু আনফালে তোফল, লাবন, হচেৰেত আৰু দী-জহার নগৰবোৰে মাজত যদ্দন নদীৰ উপত্যকৰ সমথল ভূমিত তেওঁ এই বাতা দিছিল। ২ হোৱেৰে পাহাৰৰ পৰা চোৱাৰ পৰ্বতমালাৰ পথেদি কাদেচ-বৰ্ণেলৈ যাবলৈ এঘাৰ দিন লাগে। ৩ ইস্রায়েলীয়াসকলক মিচৰ দেশ ত্যাগ কৰাৰ চল্লিশ বছৰ হল। সেই বছৰ এঘাৰ মাহৰ প্ৰথম দিনা যিহোৱাই ইস্রায়েলীয়া সকলৰ সমপৰ্কে মোচিক যি সকলো আজ্ঞা দিছিল, সেই সকলো কথা তেওঁ তেওঁলোকৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৈলৈ। ৪ যিহোৱাই ইমোৰীয়াসকলৰ বজা হিচৰোন নিবাসী চাহোনক আৰু অষ্টোৰেণ্ড নিবাসী বাচানৰ বজা গওক ইয়েডোৰ বধ কৰাৰ পাছত মোচিয়ে এই কথা ক'লে। ৫ বিধানৰ এই সকলোৰেৰ কথা মেটিয়ে যদ্দনৰ সিপারে মোৱাৰে দেশত ঘোষণা কৰিবলৈ আৰন্ত কৰিলে। ৬ তেওঁ ক'লে, হোৱেৰে পাহাৰত, “আমাৰ দৈশুৰ যিহোৱাই আমাক কৈছিল, ‘তোমালোকে যথেষ্ট কাল এই পাহাৰত বাস কৰিছ। ৭ এতিয়া তোমালোকে ঘূৰি যাতা কৰা। ইমোৰীয়াসকলে বাস কৰা পাহাৰীয়া অঞ্চললৈ যোৱা। তাৰ ওচৰ পাজৰৰ সকলো ঠাইলৈকে যোৱা। তাৰ ওচৰ বৰ্ষণৰ নদীৰ উপত্যকৰ সমথল, পাহাৰীয়া অঞ্চল, নিম্ন ভূমি অঞ্চল, নেগেত আৰু সুমদুন্তীৰলৈ যোৱা। কনানীয়াসকলৰ দেশৰ লগতে লিবানোনৰ পাহাৰলৈকে ইউটেচিট নামৰ মহানদী পৰ্যন্ত যোৱা। ৮ শুনা, মই সেই দেশ তোমালোকৰ আগত বাখিছোঁ। মই যিহোৱাই তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ অগ্ৰাহ্যম, ইচহাক আৰু যাকোবৈলে আৰু পাছত তেওঁলোকৰ তাৰী-বংশলৈকো যি দেশ দিম বুলি শপত খাইছিলো, তোমালোকে গৈ তাক অধিকাৰ কৰা।” ৯ সেই সময়ত মই আপোনালোকক কৈছিলো, “মোৰ পক্ষে আপোনালোকৰ ভাৰ অকলে বৈ নিয়াটো সন্তো নহয়। ১০ আপোনালোকৰ দৈশুৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ জনসংখ্যা অধিককৈ বৃদ্ধি কৰিলে আৰু চাঁওক, আজি আপোনালোক আকাশৰ তৰাৰ নিচিনা অসংখ্য হল। ১১ আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ দৈশুৰ যিহোৱাই বৰ্তমানতকৈ আপোনালোকৰ সংখ্যা আৰু হাজাৰ শুণে বৃদ্ধি কৰিব; তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰেই আপোনালোকৰ তেওঁ আশীৰ্বাদ কৰক। ১২ কিন্তু মই অকলে কেনেকৈ আপোনালোকৰ সকলো বাদ-বিবাদ মীমাংসা কৰাৰ ভাৰ আৰু বোজা বহন কৰিম? ১৩ আপোনালোকে আপোনালোকৰ প্ৰত্যেকটো ফৈদৰ পৰা কেইজনমান জ্ঞানৱান, বিজ্ঞ আৰু সুখ্যাতিপূৰ্ণ লোকক বাচি লওঁক; মই আপোনালোকৰ ওপৰত তেওঁলোকক মুখিয়াল পাতিম।” ১৪ আপোনালোকে তাৰ উত্তৰত মোক কৈছিল, “আপুনি যি কথা কৈছে তাকে কৰা ভাল।” ১৫ সেয়ে মই আপোনালোকৰ ফৈদৰোৰ পৰা জ্ঞানৱান আৰু সুখ্যাতিপূৰ্ণ লোকসকলক লৈ আপোনালোকৰ ওপৰত মুখিয়াল পাতিমো। প্ৰত্যেক ফৈদৰ পৰা হাজাৰপতি, শতপতি, পঞ্চাশপতি, দশপতি আৰু অন্যান্য পদাধিকাৰী ব্যক্তিক নিযুক্ত কৈছিলোঁ। ১৬ আপোনালোকৰ বিচাৰকসকলক সেই সময়ত মই এই আজ্ঞা দিছিলোঁ, “আপোনালোকে বাদ-বিবাদৰ সময়ত ভাইসকলৰ দুই পক্ষৰ কথা শুনি ন্যায়ভাৱে বিচাৰ কৰিব; সেই বিবাদ ইস্রায়েলীয়া ভাইসকলৰ মাজতেই হওঁক বা এজন ইস্রায়েলীয়া আৰু ভিন্ন জাতিৰ বিদেশীৰ মাজতেই হওঁক। ১৭ বিবাদৰ সময়ত আপোনালোকে কাৰো পক্ষ নল'ব আৰু ডাঙৰ-সুৰ সকলোৰে কথা সমানে শুনিব। বিচাৰৰ কাৰ্য প্ৰত্যুত্তে দৈশুৰ; সেয়ে আপোনালোকে মানুহৰ মুখলৈ চাই ভয় নাথাৰ। যদি কোনো বিবাদ আপোনালোকৰ কাৰণে কঠিন যেন লাগে, তেওঁ সেই বিচাৰ যোৰ ওচৰলৈ আনিব, মই সেই বিচাৰ কৰিম।” ১৮ আপোনালোকে কৰিবলীয়াসকলোৰেই মই তেওঁত্যি আপোনালোকৰ আজ্ঞা দিছিলোঁ। ১৯ ইয়াৰ পাছত আমাৰ দৈশুৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে আমি হোৱেৰে পাহাৰ এবি ইমোৰীয়াসকলৰ পাহাৰীয়া অঞ্চলৰ অভিযুক্ত যাতা কৰিছিলোঁ। আপোনালোকে যি ডাঙৰ আৰু বিগদসংকুল মৰুভূমি দেখিছিল, তাৰ মাজেদি আমি গৈ কাদেচ-বৰ্ণেয়া পাইছিলোঁ। ২০ তাৰ

পাছত মই আপোনালোকক কৈছিলোঁ, “আপোনালোক ইমোৰীয়া পাহাৰী অঞ্চল আহি পালে। আমাৰ দৈশুৰ যিহোৱাই আমাক এই দেশ দিবলৈ গৈ আছে। ২১ চাঁওক, আপোনালোকৰ দৈশুৰ যিহোৱাই দিয়া গোটেই দেশ আপোনালোকৰ আগত আছে। আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৈশুৰ যিহোৱাৰ কথা অনুসৰে আপোনালোকে গৈ দেশখন অধিকাৰ কৰিব; আপোনালোকে ভয় মোক কৈছিলোঁ, “কেইজনমান লোকক আগেো পঠাই দিয়া হুৎক যাতে তেওঁলোকে দেশখন চাই মেলি আহি আমাক কৰ পাৰে কোন পথেৰে গৈ আমি আক্ৰমণ কৰা উচিত আৰু কোন কোন নগৰবোৰ আমি সন্মুখত পাম।” ২৩ আপোনালোকৰ এই প্ৰস্তাৱ মোৰ ভাল লাগিছিল; সেয়ে মই আপোনালোকৰ প্ৰত্যেক ফৈদৰ পৰা এজনকৈ মুঠ বাৰজন লোকক বাচি লৈছিলোঁ। ২৪ তেওঁলোকে পাৰ্বত্য দেশৰ ওপৰলৈ উঠি গৈছিল আৰু ইক্ষোলৰ উপত্যকালৈ আহি ভালদৰে দেশখন অনুসন্ধান কৰি আহিছিল। ২৫ তেওঁলোকে হাতত সেই দেশৰ কিছু কিছু ফুল লৈ নামি আহি আমাক কৈছিল, “আমাৰ দৈশুৰ যিহোৱাই যি দেশ আমাক দিছে, ই সঁচাকৈয়ে এক উত্তম দেশ।” ২৬ কিন্তু আপোনালোকে সেই দেশ আক্ৰমণ কৰিবলৈ অস্থিৰকাৰ কৰিছিল। আপোনালোকৰ দৈশুৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ বিৰুদ্ধকৰণ কৰিছিল। ২৭ আপোনালোকে আপোনালোকৰ তম্ভুত আপন্তি দৰ্শাই কৈছিল, “যিহোৱাই আমাক ঘূণা কৰে। সেয়ে তেওঁ আমাক মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিছিল যাতে ইমোৰীয়াসকলৰ শক্তিৰ দ্বাৰা আমি পৰাজিত হৈ সম্পূৰ্ণ বিনষ্ট হওঁ।” ২৮ তেওঁত্যি আমি কলৈ যাব পাৰোঁ? ভাইসকলে আমাৰ মন ভাঙি দিলৈ। কিয়নো তেওঁলোকে কৈছিল, “সেই ঠাইৰ অধিবাসীসকল আমাৰ তুলনাত অতিশয় ডাঙৰ আৰু দীঘল; তেওঁলোকৰ নগৰবোৰে ডাঙৰ ডাঙৰ আৰু তাৰ চৌদিশ আকাশ লজ্জা প্ৰাচীৰেৰে আবৃত। তাত বাজেও, আমি সেই ঠাইত অনাকীয়াৰ বংশধৰৰ দৈত্যক্য লোকসকলকো দেখিলোঁ।” ২৯ তেওঁত্যি মই আপোনালোকক কৈছিলোঁ, “আপোনালোকে ভয় নকৰিব, সেই লোকসকললৈ ভয় নকৰিব। ৩০ আপোনালোকৰ দৈশুৰ যিহোৱা আপোনালোকৰ আগে আছে আৰু তেওঁ আপোনালোকৰ হৈ যুদ্ধ কৰিব। মিচৰ দেশত আপোনালোকৰ চক্ৰ সন্মুখত তেওঁ যি কৰিছিল, ইয়াতো তেওঁ সেই একে কাৰ্য কৰিব। ৩১ পুনৰ আপোনালোকে মৰুভূমিত দেখিছিল যে, কেনেদেৰে আপোনালোকৰ দৈশুৰ যিহোৱাই সন্মুখত থাকি আপোনালোকক লৈ গৈছিল; যেনেকৈ পিতৃয়ে প্ৰত্ৰ কোলাত তুলি লৈ যায়, তেনেকৈৰে আপোনালোক যোৱা সকলো ঠাইতে, গোটেই পথত এই ঠাই নোপোনালোকে আপোনালোকৰ দৈশুৰ যিহোৱাই আপোনালোক লৈ আনিলো।” ৩২ তথাপি ইয়াননতো আপোনালোকৰ দৈশুৰ যিহোৱাৰ ওপৰত ভাৰসা নকৰিলৈ। ৩৩ যিহোৱাৰ পথত আপোনালোকৰ কাৰণে শিৰিৰ পাতিৰ ঠাই বিচাৰি পায় আৰু যি পথেদি আপোনালোক যোৱা আনিলো।” ৩৪ তথাপি ইয়াননতো আপোনালোকৰ দৈশুৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ পাতিৰ মাজেতে আৰু দিনত মেঘৰ মাজেদি আপোনালোকৰ আগে আগে গৈছিল। ৩৫ আপোনালোকৰ কথা শুনি যিহোৱাই ক্ষেত্ৰিত হৈ শপত খাই এই নোপোনালোকে আপোনালোকৰ দৈশুৰ যিহোৱাই আপোনালোক লৈ আনিলো।” ৩৬ কেনেদেৰে আপোনালোকৰ দৈশুৰ যিহোৱাৰ পাতিৰ মাজেতে আৰু দিনত মেঘৰ মাজেদি আপোনালোকৰ আগে আগে গৈছিল। ৩৭ আপোনালোকৰ যাত্ৰাপথত আগে আগে গৈছিল, যাতে তেওঁ আপোনালোকৰ কাৰণে শিৰিৰ পাতিৰ ঠাই বিচাৰি পায় আৰু যি পথেদি আপোনালোক যোৱা আগে আগে গৈছিলোঁ। ৩৮ আপোনালোকৰ কথা শুনি যিহোৱাই ক্ষেত্ৰিত হৈ শপত খাই এই এইদৰে কৈছিল, ৩৯ “যি উত্তম দেশ তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক দিম বুলি মই শপত খাইছিলোঁ, নিচ্যকৈ এই দুই বংশৰ লোকসকলৰ মাজৰ এজনেও সেই উত্তম দেশ দেখা নুন।” ৪০ কেৱল যিফুনিৰ পুত্ৰ কালেৰে তাৰ দেখিব; কালেৰে যি ঠাইৰ মাজেদি যোজ কাঢ়ি গৈছিল, সেই ভূমি মই তেওঁক আৰু তেওঁৰ উত্তৰপুৰুষসকলক দিম। কাৰণ তেওঁ যিহোৱাৰ পথত সম্পূৰ্ণভাৱে চলিলৈ।” ৪১ আপোনালোকৰ বাবে যিহোৱাই মোৰ ওপৰতোতো ভুদ্ধ হৈ কৈছিল, “তুমিও সেই ঠাইত সোমাৰলৈ নাপাবা।” ৪২ কিন্তু পৰিচাক হিচাবে তোমার আগত থকা নুনৰ পুত্ৰ যিহোৱাৰ ইশ্রায়েলীয়াসকলক নেতৃত্ব দিগ্ৰহণ কৰিব। ৪৩ তাৰোপৰি তোমালোকে কৈছিলা, তোমালোকৰ সুৰ সুৰ-লৰা-ছেৱালীবোৰ ক্ষতিগ্ৰহণ হৈ বৰেয়া বুজাৰ জ্ঞান বৰ্তমানো হোৱা নাই।

সিহঁতকেই মই এই দেশ দিম আৰু সিহঁতেইহে তাক অধিকাৰ কৰিব। ৪০ কিন্তু তোমালোকে হ'লে চূফ সাগৰলৈ যোৱা বাটেনি ঘূৰি মৰুভূমিৰ ফালে যাত্রা কৰা।” ৪১ যিহোৱাৰ এই কথা শুনি আপোনালোকে মোক কৈছিল, “আমি যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিবলোঁ; আমি যুদ্ধ কৰিবলৈ উঠি যাম আৰু আমি আমাৰ দৈশ্ব যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞা অনুসৰেই সকলো কাৰ্য কৰিম।” এই বুলি আপোনালোক প্ৰতিজনে যুদ্ধৰ অন্তৰ্শ্রেণী পৈ পাৰ্বত্য অঞ্চল আক্ৰমণ কৰিবলৈ যুগত হৈছিল। ৪২ তেতিয়া যিহোৱাই মোক কৈছিল, “তুমি তেওঁলোকক কোৱা, ‘তোমালোকে আক্ৰমণ নকৰিবা আৰু যুদ্ধ নকৰিবা। কিয়নো মই তোমালোকৰ লগত নথাকিম।’ সেয়ে যদি তোমালোক যোৱা, তোমালোক শক্ৰবোৰৰ হাতত পৰাজিত হ'বা।” ৪৩ মই আপোনালোকক সেই কথা জনাইছিলোঁ, কিন্তু আপোনালোকে তাক নুশনিলো। আপোনালোকে যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিলো, কিন্তু আপোনালোক অভিমানী লোক আৰু পাৰ্বত্য অঞ্চলৈ উঠি গৈছিল। ৪৪ সেই পৰ্বতত বাসকৰা ইয়োৰীয়াসকল আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে ওলাই আহিছিল আৰু মৌ-মাখিৰ দৰে আপোনালোকক খেদি পঠাইছিল। চৈয়ীৰত হৰ্মালৈকে আপোনালোকক আঘাত কৰি খেদি নিছিল। ৪৫ তেতিয়া আপোনালোকে উলিটি আহি যিহোৱাৰ আগত কান্দিছিল, কিন্তু যিহোৱাই আপোনালোকৰ ক্ৰন্দন নুশনিলো; তেওঁ আপোনালোকৰ ক্ৰন্দনলৈ কাণ নিদিলো। ৪৬ এইদৰে আপোনালোক কাদেচত অনেক দিন ধৰি আছিল আৰু তাতেই দীৰ্ঘদিন অতিবাহিত কৰিছিল।

২ যিহোৱাই যেনেকৈ আমাক নিৰ্দেশ দিছিল, সেইদৰে আমি ঘূৰি চূফ সাগৰৰ বাটেনি মৰুভূমিলৈ যাত্রা কৰিছিলোঁ আৰু বহুদিন ধৰি আমি চেয়ীৰ পৰ্বতমালাত ঘূৰি ফুৰিছিলোঁ। ২ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোক কৈছিল, ও ‘তোমালোকে অনেক দিন ধৰি এই পাহৰী এলেকাত ঘূৰিলাঃ এতিয়া উত্তৰ ফালে ঘূৰা।’ ৪ তুমি লোকসকলক এই আজ্ঞা দিয়া, ‘চৈয়ীৰত বাস কৰা তোমালোকৰ ভাই এটোৰ বৎশধৰসকলৰ সীমাৰ ওচৰেনি এতিয়া তোমালোক যাব লাগেঁ; তাতে তেওঁলোকে তোমালোকলৈ ভয় কৰিব; তোমালোকক দেখি তেওঁলোক আতঙ্কিত হ'বে; সেয়ে তোমালোক সাৰাধানে থাকিবা।’ ৫ তোমালোকে এটোৰ বৎশধৰৰ সৈতে যুদ্ধ নকৰিবা; কিয়নো তেওঁলোকৰ দেশৰ কোনো অংশই মই তোমালোকক নিদিঁৎ; এনেকি ভৱি থব পৰা ঠাইৰ পৰিমাণো নিদিঁৎ। কাৰণ চেয়ীৰ এই পাৰ্বত্য অঞ্চল মই এটোৰ অধিকাৰ কৰিবলৈ দিলোঁ। ৬ তোমালোকে আহাৰৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ পৰা ধন দি আহাৰ কিনি খাবা; সেইদৰে পানীও তেওঁলোকৰ পৰা কিনি পান কৰিবা। ৭ কিয়নো, মনত ৰাখিবা যে তোমালোকৰ দৈশ্ব যিহোৱাই তোমালোকৰ হাতত কৰা সকলো কাৰ্যত তোমালোকক আশীৰ্বাদ কৰিছে; এই বৃহৎ মৰুভূমিৰ মাজেনি তোমালোকে খোজকাটি ফুৰা সময়ৰ ঘটনাবোৰ তেওঁৰ অৱগত। এই চল্লিষ্ঠটা বছৰ তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা তোমালোকৰ লগত আছে আৰু তোমালোকৰ একোৱে অভাৱ হোৱা নাই।’ ৮ সেয়ে আমি আমাৰ ভাই চেয়ীৰ বাসিন্দা এটোৰ বৎশধৰৰ ওচৰেনি পৰা হৈ আহিলোঁ। আমি এলওঁ ও ইচ্যোন-গেৰৰ নগৰৰ পৰা অৰাবাৰ বাট ত্যাগ কৰি যোৱাৰ মৰুভূমিলৈ যোৱা পথৰ ফালে ঘূৰিছিলোঁ। ৯ তাৰ পাছত যিহোৱাই মোক কৈছিল, “তোমালোকে মোৱাৰীয়াসকলক বিৰুদ্ধ নকৰিবা। তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ নকৰিবা। তেওঁলোকৰ দেশৰ কোনো অংশই মই তোমালোকক অধিকাৰ অৰ্থে আৰ নগৰ দিলোঁ।’ ১০ পূৰ্বে এই ঠাইত এমীয়াসকলে বাস কৰিছিল; এমীয়া জাতিৰ লোকসকল আছিল শক্তিশালী, সংখ্যাত অধিক আৰু অনাকীয়াসকলৰ দৰে দীৰ্ঘকায়। ১১ অনাকীয়াসকলৰ দৰে এমীয়াসকলকো বকারীয়া বুলি গণিত কৰা হৈছিল; কিন্তু মোৱাৰীয়াসকলৈ তেওঁলোকক এমীয়া বুলি কৰয়। ১২ চেয়ীৰতো পূৰ্বে হোৰীয়াসকলে বাস কৰিছিল, কিন্তু পাছত এটোৰ বৎশধৰসকলে তেওঁলোকক সেই ঠাইত আধিপত্য বিস্তাৰ কৰিব। যিহোৱাই অধিকাৰ সুজে ইস্তায়োৱীয়াসকলক যি দেশ দিছিল তাত তেওঁলোকে যি কাৰ্য কৰিছিল, এটোৰ বৎশধৰসকলেও সেই একে কাৰ্য কৰিছিল। তেওঁলোকৰ আগৰ পৰা হোৰীয়াসকলক বিনষ্ট

কৰি তেওঁলোকে সেই ঠাইত নিজে বাস কৰিবলৈ ধৰিবলৈ। ১৩ পাছত যিহোৱাই কৈছিল, “এতিয়া তোমালোকে উঠি জেৰদ জুৰি পৰা হৈ যোৱা।” তেতিয়া আমি জেৰদ জুৰি পৰা হৈ বৰুদ্ধে আৰু বিৰুদ্ধে হলোঁ। ১৪ কাদেচ-বৰ্ণেয়ৰ পৰা জেৰদ জুৰি পৰা হৈ বৰালৈকে আমি যাত্রা কৰা আৰ্টিশিশ বছৰ হল; এই আৰ্টিশিশ বছৰত আমাৰ ছাউনিত যিসকল যোদ্ধা পুৰুষ আছিল, তেওঁলোক সকলো যিহোৱাৰ শপত অনুসৰে সেই প্ৰজন্মৰ সকলো লোক উচ্ছৱ হল। ১৫ ছাউনিব মাজৰ পৰা সেই প্ৰজন্মক উচ্ছৱ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ হাতত তেওঁলোকৰ নিঃশেষ নোহোৱা পৰ্যন্ত যিহোৱাৰ হাতত তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে আছিল। ১৬ সেয়ে, সকলো যোদ্ধাৰ মৃত্যু হল আৰু তেওঁলোক লোকসকলৰ মাজৰ পৰা গ'ল। ১৭ যিহোৱাই মোক কৈছিল, ১৮ “আজি তোমালোকে মোৱাৰ সীমায়েনি আৰ নগৰ পৰা হৈ যাব লাগে। ১৯ তোমালোকে যেতিয়া অমোনৰ লোকসকলৰ কাৰ্যত গৈ উপস্থিত হ'বা, তেতিয়া তেওঁলোকক বিৰুদ্ধ নকৰিবা আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ নকৰিবা। কিয়নো, অমোনীয়াসকলৰ দেশৰ কোনো অংশই মই তোমালোকক মোৱাৰ সীমায়েনি আৰ নগৰ পৰা হৈ যাব লাগে। ১৯ তোমালোকে যেতিয়া অমোনৰ লোকসকলৰ কাৰ্যত গৈ উপস্থিত হ'বা, তেতিয়া তেওঁলোকক বিৰুদ্ধ নকৰিবা আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ নকৰিবা। কিন্তু অমোনীয়াসকলৰ তেওঁলোকক জুমজুমীয়া বুলিহে কৰয়। ২১ এই জাতিৰ লোকসকল আছিল শক্তিশালী, সংখ্যাত অধিক আৰু অনাকীয়াসকলৰ দৰেই দীৰ্ঘকায়। কিন্তু যিহোৱাই তেওঁলোকক উচ্ছৱ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ ঠাইত নিজৰ আধিপত্য বিস্তাৰ কৰি সেই ঠাইত বসতি কৰিলে। ২২ যিহোৱাই চেয়ীৰ-নিবাসী এটোৰ বৎশধৰসকলৰ কাৰণেও এই একে কাৰ্য কৰিছিল। সেই সময়ত যিহোৱাই এটোৰ লোকসকলৰ সন্মুখৰ পৰা হৈ বৰীয়াসকলক উচ্ছৱ কৰিছিল আৰু তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ আধিপত্য ল'লে; আজি পৰ্যন্ত তেওঁলোকে সেই ঠাইতে বাস কৰি আছে। ২৩ কঠেৰৰ পৰা কঠেৰীয়াসকলে আভি অবীয়াসকলক উচ্ছৱ কৰি তেওঁলোকৰ সেই ঠাইত বসতি কৰিছিল। অবীয়াসকল তেতিয়া গাজা পৰ্যন্ত সকলো গাঁওঁৰোৰতে বাস কৰি আছিল। ২৪ তাৰ পাছত যিহোৱাই কৈছিল, “তোমালোক উঠা আৰু যাত্রা কৰি অৰ্ণোন উপত্যকা পৰা হৈ যোৱা। চোৱা, মই হিচৰেনৰ বজা ইয়োৰীয়া চীহোনক আৰু তেওঁৰ দেশকো তোমালোকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলোঁ; তোমালোকে তাক অধিগ্ৰহণ কৰিবলৈ আৰস্ত কৰা; সেয়ে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ আৰস্ত কৰা। ২৫ আজিৰ পৰা মই আকাৰৰ তলত থকা সমগ্ৰ জাতিৰ মাজত তোমালোকৰ সমৰ্দ্দে এক ভীতি আৰু ত্ৰাসৰ সম্ভাৰ কৰিব। তোমালোকৰ বিষয়ে শুনা মাত্ৰাকেই তেওঁলোকৰ কঁপনি উঠি আৰু তোমালোকৰ কাৰণে অত্যন্ত আতঙ্কিত হ'ব।” ২৬ সেয়ে মই কদম্বোঁ মৰুভূমিৰ হিচৰেনৰ বজা চীহোনলৈ লোক পঢ়াই শাস্তিৰ প্ৰস্তাৱ দিকৈছিলোঁ। ২৭ “আপোনাৰ দেশৰ মাজেনি মোক বাজালিয়েনি যাবলৈ দিয়ক; মই সেঁ বা বাঁও কোনোফালে নুশুৰিম। ২৮ আপোনালোকে ধনৰ বিনিয়ত মোক খাবলৈ আহাৰ কৰিবলৈ আৰু পান কৰিবলৈ পানী বিচিৰ। কেৱল আপোনাৰ দেশৰ মাজেনি মোক খোজকাটি যাবলৈ দিয়ক। ২৯ চেয়ীৰ-নিবাসী এটোৰ বৎশধৰসকলৰ আৰু আৰ নগৰ নিবাসী মোৱাৰীয়াসকলৈ মোক তেওঁলোকৰ দেশৰ মাজেনি খোজকাটি যাবলৈ দিয়ক; মই সেঁ বা বাঁও কোনোফালে নুশুৰিম। ২৮ আপোনালোকে ধনৰ বিনিয়ত মোক খাবলৈ আহাৰ কৰিবলৈ আৰু পান কৰিবলৈ পানী বিচিৰ। কেৱল আপোনাৰ দেশৰ মাজেনি মোক খোজকাটি যাবলৈ দিয়ক। ২৯ চেয়ীৰ-নিবাসী এটোৰ বৎশধৰসকলৰ আৰু আৰ নগৰ নিবাসী মোৱাৰীয়াসকলৈ মোক তেওঁলোকৰ দেশৰ মাজেনি খোজকাটি যাবলৈ দিয়ক।” ৩০ কিন্তু হিচৰেনৰ বজা চীহোনে নিজ দেশৰ মাজেনি দ্বাৰা লৈয়ক আৰমতি নিদিলে; কিয়নো আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁৰ মন কঠিন কৰি হৃদয় আটল কৰি বাখিছিল, যাতে তেওঁ আপোনালোকৰ হাতত পৰে। আজি এই সময়ত তেওঁ তাকেই কৰিছে। ৩১ পাছত যিহোৱাই মোক কৈছিল, “শুনা, মই চীহোন আৰু তেওঁৰ দেশ তোমাৰ হাতত শোধাই দিবলৈ আৰমতি নিদিলে; কিয়নো আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁৰ মন কঠিন কৰি হৃদয় আটল কৰি বাখিলোঁ। তুমি এতিয়া তেওঁৰ বৎশধৰসকলে যি কাৰ্য কৰিছিল, এটোৰ বৎশধৰসকলেও সেই একে কাৰ্য কৰিছিল। তেওঁলোকৰ আগৰ পৰা হোৰীয়াসকলক বিনষ্ট

করি পৰাত্ত কৰিছিলোঁ। ৩৪ সেই সময়ত আমি তেওঁৰ সকলো নগৰ অধিকাৰ কৰি লৈছিলোঁ; নগৰৰ সকলো অধিবাসীৰ লগতে মহিলা, সুৰু লং'ৰা-ছোৱালীক নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিছিলোঁ, কাকো অৱশিষ্ট নাৰাখিলোঁ; ৩৫ কেৱল পশুধনবোৰে আৰু নগৰৰ পৰা লুট কৰা বস্তুবোৰে আমি নিজৰ কাৰণে গৈ আহিছিলো। ৩৬ অৰ্ণোন উপত্যকাৰ দাঁতত অৱোয়েৰ নগৰ আৰু সেই উপত্যকাৰ মাজত থকা নগৰৰ পৰা গিলিয়দলেকে আমি জয় কৰিব নোৱাৰা এনে কোনো নগৰ বাকী নাথাকিল। আমাৰ দুশ্শৰ যিহোৱাই আমাৰ সন্মুখত থকা সকলো শক্রপক্ষৰ ওপৰত আমাক জয়ী কৰাইছিল। ৩৭ কেৱল অম্মোনৰ বংশধৰসকলৰ দেশে, যৰোক নদীৰ কাঢ়লৈ, পৰ্যটত অঞ্চলৰ নগৰবোৱলৈ আৰু অন্যন্য যি সকলো ঠাইলৈ আমাৰ দুশ্শৰ যিহোৱাই নিষেধ কৰিছিল, তাৰ ওচলৈ আপোনালোক যোৱা নাই।

৩ তাৰ পাছত আমি ঘূৰি বাচান দেশৰ ফালে যোৱা বাটেদি গ'লো। আমাৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ বাচানৰ বজা ওগ আৰু তেওঁৰ সকলো লোক হৈয়ৰী নগৰবলৈ আমাক আক্ৰমণ কৰিবৰ কাৰণে ওলাই আহিছিল। ২ তেড়িয়া যিহোৱাই মোক কৈছিল, “তুমি তেওঁলৈ ভয় নকৰিবো; কিয়নো মই তেওঁৰ ওপৰত তোমাক বিজয়ী কৰিবলোঁ; তেওঁক, তেওঁৰ লোকসকলক আৰু তেওঁৰ দেশ তোমাৰ অধীনত শোধাই দিলোঁ; তুমি হিচবোন নিবাসী ইমোৰীয়াসকলৰ বজা চীহোনক যেনে কৰিছিলা, এ ওলৈকো তেনে কৰিবাই।” ৩ ওইদৰে আমাৰ দুশ্শৰ যিহোৱাই বাচানৰ বজা ওগক আৰু তেওঁৰ সকলো লোকক আমাৰ অধীনত শোধাই দিছিল; তাতে আমি তেওঁক আৰু তেওঁৰ সকলো লোককে আঘাত কৰি বধ কৰিছিলোঁ; এজনকো অৱশিষ্ট নাৰাখিলোঁ ৪ সেই সময়ত আমি ওগৰ সকলোৰেৰ নগৰ অধিকাৰ কলি লৈছিলোঁ; তেওঁৰ শাঠখন নগৰৰ সকলোৱেই আমি দখল কৰিছিলোঁ; এটাও বাদ নপৰিল। অৰ্ণোৰ সমগ্ৰ অঞ্চল অৰ্থাৎ বাচান দেশৰ বজা ওগৰ বাজ্য আমি অধিকাৰ কৰি লৈছিলোঁ। ৫ সেই নগৰবোৰে ওখ ওখ প্ৰাচীবেৰে ঘেৰি থোৱা আছিল আৰু তাত দুৱাৰ আছিল; দুৱাৰবোৰে শলখাৰে বন্ধ কৰি বখা আছিল; তাৰ উপৰিও বহুতো প্ৰাচীৰ নথকা নগৰোৱা আছিল। ৬ আমি সেই সকলো নগৰ সম্পূৰ্ণৰূপে ধৰণ্ড কৰিছিলোঁ। আমি হিচবোনৰ বজা চীহোনলৈ যেনে কৰিছিলোঁ, তেনেকৈ নগৰৰ সকলো অধিবাসীৰ লগতে মহিলা, সুৰু লং'ৰা-ছোৱালী সকলোকে নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিছিলোঁ। ৭ কিন্তু সকলোৱে পশুধন আৰু নগৰৰ লুট কৰা বস্তুবোৰে আমি নিজৰ কাৰণে গৈ আহিছিলো। ৮ সেই সময়ত আমি অৰ্ণোন নদীৰ উপত্যকাৰ পৰা হৰ্মোণ পাহাৰলৈকে যদৰন নদীৰ সিপাৰৰ এলেকা ইমোৰীয়াসকলৰ দুজন বজা হাতৰ মাঝত কেৱল বাচানৰ বজা ওগেই জীৱিত আছিল; তেওঁৰ বিচমানখন লোহাৰে নিমিত আছিল; সেই বিচনা মানুষৰ হাতৰ মাপ অনুস৾ৰে দীঘালে ন হাত, বহুল চাৰি হাত আছিল। সেইখন এতিয়াও জানো অম্মোনৰ বংশধৰসকলে বাস কৰা বৰুৱা নগৰত নাই? ১২ সেই সময়ত আমি অধিকাৰ কৰা ঠাই অৰ্ণোন উপত্যকাৰ ওচৰত অৱোয়েৰ নগৰৰ পৰা গিলিয়দলৰ পাৰ্বত্য অঞ্চলৰ আধা অংশ আৰু তাৰ নগৰবোৰে মই বৰেন আৰু গাদ ফৈদেক দিলোঁ। ১৩ গিলিয়দল দেশৰ বাকী অংশ আৰু অৰ্ণোৰ সমগ্ৰ অঞ্চল অৰ্থাৎ বাচান দেশৰ বজা ওগৰ বাজ্য মই মনচিৰ আধা ফৈদেক দিলোঁ। (বাচানৰ সেই নগৰৰ বৰফায়ীয়াসকলৰ দেশ বোলা হয়। ১৪ যায়াৰ নামৰে মনচিৰ এজন বংশধৰে গচ্ছীয়া আৰু মাথায়ীয়াসকলৰ সীমালৈকে গোটেই অৰ্ণোৰ অঞ্চলটো অধিকাৰ কৰি নিজৰ নাম অনুস৾ৰে সেই ঠাইৰ নাম, এনেকৈ বাচানৰোৱা নাম হৰেৰাঁ-যায়াৰ বাখিছিল। অজিলৈকে এই নাম আছে।) ১৫ মই মায়াৰেক গিলিয়দল দিলোঁ। ১৬ অৰ্ণোনৰুবেন আৰু গাদ ফৈদেক লোকক মই গিলিয়দলৰ পৰা অৰ্ণোন উপত্যকাৰ মাজৰ সীমা পৰ্যট আৰু যৰোক নদীলৈকে দিলোঁ। যাবোক নদীখন অম্মোনৰ বংশধৰসকলৰ সীমা। ১৭

ইয়াৰ আন সীমাবোৰ হৈছে যদৰন নদীৰ উপত্যকাৰ সমথলভূমি; কিন্তুৰতৰ পৰা অৱাবা সাগৰলৈকে আৰু পূৰ্বফালৰ পিচগা পাৰ্বত্য অঞ্চলৰ এচলীয়া ঠাইলৈকে। ১৮ সেই সময়ত মই আপোনালোকক এইবুলি কৈ আদেশ দিছিলোঁ, “আপোনালোকৰ দুশ্শৰ যিহোৱাই এই ঠাই আপোনালোকৰ অধিকাৰ কৰি আৰ্জে দিলে; কিন্তু আপোনালোকলৈ যোৰাসকলে সুসজ্জিত হৈ, আপোনালোকৰ অন্যন্য ইয়ায়েলীয়া ভাইসকলৰ আগে আগে নদী পাৰ হৈ যাব লাগিব। ১৯ অৱশ্যে, মই আপোনালোকক যিবোৰ নগৰ দিলোঁ, সেই নগৰবোৰেত আপোনালোকৰ ভাৰ্যা, লং'ৰা-ছোৱালীৰ লগতে আপোনালোকৰ পশুধনবোৰ থাকিব। মই জানো যে আপোনালোকৰ বহুত পশুধন আছে। ২০ যিহোৱাই আপোনালোকক জিৰিবিৰ ভূমি দিয়াৰ দৰে আপোনালোকৰ ভাইসকলে যদৰনৰ সিপাৰে আপোনালোকৰ দুশ্শৰ যিহোৱাই তেওঁলোকক দিয়া জিৰিবিৰ ভূমি অধিকাৰ নকৰা পৰ্যন্ত আপোনালোকে তেওঁলোকক সহায় কৰিব লাগিব। তাৰ পাছতহে মই আপোনালোকক দিয়া নিজৰ নিজৰ আধিপত্যলৈ আপোনালোক প্ৰত্যেকেই ঘূৰি আহিব।” ২১ সেই সময়ত মই যিহোৱাক এই আজ্ঞা দি কৈছিলোঁ, “তোমালোকৰ দুশ্শৰ যিহোৱাই সেই দুজন বজালৈ কৰা সকলো কাৰ্য ভূমি নিজ চকুৰে দেখিলা; তোমালোকে পাৰ হৈ যি বাজালৈকে যাবা, সেই বাজাবোৰলৈকো যিহোৱাই সেইদৰে কৰিব। ২২ তোমালোকে তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো তোমালোকৰ দুশ্শৰ যিহোৱাই নিজে তোমালোকৰ পক্ষে যুদ্ধ কৰিব।” ২৩ সেই সময়ত মই যিহোৱাক মিনতি কৰি কৈছিলোঁ, ২৪ “হে মোৰ প্ৰভু যিহোৱা, আপুনি যে কিমান মহান আৰু আপোনাৰ হাত কিমান যে শক্তিশালী, তাক আপুনি আপোনাৰ দাসক দেখুৱাবলৈ আৰস্ত কৰিব। আপুনি যি মহৎ আৰু শক্তিসম্পন্ন কাৰ্যবোৰ কৰিছে, তেমে কাৰ্য কৰিব পৰা এনে কোন দেৱতা স্বৰ্গত বা পৃথিবীত আছে? ২৫ মই আপোনাৰ ওচৰত বিনয় কৰিছোঁ, মোক যদৰন নদী পাৰ হবলৈ আৰু সেই উভয় দেশ প্ৰত্যক্ষ কৰিবলৈ দিয়ক।” ২৬ কিন্তু আপোনালোকৰ কাৰণেই যিহোৱা মোৰ ওপৰত ক্ষুঢ় হৈ আছিল; তেওঁ মোৰ বিনয় শুনিবলৈ অধীকাৰ কৰিলে। যিহোৱাই মোক কৈছিল, “তোমাৰ বাবে ইমানেই যথেষ্ট! এই প্ৰসঙ্গত মোক আৰু কোনো কথা নক'বা; ২৭ তুমি পিচগাৰ চূলৈ উঠি যোৱা আৰু তাৰ পশ্চিমফালে, উত্তৰফালে, দক্ষিণফালে আৰু পূৰ্ব ফালে চুকু তুলি চোৱা। এই সকলো তুমি নিজৰ চকুৰে প্ৰত্যক্ষ কৰিবা। কিন্তু তুমি যদৰন নদী অতিক্ৰম নকৰিবা। ২৮ তাৰ পৰিবৰ্তে, তুমি যিহোৱাক নিৰ্দেশ দিবা। তুমি অৱশ্যেই তেওঁক উৎসাহিত আৰু সবল কৰিবা। কিয়নো তেৱেই এই লোকসকলক নেতৃত্ব দি আগে আগে গৈ পৰা কৰি নিব। তুমি কেৱল দেশখন দেখাহে পৰা, কিন্তু যিহোৱাই তেওঁলোকক সেই দেশ অধিকাৰ কৰাৰ।” ২৯ সেয়ে আমি বৈৎ-পিয়োৰৰ বিপৰীত ফালৰ উপত্যকাত থাকি গ'লো।

৮ এতিয়া, হে ইয়ায়েলীয়াসকল শুনক! আপোনালোক যেন জীয়াই থাকে আৰু আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দুশ্শৰ যিহোৱাই আপোনালোকক দিয়া দেশত প্ৰৱেশ কৰি আপোনালোকে যেন তাক অধিকাৰ কৰিব পাৰে, সেয়ে মই আপোনালোকক যি বিধান আৰু অনুশুসনবোৰে বিষয়ে শিকাৰ বিচাৰিছো, সেইবোৰে মানি চলিব। ২ মই আপোনালোকক যি আজ্ঞা দিছে তাৰ লগত একো যোগ নিদিব আৰু তাৰ পৰা একো বাদ নিদিব। আপোনালোকৰ দুশ্শৰ যিহোৱাৰ যি সকলো আজ্ঞা মই আপোনালোকক দিছো, সেইবোৰ আপোনালোকে মানি চলিব। ৩ আপোনালোকেতো বাল-পিয়োৰ কাৰণে যিহোৱাই কি কি কৰিছিল, তাক নিজ চকুৰেই দেখিলে; আপোনালোকৰ মাজৰ যিমান লোকে বাল-পিয়োৰক অনুসৰণ কৰিছিল, আপোনালোকৰ দুশ্শৰ যিহোৱাৰ যি সকলো আজ্ঞা মই আপোনালোকক আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা উচ্ছৱ কৰিলে। ৪ কিন্তু আপোনালোকৰ যিসকলে আপোনালোকৰ দুশ্শৰ যিহোৱাক খামুচি ধৰি আছিল, আপোনালোকৰ সকলোক সকলো এতিয়াও জীয়াই আছে। ৫ শুনক, মই মোৰ দুশ্শৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা মানি আপোনালোকক বিধান আৰু অনুশুসনবোৰে বিষয়ে শিকাৰিছো; যি দেশ অধিকাৰ কৰিবৰ কাৰণে আপোনালোকে

প্রবেশ করিবলৈ গৈ আছে, সেই দেশত যেন ইহিবোৰ মানি চলিব পাৰে। ৬ আপোনালোকে সেইবোৰ পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিব; কিয়নো এইসকলো পালন কৰাৰ যোগৈদি আন আন জাতিৰ লোকসকলৰ দৃষ্টিত আপোনালোকৰ জ্ঞান আৰু বুদ্ধি প্ৰকাশ পাৰ। তেওঁলোকে এই সকলো বিধানৰ বিষয়ে শুনি ক'ব, "সঁচকেয়ে এই মহাজাতিৰ লোকসকল জ্ঞানী আৰু বুদ্ধিমান।" ৭ চাওক, যেনেকে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক আমি মাত্তেলৈ আমাৰ কাষত পাও, তেনেকে এনে কোন মহাজাতি আছে যি সকলৰ এজন দেৱতা তেওঁলোকৰ অতি ওচৰত থাকে? ৮ মই আজি আপোনালোকৰ আগত যি সকলো বিধান শিকাইছো, তেনেকুৰা ধৰ্ময় বিধান আৰু অনুশাসন আন কোন মহাজাতিৰ আছে? ৯ যিমান দিনলৈকে আপোনালোক জীৱাই থাকিব, সিমান দিনলৈকে আপোনালোকে নিজৰ বিষয়ে সতৰ্কতাৰে চলি আপোনালোকৰ আত্মক যত্নেৰে সুৰক্ষা দিব; আপোনালোকে নিজ কচুৰে যি যি দেখিলে, সেইবোৰ যেন পাহাৰি নাযাঘ আৰু আপোনাৰ হৃদয়ৰ পৰা যেন সেইবোৰ লুণ নহয়। অৱশ্যেই আপোনালোকে আপোনালোকৰ সস্তান-সস্ততি আৰু আপোনালোকৰ নাতি-নাতিনীসকলৰ এই সকলোৰেৰ বিষয়ে শিকাৰ। ১০ যি দিনা হোৱেৰ পৰ্বতত আপোনালোক আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত উপস্থিত হৈছিল, সেই দিনটোৱ কথা আপোনালোকে মনত থাখিব। সেই দিনা যিহোৱাই মোক কৈছিল, "তুমি লোকসকলৰ মোৰ ওচৰত একগোটা কৰা। মই তেওঁলোকক মোৰ কথা শুনিবলৈ দিম যাতে তেওঁলোকে এই পৃথিবীত থাকেকেংতে জীৱনৰ সকলো কালত মোকেই ভয় কৰি চলিব আৰু তেওঁলোকৰ সস্তান সকলকো মোৰ আজ্ঞাৰ বিষয়ে শিক্ষা দিব পাৰে।" ১১ সেয়ে আপোনালোকে ওচৰ চাপি আহি সেই পৰ্বতটোৱ তলত থিয়ে হৈছিল। তেতিয়া পৰ্বতটোতে জুই জুলিছিল আৰু সেই জুই আকাশ পৰ্যন্ত প্ৰসাৰিত হৈছিল; কলা ঘন মেঘ আৰু মোৰ অদ্বকাৰে পৰ্বতটোতে জুৰি পেলাইছিল। ১২ সেই সময়তে যিহোৱাই জুইৰ মাজৰ পৰা আপোনালোকক কথা কৈছিল; আপোনালোকে যিহোৱাৰ মাত শুনিছিল; কিন্তু আপোনালোকে তেওঁৰ কোনো আকাৰ দেখা পোৱা নাছিল, কেৰল এক মাতৰ শব্দহে শুনিছিল। ১৩ তেওঁ আপোনালোকৰ ওচৰত নিজৰ নিয়ম আৰ্থাৎ দহ আজ্ঞা ঘোষণা কৰিছিল আৰু সেই দহ আজ্ঞা আপোনালোকক পালন কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল। তেওঁ সেই আজ্ঞাবোৰ দুখন শিলৰ ফলিত লিখিছিল। ১৪ সেই সময়ত যিহোৱাই আপোনালোকক বিধি আৰু নিয়মবোৰ শিকাৰলৈ মোক আদেশ দিলে যাতে আপোনালোকে যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ গৈ আছে, সেই ঠাইত সেইবোৰ মানি চলিব পাৰে। ১৫ যি দিনা হোৱেৰ পৰ্বতত যিহোৱাই জুইৰ মাজৰ পৰা আপোনালোকক কথা কৈছিল, তেতিয়া আপোনালোকে তেওঁৰ কোনো আকাৰ দেখা পোৱা নাছিল, সেয়ে আপোনালোকে নিজে অতি সাৰধান হওঁক। ১৬ সাৰধান হওঁক! আপোনালোক নিজে ভোঞ্জি নহ'ব; কোনো প্ৰণীৰ আকৃতিবে খোদিত কৰা কটা প্ৰতিমা বা পুৰুষ কি স্ত্ৰীৰ আকাৰ নিৰ্মাণ কৰি, ১৭ পৃথিবীত থকা কোনো পশুৰ আকৃতিবে বা আকাশত উড়ি ফুৰা ডেউকা লগা চৰাইৰ আকৃতিবে ১৮ নাইবা কোনো সৰীসূপ জীৱৰ বা ভূমিৰ তলৰ পানীত থকা কোনো মাছৰ আকৃতি নিৰ্মাণ কৰি ভোঞ্জি নহ'ব। ১৯ আকাশৰ ফালে যেতিয়া আপোনালোকে চুকু তুলি চায় আৰু সূৰ্য, চন্দ্ৰ, তৰা আদি কৰি আকাশৰ বাহিনীবোৰ দেখে, তেতিয়া আপোনালোকে সাৰধান হ'ব। আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আকাশৰ তলত থকা সকলো জাতিকে দিয়া এই সকলোৰেৰ বস্তুলৈ আকাৰিত হৈ সেইবোৰক সেৱা আৰু ভক্তি-পূজা কৰাৰ পৰাৰ সাৰধান হ'ব। ২০ যিহোৱাই লোহা গলেৱা অগ্ৰিশালৰ দৰে সেই মিচৰ দেশৰ পৰা আপোনালোকক তেওঁৰ নিজৰ উত্তৰাধিকাৰৰ লোক কৰি উলিয়াই আনিলে। যেনেকে আজি আপোনালোক আছে। ২১ তাৰ উপৰি আপোনালোকৰ কাৰণে যিহোৱা মোৰ ওপৰত শুনুন্দৰ হৈছিল আৰু তেওঁ প্ৰতিজ্ঞা কৰি কৈছিল যে মোক যৰ্দন নদী অতিক্ৰম কৰি যাব নিদিব। আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ দিছে, মই সেই উত্তম দেশত প্ৰেৰণ কৰিব নোৱাৰিব। ২২ মই এই ঠাইতেই মৰিম; মই যৰ্দন নদী পাৰ হৈ যাব নোৱাৰিম; কিন্তু আপোনালোকে নদী পাৰ হৈ গৈ সেই উত্তম দেশ অধিকাৰ কৰিব।

২৩ এই কাৰণে আপোনালোকে মনোযোগেৰে নিজৰ কাৰণে সৰ্তক হৈ থাকক, প্ৰভু ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ লগত যি নিয়মৰ চুক্তি কৰিছিল তক নাপাহৰে আৰু ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোক নিষেধ কৰা কোনো বস্তুৰ আকৃতিকে কটা প্ৰতিমা যেন নাসাজে। ২৪ কিয়নো আপোনালোক ঈশ্বৰ যিহোৱা গ্ৰাস কৰোৱা আৰু নিজৰ মৰ্যাদাৰ বাধাত উদ্যোগী দীৰ্ঘৰে ২৫ যি সকল আপুনি জন্ম দিয়া শিশু আৰু প্ৰো-নতি হ'ব আপুনিৰে সেই ঠাইত বহু কল বাস কৰাৰ পাছত, যদি আপোনালোকে ভষ্ট হৈ কোনো বস্তুৰ আকৃতিকে কটা প্ৰতিমা সাজি তেওঁৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তাকে কৰি ঈশ্বৰ যিহোৱাক উত্তোজিত কৰি ক্ৰোধ জনায়। ২৬ মই আজি আপোনালোকৰ বিবুজে আকাশ আৰু পৃথিবীক সাঙ্ঘী কৰি কৈছো, আপোনালোকে যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ যৰ্দন নদী পাৰ হৈ যাব; সেই দেশত আপোনালোকৰ বুদ্ধি নহৰ শীঘ্ৰেই বিনষ্ট হ'ব; আৰু সম্পৰ্কভাৰে সকলো ধৰ্মস হ'ব। ২৭ যিহোৱাই আপোনালোক মানুহৰ মাজত সিঁচৰিত কৰিব আৰু যিহোৱাই যি ঠাইলৈ আপোনালোক কৈ যাব, তাত ক'ম সংখ্যক লোকে হৈ জাতিবোৰ মাজত থাকিব। ২৮ সেই ঠাইত আপোনালোকে, মানুহৰ হাতৰে নিৰ্মাণ কৰা কাঠ আৰু শিলৰ দেৱ-মৰ্যাদিবোৰ যিবোৰে নিৰ্দেশে, যিবোৰে শুণেৰে, যিবোৰে খাৰ নোৱাৰে আৰু গোক্ষও ল'ব নোৱাৰে এনে কাঠ আৰু শিলক সেৱা পূজা কৰিব। ২৯ কিন্তু সেই ঠাইত থাকি যদি আপোনালোকে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাক বিচাৰে, তেন্তে, আপোনালোকে তেওঁক পাৰ। আপোনালোকে যদি নিজৰ সমষ্ট হৃদয়ৰে আৰু আত্মাৰ বিচাৰে তেহে তেওঁক পাৰ। ৩০ যেতিয়া আপুনি সক্ষত পৰিব, আৰু এই সকলো ঘটনা আপোনালোকে ঘটিব, তেতিয়া সেই ভাৰিয়ত কালত আপুনি নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ উলটিব; আৰু তেওঁৰ কৰ্তৃষ্ঠৰ শুনিবলৈ পাৰ। ৩১ কিয়নো আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা দয়লু ঈশ্বৰ; তেওঁ আপোনাক হতাশ নকৰে আৰু ধৰ্মস নকৰে, আৰু আপোনালোকৰ পিতৃসকলৰ লগত যি প্ৰতিজ্ঞা কৰি শপত কাহিছিল তাক তেওঁ নাপাহৰে। ৩২ এই কাৰণে পূৰ্বৰ হৈ যোৱা দিনৰ বিষয়ে এতিয়া চাওক, আপোনাৰ আগত যে আছিল; আগতে যিদিনা, ঈশ্বৰে পৃথিবীত মানুহ সৃষ্টি কৰিবলৈ আৰু আকাশৰ আৰাণশৰিৰ পৰা অস্তুলৈকে সোধক, যদি কোনোবাই এনে মহৎ কাৰ্য জনো কেতিয়াৰা কৰিব পাৰিবছ, অথবা মহৎ কাৰ্য কথা শুনিবলৈ পাইছে? ৩৩ আপোনালোকৰ মাজৰ কোনোলোক অশিকুণ্ডৰ মাজৰ পৰা, ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ কৰ্তৃষ্ঠৰ শুনি কোনো জাতি জীৱাই থকা আপুনি শুনিছে নে? ৩৪ ঈশ্বৰ যিহোৱাই কেতিয়াৰা এখন দেশৰে পৰা আন এখন দেশলৈ তেওঁক লৈ যাবলৈ চেষ্টা কৰিছে নে, তেওঁ তেওঁৰ বিচাৰ, চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য, যুদ্ধ আৰু ক্ষমতাশালী হাত, আৰু তেওঁৰ মহান শক্তি প্ৰদৰ্শন কৰি আৰু ভ্যানক কাৰ্যৰ দ্বাৰাই মিচৰত যিহোৱাই আপোনাৰ সন্মুখত এই সকলো কাৰ্য কৰা নাছিল নে? ৩৫ যিহোৱা যে ঈশ্বৰ, তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো ঈশ্বৰ নাই ইয়াৰ জনিবৰ কাৰণে এই সকলো আপোনাক হেন্টে দেখিউৱা হ'ল। ৩৬ তেওঁ ওঁ আপোনাক পৰ্যুষসকলক প্ৰেম কৰিছিল, এই কাৰণে আপোনাৰ পৰ্যুষ কলিষ্ঠা কাৰ্য যে সেইবোৰে আপোনালোক নিজৰ বাণী শুনালে, পৃথিবীত মাজৰ অনন্ত আশিষিশ্বা আপোনাক দেখুৱালৈ; আৰু আশিষিশ্বাৰ মাজৰ পৰা ইয়ালৈ আৰু কাৰণে কৈবল্য পৰা নাইলেন? ৩৭ যিহোৱা যে ঈশ্বৰ, তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো ঈশ্বৰ নাই ইয়াৰ জনিবৰ কাৰণে এই সকলো আপোনাক হেন্টে দেখিউৱা হ'ল। ৩৮ তেওঁ ওঁ আপোনাক পৰ্যুষসকলক প্ৰেম কৰিছিল, এই কাৰণে আপোনাৰ পৰ্যুষ কলিষ্ঠা কাৰ্য যে সেইবোৰে আপোনালোক নিজৰ বাণী শুনালে, পৃথিবীত মাজৰ অনন্ত আশিষিশ্বা আপোনাক দেখুৱালৈ; আপোনাৰ পৰা তেওঁৰ কৰ্তৃষ্ঠৰ শুনিবলৈ পালে। ৩৯ কাৰণ তেওঁ আপোনাৰ পৰ্যুষসকলক প্ৰেম কৰিছিল, এই কাৰণে আপোনাৰ অৰ্থাৎ তেওঁৰ সকলোক পাছত ভাৰি-পূৰুষসকলক মনোনিত কৰিছিল। এই কাৰণে আপোনালোকক তেওঁ আপোনালোকৰ লগত থকা মহাপাৰক্ষমেৰে মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে; ৪০ আপোনালোকক দেখলৈ আপোনালোকে অৱশ্যেই জাতি জীৱাই যি দেশ আপোনালোকক চিৰকালৰ কাৰণে দিছে, তাত হওঁক, ওপৰত থকা স্বৰ্গত আৰু পৃথিবীত যিহোৱা যে ঈশ্বৰ; তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো ঈশ্বৰ নাই। ৪১ সেয়ে আজি মই আপোনালোক যি বিধি আৰু আজ্ঞাবোৰ আদেশ দিলোঁ, সেইবোৰ আপোনালোকে অৱশ্যেই মানি চলিব। আপোনাৰ আৰু ভাৰীসন্তান সকলৰ যেন মঙ্গল হয়, ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দেশ আপোনালোকক চিৰকালৰ কাৰণে দিছে, তাত যেন আপোনালোক দীৰ্ঘায় হয়। ৪২ ইয়াৰ পাছত মোচিয়ে যৰ্দন নদীৰ পূৰ্ব

ফালে তিনখন নগর বাচি বেলেগে করি বাখিলে। ৪২ সেয়ে যদি কোনো ব্যক্তিয়ে দুর্ঘটনাক্রমে, আগৰ কোনো শক্তি নথকতো আন এজনক বধ কৰে, আৰু তেওঁ পলাই গৈ সেই তিনখন নগরৰ মাজৰ এখনত সোমাই বাচি থাকিব। ৪৩ সেই নগর কেইখন আছিল: অৱশ্য সমথল ভূমিত থকা বৃক্ষণীয়াসকলৰ কাৰণে চেৰ; আৰু গাদীয়াসকলৰ বাবে শিলিঙ্গদত থকা বৰোঁ, মনচিয়াসকলৰ বাবে বাচানত থকা গোলন। ৪৪ এইবোৰ বিধি-ব্যৱহাৰ ইহায়েলৰ সত্তান সকলৰ সন্ধুখত মেচিয়ে স্থাপন কৰিছিল। ৪৫ এইবোৰ চুক্তি কৰি শিক্ষা, বিধি-বিধান মোচিয়ে ইহায়েলৰ সত্তান সকলক মিচৰণৰ পৰা উলিয়াই আনা সময়ত দিছিল। ৪৬ মেতিয়া তেওঁলোক যদ্বন্দ্ব পূৰ্বফালে অৰ্থাৎ ব্যৱহাৰৰ বিপৰীতৰ উপত্যকাত, চিহোন দেশত বস-বাসকৰা ইমোৰীয়াসকলৰ বজা, যি জন হিচৰোন-নিবিসি আছিল। মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহা সময়ত ইহায়েলৰ সত্তান সকলে তেওঁলোকক পৰাজিত কৰিছিল। ৪৭ তেওঁলোকে চিহোন অধিকাৰ কৰি ল'লে আৰু ইয়াৰ বাহিৰেও বাচানৰ বজা ওগৰ দেশ অধিকাৰ কৰি লৈছিল। ইমোৰীয়াসকলৰ এই বজা দৃজন যদ্বন্দ্ব নদীৰ প্ৰবণ্দিশত বাস কৰিছিল। ৪৮ এই অঞ্চলটো অৰ্ণোনৰ পৰা আৰাস্ত, উপত্যকাৰ দাঁতিত থকা অৱোয়েৰ পৰা চীয়োন অৰ্থাৎ হৰ্মোণ পৰ্বতলৈকে বিস্তৰিত হৈ আছে; ৪৯ এই পৰ্বতলৈকে থকা সকলো দেশ আৰু পিচগাৰ চারলীয়া ঠাইবোৰ তলত থকা যদ্বন্দ্ব নদীৰ পূৰ্বফাল সমগ্ৰ যদ্বন্দ্ব উপত্যকা এই দেশৰ অস্তৰ্ভুক্ত আছিল।

চেতিয়া মোচিয়ে গোটেই ইহায়েলীয়াসকলক মাতি আনি ক'লে, “হে ইহায়েল, আজি মই যি যি বিধি আৰু ব্যৱহাৰ আপোনালোকক জনাম সেইবোৰ শুনক আৰু শিকি পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিব। ২ আমাৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই হোৰেৰত আমাৰ লগত এটি নিয়ম কৰিবলৈ। ৩ যিহোৱাই আমাৰ পূৰ্ব-পূৰুষসকলৰ লগতে এই চুক্তি কৰা নাই, কিন্তু আজি আমি যিমান লোক জীয়াই আছে, আমাৰ সকলোৰে সৈতে কৰিবলৈ। ৪ যিহোৱাই পৰ্বতত অশিখৰ মাজৰ পৰা আপোনালোকৰ সৈতে মুখাশুণিকৈ কথা কৈছিল। ৫ সেই সময়ত জুইৰ ভয়ত আপোনালোকে পৰ্বতৰ ওপৰলৈ উঠ্য নাছিল বাবে মই আপোনালোকৰ আৰু যিহোৱাৰ মাজত থিয়ে হৈ তেওঁৰ কথা আপোনালোকৰ আগত প্ৰকাশ কৰিছিলোঁ। তেতিয়া যিহোৱাই কৈছিল: ৬ ‘মই তোমালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱা। মিচৰ দেশৰ দাসত্বৰ পৰা ময়েই তোমালোকক বাহিৰ কৰি আনিলো। ৭ মোৰ আগত আন কোনো দেৱতা নথাকক। ৮ তোমালোকে নিজলৈ কোনো কটা প্রতিমা, ওপৰত থকা স্বৰ্গত, তলত থকা পৃথিবীত, আৰু পৃথিবীৰ তলত থকা পানীত যি যি আছে, সেইবোৰ আকৃতিবে কোনো মূৰ্তি নাসাজিবা। ৯ সেইবোৰ আগত তোমালোকে প্ৰণিপাত নকৰিবা আৰু সেইবোৰ সেৱাপূজাও নকৰিবা; কিয়নো কেৱল মই যিহোৱা, তোমালোকৰ দুশ্বৰ। মই নিজ মৰ্যাদা ব্যাখ্যা কৰিব উদ্দোগী; যিসকলে মোক যিগ কৰে, তেওঁলোকৰ দুষ্টৱৰ শাস্তি মই তেওঁলোকৰ তত্ত্বীয় আৰু চৰুৰ্থ পুৰুষলৈকে দিঁওঁ। ১০ কিন্তু মোক প্ৰেম কৰা ও মোৰ আজি পালন কৰাসকলক মই হাজাৰ হাজাৰ পুৰুষলৈকে দেয়া কৰ্বোঁ। ১১ তোমালোকে অনৰ্থকৰূপে নিজ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ নাম নলৰা; কিয়নো যিকোনোৱে তেওঁৰ নাম অনৰ্থকৰূপে লয়, যিহোৱাই তেওঁক নিৰ্দেশী নকৰিব। ১২ তোমালোকক দুশ্বৰ যিহোৱাই দিয়া আজি অনুসৰে বিশ্রাম-দিন পালন কৰি পৰিব্ৰজ কৰা। ১৩ সন্তুহৰ ছয়দিন পৰিশ্ৰম কৰি তোমালোকৰ সকলো কাৰ্য সম্প্ৰস কৰিবা; ১৪ কিন্তু সন্তুহ দিন তোমালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এক বিশ্রাম-দিন; সেই দিন তোমালোকে তোমালোকৰ পো বা জী, দাস বা দাসী, আৰু গুৰু বা গাধ, নাইবা আন কোনো পশু, আৰু তোমালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ডিতৰত থকা বিদেশী, কোনোৱে একো কাম নকৰিব, তোমালোকৰ দাস-দাসীয়েও যেন তোমালোকৰ নিচনাকৈ বিশ্রাম পাব। ১৫ সোৰৱণ কৰা, তোমালোকো মিচৰ দেশত দাস আছিলা আৰু তোমালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই ক্ষমতাশৰ্লী হাতৰ শক্তি প্ৰদৰ্শন কৰি তাৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াই আনিলো, এই কাৰণেই তোমালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক বিশ্রাম-দিন পালন কৰিবলৈ আজি দিছে। ১৬ নিজ পিতৃ-মাতৃক সন্ধান

কৰিবা; দুশ্বৰ যিহোৱাই তোমাক দিয়া আজি অনুসৰে, সেই আদেশ মানি চলিলো তোমালোকৰ আয়ুস দীঘল হ'ব আৰু তোমালোকৰ মঙ্গল হ'ব ১৭ তোমালোকে নৰবধ নকৰিবা। ১৮ তোমালোকে ব্যতিচাৰ নকৰিবা। ১৯ তোমালোকে চুৰ নকৰিবা। ২০ তোমালোকে ওচৰ চুৰুৰীয়াৰ অহিতে মিছা সাক্ষ নিদিবা। ২১ আনৰ বাৰ্যালৈ লোভ নকৰিবা; আন লোকৰ ঘৰ-দুৱাৰ, খেতি-বাতি, দাস-দাসী, গুৰু-গুৰু বা আন কোনো বস্তুলৈকে লোভ নকৰিবা।’ ২২ এইবোৰ আজি সেই পৰ্বতৰ ওপৰত জুই, মেঘ আৰু ঘৰে অন্দকাৰৰ মাজৰ পৰা যিহোৱাই আপোনালোকৰ গোটেই সমাজৰ আগত বৰ মাতেৰে যোগণা কৰিছিল। ইয়াৰ বাহিৰে তেওঁ আৰু একোকে কোৱা নাছিল। পাছত তেওঁ সেইবোৰ দুখন শিলৰ ফলিত লিখি মোক দিলো। ২৩ সেইদিন যিতিয়া পৰ্বতত জুই জুলিছিল আৰু অন্দকাৰৰ মাজৰ পৰা আপোনালোকে তেওঁৰ সেই কষ্টস্বৰ শুণিবলৈ পাইছিল, তেতিয়া আপোনালোকৰ সকলো পৰিচাৰক আৰু ফৈদৰ মুখ্য লোকসকল মোৰ ওচলৈ আছিল। ২৪ আপোনালোকে কৈছিল, ‘আমাৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই আমাৰ আগত নিজৰ প্ৰতাপ আৰু মহিমা দেখুৱালো, আৰু জুইৰ মাজৰ পৰা আমি তেওঁৰ মাত শুনিলোঁ; আজি আমি জনিলোঁ যে, দুশ্বৰে মানুহৰ লগত কথা পতাৰ পাছতো মানুহ জীয়াই থাকিব পাৰে। ২৫ কিন্তু এতিয়া আমি কিয় মৰিবলৈ যাম? কিয়নো এই মহান জুইয়ে আমাক গ্রাস কৰি পেলাব; যদি আৰু বেছি সময় আমি আমাৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ কষ্টস্বৰ শুনো, তেন্তে আমি নিশ্চয়ে মৰিম। ২৬ মৰ্ত্ত্য লোকৰ মাজত এনে কোন লোক আছে যে, আমাৰ দৰে অগ্ৰিৰ মাজৰ পৰা কোৱা জীৱত দুশ্বৰৰ কষ্টস্বৰ শুনোৰ পাছতো জীয়াই আছে? ২৭ আপুনি, আপনিলৈই ওচলৈ গৈ, আমাৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই কোৱা সকলো কথা শুনি আঁহক; তেওঁ আপোনাক যি কৰব, সেই সকলো কথা আমাক জনায় দিব; আমি সেইবোৰ শুনি সেইদৰে চলিম।’ ২৮ এইবুলি যেতিয়া আপোনালোকে মোক ক'লে, তেতিয়া যিহোৱাই আপোনালোকৰ সেই কথা শুনি মোক ক'লে, ‘এই লোকসকলে তোমাক যি ক'লে তাক মই শুনিলোঁ। তেওঁলোকে যি কৈছে ভাল কথাই কৈছে। ২৯ মোক ভয় কৰিবলৈ আৰু মোৰ আজি পালন কৰাৰ এই মনোভাৰ যেন তেওঁলোকৰ সদায় থাকে; তাতে তেওঁলোক আৰু তেওঁলোকৰ সত্তান সকল চিৰকাল কৃশলে থাকিব। ৩০ তুমি গৈ তেওঁলোকৰ নিজ নিজ ত্বকুল উলটি যাবলৈ কোৱা। ৩১ কিন্তু তুমি হ'লে মোৰ ওচৰত এই ঠাইতে থিয়ে হৈ থাকা; মই তোমাক সেই সকলো আজি, নিয়ম আৰু ব্যৱহাৰ দিয় যিবোৰ তুমি তেওঁলোকৰ শিকাবল লাগিব যাতে অধিকাৰ কৰিবলৈ যি দেশ মই তেওঁলোকক দিয়, সেই দেশত তেওঁলোকে সেইবোৰ পালন কৰি চলিব।’ ৩২ এতেকে, আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ যি যি আজি দিলো, আপোনালোকে যত্নে সেইবোৰ পালন কৰক; তাৰ পৰা সৌ কি বাঁওকালে নৃহূৰিব। ৩৩ আপোনালোক যেন জীয়াই থাকিব পাৰে, আপোনালোকৰ যেন মঙ্গল হয়, আৰু যি দেশ আপোনালোকে অধিকাৰ কৰিব, তাত যেন অনেক কাল জীয়াই থাকিব পাৰে, সেইবাবে আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই যি যি পথত আপোনালোকক চলিলৈ আজি দিলো, সেই পথতে আপোনালোক চলিব।’

৬ আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই এইবোৰ আজি, নিয়ম আৰু ব্যৱহাৰ আকৃতিকৈ কৰিব কাৰণে মোক নিৰ্দেশ দিলৈ যাতে যদ্বন্দ্ব নদী পাৰ হৈ যি দেশ আপোনালোকে অধিকাৰ কৰিবলৈ গৈ আছে, সেই দেশত আপোনালোকে সেইবোৰ পালন কৰি চলিব। ২ আপোনালোকে, আপোনালোকৰ লাৰা-ছোৱালী আৰু তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলে যেন আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱালৈ ভয় বাখি দিয়া সকলো নিয়ম আৰু আজিৰ গোটেই জীৱন কালত পালন কৰে আৰু তাৰ ফলত আপোনালোকৰ আয়ুস যেন দীঘল হয়। ৩ সেয়ে, হে ইহায়েলীয়াসকল, আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ শপত অনুসৰে গাথীৰ মধু বোৱা দেশত আপোনালোকৰ যেন মঙ্গল হয় আৰু আপোনালোক যেন বহুবৰ্ণ হয়। ৪ হে ইহায়েলীয়াসকল, শুনক আৰু আপোনালোকৰ সকলোৰেই আপোনালোকৰ সকলো প্ৰাণ, আৰু সকলো শক্তিৰে

সৈতে নিজ ঈশ্বর যিহোরাক প্রেম করক। ৬ আজি মই আপোনালোকক দিয়া আজ্ঞার সকলো কথা আপোনালোকক হস্তয়ত বাধিব লাগে। ৭ আপোনালোকে নিজৰ সন্তান সকলক যত্তেরে সেইবোৰ শিকিব; আপুনি ঘৰত বহুতে বা বাটট যাওঁতে, আৰু শোওঁতে বা উঠোতে, সেইবোৰ বিষয়ে কথা-বতৰা হ'ব। ৮ আপোনাৰ হাতত চিনমৰূপে সেইবোৰ বাধিব, আৰু সেইবোৰ আপোনাৰ দুই চক্ৰৰ মাজত ভুমগ্নৰূপ হ'ব লাগে। ৯ আপোনাৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ খুটাত আৰু বাহিৰ দুৱাৰত সেইবোৰ লিখি বাধিব। ১০ আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষ অৱাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ আগত ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক যি দেশ দিশলৈ শপত কৰিছিল, সেই দেশলৈ তেওঁ আপোনালোকক লৈ যাব; সেই ঠাইত এনে ডাঙৰ আৰু সুন্দৰ নগৰবোৰে আছে, যাক আপোনালোকে সজা নাই। ১১ এনে ধৰণৰ সকলো উত্তম দ্ব্যবে ঘৰবোৰে পূৰ্ণ হৈ আছে, যিহক আপোনালোকে ভৰোৱা নাই; এনে নান আছে, যিহক আপোনালোকে খনা নাই; এনে দ্বাক্ষাৰীৰ জিতগচ্ছৰে আছে, যিহক আপোনালোকে ভোৱা নাই; তাত এই সকলো থাই তৃণ হ'ব। ১২ কিন্তু সারধান হ'ব, আপোনালোকে যিহোৱাৰ মেন পাহাৰি নাযায়, যি জনে আপোনালোকক মিচৰ দেশৰ দাসত্বৰ বন্ধনগৰহৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে। ১৩ আপোনালোকে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাক ভয় কৰিব, কেৱল তেওঁবেই আৰাধনা কৰিব, আৰু তেওঁৰ নামেৰেই শপত খাৰ। ১৪ আপোনালোকে, আপোনালোকৰ চাৰিওকালে থকা জাতিবোৰ দেৱতাবোৰে পাছত নচলিব; ১৫ কিয়নো, আপোনালোকৰ মাজত থকা আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ মৰ্মণ্দিৰ ব্যৰ্থত উদ্যোগী; আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক জ্ঞান আপোনালোকৰ বিবুদ্ধে জুলি উঠিব, তাতে তেওঁ পঢ়িবৰীৰ পৰা আপোনালোকক উচ্ছল কৰিব। ১৬ আপোনালোকে মচ্ছত মেনেকৈ নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাক পৰীক্ষা কৰিছিল, তেনেকে তেওঁক পৰীক্ষা নকৰিব। ১৭ আপোনালোকে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আদেশ কৰা আজ্ঞা, শাসন-প্ৰণালী আৰু নিয়মবোৰ অৱশ্যক যত্তেৰে পালন কৰিব লাগিব। ১৮ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি যি ন্যায় আৰু সজ কাম আপোনালোকে তাকে কৰিব, তেহে আপোনালোকৰ মঙ্গল হ'ব আৰু যিহোৱাই যি দেশ দিম বুলি আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলক শপত কৰিছিল, আপোনালোকে সেই উত্তম দেশ অধিকাৰ কৰিব; ১৯ যিহোৱাক বাক্য অনুসৰে আপোনালোকৰ আগত পৰা আপোনালোকৰ সকলো শক্রক আপোনালোকে দূৰ কৰিব পাৰিব। ২০ ভৱিষ্যতে যেতিয়া আপোনালোকৰ সন্তানে সুবিধ, যে, “আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই দিয়া আজ্ঞা, বিধি আৰু শাসন-প্ৰণালীৰেৰ অৰ্থ কি?” ২১ যেতিয়া আপোনালোকে নিজ সন্তানক ক’ব, “আমি মিচৰ দেশত ফৰৌণৰ দাস আছিলোঁ; পাছত ঈশ্বৰ যিহোৱাই ক্ষমতাশালী হাতেৰে মিচৰ পৰা আমাক উলিয়াই আনিলে। ২২ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আমাৰ চক্ৰৰ সন্মুখতে মিচৰলৈ, ফৰৌণ আৰু তেওঁৰ বংশলৈ, মহৎ আৰু ভয়কৰ ক্রেশ্মুক্ত চিন আৰু অভূত লক্ষণ দেখ্যুৱালো। ২৩ সেই ঠাইৰ পৰা তেওঁ আমাক বাহিৰ কৰি আনিলে থাতে যি দেশ দিম বুলি তেওঁ আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ আগত শপত কৰিছিল, সেই দেশলৈ আনি তাক আমাৰ দিব পাৰে। ২৪ আজিৰ দৰে সদ্যাৰ আমাৰ মঙ্গল হৰালৈ আৰু আমাক জীৱাই বাধিবলৈ যিহোৱাই আমাক এই সকলো নিয়ম পালন কৰিবলৈ আৰু তেওঁক ভয় কৰি চলিবলৈ আজ্ঞা দিছে। ২৫ আমি যদি নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আদেশ কৰা আজ্ঞাৰ দৰে তেওঁলৈ ভয় বাধি এই সকলো পালন কৰিব সেই মতে কৰ্য কৰোঁ, তেন্তে সেয়ে হ'ব আমাৰ ধৰ্মিকতা।”

৭ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ উলিয়াই আনিলে, সেই দেশত আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক লৈ যাব আৰু অনেক জাতিক আপোনালোকৰ সন্মুখৰ পৰা দূৰ কৰিব। এই জাতিবোৰ হ'ল হিতুয়া, গিৰগাঁওয়া, ইমোৰীয়া, কনানীয়া, পৰিজীয়া, হিকীয়া, আৰু যিচুটীয়া। এই সাতটা জাতি আপোনালোকতকৈ বৃহৎ আৰু শক্তিশালী। ২ তেওঁ যেতিয়া যুদ্ধত তেওঁলোকক আপোনালোকৰ হাতত আনি দিব আৰু আপোনালোকক বিজীৰ কৰিব, তেওঁয়া আপোনালোকে তেওঁলোকক সূচীলৈ ধৰ্ম কৰি পেলাব। তেওঁলোকৰ সৈতে কোনো সংকি নকৰিব আৰু তেওঁলোকক দয়া নদেখুৱাৰ; ও নাইবা তেওঁলোকৰ সৈতে বিবাহৰ সমস্ক হাপন নকৰিব;

আপোনালোকৰ হোৱালীবোৰক তেওঁলোকৰ পুতেকলৈ বিয়া নিদিব, আৰু নিজৰ ল'বাৰ কাৰণেও তেওঁলোকৰ হোৱালীক বিয়া কৰাই নানিব। ৪ কিয়নো সেই হোৱালীবোৰে আপোনালোকৰ ল'বাৰেৰক মোক অনুসৰণ কৰাৰ পৰা আঁতৰাই নিব আৰু আন দেৱ-দেৱীৰ সেৱা পূজা কৰাব; সেয়ে হলে, আপোনালোকলৈ যিহোৱাৰ ক্রোধ পঞ্জলিত হ'ব, আৰু তেওঁ আপোনালোকক শীৰ্ষে বিনষ্ট কৰিব। ৫ বৰং আপোনালোকে তেওঁলোকলৈ এই ব্যবহাৰ কৰিব; তেওঁলোকৰ যজ্ঞ-বেদনিবোৰ ভাণ্ডি পেলাব, তেওঁলোকৰ পূজাৰ সন্তোৱে ডোখৰ ডেখৰ কৰিব, আচৰে মূর্তিবোৰ কাটি পেলাব, আৰু কঠা প্ৰতিমাবোৰ জুহীত পুৰি পেলাব। ৬ কিয়নো আপোনালোক নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পবিত্ৰ লোক; প্ৰথীৰাত থকা সকলো জাতিৰ মাজৰ পৰা, নিজৰ এক বিশেষ জাতি হ'বলৈ, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক মনোনীত কৰি আনিলে। ৭ আন সকলো জাতিতকৈ আপোনালোক লেখত অধিক বুলি যে যিহোৱাই আপোনালোকক মেহ কৰিবলৈ বা মনোনীত কৰিবলৈ, এনে নহয়; কিয়নো আন সকলো জাতিৰ তুলনাত আপোনালোক লেখত তাকৰহে আছিল। ৮ কিন্তু যিহোৱাই আপোনালোকক প্ৰেম কৰে, আৰু আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ওচৰত তেওঁ যি শপত কৰিছিল, তাক বৰ্ক্ষা কৰিবৰ কাৰণে তেওঁ ইয়াক কৰিবলৈ। সেইবোৰেই তেওঁ এক ক্ষমতাশালী হাতেৰে আপোনালোকক বাহিৰ কৰি আনিলে বৰাচৰ বজোৰ কৰিব। ৯ এতকে আপোনালোকে জানিব যে, ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনাৰ ঈশ্বৰ; তেওঁক প্ৰেম কৰা আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰাসকলৰ পক্ষে তেওঁ হাজাৰ হাজাৰ পুৰষলৈকে দয়া আৰু নিয়মটি বৰ্ক্ষা কৰোঁত বিশ্বস্ত ঈশ্বৰ; ১০ কিন্তু তেওঁক ঘিণ কৰাসকলক বিনষ্ট কৰি তেওঁ তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিয়ে; তেওঁক ঘিণ কৰা লোকলৈ তেনে কৰাত তেওঁ পলম নকৰে; যিহোৱাই তেওঁক সাক্ষাতেই তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিব। ১১ এই হেতুকে, মই আজি আপোনালোকক যি সকলো আজ্ঞা, বিধি, আৰু শাসন-প্ৰণালী দিছে, সেই সকলোকে মানি চলি সেইদেৱক কাৰ্য কৰিব। ১২ যদি আপোনালোকে এই সকলো নিয়মবোলৈ মনোযোগ দিয়ে আৰু সেইবোৰ যত্তেৰে পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰে, তেন্তে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ওচৰত যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই অনুসৰে আপোনালোকৰ গৰ্তফল, মেতিৰ ফল, শস্য, নতুন দ্রাক্ষৰস, তেল, আপোনালোকৰ পশ্চিমৰ লগতে মেৰ আৰু ছাগলী পোৱালীৰ সংখ্যা বৰ্দ্ধি আদি সকলোতে তেওঁ আশীৰ্বাদ কৰিব। ১৩ তেওঁ আপোনালোকক প্ৰেম কৰিব, আশীৰ্বাদ কৰিব আৰু আপোনালোকৰ সংখ্যা বৰ্দ্ধি কৰিব; যি দেশ দিম বুলি আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ আগত তেওঁ শপত কৰিছিল, সেই দেশত আপোনালোকৰ গৰ্তফল, মেতিৰ ফল, শস্য, নতুন দ্রাক্ষৰস, তেল, আপোনালোকৰ পশ্চিমৰ লগতে মেৰ আৰু ছাগলী পোৱালীৰ সংখ্যা বৰ্দ্ধি আদি সকলোতে তেওঁ আশীৰ্বাদ কৰিব। ১৪ সকলো জাতিতকৈ আপোনালোকে অধিকষণে আশীৰ্বাদ পাৰ আৰু আপোনালোকৰ মাজত কোনো পুৰুষেই সন্তানহীন নহ'ব বা মহিলা সকলো বন্ধ্যা নহ'ব। ল'বা সন্তান সকল আৰু জাকৰ পশ্চিমৰ পোৱালি নোহোৱাকৈ নথাকিব। ১৫ যিহোৱাই আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা সকলো বেগ দূৰ কৰিব; মিচৰত যি সকলো বিষম বেগ আপোনালোকে দেখিল, সেইবোৰ তেওঁ আপোনালোকৰ ওপৰত নিদিব, কিন্তু আপোনালোকক ঘিণ কৰোঁত সকলৰ ওপৰতহে দিব। ১৬ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ হাতত যি সকলো জাতিক শোধাই দি জয়যুক্ত দিব, আপোনালোকে তেওঁলোক সকলোকে গ্ৰাস কৰিব; তেওঁলোকলৈ আপোনালোকে কৃপা-দৃষ্টি নাবাধিব; তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰক সেৱা-পূজা ও নকৰিব, কিয়নো সেয়ে আপোনালোকলৈ এক ফণ্ডমৰূপ হ'ব। ১৭ আপোনালোকে যদি নিজৰ মনতে ক'য়, যে, “এই জাতি সমৃহ আমাতকৈ সংখ্যাত অধিক, আমি কেনেকৈ তেওঁলোকক উৎখাত কৰিম?” ১৮ কিন্তু আপোনালোকে তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিব; আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই ফৰৌণ আৰু শোটেই মিচৰ দেশলৈ যি যি কৰিছিল, তাক সৌৰীৰণ কৰিব। ১৯ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি সকলো দুখ-কষ্ট, অভূত চিন, আচৰিক কাৰ্য, শক্তিশালী আৰু ক্ষমতাশালী হাত প্ৰদৰ্শন কৰিব।

দেখিছিল। আপোনালোকে এতিয়া যি জাতিবোরক দেখি ভয় থাইছে, আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁলোকলৈকো সেইদৰে কৰিব। ২০ ইয়াৰ বাহিৰেও, যিসকল অৱশিষ্ট লোক আপোনালোকৰ পৰা লুকাই থাকিব; তেওঁলোকৰ বিনষ্ট নহয় মানে আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁলোকৰ মাজলৈ কোনো পঠাই দিব। ২১ আপোনালোকে তেওঁলোকক তয় নকৰিব; কিয়নো আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱা যিজন মহান আৰু ডৱঞ্চৰ দুশ্বৰ তেওঁ আপোনালোকৰ মাজত আছে। ২২ আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ আগৰ পৰা সেই জাতিবোৰক কৰিবে কৰিবে কৰিবে কৰিবে পৰাস্ত নকৰিব, কাৰণ তেনে কৰিলে আপোনালোকৰ চাৰিওফালৰ বনবীয়া জস্তুবোৰ সংখ্যা বাঢ়ি যাব। ২৩ কিন্তু দুশ্বৰ যিহোৱাই ভীষণ বিশৃঙ্খলাতাৰ মাজত তেওঁলোকক ধৰ্মস নকৰালৈকে যুদ্ধক্ষেত্ৰ আপোনালোকৰ হাতত তেওঁলোকক পৰাজয় কৰিবলৈ শোধাই দিব। ২৪ তেওঁলোকৰ বজাসকলক আপোনালোকৰ হাতত শোধাই দিব; তাতে আপোনালোকে আকাৰৰ তলৰ পৰা তেওঁলোকৰ নাম লুণ্ঠ কৰিব। আপোনালোকে তেওঁলোকক বিনষ্ট নকৰে মানে আপোনালোকৰ আগত কোনো লোক যিহ হ'ব নোৱাৰিব। ২৫ আপোনালোকে তেওঁলোকৰ দেৱতাৰোৰ খোদিত মুৰ্তিবোৰ জীৱত পূৰি ভৱ্য কৰিব; আপোনালোক যেন ফান্দন্ত নপৰে, এই কাৰণে সেইবোৰত থকা বৃপ বা সোগলৈ লোভ নকৰিব আৰু তাক নিজৰ কাৰণে নল'ব; কিয়নো সেইবোৰ আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ অতিশ্যায় ঘিগলগীয়া বস্ত। ২৬ আপোনালোকে ঘিগলগীয়া কোনো বস্ত নিজৰ ঘৰলৈ আনি তাৰ উপাসনা নকৰিব। সেইবোৰক আপোনালোকে মমে-প্রাণে ঘণা আৰু তচ্ছ কৰিব, কাৰণ সেইবোৰক ধৰ্মস বাবে প্ৰথক কৰা হৈছে।

b আজি মই আপোনালোকক যি আজ্ঞা দিছো, সেই সকলো আজ্ঞা আপোনালোকে মানি চলিব যাতে আপোনালোক জীয়াই থাকি সংখ্যাত বৃদ্ধি পায় আৰু যিহোৱাই আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ আগত যি দেশ দিম বুলি শপত কৰিছিল, সেই দেশত প্ৰেশ কৰি অধিকাৰ কৰিব পাৰে। ২ আপোনালোকে অৱশোই মনত বৰ্খা উচিত, যে দুশ্বৰ যিহোৱাই চাঞ্চল্য বছৰলৈকে মৰুপ্রাস্তৰত আপোনালোকক নেতৃত্ব দি পৰিচালিত কৰিছিল। তেওঁ আপোনালোকৰ নম্য কৰিবলৈ আৰু আপোনালোকে যিহোৱাৰ আজ্ঞা মানি চলিব নে নাই তাক পৰীক্ষা কৰি জানিবলৈ তেওঁ এই কাৰ্য কৰিছিল। ৩ ভোকত কষ্ট দি আৰু যি মানাৰ কথা আপোনালোকে আৰু আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে জনা নাছিল তাক খোৱাই যিহোৱাই আপোনালোকক নম্য কৰিছিল। এই কাৰ্যবোৰৰ দ্বাৰাই তেওঁ আপোনালোকক জনাৰ বিচাৰিছিল যে, মানুহ কেৱল পঠিবাৰে নিজীয়ে, কিন্তু মানুহৰ জীৱন যিহোৱাই কোৱা বাক্যৰ দ্বাৰাইহে জীয়ে। ৪ এই চাঞ্চল্য বছৰত, আপোনালোকৰ গাৰ কাপোৰ ফাটি যোৱা নাছিল আৰু আপোনালোকৰ ভৰি ও ফুলা নাছিল। ৫ এই কথা আপোনালোকে অৱশোই মনত বৰ্খা উচিত যে বাপকে যেনেকৈ নিজ পুত্ৰকেক শাসন কৰে, ঠিক তেনেকৈয়ে আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱায়ো আপোনালোকৰ শাসন কৰিব। ৬ আপোনালোকে দুশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা পালন কৰিব, তেওঁৰ পথত চলিব আৰু তেওঁক ভয় কৰিব। ৭ কিয়নো আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই এখন উত্তম দেশলৈ আপোনালোকক লৈ গৈছে; সেই দেশ পাহাৰ আৰু উপত্যকৰ মাজেডীবৈ যোৱা জৱলৰ সেৱ্ত আৰু জুৰি থকা দেশ; মাটিৰ তলত ওলোৱা পানীৰ ভুমুকৰ দেশ। ৮ সেই দেশ যেই ধৰ্ম আৰু ধৰ্ম যৰ ধৰ্ম উৎপন্ন হোৱা দেশ, আৰু দুক্ষালতা, ডিমৰু, ডালিম গচ থকা দেশ, জিত গচ আৰু মৌ উৎপন্ন হোৱা দেশ। ৯ সেই দেশত আপোনালোকে অতৰত নপৰাকৈ আহাৰ খাৰিলৈ পাৰ আৰু আপোনালোকৰ প্ৰয়োজনীয়া সকলো বস্তুয়েই আপোনালোকে পাৰ। সেই ঠাইব শিলবোৰ লোহাৰ আৰ সেই ঠাইব পাহাৰোৰৰ পৰা আপোনালোকে খনন কৰি তাম পাৰ। ১০ আপোনালোকে তাত ভোজ কৰি তৃষ্ণ হ'ব আৰু আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই দিয়া উত্তম দেশৰ কাৰণে তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰিব। ১১ আপোনালোক সাৰধান হ'ব; আজি মই আপোনালোকক তেওঁৰ যি সকলো আজ্ঞা, নিৰ্দেশ আৰু শাসন-প্ৰণালীৰ দিছো, সেইবোৰ যেন অমান্য

কৰি আপোনালোকে আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ পাহাৰি নায়া। ১২ অন্যথা, এমেকুৱা নহওক যে আপোনালোকে ভোজন কৰি তৃষ্ণ হ'ব আৰু সুদৰ ঘৰ সাজি তাত বাস কৰিব। ১৩ যেতিয়া আপোনালোকৰ গৰু-ছাগলী, মেৰ-ছাগ জাকৰ বৃদ্ধি পাৰ, আপোনালোকৰ অধিক সোণ বৃপ হব আৰু আপোনালোকৰ সকলো সম্পত্তি বৃদ্ধি পাৰ, ১৪ যেতিয়া আপোনালোকৰ হৃদয় অহংকাৰী হৈ উটিব আৰু যি জনে আপোনালোকক মিচৰ দেশৰ বণ্ডীগৃহৰ পৰা উলিয়াই আমিলে আপোনালোকৰ সেই দুশ্বৰ যিহোৱাৰ আপোনালোকে পাহাৰি যাৰ। ১৫ তেওঁ আপোনালোকক শুকান, জলহীন, বিষাক্ত সাপ আৰু কেৰোৰাৰিচা ভৰা বিশাল আৰু ভয়ানক মৰুপ্রাস্তৰৰ মাজেদি যিহোৱাই আপোনালোকক লৈ আনিলো। সেই ভয়ানক মৰুপ্রাস্তৰত বহুতো বিষাক্ত সাপ আৰু কেৰোৰাৰিচা আছিল। তেওঁ কঠিন শিলৰ পৰা আপোনালোকৰ কাৰণে পানী বাহিৰ কৰি উলিয়াইছিল। ১৬ তেওঁ সেই মৰুপ্রামিত আপোনালোকৰ মাল্লা খাৰলৈ দিছিল - যিটো আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে কেতিয়াও দেখা নাছিল। যিহোৱাই আপোনালোকক পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে আৰু নম্য কৰিবৰ কাৰণে তেওঁ এইদৰে কৰিছিল যাতে শেষত আপোনালোকৰ সকলো ভাল হয়। ১৭ আপোনালোকে হয়তো মনেত ক'ব পাৰে, "মোৰ নিজৰ শক্তি আৰু নিজৰ হাতৰ কৰ্মবেহে এই ধন-সম্পত্তি পালোঁ।" ১৮ কিন্তু আপোনালোকে আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাক সোৱণৰ কৰিব; কিয়নো তেওঁৰেই আপোনালোকক এই সম্পত্তি লাভ কৰিবলৈ সামৰ্থ কৰিলে, আৰু আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ আগত যি নিয়মৰ শপত খাই কৈছিলে, তেওঁ তাক এতিয়া পূৰ্ণ কৰিবে। ১৯ আপোনালোকে যদি কেতিয়াৰা আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাক পাহাৰি গৈ আন দেৱতাৰোৰে পাছত চলে আৰু সেইবোৰৰ সেৱা-পূজা কৰে, তেন্তে আজি মই আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে এই কথা নিশ্চয় কৰি কৈছো যে, আপোনালোক ধৰ্মস হৈ যাব। ২০ আপোনালোকৰ সমুখত যিহোৱাই যি সকলো জাতিক বিনষ্ট কৰিবে, আপোনালোকে আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ বাক্য নুশনিলে তেনেদৰেই বিনষ্ট হ'ব।

d হৈইস্রায়েলীয়াসকল শুনক; যি সকলো জাতি আপোনালোকতকে বৃহৎ আৰু শক্তিশালী, আপোনালোকে এতিয়া তেওঁলোকৰ আকাশলজ্জা দেৱালোৰে আৰুত বৃহৎ নগৰৰোৰে অধিকাৰ কৰিবৰ কাৰণে যৰ্দন নদী পাৰ হ'বলৈ গৈ আছে। ২ সেই ঠাইব লোকসকল অনাকীয়া। তেওঁলোক শক্তিশালী আৰু খ'খ। আপোনালোকে অনকীয়াসকলৰ বিষয়ে জানে। তেওঁলোকৰ বিষয়ে এইবুলি কোৱা আপোনালোকে শুনিছিল যে, "অনকীয় সন্তান সকলৰ আগত যিহ হ'ব পৰা কেন লোক আছে?" ৩ কিন্তু আজি আপোনালোকে এই কথা জানি বাখক যে, আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ গ্রাসকাৰী অংগীৰ নিচিলাকৈ আপোনালোকৰ আগে আগে যাওঁতা; তেওঁ তেওঁলোকক ধৰ্মস কৰি দিব; ঠেঁৰেই আপোনালোকৰ সমুখত তেওঁলোকক তল কৰিব। আপোনালোকৰ ওচৰত যিহোৱাই যি আশ্বাস দিছিল সেই অনুসাৰে আপোনালোকে তেওঁলোকক খেদি পঠিয়াৰ আৰু মুহূৰ্ততে তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিব। ৪ আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ সন্মুখৰ পৰা তেওঁলোকক খেদাই পঠোৱাৰ পাছত আপোনালোকৰ কোনেও যেন মনতে এনে কথা নকয়, যোৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণেই যিহোৱাই মোক এই দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ লৈ অনিছে।' আচলতে এইসকলো জাতিৰ লোকসকলৰ দুষ্টতাৰ কাৰণেই যিহোৱাই আপোনালোকৰ সন্মুখৰ পৰা তেওঁলোকক খেদাই পঠাই। ৫ আপোনালোকৰ ধাৰ্মিকতাৰ বাস্তু আৰু ধাৰ্মিকতাৰ সততাৰ কাৰণেই যে আপোনালোকে তেওঁলোকৰ দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ গৈছে, সেয়ে নহয়, বৰং এই জাতিবোৰ দুষ্টতাৰ কাৰণেহে আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ সন্মুখৰ পৰা তেওঁলোকক খেদাব যাতে আপোনালোকৰ তেওঁ আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ অৱাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ ওচৰত যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, তাক পূৰ্ণ কৰিব পাৰে। ৬ এই হেতুকে আপোনালোকে জানিব যে, আপোনালোকৰ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে দিছে, সেয়ে নহয়; কিয়নো আপোনালোক এক ঠৰড়িয়ালীয়া জাতি। ৭ আপোনালোকে আপোনালোকৰ সন্মুখৰ পৰা তেওঁলোকক খেদাই

আপোনালোক দ্রষ্টব্য যিহোরার কেনেদেরে ক্রোধ জগাই তুলিছিল, তাক মনত বাধক, কেতিয়াও পাহাৰি নায়াৰ। মিচৰ দেশ এৰি অহা দিনৰে পৰা আৰস্ত কৰি এই ঠাই পোৱালৈকে আপোনালোকে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্রোহ আচৰণ কৰি আছিছে। ৮ হোৱেৰেতো আপোনালোকে যিহোৱাৰ ক্রোধ জন্মাইছিল; তাতে যিহোৱাই আপোনালোকৰ ওপৰত ক্রেতিষ হৈ আপোনালোকক ধৰ্মস কৰিব খুজিছিল। ৯ যি সময়ত যিহোৱাই আপোনালোকৰ সৈতে শুপন কৰা নিয়ম লিখা শিলৰ ফলি দুখন গ্ৰহণ কৰিবলৈ মই পৰ্বতভৈ উঠি গে চলিশ দিন আৰু চলিশ বাতি সেই ঠাইতে আছিলোঁ। তেতিয়া মই আহাৰ কি পানী নোখোৱাকৈয়ে আছিলোঁ। ১০ যিহোৱাই নিজৰ আঙুলিৰে লিখা এনে দুখন শিলৰ ফলি মোক দিলৈ, যিদিনা আপোনালোক সকলোৱে যিহোৱাৰ সন্মুখত পোট খাইছিল, সেইদিনা তেওঁ পাহাৰৰ ওপৰত জুইৰ মাজৰ পৰা আপোনালোকক যি যি আজ্ঞা ঘোষণা কৰিছিল, সেইবোৰ সেই ফলি দুখনত লিখা আছিল। ১১ সেই চলিশ দিন আৰু চলিশ বাতিৰ শেষত যিহোৱাই মোক এই শিলৰ ফলি দুখন দিছিল। ১২ যিহোৱাই মোক কৈছিল, “উঠা, তুমি শীঘ্ৰেই এই ঠাইৰ পৰা তললৈ নামি মোৰা; কিয়নো তুমি তোমাৰ যি লোকসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলা, তেওঁলোক ঝষ্ট হৈছে। মই আজ্ঞা কৰা পথ এৰি তেওঁলোকে নিজৰ কাৰণে সাঁচ ঢলা এটা মূৰ্তি নিৰ্মাণ কৰি লৈছে।” ১৩ যিহোৱাই মোক পুনৰ কৈছিল, “মই এই লোকসকললৈ চাই দেখিলোঁ, তেওঁলোক এক ঠৰ্ডতিয়া জাতি। ১৪ তুমি মোক বাধা নিদিবা; মই তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিম আৰু আকাশৰ তলৰ পৰা তেওঁলোকৰ নাম লুণ্ঠ কৰিম; তাৰ পাছত তোমাৰ পৰাই মই এক শক্তিশালী আৰু মহান জাতি সৃষ্টি কৰিম।” ১৫ সেয়ে মই পৰ্বতৰ পৰা উলটি তললৈ নামি আহিলোঁ; তেতিয়াও পৰ্বতত জুই জুলি আছিল আৰু মোৰ দুখন হাতত নিয়ম লিখা দুখন ফলি আছিল। ১৬ তাৰ পাছত মই দেখিলোঁ, আপোনালোকে আপোনালোকৰ দ্রষ্টব্য যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰি পূজৰ অৰ্থে আপোনালোকে সাঁচ ঢলা এটা দামুৰি নিৰ্মাণ কৰিলৈ; যিহোৱাই আপোনালোকক যি পথত চলিবলৈ আজ্ঞা দিছিল, মুহূৰ্ততে আপোনালোকে সেই পথৰ পৰা আঁতিৰ গৈছিল। ১৭ তাতে মই সেই ফলি দুখন যোৰ হাতৰ পৰা দলিয়াই পেলাই দিছিলোঁ; আপোনালোকৰ চক্ৰৰ আগতে সেই দুখন ভাঙি পেলাইছিলোঁ। ১৮ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া, এনে সকলো পাপ কৰি আপোনালোকে তেওঁৰ ক্রোধ জগাই তুলিছিল বাবে মই পুনৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত পূৰ্ববৰ্দে চলিশ দিন চলিশ বাতি উৰুৰি হৈ পৰিছিলোঁ; আহাৰ-পানী একেৰো নোখোৱাকৈ আছিলোঁ। ১৯ যিহোৱাৰ প্ৰচণ্ড ক্রোধত মই ভয় খাইছিলোঁ; কিয়নো, আপোনালোকক বিনষ্ট কৰিবলৈ তেওঁ আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে ক্রেতিষ হৈ পৰিছিল। কিন্তু সেই সময়তে যিহোৱাই মোৰ নিবেদন শুনিছিল ২০ ধৰ্মস কৰি পেলাৰ পৰাকৈ যিহোৱা হাৰণৰ ওপৰতে আতিশয় ক্ৰুশ হৈছিল, মই তেতিয়া হাৰণৰ নিমিত্তেও প্ৰাৰ্থনা কৰিছিলোঁ। ২১ মই আপোনালোকৰ পাপ, অৰ্থাৎ আপোনালোকে নিৰ্মাণ কৰা দামুৰিটো জুইত পুৰি দিছিলোঁ। তাৰ পাছত মই তাক ধূলিৰ নিচনাকৈ গুড়ি কৰি পৰ্বতৰ পৰাৰ বৈ অহা নদীৰ সেঁতত ধূলিবৰৰ পেলাই দিছিলোঁ। ২২ ইয়াৰ পাছত, তবিয়োৰত, মচ্ছত আৰু কিৰোঞ্চ-হতোৰাত আপোনালোকে যিহোৱাক ক্রোধ জগাই তুলিছিল। ২৩ তাৰ পাছত, যিহোৱাই কাদেচ-বৰ্ণেয়াৰ পৰা আপোনালোকক পঠোৱাৰ সময়ত ক'লে, “তোমালোক উঠি মোৰা, মই তোমালোকক যি দেশ দিছো তোমালোকে তাক অধিকাৰ কৰা।” কিন্তু সেই সময়ত আপোনালোকে নিজ দ্রষ্টব্য যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্রোহ কৰিলৈ। আপোনালোকে তেওঁক বিশ্বাসো নকৰিলে আৰু তেওঁৰ কথালৈ কাগণাৰ নিদিলে। ২৪ মই যেতিয়াৰে পৰা আপোনালোকক জানিছোঁ, তেতিয়াৰে পৰা আপোনালোকক সকলো সময়তে যিহোৱাৰ অবাধ্য হৈছে। ২৫ যিহোৱাই আপোনালোকক ধৰ্মস কৰিম বুলি কোৱাৰ কাৰণে মই যিহোৱাৰ আগত চলিশ দিন আৰু বাতি উৰুৰি হৈ পৰি আছিলোঁ। ২৬ মই যিহোৱাৰ আগত প্ৰার্থনা কৰি কৈছিলোঁ, “হে মোৰ প্ৰভু যিহোৱা, তুমি তোমাৰ লোকসকলক ধৰ্মস কৰি নেপেলোৰা। তেওঁলোক তোমাৰেই; নিজ মহিমাৰে মুক্ত কৰি, তোমাৰ ক্ষমতাশালী হাতৰে মিচৰ পৰা উলিয়াই আন তোমাৰ উত্তোধিকাৰী

লোকসকলক ধৰ্মস নকৰিব। ২৭ তোমাৰ দাস অৱাহাম, ইচ্ছাক, আৰু যাকোৰক সোৱৰণ কৰা; এই লোকসকলৰ ঠৰ্ডতিয়া স্বভাৱ, দুষ্টতা আৰু পাপলৈ দৃষ্টি নকৰিব। ২৮ কৰিলে, তুমি আমাৰ যি দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলা, সেই দেশৰ লোকসকলৰ ক'ব', যিহোৱাই তেওঁলোকক যি দেশ দিম বুলি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই দেশলৈ নিবলৈ অসমৰ্থ হোৱাৰ কাৰণে আৰু তেওঁলোক যি দেশ দিম বুলি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই দেশলৈ নিবলৈ আসমৰ্থ হোৱাৰ কাৰণে আছিলোঁ। ২৯ কিন্তু তথাপি তেওঁলোক তোমাৰেই লোক আৰু আধিপত্য, যাক তুমি তোমাৰ পৰাক্ৰীমী শক্তিৰ দ্বাৰা আৰু তোমাৰ ক্ষমতাৰ প্ৰদণনেৰে উলিয়াই আনিছিলা।”

১০ সেই সময়ত যিহোৱাই মোক কৈছিল, “তুমি আগৰ বাৰৰ দৰেই

দুখন শিলৰ ফলি কাটি লোৱা আৰু পৰ্বতৰ ওপৰত মোৰ ওচৰলৈ উঠি আহাঁ। তাৰ লগতে কাঠৰ এটা চন্দ্ৰকো নিৰ্মাণ কৰি লাবা। ২ তুমি আগেয়ে যি দুখন শিলৰ ফলি ভাঙি পেলালা তাৰ ওপৰত যি কথা লিখা আছিল, মই তাকে এই ফলি দুখনত লিখি দিম। পাছত তুমি সেই দুখন লৈ চেচনুকত ভৱাই থৰা।” ৩ সেইবোৰে মই চিটীম কাঠৰ এটা চন্দ্ৰক সাজিছিলোঁ আৰু আগৰ দৰেই শিলৰ দুখন ফলি কাটি লৈছিলোঁ; তাৰ পাছত ফলি দুখন হাতত লৈ পৰ্বতৰ ওপৰলৈ উঠি গলে। ৪ যিহোৱাই প্ৰথম ফলি দুটাৰ ওপৰত যি কথা লিখিছিল, এই দুটাৰ ওপৰতো তাকে লিখি ফলি দুখন মোক দিলৈ। এই কথাবোৰেই হৈছে তেওঁৰ দহ আজ্ঞা যি তেওঁ আপোনালোক সকলো একগোট হোৱা দিনা পৰ্বতৰ ওপৰত জুইৰ মাজৰ পৰা আপোনালোক কৰিবলৈ। ৫ তাৰ পাছত যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসৰে মই পৰ্বতৰ পৰা উভতি নামি আহি মই তৈয়াৰ কৰা সেই চেচনুকৰ ভিতৰত ফলি দুখন থলোঁ; সেইবোৰে এতিয়াও তাতে আছে।” ৬ তাৰ পাছত ইস্তায়েলীয়াসকল বোৰোৰ্বেনই যাকনৰ পৰা মোচৰালৈ যাত্রা কৰিছিল; সেই ঠাইতে হাৰণৰ মৃহু হৈছিল আৰু তেওঁক মৈদাম দিয়া হল; তেওঁৰ পুত্ৰ হিলিয়াজৰে তেওঁৰ সলনি পুৰোহিতৰ কাৰ্য কৰিবলৈ ধৰিলে। ৭ সেই ঠাইৰ পৰা তেওঁলোকে গুণগোলালৈ যাত্রা কৰিছিল আৰু তাৰ পৰা যটবাখালৈ গৈছিল। যটবাখাত বহুতো জুবি আছিল। ৮ সেই সময়ত, যিহোৱাই তেওঁৰ নিয়ম চন্দ্ৰক বৈ নিবৰ কাৰণে, পুৰোহিতৰ কাৰ্য কৰিবৰ উদ্দেশ্যে তেওঁৰ সন্মুখত থিয় হৈলোঁ আৰু তেওঁৰ নামত লোকসকলক আশীৰ্বাদ কৰিবলৈ সেবীয়া ফৈদক মনোনীত কৰিলে। এই সকলো কাম তেওঁলোকে এতিয়ালৈকে কৰি আছে। ৯ সেই কাৰণে সেবীয়াসকলে তেওঁলোকৰ ইস্তায়েলীয়া কৰাই ভাইস্কলৰ মাজত সম্পত্তিৰ কোনো ভাগ বা দেশৰ অধিকাৰ পোৱা নাই। আপোনালোকৰ দ্রষ্টব্য যিহোৱাৰ কথা অনুসৰে যিহোৱাই তেওঁলোক আধিপত্য। ১০ পৰ্বত দৰেই সেইবোৰে মই চলিশ দিন আৰু চলিশ বাতি পৰ্বতৰ ওপৰত আছিলোঁ আৰু সেই সময়তো যিহোৱাই মোৰ নিবেদন শুনিছিল। আপোনালোকৰ ধৰ্মস কৰি দিয়াৰ ইচ্ছা যিহোৱাৰ নাছিল। ১১ যিহোৱাই মোক কৈছিল, “তুমি উঠি লোকসকলক পৰিচালনা কৰি আগে আগে যাত্রা কৰা; মই তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ওচৰত যি দেশ দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলোঁ সেই দেশলৈ গে তেওঁলোকে যেন তাক অধিকাৰ কৰে।” ১২ ইস্তায়েলীয়াসকল, আপোনালোকৰ দ্রষ্টব্য যিহোৱাই এতিয়া আপোনালোকৰ পৰা কি বিচাৰিবে? তেওঁ কেৱল বিচাৰিবে যেন আপোনালোকে আপোনালোকৰ দ্রষ্টব্য যিহোৱাৰ ভয় কৰে, তেওঁৰ সকলো পথত চলে, তেওঁক প্ৰেম কৰে, আপোনালোকৰ সকলো মন আৰু প্ৰাণেৰ স্বৈতে দ্রষ্টব্য যিহোৱাৰ আৰাদনা কৰে; ১৩ লগতে আপোনালোকৰ ভালোৰ কাৰণে আজি মই আপোনালোকৰ ওচৰত যিহোৱাৰ যি সকলো আজ্ঞা আৰু বিধি আপোনালোকৰ দিছো, সেই সকলোকে যেন পালন কৰে। ১৪ শুনক, আকাশ আৰু তাৰ ওপৰৰ সকলোৰেবেই, পৃথিবী আৰু তাৰ থকা সকলোৰেবেই আপোনালোকৰ দ্রষ্টব্য যিহোৱাৰ। ১৫ কেৱল আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ সন্তুষ্টি আছিল বাবেই তেওঁ তেওঁলোকক প্ৰেম কৰিছিল। তেওঁ তেওঁলোকৰ পাছত, তেওঁলোকৰ বংশধৰ আপোনালোকক আন সকলো জৰিত মাজৰ পৰা বাচি লালে। আজি ও আপোনালোকে আপোনালোকৰ অসংক্ষিপ্ত চৰুত কৰক;

আপোনালোক ঠৰতিতীয়া নহ'ব। ১৭ কিয়নো আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ঈশ্বৰৰ আৰু প্ৰভুৰে প্ৰভু, মহান ঈশ্বৰ; পৰাক্ৰমী আৰু তত্ত্বকৰ ঈশ্বৰ; কাৰো মুখলৈ নাচায় আৰু উৎকোচো নলয়। ১৮ তেওঁ পিতৃহীন আৰু বিধাৰৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰেঁতা আৰু বিদেশীক এনে দৰে প্ৰেম কৰে যে তেওঁলোকক অঞ্চ-বন্ধন দিয়ে। ১৯ আপোনালোকেও বিদেশীক প্ৰেম কৰিব; কিয়নো মিচৰ দেশত আপোনালোকো বিদেশী আছিল। ২০ আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাকেই তয় কৰিব আৰু তেওঁৰেই আৰাধনা কৰিব; তেওঁতেই লাগি থাকিব আৰু তেওঁৰ নামেৰেই প্ৰতিজ্ঞা কৰিব। ২১ তেওঁৰেই আপোনালোকৰ প্ৰশংসা, তেওঁৰেই আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ। আপোনালোকে নিজ চৰুৰে যি সকলো মহৎ আৰু তত্ত্বকৰ কাৰ্যবোৰ দেখিছে তাক তেওঁ আপোনালোকৰ কাৰণেই কৰিছে। ২২ আপোনালোকৰ যি পূৰ্ব-পুৰুষসকল মিচৰলৈ গৈছিল তেওঁলোক সংখ্যাত মাত্ৰ সন্তৰ জন আছিল আৰু এতিয়া আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ সংখ্যা আকাশৰ তৰাবোৰ দৰে অসংখ্য কৰিব।

১১ “আপোনালোকে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাক প্ৰেম কৰিব আৰু তেওঁ যি বিচাৰিছে, তাক কৰিব আৰু তেওঁৰ নিৰ্দেশ, নিয়ম, শাসন-প্ৰণালী আৰু আজ্ঞাবোৰ নিম্নো পালন কৰিব। ২ মই আপোনালোকৰ সন্তানসকলৰ কাৰণে কোৱা নাই, যিসকলে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ শাস্তি, তেওঁৰ মহান কাৰ্য, তেওঁৰ শক্তিশালী হাত আৰু পৰাক্ৰম প্ৰদৰ্শনৰ কথা জন নাছিল আৰু দেখাও নাছিল; ৩ মিচৰৰ দেশত মিচৰৰ বজা ফৌলোলৈ কৰা তেওঁৰ চিন আৰু কাৰ্যবোৰে তেওঁলোকে দেখা নাছিল। ৪ যিহোৱাই মিচৰীয় সৈন্যদললৈ, তেওঁলোকৰ ঘোৰা আৰু বথৰোৰলৈ যি কৰিছিল আৰু সৈন্যদলে যেতিয়া আপোনালোকৰ পাছে পাছে খেদি আছিছিল, তেওঁয়া কেনেকৈ তেওঁ চৰ সাগৰৰ পানীত তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণকে ডুবাই দিছিল আৰু কেনেকৈ তেওঁলোকক ধৰ্মস কৰিছিল, তাকে দেখা নাই। ৫ আপোনালোকে এই ঠাইলৈ আহি নোপোৱালৈকে আপোনালোকৰ কাৰণে তেওঁ মৃগ্নাস্তৰৰ মাজত কি কৰিছিল, তাকো আপোনালোকৰ সন্তানসকলে দেখা নাই। ৬ বৰেণ্য ফৈদৰ ইলিয়াবৰ পুত্রেক দাখল আৰু অৰীবাৰৰ প্ৰতি তেওঁ যি কৰিছিল অৰ্থাৎ সমগ্ৰ ইত্যায়লীয়া লোকৰ মাজত পৃথিবীয়ে মুখ মেলি তেওঁলোক আৰু তেওঁলোকৰ পৰিয়ালৰ লোকসকলক, তেওঁলোকৰ তম্ভ আৰু সকলোৱৰ পানীক যিদৰে প্ৰাপ কৰিছিল সেয়াও তেওঁলোকে দেখা নাছিল। ৭ কিন্তু যিহোৱাৰ সেই মহৎ মহৎ কাৰ্যবোৰ আপোনালোকেই নিজ চৰুৰে দেখিছিল। ৮ এই হেছুকে, মই আজি আপোনালোকক যি সকলো আজ্ঞা দিছো তাক পালন কৰিব যাতে যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ আপোনালোকে যৰ্দন নদী অতিক্ৰম কৰি যাব, সেই ঠাইলৈ গৈ আপোনালোক শক্তিশালী হৈ তাক অধিকাৰ কৰি ল'ব পাৰে আৰু ৯ যিহোৱাই আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ আৰু তেওঁলোকৰ বংশধৰণৰ ওচৰত দুঃখ-মধুৰ বোৱা যি দেশ দিয়াৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই দেশত যেন আপোনালোক অনেক দিন জীয়াই থাকিব পাৰে। ১০ কিয়নো যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ আপোনালোক গৈছে, সেইখন যি দেশৰ পৰা আপোনালোক ওলাই আছিলে সেই মিচৰ দেশৰ নিচিনা নহয়; যত আপোনালোকে শশ্য সিঁচি, শকনি বাৰীত যেনেকৈ কৰা হয় তেনেকৈ ভৱিবে পানী দিয়াৰ কাৰ্য কৰিছিল। ১১ কিন্তু যৰ্দন নদী পাৰ হৈ যি দেশ আপোনালোক অধিকাৰ কৰিবলৈ গৈছে, সেই ঠাই পাহাৰ আৰু উপত্যকাবে ভৱা। সেই দেশে পানী আকাশৰ পৰা পানী পায়; ১২ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই সেই দেশৰ যত্ন লয়; বছৰৰ আৰাস্তৰিৰ পৰা শেষলৈকে সকলো সময়ত আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ চৰু সেই দেশৰ ওপৰত থাকে। ১৩ গতিকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাক প্ৰেম কৰিবলৈ আৰু সমষ্ট মন আৰু প্ৰাণেৰে তেওঁৰ সেৱা-আৰাধনা কৰিবলৈ যি আজ্ঞা আজি মই আপোনালোক দিলোঁ তাক আপোনালোকে বিশ্বততাৰে পালন কৰিব। ১৪ তেওঁয়া যিহোৱাই সঠিক কলত আপোনালোকৰ দেশৰ ওপৰত আগটীয়া আৰু শেষটীয়া বৰষুণ পঠাব। তাতে আপোনালোকে প্ৰচৰ শস্য, নতুন আঙুৰৰ বস

আৰু তেল গোটাৰ পাবিব। ১৫ আপোনালোকৰ পশুধনবোৰৰ কাৰণেও যিহোৱাই পথাৰত ঘাঁই হবলৈ দিব; আপোনালোকেও তত্ত্ব হোৱাকে খাবলৈ পাব। ১৬ আপোনালোকৰ হদয় যেন ছলনাত পৰি আজ হে ন্যায় আৰু আপোনালোকে আন দেৱতাৰোৰ উপাসনা কৰি সেইবোৰ আগত যেন প্ৰশিপাত নবৰিব, তাৰ বাবে আপোনালোকে নিজৰ বিষয়ে সাৰাধন হ'ব; ১৭ তেনে কৰিবে আপোনালোকৰ ওপৰত যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰ প্ৰজলিত হৈ উঠিব আৰু তেওঁ আকাশৰ দূৱাৰ বৰ্ক কৰিব দিব, যাৰ ফলত বৰষুণ নহ'ব আৰু ভূমিয়ে নিজ ফল উৎপন্ন নকৰিব। যি উত্তম দেশ যিহোৱাই আপোনালোকক দিব, তাৰ পৰা আপোনালোক অতি শীঘ্ৰেই নিশ্চিহ্ন হৈ যাব। ১৮ এতেকে আপোনালোকে মোৰ এই কথাবোৰ নিজ নিজ হদয়ত আৰু মনত গাঢ়ি বাখিব; চিন্মৰূপে সেইবোৰ হাতত বান্ধিব আৰু আপোনালোকৰ চৰুৰ মাজত প্ৰতীকৰণে ভূষিত কৰিব। ১৯ আপোনালোকৰ নিজৰ সন্তানসকলক সকলো সময়তে, ঘৰত বহোৱাৰে বা বাটট যাওতে, শোওতে বা উঠোতে বা কোনো কাৰ্য কৰোতে সেইবোৰ বিষয়ে শিক্ষা দিব। ২০ আপোনালোকে ঘৰৰ দূৱাৰ চৌকষ্ট আৰু নগবৰ প্ৰাৰ্থ দূৱাৰত সেইবোৰ লিপিবদ্ধ কৰি থ'ব। ২১ যিহোৱাই আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ওচৰত যি দেশ দিয়াৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল সেই দেশত আপোনালোক আৰু আপোনালোকৰ সন্তান সকল যিমানকাল এই পথিবীৰ ওপৰত আকাশ থাকিব সিমানকাল জীয়াই থাকিব। ২২ কিয়নো এই যি আজ্ঞাবোৰ মই আপোনালোকক আদেশ দিছোঁ, আপোনালোকে যদি যত্নেৰে সেই গোটেই ব্যৰঞ্চ পালন কৰি সেই মত কাৰ্য কৰি নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাক প্ৰেম কৰে, তেওঁৰ সকলো পথত চলে, আৰু তেওঁল লাগি থাকে, ২৩ তেওঁতে যিহোৱাই আপোনালোকৰ আগৰ পৰা এই আটাই জাতিবোৰক দূৰ কৰিব, আৰু আপোনালোকে আপোনালোকতকৈ মহান আৰু শক্তিশালী জাতিবোৰক উছেদ কৰিব। ২৪ আপোনালোকে যি যি ঠাইত ভৰি দিব, সেই সকলো ঠাই আপোনালোকৰে হ'ব; যুভূমিৰ পৰা লিবানোন পৰ্যন্ত আৰু ইউক্রেটিচ নদীৰ পৰা ভূমধ্য সাগৰবলৈকে আপোনালোকৰ সীমা হ'ব। ২৫ আপোনালোকৰ আগত কোনো লোক থিয় হ'ব নোৱাৰিব; আপোনালোকে সেই দেশত যলেকে যাব, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক কোৱা বাক্য অনুসৰে তেওঁলোকৰ মনত আপোনালোকৰ সময়ক এক ভয় আৰু আতঙ্ক ভাৰত সৃষ্টি কৰিব। ২৬ চোৱা, আজি মই আপোনালোকৰ আগত আশীৰ্বাদ আৰু শাও বাখিছোঁ। ২৭ আজি মই আপোনালোকৰ ওচৰত আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱার যি আজ্ঞাবোৰ দিলোঁ, সেইবোৰলৈ যদি আপোনালোকে মনোযোগ দিয়ে, তেন্তে আপোনালোকে আৰীৰ্বাদ পাব। ২৮ কিন্তু যদি আপোনালোকে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱার আজ্ঞাবোৰলৈ কাণ নিদিয়ে, আৰু মই আজি আপোনালোকৰ যি পথত চলিবলৈ আজ্ঞা দিছোঁ, তাৰ পৰা আঁতিৰি আপোনালোকে নজনা আন দেৱতাৰ পাছত চলে, তেন্তে আপোনালোকে শাও পাৰ। ২৯ আপোনালোকে যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ গৈছে, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যেতিয়া সেই দেশত ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকে যি আজ্ঞাবোৰ দিলোঁ, আপোনালোকে আৰীৰ্বাদ পাব। ৩০ সেই দুই পৰ্বত যৰ্দনৰ সিপাৰত পটিমৰুলৰ বাটৰ প্ৰিশ্মত গিলগলৰ সমুখুত অৱাৰ-নিবাসী কণানীয়াসকলৰ দেশৰ মাজত মোৰিব এলোন গঢ়বোৰৰ ওচৰত নহয় নে? ৩১ কিয়নো ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ যি দেশ দিছে, তাৰ অধিকাৰ কৰিবলৈ অৰ্থে আপোনালোকে তাত সোমাৰলৈ যৰ্দন পাৰ হৈ যাব। আপোনালোকে তাৰ অধিকাৰ কৰি তাৰে বসতি কৰিব। ৩২ এই কাৰণে, মই আজি আপোনালোকৰ আগত যি যি বিধি আৰু শাসন-প্ৰণালী প্ৰকাশ কৰিছোঁ, সেই সকলোকে পালন কৰি সেই অনুসৰে কাৰ্য কৰিব।”

১২ আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দেশ আপোনালোকক অধিকাৰ অৰ্থে দিছে, সেই দেশত গোটেই জীৱনকাল আপোনালোকে এই সকলো বিধি আৰু শাসন-প্ৰণালীবোৰ মানি চলিব। ২ আপোনালোকে যি জাতিবোৰক উছেদ কৰিব, তেওঁলোকে ওখ পৰ্বতত পার্ক কৰিব, পৰ্বত পার্কত আৰু সেউজীয়া গছৰ লতলত যি সকলো দেৱ-দেৱী

পূজা করে, সেই ঠাইবোর আপোনালোকে সম্পূর্ণকে ধ্বংস করিব। ৩ তেওঁলোকের যজ্ঞ-বেদীবোর ভাঙি পেলাব, তেওঁলোকের শিলের স্তুতিবোর দেখৰ দেখৰ করিব, তেওঁলোকের আচেবাৰ মৃত্যুবোৰ জুহুত পুৰি পেলাব, তেওঁলোকের দেৱতাৰ সকলো কটা-প্ৰতিমাবোৰ কাটি পেলাব আৰু এই দৰে সেই ঠাই'ৰ পৰা তেওঁলোকেৰ নাম শুণু কৰিব। ৪ আপোনালোকে আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উপসনা সেই লোকসকলে কৰাৰ দৰে নকৰিব। ৫ কিন্তু ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিজৰ নাম স্থাপন কৰিবৰ কাৰণে আপোনালোকেৰ সকলো ফৈদৰ মাজত যি ঠাই' মনোনীত কৰিব, সেই ঠাই' তেওঁৰ বসতিৰ ঠাই' হ'ব। আপোনালোকে অৱশ্যেই তেওঁৰ উপসনাৰ কাৰণে সেই ঠাইলৈ যাব। ৬ আপোনালোকে আপোনালোকেৰ হোম-বলি, বলি উৎসৰ্গ, দশমভাগ আৰু আপোনালোকেৰ হাতেৰে আগবঢ়েৱাৰ নৈবেদ্য, সঙ্কল্প পূৰ্ণবৰ নৈবেদ্য, ইচ্ছাকৃত বিশেষ দান আৰু গুৰু-ছাগলী, মেৰ আদিৰ জাকৰ প্ৰথমে জগা পোৱালি সেই ঠাইলৈ লৈ যাব। ৭ সেই ঠাইতেই আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত আপোনালোকে আৰু আপোনালোকেৰ পৰিয়ালৰ সকলোৱে আহাৰ গ্ৰহণ কৰিব আৰু আপোনালোকেৰ হাত দিয়া সকলো কাৰ্যত তেওঁ দিয়া আশীৰ্বাদক লৈ আপোনালোকে আনন্দ উত্থাস কৰিব। ৮ আমি এত্যাব ইয়াত যি যি কাৰ্য কৰিছোঁ, সেইবোৰেৰ দৰে আপোনালোকে সেই ঠাইত নকৰিব; প্ৰতিজনে নিজৰ চৰুত যি ভাল দেখে তাকে নকৰিব। ৯ কিয়নো আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই বিশ্বামৰ কাৰণে যি আধিপত্য আপোনালোকে দিবলৈ গৈছে, আপোনালোকে এতিয়াও সেই ঠাইত প্ৰেৱে কৰা নাই। ১০ আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আধিপত্য হিচাবে যি দেশ আপোনালোকে দিছে, আপোনালোকে যদৰ্ন নদী পাৰ হৈ যেতিয়া সেই দেশত বাস কৰিব, তেওঁলোকে তেওঁ অংশোনালোকে চাৰিওফালে থকা শক্রবোৰেৰ কাৰণ পৰা আপোনালোকে বিশ্বাম দিব আৰু আপোনালোকে নিৰাপদে সেই ঠাইত বাস কৰিব পাৰিব। ১১ তাৰ পাছত আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁৰ নাম স্থাপনৰ কাৰণে যি ঠাই' বাছি লৈব, সেই ঠাইলৈ মই আদেশ কৰা সকলো বস্তু লৈ আহিব আৰ্থাৎ নিজ নিজ হোমবলি, বলি উৎসৰ্গ, দশমভাগ, আপোনালোকেৰ হাতেৰে আগবঢ়েৱাৰ নৈবেদ্য, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে কৰা সকলো সঙ্কল্প পূৰ্ণবৰ নৈবেদ্য। ১২ সেই ঠাইত আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকে, আপোনালোকেৰ ল'ৰা-ছোৱালী, দাস-দাসী, আপোনালোকেৰ নগবৰ দুৱাৰ ভিতৰত বাস কৰা লৈবীয়া লোকসকল, যি সকলৰ নিজৰ বুলিবলৈ কোনো ভাগ বা আধিপত্য নাই, আপোনালোকে সকলোৱেই আনন্দ কৰিব। ১৩ নিজৰ বিষয়ে সারধান হ'ব। যি কোনো স্থানতে আপোনালোকে হোম-বলি উৎসৰ্গ নকৰিব, ১৪ কিন্তু আপোনালোকেৰ ফৈদৰ মাজত যিহোৱাই যি ঠাই' মনোনীত কৰিব, কেৱল সেই ঠাইতেই হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিব আৰু সেই ঠাইতেই মই আদেশ কৰা সকলো আজ্ঞা পালন কৰিব। ১৫ তেওঁলোকে আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকে আশীৰ্বাদ কৰিব যি সকলো পণ্ড দিব, সেইবোৰে আপোনালোকে আপোনালোকেৰ দুৱাৰ ভিতৰত নগবৰ মাৰি মাংস ভোজন কৰিব পাৰিব; যেনকৈতে আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ পুৰি উৎসৰ্গ নকৰিব; ১৬ কিন্তু আপোনালোকে তেওঁলোকে ভিতৰত খাব নোৱাবিব; ১৭ আপোনালোকেৰ শস্য, নতুন দাক্ষাৰস বা তেলৰ দশমভাগ নাইবাৰ গুৰু-ছাগলী, মেৰ আদিৰ প্ৰথমে জগা পোৱালি, সঙ্কল্প সিদ্ধি কৰিবৰ কাৰণে দিয়া কোনো নৈবেদ্য, ইচ্ছাকৃত বিশেষ দান বা আপোনালোকেৰ হাতেৰে আগবঢ়েৱাৰ নৈবেদ্য আপোনালোকে নিজৰ নগবৰ দুৱাৰ ভিতৰত খাব নোৱাবিব; ১৮ কিন্তু আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি ঠাই' মনোনীত কৰিব, সেই ঠাইত আপোনালোকেৰ ল'ৰা-ছোৱালী, দাস-দাসী, আপোনালোকেৰ নগবৰ দুৱাৰ ভিতৰত বাস কৰা লৈবীয়া লোকসকলে সেইবোৰে তোজন কৰিব আৰু আপোনালোকে হাত দিয়া সকলো কাৰ্যত তেওঁ দিয়া আশীৰ্বাদক লৈ আপোনালোকে আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত আপোনালোকে, আপোনালোকেৰ ল'ৰা-ছোৱালী, দাস-দাসী, আপোনালোকেৰ নগবৰ দুৱাৰ ভিতৰত বাস কৰা লৈবীয়া লোকসকলক ত্যাগ নকৰিব। ১৯ শুনক, আপোনালোকে যিমান দিন আপোনালোকেৰ দেশত বাস কৰিব, সিমান দিনলৈকে লৈবীয়াসকলক ত্যাগ নকৰিব। ২০ আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ

যিহোৱাই কৰা নিজ প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰে সীমা বিস্তাৰ কৰাৰ পাছত যেতিয়া আপোনালোকে মাংস খাৰলৈ ইচ্ছা কৰি ক'ব, "মাংস খাম," তেওঁয়া আপোনালোকে ইচ্ছা মনেৰে মাংস খাৰ পাৰিব। ২১ আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিজৰ নাম স্থাপন কৰিবৰ অৰ্থে যি ঠাই' বাছি ল'ব, সেয়ে যদি আপোনালোকেৰ ওচৰ পৰা বছত দূৰেত হয়, তেন্তে মই দিয়া আজ্ঞা অনুসৰে আপোনালোকে যিহোৱাই আপোনালোকে দিয়া গুৰু-ছাগলী, মেৰ আদি জাকৰ পৰা পণ্ড লৈ মাৰিব পাৰিব আৰু আপোনালোকেৰ নগবৰ দুৱাৰ ভিতৰত মনল ইচ্ছাৰ দৰে ভোজন কৰিব পাৰিব। ২২ কৃষ্ণসাৰ আৰু হুবিগৰ মাংস খোৱাৰ দৰেই আপোনালোকে তাক খাৰ; শুচি বা অঙ্গটি সকলো লোকেই তাক ভোজন কৰিব পাৰিব। ২৩ কিন্তু সাৰধান! তেজ নাখাৰ; কিয়নো তেজেই হৈছে জীৱনৰ প্ৰাণ; এই হেতুকে মঙ্গহৈব সৈতে প্ৰাণ নাখাৰ। ২৪ আপোনালোকে তাক নাখাই পানীৰ দৰে মাটিত ঢালি দিব। ২৫ আপোনালোকে আৰু আপোনালোকেৰ ভাৰী সন্তান সকলৰ মঙ্গল হ'ব কাৰণে আপোনালোকে তেজ পান নকৰিব; তেওঁয়া যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ভাল তাক কৰা হ'ব, ২৬ যিহোৱাই মনোনীত কৰা ঠাইত কেৱল আপোনালোকেৰ পৰিব্ৰজা দ্বাৰা আৰু সংকল্প কৰা নৈব্যদ্য নিব লাগিব। ২৭ আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ যজ্ঞ-বেদীৰ ওপৰত আপোনালোকে আপোনালোকে আপোনালোকেৰ হোমবলি অৰ্থাৎ মঙ্গল আৰু তেজ উৎসৰ্গ কৰিব; আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ যজ্ঞ-বেদীৰ ওপৰত বলিৰ তেজ ঢালি দিব লাগিব; কিন্তু তাৰ মাংস আপোনালোকে খাৰ পাৰিব। ২৮ আপোনালোকেৰ আৰু আপোনালোকেৰ ভাৰী সন্তান সকলৰ যেন চিৰকাল মঙ্গল হয়, সেয়ে মই দিয়া এই সকলোৱে আজ্ঞা আপোনালোকে যেন্ত্ৰে পালন কৰিব; কাৰণ তেনে কৰিবলৈ আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায় আৰু ভাল তাক কৰা হ'ব। ২৯ যি জাতি সমূহৰ অধিপত্য ল'বলৈ আপোনালোকে গৈছে, আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকেৰ আগৰ পৰা তেওঁলোকক একেবোৰে ধ্বংস কৰি দিব। যেতিয়া আধিপত্য ভোগ কৰি তেওঁলোকেৰ দেশত বাস কৰিব, ৩০ তেওঁয়া সাৰধান হ'ব যাতে আপোনালোকেৰ আগৰ পৰা তেওঁলোক বিনষ্ট হৈ যোৱাৰ পাছত তেওঁলোকেৰ দেৱ-দেৱীৰ বিষয়ে বিচাৰ নিবলৈ গৈ আপোনালোকে এইভুলি সুধি ফণ্ডত নপৰিৰ এই জাতিৰোধে কেনেদৰে নিজৰ দেৱতাবোৰেৰ আৰাধনা কৰে? শেষত ক'ব 'য়য়ো তেলৈকৈ কৰিম'।" ৩১ আপোনালোকে আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আৰাধনা তেওঁলোকে কৰাৰ দৰে নকৰিব। কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁলোকেৰ দেৱতাবোৰেৰ উদ্দেশ্যে যি বিশ্বালীয়া কাৰ্য কৰে, সেই সকলোৰেৰ যিহোৱাই ধিগ কৰে; এনেকি, তেওঁলোকে তেওঁলোকেৰ দেৱতাবোৰেৰ উদ্দেশ্যে নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক জুহুত পুৰি উৎসৰ্গ কৰে। ৩২ মই আপোনালোকে যি যি আজ্ঞা দিছোঁ, আপোনালোকে সেই সকলোকে পালন কৰিব; ইয়াৰ লগত আপোনালোকে একেৰ কথা যোগ নিদিব আৰু ইয়াৰ পৰা একো কথা বাদ নিদিব।

১৩ যদি আপোনালোকেৰ মাজত কোনো ভাববাদী বা সপোন দেখি

ভৱিষ্যতৰ কথা কৰি পৰা এনে কোনোবাই চিন বা আডুত লক্ষণ দেখুৱায়, ২ আৰু সেই লোকজনেও যদি চিন বা আডুত লক্ষণৰ প্ৰমাণ দেখুৱাই আপোনালোকক কয় আহাঁ "আমি আন দেৱতাবোৰেৰ পাছত চিলি যি মোৰ বিষয়ে আপোনালোকে নাজনে সেইবোৰেৰ সেৱা-পূজা কঠোঁগে," ৩ ততেও আপোনালোকে সেই ভাববাদী বা সপোন দেখা লোকৰ কথা নুশ্বনিৰ। কিয়নো আপোনালোকে আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সকলো মনেৰে আৰু সকলো প্ৰাণেৰে প্ৰেম কৰে মে নকৰে, তাক জানিবৰ কাৰণেহে আপোনালোকেৰ যিহোৱাই আপোনালোকক পৰীক্ষা কৰে। ৪ আপোনালোকে আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰেই পাছত চিলিব, তেওঁকেই ত্যা কৰিব, তেওঁবেই আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিব, তেওঁকেই অনুসৰণ কৰিব, তেওঁবেই আৰাধনা কৰিব আৰু তেওঁকে কেতিয়া পৰিয়াগ কৰিব। ৫ তেনে ভাববাদী বা সপোন দেখা লোকক পাশণ্ড দিয়া হ'ব; কিয়নো আপোনালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, যিজনে মিচৰ দেশৰ পৰা আপোনালোকক উলিয়াই আনিলে আৰু বন্দীতৰ গুৰু পৰা

আপোনালোক মুক্ত করিলে, তেওঁরই বিবুদ্ধে সেই লোকে উচ্চটনি দিছে; আপোনালোকের দুশ্শব্দ যিহোরাই যি পথত চলিবলৈ আপোনালোকক আজ্ঞা দিছ, তেওঁ সেই পথের পরা আপোনালোকক এফলীয়া করিবলৈ চেষ্টা করিবে; সেয়ে আপোনালোকের মাজৰ পৰা তেমে দুষ্টতাক সোপ কৰিব। ৬ যদি আপোনাৰ নিজৰ ভাই বা আপোনাৰ লৰা বি ছোৱালী নাইবা প্ৰিয় ভাৰ্যা কি আপোনাৰ প্ৰাপণ বন্ধুৱে আপোনাক পিষেছে নিবৰ কাৰণে যিসকল দেৱতাক আপোনালোকে আৰু আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলে নাজানে, সেইসকলৰ বাবে গোপনে প্ৰভৃতি দি কৰ্য যে, বলা, আমি গৈ আন দেৱতাৰ পূজা কৰো; ৭ পৃথিবীৰ এক সীমাৰ পৰা অন্য সীমা পৰ্যন্ত আপোনাৰ চাৰিওফালৰ ওচৰ বা দূৰৈৰ লোকসকলে যাক সেৱা কৰে, তেনে যি কোনো দেৱতাৰ পূজা কৰে, ৮ তেনে আপোনালোকে সেই মানুহৰ কথাত সন্ধৃত নহ'ব আৰু তেওঁৰ কথালৈ কাণ নিদিব; তেওঁলৈ দয়া নেদেখুৱাৰ, কৃপাও নকৰিব আৰু তেওঁক লুকুৱাই নাবিৰিব। ৯ কিন্তু অৱশ্যেই সেই জনক বধ কৰিব। তেওঁক বধ কৰিবলৈ আগুনি নিজৰ হাতেৰেই আৰাষ্ট কৰিব; তাৰ পাছত সকলোৰে যোগ দিব। ১০ যিয়নে আপোনালোকক যিচৰ দেশৰ বন্দীতৰ গুহৰ পৰা উলিয়াই আনিলো; আপোনালোকৰ দুশ্শব্দ যিহোৱাৰ পাছত চলাৰ পৰা আপোনালোকক এফলীয়া কৰিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ কাৰণে তেওঁক আপোনালোকে শিল দলিয়াই হত্যা কৰিব। ১১ তাতে ইস্তায়েলীয়া সকলে সেই কথা শুনি ভয় খাব আৰু আপোনালোকৰ মাজত কোনেও তেনে কুকৰ্ম পুনৰ নকৰিব। ১২ আপোনালোকৰ দুশ্শব্দ যিহোৱাৰ নিগৰবোৰে আপোনালোকক বাস কৰিবৰ আৰ্থে দিছে, তাৰ কোনো এখনৰ বিষয়ে যদি শুনিবলৈ পায় যে: ১৩ সেই ঠাইৰ ইস্তায়েলবাসীৰ মাজত কেইজনমান দুষ্টলোকে ওলাই সেই ঠাইৰ নিবাসীসমকলক এই বুলি কৈ পিষেছে নিছে, “আইক, আমি গৈ ইতৰ দেৱতাক পূজা কৰোঁ যাৰ বিষয়ে আপোনালোকে নাজানে।” ১৪ তেনেকুৱাই যদি হয়, তেওঁত বিষয়টো ভালদৰে বিচাৰ কৰি আপোনালোকে পৰীক্ষা আৰু তদন্ত কৰিব। সেয়ে যদি সঁচা বুলি প্ৰামাণিত হয় যে এই ঘূণীয়া কাম আপোনালোকৰ মাজত হৈছে, ১৫ তেনে আপোনালোকে তৰোৱালৰ ধাৰেৰে সেই নগৰ-নিবাসীসকলক প্ৰহাৰ কৰি, পণ আদি তাৰ মাজত থকা সকলোকে তৰোৱালোৰে নিঃশেষে বিষণ্ণত কৰিব। ১৬ সেই ঠাইৰ সকলো লুটদ্বাৰ্য আপোনালোকে নগৰৰ চকৰ মাজত গোটাই সেই নগৰ আৰু তাৰ লুটদ্বাৰ্য সকলোৰে নিজ দুশ্শব্দ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে জাইত পুৰিব; সেই নগৰ চিকোলৰ কাৰণে যেন ভগ্নাবশেষ হৈ থাকিব; তাক পুনৰাবাৰ কেতিয়াও সজা নহ'ব। ১৭ যিহোৱাই যেন তেওঁত প্ৰাণ ক্ষত হয়, সেইবাবে আপোনালোকৰ হাতত যেন এই স্টুদ্ৰব্যোৰেৰ এটাও দেখা নাযায়; তেন্তো তেওঁ আপোনালোকক কৃপা আৰু দয়া কৰিব লগতে আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ আগত কৰা শপতৰ দৰে আপোনালোকৰ বৎশ বৃদ্ধি কৰিব। ১৮ তেওঁ এইদৰে কৰিব, যেতিয়া আপোনালোকে আপোনালোকৰ দুশ্শব্দ যিহোৱাৰ মাত শুনি মই আজি আপোনালোক কৈ সকলো আজ্ঞা দিছো, তাক পালন কৰিব আৰু আপোনালোকৰ দুশ্শব্দ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ভাল, তাক কৰি বাধ্য হ'ব।

১৪ আপোনালোক আপোনালোকৰ দুশ্শব্দ যিহোৱাৰ সন্তান।
আপোনালোকে মৰা মানুহৰ কাৰণে শোক প্ৰকাশ কৰিবলৈ নিজৰ শৰীৰত কটকুট নকৰিব বা মূৰৰ চুলি নৃূৰীৰাব। ২ কিয়নো আপোনালোক আপোনালোকৰ দুশ্শব্দ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এক পবিত্ৰ জাতি; পৰিষীৰত থকা সকলো জাতিৰ মাজৰ পৰা যিহোৱাই আপোনালোকক মনোনীত কৰিবলৈ যাতে আপোনালোক তেওঁৰ নিজৰ বিশেষ সম্পত্তি হয়। ৩ আপোনালোকে কোনো ঘিণগলীয়া বস্ত নাথাব। ৪ আপোনালোকে খাব পৰা পণ এইবোৰ; গুৰু, মেৰ, ছাগলী, ৫ হিৰণ্যা, কৃষ্ণসাৰ, যহুমুৰ পহু, বনৰায়া ছাগলী, দীচোন পণ, টোৱা আৰু পৰ্বতীয়া মেৰ-ছাগ। ৬ যিৰোৰ জন্মৰ খুৰা সম্পূর্ণকে দুফাল আৰু ঘাঁঁ পাণ্ডলে, সেই সকলো পণ আপোনালোকে খাব পাৰিব। ৭ তথাপি এইবোৰে মাজত যিৰোৰে ঘাঁঁ পাণ্ডলে বা খুৰা দুফাল হোৱা পঞ্চৰোৰে মাজত আপোনালোকে এইবোৰে খাব নালাগে: উট, শহা আৰু চাফন পহু। কাৰণ সেইবোৰে ঘাঁঁ পাণ্ডলে হয়, কিন্তু খুৰা দুফাল নহয়, সেইবোৰে আপোনালোকৰ কাৰণে অঙ্গটি। ৮ গাহিৰি অঙ্গটি। কাৰণ তাৰ খুৰা দুফাল হলেও সি ঘাঁঁ পাণ্ডল নাথাকে, সি আপোনালোকৰ পক্ষে

অঙ্গটি। আপোনালোকে সেইবোৰ মাংস নাথাব, সেইবোৰৰ শৰকোৱে নুচুব। ৯ পানীত বাস কৰা প্ৰাণীবোৰৰ মাজত যিবোৰ পাখি আৰু বাকলি আছে, সেইবোৰ আপোনালোকে খাব পাৰিব। ১০ কিন্তু যিবোৰৰ পাখি আৰু বাকলি নাই, সেইবোৰ নাথাব। ১১ আপোনালোকে সকলোবিধিৰ শুট চৰাই খাব পাৰিব। ১২ কিন্তু আপোনালোকে এইবোৰে খাব নোৱাৰিব: ঝগল, শণুণ, শেন, ১৩ শৰক চিলনী, বঙা চিলনী, সকলোবিধিৰ মতিয়া চিলনী, ১৪ সকলোবিধিৰ কাউৰী, ১৫ উট চৰাই, বতি-শেন, গঙ্গা-চিলনী, সকলোবিধিৰ শেন জাতীয়ী; ১৬ ফেচা, হৃদ, বগা-ফেচা, ১৭ হাড়গিলা, ঢেৱা কাউৰী, মাছৰোকা, ১৮ বৰটোকোলা, সকলো বিধিৰ বগলী, বাজহংস আৰু বাদুৰী। ১৯ জাক বান্ধি উভি ফুৰু সকলো পতঙ্গ আপোনালোকৰ কাৰণে অঙ্গটি হ'ব; সেইবোৰে খাব নালাগে। ২০ কিন্তু আন পাখি থকা শুট প্ৰীৱোৰ আপোনালোকে খাব পাৰিব। ২১ নিজে মৰি পৰি থকা কোনো পশু আপোনালোকে নাথাব। কিয়নো আপোনালোকে আপোনালোকৰ দুশ্শব্দ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এক পবিত্ৰ জাতি। কিন্তু আপোনালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত থকা কোনো বিদেশীক তাক দিব পাৰিব আৰু তেওঁলোকে তাক খাব পাৰিব আনিব। ২২ বছৰে বছৰে উৎপন্ন হোৱা খেতিৰ শস্যৰ দশম ভাগ আপোনালোকে পৃথক কৰি থব। ২৩ যি ঠাই আপোনালোকৰ দুশ্শব্দ যিহোৱাই নিজৰ নামৰ বাসস্থান কৰিবৰ কাৰণে মনোনীত কৰিলে, সেই ঠাইত আপোনালোকৰ শস্য, নতুন দ্বাক্ষাৰস, তেলৰ দশম ভাগ আৰু নিজৰ গৰু, মেৰ-ছাগ, ছাগলীৰ প্ৰথম জগামোৰকে দুশ্শব্দ যিহোৱাৰ সন্মুখত খাব; তাতে আপোনালোকে দুশ্শব্দ যিহোৱাৰ ভয় ভজি কৰিবলৈ শিকিব। ২৪ কিন্তু যি ঠাই আপোনালোকৰ দুশ্শব্দ যিহোৱাই নিজৰ নাম হাপন কৰিবৰ আৰ্থে মনোনীত কৰিব, যদি সেই ঠাই বহু দূৰৰত হয় আৰু তাৰ কাৰণে আপোনালোকৰ যাত্রাৰ ইমান দীঘলীয়া হয় যে আপোনালোকে আপোনালোকৰ নগৰৰ দুশ্শব্দ যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদিত পোৱা দশম ভাগৰ বস্ত তালৈ মৰি নোৱাৰিব। ২৫ তেনে সেই উৎসংগ্ৰিত বস্ত বিক্ৰি কৰি তাৰ ধন লৈ আপোনালোকে আপোনালোকৰ দুশ্শব্দ যিহোৱাৰ মনোনীত ঠাইলৈ যাব। ২৬ আপোনালোকে সেই ধনেৰে নিজৰ ইচ্ছামতে বস্ত কিনিব, যেনে গুৰু, মেৰ-ছাগ, ছাগলী নাইবা দ্বাক্ষাৰস বা সুৰা বা আপোনালোকৰ মনৰ ইচ্ছাৰ যি কোনো বস্ত। সেইবোৰে কিনি আপোনালোকে আপোনালোকৰ সপৰিয়ালক লৈ সেই ঠাইতে আপোনালোকৰ দুশ্শব্দ যিহোৱাৰ আগত আহাৰ প্ৰহণ কৰিব। ২৭ আপোনালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত থকা যি লেবীয়াসকল তেওঁলোকে নাপাহিৰিব; কিয়নো নিজৰ বুলিবলৈ তেওঁলোকৰ কোনো আংশ বা আধিপত্য নাই। ২৮ প্ৰত্যেক ত্ৰৈয়া বছৰৰ শেষত, আপোনালোকৰ সেই বছৰৰ উৎপাদিত শস্যৰ দশম ভাগ উলিয়াই আনি আপোনালোকে নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত জমা কৰিব। ২৯ তাতে লেবীয়াসকল, যি সকলৰ নিজৰ বুলিবলৈ কোনো আধিপত্য নাই, তেওঁলোকৰ লগতে সেই নগৰৰ বিদেশী বাসিদাসকল, বিধৰা আৰু পিতৃহান লৰা-ছেৱালালীবোৰে ত্ৰুটিৰে খাবলৈ পাব। আপোনালোকৰ হাতে কৰিব এই সকলো কাৰ্যত আপোনালোকৰ দুশ্শব্দ যিহোৱাই আশীৰ্বাদ কৰিবৰ কাৰণে ইয়াকে কৰিব।

১৫ আপোনালোকে প্ৰত্যেক সাত বছৰৰ মূৰত ধাৰ কৰিব।
২ সেই ধাৰ কৰিব আপোনালোকে মিয়া নাথাব, এই, প্ৰতিজন ধাৰ দিঁওতাই নিজৰ ওচৰ চৰুবীয়াক দিয়া ধাৰ কৰিব; তেওঁ নিজৰ ওচৰ-চৰুবীয়া ভাইৰ পৰা তাৰ আদায় নকৰিব, কিন্তু ভাইৰ ওচৰত আপোনালোকৰ পৰা দাবি কৰি খণ আদায় কৰিব পাৰে, কিন্তু ভাইৰ ওচৰত আপোনালোকৰ পৰা দাবি কৰি খণ আছে, সেয়া এবি দিব। ৪ যাহোক আপোনালোকৰ নিজৰ আজত আপোনালোকে এইবোৰে খাব নালাগে: উট, শহা আৰু চাফন পহু। কিয়নো আপোনালোকৰ দুশ্শব্দ যিহোৱাই আপোনালোকৰ অধিকাৰৰ কাৰণে যি দেশ আধিপত্য স্বৰূপে দিছে, যিহোৱাই সেই দেশত আপোনালোকক নিষ্চয় আশীৰ্বাদ কৰিব। ৫ যদি তোমালোকে

কায়মনোবাক্যে দুশ্বর যিহোৱাৰ কথা শুনা, তোমালোকে তেওঁৰ সকলো আজ্ঞা পালন কৰা; এই আদেশ মই আজি তোমালোকক দিলোঁ। ৬ কিয়নো দুশ্বর যিহোৱাই আপোনালোকৰ আগত যি দৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিন সেইদেৱৈ আপোনালোকক আশীৰ্বাদ কৰিব। তেওঁয়া আপোনালোকে অনেক জতিক ঝণ দিব। কিন্তু অন্য লোকৰ পৰা আপোনালোকে ঝণ ল'ব লগা নহ'ব। আপোনালোকে বহুতো জাতিৰ ওপৰত শাসন কৰিব পাৰিব, কিন্তু তেওঁলোকৰ কোনো এজনেও আপোনালোকক শাসন কৰিব নোৱাৰিব। ৭ দুশ্বর যিহোৱাই আপোনালোকক যি দেশ দিচ্ছে, তাৰ কোনো নগৰৰ দুৱাৰ ভিতৰত যদি কোনো ভাই আপোনালোকৰ দেখাত দুৰীয়া, তেওঁয়া আপোনালোকে তেওঁলৈ হৃদয় কঠিন নকৰিব, সেই দুৰীয়া ভাইলৈ আপোনালোকৰ হাত বৰ্ধ নকৰিব। ৮ কিন্তু আপুনি তেওঁলৈ হাত মুকলি কৰি, তেওঁত অভাৰ পূৰ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁক যি প্ৰাৰম্ভ, অৱশ্যে সিমান তেওঁক ধাৰ দিব লাগে। ৯ সাৰাধৰণ হওঁক সঞ্চম বছৰ, ধাৰ ক্ষমা কৰা বছৰ ওচৰ হৈছে, এই বুলি নিজৰ হৃদয়ত মীহী ভাৰ উদয় নহওক; নহ'লে নিজৰ দুৰীয়া ভাইলৈ কু-দৃষ্টি বাধি তেওঁক একোকে নিদিব, আৰু তেওঁ আপোনাৰ বিৰুকে যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিব; তাতে আপোনাৰ পাপ হ'ব। ১০ আপুনি তেওঁক অৱশ্যে দিব; দি তেওঁতে মনত বেজোৱ নকৰিব। কিয়নো এই কাৰ্যৰ কাৰণে দুশ্বর যিহোৱাই আপোনার সকলো কৰ্মত, আৰু আপুনি হাত দিয়া আটাই কাৰ্যত আপোনাক আশীৰ্বাদ কৰিব। ১১ কিয়নো দুৰীয়া মানুহ দেশৰ পৰা আতৰ নহ'ব, এই কাৰণে মই আপোনাক এই আজ্ঞা দিছোঁ, যে, আপুনি নিজৰ দেশত থকা দুৰীয়া আৰু দৰিদ্ৰ ভাইলৈ হাত মুকলি কৰি বাধিব। ১২ যদি তোমাৰ ভাই এজন ইৰায়া পুৰুষ বা এজনী ইৰায়া মহিলা আপোনাৰ হাতত বেচো হয়, আৰু তেওঁ আপোনাক হয় বছৰ খাটি দিয়ে, তেওঁতে আপুনি সঙ্গম বছৰতে তেওঁক মুকলি কৰি বিদায় দিব। ১৩ মুকলি কৰি বিদায় দিয়া সময়ত, তাক শুদ্ধা হাতে নপঠাব। ১৪ আপোনালোকে আপোনালোকৰ মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলী জাকৰ পৰা, মৰণমাৰা খোলাৰ পৰা আৰু দ্বাক্ষুণুৰ পৰা তাক ভালকৈ দি পঠাব। আপোনালোকৰ দুশ্বর যিহোৱাই আপোনালোকক আশীৰ্বাদ কৰাৰ দয়েই তেওঁক দি দিব। ১৫ আপুনি অৱশ্যেই মনত বৰ্খা উচিত যে মিচৰ দেশত আপোনালোক বন্দী অৱস্থাত আছিল, আৰু দুশ্বর যিহোৱাই আপোনালোকক মুক্ত কৰিলে; তাক সৌৰৱক; এই কাৰণে মই আজি আপোনালোকক এই আজ্ঞা দিছোঁ। ১৬ কিন্তু আপোনাৰ আৰু আপোনালোকৰ পৰিয়ালৰ লোকসকলৰ প্ৰতি ভাল শোৱাৰ কাৰণে আৰু আপোনালোকৰ ওচৰত সুখেৰে আছে কৈ আপোনালোকক এৰি নাযাওঁ বুলি কয়, ১৭ তেওঁতে আপোনালোকে তেওঁক কাণৰ লতি লৈ দুৱাৰত লগাই বাধি বিঙ্গনাৰে ফুটা কৰিব। তেওঁয়া তেওঁ সদ্যায় আপোনাৰ বন্দী হৈ থাকিব; আৰু বেটালোকো সেইদেৱৈ কৰিব। ১৮ তেওঁ ছয় বছৰ আপোনালোকৰ কাৰণে আপোনাৰ বেচ খোৱা চাকৰতকৈ দুণ্গু কাম কৰিলে, আপুনি তেওঁক মুকলি কৰি বিদায় দিয়াত আপুনি কঠিবোধ নকৰিব; তাতে আপোনাৰ দুশ্বর যিহোৱাই আপুনি কৰা সকলো কাৰ্যত আপোনাক আশীৰ্বাদ কৰিব। ১৯ আপোনালোকে আপোনালোকৰ গবু, মেৰ-ছাগ আদি পশুৰ জাকৰ পৰা প্ৰথমে আটাই মত পশুৰোৰ আপোনাৰ দুশ্বর যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব কৰিব; আপোনালোকে প্ৰথমে জগ্গা গবু, কোনো কামত নলগবাৰ, আৰু আপোনালোকৰ মেৰ-ছাগৰ প্ৰথমে জগ্গা নোম নাকাটিব। ২০ যিহোৱাই যি ঠাইত মনেনীত কৰিব সেই ঠাইত আপোনাৰ দুশ্বর যিহোৱাৰ সাক্ষাতে আপুনি আপোনালোকৰ সপৰিয়ালে তাক প্ৰতিবছৰে আহাৰ হিচাপে গ্ৰহণ কৰিব। ২১ যদি তাত কোনো ঘৃণীয়া থাকে, অৰ্থাৎ সেইবোৰত যদি খোৱা, কণা, বা আন প্ৰকাৰৰ কোনো ঘূণ থকা হয়, তেওঁতে আপোনালোকৰ দুশ্বর যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তাক উৎসৰ্ব নকৰিব। ২২ আপোনাৰ নগৰৰ দুৱাৰ ভিতৰত তাক খাৰ। শুচি আৰু অঙ্গু সকলো জোকে সমানে কৃষ্ণসূৰ্য বা হৰিবৰ মাথে খোৱাৰ দৰে তাক খাৰ পাৰিব। ২৩ আপুনি কেৰল তাৰ তেজ নাখাব; তাক পানীৰ দৰে মাটিত চালি শেলাৰ।

আপোনালোকের দুশ্বর যিহোরাই আপোনালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা বাতি উলিয়াই আনিছিল। ২ দুশ্বর যিহোরাব উদ্দেশ্যে, নিজৰ নাম হাস্পনৰ কৰিবৰ অৰ্থে যি ঠাই মনোনীত কৰিব, সেই ঠাইত আপোনালোকে আপোনালোকৰ মেৰ-ছাগ, ছাগ, আৰু গুৰু জাকৰ পৰা পশু লৈ, নিষ্ঠা-পৰ্বৰ বলি উৎসৱ কৰিব। ৩ মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহাৰ দিন ধৰি জীয়াই থাকে মানে সেঁৰণ কৰিবৰ কাৰণে, আপোনালোকে তাৰে সৈতে খমিৰ দিয়া পিঠা নাখাব। সাত দিন তাৰে সৈতে, খমিৰ নিদিয়া পিঠা ভোজন কৰিব; কিয়নো আপোনালোকে লৱালৰিক মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই আহিছিল। ৪ সাদিনলৈকে আপোনালোকৰ সকলো সীমাত, আপোনালোকৰ ওচৰত খমিৰ দেখা নাযাওক; আৰু গ্ৰথম দিনক সন্ধ্যাকালত মৰা যি বলি, তাৰ কোনো মাংস বাতিপুৱালৈকে গোটেই বাতি থকা অৱশিষ্ট নাথাকক। ৫ দুশ্বর যিহোরাই আপোনালোকক যি যি নগৰ দিছে, তাৰ কোনো নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত নিষ্ঠা-পৰ্বৰ বলি উৎসৱ কৰিব নোৱাৰিব। ৬ কিন্তু আপোনালোকৰ দুশ্বর যিহোরাই নিজৰ নাম হাস্পনৰ অৰ্থে যি ঠাই মনোনীত কৰিব, সেই ঠাইত, মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহাৰ সময় পৰিলৈ, সন্ধ্যাকলো সুৰ্য মাৰ যোৱা সময়ত নিষ্ঠা-পৰ্বৰ বলি উৎসৱ কৰিব। ৭ আপোনালোকৰ দুশ্বর যিহোরাই যি ঠাই মনোনীত কৰিব, সেই ঠাইত তাক খৰিকাত দি খাৰ। পছত বাতিপুৱা নিজ নিজ তুলৈ উলটি যাৰ। ৮ আপোনালোকে হচ্য দিন খমিৰ নিদিয়া পিঠা থাৰ; আৰু সন্তু দিনা আপোনালোকৰ দুশ্বর যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ধৰ্ম-সভা আয়োজন হ'ব, সেই দিনা আপোনালোকে কোনো কাম নকৰিব। ৯ তাৰ পছত আপোনালোকে সাত সন্তাহ লেখে কৰিব। শস্যত প্ৰথমে কাঠ লগোৱাৰে পৰা আৰাস্ত কৰি সাত সন্তাহ গণ্ঠি কৰিব। ১০ আৰু দুশ্বর যিহোৱাৰ যি পৰিমাণে আশীৰ্বাদ দিলে, সেই পৰিমাণে নিজ ইচ্ছাৰে দিয়া উপহাৰৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ দুশ্বর যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সেই সাত সন্তাহৰ মূৰত হোৱা সেই পৰ্ব পালন কৰিব। ১১ আৰু আপোনালোকৰ দুশ্বর যিহোৱাই নিজৰ নাম হাস্পনৰ অৰ্থে যি ঠাই মনোনীত কৰিব, সেই ঠাইত, আপোনালোকৰ দুশ্বর যিহোৱাৰ আগত, আপোনালোকৰ পো-জী, বন্দী-বেটা, আপোনালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত থকা লৈবীয়া লোক, আৰু আপোনালোকৰ মাজত বাস কৰা বিদেশী, পিতৃহীন, আৰু বিধৰা, এই সকলোৰে সৈতে আনন্দ কৰিব। ১২ আৰু আপোনালোক মিচৰ দেশত যে বন্দীত্ব অৱস্থত আছিল, তাৰ সেঁৰণ কৰিব; আৰু এই সকলোৰ বিধি পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিব। ১৩ পছত আপোনালোকৰ শশ্যমারা ঠাইৰ আৰু দুক্ষাকুণ্ডৰ পৰা যি গোটাৰ লগীয়া, তাৰ গোটোৱা হলে, আপোনালোকে সাত দিন পঁজা-পৰ্ব পালন কৰিব। ১৪ আপোনালোকৰ সেই উৎসৱত আপোনালোকৰ পো-জী, বন্দী-বেটা আৰু আপোনালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত থকা লৈবীয়াসকল, বিদেশীসকল, পিতৃহীন, আৰু বিধৰা, এই সকলোৱে সৈতে আনন্দ কৰিব। ১৫ যি ঠাই যিহোৱাই মনোনীত কৰিব, সেই ঠাইত আপোনালোকে আপোনালোকৰ আশীৰ্বাদ কৰিব, আৰু আপোনালোকৰ সকলোভাৱে আনন্দিত হৈব। ১৬ দুশ্বর যিহোৱাই যি ঠাই মনোনীত কৰিব, সেই ঠাইত বছৰত তিনিবাৰ, খমিৰ নিদিয়া পিঠাৰ উৎসৱত, সন্তাহৰোৰ মূৰব উৎসৱত, আৰু পঁজা-পৰ্বত তেওঁৰ আগত আটাই প্ৰযুক্তি হ'ব; কিন্তু শুধা হাতে তেওঁৰ আগত উপস্থিতি হ'ব নালাগে। ১৭ দুশ্বর যিহোৱাই আপোনালোকক দিয়া আশীৰ্বাদ অনুসৰে প্ৰতিজনে নিজ সমৰ্থ অনুসৰে উপহাৰ আনিব। ১৮ দুশ্বর যিহোৱাই আপোনার সকলোৰ ফৈদ অনুসৰে আপোনাক যিবোৰ নগৰ দিছে, সেইবোৰে দুৱাৰৰ ভিতৰত আপুনি আপোনাৰ কাৰণে বিচাৰকতা আৰু বিষয়া নিযুক্ত কৰিব। তেওঁলোকে, ন্যায়বৰ্পে প্ৰজাসকলক বিচাৰ কৰিব। ১৯ আপুনি বলপূৰ্বক অন্যাৰ বিচাৰ নকৰিব, আৰু কাৰো মুঠলৈ নাচাৰ; আৰু কাৰো পৰা ভেঁটি নল-ব, কিয়নো ভেঁটিয়ে জনীনসকলৰ চকু অঙ্ক কৰে, আৰু ধার্মিকৰ কথা ওলেটাই। ২০ তাতে আপুনি জীয়াই থাকি, আপোনাৰ দুশ্বর যিহোৱাই যি দেশ দিছে, সেই দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ

সকলোভাবে যি ন্যায়, সেই মতে চলিব। ২১ তাত আপুনি আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে যি যজ্ঞ-বেদি নির্মাণ কৰিব, তাৰ গুৰিত আচেৰো মূর্তি বুলি কোনো প্ৰকাৰ কাঠ স্থাপন নকৰিব। ২২ আৰু আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত ঘণ লগা কোনো সন্ত হাশ্পন নকৰিব।

১৭ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ আপোনালোকে কোনো ঘুণ কি খৃত থকা গুৰু-

মেৰ-ছাগ বা ছাগ বলিদান নকৰিব। কিয়নো সেয়ে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক যি যি নগৰ দিছে, তাৰ কোনো নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত যদি এনে পুৰুষ কি স্তৰীক তোমাৰ মাজত পোৱা যায়, যে, তেওঁলোকে গৈ তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নিয়মিত ভাডি তেওঁৰ দৃষ্টিত কুকৰ্ম কৰি, আৰ দেৱতাক সেৱা পঞ্জা কৰিছে । ৩ আৰু সেই বোৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিলৈ, বা মই নিষেধ কৰা সূৰ্য, চন্দ্ৰ আদি আকাৰৰ বাহিনীসকলৰ যি কোনো এজনৰ আগত প্ৰণিপাত কৰে, ৪ আৰু সেইবোৰ আপোনালোকৰ আগত কোৱা হল, আৰু আপোনালোকে তাক শুণিলে, এই সকলো আপোনালোকে শুণি সাধানতাৰে বিচাৰ কৰিব। ইহোয়েলৰ মাজত তেনে ঘিণলগীয়া কাৰ্য কৰা যদি হৈছে, সেই কথা যদি সঁচা আৰু নিশ্চয় হয়, ৫ তেওঁত যি পুৰুষ কি স্তৰীয়ে সেই কুকৰ্ম কৰিলে, সেই পুৰুষ কি স্তৰীক আপোনালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰ মুখলৈ উলায়াই নি, তেওঁলোক মৰাকৈ তেওঁলোকক শিল দলিয়াই মাৰিব। ৬ পাছত আপোনালোকে সেই কথাব দুজন সাক্ষীৰ মুখেৰে শুনিবে, যাৰ প্ৰাণদণ্ড কৰিব লাগে, তাৰ প্ৰাণদণ্ড কৰিব। এজন সাক্ষীৰ মুখেৰে তেওঁৰ প্ৰাণদণ্ড নহ'ব। ৭ তেওঁক বধ কৰিবলৈ, পথমে সাক্ষীসকলে, পাছত সকলো প্ৰজাই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে হাত উঠাৰ। এইদৰে আপুনি তেওঁলোকৰ মাজত পৰা দুষ্টত উৎখাত কৰিব। ৮ যদি তেওঁৰ বিচাৰ কৰিবলৈ আপোনালোকলৈ কঠিন হ'য়, সেয়া হত্যারেই হওক মাইকাৰ দুষ্টনার কাৰণেই হওক, যদি দুজন লোকৰ বিবাদ আপোনালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত হ'য়, যদি তেওঁৰ বিচাৰ কৰিবলৈ আপোনালোকলৈ অতি কঠিন হয়, তেন্তে আপোনালোকে উঠি, ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি ঠাই মনেনীত কৰিব, সেই ঠাইলৈ যাব, ৯ আৰু লেবীয়া পুৰোহিতসকলৰ আৰু সেইসময়ৰ বিচাৰকৰ্তাৰ গুলিলৈ গৈ সুবিধ, তাতে তেওঁলোকে আপোনালোকক বায় দিব। ১০ পাছত যিহোৱাই যি ঠাই মনেনীত কৰিব, সেই ঠাইত তেওঁলোকে আপোনালোকক যি বায় দিব, আপুনি সেইদৰেই কাৰ্য কৰিব। তেওঁলোকে আপোনাক যি ক'ব, তাক সাৰধানে কৰিব। ১১ আপোনালোকক তেওঁলোকে যি ব্যৱহাৰৰ শিক্ষা দিব, আৰু যি শাসন-প্ৰণালী ক'ব, সেই ব্যৱহাৰ আৰু শাসন-প্ৰণালী অনুসৰে আপুনি কাৰ্য কৰিব। তেওঁলোকে দিয়া বায়ৰ সেৱা কি বাঁওফালে ন্যূনৰিব। ১২ কিন্তু যিকোনো লোকে গৰ্ব কৰি, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পৰিচৰ্যা কৰাৰ কাৰণে সেই ঠাইত থিয়ে হোৱা পুৰোহিতৰ, বা বিচাৰকৰ্তাৰ কথা নুশেলে, সেই মানুহৰ প্ৰাণদণ্ড হ'ব। এইদৰে আপুনি ইহোয়েলৰ মাজত পৰা তেনে দুষ্টত দুৱ কৰিব। ১৩ তাত সকলো প্ৰজাই তাক শুনি ভয় পাই সেইদৰে আৰু গৰ্ব নকৰিব। ১৪ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক যি দেশ দিছে, সেই দেশত সোমাই তাক অধিকাৰ কৰি বাস কৰোতে, যেতিয়া ক'ব, “মোৰ চাৰিওফালে থকা আটাই জাতিৰ দৰে মইও মোৰ ওপৰত এজন বজা পাতো।” ১৫ তেতিয়া আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি জনক মনেনীত কৰিব, সেইজনকেই আপোনালোকৰ মাজত ভাইসকলৰ পৰা এজনক বাচি লৈ আপোনালোকৰ ওপৰত এজন বজা পাতিব। আপোনালোকৰ নিজৰ ভাইসকলৰ মাজত পৰা এজনক বাচি লৈ আপোনালোকৰ ওপৰত এজন বজা পাতিব। যি জন আপোনালোকৰ ভাই নহয়, এনে অনা-ইহুনী লোকক আপোনালোকৰ ওপৰত বজা পাতিব নোৱাৰিব। ১৬ কেৱল তেওঁ নিজৰ কাৰণে অনেক যোঁৰা নাবাৰিখ, বা অনেক যোঁৰা বাখিৰ মনেৰে প্ৰজাসকলক পুনৰায় মিচৰলৈ ন পঠাব। কিয়নো যিহোৱাই আপোনালোকক কৈছিল, ইয়াৰ পাছত “আপোনালোকে সেই বাচিদি পুনৰায় উলটি নাযাব।” ১৭ আৰু তেওঁৰ মন যেন অপথে নাযায়, এই কাৰণে তেওঁলোকৰ ছোৱালী বিয়া নকৰিব; আৰু তেওঁ নিজৰ কাৰণে বৃূপ আৰু সোণ অধিকতৈ কৰিব। ১৮ যেতিয়া তেওঁ সেই বাজিসংহসনত বহিব, তেতিয়া তেওঁ নিশ্চয়কৈ

পুষ্টক নিজৰ কাৰণে নকল কৰি লিখি থব। ১৯ ইহোয়েলৰ মাজত নিজৰ বাজ্যত তেওঁ আৰু তেওঁৰ সন্তান সকল দীৰ্ঘজীৱিৰ হবৰ কাৰণে তেওঁ যেন ভাইসকলৰ সন্মুখত অহংকাৰ নকৰে আৰু এই আজৰ সেৱা কি বাঁওফালে যেন ন্যূনৰে। ২০ এই কাৰণে নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ভয় কৰিবলৈ শিকি, এই ব্যৱহাৰৰ সকলো বাক্য, আৰু বিধিবোৰ পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিবৰ অৰ্থে, সেই পুষ্টকখনি তেওঁৰ ওচৰত থাকিব, আৰু তেওঁ জীৱনৰ সকলো সময়ত তাক পাঠ কৰিব।

১৮ লেবীয়া পুৰোহিতসকল আৰু লেবী গোষ্ঠীৰ সকলো লোকে আন ইহোয়েলীয়াসকলৰ দৰে কোনো ভূমি বা সম্পত্তিৰ আধিপত্য নাপাৰ। তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হেমবলিঙৰ কাৰণে যি সকলো অনা হ'ব আৰু যিহোৱাৰ আন যি সকলো আগবঢ়োৱা হ'ব, তেওঁলোকে সেইবোৰ বস্তুৰে থাব। ২ ইহোয়েলীয়া ভাইসকলৰ মাজত তেওঁলোকৰ উত্তোধিকাৰপ্ৰাপ্তি বুলি একো নাথাকিব। যিহোৱাই কৰা প্ৰতিজ্ঞা অনুসৰে যিহোৱাই হ'ব তেওঁলোকৰ উত্তোধিকাৰ। ৩ লোকসকলে যিবোৰ গুৰু-ছাগলী বা মেৰ-ছাগ বলি দিব, সেইবোৰ কাঙ, গাল দুখনৰ মাংস আৰু পাকস্তলী তেওঁলোকে পুৰোহিত সকলক দিব; এইবোৰেই হ'ব পুৰোহিতসকলে পাবলগীয়া ভাগ। ৪ আপোনালোকৰ পথমে চপোৱা শসনৰ ফলবোৰ, নতুন দ্বাক্ষাৰস আৰু তেল, আৰু মেৰ-ছাগৰ পৰা প্ৰথমবাৰ কাটি উলিওৱা নোম আপোনালোকে পুৰোহিতক দিব। ৫ কিয়নো আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ সকলো গোষ্ঠীৰ মাজত পৰা লেবী গোষ্ঠীক আৰু তেওঁলোকৰ বংশবৰসকলক বাছি ল'লে যাতে তেওঁলোকে সকলো সময়তে যিহোৱাৰ নামেৰে পৰিচৰ্যা কাৰ্য কৰিব পৰে। ৬ সমগ্ৰ ইহোয়েল দেশৰ কোনো নগৰৰ পৰা এজন লেবীয়াই যদি নিজৰ বাসস্থান এৰি সম্পূৰ্ণ নিজ ইচ্ছাৰে যিহোৱাই মনোনীত কৰা ঠাইত বাস কৰিবলৈ যায়, ৭ তেতিয়া আন সকলো লেবীয়া ভাইসকলৰ দৰে তেৱোঁ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিচৰ্যা কাৰ্য কৰিব লাগিব। ৮ সেই লেবীয়া লোকে পৈতৃকি সম্পত্তি বিক্ৰী কৰি পোৱা মূল্যৰ উপৰিও সেই ঠাইব আন লেবীয়াসকলৰ লগত আহাৰৰ সমান ভাগ পাব। ৯ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক যি দেশ দিবলৈ গৈছে, সেই দেশত সোমাই আন জাতিবোৰে যি সকলো ঘিণলগীয়া কাৰ্য কৰে, আপোনালোকে সেই কাৰ্যবোৰে কৰিবলৈ নিশ্চিকিব। ১০ আপোনালোকৰ মাজত যেন এনে কোনো লোক নাথাকে, যি জনে নিজৰ সন্তানক হেমবলি উৎসৱ কৰে, যি জনে মঙ্গল চায়, যি জনে লক্ষণ চাই ভৱিষ্যতৰ কথা কয় বা মায়াবিদ্যা, যাদবিদ্যাৰ অভাস কৰে, ১১ যি জনে তন্ত্ৰ-মন্ত্ৰে সন্মোহিত কৰে, যিজনে ভূতৰ পৰামৰ্শ লয় আৰু মৃত লোকৰ আত্মাৰ লগত সম্পৰ্ক বাখে। ১২ এনেবোৰ কাৰ্য কৰা সকলো লোক যিহোৱাৰ আগত ঘিণলগীয়া আৰু এনে ঘৃণীয়া কাৰ্যৰ কাৰণেই আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই সেই সকলো জাতিক আপোনালোকৰ সন্মুখৰ পৰা দূৰ কৰিব। ১৩ আপোনালোক আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত নিৰ্দেশীয়া হ'ব লাগিব। ১৪ আপোনালোকে যি জাতিবোৰক উদান্ত কৰি ভূমি অধিকাৰ কৰিব, তেওঁলোকে মায়াবিদ্যা আৰু মঙ্গল চোৱা ভৱিষ্যত বক্তাৰসকলৰ কথা শুনে। কিন্তু আপোনালোকক হ'লে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেনে কৰিবলৈ নিষেধ কৰিবে। ১৫ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ কাৰণে মাজত ভাইসকলৰ এজনক আপোনালোকৰ কাৰণে মুঠে কৰিব। আপোনালোকে তেওঁৰ কথামতে চলিব লাগিব। ১৬ হোৱেৰ পাহাৰৰ ওচৰত আপোনালোকৰ সকলোৱেই যিহোৱাৰ সময়তে হোৱাৰ দিনা আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ কৰিবলৈ নিশ্চিল হৈছিল, ইয়াৰ পৰা এই ব্যৱহাৰত থাইবলৈ কৈছিল, “ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ মাত আমাক পুনৰ চাৰিওফালে নিদিব।” ১৭ যিহোৱাই মোক কৈছিল, “তেওঁলোকে ঠিকেই কৈছে। ১৮ মই তেওঁলোকৰ ভাইসকলৰ মাজত পৰা তেওঁলোকৰ কাৰণে তোমাৰ দৰে এজন ভাৰবাদী উৎপন্ন কৰিব। আপোনালোকে তেওঁৰ কথামতে চলিব লাগিব। ১৯ সেই

ভারবাদীয়ে মোর নামেরে এই যি কথা ক'ব, কোনোরে যদি মোর সেই কথা নুশ্বে, তেন্তে মই নিজে তেওঁৰ পৰা তাৰ হিচাপ ল'ম। ২০ কিন্তু মই আজ্ঞা নিদিয়া কথা যদি কোনো ভাৰবাদীয়ে মোৰ নাম লৈ অহংকাৰ কৰি ক'য়, অথবা যদি আন কোনো দেৱতাৰ নামেৰে ক'য়, সেই ভাৰবাদী জনৰ অৱশ্যেই প্ৰাপ্তদণ্ড হ'ব। ২১ “কোনো কথাত আপোনালোকে হয়তো মনতে ভাৰিৰ পাৰে, ‘এই বাৰ্তা যিহোৱাই কৈছে নে নাই, তাক আমি কেলোকৈ জানিম?’ ২২ কোনো ভাৰবাদীয়ে যদি যিহোৱাৰ নামেৰে কথা ক'য় আৰু সেৱে যদি পাছত সিঙ্গ নহয় বা নঘটে, তেন্তে জানিব লাগিব যে, সেই কথা যিহোৱাই কোৱা নাই; সেই ভাৰবাদীয়ে অহংকাৰ কৰি সেই কথা কৈছে। আপোনালোকে তেওঁক ত্য নকৰিব।”

১৯ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দেশ আপোনালোকক আধিপত্যৰ বাবে দিব, সেই ঠাইৰ জাতিবোক যেতিয়া উচ্ছৱ কৰিব, আৰু আপোনালোকে তেওঁলোকৰ নগৰ আৰু ঘৰবোৰত বাস কৰিবলৈ ধৰিব, ২ তেতিয়া যি দেশ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আধিকাৰৰ আৰ্থে আপোনালোকক দিব, আপোনালোকে সেই দেশৰ মধ্য ভাগত তিনিখন নগৰ নিজৰ কাৰণে মনোনীত কৰি ল'ব লাগিব। ৩ সেই ঠাইলৈ যাবলৈ এটা পথত আপোনালোকে নিৰ্মাণ কৰি ল'ব আৰু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দেশত প্ৰাৰ্থ কৰাবলৈ আপোনালোকক নিছে, সেই দেশৰ সীমা আপোনালোকে তিনি ভাগত ভাগ কৰিব যাতে কোনো ব্যক্তিক হত্যা কৰা প্ৰতিজন হতাকাৰী তালৈ পলাই যাব পাৰে। ৪ সেই ঠাইলৈ পলাই গৈ বাস কৰাই হৈছে কোনো হ্যাত্যকাৰীৰ বাবে এই নিয়ম। পূৰ্বে মনত কোনো ঘৃণা নাৰায়ি কোনোৰে যদি অজ্ঞেতে কাৰোবাক হত্তা কৰে, ৫ যেনেকৈ এজন লোক নিজৰ চুৰুৰীয়াৰ সৈতে কাৰ্থ কাটিবলৈ হাবলৈ গ'ল আৰু গুঁচ কাটিবলৈ কুঠাৰ নদৰ দাঙিলত, সেই কুঠাৰ নালৰ পৰা সুলিবি পৰি চুৰুৰীয়াক আঘাত কৰিলে, তাতে তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল; তেতিয়া সেই ব্যক্তিজনে সেই তিনিখনৰ মাজৰ কোনো এখন নগবলৈ পলাই গৈ তাতে বাস কৰি থাকিব পৰিব; ৬ তেওঁ এইদণ্ডে কৰা উচ্চিত, কিয়নো বৰ্কপাতৰ প্ৰতিশোধ লবলৈ নিহত ব্যক্তিৰ কোনো নিকট আত্মীয়ই খঙ্গে তেওঁক পাছে পাছে খেদি যাব পাৰে; আশ্রম নগবখনৰ বাট বহু দূৰ হ'লে, নগবত স্মোৰাবাৰ আগেয়ে আত্মীয়ই ঝুঁক হৈ তেওঁক ধৰি বধ কৰিব পাৰে; যদিও সেই ব্যক্তি মৃত্যুদণ্ডৰ যোগ্য নাছিল; কিয়নো তেওঁ মনত কোনো ঘৃণা লৈ সেই ব্যক্তিজনক হত্যা কৰা নাছিল। ৭ এই কাৰণতে মই আপোনালোকৰ নিজৰ বাবে তিনিখন নগৰ নিৰ্বাচন কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছো। ৮ যদি আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ পূৰ্বগুৰুসকলৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা কৰাৰ দৰে গোটেই দেশ দিয়ে আৰু আপোনালোকৰ সীমাৰোৰ বুদ্ধি কৰে, ৯ মই আজি আপোনালোকক দিয়া সকলো আজ্ঞা যদি আপোনালোকে মানি চলে - যদি আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ বৰ্কপাতৰ দোষত আপোনালোকে দোষী নহ'ব। ১১ কিন্তু কোনোৰে যদি আন ব্যক্তিক ঘৃণা কৰি হত্যা কৰাৰ কাৰণে আপেক্ষা কৰি থাকে আৰু তেওঁৰ বিৰুদ্ধে উঠি আঘাত কৰি বধ কৰে, তাৰ পাছত সেই তিনিখন নগৰৰ কোনো এখনলৈ যদি তেওঁ পলাই যায়, ১২ তেন্তে তেওঁৰ নগৰৰ বৃন্দালোকে মানুহ পঠাই সেই আশ্রম নগৰৰ পৰা হ্যাত্যকাৰীজনক ধৰি আনিব আৰু তেওঁক বধ কৰি বৰ্কপাতৰ প্ৰতিশোধ লবলৈ নিহতৰ আত্মীয়ৰ হাতত শোধাই দিব। ১৩ আপোনালোকে তেওঁলৈ কোনো দয়া নেদেখুৰাব। কিন্তু, তাৰ পৰিবৰ্তে আপোনালোকে ইহায়েলৰ মাজৰ পৰা নিৰ্দোষী লোকৰ বৰ্কপাতৰ দোষ মছি পেলাব। তাতে আপোনালোকৰ মঙ্গল হ'ব। ১৪ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দেশ আধিপত্যৰ আৰ্থে আপোনালোকক প্ৰৱেশ কৰিবলৈ দিব, প্ৰতিবেশীৰ ভুমিৰ সীমাৰ চিহ্ন কেতিয়াও নলবৰা। বছদিনৰ আগেয়ে সেই চিহ্নবোৰ তাত বখা হৈছিল।

১৫ কোনো ব্যক্তিয়ে কৰা অপৰাধৰ বাবে বা পাপ কাৰ্যৰ বাবে, তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যদি পোৰ অনা হয়, তেন্তে কেবল এজন সাক্ষী যিয় হ'লে নহ'ব; দুই বা তিনিজন সাক্ষীৰ মুখৰেৰে কোনো বিষয় সত্য বৃংশ প্ৰমাণিত হ'ব। ১৬ যদি কোনো অধাৰ্মিক সাক্ষীয়ে কোনো লোকৰ ভুল কাৰ্যৰ হৈ সাক্ষ্য দিবলৈ উঠে, ১৭ তেন্তে সেই বিষয়ত জড়িত উভয় লোক সেই সময়ৰ পুৰাহিত আৰু বিচাৰকসকলৰ আগত যিহোৱাৰ সাক্ষাতে যিয় হ'ব লাগিব; ১৮ বিচাৰকসকলে বিষয়টোতে ভালদৰে তদন্ত কৰিব; যদি তেওঁ নিজৰ ইহায়েলীয়া ভাইৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষী দিয়াৰ দ্বাৰা মিথ্যাবাদী বুলি ধৰা পৰে, ১৯ তেন্তে, তেওঁ নিজ ভাইলৈ যিহুকে কৰিব বিচাৰিব, তাকে তেওঁলৈ কৰিব; এইদণ্ডে আপোনালোকে আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা তেনে দৃষ্টতা দূৰ কৰিব লাগিব। ২০ তাতে এই কথা শুনি বাকী সকলো ইহায়েলীয়া লোকে ভয় খাৰ আৰু এই ধৰণৰ অন্যায় কাৰ্য তেওঁলোকে তেতিয়াৰে পৰা আপোনালোকৰ মাজত পুনৰ কেতিয়াও নকৰিব। ২১ আপোনালোকে তেওঁৰ প্ৰতি কোনো দয়া নেদেখুৰাব; ধৰণৰ সলনি আগ, চৰুৰ সলনি চৰু, দাঁতৰ সলনি দাঁত, হাতৰ সলনি হাত, ভৰিব সলনি ভৰি ল'ব।

২০ যুদ্ধ কৰিবলৈ যাওঁতে শক্র পক্ষত আপোনালোকতকৈ অধিক সংখ্যাৰ যোঁৰা, বথ আৰু সেনাদল দেখি আপোনালোকে ভয় নকৰিব; কিয়নো, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, যি জনে মিচৰ দেশৰ পৰা আপোনালোকক বাহিৰ কৰি আনিছে, তেওঁ আপোনালোকৰ লগত আছে। ২ যেতিয়া আপোনালোকে যুদ্ধলৈ যাবলৈ সাজু হ'ব, পুৰোহিতে আগবঢ়ি আহি সৈন্যদলক উদ্দেশ্য ক'ব, ৩ “হে ইহায়েলীয়াসকল, শুনা, আজি তোমালোকৰ শক্ৰবোৰৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ তোমালোক ওচৰ চাপিছা; তোমালোকৰ হৃদয়ত সাহস নেহেৰুৰাবা; ভয় নকৰিবা বা কম্পিত নহ'বা আৰু শক্ৰপক্ষক দেখি ভয়ত আসিত নহ'বা। ৪ কিয়নো, তোমালোকৰ বৰ্ক্ষ কৰিবলৈ আৰু শক্ৰবোৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱায়েই তোমালোকৰ লগত গৈছে।” ৫ তাৰ পাছত বিষয়াসকলে সৈন্যবোৰক ক'ব, “তোমালোকৰ মাজত নতুন ধৰ সাজি প্ৰতিষ্ঠা নকৰাকৈ থকা কোনো লোক আছে নেকি? যদি আছে, তেন্তে তেওঁ নিজৰ ঘবলে উলটি যাওক; নহ'লে তেওঁৰ যুদ্ধত মৃত্যু হ'লে, মৰিলে, আন কোনোৰাই সেই ঘবল প্ৰতিষ্ঠা কৰিব। ৬ দ্রাঙ্কাবাৰী পাতি তাৰ ফল ভোগ নকৰাকৈ কোনো লোক আছে নেকি? তোৱে নিজ ঘবলে উলটি যাওক। নহ'লে তেওঁৰ যুদ্ধত মৃত্যু হ'লে, আনে তাৰ ফল ভোগ কৰিব। ৭ বিয়াৰ সমষ্প হোৱাৰ পাছত বিয়া নকৰাকৈ থকা কোনো লোক আছে নেকি? তেন্তে তেওঁ নিজ ঘবলে উলটি যাওক; নহ'লে আন ইহায়েলীয়া ভাইসকলৰ মনোৱল তেওঁৰ হৃদয়ৰ দৰে ভাঙ্গি পৰিব।” ৮ সেই বিষয়াসকলে পুনৰ ক'ব যে, “তোমালোকৰ মাজত কোনো ভয়াতুৰ বা সাহস নথকা হৃদয়ৰ লোক আছে নেকি? তেন্তে তেওঁ নিজ ঘবলে উলটি যাওক; নহ'লে আন ইহায়েলীয়া ভাইসকলৰ প্ৰস্তাৱ তেওঁলোকে পুনৰ হৃদয়ৰ দৰে ভাঙ্গি পৰিব।” ৯ সৈন্যসকলৰ ওচৰত কথা কোৱা শেষ কৰি বিষয়াসকলে সৈন্যদলৰ ওপৰত সেনাপতি নিযুক্ত কৰিব। ১০ আপোনালোকে কোনো নগৰ আক্ৰমণ কৰিবলৈ যাওঁতে, প্ৰথমতে সেই ঠাইৰ লোকসকলৰ ওচৰত শান্তিৰ প্ৰস্তাৱ আগবঢ়াব। ১১ যদি তেওঁলোকে প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰে আৰু তেওঁলোকৰ দুৰাবৰোৰে আপোনালোকলৈ মুকলি কৰি দিয়ে, তেন্তে সেই ঠাইৰ সকলো লোক আপোনালোকৰ অধীনত ক্ষেত্ৰদাস হ'ব আৰু আপোনালোকৰ কাৰণে কাৰ্য কৰিবলৈ বাধ্য হ'ব। ১২ কিন্তু যদি শান্তিৰ প্ৰস্তাৱ প্ৰত্যাখান কৰে আৰু তাৰ পৰিবৰ্তে আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰে, তেতিয়া আপোনালোকে সেই নগৰ অৱৰোধ কৰিব। ১৩ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যেতিয়া আপোনালোকক জয়ী কৰিব আৰু সেই ঠাই আপোনালোকৰ হাতত তুলি দিব, তেতিয়া নগৰৰ সকলো পুনৰ দৰে আপোনালোকে আপোনালোকক প্ৰতিবেশীৰ ভুমিৰ সীমাৰ চিহ্ন কেতিয়াও নলবৰা। শক্ৰবোৰৰ দেশৰ পৰা লুট কৰা যি সকলো বন্ধ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই দিব, তাৰ আপোনালোকে ভোগ কৰিব পৰিব। ১৫ যিয়োৰ নগৰ

আপোনালোকৰ দেশৰ পৰা অনেক দূৰেত আছে, যিবোৰ আপোনালোকৰ ওচৰ জাতিবোৰ নগৰ নহয়, সেইবোৰ প্ৰতি আপোনালোকে সেইদেৱ কৰিব। ১৬ কিন্তু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আধিপত্ৰৰ অৰ্থে এই জাতিবোৰ যি সকলো নগৰ আপোনালোকক দিব, সেইবোৰ ঠাইৰ কোনো প্ৰাণীকে আপোনালোকে জীৱিত নাৰাখিব; ১৭ কিন্তু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱার আজ্ঞা অনুসৰে আপোনালোকে হিতৌয়া, ইমোৰীয়া, কলানীয়া, পৰিজীয়া, হিব্ৰীয়া আৰু যিবুটীয়া লোকসকলক সম্পৰ্কভাৱে ধৰণ কৰিব পেলাব। ১৮ এনে নহওঁক যে যি ঘৃণনীয় কাৰ্য তেওঁলোকে নিজৰ দেৱতাবোৰ পূজাৰ উদ্দেশ্যে কৰে, সেইবোৰ আপোনালোককে শিকাব। তাতে আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বিৰুক্তে পাপ কৰিব। ১৯ আপোনালোকে অনেক দিন ধৰি যেতিয়া কোনো নগৰ অৱৰোধ কৰি ৰাখি অধিকাৰ কৰিবলৈ যুদ্ধ কৰি থাকিব, তেতিয়া তাত থকা গচ্ছোৰ কৃতৰূপেৰ কাটি নষ্ট নকৰিব। কিয়নো সেই গচ্ছোৰ ফল আপোনালোকে খাৰ পাৰিব। সেয়ে আপোনালোকে গচ্ছোৰ নাকচিটো। পথাৰৰ গচ্ছোৰ জানো মানুহ যে, সেইবোৰক আপোনালোকে অৱৰোধ কৰিব? ২০ কিন্তু যিবোৰ গচ্ছোৰ ফল খাৰ পৰা নাযায় বুলি জানিব, কেৱল তেনে গচ্ছে কাটি নষ্ট কৰিব পাৰিব আৰু যি ঠাইৰ লোকসকলে আপোনালোকৰ লগত যুদ্ধ কৰিব, তেওঁলোকৰ পতন মোহোৱালৈকে সেই গচ্ছোৰক আপোনালোকে আত্ৰক্ষাৰ গড় কৰি ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰিব।

২১ আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই, যি দেশ অধিকাৰ অৰ্থে আপোনাক দিছে, তাৰ পথাবত যদি কোনো লোকৰ মৃতদেহ পৰি থকা দেখা পোৱা, কিন্তু তাক কোনো হত্যা কৰিবলৈ সেয়ে জনা নাযায়; ২ তেতিয়া আপোনালোকৰ মাজৰ বয়জেয়লোক আৰু বিচাৰকৰ্ত্তসকল বাহিৰিলৈ গৈ, সেই হত্যোৱা লোকজনৰ মৃতদেহৰ চাৰিওফালে থকা নগৰবোৰৰ দুৰত্বৰ মাপ ল'ব। ৩ যেতিয়া আপোনালোকে নিহত ব্যক্তিজনৰ সকলোতকে ওচৰত থকা চহৰ খনৰ বিষয়ে জানিব, সেই নগৰৰ বৃদ্ধ লোকসকলে, জাকৰ পৰা এনে এজনী চেঁটুৰী গুৰু ল'ব যাৰ দ্বাৰাই যুৱলি টনা আদি কোনো কাম কৰোৱা নাই। ৪ পাছত সেই নগৰৰ বৃদ্ধ লোকসকলে চেঁটুৰী গৱুজনী লৈ, হাল মোৰোৱা, গুটি নিসিচাঁ পানী বৈ থকা এনে উপত্যকালৈ নামি গৈ, সেই উপত্যকাত গৱুজনীৰ ডিঃ বিছেড় কৰিব। ৫ আৰু লৈৰিসকলৰ সত্ত্বন পুৰোহিতসকলো অৰশ্যেই তালৈ যাব; কিয়নো আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিজৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ আৰু যিহোৱাৰ নামেৰে আশীৰ্বাদ কৰিবলৈ এই লোকসকলেক ভাইৰে মনোনীত কৰিবলৈ, আৰু তেওঁলোকে বাক্য অনুসৰে প্ৰত্যেক বিবাদ আৰু আঘাতৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব। ৬ সেই শৰণটৈৰ ওচৰত থকা নগৰৰ উপত্যকাত আটাই বৃন্দসকলে, গৱুজনীৰ দিঃ বিছেড় কৰাৰ ওপৰত নিজৰ নিজৰ হাত ধুৱ। ৭ আৰু এই লোকসকলে কৰ আমাৰ হাতে এই বন্ধনপাত কৰা নাই আৰু আমি এই ঘটনাও দেখা নাই। ৮ হে যিহোৱা, তুমি যুক্ত কৰা তোমাৰ প্ৰজা ইস্ত্রায়েলক ক্ষমা কৰি, তোমাৰ প্ৰজা ইস্ত্রায়েলৰ গাত নিৰ্দেশীৰ বন্ধনপাত দোষ নেপেলাবা।” তাতে তেওঁলোকলৈ সেই বন্ধনপাতৰ দেৱ কৰাৰ ক্ষমা কৰা হ'ব। ৯ এইদেৱ আপোনালোকে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ভাল, তাকেই কৰি আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা নিৰ্দেশীৰ বন্ধনপাতৰ দোষ দূৰ কৰিব। ১০ যেতিয়া আপোনালোকে আপোনালোকৰ শক্রবোৰৰ বিৰুক্তে যুদ্ধ কৰিবলৈ যাব, তেতিয়া আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই সেই লোকসকলক পৰাস্ত কৰিব আৰু আপোনালোকে শক্রবোৰক বন্দী কৰি আমিৰ পাৰিব। ১১ আৰু সেই বন্দী কৰি অনা লোকসকলৰ মাজত কোনো সুন্দৰী ঘৰতীক দেখি মুঝাহৈ আপুনি যদি তাইক বিয়া কৰি পঞ্জী কৰিব খোজে, ১২ তেন্তে তেওঁক আপোনাৰ ঘৰলৈ নিব আৰু তাই নিজৰ মূৰ খৰাই নথ কাটি, ১৩ বন্দী অৱস্থাৰ কাপোৰ সোলোকাই হৈ, আপোনাৰ ঘৰত থাকি বাপেক-মাকৰ কাৰণে পুৰা এমাহ শোক প্ৰাকাশ কৰিব; তাৰ পাছত আপুনি তাইৰ ওচৰলৈ যাব পৰিব বা তেওঁৰ স্বামী হ'ব, আৰু তাই আপোনাৰ ভাৰ্যা হ'ব। ১৪ পাছত যদি আপুনি তেওঁকলৈ সুখী নহয়নো, তেন্তে যি ঠাইলৈ তেওঁ ঘাবলৈ ইচ্ছা কৰে, সেই ঠাইলৈকে যাবলৈ দিব; কিন্তু কোনো ধন লৈ তাইক নেৰেচিৰ, আপুনি তাইলৈ বেঠি বা দাসীৰ নিচনাকৈ ব্যৱহাৰ নকৰিব,

কিয়নো আপুনি তাইক অপদষ্ট কৰিলৈ। ১৫ যদি কোনো পুৰুষৰ দুগৰাকী ভাৰ্যা থাকে, এগৰাকী তেওঁৰ মৰমৰ অন গৰাকী ঘৃণাৰ। দ্যোগৰাকীয়ে তেওঁলৈ সত্ত্বন জন্ম দিয়ে, কিন্তু বৰ পুতোক যদি ঘৃণাৰ গৰাকীৰ সত্ত্বন হয়; ১৬ তেতিয়া সেই ব্যক্তিয়ে পুতোকে কেইজনক সম্পত্তিৰ ভাগকৰা দিনা, ঘৃণাৰ গৰাকীৰ পৰা হোৱা বৰ পুতোক থাকোতে, তেওঁ মৰমৰ গৰাকীৰ পুতোকে জ্যোষ্ঠাকৰাৰ দিব নোৱাৰিব। ১৭ কিন্তু অৱশ্যেই তেওঁ সকলো সম্পত্তিৰ দুভাগ দিএ লাগিজনীৰ পুতোককে বৰ-পো বুলি স্বীকাৰ কৰিব। কাৰণ সেই সত্ত্বন তেওঁৰ থথম সত্ত্বন। পথমে জন্মপোৱা হিচাবে সমস্ত জ্যোষ্ঠাকৰাৰ তেওঁৰ আছে। ১৮ কোনো এজন মাক-বোপকৰ যদি জেদী ও বিৰোধী বা মাক দেউতাকৰ কথা নুশনা আৰু শাস্তি দিলৈ তেওঁলোকৰ কথা শুনিবলৈ অৰ্হীকাৰ কৰা ল'বা, কোনো মানুহৰ থাকিলৈ; ১৯ সেই ল'বা জনৰ বাপেক-মাকে তেওঁক ধৰি, নিজৰ নগৰৰ বয়জেয়সকলৰ ওচৰলৈ আৰু তেওঁলোকে নিবাস কৰা নগৰৰ দূৰাৰ-মুঝলৈ লৈ আছিব। ২০ নগৰৰ বয়জেয়স লোকসকলক ক'ব “আমাৰ এই লৰাটি অবাধ্য আৰু বিৰোধী, আমাৰ কথা নুশনে, তেওঁ অপবায়ী আৰু মদপী।” ২১ তেতিয়া ল'বাজন নিবাস কৰা নগৰৰ সকলো লোকে ল'বা জনক শিল দলিয়াই বধ কৰিব। এইদেৱ আপোনালোকে আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা দৃষ্টতা দূৰ কৰিব। তাতে ইস্ত্রায়েল লোকসকলকে এই বিষয়ে শুনি ভয় পাব। ২২ পাছত কোনো মানুহে যদি প্ৰাণ দণ্ডৰ মোগ্য পাপ কৰে আৰু তেওঁৰ প্ৰাণদণ্ড হয়; তেওঁৰ মৃত দেহতো এডল গচ্ছত আঁৰি বাখিব; ২৩ কিন্তু তেওঁৰ মৃতদেহতো বাতি গচ্ছড়ালৰ ওপৰতে বাখি নথব; বৰং একেনিনাই দেহতো পুতি পেলাব। কিয়নো যি জনৰ শৰ আঁৰি থোৱা হয় তেওঁ ঈশ্বৰ অভিশপ্ত। সেই কাৰণেই আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই অধিকাৰ অৰ্থে যি দেশ আপোনালোকৰ দিবলৈ গৈছে, আপোনালোকে সেই দেশ অঙ্গতি নকৰিব।

২২ আপোনালোকে ইস্ত্রায়েলীয়া কোনো ভাইৰ গুৰু বা মেৰ-ছাগে বাট হৈবুৰাই অনাফালে যোৱা দেখিলে, তালৈ অৱহোৱা নকৰিব। আপোনালোকৰ ভাইৰ ওচৰলৈ অৱশ্যে তাক ওভটাই নিব। ২ যদি আপোনালোক সেই ইস্ত্রায়েলীয়া ভাইৰ ওচৰত নাই, বা সেই ভাইৰ কোন হয় তাক নাজানে, তেন্তে সেই পশুক আপোনালোকে নিজৰ ঘৰলৈ লৈ যাব আৰু সেই ভাইয়ে বিচাৰি আহিলে আপোনালোকে তাক ওলোটাই দিব। ৩ আপোনালোকে তেওঁৰ গাধলৈকো একেনদেৱই কৰিব; আপোনালোকৰ ইস্ত্রায়েলীয়া সকলৰ হেৰোৱা যিকোনো কৰাবলৈ আপোনালোকে পায়, সেই সকলো বিষয়তে আপোনালোকে সেই একেনদেৱই কৰিব; আপোনালোকে নিজৰ মতে লুকুৰাই নাৰাখিব। ৪ আপোনালোকৰ কোনো ভাইৰ গাধ বা গুৰু বাটচ পৰি থকা দেখিলে, আপোনালোকে সেইবোৱলৈ অৰহেলা নকৰিব; সেইবোৱক পুনৰাই উঠিবলৈ সহায় কৰিব। ৫ পুৰুষৰ অধিকাৰত থকা কোনো পোছাক মহিলাই পৰিধান কৰিব নালাগে, বা পুৰুষেও মহিলাৰ পোছাক পিঙ্কিৰ নালাগে; কিয়নো যি কোনোৱে তেন্তে কাৰ্য কৰে, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত তেওঁলোক বিষ্ফাজনক। ৬ আপোনালোকে বাটৰ কাষত থকা গচ্ছত বা মাটিত থকা কোনো চৰাইৰ বাঁহত চৰাইৰ মাকে পোৱালীৰ ওপৰত বা কণীৰ ওপৰত উমনিত বাহি থকা যদি দেখা পায়, তেন্তে আপোনালোকে পোৱালিবোৰৰ সৈতে চৰাইজনীক ধৰি লৈ নাযাব। ৭ আপোনালোকে পোৱালিবোৰক লৈ যাব পাৰে, কিন্তু মাকক অৱশ্যেই আপোনালোকে এৰি দিব লাগিব। তাতে আপোনালোকৰ উন্নতি হ'ব আৰু আপোনালোকৰ আয়ুস দীঘল হ'ব। ৮ ঘৰ নিৰ্মাণ কৰাৰ সময়ত আপোনালোকে ছাদৰ চাৰিওঁকালে বেৰা দিব, যাতে কোনো ঘৰৰ ছাদৰ ওপৰৰ পৰা পৰি কোনো মানুহৰ মৃত্যু হ'লে, সেই ঘৰৰ লোক তাৰ বন্ধনপাতৰ দায়ী নহ'ব। ৯ দাক্ষাবাৰীত আপোনালোকে দুই জাতৰ বীজ নলগাব; তেন্তে কৰিবলৈ আপোনালোকে সিচাঁ বীজৰ শস্য আৰু দাক্ষাবাৰীৰ ফল উভয়ে অপৰিব হ'ব। ১০ গুৰু আৰু গাধ দুয়োকে একজুট কৰি হাল নাবাৰ। ১১ উল আৰু শণ সুতা মিহাজাই শোৱা কাপোৰ নিশ্চিন্দিৰ। ১২ আপোনালোকৰ গাত লোৱা চাদৰৰ চাৰিবোৰ কোণা, পকোৱা সুতাৰে দহি বটিব। ১৩ কোনোলোকে যদি বিয়া কৰি ভাৰ্যাক লৈ শোৱাৰ পাছত তাইক

পছন্দ নকরে ১৪ আবু তাইর অহিতে অনর্থক অপবাদ দি ক'য়, "মই এই মহিলাক বিয়া করিলোঁ হয়, কিন্তু তাই যে কুমাৰী ছোৱালী তাইৰ ওচৰত সেই প্ৰমাণ মই নাপালোঁ।" ১৫ তেতিয়া সেই ছোৱালীৰ বাপেকে মাকে নগৰৰ দুৱাৰত বৃন্দ নেতাসকলৰ ওচৰলৈ তাইৰ সতীত্বৰ প্ৰমাণ লৈ যাব। ১৬ ছোৱালীজীৱীৰ বাপেকে বৃন্দ নেতাসকলৰ ক'ব, "মই এই মানুৰৰ সৈতে মোৰ জীক বিয়া দিচ্ছিলোঁ কিন্তু তেওঁ তাইক পচন্দ নকৰে। ১৭ এতিয়া তেওঁ তাইক অপবাদ দি কৈছে, 'ষাই তাইক কুমাৰী অৰস্থত শোৱা নাই।' কিন্তু এইয়া চাঁওক মোৰ ছোৱালীৰ সতীত্বৰ প্ৰমাণ।" এই বুলী কৈ তেওঁলোকে বৃন্দ নেতাসকলৰ অগত কাপোৰখন মেলি দেখুৱাৰ। ১৮ পাছত নগৰৰ বৃন্দ নেতাসকলে সেই পুৰুষক ধৰি আনি শাস্তি দিব। ১৯ সেই পুৰুষ পৰা তেওঁলোকে জৰিমানা হিচাবে এশ চেকল বৃপ্ত আদায় কৰি ছোৱালী জনীৰ বাপেকক দিব, কিয়নো সেই মানুহে এগবাৰী ইস্তায়েলীয়া কুমাৰীৰ দুৰ্নাম কৰিলে; তাৰ উপৰিও ছোৱালী জনী তেওঁৰ ভাৰ্যা হৈ থাকিব আবু তেওঁ জীয়াই থাকে মানে তাইক এৰিব নোৱাৰিব। ২০ কিন্তু কথাটো যদি সত্য হয় আবু ছোৱালীজীৱীৰ সতীত্বৰ কোনো প্ৰমাণ পোৱা নায়া, ২১ তেন্তে তেওঁলোকে ছোৱালীজীৱীক নিজৰ বাপেকৰ ঘৰৰ দুৱাৰ মুখলৈ উলিয়াই আনিব, আবু নগৰৰ পুৰুষসকলে তাইক শিল দলিয়াই বধ কৰিব। কিয়নো তাই নিজৰ বাপেকৰ ঘৰত থকাৰ সময়ত যজ্ঞিচাৰ কৰি ইস্তায়েলীয়া সকলৰ মাজত ভীষণ মণ্গণীয়া কাম কৰিলে। এইদৰেই ইস্তায়েলীয়া সকলৰ মাজৰ পৰা দুষ্টতা দূৰ কৰিব। ২২ যদি আন কোনো লোকৰ ভাৰ্যাৰ লগত কোনো পুৰুষে শয়ন কৰোঁতে ধৰা পৰে, তেন্তে মহিলাগবাকীৰ লগত শয়ন কৰা পুৰুষ আবু মহিলা দুয়োৰে প্ৰাণ দণ্ড হ'ব; এইদৰে আপোনালোকে আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্টতা দূৰ কৰিব। ২৩ যদি কোনো লোকলৈ বাগদান কৰি কুমাৰী ছোৱালীক আন কোনো মানুহে নগৰৰ মাজত পাই তাইৰ লগত শয়ন কৰে, ২৪ তেন্তে আপোনালোকে তেওঁলোকে দুয়োকে সেই নগৰৰ দুৱাৰ মুখলৈ উলিয়াই আনিব আবু মৃত্যু নোহোৱা পৰ্যন্ত তেওঁলোকক শিল দলিয়াই বধ কৰিব। নগৰৰ মাজত থাকিব ও ছোৱালীজীৱীয়ে চিওৰ-বাখৰ নকৰাৰ কাৰণে তাইক আবু আন এজন ইস্তায়েলীয়া ভাইৰ ভাৰ্যাক নষ্ট কৰাৰ কাৰণে পুৰুষজনক শিল দলিয়াই বধ কৰিব। এইদৰে আপোনালোকে আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্টতা দূৰ কৰিব। ২৫ কিন্তু যদি কোনো বাগদান কোনো পুৰুষে তাইৰ লগত শয়ন কৰে, তেন্তে যি পুৰুষে শয়ন কৰে, কেৱল তেওঁৰে প্ৰাণদণ্ড হ'ব; ২৬ কিন্তু ছোৱালীজীৱীক হ'লে আপোনালোকে একো নকৰিব। প্ৰাণদণ্ডৰ মোগায় কোনো পাপ তাই কৰা নাই; কিয়নো, ই এজনে আন এজনৰ বিৰুদ্ধে উঠি তেওঁক বধ কৰাৰ দৰেই হয়। ২৭ পুৰুষজনে পথাৰতহে তাইক পালে, সেই বাগদান ছোৱালীজীৱীয়ে যদি ও চিওৰ মৰিছিল, কিন্তু তাইক উদ্বাৰ কৰিবলৈ তাত কোনো নাছিল। ২৮ বাগদান নোহোৱা এনে কোনো কুমাৰীক যদি কোনো পুৰুষে পাই বলেৰে ধৰি তাইৰ লগত শয়ন কৰে আবু যদি তেওঁলোক ধৰা পৰে, ২৯ তেন্তে তাইৰ লগত শয়ন কৰা পুৰুষে ছোৱালীজীৱীৰ বাপেকক পঞ্চশৰ চেকল বৃপ্ত দিব লাগিব। সেই পুৰুষে তাইক নষ্ট কৰাৰ কাৰণে তায়েই তেওঁৰ ভাৰ্যা হ'ব আবু তেওঁ জীয়াই থাকে মানে তাইক এৰিব নোৱাৰিব। ৩০ পুৰুষে বাপেকৰ কোনো ভাৰ্যাকে নিজৰ কৰি গ্ৰহণ নকৰিব; তেওঁ বাপেকৰ বৈবাহিক অধিকাৰৰ আৱৰণ নুঁচাব।

২৩

যি পুৰুষৰ অণুকোষ চৰ্ছ বা গুপ্তত অঞ্চ কটা হৈছে, তেওঁ যিহোৱাৰ সমাজত সোমাৰ নোৱাৰিব। ২ কোনো জাৰজ সন্তান যিহোৱাৰ সমাজত সোমাৰ নোৱাৰিব; তেওঁৰ দহ পুৰুষলৈকে কোনোও যিহোৱাৰ সমাজত সোমাৰ নোৱাৰিব। ৩ কোনো অমৌণীয়া বা মৌৱাবীয়া লোক যিহোৱাৰ সমাজত সোমাৰ নোৱাৰিব; তেওঁৰ দহ পুৰুষলৈকে কোনোও যিহোৱাৰ সমাজত সোমাৰ নোৱাৰিব। ৪ কিয়নো যিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহাৰ সময়ত আপোনালোকৰ যাত্রা পথত তেওঁলোকে অম্ব আবু জল লৈ অহা নাছিল, বৰং আপোনালোক শাও দিবৰে তেওঁলোকে অৰাম-নহৰয়িম দেশৰ পথোৰ নগৰৰ পৰা বিয়োৰ পুতেক বিলিয়মক ধন দি আনিছিল। ৫ কিন্তু আপোনালোকৰ দৈশৰ যিহোৱাৰ বিলিয়মৰ

কথা নুশ্বনিলৈ; আপোনালোকক প্ৰেম কৰাৰ কাৰণে দৈশৰ যিহোৱাৰ আপোনালোকৰ পক্ষে সেই শাও আশীৰ্বাদত পৰিগত কৰিব। ৬ আপোনালোকক জীয়াই থাকেমানে কেতিয়াও তেওঁলোকেৰ মঙ্গল কি উন্নতিৰ চেষ্টা নকৰিব। ৭ কোনো ইদোমীয়া লোকক আপোনালোকে স্থূল নকৰিব; কিয়নো তেওঁ আপোনালোকৰ ইস্তায়েলীয়া ভাই। কোনো মিচৰিয়া লোকক আপোনালোকে স্থূল নকৰিব, কৰণ আপোনালোক তেওঁৰ দেশত বিদেশী হৈ আছিল। ৮ আপোনালোকৰ মাজত বাস কৰাৰ পাছত তুভীয় পুৰুষৰ পৰা তেওঁলোক যিহোৱাৰ সমাজত সোমাৰ পাৰিব। ৯ শক্রসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধযাত্ৰা কৰি ওলাই যোৱা সময়ত, সকলো মন্দৰ পৰা আপোনালোকে নিজক দূৰৰেত বাখিব। ১০ আপোনালোকৰ মাজত যদি কোনো পুৰুষ বাতি ঘটা ঘটনাবাৰ কাৰণে অশুচি হয়, তেন্তে সি ছাউনিৰ বাহিৰলৈ যাব লাগিব; ছাউনিৰ ভিতৰলৈ স্থূল নহিব। ১১ সন্ধিয়া হৈ আহিলে তেওঁ নিজে পানীত গা ধুব। সূৰ্য মাৰ যোৱাৰ পাছত তেওঁ ছাউনিলৈ স্থূল যাব পাৰিব। ১২ পায়খানাৰ কাৰণে আপোনালোকে ছাউনিৰ বাহিৰত এটা ঠাই ঠিক কৰি ল'ব লাগিব। ১৩ আপোনালোকৰ সা-সামগ্ৰীৰ মাজত মাটি খান্দিলৈ এখন খন্তি থাকিব। পায়খানা কৰাৰ আগতে আপোনালোকে তাৰে গাত কৰি মলখিনি আকো মাটিবে ঢাকি দিব। ১৪ আপোনালোকক বক্ষা কৰিবলৈ, আবু আপোনালোকৰ শক্রবোৰক আপোনালোকৰ হাতত তুলি দিবলৈ আপোনালোকৰ দৈশৰ যিহোৱাৰ আপোনালোকৰ ছাউনিৰ মাজত অহা-যোৱা কৰে। সেই কাৰণে, আপোনালোকে ছাউনি পৰিত্ব কৰি বাখিব লাগিব যাতে আপোনালোকৰ মাজত কোনো অশুচি বন্ধে দেখি তেওঁ আপোনালোকৰ পৰা বিমুখ হৈ নায়া। ১৫ কোনো দাসে যদি নিজৰ গৰাকীৰ পৰা পলাই আহি আপোনালোকৰ ওচৰত আশ্ৰয় লয়, আপোনালোকে তাক তাৰ গৰাকীৰ হাতত শোধাই নিদিব। ১৬ সেই দাসে যি কোনো এখন নগৰত আপোনালোকৰ মাজত, য'তে বাস কৰিব বিচৰে, তাতে বাস কৰিবলৈ দিব। তাক উপদুৰ নকৰিব। ১৭ ইস্তায়েলীৰ যুৰতিসকলৰ মাজত যেন কোনোৰে মন্দিৰৰ বেশ্যা নহয়; ইস্তায়েলীয়া পুৰুষৰ মাজতো যেন কোনোৰে মন্দিৰৰ বেশ্যা নহয়। ১৮ পুৰুষ হওঁক বা মহিলাই হওঁক, যি জনে বেশ্যাৰ জীৱন কঠায়, তেওঁৰ উপাজনৰ ধন কোনো সঞ্চল সঞ্চিতৰ অৰ্থে আপোনালোকৰ দৈশৰ যিহোৱাৰ গৃহলৈ মানিব, কৰণ সেই ধৰণৰ পুৰুষ আবু মহিলাক আপোনালোকৰ দৈশৰ যিহোৱাৰ ইংৰাজি ধূণা কৰে। ১৯ আপোনালোকে কোনো ইস্তায়েলীয়া ভাইৰ সুন্দৰ ধন কোনোৰে মন্দিৰ বেশ্যা নহয়। ২০ পুৰুষ হওঁক বা মহিলাই হওঁক, তাৰ পৰা কেৱল তেওঁৰে প্ৰাণদণ্ড হ'ব; ২১ কিন্তু ধন কোনো নকৰিব। ২২ অন জাতিৰ সোকসকলৰ পৰা আপোনালোকে ধাৰ দি সুন্দৰ ল'ব পাৰে, কিন্তু, কোনো ইস্তায়েলীয়া ভাইৰ পৰা নোৱাৰে। এইদৰে চলিলৈ আপোনালোকে যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ গৈছে, সেই সুন্দৰ ধন ওপৰতে হওঁক বা খোৱা-বন্ধৰ ওপৰতে হওঁক নাহিব। - সেই সুন্দৰ ধনৰ ওপৰতে হওঁক বা খোৱা-বন্ধৰ ওপৰতে হওঁক নাহিব। ২৩ অন জাতিৰ সোকসকলৰ পৰা আপোনালোকে ধাৰ দি সুন্দৰ ল'ব পাৰে, কিন্তু, কোনো ইস্তায়েলীয়া ভাইৰ পৰা নোৱাৰে। এইদৰে চলিলৈ আপোনালোকে যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ গৈছে, সেই সৈদ্ধেশ যদি আপোনালোকে কোনো সঞ্চল পৰা কৰে, তেন্তে তাক পুৰণ কৰিবলৈ পলম নকৰিব; কিয়নো আপোনালোকৰ দৈশৰ যিহোৱাৰ আপোনালোকৰ পৰা তাক নিষ্ঠয়ে আদায় কৰিব; তাৰ পূৰণ নকৰিবলৈ আপোনালোকৰ পাপ হ'ব। ২৪ কিন্তু সঞ্চল নকৰিবলৈ, তাত কোনো পাপ নহ'ব। ২৫ আপোনালোকৰ মুখৰ পৰা যি সঞ্চলৰ কথা ক'ব, তাক আপোনালোকে পূৰণ কৰিবই লাগিব, কাৰণ আপোনালোকে পূৰণ কৰিবলৈ আপোনালোকে পুৰণ কৰিব। ২৬ কিন্তু কোনো যিচৰ দেশৰ পৰা যিহোৱাৰ ইচ্ছামতে হেঁপাহ পলুবাই আভুৰ খাৰ পাৰিব, কিন্তু লৈ যোৱাৰ বাবে আপোনালোকৰ প্ৰাত্ অলপো ল'ব। ২৫ অন্যৰ শস্যক্ষেত্ৰত গৈ আপোনালোকে নিজ হাততে থোক ছিঙিৰ পাৰিব, কিন্তু শস্যত কাচি লগাব নোৱাৰিব।

২৪

কোনো পুৰুষে কোনো যুৱাতীক বিয়া কৰাৰ পাছত, যদি তাইত কোনো দোষ পোৱাৰ কাৰণে, তাই তেওঁৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ নাপায়, তেন্তে সেই পুৰুষে এখন ত্যাগ-পত্ৰ লিখি তাইৰ হাতত দিব আবু তাইক নিজ ঘৰৰ পৰা বিদায় দিব পাৰিব। ২ সেই মহিলাই তেওঁৰ ঘৰৰ পৰা ওলাই গৈ, আন পুৰুষৰে সৈতে বিয়া হ'ব পাৰিব। ৩ কিন্তু পাছত দ্বিতীয়

শ্বামীয়েও যদি তাইক পছন্দ নকরে আবু এখন ত্যাগ-পত্র লিখি তাইর হাতত দি, নিজের ঘরের পরা তাইক বিদ্যম দিয়ে বা সেই হিটীয়া শ্বামীর যদি মৃত্যু হয়, ৪ তেওঁ তাইর প্রথম শ্বামী, যি জনে তাইক বিদ্যম দিছিল তেওঁ তাইক পুনর ভার্যা করি ল'ব নেরাবির। কাগণ তাই অঙ্গি হল। এই ধরণের বিয়া যিহোবাৰ দৃষ্টিত ফিলগীয়া। আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোবাই অধিকাবৰ অৰ্থে যি দেশ আপোনালোক দিব, আপোনালোকে এহভাৱে সেই দেশক পাপত নেপেলাব। ৫ অলপতে বিয়া কৰা পুৰুষে দেন্য সমূহৰ লগত হুলৈ ওলাই নায়াৰ নাইবা তেওঁৰ ওপৰত কোনো কামৰ ভাৰ দিয়া নায়াব। তেওঁ যাক বিয়া কৰি আমিছে, তাইৰ আনন্দৰ কাৰণে এবছৰলৈকে এই সকলো কামৰ পৰা বেহাই দি তেওঁক স্বচ্ছে যি ঘৰত থাকিব দিব লাগিব। ৬ খৰণৰ বন্ধক হিচাবে কাৰো জাতি শিল বা তাৰ ওপৰৰ পাথৰটো নলব। তেনে কৰিলে মানুহজনৰ জীয়াই থকিৰ উপায়কে বন্ধক সোৱা হয়। ৭ কোনো মানুৰ হেয়দি ইহৰায়েলীয়া নিজ ভাইসকলৰ মাজত কোনোক চৰ কৰি নি দাস হিচাবে ব্যৱহাৰ কৰে বা বিক্ৰী কৰিয়ে, তেওঁ সেই চোৱৰ মৃত্যুদণ্ড হ'ব। এইদৰে আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা আপোনালোকে দৃষ্টতা দূৰ কৰিব লাগিব। ৮ চৰ্মৰোগে দেখা দিলে আপোনালোক সৰ্তৰ হ'ব লাগিব আবু লৈবীয়া পুৰোহিতসকলে যি নিৰ্দেশ দিব, সেই সকলোকে যত্ন সহকাৰে পালন কৰিব লাগিব; মই তেওঁলোকক যি যি আজ্ঞা দিছিলোঁ, তাক পালন কৰি আপোনালোকে সেই মতে কাৰ্য কৰিব। ৯ মিচৰ দেশৰ পৰা আপোনালোক ওলাই আৰু সময়ত বাটত আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোবাই মিৰিয়মলৈ কি ব্যৱহৃত কৰিছিল তাক সেঁৰণং কৰিব। ১০ ওচৰ-চুৰীয়াক আপোনালোকে কিবা ধাৰ দিলে, বন্ধক হিচাবে কিবা বন্ধ আনিবৰ কাৰণে আপোনালোক তেওঁৰ ঘৰৰ তিতৰত নোসোমাৰা। ১১ বাহিৰত থিয়ে হৈ থকিব আবু যি জনক ধাৰ দিয়ে, তেওঁকেই বন্ধকী বন্ধ উলিয়াই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আনিব দিয়ক। ১২ মানুহজন যদি দুয়ীয়া হয়, তেওঁ তেওঁৰ বন্ধকী বন্ধ নিজৰ ওচৰত থাৰি নিদা নায়াব। ১৩ সূৰ্য মাৰ যোৱাৰ সময়ত তেওঁৰ সেই বন্ধকী বন্ধ অৱশ্যেই ওলোটাই দিব যাতে তেওঁ নিজৰ কাপোৰ গত লৈ টেপনি যাব পাৰে। তাতে আপোনালোক আশীৰ্বাদ দিব। আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোবাৰ দৃষ্টিত সেই ঘৰাই দিয়া কাৰ্য্যই ধাৰ্মিকতা হ'ব। ১৪ আপোনালোকে ভাড়ালৈ অনা কোনো দুয়ীয়া আবু অভাৰী দাসৰ প্রতি অন্যায় নকৰিব - তেওঁ আপোনালোকৰ কোনো ইহৰায়েলীয়া ভাইয়ে হওক, বা আপোনালোকৰ দেশত নগৰৰ দূৰাৰ ভিতৰত থকা কোনো বিদেশীয়েই হওক। ১৫ প্রতিদিনে আপোনালোকে তেওঁৰ মজুৰি দিব। সূৰ্য মাৰ যোৱাৰ আগেয়ে তাক আপোনালোকে পৰিশোধ কৰিব। কিয়নো তেওঁ দুয়ীয়া আবু সেই মজুৰিৰ ওপৰতে তেওঁ ভাৰসা কৰে। আপোনালোকে এই কাৰ্য কৰিব যাতে তেওঁ আপোনাৰ অহিতে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে, আপোনালোকৰ পাপ হ'ব। ১৬ সন্তানৰ পাপৰ কাৰণে পিতৃ-মাতৃক বা পিতৃ-মাতৃৰ পাপৰ কাৰণে সন্তানক প্রাণ দণ্ড দিয়া নহ'ব; প্রতিজনে নিজ নিজ পাপৰ কাৰণে প্রাণদণ্ড ভোগ কৰিব লাগিব। ১৭ বিদেশী বা পিতৃহীনৰ প্রতি অন্যায় বিচাৰ নকৰিব আবু কোনো বিধৰাৰ কাপোৰ বন্ধক বৰুপে নল'ব। ১৮ মনত থাৰিব, মিচৰ দেশত আপোনালোক দাস আছিল আবু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোবাই তাৰ পৰা আপোনালোকক মৃত্যু কৰি আনিলে। এইবাবেই মই আপোনালোকক এই সকলো কাৰ্য কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছিলোঁ। ১৯ আপোনালোকৰ খেতিৰ শশ্য দোৱাৰ সময়ত যদি শশ্যৰ কোনো মৃত্যু লগত আনিবলৈ পাহি যায়, তেওঁ তাক আনিবলৈ উলটি নায়াব; সেয়ে বিদেশী, পিতৃহীন, আবু বিধৰাসকলৰ বাবে হ'ব। তাতে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোবাই আপোনালোকৰ হাতে কৰা সকলো কাৰ্য্যে আপোনালোকক আশীৰ্বাদ কৰিব। ২০ জিত পৰাৰ সময়ত আপোনালোকে একেবোৰ ডালৰ পৰা দুৰাৰ ফল পাৰিবলৈ নায়াব। যি থাকি যাব সেয়ে বিদেশী, পিতৃহীন আবু বিধৰাসকলৰ বাবে থাৰিব। ২১ আপোনালোকে দ্রাক্ষাৰীৰ পৰা আঙুৰ চোপোৱাৰ সময়ত, একেডল ডালৰ পৰা দুৰাৰ আঙুৰ নিষিদ্ধিব। যি থাকি যাব, সেয়ে বিদেশী, পিতৃহীন, আবু বিধৰাসকলৰ বাবে থাৰিব। ২২ পাতাৰি নায়াব যি আপোনালোকৰ

মিচৰ দেশত দাস আছিল। সেইবাবেই মই আপোনালোকক এই সকলো
কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছোঁ।

২৫ যদি লোকসকলৰ মাজত বিবাদ হয় আৰু সেই বিবাদ আদালতলৈ
বিশ্বাস কৰে তেন্তে বিচারকসকলৈ বিচার কৰিব। তেওঁগুলোকৰ বিচাৰণীক

ନାୟା ହସ, ତେଣେ ବିଚାରକଙ୍କଲେ ବିଚାର କାବ ତେଣୁଗେକର ନଦୀରାକ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆରୁ ଦୋଷୀକ ଦୋଷୀ କରିବ; ୨ ସେଇ ବିଚାରତ ସମ୍ପଦ ଦୋଷୀ ପ୍ରହାରର
ଯୋଗ୍ୟ ହସ, ତେଣେ ବିଚାରକେ ତେଣୁକ ମାଟିତ ଶୁରାଇ ଲୈ ତାର ଦୋଷ ଅନୁଶାସନେ
ହିଚାପ କରି ନିଜର ସନ୍ଧୁତେ ତେଣୁକ କୋରୋବାର। ୩ ବିଚାରକେ ତେଣୁକ ଚଳିଶ
କୋବର ଅଧିକ ମରାବ ନୋରାବିବ; ତାର ଅଧିକ ମାରିଲେ ଏଜନ ଇଞ୍ଜାରେଲୀଆ
ଭାଇକ ଆପୋନାଲୋକର ଆଗତ ନୀହ କରା ହ'ବ। ୪ ଶ୍ୟାମ ମରା ମାରୋତେ
ଗୁରୁର ମୁଖତ ମୋଖୋରା ନାବାନ୍ଧିବ। ୫ ସମ୍ପଦ କାହାଇ-ଭାଇସକଳ ଏକେଲଗେ
ଥାକେ ଆରୁ ତେଣୁଲୋକର ମାଜର ଏଜନ ଭାଇ ପୁରୁତ୍ତନ ହେ ମରେ, ତେଣେ ସେଇ
ମୃତକର ଭାର୍ଯ୍ୟାଇ ବାହିରର ଆନ ପୁରୁଷକ ବିଯା କରିବ ନୋରାବିବ; ଦେଓରେକ
ବା ବର-ଜନାଇ ତାଇକ ବିଯା କରି କରିବ ଆରୁ ତାଇର ପ୍ରତି ଦେଓରେକ ବା
ବର-ଜନାର କରିବିଲଗୀୟା କର୍ତ୍ତ୍ୟ ପାଲନ କରିବ। ୬ ପାଛତ ସେଇ ମହିଳାର
ତ୍ରେଷ୍ଟନ ଯି ପ୍ରଥମ ମନ୍ତ୍ରନ ଜନ୍ୟ ହସ, ତେଣୁ ସେଇ ମୃତ ଭାଇର ନାମ ବର୍ଷକ ହ'ବ
ଆରୁ ସେଇ ମୃତ ଭାଇର ନାମ ଇଞ୍ଜାରେଲର ମାଜର ପରା ଲୁଣ୍ଡ ହୈ ନାୟାବ। ୭
କିନ୍ତୁ ସେଇ ପୁରୁଷେ ସମ୍ପଦ ନିଜ ଭାସେକ ବା କକାଯେକର ତିରୋତାକ ପ୍ରହଂ
କରିବ ନୋଖୋଜେ, ତେଣେ ତାର କକାଯେକ ବା ଭାସେକର ସେଇ ତିରୋତାଇ
ନଗରର ଦୂରର ମୁଖ୍ୟେ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକସକଳେ ଓଚରଲୈ ଗୈ କ'ବ, "ମୋର ଦେଓର ବା
ବରଜନାଇ ଇଞ୍ଜାରେଲର ମାଜତ ନିଜ କକାଯେକ ବା ଭାସେକର ନାମ ବାଖିବଲୈ
ଅସମ୍ଭବ ହେଛେ; ମୋର ପ୍ରତି ମୋର ଦେଓର ବା ବରଜନାଇ କରିବିଲଗୀୟା କର୍ତ୍ତ୍ୟ
ପାଲନ କରିବଲୈ ଇଚ୍ଛୁକ ନହ୍ୟା।" ୮ ତେତିଯା ସେଇ ନଗରର ବୃଦ୍ଧ ଲୋକସକଳେ
ସେଇ ପୁରୁଷକ ମାତି ଆନି ବୁଝାବ; ଇଯାର ପାଛତୋ ସମ୍ପଦ ତେଣୁ ତେଣୁ ଦୃଢ଼ତାରେ କୟ
ଯେ, "ତାଇକ ଲବଲୈ ମୋର ଇଚ୍ଛା ନାଇ," ୯ ତେତିଯା ତେଣୁ କକାଯେକ ବା
ଭାସେକର ଭାର୍ଯ୍ୟାଇ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକସକଳର ସାକ୍ଷାତେ ଦେଓରେକ ବା ବରଜନାର ଶୁରୁଲୈ
ଗୈ ତେଣୁ ଭରିବ ପରା ଜୋତା ଖୁଲ୍ଲ ଲ'ବ ଆରୁ ତେଣୁ ତେଣୁ ମୁଖତ ଥୁ ପେଲାଇ
କ'ବ, "ନିଜ କାହାଇ ବା ଭାଇର ବଂଶ ଯି ଜନେ ବର୍ଷକ କରିବଲୈ ନିବିଚାବେ,
ତେଣୁ ପ୍ରତି ଏଣେ ବ୍ୟରହାରେ କରା ହ୍ୟା।" ୧୦ ଇଞ୍ଜାରେଲର ମାଜତ ସେଇ
ଲୋକର ବଂଶ 'ଜୋତା-ଖୋଲା ପୁରୁଷର ବଂଶ' ବୁଲି ପ୍ରଥ୍ୟାତ ହ'ବ। ୧୧ ଦୁଇଜନ
ଲୋକର ମାଜତ କାଜିଯା କରାବ ସମୟର ସମ୍ପଦ ଏଜନର ଭାର୍ଯ୍ୟାଇ ତେଣୁ ସ୍ଵାମୀକ
ଆୟାତ କରା ଆନ ଜନର ହାତର ପରା ବର୍ଷକ କରାବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ଓଚରଲୈ
ଆହେ ଆରୁ ହାତ ମେଲି ଆନ ଲୋକଜନର ଶୁପୁତ ଆଙ୍ଗ ଧରେ, ୧୨ ତେତିଯା
ଆପୋନାଲୋକେ ତାଇର ହାତ କାଟି ପେଲାବ; ତାଇଲୈ ଆପୋନାଲୋକେ
କୋନୋ ଦୟା ନେଦେଖୁବାବ। ୧୩ ଆପୋନାଲୋକର ମୋନାତ ଯେଣ ସରୁ ଆରୁ
ଡାଙ୍ଗ ଦ୍ୱୀ ବ୍ୟକମର ଦଗ୍ଗା ନାଥାକେ। ୧୪ ଆପୋନାଲୋକର ଘରତ ସରୁ ଆରୁ
ଡାଙ୍ଗ ଦ୍ୱୀ ଧରବାର ଜୋଖର ପାତ୍ର ଯେଣ ନାଥାକେ। ୧୫ ଆପୋନାଲୋକର ଦ୍ୟଶ୍ଵର
ଯିହୋରାଇ ଆପୋନାଲୋକ ଯି ଦେଶ ଦିବ, ସେଇ ଦେଶତ ଆପୋନାଲୋକର
ଆୟୁସ ଦୀଘଳ ହ'ବ କାରଣେ ଆପୋନାଲୋକେ ସଠିକ ଆରୁ ନ୍ୟା ଦଗ୍ଗା, ସଠିକ
ଆରୁ ନ୍ୟା ଜୋଖର ପାତ୍ର ବାଖିବ ଲାଗିବ। ୧୬ କାରଣ, ଯେଣେ ଏଇ ସକଳୋ କାର୍ଯ
କରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସକଳୋ ସରବର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କାର୍ଯ କରେ, ଆପୋନାଲୋକର ଦ୍ୟଶ୍ଵର
ଯିହୋରାଇ ତେଣୁ କୁଣ୍ଡିତ ହେ ଥିଲୁବାର ଯିହୋରାଇ ଯି
ଆହେତେ ବାଟ୍ଟ ଅମାଲେକୀୟାସକଳେ ଆପୋନାଲୋକର ସତେ ଯି କରିବିଲ,
ତାକ ସୌରବନ୍ କରକ। ୧୮ ଆପୋନାଲୋକ ଶ୍ରାନ୍ତ ଆରୁ କୁଣ୍ଡିତ ହେ ଥିଲୁବାର
ଯି ଦୁର୍ବଲ ଲୋକସକଳ ପାଛତ ଗୈ ଆଛି, କେନେକେ ତେଣୁଲୋକେ ବାଟ୍ଟ ଲଗ
ପାଇ ଆକ୍ରମଣ କରିବିଲ, ତାକ ସୌରବନ୍ କରକ। ତେଣୁଲୋକେ ଦ୍ୟଶ୍ଵର
କରା ନାକରିବିଲ। ୧୯ ଏଇ ହେତୁକେ, ଆପୋନାଲୋକର ଦ୍ୟଶ୍ଵର ଯିହୋରାଇ ଯି
ଦେଶ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଦ୍ୟଶ୍ଵର ଅଧିକାର କରିବଲେ ଆପୋନାଲୋକର ଦିବଲୈ
ଗୈଛେ, ସେଇ ଦେଶତ ଆପୋନାଲୋକର ଚାରିଓଫାଳେ ଥକା ସକଳୋ ଶକ୍ତିବୋର
ପରା ତେଣୁ ଯେତିଯା ଆପୋନାଲୋକ କରିଶାମ ଦିବ, ତେତିଯା ଆକାଶର ତଳର
ପରା ଅମାଲେକୀୟାସକଳର ଚିନ ଆପୋନାଲୋକେ ଏକେବାରେ ମହି ପେଲାବ
ଲାଗିଲା। ଏଇ କଥା ଆପୋନାଲୋକର ନାମାବିବିବ।

২৬ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দেশ উত্তৰাধিকাৰ হিচাবে

আপোনালোক দিব, আপোনালোকে সেই দেশ অধিকার করি
যেতিয়া তাত বাস করিব, ২ তেতিয়া আপোনালোক সঁশ্বর যিহোৱাই

দিয়া সেই দেশৰ ভূমিত আপোনালোকে যি শস্য উৎপন্ন কৰিব, তাৰ প্ৰথম আগভাগৰ কিছু কিছু লৈ পচিত ভৱাই ৰাখিব। আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই নিজকে প্ৰকাশ কৰিবৰ কাৰণে যি ঠাই তেওঁৰ বাসছন্ন হিচাবে মনোনীত কৰিব, সেই শস্য আপোনালোকে সেই ঠাইলৈ লৈ যাব। ৩ তেতিয়া যি জন পুৰোহিত থাকিব আপোনালোকে গৈ তেওঁক ক'ব, “যিহোৱাই আমাৰ যি দেশ দিম বুলি আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ আগত শপত খাইছিল, সেই দেশত মই সোমালো ইয়াক আজি আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত স্থীকাৰ কৰিবহোঁ।” ৪ তাতে পুৰোহিত জনে আপোনালোকৰ হাতৰ পৰা পাচিটো লৈ, আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ আগত থব। ৫ তাৰ পাছত আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত ক'ব, “মোৰ পূৰ্বপুৰুষ এজন অৰামীয়া যায়াৰ আছিল; তেওঁ মা৤্ৰ কেইজনমান লোক লগত লৈ মিচৰলৈ নামি গৈছিল আৰু তাতে বাস কৰিছিল। সেই ঠাইত তেওঁ এক মহান, পৰাকৃতি লোক হৈছিল আৰু জনসংখ্যাত বৃদ্ধি হৈ এক জাতি হৈ উঠিল। ৬ মিচৰীয়াসকলে আমাৰ লগত ভাল ব্যৱহাৰ নকৰিলৈ আৰু আমাৰ কষ্ট দিছিল। আমাৰ ওপৰত শ্ৰম কঠিন বোজা দি দাসৰ কাম কৰালৈ; ৭ তেতিয়া আমি আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলোঁ, তাতে যিহোৱাই আমাৰ কাতৰোক্তি কৰিলোঁ। তেওঁ আমাৰ ক্ৰন্দন শুনিলে; আমাৰ কষ্ট আৰু পৰিশ্ৰম দেখিলে আৰু আমাৰ ওপৰত হোৱা উপদ্ৰবলৈ দৃষ্টি কৰিলে। ৮ যিহোৱাই এক বলৱান হাতেৰে, নিজৰ ক্ষমতা দেখুৱাই, মহা ভয়ানক কাৰ্যৰে, নানা চিন আৰু ভৱতুল লক্ষণেৰে মিচৰৰ পৰা আমাৰ উলিয়াই আনিলে। ৯ তেওঁ আমাৰ এই ঠাইলৈ আনিলে আৰু গাথীৰ মৌ বোৱা এই দেশ আমাৰ দিলে। ১০ সেয়ে, হে যিহোৱা, এইয়া চাঁওক, আপুনি দিয়া ভূমিৰ প্ৰথম শস্যৰ আগভাগ মই আপোনাৰ ওচৰলৈ আনিছোঁ।” এইভুলি কৈ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত আপোনালোকে আপোনালোকৰ পাচি তৈ তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিব। ১১ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোক আৰু আপোনালোকৰ পৰিয়ালক যি সকলো মঙ্গল কৰিছে, তাৰ বাবে আপোনালোকৰ মাজত থকা লেবীয়া আৰু বিদেশী লোকেৰে সৈতে আনন্দ কৰিব। ১২ প্ৰত্যেকে তৃতীয় বছৰত অৰ্থাৎ দশমাংশৰ বছৰত, আপোনালোকৰ শস্যৰ দহ ভাগৰ এভাগ আদায় দিয়া শেষ হোৱাৰ পাছত আপোনালোকে সেইবোৰ লেবীয়া, বিদেশী, পিতৃহীন আৰু বিধৰাসকলক দিব। তাতে সেই সকলোৱে আপোনালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰতে খোৱা-বোৱা কৰি তৃষ্ণ হ'ব। ১৩ তাৰ পাছত আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত আপুনি এই কথা কৰু, “মই আপোনাৰ সকলো আজি অনুসুমে মোৰ আয়ৰ পৰা পৰিত অংশটো ঘৰৰ পৰা উলিয়াই আনি লেবীয়া, বিদেশী, পিতৃহীন আৰু বিধৰাসকলক দিলোঁ; আপোনাৰ আজাসমূহৰ এটাও মই অমান্য কৰা নাই আৰু সেইবোৰ মই পাহাৰ নাই।” ১৪ মুতোকৰ কাৰণে শোক প্ৰকাশৰ কালত মই পিতৃত অংশৰ অলংকো খোৱা নাই বা অঙ্গু হোৱা কালত তাৰ একোকে উলিওৱা নাই বা তাৰ পৰা কোনো অংশ মৃত লোকৰ সন্মানৰ্থে দান কৰা নাই। মই মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ কথা শুনিলো; আপুনি মোক দিয়া সকলো আজ্ঞাৰ দৰে মই কাৰ্য কৰিলোঁ। ১৫ হে যিহোৱা, আপুনি নিজ পৰিত নিবাস স্বৰ্গৰ পৰা তললৈ দৃষ্টি কৰক আৰু আপোনাৰ প্ৰজা ইয়ায়েলীয়াসকলক আশীৰ্বাদ কৰক। আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ আগত তুমি কৰা শপত অনুসুমে যি গাথীৰ মৌ বোৱা ভূমি আমাৰ দিছ, সেই দেশক আশীৰ্বাদ কৰা।” ১৬ আজি আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই বিধি আৰু শাসন-প্ৰণালীৰে পালন কৰিবলৈ আপোনালোক আজি দিছ; এই হেতুকে আপোনালোকে সকলো মন আৰু সকলো প্ৰাণেৰে সেইবোৰ পালন কৰিব আৰু তেওঁৰ বাকলৈ কাণ দিব। ১৮ যিহোৱাই আজি এই কথা স্থীকাৰ কৰিছে যে, যিহোৱাই আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ পথতে আপোনালোক চলিব। আপোনালোকে স্থীকাৰ কৰিছে যে, তেওঁৰ বিধিবোৰ, তেওঁৰ আজ্ঞাৰে আৰু তেওঁৰ শাসন-প্ৰণালীৰে আপোনালোকে পালন কৰিব আৰু তেওঁৰ বাকলৈ কাণ দিব। ১৮ যিহোৱাই আজি এই কথা স্থীকাৰ কৰিছিল, সেইবোৰে আপোনালোকে তেওঁৰ নিজৰ অধিকাৰত থকা তেওঁৰ প্ৰজা হৈছে আৰু আপোনালোকে

তেওঁৰ সকলো আজি পালন কৰা উচিত। ১৯ যিহোৱাই আজি ঘোষণা কৰিছে যে, প্ৰশংসা, যশস্যা আৰু সম্মানৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁ সৃষ্টি কৰা সকলো জাতিবোৰ ওপৰত আপোনালোকক স্থান দিব। আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দৰে কৈছিল, সেইদৰেই আপোনালোকে তেওঁৰ উদ্দেশ্যে এক পৰিত জাতি হ'ব।

২৭ মোচিয়ে ইয়ায়েলৰ বৃক্ষ নেতাসকলক লগত লৈ লোকসকলক

এই আজ্ঞা দিলে, “যি সকলো আজ্ঞা মই আজি আপোনালোক দিছো, তাৰ আপোনালোকে পালন কৰিব। ২ আপোনালোকে যি দিনা যদিন নদী পাৰ হৈ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকক দিয়া দেশলৈ যাব, তেত্যা কেইটামান ডাঙৰ ডাঙৰ শিল স্থাপন কৰিল'ব আৰু চুণেৰে সেইবোৰে লিপি দিব। ৩ সেইবোৰে ওপৰত এই বিধিৰ সকলো কথা লিখিব। আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ ওচৰত কৰা তাৰে তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই গাৰীব আৰু মোৰো যি দেশ আপোনালোকক দিব, আপোনালোক তাত মোৰাৰ পাছত, ৪ অৰ্থাৎ যদিন নদী পাৰ হৈ যোৱাৰ পাছত মই আজি আপোনালোকক যি আজ্ঞা কৰিছোঁ, আপোনালোকে সেই সকলো শিল এবল পাহাৰৰ ওপৰত স্থাপন কৰি তাক চুণেৰে লিপি দিব। ৫ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আপোনালোকে সেই ঠাইত এটা শিলৰ যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিব। সেই শিলবোৰে ওপৰত আপোনালোকে কোনো লোহাৰ সজলি ব্যৱহাৰ নকৰিব। ৬ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ এই যজ্ঞবেদীটো আপোনালোকে নকট-শিলৰে নিৰ্মাণ কৰি তাৰ ওপৰত ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হৈম-বলি উৎসৰ্গ কৰিব। ৭ আপোনালোকে মঙ্গলার্থক বলি উৎসৰ্গ কৰি তাত ভোজন কৰিব আৰু আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত আনন্দ কৰিব। ৮ সেই শিলবোৰে ওপৰত এই নিয়মৰ সকলো কথা অতি স্পষ্টকৈ লিখিব।” ৯ পাছত মোচি আৰু লেবীয়া পুৰোহিতসকলে সকলো ইয়ায়েলীয়াক ক'লে, “হে ইয়ায়েলীয়াসকল, আপোনালোকে মনে মনে থাকি শুনক; আজি আপোনালোক নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ প্ৰজা হাল। ১০ আপোনালোকে সেয়ে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাধ্য হৈ চলিব। আজি মই আপোনালোকক আদেশ কৰা তেওঁৰ আজ্ঞা আৰু বিধিবোৰ আপোনালোকে পালন কৰি চলিব।” ১১ সেইদিন মোচিয়ে লোকসকলক এই আজ্ঞা কৰিলে, ১২ “আপোনালোকে যদিন নদী পাৰ হোৱাৰ পাছত লোকসকলক আশীৰ্বাদ কৰিবলৈ চিমিয়োন, লেবী, যুহুদা, ইচাখৰ, যোচেফ, আৰু বিন্যামীন এই কৈদৰ লোকসকল গৱৰজীম পৰ্বতত উঠি থিয় হ'ব; ১৩ বুৰেগ, গাদ, আচৰে, জবলুন, দান আৰু নঞ্চালী, ফৈদৰ লোকসকলে শাও দিবলৈ এবল পৰ্বতত থিয় হ'ব।” ১৪ লেবীয়াসকলে তেত্যা ইয়ায়েলীয়া সকলো লোকক বৰ মাতৰে ক'ব: ১৫ যি লোকে সাঁচ ঢালি নাইব খোদাই কৰি কোনো মূর্তি নিৰ্মাণ কৰে আৰু গুপুতে তাক স্থাপন কৰে, সেই লোক অভিশপ্ত হওক। এই কাৰ্য কাৰিকৰৰ হাতৰ শিলকলা মাত্ৰ। এইবোৰ মূর্তি যিহোৱাৰ ঘিগলগীয়া।” তেত্যা সকলোৱে ক'ব ‘আমেন।’ ১৬ যি কোনোৱে নিজ পিতৃ-মাতৰক অমান্য কৰিব, তেওঁ অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে ক'ব ‘আমেন।’ ১৭ যি কোনোৱে ওচৰ-চুৰুৰীয়াৰ মাটিৰ সীমাৰ চিন লৰাৰ, তেওঁ অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে সেয়ে হওক বুলি ক'ব। ১৮ যি কোনোৱে অদৃক ভুল পথে লৈ যাব, তেওঁ অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে ক'ব ‘আমেন।’ ১৯ যি কোনোৱে বিদেশী, পিতৃহীন আৰু বিধৰাসকলক দিয়ে, তেওঁ অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে বৰ মাতৰে ক'ব ‘আমেন।’ ২০ যি কোনোৱে বাপেকৰ ভায়াৰে সৈতে ব্যতিচাৰ কৰে, তেওঁ বাপেকৰ অধিকাৰ লোৱাৰ কাৰণে অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে ক'ব ‘আমেন।’ ২১ যি কোনোৱে পঞ্চৰ সৈতে সহবাস কৰে, তেওঁ অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে ক'ব ‘আমেন।’ ২২ যি কোনোৱে নিজ ভূমীয়ে কি বায়েকৰে সৈতে, অৰ্থাৎ নিজ বাপেক-মাকৰ জীয়েকৰ লগত শয়ন কৰিব, তেওঁ অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে ক'ব ‘আমেন।’ ২৩ যি কোনোৱে শাহুৰেকেৰে সৈতে শয়ন কৰিব, তেওঁ অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে ক'ব ‘আমেন।’ ২৪ যি কোনোৱে চুৰুৰীয়াক গুপুতে বধ কৰিব, তেওঁ অভিশপ্ত হওক; তাতে সকলো লোকে ক'ব ‘আমেন।’ ২৫

যি কোনোরে নির্দোষীক বধ করিবলৈ ভেঁটি খাব, তেওঁ অভিশঙ্গ হওক; তাতে সকলো লোকে ক'ব 'আমেন।' ২৬ যি কোনোরে এই নিয়মৰ কথাবোৰ পালন কৰিবলৈ অঙ্গীকাৰ কৰিব, তেওঁ অভিশঙ্গ হওক; তাতে সকলো লোকে ক'ব 'আমেন।'

২৮ আপোনালোকে যদি আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা পালনত মনোযোগ দিয়ে আৰু আজি দিয়া ঘোৰ এই সকলো আজ্ঞা যত্নেৰে পালন কৰে, তেন্তে আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই পৃথিবীৰ আন সকলো জাতিতকে আপোনালোকৰ স্থান উচ্চ কৰিব। ২ আপোনালোকে দুশ্বৰ যিহোৱাৰ বাকলো মনোযোগ দিলো, এই সকলো আশীৰ্বাদ আপোনালোককৈ আহিব আৰু সেৱে আপোনালোকৰ লগত থাকিব। ৩ আপোনালোকৰ নগৰ আৰু খেতি পথাব সকলোতে আপোনালোকে আশীৰ্বাদ পাব। ৪ আপোনালোকৰ গৰ্ভফল, ভূমিৰ ফল আৰু পশুধনৰ গৰ্ভফল, আপোনালোকৰ পশ আৰু মেৰ-ছাগ পোৱালিবোৰ বৃদ্ধিত আশীৰ্বাদ পাব। ৫ আপোনালোকৰ শস্যৰ পাচি আৰু আটা মাৰা পাত্ৰযো আশীৰ্বাদ পাব। ৬ তিতকলৈ যোৱা আৰু বাহিৰলৈ আহা সময়ত আপোনালোকে আশীৰ্বাদ পাব। ৭ যিহোৱাই আপোনালোকৰ বিবুদ্ধে উঠ্য শক্রবোৰক আপোনালোকৰ আগত ঘটুৱাৰ; সিংহতে তেওঁলোকে এক বাটদি আপোনালোকক আক্ৰমণ কৰিবলৈ আহি সাত বাটদি পলাই যাব। ৮ যিহোৱাই আপোনালোকৰ ভৰ্বালবোৰত, আৰু যি কাৰ্যত আপোনালোকে হাত দিব, সেই সকলোৰে ওপৰত আশীৰ্বাদ পৰিবলৈ আজ্ঞা দিব; আপোনালোক যি দেশ দিব, তাত তেওঁ আপোনালোকৰ আশীৰ্বাদ কৰিব। ৯ আপোনালোকে যদি আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞাবোৰে পালন কৰে আৰু তেওঁৰ পথত চলে, তেন্তে যিহোৱাই আপোনালোকৰ আগত শপত কৰিছিল, সেই দেশত তেওঁ আপোনালোকৰ গৰ্ভফল, আপোনালোকৰ পশুৰ গৰ্ভফল, আৰু ভূমিৰ ফলক পুৰু শ্ৰেষ্ঠ পুৰুষসকলৰ আগত শপত কৰিছিল, সেই দেশত তেওঁ আপোনালোকৰ গৰ্ভফল, আপোনালোকৰ পশুৰ গৰ্ভফল, আৰু ভূমিৰ ফলক পুৰু শ্ৰেষ্ঠ আশীৰ্বাদী কৰিব। ১২ আপোনালোকৰ দেশত উচিত সময়ত বৰষুণ দিবলৈ, আৰু আপোনালোকৰ হাতে কৰা সকলো কাৰ্যত আশীৰ্বাদ দিবলৈ, যিহোৱাই নিজৰ দানৰ ভৰ্বাল অৰ্থাৎ আকাৰ-মুকলি কৰিব দিব; তাতে আপোনালোকে অনেক জাতিক ঝণ দিব, কিন্তু আপোনালোকে নিজে ঝণ নল'ব। ১৩ যিহোৱাই আপোনালোকৰ মূৰ কৰিব, নেণুৰ নকৰিব; আপোনালোকৰ স্থান কেৱল ওপৰত থাকিব, কেতিয়াও তলত নাথাকিব, যদিহে আপোনালোকে আপোনালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ যি যি আজ্ঞা মই আজি আপোনালোক দিছো, সেইবোৰ শুণি আৰু পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰে, ১৪ আৰু দেৱতাবোৰৰ সেৱাপূজা কৰি সেইবোৰ পাহত নচলি মই আজি আপোনালোকক দিয়া আজ্ঞাবোৰে এটি বাক্যবো সেঁ কি বাঁওফলে নুয়ুবিলে আপোনালোকে সেই আশীৰ্বাদ পাব। ১৫ কিন্তু মই আজি আপোনালোকৰ আপোনালোক দুশ্বৰ যিহোৱাৰ যি যি আজ্ঞা দিছো, সেই সকলোৰে পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিবলৈ যদি আপোনালোকে তেওঁৰ বাক্যকলৈ কাণ নিদিয়ে, তেন্তে এই সকলোৰ শাও আপোনালোকৰ ওপৰত পৰিব, আৰু আপোনালোকত ফলিবলৈ। ১৬ আপোনালোকৰ নগৰ আৰু খেতি পথাব সকলোতে আপোনালোকে শাও পাব। ১৭ আপোনালোকৰ শস্যৰ পাচি আৰু আটা মাৰা পাত্ৰযো শাও পাব। ১৮ আপোনালোকৰ গৰ্ভফল, ভূমিৰ ফল আৰু পশুধনৰ গৰ্ভফল, আপোনালোকৰ পশ আৰু মেৰ-ছাগ পোৱালিবোৰ বৃদ্ধিত শাও পাব। ১৯ ভিতৰলৈ যোৱা আৰু বাহিৰলৈ আহা সময়ত আপোনালোকে শাও পাব। ২০ আপোনালোকে মন্দ কাৰ্য কৰি যিহোৱাক ত্যাগ কৰাৰ কাৰণে আপোনালোকে কৰা সকলো কাৰ্যতে তেওঁ শো দিব। যেতিয়ালৈকে আপোনালোকে ধৰ্স আৰু শীঘ্ৰে বিষ্ট হৈ নাযায়, তেতিয়ালৈকে যিহোৱাই আপোনালোকৰ মাজলৈ শাও, ব্যাকুলতা, আৰু ধৰ্মকি পঠাই থাকিব। ২১ আপোনালোকৰ অধিকাৰৰ অৰ্থে যি দেশত সোমালৈ গৈছে সেই

দেশৰ পৰা যিহোৱাই আপোনালোকক উচ্ছব নকৰেমানে আপোনালোকৰ মাজত মহামাৰী লাগিয়েই থাকিব। ২২ সংক্রামক বোগ মেনে ক্ষয় বোগ, জৰ, জুলন, খৰাং, ঘামগাঁৰ, গৰম শুকন বতাই, আৰু কুকতনীয়া এইবোৰ দ্বাৰাই যিহোৱাই আপোনালোকক মারিব; আপোনালোক বিনষ্ট নোহোৱালৈকে সেইবোৰে আপোনালোকৰ লগ নেৰিব। ২৩ আপোনালোকৰ মূৰৰ ওপৰত থকা আকাৰখন পিতল যেন টান আৰু তলত থকা পৃথিবীখন লোহা যেন টান হ'ব। ২৪ যিহোৱাই আপোনালোকৰ দেশত বৰষুণৰ সলনি ধূলি আৰু বালি বৰষাব; আপোনালোক বিনষ্ট নোহোৱালৈকে, সেইবোৰ আকাৰৰ পৰা আপোনালোকৰ ওপৰত পৰি থাকিব। ২৫ যিহোৱাই আপোনালোকৰ শক্রবোৰ আগত আপোনালোকক ঘটুৱাৰ; আপোনালোকে এক বাটে তেওঁলোকৰ অহিতে ওলাই যাব, কিন্তু সাত বাটদি তেওঁলোকৰ আগৰ পৰা পলাই আহিব; পৃথিবীৰ সকলোৰা বাজ্যৰ মাজত আপোনালোক সিঁচৰিত হ'ব। ২৬ আপোনালোকৰ মৃত শৰ আকাৰৰ চৰাইবোৰ আৰু পৃথিবীৰ ভীৰ-জন্মতোৰ আহাৰ হ'ব; সেইবোৰক খেদালৈ কোনো নাথাকিব। ২৭ যিহোৱাই আপোনালোকক মিচৰীয়া বিহ কোঁহোৰা, খৰ, ফাপৰ, আৰু খজুলি এনেৰোৰ সুস্থ কৰিব নোৱাৰা বোগেৰে আক্রান্ত কৰিব। ২৮ যিহোৱাই পাগলামি, অন্ধতা আৰু চিত্তশক্তি নষ্ট কৰি আপোনালোকক অধিক কষ্ট দিব। ২৯ অন্ধই যেনেকৈ আকাৰত খপিয়াই ফুৰে, তেনেকৈ আপোনালোকে দিন-দুপৰতে খপিয়াই ফুৰিব; আপোনালোকৰ কোনো কার্যই সফল নহ'ব; আপোনালোকৰ ওপৰত সদায় কেৱল উপদ্র আৰু লুটপাত হ'ব আৰু আপোনালোকক বক্ষা কৰিবলৈ কোনো নাথাকিব। ৩০ আপোনালোকৰ কোনো ছোৱালী বাগদতা হ'ব, কিন্তু আন পুৰুয়ে তাইৰ লগত শয়ন কৰিব; আপোনালোকে ঘৰ সজিব, কিন্তু তাত বাস কৰিবলৈ নাপাব; আৰু দ্বাক্ষাৰীৰ পাতিব, কিন্তু তাৰ গুটি ভোগ কৰিবলৈ নাপাব। ৩১ অন্য লোকে আপোনালোকৰ গুৰু আপোনালোকৰ আগতেই বধ কৰিব, কিন্তু আপোনালোকে তাৰ মাঃস খাৰলৈ নাপাব; আপোনালোকৰ গাধ আপোনালোকৰ আগৰ পৰা বলপূৰ্বক ভাবে নিয়া হ'ব কিন্তু ওলাই দিয়া নাযাব; আপোনালোকৰ মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলী জাক শক্রবোৰক দিয়া হ'ব, কিন্তু আপোনালোকৰ পক্ষত নিষ্ঠাৰ কৰোতা কোনো নাথাকিব। ৩২ আপোনালোকৰ ল'বা, ছোৱালীক আন জাতিৰ লোকসকলৈ লৈ যাব আৰু গোটৈই দিন তেওঁলোকলৈ বাট চাওঁটেই চৰু বিশাৰ; আৰু আপোনালোকক ক্লান্ত হৈ পৰিব, আপোনালোকৰ বক্ষা কৰোতা কোনো নাথাকিব। ৩৩ আপোনালোকে নজনা এটা জাতিয়ে আপোনালোকৰ ভূমিৰ শস্য আৰু আপোনালোকৰ পৰিশ্ৰমৰ সকলোৰ ফল ভোগ কৰিব; আপোনালোকে সদায় কেৱল উপদ্র আৰু লাঘণা ভোগ কৰিব; ৩৪ তেতিয়া, আপোনালোকে চৰুৰে যি দেখিব, তাৰ কাৰণেই আপোনালোকৰ মানসিক বিকাৰাগত হ'ব। ৩৫ যিহোৱাই আপোনালোকৰ আঁট, কৰঙ আৰু ভৰ্তুৰ পৰা ঘৰলৈকে, সুষ কৰিব নোৱাৰা বিহ ফৌহোৰে আপোনালোকক আক্রান্ত কৰিব। ৩৬ যিহোৱাই আপোনালোকে মৌনীত কৰা বজাৰ আৰু আপোনালোকক এনে এটা জাতিৰ ওচৰলৈ লৈ যাব, যাক আপোনালোকে আৰু আপোনালোকৰ পৰ্বৰুষসকলেও নাজানে। সেই ঠাইত আপোনালোকে কাঠ আৰু শিলৰ আন দেৱতাবোৰৰ মূৰ্তিৰ সেৱাপূজা কৰিব। ৩৭ যিহোৱাই আপোনালোকক যি সকলোৰ জাতিৰ মাজলৈ লৈ যাব, সেইসকলৰ মাজত আপোনালোকে এক আস, প্ৰবাদ আৰু বিদ্যুপৰ বিষয় হ'ব। ৩৮ আপোনালোকে খেতিলৈ আধিক বীজ লৈ যাব, কিন্তু শোটাৰ অলপেহে, কিয়নো কাকতি ফৰিঙ্গে তাৰ বিনষ্ট কৰিব। ৩৯ আপোনালোকে দ্বাক্ষাৰীৰ পাতিব আৰু তাৰ পৰা ঘৰলৈকে আপোনালোকৰ নহ'ব; কিয়নো তেওঁলোকক কৰ্মী কৰিব। ৪০ আপোনালোকৰ শীমাৰ ভিতৰত জিত গচ হ'ব, কিন্তু আপোনালোকে তেল ঘৰিবলৈ নাপাব; কিয়নো তাৰ ফল সৰি যাব। ৪১ আপোনালোকৰ ল'বা-ছোৱালী জন্মিব, কিন্তু তেওঁলোক আপোনালোকৰ নহ'ব; কিয়নো তেওঁলোকক বন্দী কৰি নিয়া হ'ব। ৪২ আপোনালোকৰ ভূমিৰ সকলোৰ গচ-গচনি আৰু ফল জকে জাকে ফৰিঙ্গে আহি ভোগ কৰিব। ৪৩ আপোনালোকৰ মাজত থকা বিদেশী লোক ক্ৰমে ক্ৰমে আপোনালোকৰ ওপৰলৈ উঠি

যাব, কিন্তু আপোনালোক ক্রমে ক্রমে তললৈ যাব। ৪৪ তেওঁলোকে আপোনালোকক ধাৰ দিব, কিন্তু আপোনালোকে তেওঁলোকক ধাৰ দিব মোৱাৰিব; তেওঁলোক মূৰ হ'ব আৰু আপোনালোকে নেণ্টুৰ হ'ব। ৪৫ এই সকলো শাৰ ও আপোনালোকৰ ওপৰত পৰিৱ। আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই দিয়া আজা আৰু বিধিৰেৰ পালন কৰিবলৈ কাণ নিদিয়াৰ কাৰণে এই সকলো ঘটিৰ। আপোনালোকে বিনষ্ট নোহোৱা পৰ্যন্ত এই সকলোৰে আপোনালোকৰ পাছ নেৰিব। ৪৬ এই শাৰেৰেৰ আপোনালোকৰ আৰু আপোনালোকৰ বংশৰ ওপৰত চিৰকাললৈকে চিন আৰু অভূত লক্ষণ স্বৰূপে থাকিব। ৪৭ কাৰণ, আপোনালোক যেতিয়া ঈশ্বৰ্যৰে পূৰ্ব হৈ আছিল, তেতিয়া আপোনালোকে অস্তৰ আনন্দ আৰু উল্লাসেৰে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সেৱা নকৰিব। ৪৮ এই কাৰণে, যি শক্রবোৰক যিহোৱাই আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে পঠাৰ, আপোনালোকে ভোক, পিয়াহ, বন্ধু আৰু দৰিদ্ৰতা এই সকলো পঞ্চৰ অভাৱত সেই শক্রবোৰ বদী কাম কৰিব আৰু তেওঁ আপোনালোকক বিনষ্ট নকৰালৈকে আপোনালোকৰ ডিঙিত লোহাৰ যুৱলি হৈ দিব। ৪৯ যিহোৱাই দ্বৈৰ পৰা, পথিকীৰ শেষ সীমাৰ পৰা, এনে এক জাতিক আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে লৈ আহিব, যাৰ ভাষা আপোনালোকে বুজিব নোৱাৰিব। দুগল চৰাইয়ে তিকাৰ ধৰাৰ দৰে সেই জাতি ছোঁ কৰি আপোনালোকৰ ওপৰলৈ নামি আহিব। ৫০ সেইসকল এক নিষ্ঠুৰ জাতি হ'ব। তেওঁলোকে বয়োজ্যষ্ঠ লোকক সন্ধান নকৰিব আৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰেৰ দয়া-মায়া নকৰিব। ৫১ আপোনালোকৰ ধৰ্বস নোহোৱালৈকে তেওঁলোকে আপোনালোকৰ পশুৰোৰ পোৱালি আৰু খেতিৰ শস্য খাই পেলাব, শেষ পৰ্যন্ত আপোনালোকে বিনষ্ট নোহোৱালৈকে শস্য, নতুন দাক্ষৰস বা তেল, আপোনালোকৰ পশুৰোৰ বা মেৰেছাগৰ জাকৰ পোৱালিকো অৱশিষ্ট নাৰাখিব। ৫২ তেওঁলোকে আপোনালোকৰ নগৰৰ দুৱাৰোৰে অৱৰোধ কৰি বাখিব, আৰু শেষত গোটেই দেশৰ যিহোৱে ওখ আৰু দৃঢ়? গড়ত আপোনালোকে ভাৰসা কৰিব, সেয়ে ভাণি পৰিব আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি দেশ আপোনালোকক দিবলৈ হৈছে, সেই দেশৰ সকলোৰে নগৰৰ দুৱাৰোৰ ভিতৰত সেই জাতিয়ে আপোনালোকৰ অৱৰোধ কৰি ৰাখিব। ৫৩ অৱৰোধৰ কালত শক্রবোৰে আপোনালোকৰ এনে কঠৰ অৱস্থালৈ নিব যে, আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই দিয়া নিজৰ গৰ্ভৰ সন্তান সকলক, নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰেৰ গাৰ মঙ্গল হ'ব। ৫৪ সেই অৱস্থাত আপোনালোকৰ মাজৰ যি লোক কোমেল স্বতৰৰ আৰু অতি শাস্ত, তেৱেনি নিজ ভাই, নিজৰ মৰমৰ ভাৰ্যা আৰু তেওঁৰ বাকী থকা নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰেৰ প্রতি এনেসে নিষ্ঠুৰ হৈ উঠিব। ৫৫ নিজৰ যি সন্তানৰ মাস তেওঁ খাব, তাৰ অলগো তেওঁ তেওঁলোকক নিদিব। কাৰণ, যেতিয়া আপোনালোকৰ শক্রেৰ নগৰৰ দুৱাৰোৰে ভিতৰত আপোনালোকৰ অৱৰোধ কৰি বাখি কই দিব, তেতিয়া সেই খিনিৰ বাহিৰে নিজৰ বাবালৈ খাৰলৈ আন একোকে নাথকিৰি। ৫৬ আপোনালোকৰ মাজৰ যি মহিলা কোমল স্বতৰৰ আৰু অতি শাস্ত; আলসুৱাৰ কাৰণে মাটিত ভৱি পেলালৈ ইচ্ছা নকৰা, তেৱেনি নিজৰ পিয়া স্বামী আৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ প্রতি নিষ্ঠুৰ হ'ব। ৫৭ সন্তান জ্ঞা দিয়াৰ পাছতে সেই নৰজাতক, এনেকি নিজৰ দুই ভাৰিৰ মাজৰ পৰা ওলোৱা পাচ-শৰ্শল আৰু নিজে প্ৰসৰ কৰাৰ নিজ সন্তানসকলৈ ও তেওঁ নিষ্ঠুৰ হ'ব; আপোনালোকৰ অৱৰোধ কৰাৰ সময়ত আপোনালোকৰ শক্রসকলে যেতিয়া আপোনালোকক কষ্ট দিব, তেতিয়া অভাৱত তেওঁ সেইবোৰ মনে মনে খাব। ৫৮ ‘আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা’ বুলি তেওঁ এই যি গৌৰবময় আৰু ভয়ানক নামৰ সম্মান কৰিবলৈ, এই পুস্তকত যি সকলো নিয়ম লিখা আছে, সেইবোৰ যদি আপোনালোকে যত্নেৰে সৈতে পালন নকৰে, ৫৯ তেওঁতে যিহোৱাই আপোনালোকৰ আৰু আপোনালোকৰ বংশধৰৰ ওপৰত ভয়কৰ মহামাৰী আৰু ভীষণ কষ্টদায়ক ৰোগ হ'ব। ৬০ মিচৰ দেশত যি সকলো বোগ দেখি আপোনালোকে ভয় কৰিছিল, তেওঁ সেই সকলোৰেৰ আপোনালোকৰ ওপৰলৈ আনিব আৰু সেইবোৰে আপোনালোকে বিনষ্ট নোহোৱালৈকে যিহোৱাই এনে সকলো বোগ আৰু মহামাৰী আপোনালোকৰ ওপৰলৈ আনিব, যি এই ব্যৱহা-

পুস্তকত লিখা হোৱা নাই। ৬২ আপোনালোকৰ জনসংখ্যা আকাশৰ তৰাৰ নিচিনা অসংখ্য হ'লেও, আপোনালোক ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ প্ৰতি অবাধ্য হেৱাৰ কাৰণে তেতিয়া কেৱল বেহজনমানহে অৱশিষ্ট জীবাই থাকিব। ৬৩ আপোনালোকৰ মঙ্গল ও আপোনালোকক বৃদ্ধি কৰিবলৈ মেনেকৈ যিহোৱাই আনন্দ কৰিছিল, তেনেকৈ আপোনালোকক বিনষ্ট কৰি নাশ কৰিবলৈ যিহোৱাই আপোনালোকত আনন্দ কৰিব। যি দেশ আপোনালোকে অধিকাৰ কৰিবলৈ গৈ আছে, সেই দেশৰ পৰা আপোনালোকক উত্থান যাব। ৬৪ তাৰ পাছত যিহোৱাই পথিকীৰ ঈশ্বৰ পৰা সিমুৰৱলেকে জাতিবোৰৰ মাজত আপোনালোকৰ সিচিবিত কৰিব; আপোনালোকে সেই ঠাইত আপোনালোকৰ বা আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ অজানা কাঠৰ আৰু শিলৰ আন দেৱ-মূর্তিৰ সেৱা-পূজা কৰিব। ৬৫ সেই জাতিবোৰৰ মাজত আপোনালোকে একো সুখ নাপাৰ আৰু আপোনালোকৰ ভৰি-তলুৱাই জিবৰী নাপাৰ; কিন্তু যিহোৱাই সেই ঠাইত আপোনালোকৰ বুকু কঁপাৰ, চৰু দুৰ্বল কৰিব আৰু অন্ত নিৰাশাৰে ভৰাই দিব; ৬৬ আপোনালোকৰ আগত আপোনালোকৰ জীৱন সন্দেহৰ স্ফুত ছিগে-ছিগেহৈ ওলমি থাকিব আৰু দিনে-ৰাতিয়ে ভয় ভাৱেৰে থাকিব আৰু জীৱনৰ একো আশা নাথাকিব। ৬৭ আপোনালোকে বাতিপুৰা ক'ব, ‘ইচ, কেতিয়া সন্দিয়া হ'ব?’ আৰু সন্দিয়া হ'লে ক'ব, ‘ইচ কেতিয়া বাতিপুৰা হ'ব?’ আৰু আপোনালোকৰ অস্তৰত ভয় থাকিব আৰু চৰুৰে অনেক বিষয় দেখিব। ৬৮ মিচৰ সঞ্চে মই আপোনালোকক কৈছিলোঁ ‘আপোনালোকে পুনৰ মিচৰৰ পথ নেদেখিব।’ কিন্তু যিহোৱাই আপোনালোকে সেই পথেদি মিচৰ দেশলৈ জাহাজেৰে পুনৰাবৃত্ত লৈ আনিব। সেই ঠাইত আপোনালোকে নিজক দাস আৰু দাসী হিচাবে শক্রবোৰে ওচৰত বিক্ৰী কৰিবলৈ বিচাৰিব, কিন্তু কোনেও আপোনালোকক নিকিনিব।

২৯ যিহোৱাই হোৱে পাহাৰত মোগিদি ইস্রায়েলীয়সকলৰ কাৰণে এক নিয়ম স্থাপন কৰিছিল। সেই নিয়মৰ উপৰিও যিহোৱাই মোৱাৰ দেশত ইস্রায়েলীয়সকলৰ কাৰণে আন কিছুমান নিয়ম স্থাপন কৰিবলৈ মোচিক আজা দিলৈ। ২ মোচিয়ে সকলো ইস্রায়েলীয়া লোকক মাতি ক'লৈ, ‘যিহোৱাই মিচৰ দেশত ফৰোঁৰ, তেওঁৰ সকলো কৰ্মচাৰীলৈ আৰু গোটেই দেশখনলৈ যি যি কৰিছিল সেই সকলো কাৰ্য আপোনালোকে নিজেই দেখিলৈ; ৩ তেওঁলোকলৈ হোৱা সেই মহাক্লেশ, নানা চিন আৰু আশ্চৰ্য কাৰ্যবোৰে আপোনালোকে নিজ চৰুৰে দেখিছিল। ৪ কিন্তু আপোনালোকক আজিলোকে যিহোৱাই সেইবোৰ বুজিবলৈ মন, চাৰলৈ চৰু আৰু শুনিবলৈ কাণ দিয়া নাই।’ ৫ যিহোৱাই চালিশ বছৰ ধৰি আপোনালোকৰ মুৰুভুমিত নেতৃত্ব দি চলাই আনিলো; সেই সময়ত আপোনালোকৰ গাৰ কাপোৰ আৰু জোতা পুৰণি হৈ ফাটি নষ্ট নাছিল। ৬ আপোনালোকৰ খাৰালৈ কোনো পিঠা নাছিল; দ্রাক্ষাবস বা আন মদিৰাৰ বস পান কৰা নাছিল। কিয়নো যিহোৱাই তেনে কৰিছিল যাতে আপোনালোকে বুজিব পাৰে যে তেৱেই আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা। ৭ আপোনালোকে এই ঠাই পেৱাৰ পাছত, হিচৰোনৰ বজা চীহোন আৰু বাচানৰ বজা ওগে আমাৰে সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলাই আহিছিল, কিন্তু আমি তেওঁলোকক পৰাজয় কৰিলৈঁ; ৮ আমি তেওঁলোকৰ দেশ অধিকাৰ কৰি ব্ৰেহ্মীয়া ও গাদীয়া, আৰু মুৰ্চি গোচীৰ আধা লোকক দিলৈঁ। ৯ গতিকে আপোনালোকে যি কাৰ্য কৰিব, সেই সকলোতে যেন কৃতকৰ্য হ'ব পাৰে, সেইবোৰে আপোনালোকে এই নিয়মৰ সকলো আজ্ঞা পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিব। ১০ আপোনালোক সকলোৱে আজি আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত আহি থিয়েছে - আপোনালোকৰ প্ৰধানসকল, গোষ্ঠীবোৰ, পৰিচাৰকসকল আৰু কৰ্মচাৰীকে ধৰি গোটেই ইস্রায়েলীয়সকল থিয়েছে। ১১ আপোনালোকৰ লগত সৰু সুল'ৰা-ছোৱালী, ভাৰ্যা আৰু আপোনালোকৰ ছাউনিত বাস কৰা আপোনালোকৰ বিদেশী খৰিকটায়াৰ পৰা পানী তোলা জনলৈকে সকলো আছে। ১২ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ সৈতে কৰা প্ৰতিজ্ঞা আৰু নিয়ম স্থাপন কৰিবৰ কাৰণে আজি আপোনালোকক সকলো ইয়াত আছে। ১৩ যিহোৱাই আজি ইয়াক স্থাপন কৰিছে যাতে আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ অৱাহাম, ইচ্ছক, আৰু যাকোবৰ আগত কৰা শপত আৰু আপোনালোকৰ

ওচৰত কৰা প্রতিজ্ঞা অনুসাবে তেওঁ আপোনালোকৰ দৈশ্বৰ হ'ব পাৰে আৰু অজিয়েই আপোনালোকক নিজৰ লোক কৰি ল'ব পাৰে। ১৪ কেৱল আপোনালোকৰ সৈতে আমাৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাই এই নিয়ম আৰু প্রতিজ্ঞা কৰা নাই। ১৫ আমাৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ সমাখ্য আজি এই ঠাইত আমাৰ সৈতে যিসকল থিয়ে হৈ আছে, কেৱল তেওঁলোক প্রতিজ্ঞনৰ সৈতে তেওঁ এই নিয়ম আৰু প্রতিজ্ঞা কৰা নাই, কিন্তু আমাৰ উত্তৰপুৰুষ যিসকলৰ আজি জন্ম হোৱা নাই তেওঁলোকৰ সৈতেও কৰিছে। ১৬ আপোনালোকে নিজেই জানে, যিচৰ দেশত আমি কেনেদেৰ জীৱন অতিবাহিত কৰিছিলোঁ আৰু বাটত কেনেকৈ আমি বিভিন্ন দেশৰ মাজেদি পৰা হৈ এই ঠাই পালোছি। ১৭ আপোনালোকে লোকসকলৰ মাজত থকা যিগলভীয়া বস্তবোৰ দেখা পাইছিল; কাঠ আৰু শিলৰ, বৃং আৰু সোগৰ মূর্তিবোৰ লোকসকলৰ মাজত দেখিছিল। ১৮ সেয়ে আপোনালোকৰ মাজত যেন আজি এনে কোনো পুৰুষ বা মহিলা নাইবা কোনো পৰিয়াল বা গোষ্ঠী নথাকক, যাৰ অস্তৰ আমাৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ পৰা দূৰ হৈ সেই জাতিবোৰৰ দেৱতাবোৰৰ পঞ্জা কৰাত আগ্রাহী। তেনে কোনো বিষাঙ্গ তিতা ফল উৎপন্ন কৰা শিপা আপোনালোকৰ মাজত গঢ় লৈ মুঠক। ১৯ এনে ধৰণৰ ব্যক্তিয়ে এই নিয়মৰ কথাবোৰ শুনৰ সময়ত যদি নিজকে তাগ্যৱান বুলি ভাবিছে আৰু নিজে মনতে কয়, 'মই মোৰ ঠৰতিভীয়া হৃদয়েৰে ইচ্ছামতে চলি থাকিলেও নিৰাপদ হৈ শান্তি থাকিম,' তেন্তে সেই ব্যক্তিয়ে কেৱল নিজৰেই নহয়, কিন্তু আপোনালোক সকলোৰে ওপৰত সৰ্বনাশ মাতি আনিব; যিহোৱাই দুটু শুকান অৱস্থাৰ লগতে ভাল ভিজা অৱস্থাকো নষ্ট কৰিব। ২০ যিহোৱাই তেওঁক কেতিয়াও ক্ষমা কৰিবলৈ সন্ত নহ'ব, কিন্তু যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰ আৰু বিদ্যে সেই ব্যক্তিৰ অহিতে প্ৰজলিত হ'ব; এই পুস্তকত লিখা সকলো শাৰীৰ তেওঁৰ নাম যিহোৱাই লুণ্ঠ কৰিব। ২১ যিহোৱাই ইস্বায়েলৰ সকলো গোষ্ঠীৰ মাজৰ পৰা বিনষ্ট কৰিবৰ কাৰণে তেওঁক পৃথক কৰিব আৰু এই ব্যাস্তা পুস্তকত লিখা নিয়মৰ মাজেদি যি সকলো শাৰীৰ কথা আছে, সেই অনুসূবে বিনষ্ট কৰিব। ২২ এইদেৰে এই দেশৰ ওপৰত যি সকলো বিপদ নামি আহিব আৰু যিহোৱাই যি সকলো বোঝ দেশৰ ওপৰলৈ পঠাব, সেইবোৰ দেখি ভৱিষ্যতে আপোনালোকৰ উত্তৰপুৰুষসকলে, সন্তান সকলে আৰু দূৰ দেশৰ পৰা অহা বিদেশীসকলে আপোনালোকে সেই বিষয়ে প্ৰশ্ন কৰিব। ২৩ তেওঁলোকে দেখা পাৰ সমগ্ৰ দেশ জলস্ত গন্ধক আৰু কোনো ফল উৎপন্ন নহ'ব; দেশত একোকে পিচিৰ নোৱাৰিব আৰু কোনো ফল উৎপন্ন নহ'ব; এনেকি ঘাঁথ-বন, শাক-পাচলিও গজি নুঠিব। এই দেশৰ অৱস্থা চনেমো, ঘমোৰা, অদ্যা, আৰু চৰোৱীয় নগৰৰ দৰে হ'ব, যি নগৰবোৰক যিহোৱাই খৎ আৰু ক্রোধত ক্ষেত্ৰাহিত হৈ ধৰ্ম কৰি দিছিল। ২৪ তাকে দেখি আন জাতিবোৰে কৰ এনেকি, আটাই জাতিয়ে সন্ধিৰ, 'যিহোৱাই কিয় এই দেশৰ এনে দশা কৰিলে? এই মহা ক্ষেত্ৰ জৱি উত্তোৰ কাৰণ কি?' ২৫ তেওঁয়া লোক সকলে ক'ব, 'ক'বণ এই জাতিয়ে তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ নিয়ম ত্যাগ কৰিলে, যি নিয়ম তেওঁলোকক মিতৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনাৰ পাছত যিহোৱাই তেওঁলোকৰ বাবে হ্রাপন কৰিছিল। ২৬ তেওঁলোকে দৈশ্বৰ যিহোৱাক এবি যি দেৱ-দেৱীক তেওঁলোকে নাজানে, সেই আন দেৱতাবোৰৰ আগত প্ৰণিপাত কৰি সেইবোৰ সেৱা পঞ্জা কৰিলে, যিসকলক পঞ্জা কৰাৰ আজ্ঞা যিহোৱাই দিয়া নাইছিল। ২৭ এই হেতুকে, যিহোৱাৰ খৎ এই দেশৰ ওপৰত প্ৰজলিত হৈ উঠিষ্ঠে আৰু তেওঁ এই পুস্তকত লিখা সকলো শাৰীৰ এই দেশৰ ওপৰত চালি দিছে। ২৮ অত্যন্ত খৎ, ভয়ঙ্কৰ ক্ষেত্ৰ আৰু মহা কোপত যিহোৱাই তেওঁলোকক দেশৰ পৰা উয়ালি আনি আন দেশত পেলাই দিলে আৰু সেই ঠাইতে আজি তেওঁলোক আছে।' ২৯ কিছু গোপন বিষয় আছে, যি আমাৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ অধিকাৰত আছে; কিন্তু যি প্ৰকাশিত হৈছে, সেই সকলোৱেই চিৰকালৰ কাৰণে আমাৰ আৰু আমাৰ সন্তান সকলৰ কাৰণে থাকিব যাতে এই নিয়মৰ সকলো আজ্ঞা আমি পালন কৰি চলিব পাৰোঁ।

৩০ মই আপোনালোকৰ আগত আশীৰ্বাদ আৰু শাওৰ বিষয়ে যি কথা কলোঁ, সেইবোৰ আপোনালোকৰ ওপৰলৈ আহিব।

তাৰ পাছত আপোনালোকৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাই যি সকলো জাতিবোৰৰ মাজত আপোনালোকক উলিয়াই পঠিয়াব, সেই জাতিবোৰৰ মাজত থাকোতে এইবোৰ কথা আপোনালোকে সোঁৰণ কৰিব। ২ সেই সময়ত আপোনালোক আৰু আপোনালোকৰ সন্তান সকলে যদি সকলো মনেৰে আৰু সকলো প্রাণেৰ নিজ দৈশ্বৰ যিহোৱালৈ ঘূৰি আহে আৰু আজি মই আপোনালোকক যিসকলো আজ্ঞা দিছো সেই সকলো পালন কৰে, ও তেওঁ আপোনালোকৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ বণ্মী-অৱস্থা সলনি কৰিব, আৰু আপোনালোকক কৃপা কৰিব আৰু যি জাতিবোৰৰ মাজত তেওঁ আপোনালোকক সিঁচিবিত কৰিব, সেইসকল জাতিৰ মাজৰ পৰা পুনৰায় আপোনালোকক আনি গোটাৰ। ৪ এনেকি দেশাস্তৰিত হোৱা আপোনালোকৰ কোনো আকাশৰ তলত দূৰৰে শেষ সীমাতো যদি থাকে, আপোনালোকৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাই তাৰ পৰাও আপোনালোকক গোটাই আনিব; তাৰ পৰাও তেওঁ আপোনালোকক লৈ আনিব। ৫ আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ দেশলৈকে তেওঁ আপোনালোকক ঘূৰাই আনিব আৰু আপোনালোকে তাক পুনৰ অধিকাৰ কৰিব। তেওঁ আপোনালোকৰ মঙ্গল কৰিব আৰু পূৰ্বপুৰুষসকলতকৈ আপোনালোকৰ জনসংখ্যা বৃদ্ধি কৰিব। ৬ আপোনালোকে যাতে আপোনালোকৰ সকলো মন ও সকলো প্রাণেৰে নিজ দৈশ্বৰ যিহোৱাক প্ৰেম কৰি জীৱাই থাকে, সেইবোৰেই তেওঁ আপোনালোকৰ আৰু আপোনালোকৰ বণ্ধখৰসকলৰ হৃদয়ৰ চূমত কৰিব। ৭ যিসকলে আপোনালোকক ঘৃণা আৰু তাড়না কৰিব, এই সকলো শাৰ ও যিহোৱাই আপোনালোকৰ সেই শক্তিৰেৰ ওপৰত আনিব ৮ তেওঁয়া আপোনালোকে পুনৰ উলটি আহি যিহোৱাৰ বাবাৰে চলিব আৰু তেওঁৰ যি সকলো আজ্ঞা আজি মই আপোনালোকক দিছো, সেইবোৰ পালন কৰিব। ৯ আপোনালোকৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনালোকৰ হাতে কৰা সকলো কাৰ্যতে প্ৰচৰ আশীৰ্বাদ কৰিব। আপোনালোকৰ গৰ্ভফল, পশুধৰনৰ গৰ্ভফল আৰু ভূমিৰ শশ্য বৃদ্ধি কৰি আপোনালোকক শ্ৰেষ্ঠশালী কৰিব। কিয়মো আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক লৈ যিহোৱাই যি আনন্দ কৰিছিল, আপোনালোকৰ প্ৰশ্ৰমৰ বাবে তেওঁ পুনৰ আপোনালোকক লৈ আনন্দ কৰিব। ১০ অৱশ্যে তেওঁ এইদেৰে বৰিব, যদিহো আপোনালোকে আপোনালোকৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা আৰু নিয়মৰেৰ পালন কৰিব। ১১ আপোনালোকৰ কাৰণে কঠিন নহয় বা আপোনালোকৰ সাধ্যৰ বাহিৰতো নহয়। ১২ এই আজ্ঞা স্বৰ্গতো বখা হোৱা নাই যে, আপোনালোকে ক'ব, 'কোনে বস্তুলৈ গৈ আমাৰ কাৰণে তাক আমি শুনাৰ যাতে আমি তাক পালন কৰিব পাৰোঁ?' ১৩ এই আজ্ঞা সমুদ্ৰৰ সিপাবেও নাই যে আপোনালোকে ক'ব, 'কোনে সমুদ্ৰ পাৰ হৈ আমাৰ কাৰণে তাক আমি শুনাৰ যাতে আমি তাক পালন কৰিব পাৰোঁ?' ১৪ কিন্তু বাক্য আপোনালোকৰ নিহো ওচৰতে আছে, আপোনালোকৰ মুখত আৰু হৃদয়তে আছে যাতে আপোনালোকে তাক পালন কৰিব পাৰোঁ? ১৫ শুনক, মই আজি আপোনালোকৰ আগত জীৱাই অৱস্থা ময়ূৰ, মঙ্গল আৰু অমঙ্গল বাধিছাঁ। ১৬ আজি আপোনালোকৰ ওচৰত মোৰ আজ্ঞা এই যে, আপোনালোকে আপোনালোকৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাক এবি যি দেৱ-দেৱীক নিহো ওচৰতে আছে, আপোনালোকৰ ভয়ঙ্কৰ ক্রোধত ক্ষেত্ৰাহিত হৈ ধৰ্ম কৰিব। ১৭ কিন্তু যদি আপোনালোকৰ অস্তৰ প্ৰথমে যায় আপোনালোকে আপোনালোকৰ আগত আশীৰ্বাদ কৰিব। ১৮ কিন্তু যদি আপোনালোকে আপোনালোকৰ পুণ্য আৰু ধৰ্ম কৰিব, যদি আপোনালোকে আপোনালোকৰ পুণ্য আৰু ধৰ্ম কৰিব। ১৯ মই আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিবীক সামৰ্থ্য কৰিব।

যেন জীয়াই থাকিব পারে আপোনালোকে জীরনক মনোনীত কৰক। ২০ আপোনালোকৰ দ্বিশ্বৰ যিহোৱাক প্ৰেম কৰক, তেওঁৰ বাকলৈ কাণ দিয়ক আৰু তেওঁতেই আসক্ত হৈ থাকক। কাৰণ প্ৰভুৱেই আপোনালোকৰ জীৱন আৰু তেঁৰেই আপোনালোকক দীৰ্ঘজীৱি কৰিব আপোনালোকৰ পূৰ্বপুষুৰ অৱাহাম, ইচহাক, আৰু যাকোবক যি দেশ দিম বুলি তেওঁলোকৰ আগত যিহোৱাই প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই দেশত বাস কৰিবৰ আৰ্থে আপোনালোকে জীৱনক মনোনীত কৰক।

৩১ পাছত মোচিয়ে ইহায়েলীয়া লোকসকলক এইবোৰ কথা ক'লে,

২ “মোৰ বয়স এতিয়া এশ বিশ বছৰ হ'ল; মই চলা-ফুৰা কৰিব নোৱাৰা হৈছো; যিহোৱাই মোক কৈছে, ‘তুমি এই যদ্বন্ন নদী পাৰ হৈ নাযাবা।’” ৩ আপোনালোকৰ দ্বিশ্বৰ যিহোৱা নিজেই আপোনালোকৰ আগে আগে পাৰ হৈ যাব; তেৱেই আপোনালোকৰ সন্মুখৰ পৰা এই সকলো জাতিবোৰক বিনষ্ট কৰিব আৰু আপোনালোকে তেওঁলোকৰ দেশ অধিকাৰ কৰিব। যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসৰে যিহোচুৱাই নদী পাৰ হৈ আপোনালোকৰ আগেয়ে পাৰ হৈ যাব। ৪ ইমোৰীয়াসকলৰ বজা চীহোন আৰু ওগ এই দুজনক আৰু তেওঁলোকৰ দেশক যিহোৱাই যেনেকে বিনষ্ট কৰিছিল, তেনেকেয়ে তেওঁ এই সকলো জাতিকে বিনষ্ট কৰিব। ৫ যুদ্ধক্ষেত্ৰ যিহোৱাই তেওঁলোকক আপোনালোকৰ হাতত শোধাই দিব আৰু মই আপোনালোকক দিয়া সকলো আজ্ঞা অনুসৰে আপোনালোকে তেওঁলোকৰ প্ৰতি বৰহাব কৰিব। ৬ আপোনালোকক শক্তিশালী হওঁক আৰু অতিশ্য সাহিয়ল হওঁক; তেওঁলোকক দেখি ভয় নকৰিব বা কঁপিও নৃঠিব; কিয়নো আপোনালোকৰ দ্বিশ্বৰ যিহোৱা নিজেই আপোনালোকৰ লগত যাঁওতা; তেওঁ আপোনালোকক কেতিয়াও নেৰিব বা ত্যাগ নকৰিব। ৭ তাৰ পাছত মোচিয়ে যিহোচুৱাক মাতিলে আৰু সকলো ইহায়েলীয়া লোকৰ সন্মুখৰ তেওঁক ক'লে, ‘তুমি বলৱান আৰু সাহিয়ল হোৱা; কিয়নো তুমিয়েই এই লোকসকলৰ লগত সেই দেশলৈ যাব লাগিব, যি দেশ দিবলৈ যিহোৱাই তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ আগত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল; সেই দেশত এই লোকসকলৰে সৈতে তুমিহে সোমাৰা আৰু এওঁলোকক তুমিহে সেই দেশত অধিকাৰ কৰাবা। ৮ যিহোৱা নিজেই তোমাৰ আগে আগে যাব আৰু তোমাৰ সঙ্গে সঙ্গে থাকিব; তেওঁ তোমাক কেতিয়াও নেৰিব বা ত্যাগ নকৰিব; তুমি ভয় নকৰিবা আৰু নিৰ্বৃসাম নহ'বা।” ৯ মোচিয়ে এই ব্যৱহাৰ লিখি যিহোৱাৰ নিয়ম চন্দ্ৰক কঢ়িয়াই নিয়া লেবী গোষ্ঠীৰ পুৰোহিতসকলক আৰু ইহায়েলৰ পৰিচাৰক সকলৰ হাতত দিলে। ১০ মোচিয়ে তেওঁলোকক এই আজ্ঞা দিলে, ‘প্ৰত্যেক সংগৰ বছৰৰ অস্তত, ধাৰ ক্ষমাৰ বছৰৰ অৰ্থাৎ যেতিয়া পঁজা-পৰ্বৰ্ব সময় আহিব, ১১ যি সময়ত ইহায়েলীয়া সকলো লোক আপোনালোকৰ দ্বিশ্বৰ যিহোৱাৰ সন্মুখৰ উপস্থিত হ'বৰ কাৰণে তেওঁৰ মনোনীত ঠাইলৈ আহিব, তেতিয়া আপোনালোকে এই ব্যৱহাৰ অৱশ্যেই লোক সকলৰ আগত তেওঁলোকে শুনাকৈ পাঠ কৰিব। ১২ আপোনালোকে পুৰুষ, মহিলা, ল'ৰা-ছোৱালীকৈ আদি কৰি নংগৰৰ দুৱাৰৰ ভিতৰত আপোনালোকৰ মাজত বাস কৰা বিদেশী লোক সকলোকে একগোট কৰিব। তেওঁলোকেও এই ব্যৱহাৰ শুন শিকিব পাৰিব আৰু আপোনালোকৰ দ্বিশ্বৰ যিহোৱাক সন্মান কৰিব। তেওঁলোকে এই ব্যৱহাৰৰ সকলোৰ বাক্য পালন কৰিব। ১৩ তেওঁলোকৰ সন্তান সকলে যদি এইবোৰ কথা নিজলকে থাকে, তেন্তে তেওঁলোকেও শুনিব আৰু আপোনালোকৰ দ্বিশ্বৰ যিহোৱাক সন্মান কৰিবলৈ শিকিব; যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ আপোনালোকে যদ্বন্ন নদী পাৰ হৈ যাব, সেই দেশত যিমান দিনলৈকে আপোনালোকে জীয়াই থাকিব, সিমান দিনলৈকে তেওঁলোকে আপোনালোকৰ দ্বিশ্বৰ যিহোৱাক সন্মান কৰিবলৈ আপোনালোকে এইদৰে কৰিব।” ১৪ পাছত যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ‘এতিয়া তোমাৰ মৃত্যুৰ সময় ওবৰ চপি আহিছে; যিহোচুৱাক মাতি আনি তুমি সাক্ষাৎ তম্ভুত উপস্থিত হোৱা। সেই ঠাইতে মই যিহোচুৱাক তেওঁৰ কাৰ্যৰ আজ্ঞা দিম।’ সেয়ে মোঁচি আৰু যিহোচুৱা গৈ সাক্ষাৎ কৰা তম্ভুত উপস্থিত হ'ল। ১৫ তেতিয়া যিহোৱাই মেষস্তন্ত মাজত সেই তম্ভুত দেখা দিলে; সেই মেষস্তন্ত তম্ভুত দুৱাৰৰ ওপৰত বৈ আহিল। ১৬ যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ‘শুনা, তুমি তোমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ

লগত নিন্দিত হ'বা; এই লোকসকলে উঠি যি দেশত সোমাৰলৈ গৈ আছে, তেওঁলোক সেই ঠাইৰ লোকৰ মাজত থাকিব; তেওঁলোকে সেই দেশৰ আন দেৱতাবোৰেৰ পাছত চলি ব্যচিতাৰৰ দৰে কৰ্য কৰিব আৰু মোক ত্যাগ কৰিব; মই তেওঁলোকৰ সৈতে কৰা মোৰ নিয়মটি ও তেওঁলোকে ভাঙিব। ১৭ যিদিনা তেওঁলোকে এইদৰে বৰিব, সেইদিনা তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে মোৰ ক্রোধ পঞ্জলিত হ'ব আৰু ময়ো তেওঁলোকক ত্যাগ কৰিব। মই তেওঁলোকৰ পৰা মোৰ মুখ ঢাকিম আৰু তেওঁলোকৰ ধৰ্ম হৈব।

তেওঁলোকলৈ অনেক দুখ-কষ্ট আৰু আপদ ঘটিব; সেইদিনা তেওঁলোকে ক'ব যে, ‘আমাৰ দ্বিশ্বৰ আমাৰ মাজত নথকাৰ কাৰণেই আমাৰ ওপৰত এই সকলো আপদ নে? ১৮ তেওঁলোকে দেৱতাবোৰলৈ ঘুৰি যি সকলো কুকৰ্ম কৰিব, সেইবাবে মই অৱশ্যেই সেইদিনা মোৰ মুখ ঢাকিম। ১৯ তোমালোকে এতিয়া তোমালোকৰ বাবে এই গীত লিখি বাখা। এই গীত ইহায়েলৰ লোকসকলক শিকাবা আৰু তেওঁলোকক মুখস্থ কৰিবলৈ দিবা। তাতে এই গীত ইহায়েলৰ লোকৰ অহিতে মোৰ সাক্ষী হৈ থাকিব। ২০ কিয়নো, যি দেশ দিম বুলি মই তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ আগত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলো, সেই গীৰীৰ আৰু মধু বোৱা দেশলৈ যেতিয়া মই তেওঁলোকক লৈ যাম আৰু বেতিয়া তেওঁলোকে ভৃগুৰে ভোজন কৰি হস্তপুষ্ট হ'ব, তেতিয়া তেওঁলোকে মোক ভৃছ কৰিব আৰু মোৰ নিয়মটি অগ্রাহ্য কৰি আন দেৱতাবোৰলৈ উলটি সেইবোৰ সেৱা পূজা কৰিব। ২১ তাৰ ফলত তেওঁলোকলৈ বহু দুখ-কষ্ট আৰু বিপদ- আপদ ঘটিব; তেতিয়া এই গীতেই সাক্ষীবৰূপে তেওঁলোকৰ আগত সাক্ষ্য দিব; কাৰণ তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলে মুখস্থ কৰা এই গীত নাপাহাৰিব। কিয়নো, যি দেশ দিম বুলি মই প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলো, তেওঁলোকক সেই দেশলৈ নিয়াৰ আগেয়েই তেওঁলোকে কৰা মনৰ পৰিকল্পনা মই জানো।” ২২ সেয়ে মোচিয়ে সেইদিনাই এই গীত ইহায়েলৰ লোকসকলক শিকালে। ২৩ তাৰ পাছত যিহোৱাই নুৰ পুৰি যিহোচুৱাক আজ্ঞা দি ক'লে, ‘তুমি বলৱান হোৱা, আৰু অতিশ্য সাহিয়ল হোৱা; কিয়নো, মই ইহায়েল সন্তান সকলক যি দেশ দিম বুলি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলো, সেই দেশলৈ তুমিহে তেওঁলোকক লৈ যাবা আৰু মই তোমাৰ সঙ্গী হৈ যম।’ ২৪ মোচিয়ে সম্পূৰ্ণকৈ এই নিয়মৰ সকলো কথা এখন পুস্তকত লিখিলে। ২৫ তাৰ পাছত যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দ্ৰক বৈ নিউতা লৈবীয়াসকলক তেওঁ এই আজ্ঞা দিলে, ২৬ ‘এই ব্যৱহাৰ পুস্তকখন লৈ আপোনালোকে আপোনালোকৰ দ্বিশ্বৰ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দ্ৰকৰ কাষত বাখক, সেই ঠাইতে এইখন ইহায়েলীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষী হৈ থাকিব। ২৭ কিয়নো আপোনালোক যে কিমান বিদ্ৰোহী আৰু ঠৰ-ভিত্তীয়া তাক মই জানো; মই আপোনালোকৰ মাজত আজি জীয়াই থাকেওতে মেতিয়া আপোনালোকে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ-আচাৰণ কৰিছে, তেন্তে মোৰ মৃত্যুৰ পাছত যে ইয়াতকৈ আৰু কিমান অধিককৈ কৰিব। ২৮ আপোনালোকৰ নিজৰ গোষ্ঠীৰ সকলো পৰিচাৰক আৰু বিশ্যাসকল মোৰ সন্মুখত একগোট হওঁক যাতে মই তেওঁলোকক এই সকলোবোৰ কথা শুনাৰ পাৰোঁ; আকাশ আৰু পথিবীক তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষী কৰি বাখিব পাৰোঁ। ২৯ কিয়নো মই জানো যে, মোৰ মৃত্যুৰ পাছত আপোনালোক একেবোৰে ভষ্ট হৈ যাব আৰু যি পথত চলিবলৈ মই আপোনালোকৰ আজ্ঞা দিলো, সেই পথত পৰা আপোনালোক আতিৰি যাব; ভবিষ্যত কালত আপোনালোকলৈ বিপদ নামি আহিব; কাৰণ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া আপোনালোকে তাকে কৰিব আৰু আপোনালোকে নিজ হাততেৰে কৰা কাৰ্য দ্বাৰা যিহোচুৱাক কেৰাবিত কৰি তুলিব।’ ৩০ তাৰ পাছত মোচিয়ে ইহায়েলৰ গোটেই সমাজক এই গীতৰ কথাবোৰ শেষলৈকে গাই শুনালে।

৩১ হে আকশ-মণ্ডল, মোৰ কথালৈ কাণ পাতা; হে পৃষ্ঠিৰী, মোৰ মুখৰ কথা শুনা। ২ মোৰ উপদেশ বৰষুণৰ দৰে টোপা-টোপে পৰক, মোৰ কথা নিয়াৰ দৰে নামি আহিক; সেয়ে কোমল তুণৰ ওপৰত লাহে লাহে পৰা বৰষুণৰ নিচিনা, গচ-গচনিৰ ওপৰত জাক জাক বৰষুণৰ নিচিনাৰে পৰক। ৩ কিয়নো মই যিহোৱাৰ নাম ঘোষণা কৰিব; তোমালোকে আমাৰ যিহোৱাৰ মহিমা প্ৰশংসা কৰা, ৪ তেওঁ আশ্রয় শিলা, তেওঁৰ কাৰ্য নিখুঁত,

তেওঁ সকলো পথ ন্যায়, তেওঁ বিশ্বত দৈশ্বর, তেওঁ কোনো অন্যায় নকরে; তেওঁ ন্যায়বান আৰু সৎ। ৫ তেওঁৰ লোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অশিষ্টচৰণ ব্যৱহাৰ কৰিছে; তেওঁলোকৰ পাপৰ কাৰণে তেওঁলোক তেওঁৰ সন্তান নহয়, তেওঁলোক এক বিপঞ্চগামী আৰু কুটিল বংশ। ৬ হে অবুজ্জ, বৃদ্ধিইন্ধ জাতি, এইবৃপ্তই তোমালোকে যিহোৱাৰ পৰিশোধ কৰানো? তেওঁ জানো তোমালোকৰ পিতৃ আৰু স্বজনকৰ্ত্তা নহয়? তেৱেই তোমালোকেক স্বজন কৰি জাতিৰূপে স্থাপন কৰিবলৈ। ৭ সেই পুৰণি দিনবৰোৰ কথা সোঁৰৰা, অনেক পুৰুষৰ আগৰ বৰ্ষাবোৰ বিষয়ে ভাৱা, সেই সকলো দিনৰ কথা তোমালোকৰ পিতৃক সোধা, তেওঁলোকে তোমালোকক জনাব; বৃন্দসকলক সোধা, তেওঁলোকে তোমালোকক কৰ। ৮ সৰ্বোৰপি দৈশ্ব বেয়েতিয়া জাতিবৰোক নিজৰ আধিপত্য ভাগ কৰি দিলৈ, মনুষ্যক বিভিন্ন জাতিত ভাগ কৰিল, তেওঁয়া ইহায়েল জাতিৰ লোকসংখ্যা অনুসুমাৰে তেওঁ জাতিবৰোক সীমা স্থিৰ কৰিবলৈ। ৯ কিয়নো যিহোৱাৰ অংশই হৈছে তেওঁ লোকসকল, যাকোবৰ বংশই হ'ল তেওঁৰ আধিকাৰৰ অংশ। ১০ তেওঁ তেওঁক এক মৰুভূমিত পালে, আতনাদ ভাৱা জ্যাল মৰুভূমিত পালে। তেওঁ তেওঁক আৱাৰি বাখিলে, যতন কৰিলে, তেওঁ নিজৰ চৰুৰ মণিৰ দৰেই তেওঁক পহৰা দি ৰাখিলে, ১১ যেনেকৈ টেগল ঢৰাবে সঘনে বাঁহ লৰাই দিয়ে আৰু তাৰ ওপৰত উৰি ফুৰে, যেনেকৈ সিইতক ওপৰলৈ তলু নিবলৈ নিজৰ ডেউকা মেলি দিয়ে, আৰু নিজৰ ডেউকাৰ ওপৰত সিইতক বৈ নিয়ে, ১২ তেনেকৈ যিহোৱাই অকলেই যাকোক চলাই লৈ ফুৰিলে; তেওঁৰ লগত আন কোনো বিদেশী দেৱতা নাছিল। ১৩ পৃথিবীৰ পাৰ্বত্য ঠাইৰ ওপৰত তেওঁ যাকোক বাখিলে, খেতিত উৎপন্ন হোৱা শস্য খাৰলৈ দিলৈ, শিলামূৰ পৰা মধু আৰু শিলামূৰ দুৰ্বাৰেহ পাহাৰৰ পৰা তেল দি পৰিপুষ্ট কৰিলে। ১৪ গুৰু গাখীৰ পৰা উৎপন্ন হোৱা মাখন আৰু মেৰ-ছাগপালৰ পৰা গাখীৰ দিলৈ। চিৰব্যুক্ত মেৰেপোৱালিৰ আৰু বাচান দেশীয় মতা মেৰ, মতা ছাগলী আৰু উত্তম ঘেঁধনার আটা তেওঁক দিলৈ; হে ইহায়েল, তোমালোকে আঽাৰুৰ পৰা তৈয়াৰী বৰুৰবিগ উঠা উত্তম দ্রাক্ষাৰস পান কৰিলৈ। ১৫ যাকোবে হষ্ট-পৃষ্ঠ হৈ খালে; কিন্তু যিচৰুণ চৰি বাচিল আৰু লুঝ থাবিলে; হে যিচৰুণ, তৃমি মেদযুক্ত, স্তুলকায় আৰু মসুণ হলা; তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তা দৈশ্বৰক ভাগ কৰিলে, আৰু নিজৰ পৰিআৱাৰ শিলাক আঘাত্য কৰিলে। ১৬ তেওঁলোকে অন্য দেৱতালৈ কৰা সেৱা-পঞ্জী যিহোৱাৰ দৈশ্ব্যাত্মিক কৰিলে, যিঁ লগীয়া বিষয়বোৰে তেওঁক কুঁজু কৰিলে। ১৭ ভূত্যোৰে উদ্দেশ্যে তেওঁলোকে বলি উৎসংগ কৰিলে, দৈশ্ব বলৈ নহয়; যি দেৱতাবোৰক তেওঁলোকে কেতিয়াও নাজানিছিল, সেই নতুন দেৱতাবোৰে সম্মতি আহি পৰিল, যি দেৱতাবোৰক তোমালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলেণ্ড ভয় নকৰিছিল, ১৮ যি দৈশ্বে তোমালোকক জন্ম দিলে তোমালোকৰ পিতৃ হ'ল, তোমালোকে সেই শিলাক আঘাত্য কৰিলে, তোমালোকৰ জন্মাদাতা দৈশ্বৰক তোমালোকে পাহিলো; ১৯ যিহোৱাই এই সকলো দেখি দৰ্শায়িত হল; তেওঁ নিজৰ পুত্ৰ-কন্যাক অগ্রাহ্য কৰিলে। ২০ তেওঁ ক'লে, “মই তেওঁলোকৰ পৰা মোৰ মুখ লুকুৱাম। তেওঁলোকৰ শেষ দশা কি হ'ব, মই তাক চাম; কিয়নো তেওঁলোক একেবাৰে বিপথে চলা বংশ, অবিশাসী সন্তান। ২১ যি দৈশ্ব নহয়, তাৰ সেৱা-পঞ্জীৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকে মোক দৰ্শায়িত কৰিলে, তেওঁলোকৰ অসাৰ মুক্তিবোৰৰ দ্বাৰাই মোৰ ক্ষেত্ৰে জন্মালে; এই হেতুকে মই তেওঁলোকক এক জাতি নোহোৱা লোকসকলৰ দ্বাৰা দৰ্শা জন্মায়; এক নিৰ্বোধ জাতিৰ দ্বাৰাই মই তেওঁলোকক কুণ্ঠিত কৰিম। ২২ কিয়নো মোৰ ক্ষেত্ৰত এক অশ্বি প্ৰজ্বলিত হৈছে, চিয়োলৰ গভীৰতালৈকে পুৰিছে, ই পৃথিবী আৰু তাৰ উৎপাদিত বন্ধু গ্রাস কৰিছে, পৰ্বতৰ ভিত্তিমূলোৰে জুলাইছে। (Sheol h7585) ২৩ মই তেওঁলোকৰ ওপৰত দুৰোগৰ স্তুপ গঢ়িম; তেওঁলোকৰ অহিতে মোৰ কঁড়োৰে এৰিম: ২৪ দেহে শুকাই যোৱা দুর্ভিক্ষ, প্ৰচণ্ড বিনাশকাৰী, কষ্টদায়ক মহামাৰী। তেওঁলোকৰ অহিতে মই মাটিত বগাই ফুৰা জীৱৰ বিশপূৰ্ণ হিঙ্গ পশুবোৰ দাঁত পঢ়াম। ২৫ বাটত তৰোৱালে মাৰিব, ভিতৰ-কোঠালিত আতঙ্কত মাৰিব। যুৱক আৰু কুমাৰীসকলক, পিয়াহ খোৱা কেছুৱা আৰু পক্ষমুৰীয়া বৃদ্ধক একেভাৱে বিনষ্ট কৰিব। ২৬

মই ক'লো যে মই তেওঁলোকক সিচ'তি কবিম, আৰু মুন্ধৰ মনৰ পৰা তেওঁলোকৰ সৃষ্টি মচি পোলাম। ২৭ কিন্তু মই তেওঁলোকৰ শক্তিৰোৰ ক্ষোধাগ্নিলৈ যায় কৰিলৈ, কিয়নো তেওঁলোকৰ শক্তিপক্ষকই ভুল বুজি কৰে পাৰে যে, ‘আমাৰ হাতেৰেই বিজয়ী হ'লো; এই সকলো কৰাজন যিহোৱা নহয়।’ ২৮ তেওঁলোক এক বিবেকহীন জাতি; তেওঁলোকৰ বিচাৰ-বুদ্ধি বুলি একো নাই। ২৯ তেওঁলোক জণী হোৱা হ'লো, এই কথা বুজিলৈহেতেন; শেষ দশা কি হ'ব তেওঁলোকে বিবেচনা কৰিলেহেতেন। ৩০ এজনে কেনেকৈ এহেজাৰজনক ছছতঙ্গ কৰিব পাৰে, আৰু দুজনে দশ সহজনক খেদৰ পাৰে? যদিহে তেওঁলোকৰ শিলাই তেওঁলোক শক্তিৰ হাতত তুলি নিনিয়ে। ৩১ শক্তিৰ শিলা আমাৰ শিলাৰ নিচিনা নহয়; আমাৰ শক্তিৰোৰেও এইদৰে স্থীকৰ কৰে। ৩২ সিংহত দ্রাক্ষলতা চাদমৰ দ্রাক্ষলতুৰ পৰা, আৰু ঘুমোৰ দ্রাক্ষাবাৰীৰ পৰা আহা; সিংহত আঙুৰোৰ বিহুত আঙুৰ; সিংহত থোকৰোৰ ততি; ৩৩ সিংহত দ্রাক্ষাবস সাপৰ বিষ, কেঁটি সাপৰ ভয়ানক বিষ ৩৪ এই কথা মই জানো সঁচি বখা নাই? মোৰ ভঁড়লত জানো মোৰৰ মাৰি থোৱা নাই? ৩৫ সিংহত ভৰি পিছল শোৱা সময়ত প্রতিকাৰ সধা আৰু প্রতিফল দিয়া মোৰেহে কাৰ্য, কিয়নো সিংহত ক্লেশৰ কাল ওচৰ চাপিছে, আৰু সিংহতলৈ ঘটিবলগীয়া সৰ্বনাশ শীঘ্ৰে ঘটিব। ৩৬ যিহোৱাই যেতিয়া দেখিব যে, তেওঁৰ লোকসকলৰ শক্তি নোহোৱা হৈছে, বল্কি কি স্বাধীন কাৰো শক্তি নোহোৱা হৈছে, তেওঁয়া অৱশ্যেই যিহোৱাই তেওঁৰ লোকসকলৰ পক্ষ লব, তেওঁৰ দাসবোৰক কৃপা কৰিব। ৩৭ তেওঁ তেওঁ যেতিয়া ক'ব, ‘তেওঁলোকৰ দেৱতাৰোৰ ক'ত আছে? ক'ত আছে তেওঁলোকৰ সেই শিল যিহত তেওঁলোকে আশ্রয় লৈছিল? ৩৮ তেওঁলোকৰ বিলোৰৰ মদস্মৃত আহাৰ কোনে ভোজন কৰিছিল, আৰু পেয়ে নৈবেদ্যৰ দ্রাক্ষাবস কোনে পান কৰিছিল? এতিয়া সেইবোৰেই উঠি তোমালোকক সহায় কৰক; সেইবোৰেই তোমালোকৰ আশ্রয় হওক! ৩৯ এতিয়া তোমালোকে ভাৱি চোৱা, মই ময়েই, ময়েই তেওঁ; মোৰ বাহিৰে আন কোনো দেৱতা নাই; মইয়ে মাৰো, আৰু ময়েই জীয়াও; মইয়ে ঘালগাঁও আৰু ময়েই সুস্থ কৰোঁ; মোৰ হাতৰ পৰা উদ্বাৰ কৰোঁতা কোনো নাই। ৪০ কিয়নো মই আকাশলৈ হাত দাঙি শপত খাই ক'লো, মোৰ চিৰশংশ্যী জীৱনৰ শপত, ৪১ যেতিয়া মোৰ জিলিক থকা তৰোৱালত ধৰ দিঁও, ন্যায় বিচাৰ কৰিবলৈ মোৰ হাতেৰে তাক ধৰোঁ, তেওঁয়া মই মোৰ শক্তিৰোৰ প্রতিকাৰ সাধিম, আৰু মোক ঘিণাওঁতা সকলক প্রতিফল দিম। ৪২ হত হোৱা লোক আৰু বন্দীসকলৰ তেজেৰে সৈতে মোৰ কঁড়োৰোক মই তেজ পান কৰাই মতলীয়া কৰিম, মোৰ তৰোৱালে মঙ্গল থাব, দীঘলচুল থকা শক্তিৰ মূৰৰ মঙ্গল থাব। ৪৩ হে আকাশ মণ্ডল, আনন্দিত হোৱা, হে সকলো জাতিৰ লোকসকল, তোমালোকে যিহোৱাৰ লোকসকলৰ সৈতে প্ৰশংসন কৰা, তেওঁৰ আৰাধনা কৰা কিয়নো তেওঁ ওঁ নিজ সন্তানবোৰৰ বৰ্জপত্ৰৰ প্রতিকাৰ সাধিব, তেওঁৰ শক্তিৰোৰ প্রতিফল দিব; তেওঁক ঘিণাওঁতা সকলক প্রতিফল দি নিজিৰ লোকসকলৰ অৰ্থে ভূমি শুণি কৰিব।’ ৪৪ এইদৰে মোচি আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচৰাই গৈ এই গীতৰ সকলো কথা লোকসকলক শুনালৈ। ৪৫ ইয়ায়েলীয়া লোকসকলৰ আগত মোচিয়ে যেতিয়া এই গীতৰেৰ গাই শৈশ কৰিলে, ৪৬ তেওঁয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ ক'লে, ‘যি সকলো কথা আপোনালোকৰ বিবুদ্ধে সাক্ষ্যবৃূপে আজি মই আপোনালোকক ক'লো, তাক আপোনালোকে মনত গাঠি বাথক যাতে এই নিয়মৰ সকলো কথা যত্নেৰে সৈতে পালন কৰিবৰ কাৰণে আপোনালোকৰ সন্তান সকলক আজ্ঞা দিব পাৰে।’ ৪৭ কিয়নো আপোনালোকৰ কাৰণেই সাধাৰণ কথা নহয়; বৰঞ্চ জীৱনৰহে কথা, কাৰণ ইয়াতেই আপোনালোকৰ জীৱন আছে, আৰু আপোনালোকে যি দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ যদিন পাৰ হৈ যাব, সেই দেশত ইয়াৰ দাবাই আপোনালোক দীৰ্ঘায় হ'ব পাৰে।’ ৪৮ সেইদিনাখনেই যিহোৱাই মোচিক ক'লে, ৪৯ ‘তুমি যিবীহোৰ বিপৰীতে মোৰাৰ দেশত থকা সেই অবাৰীম পৰ্বতমালাৰ নবো পাহাৰ ওপৰলৈ উঠি যোৱা আৰু ইয়াৰেলীয়াসকলক অধিকাৰ আৰ্থে মই যি দেশ দিবলৈ গৈ আছোঁ, সেই কনান দেশ চোৱাগৈ। ৫০ যেনেকৈ তোমাৰ ককায়েৰা হাবোৰ মৃত্যু হোৰ পাহাৰত হৈছিল আৰু

তেওঁ নিজের পূর্বপুরুষসকলৰ ওচৰলৈ গৈছিল, তেনেকৈ তোমার মৃত্যু সেই
পাহাৰৰ ওপৰতে ইহ' ব'ল আৰু তুমিৰ পূর্বপুরুষসকলৰ ওচৰলৈ উঠি যাবা।
১১ কিয়নো ছিন মৰুভূমিত কাদেচৰ মৰিবাপা পানীৰ ওচৰত ইস্বারেলীয়া
সন্তান সকলৰ মাজত মোৰ পৰিভ্ৰতা মানি নচিল তোমালোকে ইস্বারেলীয়া
সন্তান সকলৰ আগত মোৰ প্ৰতি অবিশ্বাসৰ কাৰ্য কৰিছিলা। ১২ তথাপিও,
মই ইস্বারেলীয়া সন্তান সকলক যি দেশ দিবলৈ গৈ আছেঁ, তুমি সেই
দেশত মোসোমাবা, কিন্তু কেৱল দৰৱ পৰা তাক চাবলৈ পাৰা।”

००

ইহায়েলোয়া সন্তান সকলক আশীর্বাদ করিলে। ২ তেওঁ ক'লে, যিহোৱা চীনয় পর্বতৰ পৰা আহিল, তেওঁ চেয়াৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ ওপৰত উদয় হল; তেওঁৰ জ্যোতি পাৰণ পৰ্বতৰ পৰা জিলিকি উঠিল তেওঁ অ্যামুত অ্যামুত পৰিত্রস্কলৰ মাজৰ পৰা আহিল। তেওঁৰ সেৱা হাতত আছিল তেওঁলোকৰ কাৰণে বিজুলীৰ চমক ভাৰা ব্যৱস্থা। ৩ সঁচাই তেওঁ নিজৰ লোকসকলক প্ৰেম কৰে; তেওঁৰ সকলো পৰিত্ব লোক তেওঁৰ হাতত আছিল; তেওঁলোক সকলো তেওঁৰ ভৱিত নত হ'ল; প্ৰতিজনে তেওঁৰ বাক গ্ৰহণ কৰিলে। ৪ মই, মোচিয়ে আপোনালোকক এক ব্যৱস্থাৰ্থিকাৰ। ৫ যেতিয়া ইহায়েলৰ মুখ্য লোকসকল শোট খালে, আৰু ইহায়েলৰ সকলো ফৈদ একত্ৰিত হল, তেওঁয়া যিহোৱাই আছিল যিচূৰূপ বজা। ৬ বৃৰণে জীবাই থাকক, নমৰক; কিন্তু তেওঁৰ গোষ্ঠীৰ লোক লেখত অলপ হওক। ৭ যিহুদাক দিয়া আশীর্বাদ এই: মোচিয়ে ক'লে, “হে যিহোৱা, তুমি যিহুদার মাত শুনা, তেওঁৰ লোকসকলৰ মাজলৈ তেওঁক পুনৰ ঘূৰাই আনা, তোমাৰ হাততেৰে তেওঁৰ বাবে যন্দু কৰা; তেওঁৰ শক্ৰবোৰ বিৰুদ্ধে এক সহায় হোৱা।” ৮ লেবীৰ বিষয়ে মোচিয়ে ক'লে, “লেবী, তোমাৰ ভৰ্তৰ লগত তোমাৰ তুমীম আৰু উৰীম আছে, মচ্ছত তুমি যাৰ পৰীক্ষা কৰিছিলা, যিবীৰাৰ পানীৰ ওচৰত যাৰ সৈতে বিবাদ কৰিছিলা, ৯ যিজনে নিজ পিত আৰু মাতৰু বিষয়ে ক'লে, “মই তেওঁলোকক দেখা নাই।” নিজৰ ভাই-ককাইক স্থীৰাৰ্দ্দন ক'লে, “মই তেওঁলোকক দেখা নাই।” নিজৰ ভাই-ককাইক স্থীৰাৰ্দ্দন ক'লে, “মই তেওঁলোকক দেখা নাই।” ১০ লেবীসকলে তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ যাকোবক শিকায়, ব্যৱস্থাবোৰ ইহায়েলক শিকায়; তোমাৰ আগত ধূপ জ্বালায়, যজ্ঞ-বেদিৰ ওপৰত হোমবলি উৎসৱ কৰে। ১১ হে যিহোৱা, তুমি তেওঁৰ তাৰ সম্পত্তি আশীর্বাদ কৰা, তেওঁ তোমাৰ বাক্যক পহুৰা দিছে আৰু তোমাৰ ব্যৱস্থাৰ বৰ্ফনা কৰিছে। ১০ লেবীসকলে তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ যাকোবক শিকায়, ব্যৱস্থাবোৰ ইহায়েলক শিকায়; তোমাৰ আগত ধূপ জ্বালায়, যজ্ঞ-বেদিৰ ওপৰত হোমবলি উৎসৱ কৰে। ১১ হে যিহোৱা, তুমি তেওঁৰ ওচৰত নিৰ্ভয়ে থাকে; যিহোৱাই ওৱে দিমটো তেওঁক আৰৰি বাখে, আৰু তেওঁ যিহোৱাৰ দুই বাহুৰ মাজত বাস কৰে।” ১৩ যোচেফৰ বিষয়ে মোচিয়ে ক'লে, “আকাশৰ উত্তম দান আৰু নিয়াৰেৰে সৈতে, তলত ব্যাপি থকা সাগৰেৰে, যিহোৱাই যোচেফৰ দেশক আশীর্বাদ কৰক। ১৪ সূৰ্যৰ তাপৰ উৎকৃষ্ট ফলেৰে, মাহবোৰৰ উত্তম শশ্যৱে, ১৫ পুৰণি পৰ্বতৰোৱাৰ অতি উত্তম সম্পদেৱে, চিৰকালৰ পাহাৰবোৰেৰ বহুমুলীয়া বস্তুৰে, ১৬ পৃথিবীৰ উত্তম উত্তম দ্রব্যৰ প্ৰচুৰতাৰে, আৰু জুলত জোপোহাৰ মাজত যি জনা আছিল, তেওঁৰ আনুগ্ৰহেৰে সৈতে - যোচেফৰ মূৰত, যিজন ভাই-ককাইসকলৰ মাজত বাজপুৰ আছিল, তেওঁৰ কপালত এই সকলো আশীর্বাদ পৰক। ১৭ যোচেফৰ মহিমা প্ৰথমে ওপজা এটা যাঁড়, তেওঁৰ শিং-দুটা বনৰীয়া যাঁড়ৰ শিংৰ দৰে; তাৰ দ্বাৰাই তেওঁ সকলো জাতিকে বিদু কৰিব, এনেকি পৃথিবীৰ অস্তলৈৰে জাতিবোৰক ঠৰিল নিব; এইদেই ইঙ্গুলিয়ম অ্যামুত অ্যামুত আৰু মনচিৰ হাজাৰ হাজাৰ লোক হ'ব। ১৮ জৰুৰূপৰ বিষয়ে মোচিয়ে ক'লে, হে জৰুৰূপ, তুমি বাহিৰলৈ যোৱা কালত আনন্দিত হোৱা, আৰু হে ইচাখৰ, তুমি নিজ তত্ত্বুত আনন্দ কৰা। ১৯ লোকসকলক তেওঁলোকে পৰ্বতৈলৈ মাতি পঠাব; সেই ঠাইত তেওঁলোকে যোগ্য মনোভাৱেৰে বলি উৎসৱ কৰিব; তেওঁলোকে সমুদ্ৰৰ প্ৰচৰ সমুদ্ৰি আৰু বালিৰ পৰা গুপ্ত ধন ছুইব।” ২০ গাদৰ বিষয়ে মোচিয়ে ক'লে, “যিজন ইতি গাদৰ বাজাৰ সীমা বঢ়াব, সেই জনা ধনা; গাদে সংহৰ

ଦରେ ବାସ କରେ, ତେଣୁ ବାହ୍, ଏନେକି ମୂର ତାଲୁକୋ ବିଦାରେ । ୨୧ ତେଣୁ ନିଜର କାରଣେ ଉଟ୍କୁଟ୍ ଭାଗ ମେମୋନୀତ କରିଲେ, କିଯାନୋ ସେଇ ଠାଇତ ନେତାର ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକର କାରଣେ ଭାଗ ବାଖି ଥୋରା ଆଛେ; ତେଣୁ ଲୋକ ସକଳଙ୍କ ମୁଖ୍ୟର ଲଗତ ଆଛିଲ । ତେଣୁ ଯିହୋରାର ନ୍ୟାୟ କର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କରିଲେ, ଆବୁ ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲର ସୈତେ ଯିହୋରାର ନିୟମ ପାଲନ କରିଲେ । ୨୨ ଦାନର ବିଷୟେ ମୋଟିଚେ କ'ଲେ, “ଦାନ ବାଚାନର ପରା ଜାପ ମରି ଅହା ଯୁଗ୍ମ ଶିହ୍ଵ ।” ୨୩ ନଞ୍ଚାଳୀର ବିଷୟେ ମୋଟିଚେ କଲେ, “ହେ ନଞ୍ଚାଳୀ, ତୁମି ଯିହୋରାର ଅନୁଗ୍ରହେରେ ତୃପ୍ତ, ଆବୁ ଯିହୋରାର ଆଶୀର୍ବାଦେରେ ପରିବ୍ରାଗ୍; ପଞ୍ଚିମ ଆବୁ ଦକ୍ଷିଣ ଅଞ୍ଚଳ ଅଧିକାର କରା ।” ୨୪ ଆଚେବର ବିଷୟେ ମୋଟିଚେ କଲେ, “ଆନ ସନ୍ତାନ ସକଳତକେ ଆଚେବେ ଅଧିକ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଓକ; ତେଣୁ ମେନ ନିଜର ଭାଇ-କକାଇସକଳର ପିଣ୍ଡ ହୁଯ, ତେଣୁର ଭବି ଦୂରନ ଯେନ ଜଳଫିରୀର ତେଲତ ଡୁରି ଥାକେ ।” ୨୫ ତୋମାର ନଗରର ଡାଂବୋର ଲୋହ ବା ପିଲତର ହବ; ଯିମାନଦିନ ତୋମାର ଆୟୁଷ ସାକିବ, ସିମାନଦିନ ତୋମାର ଶକ୍ତି ଥାକିବ ।” ୨୬ ମୋଟିଚେ କ'ଲେ, “ହେ ଯିରୁବୁଗ, ଦୈଶ୍ୱରର ତୁଳ୍ୟ କୋନୋ ନାହିଁ; ତୋମାଲୋକର ସାହ୍ୟର କାରଣେ ତେଣୁ ନିଜ ପୌରରେରେ ମେଘରଥିତ ଉଠି ଆକାଶ ପଥତ ଅହା ଯୋରା କରେ ।” ୨୭ ଯିଜନ ଅନଦିକାଳର ଦୈଶ୍ୱର ତେହେ ନିଜର ଲୋକମକଳର ଆଶ୍ୟ, ଅଧୋଦେଶତ ତେଣୁ ଚିରହାୟୀ ବାହୁରେ ଧରି ବାଖେ; ତେଣୁ ତୋମାଲୋକର ସମ୍ମୁଖ ପରା ଶକ୍ତିବୋରକ ଦୂର ବରିବ, ତେଣୁ କବ, ‘ଏତ୍ତିଲୋକକ ଧଂଃ କରା ।’ ୨୮ ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲ ଜାତିଯେ ନିର୍ଭର୍ୟେରେ ବାସ କରିବ; ଯାକୋବର ତୁମୁକ ଶଶ୍ୟ ଆବୁ ନେତୁନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରର ଦେଶତ ନିରାପଦ ହବ; ତେଣୁ ଓପରତ ଆକାଶର ନିୟର ଟୋପା ଟୋପେ ପେବକ । ୨୯ ହେ ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲ, ତୁମି ଧନ୍ୟ; ଯିହୋରାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିଷାବ ପୋର ଜାତି ଯି ତୋମାଲୋକ, ତୋମାଲୋକର ସଦଶ କୋନ ଆଛେ? ତେଣୁ ତୋମାଲୋକର ସାହ୍ୟର୍କାରୀ ଢାଳ, ତୋମାଲୋକର ପୌରର ତରୋରାଳ; ଶକ୍ତିବୋର ତୋମାଲୋକର ଓଚବେଳେ କମ୍ପମାନ ହୈ ଆହିବ; ତୋମାଲୋକେ ଓଥ ଠାଇବୋରତ ଭବି ଦିବା ।”

৩৪ পাছত মোচিয়ে মোরাবৰ সমথলৰ পৰা যিৰীহোৰ বিপৰীতে থকা

নরো পৰକତିଲେ ଶିଟଗାର ଚଢ଼ାଲେ ଉଠି ଗଲ । ତାର ପରା ଯିହୋଇ ତେଣୁକ ଗୋଟେଇ ଦେଶ ଦେଖୁରାଲେ । ତେଣୁକ ଗୋଟେଇ ନଞ୍ଜାଳୀ, ଇଙ୍ରେଯିମ ଆବୁ ମନଚିବ ଦେଶ, ଆବୁ ପଦ୍ଧିମ ଫଳେ ସମ୍ମର୍ଜନକେ ଯିହୁଦାର ସମ୍ମତ ଦେଶ ଦେଖୁରାଲେ । ତ ତାର ଉପରି ତେଣୁକ ନେଣେବେ ଆବୁ ସେଇ ଦେଶର ନଗର ଯିହୋଇର ଉପତ୍ୟକାର ସମ୍ମଥଳ ତୁମି ଅର୍ଥାତ୍ ଚୋରଲୈକେ ଦେଖୁରାଲେ । ୪ ତାର ପାଛତ ଯିହୋଇର ତେଣୁକ କାଳେ, “ଏହିଥାନେ ମେହି ଦେଶ ଯାର ବିଷୟେ ମହି ଅଭାବାମ, ଇଚ୍ଛକ ଆବୁ ଯାକୋବର ଓଚରତ ଶପତ ଥାଇ କୈଛିଲୋ, ‘ଏହି ଦେଶ ମହି ତୋମାର ବଂଶକ ଦିନି’” । ଦେଶଖନ ନିଜର ଚକୁବେ ଚାବଲେ ମହି ତୋମାକ ସୁଯୋଗ ଦିଲୋ, କିନ୍ତୁ ନନ୍ଦୀ ପାବ ହେ ତୁମ ମେହି ଠାଇଲେ ଯାବ ନୋରାବିବା । ୫ ସେୟେ, ଯିହୋଇ କୋରା ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଯିହୋଇର ଦାସ ମୋଟିର ମେହି ମୋରାବ ଦେଶତ ମୃତ୍ୟୁ ହଲ । ୬ ମୋରାବ ଦେଶତ ବୈୟ-ପିଯୋବ ସମ୍ମୁଖତ ଯି ଉପତ୍ୟକା ଆଛିଲ, ଯିହୋଇ ତେଣୁକ ମେହି ଠାଇତ ମୈଦାମ ଦିଲେ; କିନ୍ତୁ ତେଣୁକ ମୈଦାମ ଠାଇ କାତ ଆହେ, ଆଭିଲେକେ କୋନେ ଓ ନାଜାନେ । ୭ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟତ ମୋଟିର ବସ ଆଛିଲ ଏଥ ବିଶ ବର୍ଷ; ତେତ୍ୟାଓ ତେଣୁକ ଚକୁ ଦୂର୍ବଲ ହୋଇ ନାଛିଲ, ଆବୁ ଗର ଶକ୍ତିଓ କମି ଯୋରା ନାହିଁ । ୮ ଇହାଯୋଲର ସନ୍ତାନ ସକଳେ ମୋରାବ ସମ୍ମଥଳତ ତ୍ରିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଟିର କାରାଗେ ଝରନି କରିଲେ; ତାର ପାଛତ ମୋଟିର କାରାଗେ ତେଣୁଳୋକର ଶ୍ରୀକ ପ୍ରକାଶର ଦିନ ଶେଷ ହଲ । ୯ ନୂନର ପ୍ରତି ଯିହୋଇର ଓପରତ ମୋଟିଯେ ହାତ ବର୍ଖିଛିଲ ବାବେ ତେଣୁକ ଜ୍ଞାନଦୟକ ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଛିଲ; ସେୟେ, ଇହାଯୋଲର ସନ୍ତାନ ସକଳେ ତେଣୁକ କଥା ଅନୁସାରେ ଚଲିବ ଧରିଲେ ଆବୁ ଯିହୋଇ ମୋଟିର ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ଯି ଆଜ୍ଞା ଦିଛିଲ, ମେହି ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବଲେ ଧରିଲେ । ୧୦ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇହାଯୋଲୀଯାସକଳର ମାଜତ ମୋଟିର ଦରେ କୋନୋ ଭାବବାଦୀର ଉଥାନ ହୋଇ ନାଇ, ଯିଜନର ଲଗତ ଯିହୋଇ ମୁଖ୍ୟମିତ୍ରକେ କଥା ପାତିଛିଲ । ୧୧ ଯିହୋଇ ମୋଟିକ ମିଚର ଦେଶତ ଫରୋଗେ, ତେଣୁକ ସକଳୋ ଦାସ ଆବୁ ସମଗ୍ର ଦେଶର ଓପରତ ଯ ସକଳୋ ଚିହ୍ନ ଆବୁ ଅଭ୍ର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖୁରାବେଳେ ପଢ଼ାଇଛିଲ, ମେହି ଧରଗ କାର୍ଯ୍ୟ କରା ଆନ କୋନୋ ଭାବବାଦୀ ନାଇ । ୧୨ ଗୋଟେଇ ଇହାଯୋଲୀଯାସକଳର ଚକୁବ ସମ୍ମୁଖତ ମୋଟିଯେ ଯି ମହାଶକ୍ତି ଦେଖୁରାଇଛିଲ ବା ଯି ସକଳୋ ଭୟକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛିଲ, ସେଇଦରେ ଆନ କୋନୋ ଭାବବାଦୀରେ କରା ନାଇ ।

যোগ্যা

১ যিহোরাব দাস মোচির মৃত্যুর পাছত, যিহোরাই মোচির পরিচাকের নূনৰ পুত্ৰ যিহোচুক ক'লে, ২ “মোৰ দাস মোচির মৃত্যু হ'ল; এতকে তুমি এতিয়া উঠাৰ এই লোকসকলৰ সৈতে, মই যি দেশ ইয়ামোলৰ সন্তানসকলক দিছো, সেই দেশলৈ যদ্দন নদী পাৰ হৈ যোৱা। ৩ যি যি ঠাইত তোমালোকে ভৰি দিবা, মই মোচির কোৱাৰ দৰে সেইবোৰ ঠাইত তোমালোকক দিলোঁ। ৪ সেই মৰুপ্রাতৰ পৰা লিবানোন হৈ মহানৰী ফণীলকে, সূৰ্য অস্ত যোৱা ফালৰ পৰা মহা-সমুদ্রলৈকে হিয়ায়াসকলৰ গোটেই দেশ তোমালোকৰ অঞ্চল হ'ব। ৫ তোমাৰ জীৱনৰ গোটেই কালত কোনো লোক তোমাৰ আগত থিয় হ'ব নোৱাৰিব; মই মোচিৰ লগত থকাৰ দৰে তোমাক ত্যাগ নকৰিম বা এৰি নাযাওঁ। ৬ তুমি বলৱান আৰু সাহিয়াল হোৱা; কিয়নো এই লোকসকলক যি দেশ দিবলৈ মই তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ আগত শাপত খাইছিলোঁ, তাক তুমিষে এই লোকসকলক অধিকাৰ প্রাপ্ত কৰাবা। ৭ মোৰ দাস মোচিয়ে তোমাক আজ্ঞা কৰা গোটেই ব্যৱহাৰ সাবধানে পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিবলৈ, মথোন তুমি বলৱান আৰু অশিয়া সাহিয়াল হোৱা; তুমি যি যি ঠাইলৈ যোৱা, সেই সকলোঁ ঠাইতে কৃতকাৰ্য হ'বৰ কাৰণে তুমি সেই ব্যৱহাৰৰ পৰা দোঁ কি বাঁহাতে নুঘৰিবা। ৮ এই বিধান-পুস্তক খনৰ কথা তোমাৰ মুখৰ পৰা কেতিয়াও আঁতিৰ নাযাওঁক; কিন্তু ইয়াতে থকা আটাইহাইনি কথাকে পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিবলৈ তুমি দিনে-ৰাতিয়ে ইয়াক ধ্যান কৰা; কিয়নো ইয়াকে কাৰিবলৈ তোমাৰ শুভত্বি হ'বৰ কাৰণে তুমি সেই ব্যৱহাৰৰ পৰা দোঁ কি বাঁহাতে নুঘৰিবা। ৯ মই তোমাক আজ্ঞা দিয়া নাই নে? বলৱান আৰু সাহিয়াল হোৱা! আসিত বা ব্যাকুল নহ'ব; কিয়নো তুমি যি যি ঠাইলৈ যোৱা, সেই সকলোঁ ঠাইতে তোমাৰ দৰ্শকৰ যিহোৱা তোমাৰ লগত থাকিব।” ১০ তেওঁয়া যিহোচুৱাই লোকসকলৰ বিষয়াসকলক আজ্ঞা দি ক'লে, ১১ “তোমালোকে চাউনিৰ মাজেদিণ গৈ লোকসকলক এই আজ্ঞা কৰা, ‘তোমালোক প্ৰত্যেকে নিজৰ কাৰণে বাটৰ সম্বল যুগ্মত কৰা; কিয়নো তোমালোকৰ দৰ্শকৰ যিহোৱাই অধিকাৰ অৰ্থে তোমালোক যি দেশ দিছে, সেই দেশত সোমাই তাক অধিকাৰ কৰিবৰ বাবে তিনি দিনৰ ভিতৰত তোমালোকে সেই যদ্দন নদী পাৰ হৈ যাৰ লাগিব।’” ১২ তাৰ পাছত যিহোচুৱাই বুৰোৰীয়া আৰু গাদীয়াসকলক আৰু মনচিৰ ফৈদৰ আধাৰভাগ লোকক ক'লে, ১৩ “যিহোৱাৰ দাস মোচিয়ে দিয়া আজ্ঞাত কোৱা বাক্য তোমালোকৰ দৰ্শকৰ যিহোৱাই তোমালোকক জিবণি ল'বলৈ তোমালোকক এই দেশ দিছে।” ১৪ মোচিয়ে তোমালোকক দিয়া দেশত তোমালোকৰ ল'ৰা, তিৰোতা আৰু তোমালোকৰ পশুৰোৰ বৰ্দনৰ পূৰ্ব পাৰে থাকিব। কিন্তু তোমালোকৰ আটাই পৰাকৰ্মী বীৰপুৰুষসকলে সাজৈ হৈ তেওঁলোকৰ আগে আগে গৈ, ১৫ যিহোৱাই তোমালোকক দিয়াৰ দৰে তোমালোকৰ ভাইসকলক জিৱণি নিদিয়া পৰ্য্যত, তোমালোকৰ ভাইসকলক সাহাৰ্য আগবঢ়াব লাগিব; আৰু তোমালোকৰ দৰ্শকৰ যিহোৱাই তেওঁলোকৰ দিয়া দেশ, তেওঁলোকেও অধিকাৰ কৰিব। তেওঁয়া তোমালোকক পৰ্ব পাৰে সূৰ্যোদয় হোৱা যি দেশ যিহোৱাৰ দাস মোচিয়ে তোমালোকক দিলো, তোমালোকৰ আধিপত্যৰ দেশলৈ উভটি আহি তাক ভোগ কৰিবা।” ১৬ তেওঁয়া তেওঁলোকে যিহোচুৱাক উভটোৰ দি কলে, “আপুনি আমাক যি যি আজ্ঞা দিছে, আমি সেই আজ্ঞা পালন কৰিব আৰু আপুনি আমাক যলকে পঠিয়ায়, তালৈকে আমি যাম। ১৭ আমি সকলো বিষয়তে যেনেকৈ মোচিৰ আদেশ মানি চলিছিলোঁ, তেনেকৈ আপোনাৰো আদেশ মানি চলিমা কেৱল, মোচিৰ লগত থকাৰ দৰে, আপোনাৰ লগতো আপোনাৰ দৰ্শকৰ যিহোৱা থাককৈ ১৮ যদি কোনোৰে আপোনাৰ আজ্ঞাৰ বিবুকচৰণ কৰে আৰু আপুনি দিয়া আজ্ঞাৰ কোনো কথা নুগনে, তেনেহলে সেই জনৰ প্ৰাণদণ্ড হ'ব। কেৱল আপুনি বলৱান আৰু সাহিয়াল হ'তক।”

২ তাৰ পাছত নূনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱাই চিতীমৰ পৰা দুজন লোকক গোপনে চোৱাংচোৱা হিচাবে পঠিয়াই দিলো তেওঁ ক'লে, “তোমালোক যোৱা, আৰু গোটেই দেশখন ভালদৰে চাবা; বিশেষকৈ যিবীহোৰ নগৰ নিৰীক্ষণ

কৰি আহিবা।” তেওঁয়া তেওঁলোক গ'ল আৰু গৈ এগৰাকী বেশ্যাৰ ঘৰ পালো তাতে তেওঁলোকে আলহৈ হৈ থাকিলা সেই বেশ্যাৰ নাম বাহাৰ আছিলা, ২ কিন্তু কোনো লোকে গৈ যিবীহোৰ বজাৰক কলে, “চাওক, দেশৰ বুজ-চিচাৰ ল'বৰ অৰ্থে ইয়ামোলৰ সন্তান সকলৰ কেইজনমান লোক এই ঠাইলৈ আহিছে।” ৩ তেওঁয়া যিবীহোৰ বজাৰ ঠাইলৈ কলে, “চাওক, দেশৰ বুজ-চিচাৰ ল'বৰ অৰ্থে ইয়ামোলৰ সন্তান সকলৰ কেইজনমান লোক এই ঠাইলৈ আহিছে।” ৪ তেওঁয়া সিইতে গোটেই দেশত চোৱাংচোৱা গুপ্তিৰ কৰিবলৈ আহিছে।” ৫ কিন্তু মহিলা গৰাকীয়ে সেই মানহু দুজনক লুকুৱাই হৈ ক'লে, “হয়, সঁচাকে সেই মানহু কেইজন মোৰ ওচৰলৈ আহিছিল, কিন্তু সিইত কৰ পৰা আহিছিল, সেই বিষয়ে মই নাজানিলোঁ ৬ সন্ধিয়া হওতেই সিইত লোই গ'ল, তেওঁয়া নগৰৰ দুৱাৰ প্ৰায় বন্ধ কৰা সময় হৈছিল। সিইত ক'লে গ'ল, সেই বিষয়ে মই ক'ব নোৱাৰোঁ; সন্তৰৎ: তোমালোকে পাছে পাছে বেগাই খেদি গ'ল আৰু খেদি যোৱা লোক বাহিৰ হোৱা মাত্ৰকে নগৰৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰা হ'ল। ৮ পাছত তেওঁলোক নৌ শোওতেই তাই চালৰ ওপৰত থৈ আহা সেই লোকসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল, ৯ আৰু তাই সেই মানহু কেইজনক ক'লে, “মই জানিলোঁ যে, যিহোৱাই তোমালোকক এই দেশ দিলে আৰু তোমালোকৰ পৰা আমি আসিত হৈছাঁ। আটাই দেশনিবাসীয়ে তোমালোকৰ আগত ভ্যৱহাৰ হৈ পৰিছো ১০ আমি শুনিবলৈ পাইছোঁ যে, তোমালোকে মিচৰৰ পৰা লোই আহা সময়ত যিহোৱাই তোমালোকৰ সাক্ষাতে চূফ সাগৰৰ পানী শুৰুৱাইছিল আৰু আমি ইয়াকো শুনিলোঁ যে, তোমালোকে যদ্দনৰ সিটো পাৰত থকা ইয়াৰীয়াসকলৰ চীহোন আৰু ওগ নামৰ বজা দুজনক কেনে ব্যৱহাৰ কৰি নিশ্চেষে বিনষ্ট কৰিছিল। ১১ এই সকলোৰোৰ বৃত্তান্ত শুনা মাত্ৰকে আমাৰ হৃদয়যোৰোৰে ভ্যৱহাৰ আত্মকৃতি হৈ আছে; এতিয়া তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে যাবলৈ আমাৰ মাজত কোনো এজনৰো সাহস নাই। তোমালোকৰ দৰ্শকৰ যিহোৱা, তেওঁহৈ ওপৰত থকা সৰ্ব আৰু তলত থকা পৃথীবীৰ দৰ্শকৰ ১২ এই হেতুকে মই এতিয়া বিনয় কৰোঁ যে, মই তোমালোকলৈ দয়া ব্যৱহাৰ কৰাবৰ কাৰণে তোমালোকেও মোৰ পিতৃ বৎশলৈ দয়া ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ, ১৩ আৰু তোমালোকে মোৰ পিতৃ, মাতৃ, ভাই আৰু ভৌতিসকলক আৰু তেওঁলোকৰ সকলোকে জীয়াই বাখিবলৈ আৰু মৃত্যুৰ পৰা আমাৰ প্রাণ উদ্ধাৰ কৰিবলৈ, যিহোৱাৰ নামেৰে মোৰ আগত শপত থাই মোক সত্যতা প্ৰাণৰ গুণ দিয়া।” ১৪ তেওঁয়া সেই মানহু কেইজনে তাইক ক'লে, “যদি তোমালোকে আমাৰ এই কাৰ্য কথা প্ৰকাশ নকৰা, তেন্তে তোমালোকৰ প্ৰাণৰ সলনি আমাৰ প্ৰাণ যাব; আৰু মেতিয়া যিহোৱাই আমাক এই দেশ দিব, তেওঁয়া আমি তোমালৈ দয়া আৰু সত্য ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ।” ১৫ তাৰ পাছত তাই যতিক্রিয়ে তেওঁলোকক বৰ্চীনৰে বন্মাই আহিবা। কিয়নো তাইৰ ঘৰ নগৰৰ গডৰ গাতে লাগি আছিল আৰু তাই গডৰ ওপৰত বাস কৰিছিল। ১৬ তাৰ পাছত তাই তেওঁলোকক ক'লে, “খেদি যোৱা লোকে যেন তোমালোকক লগ নাপায়, এই কাৰণে পৰ্বতালৈ যোৱা আৰু খেদি যোৱা মানহু উল্লত নহালৈকে, সেই ঠাইতে তিন দিন লুকাই থাকিবা। তাৰ পাছত নিজ বাটেডি গুঁটি যাব।” ১৭ তাতে মানহু কেইজনে তাইক ক'লে, “আমি কোৱাৰ দৰে তুমি নকৰিলে, তৃমি অধিক কৰিব দ্বাৰা আৰু যিহোৱাৰ নিন্দৰ্যী হ'ম; কিন্তু যি কোনোৰে তোমাৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ পৰা বাটলৈ লোককে তোমাৰ আধিপত্যক আৰু যিহোৱাৰ নিন্দৰ্যী হ'ম; কিন্তু যি কোনোৰে তোমাৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ পৰা আপুনি নিন্দৰ্যী হ'ম; কিন্তু যি কোনোৰে তোমাৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ পৰা আপুনি বলৱান আৰু সাহিয়াল হ'তক।”

যদি আমার এই কার্যের কথা প্রকাশ করা, তেন্তে আমাক খুটোরা শপতর বিষয়ে আমি নির্দেশী হ'ম।” ২১ বাহাবে সমিধান দি ক’লে, “তোমালোকে যেনেকৈ কৈছ, তেনেকে হওক”। তাই এই কথা কৈ তেওলোকক বিদ্যব দিয়ার পাছত তেওলোক ঘৃণ গ’ল আৰু তাই সেই সেন্দুৰ বেণীয়া বহীডাল খিড়িকি খনতে বাঞ্চি হৈ দিলে। ২২ তাৰ পাছত তেওলোকে গৈ পৰ্বত পালে আৰু খেদি যোৱা মানুহোৰ উল্লত নহালোকে তাতে তেওলোকে তিন দিন থাকিলা পাছত খেদি যোৱা লোকসকলে তেওলোকক গোটেই বাটতে বিচাবিলে কিন্তু তেওলোকক বিচাবি নাপালে। ২৩ তাৰ পাছত সেই মানুহ দুজন উল্লত পৰ্বতৰ পৰা নামি নদী পাৰ হৈ মূলৰ পুত্ৰ যিহোচুৱাৰ ওচৰলৈ গ’ল আৰু তেওলোকে ঘটা সকলো ঘটনাৰ বিষয়ে তেঙ্ক ক’লে। ২৪ আৰু তেওলোকে যিহোচুৱাৰ ক’লে, “সঁচাকৈ দ্বষ্টাৰ যিহোৱাই সেই গোটেই দেশ আমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলো; আমাৰ কাৰণে দেশ-নিৰবাসী আটাইবোৰ লোক ভয়ত আতংকিত হৈ আছে।”

৩ পাচদিনা অতি বাতিপুৰাতে যিহোচুৱা উঠিল, আৰু তেওলোকে

আটায়ে চিটামৰ পৰা যাত্রা আৰম্ভ কৰিলো তেওঁ আৰু আটাই ইস্তালো লোক যদ্বন্ন নদীৰ পাৰলৈ আহিল আৰু নদী পাৰ হোৱাৰ আগতে, তেওলোকে তাতে শিৰিৰ পাতি থাকিল। ২ তিন দিনৰ পাছত বিষয়াসকলে শিৰিৰ মাজেদি গ’ল; ও আৰু লোকসকলক এই আজ্ঞা দিলে যে, “মেতিয়া তোমালোকে তোমালোকৰ দ্বষ্টাৰ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক দেখিবা আৰু সেবীয়া পুৰোহিতসকলক সেই চন্দুক বৈ নিয়া দেখিবা, তেতিয়া তোমালোকে এই ঠাই এৰি সেই চন্দুকৰ পাছে পাছে যাবা।” ৪ তথাপি তোমালোকৰ মাজত ব্যৱধান থাকিব লাগিব আৰু এই ব্যৱধান তোমালোকৰ মাজত প্রায় দুই হাজাৰ হাত পৰিমাণৰ ঠাই হ’ব লাগিব। তোমালোকে যাব লগা পথ দেখা পাৰলৈ তাৰ ওচৰে ওচৰে নাযাবা, কিয়নো তোমালোকে আগতে কেতিয়াও সেই বাটেদি যোৱা নাই।” ৫ তাৰ পাছত যিহোৱাই লোকসকলক ক’লে, “তোমালোকে নিজকে পৰিৰ কৰা; কিয়নো কাইল যিহোৱাই তোমালোকৰ মাজত আচৰিত কৰ্ম কৰিব।” ৬ পাছত যিহোচুৱাই পুৰোহিতসকলক ক’লে, “তোমালোকে নিয়ম-চন্দুক তুলি লোৱা আৰু লোকসকলৰ আগে আগে যোৱা।” তেতিয়া তেওলোকে নিয়ম-চন্দুক তুলি ল’লে আৰু লুৰোকলৰ আগে আগে যাবলৈ ধৰিবলে। ৭ যিহোৱাই যিহোচুৱাক ক’লে, “মই মোটৰি লগত থকাৰ দৰে তোমাৰ লগতো যে আছোঁ, ইয়াক গোটেই ইস্তালোৰ জানিবৰ বাবে, মই আজি তেওলোকৰ দৃষ্টিত তোমাক গৌৰোৱাহিত কৰিম।” ৮ তুমি নিয়ম-চন্দুক বৈ নিয়া পুৰোহিতসকলক এই আজ্ঞা কৰা যে, ‘মেতিয়া তোমালোকে গৈ যদ্বন্নৰ পানীৰ দাঁতি পাৰা, তেতিয়া যদ্বন্ন নদীত তোমালোকে বৈ থাকিবা।’” ৯ তেতিয়া যিহোচুৱাই ইস্তালোৰ সত্ত্বন সকলক ক’লে, “তোমালোকে ইয়ালৈ আহি তোমালোকৰ দ্বষ্টাৰ যিহোৱাৰ বাক্য শুন।” ১০ জীৱন্ত দ্বষ্টাৰ যে তোমালোকৰ মাজত আহে আৰু তেওঁ যে কেনানীয়া, হিতীয়া, হিকীয়া, পৰিজীয়া, গিগীচীয়া, ইমোৰীয়া আৰু যিৰচীয়া লোকসকলক তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা নিশ্চয়ে যে দ্বৰ কৰিব, সেই বিষয়ে তোমালোকে ইয়াৰ দ্বাৰাই জানিবা। ১১ চোৱা! সমুদ্যো পৃথিবীৰ প্ৰত্ৰ নিয়ম-চন্দুক তোমালোকৰ সন্মুখেৰ যদ্বন্ন পাৰ হৈ যাব।” ১২ এই হেতুকে তোমালোকে এতিয়া ইস্তালোৰ এক এক ফৈদৰ পৰা এজনকৈ লোকক ল’বা; এইদৰে বাৰ ফৈদৰ পৰা বাৰ জনক নিৰ্বাচন কৰি লোৱা। ১৩ সমুদ্যো পৃথিবীৰ প্ৰত্ৰ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক বৈ নিয়া পুৰোহিতসকলে নিজ ভৱিৰ পতা যদ্বন্ন নদীৰ পানীত দিয়াৰ পাছত যদ্বন্নৰ যি পানী ওপৰৰ পৰা বৈ আহিছে, সেই পানীবোৰ দ’ম থাই ব’ব।” ১৪ পাছত নিয়ম-চন্দুক বৈ নিয়া পুৰোহিতসকল লোকসকলৰ আগে আগে গ’ল আৰু লোকসকল যদ্বন্ন পাৰ হ’বৰ কাৰণে নিজ নিজ তসুৰ পৰা ওলাই আহিল; ১৫ পাছত নিয়ম-চন্দুক কঢ়িয়াই নিয়া লোকসকলে মেতিয়া যদ্বন্ন পালে, তেতিয়া নিয়ম-চন্দুক কঢ়িওৱা পুৰোহিতসকলৰ ভৱি নদীৰ দাঁতিৰ পানীত ডুবাই দিয়া মাত্ৰকে (শৈঘ চপোৱা সময়ত যদ্বন্নৰ পানী পাৰ ওফন্দি উঠি বাগীৰ যায়), ১৬ ওপৰৰ পৰা বৈ আহা পানী ছিগি বহু দূৰেত থকা চতনৰ ওচৰেৰ আদম নগৰৰ কাষত দ’ম বাঞ্চি ব’ল আৰু আৰাবা সমুদ্র অৰ্থাৎ লৱণ-সমুদ্রলৈ বৈ যোৱা জল সমুহ বৈ গৈ সম্পূৰ্ণৰূপে নাইকিয়া হইল; তেতিয়া লোকসকলে যিবীহোৰ

সন্মুখেৰে পাৰ হৈ গ’ল। ১৭ আৰু গোটেই ইস্তালোৰ জাতিয়ে পাৰ হৈ নোয়োৱালৈকে, যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ বৈ নিয়া পুৰোহিতসকল যদ্বন্নৰ মাজত শুকান ভুমিত থিৰে যিহৈ হৈ থাকিল আৰু গোটেই ইস্তালোৰে শুকান ভুমিয়েদি পাৰ হৈ গ’ল।

৪ পাছত সকলো লোকে যিতিয়া যদ্বন্নৰ ওপৰেৰে পাৰ হ’ল, তেতিয়া

যিহোৱাই যিহোচুৱাক ক’লে, ২ “তোমালোকে লোকসকলৰ এক এক ফৈদৰ এজন এজন কৈ ক্ৰমে বাৰ ফৈদৰ পৰা বাৰ জনক লোৱা, ৩ আৰু তেওলোকৰ আজ্ঞা কৰি কোৱা যে, ‘যদ্বন্নৰ মাজত, যি ঠাইত পুৰোহিতসকলৰ ভৱি থিৰে হৈ আছে, সেই শুকান ঠাইত পৰা বাৰটা শিল তোমালোকে লগত লৈ পাৰলৈ যোৱা আৰু আজ্ঞা বাতি তোমালোকে যি ঠাইত থাকিবা, সেই ঠাইতে সেই শিলকো ‘থাবা।’” ৪ তেতিয়া যিহোচুৱাই বাৰ জন লোকক মাতি আনিলো এই লোককেইজন ইস্তালোৰ প্ৰত্যেক গোষ্ঠীৰ সত্ত্বন সকলৰ মাজৰ পৰা এজনকৈ যুগত কৰি থোৱা লোকা ৫ যিহোচুৱাই তেওলোকক এই কথা ক’লে, “তোমালোকে যদ্বন্নৰ মাজলৈ নামি আহা আৰু তোমালোকৰ দ্বষ্টাৰ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ সন্মুখলৈ যোৱা; তাৰ পৰা ইস্তালোৰ সত্ত্বন সকলৰ ফৈদৰ সংখ্যা অনুসাৰে প্ৰতিজনে এটা এটা শিল তুলি কান্দত লৈ যোৱা। ৬ সেয়ে তোমালোকৰ মাজত চিন হ’ব অৰ্থাৎ যোত্যা তোমালোকৰ সত্ত্বন সকলে শিলবোৰৰ বিষয়ে ‘তোমালোকে কি বুজা বুলি সুধিব?’ ৭ তেতিয়া তোমালোকে তেওলোকক ক’বা যে, ‘যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ পানী ছিগছিল আৰু নিয়ম-চন্দুক পাৰ হোৱা কালত যদ্বন্নৰ পানী ছিগছিল। সেয়ে ইস্তালোৰ সত্ত্বন সকলৰ বাবে এই শিলবোৰ সৰ্বদায় সৌৰৰণ্যৰ চিন হৈ থাকিব।’” ৮ তেতিয়া ইস্তালোৰ সত্ত্বন সকলে যিহোচুৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে কাৰ্য কৰিলো যিহোচুৱাই যেনেকৈ কৈছিল তেনেকৈ, ইস্তালোৰ সত্ত্বন সকলৰ ফৈদৰ সংখ্যা অনুসাৰে তেওলোকে যদ্বন্নৰ মাজৰ পৰা বাৰটা শিল তুলি পাৰলৈ লৈ গ’ল আৰু তেওলোকে বাতি থকা ঠাইতে শিলবোৰ হইল। ৯ আৰু নিয়ম-চন্দুক বৈ নিয়া পুৰোহিতসকলৰ ভৱি থিৰে থকা ঠাইত, যদ্বন্নৰ মাজত যিহোচুৱাই বাৰটা শিল স্থাপন কৰিলো সেই শিল সৃতিচিহ্ন হৈ আজিলোকে সেই ঠাইতে আছে। ১০ যিহোচুৱাই লোকসকলক যিবোৰ কথা ক’বলৈ আজ্ঞা দিলিল, সেই সকলো কথা মোচিয়ে যিহোচুৱাক পালন কৰিবলৈ কৈছিলা পাছত এই কথাবোৰ সিদ্ধ নোহোৱালৈকে নিয়ম-চন্দুকৰ বৈ নিয়া পুৰোহিতসকলে যদ্বন্নৰ মাজত থিয়ে হৈ বৈ আছিল আৰু লোকসকলে বেগাই পাৰ হৈ গৈছিল। ১১ এইদৰে সকলো লোক পাৰ হোৱাৰ পাছত যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক লৈ পুৰোহিতসকলৰ লোক সকলৰ সাক্ষতে পাৰ হৈ গ’ল। ১২ বুৰেগৰ ফৈদৰ সত্ত্বনসকল, গাদ ফৈদৰ সত্ত্বনসকল আৰু মুনচি ফৈদৰ আধাৰিখনি লোক মোচিয়ে কোৱাৰ দৰে বৰগলৈ সাজু হৈ ইস্তালোৰ সত্ত্বন সকলৰ সন্মুখেৰে পাৰ হৈ গ’লা। ১৩ যুদ্ধৰ বাবে যুগত হোৱা প্রায় চল্লিঙ হাজাৰ লোক যিহোৱাৰ সাক্ষতে ওলাই গ’লা তেওলোকে যিবীহোৰ সম্বললৈ যুদ্ধ কৰিবৰ বাবে পাৰ হৈ গ’ল। ১৪ সেইদিনা যিহোচুৱাই গোটেই ইস্তালোৰ পাৰ হৈ গৈছিল, তেতিয়া ইস্তালোৰ সত্ত্বন সকলে মোচিক যেনেকৈ সম্মান কৰিছিল, তেনেকৈ তেওঁকৈ তেওঁকৈ তেওঁকৈ জীৱন ভৱন সকলো কালত তেওলোকে সম্মান কৰিলো। ১৫ পাছত যিহোচুৱাই যিহোচুৱাক ক’লে, ১৬ “সাক্ষ্যফলি থকা নিয়ম-চন্দুক বৈ নিয়া পুৰোহিতসকলে যদ্বন্নৰ পৰা উঠি আহিবলৈ আদেশ কৰা।” ১৭ তেতিয়া যিহোচুৱাই পুৰোহিতসকলক যদ্বন্নৰ পৰা উঠি আজ্ঞা দিলো। ১৮ তাৰ পাছত যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক কঢ়িয়াই নিয়া পুৰোহিতসকলে যদ্বন্নৰ মাজৰ পৰা উঠি আহি শুকান ভূমিত ভৱি দিয়াৰ লগে যদ্বন্নৰ পানী নিজ ঠাইলৈ উলটি আহিল আৰু পূৰ্বৰ দৰে গোটেই পাৰ ওকন্দি উঠি বাগীৰ গ’ল। ১৯ এইদৰে লোকসকলে প্ৰথম মাহৰ দশম দিনত যদ্বন্নৰ পাৰ পৰা উঠি আহিল আৰু যিৰাহোৰে পূৰ্ব সীমাত থকা গিলগলত ছাউনি পাতিলো। ২০ পাছত তেওলোকে যদ্বন্নৰ পৰা লৈ আহা সেই বাৰটা শিল যিহোচুৱাই গিলগলত স্থাপন কৰিলো। ২১ তেওঁ ইস্তালোৰ সত্ত্বন সকলক ক’লে, “আগলৈ তোমালোকৰ সত্ত্বন সকলে নিজ পিতৃসকলক যদি সোধে, বোলে, ‘এই শিলবোৰ কিছু

বাবে?’ ২২ তেতিয়া তোমালোকে নিজ নিজ সন্তান সকলক ক’বা যে, ‘এইবোর সেই ঠাইৰ, যেতিয়া ইস্রায়েলসকলে শুকান ভূমিয়ে যদ্দন পাৰ হৈ আহিছিল। ২৩ কিয়নো আমি পাৰ হৈ নোয়োৱালৈকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যি চৃক সাগৰক আমাৰ সন্মুখত শুকুৱাইছিল, সেই সাগৰক শুকুৱাৰ দৰে তোমালোক পাৰ হৈ নোয়োৱালৈকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকৰ আগতো যদ্দনৰ পানী শুকুৱাই ৰাখিছিল, ২৪ এইদৰে পৃথিবীৰ সকলো জাতিয়ে যেন জানিবলৈ পায় যে, যিহোৱাৰ হাত বলৱান আৰু তোমালোকেও যেন চিৰকাল ঈশ্বৰ যিহোৱাক সন্মান কৰা।”

৫ পাছত যিহোৱাই যে ইস্রায়েলৰ সন্তানসকল পাৰ নোহোৱালৈকে যদ্দনৰ পানী শুকুৱাই ৰাখিছিল, এই কথা যদ্দনৰ পশ্চিম পাৰে থকা ইমোৰিয়াসকলৰ সকলো বজাই আৰু সমুদ্ৰৰ ওচৰত থকা কনানীয়াসকলৰ সকলো বজাই যেতিয়া শুনিলো, তেতিয়া তেওঁলোকৰ হৃদয় ভয়ত আতুৰ হৈ গ’ল আৰু ইস্রায়েলৰ সন্তানসকলৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ পুনৰ সহায় নহ’ল। ২ সেই সময়ত যিহোৱাই যিহোচুৱাক ক’লে, “তুমি শিলৰ কটাৰী তৈয়াৰ কৰি পুনৰ ইস্রায়েলৰ সন্তানসকলৰ দ্বিতীয় বাৰৰ বাবে চুন্দ কৰোওৱা।” ৩ তেতিয়া যিহোচুৱাই শিলৰ কটাৰী তৈয়াৰ কৰি, শিবেথ হাৰলোঠ নামেৰে পৰ্বতৰ ওচৰত ইস্রায়েলৰ সন্তানসকলৰ চুন্দ কৰোৱালৈ। ৪ যিহোচুৱাই তেওঁলোকক চুন্দ কৰোৱাৰ কাৰণ এই যে, শিব দেশৰ পৰা ওলাই অহা লোকসকলৰ মাজত যিমান যন্ধু কৰিব পৰা পুৰুষ আছিল, সেই পুৰুষসকল মিচৰৰ পৰা যাতা কৰি আহি থাকোতে মৰুভূমিৰ বাটৰ মাজতে মৰিল। ৫ যদিও মিচৰৰ পৰা ওলাই অহা সকলো লোককে চুন্দ কৰোৱালৈ; ৬ কাৰণ মিচৰৰ পৰা ওলাই অংগোহোতে ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলে চালিশ বছৰ মৰুভূমিত ভ্রমণ কৰি আছিল; তাতে যিহোৱাৰ গোটেই জাতিৰ লোকসকল, বিশেষকৈ যন্ধু কৰিব পৰা পুৰুষসকলে যিহোৱাৰ কথা নুশুনাৰ বাবে বিন্দত হৈছিলা যিহোৱাই আমাক যি দেশ দিম বুলি আমাৰ পুৰ্বপুৰুষসকলৰ আগত প্রতিজ্ঞ কৰিছিল, সেই গাথীৰ আৰু মৌজোল বৈ থকা দেশ তেওঁলোকক দেখিবলৈ নিদিঁও বুলি যিহোৱাই তেওঁলোকৰ আগত শপত খাইছিল। ৭ পাছত তেওঁলোকৰ সলনি তেওঁলোককে পোৱা সন্তান সকলেহে দেখিবলৈ পালে; যিহোচুৱাই তেওঁলোককেই চুন্দ কৰোৱালৈ; কিয়নো তেওঁলোক আচুন্দ আছিল। আহি থাকোতে বাটত তেওঁলোকৰ চুন্দ কৰা হোৱা নাছিল। ৮ এইদৰে গোটেই জাতিৰ চুন্দ কৰাৰ পাছত, তেওঁলোক সুষ্ঠু নোহোৱালৈকে ছাউনিৰ মাজত নিজ নিজ ঠাইতেই থাকিল। ৯ পাছত যিহোৱাই যিহোচুৱাক ক’লে, “আজি মই তোমালোকৰ পৰা মিচৰৰ দুৰ্নাম বৰূপ শিল বগাই পেলালোঁ।” এই হেতুকে সেই ঠাই গিলগল বুলি আজিলৈকে বিখ্যাত হৈ আছে। ১০ ইস্রায়েলৰ সন্তানসকলে গিলগলত ছাউনি পাতিলে আৰু মাহৰ চতুর্দশ দিনৰ গৰ্হণি বেলা যিবীহোৰ সমঘালত নিষ্ঠাৰ-পৰ্বত পালন কৰিলে। ১১ সেই নিষ্ঠাৰ-পৰ্বতৰ পাছদিনা তেওঁলোকে দেশত উৎপন্ন হোৱা শস্য ভোজন কৰিলে; সেই দিনাই তেওঁলোকে খামীৰ নিদিয়া পঠা আৰু ভজা শস্য ভোজন কৰিলে। ১২ আৰু তাৰ পাছদিনা, তেওঁলোকে দেশত উৎপন্ন হোৱা শস্য ভোজন কৰিলে। ১৩ যিবীহোৰ ওচৰত থকা সময়ত যিহোচুৱাই চুক তুলি চাই দেখিলৈ যে, তেওঁৰ সন্মুখত এজন পুৰুষ যিহৈ হৈ আছে আৰু সেই পুৰুষৰ হাতত আছে এখন ফাঁকৰ পৰা উলিওৱা তৰোৱাল, তেতিয়া যিহোচুৱাই তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ সুধিলে, “তুমি আমাৰ পক্ষৰ, নে আমাৰ শক্রবোৰ পক্ষৰ?” ১৪ তেতিয়া তেওঁ ক’লে, “মই কোনো পক্ষৰে নহ’ও; মই যিহোৱাৰ সৈন্য-বাহিনীৰ সেনাপতি এতিয়া মই আহিল্লোঁ।” তেতিয়া যিহোচুৱাই মাটিলৈ মূৰ দোৱাই প্ৰণিপাত কৰি তেওঁক ক’লে, “মোৰ প্ৰভুৰ তেওঁৰ দাসক কি আজ্ঞা দিয়োঁ?” ১৫ যিহোৱাৰ সৈন্য-বাহিনীৰ সেনাপতিয়ে যিহোচুৱাক ক’লে, “তোমাৰ তৰিবৰ পৰা তোমাৰ জোতা সোলোকোৱা; কিয়নো তুমি যি ঠাইত যিয় হৈ আছা, সেই ঠাই পৰিত্।” তেতিয়া যিহোচুৱাই সেইদৰেই কৰিলো।

৬ সেই সময়ত ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলৰ ভয়ত যিবীহোৰ নগৰৰ প্ৰৱেশ পথৰোৰ বৰ্দ্ধাৰা কৰা নাছিল। ২ পাছত যিহোৱাই যিহোচুৱাক ক’লে, “চোৱা, মই যিবীহোৱেক, ইয়াৰ বজাক আৰু তাৰ প্ৰশংসিত বীৰপুৰুষসকলৰ তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলোঁ। ৩ তোমালোকৰ আটাই বুদ্ধাৰু লোকে নগৰখনৰ চাৰিওকামে এৰাৰ কুচকাৰাজ কৰিব প্ৰদক্ষিণ কৰিবা এইদৰে তুমি ছদিম কৰিবা। ৪ আৰু সতজন পুৰোহিতক নিয়ম-চন্দুকৰ আগে আগে মহাশদ্বকাৰী সাতোটা শিঙা লৈ দিবা। ৫ আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে মহাশদ্বকাৰী শিঙা দীঘীয়ালীকৈউ উচ্চ শব্দেৰে বজাৰ আৰু তোমালোকে যেতিয়া শিঙাৰ শব্দ শুনিবা, তেতিয়া সকলো লোকে মহাশদ্বনি কৰিবা; তাতে নগৰৰ গড় মাটিৰ সমান হৈ পৰিব আৰু প্ৰতিজন লোকে নিজৰ সন্মুখেদি পোনে পোনে উঠি যোৱা।” ৬ তেতিয়া নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱাই পুৰোহিতসকলৰ মাতি আনি ক’লে, “তোমালোকে নিয়ম-চন্দুক দাঙি লোৱা আৰু পুৰোহিত সাত জনে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ আগে আগে মহাশদ্বকাৰী সাতোটা শিঙা লৈ যোৱা।” ৭ পাছত তেওঁ লোকসকলক ক’লে, “তোমালোকে গৈ নগৰ প্ৰদক্ষিণ কৰা আৰু যন্ধলৈ সাজু হৈ থকা সৈন্যসকল যিহোৱাৰ চন্দুকৰ আগে যোৱা।” ৮ এইদৰে যিহোচুৱাই লোকসকলক কোৱাৰ দৰে, মহাশদ্বকাৰী শিঙা লৈ যোৱা পুৰোহিত সাত জনে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ আগে আগে মহাশদ্বকাৰী পোনে উচ্চ শব্দেৰে শিঙা বজাই বজাই যাবলৈ ধৰিলৈ আৰু যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকু তেওঁলোকৰ পাছে পাছে লৈ গৈ থাকিল। ৯ বণ্টলৈ সাজু হোৱা সৈন্যসকল শিঙা বজোৱা পুৰোহিতসকলৰ আগে আগে গ’ল আৰু তেওঁলোকৰ পাছত যোৱা লোকৰ দলটো নিয়ম-চন্দুকৰ পাছে পাছে গ’ল; যাওঁতে পুৰোহিতসকলে শিঙা বজাই বজাই গ’ল। ১০ তাৰ পাছত যিহোচুৱাই লোকসকলক আজ্ঞা দি ক’লে, “মই তোমালোকক মহাশদ্বনি কৰিবলৈ আজ্ঞা দিয়া দিনটো নহালৈকে, তোমালোকে ধৰ্মি নকৰিবা আৰু নিজ মিজ মাত নুশনাবা, তোমালোকৰ মুখৰ পৰা কোনো কথা নোলাওক; মই যিদিনা আজ্ঞা দিয়, সেই দিনাহে তোমালোকে মহাশদ্বনি কৰিবা।” ১১ এইদৰে তেওঁ নগৰৰ চাৰিওফালে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক এৰাৰ প্ৰদক্ষিণ কৰোৱালৈ আৰু তেওঁলোকে ছাউনিলৈ আতি ছাউনিলৈ থাকিল। ১২ তাৰ পাছদিনা যিহোচুৱাই পুত্ৰপুৰাতে উঠিল আৰু পুৰোহিতসকলে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক দাঙি ল’লোঁ। ১৩ মহাশদ্বকাৰী সাতোটা শিঙা লোৱা পুৰোহিত সাত জনে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক আগে আগে শিঙা বজাই বজাই বজাই গ’ল। ১৪ তেওঁলোকে দ্বিতীয় দিনা ও নগৰখন এৰাৰ প্ৰদক্ষিণ কৰিবলৈ হাতুনিলৈ উলটি আছিল। এইদৰে তেওঁলোকে হাতুনিলৈ দিন কৰিলৈ। ১৫ পাছত সগুম দিনা সূৰ্য উদয় হোৱা সময়ত তেওঁলোকে সোনাকালে উঠিল, আৰু আগেয়ে কৰি আহাৰ দৰে নগৰ খন সাত বাৰ প্ৰদক্ষিণ কৰিলৈ; কেৱল সেই দিনাহে নগৰখন সাতোৱাৰ প্ৰদক্ষিণ কৰিলৈ। ১৬ সগুম-বাৰত পুৰোহিতসকলে শিঙা বজোৱাৰ পাছত যিহোচুৱাই লোকসকলক ক’লে, “তোমালোকে মহাশদ্বনি কৰিবা; কিয়নো যিহোৱাই তোমালোকক নগৰখন দিলৈ। ১৭ কিন্তু নগৰ আৰু তাৰ ভিতৰত থকা সকলোৱাই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বৰ্জিত হ’বা কেৱল বাহাৰ বেশ্যা আৰু তাইৰ ঘৰত তাইৰ লগত থকা আটাইবোৰ লোক জীয়াই থাকিব; কিয়নো আমি পঠোৱা দৃতকেইজনক তাই লুকুৱাই ৰাখিছিল। ১৮ তোমালোকে সেই ব্যৱহাৰৰ বাবে যিহোৱাৰ ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ কৰিলৈ। ১৯ সমুদায় বূপ, সোণ আৰু পিতল আৰু লোহাৰ প্ৰাৰ্থনৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব হ’ব; সেইবোৱক যিহোৱাৰ ভৰ্তাললৈ অনা হ’ব।” ২০ তেতিয়া লোকসকলে ধৰ্মি কৰিলৈ আৰু পুৰোহিতসকলে উচ্চ শব্দেৰে শিঙা জালোৱা শিঙাৰ শব্দ শুনি লোকসকলে মহাশদ্বনি কৰিলো তাতে নগৰৰ গড় পৰি মাটিটো সমান হোৱাৰ পাছত, প্ৰতিজন লোকে নিজৰ সন্মুখেৰে পোনে পোনে উঠি গৈ নগৰত সোমাল আৰু তেওঁলোকে

নগর খন দখল করি ল'লে। ২১ তাতে তেওঁলোকে নগরের পুরুষ, মহিলা, ডেকা, বুঢ়া আৰু গৰু, মেৰ, গাধি আদি সকলোকে তৰোৱালৰ ধাৰেৰে নিশ্চয়ে বিনষ্ট কৰিলৈ। ২২ তেতিয়া গৃহপুতে দেশৰ বুজ-বিচার লোৱাৰ মানুহ দূজনক যিহোচুৱাই ক'লে, “তোমালোকে সেই বেশ্যাৰ ঘৰত সোমাই তিৰোতা জনীৰ আগত তোমালোকে শপত খোৱাৰ দৰে তাইক আৰু তাইৰ সকলোকে উলিয়াই আনাগৈ।” ২৩ তেতিয়া সেই ডেকা চোৰাংচোৱা দুজনে সোমাই গৈ বাহাৰ আৰু তাইৰ বাপেক, মাক আৰু ভাই ককাই আদি কৰি তাইৰ সম্পৰ্কীয় সকলোকে আৰু আটাইবোৰ জ্ঞাতি-কুটুম্বক উলিয়াই আনি, ইস্বায়েলৰ ছাউনিৰ বাহিৰত হল। ২৪ আৰু লোকসকলে নগৰ আৰু তাৰ ভিতৰত থকা সকলোকে জুইৰে পুৰি তস্য কৰিলৈ; কেৱল বৃপ্ত, সোণ আৰু পিতল আৰু লোহাৰ পাত্ৰবোৰ যিহোৱাৰ গৃহৰ ভৰ্বালত হল। ২৫ কিন্তু যিহোচুৱাই বাহাৰ বেশ্যাক আৰু তাইৰ বাপেকৰ বংশৰ লগতে তাইৰ সকলোকে জীৱাই বাখিলৈ তাই আজিলোকে ইস্বায়েলৰ মাজত বাস কৰি আছে; কিয়নো যিহোচুৱাই গোপনে যিবীহোৰ বুজ-বিচার ল'বলে পঠোৱা চোৰাংচোৱা দৃত কেইজনক তাই লুকুৱাই বাখিছিল। ২৬ সেই সময়ত যিহোচুৱাই শপত খাই লোকসকলক ক'লে, “যি কোনোৱে উঠি পুনৰায় যিবীহোৰ নগৰ নিয়মাঙ কৰিব, সি যিহোৱাৰ সাক্ষাতে অভিশপ্ত হওঁক; সি ভিত্তিম হাপন কৰি দণ্ডবৃপে বৰ পুতেকক আৰু তাৰ দুৱৰি লগাই দণ্ডবৃপে সুৰ পুতেকক দিব।” ২৭ এইদৰে যিহোৱা যিহোচুৱাৰ লগত আছিল আৰু তেওঁৰ বশ্যস্যা গোটেই কনান দেশত বিয়পি গল।

৭ কিন্তু ইস্বায়েলৰ সন্তান সকলে ধৰংস কৰিবলগীয়া যিহোৱাই বৰ্জন কৰাৰ বস্তুৰ বিয়ত অবিশ্বাসযোগ্য লোকৰ দৰে কৰ্ম কৰিলৈ। কৰ্মৰ পুত্ৰ আখান, এই আখান যিহুন ফৈদৰ পুত্ৰ আখান যিহুন ফৈদৰ। এওঁ ধৰংস হ'বলগীয়া বৰ্জন্ত বস্তুৰ কিছুমান নিজৰ লগত লৈ লৈছিল; সেয়ে যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰে ইস্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ ওপৰত জ্বলি উঠিল। ২ যিহোচুৱাই যিবীহোৰ পৰা বৈৰেংশ্বল পূৰ্বফালে থকা, বৈৰেংশ্বল ওচৰে অয়লে মানুহ পঠাই ক'লে, “তোমালোকে উঠি গৈ, গুপ্তে এই দেশৰ বুজ-বিচার লৈ আহাগৈ।” তেতিয়া উঠি গৈ তেওঁলোকে অয়লে মানুহ পঠাই ক'লে, “অয়লে আটাইবোৰ মানুহ নপঠিয়াৰ; তালৈ উঠি গৈ অয়ক আক্ৰমণ কৰিবলৈ কেৱল দুই বা তিনি হাজাৰমান লোকহে পঠিয়াওকা বণত আটাইবোৰ মানুহক পঠাই কঢ় নিদিৰ, কিয়নো সিহঁত সংখ্যাত তাকৰ।” ৪ এই হেতুকে লোকসকলৰ মাজৰ পৰা তিনি হাজাৰমান লোক সেই ঠাইলৈ উঠি গ'ল; কিন্তু তেওঁলোক অয়ল লোক সকলৰ আগৰ পৰা পলালৈ। ৫ আৰু অয়ল লোকসকলে তেওঁলোকৰ ছয়ত্ৰিশ জনমান লোকক বধ কৰিলৈ আৰু সিহঁতে নগৰৰ দুৱাৰৰ আগৰ পৰা চৰাকীমলৈকে তেওঁলোকক খেদি নিলে আৰু নামি যোৱা বাটত তেওঁলোকক প্ৰাহাৰ কৰিলৈ; তাতে তেওঁলোকৰ হৃদয় ভয়ত আতুৰ হৈ পৰিল আৰু তেওঁলোকে সাহস হেৰুৱাই পেলালৈ। ৬ তেতিয়া যিহোচুৱাই নিজৰ কাপোৰ ফালিলৈ তেওঁ আৰু ইস্বায়েলৰ বৃক্ষ লোকসকলে নিজ নিজ মূৰত ধূলি ছাটিয়াই, যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ আগত, তললৈ মুখ কৰি সন্ধিয়ালোকে মাটিত পৰি থাকিল। ৭ তেতিয়া যিহোচুৱাই ক'লে, “হায় হায়, হে প্ৰভু যিহোৱা, আমাৰ বিনষ্ট কৰাৰৰ অৰ্থে এই ইমোৰীয়াসকলৰ হাতত আমাক শোধাই দিবলৈ, তুমি কিয় এই লোকসকলক যৰ্দন পাৰ কৰি আনিল? তাতকৈ আমি অন্য সিদ্ধান্তৰে ক্ষান্ত হৈ যৰ্দনৰ সিপারে থকা হ'লেই কেনে ভাল আহিছি।” ৮ এৰে প্ৰভু, ইস্বায়েলে নিজ শক্রবোৰলৈ পিঠি দিলে, এতিয়া মই কি ক'ম? ৯ কিয়নো কলানীয়া আদি কৰি এই দেশনিবাসী আটাই লোকে যেতিয়া এই কথা শুনিব, তেতিয়া তেওঁলোকে আমাক বেৰি ধৰিব আৰু পৃথিবীৰ পৰা আমাৰ নাম লুঙ্গ কৰিব; তেতিয়া তোমাৰ মহান নামৰ কাৰণে তুমি কি কৰিবা?” ১০ তেতিয়া যিহোৱাই যিহোচুৱাক ক'লে, “উঠা, তুমি তললৈ মুখ কৰি কিয় মাটিত পৰি আছা? ১১ ইস্বায়েলে পাপ কৰিলৈ মই তেওঁলোকক আজি কৰা নিয়মটি ওজন কৰিলৈ তেওঁলোকে বৰ্জিত বস্তুৰ পৰাই কিছু চৰ কৰি ল'লে, চৰ কৰিও আৰু ধৰিলৈ আৰু তেওঁলোকৰ বস্তুৰ মাজত সেই বৰ্জিত বস্তু লুকুৱাই বাখিলৈ। ১২ সেই বাবে ইস্বায়েলৰ সন্তান সকলে

শক্রবোৰ আগত যিথ হ'ব নোৱাৰিলৈ তেওঁলোকে শক্রবোৰলৈ পিঠি দিলে, কিয়নো তেওঁলোকে বৰ্জিত হল। তোমালোকে সেই বৰ্জিত বস্তু বিনষ্ট কৰি তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দূৰ নকৰিলৈ, মই তোমালোকৰ লগত পুনৰ নাথাকিম। ১৩ উঠা! লোকসকলক পৰিব্ৰজাৰ আৰু তুমি তেওঁলোকক কোৱা, তোমালোকে কলিব কাৰণে নিজকে পৰিব্ৰজাৰ। কিয়নো ইস্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘হে ইস্বায়েল, তোমাৰ মাজত বৰ্জিত বৰ্জিত বস্তু আছে। তোমালোকৰ মাজৰ পৰা সেই বৰ্জিত বস্তু দূৰ নকৰালৈকে তুমি তোমাৰ শক্রবোৰ আগত যিথ হ'ব নোৱাৰিবা।’ ১৪ এতকে বাতিপুৰাতে তোমালোকে নিজ নিজ ফৈদ অনুসাৰে হজিৰ হ'বা তাতে চিঠি-খেলোতে যিহোৱাই যি ফৈদক ধৰিব, সেই ফৈদৰ এক এক গোষ্ঠী ওচৰ চাপি আহিব আৰু যিহোৱাই যি পৰিয়ালক ধৰিব, তাৰ এজন এজন পুৰুষ ওচৰ চাপি আহিব। ১৫ তাতে যিহোৱাই বৰ্জন কৰা বস্তু লোৱা যি জন ধৰা পৰিব, তাক আৰু তাৰ সকলোকে জুইত পোৰা যাব; কিয়নো তেওঁ যিহোৱাৰ নিয়মটি লজ্জন কৰি ইস্বায়েলৰ মাজত অপমানজনক কাম কৰিলৈ।” ১৬ পাছত যিহোচুৱাই বাতিপুৰাতে উঠি ইস্বায়েলক নিজ নিজ ফৈদ অনুসাৰে মাতি আনিলৈ; তাতে যিহুন ফৈদ ধৰা পৰিলৈ। ১৭ আৰু যিহুন ফৈদৰ লোকসকলক মাতি আনোন্তে, জেৰহৰ গোষ্ঠী ধৰা পৰিলৈ; পাছত জেৰহৰ গোষ্ঠীৰ পুৰুষ অনুসাৰে মাতি আনোন্তে, জৰী ধৰা পৰিলৈ। ১৮ তাৰ পাছত তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সকলো লোকক এজন এজনকৈ মাতি আনোন্তে আখান ধৰা পৰিলৈ, আখান কৰ্মীৰ পুত্ৰ, কৰ্মী জৰ্দীৰ পুত্ৰ, জৰ্দী জেৰহৰ পুত্ৰ; এওঁ যিহুন ফৈদৰ আছিল। ১৯ তেতিয়া যিহোচুৱাই আখানক ক'লে, “ৰোপা, তুম সৰ্বসংক্ষিমান ইস্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সন্তুখত সত্য কথা কোৱা আৰু তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা। বিনয় কৰোঁ, তুমি যি কৰিলা, সেই বিষয়ে মোক কোৱা; মোৰ পৰা সেই বিষয় নুলুকুৱাৰ।” ২০ তেতিয়া আখানমে উত্তৰ দি যিহোচুৱাক ক'লে, “সঁচাকৈ মই ইস্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ অহিতে পাপ কৰিলোঁ। মই এনে কাৰ্য কৰিলোঁ: ২১ লুট্ৰবাৰ মাজৰ এটা উত্তম বালিয়া চোলা, দুশ চেকল বৃপ্ত আৰু পথশংশ চেকল জোখৰ জিভা আকৃতিৰ এচটা সোণ দেখি, লোভতে মই সেইবোৰ ললোঁ। সেইবোৰ মোৰ তমুৰ ভিতৰত মাতিত পুতি থোৱা আছে আৰু সেইবোৰৰ তলতে বৃপ্তো আছে।” ২২ তেতিয়া যিহোচুৱাই বাতিবাহকসকলক সেই ঠাইলৈ পঠিয়ালে আৰু তেওঁলোকে তাৰ তমুৰ ভিতৰলৈ লৰি গ'লা সেই ঠাইলৈ গৈ তেওঁলোকে দেখিলৈ যে, সেই বস্তু তাৰ তমুৰ ভিতৰত পুতি থোৱা আছে আৰু সেইবোৰ তলতে বৃপ্তো আছে।” ২৩ তেতিয়া যিহোচুৱাই বাতিবাহকসকলক সেই ঠাইলৈ পঠিয়ালে আৰু তেওঁলোকে তাৰ তমুৰ ভিতৰলৈ লৰি গ'লা সেই ঠাইলৈ গৈ তেওঁলোকে দেখিলৈ যে, সেই বস্তু তাৰ তমুৰ ভিতৰত পুতি থোৱা আছে আৰু সেইবোৰ তলতে বৃপ্তো আছে।” ২৪ পাছত যিহোচুৱাই আৰু যিহোৱা আৰু তেওঁৰ সেইবোৰ হ'ল। ২৫ পাছত যিহোচুৱাই আৰু যিহোৱাই আগত যিহোৱাৰ আগত সেইবোৰ হ'ল। ২৬ পাছত যিহোচুৱাই আৰু যিহোৱাই আগত যিহোৱাৰ আগত সেইবোৰ হ'ল। ২৭ পাছত যিহোচুৱাই আৰু যিহোৱাই আগত যিহোৱাৰ আগত সেইবোৰ হ'ল। ২৮ পাছত যিহোচুৱাই আৰু যিহোৱাই আগত যিহোৱাৰ আগত সেইবোৰ হ'ল। ২৯ পাছত যিহোচুৱাই আৰু যিহোৱাই আগত যিহোৱাৰ আগত সেইবোৰ হ'ল। ৩০ পাছত যিহোচুৱাই আৰু যিহোৱাই আগত যিহোৱাৰ আগত সেইবোৰ হ'ল।

৮ পাছত যিহোৱাই যিহোচুৱাক ক'লে, “তুমি ভয় নকৰিবা আৰু ব্যাকুল নহ'বা যুদ্ধ কৰিব পৰা লোকসকলক তোমাৰ লগত লোৱা। উঠা, অয়লে যাত্রা কৰা চোৱা, মই অয়ল বৰ্জনক, তাৰ প্ৰজা সকলক, তাৰ নগৰ আৰু তাৰ দেশ তোমাৰ হাতত শোধাই দিলোঁ। ২ তুমি যিবীহোৰ আৰু তাৰ বৰ্জনক কৰিব, কেৱল তাৰ বৰ্জনক যিবীহোৰ আৰু তাৰ পৰি থাকিব।” ৩ তেতিয়া যিহোচুৱাৰ হাত লে দলিয়াই বধ কৰিলৈ আৰু সকলোকে জুইত পুৰিলোঁ। ২৬ পাছত তাৰ ওপৰত শিল দলিয়াই দলিয়াই শিলৰ বৰ দ'ম কৰিলৈ; শিলৰ সেই দ'ম আজিলোকে আছে। পাছত যিহোৱাই তেওঁৰ প্ৰচণ্ড ক্ষেত্ৰ পৰা ঘূৰিলৈ সেই বাবে এই ঠাই আখোৰ উপত্যকা বুলি আজিলোকে বিখ্যত আছে।

দিলে, “চোরা, তোমালোক নগরৰ বিপৰীতে, পাছফালে লুকাই থাকিবা। নগরৰ পৰা বৰ দূৰলৈ নাযাবা, কিন্তু তোমালোক সকলোৱে শুণত থাকিবা। ৫ মই আৰু মোৰ লগৰ লোকসকল নগৰৰ ওচলৈ যাম, তাতে যেতিয়া তেওঁলোকে আমাক আক্ৰমণ কৰিবলৈ ওলাই আহিব, তেওঁলোকে পূৰ্ব দৰে আমি তেওঁলোকৰ আগৰ পৰা পলাম। ৬ পাছত তেওঁলোকে আমাক নগৰৰ পৰা দূৰলৈ খেদি নিবৰ বাবে নগৰৰ বাহিৰলৈ তেওঁলোকে ওলাই আহিব আৰু আমাক পাছে পাছে খেদি আহিব কিয়নো তেওঁলোকে কৰ, ‘এওঁলোকে আগৰ নিচিনাটকে আমাৰ পৰা পলাইছো।’ গতিকৰ, এইদৰে আমি তেওঁলোকৰ আগৰ পৰা পলাম। ৭ তেওঁয়া তোমালোকে লুকাই থকা ঠাইৰ পৰা ওলাই আহিবা আৰু নগৰ আটক কৰি ল'বা কিয়নো তোমালোকৰ দীপৰ যিহোৱাই তাক তোমালোকৰ হাতত শোধাই দিব। ৮ যেতিয়া তোমালোকে নগৰ আটক কৰিবা, তাত জুই লগাই দিবা। যিহোৱাৰ বাক্যত আজ্ঞা কৰাৰ দৰে তোমালোকে এই কাৰ্য কৰিবা। চোৱা, যই তোমালোকক আজ্ঞা কৰিলোঁ।” ৯ এইদৰে, যিহোচুৱাই তেওঁলোকক পঠোৱাৰ পাছত তেওঁলোকে কৈ অয়ৰ পশ্চিমে বৈংঘৰে আৰু অয়ৰ মাজ ঠাইত লুকাই থাকিল, কিন্তু যিহোচুৱাই লোকসকলৰ মাজত সেই বাস্তিটো শুই থাকিল। ১০ পাছত যিহোচুৱাই অতি বৰ্তিপুৰাতে উঠি আহিল আৰু বৃণুসকলক সাজু কৰিলো। পাছত তেওঁ ইন্দ্ৰায়েলৰ বৃন্দলোক সকলোৱে সৈতে আগে আগে গৈ অয়ক আক্ৰমণ কৰিলো। ১১ তেওঁৰ লগত থকা সকলো বৃণুচুৱাই উঠিগৈ নগৰৰ সন্ধুখ উপস্থিত হলা তেওঁলোকে নগৰৰ ওচৰ চাপি অয়ৰ উত্তৰ ফালে ছাউনি পতিলো তেওঁলোকৰ আৰু অয়ৰ মাজত এক উপত্যকা আছিল। ১২ তেওঁ পাঁচ হাজাৰ মান লোক নগত লৈ নগৰৰ পশ্চিম ফালে বৈংঘেল আৰু অয়ৰ মাজত আক্ৰমণ কৰিবলৈ বৃণুচুৱাই বাছিছিল। ১৩ এইদৰে মুখ্য বৃণুসকলক নগৰৰ উত্তৰফালে থকা গোটেই ছাউনিক আৰু নগৰৰ পশ্চিমফালে পহৰা দি লুকাই থকা দলটিৰ উপযুক্ত স্থানত স্থাপন কৰি যিহোচুৱাই সেই বৰি উপত্যকাৰ মাজলৈ গমণ কৰিলো। ১৪ পাছত অয়ৰ বজাই তাক দেখাৰ লগে লগে তেওঁ আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্য-বাহিনীয়ে বৰ্তিপুৰাতে বেগাই উঠি আহিল, আৰু ইন্দ্ৰায়েলৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ, যদিন নদীৰ সন্ধুখত থকা নিৰূপিত ঠাইলৈ বেগাই যাত্রা কৰিলো। কিন্তু তেওঁক বৃন্দে নগৰৰ পাছ ফালে যে এদল সৈন্য আক্ৰমণ কৰিবলৈ লুকাই আছিল, সেই বিষয়ে তেওঁ নাজিলিলে। ১৫ পাছত যিহোচুৱা আৰু আটাই ইন্দ্ৰায়েলী লোক তেওঁলোকৰ আগত নিজকে হাৰি যোৱা যেন দেখুৰাই মুহূৰ্তৰ বাটৰ্দি পলাই গ'ল। ১৬ তেওঁয়া তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদি যাবাৰ বাবে নগৰত থকা সকলো লোকক গেট খাবলৈ মতা হল আৰু তেওঁলোকে যিহোচুৱাৰ পাছে পাছে খেদি লৈ গ'ল, আৰু এইদৰে তেওঁলোক নগৰৰ পৰা বছ দূৰলৈ আতৰি গ'ল। ১৭ আৰু ইন্দ্ৰায়েলৰ পাছত খেদি যাওঁতে যাওঁতে অয় আৰু বৈংঘেলত এজন লোকো অৱশিষ্ট নথাকিলা তেওঁলোকে নগৰৰ দুৰাৰ মুকলিকৈ এৰি খৈ, সকলোৱে ইন্দ্ৰায়েলৰ পাছত খেদি গ'ল। ১৮ তেওঁয়া যিহোচুৱাই যিহোচুৱাক ক'লে, “তোমাৰ হাতত থকা যাটীপাত অয়ৰ ফাললৈ দাঙা; কিয়নো সেই নগৰৰ মই তোমাৰ হাতত দিম।” তেওঁয়া যিহোচুৱাই নিজৰ হাতত থকা যাটীপাত নগৰৰ ফাললৈ দাঙিলে। ১৯ তেওঁ হাত দঙ্গামাত্রে লগে লগে আক্ৰমণ কৰিবলৈ লুকাই থকা সৈন্য দলে নিজ ঠাইৰ পৰা বেগাই ওলাই আহিল আৰু লবি গৈ নগৰত সোমাল। তাৰ পাছত তেওঁলোকে নগৰখন আটক কৰি ল'লে আৰু তাত জুই লগাই দিলো। ২০ পাছত অয়ৰ লোকসকলে পাছফালৈ ঘূৰি চালো আৰু নগৰৰ ধৌৱা আকাশলৈ উঠা দেখিলো তেওঁয়া তেওঁলোকে ইফালৈ সিফালে কোনোফালে পলাবলৈ একো উপায় নাপালো। কাৰণ মৰুপ্রাতলৈ পলাই যোৱা সৈন্যসকলে তেওঁলোকক খেদি আক্ৰমণ কৰিলো। ২১ অৰ্থাৎ যেতিয়া যিহোচুৱাই আৰু গোটেই ইন্দ্ৰায়েল দেখিলৈ যে, আক্ৰমণ কৰিবলৈ লুকাই থকা সৈন্যদলে নগৰখন আটক কৰি ল'লে আৰু নগৰৰ ধৌৱা উঠিছে, তেওঁয়া তেওঁলোকে উভতি ধৰি অয়ৰ লোকসকলক আঘাত কৰিলে। ২২ আৰু ইন্দ্ৰায়েলৰ অন্য সৈন্যসকলে নগৰৰ পৰা ওলাই আঁহি তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিলো এইদৰে অয়ৰ লোকসকল ইন্দ্ৰায়েলৰ সৈন্যসকলৰ মাজত ধৰা পৰিল; তাতে এফালে এদল আৰু আনফালে এদল আছিল পাছত

ইত্যায়েলে তেওঁলোকক এনেকৈ আঘাত কৰিলে যে, তেওঁলোকৰ এজনো অৱশিষ্ট বা জীৱাই নাথাকিল। ২৩ তেওঁলোকে তেওঁলোকে আয়ৰ বজাক জীৱিত অৱস্থাতে বন্দী কৰিলে, আৰু যিহোচূৰাই ওচলৈ লৈ আছিল। ২৪ যেতিয়া ইত্যায়েলী লোকসকলে নগবৰ বাহিৰ মৰুভূমিত তেওঁলোকৰ পাছে পাছে দেখি আহা সকলো অয়-নিবাসীকে বধ কৰি উঠিল, তেতিয়া অয়-নিবাসী সেই লোকসকল নিঃশেষে পতিত হ'ল আৰু তাৰ পাছত তেওঁলোক অয় লৈ উভতি আহি তাত থকা লোকসকলকো তৰোৱালৈৰে বধ কৰিলো। ২৫ সেইদিনা অয়-নিবাসী সকলো লোক অৰ্থাৎ যিহিলা আৰু পুৰুষ আদি কৰি বাৰ হাজাৰ লোকক বধ কৰা হল। ২৬ কিয়নো অয় নিবাসী লোকসকলক নিঃশেষে বিনষ্ট নকৰালৈকে যিহোচূৰাই নিজৰ যাঁষী দণ্ড হাত নোকোচালে। ২৭ যিহোচূৰাক আদেশ কৰা যিহোৱাৰ বাক্য অনুসৰে ইত্যায়েলে কেৱল সেই নগবৰ পথে আৰু লুটুড্রব্যৱেৰ নিজৰ বাবে ল'লে। ২৮ এইদৰে অয়ক যিহোচূৰাই জই লগাই পুৰিলো আৰু সেই নগবৰ চৰিকলীয়া ধ্বনসাৰশেষৰ স্ফু কৰিলো। এইদৰে এই ঠাই আজিলোকে পৰিত্যক্ত হৈ আছে। ২৯ পাছত তেওঁ অয়ৰ বজাক সন্ধিয়ালৈকে গচ্ছত ওলোমাই বাখিলো। আৰু সূৰ্য মার যোৱা সময়ত, যিহোচূৰাক আজ্ঞা অনুসৰে তেওঁলোকে গচ্ছ পৰা শৰটো নমাই নগবৰ দূৰাৰ মুখত পেলালো আৰু তাৰ ওপৰত শিলৰ এক ডাঙৰ দ'ম' কৰিলো; সেই দ'ম' আজিলোকে আছে। ৩০ সেই সময়ত যিহোচূৰাই এবলা পৰ্বতত ইত্যায়েলৰ দৈশ্ব যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলো, ৩১ যিহোৱাৰ দাস মোচিয়ে ইত্যায়েলৰ সন্তান সকলক দিয়া আজ্ঞা, যি দৰে মোচি ব্যৱস্থা-পুস্তকত লিখা আছিল, সেই আদেশ অনুসৰে: “যি শিলৰ ওপৰত কোনেও অন্ত দণ্ড নাই, এনে নকটা শিলৰ যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে”। আৰু তেওঁ তাব ওপৰত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি আৰু তেওঁলোকে মঙ্গলাৰ্থক বালি উৎসংগ কৰিলে। ৩২ সেই ঠাইত তেওঁ ইত্যায়েলৰ সন্তান সকলৰ সাক্ষাতেই সেই শিলবোৰৰ ওপৰত মোচিৰ ব্যৱস্থাৰ এখন নকল লিখিলে। ৩৩ সকলো ইত্যায়েলী লোক, তেওঁলোকৰ পৰিচাৰকসকল, বিয়য়াসকল আৰু বিচাৰকত্ত্বসকলকে আদি কৰি সকলো লোকে নিয়ম-চন্দ্ৰৰ চাৰিওফালে ধৰি হ'ল; তেওঁলোকে পুৰাৰহিত আৰু যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দ্ৰৰ বহলকাৰী দেৰীয়াসকলৰ সমুখত ধৰি হ'ল। ততে স্বদেশীয় আৰু পৰদেশীয় সকলো লোক আছিল। তেওঁলোকৰ আধা অংশ লোক গবিজীম পৰ্বতৰ ফালে আৰু আধা অংশ লোক এবাল পৰ্বতৰ ফালে আছিল। ইত্যায়েলৰ লোকসকল আশীৰ্বাদ প্রাণ হ'বৰ বাবে যিহোৱাৰ দাস মোচিয়ে প্রথমে তেওঁলোকৰ এইদৰে আজ্ঞা দিছিল। ৩৪ তাৰ পাছত যিহোচূৰাই ব্যৱস্থা-পুস্তকৰ প্রতিটো কথা পাঠ কৰি শুনালৈ। তেওঁ সকলো আশীৰ্বাদ আৰু অভিশাপ ব্যৱস্থা-পুস্তকত যেনেদৰে লিখা আছিল, ঠিক তেনেদৰেই পাঠ কৰি শুনালৈ। ৩৫ ইত্যায়েলৰ গোটেই সমাজৰ আগত, লগত মহিলাসকল, সৰু সৰু লৰা-ছেৱালীসকল আৰু তেওঁলোকৰ মাজত থকা বিদেশীসকলৰ আগত মোচিয়ে আজ্ঞা কৰা সেই সকলো বাক্যৰ এটি কথাও যিহোচূৰাই পাঠ নকৰাবে নাথাকিল।

୯ ଯାନ୍ତର ଦିପାରେ ଥିବା ବଜାସକଳେ, ପର୍ବତୀଆ ଅଖଣ୍ଡତ ଆବୁ ନିମ୍ନଭୂମିତ ବସତି କରା ଆବୁ ଲିବାନୋନର ମନ୍ଦୁଲୋକେ ମହାସମୁଦ୍ର ଗୋଟେ ପାରିବା ବସତି କରା ହିନ୍ଦୀଆ, ଇମୋରୀଆ, କନାନୀଆ, ପରିଜୀଆ, ହିନ୍ଦୀଆ ଆବୁ ଯିବ୍ରଚୀଆର ବଜାସକଳେ ଏହି କଥା ଶୁଣି, ୨ ସକଳୋରେ ଏକେ ଲଗ ହେ ଯିହୋତ୍ରା ଆବୁ ଇନ୍ଦ୍ରାଯେଲର ଲଗତ ସୁଧ କରିବିଲେ ପୋଟ ଥାଇଁ। ୩ କିନ୍ତୁ ଯିବୀରେ ଆବୁ ଅୟଲେ ଯିହୋତ୍ରାଇ କରା କାର୍ଯ୍ୟବୋରର କଥା ଯେତିଆ ଗିବିବୋନୀଆସକଳେ ଶୁଣିଲେ, ୪ ତେତିଆ ତେଓଳୋକେ ଚଳ କରିଲେ ତେଓଳୋକେ ବଜାର କଟକୀର ବୈଶ ଧରି, ନିଜ ନିଜ ଗାଧୀବୋର ଓ ପେରତ ପୁରୁଣି ଥିଲେ ଆବୁ ଦ୍ଵାକ୍ଷରସ ରଖା ପୁରୁଣି ଫଟା-ଚିଟା ଆବୁ ଗାଠି ଦିଯା ଛାଲବ ମୋଟବୋର ବୋଜାଇ ଦିଲେ। ୫ ଆବୁ ଭରିତ ଟାପଲି ମରା ପୁରୁଣି ଜୋତା, ଗାତ ପୁରୁଣି କାପୋର ପିନ୍ଧିଲେ ଆବୁ ତେଓଳୋକେ ବାଟର କାରବେ ଲୋରା ଆଟାଇ ପିଠା ଶୁକାନ ଆବୁ ତେବୁରା ଲଗା ଆଛିଲୁ। ୬ ପାହତ ତେଓଳୋକେ ଗିଲଗନ୍ତ ଛାଉନିତ ସକା ଯିହୋତ୍ରାର ଓଚରଲୈ ଗେ, ତେବେ ଆବୁ ଇନ୍ଦ୍ରାଯେଲର ଲୋକସକଳକ କ'ଲେ, “ଆମ ଦୂର ଦେଶର ପରା ଆହିଛେ; ଏତେକେ ଆପୋନାଲୋକେ ଏତିଆ ଆମାରେ ସୈତେ ଏଟି ନିଯମ ହିର କରକାଣ ।” ୭ ତେତିଆ ଇନ୍ଦ୍ରାଯେଲର ଲୋକସକଳେ ସେଇ ହିନ୍ଦୀଆସକଳକ କ'ଲେ,

“হয়তো আপোনালোক আমার ওচৰতে বাস কৰো সেয়ে হ'লে আমি আপোনালোকৰ সৈতে কেনেকৈ নিয়ম স্থিৰ কৰিব পাৰোঁ?” ৮ তেওঁলোকে যিহোচুৱাক কলে, “আমি আপোনাৰ দাস।” তেতিয়া যিহোচুই কলে, “আপোনালোক কেন? আৰু আপোনালোকে কৰ পৰা আহিছে?” ৯ তেওঁলোকে তেওঁক ক’লে, “আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নাম শুনি আপোনাৰ দাসবোৰে বহুত দূৰ দেশৰ পৰা আহিছোঁ কিয়নো তেওঁৰ যশস্যা আৰু মিচৰ দেশত কৰা তেওঁৰ সকলো কৰ্ম, ১০ আৰু যদ্বন্দৰ সিপাৰে থকা ইমোৰিয়া বজা দুজনলৈ অৰ্থাৎ হিচবোনৰ বজা চীহোনলৈ আৰু উষ্টোৰোত থকা বাচানৰ বজা ওগলৈ তেওঁ কৰা সকলো কাৰ্যৰ কথা আমি শুনিলোঁ। ১১ আমাৰ বৃন্দ আৰু দেশ-নিবাসী সকলো লোকে আমাক ক’লে, ‘তোমালোকে হাতত বাটৰ সমল লোৱা আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ গৈ, তেওঁলোকক এই কথা কোৱাগৈ, ‘আমি আপোনালোকৰ দাস। আমাৰে সৈতে এটি নিয়ম স্থিৰ কৰক’। ১২ আমি আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাত্রা কৰিবলৈ ওলোৱাৰ দিনাখন, বাটৰ অৰ্থে আমাৰ এই পিঠা যৰুৰ পৰা লওতে তপত আছিল, কিন্তু চাঁওক, এতিয়া এইবোৰ শুকাল আৰু এইবোৰত ভেঙ্গুৰ ধৰিলে। ১৩ আমি যেতিয়া এই মোটবোৰত দ্বাকৰাস ভৱাইছিলোঁ, তেতিয়া এই মোটবোৰ নতুন আছিল, কিন্তু চাঁওক, এতিয়া এইবোৰ ফাটিল আমাৰ এই কাপোৰ আৰু জোতাৰোৰ অভি দূৰ বাট ভ্ৰমণ কৰাৰ বাবে পুৰণি হৈ গ’ল।” ১৪ তেতিয়া ইস্তায়েলী লোকসকলে সকলে নেতৃত্ব বাবে যিহোৱাৰ কি ইচ্ছা, সেই বিষয়ে নুসুধি, তেওঁলোকৰ খোৱা বন্ধ কিছু ল’লে। ১৫ আৰু যিহোচুই তেওঁলোকৰ সৈতে সন্ধি স্থাপন কৰি তেওঁলোকে যেন জীয়াই থাকে, এনে নিয়ম কৰিবলৈ আৰু লোক সকলৰ অধ্যক্ষ সকলে তেওঁলোকৰ আগত শপত খালে। ১৬ এইদৰে তেওঁলোকৰ সৈতে নিয়ম স্থাপন কৰাৰ তিনিদিনৰ পাছত, তেওঁলোক যে তেওঁলোকৰ ওচৰত থকা লোক হয় আৰু তেওঁলোকৰ মাজতে বাস কৰি আছ, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে শনিবলৈ পালে। ১৭ ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে যাত্রা কৰি তৃতীয় দিনা তেওঁলোকৰ নগবৰোৰে ওচৰ পালো তেওঁলোকৰ নগবৰোৰ নাম গিবিয়োন, কফীৰা, বেৰোঁ আৰু কিৰিয়ং-মিয়াৰীম আছিল। ১৮ ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে তেওঁলোকৰ বধ নকৰিলে কাৰণ অধ্যক্ষসকলে ইস্তায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামেৰে তেওঁলোকৰ আগত শপত খাইছিল। ইস্তায়েলী লোকসকলে অধ্যক্ষসকলৰ অহিতে ওজৰ-আপন্তি কৰিবলৈ ধৰিলে। ১৯ কিন্তু অধ্যক্ষসকলে লোকসকলক ক’লে, “আমি ইস্তায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামেৰে তেওঁলোকৰ সমষ্টকে শপত খালোঁ; এই কাৰণে আমি এতিয়া তেওঁলোকৰ অপকাৰ কৰিব নোৱাৰোঁ। ২০ সেইবাবে আমি তেওঁলোকৰ প্রতি এইদৰে কৰিম: আমাৰ প্ৰতি হ’বলণীয়া ক্ৰোধৰ পৰা আঁতৰি থাকিবলৈ আমি তেওঁলোকক জীয়াই ৰাখিম, কাৰণ আমি তেওঁলোকৰ আগত শপত খাইছিলোঁ।” ২১ একেতো অধ্যক্ষসকলে তেওঁলোকৰ লোকসকলক ক’লে, “তেওঁলোক জীয়াই থাকক।” তেতিয়া তেওঁলোকক অধ্যক্ষসকলে কোৱা বাক্য অনুসাৰে গিবিয়নসকলে ইস্তায়েলী লোকসকলৰ বাবে খৰিকটীয়া আৰু পানী-যোগান ধৰেৱাত হ’ল। ২২ যিহোচুই তেওঁলোকৰ মাতি আনি ক’লে, “তোমালোক আমাৰ মাজতে থাকিও, ‘আমি তোমালোকৰ পৰা বহু দূৰত থাকোঁ’, এইবুলি কৈ কীয়া আমাৰ প্ৰবৰ্ধণা কৰিলা? ২৩ এই কাৰণে তোমালোক অভিশপ থ’লোঁ; তোমালোকে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গুহৰ বাবে খৰিকটীয়া আৰু পানী-যোগান ধৰা বদ্বী কাৰণ পৰা কেতিয়া ও মুক্তি নাপাবা।” ২৪ তেতিয়া তেওঁলোকে যিহোচুক উভৰ দি ক’লে, ‘কিয়নো এইদৰে তোমালোকৰ দাস সকলক কোৱা হৈছিল যে, সকলো দেশ তোমালোক দিবলৈ আৰু দেশৰ সকলো নিবাসীসকলক তোমালোকৰ আগত ধৰ্ম কৰিবলৈ তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওঁৰ দাস মোচিক আজ্ঞা দিছিল, সেয়েহে তোমালোকৰ প্ৰতি আতিশয় ভয় কৰি আমি এই কাৰ্য কৰিলোঁ। ২৫ এতিয়া চাঁওক, আমি আপোনাৰ হাততে আছোঁ আমাৰ প্ৰতি যি ভাল আৰু ন্যায় যেন আপোনাৰ বোধ হয়, আপুনি তাকেই কৰক।” ২৬ তাৰ পাছত যিহোচুই গিবিয়নীয়সকলৰ বাবে তাকেই কৰিলে, তেওঁ ইস্তায়েলৰ সন্তানসকলৰ হাততৰ পৰা গিবিয়নীয়সকলৰ বৰ্ষা কৰিলে আৰু তেওঁলোকে সিহঁতক বধ নকৰিলে। ২৭ আৰু যিহোৱাই যি ঠাই মনোনীত

কৰিব, সেই ঠাইত সমাজৰ আৰু যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ বাবে খৰিকটীয়া আৰু পানী-যোগান ধৰেৱাত হ’বলৈ যিহোচুই সেইদিনা তেওঁলোক নিযুক্ত কৰিবলৈ আৰু আজিলেকে তেওঁলোক সেইদৰেই আছে।

১০ এইদৰে যিবৰালেৰ বজা আদোনীচৰেক যেতিয়া শুনিলে যে,

যিহোচুই যেনেকৈ যিৰো আৰু তাৰ বজালৈ কৰিছিল তেনেকৈ অয়ক আটক কৰি তাৰ নিঃশৰে বিষ্ট কৰিলে, আৰু তেওঁ শুনিবলৈ পালে যে, গিবিয়নীয়সকলে ইস্তায়েলী লোকসকলৰ সৈতে সন্ধি স্থাপন কৰি তেওঁলোকৰ মাজত থকা হ’ল। ২ তেতিয়া যিবৰালেৰ সন্তান সকলে অতিশয় ভয় পালে, কিয়নো গিবিয়োন বাজাধানীৰ নিচিনা এখন ডাঙৰ নগত, অয়তকেয়ো ডাঙৰ আৰু তাৰ লোকসকল বীৰ পুৰুষ আছিল। ৩ এই হেঁচকে যিবৰালেৰ বজা আদোনীচৰেক হিৰোণ বজা হেঁহৰ, যৰ্মতৰ বজা পিবাৰ, লাখীৰ বজা যাফীয়াৰ আৰু ইঁংলোৰ বজা দৰীৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়াই এই কথা ক’লে, ৪ “আহাঁ, মোৰ ওচৰলৈ আহাঁ আৰু মোৰ সহায় কৰাৰ আমি গিবিয়োনীয়া সকলক আঘাত কৰেণ্গৈ, কিয়নো তেওঁলোকে যিহোচু আৰু ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ সৈতে সন্ধি পাতিলৈ।” ৫ তাতে যিবৰালেৰ বজা, হিৰোণ বজা, যৰ্মতৰ বজা, লাখীৰ বজা আৰু ইঁংলোৰ বজা, ইমোৰিয়াসকলৰ এই পাঁচজন বজাই গোটি খাই নিজ নিজ দৈন্য সকলক শিবিয়োনলৈ লগত লৈ গ’ল, আৰু তাৰ সন্ধুখত ছাউনি পাতি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে। ৬ তেতিয়া গিবিয়োনৰ লোকসকলে গিলগলৰ চাউনিলৈ আৰু যিহোচুৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়াই কলে যে, “আপুনি আপোনাৰ এই বন্দীসকলৰ পৰা হাত নোকেঁচাৰা আমাৰ ওচৰলৈ বেগাই আহি আমাক বৰ্ষা কৰকা আমাক আহি সহায় কৰক, কিয়নো পৰ্বত-নিবাসী ইমোৰিয়াসকলৰ সকলো বজাই আমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ গোটি খালোঁ।” ৭ তেতিয়া যিহোচুই সকলো যুদ্ধাৰু আৰু বলৱান বীৰপুৰুষ সকলক লগত লৈ, গিলগলৰ পৰা যাত্রা কৰিলে। ৮ যিহোৱাই যিহোচুৰ কলে, “ভূমি তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো মই তেওঁলোকক তোমাৰ হাতত দিলোঁ; তেওঁলোকৰ কোমেও তোমাৰ আক্ৰমণক ক্ষান্ত কৰিব নোৱাৰিব।” ৯ যিহোচুই গিলগলৰ পৰা ওৰে-ৰাতি খোজকাটি গৈ আকসাতে তেওঁলোকৰ ওচৰত ওলালা ১০ তেতিয়া যিহোৱাই ইস্তায়েলৰ সাক্ষাতে তেওঁলোকক ব্যাকুল কৰাত ইস্তায়েলে গিবিয়োনত মহা-পৰাক্ৰমেৰে তেওঁলোকৰ সংহাৰ কৰিলে আৰু বৈং-হোৰোগলৈ উঠি যোৱা বাটেদি তেওঁলোকক খেদি নি, অজেকা আৰু মুক্তেদোলৈক আঘাত কৰিলে। ১১ ইস্তায়েলৰ সন্ধুখৰ পৰা পলাই যোৱা সময়ত তেওঁলোকে যিতিয়া বৈং-হোৰোগে পৰা নামি যোৱা বাটত আছিল, তেতিয়া যিহোৱাই আকাশৰ পৰা তাৰ ডাঙৰ ডাঙৰ শিল বৰষালে আৰু তাতে তেওঁলোকৰ মৃত্যু হল। ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে যিমান মানুহ তোৱাৰেলেৰ বধ কৰিবলৈ, তাটকেয়ো অধিক লোক শিলাগুষ্ঠিত মৰিল। ১২ তেতিয়া যিহোৱাই ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলক ইমোৰিয়াসকলৰ ওপৰত জয়ী হ’বলৈ দিলোঁ। সেইদিনা যিহোচুই ইস্তায়েলী সাক্ষাতে যিহোৱাৰ কলে, “হে সূৰ্য, তুমি গিবিয়োনৰ ওপৰত হিঁৰ হোৱা, আৰু হে চন্দ্ৰ, তুমি অয়ানোন উপত্যকাৰ ওপৰত হিৰ আৰু চন্দ্ৰও বৈ থাকিব, এতিয়ালৈকে সন্তান সকলে নিজৰ শক্ৰবোৰক প্ৰতিশোধ নলয়া এই কথা জানো যাচৰে পুস্তকত লিখা নাই? এইদৰে সূৰ্য আকাশৰ মাজ ঠাইত থিৰে থাকি, প্ৰায় সম্পূৰ্ণ এক দিন মাৰ যাবলৈ লৱচৰ নকৰিলোঁ। ১৪ ইয়াৰ পৰ্যন্তে কি পৰবৰ্তী কালতো এইদৰে যিহোৱাই মন্দ্যাৰ বাকলৈ কাণ পতা এমে এটা পুনৰ নহ’ল; কিয়নো সেইদিনা যিহোৱাই ইস্তায়েলৰ পক্ষে যুদ্ধ কৰিছিল। ১৫ যিহোচুই সকলো ইস্তায়েলী লোকক লগত ল’লে আৰু গিলগলৰ ছাউনিলৈ উলটি আছিল। ১৬ আৰু সেই পাঁচজন বজা পলাই গৈ, মক্কেদাৰ গুহাত লুকাই থাকিল। ১৭ পাছত কোমো লোকে যিহোচুৰ যাচৰে পাছে পাছে খেদি গৈ তেওঁলোকৰ লোকসকলক পাছফলাল পৰা

সংহার করা। তেওঁলোকক নিজ নগৰত সোমাবলৈ নিদিবা; কিয়নো তোমালোকৰ দীশৰ যিহোচাই তেওঁলোকক তোমালোকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে।” ২০ পাছত যিহোচুরাই তেওঁলোকক আৰু ইস্বায়েলৰ সন্তান সকলে মেতিয়া মহা-পৰাক্ৰমেৰে তেওঁলোকক নিঃশেষে সংহাৰ কৰিলে আৰু তেওঁলোকক অৱশিষ্ট লোক সমূহ গড়েৰে আৰুত নগৰবোৰত গৈ মেতিয়া সোমাল, ২১ তেওঁতিয়া সকলো লোক মক্কেদাৰ চাউনিত থকা যিহোচুৱাৰ ওচৰলৈ শাস্তিৰে উলটি আহিল আৰু ইস্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ কোনোৱে কাৰো বিৰুদ্ধে একো কৰলৈ সাহস নকৰিলে। ২২ পাছত যিহোচুৱাই আজ্ঞা কৰিলে, “বোলে, তোমালোকে সেই শুহৰ মুখ মুকলি কৰি, তাত লুকাই থকা সেই পাঁচজন বজাক উলিয়াই মোৰ ওচৰলৈ লৈ আহাই।” ২৩ পাছত তেওঁলোকে তেওঁ কোৱাৰ দৰেই কৰিলে তেওঁলোকে এই পাঁচজন বজাক অৰ্থাৎ যিবুচালেমৰ বজা, হিৰোগৰ বজা, যৰ্ম্মৰ বজা, লাখীচৰ বজা আৰু ইগ্নেনৰ বজাক সেই শুহৰ পৰা উলিয়াই আনিলে আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল। ২৪ এইদৰে সেই বজা কেইজনক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহার পাছত যিহোচুৱাই ইস্বায়েলৰ পুৰুষসকলক মাতি আনিলে আৰু তেওঁৰ লগত নিজৰ লগত যোৱা সেনাপতি সকলক আজ্ঞা কৰিলে, “বোলে, তোমালোকে ওচৰলৈ আহি এই বজাসকলৰ ডিঙিত ভৰি দিয়া।” এই হেৰুকে তেওঁলোকে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকৰ ডিঙিত ভৰি দিলে। ২৫ তেওঁতিয়া যিহোচুৱাই তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে ভয় নকৰিবা আৰু ব্যাকুল নহ'বা। তোমালোক বলৱান আৰু সাহসিয়াল হোৱা। কিয়নো তোমালোকে যি যি শৰ্কু সকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবা, সেই সকলো শক্রকে যিহোচুৱাই এইদৰে কৰিব।” ২৬ তেওঁতিয়া যিহোচুৱাই সেই পাঁচজন বজাক আঘাত কৰি বধ কৰিলে আৰু পাঁচডাল কাঠত ওলমাই হলা এইদৰে তেওঁলোক সন্ধ্যালৈকে কাঠত ওলমি থাকিল। ২৭ পাছত সূৰ্য মাৰ যোৱা সময়ত, লোকসকলে যিহোচুৱাৰ আজ্ঞা অনুসৰে তেওঁলোকক কাঠৰ ওপৰৰ পৰা নমাই আনিলে, আৰু তেওঁলোকে লুকাই থকা শুহাতে তেওঁলোকক নি পেলাই দিলে। তাৰ পাছত সেই শুহৰ মুখত ডাঙৰ ডাঙৰ শিল দি হল; সেই বজা কেইজন আজিলেকে সেই ঠাইতে আছে। ২৮ এইদৰে যিহোচুৱাই সেই দিনাই মক্কেদা দখল কৰি ল'লে আৰু তৰোৱালৰ ধাৰেৰে সেই ঠাইৰ বজা আদি কৰি সকলোকে আঘাত কৰি সকলো মানুহক নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিলে আৰু কাকো অৱশিষ্ট নাৰাথিলো তেওঁ যিবোহোৰ বজালৈ যেনে কৰিছিল, মক্কেদাৰ বজালৈকো তেনে কৰিলে। ২৯ তাৰ পাছত যিহোচুৱাই সকলো ইস্বায়েলী লোকক লগত তৈ মক্কেদাৰ পৰা লিবনাল গ'ল, আৰু লিবনার বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে। ৩০ তাতে যিহোচুৱাই লিবনার লগতে তাৰ বজাক ইস্বায়েলৰ হাতত দিলো যিহোচুৱাই তাত থকা প্ৰত্যেক জীৱত প্ৰাণী আৰু তাৰ ভিতৰত থকা সকলো মানুহক আক্ৰমণ কৰি তৰোৱালোৰে আঘাত কৰিলো। তেওঁ তাৰ মাজত কোনো প্ৰাণীক জীৱিত নাৰাথিলো যিবোহোৰ বজালৈ যেনে কৰিছিল, তাৰ বজালৈকো তেওঁ তেনে কৰিলে। ৩১ তাৰ পাছত যিহোচুৱাই সকলো ইস্বায়েলী লোকক লগত লৈ লিবনার পৰা লাখীলৈল গ'লা তেওঁ তাৰ কাষতে ছাউনি পাতি তাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে। ৩২ তেওঁতিয়া যিহোচুৱাই লাখীচৰকো ইস্বায়েলৰ হাতত দিলো যিহোচুৱাই দিয়া সেই ঠাই দখল কৰি ল'লো লিবনালৈ যেনেকুৱা কৰিছিল, লাখীলৈল তেওঁ তেনেকুৱাই কৰিলে। তাৰ পাছত সেই ঠাই আৰু তাৰ মাজত থকা সকলো জীৱিত প্ৰাণীক তৰোৱালোৰে আঘাত কৰিলে। ৩৩ তেওঁতিয়া গোৱৰ বজা হোৰেম লাখীচৰক সহযোগ কৰিবলৈ আহিছিল। যিহোচুৱাই তাত থকা এজনো প্ৰাণী নিঃশেষে নোহোৱালৈকে, তেওঁকে আৰু তেওঁৰ সৈন্যসকলক আঘাত কৰিলে। ৩৪ তেওঁতিয়া যিহোচুৱাই সকলো ইস্বায়েলী লোকক লগত লৈ, লাখীচৰ পৰা ইগ্নেনলৈ গ'লা তেওঁলোকে তাৰ কাষতে ছাউনি পাতি তাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে। ৩৫ তেওঁতিয়া সেই তাৰ মাজত কোনো প্ৰাণীক জীৱিত নাৰাথিলো যিহোচুৱাই দিয়া সেই ঠাই দখল কৰি ল'লো লিবনালৈ যেনেকুৱা কৰিছিল, লাখীলৈল তেওঁ তেনেকুৱাই কৰিলে। তাৰ পাছত সেই ঠাই আৰু তাৰ মাজত থকা সকলো জীৱিত প্ৰাণীক তৰোৱালোৰে আঘাত কৰিলে। ৩৬ তাৰ পাছত যিহোচুৱাই সকলো ইস্বায়েলী লোকক লগত লৈ, ইগ্নেনৰ পৰা হিৰোগৈলৈ যাত্রা কৰিলে, আৰু সেই ঠাইৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে। ৩৭ তেওঁলোকে সেই ঠাই দখল কৰি ল'লে, আৰু তাৰ থকা প্ৰতি জন লোকৰ লগতে তাৰ বজাতাৰ বজা আৰু চাৰিওফালে থকা সুৰ

সুৰু নগৰবোৰত সোমাই আক্ৰমণ কৰি তৰোৱালোৰে আঘাত কৰিলো যিহোচুৱাই ইংল্লোনৰ প্ৰতি কৰাৰ দৰেই, তাতো তেওঁলোকে কাকো জীৱিত নাৰাথি প্ৰত্যেক জীৱিত প্ৰাণীক বধ কৰিলো। তাৰ আৰু তাৰ বজাক, তাৰ সুৰু নগৰবোৰ আৰু তাৰ ভিতৰত থকা সকলো মানুহক তৰোৱালোৰে আঘাত কৰিলো। সেইদৰে কাকো অৱশিষ্ট নাৰাথি তাৰ ভিতৰত থকা সকলোকে সম্পূৰ্ণৰূপে সংহাৰ কৰিলো। ৩৮ পাছত যিহোচুৱাই ইস্বায়েলৰ সৈন্য সকলুক লগত লৈ, দৰীবলৈ ঘূৰি আহিল আৰু তাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলো। ৩৯ তেওঁ সেই ঠাই আৰু সেই ঠাইৰ বজাক আৰু তাৰ সুৰু নগৰবোৰ দখল কৰি ল'লো তেওঁলোক আৰু তাৰ থকা সকলো জীৱিত প্ৰাণীক সম্পূৰ্ণৰূপে তৰোৱালোৰে সংহাৰ কৰিলো। ৪০ এইদৰে যিহোচুৱাই পৰ্বতীয়া অঞ্চল, দক্ষিণ অঞ্চল, নিম্ন ভূমি আৰু উপপৰ্বতৰ অঞ্চলসমূহৰ এই সকলো দেশ জয় কৰিলো সেই অঞ্চলৰ সকলো ৰজাক আৰু প্ৰত্যেক জীৱিত অৱশিষ্ট নথৰাকৈক বধ কৰিলো। তেওঁ ইস্বায়েলৰ দীশৰ যিহোচুৱাৰ আজ্ঞা অনুসৰে সকলো জীৱিত প্ৰাণীক নিঃশেষে বিষ্ট কৰিলো। ৪১ এইদৰে যিহোচুৱাই কাদেচ-বৰ্যোৰ পৰা গাজা আৰু গিবিয়োনলৈকে, গোচনৰ সকলো দেশ তৰোৱালোৰে আঘাত কৰি জয় কৰিলো। ৪২ যিহোচুৱাই এই সকলো ৰজাক আৰু তেওঁলোকৰ দেশৰোৰে একে সময়তে দখল কৰি ল'লে, কিমনে ইস্বায়েলৰ দীশৰ যিহোচুৱাই ইস্বায়েলৰ পক্ষে যুদ্ধ কৰিছিল। ৪৩ তাৰ পাছত যিহোচুৱাই সকলো ইস্বায়েলী লোককে লগত লৈ গিলগালৰ ছাউনিলৈ উলটি আহিল।

১১ যেতিয়া হাচোৰ বজা যাবীনে ইস্বায়েলীসকলৰ বিজয়ৰ কথা

শুনিলে, তেওঁতিয়া তেওঁ এই বিষয়ে মাদোনৰ ৰজা যোবাৰ, চিমোনৰ ৰজা, অক্ষুকৰ ৰজা, ২ আৰু যিসকল ৰজা উত্তৰ অঞ্চলৰ পাৰ্বত্যভূমিত, যদৰ্ম নদীৰ কিম্বেৰত দক্ষিণ উপত্যকা অঞ্চলত, নিম্নভূমি অঞ্চলত, আৰু পশ্চিম অঞ্চলৰ দোৰাৰ উচ্চভূমিত বসতি কৰি আছিল, সেই সকলো ৰজাক ওচৰলৈ সংবাদ পঠিয়ালৈ। ৩ তেওঁ পূৰ্ব আৰু পশ্চিমে থকা কনানীয়া, ইমোৰীয়া, হিতৌয়া, পৰিজীয়াসকলৰ লগতে পৰ্বতীয়া অঞ্চল নিবাসী যিবুচীয়া আৰু হৰ্মোগৰ তলত থকা মিস্পা দেশীয় হিব্ৰীয়া সকলৰ ওচৰলৈ ও মানুহ পঠিয়াই এই সংবাদ দিলে। ৪ তেওঁতিয়া তেওঁলোকে সৈন্য-সামন্ত লগত লৈ সমুদ্ৰৰ পাৰবৰ বালিৰ নিচিনা অসংখ্য লোকৰ সৈতে অধিক যোঁৰা আৰু বৰ্থ লৈ ওলাই আহিল। ৫ আৰু এইদৰে সকলো ৰজা একগোট হ'ল আৰু ইস্বায়েলৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ আহি মেৰোম নামেৰে সৰোৱাৰৰ ওচৰত একবলগে ছাউনি পাতিলে। ৬ যিহোচুৱাই যিহোচুৱাই ক'লে, “তুমি তেওঁলোকে ভয় নকৰিবাৰ আগত আগত সকলোকে আঘাত কৰি সমৰ্পণ কৰিমা। তুমি তেওঁলোকে যোঁৰা আগত আগত আগত সকলোকে আঘাত কৰি সমৰ্পণ কৰিমা।” ৭ পাছত যিহোচুৱাই সকলো যুজালু লোকক লগত লৈ ওলাই আহিল। তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে মেৰোম সৰোৱাৰ ওচৰত আকস্মাতে ওলাই তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিলো। ৮ যিহোচুৱাই শৰ্কুসকলক ইস্বায়েলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিবাৰ পাছত তেওঁলোকে তেওঁলোকক তৰোৱালোৰে আঘাত কৰি বধ কৰিলো। ৯ যিহোচুৱাই এজনা দিয়া দৰেই যিহোচুৱাই তেওঁলোকৰ প্ৰতি কাৰ্য কৰিলো তেওঁ তেওঁলোকৰ যোঁৰা সিবি কাটিলে আৰু বৰ্থখোৰে জুইৰে পূৰ্বি পেলালে। ১০ সেই সময়ত যিহোচুৱাই ঘূৰি আহি, হাচোৰ জয় কৰি ল'লে, আৰু তাৰ ৰজাক তেওঁ তাৰ বজাতাৰে ধাৰে বধ কৰিলো কিমনে হাচোৰ পূৰ্ববে পৰা সেই সকলো ৰজাক আঘাত প্ৰধান আছিল। ১১ তাৰ বাস কৰা সকলো জীৱিত প্ৰাণীক তেওঁলোকে তৰোৱালোৰে আঘাত কৰিলো তেওঁলোকৰ যোৰাৰে আক্ৰমণ কৰিলো, আৰু বিনষ্ট হ'বলৈ তেওঁ সেই ঠাই লোকসকলক নিলগাই ৰাখিলে, গতিকে তাত কোনো এটা প্ৰাণীও জীৱিত পাৰাখিলৈ পাতি আহিল। ১২ যিহোচুৱাই সেই বজাসকলৰ গোটেই নগৰ দখল কৰিলো। ১২ যিহোচুৱাই সেই বজাসকলৰ গোটেই নগৰবোৰে আঘাত কৰিলো।

তেওঁ আনকি তেওঁলোকৰ সকলো বজাক আটক কৰিলে আৰু আক্রমণ কৰি তৰোৱালেৰে বধ কৰিলো যিহোৱাৰ দাস মোচিৰ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকৰ তৰোৱালেৰে বধ কৰি নিশ্চয়ে বিনষ্ট কৰিলে। ১৩ কিন্তু যি যি নগৰ নিজ নিজ পৰ্বতত সঁজা আছিল, ইআয়েলে হাচোৰেৰ বাহিৰে সেইবোৰ পুৰী নেপোলো; কেৰল এই নগৰখনহে যিহোৱাই পুৰিলো। ১৪ ইআয়েলৰ সৈন্যসকলে সেই নগৰবোৰ লুটদ্বয় আৰু পুংশণবোৰ নিজৰ নিজৰ বাবে লুট কৰি ললো কিন্তু সকলো নিঃশ্বাশে বিনষ্ট হোৱালেকে তেওঁ সকলো লোকক তৰোৱালেৰে বধ কৰিলে। তেওঁলোকে কোনো লোকক জীয়াই নাৰাখিলে। ১৫ যিহোৱাই নিজৰ দাস মোচিক যেনে আজ্ঞা দিছিল, মোচিয়েও যিহোৱাই তেনে আজ্ঞা কৰিছিল আৰু যিহোৱাই মোচিক কাৰ্য কৰিবলৈ দিয়া সকলো আদেশৰ দৰে যিহোৱাই কাৰ্য কৰিলে, আৰু এটা কথাও তেওঁ নকৰাকৈ নাথাকিল। ১৬ এইদৰে যিহোৱাই সেই গোটেই দেশ ল'লে, তেওঁ পৰ্বতীয়া অঞ্চল, সমস্ত নেভেড, গোচৰৰ সমগ্ৰ অঞ্চল, পৰ্বতমালাৰ পাদদেশ অঞ্চল, যদৰ্ন নদীৰ উপত্যকা অঞ্চল, ইআয়েলৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চল, আৰু নিম্নভূমি অঞ্চল দখল কৰিলে। ১৭ ঢেয়াৰলৈ বিস্তৃত হোৱা হালক পৰ্বতৰ পৰা যিমান দূৰ সন্তু হৰ্মোগ পৰ্বতৰ উত্তৰ ফালে থকা লিবানোনৰ বাল্গাদ উপত্যকালৈ থকা সকলো বজাক বজন্ম কৰিলে আৰু আৰু তেওঁলোকক বধ কৰিলে। সেই বজাবোৰক ধৰিলে আৰু আঘাত কৰি বধ কৰিলে। ১৮ যিহোৱাই সেই বজাসকলেৰে সৈতে বহু কাল যুদ্ধ কৰি আছিল। ১৯ গিবিয়োন-নিবাসী হিমোৰীয়াসকলৰ বাহিৰে আন কোনো নগৰৰ লোকে ইআয়েলৰ সন্তান সকলেৰে সৈতে সন্ধি স্থাপন নকৰিলৈ ইআয়েলে আনসকলো নগৰৰ সকলেকেই যুদ্ধ কৰি দখল কৰি ললো। ২০ কিয়নো তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে বিষ্ট কৰিবৰ বাবে যিহোৱাই তেওঁলোকক বহুদ্বয় কঠিন কৰিছিল; সেই বাবে তেওঁলোকে আহি ইআয়েলৰ বিশুলে যুদ্ধ কৰিলো যিহোৱাই মোচিক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, তেওঁলোকক দয়াৰ নিবেদন শুনা নগল; বৰং তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে উচ্ছৃংহণ হ'লা। ২১ সেই কালত যিহোৱাই আহি পৰ্বতীয়া অঞ্চল, হিৰণ্য, দীৰ্ঘ, অনাব আৰু যিহুনা তথা ইআয়েলৰ আটাই পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ পৰা আনাকীয়া সকলক উচ্ছৃংহণ কৰিলো যিহোৱাই সম্পূৰ্ণৰূপে তেওঁলোকক নিজ নগৰবোৰৰ সৈতে বিষ্ট কৰিলে। ২২ ইআয়েলৰ সন্তান সকলৰ দেশত আনাকীয়া সকলৰ কোনো অৱশিষ্ট নাথাকিল, কেৰল গাজাত, গাতত আৰু অচেন্দোদতহে কোনো অৱশিষ্ট থাকিল। ২৩ এইদৰে যিহোৱাই মোচিক কোৱাৰ দৰেই সেই সকলো দেশ যিহোৱাই দখল কৰিলৈছিল। পাছত যিহোৱাই এই দেশবোৰ ইআয়েলৰ প্ৰত্যেক ফৈদক ভাগ অনুসাৰে অধিকাৰ কৰিবলৈ দিলো। তেওঁয়াৰে পৰা যুদ্ধ আৰাতিৰ গ'ল আৰু দেশ সুষ্ঠিৰ হ'ল।

১২ বৰ্তমান দেশ-সমূহৰ ইস্কল বজা, যিসকলক ইআয়েলৰ লোক সকলো পৰাজয় কৰিছিল ইআয়েলৰ লোক সকলো সূৰ্য উত্তৰ হোৱা যদৰ্নৰ পূৰ্বদিশে থকা, অৰ্ণেনৰ উপত্যকাৰ পৰা হৰ্মোগ পৰ্বতলৈকে আৰু পূৰ্ব ফালে থকা আৰাবাৰ গোটেই দেশ অধিকাৰ কৰিলো। ২ চীহোন ইমোৰীয়াসকলৰ বজা আছিল। তেওঁ হিচোনত বাস কৰিছিল। তেওঁ অৰ্ণেনৰ উপত্যকাৰ দাঁতত থকা অৱোৱাৰে পৰা আৰু সেই উপত্যকাৰ মাজত থকা নগৰখনৰ পৰা অ্যোনৰ সন্তান সকলৰ সীমা যৰোক নদীলৈকে আধা গিলিয়দ দেশত শাসন কৰিছিল। ৩ আৰু পূৰ্ব পাথে কিন্নেৰৎ সাগৰলৈকে আৰু পূৰ্ব পাথে বৈৰ-চিমোটোলৈ যোৱা বাটত থকা আৰাবা সমন্দৰ, আৰাবাত আৰু দক্ষিণে পিচগাৰ চারুকীয়া ঠাইবোৰৰ তলত থকা দেশতো শাসন কৰিছিল। ৪ ওগ, বাচানৰ বজা আছিল। এওঁ বফায়ীয়াসকলৰ অৱশিষ্ট থকা বংশত জন্ম হৈ, অষ্টাৰেৰ আৰু ইদ্রেয়ীত বাস কৰিছিল। ৫ তেওঁ হৰ্মোগ পৰ্বতত, চলখাত, গচুৰীয়া আৰু মাখায়ীয়া সকলৰ সীমালৈকে গোটেই বাচান দেশত আৰু হিচোনৰ চীহোন বজাৰ সীমালৈকে থকা, আধা গিলিয়দ দেশত শাসন কৰিছিল। ৬ যিহোৱাৰ দাস মোচিয়ে আৰু ইআয়েলৰ সন্তান সকলে তেওঁলোকক পৰাজয় কৰিলো আৰু যিহোৱাৰ দাস মোচিয়ে অধিকাৰৰ অৰ্থে সেই দেশ বুৰেগীয়া ও গাদীয়াসকলক আৰু মনচিৰ আধা ফৈদক দিলো। ৭ ঢেয়াৰলৈ বিস্তৃত হোৱা যদৰ্নৰ সীমাপৰে পশ্চিম দিশে, লিবানোনৰ উপত্যকাত থকা বাল-

গাদৰ পৰা হালক পৰ্বতলৈকে থকা এই বজা সকলক যিহোৱাৰ আৰু ইআয়েলৰ সন্তান সকলে বধ কৰিছিল। যিহোৱাই দেশ অধিকাৰৰ অৰ্থে নিজ নিজ ভাগ অনুসাৰে ইআয়েলৰ ফৈদক ভগাই দিলো। ৮ ইয়াৰ অস্তুৰুত আছিল, পৰ্বতীয়া অঞ্চল, নিম্নভূমি অঞ্চল, আৰাবা, পৰ্বতৰ নামন অঞ্চল, মূৰুপাত্তীয়া অঞ্চল, আৰু নেতোগ। ইয়াতে হিতীয়া, ইমোৰীয়া, কনানীয়া, পৰিজীয়া, হিব্ৰীয়া, আৰু যিবুৰীয়া সকল আছিল। ৯ বজাসকলৰ মাজত আছিল - যিহোৱোৰ বজা, বৈঞ্চলৰ ওচৰত থকা অ্যাবৰ বজা, ১০ যিবুচালেমৰ বজা, হিৰোণ বজা, ১১ যৰ্মূতৰ বজা, লাখীচৰ বজা, ১২ ইগ্নেৰ বজা, গোৱৰ বজা, ১৩ দৰীৰ বজা, গোৱৰ বজা, ১৪ হৰ্মাৰ বজা, আবাদৰ বজা, ১৫ লিবানৰ বজা, আদুল্লামৰ বজা, ১৬ মকেদাব বজা, বৈঞ্চলৰ বজা, ১৭ তপ্তহুৰ বজা, হেফৰ বজা, ১৮ অফেকৰ বজা, লচাবোণ বজা, ১৯ মাদেনৰ বজা, হাচোৰ বজা, ২০ চিৰোণ-মৰোণ বজা, অকচৰ বজা, ২১ তানকৰ বজা, মগিদোৰ বজা, ২২ কেদচৰ বজা, কৰ্মিলত থকা কনানীয়ামৰ বজা, ২৩ দোৰেৰ ওথ ঠাইবোৰত থকা দোৰেৰ বজা, গিলগলত থকা গোয়ামৰ বজা ২৪ আৰু তিচৰ বজা। সৰ্বমুঠ একত্ৰিশ জন বজা আছিল।

১৩ যিত্তিয়া যিহোৱাৰ বুঢ়া আৰু অতিশয় বুঢ় হ'ল, তেওঁত্যাই যিহোৱাৰ

তেওঁক ক'লে, “তুমি বুঢ়া আৰু অতিশয় বুঢ় থ'লো, কিন্তু এতিয়াও অনেক দেশ অধিকাৰ কৰিবলৈ বাকী আছে। ২ এই দেশবোৰ এতিয়াও অৱশিষ্ট: পলেষ্টীয়াসকলৰ অঞ্চল আৰু গচুৰীয়াসকলৰ অঞ্চলবেশৰে, ত মিচৰ পূৰ্ব ফালে থকা চিহোৰ পৰা উত্তৰফালে থকা কনানীয়াসকলৰ অধিকাৰত ঘোৱা ইক্রেণৰ সীমালৈকে; পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশ, সূৰ্য উদয় হোৱা ফালে থকা গোটেই লিবানোন, হৰ্মোগ পৰ্বতৰ তলত থকা বাল-গাদৰ পৰা হমাতোলে। ৬ ইয়াৰ উপৰিও লিবানোন পৰা যিষ্টেফোৎ-মায়িলৈকে পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ নিবাসী সকলৰ লগতে আটাই চীদোনীয়াসকলৰ। মই তেওঁলোকক ইআয়েলৰ বাহানীসকলৰ আগৰ পৰা দূৰ কৰিম, মই তোমাক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে, ইআয়েল উত্তৰাধিকাৰী হ'বলে তাৰ ভাগ নিৰ্ধাৰিত কৰিবৰ অৰ্থে তুমি নিশ্চিত কৰিব। ৭ উত্তৰাধিকাৰী হ'বলে তুমি অধিকাৰৰ অৰ্থে নটা গোটালৈ আৰু মনচিৰ আধা গোটালৈ এই দেশ ভাগ কৰি দিয়া।” ৮ বাকী থকা মনছিৰ আধা জন-গোষ্ঠী, বুৰেগীয়া আৰু গাদীয়াসকলে যদৰ্নৰ পূৰ্ব ফালে থকা, মোচিয়ে দিয়াৰ দৰে নিজ নিজ উত্তৰাধিকাৰ গ্ৰহণ কৰিলো, ৯ অৰ্ণেনৰ উপত্যকাৰ কাষত থকা অৱোৱাৰে পৰা উপত্যকাৰ মাজত থকা নগৰবোৰে আৰু দীৰ্ঘনলৈকে মেদৰাৰ গোটেই সমথল; ১০ হিচোনত শাসন কৰা ইমোৰীয়াসকলৰ বজা চীহোনৰ সকলো নগৰৰ পৰা অ্যোনৰ সীমালৈকে; ১১ গিলিয়দ আৰু গচুৰীয়া আৰু মাখায়ীয়াসকলৰ অঞ্চল আৰু গোটেই হৰ্মোগ পৰ্বতৰ আৰু চুলখালৈকে গোটেই বাচান; ১২ বাচানৰ বজা ওগৰ সকলো বাজ্য, যি জনে অষ্টাৰেৰত আৰু ইদ্রেয়ীত শাসন কৰিছিল রফায়ীয়াসকলৰ মাজত এইবোৰেই অৱশিষ্ট আছিল; কিয়নো মোচিয়ে তেওঁলোকক তৰোৱালেৰে প্ৰহাৰ কৰি দূৰ কৰিছিল। ১৩ কিন্তু ইআয়েলৰ সন্তান সকলে গচুৰীয়া আৰু মাখায়ীয়াসকলক দূৰ কৰা নাছিল; বৰং গচুৰীয়া আৰু মাখায়ীয়াসকলে ইআয়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত আছিলৈকে বাচান। ১৪ কেৰল লেবীৰ গোষ্ঠীক মোচিয়ে উত্তৰাধিকাৰ হ'বলে নিদিলো। যিহোৱাই মোচিক কোৱা বাক্য অনুসাৰে, “ইআয়েলৰ দৈশৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া আংশিকৃত উপহাৰ” তেওঁলোকক উত্তৰাধিকাৰী হ'ল। ১৫ মোচিয়ে বংশানুক্রমে বুৰেগৰ জন-গোষ্ঠীলৈ উত্তৰাধিকাৰ দিলো। ১৬ তেওঁলোকক সীমা অৰ্ণেন উপত্যকাৰ কাষত থকা অৱোৱাৰ দাস মোচিয়ে আৰু ইআয়েলৰ সন্তান সকলে তেওঁলোকক পৰাজয় কৰিলো আৰু মনচিৰ আধা ফৈদক দিলো। ১৭ বুৰেগৰ হিচোন অৰ্থে নিষ্পত্তি কৰি দৰে কৰিছিল আৰু তাৰ লাগত দীৰ্ঘনলে, বামোৎ-বাল, বৈ-বালমিয়োন, ১৮ যহচ, কদেমোৎ আৰু মেফাং, ১৯ কিৰিয়াখয়িম, চিবমা, উপত্যকাৰ পৰ্বতটোত থকা চৰে-চৰহ

বুবেণে বৈৎ-পিয়োর, পিচগার, চারলীয়া ঠাইবোৰ তলত থকা দেশ আৰু বৈৎ-য়িটীমোং; ২১ মালভূমিত থকা আন সকলো নগৰ, হিচবোনত শাসন কৰা ইমোৰীয়াসকলৰ সেই বজা চীহোনৰ সমুদ্দয় বাজা, যি জনক মোচিয়ে চীহোনত থকা তলতীয়া মিদিয়ানীয়া নেতাসকল- ইবী, ৰেকম, চৰ, হুৰ আৰু বেৰাৰ সৈতে পৰাস্ত কৰিছিল। ২২ ইহায়েলৰ সত্তান সকলে যিসকলক বধ কৰিছিল, সেইবোৰ মাজত তেওঁলোকে বিয়োৰ পুত্ৰ বিলিয়মকো তৰোৱালোকে বধ কৰিলো, এই জন লোকে মঙ্গল চোৱা কাৰ্য নিয়ম মানি চলিছিল। ২৩ যদ্বন্ন আৰু তাৰ অঞ্চল বুবেণৰ সত্তান সকলৰ সীমা আছিল। এয়ে বুবেণৰ সত্তান সকলৰ উত্তৰাধিকাৰ, যি নগৰ আৰু গৱেৰে সৈতে তেওঁৰ প্রত্যেক বংশক দিয়া হৈছিল। ২৪ মোচিয়ে গাদৰ জন-গোষ্ঠীক নিজ বংশানুক্রমে দিয়া উত্তৰাধিকাৰ এই: ২৫ তেওঁলোকৰ সীমা যাজেৰ আৰু গিলিয়দৰ সকলো নগৰ আৰু বুবোৱাৰ পুৰে থকা অৰোয়েলোকে অম্বোনৰ সত্তান সকলৰ আধা দেশ, ২৬ হিচবোনৰ পৰা বৰামৎ-মিস্পা আৰু বটোনীমলৈকে আৰু মহনয়িমৰ পৰা দ্বীৰূপ সীমালৈকে। ২৭ মোচিয়ে উপত্যকাত তেওঁলোকক বৈৎ-হাৰম, বৈৎ-নিয়া, চুক্কোৎ চফোন, হিচবোনৰ বজা চীহোনৰ অৱশিষ্ট বাজা, যদ্বন্নৰ পুৰ দিশে কিন্নেৰ সাগৰৰ কাষলৈকে যদ্বন্ন আৰু তাৰ অঞ্চল দান কৰিলো। ২৮ এইচ্টোৱেই হৈছে গাদৰ জন-গোষ্ঠীক বংশানুক্রমে দিয়া উত্তৰাধিকাৰ, এইবোৰ নগৰ তেওঁলোকৰ গৱেৰে সৈতে আছিল। ২৯ মোচিয়ে মনচিৰ আধা জন-গোষ্ঠীক উত্তৰাধিকাৰী হ'বলৈ দিলো মনচিৰ সত্তান সকলৰ আধা গোষ্ঠীয়ে সেই উত্তৰাধিকাৰ নিজ বংশ অনুসাৰে পালো। ৩০ তেওঁলোকৰ সীমা মহনয়িমৰ পৰা সকলো বাচান, বাচানৰ বজা ওগৰ গোটেই বাজা আৰু বাচানত থকা যাবীৰ সকলো নগৰ অৰ্থাৎ যাস্থিন নগৰ; ৩১ গিলিয়দৰ আধা দেশ, অষ্টোৰেৎ আৰু ইদেয়ী নগৰ। এই সকলোৱৰে মনচিৰ পুৰে মাধীৰ আধা বংশৰ পৰিয়ালৰ প্রত্যেককে দিবলৈ নিৰ্ধাৰিত কৰা হ'ল। ৩২ এইবোৱেই যিবীহোৱে পূৰ্বফালে থকা যদ্বন্নৰ সিপাবৰ মোৱাৰ সমথলত মোচিয়ে লোকসকলক ভগাই দিয়া উত্তৰাধিকাৰ। ৩৩ কিন্তু সৌৱী ফৈদক হ'লে মোচিয়ে কোনো উত্তৰাধিকাৰ নিদিলো। তেওঁলোকক কোৱা নিজ বাক্য অনুসাৰে ইহায়েলৰ দিশৰ যিহোৱায়েই তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ হ'ল।

১৪ ইলিয়াজৰ পুৰোহিত, নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱা আৰু তেওঁলোকৰ জন-গোষ্ঠীক মূখ্যালৰ সৈতে পূৰ্ণ-পুৰুষসকলৰ পৰিয়ালসমূহৰ মাজত তগাই দিয়া কলান দেশৰ এই অঞ্চলসমূহ ইহায়েলৰ সত্তান সকলে উত্তৰাধিকাৰ সূত্রে পালো। ২ উত্তৰাধিকাৰ সূত্রে পোৱা অঞ্চলসমূহ, যিহোচুৱা ইলিয়চ মোগেনি নিৰ্দেশ দিয়া অনুসাৰে, চিঠ্ঠি-খেলৰ দ্বাৰাই সেই ন জন-গোষ্ঠী আৰু আধা জন-গোষ্ঠীক ভাগ বাঁচি দিয়া হৈছিল। ৩ কিয়নো মোচিয়ে যদ্বন্নৰ সিপাবে দুই জন-গোষ্ঠীক আৰু আধা জন-গোষ্ঠীক আধিকাৰ কৰিবলৈ দিছিল, কিন্তু লৈবীয়াসকলৰ তেওঁত একো ভাগ দিয়া নাছিল। ৪ যোচেৰে জন-গোষ্ঠীৰ মাজত প্ৰকৃততে দুটা জন-গোষ্ঠী আছিল- মনচি আৰু ইফ্ৰিয়া লৈবীয়াসকলক দেশৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰৰ একো ভাগ দিয়া নগল, কেৱল বাস কৰিবলৈ কেইখনমান নিৰ্দিষ্ট নগৰ আৰু তাৰ লগত পশ্চন্দনৰ বাবে চৰলীয়া পথৰ, সম্পত্তি আদিৰ বাবে ঠাই দিলো। ৫ যিহোচুৱা মোচিক যি দৰে আজা দিছিল, সেই অনুসাৰে ইহায়েলৰ সত্তান সকলে কাৰ্য কৰি দেশ ভাগ কৰিলো। ৬ সেই সময়ত যিহুনা কৈদ যিহোচুৱাৰ ওচৰলে আহো বুলি গিলগলৈ আছিছিল তেওঁতাৰ কনিজীয়া যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালোৱে তেওঁক ক'লে, “যিহোচুৱা মোৰ আৰু তোমাৰ বিষয়ে কাদেচ-বৰ্ণেয়াত দিশৰ লোক মোচিক কি কথা কৈছিল, সেই বিষয়ে তুমি জানা। ৭ মোৰ বয়স চলিশ বছৰ আছিল, যিতিয়া দিশৰৰ দাস মোচিয়ে কাদেচ-বৰ্ণেয়াৰ পৰা দেশৰ চোৰাংচোৱাগিৰি কৰিবৰ বাবে মোক পঠাইছিল। তেওঁতাৰ সৰল মনেৰে আৰু মোৰ কৰ্তব্য পালন কৰি সম্বাদ আনি তেওঁক দিছিলোঁ। ৮ কিন্তু মোৰ লগত যোৱা মোৰ ভাইসকলে লোকসকলক ভয় লগাই তেওঁলোকৰ দ্বাদ্বাৰ পমিয়ালো কিন্তু মই সম্পূৰ্ণবুৰপে নিজ দিশৰ যিহোচুৱাৰ ইছামতে চালিলোঁ। ৯ সেই দিনাই মোচিয়ে শপত খাই ক'লে, ‘যি ভূমিৰ ওপৰত তুমি ভৱি দিলাগৈ, তুমি আৰু তোমাৰ সত্তান

সকলে চিৰকাললৈকে নিশ্চয় সেই ভূমিৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব; কিয়নো তুমি সম্পূৰ্ণবুৰপে মোৰ দিশৰ যিহোচুৱাৰ ইছামতে চালিলা।’ ১০ এতিয়া চাঁওক! যিহোচুৱা ইই পঞ্চলিশ বছৰ বয়সলৈকে মোক জীৱীয়া বাখিছে আৰু নিজ বাক্য কোৱাৰ দৰে - যি সময়ত ইহায়েলে মৰুভূমিত অৰ্মি ফুৰিছিল, সেই সময়তে যিহোচুৱা মোচিক এই কথা কৈছিল। এতিয়া চাঁওক! আজি মোৰ বয়স পঁচাশী বছৰ হ'ল। ১১ মোচিয়ে মোক যাত্রাৰ বাবে পঠোৱা কালত মই যেনে বেলৱান আছিলো, এতিয়াও আছোঁ। যুদ্ধৰ অৰ্থে আৰু অহা-যোৱা কৰিবৰ বাবে তেওঁতাৰ মৈনে শক্তি আছিল, এতিয়াও আছে। ১২ সেই বাবে মোক এতিয়া এই পৰ্বতৰ বাজাখন দিয়ক, এই পৰ্বতৰ বিষয়ে সেই দিনা যিহোচুৱা মোক আশা দিছিল। কিয়নো সেই সময়ত অনাকীয়াসকল তাত আছিল আৰু নগবোৰৰ ডাঙৰ গড়েৰে আৰুত সেই দিনা কৈছিলোঁ ‘যিহোচুৱা মোৰ লগত থাকিব আৰু যিহোচুৱাৰ বাক্য অনুসাৰে মই তেওঁলোকক দূৰ কৰিম।’ সেই দিনা বোধ কৰোঁ, এই বিষয়ে তুমি শুনিছিলোঁ।’ ১৩ তেওঁতাৰ যিহোচুৱাৰ যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেক আশীৰ্বাদ কৰি তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰ অৰ্থে হিৱোণ দিলে। ১৪ এই কাৰণে হিৱোণ কনিজীয়া যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেৰ উত্তৰাধিকাৰ আজিলৈকে হৈ আছে; কিয়নো তেওঁ ইহায়েলৰ দিশৰ যিহোচুৱাৰ ইছামতে সম্পূৰ্ণবুৰপে চালিছিল। ১৫ পূৰ্বে হিৱোণৰ নাম কিবিয়ৎ-অৰ্ব আছিল; সেই অৰ্ব অনাকীয়াসকলৰ মাজত এজন মহান লোক আছিল। পাছত যুদ্ধ মোহোৱা বাবে দেশ সুস্থিৰ হ'ল।

১৫ দক্ষিণ কনানৰ অন্তৰাগত ইদোমৰ সীমালৈকে দক্ষিণফালে ছিল মৰুপ্তাত্মলৈ নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে যিহুনাৰ সত্তান সকলৰ ফৈদৰ সীমা নিৰূপণ কৰা হ'ল। ২ তেওঁলোকৰ দক্ষিণ সীমা লৱণ-সমুদ্ৰৰ শেষ অংশৰ পৰা অৰ্থাৎ দক্ষিণ ফাললৈ বাঢ়ি যোৱা উপসাগৰৰ পৰা আৰুত হ'ল। ৩ অক্রুৰীম নামৰ পৰ্বতৰ দক্ষিণফালে উঠি হিয়ালোন্দি গৈ, অদৰলৈ উঠি কৰিলৈকে ঘূৰি গ'লা। ৪ পাছত অচমোনলৈ গৈ, মিচৰ দেশৰ জুৰিয়েন্দি সাগৰত ইয়াৰ সীমা শেষ হ'ল। এয়ে তেওঁলোকৰ দক্ষিণ সীমা আছিল। ৫ যদ্বন্নৰ মুখত থকা লবণ সমুদ্রটো পূৰ্ব সীমা আছিল। উত্তৰ ফালৰ সীমা সমুদ্ৰৰ উপসাগৰৰ ভাগৰ পৰা যদ্বন্নৰ মুখলৈ আছিল। ৬ এই সীমা বৈৎ-হালোৱা উঠি গৈ বৈৎ-অৰাবাৰ উত্তৰ ফালে গ'লা। ৭ পাছত সেই সীমা আখোৰ উপত্যকাৰ পৰা দ্বাৰাৰ লৱণ দিশে পৰ্বতৰ দক্ষিণ কাষলৈ অৰ্থাৎ যিবুচালেমলৈ গ'লা। ৮ পাছত সেই সীমা পশ্চিম দিশৰ বিন-হিয়োমৰ উপত্যকাৰ সন্মুখত থকা আৰু উত্তৰ ফালে বৰফায়ীম উপত্যকাৰ অন্তৰাগত থকা পৰ্বতৰ তিঙ্গলৈকে গ'লা। ৯ পাছত এই সীমা সেই পৰ্বতৰ ওপৰৰ পৰা নেঞ্চোহ জলৰ ভূমুকলৈকে বাঢ়ি গৈ ইফোং পৰ্বতৰ নগবোৰেত ওলালা পাছত সেই সীমা বালা অৰ্থাৎ কিবিয়ৎ-যিফুন্নীমলৈকে ঘূৰি তাতে থিৰ হ'লা। ১০ পাছত সেই সীমা পশ্চিম দিশৰ বিন-হিয়োমৰ উপত্যকাৰ পৰ্বতৰ তিঙ্গলৈকে গ'লা। ১১ পাছত এই সীমা সেই পৰ্বতৰ ওপৰৰ পৰা নেঞ্চোহ জলৰ ভূমুকলৈকে বাঢ়ি গৈ ইফোং পৰ্বতৰ নগবোৰেত ওলালা পাছত সেই সীমা বালা অৰ্থাৎ কচালোনলৈকে গ'ল আৰু তুললৈ নামি আহি বৈচেমেচ হৈ তিল্লাৰ কাষেৰে গ'লা। ১২ আৰু সেই সীমা ইক্রোপৰ উত্তৰ ফালে অৰ্থাৎ কচালোনলৈকে গ'ল আৰু তুললৈ নামি আহি বৈচেমেচ হৈ তিল্লাৰ কাষেৰে গ'লা। ১৩ আৰু সেই সীমা বালা অৰ্থাৎ কচালোনলৈকে গ'ল আৰু তুললৈ নামি আহি বৈচেমেচ হৈ তিল্লাৰ কাষেৰে গ'লা। ১৪ পশ্চিম সীমাটো মহাসাগৰ আৰু ইয়াৰ অঞ্চল আছিল। এয়ে যিহুনা ফৈদৰ সত্তান সকলৰ বংশানুক্রমে থকা চাৰিও ফালৰ সীমা। ১৫ পাছত যিহোচুৱাৰ কৰা যিহোচুৱাৰ আজা অনুসাৰে ইচ্ছামতে তেওঁলোকে কৰিবলৈ দিলো। ১৬ সেই সময়ত কালেৰে তেওঁলোকে পঁচাশ চেচে চেচে পৰ্বতে দৰীৰূপ নাম কিবিয়ৎ-চেচেৰ আছিল। ১৭ সেই সময়ত কালেৰে ক'লে, ‘যি জনে কিবিয়ৎ-চেচেৰ আক্ৰমণ

করি বন্দী করি ল'ব, তেওঁক মই মোৰ জী অকচাক কল্যা হিচাপে দান
কৰিমা” ১৭ তাতে কালেবের ভায়েক, কনজৰ সস্তান অংনীয়েলে কিৰিয়ৎ-
চেফৰক বন্দী কৰো তেতিয়া কালেবে নিজৰ জীয়েক অকচাক পত্তী হ'বলৈ
তেওঁৰে সৈতে বিয়া দিলে। ১৮ সেই সময়ত এনে ঘটিল যে, অকচাই
তাইৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ আহি এখন পথাৰ দিবলৈ তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে,
আৰু তাই যেতিয়া গাধৰ পৰা নামি আহিল, তেতিয়া কালেবে তাইক ক'লে,
“তোমাক কি লাগে?” ১৯ তাই উত্তৰ দিলে, “আপুনি মোক এক বিশেষ
দয়া কৰকা যিহেতু আপুনি মোক দক্ষিণ অঞ্চলৰ ভূমি দিলৈ সেইবাবে
জলৰ কিছু ভূমুকো মোক দিয়ক!” তেতিয়া কালেবে ওপৰ অংশত থকা
আৰু নিম্ন অংশত থকা জলৰ ভূমুকসমূহ তাইক দিলে। ২০ এয়ে যিহুদা
সস্তান সকলৰ নিজ নিজ ফৈদে অনুসাবে তেওঁলোকৰ সস্তান সকলৰ বংশক
উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিয়া হ'ল। ২১ ইদোৱৰ সীমাৰ দক্ষিণ অঞ্চলৰ
শেষ সীমাত থকা যিহুদা ফৈদেৰ নগৰসমূহ কৰচেল, এদৰ, যাগুৰ, ২২
কীনা, দীমোনা, অদাদা, ২৩ কেদচ, হাচোৰ, যিঞ্চন, ২৪ জীফলম,
টেলন, বালোৎ। ২৫ হাচোৰ-হদতা, কৰিয়োৎ হিত্রোণ অৰ্থাৎ হাচোৰ, ২৬
অমাম, চমা, মোলাদা, ২৭ হচৰ-গদা, হিচমোন বৈৎ-পেলট, ২৮ হচৰ-
চুৱাল, বেৰ-চোৰা, বিজিয়োঘিয়া। ২৯ বালা, ইয়ামি, এচম, ৩০ ইল্টুলদ,
কচীল, হৰ্মা, ৩১ ট্ৰিক়ুগ, মদমঞ্জা, চন্দ্রাঞ্জ, ৩২ লবায়োৎ, চিলহীম, এন
আৰু বিমোনা তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ গণনা নকৰি, ইহোৰে সৰৰ্বমুঠ
উন্ত্ৰিশখন নগৰা। ৩৩ পশ্চিম ফলৰ নিম্ন ভূমিত থকা নগৰ বোৰ আছিল
ইষ্টায়োল, চৰা, অচনা, ৩৪ জানোহ, অয়িন-গৰীম, তপ্তুহ, এনিম, ৩৫
যৰ্মূত, অদুলম, চোকো, অজেকা, ৩৬ চাৰিয়ম, অদীয়িয়ম আৰু গদেৰা
তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ গণনা নকৰি এইহোৰে সকলো নগৰৰ সংখ্যা আছিল
চৌধুখন। ৩৭ চনান, হদাচা, মিগদল-গদা, ৩৮ দিলিয়ন, মিস্পি, যত্কেল,
৩৯ লাখীচ, বঙ্কহ, ইঞ্জনা। ৪০ কৰোন, লহম, কিংলীচ, ৪১ গদেৰোৎ,
বৈৎ-দাচোন, নয়ামা আৰু মকেদা। তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ গণনা নকৰি এই
সকলো নগৰৰ মুঠ সংখ্যা আছিল মোলখনা। ৪২ লিবনা, এথৰ, আচন, ৪৩
যিঙ্গুহ, আমা, নচীব, ৪৪ কয়লা, অকজীৰ আৰু মাচো। গাওঁবোৰ গণনা
নকৰি মুঠে ন খন নগৰ আছিল। ৪৫ ইঞ্জেং, তাৰ উপনগৰ আৰু গাওঁ,
৪৬ ইঞ্জেংৰ পৰা সমুদ্রলৈকে অচেনোৰ ওচৰত থকা সকলো উপনগৰ
আৰু সেইহোৰ গাওঁ। ৪৭ অচেনো, তাৰ উপনগৰ আৰু গাওঁ; গাজা, তাৰ
উপনগৰ আৰু গাওঁ। মিচৰ জুৰি আৰু মহা-সমুদ্র আৰু তাৰ সীমালৈকে। ৪৮
পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ নগৰ চামীৰ, যতীৰ, চোকো, ৪৯ দনা, কৰিয়ৎ-চন্না,
৫০ অনাব, ইষ্টিমোৰা, আনীম, ৫১ পোচন, হোলোন আৰু শিলো। গাওঁবোৰ
গণনা নকৰি এই বোৰ সকলো মুঠে এঘাৰ খন নগৰ। ৫২ অৰাব, দমা,
ইচিয়ন, ৫৩ যানীম, বৈৎ-তপ্তুহ, একেকা, ৫৪ হুমটা, বৈৎ-চুৰ, গদোৰ,
৫৯ মাৰ্ব, বৈৎ-আনোৎ আৰু ইল্টকোনা গাওঁবোৰ গণনা নকৰি ইয়াৰ
মুঠে ছখন নগৰ। ৬০ কিবিয়ৎ-বাল অৰ্থাৎ কিবিয়ৎ-যিয়াৰীম আৰু বৰুৰ
গাওঁবোৰ গণনা নকৰি ইয়াৰ মুঠ দুখন নগৰ। ৬১ মৰুপ্রাতভৰত বৈৎ-অৰাবা,
মিদিন, চককা, ৬২ নিবচন, লৱণ নগৰ আৰু অয়িন-গদা। গাওঁবোৰ
গণনা নকৰি ইয়াৰ নগৰৰ মুঠ সংখ্যা হ'ল ছখন। ৬৩ কিন্তু যিবুচায়াসকল
যিবুচালৈমৰ নিবাসী আছিল; এওঁলোকক যিহুদা ফৈদে দূৰলৈ আতৰ কৰি
খেদি দিব নোৱাৰিলে। এই যিবুচায়াসকলে আজিলৈকে যিহুদা ফৈদেৰ
সৈতে যিবুচালেমত বাস কৰি আছে।

১৬ যোচেফৰ ফৈদেক নিখৃপ্তি কৰা অঞ্চলৰ সীমা, যিবীহোৰ সন্ধূখত
থকা যদ্বিনৰ পৰা পূৰ্ব দিশে থকা যিবীহোৰ জুৰিবে, মৰুপ্রাতভৰত,
যিবীহোৰ ওপৰ ভাগোৰে বৈৎএল পৰ্বতীয়া দেশৰ মাজেৰে গল। ২ পাছত
এই সীমা বৈৎএলৰ পৰা ওলাই লুজলৈ গল আৰু সেই ঠাই পৰা কৰি
অকীয়াসকলৰ অঞ্চল অটাৰোতলে গল। ৩ তাৰ পৰা এই সীমা তললৈ
নামি যফ্লেটীয়াসকলৰ অঞ্চলৰ পশ্চিমফালে থকা তলৰ বৈৎ-হোৰেণৰ

সীমাৰ পৰা গেজৰলৈ নামি গ'ল; সমুদ্রত ইয়াৰ সীমা শেষ হ'ল। ৪ এইদৰে
যোচেফৰ ফৈদে, মনচি আৰু ইফ্রায়িমে নিজ নিজ উত্তৰাধিকাৰ ল'লে। ৫
নিজ নিজ বংশৰ অনুসাবে ইফ্রায়িম ফৈদেৰ সীমা এমে দৰবৰ আছিল:
তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰৰ সীমা পূবফালে থকা অটোৰোৎ-অদৰ পৰা ওপৰ
বৈৎ-হোৰোলৈকে, ৬ আৰু তাৰ পৰা সাগৰলৈ। পাছত সেই সীমা উত্তৰ
ফালে থকা মিকমথতৰ পৰা পূৰ্ব ফালে ঘূৰি তজাৎ-চীল পাৰ কৰি জানোহৰ
পূবফালে গ'ল। ৭ পাছত জানোহৰ পৰা নামি ঠৈ আটোৰোৎ আৰু নাৰতোদৈ
হৈ, যিবীহোত পাটি, যদ্বিনত শেষ হ'ল। ৮ আৰু সেই সীমা তপ্তুহৰ পৰা
পশ্চিমফালে কালা জুৰিলৈ গৈ সমুদ্রত তাৰ সীমা শেষ হ'ল। নিজ নিজ বংশ
অনুসাবে ইফ্রায়িম ফৈদেৰ সস্তান সকল ইয়াৰ উত্তৰাধিকাৰ হ'ল। ৯ ইয়াৰ
বাহিৰে মনচি ফৈদেলৈ দেশ ভাগ কৰা হ'ল - সেয়াই মাখিৰলৈও,
১৭ এইদৰে মনচি ফৈদেলৈ দেশ ভাগ কৰা হ'ল - সেয়াই মাখিৰলৈও,
এওঁ মনচিৰ জেষ্ঠ পুত্ৰ আৰু গিলিয়দৰ পিতৃ আছিলা মাখিৰৰ
বংশধৰসকলৈ গিলিয়দ আৰু বাচানৰ অঞ্চলবোৰ ভাগ কৰা হ'ল; কিয়নো
মাঝীৰ এজন যুদ্ধাৰু লোক আছিল। ২ মনচিৰ আন ফৈদেক যি ভাগ দিয়া
হৈছিল, সেয়া তেওঁলোকৰ বংশ অনুসাবে ভাগ কৰা হ'ল- অৰীয়াচক,
হেলক, অসীয়েল, চেখম, রেফৰ আৰু চৰ্মাদী। এওঁলোক মনচিৰ পুত্ৰ
আছিল, আৰু মনচি আছিল যোচেফৰ পুত্ৰ। তেওঁলোক নিজ নিজ
বংশ অনুসাবে ভাগ দিয়া হৈছিল। ৩ চলফাদৰৰ কেনো পুত্ৰ নাছিল।
চলফাদৰ হেফৰৰ পুত্ৰ, হেফৰ পিলিয়দৰ পুত্ৰ, গিলিয়দ মাঝীৰৰ পুত্ৰ,
আৰু মাঝীৰ মনচিৰ পুত্ৰ আছিল। এওঁৰ বেইজনীমান জীয়েক আছিল;
তেওঁৰ জীয়েকসকলৰ নামবোৰ হ'ল মহলা, নোৱা, হঞ্চা, মিঙ্কা আৰু
তিচা। ৪ তেওঁলোকে ইলিয়াজৰ পুৰোহিত, নুনৰ পুত্ৰ যিহোচৰা আৰু
অধ্যক্ষসকলৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “যিহোৱাই মোচিক আমাৰ ভাইসকলৰ
সৈতে আমাকো উত্তৰাধিকাৰ দিবলৈ আজা কৰিছিল।” তেতিয়া যিহোৱাৰ
আজা অনুসাবে, ইলিয়াজৰে তেওঁলোকৰ তেওঁলোকৰ পিতৃৰ ভাইসকলৰ
মাজত উত্তৰাধিকাৰৰ ভাগ দিলে। ৫ তেতিয়া মনচিক যদ্বিন সিপাবে থকা
গিলিয়দ আৰু বাচানত দহ ভাগ দিয়া হ'ল; ৬ কিয়নো পুত্ৰ সস্তান সকলৰ
সৈতে মনচিৰ জীয়াৰীসকলকো উত্তৰাধিকাৰ দিয়া হৈছিল; আৰু মনচিৰ
আন ফৈদেক গিলিয়দ দেশ দিয়া হ'ল। ৭ মনচিৰ সেই সীমা আচেবৰ
পৰা মিকমথতলৈকে, যি চিখিৰ পূৰ্ব দিশে আছিল; পাছত সেই সীমা
দক্ষিণ দিশ হৈ, অয়িন-তপ্তুহ-নিবাসীসকলৰ ওচৰলৈকে গ'ল। ৮ তপ্তুহ
অঞ্চল মনচিৰ অধিকাৰত আছিল যদিও মনচিৰ সীমাত থকা তপ্তুহ নগৰ
ইফ্রায়িমৰ ফৈদেৰ অধিকাৰত আছিল। ৯ সেই সীমা তললৈ কালা জুৰিত
নামি গ'ল। সেই জুৰিব দক্ষিণ ফালে মনচিৰ নগৰবোৰে মাজত থকা সেই
নগৰবোৰে ইফ্রায়িমৰ অধিকাৰত আছিল। মনচিৰ সীমা জুৰিব উত্তৰ ফালে
আছিল আৰু সমুদ্রত শেষ হৈছিল। ১০ দক্ষিণ ফালে থকা অঞ্চল ইফ্রায়িমৰ
অধীনত আৰু উত্তৰ ফালৰ অঞ্চলটো মনচিৰ অধীনত আছিল; সমুদ্রই তাৰ
সীমা আছিল। উত্তৰ ফালে আচেবৰত আৰু পূৰ্ব ফালে ইচাখৰত উপনীত
হ'ব পৰা ব্যাস্তা আছিল। ১১ ইচাখৰত আৰু আচেবৰত বৈৎ-চনান আৰু
তাৰ গাওঁবোৰ, যিৰিয়ামৰ সৈতে তাৰ গাওঁবোৰ, দোৰ-নিবাসীসকল আৰু
তাৰ গাওঁবোৰ, অয়িন দোৰ-নিবাসী আৰু তাৰ গাওঁবোৰ, তামক নিবাসী
আৰু তাৰ গাওঁবোৰ আৰু মগিদো নিবাসীসকলৰ সৈতে তাৰ গাওঁবোৰ
মনচিৰ অধিকাৰত আছিল; আৰু তৃতীয় নগৰ আছিল। ১২ তথাপিৰ মনচিৰ
কৈদে সেই নগৰবোৰক অধিকাৰ কৰিব পৰা নাছিল, কিয়নো
কনানীয়া লোকসকলে সেই ঠাইত তেতিয়াও বাস কৰি আছিল। ১৩ পাছত
ইস্তায়েলৰ লোকসকলে তেতিয়া পৰাক্রমী হৈ উঠিল, তেতিয়া তেওঁলোকে
কনানীয়াসকলক কঠোৰ কাম কৰি দিবলগীয়া লোক হিচাপে বন্দী কৰিলে,
কিন্তু তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে দূৰ কৰিব নোৱাৰিলো। ১৪ তেতিয়া যোচেফৰ
বংশই যিহোচৰাৰ আগত নিবেদন কৰি ক'লে, “আপুনি কিয় আমাক কেৱল

এই ঠাইর অভগ্নি অধিকার করিবলৈ আবু একাংশৰ উত্তোধিকাৰী হ'বলৈ দিলৈ? যিহেতু আমাৰ সংখ্যাও বেছি আবু এই কালৈলেকে যিহোচুই আমাক অশীৰ্বদ কৰি আহিছো? ১৫ তেতিয়া যিহোচুই তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকৰ সংখ্যা যদি বেছি, তেনেহনে ওপৰৰ বনাঞ্চললৈ উঠি গৈ, পৰিজ্ঞায়া আবু বফায়ীয়াসকলৰ অঞ্চলটোৱে গচ-গচনি কাটি, নিজৰ বাবে সেই ঠাই পৰিকৰ কৰি লওঁকা। আপোনালোকে এই দৰে কৰক কিয়নো ইক্সুয়িম পৰ্বত আপোনালোকৰ বাবে অতি সুৰু” ১৬ তাতে যোচেফৰ সন্তান সকলে কলে, “পৰ্বতীয়া দেশটোৱে আমাৰ বাবে যথেষ্ট নহয় আবু উপত্যকাত থকা সকলো কনানীয়াসকলৰ আবু তেওঁলোকক সৈতে বৈৎ-চান আবু যিজ্জিলৱেলৰ উপত্যকাত বাস কৰা লোকসকলৰ লোহাব বথ আছো? ১৭ তেতিয়া যিহোচুই যোচেফৰ বংশক, অৰ্থাৎ ইক্সুয়িম আবু মনচিক ক'লে, “আপোনালোক সংখ্যাত বৃহৎ আবু অতি শক্তিশালী লোক। আপোনালোকক দিয়া কেৱল এক ভাগ অঞ্চল যথেষ্ট নহয়। ১৮ পৰ্বতীয়া দেশটোও আপোনালোকৰ হ'বা যদিও সেই ঠাই বনাঞ্চল, তথাপি আপোনালোকে সেই ঠাই পৰিকৰ কৰক আবু তাৰ দৰ সীমালৈ থকা সকলো অঞ্চলৰ অধিকাৰী হওঁকা যদিও কনানীয়াসকলৰ লোহাব বথ আছে আবু তেওঁলোক শক্তিশালী, তথাপি আপোনালোকে তেওঁলোকক খেণি পঠিয়াই আতৰ কৰিব পাৰিবা”

১৮ পাছত ইস্তায়েল সন্তান সকলৰ সমাজে চীলোত গোট খালে

আবু সেই ঠাইতে সাক্ষাৎ কৰা তমু স্থাপন কৰিলো। আবু সন্মুখত থকা দেশ তেওঁলোকে বশীভূত কৰিলো। ২ ইস্তায়েলৰ লোকসকলৰ মাজত সেই সাতোটা ফৈদৰ উত্তোধিকাৰ তেতিয়ালৈকে নিৰূপিত হোৱা নাছিল। ৩ যিহোচুই ইস্তায়েলৰ লোকসকলৰ কলে, “তোমালোকৰ পুৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোচুই তোমালোকক দিয়া দেশত যাবলৈ কিমান কাল অৱহেলা কৰি থাকিবা” ৪ প্রত্যেক ফৈদৰ পৰা তিনি জনকৈ ব্যক্তি তোমালোকৰ নিজৰ কাৰণে নিযুক্ত কৰা। মই তেওঁলোকক পঠিয়াম। তেওঁলোকে গৈ দেশৰ সকলো ঠাইৰ বিষয়ে নিৰীক্ষণ কৰিব। তেওঁলোকে নিজ নিজ উত্তোধিকাৰৰ বিষয়ে বৰ্ণনা কৰি লিখিব আবু তাৰ পাছত মোৰ ওচৰলৈ উভতি আহিব। ৫ তেওঁলোকে সেই ঠাই সাতোটা ভাগ কৰিব। যিহুদা দক্ষিণফলে থকা তেওঁলোকৰ সীমাৰ ভিতৰত থাকিব আবু উত্তৰ ফালে আগতে থকাৰ দৰে যোচেফৰ বংশই নিজৰ সীমাত থাকিব। ৬ এইদৰে তোমালোকে দেশখন সাত অংশ কৰি, সেই বিষয়ে বৰ্ণনা লিখি মোৰ ওচৰলৈ আনিবা। মই ইয়াত, আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোচুৰ সাক্ষাতে তোমালোকৰ বাবে চিঠি খেলাম। ৭ তোমালোকৰ মাজত লোৰীয়াসকলৰ কোনো ভাগ নাই কিয়নো যিহোচুৰ পুৰোহিতৰ পদেই তেওঁলোকৰ উত্তোধিকাৰ। গাদ, বুবেঁ আবু মনচিৰ আধা ফৈদে যদ্বিদৰ সিপাবে নিজ নিজ উত্তোধিকাৰ প্ৰহণ কৰিলো। ৮ তেতিয়া সেই লোকসকল উঠি তালৈ গল, যিসকল দেশৰ বৰ্ণনা লিখি আনিবলৈ যোৱা লোক আছিল, সেই লোকসকলক যিহোচুই এই আজ্ঞা দি ক'লে, “তোমালোকে গৈ দেশৰ উচ্চ আবু নিম্ন ভূমি অঞ্চলৰ সকলো ফালে ফুৰি, দেশৰ বৰ্ণনা লিখি মোৰ ওচৰলৈ উভতি আহিবা। মই এই চীলোত, যিহোচুৰ সাক্ষাতে, তোমালোকৰ বাবে চিঠি খেলাম।” ৯ তেতিয়া সেই লোক কেইজন গৈ দেশখনৰ সকলো ঠাই ফুৰি, প্রত্যেক নগৰ অনুসাৰে সাতোটা ভাগৰ আবু প্রত্যেক ভাগৰ নগৰসমূহৰ তালিকা কৰি, নুবিয়াই বখা কাকতত বৰ্ণনা লিখিলো। তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ চীলোৰ ছাউনিত থকা যিহোচুৰ ওচৰলৈ উভতি আহিল। ১০ তেতিয়া যিহোচুই চীলোত যিহোচুৰ সাক্ষাতে তেওঁলোকৰ অৰ্থে চিঠি খেলালো এইদৰে যিহোচুই সেই ঠাইতে ইস্তায়েলৰ লোকসকলৰ ভাগ অনুসাৰে দেশখন ভাগ কৰি তেওঁলোকৰ দিলৈ। ১১ নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে বিন্যামীনৰ ফৈদৰ মাটিৰ ভাগ দিয়া হলা। তেওঁলোকৰ ভাগ দিয়া অংশৰ অঞ্চল যিহুদাৰ বংশধৰ আবু যোচেফৰ বংশধৰৰ মাজত অৰহিত আহিল। ১২ তেওঁলোকৰ উত্তৰ ফালৰ সীমা যদ্বিন্দনত আৰস্ত হৈছিল। তাৰ পৰা সেই সীমা উঠি গৈ যিহোচুৰ উত্তৰ ফালে থকা পৰ্মতমালা হৈ পঞ্চম দিশে থকা পৰ্বতৰ দেশখনেকে হলা। তাৰ পাছত সেই সীমা বৈৎ-আবনৰ মৰুপ্রান্তত উপনীত হ'ল। ১৩ তাৰ পৰা সেই সীমা লুজ অৰ্থাৎ বৈৎ-এলৰ দক্ষিণ দাঁতিলৈ গলা। তাৰ পাছত বৈৎ-

হোৰোণৰ দক্ষিণে থকা পৰ্বতৰে আটৰো-আদৰৰ তলৈলৈ নামি গ'ল। ১৪ বৈৎ-হোৰোণৰ সন্মুখত থকা পৰ্বতৰ পৰা সেই সীমা পশ্চিম দিশে ঘূৰি যিহুদাৰ গোষ্ঠীৰ নগৰ কিবিয়ৎ-বাল অৰ্থাৎ কিবিয়ৎ-যিয়াৰীমত ইয়াৰ সীমাৰ অন্ত পৰিল; এইদৰে পশ্চিম সীমা গঠন কৰিলৈ। ১৫ দক্ষিণ ফালৰ সীমা থিক কিবিয়ৎ-যিয়াৰীম অন্তৰ পৰা আৰস্ত হৈছিল। তাৰ পৰা সেই সীমা ইহোচু হৈ নেঞ্জেও নাম জলৰ ডুমুকলৈ হল। ১৬ পাছত সেই সীমা বিন হিয়োমৰ উপত্যকাৰ সন্মুখে আৰু বফায়ীয়া পৰ্বতৰ উত্তৰ ফালে থকা পৰ্বতৰ তেওঁলোকে নামি গ'লৈ, হিয়োমৰ উপত্যকেনি যিচুচিৰ দক্ষিণ কাষলৈ নামি অয়িন-ৰোগেলৈ গল। ১৭ পাছত উত্তৰ ফালে ঘূৰি, সেই সীমা অয়িন-চেমচৰ দিশে গলীলোত ওলাল, যি অদুমীয়লৈ উঠি যোৱা পথৰ বিপৰীতে অৱহিত আছিল। পাছত সেই সীমা বোহনৰ শিলটোলৈকে নামি গ'ল। ১৮ পাছত এই সীমাটো বৈৎ-অৰাবাৰ উত্তৰে গৈ অৰাবালৈ নামি গ'ল; ১৯ সেই সীমা বৈৎ-হঢ়াৰ উত্তৰ দিশে গৈ যদ্বিন্দনৰ দক্ষিণ মুৰত থকা লৱণ-সমুদ্ৰৰ উত্তৰ উপসাগৰত শেষ হ'ল। ২১ নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে দিয়া হল। ২১ নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে বিন্যামীনৰ ফৈদৰ নগৰবৰোৰ আছিল বিয়াহে, বৈৎ-হঢ়া, এমক-কচিচ, ২২ বৈৎ-অৰাবা, চমারয়িম, বৈৎ-এল। ২৩ অকৰীম, পাৰা, অক্ষা, ২৪ কফৰ-অলোনী, অফনী আৰু গোৱা। এই বাৰখন তেওঁলোকৰ নগৰ আছিল, তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ গণনা কৰা হোৱা নাছিল। ২৫ তাৰ ওপৰিও আন নগৰবৰোৰ হ'ল, যেনে-গিবিয়োন, বামা, বেৰোঁ, ২৬ মিস্পী, কফীৰা, মোচা, ২৭ বেকম, যিৰ্পেল, তৰলা, ২৮ চেলা, এলক আবু যিচুচি অৰ্থাৎ যিচুচালেম, গিবিয়ৎ আবু কিবিয়ৎ। এই চৌধুখন তেওঁলোকৰ নগৰ আছিল, তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ গণনা কৰা হোৱা নাছিল। এই অঞ্চলবৰোৰত বিন্যামীনৰ নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে উত্তোধিকাৰ আছিল।

১৯ দিতীয়বাৰ চিঠি খেলাতে চিমিয়োনৰ নামত নিৰ্ধাৰিত হ'ল আবু

তেওঁলোকৰ প্রত্যেক বংশক নিজ নিজ অংশৰ ভাগ দিয়া হল। তেওঁলোকৰ উত্তোধিকাৰ যিহুদাৰ ফৈদৰ উত্তোধিকাৰৰ মাজত আছিল। ২ তেওঁলোকৰ উত্তোধিকাৰ মাজত আছিল বেৰ-চেৰা, চেৰা, মোলাদা, ৩ হচৰ-চৰাল, বালা এচম, ৪ ইল্টুলদ, বথুল আবু হৰ্মা। ৫ তাৰ ওপৰিও চিমিয়োনৰ আছিল, চিঙ্গা, বৈৎ-মৰ্কোৰোঁ, হচৰ-চৰা, ৬ বৈৎ-লবায়োঁ আবু চাৰুহন। এই তেবৰখন নগৰ আছিল তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ গণনা কৰা হোৱা নাছিল। ৭ চিমিয়োনৰ পনৰ ইন, বিমোন, অথৰ আবু আচন; এই চাৰিখন নগৰ আছিল, গাওঁবোৰ গণনা কৰা হোৱা নাছিল। ৮ এই গাওঁবোৰ নগৰৰ চাৰিওকালে নগৰবৰোৰ সৈতে একেলগে বলাৎ-বেৰ অৰ্থাৎ দক্ষিণ অঞ্চলৰ বামালৈকে আছিল। এয়েই আছিল চিমিয়োনৰ ফৈদৰ নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে দিয়া উত্তোধিকাৰ। ৯ এয়ে আছিল চিমিয়োনৰ ফৈদৰ দিয়া উত্তোধিকাৰ ই যিহুদা বংশৰ অঞ্চলৰ পৰা আৰস্ত হৈছিল, কিয়নো যিহুদা ফৈদৰ দিয়া অংশ তেওঁলোকৰ প্রয়োজনতকে অধিক আছিল। চিমিয়োনৰ ফৈদে তেওঁলোকৰ উত্তোধিকাৰ যিহুদাৰ উত্তোধিকাৰৰ মাজত পৰা ভাগ পাইছিল। ১০ তৃতীয়বাৰ চিঠি খেলাওঁতে নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে জ্বলুনৰ ফৈদৰ নামত উঠিল। তেওঁলোকৰ উত্তোধিকাৰৰ সীমা চাৰীদৰ পৰা আৰস্ত হ'ল। ১১ তেওঁলোকৰ সীমা পশ্চিমফালে উঠি মৰলালেকে গৈ, দাৰেচতত লাগিল; তাৰ পাছত ই বাচ্চি গৈ যক্তীয়ামৰ সন্মুখত থকা জুৰিত লাগিলগৈ। ১২ আবু সেই সীমা চাৰীদৰ পৰা পুৰ ফাললৈ ঘূৰি, কিশো-তাৰোৰ সীমালৈকে গলা। তাৰ পৰা দাবৰতত ওলাই যাফীয়ালৈকে উঠি গলা। ১৩ সেই ঠাইৰ পৰা পুৰ ফাল হৈ গং-হেফৰ আবু এৎ-কাচিনেদি গৈ, ন্যালৈকে বিস্তু হোৱা বিয়োনলৈ গলা। ১৪ আবু সেই সীমাই উত্তৰ ফালে ঘূৰি হয়াখোনলৈকে গলা। আবু যিষ্পুহ-এল উপত্যকাত তাৰ অন্ত হ'ল। ১৫ কটি, নহলাল, চিয়োঁ, যিদালা, আবু বেলেহেম, গাৰেঁৰে সৈতে বাৰখন নগৰ এই অঞ্চলটোত অন্তৰুক্ত আছিল। তাৰ পৰা তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ গণনা কৰা হোৱা নাছিল। ১৬ এইটোৱেই আছিল জ্বলুন ফৈদৰ উত্তোধিকাৰ; এই নগৰবৰোৰ তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰে সৈতে অন্তৰুক্ত আছিল। ১৭ পাছত আকো চতুৰ্থবাৰ চিঠি খেলাওঁতে, ইচাখৰে

নামত উঠিল আবু তেওঁলোকৰ বংশ অনুসাৰে ইয়াক দিয়া হ'ল। ১৮ তেওঁলোকৰ সীমা যিজ্জিয়েল, মচুল্লোৎ, চুনেম, ১৯ হফাৰবিম, চিয়োন, অনহৰৎ, ২০ বৰ্কীৎ কিচিয়োন, এবচ, ২১ বেৰেম, অয়ান-গল্লীম, এয়িন-হদ্দা আবু বৈ-পচেচলৈ হ'ল। ২২ তেওঁলোকৰ সীমাৰেৰ, চহচিমা আবু বৈ-চেমচতটো লাগিল আবু তেওঁলোকৰ সীমাৰ অন্ত দৰ্দনত পৰিলা তাত যোল্লখন নগৰ আছিল, তেওঁলোকৰ গাৰ্ডসমূহ গণনা কৰা হোৱা নাছিল। ২৩ এইবোৰেই আছিল ইচাখৰ বংশক দিয়া উত্তৰাধিকাৰ; তেওঁলোকৰ এই অঞ্চল নগৰবোৰৰ সৈতে তেওঁলোকৰ গাৰ্ড লগত অন্তৰ্ভুক্ত আছিল। ২৪ পথওমবাৰ চিঠি খেলাওতে, আচেবৰ ফৈদৰ নামত উঠিল আবু নিজ নিজ বংশ অনুসাৰে তেওঁলোকৰ দিয়া হ'ল। ২৫ তেওঁলোকৰ সীমা হিঙ্গৎ, হলি, বেটন, অকচক, ২৬ অল্লোমক, অমাদ আবু মিচাল আছিল। সেই সীমা পশ্চিম ফালো কৰিল আবু চিহোৰ লিবনাতলৈ বিস্তৃত হ'ল। ২৭ পাছত সেই সীমা পূব দিশে ঘূৰি বৈ-দাগোনলৈ গ'ল আবু বৈ-এমকৰ ও নিয়েলৰ উত্তৰ ফালো জৰুলুন আবু যিষ্ণু-এল উপত্যকাত লাগি উত্তৰত থকা কাৰুলৰ দিশে গ'ল। ২৮ পাছত এই সীমা এৰোগ, বহোৱ, হমোণ, কান্না আবু মহাত্মানলৈকে ওলাই গ'ল। ২৯ পাছত সেই সীমা ঘূৰি বামলৈ গ'ল আবু গড়েৰে আবৃত থকা তৰ নগৰলৈ গ'ল পাছত আকো ঘূৰি হোচালৈ গৈ তাৰ অন্ত অকজীৰ অঞ্চলৰ সম্মুদ্রত পৰিল; ৩০ উম্মা, অফেক আবু বহোৱা তাত বাইশখন নগৰ আছিল। তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ গণনা কৰা হোৱা নাছিল। ৩১ এইটোৱেই আছিল আচেবৰ ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰ, যি নগৰবোৰ গাওঁৰে সৈতে তেওঁলোকৰ বংশক দিয়া হৈছিল। ৩২ ঘষ্টবাৰ চিঠি খেলাওতে, নঙ্গালীৰ ফৈদৰ নামত উঠিল আবু এইবোৰ তেওঁলোকৰ বংশক দিয়া হৈছিল। ৩৩ তেওঁলোকৰ সীমা হেলফৰ পৰা, চন্দ্ৰীমৰ ওচৰত থকা এলোন গছৰ পৰা, অদামি-বেকেব আবু যবনামৈলৰ পৰা লুক্মলৈ, এইদৰে যদ্দনত তাৰ অন্ত পৰিল। ৩৪ আবু সেই সীমা পশ্চিমফলৈ ঘূৰি অজোনৎভোৱালৈকে গ'ল আবু তাৰ পৰা হৰকাকলৈ গৈ দক্ষিণফলৈ জৰুলুনৰ লগ লাগিল আবু পশ্চিম ফালো থকা আচেবৰ উপনীত হৈ পূৰফালৈ যিহুদাত যদ্দনৰ ওচৰত লাগিল। ৩৫ গড়েৰে আবৃত নগৰবোৰ চিদ্মী, চেৰ, হ্যামৎ, বৰকৎ, কিন্নেৰৎ, ৩৬ অদাম্যা, বামা, হাচোৰ, ৩৭ কেচচ, ইষ্টেয়ী আবু অযিন্হাচোৰ আছিল। ৩৮ আবু তাত যিবোণ, মিশ্ডল-এল, হৰেম, বৈ-অনান্ত আবু বৈ-চেমচ তাত উমেশখন নগৰ অংশছিল। তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ গণনা কৰা হোৱা নাছিল। ৩৯ এয়ে আছিল নঙ্গালীৰ ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰ। এই নগৰবোৰ তেওঁলোকৰ বংশক গাওঁবোৰ সৈতে দিয়া হৈছিল। ৪০ সগুমবাৰ চিঠি খেলাতে দান ফৈদৰ নাম উঠিল আবু তেওঁলোকৰ বংশ অনুসাৰে তাৰ দিয়া হ'ল। ৪১ তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ অঞ্চলত চৰা, ইষ্টায়োল, টৰ-চেমচ, ৪২ চাঞ্চিন, অয়ালোন আবু যিষ্ণা অন্তৰ্ভুক্ত আছিল। ৪৩ আকো ইয়াত এলোন, তিয়া, ইকোণ, ৪৪ ইষ্টেকি, গিৰথোন, বালাং, ৪৫ যীহুদ, বনে-বৰক, গৎ-বিয়োল, ৪৬ মে-যৰ্কোণ, বৰকোন আবু যাফোৰ সম্মুখত থকা অঞ্চলসমূহ অন্তৰ্ভুক্ত আছিল। ৪৭ কিস্তু দানৰ উত্তৰাধিকাৰ সেই অঞ্চল যেতিয়া হেৰুলৈ, তেওঁয়া দানে লেচমৰ বিৰুলৈ যুদ্ধ-যাত্রা কৰি, তাক হাত কৰি ল'লো তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ সকলোকে তৰোৱালোৰে বধ কৰিব, সেই ঠাইৰ অধিকাৰ কৰি তাত বাস কৰিলো। তেওঁলোকে নিজ পৰ্বতপুৰুষ দানৰ নামেৰে লেচমৰ নামো দান বাধিলৈ। ৪৮ এইটোৱেই আছিল দানৰ ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰ আবু গাৰ্বে সৈতে নগৰবোৰ তেওঁলোকৰ বংশ অনুসাৰে দিয়া হৈছিল। ৪৯ যেতিয়া তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰত থকা নিজ নিজ সীমা অনুসাৰে দেশ ভগাই দিয়া হ'ল, তেওঁয়া ইআয়েলৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ মাজত নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৰাক এক উত্তৰাধিকাৰ দিলো। ৫০ ইক্রায়িম পৰ্বত থকা তেওঁ খোজা তিয়ং-চেৰহ নগৰ যিহোচুৰাৰ বাক্য অনুসাৰে তেওঁলোকে তেওঁক দিলো তেওঁ সেই নগৰ পুনৰাবৃয়া সাজি তাত বাস কৰিলো। ৫১ ইলিয়াজৰ পুৰোহিত, নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৰা আবু ইআয়েল লোকসকলৰ মাজত নুনৰ পুত্ৰ-পুৰুষ সত্তান সকলৰ ফৈদৰ মুঝায়াসকলৰ উত্তৰাধিকাৰবোৰ এই, যিবোৰ চীলোত যিহোচুৰাৰ আগত সাক্ষাৎ কৰা তথ্বৰ দূৰাব্যুত্ত চিঠি খেলাই অধিকাৰ অৰ্থে ভাগ বাঁটি দিয়া হৈছিল। এইদৰে তেওঁলোকে দেশ ভাগ কৰি ল'লো।

২০ তেওঁয়া যিহোচুৰা যিহোচুৰাক ক'লে, ২ “তুমি ইআয়েলৰ লোকসকলক কোৱা, বোলে, ‘মই তোমালোকৰ মোচিৰ দ্বাৰাই যি কথা কৈছিলোঁ, সেই বিষয়ে আশ্রয় লোৱা নগৰবোৰৰ নিৰূপণ কৰা। ৩ তোমালোকে ইয়াকে কৰা, যাতে কোনো এজন লোকে যদি অনিচ্ছাকৃত ভাৰে আন এজনক হত্যা কৰে, তেওঁয়া তেওঁ সেই ঠাইলৈ গৈ বৰ্কা পাৰ পাৰে কোনো এজন লোকে যদি আন কোনো এজন হত্যা কৰা লোকৰ বজ্জপ্তাৰ প্ৰতিশোধ ল'ব বিচাৰে, তেওঁয়া এই নগৰবোৰেই তেওঁলোকৰ বাবে আশ্রয় লোৱা ঠাই হ'ব। ৪ সেই জন লোকে সেই নগৰবোৰ মাজৰ কোনো এখন নগৰলৈ পলাই গৈ, নগৰৰ দুৱাৰ মুখত যিথ দি যেতিয়া তেওঁৰ সেই অভিযোগ সেই নগৰৰ বৃদ্ধ লোক সকলকে কৰ্তৃপক্ষৰ হাতত শোধাই নিদিবা তেওঁলোকে এইদৰে কৰ উচিত ন'হ'ব, কিয়নো তেওঁ অনিচ্ছাকৃত ভাৰেহে নিজৰ চৰুবীয়াক বধ কৰিলো, আগেয়ে তেওঁলৈ কোনো হিংসা ভাৰ নাছিল। ৬ সেই কালৰ মহা-পুৰোহিতৰ মৃত্যু নোহোৱা পৰ্যাপ্ত আবু সেই নবৰবীয়ে বিচাৰ বাবে সমাজৰ সাক্ষাতে যিথ নোহোৱালৈকে, তেওঁ সেই নগৰতে বাস কৰিব লাগিব। তেওঁয়া তেওঁ যি নগৰৰ পৰা পলাই আহিছিল, নিজৰ সেই নগৰ আবু নিজৰ ঘৰলৈ উলটি যাব পাবিব।” ৭ গতিকে ইআয়েলীয়া সকলে গালীলৰ পৰ্বতাত্মীয়া অঞ্চলত থকা নঙ্গালীৰ কেদচ, ইক্রায়িম পৰ্বতত থকা চিখিম আবু যিহুদা পৰ্বতত থকা কিবিয়ং-অৰ্ব অৰ্ধাং হিৰোগ নিৰ্বাচন কৰি ল'লে। ৮ আবু যদ্দনৰ সিপাৰে যিৰাহোৰ পুৰুষালৈ বৃংগে ফৈদৰ ভিতৰত থকা সম্বলৰ মুৰুপ্তাপ্ত বেচৰ, গাদ ফৈদৰ ভিতৰত থকা গিলিয়দত বেমোঁ আবু মনচি ফৈদৰ ভিতৰত বাচানত থকা গোলান নামেৰে ঠাই স্থুত নিৰূপণ কৰিলো। ৯ কোনোৰে অনিচ্ছাকৃত ভাৰে নবৰধ কৰিলো, সমাজৰ সাক্ষাতে তেওঁ যিথ নহয় মানে, সেই ঠাইলৈ পলাই গৈ মেন বজ্জপ্তাৰ প্ৰতিশোধ লোৱাজনৰ হাতত মৰা নপৰে, এই কাৰণে ইআয়েলৰ সত্তান সকলৰ বাবে আবু তেওঁলোকৰ মাজত বসতি কৰা বিদেশী লোকৰ বাবেও, নিৰূপণ কৰা ন'ব'ব এইবোৰ।

২১ তেওঁয়া লৈবীয়াসকলৰ পিতৃবংশৰ মুঝায়াল লোকসকলে ইলিয়াজৰ পুৰোহিত, নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৰা আবু ইআয়েলৰ সত্তান সকলৰ ফৈদৰ পিতৃ-বংশৰ পৰিয়াল সমূহৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ আছিল। ২ আবু কনান দেশত থকা চীলোতে তেওঁলোকক ক'লে, ‘আমি থাকিব আৰ্থে নগৰ আবু পশ্চেৰ বেচৰ চৰাবৰ বাবে তাৰ চৰণীয়া ঠাই দিয়াৰ আজ্ঞা যিহোচুৰ মোচিৰ দ্বাৰাই তোমালোকক দিছিল।’ ৩ তাতে যিহোচুৰ আজ্ঞা অনুসাৰে ইআয়েলৰ সত্তান সকলে নিজ নিজ উত্তৰাধিকাৰৰ পৰা লৈবীয়াসকলক এই নগৰ আবু চৰুবীয়া ঠাই স্থূত দিলে। ৪ চিঠি খেলাওতে কহাতীয়া বংশৰ নাম উঠিলত: লৈবীয়াসকলৰ মাজৰ হাবোৰ পুৰোহিতৰ সত্তান সকলে চিঠিখেলোৰ দ্বাৰাই যিহুদা ফৈদৰ, চিমিৱোন ফৈদৰ আবু বিন্যামীন ফৈদৰ পৰা তেৱে খন নগৰ পালে। ৫ আবু কহাতৰ অৱশিষ্ট বংশত চিঠি খেলোৰ দ্বাৰাই ইক্রায়িম ফৈদ সমূহৰ পৰা, আচেব ফৈদৰ আবু নঙ্গালী ফৈদৰ পৰা আবু বাচানত থকা মনচিৰ আধা ফৈদৰ আবু দহখন নগৰ পালে। ৬ আবু বংশখনুক্রমে গোচোনৰ সত্তান সকলে চিঠি খেলোৰ দ্বাৰাই ইচাখৰ ফৈদৰ আবু নঙ্গালী ফৈদৰ পৰা আবু বাচানত থকা মনচিৰ আধা ফৈদৰ পৰা তেৱে খন নগৰ পালে। ৭ আবু বংশানুক্রমে মৰাবীৰ সত্তান সকলে নিজ নিজ ফৈদ অনুসাৰে বৃুণে ফৈদৰ, গাদ ফৈদৰ আবু জৰুলুন ফৈদৰ পৰা বাৰখন নগৰ পালে। ৮ এইদৰে মোচিৰ দ্বাৰাই যিহোচুৰ আজ্ঞা অনুসাৰে ইআয়েলৰ সত্তান সকলে চিঠি খেলোৰ দ্বাৰাই লৈবীয়া লোকসকলক সেইবোৰ নগৰ আবু লগত চৰণীয়া ঠাইবোৰ দিলে। ৯ পাছত তেওঁলোকে যিহুদাৰ সত্তান সকলৰ ফৈদৰ পৰা আবু চিমিৱোনৰ সত্তান সকলৰ ফৈদৰ পৰা পোৱা নগৰবোৰৰ নামে সৈতে উল্লেখ কৰাৰ দৰে নগৰ দিলে। ১০ এই নগৰ লৈবীয়া সত্তান কহাতীয়া বংশৰ মাজত থকা হাবোৰ বংশৰ সকলৰ হ'ল, কিয়াৰো তেওঁলোকৰ নাম পথমেই উঠিল। ১১ ইআয়েলৰ সত্তান

সকলে তেওঁলোকের যিন্দুর পর্বতীয়া অঞ্চলত থাকা চারিওফালৰ চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে কিবিয়ৎ-অৰ্ব অৰ্থাং হিৰোণ দিলে; সেই অৰ্ব অনাকৰ পিতৃ আছিল। ১২ কিন্তু সেই ন-গবৰ পথাৰসমূহ আৰু তাৰ গাঁওঁৰোৰ তেওঁলোকে আধিপত্যৰ অৰ্থে ফিল্লিৰ পুত্ৰ কালেবক দিলে। ১৩ তেওঁলোকে হাৰোণ পুৰোহিতৰ সন্তান সকলক চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে নৰ-বধীৰ আশ্রয় নগৰ হিৰোণ আৰু চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে লিবনা, ১৪ চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে যষ্টীৰ, চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে ইষ্টেমোৰা, ১৫ চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে হেলেন, চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে দৰীৰ, ১৬ চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে এন, চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে যুতা আৰু চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে বৈচেমচেট, সেই দুই ফৈদৰ পৰা এই ন খন নগৰ পালে। ১৭ আৰু বিল্যামিন ফৈদৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে গিৰিয়োন, চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে গেৰা, ১৮ চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে অনাথোঁ আৰু চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে অলমোন এই চাৰিখন নগৰ দিলে। ১৯ নিজ নিজ চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে সৰ্বৰূপু তেৰখন নগৰ হাৰোণৰ বংশৰ পুৰোহিতসকলে পালে। ২০ আৰু কহাতৰ অৱশিষ্ট পৰিয়াল অৰ্থাং কহাতৰ পৰিয়াল সমূহ লৈবীয়া, ইফ্রিয়ম ফৈদৰ পৰা চিঠি খেলৰ দ্বাৰাই নিজ আধিপত্য নগৰ পালে। ২১ ইআৰ্যালেৰ সন্তান সকলে চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে নৰ-বধী অৰ্থাং যিকোনো লোকে অনিছাকৃত ভাৱে বধ কৰা লোকসকলৰ আশ্রয় লোৱা নগৰ ইফ্রিয়ম পৰ্বতীয়া অঞ্চলত থকা চিথিম, চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে গেজৰ আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে ২২ কিবিচিয়ম আৰু চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে বৈ-হাৰোণ, এই চাৰিখন নগৰ দিলে। ২৩ আৰু দান ফৈদৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে ইল্টকি, চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে গিৰিয়োন, ২৪ চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে অয়ালোন, চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে গৃ-বিমোগ, এই চাৰিখন নগৰ দিলে। ২৫ আৰু মনিচিৰ আধা ফৈদৰ পৰা কহাতৰ বংশলৈ, চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে তানক আৰু চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে গৃ-বিমোগ এই দুখন নগৰ তেওঁলোকক দিলে। ২৬ কহাতৰ অৱশিষ্ট বংশধৰসকলে নিজ নিজ চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে সৰ্বৰূপু দহখন নগৰ পালে। ২৭ অন্য লৈবীয়াসকলৰ বংশধৰবোৰ মাজৰ গেৰ্চোনৰ সন্তান সকলক মনিচিৰ আধা ফৈদৰ পৰা, চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে নৰ-বধীৰ আশ্রয় নগৰ বাচানত থকা গোলন আৰু চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে মেষ্টো এই দুখন নগৰ দিলে। ২৮ গেৰ্চোনৰ বংশধৰ সকললৈ ইচাখৰ ফৈদৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে কিচিয়োন লগতে চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে দাবৰৰ্থ, ২৯ চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে যমুণ আৰু চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে অয়ন-গণ্মীয়, এই চাৰিখন নগৰ দিলে। ৩০ আৰু আচেৰ ফৈদৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে মিচাল, চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে অদোন, ৩১ চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে হিঙ্কং আৰু চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে বহোৰে, এই চাৰিখন নগৰ দিলে। ৩২ আৰু নঙ্গালী ফৈদৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে নৰ-বধীৰ আশ্রয় লোৱা নগৰ গালীলত থকা কেদচ, চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে হয়োঁ-দোৰ আৰু চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে কতন, এই তিনিখন নগৰ দিলে। ৩৩ নিজ নিজ বশানুসাৰে গেৰ্চোনীয়াসকলে নিজ নিজ চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে সৰ্বৰূপু তেৰখন নগৰ পালে। ৩৪ পাছত তেওঁলোকে মৰাবীৰ ফৈদৰবোৰক অৰ্থাং অৱশিষ্ট লৈবীয়ালৈ জৰুলুন জন-গোচীৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে যকনীয়াম, চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে কৰ্তা, ৩৫ চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে দিল্লা আৰু চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে নহলাল, এই চাৰিখন নগৰ দিলে। ৩৬ বুৰেণ ফৈদৰ পৰা মৰাবীৰ বংশবোৰলৈ চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে বেচৰ, চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে বহচ, ৩৭ চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে কদমোঁ-আৰু চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে মেৰকাঁ, এই চাৰিখন নগৰ দিলে। ৩৮ আৰু গাদ ফৈদৰ পৰা চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে অনিছাকৃত ভাৱে নৰ-বধ কৰা লোকৰ আশ্রয় নগৰ গিলিয়দত থকা বৰোঁ, চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে মহনয়িম তেওঁলোকক দিয়া হাল। ৩৯ মৰাবীৰ বংশবোৰলৈ চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে হিচৰোন আৰু চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে যাজেৰ, মুঠতে এই চাৰিখন নগৰ দিলে। ৪০ লৈবীয়াসকলৰ অৱশিষ্ট ফৈদৰ অৰ্থাং মৰাবীৰ নিজ নিজ বংশ অনুসূৰে এইবোৰ নগৰ হ'ল; তেওঁলোকে চিঠি খেলৰ দ্বাৰাই বার খন নগৰ পালে। ৪১ ইআৰ্যালেৰ সন্তান সকলৰ আধিপত্যৰ মাজত থকা লৈবীয়াসকলৰ আটাই নগৰ চৰণীয়া ঠায়ৱেৰ সৈতে সৰ্বৰূপু আঠচলিষ্ঠ খন নগৰ আছিল। ৪২ সেইবোৰ প্রত্যোক নগৰৰ চাৰিওকামে

চৰণায়ী ঠাই আছিল। সকলো নগৰ সেই দৰেই আছিল। ৪৩ এইদৰে যিহোৱাই ইন্দ্ৰায়েল লোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ আগত যি দেশ দিম বুলি শপত খাইছিল, সেই দেশ তেওঁ তেওঁলোকেক দিলো তেওঁলোকে তাক অধিকাৰ কৰি তাৰ মাজত নিবাস কৰিলে। ৪৪ তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁলোকেক পূৰ্বপুৰুষসকলৰ আগত শপত খোৱাৰ দৰে চাৰিওফালে তেওঁলোকেক জিগী দিলো তেওঁলোকৰ শক্ষমসকলৰ মাজৰ কোনেও তেওঁলোকৰ আগত যিথ হ'ব নোৱাৰিলো যিহোৱাই তেওঁলোকৰ সকলো শক্তক তেওঁলোকৰ হাতত দিলে। ৪৫ যিহোৱাই ইন্দ্ৰায়েল বংশলৈ যি যি মঙ্গলৰ বাকু কৈছিল, তাৰ মাজৰ এটি বাক্য ও নিঞ্চল নহ'লা সকলো সিন্ধু হ'ল।

২২ সেই কালত যিহোচুরাই বুবণীয়া ও গাদীয়াসকলক আৰু মনচিৰ
আপা ছেদক যান্তি আনিলে আৱ । তেওঁ তেওঁলোকক ক'ল

‘ଆধা ଫୈଦେକ ମତାଇ ଆନିଲେ, ଆବୁ ୨ ତେଣୁ ତେଣୁଲୋକକ କ’ଳେ, “ଯିହୋରାର ଦାସ ମୋଟିଯେ ତୋମାଲୋକକ ସି ସି ଆଜା ଦିଛି, ସେଇ ଆଜା ତୋମାଲୋକେ ପାଲନ କରି ଆହିଛା ଆବୁ ମୟୋ ତୋମାଲୋକକ ସି ସି ଆଜା କବିଲେ, ମୋର ସେଇ ସକଳେ ବାକ୍ୟଲେ କାଣ ଦିଲା । ତେ ସେଇ ସକଳେ ଦିନର କୋନେ ଦିନେଇ ବା ଆଜିଲେକ ତୋମାଲୋକେ ନିଜ ଭାଇସକଳକ ତ୍ୟାଗ ନକରିଲା, ଆନକି ନିଜ ଟ୍ସଖ ଯିହୋରାର ଆଜା ସଜାଗତାରେ ପାଲନ କରି ଆହିଛାଇକ । ୪ ଏତିଯା ତୋମାଲୋକର ଟ୍ସଖ ଯିହୋରାଇ ତୋମାଲୋକର ଭାଇସକଳକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବାର ଦରେ, ତେ ତେଣୁଲୋକକ ଜିରଣୀ ଦିଲେ ଗତିକେ, ଏତିଯା ତୋମାଲୋକେ ଘୂରି, ନିଜ ନିଜ ତୁମ୍ଭୁଲେ ଗୈ, ଯିହୋରାର ଦାସ ମୋଟିଯେ ଯର୍ଦ୍ଦନର ଶିଥାରେ ତୋମାଲୋକକ ଦିଯା ଆଧିପତ୍ୟର ଦେଶଲୈ ଯୋରା । ୫ କିନ୍ତୁ ଯିହୋରାର ଦାସ ମୋଟିଯେ ତୋମାଲୋକକ ଆଦେଶ କରି ଆଜା ଆବୁ ବିଧାନର ଦରେ କର୍ଯ୍ୟ କରିବିଲେ, ଟ୍ସଖ ଯିହୋରାକ ପ୍ରେମ କରିବିଲେ, ତେଣୁ ତେଣୁଲୋକଙ୍କ ପଥତ ଚଲିବିଲେ, ତେଣୁ ଆଜାରେ ପାଲନ କରିବିଲେ, ତେଣୁ ଆସନ୍ତ ହବିଲେ ଆବୁ ସକଳେ ମନ ଓ ସକଳେ ପ୍ରାଣେରେ ତେଣୁ ଆବାଧନ କରିବିଲେ ଯତ୍ରବାନ ହବା ।” ୬ ଏଇଦରେ ଯିହୋରାଇ ତେଣୁଲୋକକ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ବିଦୟା ଦିଯାର ପାଛତ, ତେଣୁଲୋକ ନିଜ ନିଜ ତୁମ୍ଭୁଲେ ଗାଲି । ୭ ମୋଟିଯେ ମନଚିର ଆଧା ଫୈଦେକ ବାଚାନଟ ଦିଛିଲ; କିନ୍ତୁ ତାର ଆମ ଆଧା ଫୈଦେକ ଯିହୋରାଇ ଯର୍ଦ୍ଦନର ପର୍ଯ୍ୟମ ପାରେ ନିଜ ଭାଇସକଳର ଲଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଦିଛିଲ ଆବୁ ନିଜ ନିଜ ତୁମ୍ଭୁଲେ ବିଦୟା ଯମ୍ୟାତ, ଯିହୋରାଇ ତେଣୁଲୋକକ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଲେ, ୮ ଆବୁ ତେଣୁଲୋକକ କ’ଳେ, “ତୋମାଲୋକେ ବୃଦ୍ଧ ଧନ, ଜାକେ ଜାକେ ପଣ୍ଡ ଆବୁ ସୋଣ ଆବୁ ବୁଝେ ମୈତେ ଆବୁ ପିତଳ ଆବୁ ଲୋ ଆବୁ ବହୁ କାପୋର ଆଦି ସମ୍ପନ୍ତି ଲଗତ ଲୈ, ନିଜ ନିଜ ତୁମ୍ଭୁଲେ ଉଲ୍ପଟି ଯୋରା । ଶକ୍ର ପରା ଲୁଟ କବି ଅନା ବଞ୍ଚିବାର ନିଜ ଭାଇସକଳେରେ ମୈତେ ଭାଗ ବାଟି ଲୋରାଗେ ।” ୯ ତେତିଯା ବୁଝେଣ ଓ ଗାଦର ବଂଶଧର ଆବୁ ମନଚିର ଆଧା ଫୈଦେ କନାନ ଦେଶର ଚାଲୋତ ଥକା ଇତ୍ତାଯେଲେ ଲୋକସକଳର ପରା ବିଦୟା ଲୈ ନିଜ ଠାଇଲେ ଗାଲି ତେଣୁଲୋକ ମୋଟିର ଦ୍ୱାରାଇ କୋରା ଯିହୋରାର ଆଜା ଅନୁସାରେ ପୋରା ନିଜର ଆଧିପତ୍ୟ ଲେ ଗି ଲିଲିଯାନ୍ ଦେଶଲୈ ଉଭ୍ୟତି ଯାବ ଧରିଲେ । ୧୦ ପାଛତ ତେଣୁଲୋକ କନାନ ଦେଶତ ଥକା ଯର୍ଦ୍ଦନ ନିର୍ଦ୍ଦୀର ଅର୍କଳ ପାଠେ ବୁଝେଣ ଓ ଗାଦର ସତ୍ତାନ ସକଳେ ଆବୁ ମନଚିର ଆଧା ଫୈଦେ ମୈତେ ତେଣୁ ତେଣୁଲୋକକ କବିଲେ; ସେଇ ବେଦି ଦେଖିବାଲେ ବର ଡାଙ୍ଗ ଆବୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଆଛିଲ । ୧୧ ଏତିଯା ଇତ୍ତାଯେଲେ ସତ୍ତାନ ସକଳେ ଏଇ ବିଷୟେ ଶୁଣ କ’ଳେ ଯେ, “ଦୋରା! ବୁଝେଣ ଓ ଗାଦର ସତ୍ତାନ ସକଳେ ଆବୁ ମନଚିର ଆଧା ଫୈଦେ କନାନ ଦେଶର ସମୁଖ୍ୟ ଯର୍ଦ୍ଦନର ଅର୍ଥଲେତ ଇତ୍ତାଯେଲେ ଲୋକସକଳେ ଅଧିକାର କରି ବା ଦ୍ୱାରିତ ଏଟା ମଜଜବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କବିଲେ ।” ୧୨ ଇତ୍ତାଯେଲେ ଲୋକସକଳେ ସେଇ କଥା ଶୁଣାଇଲେ ଯୁଦ୍ଧାତ୍ମକ କବିର ବାରେ ଚାଲୋତ ପୋଟେ ପରାମର୍ଶ ଦିଲେ । ୧୩ ପାଛତ ତେଣୁଲୋକ ବିବୁଦ୍ଧ ଯୁଦ୍ଧାତ୍ମକ କବିର ବାରେ ଚାଲୋତ ପୋଟ ଥାଲେ । ୧୪ ପାଛତ ଇତ୍ତାଯେଲେ ଲୋକସକଳେ ଗିଲିଯାନ୍ ଦେଶଲୈ ବୁଝେଣ ଓ ଗାଦର ସତ୍ତାନ ସକଳ ଆବୁ ମନଚିର ଆଧା ଫୈଦେ ଓଚବାଲେ ବାର୍ତ୍ତାବାହକସକଳକ ପଠିଯାଲେ । ଆନକି ଇଲିଯାଜର ପୁରୁଷାହିତର ପୁତ୍ର ପିନିଚକେ ପଠିଯାଲେ ୧୫ ଆବୁ ଇତ୍ତାଯେଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫୈଦେର ପିତ୍ତ-ବଂଶର ପରା ଏଜନ ଏଜନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏହିଦରେ ଦର ଜନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ତେଣୁ ଲଗତ ପଠାଇ ଦିଲେ ଆବୁ ତେଣୁଲୋକ ପ୍ରତିଜନ ଇତ୍ତାଯେଲେ ଲୋକସକଳର ମାଜତ, ନିଜ ନିଜ ପିତ୍ତ-ବଂଶର ମୂଳ ମାନୁହ ଆଛିଲ । ୧୫ ପାଛତ ତେଣୁଲୋକେ ଗିଲିଯାନ୍ ଦେଶତ ବୁଝେଣ ଓ ଗାଦର ଲୋକସକଳ ଆବୁ ମନଚିର ଆଧା ଫୈଦେର ଓଚବାଲେ ଗାଲ ଆବୁ ତେଣୁଲୋକକ ଏହି କଥା କ’ଳେ: ୧୬ “ଯିହୋରାର ଗୋଟେଇ ସମାଜେ ଏହି

কথা কৈছে, 'আজি যিহোৱাৰ আহিতে বিদ্বোহী হ'বৰ মনেৰে তোমালোকে তোমালোকৰ বাবে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলা, যিহোৱাৰ পাছত চলিবলৈ আজি তেওঁক বিমুখ কৰিলা, তোমালোকে ইস্রায়েলৰ সঁশ্বৰৰ বিবুদ্ধে যে সত্যলজ্জন কৰিলা, ই কি কথা? ১৭ চিন পিয়োৰ পৰ্বতত আমি কৰা অপৰাধ আমাৰ বাবে যথেষ্ট নহয় নে? আনকি এতিয়াও আমি নিজেক ইয়াৰ পৰা শুচি কৰিব পৰা নাই। সেই কাৰণে যিহোৱাৰ সমাজৰ ওপৰত অপৰাধৰ মহামাৰী আহিছে। ১৮ তোমালোক যিহোৱাৰ পাছত চলিবলৈ আজি বিমুখ হ'ব খুজিছা? তোমালোকে আজি যদি তেওঁক বিবুদ্ধে বিদ্বোহী হোৱা, তেওঁ কালিলৈ ইস্রায়েলৰ পোটেই সমাজলৈ ক্ষেত্ৰ কৰিব। ১৯ আৰু ক'ত, তোমালোকৰ আধিপত্যৰ দেশ যদি অঙ্গত হয়, তেন্তে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দ্ৰ থকা, যিহোৱাই অধিকাৰ কৰা দেশলৈ পাৰহৈ আহি আমাৰ মাজত আধিপত্য প্ৰহণ কৰা। কেৱল আমাৰ সঁশ্বৰ যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ বাহিৰে আন যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰি যিহোৱাৰ আৰু আমাৰো বিদ্বোহী নহ'বাইক। ২০ জোৰহৰ পুতেক আখানে বৰ্জিত বস্তৰ কথাত দোষ কৰাত, ইস্রায়েলৰ সকলো লোকৰ ওপৰলৈ জানো সঁশ্বৰৰ ক্ষেত্ৰ অহা নাহিল? সেই মানুহ নিজৰ অতিশয় অনেতিক অপৰাধত অকলৈ জানো বিনষ্ট হ'ল'।' ২১ তেতিয়া বুৰেণ ও গাদৰ ফৈদ আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে ইস্রায়েলৰ বংশৰ মুখিয়াল লোকসকলক এই উত্তৰ দিলো: ২২ "সঁশ্বৰসকলৰ সঁশ্বৰ যিহোৱাই। সঁশ্বৰসকলৰ সঁশ্বৰ যিহোৱায়েই জানে! আৰু ইস্রায়েলেও জানক; সঁচাকৈ আমি যদি বিদ্বোহীভাবে বা যিহোৱাৰ আগত সত্যলজ্জন কৰিলোঁ, তেন্তেহেলে আজি তৃতী আমাক বক্ষা নকৰিবো। ২৩ আমি যদি যিহোৱাৰ পাছত চলিবলৈ বিমুখ হ'বৰ অৰ্থে বা হোম কি নৈবেদ্য উৎসুগ কৰিব অৰ্থে বা মঙ্গলার্থক বলিদান কৰিব বাবে যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলোঁ, তেন্তে যিহোৱাই নিজে তাৰ প্রতিশোধ লওঁক। ২৪ সঁচাকৈ আমি এটা বিশেষ কথাৰ আশক্ষত হই ইয়াকে কৰিলোঁ অৰ্থাৎ আগালৈ তোমালোকৰ সন্তান সকলে আমাৰ সন্তান সকলক ক'ব, ইস্রায়েলৰ সঁশ্বৰ যিহোৱাৰে সৈতে তোমালোকৰ বি সম্পৰ্ক? ২৫ কিয়নো তোমালোক আৰু আমাৰ মাজত যিহোৱাই যৰ্দনক সীমা কৰি বাখিছে হে বুৰেণৰ সন্তান সকল, হে গাদৰ সন্তান সকল, যিহোৱাৰ বিষয়ে তোমালোকৰ কৰিবলৈ কোনো ভাগ নাই, গতিকে তোমালোকৰ সন্তান সকলে আমাৰ সন্তান সকলক যিহোৱাৰ অভয়ৰ পৰাহে এবুৱাৰ। ২৬ এই হেতুকে আমি কলোঁ, 'আহা আমি এটা বেদী নিৰ্মাণ কৰিবলৈ ধৰোঁক; সেই বেদী হোম বা আন বলিদানৰ অৰ্থে নহ'ব, ২৭ কিন্তু আমাৰ হোম বলি, আন আন বলি আৰু মঙ্গলার্থক বলিদানৰ দ্বাৰাই, যিহোৱাৰ সামাজিক তেওঁৰ আৰাধনা কৰিবলৈ আমাৰ যে অধিকাৰ আছে, এয়ে তোমালোকৰ আৰু আমাৰ মাজত আৰু আমাৰ পাছত আহিবলগীয়া আমাৰ ভাৰি বংশৰ মাজত ইয়াৰ সাঙ্ঘী হ'ব, তাতে, যিহোৱাত তোমালোকৰ কোনো ভাগ নাই, এনে কথা ভাৰিষ্যতে তোমালোকৰ সন্তানসকলে আমাৰ সন্তানসকলক ক'ব নোৱাৰিব। ২৮ এই হেতুকে আমি ক'লোঁ, 'তেওঁলোকে যদি আমাক বা আমাৰ ভাৰি-বংশক আগালৈ এনে কথা ক'ব, তেন্তে আমি এই উত্তৰ দিম, চোৱা। আমাৰ ওপৰ পিতৃসকলে নিৰ্মাণ কৰা যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ নমুনা; তেওঁলোকে হোম বা আন বলিদানৰ অৰ্থে নিৰ্মাণ কৰা বেদী নহয়, কিন্তু সেয়ে তোমালোকৰ আৰু আমাৰ মাজত সাক্ষ্য মাত্ৰ।' ২৯ আমি যে হোম বা নৈবেদ্য বা বলিদানৰ অৰ্থে আমাৰ সঁশ্বৰ যিহোৱাই নিবাস কৰা গৃহৰ আগত থকা তেওঁৰ যজ্ঞবেদীৰ বাহিৰে, আন যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰি যিহোৱাৰ বিদ্বোহী হ'ব খুজিছোঁ বা যিহোৱাৰ পাছত চলিবলৈ আজি বিমুখ হ'ব খুজিছোঁ, এনে কথা আমাৰ পৰা দ্বাৰা হওঁক।' ৩০ যেতিয়া পীনচতু পুৰোহিত আৰু লোকসকলৰ অধ্যক্ষসকল অৰ্থাৎ তেওঁৰ লগত ইস্রায়েলৰ বংশৰ মুখিয়াল লোকসকলে বুৰেণ, গাদৰ আৰু মনচিৰ সন্তান সকলৰ এই কথা শুলিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে এই বিষয়টো বৰ ভাল দেখিলে। ৩১ আৰু ইলিয়াজৰ পুৰোহিতৰ পুত্ৰ পীনচতু বুৰেণে, গাদৰ আৰু মনচিৰ লোকসকলক ক'লে, 'তোমালোকে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে যে সেই অপৰাধ কৰা নাই, ইয়াতে আমি আজি জানিলোঁ, যে যিহোৱাৰ আমাৰ মাজত আছে; এতিয়া তোমালোকে ইস্রায়েলৰ লোকসকলক যিহোৱাৰ হাতৰ পৰা উক্তাৰ কৰিলাম।' ৩২ পাছত ইলিয়াজৰ পুৰোহিতৰ পুত্ৰ পীনচতু বুৰেণে গাদৰ আৰু অধ্যক্ষসকলে বুৰেণ ও গাদৰ

সন্তান সকলৰ পৰা বিদ্যায় হৈ গিলিয়াদ দেশৰ পৰা কলান দেশত থকা ইস্রায়েলৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ উলটি আহি তেওঁলোকক বাৰ্তা দিলেহি। ৩৩ ইস্রায়েলৰ লোকসকলে হেই সুসংবাদ তেওঁলোকৰ দৃষ্টিত ভাল দেখিলো ইস্রায়েলৰ লোকসকলে সঁশ্বৰৰ বন্যবাদ কৰিলে আৰু বুৰেণ ও গাদৰ সন্তান সকল থকা দেশৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ-যাত্ৰা কৰি বিনষ্ট কৰাৰ কথা পুনৰ নকলে। ৩৪ পাছত বুৰেণ ও গাদৰ সন্তান সকলে সেই বেদীৰ নাম 'এদ' বাখিলে, কিয়নো তেওঁলোকে ক'লে, 'যিহোৱা যে সঁশ্বৰ, এয়ে আমাৰ মাজত সাঙ্ঘী।'

২৭ এইদৰে যিহোৱাই ইস্রায়েলক তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে থকা

আটাই শক্তিৰ পৰা জিৱণী দিয়াৰ পাছত যিহোৱাৰ বুঢ়া আৰু অতিশয় বৃদ্ধ হল। ২ তেতিয়া তেওঁ পোটেই ইস্রায়েলক, তেওঁলোকৰ বৃদ্ধ আৰু অধ্যক্ষসকলক, বিচাৰকতা আৰু বিষয়াসকলক মতাই আনি তেওঁলোকক ক'লে, 'মই বৃৢ আৰু অতিশয় বৃদ্ধ হ'লো। ৩ তোমালোকৰ সঁশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকৰ কাৰণে এই সকলো জাতিলৈ যি ক'ৰিবলৈ, সেই বিষয়ে তোমালোকে দেখি আছাইক, কিয়নো তোমালোকৰ সঁশ্বৰ যিহোৱাই নিজে তোমালোকৰ পক্ষে যুদ্ধ কৰিবলৈ। ৪ চোৱা! যি যি জাতিক মই উচ্ছৰ কৰিলোঁ, তেওঁলোকৰ দেশৰে সৈতে, যদ্বন্দ্বৰ পৰা সূৰ্য মাৰ যোৱা ফালে মহা সমুদ্রলৈকে সকলো অৱশিষ্ট থকা জাতিৰ দেশ মই তোমালোকৰ কৈদৰোৰক আধিপত্যৰ অৰ্থে চিঠি-খেলোৱাৰ দ্বাৰাই ভগাই দিলোঁ। ৫ তোমালোকৰ সঁশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকৰ আগত পৰা তেওঁলোক গতিয়াই পঠাৰ আৰু তোমালোকৰ চৰুৰ আগৰ পৰা সৃষ্টিক দ্বাৰা কৰিবা তাতে তোমালোকৰ সঁশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক কোৱাৰ দৰে, তোমালোকে সহিংতৰ দেশ অধিকাৰ কৰিব। ৬ এতেকে, তোমালোকে মোচিৰ বিধান অনুসৰে সেঁকি বাঞ্ছালৈলে মেন নুৰুবিৰা, ৭ তোমালোকেৰ মাজত অৱশিষ্ট থকা এই জাতি সমূহৰ মাজত নুসোৰাবা, তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ নাম নলবা, সেইবোৰ নামেৰে শপত নাখিবা, সেইবোৰক পূজা নকৰিবা আৰু সেইবোৰ আগত প্ৰণিপাত নকৰিব। ৮ কিন্তু আজিলৈকে যেনেকৈ কৰি আছিছা, তেনেকৈ যেন নিজ সঁশ্বৰ যিহোৱাত আসক্ত হৈ থাকা, এই কাৰণে মোচিৰ বিধান-পুস্তকত লিখা সকলো কথা পালন কৰি, তাৰ দৰে আচৰণ কৰিবলৈ অতিশয় সহায় কৰা। ৯ কিয়নো যিহোৱাই তোমালোকৰ আগত পৰা মহৎ আৰু বলৱান জাতি সমূহক দ্বাৰা কৰিলোঁ, আৰু তোমালোকৰ আগত আজিলৈকে কোনো যথিয় হ'ব পৰা নাই। ১০ তোমালোকৰ এজনেই হাজাৰ জনক খেদি দিব; কিয়নো, তোমালোকৰ সঁশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক যেনেকৈ কৈছিল, তেনেকৈ তেওঁ নিজেই তোমালোকৰ পক্ষে যুদ্ধ কৰিবো। ১১ এই হেতুকে তোমালোকে নিজ নিজ প্ৰাণৰ বিষয়ে অতিশয় সাৰাধান হৈ, তোমালোকৰ সঁশ্বৰ যিহোৱাক প্ৰেম কৰা। ১২ নাইবা যদি কোনো প্ৰকাৰে বিমুখ হৈ, সেই জাতিবোৰ বাকী থকা যি অৱশিষ্ট লোক তোমালোকৰ মাজত আছে, তেওঁলোকত আসক্ত হোৱা, তেওঁলোকৰ লগত বিবাহৰ সহংস্ক কৰা আৰু তোমালোকৰ লগত কৰিবলৈ আলাপ ব্যৱহাৰ হয়, ১৩ তেন্তে, নিচয়ে জানিবা যে, তোমালোকৰ সঁশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকৰ আগত পৰা সেই জাতি সমূহক দ্বাৰ নকৰিব। কিন্তু তোমালোকৰ সঁশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোক দিয়া এই উত্তম দেশৰ পৰা তোমালোক বিনষ্ট নোহোৱালৈকে সহিংত তোমালোকৰ জাল আৰু ফান্দ, গাত কোৰোৱা চাৰুক আৰু চৰুত লগা কাঁইষ্ট স্বৰ্প হৈ থাকিব। ১৪ চোৱা, গোটেই পৃথিবীৰ লোকে যোৱা পথেদি মই আজি যাওঁ। আৰু তোমালোকে সকলো মনেৰে সকলো জানিবে ইয়াক জাত হোৱা যে, তোমালোকৰ সঁশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোক যি কুশলৰ বাক্য কৈছিল, সেই সকলো যেনেকৈ তোমালোকৰ পক্ষে সিদ্ধ হল, সেইদৰে তোমালোকৰ সঁশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোক দিয়া এই উত্তম দেশৰ পৰা তোমালোকক বিনষ্ট কৰি নটায় মানে, তেওঁ তোমালোকলৈ সকলো অমঙ্গলৰ বাক্যও সিদ্ধ কৰিব। ১৬ নিজ সঁশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক আদেশ কৰা নিয়মটি যদি তোমালোকে

ଲଜ୍ଜନ କବା ଆରୁ ତୋମାଲୋକେ ଯଦି ଆନ ଦେରତାବୋରକ ପୂଜା କବା ଆରୁ ସେଇବୋର ଆଗତ ପ୍ରତିପାତ କବା, ତେଣେ ତୋମାଲୋକର ଈଶ୍ଵର ଯିହୋରାର ଦ୍ରେଷ୍ଟ ତୋମାଲୋକକ ଦିଯା ଏହି ଉତ୍ତମ ଦେଶର ପରା, ତୋମାଲୋକ ସୋନକାଳେ ବିନଷ୍ଟ ହବା ।”

୨୪ ପାଛତ ଯିହୋଚାଇ ଇହାୟେଲ ସକଳେ ଫୈଦକ ଚିଖିମତ ଗୋଟିଏ

ଥୋରାଲେ ଆରୁ ତେଓଲୋକର ସ୍ଵଧ ଲୋକସକଳକ, ଅଧ୍ୟକ୍ଷସକଳକ, ବିଚାରକତ୍ତୁରସକଳକ ଆରୁ ବ୍ୟବସାସକଳକ ମତାଇ ଆନିଲେ, ତେତ୍ୟା ତେଓଲୋକେ ଈଶ୍ଵରର ସାକ୍ଷାତେ ଉପଚିହ୍ନ ହଲ । ୨ ଯିହୋଚାଇ ଲୋକ ସକଳକ କ'ଲେ, “ଇହାୟେଲ ଈଶ୍ଵର ଯିହୋରାଇ ଏହି କଥା କିମ୍ବେ, ‘ଆଗର କାଳତ ତୋମାଲୋକର ପୂର୍ବ ପୂର୍ବ - ଅଭ୍ୟାସ ଆରୁ ନାହୋର ପିତୃ ତେବେ, ଇଉଫ୍ରେଟ ନଦୀର ସିପାରେ ବାସ କରିଛି ଆରୁ ତେଓଲୋକେ ଅନ୍ୟ ଦେରତା ବୋରକ ପୂଜା କରିଛି । ୩ ପାଛତ ମଇ ତୋମାଲୋକର ଆଦି ପିତୃ ଅଭ୍ୟାସକ ନଦୀର ସିପାର ପରା ଆନି, କନାନ ଦେଶର ସକଳେ ଫାଲେ ଲୈ ଫୁଲାଲୀ ଆରୁ ମଇ ତେଓର ପୁତ୍ର ଇଚ୍ଛାକର ଦ୍ୱାରା ତେଓର ବନ୍ଧୁ କରିଲୋ । ୪ ଆରୁ ଇଚ୍ଛାକଲେ ମଇ ଯାକୋର ଆରୁ ଏଟୋକ ଦିଲୋଁ ଏଟୋର ଅଧିକାର ଅର୍ଥେ ମଇ ତେଓର ଚୟୋର ପର୍ବତ ଦିଲୋଁ, କିନ୍ତୁ ଯାକୋର ଆରୁ ତେଓର ସତ୍ତାନ ସକଳ ହ'ଲେ ମିଚରଲୈ ନାମି ଗାଲ । ୫ ତାର ପାଛତ ମଇ ମୋଟ ଆରୁ ହାରୋଗକ ପଠିଯାଲୋଁ ଆରୁ ମିଚରବ ଲୋକ ସକଳର ଓପରତ କବା ମୋର କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରାଇ ତେଓଲୋକଲେ ମହ ଆପଦ ଘଟାଲୋଁ ତାର ପାଛତ ମଇ ତୋମାଲୋକର ଉଲିଯାଇ ଆନିଲେ । ୬ ମଇ ମିଚରବ ପରା ତୋମାଲୋକର ସେଇ ପୁରୁଷ ସକଳକ ଉଲିଯାଇ ଅନିଲୋ ଆରୁ ତୋମାଲୋକର ସେଇ ପୁରୁଷଙ୍କଳ ଆହି ସମ୍ମୁଦ୍ର ପାଲେ; ତେତ୍ୟା ମିଚିବୀୟା ଲୋକ ସକଳେ ଥଥ ଆରୁ ଅଶ୍ୱାରୋହି ନୈନ୍ୟ ଲୈ, ଚର୍ଫ ସାଗରବିଲେକେ ତୋମାଲୋକର ପୂର୍ବ ପୂର୍ବ ସକଳେ ଯିହୋରାର ଆଗତ କାତରୋକ୍ତ କରିଲେ, ତେତ୍ୟା ଯିହୋରାଇ ମିଚିବୀୟା ସକଳର ପୂର୍ବ ପୂର୍ବ ସକଳେ ଯିହୋରାର ଆଗତ କାତରୋକ୍ତ କରିଲେ । ୭ ମଇ ଯେତ୍ୟା ଯିହୋରାର ଆଗତ କାତରୋକ୍ତ କରିଲେ, ତେତ୍ୟା ଯିହୋରାଇ ମିଚିବୀୟା ସକଳର ପୂର୍ବ ପୂର୍ବ ସକଳର ଯିହୋରାର ଆରୁ ତୋମାଲୋକର ମାଜତ ଅନ୍ଧକାର ଶ୍ଵାପନ କରିଲେ । ୮ ତାର ପାଛତ ମଇ ତୋମାଲୋକର ଯର୍ଦ୍ଦନ ସିପାରେ ଥକା ଇମୋରୀୟା ସକଳର ଦେଶଲେ ଆନିଲୋଁ ତେଓଲୋକେ ତୋମାଲୋକରେ ସୈତେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଲେ ଆରୁ ମଇ ତୋମାଲୋକର ହାତତ ତେଓଲୋକକ ସମର୍ପଣ କରିଲୋ । ପାଛତ ତୋମାଲୋକେ ତେଓଲୋକର ଦେଶ ଅଧିକାର କରିଲା; ଏହିଦେଇ ମଇ ତୋମାଲୋକର ଆଗବ ପରା ତେଓଲୋକକ ବିନଷ୍ଟ କରିଲୋ । ୯ ପାଛତ ଚିପ୍ରୋବର ପୁତ୍ର ମୋରାବ ବଜା ବାଲାକେ ଉର୍ତ୍ତ ଇହାୟେଲ ଆକ୍ରମ କରିଲେ ଆରୁ ତୋମାଲୋକକ ଶା ଓ ଦିବର କାରଣେ ମାନ୍ୟ ପଠିଯାଇ ବିବୋର ପୁତ୍ରକ ବିଲିଯମକ ମାତିଲେ । ୧୦ କିନ୍ତୁ ମଇ ବିଲିଯମର କଥାତ ମନ ଦିବାଲ ଶ୍ୟାମ ନହଲୋଁ ତାତେ ତେଓଲୋକକ ଆଶୀର୍ବାଦହେ କରିଲେ; ଏହିଦେଇ ମଇ ତେଓର ହାତର ପରା ତୋମାଲୋକକ ଉନ୍ଦାର କରିଲୋ । ୧୧ ପାଛତ ତୋମାଲୋକର ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହେ ଯିବୀହି ପାଲାହି ଯିହୋରାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷସକଳେ ଇମୋରୀୟା, ପରିଜୀଯା, କନାନୀୟା, ହିତୀୟା, ଗିଗାଟୀୟା, ହିରୀୟା ଆରୁ ଯିବୁଚୀୟା ଲୋକସକଳର ସୈତେ ତୋମାଲୋକର ବିବୁଦ୍ଧ ଯୁଦ୍ଧ କରିଲେ ମଇ ତୋମାଲୋକର ତେଓଲୋକର ଓପରତ ଜୟ ହେବିଲ ଦିଲୋଁ ଆରୁ ତୋମାଲୋକର ହାତତ ଶୋଧାଇ ଦିଲୋଁ । ୧୨ ମଇ ତୋମାଲୋକର ଆଗେ ଆଗେ କୋଦୋ ପଠାଲୋଁ, ତାତେ ମେଇ କୋଦୋରେ ତୋମାଲୋକର ଆଗବ ପରା ତେଓଲୋକକ, ବିଶେଷରେ ହିମୋରୀୟା ସକଳର ଦୁଜନ ବଜାକ ଦୂର କରିଲେ ତୋମାଲୋକର ତରୋରାଲ ବା ଧନ୍ଦୁ ଦ୍ୱାରାଇ ତେଓଲୋକକ ଦୂର କରା ହେବା ନାହିଁ । ୧୦ ତୋମାଲୋକେ ଯିହବ ବାବେ ଶ୍ରମ କବା ନାହିଁ, ଏଣେ ଏକ ଦେଶ ଆରୁ ଯିହକ ତୋମାଲୋକକ ଦିଲୋଁ, ତୋମାଲୋକେ ତାର ମାଜତ ବାସ କବି ଆଛା । ଆରୁ ଯି ଦ୍ରାକ୍ଷଲତା ଓ ଜିତଗଛର ବାସି ତୋମାଲୋକେ ପତା ନାହିଁ, ଏଣେ ବାସିର ଫଳ ତୋମାଲୋକେ ତୋଳ କବି ଆଛା । ୧୪ ଏହି ହେତୁକେ ଏତିଯା ତୋମାଲୋକେ ଯିହୋରାକ ଭୟ କବା ଆରୁ ସରଳ ମନେରେ ଓ ସତ୍ୟେ ତେଓର ଆବାଧନ କବା; ତୋମାଲୋକର ପୂର୍ବ ପୂର୍ବସକଳେ ନଦୀର ସିପାରେ ଆରୁ ମିଚରବ ପୂଜା କବା ଦେରତାବୋରକ ଦୂର କବା ଆରୁ ଯିହୋରାର ଆବାଧନ କବା । ୧୫ ଯଦି ଯିହୋରାର ଆବାଧନ କବାତ ଯେବା ଲାଗିଛେ, ତେଣେ ଇଉଫ୍ରେଟ ନଦୀର ସିପାରେ ଥକା ତୋମାଲୋକର ଓପର-ପିତ୍ତସକଳେ ପୂଜା

କବା ଦେରତାବୋରେଇ ହେତୁକ ବା ଯିସକଳର ଦେଶତ ତୋମାଲୋକେ ବାସ କବିଛା, ମେଇ ଇମୋରୀୟା ସକଳକ ଦେରତାବୋରେଇ ହେତୁକ, ଯାର ଆବାଧନ କବିବା ତାକ ଆଜିଯେଇ ମନୋନିତ କବା କିନ୍ତୁ ମଇ ଆରୁ ମୋର ପରିଯାଳେ ହ'ଲେ ଯିହୋରାର ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୧୫ ତେତ୍ୟା ଲୋକସକଳେ ଉତ୍ସବ କିମ୍ବା ଯିବୋଲି ଆମି ଆହିଲୋ, ମେଇ ଗୋଟିଏ ବାଟିତ ଆରୁ ଯି ଜାତିବୋର ମାଜିନ୍ ଆମି ପାର ହୈ ଆହିଲୋ, ମେଇ ଜାତିବୋର ମାଜତେ ଆମାକ ବକ୍ଷା କବିଲେ, ମେଇ ଜନାଇ ଆମାର ଈଶ୍ଵର ଯିହୋରା । ୧୮ ମେଇ ଯିହୋରାଇନେ ଏହି ଦେଶତ ଥକା ଇମୋରୀୟା ଆନି କବି ସକଳେ ଜାତିକ ଆମାର ଆଗବ ପରା ଦୂର କବିଲେ । ଏହି ହେତୁକ ଆମି ଯିହୋରାର ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୧୯ କିନ୍ତୁ ଯିହୋଚାଇ ଲୋକସକଳକ କ'ଲେ, “ତୋମାଲୋକେ ଯିହୋରାର ଆବାଧନ କବିବ ନୋରାବିବା, କିମ୍ବା ତେଓ ପିତ୍ତସକଳକ କିମ୍ବା ଦେଖିବି ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୨୦ ତେତ୍ୟା ଯିହୋରାକ ଥକା ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୨୧ ତେତ୍ୟା ଲୋକସକଳେ ଯିହୋରାକ କ'ଲେ, “ନହ୍ୟ, ଆମି ଯିହୋରାବେଇ ଆବାଧନ କବିମ ।” ୨୨ ତେତ୍ୟା ଯିହୋଚାଇ ଲୋକସକଳକ କ'ଲେ, “ତୋମାଲୋକେ ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୨୩ ତେତ୍ୟା ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୨୪ ତେଓଲୋକଲେ ଯିହୋଚାଇ କ'ଲେ, “ନହ୍ୟ, ଆମି ଯିହୋରାବେଇ ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୨୫ ତେତ୍ୟା ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୨୬ ତେତ୍ୟା ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୨୭ ତେତ୍ୟା ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୨୮ ତେତ୍ୟା ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୨୯ ତେତ୍ୟା ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୩୦ ତେତ୍ୟା ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୩୧ ତେତ୍ୟା ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୩୨ ତେତ୍ୟା ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୩୩ ତେତ୍ୟା ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୩୪ ତେତ୍ୟା ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୩୫ ତେତ୍ୟା ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୩୬ ତେତ୍ୟା ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୩୭ ତେତ୍ୟା ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୩୮ ତେତ୍ୟା ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୩୯ ତେତ୍ୟା ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ଆବାଧନ କବିବିମ ।” ୪୦ ତେତ୍ୟା ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ଆବାଧନ ପରିବର୍ତ୍ତନିତ ଲିଖି ହ'ଲ ଆରୁ ଏଟା ଡାଙ୍ଗ ଶିଳ ଲୈ, ଯିହୋରାର ଧର୍ମଧାର ଓଚରଣ ତେବେ କଥା ଏବା ଗଛର ତଳତ ହ୍ରାପନ କରିଲେ । ୨୭ ପାଛତ ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ନିଜ ନିଜ ଉତ୍ସବାଧିକାରୀ ବିଦ୍ୟା ଦିଲେ । ୨୮ ତାର ପାଛତ ଯିହୋଚାଇ ଲୋକିଲା ଏବା ଏକ ବିଦ୍ୟା ଦିଲେ । ୨୯ ତାର ସକଳୋ ଯଟାର ପାଛତ, ଯିହୋର ଦାମ ନୂନ ପୁତ୍ର ଯିହୋଚାଇ ଏଣ ଦର ବର୍ଷତ ମୃତ୍ୟୁ ହଲ । ୩୦ ତେତ୍ୟା ଲୋକିଲା ଏବା ଆବାଧନ ପାର କରିବାକିମିନ୍ ଦିଲେ, ଯି ମାଟି ଯାକୋବାର ମୃତ୍ୟୁ ପାଛତ ଜୀବୀଇ ଆହି ଆଜିଲ୍ କରି ଜୀବିନ୍ତିଲ, ତେଓଲୋକ ଜୀବୀଇ ସକଳୋକେ ହିମୋଲେ ଯିହୋରାର ଆବାଧନ କବି ଆଜିଲ୍ । ୩୧ ଇହାୟେଲ ସନ୍ତାନ ସକଳେ ମିଚର ଦେଶର ପରା ଆନ ଯୋଚେବର ଅଞ୍ଚିତର ଚିଖିମତ ଏଡୋର ମାଟିତ ମୈଦାମ ଦିଲେ, ଯି ମାଟି ଯାକୋବାର ଚିଖିମର ବାପେକ ହମୋର ପୁତ୍ରକହିଁତର ପରା ଏଣ ବୂପ ଦି କିନି ଲୈଛିଲ; ଆରୁ ମେଯେ ଯୋଚେବର ସନ୍ତାନ ସକଳର ଉତ୍ସବାଧିକାର ହଲ । ୩୨ ତାର ପାଛତ ହାରେଗର ପୁତ୍ର ଇଲିଯାଜବରୋ ମୃତ୍ୟୁ ହଲା । ତାତ ଲୋକିଲା ଏବା ଇନ୍ଦ୍ରାଯିମର ପରବର୍ତ୍ତିଯା ଅଞ୍ଚିତ ତେଓର ପୁତ୍ର ମୈଦାମ ଦିଲେ ।

বিচারকচরিত

১ যিহোৱাৰ মৃত্যুৰ পাছত ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে যিহোৱাক সুধিলে,

“কনানীয়াসকলৰ বিপক্ষে আমি যেতিয়া যুদ্ধ কৰিবলৈ উপত্যকাৰ ওপৰলৈ যাম, তেতিয়া আমাৰ হৈ যুদ্ধ কৰিবলৈ কোনে থথমে তেওঁলোকে আক্ৰমণ কৰিব?” ২ উভৰত যিহোৱাই ক'লে, “প্ৰথমে যিহুদা ফৈদৰ লোকসকল যাব; চোৱা, যই তেওঁলোকৰ হাততে এই দেশ সমৰ্পণ কৰিলো।” ৩ এই কথা শুনাৰ পাছত যিহুদা বংশৰ লোক সকলে গৈ চিমিৱোন ফৈদৰ তেওঁলোকৰ ভাইসকলক ক'লে, “যি ঠাই আমাৰ ভাগত পৰিছে, সেই অঞ্চলত থকা কনানীয়াসকলৰ আহিতে যুদ্ধ কৰিবৰ বাবে তোমালোকো আমাৰ সৈতে আহাঁ, তেতিয়া আমি একলগে মিলি যুদ্ধ কৰিব পাৰিম আৰু পাছত সেইদৰে আমিও তোমালোকৰ অঞ্চল দখল কৰিবৰ বাবে তোমালোকৰ লগত যুদ্ধলৈ যাম।” তেতিয়া চিমিৱোন ফৈদৰ লোকসকল তেওঁলোকৰ লগত গ'ল। ৪ যিহুদা বংশৰ লোকসকল ওপৰলৈ উঠি গৈ আক্ৰমণ কৰাত যিহোৱাই কনানীয়া আৰু পৰিজীয়াসকলৰ ওপৰত তেওঁলোকজ জয়ি কৰিলে। তেওঁলোকৰ দহ হাজাৰ সৈন্যক তেওঁলোকে বেজক অঞ্চলত বধ কৰিলে। ৫ বেজকত তেওঁলোকে আদুনী বেজকক দেখা পাই তেওঁৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলে আৰু কনানীয়া ও পৰিজীয়াসকলক পৰাস্ত কৰিলে। ৬ কিন্তু আদুনী-বেজক যেতিয়া পলাই হৈছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে পাছে পাছে খেদি গৈ তেওঁক ধৰি তেওঁৰ হাত আৰু ভৱিৰ বুঢ়া আঙুলি কাটি পেলালো। ৭ তাতে আদুনী-বেজকে ক'লে, “মই সতৰজন বজাৰ হাত আৰু ভৱিৰ বুঢ়া আঙুলি কাটি পেলাইছিলোঁ। তেওঁলোকে মোৰ মেজৰ তলত পৰা আহাৰ বুটল খাইছিল। মই তেওঁলোকৰ প্রতি যেনে কাৰ্য কৰিলোঁ, দুশ্বেৰে মোলৈ তেমে কৰিলোঁ।” পাছত তেওঁলোকে আদুনী-বেজকক যিহুচালেমাইল আনিলে আৰু তেওঁৰ সেই ঠাইতে মৃত্যু হল। ৮ যিহুদা বংশৰ লোকসকলে যিহুচালেম আক্ৰমণ কৰি, সেই ঠাই অধিকাৰ কৰিলে। তেওঁলোকে তোৱালোৰে সকলোকে বধ কৰি নগৰখনত জুই লগাই দিলে। ৯ তাৰ পাছত তেওঁলোকে পাহাৰীয়া এলেকা, নেগেভ আৰু পশ্চিম নিয়ন্ত্ৰিত বাস কৰা কনানীয়াসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ নামি গ'ল। ১০ তেওঁলোকে হিৱোণৰ বাসিন্দা কনানীয়াসকলৰ বিবুকে আগুলাই গৈ চেচয়, অহিম আৰু তল্যাক পৰাস্ত কৰিলে। হিৱোণৰ আগৰ নাম আছিল কিৰিয়ৎ-অৰ্ব। ১১ তাৰ পৰা তেওঁলোক দৰীৰ চহৰৰ বিৰুদ্ধে আগবাঢ়ি গ'ল, দৰীৰ পূৰ্বৰ নাম আছিল কিৰিয়ৎ-চেফৰ। ১২ কালেৰে কৈছিল, “যি জনে কিৰিয়ৎ-চেফৰক আক্ৰমণ কৰি অধিকাৰ কৰিব, মই মোৰ জী অকচাক তেওঁৰে সৈতে বিয়া দিম।” ১৩ তাতে কালেৰ ভায়েক কন্জৰ সন্তান অঞ্চলীয়ে দৰীৰ অধিকাৰ কৰিলে আৰু সেয়ে কালেৰে নিজৰ জীয়েক অকচাক অঞ্চলীয়েলৈ সৈতে বিয়া দিলে।

১৪ অঞ্চলীয়ে লগত অকচাক আহাৰ পাছতেই অকচাই স্বামীক খাটিবলৈ ধৰিলে, যাতে তেওঁ তাইৰ বাপেকক তাইৰ কাৰণে এখন পথাৰ দিবলৈ অনৰোধ কৰে। পাছত অকচাক যেতিয়া গাধৰ পিঠিৰ পৰা নামিল, কালেৰে তাইক সুধিলে, “তোমাক কি লাগে মাজনীনী?” ১৫ তাই উভৰ দিলে, “দেউতা, আপুনি মোক এক আশীৰ্বাদ দিয়ক; কিয়ানো আপুনি মোক নেগেভৰ ভূমি যেতিয়া দিছে, তেন্তে জলৰ নিজৰাবোৰে মোক দিয়ক।” এই কথা শুনি কালেৰে তাইকে সেই ঠাইৰ ওপৰ আৰু তুল অংশত থকা নিজৰাবোৰ দিলে। ১৬ মোচিৰ শহুৰেকৰ বংশৰ সন্তান সকল, যিসকল জাতিত কেনীয়া আছিল, তেওঁলোকে যিহুদাৰ লোকসকলৰ সৈতে খেজুৰ চহৰৰ পৰা আবাদ এলেকাৰ ওচৰৰ নেগেভত থকা যিহুদাৰ লোকসকলে বসবাস কৰা মৰুভূমিলৈ তেওঁলোকে সৈতে বসবাস কৰিবলৈ উঠি গ'ল। ১৭ যিহুদা বংশৰ লোক সকলে তেওঁলোকৰ ভাই চিমিৱোন বংশৰ লোকসকলৰ আক্ৰমণ কৰিলে আৰু সেই চহৰ সম্পূৰ্ণকি বিনষ্ট কৰিলে। এই কাৰণতে সেই চহৰৰ নাম দিয়া হ'ল হৰ্মা। ১৮ যিহুদা বংশৰ গাজা, অক্ষিলোন, ইক্রোঞ চহৰ আৰু তাৰ ওচৰ-পাজৰৰ অঞ্চলসমূহ দখল কৰিলে। ১৯ যিহোৱা যিহুদা বংশৰ লোকসকলৰ সংগত আছিল। তেওঁলোকে পাহাৰী এলেকাৰোৰ দখল কৰি

নিছিল হয়, কিন্তু সমতল ভূমিৰ নিবাসীসকলক খেদোৰ পৰা নাছিল, কাৰণ তেওঁলোকৰ লোহাৰ বথ আছিল। ২০ মোচিৰ আজ্ঞা অনুসৰে হিৰণ্য চহৰ কালেৰক দিয়া হল। অনাকৰ তিনিটা পুত্ৰেক কালেৰে হিৰণ্যণৰ পৰা খেদাই দিলে। ২১ কিন্তু বিন্যামীন বংশৰ লোকসকলে যিবুচালেমত বাস কৰা যিবুচায়াসকলক উচ্চেদ নকৰিলে; সেয়ে বিন্যামীন বংশৰ লগত যিবুচায়াসকল আজিও তাত বসবাস কৰি আছে। ২২ যোচেফৰ বংশৰো বৈৎএল নগৰ আক্ৰমণ কৰিবলৈ গল। যিহোৱা তেওঁলোকৰ সঙ্গী আছিল। ২৩ তেওঁলোকে বৈৎএল নগৰখন ভালদৰে চাইচিতি আহিবলৈ মানুহ পঠালে; বৈৎএলৰ আগৰ নাম আছিল লুজ। ২৪ পাছত চোৰাংচোৱাসকলে সেই নগৰৰ পৰা এজন মানুহক বাহিৰলৈ লোলাই আহা দেখি, তেওঁক ক'লে, “অনুগ্ৰহ কৰি এই নগৰত সোমোৱাৰ পথটো আপুনি আমাৰ দেখুৱাই দিয়ক। আমি আপোনালৈ দেয়ালু হ'ম।” ২৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকে নগৰত সোমোৱাৰ পথ দেখুৱাই দিয়াত তেওঁলোকে গৈ সেই নগৰ তৰোৱালোৰে আক্ৰমণ কৰিলে, কিন্তু সেই লোকজনক আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সকলো লোকক বেহাই দিলে। ২৬ তাৰ পাছত সেই মানুহজনে হিতীয়াসকলৰ দেশশৈলৈ গৈ তাত এখন নগৰ সাজিলে আৰু তাৰ নাম লুজ বাখিলে; আজিলোকে নগৰখন এই নামেৰেই আছে। ২৭ মনচিৰ বংশৰ লোকসকলে বৈৎ-চান, তামক, দোৰ, যিব্রিয়াম, মগিদো চৰহৰ আৰু ইয়াৰ আশে-পাশে থকা গাওঁবোৰ বাসিন্দাসকলক উচ্চেদ নকৰিলে, কাৰণ কনানীয়াসকলে সেই ঠাইতে থাকিবলৈ মন দৃঢ় কৰিলে। ২৮ পাছত ইস্তায়েলীয়াসকল যেতিয়া শক্তিশালী হৈ উঠিল, তেতিয়া তেওঁলোকে সেই কনানীয়াসকলৰ তেওঁলোকৰ দাস হৈ কাম কৰিবলৈ বাধ্য কৰালে; কিন্তু তেওঁলোকক একেবাৰে খেদি নিদিলে। ২৯ ইহুয়িমৰ বংশধৰসকলেও গেজৰ পৰা কনানীয়াসকলক বাহিৰ কৰি নিদিলে; সেয়ে তেওঁলোক গেজৰতে তেওঁলোকৰ মাজত বাস কৰি থাকিল। ৩০ জৰুলুন বংশৰ লোকসকলে ও কিট্ৰিন আৰু নহলোৱাৰ পৰা কনানীয়াসকলক বাহিৰ কৰি নিদিলে; তাতে কনানীয়াসকল তেওঁলোকৰ মাজতে বাস কৰি থাকিল, কিন্তু জৰুলুন বংশধৰসকলে তেওঁলোকক দাসৰ কাম কৰিবলৈ বাধ্য কৰালে। ৩১ আচেৰ বংশয়েও অকো, চীদেন, অহলাৰ, অক্ষীৰ, হেলবা, অশীক, আৰু বহুবৰ লোক সমূহক বাহিৰ নকৰিলে। ৩২ তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ বাসিন্দা কনানীয়াসকলৰ মাজতে বাস কৰিবলৈ ধৰিলে, কাৰণ তেওঁলোকে সেইসকলক বাহিৰ নকৰিলে। ৩৩ নশালী বংশৰ লোকসকলে বৈৎ-চেমচ আৰু বৈৎ-অনাৎৰ লোকসকলক বাহিৰ নকৰিলে। ৩৪ নশালী বংশৰ লোকসকলে আৰু তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ কনানীয়াসকলৰ মাজতে বাস কৰিবলৈ ধৰিলে, বৈৎ-চেমচ আৰু বৈৎ-অনাৎৰাসীক নশালীসকলৰ বাবে কাম কৰিবলৈ বাধ্য কৰালে। ৩৫ ইমোৰীয়াসকলে হেবেচ পৰ্বত, যায়ালোন আৰু চলাৰীমত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে; কিন্তু যোচেফৰ বংশৰ লোকসকলৰ সেন্য শক্তিয়ে সেইবোৰে জয় কৰিলে আৰু ইমোৰীয়াসকলক তেওঁলোকৰ দাসৰ কাৰ্য কৰিবলৈ বাধ্য কৰালে। ৩৬ ইমোৰীয়াসকলৰ সীমা আক্ৰমীম গিৰিপথৰ পৰা চোলা পাৰ হৈ পৰৱৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চললৈকে আছিল।

২ যিহোৱাৰ দৃতে গিলগলৰ পৰা বৌধীমলৈ উঠি আহি ইস্তায়েলীসকলক ক'লে, “মই মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকক বাহিৰ কৰি আনিলো অৱু যি দেশ দিম বুলি মই তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ আগত শপত থাইছিলোঁ, সেই দেশলৈ তোমালোক কৈ আহিলোঁ; মই কৈছিলোঁ, ‘তোমালোকৰ সৈতে স্থাপন কৰা মোৰ নিয়মটি মই কেতিয়াও নাভাঙ্গিম।’ ২ তোমালোকেও এই দেশৰ লোকসকলৰ সৈতে কেলোৱা চুক্তি নকৰিবা; মিহঁতৰ দেদিবোৰ তাড়ি পেলাবা।’ কিন্তু তোমালোকে মোৰ কথাটলৈ কাণ নিদিলা। তোমালোকে কিয় এনে কাৰ্য কৰিলা? ৩ এই কাৰণে মই এতিয়া তোমালোকক কঠ ক'য়ে, ‘মই তোমালোকৰ ওচৰে পৰা কনানীয়াসকলক দূৰ নকৰিব; তেওঁলোক তোমালোকৰ কাৰণে কাইটৰবুপ হ'ব আৰু তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰ তোমালোকৰ কাৰণে এক ফান্দ হৈ পৰিব।’ ৪ যিহোৱাৰ দৃতে ইস্তায়েলীসকলৰ সন্তান সকলক এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁলোক সকলোৱে উচ্চবৰে কান্দিবলৈ ধৰিলে। ৫ যি ঠাইত

তেওঁলোকে কান্দিছিল সেই ঠাইর নাম বোধীম রাখিলে; তেওঁলোকে তাত যিহোরার উদ্দেশ্যে অনেক বলি উৎসর্গ করিলে। ৬ যিহোচুরাই ইস্রায়েল সন্তান সকলক নিজের নিজের ঠাইলে পঠিয়াই দিলে। সেইদৰে তেওঁলোক প্রত্যেকেই ঘাক যি ভাগ দিয়া হল, সেই ঠাইর অধিপত্য লবলৈ গ'ল। ৭ যিহোচুরা যিমান দিন জীয়াই আছিল, সিমান দিনলৈকে ইস্রায়েলবাসীয়ে যিহোরার সেৱা কৰিছিল। যিহোচুরার মৃত্যুৰ পাছত যিসকল বৃন্দালোক জীৱিত আছিল, তেওঁলোকেও নিজেৰ জীৱনকালত যিহোরার সেৱা কৰিছিল। ইস্রায়েল লোকসকলৰ কাৰণে যিহোচুরাই যি যি মহৎ কৰ্ম কৰিছিল; সেইসকলোক কৰ্ম এই বৃন্দালোক সকলে দেখিছিল। ৮ নূনৰ পুত্ৰ যিহোরার দাস যিহোচুরার এশ দহ বছৰ বয়সত মৃত্যু হ'ল। ৯ ইস্রায়েলবাসীয়ে যিহোচুরাক তেওঁৰ নিজেৰ মাটিৰ সীমাৰ ভিতৰৰ তিন্ধৰ্বেচ নামৰ ঠাইত মৈদান দিলে। এই ঠাই গাচ পৰ্বতৰ উত্তৰত ইস্রায়েল পাহাৰীয়া অঞ্চলত আছিল। ১০ যিহোচুরার সমসাময়িক সকলো প্ৰজন্মই মৃত্যু বৰণ কৰি নিজেৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ ওচৰলৈ যোৱাৰ পাছত পৰৱৰ্তী প্ৰজন্মৰ বৃদ্ধি হৰলৈ ধৰিলে। তেওঁলোকে যিহোৱাক নাজানিলে। যিহোচুরাই ইস্রায়েলবাসীৰ কাৰণে কি কৰিলে তেওঁলোকে সেইভোৰ নাজানিলে। ১১ সেয়ে তেওঁলোকে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তেনে আচৰণ কৰিলে আৰু বাল-দেৱতাবোৰ সেৱা-পূজা কৰিব ধৰিলে। ১২ তেওঁলোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ যিহোৱা ঈশ্বৰ, যিজনাই মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকক উলিয়াই আনিছিল, তেওঁক তেওঁলোকে ত্যাগ কৰিলে। তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে বেসবাস কৰা লোক সকলৰ বিভিন্ন দেৱ-দেৱীক প্ৰণিপাত কৰি সেইভোৰ পাছত চলিবলৈ ধৰিলে। তেওঁলোকে যিহোৱার ক্ষেত্ৰ প্ৰজলিত কৰি তুলিলে। ১৩ তেওঁলোকে যিহোৱাক ত্যাগ কৰি বাল-দেৱতা আৰু অষ্টাৰেৎ দেৱীৰ পূজা কৰিবলৈ ধৰিলে। ১৪ যিহোৱার ক্ষেত্ৰ ইস্রায়েলবাসীৰ বিৰুদ্ধে জুলি উঠাত তেওঁ তেওঁলোকক লুটকাৰীসকলৰ হাতত শোধাই দিলে; সিঁহতে তেওঁলোকক লুট কৰিলে, তেওঁলোকক চাৰিওকামে থকা শক্রেৰোৰ শক্তিশালী হাতত তেওঁলোকক দাসৰূপে বেচিলে; তাতে তেওঁলোকে শক্রেৰোৰ বিৰুদ্ধে থিয়ে হৈ নিজেক পুনৰ বশ্বা কৰিব নোৱাবলৈ। ১৫ যেতিয়া ইস্রায়েলীয়াসকল যুদ্ধলৈ যায় তেতিয়া যিহোচুরাই যিদেৱে শপথত থাইছিল, সেই অনুসৰে তেওঁৰ হাত তেওঁলোকৰ পৰাজয়ৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ বিপক্ষে আছিল। তাৰ ফলত ইস্রায়েলীয়াসকল ডুন্দুৰৰ মাজত আছিল। ১৬ তেতিয়া যিহোচুরাই তেওঁলোকৰ মাজত বিচাৰকসকলক নিযুক্ত কৰিলে; ইস্রায়েলসকলক যিসকলে লুট কৰে, তেওঁলোকৰ হাতত পৰা এইসকলে তেওঁলোকক উদ্বাৰ কৰে। ১৭ কিন্তু ইস্রায়েলীয়াসকলে বিচাৰকসকলৰ কথাত কাণ নিদিলে; কিয়নো তেওঁলোক যিহোৱাৰ প্ৰতি বিশ্বাসী নাছিল আৰু আন আন দেৱ-দেৱীৰ ওচৰত নিজেকে বেঁচি বাচিবলৈ কৰিলে আৰু সেইভোৰ আজ্ঞা পালন কৰি বাধ্যতাৰ যি পথত গমণ কৰিছিল, তেওঁলোকে সেই পথত নচলিলে আৰু অচিৰেই সেই পথত পৰা আঁতৰি গ'ল। ১৮ যিহোচুরাই যেতিয়া তেওঁলোকৰ কাৰণে কোনো বিচাৰকৰ্ত্তক নিযুক্তি দিছিল, তেতিয়া তেওঁ সেই বিচাৰকৰ্ত্তক সহযোগ কৰিছিল। সেইজন বিচাৰকৰ্ত্তা যিমান দিলৈকে জীয়াই থাকে, সিমান দিনলৈকে যিহোচুরাই শক্রেৰোৰ হাতত পৰা ইস্রায়েলক উদ্বাৰ কৰিছিল; অতোচাৰীবোৰ হাতত উপদৰ আৰু তড়না পাই তেওঁলোকে যেতিয়া কন্দা-কটা কৰে, তেতিয়া তেওঁলোকৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ দয়া ওপজে। ১৯ কিন্তু সেই বিচাৰকৰ্ত্তা মৰিলেই তেওঁলোকে পুনৰ ঘূৰি দেৱ-দেৱীৰেৰ পাছত চলি পূজা-অৰ্চনা আৰু সেৱা-উপাসনাত ব্ৰতী হয়; তেওঁলোকে পূৰ্বপুৰুষসকলতকৈও অধিক ভূত্যাচাৰৰ পথখলৈ উলটি যায়। তেওঁলোকে একোতেই নিজেৰ দুষ্ট অভ্যাস আৰু গোড়ামিৰ পথ নেৰে। ২০ সেয়ে ইস্রায়েল বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰ জুলি উঠাত তেওঁ ক'লে, “এই জাতিৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত মই যি ব্যৱস্থাৰ চুক্তি কৰিছিলোঁ, তাক এওঁলোকে উলজন্ম কৰিলে আৰু মোৰ কথাও নৃশৰ্মিলে। ২১ এই হেতুকে যিহোচুরার মৃত্যুৰ সময়ত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকি গ'ল, মই সেইসকলক ইস্রায়েল সন্মুখৰ পৰা পুনৰ দূৰ নকৰিব। ২২ ইস্রায়েলবাসীয়ে তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে চলাৰ দৰে যিহোৱাৰ পথত

চলে নে নচলে, এইসকল জাতিৰ যোগেদিয়েই মই তেওঁলোকৰ পৰীক্ষা কৰিম।” ২৩ এই কাৰণতে যিহোচুরাই সেই জাতিবোৰক শীঘ্ৰে বাহিৰ নকৰি দেশত বাখি থলে। তেওঁ যিহোচুৰাব হাততো তেওঁলোক সমৰ্পণ নকৰিলে।

৩ যি সকল ইস্রায়েলীয়া লোকৰ কলান দেশত যুদ্ধৰ কোনো অভিজ্ঞতা

নাছিল, সেইসকলক পৰীক্ষাত প্লেবালৈ যিহোচুরাই কিছুমান জাতিক সেই দেশৰ মাজত অৱশিষ্ট বাখিলে। ২ ইস্রায়েল নতুন প্ৰজন্মৰ যিসকল সন্তানে আগৰ যুদ্ধেৰোৰ কথা নাজানিছিল, সেই ইস্রায়েলবাসীক যুদ্ধৰ বিষয়ে শিক্ষা দিবলৈ যিহোচুরাই এনে কৰিলে। ৩ সেই জাতিবোৰ হল, পলেষ্টীয়াসকলৰ পাঁচজন শাসনকৰ্তা, কৰনীয়াসকল, চীদেনীয়া আৰু হিকীয়া জাতি। বাল-হৰ্মোন পাহাৰৰ পৰা লোৰো-হ্যাত (হ্যাতৰ গিৰিপথ) পৰ্যন্ত লিবামোনৰ যি পাহাৰী এলোকা আছে, এই হিকীয়াসকলে তাতে বাস কৰিছিল। ৪ যিহোচুরাই মোচিৰ দ্বাৰাই ইস্রায়েলৰ ওপৰ-পিতৃসকলক যি আজ দিছিল, তেওঁলোকে সেইভোৰ মানি চলে নে নাই তাৰ পৰীক্ষা কৰিবৰ আৰ্থে এই জাতিবোৰক বাখি থোৱা হৈছিল। ৫ সেয়ে ইস্রায়েলবাসীয়ে কেনানীয়া, হিতৌয়া, ইমোৰীয়া, পৰিজীয়া, হিকীয়া আৰু যিহীয়া লোকসকলৰ মাজত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে; ৬ তেওঁলোকে সেই জাতিবোৰ ছেৱালীক বিয়া কৰিছিল আৰু নিজেৰ ছেৱালীবোৰকো তেওঁলোকৰ ল'বাৰোৰ সৈতে বিয়া দিছিল আৰু তেওঁলোকে সেইসকলৰ দেৱতাবোৰক পূজা কৰিবলৈ ধৰিলে। ৭ ইস্রায়েল সন্তান সকলে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ পূজা কৰিবলৈ ধৰিলে। ৮ এই হেতুকে ইস্রায়েল প্রতি যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰ প্ৰজলিত হ'ল আৰু তেওঁ অৰাম-নহৰয়িমৰ বজা কুচন-বিচাথয়িমৰ হাতত তেওঁলোকক তুলি দিলে। ইস্রায়েল সন্তান সকল আঠ বছৰ কাল কুচন-বিচাথয়িমৰ অধীনত থাকিল। ৯ কিন্তু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ আগত কাতৰেক্ষণি কৰাৰ পাছত, যিহোচুরাই তেওঁলোকক সহযোগ কৰিবৰ কাৰণে এজন উদ্বাকৰ্তা থিয় কৰালে; তেওঁ হল কনজৰ পুত্ৰ কালেৰ ভাৱেক অণ্মনীয়েল। ১০ যিহোৱাৰ আত্মা অণ্মনীয়েল ওপৰত হিতি হোৱাত তেওঁ ইস্রায়েলৰ বিচাৰ কৰিলে। অণ্মনীয়েল যেতিয়া যুদ্ধলৈ লোলই গৈছিল, যিহোচুরাই তেওঁৰ হাতত অৰামৰ পৰা বজা কুচন-বিচাথয়িমক তুলি দিলে আৰু তেওঁক জয়ী কৰিলে। অণ্মনীয়েলত থকা শক্তিৰ দ্বাৰাই তেওঁ কুচন-বিচাথয়িমক পৰাজিত কৰিলে। ১১ তাৰ পাছত চলিষ্য বছৰলৈকে দেশত শাস্তি আছিল; পাছত কনজৰ পুত্ৰ অণ্মনীয়েল মৃত্যু হ'ল। ১২ ইস্রায়েল সন্তান সকলে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে পুনৰায় কু-আচৰণ কৰি তেওঁৰ অবাধ্য হ'ল। ইস্রায়েলে কৰা দুষ্টাতৰ কাৰ্যবোৰ দেখা পই যিহোচুরাই তেওঁলোকৰ অহিতে মোৱাবৰ বজা ইঁঝোনক শক্তিশালী কৰি তুলিলে। ১৩ অমোনীয়া আৰু অমালেকীয়াসকলক লগত লৈ ইঁঝোনে ইস্রায়েলক পৰাজিত কৰি খেজুৰ গছৰ চহৰ কৰিব অধীনলৈ আলিলে। ১৪ তাতে ইস্রায়েল সন্তান সকলে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে পুনৰায় কু-আচৰণ কৰি তেওঁৰ অবাধ্য হ'ল। ইস্রায়েলে কৰা দুষ্টাতৰ কাৰ্যবোৰ দেখা পই যিহোচুরাই তেওঁলোকৰ অহিতে মোৱাবৰ বজা ইঁঝোনক কৰি তুলিলে। ১৫ আমোনীয়া আৰু অমালেকীয়াসকলক লগত লৈ ইঁঝোনে ইস্রায়েলক পৰাজিত কৰি খেজুৰ গছৰ চহৰ কৰিব অধীনলৈ আলিলে। ১৬ তাতে ইস্রায়েল সন্তান সকলে যিহোৱাৰ অগত কাতৰেক্ষণি কৰিবলৈ এহুন নামৰ এজন উদ্বাকৰ্তা পঠালৈ। তেওঁত আছিল বিন্যামীনৰ বংশৰ শেৱাৰ পুত্রকে। ১৭ ইয়াৰ পাছত পুনৰায় ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলে যিহোৱাৰ অগত কাৰ্যবোৰ দেখা পই যিহোচুরাই তেওঁলোকৰ অহিতে মোৱাবৰ বজা ইঁঝোনক কৰি তুলিলে। ১৮ যিহোচুরাই তেওঁলোকে বিচাৰকসকলে কেটে বাঁচিলে আৰু সেইজন বিচাৰকৰ্ত্তা যিমান দিলৈকে জীয়াই থাকে, সিমান দিনলৈকে যিহোচুরাই শক্রেৰোৰ হাতত পৰা ইস্রায়েলক উদ্বাৰ কৰিছিল; অতোচাৰীবোৰ হাতত উপদৰ আৰু তড়না পাই তেওঁলোকে যেতিয়া কন্দা-কটা কৰে, তেতিয়া তেওঁলোকৰ পথত যিহোচুরাই থাকিলে আৰু অচিৰেই সেই পথত পৰা আঁতৰি গ'ল। ১৯ যিহোচুরাই তেওঁলোকে একোতেই নিজেৰ দুষ্ট অভ্যাস আৰু গোড়ামিৰ পথ নেৰে। ২০ সেয়ে ইস্রায়েল বিৰুদ্ধে যিহোচুরাই ক্ষেত্ৰ জুলি উঠাত তেওঁ ক'লে, “এই জাতিৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত মই যি ব্যৱস্থাৰ চুক্তি কৰিছিলোঁ, তাক এওঁলোকে উলজন্ম কৰিলে আৰু মোৰ কথাও নৃশৰ্মিলে। ২১ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ সময়ত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকি গ'ল, মই সেইসকলক ইস্রায়েল সন্মুখৰ পৰা পুনৰ দূৰ নকৰিব। ২২ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ সময়ত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ২৩ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ২৪ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ২৫ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ২৬ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ২৭ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ২৮ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ২৯ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৩০ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৩১ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৩২ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৩৩ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৩৪ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৩৫ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৩৬ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৩৭ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৩৮ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৩৯ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৪০ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৪১ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৪২ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৪৩ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৪৪ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৪৫ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৪৬ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৪৭ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৪৮ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৪৯ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৫০ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৫১ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৫২ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৫৩ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৫৪ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৫৫ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৫৬ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৫৭ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৫৮ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৫৯ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৬০ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৬১ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৬২ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৬৩ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৬৪ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৬৫ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৬৬ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৬৭ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৬৮ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৬৯ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৭০ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৭১ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৭২ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৭৩ এই হেতুকে যিহোচুৰাব মৃত্যুৰ পথত যি সকলো অন্য জাতি এই দেশত অৱশিষ্ট থাকিলে। ৭

তেওঁর কাষলৈ চাপিগৈ ক'লে, “আপোনাক দশুৰৰ পৰা আহা এটি বাৰ্তা মোৰ ক'ব লগা আছে।” ৰজাই নিজৰ আসনৰ পৰা উঠি থিয় হ'ল। ২১ তাতে এহুদ বাঁওহত মেলি সোঁ কৰণগুৰ পৰা সেই তৰোৱাল লৈ তেওঁৰ পেটত সোমেৱাই দিলে। ২২ নালেৰে সৈতে তৰোৱালখন পেটত সোমাই পিঠিফালে কিছু ওলাই গ'ল আৰু চৰিত ঢাক খাই গ'ল; তেওঁ ইঞ্জেনৰ পেটৰ পৰা তৰোৱালখন টানি বাহিৰ কৰি নুলিয়ালে। ২৩ সাহচ এহুদ বাবাঙলৈ ওলাই আছিল; ওপৰ কোঠালিৰ দুৱাৰবোৰে বন্ধ কৰি তলা মাৰি দিলে। ২৪ এহুদ বাহিৰে ওলাই যোৱাৰ পাছত বজাৰ ভৃত্যবোৰে আহি দেখিলে যে ওপৰ কোঠালিৰ দুৱাৰবোৰত তলা মাৰি বন্ধ কৰা হৈছে। সিইতে ক'লে, “বজাই নিম্চয়ে ওপৰ কোঠালিৰ ঠাণ্ডা ঘৰত মলমূল ত্যাগ কৰি আছে।” ২৫ বহু সময় ধৰি অপেক্ষা কৰিলে, কিন্তু বজাই দুৱাৰ নোখোৱা দেখি সিইত চিন্তিত হই আৰু সেয়ে চাৰি আনি দুৱাৰ খোলাত সিইতৰ প্ৰভূক মজিয়াত মৃত অৱস্থাত পৰি থকা দেখিলে। ২৬ ভৃত্যবোৰে অপেক্ষাৰে কি কৰিব চিন্তা কৰি থকা সময়তে এহুদ পলাই গৈ মুন্তি খোদাই কৰা শিলবোৰ পাৰ হৈ চিয়াৰলৈকে গৈ বক্ষা পালে। ২৭ সেই ঠাই পাই তেওঁ ইফ্রাইমৰ পৰ্বতত শঙ্গা বজালে; পাছত ইস্বায়েলবাসীয়ে তেওঁৰে সৈতে পৰ্বতৰ পৰ্বতৰ পৰা নামি আছিল; এহুদে তেওঁলোকৰ নেতৃত্ব দিলে। ২৮ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ পাছে পাছে আহিংক; যিহোৱাই আপোনালোকৰ শক্তি মোৰাবীয়াহঁতক পৰাজিত কৰি আপোনালোকৰ হাতত তুলি দিলে।” তাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ পাছে পাছে নামি গৈ, মোৰাবৰ ওচৰত যদ্বিন নদীৰ পাৰৰ পথ যি ঠাই খোজ কঢ়ি পাৰ হ'ব পাৰি সেইবোৰ দখল কৰি ল'লে আৰু তেওঁলোকে কাকো নদী পাৰ হ'বলৈ নিদিলে। ২৯ সেই সময়ত তেওঁলোকে প্ৰায় দহ হাজাৰ মোৰাবীয়া লোকক বধ কৰিলে। মোৰাবীয়াসকল হষ্ট-পুষ্ট বীৰ পুৰুষ আছিল; কিন্তু কোনোৱে পলাই যাব নোৱাৰিলে। ৩০ সেই দিনাই মোৰাব দেশ ইস্বায়েলবাসীৰ ক্ষমতাৰ অধীন কৰা হই আৰু তাৰ পাছত আশী বছৰলৈকে দেশত শাস্তি বিবাজ কৰিলে। ৩১ এহুদৰ পাছত, অনাতৰ পুত্ৰ চমগৰ বিচাৰকৰ্তা হইল; তেওঁ গুৰু খেদোৱা লাঠিতে পলেষ্টায়াসকলৰ ছশ লোকক বধ কৰিছিল। তেৱে ইস্বায়েলবাসীক দুর্মোগৰ পৰা নিষ্ঠাৰ কৰিছিল।

৮ এহুদৰ মৃত্যুৰ পাছত, ইস্বায়েলৰ সন্তান সকলে পুনৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত আকোন কু-আচৰণ কৰিলে। ২ তেতিয়া যিহোৱাই হাতোৰেত শসনৰ কৰা যাবীন নামৰ এজন কনানীয়া বজাৰ হাতত তেওঁলোকক তুলি দিলে; তেওঁৰ সেনাপতিজনৰ নাম আছিল চীচৰা। চীচৰাই অনা-ইস্বায়েলী লোক বাস কৰা হৰোচৎ হোহোইমত বাস কৰিছিল। ৩ সেই সেনাপতিৰ নশ লোহার বথ আছিল আৰু তেওঁ শব্দ বছৰলৈকে ইস্বায়েলীয়া লোক সকলৰ ওপৰত অতিশয় উৎস্তীভূত চলাইছিল। সেয়ে, ইস্বায়েলবাসীয়ে যিহোৱাৰ ওচৰত সহযোগ বিবাজৰ কাতৰোক্তি কৰিবলৈ ধৰিলে। ৪ সেই সময়ত লগ্নীদোতৰ ভাৰ্যা দোৱাৰ নামৰ এগবাকী মহিলা ভাৱবানী আছিল। তেওঁ তেতিয়া ইস্বায়েলৰ বিচাৰকৰ্তা আছিল। ৫ তেওঁ ইফ্রাইমৰ পৰ্বতাত্মা অঞ্চলৰ বামা আৰু বৈতেএলৰ মাজৰ দোৱাৰ খাজুৰ গচ্ছ নামেৰে জৰাজৰত খাজুৰ গছৰ তলত বহে আৰু ইস্বায়েলৰ সন্তান সকলে নিজৰ কাজিয়া-পেচালৰ মীমাংসাৰ কাৰণে তেওঁৰ শুব্ৰিলৈ আহে। ৬ তেওঁ নঞ্চালী দেশৰ কেদচৰ পৰা অবীনোৱাৰ পুত্ৰ বাবাকৰক মাতি আনি ক'লে, “ইস্বায়েলৰ স্টশৰ যিহোৱাই আপোনাক এই আজ্ঞা দিছে, ‘তুমি নঞ্চালীৰ আৰু জৰুড়ূৰ বংশৰ দহ হাজাৰ লোক লগত লৈ তাৰেৰ পৰ্বতৰ ফালে যোৱা।’ ৭ মই যাবীনৰ সেনাপতি চীচৰাক, তেওঁৰ বথ আৰু সেন্যদলৰ সৈতে কীচোন নদীৰ ওচৰলৈ লৈ যাম আৰু মই তোমাক তেওঁৰ ওপৰত জয়যুক্ত কৰিব।” ৮ তেতিয়া বাবাকে দোৱাৰক ক'লে, “আপুনি যদি মোৰ লগত যায়, তেতিয়াহে মই যায়; কিন্তু যদি আপুনি নাযায়, তেনেহ'লে মই নাযাওঁ।” ৯ তেওঁ ক'লে, “ঠিক আছে, মই আপোনাক লগত নিশ্চয়ে যায়। কিন্তু এই যুদ্ধ-যাবাৰ গোৰে হ'লে আপুনি নাযাপৰ; কিয়নো যিহোৱাই এগবাকী মহিলাৰ শক্তিৰ দ্বাৰা ইচীচৰক পৰাস্ত কৰিব।” তাৰ পাছত দোৱাৰই উঠি বাবাকেৰে সৈতে কেদচোলে গ'ল। ১০ বাবাকে জৰুড়ূৰ আৰু নঞ্চালী বংশৰ লোক সমূহক কেদচোলে একলগে মাতি আনিলে। দহ হাজাৰ লোক তেওঁৰ লগত গ'ল আৰু দোৱাৰাও তেওঁৰ লগত গ'ল। ১১ সেই সময়ত হেবৰ নামৰ

কেনীয়া সম্প্রদায়ৰ এজন লোক আছিল; তেওঁ অন্যান্য কেনীয়াসকলক এৰি নিজে পথকে আছিল। কেনীয়াসকল আছিল মোচিৰ শহুৰেক হোবৰৰ উত্তৰপুৰুষ। হেবৰে কেদচৰ ওচৰ চননীমত থকা ওক গছৰ দাঁতিত নিজৰ তম্বু তৰিছিল। ১২ চীচৰাই এই খৰৰ পালে যে, অবীনোৱাৰ পুত্ৰ বাবাক তাৰেৰ পৰ্বততলৈ উঠি তৈছে। ১৩ চীচৰাই তেতিয়া নিজৰ নশ লোহার বথ আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলো সৈন্যকে গোটাই ল'ল অনা-ইস্বায়েলী জাতিৰ হৰোচৰ পৰা কীচোন নদীৰ পাৰলৈ আছিল। ১৪ তেতিয়া দোৱাৰই বাবাকৰ ক'লে, “আপুনি আগবঢ়াচি যাঁওকঁ। কিয়নো চীচৰাক পৰাজয় কৰিবৰ কাৰণে যিহোৱাই আজিয়েই এই সময় আপোনাক দিছে; যিহোৱাই জানো আপোনাক পথ দেখুৱাই নিয়া নাই?” তেতিয়া বাবাক আৰু তেওঁৰ পাছে পাছে যোৱা দহ হাজাৰ লোক তাৰেৰ পৰ্বতৰ পৰা নামিল। ১৫ বাবাকৰ লোকসকলে যেতিয়া তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিলে, তেতিয়া যিহোৱাই চীচৰা, তেওঁৰ সকলো বথৰোৰ আৰু সৈন্যসামৰণক বিভাস্ত কৰি তুলিলে; তাতে চীচৰাই বথৰ পৰা নামি দৌৰিৰ পলাই গ'ল। ১৬ কিন্তু বাবাকে অনা-ইস্বায়েলীৰ হৰোচৎ পৰ্যন্ত তেওঁলোকৰ বথ আৰু সৈন্যসামৰণ পাছে পাছে যেদি গ'ল; চীচৰাক সকলো সৈন্যকে তৰোৱালেৰে আঘাত কৰি বধ কৰা হইল, এজন লোকোৱা বাচি নাথাকিল। ১৭ কিন্তু চীচৰাই দৌৰিৰ পলাই গৈ সেই কেনীয়া হেবৰৰ ভাৰ্যা যায়েলৰ তম্বুলে আছিল; কাৰণ সেই সময়ত হাতোৰেৰ বজা যাবীন আৰু কেনীয়া হেবৰৰ বংশৰ মাজত বম্বত্ব আছিল। ১৮ যায়েলে চীচৰাক আগবঢ়ায় আনিবলৈ ওলাই গৈ তেওঁক ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু, ভিতৰলৈ আহিংক, মোৰ ভিতৰলৈকে আহিংক, ভয় নকৰিব।” তাতে চীচৰা যায়েলৰ তম্বুৰ ভিতৰলৈ গ'ল আৰু যায়েলে এখন কথমেৰে চীচৰাক ঢাকি দিলে। ১৯ চীচৰাই তেওঁক ক'লে, “মোৰ পিয়াহ লাগিছে, অনুগ্ৰহ কৰি মোক অলপ পানী পিবলৈ দিয়া।” যায়েলে এটা গাখীৰ মোট মেলি তেওঁক পান কৰিবলৈ দি পাছত আকো তেওঁক ঢাকি বাখিলে। ২০ চীচৰাই তেওঁক ক'লে, “তুমি তম্বুৰ দুৱাৰ মুখত থিয় হৈ থাকা; যদি কোনো মানুহে আহি তোমাক সেথে, ইয়াতে কোনো মানুহ আছেনে? তুমি নাই বুলি কৰা।” ২১ পাছত চীচৰা তাৰে গভীৰ নিদা গ'ল; এনে সময়ত হেবৰৰ ভাৰ্যা যায়েলে তম্বুৰ এটা খুটি আৰু হাতুৰী হাতত ল'লে আৰু তাৰ পাছত মনে মনে তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁৰ মূৰৰ একামে সেই খুটি হাতুৰীৰে সুমুৱাই দিলে; খুটিটো মূৰৰ মাজেনি ওলাই মাটিত গৈ হানিলে। এইদেৱে চীচৰাব মৃত্যু হ'ল। ২২ বাবাকে চীচৰাব পাছে পাছে যেদি আহি সেই ঠাই পালে। যায়েলে তেওঁক মাতি আনিবলৈ বাহিৰলৈ ওলাই গৈ ক'লে, “আহিংক, আপুনি পিয়াহ লাগিছে, অনুগ্ৰহ কৰি মোক অলপ পানী পিবলৈ দিয়া।” যায়েলে এটা গাখীৰ মোট মেলি তেওঁক পান কৰিবলৈ দি পাছত আকো তেওঁক ঢাকি বাখিলে। ২৩ চীচৰাই তেওঁক ক'লে, “তুমি তম্বুৰ দুৱাৰ মুখত থিয় হৈ থাকা; যদি কোনো মানুহে আহি তোমাক সেথে, ইয়াতে কোনো মানুহ আছেনে? তুমি নাই বুলি কৰা।” ২৪ পাছত চীচৰা তাৰে গভীৰ নিদা গ'ল; এনে সময়ত হেবৰৰ ভাৰ্যা যায়েলে তম্বুৰ এটা খুটি আৰু হাতুৰী হাতত ল'লে আৰু তাৰ পাছত মনে মনে তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁৰ মূৰৰ একামে সেই খুটি হাতুৰীৰে সুমুৱাই দিলে; খুটিটো মূৰৰ মাজেনি ওলাই মাটিত গৈ হানিলে। এইদেৱে চীচৰাব মৃত্যু হ'ল। ২৫ বাবাকে চীচৰাব ভথৰ ক্ষমতাৰ বিবাজ কৰিবলৈ ধৰিলে। ২৬ এইদেৱে যিহোৱাই সেইদিনো ইস্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ সম্মুখত কনানীৰ বজা যাবীনক পৰাস্ত কৰিলে। ২৪ শ্ৰেষ্ঠত যাবীন বজাৰ বিনাশ নোহোৱালৈকে ইস্বায়েলৰ সন্তান সকল দিনে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অধিক শক্তিশালী হৈ উঠিল।

৫ সেইদিনাখন দোৱাৰা আৰু অবীনোৱাৰ পুত্ৰ বাবাকে এই গীত গালে, ২ “নেতাসকলে ইস্বায়েলৰ লোকক মুদ্রণ পৰিচালনা কৰিলে, লোকসকলে ষেঁচোয়া আনন্দেৰে আগবঢ়াচি গ'ল - আমি যিহোৱাৰ প্ৰশংসা গীত কৰেঁ।” ৩ হে বজাসকল লুণ! নেতাসকল, মনোহোগ দিয়া! মই, ময়েই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গান কৰিব; মই ইস্বায়েলৰ স্টশৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গীত গাম। ৪ হে যিহোৱা, তুমি যেতিয়া চীয়াৰী চৰাব পৰা ওলাই আহিছিলা, ইদোমৰ পৰা আগুৱাই আহিছিলা, পৃথিবী কঁপি উঠিছিল, আকাশে গৰচি উঠিছিল, এনেকি মেঘেও জল বৰঘালে। ৫ যিহোৱাৰ সাক্ষতে পৰ্বতমালা কঁপি উঠিছিল; এনেকি ইস্বায়েলৰ দশুৰ যিহোৱাৰ সাক্ষতে চীনয় পৰ্বত কঁপি উঠিল। ৬ চমগৰ আৰু যায়েলৰ দিনত বাজালালীৰ জনশূণ্য হৈ পৰিছিল আৰু পথিকসকলে বেঁকা বাটেদি যাতায়ত কৰিবলৈ হৈলো। ৭ মই, দোৱাৰাই নেতৃত্ব নিদিয়ালৈকে, ইস্বায়েলৰ ভূমিত কৃষকসকল নাছিল, মই ইস্বায়েলৰ মাজৰ দৰে হৈলো। ৮ লোকসকলে নতুন দেৱতাবোৱক মনোনীত কৰিছিল; তেতিয়া নগৰৰ দুৱাৰত যুদ্ধ লাগিল। চলিশ হাজাৰ ইস্বায়েল লোকৰ মাজত এখনো ঢাল

বা এগাত যাঠি দেখা পোরা নাছিলো। ১ মোৰ মন ইস্রায়েলৰ নেতৃসকলৰ লগতে আছে, যিসকলে যেচ্ছায় আনন্দেৰে যুদ্ধলৈ গেছিল, সেইসকলৰ বাবে আমি যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰোঁ! ১০ তোমালোক যিসকলে বাবা গাধত উঠি, পিঠিত আসনৰ বাবে কহলৰ গদিত বহি ঘূৰি ফুৰা আৰু তোমালোক যিসকলে পথত খোজ কঢ়ি ফুৰা, তোমালোকে এই সকলো বিষয়ে ভাৱা! ১১ তোমালোকে পশুবোৰে পালী পিবলৈ অথ ঠাইত ধূৰ্বসকলৰ মাত কথা শুনা, তাত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰ্যবোৰ কথা পুনৰ কয়, আৰু ইস্রায়েলত যিহোৱাৰ সেনিকসকলে কৰা ধাৰ্মিকতাৰ কাৰ্যবোৰ বৰ্ণনা কৰে। “তাৰ পাছত যিহোৱাৰ সন্তানসকল লগৰ দুৱাৰবোৰলৈ নামি গ’ল। ১২ সাৰ পোৱা দবোৱা, সাৰ পোৱা, সাৰ পোৱা, গীতগান কৰা! হে অবীনোৱাৰ পুত্ৰ বাৰাক, উঠা আৰু যুদ্ধত যিসকলক তোমালোকে ধৰিলো, বন্দী কৰি লৈ যোৱা। ১৩ তাৰ পাছত জীৱাই থকা লোকসকল গণ্য-মান্য লোকৰ ওচৰলৈ নামি আছিল; যিহোৱাৰ লোকসকলে যুদ্ধ কৰিবৰ বাবে মোৰ ওচৰলৈ নামি আছিল। ১৪ কিছু লোক আছিল ইস্রায়িমৰ পৰা, য’ত অমালেকীয়াসকলে বাস কৰিছিল; তোমালোকৰ পাছে পাছে বিন্যামীন বৎশৰ লোক আছিল, মাঝীৰ পৰা সেনাপতিসকল নামি আছিল; আৰু জৰুৰূপৰ বৎশৰ লোকসকলে শাসনকৰ্তাৰ দণ্ড লৈ নামি আছিল। ১৫ ইচ্ছাপৰ মুখ্য লোকসকল দবোৱাৰ লগত আছিল আৰু ইচ্ছাখৰ বাৰাকৰ লগত আছিল। বাৰাকৰ পাছে পাছে দৌৰি লোকসকলে শীঘ্ৰে উপতাকলৈ নামি গ’ল। বুৰেণৰ ফৈদৰ মাজত অনেক দৃঢ়মনৰ লোক আছিল। ১৬ তোমালোকে মেৰ-ছাগ বৰ্থীয়াবোৰ বাঁহীৰ শব্দ শুনি শুনি কিয় মেৰ-ছাগৰ জুহালৰ মাজত বহি আছিল? যিহোৱা বুৰেণৰ বৎশৰত অনেক দৃঢ়মনা লোক আছিল। ১৭ গিলিয়দৰ বৎশৰ লোকসকল যৰ্দনৰ সিপাৰে বাস কৰিলে; আৰু দান ফৈদৰ লোকে কিয় জাহাজৰ কাষত বাস কৰিলে? আচেৰে লোকসকল সমুদ্ৰৰ তীৰত থাকি বন্দৰবোৰেৰ কাষত বাস কৰিলে। ১৮ জৰুলুম আৰু নষ্টালীকৰ ফৈদৰ বগশলীত প্রাণক মৰণলৈকে তচ্ছ জ্ঞান কৰা লোক। ১৯ বজাসকলে আই যুদ্ধ কৰিলে; কনানৰ বজাসকলে যুদ্ধ কৰিলে; মণিদোৰ পানীৰ কাষত থকা তানকত তেওঁলোকে যুদ্ধ কৰিলে; কিন্তু তেওঁলোকে কোনো বৃপ্ত লৃপ্তি নিব নোৱাৰিলে। ২০ আকাশৰ পৰা তাৰাবোৰে যুদ্ধ কৰিলে; নিজ নিজ পথবোৰ পৰা তাৰাবোৰে চীচৰাব বিবুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে। ২১ কীচোন নদীয়ে সিইতক উটাই নিলে; সেই প্ৰাচীন কালৰ নদীৰপানী, কীচোন নদীয়ে শক্ৰবোৰক উটোৱাই নিলে। হে মোৰ মন, শক্তিশালী হৈ আগবাঢ়া। ২২ তেতিয়া ঘোৰাবোৰ খুৰাব আঘাতত মাটি ক'প উঠিলে; তেওঁৰ শক্তিশালী ঘোৰাবোৰে চেকুৰি দৈৰিবলৈ ধৰিলে। ২৩ যিহোৱাৰ দৃতে কৈছে, মেৰেজ চৰক অভিশাপ দিয়া! তাৰ নিবাসীসকলক অতিশ্য শাও দিয়া। কিয়নো সিইতক যিহোৱাৰ সহায় অৰ্থে নাহিল-বীৰসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধত যিহোৱাৰ সহায় কৰিবলৈ নাছিল। ২৪ কেনীয়া হেৰেৰ ভাৰ্যা যালে, আন মহিলাসকলক তকে ধন্যা মহিলা; তেওঁ সকলো তত্পৰাসী মহিলাতকৈও অতি ধন্যা। ২৫ চীচৰাই পানী খুজিলত তেওঁ গাধীৰ দিলে; এটি বাজকীয়া প্রাত্ৰ তেওঁ ঘন গাধীৰ আনি দিলে। ২৬ তেওঁ তত্পৰ বন্ধু খুটিটোলৈ নিজৰ হাত মেলিলে, বনুৱাৰ হাতুৰীটো সেঁ হাতত ল’লে; চীচৰাক হাতুৰীৰে আঘাত কৰি তেওঁৰ মূৰ ভাঙিলে; মূৰৰ কামেদি খুঁটি বিঙাই চীচৰাব মূৰৰ লাওখোলা গুড়ি কৰিলে। ২৭ তেওঁৰ ভাৰি ওচৰত মূৰ গুঁজি চীচৰাৰ পৰি গ’ল, আৰু য’ত পৰিছিল, তাতে পৰি থাকিলা ভাৰি ওচৰত যি ঠাইত পৰিছিল, সেই ঠাইতে তেওঁক নিশংসভাবে বধ কৰা হল। ২৮ চীচৰাৰ মাত্রয়ে এখন খিড়কিয়েদি জুমি চালে - তেওঁ জালিকটা খিড়কিকৰে চাই চিৎঁৰি ক’লে, “চীচৰাৰ বথ আহিবলৈ কিয় ইমান পলম হেছে? তেওঁৰ বথবোৰ টনা ঘোৰাবোৰ চুকুৰাৰ শব্দ কিয় এতিয়ালোকে শুনা নাই?” ২৯ তেওঁ জানৰতী লিগিবীৰোৰ উত্তৰ দিলে আৰু তেৰোঁ একে উত্তৰকে নিজে দিলে: ৩০ তেওঁলোকে লুটদ্রব্য পাই ভাগ কৰা নাই নেকি? - প্ৰতিজন পুৰুষৰ কাৰণে এজনী বা দুজনী বয়নী; চীচৰাৰ কাৰণে খৰখৰীয়া বৰ্তীণ পোছাক, ফুল কৰা বৰ্তীণ পোছাক, মোৰ তিঙি চৌপাশে ফুল বচা দুটাকৈ পোছাক- ৩১ হে যিহোৱা, তোমাৰ সকলো শক্ৰবোৰ যেন এনেদৰেই বিনষ্ট হয়! কিন্তু যিসকলে তোমাক প্ৰেম

কৰে, সেইসকল যেন প্ৰতাপেৰে উদয় হোৱা সূৰ্যৰ নিচিনা হৈ উঠে। ইয়াৰ পাছত দেশত চলিশ বচৰলৈকে শাস্তি আছিল।

৬ পাছত ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলে পুনৰ যিহোৱাৰ সাক্ষতে কু-আচৰণ কৰিবলৈ ধৰিলে। তাতে যিহোৱাই তেওঁলোক মিদিয়নীয়াসকলৰ হাতত শোধাই দিলে আৰু তেওঁলোক সাত বছৰ ধৰি তেওঁলোকৰ অধীন হৈ থাকিল। ২ মিদিয়নীয়াসকল শক্তিশালী হোৱাত ইস্রায়েলবাসীক তেওঁলোকে অত্যাচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে, মিদিয়নৰ ভৱতে ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলে পাহাৰ মাজৰ ফাঁক, শুঁহ আৰু দুৰ্গৰোৰ আশ্রয়ৰ ঠাই কৰি ল’লে। ৩ ইস্রায়েলীয়াসকলে যেতিয়া নিজৰ কঠীয়া সিটে, সেই সময়ত মিদিয়নীয়া, অমালেকীয়া, আৰু পূৰ্ব দেশৰ লোকসকলে আছি তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰে। ৪ তেওঁলোকে ছাউনি পাতি গজালৈকে গোটেই ভূমিৰ শস্য নষ্ট কৰি দিয়ে, তেওঁলোকে ইস্রায়েলীসকলে খাৰ বাবে খোৰা-বন্ধুৰ একো অৱশিষ্ট নাবাখে; তেওঁলোকে মেৰ-ছাগ, পশুন বা গাধ এইবোৰো লৈ যায়। ৫ তেওঁলোকে নিজৰ পশুন আৰু তমু লগত লৈ ফৰিঙৰ জাকৰ দৰে আহে; তেওঁলোকে লোক আৰু উট গণি নোৱাৰাকৈ অসংখ্য আছিল; তেওঁলোকে দেশখন উচ্ছৰ কৰিবলৈকে সোমায়। ৬ মিদিয়নীয়াই ইস্রায়েলীয়াসকলৰ অৱশ্য অতিশ্য শক্তিশালী কৰি তুলিলে; তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ওচৰত বৰকৈ কাপিলৈ ধৰিলে। ৭ ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলে মিদিয়নৰ কাৰণে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিবলৈ ধৰিলে। ৮ তেতিয়া যিহোৱাই ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলৰ ওচৰলৈ এজন ভাৰবাদী পঠালে; তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “ইস্রায়েলৰ দশৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: কৌতুদাসৰ গৃহ মিচৰ দেশৰ পৰা মহিয়ে তোমালোকক উলিয়াই আলিলো। ৯ মিচৰীয়াসকলৰ ক্ষমতা আৰু তোমালোকক উপদ্রু কৰাসকলৰ হাতত পৰা মহিয়ে তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিলোঁ। মই তেওঁলোকক তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা খেদাই তেওঁলোকৰ ভূমি তোমালোকক দিলোঁ। ১০ মই তোমালোকক কৈছিলোঁ, ‘মই তোমালোকৰ দশৰ যিহোৱাৰ; মই তোমালোকক আজ্ঞা দিছিলোঁ যে যিসকলৰ ভূমিত তোমালোকে বাস কৰিবছা সেই ইমোৰীয়াসকলৰ দেৱ-দেৱীৰ পূজা তোমালোকে নকৰিবা।’ কিন্তু তোমালোকে মোৰ কথা নুঞ্জিলা।” ১১ সেই সময়ত যিহোৱাৰ দৃতে আছি অফৃত থকা ওক গছৰ তলত বহিল। এই ঠাই অৰীয়েজীয়া বৎশৰ যোৱাচৰ অধীনত আছিল। তাত যোৱাচৰ পুত্ৰ গিদিয়োনে মিদিয়নীয়াসকলৰ পৰা শস্য লুকুৱাই বাখিবৰ বাবে দ্বাক্ষাণ্টি মৰা ঠাইত যেহেধান মাৰি আছিল। ১২ এনে সময়তে যিহোৱাৰ দৃতে গিদিয়োনক দৰ্শন দি ক’লে, “হে শক্তিশালী যোদ্ধা, যিহোৱা তোমাৰ লগত আছে!” ১৩ গিদিয়োনে তেওঁক ক’লে, “কিন্তু হে মোৰ প্ৰভু, যিহোৱা যদি আমাৰ লগত আছে, তেনেহলে কিয় আমালৈ এইবোৰ ঘটিল? ‘যিহোৱায়ে জানো আমাক মিচৰ পৰা আনা নাছিল?’ এই কথা আমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলে কৈছিল। তেওঁ কৰা যিবোৰ আচৰিত কাৰ্যৰ বিষয়ে আমাক কৈছিল, সেইবোৰ এতিয়া ক’ত? কিন্তু এতিয়া তেওঁ আমাক তাগী কৰিলে আৰু মিদিয়নীয়াসকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে।” ১৪ যিহোৱাই তেওঁলোকে চাই ক’লে, “তোমাৰ নিজৰ এই শক্তিতেই তুম যোৰা আৰু মিদিয়নীয়াসকলৰ হাতত পৰা ইস্রায়েলক উদ্ধাৰ কৰা। মই তোমাক জানো পঠোৱা নাই?” ১৫ গিদিয়োনে তেওঁক ক’লে, “কিন্তু হে মোৰ প্ৰভু, যিহোৱা যদি আমাৰ লগত আছে, তেনেহলে কিয় আমালৈ এইবোৰ ঘটিল? ‘যিহোৱায়ে জানো আমাক মিচৰ পৰা আনা নাছিল?’ এই কথা আমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলে কৈছিল। তেওঁ কৰা যিবোৰ আচৰিত কাৰ্যৰ বিষয়ে আমাক কৈছিল, সেইবোৰ এতিয়া ক’ত? কিন্তু এতিয়া তেওঁ আমাক তাগী কৰিলে আৰু মিদিয়নীয়াসকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে।” ১৫ গিদিয়োনে তেওঁক ক’লে, “কিন্তু হে মোৰ প্ৰভু, মই কেলেকৈ ইস্রায়েলক উদ্ধাৰ কৰিম? চাওক, মনচি ফৈদৰ মাজত মোৰ পৰিয়ালৈই হৈছে সকলোতকৈ দুৰ্বল। ইয়াৰ উপৰি মোৰ পিতৃ বৎশৰত পঠোৱাতকৈ শুৰুত্বাহীন বাঞ্ছিত।” ১৬ যিহোৱাই তেওঁক ক’লে, “মই তোমাৰ ধন্যতাৰে আছে!” ১৭ গিদিয়োনে তেওঁক ক’লে, “মই যদি আপোনাৰ দৃষ্টিত অমুগ্ধ প্ৰাণ হৈছে, তেনেহলে আপুনি যে মোৰে সৈতে কথা পাতিছো, ইয়াৰ এটা চিন মোক দিয়ক। ১৮ দয়া কৰি মই ঘূৰি আহি আপোনাৰ আগত মোৰ উপহাৰ উৎসৱ নকৰা পৰ্যন্ত আপুনি ইয়াৰ পৰা নায়াৰ।” যিহোৱাই ক’লে, “তুমি উলটি নহা পৰ্যন্ত মই অপেক্ষা কৰিম।” ১৯ তেতিয়া গিদিয়োনে গৈ এটা ছাগলী পোৱালি বাঞ্ছিলো আৰু এক ঐফা আটাগুৰি লৈ খৰিমৰ নিদিয়াক কেইটামান পিঠা বনালে; তাৰ পাছত মাংসখিনি এটা খৰাহিত ভৰাই জোলখিনি পাত্রত লৈ ওক গচজোপাৰ

তলত তেওঁক আনি দিলে। ২০ তারে দ্বিশ্বর দৃতে তেওঁক ক'লে, “মাস্স আবু খুমিৰ নোহারা পিঠা কেইটা লৈ এই শিলটোৰ ওপৰত থোৱা, আবু জোলখিনি তাৰ ওপৰত ঢালি দিয়া।” গিদিয়োনে সেইদেৱেই কৰিলে। ২১ তেড়িয়া যিহোৱাৰ দৃতজননৰ হাতত যি লাঠি অছিল, সেই লাঠিডলৰ আগটোৱে তেওঁ সেই মাস্স আবু খুমিৰ নোহারা পিঠাখিনি স্পৰ্শ কৰিলে; তাতে সেই শিলৰ পৰা অগ্নি ওলাই মাস্স আবু পিঠাখিনি পুৰি পেলালে। পাছত যিহোৱাৰ দৃত অদ্ব্যু হৈ গ'ল; গিদিয়োনে তেওঁক পুনৰ দেখা নাপালে। ২২ গিদিয়োনে তেড়িয়া তেওঁ যে যিহোৱাৰ দৃত আছিল সেই বিষয়ে বুজি পাই ক'লে, “আহ, প্ৰভু যিহোৱা, মই যিহোৱাৰ দৃতক সন্ধুখা-সন্ধুখিকে দেখা পালোঁ।” ২৩ তেড়িয়া যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ শাস্তি হওক! ভয় নকৰিবা, তুমি নমৰিবা।” ২৪ তাৰ পাছত গিদিয়োনে সেই ঠাইতে যিহোৱাৰ অৰ্হে এটা বেদী নিৰ্মাণ কৰি তাৰ নাম দিলে ‘যিহোৱা চালোম’; অবৈয়োঞ্জীৱা বংশৰ অকৃ চৰতত সেই বেদী আজিও আছে। ২৫ সেইদিনা বাতি যিহোৱাই গিদিয়োনক ক'লে, “তোমাৰ পিতৃৰ ভত্তাৰোৱাৰ পৰা দ্বিতীয় খাঁঢ়টো লোৱা, ঘিটোৰ বয়স সাত বছৰ হৈছে। তাৰ পাছত বাল দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে যি বেদী তোমাৰ পিতৃৰ আছে, সেই বেদী তুমি ভাঙি পেলোৱা আবু তাৰ ওচৰতে থকা আচৰো দেৱীৰ পূজা কৰা খুঁটি কাটি পেলোৱা। ২৬ তাৰ পাছত এই পাহাৰৰ ওপৰত তোমাৰ ঈশুৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ভালদৰে এটা বেদী নিৰ্মাণ কৰা। পাছত দ্বিতীয় ভত্তাৰটো লৈ সেই আচৰো মূৰ্তিৰ খুটিৰ যি কাঠ তুমি কাটিবা তাক জুলাই হোম-বলি উৎসৱ কৰা। ২৭ তেড়িয়া গিদিয়োনে নিজিৰ দাসবোৰৰ মাজৰ দহ জনক লগত ল'লে আবু যিহোৱাৰ কথা অনুসৰে কাৰ্য কৰিলে; কিন্তু নিজিৰ পৰিয়াল আবু নগৰৰ লোকসকলৰ ভয়তে তেওঁ সেই কাম দিনৰ ভাগত নকৰি বাতি কৰিলে।” ২৮ বাতিপুৰা যেড়িয়া নগৰৰ লোকসকলে উঠি দেখিলে যে, বাল দেৱতাৰ বেদী ভাঙি পেলোৱা হৈছে আবু তাৰ ওচৰত থকা আচৰো দেৱীৰ খুটি কাটি পেলাইছে। ২৯ তেড়িয়া তেওঁলোকে এজনে আন জনক সুবিলে, “এই কাম কোমে কৰিলে?” এইদৰে পাছত তেওঁলোকে ভালদৰে সেধো-পোছ কৰি বিচাৰ কৰাত জানিব পাৰিলে যে, যোৱাচৰ পুত্ৰ গিদিয়োনে এই কাম কৰিলে। ৩০ তাৰ পাছত নগৰৰ মানুহবোৰে যোৱাচক ক'লে, “তোমাৰ পুত্ৰক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনা, সি মৰিব লাগে; কিয়নো সি বাল-দেৱতাৰ বেদী ভাঙিলে আবু তাৰ ওচৰত থকা আচৰোৰ খুটি কাটি পেলাইছে।” ৩১ তেড়িয়া যোৱাচে তেওঁ বিবুচে যিয় হৈ থকা লোকসকলক ক'লে, “আপোনালোকেই বাল-দেৱতাৰ হৈ ওকালতি কৰিব নেকি? আপোনালোকেই তেওঁক বৰ্ক্ষা কৰিব নেকি? যদি কোনোৱে তেওঁৰ হৈ বিবাদ কৰে, তেওঁক কালি ৰাতিপুৰা হোৱাৰ আগেয়ে প্ৰাণ দণ্ড দিয়া হওক; বাল যদি সঁচাই দেৱতা হয়, তেন্তে কোনোবাই যদি তেওঁৰ বেদী ভাঙিছ, তেওঁ নিজেই নিজিৰ পক্ষে ওকালতি কৰক।” ৩২ এই হেতুকে, সেইদিনা গিদিয়োন নাম দিয়া হ'ল “বিৰুৰুল”; গিদিয়োনে বালৰ বেদী ভঙ্গাৰ কাৰণে যোৱাচে ক'লে, “গিদিয়োনৰ বিপক্ষে বাল দেৱতাৰ নিজিৰ পক্ষে বিবাদ কৰক।” ৩৩ পাছত সকলো মিদিয়নীয়া, অমালেকীয়া, আবু পুৰ দেশৰ লোকসকল একগঠ হ'ল আবু র্যান্ডন নদী পাৰ হৈ যিজিয়েল উপত্যকত ছাউনি পাতিলে। ৩৪ তেড়িয়া গিদিয়োনক সহায় কৰিবলৈ যিহোৱাৰ আস্তাই তেওঁত স্তিতি ল'লে; গিদিয়োনে শঙ্গা বজাই অবৈয়োঞ্জীৱা ফৈদৰ লোকসকলক তেওঁৰ পাছত আহিবৰ কাৰণে বাহিৰলৈ মাতিলে। ৩৫ তেওঁ মনচিৰ সকলো ফাললৈ বাৰ্তাবাহক পঠালে আবু তেওঁলোককো তেওঁৰ পাছত আহিবলৈ মাতিলে। তেওঁ আচৰে, জৰুলুন, আবু নঞ্জালী ফৈদৰ লোকসকলোলৈ ও বাৰ্তাবাহক পঠালে। তাতে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ সঙ্গী হ'বলৈ উঠি আহিল। ৩৬ তাৰ পাছত গিদিয়োনে ঈশুৰ ক'লে, “আপুনি কোৱাৰ দৰে যদি আপুনি মোৰ হাততেৰে ইস্তায়েলক উদ্বাৰ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছে, ৩৭ তেন্তে চাঁওকে, মই মৰণা মৰা খলাত মৰ-ছাগৰ পৰা কটা নোমখিনি থ'ম; যদি অকল সেই নোমৰ ওপৰতে নিয়ৰ পৰে আবু বাকী সকলো মাটি শুকানে থাকে, তেন্তে মই বুজিম যে আপুনি যিদৰে কৈছে, সেইদৰে আপুনি মোৰ হাততেৰে ইস্তায়েলক উদ্বাৰ কৰিব।” ৩৮ পাছত সেইদেৱেই ঘটিল,

পিছদিনা পুৱাই উঠি গিদিয়োনে সেই নোম চেপিলে আবু নোমৰ নিয়ৰৰ পৰা এবাতি পানী উলিয়ালে। ৩৯ তেড়িয়া গিদিয়োনে ঈশুৰ ক'লে, “মোৰ ওপৰত আপুনি ক্ৰেষ নকৰিব। মোক আকো এবাৰ কথা ক'বলৈ দিয়ক। মই বিনয় কৰোঁ, এই নোমৰ সৈতে পুনৰ এবাৰ পৰীক্ষা কৰিবলৈ দিয়ক; এতিয়া অকল নোম শুকানে থাকক আৰু সকলো মাটিৰ ওপৰত নিয়ৰ পৰক।” ৪০ পাছত ঈশুৰ সেই বাতি ও তেন্তেৰেই কৰিলে; কেৱল নোম শুকানে থাকিল, আবু বাকী সকলো ঠাইতে নিয়ৰ পৰিল।

৭ যিৰুৰুল অৰ্থাৎ গিদিয়োন আবু তেওঁৰ লগত থকা সকলোৰে
বাতিপুৰাতে উঠি হৈবোদ এলেকাৰ জুৰিৰ ওচৰত ছাউনি পাতিলৈ; তেওঁলোকৰ উত্তৰফালে মোৰি পাহাৰ ওচৰত উপত্যকা অঞ্চল মিদিয়নৰ আছিল। ২ যিহোৱাই গিদিয়োনক ক'লে, “তোমাৰ লোকসকলক সংখ্যা ইমান অধিক যে মই মিদিয়নীয়াসকলক তেওঁলোকৰ হাতত তুলি দিব নোৱাৰো; তেনে কৰিলে মোক বাদ দি ইস্তায়েলে অহংকাৰ কৰি ক'ব, ‘আমাৰ নিজিৰ শক্তিৰেই আমি উদ্বাৰ পালোঁ।’ ও দেয়ে লোকসকলৰ আগত এই কথা ঘোষণা কৰা, যিসকলে ভয় খাই ক'পি আছে, তেওঁলোকে গিলিয়দ পাহাৰ এৰি ঘৰলৈ উলটি যাওক; তাতে লোকসকলৰ মাজৰ পৰা বাইশ হাজাৰ লোক উটটি গ'ল কেৱল দহ হাজাৰ অৱশিষ্ট থাকিল।” ৪ যিহোৱাই গিদিয়োনক ক'লে, “এতিয়াও লোকসকল অধিক আছে; তেওঁলোকক তুমি জুৰিৰ পানীলৈ নামি যাবলৈ কোৱা আবু সেই ঠাইতে মই তোমাৰ হৈ তেওঁলোকৰ বাচনি কৰিব। যিজনৰ বিষয়ে মই তোমাক ক'ম এইজন লোক তোমাৰ লগত যাৰ, তেওঁ যাব; কিন্তু যদি মই ক'কঁ, এও তোমাৰ লগত যাৰ নোৱাৰে, তেওঁ যাব নোৱাৰিব।” ৫ তেড়িয়া গিদিয়োনে লোকসকলক লৈ পানীৰ ওচৰলৈ নামি গল। তাতে যিহোৱাই গিদিয়োনক কলে, “যি সকলে কুকুৰৰ নিচনাকৈ জিভাৰে পানী চেলেকি খাৰ তেওঁলোকৰ পৰা যি সকলে পানী পিবৰ কাৰণে আঁই কঢ়িৰ তেওঁলোকক পৃথক কৰা।” ৬ তিনি শ মানুহে হাততেৰে মুখলৈ পানী তুলি চেলেকি খালো আবু বাকী সকলোৰে পানী পিবলৈ আঁই কঢ়ি ল'লে। ৭ তেড়িয়া যিহোৱাই গিদিয়োনক ক'লে, “চেলেকি পানী খোৱা এই তিনি শ লোকক লৈয়ে মই তোমালোকক উদ্বাৰ কৰিব আবু মিদিয়নীয়াসকলক তোমালোকৰ হাতত দিম; আন সকলো লোকক তেওঁলোকৰ নিজিৰ ঠাইলৈ ঘূৰি যাবলৈ দিয়া।” ৮ সেইদৰে গিদিয়োনে তিনি শ লোকক বাধি বাকী সকলো ইস্তায়েলীয়া লোকক নিজিৰ তম্ভুলৈ পঠাই দিলে। গিদিয়োনে তেওঁলোকৰ হাতত থকা খোৱা বন্ত আবু শিঙোৱাৰ বাধি থলে। সেই সময়ত মিদিয়নীয়াৰ ছাউনি গিদিয়োনৰ ছাউনিৰ তললৈ উপত্যকাত আছিল। ৯ সেইদিনা বাতি যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “উঠা! ছাউনি আক্ৰমণ কৰা। কিয়নো মই সেই ছাউনি তোমাৰ হাতত দিলোঁ। ১০ যদি তোমাৰ তললৈ নামি যাবলৈ ভয় লাগিছে, তেন্তে তোমাৰ দাস পুৰাক লগত লৈ ছাউনিলৈ নামি যোৱা। ১১ সিহঁতে কি কয়, তুমি তাক শুনিবা; তাৰ পাছত আঁইনি আক্ৰমণ কৰিবলৈ তোমাৰ সাহস সৱল কৰা হ'ব।” তেড়িয়া গিদিয়োনে নিজিৰ দাস পুৰাক লগত লৈ ছাউনিৰ পুৰুষ কৰিবলৈ নামি গল। ১২ সেই উপত্যকার মাজত মিদিয়নীয়া, অমালেকীয়া, আবু পুৰ দেশীয়া লোকসকলৰ ঘনসতি ফৰিঙ্গ জ্বাবক দৰে আছিল। তেওঁলোকৰ উত্তোৰেৰ সংখ্যা গণিব নোৱাৰা সমুদ্ৰ তাৰীব বালিৰ দৰে অগণন আছিল। ১৩ গিদিয়োন যেড়িয়া সেই ঠাইত উপস্থিত হ'ল, তেড়িয়া এজন মানুহে নিজিৰ লগবীয়াক এটা সংস্কৰণৰ কথা কৈ আছিল। তেওঁ ক'লে, “মই এটা সংস্কৰণ দেখিলোঁ; মই দেখিলোঁ যে এটা যৰুৰ পিঠা যেন বাগৰি বাগৰি মিদিয়নীয়াসকলৰ ছাউনিৰ ভিতৰত সোমাল। সেইটোৱে মিদিয়নীয়াসকলৰ তম্ভুলত আহি ইমান জোৱেৰে খুন্দা মাবিলে যে তম্ভুটো উলোটা হৈ চেপেটা খাই পৰিল।” ১৪ লগবীয়াজনে ক'লে, “এইটো ইস্তায়েলীয়া যোৱাচৰ পুত্ৰ শিদিয়োনৰ তৰেৱালৰ বাধিৰে আন একো নহয়; ঈশুৰে মিদিয়নীয়া আবু তেওঁলোকৰ গোটেই সেন্যক গিদিয়োনৰ হাতত তুলি দিছে।” ১৫ গিদিয়োনে যেড়িয়া সেই সংস্কৰণ আবু তাৰ অৰ্থক কথা শুনিলে, প্ৰাৰ্থনাত তেওঁৰ মূৰ দেখি থালে। তাৰ পাছত তেওঁ ইস্তায়েলৰ ছাউনিলৈ উলটি আহি ক'লে, “উঠা! যিহোৱাই আপোনালোকৰ হাতত মিদিয়নীয়া সৈন্যক শোধাই দিছে।” ১৬ সেই তিনি শ লোকক তেওঁ

তিনি দল করি ভাগ করিলে আরু তেওঁলোক প্রতিজন্ম হাতত এটাকৈ শিঙা, এটা খালী কলহ, আরু কলহৰ ভিতৰত এটাকৈ ভুলস্ত জোঁৰ দিলে। ১৭ তাৰ পাছত গিদিয়োনে তেওঁলোকক ক'লে, আপোনালোকে মোক লক্ষ কৰি থাকিব আৰু মই যিহকে কৰোঁ, আপোনালোকেও তাক কৰিব। চাই থাকিব। মই যেতিয়া ছাউনিৰ কাম পাম, মই কৰাৰ দৰেই আপোনালোকে কৰিব। ১৮ মই আৰু মোৰ সঙ্গীবোৰে শিঙা বজালে আপোনালোকেও গোটেই ছাউনিৰ চাৰিওকামে থাকি শিঙা বজাব আৰু চিএৰি চিএৰি ক'ব, “যিহোৱা আৰু গিদিয়োনৰ কাৰণে!” ১৯ মধ্যপ্ৰহৰৰ আৰম্ভণীতে মিদিয়নীয়াসকলে যেতিয়া সুৰক্ষাপ্ৰহৰীসকলৰ পাল সলনি কৰিছিল, ঠিক সেই সময়তে গিদিয়োন আৰু তেওঁৰ লগব এশ লোকে ছাউনিৰ কামলৈ গ'ল। তেওঁলোকে শিঙাবোৰ বজাই নিজৰ নিজৰ হাতত থকা কলহবোৰ ভাণ্ডি পেলালৈ। ২০ এইদৰে তিনিওটা দলে একেলগে শিঙাবোৰ বজাই হাতৰ কলহ ভাণ্ডিলৈ। বাওঁ হাতত জোঁৰ আৰু সেঁঁ হাতৰে বজাবৰ কাৰণে শিঙা লৈ তেওঁলোকে চিএৰি ক'বলৈ ধৰিবলে, “যিহোৱা আৰু গিদিয়োনৰ তৰোৱাল”। ২১ গিদিয়োনৰ লোকসকল ছাউনিৰ চাৰিওফালে যেতিয়া নিজ ঠাইত যিঘ হৈ থাকিল। তেতিয়া সকলো মিদিয়নীয়া সৈন্যই লৰা-চাপৰা কৰি চিএৰি পলাবলৈ ধৰিবলে। ২২ তিনিশ শিঙা বজাই দিওঁতে, যিহোৱাই এনে কৰিলে যাব ফলত প্রতিজন মিদিয়নীয়াৰ তৰোৱাল তেওঁলোকৰ নিজৰ লগবীয়া আৰু সৈন্যসকলেৰ বিৰুদ্ধে চলিল; তাতে মিদিয়নীয়া সৈন্যসকল টৰতৰ ওচৰত থকা আবেল-মহোলাৰ সীমা পৰ্যন্ত আৰু চৰেৰাব ফালে বৈৰচ্ছন্নলৈকে পলাই গ'ল। ২৩ তেতিয়া নঞ্চালী, আচেৰ, আৰু মুনচি ফৈদৰ পৰা ইহায়েলৰ লোকসকল একগঠে হৈ মিদিয়নীয়াসকলৰ পাছে পাছে খেদি গ'ল। ২৪ পাছত গিদিয়োনে ইহুয়িমৰ পাহাড়ীয়া এলেকৰ সকলো ফালে বাৰ্তাবাহক পঢ়াই ক'লে, “আপোনালোক নামি আহঁক আৰু মিদিয়নৰ বিৰুদ্ধে আক্ৰমণ কৰিব। মিদিয়নীয়াসকল গৈ পোৱাৰ আগেয়ে সিহাতক ভেটিলু বৈং-বাৰা পৰ্যন্ত আৰু যৰ্দন নদী দখল কৰি লওঁক”। তেতিয়া ইহুয়িমৰ সকলো লোকে গেট খাই বৈং-বাৰালৈকে সকলো সুৰ সুৰ নদী আৰু যৰ্দনৰ পাৰ-ঘাট দখল কৰি ল'লে। ২৫ তেওঁলোকে ওৰেব আৰু জোৰ নামৰ দুজন মিদিয়নীয়া নেতৰক ধৰিলে, ওৰেবক ওৰেব শিলতা বধ কৰিলে আৰু জোৰক ‘জোৰেব দ্রাক্ষণ্গুট মৰা ক্ষেত্ৰ’ত বধ কৰিলে। তেওঁলোকে মিদিয়নীয়াসকলক খেদি পঢ়ালে আৰু যৰ্দনৰ সিপাবে থকা গিদিয়োনৰ ওচৰলৈ ওৰেব আৰু জোৰেব মূৰ লৈ আছিল।

b ইহুয়িম হৈদৰ লোকসকলে গিদিয়োনক সুধিলে, “আপুনি আমাৰ লগত কিয় এনে ব্যৰহাৰ কৰিলে? মিদিয়নীয়াৰ সৈন্যে যুদ্ধ কৰিবলৈ যোৱাৰ সময়ত আপুনি আমাক নামাতিলৈ।” এইদৰে তেওঁলোকে গিদিয়োনৰ সৈন্যে বিবাদ কৰিবলৈ ধৰিলে। ২ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তেতিয়া আপোনালোকৰ চুলনাত মইনো এনে কি কাম কৰিলোঁ? অবীঘাতৰ বংশবৰৰ মাজত তোলা সমষ্ট আঙুৰৰ পেতিৰ শশ্যতকে জানো ইহুয়িমৰ ভূমিত তোলা আচুবোৰে উত্তম নহয়? দুইশৰে আপোনালোকৰ হাতত মিদিয়নীয়াসকলৰ নেতা ওৰেব আৰু জোৰক সমৰ্পণ কৰিলে। আপোনালোকৰ তুলনাত মইনো বিশেষ কি কৰিব পাতিলোঁ?” গিদিয়োনৰ এনে কথা শুনাৰ পাছত তেওঁৰ প্রতি থকা তেওঁলোকৰ খ'নাইকিয়া হ'ল। ৪ গিদিয়োন আৰু তেওঁৰ লগত থকা তেওঁলোকে অতি ক্লাস্ত হৈ যৰ্দন নদীৰ ওচৰলৈকে আহি নদীখন পাৰ হ'ল। তেতিয়া তেওঁলোক অতি ক্লাস্ত হৈ পৰিছিল। ৫ সেৱে গিদিয়োনে চুক্তোৰ অধিবাসীসকলক ক'লে, “দয়া কৰি মোৰ পাছে পাছে অহা সৈন্যবোৰক কিছু পিঠা খাৰলৈ দিয়ক; কিয়নো তেওঁলোক অতিশয় পৰিষ্কান্ত হৈ পৰিছে। মই মিদিয়নীয়াসকলৰ ভৱা আৰু চলমুঘার পাছে পাছে খেদি আছিলোঁ।” ৬ তেতিয়া চুক্তোৰ নেতাসকলে ক'লে, “আমি বুজা নাই কিয় আমি আপোনাৰ সৈন্যবোৰক পিঠা খাৰলৈ দিব। জোৰেব আৰু চলমুঘা জানো এতিয়া তোমাৰ হাতত আছিল?” ৭ তেতিয়া গিদিয়োনে ক'লে, “যেতিয়া যিহোৱাই জোৰেব আৰু চলমুঘার মোৰ হাতত তুলি দিব, তেতিয়া মই মুৰুভৰি কাঁইট আৰু কাঁইটায়া গছৰ

আঘাতেৰে আপোনালোকৰ গাৰ মঙ্গহ ছিবি পেলাম।” ৮ তাৰ পাছত গিদিয়োন তাৰ পৰা পনুৱেলৈ উঠি গ'ল আৰু সেই ঠাইৰ লোকসকলৰ ওচৰতো একেদৰে ক'লে। তাতে চুক্তোৰ লোকসকলে মেনেকৈ কৈছিল, তেওঁলোকেও একে উত্তৰ দিলে। ৯ তেতিয়া তেওঁ পনুৱেলৰ লোকসকলক ক'লে, “কুশলে যেতিয়া পুনৰ উলটি আহিম, মই এই কেঁট ভাণ্ডি পেলাম।” ১০ সেই সময়ত জোৰেব আৰু চলমুঘা প্রায় পোন্দৰ হাজাৰ সৈন্যৰ দল লৈ কৰ্কোৰত আছিল; পৰ্বেদেশৰ সৈন্যসকলৰ মাজত কেৱল এওঁলোকেই তেতিয়া অৱশিষ্ট আছিল; কিয়নো তেওঁলোকৰ তৰোৱাল ধৰা এক লাখ বিশ হাজাৰ সৈন্য হত হ'ল। ১১ পাছত গিদিয়োনে নোবহ আৰু যথেহাৰ চহৰৰ পুৰফালে তমুৰাসী লোকসকলৰ নমদাৰ বাটনৈডি উঠি গৈ শক্রপক্ষৰ ছাউনি পালে। সেই সময়ত শক্রসকল আক্ৰমণৰ বাবে প্ৰস্তুত নাছিল আৰু গিদিয়োনে গৈ তেওঁলোকৰ পৰাস্ত কৰিবলৈ। ১২ জোৰেব আৰু চলমুঘা পলাই গ'ল; কিন্তু গিদিয়োনে মিদিয়নীয়াসকলৰ সেই দুজন ভৱা জোৰেব আৰু চলমুঘাক খেদি খেদি ধৰিবলৈ। তেতিয়া তেওঁলোকৰ সৈন্যদলৰ সকলোৰে গিদিয়োনৰ ভয়ত আতঙ্কিত হ'ল। ১৩ তাৰ পাছত যোৱাচ পুৰি গিদিয়োনে হেৰচৰ গিবিপথেদি যুদ্ধৰ পৰা উলটি আহিছিল। ১৪ গিদিয়োনে চুক্তোৰ নিবাসীসকলৰ এজন যুৱকক ধৰি আনিলে আৰু তেওঁৰ পৰা পৰামৰ্শ বিচাৰিলে; যুৱকজনে চুক্তোৰ সাতসত্ত্বজন নেতা আৰু জ্যেষ্ঠলোকৰ নাম ক'লে। ১৫ গিদিয়োনে চুক্তোৰাসীসকলৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “এইয়া চোৱা, জোৰেব আৰু চলমুঘা! এওঁলোকৰ বাবেই আপোনালোকে মোক ঠাট্টা কৰি কৈছিলে, ‘আমি বুজা নাই, কিয় আমি আপোনাৰ সৈন্যবোৰক পিঠা খাৰলৈ দিব লাগে। আপুনি জানো জোৰেব আৰু চলমুঘাক জয় কৰিলৈ?’” ১৬ এইবলি কৈ তেওঁ চুক্তোৰ জ্যেষ্ঠসত্ত্বক ধৰি আনি মৰুভৰিৰ কাঁইট আৰু কাঁইটায়া গছেৰে আঘাত কৰি শক্ষিত দিলে। ১৭ তেওঁ পনুৱেলৰ কেঁটেটোৰ ভাণ্ডি পেলালৈ আৰু সেই নগৰৰ লোকসকলৰ বধ কৰিলে। ১৮ তাৰ পাছত তেওঁ জোৰেব আৰু চলমুঘাক সুধিল, “তাৰোৰত আপোনালোকে কেনে লোকসকলৰ বধ কৰিছিলো?” তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, “আপুনি মেনেকুৱা, তেওঁলোকো তেনেকুৱা আছিল; তেওঁলোক প্ৰতিজন দেখাত বাজপুত্ৰ সদৃশ আছিল।” ১৯ গিদিয়োনে ক'লে, “সেইসকল মোৰ ভাই আছিল; মোৰ আইৰ সন্তান; জীৱন্ত দুষ্পৰিৰ শপত, আপোনালোকে যদি তেওঁলোকক জীয়াই বাখিলোহৈতেন, তেন্তে মই আপোনালোকক বধ নকৰিলোহৈতেন।” ২০ তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ বৰ পুতেক যেথকে ক'লে, “উঠি, ইহুইক বধ কৰা!” কিন্তু সেই কুমুৰীয়া ল'বাজনে নিজৰ তৰোৱাল চুলিয়ালৈ; সি তেতিয়া অল্পবয়সীয়া ল'বা আছিল বাবে ভয় কৰিলে। ২১ তেতিয়া জোৰেব আৰু চলমুঘাই গিদিয়োনক ক'লে, “আপুনি যৈনেই উঠি আমাক বধ কৰক! কিয়নো যি যেনে মানুহ, তাৰ শক্তি ও তেনে।” তেতিয়া গিদিয়োনে উঠি জোৰেব আৰু চলমুঘাক বধ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ উত্তৰ ডিগিৰ পৰা চন্দ্ৰহৰবোৰ খুলি ল'লে। ২২ পাছত ইহায়েলৰ লোকসকলে গিদিয়োনক ক'লে, “আপুনি মিদিয়নীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা আমাক উকাবৰ কৰিবলৈ; এতিয়া আপুনি, আপোনাৰ পুত্ৰ, নাতি সকলোৰে আমাৰ ওপৰত শাসন কৰিব।” ২৩ তেতিয়া গিদিয়োনে তেওঁলোকক ক'লে, “মই বা মোৰ পুত্ৰই আপোনালোকৰ ওপৰত শাসন নকৰিব; যিহোৱাইহে আপোনালোকৰ ওপৰত শাসন কৰিব।” ২৪ গিদিয়োনে তেওঁলোক পুনৰ ক'লে, “কিন্তু আপোনালোকৰ চুলটোৰ শপত, আপোনালোকে পিঠা বেঞ্চে বৰাবীয়া বঞ্চ আৰু তেওঁলোকৰ উত্তৰবোৰে পিঠা ডিগিৰ হাৰ আছিল।” ২৫ তেওঁলোকে এখন কাপোৰ পাৰি তাৰ মাজত প্ৰতিজনে মোক এটাকৈ কাগৰ গহণা দিয়ক।” কিয়নো মিদিয়নীয়াসকল আছিল ইহায়েলৰ বংশৰ লোক আৰু তেওঁলোকে কাগত সোনৰ গহণা পিন্দা প্ৰচলিত আছিল। ২৫ তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, “আমি আনন্দ মনেৰে আপোনাক সেয়া দিম” তাৰ পাছত তেওঁলোকে এখন কাপোৰ পাৰি তাৰ মাজত প্ৰতিজনে লুটি আনা নিজ নিজ কাগত গহণা পেলালৈ। ২৬ তাৰে তেওঁ অনুৰোধ কৰি পোৱা সেই সোনৰ গহণা পিন্দা প্ৰচলিত আছিল। ২৭ তাৰ পাছত গিদিয়োনে সেই সোণৰবোৰ লৈ এখন এফোদ তেতিয়াৰ কৰি তেওঁ নিজৰ নগৰ অক্ষত বাখিলে; ইহায়েলীয়াসকলে সেই ঠাইত একমাত্ৰ দুষ্পৰিৰ পৰিবৰ্তে

এফোদের পূজা করি নিজেকে ব্যতিচারী করিলে; এয়ে গিদিয়োন আবু তেওঁ পরিয়াললৈ এক ফান্দস্বৃপ্ত হ'ল। ২৮ এইদেরই মিদিয়নীয়াসকল ইস্রায়েল লোকসকলৰ তত্ত্বাবোধ থাকিল; তেওঁলোকে পুনৰ মূৰ দাঙ্গিৰ নোৱাৰিলে। গিদিয়োনৰ কালত দেশ চলিশ বছৰলৈকে সুহিৰে থাকিল। ২৯ তাৰ পাছত যোৱাচৰ পুত্ৰ যিৰুৱাকে নিজৰ ঘৰলৈ গৈ তাতে বাস কৰিলে। ৩০ গিদিয়োনৰ বহুতো বার্যাচ আছিল আবু সেয়ে তেওঁ সন্দৰ্ভজন পুত্ৰৰ পিতৃ আছিল। ৩১ চিথিমত তেওঁৰ এগৰাকী উপমণ্ডা আছিল। তেওঁৰ ঔৰসতো গিদিয়োনৰ এটি পুত্ৰ আছিল। গিদিয়োনে তেওঁৰ নাম অবীমেলক দিছিল। ৩২ যোৱাচৰ পুত্ৰ গিদিয়োনৰ অতি বৃক্ষ বয়সত মৃত্যু হ'ল। অবীয়েজ্জীয়াসকলৰ অক্ষুত তেওঁৰ পিতৃ যোৱাচৰ সমাধিস্থিত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল। ৩৩ গিদিয়োনৰ মৃত্যুৰ পাছতৈ ইস্রায়েলৰ সন্তান সকল পুনৰৱাৰ ঈষ্টৰৰ অবিশ্বাসী হ'ল আবু তেওঁলোকে বাল-দেৱতাবোৰক পূজা-অৰ্চনা কৰি নিজক ব্যতিচারী কৰিলে। তেওঁলোকে বাল-বৰ্বীৎক নিজৰ দেৱতা বুলি মানিলো। ৩৪ তেওঁলোকৰ চারিওফালে থকা সকলো শক্রবোৰ হাতৰ পৰা যি জনা ঈশ্বৰে তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিছিল, ইস্রায়েলে তেওঁলোকৰ সেই ঈশ্বৰ যিহোৱাক সন্ধান দিবলৈ পাহাৰি গ'ল। ৩৫ যিৰুৱাকে ইস্রায়েলত যি সকলো উপকাৰ সাধি গ'ল, তাৰ বিপৰীতে লোক সকলে তেওঁৰ বংশৰ প্রতি কৰা প্রতিজ্ঞাত বিশ্বস্ত হৈ নথাকিল।

৯ যিৰুৱালৰ পুত্ৰ অবীমেলকে চিথিমলৈ নিজৰ মোায়েকহ'তৰ ওচৰলৈ গ'ল আবু তেওঁলোকৰ সৈতে মাকৰ পরিয়ালৰ আনন্দোৰ ফৈদকে ক'লে, ২ “দয়া কৰি চিথিমৰ সকলো নেতোকে আপোনালোকে এই কথা সোধক: ‘আপোনালোকৰ কাৰণে কোনটো ভাল? যিৰুৱালৰ সন্দৰ্ভজন পুত্ৰ আপোনালোকৰ শাসনকৰ্তা হ'ব নে এজনে শাসন কৰা ভাল?’ পাহাৰি নায়াৰ, মই আপোনালোকৰে হাড় আবু মৃত্যু।” ৩ তেতিয়া অবীমেলকৰ মাকৰ পরিয়ালোৰে তেওঁৰ হৈ চিথিমৰ নেতাসকলৰ আগত কথা কোৱাত তেওঁলোকে অবীমেলকৰ পক্ষত থাকিবলৈ একমত হ'ল। তেওঁলোকে ক'লে “অবীমেলক আমাৰে ভাই।” ৪ তেওঁলোকে বাল-বৰ্বীৎৰ মন্দিৰৰ পৰা তেওঁক সন্দৰ চেকল বৃপ্ত মুদা দিলো; অবীমেলকে তাৰে কেইজনমান বেপেৰুৱা দৃঃ সহস্রী লোকক ভাড়া কৰিলো আংশু এওঁলোক তেওঁৰ সঙ্গী হ'ল। ৫ অবীমেলকে অক্ষুত নিজৰ বাণেকৰ ঘৰলৈ গৈ তেওঁৰ সন্দৰ্ভজন ভাইক অৰ্থাৎ যিৰুৱালৰ পুত্রেকসকলক একেটা শিলৰ ওপৰত হত্যা কৰিলে। কেৱল, যিৰুৱালৰ সুৰ পুতেক যোথম লুকাই থকা বাবে সি বাচি গ'ল। ৬ তাৰ পাছত চিথিমৰ আবু বৈৰে-মিল্লোৰ নেতাসকলে একেলগে আহি চিথিমৰ স্তৰৰ ওচৰত থকা ওক গচ্ছজোপাৰ কাথলৈ গৈ অবীমেলকক বজা পাতিলো। ৭ যোথমক এই কথা জনোৱাত তেওঁ গুৰিজ্জীম পৰ্বতৰ টিঙ্গলৈ উঠিগৈ চিৎঝৰ চিৎঝৰ ক'লে ধৰিলে, “হে চিথিমৰ নেতাসকল, মোৰ কথা শুন, তাতে ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ কথা শুনিব। ৮ এবাৰ গছবোৰে নিজৰ কাৰণে এজন বজাক অভিযোক কৰিবৰ আৰ্থে বাহিৰ ওলাই গ'ল। সিহ্তে জিত গছক ক'লে, ‘তুমি আমাৰ বজা হোৱা।’ ৯ কিন্তু জিত গছে সিহ্তক ক'লে, ‘মোৰ যি তেল ঈশ্বৰ আবু মানুহক সন্ধান কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ হয়, তাক এবি মই কি আন গছবোৰ ওপৰত কেৱল দুলি থাকিবলৈকে যামনে?’ ১০ গছবোৰে ডিমৰ গছক ক'লে, ‘আহাঁ তুমিয়েই আমাৰ বজা হোৱা।’ ১১ কিন্তু ডিমৰ গছে সিহ্তক ক'লে, ‘মই জানো মোৰ মিঠা সোৱাদ আবু উত্তম ফল ত্যাগ কৰিব আম গছবোৰ ওপৰত দুলি থাকিবলৈ যামনে?’ ১৪ তেতিয়া আটাই গছবোৰে কাঁচিট গছক ক'লে, ‘তুমিয়েই আহি আমাৰ বজা হোৱা।’ ১৫ কাঁচিট গছে গছবোৰক ক'লে, ‘তোমালোকে তোমালোকৰ বজা হ'বলৈ মোক যদি সঁচাকৈক অভিযোক কৰিব বিচাৰা, তেন্তে আহি আবু মোৰ ছাত আশ্রয় লোৱা। তাকে যদি নকৰা, তেন্তে কাঁচিট গছ পৰা জুই ওলাৰ আৰু লিবানোনৰ এৰচ গছবোৰকো পুৰি পেলাব।’ ১৬ এতিয়া সেয়ে শুনক, অবীমেলকৰ বজা পাতি আপোনালোকে জানো সত্যতা আবু বিশ্বস্ততাৰ কাৰ্য কৰিছে? আপোনালোকে জানো যিৰুৱাল আবু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ প্রতি সুবিচাৰ কৰিছে? ১৭ মোৰ পিতৃয়ে

আপোনালোকৰ কাৰণে যুদ্ধ কৰিলে, তেওঁ নিজৰ প্রাণকো তচ্ছ জ্ঞান কৰি মিদিয়নীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা আপোনালোক উদ্ধাৰ কৰিলে; ১৮ কিন্তু অজি আপোনালোকে মোৰ পিতৃ-বংশৰ বিৰুদ্ধে বিদেহ কৰিছে; একেটা শিলৰ ওপৰতে তেওঁৰ সন্দৰ্ভজন পুত্ৰক বধ কৰিলে আবু তেওঁৰ দাসীৰ পুত্ৰ অবীমেলকক চিথিমৰ লোক সকলৰ ওপৰত বজা পাতিলো, কৰিগত তেওঁ আপোনালোকৰ আস্তীয়। ১৯ অজি যদি আপোনালোকে যিৰুৱাল আবু তেওঁৰ বংশলৈ ন্যাপুৰায়ণতা আবু সততাৰে কাৰ্য কৰি থাকে, তেন্তে অবীমেলকত যেন আপোনালোকে আনন্দ কৰে আবু তেৱোঁ আপোনালোকত আনন্দ কৰক। ২০ কিন্তু আপোনালোকে যদি ইয়াকে নকৰে, তেন্তেহ'ল অবীমেলকৰ পৰা যেন জুই ওলাই আহি আপোনালোকৰ অৰ্থাৎ চিথিম আবু বৈৰে-মিল্লোৰ লোকসকলৰ পুৰি পেলাওক; আবু আপোনালোকৰ অৰ্থাৎ চিথিম আবু বৈৰে-মিল্লোৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰাও যেন জুই বাহিৰ হৈ অবীমেলকক পুৰি পেলাওক।” ২১ ইয়াকে কৈ যোথমে ল'ৰ মাৰি বেৰ নামৰ এখন ঠাইলৈ লেপাই গ'ল। তেওঁ নিজৰ ভায়েক অবীমেলকৰ ভয়ত সেই ঠাইতে বাস কৰিলে। ২২ অবীমেলকে ইস্রায়েলৰ ওপৰত তিনিবছৰ শাসন কৰিলে। ২৩ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে অবীমেলক আবু চিথিমৰ নেতাসকলৰ মাজত এক দুষ্ট আত্মা পঠাই দিলে। তাতে চিথিমৰ নেতাসকলে অবীমেলকৰ ভয়ত সেই ঠাইতে বাস কৰিলে। ২৪ দৈশ্ব্যে এই কাৰ্য কৰিলে যাতে যিৰুৱালৰ সন্দৰ্ভজন পুত্ৰলৈ বক্ষপাতাৰ যি অন্যায় কৰা হ'ল, তাৰ দ্বাৰা তেওঁলোকৰ ভায়েক অবীমেলকৰ ওপৰত আবু তেওঁলোকে বধ কৰা কাৰ্যত তেওঁৰ আবু তেওঁৰ সহায়কাৰী চিথিমৰ লোকসকলৰ ওপৰত প্রতিশোধ লোৱা হয়। ২৫ সেয়ে চিথিমৰ লোকসকলে অবীমেলকৰ বিৰুদ্ধে পাহাৰৰ ওপৰত মানুহ বাখিলে আবু তেওঁলোকে লুকাই থাকি সেই পথেৰে যিসকল লোক যায় তেওঁলোক লুট-পাট কৰে। এই বিষয়ে অবীমেলকৰ জনোৱা হ'ল। ২৬ সেই সময়ত এবদৰ পুত্ৰ গালে নিজৰ জ্ঞতি-কুতুহসকলৰ সৈতে চিথিমলৈ আছিল আবু চিথিমৰ নেতাসকলে তেওঁৰ ওপৰত পিশাস স্থাপন কৰিলে। ২৭ তেওঁলোকে খেতিলৈ গৈ দ্রাক্ষাবাসীৰ পৰা আঙুৰ চপাই গচ্ছকিলে আবু তাৰ বৰ্সেৰে উৎসৱ কৰিলে। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ মন্দিৰলৈ গৈ ভোজন-পান কৰি অবীমেলকক শাও দিলে। ২৮ এবদৰ পুতেক গালে ক'লে, “অবীমেলক কোন যি আমি চিথিমৰ লোকসকল তেওঁৰ অধীনত থাকিম? তেওঁ জানো যিৰুৱালৰ পুতেক নহয়? জুলু জানো তেওঁৰ শাসনাধিপতি নহয়? আপোনালোকে বৱ চিথিমৰ বাণেক হমোৰ বংশধৰসকলৰ অধীন হৈ থাকক; কিম আমি অবীমেলকৰ অধীনত থাকিম? ২৯ এই লোকসকল মোৰ বশত থকাহেতেন কেনে ভাল হ'লহেতেন। তেতিয়াতো মই অবীমেলকক দুৰ কৰি দিলোহেতেন। তেওঁ অবীমেলকক কনকলো সৈন্য লৈ আহিবলৈ ক'লে।” ৩০ এবদৰ পুতেক গালৰ সেই কথা নগৰৰ শাসনাধিপতি জুলুৰ কণত পৰিল আবু তেওঁ কেঞ্চ জুলি উঠিল। ৩১ তেতিয়া তেওঁ অবীমেলকৰ স্তৰে থকাহেতেন কেনে ভাল হ'লহেতেন। তেতিয়াতো মই অবীমেলকক দুৰ কৰি কনিলোহেতেন। তেওঁ অবীমেলকক কনকলো সৈন্য লৈ আহিবলৈ ক'লে। ৩২ এবদৰ পুতেক গাল আবু তেওঁৰ জ্ঞতি-কুতুহসকলে চিথিমলৈ আহি আপোনাৰ বিৰুদ্ধে নগৰৰ লোকসকলক উত্তেজিত কৰি তুলিছে। ৩২ সেয়ে, আপুনি আবু আপোনাৰ সৈন্যসকলে বাতিতে উঠি আহি খেতিৰ মাজত লুকাই থাকিব। ৩৩ পাছদিনা বাতিপুৰা সুৰ্য উদয় হোৱা মাত্ৰেই আপোনালোকে উঠি আহি নগৰ আক্ৰমণ কৰিব; মেতিয়া গাল আবু তেওঁৰ লোকসকল আপোনাৰ বিৰুদ্ধে লোলাই আহিব, তেতিয়া আপোনালোকে যিহকে কৰিব পাৰে তাকে তেওঁলোকলৈ কৰিব।” ৩৪ যেতিয়া, অবীমেলক আবু তেওঁৰ সকলো সৈন্যসদলে বাতিতে উঠিল আবু জুলু চাৰিটা দলত ভাগ হৈ চিথিমৰ ওচৰত দ্রাক্ষাই থকিল। ৩৫ নগৰৰ পৰা লুলাই আহি এবদৰ পুতেক গাল প্ৰৱেশদাৰৰ ওচৰত থিয়ে হৈ আছিল। তেন্তেতে অবীমেলক আবু তেওঁৰ সৈন্যসকল লুকাই থকা ঠাইৰ পৰা লুলাই আহিল। ৩৬ গালে তেওঁলোকক দেখি জুলুক ক'লে, “চাওক, পাহাৰৰ ওপৰৰ পৰা লোক সমূহ নামি আহিছে।” জুলু উত্তেজিত ক'লে, “আপুনি পাহাৰৰ ছাঁবোৰকে মানুহ যেন দেখিছে।” ৩৭ কিন্তু গালে পুনৰৱাৰ ক'লে, “চাওক, লোকসকল দেশৰ মধ্যস্থানলৈ নামি আহিছে; আবু এটা দল মোনাইনীমৰ বাটেন্দি আহিছে।” ৩৮ তেতিয়া জুলু তেওঁক ক'লে, “এতিয়া আপোনাৰ সেই

ডাঙ্গৰ ডাঙ্গৰ কথাবোৰ কলে গ'ল? আপুনিয়ে কৈছিলে, 'আবীমেলক কোন যে আমি তেওঁৰ অধীনত থাকিম?' এই লোকসকলকেই আপুনি তুচ্ছ জ্ঞান কৰা নাছিল নে? এতিয়া ওলাই গৈ তেওঁলোকৰে সৈতে যুদ্ধ কৰিলে। ৩৯ তেতিয়া চিথিমৰ নেতা গালে লোকসকলক পরিচালনা কৰি বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল, আৰু আবীমেলকৰে সৈতে যুদ্ধ কৰিলে। ৪০ অবীমেলকে গালৰ পাছে পাছে খেদি যোৱাত তেওঁ পলাই গ'ল; আৰু তেওঁৰ দলৰ অনেকেই নগৰৰ প্ৰাৰ্শে দুৱাৰত সোমোৱাৰ আগতেই আঘাত পাই ঢলি পৰিল। ৪১ অবীমেলক অৰূপামত থাকিল আৰু জুবুলে চিথিমৰ পৰা গাল আৰু তেওঁৰ জ্ঞতি-কুইস্টসকলক খেদি বাহিৰ কৰি দিলে। ৪২ পাছদিনাখন চিথিমৰ লোকসকলে নগৰৰ বাহিৰ ওলাই খেলিলে গ'ল আৰু এই বাতৰি অবীমেলকক জনোৱা হ'ল। ৪৩ অবীমেলকে তেওঁৰ লোকসকলক লৈ তিনিটা দলত ভাগ কৰি খেতিৰ মাজত লুকাই থাকিল; যেতিয়া নগৰৰ পৰা লোক সমূহক বাহিৰ হৈ আহ দেখিলো, তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰি বধ কৰিলে। ৪৪ অবীমেলকে তেওঁৰ দলটোৱে সৈতে গৈ নগৰৰ প্ৰাৰ্শে-দুৱাৰত ওচৰত থিয় হৈ থাকিলা; আন দৃঢ়া দলে খেতিৰ থকা সকলো লোকক আক্ৰমণ কৰি বধ কৰিলে। ৪৫ সেইদিনা ওৱে দিনটো অবীমেলকে নগৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে আৰু সেই ঠাইৰ লোক সমূহক বধ কৰি নগৰৰ অধিকাৰ কৰিলে। তাৰ পাছত নগৰৰ দেৱাল ধৰ্ষণ কৰি তাৰ ওপৰত নিমখ চতিয়াই দিলে। ৪৬ এই খৰ বৰ শুনি চিথিমৰ দুৰ্গৰ নেতাসকলে এল-বৰীঁ দেৱতাৰ মন্দিৰৰ ভিতৰত সোমালগৈ। ৪৭ অবীমেলকে যেতিয়া শুনিলে যে লোকসকলে চিথিমৰ দুগলৈ গৈ একেলগ হৈছে, ৪৮ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ লোকসকলক লগত লৈ চলামোন পৰ্বতটৈল উঠি গ'ল। তেওঁ কুঠুৰ ললে আৰু গুচৰ পৰা এটা ডাল কাটি নিজৰ কান্দত তুলি ল'লে। তাৰ পাছত তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলক আদেশ দিলে, "তোমালোকে মোক যি যি কৰা দেখিলা, তোমালোকেও শৈত্রে তেনেকুৱা কৰিবা।" ৪৯ সেয়ে সকলোৱে এটা এটা ডাল কাটি লৈ অবীমেলকৰ পাছে পাছে গ'ল। তাৰ পাছত তেওঁলোকে সেই ডালবোৰ আনি মদিবৰ মাটিৰ তলত থকা সেই ঘৰটোৱে ওপৰত জাপি দি জুই লগাই দিলে; এইদৰে চিথিমৰ দুৰ্গত থকা সকলো লোক মৰিল; তাত থায় এক হাজাৰ পুৰুষ আৰু মহিলা আছিল। ৫০ তাৰ পাছত অবীমেলক তেবেচৈলে গৈ তাৰ বিৰুদ্ধে ছাউনি পাতি তাক অধিকাৰ কৰিলৈ। ৫১ সেই নগৰৰ ভিতৰত এটা দৃঢ় দুৰ্গ আছিল; সকলো পুৰুষ, মহিলা আৰু নগৰৰ নেতাসকল তালৈ পলাই গৈ দুৱাৰ বধ কৰি নিজকে ভিতৰত আবদ্ধ কৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোক দুৰ্গৰ চালৰ ওপৰত উঠিলগৈ। ৫২ অবীমেলকে সেই দুৰ্গৰ ওচৰলৈ আছিল। ৫৩ কিন্তু তাত এগৰাকী মহিলাই জাঁতৰ ওপৰৰ শিলচৰ্টা লৈ অবীমেলকৰ মূৰৰ ওপৰত পলাই দি তেওঁৰ মূৰৰ খোলা ভাঙিলো। ৫৪ তেতিয়া অবীমেলকে ততটৈয়াকৈ নিজৰ অস্ত্ৰবন্ধনকাৰী যুৱকক মাতি ক'লে, "তোমাৰ তৰোৱাল উলিয়াই মোক বধ কৰা যাতে কোনেও মোৰ বিষয়ে এইদৰে ক'ব নোৱাৰে যে 'এগৰাকী মহিলাই মোক বধ কৰিলো!'" তেতিয়া সেই মূৰকে তেওঁক তৰোৱালৰে খুচিলে আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হৈল। ৫৫ অবীমেলকৰ মৃত্যু হোৱা দেখি ইস্তায়েলীয়াসকলকে নিজৰ ঘৰলৈ উলটি গ'ল। ৫৬ এই দৰে সতৰজন ভায়েকক বধ কৰি অবীমেলকে নিজৰ বাপেকৰ বিৰুদ্ধে যি কুকৰ্ম কৰিলে, শষ্যৰে তাৰ সমুচ্চিত দণ্ড তেওঁক দিলে। ৫৭ চিথিমৰ লোকসকলে যি সকলো অন্যায় কৰিছিল, তেওঁলোকৰ নিজৰ মূৰৰ ওপৰত শষ্যৰে দণ্ড আনিলে; যিৰুৱালৰ পুতেক যোথমৰ শা ও তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰিল।

১০ অবীমেলকৰ পাছত তোলা নামৰ ইচাখৰ বংশৰ এজন লোকে ইস্তায়েলী লোকসকলক উদাৰ কৰিবলৈ আছিল। পুত্ৰ তোলা আৰু দোদৰে নাতি তেওঁ ইস্ত্ৰয়িমৰ পাহাৰীয়া অঞ্চলৰ চামীৰত বাস কৰিছিল। ২ তেওঁ তেইশ বছৰ ধৰি ইস্তায়েলৰ বিচাৰকৰ্তা আছিল। তাৰ পাছত তেওঁৰ মৃত্যু হৈল আৰু চামীৰত তেওঁক মৈদান দিয়া হৈল। ৩ তোলাৰ পাছত গিলিয়দীয়া যায়ীৰ বাইশ বছৰ ইস্তায়েলী লোকসকলৰ বিচাৰকৰ্তা আছিল। ৪ যায়ীৰ ত্ৰিশ জন পুতেক আছিল আৰু তেওঁলোকে ত্ৰিশটা

গাধত উঠি ফুৰিছিল: তেওঁলোকৰ ত্ৰিশখন নগৰ আছিল; আজিও সেই নগৰবোৰক হৰোৎ-যায়ীৰ বোলা হয়। ৫ যায়ীৰ মৃতুৰ পাছত কামোনত তেওঁক মৈদান দিয়া হৈল। ৬ ইস্তায়েলী লোকসকলে যিহোৱাৰ দষ্টিত আকো কু-আচৰণ কৰিবলৈ ধৰিলে; তেওঁলোকে বাল-দেৱতা, অষ্টাৰেৎ দেবী আৰু অৰাম, চীদেন, মোৱাৰ, অমোন আৰু পলেষ্টীয়াসকলৰ দেৱ-দেৱীসকলৰ পূজা কৰিবলৈ ধৰিলে। এইদৰে তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ত্যাগ কৰিলে আৰু তেওঁৰ উপসানা নকৰিলে। ৭ সেয়ে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ খঙ্গত জৱলি উঠিল আৰু পলেষ্টীয়া আৰু অমোনীয়াসকলৰ হাতত তেওঁলোকক তুলি দিলে। ৮ তেওঁলোকে সেই বছৰত ইস্তায়েলীয়াসকলৰ উপদ্রু কৰিয়া যদিন পাৰ হৈ গ'ল। তেতিয়া ইস্তায়েলী লোকসকলে অতিশ্যাক কষ্ট ভোগ কৰিলে। ৯ মোনোনীয়া দেশত বাস কৰা সকলো ইস্তায়েলীয়া লোকক তেওঁলোকে উপদ্রু কৰিছিল। ১০ অমোনীয়াসকলে যিহুদা, বিন্যামীন আৰু ইস্ত্ৰয়িম ফৈদৰ বিপক্ষে যুদ্ধ কৰিবলৈ যদিন পাৰ হৈ গ'ল। তেতিয়া ইস্তায়েলী লোকসকলে অতিশ্যাক কষ্ট ভোগ কৰিলে। ১১ যিহোৱাই তেওঁলোকক ক'লে, "মই জানো মিচৰীয়া, ইমোৰীয়া, অমোনীয়া আৰু পলেষ্টীয়াসকলৰ পৰা তোমালোকক উদ্বাৰ কৰা নাছিলো?" ১২ যেতিয়া চীদেনীয়া, অমালেকীয়া আৰু মায়োনীয়াসকলে তোমালোকক উপদ্রু কৰিছিল, তেতিয়া তোমালোকে মোৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিছিলা আৰু মই তোমালোকক তেওঁলোকক অধীনৰ পৰা উদ্বাৰ কৰিছিলোঁ। ১৩ তথাপিও তোমালোকে মোক পুনৰ ত্যাগ কৰিলা আৰু আন দেৱ-দেৱীসকলক পূজা কৰিবলৈ ধৰিলা, গতিকে মই তোমালোকক বাবে বাবে বক্ষা কৰি নাথাকিম। ১৪ যি দেৱতাৰোক তোমালোকে পূজা কৰিছিলা তেওঁলোকৰ ওচলটৈল গৈ কাতৰোক্তি কৰা; সঞ্চক্ত সময়ত তেওঁলোকেই তোমালোকক বক্ষা কৰক!" ১৫ কিন্তু ইস্তায়েলীয়াসকলে যিহোৱাক ক'লে, "আমি পাপ কৰিলোঁ; আপোনাৰ দৃষ্টিত যি ভাল দেখে তকেই আমালৈ কৰক; অনুগ্ৰহ কৰি কেৱল এইবাৰ আপুনি আমাক উদ্বাৰ কৰক!" ১৬ তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ মাজত ভিন্ন দেশীয় যি দেৱতাৰোক আছিল, সেইসকলো দূৰ কৰি তেওঁলোকে যিহোৱাৰ সেৱা কৰিলে; তাতে ইস্তায়েলৰ কষ্ট দেখি যিহোৱাই দুখ কৰিলে। ১৭ তেতিয়া অমোনীয়াসকলে একগোট হৈ গিলিয়দত ছাউনি পাতিলে আৰু ইস্তায়েলী লোকসকলেও লগ হৈ মিস্পাত ছাউনি পাতিলে। ১৮ গিলিয়দত নেতাসকলে এজনে আন জনক ক'লে, "অমোনীয়াসকলৰ লগত প্ৰথমে কোনে যুদ্ধ আৰস্ত কৰিব? যিজনে কৰিব, তেৱেই গিলিয়দ-নিবাসী সকলো লোকৰ ওপৰত নেতা হ'ব।"

১১ সেই কালত গিলিয়দীয়া যিশুত এজন শক্তিশালী যোদ্ধা আছিল; তেওঁৰ মাক এগৰাকী বেশ্যা আছিল আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ নাম গিলিয়দ আছিল। ১ গিলিয়দৰ ভাৰ্যাই তেওঁলৈ আন কেইজৰাজনো পুত্ৰ জন্ম দিছিল। তেওঁৰ ভাৰ্যার পুত্ৰসকল যেতিয়া ডাঙৰ হ'ল, তেওঁলোকে যিশুত ঘৰৰ পৰা খেদি দি ক'লে, "ভূমি আমাৰ পৰিয়ালৰ সম্পত্তিৰ কোনো অধিকাৰ নাপাবা, কিয়নো তুমি আম এগৰাকী মহিলার সন্তান!" ৩ সেয়ে যিশুত নিজৰ ভাৰ্যার ভাইসকলৰ কাষৰ পৰা পলাই গৈ টোৰ দেশত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে। তাতে কেইজনমান উদণ্ড লোকে আহি যিশুতৰে সৈতে যোগ দিলে আৰু তেওঁৰ লগত চলা-ফুৰা কৰিলে। ৫ কিন্তু কালৰ পাছত অমোনীয়াসকলে ইস্তায়েলীসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ধৰিলে। ৬ তেওঁলোকে যিশুত ঘৰৰ পৰা খেদি দি ক'লে, তেওঁ কালৰ পাছত অমোনীয়াসকলে ইস্তায়েলীসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ধৰিলে। ৭ যেতিয়া অমোনীয়াসকলে ইস্তায়েলীসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ধৰিলে, তেওঁ যিজিয়দৰ বৃদ্ধ নেতাসকলে যিশুত ঘৰৰ দেশৰ পৰা আনিলে গ'ল। ৮ তেওঁলোকে যিশুত ঘৰৰ পিতৃ-বংশৰ মাজৰ পৰা যুদ্ধ কৰিবলৈ ধৰিলে। ৯ যেতিয়া আমাৰ সেনাপতি হোৱা।" ১ যিশুত গিলিয়দৰ নেতাসকলক ক'লে, "তোমালোকেই যিশুত পিতৃ-বংশৰ মাজৰ পৰা যুদ্ধ কৰিবলৈ ধৰিলে।" এতিয়া সঞ্চক্ত পৰি কিয় মোৰ ওচৰলৈ আহিছা?" ৮ গিলিয়দৰ বৃদ্ধ নেতাসকলে যিশুত ঘৰৰ দেশৰ পৰা আনিলে গ'ল। ৯ তেওঁলোকে যিশুত ঘৰৰ পিতৃ-বংশৰ মাজৰ পৰা যুদ্ধ কৰিবলৈ ধৰিলে। ১০ যেতিয়া আমাৰ সেনাপতি হোৱা।" ১ যিশুত গিলিয়দনিবাসী সকলো লোকৰ ওপৰত নেতা হ'ব।"

যিশুহে গিলিয়দর বৃন্দসকলক ক'লে, “আপোনালোকে যদি আমোনৰ সৈন্যবোৰ বিবুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ মোক ঘৰলৈ পুনৰ ওলোটাই নিয়ে আৰু যিহোৱাৰে যদি তেওঁলোকৰ ওপৰত আমাক বিজয়ী কৰে, ততে মইয়ে আপোনালোকৰ নেতা হাম।” ১০ গিলিয়দৰ বৃন্দসকলে ক'লে, “আমি যদি আমাৰ কথামতে কাম নকৰোঁ, ততে যিহোৱা আমাৰ মাজত সাক্ষী হৈ থাকক!” ১১ তেতিয়া যিশুহে গিলিয়দৰ বৃন্দ নেতাসকলৰ সৈতে গ'ল আৰু লোক সকলে তেওঁকে তেওঁলোকৰ নেতা আৰু সেনাপতি পাতিলে; তাৰ পাছত যিশুহে মিস্পাত গৈ যিহোৱাৰ সন্ধুখত তেওঁৰ প্ৰতিভাবোৰ কথা জনালৈ। ১২ তাৰ পাছত যিশুহে মানুহ পঠাই অমোনীয়াসকলৰ বজালৈ এই কথা সুধিলে, “আপোনাৰ আৰু আমাৰ মাজত কি সমস্যা হৈছে? কিয় আমাৰ দেশৰ বিবুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ আহিছে?” ১৩ অমোনীয়াসকলৰ বজাই যিশুহে পঠোৱা লোকসকলক কৈ পঠালে, “ইস্তায়েলীয়াসকলে মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ হৈ আহি অৰ্ণেন নদীৰ পৰা যৰোকলৈ আৰু যৰ্দনলৈকে মোৰ মাটি কঢ়ি ল'লে; গতিকে এতিয়া অশান্তি নকৰাকৈ তাক ওলোটাই দিয়ক।” ১৪ পুনৰ যিশুহে অমোনীয়াসকলৰ বজাৰ ওচৰলৈ লোক পঠালে। ১৫ তেওঁ এই বাৰ্তা দিলে, যিশুহে কৈছে: ইস্তায়েলে মোৱাৰ আৰু অমোনৰ লোকসকলৰ মাটি কঢ়ি লোৱা নাছিল। ১৬ কিন্তু মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহাৰ পাছত ইস্তায়েলী লোকসকলে মৰুপ্রাতৰ মাজেন্দি ভ্ৰমণ কৰি চূফ সাগৰলৈকে গৈছিল আৰু তাৰ পাছতে কাদেচলৈ গৈছিল। ১৭ তাৰ পাছত ইস্তায়েলী লোকসকলে ইদোমৰ বজাৰ ওচৰলৈ লোক পঠিয়াই বিনয় কৰি কৈছিল, ‘আপোনালোকৰ ভূমিৰ মাজেন্দি আমাক যাবালৈ অনুমতি দিয়ক।’ কিন্তু ইদোমৰ বজাই সেই কথা নুগুনিলৈ। পাছত তেওঁলোকে মোৱাৰ বজাৰ ওচৰলৈকে লোক পঠিয়াইছিল, কিন্তু তেৱেোঁ সন্মত নহ'ল। সেয়ে ইস্তায়েলী লোকসকল কাদেচতে থাকিল। ১৮ তাৰ পাছত তেওঁলোকে মৰুপ্রাতৰ মাজেন্দি গৈ ইদোম আৰু মোৱাৰ দেশৰ পৰা ঘূৰি মোৱাৰ দেশৰ পূৰ্ব ফলেন্দি আহি অৰ্ণেন নদীৰ সিপারে ছাউনি পাতিলে; তেওঁলোকে মোৱাৰ সীমাৰ ভিতৰত নোসেমাল, কিয়নো অৰ্ণেন নদী মোৱাৰ সীমা আছিল। ১৯ তাৰ পাছত ইস্তায়েলী লোকসকলে ইমোৰীয়াসকলৰ বজা চীহোন, যিজনে হিচ্বোনত বাজতু কৰিছিল, তেওঁৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়াই ক'লে ‘অনুগ্রহ কৰি আপোনালোকৰ দেশৰ মাজেন্দি আমাক আমি যাব লগা ঠাইলৈ যাব দিয়ক।’ ২০ কিন্তু চীহোনেও তেওঁলোকক বিশাস নকৰিলে আৰু নিজৰ অঞ্চলৰ মাজেন্দি যোৱাৰ অনুমতি নিদিলে। তেওঁ নিজৰ সৈন্যসকলক গোট খুৰাই যিশচত ছাউনি পাতিলে আৰু তাৰ ইস্তায়েলী লোকসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলৈ। ২১ তেতিয়া ইস্তায়েলৰ দ্বিতীয় যিহোৱাৰ চীহোন আৰু তেওঁৰ সকলো লোকক ইস্তায়েলী লোকসকলৰ হাতত তুলি দি তেওঁলোকৰ অধীন কৰিলৈ। এইদৰে ইস্তায়েলে সেই দেশত নিবাস কৰা ইমোৰীয়াসকলৰ গোটেই দেশ অধিকাৰ কৰিলৈ। ২২ তেওঁলোকে অৰ্ণেনৰ পৰা যৰোক পৰ্যন্ত আৰু মৰুপ্রাতৰ পৰা যৰ্দনলৈকে ইমোৰীয়াসকলৰ সীমাৰ ভিতৰৰ সমগ্ৰ অঞ্চল অধিকাৰ কৰিলৈ। ২৩ এইদৰে ইস্তায়েল জাতিৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ যেতিয়া নিজে ইস্তায়েলৰ সন্ধুখত ইমোৰীয়াসকলক খেদাই পঠালে, ততে এতিয়া সেই লোকসকলৰ ভূমি জানো আপুনি অধিকাৰ কৰা উচিত? ২৪ আপোনাৰ কমাচ দেৱতাই আপোনাক যি ভূমিৰ অধিকাৰ দিছে, আপুনি জানো তাক অধিকাৰ নকৰিব? ঠিক সেইদৰে আমাৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ যি ঠাইৰ অধিকাৰ আমাক দিছে, আমি সেই ঠাইকে অধিকাৰ কৰিব। ২৫ এতিয়া আপুনি কি মোৱাৰ বজা চিঙ্গোৰ পুতেক বালাকতৰক ও উন্তৰ? তেওঁ ইস্তায়েলৰ অহিতে বিবাদ কৰিবলৈ জানো সাহস কৰিছিল? তেওঁলোকৰ বিবুদ্ধে তেওঁ জানো কেতিয়াৰা যুদ্ধ কৰিছিল? ২৬ তিনিশ বছৰ কাল ইস্তায়েলী লোকসকলে হিচ্বোন আৰু অবোয়েৰ চহৰত, তাৰ গাঁওঁবোৰত আৰু অৰ্ণেনৰ নদীৰ পাৰৰ ওচৰত থকা সকলো চহৰত বাস কৰিছিল; সেই সময়তে আপোনালোকে কিয় সেইবোৰ ঠাই দখল কৰি নললে? ২৭ এই বিশয়ত মই আপোনাৰ প্ৰতি কোনো অন্যায় কৰা নাই; বৰং মোৰ বিবুদ্ধে যুদ্ধ কৰি আপুনিহে মোলৈ অন্যায় কৰিবে; বিচাৰকত্ব যিহোৱারে এতিয়া ইস্তায়েলীয়া আৰু অমোনীয়াসকলৰ মাজত বিচাৰ কৰক।’ ২৮ তথাপি যিশুহে কৈ পঠোৱা এই সকলো বাৰ্তাক অমোনীয়াসকলৰ বজাই অগ্রহ

কৰিলৈ। ২৯ তেতিয়া যিহোৱাৰ আত্মা যিশুহেৰ ওপৰত আছিল। তাতে তেওঁ গিলিয়দ আৰু মনচিৰ মাজেন্দি গৈ গিলিয়দৰ মিস্পালৈ আছিল আৰু তাৰ পৰা অমোনীয়াসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল। ৩০ যিশুহে যিহোৱাৰ ওচৰত সঙ্কল্প কৰি ক'লে, “তুমি যদি মোক অমোনীয়াসকলৰ বিবুদ্ধে বিজয়ী কৰোৱা, ৩১ ততে অমোনীয়াসকলৰ সৈতে যুদ্ধত জয়লাভ কৰি ঘূৰি যোৱাৰ সময়ত মোক আগবঢ়াই নিবৰ কাৰণে যেৱে দুৰ্বাৰ মেলি ঘৰৰ বাহিৰলৈ আহিব, সেয়ে যিহোৱাৰ হ'ব আৰু মই তাক হোমবলিবুৰে উৎসৰ্গ কৰিবিম।” ৩২ তাৰ পাছত যিশুহে অমোনীয়াসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ মিস্পাপ পৰা গ'ল আৰু যিহোৱাই তেওঁৰ হাতত অমোনীয়াসকলক তুলি দিলৈ। ৩৩ তেওঁ অবোয়েৰ পৰা মিলীতৰ ওচৰত নগবৰোৰত আক্ৰমণ কৰি হত্যা কৰিবলৈ আৰু আবেল-কৰামীলৈকে বিশখন নগৰ জয় কৰিলৈ। এইদৰে অমোনীয়াসকলক ইস্তায়েলৰ অধীন কৰা হ'ল। ৩৪ যিশুহে যেতিয়া মিস্পাপ নিজৰ ঘৰৰ ঘৰলৈ উলটি আছিল, তেতিয়া তেওঁক আগবঢ়াই নিবৰলৈ তেওঁৰ জীয়েক ওলাই আছিল। তাই খঞ্জীৰ বজাই তালে তালে নাচি ওলাই আছিল; তাই যিশুহেৰ একজোনী মাথোন জীয়েক আছিল আৰু তাইৰ বাহিৰে তেওঁৰ কোনো পুতেক বা জীয়েক নাছিল। ৩৫ যিশুহে নিজৰ জীয়েক দেখা পোৱা মাত্ৰে নিজৰ কাপোৰ ফলি ক'লে, “হায়, মোৰ মাজনী! তুমি মোলৈ এয়া কি সৰ্বনাশ কৰিলি! তুমি যে মোক অতিশয় বেজোৰ দিলাই! কিয়নো মই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্য যি শপত খালো, মই তাৰ পৰা ঘূৰিৰ নোৱাৰোঁ।” ৩৬ তাই বাপকেক ক'লে, “পিতা, তুমি যিহোৱাৰ কথা দিলা, সেয়ে তোমাৰ কথা আনুসৰে মোৰ প্ৰতি সকলো কৰা। কিয়নো যিহোৱাই তেমাৰ শক্ৰ অমোনীয়াসকলৰ ওপৰত তোমাৰ হৈ প্ৰতিকাৰ সাধিলৈ।” ৩৭ তাৰ পাছত তাই ক'লে, “মোৰ বাবে এটা অনুৰোধ বাখক। মোক দুমাহৰ বাবে অকলে থাকিবলৈ দিয়ক; মোক পাহাৰে ঘূৰি মোৰ কুমাৰীত্বৰ অৰ্থে স্থৰীবোৰেৰে সৈতে বিলাপ কৰিবলৈ দিয়ক।” ৩৮ যিশুহে ক'লে, “যোৱা।” এইভুলি তেওঁ তাইক দুষ্মাহলৈ বিদায় দিলৈ; তেতিয়া তাই নিজ স্থৰীসকলৰ সৈতে গৈ পাহাৰবোৰ ওপৰত নিজ কুমাৰীত্বৰ অৰ্থে বিলাপ কৰিবলৈ ধৰিলৈ। ৩৯ দুমাহৰ মূৰত তাই বাপকেক ওচৰলৈ উলটি আছিল; তাইৰ বাপকেকে নিজে কৰা সঙ্কল্পৰ দৰে তাইলৈ কৰিবলৈ; তাই কেতিয়াও কোনো পুৰুষৰ সৈতে সহজ নকৰিলৈ। এই ঘটনাৰ পৰা ইস্তায়েলৰ মাজত এটা বীতি প্ৰচলিত হ'বলৈ ধৰিলৈ। ৪০ ইস্তায়েলীয়া ঘুৰতীসকলে প্ৰত্যেক বছৰে চাৰি দিনৰ বাবে গিলিয়দীয়া যিশুহেৰ জীয়েকৰ কথা কৈ বিলাপ কৰে।

১২ তাৰ পাছত ইফ্রিয়িমৰ বংশৰ লোকসকলে গোট খাই সৈন্যসকলক মাত দিলে, তাৰ পাছত নদী পাবৈছে চাফেন চনৰহলৈ গৈ যিশুহেক ক'লে, “কিয় তুমি অমোনৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ আমাক মতা নাই বা আমাৰ সহায় বিচাৰা নাই? আমি তোমাৰ সৈতে তোমাৰ ঘৰো জুইৰে পুৰিব।” ২ তেতিয়া যিশুহে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “অমোনৰ সন্তান সকলে আমাক নানা সমস্যাত পেলাইছিল সেই বাবে আমি তেওঁলোকৰ লগত যুদ্ধ কৰিছোঁ, মই আৰু মোৰ লোকসকলে তোমালোকৰ সহায় বিচাৰি তোমালোকক মাতিছিলোঁ, কিন্তু তোমালোকৰ কোনো এজনো সহায় কৰিবলৈ আগবঢ়াঢ়ি নাহিলা; ৩ যেতিয়া দেখিলোঁ তোমালোকে মোক কোনো সহায় নকৰা, তেতিয়া মই নিজে নদী পাব হৈ প্ৰাণ আংচলৰ আগত বাকি লৈ আমোনৰ সন্তান সকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধত জয়লাভ কৰিবলৈ; এতকে তোমালোকে মোৰে সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ আজি কিয় মোৰ ওচৰলৈ আহিছা।” ৪ পাছত যিশুহে গিলিয়দৰ সকলো লোকক গোটাই ইফ্রিয়মীয়া লোকসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ কৈছিল, “হেৰো গিলিয়দীয়াসকল, তহত ইফ্রিয়িমৰ আৰু মনচিৰ মাজত পৰা পলাই ইফ্রিয়মীয়া মানুহ।” সেই যুদ্ধত গিলিয়দৰ লোকসকলে ইফ্রিয়মীয়া লোকসকলক পৰাস্ত কৰিলৈ। ৫ পাছত গিলিয়দীয়াসকলে ইফ্রিয়িমৰ মানুহৰ আগেয়ে গৈ যৰ্দনৰ পাৰ-ঘাটৰেৰ দখল কৰি ল'লে; তাতে ইফ্রিয়িমৰ পলাই যোৱা কোনো মানুহে যদি কৰিয়, “আমক নদী পাৰ হ'বলৈ দিয়া”, তেতিয়া গিলিয়দৰ মানুহে তেওঁলোকক সোধে, ‘তুমি জানো ইফ্রিয়মীয়া মানুহ নোহোৱা?’ আৰু তেওঁ

যদি কয় “নহয়”, ৬ তেতিয়া তেওঁলোকে কয়, ‘এবার ‘শ্যিবোলেং’ কোরাচোন’; তেতিয়া ইফ্রায়িম লোকসকলে শুদ্ধরূপে উচ্চারণ করিব নোরাবি ‘শিবোলেং’ বুলি ক’লেই, তেওঁলোকে ধীর যদ্দরূপ পূর্বৰ ঘাটত বধ করে। সেই সময়ত ইফ্রায়িম বিয়ালিশ হাজার লোকক হত্তা কৰা হল। ৭ যিষ্ঠে ছবচৰলৈকে ইস্রায়েল বিচার কৰিলে। পাছত গিলিয়দীয়া যিষ্ঠের মৃত্যু হোৱাত তেওঁক গিলিয়দীয়ার কোনো খখন নগৰত মৈদাম দিয়া হল। ৮ তেওঁৰ পাছত বৈলোহেমীয়া ইবচন ইস্রায়েলৰ বিচারকর্তা হ’ল। ৯ তেওঁৰ ত্ৰিশ জন পুতেক আছিল; আৰু তেওঁ ত্ৰিশজনী জীয়েকক উলিয়াই দি, নিজ পুতেকইতৰ বাবে ত্ৰিশ জনী ছোৱালী বাহিৰৰ পৰা আনিলে। তেওঁ সাত বছৰলৈকে ইস্রায়েল বিচার কৰিলে। ১০ পাছত ইবচনৰ মৃত্যু হোৱাত, তেওঁক বৈলোহেমত মৈদাম দিয়া হল। ১১ তেওঁৰ পাছত জৰুলুমীয়া এলোন ইস্রায়েল বিচারকর্তা হ’ল; তেওঁ দহ বছৰলৈকে ইস্রায়েলৰ বিচার কৰিলে। ১২ জৰুলুমীয়া এলোনৰ মৃত্যু হোৱাৰ পাছত তেওঁক জৰুলুম দেশত থকা অয়ালোনত মৈদাম দিয়া হ’ল। ১৩ তেওঁৰ পাছত পিবাথোনীয়া হিলোলৰ পুত্ৰ অদোন ইস্রায়েল বিচারকর্তা হ’ল। ১৪ তেওঁৰ চলিশ জন পুতেক, আৰু ত্ৰিশজন নাতিয়েক আছিল; তেওঁলোকে সতৰটা গাধত উঠি ফুৰে; অদোনে আঠ বছৰলৈকে ইস্রায়েল বিচারক আছিল। ১৫ পাছত পিবাথোনীয়া হিলোলৰ পুত্ৰ অদোনৰ মৃত্যু হোৱাত, অমালেকীয়াসকলৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চল ইফ্রায়িম দেশৰ পিবাথোনত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ’ল।

১৩ পাছত ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে পুনৰাবৰ্তু কু-আচৰণ কৰিব ধৰিলে; তাতে যিহোৱাই চলিশ বছৰলৈকে তেওঁলোকক পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতত শোধাই দিলে। ২ সেই কালত দানীয়া গোষ্ঠীৰ মাজত চৰা নিবাসী মানোহ নামেৰে এজন মানুহ আছিল; তেওঁৰ পঢ়ী বাঁজী হোৱা বাবে সন্তান প্ৰসৱ কৰিব নোৱাৰিলে। ৩ পাছত যিহোৱাৰ দৃতে সেই মহিলাক দৰ্শন দি ক’লে, “চোৱা, তুমি বাঁজী আৰু সন্তান প্ৰসৱ কৰা নাই; তথাপি গৰ্ভধাৰণ কৰি এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিবা। ৪ এই হেতুকে তুমি সাৰাধাৰ হোৱা; দাক্ষাৰস কি সুৰা পান নকৰিবা, কোনো অশুচি বস্তুকো ভোজন নকৰিবা। ৫ কাৰণ চোৱা, তুমি গৰ্ভধাৰণ কৰি এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিবা; তাৰ মূৰত খুৰ লগোৱা নহ’ব; কিয়নো সেই লৰা গৰ্ভৰে পৰা দৈশ্ব্যৰ উদ্দেশ্যে নাচৰীয় হ’ব; আৰু পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা ইস্রায়েলক উদ্বাৰ কৰিবলৈ তেওঁ আৰণ্ত কৰিব।” ৬ তেতিয়া সেই মহিলা গৰাকীয়ে গৈ নিজ স্বামীক কলে দৈশ্ব্যৰ এজন লোক মোৰ ওচৰলৈ আহিছিল; তেওঁৰ সৌন্দৰ্য দৈশ্ব্যৰ দৃতৰ নিচিনা, তেওঁক দেখি মই বহুত ভয় খালো, কিন্তু তেওঁ ক’পৰা আছিল, সেই বিষয়ে মই সুধীবলৈ নহ’ল আৰু তোৱো নিজৰ নাম মোক নক’লে। ৭ কিন্তু তেওঁ মোক ক’লে, “চোৱা, তুমি গৰ্ভধাৰণ কৰি এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিবা; এই হেতুকে তুমি দাক্ষাৰস বা সুৰা পান নকৰিবা, কোনো অশুচি বস্তুত তেজোন নকৰিবা; কিয়নো সেই ল’ৰা জন্মাবে পৰা মৰণৰ দিনলৈকে দৈশ্ব্যৰ উদ্দেশ্যে নাচৰীয় হ’ব।” ৮ তেতিয়া মানোহে যিহোৱাৰ আগত বিনয় কৰি কলে, “হে প্ৰভু, মিনতি কৰোঁ, আপুনি পঠোৱা দৈশ্ব্যৰ পৰা মৰণৰ দিনলৈকে উচ্চৰ উদ্দেশ্যে নাচৰীয় হ’ব।” ৯ তেতিয়া দৈশ্ব্যৰ মানোহৰ কথা শুনৰ পাছত, দৈশ্ব্যৰ দৃত আকো সেই মহিলাৰ ওচৰলৈ আছিল। সেই সময়ত তাই পথাৰত বহি আছিল, কিন্তু তাইৰ স্থায়ী মানোহ তাইৰ লগত নাছিল। ১০ পাছত সেই মহিলা গৰাকীয়ে বেগাই গৈ নিজ স্বামীক সম্বাদ দি ক’লে, “চোৱা, সেইদিনা যিজন লোক মোৰ ওচৰলৈ আহিছিল, তেওঁ পুনৰ মোক দৰ্শন দিছে।” ১১ তেতিয়া মানোহে উঠি নিজৰ পলীৰ পাছে পাছে সেই পুৰুষজনৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক সুধিলে, “এই মহিলাৰ সৈতে যিজনাই কথা কৈছিল, সেইজনা আপুনিয়েই নে?” তেওঁ ক’লে, “হয়, ময়েই হওঁ।” ১২ তেতিয়া মানোহে ক’লে, “আশা কৰোঁ আপোনাৰ কথা সত্য হওঁক; কিন্তু সেই ল’ৰাজনে কিদিবে জীৱন কটাৰ আৰু কি কৰ্ম কৰিব?” ১৩ তেতিয়া যিহোৱাৰ দৃতে মানোহক ক’লে, “মই এই মহিলাক যিবোৰ কথা ক’লো, সেই সকলো বিষয়ত তেওঁ সাৰাধানে থাকক। ১৪ তেওঁ

দাক্ষালতাৰ পৰা উৎপন্ন হোৱা কোনো বন্ত ভোজন নকৰক আৰু দাক্ষাৰস কি সুৰা পান নকৰক আৰু কোনো অশুচি বন্ত নাখাওঁক; মই তেওঁক যি যি আজা কৰিলোঁ, তেওঁ সেই সকলোকে পালন কৰিব।” ১৫ পাছত মানোহে যিহোৱাৰ দৃতক ক’লে, “আপুনি আমাৰ মিনতি গ্ৰহণ কৰি ইয়াতে অলগ সময় থাকক, আমি আপোনাৰ বাবে এটি ছাগলী পোৱালি যুগ্মত কৰোঁ।” ১৬ তেতিয়া যিহোৱাৰ দৃতে মানোহক ক’লে, “যদিও মই ইয়াত থাকো তথাপি মই তোমাৰ আহাৰ ভোজন নকৰিবম; কিন্তু তুমি যদি হোম-বলি যুগ্মত কৰা, তেনহেলে সেয়া যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যেই উৎসৰ্গ কৰিব।” কিয়নো তেওঁ যে যিহোৱাৰ দৃত, সেই বিষয়ে মনোহে নজানিছিল। ১৭ তেতিয়া মানোহে যিহোৱাৰ দৃতক সুধিলে, “আপোনাৰ বাক্য সিদ্ধ হ’লে আমি আপোনাক মৰ্যাদা কৰিবলৈ, আপোনাৰ নাম কি কিওচোন?” ১৮ তেতিয়া যিহোৱাৰ দৃতে ক’লে, “মোৰ নাম কেলেই সুধিছা? কিয়নো এই নাম অতি আশ্চৰ্যকৰণীয়।” ১৯ পাছত মানোহে ভক্ষ্য নৈবেদ্যেৰে সৈতে সেই ছাগলী লৈ, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে শিলটোৰ ওপৰত উৎসৰ্গ কৰিলে; তাতে মনোহ আৰু তেওঁৰ পত্ৰিঙ্গৰ চৰুৰ আগতে সেই দৃতে আচাৰিত কাৰ্য সাধন কৰিলে। ২০ কিয়নো যেতিয়া অগ্ৰিমিক্ষা যজ্ঞ-বেদিৰ পৰা আকাশৰ ফালে ওপৰলৈ উঠিল তেতিয়া মানোহ আৰু তেওঁৰ পত্ৰিঙ্গে দেখাতে যিহোৱাৰ দৃত সেই যজ্ঞ-বেদিৰ শিখাত ওপৰলৈ উঠি গ’ল; তাতে তেওঁলোকে এই দশ্য দেখি দুজনে মাটি উৰুবলৈ প্ৰাণাম কৰিলে। ২১ তাৰ পাছত যিহোৱাৰ দৃতে মানোহ আৰু তেওঁৰ পত্ৰিঙ্গ পুনৰাবৰ্তী দৰ্শন নিদিলে। তেওঁ যে যিহোৱাৰ দৃত, সেই বিষয়ে তেতিয়াহে মানোহে জানিলে। ২২ পাছত মানোহে তেওঁৰ পত্ৰিঙ্গক ক’লে, “আমি নিষ্চয় মৰিবম; কিয়নো আমি দুশ্বক দেখা পালোঁ।” ২৩ কিন্তু তেওঁৰ পত্ৰিঙ্গে তেওঁক ক’লে, “আমাক বধ কৰিবলৈ যদি দুশ্বৰ ইছা হলহেতেন, তেন্তে তেওঁ আমাৰ পৰা হোম-বলি আৰু নৈবেদ্যে গ্ৰহণ নকৰিবলৈহেতেন, আৰু এই সকলো আমাক নেদেখুৱালৈহেতেন আৰু এই সময়ত আমাক এনে কথাও নুশ্নালৈহেতেন।” ২৪ পাছত মহিলা গৰাকীয়ে এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে আৰু তেওঁৰ নাম চিমচোন বাখিলে। তাৰ পাছত সেই ল’ৰা বাঢ়ি ডাঙৰ হ’ল আৰু যিহোৱাই তাক আশীৰ্বাদ কৰিলে। ২৫ প্ৰথমে যিহোৱাৰ আত্মাই চৰা আৰু ইস্রায়েলৰ মাজ ঠাইত থকা মহমেদানত চিমচোনক কাৰ্য কৰিবলৈ সজ্জিয় কৰিলে।

১৪ পাছত চিমচোনে তিলালৈ নামি গ’ল আৰু সেই ঠাইত পলেষ্টীয়াসকলৰ জীয়াৰীবোৰৰ মাজত এজনী ছোৱালী দেখা পালে। ২ আৰু উলটি আহি নিজৰ মাক-বাপেকক ক’লে, “মই তিলালত পলেষ্টীয়াসকলৰ জীয়াৰীবোৰৰ মাজত এজনী ছোৱালী দেখিলোঁ; তেমালোকে তেওঁক আনি মোৰে সৈতে বিয়া কৰাই মোৰ পত্নী হ’বলৈ দিয়া।” ৩ তেতিয়া তেওঁৰ বাপেক-মাকে তেওঁক ক’লে, “তোমাৰ ভাইসকলৰ মাজত আৰু মোৰ স্ব-জাতীয় সেকেসকলৰ মাজত জানো ছোৱালী নাই যে, তুমি সেই আচুম্ভ পলেষ্টীয়াসকলৰ ছোৱালী আনিবলৈ যাব খুজিছা।” চিমচোনে তেওঁৰ বাপেকক ক’লে, “তুমি মোৰ কাৰণে তেওঁকেই আনিবলৈ দিয়া; কিয়নো যেতিয়া মই তেওঁক চালোঁ, তেতিয়া তেৱেই মোক সন্তোষ দিলে।” ৪ কিন্তু তেওঁৰ মাক বাপেককে নাজানিলে, যে সেয়ে যিহোৱাৰ পৰা হৈছে; কাৰণ তেওঁ পলেষ্টীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে ছিৰ্দ্র বিচাৰিলু। সেই কালত ফিলিস্টীয়াসকলৈ ইস্রায়েল কশান কৰিবলৈ দিয়ে আহিছিল। ৫ পাছত চিমচোন আৰু তেওঁৰ মাপেক-মাক তিলালৈ নামি গৈ তিলালত থকা দাক্ষাৰী পোৱাত, এটা ডেকা সিংহৈ চিমচোনৰ বিৰুদ্ধে গঞ্জন কৰি খেদি আহিল। ৬ তেতিয়া যিহোৱাৰ আত্মা তেওঁৰ সত্য হওঁক, তেওঁৰ হাতত একো নথকাটো, ছাগলী পোৱালি ছিৰা নিচিনাকে তেওঁ সেই সিংহক ছিৰি পেলালে; কিন্তু তেওঁ কি কৰিলে সেই বিষয়ে নিজৰ মাক-বাপেকক নকল’। ৭ পাছত চিমচোন বৈলোহে ক’লে, “সেই ছোৱালীৰ লগত কথা বতোৱা হ’ল আৰু যেতিয়া তেওঁ সেই ছোৱালীৰ জীৱীক চালে তেওঁক চাই সন্তুষ্ট হ’ল।” ৮ কিন্তু কালৰ পাছত, তেওঁ মেতিয়া সেই ছোৱালীক বিয়া কৰাই আনিবলৈ পুনৰাবৰ্তী হৈ ঠাইলৈ গৈছিল, তেতিয়া সেই সিংহৰ শৰ চাবলৈ বাট এৰি গৈ দেখিলে যে, সিংহৰ শৰ ভিতৰত এজাক মৌ-মাখি আৰু মৌ আছে; ৯ তেতিয়া তেওঁ তাক আনি হাতত লৈ খাই খাই গ’ল

আবু বাপেক মাকর ওচৰ পাই তেওঁলোককো কিছু দিয়াত, তেওঁলোকেও খালে। কিন্তু তেওঁ যে সেই মৌ সিংহের শৰৰ পৰা আনিলে, সেই বিষয়ে তেওঁ তেওঁলোকক নক'লে। ১০ পাছত তেওঁ বাপেক সেই ছেৱালীৰ ওচৰলৈ যোৱাত, চিমচোনে সেই ঠাইতে তোজ যুগ্মত কৰিলে; কিয়নো ডেকা লোক সকলৰ তেমে ঘৰণৰ নিয়ম আছিল। ১১ পাছত তেওঁক দেখি ফীলিস্ট্যায়সকলে তেওঁৰ ওচৰত থাকিবলৈ ত্ৰিশ জন সথিয়েক আনিলে। ১২ পাছত চিমচোনে তেওঁলোকক ক'লে, “মই তোমালোকক এটি সাঁথৰ কওঁ, তোমালোকে উৎসৱৰ এই সাত দিনৰ ভিতৰতে যদি মোক তাৰ অৰ্থ ঠিক বৃপ্তে বুজাই ক'ব পাৰা, তেন্তে মই তোমালোকক গাত লোৱা শণৰ ত্ৰিশ খন বন্তৰ আবু ত্ৰিশ ঘোৰ কাপোৰ দিম। ১৩ কিন্তু যদি মোক তাৰ অৰ্থ ক'ব নোৱাৰা, তেন্তে তোমালোকে মোক গাত লোৱা শণৰ ত্ৰিশ খন বন্তৰ আবু ত্ৰিশ ঘোৰ কাপোৰ দিবা।” তেতিয়া সিহ্তে তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ সাঁথৰ কোৱা, আমি তাক শুনো।” ১৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “খাওঁতাৰ পৰা খোৱা বন্তৰ আবু বুলৱানৰ পৰা মধু ওলাল।” তাতে সিহ্তে তিনদিনৰ ভিতৰত সেই সাঁথৰ অৰ্থ ক'ব নোৱাৰিলে। ১৫ পাছত সপ্তম দিন হ'লত, সিহ্তে চিমচোনৰ ধৈনীয়েকক ক'লে, “যাতে তোমাৰ গিৰীয়েৰে সাঁথৰৰ অৰ্থ আমাক কয়, এই কাৰণে তুমি তেওঁক ফুচুলাবা, নহ'লে আমি তোমাক আবু তোমাৰ পিতৃ বংশক ঝইত পুৰিম; তোমালোকে আমাক দবিদৰ কৰিবৰ আৰ্থে নিমন্ত্ৰণ কৰিছিলা, এনে নহজু জানো?” ১৬ পাছত চিমচোনৰ ধৈনীয়েকে গিৰীয়েকৰ গুৰিত কান্দি ক'লে, “তুমি মোক কেৱল ধিণ কৰিছী, এফেৰিও মৰণ নকৰা; মোৰ স্বজাতীয়সকলক এটি সাঁথৰ ক'লা, কিন্তু মোক তাৰ অৰ্থ বুজাই নক'লা।” তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “চোৱা, মোৰ বেপাই আইকে এই বিষয়ে বুজাই কোৱা নাই, তেন্তে তোমাক বুজাই ক'মনে?!” ১৭ তথাপি তেওঁ ধৈনীয়েকে উৎসৱৰ সাত দিনৰ শৈষলেকে তেওঁৰ গুৰিত কান্দি কান্দি থাকিল; পাছত মহিলাই তেওঁক বৰকৈ ধৰাবত, তেওঁ সপ্তম দিনা তেওঁক বুজাই ক'লে, তেতিয়া তেওঁ সেই স্বজাতীয়সকলক সাঁথৰ অৰ্থ কৈ দিলে। ১৮ পাছত সপ্তম দিনা সূৰ্য মাৰ ঘোৱাৰ আগেয়ে সেই নগৰত থকা লোকসকলে তেওঁক ক'লে, “মোটকৈ যিঠা কি? আবু সিংহতকে বুলৱান কোনে?” তাতে চিমচোনে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে মোৰ চেঁটীৰী গৰুৰে হাল নোৱোৱা হ'লে, মোৰ সাঁথৰ অৰ্থ উলিয়াৰ নোৱাৰিলা হয়।” ১৯ পাছত যিহোৱাৰ আত্মা তেওঁৰ ওপৰত হিতি হোৱাত তেওঁ অক্ষিলোনলৈ নামি গল আবু সেই ঠাইৰ ত্ৰিশজন মানুহক বধ কৰি সিহ্তে কাপোৰ সোলোকাই আনি সেই কাপোৰেৰে এযোৰ এযোৰ সাঁথৰ অৰ্থ কোৱাৰোৰক দিলে; আবু খণ্ডত জুলি উঠি নিজৰ বাপেকৰ ঘলৈলে শুটি গ'ল। ২০ পাছত চিমচোনে নিজৰ প্ৰিয় মিক্ৰক তেওঁৰ পঢ়ীক দি দিলে।

১৫ কিছু দিনৰ পাছত যে়েছুনান দাবৰ সময়ত চিমচোনে এটা ছাগলী

লগত লৈ নিজৰ পত্তাৰৈ সৈতে সাক্ষাৎ হ'ব বাবে গৈ ক'লে, “মই মোৰ পঢ়ীৰ ওচৰত যাবৰ বাবে ভিতৰ কোঠালৈলৈ যাওঁ”; কিন্তু তাইৰ বাপেকে তেওঁক ভিতৰলৈ যাব নিদিলে। ২ আবু তাইৰ বাপেকে ক'লে, “সঁচাকৈ তুমি তাইক ধিণ কৰিলা বুলি ভাৰি, মই তাইক তোমাৰ সখীয়েৰক দিলোঁ; তাইৰ সৰু ভন্নীয়েক জানো তাইকে সুন্দৰী নহয়? মই নিবেদন কৰোঁ, তাইৰ সলনি তায়ে তোমাৰ পঢ়াী হওক, তুমি তেওঁকেই লৈ যোৱা।” ৩ তেতিয়া চিমচোনে সিহ্তেক ক'লে, “এইৰাৰ মই পলেষ্টীয়াসকলক কোনো বিষয়ত আশাত কৰিলে তেওঁলোকৰ ওচৰত কোনো মোক দোষী সাব্যস্ত কৰিব নোৱাৰে।” ৪ পাছত চিমচোনে গৈ তিনিশ শিয়াল ধৰি, মেজে নেজে ঝুঁটি দুডাল দুডাল নেজত এটা এটা আবিয়া বাকিলৈ। ৫ পাছত সেই আবিয়াত জুই লগাই পলেষ্টীয়াসকলৰ থিয় হৈ থকা পকা ধাননিৰ মাজত এৰি দিলে; তাতে বৰ্ধা যুষ্টি আবু নোদোৱা ধিয় হৈ থকা ধান আবু জিত গছৰ বাবীৰোৰ পুৰি পেলালে। ৬ তেতিয়া পলেষ্টীয়াসকলে সুধিলে, “এই কাম কোনো কৰিলে?” মানুহ ক'লে, তিয়ায়ীয়াৰ জোৱায়েক চিমচোনে এই কাম কৰিলে, কিয়নো তেওঁৰ শৰেৰেকে তেওঁৰ ধৈনীয়েকক তেওঁৰ সাথীয়েকক দিলে; তাতে ফীলিস্ট্যায়সকলে আহি সেই মহিলা আবু তাইৰ বাপেকক জুই দি পুৰিলে। ৭ পাছত চিমচোনে সিহ্তেক ক'লে, “এয়া

তোমালোকে যি কৰি মোৰ ক্ষতি কৰিলা, এতিয়া মই তোমালোকৰ ক্ষতি কৰিম। ইয়াৰ পাছতহে তোমালোকৰ ওপৰত প্রতিশোধ লোৱা সমাপ্ত হ'ব।” ৮ ইয়াকে কৈ তেওঁ নিৰ্দেশৰূপে সিহ্তেক প্ৰহাৰ কৰি তেওঁলোকৰ অধিক লোকক বধ কৰিলে, পাছত তেওঁ এটম শিলৰ গুহালৈ গল আবু তাতেই বাস কৰিলে। ৯ সেই সময়ত পলেষ্টীয়াসকলে যিহুদালৈ গল। লেহী নামৰ ঠাইত তেওঁলোকে বিশ্রাম ল'লে আবু তেওঁলোকৰ সেন্যসকলে সেই ঠাইত তমু তৰী যুদ্ধৰ বাবে যুগ্মত হ'ল। ১০ তাতে যিহুদাৰ মানুহবোৰে সুধিলে, “তোমালোকে আমাৰ বিৰুদ্ধে কিয় যুদ্ধ কৰিবলৈ উঠি আহিলা?” সিহ্তেক ক'লে, “আমি চিমচোনক বাকিলৈলৈ আহিলোঁ, সি আমালৈ যেনে কৰিলে, আমিও তাক তেনে কৰিবলৈলৈ আহিলোঁ।” ১১ তেতিয়া যিহুদাৰ তিনি হাজাৰ লোকে এটম শিলৰ গুহালৈ নামি গৈ চিমচোনক ক'লে, “পলেষ্টীয়াসকল যে আমাৰ শাসনকৰ্তা, সেই বিষয়ে তুমি নাজানা নেকি? তেন্তে আমাৰ বিৰুদ্ধে এইটো কি কাম কৰিলা?” তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “সিহ্তে মোলৈ যেনে কৰিলে, ময়ে সিহ্তলৈ তেনে কৰিলোঁ।” ১২ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “এতিয়া আমি পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতত শোধাই দিবৰ অৰ্থে তোমাক বাকি নিবলৈ নামি আহিলোঁ।” চিমচোনে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে মোক বধ নকৰোঁ বুলি শপত ঘোৱা।” ১৩ তেওঁলোকে ক'লে “নহয়, কেৱল আমি তোমাক শকতকে বাকি নি সিহ্তৰ হাতত শোধাই দিম; আমি নিশ্চয়ে তোমাক বধ নকৰোঁ।” পাছত তেওঁলোকে দুগজ নতুন বঢ়াৰে তেওঁক বাকি সেই শিলৰ পৰা লৈ গল। ১৪ পাছত তেওঁ যেতিয়া লেহী পালে তেতিয়া, পলেষ্টীয়াসকলে তেওঁক পাই বৰকে জয় ধৰিন কৰিলে, তেতিয়া যিহোৱাৰ আত্মা পূৰ্ণ শক্তিত তেওঁৰ ওপৰত হিতি হোৱাত তেওঁৰ বাবত পৰা বদ্ধন খ'হি পৰিল। ১৫ পাছত তেওঁ গাধৰ গালৰ এডাল কেঁচা হাড় পাই হাত মেলি সেই ডাল ল'লে, তাৰেই এক হাজাৰ লোকক বধ কৰিলে। ১৬ তেতিয়া চিমচোনে ক'লে, “গাধৰ গালৰ হাড়ভালোৰে দমৰ উপৰি দ'ম কৰিলোঁ; গাধৰ গালৰ হাড়ভালোৰে এক হাজাৰ লোকক বধ কৰিলোঁ।” ১৭ পাছত তেওঁৰ কথা কোৱা শেষ হোৱাত, হাতত পৰা হাড়ভাল পেলাই দিলে; তাতে সেই ঠাইৰ নাম বামৎ-লেহী হ'ল। ১৮ পাছত তেওঁৰ বৰকে পিয়াহ লাগাত, তেওঁ যিহোৱাৰ আগত পাথনা কৰিব ক'লে, “তুমি তোমাৰ এই দাসৰ হাততেৰে এই মহা-নিষ্ঠাৰ কৰিলা; এতিয়া মই পিয়াহত মৰি সেই আচৰ্ছাইত হাতত পৰিম।” ১৯ তাতে যিহোৱাই লেহীত থকা, কুণ্ডৰ নিচিলা দ ঠাইত শিল ফলি বাট উলিওৰাত তাৰ পৰা পাৰা পানী ওলাল। তেতিয়া তেওঁ জলপান কৰাৰ পাছত পাণত চেননা পালে; এই হেতুকে তাৰ নাম অয়িন-হকোৰ বখা হ'ল; সেই জলৰ ভূমুক এতিয়ালৈকে লেহীত আছে। ২০ পলেষ্টীয়াসকলৰ দিনত তেওঁ বিশ বছলেকে ইস্রাইেলৰ বিচাৰ কৰিলে।

১৬ এদিন চিমচোন গাজালৈ গৈছিল আবু তাত এজনী বেশ্যা তিৰোতা

দেখি তাইৰ ওচৰলৈ গল। ২ তাতে “চিমচোন এই ঠাইলৈ আহিছে” বলি ঘচাতীয়াহ'তে যেতিয়া জনিব পাবিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে সেই ঠাইখন বেৰি ধৰি নগৰৰ দুৱাৰাত ওৰে বাতি তেওঁলৈ খাপ দি লুকাই থাকিল। “আহা আমি বাতিপুৰালৈকে থাকো আবু দিন হ'লে আমি তাক বধ কৰিম এইভুলি কৈ ওৰে বাতি মনে মনে থাকিল।” ৩ কিন্তু চিমচোন মাজ নিশ্চলৈকে তাতে থাকি, মাজনিশা উঠি নগৰৰ দুৱাৰৰ দুখলপা আবু খুটা দুটা হাতেৰে ধৰি উঘালি ভাঙ্গেৰে সৈতে কান্দত তুল হিৰোণৰ আগত থকা পৰ্বতৰ টিঙ্গলৈ লৈ গল। ৪ তাৰ পাছত চোৱেক উপত্যকাত থকা দলীলা নামেৰে এজনী তিৰোতাৰ প্ৰেমত মোহ গল। ৫ তাতে পলেষ্টীয়াসকলৰ অধিপতিসকল তাইৰ ওচৰলৈ আহিল আবু তাইক ক'লে, “তাই তাক যুচুলাই তাৰ এই গোপণ বহস্যা জনিবলৈ চেষ্টা কৰি। তেতিয়া তাক কি দৰে ধৰি বাকিৰ পাবিম, সেই বিষয়ে জনিব পাবিম আবু আমি তাক ইচ্ছামতে চলাব পাবিম। যদি তাই এইটো কাম কৰি দিয়, আমি প্ৰত্যেকে তেক এধাৰ শ চেকল বৃপ্তি মুদ্রা দিম।” ৬ পাছত দলীলাই চিমচোনক ক'লে, “বিনয় কৰোঁ তোমাৰ এনে মহাবল কিছত আছে আবু দুৰ্বলত কৰিবলৈ তোমাক কিছেৰে বাকিৰ লাগে সেই বিষয়ে মোক কোৱা।” ৭ তেতিয়া চিমচোনে তাইক ক'লে “নতুন সাত খন দনুৰ মুকুৰা গুণেৰে

যদি মোক বাবে, তেতিয়া মই দুর্বল হৈ আন মানুহৰ নিচিনা হ'ম।” ৮ পাছত পলেষ্টীয়াসকলৰ অধিপতিসকলে সাতডাল মুঞ্চুৱা ধনুৰশুণ আনি সেই মহিলাক দিলে; তেতিয়া তাই তাৰে চিমচোনক বাঙ্গিলে। ৯ সেই সময়ত তাইৰ ঘৰৰ ভিতৰ-কোঠালিত গোপনে মানুহ বহি আছিল; পাছত দলীলাই চিমচোনক ক'লে, “হৰে চিমচোন, পলেষ্টীয়াহাঁতে তোমাক ধৰেৰে এতিয়া।” তাতে জুইৰ তাপত শণ সূতা মেলেকে ছিগে, তেলেকে তেওঁ সেই ধনুৰ শুণবোৰ দোৰ ছিঞ্চি পেলালে; এইদৰে তেওঁৰ শক্তিৰ বিষয়ে একেৰ বুজি শোৱা নগ’ল। ১০ পাছত দলীলাই চিমচোনক ক'লে “চোৱা, তুমি মোক ঠিণিলা আৰু মিছা কথা ক'লা; এতিয়া বিনয় কৰো, তুমি কোৱাচোন তোমাব এই মহাশক্তি কৰ পৰা হয়া।” ১১ তেতিয়া তেওঁ তাইক ক'লে, “যি বছীৰে কেনো লোকে কেনো কাম কৰা নাই, এনে কেইবাডালো নতুন বছীৰে যদি মোক বাবে, তেতিয়া মই দুর্বল হৈ আন মানুহৰ নিচিনা হ'ম।” ১২ তাতে দলীলাই নতুন বছী কেইবাডালমান লৈ তাৰে তেওঁক বাঙ্গিলে, তেতিয়া তাইৰ ঘৰৰ ভিতৰ-কোঠালিত গোপনে মানুহ বহি আছিল; পাছত দলীলাই তেওঁক ক'লে “হৰে চিমচোন, পলেষ্টীয়াহাঁতে তোমাক ধৰেৰে এতিয়া;” তেতিয়া তেওঁ নিজৰ হাতৰে সেইবোৰক সৃতাৰ নিচিনাকে ছিঞ্চি পেলালে। ১৩ পাছত দলীলাই চিমচোনক ক'লে, “তুমি এতিয়াও মোক ঠিণিলা আৰু মিছা কথা কৈছা; কিছেৰে তোমাক বাঙ্গিৰ পৰা যায় সেই বিষয়ে মোক কোৱা।” চিমচোনে তাইক ক'লে, “তই যদি মোৰ চুলি সাতকোঁচা তাঁতৰ লগত বৰ, তেতিয়া হ'লে মই আন মানুহৰ দৰে হৈ পৰিম।” ১৪ তেতিয়া তাই তাঁতৰ খুটিৰ লগত তাক বাঞি তেওঁক ক'লে, “হৰে চিমচোন, পলেষ্টীয়াসকলে তোমাক ধৰেৰে এতিয়া।” তাতে তেওঁ টোপনিৰ পৰা সাৰ পাই, তাঁতৰে সৈতে তাঁতৰ খুটি উঠালি পেলালে। ১৫ পাছত দলীলাই তেওঁক ক'লে, “তুমি মোক বিশ্বাস কৰা নাই; অথচ তুমি মোক ভাল পাও বুলি বোৱা। তোমাব মহাশক্তিৰ পোপন বহস্যৰ কথা তুমি মোক নক'লা;” কিন্তু এই বিষয়টলি তুমি মোক তিনিবাৰক ঠিণিলা।” ১৬ এইদৰে তাই প্ৰতিদিনে তেওঁক ইমানকে ধৰিলে যে, তেওঁৰ নিজ প্ৰাণত বেজাৰ লাগিল আৰু মৰিবলে ইচ্ছা কৰিলে। ১৭ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ মনৰ সকলো কথা ভাঙি-পাতি এইদৰে ক'লে যে, “মোৰ মূৰত কেতিয়াও খুৰ লঙ্গোৱা হোৱা নাই, কিয়নো যাৰ গৰ্ভৰে পৰা মই দুশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে নাচবীৱৰ মানুহ; যুৰ খুৰালৈ মোৰ শক্তিয়ে মোক এৰি যাৰ; তেতিয়া মই দুর্বল হৈ আন মানুহৰ নিচিনা হ'ম।” ১৮ এইদৰে তেওঁ মনৰ সকলো কথা ভাঙি ক'লে বুলি দলীলাই বুজি পোৱাৰ পাছত, মানুহ পঢ়িয়াই পলেষ্টীয়াসকলৰ অধিপতি সকলক মতি আনি ক'লে, “এইবাৰ আহাৰ কিয়নো তেওঁ মোৰ নিজৰ মনৰ সকলো কথা ভাঙি-পাতি ক'লে।” তেতিয়া ফিলিষ্টীয়াসকলৰ অধিপতিসকলে ধন হাতত লৈ তাইৰ ওচৰলৈ আছিল। ১৯ পাছত তাই নিজৰ কোলাত তেওঁক শুৱাই ল'লে আৰু এটা মানুহ মতি আনি তেওঁ মূৰৰ সাতকোঁচা চুলি খুৰালৈ; আৰু তেওঁক দুখ দিলৈ ধৰিলে। তাতে তেওঁৰ শক্তিয়ে তেওঁক এৰি গ’ল। ২০ পাছত তাই ক'লে, “হৰে চিমচোন, পলেষ্টীয়াহাঁতে তোমাক ধৰেৰে এতিয়া।” তাতে তেওঁ টোপনিৰ পৰা সাৰ পাই মনতে ভাবিলে আন আন সময়ৰ নিচিনাকে বাহিৰলৈ গৈ গা জোকাৰিম; কিন্তু যিহোৱাই যে তেওঁক ত্যাগ কৰিলে সেই বিষয়ে হ'লে তেওঁ নাজানিলে। ২১ পাছত পলেষ্টীয়াহাঁতে তেওঁক বন্দী কৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁ চুক দুটা কাঢ়িলে, তেওঁক গাজালৈ আনি পিতৰলৰ দুডাল শিকলিলে বাঙ্গিলে আৰু তেওঁ কাবাগাবত জাঁত পিহিলে। ২২ তথাপি খুৰুৱাৰ পাছত তেওঁ মূৰৰ চুলি আকেৰ বাঢ়িবলৈ ধৰিলে। ২৩ পাছত পলেষ্টীয়াসকলৰ অধিপতিসকলে তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ দাগোনৰ উদ্দেশ্যে মহা-জ্যোৎ আৰু ৰং খেমালি কৰিবলৈ গোট খালে; কিয়নো সিহঁতে কলে, “আমাৰ দেৱতাই আমাৰ শক্তি চিমচোনক আমাৰ হাতত দিলে।” ২৪ আৰু তেওঁক দেখি লোকসকলে তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ প্ৰশংসা কৰিলে; কিয়নো তেওঁলোকে ক'লে “আমাৰ অনেকক বধ কৰি, দেশ বিনষ্ট কৰা শক্তিৰ আমাৰ দেৱতাই আমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে।” ২৫ পাছত সিহঁতে আনন্দ উৎসৱৰ পাতি ক'লে, “চিমচোনক বাহিৰলৈ মতি আনা, সি আমাৰ আগত ৰং দেখুৱাৰওঁক।” তেতিয়া লোকসকলে বন্দীশালৰ পৰা চিমচোনক উলিয়াই আনিলে আৰু তেওঁ সিহঁতে আগত

১৬ দেখুৱালৈ; পাছত সিহঁতে স্তন্ত দুটাৰ মাজত তেওঁক থিয়ে কৰালে। ২৬ তেতিয়া চিমচোনে তেওঁৰ হাতত এৰি থকা ল'ৰাটোক ক'লে, “মোক এৰি দে, যি দুটা স্তন্তৰ ওপৰত ঘৰৰ ভৰ আছে, সেই দুটা মোক চুবলৈ দে, মই তাত আঁউজি থিয়ে হওঁ।” ২৭ সেই সময়ত পুৰুষ-মহিলাবে সেই ঘৰৰ ভৰ আছিল আৰু পলেষ্টীয়াসকলৰ সকলো অধিপতি ও তাত আছিল। ঘৰৰ চালৰ ওপৰত প্ৰাণ তিনি হাজাৰ পুৰুষ-মহিলাই চিমচোনে দেখুটুৱা বং চাই আছিল। ২৮ তেতিয়া চিমচোনে যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, “হে শুভ যিহোৱা মই যেন মোৰ চুক দুটাৰ কাৰণে পলেষ্টীয়াসকলৰ ওপৰত একেবোৰে প্ৰতিকাৰ সাধিব পাৰেঁ, ইয়াৰ বাবে মোক অনুগ্ৰহ কৰি সৌৰণ্য কৰা: হে ঈশ্বৰ, এইবাৰ মাখোন মোক বলৱান কৰা।” ২৯ তাতে মাজত থকা স্তন্ত দুটাৰ ওপৰত ঘৰৰ ভৰ আছিল, চিমচোনে তাৰ এটাৰ সেঁহাতৰে, আনটোক বাঁও-হাতৰে ধৰি চাপৰি ক'লে “পলেষ্টীয়াহাঁতৰ সৈতে মোৰ প্ৰাণ যাওক।” ৩০ এইবুলি কৈ, নিজৰ সকলো বলেৰে তেওঁ ভৰ দিলে, তেতিয়া সেই ঘৰ, তাৰ ভিতৰত থকা অধিপতি আদি সকলো লোকৰ ওপৰত পৰিল; এইদৰে তেওঁ জীৱৰ কালত বধ কৰা লোকতকৈ মৰণৰ কালত বধ কৰা লোক অধিক হ'ল। ৩১ পাছত তেওঁ ভাইসকলৰ লগতে আদি কৰি সকলো পিতৃ-বংশই নামি আছি, তেওঁক লৈ গৈ চৰা আৰু ইষ্টায়োলৰ মাজ ঠাইত তেওঁৰ পিতৃ মানোৰুৰ মৈদামত তেওঁকো মৈদাম দিলে। তেওঁ বিশ বছৰ ইয়ায়েলৰ বিচাৰ কৰিছিল।

১৭ ইফ্রাইম পৰ্বতীয়া অঞ্চলত মীখা নামেৰে এজন মানুহ আছিল। ১ তেওঁ নিজৰ মাকক ক'লে, “তোমাব পৰা পৰা নিয়া যি এ্যাৰ শ চেকল বুপৰ বাবে তুমি শাও দিছিলা আৰু তাক মই শুনাকৈ কৈছিলা চোৱা, সেই বুপৰ মোৰ হাতত আছে; ময়েই তাক নিছিলোঁ।” তেতিয়া তেওঁৰ মাকে ক'লে, “যিহোৱাৰ পৰা মোৰ পুত্ৰ আশীৰ্বাদ-প্রাণে হোৱা।” ২ পাছত সেই এ্যাৰ শ চেকল বুপৰ নিজ মাকক ওলেটাই দিয়াত, মাকে ক'লে, “এই বুপ মই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব কৰিছেঁ; এটা কটা প্ৰতিমা আৰু এটা সাঁচত চলা প্ৰতিমা সাজিবাৰ অৰ্থে তাক মোৰ হাতৰ পৰা মোৰ পুত্ৰই পাওক; এতকে এতিয়া তাক তোমাক ওভেটাই দিছেঁ।” ৪ কিন্তু মীখাৰ মাকক সেই বুপ ওলেটাই দিলে, তাৰ মাবে তাৰে দুশ চেকল বুপৰ লৈ সোণাৰীক দিলে; তেতিয়া সোণাৰীয়ে এটা কটা মুৰ্তি আৰু এটা সাঁচত চলা প্ৰতিমা সাজিলে, সেই মুৰ্তি মীখাৰ ঘৰত বাখিলৈ। ৫ মীখা বুলি কোৱা সেই মানুহজনৰ এটা দেবালয় আছিল; সি এখন এফোদ আৰু কেইবাটো গুহ-দেৱতাৰ সাজিলে আৰু নিজ পুত্ৰেহাঁতৰ এজনক নিযুক্ত কৰাৰ পাছত, তেওঁ তাৰ পুৰোহিত হ'ল। ৬ সেই সময়ত ইয়ায়েলৰ মাজত বজা নাছিল; সেয়ে যেয়ে যিহকে উচিত দেখিছিল, তেওঁ তাকেই কৰিছিল। ৭ সেই সময়ত যিহুদাৰ বৈৎলেহেমৰ যিহুদা দেশৰ এজন লেবীয়া ডেকা মানুহ গৈ সেই ঠাইত প্ৰাবাস কৰিছিল। ৮ সেই মানুহে য'তে পাই ত'ত থাকিবাৰ বাবে যিহুদাৰ বৈৎলেহেম নগৰৰ পৰা ওলাই গৈ গৈ ইফ্রাইম পৰ্বতীয়া অঞ্চলত থকা সেই মীখাৰ ঘৰ পালেগৈ। ৯ তেতিয়া মীখাই তাক সুধিলে, “তুমি ক'ৰ পৰা আহিছা।” তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “হই যিহুদাৰ বৈৎলেহেমৰ এজন লেবীয়া মানুহ; য'তে সুধি পাও, তাতে থাকিবাৰ বাবে ওলাই আহিছা।” ১০ তেতিয়া মীখাই তেওঁক ক'লে, “তুমি মোৰ লগত থকাৰি মোৰ পুত্ৰ আৰু পুৰোহিত হোৱা; মই বছৰেৰেকত তোমাক দহ চেকল বুপ, এযোৰ কাপোৰ আৰু তোমাৰ খোৱা বন্ধ দিম।” তেতিয়া সেই লেবীয়া মানুহজন তেওঁৰ ঘৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ লগত থাকিবাৰ সন্ধানত হ'ল, ১১ তেতিয়াৰে পৰা সেই ডেকাজন তেওঁৰ পুত্ৰেক দৰে হ'ল। ১২ পাছত মীখাই সেই লেবীয়াক নিযুক্ত কৰিলে আৰু সেই ডেকা মীখাৰ পুৰোহিত হৈ তেওঁৰ ঘৰতে থাকিল। ১৩ তাতে মীখাই ক'লে, “যিহোৱাৰ পৰা মনুহ কৰিব, ইয়াক মই এতিয়া জানিলোঁ; কিয়নো সিহঁতে কলে, “আমাৰ দেৱতাই আমাৰ শক্তি চিমচোনক আমাৰ হাতত দিলে।” ১৪ আৰু তেওঁক দেখি লোকসকলে তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ প্ৰশংসা কৰিলে; কিয়নো তেওঁলোকে ক'লে “আমাৰ অনেকক বধ কৰি, দেশ বিনষ্ট কৰা শক্তিৰ আমাৰ দেৱতাই আমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে।”

১৮ সেই সময়ত ইয়ায়েলৰ মাজত বজা নাছিল আৰু দান ফৈদে নিজে বাস কৰিবাৰ অৰ্থে কেনো স্থায়ী ঠাই পোৱা নাছিল; কিয়নো তেওঁলোকৰ নিজৰ মাটি-বাৰী নাছিল। ইয়ায়েলৰ পৰিয়ালৰ আন লোকসকলে ইতিমধ্যে মাটি-বাৰী পাইছিল। কিন্তু দানৰ গোষ্ঠীৰ লোকসকলে মাটি-বাৰী পোৱা নাছিল। ২ তেতিয়া দানৰ সস্তান সকলে

নিজৰ বংশৰ মাজৰ পৰা পাঁচজন মীৰৰক দেশ চাই বুজ-বিচাৰ লৱলৈ, চৰা আৰু ইষ্টায়োলৰ পৰা পঠিয়াই দিলে; আৰু তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে গৈ দেশৰ বুজ-বিচাৰ লোৱা।” তাতে তেওঁলোকে গৈ ইহুয়িম পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ সেই মীৰাখৰ ঘৰৰ ওচৰ পাই তাতে বাতি থাকিল। ৩ তেওঁলোকে মীৰাখৰ ঘৰৰ ওচৰত থাকোঁতে, সেই লৈবীয়া ডেকাৰ উচ্ছাৰণত তেওঁক চিনি পালে আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ সুধিলে, “এই ঠাইলৈ তোমাক কোনে আনিলৈ? আৰু ইয়াত তোমার কি কাম?” ৪ তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মীৰাখী মোঁল এই দৰে বৰহাহৰ কৰিলে; তেওঁ মোক বেতন দিবলৈ স্থীকাৰ কৰাত মই তেওঁৰ পুৰোহিত হ'লো।” ৫ তেওঁতা তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “আমি তোমাক অনুৰোধ কৰোঁ, যাবলগীয়া পথত আমাৰ মঙ্গল হ'ব নে নহ'ব, সেই বিষয়ে আমি জানিবৰ কাৰণে, তুমি ইশ্বৰক সোধা।” ৬ তাতে সেই পুৰোহিতে তেওঁলোকক ক'লে, “কুশলৈ যোৱা, তোমালোকে যাবলগীয়া পথ যিহোৱাৰ সাক্ষাৎত আছে।” ৭ তাৰ পাছত সেই পাঁচজন লোকে প্ৰস্থান কৰি লয়চ পাই দেখিলে যে, তাত থকা লোকসকল চীজেন্নীয়া লোকসকলৰ বিচানকৈ শান্তভাৱে আৰু নিশ্চিত হৈ নিয়মে বাস কৰি আছে, কিয়নো সেই দেশত তেওঁলোকক কোনো কথাত হানি কৰিব পৰা ক্ষমতা থকা কোনো মানুহ নাছিল আৰু চীদেন্নীয়াহীত পৰা সিহত দূৰত আছিল আৰু আন কাৰো লগত সিহতে সম্পর্ক নাবাধিলৈ। ৮ পাছত তেওঁলোকে চৰা আৰু ইষ্টায়োলৈলৈ নিজ ভাইসকলৰ ওৰিল উলটি গ'ল, তাতে তেওঁলোকৰ পৰিয়ালৰ লোকসকলে তেওঁলোকক সুধিলে “তোমালোকে কি সহাদ আনিছা?” ৯ তেওঁতা তেওঁলোকে ক'লে, “ব'লা, আমি সেই লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰোঁ! আমি সেই দেশ দেখিলোঁ, অতি উত্তম দেশ, তোমালোকে কেলৈই একো নকৰোঁক আছা? সেই দেশলৈ যাবৰ বাবে আৰু সেই দেশ একো অধিকাৰ কৰিবলৈ লগম নকৰিব।” ১০ যেতিয়া তোমালোকে সেই দেশলৈ যাবা, তেওঁতা তাৰ লোকসকলক নিশ্চিতে থকা দেখা পাবা; আৰু সেই দেশ বহল; কিয়নো দৰ্শকে তোমালোকৰ হাতত সেই দেশ সমৰ্পণ কৰিলে আৰু সেই ঠাইত পৃথীবীত থকা কোনো বস্তুৰ অভাৱ নাই।” ১১ তেওঁতা চৰা আৰু ইষ্টায়োল চহৰ পৰা দান বংশৰ ছশলোকে যুদ্ধৰ অন্বেৰে ভালকৈ সাজ হৈ যুদ্ধ কৰিবলৈ যাত্ব কৰিলে। ১২ তেওঁলোকে উঠ'ত গৈ যিহুদাৰ কিবিয়ৎ-যিয়াৰীমত ছাউনি পাতিলে; এই কাৰণে আজিলোকে সেই ঠাইক মহেন্দন বোলে। সেয়ে কিবিয়ৎ-যিয়াৰীমৰ পাছত আছে। ১৩ পাছত তেওঁলোকে তাৰ পৰা ইহুয়িম পাহাৰীয়া অঞ্চলৈ যাত্ব কৰি গৈ মীৰাখৰ ঘৰ পালিগৈ। ১৪ তেওঁতা লয়চ দেশৰ বুজ-বিচাৰ ল'বলৈ যোৱা সেই পাঁচ জনে লোকে ভাইসকলক ক'লে, “তোমালোকে জানানে, এই ঘৰবোৰত এখন এফোদ, কেইটামান গৃহ-দেৱতা, এটা কটা মুৰ্তি আৰু সাঁচ্চ ঢলা এটা প্ৰতিমা আছে। এই হেতুকে এতিয়া তোমালোকে কি কৰা উচিত, সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰা।” ১৫ তাৰ পাছত তেওঁলোকে বাট এৰি গৈ মীৰাখৰ সেই লৈবী বংশৰ ডেকাজনক ঘৰত পাই তেওঁক মঙ্গলবাদ জনানে। ১৬ আৰু দানৰ সত্ত্বনোৰৰ মাজৰ যুদ্ধৰ অন্বেৰে সাজু হৈ থকা সেই ছশ পুৰুষ জপনা-মুখত থিয় হৈ ব'ল। ১৭ তেওঁতা দেশৰ বুজ-বিচাৰ ল'বলে আগেয়ে যোৱা সেই পাঁচজনে গৈ তাত সোমাই কটা-মুৰ্তিটা, এফোদ খন, গৃহ-দেৱতা কেইটা আৰু সাঁচ্চ ঢলা প্ৰতিমাটো ল'লে; সেই সময়ত যুদ্ধৰ অন্বেৰে সাজু হৈ থকা সেই ছশ পুৰুৰুৰ লগত সেই পুৰোহিতজনো পধূলি মুখত থিয় হৈ আছিল। ১৮ যেতিয়া তেওঁলোকে মীৰাখৰ ঘৰত সোমাই কটা মুৰ্তিটা, এফোদখন, গৃহ-দেৱতা কেইটা আৰু সাঁচ্চ ঢলা প্ৰতিমাটো ল'লে, তেওঁতা সেই পুৰোহিতে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে কি কৰিছা?” ১৯ তেওঁতা তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “মনে মনে থাকা! মুখত হাত দি আমাৰ লগত ব'লা, আমাৰ পিতৃ আৰু পুৰোহিত হোৱা। এজন মানুহৰ এটা পৰিয়ালৰ পুৰোহিত হোৱা তোমাৰ ভাল নে, নাইবা ইষ্টায়োলৰ এক কৈদ আৰু এক কৈদৰ পুৰোহিত হোৱা ভাল?” ২০ তেওঁতা পুৰোহিতৰ মন আনন্দত পৰিপূৰ্ণ হৈ উঠিল আৰু তেওঁ এফোদ এখন, গৃহ-দেৱতাকেইটা আৰু কটা মুৰ্তিটো লৈ সেই লোকসকলৰ মাজলৈ গ'ল। ২১ তাৰ পাছত তেওঁলোকে মুখ ধূবাই তাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু ল'বা-ছোৱালী, পশু আৰু বহুমূল্য বস্তুৰে নিজৰ লগত ল'লে। ২২ যেতিয়া তেওঁলোকে মীৰাখৰ

ঘৰৰ পৰা কিছু আঁতৰ হৈ গ'ল, মীখার ঘৰৰ ওচৰত থকা লোকসকলে
গোটি খাই দানৰ সন্তান সকলৰ পাছে পাছে হৈ ওচৰ চাপি একলং হ'ল
আৰু দানৰ সন্তান সকলক মতিবলৈ ধৰিবলৈ। ২৩ তাতে তেওঁলোকে মুখ
ঘূৰাই মীখাক ক'লে, “তোৱ কি হ'ল? তই কিয় অনেক লোকক লগত লৈ
আহিছ? ২৪ তেওঁ উত্তৰ দিলো, “মই সজা মুৰ্তিবোৰ আৰু পুৰোহিতকো
তোমালোকে লৈ গৈছ; এতিয়া মোৰ লগত কি আছে? এনে স্থলত মোৰ
কি হ'ল বুলি মোক কিয় সুবিধা?” ২৫ তেওঁতিয়া দানৰ সন্তান সকলে তাক
ক'লে, “আমাৰ মাজত তোৱ মাত শুনা নাযাওক; ন'লে খণ্ডাল মানুহবোৰে
তহিঁতক আক্ৰমণ কৰিলৈ পৰিয়াল সহ তোৱ প্ৰাণ নষ্ট হ'ব।” ২৬ পাছত
দানৰ পৰিয়ালৰ সন্তান সকলে নিজৰ বাটৈদি শুচি গ'ল আৰু মীখায়ো
তেওঁলোকক নিজতকৈ অধিক বলৱান দেখি মুখ ঘূৰাই নিজৰ ঘৰলৈ
উভতি আছিল। ২৭ এইদৰে তেওঁলোকে মীখাই সজা বষ্টোৰ, আৰু তাৰ
নিজৰ পুৰোহিতকো লগত লৈ লয়চিলৈ আছিল; তাতে শাস্তভাৰে আৰু
নিষিদ্ধে থকা সেই লোকসকলৰ ওচৰলৈ গৈ সিহিঁতক তৰোৱালৰ ধাৰেৰে
প্ৰহাৰ কৰিলৈ আৰু নগৰখন জুই দি পুৰিলৈ। ২৮ সিহিঁতক উদ্বাৰ কৰোঁতা
কোনো নাছিল; বিয়নো সেই নগৰ চীদোনৰ পৰা দূৰত আছিল, আৰু
কাৰো লগত সিহিঁত সম্পর্ক নারাখিছিল আৰু সেই নগৰ বৎ-ৰহোৰলৈকে
বিস্তৃত হোৱা সমথলত আছিল। পাছত তেওঁলোকে সেই নগৰ আকৌৰ
সজি তাৰ মাজত বাস কৰিলৈ। ২৯ আৰু তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষ ইহায়েলৰ
পুত্ৰ যি দান, তেওঁৰ নামেৰে সেই নগৰৰ নাম লয়চি আছিল। ৩০ পাছত
দানৰ সন্তান সকলে নিজৰ বাবে সেই কটা মুৰ্তি স্থাপন কৰিলৈ; তাতে
দেশৰ লোকসকলক দেশাস্তৱে নিয়ালৈকে মোচিৰ নাতিয়েক গোৰ্মেৰ
পুত্ৰ যোনাথন আৰু তাৰ সন্তান সকল দান কৈদেৰ পুৰোহিত হ'ল। ৩১
যেতিয়ালৈকে চীলোতো ঈশ্বৰৰ গৃহ আছিল, তেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে
আপোনালোকৰ কাৰণে, মীখাই নিৰ্মাণ কৰা সেই কটা-মুৰ্তি স্থাপন কৰি
ৰাখিলৈ।

১৯ যি সময়ত ইস্রায়েল মাজত বজা নাছিল, সেই সময়ত ইফ্রায়িম
পর্যবেক্ষণ করেন প্রেরণ করেন এবং পর্যবেক্ষণ করেন প্রেরণ

পৰিবার্তায়া অঞ্চলৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাগত এজন লেবায়া লোকে প্ৰাবাস কৰিছিল; তেওঁ যিহুদাৰ বৈলোহেমত এজনী উপপত্নী খাৰিছিল; ২ পাছত তেওঁৰ সেই উপপত্নীয়ে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিশ্বাসযাতকতা কৰিবলৈ আৰু তেওঁক এৰি যিহুদাৰ বৈলোহেমত থকা নিজৰ বাপেকৰ ঘৰলৈ গৈ তাতে চাৰি মাহমান থাকিল। ৩ পাছত তাইৰ গিৰিয়েকে উঠি আহি তাইক বুজাই পুনৰ নিজৰ ঘৰলৈ আনিবৰ বাবে তাইৰ ওচৰলৈ গল; তেওঁৰ লগত এজন দাম আৰু এটা গাধ আছিল। তেওঁৰ উপপত্নীয়ে তেওঁক বাপেকৰ ঘৰৰ ভিতভাবলৈ নিলে আৰু সেই যুৱতীৰ বাপেকে সেই মানুহক দেখি আনন্দেৰে তেওঁৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিলে। ৪ সেই যুৱতীৰ বাপেকে অৰ্থাৎ তেওঁৰ শৰূৰেকে তেওঁক তিন দিন ধৰি লগত থাকিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে; তেওঁয়া তেওঁ তেওঁলোকৰে সৈতে তাত খোৱা-বোৱা কৰি থাকিল। ৫ পাছত চতুর্থদিনা তেওঁলোক বাতিপুৰাই উঠিল আৰু যাবলৈ লোলান; তেওঁয়া সেই যুৱতীৰ বাপেকে জোৱায়েকক ক'লে, “তুমি অলপ আহাৰ গ্ৰহণ কৰি মন সুস্থিৰ কৰা, তাৰ পাছত তোমাৰ বাটত তুমি ‘গুচি যাবা।’” ৬ তেওঁয়া তেওঁলোক দুয়োজনে একে-লগে বহি ভোজন পান কৰিলৈ আৰু সেই যুৱতীৰ বাপেকে কলে মিনতি কৰোঁ, “অনুগ্ৰহ কৰি তুমি এই বাতিও থাকি মন প্ৰফুল্লিত কৰা।” ৭ তথাপি সেই মানুহ যাবলৈ উঠিল, কিন্তু শৰূৰেকে তেওঁক থাকিবলৈ বৰকৈ ধৰাত, সেই বাতিও থাকিল। ৮ পাছত পঞ্চম দিনা যাবাৰ কাৰণে বাতিপুৰাতো উঠাৰ পাছত, শৰূৰেকে তেওঁক ক'লে, “খোৱা-বোৱা কৰি আবেলিলেকে থাকি নিজক সুস্থিৰ কৰা।” সেয়ে, তেওঁলোক দুয়োজন বহি ভোজন কৰিলে। ৯ পাছত যেতিয়া লেবায়া জনে নিজৰ উপপত্নী আৰু দাসক লৈ গুচি যাবাৰ কাৰণে প্ৰস্তুত হওঁতে, শৰূৰেকে তেওঁক ক'লে “চোৱা দিন প্ৰায় শ্ৰেষ্ঠ হ'ল; বিনয় কৰোঁ, তুমি আজি বাতিও ইয়াতে থাকা। চোৱা, বেলি প্ৰায় লহিয়াইছে; তুমি এই ঠাইতে বাতি থাকি প্ৰফুল্লিত হোৱা আৰু কাহীলৈ তোমালোকে নিজ ঘৰলৈ যাবাৰ কাৰণে সোনকালে উঠি নিজ বাটে গুচি যাবা।” ১০ কিন্তু সেই মানুহে সেই বাতি থাকিবলৈ সন্মত নহল আৰু উঠি যাবা কৰি যিচুক অৰ্থাৎ যিচোলামৰ ওচৰ আঠি পালন; তাৰ লগত দটা সঙ্গোৱা গাধ আৰ তাৰ

উপপত্তি আছিল। ১১ তেওঁলোক যিবুচর চৰ আহি পোৱাত দিন প্ৰায় শেষ হ'ল; তেওঁয়া দাসে তেওঁৰ গৰাকীক ক'লে, “নিবেদন কৰোঁ, আহক আমি যিচুইয়াহৰ এই নগৰত সোমাই বাঠিতো ইয়াতে থাকেৰহক।” ১২ কিন্তু তাৰ গৰাকীয়ে তাক কলে, “যি নগৰ ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ নহয়, এনে তীন্ন দেশীয় লোকৰ নগৰত আমি নোসোমাও; আমি আগবঢ়ি গিবিয়ালৈ যাওঁহক।” ১৩ তেওঁ দাসক কলে, “আহা আমি এই অঞ্চলৰ কোনো ঠাইৰ ওচৰলৈ গৈ গিবিয়া বা বামাত বাঠিতো পৰা কৰিম।” ১৪ এইদেৱে তেওঁলোক আগবঢ়ি গুল আৰু বিন্যামীনৰ অধিকাৰত থকা গিবিয়াৰ ওচৰ পোৱাত বেলি মৰ গ'ল। ১৫ তেওঁয়া তেওঁলোকে বাট এৰি বাতি থাকিবৰ কাৰণে গিবিয়ালৈ সোমাই গ'ল; আৰু তেওঁ সোমাই গৈ সেই নগৰৰ চ'কত বহিল; কিয়নো কোনো নিজৰ ঘৰত বাতি থাকিবৰ কাৰণে তেওঁলোকক ঠাই নিদিলে। ১৬ সেই সময়ত এজন প্রাণ্ডৰক্ষ মানুহে পথাৰত কাম কৰি সন্ধিয়া পৰত ঘৰলৈ উভতি আহি আছিল, সেইজন লোক ইহুয়িমৰ পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ আলিল আৰু তেওঁ গিবিয়াত প্ৰবাস কৰিছিল; কিন্তু নগৰৰ লোকসকল হ'লে বিন্যামীনীয়া লোক আছিল। ১৭ সেই প্রাণ্ডৰক্ষ লোকজনে মূৰ দাঙি চাই নগৰৰ চ'কত সেই পথিকক দেখি সুধিলে, “তুমি ক'লৈ যোৱা? আৰু ক'ৰ পৰা আছিছে?” ১৮ তেওঁ লোকজনক ক'লে, “আমি যিহুদাৰ বৈৎলেহেমৰ পৰা আছিছেু, ইহুয়িম পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ সিকালৈলৈ যাওঁ; মই সেই ঠাইৰ মানুহ। যিহুদাৰ বৈৎলেহেলৈ গৈছিলৈলৈ, এতিয়া মই যিহোৱাৰ গৃহলৈলৈ যাওঁ কিন্তু কোনো মোক ঘৰত ঠাই দিয়া নাই। ১৯ আমাৰ গাধাৰোৰ কাৰণে ধান-থেৰ আৰু দানা আছে; লগতে মোৰ কাৰণে আৰু এই দেৰিতৰ বাবে আৰু আপোনাৰ দাস-দসীৰ সৈতে আহা এই ডেকাৰ বাবে পঠা দ্রাক্ষৰস আছে, আমাৰ কোনো বস্তুৰ অভাৱ নাই।” ২০ তেওঁয়া সেই প্রাণ্ডৰক্ষ লোকজনে কলে, “তোমাৰ শাস্তি হওঁক; তোমাৰ প্ৰয়োজনীয় সকলোকে দ্বাৰাৰী মই ল'লো। তোমালোকে মোৰ লগত বলা; তুমি কোনো কাৰণতেই এই চ'কত বাঠিতো থাকিব নালাগে।” ২১ পাছত সেই প্রাণ্ডৰক্ষ লোকজনে তেওঁক নিজৰ ঘৰলৈলৈ নি গাধাৰোৰ ঘাঁই দিলে আৰু তেওঁলোকে ভাৰি ধুই ভোজন-গাম কৰিলে। ২২ এইদেৱে তেওঁলোকৰ লগত আনন্দ কৰিব সময়ত, সেই নগৰৰ কিন্তুমান পাষণ্ড লোক আহি তেওঁৰ ঘৰৰ চাৰিওকালে বেৰি ধৰিলে আৰু দুৱাৰত ঢকিয়াই সেই ঘৰৰ গৰাকী প্রাণ্ডৰক্ষ গৰাকীজনক ক'লে, “আপোনাৰ ঘৰলৈ যিজন পুৰুষ আছিছে, তেওঁক বাহিৰলৈ উলিয়াই দিয়ক, আমি তেওঁৰ পৰিচয় ল'ম।” ২৩ তেওঁয়া ঘৰৰ গৰাকীয়ে বাহিৰলৈ ওলাই আহিল আৰু সিহিতৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, “হে মোৰ ভাইসকল, মই বিন্য কৰিছোঁ, তোমালোকে দুৰ্কৰ্ম নকৰিব।” সেই পুৰুষ মোৰ ঘৰত অতিথিহৈ আছিছে, এই হেতুকে তেওঁলৈ এমে মূৰ্খতাৰ কৰ্ম নকৰিব। ২৪ চোৱা, ইয়াত মোৰ এজনী কুমাৰী জী আৰু তেওঁৰ উপপত্তী আছে; মই সিহিতক বাহিৰ কৰি আনো, তোমালোকে সিহিতৰে মন ভ্রষ্ট কৰা; সিহিতৈলৈ তোমালোকৰ যি ইচ্ছা তাকে কৰা; কিন্তু সেই পুৰুষলৈ তোমালোকে মূৰ্খতাৰ কৰ্ম নকৰিব।” ২৫ তথিপি সিহিতে প্রাণ্ডৰক্ষ জনৰ কথা শুনিবলৈ অসন্তত হ'ল; তেওঁয়া সেই পুৰুষে তাৰ উপপত্তীক ধৰি সিহিতৰ আগলৈ উলিয়াই দিলে; তাতে সিহিতে তাইৰ পৰিচয় ল'লে আৰু গোটেই বাতি তাইৰ ধৰ্ষণ কৰিলে; পাছত বাতিপুৰা সিহিতে তাইক এৰি গুঁড় গল। ২৬ পাছত তিৰোতাজীয়ে নিজৰ গীৰীয়েৰে আলহী হৈ থকা প্রাণ্ডৰক্ষ লোকজনৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ ওচৰলৈ আহি পোহৰ নোহোৱালৈকে দুৱাৰৰ মুখুত পৰি থাকিল। ২৭ পাছত বাতিপুৰা সেই তিৰোতাৰ গৰাকীয়ে যেতিয়া নিজ পথত যাবৰ বাবে ঘৰৰ দুৱাৰ-ভলি বাহিৰ হৈ আহিল, তেওঁয়া তেওঁ দেখিলে যে, তেওঁৰ উপপত্তী হাত পেলাই পৰি আছে। ২৮ তেওঁ তাইক কলে, “উঠি, আমি যাওঁ;” কিন্তু তাই একে উভৰ নিদিলে; পাছত সেই পুৰুষে গাধাৰ ওপৰত তাইক তালু লৈ যাত্রা কৰি নিজ ঠাইলৈ গ'ল। ২৯ যেতিয়া তেওঁ নিজৰ ঘৰ পালে, তেওঁ এখন কটাৰী লৈ সেই উপপত্তীক ধৰি হাতড়েৰে সৈতে বাৰডেখাৰ কৰি কাটি, ইহায়েলৰ আটাই অঞ্চলৈ পঠিয়াই দিলে। ৩০ যি কোনোৱে ইয়াক দেখিলে, সেই লোকসকলে নিজৰ মাজতে কলে, “ইহায়েলৰ সন্তান সকলে মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহা দিনৰে পৰা আজিলৈকে এনেকুৱা

কেতিয়াও হোৱা নাই, আৰু দেখা নাই; এই বিষয়ে ভালকৈ বিবেচনা কৰি, কি কৰা উচিত তাকে কোৱা!!”

২০ পাছত ইহায়েলৰ সন্তানসকল একত্ৰিত হ'ল আৰু তেওঁলোকৰ দানৰ পৰা বেৰ-চেৰাৰ পৰ্যন্ত, আনন্দ গিলিয়দ চহৰৰ পৰাও আহিল। তেওঁলোকে মিস্পাত যিহোৱাৰ সম্মুখুত গোট খালে। ২ লোকসকলৰ নেতা আৰ্দ্ধ ইহায়েলৰ আটাই কৈন্তোৰ মুখুতসকল ঈশ্বৰৰ প্ৰজাসকলৰ সেই সমাজত উপস্থিত হ'ল; তাত চাৰি লাখ তৰোৱাল ধৰা পদতিক লোক আছিল। তেওঁলোক যুদ্ধ কৰিবলৈ সাজু হৈ আছিল। ৩ ইহায়েলৰ সন্তানসকল মিস্পাত একত্ৰিত হোৱা কথা শুনি সকলোৱে তাত একত্ৰিত হ'ল। পাছত ইহায়েলৰ সন্তানসকলে স্থুলিলে, “কোৱাচেন এই দুৰ্কৰ্ম কেনেকৈ হ'ল?” ৪ সেই হত হোৱা মহিলাজনীৰ গীৰীয়েক লৈবীয়া পুৰুষ জনে উভৰ দি ক'লে, “মই আৰু মোৰ উপপত্তীৰ বাতি থাকিবৰ কাৰণে বিন্যামীনৰ অধিকাৰত থকা গিবিয়ালৈ সোমাইছিলোঁ। ৫ তাতে গিবিয়াৰ পৰিয়ালৰোৰে মোৰ বিৰুদ্ধে আহি বাতি মোক ঘৰৰ চাৰিওকালে বেৰি ধৰিলে; সিহিতে মোক বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল আৰু সিহিতে মোৰ উপপত্তীক বলাৎকাৰ কৰাত তাই মুৰিল। ৬ পাছত মই মোৰ উপপত্তীক ধৰি ডোখাৰ ডোখাৰ কৰি ইহায়েলৰ অধিকাৰত থকা দেশৰ সকলোৱে ফালে পঠিয়ালোঁ; কিয়মো সিহিতে ইহায়েলৰ মাজত কু-কৰ্ম আৰু অজ্ঞানতাৰ কাৰ্য কৰিলে। ৭ এতেকে হে ইহায়েলৰ সন্তানসকল, এতিয়া তোমালোক সকলোৱেই নিজৰ নিজৰ মতামত কি কোৱা।” ৮ তাতে সকলোৱে মানুহে একগোটেই ক'লে, “আমি কোনো নিজ নিজ জতুলৈ নাযাওঁ; ৯ কিন্তু এতিয়া আমি গিবিয়া চহৰৰ প্ৰতি কি কৰিম, তাকেই ভাবিছো, চিঠি খেলৰ দ্বাৰাই বুজি পাম যে ঈশ্বৰে তাৰ বিৰুদ্ধে কি কৰিব। ১০ আমি বিন্যামীনৰ গিবিয়ালৈ গৈ ইহায়েলৰ মাজত কৰা আটাই অজ্ঞানতাৰ কাৰ্য অনুসৰে যেন সিহিতক প্ৰতিফল দিব পাৰোঁ, ইয়াৰ অৰ্থে তেওঁলোকে খোৱা বন্ধ আনিবলৈ ইহায়েলৰ ফৈদসকলৰ মাজত পৰা এশ লোকলৈ দহজনক আৰু হাজাৰ লোককলৈ এশ জনক আৰু দহ হাজাৰ লোকলৈ এক হাজাৰলোকক আমি লওঁ।” ১১ এইদেৱে ইহায়েলৰ সৈন্যসকলে একগোট হ'ল আৰু সেই নগৰখনৰ বিপক্ষে এক উদ্দেশ্যেৰেই গোট খালে। ১২ ইহায়েলৰ সকলোৱে ফৈদে বিন্যামীন ফৈদে সকলোৱে মানুহ পঠিয়াই এই কথা ক'লে, “তোমালোকৰ মাজত এয়া কি দুৰ্কৰ্ম হৈ আছে। ১৩ এই কাৰণে তোমালোকে এই গিবিয়ানিবাসী পাষণ্ডুৰোক শোধাই দিয়া; আমি সিহিতক বধ কৰি ইহায়েলৰ পৰা দুষ্টা দূৰ কৰোঁ।” কিন্তু বিন্যামীনৰ সন্তানসকলে নিজ ভাই ইহায়েলৰ সন্তানসকলৰ কথা শুনিব নুখুজিলে, ১৪ বৰং ইহায়েলৰ সন্তানসকলৰ লগত যুদ্ধৰ অৰ্থে ওলাই বিন্যামীনৰ সন্তানসকলে নগৰৰ পৰা আহি গিবিয়াত গোট খালে। ১৫ বিন্যামীন বংশৰ লোকসকলে মুঠ ছাৰিবশ হাজাৰ জন সৈন্য পালে। তেওঁলোক যুদ্ধ কৰাৰ বাবে বেচ দক্ষতা থকা সৈন্যিক আছিল আৰু ইয়াৰ বাহিৰে গিবিয়ানিবাসীৰ পৰা সাতশ নিপুঁ সৈন্য পালে। ১৬ ইয়াৰ উপৰিও তেওঁলোকে সাতশ প্ৰশিক্ষণপ্রাপ্ত সৈন্য পাইছিল। এইলোক সকল বাওঁহতীয়া আছিল; তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনে এডাল চুলি লৈ ফিঙাৰ শিল মাৰিছিল আৰু তেওঁলোকৰ লক্ষ্যান্ত হোৱা নাছিল। ১৭ বিন্যামীনৰ বাহিৰে ইহায়েলৰ তৰোৱাল ধৰা লোক লেখত চাৰি লাখ হ'ল, সেই সকলো লোক যুদ্ধৰ আছিল। তেওঁলোক প্ৰশিক্ষণ প্রাণ্ড আছিল। ১৮ পাছত ইহায়েলৰ সন্তানসকলে ওলাই বৈংশালৈ গৈ ঈশ্বৰক সুধিলে, “কেন বংশৰ লোক সকলোতকৈ আগেয়ে বিন্যামীনৰ সন্তানসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলাই যাব? তাতে যিহোৱাই ক'লে, “প্ৰথমে যিহুদাৰ বংশৰ লোকসকলে আক্ৰমণ কৰিব।” ১৯ পছন্দিনা পুৰাত ইহায়েলৰ সন্তানসকলে উঠি গিবিয়াৰ বিৰুদ্ধে ছাউনি পাতিলে। ২০ আৰু ইহায়েলৰ সৈন্যসকলে বিন্যামীনেৰে সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলাই গৈ, গিবিয়াৰ ওচৰত সিহিতৰ বিৰুদ্ধে সৈন্যৰ চাউনি পাতিলে; ২১ তাতে বিন্যামীনৰ সৈন্যসকলে গিবিয়াৰ পৰা ওলাই আছিল আৰু সেইদিনা ইহায়েলৰ মাজত বাইশ হাজাৰলোকক সংহাৰ কৰিলে। ২২ পাছত ইহায়েলৰ সৈন্যসকল তেওঁলোকতকৈ ও বেছি শক্তিশালী আছিল, তেওঁলোকে প্ৰথম দিন মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহা দিনৰে পৰা আজিলৈকে এনেকুৱা

পাতিছিল আকো সেই ঠাইতে বেছ পাতিলো। ২৩ ইস্রায়েলের সন্তানসকলে উঠি গৈ সন্ধিয়ালৈকে যিহোৱাৰ ওচৰত ক্রন্দন কৰিলে আৰু যিহোৱাৰক সুধিলে, “আমি নিজ ভাই বিন্যামীনৰ সন্তানসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ পূণৰ যাম নে?” তাতে যিহোৱাই কলে, “তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰা!” ২৪ এইবাৰ ইস্রায়েলৰ সৈন্যসকল বিন্যামীনৰ সৈন্যসকলৰ ওচৰ আহি পালে। এইদিনটো আছিল যুদ্ধৰ দ্বিতীয় দিন। ২৫ বিন্যামীনৰ সৈন্যসকলে শিবিয়াৰ পৰা ওলাই আহি দ্বিতীয় দিনা পুনৰাবৈ ইস্রায়েলৰ সৈন্যসকলক আক্ৰমণ কৰি ওঠৰ হাজাৰ লোকক হত্যা কৰিলে; এই সকলো ইস্রায়েলী সৈন্যসকল প্ৰশিক্ষণ প্ৰাণ আছিল। ২৬ তেতিয়া ইস্রায়েলৰ সকলো সৈন্য আৰু আটাই লোকসকলে বৈৎ-এললৈ উঠি গ'ল আৰু সেই ঠাইতে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে ক্রন্দন কৰি বহি থাকিল। সেই দিনা সন্ধিয়ালৈকে লঘোনে থাকিল আৰু যিহোৱাৰ সাক্ষাতে হোম আৰু শাস্তিৰ বলি উৎসৰ্গ কৰিলে। ২৭ ইস্রায়েলৰ সন্তানসকলে যিহোৱাৰক সুধিলে, কিয়নো সেই সময়ত ইস্রায়েলৰ নিয়ম-চন্দ্ৰক সেই ঠাইত আছিল, ২৮ আৰু সেই কালত হাৰোৱাৰ নাতিয়েক ইলিয়াজৰ পুত্ৰ পীনহচে তাৰ আগত পৰিচৰ্যা কৰি আছিল। তাতে তেওঁলোকে ক'লে “আমি নিজ ভাই বিন্যামীনৰ সন্তানসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ আকো যাম নে, বা ক্ষাত্ৰ হ'ম?” তাতে যিহোৱাই ক'লে, “আক্ৰমণ কৰা, কিয়নো কাহিলৈ মই তোমালোকৰ হাতত সিহঁতক শোধাই দিম।” ২৯ পাছত ইস্রায়েলৰ সন্তানসকলে চাৰিওফালে গোপন ঠাইত শিবিয়াৰ বিৰুদ্ধে মানুহ লুকুৱাই বাখিলে। ৩০ পাছত ত্ৰুটীয় দিনা ইস্রায়েলৰ সৈন্যসকলে বিন্যামীনৰ সৈন্যসকলৰ বিৰুদ্ধে উঠি গৈ আগৰ দৰে শিবিয়াৰ বিৰুদ্ধে সৈন্যৰ বেছ পাতিলো। ৩১ তেতিয়া বিন্যামীনৰ সন্তানসকলে শিবিয়াৰ পৰা ওলাই আহি ইস্রায়েলীসকলৰ বিৰুদ্ধে যুজ কৰিবলৈ আছিল আৰু তেওঁলোক ওচৰ পৰা দূৰৈলৈ যোৱা হ'ল। আৰু তেওঁলোকে আগৰ দৰে লোকসকলৰ মাজত প্ৰহাৰ কৰি দৈৎ-এললৈ যোৱা আৰু পথাৰ মাজদি শিবিয়ালৈ যোৱা এই দুই বাজ বাটত ইস্রায়েলৰ মাজৰ ত্ৰিশজন মান লোকক বধ কৰিলে। ৩২ তেতিয়া বিন্যামীনৰ সন্তানসকলে কলে, “তেওঁলোক পৰাজিতহৈ যিমান সৈন্যকালে পারে তাৰ পৰা পলাই গ'ল।” কিন্তু ইস্রায়েলৰ সৈন্যসকলে ক'লে, “আহা আমি দৌৰী গৈ তেওঁলোকক নগবৰ পৰা ধৰি বাজবাটলৈ লৈ আহোৈ।” ৩৩ এই কাৰণেই ইস্রায়েলৰ সৈন্যসকলে নিজ নিজ ঠাইত পৰা ওলাই গৈ বালতামৰত সৈন্যৰ বেছ পাতিলো; আৰু ইয়াৰ ভিতৰতে ইস্রায়েলৰ লুকাই থকা সৈন্যসকলে গোপণ ঠাইত পৰা দৌৰী ওলাই আহি মাৰেই শিবিয়া আক্ৰমণ কৰিলে। ৩৪ তেওঁলোক শিবিয়ালৈ ওলাই আছিল আৰু গোটেই ইস্রায়েলৰ মাজত মনোনীত হোৱা দহ হাজাৰ লোকৰ ঘোৰ যুদ্ধ হ'ল; কিন্তু বিন্যামীনৰ লোকসকলৈ নাজানিলৈ যে, শোষত দুৰ্ঘোগ ঘটি তেওঁলোকৰ কি হ'ব। ৩৫ যিদিনা যিহোৱাই ইস্রায়েলৰ সৈন্যসকলক ব্যৱহাৰ কৰি বিন্যামীনৰ সৈন্যসকলক পৰাজিত কৰিলে, সেইদিন ইস্রায়েলৰ সন্তানসকলে বিন্যামীনৰ পঁচিশ হাজাৰ সৈন্যক বধ কৰিলে। এই লোকসকল তৰোৱাল ধৰাত পাকৈত প্ৰশিক্ষণ প্ৰাণ সৈনিক আছিল। ৩৬ এইবাৰ বিন্যামীনে দেখা পালে যে, তেওঁ সৈন্যসকল পৰাজিত হ'ল আৰু ইস্রায়েলৰ লোকসকলো বিন্যামীনৰ পৰা পিচুৱাই গৈছিল; তেওঁলোক পিচুৱাই যোৱাৰ কাৰণ আছিল, তেওঁলোকে হঠাৎ শিবিয়াৰ বিৰুদ্ধে আক্ৰমণ কৰাৰ কোশল। এইদৰে শিবিয়াৰ ওচৰ এটুকুৰা ঠাইত তেওঁলোক লুকাই থাকিল। ৩৭ পাছত সেই লুকাই থকা লোকসকলৈ শিবিয়াৰ নগবৰত প্ৰয়োজন আছিল, তৰোৱালৰ ধাৰেৰে প্ৰত্যেককে সংহাৰ কৰিলে। ৩৮ সেই লুকাই থকা সৈন্যসকলে ইস্রায়েলী লোকসকলৰ সৈতে এটা সংকেত বা চিন হিঁক কৰিছিল যে, যেতিয়া নগবৰ পৰা মেঘ-তন্তৰ দৰে বৰকৈ খোঁৱা উৎপন্ন হ'ব, তেতিয়া সেই সংকেত চাই আটাইয়ে নগবৰ বাহিৰলৈ ওলাই আহিব। ৩৯ এতেকে ইস্রায়েলৰ সৈন্যসকলে ঘূৰি যুদ্ধ কৰিবলৈ ধৰিলে, বিন্যামীনে তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰহাৰ কৰি প্ৰায় ত্ৰিশজন মানুহক বধ কৰিলে; কিয়নো সিইতে কৈছিল, “প্ৰথম যুদ্ধৰ নিচিনাকৈ ইহাত আমাৰ আগত নিচ্যকৈ পৰাজিত হ'ব।” ৪০ কিন্তু যেতিয়া নগবৰ পৰা স্তৰ আকৃতিবে খোঁৱা উঠিবলৈ ধৰিলে, তেতিয়া বিন্যামীন ফৈদৰ লোকসকলে পাছলৈ চাই

দেখিলে যে, গোটেই নগৰ ধোঁৱাময় হৈ আকাশলৈ উঠি গৈছে। ৪১ তেতিয়া ইস্রায়েলৰ সৈন্যসকলেও তেওঁলোকৰ ফালে মুখ ঘূৰালে, ইয়াকে দেখি বিন্যামীনৰ লোকসকলৰ অতিকৰণ আতঙ্কিত হ'ল, তেওঁলোকে দেখিলে যে তেওঁলোকলৈ দুৰ্ঘোগ নামি আহিছে। ৪২ সেয়ে তেওঁলোকে ইস্রায়েলৰ সৈন্যসকলৰ সম্মুখৰে নংগে অৱগ্ৰহ বাটেন্দি যাবৰ বাবে পৰ্যটি দি উভতি গ'ল; কিন্তু তেওঁলোকক যুদ্ধই পাছ নেৰিলো। তেওঁলোকক নগবৰ পৰা ওলাই আহা ইস্রায়েলৰ সৈন্যসকলে বাটৰ মাজতে বধ কৰিলে। ৪৩ তেওঁলোকে বিন্যামীনীয়াহাতক চাৰিওফালে বেৰি ধৰি নোহালৈ খেদি নিলো, তেওঁলোকক জিৰণি লবলৈ নিদি শিবিয়াৰ পূৰ ফালে থকা সৰ্ব উদয়ৰ দিশত তেওঁলোকক বধ কৰিলে। ৪৪ তাতে বিন্যামীনীয়াহাতক চাৰিওফাল ওঠৰ হাজাৰ সাহসী ও শক্তিশালী সৈন্য নিহত হ'ল। ৪৫ পাছত অৱশিষ্ট লোকসকল অৱগ্ৰহ ফালে বিমোনৰ শিললৈ পলাবলৈ ধৰাবলৈ ধৰাবল, সিহঁতৰ অৱশিষ্ট লোকৰ মাজত আন পাঁচ হাজাৰ লোকক তেওঁলোকে বাজ আলিত বধ কৰিলে; আৰু সিহঁতৰ পাছে পাছে গিদোমলৈকে খেদি গৈ, সিহঁতৰ পুনৰ দুই হাজাৰ লোকক বধ কৰিলে। ৪৬ এইদৰে সেইদিনা বিন্যামীনীয়াহাতক চাৰিওফাল মাজৰ সৰ্বমুঠ তৰোৱাললৈ যুদ্ধত বীৰ পুৰুষ আছিল। ৪৭ কিন্তু হৃষ লোকে ঘূৰি অৱগ্ৰহ বিমোন শিললৈ পলাই গ'ল আৰু সেই বিমোন শিলত চাৰি মাহ থাকিল। ৪৮ ইস্রায়েলৰ সৈন্যসকল বিন্যামীনৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ পুনৰাবৈ ঘূৰি আহি নগবৰত থকা আটাই মানুহ আৰু পশু আদি যি যি পালে, সেই সকলোকে তৰোৱালৰ ধাৰেৰে আঘাত কৰিলে; আৰু যিমান নগবৰ পোৱা গ'ল, সেই সকলোকে জই দি পুৰি ভষ্ম কৰিলে।

২১ ইস্রায়েলৰ লোকসকলে মিস্পাত এই প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, “আমাৰ কোনো বিন্যামীনৰ বংশৰ কাৰো ঘৰলৈ নিজ জীয়েকক বিয়া দিব নালাগে।” ২ পাছত ইস্রায়েলৰ লোকসকল বৈৎ-এল চহৰলৈ গ'ল, তাতে দৈশৰৰ সম্মুখত সন্ধ্যালৈকে সেই ঠাইত বহি থাকি বৰ মাতৰে ক্রন্দন কৰি ক'লে, ও “হে ইস্রায়েলৰ দৈশৰ যিহোৱা, আজি ইস্রায়েলৰ মাজৰ এক ফৈদ লুণ্ঠ হ'ল; ইস্রায়েলৰ মাজত কিয় এনে ঘটিল?” ৩ পাছদিনা লোকসকলে পুৱাতে উঠি এটা যজ্ঞ-বেদি সাজি সেই বেদিত তেওঁলোকে হোম-বলি আৰু মগলাৰ্থক নেবেদী উৎসৰ্গ কৰিলে। ৫ তাৰ পাছত ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলে ক'লে, “ইস্রায়েলীয়া সকলৰ মাজত এনে কোন জাতি আছে যি সকল প্ৰভৰ কাষলৈ আমাৰ এই প্ৰায়নালৈ আহা নাই?” কিয়নো মিস্পাত যিহোৱাৰ গুৰলৈ যি জন নাহিব, “তেওঁ প্ৰাণ দণ্ড অৱশ্যে হ'ব” এই বলি তেওঁলোকে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল। ৬ ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলে নিজ ভাই বিন্যামীনৰ অৰ্থে বেজাৰ কৰি ক'লে, “ইস্রায়েলীয়া সকলৰ মাজত এনে কোন জাতি আছে যি সকল প্ৰভৰ কাষলৈ আমাৰ এই প্ৰায়নালৈ আহা নাই?” কিয়নো মিস্পাত যিহোৱাৰ গুৰলৈ যি জন নাহিব, “তেওঁ প্ৰাণ দণ্ড অৱশ্যে হ'ব” এই বলি তেওঁলোকে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল। ৭ ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলে নিজ জীহাতক সিহঁতৰে সৈতে বিয়া নিদিওঁ বুলি কৈ আমি যিহোৱাৰ নামেৰে শপত থালোঁ।” ৮ এই হেতুক তেওঁলোকে ক'লে, “ইস্রায়েলৰ ফৈদ সমূহৰ মাজৰ এনে কোন আছে, যি ফৈদ মিস্পাত যিহোৱাৰ কাষলৈৰে কাষত উপস্থিত হোৱা নাই?” তেতিয়া তেওঁলোকে জানিব পালিবলৈ যাবেচ গিলিয়াদৰ পৰা কিছুমান মানুহ সেই সমাবেশত উপস্থিত হোৱা নাই। ৯ কিয়নো লোকসকলৰ গণনা কৰাৰ সময়ত তেওঁলোকে দেখিলে যে যাবেচ গিলিয়াদ নিবাসীসকলৰ এজনে সেই ঠাইলৈ আহা নাই। ১০ তেতিয়া তেওঁলোকে সাহসী লোকসকলৰ মাজত পেতো যাবেচ গিলিয়াদলৈ গৈ সুৰ সুৰ ল'ৰা-ছৱলী আৰু মহিলাকে ধৰি সকলোকে আক্ৰমণ কৰি বধ কৰিল। ১১ “তোমালোকে এইদৰে কৰা; প্ৰতিজন পুৰুষ আৰু পুৰুৱেৰে সৈতে শয়ন কৰা প্ৰতিগৰাকী মহিলাকে বধ কৰিবা।” ১২ সৈন্যসকলে যাবেচ-গিলিয়াদ নিবাসী লোকসকলৰ মাজত কেতিয়াও প্ৰযৱে সেতো শয়ন নকৰা চাৰিশ ঘূৰতীক অবিবাহিতা পালে। তেওঁলোকে সেই ঘূৰতীকলক কনান দেশত থকা চীলোৱ ছাউলিলৈ লৈ গ'ল। ১৩ তাৰ পাছত ইস্রায়েলীসকলে বিয়ান শিলত থকা বিন্যামীনীয়া লোকসকলৈ বাৰ্তা পঢ়াই শাস্তিৰ চুক্তি কৰিবলৈ বিচাৰিলে। ১৪ এই বাৰ্তা শুনি বিন্যামীনীয়াসকল ইস্রায়েললৈ উল্টটি আহিল। যাবেচ-গিলিয়াদীয়া মহিলাসকলৰ মাজৰ জীয়াই থকা

যুরতামিকলক তেওঁলোকবে সৈতে বিয়া কৰাই দিলে; তথাপি তেওঁলোকলৈ ছোৱালীৰ সংখ্যা নাটনি হ'ল। ১৫ ইস্রায়েলৰ লোকসকলে বিন্যামীন ফৈদৰ কাৰণে দুখ কৰিবলৈ ধৰিলে, কাৰণ যিহোৱাই ইস্রায়েলৰ ফৈদ সমূহৰ মাজত এক বিভাজন আনি দিছিল। ১৬ ইস্রায়েলৰ বৃক্ষ নেতাসকলে ক'লে, “বিন্যামীনীয়া স্তৰিসকলক বধ কৰা হ'ল। এতিয়া অৱশিষ্ট বিন্যামীনীয়া যি সকল আছে, তেওঁলোকৰ বিবাহৰ কাৰণে আমি কৰ পৰা স্ত্ৰী পাম?” ১৭ তেওঁলোকে ক'লে, “ইস্রায়েলীয়া সকলৰ মাজৰ পৰা যেন এটা ফৈদ লুপ্ত হৈ নাযায়, যেয়ে জীয়াই থকা বিন্যামীনীয়াসকলৰ বৎশ বক্ষা কৰিবলৈ সন্তানৰ অৱশ্যেই প্ৰয়োজন আছে। ১৮ আমাৰ ছোৱালীবোৰকতো তেওঁলোকৰ লগত বিয়া দিব নোৱাৰো, কিয়নো আমি শপত খাইছিলো যে, কোনোৱে যদি বিন্যামীনীয়াক ছোৱালী দিয়ে, তেন্তে তেওঁ অভিশপ্ত হ'ব।” ১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, “তোমালোকে জানা যে, প্ৰতি বছৰে চীলোত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এক উৎসৱ হয়; এই চীলো চহৰখন বৈঞ্চলৰ উত্তৰ ফালে, যি পথ বৈঞ্চলৰ পৰা চিথিমৰ ফালে উঠিগৈছে তাৰ পূৰফালে আৰু লেবোনাৰ দক্ষিণ ফালে আছে।” ২০ তেওঁলোকে বিন্যামীনীয়া লোকসকলক এই পৰামৰ্শ দিলে যে, “তোমালোকে গৈ দ্বাক্ষাৰাবীবোৰত লুকাই অপেক্ষা কৰি থাকিবা। ২১ যেতিয়া চীলোৰ ছোৱালীবোৰে নাচত যোগ দিবলৈ ওলাই আহিব, তেতিয়া তোমালোক দ্বাক্ষাৰাবীৰ পৰা দৌৰি বাহিৰ ওলাই তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা যাকে ইচ্ছা তেওঁৰে ধৰি লৈ বিন্যামীন এলেকালৈ গুটি যাবা। ২২ তেওঁলোকৰ বাপেক বা ভায়েক-ককায়েকসকলে যেতিয়া আমাৰ ওচৰত গোচৰ দিবলৈ আহিব, তেতিয়া আমি তেওঁলোকক ক'ম, ‘আপোনালোকে এই সকলো ছোৱালীকে দান কৰি তেওঁলোকৰ প্ৰতি দয়া কৰক; কিয়নো যুদ্ধৰ সময়ত আমি তেওঁলোকৰ কাৰণে যথেষ্ট যুৱতী নাপালোঁ। শপতৰ বিষয়ত আপোনালোকে একো দোষ কৰা নাই; কাৰণ আপোনালোকেতো আপোনালোকৰ ছোৱালীবোৰক নিজে তেওঁলোকলৈ বিয়া দিয়া নাই।’ ২৩ তাতে বিন্যামীনীয়াসকলে তেনেকৈয়ে কৰিলো। ছোৱালীবোৰে যেতিয়া নাচি আছিল তেতিয়া তেওঁলোক প্ৰত্যেকেই বিয়া কৰিবৰ কাৰণে এগৰাকিকে ছোৱালী ধৰি লৈ গ'ল। তাৰ পাছত তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ নিজৰ ঠাইলৈ উলটি গৈ নগৰ সাজি তাতে বাস কৰিবলৈ ধৰিলো। ২৪ সেই সময়ত ইস্রায়েলীয়াসকলে সেই ঠাই এৰি নিজ নিজ ফৈদ আৰু বৎশৰ ঠাইলৈ প্ৰস্থান কৰিলো। ২৫ এই সময়ত ইস্রায়েলৰ মাজত কোনো বজা নাছিল; যেয়ে যিহকে ভাল দেখিছিল তেওঁলোকে তাকেই কৰিছিল।

ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ସକଳେ ଶାସନ କରା ସମୟରେ, ଦେଶତ ଏବାର ଆକାଲ ହେଲିଛି। ସେଯେ ଯିହୁଦାର ବୈଲୋହେମେ ଏଜନ ବ୍ୟକ୍ତିମେ ତେଣୁର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଆବୁ ତେଣୁର ପୁତ୍ରକେ ଦୂଜନର ସୈତେ ମୋରାବ ଦେଶତ ବାସ କରିବାଲେ ଗୈଛିଲା । 2 ମେଇ ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମ ଇଲୀମେଲକ ଆଛିଲା । ତେଣୁର ଭାର୍ଯ୍ୟ ନାମ ନୟମୀ, ଆସୁ ତେଣୁର ପୁତ୍ରକେ ଦୂଜନର ନାମ ମହଲେନ ଆବୁ କିଲିଯେନ ଆଛିଲା । ତେଣୁଲୋକ ଯିହୁଦାର ବୈଲୋହେମେ ନିବାସୀ ଇହାଥୀୟା ମାନୁହ ଆଛିଲା । ତେଣୁଲୋକ ମୋରାବ ଦେଶଲୈ ଗଲୁ ଆବୁ ମେଇ ଦେଶ ପୋରାବ ପାଛତ ତେଣୁଲୋକେ ତାତେ ବାସ କରିବାଲେ ଲାଲେ । 3 ପାଛତ ନୟମୀର ସ୍ଵାମୀ ଇଲୀମେଲକର ମୃତ୍ୟୁ ହଲ ଆବୁ ତେଣୁର ପୁତ୍ର ଦୂଜନର ସୈତେ ତାତେ ନିବାସ କରିବାଲେ ଲାଲେ । 4 ତେଣୁର ପୁତ୍ର ଦୂଜନେ ତାତେ ଦୂଜନୀ ମୋରାବୀୟା ହୋରାଲୀ ବିଯା କରାଲେ; ତାରେ ଏଜନିର ନାମ ଅର୍ପା ଆବୁ ଆନ ଏଜନିର ନାମ ଥୁଲ । ତେଣୁଲୋକେ ମେଇ ଠୀକିତ ପ୍ରାୟ ଦହ ବଢ଼ିବ ସବସାସ କରି ଥାକିଲା । 5 ତାର ପାଛତ ମହଲୋନ ଆବୁ କିଲିଯେନ ନାମର ଏହି ପୁତ୍ର ଦୂଜନରୋ ମୃତ୍ୟୁ ହଲ; ନୟମୀ ପୁତ୍ରହାର ଆବୁ ସ୍ଵାମୀହିନୀ ହଲ । 6 ପାଛତ ନୟମୀଯେ ଦୂଜନୀ ମୋରାବୀୟକେ ସୈତେ ମୋରାବ ଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରି ଯିହୁଦା ଦେଶଲୈ ଉଭତି ଯୋରା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଲାଲେ । ତେଣୁ ମୋରାବ ଦେଶତେ ଶୁନିବାଲୈ ପାଇଛିଲ ଯେ, ଯିହୁଦା ଦେଶତ ଥିଲା ନିଜର ଲୋକଙ୍କଲକ ଯିହୋରାଇ ପ୍ରୋଜନର ସମୟତ ସହଯ କରେ ଆବୁ ଖୋରା ବସ୍ତ ଯୋଗାଯ । 7 ଦେଇ ନୟମୀଯେ ବୋରାବୀ ଦୂଜନରେ ସୈତେ ମେଇ ଦେଶ ପରିଭ୍ୟାଗ କରି ଯିହୁଦା ଦେଶଲୈ ଖୋଜକାଟି ଉଭତି ଆହିବାଲୈ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଲାଲେ । 8 ଦେଇ ନୟମୀଯେ ବୋରାବୀରେ ଦୂଜନୀକ କ'ଳେ, “ତୋମାଲୋକେ ନିଜ ନିଜ ମାତ୍ରର ଘରଲେ ଉଭତି ଯୋରା, ତୋମାଲୋକେ ଯି ଦରେ ମୁତ୍ବୋରଲେ ଆବୁ ମେଲୋକେ ଦୟା କରିଛିଲା, ମେଇଦିବେ ଯିହୋରାଇ ତୋମାଲୋକକେ ଦୟା କରକ । 9 ତୋମାଲୋକେ ଯେଣ ପୁନର ସ୍ଵାମୀ ଗ୍ରହଣ କରି ତେଣୁଲୋକର ଘରତ ବିଶ୍ଵାମ କରିବ ପୋରା, ଯିହୋରାଇ ତୋମାଲୋକକ ଏଣେ ବର ଦିଯକ ।” ତାର ପାଛତ ତେଣୁ ଦୂଜୋକେ ଚୁମ୍ବ ଯୋଗାତ, ତେଣୁଲୋକି ଚିଞ୍ଚିବି କାନ୍ଦିବାଲେ ଧରିଲେ । 10 ଆବୁ ତେଣୁକ ତେଣୁଲୋକେ କ'ଳେ, “ନହ୍ୟ ନହ୍ୟ; ଆମି ହଲେ ଆପୋନାର ଲଗତ ଆପୋନାର ଲୋକଙ୍କଲବ ଓଚବଲେ ଯାମ ।” 11 ତେତ୍ୟା ନୟମୀଯେ କ'ଳେ, “ହେ ମୋର ଆଇଟିହିଁ ଉଭତି ଯୋରା; ତୋମାଲୋକେ ମୋର ଲଗତ କିମ୍ବ ଯାବ ଥାଲାଇଛା? ତୋମାଲୋକର ସ୍ଵାମୀ ହବର ବାବେ ଏତିଯା ଜାନେ ମହି ଗର୍ତ୍ତ ପୁତ୍ର ଧାରଗ କରିବ ପରିବି? 12 ହେ ମୋର ଆଇଟିହିଁ, ନିଜ ବାଟେ ଉଭତି ଯୋରା, କିଯାନେ ମହି ଅତି ବୁଦ୍ଧା, ଆକୋ ବିଯା ହବ ନୋରାବେ, ଆବୁ ଯଦିଓ ମୋର ଆଶା ଆହେ ବୁଲି ମହି କଣ୍ଠ, ଆବୁ ମହି ବିଯା ହେ ଆଜି ବାତିଯେଇ ଯଦି ପୁତ୍ର ପ୍ରସର କରୁଣେ, 13 ତଥାପି ତୋମାଲୋକେ ଜାନେ ସିହିତ ଡାଙ୍ଗ ହୋରାଲୋକେ ସିହିତର କାରଣେ ବିଯା ନୋହୋରାକେ ଅପେକ୍ଷାତ ଥାକିବ ପାରିବା? ହେ ମୋର ଆଇଟିହିଁ, ଯଦି ତୋମାଲୋକତକେଯୋ ଅତି ନେହି ଦୁଖିତ, କାରଣ ଯିହୋରାର ହାତ ମୋର ବିବୁଦ୍ଧ ଉଠିଲା ।” 14 ତେତ୍ୟା ତେଣୁଲୋକେ ପୁନର ଚିଏବିର କାନ୍ଦିବାଲେ ଧରିଲେ, ଆନହାତେ ଅର୍ପିଇ ଶାହୁରେକ ଚୁମ୍ବ ଥାଇ ବିଦାୟ ଲାଲେ; କିନ୍ତୁ ବୁଝ ତେଣୁ ଲଗତ ଥାକିଲ । 15 ତେତ୍ୟା ନୟମୀଯେ କ'ଳେ, “ମୋରା ଚୋରା, ତୋମାର ଜାଯେବାଇ ନିଜ ଲୋକଙ୍କଲବ ଆବୁ ନିଜ ଦେରତାବ ଓଚବଲେ ସ୍ବର୍ଗ ଗାଲ; ତୁମିଓ ତୋମାର ଜାଯେବାର ସୈତେ ଉଭତି ଯୋରା ।” 16 କିନ୍ତୁ ବୁଝେ କ'ଳେ, “ଆପୋନାକ ଏବି ଆପୋନାର ଓଚବର ପରା ଯାବିଲେ ମୋକ ନକବା କିଯାନେ, ଆପୁମି ଯାଲୋକେ ଯାଇ, ମୋର ତାଲୋକେ ଯାମ, ଆବୁ ଆପୁମି ଯାତ ଥାକିବ, ମହିୟୋ ତାତେ ଥାକିମ, ଆପୋନାର ଲୋକଙ୍କଲବ ମୋର ଲୋକ ହବ, ଆବୁ ଆପୋନାର ଦୁଶ୍ମରେ ମୋରେ ଦୁଶ୍ମର ହବ ।” 17 ଆପୋନାର ଯି ଠୀକିତ ମୃତ୍ୟୁ ହବ, ମୋରେ ମେଇ ଠୀକିତ ମୃତ୍ୟୁ ହବ, ଆବୁ ତାତେ ମୋର ମୈଦାମୋ ହବ; କେବଳ ମୃତ୍ୟୁ ବାହିରେ ଆନ କୋନୋରେ ଯଦି ମୋକ ଆପୋନାର ପରା ପୁଥକ କରିବ ପାରେ, ତେଣେ ଯିହୋରାଇହେ ମୋର ଅଧିକ ଦଂ ଦିଯକ ।” 18 ଯେତ୍ୟା ନୟମୀଯେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ବୁଝ ତେଣୁ ଲଗତ ଯାବିଲେ ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଜ୍ଞ, ତେତ୍ୟା ତେଣୁ ତେଣୁକ ପୁନର ବାଧା ନକବିଲେ । 19 ପାଛତ ତେଣୁଲୋକ ଦୂଜୋ ବୈଲୋହେମେ ଚହର ନୋପୋରାଲୋକେ ଗେ ଥାକିଲ ଆବୁ ତେଣୁଲୋକେ ବୈଲୋହେମେ ନଗର ପୋରାବ ପାଛତ, ତେଣୁଲୋକର ବିଯଥ ଲେ ନଗର ଲୋକଙ୍କଲବ ଉଭେଜିତ ହେ ପରିବ, ଆବୁ ମହିଲାଙ୍କଲେ ଆହି ସୁଧିଲେ, “ଆରେ ନୟମୀ ନହ୍ୟ ମେ? ” 20 ତେତ୍ୟା ତେଣୁ ତେଣୁଲୋକକ କ'ଳେ, “ଯୋକ ନୟମୀ ବଲ ନାମତବା, କିନ୍ତୁ ମରା ବଲ ମାତିବା ।

कियनो सर्वर्शक्तिमान ट्सुशेरे मोर जीरन तिक्तारे परिपूर्ण करिले। २१ मझे पूर्ण संसार लै लोलाइ गैछेलो, किन्तु यिहोराइ मोर संसार शून्य करि घरलै उटाउ आनिले। सेयो तेमालोके मोक किय नयमी बुलि मातिछा? यिहोराइ मोर बिरुद्दे साक्ष्य दिछे, आरु सर्वर्शक्तिमान ट्सुशेरे मोक यातादायक करिले।” २२ एहिदेरे नयमी आरु तेऊं योराबीया बोराबीयेके बृथ मोराब देशर पवा उटति आहिल आरु तेऊंलोके यस धान दारलै आरास्त करा काळत बैठलेहमे आहि पाले।

ইলীমেলকর গোষ্ঠীর মাজের বোরজে নামেরে এজন দন্ত আৰু ধৰণীলোক
নয়মীর স্থামীৰ সম্পৰ্কীয় আছিল। ২ মোৱাৰীয়া বৃথে নয়মীক ক'লে, “নিনেদেন কৰোঁ, মই পথাৰলৈ যাও আৰু যি বান্ধিৰ দৃষ্টিত অনুহাত পাওঁ,
তাৰ পাছে পাছে শস্যৰ পৰি থকা থোক বোটলোগৈ।” তেতিয়া নয়মীয়ে
তেওঁক ক'লে, “আইটি মোৱা।” ৩ তেতিয়া তেওঁ গ'ল আৰু গৈ এখন
পথাৰ পালে; তাতে তেওঁ ধান দাই থকাসকলৰ পাছে পাছে গৈ শস্যৰ
পৰি থকা থোক বোটলিবলৈ ধৰিলে, আৰু ঘটনাক্ষমে তেওঁ ইলীমেলকর
গোষ্ঠীৰ মাজেৰ সেই বোৱেজৰ মাটি ডোখৰতে উপস্থিত হ'ল। ৪ পাছত
বোৱেজ বৈবলেহেমৰ পৰা আহি ধান দেৱাসকলক ক'লে, “যিহোৱা
তোমালোকৰ সঙ্গী হওক।” সিইতে উত্তৰ দিলে, “যিহোৱাই আপোনাক
আশীৰ্বাদ কৰক।” ৫ পাছত বোৱেজ ধান দেৱাসকলৰ ওপৰত নিযুক্ত
কৰা নিজ দামক শুধুলৈ, “সেইজন্মী গতভূত কোন ঠাইৰ?” ৬ তেতিয়া
ধান দেৱাসকলৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা দামে ক'লে, “তাই নয়মীৰ লগত
মোৱাৰ দেশৰ পৰা অহা মোৱাৰীয়া গাভৰু। ৭ তাই আহি ক'লে,
“অনুগ্ৰহ কৰি ধান দেৱাসকলৰ পাছে পাছে গৈ মুঠিৰ মাজে মাজে পৰি
থকা থোকবোৰ বুটলি পোটাৰলৈ মোক দিয়ৰক,” সেয়ে বাতিগ্ৰামেৰ পৰা
এতিয়ালৈকে তাই থোকবোৰ বুটলি আছে। তাই থৰত অলাপ সময়হে
জিৰণি লৈছিল।” ৮ তেতিয়া বোৱেজ বৃথক ক'লে, “আইটি, শুনাচেন, তুমি
বুটলিবলৈ আন পথাৰলৈ নাযাবা; মোৰ পথাৰ ত্যাগ নকৰিবা, কিন্তু ইয়াতে
থাকি, মোৰ গাম্ভুৰ দাসী সকলৰ লগত কাম কৰা। ৯ পথাৰৰ যি ভাগতে
শশ্য দোৱা হয়, তালৈকে চুক দি তুমি দাসীসকলৰ পাছত যাবা; তোমাক
স্পৰ্শ কৰিবলৈ মই জানো ডেকাবোৰক নিষেধ কৰা নাই? আৰু পিয়াহ
লাগিলে তুমি পাত্ৰৰ ওচলৈ গৈ ডেকাবোৰে ভুলি আনা পানী খাবা।” ১০
তেতিয়া তেওঁ তলৈলৈ মুখ কৰি মাটিত পৰি প্ৰণিপত্ত কৰিলে আৰু তেওঁক
ক'লে, “মই বিদেশীনী হোৱা স্বতেও কিয় আপুনি মোক কৃপাদৃষ্টি কৰিছে,
আৰু কিয় মই আপোনাৰ এই অনুগ্ৰহ লাভ কৰিছোঁ।” ১১ বোৱেজ উত্তৰ
দি ক'লে, “তোমাৰ স্থামীৰ মৃত্যুৰ পাছত তুমি শাহৰেৰলৈ যেনেদেৰে
ব্যৱহাৰ কৰি আছা, আৰু পিত্ৰ-মাতৃ লগতে নিজ জন্মভূমি এবি, তুমি
আগেয়ে নজনা লোকসকলৰ ওচলৈ আহিছা, এই সকলো কথা সম্পূৰ্ণকৈ
মোক জানিবলৈ দিলে। ১২ যিহোৱাই তোমাৰ কৰ্ম অনুসাৰে তোমাক
ফল দিয়ক; তুমি ইহৰায়েলৰ যি যিহোৱাৰ ডেকুৰ তলত আশ্রয় ল'বলৈ
আহিছা, তেরেই তোমাক সম্পূৰ্ণকৈ পুৰুষাৰ দিয়ক।” ১৩ তেতিয়া বৃথে
ক'লে, “হে মোৰ প্ৰত্ৰ, আপুনি মোলৈ কৃপাদৃষ্টি কৰক; কিয়নো আপুনি
মোক শাস্তনা দিলে, আৰু মই আপোনাৰ দাসী নোহোৱা স্বতেও মোক
নিজৰ দাসীৰ দৰে মৰমৰ কথা ক'লে।” ১৪ পাছত ভোজনৰ সময়ত
বোৱেজ বৃথক ক'লে, “তুমি এই ঠাইলৈ আহি পঞ্চা লৈ খোৱা, আৰু তুমি
লোৱা পঢ়াড়োখৰ ডেঙা দাঙ্কাবৰসত জৰুৰিওৱা।” তেতিয়া তেওঁ ধান দোৱা
লোকসকলৰ কাষত আহি বহিল আৰু বোৱেজ হাত মেলি ভজা যৰ তেওঁক
খাবলৈ দিলে। তাতে তেওঁ ভোজন কৰি তুঁগ হ'ল, আৰু তাৰে কিন্তু অংশ
ৰাখি হ'ল। ১৫ পাছত তেওঁ ধান বুটলিবলৈ উঠি আহোতে, বোৱেজ
তেওঁৰ ডেকা দাসসকলক আজ্ঞা দি ক'লে, “তাইক মুঠিৰোৰ মাজতো
বুটলিবলৈ দে, আৰু তাইক অপমান নকৰিব। ১৬ বৰ্কা মুঠিৰোৰ পৰাও
কিছু কিছু টানি উলিয়াই তাইক বুটলিবৰ কাৰণে এবি দিবি, আৰু তাইক
বুটলিবলৈ বাধা নিদিবি।” ১৭ তেতিয়া বৃথে সন্ধিয়ালৈকে সেই পথাৰত যৰ
ধান বুটলিলে; আৰু নিজে বুটলা যৰ ধান মাৰোতে প্ৰায় এক ঐফা যৰ
ধান পালে। ১৮ পাছত তেওঁ সেই যৰ ধান খিলি লৈ নগৰলৈ গ'ল আৰু
তেওঁ বটলি গোটাৰা ধান শাস্তনকে চালে। তাতে বৰ্থে ভজা যৰ খাই

তৃষ্ণ হোৱাৰ পাছত যি অৱশিষ্ট ভাগ বাখিছিল, সেইখিনিও উলিয়াই তেওঁ শাহৰেকক দিলৈ। ১৯ তেতিয়া শাহৰেকে তেওঁক ক'লে, “তুমি আজি ক'ত ধান বুটাছিলা? বা ক'ত কাম কৰিবলৈ গৈছিলা? যি জন মানুহে তোমাক ইমান মৰম কৰিলে, তেওঁ আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হ'বক'” তেতিয়া তেওঁ যি জনৰ ওচৰত কাম কৰিছিল, সেই জনৰ বিষয়ে শাহৰেকে বুজাই ক'লে, “যি মানুহৰ তাত মই আজি কাম কৰিছিলো, তেওঁৰ নাম বোৱজ।” ২০ তেতিয়া নয়মীয়ে নিজ বোৱাৰীয়েকক ক'লে, “সেই সৰ্বশৰ্কৃতিমান দুশ্বৰ জীৱিত আৰু মৃত সোকলৈ দয়া কৰিবলৈ এৰা নাই, তেওঁ যিহোৱাৰ পৰা আশীৰ্বাদ পাওক।” নয়মীয়ে পুনৰ ক'লে, “সেই ব্যক্তিজন আমাৰ সম্পর্কীয়, আৰু আমাৰ উদ্বাৰ পোৱা জাতি সমূহৰ মাজৰ এজন।” ২১ পাছত মোৱাৰীয়া বুথে ক'লে, “তেওঁ মোক ইয়াকো ক'লে যে, ‘মোৰ ধান আটাইবোৰ দাই শেষ নোহোৱালৈকে তুমি মোৰ দাস-দাসীসকলৰ লগ নেবিবা।’” ২২ আৰু নয়মীয়ে নিজ বোৱাৰীয়েক বুথক ক'লে, “আইটি তুমি তেওঁৰ দাসীসকলৰ লগে লগে যোৱা ভাল; সেয়ে নহ'লে, আন কোনো পথাৰত কোনোবাই তোমাক অপমান কৰিব পাৰে।” ২৩ এইদৰে যব ধান আৰু হেঁছ ধান দাই শেষ নকৰালৈকে তেওঁ ধান বুটিলি বোৱজ দাসীসকলৰ লগে লগে থাকিল, আৰু নিজ শাহৰেকৰ লগত বাস কৰিলে।

৩ নয়মীয়ে তেওঁৰ বোৱাৰীয়েক বুথক ক'লে, “হে মোৰ আইটি, যাৰ দ্বাৰাই তোমাৰ মঙ্গল হয়, এনে সুৰক্ষিত ঠাই মই জানো তোমাৰ কাৰণে নিৰিচাৰিম? ২ তুমি যি বোৱজ দাসীসকলৰ লগত কাম কৰিছিলা, সেই বোৱজ জানো আমাৰ সম্পর্কীয় লোক নহয়? চোৱা, তেওঁ আজি বাতি মৰণা মৰা ঠাইত যব ধান জাৰি আছে। ৩ সেয়ে, তুমি এতিয়া গা ধুই পৰিকাৰ হোৱা, সুগন্ধি তেল যৰ্থা, আৰু কাপোৰ সলনি কৰি সেই শশ্যমৰা ঠাইলৈ যোৱা। কিন্তু সেই ব্যক্তিয়ে ভোজন-পান কৰি শেষ নকৰালৈকে তুমি তেওঁক দেখা নিদিবা। ৪ তেওঁ মেতিয়া টোপনি যব, তেতিয়া তুমি তেওঁৰ শেৱা ঠাই মনত বাখি, পাছত তেওঁৰ ওচৰলৈ যাবা আৰু তেওঁৰ ভৱি ফালৰ কাপোৰ গুচাই তাতেই তুমি শুৰা; পাছত তুমি কি কৰিব লাগিব, সেই বিষয়ে তেওঁ তোমাক ক'ব।” ৫ তেতিয়া বুথে নয়মীক ক'লে, “আপুনি যেননেদৰে ক'লে, মই সেই মতে কৰিম।” ৬ পাছত তেওঁ সেই শশ্যমৰা ঠাইলৈ গাল, আৰু তেওঁৰ শাহৰেকে দিয়া আদেশ অনুসাৰে সকলো কৰিলে। ৭ বোৱজে ভোজন-পান কৰি আনন্দ মনেৰে গৈ শশ্যমৰা দ'মৰ এমৰূত গৈ শুলে, তেতিয়া বুথে ধীৰে ধীৰে গৈ তেওঁৰ ভৱি ফালৰ কাপোৰ আতৰালে আৰু তাতেই শুই পৰিল। ৮ পাছত মাজিনিশা বোৱজে বাগৰ সলাওতে, নিজৰ ভৱিৰ ওচৰত এজনী তিৰোতা মানুহ শুই থকা গম পাই উচ্চ পথ খাই উঠিল। ৯ তেতিয়া তেওঁ সুধিলে, “তুমি কোন? তেওঁ ক'লে, “মই আপোনাৰ দাসী বুঝ; এতকে আপোনাৰ এই দাসীৰ ওপৰলৈ আপোনাৰ কাপোৰ আঁচল মেলি দিয়ক; কাৰণ আপুনি আমাৰ উদ্বাৰকৰ্তা আৰু আমাৰ সম্পর্কীয়।” ১০ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “আইটি তুমি যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হোৱা; কিয়নো তুমি ধৰ্মী বা দুখীয়া কোনো ডেকা পুৰুষৰ ওচৰলৈ লগে, প্ৰথমতকৈ শেষত পুনৰ অধিক প্ৰেম দেখুৱালা। ১১ এতকে আইটি, তুমি ভয় নকৰিবা; তুমি কোৱা সকলোকে মই কৰিম, কিয়নো তুমি যে সতী, ইয়াক মোৰ নিজ মগ্নৰ ভিত্তিত থকা সকলো মানুহে জানে। ১২ এইটো সত্য যে, মই তোমালোকৰ সম্পৰ্কীয় লোক হওঁ, কিন্তু মোকাতকে ওচৰ-সম্পৰ্কীয় আন এজন আছে। ১৩ আজি বাতি ইয়াতে থাকা। বাতিপুৰা তেওঁ যদি ওচৰ সম্পৰ্কীয় চিচাপে তোমাক গ্ৰহণ কৰে, তেন্তে ভালৈ, তেওঁৰেই সেই কাৰ্য কৰকা কিন্তু তেওঁ তোমাক যদি গ্ৰহণ কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰে, তেন্তে যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, ময়েই তোমাক গ্ৰহণ কৰিম। তুমি বাতিপুৰালৈকে ইয়াতেই শুই থাকা।” ১৪ তেতিয়া বুথে বাতিপুৰালৈকে তেওঁৰ ভৱিৰ ওচৰত শুই থাকিল; পাছত দেক্ষমোকালিতে অৰ্থাৎ ইজনে সিজনক চিনিব নোৱাৰা সময়তেই তেওঁ উঠিল; কাৰণ বোৱজে কৈছিল, শশ্যমৰা ঠাইলৈ মহিলা মানুহ অহা কোনো জানিব নালাগো। ১৫ পাছত তেওঁ পুনৰ ক'লে, “তুমি গাত লোৱা ওপৰৰ কাপোৰ মেলি ধৰা।” তেতিয়া বুথে কাপোৰখন মেলি ধৰোতে তেওঁ হ্য দোন যব ধান জুধি কাপোৰত ঢালি দি তেওঁৰ মূৰত তুলি দিলে; আৰু তেওঁ নগৰলৈ গুচি গল। ১৬ পাছত

বুথে যেতিয়া নিজৰ শাহৰেকৰ ওচৰলৈ আহিল, তেতিয়া শাহৰেকে তেওঁক ক'লে, “আইটি তোমাৰ কি হ'ল?” তেতিয়া সেই ব্যক্তি জনে তেওঁলৈ কৰা আটাই কথা শাহৰেকক তেওঁক ক'লে। ১৭ বুথে পুনৰ ক'লে, “তেওঁ মোক শাহৰেকৰ ওচৰলৈ শুদ্ধাহাতে যাব নালাগো,” এই বুলি কৈ এই ছয় দোন যব ধান দিলে।” ১৮ তেতিয়া তেওঁৰ শাহৰেকে তেওঁক ক'লে, “আইটি, এই বিষয়ে কি ঘটিব, সেই বিষয়ে যেতিয়ালৈকে নাজান তেতিয়ালৈকে তুমি অপেক্ষা কৰি বাহি থাকা; কিয়নো সেই ব্যক্তিয়ে আজি এই কাৰ্য সমাধান নকৰালৈকে মনে মনে বহি নাথাকিব।”

৪ তাৰ পাছত, বোৱজে বৈলৈহেম নগ্নৰ দূৰাৰ সন্ধুখলৈ উঠিগৈ তাতে বহিল; এনেতে যিজন ওচৰ সম্পৰ্কীয় ব্যক্তিৰ কথা বুথক তেওঁ কৈছিল, সেই ব্যক্তি জন বাটেদি আহি আছিল; তেতিয়া বোৱজে তেওঁক নাম কঢ়ি মাতি ক'লে, “ইয়ালৈ আহি বহাচোন।” পাছত তেওঁ তাতে আহি বহিল। ২ তেতিয়া বোৱজে নগ্নৰ বৃন্দ সকলৰ মাজৰ দহজনক মাতি আনি ক'লে, “আপোনালোকে এই ঠাইতে বহ'ক।” তেতিয়া তেওঁলোক আহি সেই ঠাইতে বহিল। ৩ তেতিয়া বোৱজে সেই ওচৰ সম্পৰ্কীয় ব্যক্তিজনক ক'লে, “আমাৰ ভাই ইলীমেলকৰ যি মাটিডোখৰ আছিল, সেই দোখৰ মাটি মোৰাৰ দেশৰ পৰা ঘূৰি অহা নয়মীয়ে বেচিব খুজিছো।” ৪ এই হেতুকে মই তোমাক এই কথা জনাৰ খুজিছোঁ যে, আমাৰ সন্ধুখত বহি থকা ব্যক্তিসকলৰ আৰু মোৰ জাৰিৰ বৃন্দসকলৰ আগত তুমি সেই মাটি ডোখৰ কিনি লোৱা। তুমি যদি মুক্ত কৰা, তেন্তে কৰাৰ কিন্তু যদি নকৰা, তেন্তে মোক কোৱা, মই জানিব খুজিছোঁ। কিয়নো মুক্ত কৰিবলৈ তোমাতকৈ ওচৰ-সম্পৰ্কীয় আন কোনো ব্যক্তি নাই, কিন্তু তোমার পাছত মহৈহে আছোঁ।” তেতিয়া সেই ব্যক্তি জনে ক'লে, “মই মুক্ত কৰিম।” ৫ তেতিয়া বোৱজে ক'লে, “তুমি যিদিনা নয়মীৰ হাতৰ পৰা মাটি ডোখৰ কিনিবা, সেইদিনা তুমি মৃতজনৰ বংশৰ নাম জীৱাই বাখিবলৈ তেওঁৰ মোৰাৰীয়া পন্থী বুঝকো গ্ৰহণ কৰিব লাগিবা।” ৬ তেতিয়া সেই ওচৰ সম্পৰ্কীয় ব্যক্তিজনে বোৱজক ক'লে, “তেনেহ'লে মই নিজৰ বংশৰ ক্ষতি কৰি তেওঁক গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰোঁ; তুমি মোৰ অধিকাৰ লৈ তেওঁক গ্ৰহণ কৰা, কিয়নো মই কৰিব নোৱাৰোঁ।” ৭ ইয়ায়েলৰ মাজত মুক্ত কৰা আৰু সলোৱাৰ এনে বীতি-নীতি প্ৰচলিত আছিল, এই বীতি হিঁৰ কৰিবলৈ এজনে নিজৰ জোতা সোলোকাই আন জনক দিয়ে, এইদৰে ইস্রায়েলৰ মাজত সাহীবৰূপ চৰ্ত আছিল। ৮ সেয়ে তেওঁৰ ওচৰ সম্পৰ্কীয় ব্যক্তিজনে বোৱজক ক'লে, “তুমি নিজে কিনি লোৱা।” এইদৰে কৈ, তেওঁ নিজৰ জোতা সোলোকাই দিলে। ৯ তাৰ পাছত বোৱজে বৃন্দ সকলৰ আৰু আটাই লোকসকলক ক'লে, “ইলীমেলকৰ যি যি আছিল, আৰু কিলিয়োন আৰু মহলোনৰ যি যি আছিল, সেই সকলোকে মই নয়মীৰ হাতৰ পৰা কিনিলোঁ; আজি তোমালোক ইয়াৰ সাক্ষী থ'লো।” ১০ আপোনার ভাইসকলৰ মাজৰ পৰা আৰু আপুনি বাস কৰা ঠাইৰ পৰা সেই মৃত লোকৰ নাম যেন লুণ নহয়, সেইবাবে মৃতলোকৰ অধিকাৰত তেওঁৰ নাম বাখিবৰ অৰ্থে মই নিজ ভাৰ্য্যাবৰূপে মহলোনৰ ভাৰ্য্যা মোৰাৰীয়া বুঝকো কিনিলোঁ; আজি আপোনালোকে সকলোলৈ ইয়াৰ সাক্ষী হৈ বল।” ১১ নগ্নৰ ভিত্তত থকা সকলো লোক আৰু বৃন্দসকলে ক'লে, “আমি ইয়াৰ সাক্ষী হৈলো; যি গৰাকী মহিলা তোমার বশ্চত প্ৰেৰণ কৰিলে, যিহোৱাই তেওঁক ইলীমেলৰ বংশ স্থাপন কৰা যি বাবেল আৰু নেয়া আছিল, এওঁকো তেওঁলোকৰ দৰে কৰক; আৰু ইফ্রাথাত তোমাৰ পৰাক্ৰম আৰু বৈলৈহেমত তোমাৰ সুখ্যাতি হওক।” ১২ যিহোৱাই সেই মহিলাৰ পৰা তোমাক যি সন্তান দিব, সেই সন্তানৰ দ্বাৰাই, তামাৰ পৰা যিহুদালৈ জন্মা প্ৰেৰণ বংশৰ দৰে হওক।” ১৩ বোৱজে বুথক বিবাহ কৰি তেওঁৰ ভাৰ্য্যা বুপে গ্ৰহণ কৰিলে আৰু বোৱজে তেওঁৰ লগত শয়ন কৰাৰ পাছত তেওঁ যিহোৱাৰ পৰা আশীৰ্বাদ পাই গৰ্ভধাৰণ কৰি এটি পুত্ৰ প্ৰসাৰ কৰিলে। ১৪ পাছত এই বাতিৰ পাই, মহিলাসকলে নয়মীক ক'লে, “ব্যন্য যিহোৱা, তেওঁ আজি তোমাক ওচৰ সম্পৰ্কীয় কেৱলো নথকাকৈ অকলশৰে বেখা নাই; এই সন্তানটিৰ নামো ইস্রায়েলৰ মাজত প্ৰথ্যাত হওক।” ১৫ ই তোমাৰ জীৱন পুনৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিব, আৰু বৃন্দ অৱহাত তোমাৰ প্ৰতিপালক হ'ব, কাৰণ তোমাক প্ৰেম কৰোতা, আৰু তোমাৰ সাতজন পুত্ৰতকৈ ও উভয় যি তোমাৰ বৈলৈহেমত কৰিবলৈ

ইয়াক প্রসর কৰিলো।” ১৬ তেতিয়া নয়মীয়ে ল'বাটিক নিজৰ কোলাত ল'লে, আৰু তেওঁ তাৰ ধাই মাত্ৰবৰ্প হ'ল। ১৭ পাছত নয়মীৰ এটি পুত্ৰ জন্মিল, এই বুলি তেওঁৰ ওচৰ-চূবুৰীয়া মহিলাসকলে তাৰ নাম ওবেদ হ'ল। তেওঁ দায়ুদৰ ককাক, অৰ্থাৎ যিচয়ৰ বাপেক। ১৮ এয়ে পেৰচৰ বংশাবলী: পেৰচৰ পুত্ৰেক হিণ্ণোণ, ১৯ হিণ্ণোণৰ পুত্ৰেক বাম, বামৰ পুত্ৰেক অমীনাদব, ২০ অমীনাদবৰ পুত্ৰেক নহচোন, নহচোনৰ পুত্ৰেক চলমোন, ২১ চলমোনৰ পুত্ৰেক বোৱজ, বোৱজৰ পুত্ৰেক ওবেদ, ২২ ওবেদৰ পুত্ৰেক যিচয়, যিচয়ৰ পুত্ৰেক দায়ুদ।

୧ ସାମୁଖ୍ୟେଳ

পূর্বতীয়া দেশ ইকুয়িম বামাথায়িম চোকীম অঞ্চলের নিবাসী ইলকানা নামেরে এজন বাত্তি আছিল। তেওঁ যিহোহুমৰ পুত্র আৰু চুক্ষ পৰিবাৰৰ আছিল। যিহোহুমৰ পিতৃ হ'ল ইলৈচু, ইলৈচুৰ পিতৃ হ'ল তহুৰ, তহুৰৰ পিতৃ হ'ল চুক্ষ। এওঁলোক ইকুয়িমৰ গোষ্ঠীৰ আছিল। ২ তেওঁৰ দুজনী ভাৰ্যা আছিল; এজনীৰ নাম হাজ্বা আৰু আন জনীৰ নাম পিনিয়া। পিনিয়াৰ সন্তান আছিল, কিন্তু হাজ্বা নিঃসন্তান আছিল। ৩ এই ব্যক্তিজনে চীলোত বাহিনী সমূহৰ যিহোৱাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিবলৈ আৰু বলিদান দিবলৈ প্ৰতি বছৰে নিজ নগৰৰ পৰা গৈছিল। সেই ঠাইত এলীৰ দুজন পুত্ৰক হফনী আৰু পুনৰাচ যিহোৱাৰ পুৰোহিত আছিল। ৪ প্ৰতি বছৰে যেতিয়া ইলকানাই সেই দিনত বলি দিবলৈ আহে, তেতিয়া তাৰে এভাগ তেওঁ ভাৰ্যা পিনিয়াক দিয়ে, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰক জীয়েক সকলকো দিয়ে। ৫ যিহোৱাই তেওঁৰ গৰ্ভ বৰ্ক কৰি বাখা বাবে, সতিয়াকে তেওঁৰ মনত অসন্তোষ জ্যামাবলৈ নানা কথাৰে তেওঁক বিৰক্ত কৰিছিল। ৬ বছৰৰ শিচ্ছত বছৰ ধৰি হাজ্বা যেতিয়া পৰিয়ালৰ সৈতে যিহোৱাৰ গৃহলৈ যায়, তেতিয়া তেওঁৰ সতিয়ায়ে সদায় তেওঁক বিৰক্ত কৰে; এই হেতুকে তেওঁ ভোজন নকৰি কান্দি কান্দি দিন অতিবাহিত কৰিছিল। ৮ তেতিয়া তেওঁৰ স্থামী ইলকানাই কৰ, “হাজ্বা তুমি কিয়া কান্দিছা? তুমি কিয়া আহাৰ গ্ৰহণ নকৰা? তোমাৰ হৃদয় দুখেৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিয়া? তোমাৰ দৃষ্টিক মই দহ জন পুনৰাচকে উত্তম নহ'ও নে?” ৯ এদিন তেওঁলোকে চীলোত ভোজন-পান কৰাৰ পাছত, হাজ্বা যিহ্য হল। সেই সময়ত যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ দুৱাৰৰ খুটাৰ ওচৰত এলী পুৰোহিত নিজ আসনৰ ওপৰত বহি আছিল। ১০ তেতিয়া হাজ্বাই মনৰ বেজাৰত ভাগি পৰি যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি ক্ৰন্দন কৰিলো। ১১ আৰু তেওঁ সংকলন্প কৰি ক'লে, “হে বাহিনী সমূহৰ যিহোৱা, আপোনি যদি আপোনাৰ এই দাসীৰ দুখলৈ দৃষ্টি কৰি সোঁৰণং কৰে, আৰু আপোনাৰ দাসীক নাপাহৰি এটি পুত্ৰ-সন্তান দিয়ে, তেন্তে দাসীয়ে সি জীয়াই থকালৈকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তাৰ উৎসৱ কৰিম; আৰু তাৰ মূৰত খুৰ লগোৱা নহ'ব।” ১২ এনদেৰে হাজ্বাই বছ সময় ধৰি যিহোৱাৰ ওচৰত প্ৰার্থনা কৰি আছিল, আৰু এলীয়ে তেওঁৰ মুখলৈ লক্ষ্য কৰি আছিল। ১৩ সেই সময়ত হাজ্বাই নিৰৱে হৃদয়ৰ পৰা প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল, তেওঁৰ কেৰেল ওঁগ দুটিহ লৰি আছিল, কিন্তু কেৰো শব্দ শুনা নাছিল; সেয়েহে এলীয়ে তেওঁক মতলীয়া হৈছে বুলি ভাৰিছিল। ১৪ এলীয়ে তেওঁক ক'লে, “তুমি কিমান সময় মতলীয়া হৈ থাকিবা? তোমাৰ পৰা দ্বাক্ষৰস দূৰ কৰা।” ১৫ হাজ্বাই উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “নহয় মোৰ প্ৰত্ব, মই এগৰাকী অভগিনী নাবী, মোৰ আত্মা দুখেৰে পৰিপূৰ্ণ, মই দ্বাক্ষৰস বা কোনো বাণিয়াল দ্রব্য পান কৰা নাই, কিন্তু যিহোৱাৰ আগত মোৰ মনৰ কথা ব্যক্ত কৰিবোঁ। ১৬ আপোনাৰ এই দাসীক দুষ্ট তিৰোতা বুলি নাভাবিব; মোক নানা কথাৰে বিৰক্ত কৰাত, বেজাৰ পাই অসুষ্টি মনেৰে মই যিহোৱাৰ সৈতে কথা পাতি আছিলো।” ১৭ এলীয়ে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “তুমি শাস্তিৰে যোৱা; ইস্তায়েলৰ দশ্মুৰ যিহোৱাৰ আগত তুমি যি নিবেদন কৰিলা, সেয়া তেওঁ গ্ৰহণ কৰক।” ১৮ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “আপোনাৰ দৃষ্টিক আপোনাৰ দাসী অনুগ্ৰহাঙ্গ হওক।” তাৰ পাছত হাজ্বা সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই গৈ আহাৰ গ্ৰহণ কৰিলো; আৰু তেওঁৰ মুখ কেতিয়াও বিৰ্বন্ন হ'ল। ১৯ পাছত তেওঁলোক পুৱাতে উঠি যিহোৱাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰি নিজ ঘৰ বামালৈ উভটি গ'লা পাছত ইলকানাই নিজ ভাৰ্যা হাজ্বাৰ সৈতে শয়ন কৰাত যিহোৱাই তেওঁৰ নিবেদনৰ উত্তৰ দিলো। ২০ পাছত হাজ্বাই গৰ্ভধাৰণ কৰিলে, আৰু নিৰ্দিষ্ট সময়ত এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলো। তেওঁ তাক চৰ্মৰেল বুলি মাতিলো, আৰু ক'লে, “কাৰণ মই যিহোৱাৰ পৰা ইয়াক খুজিছিলোঁ।” ২১ আকো ইলকানা আৰু তেওঁৰ আটাই পৰিয়ালে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বাখিক বলিদান কৰিবৰ বাবে আৰু নিজৰ সংকলন সিদ্ধ কৰিবলৈ গ'ল। ২২ কিন্তু হাজ্বা তুও্তাকাৰ লগত নং'ল: তেওঁ তেওঁৰ স্থামীক ক'লে,

“সন্তানটিয়ে যাতে যিহোরাব গৃহত সদায় থাকিব পারে, তার বাবে মই সন্তানটিয়ে পিয়াহ এবাব পাছতেহ তাক লৈ মই যিহোরাব গৃহলৈ যাম।” ২৩ তেতিয়া তেওঁের স্বামী ইলকানাই তেওঁক ক’লে, “তুমি যি ভাল দেখা, তাকে কৰা। পিয়াহ নেৰালৈকে তুমি অপেক্ষা কৰা। যিহোরাই নিজ বাক্য সিদ্ধ কৰক।” সেয়ে সন্তানটিয়ে পিয়াহ নেৰালৈকে হাজ্বা ঘৰতে থাকিলা ২৪ সন্তানটিয়ে পিয়াহ এবাব পাছত, তেওঁ তিনি বিহুবীয়া এটা ভতৰা গুৱু, এক এফা আটাওগুৱা, আৰু এক বটল দাঙ্কাবস লৈ চীলোত থকা যিহোরাব গৃহলৈ লৈ গ’ল। সেই সময়ত সন্তানটি ব্যসত সুৰু আছিল। ২৫ তাতে তেওঁলৈকে ভতৰা গুৱুটো বধ কৰিলৈ আৰু সন্তানটিক এলীৰ ওচৰলৈ লৈ গ’ল। ২৬ হামাই এলীক ক’লে, “হে মোৰ প্রভু, আপোনাৰ উদ্দেশ্যে এই ঠাইত যিহু হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা মহিলা গৰাকী ময়েই।” ২৭ এই সন্তানটিক উদ্দেশ্যে মই প্ৰাৰ্থনা কৰিছিলোঁ; আৰু যিহোৱাৰ আগত মই যি খুজিছিলোঁ, সেয়া তেওঁ মোক দিলো। ২৮ সেয়ে মই যিহোৱাৰ সন্তানটিক উৎসৱ কৰিবলৈঁ। জীৱনৰ শেষলৈকে তাক যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া হ’ল।” ইলকানা আৰু তেওঁৰ পৰিবালো সেই ঠাইত যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলৈ।

২ হামাই প্ৰাৰ্থনা কৰিলৈ আৰু ক’লে, “মোৰ মনে যিহোৱাৰ আনন্দ কৰিছে; মোৰ শক্তি যিহোৱাৰ মোৰ গৰ্ব হৈছে, শক্রবোৰ আগত মই দৃঢ়তাৰে কথা কৰ পৰা হৈছো কাৰণ মই আপোনাৰ পৰিবাপত উল্লিসিত হৈছেঁ। ২ যিহোৱাৰ দৰে আন কোনো পৰিত নাই, কিয়নো আপোনাৰ বাহিৰে আন কোনো নাই; আমাৰ যিহোৱাৰ সদৃশ কোনো শিলা নাই। ৩ তোমালোকে অহকাৰেৰে পুনৰ কথা নক’বা, তোমালোকৰ মুখৰ পৰা দৰ্পৰ কথা নোলাওকা কিয়নো যিহোৱাৰ সৰ্বজ্ঞনী সীমুৰ হয়, তেওঁত দৰাই কাৰ্য্যেৰে তজ্জুত জোখা হয়। ৪ ধীৰসকলৰ ধূন তঙ্গ হল, উজুটি খোজা সকলক বলৱৃপ্ত টঙ্গলিবে বদ্ধা হ’ল। ৫ তঙ্গ হোৱাসকলে আহাৰৰ বৰে কাম কৰিব লগ্যা হ’ল, ভোকত থকা সকলৰ খাদ্যৰ আভাৰ নহ’ল সন্তানজ্ঞানী সাতোটা সন্তান প্ৰসৱ কৰিলৈ, অধিক সন্তান থকা জন্ম নিশ্চিতভায়া হৈ গ’ল। ৬ যিহোৱাই মৃত্যু আৰু জীৱন দান কৰে, তেওঁ চিয়োলৈ নম্যায় আৰু পুনৰাবৃত তোলো (Sheol h7585) ৭ যিহোৱাই দৰিদ্ৰত কৰে আৰু ধৰ্মীণ কৰে, তেওঁ নৰ্ম কৰে আৰু ক্ষমতাৰ দান কৰে। ৮ তেওঁ নিশ্চিক অৰুষৰ পৰা দৰিদ্ৰক উত্তীৰ্ণ কৰে, তেওঁ গোৱৰৰ দ’ম পৰা দৰিদ্ৰ জনক উঠায়া তেওঁলোকক প্ৰতিপী জনৰ সৈতে বহিলৈ যোগ্য কৰে, উত্তৰাধিকাৰী সুদ্রে সন্মানীয় হৃষা প্ৰদান কৰে। কিয়নো পথিৱৰীৰ স্তন্মুৰোৰ যিহোৱাৰেই, তেওঁ তাৰ ওপৰত জগতখন হ্বাপন কৰিলৈ। ৯ তেওঁৰ বিশৃষ্ট লোকসকলৰ খোজ তেওঁ বৰ্কা কৰিব, কিন্তু দুষ্টবোৱক আকাৰত গুপুতে বাখিৰা আৰু কোনো মানুহে নিজ বলেৰে জিকিব নোৱাৰিব। ১০ যিহোৱাৰ সৈতে প্ৰতিবাদ কৰা সকলক খণ্ড খণ্ড কৰা হ’ব, তেওঁ সৰ্গৰ পৰা সিহতৰ বিৰুদ্ধে বজ্ৰধনি কৰিব। যিহোৱাই পথিৱৰী অস্তলৈকে বিচাৰ কৰিব, তৰেই তেওঁৰ বজক শক্তি দিব, আৰু নিজ অভিযোগ জনক উচ্চস্থানলৈ নিব।” ১১ তাৰ পাছত ইলকানা নিজৰ ঘৰ বামালৈ গ’লা কিন্তু তেওঁৰ সন্তান চৰুৱলৈ এলী পুৰোহিতৰ সাক্ষাতে যিহোৱাৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ ধৰিলৈ। ১২ এলীৰ পুত্ৰেক দুজন অসং আছিল, তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ভয় নকৰিছিল। ১৩ এইদৰে পুৰোহিতসকলে লোকসকলৰ লগত ব্যৱহাৰ কৰিছিল, কোনো মানুহে যেতিয়া বলিদান কৰে, তেতিয়া মঙ্গল সিজাওতে, পুৰোহিতৰ দাসে এডাল ত্ৰিশূল হাতত লৈ আছে; ১৪ আৰু সোহাৰ পাত্ৰ, বা কেৰীভীত, বা কেটেলিত, খৌচ মাৰি দিয়ে, তাতে সেই ত্ৰিশূলত যিবোৰ মঙ্গল লাগি আছে, সেই সকলোকে পুৰোহিতে সেই ত্ৰিশূল ডালোৰে সৈতে লৈ যায়। ইস্তায়েলৰ যিমান লোক চীলোলৈ আছে, সেই সকলো লোকৰ ওচৰতে তেওঁলোকে এইদৰে ব্যৱহাৰ কৰে। ১৫ তাৰ পৰিবৰ্তে তেল পোৱাৰ পূৰ্বে, পুৰোহিতৰ দাস আহি বলিদান দিয়া জনক কয়, “পুৰোহিতৰ কাৰণে পুৰোহিতে মঙ্গল দিয়া, কিয়নো তেওঁ তোমাৰ পৰা সিজোৱাৰ মঙ্গল নলয়, কিন্তু কেঁচা মঙ্গহৰে ল’ব।” ১৬ কিন্তু মানুজনে যদি তেওঁক কয়, “প্ৰথমে তেজখিনি পোৱা হওক, তাৰ পাছত আপোনাৰ যিমান ইচ্ছা সিমানখিনিয়ে ল’ব”, তেতিয়া তেওঁ কয়, “নহয় এতিয়াই মোক দে, নিদিলে, বলেৰে লম।” ১৭ সেয়েহে যিহোৱাৰ দষ্টিত সেই ডেকোসকলৰ পাপ অতিশয় বদ্ধি হ’ল, কিয়নো সেই

ডেকাসকলে যিহোরার নৈবেদ্য হয়েজ্জান করিছিল। ১৮ সেই সময়ত চমুরেলে শণ সূতার এফোন বস্ত্র পিঙি যিহোরার পরিচর্যা করি আছিল; ১৯ তার ওপরিও তেওঁ মাকে তেওঁর কারণে সবু শোষাক যুগ্মত করি তেওঁ স্বামীর লগত বহেকীয়া বলিদান উৎসর্গ করিবলৈ অহর সময়ত প্রতি বছর তেওঁক দিছিল। ২০ এলীয়ে ইলকানাক আবু তেওঁ ভার্যাকে আশীর্বাদ করি ক'লে, "যিহোরার অনুগ্রহ পোরা সন্তানিক যিহোরাল উৎসর্গ করবাৰ বাবে এই সন্তানৰ সলনি যিহোরাই তোমাক এই ভার্যাৰ পৰা পুনৰ সন্তান দিয়ক।" তাৰ পাছত তেওঁলোকে নিজৰ ঘৰলৈ উভতি গ'ল। ২১ যিহোরাই পুনৰ হামালৈ কৃপা কৰাৰ পাছত তেওঁ গৰ্জৱতী হৈ কালক্রমে তিনিজন ল'ৰা আবু দুজনী হোৱালী প্ৰসৱ কৰিবলৈ। ইতিমধ্যে চমুৰেল যিহোৱাৰ সাক্ষাতে বৃদ্ধি হৈল। ২২ সেই সময়ত এলী অতিশয় বৃদ্ধ আছিল। তেওঁ গোটেই ইস্রায়েললৈ কৰা তেওঁৰ পুত্ৰকহতৰ কু-ব্যৱহাৰৰ কথা শুনিলে আবু তুমৰ দুৱাৰুখত পৰিচৰ্যা কৰা মহিলাবোৰ লগত শয়ন কৰাৰ কথাও শুনা পালৈ। ২৩ তেওঁয়া তেওঁ সিঁহতক ক'লে, "তোমালোকে এনে কৰ্ম কিয় কৰিছাইক? কিয়নো আটাই মানুহৰ মুখে মুখে মই তোমালোকৰ কুকৰ্মৰ কথা শুনিছোঁ। ২৪ হে মোৰ বোপাহাঁত, তোমালোকে শুনা তোমালোকে এনে কৰ্ম নকৰিবা; কিয়নো মই যি কথা শুনিছোঁ, সেয়ে ভাল নহয়। তোমালোকে যিহোৱাৰ লোকসকলক আজ্ঞা লজ্জন কৰাইছাইক। ২৫ কোনো এজন মানুহে যদি মানুহৰ অহিতে দোষ কৰে, তেন্তে ঈশ্বৰে তাৰ বিচাৰ কৰিব; কিন্তু কোনোৰে যদি যিহোৱাৰ বিবুদ্ধে পাপ কৰে, তেন্তে তেওঁৰ পক্ষে কোনে অনুৰোধ কৰিব?" তথাপি তেওঁলোকে নিজ পিতৃৰ কথালৈ মন নিদিলৈ; কিয়নো যিহোৱাই সিঁহতক মুত্যদণ্ড দিবলৈ ইচ্ছা কৰিলৈ। ২৬ কিন্তু চমুৰেল ক্রমে ক্রমে বাঢ়ি গ'ল, যিহোৱাৰ আবু মানুহৰ দৃষ্টিত তেওঁ অনুগ্রহ প্রাণ হৈল। ২৭ তাৰ পাছত ঈশ্বৰ এজন ব্যক্তিয়ে এলীৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, "যিহোৱাই এই বাৰ্তা দিছে, যি সময়ত তোমাৰ পিতৃ মিচৰত ফৰোৱাৰ বংশৰ অধীনত আছিল, সেই সময়ত মই তেওঁলোকক দৰ্শন দিয়া নাছিলোঁ নে? ২৮ তাৰ উপরিও মোৰ পুৰোহিত হবলৈ, মোৰ যজ্ঞ বেদীৰ প্ৰস্থন কৰিবলৈ, ধূপ ঘৃণাবলৈ আবু মোৰ সাক্ষাতে এফোন বস্ত্র পিঙিবলৈ, ইস্রায়েলৰ আটাই ফৈদৰ পৰা মই তেওঁক মনেন্মীত কৰা নাই নে? আবু ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলৰ অগ্ৰিমত উপহাৰ তোমাৰ পিতৃবংশক দিয়া নাই নে? ২৯ সেয়েহে মই মোৰ নিবাসৰ ঠাইত আজ্ঞা কৰা মোৰ বলি আবু নৈবেদ্যৰ ওপৰত তোমালোকে কিয় অৱজা কৰিবা? আবু মোৰ প্ৰজা ইস্রায়েলৰ লোকসকলৰ সকলো উপহাৰৰ আগ ভাগৰ দ্বাৰাই তোমালোক হষ্টিষ্ট হোৱা, সেই বাবে তুমি মোৰকৈ, নিজ সন্তান সকলক কিয় অধিক আদাৰ কৰিবা? ৩০ সেই কাৰণে ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই কৈছে, 'তোমাৰ বংশই আবু তোমাৰ পিতৃৰ বংশই মোৰ সাক্ষাতে সদায় থাকিবা'; কিন্তু এতিয়া যিহোৱাই কৈছে, সেয়ে মোৰ পৰা দূৰ হওঁক; কিয়নো মোৰ মৰ্যদাৰ কৰোঁতা সকলক মই মৰ্যদাৰ কৰিব, কিন্তু মোৰ কুচ কৰোঁতা সকলক হেয়েজ্জান কৰা হ'ব। ৩১ চোৱা, মই যি সময়ত তোমাৰ শক্তি আবু তোমাৰ পিতৃবংশৰ শক্তি নোহোৱা কৰিব, তেওঁয়া তোমাৰ বংশত এজনো বৃন্দলোক নাথাকিব, এনে সময় আহিছে। ৩২ মই যি ঠাইত বাস কৰোঁ, তুমি সেই ঠাইত অমঙ্গল দেখিবা। কিন্তু ঈশ্বৰে ইস্রায়েলক দিয়া মঙ্গলৰ অৰ্থে তোমাৰ বংশত কেতিয়াও কোনো বৃদ্ধ নহ'ব। ৩৩ আবু মই মোৰ যজ্ঞ বেদীৰ পৰা তোমাৰ বংশৰ কেৰল এজনক দূৰ নকৰিম, সি তোমাৰ চকু দুৰ্বল কৰিবলৈ আবু তোমাৰ মনত বেজাৰ জ্যামালৈহে থাকিব আবু তোমাৰ বংশত জ্যান গ্ৰহণ কৰা সকলো লোকৰ যৌৱন অৱস্থাতে মৃত্যু হ'ব। ৩৪ ইয়াৰ চিন বৰপে তোমাৰ দুজন পুত্ৰ হফনী আবু শীনহচ্ছলে এইদৰে ঘটিব, সেয়ে সিঁহত দুয়োৰে একে দিনাই মৃত্যু হ'ব। ৩৫ আবু মই নিজৰ কাৰণে এজন বিশাসী পুৰোহিত প্ৰস্তুত কৰিম; তেওঁ মই তেওঁৰ কাৰণে এক চিবছায়ী গৃহ স্থাপন কৰিম; তেওঁ সদায় মোৰ অভিযুক্ত বজাৰ সমূখত অহা-যোৱা কৰিব। ৩৬ আবু তোমাৰ বংশৰ মাজৰ অৱশিষ্ট থকা প্ৰতিজনে আহি এডোখৰ বুঝ আবু এটা পিঠাবাৰ কাৰণে তেওঁৰ আগত প্ৰণিপাত কৰি ক'ব, বিনয় কৰোঁ, মই যেন এডোখৰ

পিঠা খাৰলৈ পাওঁ, সেই বাবে, অনুগ্রহ কৰি কোনো পুৰোহিত পদৰ বাবে মোক নিযুক্তি দিয়ক।"

৩ চমুৰেলে এলীৰ তত্ত্বাৰধানত যিহোৱাৰ পৰিচৰ্যা কৰি আছিল। সেই

সময়ত যিহোৱাৰ বাক্য দুৰ্ভুত আছিল; আবু সমনাই যিহোৱাৰ দৰ্শন পোৱা সন্তো নাছিল। ২ সেই সময়ত এলীৰ চকু দুৰ্বল হোৱাত, তেওঁ ভালদৰে মনিব নোৱাৰিছিল; সেয়ে তেওঁ নিজৰ বিচানত শুই থাকিছিল। ৩ ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দ্ৰক থকা যিহোৱাৰ মন্দিবত ঈশ্বৰীয় প্ৰদীপ নুভুৱাৰ পূৰ্বতে চমুৰেলে শুব লৈছিল। ৪ সেই সময়তে যিহোৱাই চমুৰেলক মাতিলৈ; তাতে তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "মই ইয়াতে আছোঁ।" ৫ মাত শুনাৰ লগে লগে, তেওঁ এলীৰ ওচৰলৈ দেৱি বৈ ক'লে, "আপনি মোক মাতিলৈ, সেয়ে মই ইয়াতে আছোঁ।" তেওঁয়া তেওঁ ক'লে, "মই মতা নাই; তুমি শুই থাকা গৈ।" তেওঁয়া তেওঁ শুই থাকিল। ৬ পাছত যিহোৱাই পুনৰাবয় মাতিলৈ, "হে চমুৰেল," তেওঁয়া চমুৰেলে উত্ত এলীৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, "মই উপস্থিত আছোঁ; আপনি মোক বিবা মাতিলৈ? তেওঁ ক'লে, 'হোপা, মই মতা নাই; তুমি শুই থাকা গৈ।'" ৭ সেই সময়লোকে যিহোৱাৰ মাত শুনাৰ অভিজ্ঞতা চমুৰেলৰ নাছিল, আবু তেওঁৰ ওচৰত যিহোৱাৰ বাক্যও প্ৰকাশিত হোৱা নাছিল। ৮ পাছত যিহোৱাই তুতীয়বাৰ চমুৰেলক মাতিলৈ। তেওঁয়া তেওঁ উত্ত এলীৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, "মই উপস্থিত আছোঁ, কাৰণ আপনি মোক মাতিলৈ।" ৯ তেওঁয়া যিহোৱাই যে তেওঁক মাতিলৈ, এই কথা এলীয়ে বুঝি পালৈ আবু চমুৰেলক ক'লে, "তুমি গৈ শুই থাকা; যদি তেওঁ তোমাক মাতে, তেন্তে ক'বা, 'হে যিহোৱা, কওক, কিয়নো আপোনাৰ দামে শুনিছোঁ।' তাৰ পাছত চমুৰেল গৈ নিজ শৈঠত শুই থাকিল। ১০ পুনৰ যিহোৱাই আগৰ দৰে আহি থিয়ে হৈ তেওঁক মাতিলৈ, "চমুৰেল, চমুৰেল।" তেওঁয়া চমুৰেলে উত্তৰ দি ক'লে, "কওক, আপোনাৰ দামে শুনি আছে।" ১১ তেওঁয়া যিহোৱাই চমুৰেলক ক'লে, "চোৱা, মই ইস্রায়েলৰ মাজত এনে এক কৰ্ম কৰিম; সেই বিষয়ে যি জনে শুনিব, সেই সকলোৰে নোম শিয়িৰ উঠিব।" ১২ মই এলী আবু তেওঁৰ বংশৰ বিষয়ে যি যি কৈছিলোঁ, সেই সকলোকে প্ৰথমৰ পৰা শেষলোকে সিন্দু কৰিব। ১৩ কাৰণ মই তেওঁক ক'লো, 'তেওঁ যিবোৰ অপৰাধৰ কথা জানিলু, তাৰ বাবে মই সদাকাললৈকে তেওঁৰ বশক দণ্ড দিম, কাৰণ তেওঁৰ সন্তানসকলে নিজকে অভিশণ্গ কৰা সত্ত্বে তেওঁলোকক বাধা দিয়া নাই।' ১৪ সেই কাৰণে, এলীৰ বংশলৈ মই শপত খালোঁ যে, এলীৰ বংশই যি অপৰাধ কৰিলে, তাক বলিদান কি নৈবেদ্যৰ দ্বাৰাই কেতিয়াও মোচন কৰা নহ'ব।" ১৫ তাৰ পাছত চমুৰেলে বাতিপুৰালৈকে শুই থাকিল, আবু পুৱা উঠ যিহোৱাৰ গৃহৰ দুৱাৰবোৰে মেলি দিলৈ, কিন্তু এলীৰ আগত সেই দৰ্শনৰ কথা জনাবলৈ ভয় কৰিলে। ১৬ এলীয়ে চমুৰেলক মাতি ক'লে, "মোৰ বোপা চমুৰেল।" তেওঁয়া চমুৰেলে ক'লে, "মই ইয়াতে আছোঁ।" ১৭ তেওঁয়া এলীয়ে সুধিলৈ, "যিহোৱাই তোমাক কি ক'লে? মই বিনয় কৰোঁ, তুমি মোৰ পৰা একো নুলুকুৱাবা; ঈশ্বৰে তোমাক যি কথা ক'লে, তাৰ কোনো কথা যদি মোৰ পৰা গোপনে বাধা, তেন্তে তেওঁ তোমাক অধিক দণ্ড দিব।" ১৮ তেওঁয়া চমুৰেলে তেওঁৰ আগত সকলো কথা ক'লে, তেওঁ পৰা কোনো এটা কথাও গোপনে নাৰাখিলৈ। সেয়ে এলীয়ে ক'লে, "তেওঁ যিহোৱা; তেওঁ দন্তিত যি ভাল, তাকেই কৰক।" ১৯ চমুৰেল ডাঁওৰে হৈ অহাৰ পাছত, যিহোৱা তেওঁৰ সঙ্গী হ'ল, আবু যিহোৱাৰ ভৱিষ্যত বালী এটাৰ বিফলে যাব নিদিলে। ২০ তাতে চমুৰেল যে যিহোৱাৰ ভাৰবাদী হ'বৰ অৰ্থে বিশ্বাসৰ পত্র হৈছে, সেই বিষয়ে দানৰ পৰা বেৰ-চৰালৈকে গোটেই ইস্রায়েলে জানিলে। ২১ যিহোৱাই পুনৰ তেওঁক চীলোত চমুৰেলক আগত পৰাবৰ্তী নিজকে প্ৰকাশ কৰিছিল। আবু গোটেই ইস্রায়েলে ওচৰলৈ চমুৰেলৰ বাক্য আছিল।

৮ সেই সময়ত ইস্রায়েলে যুদ্ধৰ অৰ্থে পলেষ্টীয়াসকলৰ বিবুদ্ধে ওলাই

গৈ এৰেন-এজৰৰ ওচৰত ছাউনি পাতিলৈ, আবু পলেষ্টীয়াসকলৰ অফেক্ত ছাউনি পাতিলৈ। ২ পাছত পলেষ্টীয়াসকলৰ ইস্রায়েলৰ বিবুদ্ধে যুদ্ধ কৰোঁতে পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতত ইস্রায়েলসকল পৰাস্ত হ'ল; আবু সেই যুদ্ধ-ক্ষেত্ৰত ইস্রায়েলৰ সৈন্য সমূহৰ প্ৰায় চারিবাৰ লোকক

তেওঁলোকে বধ করিলে। ৩ পাছত লোকসলক ছাউনিলে ঘূরি আহোতে, ইস্রায়েল বৃদ্ধলোক সকলে ক'লে, “যিহোরাই পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতত আজি আমাৰ কিয় পৰাষ্ঠ হবলৈ এৰি দিলে? এতিয়া ব'লা, চীলোৰ পৰা আমি যিহোৱাৰ সাক্ষ্য নিয়ম-চন্দুক আনোগে, তেতিয়া সেই নিয়ম-চন্দুক আমাৰ লগত থকিলে, সেয়াই শক্ৰৰ শক্তিৰ পৰা আমাৰ বৰ্কা কৰিব।” ৪ সেয়েহে লোকসকলে চীলোলৈ মানুহ পঠিয়াই, কৰুৰ দুটাৰ মাজত বসতি কৰা বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক অনালো। সেই সময়ত এলীৰ দুজন পুত্ৰ হফনী আৰু পীনচত সেই ঠাইত যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ লগত আছিল। ৫ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক ছাউনিলৈ আনাৰ পাছত, ইস্রায়েলৰ সকলো লোকে এনেদৰে মহাধৰণি কৰিলৈ যে, পৃথীৰী ও কপিবলৈ ধৰিলৈ। ৬ পলেষ্টীয়াসকলে সেই মহাধৰণিৰ শব্দ শুনি ক'লে, “ইস্রায়াসকলৰ ছাউনিত এনে মহাধৰণি কিয় হৈছে?” এইদৰে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক ইস্রায়েলৰ ছাউনিলৈ আনা হ'ল বুলি তেওঁলোকে উপগান্ধি কৰিলো। ৭ তেতিয়া পলেষ্টীয়াসকলৰ ভয় লাগিল আৰু তেওঁলোকে ক'লে, “ছাউনিলৈ নিচ্য দৈশৰ আছিল।” তেওঁলোকে পুনৰ ক'লে, “আমাৰ এতিয়া সন্তাপ হ'ব; কিয়নো ইয়াৰ পৰ্বতে কেতিয়াও এনেকুৱা হোৱা নাই।” ৮ আমাৰ এতিয়া সন্তাপ হ'ব; সেই পৰাজৰ্মী দৈশৰ শক্তিৰ পৰা আমাৰ কোনে বৰ্কা কৰিব? এইজনেই সেই দৈশৰ, যিজনে অৱগ্ৰহ মাজত বিভিন্ন প্ৰকাৰ উপদৰেৰে মিচৰীয়াসকলক আঘাত কৰিছিল। ৯ হে পলেষ্টীয়াসকল, ইস্রায়াসকল যেনেকৈ তোমালোকৰ অধীনত আছিল, তেনেকৈ তোমালোকে তেওঁলোকৰ অধীনত যেন নহোৱা, সেইবাবে তোমালোক বলৱান হোৱা আৰু পুৰুষত দেখুৱোৱা; পুৰুষত দেখুৱাই যুদ্ধ কৰা।” ১০ তাৰ পাছত পলেষ্টীয়াসকলে যুদ্ধ কৰিবলৈ, ইস্রায়েলৰ লোকসকল পৰাজিত হৈ প্ৰতিজন নিজ তম্ভুলে পলাল; তাতে এনে মহা-সংহাৰ হল যে, ইস্রায়েলৰ মাজত ত্ৰিশাহজাৰ পদার্থিক লোকৰ মৃত্যু হল। ১১ আৰু দৈশৰৰ নিয়ম-চন্দুক শক্তিৰ হাতত পৰিল, আৰু এলীৰ দুজন পুত্ৰক হফনী আৰু পীনচতৰে বধ কৰা হল। ১২ এজন বিন্যামীনীয়া মানুহ সেন্যৱৰ মাজত পৰা দোৰি গৈ, একে দিনাই চীলোহ পালে; তাৰ কাপোৰে ফটা আছিল আৰু মূৰত মাটি লাগি আছিল। ১৩ সি আহা সময়ত বাটৰ কাষত এলীয়ে নিজৰ আসনত বহি বাট চাই আছিল; কিয়নো যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ বাবে তেওঁৰ মন ব্যকুল হৈ আছিল। তাৰ পাছত সেই মানুহজনে নগৰত সোমাই সকলো সহাদ দিয়াত নগৰৰ সকলো লোকে চি৞্চিৰিৰ ধৰিলো। ১৪ এলীয়ে সেই চি৞্চিৰৰ শব্দ শুনি সুধিৰে, “এই কোলাহলৰ কাৰণ কি?” তেতিয়া সেই মানুভজনে বেগাই আহি এলীক সকলো বিষয় জনালো। ১৫ সেই সময়ত এলী আঠাটোকৈ বছৰ বৰষীয়া বৃদ্ধ আছিল; আৰু তেওঁ দৃষ্টিহীন হোৱাত, একো দেখা নপালো। ১৬ মানুহ জনে এলীক কলা, “মই আজি সৈন্য সমূহত ওচৰৰ পৰা পলাই আছিলোঁ।” তেতিয়া এলীয়ে সুধিৰে, “বোপা, তাত কি হৈ আছে?” ১৭ বাতিৰি লৈ আহা মানুহজনে উত্তৰ দি ক'লে, “পলেষ্টীয়াসকলৰ সন্মুখৰ পৰা ইস্রায়েলীসকল পলাইছে আৰু আমাৰ লোকসকল পৰাজিত হ'ল। আপোনাৰ দুজন পুত্ৰ হফনী আৰু পীনচতৰে মৃত্যু হ'ল, আৰু দৈশৰৰ নিয়ম-চন্দুকৰ শক্তেৰ লৈ গ'ল।” ১৮ সেই মানুহজনে দৈশৰৰ নিয়ম-চন্দুকৰ নাম লোৱাৰ লগে লগে এলী দুৱাৰ কাষত বাহি থকা আসনৰ পৰা লুটিখাই পৰিল আৰু ডিঙি ভাসি যোৱাত তেওঁৰ মৃত্যু হল; কিয়নো তেওঁ বৃদ্ধ আৰু পুৰুষত পুৰুষ আছিল। তেওঁ চলিশৰ বছৰৈনোকে ইস্রায়েলৰ বিচাৰ কৰিছিল। ১৯ সেই সময়ত তেওঁৰ পো-বোৱাৰী পীনচতৰ ভাৰ্যা গৰ্ভতৰী আছিল, তেওঁৰ সন্তান গ্ৰসৰ সময় হৈছিল। যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক শক্ৰৰ হাতত যোৱা আৰু নিজৰ শহৰ ও স্বামীৰ মৃত্যুৰ সহাদ শুনাৰ লগে লগে তেওঁৰ প্ৰসৰ বেদনা অস্তিৰ হৈ তেওঁ আঠুকাটি সন্তান প্ৰসৰ কৰিলো। ২০ তেওঁৰ প্ৰসৰ বেদনা দেখি, তেওঁৰ কাষত থিয় হৈ থকা মহিলাসকলে ক'লে, “তয় নকৰিবা; তুমি এটি পুত্ৰ জন্ম দিলা।” কিন্তু তেওঁ মুখেৰে একো উত্তৰ নিদিলে আৰু তেওঁলোকে কোৱা কথালৈ মন নিদিলে। ২১ তেওঁ সন্তানটিৰ নাম দীক্ষাবোদ বাখিলে আৰু ক'লে, “ইস্রায়েলৰ পৰা প্ৰতাপ দূৰ কৰা হল।” তেওঁৰ শহৰ আৰু স্বামীৰ বাবেই দৈশৰৰ নিয়ম-চন্দুক আটক কৰি নিলো। ২২ তেওঁ পুনৰ ক'লে, “ইস্রায়েলৰ পৰা প্ৰতাপ দূৰ কৰা হ'ল; কিয়নো দৈশৰৰ নিয়ম-চন্দুক আটক কৰি নিলো।”

৬ পলেষ্টীয়াসকলে দৈশৰৰ নিয়ম-চন্দুক আটক কৰি এবেন-এজৰৰ পৰা আচদোদলৈ নিলো। ২ তাৰ পাছত পলেষ্টীয়াসকলে দৈশৰৰ নিয়ম-চন্দুক দাগোনৰ মন্দিৰলৈ নিলো আৰু দাগোনৰ মূৰ্তিৰ কাষত বাখিলে। পাছদিনা আচদোদলৈ লোকসকলে বাতিপুৰাতে উঠি দেখিলে যে, যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ অগত দাগোনৰ মূৰ্তিটো তললৈ মুখ কৰি মাটিত পৰি আছে; সেয়ে তেওঁলোকে দাগোনৰ মূৰ্তিৰ তুলি পুনৰ নিজ ঠাইত বাখিলে। ৪ তাৰ পাছদিনাৰও তেওঁলোকে পুৰাতে উঠি দেখিলে যে, যিহোৱাৰ চন্দুকৰ সন্মুখত দাগোন মাটিত উৰুৰি হৈ পৰি আছে, আৰু দাগোনৰ মূৰ্তিটো আৰু হাত দুখন কটাহৈ দুৱাৰ ডলিত পৰি আছে; কেৱল তাৰ গাঢোখৰ মাথোন অৱশিষ্ট থাকিল। ৫ সেই কাৰণে দাগোনৰ পুৰোহিত আদি কৰি যিমান লোক দাগোনৰ মন্দিৰত সোমায়, তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনেও আচদোদত থকা দাগোনৰ দুৱাৰ ডলিত আজি পৰ্যন্ত ভৰি নিদিয়ে। ৬ আচদোদীয়া লোক সকলৰ ওপৰত যিহোৱাৰ হাত ভাৰযুক্ত আছিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ধংস কৰিলো, আৰু আচদোদৰ সীমালোকে অনেক লোকক বিহ ফোঁহোৱাৰে আঘাত কৰিলো। ৭ আচদোদীয়া সকলে তাকে দেখি ক'লে, “ইস্রায়েলৰ দৈশৰৰ নিয়ম-চন্দুক আমাৰ ওচৰত থাকিব নোৱাৰে; কিয়নো আমাৰ ওপৰত আৰু আমাৰ দেৱতা দাগোনৰো ওপৰত তেওঁৰ হাত ক্লেশদায়াক হৈছে।” ৮ এই হেতুকে তেওঁলোকে ক'লে, “ইস্রায়েলৰ দৈশৰৰ নিয়ম-চন্দুক গাতলৈ নিয়া হওক!” তেতিয়া তেওঁলোকে ইস্রায়েলৰ দৈশৰৰ নিয়ম-চন্দুক সেই ঠাইলৈ লৈ গ'ল। ৯ কিন্তু এইদৰে লৈ যোৱাৰ পাছত যিহোৱাৰ হাত নগৰ খনৰ বিৰুদ্ধে অতিশয় ত্ৰাস্যুক্ত হ'ল; তেওঁ নগৰখনৰ বৰ কি সুৰ সকলোকে আঘাত কৰাত, তেওঁলোকৰ গাঢ বিহ ফোঁহোৱা ওলাল। ১০ সেয়ে, তেওঁলোকে যিহোৱাৰ চন্দুক ইক্ষেণ্টল পৰ্যালে। কিন্তু যিহোৱাৰ চন্দুক ইক্ষেণ্টল অহাৰ পাছত, ইক্ষেণ্টীয়া সকলে চি৞্চিৰি ক'লে, “আমাৰ মানুহবোৱক বধ কৰিবৰ বাবে তেওঁলোকে আমাৰ ওচৰলৈ ইস্রায়েলৰ দৈশৰৰ নিয়ম-চন্দুক আনিলো।” ১১ তাকে দেখি তেওঁলোকে মানুহ পঠাই পঠাই পলেষ্টীয়াসকলৰ সকলো অধিপতিক গোটি খুৱাই ক'লে, “আমাৰ লোকসকলক যেন বধ নকৰে, তাৰ বাবে ইস্রায়েলৰ দৈশৰৰ নিয়ম-চন্দুক ইয়াৰ পৰা পঠাই দিয়ক; নিজৰ ঠাইলৈ ইয়াক ঘূৰাই পঠাইক।” কিয়নো নগৰৰ সকলোৰ ফালে মহামারীৰ ভয়ত লোকসকল ব্যাকুল হৈছিল; কাৰণ দৈশৰৰ শাস্তি দিয়া হাত তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে উঠাইল। ১২ যি লোকসকৰ মৃত্যু হোৱা নাছিল, তেওঁলোক বিহ ফোঁহোৱাৰে পীড়িত হৈছিল; যাৰ ফলত নগৰৰ লোকসকলৰ আৰ্তনাদ আকাশলৈকে উঠিল।

৭ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশত সাত মাহলৈকে আছিল। ১ পলেষ্টীয়াসকলে পুৰোহিত আৰু মঙ্গল চোৱা সকলক মাতি আনি ক'লে, “আমি যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ বিষয়ে কি কৰিব? কওকচোন, আমি ইয়াক নিজৰ দেশলৈ কেনেকৈ পঠাই কৰিব?” ২ তেওঁলোকে ক'লে, “তোমালোকে বিনা উপহাৰেৰে ইস্রায়েলৰ দৈশৰৰ নিয়ম-চন্দুকৰ নপঠালা, কিন্তু যি কোনো উপায়ে দোষার্থক উপহাৰ তেওঁৰ তালৈ পঠাই দিয়া, তেতিয়াহে তোমালোকে সুষ্ঠ হ'বা, আৰু তেওঁ তেওঁৰ হাত তোমালোকৰ পৰা কিয় দূৰ হোৱা নাই, তেতিয়াহে তোমালোকে বুজিবা।” ৩ তেওঁলোকে সুধিৰে, “আমি তেওঁলৈ কি দোষার্থক উপহাৰ পঠাই?” তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে, “তোমালোকে পাঁচটা সোণৰ বিহ ফোঁহোৱা আকৃতিৰে সজা আৰু সোণৰ পাঁচটো মিগণি দি পঠোৱা; পাঁচ মন্দৰটো পলেষ্টীয়াসকলৰ পাঁচ জন অধিপতিক বুজিয়া কাৰণ, তোমালোক আৰু তোমালোকৰ অধিপতিসকল সেই একেই মহামারীত আকৃত। ৫ এই হেতুকে তোমালোকে তোমালোকৰ বিহ ফোঁহোৱাৰ আৰু দেশ বিনষ্ট কৰা নিগণি আকৃতিৰে মূৰ্তি নিৰ্মাণ কৰা, আৰু ইস্রায়েলৰ দৈশৰৰ গৌৰবায়িত কৰা। তেওঁ তোমালোকৰ পৰা আৰু তোমালোকৰ দেৱতাৰোৰ পৰা আৰু তোমালোকৰ দেশৰ পৰাও হয়তো নিজৰ ক্ষেত্ৰ তেওঁ দূৰ কৰিব। ৬ মিচৰীয়া লোক আৰু ফুৰোণ বজাই যেনেকৈ তেওঁলোকৰ মন কঢ়িল

করিছিল তেনেকে তোমালোকে কিয় মন কঠিন করিবা? তেওঁলোকৰ মাজত মেতিয়া তেওঁ অভূত কাৰ্য কৰিছিল, তেতিয়া জানো তেওঁলোকক এবি দিয়া নাছিল? তাৰ পাছত তেওঁলোকে গুছ গ'লা । ৭ এই হেছকে এতিয়া কাৰ্ট লৈ এখন নতুন বথ সজা আৰু কান্দক যুৱলি নোলোৱা দুজনী থীৰ্বংতী গাই গুৰু আনি বথত লগেৱা আৰু সিঁহতৰ শোৱালি সিঁহতৰ পৰা আঁতৰাই ঘৰলৈ লৈ যাবা। ৮ তাৰ পাছত যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক সেই বথৰ ওপৰত তুলি দিবা; আৰু যি সোণৰ বস্তুৰেৰ দেৱাৰ্থক উপহাৰৰ অৰ্থে প্ৰস্তুত কৰিছিলা, সেইবোৰ এটা বাকচত ভাৰাই নিয়ম-চন্দুকৰ কাষত হৈ পঠিয়াই দিবা আৰু সেই নিয়ম-চন্দুকৰ নিজ বাটে যাব দিবা। ৯ তাৰ পাছত লক্ষ্য কৰিবা, সেই বথ যদি নিজে বৈতেচমচ নগৰলৈ যায়, তেতিয়া যিহোৱাই যে এনে মহামাৰী ঘটালে সেই বিয়েয়ে বুজিবা; আৰু যদি নায়াৰ, তেন্তে আমাক প্ৰহাৰ কৰা জন তেওঁ নহয় বুলি আমি জানিম; কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে ঘটনাক্ষমেহে আমালৈ এই সকলো ঘটিল।” ১০ তাৰ পাছত লোকসকলে তেওঁলোকক যি দৰে কৈছিল, সেইদৰেই কৰিবলৈ, “থীৰ্বংতী গাই গুৰু আনি বথত লগালৈ, আৰু সিঁহতৰ পেৱালি দুটাক ঘৰত বাঞ্ছি হ'ল। ১১ পাছত সিঁহতে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক, সোণৰ নিগণি আৰু বিহ কোঁহোৱাৰ আকৃতিবে সজা বস্তুৰেৰ বাকচত ভাৰাই বথৰ ওপৰত তুলি দিলো। ১২ তাৰ পাছত সেই গুৰু দুজনীয়োৱে বৈতেচমচৰ দিশে হেছলিয়াই হেছলিয়াই গ'ল, সিঁহতে সেঁ-হাতে কি বাঁও-হাতে মৃদ্ধৰিলে; আৰু পলেষ্টীয়াসলকৰ অধিপতিসকলে বৈতেচমচৰ সীমালৈকে সিঁহতৰ পাছে পাছে গ'ল। ১৩ সেই সময়ত বৈতেচমচ নিবাসীসকলে উপত্যকাত খেঁধৰন দাই থাকোঁতে, ওপৰলৈ মূৰ-দণ্ডি চাই নিয়ম-চন্দুকটো দেখি তেওঁলোকে আনন্দ কৰিবলৈ। ১৪ বথখন বৈতেচমচৰ নিবাসী যিহোচূৰাৰ পথাব পালে আৰু যি ঠাইত ডাঙৰ শিল এটা আছিল, সেই ঠাইতে বলহিয়া তাৰ পাছত তেওঁলোকে বথৰ কাঠ ফালি, গুৰু দুজনীক হেমৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্য উৎসৱ কৰিবলৈ। ১৫ লেবীয়াসকলে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক আৰু তাৰ লগত সোণৰ বস্ত থকা বাকচটো নমালে আৰু সেই ডাঙৰ শিলটোৰ ওপৰত বাখিলৈ। বৈতেচমচৰ লোকসকলে সেইদিনাই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোমবলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলি উৎসৱ কৰিবলৈ। ১৬ পলেষ্টীয়াসকলৰ পঁচাজন অধিপতিয়ে এই সকলো দেখিলে আৰু সেই দিনাই ইক্রেগলি উভটি গ'ল। ১৭ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পলেষ্টীয়াসকলে দোষাধক উপহাৰ বুপে পঠোৱা বিহ কোঁহোৱাৰ আকৃতিবে সজা সোণৰ বস্তুৰেৰ, অচদোৱ অৰ্থে এটা, গাজাৰ অৰ্থে এটা, অক্ষিলোন অৰ্থে এটা, গাতৰ অৰ্থে এটা আৰু ইক্রেগণ অৰ্থে এটা আছিলা। ১৮ আৰু গড়েৰে আবৃত হোৱা নগৰ হওক বা গাৰ্ত হওক, পাঁচজন অধিপতিৰ অধীনত পলেষ্টীয়াসকলৰ সীমান নগৰ আছিল, সিমান সোণৰ নিগণি আছিল, এই কথা যিহোৱাৰ চন্দুক যিহৰ ওপৰত বখা হৈছিল, সেই মহা-শিল ইয়াৰ সাক্ষী হৈ বল; বৈতেচমচীয়া যিহোচূৰাৰ পথাবত সেই শিল আজিলোকে আছে। ১৯ তেওঁ বৈতেচমচৰ লোকসকলৰ মাজৰ কিছুমানক আঘাত কৰিবলৈ, কাৰণ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকলৈ চাইছিল; সেয়ে তেওঁ সন্তুৰজন মানুহক বথ কৰিছিল। যিহোৱাই কৰা মহা-প্ৰহাৰ দেখি তেওঁলোকে বিলাপ কৰিবলৈ। ২০ বৈতেচমচৰ লোকসকলে ক'লে, “এই পবিত্ৰ দৈশুৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত কোনে যিয় হ'ব পাৰিব? আৰু তেওঁ আমাৰ পৰা কাৰ ওচৰলৈ যাব?” ২১ তেওঁলোকে কৰিয়ৎ-যিয়াৰীম-নিবাসী লোকসকলৈ দৃত পঠ্যাই ক'লে, “পলেষ্টীয়াসকলে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক ওভোটাই আনিলে; তোমালোকে নামি আহি এই নিয়ম-চন্দুক তোমালোকৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা।

৭ তাৰ পাছত কৰিয়ৎ-যিয়াৰীমৰ লোকসকলকে আহি যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক লৈ গ'ল আৰু পৰ্বতত থকা অবীনাদৰৰ ঘৰত বাখিলৈ। তাতে তেওঁলোকে যিহোৱাৰ সেই নিয়ম-চন্দুক বাখিবৰ বাবে তেওঁৰ পুতেক ইলিয়াজৰক পৰিব কৰিলৈ। ২ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক কৰিয়ৎ-যিয়াৰীমত থাকোঁতে বৰ সময় অৰ্থাৎ বিশবছৰ অতিবাহিত হ'ল, আৰু ইয়ায়েলৰ আটাই বৎশই যিহোৱাৰ অনুসৰণ কৰি চলিবৰ ইচ্ছাৰে শোক কৰিলৈ। ৩ চমুৰেলে ইয়ায়েলৰ আটাই বৎশক ক'লে, “তোমালোকে যদি তোমালোকৰ সকলো চিত্তেৰে যিহোৱালৈ উভটি আহা, আৰু তোমালোকৰ মাজৰ পৰা

ভিন্ন দেশীয় দেৱতাবোৰ আৰু অষ্টাৰেৎ দেৱীবোৰ দূৰ কৰা আৰু যিহোৱালৈ নিজৰ মন পৰিবৰ্তন কৰি যদি কৈল তেওঁৰেই সেৱা কৰা; তেনেহলে তেওঁ পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা তোমালোকৰ উদ্বাৰ কৰিব।” ৪ তেতিয়া ইয়ায়েলৰ সন্তান সকলে বালদেৱতাবোৰ আৰু অষ্টাৰেৎ দেৱীবোৰো ত্যাগ কৰি কৈল যিহোৱাৰ সেৱা কৰিবলৈ ধৰিবলৈ। ৫ তাৰ পাছত চমুৰেল ক'লে, “তোমালোকে গোটেই ইয়ায়েলক মিস্পাত গোটেৱা; সেই ঠাইত মই তোমালোকৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ আগত প্ৰাথনা কৰিব।” ৬ তেতিয়া তেওঁলোকে মিস্পাত গোট খালে আৰু পালি তুলি যিহোৱাৰ আগত ঢালি দিলো। সেই দিনা লাঘোন দি সেই ঠাইত ক'লে, “আমি যিহোৱাৰ বিবুদ্ধে পাপ কৰিবলৈ।” এইদৰে চমুৰেলে মিস্পাত ইয়ায়েলৰ সন্তান সকলৰ বিচাৰ কৰিবলৈ। ৭ ফিলিষ্টীয়াসকলে ইয়ায়েলৰ সন্তান সকল মিস্পাত গোট খোৱাৰ খৰেৰ পালে, আৰু পলেষ্টীয়াসকলৰ অধিপতিসকলে ইয়ায়েলক আক্ৰমণ কৰিবলৈ আছিল; সেয়ে ইয়ায়েলৰ সন্তান সকলে এই কথা শুনি ফিলিষ্টীয়াসকলৰ কাৰণে ভয় কৰিবলৈ। ৮ তেতিয়া ইয়ায়েলৰ সন্তান সকলে চমুৰেলক ক'লে, “আমাৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা যেন আমাক উদ্বাৰ কৰে, এই কাৰণে আপুনি তেওঁৰ আগত আমাৰ অৰ্থে কাতৰোক্তি কৰিবলৈ নেবিব।” ৯ তেতিয়া চমুৰেলে পিয়াহ খোৱা মেৰ পোৱালি এটি লৈ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোমবলি উৎসৱ কৰিবলৈ আৰু চমুৰেল ইয়ায়েলৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিবলৈ। তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক উন্ত দিলো। ১০ চমুৰেলে হোমবলি উৎসৱ কৰোঁতে, পলেষ্টীয়াসকলে ইয়ায়েলক আক্ৰমণ কৰিবলৈ ওচৰলৈ চৰ চাপি আছিল; কিন্তু সেইদিনা যিহোৱাই ফিলিষ্টীয়া সকলৰ ওপৰত উচ্চ-ধৰনিয়ে মেঘ-গৱৰ্জন কৰি ব্যাকুল কৰিবলৈ; তাতে তেওঁলোক ইয়ায়েলৰ সন্মুখত পতিত হ'ল। ১১ তেতিয়া ইয়ায়েলৰ নোক সকলে মিস্পাত পৰা ওলাই আছিল আৰু পলেষ্টীয়াসকলক আঘাত কৰি তেওঁলোকৰ পাছে পাছে গৈ বৈত-কৰৰ নামনিলেকে খেনি গ'ল। ১২ তাৰ পাছত চমুৰেলে এটা শিল লৈ মিস্পাত আৰু চুনৰ মাজ ঠাইত স্থাপন কৰিবলৈ; আৰু “এতিয়ালৈকে যিহোৱাই আমাক সহায় কৰিবলৈ” এইবুলি তাৰ নাম এবেন-এজৰ বাখিলৈ। ১৩ এইদৰে পলেষ্টীয়াসকল পৰাস্ত হ'ল আৰু ইয়ায়েলৰ অধিষ্ঠলৈ তেওঁলোক পুনৰ নাহিল। চমুৰেলৰ জীৱনৰ শেষলৈকে যিহোৱাৰ হাত ফিলিষ্টীয়া সকলৰ অহিতে আছিল। ১৪ ইক্রেগলৰ পৰা গাতলৈকে যিহোৱাৰ নগৰ পলেষ্টীয়াসকলে ইয়ায়েলৰ পৰা কঢ়ি লৈছিল, সেইবোৰ নগৰ পুনৰায় ইয়ায়েলৰ অধীন হ'ল; আৰু ইয়ায়েলে ফিলিষ্টীয়া সকলৰ হাতৰ পৰা সেইবোৰ অঞ্চল উদ্বাৰ কৰিবলৈ। তাতে ইমোৰীয়া সকলৰ লগত ইয়ায়েলৰ শাস্তি স্থাপন হ'ল। ১৫ চমুৰেলে তেওঁৰ জীৱনৰ শেষলৈকে ইয়ায়েলৰ বিচাৰ কৰিবলৈ। ১৬ তেওঁ বৰ বছৰে বছৰে বৈতেচমচৰ চলিগল পঁচাজন আঘাত কৰিবলৈ। ১৭ তাৰ পাছত তেওঁ বৰ বছৰে আঘাত কৰিবলৈ। ১৮ যিহোৱাৰ পাছে বৈতেচমচৰ লোকসকলৈ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকলৈ চাইছিল; সেয়ে তেওঁ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকলৈ চাইছিল।

৮ চমুৰেল বৃন্দ হোৱাৰ পাছত, তেওঁৰ পুত্ৰ সকলৰ ইয়ায়েলৰ ওপৰত তেওঁ বিচাৰকৰ্ত নিয়ুক্ত কৰিবলৈ। ২ তেওঁৰ প্ৰথম পুত্ৰ নাম যোৱেল, দ্বিতীয়া পুত্ৰৰ নাম অবিয়া আছিল; তেওঁলোকে বেৰ-চৰেৰত বিচাৰ কৰিছিল। ৩ তেওঁৰ পুত্ৰসকল প্ৰথম পথত চলা নাছিল, কিন্তু অসং পথত চলিছিল। তেওঁলোকে ভৌতি খাই অন্যায় বিচাৰ কৰিবলৈ। ৪ সেই কাৰণে ইয়ায়েলৰ বৃন্দ লোকসকলকে চমুৰেলক লগ ধৰিবলৈ বামলৈ আহিল। ৫ তেওঁলোকে চমুৰেলক ক'লে, “চাওক, আপুনি বৃন্দ হৈছে, আৰু আপোনাৰ পুত্ৰসকল আপোনাৰ পথত চলা নাই, সেয়েহে অন্যায় দেশৰ দৰে আমাৰো বিচাৰ কৰিবলৈ।” ৬ যি সময়ত তেওঁলোকে কৈছিল, “আমাৰ বিচাৰ কৰিবলৈ আমাক এজন বজা দিয়ক” সেই সময়ত চমুৰেলে অসন্তুষ্ট হৈ যিহোৱাৰ আগত প্ৰাথনা কৰিলো। ৭ যিহোৱাই চমুৰেলক ক'লে, “এইলোক সকলে তোমাৰ আগত যি যি কথা কৈছে, সেই সকলো কথা শোণা; কিয়নো সিঁহতে যে তোমাক অগ্ৰাহ্য কৰিবলৈ, এনে নহয়, কিন্তু মই যেন সিঁহত ওপৰত বাজত নকৰোঁ, এই আশয়েৰে মোকেই অগ্ৰাহ্য কৰিবলৈ। ৮ মই মিচৰৰ পৰা সিঁহতক বাহিৰ

করি আনা দিনৰে পৰা আজিলৈকে সিহঁতে মৌলৈ যেনোকে ব্যৱহাৰ কৰি আহিছে, অৰ্থাৎ মোক ত্যাগ কৰি অন্যান্য দেৱতাবোৰক পূজা কৰি আহিছে। ১০ সেয়েহে, এতিয়া সিহঁতৰ কথা শুনা; কিন্তু নমভাৰে সিহঁতক সাৰাধান কৰা আৰু সিহঁতৰ ওপৰত যি বজাই ৰাজত্ব কৰিব, সেই বজাৰ নিয়ম প্ৰণালী সিহঁতক বুজাই দিয়া।” ১০ তাৰ পাছত যি লোকসকলে চমুৰেলক বজা খুজিছিল, তেওঁলোকৰ আগত তেওঁ যিহোৱাৰ সেই সকলো কথা জনালো। ১১ আৰু ক'লে, “তোমালোকৰ ওপৰত যি বজাই ৰাজত্ব কৰিব তেওঁৰ নিয়ম প্ৰণালী এইদেৱ হ'ব; তোমালোকৰ পুত্ৰ সকলক নিজৰ বথ আৰু ঘোৰাৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিব, আৰু সিহঁত তেওঁৰ বথৰ আগে আগে দোৰি যাব; ১২ আৰু তেওঁ সিহঁতক নিজৰ সহস্রপতি পথশাপতি পাত্ৰিব; আৰু নিজৰ মাটিত হাল বাবলৈ, শস্য দাবলৈ, আৰু যুদ্ধৰ অন্ত ও বথৰ সঁজুলি গচ্ছাবলৈ নিযুক্ত কৰি ল'ব। ১৩ তেওঁ আপোনালোকৰ জীৱাৰী সকলকো সুগন্ধি দ্বাৰা প্ৰস্তুত কৰিবলৈ, ৰাঙ্গিবলৈ, আৰু চুলাত সেকি খাদ্য বনাবলৈ ব্যৱহাৰ কৰিব। ১৪ তেওঁ উত্তম শশ্যক্ষেত্ৰ, দ্রাক্ষাৰী, আৰু জিত গছৰ বাগিচাবোৰ তোমালোকৰ পৰা লৈ নিজ দাস সকলক দিব। ১৫ তোমালোকৰ শস্যৰ আৰু দ্রাক্ষাৰীৰ ফলৰ দহ ভাগৰ এভাগ লৈ নিজৰ কৰ্মচাৰী আৰু দাস সকলক দিব। ১৬ তেওঁ তোমালোকৰ পুৰুষ আৰু মহিলা দাস সকলক ল'ব আৰু সকলোতকৈ উত্তম ডেকা পুৰুষসকলক আৰু গাধবোৰকো লৈ নিজৰ কামত লগাব। ১৭ তেওঁ তোমালোকৰ মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলীবোৰ দহ ভাগৰ এভাগ ল'ব; আৰু তোমালোক তেওঁৰ বন্দী হ'ব। ১৮ সেই দিন তোমালোকে নিজে মানোন্মীত কৰি যোৱা বজাৰ কাৰণে কদিবা; কিন্তু যিহোৱাই সেইদিন তোমালোকক উত্তৰ নিদিব।” ১৯ কিন্তু লোকসকলে চমুৰেলৰ কথা নামানিলো; তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “নহয় নহয়! আমাৰ ওপৰত এজন বজা হই লাগিব। ২০ আমি আন জাতিৰ দৰে হ'বলৈ, আমাৰ বিচাৰ কৰিবলৈ আৰু আমাৰ আগে আগ গৈ আমাৰ পক্ষে যুদ্ধ কৰিবলৈ, আমাক এজন বজা লাগে।” ২১ তাৰ পাছত চমুৰেলে লোকসকলৰ সকলো কথা শুনি পুনৰ সেই কথা যিহোৱাক জনালো। ২২ যিহোৱাই চমুৰেলক ক'লে, “তুমি লোকসকলৰ কথা শুনা আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত এজন বজা পাতি দিয়া।” তাৰ পাছত চমুৰেলে ইহায়েলোৰ লোকসকলক ক'লে, “প্ৰত্যেক জনে নিজৰ নিজৰ নগবলৈ যাবই লাগিব।”

৯ সেই সময়ত বিন্যামীন ফৈদত এজন প্ৰাভৱশালী ব্যক্তি আছিল, তেওঁৰ নাম আছিল কীচ, তেওঁ অবীয়েলৰ পুত্ৰ, অবীয়েল জেৱৰ পুত্ৰ, জেৱৰ বখোৰতৰ পুত্ৰ, বাখোৰত আফিয়াৰ পুত্ৰ আছিল, এওঁলোক বিন্যামীন ফৈদৰ লোক আছিল। ১ কীচৰ এজন সুদৰ্শন পুত্ৰ আছিল, তেওঁৰ নাম আছিল চৌল, ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত তেওঁতকৈ সুদৰ্শন কোনো পুৰুষ নাছিল আৰু আন সকলো লোকতকৈ তেওঁ ওখ আছিল। ৩ এদিন চৌলৰ পিতৃ কীচৰ গাধবোৰ হোৱল। তেতিয়া কীচে নিজ পুত্ৰ চৌলক ক'লে, “তুমি দাস সকলৰ মাজৰ এজনক লগত লৈ গাধবোৰ বিচাৰি যোৱা।” ৪ সেয়ে চৌলে পাহাৰীয়া দেশ ইহুয়িয়াৰ মাজেৰে পাৰ হৈ চালিছা প্ৰদেশৰ মাজেৰে গ'ল; কিন্তু তাতো নাছিল। তাৰ পাছত তেওঁলোকে চালীম প্ৰদেশৰ মাজেৰে গ'ল, কিন্তু তাতো নাছিল, তাৰ পাছত বিন্যামীন প্ৰদেশৰ মাজেৰে গ'ল, কিন্তু তেওঁলোকে তাতো বিচাৰি নাপালো। ৫ যেতিয়া তেওঁলোক ছুক প্ৰদেশ পালে, চৌলে নিজৰ লগত যোৱা দাসক ক'লে, “আহঁ, আমি উভতি যাঁও, হয়তো মৰে পিতৃয়ে গাধবোৰৰ চিন্তা কৰিবলৈ বাদ দি আমাৰ বাবেহে চিন্তা কৰিবলৈ আৰস্ত কৰিব।” ৬ কিন্তু দাস জনে তেওঁক ক'লে, “শুনক! এই নগৰত ইশ্বৰৰ বিশালী এজন লোক আছে; তেওঁ সম্মানীয় ব্যক্তি, তেওঁ যি যি কয়, সকলো সিদ্ধ হয়; এতকে আহক আমি এতিয়া সেই ঠাইলৈ যাঁও; হয়তো আমি কোনবাটে যাব লাগে তেওঁ জনাব পাৰিব।” ৭ তেতিয়া চৌলে তেওঁৰ দাসক ক'লে, “কিন্তু আমি যদি যাঁও, তেন্তে সেই লোকৰ ওচৰলৈ ক'লৈ যাম? কিয়নো আমাৰ পাৰৰ পিঠা শেষ হ'ল, ইশ্বৰৰ লোকৰ ওচৰলৈ উপহাৰবধূপে আমি কি লৈ যাম? আমাৰ লগত কি আছে?” ৮ তাতো দাস জনে চৌলক উত্তৰ দি ক'লে, “এয়া চাওকচোন, মোৰ হাতত এক

চেকল বৃপ্ত চতুৰ্থ ভাগৰ এভাগ আছে; আমি কোন বাটে যাব লাগে, সেই কথা জনাবৰ কাৰণে মই ইশ্বৰৰ লোকজনক ইয়াকে দিম।” ৯ (আগৰ সময়ত ইহায়েলত, যেতিয়া এজন লোকে ইশ্বৰৰ ইচ্ছা কি জানিব বিচাৰে, তেওঁ কয়, “আহঁ, আমি ভাৰবাদীৰ ওচৰলৈ যাঁও।” কাৰণ বৰ্তমানত যাক ভবিষ্যত বক্তা বোলা হয়, আগৰ সময়ত তেওঁক ভাৰবাদী বোলা হৈছিল।) ১০ তেতিয়া চৌলে নিজৰ দাসক ক'লে, “ঠিকই কৈছা; বলা আমি যাঁওক।” তাৰ পাছত তেওঁলোকে ইশ্বৰৰ লোক যত আছিল সেই নগবলৈ গ'ল। ১১ তেওঁলোকে নগৰত পাহাৰেনি উঠি যাওতে, পানী তুলিবলৈ আহ কেইগৰাবীমান যুৱতীক লগ পালে; তেওঁলোকক চৌল আৰু তেওঁৰ দাসে সুধিলে, “ইয়াত ভাৰবাদী আছেনে?” ১২ তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে, “তেওঁ আছে, চাওক, আপোনাৰ ঠিক সন্মুখতে আছে, সোনকাল কৰক, তেওঁ নগবলৈ আজি আছিছে, কাৰণ আজি ওখ স্থানত লোকসকলে বলিদান কৰিব। ১৩ সেয়ে তেওঁ ওখ স্থানলৈ ভোজন কৰিবলৈ যোৱাৰ পূৰ্বে আপোনালোকে নগৰত সোমাওঁতেই দেখিলে যে, চমুৰেলে ওখ স্থানলৈ যাবৰ উদ্দেশে তেওঁলোকৰ ফালে আহি আছে। ১৫ চৌল আহি পোৱাৰ আগদিনা, যিহোৱাই চমুৰেলৰ আগত এই কথা প্ৰকাশ কৰিলে: ১৬ “কাইলৈ এনে সময়তে মই বিন্যামীন প্ৰদেশৰ পৰা এজন মানুহ তোমাৰ ওচৰলৈ পঠায়; তেওঁক মোৰ প্ৰজা ইহায়েলৰ ওপৰত আধিপতি হ'বলৈ তুমি তেওঁক অভিযুক্ত কৰিবা, তাতে তেওঁ মোৰ প্ৰজাৰ পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা উদ্বাদ কৰিব; কিয়নো, মোৰ প্ৰজাসকলৰ কাতৰেঙ্গিৰ শব্দ মোৰ কাণত পৰাত, মই তেওঁলোকলৈ দৃষ্টি কৰিলোঁ।” ১৭ যেতিয়া চমুৰেলো চৌলক দেখা পালে, যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “যাৰ বিষয়ে মই তোমাৰ কৈছিলোঁ, এইজনেই সেই ব্যক্তি; তেৱেই মোৰ প্ৰজাসকলৰ ওপৰত শব্দ মোৰ কাণত পৰাত, মই তেওঁলোকলৈ দৃষ্টি কৰিলোঁ।” ১৮ যেতিয়া চমুৰেলো চৌলক দেখা পালে, যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “মাজৰ কওক, ভাৰবাদীৰ ঘৰ ক'ত?” ১৯ চমুৰেলো চৌলক উত্তৰ দি ক'লে, “মহোই সেই ভাৰবাদী, যই ওখ স্থানলৈ যোৱাৰ পূৰ্বে তুমি তালৈ যোৱা, কাৰণ তুমি আজি মোৰ লগত তোজন কৰিবা, কাইলৈ বাপ্তিপুৰা মই তোমাক যাবলৈ দিম আৰু তোমাৰ মনৰ সকলো কথা মই তোমাক জনাম। ২০ আজি তিন দিন পূৰ্বে, তোমাৰ যি গাধবোৰ হৈবাইছিল, সেইবোৰৰ কাৰণে চিন্তা নকৰিবা, কিয়নো সেইবোৰ পোৱা যাব আৰু যাৰ কাৰণে ইহায়েলৰ সকলো ইচ্ছা জড়িত হৈ আছে; সেয়ে জোনে তোমাৰ আৰু তোমাৰ সম্মুদ্দয় পিতৃ-বংশৰ নহয়? ” ২১ চৌলে উত্তৰ দি ক'লে, “ইহায়েলোৰ সকলোতকৈ সুৰ ফৈদ বিন্যামীন ফৈদৰ মই নহয় নে? আৰু বিন্যামীন ফৈদৰ আটাই গোষ্ঠীবিলাকৰ মাজত মোৰ গোষ্ঠী সকলোতকৈ সুৰ নহয় নে? তেনেহ'লে আপুনি মোৰ আগত এই দৰে কিয়া কৈছে?” ২২ তাৰ পাছত চমুৰেলো চৌলক আৰু তেওঁৰ দাসক ভোজনৰ কৈঠায়লিটোলৈ লৈ গ'ল; আৰু ত্বিয় জনমান নিমিত্তি অতিথিৰ সৈতে প্ৰধান ঠাইত বহুৱালো। ২৩ চমুৰেলো বাদনীক ক'লে, “মই তোমাক যোগালৈ দিম আৰু তোমাৰ মনৰ সকলো কথা মই তোমাক জনাম। ২৪ আজি তিন দিন পূৰ্বে, তোমাৰ যি গাধবোৰ হৈবাইছিল, সেইবোৰ কাৰণে ইচ্ছা নকৰিবা, কিয়নো সেইবোৰ পোৱা যাব আৰু যাৰ কাৰণে ইহায়েলৰ সকলো ইচ্ছা জড়িত হৈ আছে; সেয়ে আতিথিসকলৰ সৈতে তুমি তোজন কৰা।” চৌলে সেই দিনা চমুৰেলো লগত তোজন কৰিবলৈ। ২৫ যেতিয়া তেওঁলোক ওখ স্থানৰ পৰা নগবলৈ যাব লাগে তেওঁ জনাব পাৰিব।” ২৬ বাপ্তিপুৰাতে চমুৰেলো চৌলক ঘৰৰ চালৰ ওপৰলৈ মাতি ক'লে, “ঠাট্টা, যাতে মই তোমাক তোমাৰ বাটে পঠিয়ালৈ পাৰোঁ;” সেয়ে চৌল উঠিল আৰু চমুৰেলোৰ সৈতে দুৱোজন বাটলৈ ওলাই গ'ল। ২৭ তাৰ পাছত নগৰৰ বাহিৰলৈ যোৱাত, চমুৰেলো চৌলক ক'লে, “তোমাৰ দাসক আমাৰ

ଆଗେ ଆଗେ ଯାବଲେ କୋରା, ତାତେ ଦାସ ଆଗ ହେଲା କିନ୍ତୁ ତୁମି ଅଲପ ସମୟ ହେଇଥାତେ ରୈ ଥାକା, ଯାତେ ମହି ତୋମାକ ଈଶ୍ଵର ବାକ୍ୟ ଶୁଣାବ ପାବୋ ।”

୧୦ ତାର ପାଛତ ଚମ୍ବରେଲେ ତେଲର ବଟଳ ଲୈ, ଚୌଲର ମୁଖର ଓପରତ ତେଲ

ଚାଲି ତେଣ୍କ ଚମ୍ବା ଖାଇ କଲେ, ଯିହେରାବ ନିଜ ବଂଶର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଧିପତି ହବୈଲେ ତେଣ୍କ ତୋମାକ ଜାନୋ ଅଭିଷେକ କରା ନାହିଁ? ୨ ଆଜି ତୁମି ଯେତିଆ ମୋର ଓଚରର ପରା ଯାବା, ତେତିଆ ବିନାୟିନୀ ସୀମାତ ଥକା ଚେଲଚହତ ବାହେଲର ମୈଦାମର ଓଚରତ ଦୁଜନ ମାନୁହ ଲଗ ପାବା । ତେଣ୍କୋକେ ତୋମାକ କ'ବ ତୁମି ଯି ଗାଧବୋର ବିଚାରି ଗୈଛିଲା, ସେହିବୋର ପୋରା ହଲ । ଏତିଆ ତୋମାର ପିତ୍ତ୍ୟେ ଗାଧବୋରେଲେ ଚିନ୍ତା କରିବେଲେ ଏବି ତୋମାର କାରଣେ ଚିନ୍ତା କରି କୈଛ, “ମୋ ପୁତ୍ରର ବିଷୟେ କି କରିମ?” ୩ ତାର ପାଛତ ତୁମି ତାର ପରା ଆଗବାଟି ଗୈ ତାବୋର ଏଲୋନ ଗଞ୍ଜୋପା ପାବା । ବୈଶ୍ଵଲୈ ଈଶ୍ଵର ଓଚରଲେ ଯୋରା ତିନିଜନ ଲୋକକ ତୁମି ତାତ ପାବା, ତାବେ ଏଜେ ତିନିଟା ଛାଗଲୀ ପୋରାଲି, ଆନ ଜନେ ତିନିଟା ପିଠା, ଆରୁ ଆନ ଜନେ ଏକ ମୋଟ ଦ୍ରାକ୍ଷରସ କହିଯାଇ ଆମ ଦେଖିବା । ୪ ତେଣ୍କୋକେ ତୋମାକ ମଙ୍ଗଲବାଦ କରିବ ଆରୁ ତୋମାକ ଦୂଟା ପିଠା ଦିବ, ତୁମି ତେଣ୍କୋକର ହାତର ପରା ତାକ ଲାବା । ୫ ତାର ପାଛ, ତୁମି ପଲେଟୀଯାସକଳର ନଗରବରକ୍ଷୀ ସୈନ୍ୟନଦିଲ ଥକା ଈଶ୍ଵରର ପରିରତ ପାବାଗୈ । ତୁମି ଯେତିଆ ମେହ ନଗର ପରା ତେତିଆ ନେବଳ, ଖଞ୍ଜିବୀ, ବାହୀ ଆରୁ ବିଳା ବଜାଇ ଭାବବାଣୀ ପ୍ରାଚାର କରି କରି ଓଥ ହୁନାର ପରା ନାମି ଅହ ଏଦଳ ଭାବବାଦୀର ଲଗତ ତୋମାର ସାକ୍ଷାତ ହବା । ୬ ତେତିଆ ଯିହେରାବ ଆତ୍ମାଇ ତୋମାତ ସ୍ଥିତି ଲ'ବ; ତେତିଆ ତୁମିମ ତେଣ୍କୋକର ଲଗତ ଭାବବାଣୀ ପ୍ରାଚାର କରିବା ଆବୁ ତୁମି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିରତନ ହୋରା ବାତି ହବା । ୭ ଏହି ସକଳେ ଚିନ ତୋମାଲେ ଘଟାର ପାଛତ, ଆମର ହାତେ କରିବ ଝୋକ ସକଳେ କାମ କରିବା, କାରଗ ଯିହେରା ତୋମାର ଲଗତ ଆହେ । ୮ ମୋର ଆଗେଯେ ତୁମି ଗିଲିଗଲୈଲେ ନାମି ଯୋରା । ତାର ପାଛ ହେମବଳି ଆରୁ ମଙ୍ଗଲାର୍ଥକ ବଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେଲେ ମହି ତୋମାର ଓଚରଲେ ଯାମ । ମହି ଯେତିଆଲେକେ ତୋମାର ଓଚରଲେ ଗୈ ତୁମି କରିବଲଗୀଯା କାମ ତୋମାକ ନୁବୁଜାଣ୍ଡ, ତେତିଆଲେକେ ତୁମି ସାତ ଦିନ ମୋର ବାବେ ଅପେକ୍ଷା କରିବା । ୯ ଚୌଲେ ଚମ୍ବରେଲ ଓଚରର ପରା ଯାବିଲେ ଓଲାଲ ଆବୁ ଯିହେରାଇ ତେଣ୍କ ମନ ପରିରତନ କରିଲେ । ୧୦ ଯେତିଆ ତେଣ୍କୋକେ ପରିରତ ପାଲେଣେ, ଏଦଳ ଭାବବାଦୀଯେ ତେଣ୍କ ଲଗ ପାଲେ, ତାତେ ଯିହେରାବ ଆତ୍ମା ତେଣ୍କ ଓପରତ ହିତ ହଲ ଆରୁ ତେଣ୍କୋକର ମାଜତ ତେରୋ ଭାବବାଣୀ ପ୍ରାଚାର କରିବେଲେ । ୧୧ ତେଣ୍କ ଆଗର ପରା ଯିସକଳେ ଜାନିଛିଲ ତେଣ୍କୋକେ ଭାବବାଦୀସକଳର ସୈତେ ତେଣ୍କ ଭାବବାଣୀ ପ୍ରାଚାର କରି ଦେଖି, ଇଜନେ-ସିଜନକ କ'ଲେ, “କୀଚର ପୁତ୍ର କି ହଲ? ଚୌଲୋ ଭାବବାଦୀସକଳର ମାଜର ଏଜନ ନେକି?” ୧୨ ତାତ ଥକା ଏଜନ ମାନୁହେ ଉତ୍ତର ଦିଲେ, “ତେଣ୍କୋକର ପିତ୍ତ କୋନ?” ଇହାର କାରଣେ ଏହି କଥା ପ୍ରଚାଳିତ ହଲ, “ଚୌଲୋ ଭାବବାଦୀସକଳର ମାଜର ଏଜନ ନେବାନେ?” ୧୩ ଭାବବାଣୀ ପ୍ରାଚାର କରି ଶେଷ ହୋରା ପାଛତ ତେଣ୍କ ଓଥ ସ୍ଥାନଲେ ଗଲା । ୧୪ ଚୌଲେ ଦନ୍ଦଯେକେ ତେଣ୍କ ଆରୁ ତେଣ୍କ ଦାସକ ସୁଧିଲେ, “ତୋମାଲୋକ କ'ଲେ ଗୈଛିଲା?” ତେଣ୍କ ପାରିବା କାମ ପରା ଯାବିଲେ, “କିନ୍ତୁ ଗାଧବୋର କ'ତୋ ବିଚାରି ନାପାଇ ଆମି ଚମ୍ବରେଲ ଓଚରଲେ ଗଲା ।” ୧୫ ଚୌଲେ ଦନ୍ଦଯେକେ କ'ଲେ, “ଅନୁଗାହ କରି କୋରାଚୋନ ଚମ୍ବରେଲେ ତୋମାଲୋକକ କି କ'ଲେ?” ୧୬ ଚୌଲେ ଦନ୍ଦଯେକେ କ'ଲେ, “ତେଣ୍କ ଆମାକ ପ୍ରଟିକେ କ'ଲେ ଯେ, “ଗାଧବୋର ବିଚାରି ପରା” କିନ୍ତୁ ଭାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟେ ଯି କଥା ଚମ୍ବରେଲେ ତେଣ୍କ କୈଛିଲ, ମେହ କଥା ତେଣ୍କ ଦନ୍ଦଯେକ ନକ'ଲେ । ୧୭ ଚମ୍ବରେଲେ ଲୋକସକଳକ ମତ ଆମି ମିମ୍ପାତ ଯିହେରାବ ସାକ୍ଷତେ ପୋତ ପୋରାଲେ । ୧୮ ଇହାଯେଲ ସନ୍ତାନ ସକଳକ ତେଣ୍କ କେଲେ, “ଇହାଯେଲ ଈଶ୍ଵର ଯିହେରାଇ ଏହି କଥା କହେଇ, ‘ମହି ଇହାଯେଲକ ମିଚରବ ପରା ଆମିଲୋନୀ, ମିଚରିଯାସକଳର ହାତର ପରା ଆବୁ ଯିବେର ବାଜ୍ୟାଇ ତୋମାଲୋକକ ଉପଦ୍ର କରିଛି ତେଣ୍କୋକର ପରା ମହି ଉତ୍କାର କରିଲେ । ୧୯ କିନ୍ତୁ ତୋମାଲୋକେ ଆଜି ତୋମାଲୋକର ଈଶ୍ଵରକ ହେଯଜନ କରିଲା, ଯି ଜନେ ସକଳେ ଆପଦ ଆବୁ ସଙ୍କଟର ପରା ତୋମାଲୋକକ ଉତ୍କାର କରିଲେ; ତେଣ୍କେହି ତୋମାଲୋକ କୈଛା, “ଆମାର ଓପରତ ଏଜନ ବଜା ନ୍ୟୁକ୍ତ କରକ” । ସେଇଁ, ତୋମାଲୋକେ ଏତିଆ ନିଜର ଫୈଦ ଅନୁସାରେ ଆବୁ ନିଜର ଗୋଟିଏ ଅନୁସାରେ ଯିହେରାବ ଆଗତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋରା ।” ୨୦ ତାର ପାଛତ ଚମ୍ବରେଲେ ଇହାଯେଲ ସକଳେ ଫୈଦକ ଓଚରଲେ ଆମିଲେ ଆବୁ ବିନ୍ୟାମିନ ଫୈଦକ ଓଚରଲେ ତୋମାଲୋକର ମନୋନୀତ କରା ହଲ ଆବୁ ତାର ମାଜତ କୀଚର ପୁତ୍ର ଚୌଲକ ମନୋନୀତ କରିଲେ; କିନ୍ତୁ ତେଣ୍କୋକେ ଯେତିଆ ତେଣ୍କ ବିଚାରି ଗଲ, ତେତିଆ ତେଣ୍କ ବିଚାରି ନାପାଲେ । ୨୨ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜ ବଂଶର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଧିପତି ହେଲେ ତେଣ୍କ ବିଚାରି ପ୍ରକାଶ ଖୁଜିଲେ, “ଏତିଆ ଏହି ପୁରୁଷ ମାଲବନ୍ତ ମାଜତ ଲୁକିଛି ଆହେ?” ୨୩ ତେଣ୍କୋକେ ଲଗେ ଲଗେ ଦୌରି ଗୈ ତାର ପରା ତେଣ୍କ ଉଲିଯାଇ ଆମିଲେ, ଆବୁ ତେଣ୍କ ଲୋକକରି ତେଣ୍କ ଓଥ ଆହିଲ । ୨୪ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୨୫ ତାର ପାଛତ ଚମ୍ବରେଲେ ଲୋକସକଳକ ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୨୬ ଚୌଲେ ନିଜର ସର ପିବିଯାଲୈ ଗଲ, ଆବୁ ଦୁଇଶ୍ଵରେ ଯିସକଳର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପର୍କ କରିଲେ, ଏମେ କେଇଜନ ମାନ ଶକ୍ତିମାନ ପୁରୁଷ ତେଣ୍କ ଲଗତ ଗଲ । ୨୭ କିନ୍ତୁ କେଇଜନ ମାନ ମୂଳୀହିନ ମାନୁହେ କ'ଲେ, “ଏହି ପୁରୁଷେ ଆମାକ କେନେକେ ବସି କରିବ?” ତେଣ୍କୋକେ ଚୌଲକ ହେଯଜନ କରିଲେ ଆବୁ ତେଣ୍କୋକେ କୋନୋ ଉପହାର ନାଲିଲେ; ତଥାପି ତେଣ୍କ ମନେ ମନେ ଥାକିଲି ।

ଆନାର ପାଛତ ମଟ୍ଟିଆ ସକଳର ଗୋଟିଏ ମନୋନୀତ କରା ହଲ ଆବୁ ତାର ମାଜତ କୀଚର ପୁତ୍ର ଚୌଲକ ମନୋନୀତ କରିଲେ; କିନ୍ତୁ ତେଣ୍କୋକେ ଯେତିଆ ତେଣ୍କ ବିଚାରି ଗଲ, ତେତିଆ ତେଣ୍କ ବିଚାରି ନାପାଲେ । ୨୨ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୨୩ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୨୪ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୨୫ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୨୬ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୨୭ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୨୮ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୨୯ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୩୦ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୩୧ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୩୨ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୩୩ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୩୪ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୩୫ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୩୬ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୩୭ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୩୮ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୩୯ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର୍ଜନ କରିବ ବାଜ୍ୟାଇ ଆହିଲ ।” ୪୦ ତେଣ୍କୋକେ ଯିହେରାବ ନିଜକର ମାଜତ ଏତେ ଦରେ ଆମି କୋନୋ ନାହିଁ । ତାତେ ସକଳେ ଲୋକକରି ଯାଇ ଯାଇ ବର୍ଜନ କରିଲେ “ବର

কোরা লোকসকল কোন? সেই মানুহসকলক আনা, “আমি তেওঁলোকক প্রাণদণ্ড দিওঁ।” ১৩ কিন্তু চোলে ক’লে, “আজি কাবোঁ প্রাণদণ্ড নহ’ব কিয়নো আজি যিহোরাই ইয়ায়েলেক উদ্বাব কৰিলে।” ১৪ তাৰ পাছত চমুৱেলে লোকসকলক কলে, “আহা, আমি গিলগললৈ গৈ সেই ঠাইত পুনৰ বাজতু কৰোঁহক।” ১৫ তাতে সবলো লোক গিলগললৈ গৈ সেই গিলগলতে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে চোলক বজা পাতিলে; আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে মঙ্গলার্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিলে; সেই ঠাইতে চোল আৰু ইয়ায়েলেৰ সকলো লোক আনন্দত উঞ্জাসিত হ’ল।

১২ চমুৱেলে ইয়ায়েলেৰ লোকসকলক ক’লে, “চোৱা, তোমালোকে মোৰ যি যি কৈছিলা, সেই সকলো কথা মই শুনিলো, সেয়ে তোমালোকৰ কাৰণে এজন বজা পাতি দিলোঁ। ২ এতিয়া বজাই তোমালোকৰ আগত অহা-যোৱা কৰি আছে; কাৰণ মই পকা চুলিয়া বৃদ্ধ হ’লো; আৰু মোৰ সন্তান সকল তোমালোকৰ লগত আছে। যুৱক অৱস্থাৰ পৰা এতিয়ালোকে মই তোমালোকৰ আগত অহা-যোৱা কৰি আছিলোঁ। ৩ মই ইয়াতে আছে, যিহোৱা আৰু অভিষিক্ত জনাৰ সন্মুখত মোৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ দিছা। কাৰ ঘাঁড়-গৰু মই ল’লো? কাৰ গাধ মই ল’লো? কাক মই প্ৰবৰ্ধনা কৰিলোঁ? কাক মই উপদ্রব কৰিলোঁ? মোৰ নিজৰ চক্ৰ অন্ধ কৰিবলৈ কাৰ হাতৰ পৰা ভেটী ল’লো? তোমালোকে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে আৰু তেওঁৰ অভিষিক্ত জনাৰ আগত মোৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ দি কোৱা, মই তোমালোক তাক ওভেটাই দিম।” ৪ তেওঁলোকে ক’লে, আপুনি আমাক প্ৰবৰ্ধনা, উপদ্রব বা আমাৰ হাতৰ পৰা একো বন্ধ লোৱা নাই।’ ৫ তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “যিহোৱা তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষী আছে, আৰু তেওঁৰ অভিষিক্ত জনো সাক্ষী হৈ আছে, যে, তোমালোকে মোৰ হাতত একো বন্ধ পোৱা নাই।” তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক’লে, “যিহোৱা সাক্ষী হৈ আছে।” ৬ চমুৱেলে লোকসকলক ক’লে, যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক নিযুক্ত কৰিছিল, আৰু তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে। ৭ তোমালোকে এতিয়া প্ৰস্তুত হোৱা; তোমালোকলৈ আৰু তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকললৈ যিহোৱাই যি উপযুক্ত কাৰ্য কৰিলে, তাৰ বিষয়ে যিহোৱাৰ সন্মুখত মই তোমালোকৰ লগত কথা পাতিম। ৮ যাকোৰ মিচৰলৈ অহাৰ পাছত, এতিয়া তোমালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকললৈ যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে, তেওঁলোকে যিহোৱাই মোচি আৰু হাৰোণক পঠালে; তেওঁলোকে মিচৰ পৰা তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক উলিয়াই আনিলে আৰু এই ঠাইতে তেওঁলোকক নিবাস কৰিবলৈ দিলে। ৯ কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দৈশৰ যিহোৱাৰ পাছবিলো; তাতে তেওঁ হাচোৰে সেনাপতি চীচৰাৰ, পলেষ্টীয়াসকলৰ আৰু মোৱাৰৰ বজাৰ হাতত তেওঁলোকক নেচিলে; আৰু সিইতে তেওঁলোকৰ লগত যুদ্ধ কৰিলে। ১০ তাৰ পাছত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ওচৰত কাতৰোক্তি কৰি ক’লে, ‘আমি পাপ কৰিলোঁ; কাৰণ আমি যিহোৱাৰ ত্যাগ কৰি বাল দেৰতাৰোৰক আৰু অষ্টাৰে দেৰীবোৰক পূজা কৰিলোঁ। কিন্তু এতিয়া আপুনি আমাক শক্ৰৰ হাতৰ পৰা উদ্বাৰ কৰক; আৰু আমি আপোনাৰ আৰাধনা কৰিম।’ ১১ তাৰ পাছত যিহোৱাই যিৰুৰাল, বাৰাক, যিষ্ঠ আৰু চমুৱেলক পঠাই তোমালোকৰ চাৰিওফালে থকা শক্ৰবোৰৰ হাতৰ পৰা তোমালোকক উদ্বাৰ কৰিলে; তাতে তোমালোকে নিৰাপদে বসতি কৰিলা। ১২ অমোনৰ সন্তান সকলৰ বজা নাহচ যেতিয়া তোমালোকৰ আহিতে ওলাই অহা দেখিলা, তেওঁয়া তোমালোকে মোক ক’লা, ‘নহয় যদিও তোমালোকৰ দৈশৰ যিহোৱা তোমালোকৰ বজা আছিল, তথাপি তোমালোকে বাজতু কৰিবলৈ এজন বজা বিচাৰিলা।’ ১৩ তোমালোকে মনোনীত কৰা আৰু তোমালোকে বিচাৰা বজা এইজন; যিহোৱাই তোমালোকৰ কাৰণে বজা নিযুক্ত কৰি দিলে। ১৪ তোমালোকে যদি যিহোৱালৈ ভয় বাধি তেওঁৰ আৰাধনা কৰা, তেওঁৰ বাক্য পালন কৰা, যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ বিবুদ্ধচৰণ নকৰা, তেনেহলে তোমালোক তথা তোমালোকৰ ওপৰত বাজতু কৰা বজা উভয়ে দৈশৰ যিহোৱাৰ অনুগামী হ’ব। ১৫ কিন্তু যদি তোমালোকে যিহোৱাৰ বাক্য পালন নকৰা, যিহোৱাৰ আজ্ঞাৰ বিবুদ্ধচৰণ কৰা, তেন্তে, যিহোৱাৰ হাত যেনেকৈ তোমালোকৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ বিৰুদ্ধে আছিল তেনেকৈ তোমালোকৰো বিৰুদ্ধে হ’ব। ১৬ সেয়ে তোমালোকে যিহোৱাৰ

ওচৰত নিজকে সমৰ্পণ কৰা আৰু তোমালোকৰ চুকুৰ সন্মুখত কৰা যিহোৱাৰ মহৎ কৰ্মবোৰ চোৱা। ১৭ আজি জানো যেঁহু ধান দোৱাৰা সময় নহয়? যিহোৱাই যেন মেঘ-গঞ্জনেৰে বৃষ্টি বৰষাই, ইয়াৰ বাবে মই যিহোৱাৰ আগত প্ৰাণনা কৰিম। তোমালোকে তোমালোকৰ বাবে এজন বজা খোজা, যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কিমান ডাঙৰ অপৰাধ আছিল, সেই বিষয়ে তোমালোকে বুজিবা আৰু দেবিবলৈ পোৱা। ১৮ তাৰ পাছত চমুৱেলক যিহোৱাৰ ওচৰত নিবেদন কৰিলে, আৰু সেই দিনাই যিহোৱাই মেঘ-গঞ্জনেৰে বৃষ্টি বৰষালৈ। এই সকলো দেখি, লোক সকলে যিহোৱালৈ আৰু চমুৱেলক অতিশয় ভয় কৰিলে। ১৯ তাৰ পাছত সকলো লোকে চমুৱেলক ক’লে, ‘আপোনাৰ দৈশৰ যিহোৱাৰ আগত আপোনাৰ দাস সকলৰ কাৰণে প্ৰাণনা কৰক; যাতে আমাৰ মৃত্যু নহয়। কাৰণ আমি আমাৰ বাবে এজন বজা বিচাৰি অধিক পাপ কৰিলোঁ।’ ২০ চমুৱেলে উত্তৰ দি ক’লে, ভয় নকৰিবা; তোমালোকে এই সকলো দুৰ্কৰ্ম কৰিবা হয়, কিন্তু তোমালোকে যিহোৱাৰ পথ ত্যাগ নকৰিবা আৰু তোমালোকে সকলো হৃদয়েৰে যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিবা। ২১ কোনো অসাৰ বন্ধৰ পাছত তোমালোক নাযাবা; সেয়া তোমালোকৰ কাৰণে লাভ জনক নহয় বা তোমালোকক বৰ্ক্ষ নকৰে, কাৰণ এই সকলো অসাৰ। ২২ যিহোৱাই নিজৰ মহান নামৰ উদ্দেশ্যে নিজৰ প্ৰজাসকলক ত্যাগ নকৰে; কাৰণ তেওঁলোকক নিজৰ প্ৰজা কৰিবলৈ যিহোৱা সতোষ হয়। ২৩ মই তোমালোকৰ কাৰণে প্ৰাণনা কৰিবলৈ এৰি দিয়াৰ দ্বাবাই যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিম, এনে নহঁওক, ইয়াৰ পৰিবৰ্তে, মই তোমালোকক উত্তম আৰু সুৱল পথ শিকায়। ২৪ তোমালোকে কেৰল যিহোৱালৈ ভয় বাধা আৰু সত্ত্বাৰে সকলো হৃদয়েৰে তেওঁৰ আৰাধনা কৰা; আৰু তেওঁ তোমালোকৰ অৰ্থে কৰা মহং কৰ্ম কৰ কথা বিবেচনা কৰা। ২৫ কিন্তু তোমালোকে যদি বেয়া আচৰণ কৰা, তেন্তে তোমালোক আৰু তোমালোকৰ বজা উভয়ে বিনষ্ট হ’ব।

১৩ চোলে ত্ৰিশ বছৰ বয়সত বাজ্য শাসন কৰিবলৈ আৰস্ত কৰে, আৰু তেওঁ ইয়ায়েলেৰ লোকসকলক দুৰ্বৰ শাসন কৰে। ২ চোলে ইয়ায়েলেৰ মাজাৰ পৰা তিনি হাজাৰ সৈন্য মনেনীত কৰিলে; তাৰে দুই হাজাৰ সৈন্য মিকমচত আৰু বৈৰেঁএল পৰ্বতত চৌলৰ লগত থাকিল, একহাজাৰ বিনামীন প্ৰদেশৰ গিবিয়াত যোনাথনৰ লগত থাকিল, আৰু আনসকলো লোকক তেওঁ নিজ নিজ তস্তুলৈ পঠাই দিলে। ৩ যোনাথনে গেৰাত থকা ফিলিষ্টীয়াসকলৰ নগৰ বৰ্ক্ষী সৈন্যদলক পৰাস্ত কৰিলে আৰু পলেষ্টীয়াসকলে এই সকলো কথা শুনিলো। তাৰ পাছত চোলে দেশৰ সকলোফালে শঙ্গ বজাই ক’লে, ‘ইষ্টীয়াসকলে শুনক।’ ৪ এইদৰে পলেষ্টীয়াসকলৰ নগৰ বৰ্ক্ষী সৈন্যদলক চোলে পৰাস্ত কৰা কথা ইয়ায়েলেৰ সকলো সৈন্যে বৰ্ক্ষী সৈন্যদলক পৰাস্ত কৰিলে আৰু পলেষ্টীয়াসকলে এই সকলো কথা শুনিলো। তাৰ পাছত চোলে দেশৰ সকলোফালে শঙ্গ বজাই ক’লে, ‘ইষ্টীয়াসকলে শুনক।’ ৫ এইদৰে পলেষ্টীয়াসকলৰ নগৰ বৰ্ক্ষী সৈন্যদলক চোলে পৰাস্ত কৰা কথা ইয়ায়েলেৰ সকলো সৈন্যে বৰ্ক্ষী সৈন্যদলক পৰাস্ত কৰিলে আৰু পলেষ্টীয়াসকলে একগোট হ’ল, তাৰ পাছত গিলগলত চৌলক লগ ধৰিবলৈ সৈন্যসকল একগোট হ’ল। ৬ এইদৰে পলেষ্টীয়াসকলে ইয়ায়েলেৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ গোট খালে; তেওঁলোকৰ ত্যাগ হাজাৰ বৰ্থ, ছয় হাজাৰ অশ্বাৰেহী আৰু সাগৰৰ তীৰত থকা বালিৰ দৰে অসংখ্য পদাতিক সৈন্য আছিল; তেওঁলোকে আহি যিকচাত বৈৰেঁ আৰু বৰ্দিশণ ছাউনি পাতিলে। ৭ আৰু কিছুমান ইষ্টীয়ালোক যদিন পাৰহৈ, গদা আৰু গিলিয়দ দেশলৈ গ’ল; কিন্তু চোল গিলগলতে থাকিল, আৰু তেওঁক অনুসৰণ কৰা লোক সকলে কঁপিবলৈ ধৰিলে। ৮ চমুৱেলে নিৰ্বূপন কৰাৰ দৰে চোলে সাতদিন অপেক্ষা কৰিলে; কিন্তু চমুৱেল হ’লে গিলগললৈ নাহিল আৰু লোকসকল চোলৰ পৰা ছিঙ-ভিঙ হৈ গ’ল। ৯ চোলে ক’লে, ‘মোৰ ওচৰলৈ হোম-বলি আৰু মঙ্গলার্থক বলিৰেৰ আনা।’ তাৰ পাছত তেওঁ হোমবলি উৎসৰ্গ কৰিলে। ১০ হোমবলি উৎসৰ্গ কৰাৰ পাছত চমুৱেল আহি পালেহি; তাতে চোলে তেওঁক মঙ্গলবাদ কৰিবলৈ আগবঢ়ি গ’ল। ১১ চমুৱেলে ক’লে, ‘ভূমি কি কৰিলি?’ চোলে ক’লে, ‘মই এতিয়া দেখিলোঁ লোকসকল মোৰ পৰা ছিঙ-ভিঙ হৈ গৈছে আৰু আপুনি নিৰূপিত সময়ত আহি পোৱা নাই, আনফালে

পলেষ্টাইয়াসকল আহি মিকমচত গোট খাই আছে; ১২ তেতিয়া মই কলোঁ, পলেষ্টাইয়াসকল এতিয়া মোৰ বিবুদ্ধে শিলগললৈ নামি আহিছে, আৰু মই যিহোৱাৰ দয়া নিবিহারিলোঁ। সেই কাৰণে মই সাহস কৰি হোম-বলি উৎসুৰ্গ কৰিলোঁ।” ১৩ সেয়ে চমুৰেলে চৌলক ক'লে, “তুমি অজ্ঞানৰ কৰ্ম কৰিলা। তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমাক যি আজ্ঞা দিছিল, তাক পালন নকৰিলা। কৰা হ'লে যিহোৱাই ইহায়েলৰ ওপৰত তোমাৰ বাজতু চিৰছায়ী কৰিলহৈতেন।” ১৪ কিন্তু এতিয়া তোমাৰ বাজতু স্থায়ী নহ'ব। যিহোৱাই এজন নিজৰ মনৰ মানুহ বিচাৰিব আৰু নিজৰ প্ৰজাসকলৰ ওপৰত তেওঁকৈ অধিপতি নিযুক্ত কৰিব কাৰণ যিহোৱাই তোমাক যি আজ্ঞা কৰিছিল, তুমি সেয়া পালন নকৰিলা।” ১৫ তাৰ পাছত চমুৰেলে তাৰ পৰা উঠিল আৰু শিলগলৰ পৰা বিন্যামীনৰ গেৰালৈ গ'ল। তেতিয়া চৌলে তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলক গণনা কৰি প্ৰায় ছশ্ব লোক পালো। ১৬ চৌল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ যোনাথন আৰু তেওঁৰ লগতৰ লোকসকল বিন্যামীনৰ গেৰাল থাকিল। কিন্তু পলেষ্টাইয়াসকলে মিকমচত ছাউনি পাতিলো। ১৭ পলেষ্টাইয়াসকলৰ ছাউনিন পৰা হঠাতে আক্ৰমণ কৰা তিনিটা দল লওলাই আহিল। তেওঁলোকৰ এটা দল আক্ৰাবা বাটোদি চুৱাল প্ৰদেশৰ ফাললৈ গ'ল; ১৮ আন এটা দল বিপৰীত মুখে বৈৰ-হোৱালৈ গ'ল, আৰু আনটো দল চৰোয়াম উপত্যকাৰ সীমাবে মৰপ্ৰান্তৰ অভিমুখ কৰা ওপৰ অঞ্চলৰ বাটোদি গ'ল। ১৯ সেই সময়ত গোটেই ইহায়েল দেশত কোনো কমাৰ পোৱা নগেছিল; কাৰণ পলেষ্টাইয়াসকলে কয় “কমাৰ থাকিলে ইতীয়াসকলে নিজৰ কাৰণে তৰোৱাল বা যাঠি গঢ়াই লব।” ২০ সেই কাৰণে নিজৰ নিজৰ অস্ত, বা কুঠাৰ, বা কোৰে বা নাঙল শান্তেৰ ধাৰ দিলো, ইহায়েল লোকসকল পলেষ্টাইয়াসকলৰ ওচৰলৈ নামি যাব লগা হয়। ২১ নাঙল আৰু চিপাং ধাৰ কৰিবলৈ এক চেকলৰ তিনি ভাগৰ দুভাগ, আৰু কুঠাৰ ধাৰ আৰু শোন কৰিবলৈ এক চেকলৰ তিনি ভাগৰ ভাগল লাগিছিল। ২২ সেয়ে যুদ্ধৰ সময়ত চৌল আৰু যোনাথনৰ সৈন্যসকলৰ হাতত তৰোৱাল বা যাঠি নাছিল; কেৱল চৌল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ যোনাথনৰ হাততহে আছিল। ২৩ পলেষ্টাইয়াসকল নগৰ বৰ্ষী সৈন্যসকল মিকমচলে ওলাই গ'ল।

১৪ এদিন চৌলৰ পুত্ৰ যোনাথনে তেওঁৰ ডেকা অস্ত্রবাহকক ক'লে,

“আহাঁ আমি পলেষ্টাইয়াসকলৰ নগৰ বৰ্ষী সৈন্য দলৰ আন দিশে যাওঁ।” কিন্তু তেওঁ এই কথা পিতৃক নক'লোঁ। ২ সেই সময়ত চৌল গিবিয়াৰ বাহিৰ ভাগৰ মিশ্রণত থকা এজোপা ডালিম গচ্ছৰ তলত আছিল। তেওঁৰ লগত প্ৰায় ছশ্ব লোক আছিল, ৩ তেওঁলোকৰ সৈতে যিহোৱাৰ পুৰোহিত এলী চীলোত আছিল, তেওঁৰ পৰিবন্তি পীনচৰ নাতি স্থাবোদৰ ককায়েক অহীটুৰ পুত্ৰ যি আহিয়া তেওঁ এফোদ বন্স পিদি তেওঁৰ লগত আছিল; আৰু যোনাথন যে গ'ল, সেই কথা লোকসকলে জনা নাছিল। ৪ যিৰোৰ বাটেৰে যোনাথনে পলেষ্টাইয়াসকলৰ নগৰ বৰ্ষী সৈন্যদলৰ ওচৰলৈ যাব খুঁজিছিল, সেইবোৰ বাটৰ দুয়োকামে ওখ শিলৰ পাহাৰ আছিল। এফালৰ শিলৰ পাহাৰটোৱে নাম বোঝে আৰু আন ফালৰ পাহাৰটোৱে নাম চেনি। ৫ তাৰ মাজাৰ এটা উত্তৰফলে মিকমচৰ সন্মুখত আৰু ইতীয়টো দক্ষিণফলে গেৰাব সন্মুখত জোঙা হৈ উঠিছিল। ৬ যোনাথনে তেওঁৰ ডেকা অস্ত্রবাহকক ক'লে, “আহা, আমি সেই আৰুঘৎ নগৰ বৰ্ষী সৈন্য দলক অতিক্ৰম কৰি যাওঁ, যিহোৱাই হয়তো আমাৰ পক্ষে কাম কৰিব; কাৰণ বহু লোকৰ পৰাই হওঁক বা কম সংখ্যক লোকৰ পৰাই হওঁক, উদ্বাৰ কৰিবলৈ যিহোৱাক বাধা কৰোঁতা কোনো নাই।” ৭ তেওঁৰ অস্ত্রবাহকক ক'লে, “আপুনি মনত যি ভাৰিবে তাকেই কৰক; আপুনি আগুৱাই যাওক; মই আপোনাৰ লগত আছোঁ, আপুনি যি আদেশ দিয়ে মই পালন কৰিব।” ৮ তাৰ পাছত যোনাথনে ক'লে, “আমি সেই লোক সকলৰ ফালে আগুৱাই গৈ তেওঁলোকক দেখা দিওঁ। ৯ যদি তেওঁলোকে আমাক কয়, ‘আমি তোমালোকৰ ওচৰলৈ নোয়োৱালৈকে অপেক্ষা কৰা, তেনেহ'লে আমি নিজ ঠাইতে থাকিম, তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ নাযাওঁ। ১০ কিন্তু তেওঁলোকে যদি কয়, ‘আমাৰ ওচৰলৈ আহাঁ,’ তেনেহ'লে আমি যাম; কাৰণ যিহোৱাই যে, তেওঁলোকক আমাৰ হাতত শোধাই দিলো, এয়ে আমালৈ চিন হ'ব।” ১১ তাৰ পাছত তেওঁলোক দুয়োজনে পলেষ্টাইয়াসকলৰ সৈন্যদলৰ আগত

নিজক দেখা দিওঁতে পলেষ্টাইয়াসকলে ক'লে, “সৌৱা চোৱা, ইতীয়াসকল যি গাতত লুকাই আছিল সেইবোৰ এতিয়া ওলাই আহিছে।” ১২ পাছত সেই নগৰ বৰ্ষী সৈন্যদলৰ লোকসকলে যোনাথন আৰু অস্ত্রবাহকক মাতি ক'লে, “আমাৰ ওচৰলৈ উঠি আহাঁ, আমি তোমালোকক কিছুমান বস্ত দেখুৱাম।” যোনাথনে তেওঁৰ অস্ত্রবাহকক ক'লে, “মোৰ পাছে পাছে উঠি আহাঁ, কাৰণ যিহোৱাই তেওঁলোকক ইহায়েলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলো।” ১৩ যোনাথনে হাতে-ভৰিয়ে বগাই উঠি গ'ল আৰু তেওঁৰ অস্ত্রবাহক তেওঁৰ পাছত গ'ল; সেই সময়ত লোকসকল যোনাথনৰ সন্মুখত মৃত্যু মুখত পৰিব আৰু তেওঁৰ অস্ত্রবাহকক তাৰে কিছুমানক বধ কৰিলো। ১৪ যোনাথন আৰু তেওঁৰ অস্ত্রবাহকক কৰা এই প্ৰথম আক্ৰমণত এক একৰ মাটিৰ প্ৰায় আধা সীৱুল দৈৰ্ঘ্যত প্ৰায় বিশ জন মান লোকক বধ কৰিলো। ১৫ তাৰে ছাউনিত, পথাবত, আৰু লোকসকলৰ মাজত আতংক হ'ল, আনকি নগৰৰ প্ৰহীৰ সৈন্যদল আৰু আক্ৰমণকাৰীসকলৰ মাজতো আতংকৰ সৃষ্টি হ'ল। তাতে ভয়ানক আতংক সৃষ্টি হ'ল। ১৬ তেতিয়া বিন্যামীনৰ গিবীয়াত থকা চৌলৰ প্ৰহীৰসকলে দেখিলৈ যে, লোক সম্মু ছিন্ন-ভিজ্ঞ হৈ ইফালে-সিফালে গৈছে। ১৭ তাৰে চৌলে তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলক ক'লে, “গণি চোৱা আমাৰ মাজৰ কোন হোৰোল।” যেতিয়া তেওঁলোকে গণি চালে, তেতিয়া যোনাথন আৰু তেওঁৰ অস্ত্রবাহকক নাপালে। ১৮ চৌলে আহিয়াক ক'লে, “দুশ্বৰৰ কাৰ্যৰ বাবে ব্যৱহাৰিত হোৱা এফোদ বন্স ইয়ালৈ আনা।” কাৰণ সেই দিন ইহায়েলৰ সৈন্যসকলৰ সৈতে আহিয়াই এফোদ বন্স পিদি আছিল। ১৯ যেতিয়া চৌলে পুৰোহিতৰ লগত কথা পাতি আছিল, তেতিয়া পলেষ্টাইয়াসকলৰ ছাউনিত একেবোৰে উত্তেজনা বৃদ্ধি হৈ গৈছিল। তাতে চৌলে পুৰোহিতক ক'লে, “আপোনাৰ হাত গুড়াওক” ২০ তাৰ পাছত চৌল আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকল গোটা খাই বালৈ গ'ল। প্ৰত্যেক জন ফিলষ্টীয়ানৰ তৰোৱাল তেওঁৰ দেশৰ লোকসকলৰ বিবুদ্ধে উঠিল আৰু তাত অধিক ভুল বুজা-বুজি হ'ল। ২১ পুৰোহিৰ পৰা পলেষ্টাইয়াসকলৰ লাগত থকা ইতীয়াসকল, আৰু যি সকল তেওঁলোকৰ লগত ছাউনিলৈ গৈছিল, তেওঁলোকেও চৌল আৰু যোনাথনৰ লগত থকা ইহায়েলী লোক সকলৰ লগত মোগ দিছিল। ২২ যেতিয়া ইহায়েল লোকসকল ইহুয়িম পৰ্বতীয়া অঞ্চলত লুকাই আছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে পলেষ্টাইয়াসকলৰ পলোৱাৰ বাতিৰ শুনাৰ পাছতো তেওঁলোকৰ পাছে পাছ যুদ্ধ ক্ষেত্ৰলৈ খেদি গ'ল। ২৩ সেয়ে যিহোৱাই সেইদিনই ইহায়েলক উদ্বাৰ কৰিলো আৰু বৈৰ-আৰন অতিক্ৰম কৰি যুদ্ধ কৰি গ'ল। ২৪ সেইদিনা ইহায়েল লোকসকল ক্ৰেশত পৰিশে কাৰণ চৌলে তেওঁলোকক শপত দি ক'লে, “মই শক্ৰবোৰক প্ৰতিশোধ মোলোলৈকে সেন্ধাৰ আগেো যি কোনোৰে আহাৰ কৰিব, সি অভিশণ হ'ব।” এই কাৰণে কোনোও আহাৰ গ্ৰহণ নকৰিলো। ২৫ তাৰ পাছত সকলো লোক অৰণ্যলৈ সোমাই গ'ল আৰু তাত মাটিৰ ওপৰত মৌ আছিল। ২৬ যেতিয়া তেওঁলোক অৰণ্যত সোমাই গৈছিল, তেতিয়া সেই মৌ থেকা দেখিও কোনোও নাথালে কাৰণ লোকসকলে সেই শপতলৈ ভয় কৰিলো। ২৭ কিন্তু যোনাথনে তেওঁৰ পিতৃয়ে লোকসকলক দিয়া শপতৰ কথা শুনা নাছিল। সেই কাৰণে তেওঁ নিজৰ হাতত থকা লাখুটিৰ আগ মো-ছাকৰ মাজত সোমোৱাই দিলো আৰু হাতত লৈ মুখত দিলো; তাতে তেওঁৰ চুক উজ্জল হ'ল। ২৮ তেতিয়া লোকসকলৰ মাজত এজনে ক'লে, “আপোনাৰ পিতৃয়ে লোকসকলক শপত দি এই দৃঢ় আজ্ঞা কৰিছিল যে, যিজনে আজি আহাৰ কৰিব, সি অভিশণ হ'ব; যদি লোকসকল ভোকত দুৰ্বল হয়।” ২৯ তেতিয়া যোনাথনে ক'লে, “মোৰ পিতৃয়ে বাজ্যক সংকৰ্তত পেলাইছ। চোৱা, এই অক্ষয়মান মৌ চাকি চোৱাত মোৰ চুক কেনেদৰে উজ্জল হৈ গ'ল।” ৩০ কিমান ভাল হলহেতেন! আজি যদি শক্ৰবোৰৰ লুটদ্বৰ্যৰ পৰা পোৱা আহাৰ লোকসকলে ইচ্ছামতে ভোজন কৰিবলৈ পালোহৈতেন? কিয়নো এতিয়া পলেষ্টাইয়াসকলৰ মাজত মহা-সংহাৰ হোৱা নাই।” ৩১ সেইদিনা তেওঁলোকে যিকমচৰ পৰা অ্যালোনলৈকে পলেষ্টাইয়াসকলক আক্ৰমণ কৰিলো। সেয়ে লোকসকল অতিশয় ক্লান্ত হ'ল। ৩২ তাৰে লোকসকল লুভীয়া লোকৰ দৰে লুটদ্বৰ্যৰ ওচৰলৈ দৌৰিৰ গৈ মেৰ, ছাগলী, গবু, আৰু দামুৰি ধৰি মাটিৰ বধ কৰিলো আৰু তেজেৰে সৈতে মঙ্গ খাবলৈ ধৰিলো। ৩৩ তেতিয়া তেওঁলোকে চৌলক ক'লে,

“চাওক, লোক সকলে তেজেরে সৈতে মঙ্গ ভোজন করি যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিছে।” চৌলে ক'লে, “তোমালোক অবিশ্বাসীৰ দৰে কাম কৰিছা, এতিয়া, মোৰ ওচৰলে এটা ডাঙৰ শিল আনা”; ৩৪ চৌলে পুনৰ ক'লে, “তোমালোকে লোকসকলৰ মাজলৈ যোৱা আৰু এইদেৰে তেওঁলোকক কোৱা, ‘তোমালোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ গৰু, মৰ আৰু ছাগলী মোৰ ওচৰলে আনি ইয়াতে বধ কৰি ভোজন কৰা; কিন্তু তেজেৰে সৈতে মঙ্গ খাই যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ নকৰিবা।’” সেয়ে প্ৰত্যেকজন লোকে নিজ নিজ গৰু লগত আনি সেই বাতি সেই ঠাইতে বধ কৰিলে। ৩৫ চৌলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞবেণী নিৰ্মাণ কৰিলো; যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁ নিৰ্মাণ কৰা সেয়ে প্ৰথম বেদি। ৩৬ তাৰ পাছত চৌলে ক'লে, “আহা আমি এই বাতি পলেষ্টীয়াসকলৰ পাছত খেদি দৈ, বাতিপুৰা নোহোৱালৈকে তেওঁলোকৰ বস্ত লুট কৰোঁ আৰু তেওঁলোকৰ একো অৱশিষ্ট নাবাখোহক;” তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “আপোনাৰ দৃষ্টিত যি ভাল দেখে, তাকেই কৰক।” তেতিয়া পূৰোহিতে ক'লে, “আহা, আমি ইয়াতে ইষ্টৰৰ ওচৰ চাপোহক।” ৩৭ তাৰ পাছত চৌলে দৈশ্বৰ গুৰিত সুবিলে, “মই পলেষ্টীয়াসকলৰ পাছত যামনে? তুমি সিঁহাতক ইস্তায়েলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিবাবে?” কিন্তু সেইদিনা যিহোৱাই উত্তৰ নিদিলে। ৩৮ তেতিয়া চৌলে ক'লে, “হে লোকসকলৰ অধিপতি সকল, তোমালোক ওচৰ চাপি আহাঁ, আৰু আজিৰ এই পাপ কি দোষত হল, তাৰ বুজ-বিচাৰ কৰি চোৱা। ৩৯ কিয়নো ইস্তায়েলৰ উদ্বাৰকৰ্তা যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, যদি মোৰ পুত্ৰ যোনাথনৰ দোষত এয়া হৈছে, তেমেহে সিও নিষ্কয়কৈ মৰিব।” কিন্তু লোকসকলৰ মাজত কোনেও তেওঁক উত্তৰ নিদিলে। ৪০ পাছত তেওঁ গোটেই ইস্তায়েলক ক'লে, “তোমালোক এফলে থাকা, মই আৰু মোৰ পুত্ৰ যোনাথন আনফলে থাকিম।” তাতে লোকসকলে চৌলক ক'লে, “আপোনাৰ দৃষ্টিত যি ভাল দেখে, তাকেই কৰক।” ৪১ তেতিয়া চৌলে ইস্তায়েলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ ক'লে, প্ৰকৃততে কি হয়, তাক দেখুৱাই দিয়া। তাতে চিঠি খেলৰ দ্বাৰাই যোনাথন আৰু চৌলক নিৰ্যায় কৰা হল, কিন্তু লোক সমূহ এৰা পৰিল। ৪২ তেতিয়া চৌলে ক'লে, “মোৰ আৰু মোৰ পুত্ৰ যোনাথনৰ মাজত চিঠি খেল কৰা।” তাতে যোনাথনক নিৰ্যায় কৰা হল। ৪৩ তেতিয়া চৌলে যোনাথনক ক'লে, “তুমি কি কৰিলো, সেই বিষয়ে মোক কোৱা;” তাতে যোনাথনে তেওঁক ক'লে, “মোৰ হাতত থকা লায়ুটিৰ আগৰে বৎকিঁভিঁ মোৰস লৈ সেঁচাকৈ চাকিছিলোঁ হয়; চাওক, মই মৰিব লগ্য হওঁ।” ৪৪ পাছত চৌলে ক'লে, “যদি তুমি নমৰা, তেনেহেলে দৈশ্বৰে মোকে অধিক কৰক, কাৰণ হে যোনাথন তুমি অৱশ্যে মৰিব লাগিব।” ৪৫ তেতিয়া লোকসকলে চৌলক ক'লে, “যিজনে ইস্তায়েলৰ মাজত এনে উদ্বাৰ কাৰ্য সাধন কৰিলে, সেই যোনাথন মৰিব লাগিব নে? এনে নহওক; যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, তেওঁ মৰব এড়ালি চুলি মাটিত নপৰিব; কিয়নো তেওঁ আজি দৈশ্বৰেৰে সৈতে কাৰ্য কৰিলে।” এইদেৱে লোকসকলে যোনাথনক বৰ্ষা কৰা বাবে তেওঁৰ মৃত্যু নহল। ৪৬ পাছত চৌলে পলেষ্টীয়াসকলক খেদি যোৱাৰ পৰা উভটি আছিল; আৰু ফিলিষ্টীয়া সকলো নিজ নিজ ঠাইলৈ গুঁগল। ৪৭ চৌলে ইস্তায়েলৰ সম্পূৰ্ণ ক্ষমতা নিজৰ হাতত ল'লে। তাৰ পাছত ইস্তায়েলৰ চৌদিশে যিমান শক্ত আছিল, সেই সকলোৰে বিৰুদ্ধে তেওঁ যুদ্ধ কৰিলে। তেওঁ মোৰাব, অমোনীয়া, চোৱাৰ বজা ইদোম আৰু পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলে। তেওঁ যি দিশত গৈছিল, সেই দিশতে শক্তৰ ওপৰত জয় লাভ কৰিছিল। ৪৮ চৌল অতি সহিয়াল আছিল। তেওঁ অমালেকীয়াসকলকো পৰাজয় কৰিছিল। আনকি যিসকল শক্তৰে ইস্তায়েলসকলক লুট কৰিব বিচাৰিছিল, সেই শক্তৰোৰ পৰা ইস্তায়েলক তেওঁ বৰ্ষা কৰিছিল। ৪৯ চৌলৰ পুত্ৰসকলৰ নাম আছিল, যোনাথন, যিচৰী, আৰু মক্ষিচুৱা। তেওঁৰ দুজনী জীৱকে আছিল; ডাঙৰ জীৱৰ নাম মেৰেব, আৰু সুৰজুনীৰ নাম মীখল। ৫০ চৌলৰ ভায়াৰ নাম আছিল অহীনোৱা, তেওঁ অহামাচৰ জীৱকে আছিল; আৰু তেওঁৰ সেনাপতিৰ নাম অবনেৰ, তেওঁ চৌলৰ দদয়েক নেৰেৰ পুত্ৰ আছিল। ৫১ চৌলৰ পিতৃৰ নাম আছিল, কীচ। আৰু অবনেৰৰ পিতৃৰ নাম নেৰে, তেওঁ অবিয়েলৰ পুত্ৰ আছিল। ৫২ চৌলৰ জীৱনৰ সকলো সময়তে

পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈতে যুদ্ধ হৈ আছিল; সেয়ে তেওঁ শক্তিশালী আৰু সাহসী বলৱান পুৰুষ দেখিলৈ নিজৰ লগত বাখিছিল।

১৫ চুম্বেলে চৌলক ক'লে, “যিহোৱাই নিজ প্রজা ইস্তায়েলৰ ওপৰত বজা হ'বৰ অৰ্থে তোমাক অভিযোক কৰিবলৈ মোক পঢ়াইছিল; এই হেতুকে এতিয়া তুমি যিহোৱাৰ বাক্য শুন। ২ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ইস্তায়েলসকল, মিচৰ পৰা ওলাই আহা সম্বৰত অমালোকে বাটৰ মাজত তেওঁলোকক কি দৰে বাধা দিছিল, তালৈ মই লক্ষ্য কৰিলোঁ। ৩ সেয়ে যোৱা, অমালোকক প্ৰহাৰ কৰা আৰু তেওঁলোকৰ যি সকলো আছিল তাক নষ্ট কৰা, তেওঁলোকলৈ দয়া নকৰিবা; কিন্তু পুৰুষ আৰু নারী, শিশু আৰু পিয়াই যোৱা কেছুৱা, গৰু, মেৰ, ছাগলী, উট আৰু গাঢ় সকলোকে বধ কৰিবা।” ৪ চৌলে লোকসকলক মতি আমিলে আৰু তলায়ীমত তেওঁলোকক গণনা কৰিলে; তাতে দুই লাখ পদতিক আৰু যিহুদাৰ দহ হাজাৰ লোক হ'ল। ৫ তাৰ পাছত চৌল অমালোকৰ নগৰবলৈ লৈ উপত্যকাত আপেক্ষ কৰি থাকিল। ৬ তেতিয়া চৌলে কেনীয়াসকলক ক'লে, “তোমালোক অমালেকীয়াসকলৰ মাজৰ পৰা ওলাই গ'ল। ৭ তাৰ পাছত চৌলে হৰীলাৰ পৰা মিচৰৰ পূৰ্বকালে থকা চূৰলৈকে অমালেকীয়া সকলক আক্ৰমণ কৰিলে। ৮ তেওঁ অমালেকীয়াসকলৰ বজা আগাগক জীৱিত অৰস্থাতে ধৰিলে, আৰু আন লোক সকলক তৰোৱালৰ ধাৰেৰে ধংস কৰিলে। ৯ কিন্তু চৌল আৰু লোকসকলে অগাগক আৰু উত্তম উত্তম মেৰ, ছাগলী, গৰু, হস্তপুষ্ট দায়ুৰি আৰু মেৰ পোৱালিবোৰ আৰু আটাই উত্তম বস্ত্ৰোৰে ধংস নকৰিলে, কিন্তু যিবোৰ ঘণলগা আৰু মূল্যাহিন সেইবোৰক সম্পূৰ্ণ ভাৰে ধংস কৰিলে। ১০ তাৰ পাছত চুম্বেললৈ যিহোৱাৰ বাক্য আছিল, ১১ “চৌলক যে মই বজা পাতিলোঁ তাৰ বাবে মই দুখিত; কিয়নো তেওঁ মোৰ পৰা বিমুখ হ'ল আৰু মোৰ আজাৰোৰ পালন নকৰিলে।” তেতিয়া চুম্বেলৰ খং উঠিল, তেওঁ গোটেই বাতি যিহোৱাৰ আগত কুদন কৰিলে। ১২ চুম্বেল বাতিপুৰাতে উঠি চৌলৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ গ'ল। কিন্তু চুম্বেলক এই কথা কোৱা হ'ল, “চৌলে কৰ্মিললৈ আহি নিজৰ কাৰণে এটা জয়স্তু স্থাপন কৰিলে, আৰু তাৰ পৰা ঘূৰি গিলগলৈলৈ গুঁচি গ'ল।” ১৩ তাৰ পৰা চুম্বেল চৌলৰ ওচৰলৈ আছিল, চৌলে তেওঁক ক'লে, “আপুনি যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদ-গ্রাণ্ড হওঁক; মই যিহোৱাৰ আজা পালন কৰিলোঁ।” ১৪ চুম্বেলে ক'লে, “তেন্তে মোৰ কাগত মেৰ আৰু ছাগলীৰ বেবেনি হৈছে কিয়? আৰু গৰুৰ হেলেনি মই শুনিছোঁ, কিয়?” ১৫ চৌলে ক'লে, “সেইবোৰ অমালেকীয়াসকলৰ পৰা আনা হৈছে; কিয়নো নিজ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিব কাৰণে লোকসকলে উত্তম উত্তম মেৰ ও ছাগলী, আৰু উত্তম উত্তম গৰু বাখিলে; কিন্তু অৱশিষ্টবোৰ আমি ধংস কৰিলোঁ।” ১৬ চুম্বেলে চৌলক ক'লে, “ঝ'বা, যোৱা বাতি যিহোৱাই মোক যি ক'লে, তাক মই তোমাক কওঁ।” চৌল তেওঁক ক'লে, “কওক!” ১৭ চুম্বেলে ক'লে, “যদিও তুমি নিজৰ দৃষ্টিত সৰু আছিলা, তথাপি ইস্তায়েলৰ ফৈদ সকলৰ মাজত তোমাক মুখ্য কৰা নহ'ল নে?” আৰু যিহোৱাই তোমাক ইস্তায়েলৰ ওপৰত বজা অভিযোক কৰিলে। ১৮ যিহোৱাই তোমাক তোমার পথত পঢ়াই দি ক'লে, যোৱা পাপী লোকসকলক সম্পূৰ্ণভাৱে ধংস কৰা, আৰু অমালেকীয়াসকল সম্পূৰ্ণ ভাৰে ধংস নোহোৱালৈকে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা। ১৯ তেমেহে তুমি যিহোৱাৰ বাক্য কিয় পালন কৰা নাইলা, কিন্তু তাৰ পৰিবৰ্তে কিয় লুট কৰা বস্তু জন্ম কৰি যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কিয় পাপ কৰিলোঁ।” ২০ চৌলে চুম্বেলক ক'লে, “মই অৱশ্যে যিহোৱাৰ বাক্যালৈ পালন কৰিলোঁ।” আৰু যিহোৱাই মোক যি বাক্যে সেই বাক্যে পালন কৰিলোঁ। আৰু যিহোৱাই মোক যি বাক্যে পঢ়াইছিল, সেই বাক্যে পালন গ'লোঁ। অমালেকীয়াসকল আপেক্ষ কৰিলোঁ, আৰু অমালেকীয়াসকলক সম্পূৰ্ণভাৱে ধংস কৰিলোঁ। ২১ কিন্তু লোকসকলে গিলগলত আপেনাবাৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিব অৰ্থে সম্পূৰ্ণভাৱে ধংস কৰিবলগীয়া বস্তুৰ মাজৰ পৰা উত্তম যি ভাগ, যেনে

মেৰ, ছাগলী, আৰু গুৰু আনিলে।” ২২ চমুৱেলে ক’লে, “যিহোৱাৰ বাক্য পালন কৰিবলৈ মেনেকৈ তেওঁ সন্তুষ্ট হয়? বলিদানতকে আজাপালন কৰা উত্তম, আৰু মেৰের তেলতকে বাক্য শুনা উত্তম। ২৩ কিয়নো বিদোহ আচৰণ কৰা, মঙ্গলচোৱা পাপৰ তুলা; আৰু আঁকেৰগোঁজ হোৱা, পাপিষ্ঠ আৰু অসাধু কাৰ্যৰ দৰে, - কাৰণ তুমি যিহোৱাৰ বাক্য অগ্রাহ্য কৰিবলা, সেয়ে তোৰো তোমাক বজা পদৰ পৰা অগ্রাহ্য কৰিবলৈ।” ২৪ তাৰ পাছত চৌলে চমুৱেলক ক’লে, “মই পাপ কৰিলোঁ; কিয়নো যিহোৱাৰ আজ্ঞা আৰু আপোনাৰ বাক্য লজ্জন কৰিলোঁ; কাৰণ মই লোকসকলক ভয় কৰি তেওঁলোকৰ কথা শুনিলোঁ।” ২৫ এতিয়া, মই বিনয় কৰোঁ, মোৰ পাপ ক্ষমা কৰক আৰু আপুনি মোৰ লগত ঘূৰি আহক যাতে মই যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিব পাৰোঁ।” ২৬ চমুৱেলে চৌলক ক’লে, “মই তোমাৰ লগত ঘূৰি নাযাওঁ; কিয়নো তুমি যিহোৱাৰ বাক্য অগ্রাহ্য কৰিলা, আৰু যিহোৱায়ো তোমাক ইস্তায়েলৰ ওপৰত হোৱা বজাপদৰ পৰা অগ্রাহ্য কৰিলৈ।” ২৭ তেতিয়া চমুৱেলে যাবলৈ মুখ ঘূৰালৈ, তেতিয়া চৌলে তেওঁৰ কাপোৰ আগভাগ ধৰিবলৈ, আৰু সেইয়া ফাতি এৰাই গ’ল। ২৮ চমুৱেলে তেওঁক ক’লে, “যিহোৱাই আজি তোমাৰ পৰা ইস্তায়েলৰ বাজতু টানি ফালিলে, আৰু তোমাতকেয়ো উত্তম তোমাৰ এজন চূৰ্বীয়াক দিলে।” ২৯ আৰু ইস্তায়েলৰ যিহোৱাই কেতিয়াও মিছা কথা নকয়, বা তেওঁ মন সলনি নকৰে; কাৰণ তেওঁ মানুহ নহয় যে তেওঁ মন সলনি কৰিব।” ৩০ তেতিয়া চৌলে ক’লে, “মই পাপ কৰিলোঁ; তথাপি মই বিনয় কৰোঁ, বৃন্দ লোকসকলৰ আৰু ইস্তায়েলৰ আগত মোৰ মান বাখক। মোৰ লগত ঘূৰি আহক, তাতে মই যেন আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিব পাৰোঁ।” ৩১ সেয়ে চমুৱেলে চৌলৰ পাছত ঘূৰি গ’ল, আৰু চৌলে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। ৩২ তাৰ পাছত চমুৱেলে ক’লে, “অমালেকৰ বজা আগাগক মোৰ ওচৰলৈ আন।” অগাগে আনন্দ মনেৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক’লে, “নিশ্চয় মৃত্যু যন্ত্ৰা দূৰ হ’ল।” ৩৩ চমুৱেলে উত্তৰ দি ক’লে, “যদিৰে তোমাৰ তৰোৱালে অনেক মহিলাক সন্তানহীনা কৰিবলৈ, সেইদৰে মহিলাসকলৰ মাজত তোমাৰ মাত্ৰ ও সন্তানহীনা হ’ব।” এইদৰে কৈ, চমুৱেলে গিলগালত যিহোৱাৰ সন্মুখত আগাগক ডোখৰ ডোখৰ কৰি কঠিলে। ৩৪ তাৰ পাছত চমুৱেল বামালৈ গল আৰু চৌল পিবিয়াত থকা নিজৰ ঘৰলৈ গল। ৩৫ কিন্তু তেতিয়াৰে পৰা মৃত্যুলৈকে চমুৱেলে চৌলক পুনৰ দেখা নকৰিলে, কাৰণ চমুৱেলে চৌলৰ বাবে শোক কৰিলে। আৰু যিহোৱাই ইস্তায়েলৰ ওপৰত চৌলক যে বজা পাতিলে, তাৰ বাবে তেওঁ বেজোৱ কৰিলে।

১৬ যিহোৱাই চমুৱেলক ক’লে, “মই চৌলক অগ্রাহ্য কৰি ইস্তায়েলৰ ওপৰত দিয়া তেওঁৰ বাজপদ গুচাই দিয়া দেখি তুমি নো কিমান সময় চৌলৰ কাৰণে শোক কৰি থাকিবা? তোমাৰ শিংটো তেলেৰে পূৰ কৰি লোৱা; এতিয়া মই তোমাক বৈলোহীয়া যিচয়ৰ ওচৰলৈ পঠাঁও; কিয়নো মই তেওঁৰ পুত্ৰ সকলৰ মাজত এজনক বজা হ’বৰ অৰ্থে বাচি ললোঁ।” ২ চমুৱেলে ক’লে, “মই কেনেকৈ যাম? চৌলে যদি এই কথা শুনে, তেন্তে তেওঁ মোৰ বধ কৰিব।” যিহোৱাই ক’লে, “তুমি এজনী চেউৰী গুৰু লগত লৈ যোৱা, আৰু ক’বা, মই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবলৈ আহিছোঁ।” ৩ সেই যজলৈ যিচয়ৰ নিমন্ত্ৰণ কৰিবা, আৰু তুম কি কৰিব লাগে, মই তোমাক দেখুৰাম; মই তোমাৰ আগত যজনৰ বিষয়ে ক’ম, তুমি মোৰ কাৰণে সেই জনকেই অভিযৱেক কৰিবা।” ৪ চমুৱেলে যিহোৱাই কোৱা অনুসূতৰে কৰিলে আৰু বৈলোহীয়ে ললোঁ গল। নগৰৰ বৃন্দসকলে তেওঁক লগ ধৰিবলৈ আহি কঁপি কঁপি তেওঁক ক’লে, “আপুনি শাস্তিৰ অৰ্থে আহিছ নে?” ৫ তেওঁ ক’লে, “শাস্তি হওক; মই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান দিবলৈ আহিছোঁ।” বলিদানৰ অৰ্থে তোমালোকে নিজকে পৰিত্ব কৰি মোৰ লগত আহাঁ।” আৰু তেওঁ যিচয়ৰ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক পৰিচৰুত কৰিলে আৰু বলিদানৰ কাৰণে নিমন্ত্ৰণ কৰিলে। ৬ তাৰ পাছত তেওঁলোক যেতিয়া আহিল, তেতিয়া চমুৱেলে ইলীয়াবলৈ চাই মনতে ক’লে, “যিহোৱাৰ আগত উপস্থিত হোৱা এই মানুহেই অৱশ্যে তেওঁৰ অভিযৱেক জন।” ৭ কিন্তু যিহোৱাই চমুৱেলক ক’লে, “তুমি তেওঁৰ বাহ্যিকতালৈ বা উচ্চতালৈ দৃষ্টি নকৰিবা; কাৰণ মই তেওঁক অগ্রাহ্য

কৰিলোঁ। কাৰণ মানুহে মেনেকৈ চাই যিহোৱাই তেনেকৈ নাচায়; কাৰণ মানুহে, যি দেখা পায়, তালৈ চায়, কিন্তু যিহোৱাই মানুহৰ অস্তৰলৈ চায়।” ৮ পাছত যিচয়ৰ অৰীনাদৰক মাতি আনিলে আৰু চমুৱেলৰ সমূখ্যেদি যাবলৈ দিলে। তাতে চমুৱেলে ক’লে, “যিহোৱাই এ ওঁকো মনোনীত কৰা নাই।” ৯ তাৰ পাছত যিচয়ৰ চমাক আগেদি যাবলৈ দিলে; আৰু চমুৱেলে ক’লে, যিহোৱাই এ ওঁকো মনোনীত কৰা নাই।” ১০ এইদৰে যিচয়ৰে তেওঁৰ সাত জন পুত্ৰক চমুৱেলৰ আগেদি যাবলৈ দিলে; কিন্তু চমুৱেলে যিচয়ৰক ক’লে, “যিহোৱাই এ ওঁলোকৰ এজনকো মনোনীত কৰা নাই।” ১১ তাৰ পাছত চমুৱেলে যিচয়ৰক ক’লে, “তোমাৰ সকলো পুত্ৰ ইয়াতে আছে নে?” তেওঁ উত্তৰ দি ক’লে, “সকলোতকৈ সৰুজন ইয়াত নাই কিন্তু তেওঁ মেৰ-ঘাগৰ বৰীয়া হৈ মেৰ-ছাগ চাৰাই আছে।” চমুৱেলে যিচয়ৰক ক’লে, “মানুহ পঠিয়াই তেওঁক মাতি আনা; কাৰণ তেওঁ নহালেকে আমি নবহোঁ।” ১২ যিচয়ৰে মানুহ পঠিয়াই তেওঁক মাতি আনালো। তেওঁ স্বাস্থ্যৰান, সুনয়ন, আৰু দেখিবলৈ সুৰ্দন আছিল। যিহোৱাই ক’লে, “উঠা, তেওঁক অভিযৱেক কৰা; কাৰণ এওঁৰেই সেই জন।” ১৩ তেতিয়া চমুৱেলে তেল ভোৰো শিংটো ল’লে, আৰু ককায়েকসকলৰ আগত তেওঁকেই অভিযৱেক কৰিলে; সেই দিনাৰ পৰা যিহোৱাৰ আজ্ঞা দায়ুদত স্থিতি হল। তাৰ পাছত চমুৱেল উঠ বামালৈ গ’ল। ১৪ তাৰ পাছত যিহোৱাৰ আজ্ঞা চৌলৰ পৰা আঁতিৰ গ’ল আৰু তাৰ পৰিবৰ্তে যিহোৱাৰ পৰা আহা এক অনিষ্ট কাৰক আত্মাই আহি তেওঁক ব্যাকুল কৰিবলৈ ধৰিলে। ১৫ চৌলৰ দাসবোৰে তেওঁক ক’লে, “চাওক, দৈশ্বৰৰ পৰা আহা এক অনিষ্ট কাৰক আত্মাই আপোনাক ব্যাকুল কৰিছে।” ১৬ এই হেতুকে আমাৰ প্ৰভুৰে আপোনাক আগত থকা দাসবোৰক এজন নিমূল বীণা বজালৈ আপুনি উপশম পাব।” ১৭ তেতিয়া চৌলে তেওঁৰ দাসবোৰক আজ্ঞা কৰিলে, “ভালকৈ বীণা বজাৰ পৰা এজন লোক বিচাৰি যোৱা আৰু মোৰ ওচৰলৈ আনা।” ১৮ দাসবোৰেৰ এজনে ক’লে, “চাওক, বৈলোহীয়া যিচয়ৰ এজন পুত্ৰকে দেখিলোঁ; তেওঁ বীণা বজোৱাত পার্গত, পৰাক্ৰমী বীৰ, যুক্তাৰু, কথা কোৱাত বিবেচক, বৃপ্তৱান আৰু যিহোৱা তেওঁৰ লগত আছে।” ১৯ সেয়ে চৌলে যিচয়ৰ ওচৰলৈ বার্তাৰহক পঠিয়াই কোৱালে, “দায়ুদ নামেৰে তোমাৰ যি পুত্ৰই মেৰ-ছাগ চাৰাই আছে, তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ পঠাই দিয়া।” ২০ যিচয়ৰে এটা গাধৰ পিঠিত পিঠা, এক বটল দ্রাক্ষাৰস, আৰু এটা ছাগলী পোৱালি বোজাই দি তেওঁৰ পুত্ৰ দায়ুদ হাতত দিলে আৰু তেওঁক চৌলৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলে। ২১ দায়ুদ চৌলৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক কামত যোগ দিলে, তেওঁ দায়ুদক যোৱা আৰু মোৰ ওচৰলৈ আনা।” ২২ তাৰ পাছত চৌলে যিচয়ৰক কৈ পঠালে, “মানুহ নামেৰে তোমাৰ যি পুত্ৰই মেৰ-ছাগ চাৰাই আছে, তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ হাতোৱে বীণা।” ২৩ দাসবোৰেৰ এজনে ক’লে, “চাওক, বৈলোহীয়া যিচয়ৰ এজন পুত্ৰকে দেখিলোঁ; তেওঁ বীণা বজোৱাত পার্গত, পৰাক্ৰমী বীৰ, যুক্তাৰু, কথা কোৱাত বিবেচক, বৃপ্তৱান আৰু যিহোৱা তেওঁৰ লগত আছে।” ২৪ সেয়ে চৌলে যিচয়ৰ ওচৰলৈ চৌল পৰে আহিলে আন, “দায়ুদ নামেৰে তোমাৰ যি পুত্ৰই যিহোৱাই আছে, তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ হাতোৱে বীণা।” ২৫ যিচয়ৰে এটা গাধৰ পিঠিত পিঠা, এক বটল দ্রাক্ষাৰস, আৰু এটা ছাগলী পোৱালি বোজাই দি তেওঁৰ পুত্ৰ দায়ুদ হাতত দিলে আৰু তেওঁক চৌলৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলে। ২৬ দায়ুদ চৌলৰ ওচৰলৈ আহিলে আহি তেওঁক কামত যোগ দিলে, তেওঁ দায়ুদক যোৱা আৰু মোৰ ওচৰলৈ ধৰিলে; আৰু দায়ুদ তেওঁৰ অস্ত্ৰহাতক হাতলৈ দিলে। ২৭ তাৰ পাছত চৌলে যিচয়ৰক কৈ পঠালে, “মানুহ নামেৰে তোমাৰ যি পুত্ৰই যিহোৱা তেওঁত নাই আহিলে আন।” ২৮ তাৰ পাছত চৌলে যিচয়ৰক কৈ পঠালে, “মানুহ নামেৰে তোমাৰ যি পুত্ৰই যিহোৱা তেওঁত নাই আহিলে আন।” ২৯ তাৰ পাছত চৌলে যিচয়ৰক কৈ পঠালে, “মানুহ নামেৰে তোমাৰ যি পুত্ৰই যিহোৱা তেওঁত নাই আহিলে আন।” ৩০ তাৰ পাছত চৌলে যিচয়ৰক কৈ পঠালে, “মানুহ নামেৰে তোমাৰ যি পুত্ৰই যিহোৱা তেওঁত নাই আহিলে আন।”

১৭ পলেষ্টীয়াসকলে যুদ্ধ কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ সৈন্যসকলক গোটা খোলালে। যিহুদাৰ অধিকাৰত থকা চৌকেত তেওঁলোক একে লগ হ’ল। চৌকে আৰু অজেকৰ মাজত এফচন্দমীত ছাউনি পাতিলে। ২ চৌল আৰু ইস্তায়েলৰ লোকসকলে গোটে খাই এলা উপত্যকাত ছাউনি পাতিলে আৰু পলেষ্টীয়াসকলে বিৰুদ্ধে সৈন্যসকলক শাৰী পাতি যিয় কৰালে। ৩ তাতে পলেষ্টীয়াসকলে এফালে এটা পৰ্বতত আৰু ইস্তায়েলসকলে আনফালে আন এটা পৰ্বতত যিয় হ’ল, আৰু উভয়ৰে মাজত এক উপত্যকা আহিল। ৪ তাৰ পাছত গাত পাতি বিলাসী এজন বীৰ পলেষ্টীয়াসকলৰ ছাউনিৰ পৰা ওলাল, তেওঁৰ নাম গলিয়াথ, তেওঁ চাৰে হয় হাত ওখ আছিল। ৫ তেওঁৰ মূৰত পিতলৰ শিৰোৰক্ষক আছিল, আৰু মাছৰ বাকলৰ দৰে পিতলৰ কৰচ পিঙ্কিছিল আৰু সেই কৰচ ওজন পাঁচ হাজাৰ চেকল আছিল। ৬ তেওঁৰ ভৱি পিতলৰ পতাবে আৰুত আছিল আৰু তেওঁৰ দুই কান্ধৰ মাজত এপাত পিতলৰ চুটি যাঠী আছিল। ৭ তেওঁৰ বৰছাৰ

লাঠিডাল, তাঁত শালৰ চৌলোঠাৰ সমান ডাঙুৰ আছিল। তেওঁৰ লোহাৰ বৰচাপাত্ৰ ওজন ছশ্ছ চেকল আছিল। তেওঁৰ ঢাল ধৰাজন তেওঁৰ আগে আগে গৈছিল। ৮ তেওঁ আহি যিহু হাল আৰু ইস্বায়েলৰ সৈন্য শ্ৰেণীক লক্ষ্য কৰি বিদিয়াই ক'লে, “তহত যুদ্ধ কৰিবৰ আৰ্য্য শাৰী পাতি বাহিৰলৈ কিয় ওলাই আছিছ? মই জানো এজন পলেষ্টীয়া নহও? আৰু তহত জানো চৌলৰ দাস নহয়? তহতে নিজৰ বাবে এজন মানুহ বাচি ল' আৰু তাৰ মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ দে। ৯ সি যদি মোৰ সৈতে যুদ্ধ কৰি জয়ী হৈ মোক বধ কৰে, তেনহেলে আমি সকলো তত্ত্বৰ বন্দী হ'ম; কিন্তু যদি মই তাক পৰাজয় কৰি তাক বধ কৰোঁ, তেনহেলে তহত আমাৰ বন্দী হৈ আমাৰ দাসৰ কাম কৰিবি।” ১০ পলেষ্টীয়াজনে পুনৰ ক'লে, “আজি মই ইস্বায়েলৰ সৈন্যসকলক প্ৰত্যাহান জনাইছো, তহতে মোক এজন মানুহ দে, যাতে আমি দুয়ো একেলোঁ যুদ্ধ কৰোঁ।” ১১ যেতিয়া পলেষ্টীয়াজনে কোৱা কথা চৌল আৰু ইস্বায়েলৰ লোকসকলে শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোক নিবাৰণ হ'ল আৰু অতিশয় ভয়াহুৰ হ'ল। ১২ দায়ুদ যিহুদৰ বৈেলেহেম নিবাসী যিচয় নামৰে সেই ইষ্টাণ্ডীয়া পুৰুষৰ পুত্ৰ আছিল; তেওঁৰ আঠজন পুত্ৰ আছিল, যিচয় চৌলৰ সময়ত বৃদ্ধ আছিল আৰু শোকসকলৰ মাজত বয়সসূত পুৰুষ আছিল। ১৩ যিচয়ৰ তিনিজন ডাঙুৰ সন্তান চৌলৰ পাছে পাছে যুদ্ধলৈ গৈছিল; আৰু যুদ্ধলৈ যোৱা তেওঁৰ তিনিজন পুত্ৰৰ নাম আছিল, প্ৰথমজন ইষ্টীয়াৰ, দ্বিতীয়জনৰ নাম অবীনাদৰ, আৰু তৃতীয়জনৰ নাম চৰ্মা। ১৪ দায়ুদ সকলোতকে সৰু আছিল। আৰু ডাঙুৰ তিনিজন চৌলৰ পাছত চলোঁত আছিল। ১৫ কিন্তু দায়ুদে চৌলৰ ওচৰণ পৰা আহি বৈেলেহেম থকা পিহৰ মেৰ-ছাগ চৰাবৰ বাবে আহা যোৱা কৰি থাকিছিল। ১৬ তাতে সেই পলেষ্টীয়া মানুহজনকে চালিষ্য দিনলকে বাতিপুৱা আৰু গাধুলি বেলা ওচৰলৈ আহি নিজকে দেখি দি আছিল। ১৭ সেই সময়ত যিচয়ে তেওঁৰ পুত্ৰকে দায়ুদক ক'লে, “তুমি এক এফা ভজা শ্ৰষ্টা আৰু দহটা পিঠা লৈ, ছাউনিত থকা ককায়েৰা সকলৰ ওচৰলৈ যোৱা।” ১৮ এই দহ লদা পনীৰ তেওঁলোকৰ সেনাপতিজনৰ বাবে লৈ যোৱা। আৰু তোমাৰ ককায়েৰাহাতত মঙ্গল সুধীবাৰ, আৰু তেওঁলোকৰ পৰা কোনো চিন আনিবা। ১৯ চৌল আৰু তেওঁলোকৰ লগতে ইস্বায়েলৰ সকলো লোকে এলা উপতাকাত পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰি আছে। ২০ পাছত দায়ুদে বাতিপুৱা সোনকালে উঠিল আৰু মেৰ-ছাগবোৰ এজন বৰ্খীয়াৰ হাতত গতাই দিলৈ আৰু পিতৃ যিচয়ৰ আজা অনুসূৰে বস্তুবোৰ লগত লৈ তালৈ গ'ল। যি সময়ত সৈন্যাই বৰগলৈ লোলই বৰগ পৰা কাৰণে বৰগ-বৰণি কৰিছিল, সেই সময়তে তেওঁ ছাউনি আহি পাইছিল। ২১ তেতিয়া ইস্বায়েল আৰু পলেষ্টীয়াসকলে সন্মুখা-সন্মুখি হৈ বৰগ বাবে শাৰী পাতি আছিল। ২২ পাছত দায়ুদে বস্তু-বৰ্খীয়াৰ হাতত নিজৰ বস্তুবোৰ খৈ, সৈন্যশ্ৰেণীৰ মাজলৈ দৌৰি গ'ল আৰু নিজৰ ককায়েকসকলক মঙ্গলবাদ কৰিলৈ; ২৩ আৰু তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতি থাকোতেই গাত নিবাসী গলিয়াথ নামৰ পলেষ্টীয়া মহাবীৰজন ফিলিষ্টীয়াসকলৰ সৈন্যবাহিনীৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই আছিল আৰু আগতে কোৱা দৱেই কথা ক'বলৈ ধৰিলৈ। তাতে দায়ুদে সেই কথা শুনিবলৈ পালে। ২৪ যেতিয়া ইস্বায়েলৰ লোকসকলে সেই ব্যক্তিজনক দেখিলো, তেতিয়া তেওঁলোক তেওঁৰ সন্মুখৰ পৰা পলাল আৰু অতিশয় ভয় কৰিলৈ। ২৫ আৰু ইস্বায়েলৰ লোকসকলে পৰম্পৰৰ মাজত ক'বলৈ ধৰিলৈ, “ওপৰৱে উঠি আহা সেই মানুহজনক তুমি দেখিছা নে? তেওঁ ইস্বায়েলক ইতিকিং কৰিবলৈ আছিছে। তেওঁক যিকোনোৱে বধ কৰিব, বজাই তেওঁক অধিক ধনৰে ধৰিবান কৰিব, আৰু তেওঁৰ লগত নিজৰ জীয়েক বিয়া দিব, আৰু ইস্বায়েলৰ মাজত তেওঁৰ পিতৃ-বংশক স্বাধীন কৰিব।” ২৬ তেতিয়া দায়ুদে নিজৰ ওচৰত থিয় হৈ থকা লোকসকলক সুধীলে, “সেই পলেষ্টীয়াজনক যিজনে বধ কৰি ইস্বায়েলৰ পৰা অপমান দূৰ কৰিব, সেইজনলৈ কি কৰা যাব? কিয়নো সেই আচুমৎ ফিলিষ্টীয়াজন নো কোন, সি যে জীৱন্ত দৈশ্বৰৰ সৈন্যসকলক ইতিকিং কৰিব?” ২৭ তেতিয়া লোকসকলে আগতে কোৱাৰ দৱে তেওঁক পুনৰ ক'লে, “তেওঁক বধ কৰাজললৈ ইদৰে কৰা হ'ব।” ২৮ লোকসকলৰ সৈতে দায়ুদে কথা পাতি থাকোতে তেওঁৰ ডাঙুৰ ককায়েক হলীয়াৰে তেওঁৰ কথা শুনি তেওঁলৈ কেন্দ্ৰ হৈক'লে, “তেওঁ ইয়ালৈ কিয় নামি আছিল?”

বুন্ধানুস্থলের মাজত সেই মের-ছাগকেইটা কাব ও চৰত হৈ আহিলি? তোৰ অহংকৰ আৰু মনৰ দুষ্টো মই জানো, তই কেৰল যুদ্ধ চাৰলৈহে ইয়ালৈ নামি আহিলি।” ২৯ দায়ুদে ক’লে, “মই এতিয়া কি কৰিবলোঁ? কেৰল এটা প্ৰশ্নেৰ সুধিৰেছি, নহয় জানো?” ৩০ তাৰ পাছত তেওঁ তেওঁৰ পৰা আন জনৰ মুখৰ ফালে ঘূৰি একে দৰেই সুধিলে; তাতে লোকসকলে তেওঁক আগেয়ে কোৱাৰ দৰেই উত্তৰ দিলে। ৩১ দায়ুদে কোৱা কথা যেতিয়া লোকসকলে শুনিলে, তেতিয়া সৈন্যসকলে গৈ চোলৰ আগত সেই কথা জানলে। তেতিয়া তেওঁ দায়ুদক মাতি আনালে। ৩২ পাছত দায়ুদে চৌলক ক’লে, “তেওঁৰ বাবে কাৰো মন হত্তাৰ নহওক; আপোনাৰ এই দাসে গৈ সেই পলেষ্টীয়াজনৰ লগত যুদ্ধ কৰিবিব।” ৩৩ চৌলে দায়ুদক ক’লে, “ভূমি সেই পলেষ্টীয়াজনৰ বিবৃন্দে যুদ্ধ কৰিবলৈ অসমৰ্থ; কাৰণ তুমি কেৰল এজন যুৱক, আৰু তেওঁ যুৱক অৱহাৰে পৰা এজন যুৱাবু।” ৩৪ কিন্তু দায়ুদে চৌলক ক’লে, “আপোনাৰ এই দাসে পিছৰ মেৰ-ছাগ চৰা ওতে, এটা সিংহ আৰু এটা ভালুকে আহি জাকৰ মাজৰ পৰা মেৰ-ছাগ ধৰি লওতে; ৩৫ মই তাৰ পাছত খেদি গৈ তাক প্ৰহাৰ কৰিবলোঁ আৰু তাৰ মুখৰ পৰা সেই মেৰ-ছাগ বৰ্ষা কৰিলোঁ; তাৰ পাছত সি মোৰ বিবৃন্দে উঠি থিয় হ’ল, আৰু মই তাৰ ডাঢ়িত ধৰি আঘাত কৰি তাক বধ কৰিলোঁ। ৩৬ আপোনাৰ দাসে সিংহ আৰু ভালুক দুয়োকো মাৰিলো; এই অচূলৎ পলেষ্টীয়াজন সেই দুটাৰ মাজৰ এটাৰ নিচিনা হ’ব, কাৰণ সি জীৱৰ স্তৰশৰৰ সৈন্যসকলক ইতিকিং কৰিছে।” ৩৭ দায়ুদে ক’লে, “যিজন সৰ্বশক্তিমান দুশ্বৰে সিংহ আৰু ভালুকৰ হাতৰ পৰা মোক বৰ্ষা কৰিলো, সেই যিহোৱাই সেই পলেষ্টীয়াজনৰ হাতৰ পৰাও মোক উক্তাৰ কৰিব।” তাতে চৌলে দায়ুদক ক’লে, “যোৱা, যিহোৱা তোমাৰ সঙ্গী হওক।” ৩৮ চৌলে নিজৰ সাজোৰে দায়ুদক সজাই তেওঁ মূৰত পিলনৰ শিৰোৰক্ষক আৰু পাত কৰচ পিঙ্কালো। ৩৯ তাৰ পাছত দায়ুদে নিজৰ সাজৰ ওপৰত তেওঁ তৰোৱাল বাঞ্ছি ল’বলৈ চেচ্ছা কৰিলো; কাৰণ তেওঁ আগেয়ে এইবোৰ পিঙ্কাল অভ্যাস কৰা নাছিল। পাছত দায়ুদে চৌলক ক’লে, “মই এইবোৰৰ পিঙ্কি বাহিৰলৈ গৈ যুদ্ধ কৰিব নোৱাৰোঁ, কাৰণ মই এইবোৰ অভ্যাস কৰা নাই।” সেয়ে দায়ুদে সেইবোৰ সোলোকাই হ’ল। ৪০ তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ লাখুটি হাতত ল’লে, আৰু জুৰিব পৰা পাঁচটা শীতল শিল বাচি লৈ, সেইবোৰ মেৰ-ছাগ বৰ্ষায়ৰ লাগতীয়াল বস্ত খোৱা জোলোঝাত ভাৰাই ল’লে; আৰু ফিসাগচ হাতত লৈ সেই পলেষ্টীয়াজনৰ ওচৰলৈ গল। ৪১ তাতে সেই পলেষ্টীয়াজনে আগবঢ়ি আহি দায়ুদৰ ওচৰ চাপিল আৰু তেওঁৰ ঢালবাহীজন তেওঁৰ আগে আগে আহি আছিল। ৪২ তাৰ পাছত পলেষ্টীয়াজনে চৰিওফালে চাই দায়ুদক দেখা পালে আৰু তেওঁ তেওঁক হেয়েজন কৰিলো; কাৰণ তেওঁ কেৰল এজন ল’ৰা, তেওঁৰ বৰণ অলং বঞ্চুৱা, আৰু মুখ সুন্দৰ আছিল। ৪৩ তাৰ সেই পলেষ্টীয়াজনে দায়ুদক ক’লে, “মই এটা কুকুৰ নেকি যে, তই লাখুটি লৈ মোৰ ওচৰলৈ আহিছ?” আৰু সেই পলেষ্টীয়াজনে নিজ দেৱতাবোৰৰ নাম লৈ দায়ুদক শাও দিলো। ৪৪ পলেষ্টীয়াজনে দায়ুদক ক’লে, “তই মোৰ ওচৰলৈ আহ; মই তোৰ মাংস আকাশৰ চৰাইবোক আৰু মাটিৰ পশুবোৰক দিৰ্দ।” ৪৫ দায়ুদে সেই পলেষ্টীয়াজনক উত্তৰ দিব ক’লে, “ভূমি তৰোৱাল, বৰছা, আৰু যাঠি লৈ মোৰ ওচৰলৈ আহিছা। কিন্তু মই হ’লে, বাহিস্থলৰ যিহোৱা, ইস্তায়েলৰ সৈন্যসকলৰ দুশ্বৰৰ নামেৰে আৰু ভূমি যাক ইতিকিং কৰিছা, তেওঁৰ নামেৰে তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ।” ৪৬ আজি যিহোৱাই তোমাৰ মোৰ হাতত শোধাই দিব; আৰু মই তোমাৰ আঘাত কৰি তোমাৰ মূৰ ছেদন কৰিম, আৰু পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈন্য সমূহৰ শৰ আজি মই আকাশৰ চৰাই আৰু বনৰীয়া জন্মুৰোৰ দিম; তাতে ইস্তায়েলৰ মাজত যে এজন দুশ্বৰ আছে, ইয়াকে গোটেই পৃথিবীয়ে জানিব।” ৪৭ আৰু যিহোৱাই তৰোৱাল আৰু যাঠিৰ দ্বাৰাই যে নিষ্ঠাৰ নকৰে, তাকো এই সকলো সমাজে জানিব; কিয়নো যুদ্ধ যিহোৱাবেই, আৰু তেওঁ তোমালোকক আমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব।” ৪৮ পাছত সেই পলেষ্টীয়াই আগবঢ়ি আহি দায়ুদক লগ পাৰলৈ বিচাৰোতে, দায়ুদেও পেগাই পলেষ্টীয়াজনক লগ পাৰলৈ বাবে সেনাবাহিনীটোৰ দিশে বেগাই আগবঢ়ি গল। ৪৯ তাৰ পাছত দায়ুদে তেওঁৰ জোলোঝাত হাত সমৰাই

এটা শিল উলিয়ালে আবু ফিসাত হৈ পাক দি সেই পলেষ্টীয়াজনৰ কপালত এনেকে মাৰিবলে যে, সেই শিল তাৰ কপালত বহি গ'ল; তাতে সি মাটিত তললৈ মুখ কৰি পৰি গ'ল। ৫০ এইদৰে দায়ুদে এগছ ফিসা আবু এটা শিলেৰে সেই পলেষ্টীয়াজনক জয় কৰিলে, আবু তাক আঘাত কৰি বধ কৰিল; কিন্তু দায়ুদৰ হাতত তৰোৱাল নাছিল। ১১ তেতিয়া দায়ুদে লৰি গৈ পলেষ্টীয়াজনৰ কাষত থিয় হৈ তাৰ তৰোৱাল ফাকৰ পৰা উলিয়াই তাৰেই তাক বধ কৰিলে আবু সেই তৰোৱালেই তাৰ মূৰ কাটি পোলালে। তেতিয়া ফিলিষ্টীয়া সকলে তেওঁলোকৰ সেই মহাবীৰৰ মৰা দেখি পলাল। ৫২ তাৰ পাছত ইস্রায়েলৰ আবু যিহুদাৰ লোকসকলে ওলাই জয়-ধৰণি কৰি গাতলৈকে আবু ইক্রেশণৰ দুৱাৰলৈকে পলেষ্টীয়াসকলৰ পাছে পাছে খেদি গ'ল; তাতে পলেষ্টীয়াসকলৰ হত হোৱা লোকৰো চাৰিয়মৰ বাটচ গয় আবু ইক্রেশণলৈকে পৰি পৰি গ'ল। ৫৩ পাছত ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলে পলেষ্টীয়াসকলৰ পাছে পাছে খেদি যোৱাৰ পৰা উভতি আহি সিহতৰ ছাউনি লুট কৰিলে। ৫৪ আবু দায়ুদে সেই পলেষ্টীয়াজনৰ মূৰবটো যিৰচালনেলৈ লৈ গ'ল; কিন্তু তাৰ বধৰ সাজ নিজৰ তমুত ৰাখিলে। ৫৫ সেই পলেষ্টীয়াজনৰ বিৰুদ্ধে দায়ুদ ওলাই যোৱাৰ পাছত চৌল তেওঁৰ সেনাপতি অবনেৰক সুবিলে, “অবনেৰ, সেই ডেকা কোৱা পুত্ৰ?” তাতে অবনেৰে ক'লে, “মহাবাজ, আপোনাৰ জীৱনৰ শপত, মই ক'ব নোৱাৰোঁ।” ৫৬ পাছত বজাই ক'লে, “তুমি সোধাচোন, সেই মূৰকজন কাৰ পুত্ৰ হয়?” ৫৭ পাছত দায়ুদে যেতিয়া পলেষ্টীয়াজনক বধ কৰি ঘূৰি আহিছিল, তেতিয়া অবনেৰে তেওঁক ধৰি চৌলৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল আবু তেওঁৰ হাতত তেতিয়া পলেষ্টীয়াজনৰ মূৰ আছিল। ৫৮ তাতে চৌলে তেওঁক সুধিলে, “হে ডেকা, তুমি কাৰ পুত্ৰ?” দায়ুদে উত্তৰ দিলে, “মই আপোনাৰ দাস বৈৎলোহেমীয়া যিচয়ৰ পুত্ৰ।”

১৮ দায়ুদে যেতিয়া চৌলৰ লগত কথা পাতি শেষ কৰিলে, তেতিয়া যোনাথনৰ প্রাণ দায়ুদৰ প্রাণৰ লগত সংহৃত হ'ল, আবু যোনাথনে নিজ প্রাণৰ দৰে তেওঁক প্ৰেম কৰিবলৈ ধৰিলে। ২ চৌলে সেইদিন তেওঁক নিজৰ কামৰ বাবে ল'লে, আবু তেওঁক নিজ পিতৃৰ ঘৰলৈ ঘূৰি যাব নিদিলে। ৩ তেতিয়া যোনাথন আবু দায়ুদে তেওঁলোকৰ মাজত বন্ধুত্বৰ প্ৰতিশ্ৰুতি কৰিলে, কাৰণ যোনাথনে তেওঁক নিজৰ প্রাণৰ দৰে প্ৰেম কৰিছিল। ৪ যোনাথনে নিজৰ পিঙ্কি থকা বাজৰস্তু সোলোকাই দায়ুদক দিয়াৰ লগতে অন্তৰ্শক্ত, যেনে তৰোৱাল, ধূম আবু উঙ্গলি ও দিলে। ৫ চৌলে দায়ুদক ঘ'লকে যাবলৈ কয়, তালোকে তেওঁ যায়, আবু তেওঁ জয়ী হয়। চৌলে যুদ্ধৰু সকলৰ ওপৰত তেওঁক প্ৰতিষ্ঠিত কৰিলে। এই কথাই সকলো লোকৰ দৃষ্টিত আনকি চৌলৰ দাসবোৰৰ দৃষ্টিতো আনন্দদায়ক হ'ল। ৬ পলেষ্টীয়াসকলৰ পৰাজিত কৰি যেতিয়া তেওঁলোক ঘূৰি আহিল, তেতিয়া ইস্রায়েলৰ সকলো নগৰৰ মহিলাসকলো চৌলক ল'গ ধৰিবলৈ খঞ্জীৰী আদি বাদ্যযন্ত্ৰে লৈ গৈত গাই নাচ-বাণি ওলাই আহিল। ৭ মহিলাসকলে এটাৰ পাছত আনটো গান আনন্দ কৰি গাবলৈ ধৰিলে, “চৌলে বধিলে হাজাৰ হাজাৰ লোকক, দায়ুদে বধিলে অযুত অযুত লোকক।” ৮ তাতে চৌলৰ অতিশ্যাখ উঠিল, আবু এই গানে তেওঁক অসম্পৃষ্ট কৰি ভুলিলে। তেওঁ ক'লে, “তেওঁলোকে দায়ুদে দহ হাজাৰক জয় কৰিলে বুলি বাখ্যা কৰিছে, কিন্তু তেওঁলোকে মোক মাত্ৰ এক হাজাৰক জয় কৰা বুলি বাখ্যা কৰিছে। ৰাজত্বৰ বাহিৰে তেওঁ কি পাবলৈ বাকী থাকিলো?” ৯ সেই দিনৰ পৰা চৌলে দায়ুদক সন্দেহৰ চৰুৰে চাৰলৈ ধৰিলে। ১০ তাৰ পাছদিনা দশ্যৰ পৰা আহা এটা অনিষ্টকাৰক আত্মা চৌলৰ ওপৰত স্থিত হ'ল, আবু তেওঁ বলীয়াৰ দৰে ঘৰৰ ভিতৰত বিকলৈ ধৰিলে। সেয়ে দায়ুদে আন দিনা বজেৱাৰ দৰে সেইদিনাও বাদা বজালে। চৌলৰ হাতত যাঠি আহিল। ১১ চৌলে সেই যাঠি ভাল দলিয়ালে কাৰণ তেওঁ ভাৰিছিল, “মই দায়ুদক নেৰত শালিম।” কিন্তু দায়ুদ চৌলৰ পৰা দুৱাৰ এইদৰে বক্ষ পালে। ১২ চৌলে দায়ুদলৈ ভয় কৰিলে, কাৰণ যিহোৱা তেওঁৰ লগত আছিল। ১৩ সেয়ে চৌলে নিজৰ ওচৰন পৰা তেওঁক দূৰ কৰিলে আবু তেওঁক সহজপতি পাতিলৈ। এইদৰে লোকসকলৰ আগলৈ দায়ুদ ওলাই গ'ল। ১৪ আবু দায়ুদে নিজৰ সকলো দিশত উন্নতি কৰিলে কাৰণ যিহোৱা তেওঁৰ লগত আছিল। ১৫

চৌলে যেতিয়া দেখিলে যে দায়ুদৰ উন্নতি হৈছে, তেতিয়া তেওঁ ত্ৰাসযুক্ত হ'ল। ১৬ কিন্তু সকলো ইস্রায়েল আবু যিহুদাই দায়ুদক ভাল পালে, কাৰণ তেওঁ তেওঁলোকৰ আগলৈ ওলাই আহিল। ১৭ চৌলে দায়ুদক ক'লে, “এয়া মোৰ ডাঙৰ ছোৱালী মেৰব। তোমাৰ ভাৰ্যা হবলৈ মই তাইক দিম। তুমি কেৱল মোৰ পক্ষে সাহিয়াল হোৱা আবু যিহোৱাৰ বাবে যুদ্ধ কৰা।” কাৰণ চৌলে চিন্তা কৰিলে, “মোৰ হাত তেওঁৰ অহিতে নহওক, কিন্তু পলেষ্টীয়াসকলৰ হাত তেওঁৰ বিৰুদ্ধে হওক।” ১৮ দায়ুদে চৌলক ক'লে, “মই কোন, আবু মোৰ জীৱন কি বা ইস্রায়েলৰ মাজত মোৰ পিতৃ-বংশ বা কি যে, মই মহাবাজৰ জোৱাই হ'ব লাগে?” ১৯ কিন্তু চৌলৰ ছোৱালী মেৰবক বিয়া দিয়াৰ সময়ত তাইক মহোলাতীয়া অস্ত্ৰীয়েলেৰে সৈতে বিয়া দিয়া হ'ল। ২০ তাৰ পাছত চৌলৰ জীয়েক মীখলে দায়ুদক প্ৰেম কৰিলে। তেতিয়া লোকসকলে সেই কথা চৌলক জনালে আবু তেওঁ সন্তোষ পালে। ২১ চৌলে চিন্তা কৰিলে, “মই তাইক তেওঁলৈ দিম, যাতে তাই তেওঁৰ ফান্দৰ্বৰূপ হয়, আবু পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতো যেন তেওঁৰ বিৰুদ্ধে হয়।” সেয়ে চৌলে দ্বিতীয়াবাৰৰ কাৰণে দায়ুদক ক'লে, “তুমি মোৰ জোৱাই হৰা।” ২২ আবু চৌলে তেওঁৰ দাসবোৰক আজা দিলে, “গোপনে দায়ুদৰ লগত কথা পাতি এই কথা কোৱা, ‘চাওক, বজা আপোনান সন্তুষ্ট হৈছে, আবু তেওঁৰ সকলো দাসে আপোনাক ভালপায়। এই হেতুকে আপুনি বজাৰ জোৱাই হওক।’” ২৩ সেয়ে চৌলৰ দাসবোৰে এইসকলো কথা দায়ুদক আগত ক'লে, আবু দায়ুদে ক'লে, “বজাৰ জোৱাই হোৱা সাধাৰণ কথা বুলি তোমালোকে ভাবিছা নে মই দুখীয়া আবু সামান্যভাৱে সন্ধানীয় মানুহ?” ২৪ পাছত চৌলৰ দাস সকলে দায়ুদে কোৱা কথাখিল তেওঁক ক'লে। ২৫ তেতিয়া চৌলে ক'লে, “তোমালোকে দায়ুদক এইসকলো কথা দায়ুদক ফিলিষ্টীয়াসকলৰ হাততোৰে বধ কৰিবলৈ চিন্তা কৰিলে। ২৬ যেতিয়া তেওঁৰ দাসবোৰে দায়ুদক এই কথা ক'লে, তেতিয়া দায়ুদ বজাৰ জোৱাই হ'বলৈ আনন্দিত হ'ল। ২৭ সেই সময় উকলি যোৱাৰ পূৰ্বে, দায়ুদে লোকসকলৰ সৈতে গ'ল, আবু পলেষ্টীয়াসকলৰ দুশ জনক বধ কৰিলে। বজাৰ জোৱাই হ'ব কাৰণে তেওঁ সম্পূর্ণ দুশ জনক লিঙ্গাগ্ৰ-চৰ্ম আনি বজাক দিলে। তাতে চৌলে তেওঁৰ লগত নিজ জীয়েক মীখলক বিয়া দিলে। ২৮ চৌলে দেখিলে আবু বুজিলে যে, যিহোৱা দায়ুদৰ লগত আছিল আবু তেওঁৰ ছোৱালী মীখলে তেওঁক প্ৰেম কৰিছিল। ২৯ পাছত চৌলে দায়ুদলৈ অধিক মেই ভয় কৰিবলৈ ধৰিলে। এইদৰে চৌল সদায় দায়ুদৰ শক্ত হৈ থাকিল। ৩০ তাৰ পাছত পলেষ্টীয়াসকলৰ বাজকুমাৰসকল যুদ্ধৰ বাবে ওলাই আহিল। কিন্তু যিমানেই তেওঁলোক ওলাই আহিল, সিমানেই দায়ুদে চৌলৰ দাসবোৰতকৈক ও অধিকক জয় কৰিলে। সেয়ে তেওঁ নাম অতিশয় সন্ধানীয় বুলি গণ্য হ'বলৈ ধৰিলে।

১৯ চৌলে তেওঁৰ পুত্ৰ যোনাথন আবু তেওঁৰ সকলো দাসৰ আগত দায়ুদক বধ কৰাৰ কথা ক'লে। কিন্তু চৌলৰ পুত্ৰ যোনাথনে দায়ুদক ভাল পাইছিল। ২ সেয়ে যোনাথনে দায়ুদক ক'লে, “মোৰ পিতৃ চৌলে আপোনাক বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিবে।” সেয়ে বাতিপুৱা নিজে সাৰধান থাকিব, আবু গোপন ঠাইত নিজে লুকাই থাকিব। ৩ আপুনি য'ত আহিল, মই ওলাই গৈ সেই পথাৰতে পিতৃৰ কাষত থিয় হ'ম আবু আপোনাব বিষয়ে মই পিতৃক ক'ম; তাত মই যদি কিবা বিষয় জানিব পাৰো, তেনহেলে আপোনাক ক'ম।” ৪ তাৰ পাছত যোনাথনে তেওঁৰ পিতৃ চৌলৰ আগত দায়ুদৰ বিষয়ে ভাল কথাবোৰ ক'লে, “বজাৰ দাস দায়ুদৰ বিৰুদ্ধে বজাৰ পাপ নকৰক, কাৰণ তেওঁ আপোনাৰ পিতৃৰ পাপক কৰা নাই, আবু তেওঁৰ সকলো কৰ্ম আপোনাৰ পক্ষে অতি মঙ্গলজনক।” ৫ তেওঁ নিজ প্রাণ হাতত লৈ পলেষ্টীয়াৰ মহাবীৰক বধ কৰিলে, আবু যিহোৱাৰ বাবে যুদ্ধ কৰিয়া ইস্রায়েলৰ কাৰণে জয় কঢ়িয়াই আনিলে। এই সকলো দেখি আপুনি অনন্দ কৰিছিল। তেনহেলে কিয় আপুনি কোনো কাৰণ নোহোৱাকৈ দায়ুদক বধ কৰি নিৰ্দোষীৰ তেজৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিব খুজিছে?” ৬ চৌলে যোনাথনৰ কথা শুনি শপত খাই ক'লে, “যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, তেওঁৰ বধ কৰা

নহ'ব।” ৭ যোনাথনে দায়ুদক মাতি আনি সেই সকলো কথা তেওঁক জনালে। আরু যোনাথনে দায়ুদক চৌলৰ ওচৰলৈ আনিলে; তাতে তেওঁ আগত দৰে তেওঁৰ সম্মুখত থাকিল। ৮ তাৰ পাছত পুনৰায় যুদ্ধ হ'ল, দায়ুদে বাহিৰলৈ লোলাই গৈ পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰি তেওঁলোকৰ মাজত মহাসংহাৰ কৰিলে; তাতে তেওঁৰ সম্মুখৰ পৰা তেওঁলোক পলাই গ'ল। ৯ যি সময়ত চৌলে যাঠি হাতত লৈ নিজৰ ঘৰত বহি আছিল, আৰু দায়ুদে বাদ্য বজাই আছিল, সেই সময়ত যিহোৱাৰ পৰা আহা এটা অনিষ্টকাৰক আত্মাই তেওঁত স্থিতি ল'লে। ১০ চৌলে যাঠিতে দায়ুদক বেৰৰ সৈতে শালিবলৈ চেষ্টা কৰিলে, কিন্তু তেওঁ চৌলৰ সম্মুখৰ পৰা আতিৰি যোৱাত, তেওঁৰ যাঠি বেৰত সেমালে। দায়ুদ পলাই গৈ সেই ৰাতিৰ বৰ্ক্ষণ পালে। ১১ দায়ুদক বৰ্খি থাকিবলৈ তেওঁৰ ঘৰলৈ বাৰ্তাবাহক পঠালে যাতে তেওঁ বাতিপুৱা দায়ুদক বধ কৰিব পাৰে। দায়ুদৰ ভাৰ্যা মীখলে তেওঁক ক'লে, “আপুনি যদি আজি আত্মৰেই নিজ প্ৰাণ বৰ্ক্ষণ নকৰে, তেনহেলৈ কাইলৈ আপোনাক তেওঁ বধ কৰিব।” ১২ সেয়ে মীখলে থিডিকিৰে দায়ুদক তললৈ নমাই দিলে। তাতে তেওঁ পলাই গৈ নিজকে বৰ্ক্ষণ কৰিলে। ১৩ আৰু মীখলে গৃহ-দেৱতাৰ মূৰ্তি লৈ বিচনাত থলে, আৰু তাৰ মূৰত ছাগলীৰ নোমৰ গাঁৰ এটা দি তাক কাপোৰেৰে ঢাকি বাখিলে। ১৪ যেতিয়া চৌলে দায়ুদক ধৰিবলৈ বাৰ্তাবাহকক পঠালে, তেতিয়া মীখলে ক'লে, “তেওঁ নৰিয়া পৰিছে।” ১৫ তাতে চৌলে দায়ুদক চাবলৈ বাৰ্তাবাহকক পঠাই ক'লে, “মই বধ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁক বিচনাৰে সৈতে মোৰ ওচৰলৈ লৈ আহা।” ১৬ তাতে বাৰ্তাবাহকসকল যেতিয়া তিভৰলৈ গ'ল, তেতিয়া দেখিলে সেই গৃহ-দেৱতাৰ মূৰত আৰু তাৰ মূৰত ছাগলীৰ নোমৰ গাঁৰ আছিল। ১৭ তেতিয়া চৌলে মীখলক ক'লে, “তই মোক কিয় এইদৰে প্ৰবৰ্ধনা কৰিলি? মোৰ শৰক কিয় পলাই সাৰিবলৈ দিলি?” তাতে মীখলে চৌলক উত্তৰ দিলে, “তেওঁ মোক কৈছিল, মোক যাবলৈ দে, মই কিয় তোক বধ কৰিব?” ১৮ এইদৰে পাছত দায়ুদে পলাই গৈ বৰ্ক্ষণ পালে আৰু তেওঁ বামাত থকা চমুৰেলোৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁৰ প্ৰতি কৰা ব্যৱহাৰৰ কথা তেওঁক ক'লে। তাৰ পাছত তেওঁ আৰু চমুৰেলোৰ দুয়ো গৈ নায়োত নিবাস কৰিলে। ১৯ পাছত চৌলক কোনোবাই ক'লে যে, “দায়ুদ বামাৰ নায়োত আছে।” ২০ তেতিয়া চৌলে দায়ুদক ধৰিবলৈ বাৰ্তাবাহকক পঠিয়াই দিলে। পাছত তেওঁলোকে যেতিয়া ভাৰবাদীসকলক ভাৰবাণী প্ৰাচাৰ কৰি থকা দেখিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজত চমুৰেলক মূৰবীৰ দৰে দেখিলে, তেতিয়া দ্বিশৰৰ আত্মা চৌলৰ বাৰ্তাবাহকসকলৰ ওপৰলৈ আহিল আৰু তেওঁলোকেও ভাৰবাণী প্ৰাচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে। ২১ যেতিয়া চৌলক এই কথা কোৱা হ'ল, তেওঁ বেলেগ বাৰ্তাবাহকসকলক পঠিয়াই দিলে আৰু তেওঁলোকেও ভাৰবাণী প্ৰাচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে। সেয়ে চৌলে তৃতীয়াৰ বাৰ্তাবাহক পঠালে, আৰু তেওঁলোকেও ভাৰবাণী প্ৰাচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে। ২২ তেতিয়া তেওঁ নিজে বামালৈ গৈ চেষ্টুত থকা ডাঙৰ গভীৰ নাদটোৰ কাষ পালে, তেওঁ সুধিলে, “চমুৰেল আৰু দায়ুদ ক'ত আছে?” তেতিয়া কোনো এজনে আহি তেওঁক ক'লে, “তেওঁলোক বামাৰ নায়োত আছে।” ২৩ তেতিয়া চৌলে বামাৰ নায়োতলৈ গ'ল। দ্বিশৰ আত্মা তেওঁৰ ওপৰতো আহিল, আৰু বামাৰ নায়োত নে আপোনালৈকে তেৱোঁ ভাৰবাণী প্ৰাচাৰ কৰি গৈ থাকিল। ২৪ আৰু নিজৰ কাপোৰ সোলোকাই চমুৰেলৰ আগত ভাৰবাণী প্ৰাচাৰ কৰিলে, পোটেই বাতি আৰু দিম উৎ গাপে পৰি থাকিল। এই কাৰণে লোকসকলে কলে, “চৌলো জানো ভাৰবাদীসকলৰ মাজত এজন?”

২০ তাৰ পাছত দায়ুদে বামাৰ নায়োত পৰা পলাই যোনাথনৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “মই নো কি কৰিলোঁ? মোৰ অপৰাধ কি? আপোনাৰ পিতৃৰ আগত মই কি পিপ কৰিলোঁ, তেওঁ যে মোৰ প্ৰাণ লবলৈ চেষ্টা কৰিছে?” ২ যোনাথনে দায়ুদক ক'লে, “ইয়াৰ পৰা আঁতিৰ থাকক, আপোনাৰ মৃত্যু নহয়। মোৰ পিতৃয়ে ডাঙৰ কি সুৰ কোনো কাম মোক নেকোৱাকৈ নকৰে। মোৰ পিতৃয়ে এই কথা মোৰ পৰা কিয় শোপনে বাখিব? সেয়ে নহয়।” ৩ তথাপি দায়ুদে শপত খাই ক'লে, “মই তোমাৰ দৃষ্টিত যে অনুগ্ৰহপ্রাপ্ত হৈছো, তাক তোমাৰ পিতৃয়ে ভালকৈ জানে; তেওঁ কৈছে, ‘যোনাথনক এই কথা জানিবলৈ নিদিবা, জানিলে সি অসন্তোষ পাৰ।’ কিন্তু যিহোৱাৰ জীৱনৰ আৰু তোমাৰ জীৱনৰ শপত, মোৰ আৰু

মৃতুৰ মাজত নিশ্চয়ে এখোজহে অস্ত আছে।” ৪ তেতিয়া যোনাথনে দায়ুদক ক'লে, “আপুনি যি ক'ব বিচাৰে কওক, মই আপোনাৰ কাৰণে তাকেই কৰিম।” ৫ দায়ুদে যোনাথনক ক'লে, “কাহলৈ ন-জোন ওলাৰ; তাতেই ময়েই বেৰাজ লগত ভোজনত বহিৰ লাগিব। কিন্তু তুমি মোক যাৰলৈ দিয়া, মই তৃতীয়া দিনৰ গধুলিলৈকে পথাৰত লুকাই থাকিম। ৬ যদি তোমাৰ পিতৃয়ে মই নথকাটো মন কৰে, তেন্তে তুমি ক'বা, ‘দায়ুদে নিজ নগৰ বৈঞ্জলেহোলৈ সোনকালে যাৰৰ কাৰণে মোৰ আগত বৰ আগ্ৰহেৰে অনুমতি বিচাৰিলে; কাৰণ সেই ঠাইত পোটেই বংশৰ কাৰণে এটা বছৰেকীয়া যজ্ঞ হৈ আছে।’ ৭ তেওঁ যদি কয়, ‘ঠিকেই আছে,’ তেতিয়া তোমাৰ দাসৰ মঙ্গল হ'ব। কিন্তু যদি তেওঁৰ খঁ উত্তোল, তেন্তে জানিবা যে, তেওঁ অমঙ্গলৰ কথা চিতা কৰিছে। ৮ এই হেতুকে তুমি তোমাৰ দাসলৈ অনুগ্ৰহ কৰিবা; কাৰণ তুমি তোমাৰ এই দাসক তোমাৰে সৈতে যিহোৱাৰ চুক্ষলৈ আনিছা। তথাপি যদি মোৰ কোনো অপৰাধ থাকে, তেন্তে তুমি নিজে মোক বধ কৰা; তেনহেলে কিয় মোক তোমাৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ নিৰ খুজিছা?” ৯ যোনাথনে ক'লে, “এনে ভয় আপোনাৰ পৰা দূৰ হওক! কাৰণ মোৰ পিতৃয়ে আপোনালৈ অমঙ্গল ঘটাৰলৈ স্থিৰ কৰা কথা যদি মই কেনেহাকে জানিব পাৰেঁ, তেন্তে মই জানো আপোনাক কৈ নিদিম?” ১০ তেতিয়া দায়ুদে যোনাথনক ক'লে, “তোমাৰ পিতৃয়ে তোমাক কুঁ উত্তৰ দিলে, তাক কোনে মোক ক'ব?” ১১ যোনাথনে দায়ুদক ক'লে, “আহক, আমি পথাৰলৈ লোলাই যাওঁহক।” সেয়ে দুয়ো পথাৰলৈ লোলাই গ'ল। ১২ যোনাথনে দায়ুদক ক'ল, “মই ইন্দ্ৰায়েলৰ দ্বিশৰ যিহোৱাৰ সাক্ষী কৰি কৈছোঁ যে, কাহলৈ বা পৰাহিলৈ প্ৰায় এই সময়ত মোৰ পিতৃৰ মন চাম; তাতে আপোনালৈ অনুগ্ৰহ থকাৰ প্ৰমাণ পালে, মই তেতিয়াই মানুহ পঠিয়াই আপোনাক সেই বিষয়ে নজনাম নে? ১৩ যদি আপোনাৰ অমঙ্গল কৰিবলৈ মোৰ পিতৃ মন থাকে, আৰু মই সেই বিষয়ে আপোনাক নজনাও, তেনহেলে যিহোৱাৰই যোনাথনক অনুক আৰু তাতকৈ অধিক দণ্ড দিয়ক; তেনেকুৱা হ'লে, আপোনাক বিদায় দিম; তাতে আপুনি কুশলে যাব; আৰু যিহোৱাৰ মোৰ পিতৃৰ লগত থকাৰ দৰে আপোনাৰ লগতো থাকক। ১৪ মই নমৰিবৰ কাৰণে আপুনি যে কেৱল মই জীয়াই থকা কালত যিহোৱাৰ অনুগ্ৰহ মোৰ বাবে দেখুৱাৰ এমে নহয়; ১৫ কিন্তু মোৰ বংশলৈকো দয়া কৰিবলৈ কেতিয়াও জ্ঞুতি নকৰিব, আনিক যেতিয়া যিহোৱাৰই দায়ুদৰ শক্রবোৰৰ প্ৰতিজনক পৃথিবীৰ পৰা উচ্ছব কৰিব, তেতিয়াও নকৰিব।” ১৬ এইদৰে যোনাথনে দায়ুদৰ পৰিয়ালৰ সৈতে এটা চুক্ষ কৰিলে আৰু তেওঁ ক'লে, যিহোৱাৰই দায়ুদক শক্রবোৰ হাতৰ পৰা বৰ্ক্ষণ কৰক কৰক। ১৭ এইদৰে যোনাথনে দায়ুদৰ ওচৰত পুনৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, কাৰণ তেওঁ তেওঁক প্ৰেম কৰিছিল; তেওঁ যে নিজ প্ৰাণৰ দৰে দায়ুদক প্ৰেম কৰিছিল। ১৮ সেয়ে যোনাথনে দায়ুদক স্বিলোৰ পৰিয়ালৰ সৈতে এটা চুক্ষ কৰিলে আৰু তেওঁ ক'লে, যিহোৱাৰই দায়ুদক শক্রবোৰ হাতৰ পৰা বৰ্ক্ষণ কৰক কৰক। ১৯ আপুনি পৰহিলৈ অতি বেগাই নামি আহিব, আৰু আগেয়ে যি ঠাইত আহি লুকাই আছিল, সেই ঠাইলৈ আহি এজল নামৰ শিলটোৰ ওচৰত লুকাই থাকিল। ২০ তাতে মই লক্ষ্য কৰি মৰাৰ দৰে তিনিটা কাঁড় মারিম। ২১ আৰু মই এজল ডেকা ল'বাক সেই ঠাইলৈ পঠিয়াম আৰু তেওঁক ক'ম, ‘যোৱাৰ আৰু কাঁড়বোৰ বিচাৰা।’ যদি মই সেই ডেকা ল'বাক কঁড়, কঁড় কেইডল এইফালে আছে, তাৰ পৰা তুলি আনা; তেনহেলে আপুনি আহিব। কিয়লো কেৱলো ভয় নাই, যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত তোমাৰ মঙ্গলহে হ'ব। ২২ কিন্তু মই যদি একে কে ল'বাটোক কওঁ, ‘চোৱা, কাঁড়বোৰ তোৰ সিফালে আছে,’ তেতিয়া আপুনি নিজৰ পথত গুচি যাব; কাৰণ যিহোৱাৰ আপোনাক বিদায় দিছে। ২৩ আপোনাৰ আৰু মোৰ মাজত হোৱা চুক্ষি আৰু মই কোৱা কথাবোৰ মনত বাখিব; যিহোৱা আপোনাৰ আৰু মোৰ মাজত চিৰদিন সাক্ষী হৈ আছে।” ২৪ তাৰ পাছত দায়ুদে গৈ পথাৰত খুনৰায় দেশুৱাৰ এত হিয়ে, তেওঁ যে নেকোৱাকৈ নকৰে, মোৰ পিতৃয়ে এই কথা মোৰ পৰা কিয় শোপনে বাখিব? সেয়ে নহয়।” ২৫ তাতে বেজা সচৰাচৰ বহাৰ দৰে দেৱোলৰ ওচৰত থকা আসনত গৈ বহি। পাছত যোনাথন উঠি হিয়ে হ'ল আৰু অবনেৰ চৌলৰ কাৰণত বহি। পাছত যোনাথন ওলাল, তেতিয়া বেজা আহিব ভোজনত লুকাই থাকিল। ২৬ সেইদিনা চৌলে একোকে নক'লে, কাৰণ তেওঁ কেওঁ ভাবিলে,

“দায়ুদৰ কিবা হয়তো হৈছে। সি শুচি নহয়, সঁচাকে সি শুচি নহয়।” ২৭ ন-জোনৰ পাছদিনা অৰ্থাৎ মাহৰ দিনাৰ দিনাৰ দায়ুদৰ আসন শৃং হৈ থকাত চৌলে নিজৰ পুত্ৰ যোনাথনক সুধিলে, “যিচয়ৰ পুত্ৰে কালি আৰু আজিও তোজলৈ কিয় অহা নাই?” ২৮ তেতিয়া যোনাথনে উত্তৰ দি চৌলক ক'লে, “দায়ুদ বৈৰেলেমলৈ যাবৰ কাৰণে বৰ আগ্রহেৰ মোৰ পৰা অনুমতি বিচাৰিলে; ২৯ আৰু মোক ক'লে, ‘মই মিনতি কৰিছোঁ, মোক যাবলৈ দিয়া; কিয়নো নগৰত আমাৰ গোষ্ঠীৰ এক বজ্ঞ হ'ব, আৰু মোৰ ককায়ে মোক তাত উপস্থিতি হ'বলৈ আজ্ঞা কৰিছোঁ; এই হেতুকে মই যদি তোমাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহপ্ৰাপ্ত হৈছোঁ, তেন্তে বিনয় কৰোঁ, মোক যাবলৈ দিয়া; মই গৈ মোৰ ভাইসকলক চাই আহোঁ।’ এই কাৰণে তেওঁ মহাবাৰুৰ মেজলৈ আহিব পৰা নাই।” ৩০ তেতিয়া যোনাথনলৈ চৌলৰ ক্রোধ জ্বলি উঠিল আৰু তেওঁ যোনাথনক ক'লে, “হেৱ বিপথগামীনী আৰু বিদ্রেহীনী তিৰোৰাৰ পুত্ৰেক, তই তোৰ লাজ, আৰু তোৰ মাৰক বিবন্দৰ কৰাৰ লাজ প্ৰকাশ কৰিবলৈ যে যিচয়ৰ পুত্ৰেকক মনেনীতি কৰিলি, তাক জানো মই নাজানো? ৩১ কিন্তু যিচয়ৰ পুত্ৰেক যেতিয়ালৈকে পুথিৰীতি জীয়াই থাকিব, তেতিয়ালৈকে তই থিৰে থাকিব নোৱাৰিবি, আৰু তোৰ বজ্ঞ ও থিৰে নথাকিব; এই হেতুকে এতিয়া মানুহ পঠাই তাক মোৰ আগলৈ আল; কিয়নো সি মৰিবই লাগিব”; ৩২ তাতে যোনাথনে উত্তৰ দি নিজৰ বাপেক চৌলক ক'লে, “তেওঁ কিয় মৰিব? তেওঁনো কি কৰিলে? ৩৩ তেতিয়া চৌলে যোনাথনক মাৰিবৰ বাবে যাঠি মাৰি পঠালে। তেতিয়া যোনাথনে বুজিলে যে, তেওঁৰ পিতৃ চৌলে সচাকেয়ে দায়ুদক বধ কৰিবলৈ চল বিচাৰি আছে। ৩৪ তাতে যোনাথন অতিশয় ক্রন্দি হৈ উঠিল আৰু ভোজনৰ মেজৰ পৰা উঠি গ'ল। এইবেৰে তেওঁ মাহৰ দিতীয় দিনাৰ একো ভোজন নকৰিলে। দায়ুদৰ কাৰণে তেওঁ বেজৰ পালে, কিয়নো তেওঁৰ পিতৃয়ে তেওঁক অপমান কৰিছিল। ৩৫ পাছদিনা বাতিপুৰা দায়ুদেৰে সৈতে নিৰূপণ কৰা পথাবলৈ যোনাথনে ওলাই গ'ল আৰু তেওঁৰ লগত এজন ডেকা ল'বা আছিল। ৩৬ তেওঁ সেই ডেকা ল'বাক ক'লে, “দোৰ আৰু মই মাৰি পঠোৱা কাঁড়োৰে কিবিৰি আল।” তাতে ল'বাটিয়ে দোৰ মাৰোতে তেওঁ তাৰ সিফালে পৰাকৈ কাঁড়োৰে মাৰিবিলে। ৩৭ তাতে ডেকা ল'বা জনে গৈ যোনাথনে মাৰি পঠোৱা কাঁড়োৰে ওচৰ পোৱাত, তেওঁ তাক ক'লে, ‘তোৰ সিফালে জনো কাঁড়োৰে নাই?’ ৩৮ পাছত যোনাথনে ল'বাজনক মাতি ক'লে, “বেগাই দোৰি আছ। তাত বৈ নথাকিবি।” তেতিয়া সেই ল'বাজনে কাঁড়োৰে বুটলি আনি যোনাথনৰ ওচৰলৈ আছিল। ৩৯ কিন্তু ল'বাজনে একো বুজি নাপালে; মাত্ৰ দায়ুদেহে এই বিষয় বুজি পালে। ৪০ পাছত যোনাথনে নিজৰ ধন-কাঁড়োৰে ল'বা জনৰ হাতত দিলে আৰু ক'লে, “যোৱা, এইবোৰ লৈ নগৰলৈ যোৱা।” ৪১ তাৰ পাছত ডেকা ল'বা জন যোৱাৰ লগে লগে দায়ুদে দক্ষিণ দিশৰ পৰা ওলাই আছিল আৰু তললৈ মুখ কৰি পৰি তিনিবাৰ প্ৰিপিাত কৰিল। তাতে তেওঁসোক পৰম্পৰাৰে চূমা খালে আৰু কান্দিলে; তাতে দায়ুদৰ সৈতে অধিক ক্ৰন্দন হৈল। ৪২ পাছত যোনাথনে দায়ুদক ক'লে, “আপনি কুশলে ঘাওক; কিয়নো আমি দূৰো যিহোৱাৰ নামেৰে এই শপত খালো যে, যিহোৱা আপোনাৰ আৰু মোৰ মাজত থকাৰ দৰে আপোনাৰ বৰ্শ আৰু মোৰ বৰ্শৰ মাজতো সদাকাল থাকিব।” পাছত তেওঁ উঠি শুচি গ'ল, আৰু যোনাথন নগৰলৈ উত্তৰ গ'ল।

২১ তাৰ পাছত দায়ুদ নোৰত থকা অহীমেলক পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আছিল। তাতে অহীমেলকে কঁপি কঁপি দায়ুদৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ আছিল, আৰু তেওঁক ক'লে, “কিয় তোমাৰ লগত কোনো নাই আৰু তুমি কিয় অকলে আছিছা?” ২ দায়ুদে অহীমেলক পুৰোহিতক ক'লে, “বজাই মোক তেওঁৰ কাৰ্যৰ অৰ্থে পঠাইছে, আৰু মোক ক'লে, ‘মই তোমাক যি কাৰ্যৰ উদ্দেশে পঠাইছোঁ আৰু তোমাক কি আদেশ দিছোঁ সেই যিষয়ে যেন কোনো গম নাপাই।’ মই যুৱক সকলক বিশেষ য়াইলৈ যাবলৈ নিৰ্দেশ দিছোঁ। ও এতিয়া তোমাৰ হাতত বি আছে? মোক পঁচাটা পিঠা বা ইয়াত বি আছে তাকে দিয়া।” ৪ পুৰোহিতে দায়ুদক উত্তৰ দি ক'লে, “মোৰ হাতত সাধাৰণ পঠা নাই, কিন্তু পৰিত্ব পিঠাহে আছে; যদি যুৱকসকলে নিজকে মহিলাৰ পৰা পৃথকে বাখে।” ৫ দায়ুদে পুৰোহিতক

উত্তৰ দিলে, “নিশ্চয়কৈ এই তিনি দিন আমাৰ পৰা মহিলাসকলক পৃথকে বাখিম। যেতিয়া মই ওলাই আহিলোঁ, যুৱকসকলৰ শৰীৰ পবিত্ৰ আছিল, যদিও বা এই যাত্রা সাধাৰণ আছিল। আজি তেওঁলোকৰ শৰীৰ আৰু কিমান পবিত্ৰ হ'ব লাগে?” ৬ তাতে পুৰোহিতে তেওঁক পৰিত্ব পিঠা যি যিহোৱাৰ সমুখৰ পৰা আঁতোৱাৰ হৈছিল যাতে তাৰ ঠাইত গৰম পিঠা বাখিম পৰা যায়। ৭ সেই দিনা চৌলৰ দাসবোৰৰ মাজৰ ইন্দোমীয়া দোৱেগ নামেৰে এজন লোক যিহোৱাৰ সমুখৰ, তেওঁ চৌলৰ প্ৰধান পশুপালক আছিল। ৮ দায়ুদে অহীমেলকক ক'লে, “তোমাৰ এই ঠাইত যাচ্ছি বা তোৰোাল একো নাই নে? কাৰণ, মই বজাৰ জৰুৰী কাৰ্য কৰিব লগা হোৱাত, মই নিজৰ তোৰোাল বা অন্তৰ লগত অনা নহ'ল।” ৯ পুৰোহিতে ক'লে, “এলা উপত্যকাত তুমি যাক বধ কৰিছিলা সেই পলেষ্টীয়া গলিয়াখৰ তোৰোাল এফোদৰ পাছফালে কাপোৰেৰে মেৰোৱা আছে। যদি তুমি লব খোজা, লোৱা, কাৰণ তাৰ বাহিৰে আন কোনো অন্তৰ ইয়াত নাই।” তাতে দায়ুদে ক'লে, “তাৰ সমান তোৰোাল আৰু নাই; তাকে মোক দিয়া।” ১০ তাৰ পাছত দায়ুদ উঠি চৌলৰ ভয়ত পলান আৰু সেই দিনাই গাতৰ বজা আৰ্থিচৰ ওচৰলৈ গ'ল। ১১ আৰ্থিচৰ দাসবোৰে তেওঁক ক'লে, “এই মানুহ জন জানো দেশৰ বজা দায়ুদ নহয় নে? তেওঁলোকে নাচি নাচি তেওঁৰ বিষয়ে পৰম্পৰে গান গাই কোৱা নাই নে - ‘চৌলে বাখিলে হাজাৰ হাজাৰ লোকক, দায়ুদে বাখিলে অযুত অযুত লোকক?’” ১২ তাতে দায়ুদে সেই কথা দায়ুদত বাখি গাতৰ বজা আৰ্থিচৈল অতিশ্য ভয় কৰিলে। ১৩ তেওঁ নিজৰ আচৰণ সলনি কৰিলে আৰু দুৱাৰত আঁকি-বাকি আৰু নিজৰ ডাঢ়িৰ ওপৰত লালটি বোৱাই তেওঁলোকৰ আগত বলীয়াৰ ভাও ধৰিলে। ১৪ তাতে আৰ্থিচৰ তেওঁৰ দাসবোৰেক ক'লে, “চোৱা, এই মানুহজন বলীয়া। তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ কৰিব আনিছো? ১৫ মোৰ জানো বলীয়া মানুহৰ অভাৱ হৈছে, যে, মোৰ ওচৰত বলীয়াৰ দৰে ব্যহাৰ কৰিবলৈ তোমালোকে ইয়াক আনিলা, এই মানুহ মোৰ গৃহত সোমাৰ নে?”

২২ তাৰ পাছত দায়ুদে সেই ঠাই এবিলে আৰু অদুলম নামেৰে এটা গুহত আশ্রয় ল'লে; যেতিয়া তেওঁৰ ককায়েকসকলে আৰু পিতৃ-বংশৰ লোকসকলে এইকথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোক তেওঁৰ ওচৰলৈ গ'ল। ২ প্ৰতিজন দুখ পোৱা ব্যক্তি, প্ৰতিজন ধৰুৱা ব্যক্তি আৰু প্ৰতিজন বেজাবৰত থকা ব্যক্তি তেওঁৰ ওচৰত গোট খালে। তাতে দায়ুদ তেওঁলোকৰ অধিপতি হ'ল; এই দৰে প্ৰায় চাৰি শ'লোক তেওঁৰ সঙ্গী হৈল। ৩ দায়ুদে তাৰ পৰা মোৱাৰ মিস্পালে গ'ল। তেওঁ মোৱাৰ বৰজাক ক'লে, “বিনয় কৱোঁ, ঈশ্বৰে মোলৈ কি কৰিব, তাৰ জ্ঞত বহুমানে, মোৰ পিতৃ-মাতৃক আপোনাৰ লগত থাকিবলৈ দিয়ক।” ৪ তেওঁ তেওঁলোকৰ মোৱাৰ বজাৰ লগত বাখিলে, আৰু যেতিয়ালৈকে দায়ুদ তেওঁৰ দুৰ্গত থাকিল, তেতিয়ালৈকে তেওঁলোক বজাৰ লগত থাকিল। ৫ পাছে গদা ভাববাদীয়ে দায়ুদক ক'লে, “তুমি তোমাৰ দুৰ্গত নাথাকিবা, এই ঠাই ত্যাগ কৰি যিহুনা দেশলৈ যোৱা।” সেয়ে দায়ুদে সেই ঠাই ত্যাগ কৰি হৈৰেৎ অৰণ্যলৈ গ'ল। ৬ চৌলে শুনিলে যে, দায়ুদক তেওঁৰ লগত লোকসকলৰ সৈতে পোৱা গ'ল। সেই সময়ত চৌলে হাতত যাচ্ছি লৈ গৰিবাত বাও গৰ গৰ হতত লোক। ৭ তাৰ তেওঁৰ চাৰিওফালে তেওঁৰ দাসবোৰে থিয় হৈ আছিল। ৮ তাতে চৌলে হাতত যাচ্ছি লৈ লৈ পৰম্পৰাৰে চৌলোক ক'লে, “বিন্যামীৰ লোকসকল শুনা! যিচয়ৰ পুত্ৰই তোমালোকৰ প্ৰতিজনকে শস্যক্ষেত্ৰ আৰু দুক্ষাৰী দিব নে? আৰু তোমালোক সকলোকে সহস্রপতি ও শতপতিৰ পাতিৰ নে? ৯ তাৰ পৰিবৰ্তে তোমালোক সকলোৱে মোৰ বিৰুদ্ধে চক্ৰান্ত কৰিছাইক, যেতিয়া মোৰ পুত্ৰৰ সৈতে যিচয়ৰ পুত্ৰই চুক্তি কৰিছিল তেতিয়া কোনেও মোৰ আগত এই কথা প্ৰকাশ কৰা নাছিল। মোৰ পুত্ৰক মোৰ দাস দায়ুদে মোৰ বিৰুদ্ধে উদগোৱাৰ কথা জানি আৰু আজিৰ দৰে খাপ দি লুকাই থকা কথা জানি আৰু তোমালোক কোনেও মোৰ কাৰণে দুখিত হোৱা নাই।” ১০ তাৰ পাছত চৌলৰ দাসবোৰে ওচৰত থিয় হৈ থকা ইন্দোমীয়া দোৱেগে উত্তৰ দিলে, “মই নোৰত যিচয়ৰ পুত্ৰক অহীমেলকৰ পুত্ৰ অহীমেলকৰ ওচৰলৈ আহা দেখিছিলোঁ।” ১০ অহীমেলকে

যিহোরার আগত প্রার্থনা করিলে যাতে তেওঁক সহায় করে, আবু তেওঁক যোগান দিলে, আবু পলেষ্টীয়া গলিয়াথৰ তরোরালো তেওঁক দিলে। ১১ তাৰ পাছত বজাই মানুহ পঠাই অহীটুৰৰ পুত্ৰ অহীমেলক পুৰোহিতক আবু তেওঁক পিতৃ-বংশক, অৰ্থাৎ নোৱত থকা পুৰোহিতসকলক মতি পঠালে। তেওঁলোক সকলোৱেই বজাৰ ওচৰলৈ আছিল, ১২ চৌলে ক'লে, “অহীটুৰৰ পুত্ৰ শুনা।” তেওঁ উত্তৰ দিলে, “প্ৰভু, মই ইয়াতে আছোঁ।” ১৩ চৌলে তেওঁক ক'লে, “তুমি আবু যিচৰ পুত্ৰ মোৰ বিৰুদ্ধে কিয় চক্রাত কৰিছা, যাৰ বাবে তুমি তেওঁক পিঠা আবু তুৰোৱাল দিছা, আবু দুষ্খৰ ওচৰত তেওঁৰ সহায়ৰ কাৰণে প্রাৰ্থনা কৰিছা, যাতে তেওঁ মোৰ বিৰুদ্ধে উঠে, আজি লুকাই থকাৰ দৰেই তেওঁ গোপন ঠাইত আছিল। ১৪ তাৰ পাছত অহীমেলকে বজাক উত্তৰ দি ক'লে, “আপোনাৰ দাসবোৰেৰ মাজত দায়ুদৰ দৰে বিশ্বাসী কোন? যিজন বজাৰ জেঁৱাই, আবু আপোনাৰ দেহৰশী, আপোনাৰ গৃহৰ এজন সম্মানীয় লোক।” ১৫ আজি প্ৰথমবাৰ মই তেওঁৰ কাৰণে দুষ্খৰ ওচৰত প্রাৰ্থনা কৰিছোঁ নেকি? সেয়ে মোৰ পৰা দূৰ হওক! মহারাজ, আপোনাৰ এই দাসক আবু মোৰ সকলো পিতৃ-বংশক দোষ নিদিব; কিয়নো আপোনাৰ দাসে এই বিষয়ে কোনো কথাই গম পোৱা নাছিল।” ১৬ বজাই উত্তৰ দি ক'লে, “অহীমেলক, তুমি আবু তোমাৰ পিতৃ-বংশ সকলোৱে নিষ্চয় মৃত্যু হ'ব।” ১৭ বজাই তেওঁৰ চাৰিও ফালে থকা বৰ্ষীয়া সকলক ক'লে, “তহতে ঘূৰি গৈ যিহোৱাৰ পুৰোহিত সকলক বধ কৰ। কাৰণ তেওঁলোকো দায়ুদৰ সহায়কাৰী, আবু তেওঁ পলোৱাৰ কথা তেওঁলোকে জানিও মোক নজানালো।” কিন্তু যিহোৱাৰ পুৰোহিতসকলক আক্ৰমণ কৰিব আৰ্থে বজাৰ দাসবোৰ সন্মত নহ'ল। ১৮ তাৰ পাছত বজাই দোৱেগক ক'লে, “ঘূৰি গৈ পুৰোহিতসকলক বধ কৰ।” সেয়ে ইদোমীয়া দোৱেগে পুৰোহিতসকলক আক্ৰমণ কৰি সেই দিনা শণ সূতাৰ এফেদ বন্ধ পিঙ্কা পঁচাণী জনক বধ কৰিলে। ১৯ তেওঁ তোৱালৰ ধাৰেৰে পুৰোহিতসকলক নেৰ নগৰ আঘাত কৰি, পুৰুষ, তিৰোতা, ল'ৰা, আবু শিয়াহ খোৱা কেঁচুৱা, আবু গুৰু, গাধ, মেৰ-ছাগ আদি সকলোকে তোৱালৰ ধাৰেৰে সংহাৰ কৰিলে। ২০ সেই সময়ত অহীটুৰৰ পুত্ৰ অহীমেলকৰ এজন পুত্ৰ কেৱল বৰ্ষা পৰিব; তেওঁৰ নাম অবিয়াথৰ, তেওঁ দায়ুদৰ ওচৰলৈ পলাই গ'ল। ২১ চৌলে যিহোৱাৰ পুৰোহিতসকলক বধ কৰা কথা অবিয়াথৰে দায়ুদক ক'লে, ২২ তাতে দায়ুদে অবিয়াথৰক ক'লে, “ইদোমীয়া দোৱেগ সেই ঠাইত থকাতে মই সেই দিনা বুজিছিলোঁ, যে, সি অৱশ্যে চৌলক সহাদ দিব; ময়েই তোমাৰ পিতৃ-বংশৰ সকলো ব্যক্তিৰ বধৰ কাৰণ হ'লো।” ২৩ তুমি মোৰ লগত থাকা, ভয় নকৰিবা; কিয়নো যি জনে মোৰ প্রাণ বৰ্ষা কৰিলে সেই জনে তোমাৰো কৰিব। কাৰণ মোৰ লগত তুমি নিৰ্ভোৱা থাকিবা।

২৩ তেওঁলোকে দায়ুদক ক'লে, “পলেষ্টীয়াসকলে কয়লাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি মৰণা মোৰ শশা লুট কৰিছে।” ২ সেয়ে দায়ুদে যিহোৱাৰ আগত সহায়ৰ বাবে প্রাৰ্থনা কৰিলে আবু সুধিলে, “মই পলেষ্টীয়াসকলক আঘাত কৰিবলৈ যাম নে? তাৰে যিহোৱাই ক'লে, “যোৱা পলেষ্টীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰি কয়লাক উদ্বাৰ কৰা।” ও কিন্তু দায়ুদৰ লোকসকলে তেওঁক ক'লে, “চোৱা, আমি যিহুদাত ধাৰেৰে আছোঁ। যদি পলেষ্টীয়া সৈন্যসকলৰ বিৰুদ্ধে কয়লালৈ যাওঁ, তেনহলে ইয়াতকে কিমান অধিক ভয়ৰ কথা হ'ব?” ৪ তেতিয়া দায়ুদে পুনৰ সহায়ৰ বাবে যিহোৱাৰ আগত প্রাৰ্থনা কৰিলে। যিহোৱাই তেওঁক উত্তৰ দিলে, “তুমি উঠি কয়লালৈ নামি যোৱা কাৰণ মই পলেষ্টীয়াসকলৰ ওপৰত তোমাক জয়যুক্ত কৰিব।” ৫ তাতে দায়ুদ আবু তেওঁৰ লোকসকলে কয়লালৈ গৈ পলেষ্টীয়াসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰিলে। তেওঁলোকৰ পঞ্চৰেব লৈ গ'ল, আবু আক্ৰমণ কৰি তেওঁলোকৰ মাজত সংহাৰ কৰিলে। এইদৰে দায়ুদে কয়লা নিবাসীসকলৰ উদ্বাৰ কৰিলে। ৬ অহীমেলকৰ পুত্ৰ অবিয়াথৰ যেতিয়া কয়লালৈ পলাই দায়ুদৰ ওচৰলৈ আহিছিল, তেতিয়া তেওঁ হাতত এখন এফোদ লৈ আহিছিল। ৭ চৌলে দায়ুদ কয়লালৈ যোৱাৰ বাতিৰ পাই ক'লে, “যিহোৱাই মোৰ হাতত তেওঁক সমৰ্পণ কৰিছে। তেওঁ আৱাদ্ব হৈ গ'ল কাৰণ নগৰত দুৱাৰবোৰে বক্ষ কৰা হ'ল।” ৮ দায়ুদ আবু তেওঁৰ লোকসকলক অৱৰোধ কৰিবলৈ

চৌলে যুদ্ধৰ বাবে কয়লালৈ নামি যাবলৈ সকলো সৈন্য সামঞ্জক মাতিলে। ৯ দায়ুদে জানিছিল যে, চৌলে তেওঁৰ অনিষ্ট কৰিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অভিসন্ধি কৰিছে, দায়ুদে অবিয়াথৰ পুৰোহিতক ক'লে, “ইয়ালৈ এফোদ আনা।” ১০ তাৰ পাছত দায়ুদে ক'লে, “হে ইয়ায়েলৰ দুষ্পৰ যিহোৱা, চৌলে কয়লালৈ আহি মোৰ কাৰণে এই নগৰখন ধংস কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে, মই এইকথা শুনিলোঁ।” ১১ কয়লালৈ লোকসকলে তেওঁৰ হাতত মোক সমৰ্পণ কৰিব নে? তোমাৰ দামে শুনাৰ দৰে চৌল সঁচাকৈ নামি আহিব নে? হে ইয়ায়েলৰ দুষ্পৰ যিহোৱা, বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ দাসক কওক।” যিহোৱাই ক'লে, “তেওঁ নামি আহিব।” ১২ তাতে দায়ুদে সুধিলে, “কয়লালৈ লোকসকলে মোক আবু মোৰ লোকসকলক চৌলৰ হাতত শোধাই দিব নে?” যিহোৱাই ক'লে, “তেওঁলোকে তোমাক শোধাই দিব।” ১৩ তাৰ পাছত দায়ুদ আবু তেওঁৰ লগৰ প্রায় ছশ লোক উঠি কয়লালৈ পৰা বাহিৰ ওলাই, এঠাইৰ পৰা আন ঠাইলৈ গ'ল। চৌলক কোৱা হ'ল, যে দায়ুদ কয়লালৈ পৰা সাৰি গ'ল, সেয়ে চৌলে তেওঁক অনুসৰণ কৰিবলৈ বাদ দিলে। ১৪ দায়ুদে মৰুপ্রাপ্তৰ দুৰ্গম ঠাই, পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ জীৱ মৰুপ্রাপ্তত বাস কৰিলে; তাতে চৌলে সদায় তেওঁক অপেক্ষাত আছিল, কিন্তু দুষ্পৰে তেওঁৰ হাতত তেওঁক সমৰ্পণ নকৰিলে। ১৫ দায়ুদ জীৱ মৰুপ্রাপ্তৰ অৰণ্যত থকা সময়ত, তেওঁ দেখিলে যে, চৌলে তেওঁৰ প্রাণমাশৰ চেষ্টাবে ওলাই আছে। ১৬ চৌলৰ পুত্ৰ যোানথনে অৱগ্যত দায়ুদৰ ওচৰলৈ গৈ দুষ্পৰত তেওঁৰ হাত সৰল কৰিলে। ১৭ তেওঁ দায়ুদক ক'লে, “ভয় নকৰিব। কাৰণ মোৰ পিতৃ চৌলৰ হাতে আপোনাক ধৰিবলৈ নাপাব; আপুনি ইয়ায়েলৰ বজা হ'ব, আবু মই আপোনাৰ পিছতেহে হ'ম। মোৰ পিতৃ চৌলে ও ইয়াক জানে।” ১৮ তাৰ পাছত তেওঁলোকে দুয়া জনে যিহোৱাৰ সন্মুখত এটি নিয়ম বাঢ়িলে; দায়ুদ অৱগ্যতে থাকিলে আবু যোানথন ঘৰলৈ গ'ল। ১৯ তাৰ পাছত জীৱিয়া লোকসকলে গিয়াৰ চৌলৰ ওচৰলৈ আঠি ক'লে, “দায়ুদ আমাৰ ওচৰত যিচীনেলৰ দক্ষিণফালে থকা হীলা পৰ্বতৰ অৱশ্যৰ দুৰ্গম ঠাইত জানো লুকাই থকা নাই? ২০ সেয়ে, হে মহারাজ, নামি আহক; আপোনাৰ সকলো মনৰ বাঞ্ছা অনুসৰে নামি আহক। মহারাজৰ হাতত তাক সমৰ্পণ কৰি যিচীনৰ দায়িত্ব আমাৰ।” ২১ চৌলে ক'লে, “তোমালোক যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদ প্রাণ হোৱা। কাৰণ তোমালোকে মোৈ অনুগ্রহ কৰিলা। ২২ যোৱা, আবু সঠিককৈ বিচাৰ কৰা; আবু সেই ঠাইত তাক কোনে দেখিলে, তাক চাই তাৰ বুজ-বিচাৰ লোৱা, কিয়নো মানুহে মোক কয়, সি বৰ চতুৰালীৰ ফুৰে। ২৩ সেয়ে চোৱা, আঠাই গোপন ঠাইৰ মাজৰ কোন ঠাইত সি নিজকে লুকুৱাইছে, তাৰ বুজ লৈ মোৰ আগলৈ সঠিক বাতিৰ লৈ আহিবা, আবু তাৰ পাছত মই তোমালোকৰ লগত যাম, সি যদি দেশত থাকে, তেনহলে মই যিহুদৰ সকলো সহস্রৰ মাজত তাক বিচাৰি উলিয়াম।” ২৪ তাতে তেওঁলোক উঠি চৌলৰ আগতে জীৱলৈ গ'ল। তেতিয়া দায়ুদ আবু তেওঁৰ লোকসকলে যে যিচীনোৰ দক্ষিণ ফালে অৱাবত থকা মায়োন অৱগ্যত আছিল। ২৫ চৌল আবু তেওঁৰ লোকসকলে তেওঁক বিচাৰিবলৈ গৈছে সেই কথা দায়ুদক কোৱা হ'ল, তাতে তেওঁ শিলামৰ্য পৰ্বতেদি নামি আহি মায়োন অৱগ্যত আহিবলৈ ল'লে। যেতিয়া চৌলে এই কথা শুনিলে, তেতিয়া মায়োন অৱগ্যলৈ দায়ুদৰ পাছে পাছে খেদি গ'ল। ২৬ চৌল পৰ্বতৰ একাক্ষে গ'ল, দায়ুদ আবু তেওঁৰ লোকসকলে পৰ্বতৰ আন কাক্ষে গ'ল। দায়ুদে চৌলৰ ভয়ত তাৰ পৰা আন ঠাইলৈ যাবলৈ লৰালিৰ কৰোঁতে, তেওঁক আবু তেওঁৰ লোকসকলক ধৰিবলৈ চৌলে নিজৰ লোকসকলৰ লগত তেওঁক নেৰি ধৰিব খোঁজাতে, ২৭ এজন বৰ্তাৰাহক চৌলৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “আপুনি বেোই আহি আহক; কিয়নো পলেষ্টীয়াসকলে দেশ আক্ৰমণ কৰিবছে।” ২৮ তেতিয়া চৌলে দায়ুদে পাছত যোৱা পেটি যোৱাৰ পৰা ঘূৰি পলেষ্টীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যাত্রা কৰিলে। এই কাৰণে হেই ঠাইৰ নাম চোলা-হম্মালকোথে হ'ল। ২৯ পাছত দায়ুদে তাৰ পৰা ওলাই গৈ অয়িন-গদীৰ নামা দুৰ্গম ঠাইত বাস কৰিলে।

২৪ পলেষ্টীয়াসকলৰ পিছে পিছে যোৱাৰ পৰা উঠিচি আহি চৌলে ক'লে, “দায়ুদ মৰুপ্রাপ্তৰ অয়িন-গদীৰত আছে।” ২ তেতিয়া চৌলে

ইস্রায়েলসকলৰ পৰা তিনি হাজাৰ মনোনীত লোক লৈ, অয়িন-গদীৰলৈ গৈ দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকলক বিচাৰিলৈ। ৩ তেওঁ বাটৰ মাজত মেৰ-ছাগ বৰা ঠাই পালে, যত এটা গুহা আছিল। চোলে বিশ্রাম লবলৈ ভিতৰলৈ সেমালৈ। কিন্তু দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকল সেই গুহাৰ অস্তৰ ভাগত বিহ আছিল। ৪ দায়ুদৰ লোকসকলে তেওঁক ক'লে, “চাওক যি দিনৰ বিষয়ে যিহোৱাই আপোনাক কৈছিল সেইদিন আজিয়ে, মই তোমাৰ শক্ৰক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিবম” তাতে তোমাৰ যি ইছা, তাকে তোলৈ কৰিবা।” তেও়িয়া দায়ুদে গৈ গোপনে চোলৰ চোলাৰ তল ভাগৰ এডোখৰ কাটি ল'লে। ৫ তাৰ পাছত দায়ুদৰ হনদয় ব্যাকুল হল কাৰণ তেওঁ চোলৰ চোলাৰ এডোখৰ কাটি লৈছিল। ৬ তেওঁ তেওঁৰ লোকসকলক ক'লে, “যিহোৱাৰ অভিযোগ মোৰ প্ৰভুলৈ এনে কাম কৰিবলৈ, তেওঁৰ বিৰুদ্ধে হাত দাঙিবলৈ যিহোৱাই মোক নিষেধ কৰক, কিয়নো তেওঁ যিহোৱাৰ অভিযোগ লোক।” ৭ এই কথোৰে দায়ুদে তেওঁৰ লোকসকলক চোলৰ বিৰুদ্ধে আক্ৰমণ কৰিবলৈ বাধা দিলে। তাৰ পাছত চোল গুহাৰ পৰা ওলাই নিজ বাটেডি গুঁটি গ'ল। ৮ দায়ুদেও গুহাৰ পৰা বাহিৰ ওলাই, “হে মোৰ প্ৰভু মহারাজ,” এই বুলি চোলক পৰিচাই মালিলে। যেতিয়া চোলে তেওঁলৈ ঘূৰি চালে তেও়িয়া দায়ুদে মাটিলৈ তল মূৰ কৰি প্ৰশিপাত কৰিলে আৰু তেওঁক সম্মান দিলে। ৯ দায়ুদে চোলক ক'লে, “চাওক, দায়ুদে আপোনাৰ অনিষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছু বুলি লোকসকলে কোৱা কথা আপুনি কিয় শুনে? ১০ আপুনি আজি নিজ চুকুৰে দেখিছে যে, আজি এই গুহাৰ তিতৰত যিহোৱাই আপোনাক মোৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছিল। কিছুমান লোকে মোক আপোনাক বধ কৰিবলৈ কৈছিল কিন্তু মই আপোনালৈ কৃপাদৃষ্টি কৰিবলোঁ।” মই ক'লোঁ, “মই নিজ প্ৰভুৰ বিৰুদ্ধে মোৰ হাত নাদাঙ্গিম; কাৰণ তেওঁ যিহোৱাৰ অভিযোগ লোক।” ১১ চাওক, মোৰ পিতৃ, এইয়া মোৰ হাতত আপোনাৰ চোলাৰ তল ভাগৰ এডোখৰ কাটি ল'লোঁ, তথাপি আপোনাক বধ নকৰিলোঁ; আপুনি বিবেচনা কৰি চাওক যে, মই আপোনাৰ বিৰুদ্ধে কোনো পাপ কৰা নাই; তথাপি আপুনি মোৰ প্ৰাণ ল'বৰ কাৰণে পিচাৰি ঘূৰিছে। ১২ যিহোৱাই মোৰ আৰু আপোনাৰ মাজত বিচাৰ কৰিব, আৰু যিহোৱাই মোৰ কাৰণে আপোনাৰ ওপৰত প্ৰতিকাৰ সাধিব; কিন্তু মোৰ হাত আপোনাৰ বিৰুদ্ধে নহ'ব। ১৩ প্ৰাচীন লোকসকলে কথাতে কয়, “দুষ্টিৰ পৰাই দুষ্টাত জন্মে।” কিন্তু মোৰ হাত আপোনাৰ বিৰুদ্ধে নহ'ব। ১৪ ইস্রায়েলৰ বেজা কাৰ পাছত বাহিৰলৈ ওলাই আছিছে? আপুনি দোনো কাৰ পাছত খেদি আছিছে? এটা মৰা কুকুৰৰ পাছত! এটা মাথিৰ পাছত! ১৫ এই হেতুতে যিহোৱা বিচাৰকৰ্তা হৈ মোৰ আৰু আপোনাৰ মাজত বিচাৰ কৰক; তেওঁ দৃষ্টিপাত কৰি মোৰ বিবাদ নিষ্পত্তি কৰক, আৰু আপোনাৰ হাতত পৰা মোক বৰ্ষা কৰক। ১৬ দায়ুদে চোলক এই সকলো কথা কৈ শেষ কৰাৰ পাছত, চোলে সুধিৰিলে, “হে মোৰ বোপা দায়ুদ, এয়ে জানো তোমাৰ মাত?” এই বুলি কৈ চোলে বৰ মাতৰে ক্ৰন্দন কৰিলে। ১৭ তেওঁ দায়ুদক ক'লে, “মোতাকৈ তুমি দৰ্শিক; কাৰণ তুমি মোৰ মঙ্গল কৰিলা, কিন্তু মই তোমাক অমঙ্গল কৰিলোঁ। ১৮ যিহোৱাই মোক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলতো, তুমি মোক বধ কৰা নাই; ইয়াতে তুমি যে মালে মঙ্গল বৰাহৰ কৰিছা তাক আজি তুমি মোক দেখুবালা। ১৯ কাৰণ মানুহে নিজ শক্ৰক ল'গ পালে তেওঁক নিৰাপদে যাবলৈ দিব নে? সেয়ে আজি তুমি মৈলৈ যি কৰিলা, তাৰ সলনি যিহোৱাই তোমাৰ মঙ্গল কৰক। ২০ এতিয়া মই জিনিষে যে, তুমি নিষ্য বজা হবা, আৰু ইস্রায়েলৰ বাজ্য তোমাৰ হাতত স্থাপন কৰা হ'ব।” ২১ সেয়ে তুমি মোৰ পাছত মোৰ বংশ উচ্ছল্ল নকৰিবলৈ, আৰু মোৰ পিতৃ বংশৰ পৰা মোৰ নামো লুশ নকৰিবলৈ যিহোৱাৰ নামেৰে মোৰ আগত শপত খোৱা। ২২ তাতে দায়ুদে চোলৰ আগত শপত থালে। তাৰ পাছত চোল নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল, কিন্তু দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকল দুগলৈ গ'ল।

২৫ চমুৰেলৰ মৃত্যু হ'ল। ইস্রায়েলৰ সকলো লোক গোট খাই তেওঁৰ বাবে বিলাপ কৰিলে, আৰু বামাত থকা তেওঁৰ ঘৰতে তেওঁক মৈদান দিলে। তাৰ পাছত দায়ুদে তাৰ পৰা মৰুপ্রাপ্ত থকা পাৰণলৈ

গ'ল। ২ মেই সময়ত মায়োনৰ এজন মানুহ আছিল, তেওঁৰ সম্পত্তি কৰ্মিলত আছিল। তেওঁ ধনৰান লোক আছিল। তেওঁৰ তিনি হাজাৰ মেৰ-ছাগ আৰু এক হাজাৰ ছাগলী আছিল; তেওঁ কৰ্মিলত নিজৰ ভেড়াৰেৰ নোম কাটি আছিল। ৩ তেওঁৰ নাম নাবল আছিল, আৰু তেওঁৰ তাৰ্য্যাৰ নাম অবীগল আছিল। মহিলাগৰাকী জনী আৰু দেখাত ধূনীয়া আছিল, কিন্তু মানুহজন কঠিন-মনা আৰু দৃষ্টি আছিল। ৪ দায়ুদে মৰুপ্রাপ্তৰ শুণিলে যে, নাবলে নিজৰ মেৰ-ছাগৰোৰ নোম কটি আছে। ৫ সেয়ে দায়ুদে দেহ জন যুৱকক সেই ঠাইলৈ পঠালে। দায়ুদে যুৱক সকলক ক'লে, “কৰ্মিলত থকা নাবলৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু মোৰ নামেৰে তেওঁক মঙ্গলবাদ কৰিব।” ৬ তোমালোকে তেওঁক ক'বা, ‘আপোনাৰ মঙ্গল হওক আৰু আপোনাৰ বধৰ মঙ্গল, আৰু আপোনাৰ যি আছে সকলোৰে মঙ্গল হওক।’ ৭ মই শুণিলোঁ যে আপুনি নোম কটি আছে। আপোনাৰ মেৰৰবীয়াসকল আমাৰ লগত থাকোঁতে, আমি তেওঁলোকক অনিষ্ট কৰা নাছিলোঁ, আৰু তেওঁলোক যেতিয়ালৈকে কৰ্মিলত আছিল, তেও়িয়ালৈকে তেওঁলোকৰ একো হেৰোৱা নাছিল। ৮ আপোনাৰ যুৱকসকলক সোধক, তেওঁলোকে আপোনাক ক'ব।” এই হেতুকে এতিয়া মোৰ যুৱকসকলে আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহপ্ৰাপ্ত হওক, কাৰণ আমি শুভ দিনতে আছিছোঁ। আমি বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ প্ৰতি দায়ুদক আপোনাৰ শক্তি অনুসূতৰে কিছু দিয়ক'।” ৯ যেতিয়া দায়ুদৰ যুৱকসকলে গৈ, দায়ুদ হৈ নাবলক সেই সকলো কথা বৈ অপেক্ষা কৰিলে। ১০ নাবলে উত্তৰ দি দায়ুদৰ দাসবোৰক ক'লে, “দায়ুদ কোন? আৰু যিচয়ৰ পুত্ৰ কোন? আজি-কালি নিজ মালিকৰ পৰা আঁতিৰ যোৱা এনে বহুত দাস আছে। ১১ তেওঁ মই মোৰ পিঠা আৰু পুনি আৰু মোৰ মেৰ-ছাগৰ নোম-কটসকলৰ কাৰণে বৰা পশুৰ মাস্ঙ, এনে মানুহক দিম নে যি সকল কৰ পৰা আছিছে মই নাজানো?” ১২ তাতে দায়ুদৰ যুৱকসকলে তাৰ পৰা ঘূৰি আছিল, আৰু তেওঁ কোৱা সকলো কথা তেওঁক ক'লে। ১৩ দায়ুদে নিজৰ লোকসকলক ক'লে, “প্ৰতিজনে তৰোৱাল বাঢিলে, আৰু দায়ুদেও নিজৰ তৰোৱাল বাঢিলে; দায়ুদৰ লগত প্ৰায় চাৰি শ লোক গ'ল, আৰু সামগ্ৰী বাখিবৰ বাবে দুশ লোক থাকিল। ১৪ কিন্তু দাসবোৰেৰ এজনে নাবলৰ ভাৰ্যা অবীগলক ক'লে, “দায়ুদে আমাৰ প্ৰভুক মঙ্গলবাদ কৰিবলৈ মৰুপ্রাপ্তৰ পৰা বাতৰাহকক পঠাইছিল, কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক অপমান কৰিলে। ১৫ কিন্তু সেই লোকসকল আমাৰ পক্ষে বৰ ভাল আছিল, আমি যিমান দিন তেওঁলোকৰ লগত পথাৰত আছিলোঁ, আমাৰ কোনো অপকাৰ হোৱা নাছিল, আৰু একো হেৰোৱা নাছিল। ১৬ আমি যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকৰ ওচৰত থাকি মোৰ বাখিচিলোঁ, তেওঁয়ালৈকে তেওঁলোক দিনে-ৰাতিয়ে আমাৰ চাৰিফোলে গড়বৰুপ হৈ আছিল। ১৭ তেওঁ বিষয়ে আপুনি বিবেচনা কৰি চাওক, কাৰণ আমাৰ মালিক আৰু তেওঁৰ বংশৰসকলোৱে বিৰুদ্ধে অমঙ্গল থিৰ কৰা হৈছে; কাৰণ তেওঁ এনে দুৰ্জন যে, তেওঁক কোনোৱে একো ক'ব নোৱাৰে।” ১৮ তাতে অবীগলে শীঞ্চে দুশ পিঠা, দুবটল দ্বাক্ষৰাস, পঁচাটা যুগুত কৰা মেৰ-ছাগ, পঁচ চেয়া ভজা শসা, এশ থোপা শুকান দ্বাক্ষাণ্টি, আৰু দুশ লদা ডিমুৰ শুটি লৈ গাধৰোৰেৰ পিঠিৰ ওপৰত বোজা দিলে। ১৯ তেওঁ নিজৰ যুৱজনক ক'লে, “তোমালোক মোৰ আগত যোৱা, আৰু মই তোমালোকৰ পাছত যাম।” কিন্তু তেওঁ নিজৰ স্বামী নাবলক হলে, এই বিষয়ে একো নকলে। ২০ তাৰ পাছত তেওঁ গাধাৎ উঠি পৰ্বতৰ মাজেদি মানুহে দেখা পাব নোৱাৰা বাটেডি নামি গ'ল, তাতে দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকল তেওঁৰ সম্মুখৰে নামি আছিল নামি। ২১ দায়ুদে কৈছিল, “মৰুপ্রাপ্ত থকা তেওঁৰ বস্তুৰেৰ মই বৃথাই এনেকৈ পেহৰা দিলোঁ যে, তাৰ সকলো বস্তুৰ কৰিবলৈ কৰিলে। ২২ বেলি উদয় হোৱাৰ আগেয়ে মই যদি তেওঁৰ বংশৰ মাজৰ এজন মানুহকো জিৱিত বার্খোঁ, তেনেহলে সঁথৰে দায়ুদৰ শক্ৰবোৰলৈ এনেকৈ আৰু তাতকৈ অধিক দণ্ড দিয়ক। ২৩ যেতিয়া অবীগলে দায়ুদক পৰি প্ৰশিপাত কৰিলে। ২৪ আৰু তেওঁ

ভবিত পরি ক'লে, “হে মোৰ প্রভু, মোৰ ওপৰতেই এই অপৰাধ পৰক; আৰু মই বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ দাসীক আপোনাৰ আগত কথা ক'বলৈ অনুমতি দিয়ক, আৰু আপোনাৰ দাসীৰ কথা শুনক। ২৫ মোৰ প্ৰভুৰ সেই দুৰ্জন মানুহ নাবলৰ কথা গণ্য নকৰিব, কাৰণ তেওঁৰ নাম যেনে, তেৱেোঁ তেনেকুৰাই; তেওঁৰ নাম নাবল, আৰু মূৰ্খতা তেওঁত আছে। কিন্তু মোৰ প্ৰভুৰ পঠোৱা সেই যুৱকসকলক আপোনাৰ এই দাসীয়ে দেখা নাছিল। ২৬ এতিয়া হে মোৰ প্রভু, মই যিহোৱাৰ জীৱনৰ আৰু আপোনাৰ জীৱনৰো শপত খাই কৈছো, বজ্ঞাপত কৰা দেষত দেৱী হ'বলৈ, আৰু নিজ হাতেৰে আপোনাৰ প্রতিকাৰ সাধিবলৈ যিহোৱাই আপোনাক নিবাৰণ কৰিলে, এই দেধি এতিয়া আপোনাৰ শক্তিবোৰ, মোৰ প্ৰভুৰ অনিষ্টলৈ চেষ্টা কৰাসকল নাবলৰ নিচিনা হওক। ২৭ আৰু এতিয়া এই শি উপহাৰ আপোনাৰ দাসীয়ে নিজৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ আনিছো, সেই উপহাৰ এনে যুৱক সকলক দিয়া হওক, যিসকল যুৱকে মোৰ প্ৰভুক অনুসৰণ কৰে। ২৮ মই বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ দাসীৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰক, কাৰণ যিহোৱাই নিচ্য মোৰ প্ৰভুৰ বংশ চিৰস্থায়ী কৰিব, কাৰণ মোৰ প্ৰভুৰ যিহোৱাৰ কাৰণে যুদ্ধ কৰিছে, আৰু আপোনাৰ জীৱনৰ শেষলৈকে আপোনাৰ কোনো অমঙ্গল দেখা নাযাব। ২৯ আৰু এজন লোক আপোনাৰ পাছে পাছে খেদি যাবলৈ আৰু আপোনাৰ প্রাণাশৰ চেষ্টা কৰিবলৈ উঠিলো, আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ওচৰত মোৰ প্ৰভুৰ প্রাণ জীৱনস্বৰূপ টোপোলাত বদ্ধা থাকিব, আৰু তেওঁ আপোনাৰ শক্তিবোৰ প্রাণ যেন ফিঙত বাখি দলিলাই পেলাব। ৩০ যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুৰ বিষয়ে যিবোৰ মঙ্গলৰ কথা কৈছে, সেইবোৰ যেতিয়া তেওঁ সফল কৰি আপোনাক ইহায়েলৰ ওপৰত অধিপতি নিযুক্ত কৰিব, ৩১ তেতিয়া অকাৰণে হোৱা বক্ষপত্ৰ আৰু আত্ম-প্রতিকাৰ-সাধনৰ বাবে মোৰ প্ৰভুৰ দ্বদ্যত অসমৃষ্টি বা শোক নজিমিৰ, আৰু যেতিয়া যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুৰ মঙ্গল কৰিব, তেতিয়া আপোনাৰ এই দাসীক সেৱৰণ কৰিব।” ৩২ দায়ন্দে আৰীচায়ক ক'লে, “আজি মোৰ লগত তোমাক সম্মান কৰিবলৈ যিজন সৰকৰ্ষকতমান ঈশ্বৰে তোমাক পঠালে, সেই ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ধন্য। ৩৩ আৰু তোমাৰ বিবেচনা ধন্য, আৰু আজিৰ দিনত বজ্ঞাপত্ৰ দোষৰ ও আত্ম-প্রতিকাৰ-সাধনৰ পৰা মোক নিবাৰণ কৰা যি তুমি, তুমিও ধন্য। ৩৪ কাৰণ সঁচাকৈকে, ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, তেওঁ তোমাক আঘাত কৰিবলৈ মোক বাধা কৰিলে, তুমি মোক লগ কৰিবলৈ শীঘ্ৰে নহা হ'লে, নিশ্চয়ে নাবলৰ সম্পৰ্কীয়সকলৰ মাজৰ সনুলৰা এজনো বাতি পুলালৈ অৱশিষ্ট নাথাকিলৈহেতেন।” ৩৫ সেয়ে দায়ন্দে তেওঁৰ বাবে অনা বষ্টুবোৰ তেওঁৰ হাতৰ পৰা লৈ তেওঁক ক'লে, “যি শাস্তিৰে বৰলৈ যোৱা; মই তোমাৰ কথা শুনিলোঁ আৰু গ্ৰহণ কৰিলোঁ।” ৩৬ তাৰ পাছত আৰীগল নাবলৰ ওচৰলৈ আছিল; আৰু চালে, যে নাবলৰ বজাৰ তোজনৰ দৰে তেওঁৰ ঘৰত ভোজ পাতিছে, আৰু তেওঁ অতিশয় মাতাল হৈ আছিল। আৰু তেওঁৰ মন প্ৰকল্পিত হৈ আছিল; এই হেতুকে অৰীগলে বাতি পুলাৰ নোহোৱালৈকে সেই বিষয়ৰ একোকে তেওঁৰ আগত নক'লে। ৩৭ বাতি পুলাৰ নাবলৰ দ্রাশ্বাবসন নিচা শেষ হৈ যোৱাৰ পাছত তেওঁৰ ভাৰ্যাই তেওঁৰ আগত সেই সকলো কথা ক'লে, তেতিয়া তেওঁৰ অস্তু ঘৰ হৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ দ্বদ্য শিলৰ দৰে হ'ল। ৩৮ আৰু প্ৰায় দহ দিনমানৰ পাছত, যিহোৱাই নাবলৰ আঘাত কৰিলে আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল। ৩৯ দায়ন্দে নাবলৰ মৃত্যুৰ কথা শুনি ক'লে, “যিহোৱাৰ ধন্য; নাবলৰ পৰা পোৱা আপমানৰ বিষয়ে মোৰ গোচৰ তেওঁ নিষ্পতি কৰিলে, আৰু নিজ দসক কুৰকাৰ্য পৰা বক্ষা কৰিলে; আৰু নাবলৰ যি দুৰ্কৰ্ম, তাৰ প্ৰতিফল যিহোৱাই তাৰ মূৰ্বত দিলে।” তাৰ পাছত দায়ন্দে আৰীগলক নিজৰ ভাৰ্যা কৰিবৰ বাবে তেওঁক আনিবলৈ মানুহ পঠালে। ৪০ যেতিয়া দায়ন্দেৰ দাস সকলে কৰ্মিলত থকা অৰীগলৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক ক'লে, “দায়ন্দে আপোনাক বিবাহ কৰিব অৰ্থে আপোনাক নিবলৈ আপোনাৰ ওচৰলৈ আমাক পঠালো।” ৪১ তেতিয়া তেওঁ উঠি মাটিলৈ মুখ দি পৰি প্ৰণিপাত কৰি ক'লে, “চাওক, আপোনাৰ এই দাসী মোৰ প্ৰভুৰ দাসবোৰৰ ভাৰ ধুৱাৰলৈ যুগত আছে।” ৪২ অৰীগলে শীঘ্ৰে গাধত উঠি, নিজৰ পাঁচ জৰী যুৱতী দাসীৰ সৈতে দায়ন্দেৰ বাতাবাহকসকলৰ পাছত গ'ল, আৰু দায়ন্দেৰ ভাৰ্যা হ'ল। ৪৩ দায়ন্দে যিজ্জিলৈয়া আহিনোৱামকো বিয়া কৰিছিল; তাতে

এই দুয়ো জনী তেওঁৰ ভাৰ্যা হ'ল। ৪৪ কিন্তু চৌলে নিজৰ জীয়েক দায়ন্দেৰ ভাৰ্যা মীখলক লৈ, গল্মী মিনবাসী লায়চিৰ পুত্ৰ পল্টিক দিছিল।

২৬

পাছত জীৱিয়াসকলে গিবিয়াত থকা চৌলৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু ক'লে, “দায়ন্দে জানো মৰুপ্রাপ্তৰ সম্মুখত থকা হৃষীলা পাহাৰত লুকাই থকা নাই?” ২ তেতিয়া চৌল উঠিল আৰু জীৱিৰ মৰুপ্রাপ্তলৈ নামি গ'ল। তাতে তেওঁ ইহায়েলৰ তিনি হাজাৰ মনোনীত লোকৰ লগত লালে আৰু জীৱিৰ মৰুপ্রাপ্তলৈ দায়ন্দেক বিচাৰি গ'ল। ৩ চৌলে হৃষীলা পাহাৰত লালে আছাউনি পালিলে, সেয়া মৰুপ্রাপ্তৰ পথৰ দাতিত আছিল। কিন্তু দায়ন্দে মৰুপ্রাপ্ত আছিল, তেওঁ দেখিলে যে চৌলে তেওঁক বিচাৰি মৰুপ্রাপ্তলৈ আছিল। ৪ তেতিয়া তালে দায়ন্দে চোৱাং-চোৱা পঠালালে আৰু চৌল যে নিশ্চয়ে আছিলে, সেই বিষয়ে জানিব বিচাৰিলৈ। ৫ পাছত দায়ন্দে উঠিল আৰু চৌলে ছাউনি পতা ঠাইলৈ গ'ল। তেওঁ চৌলে আৰু তেওঁৰ সেনাপতি নৰেৰ পুত্ৰ অবনেৰৰ শোৱা ঠাই চালে; তেতিয়া চৌল ছাউনিৰ ভিতৰত শুই আছিল আৰু লোকসকল ছাউনিৰ চাৰিওফালে শুই আছিল। ৬ তাতে দায়ন্দে হতীয়া আহিমেলক আৰু চৰুয়াৰ পুত্ৰ যোৱাৰ ভাৰতেক অৰীচয়ক ক'লে, “চৌলৰ ছাউনিৰ ওচৰলৈ মোৰ লগত কোন যাব?” অৰীচয়ক ক'লে, “আপোনাৰ লগত মই যাম!” ৭ সেয়ে দায়ন্দে আৰু অৰীচয়ে সেই বাতি সেনাসকলৰ ওচৰলৈ গৈ দেখিলে যে, চৌল ছাউনিৰ ভিতৰত শুই আছিল আৰু লোকসকল ছাউনিৰ চাৰিওফালে শুই আছিল। ৮ তাতে দায়ন্দে অৰীচয়ে দায়ন্দেক ক'লে, “আজি ঈশ্বৰে আপোনাৰ শক্রক আপোনাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছে, এতিয়া যাস্তীৰে তেওঁক একেবাৰে মাটিয়ে সৈতে শালিবলৈ মোক অনুমতি দিয়ক; মই তেওঁক দিতীয়বাৰ আঘাত নকৰোঁ।” ৯ দায়ন্দে অৰীচয়ক ক'লে, “তেওঁক বিনষ্ট নকৰিবা; কাৰণ যিহোৱাৰ অভিযোগ জনৰ বিবুদ্ধে হাত দাঙি কোনে নিবপনাবী হৈ থাকিব নোবাৰে?” ১০ দায়ন্দে পুনৰ ক'লে, “যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, তেওঁক যিহোৱাই আঘাত কৰিব, বা তেওঁৰ অস্তিম কাল আহিলে তেওঁ নিজে মৰিব, নাইবা তেওঁ বৰ্ণলৈ গৈ তাতেই বিনষ্ট হ'ব। ১১ মই যে যিহোৱাৰ অভিযোগ জনৰ বিবুদ্ধে হাত দাঙিম, যিহোৱাই মোৰ পৰা এনে কাৰ্য দূৰ কৰক, কিন্তু মই বিনয় কৰোঁ, তুমি এতিয়া গৈ, তেওঁৰ মূৰ-শিতানৰ ওচৰত থকা যাঠি আৰু জলপাত্ৰটো লৈ আহাঁ, তাৰ পাছত আমি শুটি যাম।” ১২ এইদেৰ দায়ন্দে চৌলৰ মূৰ-শিতানৰ ওচৰত পৰা সেই যাঠি আৰু জলপাত্ৰটো লৈ আতৰি আছিল, কিন্তু কোনেও তাক নেদেখিলে আৰু নাজানিলে। তেতিয়া কোনেও সাৰ নাপালে, কিয়নো সকলোৱেই নিন্দিত আছিল, কাৰণ যিহোৱাই তেওঁলোকক ঘোৰ নিন্দাত পেলাইছিল। ১৩ পাছত দায়ন্দে অনাকালে গ'ল আৰু পৰ্বতৰ টিলেৰ উঠি গ'ল; তেওঁলোকৰ মাজত বৰ বহল ঠাই আছিল। ১৪ তেতিয়া দায়ন্দে লোকসকলক আৰু নৰেৰ পুত্ৰ অবনেৰক মাতি পিঙিয়াই ক'লে, হে অবনেৰ, তুমি জানো উত্তৰ নিদিয়া? তাতে অবনেৰে উত্তৰ দি ক'লে, “ৰাজালৈ চিৰিবি কোৱা তুমি কোম?” ১৫ পাছত দায়ন্দে অবনেৰক কলে, “তুমি জানো বীৰ নোহোৱা? ইহায়েলৰ মাজত তোমাৰ নিচিনা কোন আছে? তেনহেলে তুমি নিজ প্ৰভুৰ বজাৰক কিয়ে ক্ষমা নকৰিবা? কিয়নো চোৱা, তোমাৰ প্ৰভুৰ ভাৰ্জাৰ কৰিবলৈ শীঘ্ৰে নাবলৰ দ্রাশ্বাবসন নিচা শেষ হৈ যোৱাৰ পাছত তেওঁৰ ভাৰ্যাই তেওঁৰ আগত সকলো কথা ক'লে, তেতিয়া তেওঁৰ অস্তু ঘৰ হৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ দ্বদ্য শিলৰ দৰে হ'ল। ১৬ তুমি ভাল কৰ্ম কৰা নাই। যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, তোমালোক প্ৰাণশূণ্য যোগৎ; কিয়নো তোমালোকে যিহোৱাৰ অভিযোগ তেওঁমালোকৰ প্ৰভুক বৰকা কৰা নাই। আৰু তুমি এতিয়া চোৱা, ভাৰ্জাৰ মূৰ-শিতানৰ ওচৰত থকা বৰচা আৰু জলপাত্ৰক ক'ত আছে? ১৭ তেতিয়া চৌলে দায়ন্দেৰ মাত বুজি পাই ক'লে, “হে মোৰ বোপা দায়ন্দে, এয়ে তোমাৰ মাত নে?” তাতে দায়ন্দে ক'লে, “হ্য প্ৰভু মহাবাজ, মোৰ মাত!” ১৮ তেওঁ পুনৰ ক'লে, “মোৰ প্ৰভুৰ আপোনাৰ দাসৰ পাছে পাছে কিন্তু খেদি আছিলে? মই নো কি কৰিলোঁ? আৰু মোৰ হাতত বা কি অনিষ্ট আছে? ১৯ এই হেতুকে বিনয় কৰোঁ, মোৰ প্ৰভুৰ মহাবাজে আপোনাৰ দাসৰ কথা শুনক। যদি যিহোৱাই মোৰ বিবুদ্ধে আপোনাক উদগাই থাকে, তেন্তে তেওঁ নৈবেদ্যৰ ঘৰ্ষণ গ্ৰহণ কৰক; কিন্তু যদি মানুহৰ সত্তাৰ সকলেৰে তাৰ কৰে, তেন্তে সিহিত যিহোৱাৰ

সাক্ষাতে শাপঠাস্ত হওঁক; কিয়নো মই যেন যিহোৱাৰ আধিপত্যৰ ভগী নহ'ম, এই কাৰণে সিঁহতে অন্য দেৰতাৰোৰ আৰাধনা কৰাবৈ বুলি মোক আজি বাহিৰ কৰি খেদিলৈ। ২০ এই হেতুকে এতিয়া যিহোৱাৰ অসাক্ষাতে মোৰ তেজ ভূমিত নপৰক; কিয়নো পৰ্বতত কইবা চৰাইৰ পাছত বেদি ফুৰা চিকাৰীৰ নিচিনাকৈ, ইহায়েলৰ বজাই এটি কুকুৰচিটিকাৰ বিচাৰি ওলাই আছিছে।” ২১ তাতে চৌলে কলে, “মই পাপ কৰিলোঁ। হে মোৰ বোপা দায়ুদ, তুমি উভাটি আহঁ; মই তোমাক পুনৰ হিংসা নকৰোঁ। কিয়নো আজি মোৰ প্ৰাণ তোমাৰ দৃষ্টিত মহামূল্যৱান হ'ল; চোৱা, মই অজ্ঞানৰ কৰ্ম কৰিলোঁ আৰু অতিশয় ভুলত পৰিলোঁ।” ২২ পাছত দায়ুদে উত্তৰ দিলে, “হে মহারাজ, যাঠডাল চাওক; আৰু ডেকাসকলৰ কোনো এজনে আহি ইয়াক লৈ যাওক।” ২৩ যিহোৱাই প্ৰতিজনক তাৰ ধৰ্মৰিকতা আৰু বিশ্বস্ততা অনুসাৰে প্ৰতিফল দিব; কিয়নো যিহোৱাই আজি আপোনাক মোৰ হাতত শোধাই দিছিল, কিন্তু মই যিহোৱাৰ অভিযন্ত জনৰ বিৰুদ্ধে হাত দণ্ডিবলৈ সন্তুষ্ট নহ'লো। ২৪ এই হেতুকে চাওক, আজি যেনেকৈ মোৰ সাক্ষাতে আপোনাৰ প্ৰাণ মহামূল্যৱান হ'ল, তেনেকৈ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে মোৰ প্ৰাণো মহামূল্যৱান হওক, আৰু তেওঁ সকলো সংক্ষেপ পৰা মোৰ উদ্ধাৰ কৰক।” ২৫ পাছত চৌলে দায়ুদক ক'লে, “হে মোৰ বোপা দায়ুদ, তুমি ধন্য; তুমি অৱশ্যে মহৎ কৰ্ম কৰিবা, আৰু কৃতকাৰ্য হ'বা।” পাছত দায়ুদে নিজ বাটেদি গুঁচি গল, আৰু চৌলো তেওঁৰ ঠাইলৈ উভাটি গল।

২৭ পাছত দায়ুদে মনতে ভবিলে, ‘মই এতিয়া কোনো এদিন চৌলৰ হাতত বিনষ্ট হ'ম। পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশলৈ পলাই যোৱাৰ বাহিৰে, মোৰ আন কোনো উপায় নাই; তালৈ গ'লে চৌলে ইহায়েলৰ সকলো অঞ্চলত মোক বিচাৰিবলৈ ক্ষান্ত হ'ব, আৰু মই তেওঁৰ হাতত পৰা বৰ্ষণ পাম।’ ২ এই কাৰণে দায়ুদ উঠিল আৰু নিজৰ ছেশ লোকক লগত লৈ মায়োকৰ পুত্ৰ গতৰ বজা আখীচৰ ওচচৌলে গ'ল। ৩ দায়ুদে গাতত আখীচৰ সৈতে বাস কৰিবলৈ ল'লে, তেওঁ আৰু তেওঁৰ লোকসকলে নিজ নিজ পৰিয়ালে সৈতে তাতে বাস কৰিলে। বিশেষকৈ দায়ুদ আৰু তেওঁৰ ভায়া যিজিয়েলীয়া আহিনোৱে আৰু মৃত নাবলৰ তিৰোতা কৰিলীয়া অবীগল তেওঁৰ সৈতে তাতে প্ৰবাস কৰিলে। ৪ পাছত চৌলে দায়ুদ পলাই যোৱাৰ ব্যবৰ শুনিলে আৰু তেওঁক বিচাৰি নুফুৰিলৈ। ৫ তাৰ পাছত দায়ুদে আখীচক ক'লে, “মই যদি আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহপ্রাপ্ত হৈছোঁ, তেনেহলে দেশৰ নগবৰোৰ মাজৰ কোনো এখন নগবৰত মোক থকিবলৈ ঠাই দিয়ক; কিয়নো আপোনাৰ এই দাসে আপোনাৰ লগত বাজধানানৈত কিয় বসতি কৰিব?” ৬ তাতে আখীচে সেইদিনা চিঙুগ নগৰ তেওঁক দিলে; সেয়ে অজিলেকে চিঙুগ যিহুদাৰ বজাসকলৰ আধিকাৰত আছে। ৭ দায়ুদে পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশত সম্পূৰ্ণ এবছৰ চাৰি মাহ বাস কৰিলে। ৮ সেই সময়ত দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকলে গৈ, গুচীৰীয়া, গিজীৰীয়া, আৰু অমালেকীয়া লোকসকলক আক্ৰমণ কৰিবলৈ গেছিল; কিয়নো এই লোকসকলে অতীতত চৰৰ পৰা মিচৰ দেশলৈকে বাস কৰি আছিল। ৯ দায়ুদে সেই দেশত থকা লোকসকলক আক্ৰমণ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ পুৰুষ-শহিলা কাকো জীয়াই নাৰাখিলে। তাৰ পৰা সকলো মেৰ-ছাগ, গুৰু, গাধ, উট, আৰু কাপোৰ আদি লৈ আৰীচৰ ওচচৌলে উভতি আছিল। ১০ তাতে আখীচে ক'লে, “আজি তোমালোকে কাৰ বিৰুদ্ধে আক্ৰমণ কৰিছিলা?” তেতিয়া দায়ুদে উত্তৰ দি ক'লে, “যিহুদাৰ দক্ষিণ অঞ্চলৰ বিৰুদ্ধে,” বা “কেীয়াৰ সকলৰ দক্ষিণ অঞ্চলৰ বিৰুদ্ধে,” বা “বিৰহমেলীয়া সকলৰ দক্ষিণ অঞ্চলৰ বিৰুদ্ধে।” ১১ কিন্তু ‘দায়ুদ আমাৰ বিৰুদ্ধে এনে কৰ্ম কৰিলে’ এইদৰে সিঁহতে ক'ব পাৰে বুলি ভাৱি, দায়ুদে কোনো পুৰুষ বা মহিলাক গাতলৈ আনিবৰ বাবে জীয়াই নাৰাখিলে। তেওঁ পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশত বাস কৰা গোটেই কালত এইদৰে ব্যৱহাৰ কৰিছিল। ১২ আখীচে দায়ুদক বিশাস কৰিছিল আৰু কৈছিল, “তেওঁ নিজ জাতি ইহায়েলৰ আগত নিজকে অতি ঘিণগলগীয়া কৰিছে, গতিকে তেওঁ সদায় মোৰ দাস হৈ থাকিব।”

২৮ সেই সময়ত পলেষ্টীয়া লোকসকলে ইহায়েলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰাৰ অভিপ্ৰায়েৰে তেওঁলোকে সৈন্য-সামন্ত গোটাবলৈ ধৰিলে। তাতে

আখীচে দায়ুদক ক'লে, “তুমি আৰু তোমাৰ লোকসকলে সৈন্যসামন্তৰ মাজত মোৰ লগত যাৰ লাগিব, ইয়াকে নিশ্চয়ে জানিবা।” ২ তেতিয়া দায়ুদে আখীচক ক'লে, “ভাল, আপোনাৰ এই দাসে কি কৰিব পাৰে, সেয়া আপুনি জানিব পাৰিব।” তেতিয়া আখীচে দায়ুদক ক'লে, “বাৰু, জীয়াই থকালৈকে মইও তোমাক মোৰ বৰ্খীয়া পাতিম।” ৩ চুমুৰেলৰ মৃত্যু হ'ল। তেওঁৰ মৃত্যুত ইহায়েলীসকলে গতীৰ শোক প্ৰকাশ কৰিলে। পাছত তেওঁলোকে তেওঁক নিজ নগৰ বামাত মৈদান দিলে। পাছত ভূত পোহা আৰু গুণমন্ত্ৰ জন্ম লোকসকলক চৌলে দেশৰ পৰা আত্ম কৰিলে। ৪ পলেষ্টীয়াসকল নিজৰ মাজত গোট খালে আৰু তেওঁলোকে আহি চুনেমত ছাউনি পাতিলে; আৰু চৌলেও আটাই ইহায়েলী লোকক গোট খুৰালে আৰু গিলবোৰাত ছাউনি পাতিলে। ৫ চৌলে যিহোৱাই পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈন্য-সামন্ত দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ ভূত কৰিলে, আৰু তেওঁৰ দহনৰ বৰকৈ কঁপিবলৈ ধৰিলে। ৬ তেতিয়া চৌলে সহায় বিচাৰি যিহোৱাৰ ওচৰত পাৰ্থনা কৰিলে, কিন্তু যিহোৱাই সপোনৰ দ্বাৰাই, বা উৰীৰ দ্বাৰাই, বা ভাৰবাদীসকলৰ দ্বাৰায়ে হওক, কোনো প্ৰকাৰেই তেওঁক একো উত্তৰ নিলে। ৭ তেতিয়া চৌলে তেওঁৰ দাসবোৰক ক'লে, “তোমালোকে মোৰ অৰ্থে কোনো প্ৰেতাভাৰ সৈতে কথা কোৱা মহিলা এজনী বিচাৰা; তাতে মই তাইৰ ওচৰলৈ গৈ তাইক সুধিম।” পাছত তেওঁৰ দাসবোৰে তেওঁক ক'লে, “চাওক, অযিন-দোৰত এজনী প্ৰেতাভাৰ সৈতে কথা কোৱা মহিলা আছে।” ৮ তেতিয়া চৌলে বেলেগ কাপোৰ পিঙি ছদ্ম-বেশ ধৰিলে আৰু দুজন মানুহ লগত লৈ সেই ঠাইলৈ যাতা কৰিলে। পাছত তেওঁলোকে গৈ বাতিয়েই সেই মহিলাৰ ওচৰ পালে। তাতে তেওঁ সেই মহিলাক ক'লে, “মই বিয়ৰ কৰোঁ, তুমি মোৰ কাৰণে এবাৰ ভোকিক বিদ্যাৰে কাৰ্য কৰা, তাতে মই যাৰ নাম ক'ম, তেওঁক তুলি আনা।” ৯ তেতিয়া সেই মহিলাই তেওঁক ক'লে, “চাওক, চৌলে কি কৰিলে, সেই বিষয়ে আপুনি জানে। তেওঁতে প্ৰেতাভাৰ সৈতে কথা কোৱা বা ভূত পোহাবোৰক দেশত নিষিদ্ধ কৰিলে। এই হেতুকে মোক বধ কৰিবলৈ মোৰ প্ৰাণ বিৰুদ্ধে কিয় ফাল্দ পাইতছে? ১০ তাতে চৌলে যিহোৱাৰ নামেৰে তাইৰ আগত শপত খাই ক'লে, “যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, ইয়তে তোমালৈ কোনো দণ্ড নথ্যিব।” ১১ তেতিয়া সেই মহিলাই তেওঁক সুধিলে, “মই আপোনাৰ ওচৰলৈ কাক তুলি আনিমি।” ১২ তেতিয়া সেই মহিলাই চুমুৰেলক দেখা পালে আৰু বৰকৈ চিৰিবলৈ। পাছত তাই চৌলক ক'লে, “আপুনি মোক কিয় প্ৰতাৰণা কৰিলে? আপুনিয়েই চৌল।” ১৩ তেতিয়া বজাই তাইক ক'লে, “ভয় নকৰিবা; তুমি কি দেখি আছা?” তাতে সেই মহিলাই চুমুৰেলক দেখা পালে আৰু বৰকৈ চিৰিবলৈ। ১৪ তেতিয়া সেই মহিলাই চুমুৰেলক সুধিলে, “তেওঁ দেখত কেনেকুৰা?” তাইক ক'লে, “এজন বৃন্দ লোক কুটি উঠাই আছে।” ১৫ চৌলে তাইক সুধিলে, “তাইক ক'লে, তেওঁ দীঘল চৌলাৰে ঢকা আছে।” তেতিয়া চৌলে তেওঁক চুমুৰেল বুলি বুজি পালে আৰু আঁকুকচি মাটিত মুখ লাগাই প্ৰিণ্পাত কৰিলে। ১৫ পাছত চুমুৰেল চৌলক সুধিলে, “তুমি মোক কিয় উঠাই আনি আমনি কৰিছা?” তাতে চৌলে উত্তৰ দিলে, “মই অতি সঞ্চক্ষত আছেঁ; পলেষ্টীয়াসকলে মোৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিছে, আৰু যিহোৱাই মোক তাৰণ কৰিলে, ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাই, বা সপোনৰ দ্বাৰাই মোক কোনো উত্তৰ দিয়া নাই; সেয়ে মই কি কৰা উচিত অহা দেখি আছোঁ।” ১৬ চৌলে তাইক সুধিলে, “তেওঁ দেখত কেনেকুৰা?” তাইক ক'লে, “এই বিষয়ে তুমি মোক কিয় সুবিধা? কিয়নো যিহোৱাই তোমাক ত্যাগ কৰিলে আছেঁ; তোমাৰ বৰ্ষণ কৰিলে আছেঁ।” ১৭ যিহোৱাই মোক কোনো উত্তৰ দিয়া নাই; সেয়ে মই কি কৰা উচিত আহা দেখি আছোঁ।” ১৮ কিয়নো যিহোৱাই তোমাকে কৰিলে আৰু তোমাৰ শক্ত হ'ল। ১৯ কিয়নো যিহোৱাই তোমাক আৰু ইহায়েলকো পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতত শোধাই দিব। কাহিলৈ তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলো মোৰ লগ হ'বা; যিহোৱাই ইহায়েলৰ সৈন্য-সামন্ত সকলকো ফিলিষ্টীয়া সকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব।” ২০ তেতিয়া চৌলে চুমুৰেলৰ বাক্য শুনি ভয় পালে আৰু মাটিত দীঘল হৈ পৰিল। আনহাতে গোটেই দিন গোটেই বাতি অনাহাৰে থকা বাবে তেওঁৰ গাত

একো শক্তি নাছিল। ২১ পাছত সেই মহিলাই চৌল ও চৰলৈ আহিল আৰু তেওঁক অতিশয় ব্যাকুল হোৱা দেখিলে, তাতে তাই তেওঁক ক'লে, “চাওক, আপোনাৰ দাসীয়া আপোনাৰ বাক্য মানিলে আৰু নিজৰ হাতত আপোন প্ৰাণ লৈ আপুনি মোক কোৱাৰ দৰে কৰিলোঁ। ২২ এই হেতুকে বিনয় কৰোঁ, এতিয়া আপুনিও এই দাসীৰ কথা শুনক। মই আপোনাৰ আগত কিছুমান খোৱা বস্ত আনি দিঁও, তাতে আপুনি সেইবোৰ ভোজন কৰক; তেতিয়া নিজ বাটত যাৰলৈ আপুনি কিছু শক্তি পাব।” ২৩ কিন্তু চৌলে অমান্তি হ'ল আৰু ক'লে, “মই ভোজন নকৰোঁ।” থাথাপি তেওঁৰ দাস সকলে আৰু সেই মহিলাই বৰকৈ মিনতি কৰিবলৈ থৰিলে, তাতে তেওঁ সিহতৰ কথা শুনি মাটিৰ পৰা উঠি বিচনাত বহিল। ২৪ সেই মহিলাৰ ঘৰত এটা দায়ুদি আছিল। তাতে তাই সেই দায়ুদিৰটো সোনকালে লৈ আহিল আৰু তাক মাৰিলো। পাছত আটা লৈ খঢি খৰীৰ নিদিয়া পিঠা তাও দি তৈয়াৰ কৰিলো। ২৫ তাৰ পাছত চৌল আৰু তেওঁৰ দাস সকলৰ আগত সেইবোৰ আনি দিলো, আৰু তেওঁলোকে সেইবোৰ ভোজন কৰিলো। পাছত সেই বাতিয়েই তেওঁলোক উঠি ওঢ়ি গ'ল।

২৯ পাছত পলেষ্টীয়াসকলে নিজৰ সৈন্যসামন্তক অফেকত একগোট কৰিলে, তেতিয়া ইস্রায়েলৰ লোকসকলে যিজিয়েলত থকা ভূমুকৰ ওচৰত ছাউনি পাতিলো। ২ মেতিয়া পলেষ্টীয়া অধিপতিসকলে হাজাৰ হাজাৰ সৈন্য লৈ ক্ৰমে আগবঢ়া গ'ল, তেতিয়া সকলোৰে শেষত আখীচৰ লগত দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকলো গ'ল। ৩ তেতিয়া ফিলিষ্টীয়া অধিপতিসকলে সুধিলৈ, “এই ইহুয়া লোকসকলে হইাত কি কৰি আছে?” তেতিয়া আখীচৰ পলেষ্টীয়া অধিপতি সকলক উত্তৰ দি ক'লে, “সেই মানুহ জন ইস্রায়েলৰ বজা চৌলৰ দাস দায়ুদ নহয় নে? তেওঁ ক'ত দিন আৰু ক'ত বছৰ মোৰ লগত বাস কৰি আছে; আৰু তেওঁ যেতিয়াৰে পৰা মোৰ ফলীয়া হ'ল, তেতিয়াৰে পৰা আজিলৈকে মই তেওঁৰ কোনো দেষ খোৱা নাই।” ৪ কিন্তু তেওঁৰ ওপৰত পলেষ্টীয়া অধিপতিসকলৰ খ'ং উঠিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “তুমি তাক ওলোটীই পঠাই দিয়া। তুমি যি ঠাই তাক মৰ্বণ কৰি দিছিলা, সেই ঠাইলৈ সি উত্তৰ যাওক। সি আমাৰ লগত যুধুলৈ নাহক, সি যুধুলৈ আহিলে কিজানি আমাৰ শক্তি হ'ব; নহলো সি কিছেৰে নিজ প্ৰভুক সন্তুষ্টি কৰিব পাৰিব? এই লোকসকলৰ মূৰেৰে নহয় নে? ৫ দায়ুদক লৈ লোকসকলে পৰম্পৰৰ মাজত গান গাই এইদৰে যে নাচিছিল, “চৌলে বধিলৈ হাজাৰ হাজাৰ লোকক, দায়ুদে বধিলৈ অ্যুত অ্যুত লোকক, ই জানো সেই দায়ুদ নহয়?” ৬ তেতিয়া আখীচৰ দায়ুদক মাতি আনিলে আৰু তেওঁক ক'লে, “যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, তুমি সৰল লোক, আৰু সৈন্যসামন্তৰ মাজত তুমি যে মোৰ লগত আছিছা, সেয়া মই ভাল দেখিছোঁ; কিয়নো তুমি মোৰ ওচৰলৈ আহা দিনৰে পৰা আজিলৈকে মই তোমাৰ কোনো দেষ পোৱা নাই; থাথাপি অধিপতিসকল তোমাক লৈ সন্তুষ্ট নহয়। ৭ এতেকে পলেষ্টীয়া অধিপতিসকলক বেজাৰ নিদিবৰ বাবে, এতিয়া তুমি কুশলে উভাতি মোৰা।” ৮ তেতিয়া দায়ুদে আখীচৰক ক'লে, “কিন্তু মই কি কৰিলোঁ? যেতিয়াৰে পৰা আপোনাৰ লগত আছোঁ, তেতিয়াৰে পৰা আজিলৈকে আপুনি এই দাসৰ জীৱনত কি দোষ পালে যে, মই মোৰ প্ৰভু মহাৰাজৰ শক্তিৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ যাব নোৱাৰোঁ?” ৯ তেতিয়া আখীচৰ দায়ুদক ক'লে, “মই জানিছোঁ যে, তুমি মোৰ দৃষ্টিত ইশ্বৰৰ দৃত বিচিনা উত্তম; থাথাপি পলেষ্টীয়া অধিপতি সকলে কৈছে, ‘সেই মানুহ আমাৰ লগত বৰ্গলৈ যাব নোৱাৰে।’ ১০ এই হেতুকে তুমি আৰু তোমাৰ লগত আহা তোমাৰ প্ৰভুৰ দাস সকলে বাতিপুৰাই উঠিবা আৰু পোহৰ হলেই প্ৰস্থান কৰিবা।” ১১ তেতিয়া দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকলে বাতিপুৰাই উঠিল আৰু যাকা কৰি ফিলিষ্টীয়া সকলৰ দেশলৈ উভাতি গ'ল। কিন্তু পলেষ্টীয়া সকল যিজিয়েললৈ গ'ল।

৩০ তৃতীয় দিনা দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকল চিঙ্গ আহি পালে, তাতে তেওঁলোকে দেখিলে যে, অমালেকীয়াসকলে আহি চিঙ্গ আৰু নেগেতো উপদ্রু কৰিছে, আৰু চিঙ্গত সোমাই আক্ৰমণ কৰি, জুইবে পুৰিছে; ২ আৰু তাৰ ভিতৰত থকা তিৰোতা আদি সুৰ বৰ সকলোকে বন্দী কৰি লৈ গৈছে। সিহতে কাকো বধ নকৰিলে, কিন্তু সকলোকে লগত লৈ

নিজৰ বাটেৰে তেওঁলোক গ'ল। ৩ যেতিয়া দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকল সেই নগৰলৈ আহিল, তেতিয়া নগৰখন জুইবে পুৰি পেলোৱা হৈছে আৰু তত থকা মহিলা, সন্তান আৰু জীৱনৰীৰ বন্দী কৰি লৈ গৈছে। ৪ তেতিয়া দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লগত লোকসকলে বৰ মাতৰে এনেদৰে কান্দিলে যে, শেষত কান্দিললৈকো তেওঁলোকৰ শক্তি নোহোৱা হ'ল। ৫ তেওঁলোকে দায়ুদৰ দুই ভাৰ্যা, যিজিয়েলীয়া অহিনোৱাৰ আৰু কৰিলীয়া মৃত নাবলৰ তিৰোতা অবিগলকো বন্দী কৰি নিছিল। ৬ তেতিয়া দায়ুদ মহাসন্কৃত পৰিল; কিয়নো প্রতিজনৰ লোকৰ মন নিজৰ নিজৰ পুত্ৰেক-জীৱেকসকলৰ কাৰণে বেজাৰত আছিল, সেয়ে লোকসকলে দায়ুদক শিল দলিয়াই মাৰিবৰ বাবে আলোচনা কৰিবলৈ ধৰিলে। কিন্তু দায়ুদে তেওঁৰ ইশ্বৰ যিহোৱাৰত নিজক সবল কৰিলো। ৭ পাছত দায়ুদে অহীমেলকৰ পুত্ৰ অবিয়াথৰ পুৰোহিতক ক'লে, “এতিয়া অনুগ্ৰহ কৰি এতিয়া মোৰ ওচৰলৈ এফোদ বন্ধুখন লৈ আহা।” তাতে অবিয়াথৰে দায়ুদৰ ওচৰলৈ এফোদ বন্ধুখন লৈ আহিলে। ৮ তেতিয়া যিহোৱাৰ পৰা নিৰ্দেশনা পাবৰ বাবে দায়ুদে পৰ্যান্বা কৰি সুধিলে, “মই যদি তেওঁলোকক ধৰিবৰ বাবে খেদি যাওঁ, তেমেহলে তেওঁলোকক লগ পাম নে? তাতে যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদি যোৱা, তাতে অৱশ্যে তেওঁলোকক লগ পাবা, আৰু নিশ্চয়ে তেওঁলোকক লগ পাচোক উদ্বাবো কৰিব পাৰিবো।” ৯ তেতিয়া দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লগত ছশ লোক ওলাই গ'ল, তেওঁলোকে গৈ বিচোৰ জুৰি পালে; তাতে তেওঁলোকৰ কিছুমান লোক পাচ পৰি গ'ল। ১০ কিন্তু দায়ুদ আৰু তেওঁৰ সঙ্গী চাৰি শ লোকে শক্তিৰ পাছত খেদি গ'ল; তাতে পাচ পৰি যোৱা দুশ লোক থাকি গ'ল, তেওঁলোক অতি ক্লান্ত হোৱা বাবে বিচোৰ জুৰি পাৰ হ'ব পৰা নাছিল। ১১ তাতে তেওঁলোকে পথাবৰত এজন যিচৰীয়া লোকক বিচাৰি পালে আৰু লোকজনক দায়ুদৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল। তেওঁলোকে লোকজনক খাৰালৈ খোৱা বস্ত আৰু পানী দিলে, তাতে লোকজনে সেইবোৰ খালে। ১২ বিশেষকে তেওঁলোকে তেওঁক এটা ডিম্বুৰ পিঠা আৰু দুশাপা শুকান দ্রাক্ষগুটি খাৰালৈ দিলে, সেইবোৰ খোৱাৰ পাছত তেওঁ পুনৰ শক্তি পালে; কিয়নো তেওঁ তিৰি দিন-ৰাতি একো খোৱা নাছিল। ১৩ পাছত দায়ুদে তাক সুধিলে, “তই কাৰ মানুহ? আৰু ক'ব পৰা আহিল?” সি ক'লে, “মই অমালেকীয়াৰ এজন বন্দী যিচৰীয়া ডেকা মানুহ; আজি তিনি দিন হ'ল, মই নবিয়াত পৰা বাবে মোৰ গৰাকীয়ে মোক এৰি গ'ল। ১৪ আমি কৰেৰীয়াসকলৰ নেগেতো অঞ্চলত উপদ্রু চলাইছিলোঁ; যিহুদাৰ অধিকাৰত থকা আৰু কালেৰে অধিকাৰত নেগেত অঞ্চলত আক্ৰমণ কৰিছিলোঁ। আমি চিঙ্গ জুলাই দিছিলোঁ।” ১৫ পাছত দায়ুদে তাক সুধিলে, “তই সেই দলৰ ওচৰলৈ মোক নমাই লৈ যাব।” ১৬ পাছত সেই মিচৰীয়াজনে দায়ুদক নমাই লৈ গ'ল; সেই সময়ত তেওঁলোকে গোটেই দেশত উৎসৱ পাতি ভোজন পান কৰি আছিল। ১৭ তেতিয়া দায়ুদে তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিলে; সন্দিহীৰ পৰা পাছদিনলৈকে তেওঁলোকৰ লগত যুদ্ধ কৰি তেওঁলোকক হত্যা কৰিলে। তাত চাৰি শ লোক উত্ত উঠি পলাই গ'ল, তেওঁলোকৰ বাহিৰে সকলো লোক নিহত হ'ল। ১৮ অমালেকীয়াসকলে যিবোৰ লৈ গৈছিল, সেই সকলো দায়ুদে উভতাই পালে আৰু নিজৰ দুজনী ভাৰ্যাকো তেওঁ উভতাই পালে। ১৯ তেওঁ সুৰ বা ডাঙৰ, একোৱেই নেহেৰুলালে, পুত্ৰেক-জীৱেক আদি কৰি লুটদ্বাৰাৰ সকলোখনি উভতাই পালে। তেওঁলোকে যিবোৰ লুট কৰি নিছিল, সেই সকলোখনিৱে দায়ুদে উভতাই আনিলে। ২০ আৰু দায়ুদে সিহতৰ সকলো গুৰু আৰু মৰ-ছাগৰ জাকোৰ নিজৰ কাৰণে ল'লে, আৰু লোকসকলে সেই পশুবোৰ উক্তাৰ কৰি অনা আন পশুৰ জাকৰ আগে খেদি নি ক'লে, “এইবোৰ দায়ুদে লুট কৰি অনা বস্ত।” ২১ পাছত তেওঁলোক ক্লান্ত হৈ পৰা বাবে দায়ুদৰ লগত যাব নোৱাৰা যি দুশ লোকক তেওঁলোকে বিচোৰ জুৰিৰ পাৰত এৰি খেগৈছিল, সেই লোকসকলৰ ওচৰ আহি পালে। তাতে সেই লোকসকলে দায়ুদ আৰু লুণতে তেওঁৰ লগত অহা আটাই লোকক আগবঢ়াই নিবলৈ ওলাল; তেতিয়া দায়ুদে তেওঁলোকক মঙ্গলবাদ

করিলে। ২২ কিন্তু দায়ুদৰ লগত যোৱা লোকসকলৰ মাজৰ দুৰ্জন আৰু অধম প্ৰকৃতিৰ কিছুমানে লোকে ক'লে, “সিহঁত আমাৰ লগত যোৱা নাই; গতিকে উভতাই অনা লুট্টৰৰ একোকে সিহঁতক নিদিঁও; কেৱল আমি সিহঁতৰ প্ৰতিজনক নিজ নিজ তিবোতা আৰু লৰা-ছোৱালীহে দিম, সিহঁত ইয়াকে কৈ আতৰি যাওক” ২৩ তেতিয়া দায়ুদে ক'লে, “হে ভাইসকল, এনে ধৰণৰ কাৰ্য কৰা উচিত নহয়। যিহোৱাই আমাক যি দিলে, সেয়া এবাৰ ভাৰি চোৱা। তেওঁ আমাৰ বিৰুদ্ধে অহা সৈন্যসকল আমাৰ হাতত শোধাই দিলে। ২৪ কোনে নো এই বিষয়ে তোমালোকৰ কথা শুনিব? কিয়নো ঘূৰলৈ যোৱা লোকে যেনে ভাগ পাব, বস্তুৰ ওচৰত থকা লোকেও তেনে ভাগ পাব; দুয়ো সমান ভাগ পাব।” ২৫ সেইদিনৰে পৰা এই কথা ইত্তায়েলৰ কাৰণে বিধি আৰু শাসন-প্ৰণালী হ'ল; এয়ে আজিলোকে চলি আছে। ২৬ পাছত দায়ুদ যেতিয়া চিঙুগলৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁ নিজ বন্ধু যিহুদাৰ বৰ্দ্ধ লোকসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল। তাতে তেওঁ লুটি অনা বস্তুৰ কিছু অংশ তেওঁলোকলৈ পঠিয়াই দি ক'লে, “চোৱা, যিহোৱাৰ শক্তবোৰ পৰা লুটি অনা বস্তুৰ মাজৰ পৰা এয়ে তোমালোকৰ কাৰণে পঠোৱা উপহাৰ।” ২৭ বৈৎএল, দক্ষিণ অঞ্চলৰ বামোৎ, যাতীৰ, ২৮ অৰোয়েৰ, চিফমোৎ, ইষ্টমোৰা, ২৯ বাখল, যিবহমেলীয়া, কেনীয়াসকলৰ নগৰবোৰ, ৩০ হৰ্মা, কোৰ-আচন, অথাক, ৩১ আৰু হিৰোগ আদি যি যি ঠাইত দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকল থকিছিল, সেই সকলো ঠাইৰ যুদ্ধাৰুসকলৰ ওচৰলৈ তেওঁ এইবোৰ পঠিয়াই দিলে।

৩১ পাছত পলেষ্টীয়াসকলে ইত্তায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে, তাতে আৰু গিলবোৱা পৰ্বতত বহু লোক মৰিল। ২ পলেষ্টীয়াসকলে চৌল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ নিচেই ওচৰলৈ খেন্দি গ'ল। তাতে ফিলিষ্টীয়া সকলে তেওঁৰ পুত্ৰ যোনাথন, অবীনাদৰ, আৰু মকীচুৱাক বধ কৰিলে। ৩ চৌলৰ বিৰুদ্ধে যোৰ যুদ্ধ হ'ল, আৰু ধনুৰ্বসকলে তেওঁক আঞ্চিৰি ধৰিলে। তাতে তেওঁ ধনুৰ্বসকলৰ আগত অতিশয় তাসযুক্ত হ'ল। ৪ তেতিয়া চৌলে নিজৰ অন্তৰাহকক ক'লে, “তোৱ তৰোৱাল ফাকৰ পৰা উলিয়াই ল' আৰু তাৰে মোক সৰকি যোৱাকৈ খোচ; নহলো আচমণ সকলে আহি সৰকি যোৱাকৈ মোক খুচিৰ, আৰু মোক অপমান কৰিব।” কিন্তু তেওঁৰ অন্তৰাহকে অতিশয় ভয় পোৱাৰ কাৰণে মাস্তি নহ'ল, এই কাৰণে চৌলে নিজৰ তৰোৱাল উলিয়াই ল'লে আৰু তাৰে ওপৰত তেওঁ পৰিল। ৫ তাতে তেওঁৰ অন্তৰাহকে যেতিয়া দেখিলে যে, চৌল মৰিল; তেতিয়া তেৱোঁ একেদেৰে নিজৰ তৰোৱালত পৰিল আৰু তেওঁৰে সৈতে তেৱোঁ মৰিল। ৬ এইদিবে একেদিনাই চৌল, তেওঁৰ অন্তৰাহক আৰু তেওঁৰ তিনিজন পত্ৰ একেলগে মৰিল। ৭ পাছত যেতিয়া উপত্যকাত থকা আৰু যৰ্দনৰ সিটো পাৰত থকা লোকসকলে দেখিলে যে, ইত্তায়েলী লোকসকল পলাল আৰু চৌলৰ লগতে তেওঁৰ পুত্ৰ সকল মৰিল; তেতিয়া তেওঁলোকে নগৰবোৰ এৰি পলাই গ'ল। তাতে পলেষ্টীয়াসকলে আহি সেই ঠাইবোৰত বাস কৰিব ধৰিলে। ৮ পাছদিনা যেতিয়া পলেষ্টীয়াসকলে মৃত লোকসকলৰ পোচাকবোৰ খুলি নিৰালৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁলোকে দেখিলে যে গিলবোৱা পৰ্বতত চৌল আৰু তেওঁৰ তিনি জন পুত্ৰ পৰি আছে। ৯ পাছত তেওঁলোকে তেওঁৰ মূৰ কাটিলে আৰু তেওঁৰ কৰচ খুলি ল'লে। তাৰ পাছত পলেষ্টীয়াসকলৰ ওচৰলৈ খবৰ পঠিয়াই দিলে আৰু তেওঁলোকৰ দেৰতাৰ মৃতি থকা মদিৰোলৈও এই খবৰ পঠিয়ালৈ। ১০ সিহঁতে তেওঁৰ সাজ অষ্টাৰেৎ দেৰীৰ মন্দিৰত বাখিলো, আৰু তেওঁৰ শৰীৰটো বৈৎচানৰ গড়ত আৰি হ'ল। ১১ পলেষ্টীয়াসকলে চৌললৈ কৰা এই কৰ্মৰ বাতৰি যেতিয়া যাবেচ-গিলিয়দ নিবাসী সকলে শুনিলে, ১২ তেতিয়া তেওঁলোকৰ যুজ্জুব সোকসকল উঠি আহিল আৰু শোটেই বাতি গৈ চৌল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ শৱবোৰ বৈৎচানৰ গড়ৰ পৰা নমাই যাবেচলৈ লৈ গ'ল। পাছত তেওঁলোকে তাতে সেইবোৰ পুৰিলো। ১৩ তেওঁলোকৰ অস্থিবোৰ লৈ যাবেচত থকা ৰাওঁ গছজোগাপৰ তলত পুতি থলে, আৰু সাত দিন লঘোন দিলে।

২ সামুয়েল

১ চৌলৰ মৃত্যুৰ পাছত, দায়ন্দে অমালেকীয়া সকলক বধ কৰি ঘূৰি আহিল আৰু চক্ৰগত দুদিন থাকিল। ২ পাছত তৃতীয় দিনত, চৌলৰ সেনাবাহিনীৰ ছাউনোৰ পৰা ফলা কাপোৰেৰে সৈতে এজন মানুহ আহিল; তেওঁৰ মূৰত মাটি লাগি আছিল। তেওঁ দায়ন্দেৰ ওচৰলৈ আহি শিৰনত হৈ প্ৰণাম কৰিলে। ৩ তেতিয়া দায়ন্দে তেওঁক সুধিলে, “তুমি ক'ৰ পৰা আহিছা?” তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “মই ইহ৊য়েলৰ সেনা ছাউনোৰ পৰা পলাই আহিছোঁ।” ৪ দায়ন্দে তেওঁক সুধিলে, “তাত কি হ'ল, সেই বিষয়ে যোক কোৱাচোন!” তেওঁ ক'লে, “লোকসকল যুৱৰ পৰা পলাল, অনেক পতিত হ'ল।” লোকসকলৰ মাজত অনেক লোক মৰিল। চৌল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ যোনাথনৰো মৃত্যু হ'ল।” ৫ তেতিয়া দায়ন্দে সেই সমাদ দিয়া ডেকা লোক জনক সুধিলে, “চৌল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ যোনাথনৰ যে মৃত্যু হ'ল, সেই বিষয়ে তুমি কেনেকৈ জাণিলা?” ৬ তেতিয়া সেই ডেকা লোক জনে ক'লে, “ঘটনাক্রমে মই গিলবোৰা পৰ্বতত আছিলোঁ আৰু তাতে চৌলে বৰচাৰ ওপৰত ভৰ দি আছিল আৰু বথ ও অশ্বাৰোহীসকলে তেওঁৰ পাছে পাছে বৰকৈ খেদি প্ৰায় তেওঁৰ ওচৰ চাপি আহিছিল। ৭ তেতিয়া তেওঁ ঘূৰি যোক দেখি মাতিলে। তেতিয়া মই উত্তৰ দি ক'লে, “মই ইয়াত আছোঁ।” ৮ তেওঁ মোক সুধিলে, “তুমি কোন?” মই তেওঁক ক'লে, “মই এজন অমালেকীয়া লোক।” ৯ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “মই বিষয় কৰোঁ, তুমি মোৰ ওচৰত থিয়ে হৈমোক বধ কৰা কাৰণ যোক শিবায়ুৰিয়ে ধৰিবে, যদিও মোত এতিয়াও প্রাণ আছে।” ১০ তেতিয়া মই শৈলে তেওঁৰ ওচৰত থিয়ে হৈ তেওঁক বধ কৰিলোঁ; কিয়নো তেওঁ পৰাজিত হোৱাৰ পাছত যে পুনৰ তেওঁ আৰু জীয়াই নাথাকিব, সেই বিষয়ে মই নিষ্পয়ে জানিছিলোঁ এতিয়া মই তেওঁৰ মূৰত কৰিবাটি আৰু বাহুৰ বাজু লৈ, এই ঠাইত মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ লৈ আহিছোঁ।” ১১ তেতিয়া দায়ন্দে নিজ কাপোৰ দৰি ফালিলে আৰু তেওঁৰ লগৰ আটাই লোকসকলেও সেই দৰে কৰিলে। ১২ চৌল, তেওঁৰ পুত্ৰ যোনাথন আৰু যিহোৱাৰ প্ৰজা ইহ৊য়েল বংশ তৰোৱালত পতিত হোৱাৰ বাবে তেওঁলোকে শোক কৰি কৰি কান্দিলে আৰু সন্ধ্যালৈকে লঘুনে থাকিল। ১৩ পাছত দায়ন্দে সেই বাতৰি অনা ডেকা মানুহজনক ক'লে, “তুমি ক'ৰ মানুহ?” তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “মই এজন প্ৰাসী অমালেকীয়া মানুহ।” ১৪ দায়ন্দে তেওঁক ক'লে, “তুমি যিহোৱাৰ অভিযিজ্ঞনক বধ কৰিবৰ অৰ্থে নিজ হাত মেলিবলৈ ভয় নকৰিলা, ই কেনে কথা?” ১৫ দায়ন্দে ডেকোসকলৰ মাজৰ এজনক মাতি এই আজ্ঞা দি ক'লে, “তুমি ওচৰলৈ গৈ তেওঁক বধ কৰা।” গতিকে সেই লোকজনে গৈ তেওঁক প্ৰাহাৰ কৰি আঘাত কৰিলো। তাতে সেই অমালেকীয়াজনৰ মৃত্যু হ'ল। ১৬ তেতিয়া দায়ন্দে সেই মৃত অমালেকীয়াজনক ক'লে, “তোমাৰ বক্ষপাতৰ দোষ তোমাৰ নিজ মূৰতেই থাকক; কিয়নো, ‘ময়েই যিহোৱাৰ অভিযিজ্ঞ জনক বধ কৰিলোঁ’ এইবুলি তোমাৰ নিজ মুখেৰেই নিজৰ বিবুলে সাক্ষ দিলা।” ১৭ তেতিয়া দায়ন্দে চৌল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ যোনাথন, এই মৃতকেইজনক বিষয়ে বিলাপেৰে গীত গালে। ১৮ তেওঁ যিহুৰ সন্তান সকলক এই ধনুগীত শিকাবলৈ দিলে; ঢোৱা, যি গীত যাবেৰ পুত্রকখনিত লিখা আছে। ১৯ হে ইহ৊য়েল, তোমাৰ উচ্চস্থানবোৰত বৰু দুটি বধ কৰা হ'ল। হায় হায়, বীৰসকল কেনেকৈ পতিত হ'ল। ২০ গাতত এই বিষয় প্ৰকাশ নকৰিবা, অক্ষিলোনৰ বাটত এই বিষয় প্ৰচাৰ নকৰিবা; কৰিলে পলেষ্টাইসকলৰ জীয়াবীসকলে আনন্দ কৰিব, আচুম্বণসকলৰ জীয়াবীসকলে উল্লাস কৰিব। ২১ হে গিলবোৰা পৰ্বত, তোমাৰ ওপৰত নিয়ৰ বা বৰষুণ নহওক, বা উত্তোলনীয় নৈবেদ্যৰ পথাৰ বহুঁক, কিয়নো সেই ঠাইত বীৰসকলৰ ঢাল পেলোৱা হ'ল। তেলেৰে অভিযিজ্ঞ নৈহোৱা চৌলৰ ঢাল পেলোৱা হ'ল। ২২ হত হোৱা লোকসকলৰ তেজ আৰু বীৰসকলৰ দেহৰ পৰা যোনাথনৰ ধনু বিমুখ নহৈছিল, চৌলৰ তৰোৱালো শুদ্ধ ঘূৰি নাহিছিল। ২৩ চৌল আৰু যোনাথন, জীৱন কালত প্ৰিয় আৰু সন্তোষজনক আছিল, আৰু মৰণৰ কালতো তেওঁলোক পৃথক নহ'ল; তেওঁলোক দেগল পৰ্মীতকৈয়ো বেণী আছিল, তেওঁলোক সিংহতকৈয়ো বলৱান আছিল। ২৪ হে ইহ৊য়েলৰ

জীয়াবীসকল, চৌলৰ বাবে ক্ৰন্দন কৰা, তেওঁ তোমালোক বঙ্গ বৰণীয়া বস্ত্ৰ পিঙ্কাই ভূষিত কৰিছিল, তেওঁ তোমালোকৰ বস্ত্ৰৰ ওপৰত সোণৰ অলক্ষণৰ পিঙ্কাইছিল। ২৫ হায় হায়, যুদ্ধৰ মাজত বীৰসকল কেনেকৈ পতিত হ'ল! তোমাৰ উচ্চ স্থানবোৰত যোনাথন হত হ'ল। ২৬ হে মোৰ ভাই যোনাথন, তোমাৰ বাবে মই দুখিত হৈছোঁ। তুমি মোলৈ অতি মৰমীয়াল আছিলো। নাবীসকলৰ প্ৰেমতকৈয়ো তোমাৰ প্ৰেম মোৰ পক্ষে চমৎকাৰ আছিল। ২৭ হায় হায়, বীৰসকল কেনেকৈ পতিত হ'ল আৰু যুদ্ধৰ অন্তৰ্বোৰ যুদ্ধক্ষেত্ৰত নষ্ট হ'ল।”

২ তাৰ পাছত দায়ন্দে যিহোৱাৰ সুধিলে আৰু ক'লে, “মই যিহুৰ কোনে এখন নগৰলৈ উঠি যাব নে?” তাতে যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “উঠি যোৱা।” দায়ন্দে সুধিলে, “মই কোন খন নগৰলৈ যাব লাগিব?” যিহোৱাই উত্তৰ দি ক'লে, “হিৱোণলৈ।” ২ এই হেতুকে দায়ন্দে তেওঁৰ নিজ দৃজনী ভাৰ্যা, যিজীয়েলৰ অহীনোৱাৰ আৰু কৰিমীয়া মৃত নাবলৰ তৰিতা অৰীগলক লগত লৈ সেই ঠাইলে গ'ল। ৩ দায়ন্দে তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলক লগত ল'লে আৰু তেওঁলোক প্ৰতিজনে নিজ পৰিয়ালৰ সৈতে হিত্ৰোণ সেই নগৰবোৰত বাস কৰিবলৈ ধৰিলো ৪ তেতিয়া যিহুৰ পৰা লোকসকল আছিল আৰু দায়ন্দেক যিহুৰ বশৰ ওপৰত বজা অভিমুক কৰিলো। তেওঁলোকে দায়ন্দেক ক'লে, “ঘাৰেচ-গিলিয়াদৰ লোকসকলে চৌলক মৈদান দিলো।” ৫ তেতিয়া দায়ন্দে যাৰেচ-গিলিয়াদৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ দৃত পঠাই তেওঁলোকে এইবুলি কোৱালে, “তোমালোকে নিজ প্ৰু চৌলক মৈদান দি, আনুগত্য দেখৰোই যি দয়া ব্যৱহাৰ কৰিলা, তাৰ বাবে তোমালোক যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদ-প্ৰাপ্তি থালো।” ৬ এতিয়া যিহোৱাই তোমালোকলৈ আনুগত্য অগ্ৰীকৰ আৰু বিশৃঙ্খলাৰে ব্যৱহাৰ কৰকাৰ আৰু তোমালোকলৈ সেই কাৰ্য কৰা হেতুকে, ময়ো তোমালোকলৈ সেই দয়াৰ বাবে আনুগ্ৰহ কৰিম। ৭ এই হেতুকে এতিয়া তোমালোকৰ হাত সবল হওক আৰু সুহায়াল হোৱা, কিয়নো তোমালোক প্ৰু চৌলৰ মৃত্যু হোৱাত, যিহুৰ বংশই তেওঁলোকৰ ওপৰত মোকেই বজা আভেক কৰিলো।” ৮ ইয়াৰ ভিতৰতে নেৰৰ পুত্ৰ যি অবনেৰ চৌলৰ পুত্ৰ দুচৰোচতৰ চঞ্চল মহান্যিমলৈ লৈ গ'ল। ৯ তেওঁ দুচৰোচতৰ গিলিয়াদৰ, আৰুবীয়াসকলৰ, যিজীয়েলৰ, ইহুয়িমৰ, বিন্যামীনৰ আৰু গোটেই ইহ৊য়েলৰ ওপৰত মোকেই বজা আভেক কৰিলো।” ১০ চৌলৰ পুত্ৰ দুচৰোচতৰ চঞ্চল বছৰ বয়সত ইহ৊য়েলৰ ওপৰত বাজতু কৰিবলৈ আৰাস্ত কৰি দুবছৰলৈ বাজ্য শাসন কৰিলো কিন্তু যিহুৰ বংশ দায়ন্দে পাছত চলেঁতা আছিল। ১১ দায়ন্দে হিৱোণত যিহুদা-বংশৰ ওপৰত সাত বছৰ কৰিবলৈ আনুগত্য কৰিম হোৱাৰ বাবে তোমালোকলৈ আনুগত্য অভিযিজ্ঞ জনক বধ কৰিলো। ১২ তেতিয়া অবনেৰ আৰু চৌলৰ পুত্ৰ দুচৰোচতৰ নাসবোৰে মহান্যিমৰ পৰা গিবিয়োনলৈ গৈছিলো। ১৩ এনেতে চৰ্যাবাৰ পুত্ৰ যোৱাৰ আৰু দায়ন্দে দাসবোৰ ওলাই গিবিয়োনৰ পুখুৰীৰ ওচৰত তেওঁলোকৰ সন্মুখত উপস্থিত হ'ল। এদল পুখুৰীৰ ইপাবে আন দল পুখুৰীৰ সিপাবে বহিল। ১৪ তেতিয়া অবনেৰে যোৱাৰক ক'লে, “বিন্য কৰোঁ, ডেকাসকলে উঠি আমাৰ আগত যুদ্ধ-ক্ষেত্ৰা কৰক।” তেতিয়া যোৱাৰক ক'লে, “তেওঁলোক উঠক।” ১৫ তেতিয়া সেই ডেকা লোকসকলে সংখ্যা অনুসৰে, চৌলৰ পুত্ৰ দুচৰোচতৰ আৰু বিন্যামীনৰ বাবে তোমালোকলৈ আনুগত্য অভিযিজ্ঞ জনক বধ কৰিলো। ১৬ সিহত প্ৰতিজনে নিজৰ অহিতে যুদ্ধ কৰাজনৰ মৰত ধৰি কাষত তৰোৱালৈ খোচাত, সকলো একেলগে মৰা পৰিল; এই হেতুকে সেই ঠাই ইহুয়েচ-হচুৰীম” বা “তোৰোৱালোৰোৰ ক্ষেত্ৰ” নামেৰে প্ৰথ্যাত হ'ল; সেয়ে গিবিয়োনত আছে। ১৭ পাছত সেইদিনা যোৱা যুদ্ধ হোৱাত, অবনেৰ আৰু ইহ৊য়েল সোকসকল দায়ন্দে দাসবোৰে আগত পৰাজিত হ'ল। ১৮ সেই ঠাইত যোৱাৰ, অবীচয় আৰু আচাহেল নিমেৰে চৰ্যাবাৰ এই তিনিজন পুত্ৰ আছিল আহালে বনৰীয়া হিবিগ নিচিনা বেণী আছিল। ১৯ পাছত আচাহেল সেই কাঁওঁফালে নঘুৰি অবনেৰে পাছে পাছে খেদি গ'ল। ২০ তেতিয়া অবনেৰে পিছলে দুটি সুধিলে, “তুমি আচাহেল যোৱানে?” তেওঁ কেবল পৰাজিত হ'ওঁ। ২১ তাতে অবনেৰে তেওঁলোক ক'লে, “তুমি সেইহাতে বা বাঁওহাতে ঘূৰি, সৌ ডেকাসকলৰ কোনো এজনক ধৰি তেওঁক পিঙ্কা গ'ল।” কিন্তু আচাহেলে তেওঁৰ পাছত খেদি যোৱাৰ পৰা ঘূৰিবলৈ

মান্তি নহ'ল। ২২ গতিকে অবনেরে আচাহেলক পুনরায় ক'লে, “মোৰ পাছৰ পৰা ঘূৰা; মই কিয় তোমাক আঘাত কৰি মাটিত পেলাম? আৰু তাকে কৰিলে তোমার ককৰেৱেৰ মোৰাৰেৰ আগত মই কিদিবে মুখ দেখুৰাম?” ২৩ তথাপি আচাহেলে ঘূৰিবলৈ মান্তি নহ'ল; এইকৰণে অবনেৰে বৰছাৰ কুৰাৰে তেওঁৰ পেটত এনেটৈ খুচিলে যে, কুৰাতল পিঠিয়েনি বাহিৰ ওলালা তেড়িয়া তেওঁ সেই ঠাইতে পৰি তেড়িয়াই মৰিলা যি ঠাইত আচাহেল পৰি মৃত্যু হৈছিল, সেই ঠাইত যিমান লোক আহিল, সেই সকলো তাতেও থিয়ে হৈ ব'ল। ২৪ কিন্তু যোৱাৰ আৰু অৰীচয়ে অবনেৰেৰ পাছে পাছে খেদি গ'ল। পাছত বেলি মাৰ যাওঁতে, তেওঁলোকে গিবিয়োন মৰুপ্তাৰ বাটৰ ওচৰত থকা শীহৰ সন্মুখৰ অম্যা পৰ্বত পালেগৈ। ২৫ পাছত বিন্যামীনৰ সস্তান সকলো অবনেৰেৰ পাছত যাবৰ বাবে গোটা খাই এটা পৰ্বতৰ টিঙ্গত থিয়ে হৈ ব'ল। ২৬ তেড়িয়া অবনেৰে যোৱাৰক মাতি ক'লে, “তোৱোলৈ জানো সদাকাল গ্ৰাস কৰিব পাৰিব? শেষত ইয়াৰ ফল যে অতি তিক্ত হ'ব, তাক তুমি নাজানানো? এই হেতুকে তুমি নিজ ভাইসকলৰ পাছে পাছে খেদি অহাৰ পৰা ওভোটাবলৈ, নিজৰ লোকসকলক কিমান কালৈ আজ্ঞা নিদিয়াকৈ থাকিবা?” ২৭ তেড়িয়া যোৱাৰে ক'লে, “ঘিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, তুমি কথা নোকোৱা হ'লে, ৰাতিপুৱাই লোকসকলে নিশয়ে গুচি গ'লহেতেন আৰু প্ৰতিজনে নিজ নিজ ভাইৰ পাছত খেদি নগ'লহেতেন!” ২৮ তেড়িয়া যোৱাৰে শিখা বজোৱাত, সকলো মানুহ আৰু যুদ্ধ ও নকৰিলে। ২৯ তাৰ পাছত অবনেৰ আৰু তেওঁৰ লোকসকলে আৰাবাদেনি গোটৈই বাতি যাত্রা কৰিলে। তেওঁলোকে যৰ্দন পাৰ হৈ পাহাদিনা বাতিপুৱা যাত্রা কৰি মহনয়িম গৈ পালে। ৩০ তেড়িয়া যোৱাৰে অবনেৰেৰ পাছত খেদি যোৱাৰ পৰা উভতি আহিল আৰু আটাই লোকক তেওঁ গোটা খুৰালে; কিন্তু দায়ুদৰ উল্লেখজন সৈন্য আৰু আচাহেলক নাপালে। ৩১ কিন্তু দায়ুদৰ দাসবোৰে বিন্যামীন আৰু অবনেৰেৰ লোকসকলক এনেটৈকে আঘাত কৰিলে যে, তেওঁলোকেৰ তিনশ ষাঠিজন লোক মৰিল। ৩২ তেড়িয়া লোকসকলে আচাহেলক তুলি কৰিলে যে, বৈৎলেহেমত থকা তেওঁৰ পিতৃৰ মৈদামতে যৈদাম দিলো যোৱাৰ আৰু তেওঁৰ লোকসকল ওৰে বাতি যাত্রা কৰি বাতিপুৱা হিৰোণ পালেগৈ।

৩ চৌলৰ বংশ আৰু দায়ুদৰ বংশৰ মাজত বহুকাল ধৰি যুদ্ধ হ'লা দায়ুদ ক্ৰমে বলৱান হৈ উঠিল, কিন্তু চৌলৰ বংশ হ'লে ক্ৰমে শক্তিহীন হৈ আহিল। ২ হিৰোণত দায়ুদৰ কেইবাজনো পুত্ৰ জনিল। তেওঁৰ বৰ পুত্ৰ অঞ্চলেন, যিজ্ঞিয়েলীয়া আহিনোৰম সস্তান; তেওঁৰ দ্বিতীয় পুত্ৰ কিলিয়াৰ, কৰ্মিলীয়া মৃত নাবলৰ ভাৰ্যা অবীগৱলৰ সস্তান। তৃতীয় অবচালোম, গচ্ছৰ তলয়ৰ বজাৰ জীয়েক মাখাৰ সস্তান। ৪ চৰুচৰ্য পুত্ৰ অদেনীয়া, হৰ্ষীতৰ সস্তান। পথগম পুত্ৰ চফটিয়া, অবীটোৱ সস্তান, ৫ আৰু যষ্ট পুত্ৰ যিত্ৰিয়ম, দায়ুদৰ তিৰোতা ইঞ্চৰ সস্তান। এই সকলো হিৰোণত দায়ুদৰ ওপৰত জনিল। ৬ যি সময়ত দায়ুদৰ বংশ আৰু চৌলৰ বংশৰ মাজত যুদ্ধ চলি আছিল, সেই সময়ত অবনেৰে চৌলৰ বংশৰ পক্ষে নিজকে পৰাক্ৰমী দেখুৱাইছিল। ৭ কিন্তু আয়াৰ জীয়েক বিস্পা নামৰে চৌলৰ এজনী উপগাঁথী আছিল। তাইৰে বিষয়ে দুচৰোচতে অবনেৰক ক'লে, “তুমি মোৰ পিতৃৰ উপগাঁথীত কিয় গমন কৰিলা?” ৮ দুচৰোচতে এই কথাত অবনেৰে অতিশয় ক্ৰুশ হৈ ক'লে, “মই জানো যিহুদাৰ ফলীয়া কুৰুৰ মূৰ? অজিলোকে মই তোমার পিতৃ চৌলৰ বংশলৈ আৰু তেওঁৰ ভাই-বন্ধুসকলে দয়া কৰি আছো, আৰু তোমাক দায়ুদৰ হাতত শোধাই দিয়া নাই। তথাপি তুমি আজি সেই তিৰোতাজনীৰ বিষয়ে মোক দেৰী কৰিছ। ৯ দায়ুদৰ আগত যিহোৱাই খোৱা শপতৰ দৰে যদি মই তেওঁলৈ কাখ নকৰোঁ, তেনহেলে অবনেৰক তাতকৈয়ো অধিক দণ্ড দিয়োক, ১০ চৌলৰ পৰিয়ালৰ পৰা বাজ্য হস্ততৰ কৰিব আৰু দানৰ পৰা বৈৰ-চেৰালৈ, সমগ্ৰ ইস্তায়েল আৰু যিহুদাৰ ওপৰত সিংহসন স্থাপন কৰিব।” ১১ তাতে দুচৰোচতে অবনেৰক পুনৰ কোনো কথা ক'ব নোৱাৰিলে; কাৰণ অবনেৰলৈ তেওঁ ভৱ কৰিলে। ১২ পাছত অবনেৰে দায়ুদৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ পক্ষ হৈ কৰলৈ দৃতৰেৰ পাঠিয়াই দি কোৱালে বোলে, “এই দেশ কাৰ? আপুনি যদি মোৰ লগত এটি চৰ্কি কৰে,

তেওঁ চাঁওক মই গোটৈই ইস্তায়েলক আপোনাৰ ফাললৈ নিৰালৈ আপোনাৰ সহায় হম।” ১৩ দায়ুদে ক'লে, বাৰু, মই তোমাৰ লগত এটি চৰ্কি কৰিম, কেৱল এটি বিষয়ে মই তোমাৰ পৰা বিচাৰো যে মেতিয়া তুমি মোক দেখা কৰিবলৈ আহিল, তেড়িয়া থথমে চৌলৰ জীয়েক মীখলক নানিলে, মোক দেখা নাপাব। ১৪ তেড়িয়া দায়ুদে চৌলৰ পুত্ৰ দুচৰোচতৰ ওচৰলৈ দৃত পাঠিয়াই কোৱালে, বোলে, “যাক মোলৈ বাগদান কৰা হ'ল, মোৰ সেই মীখলক মোক দিয়া, যাৰ বাবে মই পলেষ্টীয়াসকলৰ এশ লিঙ্গা-চৰ্ম দিলো।” ১৫ তাতে দুচৰোচতে মানুহ পাঠিয়াই লীঁচিৰ পুত্ৰ পল্লটিয়েল নামেৰে মীখলৰ স্বামীৰ পৰা তাইক লৈ আহিল। ১৬ তেড়িয়া তাইৰ স্বামীয়ে তাইৰ পাছে পাছে কান্দি কান্দি কান্দি বহুৱামলৈকে তাইৰ লগত আহিল। পাছত অবনেৰে তেওঁক ক'লে, “যোৱা, ঘবলৈ উভতি যোৱা।” তাতে তেওঁ উভতি গ'ল। ১৭ পাছত অবনেৰে ইস্তায়েলৰ বৃন্দ লোকসকলৰ লগত কথোপকথন কৰি ক'লে, “দায়ুদক তোমালোকৰ ওপৰত বজা পাতিবলৈ তোমালোকে পূৰ্বতে ঢে়া কৰিছিলা। ১৮ এতিয়া তাকে কৰাইক কিয়নো যিহোৱাই দায়ুদৰ বিষয়ে কৈছিল, বোলে, ‘মই নিজ দাস দায়ুদৰ হত্তৰাই মোৰ প্ৰজা ইস্তায়েলৰ পলেষ্টীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা আৰু তেওঁলোকৰ সকলো শক্তিৰ হাতৰ পৰাৰ উদ্বাৰ কৰিম।’” ১৯ অবনেৰে বিন্যামীনৰ লোকসকলৰ লগত বাঞ্ছিতভাৱে কথা হ'লা তাৰ পাছত ইস্তায়েল বংশ ও বিন্যামীনৰ গোটৈই বংশহই যি সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, সেই বিষয়ে অবনেৰে দায়ুদৰ আগত জনাবৰ বাবে হিৰোণলৈ গ'ল। ২০ এইদৰে দায়ুদক দেখা কৰিবলৈ অবনেৰে তেওঁৰ বিশ্বজন লোকক নিজৰ লগত লৈ হিৰোণলৈ আহিল। তাতে দায়ুদে অবনেৰ আৰু তেওঁৰ লগৰ লোকসকলৰ বাবে ভোজ পাতিলৈ। ২১ অবনেৰে দায়ুদৰ ওচৰত বাখা কৰি ক'লে, মই উঠি গৈ মোৰ প্ৰভু মহাৰাজাৰ গুৰিলে ইস্তায়েলৰ সকলোকে গোটাই আনেগৈ, যেন তেওঁলোকে আপোনাৰে সৈতে এটি চৰ্কি কৰিব আৰু আপুনি আপোনাৰ মনৰ ইচ্ছাৰ দৰে যেন সকলোৰে ওপৰত বাজত কৰিব। পাছত দায়ুদে অবনেৰক বিদাই দিয়াত, তেওঁ শাস্তিৰে প্ৰহলাদ কৰিলে। ২২ তাৰ পাছত দায়ুদৰ সৈন্যসকল আৰু যোৱাৰে কোনো ঠাইত লুটকৰি উভতি অহিছিল আৰু তেওঁলোকে লগত বহুত লুট দ্রব্য আনিছিল। তেড়িয়া অবনেৰ দায়ুদৰ লগত হিৰোণত নাছিল। কিয়মোৰ দায়ুদে তেওঁক বিদায় দিয়াত তেওঁ শাস্তিৰে প্ৰহলাদ কৰিলে। ২৩ যেতিয়া যোৱাৰ আৰু তেওঁৰ লগতৰ আটাই সৈন্যদলৰ সৈতে আহিল, লোকসকলৈ যোৱাৰক ক'লে, “নেৰৰ পুত্ৰ অবনেৰ বজাৰ ওচৰলৈ আহিছিল; আৰু বজাৰ তেওঁক বিদায় দিয়াত তেওঁ শাস্তিৰে প্ৰহলাদ কৰিলে।” ২৪ তেড়িয়া যোৱাৰে বজাৰ আগলৈ আহিল ক'লে, আপুনি কি কৰিলৈ? চাঁওক, অবনেৰে আপোনাৰ ওচৰলৈ আহিছিল! আপুনি তাক বিদায় দি কিয় শাস্তিৰে যাবলৈ দিলে? ২৫ আপুনি আজনে জানো, যে নেৰৰ পুত্ৰ অবনেৰকে আপোনাক ভুলাবলৈ আৰু আপোনাৰ পৰিকল্পনাসমূহ উদ্যানত কৰিলৈ আৰু আপুনি যি কৰি আছে, সেই সকলোৰ বিষয়ে বুজিবলৈ তেওঁ আহিছিল। ২৬ যেতিয়া যোৱাৰে দায়ুদৰ ওচৰৰ পৰা বাহিৰ লোকাই আহিল, তেড়িয়া তেওঁ অবনেৰেৰ পাছত দৃত পাঠিয়াই দিলো আৰু তেওঁলোকে লগত বহুত লুট দ্রব্য আনিছিল। তেড়িয়া অবনেৰ দায়ুদৰ লগত হিৰোণত নাছিল। কিয়মোৰ দায়ুদে তেওঁক বিদায় দিয়াত তেওঁ শাস্তিৰে প্ৰহলাদ কৰিলে। ২৭ যেতিয়া যোৱাৰ আৰু তেওঁৰ লগতৰ আটাই সৈন্যে মোক দেৰী কৰিছ। ২৮ যেতিয়া যোৱাৰে বজাৰ আগলৈ আহিল ক'লে, “তুমি মোৰ পিতৃৰ উপগাঁথীত কিয় গমন কৰিলা?” ২৯ দুচৰোচতে অবনেৰক ক'লে, “মই জানো যিহুদাৰ ফলীয়া কুৰুৰ মূৰ? অজিলোকে মই তোমার পিতৃ চৌলৰ বংশলৈ আৰু তেওঁৰ ভাই-বন্ধুসকলে দয়া কৰি আছো, আৰু তোমাক দায়ুদৰ হাতত শোধাই দিয়া নাই। তথাপি তুমি আজি সেই তিৰোতাজনীৰ বিষয়ে মোক দেৰী কৰিছ। ৩০ দুচৰোচতে যোৱাৰে আৰু তেওঁৰ লগত পৰোক্তি আহিল। তেড়িয়া যোৱাৰে দায়ুদৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ ভৱ হৈ কৰলৈ দৃতৰেৰ পাঠিয়াই দি দেৰী কৰিলো আহিল। যোৱাৰে ক'লে, “তোমালোক তোমালোক কাপোৰ ফাল ক'কালত

চট পিক্কা আৰু শোক কৰি কৰি অবনেৰৰ শৰৰ আগে আগে চলা। আৰু দায়ুদ বজা ও মৰা শৰৰ চাঙৰ পাছে পাছে গ'লা ৩২ পাছত তেওঁলোকে হিৱোণত অবনেৰক মেদৈম দিলো। সেই সময়ত বজাই অবনেৰৰ মেদৈম চৰ্বত বৰ মাতৰে ক্রন্দন কৰিলৈ আৰু আন সকলো লোকে কান্দিলৈ। ৩০ বজাই অবনেৰৰ বিষয়ে বিলাপ কৰি গীত গালো, “অবনেৰো অজ্ঞনৰ দৰে মৰিব লাগেনো? ৩৪ তোমাৰ হাত বদ্ধ নাছিলো তোমাৰ ভৱিতো বেড়ি লাগেৱা নাছিলো। অন্যায় কৰোঁত লোকৰ আগত পতিত হোৱা জনৰ দৰে তুমি পতিত থ'লো।” পাছত সকলো লোকে তেওঁৰ কাৰণে পুনৰাবৃত্তি ক্রন্দন কৰিলো। ৩৫ পাছত আটাই লোকে বেলি থাকোঁতেই দায়ুদক ভোজন কৰাৰলৈ আহিলত, দায়ুদে এই শপত খালে, “বেলি মাৰ লৌ যাওতে মই যদি পিঠা বা আন কিবা বস্তুৰেই আস্থাদ লঙ্ঘ, তেন্তে স্টশৰে মোক অযুক আৰু তাতোকৈয়ো অধিক দণ্ড দিয়ক।” ৩৬ তাতে সকলো লোকে তেওঁৰ এই ব্যৱহাৰ দেখি সন্তোষ পালে; আৰু বজাই যি কি কৰিছিল, তাতো সকলো লোকে সন্তোষ পাইছিলো। ৩৭ আৰু নেৰেৰ পুত্ৰ অবনেৰৰ বধ কৰা কথাত কথাত বজাৰ যে অনুমতি নাই, তাক সকলো লোকে আৰু সকলো ইস্তায়েলেও সেই দিনা বৃজি পালে। ৩৮ পাছে বজাই তেওঁৰ দাসবোৰক ক'লে, আজি যে ইস্তায়েলৰ মাজত প্ৰধান আৰু মহান লোক এজন পতিত হ'ল, তাক জানো তোমালোকে নাজানা নে? ৩৯ অভিযোগ বজা হ'লেও আজি মই দূৰ্বল। এইকেইজনলোক আৰু চূব্যার পুত্ৰসকল মোৰ বাবে অতি পাহাৰিবা যিহোৱাই কুকৰ্ম কৰাসকলক তেওঁলোকৰ অসৎ ব্যৱহাৰৰ কাৰণে পাব লগীয়া উচিত প্ৰতিফল দিয়ক।

৪ যেতিয়া চৌলৰ পুত্ৰ স্টচৰোচতে অবনেৰৰ মৃত্যু হিৱোণত হোৱা কথায়ৰ শুণিলে, তেওঁৰ হাত দূৰ্বল হল আৰু আটাই ইস্তায়েল চিস্তিত হ'ল। ২ চৌলৰ পুত্ৰ দুজন সৈন্যবৰ্গৰ দলপতি আছিলো এজনৰ নাম বানা আৰু আন জনৰ নাম ৰেখিব; তেওঁলোকে বিল্যামীনৰ বংশৰ বেৰোতায়া বিম্যোনৰ পুত্ৰ; কিয়নো বেৰোতা বিল্যামীনৰ আধিপত্যৰ মাজৰো এজন বুলি গণিত হৈছিল ৩ আৰু বেৰোতায়াসকল শিতিয়মলৈ পলাই গৈ সেই ঠাইতে আজিলোকে প্ৰবাস কৰি আছে। ৪ চৌলৰ পুত্ৰ মোনাথনৰ, দুয়োখন ভৱি খোৱা হোৱা এজন মৃত্যু আছিল। যিজ্জলেৱ পৰা যেতিয়া চৌল আৰু যোনাথনৰ মৃত্যুৰ সহাদ আহিল, তেতিয়া ল'জৰাজনৰ পাঁচ বছৰ বয়স আছিলো। সেই ল'জৰাজনৰ শুশ্রাকাৰীবিশীয়ে তাক লৈ পলাই গৈছিলি কিন্তু শুশ্রাকাৰীবিশীয়ে বেশেৰে পলাই যাওতে যোনাথনৰ পুত্ৰ পৰি আঘাত পোৱাত খোৱা হৈছিল। তাৰ নাম মফিবোঝ আছিল। ৫ পাছত বেৰোতায়া বিম্যোনৰ সেই দুজন পুত্ৰ ৰেখিব আৰু বানাই দিনৰ টান ব'দৰ কালত যাত্রা কৰি স্টচৰোচত ঘৰ পালোগৈ, তেতিয়া দুপৰ বেলোৰ সময়, যেতিয়া তেওঁ জিৰিম লৈ আছিল। ৬ তাতে যেহেতুন চালি থকা সময়ত, দুৱাৰত বৰ্ধীয়া হৈ থকা এগৰাকি মহিলাই টোপনি যোৱাত, ৰেখিব আৰু বানাই নিৰেৰ তাইৰ কামেৰে পাব হৈ গ'লা ৭ তাতে তেওঁৰ শোৱা কেঠালিত নিজ খাটক শুই থাকোঁতেই, তেওঁলোকে ভিতৰলৈ সোমাই গৈ আঘাত কৰি তেওঁক বধ কৰিলো পাছত তেওঁৰ মূৰ কাটি, সেই মূৰ লৈ আৰাবাৰ বাটেন্দি ওৰে বাতি যাত্রা কৰিলো। ৮ তেওঁলোকে স্টচৰোচতৰ মূৰটো হিৱোণত থকা দায়ুদৰ ওচৰলৈ নি বজাক ক'লে, “চাওঁক, আপোনাৰ প্রাণ নাশৰ চেষ্টা কৰা চৌলৰ পত্ৰ স্টচৰোচতৰ মূৰ এইয়া। যিহোৱাই আজি মোৰ প্ৰস্তু মহাবাজৰ পক্ষে চৌল আৰু তেওঁৰ বংশৰ ওপৰত প্ৰতিকাৰ সাধিলে।” ৯ কিন্তু দায়ুদে বেৰোতায়া বিম্যোনৰ পুত্ৰক বেখিব আৰু তাৰ ককায়েক বানাক এই উত্তৰ দি ক'লে, “মিজন সৰ্বশক্তিমান স্টশৰে সকলো সক্ষটৰ পৰা মোৰ প্রাণ উদ্বাব কৰিলো, সেই যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, ১০ যেতিয়া কোনো এজন মানুছে বৰ ভাল খৰ আনিছো বুলি ভাৰি মোক কৈছিল, ‘চাওঁক, চৌল মৰিল’, তেতিয়া মই তেওঁক ধৰি চিৰগত বধ কৰিলোঁ আৰু এইটোৱাই বাতিৰ অনাৰ বাবে তেওঁক মই দিয়া তেওঁৰ পুৰুষকৰ আছিল। ১১ পাছত, দুষ্টোৱে এজন নিৰ্দোহীলোকক তেওঁৰ ঘৰৰ ভিতৰত সোমাই তেওঁ খাটক শুই থাকোতে তেওঁক যদি বধ কৰে, তেন্তে ল'লে তোমালোকৰ হাতৰ পৰা তেওঁৰ ব্যক্তিপত্ৰ প্ৰতিশোধ তাকতে অধিক নল'ম নে? আৰু তোমালোকক পৃথিবীৰ পৰা উচ্ছৱ নকৰিম নে?” ১২ তেতিয়া দায়ুদে তেওঁৰ ডেকাসকলক আজ্ঞা কৰাত, তেওঁলোক বধ

কৰি তেওঁলোকৰ হাত-ভৰি কাটি পেলালৈ আৰু হিৱোণৰ পুখুৰীৰ পাৰত তেওঁলোকৰ শৰ আৰি হ'লা কিন্তু তেওঁলোকে স্টচৰোচতৰ মূৰটো লৈ হিৱোণত থকা অবনেৰৰ মেদৈম দিলো।

৫ তাৰ পাছত ইস্তায়েলৰ সকলো কৈফে হিৱোণত থকা দায়ুদৰ ওচৰলৈ

আহিক'লে, “চাওঁক, আমি আপোনাৰ হাড় আৰু মঙ্গহা ২ আৰু আগেয়ে যেতিয়া চৌল আমাৰ বজা আছিল, তেতিয়াও আপুনিয়েই ইস্তায়েলক বাহিৰলৈ আৰু ভিতৰলৈ আনা নিয়া কৰিছিলো আৰু যিহোৱাই আপোনাক কৈছিল, যে, ‘তুমিয়েই বৰ্ধীয়া হৈ মোৰ প্ৰজা ইস্তায়েলৰ লোকসকলক চৰালো আৰু ইস্তায়েলৰ ওপৰত অধিপতি হ'বা।’” ৩ এইদেবে ইস্তায়েলৰ আটাই বৃক্ষলোক হিৱোণত থকা বজাৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু দায়ুদ বজাই হিৱোণত যিহোৱাৰ সাক্ষাতে তেওঁলোকে লগত এটি নিয়ম কৰিলো আৰু তেওঁলোকে ইস্তায়েলৰ ওপৰত দায়ুদক বজা পাতি অভিযোক কৰিলো। ৪ দায়ুদে ত্ৰিশ বছৰ বয়সত বজা হৈ চলিশ বছৰ বাজতু কৰিলো। ৫ তেওঁ হিৱোণত যিহুদাৰ ওপৰত সাত বছৰ ছমাহ বাজতু কৰিলো আৰু যিবুচালেমত গোটাই ইস্তায়েলৰ আৰু যিহুদাৰ ওপৰত তেক্ষিণ বছৰ বাজতু কৰিলো। ৬ তাৰ পাছত বজা আৰু তেওঁৰ লোকসকলে দেশ-নিবাসী যিবুচায়াসকলক বিৰুদ্ধে যিবুচালেমলৈ বুলি যাত্রা কৰিলো তেওঁলোকে দায়ুদক ক'লে, “তুমি এই ঠাইত সোমাৰলৈ নাপাবা কিয়নো কণাবোৰে আৰু খোৰা-বোৰেই তোমাক খেদাই দিব; তেওঁলোকে ভাৰিছিল, দায়ুদ এই ঠাইত আৰু সোমাৰ নোৱাৰিব।” ৭ তথাপি ও দায়ুদে চিৱোন দুৰ্ঘ হাত কৰি ল'লে, সেয়ে দায়ুদৰ নগৰ। ৮ তেতিয়াই দায়ুদে কৈছিল, “যি কোনোৰে যিবুচায়াসকলক আক্ৰমণ কৰিব খোজে, তেওঁ পানীৰ নলাইন্দি উঠি গৈ দায়ুদৰ ঘণলগীয়া সেই ‘কণা আৰু খোৰা’ৰোক আঘাত কৰক।” এই কাৰণে মানুহে কয়, “ই ‘কণা আৰু খোৰা’ৰোক বাজপাসাদৰ ভিতৰত সোমাৰ নোৱাৰিব।” ৯ তাৰ পাছত দায়ুদে সেই দুৰ্ঘ নিবাস কৰি, তাৰ নাম দায়ুদৰ নগৰ বাখিলো আৰু মিল্লোৰ পৰা ভিতৰৰ চাৰিওফালে গড় নিৰ্মাণ কৰিলো। ১০ পাছত দায়ুদ ক্ৰমে ক্ৰমে বৃদ্ধি পাই মহান হ'ল; কিয়নো বাহিনীসকলৰ দৃশ্যৰ যিহোৱা তেওঁৰ লগে লগে আছিলো। ১১ তেতিয়া ত্ৰু বজা হৈৰেমে দায়ুদৰ ওচৰলৈ আৰু এৰচ কাঠ, কাঠমিস্ত্ৰীসকল আৰু বাজমিস্ত্ৰীসকলক পঢ়িয়াই দিলো তেওঁলোকে দায়ুদৰ কাৰণে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিলো। ১২ তাতে দায়ুদে জানিলে যিহোৱাই যে ইস্তায়েলৰ ওপৰত তেওঁক বজা পাতিলে, সেই বাবে নিজৰ প্ৰজা ইস্তায়েলসকলৰ বাবে তেওঁৰ বাজা উন্নত কৰিলো। ১৩ দায়ুদে হিৱোণৰ পৰা অহাৰ পাছত, যিবুচালেমত আন আন উপপত্তি আৰু পত্তাসমূহক ল'লে, তাতে দায়ুদে আৰু অধিক পো আৰু জী জানিলু। ১৪ যিবুচালেমত তেওঁলৈ যিসকল সন্তুন জন্ম পালে, তেওঁলোকেৰ নাম চুমুৰা, চোব, নাথন, চলোমন, ১৫ যিতৰ, ইলীজুৱা, মেংক, যাফীয়া, ১৬ ইলীচামা, ইলিয়াদা আৰু ইলীফেলট আছিলো। ১৭ পাছত যেতিয়া দায়ুদক ইস্তায়েলৰ ওপৰত বজা অভিযোক কৰা সহাদ পালে, তেতিয়া আটাই পলেষ্টীয়াসকলে দায়ুদক বিচাৰিবলৈ উঠি আহিল। দায়ুদে তাকে শুনি দুগলিলৈ নাম গ'ল। ১৮ তেতিয়া পলেষ্টীয়াসকলে আহি বক্ষযীম উপত্যকা জুৰি ল'লে। ১৯ তেতিয়া দায়ুদে যিহোৱাৰ পৰা সহায় বিচাৰিলো। তেওঁক সুধিৰে, “মই পলেষ্টীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰিম নে? আপুনি তেওঁলোকে মোৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব নে?” তেতিয়া যিহোৱাই দায়ুদক ক'লে, “আক্ৰমণ কৰা, কিয়নো মই নিশ্চয়ে ফিলিষ্টীয়াসকলে তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম।” ২০ তেতিয়া পলেষ্টীয়াসকলে আহি বক্ষযীম উপত্যকা পৰাজয় কৰিলো। তেওঁ মন্তব্য কৰিলো, “যিহোৱাৰ পৰা সহায় বিচাৰিলো। তেওঁক সুধিৰে, “মই পলেষ্টীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰিম নে? আপুনি তেওঁলোকে মোৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব নে?” তেতিয়া যিহোৱাই দায়ুদক ক'লে, “আক্ৰমণ কৰা, কিয়নো মই নিশ্চয়ে ফিলিষ্টীয়াসকলে তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম।” ২০ তেতিয়া দায়ুদে বালপৰাচীমলৈ আহি তাতে তেওঁলোকক পৰাজয় কৰিলো। তেওঁ মন্তব্য কৰিলো, “যিহোৱাৰ পৰা সহায় বিচাৰিলো। তেওঁক সুধিৰে, “মই পলেষ্টীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰিম নে? আপুনি তেওঁলোকে মোৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব নে?” তেতিয়া যিহোৱাই দায়ুদক ক'লে, “আক্ৰমণ কৰা, কিয়নো মই নিশ্চয়ে ফিলিষ্টীয়াসকলে তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম।” ২১ সেই ঠাইতে তেওঁলোকৰ মূৰ্তিবোৰ এৰি থৈ গ'ল; তাতে দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকলে স্টেইবোৰে লৈ আহিল। ২২ তাৰ পাছত পলেষ্টীয়াসকলে আকো আহি বক্ষযীম উপত্যকা জুৰি ল'লে। ২৩ তেতিয়া দায়ুদে যিহোৱাৰ পৰা পুনৰ সহায় বিচাৰিলো আৰু যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “তুমি তেওঁলোকৰ সন্মুখেৰে আক্ৰমণ নকৰিবা, বৰং তেওঁলোকৰ পাছফালেন্দি ঘূৰি গৈ, নুনি গচ কেই জোপাৰ সন্মুখত

তেওঁলোকের আগত উপস্থিত হ'ব। ২৪ যেতিয়া সেই নুনি গচ কেইজোপাৰ মাজেৰে সৈন্য যোৱাৰ নিছিনা শব্দ শুনিবা, তেতিয়া সৈন্য-সামন্তেৰে সৈতে আক্ৰমণ কৰিবা কিয়নো তেতিয়াই যিহোৱাই পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈন্য-সামন্তক আক্ৰমণ কৰিবৰ অৰ্থে তোমাৰ আগতেই গ'ল, গতিকে তুমি এইদেৰেই কৰা।” ২৫ তেতিয়া দায়ুদে যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুস৾ৰে কাৰ্য কৰিলো। তেওঁ শেবাৰ পৰা চোজৰলৈকে পলেষ্টীয়াসকলক বধ কৰিলো।

৬ দায়ুদে পুনৰাই ইস্রায়েল আটাই মনোনীত লোকক লৈ ত্ৰিশ

হাজাৰজন লোকক গোটালো। ২ তাৰ পাছত দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লগত থকা আটাই লোক উঠি যিহোৱাই থকা বালিৰ পৰা, দুশ্বৰৰ নাম অৰ্থাৎ কৰুব দুটা মাজত বহা বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰথ্যাত সেই দুশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক আনিবলৈ খাতা কৰিলো। ৩ পাছত তেওঁলোকে দুশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক এখন নতুন বৰ্থত তুলি ল'লো। তেওঁলোকে এই নিয়ম-চন্দুক পৰ্বতত থকা অবীনাদবৰ ঘৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলো। ৪ তেওঁলোকে পৰ্বতত থকা অবীনাদবৰ ঘৰৰ ঘৰৰ পৰা দুশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকটৈ সৈতে বৰ্থন উলিয়াই আনিলো। অহিয়া নিয়ম-চন্দুকৰ আগে আগে গ'ল। ৫ তেতিয়া দায়ুদ আৰু ইস্রায়েল আটাই বংশই দেবদুৰু কাঠোৰে সজা নানা ধৰণৰ বাদ্যযন্ত্ৰ নেবল, খঞ্জৰী, খুঁটিতাল আৰু ভোটিতাল আদি বজাই যিহোৱাৰ আগত গুণানুকীৰ্তন কৰিলো। ৬ যেতিয়া তেওঁলোকে নাথুনৰ মৰণাৰ মৰা ঠাই পালে তাতে গুহাল শিছল খোৱাত, উজ্জাই হাত মেলি যিহোৱাৰ সেই নিয়ম-চন্দুকটি ধৰিলো। ৭ তেতিয়া উজ্জাৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ ক্ৰেতে প্ৰজ্বলিত হল। তেওঁৰ আন্তিৰ কাৰণে দুশ্বৰে সেই ঠাইতে তেওঁক আঘাত কৰিলো। তাতে উজ্জাৰ সেই ঠাইত দুশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকটিৰ কাষতে মৃত্য হ'ল। ৮ যিহোৱাই উজ্জাক আঘাত কৰাৰ কাৰণে দায়ুদে মনত বেজাৰ পালে আৰু তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম পেৰচ-উজ্জাৰ বাখিলো আজিলোকে সেই ঠাইৰ নাম পেৰচ-উজ্জাৰ আছে। ৯ সেই দিনা দায়ুদৰ যিহোৱাৰ প্ৰতি ভয় লাগিলা। তেওঁ কলে “যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক মোৰ ওচৰলৈ কেনেকৈ আহিব?” ১০ এই হেতুকে দায়ুদে তেওঁৰ লগত যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি দায়ুদৰ নগৰলৈ আনিলো ইচ্ছা নকৰিলো। তাৰ সলনি তেওঁ সেই নিয়ম-চন্দুকটি গাতীয়া ওবেদ-ইদোমৰ ঘৰত থলেগৈ। ১১ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি গাতীয়া ওবেদ-ইদোমৰ ঘৰত তিনি মাহ থাকিলা। তাতে যিহোৱাই ওবেদ-ইদোমক আৰু তেওঁৰ গোটেই ঘৰখনক আশীৰ্বাদ কৰিলো। ১২ তাৰ পাছত “যিহোৱাই দুশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকৰ বাবে ওবেদ-ইদোমৰ ঘৰ আৰু তেওঁৰ যি আছে, সেই সকলোকে আশীৰ্বাদ কৰিলো” এই বুলি দায়ুদৰ আগত কৰো হ'ল। তেতিয়া দায়ুদে গৈ ওবেদ-ইদোমৰ ঘৰৰ পৰা আনন্দেৰে দুশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকটি দায়ুদৰ নগৰলৈ লৈ আনিলো। ১৩ যেতিয়া যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি কঢ়িয়াই আনা লোকসকলে ছেখেজ আগবঢ়ি গল, তেওঁ এটা বলদগুৰু আৰু এটা হস্তপুষ্ট গুৰু পোৱালি বলিদান কৰিলো। ১৪ আৰু দায়ুদে শণ সূতাৰ এখন একদিন পিঙ্কি যিহোৱাৰ আগত পাৰে মানে নাচিলো। ১৫ এইদেৰে দায়ুদ আৰু ইস্রায়েলৰ সকলো বংশই জয়ধনি কৰি আৰু শিখৰ বাদ্য বজাই বজাই যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি লৈ আনিলো। ১৬ তেতিয়া যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি দায়ুদৰ নগৰত সোমাওঁতে, চৌলৰ জীয়েক মীখালে খিড়কি দুৱাৰেনি চাই আছিলা যিহোৱাৰ আগত দায়ুদ বজাক ডে দি নাচি থকা দেখি, মনতে তেওঁক তুচ্ছ ত্তজন কৰিলো। ১৭ পাছত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি ভিতলৈ আনি, দায়ুদে তাৰ ঠাই স্থাপন কৰি বখা তমুৰ মজিয়াৰ মাজত বাখিলো। আৰু দায়ুদে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে হোম-বলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিলো। ১৮ পাছে হোমবলি আৰু মঙ্গলাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ শৈষ হোৱাৰ পাছত দায়ুদে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ নামেৰে লোকসকলক আশীৰ্বাদ কৰিলো। ১৯ আৰু সকলো লোকৰ মাজত অৰ্থাৎ ইস্রায়েলৰ গোটেই লোক সকলৰ মাজত থকা প্রত্যেক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰীক এটা পঞ্চ, এটুকুৰা মঙ্গল আৰু এলদা এলদা শুকান দ্রাক্ষাণুটি বিলাই দিলো। পাছত সকলো লোক নিজ নিজ ঘৰলৈ শুচি গ'ল। ২০ তেতিয়া দায়ুদে নিজৰ পৰিয়ালক আশীৰ্বাদ কৰিবৰ বাবে উভতি আছিলা চৌলৰ জীয়েক মীখালে,

দায়ুদক আগবঢ়াবলৈ ওলাই গৈ ক'লে, “আজি ইস্রায়েলৰ বজা কেমে গৌৰবায়িত হ'ল! যেনেকৈ কোনো অমাৰ্জিত চিত্ৰ লোক নিলাজৰ দৰে বিবৰ্ণ হয়, তেনেকৈ তেওঁ আজি নিজ দাসবোৰৰ মাজৰ বেটাসকলৰ আগত বিবৰ্ণ হল!” ২১ তেতিয়া দায়ুদে সমিধান দি মীখলক ক'লে, “তোমাৰ পিতৃ আৰু তেওঁৰ সকলো বংশৰ ওপৰত যিহোৱাৰ প্ৰজা ইস্রায়েল লোকৰ অধ্যক্ষপদত মোক যিজন সৰ্বশক্তিমান স্টথৰে মনোনীত কৰিলো, সেই যিহোৱাৰ সাক্ষাতেই মই তাকেই কৰিলোঁ। এই হেতুকে মই সেই যিহোৱাৰ সাক্ষাতেই আমোদ কৰিম। ২২ মই ইয়াতকেয়ো আৰু ‘লঘু’ হ’ম আৰু মোৰ নিজ দৃষ্টিক আৰু হীন হ’ম, কিন্তু তুমি যি বেটাসকলৰ কথা কলা, সিংহতৰ আগতেই নিলাজৰ দৰে অমাৰ্জিত চিত্ৰ লোক হৈ আদৰ পোৱা হ’ম।” ২৩ এতেকে চৌলৰ জীয়েক মীখলৰ মৰণ কাললৈকে কোনো সন্তান নহ'ল।

৭ পাছত বজাই যেতিয়া নিজৰ গৃহত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু যিহোৱাই

চৰিওফালে থকা সকলো শক্ৰৰ পৰা বজাক বিশ্বাম দিলো, ২ তেতিয়া বজাই নাথন ভাৰবাৰাদীক ক'লে, “এতিয়া চাঁওক, মই এৰচ কাঠেৰে সজা গৃহত বাস কৰি আছোঁ; কিন্তু দুশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকটি তমুৰ মাজ-মজিয়াতেই আছোঁ।” ৩ তেতিয়া নাথনে বজাক ক'লে, “ভাল, আপোনাৰ মনত যি আছে তাকে কৰক; কিয়নো যিহোৱা আপোনাৰ লগত আছে।” ৪ পাছত নাথনলৈ সেই বাতিয়েই যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, ৫ বোলে, “যোৱা আৰু তুমি গৈ মোৰ দাস দায়ুদক কোৱা, ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে: বোলে, তুমিয়েই জানো মোৰ বস্তি গৃহ নিৰ্মাণ নকৰিবা?’ ৬ কিয়নো মই ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই অনা দিনৰে পৰা আজিলোকে কোনো গৃহত বাস কৰা নাই, কেৰল মোৰ আবাস যি তমু, তাত থাকিবে ভ্ৰম কৰি আছোঁ। ৭ গোটেই ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত মই আহা-যোৱা কৰা কোনো এক ঠাইত, মই যিজনক মোৰ প্ৰজা ইস্রায়েল লোকসকলক প্ৰতি পালন কৰিবলৈ ভাৰ দিছিলোঁ, ইস্রায়েলৰ এনে কোনো ফৈদক জানো কেতিয়া এই কথা কৈছিলোঁ যে, ‘তোমালোকে কিয় মোৰ কাৰণে এৰচ কাঠৰ গৃহ নিৰ্মাণ নকৰিবা?’ ৮ এই হেতুকে এতিয়া, তুমি মোৰ দাস দায়ুদক কোৱা, ‘বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘মোৰ প্ৰজা ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলৰ ওপৰত অধিপতি হ'বলৈ মই তোমাক মৰৰ চণ্গী ঠাইৰ পৰা আৰু জাকৰ পাছে পাছে যোৱাৰ পৰা এহণ কৰিলোঁ; ৯ আৰু তুমি যি যি ঠাইলৈ গৈছিলা, সেই সকলোতে মই তোমাৰ সঙ্গী হৈ তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা তোমাৰ আটাই শক্ৰসকলক উচ্ছব কৰিলোঁ পৃথিবীত থকা মহৎ লোকৰ নামৰ দৰে তোমাৰো নাম মহৎ কৰিম। ১০ আৰু মই নিজ প্ৰজা ইস্রায়েলৰ কাৰণে এটা ঠাই নিষ্পয় কৰি তেওঁলোকে বোপণ কৰিম; তাতে তেওঁলোকে নিজ নিজ প্ৰজা ইস্রায়েল লোকসকলৰ ওপৰত বিচাৰকত্বসকলক নিযুক্ত কৰিছিলোঁ; তেতিয়াৰে পৰা যেনে হৈছিল, মই সকলো শক্ৰবোৰ পৰা তোমাক বিশ্বাম দিম। তাৰোপৰ মই, যিহোৱাই যোগণ কৰিছোঁ যে, তোমাৰ কাৰণে এক বংশ উৎপন্ন কৰিম। ১২ তোমাৰ আয়ুস সম্পূৰ্ণ হ'লে, মেতিয়া তুমি নিজ ওপৰ-পিতৃসকলৰ লগত নিন্দি হ'ব। তেতিয়া তোমাৰ ভৰসত উৎপন্ন হোৱা তোমাৰ পাছৰ বংশৰ লোকক নিচালকে দুৰ্জন্মৰ সন্তান সকলে তেওঁলোকক আৰু দুখ নিদিব, ১১ মেতিয়াৰে পৰা মই নিজ প্ৰজা ইস্রায়েল লোকসকলৰ ওপৰত বিচাৰকত্বসকলক নিযুক্ত কৰিছিলোঁ; তেতিয়াৰে পৰা যেনে হৈছিল, মই সকলো শক্ৰবোৰ পৰা তোমাক বিশ্বাম দিম। ১৩ মোৰ নামৰ কাৰণে তেওঁহে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব আৰু মই তেওঁ তেওঁৰ বাজিসিংহাসন চিৰস্থায়ী কৰিম। ১৪ মই তেওঁৰ পিতৃ হ'ম আৰু তেওঁৰ সকলো লোক নিজ নিজ ঘৰলৈ গৈ যিহোৱাৰ আগত দায়ুদ বজাক ডে দি নাচি থকা দেখি, মনতে তেওঁক তুচ্ছ ত্তজন কৰিলো। ১৫ পাছত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি লৈ আনিলো। ১৬ তেতিয়া যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি কঢ়িয়াই আনা লোকসকলে ছেখেজ আগবঢ়ি গল, তেওঁ এটা বলদগুৰু আৰু এটা হস্তপুষ্ট গুৰু পোৱালি বলিদান কৰিলো। ১৭ আৰু দায়ুদে শণ সূতাৰ এখন একদিন পিঙ্কি যিহোৱাৰ আগত পাৰে মানে নাচিলো। ১৮ এইদেৰে দায়ুদ আৰু ইস্রায়েলৰ সকলো বংশই জয়ধনি কৰি আৰু শিখৰ বাদ্য বজাই বজাই যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি লৈ আনিলো। ১৯ তেতিয়া যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি কঢ়িয়াই আনা লোকৰ মাজত অৰ্থাৎ ইস্রায়েলৰ গোটেই লোক সকলৰ মাজত থকা প্রত্যেক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰীক এটা পঞ্চ, এটুকুৰা মঙ্গল আৰু এলদা এলদা শুকান দ্রাক্ষাণুটি বিলাই দিলো। পাছত সকলো লোক নিজ নিজ ঘৰলৈ শুচি গ'ল। ২০ তেতিয়া দায়ুদে নিজৰ পৰিয়ালক আশীৰ্বাদ কৰিবৰ বাবে উভতি আছিলা চৌলৰ জীয়েক মীখালে,

আনিছা? ১৯ তথাপি হে প্রভু যিহোৱা, তোমার দৃষ্টিত ই অতি সুবু বিষয় আছিল তুমি নিজ দাসৰ বংশৰ বিষয়েও সুদীর্ঘ কালৰ কথা ক'লা, হে প্রভু যিহোৱা, ইয়াক তুমি মানুহৰ বিধিৰ দৰে কৰিলা। ২০ ইয়াৰ পাছত মই, দায়ুদে তোমাক আৰু কি ক'ম? কাৰণ হে প্রভু যিহোৱা, তুমি নিজ দাসক জানি আছা। ২১ বিষয়নো তুমি নিজ বাক্যৰ কাৰণে আৰু তোমার নিজ উদ্দেশ্য সিদ্ধ কৰিবলৈ, এই সমস্ত মহৎ কৰ্ম সাধন কৰি, তোমার দাসক জনালা। ২২ এই হেতুকে হে ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি মহান কিয়নো আমি নিজ কাণে যি যি শুনিলো, সেই সকলোৰ দৰে তোমার তুল্য কোনো নাই। আৰু তোমাত বাজে আৰু কোনো ঈশ্বৰ নাই। ২৩ আৰু তোমার প্ৰজা ইহায়েললোকৰ তুল্য, যিসকলক ঈশ্বৰে নিজৰ কাৰণে মুক্ত কৰি নিজ প্ৰজা কৰিবলৈ আৰু নিজৰ নাম কীৰ্তিমন্ত কৰিবলৈ আৰু চিত্ৰৰ পৰা অৰ্থাৎ অনা-ইহায়েলী আৰু তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰ মাজৰ পৰা তুমি মুক্ত কৰা তোমার প্ৰজাৰ আগত আমাৰ পক্ষে মহৎ কৰ্ম আৰু তোমার দেশৰ পক্ষে নানা ভৱন্ধনৰ কৰ্ম সিদ্ধ কৰিবলৈ তুমি আগমণ কৰিলা, পৃথীৱৰীৰ মাজত এনে আন কোন জতি আছে? ২৪ আৰু সদাকাল তোমার প্ৰজা হবৰ অৰ্থে তোমার বাবে তোমার প্ৰজা ইহায়েল লোকক তুমি স্থাপন কৰিলা। আৰু হে যিহোৱা, তুমি তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ থ'লো। ২৫ এই হেতুকে এতিয়া হে ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি নিজ দাসৰ আৰু তাৰ বংশৰ বিষয়ে যি বাক্য ক'লা, তাক সদাকাললৈ থিৰ কৰাৰ; আৰু যেনেকৈ ক'লা, তেনেকৈয়ে কৰা। ২৬ 'বাহিনীসকলৰ যিহোৱা ইহায়েলৰ ওপৰত থাকোত্ত ঈশ্বৰ আৰু তোমার দাস দায়ুদৰ বংশ তোমার সাক্ষাতে থিৰে থাকিব', এইবুলি লোকে ক'বা তোমার নাম সদাকাল মহিমাপ্তি হওঁক। ২৭ কিয়নো হে ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, 'মই তোমাৰ কাৰণে এক বংশ স্থাপন কৰিব' বুলি তুমিয়েই তোমার দাসৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলা। এই কাৰণে তোমার আগত এই প্ৰার্থনা কৰিবলৈ তোমার দাসৰ মনত সাহস জনিল। ২৮ আৰু এতিয়া হে প্রভু যিহোৱা, তুমিয়েই ঈশ্বৰ, তোমার বাক্য বিশ্বস্ত আৰু তুমিয়েই তোমার দাসলৈ এই মঙ্গল প্ৰতিজ্ঞা কৰিলা। ২৯ এই হেতুকে তোমার দাসৰ বংশ যেন তোমার আগত সদাকাল থাকে, এই কাৰণে অনুগ্ৰহ কৰি তাক আশীৰ্বাদ কৰা কিয়নো হে প্রভু যিহোৱা, তুমি নিজে প্ৰতিজ্ঞা কৰিলা আৰু তোমার আশীৰ্বাদৰ গুণে তোমার এই দাসৰ বংশ সদাকাল আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হওঁক।'

৮ ইয়াৰ পাছত দায়ুদে পলেষ্ঠীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰি পৰাজয় কৰিবলৈ এইদৰে তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা গাথ' আৰু ইয়াৰ গাওঁসমূহ অধিকাৰ কৰি ল'লৈ। ২ তাৰ পাছত তেওঁ মোৱাবীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰি তেওঁলোকক মাটিত শুৱাই লেজুৰে জুখিলো অৰ্থাৎ বধ কৰিবৰ অৰ্থে দুই লেজু আৰু জীয়াই বাখিবৰ বাবে সম্পূৰ্ণ এক লেজু জুখিলো পাছত মোৱাবীয়াসকলে দায়ুদৰ দাস হ'ল আৰু তেওঁলৈ প্ৰশংসাৰে উপহাৰ আনিবলৈ ধৰিলৈ। ৩ আৰু চোৱাৰ বজা বহুবৰ পুত্ৰ হদদেজৰে ইউফেটি নদীৰ ওচৰত নিজৰ অধিকাৰ পৰ্নৰায় স্থাপন কৰিবলৈ থাওঁতে, দায়ুদে তেওঁক আক্ৰমণ কৰি পৰাজয় কৰিলৈ। ৪ তেওঁ এক হাজাৰ বৰ্থ, সাত শ অশ্বাৰোহী আৰু বিশ হাজাৰ পদাতিক সৈন্যক বন্দী কৰি ল'লৈ আৰু তেওঁ বৰ্থৰ আটাই শোঁৰাবোৰেৰ পাছঠেঙুৰ সিৰ কাটিলৈ, কিন্তু তাৰ মাজত এশ বৰ্থৰ বাবে যোঁৰা বাখিলৈ। ৫ পাছে দেম্যোচকৰ আৰামীয়াসকলে চোৱাৰ হদদেজৰ বজাক সহায় কৰিবলৈ আহাতে, দায়ুদে সেই আৰামীয়াসকলৰ মাজৰ বাইশ হাজাৰ লোকৰ বধ কৰিলৈ। ৬ তাৰ পাছত দায়ুদ দায়ুদে দয়োচকৰ অবাম দেশত বক্ষী সৈন্যদল স্থাপন কৰিলৈ, তাতে আৰামীয়াসকলে দায়ুদে দাস হৈ প্ৰশংসাৰে উপহাৰ আনিলৈ। এইদৰে দায়ুদ যি যি ঠাইলৈ গৈছিল, সেই সকলোতে যিহোৱাই তেওঁক জয়ী হ'বলৈ দিছিল। ৭ আৰু দায়ুদে হদদেজৰ বজাক কেইজনৰ গাত থকা সোণৰ ঢালবোৰ সোলোকাই যিৰুচালেমলৈ লৈ গ'ল। ৮ আৰু দায়ুদ বজাই হদদেজৰ বেঠে আৰু বেৰোঘৰ নগবৰ পৰা অধিক পিলত আনিলৈ। ৯ পাছত দায়ুদে হদদেজৰ বসকলো সৈন্যসামান্তক পৰাজয় কৰা কথা হমাত'ৰ বজা তোৱিয়ে এতিয়া শুবলৈ, ১০ এতিয়া যুদ্ধত হদদেজৰক আঘাত কৰি পৰাজয় কৰাৰ বাবে আৰু দায়ুদ বজাক ধন্যবাদ দিবলৈ আৰু তেওঁৰ মঙ্গল সুধিৰালৈ, তেওঁৰ পুত্ৰ

যোৰামক তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে; কিয়নো হদদেজৰ বিৰুদ্ধেও তোৱীৰ যুদ্ধ চলি আছিল। পাছে যোৰামে বৃপৰ, সোণৰ আৰু পিতলৰ পত্ৰ হাতত লৈ আছিল। ১১ দায়ুদ বজাই সেই সামগ্ৰীবোৰ যিহোৱালৈ উৎসৰ্গ কৰিলে, লগতে সকলো জাতিক পৰাজয় কৰোঁতে যিবোৰ বৃপ আৰু সোণ আনিছিল, - ১২ সেইবোৰ অৱাৰ, মোৱাৰ, অম্বোনৰ সত্তান সকল, পলেষ্ঠীয়াসকল আৰু অমালেক আদি তেওঁলোকৰ পৰা লাভ কৰা আৰু তাৰ লগতে চোৱাৰ বজা বহোবৰ পুত্ৰ হদদেজৰ পৰা লুট কৰি অনা সামগ্ৰীবোৰকো যিহোৱাৰ আগত উৎসৰ্গ কৰিলে। ১৩ আৰু দায়ুদে লৱণ উপত্যকাত আৰামীয়াসকলৰ মাজৰ গুঠৰ হজাৰ লোকক বধ কৰি উভটি অহা সময়ত অতিশয় নাম জুলা হ'ল। ১৪ পাছে দায়ুদে ইদোমত নানা বক্ষী সৈন্যদল স্থাপন কৰিলে, ইদোমৰ সকলোফালে সৈন্যদল স্থাপন কৰাত, সকলো ইদোমীয়া লোকসকলে দায়ুদে দাস হ'ল। আৰু দায়ুদ যি যি ঠাইলৈ গৈছিল, সেই সকলোতে যিহোৱাই তেওঁক জয়ী হ'বলৈ দিলে। ১৫ এইদৰে গোটেই ইহায়েলৰ ওপৰত বজতু কৰি দায়ুদে নিজৰ সকলো প্ৰজাৰ বাবে বিচাৰ আৰু ন্যায় সাধন কৰিলে। ১৬ চুৰুয়াৰ পুত্ৰ যোৱাৰ আছিল প্ৰধান সেনাপতি, অহীলুদৰ পুত্ৰ যিহোচাকু আছিল ইতিহাস লিখক। ১৭ অহীটুবৰ পুত্ৰ চাদোক আৰু অবিয়াথৰৰ পুত্ৰ অহীমেলক আছিল পুৰোহিত আৰু চৰায়া আছিল বাজলিখক। ১৮ যিহোয়াদাৰ পুত্ৰ বনায়া, কৰেয়ীয়া আৰু পলেষ্ঠীয়াসকলৰ অধ্যক্ষ আছিল আৰু দায়ুদে পুত্ৰসকল আছিল মন্ত্ৰী।

৯ পাছে দায়ুদে সুধিলে, "মই যোনাথনৰ কাৰণে যিজনলৈ দয়া ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰিম, এনে চোলৰ বংশৰ কোনো এতিয়াও অৱশিষ্ট আছেনে?" ২ তাতে চীবা নামেৰে চোলৰ যি এজন দাস আছিল, তেওঁক দায়ুদে ওচৰলৈ মাতি অনাত, বজাই তেওঁক সুধিলে, "তুমি চীবা হোৱানে?" তেওঁ ক'লে, "আপোনাৰ দাস মই, সেয়ে হওঁ।" ৩ পাছত বজাই সুধিলে, "মই ঈশ্বৰলৈ চাই যিজনক দয়া কৰিব পাৰো, চোলৰ বংশৰ এনে কোনো অৱশিষ্ট সেক নাই নে?" তাতে চীবাই বজাক ক'লে, "যোনাথনৰ দুয়োখন ভৱি খোৱা হোৱা এটি পুত্ৰ এতিয়াও অৱশিষ্ট আছে।" ৪ বজাই তেওঁক সুধিলে, "তেওঁ ক'ত আছে?" চীবাই বজাক ক'লে, "চাওক, তেওঁ লো-দৰবারাত অমীয়েলৰ পুত্ৰক মাঝীৰ বধৰত আছে।" ৫ তেওঁয়া দায়ুদ বজাই লো-দৰবারালৈ মানুহ পঠিয়াই অমীয়েলৰ পুত্ৰ মাঝীৰ বধৰ পৰা তেওঁক অনোৱালৈ। ৬ পাছে চোলৰ নাতিয়েক যোনাথনৰ পুত্ৰ সেই মফিবোচতে, দায়ুদে ওচৰলৈ আহি মাটিলৈ মুখ কৰি তেওঁক প্ৰগিপাত কৰিলে। তাতে দায়ুদে ক'লে, "হে মফিবোচ!" তেওঁ উভটি দিলে, "চাওক, আপোনাৰ দাস আছোঁ।" ৭ তেওঁয়া দায়ুদে তেওঁক ক'লে, "ভয় নকৰিবা; কিয়নো মই তোমার পিতৃ যোনাথনৰ কাৰণে অৱশ্যে দয়া কৰিব আৰু তোমার পিতামহ চোলৰ সকলো মাটি তোমাক ওলেটাই দিম; আৰু তুমি সদায় মোৰ মেজতে ভোজন কৰিব।" ৮ তাতে মফিবোচতে প্ৰণিপাত কৰি ক'লে, "আপোনাৰ দাস মইনো কোন, যে মৰা কুৰুৰ সদৃশ্য যি মই, মৈলো আপুনি সু-দৃষ্টি কৰিবিচ?" ৯ পাছে বজাই চোলৰ দাস সেই চীবাক মতাই ক'লে, "মই তোমার প্ৰভুৰ পুত্ৰক, চোলৰ আৰু তেওঁৰ সকলো বংশৰ সৰ্বস্বকে দিলো।" ১০ এই হেতুকে তুমি আৰু তোমার পুত্ৰসকলে আৰু তোমার বন্দীবোৰেও একেলগে তেওঁৰ সেই মাটিত প্ৰেতি কৰিবা আৰু তোমার প্ৰভুৰ পুত্ৰৰ আহাৰৰ বাবে তাত উৎপন্ন হোৱা শস্য আনি দিবা। বিস্তু তোমার প্ৰভুৰ পুত্ৰ মফিবোচতে সদায় মোৰ মেজততে ভোজন কৰিব।" সেই চীবাপৰ পোকেবজন পুত্ৰে আৰু বিশজন দাস আছিল। ১১ তেওঁয়া চীবাই বজাক ক'লে, "মোৰ প্ৰভু মহাবাজে, তেওঁৰ এই দাসক যি আজ্ঞা দিছে, সেই দৰে তেওঁৰ এই দাসে সকলোকেই বজিব।" বজাই আৰু ক'লে, "মফিবোচতে বাজকেৰৰ মাজৰ এজনৰ দৰে মোৰ মেজততে ভোজন কৰিব।" ১২ সেই মফিবোচতৰ মীখা নামেৰে এজন ডেকা পুত্ৰ আছিল। চীবাপৰ ধনত থকা আটাই লোক মফিবোচতৰ দাস আছিল। ১৩ আৰু মফিবোচতে বিৰচালেমতে নিবাস কৰিলে আৰু তেওঁ নিতে নিতে বজাৰ মেজততে ভোজন কৰিলে; যদিওৱা তেওঁৰ দুষ্যোখন ভৱি খোৱা আছিল।

পাছত অম্মোনৰ সন্তান সকলৰ বজা মৃত্যু হোৱাত, তেওঁৰ পুত্ৰকে পিতৃ নাহচে যোক যিদৰে অনুগ্ৰহ কৰিছিল, সেই দৰে যোয়া হানুনক অনুগ্ৰহ কৰিম।” এই বুলি দায়ুদে তেওঁৰ পিতৃৰ বাবে সান্তুন দিবলৈ নিজৰ দাসবোৰক পঠিয়ালে। তাতে দায়ুদৰ দাসবোৰে অম্মোনৰ সন্তান সকলৰ দেশ প্ৰৱেশ কৰিলো। ও অম্মোনৰ সন্তান সকলৰ অধ্যক্ষসকলে নিজ প্ৰভু হানুনক ক'লে, “দায়ুদে আপোনাৰ পিতৃক আদৰ কৰে দেখি, আপোনাক সান্তুন দিবলৈ আপোনাৰ ওচৰলৈ লোক পঠিয়াইছে বুলি আপুনি তাৰিছেনে?” দায়ুদে নগৰ চাবলৈ, তাৰ বুজ-বিচার ল'বলৈ আৰু তাক নষ্ট কৰিবলৈ দাসবোৰক জানো পঠোৱা নাই? ৪ তাতে হানুনে দায়ুদৰ দাসবোৰক ধৰি তেওঁলোকৰ এফাল এফাল ডাঢ়ি খুৰোওৱালৈ আৰু তেওঁলোকৰ পিঙ্কী কাপোৰৰ আধা টিকাৰ গুৰিত কাটি তেওঁলোকক বিদায় দিলে। ৫ যেতিয়া তেওঁলোকে দায়ুদৰ আগত এই সকলো বাখ্যা কৰিলো, ৰজাই তেওঁলোকৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ মানুহ পঠিয়ালে, কাৰণ তেওঁলোকে অতিশয় লজ্জিত হৈছিল। ৰজাই তেওঁলোকক আজা দিলো, ৰোলে “তোমালোকৰ ডাঢ়ি নহয় মানে তোমালোক যিবৰহোতে থাকাগৈ; পাছত উলটি আহিবা।” ৬ পাছে অম্মোনৰ সন্তান সকল দায়ুদলৈ ঘিণলগীয়া হ'ল বুলি জানি, মানুহ পঠিয়াই বৈং-বহোৰ আৰু চোৱাৰ বিশ হাজাৰ অৰামীয়া পদাতিক সৈন্য আৰু মাখাৰ বজাক ও তেওঁৰ এক হাজাৰ লোক আৰু টোৰৰ বাব হাজাৰ লোকক বেচ দি আলালে। ৭ পাছে দায়ুদে সেই সহাদ পাই যোৱাৰক আৰু পৰাক্ৰমী গোটেই সৈন্যসামন্তক তালৈ পঠিয়াই দিলে। ৮ তাতে অম্মোনৰ সন্তান সকলে বাহিৰলৈ আহি নগৰৰ দুৱাৰ মুখত যুদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে সৈন্যৰ বেছ পাতিলে আৰু চোৱাৰ ও বহোৰ অৰামীয়া লোকসকল আৰু টোৰৰ ও মাখাৰ লোকসকল পৃথকে পৃথকে মুকলি পথাবত থাকিল। ৯ এইদৰে শাৰীপাতি তেওঁৰ ফালে মুখ কৰি আগফালে আৰু পাছফালে অৰ্থাৎ দুয়োফালে যুদ্ধ হোৱাৰ আশঙ্কা দেখি, যোৱাৰে ইহৰায়েলৰ আটাই মনোনীতলোকৰ মাজত মানুহ বাচি লৈ, অৰামীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে বেছ পাতিলে; ১০ আৰু অৱশিষ্ট লোকসকলক নিজ ভায়েক অৰীচয়ৰ হাতত শোধাই দিলে, তেতিয়া তেওঁ অম্মোনৰ সন্তান সকলৰ বিৰুদ্ধে বেছ পাতিলে। ১১ যোৱাৰে ক'লে, “যদি অৰামীয়াসকল মোতকৈ বেলৱান হয়, তেন্তে তুমি আহি যোক সহায় কৰিবাহি। আৰু যদি তোমাটকে অম্মোনৰ সন্তান সকল অতি বেলৱান হয়, তেন্তে মই গৈ তোমাক সহায় কৰিম। ১২ তুমি সহিয়াল হোৱা; আমি স্ব-জাতীয় লোকসকলৰ আৰু আমাৰ স্বৈৰ্বন্ধন নগৰবোৰৰ বাবে পুৰুষালি দেখুৱাওহক; আৰু যিহোৱাই নিজ দৃষ্টিত যিহকে ভাল দেখে, তাকেই কৰক।” ১৩ পাছে যোৱাৰ আৰু তেওঁৰ নগৰ লোকসকল অৰামীয়াসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ওচৰ চাপোতেই তেওঁলোক ইহৰায়েলৰ সৈন্যসকলৰ আগৰ পৰা পলাল। ১৪ আৰু অৰামীয়াসকলক পলোৱা দেখি, অম্মোনৰ সন্তান সকলেও অৰীচয়ৰ আগৰ পৰা পলাই নগৰত সোমালগৈ। তেতিয়া যোৱাৰ অম্মোনৰ সন্তান সকলৰ ওচৰৰ পৰা ঘূৰি যিবুচালমৈলৈ উভতি আহিল। ১৫ পাছত অৰামীয়াসকলে ইহৰায়েলৰ সন্মুখত নিজকে পৰাজিত হোৱা দেখি তেওঁলোক পুনৰ গোটি খালে। ১৬ তোতায়া হদদেজৰে মানুহ পঠিয়াই ইউফ্রেট নদীৰ সিপাৰে থকা অৰামীয়াসকলক বাহিৰ কৰি আনিলো তেওঁলোক হেলমলৈ হদদেজৰ সেনাপতি চোৰকৰ সৈতে তেওঁলোকৰ আগগমী হৈ আহিল। ১৭ পাছে দায়ুদৰ আগত এই বাতৰি দিয়া হোৱাত, তেওঁ গোটেই ইহৰায়েলক গোটাই লৈ যৰ্দন পাৰহৈ হেলমলৈ গ'ল। তাতে অৰামীয়া লোকসকলে দায়ুদৰ বিৰুদ্ধে বেছ পাতি তেওঁৰ লগত যুদ্ধ কৰিলে। ১৮ কিন্তু অৰামীয়াসকল ইহৰায়েলৰ সন্মুখত পৰা পলালা আৰু দায়ুদে অৰামীয়াসকলৰ সাত শ বৰী সৈন্য আৰু চল্লিশ হাজাৰ অশাৰোহী বধ কৰিলো আৰু তেওঁলোকৰ সেনাপতি চোৰককো এনেকৈ প্ৰহাৰ কৰিলে যে, তেওঁ তাতে মৰিল। ১৯ পাছত ইহৰায়েলৰ সন্মুখত নিজক পৰাজিত হোৱা দেখি, হদদেজৰ অধীনত থকা সকলো ৰজাই ইহৰায়েল সকলৰ সৈতে সন্ধি পাতি তেওঁলোকৰ অধীন হ'ল। তেতিয়াৰে পৰা অৰামীয়ালোকে অম্মোনৰ সন্তান সকলক আৰু সহায় কৰিবলৈ ভয় কৰিলে।

১১ পাছত বসন্তকাল আহিল, যি কালত বজাসকলে যুদ্ধলৈ যাঘ, এনে কালতেই দায়ুদে যোৱাৰক, লগত তেওঁৰ দাসবোৰ আৰু গোটেই ইহৰায়েলৰ সৈন্যসকলক পঠিয়ালো তেওঁলোকে কৈ অম্মোনৰ সৈন্যসকলক বিনাশ কৰি বৰকা নগৰ অধিকাৰ কৰি ল'লো কিন্তু দায়ুদ যিবুচালমতেই থাকিল। ২ পাছত এদিন সদিয়া সময়ত, দায়ুদে শ্যয়ৰ পৰা উঠি তেওঁৰ বাজগুহৰ চালৰ ওপৰত ঘূৰি ফুৰি আহিলা তাৰে তাৰ পৰা চাই এগৰাকী মহিলাক গা ধূই থকা দেখিলে; মহিলা গৰাকীৰ দেখিবলৈ অতি শুণি আহিল। ৩ তেতিয়া কোনো এই মহিলা গৰাকীৰ বিষয়ে জানিব, তাৰ বুজ-বিচার ল'বলৈ দায়ুদে মানুহ পঠিয়ালো কোনো এজনে ক'লে, “তেওঁ ইলীয়ামৰ জীয়েক বংশেৰ জানো নহয়?” ৪ তেতিয়া দায়ুদে দৃত পঠিয়াই তেওঁক অনোৱালৈ আৰু যেতিয়া তেওঁ দায়ুদৰ ওচৰলৈ আহিল, তেতিয়া দায়ুদে তেওঁলোকৰ পিঙ্কী কাপোৰ শুবি হৈছিলা তাৰ পাছত তাই নিজৰ ঘৰলৈ উভতি গ'ল। ৫ পাছত সেই মহিলা গৰাকীৰ গৰ্ভবতী হ'লো।” ৬ তেতিয়া দায়ুদে যোৱাৰ ওচৰলৈ কৈ পঠিয়ালো বোলে, “হিতীয়া উৰিয়াক মোৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিয়া।” তাতে যোৱাৰে উৰিয়াক দায়ুদৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে। ৭ যেতিয়া উৰিয়া তেওঁ ওচৰলৈ আহিল, দায়ুদে তেওঁক যোৱাৰ বিষয়ে, সৈন্যসকলৰ আৰু যুদ্ধৰ বাতৰি সধিলে। ৮ দায়ুদে উৰিয়াক ক'লে, “তুমি নিজৰ ঘৰলৈ যোৱা আৰু নিজৰ বৰ্তী ধূই পেলোৱা।” তাতে উৰিয়াক বজাৰৰ ঘৰ পৰা ওলাই গ'ল আৰু তেওঁ ওলাই যোৱাৰ পাছত বজাই তেওঁলৈ এটি উপহাৰ দি পঠিয়ালো। ৯ কিন্তু উৰিয়াই নিজ প্ৰভুৰ দাসবোৰৰ সৈতে বাজগুহৰ দুৱাৰ মুখতে শুই থাকিল, নিজৰ ঘৰলৈ বুলি আৰু নামি নগ'ল। ১০ পাছত উৰিয়া নিজৰ ঘৰলৈ নোমোৱা কথা দায়ুদৰ আগত লোক সকলে জনোৱাত দায়ুদে উৰিয়াক ক'লে, “তুমি যাতা কৰি আহা নাই নে? তেন্তে নিজৰ ঘৰলৈ তুমি কিয় নগ'লা।” ১১ তাতে উৰিয়াই দায়ুদক ক'লে, “নিয়ম চন্দুকটি, ইহৰায়েলসকল আৰু যিহুদা তমুখত বাস কৰি আছে আৰু মোৰ প্ৰভু যোৱাৰ আৰু মোৰ প্ৰভুৰ দাসবোৰে মুকলি পথাবত চাউলি পাতি আছে তেন্তে মই জানো ভোজন-পান কৰিবলৈ আৰু পঞ্জী সৈতে শয়ন কৰিবলৈ নিজৰ ঘৰলৈ যাব পাৰো? আপোনাৰ জীৱনৰ আৰু আপোনাৰ জীৱীয়া প্ৰাণৰ শপত, মই এনে কৰ্ম কৰিব নোৱাৰো।” ১২ তেতিয়া দায়ুদে উৰিয়াক ক'লে, “তুমি আজি ওইয়াতে থাকা, কাহৈলৈ মই তোমাক বিদায় দিমা।” তাতে উৰিয়াই সেইদিনা আৰু তাৰ পাছ দিনাখনো যিবুচালমেত থাকিল। ১৩ আৰু দায়ুদে যেতিয়া তেওঁক নিমিত্ব কৰিলে, তেওঁৰ সাক্ষতে ভোজন পান কৰোৱাই তেওঁক মতলীয়া কৰালো তথাপি তেওঁ সন্ধ্যাৰ সময়ত নিজ প্ৰভুৰ দাসবোৰ লগত নিজ শ্যয়ত শুবলৈ বাহিৰলৈ গ'ল; তেওঁ নিজৰ ঘৰলৈ নামি নগ'ল। ১৪ পাছত বাতৰি পৰা দায়ুদে যোৱাৰলৈ এখন পত্ৰ লিখিলে আৰু উৰিয়াৰ হাতত দি পঠিয়ালো। ১৫ দায়ুদে পত্ৰখনত ইয়াকে লিখিছিল বোলে, “তোমালোকে উৰিয়াক আটাইতকে প্ৰৱল যুদ্ধৰ সন্মুখত ৰাখি থবা আৰু সি মেন আঘাত পাই মৰে সেই বাবে তোমালোক কৰা পৰা পাচ ছুঁহকি যাবা।” ১৬ পাছত যোৱাৰে নগৰ অৰোধ হোৱা সময়ত, যি ঠাইতে আটাইতকে শক্তিশালী শক্র আছে বুলি জানিছিল, সেই ঠাইতে উৰিয়াক হ'ল। ১৭ পাছে নগৰত থকা লোকসকলে বাহিৰ কৰিলো বাহিৰ সৈন্যসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰাত, লোকসকলৰ মাজৰ অৰ্থাৎ দায়ুদৰ সৈন্যসকলৰ মাজৰ কিছুলোক পতিত হ'ল আৰু তাতে হিতীয়াৰ উৰিয়াৰে মৃত্যু হ'ল। ১৮ যেতিয়া যোৱাৰে দৃত পত্ৰিয়াই সেই দায়ুদে সকলো বিৰুদ্ধ দায়ুদক জনালে, ১৯ তেওঁ দৃতক নিমিত্ব কৰিলে, তেওঁৰ চাপোতেই পৰা পুৰুষ কৰিলো কৈ গৈছিলা? তেওঁলোকে গড়ু ওপৰৰ পৰা কাঁড় মাৰিব বুলি তোমালোকে নাজানিছিলা নে? ২১ যিবুচেতৰতৰ পুত্ৰ অৰীমেৰকক কোনো বধ কৰিলে? এগৰাকী মহিলাই গড়ুৰ ওপৰৰ পৰা জাঁত শিলৰ ওপৰৰ চলা তেওঁৰ ওপৰত পেলালো, যাতে তেওঁৰ মৃত্যু হয়, সেইদিবে তেওঁ তেবেচত নমৰিল নে? গতিকে তোমালোকে গড়ুৰ ইমান ওচৰলৈ কিয় গৈছিলা? তেতিয়া তুমি নিশ্চয় কৰা, ‘আপোনাৰ

দাস হিন্তীয়ার উবিয়াও মরিল।” ২২ পাছে সেই দৃতে গৈ দায়ুদৰ গুৰিত উপস্থিতি হৈ, যোৱাৰে কৈ পঠ্যোৱা সকলো কথা তেওঁৰ আগত জনালে। ২৩ সেই দৃতে দায়ুদক ক'লে, “সেই শক্ষসকল আমাৰকে পাচত আমাৰ বিবুদ্ধে প্ৰবল হৈ পথাৰলৈ আমাৰ ওচৰলেকে লওাই আহিছিল; তেওঁতাৰ আমি নগৰৰ দুৱাৰ-মুখলেকে সিঁহত পাছে পাছে খেণ্ডি ফৈছিলোঁ। ২৪ কাঁড়মৰা লোকসকলে গড়ৰ ওপৰৰ পৰা আপোনাৰ দাসবোৰলৈ কাঁড় মাৰিলে; তাতে মহাৰাজৰ কেতোৰে দাস মৰিল আৰু আপোনাৰ দাস হিন্তীয়াৰ উবিয়াও মৰিল।” ২৫ তেওঁতাৰ দায়ুদে সেই দৃতক ক'লে, “তুমি গৈ যোৱাৰক এইদৰে ক'বা, ইয়ত তুমি অসমোষ নকৰিবা কিয়নো তৰোৱালে যেনেকৈ এজনক, তেনেকৈ আনজনকো থাস কৰো; তুমি নগৰৰ বিবুদ্ধে আৰু ঘোৱাৰ যন্দু কৰি তাক উচ্ছৰ কৰা। এইদৰে তেওঁক আশ্বাস দিবা। ২৬ পাছে উবিয়াৰ পঞ্জীয়ে নিজ স্বামী উবিয়াৰ মৃত্যু-সন্ধান পাই তেওঁ স্বামীৰ বাবে গভীৰ শোক কৰিলো। ২৭ পাছে শোকৰ দিন শৈব হোৱাত, দায়ুদে মানুহ পঠিয়াই তেওঁক নিজৰ ঘৰলৈ অনালে, তাতে তেওঁ তেওঁৰ পঞ্জী হৈ তেওঁলৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলো কিন্তু দায়ুদে কৰা সেইকৰ্মত যিহোৱাই অসন্তুষ্ট হ'ল।

১২ তাৰ পাছত যিহোৱাই দায়ুদৰ ওচৰলৈ নাথনক পঠিয়ালে। তেওঁ দায়ুদৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “এখন নগৰত দুজন মানুহ আছিল, এজন ধনৱান আৰু আন জন দৰিদ্ৰ। ২ সেই ধনৱান জনৰ গৰু মেৰ আদিৰ বহুত জাক আছিল; ও কিন্তু সেই দৰিদ্ৰ জনে এজনী সুৰ চেঁটৈৰ মেৰ পোৱালিব বাহিৰে আৰু একোৱেই নাছিল যিটোক তেওঁ কিনি লৈ, খুবাই-বোৱাই পুহি বাপিছিলা সেই মেৰ পোৱালিটি তেওঁৰ সৈতে তেওঁৰ লৰা-ছোৱালীৰ লগত থাকি ডাঙৰ হৈছিল। তাই তেওঁৰ ঘোৱা বস্তকে খাই, তেওঁৰ পাত্ৰে পান কৰি তেওঁৰ বুকুতে শুইছিল আৰু তাই তেওঁৰ এজনী জীয়েকৰ নিচিনা আছিল। ৪ এদিন সেই ধনৱান জনৰ ঘৰলৈ এজন আলাহী আহিল, কিন্তু নিজৰ ঘৰলৈ আহা সেই আলাহীৰ বাবে খাদ্য যোগ্যাৰ কৰিবলৈ তেওঁ নিজৰ গৰু মেৰ আদিৰ জাকৰ পৰা একো আনিবলৈ হৈছা নকৰিলো। তাৰ সলনি তেওঁ দৰিদ্ৰজনৰ মেৰ পোৱালিটিকে লৈ নিজৰ ওচৰলৈ আহা আলাহীজনৰ বাবে বান্ধিলৈ। ৫ তাতে দায়ুদে সেই মানুহজনৰ বিবুদ্ধে অতিশয় কেুন্দ হৈ নাথনক ক'লে, “যিহোৱাই জীৱনৰ শপত, যি জন মানুহে সেই কাম কৰিলে, তেওঁ মৃত্যু পোৱাৰ যোগ্য। ৬ কিয়নো দৰিদ্ৰ জনৰ প্ৰতি তেওঁৰ কেনো দয়াই নাথাকিল, সেই কাৰণে যিহেতু তেওঁ এনে কাম কৰিলে, সেই মেৰ পোৱালিৰ সলনি তেওঁ চাৰিশুণ ওভোটাই দিব লাগিব।” ৭ তেওঁতাৰ নাথনে দায়ুদৰ ওচৰলৈ এই কথা কৈছে, “ময়েই তোমাক ইহৰায়েলৰ ওপৰত ভজা অভিযোগ কৰিলোঁ আৰু চৌলৰ হাতৰ পৰা তোমাক উদ্ধো কৰিলোঁ। ৮ মই তোমাক তোমাৰ প্ৰভুৰ গৃহ আৰু প্ৰভুৰ পঞ্জীসকলক তোমাৰ বাহুত দিলোঁ আৰু ইহৰায়েল ও যিহুদাৰ বংশ তোমাক দিলোঁ যদি সেয়ে অলপ হোৱা হ'লে, মই তোমাক আৰু অধিক বস্ত দিলোঁহৈতেন। ৯ তেনেহলে তুমি কিয় যিহোৱাৰ বাক্য তুচ্ছ কৰি তেওঁৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিলা? তুমি হিন্তীয়া উবিয়াক তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত্যা কৰিলা আৰু তেওঁৰ পঞ্জীক আনি নিজৰ পঞ্জী কৰি বাখিলা। ১০ তেকে তৰোৱালে কেতিয়াও তোমাৰ বংশক এৰা নিদিব; কিয়নো তুমি মোক হেয়েজন কৰি হিন্তীয়া উবিয়াৰ পঞ্জীক আনি নিজৰ পঞ্জী কৰি বাখিলা।” ১১ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “চোৱা, মই তোমাৰ নিজ বংশৰ পৰা তোমাৰ বিবুদ্ধে অমঙ্গল উৎপন্ন কৰিম আৰু তোমাৰ নিজ চুকুৰ আগতে তোমাৰ পঞ্জীসকলক লৈ তোমাৰ চুবুৱায়ক দিম; তাতে তেওঁলোকে সৌ সূৰ্যৰ সাক্ষাতে তোমাৰ পঞ্জীসকলৰ লগত শয়ন কৰিব। ১২ কিয়নো তুমি গুপতে এই কৰ্ম কৰিলা, কিন্তু মই হ'লে সকলো ইহৰায়েলৰ আৰু সূৰ্যৰ সাক্ষাতে এই কৰ্ম কৰোৱাম।” ১৩ তেওঁতাৰ দায়ুদে নাথনক ক'লে, “মই যিহোৱাৰ বিবুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ।” তাতে নাথনে দায়ুদক উত্তৰ দি কলে, “কিন্তু যিহোৱায় তোমাৰ পাপ দূৰ কৰিলো তোমাক আৰু বধ কৰা নহ'ব। ১৪ কিন্তু তুমি এই কৰ্মৰ দ্বাৰাই, যিহোৱাৰ শক্রবোৱে তেওঁক নিন্দা কৰিবলৈ তেওঁলোকক অতি প্ৰশংশ দিলা, এই হেতুকে তোমাৰ ঔৰসত জন্মা ল'ৰাটি নিশ্চয়ে মৰিব। ১৫ তেওঁতাৰ নাথন

নিজৰ ঘৰলৈ গুটি গ'ল। পাছত যিহোৱাই উবিয়াৰ ভাৰ্য্যাই জন্ম দিয়া দায়ুদৰ পুত্ৰটি আঘাত কৰিলে, তাতে সি অতিশয় নৰিয়াত পৰিল। ১৬ তেওঁতাৰ দায়ুদে ল'ৰাৰ বাবে যিহোৱাৰ আগত কাবো-কাকুতি কৰি প্ৰাৰ্থনা কৰিলো লঘোন দিলৈ আৰু ভিতৰত সোমাই ওৱে বাতি মাটিত পৰি থাকিল। ১৭ তেওঁতাৰ তেওঁৰ ঘৰৰ বৃক্ষ লোকসকলে উঠি তেওঁক মাটিৰ পৰা তুলিবলৈ তেওঁৰ কাষত থিয়ে হল; কিন্তু তেওঁ উঠিবলৈ সন্মত নহ'ল আৰু তেওঁলোকে সৈতে ডোজনো নকৰিলে। ১৮ পাছত সংশ্লিষ্ট দিনা ল'ৰাটিৰ মৃত্যু হ'ল। তাতে ল'ৰাটিৰ মৃত্যু হোৱাৰ কথা দায়ুদৰ আগত ক'বলৈ ক'বলৈ, কিয়নো তেওঁলোকে ক'লে, “চোৱা! ল'ৰাটি জীয়াই থাকোৰ্তে আমি তেওঁৰ লগত অনেক কথা কোৱাতো, তেওঁ আমাৰ কথাবোৰ শুনা নাপালো। এতিয়া ল'ৰাটিৰ মৃত্যু হ'ল বুলি কেনেকৈ তেওঁক ক'ম? আৰু যদি ক'তও, তেতো তেওঁ নিজকে নিজে কিবা অপকাৰ কৰিব নেকি?” ১৯ কিন্তু দাসবোৰে ইটোৱে সিটোৱে ফুচ-ফুচাই কথা পাতি থকা দেশি, ল'ৰাটিৰ মৃত্যু হ'ল বুলি দায়ুদে বুজি পালো তেওঁ দাসবোৰক সুবিলে, ল'ৰাটিৰ মৃত্যু হ'ল বুলি কেনেকৈ তেওঁ নিজৰ মৃত্যু হ'ল নেকি?” তাতে তেওঁলোকে ক'লে, “হয়, ল'ৰাটি চুকলা।” ২০ তেওঁতাৰ দায়ুদে মাটিৰ পৰা উঠি গা ধুলে, গাত তেল ঘঁহিলে আৰু কাপোৰ সলাই যিহোৱাৰ গুহলৈ গ'ল আঠোৱা তাতে তেওঁৰ আৰাধনা কৰিলে, তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ গুহলৈ গ'ল যেতিয়া তেওঁ আজ্ঞা দিলে, তেওঁলোকে তেওঁৰ আগত আহাৰ দিলৈ আৰু তেওঁ তেওঁ ডোজন কৰিলে। ২১ তেওঁতাৰ তেওঁৰ দাসবোৰে তেওঁক ক'লে, “আপুনি এনে ব্যৱহাৰ কিয় কৰিছে? ল'ৰাটি জীয়াই থাকোৰ্তে আপুনি তাৰ বাবে লঘোন দি ক্ৰন্দন কৰিছিল, কিন্তু এতিয়া ল'ৰাটিৰ মৃত্যু হোৱাত আপুনি উঠি ডোজন কৰিলৈ?” ২২ তাতে তেওঁ ক'লে, “ল'ৰাটি জীয়াই থাকোৰ্তে মই লঘোন ক'বলিলোঁ, কাৰণ মই ভাবিছিলোঁ, কোমে জানে, যে ল'ৰাটি জীয়াই থাকিবৰ কাৰণে কিজানি যিহোৱাই মৈলৈ কৃপা কৰিব। ২৩ কিন্তু সি এতিয়া মৰিল, এই হেতুকে মই কি কাৰণে লঘোন দিম? মই জানো তাক ওভোটাই আনিব পাৰিম? মই তাৰ ওচৰলৈ যাম, কিন্তু সি মোৰ ওচৰলৈ আৰু উভতি নাহিব।” ২৪ পাছে দায়ুদে মিজ পঞ্জী বংচেৰাক সান্ত্বনা দিলে আৰু তাইৰ ওচৰলৈ গৈ শয়ন কৰিলো তাতে তাই এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলো আৰু সন্তানটিৰ নাম চলোমান বাধিলৈ। যিহোৱাই তাৰ প্ৰেম কৰিলে, ২৫ গতিকে তেওঁ নাথন ভাববাদীক পঠিয়াই যিহোৱাৰ কাৰণে তাৰ নাম যিদীনীয়া বাধিলৈ। ২৬ তেওঁতাৰ যোৱাৰে অমোনৰ সন্তান সকলৰ বৰকা নগৰৰ বিবুদ্ধে যন্দু কৰি ইয়াৰ দুৰ্গ অধিকাৰ কৰিবলৈ। ২৭ তেওঁতাৰ যোৱাৰে দায়ুদৰ ওচৰলৈ দৃত পঠিয়াই কোৱালৈ বোলে, “মই বৰকাৰিৰ বিবুদ্ধে যন্দু কৰি পানী গোণান ধৰা ঠাইখন আটক কৰিলোঁ; ২৮ এতিয়া আপুনি অৱশিষ্ট সৈন্যসকলক গোটাই হৈ লৈ নগৰখন বিবুদ্ধে ছাউনি পাতি তাৰ ল'ওকহি, নহ'লে মই হাত কৰি ল'লে, নগৰখন মোৰ নামেৰে প্ৰথ্যাত হ'ব।” ২৯ তাতে দায়ুদে আটাই সৈন্যক গোটাই বৰকালৈ গৈ তাৰ বিবুদ্ধে যন্দু কৰি তাৰ কল ল'লে। ৩০ আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ ভজাৰ মূৰৰ পৰা বাজমুকুটি ল'লে; তাৰ সোণৰ পৰিমাণ এক কিলো আছিল আৰু তাত অনেক বহুমূল মণি আছিলা বাজমুকুটি দায়ুদৰ মূৰত দিয়া হ'ল। তেওঁ সেই নগৰৰ পৰা অধিক লুটদৰ্বা উলিয়াই আনিলো। ৩১ দায়ুদে সেই নগৰৰ ভিতৰত থকা লোকসকলক বাহিৰলৈ আনি তেওঁলোকক কৰত, লোহাৰ মৈ ও কুঠায়েৰে কাম কৰিবলৈ বাধ্য কৰালৈ; আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ইটা পোৱা ভাতীৰ কামতো লঙ্ঘালো তেওঁ অমোনৰ আটাই নগৰত থকা লোকসকলক এইদৰে কামত লগালৈ। তাৰ পাছত দায়ুদ আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্য বিচূলালেমলৈ উভতি আছিল।

১৩ তাৰ পাছত এনেকুৰা ঘটনা হ'ল, যে, দায়ুদৰ পুত্ৰ অবচালোমৰ তামাৰ নামেৰে এজনী শুণি ভন্নীয়েক আছিল। আৰু দায়ুদৰ পুত্ৰ অমোন তাইলৈ কামাস্ত হ'ল; ২ অমোনে মৰতে এনে দুখ পালে, যে, সি নিজ ভন্নীয়েক তামাৰ কাৰণে নবিৱায়া পৰিল। তাই কুমাৰী আছিল, আৰু সেই কাৰণে অমোনে তাইলৈ কিবা কৰিবলৈ দুশাখ্য বুলি ভাৰিলৈ। ৩ দায়ুদৰ ককায়েক চিমিয়াৰ পুত্ৰ যোনাদৰ নামেৰে অমোনৰ এজন বক্সু আছিল। যোনাদৰ এজন বৰ চতুৰ লোক আছিল। ৪ সি অঞ্জনোক

সুধিলে, হে বাজপুত্র তুমি প্রতি দিনে এন্টোকে নিরুৎসাহ হৈছা কিয়? সেই বিষয়ে মোক নোকোরানে? তেতিয়া অন্নোনে তাক উত্তর দি ক'লে, “মোৰ ককাই অবচালোমৰ ভৌমীয়েক তামাৰলৈ মই প্ৰেমসজ্জ হৈছ'ঁ” ৫ তেতিয়া যোনাদেৰে তাক ক'লে, “তুমি নিজৰ খাটৰ ওপৰত শুই নিৰিয়াৰ ভাও দৰাৰ যেতিয়া তোমাৰ পিঠোয়ে তোমাক চাবলৈ আহিব তেতিয়া তেওঁক ক'বা, ‘অনুগ্রহ কৰি মোৰ ভন্নী তামাৰক মোক আহাৰ দিবৰ বাবে মোৰ আগত পঞ্চায়ই দিয়ক আৰু মোৰ আগত আহাৰ যুগ্মত কৰা দেখি যেন তাইৰ হাতে ভোজন কৰোঁ, এই কাৰণে মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ তাইক আজ্ঞা কৰকা।” ৬ তেতিয়া অন্নোনে নিৰিয়াৰ ভাও ধৰি পৰি থাকিলা তাতে বজাই তাক চাবলৈ আহোতে, অন্নোনে বজাক ক'লে, “মই বিন্যৰ কৰোঁ, মোৰ ভন্নী তামাৰক মোৰ অসুস্থতাৰ বাবে মোৰ আগত যেন আহাৰ যোগাক কৰে আৰু মই তাইৰ হাতে যেন ভোজন কৰোঁ এই কাৰণে মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ তাইক আজ্ঞা কৰকা।” ৭ তেতিয়া দায়ন্দে তামাৰৰ ঘৰলৈ মানুহ পঞ্চায়ই কোৱালৈ ৰোলে, “এতিয়া তুমি তোমাৰ ককাই অন্নোনৰ ঘৰলৈ গৈ, তাৰ কাৰণে আহাৰ যুগ্মত কৰি দিয়া।” ৮ তাতে তামাৰ নিজ ককাই অন্নোনে শুই থকা সেই ঘৰলৈ গ'লা তামাৰে আটাণ্ড়ি লৈ খঢ়ি, তেওঁৰ আগতে পিঠা বনালে। ৯ তাই তাৰ সৈতে লৈ গৈ, সেই পিঠা তেওঁক দিলে কিন্তু তেওঁ খাৰলৈ অমান্তি হল। তেতিয়া অন্নোনে ক'লে, “মোৰ ওচৰৰ পৰা সকলো লোকক বাহিৰলৈ ঘাৰলৈ দিয়া।” তাতে সকলোৰে তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা বাহিৰলৈ গ'ল। ১০ তেতিয়া অম্নোনে তামাৰক ক'লে, “মই তোমাৰ হাতে ভোজন কৰিবৰ কাৰণে খোৰা বস্তুৰে মোৰ কেঁঠাললৈ আনা।” তেতিয়া তামাৰে নিজ হাতে বনোৱা সেই পিঠা লৈ ভিতৰ কেঁঠাললৈ তেওঁৰ ককাই অন্নোনৰ ওচৰলৈ গ'ল। ১১ যেতিয়া তাই পিঠা লৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে, তেতিয়া অন্নোনে তাইক ধৰি ক'লে, “হে মোৰ ভন্নী, আহা মোৰ লগত শয়ন কৰা।” ১২ তাতে তাই উত্তৰ দি ক'লে, “নহয়, নহয়, মোৰ ককাই, মোক বলাংকাৰ নকৰিবা কিয়নো ইস্তালেৰ মাজত এনে কৰ্ম কৰা অযুগ্মতা তুমি এনে মুৰ্খৰ কৰ্ম নকৰিবা! ১৩ মই কালৈ গৈ মোৰ মুখ চকিম? আৰু তুমিও ইস্তালেৰ মাজত এজন লজাহীন মুৰ্খৰ নিচিনা হ'বা। এই হেচুকে এতিয়া মই বিন্যৰ কৰোঁ, তুমি বজাক আগত জনোৱা কিয়নো তেওঁে মোক তোমালৈ বিয়া দিবলৈ অসম্মত নহ'ব।” ১৪ কিন্তু অন্নোনে তাইৰ কথা শুনিবলৈ অসম্মত হল আৰু নিজে তাইতকে বলী হোৱা হেচুকে, তেওঁ তাইক বলেৰে ধৰি তাইৰ লগত শয়ন কৰিলৈ। ১৫ তাৰ পাছত অন্নোনে তাইক অতিশয় ধিণ কৰিব ধৰিলৈ। তেওঁ যি পৰিমাণে তাইলৈ কামাসজ্জ আছিল তাইক অধিক পৰিমাণে তাইক ধিণ কৰিব ধৰিলৈ। এই হেচুকে অন্নোনে তাইক ক'লে, “উঠি শুচি মোৰা।” ১৬ তাতে তাই তেওঁক ক'লে, “এনে নকৰিবা! কিয়নো তুমি মোৈলৈ কোৰা পথম দোষতকৈ, মোক বাহিৰ কৰি উলিয়াই খেদাতোহে বেচিক বেয়া।” কিন্তু অন্নোনে তাইৰ কথা শুনুনিলো। ১৭ তাৰ সলনি তেওঁ নিজৰ দাসক মাতি ক'লে, “এইক মোৰ ওচৰৰ পৰা উলিয়াই নে আৰু তাইৰ পাছত দুৱাৰৰ ডাঁলগাই দে।” ১৮ তেতিয়া তেওঁৰ দাসে তাইক বাহিৰ কৰিব কৰি দি তাইৰ পাছত দুৱাৰৰ ডাঁলগাই দিলে। সেই কণ্যাৰ গাত দীঘল অলংকাৰপূৰ্ণ চোলা আছিল, কিয়নো বিয়া নিদিয়া বাজকুমাৰীসকলৈ সেইৰূপ চোলা পিছে। ১৯ তেতিয়া তামাৰে নিজৰ মুৰত হাঁই ল'লে, আৰু নিজৰ গাত থকা সেই দীঘল অলংকাৰপূৰ্ণ চোলা ফালি মুৰত হাত দি চিএৰি কান্দি কান্দি শুচি আহিল। ২০ তাৰ পাছত তাইৰ ককায়েক অবচালোমে তাইক সুধিলে, “তোমাৰ ককাই অন্নোনে তোমাৰ লগত আছিল নেকি? কিন্তু এতিয়া হে মোৰ ভন্নী, মনে মনে থাকা, সি তোমাৰ ককাই; এই কথাত বৰকৈ দুখ নকৰিবা।” তেতিয়াৰে পৰা তামাৰ বিশাদ মনেৰে নিজ ককাই অবচালোমৰ ঘৰত থাকিল। ২১ পাছে দায়ন্দে বজাই এই সকলো কথা শুনি অতিশয় কুন্দ হল। ২২ আৰু অবচালোমে অন্নোনক ভাল বেয়া একোকে নক'লে, কিয়নো তেওঁৰ ভন্নীয়েক তামাৰক অন্নোনে বলাংকাৰ কৰাৰ কাৰণে অবচালোমে তাক ধিণ কৰিলৈ। ২৩ সম্পৰ্ক দুৰ্বৰ পাছত ইফ্রিমৰ ওচৰত থকা বালাহচোৰত অবচালোমৰ লোকসকলৈ মেৰৰ নোম কটা কাম কৰি আছিল। তাতে অবচালোমে আটাইকেইজন বাজকোৰৰক নিম্নলিঙ্গ কৰিলৈ। ২৪ অবচালোমে বজাক ওচৰলৈ আহিক ক'লে, “চাঁওক, আপোনাৰ

এই দাসৰ লগত মেৰৰ নোম কটা লোকসকল আছে এই কাৰণে মই বিন্যৰ কৰোঁ, মহাৰাজ আৰু মহাৰাজৰ দাসবোৰ আপোনাৰ এই দাসৰ লগত আহক।” ২৫ তাতে বজাই অবচালোমক ক'লে, “সেয়ে নহয় বোপা, আমি সকলোৰে নাযাওঁ; গ'লে তোমাৰ অধিক কাৰণে হৰ।” তথাপি তেওঁ বৰকৈক ধৰিলৈ; কিন্তু বজাই যাৰলৈ মান্তি নহ'ল যদি তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰিলৈ। ২৬ তেতিয়া অবচালোমে কলে, “যদি সেয়ে নহয়, তেন্তে মোৰ ভাই অন্নোনক আমাৰ লগত যাৰলৈ অনুমতি দিয়ক।” তেতিয়া বজাই তেওঁক কলে, “অন্নোন তোমাৰ লগত কিয়ি যাৰ লাগে?” ২৭ অবচালোমে বৰকৈক ধৰাবত বজাই অন্নোনক আৰু সকলো বাজকোৰৰক তেওঁৰ লগত যাৰলৈ অনুমতি দিলৈ। ২৮ অবচালোমে তেওঁৰ দাসবোৰক এই আজ্ঞা কৰিলৈ, বোলে, “ভালদৰে শুনা অন্নোনৰ মন কোন সময়ত দ্বাক্ষৰসত প্ৰফুল্লিত হয়, তহত্তে তাক ভালকৈ চাৰি আৰু মেতিয়া ‘অন্নোনক আঘাত কৰি’ বুলি মই তহত্তক কম, তেতিয়া তাক বধ কৰিবি, ভয় নকৰিবি; মই তহত্তক জানো হুকুম দিয়া নাই? সহিয়াল হৈ বীৰতু দেখুওৰা।” ২৯ তেতিয়া অবচালোমৰ দাসবোৰে তেওঁৰ আজ্ঞাৰ দৰে অন্নোনলৈ কৰিলৈ। তেতিয়া আন আটাই বাজকোৰৰসকল উঠি, প্ৰতিজনে নিজ নিজ থছৰ পিঠিত উঠি পলাল। ৩০ তেওঁলোক বাটত থাকোঁতেই দায়ন্দে এই বাতৰি আছিল, বোলে, “অবচালোমে আটাইকেইজন বাজকোৰৰক বধ কৰিলৈ, তেওঁলোকৰ এজনো অৱশিষ্ট নাই।” ৩১ তেতিয়া বজাই উঠি নিজৰ কাপোৰ ফলি মাটিক দীঘল হৈ পৰিল; আৰু তেওঁৰ দাসবোৰেও নিজ নিজ কাপোৰ ফলি বজাৰ ওচৰত যিয়ি হৈ ব'ল। ৩২ তেতিয়া দায়ন্দৰ ককায়েক চিমিয়াৰ পুত্ৰ সেই যোনাদেৰে মাত লগাই ক'লে, “সকলো বাজকোৰৰ যে হত হল, মোৰ প্ৰভুৰে এমে নাভাৰক, কিয়নো কেৱল অন্নোনৰহে মৃত্যু হৈছে। কাৰণ অবচালোমৰ ভন্নী তামাৰক বলাংকাৰ কৰা দিনৰে পৰা অবচালোমে ইয়াক থিৰ কৰিছিল। ৩৩ এতকে সকলো বাজকোৰৰ মৰাৰ কথা মোৰ প্ৰতি বজাই যেন নিজ মনত ঠাই নিদিয়ে কিয়নো কেৱল অন্নোনে মৰিছে।” ৩৪ কিন্তু ইয়াৰ ভিতৰতে অবচালোম পলাল। পাছত ডেকা পৰিয়াই চকু তুলি চাই পৰ্বতৰ কাৰ্যৰ পৰা নিজৰ পাছফালে থকা বাটেন্দি অনেক লোকক আহা দেখিলে। ৩৫ তাতে যোনাদেৰে বজাক ক'লে, “সোৱা চাঁওক, বাজকোৰৰসকল আছিছে; আপোনাৰ দাসৰ কথাৰ দৰে সেয়েই ঘটিল।” ৩৬ এই কথা কোৱা মাত্ৰকে বাজকোৰৰসকল আহি পাই, চিএৰি কন্দিবলৈ ধৰিলৈ তাতে বজা আৰু তেওঁৰ আটাই দাসবোৰেও বৰকৈক কান্দিবলৈ ধৰিলৈ। ৩৭ কিন্তু অবচালোম পলাই গচৰৰ বজা অমীহোৰ পুত্ৰ তল্লৱৰ ওচৰলৈ গ'ল। দায়ন্দে প্ৰতিদিনে নিজৰ পুত্ৰৰ কাৰণে শোক কৰিলৈ। ৩৮ এইদৰে অবচালোম পলাই গচৰলৈ গৈ, তাত তিনি বছৰ থাকিল। ৩৯ পাছত দায়ন্দে যাবলৈ হাবিছ কৰিলৈ কিয়নো তেওঁ অন্নোন মৃত্যু হোৱাত সেই বিষয়ে শাস্ত্ৰনামাণ হৈছিল।

১৪ পাছত চৰুয়াৰ পুত্ৰ যোৱাৰে বজাৰ মন অবচালোমৰ প্ৰতি থকা বুজি, ২ তকোৱালৈ মানুহ পঠাই, তাৰ পৰা এজনী বুদ্ধিক মহিলা অনাই তাইক ক'লে, “এতিয়া তুমি শোক কৰা ভাও ধৰা, শোক-বন্ধু পিঙ্গা আৰু গাত তেল নথৰিবা; কিন্তু মৃতলোকৰ বাবে বহকল শোক কৰা মহিলা যেন হোৱা।” ৩ তাৰ পাছত বজাৰ ওচৰলৈ গৈ, তেওঁক কথা এনেদৰে ক'বাগৈ।” এই বুলি যোৱাৰে, তাই বজাক ক'ব লগীয়া কথাপিনি শিকাই দিলৈ। ৪ পাছত তকোৱাৰ মহিলা গৰানীয়ে বজাক কোৱা সময়ত, তাই তলৈ মুখ কৰি মাটিক পৰি প্ৰশিপাত পৰি কৰিলৈ ক'লে, “হে মহাৰাজ, উপকাৰ কৰক।” ৫ বজাই সুধিলে, “তোমাৰ কি হ'ল?” তাতে তাই ক'লে, “মই সঁচাকৈ এগৰাকী বিধৰা; মোৰ স্বামী মৰিল। ৬ আৰু আপোনাৰ বেটাৰ দুটি শে আছিল আৰু সিহিত দুয়ো পথাৰত কাজিয়া কৰিছিল, তাতে সিহিতক এৰুৱাৰলৈ কেৱলো নথকাত, এটাই আনটোটে প্ৰহাৰ কৰি পথাৰত কৰি পেলালৈ। ৭ এতিয়া চাঁওক, গোটেই গোঁথীয়ে আপোনাৰ নেটীৰ বিৰুদ্ধে উঠি কৈছে, ‘তাই সেই ভাত্ বৰীটোক শোধাই দে; তাৰ বধ কৰা ভায়েকৰ প্ৰাণৰ সলনি আমি তাৰ প্ৰাণ লম্বা।’ গতিকে তেওঁলোকে উত্তৰাধিকাৰিকৈ বিনষ্ট কৰিব। এইদৰে সিহিতে মোৰ

বাকী থকা আঙ্গস্থাটি নুমাই পৃথিবীত মোর স্বামীর নাম আদি একো নথকা করিব খুজিছে।” ৮ তেতিয়া রজাই সেই মহিলাক ক’লে, “তুমি তোমার ঘৰলৈ যোৱা, মই আৰু কি কৰিব পাৰোঁ, তোমার কাৰণে এই বিষয়ে আজ্ঞা দিম।” ৯ পাছে সেই তকোৱাৰ মহিলাই রজাক কলে, “হে মোৰ প্ৰভু, মহাবাজ, মোৰ আৰু মোৰ পত্ৰ-বৎশৰ ওপৰতেই এই দোষ পৰকাৰ মহাবাজ আৰু নিজ সিহেসন হ’লে নিৰ্দেশী হওঁক।” ১০ তেতিয়া রজাই ক’লে, “কোনোৱে যদি তোমাক কিবা কয়, তেন্তে তাক মোৰ আগ’লৈ আনিবা, তাতে সি আৰু তোমাক মুচুব।” ১১ তেতিয়া সেই মহিলাই ক’লে, “মই মিনতি কৰিছোঁ, প্ৰতিকাৰ সাধকক নষ্ট কৰিবলৈ নিবেলিলৈ মহাবাজে নিজ দীশৰ যিহোৱাৰ নাম উচ্ছাৰণ কৰক; সেয়ে নহ’লে তেওঁলোকে মোৰ ল’ৰাটিক বিনষ্ট কৰিব।” ৰজাই ক’লে, “জীৱন্ত যিহোৱাৰ শপত, তোমার ল’ৰার এডালি চুলিও মাটিচ নপৰিব।” ১২ তেতিয়া সেই মই ক’লে, “মই বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ বেটীক মোৰ প্ৰভু মহাবাজৰ আগত এটি কথা ক’বলৈ দিয়া পুত্ৰক ওভোটাই আনিব নোখোজে।” ১৪ কিয়নো আমি অৱশ্যে মৰিব; আৰু আমি পুনৰায় জমা কৰিব নোৱাৰা মাটিচ পৰা পানীৰ নিচিনা হইমা দীশৰে প্রাণ নিনিয়ে, কিন্তু আপোনাৰ পৰা দেশাস্তৰ কৰা লোক যাতে দেশাস্তৰিত হৈ নাথাকে, তাৰ উপায় চিন্তা কৰে। ১৫ এতিয়া মই যে এই কথা মোৰ প্ৰভু মহাবাজৰ আগত ক’বলৈ আহিলোঁ, লোকসকলৈ মোক ভয় দেখুৱাৰ কাৰণেহে আহিলোঁ তেতিয়া আপোনাৰ মেটোয়ে মনতে ভাৰিলো যে, ‘মই মহাবাজৰ আগত এই কথা জনাম, কিজিন মহাবাজে নিজৰ বেটীৰ নিবেদন অনুসৰে কাৰ্য কৰিব।’ ১৬ কিয়নো যি জনে মোক আৰু মোৰ ল’ৰাটিক একেলগে যিহোৱাৰ উত্তোৰিকাৰৰ পৰা উচ্ছল কৰিবলৈ খুজিছে, তেওঁৰ হাতৰ পৰা নিজৰ বেটীক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ মহাবাজে মোৰ কথা শুণিব।’ ১৭ তেতিয়া আপোনাৰ দাসীয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰিলৈ বোলে, ‘হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰভু মহাবাজৰ বাক্য মোলৈ যেন অৱশ্যে শাস্ত্ৰনাদায়ক হয়, কিয়নো ভাল-বেয়া বিবেচনা কৰাত মোৰ প্ৰভু মহাবাজ দীশৰৰ দৃতৰ তুল্য।’ আপোনাৰ দীশৰ যিহোৱা যেন আপোনাৰ লগত থাকক।’ ১৮ তেতিয়া রজাই উত্তৰ দি সেই মহিলা গৰাকীক ক’লে, “মই বিনয় কৰোঁ, তোমাক মই যি সোধো, সেই বিষয়ে যেন একোকে মোৰ পৰা গুপ্তে নাবাখা।” তাতে তাই ক’লে, “হে মোৰ প্ৰভু মহাবাজ, এতিয়া কঢ়ক’।” ১৯ ৰজাই ক’লে, “তোমার এই সকলো কথাত যোৱাৰ বজায় হাত নাই?” তাতে সেই মহিলা গৰাকীয়ে উত্তৰ দি ক’লে, “হে মোৰ প্ৰভু মহাবাজ, আপোনাৰ জীৱনৰ শপত, মোৰ প্ৰভু মহাবাজে কোৱা কথাৰ পৰা সৌ কি বাওঁফালে ঘূৰিবৰ কাৰো সাধ্য নাই। আপোনাৰ দাস যোৱাৰেই মোক আদেশ কৰিলে আৰু মই যি কথা ক’লেঁ, এই সকলো কথা আপোনাৰ বেটীক কৰিলৈ দিলে। ২০ যি যি ঘটি আছে তাৰ পৰিৱৰ্তন কৰিবলৈহে আপোনাৰ দাস যোৱাৰে এই কাৰ্য কৰিলৈ। পৃথিবীত থকা সকলো বিষয় জানিবলৈ, মোৰ প্ৰভু, আপুনি দীশৰ দৃতৰ নিচিনা জানি।’ ২১ তাৰ পাছত ৰজাই যোৱাৰক ক’লে, “এতিয়া চোৱা, মই এনে কৰ্ম কৰিবা এই হেতুক যোৱা, সেই ডেকা অবচালোমক পুনৰায় আনাগৈ।” ২২ তাতে যোৱাৰে মাটিচ উতুৰি হৈ ৰজাক প্ৰণিপাত কৰিলে আৰু তেওঁক ধন্যবাদ জনালৈ তেওঁ ৰজাক ক’লে, “হে মোৰ প্ৰভু মহাবাজ, আপুনি আপোনাৰ দাসৰ নিবেদন অনুসৰে যে কাৰ্য কৰিলে আৰু মই যে আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, সেই বিষয়ে আজি আপোনাৰ এই দাসে জানিলৈ।” ২৩ তাৰ পাছত যোৱাৰ উঠি গচ্ছলৈ গৈ অবচালোমক যিবৃচালেমলৈ আনিলৈ। ২৪ তেতিয়া ৰজাই ক’লে, সি নিজ ঘৰলৈ ঘূৰি আহিব পাৰে কিন্তু মোৰ মুখ হ’লে সি দেখিবলৈ নাপাওক। তেতিয়া অবচালোমে নিজৰ ঘৰলৈ ঘূৰি গল কিন্তু বজাৰ মুখ দেখিবলৈ নাপালৈ। ২৫ সেই সময়ত শোটেই ইস্রায়েলৰ মাজত অবচালোমতকৈ সৌন্দৰ্যৰ কথাত প্ৰশংসনীয় তেনে কোনো পুৰুষ নাছিলা তেওঁৰ ভৱিৰ তলুৱাৰ পৰা মূৰৰ তলুলৈকে তেওঁত একো ঘূৰ নাছিল। ২৬ যেতিয়া তেওঁৰ মূৰৰ চুলি অতি গধুৰ হয় তেতিয়া প্ৰত্যেক বছৰ শেষত নিজৰ মূৰৰ চুলি কাটি পেলায় আৰু তেওঁ তেওঁৰ

সেই কটা চুলি জোখে যাৰ বাজ পৰিমাণ অনুসাৰে প্ৰায় দুশ চেকলমান হয়। ২৭ অবচালোমে তিনটা পুত্ৰ আৰু তামাৰ নামৰে এজনী জীয়েক জয়ো সেই ছোলালীজীৱি বৰ শুৰণী আছিল। ২৮ পাছত অবচালোমে বজাৰ মুখ নেদেখি সম্পূৰ্ণ দুৰ্বৰ যিবৃচালেমত নিবাস কৰিলো ২৯ তাৰ পাছত অবচালোমে নিজকে বজাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াৰ কাৰণে যোৱাৰক সেই কথা জনালে, কিন্তু যোৱাৰ তেওঁৰ ওচৰলৈ সম্মত নহ’ল। সেই বাবে তেওঁ ইতিয়াৰ মানুহ পঠালৈ কিন্তু তেতিয়াও যোৱাৰ আহিবলৈ মাস্তি নহ’ল। ৩০ তেতিয়া অবচালোমে নিজৰ দাসবোৰক ব’লে, “চোৱা, মোৰ মাটিৰ ওচৰতে যোৱাৰ এখন শস্যক্ষেত্ৰ আছে আৰু তাত তেওঁৰ যৰধনা আছে তোমালোকে সেই ঠাইত গৈ তাত জুই লগাই দিয়া।” তাতে অবচালোমে দাসবোৰে সেই খেতিত জুই লগাই দিলে। ৩১ তেতিয়া যোৱাৰে উঠি অবচালোমে ঘৰলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ তেওঁক ক’লে, “তোমাৰ দাসবোৰে মোৰ যেতিত কিয় জুই লগাই দিলে?” ৩২ তেতিয়া অবচালোমে যোৱাৰক ক’লে, “চোৱা, মই তোমাক খৰ পঠিয়াইছিলো বোলে, ‘তুমি মোৰ ওচৰলৈ আহা যাতে মই তোমাক বজাৰ ওচৰলৈ ক’বলৈ পঠিয়াম যে, ‘মই গচুৰ পৰা কেলেই আহিলোঁ?’ এতিয়ালৈকে তাত থকা হ’লে মোৰ ভাল আছিলা এতিয়া এই হেতুকে মোক বজাৰ মুখ দেখিবলৈ দিয়ক আৰু মদি মোত কিবা অপৰাধ আছে তেতিয়া হ’লে তেওঁ যেন মোক বধ কৰকা।’” ৩৩ তেতিয়া যোৱাৰে বজাৰ আগলৈ গৈ তেওঁক সেই কথা জনালো মেতিয়া ৰজাই অবচালোমক মতাই আলিলে, তেতিয়া তেওঁ ৰজাৰ আগলৈ গৈ তলৈলৈ মাটিচ মূৰ দেৱাই ৰজাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিলে আৰু তেতিয়া ৰজাই অবচালোমক চুলা খালে।

১৫ সেই সময়ৰ পাছত অবচালোমে নিজৰ বাবে এখন বথ, কেইটামান হোৰাৰ আৰু নিজৰ আগে আগে লবি যাবাৰ বাবে পঞ্চশৰ্শ জন মানুহ যুগুত কৰি ল’লে। ২ অবচালোমে বাতিপুৰাতে উঠি, নগৰৰ দুৱাৰ বাটৰ কাষত যিহ দি থাকো তেতিয়া যদি বিচাৰ অৰ্থে বজাৰ ওচৰলৈ আহিব লগা কোনো মানুহৰ গোচৰ থাকে, অবচালোমে তেওঁক মাতি সোধে, ‘তুমি কোন নগৰৰ পৰা আছিছা?’ তাতে সেই লোকজনে উত্তৰ দি কয় বোলে, ‘আপোনাৰ এই দাস ইস্রায়েলৰ ফৈদৰ মাজৰ এজন।’ ৩ তেতিয়া অবচালোমে তেওঁক কয়, ‘চোৱা, তোমাৰ গোচৰৰ কথা ভাল আৰু ন্যায়, কিন্তু তোমাৰ কথা শুণিলৈ বজাৰ নিযুক্ত কৰা লোক কোনো নাই।’ ৪ অবচালোমে আৰু কয়, ‘মোৰ ইচ্ছা এয়ে যে যদি মোক দেশৰ বিচাৰকৰ্তা পতা হ’লে, কোনো বিবাদ বা গোচৰ থকা প্ৰতিজন ব্যক্তিয়ে মোৰ ওচৰলৈ আহিলেহেতু আৰু মই তেওঁলৈ ন্যায় বিচাৰ কৰিলোহেতুন।’ ৫ পাছত এনে ঘটে যে কোনো এজন লোক মেতিয়া তেওঁক শৰ্কাৰ জনালৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহে, সেই লোকজনক তেওঁ হাত মেলি ধৰে আৰু চুলা খায়। ৬ ইস্রায়েলৰ যি সকলো লোক বজাৰ ওচৰলৈ বিচাৰৰ অৰ্থে আহে, সেই সকলোকে অবচালোমে সেইৰুপেই ব্যৱহাৰ কৰিলোহেতুন।’ ৫ পাছত এনে ঘটে যে কোনো এজন লোক মেতিয়া তেওঁক হাত মেলি ধৰে আৰু চুলা খায়। ৬ ইস্রায়েলৰ যি সকলো লোক বজাৰ ওচৰলৈ বিচাৰৰ অৰ্থে আহে, সেই সকলোকে অবচালোমে ইস্রায়েল সেইৰুপেই ব্যৱহাৰ কৰিলোহেতুন।’ ৭ তাৰ পাছত চাৰি বছৰৰ শেষত, অবচালোমে বজাৰ ক’লে, ‘মই আপোনাক বিনয় কৰিছোঁ, যিহ যিহোৱাল যি এটা সকলুপ কৰিলোঁ তাক হিঁড়েত পালন কৰিবৰ বাবে মোক যাবালৈ অনুমতি দিয়ক।’ ৮ কিয়নো আপোনাৰ দাস মই যেতিয়া অৰাম দেশৰ গচুৰত প্ৰবাস কৰি আছিলোঁ, তেতিয়া মই এই সকলুপ কৰিব কৈছিলোঁ, ‘যদি যিহোৱাই মোক নিশ্চয়ে যিবৃচালেমলৈ ওভেটাই নিয়ে, তেতিয়া মই যিহোৱাক সেৱাতক্ষি কৰিবিম।’ ৯ তাৰে ৰজাই ক’লে, ‘শাস্তিৰে যোৱা।’ তেতিয়া অবচালোম উঠি হিঁড়েগলৈ গ’ল। ১০ কিন্তু অবচালোমে ইস্রায়েলৰ আটাই ফৈদৰ ওচৰলৈ চোৰাং-চোৱাৰ দ্বাৰা ইচ্ছা কৈ পঠালে, বোলে, ‘শিঙাৰ শব্দ শুনামাত্ৰে তোমালোকে ক’বা, ‘অবচালোম হিঁড়েগলৈ বজা হ’ল।’ ১১ আৰু অবচালোমে লগত যিবৃচালেমৰ পাৰ দুশ নিমত্তি লোক কৈছিল। ১২ পাছে অবচালোমে বলি দান কৰা সময়ত মানুহ পঠাই দ্বায়দৰ মন্ত্ৰী গিলোনীয়া আইথোফলক তেওঁৰ নগৰ গিলোৰ পৰা মতাই আলিলে এইদৰে অবচালোমে চৰাক্ষত মজুৰত হৈ উঠিল, কাৰণ অবচালোমে পক্ষৰ লোক ক্ৰমে বাঢ়ি গ’ল। ১৩ পাছত এজন দৃতে দ্বায়দৰ ওচৰলৈ আহি এই সন্ধি দিলে, বোলে, ‘ইস্রায়েল লোকসকলৰ

মন অবচালোমৰ পক্ষ হ'ল।” ১৪ তাতে দায়ুদে যিবুচালেমত নিজৰ লগত থকি সকলো দাসবোৰক ক'লে, “আহা আমি ওলাই পলাওঁহ'ক; নহলে অবচালোমৰ হাতত পৰা আমি এজনো সাবিৰ নোৱাৰিম। এতকে শীঘ্ৰে যাবলৈ যুগত হোৱা, নহলে সি বেগাই আমাৰ লগ ধৰিব আৰু আমাৰ ওপৰত অমঙ্গল ঘটব আৰু তোৱালৰ ধৰেৰে নগৰৰ লোকক আঘাত কৰিব।” ১৫ তাতে, বজাৰ দাসবোৰে বজাক ক'লে, “চাওক, আমাৰ প্রভু মহাৰাজে যি কৰিবলৈ মন কৰিছে তাক কৰিবলৈ আপোনাৰ দাসবোৰ যুগত হৈ আছে।” ১৬ পাছে বজা ওলাই গ'ল, আৰু তেওঁৰ সকলো পৰিয়াল তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল, কিন্তু বাজগুহ প্রতিপাল কৰিবৰ বাবে বজাই দহজনী উপপান্নী এৰি খৈ গ'ল। ১৭ পাছত বজা আৰু তেওঁৰ পাছত যোৱা সকলো মানুহ ওলাই গৈ বৈৰ-মিৰ্হকত ব'ল। ১৮ তেওঁৰ দাসবোৰ তেওঁৰ লগে লগে কুকচকারাজ কৰিব খোজ কাঢ়ি গ'ল আৰু সকলো কৰেয়ায়া, পেলেয়ায়া আৰু সকলো গাতীয়া লোক অৰ্থাৎ ছশ লোক তেওঁৰ পাছে পাছে গাতৰ পৰা অহা ৰজাৰ আগে আগে গ'ল। ১৯ তেতিয়া বজাই গাতীয়া ইত্যৱক ক'লে, “তুমি আমাৰ লগত কিয় আছিছা? তুমি উভটি গৈ অবচালোম বজাৰ লগত থকা কিয়নো তুমি বিদেশী আৰু এজন দেশাত্মিত লোকা তোমাৰ নিজ ঠাইলৈ উভটি যোৱা। ২০ যিহেতু তুমি যোৱা কালি মাথোন আছিলা, কিয় মই তোমাক আমাৰ লগত লৈ সকলোফলে ঘূৰাই ফুৰুম? মই নিজেই নাজানো যে মই কলৈ গৈ আছোঁ সেই কাৰণে তুমি তোমাৰ লোকসকলক লৈ ঘূৰি যোৱা। তোমাৰ লগত দয়া আৰু সৃষ্টি থাকক।” ২১ কিন্তু ইত্যৱে বজাক উত্তৰ দি ক'লে, “জীৱন্ত যিহোৱাৰ শপত আৰু মোৰ প্রভু মহাৰাজৰ জীৱনৰ শপত, মৰিবৰ বা জীয়াই থকাৰ থারেই হওঁক, মোৰ প্রভু মহাৰাজ যি ঠাইলৈ যাব, আপোনাৰ এই দাসো সেই ঠাইলৈকে যাব।” ২২ সেই বাবে দায়ুদে ইত্যৱক ক'লে, “তেওঁ তুমি আমাৰ লগত আগবাটি গৈ পাৰ হোৱা।” তেতিয়া গাতীয়া ইত্যৱ ও তেওঁৰ সমৃদ্ধয় লোক আৰু তেওঁলোকৰ লগত অহা সকলো পৰিয়াল বজাৰ সেতো গ'ল। ২৩ সকলো লোকে কিন্দ্ৰণ উত্ত্বকা পাৰ হৈ যাওঁতে, গোটেই দেশখনে বৰকৈ ক্রদন কৰিলে আৰু বজাই নিজেও পাৰ হ'লা এইদৰে সকলো লোক বাটত যাত্রা কৰি কৰি মৰুপ্রাপ্ত দিশে গ'ল। ২৪ আনন্দ চাদোকো তেওঁৰ লগত সেলীয়া লোকসকল দ্বিশ্বৰ নিয়ম-চন্দুকটি নমাই বাখিলৈ আৰু তেতিয়া অবিযাথৰ তেওঁলোকৰ লগত লগ দিলো তেওঁলোকে এনে কৰাব আগে লোকসকল নংগৰ পৰা একেবাৰে ওলাই নহালৈকে বৰ্থি থাকিলা। ২৫ বজাই চাদোকক ক'লে, “তুমি দ্বিশ্বৰ নিয়ম-চন্দুকটি পুনৰাই নগৰলৈ ঘূৰাই লৈ যোৱা। যদি যিহোৱাৰ দৃষ্টিত মই আনুগ্ৰহ পাও, তেনহেলে তেওঁ পুনৰাই মোৰ কুৰাই আনিব আৰু তাক ও তেওঁৰ বাসছান মোক দেখুৱাৰা ২৬ কিন্তু যদি তেওঁ এইদৰে ক্ষয়, ‘তোমাত মোৰ একো সন্তোষ নাই,’ তেন্তে চোৱা, মই ইয়াত আছোঁ আৰু তেওঁ দৃষ্টি যি ভাল, মোলৈ তেওঁ তাকেই কৰক।” ২৭ বজাই চাদোক পুৰোহিতক ইয়াকো ক'লে, “তুমি এজন দৰ্শক নহয় নে? তুমি তোমাৰ প্রতি অহীমাচ আৰু অবিযাথৰ পুত্ৰ যোনাথন, তোমালোকৰ এই দুই পুত্ৰক লগত লৈ, শাস্তিৰে নগৰলৈ ঘূৰি যোৱা। ২৮ আৰু চাৰা তোমালোকৰ ওচৰৰ পৰা মোলৈ ঠিক খৰ নহামানে, মই পৰ-ঘাটত বাট চাই থাকিম।” ২৯ এতকে চাদোক আৰু অবিযাথৰে দ্বিশ্বৰ নিয়ম-চন্দুকটি আকো যিবুচালেমলৈ লৈ গৈ, তেওঁলোক সেই ঠাইতে থাকিল। ৩০ পাছত দায়ুদ জৈতুন পৰ্বতলৈ উঠি যোৱা বাটেডি খালি ভাৰিৰে উঠি গ'লা তেওঁ ওপৰলৈ উঠি যাওঁতে কান্দি কান্দি গ'ল আৰু তেওঁৰ মূৰ ঢকা আছিল তেওঁৰ লগৰ লোকসকলে প্ৰতিজনে ও নিজ নিজ মূৰ ঢকিলে আৰু ওপৰলৈ উঠি যাওঁতে কান্দি কান্দি গ'ল। ৩১ তেতিয়া কোনো এজনে দায়ুদক ক'লে, “অবচালোমৰ লগত চক্রান্তকাৰীবোৰ মাজত অহীথোকলো আছে।” তাতে দায়ুদে প্রার্থনা কৰি ক'লে, “হে যিহোৱা, মই বিন্যু কৰোঁ, অহীথোকলৰ মন্ত্ৰণা মূৰ্খৰ মন্ত্ৰণা কৰক।” ৩২ পাছত দায়ুদে যেতিয়া পৰ্বতৰ সেই টি পালে, যি ঠাইতে লোকসকলে যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰে, তেতিয়া অকীয়া হৃচয়ে নিজৰ কাপোৰ ফালি মূৰত মাটি লৈ দায়ুদৰ লগ ধৰিবলৈ আছিল। ৩৩ দায়ুদে তেওঁক ক'লে, “তুমি যদি মোৰ লগত যোৱা তেন্তে তুমি মোলৈ

ভাৰহে হ'বা। ৩৪ কিন্তু যদি তুমি নগৰলৈ ঘূৰি গৈ অবচালোমক কোৱা যে ‘হে মহাৰাজ, মই আপোনাৰ দাস হম, আগেয়ে যেনেকৈ আপোনাৰ পিতৃৰ দাস আছিলোঁ, তেনেকৈ আপোনাৰ দাস হম,’ তেন্তে মোৰ বাবে তুমি অহীথোকলৰ মন্ত্ৰণা ব্যৰ্থ কৰিব পাৰিব। ৩৫ সেই ঠাইতে চাদোক আৰু অবিযাথৰ পুৰোহিত জানো তোমাৰ লগত নাথাকিব নে? এই হেতুকে তুমি বাজগুহত যি যি কথা শুনিবা সেই সকলো কথা চাদোক আৰু অবিযাথৰ পুৰোহিতক ক'বা। ৩৬ চাৰা, যেন সেই ঠাইতে তেওঁলোকৰ লগত তেওঁলোকৰ দুজন পুত্ৰক, চাদোক পুত্ৰক অহীমাচ আৰু অবিযাথৰ পুত্ৰক যোনাথন আছোঁ তোমালোকে যি যি কথা শুনিবা, তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই মোৰ গুৰিলৈ সেই সকলো বাতিৰ পঠাই দিবা।” ৩৭ তেতিয়া দায়ুদৰ বন্ধু হৃচয়ে নগৰলৈ গ'ল আৰু তেতিয়া অবচালোমো যিবুচালেমত সোমাল।

১৬ যেতিয়া দায়ুদে পৰ্বতৰ টিঙ্গত পাছ পেলাই অলপ আগ হ'ল,

তেতিয়া চোৱা, মফিৰোচতৰ দাস চীবাই সজোৱা দুটা গাধ লগত লৈ গৈ তেওঁৰ গুৰিত উপস্থিত হ'ল; সেই গাধৰ ওপৰত দুশ পিঠা, এশ থোগ শুকান দাক্ষা গুটি, এশ লদা পেঞ্জুৰ গুটি আৰু এক মোট দাক্ষাৰস আছিল। ১ পাছে বজাই চীবাক সুধিলৈ, “তুমি এইবোৰ অনাৰ অতিপ্ৰায় কি?” তাতে চীবাই ক'লে, “এই গাধ দুটা বজাৰ পৰিয়াল উঠি যাবৰ বাবে, এই পিঠা আৰু খেঁজুৰ গুটি ডেকাসকলৰ আহাৰৰ বাবে আৰু দাক্ষাৰস অৱগ্যত ক্লান্ত হোৱা লোকসকলে পান কৰিবৰ বাবে।” ৩ পাছে বজাই ক'লে, “তোমাৰ প্ৰভুৰ নাতি ল'ৰাচিক ক'ত?” তাতে চীবাই বজাক ক'লে, “চাওক, তেওঁ যিবুচালেমত আছে; কিয়নো তেওঁ ক'লে, ‘ইয়াৱেল বংশই আজি মোৰ পৈতৃক বাজ্য মোক ওলাটাই দিব।’” ৪ তাতে বজাই চীবাক ক'লে, “চোৱা, মফিৰোচতৰ সৰৰ্বত্ব তোমাৰেই।” চীবোই ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু মহাৰাজ, মই প্ৰণিপাত কৰিছোঁ বিনয় কৰোঁ, মোক আপোনাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহাণ্ত কৰক।” ৫ যেতিয়া দায়ুদ বজাই বহুৰীপালে, চৌলৰ বংশৰ ভিতৰৰ গোৱাৰ পুত্ৰক চিমীয়া নামৰে এটা মানুহ তাৰ পৰা ওলাল; সি ওলাই যাওঁতে যাওঁতে শাও দি গ'ল। ৬ সি দায়ুদলৈ আৰু দায়ুদ বজাৰ সকলো দাসলৈ শিল দলিয়ালে; যদিওঁৰা সকলো লোক আৰু সকলো বীৰ তেওঁৰ সেঁা আৰু বাওঁ ফালে আছিল। ৭ চিমীয়ায়ে শাও দি দি কৈছিল, “হেৰো বৰ্কপাতি পাষণ্ড, যা, গুটি যা! ৮ তই যাৰ পদত বজা হ'লি, সেই চৌলৰ বংশৰ সকলো বৰ্কপাতিৰ প্ৰতিফল যিহোৱাই তোক দিছে যিহোৱাই তোক পুত্ৰকে অবচালোমৰ হাতত বাজ্য সমৰ্পণ কৰিলো চা, তই নিজেই ধৰ্ম হ'লি, কিয়নো তই বৰ্কপাতি মানুহ।” ৯ তেতিয়া চৰ্যাব পুত্ৰ অবীচয়ে বজাক ক'লে, “সেই মোৰ কুকুৰে মোৰ প্ৰভু মহাৰাজক কীয় শাও দিয়ে? আপুনি অনুমতি দিয়ে যদি, মই পাৰ হৈ গৈ তাৰ মূৰটো কাটি পেলাওঁ।” ১০ কিন্তু বজাই ক'লে, “হে চৰ্যাব পুত্ৰসকল, তোমালোকৰ লগত মোৰ কি সম্পৰ্ক? যি স্থলত যিহোৱাই দায়ুদক শাও দে বুলি তাক কৈছে, ‘এমে স্থলত, সি শাও দিয়াত, তই এনে কিয় কৰিষ বুলি কোনে ক'ব?’” ১১ দায়ুদে অবীচয়ে আৰু নিজৰ সকলো দাসক ক'লে, “চোৱা, মোৰ ঔৰসত জন্মা মোৰ পুত্ৰই মোৰ প্ৰাণ ল'বলৈ বিচাৰিষে তেন্তে সেই বিন্যাশীয়ালোকে ক্রিমান অধিক পৰিমাণে মোৰ ধৰ্মস হোৱাতো বিচাৰিব! তাক থাকিব দিয়া, সি শাও দিয়েক, তই এনে কিয় কৰিষ বুলি কোনে ক'ব?” ১২ কিজানি মোলৈ কৰা অন্যায়লৈ যিহোৱাই দৃষ্টি কৰিব আৰু সি আজি মোক দিয়া শাওৰ সলনি যিহোৱাই মোৰ মঙ্গল কৰিব।” ১৩ এইদৰে দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লোকসকল বাটেডি গৈ আছিল আৰু সেই চিমীয়ায়েও তেওঁৰ সন্মুখৰ পৰ্বতৰ কামেদি, শাও দি দি তেওঁলৈ শিল মাৰি মাৰি আৰু মাটি দলিয়াই গৈ আছিল। ১৪ তেতিয়া বজাই তেওঁৰ লগৰ লোকসকলে সেতো অয়েফীমলৈ আহি সেই ঠাইতে জিৰণি ল'লে। ১৫ এনেতে অবচালোম আৰু তেওঁৰ লগত অহীথোকল আৰু ইয়াৱেল সকলোলোক যিবুচালেমলৈ আছিল। ১৬ পাছে যেতিয়া দায়ুদৰ বন্ধু অকীয়া হৃচয়ে অবচালোমক ক'লে, “মহাৰাজ চিৰজীৱি হ'ওকে!” ১৭ তাতে অবচালোমে হৃচয়ক ক'লে, “নহয়! কিন্তু যি জনক যিহোৱাই এই

লোকসকল আরু ইত্তায়েল সকলো লোকক মনোনীত করিলে, এই তেওঁৰ ফলীয়াহে, তেওঁৰ লগতহে মই থাকিম। ১৯ আরু কওঁ, মই কাৰ সেৱাকৰ্ম কৰিম? তেওঁৰ পুত্ৰ সাক্ষাতে দাস্য কৰ্ম কৰা উচিত নহব নে? যিদৈৰে তোমাৰ পিতৃৰ উপস্থিতি দাস্য কৰ্ম কৰা উচিত নহব নে? যিদৈৰে তোমাৰ আগতো কৰিম। ২০ গাছে অবচালোমে অহীথোফলক ক'লে, “এতিয়া আমি কি কৰা উচিত, সেই বিষয়ে তোমালোকে দিহা দিয়া। ২১ তেতিয়া অহীথোফলে অবচালোমক ক'লে, “আপোনাৰ পিতৃয়ে নিজ বাজগুহ প্রতিপাল কৰিবৰ বাবে যি উপপত্তিসকল হৈ গৈছে, আপুনি তেওঁলোকলৈ গমণ কৰকগৈ; তাতে আপুনি যে নিজ পিতৃৰ দৃষ্টিত ঘিণুলিয়া হৈছে, তাক গোটেই ইত্তায়েলে শুণিব। তেতিয়া আপোনাৰ লগত থকা সকলো লোকৰ হাত বলৱান হ'ব।” ২২ পাছে অবচালোমৰ বাবে গৃহৰ শীৰ্ষ স্থানত এটা তমু তৰি দিয়া হ'ল আৰু অবচালোমে সকলো ইত্তায়েল সাক্ষাতে নিজ পিতৃৰ উপপত্তিস্থোৱত গমণ কৰিলো। ২৩ সেই কালত অহীথোফলে যি যি দিহা দিছিল, সেইবোৰ দেশৰ মুখৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই উত্তৰ পোৱাৰ দৰে আছিল। দায়দক দিয়া আৰু অবচালোমক দিয়া অহীথোফলৰ সকলো দিহা তেনেদেৰই আছিল।

১৭ তাৰ পাছত অহীথোফলে অবচালোমক ক'লে, “মোক আপুনি বাৰ হাজাৰ লোকক বাচি ল'ব দিয়ক আৰু মই অজি বাতিয়েই উঠি হৈ দায়দৰ পিচত খেদি যাওঁ। ২ যেতিয়া তেওঁ ক্লান্ত আৰু দুৰ্বল হোৱা যেন দেখিম, মই হঠাৎ তেওঁক আক্ৰমণ কৰি ত্বাসত পেলামা তাতে তেওঁৰ লগৰ সকলো মানুহ পলাই যাব আৰু মই অকল বজাকহে বধ কৰিম। ৩ এইদৈৰে মই সকলো লোকক আপোনাৰ ফাললৈ অনিম যি দৰে এজনী কল্যা তেওঁৰ স্বামীৰ ওচৰলৈ আহো তাতে সকলো লোক আপোনাৰ অধীনত শাস্তিৰে থাকিব।” ৪ তেতিয়া অহীথোফলৰ এই কথাত অবচালোম আৰু ইত্তায়েলৰ সকলো বৃক্ষ লোকে সন্তোষ পালে। ৫ তেতিয়া অবচালোমে ক'লে, “এতিয়া অকীয়া হৃচয়ক মাতা আৰু তেওঁ কি কৰ্য সেই বিষয়ে আমি শুনো।” ৬ যেতিয়া হৃচয় অবচালোমৰ ওচৰলৈ আহিল, তেতিয়া অবচালোমে তেওঁক অহীথোফলে কোৱা কথাবাৰ বুজাই ক'লে আৰু হৃচয়ক সুধিলৈ বোলে, “অহীথোফলে যি কথা ক'লে আমি সেইদৈৰে কৰিম নে? যদি কৰিব নালাগে, তেনেহলে আপুনিয়েই আমাক পৰামৰ্শ দিয়ক।” ৭ তেতিয়া হয়ে অবচালোমক ক'লে, “অহীথোফলে এইবাৰ দিয়া দিহা ভাল নহয়।” ৮ হচ্ছয়ে আৰু ক'লে, “আপুনি জানে যে আপোনাৰ পিতৃ আৰু তেওঁৰ লোকসকল বীৰ যোৱা আৰু তেওঁলোকৰ খৎ পোৱালি কাটি নিয়া হাবিৰ ভালুকৰ দৰে। আপোনাৰ পিতৃ এজন যুদ্ধাৰু; তেওঁ সৈন্যসকলৰ লগত আজি বাতি নাথাকিব। ৯ চাৰ্টক, এতিয়া তেওঁ হয়তো কোনো এটা গাতত নাইবাৰ আন কোনো ঠাইত লুকাই আছো তেতিয়া এনে ঘটিব যে, আৰস্তে তোমাৰ লোকসকলৰ মাজত কেইজনমান লোক পতিত হ'ব আৰু তেতিয়া সেই বিষয়ে শুনা লোকসকলে ক'ব বোলে, ‘অবচালোমৰ পাছত যাওঁতা লোকসকলৰ মাজত হত্যা হৈছে।’ ১০ সেই সময়ত যি সকল সাহিয়াল লোক, যি সকলৰ সাহস সিংহৰ নিচিনা, তেওঁলোকো পমি যাব কাৰণ আপোনাৰ পিতৃ যে এজন বীৰ পুৰুষ আৰু তেওঁৰ লগৰ লোকসকলো যে সাহিয়াল, সেই বিষয়ে সকলো ইত্তায়েলে জানে। ১১ কিন্তু মই এই পৰামৰ্শ দিও যে দানৰে পৰা বেৰ-চৰালৈকে, সাগৰৰ তীৰত থকা বালিৰ নিচিনা অসংখ্যক ইত্তায়েলৰ আপোনাৰ আগত গোট খুটুৱা হওক আৰু যেন আপুনি নিজেও শুন্দৈলৈ যাওঁক। ১২ তেতিয়া যি কোনো ঠাইত তেওঁক পোৱা যাব, সেই ঠাইতে আমি তেওঁৰ গুৰিত উপস্থিতি হৈ, মাটিত নিয়ৰ পৰাৰ দৰে তেওঁৰ ঢাকি ধৰিলা। তাতে তেওঁক আৰু তেওঁৰ লগত যোৱা মানুহৰ মাজৰ কোনো এজনকো অৱশিষ্ট নাৰাখিম। ১৩ যদি তেওঁ কোনো নগৰত আশ্রয় লয়, ততে গোটেই ইত্তায়েলে সেই নগৰলৈ জৰী আনিব আৰু আমি সেই নগৰখন বাকি, জুৰিলৈকে তাক এখেবখে টানি লৈ যাম যে সেই ঠাইত এটি সু শিলো নাথাকিব।” ১৪ তেতিয়া অবচালোম আৰু ইত্তায়েল লোকসকল ক'লে, “অহীথোফলৰ পৰামৰ্শতকে অকীয়া হৃচয়ৰ দিহাই উত্তম।” কিয়নো অবচালোমৰ ওপৰত অমঙ্গল ঘটাৰে কাৰণে অহীথোফলৰ উত্তম পৰামৰ্শ ব্যৰ্থ কৰিবলৈ যিহোৱাই সেই বিষয়ে থিব কৰিছিল। ১৫ তাৰ পাছত হচ্ছয়ে চানোক আৰু অবিয়াথৰ এই দুজন

পুৰোহিতক ক'লে, “আহীথোফলে অবচালোমক আৰু ইত্তায়েলৰ বৃদ্ধ লোকসকলক এনে-তেনে পৰামৰ্শ দিছিল কিন্তু মই হ'লে অন্য পৰামৰ্শ দিলোঁ। ১৬ এতেকে তোমালোকে বেগাই দায়দৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়াই তেওঁক কোৱা যে, ‘আপুনি আজি বাতি আৰবাহ'ৰ মুন্থাপ্তৰ পাৰ ঘাটত নাথাকিব কিন্তু কোনো প্ৰকাৰে সেই ঠাই পাৰ হৈ যাৰ, নহ'লে মহাবাজ আৰু আপোনাৰ লগৰ সকলো লোক গোপিত হ'ব।’” ১৭ সেই সময়ত যোনাথন আৰু অহীমাচ অয়িন-বেগোলৰ জুৰিত বাস কৰি আছিল; তাতে এগৰাকী দায়দীয়ে গৈ গৈ তেওঁলোকক বাতিৰিসমূহ দিছিল। এইদৈৰে তেওঁলোকে দায়দু বজাৰ ওচৰত বাতিৰি দিবলৈ যায় যাতে তেওঁলোকক নগৰত সোমোৱা কোনো লোকে দেখা নাপায়। ১৮ কিন্তু এইবাৰ এজন যুৱকে তেওঁলোকক দেখি অবচালোমৰ আগত জনালো। তেতিয়া যোনাথন আৰু অহীমাচ দুয়ো শীঘ্ৰে শুটি গৈ, বহুমিত থকা এজন মানুহৰ ব্যৱত উপস্থিত হাল। সেই জন মানুহৰ চোলালত এটা নাদ আছিল আৰু দুয়ো সেই নাদলৈ নামি গ়ল। ১৯ তেতিয়া সেই মানুহ জনৰ পঞ্জায়ে নাদৰ মুখত কাপোৰ এখন পাৰি, তাৰ ওপৰত খৰচিয়া পঠাণুৰি মেলি দিলে; তাতে যোনাথন আৰু অহীমাচ সেই নাদত থকা বুলি কোনো নাজানিলে। ২০ পাছত অবচালোমৰ দাসৰোৰে সেই ব্যৱৰ মহিলা গৰাকীয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “তেওঁলোক নদীখন পাৰ হৈ গ'লা” তাতে সেই ঠাইত তেওঁলোক দুয়োকে বিচাৰি নাপাই যিবুচালেমলৈ ঘূৰি আছিল। ২১ তেওঁলোক শুটি যোৱাৰ পাছত যোনাথন আৰু অহীমাচ নাদৰ বাহিৰেলৈ উঠি আছিলা তাৰ পাছত দুয়ো দায়দু বজাক বাতিৰি দিবলৈ গালা তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “আপোনালোক উঠ'ক আৰু বেগাই পানীখিনি পাৰ হৈ যাওঁক কিয়নো অহীথোফলে আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে এনে-তেনে পৰামৰ্শ দিলে।” ২২ তেতিয়া দায়দু আৰু তেওঁৰ লগৰ সকলোৱে উঠি যদ্বন্দ পাৰ হ'লা বাতিপুৱালৈ যদ্বন্দ পাৰ নোহাবোকে তেওঁলোকক এজনে অৱশিষ্ট নাথাকিল। ২৩ পাছত যেতিয়া অহীথোফলে নিজৰ পৰামৰ্শৰ দৰে কাম নোহাবো দেখিলে তেতিয়া তেওঁ নিজৰ গাধ সজাই তাত উঠি ঠাই শুভি গ'ল। তেওঁ নিজ নগৰত থকা নিজ ঘৰলৈ গৈ, নিজৰ ঘৰৰ বিষয়ে দিহা দি, নিজে নিজৰ ডিগ্রিত ফাঁচ লাগলো। তাতে তেওঁৰ এনেদেৱ যত্নু হয় আৰু নিজ পিতৃৰ মৈদামতে তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল। ২৪ তাৰ পাছত দায়দু মহয়িমত আছিল অবচালোমে হ'লে সকলো ইত্তায়েল লোকৰ সৈতে যদ্বন্দ পাৰ হ'ল। ২৫ তেতিয়া অবচালোমে যোৱাৰ সলনি আমাচাক পথান সেনাপতি পাতিলে। আমাচা ইত্তায়েলীয়া খ্যাতি নামেৰে এজন মানুহৰ পুত্ৰ আছিল। সেই মানুহ জনে যোৱাৰ মাক চৰুয়াৰ ভৰ্মায়েক নাচৰে জৰীয়েক অৰীগলত গমণ কৰিছিল। ২৬ তাৰ পাছত ইত্তায়েল আৰু অবচালোমে গিলিয়দ দেশত ছাউনি পাতিলে। ২৭ যি সময়ত দায়দু মহয়িমত আছিল, অমোৱাৰ সম্ভানসকলৰ ব্যৱাত থকা নাহচে পুত্ৰ চোৰীয়ে, লো-দৰবাত থকা অম্যায়েলৰ পুত্ৰ মাথীবে আৰু বোগেলীমত থকা গিলিয়দীয়া বৰ্জিলয়ে দায়দুৰ আৰু তেওঁৰ লগৰ লোকসকলৰ কাৰণে ২৮ শয্যা, চাৰিয়া, মাটিৰ পাত্ৰ, মেঝে, ঘৰ, আটাগুৰি, ভজা শশ্য, লেচেৰা মাহ, মছৰ মাহ, ভজামাহ, ২৯ মৌ, মাখন, মেৰ জাক আৰু গুৰু গাথীবৰ পনিৰ অনিলে। এই লোকসকলে কৈছিল যে, “লোকসকলে মুন্থাপ্তত কুধাতুৰ, আস্ত, আৰু তৃষ্ণাতুৰ হৈছে।”

১৮ দায়দু তেওঁৰ লগত থকা সৈন্যসকলক গণনা কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজত সহস্রপতি ও শতপতি নিয়ুক্ত কৰিলে। ২ তাৰ পাছত দায়দু যোৱাৰ হাতত সৈন্যসকলৰ এভাগ, যোৱাৰ ভায়েক চৰুয়াৰ পুত্ৰ অৰীচয়ৰ হাতত এভাগ আৰু গাতীয়া ইত্তৰৰ হাতত এভাগ সমৰ্পণ কৰি পঠিয়াই দিলো। বজাই তেতিয়া সৈন্যসকলক ক'লে, “মই নিজেও নিশ্চয়ে তোমালোকৰ লগত যাম।” ৩ কিন্তু লোকসকলে ক'লে, “আপুনি যাব নালাগে, কিয়নো যদি আমি পলাই যাওঁ, আমাৰ বাবে চিন্তা নকৰিব, আমাৰ অৰ্দেকলোক মৰিলেও আমাৰ বাবে চিন্তা নকৰিব। কিন্তু আপুনি আমাৰ দহ হাজাৰৰ সমান।” এই হেতুকে আপুনি নগৰৰ পৰা আমাক সহায় কৰিবৰ আৰ্থে আপুনি যুগুত হৈ থাকিলে ভাল হ'ব।” ৪

তাতে বজাই তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে যিহকে ভাল দেখা, মই তাকেই করিম।” পাছত বজা নগৰৰ দুৱাৰৰ কাষত থিয় হৈ ব'ল আৰু সকলো সৈন্য শব আৰু হাজাৰ হাজাৰ কেই লোলাই গ'ল। ৫ তেতিয়া বজাই যোৱাৰ, অবীচ্য আৰু ইউয়ক আজ্ঞা দি ক'লে, “তোমালোকে মৌলি চাই, সেই ডেকা যোৱাৰক অবচালোমৰ প্ৰতি বিনোদ তাৰে ব্যৱহাৰ কৰিবা।” অবচালোমৰ বিষয়ে সেনাপতিসকলক বজাই এই আজ্ঞা দিয়া সময়ত সকলো লোকে সেই কথা শুনিলো। ৬ এইদৰে সৈন্যসকল ইহায়েলৰ বিবৃদ্ধে গ্ৰাম্যঙ্গলৰ বাহিৰলৈ লোলাই গ'ল; সেই যুদ্ধ ইহুয়িমৰ হাবিত হ'ল। ৭ সেই ঠাইত ইহায়েলৰ সৈন্যসকল দায়ুদৰ সৈন্যসকলৰ সম্মুখত পৰাজিত হ'ল; তাতে সেইদিন মহা-সংহাৰ হোৱাত বিশ হাজাৰ লোকৰ মৃত্যু হয়। ৮ কিয়নো যুদ্ধ সেই অঞ্চলত বিয়পি গ'ল, সেই বাবে তাত তৰোৱালে যিমান লোক গ্ৰাস কৰিলো, হাবিয়ে তাতকৈ অধিক লোক গ্ৰাস কৰিলো। ৯ পাছত অবচালোমে দায়ুদৰ সৈন্যসকলক হঠাত লগ পালো তেতিয়া অবচালোম নিজৰ খচৰৰ ওপৰত উঠি থাওঁতে, সেই খচৰে তাত থকা এজোপা ডাঙুৰ এলা গচৰ ঘন ডালৰ তলেদি যোৱাত, সেই এলা গচৰ অবচালোমৰ মুৰটো লাগি ধৰিল, তেওঁ আকাশ আৰু পথীৰীৰ মাজত ওলমি থাকিল আৰু তলৰ পৰা খচৰ চলি গৈ থাকিল। ১০ তেতিয়া কোনো এজন লোকে সেই দৃশ্য দেখা পাই যোৱাৰক ক'লে, “চাঁকে, মই এলা গচৰ অবচালোমক ওলমি থকা দেখিলোঁ।” ১১ তেতিয়া যোৱাৰে সেই বাতৰি দিয়া মানুহ জনক ক'লে, “যদি তুমি তেনেকুৱা দেখিছিলা, তেনেহ'লে কিয় সেই ঠাইতে তেওঁক মাৰি মাটিত নেপেলালো? তাকে কৰা হ'লে, মই তোক দহ চেকল বূপ আৰু এগজ ডঙ্গলি দিলোহেঁতেন।” ১২ তেতিয়া মানুহ জনে যোৱাৰক ক'লে, “মই যদিও হাজাৰ চেকল বূপ লও তথাপিও মই সেই বাজ কোৱাৰৰ অহিতে হাত নেমেলোঁ কিয়নো আমি শুনাকৈ বজাই আপোনাক, অবীচ্যক আৰু ইউয়ক এই আজ্ঞা দিছিল বোলে, ‘সাবধান, তোমালোকৰ কোনোৱে যেন সেই ডেকা অবচালোমক ঝুৱো।’ ১৩ আৰু যদিও মই গুপুতে তেওঁৰ প্ৰাণ ললোহেনেন, তথাপিও আপুনি নিজেও মোৰ বিবৃদ্ধে হলহেনেন, কাৰণ বজাৰ পৰা কোনো কথা গুপুতে নাথকোৱে। ১৪ তেতিয়া যোৱাৰে ক'লে, “মই তোমাৰ কাৰণে বথি নাথকো।” তেতিয়া তেওঁ নিজৰ হাতত তিনিতাল শূল কৈ, অবচালোম এলা গচৰ মাজত জীয়াই ওলমি থাকোকৈতেই, তেওঁৰ বুকুৰ মাজেৰে সোমোৱাই দিলো। ১৫ তেতিয়া যোৱাৰৰ সেই দহজন অস্ত্রধাৰী ডেকাই অবচালোমক বেৰি ধৰিল, আঘাত কৰি, তেওঁক বধ কৰিলো। ১৬ তাৰ পাছত যোৱাৰে শিঙা বজালে আৰু সৈন্যসকল ইহায়েলৰ পাছত খেদি যোৱাৰ পৰা উভতি আহিল কিয়নো যোৱাৰে সৈন্যসকলক বৰাই হ'ল। ১৭ তেওঁলোকে অবচালোমক নমাই আনি, হাবিৰ মাজত থকা বৰ গাত এটাত পেলাই দিলে; তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত শিলৰ এটা বৰ দম বৰাই হ'ল আৰু সকলো ইহায়েলৰ প্ৰত্যেক জন লোক নিজ তস্কৈ পেলাই গ'ল। ১৮ বজাৰ উপত্যকাত যি স্তন্ত আছে, তাক অবচালোমে জীয়াই থকা কালত নিৰ্মাণ কৰাই, নিজৰ কাৰণে হ্রাপন কৰিছিল কিয়নো তেওঁ কৈছিল যে, “মোৰ নাম বাখিৰলৈ মোৰ পো নাই।” এই কাৰণে তেওঁ নিজৰ নাম অনুসাৰে সেই স্তন্তৰ নাম বাখিলৈ আৰু সেই বাবে সেয়ে আজিলোকে অবচালোমৰ স্তন্ত বুলি প্ৰথ্যাত আছে। ১৯ তাৰ পাছত চাদোকৰ পুত্ৰ অহীমাচে ক'লে, “যিহোৱাই কেনেকৈ বজাৰ পক্ষে তেওঁ শক্রবোৰ প্ৰতিকাৰ সাধিলে, তাৰ স্তৰবাৰ্তাৰ বজাক দিবলৈ মোক এতিয়া লৰি যাবলৈ দিয়ক।” ২০ তেতিয়া যোৱাৰে তেওঁক ক'লে, “তুমি আজি এই বাতৰি দিবা আজি তুমি একো বাতৰি নিদিবা কাৰণ বজাৰ কোৱাৰ মৃত্যু হ'ল।” ২১ তেতিয়া যোৱাৰে কুটীয়াক ক'লে, “তুমি যোৱা আৰু যি দেখিলা সেই বিষয়ে বজাৰ জনোৱাগৈ।” তাতে কুটীয়াই যোৱাৰক সেৱা কৰি লবি গ'ল। ২২ তেতিয়া চাদোকৰ পুত্ৰ অহীমাচে আকো যোৱাৰক ক'লে, “যি হওঁক, অনুগ্ৰহ কৰি কুটীয়াৰ পাছত মোকেো লবি যাবলৈ দিয়ক।” তাতে যোৱাৰে ক'লে, “বোপা তুমি কিয় লবি যোৱা? তুমি বাতৰিৰ একো বৰ্টা নাপাবা।” ২৩ অহীমাচে ক'লে, “যি হওঁক, মোক লবি যাবলৈ দিয়ক।” তাতে যোৱাৰে ক'লে, “লবি যোৱা।” তেতিয়া অহীমাচে সমথলৰ বাঢ়ো লবি লবি যাবলৈ কুটীয়াক পাছ পেলালো। ২৪ সেই

সময়ত দায়ুদ নগৰৰ দুই দোৱাৰৰ মাজত বহি আছিলা তেতিয়া প্ৰহৰীয়ে নগৰৰ দোৱাৰৰ ওপৰ তাগৰ গড়ো ওপৰত উঠি চৰু তুলি চালো তেতিয়া তেওঁ এজন মানুহ অকলেই তেওঁলোকৰ ফালে লৰি আহি থকা দেখিলো। ২৫ তেতিয়া প্ৰহৰীয়ে বিড়িয়াই বজাক সেই কথা জনালো বজাই ক'লে, “তেওঁ যদি অকলে আছে, তেন্তে তেওঁৰ মুখত বাৰিৰ আছে।” লৰি অহা ল'ৰা জনে ওচৰ আহি নগৰৰ কাষ চাপিলো। ২৬ তেতিয়া প্ৰহৰীয়ে আৰু এজনক লৰি আহি দেখি বিড়িয়াই দুৱাৰীটোক ক'লে, “চোৱা আৰু এজন অকলে লৰি আছিলো।” তাতে বজাই ক'লে, “তেৱেৰো বাৰিৰ আনিছে।” ২৭ তেতিয়া প্ৰহৰীয়ে ক'লে, “মই ভাৰো প্ৰথম জন লোকৰ লব চাদোকৰ পুত্ৰ অহীমাচ লবৰ নিচিনা।” বজাই ক'লে, “তেওঁ ভাল মানুহ আৰু তেওঁ ভাল সম্বাদ আনিছে।” ২৮ তেতিয়া অহীমাচে বিড়িয়াই বজাক ক'লে, “সকলো মঙ্গলময়া” পাছত তেওঁ মাটিত মুখ লগাই বজাৰ আগত সেৱা কৰি ক'লে, “যি জনে মোৰ প্ৰভু বজাৰ অহিতে হাত তোলা লোকসকলক শোধাই দিলো, আপোনাৰ সেই দিশৰ যিহোৱা ধন্য।” ২৯ তেতিয়া বজাই সুধিলো, “ডেকো যুৱক অবচালোমৰ মঙ্গল নে?” তাতে অহীমাচে উত্তৰ দি ক'লে, “মোৰ প্ৰভু মহাৰাজোৰ বাতৰি আনিছে কিয়নো আপোনালৈ পঠালো, তেতিয়া বৰ হৰা-মৰা হোৱা দেখিলোঁ; কিন্তু কি হৈছিল সেই বিষয়ে জানিবলৈ নাপালোঁ।” ৩০ বজাই ক'লে, “একাবে গৈ ইয়াতে যিহোৱা।” তাতে অহীমাচে একাবে গৈ থিয় হ'ল। ৩১ তেতিয়া সেই কুটীয়াই আহি ক'লে, “মোৰ প্ৰভু মহাৰাজোৰ শক্রবোৰ আৰু আপোনাৰ অনিষ্ট কৰিবলৈ আপোনাৰ বিবৃদ্ধে উঠা আটাইহোৰে সেই ডেকো যুৱক জনৰ নিচিনা হঁকে।” ৩০ তেতিয়া বজাই অধৈৰ্য হৈ নগৰৰ দুৱাৰৰ ওপৰৰ কোঁচালিলৈ উঠি ক্রন্দন কৰিবলৈ ধৰিলো আৰু ইফল-সিফলে ফুৰি ক'লে, “হায় মোৰ পুত্ৰ অবচালোম! হায় মোৰ পুত্ৰ! হায় মোৰ পুত্ৰ অবচালোম! তোমাৰ সলনি মই মৰা হ'লেই ভাল আছিল। হায় অবচালোম! হায় মোৰ পুত্ৰ! মোৰ পুত্ৰ!”

১৯ যোৱাৰক কোৱা হ'ল, “চাওক, বজাই অবচালোমৰ বাবে ক্রন্দন আৰু শোক কৰিবে।” ২ সেই দিনাখনৰ জয় সকলো সৈন্যৰ পক্ষে শোক হৈ পৰিল, কাৰণ সেইদিনা লোকসকলে, “বজাই নিজ পুত্ৰৰ বিষয়ে বেজাৰ কৰিবে বুলি শুনিলো।” ৩ যুদ্ধৰ পৰা পলাই যোৱা লোকসকলে যিদৰে লাজ পাই চোৰৰ নিচিনাকৈ লুকাই লুকাই যায়, তেনেকৈ লোকসকলে সেই দিনাখনৰ চোৰৰ দৰে নগৰত সোমাল। ৪ বজাই নিজ মুখ ঢাকি, বৰ মাতৰে চিঊৰি কান্দি কান্দি কৰিবলৈ ধৰিলে, “হায়, মোৰ পুত্ৰ অবচালোম! হায়, অবচালোম! হায়, মোৰ পুত্ৰ! মোৰ পুত্ৰ!” ৫ পাছে যোৱাৰে ঘৰৰ ভিতৰত সোমাই বজাৰ ওচলৈ গৈ ক'লে, “যিসকলে আপোনাৰ প্ৰাণ, আপোনাৰ পো-জী সকলৰ প্ৰাণ আপোনাৰ ভাৰ্যায়সকলৰ আৰু উপপত্তী সকলৰ প্ৰাণ বৰ্ষা কৰিলে, আপোনাৰ সেই দাসবোৰক লাজত পেলালো, ৬ কিয়নো আপোনাক ঘিণাওঁতা সকলক আপুনি প্ৰেম কৰে আৰু আপোনাক প্ৰেম কৰোঁতা সকলক আপুনি ঘিণ কৰো কিয়নো আজি আপুনি প্ৰকাশ কৰিলে, যে, অধ্যক্ষ আৰু দাসবোৰ আপোনাৰ আগত একোৱেই নহয়া কাৰণ আজি মোৰ এনে বিশাস হৈছে, যে, যদি অবচালোমে জীয়াই থাকিলোহেন্তেন আৰু আমি সকলোৱে মৰিলোহেন্তেন, তেতিয়া বোধহয় আপুনি তাল পালেহেন্তেন। ৭ এই হেতুকে এতিয়া আপুনি উঠি বাহিলৈ গৈ, আপোনাৰ সৈন্যসকলক শাস্ত্ৰৰ কথা কওঁক, কিয়নো মই যিহোৱাৰ নামেৰে শপত খাই কৈছে, যদি আপুনি বাহিলৈ গৈ তেওঁলোকক নকয়, তেন্তে এই বাতি আপোনাৰ এতিয়ালৈকে আপোনালৈ যিমান অমঙ্গল ঘটিছে, সেই আটাইহোৰতকে আপোনাৰ এই অমঙ্গল অতি গুৰুত হ'ব।” ৮ তাতে বজা উঠি নগৰৰ দুৱাৰৰ মুখত বহি থাকিল। তেতিয়া, বজা নগৰৰ দুৱাৰৰ পুত্ৰ বাতি আছে, তেওঁ বুলি সকলো লোকক কোৱা হ'ল বজাৰ দেখিলৈ আছিল। ইতিমধ্যে ইহায়েলত থকা প্ৰতিজন

লোক নিজ তম্ভুলে পলাই গ'ল। ৯ ইস্রায়েল সকলো ফৈদের মাজত সকলো লোকে পৰম্পৰে বিবাদ কৰি ক'লে, “বজাই শক্রবোৰ হাতৰ পৰা আমাক নিতৰাৰ কৰিছিল। পলেষ্টাইনসকলৰ হাতৰ পৰাও আমাক উদ্ধাৰ কৰিছিল আৰু এতিয়া তেওঁ অবচালনোৰ ভয়ত দেশৰ পৰা পলাই গ'ল। ১০ আৰু অবচালনো, আমি যিজনক আমাৰ ওপৰত বজা অভিযোগ কৰিছিলো, তেওঁৰো বণত মৃত্যু হ'ল। গতিকে, এতিয়া তোমালোকে কিয় বজাক ওভোটাই অনাৰ বিষয়ে একো নোকোৱা? ১১ পাছত দায়ুদ বজাই চাদোক আৰু অবিয়াথৰ পুৰোহিতৰ শুভলৈ দৃত পঠাই কোৱালে, বোলে, “তোমালোকে যিহুদাৰ বৃন্দসকলক কোৱা, ‘বজাক নিজ গৃহলৈ ওভোটাই নিবলৈ তোমালোক কিয় সকলোতকৈ পাছ পৰিছাইক, যিহেতু বজাক নিজ গৃহলৈ ওভোটাই নিবলৈ, গোটেই ইস্রায়েল নিবেদন বজার শুৰিত উপস্থিত হ'ল? ১২ তোমালোকেই মোৰ ভাই, মোৰ হাড়োৱা হাড়, মঙ্গহোৱা মঙ্গহোৱা তেন্তে তোমালোকে বজাক ওভোটাই নিবলৈ কিয় সকলোতকৈ পিচ পৰিছাইক? ১৩ আৰু তোমালোকে অমাচাকো ক'বা, ‘তুমি জানো মোৰ হাড়োৱা হাড়, মঙ্গহোৱা মঙ্গহোৱা? তুমি যদি এতিয়াৰ পৰা মোৰ সৈন্যসকলৰ বাবে যোৱাৰ ঠাইত প্ৰধান সেনাপতি নোহোৱা, তেন্তে সৈশ্বৰে মোক অধিক আনন্দি তাতোধিক দণ্ড দিয়ক'! ১৪ আৰু এইদৰে তেওঁ যিহুদাৰ সকলো লোকৰ মন জিকিলে, যেন সকলোৰে মন এজনৰহে হ'লা তাতে তেওঁলোকে বজালৈ এই কথা কৈ পঠালৈ, বোলে, “আপুনি আৰু আপোনাৰ দাসোৰো পুনৰাবাৰ উভাতি আহক।” ১৫ তেতিয়া বজাই উভাতি যৰ্দনলৈ আহিল। সেই সময়তে যিহুদাৰ লোকসকলে বজাক যৰ্দন পাৰ কৰি আগ বঢ়াই লৈ যাবলৈ গিলগলৈ আহিল। ১৬ তেতিয়া দায়ুদ বজাক আগ বঢ়াবৰ বাবে, বৰূৰী-নিবাসী প্ৰেৰণ পুত্ৰ বিন্যামীনীয়া চিমিয়ায়ে খৰখেদলৈকে যিহুদাৰ লোকসকলৰ লগত গ'ল। ১৭ আৰু তেওঁৰ লগত বিন্যামীনীয়া এক হাজাৰ লোক আৰু চৌলৰ বংশৰ দাস চীবা আৰু লগত তেওঁৰ পোদৰজন পুত্ৰ আৰু বিশ্জন দাস আছিল তেওঁলোকে বজার সাক্ষতে যৰ্দনৰ মাজৱে পাৰ হৈছিল। ১৮ তেতিয়া তেওঁলোকে বজার পৰিয়ালসমূহৰ পাৰ কৰিবৰ কাৰণে আৰু তেওঁ যি ভাল দেখে, তাকে কৰিবৰ বাবে সিপাখলৈ লৈ প্ৰেছিল। বজাই যৰ্দন পাৰ হোৱাৰ পিচত প্ৰেৰণ পুত্ৰ সেই চিমিয়াই বজাক আগত দীপল দি পৰি প্ৰণাম জানালো। ১৯ আৰু চিমিয়াই বজাক ক'লে, “মোৰ প্ৰভুৰ মোক অপৰাধী বুলি গণনা নকৰিব, মোৰ প্ৰভু মহাবাজ যিবুচালেমৰ পৰা ওলাই অহা দিনা আপোনাৰ এই দাসে যি অকৰ্ম কৰিছিল, তাক আপুনি সৌৰৱণ কৰি মনত নাৰাখিব। ২০ কিয়নো মই যে পাপ কৰিলো, তাক আপোনাৰ এই দাসে জানো চাঁওক, এই হেতুকে মোৰ প্ৰভু মহাবাজক আগ বঢ়াই নিবলৈ যোচেফৰ সকলো বংশৰ মাজত প্ৰথমে ময়েই আজি নামি আহিছোঁ।” ২১ কিন্তু চৰূৱাৰ পুত্ৰ অৰীচয়ে উত্তৰ দি ক'লে, “সেই বাবেই জানো চিমিয়াৰ প্ৰাণদণ্ড হোৱাটো উচিত নহ'ব ন? কাৰণ তেওঁ যিহোৱাৰ অভিষিক্ত জনক শাৰি দিছিল।” ২২ তাতে দায়ুদে ক'লে, “হে চৰূৱাৰ পুত্ৰসকল, তোমালোকৰ লগত মোৰ কি সম্পৰ্ক আছে, যে, আজি তোমালোক মোৰ বিৰোধিতা কৰিছিব? আজি ইস্রায়েল মাজত জানো কোনো লোকৰ প্ৰাণদণ্ড হোৱা উচিত? কিয়নো আজি যে মই ইস্রায়েলৰ ওপৰত বজা হৈলো, ইয়াক জানো মই নাজানো?” ২৩ পাছত বজাই চিমিয়াক ক'লে, “তোমাৰ প্ৰাণদণ্ড নহ'ব; এই বুলি বজাই শপত খাই তেওঁক প্ৰতিজ্ঞা কৰিলো। ২৪ তেতিয়া চৌলৰ পুত্ৰ মুকিবোচাত বজারে সৈতে সাক্ষত হৰলৈ নামি আহিলা বজা ওলাই মোৰ দিনৰে পৰা শত্ৰুৰে ঘৰলৈ উল্টি আহা দিনলোকে তেওঁ নিজৰ ভাৰি হোৱা নাই, তেওঁৰ গোফ ছাটা নাই আৰু কাপোৰো হোৱা নাই। ২৫ তেওঁ বজাক দেখা কৰিবলৈ যিহুচালেমলৈ আহোতে, বজাই তেওঁক ক'লে, “হে মুকিবোচাত, তুমি মোৰ লগত কিয় নগলা?” ২৬ তাতে তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু মহাবাজ, মোৰ দাসে মোক প্ৰবৰ্ধনা কৰিলো; কাৰণ আপোনাৰ এই দাসে কৈছিল, ‘মই গাধিৰ সজোৱাই তাৰ ওপৰত উঠি, মহাবাজৰ লগত যাম; কিয়নো আপোনাৰ এই দাস খোৱা।’” ২৭ মোৰ দাস চীবায়ে, মোৰ প্ৰভু মহাবাজৰ আগত, আপোনাৰ এই দাসৰ বদনাম কৰিলো; কিন্তু মোৰ প্ৰভু মহাবাজ যিহুৰ দৃতৰ তুল্যা এতকে আপোনাৰ দৃষ্টিত যিহেক ভাল দেখে, আপুনি তাকে কৰক। ২৮ কিয়নো মোৰ প্ৰভু মহাবাজৰ সাক্ষতে

মোৰ সকলো পিতৃ-বংশ কেৱল মৃত্যুৰ যোগ্য আছিল, তথাপি আপুনি আপোনাৰ মেজত ভোজন কৰোঁতা সকলৰ মাজত আপোনাৰ এই দাসক বহুবালো এই হেতুকে বজার আগত কাতৰোজি কৰিবলৈ মোৰ নো আৰু কি অধিকাৰ আছে?” ২৯ তেতিয়া বজাই তেওঁক ক'লে, “তুমি এতিয়াও আৰু নিজৰ কথাকে কিয় কৈ আছা? মই সিঙ্গাস্ত লোৱা যে, তুমি আৰু চীবা, দুয়োয়ে সেই মাটি ভাগ বাঁচি লোৱা।” ৩০ তেতিয়া মুকিবোচাতে বজাক ক'লে, “হয়, তেওঁ সকলোকে লওঁক; কাৰণ মোৰ প্ৰভু মহাবাজ শাস্তিৰে নিজ গৃহলৈ উলটি আহিল।” ৩১ পাছে গিলিয়নীয়া বৰ্জিল্যয়ে বৰ্গেলীমৰ পৰা আছি, যদ্বনৰ সিপাপৰে বজাক আগবঢ়াই থবলৈ তেওঁৰ লগত যৰ্দন পাৰ হ'ল। ৩২ সেই বৰ্জিল্যয়ে অতি বুঢ়া, আশী বছৰ বয়সীয়া, বজা মহান্যিমত থকা কালত তেওঁ বজাক আহাৰ যোগাইছিল; কাৰণ তেওঁ অতিশ্য প্ৰতিপত্তিশালীলোক আছিল। ৩৩ পাছে বজাই বৰ্জিল্যয়ক ক'লে, “তুমি মোৰ লগত পাৰ হৈ আহা, মই তোমাক যিহুচালেমত মোৰ লগত থাকিবলৈ ব্যৱস্থা কৰি দিম।” ৩৪ কিন্তু বৰ্জিল্যয়ে বজাক ক'লে, “মোৰ আয়ুৰ নো আৰু কিমান দিন আছে, যে, মই মহাবাজৰ লগত যিহুচালেমলৈ উঠি যাম? ৩৫ এতিয়া মোৰ অশী বছৰ বয়সা মই জানো ভাল-বেয়া ভেড়ে কৰিব পাৰোৰে? বা যি ভোজন কৰোঁ আৰু যি পান কৰোঁ, আপোনাৰ দাসে মই জানো তাৰ কিবা সোৱাদ বুজিব পাৰোৰে? বা এতিয়াও গায়ক আৰু গায়কাসকলৰ গীতৰ সুৰ জানো শুনি পাৰও? এনে স্থলত আপোনাৰ দাস, মোৰ প্ৰভু মহাবাজৰ ভাৰ মই কিয় নো হম, কওঁকচোন? ৩৬ আপোনাৰ দাস মই কেৱল মহাবাজক যৰ্দন পাৰ কৰিবলৈ আহিমা বজাই ইয়াৰ সলনি কেনেই নো এমে অনুগ্ৰহ কৰিব লাগে? ৩৭ কিন্তু মিনতি কৰোঁ, আপোনাৰ এই দাসক ঘৰলৈ উলটি যাবলৈ দিয়ক, যাতে মই নিজ নগৰত, নিজ পিতৃ-মাতৃৰ মৈদামৰ কাষয়েই মৰিব। কিন্তু চাঁওক, এয়া আপোনাৰ দাস কিমহামা ইয়াক মোৰ প্ৰভু মহাবাজৰ লগত পাৰ হৈ যাবলৈ দিয়ক আৰু আপোনাৰ দৃষ্টিত যিহেক ভাল দেখে, আপুনি ইয়ালৈ তাকেই কৰক।” ৩৮ বজাই উত্তৰ দি ক'লে, “কিমহাম মোৰ লগত পাৰ হৈ যাব, তুমি যিহেক ভাল দেখা মই ইয়ালৈ তাকে কৰিম আৰু তুমি মোক যি কৰিবলৈ কোৱা, মই তোমালৈ চাই তাকেই কৰিম।” ৩৯ পাছে সকলো যানুৰে যৰ্দন পাৰ হল আৰু বজায়ে পাৰ হল; পাছত বজাই বৰ্জিল্যয়ক চূমা খাই বিদায় দিলো তেওঁ নিজ ঠাইলৈ উলটি গ'ল। ৪০ এইদৰে বজাই গিলগলৈ পাৰ হৈ গ'ল আৰু কিমহামেও তেওঁৰ লগত পাৰ হৈ গ'ল। যিহুদাৰ সকলো লোকে আৰু ইস্রায়েল লোকসকলে বজাই পাৰ কৰিবলৈ নিলো। ৪১ পাছে চোৱা, ইস্রায়েলৰ সকলো লোকে বজাক ওচৰলৈ আহিল বজাক ক'লে, “আমাৰ ভাই যিহুদাৰ লোকসকলে আপোনাক চুৰ কৰি, মহাবাজক, আপোনাৰ পৰিয়ালক, আৰু দায়ুদ লগত তেওঁৰ সকলো লোকে কৰিব আৰু কিমহামেও তেওঁৰ লগত পাৰ হৈ গ'ল। যিহুদাৰ সকলো লোকে আৰু ইস্রায়েল লোকসকলক উত্তৰ দি ক'লে, “কাৰণ বজা আমাৰ ওচৰ-সম্বন্ধীয়া। তেওঁত কথাতে তোমালোকৰ কিয় খং উঠিছে? আমি জানো বজাক কিবা খাইহোঁ নাইবা বজাই জানো কিবা খৰ্বত দিব লগণীয়া হৈছে?” ৪২ পাছে ইস্রায়েল লোকসকলক উত্তৰ দি ক'লে, “কাৰণ বজা আমাৰ ওচৰ-সম্বন্ধীয়া। তেওঁত এই কথাতে তোমালোকৰ কিয় খং উঠিছে? আমি জানো বজাক কিবা খাইহোঁ নাইবা বজাই জানো কিবা খৰ্বত দিব লগণীয়া হৈছে?” ৪৩ পাছে ইস্রায়েল লোকসকলক যিহুদাৰ লোকসকলক উত্তৰ দি ক'লে, “বজাক লগত আমাৰ সম্বন্ধত দহ ভাগ ফেড় আছে, গতিক দায়ুদত তোমালোককৈ আমাৰো ততোধিক স্থত আছে এই হেতুকে আমাক কিয় হেয়জনাম কৰিলাইক? আৰু আমাৰ বজাক ওভোটাই অনাৰ কথা আজানো পথমে আমি কোৱা নাছিলো?” এতিয়া ইস্রায়েল লোকসকলৰ কথাতকে যিহুদাৰ লোকসকলৰ কথাথোৰে বৰ কৰকশেই হৈ উঠিল।

২০ সেই সময়ত সেই ঠাইতে বিন্যামীনীয়া বিশ্বীৰ পুত্ৰ চৰা নামেৰে এজন অশাস্তি কৰোঁতা লোক আছিলা তেওঁ শিশু বজাই ক'লে, “দায়ুদত আমাৰ কোমে ভাগ নাই আৰু যিচয়ৰ পুত্ৰত আমাৰ একেো উত্তৰাধিকাৰো নাই। হে ইস্রায়েল, আপোনালোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ ঘৰলৈ ঘৰি খাওঁক।” ২ গতিকে ইস্রায়েলৰ সকলো লোক দায়ুদৰ পৰা আতিৰি গ'ল আৰু বিশ্বীৰ পুত্ৰ সেই চৰাৰ পাছত যাবলৈ ল'লো। কিন্তু যৰ্দনৰ পৰা যিহুচালেমলৈকে যিহুদাৰ লোকসকলে নিজ বজাত আসক্ত হৈ থাকিল। ৩ পাছত যেতিয়া দায়ুদ যিহুচালেমলৈ নিজৰ ঘৰলৈ আহিল তেতিয়া তেওঁ

ঘর বাখিবর অর্থে নিজৰ যি দহ জনী উপপত্তী হৈ গৈছিল, তেওঁলোকক আনি এটা ঘৰত পহৰা দি বন্ধ কৰি হ'ল। তেওঁ তেওঁলোকৰ প্রয়োজনৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল, কিন্তু তেওঁলোকৰ সৈতে আৰু গমন নকৰিবলৈ। এই দৰে তেওঁলোক বিধৰা অৱস্থত মৰণ কাললৈকে আবদ্ধ হৈ থাকিল। ৪ তেতিয়া বজাই আমাচাক ক'লে, “তিনি দিনৰ ভিতৰত যিহুদাৰ লোকসকলক মতাই মোৰ ওচৰত গোট খুৱাবা; আৰু তুমি নিজেও এই ঠাইত উপস্থিত হ'বা।” ৫ তেতিয়া আমাচাই যিহুদাৰ লোকসকলক মতাই গোট খুৱাবলৈ গ'ল কিন্তু বজাই নিৰূপিত কৰা কালতকৈ তেওঁৰ অধিক পলম হ'ল। ৬ তেতিয়া দায়ন্দে অৰীচ্যৱক ক'লে, “এতিয়া বিশ্বীৰ পুত্ৰ চেবাই অবচালোমতকৈ আমাৰ অধিক অনিষ্ট কৰিবা তুমি তোমাৰ প্ৰত্ৰু দাসবোৰক লৈ তেওঁৰ পাছে পাছে খেদি যোৱা; নহ'লে তেওঁ গড়েৰে আৰুত হোৱা কোনো নগৰ পাই আমাৰ চক্ৰৰ আগবৰ পৰা সাৰি যাব।” ৭ তেতিয়া যোৱাৰ লোকসকল, লগত কৰিবৈয়া আৰু পেলেৰীয়া লোকসকলৰ সৈতে আৰু সকলো বীৰ পুৰুষ তেওঁৰ পাছে পাছে ওলাই গ'লা তেওঁলোকে বিশ্বীৰ পুত্ৰ চেবাৰ পাছে পাছে খেদি যাবাৰ বাবে যিবুচালেমৰ পৰা গ'ল। ৮ যেতিয়া তেওঁলোকে গিবিয়োনাত থকা মহা-শিলটোৰ ওচৰ পালে তেতিয়া আমাচাই তেওঁলোকক লগ কৰিবলৈ আছিল। যোৱাৰ ককালত বণৰ সাজ বদ্ধা আছিল আৰু তাতে নিজৰ ককালত বদ্ধা ফাকত থকা তৰোৱালে সৈতে এগছ উৎপালি আছিল। তেওঁ আগবাটী যাঁতে, সেই তৰোৱাল মাটিত পৰিল। ৯ তেতিয়া যোৱাৰে আমাচাক ক'লে, “হে মোৰ ভাই, তুমি মঙ্গলে আছা নে? ” এইবুলি যোৱাৰে সাদৰেৰে তেওঁৰ সেঁহাতোৰে অমাচার ডাঢ়িত ধৰি তেওঁক চুমা খাবলৈ ল'লে। ১০ অমাচাই কিন্তু যোৱাৰ বাঁও হাতত থকা ডেগাবলৈ মন নকৰিলো। তাতে যোৱাৰে তাৰে তেওঁৰ পেটে খোঁচ মাৰি মাটিত তেওঁৰ নাড়ী-ভুৰু উলিয়াই পেলালো। যোৱাৰে পুনৰাবৰ্তী তেওঁক খোঁচ নামাৰিলো আৰু তাতে অমাচার মত্ত্যু হ'ল। তাৰ পাছত যোৱাৰ আৰু তেওঁৰ তায়েক অৰীচ্যৱে বিশ্বীৰ পুত্ৰ চেবাৰ পাছত খেদি গ'ল। ১১ তেতিয়া আমাচার ওচৰত যোৱাৰে এজন থিয় দি থকা লোকে ক'লে, “যি জনে যোৱাৰ ভাল পায় আৰু দায়ন্দেৰ ফলীয়া হয়, তেওঁ যোৱাৰ অনুসৃণ কৰক।” ১২ তেতিয়ালৈকে অমাচাৰ বাজ বাটৰ মাজত নিজৰ তজেৰে লেটি-পেটি হৈ পৰি আছিল। তেতিয়া সেই লোকজনে আটাই লোকক বৈ থকা দেখি, অমাচাক বাটৰ পৰা পথাবলৈ আতৰবাই নিলে আৰু তেওঁৰ ওপৰত এখন কাপোৰ পেলাই ঢাকি দিলে কিয়নো তেওঁৰ ওচৰেন্দি যোৱা সকলো লোকক থিয় হৈ বৈ থকা দেখিলো। ১৩ যেতিয়া অমাচাক বাজবাটৰ পৰা নিয়া হ'ল, তেতিয়া আটাই লোক বিশ্বীৰ পুত্ৰ চেবাক সেদি যাবাৰ কাৰণে যোৱাৰ পাছে পাছে গ'ল। ১৪ পাছত চেবাই ইস্তায়েলৰ সকলো ফৈদেৰ মাজেনি আবেল আৰু বৈ-মাখোলেকে আৰু সুকলো বেৰীয়াসকলৰ অঞ্চললৈকে গ'ল; আৰু তেওঁলোকেও গোট খাই তেওঁৰ পাছত গ'ল। ১৫ তাতে তেওঁলোকে আহি বৈমাখাৰ আবেলত চেবাক বৈৰি ধৰিবলৈ আৰু নগৰৰ বিৰুদ্ধে এক হাদাম বাঞ্ছিলো। তেতিয়া যোৱাৰ লগত থকা সৈন্যদলৰ সকলোৱে সেই হাদাম গড়টো ভাঙিলে চেষ্টা কৰিলে। ১৬ তেতিয়া নগৰৰ ভিতৰৰ পৰা এজনী জনী মহিলাই বিভাই ক'লে, “শুনক, অনুগ্ৰহ কৰি শুনক, হে যোৱাৰ। মই যেন আপোনাৰ লগত কথা-বতৰা হ'ব পাৰো সেই বাবে মোৰ ওচৰলৈ আঁহকা।” ১৭ তেতিয়া যোৱাৰ তাইৰ ওচৰলৈ গ'ল, তাতে সেই মহিলা গৰাকীয়ে তেওঁক সুধিল, “আপুনি যোৱাৰ হয় নে? ” তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “হয়, মই হওঁ।” তাতে মহিলা গৰাকীয়ে ক'লে, “আপোনাৰ বেটোৰ কথাবোৰে শুনক।” তেওঁ ক'লে, “বাবু কওক, মই শুনি আছোঁ।” ১৮ তেতিয়া সেই মহিলা গৰাকীয়ে ক'লে, “পূৰ্বকালত লোকসকলে এই কথা কৈছিল, বোলে, ‘আবেলত নিশ্চয়কৈ দিহা অনুসুন্ধান কৰক,’ আৰু পাছত সেইদৰেই কাৰ্যৰ বিষয় সিদ্ধ হ'ব।” ১৯ আমি ইস্তায়েলৰ মাজত আটাইতকৈ শাস্ত আৰু বিশাসী নগৰ এখনৰ লোক সম্মুহ হ'ওঁ আপুনি ইস্তায়েলৰ মাত্ৰবৃূৎ এখন নগৰ নষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছো আপুনি কিয় যিহোৱাৰ উত্তৰাধিকাৰ গ্ৰাস কৰিব বিচাৰিষে?” ২০ তাতে যোৱাৰে উত্তৰ দি ক'লে, “গ্ৰাস বা বিনষ্ট, দূৰ হওঁক, মোৰ পৰা দূৰে থাকক।” ২১ এনে কথা নহয় কিন্তু বিশ্বীৰ পুত্ৰ চেবা নামেৰে এজন ইহুয়ীম পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ লোক দায়ন্দে বজাৰ বিৰুদ্ধে হাত দাঙিষ্ঠে আপোনালোকে অকল

তেওঁকে সমৰ্পণ কৰি দিয়ক আৰু তাতে মই নগৰ খনৰ পৰা গুচি যাম।” তেতিয়া সেই মহিলা গৰাকীয়ে যোৱাৰ ক'লে, “চাওক, গড়ু ওপৰেদি তেওঁৰ মূৰটো আপোনালৈ পেলাই দিয়া যাব।” ২২ তেতিয়া সেই মহিলা গৰাকীয়ে তেওঁৰ সকলো জনানত লোকসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল। তেওঁলোকে বিশ্বীৰ পুত্ৰ চেবাৰ মূৰ কাটি যোৱাৰ ওচৰলৈ পেলাই দিলে। তেতিয়া তেওঁ শিঙা বজালে আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ প্ৰতিজনে সেই নগৰখন এৰি নিজ নিজ ঘৰে গ'ল। পাছত যোৱাৰ যিবুচালেমলৈ বজাৰ ওচৰলৈ ঘৰি আছিল। ২৩ সেই সময়ত যোৱাৰ ইস্তায়েলৰ প্ৰধান সেনাপতি আছিল আৰু যিহোৱাদাৰ পুত্ৰ বনায়া কৰিবৈয়া আৰু পেলেৰীয়াসকলৰ ওপৰত অধ্যক্ষ আছিল। ২৪ অদোৰাম বন্দী কাম কৰি দিব লগীয়াসকলৰ অধ্যক্ষ আছিল আৰু অহীনুদৰ পুত্ৰ যিহোচাফট ইতিহাস লিখক আছিল। ২৫ চেয়া বাজলিখক আৰু চাদোক আৰু যায়াথৰ পুৰোহিত আছিল। ২৬ আৰু যায়াথৰ দীৰ্ঘাও দায়ন্দেৰ মুখ্য-মন্ত্ৰী আছিল।

২১ দায়ন্দেৰ বাজতু কালত ক্ৰমাইয়ে তিনি বছৰবলৈকে আকাল হ'ল

আৰু সেয়ে দায়ন্দে যিহোৱাৰ বিচাৰিলো তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, “চৌল আৰু তেওঁৰ বৰ্কপাতাৰি বংশৰ কাৰণে এই আকাল তোমালৈ হৈছে কিয়নো তেওঁ গিবিয়োনীয়া সকল ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজাৰ নাছিল; কিন্তু ইমোৰীয়া সকলৰ অৱশিষ্ট থকা ভাগৰ লোক ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ বধ কৰিবলৈ কিন্তু চৌল ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ আৰু যিহুদাৰ পক্ষে উদ্যোগী হৈ তেওঁলোকক বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। ৩ সেই কাৰণে দায়ন্দে গিবিয়োনীয়া সকলক একেলগে মাতি আনি ক'লে, “মই আপোনালোকৰ বাবে কি কৰিম? আপোনালোকে যেন যিহোৱাৰ সেই দয়া আৰু বিশ্বাসৰ উত্তৰাধিকাৰী সকলক আশীৰ্বাদ কৰে তাৰ বাবে মই কেনেকৈ প্ৰায়শিষ্ট কৰিম?” ৪ তেতিয়া গিবিয়োনীয়া সকলে তেওঁক ক'লে, “চৌল কি তেওঁৰ বংশৰ সৈতে আমাৰ বূপ বা সোণৰ বিষয়ে বিবাদ নাই আৰু ইস্তায়েলৰ মাজত কোনো লোকক বধ কৰা আমাৰ কাম নহয়।” দায়ন্দে উত্তৰ দি ক'লে, “আপোনালোকে যিয়ে বিচাৰে মই সেয়াই আপোনালোকৰ বাবে কৰিম।” ৫ তাতে তেওঁলোকে বজাৰ ক'লে, “যি মানুহ জনে আমাক সংহাৰ বৰ্কিছিল আৰু আমি বিনষ্ট হৈ ইস্তায়েলৰ সীমাৰ মাজত কোনো প্ৰদেশত অৱশিষ্ট নাথাকিৰ কাৰণে আমাৰ বিৰুদ্ধে কু-মন্ত্ৰণা কৰিছিল - ৬ সেই মানুহ জনৰ বংশধৰ মাজত সাত জন লোকক আমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰি দিয়া হৰ্কত কৰে তাৰে আমি যিহোৱা মনোনীত লোক চৌলৰ গিবিয়াত যিহোৱা উদ্দেশে আবি থম।” তেতিয়া বজাৰ ক'লে, “মই তোমালোকলৈ তেওঁলোকক সমৰ্পণ কৰিম।” ৭ কিন্তু দায়ন্দেৰ আৰু চৌলৰ পুত্ৰ মোনাথনৰ মাজত যিহোৱাৰ নামেৰে শপত কাৰণে, বজাৰ ক'লে নাতিয়েক যোনাথনৰ পুত্ৰ মফিৰোচক দয়া কৰি বঞ্চা কৰিলে। ৮ কিন্তু অয়াৰ জীয়েক বিস্পাই চৌলৰ ওৰসত অৰ্মণি আৰু মফীৰোচৎ নামেৰে যি দুজন পুত্ৰক জন্য দিছিল আৰু মহোলাতীয়া বাৰ্জিয়াৰ পুত্ৰক অদীয়েলৰ ওৰসত চৌলৰ জীয়েক মীখলে যি পাঁচটো পুত্ৰ জন্য দিছিল, এই সকলক ল'লে। ৯ দায়ন্দে তেওঁলোক গিবিয়োনীয়া সকলৰ হাতত শোধাই দিলো তেতিয়া তেওঁলোকে পৰ্বতত যিহোৱাৰ সন্মুখত তেওঁলোকক আৰি হ'ল; আৰু তাতে সেই সাত জনৰ একে সময়তে মৃত্যু হ'ল। শস্য দাবাৰ কালত অৰ্থাৎ যৰ ধনৰ দাবলৈ আৰস্ত কৰা কালতে তেওঁলোকক বধ কৰা হ'ল। ১০ পাছত অয়াৰ জীয়েক বিস্পাই চট কাপোৰ লৈ, শস্য দোৱাৰ আৰস্তণৰে পৰা তেওঁলোকৰ ওপৰত আকাশৰ পৰা বৰষণ নপৰালৈকে শিলৰ ওপৰত নিজৰ কাৰণে সেই চটখন পাৰি ল'লে। তাই দিনত আকাশৰ চৰাইবোৰক তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰিব নিদিলে। ১১ পাছত চৌলৰ উপপত্তী অয়াৰ জীয়েক বিস্পাই যি কাৰ্য কৰিছিল তাক দায়ন্দেক জনেৱা গ'ল। ১২ তেতিয়া পলেষ্টীনীয়া সকলে গিলিবোৱাত চৌলক বধ কৰা দিনা, চৌল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ যোনাথনক আৰি থোৱা বৈঢ়নার চকৰ পৰা, তেওঁলোকৰ হাড় চৰি অনা যাবেচ-গিলিবোৱাৰ গৃহস্থসকলৰ হাতত পৰা দায়ন্দে দেহিবোৰ লৈ আনিলে ১৩ তেওঁ সেই ঠাইৰ পৰা চৌলৰ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ যোনাথনৰ হাড়ভোৰে অনিলে আৰু তেওঁলোকে আৰি থোৱা সেই সাতজন লোকসকলৰে হাড়ভোৰে গোটাই

হল। ১৪ তেওঁলোকে চৌল আর তেওঁর পুত্র যোনাথন হাড়বোর বিন্যামীন দেশৰ চেলাত চৌলৰ পিতৃ কীচৰ মৈদামত মৈদাম দিলো তেওঁলোকে বজাৰ আজা অনুসূৰে সকলো কাৰ্য কৰিলে। তাৰ পাছত ঈশ্বৰে দেশৰ বাবে তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰিলে। ১৫ তেতিয়া পলেষ্টীয়াসকলৰ লগত ইহায়েলৰ আকো যুদ্ধ লাগিলা। সেই বাবে দায়ুদে নিজৰ সৈন্যসকলৰ সৈতে নামি গৈ পলেষ্টীয়া সকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলো। তাতে দায়ুদ ক্লান্ত হল। ১৬ এনে সময়ত তিনিশ চেকল জোখৰ পিতলৰ বৰছা ধৰা আৰু নতুন তৰোৱালেৰে সাজু হোৱা যিচৰী-বনোৰ নামেৰে বফাৰ এজন সন্তানে দায়ুদক বধ কৰিলো মন কৰিলে। ১৭ কিস্ত চৰুয়াৰ পুত্ৰ অৰাচয়ে তেওঁক বক্ষা কৰি সেই পলেষ্টীয়া জনক আঘাত কৰি তেওঁক বধ কৰিলে। তেতিয়া দায়ুদৰ লোকসকলে তেওঁৰ আগত শপত কৰি ক'লে, “ইহায়েলৰ প্ৰদীপ নুনুমাৰ কাৰণে আপনিু আমাৰ লগত আৰু যুক্তিলৈ নাযাবাৰ।” ১৮ সেই যুদ্ধৰ পাছত আৰু এবাৰ গোবত পলেষ্টীয়াসকলৰ লগত যুদ্ধ হয়। সেই সময়ত হৃষ্টাতীয়া চিৰককেয়ে চফ নামেৰে বফাৰ এজন সন্তানক বধ কৰিলে। ১৯ পুনৰাই পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈতে গোবত আকো যুদ্ধ হোৱাত, যাৰে-ওৱগীমৰ পুত্ৰ বৈলেহোৱায় ইলহাননে গাতীয়া গলিয়াথক বধ কৰিলে যাৰ বৰছাৰটো কুৰা টোলোঠাৰ সমান আছিল। ২০ তাৰ পাছত আন এখন যুদ্ধ গাতত হয়। সেই যুদ্ধ অতি দীৰ্ঘকায় আৰু প্ৰত্যেক হাতে-ভৰি ছাটা আঙুলি সৰ্বমুঠ চৌবিশটা আঙুলি থকা এজন লোক আছিল। তেওঁ বৰফাৰ এজন সন্তান আছিল। ২১ যেতিয়া তেওঁ ইহায়েলক ঠাট্টা-বিদ্যুৎ কৰিলে, তেতিয়া দায়ুদৰ ককায়েক চিমিয়াৰ পুত্ৰ যোনাথনে তেওঁক বধ কৰিলে। ২২ এই লোকসকল গাতত বৰফাৰ সন্তান সকল আছিল আৰু তেওঁলোকক দায়ুদ আৰু তেওঁৰ সৈন্যসকলৰ হাতত বধ কৰা হল।

২২

যি কালত যিহোৱাই দায়ুদক চৌল আৰু আন আন শক্তৰ হাতৰ এই পৰা উদ্ধাৰ কৰিছিল, সেই সময়ত তেওঁ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যেৰে এই কথাৰে গীত গালো। ২ তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, “যিহোৱা মোৰ শিলা, মোৰ কোঞ্চ আৰু মোৰ উদ্ধাৰকৰ্তা। ৩ মোৰ ঈশ্বৰ, মোৰ শিলা; তেৱেই মোৰ আশ্রয়স্থান। ৪ তেওঁ মোৰ বাল, মোৰ পৰিবাগৰ শিং, মোৰ উচ্চ দুৰ্গ আৰু মোৰ আশ্রয়স্থান, তুমি মোৰ আগকৰ্তা; তুমি মোৰ উপদুৰৰ পৰা নিষ্ঠাৰ কৰোঁ। ৫ প্ৰশংসাৰ যোগ্য যি যিহোৱা, মই তেওঁৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ; তাতে মোৰ শক্তৰবোৰ পৰা মই উদ্ধাৰ পাওঁ। ৬ কিয়নো মৃত্যুৰ চৌৰে মোক বেৰি ধৰিছিল অধৰ্মৰূপ চল পানীয়ে মোক অভিভূত কৰিছিল। ৭ চিয়োলৰ জৰীয়ে মোক আঙুৰি ধৰিছিল; মৃত্যু-পাশে মোক মোৱাই ধৰিছিল। (Sheol h7585) ৮ সক্ষত কালত মই যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ; মোৰ ঈশ্বৰৰ আগত মই কাতৰোন্তি কৰিলোঁ; তাতে তেওঁ নিজ মন্দিৰৰ পৰা মোৰ মাত শুনিলে, তেওঁৰ সন্তুষ্ঠত কৰা মোৰ কাতৰোন্তি তেওঁৰ কাণত পৰিল। ৯ তেতিয়া পুঁথীৰ কঁপিল আৰু জোকাৰ খালো স্বৰ্গৰ মূলবোৰে জোকাৰ খাই লৰিল; কিয়নো তেওঁৰ ক্ষেত্ৰে জলি উঠিছিল। ১০ তেওঁ নাকৰ পৰা ধোঁৰা ওলাই ওপৰলৈ গ'ল, তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা অগ্ৰিয়ে গ্রাস কৰিলে; তাৰ পৰা জলি থকা আঙুষ্ঠা ওলাই জলি থাকিল। ১১ তেওঁ আকাশ মুকুলি কৰি নামিল, তেওঁৰ চৰণৰ তলত যোৰ অদ্বাৰক আছিল। ১২ তেওঁ পৰা ধোঁৰা ওলাই ওপৰলৈ গ'ল, তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা অগ্ৰিয়ে গ্রাস কৰিলে; তাৰ পৰা জলি থকা আঙুষ্ঠা ওলাই জলি থাকিল। ১৩ তেওঁৰ সন্তুষ্ঠত থকা দীপ্তিৰ পৰা জলস্ত আঙুষ্ঠা ওলাই পৰিল। ১৪ যিহোৱাই আকাশৰ পৰা গজৰ্জন কৰিলো সৰ্বোপৰি জনে আটাই পাৰিলে। ১৫ তেওঁ বাগ মারি তেওঁৰ শক্তৰসকলক শোট শোট কৰিলে, তেওঁ বজা মারি তেওঁলোকক ব্যাকুল কৰিলে। ১৬ যিহোৱাৰ ভৎসন্নত আৰু তেওঁৰ নাকৰ নিশ্চাস প্ৰশংসৰ বায়ুত, সমুদ্ৰৰ তলি দেখা গ'ল, পুঁথীৰ মূলবোৰ অন্বৃত হল। ১৭ তেওঁ ওপৰৰ পৰা হাত মেলিলো; আৰু মোক ধৰিলো! তেওঁ মহাজল সমূহৰ পৰা মোক তুলি আনিলো। ১৮ তেওঁ মোক বলৱত্ত শক্তৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে, মোৰ বৈৰীৰোৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰিলে; কিয়নো তেওঁলোক মোকক অতি বলৱত্ত আছিল। ১৯ মোৰ বিপদৰ কালত তেওঁলোকে মোক আক্ৰমণ

কৰিছিল, কিস্তু যিহোৱা মোৰ উপকাৰক হল। ২০ তেওঁ মোক বহল ঠাইলৈ উলিয়াই আনিলো তেওঁ মোক উদ্ধাৰ কৰিলে, কিয়নো তেওঁ মোক সন্তোষ পালে। ২১ যিহোৱাই মোৰ ধাৰ্মিকতা অনুসূৰে মোৰ পূৰ্বকাৰ দিলো মোৰ হাতৰ শুদ্ধতাৰ দৰে মোক ফল দিলে। ২২ কিয়নো মই যিহোৱাৰ পথত চলিলোঁ, আৰু কুকৰ্ম কৰি মোৰ ঈশ্বৰক এৰা নাই। ২৩ কাৰণ তেওঁৰ সকলো শাসন মোৰ সন্তুষ্ঠত আছে; মই তেওঁৰ বিশ্বিদোৰ মোৰ পৰা দূৰ কৰা নাই। ২৪ তেওঁৰ দৃষ্টিত মই সিদ্ধ আছিলোঁ, আৰু নিজ অপৰাধৰ পৰা মই নিজকে আঠতৰে বাখিলোঁ। ২৫ এই হেতুকে যিহোৱাই মোৰ ধাৰ্মিকতা অনুসূৰে মোক ফল দিলে, তেওঁৰ চকুৰ আগত থকা মোৰ হাতৰ শুদ্ধতাৰ দৰেই মোক ফল দিলে। ২৬ যি জন বিশ্বাসযোগ্য, তেওঁলৈ তুমি নিজৰ বিশ্বাসযোগ্যতা প্ৰকাশ কৰা, যি জন নিৰ্দেশী, তেওঁলৈ তুমি নিৰ্দেশীয়াতা প্ৰকাশ কৰা। ২৭ তুমি শুচি লোকলৈ নিজৰ শুচিতা প্ৰকাশ কৰা, কিস্তু বিপথগামী লোকলৈ তুমি চতুৰ ব্যৱহাৰ কৰোঁত। ২৮ তুমি দুখ পোৱা লোকক পৰিআগ দিঁওতা, কিস্তু গৰ্বী চকুৰ তল কৰোঁত। ২৯ কিয়নো হে যিহোৱা, তুমি মোৰ প্ৰদীপা আৰু যিহোৱাই মোৰ অদ্বাৰক পোহৰ কৰি দিয়ো। ৩০ কিয়নো তোমাৰ সহায়ত মই সৈন্যদলৰ বিৰুদ্ধে খেদি যাওঁ; আৰু মোৰ ঈশ্বৰৰ সহায়ত মই জাপ মাৰি গড় পাৰ হওঁ। ৩১ ঈশ্বৰৰ পথ হলৈ সিদ্ধা যিহোৱাৰ বাক্য নিভাঁজ। তেওঁ প্ৰতোক লোকৰ চালবৰ্ষপ; যি জন তেওঁত থাকে, তেওঁ তাৰ আশ্রয়স্থান। ৩২ কিয়নো যিহোৱাৰ বাহিৰে কোন ঈশ্বৰ আছে? আমাৰ ঈশ্বৰত বাহিৰে কোন শিলা আছে? ৩৩ তেওঁ মোৰ দৃঢ় আশ্রয়; তেওঁ সিদ্ধ লোকক নিজ পথত চলায়। ৩৪ তেওঁ মোৰ ভৱি হিৰণ্যীৰ ঠেঙ্গৰ সদ্শং কৰে আৰু মোক পৰ্বতৰ ওখ ঠাইত থিয় কৰায়। ৩৫ তেওঁ মোৰ হাতক বণ কৰিবলৈ শিক্ষা দিয়ো, তাতে মোৰ বাহুৰে পিতলৰ দৰুকো বেকা কৰিব পাৰো। ৩৬ তুমি মোক পৰিআগ বৰূপ ঢাল দিলা, আৰু তোমাৰ সহায়ত পাছত মেলি গৈ তেওঁলোকক বিষ্টি কৰিলোঁ। ৩৭ তুমি মোৰ ভৱিৰ তলৰ ঠাই বহল কৰিলা, তাতে মোৰ ভৱিৰ পিছলি নগ'ল। ৩৮ মই মোৰ শক্তৰবোৰে পাছত মেলি গৈ তেওঁলোকক বিষ্টি কৰিলোঁ। ৩৯ মই তেওঁলোকক সংহাৰ কৰি এনেকৈ গুড়ি কৰিলোঁ যে, তেওঁলোকে উঠিব নোৱাৰিলো। এনে কি, তেওঁলোক মোৰ ভৱিৰ তলত পতিত হল। ৪০ কিয়নো যুদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে তুমি মোক বলুপু কটিবন্ধন দিলা; তুমি মোৰ বিৰুদ্ধে উঠাবোৰক, মোৰ তলতায়া কৰিলা। ৪১ তুমি মোৰ শক্তৰবোৰে মোলৈ পিঠি দিয়লা; তাতে মোক ধিণ কৰোঁতাবোৰক মই সহায়ৰ কৰিলোঁ। ৪২ তেওঁলোকে সহায়ৰ বাবে আটাই পাৰিলে, কিস্তু পৰিআগ কৰোঁতা কোনা নাছিল। তেওঁলোকে যিহোৱালৈ আটাই পাৰিলে, কিস্তু তেওঁ তেওঁলোকক উভৰে নিদিলে। ৪৩ তাতে পুঁথীৰ ধূলিৰ নিচিনাকৈ মই তেওঁলোকক গুড়ি কৰিলোঁ, আৰু বাটৰ বোকাৰ দৰে মই তেওঁলোকক গচকিলোঁ আৰু মৰ্দনক কৰিলোঁ। ৪৪ তুমি মোৰ লোকসকলৰ বিবাদৰ পৰা মোক বৰ্কা কৰিলা। তুমি মোৰ ফৈদক উপৰাধিকাৰ হ'লে বাখিলা। মোৰ অপৰিচিত এটা জাতিক মোৰ দাস হ'লে দিলা। ৪৫ বিদেশীসকল মোৰ বশীভূত হল। শুনামাত্ৰকে তেওঁলোকে মোৰ আজা পাৰিলো। ৪৬ বিদেশীসকল নিবৃত্সাহী হৈ নিজ নিৰ্দুৰ্গ পৰা কঁপি কঁপি ওলাই আহিল। ৪৭ যিহোৱাৰ জীৱন্ত! মোৰ শিলাৰ প্ৰশংসা হওঁক মোৰ পৰিআগৰ শিলা, ঈশ্বৰ পৌৰোহিত হওঁক; ৪৮ যিজন সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰে মোৰ হৈ প্ৰতিকাৰ সাধে আৰু লোকসকলক মোৰ ভৱিৰ তলত চাপৰ কৰে, ৪৯ আৰু মোৰ শক্তৰবোৰ মাজৰ পৰা মোক উলিয়াই আনিলো। ৫০ এনে কি, তুমি মোৰ বিৰুদ্ধে উলিয়াই উঠাবোৰ ওপৰত মোক তোলা, আৰু উৰু উদ্ধাৰক বৈৰীৰে উৰু উদ্ধাৰ কৰিলে। ৫১ ঈশ্বৰে নিজ বজাক মহা-পৰিআগ দিয়ে, আৰু তেওঁ নিজ বজাক আৰু ধৰিলোঁ। ৫২ মোৰ দ্বাৰা যিহোৱাৰ আত্মাই কথা।

২৩

এয়ে দায়ুদৰ শেহতায়া কথা। যিচৰ পুত্ৰ দায়ুদ, উচ্চ সম্মানীয় প্ৰৱ্ৰ, যাকোবৰ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই অভিষিক্ত এজন, এজন ইহায়েলৰ মধুৰ স্তুতি গীত গাঁওঁতা। ২ “মোৰ দ্বাৰাই যিহোৱাৰ আত্মাই কথা ক'লে,

তেওঁ বাক্য মোর জিভাত আছিল। ৩ ইস্রায়েল দীর্ঘবে ক'লে, ইস্রায়েল শিলাই মোক ক'লে, লোকসকলৰ ওপৰত যি জনে ন্যায়বৃপ্তি বাজত কৰে, যি জনে দীর্ঘবে তয় বাখি শাসন কৰে, ৪ তেওঁ সূর্য দায় হোৱা কালৰ সেই প্ৰভাতৰ দীপ্তিৰূপ, মেঘ নথকা প্ৰভাত সদৃশ, যেতিয়া পৃথিবীত তৃণ গজে, বৰষুণৰ পাছত সূৰ্যৰ কিবৰ দ্বাৰাই। ৫ পুৰুষই দীৰ্ঘবে সন্মুখত মোৰ বংশ তেনে নহয় নে? কিয়নো তেওঁ মোৰ লগত এটি চিৰছায়া নিয়ম স্থাপন কৰিলে, সেয়ে সম্পূৰ্ণ শৃঙ্খলাযুক্ত আৰু সত্ত? কাৰণ মোলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰা মোৰ সকলো পৰিব্ৰাগ আৰু মঙ্গল তেওঁ বৃদ্ধি নকৰিব নে? ৬ কিন্তু আটাই দুষ্ট লোক পেলাৰ লগা কাহাই স্বৰূপ, কিয়নো সেইবোৰক হাতেৰে ধৰিব নোৱাৰিবা। ৭ কিন্তু যি মানুহে তেওঁলোকক চুব, তেওঁ লোহা আৰু বৰছাৰ কুৰা হাতত লব লাগিব। পাছত তেওঁলোক থকা ঠাইতে তেওঁলোকক জইবে নিমেইকৈ পুৰা যাব'।” ৮ দায়নূদৰ যি সকল বীৰ আছিল, তেওঁলোকৰ নাম এই। তথমোনীয়া যোচেৰ-বচেৰে সেনাপতি সকলৰ অধ্যক্ষ তেওঁ একে সময়তে আঠ শ লোকক বধ কৰিলে। ৯ তেওঁ পাছত অহোহীয়া দায়নূদৰ পুত্ৰ ইলিয়াজ; দায়নূদৰ তিনিজন ক্ষমতাশলী পুৰুষসকলৰ মাজৰ এজন যিজন যুদ্ধলৈ গোট খোৱা পলেষ্টাইয়াসকলক ইতিকিং কৰিছিল আৰু যি সময়ত ইস্রায়েল লোকসকল যুদ্ধলৈ উঠি গৈছিল, সেই সময়ত দায়নূদৰ লগত আছিল। ১০ ইলিয়াজে উঠি হাত শ্রান্ত নোহোৱামানলৈকে পলেষ্টাইয়াসকলক প্ৰাহাৰ কৰি আছিল। যিদিমানলৈকে তৰোৱালখন তেওঁ হাতত লাগি বল; সেই দিনাই যিহোৱাই মহানিতাৰ আনিলে, আৰু সোকসকলে কেৰলল লৰ্ট কৰিবলৈ ইলিয়াজৰ পাছে পাছে গাল। ১১ আৰু তেওঁ পাছত হৰাবীয়া আগিৰ পুত্ৰ চম্পা আছিল। যি ঠাইত মূৰ মাহৰ খেতি আছিল, সেই ঠাইতে পলেষ্টাইয়াসকলে গোট খাই দল পাতিছিল আৰু সৈন্যসকল ফিলিষ্টাইয়াসকলৰ আগিৰ পৰা পলাইছিল। ১২ কিন্তু চম্পা খেতিৰ মাজত যিহৈ তাক বক্ষা কৰিলে, আৰু পলেষ্টাইয়াসকলক বধ কৰিলে; এইদৰে যিহোৱাই মহানিতাৰ আনিলে। ১৩ ত্ৰিশজন সৈন্যৰ মাজৰ তিনি জন লোক শশ্য দোৱা সময়ত অদুলম্ব গুহাত থকা দায়নূদৰ ওচৰলৈ গাল তেতিয়া পলেষ্টাইয়াসকলৰ দলে বৰফায়ীম উপত্যকাত ছাউনি পাতি আছিল। ১৪ সেই কালত দায়নূদ দৃঢ় সংৰক্ষিত এটা গুহাত আছিল, আৰু তেতিয়া পলেষ্টাইয়াসকলৰ প্ৰথৰী সৈন্যদলে বৈৎলেহেমত প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। ১৫ পাছত দায়নূদে পানীৰ বাবে বৰ হাবিয়াহ কৰি ক'লে, “আহ, বৈৎলেহেম দুৱাৰৰ ওচৰত থকা সেই নাদৰ পৰা পানী খাবলৈ আনি দিয়া হ'লে, মই কেনে তাল পালোইহেতো।” ১৬ তাতে সেই তিনিজন বীৰ পুৰুষে পলেষ্টাইয়াসকলৰ সৈন্যবোৰক ভেড় কৰি গৈ, বৈৎলেহেম দুৱাৰৰ ওচৰত থকা সেই নাদৰ পানী তুলি আনিলো তেওঁলোকে সেই পানী দায়নূদৰ ওচৰলৈ লৈ আছিল, কিন্তু তেওঁ তাক পান কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলো। বৰং তাক যিহোৱাৰ উদ্দেশে চালি দিলো। ১৭ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “হে যিহোৱা, এনে কাৰ্য মোৰ পৰা দূৰ হউক, যে ইয়াক মই পান কৰিম, এয়ে জানো আচলতে নিজ প্ৰাণ লৈ যোৱা লোকসকলৰ তেজ নহয়?” এই কাৰণে তেওঁ তাক পান কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলো। সেই বীৰ তিনিজনেই এই ক্ষমতাশলী কৰ্ম কৰিছিল। ১৮ আৰু চৰুয়াৰ পুত্ৰ যোৱাৰ ভাৱেক অবীয়া, এই তিনিজনৰ ওপৰত সেনাধ্যক্ষ আছিল এবাৰ তেওঁ তিনি শ লোকৰ বিৰুদ্ধে নিজৰ বৰছা চলাই সিঁহতক বধ কৰিছিল। আৰু তিনি জনৰ মাজত প্ৰায়েই তেওঁ নাম হৈছিল। ১৯ তেওঁ জনো সেই তিনি জনৰ মাজত অধিক মৰ্যাদা পোৱা লোক নহয়? এই হেতুকৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত সেনাধ্যক্ষ হ'ল। তথাপি তেওঁ এই প্ৰথম তিনি জনৰ সমানে প্ৰথাত হোৱা নাছিল। ২০ এজন কৰচেলীয়া বীৰপুৰুষ, যিহোয়াদাৰ পুত্ৰ যি বনায়া, তেওঁ অনেক মহৎ কাৰ্য কৰিছিল। তেওঁ মোৱাবীয়া অবীয়েলৰ দুজন পুত্ৰকক বধ কৰিছিল। তাৰ বাহিৰেও হিম পৰা কালত তেওঁ গৈ পাতৰ ভিতৰত থকা এটা সিংহ মাৰিছিল। ২১ আৰু তেওঁ এজন বৰ সুদৰ মিচৰীয়াক বধ কৰিছিল সেই মিচৰীয়াৰ হাতত এপাত বৰছা আছিল, কিন্তু তেওঁ এডাল লাখুটি লৈ সেই মিচৰীয়াজনৰ সৈতে ঝুঁজিছিল তেওঁ মিচৰীয়াজনৰ হাতৰ পৰা বৰছাপাত কাঢ়ি লৈ, তেওঁ বৰছাৰেই তেওঁ বধ কৰিলে। ২২ যিহোয়াদাৰ পুত্ৰ বনায়াই এই বীৰভূৰ্জ কাৰ্যবোৰ কৰিলে আৰু তেওঁ সেই তিনি জন বীৰৰ লগে লগে

তেওঁৰো নাম হ'ল। ২৩ তেওঁ ত্ৰিশ জনকৈ অধিক মৰ্যাদা পোৱা হ'ল যদিও তেওঁ প্ৰথম তিনি জনৰ সমান হোৱা নাছিল। তথাপি দায়নূদে তেওঁক নিজৰ গা-বক্ষীয়া সৈন্যদলৰ ওপৰত অধিক পাতিলৈ। ২৪ যোৱাৰ ভাৱেক আচলে ত্ৰিশ জনৰ মাজৰ এজন আছিল; বৈৎলেহেমীয়া দোদৰ পুত্ৰ ইলাহান, ২৫ হৰোদীয়া চম্পা, হৰাদীয়া ইলীকা, ২৬ পলটীয়া হেলেচ, তাকেইয়া ইকেচৰ পুত্ৰ টীৰা, ২৭ অনাথোতীয়া অবীয়েজৰ, হচাতীয়া মৰুয়া, ২৮ অহোহীয়া চলমান, নটোফাতীয়া মহৱয়; ২৯ নটোফাতীয়া বানার পুত্ৰ হেলেব, বিল্যামীনৰ সন্তান সকলৰ গিবিয়া-নিবাসী বীৱাৰ পুত্ৰ ইত্য, ৩০ পিৰাথোনীয়া বনায়া, গাচ উপত্যকা-নিবাসী হিদ্যা। ৩১ অৰ্বাতীয়া অবীলোবৈন, বহুয়ীয়া অজমাৰণ, ৩২ চালবোনীয়া ইলিয়হুবা, বনে-যাচনেৰ পুত্ৰসকল যোনান; ৩৩ হৰাবীয়া চম্পা, অৰাবীয়া চাৰবৰ পুত্ৰ অহীয়াম, ৩৪ মাখায়ায়া অহচৰয়ৰ পুত্ৰ ইলীফেলত, গিলোনীয়া অহীথোফুলৰ পুত্ৰ ইলীয়াম, ৩৫ কমিলীয়া হিয়ো, অবীয়া পাৰয়, ৩৬ চোবা নিবাসী নাথনৰ পুত্ৰ দেগাল, গাদীয়া গোচীৰ বানী, ৩৭ অমোনীয়া চেলক, আৰু চৰুয়াৰ পুত্ৰ যোৱাৰ অস্ত্ৰবাহন বেৰোতীয়া নহৱয়, ৩৮ যতীয়া সুৰা, ৩৯ আৰু হিতীয়া উৰিয়া; সৰ্বমুঠ সাতত্ৰিশ জন।

২৪ পাছত ইস্রায়েলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ ক্ৰোধ পুনৰায় জলি উঠিল আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে দায়নূদৰ প্ৰণতি জন্মাই তেওঁ ক'লে, “ইস্রায়েল আৰু যিহুদাক গৈ গণনা কৰা।” ২ তাতে বজাই তেওঁ হাতত ওচৰত থকা প্ৰধান সেনাপতি যোৱাৰক ক'লে, “মই ইস্রায়েলৰ লোকসকলৰ সংখ্যা জানিবৰ বাবে, তুম দানবে পৰা বেৰ-চেৰলৈকে ইস্রায়েলৰ সকলো ফৈদৰ মাজত যোৱা আৰু তোমালোকে লোকসকলক গণনা কৰা।” ৩ তেতিয়া যোৱাৰে বজাক ক'লে, “এতিয়া যিমান লোক আছে, আপোনাৰ সৈশ্বৰ যিহোৱাই তাৰ এশ গুণ বৃদ্ধি কৰক আৰু মোৰ প্ৰতি মহাবাজে তাক চৰুৰে চাওক; কিন্তু মোৰ প্ৰতি মহাবাজে এনে কাৰ্যত কিয় সতোষ পাইছে?” ৪ তথাপি যোৱাৰ আৰু সেনাপতিসকলে ইস্রায়েলৰ লোকসকলক গণনা কৰিবলৈ বজার আগত পৰা গাল। ৫ পাছত তেওঁলোকে যৰ্দনৰ পাৰ হৈ আৱেয়োৰৰ মাজত থকা নগ ঘনৰ বনৰ সোঁফালে ছাউনি পাতিলৈ; আৰু তেওঁলোকে গদ ও যাজেৰলোকে গাল। ৬ তাৰ পাছত তেওঁলোকে গিলিয়দ আৰু দানযানলৈ গৈ ঘুৰি আহি চীদোনলৈ গাল। ৭ তেওঁলোকে তুৰ দুৰ্গলৈ গাল আৰু হিতীয়া ও কনানীয়াসকলৰ সকলো নগৰলৈ গাল; আৰু শেষত তেওঁলোকে আহি যিহুদার দক্ষিণ অঞ্জল বেৰ-চেৰত উপস্থিত হ'ল। ৮ এইদৰে তেওঁলোকে দেশৰ সকলো ঠাইতে ফুৰি ন মাহ বিশ দিনৰ মুৰত যিবুচালেমলৈ উভটি আছিল। ৯ পাছত যোৱাৰে গণনা কৰা লোকসকলৰ সংখ্যা জৰা ও চৰত আনি দিলো; তাৰ মুঠ, ইস্রায়েলৰ তৰোৱাল ধৰোঁতা আঠ লাখ বলৱান লোক, আৰু যিহুদার পাঁচ লাখ লোক। ১০ এইদৰে দায়নূদ লোকসকলক গণনা কৰোৱাৰ পাছত, তেওঁ মনে তেওঁক কৰিবলৈ তেওঁলোকে পৰা হ'ল। ১১ তেওঁলোকে যৰ্দনৰ পাৰ হৈ যিহোৱাৰ উদ্দেশে চালি দিলো। ১২ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ১৩ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ১৪ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ১৫ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ১৬ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ১৭ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ১৮ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ১৯ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ২০ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ২১ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ২২ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ২৩ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ২৪ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ২৫ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ২৬ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ২৭ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ২৮ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ২৯ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৩০ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৩১ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৩২ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৩৩ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৩৪ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৩৫ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৩৬ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৩৭ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৩৮ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৩৯ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৪০ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৪১ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৪২ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৪৩ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৪৪ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৪৫ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৪৬ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৪৭ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৪৮ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৪৯ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৫০ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৫১ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৫২ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৫৩ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৫৪ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৫৫ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৫৬ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৫৭ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৫৮ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৫৯ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৬০ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৬১ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৬২ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৬৩ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৬৪ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৬৫ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৬৬ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৬৭ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৬৮ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ্ম কৰি মই মহা পাপ কৰিলোঁ।” ৬৯ তেতিয়া দায়নূদৰ পুনৰায় পৰা হ'ল যিহোৱাৰ ক'লে, “এই কৰ

দৃতক ক'লে, “এয়ে জুবিছো এতিয়া তোমার হাত কোঁচোরা।” সেই সময়ত যিহোরা সেই দৃত যিবুটীয়া অরৌগার মৰণা মৰা খলাৰ ওচৰত আছিল। ১৭ পাছত যি দৃতে সংহাৰ কৰিছিল, দায়ুদে সেই দৃতক দেখি যিহোৱাক ক'লে “মইহে পাপ কৰিলোঁ, মইহে অপৰাধী হলোঁ; কিন্তু এই মেৰ-ছাগৰোৰে কি কৰিলে? মই বিনয় কৰোঁ, তোমার হাত মোৰেই বিৰুদ্ধে আৰু মোৰ পিত্ৰ-বংশৰ বিৰুদ্ধে হওক!” ১৮ সেই দিনা গাদে দায়ুদৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, “ভূমি উঠিষ্ঠৈ যিবুটীয়া অরৌগাত মৰণা মৰা খলাত যিহোৱাৰ উদ্দেশে এটা যজ্ঞবেদী স্থাপন কৰাগৈ।” ১৯ তাতে যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে গাদৰ নিদেশ মানি দায়ুদ উঠিগ'ল। ২০ পাছত অৰৌগাই চাই দেখিলৈ যে, তেওঁৰ ফালে বজা আৰু তেওঁৰ দাসবোৰ আহি আছে, তাতে অৰৌগাই আহি বজাৰ আগত মাটিত উৱৰি হৈ প্ৰণিপাত কৰিলো। ২১ আৰু অৰৌগাই ক'লে, “মোৰ প্ৰভু মহাৰাজৰ নিজৰ দাসৰ ওচৰলৈ কি কাৰণে আহিল?” দায়ুদে ক'লে, “লোকসকলৰ মাজৰ পৰা মহামাৰী শুচিৰ বাবে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিবৰ আৰ্থে মই তোমাৰ পৰা এই মৰণা মৰা খলা কিনিবলৈ আহিছোঁ।” ২২ তেতিয়া অৰৌগাই দায়ুদক ক'লে, “মোৰ প্ৰভু মহাৰাজৰ দৃষ্টিত যি ভাল হয়, তাকে লৈ উৎসৰ্গ কৰক; চাওঁক, হোম-বলিৰ বাবে এই গৰুবোৰ আৰু খৰিৰ বাবে মৰণা মৰা যন্ত্ৰ আৰু গৰুবোৰৰ ঘূৰাঁলি আছোঁ ২৩ হে মহাৰাজ অৰৌগাই মহাৰাজক এই সকলোকে দিছে।” অৰৌগাই বজাক পুনৰ ক'লে, “আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আপোনাক গ্ৰহণ কৰক।” ২৪ বজাই অৰৌগাক ক'লে, “সেয়ে হ'ব নোৱাৰে, মই মূল্য দি তোমাৰ পৰা সকলো কিনিহে লম; মই নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্য বিনাম্ভল্যে হোম-বলি উৎসৰ্গ নকৰোঁ।” এই বুলি দায়ুদে পঞ্চাশ চেকল বৃপ দি, সেই মৰণা মৰা খলা আৰু গৰুবোৰ কিনি ল'লে। ২৫ আৰু দায়ুদে সেই ঠাইতে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰি, হোম-বলি আৰু মঙ্গলার্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিলো। তাতে যিহোৱাই দেশৰ পক্ষে প্ৰাৰ্থনা শুনিলে আৰু ইন্দ্ৰায়েলৰ পৰা মহামাৰী শুচিল।

১ রাজাবলি

১ পাছত বজা দায়দ বৃঢ়া হৈ আহিল আৰু অতিশয় বৃঢ় হোৱাৰ বাবে
তেওঁৰ গাত অনেক কাপোৰ দিলেও উম নোপোৱা হল। ২ এই
হেতুকে তেওঁৰ দাসবোৰে তেওঁক ক'লে, “আমাৰ প্রভু মহাবাজৰ বাবে
এজনী কুমোৰী যুৱতী বিচাৰি চোৱা যাওক।” তেতিয়া তাই মহাবাজৰে
সন্ধূখত থাকি বজাৰ আলপেচান ধৰাৰ লগতে আমাৰ প্রভু মহাবাজৰ গাত
উম পাৰলৈ তেওঁৰ বুকুল শয়ন কৰিব।” ৩ সেয়েহে তেওঁলোকে ইন্দ্ৰালোৰ
গোটেই অঞ্চলত সুন্দৰী ছোৱালী বিচাৰিবলৈ ধৰিলো তেতিয়া তেওঁলোকে
চূনোয়ীয়া অৰিচাগক বিচাৰি পালে আৰু বজাৰ ওচৰণে তেওঁক লৈ আহিল।
৪ এই ছোৱালীজনী অতিশয় সুন্দৰী আছিল। তেওঁ বজাৰ আলপেচান
ধৰিলো আৰু শুশ্ৰাৰ কৰিলো, কিন্তু তেওঁৰ সৈতে বজাৰ কোনো দৈহিক
সম্পর্ক নাৰাখিলো। ৫ সেই কালত হৃষীতৰ পুত্ৰ অদেনীয়াই নিজকে গৌৰৰ
কৰি ক'লে, “বজা ময়েই হ'মা।” এইবুলি নিজৰ আগে আগে যাৰৰ বাবে
পঞ্চাশ জন মানুহৰ লগতে বথ আৰু আশ্বাৰোহী সৈন্যৰোৰ ঘৃণ্ণত
কৰি ৰাখিলো। ৬ তেওঁৰ পিতৃয়ে কেতিয়াও তেওঁক কষ্ট দি এইদৰে কোৱা নাই,
“তুমি কিয় এইবোৰ কৰিছা?” অদেনীয়া দেখিবলৈ বৰ সুন্দৰ আছিল,
তেওঁ অৱচালোৰ পাছত জনিলিল। ৭ তেওঁ অবিয়াখ্য পুৰোহিত আৰু
চূৰ্যাবৰ পুত্ৰ যোৱাৰ লগত আলোচনা কৰিলো। তেতিয়া তেওঁলোকে
অদেনীয়াক অনুসৰণ কৰিলো আৰু তেওঁক সহায় কৰিলো। ৮ কিন্তু চাদোক
পুৰোহিত, যিহোয়াদাৰ পুত্ৰ বনায়া, নাথন ভাববাদী, চিমীয়া, ৰেয়ী আৰু
যি বীৰসকল দায়ুদৰ লগত আছিল, তেওঁলোকে অদেনীয়াক অনুসৰণ
নকৰিলো। ৯ পাছত অদেনীয়াই অহিন-বোগেলৰ কাষত থকা জেহেৎং
শিলৰ ওচৰত ভেড়া, ছাগলী, ঘাঁড় আৰু হস্তপুষ্ট গুৰু পোৱালি বলিদান
কৰিলো আৰু নিজ ভাই বাজকোৰৰ সকলক আৰু বজাৰ দাস যিহুদাৰ
আটাই লোকক নিমস্তুণ কৰিলো। ১০ কিন্তু নাথন ভাববাদীক, বনায়াক,
বীৰসকলক আৰু নিজ ভায়েক চলোমনক নিমস্তুণ নকৰিলো। ১১ তেতিয়া
নাথনে চলোমনৰ মাক বংচেবাক ক'লে, “আমাৰ প্রভু দায়ুদে নজনাকৈকে
হৃষীতৰ পুত্রকে অদেনীয়া যে বজা হল, ইয়াক জানো তুমি শুনা নাই? ১২
এই হেতুকে আহাঁ, তুমি নিজৰ আৰু তোমাৰ পুত্ৰ চলোমনৰ প্রাণ বক্ষা
কৰিবলৈ, মই এতিয়া তোমাক পৰামৰ্শ দিওঁ। ১৩ দায়দ বজাৰ ওচৰলৈ
যোৱা; আৰু তেওঁক কোৱাগৈ, যে, ‘হে মোৰ প্রভু মহাবাজ, আপুনি জানো
শপত খাই আপোনাৰ দাসীক জানো কোৱা নাছিল, ‘মোৰ পাছত তোমাৰ
পুত্ৰ চলোমন অৱশ্যে বজা হ'ব আৰু তেৱেই মোৰ সিংহাসনত বহিব?’
তেনেহ'লে অদেনীয়াই কিয় বাজতু কৰি আছে? ১৪ আৰু চোৱা, সেই
ঠাইত বজাৰ সৈতে তোমাৰ কথা শেষ মোৰ হওঁতেই, মই তোমাৰ পাছত
সোমাই গৈ তোমাৰ কথা নিশ্চিত কৰিম।” ১৫ পাছত সেই মতে, বংচেবা
ভিতৰ-কোঠালিত সোমাই বজাৰ ওচৰলৈ গ'লা বজা অতিশয় বৃঢ় হোৱাত
চূনোয়ীয়া অবিচণে বজাৰ শুশ্ৰাৰ কৰি আছিল। ১৬ তেতিয়া বংচেবাই মূৰ
দোঁৰাই বজাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিলো। তেতিয়া বজাৰ সুধিলে, “তোমাক
কি লাগে?” ১৭ তাই তেওঁক ক'লে, “হে মোৰ প্রভু, ক্ষেত্ৰ যিহোৱাৰ নামেৰে
শপত খাই আপোনাৰ বেটোৰ আগত কৈছিল যে, ‘মোৰ পাছত তোমাৰ
পুত্ৰ চলোমন বজা হ'ব আৰু মোৰ সিংহাসনৰ ওপৰত তেৱেই বহিব।’
১৮ কিন্তু এতিয়া, হে মোৰ প্রভু মহাবাজ, চাঁওক, আপুনি নজনাকৈৱেই
অদেনীয়া বজা হল। ১৯ অধিকক ঘাঁড়, হস্তপুষ্ট গুৰু পোৱালি, মেৰ-ছাগ
আৰু ছাগলী বলিদান কৰি সকলো বাজকোৰে সকলৰ লগতে অবিয়াখ্য
পুৰোহিত আৰু প্ৰধান সেনাপতি যোৱাৰক নিমস্তুণ কৰিলো, কিন্তু আপোনাৰ
দাস চলোমনক নিমস্তুণ নকৰিলো। ২০ হে মোৰ প্রভু মহাবাজ, আপোনাৰ
পাছত মোৰ প্ৰভু মহাবাজৰ সিংহাসনত কোন বহিব, সেই বিষয়ে আপুনিৱে
তেওঁলোক জনাওক, তেওঁলোকে আপোনাৰ পৰাই শুনিবলৈ বাট চাই
আছে। ২১ আপুনি যদি ইয়াকে নকৰে, তেনেহেলো মোৰ প্রভু মহাবাজ
ওপৰ-পিতৃসকলৰ লগত যেতিয়া ওপৰ-পিতৃসকলৰ সৈতে নিন্দিত হ'ব,
তেতিয়া মই আৰু মোৰ পুত্ৰ চলোমন অপৰাধী হিচাবে গণিত হ'ব।” ২২
এইদৰে তেওঁ বজাৰ লগত কথা হৈ থাকোঁতেই নাথন ভাববাদী ভিতৰলৈ

সোমাই আহিল। ২৩ তেতিয়া দাসবোৰে বজাক ক'লে, “চাঁওক, নাথন
ভাববাদী আহিছে।” পাছত ভাববাদী নাথন বজাৰ সন্মুখলৈ গ'ল আৰু
আঁশুকচি বজাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিলো। ২৪ নাথনে ক'লে, “হে মোৰ
প্ৰভু মহাবাজ, ‘মোৰ পাছত অদেনীয়া বজা হ'ব আৰু মোৰ সিংহাসনত
সিমেই বহিব, এনে বুলি আপুনি ক'লে নে কি?” ২৫ কিয়নো তেওঁ আজি
নামি গৈছে আৰু অধিকক ঘাঁড়, হস্তপুষ্ট গুৰু পোৱালি, মেৰ-ছাগ
ছাগলী বলিদান কৰিবে। তেওঁ তালৈ সকলো বাজকোৰৰ, সেনাপতি
আৰু অবিয়াখ্য পুৰোহিতকে নিমস্তুণ কৰিবে। আৰু চাঁওক, তেওঁলোকে
তেওঁৰ আগত ডেজন পান কৰিবে আৰু কৈছে, অদেনীয়া বজা চিৰজীৰ
হওঁক!” ২৬ কিন্তু আপোনাৰ দাস যি মই, মোক আৰু চাদোক পুৰোহিত,
যিহোয়াদাৰ পুত্ৰ বনায়া আৰু আপোনাৰ দাস চলোমনক হ'লে তেওঁ নিমস্তুণ
নকৰিলো। ২৭ এই কাৰ্য মোৰ প্ৰভু মহাবাজৰ আদেশত হ'ল নেকি? মোৰ
প্ৰভু মহাবাজৰ পিছত আপোনাৰ সিংহাসনত কোন বহিব, সেই বিষয়ে
আপোনাৰ দাসবোৰক আপুনি জানো জনোৱা নাই? ২৮ তেতিয়া বজাৰ
দায়দে উত্তৰ দি ক'লে, “বংচেবাক মোৰ ওচৰলৈ মাতি আনা।” তেতিয়া
তেওঁ বজাৰ ওচৰলৈ আহি বজাৰ আগত যিহ হল। ২৯ বজাৰ শপত কৰি
ক'লে, “যিজন সৰ্বশক্তিমান দীশৰে সকলো সঙ্কটৰ পৰা মোৰ প্রাণ মুক্ত
কৰিলো, সেই জীৱত যিহোৱাৰ শপত, ৩০ ‘মোৰ পাছত তোমাৰ পুত্ৰ
চলোমন বজা হ'ব আৰু সিমেই মোৰ পদত মোৰ সিংহাসনত বহিব,’
এই বুলি তোমাৰ আগত ইন্দ্ৰালোৰ দীশৰ যিহোৱাৰ নাম লৈ যি শপত
কৰিছিলো, আজিয়েই সেই দৰে কাৰ্য কৰিম।” ৩১ তেতিয়া বংচেবাই
আঁশুকচি মাটিট মূল লগাই বজাৰ সন্ধূখত প্ৰণিপাত কৰিলো আৰু ক'লে,
“মোৰ প্ৰভু বজা দায়দ চিৰজীৰ হওঁক।” ৩২ পাছত বজা দায়দ ক'লে,
“চাদোক পুৰোহিতক, নাথন ভাববাদীক আৰু যিহোয়াদাৰ পুত্ৰ বনায়াক
মোৰ ওচৰলৈ মাতি আনা।” তেতিয়া তেওঁলোকে বজাৰ ওচৰলৈ আহিল।
৩৩ তাতে বজাৰ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে নিজ পুত্ৰৰ দাসবোৰক
লগত লৈ, মোৰ পুত্ৰ চলোমনক মোৰ নিজৰ খৰ্বতৰ তুলি গীহোনলৈ
লৈ যোৱা। ৩৪ সেই ঠাইতেই ইন্দ্ৰালোৰ ওপৰত তেওঁক বজা অভিযোক
কৰিবলৈ চাদোক পুৰোহিত আৰু ভাববাদী নাথনক কোৱা আৰু শিঙ
বজাৰ তোমালোকক ক'বা, ‘বজা চলোমন চিৰজীৰ হওক।’ ৩৫ পাছত
তোমালোকে তেওঁৰ পাছে পাছে উঠি আহিবা; তেওঁ আহি মোৰ সিংহাসনত
বহিব; কিয়নো মোৰ সলনি তেওঁ বজা হ'ব, ইন্দ্ৰালো আৰু যিহুদাৰ
ওপৰত অধ্যক্ষ হ'বলৈ মই তেওঁকেই নিযুক্ত কৰিলো।” ৩৬ তেতিয়া
যিহোয়াদাৰ পুত্ৰ বনায়াই উত্তৰ দি বজাৰক ক'লে, “সেই দৰে হওক! মোৰ
প্ৰভু মহাবাজৰ দীশৰ যিহোৱায়ে সেইদৰে হওঁক বুলি কওঁকা। ৩৭ যিহোৱা
যেনকৈমে মোৰ প্ৰভু মহাবাজৰ লগত আছিল, তেনকৈমে চলোমনৰ লগতো
থাকক আৰু মোৰ প্ৰভু বজা দায়দ সিংহাসনতৰে তেওঁৰ সিংহাসন মহৎ
কৰক।” ৩৮ পাছত চাদোক পুৰোহিত, নাথন ভাববাদী, যিহোয়াদাৰ পুত্ৰ
বনায়া, কৰেয়ীয়া আৰু পেলেয়ীয়াসকল নামি গ'ল আৰু খৰ্বতৰ ওপৰত
চলোমনক উঠাই লৈ তেওঁলোক গীহোনলৈ গ'ল। ৩৯ পাছত চাদোক
পুৰোহিতে তেলোৰে ভৰা শিঙ তমু পৰা লৈ আহিল আৰু চলোমনক বজা
অভিযোক কৰিলো। তেতিয়া তেওঁলোকে শিঙ বজোৱাৰ পাছত সকলো
লোকে ক'লে, “বজা চলোমন চিৰজীৰ হওক।” ৪০ তাৰ পাছত সকলো
লোক তেওঁৰ পাছে পাছে উঠি আহিল আৰু লোক সকলে এনেদৰে বাঁহী
বজালে আৰু মহা আনন্দ কৰিলো যে, তাৰ শব্দত পৃথিবী কৰ্পি উঠিল।
৪১ তেতিয়া অদেনীয়া আৰু তেওঁলোক শিঙৰ বজোৱাৰ পাছত
নিমস্তুণ লোকে ক'লে, “বজা চলোমন চিৰজীৰ হওক।” ৪২ তাৰ পাছত
সকলো লোকে তেওঁৰ পাছে পাছে উঠি আহিল আৰু লোক সকলে এনেদৰে
বাঁহী বজালে আৰু মহা আনন্দ কৰিলো যে, তাৰ শব্দত পৃথিবী কৰ্পি উঠিল।
৪৩ তেতিয়া অদেনীয়া আৰু তেওঁলোকে শিঙৰ বজোৱাৰ পাছত
নিমস্তুণ লোকে ক'লে, “নগৰত ইমান কোলাহল কিয় হৈছে?” ৪৪ তেওঁ
কাৰ্য পুৰণ কৰি আৰু যোনাথন আপুনি নজনাকৈৱেই
তেওঁকে ক'লে, “সোমাই আহা; কিয়নো তুমি ভাল পুৰুষ আৰু শুভাৰ্তা
আনিছ।” ৪৫ তেতিয়া যোনাথনে অদেনীয়াক উত্তৰ দি ক'লে, “পঁচাকৈ
আমাৰ প্ৰভু বজা দায়দে চলোমনক বজা-পদত নিযুক্ত কৰিলো। ৪৬ আৰু
বজাৰ চাদোক পুৰোহিতক, নাথন ভাববাদীক, যিহোয়াদাৰ পুত্ৰ বনায়া,
কৰেয়ীয়া আৰু পেলেয়ীয়াসকলক তেওঁৰ লগত পঠালো আৰু তেওঁলোকে
তেওঁক বজাৰ খৰ্বত তুলিলো। ৪৭ আৰু চাদোক পুৰোহিত ও নাথন

ବାବଦାମ୍ଭୀରେ ତେଓଂକ ଗୀହୋନଟ ବଜା ଅଭିଷେକ କରିଲେ ଆରୁ ତେଓଂଲୋକେ ତା'ର ପରା ଏମେଦେ ଆନନ୍ଦ କରି କରି ଉଠି ଆହିଛେ ଯେ, ତା'ର ଗୋଡ଼େଇ ନଗର ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ ହେଉଠିଲି । ତାମାଲୋକେ ଯି ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଛିଲା, ସେଇ ଧନି । ୪୬ ଆରୁ ଚଲୋମନ ବାଜିସିଂହାସନତ ବହିଲି । ୪୭ ତା'ର ଉପରିବି ବଜାର ଦାସବୋରେ ଆହି ଆମାର ପ୍ରତ୍ୟ ବଜା ଦୟାଦକ ଏହି ବୁଲି ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଲେ ଯେ, ‘ଆପୋନାର ଈଶ୍ଵରେ ଆପୋନାର ନାମଟକେଯୋ ଚଲୋମନ ନାମ ମହାନ କରକ ଆରୁ ତେଓଂର ସିଂହାସନ ଆପୋନାର ସିଂହାସନଟକେଯୋ ମହେ କରବା’ ତେତିଯା ବଜାଇ ଶ୍ୟାତ୍ମନ ପ୍ରଶିପାତ କରିଲେ । ୪୮ ଆରୁ ବଜାଯୋ ଏହି କଥା କ'ଲେ ଯେ, ‘ଇହାଲେବ ଶୁଶ୍ରେ ଯିହୋରେ ଧନ୍ୟ ହେବି; ତେଓଂ ଆଜି ମୋର ସିଂହାସନର ଓପରତ ବହିବୌଳେ ମୋକ ଏଜନ ଦିଲେ ଆରୁ ମୋର ଚକୁରେ ତାକ ଦେଖିବାଲୈ ପାଲୋ’ । ୪୯ ତେତିଯା ଆଦେନିଯାର ଲଗତ ଥିବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଲୋକସକଳେ ଭୟ ପାଲେ ଆରୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞେ ଉଠି ନିଜ ବାଟେ ଓଢ଼ି ଗଲି । ୫୦ ଆରୁ ଆଦେନିଯାଇ ଚଲୋମନଟେ ଭୟ କରି ଉଠି ଗୈ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଶିଙ୍ଗର ସିରିଲୋଗେ । ୫୧ ପାଛତ ଚଲୋମନର ଆଗତ କୋମୋବାଇ ଏହି କଥା କ'ଲେ, “ଚାଓଂକ, ଆଦେନିଯାଇ ଚଲୋମନ ବଜାଲେ ଭୟ କରିଛେ; କିଯନ୍ତେ ଚାଓଂକ, ତେଓଂ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଶିଙ୍ଗର ଧରି କରିଛେ, ‘ବଜା ଚଲୋମନେ ତେଓଂର ଦାସକ ତବୋରାଲେରେ ବସନ୍ତବିରବାଲେ ମୋର ଆଗତ ଶପତ କରବକ’” । ୫୨ ତାତେ ଚଲୋମନେ କ'ଲେ, “ତେଓଂ ଯଦି ନିଜକେ ଭାଲ ପୁରୁଷ ବୁଲି ଦେଖୁରାଯା, ତେମେହିଲେ ତେଓଂର ଏଡ଼ାଲି ଚାଲିଲି ମାଟିତ ନପରିବ, କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟତା ପେରା ଯାଏ, ତେଣେ ତେଓଂର ପ୍ରାଣ ଯାଏ” । ୫୩ ଏହି ବୁଲି ବଜା ଚଲୋମନେ ମାନୁହ ପଟିଥାଇ ତେଓଂକ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଓପରବି ପରା ନାହାଇ ଆମିଲେ । ତାତେ ତେଓଂ ଆହି ବଜା ଚଲୋମନର ଆଗତ ପ୍ରଶିପାତ କରିଲେ ଆରୁ ଚଲୋମନେ ତେଓଂକ କ'ଲେ, “ତେମାର ଘରୁଣ ଯାଏବା” ।

২ পাছত দায়ুদর মৃত্যুর দিন ওচৰ চপাত, তেওঁ নিজ পুত্র চলোমনক
এই আবশ্যিক কৃতি পুরুষ মৃত্যু হ'লে পুরুষ পুত্রের মৃত্যু স্বাক্ষৰ

এই আদেশ দিকলে, ‘সকলো মর্তজাই যোরা পথেরে মই হাঁওঁ সেয়েহে তুমি বলবান হোরা আৰু নিজৰ পুৰুষালি দেখুতোৱা। ৩ তোমাৰ টেঁশৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা আৰু তেওঁৰ পথত চলিবা আৰু তেওঁ, তেওঁৰ সকলো বিধি, আজ্ঞা, সিদ্ধান্ত আৰু তেওঁৰ নিয়ম-চুক্তিবোৰ সাৰাধামে পালন কৰিব। যি বিষয়বোৰ মোটৰ ব্যৱহাৰ-পুষ্টকত লিখা আছে, তেনদেৰে তেওঁৰ বিধি, আজ্ঞা, শাসন-গ্ৰামী আৰু সাক্ষাৎ অনুসাৰে কাৰ্য কৰিবা আৰু সেই সেয়েহে তুমি যেন সকলো কাৰ্যত আৰু যি যি ঠাইত যাবা সেই সকলোতে তুমি শাস্তিপ্রাপ্ত হ'বা, ৪ যাতে মোৰ বিষয়ে যিহোৱাই কোৱা সেই বাক্য তেওঁ সিদ্ধ কৰিব বোলে, ‘তোমাৰ সন্তান সকলো যদি সত্যভাৱে সকলো চিত্তেৰে আৰু সকলো প্ৰাণেৰে মোৰ আগত চলে, তেনেহ’লে ইহায়েলৰ সিংহাসনত হৰিবলৈ তোমাৰ সম্ভৌদ্যা লোক এজনবোৰ অভাৱ নহ'ব।’ ৫ চৰুয়াৰ পুত্ৰ যোৱাবে মোৰ বিৰুদ্ধে যি কৰিবলৈ, অৰ্থাৎ নেৰৰ পুত্ৰ অবনেৰ আৰু যেথেৰৰ পুত্ৰ আমাচা, ইহায়েলৰ এই দুজন সেনাপতিলৈ যি কৰিলে, সেই বিষয়ে তুমি জানা। তেওঁ তেওঁলোকক বধ কৰি যুদ্ধৰ সময়ত কৰাৰ দৰে শাস্তিৰ সময়তো বজ্জ্বপত কৰিলে আৰু সেই বজ্জ্বপত তেওঁৰ কঠিবণ্ডনত আৰু ভাৰিব জোতাত লগালে। ৬ এতকেৰে তুমি নিজ জ্ঞান অনুসাৰে তেওঁলৈ ব্যৱহাৰ কৰিবা আৰু তেওঁৰ পকা চুলি শাস্তিৰে মৈদামলৈ নামিব নিদিব। (Sheol h7585) ৭ কিন্তু গিলিয়দীয়া বৰ্জিলয়ৰ পুত্ৰসকলক দয়া ব্যৱহাৰ কৰিবা আৰু তোমাৰ মেজত বহোঁতাসকলৰ মাজত তেওঁলোককোঁ ঠাই দিবা, কিয়নো তোমাৰ ককাই অবচালনৰ ভয়ত মই গলেৱা সময়ত তেওঁলোকে মোক সহায় কৰিবলৈ মোৰ ওচৰলৈ আহিছিল। ৮ আৰু চোৱা, বহুৰীমত থকা বিন্যামীনীয়া গোৱাৰ পুত্ৰ চিমিয়া তোমাৰ লগত আছে, যি জনে মই মহনয়িমলৈ যোৱা দিনা মোক অতিশয়বৃপ্ত শাও দিছিলা। পাছত তেওঁ মোৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ যৰ্ধনলৈ আহিছিল আৰু তাতে মই যিহোৱাৰ নামেৰে শপত কৰি তেওঁক কলোঁ, ‘মই তোমাক তৰোৱালেৰে বধ নকৰোঁ।’ ৯ এই হেতুকে তুমি এতিয়া তেওঁক নিৰ্দোহী বুলি নাভাবিবা তুমি এজন জ্ঞানবান লোক আৰু তেওঁলৈ কি কৰা উচিত, সেই বিষয়ে তুমি জানা। তুমি তেওঁৰ পকা চুলি তেজেৰে সৈতে তেওঁক মৈদামলৈ নমাই দিবা।’ (Sheol h7585) ১০ তাৰ পাছত দায়ন্দ নিজৰ পৰ্যন্ত পুৰুষসকলৰ লগত নিৰ্দিত হ'ল; তেওঁক দায়ন্দৰ নগৰত মৈদাম দিয়া হ'ল। ১১ দায়ন্দে ইহায়েলৰ ওপৰত চলিষ্ঠ বছৰ ধৰি

বাজতু করিছিল। তেওঁ সাত বছর হিরোগত আবু তেজিশ বছৰ খৃচানেমত বাজতু করিছিল। ১২ তেজিয়া চলোমন নিজ পিতৃ দায়ুদুর সিংহসনত বহি তেওঁৰ বাজ্য অতিশয় দৃঢ় করিলে। ১৩ সেই সময়ত হঞ্জীতুর পুত্ৰ অদোনিয়া চলোমনৰ মাতৃ বৎচেবাৰ ওচৰলৈ আহিল। তেজিয়া বৎচেবাই সুধিলে, “ভালৰ আৰ্থে আহিছা নো?” তেওঁ উত্তৰ দি কলে, “ভালৰ আৰ্থেই।” ১৪ তেওঁ পুনৰ ক’লে, “তোমাৰ আগত কিছু কৰা ক’ব লগা আছে।” ১৫ তেজিয়া তেওঁ ক’লে, “কোৱা।” তেজিয়া অদোনিয়াই ক’লে, “তুমি জানা যে বাজ্য মোৰহে আছিল, আৰু মইই বেজা হ’ম বুলি গোটাই ইয়াৰেলে মোক আশা কৰিছিল। তথাপি বাজ্য সলনি হৈ মোৰ ভাইৰ হাল, কিয়নো যিহোৱাৰ দ্বাৰাইহে তেওঁ হল। ১৬ এই হেতুকে এতিয়া মই তোমাৰ আগত এটি নিবেদন কৰিমা সেই বিষয়ে তুমি অসম্ভূত নহ’ব।” তেজিয়া বৎচেবাই ক’লে, “কোৱা।” ১৭ তেজিয়া অদোনিয়াই ক’লে, “অনুগ্রহ কৰি চলোমন বজাক কোৱা, তেওঁ যেন চূনৈমীয়া অবীচগক মোক পঞ্জীৰূপে দিয়ে; কিয়নো তেওঁ তোমাত অসম্ভূত নহ’ব।” ১৮ তেজিয়া বৎচেবাই ক’লে, “বাবু, মই তোমাৰ বিষয়ে বেজাৰ লগত কথা পাতিমা।” ১৯ পাছত বৎচেবাই অদোনিয়াৰ বিষয়ে কথা পাতিবলৈ চলোমন বজাৰ ওচৰলৈ গল। তাতে বজাই তেওঁক আগবাটি লগ ধৰিবলৈ উঠি আহিল, আৰু তেওঁৰ আগত প্ৰণিপত্তি কৰিলো। তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ সিংহসনত বহিল আৰু তেওঁৰ মাতৃৰ কাৰণে খেন আসন শুণত কৰিলো তেওঁ বেজাৰ সেঁকালে বিল। ২০ তেজিয়া তেওঁ ক’লে, “মই তোমাৰ আগত এটি সৰু বিষয় নিবেদন কৰোঁ; সেই বিষয়ে তুমি মোক অঙ্গীকাৰ নকৰিবা।” তেজিয়া বজাই ক’লে, “হে মোৰ মাতৃ, ঘোজক; কিয়নো মই আপোনাক অঙ্গীকাৰ নকৰোঁ।” ২১ তেজিয়া বৎচেবাই ক’লে, “তোমাৰ ককাই অদোনিয়া লগত চূনৈমীয়া অবীচগক পঞ্জীৰূপে দিয়া হওঁকা।” ২২ তেজিয়া চলোমন বজাই উত্তৰ কৰি নিজৰ মাতৃক ক’লে, “আপুনি অদোনিয়াৰ কাৰণে চূনৈমীয়া অবীচগক কিয় খুজিছে? তেওঁৰ বাবে বাজ্যখনকো কিয় খোজা নাই, কিয়নো তেওঁ মোৰ বৰ ককাই - এনে কি, অবিয়াথৰ পুৰোহিত আৰু চৰুয়াৰ পুত্ৰ যোৱাৰৰ কাৰণেও খোজক।” ২৩ তেজিয়া চলোমন বজাই যিহোৱাৰ নামেৰে শপত লৈ কলে, “অদোনিয়াই যদি নিজৰ প্ৰাণ হানি হোৱাকৈ এই কথা কোৱা নাই, তেনেহ’লে ঈশ্বৰে মোলৈকো সেইদৰে কৰক বা তাতকেয়ো অধিক দণ্ড দিয়ক।” ২৪ এই হেতুকে এতিয়া যি জনে নিজৰ প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে, মোক সুষ্ঠিৰ কৰি মোৰ পিতৃ দায়ুদুৰ সিংহসনত মোক বহুলো আৰু মোৰ বৎশ স্থাপন কৰিলে, সেই যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, আজি নিশ্চয়ে অদোনিয়াৰ প্ৰাণ-দণ্ড হৰ।” ২৫ তেজিয়া চলোমন বজাই যিহোয়াদার পুত্ৰ বনায়ক পঞ্চাই দিলে; তেওঁ অদোনিয়াক বিচাৰি পাই তেওঁক বধ কৰিলে। ২৬ পাছত বজাই অবিয়াথৰ পুৰোহিতক ক’লে, “তুমি অনাথোতলৈ নিজ উত্তৰধিকাৰৰ ভুলিলৈ যোৱা। তুমিও শুভ্যৰ যোগ্য, তথাপি মই এই সময়ত তোমাৰ প্ৰাণ দণ্ড নকৰোঁ, কাৰণ তুমি মোৰ পিতৃ দায়ুদুৰ আগত প্ৰতি যিহোৱাৰ চন্দুক বৈ নিছিলা আৰু মোৰ পিতৃৰ দুখভোগৰ সকলো সময়ত তুমিও দুখ-ভোগ কৰিছিলা।” ২৭ এইদৰে চীলোত এলীৰ বৎশৰ অহিতে যিহোৱাই কোৱা বাক্য যেন সিদ্ধ হয়, এই কাৰণে চলোমনে অবিয়াথৰ পুৰোহিতক যিহোৱাৰ পুৰোহিত পদৰ পৰা অব্যাহতি দিলো। ২৮ তেজিয়া সেই ঘটনার বাতৰি যোৱাৰলৈ আহিল, কিয়নো যোৱাৰ যদিও অবচালোমৰ ফলীয়া নাছিল, তথাপি অদোনিয়াৰ ফলীয়া হৈছিল। সেই কাৰণে তেওঁ যিহোৱাৰ তমুৰ ভিতৰলৈ পলাই গৈ যজ্ঞবেদীৰ শঙ্কিত ধৰি থাকিলা। ২৯ পাছত যোৱাৰ যিহোৱাৰ তমুৰ ভিতৰলৈ পলাই যোৱাৰ আৰু তেওঁ যজ্ঞবেদীৰ কাষত থকা এই বুলি কোনোভাবই চলোমন বজাক খ’ব দিলো। তেজিয়া তেওঁ যিহোয়াদার পুত্ৰ বনায়ক পঞ্চাই ক’লে, “যোৱা তেওঁক বধ কৰা।” ৩০ তেজিয়া বনায়াই যিহোৱাৰ তমুৰ গল, আৰু তেওঁক ক’লে, “বজাই কৈলে, ‘তুমি বহিৰলৈ ওলাই আহাঁ।’” তেজিয়া তেওঁ ক’লে, “নহয়, মই এই শাইতে মৰিম।” তেজিয়া বনায়া বজাৰ ওচৰলৈ উত্তি গল, আৰু তেওঁক ক’লে, “যোৱাৰে সেই যজ্ঞবেদীৰ কাষতে মৰিবলৈ বিচাৰিছে।” ৩১ তেজিয়া বজাই ক’লে, “তুমি তেওঁক কথাৰ দৰেই কাৰ্য কৰা। তেওঁক বধ কৰি তেওঁক মৈদাম দিবাৰ; সেইদৰে কৰিলো যোৱাৰে যি নিৰ্দৰ্শীৰ বৰ্কপাত কৰিছিল সেই

বক্ষপাতৰ দোষ তুমি মোৰ পৰা আৰু মোৰ পিতৃ-বংশৰ পৰা দূৰ কৰিব। ৩২ আৰু যিহোৱাই তেওঁৰ বক্ষপাতৰ দোষ তেওঁৰেই ওপৰত থ'ব, কিয়ননে তেওঁ মোৰ পিতৃ দায়দে নজাটকে, তেওঁ নিজতকে ধার্মিক আৰু উত্তম দুজন লোকক, অৰ্থাৎ ইস্টাইলেৰ প্ৰধান সেনাপতি মেৰৰ পুত্ৰ অবনেৰক আৰু যিহুদাৰ প্ৰধান সেনাপতি যথেৰৰ পুত্ৰ অমাচাক আক্ৰমণ কৰি তৰোলাৰ দ্বাৰাই বধ কৰিছিল। ৩৩ তেওঁলোকৰ বক্ষপাতৰ দোষ যেন যোৱাৰৰ মূৰত আৰু তেওঁৰ বংশৰ মূৰত চিৰকাললৈকে থাকক; কিন্তু দায়দ আৰু তেওঁৰ সন্তান সকলটৈ, তেওঁৰ বংশটৈ আৰু তেওঁৰ সিংহাসনলৈ যিহোৱাৰ পৰা সৰ্বদায় শাস্তি হ'ব।” ৩৪ তেতিয়া যিহোয়াদার পুত্ৰ বনায়াই উঠি গ'ল, আৰু তেওঁক আক্ৰমণ কৰি বধ কৰিবলৈ পাছত মূৰপ্রাপ্তত থকা তেওঁৰ নিজৰ ঘৰলৈ নিলে, আৰু তেওঁক তাতে মৈদাম দিলে। ৩৫ পাছত বজাই তেওঁৰ পদত যিহোয়াদার পুত্ৰ বনায়াক প্ৰধান সেনাপতি পাতলে আৰু বজাই অবিযাধৰ পদত চান্দোকক পৰেছিল নিযুক্ত কৰিবলৈ। ৩৬ তাৰ পাছত বজাই মানুহ পঠিয়াই চিমিয়ীক মতাই আনি ক'লে, “তুমি যিচৰালেমত নিজৰ কাৰণে এটা ঘৰ সাজা আৰু তাতে আহি বাস কৰো। সেই ঠাইৰ পৰা তুমি আম কোনো ঠাইলৈ ওলাই নাযাবা। ৩৭ কিয়নো তুমি যিদিনা বাহিৰ হৈ কিন্দোং জুৰি পার হ'বা, সেইদিনা অৱশ্যে তোমাৰ প্ৰাণ যাৰ, সেই বিষয়ে জানিবা; তেতিয়া তোমাৰ বক্ষপাতৰ দোষ তোমাৰেই মূৰত থাকিব।” ৩৮ গতিকে চিমিয়ীয়ে বজাক ক'লে, “আপুনি যি কথা কৈছে, সেৱে উত্তমা মোৰ প্ৰতি মহাবাজাৰ যেনেকে ক'লে, আপেনাৰ এই দাসে সেইদৰেই কৰিব।” পাছত চিমিয়ীয়ে অনেক কাললৈকে যিচৰালেমত বাস কৰিবলৈ। ৩৯ কিন্তু তিনি বছৰৰ মূৰত চিমিয়ীৰ দুজন দাসে পলাই গৈ মাখাৰ পুত্ৰ আখীচ নামেৰে গাতৰ বজাৰ ওচৰলৈ গ'ল। তেতিয়া লোকসকলে ক'লে “চোৱা, তোমাৰ বদ্বীহত গাতত আছে,” এই বুলি কোনোবাই চিমিয়ীক ক'লে, ৪০ তেতিয়া চিমিয়ীয়ে উঠি গাধ সজাই তেওঁৰ বদ্বীৰেৰ বিচাৰি গাতত থকা আখীচৰ ওচৰলৈ গ'ল, আৰু গতৰ পৰা তেওঁৰ বদ্বীৰেৰ কলৈ আছিল। ৪১ পাছত চিমিয়ী যিচৰালেমত পৰা গাতলে গৈ উভতি অহাৰ কথা কোনোবাই আহি বজা চলোমনক জনালৈ। ৪২ তেতিয়া বজাই মানুহ পঠিয়াই চিমিয়ীক মতাই আনিলে, আৰু তেওঁক ক'লে, “যি দিনা তুমি বাহিৰ ওলাই কোনো ফালে যাৰা, সেইদিনা অৱশ্যে তোমাৰ প্ৰাণ যাৰ, এইদৰে জানো যিহোৱাৰ নামেৰে তোমাক কোৱা হোৱা নাই? আৰু এই বিষয় নিশ্চিতভাৱে জানো তোমাক দিয়া হোৱা নাই? তেতিয়া তুমি কৈছিলো, ‘মই যি শুণিলোঁ, সেয়ে উত্তোঁ।’ ৪৩ এতিয়া যিহোৱাৰ নামেৰে দিয়া শপত আৰু মই তোমাক দিয়া আজ্ঞা তুমি কিয় পালন কৰা নাই?” ৪৪ বজাই চিমিয়ীক পুনৰ ক'লে, “মোৰ পিতৃ দায়দলৈ কৰা তোমাৰ যি দুষ্টৰ বিষয়ে তোমাৰ মনে সাক্ষ দি আছে, সেই বিষয়ে তুমি জানি আছা; এতেকে এতিয়া যিহোৱাই তোমাৰ দুষ্টৰ ফল তোমাৰ নিজ মূৰতে দিব। ৪৫ কিন্তু চলোমন বজাই আশীৰ্বাদ পাব আৰু যিহোৱাৰ সন্মুখত দায়দৰ সিংহাসন চিৰকাললৈকে থাকিব।” ৪৬ পাছত বজাই যিহোয়াদার পুত্ৰ বনায়াক আজ্ঞা কৰিবলৈ, আৰু বনায়া ওলাই গৈ তেওঁক আক্ৰমণ কৰি বধ কৰিবলৈ। এইদৰে চলোমনৰ হাতত বাজ্য দৃঢ় হ'ল।

চলমানে মিচৰ বজা ফৰোগৰ জীয়েকৰ সৈতে বিবাহৰ দ্বাৰা ইনিজৰ
বাবে সমৰ্থ স্থাপন কৰিলো। তেওঁ ফৰোগৰ জীয়েকৰ কলৈ আহিল, আৰু
তেওঁক নিজৰ গৃহ, যিহোৱাৰ গৃহ আৰু যিৰূপালমেৰ চাৰিওফালৰ দেৱাল
স্পষ্টগুলিক নিৰ্মাণ হনহোৱালৈকে, দায়িনৰ নগণৰত বাখিলো। ২ লোকসকলে
পবিত্ৰ ঠাইবোৱাতহে বলিদান কৰিছিল; কাৰণ সেই কাললৈকে যিহোৱাৰ
নামেৰে কোনো গৃহ নিৰ্মাণ কৰা হোৱা নাছিল। ৩ চলমানে পবিত্ৰ
হানবোৱাত বলিদান দিয়া আৰু ধূপ জলোৱাৰ বাহিৰে, তেওঁ নিজ পিতৃ
দায়িনৰ বিধি অনুস৾ৰে চলিছিল, তেওঁ যিহোৱাৰ প্ৰেম কৰিছিল। ৪
পাছত বজাই বলিদান কৰিবৰ অৰ্থে গিবিয়োনেল লেগাল, কিয়নো সেই ঠাই
আটাইতকৈ প্ৰধান পবিত্ৰ ঠাই আছিলা চলমানে তাত থকা বজেবদীৰ
ওপৰত এক হাজাৰ হোম-বলি দিলো। ৫ গিবিয়োনতে যিহোৱাৰ বাতি
সপেন্নত চলমানক দৰ্শন দিলো; তেওঁ ক'লে, “ঝোঁ! মই তোমাক কি
বৰ দিম! ।” ৬ তেড়িয়া চলমানেন ক'লে, “আপোনাৰ দাস মোৰ পিতৃ

দায়ুদে সত্যতা, ধার্মিকতা আবু সুল চিত্তেরে যি আচারণ করিলে, সেইদেরে আপুনি তেওঁক অতিশয় দয়া করিলো। বিশেষকৈ তেওঁক এনে মহা-অনুগ্রহ করিলে যে, আজির দৰে তেওঁৰ সিংহসনত বিহুবলে তেওঁক এজন পুত্রও দিলো। ৭ এতিয়া, হে মোৰ স্টৰ্শৰ যিহোৱা, আপুনি মোৰ পিতৃ দায়ুদৰ পদত আপোনাৰ এই দাসক বজা পাতিলো, কিন্তু মই সুৰ ল'বা মাথোনা মই বাহিৰবলে লোলাৰ আবু আংশকি ভিতৰলৈ সোমালৈলোকো নাজোনো। ৮ আপোনাৰ এই দাস, আপুনি মনোনীত কৰা আপোনাৰ দাসবৰেৰ মাজত আছে; তেওঁলোক মহাজতি, সংখ্যাত অগণন বা গণিব নোৱাৰা। ৯ এতেকে আপোনাৰ প্ৰজাসকলৰ বিচাৰ কৰিবৰ অৰ্থে, আপোনাৰ এই দাসক ভাল বোয়া বুজিবলৈ জানযুক্ত মন দিয়ক কিয়নো আপোনাৰ এমে বৃহৎ জাতিৰ বিচাৰ কৰা কাৰ সাধ্য?" ১০ চলমানে এমে বৰ পোজাত, প্ৰভুৰে তেওঁৰ প্ৰাঞ্চিনত সন্তোষ পালো। ১১ তেতিয়া স্টৰ্শৰ তেওঁক ক'লে, "কিয়নো তুমি এনে বিষয় বিচাৰিলা, আবু নিজৰ কাৰণে দীঘল আয়ুস বা ঐশ্বৰ্য বা তোমাৰ শক্তিৰ প্ৰাণ নথুজিলা, কিন্তু সুবিচাৰ কৰিবলৈ নিজৰ কাৰণে জনন বিচাৰিলা, ১২ এই কাৰণে চোৱা, মই তোমাৰ বাক্যৰ দৰেই সকলো কৰিলো। তোমাক মই এমে জনন আবু বুদ্ধি থকা মণ দিলা যে, তোমাৰ আগোয়ে তোমাৰ তুল্য কোনো হোৱা নাই বা তোমাৰ পাছতো উৎপন্ন নহ'ব। ১৩ ইয়াৰ বাহিৰেও তুমি নোখোৱা সেই ঐশ্বৰ্য আবু সন্মান তোমাক দিলা। তোমাৰ সমষ্ট জীৱন কালত বজাসকলৰ মাজত কোনো তোমাৰ তুল্য নহ'ব। ১৪ তুমি যদি তোমাৰ পিতৃ দায়ুদ ঢেলাৰ দৰে মোৰ পথত চলি মোৰ বিধি আবু আজগোৰে পালন কৰা, তেনেহ'লে মই তোমাৰ আয়ুস আবু দীঘল কৰিম।" ১৫ তেতিয়া চলমানে সাৰ পাই দেখিলৈ যে, সেয়া সপোনে পোকো পাছত পোকো পাছত পোকো। পাছত তেওঁ বিচালেমলৈ আহি যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দ্ৰকৃতিৰ সন্মুখত যিয় হ'লা তাতে তেওঁ হোম-বলি আবু মদসলার্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিলে আবু নিজ সকলো দাসবোৰৰ কাৰণে এটা ভোজ পাতিলো। ১৬ সেই সময়ত দুজনী বেশ্যা মহিলা বজাৰ ওচলৈ আহি তেওঁৰ সন্মুখত যিয় হ'ল। ১৭ তেওঁলোকৰ এজনীয়ে ক'লে, "হে মোৰ প্ৰভু, মই আবু এই জনী মহিলাই দুয়ো একে ঘৰতে থাকেঁ আবু মই এয়ে সৈতে ঘৰত থকা কালত এটি ল'বা প্ৰসৱ কৰিলোঁ। ১৮ পাছত মই প্ৰসৱ কৰা তৃতীয় দিনা এই জনী মহিলায়ো এটি ল'বা প্ৰসৱ কৰিলো তেতিয়া আমি একে লগে আছিলোঁ। ঘৰত আমাৰ লগত আন কোনো মানুহ নাছিল, কেৱল ঘৰত আমি দুজনীয়ে আছিলোঁ। ১৯ পাছত বাতি এইৰ ল'বাটি মৃত্যু হ'ল, কাৰণ এই তাৰ ওপৰত শুলৈ। ২০ তাতে তাই মাজনিখা উঠি, আপোনাৰ এই বেটা টোপনিত থাকোঁতে, মোৰ ল'বাটি মোৰ কাৰণ পৰা নি নিজৰ বুকুত শুলৈ আবু নিজৰ মৰা ল'বাটি আনি মোৰ বুকুত শুলৈ হ'ল। ২১ পাছত বাতিপুৰা মই মোৰ ল'বাটিক পিয়াহ দিবলৈ ডৰ্তি দেখিলৈ যে, সি মৰা কিন্তু বাতিপুৰা মই ভালকে চা ওঁতে দেখিলোঁ যে, সি মই জন্ম দিয়া ল'বাটি নহয়।" ২২ তেতিয়া দিতীয় জনী মহিলাই ক'লে, "নহয়, জীয়াই থকা ল'বাটি মোৰ, মৰা ল'বাটি তোমাৰ, মৰা জনহে তোমাৰ ল'বা।" তেতিয়া প্ৰথম জনীয়ে ক'লে, "নহয় নহয়, মৰা ল'বাটি তোমাৰ, জীয়াই থকা জনহে মোৰ।" এই দৰে তেওঁলোক দুয়োজনীয়ে বজাৰ আগত নিবেদন কৰিলে। ২৩ তেতিয়াই বজাৰ ক'লে, "এইজনীয়ে কৈছে, 'জীয়াই থকা ল'বাটি মোৰ, মৰা ল'বাটি তোমাৰ', আবু আন জনীয়ে কৈছে, 'নহয় নহয়, মৰা ল'বাটি তোমাৰ, জীয়াই থকা ল'বাটো মোৰ।'" ২৪ তেতিয়া বজাৰ আগলৈ এখন তৰোৱাল অনা হ'ল। ২৫ তেতিয়া বজাৰ আগলৈ ক'লে, "এই জীয়াই থকা ল'বাটিক পৰিব, তেওঁ বজাৰ নিবেদন কৰি ক'লে, "হে মোৰ প্ৰভু, বিনয় কৰোঁ, জীয়া ল'বাটি এইকে দিয়ক, ল'বাটি কোনোমতেই বধ নকৰিব।" কিন্তু আন জনীয়ে ক'লে, "সি মোৰো নহওক তোমাৰো নহওক। তোমালোকে তাক দুড়োখৰ কৰা।" ২৭ তেতিয়া বজাৰ আগলৈ উত্তৰ দি ক'লে, "এই জনীকৈ জীয়া ল'বাটি দিয়া আবু কোনো মতে তাক বধ নকৰিব।" এই জনীয়েই তাৰ মাত্ৰ।" ২৮ বজাৰ এই যি বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিলো, সেই

বিষয়ে শুনি গোটেই ইত্যাদেলে বজালৈ ভয় করিলে, কিয়নো তেওঁলোকে দেখিলে যে, বিচার করিব অর্থে তেওঁ ঈশ্বরে দিয়া জ্ঞান আছে।

৮ চলোমন গোটেই ইত্যাদেলের ওপরত বজা আছিল। ২ এওলোকে তেওঁর বিষয়া আছিল: চান্দোকের পুত্র অজবিয়া পুরোহিত আছিল। ৩ চীচার পুত্র ইলীহোব্রক আরু অহিয়া বাজ-লিখক আছিল। অহিলুদৰ পুঁয় যিহোচাফট ইতিহাস-লিখক আছিল। ৪ যিহোয়াদার পুঁয় বনায়া সৈন্যসকলৰ প্রধান সেনাপতি আছিল। চান্দোক আরু অবিয়াধ পুরোহিত আছিল। ৫ নাথনৰ পুত্র অজবিয়া বিষয়সকলৰ ওপরত অধ্যক্ষ আছিল। নাথনৰ পুত্র জাবুদ পুরোহিত আরু বজার সুহুদ বন্ধু আছিল। ৬ অহিচার বাজখরণিৰ আৰু অদূৰ পুত্র আদোনীৰাম বন্ধী কাম কৰোৱাসকলৰ ওপরত অধ্যক্ষ আছিল। ৭ চলোমনে গোটেই ইত্যাদেলের ওপরত নিযুক্ত কৰা বাব জন বিষয়া আছিল, তেওঁলোকে বজাৰ আৰু বাজগুৰুৰ বাবে খোৱা বস্তু যোগান ধৰিছিলা বছৰ ভিতৰত এমাহৰ সম্বল যোগান ধৰাৰ ভাৰ প্ৰতিজনৰ ওপৰত আছিল। ৮ তেওঁলোকেৰ নামবোৰ আছিল: ইফ্রায়িম পৰ্বতৰ বিন-হুৰ, ৯ মাকচত বিন-ডেকাৰ, চালীবীম, বৈচেমেচত আৰু এলোন বৈৰে-হানন আছিল; ১০ আৰু অবৰোতত বিন-হেচদ, তেওঁৰ অৰীনত চোকো আৰু হেফ্ৰ প্ৰদেশ আছিল। ১১ অবীনাদৰ সমুদ্রায় দোৰ জিলাত আছিল, তেওঁ চলোমনৰ জীয়েক টাক্ষণ্যক বিয়া কৰাইছিল, ১২ তানক আৰু মগিদোত অহিলুদৰ পুত্র বানানৰ আৰু চৰ্তনৰ ওচৰত যিজ্জিয়েলৰ তলত থকা গোটেই বৈৰে-চন অৰ্থাত্পৰা আবেল-মহোলা আৰু যকমিয়ামৰ সিটো দিশলৈকে অধিকাৰ কৰি আছিল। অধিকাৰ আছিল। ১৩ বামোং-গিলিয়দত বিন-গেৰৰ, তেওঁৰ অধীনত গিলিয়দত থকা মনচিৰ পুত্র যায়ীৰ আটাই গাঁও আৰু বাচানত থকা অৰ্পোৰ অঞ্চল অৰ্থাৎ গড়েৰে বেষ্টিত আৰু পিতুলৰ ডাঁঃ থকা যাঠিখন ডাঁওৰ নগৰ আছিল, ১৪ মহন্যায়ত ইদোৰ পুত্র অহিনাদৰ আছিল। ১৫ নগুলীত অহীমাচ, তেৱেঁ চলোমনৰ জীয়েক বাচমতক বিয়া কৰিছিল, ১৬ আচেৰেত আৰু বালোতত হৃষ্যৰ পুত্র বানা, ১৭ ইচাখৰত পাৰুৰ পুত্র যিহোচাফট আছিল। ১৮ বিন্যামীনত এলাৰ পুত্র চিমিয়ী, ১৯ আৰু গিলিয়দ দেশত, অৰ্থাত্প ইমোৰীয়াসকলৰ চীহোন বজাৰ দেশত উৰীৰ পুত্র গোবৰ আৰু বাচানৰ ওগ বজা; সেই দেশত কেৱল তেৱেঁ বিষয়া আছিল। ২০ যিহুদা আৰু ইত্যাদেল সমুদ্রৰ তীৰত থকা বালিৰ নিচিনা অসংখ্য আছিল তেওঁলোকে ভোজন-পান আৰু ৰং ধেমালি কৰিছিল। ২১ চলোমনে ফৰাৎ নদীৰে পৰা পলেষ্টায়াসকলৰ দেশলৈ আৰু মিচৰ দেশৰ সীমালৈকে, সকলো বাজ্যৰ ওপৰত বাজতু কৰিছিল। তেওঁলোকে চলোমনলৈ উপহাৰ আনিছিল আৰু তেওঁৰ গোটেই বাজতুৰ কালত তেওঁলোকে তেওঁকে সেৱা কৰিছিল। ২২ চলোমনৰ প্ৰতিদিনৰ আহাৰত প্ৰয়োজন হৈছিল, দ্বৰ্য ত্ৰিশ কোৰ উত্তম মিহি আটাওঙ্গড়ি আৰু যাঠি কোৰ সাধাৰণ আটাওঙ্গড়ি, ২৩ দহোটা পুষ্ট ঘাঁড় গুৰু, চৰ্গীয়া পথাৰ পৰা আনা গুৰু বিশ্বাটা আৰু এশ টা মেৰ-ছাগ; ইয়াৰ উপৰিও হৰিগা, কুঞ্চিসাৰ, যহমুৰ পহ আৰু পুষ্ট পক্ষী। ২৪ কিয়নো তেওঁ টিপচহৰ পৰা গাজালৈকে, ফৰাৎ নদীৰ ইপারে থকা সমুদ্রায় দেশৰ, নদীৰ ইপারে থকা সকলো বজাৰ ওপৰত বাজতু কৰিলে আৰু তেওঁৰ চাৰিওফালৰ অঞ্চল শাস্তিপূৰ্ণ আছিল। ২৫ চলোমনৰ বাজতুৰ সকলো সময়ত, প্ৰতিজনে দানৰ পৰা বেৰ-চেৰালৈকে, যিহুদা আৰু ইত্যাদেলত নিজ দান্ধকালতাৰ আৰু নিজ নিজ দিমুৰ গুছৰ তলত নিৰ্ভয়ে বাস কৰিছিল। ২৬ চলোমনৰ বথৰ কাৰণে চল্লিশ হাজাৰ ঘোৰাশাল আৰু বাব হাজাৰ অখ্যানোহী আছিল। ২৭ প্ৰতিজন বিষয়াই চলোমন বজাৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ মেজলৈ অহা সকলোৰে কাৰণে নিজ নিজ নিৰূপিত মাহত খোৱা সমল যোগাইছিল। তেওঁলোকে কোনে বস্তু নাটনি হ'বলৈ দিয়া নাছিল। ২৮ তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনে নিজ নিজ নিৰূপিত কাৰ্যৰ দৰে, সাধাৰণ আৰু বেশী ঘোৰাৰ কাৰণে, দিবলগীয়া ঠাইলৈ ঘৰ ধান আৰু খেৰ আনিছিল। ২৯ ঈশ্বৰে চলোমনক অতিশয় অধিক জ্ঞান আৰু বুদ্ধি দিলৈ আৰু সমুদ্রৰ তীৰত থকা বালিৰ নিচিনা অধিক বিষয় বুজিবলৈ এক বহল মন দিলৈ। ৩০ তাতে চলোমনৰ জ্ঞান পুৰ দেশত থকা সকলো লোক আৰু মিচৰীয়া লোকসকলৰ জ্ঞানতকে অত্যাধিক হইল। ৩১ তেওঁ সকলোতকে জ্ঞানৰাণ;

তেওঁ ইজ্জাহীয়া এথন, মাহোলৰ পুত্ৰ হেমন, কলকোল আৰু দৰ্দা, এই সকলোতকৈয়ো অধিক জ্ঞানৰাম হইল। আৰু তেওঁৰ যশস্যা চাৰিওফালে থকা সকলো জাতিৰ মাজত বিয়াপি গাল। ৩২ তেওঁ তেওঁ তিনি হাজাৰ পাঁচ টা আছিল। ৩৩ তেওঁ লিবানোনত থকা এৰচ গছৰ পৰা গড়ৰ গাত গজা এচোৰ বনলৈকে সকলো গছৰ বিষয়ে বৰ্ণনা কৰিছিল। তেওঁ পশ, পক্ষী, উৰগ জন্তু আৰু মাছৰ বিষয়েও ব্যাখ্যা কৰিছিল। ৩৪ সকলো দেশৰ লোকে চলোমনৰ জ্ঞানৰ কথা শুনিবলৈ আহিছিল। যি জনে তেওঁৰ জ্ঞানৰ কথা শুনিছিল, তেৱেঁ পৃথিবীৰ বজাসকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ পঢ়িয়াই দিছিল।

৫ যেতিয়া ভূৰ বজা হৈবলৈ চলোমনক তেওঁৰ পিতৃৰ সননি বজা অভিষেক কৰাৰ কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ চলোমনৰ ওচৰলৈ নিজৰ দাসবোৰক পঢ়িয়াই দিলে; কিয়নো চলোমনৰ পিতৃ দায়ুদৰ সৈতে ভূৰ বজা হৈবৰ সদায়া বন্ধুত্ব আছিল। ২ তেতিয়া চলোমনে হৈমলৈকে পঠিয়ালৈ, “আগুন জানে যে, মোৰ পিতৃ দায়ুদে তেওঁ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব নোৱাৰিলে; কিয়নো যেতিয়ালৈকে যিহোৱাই তেওঁৰ শক্রোৰক ভাৰি তল নকৰিলে, তেতিয়ালৈকে তেওঁৰ চাৰিওফালে ঘন্দ হৈ আছিল। ৪ কিন্তু এতিয়া মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই সকলো ফালে মোক বিশ্বাম দিছে এতিয়া কোনো শক্রও নাই আৰু কোনো ধৰণৰ আপদ ঘটা নাই। ৫ গতিকে মই মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে এটি গৃহ সাজিবলৈ মন কৰিছো, মোৰ পিতৃ দায়ুদৰ আগত যিহোৱাই এইদৰে কৈছিল, ‘মই তোমাৰ পদত তোমাৰ যিজন পুত্ৰক সিংহাসনত বহুৱাম, তেৱেঁ মোৰ নামৰ উদ্দেশ্যে গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব।’ ৬ এই হেতুকে আপুনি এতিয়া আপোনাৰ লোকসকলক মোৰ বাবে লিবানোনৰ পৰা এৰচ কাঠ আনিবলৈ আজ্ঞা কৰক। মোৰ দাসবোৰ আপোনাৰ দাসবোৰৰ লগত যোগান কৰিব আৰু আপুনি যি ক'ব, সেইদৰেই মই আপোনাৰ দাসবোৰৰ দিবলগীয়া বেচ আপোনাক দিম। কিয়নো আপুনি জানে যে, চীডোনীয়াসকলৰ দৰে কাঠ কাঠি চৰ্জনা মানুহ আমাৰ মাজত নাই।” ৭ তেতিয়া হৈবলৈ চলোমনৰ এই কথা শুনি বৰ আনন্দিত হৈক ক'লে, “যিজন সৰ্বশক্তিমান দুশ্বেৰে সেই মহান জাতিৰ ওপৰত বাজতু কৰিবলৈ দায়ুদক এজন জ্ঞানী পুত্ৰ দান কৰিলে, আজি সেই যিহোৱাৰ ধন্য।” ৮ পাছত হৈবলৈ চলোমনৰ ওচৰলৈ কৈ পঠিয়ালৈ, “আপুনি মৌলি পঠিয়াৰ বার্তা মই শুনিলো। মই এৰচ কাঠ আৰু দেবদারু কাঠৰ বিষয়ে আপোনাৰ মনৰ সকলো বাঞ্ছ সিদ্ধ কৰিম। ৯ মোৰ দাসবোৰে লিবানোনৰ পৰা সেইবোৰ নমাই সাগৰলৈ আনিব আৰু মই ভূৰ বাজি সম্পৰ্কে আপুনি নিৰ্দেশ দিয়া ঠাইলৈ পঠিয়াই দিম। সেই ঠাইত ভূৰ মেলিলৈ আপুনি সেইবোৰ লৈ যাবা আৰু মোৰে বাঞ্ছ সিদ্ধ কৰিবলৈ আপুনি মোৰ লোকসকলক বাবে খোৱা বস্তুৰ যোগান ধৰিব।” ১০ এইদৰে হৈবলৈ চলোমনৰ মনৰ বাঞ্ছৰ দৰে সকলো এৰচ আৰু দেবদারু কাঠ দিলে। ১১ চলোমনে হৈবৰ লোকসকলৰ বাবে আহাৰৰ যোগান ধৰিবলৈ তেওঁকে বিশ হাজাৰ কোৰ ঘেঁঁ ধান আৰু বিশ কোৰ শুন্দ তেল দিলৈ এইদৰে চলোমনে বছৰে বছৰে হৈবৰক দিলে। ১২ যিহোৱাই নিজ পতিজ্ঞা অনুসৰে চলোমনক জ্ঞান দিলৈ হৈবৰ আৰু চালীয়া পালক্রমে সিহত দহ হাজাৰ লোকক লিবানোনলৈ পঠিয়ায়া সিহত এমাহ এমাহ লিবানোনত থাকে আৰু দুমাহ নিজ ঠাইত থাকো। ১৩ পাছত চলোমন বজাৰ গোটেই ইত্যাদেলৰ মাজৰ পৰা বাধ্যতামূলকভাৱে বস্তী-কাম কৰিবলৈ মানুহ গোটালৈ; সেই গোটা থোৱা লোক শিখ হাজাৰ হল। ১৪ তেওঁ মাহেকীয়া পালক্রমে সিহত দহ হাজাৰ লোকক লিবানোনলৈ পঠিয়ায়া সিহত এমাহ এমাহ লিবানোনত থাকে আৰু দুমাহ নিজ ঠাইত থাকো। ১৫ চলোমনৰ সন্তোষ হাজাৰ ভাৰ বোৰা আৰু আশী হাজাৰ শিল-কটিয়া লোক পৰ্বতত আছিল। ১৬ তাৰ বাহিৰেও কাম কৰা লোকসকলক তদন্তক কৰিবলৈ তেওঁলোকে ঘৰে আৰু পৰ্বতৰ কাৰণে পৰা বাধ্যতামূলকভাৱে বস্তী-কাম কৰিবলৈ এক বহল মন দিলৈ। ১৭ বজাৰৰ আজ্ঞা অনুসৰে গৃহৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিবলৈ শিলৰ খনিৰ পৰা তেওঁলোকে কটা বৰ বৰ উন্নত প্ৰকাৰৰ শিলৰোৱা কাঠি আনিছিল। ১৮ চলোমন আৰু হৈবৰ বৰ-সজীয়া লোকসকল আৰু শিবলগীয়া লোকসকলে

সেইবোর শিল কাটিলে, আরু এইদৰে সিঁহতে গৃহ নির্মাণ কৰিবলৈ কাঠ
আৰু শিলো যুগ্মত কৰিলৈ।

৬ ইহায়েল সন্তান সকলে মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহাৰ চাৰিশ

আশী বছৰৰ পিছত, চলোমনে ইহায়েলৰ ওপৰত বাজত কৰাৰ
চৰ্তুৰ্থ বছৰৰ জীৱ নামেৰে দিতীয়ৰ মাহত, চলোমনে যিহোৱাৰ গৃহ নির্মাণ
কৰিবলৈ আৰাস্ত কৰিলৈ। ২ চলোমন বজাই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে যি গৃহ
নির্মাণ কৰিছিল, সেয়ে ঘাষি হাত দীঘল, বিশ হাত বহল আৰু ত্ৰিশ হাত
ওখ আছিল। ৩ সেই মন্দিৰ গৃহৰ সন্মুখত থকা বাৰাঙাখন, গৃহৰ বহল
অনুসাৰে বিশ হাত দীঘল আৰু গৃহৰ আগত তাৰ গতীৰতা দহ হাত
আছিল। ৪ আৰু গৃহৰ কাৰণে চিলিংডি দিয়া পিডিকি সাজিলৈ, আৰু ইয়াৰ
বাবে গৃহৰ বাহিৰফালটো গৃহৰ ভিতৰতকৈ অতি ঠঁক আছিল। ৫ তেওঁ
মুখ্য গৃহৰ দেৱালৰ গাতে চাৰিওফালে, অৰ্থাৎ মন্দিৰৰ আৰু অন্তঃছানাৰ
চাৰিওফালে দেৱালৰ গাতে খাপাখাপকৈ কেঁঠালিবোৰ নির্মাণ কৰিলৈ,
এইদৰে তেওঁ চাৰিওফালৰ কাৰণ কেঁঠালিবোৰ সাজিলৈ। ৬ তাৰ তলৰ
খাপৰ কেঁঠালিবোৰ পাঁচ হাত বহল, মাজৰ খাপৰ কেঁঠালিবোৰ ছয়
হাত বহল আৰু ওপৰ খাপৰ কেঁঠালিবোৰ সাত হাত বহলকৈ সাজিলৈ
কিয়নো চতিৰোৰ যেন দেৱালত বৰ্ধ নহয়, সেইবোৰে তেওঁ বাহিৰ গৃহৰ
চাৰিওফালৰ দেৱালবোৰত জখলালৰ দৰে খাপ খাপ কৰিলৈ। ৭ শিলৰ
খনিৰ পৰা আন শিলেৰে সেই গৃহ নির্মাণ কৰিছিল; সেয়ে গৃহ নির্মাণ
কৰি থাকোতে কোনো হাতুৰী, বাটলি বা কোনো লোহাৰ অস্ত্ৰৰ শৰ্দ শৰ্দ
নগল। ৮ মন্দিৰৰ দক্ষিণ দিশৰ পৰা তলৰ মহলালৈ প্ৰেশে কৰা পথ
আছিল আৰু লোকসকলে পকেৰা-পকি চাৰিয়েদি মাজৰ মহলালৈ গৈছিল
আৰু মাজৰ মহলালৈ পৰা তৃতীয় মহলালৈ উঠিছিল। ৯ এইদৰে চলোমনে
মন্দিৰৰ সাজিলৈ, আৰু এই মন্দিৰৰ সম্পূৰ্ণ কৰিলৈ; তেওঁ এৰচ কাঠৰ কেঁঠিঃ
আৰু তঙ্কাৰে গৃহ আৰুত কৰিলৈ। ১০ তেওঁ মন্দিৰৰ কেঁঠালিবোৰৰ সৈতে
সংলগ্ন কৰি মন্দিৰৰ চাৰিওফালে ঘৰ সাজিলৈ, এইবোৰে ওখই প্ৰায় পাঁচ
হাত আছিল; এইবোৰ এৰচ কাঠৰে গৃহৰ সৈতে লগ লগোৱা আছিল। ১১
পাহত চলোমনৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আছিল, তেওঁ ক'লে, ১২ “তুমি
এই গৃহ সাজিছা, ভাল কৰিছা; তুমি যদি মোৰ সকলো বিধি মতে ঢলা আৰু
মোৰ শাসন-প্ৰণালী সিদ্ধ কৰা আৰু মোৰ আটাই আজ্ঞা পালন কৰি সেই
মতে কাৰ্য কৰা তেওঁ মই তোমাৰ পিতৃ দায়ুক যি কৈছিলো, মোৰ সেই
প্ৰতিজ্ঞা তোমাৰ পক্ষেও সিদ্ধ কৰিব। ১৩ মই ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ
মাজত বসন্তি কৰিব আৰু মোৰ প্ৰজা ইহায়েল লোকক ত্যাগ নকৰিম।” ১৪
সেয়ে চলোমনে এই গৃহ সাজিলৈ, আৰু ইয়াক সম্পূৰ্ণ কৰিলৈ। ১৫ তেওঁ
গৃহৰ ভিতৰৰ ফালে থকা দেৱালবোৰ গাত এৰচ কাঠৰ তঙ্কা দিলো
তেওঁ গৃহৰ ভিতৰৰ মজিয়াৰ পৰা ছুটত দেৱাল লগা ঠাইলৈকে ভিতৰফালে
সেই কাঠৰে সেইবোৰ আৰুত কৰিলৈ আৰু গৃহৰ মজিয়া দেবদারু কাঠৰে
চাকিলৈ। ১৬ গৃহৰ অন্তভ৾গৰ বিশ হাত জোখৰ ঠাইখন মজিয়াৰ পৰা
কেঁঠিলৈকে একচ কাঠৰে সাজিলৈ। এইদৰে তেওঁ ভিতৰ ভাগত অন্তঃছান
অৰ্থাৎ অতি পবিত্ৰ ছান সন্মুখ পৰে সেই ঠাই যুগ্মত কৰিলৈ। ১৭ মন্দিৰৰ মূল
অংশ পবিত্ৰ ছানৰ সন্মুখত আছিল, এই ঠাই দীঘলে প্রায় চলিশ হাত
আছিল। ১৮ গৃহৰ ভিতৰ ভাগত এৰচ কাঠ লগোৱা হৈছিল, তাৰে লতা
জাতীয় গচ আৰু ফুল অংকিত কৰা হৈছিল। ভিতৰ ভাগত গোটেই অংশত
এৰচ কাঠৰে আছিল। তাৰে কোনো শিলেৰে কৰা কাৰ্য দেখা নগল। ১৯
চলোমনে যিহোৱাৰ নিয়ম-চনুকতি বাখিবলৈ গৃহৰ ভিতৰত অতি পবিত্ৰ-
ছান যুগ্মত কৰিলৈ। ২০ সেই অতি পবিত্ৰ-ছান দীঘলে বিশ হাত, পথালিয়ে
বিশ হাত আৰু বিশ হাত ওখ আছিল; আৰু তাৰ চলোমনে ওন্দ সোণৰ পতা
মাৰিলৈ আৰু ধূপবেদীত এৰচ কাঠ লগালৈ। ২১ এইদৰে চলোমনে গৃহৰ
ভিতৰত ওন্দ সোণৰ পতা মাৰিলৈ। আৰু অতি পবিত্ৰ-ছানৰ আগত এফালৰ
পৰা আনফাললৈকে সোণৰ শিলকিলৈবোৰ লগালৈ আৰু তাৰ সোণৰ পতা
মাৰিলৈ। ২২ তেওঁ গোটেইটো গৃহ সমাপ্ত মোহোৱালৈকে গোটেই গৃহত
সোণৰ পতা মাৰিলৈ অতি পবিত্ৰ-ছানৰ ওচৰত থকা বেদীতো সম্পূৰ্ণবুলৈ
সোণৰ পতা মাৰিলৈ। ২৩ তেওঁ অতি পবিত্ৰ-ছানৰ ভিতৰত দহ হাত ওখ
জিত কাঠৰ দুটা কৰুৰ নির্মাণ কৰিলৈ। ২৪ এটা কৰুৰৰ এখন ডেউকা পাঁচ

হাত আৰু আনখন ডেউকাৰ পাঁচ হাত আছিলা তাতে এখন ডেউকাৰ
আগৰ পৰা আনখন ডেউকাৰ আগলৈকে দহ হাত দূৰত আছিলা ২৫ আৰু
দিয়াৰ্য কৰুৰৰ ডেউকাৰ দহ হাত আছিলা দুটাৰ কৰুৰ একে জোখৰ আৰু
একে আকাৰৰ। ২৬ প্ৰথম কৰুৰ দহ হাত ওখ আছিল আৰু আনটোৰ দহ
হাত ওখ আছিল। ২৭ পাহত তেওঁ কৰুৰ দুটা গৃহৰ আটাইতকৈ ভিতৰৰ
কোঠালিত স্থাপন কৰিলৈ সেই কৰুৰ দুটাৰ ডেউকা এন্টৈকে মেলিলৈ
যে, এটাৰ ডেউকা এখন দেৱাল আৰু আনটোৰ ডেউকা আনখন দেৱাল
চলো গৃহৰ মাজত থকা পবিত্ৰ স্থানত সেই কৰুৰ দুটাৰ ডেউকাই ইটোৱে
সিটোক চুলে। ২৮ তাৰে চলোমনে কৰুৰ দুটাত সোণৰ পতা মাৰিলৈ।
২৯ আৰু গৃহৰ আটাইবোৰ দেৱালত ভিতৰে আৰু বাহিৰে চাৰিওফালে
কৰুৰ, খাজুৰ গচ আৰু মুকলি হোৱা ফুলৰ ছবি অংকন কৰিলৈ। ৩০ আৰু
গৃহৰ মজিয়াত বাহিৰে ভিতৰে সোণৰ পতা মাৰিলৈ। ৩১ চলোমনে অতি
পবিত্ৰ-ছানৰ প্ৰবেশস্থানত ভিতৰ কাঠৰ দুৱাৰ সাজিলৈ চৌকাঠৰ ওপৰডাল
আৰু দুই দাঁতিৰ দুৱাল দেৱালৰ পাঁচ ভাগৰ এভাগত আছিল। ৩২ এইদৰে
জিত কাঠৰ দুখলপা দুৱাৰ সাজিলৈ আৰু তাৰ ওপৰত কৰুৰ, খাজুৰ গচ
আৰু মুকলি হোৱা ফুলৰ ছবি অংকন কৰিলৈ, আৰু তাৰে তেওঁ সোণৰ
পতা কৰি, সেই সোণ কৰুৰ আৰু খাজুৰ গচত লগালৈ। ৩৩ সেইদৰে
তেওঁ মন্দিৰৰ প্ৰবেশস্থানৰ কাৰণে দেৱালৰ চাৰি ভাগৰ এভাগত জিত
কাঠ থকা চৌকাঠৰ দুই দাঁতিৰ দুৱাল কৰিলৈ ৩৪ আৰু দেবদারুৰ কাঠৰ
দুখলপীয়া দুৱাৰ কৰিলৈ। এখন পাত ঘৰাবৰ পৰা দুচলা ততো আৰু আন
খলপাতো ঘৰাবৰ পৰা দুচলা ততো আছিলা ৩৫ তাৰে কৰুৰ, খাজুৰ গচ
আৰু মুকলি হোৱা ফুলৰ ছবি অংকন কৰিলৈ, আৰু সোণৰ পতা কৰি, সেই
সোণ কটা-কমত লগালৈ। ৩৬ পাহত তেওঁ তিনি শাৰী কটা-শিল দি
আৰু এশাৰী চাৰি সৰীয়া এৰচ কাঠৰে ভিতৰ-চোতাল সাজিলৈ। ৩৭
চৰ্তুৰ বছৰৰ জীৱ মাহত যিহোৱাৰ গৃহৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰা হৈল। ৩৮
আৰু একদশ বছৰ বুল ন্যামেৰে অষ্টম মাহত নিৰূপিত আকাৰ অনুসাৰে
সকলো অংশতেই গৃহ নির্মাণ কৰি শেষ কৰা হৈল। এইদৰে মন্দিৰৰ নিৰ্মাণ
কৰোঁতে চলোমনৰ সাত বছৰ লাগিলৈ।

৭ নিজৰ বাবে বাজগৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ চলোমনৰ তেৰ বছৰ লাগিছিল।

২ তেওঁ লিবানোৰ কাঠনিৰ পৰা আনা কাঠৰে গৃহ সাজিলৈ। সেই
গৃহ দীনৈ এশ হাত, বহলে পঞ্চশশ হাত আৰু উচ্চতাত ত্ৰিশ হাত আছিলা
সেই গৃহ এৰচ কাঠৰ চতি লগোৱা চাৰি শাৰী এৰচ কাঠৰ চৌকাঠৰ
ওপৰত নিৰ্মাণ কৰিছিল। ৩ সেই গৃহৰ চালখন এৰচ কাঠৰে সজা
হৈছিল; আৰু চালখন ধৰি বাখিবলৈ শাৰীকৈ বখা পোকৰ টা খুটৰ ওপৰত
পঞ্চলিঙ্গ টা চৌকাঠ আছিল; ৪ কাৰ্য দেৱাল দুটাত তিনিয়োৱকৈ খুটা
আছিল আৰু সন্ধু-সন্মুখীকৈ থকা থিডিকি আছিল ৫ থিডিকিয়ে সৈতে
সকলো দুৱাৰ আৰু চৌকাঠৰে চাৰিচুকীয়া আৰু তিনিয়োৱকৈ সন্ধু-
সন্মুখীকৈ থকা থিডিকি আছিল। ৬ তেওঁ স্তু থকা পঞ্চশশ হাত দীঘল
আৰু ত্ৰিশ হাত এক গৃহ আৰুত কৰা হৈছিল। ৭ আৰু যি গৃহত চলোমনে
বিচাৰ কৰিব, নিজৰ এনে সংহসনৰ গৃহ অৰ্থাৎ এখন চীচালৰ সাজিলৈ।
সেই গৃহৰ এফালৰ পৰা আনফাললৈ গোটেই মজিয়া এৰচ কাঠৰে চকা
আছিল। ৮ সেই গৃহৰ পাছফালে থকা আন খোলালত, নিজে বাস
কৰাৰ বাবে যি গৃহ আছিল, সেই গৃহটোৱা একদেৱেই সজা হৈছিল।
চলোমনে পঞ্জীয়পে লোৱা ঘৰোঁগৰ জীয়েকৈ কাৰণেও সেই গৃহৰ দৰেই
এটা গৃহ সাজিলৈ। ৯ এই গৃহবোৰ তেওঁ কৰতৰে কটা সঠিক জোখৰ
বহুমূলীয়া শিলেৰে অলংকৃত কৰি নিৰ্মাণ কৰিছিল। এই শিলবোৰ গৃহৰ
ভেটিৰ পৰা দেৱাললৈকে আৰু বাহিৰ বৰ চোতাল খনতো নানা পৰিমাণ
অনুসাৰে ভিতৰে বাহিৰে বায়াৰ কৰা হৈছিল। ১০ গৃহৰ ভেটিৰে আঠ
হাত আৰু দহ হাত জোখৰ বহুমূলীয়া ডাঙৰ ডাঙৰ শিলেৰে সজা হৈছিল।
১১ তাৰ ওপৰত নানা পৰিমাণে সঠিক জোখৰ বহুমূলীয়া কটা-
শিল আৰু এৰচ কাঠ আছিল। ১২ ভিতৰ চোতালত থকা যিহোৱাৰ গৃহ
আৰু সেই গৃহৰ বারাঙাখৰ দৰে চোতালৰ চাৰিওফালে তিনি শাৰী
কটা-শিল আৰু এশাৰী এৰচ কাঠৰ চতি আছিল। ১৩ পাহত চলোমন

বজাই মানুহ পঠিয়াই ভূবর পৰা হীৰমক অনালে। ১৪ হীৰম নগলালী ফৈদৰ এজনী বিধবাৰ পুত্ৰ আছিল; তেওঁ পিতৄলৰ কাম কৰা এজন লোক আছিল। তেওঁ পিতৄলৰ সকলো ধৰণৰ কাৰ্য কৰিবলৈ জ্ঞান, বুদ্ধি আৰু কৌশলৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱা ব্যক্তি আছিল। তেওঁ চলেমান বজাৰ পিতৄলৰ কাম কৰিবলৈ তেওঁৰ ওচলৈ আছিল। ১৫ তেওঁ পিতৄলৰ দুটা স্তুতি নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আৰু সেই স্তুতি দুটোৰ উচ্চতা আৰু পৰিধি ওঠৰ হাত আৰু বাৰ হাত আছিল। ১৬ তেওঁ সেই দুয়োটা স্তুতিৰ চূড়াত লগাবৰ কাৰণে চকচকিয়া পিতৄলৰ দুটা বাজস্তুত সজিছিল, আৰু এই বাজস্তুত দুটা পাঁচ হাত ওখ আছিল। ১৭ স্তুতিৰ চূড়াত লগোৱা সেই বাজস্তুতৰ বাবে জালৰ দৰে আৰু শিকলিৰ দৰে পকোৱা মালা গঠা হৈছিল, আৰু এনে মালা সাতো ডালেৰে প্রতিটো বাজস্তুত সজোৱা হৈছিল। ১৮ তাতে হীৰমে সেই স্তুতিৰ চূড়াত সজোৱা বাজস্তুত দুটো চাৰিওফালে দুশাখী ডালিম সজাইছিল। ১৯ বাৰাঙোৱা সেই স্তুতি দুটাৰ মূৰৰ অংকাৰাৰ লিলি ফুলৰ দৰে আছিল। সেই ফুলৰ আকৃতি চাৰি হাত ওখ আছিল। ২০ স্তুতিৰ চূড়াত ওপৰত সজোৱা বাজস্তুত দুটোৰ চাৰিওফালে দুশ টা নিৰ্মিত ডালিমৰ শাখী আছিল। ২১ পাছত তেওঁ সেই স্তুতি দুটা মন্দিৰৰ বাৰাঙোত স্থাপন কৰিছিল। তেওঁ সোঁফালৰ স্তুতো স্থাপন কৰি তাৰ নাম যাখীন হ'ল আৰু বাঁওফালৰ স্তুতো স্থাপন কৰি তাৰ নাম বোৱাজ বাখিলো। ২২ এই স্তুতি দুটোৰ মূৰ লিলি ফুলৰ আকৃতিত সজোৱা আছিল। এই দৰে স্তুতিৰ সজোৱা কাৰ্য সমাপ্ত হৈছিল। ২৩ পাছত হীৰমে সাঁচ ঢলা এটা ঘূৰণীয়া সমুদ্র-পাত্ৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ সেই প্রাত্ৰোৰ এখন কানৰ পৰা আন খালৈ দহ হাত, তাৰ উচ্চতা পাঁচ হাত আৰু তাৰ পৰিধি দ্বিশ হাত আছিল। ২৪ সেই প্রাত্ৰোৰ কানৰ তলৰ চাৰিওফালে প্রতোক হাতৰ জোখৰ ভিতৰত দহোটা দহোটাকৈ কোমোৰাৰ আকৃতি আছিল আৰু প্রাত্ৰো ঢলা সময়ত সেই কোমোৰাৰেৰ আকৃতিবোৰ দুশাখীকৈ সাঁচত ঢলা হৈছিল। ২৫ সেই সমুদ্র-পাত্ৰটো বাৰ্তা ঘাঁড়-গুৰু ওপৰত বখা আছিল। সেই বার্তাকৈ পিন্টিটাই পূবলৈ মুখ কৰি আছিল। সেই সমুদ্র-পাত্ৰটো সেইবোৰে ওপৰত স্থাপন কৰা হল। সেই ঘাঁড়-গুৰুবোৰে পাছফাল ভিতৰফালে মুখ কৰি আছিল। ২৬ সেই সমুদ্র-পাত্ৰ চাৰি আঙুল দাঁত আৰু তাৰ কাপ বাটিৰ কাপৰ লিলি ফুলৰ দৰে সজা হৈছিল। সেই পাত্ৰ দুই হাজাৰ মোন পানী ধৰিছিল। ২৭ হীৰমে পিতৄলৰ দহোটা আধাৰ নিৰ্মাণ কৰিলো; প্রত্যেক আধাৰৰ দীঘে চাৰি হাত, বহেল চাৰি হাত আৰু উচ্চতাত তিনি হাত। ২৮ সেই আধাৰোৰে এইদৰে সজা হল। সেইবোৰ মাজডোখৰ খাল পৰা আছিল আৰু সেই খাল পৰা ঠাইত সিংহ, গুৰু আৰু কৰ্বৰ আকৃতিত সজোৱা আছিল। সেই সিংহ আৰু ঘাঁড়-গুৰুবোৰে ওপৰ আৰু পৰি তাৰ উচ্চতাৰ ভাগত টোকৰ মারা পিতৄলৰ মালাৰে সজোৱা আছিল। ৩০ প্রত্যেক আধাৰত চাৰিটাকৈ পিতৄলৰ চকৰ আৰু পিতৄলৰ ধুৰা আছিল; তাৰ চাৰিটা খৰাৰ তলত প্ৰক্ষালন-পাত্ৰ-ধৰা সুবিধা আছিল আৰু প্রত্যেকটোৰ দাঁতত মালাৰ আকৃতি সাঁচ আছিল। ৩১ তাৰ মুখ বৈঠকৰ আকৃতিৰ দৰে ঘূৰণীয়া আৰু ডেৰ হাত জোখৰ আৰু এহাত উচ্চতাৰ এখন কিবিটিৰ মাজত বখা আছিল। তাৰ মুখৰ দাঁততে খোদিত নঝাৱা কৰা আছিল আৰু তাৰ ফলকবোৰেৰ বৰ্গৰূপে নাছিল কিন্তু ঘূৰণীয়া আছিল। ৩২ চকা চাৰিটা সেই ফলকবোৰেৰ তলত আৰু সেই চকাৰ ধুৰা আধাৰৰ লগত আছিল; প্রত্যেক চকা ডেৰ হাত ওখ আছিল। ৩৩ সেই চকাৰোৰ বথৰ চকাৰ দৰে সজা হৈছিল তাৰ ধুৰা, পুঁটি, পাহি আৰু মাদলি সকলো ঢলা আছিল। ৩৪ প্রত্যেক আধাৰৰ চাৰি চুক্ত চাৰিটা প্ৰক্ষালন-পাত্ৰ-ধৰা বৰাঙ্গা আছিল; সেই প্ৰক্ষালন-পাত্ৰ-ধৰাৰেৰ আধাৰৰ লগত সাঁচত গঢ়া হৈছিল। ৩৫ সেই আধাৰৰ মূৰত আধা হাত দক কৈ এটা ঘূৰণীয়া সাঁচৰ আছিল আৰু আধাৰৰ ওপৰ-ভাগত থকা ধৰণী আৰু ফলকবোৰে তাত সংযুক্ত হৈ আছিল। ৩৬ ধৰণীৰ উপৰিভাগ আৰু ফলকবোৰে খালি ঠাইবোৰ ঢকাকৈ হীৰমে কৰ্বৰ, সিংহ আৰু খাজুৰৰ গছবোৰে কাটি সেইবোৰ চাৰিওফালে মালা গাঠি দিছিল। ৩৭ এইদৰে তেওঁ একে সাঁচতে একে জোখেৰে একে আকৃতিবে পিতৄলৰ সেই দহ টা আধাৰ সাজিছিল। ৩৮ পাছত হীৰমে পিতৄলৰ দহ টা প্ৰক্ষালন-পাত্ৰ

সাজিছিল। প্ৰত্যেকটো পাত্ৰ চাঙ্গশ মোন কৈ পানী ধৰিছিল। প্ৰত্যেক পাত্ৰ চাৰি হাত জোখৰ আছিল। প্ৰত্যেকটো পাত্ৰ সেই দহ টা আধাৰৰ ওপৰত বখা হৈছিল। ৩৯ তেওঁ গৃহৰ দক্ষিঙ্গফালে পাঁচটো আধাৰৰ আৰু উত্তৰফালে পাঁচটো আধাৰ বাখিছিল। তেওঁ গৃহৰ পৰদিশে দক্ষিঙ্গফালে সমুদ্র-পাত্ৰটো স্থাপন কৰিছিল। ৪০ হীৰমে সেই প্ৰক্ষালন-পাত্ৰ, ছাঁই উলিওৱা হেঁতা আৰু তেজ হেঁতওৱা পাত্ৰোৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল। এইদৰে হীৰমে বজা চলোমানৰ বাবে যিহোৱাৰ গৃহত সম্পূৰ্ণৰূপে নিৰ্মাণ কৰি উঠা কাৰ্যবোৰ হ'ল: ৪১ সেই স্তুতি দুটা আৰু তুৰু তাৰ মূৰৰ মাথলাৰ ঘূৰণীয়া ভাগ দুটা আৰু তুৰু তাৰ ঢকিবলৈ যি দুখন অলংকাৰপূৰ্ণ জালি কটা কাম কৰা হৈছিল। ৪২ তেওঁ সেই দুয়োৰ অলংকাৰপূৰ্ণ জালৰ কাৰণে সেই চাৰিশ ডালিম অৰ্থাৎ স্তুতি দুটোৰ ওপৰৰ মাথলাৰ ঘূৰণীয়া ভাগ দুটা ঢকিবলৈ আৰু দুশাখী ডালিম ৪৩ আৰু দহ টা আধাৰ, আৰু দহ টা আধাৰৰ ওপৰত দহ টা প্ৰক্ষালন পাত্ৰ, ৪৪ সেই সমুদ্র-পাত্ৰ, আৰু সেই সমুদ্র-পাত্ৰৰ তলৰ বাৰটা ঘাঁড়-গুৰু, ৪৫ ছাঁই পেলোৱা পাত্ৰ, ছাঁই উলিওৱা হেঁতা আৰু তেজ হেঁতওৱা পাত্ৰ - হীৰমে এইবোৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল বজা চলোমানৰ বাবে, যিহোৱাৰ গৃহৰ বাবে; তেওঁ এইবোৰ চকচকিয়া পিতৄলৰে নিৰ্মাণ কৰিছিল। ৪৬ বজাই এইবোৰ যদ্যম চুক্তেৰ আৰু চৰ্তনৰ মধ্যৰতী সমতল ভূমিত তৈয়াৰ কৰিবলৈ দিছিল, এইবোৰ আলতীয়া মাটিৰ সাঁচত ঢালি তৈয়াৰ কৰা হৈছিল। ৪৭ চলোমানে সেই পাত্ৰোৰে অতি বেঁচি হোৱাৰ কাৰণে সেইবোৰ কোৱাৰেৰ ওজন জোখ নকৰিলে, আৰু সেইবোৰে সেই পিতৄলৰ ওজন জনা নগাল। ৪৮ চলোমানে যিহোৱাৰ গৃহৰ সেকলো বস্তু সোণেৰে নিৰ্মাণ কৰেঁনাইছিল: সেইবোৰ হ'ল, সোণৰ বেদী আৰু দৰ্শন-পিঠা থবৰ কাৰণে সোণৰ মেজা। ৪৯ অসংহানৰ সন্মুখত সোঁফালে পাঁচটো আৰু বাঁওফালে পাঁচটো নিৰ্মল সোণৰ দীপাধাৰ আৰু ফুল, প্ৰদীপ আৰু শুলাকানি-কটা এই সকলোৰোৰ সোণেৰে নিৰ্মাণ কৰেৱাইছিল। ৫০ নিৰ্মল সোণৰ বাটি, কটাৰী, তেজ হেঁতওৱা পাত্ৰ, পিলাল, এঙ্গৰ-ধৰা, আৰু অসংহানৰ অৰ্থাৎ মহা পিবিত্ৰ স্থানৰ দুৱাৰৰ কাৰণে আৰু মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰা দুৱাৰ এই আটাইবোৰকে সোণেৰে নিৰ্মাণ কৰাইছিল। ৫১ এইদৰে যিহোৱাৰ গৃহৰ কাৰণে চলোমানে কৰা সকলো কাৰ্য সমাপ্ত হোৱাৰ পাছত চলোমানে তেওঁৰ পিতৄল দায়নে উৎসৱ কৰি দিয়া বৃপ্ত, সোণ আৰু পাত্ৰ আটাই বস্ত অনাই যিহোৱাৰ গৃহৰ ভৰালত হৈছিল।

b পাছত চলোমানে দায়নৰ নগৰ অৰ্থাৎ চিয়োনৰ পৰা যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দ্ৰক অনিবৰ কাৰণে, ইস্তায়েলৰ পৰিচারকসকলক আৰু ফৈদৰ প্ৰধান লোকসকলক, ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ পিতৃ-বংশৰ বিষয়সাকলক যিবুচালেমলৈ আছান কৰিলে, আৰু তেওঁৰ সন্মুখত গোটি খুৰালৈ। ২ তাতে এখনী নামেৰে সগুম মাহৰ উৎসৱৰ সময়ত ইস্তায়েলৰ সকলো লোক চলোমান বজাৰ ওচলৈ আছি একগোট হৈছিল। ৩ তাৰ পাছত ইস্তায়েলৰ পৰিচালকসকল আছিল, আৰু পুৰোহিতসকলে নিয়ম-চন্দ্ৰক তুলি লালে। ৪ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দ্ৰক, সাক্ষাৎ কৰা তুমু আৰু তুমুৰ ভিতৰত থকা সকলো পিবিত্ৰ বস্তুবোৰ আনিলো এই সকলো বস্তু পুৰোহিত আৰু লেবিয়াসকলে আনিলো। ৫ তেওঁত্বা চলোমান বজাৰ সৈতে ইস্তায়েলৰ গোটেই লোক সকলে নিয়ম-চন্দ্ৰক আগত অসংখ্য ভেড়া আৰু গুৰু আদি বিলিদান কৰিছিল। ৬ পুৰোহিতসকলে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দ্ৰক গৃহৰ অসংহানলৈ অৰ্থাৎ মহা পিবিত্ৰ স্থানলৈ লৈ গৈ কৰুৰ দুটাৰ ডেউকাৰ তলত তাৰ নিজৰ ঠাইত স্থাপন কৰিছিল। ৭ কিয়নো কৰুৰ দুটাই নিয়ম-চন্দ্ৰকৰ ঠাইৰ ওপৰত ডেউকাৰ মেলি আছিল আৰু কৰুৰ দুটাই নিয়ম-চন্দ্ৰক আৰু তাৰ কানমাৰি ঢকিখৰি আছিল। ৮ সেই দুটালি কানমাৰি ইমান দীপল যে, তাৰ মূৰ অসংহানৰ সন্মুখত থকা পিবিত্ৰ স্থানৰ পৰা দেখা যায়; কিন্তু তাৰ বাহিৰৰ পৰা দেখা নায়া, সেইবোৰ আজিলোকে সেই ঠাইত আছে। ৯ মিচৰ দেশৰ পৰা ইস্তায়েলৰ সন্তান সকল ওলাই অহা কালত, যিহোৱাৰ তেওঁলোকে সৈতে এটি নিয়ম স্থাপন কৰা সময়ত, হোৱেৰে পৰ্যবেক্ষণ মোচিয়ে নিয়ম-চন্দ্ৰকৰ ভিতৰত যি দুখন শিলৰ ফলি বাখিছিল, তাৰ বাহিৰে তাত আৰু একো নাছিল। ১০ পাছত পুৰোহিতসকলে পৰিপূৰ্ণ হৈছিল যে,

১১ পুরোহিতসকলে পরিচর্যা করিব অর্থে যিয়ে হৈ থাকিব মোরাবা হৈছিল; কিয়নো যিহোৱাৰ গৃহ যিহোৱাৰ প্ৰতাপেৰে পৰিপূৰ্ণ হৈছিল। ১২ তেতিয়া চলোমনে ক'লে, ‘যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, বোলে, তেওঁ মোৰ অন্দৰকাৰত বাস কৰিব খুজিছে, ১৩ কিন্তু মই সচাঁকেয়ে তোমাৰ বাবে সাজিলোঁ, এটা বাস কৰা গৃহ, এয়ে যুগে যুগে তোমাৰ বাসস্থান হ'বা’। ১৪ ইহায়েলৰ গোটেই সমাজ যিয়ে হৈ থাকোতে বজাই এইদৰে গোটেই সমাজলৈ চাই আশিৰ্বাদ কৰিছিল। ১৫ তেওঁ আৰু ক'লে, ‘ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ধন্য হউক; কিয়নো তেওঁ মোৰ পিতৃ দায়দুক নিজ মুখেৰে কথা কৈছিল আৰু নিজ হাতেৰে এই বাক্য সিদ্ধণ্ড কৰিছিল আৰু কৈছিল যে, ১৬ ‘মোৰ প্ৰজা ইহায়েলসকলক মিচৰ পৰা উলিয়াই অনা দিনৰে পৰা, মই মোৰ নাম বাখিবৰ বাবে গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ ইহায়েলৰ আটাই কৈদৰ মাজৰ কোনো নগৰ মনোনীত কৰা নাই। কিন্তু মোৰ প্ৰজা ইহায়েলৰ ওপৰত বাজতু কৰিবলৈ দায়দুক মনোনীত কৰিলোঁ।’ ১৭ আৰু ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে এটা গৃহ সাজিবলৈ মোৰ পিতৃ দায়দুক মন আছিল। ১৮ কিন্তু যিহোৱাই মোৰ পিতৃ দায়দুক ক'লে, ‘মোৰ নামৰ উদ্দেশ্যে এটা গৃহ সাজিবলৈ তুমি মন কৰিছা, ভাল কৰিছা। ১৯ তথাপি তুমি সেই গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ নাপাবা; কিন্তু তোমাৰ ওৰসত যি পুত্ৰ জনিব; তেৱেই মোৰ নামৰ উদ্দেশ্যে সেই গৃহ সাজিব। ২০ এই বাক্য যিহোৱাই কৈছিল আৰু তেওঁ তাক সাম্ফলো কৰিছিল; কিয়নো যিহোৱাৰ প্ৰতিজ্ঞা অনুসৰে মই মোৰ পিতৃ দায়দুক পদত নিযুক্ত হৈ আৰু ইহায়েলৰ সিংহাসনৰ ওপৰত বহি, ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে এই গৃহ নিৰ্মাণ কৰিলোঁ। ২১ আৰু যিহোৱাই আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই অনা কালত তেওঁলোকৰ সৈতে কৰা নিয়মটি থকা যি নিয়ম-চন্দুক, তাৰ বাবে মই ইয়াত এটা ঠাই যুগুত কৰিলোঁ।’ ২২ চলোমনে ইহায়েলৰ গোটেই সমাজৰ সাক্ষাতে যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ আগত যিয়ে হৈ স্বৰ্গৰ ফাললৈ হাত মেলিলো। ২৩ তেওঁ ক'লে, ‘হে ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, ওপৰত থকা স্বৰ্গত আৰু তলত থকা পৃথিবীত আপোনাৰ তুল্য কোনো ঈশ্বৰ নাই; আৰু সকলো হৃদয়েৰে তোমাৰ আগত আচৰণ কৰোঁতা তোমাৰ দাস সকললৈ, আপুনি দয়া আৰু নিয়মটি বৰ্ক্ষা কৰোঁতা; ২৪ আপোনাৰ দাস মোৰ পিতৃ দায়লৈ আপুনি যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, তাক আপুনি তেওঁলৈ পালন কৰিবলৈ এনে কি আপুনি নিজ মুখেৰে কৈ আজিৰ দৰে নিজ হাতেৰে তাক সিদ্ধণ্ড কৰিলো। ২৫ এই হেতুকে এতিয়া হৈ ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আপুনি মোৰ পিতৃ দায়দুক কৈলিছ, ‘তুমি মোৰ আগত যেনেকৈ চলিছা, সেইদৰে যদি তোমাৰ সন্তান সকলে মোৰ সন্ধূত চলিবলৈ নিজ নিজ পথত সাৰধান থাকে, তেনেহলে মোৰ দৃষ্টিত ইহায়েলৰ সিংহাসনৰ ওপৰত বহিবলৈ তোমাৰ সংশ্কৰিয়া মানুহৰ অভাৱ নহ'ব’, এইদৰে আপোনাৰ দাসৰ আগত যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, এতো প্ৰতিজ্ঞাকে আপোনাৰ এই দাসলৈ পালন কৰক। ২৬ এতিয়া হৈ ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ, মই বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ দাস মোৰ পিতৃ দায়দুক আপুনি যি বাক্য কৈছিল, সেয়ে সাম্ভল হওঁক। ২৭ কিন্তু বাস্তৱিকতে ঈশ্বৰে পৃথিবীত বাস কৰিব নে? চাঁওক, স্বৰ্গই আৰু স্বৰ্গৰো স্বৰ্গই আপোনাক ধাৰণ কৰিব মোৰাবে, তেওঁতে মই নিৰ্মাণ কৰা গৃহই জোনা পাৰিব। ২৮ তথাপি, এই নিমিত্তে, আপোনাৰ দাসে এই ঠাইৰ ফাললৈ মুখ কৰি কৰা প্ৰার্থনা শুনিবলৈ, আপুনি আপোনাৰ দাসৰ প্ৰার্থনা আৰু মিনতি গ্ৰহণ কৰি, আপোনাৰ দাসে আজি আপোনাৰ আগত কৰা কাতৰোতি আৰু প্ৰার্থনালৈ কাগ দিয়ক। ২৯ হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, এই মন্দিৰৰ ফাললৈ আপোনাৰ চৰু দিনে বাতিয়ে মুকলি হৈ থাকক, যিদৰে আপুনি কৈছিল বোলে, ‘মোৰ নাম আৰু মোৰ উপস্থিতি তাত হ'ব’ যাতে যিসকলে এই গৃহৰ ফাললৈ মুখ কৰি নিবেদন কৰিব, সেই নিবেদন আপোনালৈ শুনা যাব। ৩০ সেয়েহে যেতিয়া আপোনাৰ দাস ও আপোনাৰ প্ৰজা ইহায়েলে এই ঠাইৰ ফাললৈ মুখ কৰি প্ৰার্থনা কৰিব, তেতিয়া আপুনি তেওঁলোকৰ মিনতিলৈ কাগ দিব, এমে কি, আপুনি আপোনাৰ বাসস্থান স্বৰ্গত থাকি তাক শুনিব আৰু শুনি কৰিব। ৩১ কোনোৱে নিজ চূৰুৰীয়াৰ অহিতে পাপ কৰিবলৈ, যদি তেওঁকে এক শপত খাৰলৈ দিয়া যায় আৰু তেওঁতে আহি এই গৃহত আপোনাৰ যজ্ঞবেদীৰ সন্ধুখত শপত থায়, ৩২ তেওঁতে আপুনি স্বৰ্গত থাকি সেই নিবেদন শুনিব আৰু কাৰ্য কৰি আপোনাৰ

দাসবোৰৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰি, দোষীক দোষী কৰি তেওঁৰ কৰ্মৰ ফল তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত দিব আৰু নিৰ্দোষীক নিৰ্দোষী কৰি তেওঁৰ ধাৰ্মিকতাৰ ফল তেওঁক দিব। ৩৩ আপোনাৰ প্ৰজা ইহায়েলে আপোনাৰ বিবুদ্ধে পাপ কৰাৰ বাবে শক্রৰ আগত পৰাজিত হৈ যদি আপোনাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহে, আৰু আপোনাৰ নাম স্থীকাৰ কৰি এই গৃহত আপোনাৰ সন্ধুখত প্ৰার্থনা আৰু মিনতি কৰে, ৩৪ তেওঁতে আপুনি স্বৰ্গত থাকি সেই প্ৰার্থনা, নিবেদন শুনি আপোনাৰ প্ৰজা ইহায়েলৰ পাপ ক্ষমা কৰিব, আপুনি তেওঁলোকৰ দিয়া দেশলৈ তেওঁলোকৰ পৰাপৰ বাজত আপুনি তেওঁলোকৰ কৰিব। ৩৫ লোকসকলে আপোনাৰ অহিতে পাপ কৰাৰ কাৰণে যেতিয়া আকাশৰ বদ্ধ হৈ বৰষুণ নাইকিয়া হ'ব - তেতিয়া যদি তেওঁলোকে এই ঠাইৰ ফাললৈ মুখ কৰি প্ৰার্থনা কৰে, আপোনাৰ নাম স্থীকাৰ কৰে, আৰু আপুনি তেওঁলোকক দুখ দিয়া সময়ত নিজ নিজ পাপৰ পৰা ঘূৰে, ৩৬ তেওঁতে আপুনি স্বৰ্গত থাকি তাক শুনিব, আৰু আপোনাৰ প্ৰজা ইহায়েলৰ পাপ ক্ষমা কৰিব, তেওঁলোকে যাব লগিয়া সজ পথৰ বিষয়ে তেওঁলোকক শিক্ষা দিব আৰু আপুনি আপোনাৰ লোকসকলক আধিপত্যৰ অৰ্থে দিয়া দেশত বৰষুণ বৰষাব। ৩৭ দেশত মাজত যদি আকাল কি মহামাৰী হয়, শস্য ককৰ্ত্তীয়া কি বঙামুৰীয়া হয়, নাইবা কৰিংক পোক হয় আৰু যদি তেওঁলোকৰ শক্রৰ তেওঁলোকৰ দেশৰ নগৰবৰোৰত তেওঁলোকক অৱৰোধ কৰে - ৩৮ তেওঁতে যি কোনো আপদ বা বোগ হওক, যদি কোনো মানুহেৰ বাবে আপোনাৰ প্ৰজা ইহায়েলৰ মাজৰ কোনো লোকে নিজ মনৰ পীড়া জানি এই গৃহৰ ফাললৈ নিজ হাত মেলে, ৩৯ তেওঁতে তেওঁৰ যি কোনো প্ৰার্থনা কি মিনতি হওক, আপুনি নিজ বাসস্থান স্বৰ্গত থাকি তাক শুনিব, ক্ষমা কৰিব আৰু কাৰ্য কৰি প্ৰতিজ্ঞ লোকৰ মন জানি, কিয়নো আপুনি, কেৰল আপুনিলৈ আটাই মন্যু সন্তান সকলৰ মন জানে; তেওঁলোকৰ নিজ নিজ কৰ্ম দৰে ফল দিব; ৪০ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক আপুনি দিয়া দেশত তেওঁলোকে জীয়াই থকা আটাই দিনত আপোনাক ভয় কৰিব বাবেই ইয়াকে কৰিব। ৪১ তদুপৰি আপোনাৰ প্ৰজা ইহায়েলৰ লোকৰ মাজৰ নোহোৱা বিদেশী লোকে যেতিয়া আপোনাৰ নামৰ গুণ শুনি দূৰ দেশৰ পৰা আহিব - ৪২ কিয়নো সিংহতে আপোনাৰ মহান নাম, বলৱান হাত আৰু মেলা বাহুৰ কথা শুনিব; আৰু আহি এই মন্দিৰৰ ফাললৈ মুখ কৰি প্ৰার্থনা কৰিব। ৪৩ তদুপৰি আপোনাৰ প্ৰজা ইহায়েলৰ দৰে আপোনাক ভয় কৰিব বাবেই ইয়াকে কৰিব। ৪৪ তদুপৰি আপোনাৰ প্ৰজা ইহায়েলৰ লোকৰ মাজৰ নোহোৱা বিদেশী লোকে যেতিয়া আপোনাৰ নামৰ গুণ শুনি দূৰ দেশৰ আহিব - ৪৫ কিয়নো সিংহতে আপোনাৰ মহান নাম, বলৱান হাত আৰু মেলা বাহুৰ কথা শুনিব; আৰু আহি এই পৃথিবীৰ ফাললৈ মুখ কৰি প্ৰার্থনা আপোনাৰ প্ৰার্থনা কৰিব। ৪৬ আপোনাৰ প্ৰজা ইহায়েলৰ দৰে আপোনাক ভয় কৰিব বাবেই ইয়াকে কৰিব। ৪৭ তদুপৰি আপোনাৰ প্ৰজা ইহায়েলৰ লোকৰ মাজৰ নোহোৱা বিদেশী লোকে যেতিয়া আপোনাৰ নামৰ গুণ শুনি দূৰ দেশৰ আহিব - ৪৮ কিয়নো সিংহতে আপোনাৰ মহান নাম জৰিব আৰু সেই বিদেশী লোকে আপোনালৈ কৰা আটাই প্ৰার্থনাৰ দৰে আপোনাক ভয় কৰিব। ৪৯ আপোনাৰ প্ৰজা ইহায়েলৰ দৰে আপোনাক ভয় কৰিব বাবেই প্ৰার্থনাৰ আটাই জাতিয়ে যেন আপোনাৰ নাম জৰিব আৰু মই সজা এই গৃহ যে আপোনাৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত, তাকো যেন জনিব। ৫০ আৰু আপুনি আপোনাৰ প্ৰজাৰ পাটেন্ডি পঠায় সেই বাটেন্ডি যদি তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ শক্রৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলাই যাব আৰু আপোনাৰ মনোনীত এই নগৰৰ ফাললৈ আপোনাৰ নামৰ কাৰণে মই সজা এই গৃহ যে আপোনাৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত, তাকো যেন জনিব। ৫১ আৰু আপুনি আপোনাৰ প্ৰজাৰ পাটেন্ডি পঠায় সেই বাটেন্ডি যদি তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ শক্রৰ হাতত শোধাই দিয়ে বিদেশত পাপ কৰে, (কিয়নো পাপ নকৰা মানুহ কোনো নাই); আৰু আপুনি তেওঁলোকলৈ কুড়া হৈ তেওঁলোকৰ যদি শক্রৰ হাতত শোধাই দিয়ে, আৰু তাতে যদি তেওঁলোকৰ শক্রবোৱাৰে তেওঁলোকক বন্দী কৰি দূৰত বা ওচৰত থকা শক্রৰ দেশলৈ লৈ যায়, ৫২ তথাপি তেওঁলোকে যদি বন্দী কৰি নিয়া দেশত নিজে বিদেশনা কৰি মন ঘূৰাই, আৰু তেওঁলোকে পদত থকা শক্রৰ আগত প্ৰার্থনা কৰি, ‘আমি পাপ কৰিলোঁ, আমি অপে থেগলোঁ, আমি কুকৰ্ম কৰিলোঁ’, ৫৩ এই বুলি তেওঁলোকক বন্দী কৰি নিয়া তেওঁলোকৰ শক্রৰ দেশত সকলো মনে সকলো চিত্তে আপোনালৈ উভতি আহে, আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলক আপুনি দিয়া তেওঁলোকৰ দেশৰ ফাললৈ, আপোনাৰ মনোনীত নগৰৰ ফাললৈ, আৰু আপোনাৰ নামৰ বাবে মই নিৰ্মাণ কৰা এই গৃহৰ ফাললৈ মুখ কৰি আপোনাৰ আগত প্ৰার্থনা কৰে, ৫৪ তেওঁতে আপুনি আপোনাৰ বাসস্থান স্বৰ্গত থাকি তেওঁলোকৰ প্ৰার্থনাৰ আৰু নিবেদন শুনিব, আৰু তেওঁলোকৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব। ৫৫ আৰু আপুনি আপোনাৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰি দোষীক দোষী কৰি তেওঁৰ কৰ্মৰ ফল তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত দিব আৰু নিৰ্দোষীক নিৰ্দোষী কৰি তেওঁৰ ধাৰ্মিকতাৰ ফল তেওঁক দিব।

পাপ করা আপোনার প্রজাসকলক ক্ষমা করিব, আবু আপোনার বিবুদ্ধে করা তেওঁলোকের সকলো অপরাধ ক্ষমা করিব; আবু তেওঁলোকের বদ্দী করি নিয়সকলে যেন তেওঁলোকের দয়া করিব, এই কারণে তেওঁলোকে তেওঁলোকের দয়া জন্মাব। ৫১ কিয়নো তেওঁলোকে লোহার কুণ্ড স্বরূপ মিচৰ দেশের পৰা অনা আপোনার প্রজা আবু আপোনার আধিপত্য। ৫২ আপোনার দাস আবু আপোনার প্রজা ইহায়েলী লোকসকলে যি কোনো সময়ত প্রার্থনা করিব, সেই সময়ত তেওঁলোকের প্রার্থনালৈ কাণ দিবলে আপোনার দাস আবু আপোনার প্রজা সেই মিনতিলৈ আপোনার চুক্তি যেন মুকলি হৈ থাকে, এই কারণে তেওঁলোকের প্রার্থনা শুনিব। ৫৩ কিয়নো, হে প্রভু যিহোৱা, আমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলক মিচৰ দেশের পৰা অনা কালত আপোনার দাস মোচিৰ দ্বাৰাই যেনেকৈ কৈছিল, তেনেকৈ আপোনার আধিপত্য হ'বলে তেওঁলোকেক পৃথিবীৰ আটাই জাতিবোৰে পৰা আগুনীয়েই পৃথক কৰিলো।” ৫৪ যিহোৱাৰ সন্মুখত ইহুদৰে প্রার্থনা আবু নিবেদন কৰাৰ পাছত, চলোমনে যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদিৰ সন্মুখত যেনেদৰে আঠুকাটি পৰি দ্বৰ্গৰ ফালে চাই আছিল, সেইদৰে চাই থকাৰ পৰা তেওঁ উঠি থিয় হল। ৫৫ তাৰ পাছত ইহায়েলৰ গোটেই সমাজলৈ চাই, আশীৰ্বাদ কৰি উচ্চস্থৰে ক'লে, ৫৬ “যিজন সৰ্বশক্তিমান দ্বিশ্বেৰ নিজৰ সকলো প্রতিজ্ঞা অনুসৰে নিজৰ প্রজা ইহায়েলক বিশ্বাম দিছে, সেই যিহোৱাৰ ধন্য হওক; তেওঁ নিজ দাস মোচিৰ দ্বাৰাই যি প্রতিজ্ঞা কৰিলে, সেই উত্তম প্রতিজ্ঞাৰ এটা বিষয়ো বিফল হ'ব দিয়া নাই। ৫৭ আবু আমাৰ দ্বিশ্বেৰ যিহোৱা যেনেকৈ আমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ লগত আছিল, তেনেকৈ তেওঁ আমাৰো লগত থাককাৰ আমাৰ তাগো নকৰক বা আমাৰ এৰি নাযাওঁক। ৫৮ তেওঁ সকলো পথত চলিবলৈ আবু আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক দিয়া তেওঁৰ আজ্ঞা, বিধি আবু শাসন-প্রাণীবোৰে পালন কৰিবলৈ আমাৰ মন নিজলৈ আকৰ্ষণ কৰিব। ৫৯ আবু যি সকলো কথাৰে মই যিহোৱাৰ আগত নিবেদন কৰিলোঁ, দিনে ৰাতিয়ে তেওঁৰ কষ চাপা, যাতে দাসকলৰ বাবে তেওঁ সহায় কৰিব, আবু দিনে দিনে যেনে প্ৰয়োজন, তেনেকৈ তেওঁ নিজ দাস আবু নিজ প্রজা ইহায়েলৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব; ৬০ যিহোৱাই যে দ্বিশ্বে, তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো দ্বিশ্বৰ নাই, ইয়াক পৃথিবীৰ সকলো জাতিয়ে জানিবৰ বাবে, এই যি সকলো কথাৰ দ্বাৰাই মই যিহোৱাৰ আগত প্রার্থনা কৰিলোঁ, মোৰ এই সকলো কথা দিনে বাতিয়ে আমাৰ দ্বিশ্বে যিহোৱাৰ আগত উপস্থিতি হৈ থাকক। ৬১ এই হেতুকে আজিৰ দৰে তেওঁৰ বিধিমতে আচৰণ কৰিবলৈ আবু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ আমাৰ দ্বিশ্বে যিহোৱাৰ আগত তোমালোকৰ মন সিদ্ধ হওক।” ৬২ পাছত বজা আবু তেওঁৰ সৈতে গোটেই ইহায়েলে যিহোৱাৰ সাক্ষতে বলিদান কৰিলে। ৬৩ আবু চলোমনে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া মঙ্গলার্থক বলিস্থৰে বাইশ হাজাৰ গুৰু আৰু এক লাখ বিশ হাজাৰ ভেড়া ও ছাগলী উৎসর্গ কৰিলে। এইদৰে বজা আবু ইহায়েলৰ সকলো স্তানে যিহোৱাৰ গুহৰ প্রতিষ্ঠা কৰিলে। ৬৪ সেই দিনা বজাই যিহোৱাৰ গুহৰ সন্মুখত থকা ঢোতালৰ মাজভাগ পবিত্ৰ কৰিছিল; কিয়নো সেই ঠাইতেই তেওঁ হোম-বলি, ভক্ষ নৈবেদ্য আবু মঙ্গলার্থক বলিৰ তেল উৎসৰ্গ কৰিছিল, কাৰণ হোম-বলি, ভক্ষ নৈবেদ্য আবু মঙ্গলার্থক বলিৰ তেল ধৰিবলৈ যিহোৱাৰ সন্মুখত থকা পিতলৰ যজ্ঞবেদী সুৰু আছিল। ৬৫ এইদৰে সেই সময়ত চলোমন আবু তেওঁ লগত গোটেই ইহায়েলে হিমাতৰ প্ৰাৰ্থণ শানৰ পৰা মিচৰ-ভুৰিলৈকে মহা সমাজ হৈ, সাত দিন আবু সাত দিন, মুঠতে চৌক্ষ দিন আমাৰ দ্বিশ্বে যিহোৱাৰ সাক্ষতে উৎসৰ কৰিছিল। ৬৬ পাছত অষ্টম দিনা তেওঁ লোকসকলক বিদায় দিলৈ আবু তেওঁলোকে বজাক ধন্যবাদ কৰি, যিহোৱাই তেওঁৰ দাস দ্বায়ুদ আবু তেওঁৰ প্রজা ইহায়েল লোকসকলৈ কৰা মঙ্গলৰ কাৰণে আনন্দিত আবু সন্তুষ্ট হৈ নিজ নিজ তম্ভুলৈ গুঢ় গ'ল।

৭ চলোমনে যিহোৱাৰ গুহ, বাজ-গুহ আবু নিজ ইচ্ছামতে যি যি কৰ্ম কৰিবলৈ তেওঁ হিঁৰ কৰিছিল, সেই আটাইকে সম্পূৰ্ণবৈংশে সম্পন্ন কৰিলো। ১ শিৰিয়নাত দৰ্শন দিয়াৰ দৰে, যিহোৱাই হিঁতীয়া বাব চলোমনক দৰ্শন দিলৈ। ৩ যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “তুমি মোৰ আগত কৰা তোমাৰ প্রার্থনা আবু মিনতি মই শুনিলোঁ। তুমি নিৰ্মাণ কৰা এই গৃহত মোৰ

নাম চিৰকাললৈকে স্থাপন কৰিবৰ আৰ্থে মই এই গৃহক পবিত্ৰ কৰিলোঁ আবু এই ঠাইত সদায় মোৰ চুক আবু মোৰ মন থাকিব। ৪ তুমি যদি তোমাৰ পিতৃ দ্বায়ুদৰ দৰে একাস্ত মনে সৰল ভাৰে মোৰ সাক্ষতে চলা, আবু মই তোমাৰ দিয়া সকলো আজ্ঞা পালন কৰা, মোৰ বিধি আবু শাসন প্রাণীবোৰে মানি চলা, ৫ তেতিয়া মই ইহায়েলৰ ওপৰত তোমাৰ বাজসিংহাসন চিৰকাললৈকে স্থাপন কৰিব; যেনেদৰে মই তোমাৰ পিতৃ দ্বায়ুদৰ আগত প্রতিজ্ঞা কৰি কৈছিলোঁ বেলে, ‘ইহায়েলৰ সিংহাসনৰ ওপৰত বহিবলে তোমাৰ বংশৰ মানুহৰ কেতিয়াও অভাৰ নহ'ব।’ ৬ কিন্তু তুমি বা তোমালোকৰ স্তান সকলৰ কোনোৰে যদি কেনেবোকৈ মোৰ পাছত চলিবলগীয়া পথত পৰা দ্বৰা বা তোমালোকৰ আগত স্থাপন কৰা মোৰ আজ্ঞা আবু বিধিবোৰে পালন নকৰি ইতৰ দেৰতাৰোৰক সেৱা পুজা কৰা আবু সিঁহত আগত পশিপাত কৰা, ৭ তেতিয়া মই ইহায়েলক দিয়া দেশে পৰা তেওঁলোকক উচ্ছল কৰিম আবু মই নিজৰ কাৰণে পবিত্ৰ কৰা যি গৃহ - সেই গৃহ মোৰ দৃষ্টিৰ পৰা দূৰ কৰিব। তাতে সকলো জাতিৰ মাজত ‘ইহায়েল’ নামটো কেৱল এটা প্ৰবাদ আবু ঠাট্টাৰ বিষয় হ'ব। ৮ আবু যিহেতু এতিয়া এই মন্দিৰ ইমান মহৎ, যিসকলে ইয়াৰ কামেদি যাব, তেওঁলোকে আচাৰিত মানিৰ আবু ফুঁচকোঁচালা তেতিয়া তেওঁলোকে সুধিৰ, ‘এই দেশ আবু এই গৃহলৈ যিহোৱাই কিয় এইবুৰে কাৰ্য কৰিলে?’ ৯ তাতে আন আন লোকবোৰে উত্তৰ দি ক'ব, ‘কিয়নো তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলক মিচৰ দেশেৰ পৰা বাহিৰ কৰি আন দ্বিশ্বে যিহোৱাক তেওঁলোকে ত্যাগ কৰিলে আবু ইতৰ দেৰতাৰোৰত আসকত হৈ তেওঁলোকে সেইবোৰ আগত পশিপাত কৰি সেইবোৰক সেৱা পুজা কৰিলো সেই কাৰণে যিহোৱাই তেওঁলোকৰ ওপৰত এই আটাই অমঙ্গল ঘটালোঁ।’ ১০ যিহোৱাৰ মন্দিৰ আবু বাজগৃহ, এই দৃষ্টা সাজি শেষ কৰিবলৈ চলোমনৰ বিশ বছৰ লাগিছিল। ১১ তুৰৰ বজা হীৰমে চলোমনৰ সকলো ইচ্ছাৰ দৰে, এৰচ কাৰ্ত্ত, দেবদানু কাৰ্ত্ত আবু সোণ যোগান ধৰিছিল। সেই বাবে বজা চলোমনে ইৰামক গালীল দেশত থকা বিশখন নংগৰ দিছিল। ১২ তেতিয়া হীৰমে বজা চলোমনে দিয়া নংগৰ চালিলৈ তুৰৰ পৰা আছিল, কিন্তু তেওঁ সেই নংগৰবোৰ দেখি স্থষ্ট নহ'ল। ১৩ সেয়ে তেওঁ ক'লে, “হে মোৰ ভাই, তুমি মোক কেনেকুৰা নংগৰবোৰ দিলাই?” এই হেতুকে হীৰমে সেই নংগৰবোৰ নাম কাবুল দেশে বাখিলে, এই নাম আজিলোকে আছে। ১৪ হীৰমে শেষ বিশ কিকৰ সোণ বজালৈ পঠাই দিলৈ। ১৫ আবু বজা চলোমনে যিহোৱাৰ গৃহ, নিজৰ গৃহ, মিল্লো, যিবৃচালেম গত গুৰু হাচোৰ, মগিন্দো আবু গেৰৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ বন্দী কাম কৰিব লীয়ালী লোক সমূহক পোটাৰ লীয়ালী বিবৰণ এই। ১৫ মিচৰৰ বজা ফৰৌগে উঠি গৈ গেজেৰ হাত কৰি লৈ জুইবে পুৰি ভঙ্গ কৰিছিল আবু সেই নংগৰ নিবাসী কনানীয়াবোৰক বধ কৰি তাক নিজৰ জীয়েক চলোমনৰ ভাৰ্যার যৌতুকত দিছিল। ১৭ আবু বজা চলোমনে গোৱা, তলৰ বৈ-হোৱোণ, ১৮ বাল-ৰ, দেশৰ মৰত্তমিত থকা তামৰ, ১৯ তেওঁ অধিকাৰ কৰা সকলো ভৰ্বাল-নংগৰবোৰ, বৰ্থ আবু অশ্বাৰোহীসকলৰ নংগৰবোৰ আদি যিবৃচালেমত ও লিবানোনত আবু নিজে শাসন কৰা দেশৰ সকলো কালৈ যি যি নিৰ্মাণ কৰিবলৈ চলোমনৰ ইচ্ছা আছিল, সেই সকলোকে তেওঁ নিৰ্মাণ কৰিলে। ২০ ইহায়েলৰ সস্তান সকলৰ মাজত নোহোৱা অৱশিষ্ট থকা ইমোৰীয়া, হিঁতীয়া, পৰিজীয়া, হিবীয়া, আবু যিবুচীয়া লোকসকলৰ ২১ যি সস্তান সকল সেই দেশত অৱশিষ্ট থাকিল, যিবোৰক ইহায়েলৰ সস্তান সকলে নিঃশেষ হোৱাকে বিনষ্ট কৰিব নোৱাৰিলৈ - সিঁহত মাজৰ পৰাহী বদ্দী কাৰণ বাবে বজা চলোমনে মানুহ পেটালে, আবু এই লোকসকলে আজিলোকে তাকেই কৰি আছে। ২২ কিন্তু বজা চলোমনে ইহায়েলৰ সস্তান সকলৰ মাজৰ কোনো লোকক বন্দী কামত নলগালে। বৰং তেওঁলোক বণ্ঘুৱা, তেওঁৰ দাস, তেওঁৰ মৰ্ত্তী, তেওঁৰ বিষয়া, সেনাপতি আবু সাৰথি ও অশ্বাৰোহী অধ্যক্ষত হেল। ২৩ তেওঁলোকৰ মাজৰ পাঁচ শ পথগুণ জন লোক বজা চলোমনৰ কাৰ্যত নিযুক্ত কৰা প্ৰধান বিষয়া আছিল; তেওঁলোকে কাম কৰোঁত সকলক চলাইছিল। ২৪ পাছত বজা ফৰৌগে জীয়েকে দায়ুদৰ নংগৰৰ পৰা, তেওঁৰ বাবে চলোমনে সজা নিজ ঘৰলৈ অংগীলা পিছত বজা চলোমনে মিল্লো নিৰ্মাণ কৰিলে। ২৫ আবু বজা চলোমনে যিহোৱাৰ

বাবে যি যজ্ঞবেদী নির্মাণ করিলে, তার ওপরত বছৰৰ ভিতৰত তিনিবাৰ হোমবলি আৰু মঙ্গলাখৰক বলি উৎসৰ্গ কৰিছিল আৰু তাৰে সৈতে তেওঁ যিহোৱাৰ সন্ধৃত থকা বেদীত ধূপ জুলাইছিল। এইদেৱ তেওঁ গৃহটৰ কাৰ্য সমাপ্ত কৰিছিল। ২৬ ৰজা চলোমনে ইন্দোম দেশৰ চৰু সাগৰ তীব্ৰত থকা এলতৰ ওচৰৰ ইচ্ছিয়ন-গোবৰত এখন জাহাজ সাজিছিল। ২৭ তাতে হীৰমে বজা চলোমনৰ দাসবোৰৰ লগত, সামুদ্রিক কাৰ্যত নিজৰ নিপুণ নাবিক দাসবোৰক জাহাজে পঠিয়াইছিল। ২৮ তেওঁলোকে ৰজা চলোমনৰ দাসবোৰ সৈতে ওকৈৰলৈ গৈছিল, আৰু তাৰ পৰা চাৰি শিৰ কিকৰু সোণ ৰজা চলোমনৰ কাৰণে লৈ আহিছিল।

১০ যেতিয়া চিবা দেশৰ বাণীয়ে শুনিলে যে, যিহোৱাৰ নামৰ দ্বাৰাই
চলোৱাত যশস্বীৰ কথা পুনিৰ তেজিয়া কেওঁক কৰিব পুনৰ

চলোমনৰ যশস্যাৰ কথা শুনলে, তেওঁতা তেওঁক কাঠন প্ৰশ্ৰব
দ্বাৰাই পৰীক্ষা কৰিবলৈ তেওঁ আহিল। ২ তেওঁ অধিক লোকৰ সৈতে
যিবৃচালনেলৈ আহিল, লগতে তেওঁ উটৰ পিঠিত সুগন্ধি দ্বৰ্য, বহু পৰিমাণৰ
সোণ আৰু বহুমূলীয়া পাথৰ বোজা দি কঢ়িয়াই লৈ আহিল। পাছত তেওঁ
যেতিয়া আহি চলোমনৰ ওচৰ পালে, তেও়িয়া তেওঁৰ মনৰ সকলো কথা
চলোমনৰ ওচৰত মুকলিলৈ ক'লে। ৩ তাতে চলোমনে তেওঁৰ সকলো
প্ৰশ্ৰব উভৰ দিলো। বজাই উভৰ নিদিয়ালৈক তেওঁৰ এনে কোনো প্ৰশ্ৰ
নাথকিলা ৪ চিবাৰ বাণীয়ে যেতিয়া চলোমনৰ সকলো জ্ঞান দেখিবলৈ
পালে, তেওঁ নিৰ্মান কৰা বাজপ্রাসাদ দেখিলে, ৫ তেওঁৰ মেজত থকা
আহাৰ, তেওঁৰ দাসবোৰে বহা ঠাইবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ কৰ্মবোৰ,
তেওঁলোকে পিঙ্গা সাজ-পোচাক, আনকি পান-পাৰ কৰোঁতাসকল, আৰু
তেওঁ যিহোৱাৰ গহণলৈ হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ যোৱা পদ্ধতি, ইইবোৰ
দেখি তেওঁ মুঝৰ হৈ গৈছিল। ৬ তেও়িয়া তেওঁ বজাক ক'লে, “মই নিজ
দেশত আপোনাৰ বাক্য আৰু জ্ঞানৰ বিষয়ে যি কথা শুনলৈলো, সেয়ে সঁচা।”
৭ মই আহি যেতিয়ালৈকে নিজ চৰুৰে দেখা নাছিলো, তেও়িয়ালৈকে মই
সেই কথাৰ বিষয়ে বিশ্বাস কৰা নাছিলো। আপোনাৰ জ্ঞান আৰু ধনৰ বিষয়ে
মোক তেও়িয়া আধাৰ কোৱা নাছিল। মই যি কথা শুনলৈলো আপোনাৰ
সেই যশস্যা তাতোকৈয়ো অধিক। ৮ আপোনাৰ যি লোকসকল আৰু
আপোনাৰ যি দাসবোৰে আপোনাৰ আগত সদায় থিয়ে হৈ আপোনাৰ
জ্ঞানৰ কথা শুনে, তেওঁলোক অতি ধন্য। ৯ যি জনে আপোনাক ইহৃষ্যালৈৰ
সিংহাসনৰ ওপৰত বহুবাবলৈ আপোনাত সতোষ পালে, আপোনাৰ সেই
ঈশ্বৰ যিহোৱা ধন্যা কিয়নো যিহোৱাই ইহৃষ্যালৈক সদাকাললৈকে প্ৰেম
কৰে, সেই কাৰণে তেওঁ বিচাৰ আৰু ধৰ্ম প্ৰচলিত কৰিবলৈ আপোনাক
বাজপদত নিযুক্ত কৰিলে।” ১০ তেওঁ বজাক এশ বিশ কিক্কৰ সোণ, অতি
অধিক সুগন্ধি দ্বৰ্য আৰু বহুমূলীয়া মণি দিলো। চিবাৰ বাণীয়ে চলোমন
বজাক যিমান সৃগন্ধি দ্বৰ্য দিলো, সিমান অধিক সৃগন্ধি দ্বৰ্য বজা চলোমনলৈ
কেতিয়াও তেনেকৈ দিয়া হোৱা নাছিল। ১১ হীৰমণি যি জাহাজে ওফীৰৰ
পৰা সোণ আনিছিল, সেই জাহাজৰ দ্বাৰাই ওফীৰৰ পৰা বিস্তৰ অসম্ভুগ কাঠ
আৰু বহুমূল্য মণিগত আনিছিল। ১২ বজাই সেই অলমুগ কাঠৰে যিহোৱাৰ
মৃহ আৰু বাজগুহৰ বাবে খুঁটা সাজিছিল আৰু গায়কসকলৰ কাৰণে বীণা
আৰু নেৰল সজাইছিল; তেনেকুৰ অলমুগ কাঠ আজিলৈকে কেতিয়াও আহ
নাই আৰু কুৰোনে দেখে নাই। ১৩ বজা চলোমনে চিবাৰ বাণীক দিবলৈ
বাধ্য হোৱা বস্তুৰ বাহিৰে, তেওঁ যি যি বিচাৰিছিল আৰু যিয়ে খুঁজিল সেই
অনুসূয়াতে তেওঁক সকলো দিলো। তাৰ পাছত বাণী আৰু তেওঁৰ দাসবোৰ
নিজ দেশলৈ ঘূৰি গাল। ১৪ সেই সময়ত এবছৰত চলোমনলৈ ছশ ছয়ষষ্ঠী
কিক্কৰ সোণ আহিছিল। ১৫ ইয়াৰ বাহিৰেও বেপৰীসকলৰ পৰা আৰু
বণিকসকলৰ বাণিজ্যৰ পৰা তেওঁলোকে চলোমনলৈ সোণ আনিছিলা
আৰবৰ সকলো বজা আৰু দেশাধ্যক্ষসকলেও চলোমনলৈ সোণ আৰু বৃপ
আনিছিল। ১৬ বজা চলোমনে সোণ পিটাই দুশৰ্টা বৰ ঢাল সজাইছিল।
প্ৰত্যেকটো ঢালত ছশ চেকল সোণ প্ৰয়োজন হৈছিল। ১৭ তেওঁ সোণ
পিটাই আকো তিনিশটা ঢাল যুগুত কৰিলো সেই প্ৰত্যেকটো ঢালত তিনি
মানি সোণ খৰ্বত হৈছিল। তাৰ পাছত বজাই সেইবোৰ লিবানোৰ কাঠনিৰ
গৃহত বাখিছিল। ১৮ তাৰ পাছত বজাই হাতী দাঁৰ্তৰ এখন ডাঙৰ সিংহাসন
সজালো, আৰু সেই সিংহাসনৰ ওপৰত উত্তম সোণৰ পতা মাখিলো। ১৯

সিংহাসন খনত ছথপিয়া খটকটী আছিল আবু সিংহাসনর ওপর ভাগৰ
পাছ ফালটো ঘূরণীয়া আছিল। বহা ঠাইর দুয়োফালে হাত ব্যাখ বাবে
ব্যাখা আছিল আবু সেই হাত ব্যাখ ঠাইর কাষত দুইফালে দুটা সিংহৰ
মুর্তি থিয় কৰ্বেৱা আছিল। ২০ সেই ছয়শাখাৰ সিংহাসন খনত প্ৰতিটো
খলপৰ দুই মূৰে এটা এটা কৈ বাৰ টা সিংহৰ মূৰ্তি থিয় হৈ আছিল। এনে
আকৃতিৰ সিংহাসন আন কোনো বাজাত নাছিল। ১১ বজা চলোমনৰ
সকলো পানপাত্ৰ সোণৰ আছিল আবু লিবানোনৰ গৃহৰ আটাই পাত্ৰ শুদ্ধ
সোণৰ আছিল। বৃপুৰ একেৰেই নাছিল, কিয়নো চলোমনৰ বাজতুৰ কালত
বৃপুক বহু মূল্যৱান বুলি গণ্য কৰা হোৱা নাছিল। ২২ সমৃদ্ধত হীৰমৰ
জাহাজবোৰৰ সৈতে চলোমনৰ জাহাজবোৰ আছিল; সেই জাহাজবোৰে
সোণ, বৃপু, হাতীদাঁত, বান্দৰ, আদি লৈ প্ৰত্যেক তিনিবছৰ মূৰত এবাৰ
এবাৰ আছিল। ২৩ এইদৰে প্ৰশ্ৰম্য আবু জ্ঞানত বজা চলোমনে পুঁথীত
থকা সকলো বজাতকে প্ৰধান আছিল। ২৪ দুশ্বৰে চলোমনৰ মনত যি জ্ঞান
দিছিল, তেওঁৰ সেই জ্ঞানৰ কথা শুনিবৰ বাবে গোটেই পুঁথীৰ মানুহে
তেওঁক সাক্ষাত কৰিব বিচাৰিছিল। ২৫ যিসকল লোক তেওঁৰ ওচৰলৈ
আছিল, তেওঁলোকে নিজ নিজ উপহাৰ লৈ আছিল; তেওঁলোকে সোণ
আবু বৃপুৰ পাত্ৰ, বন্দৰ, অস্ত্ৰ, সুগন্ধি দ্রব্য, যোৰা আবু খচৰ প্ৰত্যেক বছৰে
বছৰে লৈ আছিল। ২৬ চলোমনে বথ আবু অশোবেই লোকসকলক
একত্ৰিত কৰিছিল। তেওঁৰ এক হাজাৰ চাৰিশ বথ আবু বাৰ হাজাৰ
অশোবেই আছিল; তেওঁ তেওঁলোকক নানা বথ-নংগৰত আবু যিগুৰালেমতো
তেওঁ নিজৰ লগত বাধিছিল। ২৭ বজাৰ লগত বৃপু যিচুলামেৰ মাটিত
পোৱা শিলবোৰতকৈয়ো অধিক আছিল। তেওঁ এৰচ কাঠক নিম্ন ভূমিত
থকা ডিমু গুচ্ছবেৰতকৈয়ো অধিক কৰিছিল। ২৮ চলোমনৰ যিবোৰ
যোৰা আছিল, সেই যোৰাবোৰ মিচৰ পৰা অনা হৈছিল। সেই যোৰাবোৰ
বজাধীয়া বেগপৰীতে মূল্য দি জাকে জাকে আনিছিল। ২৯ মিচৰ পৰা
কিন অনা এখন এখন বথৰ দাম ছশ চেকল বৃপু আবু এটা এটা যোৰাবোৰ
দাম এশ পঞ্চাশ চেকল বৃপু; এইদৰে তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই হিতীয়া আবু
অৰামীয়া সকলো বজাৰ কাৰণেও সেইবোৰ অনা হৈছিল।

১১ সেই সময়ত বজা চলোমনে অনেক বিদেশী মহিলাক প্রেম করিছিল ফরার্সীয় জীবনের বাহিরে কেওঁ গোবীরীয়া আনোবীরীয়া

কবিত্বে ফরীদের জায়েকের বাহিরে তেও মোরাবীয়া, অম্বোনীয়া,
হিদেমীয়া, চীডোনীয়া আৰু হিস্টোয়ালৰ মহিলাসকলকো প্ৰেম কৰিছিল। ২
যি জাতিবোৰ বিষয়ে যিহোৱাই ইস্তায়েলৰ সত্ত্বান সকলক কৈছিল
যে, “তোমালোকে বিয়া পতাব বাবে তেওলোকৰ মাজেলৈ নাযাবা আৰু
তেওলোককো তোমালোকৰ মাজত আহিবলৈ নিদিবা, কিয়নো তেওলোকে
তোমালোকৰ মন অৱশ্যে তেওলোকৰ দেৱতাবোৱলৈ ঘূৰাব।” কিন্তু
তেওলোকৰেই প্ৰেমত চলোমন আসন্ত হৈছিল। ৩ চলোমনৰ সাতশ
ৰাজকুৰৱৰী পত্নী আৰু তিনিশ উপপত্নী আছিল। তেওঁৰ এই পত্নীসকলে
তেওঁৰ মন অপথে লৈ গৈছিল। ৪ কিয়নো চলোমনৰ বৃদ্ধ অৱস্থত তেওঁৰ
পত্নীসকলে তেওঁৰ মন অপথে নি ইতৰ দেৱতাবোৰ পাহত চলালো; তেওঁ
সম্পূৰ্ণৰূপে তেওঁৰ পিতৃ দায়ুদৰ মনৰ দৰে তেওঁৰ মন নিজ দৰ্শৰ যিহোৱাৰ
আগত আত্মসমগ্ৰণ কৰা নাছিল। ৫ কাৰণ চলোমনে চীডোনীয়াসকলৰ
দেৱী অষ্টোৰেত আৰু অম্বোনীয়াসকলৰ ঘিণলগীয়া দেৱতা মিক্ৰমৰ পথত
চলিছিল। ৬ এইদৰে চলোমনে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰিছিল।
তেওঁৰ পিতৃ দায়ুদে যি দৰে সকলো ভাৱে যিহোৱাৰ পাহত চলিছিল,
তেওঁ সেইদৰে সম্পূৰ্ণৰূপে যিহোৱাৰ পাহত চলা নাছিল। ৭ সেই সময়ত
চলোমনে যিবুচালেমৰ পূৰ দিশে থকা পৰ্বতত মোৱাৰ ঘিণলগীয়া দেৱতা
কমোচ আৰু অম্বোনৰ সত্ত্বান সকলৰ ঘিণলগীয়া দেৱতা মোলকৰ কাৰণে
খেন পৰিব্ৰঞ্চ ঠাই নিৰ্মাণ কৰিছিল। ৮ তেওঁৰ যিমান বিদেশী পত্নী আছিল,
সেই সকলোৰে কাৰণে তেওঁ পৰিব্ৰঞ্চ ঠাইবোৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল, আৰু এই
ঠাইবোৰত তেওলোকৰ নিজ নিজ দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে তেওলোকে ধূৰ
জুলাইছিল আৰু বলিদান কৰিছিল। ৯ যিহোৱা চলোমনৰ ওপৰত কুদ
হ'ল, কিয়নো তেওঁৰ মন ইস্তায়েলৰ দৰ্শৰ যিহোৱাৰ পৰা অপঁগে গল,
যদিও তেওঁ দুৰ্বাৰ তেওঁক দৰ্শন দিছিল, ১০ আৰু যি বিষয়ে তেওঁক আজ্ঞা
দি অন্য দেৱতাবোৰ পাহত যাবলৈ বাধা দিছিল; কিন্তু যিহোৱাই দিয়া

সেই আজ্ঞা তেওঁ পালন নকরিলে। ১১ সেই কারণে যিহোরাই চলোমনক ক'লে, “কিয়নো তুমি এনে কর্ম করিলা আবু মই তোমাক দিয়া মোৰ নিয়ম-চৰ্তু আবু বিধিবোৰ পালন নকৰিলা, সেহ বাবে মই নিয়ন্ত্ৰণ তোমাৰ পৰা বাজ্য কাঢ়ি লৈ তোমাৰ দাসক দিম।” ১২ কিন্তু তোমাৰ পত্ৰ দায়ুদৰ কাৰণে মই তোমাৰ জীৱনক কালত এনে ধৰণে নকৰিম, কিন্তু তোমাৰ পুত্ৰৰ হাতৰ পৰা তাক কাঢ়ি ল'ম। ১৩ তথাপি মই গোটেই বাজ্য কাঢ়ি নল'ম কিন্তু মোৰ দাস দায়ুদৰ বাবে আবু মোৰ মনোনীত যিবৃচালেমৰ বাবে তোমাৰ পুত্ৰক এক ফৈদ দিম।” ১৪ তেতিয়া যিহোৱাই ইন্দোমীয়া হৃদয় নামেৰে চলোমনৰ এজন শক্ৰক বিদ্ৰোহ কৰলৈ তেওঁ ইন্দোম দেশীয় বাজৰবৎসৰ এজন লোক আছিল। ১৫ যি সময়ত দায়ুদ ইন্দোম দেশত আছিল, তেতিয়া সেনাপতি যোৱাৰে হত হোৱা প্ৰতিজন লোকক ইন্দোমত মৈদাম দিবলৈ গৈছিল। ১৬ যোৱাৰ আবু সমুদ্যো ইন্দোমেল লোক ইন্দোমত ছমাহ থাকি ইন্দোম সকলো পুৰুষক সংহার কৰিছিল। ১৭ কিন্তু সেই সময়ত হৃদয় কম বয়সীয়া হোৱা বাবে তেওঁৰ পিতৃৰ দাসৰোৰে তেওঁক আন ইন্দোমীয়া লোকসকলৰ সৈতে মিচৰলৈ লৈ গৈছিল। ১৮ তেওঁলোকে মিদিয়নৰ পৰা ওলাই আহি পাৰগলৈ গৈছিল, এই ঠাইৰ পৰা তেওঁলোকে মানহ লগত লৈ মিচৰলৈ গৈছিল আবু পাচত মিচৰৰ বজা ফৰৌণৰ ওচৰলৈ গৈছিল। বজা ফৰৌণে তেওঁক এটা ঘৰ দিছিল, আৰু জীৱিকাৰ উপায় নিৰূপণ কৰি তেওঁক মাটিও দিছিল। ১৯ তাতে হৃদয় ফৰৌণৰ আগত ইমান অধিক অনুগ্ৰহ পাইছিল যে, ফৰৌণে নিজ ভাৰ্যাৰ বাণী তহপিনেচৰ ভনীয়েকক তেওঁৰ সৈতে বিয়া দিছিল। ২০ তহপিনেচৰ সেই ভনীয়েকে হৃদয়ক এটি পুত্ৰ জন্ম দিলে; তেওঁলোকে তাৰ নাম গনুৰৎ বাখিলে; তাৰ তহপিনেচে ফৰৌণৰ ঘৰতে ডাঙৰ-দীঘল কৰিলো গনুৰৎ ফৰৌণৰ ঘৰতে ফৰৌণৰ পুত্ৰসকলৰ লগত নিন্দিত হোৱা আবু সেনাপতি যোৱাৰে মৃত্যুৰ কথা হৃদয়ে মিচৰ দেশত শুনিলৈ পালে, তেতিয়া তেওঁ ফৰৌণক ক'লে, “মোক বিদায় দিয়ক, মই নিজ দেশলৈ যাওঁ।” ২২ তেতিয়া ফৰৌণে তেওঁক ক'লে, “যোৰ পৰা তোমাৰ কিছিৰ অভাৱ হৈছে যে তুমি নিজৰ দেশলৈ যাবলৈ ইচ্ছা কৰিছা?” হৃদয়ে ক'লে, “একেৰো অভাৱ হোৱা নাই, মোক কেৱল যাবলৈ দিয়ক।” ২৩ দশখনে চলোমনৰ আন এজন শক্ৰক বিদ্ৰোহ কৰাইছিল, তেওঁ ইল ইন্দোমাব পুত্ৰ বজোন; এই লোকজনে নিজ প্ৰত্যু চোৱাৰ বজা হৃদেজৰ পৰা পলাই গৈছিল। ২৪ আবু যি কালত দায়ুদে চোৱাইত্তক পৰাস্ত কৰিছিল, সেই কালত বজোনে তেওঁ নিজৰ লগত মানহ গোটাই দনৰ ওপৰত দলগতি হৈছিল। তেতিয়া বজোন সেই দলটোৱে দনোচকলৈ গৈছিল, আবু তাত বাস কৰি দনোচকৰ ওপৰত শাসন কৰিছিল। ২৫ হৃদয়ে কৰা অপকাৰৰ বাহিৰেও, তেওঁ চলোমনৰ গোটোই আয়ুস্ক কালত ইন্দোমেলৰ শক্র হৈ থাকিলা তেওঁ ইন্দোমেলক যিগ কৰিলো আবু অৱামৰ ওপৰত বাজতু কৰিলো ২৬ তেতিয়া চৰেদাত থকা ইন্দোমীয়া নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়াম নামেৰে চলোমনৰ এজন বিষয়া আছিল তেওঁৰ মাকৰ নাম চৰোৱা আবু তাই এজনী বিধাৰা মহিলা আছিল; তেৱে বজাৰ বিৰুদ্ধে হাত দণ্ডিলে। ২৭ তেওঁ বজাৰ বিৰুদ্ধে হাত দণ্ডৰ কাৰণ আছিল যে চলোমনে মিজো নিৰ্মাণ কৰিছিল আবু তেওঁৰ পিতৃ দায়ুদৰ নগৰৰ গড়ৰ ভগ্ন হাঁই এডোখৰ তেওঁ বক কৰিছিল। ২৮ সেই যাৰবিয়াম এজন বন্ধুৰান আবু সাহসিয়াল লোক আছিল চলোমনে সেই ডেকোজনক পৰিশ্ৰমী দেখি তেওঁক যোকেৰ বৎশৰ সকলো ভাৰ-বোৱা লোকৰ ওপৰত অধ্যক্ষ পাতিছিল। ২৯ যি সময়ত যাৰবিয়াম যিবৃচালেমৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই আহিছিল, সেই সময়ত চীলোনীয়া অহীয়া ভাৰবাদীয়ে তেওঁক বাটত লগ পালে; তেতিয়া অহীয়াই গাত নতুন কাপোৰ পিন্ধি আছিল আবু পথাৰত তেওঁলোক দুজন অকলে আছিল। ৩০ তেতিয়া অহীয়াৰ নিজৰ গাত থকা সেই নতুন কাপোৰ ধৰি তাৰ ফালি-চিৰি বাব ডোখৰ কৰিলো। ৩১ তেওঁ যাৰবিয়ামক ক'লে, “তুমি ইয়াৰ দহ ডোখৰ লোৱা, কিয়নো ইন্দোমেলৰ দীঘল যিহোৱাই এই দৰে কৈছে, ‘চোৱা, মই চলোমনৰ হাতৰ পৰা বাজ্য কাঢ়ি লৈ তোমাক দহটা ফৈদ দিম।’ ৩২ কিন্তু মোৰ দাস দায়ুদৰ কাৰণে আবু ইন্দোমেলৰ সমুদ্যো ফৈদৰ মাজৰ পৰা মই মনোনীত কৰা যিবৃচালেমৰ কাৰণে তেওঁ এক ফৈদ পাব। ৩৩ কাৰণ তেওঁলোকে

মোক ত্যাগ কৰিলো আবু চীলোনীয়াসকলৰ অষ্টাৰেৎ দেৱীক, মোৰাবৰ কমোচ দেৱৰতাক আবু অমোনৰ সত্ত্বন সকলৰ মিক্কম দেৱৰতাক সেৱা-পূজা কৰিলো তেওঁলোকে নিজ পিতৃ দায়ুদৰ নিচিনাইক, মোৰ দৃষ্টিত যি ভাল তাক কৰিবলৈ আবু মোৰ বিধি আবু শাসন-প্ৰশালীবোৰ পালন কৰিবলৈ তেওঁলোকে মোৰ পথত চলা নাই।” ৩৪ তথাপি মই চলোমনৰ হাতৰ পৰা সমুদ্যো বাজ্যখন নল'ম, কিন্তু মোৰ আজ্ঞা আবু বিধিবোৰ পালন কৰাৰ কাৰণে মই মনোনীত কৰা মোৰ দাস দায়ুদৰ বাবে মই চলোমনৰ জীৱনকালত তেওঁক শাসনকৰ্তা কৰি বাখিছো।” ৩৫ কিন্তু তেওঁৰ পুত্ৰ হাতৰ পৰা বাজ্য লৈ তোমাক দহটা ফৈদ দিম। ৩৬ আবু মোৰ নাম স্থাপন কৰিবৰ কাৰণে মই মনোনীত কৰা যিবৃচালেম নগৰৰ মাজত যেন মোৰ দাস দায়ুদৰ প্ৰদীপ মোৰ সন্মুখত সদায় জুলে, এই কাৰণে তেওঁৰ পুত্ৰক এক ফৈদ দিম।” ৩৭ তাতে মই তোমাক হৰহণ কৰিম আবু তুমি তোমাৰ মনৰ সকলো ইচ্ছাৰ দৰে বাজতু কৰিবা আবু ইন্দোমেলৰ বজা হ'বা।” ৩৮ আবু যদি তুমি মোৰ দাস দায়ুদে প্ৰদীপ মোৰ সন্মুখত সদায় জুলে, এই কাৰণে তেওঁৰ পুত্ৰক এক ফৈদ দিম।” ৩৯ তাতে মই তোমাক হৰহণ কৰিম আবু আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ মোৰ সকলো আদেশত মনোহোগ দি মোৰ পথত চলা আবু মোৰ দৃষ্টিত যি ভাল তাকে কৰা, তেতিয়া মই তোমাক লগত থাকিম; আবু মই যেনেকৈ দায়ুদৰ কাৰণে কৰিলোঁ, তেনেকৈ তোমাক কাৰণেও এক দৃঢ় বৎশ হাপন কৰিম আবু ইন্দোমেলক তোমাক দিম।” ৩৯ মই দায়ুদৰ বৎশক ক্ৰেশ দিম কিন্তু সদাকাললৈকে নহয়।” ৪০ এই কাৰণে চলোমনে যাৰবিয়ামক বধ কৰিবলৈ বিচাৰিলে, কিন্তু যাৰবিয়াম মিচৰলৈ গ'ল, আবু মিচৰৰ বজা চীচকৰ ওচৰলৈ গ'ল। চলোমনৰ মৃত্যু যোহোৱালৈকে তেওঁ মিচৰেত থাকিল। ৪১ চলোমনৰ অৱশিষ্ট বৰ্তাত্ত, তেওঁৰ সকলো কাৰ্য আবু জনৰ কথা জানো চলোমনৰ জীৱন-চিৰিৰ পুত্ৰকত লিখা নাই? ৪২ চলোমনে যিবৃচালেমত সমুদ্যো ইন্দোমেলৰ ওপৰত চলিশ বছৰ বাজতু কৰিছিল। ৪৩ পাছত চলোমন তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত নিন্দিত হ'ল আবু তেওঁক তেওঁৰ পিতৃ দায়ুদৰ নগৰত দোধ দিয়া হ'ল। তেতিয়া তেওঁৰ পুত্ৰ বহুবিয়াম তেওঁৰ পদত বজা হ'ল।

১২ পাছত বহুবিয়াম চিখিমলৈ গ'ল

কাৰণে সমুদ্যো ইন্দোমেল চিখিমলৈ আছিল। ২ তেতিয়া এনে ঘটিল যে নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামে সেই বাতিৰ শুনিলে, কিয়নো তেওঁ সেই সময়ত মিচৰত আছিল; চলোমন বজাৰ ভয়ত তেওঁ তালৈ পলাই গৈ তাত বাস কৰি আছিল। ৩ তেতিয়া লোকসকলৈ মানহ পঠিয়াই বহুবিয়ামক মতি অনিলো তেতিয়া যাৰবিয়াম আবু ইন্দোমেলৰ গোটেই সমাজে আহি বহুবিয়ামক এই কথা ক'লে, ৪ আপোনাৰ পিতৃয়ে আমাক কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ জোৰ কৰিছিল। তেওঁ যি কঠোৰ পৰিশ্ৰম আমাৰ দ্বাৰাই কৰাই আছে, সেই কাৰ্যৰ ভাৰ যদি আপুনি কিছু লম্ব কৰে; তেতিয়ালৈ আমি আপোনাক সেৱা কৰি থাকিম।” ৫ তেতিয়া বহুবিয়ামে তেওঁলোকক ক'লে, “তিনি দিনলৈ আতৰিৰ থকা, তাৰ পাছত মোৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহা।” তেতিয়া লোকসকল গুঁচ গ'ল। ৬ পাছত বজা বহুবিয়ামে তেওঁৰ পিতৃ চলোমন জীৱাই থকাৰ কালত যি বৃক্ষ লোকসকল তেওঁৰ আগত থিয় হৈছিল, তেওঁলোকৰ লগত অলোচনা কৰি সুধিলে, “মই সেই লোকসকলক উত্তৰ দিবলৈ আপোনালোকে মোক কি পৰামৰ্শ দিব?” ৭ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “আপুনি যদি আজি সেই লোকসকলৰ দাস হৈ তেওঁলোকক সেৱা কৰে আবু সুকথা কৈ তেওঁলোকক উত্তৰ দিয়ে, তেতিয়া তেওঁলোক চিৰকাললৈকে আপোনাৰ দাস হৈ থাকিব।” ৮ কিন্তু বহুবিয়ামে বৃক্ষ লোকসকলে দিয়া পৰামৰ্শ তেওঁ অৱজ্ঞা কৰিলো, আবু তেওঁৰে সৈতে একে লগে ডাঙৰ দীঘল হোৱা যি ডেকাসকল তেওঁ সন্মুখত থিয় দি আছিল, তেওঁলোকৰ সৈতে তেওঁ আলোচনা কৰিলো। ৯ তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, “যি সকল লোকে, ‘আপোনাৰ পিতৃয়ে যি কঠোৰ পৰিশ্ৰম আমাৰ দ্বাৰাই কৰাইছে সেই কাৰ্যৰ ভাৰ কিছু লম্ব কৰক’, এইদৰে মোৰ আগত ক'লে, তেওঁলোকক উত্তৰ দিবলৈ তোমালোকে মোক কি পৰামৰ্শ দিয়া?” ১০ তাতে তেওঁৰে সৈতে ডাঙৰ দীঘল হোৱা সেই ডেকাসকলে তেওঁক ক'লে, “আপোনাৰ পিতৃয়ে যি কঠোৰ পৰিশ্ৰম আমাৰ দ্বাৰাই কৰাইছে তোমাৰ জীৱন কৰিবলৈ বৃক্ষ লম্ব কৰিবলৈ বুলি আপোনাৰ

আগত কোরা সেই লোকসকলক এই কথা ক'ব, 'মোৰ কেঁওা আঙুলিটো মোৰ পিতৃৰ ককালতকেয়ো ডাঙৰ।' ১১ এই হেতুকে শুনা, মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকৰ ওপৰত যি কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰ্যৰ ভাৰ দি গ'ল, মই সেই ভাৰ পুনৰ গধুৰ কৰিমা মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকক চাৰুকেৰে শাস্তি দিছিল, কিন্তু মই হ'লে তোমালোকক কেঁকোৰাবিছাৰে শাস্তি দিমা' এই বুলি তেওঁলোকক ক'ব।' ১২ পাছত 'তৃতীয় দিনা মোৰ ওচৰলৈ আকো আহিবা', বজাই কোৱা এই কথাৰ দৰিদৰে যাৰবিয়াম আদি কৰি সকলো লোক তৃতীয় দিনা বহুবিয়ামৰ ওচৰলৈ আছিল। ১৩ তেতিয়া বজাই লোকসকলক টান শব্দৰ কথাবে উত্তৰ দিলৈ আৰু তেওঁকে বৃঞ্জলোক সকলৈ দিয়া পৰামৰ্শবোৰ তেওঁ অৱজ্ঞা কৰিলো। ১৪ সেই ডেকসকলৰ পৰামৰ্শ অনুসাৰে তেওঁলোকক এই কথা ক'লে, 'মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকৰ ওপৰত গধুৰ যুৱলি দি গ'ল, কিন্তু মই তাক পুনৰ গধুৰ কৰিম। মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকক চাৰুকেৰে শাস্তি দিছিল, কিন্তু মই হলে তোমালোকক কেঁকোৰাবিছাৰে শাস্তি দিমা।' ১৫ এইদৰে বজাই লোকসকলৰ কথালৈ কাণ নিদিলে, কিয়নো চীলেনীয়া আহীয়াৰ মুখেৰে নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামক যিহোৱাই কোৱা নিজ বাক্য সিদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ পৰা এই ঘটনা হ'ল। ১৬ যেতিয়া গোটেই ইস্রায়েলে দেখিলৈ যে বজাই তেওঁলোকৰ কথালৈ কাণ দিয়া নাই, তেতিয়া তেওঁলোকে বজাক উত্তৰ দি ক'লে, 'দায়ুদত আমাৰ কি ভাগ আছে? যিচৰ পুত্ৰত আমাৰ কোনো অধিকাৰ নাই। হে ইস্রায়েল নিজ তম্ভুলৈ শুচি যোৱা। হে দায়ুদ এতিয়া তুমি নিজ বংশলৈ চোৱা।' তেতিয়া ইস্রায়েলে নিজ নিজ তম্ভুলৈ শুচি গ'ল। ১৭ কিন্তু যিহুদাৰ নগৰ বোৰত বাস কৰা ইস্রায়েলৰ সত্ত্বন সকলৰ ওপৰত বহুবিয়ামেই বজা হৈ থাকিল। ১৮ পাছত বজা বহুবিয়ামে বদ্বী-কাম কৰাৰেৰ অধ্যক্ষ অদোৰামক পঠিয়াওতে, গোটেই ইস্রায়েলে তেওঁলৈ এনেকৈ শিল দিল্লিয়ালৈ যে, তেওঁৰ তাতেই মৃত্যু হল। আৰু বজা বহুবিয়ামে যিবৃত্তালৈমল পলাই যাবৰ বাবে বোৱা বেণীবে নিজৰ বৰ্থত উঠিল। ১৯ এইদৰে ইস্রায়েলে দায়ুদৰ বংশৰ বিবুদ্ধে বিবুদ্ধে আচৰণ কৰিলে আৰু আজিলৈকে সেই ভাৱেই আছে। ২০ গোটেই ইস্রায়েলে যাৰবিয়াম ঘূৰি অহা কথা শুনি, দৃত পঠিয়াই তেওঁক সমাজৰ ওচৰলৈ মতাই আনি গোটেই ইস্রায়েলৰ ওপৰত বজা পাতিলৈ তাতে কেৱল যিহুদা হৈন্দৰ বাহিৰ, আন কোনেও দায়ুদৰ বংশৰ পাছত চলোন্তা নহ'ল। ২১ বহুবিয়াম যেতিয়া যিবৃত্তালৈমলে আহিল, তেতিয়া যিহুদা আৰু বিন্যামীন হৈন্দৰ লোকসকলুক একগোটে কৰিলে, তাতে এক লাখ আশী হাজাৰ যুদ্ধাৰু লোকক মনোনীত কৰিলো, যাতে ইস্রায়েলৰ বংশৰ বিবুদ্ধে তেওঁলোকক যুদ্ধ কৰিব আৰু চলোমনৰ পুত্ৰ বহুবিয়ামৰ অধীনলৈ বাজ্য পুনৰায় আনিব পাৰিব। ২২ কিন্তু ঈশ্বৰৰ লোক চময়িয়াৰ ওচৰলৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য আহিল, বোলে, ১৩ 'তুমি আৰু বহুবিয়ামৰ বজা চলোমনৰ পুত্ৰ বহুবিয়ামক, যিহুদা আৰু বিন্যামীনৰ গোটেই বংশক আৰু আন লোকসকলুক কোৱা বোলে, ২৪ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে নিজ নিজ ভাই ইস্রায়েল সত্ত্বন সকলুক আক্ৰমণ আৰু তেওঁলোকৰ বিবুদ্ধে যুদ্ধ নকৰিবা; প্ৰতিজন নিজ নিজ ঘৰলৈ ঘূৰি যোৱা, কিয়নো মোৰ দ্বাৰা হৈ এই কাৰ্য হৈছে।' তেতিয়া লোকসকলুক যিহোৱাৰ সেই বাক্য শুনি, তেওঁৰ বাক্য অনুসাৰে নিজ নিজ বাটেডি ঘূৰি শুচি গ'ল। ২৫ পাছত যাৰবিয়ামে ইহুয়ীম পৰ্বতীয়া অধ্যলত চিৰিম নগৰৰ সাজি ভাৰ মাজতে বাস কৰিলো তেওঁ তাৰ পৰা গৈ পুনৰেল নগৰোৰ সাজিলৈ। ২৬ তেতিয়া যাৰবিয়ামে নিজৰ মনতে ভাৱিলে, 'এতিয়া দায়ুদৰ বংশলৈ বাজ্য পুনৰায় ঘূৰি আহিব। ২৭ এই লোকসকলৈ যদি যিবৃত্তালৈমত থকা যিহোৱাৰ গৃহত বালি উৎসৱ কৰিবলৈ যায়, তেতিয়া তেওঁলোকৰ প্ৰভু যিহুদাৰ বজা বহুবিয়ামলৈ পুনৰায় এই লোকসকলুক মন ঘূৰিব; তেতিয়া তেওঁলোকে মোক বধ কৰি পুনৰায় যিহুদাৰ বজা বহুবিয়ামৰ ফলীয়া হ'ব।' ২৮ এই কাৰণে বজাই পৰামৰ্শ লৈ সোণৰ দুটা দামুৰি নিৰ্মাণ কৰিলে, তেওঁ লোকসকলুক ক'লে, 'তোমালোক যিবৃত্তালৈমলে অহা-যোৱা কৰা বৰ বহুল্য; এতকে হে ইস্রায়েল, চোৱা, যি জনে মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকৰ উলিয়াই আনিলে, তোমালোকৰ সেই ঈশ্বৰ এৱেই।' ২৯ তেওঁ তাৰে এটা বৈংএলত আৰু আনটো দানত স্থাপন কৰিলে। ৩০ এই

সেৱা কৰিবলৈ দানলৈকে বা আনটো ঠাইলৈ অহা-যোৱা কৰিবলৈ ধৰিলে। ৩১ যাৰবিয়ামে পৰিবৰ্ত ঠাইবোৰত মন্দিৰ সাজিলে; আৰু যিসকল লেবীৰ সন্তান নাছিল, সেই লোকসকলুক মাজৰ পৰাৰ পুৰোহিত পাতিলে। ৩২ পাছত যাৰবিয়ামে অষ্টম মাহৰ পঞ্চদশ দিনা, যিহুদাৰ উৎসৱৰ দৰে এক উৎসৱৰ পাতি যজ্ঞবেদীলৈ উঠি গ'লা তেওঁ বৈংএলত এই দৰে কৰিলে আৰু নিজে নিৰ্মাণ কৰা দামুৰি দুটাৰ আগত বলি উৎসৱ কৰিলে আৰু বৈংএলত নিজে সজা পৰিবৰ্ত ঠাইবোৰত পুৰোহিতসকলুক বাখিলে। ৩৩ অষ্টম মাহৰ পঞ্চদশ দিনা বৈংএলত তেওঁ নিম্যাণ কৰা যজ্ঞবেদীলৈ উঠি গৈছিল, তেওঁ ইস্রায়েলৰ সত্ত্বন সকলুক কাৰণে এক উৎসৱ নিৰ্বূপণ কৰিল, আৰু ধূপ জলাবৰ বাবে যজ্ঞবেদীলৈ উঠি গৈছিল।

১৩ সেই সময়ত ঈশ্বৰৰ এজন লোক যিহোৱাৰ বাক্যৰ প্ৰভাৱত যিহুদাৰ পৰা বৈংএললৈ আহি আছিল। তেতিয়া যাৰবিয়ামে ধূপ জলাবৰ কাৰণে যজ্ঞ-বেদীৰ কাৰ্যত থিয় হৈ আছিল। ২ তেতিয়া সেই লোকজনে যজ্ঞবেদীৰ বিৰুকে যিহোৱাৰ বাক্যৰ প্ৰভাৱত এই কথা মোষণা কৰিলে বোলে, 'হে বেলী, বেলী, যিহোৱাই এই কথা কৈছে, 'চোৱা, দায়ুদৰ বংশত যোচিয়া নামেৰে এটি পুত্ৰ জন্মিব আৰু তোমাৰ ওপৰত ধূপ জলাতো সেই পৰিবৰ্ত ঠাইব পুৰোহিতসকলুক তোমাৰ ওপৰত বলিদান কৰিব; আৰু তোমাৰ ওপৰত মনুষ্যৰ হাত দন্ধ কৰিব।' ৩ এনেতে সেইদিনাই তেওঁ এটা চিন নিৰ্বূপণ কৰি ক'লে, 'চোৱা, যিহোৱাই কোৱা প্ৰমাণৰ চিন এই: এই যজ্ঞবেদীৰ ফাটি ভাগ হৈ যাব, আৰু তাৰ ওপৰত থকা ভস্য মাটিচ ছটিওৱা হ'ব।' ৪ যেতিয়া বজাই, বৈংএলত থকা যজ্ঞবেদীৰ বিৰুকে ঘোষণা কৰা সেই ঈশ্বৰৰ লোকজনৰ কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ যজ্ঞবেদীৰ পৰা হাত মেলি ক'লে, 'তেওঁক ধৰাৰা।' তেতিয়া সেই ঈশ্বৰৰ লোকজনৰ বিৰুকে মেলা বজাৰৰ নিজ হাত এনেকৈ শুকাই গ'ল যে, তেওঁ সেই হাত পুনৰ কোঁচাব নোৱাবিলে। ৫ আৰু ঈশ্বৰৰ লোকজনে ঈশ্বৰৰ বাক্য প্ৰভাৱত যি চিন নিৰ্বূপণ কৰিছিল, সেই অনুসাৰে যজ্ঞবেদীৰ ফাটি ভাগ হ'ল আৰু যজ্ঞবেদীৰ পৰা তম্ভা পৰি গ'ল। ৬ তেতিয়া বজাই ঈশ্বৰৰ লোকজনক উত্তৰ দি ক'লে, 'মোৰ হাত যেন পুনৰায় সুহৃহ হয়, এই কাৰণে তুমি নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত অনুগ্ৰহ যাচা কৰি মোৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰা।' তেতিয়া ঈশ্বৰৰ সেই লোকজনে যিহোৱালৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু বজাৰ হাত সুহৃহ হৈ আগত দৰে হ'ল। ৭ বজাই ঈশ্বৰৰ লোকজনক ক'লে, 'তুমি মোৰ লগত ঘৰলৈ আহি প্ৰাণ জুৰুটুৱা আৰু তুমি যি কৰ্ম কৰিলা তাৰ বাবে মই তোমাক এক উপহাৰ দিম।' ৮ কিন্তু ঈশ্বৰৰ লোকজনে যিহোৱালৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু বজাৰ হাত সুহৃহ হৈ আগত দৰে হ'ল। ৯ বজাই ঈশ্বৰৰ লোকজনক ক'লে, 'তুমি যদি তোমাৰ লগত নায়াম আৰু এই ঠাইত ভোজন কৰিলে, তাতে কেৱল যুদ্ধ নকৰিব আৰু চলোমনৰ পুত্ৰ বহুবিয়ামক, যিহুদা আৰু বিন্যামীনৰ গোটেই বংশক আৰু আন লোকসকলুক একগোটে কৰিলে, তাতে এক লাখ আশী হাজাৰ যুদ্ধাৰু লোকক মনোনীত কৰিলো, যাতে ইস্রায়েলৰ বংশৰ পাছত চলোন্তা নহ'ল। ১০ বজাৰ হাত এনেকৈ শুকাই গ'ল যে, তেওঁ সেই হাত পুনৰ কোঁচাব নোৱাবিলে। ১১ আৰু ঈশ্বৰৰ লোকজনে ঈশ্বৰৰ বাক্য প্ৰভাৱত যি চিন নিৰ্বূপণ কৰিছিল, সেই অনুসাৰে যজ্ঞবেদীৰ ফাটি ভাগ হ'ল আৰু যজ্ঞবেদীৰ পৰা তম্ভা পৰি গ'ল। ১২ তেতিয়া বজাই ঈশ্বৰৰ লোকজনে যিহোৱালৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আজি ক'লো তেওঁক ধৰাৰ দৰে আজা দিয়া হৈছিল যে, 'তুমি যদি ভোজন কৰিব আৰু জোৱা হ'ল আজি ক'লো এই ঠাইত ভোজন ক'লো হ'ল।' ১৩ তেতিয়া বজাই ঈশ্বৰৰ লোকজনক ক'লে, 'তুমি যদি তোমাৰ লগত নায়াম আৰু এই ঠাইত ভোজন ক'লো হ'ল আজি ক'লো হ'ল।' ১৪ কিয়নো তেওঁৰ পুত্ৰসকলুক মাজৰ এজনে, সেই দিনা বৈংএলত ঈশ্বৰৰ লোকজনে কোনো কৰ্মৰ কথা, তেওঁক ধৰাৰ দৰে আজা ক'লো তেওঁ বৈংএলত ভোজন কৰিবলৈ আহিল, সেই একে বাটেডি ঘূৰিও নাহিবা।' ১৫ তাৰ পাছত তেওঁ যি বাটেডি বৈংএললৈ আহিল, সেই বাটেডি নংগে আন বাটেডি ঘৰলৈ প্ৰস্থান কৰিলো। ১৬ সেই সময়ত বৈংএলত এজন বৰু ভাবাৰানী বাস কৰিছিল। তেওঁৰ পুত্ৰসকলুক মাজৰ এজনে, সেই দিনা বৈংএলত ঈশ্বৰৰ লোকজনে কোনো কৰ্মৰ কথা, তেওঁক ধৰাৰ দৰে আজা ক'লো তেওঁ বৈংএলত ভোজন কৰিবলৈ আহিল, সেই বৈংএলত যজ্ঞবেদীলৈ পুৰোহিত কৰিলো। ১৭ তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্যে গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল? কিয়নো তেওঁৰ পুত্ৰসকলুক যিহুদাৰ পৰা অহা ঈশ্বৰৰ সেই লোকজনে কোন বাটেডি গৈছিল, তাক তেওঁলোকে দেখিছিল। ১৮ তেতিয়া তেওঁ নিজ পুত্ৰসকলুক ক'লে, মোৰ কাৰণে গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল। ১৯ সেই বৰু ভাবাৰানী জীৱ লগালৈ আৰু বৈংএলত পুত্ৰসকলুকে স্থাপন কৰিলে আহা-যোৱা কৰা বৰ বহুল্য; এতকে হে ইস্রায়েল, চোৱা, যি জনে মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকৰ উলিয়াই আনিলে, তোমালোকৰ সেই ঈশ্বৰ এৱেই।' ২০ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'হয় মহয়েই।' ২১ তেতিয়া বৰু ভাবাৰানীজনে তেওঁক ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ আহি ভোজন কৰক।' ২২ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ২৩ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ২৪ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ২৫ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ২৬ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ২৭ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ২৮ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ২৯ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৩০ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৩১ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৩২ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৩৩ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৩৪ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৩৫ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৩৬ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৩৭ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৩৮ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৩৯ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৪০ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৪১ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৪২ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৪৩ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৪৪ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৪৫ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৪৬ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৪৭ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৪৮ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৪৯ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৫০ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৫১ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৫২ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৫৩ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৫৪ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৫৫ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৫৬ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৫৭ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৫৮ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৫৯ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৬০ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত উঠি শুচি গ'ল।' ৬১ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, 'মোৰ লগত ঘৰলৈ গাধত জীৱ লগালৈ আৰু

ভাববাদীজনক ক'লে, "মই তোমাৰ লগত ঘূৰি যাব আৰু তোমাৰ লগত ঘৰত সোমাৰ নোৱাৰোঁ; আৰু তোমাৰ লগত সেই ঠাইত অম্ভ ভোজন আৰু জল পান নকৰেঁ, ১৭ কিয়নো যিহোৱাৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই মোক আজ্ঞা দিয়া হৈছে যে, 'তুমি অম্ভ ভোজন আৰু জল পান নকৰিবা, আৰু যি বাটদী যাবা, সেই বাটদী ঘূৰি নহিবা।'" ১৮ তেতিয়া বৃন্দ ভাববাদীজনে তেওঁক ক'লে, "তোমাৰ নিচিনা ময়ো এজন ভাববাদী আৰু এজন দূত যিহোৱাৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই মোক এই কথা ক'লে, 'তেওঁ অম্ভ ভোজন আৰু জল পান কৰিবৰ কাৰণে, তুমি যেন তেওঁক তোমাৰ ঘৰলৈ ঘূৰাই আসাগৈগ।'" কিন্তু বৃন্দ ভাববাদীজনে তেওঁৰ আগত মিছা কথা কৈছিল। ১৯ তেতিয়া তেওঁ সেই বৃন্দ ভাববাদীজনৰ লগত ঘূৰি আহিল আৰু তেওঁৰ ঘৰত অম্ভ ভোজন আৰু জল পান কৰিবৰ কাৰণে, তুমি যেন তেওঁক তোমাৰ ঘৰলৈ ঘূৰাই আসাগৈগ।" কিন্তু বৃন্দ ভাববাদীজনে তেওঁৰ আগত মিছা কথা কৈছিল। ১৯ তেতিয়া তেওঁ সেই বৃন্দ ভাববাদীজনৰ লগত ঘূৰি আহিল আৰু তেওঁৰ ঘৰত অম্ভ ভোজন আৰু জল পান কৰিলে। ২০ তেওঁলোকে মেজত বহি থকা সময়ত, তেওঁক ঘূৰাই আনা সেই ভাববাদীজনৰ ওচ্চলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল; ২১ আৰু তাতে তেওঁ যিহুদাৰ পৰা অহা ঈশ্বৰৰ লোকজনৰ আগত ঘোষণা কৰি ক'লে, "যিহোৱাই এই কথা কৈছে, 'কিয়নো তুমি যিহোৱাৰ বাক্যৰ বিৰুদ্ধে আচৰণ কৰিলা আৰু তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমাক দিয়া আজ্ঞা পালন নকৰিলা, ২২ আৰু তোমাক অম্ভ ভোজন আৰু জল পান নকৰিবা বুলি তেওঁ যি ঠাইৰ বিষয়ে তোমাক কৈছিল, তুমি ঘূৰি আহি সেই ঠাইতে অম্ভ ভোজন আৰু জল পান কৰিলা, এই কাৰণে তোমাৰ মৃতদেহটোক তোমাৰ পৈতৃক মৈদামত মৈদাম দিয়া নহ'ব।'" ২৩ পাছত তেওঁ ভোজন পান কৰি উঠিলা তেতিয়া সেই বৃন্দ ভাববাদীজনে ঘূৰাই আনা ঈশ্বৰৰ লোকজনৰ কাৰণে গাধত জীৱ লগলো। ২৪ তেতিয়া ঈশ্বৰৰ সেই লোক জনে প্ৰশংসন কৰিলে, তেতিয়া বাটাৰ মাজত এটা সিংহই তেওঁক পাই বধ কৰিলো তাতে তেওঁৰ মৃতদেহটো বাটত পৰি থাকিলা তাৰ কাষত গাধটো যিহৈ হৈ থাকিল আৰু মৃতদেহটোৰ কাষত সিংহটোও যিহৈ হৈ থাকিল। ২৫ পাছত লোকসকলে সেই বাটে অহা যোৱা কৰোঁতে, বাটত পৰি থকা সেই মৃতদেহটো আৰু তাৰ কাষত যিহৈ হৈ থকা সিংহটো দেখিলে আৰু সেই বৃন্দ ভাববাদীজনে বাস কৰা নগৰলৈ আহি তেওঁলোকে সেই বাতিৰ দিলে। ২৬ যেতিয়া বৃন্দ ভাববাদী জনে তেওঁ বাটৰ পৰা ঘূৰাই আনা ভাববাদীজনৰ সেই বাতিৰ শুনিলে, তেওঁ ক'লে, "তেওঁ ঈশ্বৰৰ সেই লোক, যিজনে যিহোৱাৰ বাক্যৰ বিৰুদ্ধে আচৰণ কৰিছিল এই কাৰণে যিহোৱাই তেওঁক কোৱা বাক্য অনুস৾ৰে তেওঁক সিংহৰ হাতত শোধাই দিলে, তাতে সিংহই তেওঁক আক্ৰমণ কৰি বধ কৰিলে।" ২৭ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ পুত্ৰসকলক ক'লে, "মোৰ কাৰণে গাধত জীৱ লগোৱা।" তেতিয়া তেওঁলোকে সেইদৰে কৰিলো। ২৮ পাছত তেওঁ গৈ বাটত পৰি থকা সেই মৃতদেহটোৰ কাষত যিহৈ হৈ থকা সেই গাধ আৰু সিংহটোকো দেখিলো সিংহটোৰে মৃতদেহটো খোৱা নাছিল আৰু গাধটোকো আক্ৰমণ কৰা নাছিল। ২৯ তেতিয়া সেই ভাববাদীজনে ঈশ্বৰৰ লোকজনৰ মৃতদেহটো তুলি লৈ গাধৰ ওপৰত উঠাই ঘূৰি আহিল। আৰু তেওঁৰ কাৰণে বিলাপ কৰিবলৈ আৰু তেওঁক মৈদাম দিবলৈ নিজ নগৰলৈ আহিল। ৩০ তেওঁ নিজ লোকসকলৰ মৈদামত তেওঁৰ মৈদাম দিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে "হায় হায় মোৰ ভাই!" এই বুলি কৈ তেওঁৰ কাৰণে বিলাপ কৰিলে। ৩১ তেওঁক মৈদাম দিয়াৰ পাছত, বৃন্দ ভাববাদী জনে নিজ পুত্ৰসকলক ক'লে, "মোৰ যেতিয়া মৃত্যু হ'ব, তেতিয়া এই যি মৈদামত ঈশ্বৰৰ এই লোকজনক মৈদাম দিয়া হ'ল, ইয়াৰ ভিতৰতে মোকো মৈদাম দিবা। এওঁৰ অস্তিৰ কাষত মোৰ অস্তিৰ বাখিবা। ৩২ কিয়নো বৈঞ্চল্যত থকা যজ্ঞবেণীৰ বিৰুদ্ধে আৰু চৰমৰিয়াৰ নগৰবোৰত থকা পৰিব্রত ঠাইবোৰত আটাই ঘৰৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই এওঁ যি ঘোষণা কৰিছিল, সেয়ে অৱশ্যে সিদ্ধ হ'ব।" ৩৩ এই ঘটনাৰ পাছত যাৰবিয়ামে নিজৰ কুপথৰ পৰা নুঝুৰিল, কিন্তু পুনৰাবৰ্য প্ৰজাসকলৰ মাজৰ পৰা লোকসকলক পৰিব্ৰত ঠাইবোৰ পুৰোহিত নিয়ুক্ত কৰিলো সেই পৰিব্ৰত ঠাইবোৰত পুৰোহিত হৈ সেৱা কৰিবৰ বাবে যিসকল লোকে ইচ্ছা কৰিছিল, তেওঁ তেনে লোকসকলকে পুৰোহিত পাতিছিল। ৩৪ এনে কাৰ্যবোৰে ঘাৰবিয়ামৰ পৰিয়ালৈ পাপ আনিলো, আৰু এই অপৰাধে বিছম্ম কৰি, পথীৰীৰ পৰা তেওঁৰ নাম লঞ্ছ কৰিলো।

ଆନ ଲୋକେ ମୋର ପଡ଼ି ବୁଲି ଚିନି ନାପାଇ, ତାର ବାବେ ତୁମ ଛଦ୍ମବେଶ ଧରା, ଆବୁ ଚାଲୋଲେ ଯୋରା; କିମ୍ବା ଯି ଅହିୟା ଭାବବାଦୀରେ, ଏହି ଜାତିର ଓପରତ ମହି ବଜା ହୋରାବ କଥା କୈଛିଲ, ତେଣୁ ସେଇ ଠାଇତ ଆହେ । ୩ ତୁମି ତୋମାର ହାତତ ଦହେଟା ପିଠା, କିନ୍ତୁ ମୂର୍ଖସିଂହା ପିଠା ଆବୁ ଏଟକେଳି ମୌ ଲୈ ଅହିୟାର ଓଚବଳେ ଯୋରା; ଲ୍କାଟିଟର କି ଘଟିବ, ତେଣୁ ସେଇ ବିଷୟେ ତୋମାକ କ'ବ । ୪ ତେତିଯା ଯାରବିଯାମର ପତ୍ତାରେ ସେଇଦେବେ କବିଲେ ଆବୁ ତେଣୁ ଉଠି ଚାଲୋତ ଥକା ଅହିୟାର ଘଲେ ଗଲ । ସେଇ ସମୟତ ଅହିୟାଇ କ୍ରୁରେ ନେଦେଖା ହେଛିଲ, କାବଣ ତେଣୁର ଅତି ବସନ୍ତ ହୋରାତ ତେଣୁର ଚକ୍ର ଦୃଷ୍ଟିହିନ ହେଛିଲ । ୫ ତେତିଯା ଯିହୋଇ ଅହିୟାକ କଲେ, “ଚୋରା, ଯାରବିଯାମର ପତ୍ତାରେ ନିଜର ଲ୍କାଟିଟର ବିଷୟେ ସୁଧିବଳେ ତୋମାର ଓଚବଳେ ଆହିବ, କିମ୍ବା ଲ୍କାଟିଟ ବେମାରତ ପରିଛେ; ତୁମି ତାଇକ ଅମୋକ ତମୋକର କଥା କବା; କାବଣ ତାଇ ଯେତିଆ ଆହିବ, ତେତିଆ ଆନ ମହିଳାର ବେଶ ଧରିବ ।” ୬ ପାହତ ତାଇ ଦୁରାରେଦି ସୋମାଇ ଅହ ଲଗେ ଲଗେ, ଅହିୟାଇ ତାଇର ତବର ଶଦ ଶୁଣା ପାଲେ । ତେତିଯା ତେଣୁ କ'ଲେ, “ହେ ଯାରବିଯାମର ପତ୍ତା, ଭିତରଲେ ଆହା । ତୁମି କିମ୍ବା ଆନ ମହିଳାର ବେଶ ଧରିଛା? ତୋମାକ ଅଣ୍ଟ କଥା କାବଲେ ମହି ଆଜା ପାଲୋଁ । ୭ ତୁମି ଗୈ ଯାରବିଯାମକ କୋଟାଙ୍ଗେ, ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲର ଈଶ୍ଵର ଯିହୋଇ ଏହି କଥା କୈଛେ, ‘ଏହି ପ୍ରଜାସକଳର ମାଜର ପରା ତୋମାକ ଓଖ ପଦତ ନିୟମୁକ୍ତ କବିଲୋ’ ଆବୁ ମୋର ପ୍ରଜା ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲର ଓପରତ ତୋମାକ ଅଧିପତି ପାତିଲୋ । ୮ ମହି ଦୟାନୁଦର ବଂଶର ପରା ବାଜ୍ୟ କାଟି ଲେ ତୋମାକ ଦିଲୋଁ; ତଥାପି ମୋର ଦାସ ଦୟାନୁଦର ମୋର ଆଜା ପାଲନ କବିଛିଲ, ଆବୁ ମୋର ଦୃଷ୍ଟିତ ଯି ନ୍ୟାୟ, ଅଳକ ତାକେଇ କବିବଲେ ନିଜର ସକଳୋ ମନର ସୈତେ ମୋର ପାହତ ଚଲିଛିଲ, ତୁମି ତେଣୁର ଦରେ ହେବଲେ ନୋରାରିଲା । ୯ କିନ୍ତୁ ତୋମାର ପୂର୍ବ ସକଳୋ ଲୋକକେତେକୋ ତୁମି ଅଧିକ କୁରକର କବିଲା । ବିଶେଷକେ ମୋର ଖଣ୍ଡତ ଉତେଜିତ ହେବଲେ, ତୁମି ଗୈ ଇତର ଦେରତାବେର ଆବୁ ସାଂଚିତ ତଳା ପ୍ରତିମାରେ ନିର୍ମାଣ କବିଲା ଆବୁ ମୋର ହେଲେ ପିଠାଲେ ପ୍ଲେଇ ଦିଲା । ୧୦ ଏହି ହେତୁକେ ଚୋରା, ମହି ତୋମାର ବଂଶଲେ ଅମ୍ବଲ ଘଟାମ ଆବୁ ତୋମାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟା ପ୍ରତ୍ୟେକଜନ ପୂର୍ବକ ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲର ମାଜର ବଦୀ ଆବୁ ମୁକ୍ତ ଅରହ୍ଷତ ଥକା ଲୋକମକଳକ ସମ୍ପର୍କୁରୂପେ ଉଚ୍ଛଳ କବିଲ, ଯିଦ୍ୟେ ମାନୁହେ ଗୋବରବ ସାର ଶେଷ ନୋହୋରାଲେକେ ଜ୍ଞାନୀ ଥାକେ । ୧୧ ତୋମାର ପରିଯାଳ ଯି ଲୋକକ ଏହି ନଗରତ ମୃତ୍ୟୁ ହସ, ତାକ କୁରୁକୁରୋବେ ଖାବ; ଆବୁ ଯି ଜନ ଲୋକ ନଗରର ବାହିରତ ମରିବ, ତାକ ଆକାଶର ଚାରିହୋବେ ଖାବ, କିମ୍ବା ମହି ଯିହୋଇ ଏହି କଥା କୈଛେ । ୧୨ ଏହି ହେତୁକେ, ହେ ଯାରବିଯାମର ପତ୍ତା, ତୁମି ଉଠି ସର୍ବଲେ ଯୋରା । ତୁମି ଗୈ ଯେତିଯାଇ ନଗରତ ଭାବି ଦିବା, ତେତିଯାଇ ଅବିଯାର ମୃତ୍ୟୁ ହସ । ୧୩ ତେତିଯା ତାର କାବଣେ ମୁଦ୍ରାର ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲେ ବିଲାପ କବି ତାକ ମୈଦାମ ଦିବା କିମ୍ବା ଯାରବିଯାମର ମମକୀୟା କେବଳ ଏ ଓହେ ମୈଦାମ ଦିବା, କିମ୍ବା ଯାରବିଯାମର ବଂଶର ମାଜର ପରା ଏ ଓହେ କିନ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧଭାବର ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲର ଈଶ୍ଵର ଯିହୋରାର ପକ୍ଷତ ପୋରା ଗଲ । ୧୪ ତଦୁପରି ଯିଦିନା ଯିହୋଇ ନିଜେ ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲର ଓପରତ ଏଜନ ବଜା ଉତ୍ତପ୍ତ କବିବ; ସେଇ ଦିନାଇ ତେଣୁ ତେଣୁ ଯାରବିଯାମର ମମକୀୟା କବିବ କାବଣ ତେଣୁଲୋକେ ନିଜ ନିଜ ଆଚେବୋ ମୁର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କବି ଯିହୋରାର ଖ୍ରେ ଉତ୍ୟାବଲେ ଉତେଜିତ କବିଲା । ୧୬ ଯାରବିଯାମେ ଯି ଯି ପାପ କବିଲେ ଆବୁ ତେଣୁ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନ ସକଳେ ଯି ପାପ କବିଲେ, ସେଇବେର ପାପର କବଣେ ତେଣୁ ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲକ ତ୍ୟାଗ କବିବ । ୧୭ ପାହତ ଯାରବିଯାମର ପତ୍ତା ଉଠି ଗୈ ତିର୍ତ୍ତେ ଲୈଅଛିଲା ତାଇ ଦୂରାବ-ଡିଲିତ ତବି ଦିଯା ମାତ୍ରେ ଲ୍କାଟିଟ ମରିଲ । ୧୮ ତେତିଯା ଯିହୋଇ ନିଜର ଦାସ ଅହିୟା ଭାବବାଦୀ ମୁଖେରେ କୋରାର ଦରେ ମୁଦ୍ରାର ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲେ ତାକ ମୈଦାମ ଦିଲେ ଆବୁ ତାର କାବଣେ ବିଲାପ କବିଲେ । ୧୯ ଯାରବିଯାମର ଅରଣ୍ଟିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍ ତେଣୁ କେବେକେ ଯୁଦ୍ଧ କବିଛିଲ ଆବୁ କି ପ୍ରକାରେ ବାଜ୍ୟ ଶାସନ କାବିଲି, ଚୋରା, ତେଣୁ ବେଣୁ ବିବରଣ ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲର ବଜାସକଳର ଇତିହାସ-ପ୍ରକୃତ ଖନତ ଲିଖି ଆହେ । ୨୦ ଯାରବିଯାମେ ବାହିଶ ବର୍ଷ ବାଜ୍ୟ କବି, ତେଣୁ ପୂର୍ବପୁରୁଷକଳର ଲଗତ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହଲା ତାର ପାହତ ତେଣୁ ପୁତ୍ର ନାଦର ତେଣୁ ପଦତ ବଜା ହଲ । ୨୧ ସେଇ ସମୟତ ଚଲୋମନର ପ୍ରତି ବହିବିଯାମ ଯିହୁନ ଦେଶର ଓପରତ ବାଜ୍ୟ କବିଛିଲ ବହିବିଯାମେ ଏକଚିଲିଙ୍ଗ ବର୍ଷ ବସନ୍ତ ବଜା ହେଛିଲ

ଆବୁ ତେଣୁ ଯିହୋରାଇ ନିଜ ନାମ ହ୍ରାପନ କରିବର ଅର୍ଥେ ଇହାଯେଲର ସକଳୋ ଫେଦର ମାଜର ପରା ମନୋନୀତ କରା ନଗର ଯିବ୍ରଚାଲେମେ ସେଠିର ବଛର ବାଜତ୍ର କରିଲେ; ତେଣୁ ମାତ୍ର ନାମ ଅମ୍ବୋନୀଯା ନୟମା । ୨୨ ଯିହୁଦାଇ ଯିହୋରାର ସାକ୍ଷାତେ କୁ-ଆଚାରଙ୍ଗ କରିଲେ ତେଣୁକୋ ତେଣୁକୋର ପୂର୍ବପୁରସକଳେ କରା କାର୍ଯ୍ୟକୌଣ୍ଡୋ ତେଣୁକୋର ଦ୍ୱାରା ଏହି ତେଣୁ ଅନ୍ତର୍ଜାଲା ଅଧିକରିକେ ଜୟାଲେ । ୨୩ କିଯାନୋ ତେଣୁକୋ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଖ ପର୍ବତ ଆବୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କେଂଚାପତ୍ତୀୟା ଗଛର ତଳତ ନିଜର କାବ୍ୟେ ପରିବିଠାଇବୋର, ଶ୍ଵତ୍ସ, ଆବୁ ଆଚରୋ ମୁର୍ତ୍ତିବୋର ମୁଣ୍ଡତ କରିଲେ । ୨୪ ମେଇ ଦେଶତ ବରତିକ୍ରିୟା କରା ପୂର୍ବପୁରସକଳେ ଆହିଲ । ଯିହୋରାଇ ଇହାଯେଲର ସତାନ ସକଳର ସନ୍ଧୂଳ୍ୟ ପରା ଯି ଜାତି ଦୂର କରିଛି, ମେଇ ଜାତିର ଘିଳଗିରୀ କାର୍ଯ୍ୟବୋର ଦରେ ତେଣୁକୋକେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ସରିଲେ । ୨୫ ପାଛତ ବହବିଯାମର ବାଜତ୍ର ପଞ୍ଚମ ବଛରତ ମିଚବ୍ର ବଜା ଚାଟକେ ଯିବ୍ରଚାଲେମେର ବିବୁଦ୍ଧେ ଉଠି ଆହିଲ । ୨୬ ତେଣୁ ଯିହୋରାର ଗୃହତ ଆବୁ ବାଜଗ୍ରହତ ସାଁଚି ଥୋରା ବସ୍ତୁବୋର ଲୈ ଗାଲ; ତେଣୁ ସକଳୋ ବସ୍ତୁରେ ଲୈ ଗାଲ ଆବୁ ଚାଲୋମନେ ସଜା ଶୋଧିବ ଢାଲବୋରେ ତେଣୁ ଲୈ ଗାଲ । ୨୭ ତେତିଆ ବଜା ବହବିଯାମେ ମେଇବୋର ଶଲନି ପିତଳର ଢାଲ କରାଇ ବାଜଗ୍ରହ ଦୁରାବ୍ର ଖୟାତୀ ପରିହାବୋର ଅଧ୍ୟକ୍ଷସକଳର ହାତତ ଶୋଧାଇ ଦିଲେ । ୨୮ ତାତେ ମେତାଯାଇ ବଜାଇ ଯିହୋରାର ଗୃହତ ସୋମାଇ ପରିହାବୋରେ ମେଇ ଢାଲବୋର କଟିଯାଇ ଲୈ ଯାଇ; ପାଛତ ଆକୌ ପୁନରାୟ ପରିହାବୀ କୋଣ୍ଠାଲିଲେ ଘୁବାଇ ଲୈ ଆହେ । ୨୯ ବହବିଯାମର ଅବଶିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତତ, ତେଣୁ କରା ସକଳୋ କାର୍ଯ୍ୟ କଥା ଜାଣେ ଯିହୁଦାର ବଜାସକଳର ଇତିହାସ ମୁକ୍ତକଥନତ ଲିଖି ନାହିଁ? ୩୦ ବହବିଯାମ ଆବୁ ଯାବିଯାମ ବଜାର ମାଜତ ସଦ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ର ଲାଗି ଆହିଲ । ୩୧ ପାଛତ ବହବିଯାମ ତେଣୁ ପୂର୍ବପୁରସକଳର ଲଗତ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହଲ ଆବୁ ନିଜ ପୂର୍ବପୁରସକଳର ଲଗତ ଦ୍ୟାମର ନଗରତ ତେଣୁକ ମୈଦାମ ଦିଯା ହଲ; ତେଣୁ ମାରିବା ନାମ ଅମ୍ବୋନୀଯା ନୟମା; ପାଛତ ତେଣୁ ପୁତ୍ର ଅବିଯାମ ତେଣୁ ପଦତ ବଜା ହଲ ।

বন্ধুবোৰ যেনে ৰূপ, সোণ আদিৰ পাত্ৰবোৰ যিহোৱাৰ গৃহলৈ আনিলে। ১৬ আচা আৰু ইস্টায়েলৰ বজা বাচাৰ মাজত তেওঁৰ আয়ুসৰ গোটেই কালত যুদ্ধ চলি আছিল। ১৭ ইস্টায়েলৰ বজা বাচাই যিহুদাৰ বিবুদ্ধে হিংসাত্মকভাৱে আক্ৰমণ কৰিছিল, আৰু ৰাজাক সজি দৃঢ় কৰিবলৈ ধৰিলে যাতে কোনো লোক যেন যিহুদাৰ বজা আচাৰ দেশলৈ আহিব বা এৰি যাব নোৱাৰো। ১৮ পাছত আচাই যিহোৱাৰ গৃহ ভৰ্বালৰ অৱশিষ্ট ৰূপ, সোণ আৰু ৰাজগুহৰ ভৰ্বালৰ ধনবোৰ ল'লো তেওঁ সেইভোৰ লৈ তেওঁৰ দাসবোৰ হাতত দি তেওঁলোকক হিজিয়োনৰ নাতিয়েক টৰবিম্যোনৰ পুত্ৰ বিন-হন্দন নামেৰে দম্ভোচকত থকা আৰামীয়া বজাৰ ওচলৈ পঠিয়াই দিলৈ, আৰু তেওঁলোকক এই কথা কৈ পঠিয়ালৈ যে, ১৯ “মোৰ পিত আৰু আপোনাৰ পিতৰ মাজত যেনে নিয়ম বদ্ধা আছিল, তেনে নিয়ম মোৰ আৰু আপোনাৰ মাজতো বদ্ধা হওঁকা চাঞ্চক, মই আপোনালৈ ৰূপ আৰু সোণৰ উপহাৰ পঠিয়াইছোঁ আপুনি ইস্টায়েলৰ বাচা বজাৰ লগত বদ্ধা নিয়মটি ভাঙক কাৰণ তেতিয়াহে তেওঁ মোৰ ওচৰ পৰা শুঁ যাবা” ২০ তেতিয়া বিন-হন্দদে বজা আচাৰ কথা শুনি, ইস্টায়েলৰ নগৰবোৰৰ বিবুদ্ধে তেওঁৰ সৈন্য বাহিনীৰ সেনাপতিসকলৰ আক্ৰমণ কৰিবলৈ পঠিয়ালো তেতিয়া তেওঁলোকে গৈ ইয়েন, দান, আবেল-বৈৰাখা, গোটেই কিন্নেৰে আৰু নঞ্চালীৰ সকলো দেশকে আক্ৰমণ কৰিলৈ। ২১ যেতিয়া বাচাই এই সমদন শুনিলৈ তেতিয়া তেওঁ ৰাজাক সজি দৃঢ় কৰাৰ কাৰ্য বদ্ধ কৰিলৈ আৰু তৰ্ডলৈ ঘৰি গ'ল। ২২ তেতিয়া বজা আচাই সমুদ্রয় যিহুদক এটি ঘোষণা দিবলৈ মাতিলো; তাতে কোনো এজন লোকৰ অনুপস্থিতি তেওঁলোকক বেছাই দিয়া নাছিলা বাচাই যি শিল আৰু কঠবোৰেৰে ৰামা দৃঢ় কৰিবলৈ ধৰিছিল, ৰামাৰ সেই শিল আৰু কঠবোৰেৰ সেই লোকসকলৈ কঢ়িয়াই লৈ গ'লা তাৰ পাছত বজা আচাই সেই শিল আৰু কঠবোৰ ব্যৱহাৰ কৰি

১৫ নবাটৰ

যিহুদাৰ ও পৰত বাজতু কৰিবলৈ আবস্ত কৰিলো ২ তেওঁ তিনি
বছৰ যিবৃচালেমত বাজতু কৰিলো; অবীচালোমৰ জীয়েক মাখা তেওঁৰ
মাতৃ আছিল। ৩ তেওঁৰ পিতৃয়ে পূৰ্বতে কৰাৰ দৰে তেৱেোঁ পাপ-আচৰণ
কৰিলো। তেওঁৰ ওপৰ পিতৃ দায়ুদৰ মন যেনে সিন্দ আছিল, তেওঁৰ
মন নিজ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত তেনে সিন্দ নাছিল। ৪ থথাপি তেওঁৰ
পাছত তেওঁৰ সন্তানক গঢ় দিবলৈ আৰু যিবৃচালেমত সবল কৰিবলৈ,
তেওঁৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই দায়ুদৰ কাৰণে তেওঁক যিবৃচালেমত এক প্ৰদীপ
দিলো। ৫ কিয়ামো, যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায়, দায়ুদে তাকেই কৰিছিল;
হিতীয়া উবিয়াৰ কথাৰ বাহিৰে, তেওঁৰ নিজ আয়ুসৰ গোটেই কালত,
যিহোৱাই তেওঁক দিয়া কোনো আজ্ঞাৰ পৰা তেওঁ বিমুখ হোৱা নাছিল।
৬ সেই সময়ত বহুবিয়াম আৰু যাবিয়ামৰ মাজত যি যুদ্ধ চলি আছিল,
সেয়ে অবিয়ামৰ আয়ুসৰ সকলো কালত চিলি আছিল। ৭ অবিয়ামৰ
অবশিষ্ট বৃত্তান্ত, তেওঁৰ সকলো কাৰ্যৰ কথা, যিহুদাৰ বজাসকলৰ ইতিহাস-
পুস্তকখনত জানো লিখা নাই? সেই সময়ত অবিয়াম আৰু যাবিয়ামৰ
মাজত যুদ্ধ চলি আছিল। ৮ পাছত অবিয়াম তেওঁ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত
নিদিত হইল আৰু লোকসকলে তেওঁক দায়ুদৰ নগৰত মেদৈম দিলো তাৰ
পাছত তেওঁৰ পুত্ৰ আচা তেওঁৰ পদত বজা হইল। ৯ বজা যাবিয়ামে
ইহায়েলৰ ওপৰত বিশ বছৰ বাজতু কৰাৰ পাছত আচাই যিহুদাৰ ওপৰত
বাজতু কৰিবলৈ ল'লো। ১০ তেওঁ একচঞ্চিল বছৰ যিবৃচালেমত বাজতু
কৰিছিল; তেওঁৰ আইতাকৰ নাম আছিল মাখা; মাখা আছিল অবীচালোমৰ
জীয়েক। ১১ আচাই তেওঁৰ ওপৰ পিতৃ দায়ুদৰ দৰে, যিহোৱাৰ দৃষ্টিত
যি ন্যায়, তাকেই কৰিছিল। ১২ তেওঁ দেশৰ পৰা বতিক্যিাত আসন্ত
পুৰুষসকলক খেণ্ডি পঢ়ালো, আৰু তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলে হাশ্পন কৰা
সকলো মৃতি আতৰালো। ১৩ আৰু তেওঁৰ আইতাক মাখাই আচোৰা মৃত্তিৰ
এটা যিণলগীয়া মৃত্তি হাশ্পন কৰাৰ বাবে, আচাই তেওঁক বাজ-মা পদৰ পৰা
আতৰাই পঠিয়ালো। আচাই সেই যিণলগীয়া মৃত্তিটো কাটিলো, আৰু তাক
কিন্দোঁগ উপত্যকাত পুৰি পেলালো। ১৪ কিন্তু পৰিত ঠাঁইবোৰ আতৰাই
পেলোৱা নহ'ল, থথাপি আচাই তেওঁৰ আয়ুসৰ সকলো কালত নিজ মন
সম্পূৰ্ণবুঝে যিহোৱাৰ সমৰ্পণ কৰিছিল। সম্পূৰ্ণবুঝে সমৰ্পিত আছিল
১৫ তেওঁৰ নিজ পিতৃয়ে পৰিত্ব কৰা বস্তু আৰু তেওঁ নিজে পৰিত্ব কৰা

বিন্যামীনার গেৱা আৰু মিস্পা সাজ দৃঢ় কৰিবলৈ। ২৩ আচাৰৰ অবশিষ্ট
বৃত্তান্ত, তেওঁৰ সকলো পৰাক্ৰম, তেওঁ কৰা সকলো কাৰ্য আৰু তেওঁ সাজি
দৃঢ় কৰা নগৰবোৰৰ কথা জানো যিহুদাৰ বজাসকলৰ ইতিহাস পুস্তকখনত
লিখা নাই? কিন্তু তেওঁৰ বৃদ্ধ অৱস্থাত তেওঁৰ ভৱিত বেমাৰ হ'ল। ২৪
পাছত আচা তেওঁ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত নিন্দিত হ'ল আৰু নিজৰ ওপৰ-
পিতৃ দায়দণ্ডৰ নগৰত তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত তেওঁক মৈদাম দিয়া
হ'ল। তেওঁয়া তেওঁৰ পুত্ৰ যিহোচাফট তেওঁৰ পদত বজা হ'ল। ২৫ যিহুদাৰ
আচা বজাৰ বাজতুৰ তৃতীয় বছৰত যাৰবিয়ামৰ পুত্ৰ নাদাৰে ইস্তায়েলৰ
ওপৰত বাজতু কৰিবলৈ ধৰিলৈ তেওঁ ইস্তায়েলৰ ওপৰত দুবছৰ বাজতু
কৰিছিল। ২৬ তেওঁ নিজৰ পিতৃৰ পথত পাপ আচৰণ কৰি চলিলো, আৰু
তেওঁ দ্বাৰাই ইস্তায়েলকো সেই পাপ পথত পৰিচালনা কৰিলো। ২৭
পাছত ইচ্যুত্বৰ বংশৰ অহিয়াৰ পত্ৰ বাচাই নাদাৰৰ বিৰুদ্ধে ঢকাণ্ট কৰিলো
পলেষ্টীয়াসকলৰ অধীনত থকা গিৰিখোনত বাচাই তেওঁক বধ কৰিলো,
কিয়নো সেই সময়ত নাদাৰ আৰু গোটেই ইস্তায়েলে গিৰিখোন অৱৰোধ
কৰিছিল। ২৮ যিহুদাৰ বজা আচাৰ বাজতুৰ তৃতীয় বছৰত বাচাই নাদাৰক
বধ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ পদত নিজে বজা হ'ল। ২৯ তেওঁ বজা হোৱা
মাত্ৰকে যাৰবিয়ামৰ গোটেই বংশকে বধ কৰিলে। যিহোচাই নিজ দাস
চীলোনীয়া অহিয়াৰ দ্বাৰাই কোৱা বাক্য অনুসৰে, তেওঁ যাৰবিয়ামৰ বংশক
আনকি নিশ্চাস লবলৈকো কাকো অৱশিষ্ট নাৰাখিলো। এইদাৰে বাচাই
যাৰবিয়ামৰ বধক সংহার কৰিলো। ৩০ যাৰবিয়ামে যি যি পাপ নিজে
কৰিছিল আৰু যিবোৰ পাপৰ দ্বাৰাই তেওঁ ইস্তায়েলক পাপত লিঙ্গ কৰালৈ,
সেই কুকাৰ্যবোৰৰ দ্বাৰাই তেওঁ ইস্তায়েলৰ দৈশ্ব্যৰ যিহোৱাক দ্রুদ্ধ কৰিবলৈ
উত্তেজিত কৰাইছিল আৰু সেই কাৰণে এই সকলো ঘটিল। ৩১ নাদাৰৰ
অৱশিষ্ট বৃত্তান্ত, তেওঁ কৰা সকলো কাৰ্যৰ কথা ইস্তায়েলৰ বজাসকলৰ
ইতিহাস-পুস্তকখনত জানো লিখা নাই? ৩২ আচা আৰু ইস্তায়েলৰ বজা
বাচাৰ মাজত তেওঁলোকৰ আয়ুসৰ গোটেই কালত যুদ্ধ চলি আছিল। ৩৩
যিহুদাৰ বজা আচাৰ বাজতুৰ তৃতীয় বছৰত অহিয়াৰ পুত্ৰ বাচাই তৰ্চাত
গোটেই ইস্তায়েলৰ ওপৰত বাজতু কৰিবলৈ ধৰিলো; তেওঁ ছাবিশ বছৰলৈ
বাজতু কৰিছিল। ৩৪ তেওঁ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰিলে আৰু
যাৰবিয়ামৰ পথত চলি, যাৰবিয়ামে যি পাপৰ দ্বাৰাই ইস্তায়েলক পাপ লিঙ্গ
কৰাইছিল, সেই পাপত তেৱোঁ চলিছিল।

পাছত হননীর পুত্র যেহুর ওচবলে বাচার বিবুদ্ধে যিহোরার বাকা মোর প্রজা ইস্রায়েল ওপরত তোমাক অধিপতি পাতিল্লী, থাথপিও তুম যাবিয়ামৰ পথত চলিলা আৰু মোৰ প্রজা ইস্রায়েল পাপৰ দ্বাৰাই মোৰ ক্ষেত্ৰে জন্মাবলৈ তেওঁলোকক পাপত লিণ্ড কৰিবলৈ দিলা। ৩ চোৱা, মই বাচা আৰু তেওঁৰ বৎশক সম্পূৰ্ণৰূপ ধৰ্ম কৰিম, আৰু নবাটৰ পুত্ৰ যাবিয়ামৰ বৎশৰ দৰে তোমাৰ বৎশলৈ তেনেদৰে কৰিম। ৪ বাচাৰ বৎশৰ যি জন লোকৰ নগৰত মৃত্যু হ'ব, তেওঁক কুৰুৰোৰে খাৰ আৰু যি জন লোকৰ নগৰৰ বাহিৰত মৃত্যু হ'ব, তেওঁক আকাৰৰ চৰাইবোৰে খাৰ।” ৫ বাচাৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্তৰ বিষয়ে, তেওঁ কৰা কাৰ্য আৰু পুৰাকৰ্মৰ কথা জানো ইস্রায়েলৰ বজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা নাই? ৬ পাছত বাচা তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত নিন্দিত হ'ল আৰু তৰ্তিচাত তেওঁক মেদাম দিয়া হ'ল; তেতিয়া তেওঁৰ পুত্ৰ এলা তেওঁৰ পদত বজা হ'ল। ৭ হননীৰ পুত্ৰ যেহু ভাববাদীৰ দ্বাৰাই বাচা আৰু তেওঁৰ বৎশৰ অছিতে যিহোৱাৰ বাক্য আছিছিল, কিয়নো যাবিয়ামৰ বৎশৰ দৰে বাচায়ো যিহোৱাৰ সাক্ষাতে নিজ হাতৰ দ্বাৰাই কু-আচৰণ কৰিছিল আৰু সেই কাৰ্যবোৰৰ দ্বাৰাই যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰত উভেজিত কৰাইছিল আৰু সেইবোৰ সৈতে যাবিয়ামৰ বৎশকো বধ কৰিছিল। ৮ যিহুদাৰ বজা আচাৰ বাজতৰ ছাবিশ বছৰত বাচাৰ পুত্ৰ এলাই ইস্রায়েলৰ ওপৰত তৰ্তিচাত বাজতু কৰিবলৈ ধৰিলে, তেওঁ দুবছৰলৈ বাজতু কৰিছিল। ৯ পাছত জিয়াৰী নামেৰে তেওঁৰ এজন দাসে তেওঁৰ বিবুদ্ধে চক্রান্ত কৰিলে। তেওঁ বজা এলাৰ বৰ্থৰ সৈনৱ আধা লোকৰ অধ্যক্ষ আছিল। ১০ যিহুদাৰ বজা আচাৰ বাজতৰ সাতাইশ বছৰত যেতিয়া এলাই তৰ্তিচাত নিজৰ ঘৰগৰী আচাৰ ঘৰত পান কৰি মতলীয়া অৱস্থাত আছিল, তেতিয়া জিয়ায়ে সোমাই গৈ, তেওঁক প্ৰহাৰ কৰি বধ কৰিলে আৰু তেওঁৰ পদত নিজে বজা হ'ল। ১১ তেওঁ বজা হৈ সিংহসনত বহা মাত্ৰকে বাচাৰ সকলো বৎশকে তেওঁ বধ কৰিলো তেওঁ বাচাৰ সহস্রীয়া কোনো এজন পুৰুষ বা তেওঁৰ পৰিয়ালৰ লোক বা তেওঁৰ বন্ধুসকলৰ কোনো এজনকো অৱশিষ্ট নাৰাখিলে। ১২ এই দৰে যেহু ভাববাদীৰ দ্বাৰাই বাচাৰ বিবুদ্ধে কোৱা যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে জিয়ায়ে তেওঁৰ সকলো বৎশ বিনষ্ট কৰিলে। ১৩ বাচা আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ এলাই নিজৰ অসাৰ প্ৰতিমাৰোৰ দ্বাৰাই ইস্রায়েলৰ দ্বিশৰ যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰত বাজতু আচৰণ কৰিলে, সেই সকলো পাপৰ কাৰণে এই সকলো ঘটিল। ১৪ এলাৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্তৰ বিষয়ে আৰু তেওঁৰ সকলো কাৰ্যৰ কথা জানো ইস্রায়েলৰ বজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা নাই? ১৫ যিহুদাৰ বজা আচাৰ বাজতৰ সাতাইশ বছৰত জিয়ায়ে মাত্ৰ সাত দিন তৰ্তিচাত বাজতু কৰিছিল। সেই সময়ত সৈন্যসকলে পলেষ্টীয়াসকলৰ অধীনত থকা গিৰিখোনৰ কাষত ছাউনি পাতি আছিল। ১৬ পাছত সেই ছাউনিত থক লোকসকলে শুনিলৈ পালে যে, “জিয়ায়ে চক্রান্ত কৰি বজাক বধ কৰিলে।” তেতিয়া সুন্দায় ইস্রায়েলে সেই দিনা ছাউনিৰ মাজত আৰু নামেৰে সেনাপতিজনক ইস্রায়েলৰ ওপৰত বজা পাতিলে। ১৭ পাছত আৰু তেওঁৰ লগত সুন্দায় ইস্রায়েলে গিৰিখোনৰ পৰা যাত্রা কৰি গৈ রিচা অৱাৰ্থ কৰিলে। ১৮ যেতিয়া জিয়ায়ে নগৰখনত দখল কৰি লোৱা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ বাজ-গৃহত লাগি থকা দুৰ্গত সোমাল, আৰু তাৰ চাৰিওফালে জুই লগাই দিলো এইদৰে তেওঁ জুইত প্ৰাণতাঙ্গ কৰিলে। ১৯ তেওঁ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰি যি যি পাপ কৰিছিল আৰু যাবিয়ামৰ দৰে তেওঁ পাপ কৰিছিল, সেই কাৰ্যবোৰৰ দ্বাৰাই ইস্রায়েলকো পাপত লিণ্ড কৰাইছিল; এইবোৰ কাৰণে তেওঁৰ এনে গতি হল। ২০ জিয়াৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্তৰ বিষয়ে আৰু তেওঁ কৰা চক্রান্তৰ কথাৰ বিষয়ে জানো ইস্রায়েলৰ বজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা নাই? ২১ সেই সময়ত ইস্রায়েলৰ লোকসকলক দৃতাগ কৰা হ'ল; এভাগ লোকে শীনতৰ পুত্ৰ তিব্বনীক বজা পাতি, তেওঁৰ পাছত চলগাঁত হ'ল আৰু আন ভাগে আৰুৰ পাছত চলিবলৈ ধৰিলো। ২২ কিন্তু আৰুৰ পাছত চলা লোকসকল শীনতৰ পুত্ৰ তিব্বনীৰ পাছত চলা লোকসকলক কেৰে শক্তিশালী আছিল। তাতে তিব্বনীৰ মৃত্যু হোৱাত আৰুৰ বজা হ'ল। ২৩ যিহুদাৰ বজা আচাৰ বাজতুৰ একত্ৰিশ বছৰত আৰুৰ ইস্রায়েল ওপৰত

বাজতু কৰিবলৈ ধৰিলৈ আৰু তেওঁ বাৰ বছৰলৈ বাজতু কৰিছিল। ২৪ পাছত তেওঁ দুই কিকৰ বূপ দি চেমৰৰ পৰা চমৰিয়া পৰ্বত কিন ল'লো আৰু তাৰ ওপৰত এখন নগৰ সাঙ্গি, সেই পৰ্বতৰ গৰাকী চেমৰৰ নাম অনুসাৰেই, তেওঁ নিজে সজা সেই নগৰৰ নাম চমৰিয়া বাখিলে। ২৫ কিন্তু আৰুৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰিবলৈ আৰু তেওঁৰ পূৰ্বে যিসকল আছিল, তেওঁলোকতকৈকো তেওঁ অধিক দুৰাচাৰী হল। ২৬ কিয়নো নবাটৰ পুত্ৰ যাবিয়াম যি কুপথত চলিছিল আৰু যিবোৰ পাপৰ দ্বাৰাই তেওঁ ইস্রায়েলক পাপত লিণ্ড কৰাইছিল আৰু তেওঁলোকৰ অসাৰ প্ৰতিমাৰোৰ দ্বাৰাই ইস্রায়েলৰ দ্বিশৰ যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰে জন্মাইছিল, আৰুৰ আন অৱশিষ্ট কাৰ্যৰ বৃত্তান্তৰ বিষয়ে, তেওঁ দেখুটুৱা পুৰাকৰ্মৰ কথা, সেই বিষয়ে ইস্রায়েলৰ বজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত জানো লিখা নাই? ২৮ পাছত আৰুৰ তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত নিন্দিত হ'ল আৰু তেওঁক চমৰিয়াত মেদাম দিয়া হ'ল। ২৯ যিহুদাৰ বজা আচৰণ কৰিবলৈ ধৰিলৈ আৰু বাইশত কৰিছিল আৰু যিহোৱাৰ বাক্য আহাৰে ইস্রায়েলৰ বজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত জানো লিখা নাই? ৩০ পাছত আৰুৰ তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত নিন্দিত হ'ল আৰু তেওঁক চমৰিয়াত মেদাম দিয়া হ'ল। ৩১ তেওঁৰ পূৰ্বে যিসকল লোক আছিল, সেই সকলোতকৈ আৰুৰ পুত্ৰ আহাৰে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰিছিল। ৩১ নবাটৰ পুত্ৰ যাবিয়ামৰ দৰে পাপ-আচৰণ কৰিও আহাৰে ক্ষান্ত হোৱা নাছিল, ইয়াৰ উপৰিও চীডেনীয়াসকলৰ বজা এত্বালৰ জীয়েক দেজলেক বিয়া পাতিছিল। পাছত তেওঁ গৈ বালক পূজা কৰিবলৈ ধৰিলৈ আৰু তাৰ আগত প্ৰশিপাত কৰিলে। ৩২ তেওঁ চমৰিয়াত নিৰ্মাণ কৰা বালক গৃহত বালকৰ কাৰণে এটা যজ্ঞবেদীও শুণন কৰিলে। ৩৩ তাতে আহাৰে এটা আচৰণে মূৰ্তি সাজিলে। এইদৰে ইস্রায়েলৰ পূৰ্বৰ সকলো বজাতকে তেওঁ শিশুৰ কৰা কালত বাঞ্ছেলীয়া হীয়েলে পুনৰায় যিৰীহো নিৰ্মাণ কৰিলে। তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বাক্য মানি চলিছিল আৰু সেই কাৰণে যিহোৱাৰ নুনৰ পুত্ৰ যিহোৱাৰ মুখেৰে কোৱা বাক্য অনুসাৰে, তেওঁ নিজ বৰ পুত্ৰ অৰীৰামক দণ্ড বৃহূপে দি যিবীৱোৰ ভিত্তিমূলক হৃষণ কৰিলে আৰু নিজ সৰু পুত্ৰ চূকুৰ দণ্ড বৃহূপে দি যিবীৱোৰ দুৱাৰবোৰে লগালে।

১৭

পাছত গিলিয়দ-প্ৰাসীসকলৰ মাজৰ তিচৰীয়া এলিয়াই আহাৰক কাবলৈ কলে, “মই যি জনৰ সাক্ষাতে থিয়ে হৈ আছোঁ, সেই ইস্রায়েলৰ দ্বিশৰ যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, এই কেইবছৰ নিয়ৰ বা বৰষণ নহ'ব; কেৱল মোৰ বাক্য অনুসাৰে হ'ব।” ২ পাছত এলিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আছিল বোলে, ৩ “তুমি এই ঠাই ত্যাগ কৰা, পূৰ্ব দিশে যৰ্দনৰ সন্মুখত থকা কৰীৎ জুৰিলে যোৱা, আৰু তাৰ কাৰ্যত নিজে গৈ লুকাই থাকা। ৪ তাতে তুমি সেই জুৰিৰ পানী পান কৰিবলৈ পাবা আৰু সেই ঠাইত তোমাৰ খোৱা বস্তু যোগালৈ মই এজনী পান কৰিবলৈ মনে আছোঁ।” ৫ তেতিয়া তেওঁ গৈ যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে সেই কাৰ্য কৰিলে; তেওঁ গৈ যৰ্দনৰ সন্মুখত থকা কৰীৎ জুৰিব কাৰ্যত বাস কৰিলে। ৬ তাতে চৌকা-কাউৰীবোৰে তেওঁৰ কাৰণে বাতিপুৰা আৰু সুফিয়া সময়ত পিঠা আৰু মঙ্গল আনি দিছিল আৰু তেওঁ সেই জুৰিৰ পানী পান কৰিছিল। ৭ কিন্তু কিছু সময়ৰ পাছত দেশত বৰষণ নোহোৱাৰ কাৰণে সেই জুৰিৰ পানী শুকাই গাল। ৮ সেই সময়ত তেওঁৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য অছিল বোলে, ৯ “তুমি উঠি গৈ চীডেনীৰ অধীনত থকা চাৰিখোনৰ কাষত ছাউনি পাতি আছিল।” ১০ তেতিয়া তেওঁ গৈ উঠি চাৰিখোনৰ দণ্ডিত কু-আচৰণ কৰি যি যি পাপ কৰিলৈ আৰু যাবিয়ামৰ দৰে তেওঁ পাপ কৰিছিল, সেই কাৰ্যবোৰ দ্বাৰাই ইস্রায়েলকো পাপত লিণ্ড কৰাইছিল; এইবোৰ কাৰণে তেওঁ গৈ যৰ্দনৰ পৰিপূৰ্ণ পান কৰিলৈ আছিল। ১১ তেতিয়া সেই বিধী বিধী মহিলাক খৰি বুটালি থকা দেখিলো তেতিয়া তেওঁ তাইক মাতি কলে, “বিনয় কৰোঁ, পান কৰিবৰ বাবে মোলৈ এটা পাত্ৰত পানী অলপ আনা।” ১১ তেতিয়া সেই মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁলৈ পানী আনিবলৈ যাওঁতে, তেওঁ তাইক আকো মাতি কলে, “বিনয় কৰোঁ, তুমি মোৰ কাৰণে এত্তোখৰ পিঠাও হাতত লৈ আহিবা।” ১২ তেতিয়া তাই কলে, “তোমাৰ দ্বিশৰ যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, মোৰ ঘৰত এটি পিঠাও

নাই; কেবল বয়ামত এমুঠিমান আটাগুড়ি আরু টেকেলিত এটোপমান তেল আছে চোরা, মোর আরু মোর ল'বাটির কারণে বাজিবলৈ মই দুড়ালমান খবি যোগাব করি আছোঁ; আরু এইখনি শোৱাৰ পাছতে আমৰ মৃত্যু হ'ব। ১৩ তেতিয়া এলিয়াই তাইক ক'লে, ‘ভয় নকৰিব। তুমি যি কলা, তাকেই কৰাগৈ, কিন্তু প্ৰথমে তাৰে মোৰ কাৰণে এটি সুৰ পিঠা তৈয়াৰ কৰা, তাৰ পাছত তোমাৰ আৰু তোমাৰ ল'বাটিৰ কাৰণে তৈয়াৰ কৰিব। ১৪ কিয়নো ইস্ত্রায়েলৰ দৈশুৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে যে, “যিহোৱাই পৃথিবীত বৰষুণ নেপেলোৱালৈকে সেই বয়ামৰ আটাগুড়ি উদং নহ'ব আৰু সেই টেকেলিৰ তেলো শেষ নহ'ব।” ১৫ তেতিয়া তাই গৈ এলিয়াৰ বাক্যৰ দৰেই কৰিলে আৰু তেতিয়াৰে পৰা এলিয়া, তাই আৰু তাইৰ ল'বাটিয়ে বহুদিনলৈকে খাবলৈ পালে। ১৬ যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে এলিয়াৰ দ্বাৰাই কোৱা সেই কথাব দৰে সেই বয়ামৰ আটাগুড়ি উদং নহ'ল আৰু সেই টেকেলিৰ তেলোৱা ওৰ নপৰিল। ১৭ এই ঘটনা ঘটি যোৱাৰ পাছত, সেই ঘৰৰ গৃহিণীজীনীৰ ল'বাজন বেমাৰত পৰিল। পাছত ল'বাজনৰ বেমাৰ ইমান টান হল যে, তাৰ শৰীৰৰ নিশ্চাৰস বদ্ধ হৈ গ'ল। ১৮ তেতিয়া ল'বাটিৰ মাত্রে এলিয়াক ক'লে, “হে দৈশুৰ বলোক, আপোনাৰ লগত মোৰ কি সমন্দ? আপুনি জনো মোৰ অপৰাধৰ সোঁৰৰাবলৈ আৰু মোৰ পুত্ৰক মাৰি পেলাবলৈ আহিছে!” ১৯ তেতিয়া এলিয়াই তাইক ক'লে, “তোমাৰ ল'বাটিক মোৰ দিয়া।” পাছত তাইৰ কোলাৰ পৰা তেওঁ ল'বাজনক ল'লে, আৰু নিজে থকা ওপৰ কোঠালিলৈ তাক লৈ গ'ল; তাতে তেওঁ নিজৰ শৰ্যায় সেই ল'বাজনক শুৱাই হল। ২০ তেওঁ যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, “হে মোৰ দৈশুৰ যিহোৱা, মই যি বিধৱাৰ ঘৰত প্ৰাস কৰি আছোঁ, আপুনি জনো তাইৰ ল'বাটিক মাৰি পেলাই তাইলৈয়ে অমঙ্গল ঘটাইছে নে?” ২১ তেতিয়া তেওঁ ল'বাটিৰ ওপৰত তিনিবাৰ দীঘল হৈ পৰি যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, “হে মোৰ দৈশুৰ যিহোৱা, মই বিনয় কৰোঁ, এই ল'বাটিৰ ভিতভলৈ পুনৰায় প্ৰাণ শূণ্যাই আনক।” ২২ তেতিয়া যিহোৱাই এলিয়াৰ সেই কথা শুনিলে; ল'বাটিৰ প্ৰাণ তাৰ ভিতভলৈ পুনৰায় ঘূৰি আহিল আৰু সি সুস্থ হল। ২৩ তাৰ পাছত এলিয়াই ল'বাটি লৈ ওপৰ কোঠালিৰ পৰা নামি আহি ঘৰৰ ভিতৰত সোমাই তাৰ মাতৃৰ হাতত শোধাই দি ক'লে, “চোৱা, তোমাৰ এই ল'বাটি জীৱিত আছে।” ২৪ তেতিয়া সেই মহিলাগৰাকীয়ে এলিয়াক ক'লে, “এতিয়া মই জানিলোঁ যে, আপুনি দৈশুৰ লোক আৰু আপোনাৰ মুখত থকা যিহোৱাৰ বাক্যও সত্য।”

১৮ বহুদিনৰ পাছত যিহোৱাৰ বাক্য এলিয়ালৈ আহিল; সেয়া আছিল বৰষুণ নোহোৱা হৈ থকা তৃতীয় বছৰ। যিহোৱাই ক'লে, “তুমি গৈ আহাবক দৰ্শন দিয়া আৰু তেতিয়া মই দেশলৈ বৰষুণ পঠিয়াম।” ২ তেতিয়া এলিয়াই আহাবক দৰ্শন দিবলৈ গ'ল। সেই কালত চমৰিয়াত অতি বেছি আকল হৈছিল। ৩ পাছত আহাবে বাজ-গৃহৰ ঘৰঘণ্ডী ওবদিয়াক মাতি আনিলে; সেই ওবদিয়া যিহোৱাৰ প্রতি অতিশয় ভয়কাৰী লোক আছিল। ৪ কিয়নো যি সময়ত ঈজেবলৈ যিহোৱাৰ ভাববাদীসকলক বধ কৰি আছিল, সেই সময়ত ওবদিয়াই এশ ভাববাদীক লৈ পঞ্চশৰ্শজন পঞ্চশৰ্শজনকে গুহত লুকুৱাই বাখি, অঞ্জ-জল দি তেওঁলোকক প্ৰতিপালন কৰিছিল। ৫ আহাবে ওবদিয়াক ক'লে, “দেশত যিমান জলৰ ভূমুক আৰু জুৰি আছে, তুমি সেই ঠাইবোৱলৈ যোৱা, কিজিনি আমি সেই ঠাইবোৱেত কিছু ঘাঘ পায়; তাতে সোৱা আৰু খচৰবোৰে প্ৰাণ বৰক কৰাৰ পাৰিব, সেয়ে হ'লে আমি আটাইবোৰ পশ নেহেৰুৱাৰ।” ৬ তেতিয়া তেওঁলোকে দেশৰ মাজেদি ভ্ৰমণ কৰিবলৈ, তেওঁলোক দুয়োৰে মাজত দেশ ভাগ কৰিলে; তেতিয়া আহাব নিজেই এক বাটেদি আৰু ওবদিয়াও আনাটো বাটেদি গ'ল। ৭ তেতিয়া ওবদিয়াই বাটত গৈ থাকোতে, হঠাতে এলিয়াক লগ পালে। ওবদিয়াই তেতিয়া তেওঁক চিনি পালে, আৰু মাটিত মুখ লগাই তেওঁক ক'লে, “আপুনি মোৰ প্ৰভু এলিয়া হয়নে?” ৮ তেতিয়া তেওঁক ক'লে, “হয়, মই হওঁ। তুমি যোৱা, আৰু গৈ তোমাৰ প্ৰভুক কোৱা যে, ‘এলিয়া ইয়াত আছে।’” ৯ তেতিয়া ওবদিয়াই ক'লে, “মই এনে কি পাপ কৰিলোঁ, আপুনি যে বধ কৰিব বাবে আপোনাৰ দাসক আহাৰ হাতত শোধাই

দিহে? ১০ আপোনাৰ দৈশুৰ যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, মোৰ প্ৰভু ৰজাই
আপোনাক বিচাৰিবলৈ মানুহ নপঠিওৱা এনে কোনো দেশ বা ৰাজ্য নাই।
সেই দেশ বা ৰাজ্যৰ লোকে যেতিয়া ‘এলিয়া ইয়াত নাই’ এইদৰে কয়,
তেতিয়া তেওঁলোকে আপোনাক যে বিচাৰি পেৱা নাই, সেই বিষয়ে সঠিক
কৰিবলৈ ৰজাই আপোনাক বিচাৰিবলৈ পঠ্ঠোৱা লোকসকলক শপতো
খুৱাইছিল। ১১ এতিয়া আপুনি কৈছে, ‘এলিয়া ইয়াতে আছে, এই বুলি
তোমাৰ প্ৰভুৰ আগত কোৱাগৈ।’ ১২ কিয়নো মই আপোনাৰ ওচৰ পৰা
যোৱা মাত্ৰকে মই নজনা কোনো এক ঠাইলৈ যিহোৱাৰ আভাই আপোনাক
লৈ যাব; তাতে মই হৈ আহাবক সংবাদ দিলে, যদি তেওঁ আপোনাক বিচাৰি
নাপায়, তেতিয়া তেওঁ মোক বধ কৰিব; কিন্তু আপোনাৰ দাস মই হ'লে,
ল'বাকালৈ পৰা যিহোৱাৰ ভয়কাৰী লোক হৈ আছোঁ। ১৩ ঈজেবলৈ
যিহোৱাৰ ভাববাদীসকলক বধ কৰা কালত মই যিহোৱাৰ এশ ভাববাদীক
পঞ্চশৰ্শ জন পঞ্চশৰ্শ জনকৈ ভাগ কৰি গুহত লুকুৱাই বাখিছিলো, আৰু
তেওঁলোকক অঞ্জ-জল দি কেনেকৈ প্ৰতিপালন কৰিছিলো, সেই বিষয়ে
জানো মোৰ প্ৰভুৰ শুনা নাই? ১৪ তথাপি এতিয়া আপুনি কৈছে, ‘যোৱা,
এলিয়া ইয়াত আছে, এই বুলি তোমাৰ প্ৰভুক কোৱাগৈগৈ’, যাতে তেওঁ মোক
বধ কৰিব। ১৫ তাতে এলিয়াই ক'লে, “মই ইয়জনাৰ সাক্ষাতে থিয়ে হৈ
আছোঁ, সেই বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, মই আজি নিশ্চয়ে
আহাবক দেখা দিম।” ১৬ তেতিয়া ওবদিয়াই আহাবক লগত সাক্ষাৎ
কৰিলে, আৰু আহাবক এই সংবাদ দিলে; পাছত আহাবে এলিয়াৰ লগত
সাক্ষাত কৰিবলৈ আহিল। ১৭ মেতিয়া আহাবে এলিয়াক দেখিলে তেতিয়া
তেওঁ ক'লে, “ইয়ালেক দুখ দিয়া লোকজন তমি হয় নে?” ১৮ এলিয়াই
উত্তৰ দি ক'লে, “মই ইয়ালেক দুখ দিয়া নাই, কিন্তু তুমি আৰু তোমাৰ
পিতৃ-বংশইহে দুখ দিছা, তোমালোকে যিহোৱাৰ আজ্ঞা ত্যাগ কৰিলা
আৰু বাল দেৱতাৰ মুৰ্তিবোৰ পাছত চলি আছ। ১৯ এতিয়া তুমি মানুহ
পঠিয়াই, ইয়ালেক সকলো লোকৰ লগতে ঈজেবলৈ মেজত ভোজন
কৰোতা বালৰ চাৰিশ পঞ্চশৰ্শজন ভাববাদী আৰু সেই আচৰেৰ চাৰিশ
ভাববাদীক এতিয়াই কৰিল পৰ্বতত মোৰ ওচৰত এক গোটি কৰা।” ২০
মেইদৰে আহাবে ইয়ালেক সকলো লোকৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়ালে, আৰু
ভাববাদীসকলক কৰিল পৰ্বতত গোটি খুৱালে। ২১ এলিয়াই লোকসকলৰ
ওচৰলৈ আহি ক'লে, “তোমালোকে কিমান কাললৈকে তোমালোকৰ মন
সলনি কৰি থিকিবা? যিহোৱা যদি দৈশুৰ হয়, তেন্তে তেওঁৰ পাছত চলা;
কিন্তু বাল যদি দৈশুৰ হয়, তেন্তে তাৰে পাছত চলা।” কিন্তু লোকসকলৈ
তেওঁক কোনো উত্তৰ নিদিলে। ২২ তেতিয়া এলিয়াই লোকসকলক
ক'লে, “যিহোৱাৰ এজন মাত্ৰ ভাববাদী মইহে অৰশিষ্ট আছোঁ, কিন্তু বালৰ
ভাববাদী চাৰিশ পঞ্চশৰ্শজন লোক আছে। ২৩ এই হেতুকে আমাক দুটা
ভৱতা দিয়া হওঁক; তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ কাৰণে এটা ঘাঁড় লওক, আৰু
তাক ডোখৰ ডোখৰ কৰি কাটি খৰি ওপৰত থওক, কিন্তু তাৰ ভলত
জুই নিদিয়ক; আৰু ময়ো আনাটো ঘাঁড় ঘুণ্ডত কৰি খৰিৰ ওপৰ বাখিম,
আৰু তাৰ ভলত জুই নিদিয়। ২৪ তেতিয়া তোমালোকে তোমালোকৰ
দেৱতাৰ নমেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা আৰু মই যিহোৱাৰ নমেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিবম;
তাতে যাৰ ঈজেবে আঘিৰ দ্বাৰাই উত্তৰ দিব, তেওঁৰেই ঈজেব হওঁক।” তাতে
সকলো লোকে উত্তৰ দি ক'লে, “এইটো ভাল কথা।” ২৫ তেতিয়া এলিয়াই
বালৰ ভাববাদীসকলক ক'লে, “পথমে তোমালোকে তোমালোকৰ কাৰণে
এটা ভলতা লোৱা, আৰু সেই ভলতায়ে ঘুণ্ডত কৰা, কিয়নো তোমালোক
অনেক লোক আছ। পাছত তোমালোকে তোমালোকৰ ঈজেবৰ নামেৰে
প্ৰাৰ্থনা কৰিবা; কিন্তু তলত জুই নিদিবা।” ২৬ তেতিয়া তেওঁলোকক
দিয়া ভলতায়ে ঘুণ্ডুৰোৱাৰে পৰা
দুপৰীয়ালৈকে “হে বাল, আমাক উত্তৰ দিয়া”, এই বুলি কৈ বালৰ নামেৰে
প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ; কিন্তু তেওঁলোকলৈ কোনো বাণী নহ'ল আৰু কোনেও
উত্তৰো নিদিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোকে সজা যজ্ঞবেণীৰ চাৰিওফালে
দেও দি না চালিবলৈ খৰিলে। ২৭ দুপৰীয়া সময়ত এলিয়াই তেওঁলোকক
ঠাট্টা কৰি ক'লে, “বৰকৈ বিভিন্নোৱাৰক! তেওঁ এজন ঈজেব হয়তো তেওঁ
ধ্যান কৰি আছে বা কোনো ঠাইলৈ যাত্রা কৰি আছে, নাইবা টোপনিতে
আছে আৰু তেওঁক জগাব প্ৰয়োজন।” ২৮ তেতিয়া তেওঁলোকে পুনৰ

বৰকে আটাই পাৰি মাতিবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ বীতিৰ দৰে, কটৰী আৰু শূলৰ ধাৰেৰে কাতি তেজ নোবোৱালৈকে নিজকে ক্ষত-বিক্ষত কৰিলে। ২৯ এইদেৱে দুপুৰ বেলা পাৰ হল আৰু তেওঁলোকে সন্ধ্যাৰ নৈবেদ্য দিয়ালৈকে ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰিলে; তথাপি উত্তৰ দিবলৈ কোনো বাণী ন'হল বা কোনোৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিবলৈ মনোযোগে নকৰিলে। ৩০ তেতিয়া এলিয়াই লোকসকলক ক'লে, “মোৰ ওচৰলৈ আহাঁ”, আৰু সকলো লোক তেওঁৰ ওচৰলৈ গ'ল। তেতিয়া তেওঁ যিহোৱাৰ সেই ভগা যজ্ঞ-বেদী মোৰামতি কৰিলে। ৩১ “তোমাৰ নাম ইহৃষ্যালৰ হ'ব”, এই বুলি যি যাকোৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিছিল, তেওঁৰ সন্তান সকলৰ ফৈলৰ সংখ্যা অনুসাৰে এলিয়াই বাৰ্টা শিল ল'লে। ৩২ সেই শিলবোৰেৰে তেওঁ যিহোৱাৰ নামেৰে এটা যজ্ঞ-বেদী নিয়মণ কৰিলে আৰু বেদীৰ চাৰিওফালে দুই চেয়া বীজ ধৰিব পৰা এটা খাল খান্দিলে। ৩৩ তাৰ পাছত তেওঁ খৰি বীতিমতে সজাই, ভতৰাটো ডোখৰ ডোখৰ কৰি কাটি খৰিৰ ওপৰত দিলে। তেতিয়া তেওঁ ক'লে “চাৰি কলহ পানী ভাৰই এই হোম-বলিৰ ওপৰত আৰু খৰিবোৰ ওপৰত দালি দিয়া।” ৩৪ পুনৰায় তেওঁ ক'লে, “দ্বিতীয়বাবো তেনে কৰা।” তেতিয়া তেওঁলোকে দ্বিতীয়বাবোৰ তাকেই কৰিলে। তেওঁ আকো ক'লে, “ভূতীয়বাবোৰ তেনেকৈ কৰা।” তাতে তেওঁলোকে ভূতীয়বাবোৰ কৰিলে। ৩৫ তেতিয়া বেদীৰ চাৰিওফালে পানী বৈ গ'ল আৰু সেই খালো পানীৰে পুৰ কৰিলে। ৩৬ পাছত সন্ধিয়া বেলাৰ নৈবেদ্য দিয়াৰ সময়ত এলিয়া ভাৰবাদীয়ে ওচলৈ আহি ক'লে, “হে অৱাহামৰ, ইচহাকৰ আৰু ইহৃষ্যালৰ দুশ্বৰ যিহোৱা, ইহৃষ্যালৰ মাজত তুমিয়েই যে দুশ্বৰ আৰু মহি তোমাৰ দাস, আৰু তোমাৰ বাক্যৰ প্ৰভাৱত মহি যে এই সকলো কাৰ্য কৰিছো, ইয়াক আজি সকলোৰে জানিক। ৩৭ যে যিহোৱা, তুমিয়েই যে দুশ্বৰ আৰু তুমিয়েই যে এওঁলোকৰ মন পুনৰায় তোমালৈ ঘৰাই অনিষ্টা, সেই বিষয়ে এই লোকসকলে জানিবৰ কাৰণে হে যিহোৱা, মোৰ এই কথা শুন।” ৩৮ তেতিয়া যিহোৱাৰ অগ্নি পৰি, সেই হোম-বলি, খৰি, শিল, আৰু মাটি প্ৰাণ কৰিলে, আৰু খালত থকা পানীকো চেলেকি প্লোলামে। ৩৯ লোক সকলে যেতিয়া এই কাৰ্য দেখিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে মাটিলৈ মুখ কৰি পৰি ক'লে, “যিহোৱায়েই দুশ্বৰ! যিহোৱায়েই দুশ্বৰ!” ৪০ তেতিয়া এলিয়াই তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে বালৰ ভাৰবাদীসকলক ধৰা।” তেওঁলোকৰ মাজত এজনকো পলাই সাৰি যাব নিদিবা।” ৪১ তেতিয়া তেওঁলোকে ভাৰবাদীসকলক ধৰিলে আৰু এলিয়াই তেওঁলোকক কীচোন জুৰিলৈ নি, সেই ঠাইত তেওঁলোকক বধ কৰিলে। ৪১ পাছত এলিয়াই আহাৰক ক'লে, উঠা, দৈ ভোজন-পান কৰা; কিয়নো বৰ বৰষুণৰ শব্দ হৈছে।” ৪২ তেতিয়া আহাৰে ভোজন-পান কৰিবলৈ উঠি গ'ল। এলিয়াই কৰ্মি পৰ্বতৰ টিঙ্গলৈ গৈ মাটিত প্ৰণিপাত কৰি তেওঁৰ আৰু দুটাৰ মাজত নিজৰ মুখ বৰ্ধিলে। ৪৩ পাছত তেওঁ নিজৰ দাসক ক'লে, “এতিয়া উঠি গৈ সাগৰৰ ফালে ঢোৱা।” তাতে তেওঁ উঠি গৈ চাই ক'লে, “তাত একোৱেই নাই।” তেতিয়া এলিয়াই ক'লে, “তুমি আকো যোৱা আৰু সাতৰাৰ এইদেৱে কৰা।” ৪৪ পাছত সম্ভৰাব চাঁওতে, তেওঁ ক'লে, “চাঁওক, মানুহৰ হাতৰ সমান সুৰ মেষ এডোখৰ সাগৰৰ পৰা উঠিছে।” তেতিয়া এলিয়াই ক'লে, “তুমি উঠি গৈ আহাৰক কোৱা, ‘বৰষুণে আপোনাক যাবলৈ বাধা দিয়াৰ আগতে আপুনি বথ সজাই নামি যাঁওক।’” ৪৫ ইয়াৰ অলপ পাছত যিষেৰে আৰু বৰতহেৰে আকাৰ ক'লা হৈ উঠিল আৰু বৰষুণ হৈল। আৰু আহাৰে বৰতহেত উঠি যিজিয়েলৈ গ'ল। ৪৬ তাৰ অলপ পাছত যিষেৰাব হাত এলিয়াৰ ওপৰত স্থিত হোৱাত, তেওঁ কঁকল বান্ধি যিজ্জ্যেলত সোমাৰা ঠাইলৈকে আহাৰ আগে লৈ বধ কৰিলে।

১৯ পাছত আহাৰে, এলিয়াই কৰা সেই সকলো কাৰ্যৰ কথা আৰু বিশেষকৈ তৰোৱালৰ দ্বাৰাই আটাই বালৰ ভাৰবাদীসকলক বধ কৰা কথা দুজেবলৰ আগতক ক'লে। ২ তেতিয়া দুজেবলে এলিয়াৰ ওচৰলৈ দৃত পঠিয়াই এই কথা কো'লাম বোলে, “কাইলৈ এনে সময়ত যদি মহি তোমাৰ প্ৰাণ তেওঁলোকৰ এজনৰ প্ৰাণৰ দণ্ডে নকৰেো, তেন্তে দেৱতাবোৰে যেক অনুক আৰু তাকেয়ো অধিক দণ্ড দিয়ক।” ৩ সেই বিষয়ে শুনি এলিয়াই উঠি নিজ প্ৰাণকৰ্ষণৰ বাবে পলাই গ'ল আৰু যিহুদাৰ অধীনত

থকা বেৰ-চেৱালৈ আহি নিজৰ দাসক তাতেই এৰিলে। ৪ কিন্তু তেওঁ নিজে এদিনৰ বাট মৰুপ্রাতৰ মাজেদি গৈ এজোপা ৰোতম গছৰ তলত বাহিল। তেওঁ নিজৰ বাবে মৃত্যু প্ৰৰ্থনা কৰিলে আৰু ক'লে, “য়েয়ে যামেষ্ট, হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰাণ লোৱা, কিয়নো মই নিজ পূৰ্বপুৰুষসকলতকৈ উত্তম নহওঁ।” ৫ তাৰ পাছত তেওঁ এজোপা ৰোতম গছৰ তলত বাগৰ দি টোপনি গ'ল। হঠাৎ এজন দৃতে তেওঁক চুক্তি ক'লে, “উঠা আৰু ভোজন কৰা।” ৬ তেতিয়া এলিয়াই নিজ মূৰ-শিতানত, তপত শিলত সিজোৱা এটা পিঠা আৰু এটকেলি পানী দেখিলে। তেতিয়া তেওঁ ভোজন কৰি পুনৰায় বাগৰ দিলে। ৭ পাছত যিহোৱাৰ দৃতে দ্বিতীয়বাবোৰ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক শৰ্প কৰি ক'লে, “উঠা আৰু ভোজন কৰা।” ৮ তেতিয়া তেওঁ উঠি ভোজন-পান কৰিলে আৰু সেই আহাৰৰ শক্তিবেই চঞ্চল দিন চঞ্চল বাতি যাত্রা কৰি যিহোৱাৰ পৰ্বত হোৱেৰ পালে। ৯ তেওঁ এটা শুহালৈ গৈ তাতে বাতিটো থাকিল। তেতিয়া তেওঁৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল আৰু তেওঁক ক'লে, “হে এলিয়া, তুমি ইয়াত কি কৰিছা?” ১০ তেতিয়া এলিয়াই উত্তৰ দিলে, “মই বাহিনীসকলৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ পক্ষে অতিশয় উদ্যোগী, কিয়নো ইহৃষ্যালৰ সন্তান সকলে আপোনাৰ নিয়মটি ত্যাগ কৰিলে, আপোনাৰ যজ্ঞ-বেদীবোৰে ভাষি পেলালে, ভাৰবাদীসকলক তৰোৱালৰ দ্বাৰাই বধ কৰিলে। কেৱল মইহৈ অৱশিষ্ট আছোঁ আৰু তেওঁলোকে মোৰো প্ৰাণ ল'বলৈ বিচাৰি আছোঁ।” ১১ যিহোৱাই ক'লে, “বাহিৰলৈ লোলাই যোৱা আৰু পৰ্বতৰ ওপৰলৈ আহি মোৰ সন্মুখত যিয়ে হোৱা।” তেতিয়া সেই ঠায়েদি যিহোৱাই গমণ কৰিলে আৰু তাত যিহোৱাৰ আগে অতিশয় প্ৰচঙ্গ বায়ুৰ পৰ্বতৰ বাবে আৰু শিলবোৰ ভাষি পেলালে; কিন্তু সেই বায়ুত যিহোৱাৰ নাছিল। বায়ুৰ পাছত ভূমিকম্প হ'ল, কিন্তু সেই ভূমিকম্পটো যিহোৱাৰ নাছিল। ১২ ভূমিকম্পৰ পাছত অগ্নি হ'ল, কিন্তু সেই অগ্নিটো যিহোৱাৰ নাছিল। অগ্নিৰ পাছত এটি মৃদু স্বৰ শুনা গ'ল। ১৩ সেই স্বৰ শুনা মাত্ৰকে এলিয়াই চাদৰেৰে মুখখন ঢাকি বাহিৰলৈ লোলাই আছিল, আৰু গুহাৰ সন্মুখত যিয়ে হৈল। তেতিয়া তেওঁলৈ সেই মাত আহিল আৰু ক'লে, “হে এলিয়া, তুমি ইয়াত কি কৰিছা?” ১৪ এলিয়াই উত্তৰ দি ক'লে, “মই বাহিনীসকলৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ পক্ষে অতিশয় উদ্যোগী, কিয়নো ইহৃষ্যালৰ সন্তান সকলে আপোনাৰ নিয়মটি ত্যাগ কৰিলে, আপোনাৰ যজ্ঞ-বেদীবোৰে ভাষি পেলালে আৰু আপোনাৰ ভাৰবাদীসকলকো তৰোৱালৰ দ্বাৰাই বধ কৰিলে। কেৱল মইহৈ অৱশিষ্ট আছোঁ আৰু তেওঁলোকে মোৰো প্ৰাণ ল'বলৈ বিচাৰি আছোঁ।” ১৫ তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “তুমি নিজ বাটে উলটি দয়েচৰক মৰুপ্রাতলৈ যোৱা আৰু যেতিয়া তুমি তাত উপস্থিত হ'বা, তেতিয়া তুমি অৱামৰ ওপৰত বজা হ'বলৈ হজায়েলক অভিযুক্ত কৰিবা; ১৬ আৰু ইহৃষ্যালৰ ওপৰত বজা হ'বলৈ নিমচীৰ পুত্ৰ যেহেক অভিযুক্ত কৰিবা, আৰু তোমাৰ পদত ভাৰবাদী হ'বলৈ আৰেল-মহোলাত থকা চাফটৰ পুত্ৰ ইলীচাক অভিযুক্ত কৰিবা। ১৭ সেই সময়ত এনে ঘটিৰ যে, যিজনে হজায়েলৰ তৰোৱালৰ পৰা পলাই যেহেৰে সেই জনক বধ কৰিব আৰু যি জন যেহেৰ তৰোৱালৰ পৰা পলাই সেই জনক ইলীচাই বধ কৰিব। ১৮ কিন্তু ইহৃষ্যালৰ মাজত মই নিজৰ বাবে সাত হাজাৰ লোক অৱশিষ্ট বাখিম, কিয়নো তেওঁলোকৰ কোনো এজনেই বালৰ সন্মুখত আৰুঠকঢ়া নাই, আৰু তেওঁলোকৰ কোনো এজনৰ মুখে তেওঁক চুমা যোৱা নাই।” ১৯ তেতিয়া এলিয়াই সেই ঠাইত এৰি গ'ল আৰু চাফটৰ পুত্ৰ ইলীচাক লগ পালে; সেই সময়ত তেওঁ হাল বাই আছিল; বাৰ হাল ঘাঁড়-গুৰু তেওঁৰ আগত আছিল; আৰু শেষৰ হালৰ লগত তেওঁ নিজে আছিল। তাতে এলিয়াই ইলীচাই ওচৰলৈ আগবঢ়া গ'ল আৰু নিজৰ গৰ চাদৰখন তেওঁৰ গৰ ওপৰত উৱাই দিলে। ২০ তেতিয়া ইলীচাই ইলীচাই এৰি, এলিয়াৰ পাছে পাছে লৰি গ'ল, ইলীচাই ইলীচাই তেওঁক ক'লে, “বিনয় কৰোঁ মই মোৰ আই-বোপাইক চুমা খাই আহিবলৈ আপুনি যোৱা অনুমতি দিয়ক; তাৰ পাছত আপোনাৰ পাছে পাছে চলিম।” তেওঁ ইলীচাক ক'লে, “উলটি যোৱা, কিন্তু মই তোমালৈ যি কৰিবলৈ সেই বিষয়ে ভাবিবা?” ২১ তেতিয়া ইলীচাই তেওঁৰ ওচৰলৈ আগবঢ়া গ'ল আৰু সেই হাল ঘাঁড়-বোৰে বধ কৰিব, তাৰ নাঞ্জল আৰু মুুৰলিৰ কাঠেৰে তাৰ মঙ্গই তৈয়াৰ কৰিলে আৰু লোকসকলক

দিলে; তাতে তেওঁলোকে সেয়ে ভোজন করিলে। তাৰ পাছত তেওঁ উঠি অলিয়াৰ অনুগামী হৈ তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কৰিলে।

২০ পাছত অৰামৰ বজা বিন-হৰদদে নিজৰ সৈন্য সমূহক গোট খোলালে; তেওঁৰ লগত বত্ৰিশ জন বজা, ঘোৰা আৰু বথৰোৰ আছিল। তেওঁ গৈ চমৰিয়া অৰৱোৰ কৰিলে, আৰু চমৰিয়াৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে। ২ তেওঁ নগৰলৈ ইস্তায়েলৰ বজা আহাৰৰ ওচৰলৈ দৃত পঠিয়াই তেওঁক ক'লে, “বিন-হৰদে এই কথা কৈছে: ও ‘তোমাৰ বৃপু আৰু সোণ মোৰ; আৰু তোমাৰ সবাতকে উত্তম পাঞ্জীসকল আৰু সন্তান সকল আটাইবোৰ এতিয়াৰ পৰা মোৰেই’।” ৪ তেতিয়া ইস্তায়েলৰ বজাই উত্তৰ দি ক'লে, “হে মোৰ প্রভু মহাৰাজা, আপুনি যিদৰে কৈছে তেনেই হ'ব। মই আৰু মোৰ সকলো আপোনাৰেই।” ৫ পাছত দৃতৰোৰে পুনৰাবৰ আহি ক'লে, “বিন-হৰদে এই কথা কৈছে, ‘তুমি তোমাৰ বৃপু, সোণ, পঞ্জীসকল আৰু সন্তান সকলক মৌলৈ শোধাই দিয়া বুলি ক'বলৈ তোমাৰ ওচৰলৈ দৃত পঠিয়াইছো হয়; ও কিন্তু কাহীলৈ এনে সময়ত মই মোৰ দাসবোৰক তোমাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াম, তাতে তেওঁলোকে তোমাৰ ঘৰত আৰু তোমাৰ দাসবোৰৰ ঘৰত বিচাৰ কৰি, তেওঁলোকৰ দৃষ্টিত যি উত্তম, সেই সকলোকে দখল কৰি লৈ আহিৰ’।” ৭ তেতিয়া ইস্তায়েলৰ বজাই দেশৰ বৃদ্ধ লোকসকলক মতি আনি তেওঁলোকক ক'লে, “মই বিনয় কৰোঁ, তোমালোকে বিবেচনা কৰি চোৱা কিদৰে এই মানুহজনে কেৰল অনিষ্টৰ চেষ্টা কৰিছে। কিয়নো তেওঁ মোৰ ভাৰ্যা আৰু সন্তান সকলক নিজৰ কৰিবলৈ আৰু মোৰ বৃপু ও সোণৰ কাৰণেও আদেশ পঠিওৰাত, মই তেওঁক অস্থীকৰ কৰা নাই।” ৮ তেতিয়া বৃদ্ধ লোকসকল আৰু সকলো প্ৰজাই আহাৰক ক'লে, “আপুনি তেওঁৰ কথা নুশ্বিন আৰু সেই কথাত সন্মতো নহ'ব।” ৯ এই হেতুকে আহাৰে বিন-হৰদদেৰ দৃতৰোৰক ক'লে, “মোৰ প্রভু মহাৰাজক ক'বা, ‘আপুনি প্ৰথমে আপোনাৰ দাসৰ ওচৰলৈ দৃত পঠিয়াই যি কৈছিল, সেই সকলোকে মই কৰিম, কিন্তু দ্বিতীয়াৰ যি দাবী কৰিছে সেই বিষয়ে হ'লে মই কৰিব নোৱাৰোঁ।’” পাছত দৃতৰোৰে গৈ তেওঁক সেই বাতৰি দিলে। ১০ তেতিয়া বিন-হৰদে তেওঁৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়াই ক'লে, “এই চমৰিয়াৰ ধূলি যদি মোৰ পাছত অহা লোকসকলৰ প্ৰতিজনলৈ এমুষ্টিকৈ জোৰে, তেন্তে দেৱতাবোৰে মোক অমুক আৰু তাতকেয়ো অধিক দণ্ড দিয়ক।” ১১ তাতে ইস্তায়েলৰ বজাই উত্তৰ দি ক'লে, “তোমালোকে তেওঁক কোৱাগৈ, ‘কোনো লোকেও যেন বণৰ সাজ গাত পিন্ধি, তেওঁ সাজ সোলোকোৱা জনৰ দৰে অহংকাৰ নকৰক।’” ১২ পাছত যি সময়ত বিন হৰদ আৰু তেওঁৰ লগত বজাসকলে পঁজাৰোৰত পান কৰি আছিল, তেতিয়া তেওঁ সেই বাতৰি শুনি নিজ দাসবোৰক ক'লে, “তোমালোকে বণৰ বেছ পাতা।” তেতিয়া তেওঁলোকে নগৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ বেছ পাতিলে। ১৩ চোৱা, এজন ভাৰবাদীয়ে ইস্তায়েলৰ বজা আহাৰৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘তুমি সেই মহা লোক সকলৰ সৈন্য দলটো দেখিছা নে? চোৱা, আজি মই তেওঁলোকৰ তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰি দিম। তেতিয়া ময়েই যে যিহোৱা সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিব।’” ১৪ তাৰ পাছত তেওঁলোকে সাত দিনলৈকে সন্মুখ-সন্মুখি হৈ ছাউনিত থাকিল। সংগু দিনা যুদ্ধ লাগিল। তাতে ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে একে দিনাই অৰামীয়াসকলৰ এক লাখ পদাতিক সৈন্যক সংহাৰ কৰিলে। ৩০ কিন্তু অৰশিষ্টসকল অফেকলৈ পলাই নগৰৰ সোমাল আৰু তাতে সেই নগৰৰ গড় সেই অৰশিষ্ট থকা সাতাইশ হাজাৰ লোকৰ ওপৰত পৰিল। বিন-হৰদ নগৰৰ ভিতৰলৈ পলাই গৈ এটা ভিতৰ কোঁচিলিত সোমাল। ৩১ পাছত তেওঁৰ দাসবোৰে তেওঁক ক'লে, “চাঁওক, আমি শুনিছো যে ইস্তায়েল-বংশৰ বজাসকল দয়ালু বজা; এই হেতুকে বিনয় কৰোঁ, আমি ককালত চট পিন্ধি ডিতিল লেজু লৈ, বাহিৰ হৈ ইস্তায়েলৰ বজাৰ ওচৰলৈ ঘাওঁহক; কিজানি তেওঁ অপোনাৰ প্ৰাণ ব্ৰহ্ম কৰিব।” ৩২ তেতিয়া তেওঁলোকে চট পিন্ধি, ডিতিল লেজু লৈ, ইস্তায়েলৰ বজাৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “আপোনাৰ দাস বিন-হৰদ দৈলে কৈছে, ‘মই বিনয় কৰোঁ, মোক জীয়াই বাখক।’” তেতিয়া আহাৰে ক'লে, “বিন-হৰদ এতিয়াও জীয়াই আছে নে? তেওঁ মোক ভাই।” ৩৩ তেতিয়া সেই লোকসকলৈ ইয়াকে শুণ লক্ষণ বুলি বুজি, তেওঁৰ মৰন ভাৰ স্পষ্ট কৰি উলিয়াবলৈ বেগাই ক'লে, “আপোনাৰ ভাই বিন-হৰদ জীয়াই আছে।” তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “তোমালোকে গৈ তেওঁক আনা।” তেতিয়া বিন-হৰদ বাহিৰ ওলাই তেওঁৰ ওচৰলৈ আহাত, বজাই তেওঁক ব্যথত ভুলিলে। ৩৪ তেতিয়া বিন-হৰদে তেওঁক ক'লে, “মোৰ পিতৃহয়ে তোমাৰ পিতৃৰ পৰা যি যি নগৰ লৈছিল, সেই নগৰবোৰক মই তোমাক পুনৰাবৰ ধূবাই দিম আৰু মোৰ পিতৃহয়ে যেনকৈ চমৰিয়াত হট-বজাৰ বহুবাইছিল, তুমিও তোমাৰ কাৰণে সেইদৰে দমোচকত হট-বজাৰ বহুবাবা।” আহাৰে ক'লে, “মই এই চুক্তিৰেই তোমাক বিদায় কৰিম।” এইদৰে আহাৰে তেওঁৰ লগত নিয়ম বান্ধি তেওঁক বিদায় দিলে। ৩৫ পাছত শিষ্য ভাৰবাদীসকলৰ মাজৰ

১৯ এনেতে প্ৰদেশৰ অধিপতিৰ ডেকাসকল আৰু তেওঁলোকৰ পাছত যোৱা সৈন্যদল নগৰৰ বাহিৰ ওলাই গ'ল। ২০ তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনে নিজৰ নিজৰ সম্মুখত থকা লোকক বথ কৰিলে। তেতিয়া অৰামীয়াসকল পলাবলৈ ধৰাবাত, ইস্তায়েলৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদি গ'ল। কিন্তু অৰামৰ বজা বিন-হৰদে কিছুমান অশ্বাৰোহী সেনাৰ সৈতে ঘোৰাত উঠি পলাই সাৰিল। ২১ তেতিয়া ইস্তায়েলৰ বজাই ওলাই গৈ তেওঁলোকৰ ঘোৰা আৰু বথৰোৰ নষ্ট কৰিলে আৰু অৰামীয়াসকলৰ মাজত মহা-সংহাৰ কৰিলে। ২২ তাৰ পাছত সেই ভাৰবাদীয়ে ইস্তায়েলৰ বজাৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে বোলে, “তুমি গৈ নিজকে বলবান কৰা আৰু তুমি সাৰধান হৈ নিজে কি কৰা উচিত, সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰা, কিয়নো বছৰ ধূৰি আহাৰ সময়ত অৰামৰ বজাই তোমাৰ বিৰুদ্ধে পুনৰাবৰ আহিৰ।” ২৩ পাছত অৰামৰ বজাৰ দাসবোৰে তেওঁক ক'লে, “তেওঁলোকৰ দেৱতা পৰ্বতীয়া দেৱতা, এই কাৰণে তেওঁলোক আমাতকৈ শক্তিশালী আছিল। কিন্তু আমি যদি সমথলত তেওঁলোকৰ লগত যুদ্ধ কৰোঁ, তেতিয়া আমি নিশ্চয়ে তেওঁলোকতকৈ শক্তিশালী হৈ তেওঁলোকক পৰাজয় কৰিব।” ২৪ আৰু আপুনি ইয়াকো কৰক; বজাসকলক নিজ বাবৰ পৰা গুচাই, তেওঁলোকৰ বাবত সেনাপতি নিযুক্ত কৰক। ২৫ আৰু আপুনি হেৰেওৱা সৈন্য-সম্মত যিমান ঘোৰা আৰু যিমান বথ আছিল, সিমান ঘোৰা আৰু বথ থকা সৈন্য গোটাৰওক, তেতিয়া আমি সমথলত তেওঁলোকৰ লগত যুদ্ধ কৰিব। তাতে আমি নিশ্চয়ে তেওঁলোকৰ পৰাজয় কৰিব।” তেতিয়া বিন-হৰদে তেওঁলোকৰ কথা শুনিলে, আৰু সেইদৰে কৰিলে। ২৬ পাছত নতুন বছৰ আৰবন্ধনৰ পাছত বিন-হৰদে অৰামীয়াসকলক গোটাই ইস্তায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ অফেকলৈ উঠি গ'ল। ২৭ তেতিয়া ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলক গোটোৱা হৈছিল আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে যুদ্ধ কৰিবলৈ আহাৰীয়া দ্রবা যোগেৱা আছিল। তেওঁলোকে অৰামীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যাত্রা কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ সম্মুখত ছাউনি পাতিলে। তাতে ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলক ছাগলী শোৱালিৰ দুটা সুৰু জাকৰ নিচিনা দেখা গ'ল, কিন্তু অৰামীয়াসকল দেশে জুৰি আছিল। ২৮ সেই সময়ত দীঘৰৰ এজন লোক আহি ইস্তায়েলৰ বজাৰ ক'লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে: অৰামীয়াসকলে কৈছে যে, যিহোৱা পৰ্বতীয়া দীঘৰ, সমথলত থকা দীঘৰ নহয়, এই কাৰণে মই সেই মহালোক সমূহক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰি দিম, তেতিয়া ময়েই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিব।” ২৯ তাৰ পাছত তেওঁলোকে সাত দিনলৈকে সন্মুখ-সন্মুখি হৈ ছাউনিত থাকিল। সংগু দিনা যুদ্ধ লাগিল। তাতে ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে একে দিনাই অৰামীয়াসকলৰ এক লাখ পদাতিক সৈন্যক সংহাৰ কৰিলে। ৩০ কিন্তু অৰশিষ্টসকল অফেকলৈ পলাই নগৰৰ সোমাল আৰু তাতে সেই নগৰৰ গড় সেই অৰশিষ্ট থকা সাতাইশ হাজাৰ লোকৰ ওপৰত পৰিল। বিন-হৰদ নগৰৰ ভিতৰলৈ পলাই গৈ এটা ভিতৰ কোঁচিলিত সোমাল। ৩১ পাছত তেওঁৰ দাসবোৰে তেওঁক ক'লে, “চাঁওক, আমি শুনিছো যে ইস্তায়েল-বংশৰ বজাসকল দয়ালু বজা; এই হেতুকে বিনয় কৰোঁ, আমি ককালত চট পিন্ধি ডিতিল লেজু লৈ, বাহিৰ হৈ ইস্তায়েলৰ বজাৰ ওচৰলৈ ঘাওঁহক; কিজানি তেওঁ অপোনাৰ প্ৰাণ ব্ৰহ্ম কৰিব।” ৩২ তেতিয়া তেওঁলোকে চট পিন্ধি, ডিতিল লেজু লৈ, ইস্তায়েলৰ বজাৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “আপোনাৰ দাস বিন-হৰদ দৈলে কৈছে, ‘মই বিনয় কৰোঁ, মোক জীয়াই বাখক।’” তেতিয়া আহাৰে ক'লে, “বিন-হৰদ এতিয়াও জীয়াই আছে নে? তেওঁ মোক ভাই।” ৩৩ তেতিয়া সেই লোকসকলৈ ইয়াকে শুণ লক্ষণ বুলি বুজি, তেওঁৰ মৰন ভাৰ স্পষ্ট কৰি উলিয়াবলৈ বেগাই ক'লে, “আপোনাৰ ভাই বিন-হৰদ জীয়াই আছে।” তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “তোমালোকে গৈ তেওঁক আনা।” তেতিয়া বিন-হৰদ বাহিৰ ওলাই তেওঁৰ ওচৰলৈ আহাত, বজাই তেওঁক ব্যথত ভুলিলে। ৩৪ তেতিয়া বিন-হৰদে তেওঁক ক'লে, “মোৰ পিতৃহয়ে তোমাৰ পিতৃৰ পৰা যি যি নগৰ লৈছিল, সেই নগৰবোৰক মই তোমাক পুনৰাবৰ ধূবাই দিম আৰু মোৰ পিতৃহয়ে যেনকৈ চমৰিয়াত হট-বজাৰ বহুবাইছিল, তুমিও তোমাৰ কাৰণে সেইদৰে দমোচকত হট-বজাৰ বহুবাবা।” আহাৰে ক'লে, “মই এই চুক্তিৰেই তোমাক বিদায় কৰিম।” এইদৰে আহাৰে তেওঁৰ লগত নিয়ম বান্ধি তেওঁক বিদায় দিলে। ৩৫ পাছত শিষ্য ভাৰবাদীসকলৰ মাজৰ

এজনে তেওঁর লগুর এজনক যিহোৱাৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই ক'লে, “মই বিনয় কৰোঁ, মোক মাৰা।” কিন্তু সেই লোকজনে মাৰিবলৈ মাস্তি নহ'ল। ৩৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক'লে, তুমি যিহোৱাৰ বাক্যৰ নমনাৰ কাৰণে তুমি মোৰ ওচৰ পৰা যোৱা মাত্ৰকে এটা সিংহহই তোমাক বধ কৰিব; পছত তেওঁ তেওঁ ওচৰ পৰা যোৱা মাত্ৰকে এটা সিংহহই তেওঁক পাই বধ কৰিলে। ৩৭ তেওঁ আৰু এজন লোকক পাই ক'লে, “মই বিনয় কৰোঁ, মোক মাৰা।” তাতে সেই মানুজজনে তেওঁক মাৰি তেওঁক আঘাত কৰিলে। ৩৮ পাছত সেই ভাৰবাদীয়ে গৈ চকুৰ ওপৰত কাপোৰ বাঞ্ছি নিজকে চিনিব নোৱাৰা কৰি, বাটত বজালৈ বাট চাই থাকিল। ৩৯ তাৰ পাছত বজা ওচৰেদি যাওঁতে, তেওঁ বৰ মাতেৰে বজাক ক'লে, “আপোনাৰ এই দাসে যুদ্ধলৈ যাওঁতে, এজন সৈনিক ঘূৰি আহি মোৰ ওচৰলৈ এজন শক্রক আনি ক'লে, ‘এই লোকজনক বাখা; যদি তেওঁ কেনেবাকে হেৰাব, তেন্তে তাৰ প্রাগৰ সলনি তোমাৰ প্রাণ যাব, নাইবা তুমি এক কিকৰ পৰিমাণ বৃপ দিব লাগিব।’” ৪০ কিন্তু আপোনাৰ এই দাসে ইফালে সিফালে কামত লাগি থাকেুতে, সেই লোকজন পলাই গ'ল।” তেতিয়া ইস্রায়েলৰ বজাই তেওঁক ক'লে, “তেন্তে তোমাৰ তেনে দণ্ড হওঁক তুমি নিজেই তাক নিচ্য কৰিলা।” ৪১ তেতিয়া সেই ভাৰবাদীজনে বেগাই নিজৰ চকুৰ ওপৰ পৰা কাপোৰ ঘোলে; তাতে ইস্রায়েলৰ বজাই, তেওঁ যে ভাৰবাদীসকলৰ মজাৰ এজন, তাক চিনি পালে। ৪২ পাছত তেওঁ বজাক ক'লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘মই যি জনক বিনাৰ অৰ্থে বৰ্জিত কৰিছিলোঁ, তুমি নিজ হাতৰ পৰা’ তেওঁক এৰি দিলা; এই কাৰণে তেওঁৰ প্রাগৰ সলনি তোমাৰ প্রাণ আৰু তেওঁ প্ৰজাসকলৰ সলনি তোমাৰ প্ৰজাসকলৰ প্রাণ যাব।’” ৪৩ তেতিয়া ইস্রায়েলৰ বজা অসন্তুষ্ট হল, আৰু খণ্ডেৰে ঘৰলৈ গ'ল। পাছত চমৰিয়াত আহি উপস্থিত হল।

২১ তাৰ পাছত এনে ঘটনা ঘটিল যে, যিজ্জিয়েলীয়া নাবোতৰ এখন দ্বাক্ষাৰীৰ আছিল; আৰু সেই দ্বাক্ষাৰীৰ যিজ্জিয়েলত চমৰিয়াৰ বজা আহাৰৰ বাজ গৃহৰ ওচৰতে আছিল। ২ আহাৰে নাবোতক ক'লে, “তোমাৰ দ্বাক্ষাৰীৰখন মোক দিয়া, মই তাক শাকৰ বাৰী কৰিব, কাৰণ সেয়ে মোৰ ঘৰৰ ওচৰতে আছে; মই তাৰ সলনি তোমাক তাতকৈ উত্তম আন এখন দ্বাক্ষাৰীৰ দিম, বা যদি তুমি ইচ্ছা কৰা তেনেহলে তাৰ যি বৃপ হ'ব, তাৰ মূল্যও তোমাক দিম।” ৩ তেতিয়া নাবোতে আহাৰক ক'লে, “মই যে মোৰ পৈতৃক সম্পত্তি আপোনাক দিম, যিহোৱাই সেই বিষয়ে নিমখে কৰক।” ৪ তেতিয়া আহাৰে খণ্ডিয়াল আৰু অসন্তুষ্ট হৈ নিজ বাজ-গৃহলৈ ঘূৰি আহিল; কিয়নো যিজ্জিয়েলীয়া নাবোতে তেওঁক এই কথাবাবেৰে উত্তৰ দিছিল বোলে, “মই মোৰ পৈতৃক সম্পত্তি আপোনাক নিদিঁৎ।” তেওঁ নিজ শ্যায্যাত বাগৰ দি, মুখ ঘূৰাই, অনাহাৰে থাকিল। ৫ তেতিয়া তেওঁৰ পঞ্জী স্টেজেলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, “তুমি যে আহাৰ গ্ৰহণ কৰা নাই, তোমাৰ মনত এনে কি বেজাৰ আছে?” ৬ এনেতে বজাই তেওঁক ক'লে, “মই যিজ্জিয়েলীয়া নাবোতক কৈছিলোঁ, ‘তোমাৰ দ্বাক্ষাৰীৰখন মোলৈ বিক্রী কৰি দিয়া, বা তুমি যদি সন্তুষ্ট হোৱা তেনেহলে তাৰ সলনি মই তোমাক আন এখন দ্বাক্ষাৰীৰ দিম।’” তেতিয়া তেওঁ মোক উত্তৰ দি ক'লে, “মই মোৰ দ্বাক্ষাৰীৰ আপোনাক নিদিঁৎ।” ৭ তেতিয়া তেওঁৰ পঞ্জী স্টেজেলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ, “তুমিয়েই জানো অতিয়াও ইস্রায়েলৰ ওপৰত বাজত নকৰা? উঠা আৰু ভোজন কৰা; তোমাৰ মন আনন্দিত হওঁক। যিজ্জিয়েলীয়া নাবোত দ্বাক্ষাৰীৰ মই তোমাক কৰিম।” ৮ পাছত স্টেজেলৈ আহাৰৰ নামেৰে পত্ৰ লিখি তেওঁৰ মোহৰেৰে মোহৰ মাৰি, নাবোতৰ নগৰত বাস কৰা বৰ্দু লোকসকলৈ, তেওঁৰ সৈতে সভাত বহা প্ৰধান লোকসকল আৰু তেওঁৰ ওচৰ-চুবুৰীয়া সকলৰ ওচৰলৈ সেই পত্ৰোৰে পঠিয়াই দিলে। ৯ তাই পত্ৰোৰে এই কথা লিখিল, “তোমালোকে উপবাস প্ৰচাৰ কৰা; আৰু লোকসকলৰ মাজত নাবোতক ওখ পদত ঠাই দিয়া; ১০ তেওঁৰ লগত দুজন অসৎ লোককৈ ঠাই দিয়া মেন সেই দুজন লোকে তেওঁক অহিতে সাক্ষ্য দি কয় বোলে, ‘তুমি দীশৰক আৰু বজাক শাও দিলা।’” তাৰ পাছত তোমালোকে তেওঁক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি তেওঁক শিল দলিয়াই বধ কৰা। ১১ তেতিয়া নাবোতৰ নগৰৰ লোকসকলে, অৰ্থাৎ সেই নগৰবাসী বৰ্দু আৰু প্ৰধান লোকসকলে, স্টেজেলৈ তেওঁলোকলৈ

পত্ৰোৰে লিখি পঠিয়োৰ দৰে, সেই লোকসকলে পত্ৰত লিখা আজ্ঞা অনুসাৰে কৰ্য কৰিলে। ১২ তেওঁলোকে উপবাস প্ৰচাৰ কৰি লোকসকলৰ মাজত নাবোতক তেওঁলোকৰ ওপৰত ওখ পদত ঠাই দিলে। ১৩ আৰু সেই অসৎ লোক দুজনে প্ৰৱেশ কৰি তেওঁৰ আগত বহিৰ। তেতিয়া সেই লোক দুজনে নাবোতৰ বিৰুদ্ধে লোকসকলৰ আগত এই সাক্ষ্য দি ক'লে বোলে, “নাবোতে ইশ্বৰক আৰু বজাকো শাও দিলে।” তেতিয়া লোকসকলে তেওঁক নগৰৰ বাহিৰলৈ উলিয়াই আলিলে, আৰু শিল দলিয়াই তেওঁক বধ কৰিলে। ১৪ তাৰ পাছত সেই বৰ্দু লোকসকলে স্টেজেলৈ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়াই কোৱালৈ বোলে, “নাবোতলৈ শিল দলিলোৱাত, তেওঁৰ মৃত্যু হোৱাৰ কথা শুনা আহাবক ক'লে, ‘উঠা, যিজ্জিয়েলীয়া নাবোতে যি দ্বাক্ষাৰীৰ তোমাক বিক্রী কৰিবলৈ অসম্ভূত আছিল, তাক অধিকাৰ কৰিবলৈ যোৱা।’ ১৫ তেতিয়া নাবোতলৈ শিল দলিলোৱাত, তেওঁৰ মৃত্যু হোৱাৰ কথা শুনিলে তেতিয়া তেওঁ উঠি যিজ্জিয়েলীয়া নাবোতৰ দ্বাক্ষাৰীৰীখন অধিকাৰ কৰিবলৈ নামি গ'ল। ১৭ সেই সময়ত তিবীয়া এলিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ এই বাক্য আহিল বোলে, ১৮ “উঠা, চমৰিয়া-নিবাসী ইস্রায়েলৰ বজা আহাৰৰ লগত সাক্ষ্য কৰিবলৈ যোৱা।” তেওঁ নাবোতৰ দ্বাক্ষাৰীৰীত আছে; তেওঁ তাক অধিকাৰ কৰিবলৈ সেই ঠাইলৈ গ'ল। ১৯ তুমি তেওঁৰ আগত এই কথা ক'বা, যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘তুমি নৰ-বধ কৰি উন্নৱাদীকাৰ লৈছা নে?’ আৰু তুমি তেওঁক ক'বা, যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘যি ঠাইত কুকুৰবোৰে নাবোতৰ তেজ চেলেকি থাব। হয়, তোমাৰো তেজ চেলেকি থাব।’” ২০ তেতিয়া আহাৰে এলিয়াক কলে, “হে মোৰ শক্ৰ, তুমি মোক বিচাৰি পালা নে?” তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “হয়, মই তোমাক বিচাৰি পালোঁ, কিয়নো যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি পাপ, তুমি তাক কৰিবলৈ নিজকে রেচি দিলা।” ২১ যিহোৱাই তোমাক এই কথা কৈছে: মই তোমালৈ অমঙ্গল ঘটাই আৰু তোমাক সম্পূৰ্ণৰূপে ধংস কৰিম আৰু তোমাৰ সম্বৰ্দ্ধীয়া প্ৰতিজন পুৰুষক বা ইস্রায়েলৰ মাজত বন্দী বা মুক্ত অৱস্থাত থকা দুয়োকে উচ্ছৰণ কৰিম। ২২ আৰু যি অসম্ভোজনক কাৰ্যবোৰেৰে তুমি মোৰ ক্ৰেষ্ট উত্তেজিত কৰিলা আৰু ইস্রায়েলক পাপ কৰোৱালা, সেই কাৰণে মই তোমাৰ বংশ, নবাবৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামৰ বংশ আৰু অহিয়াৰ পুত্ৰ বাচাৰ বংশৰ দৰে কৰিম।” ২৩ আৰু যিহোৱাই স্টেজেলৈ বিষয়েও কৈছে বোলে, “যিজ্জিয়েলীয়াৰ গড়ৰ কাষত স্টেজেলৈ কুকুৰবোৰে থাব।” ২৪ আহাৰৰ বংশৰ যি জন লোকৰ যেতিয়া নগৰত মৃত্যু হ'ব- তেওঁক কুকুৰবোৰে থাব। আৰু যি জন লোকৰ নগৰৰ বাহিৰত মৃত্যু হ'ব, তেওঁক আকাশৰ চৰাইবোৰে থাব।” ২৫ কিন্তু যি জনক নিজ পঞ্জী স্টেজেলৈ উত্তেজিত কৰাই যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰিবলৈ নিজকে বেচিলে, সেই আহাৰৰ দৰে কোনো এজন লোক কাছিল। ২৬ আৰু যিহোৱাই যি ইমোৰীয়াসকলক ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলৰ সম্পূৰ্ণৰ পৰা দূৰ কৰিলে, তেওঁলোক সকলো কৰ্মৰ দৰে, তেওঁ ও প্ৰতিমাবোৰৰ পাছত চলোন্তাৈ হৈ অতিশয় ঘিশলীয়াৰ কাৰ্য কৰিলে। ২৭ যেতিয়া আহাৰে এইবোৰ কথা শুনিলে, তেওঁ নিজক কাপোৰ ফলিলৈ আৰু গাত চাট কাপোৰ পঞ্চি লঘোন দিলে আৰু চাটত শয়ন কৰি অতি দুৰ্ঘী হ'ল। ২৮ পাছত তিবীয়া এলিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ এই বাক্য আহিল বোলে, ২৯ “আহাৰে মোৰ দৃষ্টিত কৈলোকে নিজকে নম্বৰ কৰিষে, সেই বিষয়ে তুমি দেশিছা নে? কিয়নো তেওঁ মোৰ আগত নিজকে নম্বৰ কৰিবলৈ, এই হেতুকে মই তেওঁৰ আয়ুসৰ কালত সেই অমঙ্গল নঘটাম, কিন্তু তেওঁৰ পুত্ৰৰ দিনত তেওঁৰ বংশলৈ সেই অমঙ্গল ঘটাই।”

২২ পাছত তিনি বছৰলৈকে অৰাম আৰু ইস্রায়েলে যদু নকশবৈক ক্ষত্য হৈ থাকিল। ২ তেতিয়া সেই তৃতীয় বছৰত যিহুদাৰ বজা যিহোচকফটে ইস্রায়েলৰ বজাৰ ওচৰলৈ নামি আহিল। ৩ সেই সময়ত ইস্রায়েলৰ বজাই নিজ দাসবোৰক ক'লে, “ৰামোৰ-গিলিয়দত যে আমাৰ অধিকাৰ আছে, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানা নে? তেনেহলে তাক আমি বজা অৰামৰ হাতৰ পৰা লৈ আমাৰ অধীন কৰিবলৈ সেই বিষয়ে কিয়

একোকে করা নাই?" ৪ তেতিয়া তেওঁ যিহোচাফটক ক'লে, "আপুনি মোৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ বামোৎ-গিলিয়দলৈ যাব নে?" তেতিয়া যিহোচাফটে ইস্রায়েলৰ বজাৰ ক'লে, "আপুনি যেনে, মইয়ো তেনে; মোৰ প্ৰজা যেনে, আপোনাৰ প্ৰজা ও তেমে আৰু মোৰ ঘোৰাবোৰ যেনে, আপোনাৰ ঘোৰাবোৰে তেনে।" ৫ যিহোচাফটে ইস্রায়েলৰ বজাৰ আগত পুনৰায় ক'লে, "মই বিনয় কৰো, যিহোৱাৰ বাক্য কি, সেই বিষয়ে থথমে বিচাৰ কৰিব।" ৬ তেতিয়া ইস্রায়েলৰ বজাই ভাববাদীসকলক অৰ্থাৎ প্ৰায় চাৰিশ লোকক গোটাই তেওঁলোকক সুধিলে, "মই বামোৎ-গিলিয়দলৈ বিবুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ যাম নে, নে ক্ষান্ত হ'ম?" তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, "যাওঁক, কিয়নো প্ৰভুৰে মহাবাজৰ হাতত তাক সমৰ্পণ কৰিব।" ৭ তেতিয়া যিহোচাফটে ক'লে, "আমাক পৰামৰ্শ দিবলৈ যিহোৱাৰ আন কোনো ভাববাদী ইয়াত আৰু আছে নে?" ৮ এনেতে ইস্রায়েলৰ বজাই যিহোচাফটক ক'লে, "এনে এজন আৰু ভাববাদী আছে যাৰ দ্বাৰাই আমি যিহোৱাৰ সহায়ৰ বাবে পৰামৰ্শ লব পাৰোঁ; তেওঁ যিম্বাৰ পুত্ৰ মীখায়া, কিন্তু মই তেওঁক যিগ কৰো, কিয়নো তেওঁ মোৰ বিষয়ে মঙ্গলৰ ভাববাদী প্ৰচাৰ নকৰে, কেৱল অমঙ্গলহে প্ৰচাৰ কৰে।" তেতিয়া যিহোচাফটে ক'লে, "মহাবাজৰ যেন সেই ধৰণে কথা নক'ওক।" ৯ তেতিয়া ইস্রায়েলৰ বজাই নিজৰ এজন বিষয়া মাতি তেওঁক আজ্ঞা দি ক'লে, "যিম্বাৰ পুত্ৰ মীখায়াক এতিয়াই লৈ আহা।" ১০ সেই সময়ত ইস্রায়েলৰ বজা আহাৰ আৰু যিহুদাৰ বজা যিহোচাফটে বাজ'বন্ত পিঙ্গি, চমৰিয়াৰ প্ৰবেশ স্থানৰ ওচৰে এখন মুকলি ঠাইত নিজ নিজ সিংহসনত বহি আছিল; আৰু আটাই ভাববাদীসকলে তেওঁলোকৰ আগত ভাববাদী প্ৰচাৰ কৰি আছিল। ১১ বিশেষকৈ কনানৰ পুত্ৰ চিদিকিয়াই নিজৰ কাৰণে লোহাৰ শিঃং এজোৰ সাজি জৈ লৈ ক'লে, "যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: 'ইয়াৰ দ্বাৰাই তুমি অৰামীয়াসকলক সম্পূৰ্ণৰূপে সংহায়ৰ নকৰালোকে তেওঁলোকে ইয়াৰে খুচি থকিবা।'" ১২ তেতিয়া আন আন ভাববাদীসকলেও সেইদেই ভাববাদী প্ৰচাৰ কৰি ক'লে, "আপুনি বামোৎ-গিলিয়দলে আটিক কৰক; তাতে আপুনি কৃতকাৰ্য হ'ব; কিয়নো যিহোৱাই তাক মহাবাজৰ হাতত শোখাই দিব।" ১৩ পাছত যি জন লোকে মীখায়াক মতিবলৈ তৈছিল, তেওঁ গৈ তেওঁক ক'লে, "চোৱা, ভাববাদীসকলে একে যুথেৰে বজাৰ আগত মঙ্গলৰ কথা কৈছে। মই বিনয় কৰো, তোমাৰ বাক্যও তেওঁলোকৰ এজনৰ বাক্যৰ দৰে হৈ তুমিও যেন মঙ্গলৰ বাক্য প্ৰচাৰ কৰা।" ১৪ তাতে মীখায়াই ক'লে, "যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, যিহোৱাই মোক যিদেৱে ক'ব, মই সেইদৰেহে ক'ম।" ১৫ পাছত তেতিয়া তেওঁ বজাৰ ওচৰে আছিল, বজাই তেওঁক সুধিলে, "হে মীখায়া আমি বামোৎ-গিলিয়দলৈ যুদ্ধ কৰিবলৈ যাম নে, নে ক্ষান্ত হ'ম?" তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "যাওঁক, আপুনি কৃতকাৰ্য হ'ব আৰু যিহোৱাই তাক মহাবাজৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব।" ১৬ তেতিয়া বজাই তেওঁক ক'লে, "তুমি যিহোৱাৰ নামেৰে মোক কেৱল সত্য বাক্য ক'বলৈ, মই তোমাক কিমানৰাৰ শপত খুৰাম?" ১৭ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, "মই সমদ্যৰ ইস্রায়েলৰ বৰ্ষীয়া নোহোৱা মোৰ-ছাগৰ জাকৰ দৰে পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত ছিন্ন-ভিন্ন হৈ থকা দেখিলোঁ আৰু যিহোৱাই ক'লে, 'এইবোৰৰ বৰ্ষীয়া নাই; তেওঁলোক প্ৰতিজনে যেনে নিজ নিজ ধৰলৈ শাস্ত্ৰে উলটি যাওঁক।' ১৮ তেতিয়া ইস্রায়েলৰ বজাই যিহোচাফটক ক'লে, "তেওঁ মোৰ বিষয়ে মঙ্গলৰ ভাববাদী প্ৰচাৰ নকৰি কেৱল অমঙ্গলহে প্ৰচাৰ কৰিব, সেই বিষয়ে জানো মই পুৰোহীত আপোনাৰ আগত কোৱা নাই?" ১৯ মীখায়াই পুনৰায় ক'লে, "বাৰু, তুমি যিহোৱাৰ বাক্য শুনা: মই যিহোৱাৰ নিজ সিংহসনত বহি থকা দেখিলোঁ; সেৱালৈ আৰু বাঁওফালৈ তেওঁৰ ওচৰত স্বৰ্গৰ সকলো বাহিনী যিহৈ হৈ আছিল। ২০ তাৰ পাছত যিহোৱাই ক'লে, "আহাৰক গৈ বামোৎ-গিলিয়দলত পতিত হ'বৰ কাৰণে কোনে তেওঁক উভেজিত কৰিব?" তেতিয়া এজনে একেভাৱে আৰু আনজনে আন ভাবে উভেজ দিবলৈ ধৰিলে। ২১ তেতিয়া এক আভাই ওলাই আভি যিহোৱাৰ সাক্ষাতে যিহৈ হৈ ক'লে, "মইয়ে তেওঁক উভেজিত কৰাম।" ২২ তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, 'কেনেকৈ?' তেওঁ ক'লে, 'মই গৈ আটাই ভাববাদীসকলৰ মুখত মিছা কওঁতা আত্মা হ'ম।' তেতিয়া যিহোৱাই ক'লে, 'হয়, তুমি তেওঁক উভেজিত কৰিবা আৰু কৃতকাৰ্য ও হ'বা।' এতিয়া ওলাই যোৱা আৰু

সেইদৰে কৰা।' ২৩ এই হেতুকে চোৱা, যিহোৱাই তোমাৰ এই সকলো ভাববাদীসকলৰ মুখত মিছা কওঁতা এক আত্মা দিলে আৰু যিহোৱাই তোমাৰ বিষয়ে অমঙ্গলৰ কথা ক'লে।" ২৪ তেতিয়া কনানৰ পুত্ৰ চিদিকিয়াই ওচৰলৈ আহি মীখায়াৰ গালত চৰ মাৰি ক'লে, "তোমাৰ লগত কথা কৰিব কাৰণে যিহোৱাৰ আত্মা মোৰ পৰা তোমালৈ কোন পথেন্দি গ'ল?" ২৫ তেতিয়া মীখায়াই ক'লে, "চোৱা, যি দিনা নিজকে লুকাবৰ কাৰণে ভিতৰ-কেঠালিলৈ সোমাই যাবা, সেই দিনাই তুমি সেই বিষয়ে জানিবা।" ২৬ তাৰ পাছত ইস্রায়েলৰ বজাই আজ্ঞা কৰিলে, "মীখায়াক ধৰি নগৰৰ অধ্যক্ষ অমোৰ আৰু মোৰ পুত্ৰ বাজকোৰৰ যোৱাৰচ ওচৰলৈ লৈ যোৱা। ২৭ তেতিয়া তেওঁক ক'বা, 'বজাই এইদৰে কৈছে, এইজনক বন্দীশালত বন্ধ কৰি থোৱা আৰু মই শাস্তিৰে উলটি নহালৈকে, তেওঁক খাৰ কাৰণে অতি কম পৰিমাণে পিঠা আৰু পানী দিবা।' ২৮ তেতিয়া মীখায়াই ক'লে, "তুমি যদি কোনো বৃপ্তে শাস্তিৰে উভটি আহাঁ, তেন্তে যিহোৱাই মোৰ মুথে এই বাক্য কোৱা নাই।" তেওঁ পুনৰায় ক'লে, "হে জাতি সমূহ, এই বিষয়ে সকলোৱে শুনক।" ২৯ তাৰ পাছত ইস্রায়েলৰ বজা আৰু যিহুদাৰ বজা যিহোচাফটে বামোৎ-গিলিয়দলৈ উঠঠ'গ'ল। ৩০ ইস্রায়েলৰ বজাই যিহোচাফটক ক'লে, "মই অন্য বেশ ধৰি যুদ্ধত সোমাম, কিন্তু আপুনি হলে আপোনাৰ বাজ-বন্ত পিঙ্গি থাকিব লাগিব।" এনেতে ইস্রায়েলৰ বজাই আন বেশ ধৰি যুদ্ধত সোমাল। ৩১ কিন্তু আৰামৰ বজাই নিজৰ বথৰ বত্ৰিশ জন অধ্যক্ষক এই আজ্ঞা দিছিল, বোলে, "তোমালোকে ইস্রায়েলৰ বজাৰ বাহিৰে সুৰ কি বৰ আন কাৰো লগত যুদ্ধ নকৰিব।" ৩২ এনেতে বথৰ অধ্যক্ষসকলে মেতিয়া যিহোচাফটক দেখিলে, তেতিয়া, "অৱশ্যে এওঁৰেই ইস্রায়েলৰ বজা," এই বুলি কৈ তেওঁৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ এফলীয়া হৈ গল; তাতে যিহোচাফটে আটাহ পাৰিবলৈ ধৰিলে। ৩৩ তেতিয়া বথৰ অধ্যক্ষসকলে তেওঁক ইস্রায়েলৰ বজা নহয় বুলি জানি, তেওঁৰ পাছত খেদিবলৈ এৰিলে। ৩৪ কিন্তু কোনো এজন লোকে আন এজন লোকক মাৰিবলৈ ধনুৰ জোঁৰ টানি দৈৰক্ষে ইস্রায়েলৰ বজাৰ কৰচ আৰু উদৰ বক্ষৰ জোৰাতে কাঁড় মাৰিলি। তেতিয়া আহাৰে নিজৰ সাৰথিক ক'লে, "ৰথখন ঘৰাই সেন্যৰ মাজৰ পৰা মোৰ উলিয়াই লৈ যোৱা কিয়মো মই বৰকৈ আগ্যাতপ্ত হ'লো।" ৩৫ সেই দিনা বকৈ যুদ্ধ হ'ল আৰু অৰামীয়াসকলৰ আগত বজাৰ কথিকৈ বখাই হ'ল, কিন্তু গধুলিৰ সময়ত তেওঁৰ মৃহু হ'ল; তেওঁৰ ঘাৰ তেজ বৈ বথৰ তললৈ পৰিলি। ৩৬ তাৰ পাছত সূৰ্য মাৰ যোৱা সময়ত সেন্য সমূহৰ মাজত সকলো ফালো এই কথা চিত্ৰিণি কোৱা হ'ল, "প্রতিজনে নিজ নগণ আৰু নিজ দেশলৈ গুচি যাওঁক।" ৩৭ এইদৰে বজা আহাৰ মৃহু হ'ল; তেওঁক চমৰিয়ালৈ আনা হ'ল আৰু সুলোকসকলে চমৰিয়াল তেওঁক মৈদান দিলি। ৩৮ তেওঁত লোকসকলে চমৰিয়াল পুঁৰুৰীৰ পাৰত তেওঁৰ বথৰ ধূই থাকোতে, যিহোৱাৰ বাক্য অনুসৰে, কুকুৰবোৰে গো ধূইছিল। ৩৯ আহাৰৰ অৱশ্যিক পৰামৰ্শ বৃত্তান্তৰ বিষয়ে, তেওঁৰ সকলো কাৰ্য, তেওঁ ও নিৰ্মাণ কৰা হাতা দাঁতৰ গুহৰ অৱৰ তেওঁ সজা আটাই নগবোৰৰ কথা জানো ইস্রায়েলৰ ইতিহাস পৃষ্ঠকখনত লিখা নাই? ৪০ এইদৰে আহাৰ নিজ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত নিদিত হোৱাত, তেওঁৰ পুত্ৰ অহজিয়া তেওঁৰ পদত বজা হ'ল। ৪১ তেতিয়া ইস্রায়েলৰ বজা আহাৰৰ বাজতৰ চৰ্তৰ্য বছৰত, আচাৰ পুত্ৰ যিহোচাফটে যিহুদাৰ ওপৰত দিলি। ৪২ যিহোচাফটে পঁঢিশ বছৰ বাজতৰ বাজতৰ কৰিলৈ ধৰিলে। তেওঁৰ মাতৃ চিনহীৰ জীয়েক অজুবা আছিল। ৪৩ যিহোচাফটে নিজ পিতৃ আচাৰ পথত চলিলে; তেওঁ সেইবোৰৰ পৰা নৃঘৰি, যিহোৱাৰ সাক্ষতে সদাচৰণ কৰিলে। তথাপি পৰিত্ব ঠাইবোৰ গুচুউৱা হোৱা নাছিল; লোকসকলে তেতিয়াও সেই পৰিত্ব ঠাইবোৰত বলিদান কৰিছিল আৰু ধূপ জুলাইছিল। ৪৪ ইস্রায়েলৰ বজাৰ লগত যিহোচাফট মিলেৰে আছিল। ৪৫ যিহোচাফটৰ অৱশ্যিক বৃত্তান্তৰ বিষয়ে, তেওঁ সিদ্ধ কৰা পৰাকৰ্ম আৰু তেওঁ কৰা যুদ্ধৰ কথাৰ বিষয়ে জানো যিহুদাৰ বজাৰকলৰ ইতিহাস পৃষ্ঠকখনত লিখা নাই? ৪৬ তেওঁৰ পিতৃ আচাৰ বাজতৰ কালত যি নট লোকসকল অৱশ্যিক আছিল, তেওঁ সেই লোকসকলক দেশৰ পৰা দূৰ কৰিলে। ৪৭ সেই কালত

ইদোমৰ বজা নাছিল; এজন প্রতিনিধিয়ে বাজ্য শাসন কৰিছিল। ৪৮ পাছত যিহোচাফটে সোগৰ কাৰণে ওফৈৰলৈ যাবলৈ জাহাজ সাজিলৈ; কিন্তু সেই জাহাজবোৰ যাব নোৱাৰিলে, কিমনো ইচ্যোন-গ্ৰেবৰত সেই জাহাজবোৰ ভাগি থাকিল। ৪৯ তেতিয়া আহাৰৰ পুত্ৰ অহজিয়াই যিহোচাফটক কলে, “আপোনাৰ দাসবোৰৰ সৈতে মোৰ দাসবোৰ জাহাজত যাওঁক।” কিন্তু যিহোচাফট সেই কথালৈ মাস্তি নহল। ৫০ পাছত যিহোচাফট তেওঁৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ লগত নিৰ্দিত হ'ল আৰু তেওঁৰ ওপৰ-পিতৃ দায়ুদৰ নগৰত, তেওঁৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ লগত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল। তেতিয়া তেওঁৰ পুত্ৰ যিহোৱাম তেওঁৰ পদত বজা হ'ল। ৫১ যিহুদাৰ যিহোচাফট বজাৰ বাজতৰ সংস্কৰণ বছৰত আহাৰৰ পুত্ৰ অহজিয়াই চমৰিয়াত ইহুদায়েলৰ ওপৰত বাজতু কৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁ ইহুদায়েলৰ ওপৰত দুবছৰ বাজতু কৰিছিল। ৫২ তেওঁ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিলৈ আৰু তেওঁ নিজ পিতৃ-মাতৃৰ পথত আৰু নৰাটৰ পুত্ৰ যাবিয়ামে যিদৰে ইহুদায়েলক পাপত লিঙ্গ কৰাইছিল, সেই পথতে চলিলো। ৫৩ তেওঁ ইহুদায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ক্রোধ উত্তেজিত কৰিবলৈ, তেওঁৰ পিতৃৰ সকলো কাৰ্যৰ দৰেই বালক সেৱা কৰিলৈ, আৰু তাক পূজাও কৰিলৈ।

২ রাজাবলি

১ আহাৰৰ মৃত্যুৰ পাছত, মোৱাৰ দেশে ইস্তায়েলৰ বিৰুদ্ধে বিদোহ-আচৰণ কৰিলে। ২ অহজিয়াই চমৰিয়াত তেওঁৰ ঘৰৰ ওপৰ-কোঠালিৰ খিড়কিয়েদি তললৈ পৰি আঘাত পালে। তেতিয়া তেওঁ কেইজনমান লোকক এইগুলি কৈ পঠাই দিলে যে, “তোমালোকে টৈ ইক্রেণৰ দেৱতা বাল-জুবুৰ ওচৰত সোধা, এই আঘাতৰ পৰা মই সুষ্ঠু হ'ম নে নাই।” ৩ কিন্তু যিহোৱাৰ দৃতে তিচীয়া এলিয়াক ক'লে, “তুমি গৈ চমৰিয়াৰ বজাই পঠোৱা লোকসকলৰ লগত সাক্ষাত কৰি তেওঁলোকক কোৱা, ইস্তায়েল দেশত জানো দীশৰ নাই যে, তোমালোকে ইক্রেণৰ বাল-জুবুৰ গুৰিত সুধিবলৈ গৈছা? ৪ সেয়ে যিহোৱাই কৈছে, “তুমি যি শয়্যাত পৰি আছা, তাৰ পৰা তুমি পুনৰ নুঠিবা। তোমাৰ অৱেশ্যোই মৃত্যু হ'ব।” এলিয়াই সেই লোকসকলক লগ ধৰিলে আৰু এই দৰে কৈ গুছি গ'ল। ৫ পাছত সেই লোকসকল বজাৰ ওচৰলৈ শৰি অহাৰৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোক কিয় উভটি আহিলা?” ৬ উভৰত তেওঁলোককে ক'লে, “এজন মানুনে আমাৰ লগত সাক্ষাত কৰি ক'লে, ‘যি জনে আপোনালোকক পঠিয়াইছে, আপোনালোক যেন সেই বজাৰ ওচৰলৈ উভটি গৈ তেওঁক জ্ঞায়, ‘যিহোৱাই কৈছে, ইস্তায়েল দেশত জানো দীশৰ নাই, আপুনি যে ইক্রেণৰ দেৱতা বাল-জুবুৰ গুৰিত সুধিবলৈ কাৰাবণে মানুহ পঠিয়াইছে? সেয়ে আপুনি যি শয়্যাত পৰি আছে, তাৰ পৰা পুনৰ নুঠিব, কিন্তু অৱেশ্যোই মৃত্যু হ'ব।’” ৭ বজাই তেওঁলোকক সুধিলে, “যি মানুজনেন তোমালোকৰ লগত সাক্ষাত কৰি এই কথা ক'লে, তেওঁ বাবু দেখাত কেনেকুৱা আছিল?” ৮ তেওঁলোকে উভৰ দিলে, “তেওঁ জুতুৰ নোমেৰে তৈয়াৰী পোছাক পিঙ্কিছিল আৰু তেওঁৰ কঁকালত আছিল চমৰাব কঠিবদ্ধন।” বজাই ক'লে, “তৈৱে হৈছে তিচীয়া এলিয়া।” ৯ তাৰ পাছত বজাই এজন সেনাপতি আৰু তেওঁৰ পঞ্চাশজন সৈন্যক এলিয়াৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলে। এলিয়া সেই সময়ত পাহাৰৰ ওপৰত বহি আছিল। সেনাপতিজন এলিয়াৰ ওচৰলৈ উঠি গৈ ক'লে, “হে দীশৰৰ লোক, বজাই আপোনাক নামি আহিবলৈ কৈছে।” ১০ এলিয়াই সেনাপতিজনক ক'লে, “মই যদি দীশৰৰ লোক হ'ও, তেন্তে আকাশৰ পৰা জুই নামি আহি যেন আপোনাক আৰু আপোনাৰ পঞ্চাশজন সৈন্যক পুৰি গ্রাস কৰে।” তেতিয়া আকাশৰ পৰা জুই নামি আহি সেই সেনাপতি আৰু তেওঁৰ পঞ্চাশজন সৈন্যক গ্রাস কৰিলে। ১১ বজাই আকৌ এজন সেনাপতি আৰু তেওঁৰ পঞ্চাশজন সৈন্যক এলিয়াৰ ওচৰলৈ পঠালে। সেই সেনাপতিয়েও এলিয়াক ক'লে, “হে দীশৰৰ লোক, বজাই আপোনাক এতিয়াই নামি আহিবলৈ কৈছে।” ১২ এলিয়াই উভৰ দি ক'লে, “মই যদি দীশৰৰ লোক হ'ও, তেন্তে আকাশৰ পৰা জুই নামি আহি যেন আপোনাক আৰু আপোনাৰ পঞ্চাশজন সৈন্যক পুৰি গ্রাস কৰে।” তেতিয়া পুনৰাবু আকাশৰ পৰা দীশৰৰ জুই নামি আহি তেওঁক আৰু তেওঁৰ পঞ্চাশজন সৈন্যক গ্রাস কৰিলে। ১৩ তাৰ পাছত পুনৰ বজাই তৃতীয়বাৰলৈ এজন সেনাপতি আৰু তেওঁৰ পঞ্চাশজন সৈন্যক পঠালে। এই তৃতীয় সেনাপতিয়ে ওপৰলৈ উঠি গৈ এলিয়াৰ সন্মুখত আঠুকটি মিনতি কৰিলে, “হে দীশৰৰ লোক, আপোনাৰ দৃষ্টিত মোৰ আৰু আপোনাৰ এই পঞ্চাশজন দাসৰ জীৱন যেন বহুমুল্লীয়াৰূপে থাহা হয়।” ১৪ চাওক, আকাশৰ পৰা জুই নামি আগেয়ে আহা দুজন সেনাপতি আৰু তেওঁলোকৰ সকলো সৈন্যকে পুৰি গ্রাস কৰিলে, কিন্তু এইবাবে আপোনাৰ দৃষ্টিত মোৰ প্রাণ বহুমূল্য হওক।” ১৫ তেতিয়া যিহোৱাৰ দৃতে এলিয়াক ক'লে, “তুমি তেওঁৰ লগত নামি যোৱা, তেওঁক ভয় নকৰিব।” তাতে এলিয়াই তেওঁৰ লগত নামি আহি বজাৰ ওচৰলৈ গ'ল। ১৬ তেওঁ বজাৰক ক'লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘আপুনি ইক্রেণৰ দেৱতা বাল-জুবুৰ ওচৰলৈ লোক পঠাইছিল। ইস্তায়েল দেশত জানো সুধিবলৈ বাবে দীশৰ নাই?’ এমে কাম কৰাৰ কাৰাবণে যি শয়্যাত আপুনি পৰি আছে, সেই শয়্যাত পৰা আৰু উঠিব নোৱাৰিব; কিন্তু অৱেশ্যোই মৃত্যু হ'ব।” ১৭ যিহোৱাই এলিয়াৰ যোগেন্দি যিদৰে কেছিল, সেইদৰে বজা অহজিয়াৰ মৃত্যু হ'ল। অহজিয়াৰ কেনোনো পুত্ৰ সন্তান নথকাৰ বাবে তেওঁৰ ঠাইত যোৰাম ইস্তায়েলৰ বজা হ'ল।

যিহুদাৰ বজা যিহোচাফটৰ পুত্ৰ যিহোৰামৰ বাজত্ব কালৰ দিতায় বছৰত যোৰাম ইস্তায়েলৰ বজা হৈছিল। ১৮ অহজিয়াৰ আন আন সকলো কৰ্মৰ ব্রাত্তান্ত ইস্তায়েলৰ বজাৰসকলৰ “ইতিহাস” পুস্তকখনত জানো লিখা নাই?

২ যিহোৱাই যেতিয়া এলিয়াক ঘূৰিবতাহৰ দ্বাৰাই স্বগলৈ তুলি নিবিচাবিছিল, তেতিয়া এলিয়া আৰু ইলীচাই গিলগলৰ পৰা ওলাই গৈছিল। ২ এলিয়াই ইলীচাক ক'লে, “তুমি ইয়াতে থাকা; যিহোৱাৰ শপত আৰু আপোনাৰ প্রাণৰ শপত, মই আপোনাক এৰি নাযাওঁ।” তাতে তেওঁলোক বৈৎএললৈ নামি গ'ল। ৩ বৈৎএলল থকা শিষ্য ভাববাদীসকলৰ এটা দলে ইলীচাৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “যিহোৱাই যে আজি আপোনাৰ শুৰুক আপোনাৰ ওচৰৰ পৰা লৈ যাব, সেই বিষয়ে আপুনি জানেনে?” ইলীচাই উভৰ দিলে, “হয়, মই জানো; কিন্তু তোমালোকে এই বিষয়ে একোকে নকৰা।” ৪ তাৰ পাছত এলিয়াই তেওঁক ক'লে, “ইলীচা, তুমি ইয়াতে থাকা; কিয়নো যিহোৱাই মোৰ যিৰিহোলৈ পঠাইছে।” কিন্তু ইলীচাই ক'লে, “যিহোৱাৰ শপত আৰু আপোনাৰ প্রাণৰ শপত, মই আপোনাক এৰি নাযাওঁ।” তাতে তেওঁলোক যিৰিহোলৈ গ'ল। ৫ যিৰিহোত থকা শিষ্য ভাববাদী ইলীচাৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “যিহোৱাই যে আজি আপোনাৰ শুৰুক আপোনাৰ ওচৰৰ পৰা লৈ যাব, সেই বিষয়ে আপুনি জানেনে?” ইলীচাই উভৰ দিলে, “যিহোৱাৰ শপত আৰু আপোনাৰ প্রাণৰ শপত, মই আপোনাক এৰি নাযাওঁ।” সেয়ে তেওঁলোক দুয়ো যাবলৈ ধৰিলে। ৭ এলিয়া আৰু ইলীচা দুয়ো যদ্বন্দ নদীৰ পাৰত গৈ ৰ'ল আৰু তেওঁলোকৰ পৰা কিছু দূৰৈত পঞ্চাশজন শিষ্য ভাববাদী আহি যিথ হাল। ৮ এলিয়াই নিজৰ গাৰ চাদৰখন নুৰিয়াই লৈ যদ্বন্দৰ পানীত কোবালে; তাতে পানী দুয়োফালে দুভাগ হৈ গ'ল আৰু তেওঁলোক দুজন শুকান মাটিৰ ওপৰেদি পাৰ হৈ গ'ল। ৯ পাৰ হৈ যোৱাৰ পাছত এলিয়াই ইলীচাক ক'লে, “মোক কোৱা, তোমাৰ ওচৰৰ পৰা মোক তুলি নিয়াৰ আগেয়ে মই তোমাৰ কাৰাবণে কি কৰিম?” ইলীচাই উভৰত ক'লে, “মিনতি কৰোঁ, আপোনাৰ আত্মাৰ ক্ষমতাৰ দুণগ আত্মা যেন মই পাওঁ।” ১০ এলিয়াই ক'লে, “তুমি এক জটিল বিষয় বিচাৰিলা। তথাপি ও তোমাৰ ওচৰৰ পৰা মোক লৈ যোৱাৰ সময়ত যদি তুমি মোক দেখা পোৱা, তেন্তে তুমি তাক পাবা; যদি দেখা নোপোৱা, তেন্তে নাপোৱা।” ১১ তেওঁলোকে এইদৰে কথা পাতি গৈ থাকোকেই, হঠাৎ এখন অগ্ৰিমৰ বথ আৰু অগ্ৰিমৰ কিছুমান মোৰা আহি তেওঁলোক দুজনক পৃথক কৰি দিলে, আৰু এক ঘূৰিবতাহত এলিয়া স্বগলৈ উঠি গুছি গ'ল। ১২ ইলীচাই তাকে দেখি চিৰ্গিৰ উঠিল, “মোৰ শিত্ত, হে মোৰ পিতৃ, ইস্তায়েলৰ বথ আৰু অশ্বাৰোহৈসকল।” তাৰ পিছত ইলীচাই এলিয়াক পুনৰ দেখা নাপালে। তেতিয়া তেওঁ নিজৰ কাপোৰ ধৰি ফালি দুড়োখৰ কৰিলে। ১৩ তাৰ পাছত এলিয়াৰ গাৰ পৰা পৰি যোৱা চাদৰখন তুলি লৈ তেওঁ উলটি আহি যদ্বন্দ তীৰত যিথ হাল। ১৪ এলিয়াৰ গাৰ পৰা পৰি যোৱা সেই চাদৰখনেৰে তেওঁ পানীত আঘাত কৰি ক'লে, “এলিয়াৰ দীশৰ যিহোৱাৰ যিৰিহোলৈ হৈছিল নৈছে!” সেইবাবে, তেওঁলোকে ইলীচাক প্রাণৰ শক্তিৰ ক্ষমতাৰ পৰা কৰিবলৈ আহিল আৰু তেওঁৰ সন্মুখত মাটিত উলুবি হৈ পৰি প্ৰণিপাত কৰিলে। ১৫ যিৰিহোৱাৰ শিষ্য ভাববাদীসকলৰ দলটোৱে যেতিয়া ইলীচাক দেখা পালে, তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, “এলিয়াৰ আত্মা ইলীচাৰ ওপৰত হিতি লৈছে!” সেইবাবে, তেওঁলোকে ইলীচাক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ আহিল আৰু তেওঁৰ সন্মুখত মাটিত উলুবি হৈ পৰি প্ৰণিপাত কৰিলে। ১৬ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “চাওক, আপোনাৰ দাসৰোৰ মাজত ইয়াত পঞ্চাশজন শক্তিশালী লোক আছে। বিনয় কৰোঁ, তেওঁলোকক আপোনাৰ শুৰুক বিচাৰি যাবলৈ অনুমতি দিয়ক; হয়তো যিহোৱাৰ আত্মাই তেওঁক তুলি লৈ গৈ কোনো পৰ্বত নাইবা কোনো উপত্যকাত পেলাই গৈছে।” কিন্তু ইলীচাই ক'লে, “নহয়! তেওঁলোকৰ কাকো পঠাই নালাগে।” ১৭ কিন্তু ভাৰবাদীসকলৰ শিষ্য দলটোৱে ইলীচাক মিনতি কৰি থকাত, তেওঁ লাজ পাই ক'লে, “ঠিক আছে, পঠাই

দিয়া।” তাতে তেওঁলোকে পঞ্চাশজন লোকক পঠাই দিলে আবু সেই পঞ্চাশজনে তিনি দিন ধৰি বিচৰা পাছতো এলিয়াক নাপালে। ১৮ ইলীচা যিহোরেও থকাব সময়তে তেওঁলোক তেওঁৰ ওচৰলৈ উলটি আহিল; ইলীচাই তেওঁলোকক ক'লে, “মই জানো তোমালোকক কোৱা নাছিলো, ‘নায়াবা বুলি?’” ১৯ এদিন নগৰৰ লোকসকলে ইলীচাক ক'লে, “মহাশয়, আপুনিতো দেখিছেই যে এক সুন্দৰ আৰহনত এই নগৰখন আছে। কিন্তু ইয়াৰ পানী বিশুদ্ধ নহয় আবু ভূমিয়েও ভাল শশ্য উৎপন্ন নকৰে।” ২০ ইলীচাই ক'লে, “আপোনালোকে এটা নতুন প্ৰত্ৰত অলপ নিমখ লৈ মোৰ ওচৰলৈ আহক।” লোকসকলেও সেইদৰেই ইলীচার ওচৰলৈ আনি দিলে। ২১ তেতিয়া ইলীচাই সেইথিনি লৈ পানীৰ ভূমুকৰ কাষলৈ ওলাই গ'ল আবু তাত লোঁগথিনি পেলাই দি ক'লে, “যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, ‘মই এই পানী বিশুদ্ধ কৰিলোঁ; এতিয়াৰ পৰা এই পানী খাই কাৰো মৃত্যু নহ'ব আবু ভূমিৰ উৎপাদন শশ্যণ নষ্ট নহ'ব।’” ২২ এনেদৰে ইলীচার কথামতে সেই পানী বিশুদ্ধ হৈ আজি পৰ্যন্ত তেনেদৰে আছে। ২৩ পাছত ইলীচা তাৰ পৰা বৈঞ্চলৈ গ'ল। তেওঁ ওপৰলৈ উঠি গৈ থাকোতে বাটত কিছুমান সুৰ ল'বাই নগৰৰ পৰা ওলাই আহি তেওঁক বিদ্রূপ কৰি ক'বলৈ ধৰিলে, “এ তপমূৰু, সোনকালে সোনকালে উঠি যা; তপমূৰু।” ২৪ তেতিয়া ইলীচাই পাছফোলে ঘূৰি সিঁহতৰ ফালে চাই যিহোৱাৰ নামেৰে সিঁহতক শাও দিলে; তেতিয়া বননিৰ পৰা হঠাত দুজনী ভালুক ওলাই আহিল আবু সিঁহতৰ মাজৰ বিয়ালিশ্টা ল'বাক ক্ষত-বিক্ষত কৰিলে। ২৫ তাৰ পাছত তেওঁ সেই ঠাইৰ পৰা কৰ্মিল পৰ্বতলৈ গ'ল, আবু তাৰ পৰা চমৰিয়ালৈ উভতি গ'ল।

৩ যিহুদাত যিহোচাফটৰ বজাগুৰ ওঠৰ বছৰত ইস্রায়েলৰ বজা আহাৰৰ

পুত্ৰ যোৰাম বজা হল। তেওঁ চমৰিয়াত থাকি বাব বছৰ বাজতৰ কৰিলে। ২ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত তেওঁ কু-আচৰণ কৰিলে, কিন্তু তেওঁ তেওঁৰ পিতৃমাতৃৰ দৰে কৰা নাছিল; কিয়নো তেওঁৰ পিতৃৰে বাল দেৱতাৰ পূজাৰ কাৰণে যি স্তুতি নিৰ্মাণ কৰিছিল, তাক তেওঁ দূৰ কৰি দিছিল। ৩ তথাপি নবাটৰ পুত্ৰ যাৰিয়ামে যি সকলো পাপ কাৰ্য কৰি ইস্রায়েলক পাপ কৰিবলৈ বাধ্য কৰাইছিল, সেই পাপবোৰত তেওঁ আসস্ত হৈ থাকিল; তেওঁ সেইবোৰ বদ্ধ নকৰিলে। ৪ মোৰাবৰ বজা মেচাই মেৰ-ছাগ পুৰি সেইবোৰ বংশ বৃক্ষি কৰিছিল। তেওঁ ইস্রায়েলৰ বজাক কৰ হিচাবে এক লাখ মেৰ-ছাগ পোৱালি আবু এক লাখ মতা মেৰ-ছাগৰ উল দিব লাগিছিল। ৫ কিন্তু আহাৰৰ মৃত্যুৰ পাছত, মোৰাবৰ বজাই ইস্রায়েলৰ বজাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিলে। ৬ সেয়ে ইস্রায়েলৰ বজা যোৰামে তেতিয়া চমৰিয়াৰ পৰা ওলাই গৈ ইস্রায়েলীয়াসকলক যুদ্ধৰ কাৰণে একগোট কৰিলে। ৭ যিহুদার বজা যিহোচাফটৰ ওচৰলৈ তেওঁ বার্তা পঠাই জনালে যে, “মোৰাবৰ বজাই মোৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিছে; আপুনি মোৰাবৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ মোৰ লগত যাব নে?” যিহোচাফটৈ ক'লে, “মই আপোনাৰ লগত যাম। মই আপোনাৰ দৰেই হওঁ; মোৰ লোক আবু যোৰাবোৰ মেনে আপোনাৰ লোকসকল আবু যোৰাবোৰো তেনে।” ৮ তাৰ পাছত বজা যোৰামে সুধিলো, “আমি কোন বাটেৰে গৈ আক্ৰমণ কৰিম?” তাতে তেওঁ ক'লে, “ইদোমৰ মৰপ্ৰাত্ৰৰ মাজেনি।” ৯ সেইদৰে, যিহুদার বজা আবু ইদোমৰ বজাৰ সৈতে ইস্রায়েলৰ বজা ওলাই গ'ল। তেওঁলোকে সাত দিন ধৰি অৰ্ধবৃত্ত হৈ ঘূৰি আগবঢ়াচি গ'ল। তেতিয়া সৈন্যসকলৰ কাৰণে আবু লগত নিয়া পশুবোৰৰ কাৰণে তেওঁলোকে পানী বিচাৰি পোৱা নাছিল। ১০ তাকে দেখি ইস্রায়েলৰ বজাই ক'লে, “হায় হায়! মোৰাবৰ হাতত পৰাজিত হ'বলৈক যিহোৱাই আমাৰ এই তিনিজন বজাক একত্ৰিত কৰি মাতি আনিলৈ নেকি?” ১১ কিন্তু যিহোচাফটে ক'লে, “ইয়াত যিহোৱাৰ কোনো ভাববাদী নাই নেকি যিজনৰ যোগেনি আমি যিহোৱাৰ ওচৰত সুধিৰ পাৰিম?” তাতে ইস্রায়েলৰ বজাৰ দাসবোৰৰ এজনে ক'লে, “চাফটৰ পুত্রেক ইলীচা ইয়াত আছে। তেওঁ এলিয়াৰ হাতত পানী বাকী দিয়া সেৱাকাৰী আছিল।” ১২ যিহোচাফটে ক'লে, “যিহোৱাৰ বাক্য তেওঁৰ ওচৰত আছে।” তাতে ইস্রায়েলৰ বজা, ইদোমৰ বজা আবু যিহোচাফট ইলীচার ওচৰলৈ নামি গ'ল। ১৩ ইলীচাই ইস্রায়েলৰ বজাক ক'লে, “আপোনাৰ কাৰণে মই কৰিব পাৰো? আপুনি আপোনাৰ পিতৃ আবু মাতৃৰ ভাৰবাদীসকলৰ ওচৰলৈ যাওঁক।” তেতিয়া ইস্রায়েলৰ বজাই

তেওঁক ক'লে, “নহয়, আমি নাযাঁওঁ, কাৰণ মোৰাবৰ হাতত পৰাজিত হ'বলৈ যিহোৱাই আমাৰ তিনিজন বজাক একত্ৰিত কৰি মাতি আনিলৈ।” ১৪ ইলীচাই ক'লে, “যিজনৰ সন্মুখত থাকি মই সেৱা কৰিবলৈ প্ৰস্তুত, বাহিনীসকলৰ সেই জীৱিত যিহোৱাৰ শপত যে, যিহুদার বজা যিহোচাফট যদি ইয়াত নাথাকিলহৈতেন, মই আপোনালৈ মনোযোগ নিদিলোহৈতেন, এনেকি মই আপোনাৰ ফালে নাপালোহৈতেন। ১৫ কিন্তু এতিয়া মোৰ ওচৰলৈ এজন বীণা বজোৱা লোকক লৈ আনক।” লোকজনে যেতিয়া বীণা বজাইছিল, তেতিয়া যিহোৱাৰ হাত ইলীচাৰ ওপৰলৈ আহিল। ১৬ তাতে তেওঁ ক'লে, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘এই শুকান নদীৰ উপত্যকাটো খালি খাল তৈয়াৰ কৰক।’” ১৭ কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘আপোনালোকে কোনো বতাহ বা বৰষুণ দেখা নাপালোও, এই নদীৰ উপত্যকাৰ পানীৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব আৰু আপোনালোকে পানী খাব পাৰিব, আপোনালোকৰ পশুধৰণ আবু আন জন্মবোৰেও পানী খাব।’” ১৮ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত ইতি অতি সুৰ কথা; তেওঁ মোৰাবীয়াসকলৰ ওপৰত আপোনালোকক বিজয়ী কৰিব। ১৯ গড়েৰে আবৃত প্ৰত্যেকখন নগৰ আৰু উত্তম নগৰ আপোনালোকে আক্ৰমণ কৰিব, আপোনালোকে প্ৰত্যেকটো উত্তম গছ কাটি পেলাৰ, পানীৰ সকলো ভূমক বদ্ধ কৰি দিব আবু সকলো উত্তম পথাৰ শিলৰে নষ্ট কৰি পেলাৰ।” ২০ পাছদিনা বাতিপুৰা বলি উৎসৰ্গ সময়ত ইদোম দেশৰ ফালৰ পৰা পানীৈব আহিল। পানীৈব দেশখন ভৰি পৰিল। ২১ ইতিমধ্যে মোৰাবীয়াসকলে শুনিছিল যে, তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সেই তিনিজন বজা যুদ্ধ কৰিবলৈ আহিছে। তেতিয়া যুদ্ধৰ সাজ পিঙ্কি যুদ্ধ কৰিব পৰা সকলো একগোট হৈ দেশৰ সীমাত উপস্থিত হল। ২২ অতি বাতিপুৰাতে যেতিয়া তেওঁলোকে সাৰ পালে, তেতিয়া সূৰ্যৰ বশি পানীৰ ওপৰত প্ৰতিফলিত হৈছিল। মোৰাবীয়াসকলে তেওঁলোকৰ ওচৰত সেই পানী তজৰ দৰে বজা যেন দেখিলে। ২৩ তেওঁলোকে আচাৰিত হৈ ক'লে, “এই চাওকচান, চাওক, এইয়া তেজি! নিশ্চয়ে, সেই বজাসকলে এজনে আন জনক হত্যা কৰিলে আবু তেওঁলোকৰ মৃত্যু হল! গভিকে হে মোৰাবীয়াসকল ব'লা, এতিয়া আমি গৈ লুট কৰেইক!” ২৪ কিন্তু মোৰাবীয়াসকল ইস্রায়েল ছান্তিৰ ওচৰ আহি পোৱাৰ ইস্রায়েলীয়াসকলে অতিৰিক্তে ওলাই গৈ মোৰাবীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰিলে আবু মোৰাবীয়াসকল ইস্রায়েল সন্মুখৰ পৰা পেলাই গ'ল। ইস্রায়েলৰ সৈন্যসকলে মোৰাবীয়াসকল ধৰণত কথাৰ কথাৰ দেশত সোমাই পৰিল। ২৫ তেওঁলোকে নগৰবোৰৰ ধৰংস কৰিলে আবু প্ৰতেকে শিল দলিলাই সকলো সাৰুৱা পথাৰৰে শিলমায় কৰিলে। তেওঁলোকে পানীৰ ভূমকবোৰ বদ্ধ কৰি দিলে আবু উত্তম উত্তম গছবোৰে কাটি পেলালৈ। কেৱলমাত্ৰ কীৰ-হেৰচত নগৰখনৰ শিলবোৰ য'তে আছিল ত'তে এৰি হ'ল। কিন্তু ফিঙ্গি অস্ত্ৰধাৰী সৈন্যসকলে নগৰখন আক্ৰমণ কৰিলে। ২৬ পাছত মোৰাবৰ বজা মেচেই তেতিয়া দেখিলে যে তেওঁ যুদ্ধত পৰাজয় হ'ব, তেতিয়া তেওঁ সৈন্যসকলৰ মাজেদিয়েই ইদোমৰ বজাৰ ওচৰলৈ যাবলৈ নিজৰ লগত সাতশ তাৰোলাধাৰী সেনা ল'লে; কিন্তু তেওঁলোকে নোৱালিলে। ২৭ তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ জ্যেষ্ঠপুত্ৰ, যিজন তেওঁৰ পাছত বাজপাটৰ উত্তৰাধিকাৰী, তেওঁক লৈ গৈ নগৰৰ দেৱালৰ ওপৰত হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিলে আৰু ইস্রায়েলৰ বিৰুদ্ধে অতিশ্য ক্ৰেতিত হ'ল। তাতে ইস্রায়েলীয়া সৈন্যসকলে বজা মেচাই এৰি দি নিজ দেশলৈ ওভতি গ'ল।

৮ এদিন শিয়া ভাৰবাদী দলৰ এজনৰ ভাৰ্যাই কান্দি কান্দি ইলীচাৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “আপোনাৰ দাস মোৰ স্থামীৰ মৃত্যু হ'ল আবু আপুনি জানে যে, আপোনাৰ দাস এজন যিহোৱাৰ ভয়কাৰী লোক আছিল। এতিয়া মহাজনে মোৰ পুত্ৰ দুটিক তেওঁৰ দাস কৰিবলৈ কাৰণে লৈ যাবলৈ আছিলে।” ২ ইলীচাই তেওঁক সুধিলে, “মইনো তোমাক কিদৰে সহায় কৰিব পাৰো? আবু, মোক কোৱাচৰেন, তোমাৰ ঘৰত কি আছে?” মহিলাগৰাবীয়াৰ ক'লে, “এবাটি তেলৰ বাহিৰে আপোনাৰ দাসীৰ ঘৰত একোনৈই মাছি।” ৩ তেতিয়া ইলীচাই ক'লে, “তুমি তোমাৰ সকলো প্ৰতিবেশীসকলৰ পৰা কিছুমান খালী পাত্ৰ ধাৰলৈ আমিবলৈ ওলাই যোৱা। যিমান সন্তুষ্ট হয়, সিমান বেছিকে আনিবা।” ৪ তাৰ পাছত তুমি তোমাৰ

ଲ୍ବା ଦୁଜନରେ ସେତେ ଘର ଭିତରତ ସୋମାଇ ଦୁରାର ବନ୍ଧ କରି ଦିବା ଆସୁ ସେଇ ପାତ୍ରବୋରେ ତେଳ ଢାଲିବା । ଏଟା ଏଟାକେ ପାତ୍ରବୋର ତରି ପରାବର ପାହତ ଏକଷବିରାକେ ଥିବା ।” ୫ ତେତିଆ ମହିଳାଗରାକୀ ଇଲୀଚାର ଓଚର ପରା ଓଡ଼ି ଗାଲ; ତେଣୁ ନିଜର ଲ୍ବା ଦୁଟିକେ ଲୈ ସଥର ତେଲ ସୋମାଇ ଦୁରାର ବନ୍ଧ କରି ଦିଲେ । ଲ୍ବା ଦୁଜନେ ତେଂବେ ଓଚରଲେ ପାତ୍ରବୋର ଆନିବଳେ ଥରିଲେ ଆରୁ ତେଣୁ ସେହିବୋର ତେଳ ଢାଲିଯେଇ ଥାକିଲ । ୬ ସକଳୋବେ ପାତ୍ର ଭାବର ପାହତ ତେଣୁ ଏଜନ ପୁତ୍ରକଙ୍କ କ'ଲେ, “ଆନ ଏଟା ପାତ୍ର ଲୈ ଆନା ।” ଲ୍ବାଜନେ କ'ଲେ, “ଆସୁ ଏକେ ପାତ୍ରାଇ ବାକୀ ନାହିଁ ।” ତେତିଆ ତେଳ ପରା ବନ୍ଧ କୈ ଗଲ । ୭ ତାର ପାହତ ମହିଳାଗରାକୀଯେ ଆହି ଦ୍ୱିଶ୍ଵରର ଲୋକର ଆଗତ ସକଳୋବେର କଥା କ'ଲେ; ତେଣୁ କ'ଲେ, “ଯୋରା, ସେଇ ତେଳ ବେଚି ତୋମର ଧାର ପରିଶୋଧ କରବା ଆରୁ ଅରଶିଷ୍ଟ ଯି ଥାକିବ, ତାବେ ତୋମର ଆରୁ ଲ୍ବାହିତର ଜୀବିକା ଢାଲାବା ।” ୮ ଏଦିନ ଇଲୀଚାଇ ଶୋଜ କାଢି ଚନ୍ଦେମଲେ ଗୈଛିଲ । ସେଇ ଠାଇତ ବାସ କବା ଏଗରାକୀ ଧନୀ ମହିଳାଇ ତେଣୁକେ ନିଜର ସଥର ଆହାର ଦ୍ୱାରା କରିବଲେ ବେଳେ ମିନିତି କରାତ, ତେଣୁ ତାମ ଆହାର କରିଲେ । ପାହତ ତେଣୁ ଯିମାନବାର ଚନ୍ଦେମର ମାଜେଦି ଯାଇ, ସିମାନବାର ସେଇ ସଥର ଖୋରା-ବୋରା କରିବଲେ ସୋମାଯା । ୯ ମହିଳାଗରାକୀଯେ ତେଂବେ ବ୍ସାକୀକ କ'ଲେ, “ଏହି ଯି ଲୋକଜନ ପ୍ରାୟେ ଆମାର ବାଟେଦି ଅହା-ଯୋରା କରେ, ମହି ଏତ୍ୟା ବୁଜିର ପାରିଛେ ଯେ, ତେଣୁ ଦ୍ୱିଶ୍ଵରର ଏଜନ ପରିବତ୍ତ ଲୋକ । ୧୦ ଆହିକ ନା, ଆମି ଦ୍ୱାରା ଓପରରେ ଏଟି ସବୁ କେଂଠାଳି ସାଜି ତାର ଭିତରର ତେଣୁକ କାବରେ ଏଖନ ବିଚନା, ମେଜ, ଚକ୍ର ଆରୁ ଏଟା ଚକି ବାଖି ଥିଥୁ; ତାତେ ତେଣୁ ଆମାର ଇୟାଲେ ଆହିଲେ, ସେଇ କେଂଠାଳିତ ଥାକିବ ପାରିବ ।” ୧୧ ଏଦିନ ଇଲୀଚା ଯେତିଆ ପୁନର ଆହିଲ୍ଲ, ତେଣୁ ସେଇ ଓପର କେଂଠାଳିତ ଗୈ ବିଶ୍ରାମ ଲୈଛିଲ । ୧୨ ତେଣୁ ତେଣୁକ ଦାସ ଗେହଜୀକ କ'ଲେ, “ତୁମି ସେଇ ଚନ୍ଦେମିଆ ମହିଳାଗରାକୀକ ମାତା ।” ତାତେ ଦାସଜଣେ ମହିଳାଗରାକୀକ ମାତିଲେ ଆରୁ ମହିଳାଗରାକୀ ଆହି ତେଣୁର ଆଗତ ଯଥି ହଲ । ୧୩ ତେତିଆ ଇଲୀଚାଇ ତେଣୁର ଦାସକ କ'ଲେ, “ତେଣୁକ କୋରା, ‘ଆପୁନି ଆମାର କାବରେ ଏହି ସକଳେ କଟେ କରିଲେ, ଏତିଆ ଆପୋନାର କାବରେ ଆମି କି କରିବ ପାରୋ? ବଜା ବା ପ୍ରଧାନ ଦେନ୍ଯାକ୍ଷର ଓଚରତ ଆମି ଆପୋନାର କାବରେ କିବା ଅନୁରୋଧ କରିବନେ?’” ଉତ୍ତରତ ମହିଳାଗରାକୀଯେ କ'ଲେ, “ମେଇ ମୋର ନିଜର ପରିଯାଳର ମାଜତ ତାଲେ ଆହେ ।” ୧୪ ଇଲୀଚାଇ କ'ଲେ, “ତେଣେ ଆମି ତେଣୁର କାବରେ କି କରିବ ପାରୋ?” ଗେହଜୀଯେ ଉତ୍ତର ଦିଲେ, “ଅରଶ୍ୟ, ତେଣୁର କୋନୋ ପୁତ୍ର ନାହିଁ ଆରୁ ତେଣୁର ସ୍ତରୀ ଓ ବୁନ୍ଧ ହଲ ।” ୧୫ ଇଲୀଚାଇ କ'ଲେ, “ତେଣୁକ ମାତି ଆନା ।” ତେତିଆ ଗେହଜୀୟେ ଚନ୍ଦେମିଆନୀକ ମାତି ଆନିଲେ ଆସୁ ତେଣୁ ଆହି ଦୁରାର ମୁଖର ଥିଯି ହଲ । ୧୬ ଇଲୀଚାଇ କ'ଲେ, “ଆହା ବହୁର ଏହି ସମୟର ଆପୁନି କୋଲାତ ଏଟି ପୁତ୍ର ସନ୍ତନ ଲ୍ବାବେଲେ ପାର ।” ମହିଳାଗରାକୀଯେ କ'ଲେ, “ହେ ମୋର ପ୍ରତ୍ତ, ହେ ଦ୍ୱିଶ୍ଵରର ଲୋକ, ଆପୋନାର ଦାସୀକ ମିଛା ଆଶା ନିଦିବ ।” ୧୭ ପାହତ ମହିଳାଗରାକୀ ଗର୍ଭତୀ ହଲ ଆରୁ ଇଲୀଚାଇ ଯେନେକେ କୈଛିଲ ଠିକ ସେଇଦରେଇ ଶିଥର ବହୁର ଏକେ ସମୟର ତେଣୁ ଏଟି ପୁତ୍ର ପସର କରିଲେ । ୧୮ ଲ୍ବାଟି ଡାଙ୍ଗର ହବେଲେ ଧରିଲେ । ଏଦିନ ତେଣୁର ଶିତ୍ତ ଯେତିଆ ଶ୍ସ୍ୟ ଦୋରା ଲୋକମକଲର ଲଗତ ଆହିଲ, ତେତିଆ ଯି ତାର ବାପେକବ ଓଚରଲେ ଗଲ । ୧୯ ଲ୍ବାଟିଯେ ବାପେକକ କ'ଲେ, “ଓହ! ମୋର ମୂରଟୋ, ମୋର ମୂରଟୋ ।” ବାପେକ ଏଜନ ଦାସକ କ'ଲେ, “ଇହାକ ଦାତି ମାକର ଓଚରଲେ ଲୈ ବଲା ।” ୨୦ ସେଇ ଦାସେ ଯେତିଆ ତାକ ଦାତି ଆନି ମାକର ଓଚରତ ଦିଲେହି, ସି ଦୁର୍ପାରୀଯା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାକର କୋଲାତେ ବୁଝି ଥାକିଲ ଆରୁ ତାବ ପାହତ ତାର ମୃତ୍ୟୁ ହଲ । ୨୧ ତେତିଆ ମାକେ ଲ୍ବାଟିକ ଓପରଲେ ନି ଦ୍ୱିଶ୍ଵର ଲୋକଜନର ବିଚନାତ ଶୁରାଇ ଥିଲେ । ତାର ପାହତ ଦୁରାର ବନ୍ଧ କରି ତେଣୁ ବାହିରିଲେ ଓଲାଇ ଆହିଲ । ୨୨ ତେଣୁ ଗର୍ବିଯେକ ମାତି କ'ଲେ, “ଆପୁନି ଏତିଆଇ ଏଜନ ଦାସ ଆସୁ ଏଟା ଗାଧ ମୋର ଓଚରଲେ ପଢାଇ ଦିଯକ । ମହି ତେଣୁକାଳେ ଓଚରଲେ ଗୈ ଆକୌ ମୂରି ଆହିମ ।” ୨୩ ତେଣୁର ଗର୍ବିଯେକେ କ'ଲେ, “ତୁମି ତେଣୁର ଓଚରଲେ ଆଜିଯେଇ କିମ୍ବ ଯାବ ବିଚାରିଛା? ଆଜିଟୋ ନ-ଜେନ ନହୟ, ବିଶ୍ରାମାବାର ନ ନହୟ ।” ତେଣୁ ଉତ୍ତର ଦିଲେ, “ତାତେ ଭାଲେଇ ହବ ।” ୨୪ ତାର ପାହତ ତେଣୁ ଗାଧା ପାଧା ଓପରର ଆସନ ସଜାଇ ନିଜର ଦାସକ କ'ଲେ, “ସୋନକାଳେ ଚଲାଇ ନିଯା; ମହି ନକୁଞ୍ଚାନେ ତୁମ ଲାହେ ଲାହେ ନଚଲାବା ।” ୨୫ ଏହିରେ ତେଣୁ ଓଲାଇ ଗଲ ଆରୁ କରିଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱିଶ୍ଵର ଲୋକର ଓଚରଲେ ଆହିଲ । ଦ୍ୱିଶ୍ଵର ଲୋକ ମହିଳାଗରାକୀକ ଦୂରବେଳେ ଦେଖି, ନିଜର ଦାସ ଗେହଜୀକ କ'ଲେ, “ଦୋରା, ଚନ୍ଦେମିଆ ମହିଳାଗରାକୀ: ୨୬ ତୁମ ଦୋରି ତେଣୁର ଓଚରଲେ

যোরা আবু সুন্দো যে, ‘আপুনি, আপোনার স্থামী আবু আপোনার ল’বাটি সকলোরে কুশলে আছে নে?’ তাই উত্তর দিলে, “হয় ভালে আছে।” ২৭ পাছত তেওঁ কর্মিল পর্বতত দৈশুর লোকজনের ওচৰ পাই তেওঁের ভবিত খামোচি ধৰিলে। তাতে তেওঁক আঁতৰাই আনিবলৈ গেহজী ওচৰ চাপিঅ অহাত, দৈশুর লোকে ক’লে, “তেওঁক অকলে থাকিবলৈ দিয়া; কিয়নো তেওঁের মন বিষাদেরে ভৰা; কিন্তু যিহোৱাই মোৰ পৰা তাক গুপ্তে বাঞ্ছিবে, মোক একোকে নেজনালৈ।” ২৮ মহিলাগবাকীয়ে ক’লে, “হোৰ প্ৰভু, মই জানো আপোনাক কোৱা নাছিলো, ‘মোক মিছা আশা নিদিব?’” ২৯ তেওঁতয়া ইলীচাই গেহজীক ক’লে, “তোমাৰ কাপোৰ কঁকালত গুজী লৈ মোৰ এই লাখুটিভাল লোৱা আবু মহিলাগবাকীৰ ঘৰলৈ যোৱা। কোনো মানুহক লগ পালে, তেওঁক মঙ্গলবাদ নৰবৰুৰা আবু কোৱোবাই মঙ্গলবাদক কৰিলেও তাৰ উত্তৰ নিদিব। মোৰ লাখুটিভাল ল’বাটিৰ মুখৰ ওপৰত বাখিবা।” ৩০ কিন্তু ল’বাৰ মাকে ক’লে, “জীৱিত যিহোৱা আবু আপোনার শপত খাই কও, মই আপোনাক এৰি নাযাওঁ।” সেয়ে ইলীচাই উঠি মহিলাগবাকীৰ পাছে পাচে যাবলৈ ধৰিলে। ৩১ গেহজীয়ে তেওঁলোকৰ আগে আগে গৈ ল’বাটিৰ মুখৰ ওপৰত সেই লাখুটিভাল বাখিলে, কিন্তু কোনো সাৰ-সুৰৰ লক্ষণ পোৱা নগল। সেয়ে, গেহজীয়ে ইলীচাইক লগ ধৰিবৰ বাবে উভতি গ’ল আবু তেওঁক ক’লে, “ল’বাটি সাৰ পোৱা নাই।” ৩২ পাছত ইলীচাই ঘৰলৈ আহি দেখিলে যে, তেওঁৰ বিচনাতে মৃত ল’বাটি শুৱাই থোৱা আছে। ৩৩ তেওঁতয়া তেওঁ অকলেই মৰি ভিতৰত সোমাই দুৱাৰ বদ্ধ কৰি যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। ৩৪ তাৰ পাছত তেওঁ বিচনাৰ ওপৰত উঠি ল’বাটিৰ মুখৰ ওপৰত নিজৰ মুখ, চৰুৰ ওপৰত নিজৰ চৰু আৰু হাতৰ তলুৱাৰ ওপৰত হাত বাখি শুই দিলে; তেওঁ ল’বাটিৰ ওপৰত যেতিয়া দীঘল দি পৰিল, তেওঁতয়া ল’বাটিৰ গা গৰম হৈ উঠিল। ৩৫ তাৰ পাছত ইলীচাই নমি আহি ঘৰৰ ভিতৰতে আহা যোৱা কৰি ফুৰিলে; পাছত পুনৰায় বিচনাত উঠি গৈ ল’বাটিৰ ওপৰত দীঘল হৈ পৰিল। তাতে ল’বাটিয়ে সাতৰ হাঁচি মাৰি চৰু মেলি চালো। ৩৬ তেওঁতয়া ইলীচাই গেহজীক মাতি ক’লে, “চূনেয়ীয়ানীক মাতি!” তাতে গেহজীয়ে তেওঁক মাতি আনিলে। মহিলাগবাকী কেঁচালিতেলৈ আহত ইলীচাই ক’লে, “তোমাৰ ল’বাটিক লোৱা।” ৩৭ তেওঁতয়া মহিলাগবাকী সোমাই আহি তেওঁেৰ ভাৰিত পৰিল আবু মাতিৰ মুখ দি উৰুবি হৈ তেওঁক প্ৰশংসিত কৰিলে। তাৰ পাছত পুতেকক তুলি লৈ তেওঁ বাহিৰলৈ লোলাই গ’ল। ৩৮ তাৰ পাছত ইলীচা পুনৰ গিলগললৈ ঘৰি গল; সেই সময়ত সেই ঠাইত আকাল হৈছিল; তেওঁতয়া শিশু তাৰবাৰাদীসকলৰ এটা দল তেওঁৰ আগত বহি আছিল; তেওঁ নিজৰ দাসক ক’লে, “ডাঙুৰ চৰুটো জুহিৰ ওপৰত বহাই দি শিশু-তাৰবাৰাদীৰ দলটোৰ কাৰণে আঞ্জাৰে চৰুহাৰ বাঢ়া।” ৩৯ তেওঁতয়া তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে শাক তুলি আনিবৰ কাৰণে পথখাৰলৈ গ’ল। তেওঁ ফলেৰে ভৰা বনৰীয়া লতা দেখা পাই তাৰ ফল হিণ্ডি কোঁচ্চত ভৰাই আনিলে; তাৰ পাছত সেইবোৰ কাটি চৰুহাত দিলো; কিন্তু সেইবোৰ কি আছিল, তাক তেওঁলোকে নাজানিলে। ৪০ পাছত তেওঁলোকে সেই আঞ্জা লোক সমুহক খাৰলৈ বাকি দিলো; কিন্তু লোক সকলে সেই আঞ্জা মুখত দিয়া মাত্ৰে চিৎপ্ৰি উঠিল, “হে দৈশুৰ লোক, চৰুত মৃত্যু আছে!” তেওঁলোকে সেই আঞ্জা পুনৰ খাৰ নোৱাৰিলৈ। ৪১ তেওঁতয়া ইলীচাই ক’লে, “অলগমান ময়দা লৈ আনা।” তেওঁ সেই ময়দাধৰিন চৰুত পেলাই দি ক’লে, “এতিয়া এইখিনি লোকসকলে খাৰেৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ মাজত বাকি দিয়া।” তাতে চৰুত ক্ষতিকাৰক একোৱেই নাথাকিল। ৪২ এবাৰ বাল-চালিচাৰ পৰা এজন মানুহে দৈশুৰ লোকৰ কাৰণে প্ৰথমে কটা শস্যৰ পৰা ঘৰ ধানৰ বিশটা পিঠা আৰু বৰ্তা ভাৰাই নতুন শস্য আনিলে। ইলীচাই ক’লে, “এইবোৰ লোকসকলক খাৰলৈ বিলাই দিয়া।” ৪৩ তেওঁৰ দাসে ক’লে, “কি মই ইয়াক এশজন লোকৰ আগত থম নে?” ইলীচাই উত্তৰত ক’লে, “তমি লোকসকলক ইয়াকে খাৰলৈ দিয়া; কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, ‘তেওঁলোকে খাৰ আবু কিছু বাকীও থাকিব।’” ৪৪ সেই দাসে তেওঁতয়া তাক নি লোকসকলৰ আগত বাখিলে। যিহোৱাই যিদিবে কৈছিল, সেইদৰেই তেওঁলোকে তাক খালৈ আবু কিছু বাকীও থাকিল।

অবামৰ বজাৰ সেনাপতিজনৰ নাম আছিল নামান। তেওঁ এজন সাহসী, পৰাক্রমী বীৰ আছিল আৰু তেওঁৰ মোগেদিয়েই যিহোৱাই অৰামীয়া সৈন্যৰ ওপৰত জয়ী হৈছিল। সেয়ে, বজাৰ ওচৰত তেওঁ এজন অতি মহান আৰু শুক্ৰীক ব্যক্তি আছিল। কিন্তু তেওঁ এজন কুষ্ঠৰোগীও আছিল। ২ এবাৰ অৰামীয়া সৈন্যৰ দলে ইহায়েলক আক্ৰমণ কৰিবলৈ ওলাই যাওতে, ইহায়েল দেশৰ পৰা এজনী সুৰু ছোৱালী তুলিলৈ আহিছিল; তাই নামানৰ ভাৰ্য্যাক সেৱা কৰিছিল। ও ছোৱালীজনীয়ে নামানৰ ভাৰ্য্যাক ক'লে, “মোৰ ইচ্ছা, পঢ়োৱে যদি চমৰিয়াত থকা ভাববাদীক সাক্ষাৎ কৰে, বৰ ভাল হয়। তেওঁ নিষ্চয়ে প্ৰভুক কুষ্ঠ বোগৰ পৰা সুস্থ কৰিব।” ৪ তেতিয়া ইহায়েল দেশৰ পৰা অনা ছোৱালীজনীয়ে কোৱা সকলো কথা নামানে গৈ বজাৰ জনালে। ৫ “তেওঁ তুমি এত্যাই যোৱাগৈ, ইহায়েলৰ বজালৈ মই এখন পত্ৰ পঠাই দিম,” অবামৰ বজাই ক'লে। তেতিয়া নামানে নিজৰ লগত দহ কিকৰ বৃগ, ছয় হাজাৰটা সোগৰ টুকুৰা আৰু দহ যোৰ পিঙ্কা কাপোৰ লৈ ইহায়েললৈ যাত্রা কৰিলে। ৬ লগত ইহায়েলৰ বজালৈ লিখা পত্ৰখনো তেওঁ ল'লে; বজালৈ নিয়া পত্ৰ খনত লিখা আছিল, “এই পত্ৰে সৈতে মই মোৰ সেৱক নামানৰ কুষ্ঠৰোগ সুস্থ হ'বৰ কাৰণে তেওঁক আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠাইছো।” ৭ ইহায়েলৰ বজাই সেই পত্ৰ পঢ়ি বেজাৰতে নিজৰ কাপোৰ ফালি ক'লে, “মই জানো দৈশ্ব্য? মোৰ জানো কাৰোৰাব মৃত্যু আৰু জীৱনৰ ওপৰত হাত আছে। কিয় এই লোকজনে এজন মানুহৰ কুষ্ঠ বোগ সুস্থ কৰাৰ বাবে তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ পঠাইছে? ইয়াতে বুজা গৈছে যে, তেওঁ মোৰ লগত কাজিয়া আৰাস্ত কৰিবলৈহে ছল কৰিছে।” ৮ তেতিয়া ইহায়েলৰ বজাই নিজৰ কাপোৰ ফলা কথা দৈশ্ব্যৰ লোক ইলীচাই শুনিলে, তেওঁ বজাৰ ওচৰলৈ এই বাৰ্তা পঠালে, “আপুনি কিয় আপোনাৰ বন্ধু ফালিলে? সেই মানুহক মোৰ ওচৰলৈ আহিব দিয়ক; তাতে তেওঁ জানিব যে ইহায়েলৰ মাজত এজন ভাববাদী আছে।” ৯ সেয়ে, নামানে নিজৰ ঘোৰা আৰু বৰ্থবৰেৰে সৈতে আহি, ইলীচার ঘৰৰ দুৱাৰমুখত থিয় হল। ১০ ইলীচাই এজন লোকৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ ওচৰলৈ এই বাৰ্তা কৈ পঠালে, “আপুনি যাঁওক আৰু যদৰ্দন নদীত সাতবাৰ জোৱাৰা মাৰক, তাতে আপোনাৰ গাৰ মঙ্গল পূৰ্বৰ দৰে হৈ পৰিব আৰু আপুনি শুভ হ'ব।” ১১ তেতিয়া নামান তাৰ পৰা খঁ উঠি গুঁ গল আৰু তেওঁ ক'লে, “চোৱাছেন, মই ভাবিছিলো, তেওঁ অৱশ্যেই ওলাই আহি মোৰ ওচৰত থিয় হ'ব আৰু নিজৰ দৈশ্ব্যৰ যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিব, বোগৰ ঘৃহিত হাত বুলাই মোৰ কুষ্ঠ বোগ সুস্থ কৰিব।” ১২ ইহায়েলৰ সকলো নদীতকৈ জানো দম্চেকৰ অবানা আৰু ফুৰ্পৰ নদী উত্তম নহয়? মই জানো সেইবৈৰেত গা ধুই শুভ হ'ব নোৱাৰিম?” এই বুলি তেওঁ প্ৰচণ্ড খঙ্গেৰে সৈতে শৰীৰ ঘুঁ ঘুঁ গল। ১৩ তেতিয়া নামানে দৈশ্ব্যৰ লোকৰ কথা অনুসাৰে যদৰ্দন নদীত নামি গৈ সাত বাৰ দুব মাৰিলৈ আৰু তেতিয়াই তেওঁৰ দেহ পূৰ্বৰ দৰে শুভ হল। একেবাৰে সুৰু ল'বাৰ দৰে তেওঁৰ গাৰ ছাল পৰিক্ষাৰ হল। ১৪ নামান আৰু তেওঁৰ সকলো সদী তেতিয়া দৈশ্ব্যৰ লোকৰ ওচৰলৈ উভটি আছিল। ইলীচার সন্মুখত থিয় হৈ ক'লে, “মই এত্যাই জানিলোঁ যে, ইহায়েলৰ বাহিৰে গোটেই পৃথৱীতে আৰু ক'তো দৈশ্ব্যৰ নাই গতিকে এত্যাই অনুগ্ৰহ কৰি, আপোনাৰ এই দাসৰ পৰা এটি উপহাৰ গ্ৰহণ কৰক।” ১৬ ইলীচাই ক'লে, “মই যি জনাৰ সাক্ষাতে থিয় হৈ আছোঁ, সেই জীৱনময় যিহোৱাৰ শপত, মই একোকে গ্ৰহণ নকৰোঁ।” নামানে উপহাৰ গ্ৰহণ কৰিবলৈ তেওঁক বহুবাৰ অনুন্য-বিনয় কৰাতো তেওঁ মাণ্ডি নহল। ১৭ নামানে ক'লে, “আপুনি যদি ইয়াক নলয়, তেন্তে অস্তৰঃ মোক ইহায়েলৰ পৰা দুটা খচৰে বোজা কৰিব পৰাকৈ মাটি আপোনাৰ এই দাসক দিয়ক; কিয়নো এত্যাই পৰা মই যিহোৱাৰ বাহিৰে কোনো ইতৰ দেৱতলৈ হোমৰলি বা বলি উৎসৰ্গ নকৰিব।” ১৮ কিন্তু, এটা বিষয়ত যেন যিহোৱাই আপোনাৰ এই দাসক ক্ষমা কৰে; মোৰ বজাই যেতিয়া সেৱা কৰিবৰ অৰ্থে বিমোৰ মন্দিৰলৈ যায় আৰু তেওঁ মোৰ হাতৰ সাহাৰ্যত নিৰ্ভৰ কৰে, সেই সময়ত মই নিজেও বিমোৰ দেৱতাৰ গৃহত মূৰ দোৱাল লগা হয়; তেতিয়া এই ক্ষেত্ৰত যিহোৱাই আপোনাৰ দাসক ক্ষমা কৰক।” ১৯ ইলীচাই তেওঁক ক'লে, “শাস্তি মনেৰে যোৱা।” তেতিয়া তেওঁ ইলীচার ওচৰত পৰা শুচি গল। ২০ নামান তেওঁৰ ওচৰত পৰা কিছু দূৰ যোৱাৰ পাছতে দৈশ্ব্যৰ লোক ইলীচার দাস গেহজীয়ে নিজৰ মনতে কলে, “সেই অৰামীয়া নামানে অনা উপহাৰবোৰ গ্ৰহণ নকৰি মোৰ প্ৰভুৰে তেওঁক এন্যে এৰি দিলে! জীৱিত যিহোৱাৰ শপত, মই তেওঁৰ পাছে পাছে লৰি গৈ তেওঁৰ পৰা কিছু কিছু লঞ্জেণ।” ২১ এই বুলি গেহজীয়ে নামানৰ পাছে পাছে ল'বি গল। নামানে গেহজীক তেওঁৰ ফালে লৰি অহা দেখি তেওঁৰ লগত সাক্ষাৎ হ'বলৈ বৰ্থৰ পৰা নামি সুধিলে, “কি, সকলোৰোৱাৰ ঠিকে আছেনে?” ২২ গেহজীয়ে ক'লে, “সকলো ঠিকেই আছে। কিন্তু মোৰ প্ৰভুৰে এই কথা ক'বলৈ মোক পঠালে যে, ইক্সৰিমৰ পাহাৰীয়া অঞ্চলৰ পৰা শিয়া ভাৰবাদীসকলৰ দুজন যুৱক এত্যাই মোৰ কাফলৈ আছিল; সেয়ে অনুগ্ৰহ কৰি, তেওঁলোকৰ বাবে এক কিকৰ বৃপ আৰু দুয়োৰ কাপোৰ দিয়ক।” ২৩ তাতে নামানে ক'লে, “আপুনি যদি দুই কিকৰ লয়, তাতো মই অতি সুখী হ'ম।” এই বুলি নামানে দুয়োৰ কাপোৰ আৰু দুটা বস্তাত দুই কিকৰ বৃপ বাবি নিজৰ দুজন দাসক কঢ়িয়াই নিবলৈ দিলে, তেওঁলোকে সেইবোৰ লৈ গেহজীৰ আগে আগে গল। ২৪ পাছত পাহাৰৰ কাষ গৈ পোৱাত, তেওঁ দাসবোৰৰ পৰা সেই বৃপৰ বস্তাবোৰ ল'লে আৰু ঘৰৰ ভিতৰত লুকুৱাই তৈ দাস দুজনক বিদায় দিলে। তেতিয়া তেওঁলোক গুঁ গল। ২৫ তাৰ পাছত তেওঁ ভিতৰলৈ গৈ নিজৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত থিয় হল। তেতিয়া ইলীচাই তেওঁক ক'লে, “গেহজী, তুমি ক'ব পৰা আছিলা?” তেওঁ উত্তৰ দিলে, “আপোনাৰ দাস ক'লৈকো যোৱা নাই।” ২৬ কিন্তু ইলীচাই তেওঁক ক'লে, “সেই মানুহজনে যেতিয়া তোমাৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ নিজৰ বৰ্থৰ পৰা নামিছিল, তেতিয়া মোৰ অস্তৰ জানো তোমাৰ লগত যোৱা নাছিল? ধন, কাপোৰ-কামি, জিত গছৰ বাৰী, দাক্ষাৰী, মেৰ-চাঙ্গ, গৱু আৰু দাস-দাসী লোৱাৰ এইটো জানো সময়? ২৭ এই হেতুকে নামানৰ কুষ্ঠৰোগ তোমাৰ আৰু তোমাৰ বংশধৰ সকলৰ মাজত চিবকাল লাগি থাকিব।” তেতিয়া গেহজী ইলীচার সন্মুখত পৰা গুঁ গল আৰু তেওঁৰ গাৰ ছাল হিমৰ নিচিনা বগা কুষ্ঠৰোগ হল।

৬ এদিন শিয়া ভাৰবাদীসকলে ইলীচাইক ক'লে, “চাঁওক, যি ঠাইত আমি আপোনাৰ লগত থাকো সেই ঠাই আমাৰ সকলোৰে কাৰণে অতি সুৰু। ২ আপুনি অনুগ্ৰহ কৰি অনুমতি দিলে আমি যদৰ্দন নদীৰ কাষলৈ গৈ প্ৰতিজনে এডালকে গছ কাটি সেই ঠাইতে আমি থাকিবলৈ এডোখৰ ঠাই যুগুত কৰিব।” তাতে ইলীচাই ক'লে, “বাৰু, তোমালোক আগুৱাই যোৱা।” ৩ তেতিয়া এজন শিয়া-ভাৰবাদীয়াৰ ক'লে, “আপুনি ও আপোনাৰ দাসবোৰ লগত ব'লক।” ইলীচাই ক'লে, “ঠিক আছে, ময়ো যাম।” ৪ এইদিবে তোৱো তেওঁলোকৰ লগত গল। ৫ তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে যেতিয়া গছ কাটি আছিল, তেতিয়া তেওঁৰ কুষ্ঠৰখন সুলকি গৈ পানীত পৰিল; তাতে তেওঁ চি এঁৰ মাৰি ক'লে, “হায় হায়! হে প্ৰভু, মই এইখন আনৰ পৰা খুজি আনিছিলো!” ৬ তেতিয়া দৈশ্ব্যৰ লোকে সুধিলে, “সেইখন ক'ত পৰিল?” সেই লোকে ঠাইতোখৰ দেশুৱাই দিয়াত ইলীচাই এডোখৰ কাঠ কাটি আছিল, তেতিয়া তেওঁৰ কুষ্ঠৰখন সুলকি গৈ পানীত পৰিল; তেতিয়া লোহা তোখৰ পানীত ওপজি উঠিল। ৭ ইলীচাই তেওঁক ক'লে, “সেইটো তুলি যোৱা।” তাতে তেওঁ হাত মেলি তাক ল'লে। ৮ সেই সময়ত অৰামৰ বজা ইহায়েলৰ বিবুলে যুদ্ধ কৰিছিল। তেওঁ নিজৰ দাসবোৰ সৈতে চৰ্চা কৰি ক'লে, “অমুক-তমুক ঠাইত মোৰ ছাউনি থাকিব।” ৯ তেতিয়া দৈশ্ব্যৰ লোকে ইহায়েলৰ বজা কৰিবলৈ কৈ পঠালে, “সেৱা কৰি বৰ্থৰ পৰা কোনো মন্দিৰলৈ যায় আৰু তেওঁ মোৰ বিষয়ত যেন যিহোৱাই আপোনাৰ অৰামৰ বজা বৰ্থৰ কৈ পঠালে।” ১০ সেয়ে তেতিয়া ইহায়েলৰ পৰা কোনো মন্দিৰলৈ যায় আৰু তেওঁ মোৰ বিষয়ত যেন যিহোৱাই আপোনাৰ অৰামৰ বজা বৰ্থৰ কৈ পঠালে।

ইত্তায়েল র বজাৰ পক্ষত আছে, তাক তোমালোকে মোক নোকোৱানে?" ১২ তাতে দাসবোৰ মাজৰ এজনে ক'লে, "হে মোৰ প্ৰভু মহাবৰ্জ, আমাৰ মাজত কোনো নাই; কিন্তু আপুনি শোৱা কোঠালিত যি সকলো কথা কয়, সেই কথা পৰ্যন্ত ইত্তায়েল ভাৰবাদী ইলীচাই ইত্তায়েল র বজাক জনায়।" ১৩ বজাই ক'লে, "তোমালোকে গৈ তেওঁ ক'ত থাকে, তাক চাই আহঁ; মই মানুহ পঠাই তেওঁক ধৰি আনিম।" পাছত তেওঁক জনোৱা হল যে, "তেওঁ দোখানত আছে।" ১৪ তেতিয়া বজাই শোৱা, বথ আৰু এক বহু সৈন্যৰ দল দোখানলৈ পঠাই দিলে; তেওঁলোকে বাতিয়েই গৈ নগৰখন ঘৰি ধৰিবলৈ। ১৫ পিছদিনা ইশ্বৰৰ লোকৰ দামে বাতিশুৰু উঠি যেতিয়া বাহিৰলৈ ওলাই গৈছিল, তেতিয়া তেওঁ বথ আৰু শোঁৰাবোৰেৰে সৈতে এদল সৈনাই নগৰখন ঘৰি থকা দেখা পালে; দাসজনে তেওঁক ক'লে, "হায়, মোৰ প্ৰভু! আমি কি কৰিম?" ১৬ ইলীচাই ক'লে, "ভয় নকৰিবা; কিয়নো আমাৰ লগত থকাসকল তেওঁলোকৰ লগত থকাসকলতকৈ অধিক।" ১৭ তাৰ পাছত ইলীচাই এই প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, "হে যিহোৱা, মই নিবেদন কৰোঁ, এই দামে যেন দেখা পায়, আপুনি তেওঁৰ চৰু মুকলি কৰি দিব।" যিহোৱাই সেই দাসৰ চৰু মুকলি কৰি দিলে। তাতে তেওঁ দেখা পালে যে, ইলীচাৰ চারিওফালে পাহাৰখন অগ্ৰিময় ঘোৱা আৰু বথেৰে তৰি আছে। ১৮ পাছত অৰামীয়াসকল যেতিয়া ইলীচাৰ ওচৰলৈ নামি আছিল, তেতিয়া তেওঁ যিহোৱাৰ আগত এই প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, "মই নিবেদন কৰোঁ, আপুনি এই লোকসকলক অন্ধ কৰি দিয়ক।" তাতে ইলীচাৰ প্ৰার্থনা অনুসাৰে যিহোৱাই তেওঁলোকক অন্ধ কৰিলে। ১৯ পাছত ইলীচাই অৰামীয়াসকলক ক'লে, "এইটো সেই বাট নহয় আৰু সেই নংগৰে নহয়। আপোনালোক মোৰ পাছে পাছে আহঁক, আপোনালোকে যাক বিচাৰিষে, মই সেই মানুহৰ ওচৰলৈ আপোনালোকক লৈ যাম।" এইবুলি তেওঁ তেওঁলোক চমৰিয়ালৈ লৈ গল। ২০ চমৰিয়া আহি পোৱাৰ পাছত ইলীচাই কলে, "হে যিহোৱা, এই লোকসকলৰ চৰু মুকলি কৰি দিয়ক যেন তেওঁলোকে দেখা পায়।" তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁলোকৰ চৰু মুকলি কৰি দিয়ত তেওঁলোকে দেখা পালে; তাতে তেওঁলোকে দেখিলে যে, তেওঁলোক চমৰিয়াৰ মাজত আছে। ২১ অৰামীয়াসকলক দেখা পাই ইত্তায়েলৰ বজাই ইলীচাক সুপুলি, "হে মোৰ পিতৃ, মই তেওঁলোকক বথ কৰিম নে? মই মাৰিম নে?" ২২ ইলীচাই উত্তৰ দিলে, "আপুনি তেওঁলোকক বথ নকৰিব। আপুনি আপোনাৰ তৰোৱাল আৰু ধূনৰে যিসকলক বদী কৰি আনিলে, সেই লোকসকলক জাণো আপুনি বথ কৰিব? তেওঁলোকৰ আগত পিটা আৰু পানী দিয়ক, যাতে তেওঁলোকে খাই বৈ তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যাব পাৰে।" ২৩ তেতিয়া বজাই তেওঁলোকৰ বাবে বৰ ভোজৰ আয়োজন কৰিলে; তেওঁলোকে খোৱা-বোৱা শেষ কৰাব পাছত বজাই তেওঁলোকৰ বিদায় দানাতে তেওঁলোক তেওঁলোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ উলটি গল। পাছত অৰামীয়াৰ সেই সৈন্যদল বহুলিন ধৰি ইত্তায়েল দেৱলৈ পুনৰ অহা নাছিল। ২৪ ইয়াৰ কিছু কালৰ পাছত অৰামৰ বজা বিন-হৃদনে নিজৰ সকলো সৈন্যসমষ্টক একগোট কৰি চমৰিয়া নগৰ অৱৰোধ কৰি আক্ৰমণ কৰিলো আছিল। ২৫ সেয়ে চমৰিয়াত ভীষণ আকাল হল; তেওঁলোকে নগৰখন এন্টেকে অৱৰোধ কৰি বাখিছিল যে খাৰলৈ শ্ৰেষ্ঠ এটা গাধৰ মৰ পৰ্যন্ত আশীটা বূপৰ মুদত আৰু এনেকি এক 'কাৰা' জোখৰ কাপোৰ বিষ্ঠাণ পাঁচটা বূপৰ মুদত বিক্ৰী হৈছিল। ২৬ ইত্তায়েলৰ বজাই এদিন নগৰৰ দেৱালৰ ওপৰেদি অহা-যোৱা কৰিব আছিল; এনে সময়তে এগবাৰী মহিলাই তেওঁক চিঁড়িৰ চিঁড়িক ক'লে, "সহয় কৰক, হে মোৰ প্ৰভু, মহাবৰ্জ।" ২৭ বজাই ক'লে, "যিহোৱাই যদি সহয় নকৰে, তেন্তে মই ক'ৰ পৰা তোমাক সহয় কৰিব পাৰোঁ? মৰণ মৰা খলাৰ পৰা নে দ্বাক্ষণুণৰ পৰা?" ২৮ বজাই তাইক পুনৰ সুধিলে, "তোমাৰ কি সমস্যা?" তাই উত্তৰ দিলে, "এই মহিলাই কৈছিল, 'আজি আমি খাৰলৈ তোমাৰ ল'ৰাটোক দিয়া; আহাকালি আমি মোৰ ল'ৰাটোক খাম।'" ২৯ সেইদৰেই আমি মোৰ ল'ৰাটোক সিজাই থালোঁ; পাছদিন মই তাইক ক'লোঁ, "তোমাৰ ল'ৰাটোক দিয়া আৰু আমি তাক খাওঁ; কিন্তু, তাই নিজৰ ল'ৰাটোক লুকুৱাই বাখিলোঁ।" ৩০ মহিলাগবাৰীক এই কথা শুনি বজাই নিজৰ কাপোৰ ফলিলো; তেওঁ তেতিয়াও দেৱালৰ ওপৰতে ঘূৰি আছিল।

তাতে লোকসকলে চাই দেখিলে যে নিজৰ পিঙ্কা কাপোৰ তলত বজাই চট কাপোৰ পিঙ্কি আছে। ৩১ পাছত তেওঁ ক'লে, "আজি চাফটৰ পুতেক ইলীচাৰ মূৰ যদি তেওঁৰ কাদৰ ওপৰত থাকে, তেন্তে স্টথৰে মেন মোক দণ্ড দিয়ে, আৰু সেয়া অধিকৰূপৈ দিয়ক।" ৩২ ইলীচা সেই সময়ত নিজৰ ঘৰত বহি আছিল আৰু তেওঁৰ লগত বৰ্দ্ধ নেতাসকলো আছিল। বজাই এজন মানুহক ইলীচাৰ ওচৰলৈ পঠাইলে, কিন্তু মানুহজন যেতিয়া ইলীচাৰ ওচৰলৈ আছিল, তেওঁ লোকসকলক ক'লে, "আপোনালোকে দেখা নাইলে কেনেকৈ সেই নৰবধীৰ পুতেকে মোৰ মূৰ নিবলে এজন লোকক পঠাইছে? শুনক, মানুহজন যেতিয়া আহিব, আপোনালোকে দুৱাৰখন বদ্ধ কৰি ধৰি বাখিব; তেওঁৰ পাছে পাছে জানো তেওঁৰ প্ৰভুৰ ভৰিব শব্দও নহয়? ৩৩ ইলীচাই তেওঁলোকৰ সৈতে কথা কৈ থাকোতেই, সেই মানুহজন তেওঁৰ ওচৰলৈ নামি আছিল। পাছত বজাই আহিব ক'লে, "চাঁওক, এই বিপদ যিহোৱাৰ পৰা আছিছে। তেন্তে যিহোৱাৰ কাৰণে মই আৰু কিয় বাট চাই থাকিম?"

৭ ইলীচাই ক'লে, "যিহোৱাই যি কৈছে, তাক শুনক। যিহোৱাই কৈছে, অহাকালি, প্ৰায় এনে সময়ত চমৰিয়া নগৰৰ দুৱাৰ মুখত এক চেয়া পৰিমাণৰ ময়দা আৰু দুই চেয়া পৰিমাণৰ যৰ বেৰল এক কেচুলকৈ বিক্ৰী হ'ব। ২ তেতিয়া যিজন সেনাপতিৰ সাহাৰ্যৰ ওপৰত বজা নিৰ্ভৰ কৰিছিল, তেওঁ সেই স্টথৰৰ লোকক উত্তৰ দিলে, "চাঁওক, যিহোৱাই যদি আকাশৰ খিড়কিবোৰে খুলি দিয়ে, তথাপিও জাণো এনেকুৱা হ'ব পৰা?" উত্তৰত ইলীচাই ক'লে, "চাই থাকক, আপুনি নিজৰ চৰুৰে তাক দেখিব, কিন্তু আপুনি তাৰ অলপো খাৰলৈ নাপাৰ।" ৩ সেই সময়ত নগৰৰ প্ৰেশণ্দাৰৰ বাহিৰত চাভিজন কুঠৰোগত আক্ৰান্ত লোক আছিল; তেওঁলোকে ইজনে সিজনক ক'লে, "আমি নমৰাবলৈকে ইয়াতে কিয় বহি থাকিব লাগো? ৪ আমি যদি কণ্ঠ ক'ও যে, নগৰলৈকে সোমাই যাওঁ, তেন্তে তাতো আকাল হৈছে আৰু আমি সেই ঠাইতো মৰিব। এতিয়া ইয়াতো যদি বহি থাকোঁ, তেন্তে ইয়াতো মৰিব। এই হেতুকে আহঁ, আমি অৰামীয়াসকলৰ ছাউনিলোকে যাওঁ; তেওঁলোকে যদি আমাক জীয়াই বাখে, তেন্তে জী থাকিম আৰু যদি মাৰে, তেন্তে মৰিম।" ৫ কথামতে সেইদিনা সন্ধিয়াৰ সময়ত কুঠৰোগী কেইজন অৰামীয়াসকলৰ ছাউনিত গৈ উপস্থিত হ'ল। তেওঁলোকে ছাউনিনৰ কাষলৈ গৈ তাত কাকো দেখা নাপালে। ৬ কিয়নোনো তেতিয়া অৰামীয়া সৈন্যসকলক যিহোৱাই অনেক বথ, ঘোৱা আৰু আন বিশাল সৈন্যদলৰ শব্দ শুনাইছিল আৰু সেয়ে, অৰামীয়া সৈন্যসকলৰ এজনে আন জনক ক'বলৈ ধৰিলে, "চোৱা, আমাৰ বিশুদ্ধে আক্ৰমণ কৰিবৰ কাৰণে ইত্তায়েলৰ বজাই হিতীয়া আৰু মিচৰীয়া বজাসকলক পইচা দি আনিছে।" ৭ সেইবাবে তেওঁলোকে সন্ধিয়া হওঁতেই নিজৰ তৰু, ঘোৱা আৰু গাধ সকলোবোৰ এৰি হৈ পলাই গৈছিল আৰু ছাউনি যেনে আছিল, তেন্তেকৈয়েই এৰি হৈ তেওঁলোক ধ্যান ভয়ত পলাই গৈছিল। ৮ তাৰবাৰে কুঠৰোগী কেইজনে ছাউনিন ওচৰলৈ গৈ এটা তৰুৰ ভিতৰত সোমাই ঘোৱা-বোৱা কৰিলে আৰু তাৰ পৰা সোণ, বূপ আৰু কাণেৰ-কানিবোৰে লৈ গৈ লুকুৱাই বাখিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোকে পুনৰ ঘূৰি আহি আন এটা তুষ্ট সোমাই তাৰ পৰা ও বহুত বস্তু লৈ গৈ লুকুৱাই বাখিলে। ৯ পাছত তেওঁলোকে ইজনে সিজে কোৱাকই কৰিলে, "আমি হলে ভাল কাম কৰা নাই। আজিৰ এই দিনটো হৈছে এটা স্থৰুৰ ভিতৰত দিন আৰু আমি এই বিষয়ে কাকো একো নকে মনে মনে আছোঁ। যদি আমি বাতিপুৰালৈকে পলায় কৰি থাকোঁ, তেন্তে শাস্তি আমাৰ ওপৰতে আহিব; সেয়ে, ব'লা আমি এতিয়াই বাজগৃহত কথাটো জনাওগৈ।" ১০ তাতে তেওঁলোকে গৈ প্ৰেশণ্দাৰৰ প্ৰহীসকলক মাতি ক'লে, "আমি অৰামীয়াসকলৰ ছাউনিলোকে গৈছিলোঁ; তাত কোনো মানুহ নাই আৰু কাবো সাৰ-শদও নাই; কেৱল ঘোৱা আৰু গাধবোৰ বদ্ধা আছে, আৰু তৰুৰোবো যেনে আছিল তেন্তেকৈয়েই আছে।" ১১ প্ৰেশণ্দাৰৰ প্ৰহীসকলে এই সমাদ চিৰ্বিৰ চিৰ্বিৰ জনাই দিলে আৰু পাছত বাজগৃহত ভিতৰতো জনোৱা হ'ল। ১২ তেতিয়া বজাই বাতি উঠি তেওঁ তেওঁ দাসবোৰক ক'লে, "মই এতিয়া তোমালোকক ক'ম যে, অৰামীয়াসকলে জানে আৰু সেইবাবে কৰিছে। আমি যে ভোকত আছোঁ অৰামীয়াসকলে জানে আৰু সেইবাবে কৰিছে।

তেওঁলোকে ছাউনি এবি পথাৰৰ মাজত গৈ লুকাই আছে। তেওঁলোকে ভাৰিছে, ইস্রায়েলীয়াসকল যেতিয়া নগৰৰ পৰা ওলাই আহিব, তেতিয়া আমি তেওঁলোকক জীৱিত অৱস্থতে ধৰিম আৰু তেওঁলোকৰ নগৰৰ ভিতৰত সোমাম”। ১৩ তেতিয়া বজাৰ এজন দাসে উত্তৰ দি ক'লে, “মই আপোনাক মিনতি কৰোঁ, কেইজনমান লোকক নগৰত যি কেইটা ঘোৰা অৱশ্যিক আছে, তাৰ মাজৰ পৰা পাঁচটা ঘোৰা লৈ যাবলৈ দিয়ক। যিহেতু ইস্রায়েলৰ অধিক লোকেই মৰিব। ইয়াত অৱশ্যিক থকা সকলো ইস্রায়েলাবাসীৰ দৰে তেওঁলোকৰে মৃত্যু হ'ব। সেয়ে কি ঘটিছে, তাক চাবলৈ আমি তেওঁলোকক পঠিয়াই দিঁড়।” ১৪ তেতিয়া তেওঁলোকে ঘোৰাবোৰেৰ সৈতে দুখন থথ ল’লে, আৰু বজাই আৰামীয়া সৈন্যবোৰেৰ সন্ধানত তেওঁলোকক পঠিয়াই দি ক'লে, “তোমালোকে গৈ চাই আঁহাগৈ।” ১৫ তাতে তেওঁলোকে যদিন নদী পৰ্যন্ত আৰামীয়াসকলক বিচাৰি গৈ দেখিলে যে আৰামীয়াসকলে লৰাবিকে পলাই ঘোৱাৰ কাৰণে গোটেই পথখটোতে কাপোৰ-কানি আৰু বন্ধ-বাহানিৰেৰ পৰি ভৱি আছিল। যিসকলক পঠোৱা হৈছিল, তেওঁলোকে উভটা আহি বজাৰ আগত এই সকলো সমাদ দিলে। ১৬ তেতিয়া লোকসকলে বাহিৰলৈ গৈ আৰামীয়াসকলৰ ছাউনি লুট কৰিলে, তাতে যিহোৱাৰ বাক্যৰ দৰে, এক চেয়া পৰিমাণৰ ময়দা এক চেকল বৃপ্ত আৰু দুই চেয়া পৰিমাণ যৰ ধান এক চেকল বৃপ্ত বৈকী হ'ল। ১৭ যিজন সেনাপতিৰ সাহাৰ্য হাতত বজা নিৰ্ভৰশীল আছিল, সেই সেনাপতিজনক বজাই নগৰৰ দুৱাৰ পৰিৰ্দ্ধনৰ ভাৰ দিলে; কিন্তু লোক সকলে হৰ্মুজকৈ নগৰৰ বাহিৰলৈ ওলাই যাওঁতে প্ৰেৰণশৰৰ পথতে লোক সকলৰ ভৰিৰ গচকত তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল। ঈশ্বৰৰ লোক ইলীচাই ওচৰলৈ বজা যেতিয়া নামি অহিছিল, তেতিয়া ইলীচাই বজাক যি কথা কৈছিল, সেনাপতিজন সেইদৰেই মৰিব। ১৮ ঈশ্বৰৰ লোকে বজাক যি কৈছিলে সেইভাৱেই এই ঘটনাটো ঘটিল। তেওঁ কৈছিল, “আহাকালি এনে সময়ত চমৰিয়াৰ দুৱাৰ মুখত দুই চেয়া যৰ ধান এক চেকলত, আৰু এক চেয়া ময়দা এক চেকলত বেচা যাব।” ১৯ সেই সেনাপতিয়ে উত্তৰত ঈশ্বৰৰ লোকক কৈছিল, “চাঁওক, যিহোৱাই যদি আকাশৰ খিড়কিবৰোৱে খুলি দিয়ে, তথাপি ও জানো এনেকুৱা হ'ব পাৰে?” ইলীচাই কৈছিল, “চাই থাকক, আপুনি নিজৰ চকুৰে তাক দেখিব, কিন্তু আপুনি তাৰ অলংকো খাৰলৈ নাপাব।” ২০ তেওঁলৈ ঠিক তেনদেৰেই ঘটিল। কিয়নো দুৱাৰৰ পথত লোকসকলৰ ভৰিৰ গচকত তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল।

B যি গবাক্ষী মহিলাৰ পুত্ৰকে ইলীচাই জীয়াই তুলিছিল, এদিন তেওঁ সেই মহিলাক ক'লে, “তুমি তোমাৰ পৰিয়ালোৰে সৈতে আন যি যঁইতে পৰা সেই ঠাইলৈকে গৈ কিছুকল থাকা, কিয়নো যিহোৱাই এই দেশত আকাল পঠাই দিব আৰু সেয়ে সাত বছৰ ধৰি থাকিব।” ২ মহিলাগৰাকীয়ে ঈশ্বৰৰ লোকৰ কথা অনুসাৰেই কাৰ্য কৰিলে। তাই নিজৰ পৰিয়ালোৰে সৈতে গৈ সাত বছৰ পলোষ্টীয়াসকলৰ দেশত বাস কৰিলে। ও সাত বছৰৰ শেষত মহিলাগৰাকী পলোষ্টীয়াসকলৰ দেশৰ পৰা উভটা আহি নিজৰ ঘৰ আৰু মাটি মূৰাই পোৱাৰ কাৰণে বজাৰ ওচৰত নিবেদন কৰিবলৈ গ’ল। ৪ বজাই সেই সময়ত ঈশ্বৰৰ লোকৰ দাস গেহজীৰ লগত কথা পাতি আছিল। তেওঁ গেহজীক সুধি আছিল, “ইলীচাই যি যি মহৎ কামোৰাৰ কৰিছে, সেই সকলোকে মোক কোৱাছোন।” ৫ গেহজীয়ে যেতিয়া বজাক ইলীচাই কেনেকৈ মৃত শিশুটিক জীয়াই তুলিছিল, এই কথা কৈ আছিল, ঠিক সেই সময়তেই যি মহিলাৰ পুত্ৰকে ইলীচাই জীয়াই তুলিছিল, সেই মহিলাগৰাকী বজাৰ ওচৰত নিজৰ ঘৰ আৰু মাটি মূৰাই পোৱাৰ কাৰণে নিবেদন কৰিবলৈ আহিল। গেহজীয়ে তেতিয়া ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু মহাবজা, এৱেই সেই মহিলা আৰু এই জনেই তাইৰ ল'বা যাক ইলীচাই পুনৰ জীৱন দিলো।” ৬ বজাই তেতিয়া মহিলাগৰাকীক তাইৰ ল'বাটিৰ বিষয়ে সুধিলত, তাই তেওঁৰ আগত সকলো কথা ক'লে। তাতে বজাই মহিলাগৰাকীৰ কাৰণে এজন কৰ্মচাৰীক আদেশ দি ক'লে, “তাইৰ যি যি আছিল সকলোৰে স্থাই দিয়া আৰু তাই দেশ এবি ঘোৱাৰে পৰা এতিয়ালৈকে তাইৰ মাটি যি যি শক্ষ উপন্থ হৈছিল, সেইবোৰে উভটাই দিয়া।” ৭ তাৰ পাছত ইলীচা দম্যোচকলৈ আছিল; সেই সময়ত আৰামৰ বজা বিন-হন্দ অসুস্থ আছিল। কোনোৱে বজাক ক'লে, “ঈশ্বৰৰ লোক এই

ঠাইলৈ আহিছে।” ৮ বজাই তেতিয়া হজায়েলক ক'লে, “তুমি হাতত এটি উপহাৰ লৈ ঈশ্বৰৰ লোকৰ সাক্ষাৎ হ'বলৈ যোৱা আৰু তেওঁৰ যোগেদি যিহোৱাৰ পৰা জানি লোৱা যে, ‘মই এই অসুখৰ পৰা সুস্থ হৈ উঠিম নে নাই?’ ৯ হজায়েলে তেতিয়া উপহাৰ হিচাবে দম্যোচকৰ সকলো উত্তম উত্তম বস্তুৰে চল্লিষ্টা উটৰ পঠিত বোজাই কৰি ইলীচাৰ সৈতে সাক্ষাৎ হ'বলৈ গ’ল; তেওঁ আহি ইলীচাৰ সম্মুখত যিয় হৈ ক'লে, “আপোনাৰ পুত্ৰ আৰামৰ বজা বিন-হন্দদে এই কথা সুধিবলৈ মোক আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠাইছে, ‘মই এই অসুখৰ পৰা সুস্থ হ'ম নে?’” ১০ তেতিয়া ইলীচাই তেওঁক ক'লে, “তুমি গৈ বজা বিন-হন্দদক কোৱা যে ‘আপুনি অৱশ্যেই সুস্থ হৈ যাব,’ কিন্তু যিহোৱাই মোৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰিলে যে, তেওঁ নিষ্য মৰিব।” ১১ ইয়াকে কৈ হজায়েলে লাজ নেোপোৱা পৰ্যন্ত ইলীচাই তেওঁৰ ফালে একে-থৰে চাই থাকিল আৰু পাছত ঈশ্বৰৰ লোকে কদিবলৈ আৰস্ত কৰিলে। ১২ হজায়েলে সুধিলে, “হে মোৰ প্ৰভু, আপুনি কিয় কদিছে?” তেওঁ উত্তৰ দিলে, “কাৰণ, তুমি ইস্রায়েল লোকসকলৈক ক্ষতি কৰিবা, তাক মই জানো। তুমি তেওঁলোকৰ দৰ্গবোৰ জই দি পুৰিবা, তৰোৱালোৰে তেওঁলোকৰ যুবকসকলক বধ কৰিবা, তেওঁলোকৰ শিশুসকলক মাটিত আচাৰি মাৰিবা আৰু তেওঁলোকৰ গৰ্ভৰতী মহিলাবোৰৰ পেট ফালিবা।” ১৩ তেতিয়া হজায়েলে ক'লে, “কেৱল এটা কুৰুৰ তুলু আপোনাৰ এই দাসনো কোন যে, এই ভায়ানক কৰ্ম কৰিবিব?” ইলীচাই ক'লে, “তুমি যে আৰামৰ বজা হ'বা, এই কথা যিহোৱাই মোক প্ৰকাশ কৰিলে।” ১৪ তাৰ পাছত হজায়েল ইলীচাৰ ওচৰৰ পৰা নিজৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ ঘূৰি গ’ল। তেতিয়া বজা বিন-হন্দদে তেওঁক সুধিলে, “ইলীচাই তোমাক কি ক'লে?” তেওঁ উত্তৰ দিলে, “তেওঁ মোক ক'লে যে আপুনি অৱশ্যেই সুস্থ হ'ব।” ১৫ কিন্তু ঠিক পাছ দিনাই হজায়েলে এখন কম্পল পানীত জুৰুবিয়াই লৈ শাস্ত্ৰবন্ধ হোৱাকৈ বজা বিন-হন্দদেৰ মুখৰ ওপৰত মেলি ধৰিলে আৰু তাতে বজাৰ মৃত্যু হ'ল। তাৰ পাছত হজায়েল বিন-হন্দদেৰ পদত বজা হ'ল। ১৬ যিহোচাফটৰ পুৰ যিহোৱাম যিহুদাৰ বজা আছিল। ইস্রায়েল বজা আহাৰৰ পুত্ৰ যোৱাৰ বাজতু কালৰ পঞ্চম বছৰত যিহোৱামে যিহুদাত বাজতু কৰিবলৈ আৰস্ত কৰে। ১৭ তেওঁ যেতিয়া বাজতু আৰস্ত কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁৰ বয়স আছিল বাটিৰ বছৰ আৰু তেওঁ আঠ বছৰ ধৰি যিবুলামেত বাজতু কৰিছিল। ১৮ যিহোৱাম ইস্রায়েলৰ বজাৰসকলৰ পথত চলিছিল আৰু তেওঁ আহাৰৰ জীৱীকৰক বিবাহ কৰাবে কাৰণে আহাৰৰ বংশৰ লোকসকলে কৰাৰ দৰেই তেওঁ কু-আচৰণ কৰিছিল। যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তেওঁ তাকে কৰিছিল। ১৯ তথাপি যিহোৱাই নিজৰ দাস দায়ুদৰ কথা মনত বাধি যিহুদা বিনষ্ট কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে; কাৰণ তেওঁ দায়ুদক তেওঁৰ বংশধৰ দিব বুলি প্ৰতিজ্ঞ কৰিছিল। ২০ যিহোৱাম বাজতুৰ বশ্যতা অঙ্গীকাৰ কৰি বিদোহ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ নিজৰ কাৰণে এজন বজা পাতি ল'লে। ২১ তেতিয়া যিহোৱামে তেওঁৰ সকলো সেনাপতিৰ সৈতে বৰ্থোৰে লৈ চায়াৰলৈ গ’ল। ইদোমীয়াসকলে তেওঁক আৰু বৰ্থোৰেৰ সেনাপতিসকলক ঘৰো কৰিলে; কিন্তু তেওঁ বাতিৰেই উঠি তেওঁক আৰু বৰ্থোৰেৰ সেনাপতিসকলক মেৰি বৰ্থোৰে বোৱা ও ভাতি ইদোমীয়াসকলক আক্রমণ কৰি ওলাই আছিল আৰু তেওঁৰ সৈন্যসকল পলাই গৈ নিজৰ বংশৰ দিয়ে আছিল। ২২ ইদোম অজিও যিহুদাৰ বিবুদ্ধে বিদোহী হৈ আছে। সেই একে সময়তে লিব্যামো বিদোহ কৰিছিল। ২৩ যিহোৱাম অন্যন্য সকলো কাৰ্য বিৱৰণ জানো যিহুদাৰ বজাৰসকলৰ ইতিহাস” নামৰ পুস্তকখনত লিখা নাই? ২৪ পাছত যিহোৱামৰ মৃত্যু হোৱাত তেওঁ পৰ্বপুৰুষসকলৰ ওচলৈ গ’ল মৈদাম দিয়া হ'ল। তাৰ পাছত তেওঁৰ পুত্ৰ অহজিয়া তেওঁৰ পদত বজা হ'ল। ২৫ ইস্রায়েলৰ বজা আহাৰৰ পুত্ৰ যোৱাৰ বাজতু কালৰ দানশ বছৰত যিহোৱাৰ পুত্ৰ অহজিয়াই যিহুদাত বাজতু কৰিবলৈ ধৰিলে। ২৬ অহজিয়াই যেতিয়া বাজতু আৰস্ত কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁৰ বয়স আছিল বাটিৰ বছৰ আৰু তেওঁ এবচৰ কাল যিবুলামেত বাজতু কৰিছিল। তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল অথলিয়া; তেওঁ ইস্রায়েলৰ বজা আৰীৰ নাতিনীয়েক। ২৭ অহজিয়াই আহাৰৰ বংশৰ লোকসকলৰ পথত চলিলে আৰু তেওঁলোকৰ দৰেই কাৰ্য কৰি যিহোৱাৰ

দৃষ্টিকু-আচরণ করিলে; কিয়নো আহজিয়া আহাবৰ বংশৰ জোঁয়ায়েক
আছিল। ২৮ পাছত অবামৰ বজা হজায়েলৰ বিবুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবৰ কাৰণে
বজা আহজিয়াই আহাবৰ পুত্ৰ বজা যোৰাম সৈতে বামো-গিলিয়দলৈ
গ'ল; তেওত্যা অৰামীয়াসকলে যোৰামক আঘাত কৰিলে। ২৯ অবামৰ
বজা হজায়েলৰ সৈতে বামাত যুদ্ধ কৰাৰ সময়ত অৰামীয়াসকলে কৰা
সেই আঘাতৰ পৰা সুস্থ হ'বৰ কাৰণে বজা যোৰাম যিজ্যিয়েললৈ ঘূৰি গ'ল।
যিহোৱামৰ পুত্ৰ যিহুদাৰ বজা আহজিয়াই আহাবৰ পুত্ৰ যোৰামে আঘাত
পাই অস্তু হোৱা বাবে তেওঁক চাবলৈ যিজ্যিয়েললৈ নামি গ'ল।

ନ ଇଲାଚା ଭାରବାଦୀନ୍ୟେ ଶିଘ୍ର ତାବବାଦୀସିକଳର ମାଜର ଏଜନକ ମାତି କ'ଲେ, “ଯାତ୍ରାର ବାବେ ସାଜୁ ହୋଇ ଆବୁ ବ୍ୟାମୋ-ଗିଲିଯନ୍‌ଦ୍ୱାଳେ ଯୋରା ।” ତେବେ ଏହି ସୁର୍ବ ବ୍ୟାଟଟୋ ତୋମାର ଲଗତ ନୋରା ।” ୨ ମେଇ ଠାଇ ପାଲେ ତୁମି ନିମ୍ଚିର ନାତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯିହୋଚାଫଟର ପ୍ରତ୍ଯ ସେହୁକ ବିଚାରିବା; ତେଓର ଓଚବୈଲେ ଗୈ ତେଓକ ତେଓର ସମ୍ମିସକଳର ମାଜର ପରା ଆତରାଇ ଏଟା ଭିତରର କୋଟାଲିଲେ ଲୈ ଯାବା । ଓ ତାର ପାଛତ ଏହି ବ୍ୟାଟଟୋର ପରା ଅଳପମାନ ତେଲ ଲୈ ତେଓର ମୂର୍ତ୍ତ ଢାଳି ଦି କବା ଯେ, “ଯିହୋରାଇ ଏହି କଥା କୈହେ, ‘ଇନ୍ଦ୍ରାୟଳେର ବଜା ହିଚାବେ ମହି ତୋମାକ ଅଭିଯେକ କରିଲୋଁ’” ତାର ପାଛତ ତୁମି ଦୁଇରାନିମ ମେଲି ଦୌର ମାରିବା, ପଲମ ନକରିବା ।” ୮ ସେଇଦରେଇ ସେଇ ଯୁବକ ତାବବାଦୀଜନ ବ୍ୟାମୋ-ଗିଲିଯନ୍‌ଦ୍ୱାଳେ ଗଲ । ୯ ମେଇ ଠାଇ ପାଇ ତେଓ ଦେଖିଲେ ସେନାବାହିନୀର ସେନାପତିସକଳ ଏହିତ ବହି ଆଛେ । ଯୁବକ ଭାରବାଦୀଜନେ କ'ଲେ, “ସେନାପତି ମହାଶୟ, ମହି ଆପୋନାର ବାବେ ଏଟା ଥରବ ଲୈ ଆହିଛା ।” ଯେହୁରେ ଉତ୍ତର ଦି ସୁଧିଲେ, “ଦେଇ ଥରବ ଆମର ମାଜର କୋନଜନର କାରଣେ ।” ତେଓ କଥା କୈହେ, “ଯିହୋରାର ଲୋକମକଳର ଓପରତ ଅର୍ଥାତ୍ ଇନ୍ଦ୍ରାୟଳେର ଓପରତ ବଜା ହିଚାବେ ମହି ତୋମାକ ଅଭିଯେକ କରିଲୋଁ ।” ୧୦ ତାତେ ଯେହୁ ଉଠି ଥରବ ଭିତରେ ଗଲ । ତେତ୍ୟା ସେଇ ଭାରବାଦୀନ୍ୟେ ସେହୁ ଯେହୁ ମୂର୍ତ୍ତ ତେଲ ଢାଳି ଦି କ'ଲେ, “ଇନ୍ଦ୍ରାୟଳେର ଦିଶରେ ଯିହୋରାଇ ଏହି କଥା କୈହେ: ଯିହୋରାର ଲୋକମକଳର ଓପରତ ଅର୍ଥାତ୍ ଇନ୍ଦ୍ରାୟଳେର ଓପରତ ବଜା ହିଚାବେ ମହି ତୋମାକ ଅଭିଯେକ କରିଲୋଁ ।” ୧୧ ତୋମାର ପ୍ରତ୍ୟ ଆହାରର ବଂଶକ ତୁମି ବିନିଷ୍ଟ କରିବା । ଦେଇବଳର ହାତେରେ ମୋର ଦାସବୋର ଅର୍ଥାତ୍ ଭାରବାଦୀସିକଳର ଆବୁ ଯିହୋରାର ଆନ ସକଳେ ଦାସବୋର ଯି ବର୍କ୍ଷପାତ କରବା ହଳ, ତାର ପ୍ରତିଶୋଧ ମହି ଯେମ ଲାଗେ । ୧୨ ଆହାରର ବଂଶର ମିଳନୋରେ ଏହି ବିନିଷ୍ଟ ହବ; ଦିନ ହୁଅଁଙ୍କ ବା ସ୍ଵାଧୀନ ହୁଅଁଙ୍କ, ଆହାରର ବଂଶର ପ୍ରତିଜନ ଲାବା ଶିଶୁକ ମହି ବିନିଷ୍ଟ କରିବି । ୧୩ ମହି ତେଓ ବଂଶକ ନବାଟର ପୁତ୍ରକ ଯାବିଯାମର ବଂଶର ନିଚିନ୍ମା ଆବୁ ଅହିଯାର ପୁତ୍ରକ ବାଚାର ବଂଶର ନିଚିନ୍ମା କରିବି । ୧୪ କୁରୁକୁରାବେ ଦେଇବଳକ ଯିଜ୍ଞାଯଳେର ଏଲୋକାତ ଥାଇ ପେଲାବ ଆବୁ ତାହିକ ମୈଦାମ ଦିବଲୈ କୋନୋ ନହିଁବ ।” ଏହିବୁଲି କୈ ଯୁବକ ଭାରବାଦୀଜନେ ଦୁରାର ଖୁଲ ଦୌରି ପଲାଲ । ୧୫ ଯେହୁରେ ବାହିବଳ ଆହି ଯେତ୍ୟା ତେଓ ମୁଁ ସଙ୍ଗୀ ପ୍ରତ୍ୟେ ସେନାପତିସକଳର ଓଚବୈଲେ ଗଲ, ତେତ୍ୟା ତେଓଲୋକର ଏଜନେ ତେଓକ ସୁଧିଲେ, “ମକଳେ ଥିଲେଇ ଆହେ ନେ? ସେଇ ବଲିଆୟାଟୋ ଆପୋନାର ଓଚବୈଲେ କିମ୍ବା ଆହିଛିଲୁ?” ଯେହୁରେ କ'ଲେ, “ଆପୋନାଲୋକେତୋ ସେଇ ମନୁହକ ଚିନି ପାଯ ଆବୁ ତେଓ ତେଓ କେଣେ ଧରଗ ପରାପର ବ୍ୟାପ ବକେ, ତାକେ ଜାନେ ।” ୧୬ ତେଓଲୋକେ କ'ଲେ, “ନହୟ, ଆମି ସେଇବେଳେ ଏକୋ ନାଜାନୋ । ଆମାକ ସକଳୋ କଥା ଖୁଲି କଣ୍ଠକ ।” ଯେହୁରେ ତେତ୍ୟା କ'ଲେ, “ତେଓ ମୋକ ଏହି କଥା କ'ଲେ ଯେ, ଯିହୋରାଇ ଏହିଦରେ କୈହେ: ‘ଇନ୍ଦ୍ରାୟଳେର ଓପରତ ବଜା ହିଚାବେ ମହି ତୋମାକ ଅଭିଯେକ କରିଛୋଁ’” ୧୭ ତେତ୍ୟା ସେଇ ସେନାପତିସକଳର ପ୍ରତ୍ୟେକେଇ ଲଗେ ଲଗେ ନିଜର ଗାର ପରା ଓପରବ କାପୋରଖନ ଲୈ ଖଟଖଟିର ଓପରତ ସେହୁ ଭାବିର ତଳତ ପାରି ଦିଲେ । ତାର ପାଛତ ତେଓଲୋକେ ଶିଙ୍ଗ ବଜାଇ ଚିଞ୍ଚିବି କବଲେ ଧରିଲେ, “ଯେହୁ ବଜା ହଳ ।” ୧୮ ଏହିଦରେ ନିମ୍ଚିର ନାତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଯିହୋଚାଫଟର ପ୍ରତ୍ୟ ସେହୁରେ ଯୋରାମର ବିବରୁଦ୍ଧ ସୃଦ୍ଧି ବସ୍ତୁବ୍ୟାପ କରିଲେ । ସେଇ ସମ୍ମାନ ହାତର ବଜା ଯୋରାମ ଆବୁ ସମତା ଇନ୍ଦ୍ରାୟଳେବାସୀଯେ ଆବାମର ବଜା ହଜାଯଳେର ହାତର ପରା ବ୍ୟାମୋ-ଗିଲିଯନ୍‌ଦ୍ୱାଳେ ବର୍ଷକ କରିଲୁ । ୧୯ କିନ୍ତୁ ଆବାମର ବଜା ହଜାଯଳେର ସେତେ ଯୁଦ୍ଧ କବାର ସମୟର ଆବାମୀଯାସକଳେ ଯୋରାମକ ଯି ଆଶାତ କରିଛି, ତାର ପରା ସୁତ୍ର ହଲେ ବଜା ଯୋରାମ ଯିଜ୍ଞାଯଳେଲୈ ଉତ୍ତର ଆହିଛି । ତାର ପାଛତ ସେହୁରେ ଯୋରାମ ଦାସ, ସଙ୍ଗୀ ସେନାପତି ସକଳକ କ'ଲେ, “ଆପୋନାଲୋକରୋ ଯଦି ଏହେ ମତ ହୁଯ, ତେହେ ଯିଜ୍ଞାଯଳେଲେ ଏହି କଥା ଜାନାବେ କୋନୋ ଲୋକର ନଗର ପରା ଓଲାଇ ସାବ ନିଦିଦ ।” ୨୦ ତାର ପାଛତ ସେହୁରେ ଏକନ ବର୍ଖତ ଉଠି ଯିଜ୍ଞାଯଳେଲୈ ଗଲ, କିମ୍ବା ସେଇ ଠାଇ ହିତ ଯୋରାମ ଶ୍ୟାମ ପରି ଆଛିଲ । ସେଇ ସମୟର ଯିହୁର ବଜା ଅଭିଜ୍ୟା ଓ ଯୋରାମକ

ଚାବର କାବଣେ ତାଳେ ନାମି ଗୈଛିଲା । ୧୭ ଯେହୁର ସୈନ୍ୟ ଦଲକ ଅହା ଦେଖି ଯିଜ୍ଞିଯେଲର ଓଥୁ ଦୂର୍ଘ ଓ ପମ୍ବତ ଥିଯି ହେ ପେହା ଦିଯା ପ୍ରହିରୀଜମେ ଚିଏଂବି ଉଠିଲ, “ମହି ଏଦଲ ମାନୁହ ଅହା ଦେଖିଛାଁ ।” ତେତ୍ୟା ଯୋରାମେ କ'ଲେ, “ଏଜନ ଅଶ୍ଵରେହିକ ତେଓଲୋକର ଓଚାଲେ ପଠାଇ ଦିଯା ଆରୁ ତେଓ ଗୈ ତେଓଲୋକକ ସୁଧିବଲେ କବା, ‘ଆପୋନାଲୋକ ଶାସ୍ତିଭାରେ ଆହିଛେ ନେ?’” ୧୮ ପାଛତ ସେଇଦରେ ଏଜନ ଅଶ୍ଵରେହି ଯେହୁର ସାକ୍ଷାତ ହାବଲେ ଓଲାଇ ଗଲ ଆରୁ ତେଓକ କ'ଲେ, “ରଜାଇ ସୁଧିଧ, ଆପୋନାଲୋକ ଶାସ୍ତିଭାରେ ଆହିଛେ ନେ?” ତାତେ ଯେହୁରେ କ'ଲେ, “ଶାସ୍ତିରେ ଅହାଟୋ ତୋମାକ କିମ୍ ଲାଗେ? ତୁମ ସ୍ଥିର ମୋର ପାଛେ ପାଛେ ଆହାଁ ।” ସେଇ ପ୍ରହିରୀଜମେ ତେତ୍ୟା ବଜାକ ଖରବ ଦିଲେ, “ସେଇ ବାର୍ତ୍ତାବାହକଜମ ଗୈ ତେଓଲୋକର ଓଚର ପାଲେ, କିନ୍ତୁ ତେଓ ଏତିଯାଲେକେ ଉଭତି ଅହା ନାହିଁ ।” ୧୯ ତେତ୍ୟା ବଜାଇ ହିତ୍ୟା ଯାନ ଏଜନ ଅଶ୍ଵରେହିକ ପଟ୍ଟାଳେ, ତେଓ ସେଇ ସୈନ୍ୟ ଦଲର ଓଚରିଲେ ଗୈ କ'ଲେ, “ରଜାଇ ଏହି କଥା କାହେ, ‘ଆପୋନାଲୋକ ଶାସ୍ତିଭାରେ ଆହିଛେ ନେ?’” ଯେହୁରେ ଉତ୍ତର ଦିଲେ, “ଶାସ୍ତିରେ ଅହାଟୋ ତୋମାକ କିମ୍ ଲାଗେ? ତୁମ ସ୍ଥିର ମୋର ପାଛେ ପାଛେ ଆହାଁ ।” ୨୦ ସେଇ ପ୍ରହିରୀଜମେ ପୁନରାୟ ଖରବ ଦିଲେ, “ସେଇ ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ଜମେ ଗୈ ତେଓଲୋକକ ଲଗ ପାଲେ, କିନ୍ତୁ ତେରାତୋ ଏତିଯାଲେକେ ଉଭତି ଅହା ନାହିଁ । ବଥ ଚଳୋରାଟୋ ଦେଖି ଭାବ ହେବେ ନିମଟିର ନାତିଯେକ ଯେହୁର ବ୍ୟଥ ଚଳାଇଛେ । କିମ୍ବାନେ ତେଓ ବିଲିଯାର ଦରେ ବ୍ୟଥ ଚଳାଇଛେ ।” ୨୧ ତେତ୍ୟା ଯୋରାମେ କ'ଲେ, “ମୋର ବ୍ୟଥ ଯୁଣ୍ଟ କରବା ।” ତେଓଲୋକେ ତେଓର ବ୍ୟଥ ଯୁଣ୍ଟ କରବା ପାଛତ ଇସ୍ରାଯେଲର ବଜା ଯୋରାମ ଆରୁ ଯିହୁନାର ବଜା ଅହଜିଯାଇ ନିଜର ନିଜର ବ୍ୟଥତ ଉଠି ଯେହୁକ ଲଗ ପାବଲେ ଓଲାଇ ଗଲ । ତେଓଲୋକେ ଯେହୁ ଯିଜ୍ଞିଯେଲୀୟ ନାବୋତ୍ର ଏଲୋକତ ଲଗ ପାଲେ । ୨୨ ଯୋରାମେ ଯେହୁକ ଦେଖାମାତ୍ରେ ସୁଧିଲେ, “ଯେହୁ, ତୁମ ଶାସ୍ତିଭାରେ ଆହିଛେ ନେ?” ତେଓ କ'ଲେ, “ଆପୋନାର ମା ଦ୍ୱିଜେବଲର ବ୍ୟାଭିଚାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିମାଙ୍ଗୁଳ ଆରୁ ମାଧ୍ୟାକରନ୍ତ କାମ ମେତିଆ ଇମାନ ବେହିକେ ହେବେ ତେଣେ ତାତ ଆରୁ କି ଶାସ୍ତି ଥାବିକ ପାରେ?” ୨୩ ଏହି କଥା ଶୁଣି ଯୋରାମେ ନିଜର ବ୍ୟଥ ସ୍ଥବାଇ ପଲାବିଲେ ଧରିଲେ ଆରୁ ଅହଜିଯାକ କ'ଲେ, “ଅହଜିଯା, ଇ ବିଶ୍ୱାସଧାରକ ।” ୨୪ ତେତ୍ୟା ଯେହୁରେ ନିଜର ସମ୍ପଦ ବଲେବେ ସୈନ୍ୟ ଦନ୍ତ ଭରିବାର ଜୋଙ୍କ ତାନି, ଯୋରାମର ଦୂର୍ଭାବ କାହାର ମାଜତ କାଢ଼ିଭାଲ ମାରି ପଠାଲେ । ମେହେ କାନ୍ତି ଗୈ ବଜା ଯୋରାମର ଦ୍ୱାଦଶପିଲୁର ମାଜେଦି ସରକି ଗଲ ଆରୁ ତେଓ କୁଙ୍ଜା ହେ ବ୍ୟଥତେ ପରି ଗଲ । ୨୫ ତେତ୍ୟା ଯେହୁରେ ତେଓର ସେନାପତି ବିଦକରକ କଲେ, “ତେଓକ ତୁଲି ନି ଯିଜ୍ଞିଯେଲୀୟ ନାବୋତ୍ର ଏଲୋକତ ପେଲାଇ ଦିଯା ।” ମନତ ପେଲୋରାହିଛନ୍ତି! ମହି ଆରୁ ତୁମ ଯେତ୍ୟା ଏକଳଙ୍ଗେ ତେଓର ପିତ୍ର ଆହାବର ଶିହୁତ ବ୍ୟଥରେ ଗୈଛିଲେ, ତେତ୍ୟା ଯିହୋରାଇ ଆହାବର ବ୍ୟବ୍ରଦ୍ଧି ଏହି ଭାରବାଣୀ କୈଛିଲୁ: ୨୬ ‘ମହି ଯିହୋରାଇ କୈଛା, ଯୋକାଳିମି ଏହି ନାବୋତ୍ର ଆରୁ ତେଓର ପ୍ରତ୍ୟେକକଲର ତେଜ ଦେଖିଲେ ଆରୁ ଏହି ମାଟିତେ ମହି ନିଶ୍ଚଯକ ତୋମାକ ତାର ପ୍ରତିଫଳ ଦିମି’ । ଏହି ହେତୁକେ ତୁମ ଏତିଆ ଯିହୋରାର କଥା ଅନୁସାରେ ତେଓକ ତୁଲି ଲୈ ମେହେ ମାଟିତ ପେଲାଇ ଦିଯା ।” ୨୭ ଯି ଘଟିଲ, ତାକେ ଦେଖି ଯିହୁନାର ବଜା ଅହଜିଯାଇ ବୈଶ-ହାଗଗନର ପଥେଦି ପଲାଇ ଗଲ । ଯେହୁରେ ତେଓର ପାଛେ ପାଛେ ମେହେ ଦୈ ଦୈ ଚିଏବିଲେ, “ତେଓକେ ବ୍ୟଥ କରିବାର କଥା ଅନୁସାରେ ତେଓକ ଆଧାତ କରିବି । ଅହଜିଯାଇ ମଗିଦୋଲେ ପଲାଇ ଗଲ ଆରୁ ତାତେ ତେଓ ମରିଲ । ୨୮ ତେଓର ଦାସବାବେ ତେଓକ ବ୍ୟଥତ ତୁଲି ଯିବ୍ରାନ୍ମେଲେ ଲୈ ଗଲ ଆରୁ ଦ୍ୟାନୁଦୂର ନଗରକ ତେଓର ପମ୍ବର-ପିତ୍ସକଲର ଲଗତ ତେଓର ମୈଦାମତ ତେଓକ ମୈଦାମ ଦିଲେ । ୨୯ ଆହାବର ପୁତ୍ର ଯୋରାମର ବାଜକ୍ତ କାଳ ଏକାଦଶ ବର୍ଷର ବ୍ୟଥର ଭିତରେ ଆହିଯା ଯିହୁନାର ବଜା ହେଇଲା । ୩୦ ତାର ପାଛତ ଯେହୁ ଯିଜ୍ଞିଯେଲେ ଗଲ ଦ୍ୱିଜେବଲର କିନ୍ତୁ ତେଜ ଦେରାଲତ ଆରୁ ଯୋରାବୋରର ଗାତ ହିଟିକ ପରିଲ ଆରୁ ଯେହୁ ବ୍ୟଥ କରିବାରେ ତେଓକ ଭବିତ ଗଚକିଲେ; ୩୧ ତାର ପାଛତ ଯେହୁ ବାଜଗୁହର ଭିତରଲେ ଗୈ ତୋଜନ-ପାନ କରିଲେ; ତେତ୍ୟା

তেওঁ ক'লে, “এই শাও পোরা মহিলাগৰাকীক এতিয়া চোৱা; তাইক লৈ মৈদাম দিয়াগৈ; কিয়নো তাই বজাৰ জীয়েক।” ৩৫ লোকসকলৈ যেতিয়া ঈজেবলক মৈদাম দিবৰ কাৰণে ওলাই গ'ল, তেওঁত্যা মূৰৰ লাউখালা, ভৱি আৰু হাতৰ বাহিৰে তেওঁৰ একোকে নাপালে। ৩৬ সেয়ে তেওঁলোকে উভটি গ'লে যেহুক এই বাতৰি দিলে; তাতে তেওঁ ক'লে, “যিহোৱাই তেওঁৰ দাস তিচৰিয়া এলিয়াৰ দ্বাৰাই ঠিক এই কথাই কৈছিল যে, যিজ্ঞেলৰ মাটিত কুৰুবোৰে ঈজেবলৰ মঙ্গল খ'ব, ৩৭ আৰু সেই মাটিত ঈজেবলৰ শৰ গোৰবৰ দৰে পৰি থাকিব; তাতে কোমেও ক'ব নোৱাৰিব যে, ‘এইটো ঈজেবলৰ দেহ’।”

১০ চমৰিয়াত আহাৰ বজাৰ সতৰ জন বংশধৰ আছিল; যেহুৰে চমৰিয়া, যিজ্ঞেলৰ শাসনকৰ্ত্তাসকল, পৰিচাৰক আৰু আহাৰৰ বংশধৰৰ অভিভাৱকসকলৈ এই পত্ৰ লিখি পঠালে, ২ ‘আপোনালোকৰ প্রভুৰ বংশধৰসকল আপোনালোকৰ লগত আছে আৰু বৰ্থ, যোঁৰা, গড়েৰে আবৃত এখন নগণ আৰু অন্তৰ্শ্বাসোৰো আছে, এই হেতুকে এই পত্ৰ পোৱা মাৰেই, ৩ আপোনালোকৰ প্রভুৰ সকলোতকে উত্তম আৰু যোগ্য বংশধৰৰ বাচি লৈ আহাৰৰ সিংহাসনত বহুৱাঙক; তাৰ পাছত প্রভুৰ বাজবংশৰ কাৰণে যুদ্ধ কৰক।’ ৪ কিন্তু তেওঁলোকে অতিশয় তয় খাই ক'লে, ‘চাঁওক, দুজন বজায়েই যেতিয়া যেহুৰ আগত যিয় হ'ব নোৱাৰিল, তেন্তে আমিনো কেলোকে যিয় হ'ব পাৰিম?’ ৫ এই হেতুকে বাজপৰিয়ালৰ পৰিচালক, নগণৰ শাসনকৰ্ত্তা, পৰিচাৰকসকল আৰু আহাৰৰ বংশধৰসকলক প্রতিপাল কৰাসকলে যেহুক এই কথা কৈ পঠালে, ‘আমি আপোনাৰ দাস। আপুনি যি আজ্ঞা দিব, আমি সেই সকলোকে কৰিব। আমি কাকোৰ বজা নাপাতো; আপুনি যি ভাল দেখে, তাকেই কৰক।’ ৬ তেওঁত্যা যেহুৰে তেওঁলোকলৈ দিবীয়া বাৰ পত্ৰ লিখিলে, ‘আপোনালোক যদি মোৰ পক্ষত থাকে আৰু মোৰ কথামতে চলে, তেন্তে আপোনালোকৰ প্রভুৰ বংশধৰসকলৰ মূৰ ছেদন কৰি আহাকালি এই সময়তে যিজ্ঞেলত মোৰ ওচৰলৈ আহিব।’ আহাৰৰ সেই সতৰজন বংশধৰ তেওঁত্যা নগণৰ প্রধান লোকসকলৰ লগত আছিল। তেওঁলোকে তেওঁলোকক চোৱা-চিতা কৈছিল। ৭ যেহুৰ পত্ৰ পোৱাৰ পাছত সেই লোকসকলে সেই সতৰজনৰ সকলোকে ধৰি হত্তা কৰিলে। তাৰ পাছত পাচিত তেওঁলোকৰ মূৰবোৰ ভাৰাই যিজ্ঞেলত যেহু ওচৰলৈ পঠাই দিলে। ৮ তেওঁত্যা এজন লোকে আহি যেহু ক'লে, ‘তেওঁলোকে বজাৰ বংশধৰসকলৰ মূৰবোৰ লৈ আনিছে।’ তাতে তেওঁ ক'লে, ‘সেইবোৰ দুটা দম কৰি নগণৰ প্ৰাৰ্শনাবৰ পথত বাতিপুৱালৈকে বাখি থোৱা।’ ৯ পিছ দিনা বাতিপুৱা যেহু বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল। তেওঁ সকলো লোকৰ সন্মুখত যিয় হৈ ক'লে, আপোনালোকৰ কোনো দোষ নাই। ময়েই মোৰ প্রভুৰ অহিতে ঘড়্যন্ত কৰি তেওঁক বধ কৰিবোঁ; কিন্তু এওঁলোক সকলোকে কোনে বধ কৰিবলৈ? ১০ এতিয়া আপোনালোকে নিষ্ঠাকৈ জৱা বাখক, আহাৰৰ বংশৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাই কোৱা কোনে এটি কথাও অথলে নাযাব; যিহোৱাই তেওঁৰ দাস এলিয়াৰ দ্বাৰাই যি কৈছিল, তাক তেওঁ সিদ্ধ কৰিলে।’ ১১ এইদৰে যেহুৰে যিজ্ঞেলত থকা আহাৰৰ বংশৰ সকলো অৱশিষ্ট লোকক, অৰ্থাৎ তেওঁৰ সকলো প্ৰধান লোকক, তেওঁৰ প্ৰধানৰ বৰুৱাসকল আৰু তেওঁৰ পুৰোহিতসকলক বধ কৰিলে। তেওঁলোকৰ আৰু কোনোৱেই জীয়াই নাথাকিল। ১২ পাছত যেহু বাহিৰ হৈ চমৰিয়াৰ ফলে যাবলৈ ধৰিলে। বাটত তেওঁ মেৰ-ছাগ বৰীয়াৰ গাঁও বৈৰ-একদৰ ওচৰ পালে। ১৩ সেই ঠাইতে যিহুদাৰ বজা অহজিয়াৰ কেইজনমান ভায়েকৰ লগত যেহুৰ সাক্ষাৎ হ'ল; তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, ‘আপোনালোক কোন হয়?’ তেওঁলোকে ক'লে, ‘আমি অহজিয়াৰ ভায়েক; আমি বাণী ঈজেবলৰ সন্তান সকলক আৰু বাজপৰিয়ালৰ সকলোকে মঙ্গলবাদ কৰিবলৈ আহিছোঁ।’ ১৪ তেওঁত্যা যেহুৰে তেওঁৰ লোক সকলক আজ্ঞা দিলে, ‘এওঁলোকক জীয়াই জীয়াই ধৰা।’ লোকসকলে তেওঁলোকক জীৱনতে ধৰিলে আৰু বৈৰ-একদৰ নাদত তেওঁলোকক বধ কৰিলে। তেওঁলোকক সংখ্যাত বিয়াল্লিশ জন আছিল। তেওঁলোকক মাজৰ এজনকো জীয়াই নাবাখিলে। ১৫ সেই ঠাইৰ পৰা গুচি যোৱাৰ পাছত বেখবৰ পুত্ৰ যিহোনাদৰক যেহুৰে লগ পালে। তেওঁ

যেহুক দেখা কৰিবলৈ আহিছিল। যেহুৰে তেওঁক মঙ্গলবাদ জনাই ক'লে, ‘মোৰ হৃদয় যেনেকৈ আপোনাৰ লগত আছে তেনেকৈ আপুনিৰ মোৰ পক্ষত আছে নে?’ যিহোনাদৰে উভৰ দিলে, ‘হ্যাঁ, আছোঁ।’ যেহুৰে ক'লে ‘যদি সেয়ে তেন্তে আপোনাৰ হাত আগবঢ়ি দিয়ক।’ যিহোনাদৰে হাত আগবঢ়ি দিলে আৰু যেহুৰে তেওঁক বথত তুলি ল'লে। ১৬ তেওঁত্যা যেহুৰে ক'লে, ‘মোৰ লগত আহাৰু যিহোৱাৰ কাৰণে মোৰ আগহ কিমান তাক চোৱাই।’ এইদৰে তেওঁ যিহোনাদৰক নিজৰ বথত তুলি লৈ গ'ল। ১৭ পাছত যেহু চমৰিয়ালৈ আহি আহাৰৰ বাজবংশৰ বাকী সকলো লোকক বধ কৰিলে; যিহোৱাই এলিয়াক যি কৈছিল সেই অনুসাৰে যেহুৰে তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিলে। ১৮ তাৰ পাছত যেহুৰে সকলো লোকক গোটাই তেওঁলোকক ক'লে, ‘আহাৰে বাল দেৱতাৰ সামান্য ভাৱে পূজা কৰিলে; কিন্তু যেহুৰে তেওঁৰ পূজা অধিক বেঁচিকৈ কৰিব।’ ১৯ তেওঁত্যা বাল দেৱতাৰ সকলো ভাববাদী, উপাসক আৰু পুৰোহিতসকলক মোৰ ওচৰলৈ মাতিআনক। চাব যেন কোনো নহাকৈ নাথাকে, কিয়নো বাল দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে মই এক মহাবলি উৎসৰ্গ কৰিব লাগিব। কোনোৱা যদি নাহে, তেন্তে তেওঁ জীয়াই নাথাকিব।’ কিন্তু আচলতে যেহুৰে বাল দেৱতাৰ উপাসকসকলক বিনষ্ট কৰাৰ আশয়েৰে এই ছলনা কৰিলে। ২০ যেহুৰে আজ্ঞা দিলে, ‘বাল দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে এটা দিন ঠিক কৰি এক পৰিত্র মহাসৰাভ যোষণা কৰা।’ সেই লোকসকলে সেই কথা প্ৰাচাৰ কৰিলে। ২১ যেহুৰে তেওঁত্যা ইত্তায়েলৰ সকলো ঠাইলৈ এই বার্তা পঠাই দিলে। তাতে বাল দেৱতাৰ সকলো উপাসকসকলক আহি উপস্থিত হ'ল। কোনোৱে নহাকৈ নাথাকিল। তেওঁলোক বাল দেৱতাৰ মন্দিৰত সোমোৱাৰ পাছত মন্দিৰৰ ইমুৰ পৰা সিমুৰলৈকে লোকেৰে ভাৰি পৰিল। ২২ তেওঁত্যা যেহুৰে পুৰোহিতৰ পোছাক-ব্রহ্মকজনক ক'লে, ‘বাল দেৱতাৰ উপাসকসকলৰ কাৰণে কাপোৰ লৈ আহা।’ তাতে লোকজনে তেওঁলোকৰ কাৰণে কাপোৰ উলিয়াই আনিলে। ২৩ তাৰ পাছত যেহু আৰু বেখবৰ পুত্ৰ যিহোনাদৰ বাল দেৱতাৰ মন্দিৰত সোমাল। যেহুৰে বাল দেৱতাৰ উপাসকসকলক ক'লে, ‘আপোনালোকে ভালদৰে চাঁওক যাতে যিহোৱাৰ দাসবোৰৰ মাজৰ কোনো আপোনালোকৰ মাজত নাথাকে, কেৱল বাল দেৱতাৰ বহুতে উপাসকসকল থাকিব।’ ২৪ তেওঁত্যা তেওঁলোক বালি আৰু হোৱাবলি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল। যেহুৰে বাহিৰত যিয় হৈ থকা আশী জন লোক মনোনীত কৰি এই বুলি সাৰাধান কৰি ক'লে, ‘মই তোমালোক হাতত যিসকল লোকক আনি দিছোঁ, তেওঁলোকক এজনকো যদি কোনোৱে পলাই যাবলৈ দিয়ে তেন্তে সেই জনৰ প্রাণৰ সলনি, তেওঁৰে প্রাণ লোৱা হ'ব।’ ২৫ যেহুৰে হোৱাবলি উৎসৰ্গ শেষ কৰাৰ লগে লগে বৰীয়া আৰু সেনাপতিসকলক আজ্ঞা দিলে, ‘তোমালোক ভিতৰলৈ আনিব।’ তেওঁত্যা তেওঁলোকে তোৰোালেৰে তেওঁলোকক বধ কৰিলে। বৰীয়া আৰু সেনাপতিসকলে তেওঁলোকৰ শবোৰে বাহিৰলৈ পেলাই দি, বাল দেৱতাৰ মন্দিৰৰ ভিতৰে কোঁচালিলৈ গ'ল। ২৬ তেওঁলোকে বাল দেৱতাৰ মন্দিৰৰ পৰা পূজাৰ শিৰল স্তন্তৰোৰ উলিয়াই আনি পুৰি পেলালে। ২৭ তাৰ পাছত তেওঁলোকে বাল দেৱতাৰ স্তন্ত আৰু মন্দিৰটো ভাসি পোলালে আৰু তাক পাইখানা ঘৰ হিচাবে ব্যৱহাৰ কৰিলে। ই আজিলোকে আছে। ২৮ এইদৰে যেহুৰে ইত্তায়েলৰ মাজৰ পৰা বাল দেৱতাৰ আৰু ইয়াৰ পূজা-অৰ্চনাক বন্ধ কৰিলে। ২৯ কিন্তু নবাটৰ পুত্ৰ যিবিয়ামে ইত্তায়েলৰ দ্বাৰাই যিবোৰ পাপ কাৰ্য কৈছিল, সেইবোৰ পৰা তেওঁ আঁতৰি নাহিল আৰ্থাৎ বৈৰেল আৰু দানত থকা সোণৰ দানুৰি দুটাৰ পাছত চলাৰ পৰা যেহু আঁতৰি ধৰিলে। ৩০ যিহোৱাই নাবাখিলে যিবোৰ ব্যৱহাৰ ব্যৱহাৰ অনুসাৰে চলিবলৈ সাৰাধান নহাল; যাৰবিয়ামে যিবোৰ পাপৰ দ্বাৰাই ইত্তায়েলৰ পাপ কৰাইছিল, সেইবোৰ পাপৰ পৰা তেওঁ আঁতৰি ধৰিলে। ৩১ তথাপি যেহুৰে নিজৰ সকলোক চিতে সৈতে ইত্তায়েলৰ সঁশৰ যিহোৱাৰ ব্যৱহাৰ অনুসাৰে চলিবলৈ সাৰাধান নহাল; যাৰবিয়ামে যিবোৰ পাপৰ দ্বাৰাই ইত্তায়েলৰ সামাত ইত্তায়েল দেশৰ সীমা সুৰ কৰিবলৈ ধৰিলে। হজায়েলে ইত্তায়েলৰ সীমাত

ইন্দ্রায়েলীয়াসকলক পরাজয় করিলে। ৩০ তেওঁ যদ্দন নদীর পূর্ব ফালৰ পৰা, অৰ্ণেন উপত্যকাৰ ওচৰত থকা অৰোয়েৰ পৰ্যন্ত, সমগ্ৰ গিলিয়দ আৰু বাচান অধ্যল জয় কৰিলে; সেই ঠাইবোৰ গাদ, বৃুবেগ আৰু মৰণত ফৈদৰ অঞ্চল আছিল। ৩৪ যেহুৰ অন্যান্য সকলো বৃত্তান্ত, তেওঁৰ সকলো কৰ্ম আৰু পৰাক্ৰমৰ কথা জানো ইন্দ্রায়েলৰ বজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা নাই? ৩৫ পাছত যেহু তেওঁৰ পৰ্বতপুৰুষসকলৰ সৈতে নিৰ্দিত হল আৰু সোকসকলে তেওঁক চমৰিয়াত মৈদাম দিলে। তেওঁৰ ঠাইত তেওঁৰ পুত্ৰ যিহোৱাহজ বজা হল। ৩৬ যেহুৰে চমৰিয়াত ইন্দ্রায়েলৰ ওপৰত আঠাইশ বছৰ বাজতু কৰিছিল।

১১ যিহুদাৰ বজা অহজিয়াৰ মাক অথলিয়াই যেতিয়া দেখিলে যে তেওঁৰ পুত্ৰৰ মৃত্যু হল, তেতিয়া তেওঁ বাজবৎশৰ সকলো সন্তানকে বধ কৰিলে। ২ কিন্তু সকলো বাজপুত্ৰক বধ কৰাৰ সময়ত বজা যিহোৱার জীয়েক অৰ্থাৎ অহজিয়াৰ ভনীয়েক যিহোচেবাই অহজিয়াৰ পুত্ৰ যোৱাচক বাজপুত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰা চুৰ কৰি আনিলে। যিহোচেবাই যোৱাচক অথলিয়াৰ পৰা লুকুৱাই বাখিৰ কাৰণে তেওঁক ধাই মাকৰে সৈতে এটা শোৱা কোঠালিট বাখিলে সেয়ে অথলিয়াই যোৱাচক বধ কৰিব নোৱাবিলে। ৩ যোৱাচক লৈ যিহোচেবাই যিহোৱাৰ গৃহত ছবছৰ লুকুই থাকিল; সেই সময়ত যিহুদা দেশত অথলিয়াই শাসন কৰিছিল। ৪ সগুম বছৰত পুৰোহিত যিহোয়াদাই দেহবন্ধীসকলৰ শত-সেনাপতি আৰু বৰফক-সেনাসকলৰ শত-সেনাপতিসকললৈ বৰ্তা পঠাই যিহোৱাৰ গৃহত নিজৰ ওচৰলৈ মাতি আনিলে। তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে এটি চৰ কৰিলে। যিহোৱাৰ গৃহত তেওঁ তেওঁলোকক এক শপত শোৱাই লৈ বাজকোৰৰ যোৱাচক আনি তেওঁলোকক দেখুৱালে। ৫ তাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক নিৰ্দেশ দি ক'লে, “আপোনালোকে এই কাম কৰিব লাগিব: আপোনালোকৰ যিসকলে বিশ্বামবাৰে কাম কৰিবলৈ যাব, তেওঁলোকৰ তিনি ভাগৰ এভাগে বাজগৃহ পহৰা দিব। ৬ এক ভাগ চুৰ দুৱাৰত থাকিব আৰু এক ভাগ বৰফক-সেনাগৃহৰ পাছফালৰ দুৱাৰত থাকিব।” ৭ আপোনালোকৰ অন্য দুটা দল, যিসকলে বিশ্বামবাৰে ছুটি পাৰ, তেওঁলোক সকলোৰে যিহোৱাৰ গৃহত বজা যোৱাচক পহৰা দিব। ৮ আপোনালোকে প্ৰতিজনে হাতত অন্ত লৈ ৰজক চাৰিওফালে যেৰি বাখিৰ। আপোনালোকৰ শাৰীৰৰ মাজত যেয়ে সোমাই আহিব তেওঁকে বধ কৰা হওঁক; বজা আহিব বা ভিতৰ যালৈকে শাওঁক, আপোনালোকে তেওঁৰ সঙ্গে সঙ্গে থাকিব। ৯ সেইদেৱেই পুৰোহিত যিহোয়াদাই যিদৰে নিৰ্দেশ দিলে, শত-সেনাপতিসকলে সেই সকলোকে কৰিলে। তেওঁলোক প্ৰতিজনে নিজৰ নিজৰ লোকসকলক অৰ্থাৎ যিসকলে বিশ্বাম বাৰে কাম কৰিবলৈ আহিলু আৰু যিসকলে কামৰ পৰা ছুটি কৰিছিল, সেই সকলোকে লৈ যিহোয়াদা পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ আছিল। ১০ পুৰোহিত যিহোয়াদাই তেতিয়া বজা দায়ুদৰ যি সকলো যাইত আৰু দাল যিহোৱাৰ গৃহত আছিল, সেইবোৰ লৈ শত-সেনাপতিসকলক দিলে। ১১ বৰফক-সেনাবোৰেৰ প্ৰত্যেকেই বজাৰ চাৰিওফালে হাতত নিজৰ অন্ত লৈ মন্দিৰৰ সেঁ ফালৰ পৰা বাঁও ফাললৈকে যজভবেদীৰ কামে কামে যিয় হৈ থাকিল। ১২ তাৰ পাছত যিহোয়াদাই বাজকোৰৰ যোৱাচক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি তেওঁৰ মূৰত মুকুট পিন্ডাই হাতত ব্যৱহা-পুস্তকখন দিলে। তেওঁলোকে তেওঁক বাজপদত অভিমুক কৰিলে। তাতে সকলোৰে হাত তালি দি সমষ্টৰে ক'লে, “মহাবজ চিৰজীৱি হওকি।” ১৩ বৰফক-সেনা আৰু লোকসকলৰ কেলাহৰ শুণি মহাবজীৰ অথলিয়া যিহোৱাৰ গৃহলৈ লোক সকলৰ কাষলৈ আছিল। ১৪ তেওঁ চাই দেখিলে যে, তাত বীৰত অনুসাৰে বজা যোৱাচ স্তন্তোৰ ওচৰত যিয় হৈ আছে। শত-সেনাপতিসকল আৰু শিঙা বজোৱাসকল বজাৰ কামত যেৰি আছে, সকলো দেশবাসীয়ে আনন্দ কৰিছে আৰু শিঙা বজোৱাইছে। তেতিয়া বাণী অথলিয়াই নিজৰ কাপোৰ ফলি চিৰবিলে, “বাজদোৰী! বাজদোৰী!” ১৫ পুৰোহিত যিহোয়াদাই তেতিয়া যিসকলৰ ওপৰত সেনাদলৰ ভাৰ আছিল, সেই শত-সেনাপতিসকলক নিৰ্দেশ দিলে, “তেওঁক শাৰীৰোৰ মাজলৈ বাহিৰলৈ লৈ আন। তেওঁৰ সমৰ্থক যিকোনো লোক তেওঁৰ পাছে পাছে বাহিৰলৈ আহিব, তেওঁক তৰোৱালোৰে বধ কৰিব।” কিমনো পুৰোহিতে

কৈছিল, “তেওঁক যেন যিহোৱাৰ গৃহৰ ভিতৰত বধ কৰা নহয়।” ১৬ সেয়ে অথলিয়াক তেওঁলোকে বাট এবি দিলে। তাৰ পাছত তেওঁ ঘোৰা সোমোৱা ফালৰ দুৱাৰেদি বাজগৃহলৈ গৈছিল আৰু তাতে তেওঁক বধ কৰা হল। ১৭ তাৰ পাছত যিহোয়াদাই যিহোৱা, বজা যোৱাচ আৰু প্ৰজাসকলৰ মাজত এক চুক্তি কৰিলে। এই চুক্তিত কোৱা হ'ল যে, বজা আৰু প্ৰজা উভয়েই যিহোৱাৰ লোক হৈ চলিব। তেওঁ বজা আৰু প্ৰজা পৰম্পৰৰ মাজতো এক চুক্তি কৰিলে। ১৮ তাৰ পাছত দেশৰ সকলো লোকে একেলগে বাল দেৱতাৰ মন্দিৰলৈ গৈ তাক ভাণ্ডি পেলালে; সেই ঠাইব বেণী আৰু মূৰ্তিবোৰ ভাণ্ডি খণ্ড-বিখণ্ড কৰিলে। তেওঁলোকে বাল দেৱতাৰ পুৰোহিত মন্দিনকো বেণীবোৰ সন্মুখত বধ কৰিলে। পাছত পুৰোহিত যিহোয়াদাই যিহোৱাৰ গৃহত বৰফক-সেনাসকলৰ নিযুক্ত কৰিলে। ১৯ তাৰ পাছত যিহোয়াদাই শত-সেনাপতি, দেহবঞ্চী, বৰফক-সেনাসকল আৰু দেশৰ সকলো লোকক লগত লৈ যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰা বজা যোৱাচক উলিয়াই আনিলে। তেওঁলোকে বৰফক-সেনাসকলৰ দুৱাৰৰ বাচ্চে বাজগৃহলৈ আছিল সোমাই আছিল। এইবে যোৱাচ বজা সিংহাসনত বহিল। ২০ দেশৰ সকলো প্ৰজাই আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু নগৰবন্ধনত শাস্তি ঘূৰি আছিল। অথলিয়াক বাজগৃহত তৰোৱালোৰে বধ কৰাৰ কাৰণে দেশৰ সকলো মানুহে আনন্দ কৰিলে। ২১ যোৱাচে যেতিয়া বাজতু আৰস্ত কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁৰ বয়স সাত বছৰ আছিল।

১২ ইন্দ্রায়েলত যেহুৰ বাজতুৰ সগুম বছৰত যোৱাচ বজা হৈছিল আৰু তেওঁ বিবৃচ্ছালেত চাঞ্চিল বছৰ কাল বাজতু কৰিছিল। তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল চিবিয়া; তেওঁ বেৰ-চেৰা নগৰৰ নিবাসী আছিল। ২ পুৰোহিত যিহোয়াদাই পৰামৰ্শ দি থকাৰ কাৰণে যোৱাচে সকলো সময়তে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায় তাকে কৰিছিল ৩ কিন্তু ওখ ঠাইব প্ৰাৰ্থনাৰ মঠৰোৰ ধৰ্মস কৰা নাছিল; লোকসকলে তেতিয়া সেই ঠাইবোৰত বলিদান কৰিছিল আৰু ধৰ জলাইছিল। ৪ যোৱাচে পুৰোহিতসকলক ক'লে, “যিহোৱাৰ গৃহলৈ বিশ্বেষ উদ্দেশ্যৰ কাৰণে পৰিত্ব দান হচিবে ধন অনা হওকে; গণিত লোকৰ পৰা মন্দিৰৰ কৰ, যিহোৱাৰ দাবা উৎসাহিত হৈ লোকসকলে মন্দিৰৰ কাৰণে নিজ মনোবাঞ্ছাৰে অনা দান-বৰণণি, সেই সকলোলৈ আপোনালোকে জমা কৰিব। ৫ পাছত পুৰোহিতসকলে এই সকলো ধন তেওঁলোকৰ কৰদাতাসকলৰ পৰা লৈ প্ৰয়োজনৰ সময়ত মন্দিৰ মেৰামতিৰ কামত সেই ধন ব্যৱহাৰ কৰিব।” ৬ কিন্তু যোৱাচ বজাৰ বাজতুৰ তেইশ বছৰৰ সময়ত দেখা গল পুৰোহিতসকলে মন্দিৰ মেৰামতিৰ একো কামেই কৰা নাছিল। ৭ সেয়ে, যোৱাচ বজা হাই যিহোয়াদা পুৰোহিতক আৰু আন আন পুৰোহিতসকলক মাতি সুধৰিলে, “আপোনালোকে কিয় মন্দিৰৰ একোৱেই মেৰামতি কৰা বজা নাই? এই হেতুক, এতিয়াৰ পৰা আপোনালোকে পুনৰ আপোনালোকৰ কৰদাতাসকলৰ পৰা ধন নল'ব, বৰ-ৰ মন্দিৰ মেৰামতিৰ অৰ্থে যিথিনি সংগ্ৰহ কৰা হাল সেইথিনি লৈ যেয়ে মেৰামতিৰ কৰিব পাৰে সেইসকলক দি দিয়ক।” ৮ তেতিয়া পুৰোহিতসকল সন্মত হল যে, তেওঁলোকে লোকসকলৰ পৰা পুনৰ ধন নল'ব আৰু নিজে মন্দিৰ মেৰামতিৰ কাম নকৰিব। ৯ পুৰোহিত যিহোয়াদাই এটা চন্দুকু কৈ তাৰ ঢাকনিত এটা বিন্দা কৰিলে আৰু সেইটো যজ-বেণীৰ ওচৰত যিহোৱাৰ গৃহলৈ সোমোৱা ঠাইব সেঁকালে থেলে। যি পুৰোহিতসকলে মন্দিৰৰ প্ৰৱেশদ্বাৰত পহৰা দিয়ে, তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৃহলৈ অনা সকলো ধন সেই চন্দুকত বাবিছিল। ১০ এইভাৱে তেওঁলোকে যেতিয়া দেখিছিল যে সেই চন্দুকত বহুত ধন জমা হৈছিল, তেতিয়া বজাৰ সচিৰ আৰু প্ৰধান পুৰোহিতে আহিব যিহোৱাৰ গৃহলৈ অনা সকলো ধন হিচাপ কৰি বস্তাবোৰত বান্ধি দৈছিল। ১১ পাছত যিমান ধন উঠে তাক ওজন কৰি যিহোৱাৰ মন্দিৰ তদাৰককাৰী সকলৰ হাতত দিছিল। ১২ তেওঁলোকে সেই ধন যিহোৱাৰ মন্দিৰ মেৰামতি কৰা লোকসকলক অৰ্থাৎ বাটে, গৃহ নিৰ্মাণ কৰা বনুৱাসকলক দিছিল। ১৩ বাজিমঞ্চী ও শিল ভঙ্গ লোকসকলক দিছিল; তাৰ উপৰিও, যিহোৱাৰ মন্দিৰ মেৰামতিৰ কাৰণে কাঠ কিনা, শিল ভঙ্গ আৰু প্ৰৱেজনীয় সকলো সামগ্ৰীৰ কাৰণে খৰচ কৰিছিল। ১৪ যিহোৱাৰ গৃহলৈ পিয়ালা, শিলতা পৰিক্ষাৰ কৰা চেপেনা, চিৰিয়া, শিঙা

বা যিহোরার গৃহে সোণ বূপের আন কোনো পাত্র তৈয়ার করা নাছিল। ১৪ কিন্তু সেই ধন কেবল তদাবৰককারীসকলে যিহোরার গৃহ মেৰামতি কৰা বনুয়াসকলকহে দিছিল। ১৫ তদাবৰককারীসকলের পৰা তেওঁলোকে কোনো হিচাপ লোৱাৰ আৱশ্যকতা নাছিল, কাৰণ এই সোকসকল সং আছিল। ১৬ কিন্তু যিহোরার মন্দিৱলৈ দেৱাখৰক আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ ধন অনা হোৱা নাছিল; সেইবোৰ পুৰোহিতসকলে পাইছিল। ১৭ সেই কলত অৰামৰ বজা হজায়েলে গাত নগৰৰ বিবুদ্ধে যুদ্ধ কৰি তাক অধিকাৰ কৰিলে; তাৰ পাছত তেওঁ যিবুচালেম আক্ৰমণ কৰিবলৈ আগবঢ়িল। ১৮ তেতিয়া যিহুদাৰ পূৰ্বৰ বজা যিহোচাফট, যিহোৱাম আৰু অহজিয়াই দিয়া যিহোৱার উদ্দেশ্যে পৰিত্ব কৰা আৰু নিজৰো সকলো পৰিত্ব বস্তুবোৰে অৰামৰ বজা হজায়েলৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলে। তাৰ লগতে, যিহোৱার গৃহ আৰু বাজগৃহৰ ভৰ্বালবোৰত থকা সকলো সোণও পঠাই দিলে। হজায়েলে তেতিয়া যিবুচালেম এৰি শুট গ'ল। ১৯ যোৱাচৰ অন্যান্য সকলো কাৰ্যৰ বৃত্তান্ত যিহুদাৰ বজাসকলৰ ইতিহাস" নামৰ পৃষ্ঠকখনত জানো লিখা নাই? ২০ পাছত তেওঁৰ দাসবোৰে লগ হৈ তেওঁৰ বিবুদ্ধে যড়যন্ত্ৰ কৰি চিলালৈ নামি যোৱা পথত বৈৰ-মিল্লোক তেওঁক আক্ৰমণ কৰি বধ কৰিলে। ২১ চিমিৱতৰ পুত্রেক যোৱাখৰ আৰু চোমৰেৰ পুত্রেক যিহোজাবদ, এই দুজন দাসে তেওঁক আক্ৰমণ কৰি বধ কৰিছিল। তেওঁলোকে যোৱাচক দায়ুদৰ নগৰত তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত মৈদাম দিলে। তেওঁৰ পুত্র অমচিয়া তেওঁৰ পদত বজা হ'ল।

১৩ যিহুদাৰ বজা অহজিয়াৰ পুত্ৰ যোৱাচৰ বাজতুৰ তেওশ বছৰৰ সময়ত যেহুৰ পুত্ৰ যিহোৱাহজ চমৰিয়াত ইস্রায়েলৰ বজা হ'ল।

তেওঁ সেৰ্তৰ বছৰ বাজতু কৰিছিল। ২ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তেওঁ তাকেই কৰিছিল আৰু নবাটৰ পুত্রেক যাৰবিয়ামে ইস্রায়েলৰ দ্বাৰাই যিসকলো পাপ কাৰ্য কৰাইছিল, তেওঁ তাকেই কৰিছিল; তাৰ পৰা তেওঁ আঁতিৰ অহা নাছিল। ৩ সেয়ে, ইস্রায়েলৰ বিবুদ্ধে যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰ জুলি উঠিল আৰু তেওঁ অৰামৰ বজা হজায়েল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ বিন-হন্দদৰ হাতত বাবে বাবে তেওঁলোকক শোৱাই দিছিল। ৪ পাছত যিহোৱাহজে যিহোৱাৰ ওচৰত মিনতি কৰিলে আৰু যিহোৱাই তেওঁৰ প্ৰার্থনা শুনিলে, কাৰণ অৰামৰ বজাই ইস্রায়েলৰ ওপৰত যি উপদ্রু কৰিছিল তাক যিহোৱাই চাই আছিল। ৫ তেতিয়া যিহোৱাই ইস্রায়েলক এজন উক্তাৰকতা দিলে। তাতে ইস্রায়েলীয়াসকল অৰামীয়াসকলৰ হাতত পৰা মুক্ত হ'ল আৰু তেওঁলোকে পূৰ্বৰ দৰে নিজ নিজ গৃহত শাস্তিৰে বাস কৰিবলৈ ধৰিলে। ৬ তথাপি যাৰবিয়ামে যিবোৰ পাপের দ্বাৰাই ইস্রায়েলক পাপ কৰাইছিল, তেওঁলোকে সেই সকলো পাপ কাৰ্য কৰিয়েই থাকিল। আচেৰা মূল্লিটো তেতিয়াও চমৰিয়াতে আছিল। ৭ পঞ্চাশ জন অশ্বারোহী, দুখন বৰ্থ আৰু দুহ হাজাৰ পদাতিক সৈন্যৰ বাহিৰে যিহোৱাহজৰ আন কোনো সৈন্য নাথাকিল, কাৰণ অৰামৰ বজাই বাকী সকলোকে বিনষ্ট কৰিলে। তেওঁলোকক মৰণা মৰা খলাৰ ধূলিৰ দৰে কৰিলে। ৮ যিহোৱাহজৰ অন্যান্য সকলো কৰ্ম আৰু পৰাক্ৰমৰ বৃত্তান্ত, "ইস্রায়েলৰ বজাসকলৰ ইতিহাস" পৃষ্ঠকখনত জানো লিখা নাই? ৯ পাছত যিহোৱাহজ তেওঁৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ লগত নিদিত হ'ল আৰু লোকসকলে তেওঁক চমৰিয়াত মৈদাম দিলে। তেওঁৰ পুত্ৰ যোৱাচ তেওঁৰ পদত বজা হ'ল। ১০ যিহুদাৰ বজা যোৱাচৰ বজাৰ বাজতুৰ সাতত্ৰিশ বছৰ সময়ত যিহোৱাহজৰ প্ৰে যিহোৱাচ চমৰিয়াত ইস্রায়েলৰ বজা হ'ল। তেওঁ মোলা বছৰ বাজতু কৰিছিল। ১১ তেওঁ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি মেয়া তাকেই কৰিছিল আৰু নবাটৰ পুত্রেক যাৰবিয়ামে ইস্রায়েলৰ দ্বাৰাই যি সকলো পাপ কাৰ্য কৰাইছিল, তেওঁ তাকেই কৰিছিল; তাৰ পৰা তেওঁ আঁতিৰ অহা নাছিল। ১২ যোৱাচৰ অন্যান্য সকলো কৰ্ম আৰু যি পৰাক্ৰমে তেওঁ যিহুদাৰ বজা অমচিয়াৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিছিল, সেই সকলো বৃত্তান্ত "ইস্রায়েলৰ বজাসকলৰ ইতিহাস" পৃষ্ঠকখনত জানো লিখা নাই? ১৩ পাছত যোৱাচ তেওঁৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ লগত নিদিত হ'ল আৰু যাৰবিয়াম তেওঁৰ শিংহাসনত বহিল; যোৱাচক ইস্রায়েলৰ বজাসকলৰ লগত চমৰিয়াত মৈদাম দিয়া হ'ল। ১৪ পাছত ইলীচা অসুস্থ হৈ পৰিল আৰু সেই অসুখতেই তেওঁৰ মৃত্যু হৈছিল। ইস্রায়েলৰ বজা যিহোৱাচ তেওঁৰ

ওচৰলৈ গৈ কান্দি কান্দি ক'লে, "হে মোৰ পিতৃ, হে মোৰ পিতৃ, ইস্রায়েলৰ বথ আৰু অশ্বারোহীসকলে আপোনাক লৈ যাব!" ১৫ তেতিয়া ইলীচাই তেওঁক ক'লে, "আপুনি মোৰ বাবে এখন ধূন আৰু কিছুমান কাঁড় লৈ আহঁক!" বজাই তেতিয়া এখন ধূন আৰু কিছুমান কাঁড় আনিলে। ১৬ তাৰ পাছত ইলীচাই ইস্রায়েলৰ বজাক ক'লে, "আপোনাৰ হাত ধনুত বাখক!" তেতিয়া বজাই ধনুখনৰ ওপৰত হাত বাখিলে ইলীচাই ক'লে, "যিহোৱার নিজৰ হাত বজাৰ হাতৰ ওপৰত থলে। ১৭ ইলীচাই ক'লে, "পূব ফালৰ খিড়কিৰখন খুলি দিয়ক!" তাতে বজাই তাক খুলি দিলে। তাৰ পাছত ইলীচাই ক'লে, "কাঁড় মাৰি দিয়ক!" বজাই সেইদেৱে কাঁড় মাৰি দিলে। তেতিয়া ইলীচাই ক'লে, "এইয়া যিহোৱার জয়লাভৰ কাড়, অৰামৰ ওপৰত জয়লাভৰ কাড়; আপুনি অফেকত অৰামীয়াসকলক সমূলে ধৰ্ষস নকৰালৈকে আক্ৰমণ কৰিব।" ১৮ তেওঁ পুনৰ ক'লে, "আপুনি কাঁড়বোৰ লওক!" বজাই সেইবোৰ লোৱাৰ পাছত ইলীচাই ইস্রায়েলৰ বজাক ক'লে, "সেইবোৰেৰে মাটিত আঘাত কৰক।" তাতে বজাই মাটিত তিনিবাৰ আঘাত কৰিলে। ১৯ তেতিয়া দুশ্বৰ লোকে তেওঁৰ ওপৰত ত্ৰুদ্ধ হৈ ক'লে, "পঁচ-ছয়বাৰ মাটিত আঘাত কৰা আপোনাৰ উচিত আছিল। সেয়ে হোৱা হলে, আপুনি অৰামীয়াসকলক সমূলে ধৰ্ষস নোহোৱালৈকে আক্ৰমণ কৰি থাকিব পাৰিলৈহেন্তে। কিন্তু এতিয়া আপুনি কেবল তিনিবাৰ তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিব পাৰিব। ২০ পাছত ইলীচাই মৃত্যু হ'ল আৰু তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল। বছৰৰ আৰশণিগতে মোৰাবীয়া দলবোৰ ইস্রায়েল দেশত সোমাল। ২১ এবাৰ ইস্রায়েলীয়াসকলে মেতিয়া এজন মানুহক মৈদাম দি আছিল, তেতিয়া হ'লো এল মোৰাবীয়া মানুহ দেখি তেওঁৰ শৰটো ইলীচাই মৈদামৰ ভিতৰত পেলাই দিলে; তাতে সেই শৰে ইলীচাই অঙ্গ স্পৰ্শ কৰা মাত্ৰে জী উঠি নিজৰ বৰিত ভৰ দি যিষ্য হ'ল। ২২ যিহোৱাহজৰ গোটেই বাজতু কালত অৰামৰ বজা হজায়েলে ইস্রায়েলক উপদ্রু কৰিছিল। ২৩ কিন্তু যিহোৱাই আৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোৰে সৈতে কৰা নিয়মৰ কাৰণে, তেওঁ ইস্রায়েলৰ ওপৰত অৰুগুহ আৰু দয়া কৰিলে; তেওঁলোকলৈ মনোযোগ দিলে। সেয়ে যিহোৱাই তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰা নাছিল আৰু এতিয়াও তেওঁলোকক নিজৰ উপস্থিতিৰ পৰা দূৰ কৰা নাই। ২৪ অৰামৰ বজা হজায়েলৰ মৃত্যু হ'ল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ বিন-হন্দদ তেওঁৰ পদত বজা হ'ল। ২৫ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ যিহোৱাচে সেই সকলো নগৰবোৰ পুনৰায় অধিকাৰ কৰিলে, যিবোৰ নগৰৰ হজায়েলৰ পুত্ৰ বিন-হন্দদে তেওঁৰ পিতৃ যিহোৱাহজৰ পৰা যুদ্ধত জয় কৰি লৈছিল। যিহোৱাচে নিনিবাৰ বিন-হন্দদক আক্ৰমণ কৰি ইস্রায়েলৰ সেই নগৰবোৰ পুনৰায় উদ্ধাৰ কৰিলে। ২৬ ইস্রায়েলৰ বজা যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ যিহোৱাচৰ বাজতু কালৰ দ্বিতীয় বছৰত যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ অমচিয়াই বাজতু কৰিবলৈ ধৰিলে। ২৭ তেওঁ পঁচিশ বছৰ বয়সত বজা হৈ যিবুচালেমত উন্নত্ৰিশ বছৰ বাজতু কৰিছিল। তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল যিহোৱাদন। তেওঁ যিবুচালেম নগৰৰ বাসিন্দা আছিল। ৩ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায়া, তেওঁ তাকে কৰিছিল; তথাপি তেওঁৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৪ তেওঁৰ পিতৃ যোৱাচে সেই সকলো কৰ্ম কৰি কৰিছিল। ৫ কিন্তু যাদক্ষৰ পুত্ৰেকলৈ তেওঁ দৰে কৰিলে। ৬ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৭ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৮ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৯ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১০ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১১ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১২ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১৩ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১৪ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১৫ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১৬ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১৭ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১৮ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১৯ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ২০ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ২১ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ২২ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ২৩ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ২৪ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ২৫ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ২৬ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ২৭ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ২৮ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ২৯ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৩০ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৩১ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৩২ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৩৩ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৩৪ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৩৫ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৩৬ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৩৭ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৩৮ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৩৯ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৪০ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৪১ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৪২ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৪৩ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৪৪ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৪৫ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৪৬ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৪৭ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৪৮ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৪৯ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৫০ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৫১ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৫২ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৫৩ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৫৪ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৫৫ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৫৬ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৫৭ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৫৮ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৫৯ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৬০ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৬১ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৬২ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৬৩ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৬৪ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৬৫ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৬৬ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৬৭ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৬৮ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৬৯ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৭০ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৭১ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৭২ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৭৩ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৭৪ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৭৫ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৭৬ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৭৭ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৭৮ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৭৯ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৮০ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৮১ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৮২ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৮৩ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৮৪ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৮৫ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৮৬ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৮৭ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৮৮ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৮৯ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৯০ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৯১ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৯২ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৯৩ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৯৪ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৯৫ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৯৬ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৯৭ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৯৮ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ৯৯ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১০০ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১০১ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১০২ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১০৩ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১০৪ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১০৫ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১০৬ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১০৭ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১০৮ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১০৯ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১১০ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১১১ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১১২ তেওঁ যিহোৱাহজৰ পুত্ৰ দ্বাৰা কৰিলৈ নাই। ১১৩ তেওঁ যিহোৱাহ

গচ্ছে লিবানোনেরেই এব্র গচ্ছজোপলৈ কৈ পঠালে, 'মোৰ পুত্ৰৰ লগত আপোনাৰ হোৱালীক বিয়া দিয়ক।' তাৰ পাছত লিবানোনত থকা এটা বন্য জঙ্গুৱে ঘূৰি ফুৰি আহি সেই কাহিট গচ্ছজোপক গছকি মাৰিলৈ। ১০ ইদোমক পৰাজয় কৰি বিচ্যুৎ আপোনাৰ মনত অহংকাৰ হৈছে। গতিকে জয়ৰ অহংকাৰ কৰক; থাপিগ ঘৰতে থাকক। কিয় নিজলৈ বিপদ মাতি আনিছে আৰু তাৰ লগতে নিজৰ আৰু যিহুদাৰো ধৰ্মস মাতি আনিষে?" ১১ কিন্তু অমচিয়াই সেই কথালৈ কাণ নিদিলৈ। সেয়ে, ইস্রায়েলৰ বজা যিহোৱাচে তেওঁক আক্ৰমণ কৰিলৈ; তেওঁ আৰু যিহুদাৰ বজা অমচিয়াই যিহুদাৰ বৈতেমচত ইজনে সিজনৰ মুখা-মুখি হল। ১২ ইস্রায়েলৰ হাতত যিহুদা সম্পৰ্কৰূপে পৰাস্ত হল আৰু সকলোৱেই নিজৰ নিজৰ ঘৰলৈ পলাই গ'ল। ১৩ ইস্রায়েলৰ বজা যিহোৱাচে বৈতেমচত যিহুদাৰ বজা অমচিয়াক বন্দী কৰি বিবৃচালেমলৈ লৈ আছিল। অমচিয়া যোৱাচৰ পুত্ৰ আৰু অহজিয়াৰ নাতি আছিল। তাৰ পাছত বজা যিহোৱাচে বিবৃচালেমলৈ আহি ইস্রায়িমৰ দুৱাৰৰ পৰা কোণৰ দুৱাৰ পৰ্যন্ত প্ৰায় চাৰিশ হাত দীঘল বিবৃচালেমৰ প্ৰাচীৰ ভাঙি পেলালৈ। ১৪ যিহোৱাৰ গৃহত পোৱা সোণ, বৃপ্ত আৰু আনসকলো বস্ত আৰু বাজগুহৰ ভৰ্বলত থকা সকলো মূল্যবান বস্তোৱৰ লৈ গ'ল। তাৰ বাহিৰেও জামিন হিচাপে অনেক লোকক বন্দী কৰি যিহোৱা চমৰিয়ালৈ উলটি গ'ল। ১৫ যিহোৱাচে কৰা কাৰ্যৰ অন্যান্য বৃত্তান্ত, তেওঁৰ পৰাক্ৰমৰ কথা আৰু যিহুদাৰ অমচিয়া বজাৰ লগতে তেওঁ যুদ্ধ কৰা কথা জানো "ইস্রায়েলৰ বজাসকলৰ ইতিহাস" পৃষ্ঠকখনত লিখা নাই? ১৬ পাছত যিহোৱাচ তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিন্দিত হল আৰু চমৰিয়াত ইস্রায়েলৰ বজাসকলৰ লগত তেওঁক মৈদান দিয়া হল। তেওঁৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামে তেওঁ পদত বজা হল। ১৭ ইস্রায়েলৰ বজা যিহোৱাজৰ পুত্ৰ যিহোৱাচ মৃত্যুৰ পাছত যিহুদাৰ বজা যোৱাচৰ পুত্ৰ অমচিয়াই আৰু শোন্দৰ বছৰ জীয়াই থাকিল। ১৮ অমচিয়াৰ অন্যান্য বৃত্তান্ত জানো যিহুদাৰ "বজাসকলৰ ইতিহাস-পৃষ্ঠক" খনত লিখা নাই? ১৯ তেওঁলোকে বিবৃচালেমত অমচিয়াৰ বিবুদ্ধ যত্নস্ত কৰিলে আৰু তেওঁ লাখাটলৈ পলাই গ'ল। কিন্তু লোকসকলো লাখাটলৈকে তেওঁৰ পাছত মানুহ পঠাই তেওঁক তাত বধ কৰিলৈ। ২০ তেওঁলোকে তেওঁৰ শৰটো ঘোৰাৰ পিঠিত তুলি যিবুলালেমলৈ লৈ আনিলৈ আৰু দয়নুদৰ নগৰত তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত তেওঁক মৈদান দিয়া হল। ২১ পাছত যিহুদাৰ সকলো লোকে অজৰিয়াক তেওঁৰ পিত অমচিয়াৰ পদত বজা পাতিলৈ। তেওঁয়া তেওঁৰ বয়স অছিল ঘোল বছৰ। ২২ বজা অমচিয়া তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিন্দিত হোৱাৰ পাছত, বজা অজৰিয়াই এলং নগৰ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিলৈ আৰু যিহুদাৰ অধীনলৈ আনিলৈ। ২৩ যিহুদাৰ বজা যোৱাচৰ পুত্ৰ অমচিয়াৰ বাজতুৰ পোদোৰ বছৰ সময়ত ইস্রায়েলৰ বজা যিহোৱাচ পুত্ৰ যাৰবিয়ামে চমৰিয়াত বজা হল আৰু তেওঁ একচলিষ বছৰ বাজতুৰ কৰিলৈ। ২৪ তেওঁ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তাকে কৰিলৈ আৰু নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামে ইস্রায়েলৰ দুৱাৰী যিসকলো পাপ কৰাইছিল, তেওঁ সেইসকলো পাপ কৰি থাকিল; সেইসকলো পৰা তেওঁ আঁতৰ নহ'ল। ২৫ ইস্রায়েলৰ সঁশৰ যিহোৱাই তেওঁৰ দাস গৎ-হেফৰৰ অমিত্যৱ পুত্ৰ তাৰবাদী যোৱাৰ দ্বাৰাই যি কথা কৈছিল, সেই কথা অনুসৰে যাৰবিয়ামে লৈৰ হোত এলোকৰ পৰা আৰাবা সমুদ্রলৈকে ইস্রায়েলৰ সীমা পুনৰাবৃ স্থাপন কৰিলৈ। ২৬ কিয়নো যিহোৱাই দেখিছিল যে, ইস্রায়েলত স্বাধীন বা দাস সকলোৱে কেনেৰূপ কষ্ট ভোগ কৰি আছে; তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ তাত কোনো নাছিল। ২৭ যিহেতু যিহোৱাই কোৱা নাছিল যে, ইস্রায়েলৰ নাম আকাৰৰ তলৰ পৰা লুণ কৰি পেলাব, সেয়ে তেওঁ যিহোৱাচ পুত্ৰ যাৰবিয়ামৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিলৈ। ২৮ যাৰবিয়ামৰ অন্যান্য সকলো কাৰ্য, পৰাক্ৰম, আৰু যুদ্ধ জয়ৰ বৃত্তান্ত আৰু এসময়ত যিহুদাৰ অধীনত থকা দম্যোচক আৰু হমাং কেনেদৰে তেওঁ ইস্রায়েলৰ কাৰণে পুনৰাবৃ অধিকাৰ কৰিলৈ, সেই কথা জানো "ইস্রায়েলৰ বজাসকলৰ ইতিহাস" পৃষ্ঠকখনত জানো লিখা নাই? ২৯ পাছত যাৰবিয়ামে তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিন্দিত হল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ পকহিয়া তেওঁৰ পদত বজা হল। ৩০ যিহুদাৰ বজা অজৰিয়াৰ বাজতুৰ পৰ্যগশ বছৰত মনহেমৰ পুত্ৰ পকহিয়াই চমৰিয়াত ইস্রায়েলৰ বজা হৈ দুৰ্বছৰ বাজতুৰ কৰিলৈ। ৩১ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া, পকহিয়াই তাকে কৰিলৈ। নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামে ইস্রায়েলৰ দ্বাৰাই যিসকলো পাপ কাৰ্য কৰাইছিল, তেওঁৰ জীৱনকালত সেই সকলো পাপ কৰাৰ পৰা তেওঁ আঁতৰি আহা নাছিল। ৩২ তাৰ পাছত আচৰৰ বজা পুল ইস্রায়েল দেশৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ আছিল। তেওঁয়া বজা মনহেমে ইস্রায়েল বাজা সুস্থিৰ বাখিবৰ কাৰণে পুলৰ সহায় যৈন তেওঁৰ লগত থাকে, তাৰ বাবে তেওঁ পুলক এক হাজাৰ কিক্ৰৰ বৃপ্ত দি নিজৰ পক কৰি ল'লে। ৩৩ মনহেমে এই ধন ইস্রায়েলত থকা প্ৰত্যেক ধনী-প্ৰতিপত্তিশালী ব্যক্তিসকলৰ পৰা দাবী কৰি আদায় কৰিছিল। আচৰৰ বজাৰ দিবৰ কাৰণে প্ৰত্যেকে পঞ্চাশ চেকলকৈ বৃপ্ত মনহেমক দিব লাগিছিল। তাতে আচৰৰ বজা হৈ ইস্রায়েল দেশ এৰি ওাঁচি গ'ল। ৩৪ মনহেমৰ অন্যান্য বৃত্তান্ত, তেওঁৰ সকলো কাৰ্যৰ কথা "ইস্রায়েলৰ বজাসকলৰ ইতিহাস" পৃষ্ঠকখনত জানো লিখা নাই? ৩৫ পাছত মনহেম তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিন্দিত হল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ পকহিয়া তেওঁৰ পদত বজা হল। ৩৬ যিহুদাৰ বজা অজৰিয়াৰ বাজতুৰ পৰ্যগশ বছৰত যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া, পকহিয়াই তাকে কৰিলৈ। নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামে ইস্রায়েলৰ দ্বাৰাই যিসকলো পাপ কাৰ্য কৰাইছিল, সেই সকলো পাপ কাৰ্যৰ পৰা তেওঁ আঁতৰ হোৱা নাছিল। ৩৭ পাছত বৰমলিয়াৰ পুত্ৰ পেকহ নামেৰে তেওঁৰ এজন সেনাপতিয়ে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে ষড়যন্ত্ৰ কৰিলৈ। পেকহে গিলিয়ন্দৰ পঞ্চাশজন লোকক

১৫ ইস্রায়েলৰ বজা যাৰবিয়ামৰ বাজতুৰ কালৰ সাতাইশ বছৰত বিহুদাৰ বজা হৈ বিচ্যুলেমত বাৰম বছৰ ধৰি বাজতুৰ কৰিছিল; তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল বিখলিয়া। তেওঁ যিবৃচালেমৰ বাসিন্দা আছিল। ১৬ পিতৃ অমচিয়াৰ নিৰ্দৰণেৰে তেওঁ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায় তাকে কৰিছিল। ১৭ কিন্তু, তেওঁ ও খ্যাত যিহুদাৰ মঠবোৰে তেওঁ বলি উৎসৰ্গ কৰি ধূপ জলাইছিল। ১৮ পাছত যিহোৱাই বজাক আঘাত কৰাত তেওঁ মৃত্যু পৰ্যন্ত কুষ্ঠি বোগত ভুগিছিল আৰু তেওঁ এক পৃথক গৃহত বাস কৰিছিল। তাতে বজাৰ পুত্ৰ যোথম বাজগুহৰ অধ্যক্ষ হৈছিল আৰু তেওঁ দেশৰ লোকসকলে তেওঁয়া মৰ্যাদাৰ পৰ্যগশ বছৰত মৈদান দিয়া হল। তেওঁৰ পুত্ৰ যোথম তেওঁৰ পদত বজা হল। ১৯ যিহুদাৰ অজৰিয়াৰ বাজতুৰ ইতিহাস" পৃষ্ঠকখনত লিখা নাই? ২০ পাছত উজিয়া যিবৃচালেমৰ বজা হৈ চমৰিয়াত ইতিহাস" পৃষ্ঠকখনত লিখা নাই? ২১ পাছত উজিয়া যাৰবিয়ামৰ বজা হৈ চমৰিয়াত ইতিহাস" পৃষ্ঠকখনত লিখা আছে। ২২ যিহোৱাই যেহুদাৰ আগত যি কৈছিল, "তোমাৰ বংশৰ চাৰি পুৰুষকে ইস্রায়েলৰ বজা হৈ চমৰিয়াত ইতিহাস" সেয়া পূৰ্ণ হল। ২৩ যিহুদাৰ বজা উজিয়াৰ বাজতুৰ উনচলিষ্ঠ বছৰত যাবেচৰ পুত্ৰ চল্লমে বজা হল আৰু তেওঁ চমৰিয়াত সম্পূৰ্ণ এমাহ বাজতুৰ কৰিলৈ। ২৪ পাছত গাদীৰ পুত্ৰ মনহেমে তিচৰ পৰা চমৰিয়ালৈ গৈ যাবেচৰ পুত্ৰ চল্লমক আক্ৰমণ কৰি তেওঁক বধ কৰিলৈ আৰু তেওঁৰ পদত নিজে বজা হল। ২৫ চল্লমৰ অন্যান্য বৃত্তান্ত আৰু তেওঁৰ যত্নস্ত বাজতুৰ ইতিহাস" পৃষ্ঠকখনত লিখা আছে। ২৬ পাছত যিহোৱাই যেহুদাৰ নগৰহে টিপহচ নগৰ আৰু তাত থকা সকলো অধিবাসীৰ লগতে তিচৰ চাৰিওকামৰ সীমাবৰো আক্ৰমণ কৰিলৈ; কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁলৈ নগৰৰ দুৱাৰ খুলি দিয়া নাছিল। সেইবাবেই তেওঁ টিপহচ আক্ৰমণ কৰিছিল আৰু নগৰৰ সকলো গভৰ্ণেটি মহিলাৰ পেট ফলি দিছিল। ২৭ যিহুদাৰ বজা অজৰিয়াৰ বাজতুৰ উনচলিষ্ঠ বছৰত গাদীৰ পুত্ৰ মনহেম ইস্রায়েলৰ বজা হল। তেওঁ চমৰিয়াত দহ বছৰ বাজতুৰ কৰিছিল। ২৮ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া, তেওঁ তাকে কৰিলৈ। নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামে ইস্রায়েলৰ দ্বাৰাই যিসকলো পাপ কাৰ্য কৰাইছিল, তেওঁৰ জীৱনকালত সেই সকলো পাপ কৰাৰ পৰা তেওঁ আঁতৰি আহা নাছিল। ২৯ তাৰ পাছত আচৰৰ বজা পুল ইস্রায়েল দেশৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ আছিল। তেওঁয়া বজা মনহেমে ইস্রায়েল বাজা সুস্থিৰ বাখিবৰ কাৰণে পুলৰ সহায় যৈন তেওঁৰ লগত থাকে, তাৰ বাবে তেওঁ পুলক এক হাজাৰ কিক্ৰৰ বৃপ্ত দি নিজৰ পক কৰি ল'লে। ৩০ মনহেমে এই ধন ইস্রায়েলত থকা প্ৰত্যেক ধনী-প্ৰতিপত্তিশালী ব্যক্তিসকলৰ পৰা দাবী কৰি আদায় কৰিছিল। আচৰৰ বজাৰ দিবৰ কাৰণে পঞ্চাশ চেকলকৈ বৃপ্ত মনহেমক দিব লাগিছিল। তাতে আচৰৰ বজা হৈ ইস্রায়েল দেশ এৰি ওাঁচি গ'ল। ৩১ মনহেমৰ অন্যান্য বৃত্তান্ত, তেওঁৰ সকলো কাৰ্যৰ কথা "ইস্রায়েলৰ বজাসকলৰ ইতিহাস" পৃষ্ঠকখনত জানো লিখা নাই? ৩২ পাছত মনহেম তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিন্দিত হল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ পকহিয়া তেওঁৰ পদত বজা হল। ৩৩ যিহুদাৰ বজা অজৰিয়াৰ বাজতুৰ পৰ্যগশ বছৰত যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া, পকহিয়াই তাকে কৰিলৈ। নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামে ইস্রায়েলৰ দ্বাৰাই যিসকলো পাপ কাৰ্য কৰাইছিল, সেই সকলো পাপ কাৰ্যৰ পৰা তেওঁ আঁতৰি আহা নাছিল। ৩৪ পাছত আচৰৰ বজা পুল ইস্রায়েল দেশৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ আছিল। তেওঁ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া, পকহিয়াই তাকে কৰিলৈ। নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামে ইস্রায়েলৰ দ্বাৰাই যিসকলো পাপ কাৰ্য কৰাইছিল, সেই সকলো পাপ কাৰ্যৰ পৰা তেওঁ আঁতৰ হোৱা নাছিল। ৩৫ পাছত বৰমলিয়াৰ পুত্ৰ পেকহ নামেৰে তেওঁৰ এজন সেনাপতিয়ে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে ষড়যন্ত্ৰ কৰিলৈ। পেকহে গিলিয়ন্দৰ পঞ্চাশজন লোকক

ଲଗତ ଲୈ ଚମରିଆତ ରାଜଗ୍ରହ ଦୁର୍ଗତ ରଜା ପକହିଯାର ସେତେ ଅର୍ଣ୍ଣର ଆବୁ ଅବିକ ବଧ କରିଲେ । ସେନାପତିଯେ ତେଁଓଙ୍କ ଏହିଦେ ବ୍ୟକ୍ତି କରି ତେଁଓଙ୍କ ପଦତ ନିଜେ ରଜା ହଲ୍ । ୨୬ ପକହିଯାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ତେଁଓଙ୍କ ସକଳୋ କାର୍ଯ୍ୟ କଥା "ଇଞ୍ଚାଯେଲର ରଜାସକଳର ଇତିହାସ" ପୁନ୍ତକଥନତ ଲିଖା ଆଛେ । ୨୭ ଯିହୁଦାର ରଜା ଅଜରିଆର ରାଜତ୍ଵ ବାରମ୍ବା ବହୁବତ ବରମିଲିଆର ପ୍ରତି ପେକହ ଚମରିଆତ ଇଞ୍ଚାଯେଲର ରଜା ହଲ୍ । ତେଁଓ ବିଶ ବହୁ ରାଜତ୍ଵ କରିଛିଲେ । ୨୮ ଯିହୋରାର ଦୃଷ୍ଟି ଯି ବେଯା, ତେଁଓ ତାକେ କରିଛିଲେ । ନବାଟର ପ୍ରତି ଯାରବିଯାମେ ଇଞ୍ଚାଯେଲର ଦ୍ୱାରା ଆଇ ଯି ସକଳୋ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇଛିଲେ, ପେକହ ସେଇ ସକଳୋ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ପରା ଆଁବର ହୋଇବା ଆଛି । ୨୯ ଇଞ୍ଚାଯେଲର ରଜା ପେକହର ସମୟରେ ଅଚୂର ରଜା ତିଥୁଣ୍-ପିଲେଚରେ ଆହି ଇମୋନ, ଆବେଲ-ବୈରମାଥା, ଯାନୋହ, କେଦଚ, ହାଚୋର, ଗିଲିଯାନ, ଆରୁ ଗାଲାନ ଆବୁ ନନ୍ତଲୀର ସକଳୋ ଏଲେକା ଅଧିକାର କରି ଲାଲେ ଆବୁ ଲୋକସକଳକ ବନ୍ଦୀ କରି ଅଚୂରଲୈ ଲୈ ଗାଲ । ୩୦ ପାହତ ଉତ୍ତିଜ୍ଞାର ପ୍ରତି ଯୋଥମର ରାଜତ୍ଵ ବିଶ ବହୁବତ ଏଲାବ ପ୍ରତି ହୋଇଯୋଇ ବରମିଲିଆର ପ୍ରତି ପେକହର ବିରୁଦ୍ଧେ ଯତ୍ନ କରିଲେ ଆବୁ ତେଁଓଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି କରି ତେଁଓଙ୍କ ପଦତ ନିଜେ ରଜା ହଲ୍ । ୩୧ ପେକହର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ତେଁଓଙ୍କ ସକଳୋ କାର୍ଯ୍ୟ କଥା "ଇଞ୍ଚାଯେଲର ରଜାବିଲାକର ଇତିହାସ" ପୁନ୍ତକଥନତ ଲିଖା ଆଛେ । ୩୨ ବରମିଲିଆର ପ୍ରତି ଇଞ୍ଚାଯେଲର ରଜା ପେକହର ରାଜତ୍ଵର ଦ୍ୱିତୀୟ ବହୁବତ ଯିହୁଦାର ରଜା ଉତ୍ତିଜ୍ଞାର ପ୍ରତି ଯୋଥମେ ରାଜତ୍ଵ କରିବିଲେ ସିରିଲେ । ୩୩ ତେଁଓ ପ୍ରତିଶିଖ ବହୁବତ ରଜା ହେଲି ଆବୁ ଯୋଦ୍ଧା ବହୁ ଯିରୁଚ୍ଲାମେତ ରାଜତ୍ଵ କରିଛିଲୁ । ତେଁଓଙ୍କ ମାକର ନାମ ଆଛି ଯିରୁଚା । ତେଁଓ ଚାଦେକର ଜୀବେକ ଆଛି । ୩୪ ତେଁଓଙ୍କ ପିତ୍ତ ଉତ୍ତିଜ୍ଞାର ନିଦର୍ଶନତ ଚଲି ଯିହୋରାର ଦୃଷ୍ଟି ଯି ନ୍ୟାୟ, ଯୋଥମେ ତାକେ କରିଛିଲୁ । ୩୫ କିନ୍ତୁ ଓଥ ଠାଇର ମଠବୋର ତେଁଓ ଦୂର କରା ଆଛି । ଲୋକସକଳେ ତେତ୍ତାରେ ମଠବୋରତ ବଲି ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଧୂମ ଜୁଲାଇଛିଲୁ । ଯୋଥମେ ଯିହୋରାର ଗୁହ୍ର ଓ ପେରର ଦୁରାବଖନ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୩୬ ଯୋଥମର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ତେଁଓଙ୍କ ସକଳୋ କାର୍ଯ୍ୟ କଥା ଜାଣେ "ଯିହୁଦାର ରଜାସକଳର ଇତିହାସ" ପୁନ୍ତକଥନତ ଲିଖା ନାହିଁ? ୩୭ ସେଇ କାଳତ, ଯିହୋରାଇ ଯିହୁଦାର ବିରୁଦ୍ଧେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବିଲେ ଆରାମର ରଜା ବଚନ ଆରୁ ବରମିଲିଆର ପ୍ରତି ପେକହର ପର୍ଯ୍ୟାପେ ଆବଶ୍ୟକ କରିଲେ । ୩୮ ପାହତ ଯୋଥମ ତେଁଓଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷକଳର ଲଗତ ନିଦିତ ହଲ୍ । ତେଁଓଙ୍କ ଦାୟଦର ନଗରତ ତେଁଓଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷକଳର ଲଗତ ମୈଦାମ ଦିଯାଇ ହଲ୍ । ଆବୁ ତେଁଓଙ୍କ ପ୍ରତି ଆହୁ ତେଁଓଙ୍କ ପଦତ ରଜା ହଲ୍ ।

۱۶

যিন্দুত যোথমৰ পুত্ৰ আহজে বাজত আৰাস্ত কৰিছিল। ২ আহজ বিশ বছৰ বয়সত বজা হৈছিল আৰু মোল্লা বছৰ ধৰি তেওঁ যিবৃচালেমত বাজতু কৰিছিল; পূর্বপুৰুষ দায়ন্দে যেনেকৈ তেওঁৰ দশৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত ভাল কাৰ্য কৰিছিল, বজা আহজে তেনে কাৰ্য কৰা নাছিল। ৩ কিন্তু তাৰ পৰিবৰ্তে তেওঁ ইস্তায়েলৰ বজাসকলৰ পথত চলিছিল; এনেকি যিহোৱাই যি সকলোক জাতিক ইস্তায়েলীয়সকলৰ পৰা দূৰ কৰিছিল, তেওঁলোকৰ যিশলামীয়া বীতিবোৰ দৰে তেৱে নিজৰ পুত্ৰক হোমবলি উৎসৱ কৰিছিল। ৪ তেওঁ পূজাৰ ওখ ঠাইবোৰত, পাহাৰ ওপৰত আৰু প্ৰত্যেক সেউজিয়া ডাল-পাতৰ গছৰ তলত বলি উৎসৱ কৰিছিল আৰু ধূগ জলাইছিল। ৫ অৰামৰ বজা বচন আৰু বৰমলিয়াৰ পুত্ৰ ইস্তায়েলৰ বজা পেকেহি যিবৃচালেমৰ বিৰুদ্ধে যন্ত্ৰ কৰিবলৈ যিবৃচালেমলৈকে আহিল আৰু বজা আহজৰ সৈতে নগণৰখন বেৰি ধৰিলৈ; কিন্তু আহজক জয় কৰিব নোৱাৰিলৈ। ৬ সেই সময়ত অৰামৰ বজা বচনে এলৎ নগণৰ পৰা যিহুদী লোকসকলক খেদাই দি এলৎ নগণৰ পুঁজৰায় অৰামৰ অধীনলৈ আনিলৈ। তাৰ পাছত ইদেমীয়াসকলে এলতলৈ আহি বাস কৰিবলৈ ধৰিলৈ আৰু আজিলোকে তেওঁলোকে তাত নিবাস কৰি আছে। ৭ পাছত আহজে আচৰৰ বজা তিহুঁ-পিলেচৰ ওচৰলৈ এই কথা ক'বলৈ মানুহ পঠিয়াই দিলৈ, “মই আপোনাৰ দাস আৰু আপোনাৰ পুত্ৰ হাঁহ; অৰামৰ বজা আৰু ইস্তায়েলৰ বজাই মোক আক্ৰমণ কৰিছে। আপনি আহি তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা মোক উদ্বাদ কৰক।” ৮ আহজে যিহোৱাৰ গৃহ আৰু বাজগৃহৰ ভাৰালত পোৱা সোং আৰু বৃপ্ত লৈ উপহাৰ হিচাবে আচৰৰ বজাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলৈ। ৯ তেওঁতয়া আচৰৰ বজাই তেওঁৰ কথাত মান্তি হ'ল আৰু দমেচকৰ বিৰুদ্ধে যন্দ্যাত্ৰ কৰি তাক জয় কৰিলৈ। সেই ঠাইৰ লোকসকলক বন্দী কৰি

কীলৈ লৈ গ'ল আৰু আৰামৰ বজা বচানিক বধ কৰিলে। ১০ পাছত বজা আহজে অচৰু বজা তিথুং-পিলেচক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ দম্যোচকলৈ গ'ল; তেওঁ দম্যোচকত এটা যজ্ঞবেদী দেখি তাৰ নঞ্জা, নমুনাৰ লগতে সেইটো তৈয়াৰ কৰাৰ সম্পূৰ্ণ পৰিকল্পনা উৱিয়া পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলে। ১১ সেয়ে দম্যোচকৰ পৰা বজা আহজে পঠেৰা সকলো পৰিকল্পনাৰ দৰেই উৱিয়া পুৰোহিতে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু বজা আহজ দম্যোচকলৈ উলটি আহাৰ আগোয়ে, সেই কাম কৰি শেষ কৰিলে। ১২ দম্যোচকৰ পৰা ঘূৰি আহি বজাই সেই যজ্ঞবেদী দেখিলে আৰু উচৰলৈ গ'ল তাৰ ওপৰত বলি উৎসৰ্গ কৰিলে। ১৩ তেওঁ সেই যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত নিজৰ হোমবলি, শস্য উৎসৰ্গ আৰু নিজৰ পেয়ে উৎসৰ্গ চালিলে; নিজৰ সমজুৱা বলিব তেজো ছটিয়াই দিলে। ১৪ তেওঁ যিহোৱাৰ সম্মুখত থকা পিতলৰ যজ্ঞবেদীটো তেওঁ মণিবৰ আগৰ পৰা, অৰ্থাৎ যিহোৱাৰ গৃহ আৰু নতুন বেদীৰ মাজ ঠাইৰ পৰা আঁতৰাই আমি নতুন বেদীৰ উত্তৰ ফালে স্থাপন কৰিলে। ১৫ পাছত আহজ বজাই উৱিয়া পুৰোহিতক এই নিৰ্দেশ দিলে যে, “ডাঙৰ বেদীটোৰ ওপৰত বাতিপুৱাৰ হোমবলি আৰু সন্ধিয়া শস্য উৎসৰ্গ কৰিব; তাৰ উপৰি বজাৰ হোমবলি আৰু শস্য উৎসৰ্গ, দেশৰ সকলো লোকৰ হোমবলি, তেওঁলোকৰ শস্য আৰু পেয়ে উৎসৰ্গ কৰিব; সকলো হোমবলি আৰু আন আন সকলো বলি উৎসৰ্গ তেজ আপুনি সেই যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত ছটিয়াই দিব। কিন্তু পিতলৰ যজ্ঞবেদীটো টিশৰৰ সহায় লাভ আৰ্থে মই ব্যৱহাৰ কৰিম” । ১৬ উৱিয়া পুৰোহিতে আহজ বজাৰ নিৰ্দেশ অনুসৰে সকলো কাম কৰিলে। ১৭ তাৰ পাছত বজা আহজে পাত্ৰ থোৱা আধাৰবোৰ খলাপা আৰু প্ৰক্ষলন পাত্ৰবোৰ আধাৰবোৰ পৰা আতৰালে। তেওঁ পিতলোৱে তৈয়াৰি ঘাঁড়বোৰ ওপৰত যি ডাঙৰ সমুদ্ প্ৰাণ্টো বহোৱা আছিল, সেইটো তেওঁ নমাই আমিলে আৰু এটা শিলৰ ভিত্তিৰ ওপৰত বহুলালে। ১৮ যিহোৱাৰ গৃহত বিশ্রাম দিনৰ উদ্দেশ্যে মন্দিৰত চালি দি তেওঁলোকে যি ঠাই তৈয়াৰ কৰিছিল, অচৰু বজাৰ ভয়ত বজা আহজে সেই চালি খুলি পেলালৈ আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ বাহিৰ ফালে বজা সোমাবৰ কাৰণে যি বিশেষ প্ৰেৰণাবৰ কৰা হৈছিল, তাকো বদ্ধ কৰি দিলে। ১৯ বজা আহজৰ অন্যান্য সকলো কাৰ্য বৃত্তান্ত “যিহুদাৰ বজাসকলৰ ইতিহাস” পুষ্টকখনত জানো লিখা নাই? ২০ পাছত বজা আহজ তেওঁৰ পৰ্বতপুৰুষসকলৰ লগত নিৰ্দিত হ'ল আৰু দায়ুদৰ নগৰত তেওঁৰ পৰ্বতপুৰুষসকলৰ লগত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল; তেওঁৰ পদত তেওঁৰ পত্ৰ হিকিয়া বজা হ'ল।

۱۹

• হোচেয়াই চমারায়াত ইস্তায়েলের বজা হৈছিল। তেওঁ ন বছৰ বাজত্ব কৰিছিল। ২ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া, তেওঁ তকেই কৰিছিল, যদিও ইস্তায়েল আগৰ বজাসকলে কৰাৰ দৰে তেওঁ ন ছিল। ৩ অচৰৰ বজা চলন্তেৰে আক্ৰমণ কৰি হোচেয়াক পৰাজয় কৰিলে; তাতে হোচেয়া তেওঁৰ অধীনৰ বজা হোৱাত তেওঁলৈ বাজহ আনিছিল। ৪ পাছত অচৰৰ বজাই বুজি পালে যে, হোচেয়াই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যথড্যন্ত বচনা কৰিবে, কিয়নো তেওঁ মিচৰৰ চো বজা ওচৰলৈ বাতৰাহকসকলক পঠাইছিল আৰু অচৰৰ বজাক বছৰে বছৰে যি বাজহ দিছিল, সেয়া পুনৰ দিয়া ন ছিল। সেইবাবেই অচৰৰ বজাই তেওঁক ধৰি নি কাৰাগাবৰত বন্দী কৰি থৈছিল। ৫ তাৰ পাছত অচৰৰ বজাই গোটেই দেশ আক্ৰমণ কৰি চমৰিয়ালৈকে গ'ল আৰু তিনি বছৰলৈকে তাক অৱৰোধ কৰিলে। ৬ হোচেয়াৰ বাজত্বৰ নৰম বছৰৰ সময়ত অচৰৰ বজাই চমৰিয়া দখল কৰিলে আৰু ইস্তায়েলীয়াসকলক বন্দী কৰি অচৰৰ দেশলৈ গ'ল। তেওঁলোকক তেওঁ হলহত, গোজনৰ নদী হাবোৰ পাৰত আৰু মাদীয়াসকলৰ নগৰবোৰত বাস কৰিবলৈ দিলে। ৭ এই সকলো ঘটিছিল, কাৰণ যদিও ইস্তায়েল দেশৰ যিহোৱাই তেওঁলোকক মিচৰৰ বজা ফৰোৱণ অধীনৰ পৰা বাহিৰ কৰি মিচৰ দেশৰ পৰা লৈ আনিছিল, তথাপি তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দেশৰ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিছিল। তেওঁলোকে আন দেৱ-দেৱীৰ পূজা কৰিছিল। ৮ যি জতিবোৰক যিহোৱাই ইস্তায়েলৰ সন্মুখৰ পৰা দূৰ কৰিছিল, তেওঁলোকৰ বীতি-নীতি আৰু নিজৰ বজাসকলে স্থাপন কৰা বীতত

তেওঁলোক চলিছিল। ৯ ইস্রায়েলীয়সকলে গোপনে দুশ্বর যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে অনুচিত কাৰ্যবোৰ কৰিছিল। প্ৰহৰীৰ ওখ মিনাৰৰ পৰা দৃঢ়েৰে আৰুত নগৰস্কেতে তেওঁলোকৰ সকলো নগৰত ওখ মঠবোৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল। ১০ তেওঁলোকে প্ৰত্যেকটো ওখ পাহাৰৰ ওপৰত আৰু সেউজীয়া ডাল পাতোৰে ভৰা প্ৰত্যেকজোপা গছৰ তলত পূজা কৰা শিলৰ স্তুত আৰু আচোৰা মূর্তিৰেৰ স্থাপন কৰিছিল। ১১ যি জাতি সমূহক যিহোৱাই তেওঁলোকৰ সন্মুখৰ পৰা দূৰ কৰিছিল, সেই জাতিৰ লোকসকলৰ দৰে ইস্রায়েলীয়সকলেও এই ওখ মঠবোৰত ধূপ জ্বালাইছিল। তেওঁলোকে দৃষ্ট কৰিবোৰ কৰি যিহোৱাৰ ক্ৰোধিত কৰিছিল; ১২ তেওঁলোকে মূর্তি পূজা কৰিছিল, যদিও যিহোৱাই তেওঁলোকক কৈছিল যে, “তোমালোকে এনে কাৰ্য নকৰিবা।” ১৩ যিহোৱাই তেওঁ সকলো ভাৱবানী আৰু দৰ্শকসকলৰ মাধ্যমেই ইস্রায়েল আৰু যিহূদা দেশক এই বুলি সাৰাধান কৰি দিছিল, “তোমালোক সকলো কু-পথৰ পৰা ঘৰা; মোৰ সকলো আজ্ঞা আৰু বিধিবিধান অনুস৾ৰে চলা। মোৰ দাস ভাৱবাদীসকলক পঠাই তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই যই যি সকলো বিধি-বিধান তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক দিছিলোঁ, সেই সকলো বিধান যত্নেৰে পালন কৰা।” ১৪ তথাপি ওখ তেওঁলোকে সেই কথা মুন্তনিলোঁ। দুশ্বৰ যিহোৱাত বিশুষ নকৰা তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ নিচিমাকে তেওঁলোক আঁকোৰ-গোঁজ হৈথাকিল। ১৫ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বিধিবোৰ, তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ সৈতে স্থাপন কৰা তেওঁ বিধান আৰু তেওঁলোকক দিয়া তেওঁ সাৰাধান বাণী মানিবলৈ অধীকাৰ কৰিছিল। তেওঁলোকে আসোৰ মূর্তিৰেৰ পাছত চলি নিজেও আসাৰ হৈ পৰিছিল। যিহোৱাই তেওঁলোকক যি লোক সমূহৰ দৰে চলিবলৈ নিষেধ কৰিছিল, তেওঁলোকে নিজৰ চাৰিওফালে থকা সেই জাতি সমূহৰ দৰেই চলিছিল। ১৬ তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ সকলো আজ্ঞা অগ্রাহ কৰি, নিজৰ নিমিত্তে পূজা কৰিবলৈ সাঁচত চলা দুটা দায়ুবিৰ মূর্তি, এটা আচোৰা মূর্তি সাজিলুঁ; তেওঁলোকে আকাশৰ সকলো তৰা আৰু বাল দেৱতাৰ সেৱা-পূজা কৰিছিল। ১৭ নিজৰ লৰা-ছৱালীবোৰক তেওঁলোকে হোমবলিৰূপে উৎসৱ কৰিছিল; ভৱিষ্যত জনৰ বাবে তেওঁলোকে মঙ্গল চোৱা কাৰ্য ও মায়াকৰ্ম অভ্যাস কৰিছিল; যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া, সেই সকলোকে কৰিবলৈ তেওঁলোক নিজক বিছোঁ কৰি যিহোৱাৰ ক্ৰোধিত কৰি তুলিছিল। ১৮ এই হেতুকে ইস্রায়েলী লোকসকলৰ ওপৰত যিহোৱা অতিশয় ক্ৰোধিত হ'ল আৰু তেওঁলোকক নিজৰ সন্মুখৰ পৰা দূৰ কৰিলে; কেৱল যিহূদা গোষ্ঠীৰ বাহিৰে কোনো বাকী নাথাকিল। ১৯ কিন্তু যিহূদা ফৈদেও তেওঁলোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুস৾ৰে নচলি, ইস্রায়েলে যি যি কৰিছিল তাকে অনুসৃণ কৰিছিল। ২০ সেয়ে যিহোৱাই ইস্রায়েলৰ সকলো বংশকে অগ্রাহ কৰিলো আৰু নিজৰ সন্মুখৰ পৰা তেওঁলোকক দূৰ নকৰালৈকে, তেওঁ তেওঁলোকক কষ্ট দি আছিল; লুট কৰ্বেতাৰ সকলৰ হাতত তেওঁলোকক শোধাই দিছিল। ২১ যিহোৱাই ইস্রায়েলীসকলক দায়ুদৰ বাজকীয়া বংশৰ পৰা যেতিয়া কাঢ়ি লৈ বেলেগ কৰিছিল, তেওঁত্যাকে তেওঁলোকে নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামৰ বজা পাতিছিল। সেই যাৰবিয়ামে ইস্রায়েলী লোকসকলক যিহোৱাৰ নিৰ্দেশিত পথত চলৰ পৰা আঁতাৰাই নি তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই মহাপাপ কৰাইছিল। ২২ ইস্রায়েলৰ লোকসকলে যাৰবিয়ামে কৰা সকলো পাপ কাৰ্যকে অনুসৃণ কৰি চলিছিল। সেইহোৱাৰ পৰা ঘূৰি আহ নাছিল। ২৩ এইদৰে যিহোৱাই তেওঁ সকলো দাস অৰ্থাৎ ভাৱবাদীসকলৰ যোগেদি দিয়া সাৰাধান বাণী অনুসূৰে নিজৰ সন্মুখৰ পৰা ইস্রায়েলক দূৰ কৰিলো। এইকাৰেণেই ইস্রায়েলৰ লোকসকলক তেওঁলোকৰ নিজৰ দেশৰ পৰা আচুৰ দেশলৈ নিয়া হল। আজিলৈকে তেওঁলোক সেই ঠাইতে আছে। ২৪ আচুৰৰ বজা ইস্রায়েলীসকলৰ সলনি বেলিলন, কৃথা, অৰুৱা, হুমাং আৰু চফৰবিয়মৰ পৰা লোক আনি চমৰিয়াৰ নগৰবোৰত বাস কৰিবলৈ দিলো; তেওঁলোকে চমৰিয়া অধিকাৰ কৰি তাৰ নগৰবোৰত বসতি কৰিবলৈ ধৰিলো। ২৫ সেই ঠাইত বসতি কৰাৰ আৰম্ভনীতে, তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ভয় কৰা নাছিল; এই হেতুকে যিহোৱাই তেওঁলোকৰ মাজলৈ সিংহ পঠাই দিলো আৰু সেইবোৰে তেওঁলোকৰ কিছুমানক মাৰি পেলালো। ২৬ তেওঁত্যাই আচুৰৰ বজা আগত তেওঁলোকে ক'লে, “আপুনি যি জাতিবোৰক আনি চমৰিয়াত বাস কৰিবৰ কাৰণে পঠাই

দিলে, তেওঁলোকে সেই দেশৰ দুশ্বৰক কেনেদৰে উপাসনা কৰিব লাগে, তাক নাজানে। সেয়ে দুশ্বৰে তেওঁলোকৰ মাজলৈ সিংহ পঠালে আৰু সেইবোৰে লোকসকলক মাৰি আছে, কিয়নো তেওঁলোকে সেই দেশৰ দুশ্বৰক নিয়ম পঞ্জালী নাজানে।” ২৭ তেওঁত্যাই আচুৰৰ বজা ইই আজ্ঞা দিলো, “তাৰ পৰা অনা পুৰোহিতসকলৰ এজনক তালৈ যাবলৈ দিয়া আৰু তেওঁ তেওঁ তাৰ বসতি কৰক। তেওঁ সেই দেশৰ দুশ্বৰক কেনেদৰে উপাসনা কৰিব লাগে, তাক শিকাওক।” ২৮ সেয়ে চমৰিয়াৰ পৰা লৈ যোৱা পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ এজনে আহি বৈৰেলত নিবাস কৰিলে আৰু কেনেকৈ তেওঁলোকে যিহোৱাক উপাসনা কৰিব লাগে, তাক তেওঁ শিকালো। ২৯ তথাপি ওখত্যেক জাতিৰ লোকসকলে যি যি নগৰত বাস কৰিছিল, তেওঁলোকে সেই নগৰবোৰত নিজৰ নিজৰ দেৱতাবোৰো নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু চমৰিয়াৰ লোকসকলে নিৰ্মাণ কৰা ওখ ঠাইৰ মঠবোৰত সেইবোৰে বাখিলে। ৩০ সেইদৰে বেলিলনৰ লোকসকলে চক্ৰঞ্চ-বনোতৰ মূর্তি, কুথৰ লোকসকলে নেৰ্গলৰ মূর্তি, হ্যাতৰ লোকসকলে অটীমা মূর্তি সাজিলো; ৩১ অৰিয়াসকলে নিভজ আৰু তৰ্তকৰ মূর্তি সাজিলো; অদ্বেলক আৰু অনমোলক নামৰ চফৰবিয়মৰ দেৱতাবোৰো উদ্দেশ্যে চফৰবিয়মৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ নিজৰ সন্তুষ সকলক ঝইত পুৰি উৎসৱ কৰিলো। ৩২ তেওঁলোকে যিহোৱাৰো উপাসনা কৰিছিল। উপাসনাৰ ওখ ঠাইৰ মঠবোৰত পুৰোহিতৰ কাৰ্য কৰিব কাৰণে নিজৰ মাজৰ পৰাই লোক নিযুক্ত কৰিছিল; সেই পুৰোহিতসকলে তেওঁলোকৰ বাবে ওখ ঠাইৰ মঠ-মন্দিৰবোৰত বলি উৎসৱ কৰিছিল। ৩৩ তেওঁলোকে যিহোৱাক উপাসনা কৰাৰ লগতে যি জাতিবোৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকক লৈ আনা হৈছিল, সেই জাতিবোৰ নিয়ম-পঞ্জালী অনসাৰে নিজৰ দেৱতাবোৰোৰো পূজা-অচন্তা কৰিছিল। ৩৪ আজিলৈকে তেওঁলোকে সেই পূৰ্বকালৰ নিয়ম-পঞ্জালী মানি চলি আছে। তেওঁলোকে প্ৰকৃতাৰ্থত যিহোৱাক উপাসনা নকৰে, কাৰণ যিহোৱাই যি যাকোৰ নাম ইস্রায়েল বাখিল, সেই যাকোৰ সন্তান সকলৰ বিধি বানাই আনি কৰিবলৈ তেওঁলোকক নির্দেশ বানাই আনি কৰিবলৈ দিয়া আজ্ঞা অনসাৰে তেওঁলোকে কাৰ্য নকৰে। ৩৫ যাকোৰ সৈতে যিহোৱাই ইস্রায়েলসকলৰ কাৰণে এটি নিয়ম স্থাপন কৰি তেওঁলোকক এই আজ্ঞা দিছিল, “তোমালোকে আন কোনো দেৱ-দেৱীক ভয় নকৰিবা বা তেওঁলোকৰ আগত প্ৰণালীত নকৰিবা আৰু তেওঁলোকক সেৱা-পূজা বা তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্যে বলিদান নকৰিবা। ৩৬ কিন্তু যিহোৱাই, যি জনে মহা-পৰাক্ৰমেৰে আৰু মেলা বাঞ্ছে মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াই অনিলে, তোমালোকে সেই যিহোৱাৰেই উপাসনা কৰিবা; তেওঁকেই প্ৰণালীত কৰিবা আৰু তেওঁ তেওঁই উদ্দেশ্যে বলিদান নকৰিবা। ৩৭ তেওঁ যি যাকোৰ সন্তানক বিধি নিৰ্দেশ বানাই আৰু তেওঁলোকৰ আগত পুৰি উৎসৱ কৰিবা। ৩৮ কিন্তু যিহোৱাই, যি জনে মহা-পৰাক্ৰমেৰে আৰু মেলা বাঞ্ছে মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াই অনিলে, তোমালোকে সেই যিহোৱাৰেই উপাসনা কৰিবা; তেওঁকেই প্ৰণালীত কৰিবা আৰু তেওঁ তেওঁই উদ্দেশ্যে বলিদান নকৰিবা। ৩৯ কিন্তু তোমালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱাকেই তোমালোকে সেই যিহোৱাৰেই উপাসনা কৰিবা; তাতে তেৱেই তোমালোকক তোমালোকৰ সকলো শক্তিৰ পৰা উদ্বাৰ কৰিবা” ৪০ তথাপি ওখ তেওঁলোকে সেই কথালৈ কৰা নিদিলে; তেওঁলোকে পূৰ্বে যিদৰে কৰিছিল, সেই অনসাৰেই চলি থাকিলো। ৪১ এইদৰে সেই জাতি সমূহে যিহোৱাক ভয় কৰিছিল আৰু তেওঁলোকৰ কটা-প্ৰতিমাকো পূজা কৰিছিল; তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে মেনেকৈ কৰিছিল, তেওঁলোকৰ নান্তি-পুত্রসকলেও তেলেকৈ আজিলৈকে কৰি আহিছে।

১৮ এলাৰ পুত্ৰ ইস্রায়েলৰ বজা হোচেয়াৰ বাজতৰ তৃতীয় বছৰত, যিহূদাৰ বজা আহজ পুত্ৰ হিকিয়াই বাজতু কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল আৰু বিচুচালেমত উন্নতিশ বছৰ বাজতু কৰিছিল; তেওঁ পথচিৰ বয়সত বজা হৈছিল আৰু বিচুচালেমত অনুশ্ৰান বছৰ বাজতু কৰিছিল। তেওঁ পথচিৰ বয়সত বজা হৈছিল আৰু আচিল অৰী। তেওঁ জখিয়াৰীৰ জীৱেক আছিল। ও হিকিয়াই তেওঁ পুৰ্বপুৰুষ দায়ুদে কৰাৰ দৰেই যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ভাল সেই সকলোকে কৰিছিল। ৪৮ তেওঁ ওখ ঠাইৰ মঠবোৰ আতৰালে, স্তুন্দবোৰ ভাতি পেলালে আৰু আচোৰা মূর্তিৰেৰ কাটি পেলালে। মোচিয়ে নিৰ্মাণ কৰা পিতৰলৰ সাপটো তেওঁ দোখ

ডেখৰ কৈ ভাঙ্গি পেলালে, কিয়নো সেই কালত ইন্দ্রায়েলী লোকসকলে তাৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জুলাইছিল। পিতৰুৰ সাপটোৰ নাম “নহষ্টন” ৰখা হৈছিল। ৫ হিক্যাই ইস্তালেৰ স্থৰ যিহোৱাৰ ওপৰত তাৰসা কৰিছিল। তেওঁৰ অগত বা পাছত যিহুদাৰ বজাসকলৰ মাজত তেওঁৰ নিচিনা কোনো নাছিল। ৬ যিহোৱাৰ লগত তেওঁ লাগি আছিল আৰু তেওঁৰ পাছত চলিবলৈ এবা নাছিল। যিহোৱাই মোচিক যি আজি দিছিল, সেই সকলো তেওঁ পালন কৰিছিল। ৭ সেয়ে যিহোৱা তেওঁৰ সঙে সঙে আছিল; তেওঁ য'লৈকে পৈছিল, তাতেই তেওঁ সফল হৈছিল; তেওঁ অচুৰৰ বজাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিছিল আৰু তেওঁৰ অধীনত থাকিবলৈ অধীকাৰ কৰিছিল। ৮ তেওঁ গাজা আৰু তাৰ চাৰিসীমালৈকে, প্ৰহীসকলৰ ওখ মিনাৰৰ পৰা গড়েৰ আবৃত নগৰলৈকে বসবাস কৰা পলেষ্টীনাসকলক আক্ৰমণ কৰি পৰাজয় কৰিছিল। ৯ যিহুদাৰ বজা হিক্যায়াৰ বাজতৰ চতুৰ্থ বছৰত, অৰ্থাৎ এলাৰ পুত্ৰ ইন্দ্রায়েলৰ বজা হোচ্যোৱাৰ বাজতৰ সংগৰ বছৰত, অচুৰৰ বজা চল্যানেচৰে চমৰিয়াৰ বিৰুদ্ধে আহি নগৰখন অৱৰোধ কৰিলো। ১০ তিনি বছৰ অৱৰোধ কৰি ৰখাৰ পাছত হিক্যায়াৰ বাজতৰ ছয় বছৰত আৰু ইন্দ্রায়েলৰ বজা হোচ্যোৱাৰ বাজতৰ সংগৰ বছৰত, অচুৰৰ বজা চল্যানেচৰে চমৰিয়াৰ বিৰুদ্ধে আহি নগৰখন অৱৰোধ কৰিলো। ১১ অচুৰৰ বজাই ইন্দ্রায়েলী লোকসকলক বদী কৰি অচুৰ দেশলৈ লৈ গাল আৰু হলহল, হাৰোৰ নদীৰ পাৰৰ গোজন এলেকা আৰু মদীয়াসকলৰ নগৰবোৰেত তেওঁলোকক বাস কৰিবলৈ দিলো। ১২ এইসকলো ঘটিছিল, কাৰণ ইন্দ্রায়েলীসকলে তেওঁলোকৰ স্থৰ যিহোৱাৰ বাক পালন কৰা নাছিল, বৰং যিহোৱাৰ বিধান, অৰ্থাৎ যিহোৱাৰ দাস মোচিৰ সকলো আজা তেওঁলোকে অমান্য কৰিছিল। তেওঁলোকে তাৰ শুনিবলৈ বা পালন কৰিবলৈও ইচ্ছা কৰা নাছিল। ১৩ যিহুদাৰ বজা হিক্যায়াৰ বাজতৰ চৈধ্য বছৰত, অচুৰৰ বজা চনহৰৈবে যিহুদাৰ সকলো গড়েৰ আবৃত নগৰবোৰে আক্ৰমণ কৰি সেইবোৰে অধিকাৰ কৰি ল'লো। ১৪ তাতে যিহুদাৰ বজা হিক্যাই লাখীচত থকা অচুৰৰ বজাৰ ওচৰলৈ এই বুলি কৈ পঠালে, “মই অপৰাধ কৰিলোঁ; আপুনি মোৰ বাজতৰ পৰা উলটি যাঁওক; আপুনি যি বিচাৰিব মই তাৰ দিবলৈ প্ৰস্তুত আছোঁ।” তাতে অচুৰৰ বজাই যিহুদাৰ বজা হিক্যায়াৰ পৰা তিনিশ কিক্ৰৰ বৃপ্ত আৰু ত্ৰিশ কিক্ৰৰ সোণ দণ্ডী কৰিলো। ১৫ সেয়ে, বজা হিক্যায়াৰ যিহোৱাৰ গৃহ আৰু বাজতৰ্বালত যিমান বৃপ্ত আছিল, সকলোৰে তেওঁক দিলো। ১৬ তাৰ পাছত যিহুদাৰ বজা হিক্যায়াৰ যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ দুৱাৰ আৰু স্তন্দৰোৰে পৰা সোণৰ পতাবোৰে এবুৱাই সেইবোৰে অচুৰৰ বজাৰ দিলো। ১৭ তথাপিৰে, অচুৰৰ বজাই লাখীচত পৰা ততন, বৰচারীচ, আৰু বৰচাকিৰ বহু সৈন্যসমাত্ৰে সৈতে যিৰচালেমলৈ হিক্যায়াৰ বজাৰ ওচৰলৈ পঠালে। তেওঁলোকে যাত্রা কৰি আহি যিৰচালেমলৈ ওচৰ পাই ওখ ঠাইৰ পুঁখুৰীৰ পানীৰ বৈ অহা নলাৰ ফালে আগবাঢ়ি গৈ ঘাইপথৰ ধোৰাসকলৰ পথাৰৰ কাষত যিহু হল। ১৮ তেওঁলোকে মেতিয়াৰ বজা হিক্যায়াক মাতি পঠালে; বাজগৃহৰ পৰা ঘৰগৰী হিক্যায়াৰ পুত্ৰ ইলিয়াকীম, বাজ লিখক চেবনা আৰু ইতিহাস লিখক আচৰণ পুত্ৰ যোৱাই তেওঁলোকৰ সাক্ষাৎ কৰিবলৈ বাহিৰ ওলাই গ়ল। ১৯ বৰচাকিৰে তেওঁলোকৰ ক'লে, বজা হিক্যায়াক গৈ কেওঁক যে, মহাবাজারিবিজাৰ অৰ্থাৎ অচুৰৰ বজাই কৈছে, “আপোনাৰ আস্থাভাজনৰ উৎস কি? ২০ আপুনি কেৰল এমে অৰ্থহীন কথাবোৰে কয় যে, আপোনাৰ যুদ্ধ কৰাৰ যথেষ্ট বুদ্ধি আৰু শক্তি আয়ে। এতিয়া আপুনি কাৰ ওপৰত তাৰসা কৰি মোৰ অহিতে বিদ্ৰোহ কৰিছে আৰু কোনো আপোনাক সাহস দিছে? ২১ চাঁওক, আপুনিতো মিচৰৰ ওপৰত, অৰ্থাৎ সেই ফেঁতো খোৱা নলৰ লাখুটি নিৰ্ভৰ কৰিছে; কোনোৱে সেই নলৰ লাখুটি ওপৰত তাৰ দিলো, সিটো ভাণ্ডিবই, তাৰ আঁহও তেওঁৰ হাতত ফুটি সোমাব। মিচৰৰ বজা ফুৰোণত নিৰ্ভৰ কৰা সকলৰ কাৰণে তেওঁ তেনেকুৱাই হয়। ২২ কিন্তু আপোনালোকে যদি মোক কয় যে, ‘আমি আমাৰ স্থৰৰ যিহোৱাততে ভাৰসা কৰিছোঁ,’ তেওঁ তেওঁ জানো সেইজনা স্থৰৰ নহয় যি জনৰ ওখ ঠাইৰ মঠবোৰে আৰু যজন্মেদীবোৰ হিক্যায়াৰ দূৰ কৰি যিহুদাৰ যিহু যিবুচালেমৰ লোকসকলক কৈছিল, ‘আপোনালোকে যিবুচালেমত এই যজন্মেদীৰ সন্মুখত উপাসনা কৰিব লাগে?’ ২৩ এতিয়া সেয়ে শুনক, মই মোৰ পত্ৰ অচুৰৰ বজাৰ পৰা আপোনালৈ এক চুক্তি

আগবঢ়াৰ বিচাৰো। যদি আপুনি অশ্বাৰোহৈ দিবলৈ সমৰ্থ হয়, তেওঁতে মই আপোনাক দুই হাজাৰ মোঁৰা দিম। ২৪ যদি ইয়াকে কৰিব নোৱাৰে, তেওঁতে মোৰ পত্ৰৰ দাসবোৰৰ মাজৰ সকলোলাটকে সুৰ সেনাপতি এজননেইহোৱা আপুনি কেনেকৈ বাথা দি ৰাখিব পাৰিব? আপুনি বথ ও অশ্বাৰোহৈসকলৰ কাৰণে মিচৰৰ ওপৰত তাৰসা কৰিছে! ২৫ তাৰ উপৰি, মই জানো যিহোৱাৰ অবিহনেই এই ঠাইৰ অহিতে যুঁজি দিবলৈ আৰু তাৰ বিনষ্ট কৰিবলৈ আহিছোঁ? যিহোৱাই মোক কৈছিল, ‘তুমি সেই দেশৰ অহিতে উঠি গৈ তাৰ বিনষ্ট কৰা।’ ২৬ তেওঁতিয়া হিক্যায়াৰ পুত্ৰ ইলিয়াকীম, চেৰনা আৰু যোৱাহে বৰচাকিৰ ক'লে, “বিনয় কৰোঁ, আপোনাব দাসবোৰৰ লগত আপুনি অৰামীয়া ভাষাৰে কথা কঠক, কাৰণ আমি তাৰ বুজি পাওঁ; কিন্তু গড়ৰ ওপৰত যিহু হৈ থকা লোকসকলে শুনিব পৰাকৈ আপুনি আমাৰ লগত ইন্তী ভাষাৰে কথা নক'ব।” ২৭ কিন্তু ৰবচাকিৰে তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ পত্ৰৰে কেৰল আপোনালোকৰ পত্ৰ আৰু আপোনালোকৰ ওচৰলৈকে এই সকলো কথা ক'বলৈ জানো মোক পঠাইছোঁ? তেওঁ জানো গড়ৰ ওপৰত বহা সেই সকলো লোক, যিসকলে আপোনালোকৰ দৰেই বিষ্ঠা আৰু প্ৰসাৰ খাৰ লাগিব, তেওঁলোকৰ ওচৰলৈকে মোক পঠোৱা নাই?” ২৮ তেওঁতিয়া ৰবচাকিৰে যিহু হৈ অতি উচ্চস্থৰে ইৱী ভাষাৰে ক'লে, “আপোনালোকে মহাবাজারিবিজাৰ অৰ্থাৎ অচুৰৰ বজাৰ কথা শুনক; ২৯ বজাই এইদৰে কৈছে, হিক্যায়াৰ বজাই যেন আপোনালোকক প্ৰাতাৰণা নক'বে; কিয়নো মোৰ অধিকাৰৰ পৰা আপোনালোকক বশ্বা কৰিবলৈ তেওঁৰ সাধ্য নাই। ৩০ হিক্যায়াৰ যেন এই কথা কৈ যিহোৱাৰ ওপৰত আপোনালোকৰ ভাৰসা নিদিয়ে যে, “যিহোৱাই আমাক অৱশোই উদ্বাৰ কৰিব; অচুৰৰ বজাৰ হাতত এই নগৰ কেতিয়াও শোধাই নিদিব।” ৩১ অপোনালোকে হিক্যায়াৰ পথা নুঞ্জিব। কিয়নো অচুৰৰ বজাই এইদৰে কৈছে, ‘আপোনালোকে মোৰে সৈতে সন্ধি কৰক আৰু বাহিৰ হৈ মোৰ ওচৰলৈ আহক’; তাতে আপোনালোক সকলোৱে নিজৰ নিজৰ দ্রাক্ষলতা আৰু ডিমুৰ গৰছৰ পৰা ফল খাৰ পাৰিব আৰু নিজৰ কুৰাঁৰ পানী ও খাৰ পাৰিব। ৩২ মই উলটি আহি আপোনালোকক আপোনালোকৰ নিজৰ দেশৰ দৰে শশ্য আৰু নতুন দ্রাক্ষলসৰ দেশ, অৱ আৰু দ্রাক্ষবাবীবোৰৰ দেশ, জিগত আৰু মুখু থকা এখন দেশলৈ লৈ যাম; তাত আপোনালোকৰ মৃত্যু নহ'ব, কিন্তু জীয়াই থাকিব।’ হিক্যায়াৰ যেতিয়া আপোনালোকক এই কথা কৈ ফুচুলাব বিচাৰে যে, ‘যিহোৱাই আপোনালোকক উদ্বাৰ কৰিব,’ তেওঁতিয়া আপোনালোকে তেওঁৰ কথা নুঞ্জিব। ৩৩ আন আন জাতিৰ দেৱতাবোৰে জানো অচুৰৰ বজাৰ হাতত পথা তেওঁলোকক উদ্বাৰ কৰিছে? ৩৪ হমাত আৰু অগৰ্দৰ দেৱতাবোৰ ক'ত আছে? চৰ্হৰ্যম, হেনা আৰু ইহুৰাৰ দেৱতাবোৰ ক'ত আছে? তেওঁলোকে জানো মোৰ হাতত পথা চমৰিয়াক উদ্বাৰ কৰিবলৈ, ‘তেওঁতিয়া আপোনালোকে তেওঁৰ কথা নুঞ্জিব।’ ৩৫ আন আন জাতিৰ দেৱতাবোৰে জানো অচুৰৰ বজাৰ হাতত পথা তেওঁলোকক উদ্বাৰ কৰিলে, যিহু হৈ মুখু থকা এখন দেশলৈ লৈ যাম; তাত আপোনালোকৰ মৃত্যু নহ'ব, কিন্তু জীয়াই থাকিব।’ হিক্যায়াৰ যেতিয়া আপোনালোকক এই কথা কৈ ফুচুলাব চিচাৰে যে, ‘যিহোৱাই আপোনালোকক উদ্বাৰ কৰিব পাৰিব?’ ৩৬ কিন্তু লোকসকল মনে মনে থাকিবল; তেওঁলোকে তেওঁক এটি কথাবোৰে উত্তৰ নিদিলো; কিয়নো বজাই এনে আজা দিছিল, ‘আপোনালোকে তেওঁক উত্তৰ নিদিব।’ ৩৭ তাৰ পাছত বাজগৃহৰ ঘৰগৰী হিক্যায়াৰ পুত্ৰ ইলিয়াকীম, বাজ লিখক চেবনা আৰু ইতিহাস লিখক আচৰণ পুত্ৰ যোৱাই তেওঁলোকৰ সাক্ষাৎ কৰিবলৈ বাহিৰ ওলাই গ়ল। ৩৮ বৰচাকিৰে তেওঁলোকৰ ক'লে, বজা হিক্যায়াক গৈ কেওঁক যে, মহাবাজারিবিজাৰ অৰ্থাৎ অচুৰৰ বজাই কৈছে, “আপোনাৰ আস্থাভাজনৰ উৎস কি? ৩৯ আপুনি কেৰল এমে অৰ্থহীন কথাবোৰে কয় যে, আপোনাৰ যুদ্ধ কৰাৰ যথেষ্ট বুদ্ধি আৰু শক্তি আয়ে। এতিয়া আপুনি কাৰ ওপৰত তাৰসা কৰি মোৰ অহিতে বিদ্ৰোহ কৰিছে আৰু কোনো আপোনাক সাহস দিছে? ৪১ চাঁওক, আপুনিতো মিচৰৰ ওপৰত, অৰ্থাৎ সেই ফেঁতো খোৱা নলৰ লাখুটি নিৰ্ভৰ কৰিছে; কোনোৱে সেই নলৰ লাখুটি ওপৰত তাৰ দিলো, সিটো ভাণ্ডিবই, তাৰ আঁহও তেওঁৰ হাতত ফুটি সোমাব। মিচৰৰ বজা ফুৰোণত নিৰ্ভৰ কৰা সকলৰ কাৰণে তেওঁ তেনেকুৱাই হয়। ৪২ কিন্তু আপোনালোকে যদি মোক কয় যে, ‘আমি আমাৰ স্থৰৰ যিহোৱাততে ভাৰসা কৰিছোঁ,’ তেওঁ তেওঁ জানো সেইজনা স্থৰৰ নহয় যি জনৰ ওখ ঠাইৰ মঠবোৰে আৰু যজন্মেদীবোৰ হিক্যায়াৰ দূৰ কৰি যিহুদাৰ যিহু যিবুচালেমৰ লোকসকলক কৈছিল, ‘আপোনালোকে যিবুচালেমত এই যজন্মেদীৰ সন্মুখত উপাসনা কৰিব লাগে?’ ৪৩ এতিয়া সেয়ে শুনক, মই মোৰ পত্ৰ অচুৰৰ বজাৰ পৰা আপোনালৈ এক চুক্তি

সেয়ে যিসকল এতিয়াও জীয়াই আছে, তেওঁলোকৰ কাৰণে আপুনি প্ৰাৰ্থনা কৰক'।' ৫ বজা হিক্ষিয়াৰ দাসবোৰ যেতিয়া যিচয়াৰ ওচৰলৈ আহিছিল, ৬ তেতিয়া যিচয়াই তেওঁলোকক কৈছিল, 'আপোনালোকৰ প্ৰতুক ক'ব যে, যিহোৱাই কৈছে, 'তুমি যি শুণিছা অৰ্থে অচূৰৰ বজাৰ দাসবোৰে মোক যি সকলো ঠাট্টা-বিন্দুপ কৰিছে, তালৈ তুমি ভয় নকৰিব।' ৭ শুনা, মই তেওঁৰ অন্তৰত এক আত্মা স্থিতি কৰিম; তেওঁ এক সমাদৃ শুনিব আৰু নিজৰ দেশশ্লৈ উভটি যাব; মই তেওঁক নিজৰ সেই ঠাইতে তৰোৱালৈ নিপাত কৰিম।' ৮ পাছত বৰচাকিয়ে উভটি আহি শুনিলৈ যে অচূৰৰ বজাই লাচীচ এৰি লিঙ্গনাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিছে। ৯ তাৰ পাছতে অচূৰৰ বজা চনহৈবৈে খবৰ পালে যে মিচৰ আৰু কুচ দেশৰ বজা তিৰ্হাকাই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবৰ কাৰণে ওলাই আহিছে। তেতিয়া অচূৰৰ বজাই পুনৰ হিক্ষিয়াৰ ওচৰলৈ লোকসকলৰ যোগেনি এক বাৰ্তা পঠাই দিলো: ১০ 'তোমালোকে গৈ যিহুদাৰ বজা হিক্ষিয়াক কোৱাগৈ, 'আপোনাৰ দীশৰ, যিজনৰ ওপৰত আপুনি ভাৰসা বাখে, তেওঁ এই ইৰুলুলৈ প্ৰতাৰণা কৰিবলৈ নিদিৰ 'অচূৰৰ বজাৰ হাতত যিবুচালেমক শোধাই দিয়া নহ'ব।' ১১ চাওঁক, আপুনিতো শুনিছেই যে অচূৰৰ বজাই সকলো দেশক সম্পূৰ্ণৰূপে বিনষ্ট কৰিবৰ কেনে ব্যৱহাৰ কৰিছে; তেনহেলে, আপুনি বক্ষা পাবনে? ১২ মোৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে গোজন, হাৰণ, বেচফ, আৰু তলচাচাৰত থকা এদনৰ যি জাতি সমূহক বিনষ্ট কৰিছিল, তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰে জানো তেওঁলোকক বক্ষা কৰিছিল? ১৩ হইতাৰ বজা, অৰ্পদাৰ বজা, চৰ্বৰ্যিমৰ নগৰবোৰৰ বজা, হেনা আৰু ইৰুৱাৰ বজা ক'ত আছে?' ১৪ হিক্ষিয়াই বাৰ্তাবাহকসকলৰ পৰা পত্ৰখন লৈ পঢ়লৈ; তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহলৈ উঠি গল আৰু যিহোৱাৰ সমূহখত পত্ৰখন মেলি ধৰিলে। ১৫ তাৰ পাছত হিক্ষিয়াই যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, 'হে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, দুই কৰুৰ মাজত থকা হে ইস্রায়েলৰ দীশৰ, পৃথিবীৰ সমুদয়াৰ বজাৰ ওপৰত একমাত্ দীশৰ আপুনিয়েই; আপুনিয়েই আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিবীৰ সুষ্ঠিকৰ্তা। ১৬ হে যিহোৱা, কাণ পাতি শুনক, হে যিহোৱা, কুচ মেলি চাওঁক। জীৱন্ত দীশৰক নিন্দা কৰিবৰ কাৰণে চনহৈবৈে যি কথা কৈ পঠাইছে, সেয়া শুনক। ১৭ হে যিহোৱা, এই কথা সত্য যে, অচূৰৰ বজাসকলে জাতিবোৰক আৰু তেওঁলোকৰ দেশেবোৰ বিনষ্ট কৰিলো। ১৮ তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰক জুহিৎ পেলালো, কিয়নো সেইবোৰ দেৱতা নছিল, মন্যুৰ হাতেৰে নিৰ্মিত কেৱল কাঠ আৰু শিলৰ শিল্পকাৰ্য মাথোন; সেয়ে, আচৰ্যায়াসকলে সেইবোৰ বিনষ্ট কৰিলো। ১৯ এই হেতুকে, হে আমাৰ দীশৰ যিহোৱা, মই আপোনাক বিয়ৰ কৰিব, আপুনি আমাৰ তেওঁৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰক, তেতিয়া পথিৰীৰ সমগ্ৰ বজাই জনিব পাৰিব যে আপুনিয়েই দীশৰ, কেৱল আপুনিয়েই যিহোৱা।' ২০ তেতিয়া আমোচৰ পুত্ৰ যিচয়াই হিক্ষিয়াৰ ওচৰলৈ এই কথা কৈ পঠলৈ, 'ইস্রায়েলৰ দীশৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে যে, 'অচূৰৰ বজা চনহৈবৈৰ সমন্বে তুমি দিদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলা, তাক মই শুনিলো।' ২১ তেওঁৰ বিষয়ে যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'চিয়োনৰ ঘৰতী কন্যাই তোমাক হেয়েজান কৰে আৰু তোমাক বিন্দুপ কৰি হাঁহে; যিবুচালেমৰ কন্যাই তোমাক দেখি মূৰ জোকাৰে। ২২ তুমি কাক অপমান কৰিলা? কাক নিন্দা কৰিলা? তুমি কাৰ বিৰুদ্ধে চিপ্পিৰি কথা ক'লা আৰু দৰ্পেৰে সৈতে চৰকুলি চাইছা? ইস্রায়েলৰ পতিৰ দীশৰ জনাৰ বিৰুদ্ধেই তুমি এইবোৰ কৰিলা। ২৩ তুমি নিজ দৃতোৰে দাবাই প্ৰভুৰ নিন্দা কৰি ক'লা, 'মোৰ অধিক বথবোৰেৰ সৈতে পৰ্বতাবাৰৰ উচ্চ শিখবলৈ, লিবানোৰ আঠাইতকে ওখ ওখ শিখবলৈকে উঠি গলোঁ; মই তাৰ ওখ ওখ এৰচ গছবোৰ কাটি পেলাম আৰু তাৰ উত্তম উত্তম দেৱদাৰু গছবোৰ কাটি পেলাম; আৰু মই তাৰ বহুত দূৰলৈকে সোমাই যাম, সকলোতকৈ উত্তম ফলৱৰতা অবণ্যৰ ভিতৰলৈ সোমাই যাম। ২৪ মই কুৱা খান্দি বিদেশৰ পানী পান কৰিলোঁ। মই মোৰ ভাৰিৰ তলুয়াৰেৰে মিচৰৰ নদীবোৰে শুকুৱালো।' ২৫ 'তুমি জানো শুনা নাই যে অনেক আগেয়ে মই ইয়াক কেনেকৈ থিৰ কৰিলোঁ আৰু প্ৰাচীন কালতে মই তাৰ পৰিকল্পনা কৰিছিলোঁ? এতিয়া মই তাক সিদ্ধ কৰি আছোঁ। সেইবাবেইতো তুমি ইয়াত গড়েৰে আবৃত নগণবোৰে উচ্ছল কৰি ভগ্নাশেষ কৰিব পাৰিছা। ২৬ সেইবোৰ নিবাসীসকল দুৰ্বলী হ'ল, ভয়তে ব্যাকুল আৰু লজ্জিত

হ'ল। সিহঁত পথাৰৰ তৃণ, সেউজীয়া ঘাঁহ-বন, ঘৰৰ চালত বা পথাৰত গজা ঘাঁহৰ নিচিনা, যি বাঢ়ি মোৰাৰ আগেয়েই শুকাই যায়। ২৭ কিন্তু মই তোমাৰ বহা, এনেকি তুমি বাহিৰলৈ বা ভিতৰলৈ অহ-যোৱাৰ কৰা আৰু মোৰ বিৰুদ্ধে কৰা খঁ এই সকলোকে জানো। ২৮ তুমি মোৰ বিৰুদ্ধে কৰা খঙ্গৰ কাৰণে আৰু তোমাৰ অহংকাৰৰ কথা মোৰ কাণত পৰাৰ কাৰণে, মই তোমাৰ নাকত মোৰ হাঁকেটা আৰু মুখত মোৰ লাগাম লাগাম আৰু যি বাটেন্দি তুমি আহিলা, সেই বাটেন্দিৰেই মই তোমাক ঘূৰাই পঠাই।' ২৯ 'তোমাৰ কাৰণে এয়ে এক চিন হ'ব: এই বছৰত নিজে নিজে যি উৎপন্ন হ'ব, তাকে তোমালোকে খাবা। দ্বিতীয় বছৰত তাৰ পৰা যি উৎপন্ন হ'ব, তোমালোকে তাকে ভোজন কৰিবা; কিন্তু তৃতীয় বছৰত তোমালোকে কঠীয়া সিচি শস্য দাবা, দ্বাক্ষাৰীৰ পাতি তাৰ ফল ভোগ কৰিবা। ৩০ যিহুদাৰ ফৈদৰ যি লোকসকল তেতিয়াও জীৱিত থাকিব, তেওঁলোকে পুনৰ শিশাৰ মেলিব আৰু ফুল উৎপন্ন কৰিব। ৩১ কিয়নো যিবুচালেমৰ পৰা আৰু চিয়োন পৰ্বতৰ পৰা অৱশিষ্ট জীৱিত লোকসকল আহিব; বাহিনী সমূহৰ যিহোৱাৰ উৎসাহে ইয়াক সিদ্ধ কৰিব।' ৩২ এই হেতুকে অচূৰৰ বজাৰ বিষয়ে যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'তেওঁ এই নগণলৈ নাহিব, এনেকি এপাত কাঠো নামাৰিব। তেওঁ চাল লৈ ইয়াৰ সন্ধুখলৈ নাহিব নাহিব ইয়াৰ বিৰুদ্ধে অৱৰোধৰ পথ নিৰ্মাণ নকৰিব। ৩৩ তেওঁ যি পথেন্দি আহিল, সেই পথেন্দি উলাটি যাব; এই নগণত তেওঁ নোসোমাৰ; এয়ে হৈছে যিহোৱাৰ ঘোষণা। ৩৪ মই নিজৰ কাৰণে আৰু মোৰ দাস দায়ুদৰ কাৰণে, মই এই নগণক প্ৰতিহত কৰি উদ্ধাৰ কৰিম।' ৩৫ সেই বাতিলেই যিহোৱাৰ স্বৰ্গদৃতে বাহিৰলৈ ওলাই গৈ, আচৰ্যায়াসকলৰ ছাউনিৰ এক লাখ পঁচাশী হাজাৰ সৈন্যক বধ কৰিলো; পিছদিনা বাতিলুৱা লোকসকল যেতিয়া উঠিল, তেতিয়া সকলো ঠাইতে মৰা শৰ পৰি থকা দেখিলো। ৩৬ সেয়ে অচূৰৰ বজা চনহৈবৈৰ পৰা ঘৰেলৈ উভটি গল আৰু নীৰব চহৰত বাস কৰিলো। ৩৭ এদিন যেতিয়া চনহৈবৈৰে নিজৰ দেৱতা নিশ্চোকৰ মন্দিৰত পূজা কৰি আহিল, তেতিয়া অদুমেলক আৰু চৰচৰ নামেৰে তেওঁৰ দুজন পুতেকে তেওঁক তৰোৱালোৰে আঘাত কৰি বধ কৰিলো; পাছত তেওঁলোক আৰাবট দেশশ্লৈ পলাই গল। চনহৈবৈৰ পদত তেওঁৰ পুত্ৰ এচৰ-হদ্দেন বজা হ'ল।

২০ এই সময়তে হিক্ষিয়া বজা অসুস্থ হৈছিল আৰু তেওঁৰ মৃতপ্ৰায় অৱস্থা হৈছিল। সেয়ে এদিন আমোচৰ পুত্ৰ যিচয়া ভাববাদীয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, 'যিহোৱাই এই কথা কৈছে, 'তুমি তোমাৰ ঘৰৰ বিষয়ে পৰামৰ্শ দিয়া; কিয়নো তোমাৰ মৃত্যু হ'ব; তুমি জীয়াই নাথাকিবা।' ২ এই কথা শুনি হিক্ষিয়াই তেওঁৰ মুখ দেৱালৰ ফাললৈ ঘূৰাই যিহোৱাৰ আগত এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলো; ৩ 'হে যিহোৱা, মিনতি কৰিছোঁ, এবাৰ সেঁৰণৰ কৰক, মই কেনে বিশাসেৰ আৰু সমস্ত দহয়েৰে আপোনাৰ সমূহখত চলা-ফুৰা কৰি আহিছোঁ; আপোনাৰ দৃষ্টিত মই কেনে সৎ আচৰণ কৰি আহিছোঁ।' এই ইৰুলু হিক্ষিয়াই বৰকে কান্দিলৈ ধৰিলো। ৪ যিচয়াই ওলাই গৈ বাঞ্জগুহৰ চোতালৰ মাজ পোৱাৰ আগেয়েই তেওঁৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ এই বাক আহিল। ৫ 'তুমি ঘূৰি যোৱা আৰু মোৰ লোকসকলৰ নেতা হিক্ষিয়াক কোৱাগৈ, 'তোমাৰ পূৰ্বপুৰুষ দায়ুদৰ দীশৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, 'মই তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলোঁ আৰু মই তোমাৰ চকুৰ পৰা নামী দেখিলোঁ। তৃতীয় দিন মই তোমাক আৰোগ্য আৰু তুমি যিহোৱাৰ গৃহলৈ উঠি যাব।' ৬ তোমাৰ আয়ুস মই পুনৰ পোকৰ বছৰ বঢ়াই দিম আৰু মই অচূৰৰ বজাৰ হাতৰ পৰা তোমাৰ আৰু এই নগণৰ উদ্ধাৰ কৰিম; মোৰ নিজৰ বাবে আৰু মোৰ দাস দায়ুদৰ কাৰণে মই এই নগণৰ বক্ষা কৰিম।' ৭ যিচয়াই ক'লে, সেই 'ডিমুন গুটিৰ পিটিকা লৈ আনি,' তেতিয়া লোকসকলে তাক আনি হিক্ষিয়াৰ খছৰ ওপৰত সানি দিয়াত তেওঁ সুস্থ হ'ল। ৮ সেই সময়ত হিক্ষিয়াই যিচয়াক ক'লে, 'যিহোৱাই যে মোক সুস্থ কৰিব আৰু তৃতীয় দিনা মই যিহোৱাৰ গৃহলৈ উঠি যাব, তাৰ কি চিন হ'ব?' ৯ যিচয়াই উত্তৰ দি ক'লে, 'যিহোৱাই যে তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা সিদ্ধ কৰিব, সেইবাবে যিহোৱাৰ পৰা আপোনাৰ বাবে এই চিন দিব; আপুনিয়ে কওঁক, ছাঁটো দহ খাপ আগবঢ়া যাব লাগে নে দহ খাপ পাছলৈ

ହୁଣ୍ଡକି ଆହିବ ଲାଗେ?" ୧୦ ତେତିଯା ହିକ୍କିଆଇ କ'ଳେ, "ନହ୍ୟ, ଛା ଦହ ଧାପ ଆଗବାଢ଼ି ଯୋରାଟେ ସାଧାରଣ କଥା; ବେବୁ ଛାଁଟେ ଦହ ଧାପ ପାଞ୍ଜିଲେ ହୁଣ୍ଡକି ଯାଓକି।" ୧୧ ତେତିଯା ଯିଚ୍ଛା ଭାବବାଦୀଯେ ଯିହୋରାର ଆଗତ ପ୍ରଥମା କବିଲେ ଆବୁ ଯିହୋରାଇ ଛାଁଟେ ଦହ ଧାପ ପିଚ୍ଛାଇ ଆନିଲେ; ତାତେ ଆହଜର ଚିବିର ପଥତ ହାଟୋ ତଳିଲେ ନାମି ଗଲୁ । ୧୨ ମେହି ସମ୍ଯତ ବଲଦାନର ପୁତ୍ର ବୈବିଲନର ବଜା ବରୋଦକ ବଲଦାନେ ବଜା ହିକ୍କିଆର ଅସୁଖର ଖବର ପାଲେ । ମେହେ ତେଣୁ ହିକ୍କିଆର ଓଚରେ ପତ୍ର ଆବୁ ଏହି ଉପଧାର ପଠାଲେ । ୧୩ ହିକ୍କିଆକ ମେହି ଚିଠିରେ ପଢ଼ି ଶୁଣିଲେ । ତାର ପାହତ ବଜାଇ ମେହି ବାର୍ତ୍ତାବାହକ କଲକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଜପ୍ରାସାଦଟେ ଦେଖୁଟୁରାର ଲଗତେ ନିଜର ବହମୂଳ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ, ଯେମେ ବୃଷ୍ଟ, ସୋଣ, ସୁଗର୍ଜି ମହଳା, ମୂଲ୍ୟାରାନ ତେଲ ଆବୁ ତେଣୁର ଅନ୍ତ୍ର-ସନ୍ତ୍ର ଆଦି ଭାବାଳ ଆଟାଇ ବସ୍ତ ତେଣୁଲୋକ ଦେଖୁରାଲେ । ହିକ୍କିଆର ବାଜଗୃହତ ବା ତେଣୁର ଗୋଟେଇ ବାଜାତ ଏମେ ଏକୋରେ ନାଥାକିଲି, ଯି ତେଣୁ ତେଣୁଲୋକ ନେଦେଖୁରାଲେ । ୧୪ ତେତିଯା ଯିଚ୍ଛା ଭାବବାଦୀଯେ ହିକ୍କିଆ ବଜାର ଓଚରଲେ ଆହି ଶୁଣିଲେ, "ମାନୁହବୋରେ ଆପୋନାକ କି କଥା କଲେ? ତେଣୁଲୋକ କର ପରା ଆହିଛିଲ?" ହିକ୍କିଆଇ କ'ଳେ, "ତେଣୁଲୋକ ଦୂର ଦେଶ ବୈବିଲନର ପରା ମୋର ଓଚରଲୈ ଆହିଛିଲ!" ୧୫ ଯିଚ୍ଛାଇ ଶୁଣିଲେ, "ଆପୋନାର ବାଜଗୃହତ ତେଣୁଲାକେ କି କି ଦେଖିଲେ?" ହିକ୍କିଆଇ କ'ଳେ, "ମୋର ବାଜଗୃହ ସକଳୋବୋରେଇ ତେଣୁଲୋକେ ଦେଖିଲେ; ମୋର ବହମୂଳ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟବୋରର ମାଜତ ଏମେ କୋଣେ ବସ୍ତ ମାଟି ଯି ମହି ତେଣୁଲୋକ ଦେଖୁତାର ନାହିଁ।" ୧୬ ତେତିଯା ଯିଚ୍ଛାଇ ହିକ୍କିଆକ କ'ଳେ, "ଯିହୋରାର କଥା ଶୁଣକ । ୧୭ ଶୁଣକ, ଏମେ ଦିନ ଆହିବ ଯେତିଯା ଆପୋନାର ବାଜଗୃହ ଯି ସକଳୋ ଆହେ ଆବୁ ଆପୋନାର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କଲେ ସଂଖ୍ୟ କରା ଯି ଯି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆହେ, ସକଳୋ ବୈବିଲନଲେ ଲୈ ଯୋରା ହ'ବ । ଯିହୋରାଇ କୈଛେ, ଏକୋରେ ବାକି ନାଥାକିବି । ୧୮ ଆପୋନାର ନିଜର ସତାନ ସକଳ, ଯିସକଳକ ଆପୁନି ଜୟ ଦିଲେ, ତେଣୁଲୋକ ତେଣୁଲାକେ ଲୈ ଯାବ ଆବୁ ବୈବିଲନର ବାଜପ୍ରାସାଦତ ତେଣୁଲୋକ ନପୁଂସକ ହେଉଥାକିବ ।" ୧୯ ହିକ୍କିଆଇ ତେତିଯା ଯିଚ୍ଛାକ କ'ଳେ, "ଆପୁନି ଯିହୋରାର ଯି କଥା କ'ଳେ, ମେହେ ଉତ୍ତମ ।" ତେଣୁ ଏହି କଥା କ'ଳେ, କାବଣ ତେଣୁ ଭାରିଛି, "ମୋର ଜୀବନ କାଳତ ଶାନ୍ତି ଆବୁ ନିବାପଦ ହ'ଲେ, ମେହେ ଜାମୋ ଉତ୍ତମ ନହ୍ୟ?" ୨୦ ହିକ୍କିଆର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସକଳୋ ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ତେଣୁ ସକଳୋ ପରାକ୍ରମର କଥା ଆବୁ ତେଣୁ କେନେକେ ପୁଷ୍ଟୁବୀ ଆବୁ ନଳା କବି ନଗନ୍ତେଲେ ପାନୀ ଆନିଛିଲ, ଏହି ସକଳୋ ଜାମୋ "ଯିହୁଦାର ବଜାସକଳର ଇତିହାସ" ପୁଣ୍କରଖନତ ଲିଖିବା ନାହିଁ? ୨୧ ପାହତ ହିକ୍କିଆ ତେଣୁ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କଲର ଲଗତ ନିଦ୍ରିତ ହ'ଲ ଆବୁ ତେଣୁ ପୁତ୍ର ମନଚି ତେଣୁ ପଦତ ଭାବୁ ହାଲ ।

করিম। ৮ ইংগ্রায়েলীয়াসকলে যদি কেবল মোৰ সকলো আজ্ঞা যত্নেৰে
পালন কৰে আৰু মোৰ দাস মেচিয়ে তেওঁলোক দিয়া সকলো বিধান
অনুসূচে চলে, তেওঁ তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক মই যি দেশ দিলোঁ,
সেই দেশৰ পৰা তেওঁলোকৰ তাৰি লৰচন মকৰিম।” ৯ কিন্তু লোকসকলে
সেই কথা মনুশ্বিন্দে; মনচিয়ে তেওঁলোক বিপথে পৰিচালিত কৰিবলৈ;
এনেকি যি জাতিবোৰক যিহোৱাই ইহুয়োলৰ লোকসকলৰ সম্মুখৰ পৰা
উচ্ছব কৰিছিল, তেওঁলোকতকৈয়ো অধিক কু-আচৰণ কৰিবলৈ ধৰিবলৈ।
১০ তেওঁতাৰ যিহোৱাই তেওঁৰ দাস ভাৰাবাদীসকলৰ দ্বাৰাই এই কথা
ক'লৈ, ১১ “যিহুদাৰ বজা মনচিয়ে এনেবোৰ খিলাফীয়া কৰ্ম কৰিছে।
তেওঁৰ পূৰ্বতে যি ইমোৰীয়া লোকসকল আছিল, তেওঁলোকতকৈ তেওঁ
অধিক কুকৰ্ম কৰিবে আৰু নিজৰ মৃতি বোৰ দ্বাৰাই যিহুদাক পাপৰ পথত
পৰিচালিত কৰাইছে।” ১২ সেয়ে, ইহুয়োলৰ স্টৰ্পু যিহোৱাই হৈছে, “মই
শীঘ্ৰেই বিৰচালেম আৰু যিহুদালৈ এনে অমঙ্গল আনিম যে, যেয়ে তাক
শুনিব, তেওঁলোক সকলো শিয়াবি উঠিব। ১৩ মই যিবুচালেমৰ ওপৰত
চমৰিয়াৰ বিৰুদ্ধে যি মাপ-জৰী আৰু আহাৰৰ বংশৰ বিৰুদ্ধে যি উলমুঝ-জৰী
ব্যৱহাৰ কৰিছিলোঁ, তাক বিস্তৃত কৰিম। মানুহে যেনেকৈ এখন বাচন
মচে আৰু মচা হ'লে, তাক তলমুৰাইকৈ উৰুবুৰাই থথ, তেনেকৈয়ে মই
যিবুচালেমক মচি চাফা কৰিম। ১৪ মোৰ লোকসকলৰ বাকী অংশক
মই ত্যাগ কৰিম আৰু শক্রবোৰ হাতত তেওঁলোকক শোধাই দিম;
তাতে তেওঁলোক শক্রবোৰ চিকাৰ হ'ব আৰু তেওঁলোকৰ সকলো বস্তু
শক্রবোৰে লুট কৰি নিব। ১৫ কিয়নো মোৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তেওঁলোকে
তাকেই কৰিলৈ; যদিনা তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকল মিচৰ দেশৰ পৰা
ওলাই আহিছিল, সেইদিনাৰ পৰা আজিলোকে তেওঁলোকে মোক খ'ব উঠাই
আহিছে।” ১৬ তাৰ বাহিৰেও ইহুৰ পৰা সিমুৰ্বলকে যিবুচালেম মৃতকৰ
তেজেৰে পূৰ্ণ নকৰামানলোকে মনচিয়ে নিৰ্দেশী লোকসকলৰ বজ্জপ্তাপ
কৰিলৈ। যিহুদাব লোকসকলৰ দ্বাৰাই তেওঁ কৰোৱা পাপ কাৰ্য উপৰি
তেওঁ এনে পাপ কৰি যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তাকে কৰিছিল। ১৭
মনচিৰ অন্যান্য সকলো বৃত্তান্ত, তেওঁ কৰা সকলো কাৰ্য আৰু পাপ কৰ্ম
কথা জানো “যিহুদাৰ বজাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত লিখা নাই? ১৮
পাছত মনচি তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিন্দিত হইল আৰু তেওঁক নিজৰ
ঘৰৰ বাৰীত অৰ্থাৎ উজ্জাৰ বাৰীত মৈদাম দিলৈ। তেওঁৰ পুত্ৰ আমোন
তেওঁৰ পদত বজা হইল। ১৯ বাইশ বছৰ বয়সত আমোন বজা হৈছিল আৰু
যিবুচালেমত তেওঁ দুই বছৰ বাজতু কৰিছিল। তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল
মচুলেমৎ; তেওঁ যঁটো নিবাসী হাবুচৰ জীয়েক আছিল। ২০ আমোনে
তেওঁৰ পিতৃয়ে কৰাৰ দৰেই যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তাকেই কৰিছিল।
২১ তেওঁৰ পিতৃয়ে যি পথত চলিছিল, তেৱে সেই সকলো পথত চলিছিল।
তেওঁৰ পিতৃয়ে যি সকলো মৃতিৰ সেৱা-পূজা কৰিছিল, তেৱে সেইবোৰ
সেৱা-পূজা কৰিছিল। সেইবোৰ ওচত শিৰ নত কৰিছিল। ২২ তেওঁৰ
পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ তেওঁ ত্যাগ কৰিলৈ আৰু যিহোৱাৰ পথত
চলালৈ। ২৩ পাছত আমোনৰ দাসবোৰে তেওঁৰ বিবুদ্ধে ঘড়্যন্ত কৰি
বাজগৃহতে তেওঁক বধ কৰিলৈ। ২৪ কিন্তু যিসকলে বজা আমোনৰ বিৰুদ্ধে
যড়যন্ত কৰিছিল, দেশৰ লোকসকলে তেওঁলোক সকলোকে বধ কৰিলৈ
আৰু আমোনৰ পুত্ৰ যোচিয়াক তেওঁলোকে বজা পাতিলৈ। ২৫ আমোনৰ
অন্যান্য সকলো কাৰ্য বৃত্তান্ত “যিহুদাৰ বজাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত
জানো লিখা নাই? ২৬ পাছত উজ্জাৰ বাৰীত থকা নিজৰ মৈদামনিত
কেৰক্ষ কৌণ্ডন দিলৈ। তেওঁৰ পুত্ৰ যোচিয়াক তেওঁৰ পদত বজা হইল।

২২ আঠ বছর বয়সত যোচিয়া বজা হৈছিল আবু যিরুচালেমত একত্রিশ
বছর বাজতু কৰিছিল; তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল যিদীদা; তেওঁ
বক্ষতৰ অদায়াৰ জীয়েক আছিল। ২ যিহোৱাৰ দৃষ্টিয ভাল, যোচিয়াই
তাকে কৰিছিল আবু তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষ দায়ুদৰ সকলো পথত চালিছিল। সেই
পথৰ পৰা সোঁ কি বাওঁ কোনোফালে ঘূৰা নাছিল। ৩ যোচিয়াৰ বাজত্বৰ
ওঠৰ বছৰত, তেওঁ মালুমৰ নাতি আচলিয়াৰ পুত্ৰ বজাৰ লেখক চাফনক
এই কথা কৈ যিহোৱাৰ গৃহলৈ পঠাই দিলে, ৪ “আপুনি প্ৰধান পুৰোহিত
হিঙ্গিয়াৰ ওচৰেলৈ যাওক আবু তেওঁক কওঁক যে লোকসকলৰ পৰা পোৱা

যিহোরার গৃহলৈ অনা যি ধন মন্দির-বৰ্কসকলে জমা কৰে, তাৰ যেন হিচাপ কৰে। ৫ সেই ধন যিহোরার গৃহত নিযুক্ত তত্ত্বাধায়কসকলৰ হাতত দিয়া হওঁক আৰু তেওঁলোকে মন্দিৰৰ ভগ্ন স্থান মেৰামতি কৰিবলৈ সেই ধনেৰে যিহোরার গৃহত কাম কৰা বনুৱাসকলৰ মজুৰি দিয়ক। ৬ কাঠমিঞ্চি, ঘৰ নিৰ্মাতা আৰু বাজমিঞ্চি সকলক মজুৰি দিয়ক; তাৰ উপৰি মন্দিৰ মেৰামতিৰ কাৰণে যেন কাঠ আৰু কটা শিল আদি কিনে।” ৭ কিন্তু তেওঁলোকৰ হাতত যি ধন দিয়া হ'ল, তাৰ হিচাপ তেওঁলোকে দিয়াৰ প্ৰয়োজন নাই। কিয়নো তেওঁলোকে বিশাসীৰূপে কাৰ্য কৰিছিল। ৮ প্ৰধান পুৰোহিত হিক্ষিয়াই লেখক চাফন লিখকক ক'লে, “মই যিহোৱাৰ গৃহত ব্যৱস্থা পুস্তকখন পালনো।” হিক্ষিয়াই পুস্তকখন চাফনক দিয়াৰ পাছত তেওঁ তাক পঢ়লৈ। ৯ তাৰ পাছত চাফনে পুস্তকখন লৈ বজাৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু এই সংবাদ দিলে, “আপোনাৰ দাসবোৰে মন্দিৰত পোৱা ধন বাহিৰ কৰি যিহোৱাৰ গৃহৰ তদাৰক কৰা তত্ত্বাধায়কসকলৰ হাতত দিলো।” ১০ লেখক চাফনে ৰজাক এই কথা ও জনালে, “প্ৰধান পুৰোহিত হিক্ষিয়াই মোক এখন পুস্তক দিছে।” এইবলি কৈ চাফনে বজাৰ আগত তাক পাঠ কৰিবলৈ ধৰিলে। ১১ ব্যৱস্থা পুস্তকত যি লিখা আছিল, তাক শুনি বজাই নিজৰ কাপোৰ ফালিলে। ১২ বজাই পুৰোহিত হিক্ষিয়াক, চাফনৰ পুত্ৰ অহীকামক, মীখায়াৰ পুত্ৰ অকৰোৰক, লেখক চাফনক আৰু ৰজাব নিজ দাস আচায়াৰ আজ্ঞা দি ক'লে, ১৩ “আপোনালোক যাওঁক আৰু এই যি পুস্তকখন পোৱা গৈছে, তাত যিবোৰ কথা লিখা আছে সেই সকলোবোৰে সহজে আপোনালোকে গৈ মোৰ কাৰণে, লোকসকলৰ কাৰণে আৰু সমগ্ৰ যিহুদা দেশৰ কাৰণে যিহোৱাৰ ওচৰত সোধক: কিয়নো আমাৰ বিবুদ্ধে যিহোৱা ক্ষেত্ৰত প্ৰজলিত হৈছে, কাৰণ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে এই পুস্তকৰ কথাবোৰে নুশ্চিলৈ আৰু আমাৰ সহজে পালন কৰিবৰ কাৰণে যি সকলো কথা লিখা আছে, সেই অনুসাৰে তেওঁলোকে কাৰ্য নকৰিলে।” ১৪ এই কথা শুনি পুৰোহিত হিক্ষিয়া, অহীকামক, অকৰোৰ, চাফন আৰু আচায়াই ভাৰবাদিনী হৃদ্দার ওচৰলৈ গ'ল। হৃদ্দা আছিল বন্ধন বৰ্থীয়া চল্লমূৰ পৰ্যায় আৰু চল্লম আছিল হৰ্ছচৰ নাতি তিকবাৰ পুত্ৰ। হৃদ্দাই যিবুচালেমৰ হিতীয় অংশত বাস কৰিছিল। তেওঁলোকে ভাৰবাদিনী হৃদ্দার লগত কথোপকথন কৰিলে। ১৫ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “ইস্তায়েলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘মোৰ ওচৰলৈ তোমালোকক পঠালো জনক কোৱাগৈ যে, ১৬ ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘চোৱা, যিহুদাৰ বজাই পুস্তকখন লিখা যি সকলো কথা পঢ়লৈ, মই সেই অনুসাৰেই এই ঠাই আৰু ইয়াৰ লোকসকলৰ পুৰুদে কোৱা ধৰ্স আৰু শাওৰ কথা শুনিলা, তেওঁয়া তুমি যিহোৱাৰ সন্মুখত ন্ম থ'লো, নিজৰ কাপোৰ ফালি মোৰ সন্মুখত কান্দি শোক কৰিলা; সেয়ে ময়ো তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলো।’ - যিহোৱাই এই কথা প্ৰাকাশ কৰিলে। ২০ ‘এই কাৰণতে শুনা, মই তোমাক তোমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ওচৰলৈ লৈ যাম, তোমাক শাস্তিৰে মৈদাম দিয়া হ'ব। এই ঠাই আৰু ইয়াৰ লোকসকলৰ ওপৰত মই যি অমঙ্গল আনিম, তোমাৰ চৰুৱে তাক নেদেখিব।’” তেওঁয়া লোককেইজনে হৃদ্দার এই বাৰ্তা লৈ ৰজাৰ ওচৰলৈ উলঢ়ি গ'ল।

২৩ পাছত বজা যোচিয়াই মানুহ পঠাই যিহুদা আৰু যিবুচালেমৰ

সকলো বৃক্ষ পৰিচাৰকসকলক মাতি একত্ৰি কৰিলে। ২ যিহুদা আৰু যিবুচালেমৰ সকলো লোকক, পুৰোহিত আৰু ভাৰবাদীসকলক, সাধাৰণ লোকৰ পৰা গণামান্য বাক্তি সকলোকে লগত লৈ ৰজা যিহোৱাৰ গৃহলৈ গ'ল। তাৰ পাছত তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহত যি প্ৰধান পুস্তকখন পোৱা হৈছিল, তাৰ সকলো কথা লোকসকলক পঢ়ি শুনালৈ। ৩ স্তন্ত্ৰোৰ

ওচৰত যিয় হৈ ৰজা যোচিয়াই যিহোৱাৰ পথত চলি সকলো মন আৰু প্ৰাণেৰে যিহোৱাৰ সকলো আজ্ঞা, বিধান আৰু নিৰ্দেশবোৰ মানি চলিবৰ কাৰণে এক প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে। এই পুস্তকখনত লিখা বিধানৰ সকলো কথা নিশ্চয়কৈ পালন কৰিবলৈ যিহোৱাৰ সন্মুখত এক প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে। তাতে সকলো লোকে বজাৰ কথাত সহমত হৈ থিয় দিলে। ৪ বজাই তেওঁয়া যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ পৰা বাল দেৱতা আৰু আচেৰা, আকাশৰ সকলো তৰাবোৰৰ সেৱা-পূজাৰ কাৰণে সজা পাত্ৰবোৰে বাহিৰ কৰিবৰ কাৰণে প্ৰধান পুৰোহিত হিক্ষিয়াক, তেওঁৰ অধীনত থকা আন আন পুৰোহিতসকলক আৰু দুৰ্ব-বৰ্কসকলক আদেশ দিলে। তেওঁ সেইবোৰ যিবুচালেমৰ বাহিৰত কিন্দ্ৰণ উপত্যকাৰ মুকলি ঠাইত পুৰি দিলে আৰু ছাইবোৰ বৈঞ্চল্লৈ লৈ গ'ল। ৫ যিহুদাৰ নগবোৰৰ ওখ ঠাইত থকা মঠবোৰত ধূপ জুলাৰ কাৰণে আৰু যিবুচালেমৰ চাৰিওফালৰ ঠাইবোৰত বাল দেৱতা, সৰ্য, চন্দ্ৰ, এহ-নক্ষত্ৰ, আকাশৰ সকলো তৰাবোৰৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জুলাৰ কাৰণে যিহুদাৰ বজাসকলে যি সকলো মুৰ্তিগুজাকাৰী পুৰোহিতসকলক মনেনীত কৰিছিল, তেওঁলোকক তেওঁ সেই ঠাইবোৰৰ পৰা আত্মালে। ৬ তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰা আচেৰাৰ মুক্তিটো বাহিৰ কৰি, যিবুচালেমৰ পৰা কিন্দ্ৰণ উপত্যকালৈ নি তাত পুৰি পেলালৈ। তাৰ পাছত তাক কোৰাই কোৰাই গুড়ি কৰি তাৰ ধূলি সাধাৰণ জনতাৰ মৈদামৰ ওপৰত ছত্ৰিয়াই দিলে। ৭ যিহোৱাৰ গৃহত দেৱদাসসকল থকা কোঁঠাবোৰে তেওঁ ভাঙি পেলালৈ। সেই কোঁঠাবোৰেত মহিলাসকলে আচেৰাৰ কাৰণে কাপোৰ বৈছিল। ৮ ৰজা যোচিয়াই যিহুদাৰ নগবোৰৰ সকলো পুৰোহিতক যিবুচালেমলৈ আনিলে আৰু গোৱাৰ পৰা বৰে-চৰে পৰ্যন্ত যি সকলো ওখ ঠাইব মঠবোৰত পুৰোহিতসকলে ধূপ জুলাইছিল, তেওঁ সেই সকলোবোৰে ঠাই অপবিত্ৰ কৰি দিলে। তেওঁ দুৱাৰবোৰৰ ওচৰত থকা ওখ ঠাইব মঠবোৰে ধৰ্স কৰিলে; যিবুচালেম নগৰৰ যিহোচৰা নামৰ এজন ৰাজপালে নিৰ্মাণ কৰা যিহুচৰা দুৱাৰৰ প্ৰাৰ্থণ দুৱাৰৰ বাঁওফালে আছিল। ৯ ওখ ঠাইব মঠবোৰে পুৰোহিতসকলক যদিৰ যিবুচালেমত যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীত সেৱা-কাৰ্য কৰিবলৈ দিয়া হোৱা আছিল, কিন্তু তেওঁলোকে আন পুৰোহিতসকলৰ দন্বে ধৰ্মীৰ নিদিয়া পিঠা থাক পাৰিছিল। ১০ কোনেও যাতে মোক দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে নিজৰ পুত্ৰক বা জীয়েক হোমবলি দিব নোৱাৰে, সেয়ে বজা যোচিয়াই বিন-হিমোৰ উপত্যকাত থকা তোকৎ নামৰ পুজোৰ ঠাইক অপবিত্ৰ কৰি দিলে। ১১ যিহুদাৰ বজাসকলে যি সকলো যোঁৰা আৰু বথবোৰ সূৰ্যৰ পূজাৰ অৰ্থে দিছিল, যোচিয়াই সেই যোঁৰাবোৰক দূৰ ধৰ্মীৰ নিদিয়া পিঠা থাক পাৰিছিল। ১২ যোঁৰাবোৰক নাথন-মেলক নামৰ এজন গৃহাধ্যক্ষৰ কোঁঠাৰ ওচৰত, যিহোৱাৰ গৃহৰ প্ৰাৰ্থণ পথৰ ওচৰৰ এডেখৰ ঠাইত ধৰ্মীবোৰক বৰ্খা হৈছিল। ১৩ ভাৰজপ্রাসাদৰ চালত ৰজা আহজৰ ওপৰত কোঁঠালিৰ ওপৰত যিহুদাৰ বজাসকলে যি সকলো বেণী নিৰ্মাণ কৰিছিল আৰু যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ দুখন চোতালত মনচিয়ে যি বেণীবোৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল, ৰজা যোচিয়াই সেই সকলোবোৰ ভাঙি পেলালৈ। তেওঁ সেইবোৰ ভাঙি তুকুৰা-টুকুৰ কৰি কিন্দ্ৰণ উপত্যকাত পেলাই দিলে। ১৪ প্ৰষ্ঠাচাৰ পাহাৰৰ দক্ষিণে যিবুচালেমৰ পূবকালে যি সকলো মঠ ওখ ঠাইবোৰত আছিল, সেইবোৰ যোচিয়াই অপবিত্ৰ কৰিলে। ইস্তায়েলৰ পৰা বজালৈ চোলামেন চীদেনীয়াসকলৰ ঘণ্ট দৈৰ্ঘ্যৰ মানুহ পঠাইত কৰিবলৈ দিলে। ১৫ ইস্তায়েলক পাপ কাৰ্যত লিঙ্গ কৰিৰ চালতৰ বাবে আৰু অনুমোদন দিলে।

আলমে আৰু সেইবোৰ দেৱীৰ ওপৰত পুৰি কাক অপবিত্র কৰিলে। দুশ্শৰৰ লোকে যি সকলো ঘটনাৰ কথা পূৰ্বে ঘোষণা কৰিছিল, যিহোৱাৰ সেই বাক্য অনুসৰেই এই সকলো হ'ল। ১৭ ৰজাই সুধিলে, “মই সেই যি স্তুষ্টটো দেখা গাইছো, সেইটো কি?” নংগৰ লোকসকলে ক'লে, “সেইটো দুশ্শৰৰ লোকৰ মৈদাম। দুশ্শৰৰ সেই লোকে যিহুদাৰ পৰা আহিৰ বৈৰেলৰ দেৱীৰ বিবুদ্ধে যি যি ঘোষণা কৰিছিল, আপুনিও ঠিক তাকেই কৰিছে।” ১৮ তেতিয়া বজা যোচিয়াই ক'লে, “সেইটো থাকিবলৈ দিয়া; কোনো যেন তেওঁৰ হাড়বোৰ আঁত'ন নকৰে।” সেয়ে লোকসকলে তেওঁৰ হাড়বোৰ আৰু যি ভাববাদী চমৰিয়াৰ পৰা আহিছিল, তেওঁৰ হাড়বোৰ যেনেদৰে আছিল, তেনেদেই খাখিলে। ১৯ চমৰিয়াৰ নগবৰেৰত থকা সকলো মদিৰ আৰু ওখ ঠাইৰ মঠবোৰ, যি সকলোৰে ইয়ায়েলৰ বজাসকলে নিৰ্মাণ কৰি যিহোৱাক কুকু কৰি তলিছিল, যোচিয়াই সেইবোৰ দূৰ কৰি দিলে আৰু তেওঁ বৈৰেল কৰা সকলো কৰ্মৰ দৰেই সেইবোৰলৈকো কৰিলে। ২০ মঠবোৰৰ সকলো পুৰোহিতকে যোচিয়াই সেই বেদীবোৰৰ ওপৰত বধ কৰিলে আৰু সেইবোৰৰ ওপৰত মানুহৰ হাড়বোৰ পুৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁ যিৰুচালেমলৈ ঘূৰি গল। ২১ ৰজাই সকলো লোকক এই আজ্ঞা দিলে, “বিধান-পুস্তকখনত যেনেকৈ লিখা আছে, তেনেকৈ আপোনালোকে আপোনালোকৰ দুশ্শৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ‘নিষ্ঠাৰ-পৰ্ব’ পালন কৰক। ২২ ইয়ায়েলৰ বিচাৰকতাসকলৰ শাসন কালত অথবা ইয়ায়েল আৰু যিহুদাৰ বজাসকলৰ আমোলত এনে ধৰণৰ নিষ্ঠাৰ-পৰ্ব পালন কেতিয়াও কৰা হোৱা নাছিল। ২৩ কিন্তু বজা যোচিয়াৰ বাজত্বৰ ওঠৰ বছৰত যিৰুচালেমত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এই নিষ্ঠাৰ-পৰ্ব পালন কৰা হ'ল। ২৪ ইয়াৰ বাহিৰেও, যোচিয়াই হৃত পোহা বা মৃত আত্মাৰ লগত পৰামৰ্শ কৰা সকলক আত্মৰাই পঢ়ালৈ। তেওঁ পৰিবাৰিক দেৱমূর্তিবোৰ, প্ৰতিমাবোৰ, যিহুদা আৰু যিৰুচালেমত যিবোৰ স্থণনীয় বস্ত দেখা পালে, সেই সকলোৰে দূৰ কৰিলে। পুৰোহিত হিকিয়াই যিহোৱাৰ গৃহত বিধান লিখা যি পুস্তকখন পাইছিল, তাৰ কথাবোৰ যেন পালন কৰা হয়, সেয়ে যোচিয়াই এই কৰ্য কৰিছিল। ২৫ তেওঁ তেওঁৰ সকলো মন, সকলো প্ৰাণ, আৰু সকলো শক্তিৰে মেচিৰ বিধান অনুসৰে যিহোৱাৰ পথত চলিছিল। তেওঁৰ আগত বা পাছত আন কোনো বজা তেওঁৰ দৰে নাছিল। ২৬ তথ্যপিণ্ডি, মনচারণ যি সকলো কাম কৰি যিহোৱাক কুকু কৰিলিছিল, সেইবোৰ কাবণে যিহুদাৰ বিবুদ্ধে যিহোৱাৰ যি ভাঙফৰ ক্ষেত্ৰ প্ৰজলিত হৈ উঠিছিল, সেই ক্ষেত্ৰৰ পৰা ইয়ায়েলক যেনেকৈ দূৰ কৰিলোঁ, তেনেকৈ যিহুদাকো দূৰ কৰিম। মই যি নগকৰ মনেনীত কৰি লৈছিলোঁ, সেই যিৰুচালেমক আৰু যি গ্ৰহৰ সংখনে মই কৈছিলোঁ, ‘মোৰ নাম তাত থকিব’ সেই গৃহক মই অগ্ৰহ্য কৰিম। ২৮ যোচিয়াৰ অন্যান্য সকলো বৃত্তান্ত, তেওঁ কৰা সকলো কাৰ্যৰ কথা জানো ‘যিহুদাৰ বজাসকলৰ ইতিহাস’ পুস্তকখনত লিখা নাই? ২৯ যোচিয়াৰ বাজত্বৰ সময়ত মিচৰৰ ফৰোণ-নথোৱে ইউক্রেটিচ নদীৰ তীৰত আচৰ বজাৰ বিবুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ গল। তেতিয়া বজা যোচিয়াই যুদ্ধত নথোক লগ পাবলৈ গল আৰু তাতে নথোৱে তেওঁক মণিদোত বধ কৰিলে। ৩০ যোচিয়াৰ দাসবোৰে তেওঁৰ শৰাটো বধত তুলি মণিদোতৰ পৰা যিৰুচালেমলৈ লৈ আলিলে আৰু তেওঁৰ নিজৰ মেদামনিত মৈদাম দিলে। পাছত দেশৰ লোকসকলে যোচিয়াৰ পুত্ৰ যিহোৱাহজক আভিষেক কৰি তেওঁৰ পিতৃৰ পদত বজা পাতিলে। ৩১ তেইশ বছৰ বয়সত যিহোৱাহজ বজা হৈছিল। তেওঁ তিনি মাহ যিৰুচালেমত বাজত্ব কৰিছিল; তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল হৃতুল। তেওঁ লিবন নিবাসী যিৰিমিয়াৰ জীয়েক আছিল। ৩২ যিহোৱাহজে তেওঁৰ পূৰ্বুৰুসকলৰ দৰে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তাকে কৰিলে। ৩৩ ফৰোণ নথোৱে তেওঁক হয়ৎ দেশৰ বিৱাত শিকিলৈৰে বাঞ্ছি আটক কৰি বাখিলৈ, যাতে তেওঁ যিৰুচালেমত বাজত্ব কৰিব নোৱাৰে। তাৰ পাছত ফৰোণ নথোৱে যিহুদা দেশক প্ৰায় এশ কিকৰুৰ বৃপ্ত আৰু এক কিকৰুৰ সোণ জৰিমনা দিবলৈ নিৰ্বূপণ কৰিলে। ৩৪ ফৰোণ নথোৱে যোচিয়াৰ আন এজন পুত্ৰ ইলিয়াকীমক তেওঁৰ পিতৃ যোচিয়াৰ পদত বজা পাতিলে আৰু তেওঁৰ নাম সলাই যিহোৱাকীম খাখিলে। কিন্তু তেওঁ যিহোৱাহজক মিচৰলৈ লৈ গল আৰু তাতে যিহোৱাহজক মৃত্যু হ'ল। ৩৫ যিহোৱাকীমে

ফরোগ নথোর দাবী অনুসারে তেওঁক সেই বৃপ্ত আবৰ্সোগ দিলে; ফরোগৰ নিৰ্দেশত তেওঁ ধন দিয়াৰ কাৰণে মাটিৰ কৰ নিৰ্পুণ কৰিলে; ফরোগ নথোক দিবলৈ দেশৰ লোকসকলৰ মাজত প্ৰতিজনকে সোণ আৰু বৃপ্ত দিবৰ কাৰণে তেওঁ বাধ্য কৰিলে। ৩৬ যিহোৱাকীমে পঁচিশ বছৰ বয়সত
জৱা হৈছিল। তেওঁ যিৰুচালেমত এধাৰ বছৰ বাজতু কৰিছিল। তেওঁৰ
মাকৰ নাম আছিল জৰীদা। তেওঁ বৃমা-নিবাসী পদায়াৰ জৌয়েক আছিল।
৩৭ যিহোৱাকীমে তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰেই যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া
তাকেই কৰিছিল।

২৪ যিহোয়াকীমৰ বাজত্তৰ সময়ত বেবিলনৰ বজা নবুখদনেচৰে
যিহুনা দেশ আকৃষণ কৰিলে। যিহুনা কৈমা কিনি বছৰ কেওঁৰ

যিহুদা দেশ আক্রমণ করিলে। যিহোরাকীম তিনি বহুর তেওঁর অধীনত আছিল। কিন্তু পাছত তেওঁ ন্যূখন্দনেচৰৰ বিবৃজ্জে বিদ্রোহ করিলে। ২ যিহোরাই যিহোরাকীমৰ বিবৃজ্জে কলনীয়া, অবামীয়া, মোরাবীয়া আৰু অমোনীয়া লুট কৰেত্বাং দলসমূহক পঠালো। যিহোরাই তেওঁৰ দাস ভাৰবাদীসকলৰ দ্বাৰাই যি কথা ঘোষণা কৰিছিল, সেই অনুস৾ৰে যিহুদা দেশক বিলষ্ট কৰিবলৈ তেওঁ তেওঁলোকক পঠালো। ৩ যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসূৰেই যিহুদা দেশৰ প্রতি এই সকলো ঘটছিল, যাতে তেওঁলোকক নিজৰ সন্মুখৰ পৰা যিহোৱাই দূৰ কৰিব পাৰে। এই সকলোৰোপৰ ঘটছিল, কিয়নো মনচিয়ে কৰা সকলো পাপা কাৰ্যৰ কাৰণে; ৪ আৰু তেওঁ কৰা নিৰ্দেশী লোকসকলৰ বৰ্তন্পত্ৰ কাৰণে। মনচিয়ে নিৰ্দেশীসকলৰ তেজেৰে যিবুচালেম পূৰ্ণ কৰিছিল আৰু যিহোৱাই ইয়াক কফা কৰিবলৈ মাস্তি নহ'ল। ৫ যিহোৱাকীমৰ অনান্য বৃত্তান্ত আৰু তেওঁ কৰা সকলো কাৰ্যৰ কথা “যিহুদাৰ ভৱাসকলৰ ইতিহাস” পুস্তকখনত জানো লিখা নাই? ৬ পাছত যিহোৱাকীম তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত নিৰ্দিত হ'ল আৰু তেওঁৰ পদত পুত্ৰ যিহোৱাখীন বজা হ'ল। ৭ মিচৰ বৰাজাই যুদ্ধ কৰিবৰ কাৰণ নিজৰ দেশৰ পৰা আৰু বাহিৰ নহ'ল; কিয়নো বেবিলনৰ বজাই মিচৰ বৰাজাৰ অধীনত থকা মিচৰ জুৰিৰ পৰা ইউফেট্রিচ নদীলৈকে সমগ্ৰ বাজ্য দখল কৰিল'ল। ৮ ওঠৰ বছৰ বয়সত যিহোৱাখীন বজা হৈছিল আৰু তেওঁ তিনি মাঝ যিবুচালেমত বাজতু কৰিছিল। তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল নহুতা; তেওঁ যিবুচালেম নগৰৰ নিবাসী ইলনাথনৰ জীয়েক আছিল। ৯ যিহোৱাখীনে তেওঁৰ পিতৃৰ দৰেই যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তাকে কৰিছিল। ১০ সেই সময়ত বেবিলনৰ বজা ন্যূখন্দনেচৰৰ সৈন্যসকলো যিবুচালেম আক্ৰমণ কৰি নগৰ অৱৰোধ কৰিলো। ১১ তেওঁৰ বৈন্যসকলো যেতিয়া নগৰখন দেৰি বাধিছিল, তেতিয়া বেবিলনৰ বজা ন্যূখন্দনেচৰ নিজেই নগৰবলৈ আছিল। ১২ যিহুদাৰ বজা যিহোৱাখীন, তেওঁৰ মাক, তেওঁৰ দাসবোৰ, তেওঁৰ বাজপ্যসকল আৰু কৰ্মচাৰীসকল সকলোৱেই বজা ন্যূখন্দনেচৰ ওচৰলৈ লওলাই গ'ল। তাতে বজা ন্যূখন্দনেচৰ বাজতুৰ আঠ বছৰত তেওঁ যিহোৱাকীমক বন্দী কৰি লৈ গ'ল। ১৩ যিহোৱাই যি দৰে কৈছিল, তেনদেৱেই খটিল; ন্যূখন্দনেচৰে যিহোৱাৰ গৃহ আৰু বাজগৃহৰ পৰা সকলো মূল্যবান সামগ্ৰীৰেৰ লৈ গ'ল আৰু ইস্ত্রালেনৰ বজা চলোমনে যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ কাৰণে সোণেৰে যিবোৰ সামগ্ৰী নিৰ্মাণ কৰিছিল, সেইবোৰ তেওঁ কাটি ট্ৰুকৰ- ট্ৰুকৰি কৰি লৈ গ'ল। ১৪ তাৰ উপৰিও যিবুচালেমৰ সকলোকে, অৰ্থাৎ সকলো প্ৰধান লোক, যোদ্ধা সহ দহ হাজাৰ লোক আৰু কাৰিকৰ, কমাৰ সকলকো বন্দী কৰি লৈ গ'ল; দেশত দৰিদ্ৰ লোকৰ বাহিৰে আন কোনো নাথাকিল। ১৫ ন্যূখন্দনেচৰে যিহোৱাখীনক বন্দী হিচাবে বেবিলনলৈ লৈ গ'ল। তেওঁ যিবুচালেমৰ পৰা বজাৰ মাকক, তেওঁৰ ভাৰ্যাসকলক, কৰ্মচাৰী সকলক আৰু দেশৰ প্ৰধান লোকসকলকো লৈ গ'ল। ১৬ বেবিলনৰ বজাই যুদ্ধৰ কাৰণে উপযুক্ত সাত হাজাৰ যোদ্ধা, এক হাজাৰ কাৰিকৰ আৰু কমাৰসকলক বন্দী কৰি বেবিলনলৈ আনিলো। ১৭ বেবিলনৰ বজাই যিহোৱাখীনৰ খুড়ায়েক মতনীয়াক তেওঁৰ পদত বজা পতিলো আৰু তেওঁৰ নাম সলনি কৰি চিদিকিয়া বাধিলো। ১৮ একেশ্ব বছৰ বয়সত চিদিকিয়া বজা হৈছিল। তেওঁ যিবুচালেমত এধাৰ বছৰ বাজতু কৰিছিল। তেওঁৰ মাকৰ নাম আছিল হৃমূল। তেওঁ লিব্রা নিবাসী যিবীমিয়াৰ জীয়েক আছিল। ১৯ যিহোৱাকীমৰ দৰে চিদিকিয়াই যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি বেয়া তাকে কৰিছিল। ২০ যিবুচালেম আৰু যিহুদাৰ ওপৰত যিহোৱা দুৰ্দ হোৱাৰ কাৰণে এই দুই

দেশক তেওঁ নিজের সন্মুখৰ পৰা দূৰ নকৰা পৰ্যন্ত এই সকলো দশা ঘটি আছিল। পাছত চিদিকিয়াই বেবিলনৰ বজাৰ বিৰুদ্ধে বিদোহ কৰিলে।

২৫

চিদিকিয়াৰ বাজতৰ নৰম বছৰৰ, দশম মাহৰ দহ দিনৰ দিনা, বেবিলনৰ বজা নবুখদনেচেতে তেওঁৰ সকলো সৈন্যসমস্তক লৈ যিবুচালেমৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ গ'ল। তেওঁ নগৰৰ বিপৰীতে ছাউনি পাতি চৰিওফালে নগৰ অৱৰেথৰ এটা ওখ দেৱাল নিৰ্মাণ কৰিলে। ২ এইদে� চিদিকিয়াৰ বাজতৰ এ্যাব বছৰলৈকে নগৰখন অৱৰেথ কৰি বাখিছিল। ৩ সেই বছৰে চৰ্তৰ্থ মাহৰ নৰম দিনা নগৰত ইমান ভীষণভাৱে আকাল হ'ল যে, দেশৰ লোকসকলৰ কাৰণে খাৰলৈ একোৱে নাছিল। ৪ পাছত নগৰৰ দেৱালৰ কোনো এক ঠাঁই ভঙ্গ হ'ল। যদিও কলদীয়াসকলে তেওঁয়া ও নগৰখন যেৰি বাখিছিল, তথাপি ও পাতি যিহুদাৰ সকলো যোদ্ধাই বজাৰ উদ্যানৰ ওচৰত থকা দুই দেৱালৰ মাজৰ দুৱাবেদি পলাই গ'ল আৰু বজা অৰাবীৰ ফালে পলাই গ'ল। ৫ কলদীয়া সৈন্য সকলো বজাৰ পাছত খেদি গৈ যিহোৰে ওচৰৰ যার্দন নদীৰ উপত্যকাৰ সমথলত তেওঁক ধৰিলে; তেওঁৰ সকলো সৈন্য-সমস্ত তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা ছিঙ্গ-ভঙ্গ হৈ গ'ল। ৬ তেওঁলোকে বজা চিদিকিয়াক বন্দী কৰি বিৱাত বেবিলনৰ বজাৰ ওচৰলৈ লৈ আলিলে। তাত তেওঁৰ ওপৰত শাস্তিৰ আজা দিলে। ৭ সৈন্যসকলে চিদিকিয়াৰ চক্ৰৰ সম্মুখতে তেওঁৰ পুত্ৰসকলক বধ কৰিলে। তাৰ পাছত চিদিকিয়াৰ চক্ৰ দুটা কাঢ়ি তেওঁক পিতুলৰ শিকলিলৰ বাঁধি বেবিলনলৈ লৈ গ'ল। ৮ বেবিলনৰ বজা নবুখদনেচেতৰ বাজতৰ উন্নেশ বছৰৰ পঞ্চম মাহৰ সপ্তম দিনা, বাবিলৰ বজা নবুখদনেচেতৰ বজাৰ এজন দাস দেহৰক্ষীৰ অধিনায়ক নবুজৰদান যিবুচালেমে আছিল। ৯ তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহত, বাজগৃহত আৰু যিবুচালেমৰ সকলো ঘৰতে জুই লগাই দিলে। নগৰৰ প্ৰধান প্ৰধান অটালিকাবোৰ জুই দি পুৰিলে। ১০ দেহৰক্ষীৰ অধিনায়ক জনৰ অধীনত সকলো বেবিলনীয় সৈন্যদলে যিবুচালেমৰ চাৰিওফালৰ দেৱাল ভাঙি পেলালৈ। ১১ নগৰত বাঁধি থকা লোকসকল আৰু যি সকল বেবিলনৰ বজাৰ পক্ষত গৈছিল, অৱশিষ্ট সাধাৰণ জনগণ আছিল, তেওঁলোক সকলোকে দেহৰক্ষীৰ অধিনায়ক নবুজৰদানে বন্দী কৰিব লৈ গ'ল। ১২ কিন্তু দুঃখাবীৰ চোৱা-চিতা আৰু পথাৰোৱাৰ খেতি কৰিবলৈ কেইজনমান দুঃখীয়া মানুহক তেওঁ দেশত এৰি হৈ গ'ল। ১৩ কলদীয়াসকলে যিহোৱাৰ গৃহৰ পিতুলৰ স্তন্ত্ৰোৰ, পা৤ থোৱা আধাৰোৱাৰ আৰু পিতুলৰ সমুদ্-পাত্ৰটো ডোখৰকে কে ভাঙি সেই পিতুল বেবিলনলৈ লৈ গ'ল। ১৪ তাৰ বাহিৰেও সকলো পিয়লা, হেতা, চাকিৰ শলিতা পৰিক্ষাৰ কৰা চেপেনা, চামুচ আৰু মন্দিৰৰ পৰিচৰ্যা কামৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা পিতুলৰ আন-আন সকলো বস্তুও লৈ গ'ল। ১৫ ছাঁই আঁতোৱাৰ পিয়লা, সোণ আৰু বৃপ্ত তৈয়াৰী পাত্ৰোৰ আৰু আঙঠা ধৰা, তেজ পেলোৱা পাত্ৰ, সোণৰ পাত্ৰ সোণ, আৰু বৃপ্তৰ পাত্ৰৰ বৃপ্ত, বজাৰ দেহৰক্ষীৰ অধিনায়কে লৈ গ'ল। ১৬ যিহোৱাৰ গৃহৰ কাৰণে চলোমনে যি দুটা স্তন্ত্ৰ, সমুদ্-পাত্ৰ আৰু পাত্ৰ বৰ্খা আধাৰোৱাৰ অধিক পিতুলৰে তৈয়াৰ কৰিছিল; সেই পিতুলৰ ওজন কৰিব পৰা নাছিল। ১৭ এটা স্তন্ত্ৰ উচ্চতা আছিল ওঠৰ হাত; তাৰ শৰীৰ মৰটোত পিতুলৰে নিৰ্মিত এটা গম্ভুজ আছিল। সেই শৰীৰভাগৰ চৌদিশ পিতুলৰ জালি আৰু ডালিমৰ কাৰুকাৰ্যৰে সজোৱা আছিল আৰু তাৰ উচ্চতা তিনি হাত আছিল। আনটো স্তন্ত্ৰ ও প্ৰথমটোৰ দৰে জালিৰ কাৰুকাৰ্যৰে একে অংশছিল। ১৮ ইহুদীসকলৰ প্ৰধান পুৰোহিত চৰায়া, দ্বিতীয় পুৰোহিত চফনিয়া আৰু তিনিজন দুৱাৰ-ৰক্ষকক দেহৰক্ষীৰ অধিনায়কে বন্দী কৰিব লৈ গ'ল। ১৯ সেই নগৰৰ পৰা তেওঁ যোদ্ধাসকলৰ ওপৰত নিযুক্ত এজন কৰ্মচাৰীক আৰু তেওঁয়াও নগৰতে থকা বজাৰ পাঁচজন পৰামৰ্শদাতাক বন্দী কৰি নিলে। তাৰোপৰি সৈন্যদলত নিযুক্ত কৰাৰ বিশেষ দায়িত্বত থকা বজাৰ সেনাধ্যক্ষজনৰ সৈতে নগৰত থকা দেশৰ যাঠিজন গণমান্য ব্যক্তিকো ধৰি নিলে। ২০ দেহৰক্ষীৰ অধিনায়ক নবুজৰদানে তেওঁলোকক বিৱাত থকা বেবিলনৰ বজাৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। ২১ বেবিলনৰ বজাই হমাং দেশৰ বিৱাত এই সকলো লোককে বধ কৰিলে। এইদেৱ যিহুদাৰ সোকসকলক বন্দী কৰি নিজ দেশৰ পৰা দূৰলৈ লৈ যোৱা হ'ল। ২২ বেবিলনৰ বজা নবুখদনেচেতৰে

যি সকল লোকক যিহুদা দেশত এৰি হৈ গৈছিল, তেওঁলোকৰ ওপৰত নবুজৰদানে চাফনৰ নাতি অহীকামকৰ পুত্ৰ গদলিয়াক শাসনকৰ্তা নিযুক্ত কৰিছে। ২৩ পাছত যেতিয়া বেবিলনৰ বজাই গদলিয়াক শাসনকৰ্তা নিযুক্ত কৰিছে বুলি যিহুদাৰ বাঁধি কেইজনমান সেনাধ্যক্ষ আৰু তেওঁলোকৰ লোকসকলে শুনিলে, তেওঁলোকে আৰ্থৎ নথনিয়াৰ পুত্ৰ ইশ্যায়েল, কাৰেহৰ পুত্ৰ যোহানন, নটোফাতীয়া তনহুতৰ পুত্ৰ চৰায়া, মাখাথীয়াৰ পুত্ৰ যাজনিয়া আৰু তেওঁলোকৰ লোকসকল মিস্পাত গদলিয়াৰ ওচৰলৈ আছিল। ২৪ গদলিয়াই তেওঁলোকক আৰু তেওঁলোকৰ লোকসকলৰ ওচৰত শপত খাই ক'লে, “আপোনালোকে কলদীয়া অধিকাৰীসকললৈ ভয় নকৰিব; আপোনালোকে দেশত বাস কৰি বেবিলনৰ বজাৰ বশ্যতা স্থীকাৰ কৰক, তাতে আপোনালোকৰ ভাল হ'ব।” ২৫ কিন্তু সগুম মাহত ইলীচামাৰ নাতি, নথনিয়াৰ পুত্ৰ ইশ্যায়েলে দহ জন মানুহক লগত লৈ গদলিয়াৰ লগতে যিহুদাৰ যি সকল লোক আৰু কলদীয়াসকল তেওঁৰ লগত মিস্পাত আছিল, সকলোকে আক্ৰম কৰি বধ কৰিলে। এই ইশ্যায়েল এজন বাজবংশীয় লোক আছিল। ২৬ সেয়ে বেবিলনীয়সকলৰ ভয়ত যিহুদাৰ সৰুৰ পৰা ব্যৱলৈকে সকলো আৰু সেনাধ্যক্ষসকল মিচলৈ শুছি গ'ল। ২৭ পৰৱৰ্তী সময়ত যিহুদাৰ বজা যিহোৱাখীনৰ বন্দী অৱস্থাৰ সাতত্ৰিশ বছৰত বেবিলনৰ বজা ইবীল-মৰোদকে বাজতু আৰস্ত কৰিছিল। তেওঁ বাব মাহৰ সাতাইশ দিনৰ দিনা যিহোৱাখীনক কাৰাগাবৰ পৰা মুকলি কৰি দিলে। ২৮ তেওঁ যিহোৱাখীনৰ লগত ভালভাৱে কথা ক'লে আৰু তেওঁৰ লগত বেবিলনত থকা আন আন বজাসকলতকে তেওঁক অধিক সম্মানীয়া আসন দিলে। ২৯ ইবীল-মৰোদকে যিহোৱাখীনৰ পৰা কাৰাগাবৰ কাপোৰ খুলি পেলালৈ আৰু যিহোৱাখীনে নিজৰ জীৱনৰ বাঁধি দিনবোৰত সদায় বজাৰ মেজত খোৱা-বোৱা কৰি কটালে। ৩০ জীৱিত কাললৈকে প্ৰতিদিনৰ কাৰণে বজাই তেওঁক এক খাদ্য খৰছ প্ৰদান কৰিছিল।

১ বৎশাবলি

১ আদম, চেথ, ইনোচ, ২ কৈনন, মহললেল, যেবদ, ৩ হনোক, মথচেলহ, লেমক, ৪ নোহ, চেম, হাম, আরু যেফ়। ৫ যেফতর পুত্র গোমৰ, মাগেগ, মাদয়, যাবন, তুবল, মেচকে, আরু তীবচ। ৬ গোমৰ পুত্র অক্ষিনজ, দীফত, আরু তোগমা। ৭ যাবনৰ পুত্র ইলীচা, তীচী, কিতীম, আরু দনদানীয়। ৮ হামৰ পুত্র কুচ, মিচৰ, পুট, আরু কনান। ৯ কুচৰ পুত্র চবা, হীলা, চবতা, বয়মা, আরু চবতকা। বয়মাৰ পুত্র চিবা আরু দনদান। ১০ কুচৰ পুত্র নিমোদ; যি জন পৃথিবীৰ প্রথম জয়কাৰী লোক আছিল। ১১ লুদীয়া, অনামীয়া, লহানীয়া, আরু নষ্টহীয়াৰ পূৰ্বপুৰুষ আছিল যিচৰীয়া, ১২ পশ্চোত্তীয়াসকল আৰু কচলহীয়াসকল (এওঁলোকৰ পৰা পলেষ্টীয়াসকল আছিল), আৰু কঙগোৱিয়াসকল। ১৩ কনানৰ জ্যেষ্ঠ পুত্র চীদোন, চীদোনৰ পাছত হেং; ১৪ তেওঁ যিবুচীয়া, ইমোৱায়া, গিৰ্গাচীয়া, ১৫ হিৰীয়ায়া, অকীয়া, চীনীয়া, ১৬ অৰ্বীয়া, চমীৰ্যা, আৰু হমাতীয়াসকলৰ পূৰ্বপুৰুষ আছিল। ১৭ চেমৰ পুত্ৰসকল এলম, আচুৰ অৰ্ফকচদ, লুদ, আৰাম, উচ, হুল, গেথৰ, আৰু মেচেন। ১৮ অৰ্ফকচদৰ পুত্র চেলহ; আৰু চেলহৰ পুত্র এবৰ। ১৯ এবৰৰ দুজন পুত্র আছিল, এজনৰ নাম পেলগ, কিয়নো তেওঁৰ সময়তেও পৃথিবী বিশেষ হৈছিল, আৰু তেওঁৰ ভাবেৰ নাম যজন আছিল। ২০ অলমেদদ, চেলক, হচ্চাৰণ, যেবহ, ২১ হদোৰাম, উজল, দিঙ্গা, ২২ এবল, অভীমায়েল, চিবা, ২৩ ওকীৰ, হীলা, আৰু যোবৰ; এওঁলোক যক্ষেন পুত্র আছিল। ২৪ চেম, অৰ্ফকচদ, চেলহ, ২৫ এবৰ, পেলগ, বিয়ু ২৬ চৰুং, নাহোৰ, তেৰহ, ২৭ অৰাম, এই জনেই অৱাহাম আছিল। ২৮ ইচহাক আৰু ইশ্যায়েল অৱাহামৰ পুত্র আছিল। ২৯ তেওঁলোকৰ বংশৱলি এই, ইশ্যায়েলৰ জ্যেষ্ঠ পুত্র নবায়োত পাছত কেদৰ, অদবেল, মিবচম, ৩০ মিস্যা, দুমা, মছা, হদন, তেমা, ৩১ যচুৰ, নাহিচ, কেদ্দা; এই সকল ইশ্যায়েলৰ সত্তান। ৩২ অৱাহামৰ উপপত্তি কুটৰাৰ সত্তান সকল হল জিত্বাল, যকচন, মদান, মিদিয়ন, যিচকব, আৰু চুহ। য়ানৰ সত্তান চিবা আৰু দনদান। ৩৩ মিদিয়নৰ সত্তান ঐফা, এবফ, হনোক, অবীদা, আৰু ইলদায়া; এই সকল কুটৰাৰ বংশধৰ। ৩৪ অৱাহামৰ পুত্র ইচহাক। ইচহাকৰ পুত্র এটো আৰু ইশ্যায়েল। ৩৫ ইলীফজ, বুৱেল, যিচুচ, যালম, আৰু কোৱ এটোৰ সত্তান আছিল। ৩৬ তেমন, ওমাৰ, চকী, গয়িতম, কনজ, তিলা, আৰু অমালেক ইলীফজৰ সত্তান আছিল। ৩৭ বুৱেলৰ সত্তান নহৎ, জেৰহ, চম্মা, আৰু মিজ্জা। ৩৮ চেৰীৰ সত্তান লোটন, চোবল, চিবিয়োন, অন, দিচেন, এচৰ আৰু দীচন। ৩৯ লোটনৰ সত্তান হেৰী হেৰম; আৰু লোটনৰ ভনীয়েক আছিল তিলা। ৪০ চোবলৰ সত্তান অলিয়ন, মানহৎ, এবল, চফি, আৰু ওনম। আৰু চিবিয়োনৰ সত্তান অয়া আৰু অনা। ৪১ অনাৰ পুত্র দীচন। দীচনৰ পুত্র হিলন, ইচবন, যিত্রন, আৰু কৰান। ৪২ এচৰ সত্তান বিলহন, জাবন, আৰু যাকন। দীচনৰ পুত্র উচ, আৰু অৰাবন। ৪৩ ইশ্যায়েলৰ সত্তান সকলৰ ওপৰত কোনো বজাই ৰাজত্ব কৰাৰ আগতে, ইদোম দেশত বজাতু কৰা বজা এইসকল, বিয়োৰ পুত্র বিলা; তেওঁৰ নগৰৰ নাম দিনহাবা আছিল। ৪৪ বিলার মৃত্য হোৱাৰ পাছত, তেওঁৰ ঠাইত যোবৰে বাজতু কৰিছিল। তেওঁ বজাৰ জেৰহৰ পুত্র আছিল। ৪৫ যোবৰৰ যেতিয়া মৃত্য হল, তেতিয়া তৈমন দেশীয়া হচ্চম তেওঁৰ ঠাইত বাজতু কৰিছিল। ৪৬ আৰু হুমৰ মৃত্য হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ ঠাইত যোবৰ দেশত মিদিয়নক পৰাজিত কৰা বদৰৰ পুত্র হদদে বাজতু কৰিছিল, তেওঁৰ নগৰৰ নাম আছিল অবীৎ। ৪৭ আৰু হনদৰ মৃত্য হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ ঠাইত মন্দেকাৰ চলাই ৰাজতু কৰিছিল। ৪৮ চৱাৰ যেতিয়া মৃত্য হল, তেতিয়া তেওঁৰ সলনি ফৰাণ নদীৰ ওচৰ বহোবেতীয়া চৌলে বাজতু কৰিছিল। ৪৯ চৌলৰ মৃত্য হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ ঠাইত অকদোৰৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৫০ যেতিয়া অকদোৰৰ পুত্র বাল-হাননৰ মৃত্য হল তেতিয়া তেওঁৰ ঠাইত হদদে বাজতু কৰিছিল; তেওঁৰ নগৰৰ নাম আছিল পায়ী। তেওঁৰ ভায়াৰ নাম মহেটবেল তেওঁ মে-জাহবৰ নাতিনিয়েক মন্দেনৰ জীয়েক আছিল। ৫১ হদদ মৃত্য হল। ইদোমৰ ফৈদেৰ মুৰবীৰ সকলৰ নাম; তিলা, অলিয়া, যিথেৎ, ৫২ অহলীবামা, এলা,

পীমোন, ৫৩ কলজ, তৈমন, মিবচৰ, ৫৪ মগদীয়েল, আৰু স্টৰম। এওঁলোক ইদোমৰ ফৈদেৰ মুৰবীৰ আছিল।

২ ইহায়েলৰ পুত্র এওঁলোক: বুৰেণ, চিমিৱেন, লেবী, যিহুদা, ইচাখৰ, জুবলুন, ২ দান, যোচেফ, বিন্যামীন, নঙ্গালা, গাদ, আৰু আচেৰ। ৩ যিহুদাৰ পুত্র, এৰ, ওলন, আৰু চেলা তেওঁৰ এই তিনি জন পুত্র কনানীয়া চৰাৰ জীয়েকৰ ঔৰসত জন্ম হৈছিল। তেওঁলোকৰ মাজত যিহুদাৰ ডাঙৰ পুত্র এৰে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত পাপ কৰিছিল আৰু তেওঁ তাক বধ কৰিলে। ৪ যিহুদাৰ বোৱাবীয়েক তামাৰে পেৰচ আৰু জেৰহক জন্ম দিলে। যিহুদাৰ পাঁচ জন পুত্র আছিল। ৫ পেৰচৰ পুত্র হিশ্বোণ আৰু হামুল আছিল। ৬ জেৰহৰ পাঁচ জন সত্তান: তিজী, এখন হেমন, কলকোল, আৰু দাবা। ৭ আথৰ কৰ্মীৰ পুত্র আছিল, তেওঁ যিহোৱাৰ উদ্দেশে সংগ্ৰহ কৰি বৰ্খা বন্ত চৰ কৰি ইহায়েললৈ সংকট কঢ়িয়াই আনিবল। ৮ এথনৰ পুত্র অজৱিয়া চৰ্বীয়া, চৰ্বীয়া, ৯ হিত্রোণৰ পুত্র যিবহমেল, বাম, আৰু কলুবৰ আছিল। ১০ বামৰ পুত্র অমীনদ, অমীনদৰ পুত্র বহচেন। তেওঁ যিহুদাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ অধ্যক্ষ আছিল। ১১ নহচোনৰ পুত্র চলমা, চলমাৰ পুত্র বোৱজ। ১২ বোৱজৰ পুত্র ওবেদ, ওবেদৰ পুত্র যিচয়। ১৩ যিচয়ৰ জ্যেষ্ঠ পুত্র ইলীয়াব, দিতীয়াৰ অবীনাদৰ, তৃতীয়া চিমিয়া, ১৪ চতুৰ্থ মথমেল, পথম বদয়, ১৫ ষষ্ঠ ওচম, আৰু সম্ম দায়ুদ। ১৬ তেওঁলোকৰ ভনীয়েক চৰ্বীয়া আৰু অবীগল। চৰ্বীয়াৰ পুত্র তিনি জন, অবীচায়, যোৱাব, আৰু আচাহেল। ১৭ অবীগলৰ পুত্র অমাচা, ১৮ এওঁ পিতৃ ইশ্যায়েলীয়া যেথৰ। ১৯ হিত্রোণৰ পুত্র কালেৰ ভাৰ্যা অজুৱা আৰু যিবীয়োত। তেওঁলোকৰ সত্তান যেচৰ, চোবৰ, আৰু অৰ্দেন আছিল। ১৯ আৰু অজুৱাৰ মৃত্যুৰ পাছত কালেৰে ইফ্রাখাক বিয়া কৰলো, আৰু তেওঁ হুৰক জন্ম হল। ২০ হুৰুৰ পুত্র উবী, আৰু উবীৰ পুত্র বচলেল আছিল। ২১ তাৰ পাছত হিত্রোণে ঘাঠি বছৰ বয়সত গিলিয়দৰ পিতৃ মাখীৰৰ জীয়েক বিয়া কৰিলে। তেওঁ তেওঁলৈ চগুৰৰ ক জন্ম দিলে। ২২ চগুৰৰ পুত্র যায়ীৰ, গিলিয়দ দেশত তেওঁ তেওঁশেন ন গৰ শাসন কৰিছিল। ২৩ গচুৰ আৰু অৰামে তেওঁলোকৰ পৰা যায়ীৰ আৰু কনান ন গৰ, আৰু তাৰ চাবিওকলৰ ঘাঠিখন ন গৰ অধিকাৰ কৰিছিল। এই সকলো বাসিন্দা গিলিয়দৰ পিতৃ মাখীৰ বংশধৰ আছিল। ২৪ হিত্রোণ মৃত্যুৰ পাছত, কালেৰে তেওঁৰ পিতৃৰ ভাৰ্যা ইফ্রাখাৰ সৈতে শয়ন কৰে। আৰু তেওঁৰ অচহুৰক জন্ম দিলে, তেওঁ তকোৱাৰ পিতৃ আছিল। ২৫ হিত্রোণৰ পথম পুত্র যিবহমেল যিবহমেলৰ পথম পুত্র বাম, বামৰ পাছত বনা, ওৰণ, ওচম, আৰু অহিয়া। ২৬ যিবহমেলৰ অটাৰা নামেৰে আৰু এগোৱাকী ভাৰ্যা আছিল, তেওঁ ওনমৰ মাতৃ আছিল। ২৭ যিবহমেলৰ প্রথম পুত্র বাম, তেওঁ তেওঁশেন ন গৰ শাসন কৰিছিল। ২৮ হিত্রোণ মৃত্যুৰ পাছত, কালেৰে তেওঁৰ পিতৃৰ ভাৰ্যা ইফ্রাখাৰ সৈতে শয়ন কৰে। আৰু তেওঁ অচহুৰক জন্ম দিলে, তেওঁ তকোৱাৰ পিতৃ আছিল। ২৯ অবীচৰৰ ভাৰ্যাৰ নাম অবীহিয়ল; এই অবীচৰ আৰু মোলিদক জন্ম দিলে। ৩০ আৰু নাদাবৰ পুত্র চেলদ আৰু অপ্পায়িম, কিন্তু চেলদ দি: সত্তান হৈ মৃত্যু বৰণ কৰে। ৩১ অপ্পায়িমৰ পুত্র যিচী, যিচীৰ পুত্র চেচন, আৰু চেচনৰ পুত্র অহলুব আৰু যাদা, আৰু চম্যাব পুত্র নাদাব আৰু অবীচৰ। ৩২ অবীচৰৰ ভাৰ্যাৰ নাম অবীহিয়ল; এই অবীচৰ আৰু মোলিদক জন্ম দিলে। ৩৩ আৰু নাদাবৰ পুত্র চেলদ আৰু অপ্পায়িম, কিন্তু চেলদ দি: সত্তান হৈ মৃত্যু বৰণ কৰে। ৩৪ অপ্পায়িমৰ পুত্র যেতিয়া যেতিয়া নদী আছিল। ৩৫ চেচনে তেওঁৰ দাস যহীসৈতে নিজৰ জীয়েক বিয়া দিলে; তেওঁ অত্যুক জন্ম দিলে। ৩৬ অত্যুক পুত্র নাথন, নাথনৰ পুত্র জুৱাৰ। ৩৭ জুৱাৰ পুত্র ইফ্রাখ, ইফ্রাখলৰ পুত্র ওবেদ। ৩৮ ওবেদৰ পুত্র যেহু, যেহুৰ পুত্র অজৱিয়া। ৩৯ অজৱিয়াৰ পুত্র কেলচ, হেলচৰ পুত্র ইলিয়াচ। ৪০ ইলিয়াচৰ পুত্র চিময়, চিময়ৰ পুত্র ইলীচামা। ৪১ চল্লমৰ পুত্র যকমিয়া, আৰু যকমিয়াৰ পুত্র ইলীচামা। ৪২ যিবহমেলৰ ভাস্তুক কালেৰ পুত্র প্ৰথম পুত্র বাম, তেওঁ যিবহমেলৰ পিতৃ কোৱ আৰু বেকম, আৰু চেমা। ৪৩ চেমাৰ পুত্র বহম, বহম পুত্র যকমিয়া, আৰু যকমিয়াৰ পুত্র ইলীচামা। ৪৪ যিবহমেলৰ ভাস্তুক কালেৰ পুত্র প্ৰথম সত্তান মেো, তেওঁ জীৰ্ফৰ পিতৃ। ৪৫ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৪৬ চেমাৰ যেতিয়া তেওঁৰ ঠাইত হদদে বাজতু কৰিছিল; তেওঁৰ নগৰৰ নাম আছিল পায়ী। ৪৭ হদদ মৃত্যু হল। ইদোমৰ ফৈদেৰ মুৰবীৰ আছিল। ৪৮ চেমাৰ পুত্র বহম, বহম পুত্র যেতিয়া কোৱ আছিল। ৪৯ চেমাৰ যেতিয়া তেওঁৰ ঠাইত হদদে বাজতু কৰিছিল। ৫০ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৫১ হদদ মৃত্যু হল। ইদোমৰ ফৈদেৰ মুৰবীৰ আছিল। ৫২ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৫৩ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৫৪ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৫৫ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৫৬ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৫৭ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৫৮ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৫৯ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৬০ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৬১ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৬২ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৬৩ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৬৪ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৬৫ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৬৬ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৬৭ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৬৮ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৬৯ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৭০ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৭১ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৭২ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৭৩ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৭৪ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৭৫ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৭৬ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৭৭ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৭৮ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৭৯ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৮০ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৮১ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৮২ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৮৩ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৮৪ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৮৫ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৮৬ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৮৭ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৮৮ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৮৯ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৯০ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৯১ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৯২ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৯৩ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৯৪ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৯৫ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৯৬ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৯৭ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৯৮ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ৯৯ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১০০ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১০১ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১০২ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১০৩ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১০৪ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১০৫ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১০৬ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১০৭ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১০৮ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১০৯ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১১০ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১১১ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১১২ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১১৩ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১১৪ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১১৫ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১১৬ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১১৭ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১১৮ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১১৯ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১২০ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১২১ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১২২ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১২৩ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১২৪ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১২৫ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১২৬ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১২৭ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজতু কৰিছিল। ১২৮ যেতিয়া অকবোৰ পুত্র বাল-হাননে বাজ

পেলট, এফা, আরু চাফ। ৪৮ কালেবৰ উপপত্তী মাখা চেবাৰ আৰু তিৰ্হনাক জন্ম দিলো। ৪৯ আৰু তেওঁ মদ্মঞ্জা পিতৃ চাফকক আৰু মগবেনো ও গিৰিয়াৰ পিতৃ চৰাকক জন্ম দিলো। কালেবৰ জীয়েকৰ নাম অকচা। ৫০ এওঁলোক হুৰৰ সস্তান, ইফ্রাথাৰ পৰা জন্ম হোৱা প্ৰথম পুত্ৰ হুৰু: কিবিয়ং-যিয়াৰীমৰ পিতৃ চোবল, ৫১ বৈৰেলেহেমৰ পিতৃ চলমা, বৈৎ-গাদেৰৰ পিতৃ হাৰেক হুৰু: কিবিয়ং-যিয়াৰীমৰ পিতৃ চোবলৰ বৎশধৰসকল আছিল: হাৰেৱি, মানহতীয়াসকলৰ আধা ভাগ, ৫৩ আৰু কিবিয়ং-যিয়াৰীমৰ গোষ্ঠী-যিত্তীয়া, পুথীয়া, চূমাথীয়া, আৰু মিশ্রায়াসকল। এওঁলোকৰ বৎশধৰ আছিল চৰায়ীয়া আৰু ইষ্টায়োলীয়াসকল। ৫৪ তলত উল্লেখিত সকল চলমাৰ গোষ্ঠীৰ: বৈৰেলেহেম, নটোফাতীয়াসকল অট্রো-বৈৎহোৱাৰ, আৰু মানহতীয়াসকলৰ আধা ভাগ লোক, চৰায়াসকল। ৫৫ যাবেচ-নিবাসী লিখকসকলৰ গোষ্ঠী তিবায়ীয়া, চিমিয়াৰীয়া, আৰু চুখথিয়াসকল। এওঁলোক বেথৰৰ বৎশধৰ আদি-পিতৃ হুৰু: বৎশধৰ কেনীয়া লোক।

৩ হিৰোগত জন্ম হোৱা দায়ুদৰ সস্তান সকলৰ নাম:

অয়োন, তেওঁ যিজ্জিয়েলীয়া অহীনোৰমৰ পুত্ৰ; দিতীয় নানিলেন, তেওঁ কৰ্মীয়া অবিগলৰ পুত্ৰ; ২ তৃতীয় অবচালোম, তেওঁ গচুৰৰ তলায় ৰজাৰ জীয়েক মাখাৰ পুত্ৰ; চতুৰ্থ অদেনীয়া, তেওঁ হুৰু: পুত্ৰ; ও পঞ্চম চাষ্টিয়া, তেওঁ অভীটোৰ পুত্ৰ; ষষ্ঠ যিত্তিয়ম, তেওঁ ভাৰ্যা ইঘাৰ পুত্ৰ; ৪ দায়ুদৰ ঐ ছয়জন পুত্ৰ হিৰোগত জন্ম হৈছিল; এই ঠাইত তেওঁ সাত বছৰ ছমাহ বাজতু কৰিছিল। তাৰ পাছত তেওঁ যিচূলামেত তেৰিশ বছৰ বাজতু কৰিছিল। ৫ যিচূলামেত অম্যালেৰ জীয়েক বৎ-চূলাৰ পৰা জন্মা তেওঁ চাৰি জন পুত্ৰৰ নাম: চিমিয়া, চোবৰ, নাথৰ, আৰু চলোমান। ৬ দায়ুদৰ আন আৰু ন জন পুত্ৰৰ নাম যিভৰ, ইলীচামা, ইলীফেল্ট, ৭ নোগাই, নেফগ, যাফীয়া, ৮ ইলীচামা, ইলিয়ান্দা, আৰু ইলীফেল্ট, ৯ উপপত্তীসকলৰ পৰা হোৱা সস্তান সকলক বাদ দি এইসকলো দায়ুদৰ সস্তান; তামাৰ তেওঁলোকৰ ভনীয়েক আছিল। ১০ চলোমানৰ পুত্ৰ বহাবিয়াম, বহনিয়ামৰ পুত্ৰ অবিয়া। অবিয়াৰ পুত্ৰ আচা। আচাৰ পুত্ৰ যিহোচাফট; ১১ যিহোচাফটৰ পুত্ৰ যোৱাৰ; যোৱাৰ পুত্ৰ অহজিয়া; অহজিয়াৰ পুত্ৰ যোৱাচ; ১২ যোৱাচৰ পুত্ৰ অমচিয়া; অমচিয়াৰ পুত্ৰ অজৰিয়া; অজৰিয়াৰ পুত্ৰ যোৱাম; যোৱামৰ পুত্ৰ আহজ; ১৩ আহজৰ পুত্ৰ হিকিয়া; হিকিয়াৰ পুত্ৰ মনচি; ১৪ মনচিৰ পুত্ৰ আমোন; আমোনৰ পুত্ৰ যোচিয়া। ১৫ যোচিয়াৰ প্ৰথম পুত্ৰ যোহানন, দিতীয় যিহোয়াৰীম, তৃতীয় চিদিকিয়া, আৰু চতুৰ্থ চল্লম। ১৬ যিহোয়াৰীমৰ পুত্ৰ যকনিয়া, শেৰৰ জন বজা আছিল চিদিকিয়া। ১৭ বন্দী কৰি নিয়া যকনিয়াৰ পুত্ৰসকল, চট্টীয়েল, ১৮ মঙ্কিবাম, পদায়া, চিনচৰ, যকমিয়া, হোচামা, আৰু নদবিয়া। ১৯ পদায়াৰ পুত্ৰ জুৰুৰবিল আৰু চিমীয়া, জুৰুৰবিলৰ পুত্ৰ মচুম্ব আৰু হননিয়া; আৰু চলোমাই তেওঁলোকৰ ভনীয়েক আছিল। ২০ তেওঁ আন পাঁচ জন পুত্ৰ হ'ল হচ্চা, ওহেল, বেৰেখিয়া, হচদিয়া আৰু যুচৰহচেদ। ২১ হননিয়াৰ বৎশধৰ সকল পলটিয়া, যিচ্যা আৰু বৰকায়াৰ সস্তান সকল হ'ল অৰ্ণব, ওবদিয়াৰ, আৰু চখনিয়া। ২২ চখনিয়াৰ পুত্ৰ চমৰিয়া। আৰু চমৰিয়াৰ ছয় জন পুত্ৰ হ'ল হচ্চা, যিগাল, বাৰীহ, নিয়াবিয়া, আৰু চাফট। ২৩ নিয়াবিয়াৰ তিনি জন পুত্ৰ হ'ল ইলীয়ো-এন্য়া, হিকিয়া, আৰু অজ্জীকাম। ২৪ ইলীয়ো-এন্য়াৰ সাত জন পুত্ৰ হ'ল হোদবিয়া, ইলিয়াচীব, পলায়া, অৰুৰ, যোহানন, দলায়া, আৰু অনানী।

৪ যিহুদৰ বৎশধৰ পেৰচ, হিশ্বোণ, কম্হী, হুৰ, আৰু চোবল। ২ চোবলৰ পুত্ৰ বায়া। বায়াৰ পুত্ৰ যৰ্থৎ। যৰ্থতৰ পুত্ৰ অহুময় আৰু লহদ; এওঁলোক চৰায়ীয়াৰ গোষ্ঠী। ৩ এওঁলোক এটমৰ নগৰৰ গোষ্ঠীৰ মূল লোক আছিল: যিজ্জিয়েল, যিচমা, আৰু যিদবচ। তেওঁলোকৰ ভনীয়েকৰ নাম হচ্চেলেপোন; ৪ গদোৰ নগৰৰ পনুৱেল গোষ্ঠীৰ মূল লোক আছিল। এজাৰ হুচাৰ গোষ্ঠীৰ মূল লোক আছিল। হুৰৰ বৎশধৰ এওঁলোক, ইফ্রাথাৰ প্ৰথম সস্তান আৰু বৈৰেলেহেমৰ মূল বৎশ। ৫ তকোৱাৰ পিতৃ অচুৰৰ দুঃগ্ৰাকী ভাৰ্যাৰ নাম হেলো আৰু নাৰা। ৬ নাৰাৰ ঔৰসত অহুজ্ম, হেফৰ, তৈমিনী, আৰু হস্তাবী জন্ম হ'ল। এওঁলোক নাৰাৰ সস্তান। ৭ হেলোৰ পুত্ৰসকল হ'ল আনুব, চোবেো, আৰু এওঁলোক হাৰুমৰ পুত্ৰ অহৰেলৰ বৎশধৰ।

৯ যাবেচ তেওঁৰ ভাই-কায়েকৰ মাজত সকলোতকৈ সম্মানীয় লোক আছিল। তেওঁৰ মাতৃয়ে তেওঁক যাবেচ নাম দিছিল। তেওঁ কৈছিল, “কাৰণ মই তাক দুঃখেৰে জন্ম দিলোঁ।” ১০ যাবেচে ইহায়েলৰ ঈশ্বৰৰ আগত পৰ্যাধনা কৰি ক'লে, “আপুনি কোনোমতে মোক আশীৰ্বাদ দিলে, মোৰ সীমাও বঢ়াই দিলে, আপোনাৰ হাত মোৰ সঙ্গে থাকিল, আৰু মই যেন দুখ নাপৰৰ বাবে মোক বেয়াৰ পৰা মোক বক্ষা কৰিলে বৰ ভাল হয়।” তাতে, ঈশ্বৰে তেওঁ খোজাৰ দৰে তেওঁক দিলে। ১১ কল্পৰ ভয়েক চূহা মহীৰৰ পিতৃ আছিল, এও ইষ্টোনৰো পিতৃ আছিল। ১২ ইষ্টোনৰ পুত্ৰ বৈৰাফা, পাচেহ, আৰু তিঙ্গা, এওঁলোক দৈনন্দিন নগৰৰ মূল লোক। এওঁলোকই বেকা নগৰৰ মূল লোক। ১৩ কনজৰ পুত্ৰ অৰ্বীয়েল আৰু চৰায়া। অৰ্বীয়েলৰ পুত্ৰ হথৎ আৰু মিয়োনোথ। ১৪ মিয়োনোথৰ পুত্ৰ অক্রা, আৰু চৰায়াৰ পুত্ৰ যোৱাৰ, যিহাবচিৰ মূল লোক, যাৰ লোকসকলে শিল্পকৰ্ম কৰিছিল। ১৫ যিষ্টুন্নিৰ পুত্ৰ যি কালেৰ, তেওঁৰ পুত্ৰ ঈৰ, এলা, আৰু নয়ম। এলাৰ পুত্ৰ কনজ আছিল। ১৬ যিষ্টেলেলৰ পুত্ৰ জীৰ্ণ, জীৰ্ণা, তীব্ৰিয়া আৰু অচৰেল। ১৭ ইজ্জাৰ পুত্ৰ যেথৰ, মেৰদ, এফৰ, আৰু যালোন। মেগেদৰ যিচৰীয়া ভাৰ্যাই মৰিয়ম, চমায়, আৰু যিচৰহক জন্ম দিয়ে, যিচৰহ ইষ্টোৱাৰ পিতৃ আছিল। ১৮ তেওঁৰ যিহুদীয়া ভাৰ্যা যেৰদক জন্ম দিয়ে, যি জন গদোৰৰ পিতৃ হ'ল, হেবেৰ চোকোৰ পিতৃ হ'ল। আৰু যিকোথীয়েলক জানোহৰ পিতৃ হ'ল। এওঁলোক মেৰদে বিয়া কৰেৱাৰ ফৰোগ জীয়েক বিথিয়াৰ সস্তান। ১৯ হেদিয়াৰ ভাৰ্যা নহমেকৰ দুজন পুত্ৰ, এজন গৰ্মীয়া ক্যীলাৰ পিতৃ হ'ল, আৰু আন জন মাখাথীয়া ইষ্টোৱাৰ। ২০ চীমোনৰ সস্তান অয়োন, বিয়া, বিন-হানন, আৰু তীলোন। যিচাৰ পুত্ৰ জোহেৎ আৰু বিনজোহেৎ। ২১ যিহুদীৰ পুত্ৰ চেলাৰ সস্তান সকল এওঁলোকে: লেকাৰ পিতৃ এৰ, মাৰেচাৰ পিতৃ লদা, অচবেয়াৰ বৎশত জন্ম হোৱা লোক এওঁলোকে মিহি শশ সূত্ৰে কপোৰ বোৱা গোষ্ঠী। ২২ যোকীম, কেজেবাৰ লোক, যোৱাচ আৰু চাৰফৰ মোৰাবত সম্পত্তি আছিল, কিন্তু তেওঁলোক বৈৰেলেহেমে ঘূৰি আছিল। এইসকলো তথ্য পুৰণি লিপিবদ্ধ তথ্যৰ পৰা গোৱা। ২৩ তেওঁলোক কুমাৰ আছিল, তেওঁলোক নটীয়ম আৰু গদোৰী নিবাসী, তেওঁলোক বজাৰ উদ্দেশে কাম কৰিছিল। ২৪ চিমিয়োনৰ বৎশধৰ নযুৱেল, যামীন, যাদীব, জেৰহ, আৰু চৌল; ২৫ চৌলৰ পুত্ৰ চল্লম, চল্লমৰ পুত্ৰ মিচম, মিচমৰ পুত্ৰ মিচমা। ২৬ মিচমাৰ বৎশধৰ তেওঁৰ পৰা যোৱা। ২৭ তেওঁলোক নটীয়ম আৰু গদোৰী নিবাসী, তেওঁলোক বজাৰ উদ্দেশে কাম পৰিবান্তি আছিল। ২৭ চিমিয়ীৰ যোৱা জন পুত্ৰ আৰু ছয় জনী জীয়েক আছিল; কিন্তু তেওঁৰ ভায়েকসকলৰ সস্তান গোষ্ঠী যিহুদীৰ সত্ত্ব সকলৰ দৰে নাবাটিল। ২৮ তেওঁলোক বেৰ-চোৱা মোলাদা, আৰু হচ-চুৱালত বাস কৰিছিল। ২৯ তেওঁলোকে বিলহাত, এচমত, তোলদত, ৩০ বঢ়ুৱেলত, হৰ্মাত, চিৰগত, ৩১ বৈৎ-মাৰ্কীবোত, হচ-চুমত, বৈৎ-বিৰীত, আৰু চাৰবিয়মতো বাস কৰিছিল; দায়ুদৰ বাজ-চুলেকে এইবোৰ নগৰ তেওঁলোকৰ হৈ আছিল। ৩২ এটম, এন, বিমোন, তোখন, আৰু আচান, এই পাঁচখন গো ও তেওঁলোকৰ আছিল। ৩৩ আৰু তাৰ লগেতচে চাৰিওফালে বাললৈকে থকা গো ও তেওঁলোকৰ আছিল। এয়ে তেওঁলোকৰ বাস কৰা ঠাই। ৩৪ তেওঁলোক নিজৰ বৎশালিত লিপিবদ্ধ কৰি বারিছিল। ৩৫ মচোবাৰ, যমেক, অমচিয়াৰ পুত্ৰ মোচা, ৩৫ যোৱেল আৰু অচায়েলৰ নামৰ যোচিয়া, যোচিয়াৰ পুত্ৰ যিচোহ্যা, যিচোহ্যাৰ পুত্ৰ যিচৰিয়া, যিচৰিয়াৰ পুত্ৰ যেহু; ৩৬ ইলিয়ো-এন্য়াৰ, যাকোব, যিচোহ্যা, আচায়া, অদীয়েল, যিচিমীয়েল, বনায়া, ৩৭ আৰু চমৰিয়াৰ পুত্ৰ চিয়া, চিয়াৰ পুত্ৰ যদ্যায়া যদ্যায়াৰ পুত্ৰ অল্লোন, অল্লোনৰ পুত্ৰ চিফি, চিফিৰ পুত্ৰ জীৱা, এওঁলোক গোষ্ঠীৰ নেতৃত্বত আছিল। ৩৮ ওপৰত উল্লেখিত নামৰ লোকসকলৰ নিজৰ গোষ্ঠীৰ অধ্যক্ষ আছিল। আৰু তেওঁলোকৰ বৎশ অতিশয়বৃপ্ত বৃদ্ধি। ৩৯ তেওঁলোকে নিজৰ পশুৰ জাকবলৈ ঠাই পৰিচালিলে, আৰু গদোৰী পৰা বাহিৰলৈ ওলাই হৈ গৈ উপত্যকাৰ পূৰ্ব দিশে গাল। ৪০ তাতে তেওঁলোকে বহুত ঘাই থকা উত্তম চৰণীয়া ঠাই পালো; সেই দিশে বহুল, নিৰ্জন, আৰু শাস্তিৰ্পূৰ্ণ আছিল। সেই ঠাইত বাস কৰা পূৰ্বৰ লোকসকল হামৰ বৎশৰ আছিল। ৪১ যিহুদীৰ বজা হিকিয়া বাজতু কৰা সময়ত, ওপৰত উল্লেখ কৰা নামৰ লোকসকলে গৈ হামিতত বাস কৰা

লোকসকলক আবু মায়োনীয়াসকলক আক্রমণ করিলে, আবু সেই সময়ত তেওঁলোক তাতে আছিল। তেওঁলোকে সেই লোকসকলক নিঃশেষে বিনষ্ট করিল। পাছত তেওঁলোকে পঙ্গু জাকুর বাবে উপযুক্ত চৰণীয়া ঠাই বিচার পোরাক, তেওঁলোকে তাতে বাস করিলে। ৪২ তেওঁলোকের কেইজন মান লোক, অর্থাৎ চিমির্যান সন্তান সকলৰ মাজৰ পাঁচ শ জনে যিচীৰ পুত্ৰ পলিট্যা, নিয়াবিয়া, বৰফায়া, আবু উজ্জীয়েলক সেনাপতি পাতি চৰ্যার পৰ্বতলৈ গ'ল। ৪৩ পাছত অমালেকীয়া সকলৰ মাজৰ পৰা যি সকল লোক পলাই গৈ তাতে বক্ষা পাই আছিল, সেই লোকসকলক তেওঁলোকে বধ কৰিলে আবু তেওঁলোকে পাছত তাতে নিবাস কৰিব ল'লে। আজিলৈকে তেওঁলোক তাতেই নিবাস কৰি আছে।

৫ বুৰেণ ইহ্যায়েল প্ৰথম সন্তান আছিল, তেওঁ আছিল ইহ্যায়েল প্ৰথম

পুত্ৰ, কিন্তু তেওঁৰ পিতৃৰ শয়া কল্পিষ্ঠ কৰা বাবে তেওঁ নিজৰ জ্যোষ্ঠাধিকাৰ হেৰুৱাইছিল, আবু ইহ্যায়েলৰ পুত্ৰ যোচেৰ সন্তানক সেই অধিকাৰ দিয়া হৈছিল। সেয়ে বংশাখালীত তেওঁৰ নাম জ্যোষ্ঠৰ শ্ৰেণীত লিখা নহ'ল। ১ যিহুন তেওঁৰ ভাইসকলৰ মাজত শক্তিশালী আছিল, আবু নেতা তেওঁৰ পৰাই হ'ল; কিন্তু জ্যোষ্ঠাধিকাৰ যোচেৰ হ'ল। ৩ ইহ্যায়েলৰ প্ৰথম পুত্ৰ বুৰেণৰ সন্তান সকল হ'ল, হনোক, পল্লু, হিয়োণ, আবু কুমী। ৪ যোৱেলৰ বংশধৰ এওঁলোক: যোৱেলৰ পুত্ৰ চিমীয়া, চিমির্যার পুত্ৰ গোগ, গোগৰ পুত্ৰ চিমীয়া, ৫ চিমীয়াৰ পুত্ৰ মীখা, মীখাৰ পুত্ৰ বায়া, বায়াৰ পুত্ৰ বাল, ৬ বালৰ পুত্ৰ বেৰা, তেওঁক অচৰুৰ বজা তিলগণ-পিলমেচৰ বন্দী কৰি লৈ গৈছিল। তেওঁ বুৰেণীয়াসকলৰ নেতা আছিল। ৭ যেতিয়া তেওঁলোকৰ বংশাখালী লিপিবদ্ধ কৰা হৈছিল, তেতিয়া নিজ পোষ্টী অনুসাৰে তেওঁৰ ভাই সকল হ'ল: প্ৰধান যিহোয়েল, জথৰিয়া, ৮ যোৱেলৰ পুত্ৰ চেমা, চেমাৰ পুত্ৰ আজজ, আজজৰ পুত্ৰ বেল। তেওঁলোক নবো আবু বাল-মিয়োনলৈকে আৰোয়াৰেত বাস কৰিছিল, ৯ আবু তেওঁলোক পূৰ্বদিশে ফৰাৎ নদীৰ পৰা মৰুপ্ৰান্তৰ কাষলৈকে বাস কৰিছিল, কাৰণ গিলিয়দ দেশত তেওঁলোকৰ পশুবোৰ বৃন্দি হৈছিল। ১০ চৌলৰ বাজত্বৰ সময়ত তেওঁলোকে হাগৰীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰি পৰাজিত কৰিলে। তেওঁলোক হাগৰীয়াসকলৰ তম্ভুত আবু গিলিয়দৰ পূব দিশৰ আটাই দেশত বাস কৰিছিল। ১১ তেওঁলোকৰ ওচৰত বাচান দেশৰ পৰা চলখালৈকে গাদৰ সন্তান সকলে বাস কৰিছিল। ১২ যোৱেল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীৰ মূৰবৰী আছিল, আবু চাকফ আন এটা পোষ্টীৰ মূৰবৰী আছিল, তাৰ পাছত যনয় আবু চাকফ মূৰবৰী হ'ল। এওঁলোক বাচানত আছিল। ১৩ তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ সম্পৰ্কীয় সাত জন হ'ল, মীখায়েল, মছুলাম, চেবা, যোৰৱ, যকন, জীয়া, আবু এৰব। ১৪ উল্লেখিত এই ব্যক্তিসকল অবীহিয়লৰ বংশধৰ আছিল: হীভীৰ পুত্ৰ অবীহিয়ল আছিল। যাৰোহৰ পুত্ৰ হীভী আছিল। গিলিয়দৰ পুত্ৰ যাৰোহৰ আছিল। মীখায়েলৰ পুত্ৰ গিলিয়দ আছিল। যিচীচৰ পুত্ৰ মীখায়েল আছিল। যহদোৰে পুত্ৰ যিচীচৰ আছিল। বুজুৰ পুত্ৰ যহদো আছিল। ১৫ গুনীৰ পুত্ৰ অবীয়েল, অদীয়েলৰ পুত্ৰ অহী তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ মূল ব্যক্তি আছিল। ১৬ তেওঁলোক গিলিয়দত, বৰ্তানৰ নগৰত, আবু চৰোগৰ সীমালৈকে চৰণীয়া ঠাইত বাস কৰিছিল। ১৭ যিহুনৰ বজা যোথম আবু ইহ্যায়েলৰ বজা যাৰবিয়াম বাজত্বৰ সময়ত তেওঁলোকৰ সকলোকে বংশাখালী লিপিবদ্ধ কৰি বৰ্থিছিল। ১৮ বুৰেণৰ, গাদীয়াৰ, আবু মনচিৰ আধা পোষ্টীৰ মাজৰ চৌৰালিশ হাজাৰ সেনাক যুদ্ধৰ বাবে প্ৰশংসণ দিয়া হৈছিল, তেওঁলোকে ঢাল, তৰোৱাল কঢ়িয়াইছিল, আবু ধনু মাৰিছিল। ১৯ তেওঁলোকে হাগৰীয়া, যট্ৰ, নাক্ষিচ, আবু নেদবক আক্ৰমণ কৰিছিল। ২০ তেওঁলোকৰ বিবুলৰ তেওঁলোকে দেশ্বৰীয় সহায় পাইছিল। এইদৰে হাগৰীয়াসকল আবু তেওঁলোকৰ লগত থকা সকলোকে তেওঁলোকে পৰাজিত কৰিলে। কিয়নো তেওঁলোকে যুদ্ধত দেশ্বৰীয় আগত কাতৰোক্তি কৰিলে আবু তেওঁ তেওঁলোকৰ কাতৰোক্তি শুনিলে, কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁত বিশ্বাস কৰিছিল। ২১ তেওঁলোকৰ জী-জ-জুন্তোৰে তেওঁলোকে আটক কৰিলে, তাৰ ভিতৰত পথগুণ হাজাৰ উট, দুই লাখ পথগুণ হাজাৰ মেৰ ছাগ, দুই হাজাৰ গাধ, আবু এক লাখ মানুৰ। ২২ কাৰণ তেওঁলোকৰ হৈ দেশ্বৰে যুদ্ধ কৰিছিল, সেয়ে বহুতো শক্রক তেওঁলোকে

হত্যা কৰিছিল। এইদৰে বন্দী কৰি নিয়া সময়লৈকে তেওঁলোকৰ ঠাই সমূহত তেওঁলোকে বাস কৰিছিল। ২৩ মনচিৰ আধা পোষ্টীৰ লোকসকলে বাচান দেশৰ পৰা বাল-হৰ্মেন, আবু চৰীবলৈকে বাস কৰিছিল। ২৪ তেওঁলোকৰ নিজ নিজ বংশৰ নেতা সকল হ'ল: এৰফ, যিচী, ইজীয়েল, যিৰিমিয়া, হোদবিয়া, আবু যহুদিয়েল। এওঁলোক বলৱান, সাহসী, নাম জ্বলা, আবু নিজ নিজ পিতৃ-বংশৰ নেতা আছিল। ২৫ কিন্তু তেওঁলোক পৰ্বপুৰুৰ দেশ্বৰীয় প্ৰতি অবিশ্বাসী আছিল। দেশ্বৰে তেওঁলোকৰ সন্ধুখত যাক ধৰ্স কৰিছিল, সেই দেশৰ তেমে দেৱ-দৈৱীবোৱাৰ তেওঁলোকে আৰাধনা কৰিছিল। ২৬ সেয়ে অজৰীয়াৰ বজা পূলক ইহ্যায়েলৰ দেশ্বৰে অস্থিৰ কৰিলে, তিলগণ-পিলমেচৰ বুলি কোৱা হয়। তেওঁ বুৰীয়া, গাদীয়া, আবু মনচিৰ আধা পোষ্টীৰ লোকসকলক হাবোৰ, হাৰা, গোজনৰ নদীলৈকে লৈ গ'ল; আজিলৈকে তেওঁলোকে সেই ঠাইতে আছে।

৬ লৈবীৰ পুত্ৰ গোৰ্জেল, কহাং, আবু মৰাবী। ২ কহাতৰ পুত্ৰ অৰ্ঘম,

যিচৰ, হিৰোণ আবু উজ্জীয়েল। ৩ অৰ্ঘমৰ পুত্ৰ হাৰোণ, মোচি, আবু তেওঁৰ হোৱালী মিৰিয়ম। হাৰোণৰ পুত্ৰ নাদৰ, অবীহু, ইলিয়াজৰ, আবু স্থামৰ। ৪ ইলিয়াজৰৰ পুত্ৰ পীনহচ, পীনহচৰ পুত্ৰ অবীচুৱা। ৫ অবীচুৱাৰ পুত্ৰ বুকী, বুকীৰ পুতুকে উজী। ৬ উজীৰ পুত্ৰ জৰীহায়া, জৰীহায়াৰ পুত্ৰ মৰায়োৎ। ৭ মৰায়োতৰ পুত্ৰ অমৰিয়া, অমৰিয়াৰ পুত্ৰ অহীটুৰ। ৮ অহীটুৰৰ পুত্ৰ চাদোক, চাদোকৰ পুত্ৰ অহীমাচ। ৯ অহীমাচৰ পুত্ৰ অজৰিয়া, অজৰিয়াৰ পুত্ৰ যোহানন। ১০ যোহাননৰ পুত্ৰ অজৰিয়া, অজৰিয়াই যিৰূচালেমত চলোমনে নিৰ্মাণ কৰা মন্দিৰত কাম কৰিছিল। ১১ অজৰিয়াৰ পুত্ৰ অমৰিয়া, অমৰিয়াৰ পুত্ৰ অহীটুৰ। ১২ অহীটুৰৰ পুত্ৰ চাদোক, চাদোকৰ পুত্ৰ চলুম। ১৩ চলুমৰ পুত্ৰ হিক্কিয়া, হিক্কিয়াৰ পুত্ৰ অজৰিয়া; ১৪ অজৰিয়াৰ পুত্ৰ চৰায়া, চৰায়াৰ পুত্ৰ যিহোচাদক। ১৫ যি সময়ত যিহোৱাই নবৃত্নদলেচৰ দ্বাৰাই যিহুদা আবু যিৰূচালেমক বন্দী কৰিছিল, সেই সময়ত যিহোচাদকোৱা বন্দী কৰি নিয়া হৈছিল। ১৬ লৈবীৰ পুত্ৰ গোৰ্জেল, কহাং, আবু মৰাবী। ১৭ গোৰ্জেলৰ পুত্ৰসকলৰ নাম লিবনী আবু চিমীয়া। ১৮ চিমীয়াৰ পুত্ৰ চৰায়া, চৰায়াৰ পুত্ৰ যিহোচাদক। ১৯ যি মৰাবীৰ পুত্ৰ মহলী আবু মুচী। এওঁলোক পিতৃ-বংশ অনুসাৰে লৈবীয়া পোষ্টীৰ লোক আছিল। ২০ গোৰ্জেলৰ বংশধৰ লিবনী। লিবনীৰ পুত্ৰ যহৎ। যহৎৰ পুত্ৰ জিমা। ২১ জিমাৰ পুত্ৰ যোৱাৰাহ। যোৱাৰহ পুত্ৰ ইদোৰ পুত্ৰ জেৰুহ। জেৰুহৰ পুত্ৰ যিথুৰথৰয়। ২২ কহাতৰ বংশধৰ তেওঁৰ পুত্ৰ পুত্ৰ অৰ্ঘম, যিচৰ, হিৰোণ, আবু উজ্জীয়েল। ২৩ এটীৰ পুত্ৰ চিমীয়া। ২৪ চলুমৰ পুত্ৰ চৰায়া। ইলকানাৰ পুত্ৰ অবিয়াচৰ। অবিয়াচৰ পুত্ৰ অচীৰ। ২৫ অচীৰৰ পুত্ৰ তুৰুকানা। ইলকানাৰ পুত্ৰ অবিয়াচৰ। অবিয়াচৰ পুত্ৰ চিমীয়া। ২৬ চিমীয়াৰ পুত্ৰ চৰায়া। ইলকানাৰ পুত্ৰ যিৰোহম। ২৭ যিৰোহমৰ পুত্ৰ ইলকানা। ২৮ চমুৰেলৰ পথম পুত্ৰ যোৱেল, দিতীয় পুত্ৰ অবিয়া। ২৯ মৰাবীৰ পুত্ৰ মহলী। মহলীৰ পুত্ৰ লিবনী। লিবনীৰ পুত্ৰ চিমীয়া। ৩০ চিমীয়াৰ পুত্ৰ উজ্জেল। উজ্জেলৰ পুত্ৰ চৰায়া। উজ্জেল পুত্ৰ চিমীয়া। ৩১ নিয়ম-চন্দুক জিৰণিৰ ঠাইলৈ আহাৰ পাছত, দায়ুদে যি লোকসকলৰ যিহোৱাৰ গৃহত সঙ্গীতৰ দ্বায়ীতু দিছিল, তেওঁলোকৰ নাম লতল উল্লেখ কৰা হ'ল। ৩২ চলোমনে যিৰূচালেমত যিহোৱাৰ গৃহ নকশালাকে উপসনা গৃহৰ সন্মুখত, সতাৰ বহা তমুৰ সন্মুখত গানৰ দ্বাবাই যিহোৱাৰ সেৱা কৰিছিল। ৩৩ তেওঁলোকৰ নিজ নিজ কাৰ্য সম্পন্ন কৰিছিল। ৩৪ তেওঁলোক বিবুল পুত্ৰ। ইলকানা আছিল যিৰোহমৰ পুত্ৰ। ৩৫ তেওঁলোকেই সেই সকল যি নিজৰ সন্তান সকলৰ সৈতে পৰিচৰ্যা কৰিছিল। কহাতৰ পোষ্টীৰ পৰা সংগীতজ্ঞ রেমন আছিল। ইয়াত তেওঁ পৰি দেশ্বৰে যিহোৱাৰ গৃহে বৰ্থিছিল। ৩৬ হেমন আছিল যোৱেলৰ পুত্ৰ। যোৱেল অছিল চমুৰেলৰ পুত্ৰ। ৩৭ চমুৰেল আছিল ইলকানাৰ পুত্ৰ। ইলকানা আছিল যিৰোহমৰ পুত্ৰ। যিৰিহম আছিল ইলীয়েলৰ পুত্ৰ। ইলীয়েল আছিল তোহৰ পুত্ৰ। ৩৮ তোহৰ আছিল কুফৰ পুত্ৰ। কুফৰ আছিল ইলকানাৰ পুত্ৰ। মহতৰ পুত্ৰ ইলকানা। ৩৯ ইলকানা আছিল মহত মহলী। ইলকানা আছিল হেমন পুত্ৰ।

ଇଲକାମା ଆଛିଲ ଯୋରେଲର ପୁତ୍ର । ଯୋରେଲ ଆଛିଲ ଅଜବିଯାର ପୁତ୍ର । ଅଜବିଯା ଆଛିଲ ଚଫନିଯାର ପୁତ୍ର । ୩୭ ଚଫନିଯା ଆଛିଲ ତତ୍ତ୍ଵର ପୁତ୍ର । ୩୯ ଆଛିଲ ଅଟିବର ପୁତ୍ର । ଅଟିବର ଆଛିଲ ଅବିଯାଚରଫ ପୁତ୍ର । ଅବିଯାଚରଫ ଆଛିଲ କୋରହର ପୁତ୍ର । ୩୮ କୋରହ ଆଛିଲ ଯିଚହରବ ପୁତ୍ର । ଯିଚହ ଆଛିଲ କହତର ପୁତ୍ର । ୩୯ ହେମନ ଲଗବୀଯା ଆଚରଫ । ତେଣୁ ହେମନର ସେହାତେ ଥିଯ ହେଲି । ଆଚରଫ ଆଛିଲ ବେରସିଯାର ପୁତ୍ର । ବେରସିଯା ଆଛିଲ ତିମିଯାର ପୁତ୍ର । ୪୦ ତିମିଯା ଆଛିଲ ମୀଥାଯୋଲେର ପୁତ୍ର । ମୀଥାଯୋଲେ ଆଛିଲ ବାଚୟର ପୁତ୍ର । ବାଚୟା ଆଛିଲ ମକ୍କିଯାର ପୁତ୍ର । ୪୧ ମକ୍କିଯା ଆଛିଲ ଇଂଣୀର ପୁତ୍ର । ଇଂଣୀ ଆଛିଲ ଜେବରହ ପୁତ୍ର । ଜେବରହ ଆଛିଲ ଅଦ୍ୟାର ପୁତ୍ର । ୪୨ ଅଦ୍ୟାର ଆଛିଲ ଏଥନର ପୁତ୍ର । ଏଥନ ଆଛିଲ ଡିମାର ପୁତ୍ର । ଡିମା ଆଛିଲ ତିମିଯାର ପୁତ୍ର । ୪୩ ତିମିଯା ଆଛିଲ ଯହତର ପୁତ୍ର । ଜ୍ଞାହ ଆଛିଲ ଗେଟୋର ପୁତ୍ର । ଗେଟୋର ଆଛିଲ ଲୈବୀର ପୁତ୍ର । ୪୪ ମରବୀର ସତନ ସକଳ ହେମନ ସହକରୀ ଆଛିଲ, ଆବୁ ତେଓଲୋକ ତେର୍ତ୍ତର ବାଓହାତେ ଥିଯ ହେଲି । ତେଓଲୋକ କୀଟିର ପୁତ୍ର ଏଥନକୋ ଅନ୍ତର୍ଭର୍ତ୍ତ କରିଛି । କୀଟି ଆଛିଲ ଅଦୀର ପୁତ୍ର । ଅଦୀ ଆଛିଲ ମୁଲ୍କୁର ପୁତ୍ର । ୪୫ ମୁଲ୍କୁ ଆଛିଲ ହଚବିଆର ପୁତ୍ର । ହଚବିଆ ଆଛିଲ ଅମଚିଯାର ପୁତ୍ର । ଅମଚିଯା ଆଛିଲ ହିକ୍କିଆର ପୁତ୍ର । ୪୬ ହିକ୍କିଆ ଆଛିଲ ଅମଚିଆର ପୁତ୍ର । ଅମଚିଆ ଆଛିଲ ବାନୀର ପୁତ୍ର । ବାନୀ ଆଛିଲ ଚେମରବ ପୁତ୍ର । ୪୭ ଚେମର ଆଛିଲ ମହିଲାର ପୁତ୍ର । ମହିଲା ଆଛିଲ ମୁଚିର ପୁତ୍ର । ମୁଚିର ଆଛିଲ ମରବୀର ପୁତ୍ର । ମରବୀର ଆଛିଲ ଲୈବୀର ପୁତ୍ର । ୪୮ ତେଓଲୋକର ସହକରୀ ଲୈବୀଯା ଲୋକସକଳ ଦୈଶ୍ୟର ଗୁହର ପବିତ୍ର ଶାନ୍ତର ସକଳେ କାର୍ଯ୍ୟର ବାବେ ନିୟମିତ କରା ହେଲି । ୪୯ ହାରୋଣ ଆବୁ ତେଓର ପୁତ୍ରଙ୍କଲେ ଏକେଲଗେ ମହା-ପବିତ୍ର ଶାନ୍ତର ସକଳେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି । ଇସ୍ରାଯେଲକ ପ୍ରାୟାଚିତ କରିବାଲେ ଯଜ୍ଞବେଦିର ଓପରତ ହୋମ-ବଳି ଦିଇଲି, ଆବୁ ଧୂ-ବେଦିର ଓପରତ ଧୂ ଜ୍ଞାଲାଇଛି । ଏଇ ସକଳେ ଦୈଶ୍ୟର ଦାସ ମୋଟିର ଆଜା ଅନୁସାରେ ତେଓଲୋକେ କରିବିଛି । ୫୦ ହାରୋଣର ବଂଶଧର ସକଳକ ତଳତ ଦିଯାର ଦରେ ବିଚେନା କରା ହେଲି: ହାରୋଣ ପୁତ୍ର ଆଛିଲ ଇଲିଯେଜର ଇଲିଯ୍ୟାଜର ପୁତ୍ର ଆଛିଲ ପୀନହଚ । ପୀନହଚର ପୁତ୍ର ଆଛିଲ ଅବୀଚୂରା । ୫୧ ଅବୀଚୂରାର ପୁତ୍ର ଆଛିଲ ବୁକୀ । ବୁକୀର ପୁତ୍ର ଆଛିଲ ଉଜ୍ଜୀ । ଉଜ୍ଜୀର ପୁତ୍ର ଆଛିଲ ଜରହିଯା । ୫୨ ଜରହିଯାର ପୁତ୍ର ଆଛିଲ ମରାଯୋଇ । ମରାଯୋଇର ପୁତ୍ର ଆଛିଲ ଅମରିଯା । ଅମରିଯାର ପୁତ୍ର ଆଛିଲ ଅହିଟୁବ । ୫୩ ଅହିଟୁବର ପୁତ୍ର ଆଛିଲ ଚାଦୋକ । ଚାଦୋକର ପୁତ୍ର ଆଛିଲ ଅହିମାଚ । ୫୪ ତଳତ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଠାଇସମ୍ମହ ହାରୋଣ ବଂଶଧର ସକଳଲେ ନିର୍ଧାରଣ କରା ହେଲି । କହାତୀଯା ଗୋଟିଏସକଳର ବାବେ । ଚିଠି ଖେଲ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ତେଓଲୋକର ବାବେ ପ୍ରଥମ ଠାଇ ନିର୍ଧାରଣ କରା: ୫୫ ତେଓଲୋକକ ଯିହୁଦା ଦେଶର ହିତ୍ରୋଗ ଆବୁ ତାର ଚାରିଓଫଳର ଚରଣୀଯା ଠାଇ ଦିଯା ହଲ । ୫୬ କିନ୍ତୁ ସେଇ ନଗରର ପଥାର ଆବୁ ଚାରିଓଫଳର ଗାଢ଼େବେ ଯିହୁନ୍ତର ପୁତ୍ର କାଳେବ ଦିଯା ହଲ । ୫୭ ହାରୋଣର ବଂଶଧର ସକଳକ ଚରଣୀଯା ଠାଯେ ସେତେ ଆଜନ ଆଶ୍ରମ-ନଗର ଆଛିଲ, ଚରଣୀଯା ଠାଯେ ସେତେ ଲିବାନ, ଯତୀର, ଆବୁ ଇଷ୍ଟମୋରା, ୫୮ ଚରଣୀଯା ଠାଯେ ସେତେ ହୈଲେନ, ଆବୁ ଚରଣୀଯା ଠାଯେ ସେତେ ଦ୍ୱାରୀ ଦିଯା ହଲ । ୫୯ ହାରୋଣର ବଂଶଧର ସକଳକ ଚରଣୀଯା ଠାଯେ ସେତେ ଆଜନ ଆବୁ ଚରଣୀଯା ଠାଯେ ସେତେ ବୈଚେନା ଦିଯା ହଲ । ୬୦ ବିନ୍ୟାମିନ ଜାତିର ପରା ତେଓଲୋକକ ଚରଣୀଯା ଠାଯେ ସେତେ ଗୋବା, ଚରଣୀଯା ଠାଯେ ସେତେ ଅଲ୍ଲେମ, ଆବୁ ଚରଣୀଯା ଠାଯେ ସେତେ ଅନାଥୋ ଦିଯା ହଲ । କହାତୀଯା ଗୋଟିଏଲୋକସକଳେ ସର୍ବମୁଠ ତେବେଖନ ନଗର ପାଇଛି । ୬୧ କହାତର ଅରଣ୍ଟିପ ବଂଶଧର ସକଳକ ଚରଣୀଯା ଠାଯେ ସେତେ ଦିଯା ହଲ । ଗାଦ ଜାତିର, ଆବୁ ଜୁବଲୁନ ଜାତିର ପରା, ଚିଠି ଖେଲାଇ ବାରେଖନ ନଗର ଦିଯା ହଲ । ୬୨ ଏହିଦେବେ ଇସ୍ରାଯେଲର ଲୋକସକଳେ ଲୋବୀଯାସକଳକ ଚରଣୀଯା ଠାଯେ ସେତେ ଏହିଦେବେ ନଗର ଦିଲେ । ୬୩ ତେଓଲୋକେ ଯିହୁଦା, ଚିମ୍ବୋନ, ବିନ୍ୟାମିନ ଲୋକସକଳର ଜାତିର ପରା, ଚିଠି ଖେଲାଇ ଓପରତ ଲିଖା ନଗରବୋର ତେଓଲୋକକ ଦିଲେ । ୬୪ କିନ୍ତୁ ମହାନ କହାତ ଗୋଟିଏ ଲୋକସକଳକ ଇତ୍ତରିମ ଜାତିର ପରା ନଗରବୋର ଦିଯା ହଲ । ୬୫ ତେଓଲୋକକ ଚିଖିମ, ଚରଣୀଯା ଠାଯେ ସେତେ ଇତ୍ତରିମ ପର୍ବତୀଯା ଦେଶ, ଚରଣୀଯା ଠାଯେ ସେତେ ଗୋର୍ଜ, ୬୬ ଚରଣୀଯା ଠାଯେ ସେତେ ସକମ୍ବାଯାମ, ଚରଣୀଯା ଠାଯେ ସେତେ ବୈ-

ହୋରୋଣ, ୬୯ ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ ସୈତେ ଅୟାଳୋନ, ଆରୁ ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ ସୈତେ
୧୦-ବିମୋହ ଦିଯା ହଲ । ୧୦ କହାତର ଅରଶିଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ଲୋକଙ୍କଳର ବାବେ
ମନଚିର ଆୟା ଜାତିର ପରା ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ ସୈତେ ଅନେବ, ଆରୁ ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ
ସୈତେ ବିଲିଯମ ଦିଯା ହଲ । ୧୧ ଫେରେମର ବଂଶଧର ସକଳକ ମନ୍ତିର ଗୋଟିଏ
ଆୟା ଜାତିର ପରା, ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ ସୈତେ ବାଚନତ ଥକା ଗୋଲନ, ଆରୁ ଚର୍ବିଆୟା
ଠାସେ ସୈତେ ଅଞ୍ଚାରୋୟ ଦିଯା ହଲ । ୧୨ ଇଚାଖର ଜାତିର ପରା ଫେରେମ ବଂଶଧର
ଲୋକଙ୍କଳେ ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ ସୈତେ କେନେଦ, ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ ସୈତେ ଦାବ୍ର୍ୟ, ୧୩
ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ ସୈତେ ବମୋହ, ଆରୁ ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ ସୈତେ ଆନେମ ପାଇଛି ।
୧୪ ଆଚେର ଜାତିର ପରା ତେଓଳେକ ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ ସୈତେ ମିଚାଳ, ଚର୍ବିଆୟା
ଠାସେ ସୈତେ ଅନ୍ଦୋନ ୧୫ ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ ସୈତେ ହୁକୋକ, ଆରୁ ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ
ସୈତେ ବରାହ ପାଇଛି । ୧୬ ନଙ୍ଗାଲୀ ଜାତିର ପରା ତେଓଳେକେ ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ
ସୈତେ ଗାଲିଲତ ଥକା କେନେଦ, ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ ସୈତେ ହେମୋନ, ଆରୁ ଚର୍ବିଆୟା
ଠାସେ ସୈତେ କିବିଯାଥୟିମ ପାଇଛି । ୧୭ ଲେବୀଯାସକଳର ଅରଶିଷ୍ଟ, ମରୀବୀ
ବଂଶଧର ସକଳକ ଜୁବୁନ ଜାତିର ପରା ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ ସୈତେ ବିମୋନ, ଆରୁ
ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ ସୈତେ ତାବୋର ଦିଯା ହଲ । ୧୮ ତେଓଳୋକକ ବୁବେଶ ଜାତିର
ପରା ଯିବୀହାତ ଥକା ଯର୍ଦନ ନଦୀର ଆମ ଦିଶର ପୂର୍ବ ପାରତ ଥକା ଚର୍ବିଆୟା
ଠାସେ ସୈତେ ମରୁଭୂମିତ ଥକା ନେଚର, ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ ସୈତେ ଯହାତ, ଚର୍ବିଆୟା
ଠାସେ ସୈତେ କେନ୍ଦ୍ରୋହ, ଆରୁ ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ ସୈତେ ମେଫାହ ଦିଯା ହଲ । ୧୯
ଗାନ୍ଦ ଜାତିର ପରା ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ ସୈତେ ଗିଲିଯାଦ ଥକା ବମୋହ, ଚର୍ବିଆୟା
ଠାସେ ସୈତେ ମହନ୍ୟମ, ୨୧ ଚର୍ବିଆୟା ଠାସେ ସୈତେ ହିଚବୋନ, ଆରୁ ଚର୍ବିଆୟା
ଠାସେ ସୈତେ ଯାବେର ଦିଯା ହଲ ।

୭ ଇଚାଖର ଚାରି ଜନ ପୁତ୍ର ଆଛିଲ; ତେଓଳୋକ ହ'ଲ, ତୋଳା, ପୂରା, ଯାଚୁବ,

আবু চিরোণ। ২ তোলাৰ পুত্ৰ সকল হ'ল, উজ্জী, বৰায়া, যিবৈলেন, যহময়, যিবচম, আৰু চূমুৱেল। এওঁলোক পূৰ্বপুৰুষৰ পৰা অহা বংশৰ মূল মানহ এয়াই হ'ল, তোলাৰ বংশ। তেওঁলোক শক্তিশালী আৰু সহিয়াল আছিল, দয়ন্ত সময়ত তেওঁলোকৰ সংখ্যা বাইশ হাজাৰ ছছ জন আছিল। ৩ উজ্জীৰ পুত্ৰ যিজ্ঞহিয়া, যিজ্ঞহিয়াৰ পুত্ৰ মাঝাখোল, ওবদিয়া, যোৱেল, আৰু যিচিয়া, এই পাঁচ জনৰ সকলোৱেই নিজ গোষ্ঠীৰ নেতা আছিল। ৪ তেওঁলোকৰ সৈতে পিতৃ-বংশৰ জাতি অনুসৰে যুদ্ধৰ বাবে হ্যাত্ৰিশ হাজাৰ সৈন্য আছিল। তেওঁলোকৰ বহুতো ভাৰ্যা আৰু সন্তান আছিল। ৫ পূৰ্বপুৰুষৰ জাতিৰ তালিকা অনুযায়ী ইচাখৰ জাতিৰ ভিতৰত তেওঁলোকৰ সামাজী হাজাৰ যুদ্ধাৰু আছিল। ৬ বেলা, বেধৰ, আৰু যিদীয়েল, এই তিনি জন আছিল বিন্যামীনৰ পুত্ৰ। ৭ বেলাৰ পাঁচ জন পুত্ৰ হ'ল, ইচ্বেন, উজ্জী, উজ্জীয়েল, যিৰীমোৎ, আৰু সুৰী। তেওঁলোক নিজৰ গোষ্ঠীৰ মূল ব্যক্তি আৰু সৈনিক আছিল। পূৰ্বপুৰুষৰ তালিকা অনুযায়ী তেওঁলোকৰ যুদ্ধাৰুৰ সংখ্যা বাইশ হাজাৰ চৌত্রিশ জন আছিল। ৮ জমিৰা, মোৰাচ, ইলীয়োজৰ, ইলিয়োগ্নেন্য, আঙ্গী, যিবোমোৎ, অবিয়া, অনাথোৎ, আৰু আলেমৎ; এই সকলো মেখৰৰ সন্তান। ৯ তালিকত দিয়া গোষ্ঠীৰ সংখ্যা অনুযায়ী বিশ হাজাৰ দুশ পৰিয়ালৰ নেতা আৰু যুদ্ধাৰু লোক আছিল। ১০ যিদায়েলৰ পুত্ৰ বিলহন। বিলহনৰ পুত্ৰ যিযুচ, বিন্যামীন, অহুদ, কনানা, জেথন, তাচী, আৰু অহীচৰ। ১১ এই সকলো যিদীয়েলৰ সন্তান। তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীৰ তালিকা অনুযায়ী সোৰ্বত হাজাৰ দুশ নেতা আৰু সৈনিকৰ কাৰ্যৰ বাবে উপযুক্ত যুদ্ধাৰু লোক আছিল। ১২ চুলীম আৰু হৃষ্টীম দীৰ্ঘৰ বংশৰ আছিল আৰু আহেৰ বংশৰ আছিল হৃষ্টীম ১৩ নঙ্গালীৰ পুত্ৰ যহচীয়েল, গুনী, যেচৰ, আৰু চল্লম। এই লোকসকল আছিল বিলহাৰ নাতি ল'ৰা। ১৪ আঙ্গীয়েলৰ পুত্ৰ আছিল মনচি। আঙ্গীয়েলৰ অবামীয়া উপপত্তীয়ে তেওঁক জন্ম দিছিল। তেওঁ গিলিয়দৰ পিতৃ মাঝীৰকো জন্ম দিছিল। ১৫ মাঝীৰে হৃষ্টীম আৰু চুলীমৰ বংশৰ পৰা এগবাৰীকী যুৱতীক ভাৰ্যা বৃপ্তে গ্ৰহণ কৰিছিল। তেওঁৰ এগবাৰীকী ভনায়েকৰ নাম আছিল মাধা। মনচিৰ আন বংশধৰ আছিল চলফাদ, চলফাদৰ কেৱল জীয়েকেহে আছিল। ১৬ মাঝীৰে ভাৰ্যা মাখাই এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰি তেওঁৰ নাম পেচৰ বাখিলে, পেচৰ ভায়েকৰ নাম চৰেচ, আৰু চৰেচৰ পুত্ৰ সকলৰ নাম উলমণ আৰু বেকেম। ১৭ উলমণৰ পুত্ৰ বেদান। এওঁলোক মনচিৰ নাতি মাঝীৰেৰ পুত্ৰ গিলিয়দৰ সন্তান আছিল। ১৮ গিলিয়দৰ ভনায়েক হিমোলেকতে ইচ্ছেদ, অবিয়াচৰ, আৰ মহলক প্ৰসৱ কৰিলে। ১৯ আৰ চৰ্মাদীৰ পত্ৰ অহিণন,

চেখম, লিকহী, আরু অনীয়াম। ২০ তলত উল্লেখিত সকল ইঙ্গিয়িমৰ বংশৰ লোকসকল: ইঙ্গিয়িমৰ পুত্ৰ চুখেলহৰ পুত্ৰ বেবদ, বেবদৰ পুত্ৰ তহৎ, তহতৰ পুত্ৰ ইলিয়াদা, ইলিয়াদৰ পুত্ৰ তহৎ, ২১ তহতৰ পুত্ৰ যাবদ, যাবদৰ পুত্ৰ চুখেলহৰ। যেতিয়া এজৰ আৰু ইলিয়দে গাতৰ লোকসকলৰ পঞ্চ চৰ কৰিবলৈ আহিছিল, তেতিয়া তেওঁলোকক গাতৰ লোকসকলে নগৰত বধ কৰিছিল। ২২ তেওঁলোকৰ পিতৃ ইঙ্গিয়িমে বহৃত দিলৈকে তেওঁলোকৰ বাবে শোক কৰিছিল, আৰু তেওঁৰ ভাই সকলে তেওঁক শাস্ত্ৰনা দিবলৈ আহিছিল। ২৩ তেওঁ নিজৰ ভাৰ্য্যাৰ লগত শয়ন কৰিলৈ। তেওঁ গভৰতী হৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলৈ। তেওঁলোকৰ ঘৰত সেই সময়ত অমঙ্গল ঘটিছিল কাৰণে ইঙ্গিয়িম তাৰ নাম বৰীয়া বাখিলৈ। ২৪ তেওঁৰ জীয়েকৰ নাম আছিল চেৰা। চেৱাই ওপৰ আৰু তল বৈৰ-হোৰোঁ আৰু উজেন্জ চেৰা নিম্নাং কৰিছিল। ২৫ বৰীয়াৰ পুত্ৰ আছিল বেফহ। বেফহৰ পুত্ৰ আছিল বেচফ। বেচফৰ পুত্ৰ আছিল তেলহ। তেলহৰ পুত্ৰ আছিল তহন। ২৬ তহনৰ পুত্ৰ আছিল লদন। লদনৰ পুত্ৰ আছিল অমীহুদ। অমীহুদৰ পুত্ৰ আছিল ইলীচামা। ২৭ ইলীচামাৰ পুত্ৰ আছিল নুন। নুনৰ পুত্ৰ আছিল যিহোচুৱা। ২৮ তেওঁলোকে বৈৰেল আৰু তাৰ চাৰিওফালৰ গাও অধিকাৰ কৰি তাতে বসবাস কৰিছিল। তেওঁলোকে প্ৰবিদিশে নাৰণ, পশ্চিমদিশে গোজৰ আৰু তাৰ গাওসমূহ, চিখিম আৰু তাৰ গাওসমূহ, অহিয়া আৰু তাৰ গাওসমূহলৈকে বিস্তৰিত হৈছিল। ২৯ মনচিৰ সীমাত বৈৰে-চান আৰু তাৰ গাওসমূহ, তানক আৰু তাৰ গাওসমূহ, মণিদো আৰু তাৰ গাওসমূহৰ লগতে দোৰ আৰু তাৰ গাওসমূহ। এইবেৰ ঠাইত ইহায়েলৰ পুত্ৰ যোচেফৰ বংশৰ লোকসকলে বাস কৰিছিল। ৩০ আচেৰৰ পুত্ৰ যিয়া, যিচৰা, যিচিৰি, বৰীয়া আৰু তেওঁলোকৰ ভনীয়েক চেৰহ আছিল। ৩১ বৰীয়াৰ পুত্ৰ হেবৰ আৰু মুক্ষীয়েল। এওঁ বিজিত্যত পিতৃ আছিল। ৩২ হেবৰৰ পুত্ৰ যফলেট, চোমেৰ, আৰু হোথম। এওঁলোকৰ চুৱা নামেৰে ভনী আছিল। ৩৩ যফলেটৰ পুত্ৰ প্যাটক, বিমল, আৰু অশু: এওঁলোক যফলেটৰ সন্তান। ৩৪ যফলেটৰ ভায়েক চেমৰৰ পুত্ৰসকল: বহগা, যিহুবা, আৰু আৰাম। ৩৫ চেমৰৰ ভায়েক হেলমৰ পুত্ৰসকল: চোফহ, যিয়া চেলচ, আৰু আমল। ৩৬ চোফহৰ পুত্ৰ চুহ, হৰ্ফেৰৰ, চুৱাল, বেৰী, আৰু শিয়া, ৩৭ বেৰচ, হোদ, চম্মা, চিলচা, যিত্ত, আৰু বেৰা। ৩৮ যেথৰৰ পুতেক যিহুনি, পিস্পা, আৰু আৰা। ৩৯ উল্লাৰ বংশৰেসকল হল আৰহ, হয়োলে, আৰু বিচিয়া। ৪০ এই সকলো আচেৰৰ বংশধৰ আছিল। এওঁলোক গোষ্ঠীৰ মূল ব্যক্তি, পৰিয়ালৰ নেতা, বিশিষ্ট লোক, যুদ্ধাৰু, আৰু নেতাসকলৰ মাজত প্ৰধান আছিল। তেওঁলোকৰ গণনাৰ তালিকা অনুসৰি যুদ্ধৰ বাবে ছাবিশ হাজাৰ উপযুক্ত সৈনিক আছিল।

B বিন্যামীনৰ পাঁচ জন পুত্ৰ, তেওঁৰ প্ৰথম পুত্ৰ বেলা, তাৰ পাছত আচে৲ে, অহৰহ, ২ নেহা, আৰু বাফা। ৩ বেলাৰ পুত্ৰ অদৰ, গেৱা, অবীহুদ, ৪ অবীচূৱা, নামন, অহোহ, ৫ গেৱা, চফুফন, আৰু হুৰম। ৬ এওঁলোক এহুদৰ বংশৰ লোক, এওঁলোক গেৱাৰ গোষ্ঠীৰ মূৰবীৰ আছিল, মানহতলে যাবলৈ বাধ্য কৰা লোক এওঁলোক: ৭ নামন, অহিয়া, আৰু গেৱা। তেওঁলোকৰ যাত্রাত গেৱাই নেতৃত্ব দিছিল। গেৱাৰ পুত্ৰ উজ্জা আৰু অহীহুদ। ৮ চৰহয়িমে তেওঁৰ ভাৰ্যা হুচীম আৰু বাৰাক ত্যাগ কৰাব পাছত, চৰহয়িম মোৱাৰ দেশত তেওঁৰ সন্তান সকলৰ পিতৃ হ'ল। ৯ তেওঁৰ ভাৰ্যা হোদচৰ পৰা জন্ম হোৱা পুত্ৰ যোব, চিবিয়া মেচা, আৰু মুক্ষীয় পুত্ৰ হ'ল। ১০ যিয়চ, চিবিয়া, আৰু শিমি। এওঁলোক তেওঁৰ পুত্ৰ আছিল আৰু তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীৰ নেতা আছিল। ১১ ইতিমধ্যে তেওঁ হীমে জন্ম দিয়া পুত্ৰ অবীটুৰ আৰু ইল্পালৰ পিতৃ হ'ল। ১২ ইল্পালৰ পুত্ৰ এৰব, মিচয়াম, আৰু চেমদ, তেৱেই ওনো আৰু চাৰিওফালৰ গারে সৈতে লোদৰ নিম্নাং কৰিছিল, ১৩ তাত বৰীয়া আৰু চেমা আছিল। তেওঁলোক অয়ালোন নিবাসী গোষ্ঠীৰ প্ৰধান লোক, যি জনে গাত নিবাসীসকলক বাহিৰ কৰি দিছিল। ১৪ এওঁলোক বৰীয়াৰ পুত্ৰ: অহিয়ো, চাচক, যিৰেমোৎ, ১৫ জবদিয়া অবদ, এদৰ, ১৬ মীখায়েল, পিস্পা, আৰু যোহা, ১৭ এওঁলোক ইল্পালৰ পুত্ৰ: জবদিয়া, মচুলম, হিস্কা, হেবৰ, যিজলিয়া, আৰু যোব, ১৯ এওঁলোক কিমায়ীৰ পুত্ৰ: যাকীম, জিঝী, জন্দী, ইলী-এন্যন,

চিল্লাথ়য়, ইলীয়েল, অদায়া, বৰায়া, আৰু চিত্তৰ্ণ। ২২ এওঁলোক চাচকৰ পুত্ৰ: যিস্পন, এৰব, ইলীয়েল, অদোল, জিঝী, হানন, হননিয়া, এলম, অত্তোথিয়া, যিকদিয়া আৰু পলুৰেল, ২৬ এওঁলোক যিৰেহমৰ পুত্ৰ: চমচৰয়, চহৰিয়া, অথলিয়া, যাৰেচিয়া, এলিয়া, আৰু জিঝী, ২৮ এওঁলোক যিৰুচালেমত বাস কৰা লোকসকলৰ বংশৰ প্ৰধান লোক আৰু নেতা আছিল। ২৯ গিবিয়োনৰ পিতৃ যিয়োলে গিবিয়োনত বাস কৰিছিল; তেওঁৰ ভাৰ্য্যাৰ নাম মাখাৰ আছিল। ৩০ তেওঁৰ প্ৰথমে জন্মা পুত্ৰ আলোন, তাৰ পাছত চুহ, কীচ, বাল, নাদৰ, ৩১ গদোৰ, অহিয়ো, আৰু জেৰৰ। ৩২ আন ইজন যিজীয়েলৰ পুত্ৰ মিক্রোত, মিক্রোতৰ পুত্ৰ চিমিয়া। তেওঁলোকে নিজৰ সম্বৰ্ধীয় সকলৰ ওচৰতে যিৰুচালেমত বাস কৰিছিল। ৩৩ নেৰৰ পুত্ৰ কীচ আছিল। কিচৰ পুত্ৰ চৌল আছিল। চৌলৰ পুত্ৰ যোনাথন, মকীচূৱা, অবীনাদৰ, আৰু ইচ্চৰাল। ৩৪ যোনাথনৰ পুত্ৰ মৰীব-বাল। মৰীব-বালৰ পুত্ৰ মাখাৰ আছিল। ৩৫ মীখাৰ পুত্ৰ গোৰোন, মেলক, তৰেয়া, আৰু আহজ। ৩৬ আহজৰ পুত্ৰ যিহোৰন্দ। যিহোৰন্দৰ পুত্ৰ আলোমোৎ, অজমাবৎ, আৰু যিঝী। যিঝীৰ পুত্ৰ মোচা। ৩৭ মোচাৰ পুত্ৰ বিনিয়া। বিনিয়াৰ পুত্ৰ বাফা। বাফাৰ পুত্ৰ ইলীচামা। ইলীচামাৰ পুত্ৰ আচেল। ৩৮ আচেলৰ ছয় জন পুত্ৰ আছিল: অজ্জীকাম, বোখৰু, ইশ্যায়েল, চিয়াবিয়া, ওবদিয়া, আৰু হানন। এওঁলোক সকলো আচেলৰ সন্তান। ৩৯ আচেলৰ ভায়েক এচেকৰ প্ৰথম পুত্ৰ উলম, দিতীয় যিযুচ, আৰু ভূতীয় ইলীফেলট। ৪০ উলমৰ পুত্ৰসকল যুদ্ধাৰু আৰু ধূনৰ্দৰ আছিল। তেওঁলোকৰ বহতো পুত্ৰ আৰু নাতি ল'ৰা আছিল, সৰ্বমুঠ এশ পঞ্চাশ জন। এই সকলো লোকেই বিন্যামীনৰ বংশৰ আছিল।

N ইহায়েলৰ সকলো বংশীয়ালী লিপিবদ্ধ কৰা হৈছিল। তেওঁলোকে ইহায়েলৰ বজাসকলৰ পুস্তকত এই বংশীয়ালীবোৰ লিপিবদ্ধ কৰি বাখিলৈ। যিহুদাৰ লোকসকলক নিজৰ পাপৰ কাৰণে বালিলৈ বন্দী কৰি নিয়া হৈছিল। ১ তেওঁলোকৰ নগৰত পুনৰ প্ৰথমবাৰ বাস কৰা কিছুমান লোক হল ইহায়েলীয়াসকল, প্ৰৱেহিতসকল, লেবীয়াসকল, আৰু মদিবৰ দাস সকল। ৩ যিহুদা, বিন্যামীন, ইঙ্গিয়ম আৰু মনচিৰ বংশৰ কিছুমান লোক যিৰুচালেমত বাস কৰিছিল। ৪ বাস কৰা লোকসকলৰ লগত বানিৰ পুত্ৰ ইয়ীয়ী, ইয়ীয়ীৰ পুত্ৰ আত্মীয়া, অমীহুদ, অমীহুদৰ পুত্ৰ উথৰহৰ পুত্ৰ আচেৰীক এত পুত্ৰ আছিল, অমীহুদৰ পুত্ৰ উথৰহৰ পুত্ৰ অন্তৰিতসকল এই বংশৰ ভায়েক হৈছিল। ৫ চীলোনীয়াসকলৰ মাজৰ প্ৰথমে জন্ম হোৱা আচায়া আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল। ৬ জেৰহৰ বংশৰ লোকসকলৰ মাজৰ যহুদীৰ পুত্ৰ হোদিয়া, হোদিয়াৰ পুত্ৰ মচুলম, মচুলমৰ পুত্ৰ চলু। ৮ তাত যিৰেহমৰ পুত্ৰ যিবিনিয়াও আছিল। যিবিনিয়াৰ পুত্ৰ বেলেল, বুৰেলৰ পুত্ৰ চফটিয়া, চফটিয়াৰ পুত্ৰ মালুম, মচুলমৰ পুত্ৰ মিক্রো, মিক্রোৰ পুত্ৰ উজ্জী, আৰু উজ্জীৰ পুত্ৰ এলা আছিল। ৯ তেওঁলোকৰ সম্বৰ্ধীয় বংশীয়ালীৰ তালিকা অনুসৰে লোকৰ সংখ্যে আছিল, নশ ছাপুন জন। এই সকলো লোক নিজৰ বংশৰ নেতৃত্বত আছিল। ১০ পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ যিন্দীয়া, যিহোয়াবীৰ, আৰু যাধীন; ১১ অহীটুৰৰ পুত্ৰ মৰায়োত, মৰায়োতৰ পুত্ৰ চাদোক, চাদোকৰ পুত্ৰ মচুলম, মচুলমৰ পুত্ৰ হিক্যায়া, হিক্যায়াৰ পুত্ৰ অজবিয়া সঁশ্বৰৰ গৃহৰ প্ৰধান অধ্যক্ষ আছিল। ১২ মৰ্মীয়াৰ পুত্ৰ পচছৰ, পচছৰৰ পুত্ৰ যিৰিহোম, যিৰিহোমৰ পুত্ৰ আদায়া আছিল। ইহোমৰ পুত্ৰ মচিল্লোমীত, মচিল্লোমীতৰ পুত্ৰ মচুলম, মচুলমৰ পুত্ৰ যহজেৱা, যহজেৱাৰ পুত্ৰ আদিয়েল, আদিয়েলৰ পুত্ৰ মাচয়ো আছিল। ১৩ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীৰ নেতা আছিল। ১৪ ইতিমধ্যে তেওঁ হীমে জন্ম দিয়া পুত্ৰ অবীটুৰ আৰু ইল্পালৰ পিতৃ হ'ল। ১২ ইল্পালৰ পুত্ৰ এৰব, মিচয়াম, আৰু চেমদ, তেৱেই ওনো আৰু চাৰিওফালৰ গারে সৈতে লোদৰ নিম্নাং কৰিছিল, ১৩ তাত বৰীয়া আৰু চেমা আছিল। তেওঁলোক অয়ালোন নিবাসী গোষ্ঠীৰ প্ৰধান লোক, যি জনে গাত নিবাসীসকলক বাহিৰ কৰি দিছিল। ১৪ এওঁলোক বৰীয়াৰ পুত্ৰ: অহিয়ো, চাচক, যিৰেমোৎ, ১৫ জবদিয়া অবদ, এদৰ, ১৬ মীখায়েল, পিস্পা, আৰু যোহা, ১৭ এওঁলোক ইল্পালৰ পুত্ৰ: জবদিয়া, মচুলম, হিস্কা, হেবৰ, যিজলিয়া, আৰু যোব, ১৯ এওঁলোক কিমায়ীৰ পুত্ৰ: যাকীম, জিঝী, জন্দী, ইলী-এন্যন,

১৭ দুরবীসকল চল্লম, অক্ষব, টলমোন, অহীমন, আরু তেওঁলোকৰ বংশৰ লোকসকল। চল্লম তেওঁলোকৰ নেতা আছিল। ১৮ তেওঁলোকৰ আগৰ পৰা লোৱা বংশৰ ছাইনিৰ পূৰ্বদিশে বাজডুৱাৰত যিহ হৈ পহৰা দিছিল। ১৯ কোৰহৰ পুত্ৰ অবিয়াচক, অবিয়াচক পুত্ৰ কেৰি, কেৰিৰ পুত্ৰ চল্লম, আৰু তেওঁৰ পিতৃ বংশত কোৰহীয়া ভাইসকল আছিল। মন্দিৰৰ কামত নিযুক্ত আৰু তমুৰ দুৱাৰৰ বৰ্খীয়া আছিল। কেৱল তেওঁলোকৰ বংশৰ লোককে যিহোৱা থকা ঠাইৰ প্ৰৱেশছনৰ বৰ্খীয়া হৈছিল। ২০ পুৰ্ব ইলিয়াজৰ পুত্ৰ পীনচত তেওঁলোকৰ প্ৰধান অধ্যক্ষ আছিল, আৰু যিহোৱা তেওঁৰ লগত আছিল। ২১ মেটেলিয়ামৰ পুত্ৰ জখবিয়া “সাক্ষাৎ কৰা তঙ্গৰ” দুৱাৰ বৰ্খীয়া আছিল। ২২ যি সকল লোকক দুৱাৰ বাখিবলৈ দুৰ্বীৰবৃপুে মনোনীত কৰা হৈছিল তেওঁলোকৰ সংখ্যা সৰ্বৰষ্ট দুশ বাৰ জন। এওঁলোকৰ পঁৰিৰ নাম জনবসতি লিপিবদ্ধ কৰোতে লিখা হৈছিল। দায়দ আৰু চৰ্মৱেল দৰ্শকে তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰ ভিত্তিত তেওঁলোকৰ কামত নিযুক্ত কৰিছিল। ২৩ সেয়ে তেওঁলোকে আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান সকলে যিহোৱাৰ আবাসৰ দুৱাৰত বৰ্খীয়াৰ কাম কৰিছিল। ২৪ দুৰ্বীসকলক পূৰ্ব, পশ্চিম, উত্তৰ, আৰু দক্ষিণ, এই চাৰিও দিশত নিযুক্ত কৰা হৈছিল। ২৫ তেওঁলোকৰ গাঁৱত থকা ভাইসকল সাত দিনৰ মূৰত পালক্রমে ঘূৰি আহিব লগা হৈছিল। ২৬ কিন্তু চাৰিজন প্ৰধান লৈবীয়া দুৱাৰী আছিল, তেওঁলোক নিযুক্ত হৈ দুশৰ গৃহৰ কোঠাবোৰ আৰু তৰালোৰ বৰ্খীয়া নিযুক্ত হৈছিল। ২৭ তেওঁলোকে দুশৰ গৃহৰ চাৰিওফালে বাতি অভিবাহিত কৰিছিল, কাৰণ গৃহ বাখিবলৈ তেওঁলোকৰ ওপৰত দায়ীত্ব আছিল। তেওঁলোকে প্ৰতি বাতিপুৰা দুৱাৰ মেলিব পাৰিছিল। ২৮ তেওঁলোকৰ কিছুমান লোক মন্দিৰৰ আহিলা পাতিৰ অধ্যক্ষ আছিল, যেতিয়া তেওঁলোকে সেইবোৰ বাহিৰলৈ আনিছিল বা ভিতৰলৈ নিছিল তেওঁতা গণনা কৰিছিল। ২৯ তেওঁলোকৰ কিছুমান লোকক আহিলা পাতি, পবিত্ৰ স্থানৰ সকলেৰ পাত্ৰ, মিহি আটাগুড়ি, দ্বাকৰস, তেল, ধৃপ, আৰু মচলা আদি সকলোৰ বন্ধু তত্ত্বাবধান কৰিবলৈ নিযুক্ত আছিল। ৩০ তেওঁলোকৰ ভায়েকসকলৰ মাজত কোৰহীয়া চল্লমৰ প্ৰথম পুত্ৰ মতিথিয়া উৎসৱৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা পিঠাৰ তত্ত্বাবধান কৰোতা হিচাবে নিযুক্ত আছিল। ৩২ তেওঁলোকৰ ভায়েকসকলৰ মাজত কহতৰ বংশৰ কিছুমান লোক প্ৰত্যেক বিশ্বাম-বাৰত দৰ্শন-পিঠা যুগ্মত কৰিবলৈ নিযুক্ত আছিল। ৩৩ গ্যায়কসকল আৰু লৈবীয়াসকলৰ পৰিয়ালৰ মূল মানুহ দিনে-ৰাতিয়ে নিযুক্ত কৰি দিয়া দায়ীত্ব বহন কৰিছিল, সেয়ে যেতিয়া তেওঁলোক নিজৰ কামত পৰা মুক্ত হয়, তেওঁয়া তেওঁলোক পৰিব্রাহ্মনত থকা কোঠাবোৰত থাকিছিল। ৩৪ লৈবীয়াসকলৰ মাজত পৰিয়ালৰ নেতৰসকলৰ তালিকা বংশাবলীত লিপিবদ্ধ কৰা আছিল। তেওঁলোক বিৰচালেমত বাস কৰিছিল। ৩৫ গিবিয়োনৰ পিতৃ যিহীয়েল, তেওঁৰ প্ৰত্ৰ ভাৰ্যায়াৰ নাম মাখা। তেওঁলোক গিবিয়োনত বাস কৰিছিল। ৩৬ তেওঁৰ প্ৰথমে জন্ম হোৱা পুত্ৰ আদোন, তাৰ পাছত চৰ, কীচ, বাল, নেৰ, নাদৰ, ৩৭ গদোন, অহিয়ো, জখবিয়া, আৰু মিঙ্গোৎ। ৩৮ মিঙ্গোতৰ পুত্ৰ চিমিয়াম। তেওঁলোকে নিজৰ ভায়েকসকলৰ ওচৰত যিচুলেমত বাস কৰিছিল। ৩৯ নেৰৰ পুত্ৰ কীচ, কীচৰ পুত্ৰ চৌল, চৌলৰ পুত্ৰ যোনাথন, মৰ্কীচুৰা, অবীনাদৰ আৰু ইচ্বাল, ৪০ যোনাথনৰ পুত্ৰ মাৰীব-বাল, মাৰীব-বালৰ পুত্ৰ মীখা, ৪১ মীখাৰ পুত্ৰ পীথোন, মেলক, তহৰেয়া, আৰু আহজ, ৪২ আহজৰ পুত্ৰ যৰা, যৰাৰ পুত্ৰ অলেমৰ, অজমাৰৎ, আৰু যৰী, যৰীৰ পুত্ৰ মোচা, ৪৩ মোচৰ পুত্ৰ বিনিয়া, বিনিয়াৰ পুত্ৰ বৰফায়া, বৰফায়াৰ পুত্ৰ ইলিয়াচা, ইলিয়াচাৰ পুত্ৰ আচেল, ৪৪ আচেলৰ ছয় জন পুত্ৰ আছিল, তেওঁলোকৰ নাম অজ্ঞীকাম, বোখুৰ, ইশ্যায়েল, চিয়াবিয়া, ওবদিয়া, আৰু হানন।

১০ পলেষ্টীয়াসকলে ইস্রায়েল বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে। ইস্রায়েলৰ সকলো লোক পলেষ্টীয়াসকলৰ সন্মুখৰ পৰা পালাল, আৰু অনেক লোকৰ মৃত্যু হৈ গিলবোৱা পৰ্বতত পৰিল। ২ পলেষ্টীয়াসকলে চৌল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক পাছে পাছে খেদি গৈ, চৌলৰ পুত্ৰ যোনাথনক, অবীনাদৰক, আৰু মৰ্কীচুৰাক বধ কৰিলে। ৩ চৌলৰ বিৰুদ্ধে যোৰ যুদ্ধ হল, আৰু ধনুৰ্ধৰসকলে তেওঁক আগচি ধৰিলে। ধনুৰ্ধৰসকলৰ কাৰণে

তেওঁ আস্যুক্ত হ'ল। ৪ তাৰ পাছত চৌলে তেওঁৰ অন্তৰাহকক ক'লে, “তোৰ তৰোৱাল উলিয়াই তাৰে মোক খোঁচ। নহলে, এই আচুম্বহতে আহি মোক অপৰাবহাব কৰিব।” কিন্তু তেওঁৰ অন্তৰাহককে মাত্ৰ নহল, কাৰণ তেওঁ অতিশ্য ভয়ত আছিল। সেয়ে চৌলে নিজৰ তৰোৱাল লৈ তাৰ ওপৰত পৰিল। ৫ যেতিয়া তেওঁৰ অন্তৰাহকে দেখিলে চৌলৰ মৃত্যু হল; তেওঁয়া তেওঁৰ অন্তৰাহকে দেখিলে তেওঁৰ দৰে নিজৰ তৰোৱালৰ ওপৰত পৰি মৰিল। ৬ এইদৰে চৌল, তেওঁৰ তিনি জন পুত্ৰ, আৰু তু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সকলো সদস্যসকলৰো একে-লগে মৃত্যু হল। ৭ যেতিয়া ইস্রায়েলৰ লোক সকলে সমথল ঠাইলৈ আহি দেখিলে যে, তেওঁলোক পলাইছে আৰু চৌল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ মৃত্যু হল; তেওঁয়া তেওঁলোকে নিজৰ নগৰবোৰোৰ এৰি পলাল। তাৰ পাছত পলেষ্টীয়াসকলে আহি সেইবোৰ ঠাইত বাস কৰিলে। ৮ পিছিদিনা পলেষ্টীয়াসকলে বধ কৰা লোকসকলৰ সাজ সোলোকাই লবলৈ আহি, গিলবোৱা পৰ্বতত চৌল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ মৃত্যু-দেহ পৰি থকা পালে। ৯ তেওঁয়া তেওঁলোকে চৌলৰ সাজ সোলোকালে আৰু তেওঁৰ মৃত্যু লৈ, নিজৰ দেৱতাবোৰক আৰু লোকসকলক বাতিৰ জনাবৰ বাবে, পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশত সকলো ফালে বাৰ্তাবাহক পঠাই দিলে। ১০ তেওঁলোকে চৌলৰ যুদ্ধৰ সাজ তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ মন্দিৰত বাখিলে, আৰু তেওঁৰ মৃত্যু দাগোনৰ মন্দিৰৰ ভিতৰত আৰি থলে। ১১ যেতিয়া যাবেচ গিলিয়দৰ সকলো লোকে পলেষ্টীয়াসকলকে চৌললৈ কৰা সেই কৰ্মৰ বাতিৰ পালে, ১২ তেওঁয়া তেওঁলোকে সকলো যুদ্ধাবুলোকে গৈ চৌল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ মৃত্যু-দেহবোৰ যাবেচলৈ লৈ আছিল, আৰু তেওঁলোকৰ অস্থি যাবেচ থকা ওক গছৰ তলত পুতি হল, আৰু সাত দিন লঘোন দিলে। ১৩ চৌল যিহোৱাৰ অবিশাসী হোৱাৰ বাবে এইদৰে মৃত্যু হল। তেওঁ যিহোৱাৰ আজ্ঞা বোৰ পালন নকৰিলে, কিন্তু পৰামৰ্শ লবলৈ মৃত্যুলোকৰ লগত কথা পতা লোকৰ ওচৰলৈ গৈছিল। ১৪ তেওঁ যিহোৱাৰ পৰা মার্গ প্ৰদৰ্শনৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰা নাছিল। সেয়ে যিহোৱাই তেওঁক মাৰিলে আৰু ৰাজ্যকো কাঢ়ি লৈ যিচয়ৰ পুত্ৰ দায়ুদক দিলে।

১১ তাৰ পাছত গোটেই ইস্রায়েলৰ লোকসকলে হিৰোণত দায়ুদৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “চাওক, আমি আপোনাৰ মাঃআ আৰু আপোনাৰ হাড়। ১ আগেয়ে যেতিয়া চৌল আমাৰ ওপৰত বজা আছিল, তেওঁয়া আপুনিয়েই ইস্রায়েলৰ সৈন্যসকলক নেতৃত্ব দিছিল। আপোনাৰ দুশৰ যিহোৱাই আপোনাক কৈছিল, ‘তুমি মোৰ ইস্রায়েলৰ লোকসকলৰ বৰ্খীয়া হোৱা, আৰু তুমি মোৰ ইস্রায়েলৰ লোকসকলৰ বাতিৰ হোৱাৰ বাবে আহিদৰে মৃত্যু হৈ।’ তেওঁ যিহোৱাৰ আজ্ঞা বোৰ পালন নকৰিলে, কিন্তু পৰামৰ্শ লবলৈ মৃত্যুলোকৰ লগত কথা পতা লোকৰ ওচৰলৈ গৈছিল।” ১৫ তেওঁ যিহোৱাৰ আৰু ৰাজ্যকো কাঢ়ি লৈ যিচয়ৰ পুত্ৰ দায়ুদক দিলে।

১৬ তেওঁলোক গোটেই ইস্রায়েলৰ লোকসকলে হিৰোণত দায়ুদৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “চাওক, আমি আপোনাৰ মাঃআ আৰু আপোনাৰ হাড়। ১ আগেয়ে যেতিয়া চৌল আমাৰ ওপৰত বজা আছিল, তেওঁয়া আপুনিয়েই ইস্রায়েলৰ সৈন্যসকলক নেতৃত্ব দিছিল। আপোনাৰ দুশৰ যিহোৱাই আপোনাক কৈছিল, ‘তুমি মোৰ ইস্রায়েলৰ লোকসকলৰ বৰ্খীয়া হোৱা, আৰু তুমি মোৰ ইস্রায়েলৰ লোকসকলৰ ওপৰত শাসনকৰ্তা হোৱা।’” ৩ সেয়ে ইস্রায়েলৰ সকলো বৃন্দ লোক হিৰোণত বজাৰ জোৰে ওচৰলৈ আহিল, আৰু দায়ুদ হিৰোণত সাক্ষাতে তেওঁলোকৰ লগত এটি নিয়ম কৰিলে, যিহোৱাই চুম্বুৱেল দুৰ্ব দুৰ্বুলুক বৰ্খীয়াৰ দুৰ্ব দুৰ্বুলুক বজাৰ আভিযোগ কৰিলে। ৪ তাৰে যিহোৱাই আহি হৈ ঠাইত সোমাৰ নোৱাৰে।” কিন্তু দায়ুদ চিয়োনে দুৰ্গ অধিকাৰ কৰিলৈ “গুল সেই ঠাইয়ে যিবুচু।” ৫ তাৰে যিহোৱাই আহি হৈ ঠাইত সোমাৰ নোৱাৰে।” ৬ দায়ুদ আৰু সকলো ইস্রায়েলীয়া লোকসকলে যিবুচুলৈমলৈ গুল সেই ঠাইয়ে যিবুচু। সেই সময়ত যিবুচু নিবাসী যিবুচীয়া লোকসকল সেই ঠাইয়ে আছিল। ৭ তাৰে যিবুচু নিবাসী লোকসকলে দায়ুদক ক'লে, “আপুনি এই ঠাইয়ে শোমাৰ নোৱাৰে।” ৮ দায়ুদ আৰু সকলো ইস্রায়েলীয়া লোকসকলে যিবুচুলৈমলৈ গুল সেই ঠাইয়ে যিবুচু। সেই সময়ত যিবুচু নিবাসী যোৱাৰে পথমে যিবুচীয়া লোকসকলক আক্ৰমণ কৰিলে, সেই বাবে তেওঁকে পথান সেনাপতি পাতিলৈ। ৯ তাৰে পাছত দায়ুদ সেই দুৰ্গত বাস কৰিলে। সেই বাবে তেওঁলোকে এই নগৰক দায়ুদৰ নগৰ বুলি ক'লে। ১০ তেওঁ মিল্লোৰ পৰা নগৰৰ চাৰিওফালে দেৱাল বাক্সিলে। যোৱাৰে নগৰৰ অৱশিষ্ট ঠাইবোৰ মোৰামত কৰিলে। ১১ এই থখ এখন দায়ুদৰ শ্ৰেষ্ঠ সৈন্যসকলৰ তালিকা: হকমোনীয়াৰ পুত্ৰ যাচিয়াম, তেওঁ ত্ৰিশ জনৰ ওপৰত প্ৰধান সেনাপতি আছিল, তেওঁ তিনি শ্লোকৰ বিবুদ্ধে যাঠীৰে তেওঁলোক একে সময়তে বধ কৰিলে। ১২

তেওঁ পাছত আহোয়ীয়া দোদয়ৰ পুত্ৰ ইলিয়াজ, তেওঁ আছিল তিনিজন পৰাক্ৰমী পুৰুষৰ মাজৰ এজন। ১৩ তেওঁ পচদশীমীত দায়ুদৰ লগত আছিল। যি ঠাই ডোবৰত ঘৰ ধান গুড়ি কৰিছিল, সেই পথৰ খন্তত যুদ্ধৰ বাবে পলেষ্টীয়াসকলে গোট খালে; আৰু তাত পলেষ্টীয়াসকলৰ সন্মুখৰ পৰা সৈন্যসকল পলাইছিল। ১৪ তেওঁলাকে পাছত সেই পথৰ মাজত থিয়ে হৈ তাক বৰ্ষা কৰিলে, আৰু পলেষ্টীয়াসকলক তৰোৱালেৰে আঘাত কৰিলে। যিহোৱাই মহাজয়েৰে তেওঁলোকক উদ্বাৰ কৰিলে। ১৫ ত্ৰিশ জন প্ৰধান লোকৰ মাজৰ তিনিজন লোক শিলটোলৈ অৰ্থাৎ দায়ুদ থকা অদুল্লম্ব ওহাৰ ওচৰলৈ নামি গাল। তেতিয়া পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈন্যসকলে বৰফানীৰ উপত্যকাত ছাউনি পাতি আছিল। ১৬ সেই সময়ত দায়ুদ তেওঁৰ দুৰ্ব এটা গুহত আছিল, তেতিয়া বৈংলেহেমত পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈন্যদল প্ৰতিষ্ঠিত আছিল। ১৭ দায়ুদে পানীৰ বাবে হেপাহ কৰি ক'লে, “যদি কোনো এজন লোক বৈংলেহেমৰ দুৱাৰৰ ওচৰত থকা নাদৰ কাষলৈ গাল, আৰু তাৰ পৰা পানী তুলি লৈ দায়ুদৰ ওচৰলৈ আছিল। কিন্তু দায়ুদে তাক পান কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ঢালি দিলে। ১৯ তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “নিশ্চয় এয়া মই পান কৰিম নে, এনে কৰ্ম যিহোৱাই মোৰ পৰা নিমেধ কৰক; কিয়নো নিজৰ যে মই নিশ্চয় এইটো পান কৰিব লাগে। নিজৰ প্ৰাণৰ ক্ষতি স্থীকাৰ কৰা এই মানুহ কেইজনৰ তেজ মই পান কৰিম নে?” কাৰণ তেওঁলাকে প্ৰাণৰ ক্ষতি স্থীকাৰ কৰি এই পানী তুলি আনি দিছিল। সেয়ে তেওঁ তাক পান কৰিবলৈ অস্থীকাৰ কৰিলে। এই কৰ্ম সেই তিনি জন পৰাক্ৰমী পুৰুষৰ কৰিছিল। ২০ এই তিনি জনৰ মাজত যোৱাৰ ভায়েক অবীচ্যুৎ প্ৰধান আছিল; তেওঁ তিনি শ লোকৰ বিৰুদ্ধে গৈ নিজৰ যাঠীৰে সিহঁতক বধ কৰিছিল, সেয়ে তিনি জন সৈনিকৰ মাজত তেওঁৰ নাম বাবে বাবে উল্লেখিত হৈছিল। ২১ সেই তিনি জনৰ মাজত তেওঁ অধিক মৰ্যাদাৰস্ত আছিল আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰধান সেনাপতি হৈছিল। তথাপি তেওঁ সেই তিনি জন বিখ্যাত সৈনিকৰ সমান বিখ্যাত হোৱা নাছিল। ২২ যিহোয়াদাৰ পুত্ৰ বনায়া এজন সীৰ৔পুৰুষ আছিল, তেওঁ মহৎ কাৰ্য কৰিছিল। তেওঁ যোৱাৰীয়া অধীনেৰে দুজন পুত্ৰক বধ কৰিছিল। তেওঁ ইয়িম পৰাৰ সময়ত গাতৰ ভিতৰলৈ গৈ এটা সিংহকো বধ কৰিছিল। ২৩ ইয়াৰ বাহিৰে তেওঁ পাঁচ হাত ওখ এজন মিচৰীয়াকো বধ কৰিছিল। সেই মিচৰীয়াৰ হাতত তাৰত টোলোঠাৰ সমান এপাত যাঠী আছিল, কিন্তু তেওঁ এডাল লাখুটি লৈ সেই মিচৰীয়াজনৰ ওচৰলৈ নামি গৈছিল আৰু তাৰ হাতত পৰা যাঠী পাত কাঠ্চি লৈ, তাৰ যাঠীৰে তাক বধ কৰিছিল। ২৪ যিহোয়াদাৰ পুত্ৰ বনায়াই এইবোৰ কাৰ্য কৰিছিল, আৰু তেওঁ সেই তিনি জন পৰাক্ৰমী পুৰুষৰ মাজত নাম পাইছিল। ২৫ তেওঁ ত্ৰিশ জন সাধাৰণ সৈনিকৰ মাজত অধিক মৰ্যাদা পাইছিল, তথাপি তেওঁ সেই তিনি জন সৈনিকৰ সমান মৰ্যদ্যা পোৱা নাছিল। তথাপি দায়ুদে তেওঁক নিজৰ অঙ্গৰকসকলৰ ওপৰত অধ্যক্ষ পাতিছিল। ২৬ পৰাক্ৰমী বীৰপুৰুষসকলৰ নাম: যোৱাৰ ভায়েক আচাহেল, বৈংলেহেমৰ দোদৰ পুত্ৰ ইলহামান, ২৭ হৰেৰীয়া চমোৎ, পলেনীয়া হেলচ, ২৮ তকাকোৱায়া ইক্কেচৰ পুত্ৰ সুবা, আনাথোতীয়া অবীয়েজৰ, ২৯ হৃচৰ্তীয়া চিৰকয়, আহোয়ীয়া টেলয়, ৩০ নটোকাতীয়া মহৰয়া, নটোকাতীয়া বানাৰ পুত্ৰ হেলদ, ৩১ বিন্যামীনৰ বংশৰ গিবিয়াৰ বীৰবয়ৰ পুত্ৰ ইথ্য়, পিৰাখোনীয়া বনায়া, ৩২ গাচ উপত্যকৰ হৰুয়া, অৰ্বাতীয়া অবীয়েল, ৩৩ বহুবীৰীয়া অজমাৰৎ, চালবানীয়া ইলিয়হবা, ৩৪ গিজেনীয়া হাচেমৰ পুত্ৰসকল, হৰাবীৰীয়া চাগিৰ পুত্ৰ যোনাখন, ৩৫ হৰাবীৰীয়া চাখৰৰ পুত্ৰ অহীয়াম, উৰৰ পুত্ৰ ইলীফাল, ৩৬ মথেৰীতীয়া হেফৰ, পলেনীয়া অহীয়া, ৩৭ কৰ্মিলীয়া হিশ্বো, ইজবয়ৰ পুত্ৰ নাবয়, ৩৮ নাথনৰ ভায়েক যোৱেল, হীৰী পুত্ৰ মিভৰ, ৩৯ অমোনীয়া চেলক, চৰ্যাবৰ পুত্ৰ যোৱাৰ অস্ত্ৰাবহক বেৰোতীয়া নহৰয়, ৪০ যিত্রীয়া দুৰা, যিত্রীয়া গাৰেব, ৪১ হিতীয়া উবিয়া, অহলয়ৰ পুত্ৰ জাবদ, ৪২ বুৰৈৰীয়া চীজাৰ পুত্ৰ বুৰৈৰীয়াসকলৰ সেনাপতি অদীনা, আৰু তেওঁৰ লগত ত্ৰিশ জন লোক, ৪৩ মাখাৰ পুত্ৰ হানন আৰু যিত্রীয়া যোচাফট, ৪৪ অষ্টোৰোতীয়া উজ্জিয়া, অৰোয়েৰীয়া হোথমৰ দুজন পুত্ৰ চামা আৰু

যিয়ামেল, ৪৫ চীৰী পুত্ৰ যিদীয়েল, আৰু তেওঁৰ ভায়েক তীটীয়া যোহা, ৪৬ মহৰীয়া ইলীয়েল, ইলনামৰ দুজন পুত্ৰ যিবীবয় আৰু যোচিবিয়া, আৰু মোৰাবীয়া যিথমা; ৪৭ ইলীয়েল, ওবেদ, আৰু মচোবায়ীয়া যাচীয়েল।

১২ যি সময়ত তেওঁ কীৰ্তিৰ পুত্ৰ চৌলৰ সন্মুখৰ পৰা পলাই আছিল, সেই সময়ত চিৰলৈ দায়ুদৰ ওচৰলৈ আহা লোকসকল এওঁলোক। তেওঁলোক যুদ্ধত তেওঁক সহায় কৰা সৈনিকৰ মাজৰ আছিল। ২ তেওঁলোক ধৰ্মৰ্দ, সেঁ আৰু বাঁও হাতেৰে ফিঙ্গাৰ শিল মাৰিবলৈ, আৰু ধৰুৰে কাঁড় মাৰিবলৈ নিপুণ আছিল। তেওঁলোক বিন্যামীনীয়া চৌলৰ জাতিৰ লোক আছিল। ও প্ৰধান অহীয়েজৰ আছিল, তেওঁৰ পাছত যোৱাচ তেওঁলোক দুয়োজনে পিবিয়াতীয়াৰ চমায়াৰ পুত্ৰ। অজমাৰতৰ দুজন পুত্ৰ যিজীয়েল আৰু পেলট, এওঁলোক মাজত বৰাখা ও অনাথোতীয়া যেহু ও আছিল, ৪ ত্ৰিশ জনৰ মাজত এজন সৈনিক আৰু ত্ৰিশ জনৰ ওপৰত নিযুক্ত সেনাপতি গিবিয়ানীয়া যিচময়া আছিল, যিবিমিয়া, জঙ্গীয়েল, যোহানন, আৰু গদেৰোথীয়া যোজাব, ৫ ইলিয়ুজ, যিবিমোৎ, বিয়ালিয়া, চমৰিয়া, আৰু হুৰফীয়া চফটিয়া, ৬ ইলকানা, যিচিয়া, অজৰেল, যোৰেজৰ, আৰু যাচবিয়াম, এওঁলোক কোৰীয়া লোক, আৰু ৭ গদোৰ যিৰোহমৰ পুত্ৰ যোৱেল আৰু জবদিয়া। ৮ গাদীয়াসকলৰ মাজৰ কিছুমান লোকে মৰুপ্লাটৰ দুৰ্ঘত দায়ুদৰ লগত যোগ দিছিল। তেওঁলোক যুদ্ধাৰু, যুদ্ধৰ বাবে প্ৰশংসক প্রাণ্ত, তেওঁলোক ঢাল আৰু যাঠী ধৰাত সক্ষম আছিল; তেওঁলোকৰ যুথ সিংহৰ মুখৰ দৰে আছিল। তেওঁলোক পৰ্বতত থকা হৰিগাৰ নিচ্ছনা বেগী আছিল। ৯ তেওঁলোকৰ মাজত এজৰ নেতা আছিল, দ্বিতীয় ওবদিয়া, তৃতীয় ইলীয়াব, ১০ চতুৰ্থ মিচময়া, পৰ্মণ যিবিমিয়া, ১১ ষষ্ঠ অত্তয়, সপ্তম ইলীয়েল, ১২ অষ্টম যোহানন, নৰম ইলজাবদ, ১৩ দশম যিবিমিয়া, আৰু একাদশ মগবন্ধুয়। ১৪ গাদীয়াসকল সৈনিকসকলৰ সেনাপতি আছিল। যি জন সুৰ, তেওঁ এশ জনক, আৰু যি জন ডাঙুৰ, তেওঁ এক হাজাৰ জনক নেতৃত্ব দিছিল। ১৫ তেওঁলোক প্ৰথম মাহত যৰ্দনৰ পাৰ হৈছিল, যেতিয়া ইয়াৰ পানী দুরোপাৰে বাগৰি পাৰ হয়, এনে সময়ত তেওঁলোক পাৰ হৈ, পুৰ আৰু পশ্চিম দুয়ো দিশৰ উপত্যকাত বাস কৰা সকলক খেদিছিল। ১৬ বিন্যামীনৰ আৰু যিহুদৰ মাজৰ কিছুমান লোক দায়ুদৰ দুগ্নৈলৈ আছিল। ১৭ দায়ুদে তেওঁলোকক সাক্ষাৎ কৰিবৰ বাবে বাহিৰ ওলাই তেওঁলোকক সহোধন কৰি ক'লে, “যদি তোমালোকে মোক শাস্তনা দিবৰ বাবে মোৰ ওচৰেলৈ আছিছা, তেনেহলে তোমালোকে মোৰ সৈতে যোগ দিব পাৰা। কিন্তু, যদি বিশ্বাস-ঘাত কৰি মোৰ শক্রবৰেক মোক শোধাই দিবলৈ আছিছা, তেনেহলে আমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে চাওক আৰু তোমালোকক দণ্ড দিয়ক, কাবণ এতিয়লৈকে মই একো ভুল কৰা নাই।” ১৮ তাৰ পাছত ত্ৰিশ জনৰ ওপৰত সেনাপতি হৈ থকা অমাচয়ৰ ওপৰত আঞ্চাই হিতি ল'লে। অমাচয়ৰ ক'লে, “হে দায়ুদ, আমি তোমাৰেই। যিচয়ৰ পুত্ৰ, আমি তোমাৰ ফলীয়া। শাস্তি হওক, তোমাক যি সকলে সহায় কৰে তেওঁৰো শাস্তি হওক। তোমাক সহায় কৰা সকলৰো শাস্তি হওক, কিয়নো তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক সহায় কৰিবছে।” তেতিয়া দায়ুদে তেওঁলোকক গ্ৰহণ কৰি নিজৰ সৈন্যদলৰ সেনাপতি পাতিলৈ। ১৯ চৌলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ পলেষ্টীয়াসকলৰ লগত দায়ুদ যোৱাৰ সময়ত, মনচৰ পৰা কিছুমান লোক আতবিগে দায়ুদৰ ফলীয়া হ'ল। কিন্তু তেওঁলোকে ফিলিষ্টীয়াসকলৰ সহায় কৰা নাইল, কাৰণ ফিলিষ্টীয়াসকলৰ অধিপতিসকলে ইজনে সিজনৰ সৈতে পৰামৰ্শ কৰি তেওঁক পঢ়িয়াই দিলৈ। তেওঁলোকে ক'লে, “তেওঁ ও আমাৰ জীৱন বিপদত পেলাই তেওঁ নিজৰ প্ৰতু চৌলৰ ফালে পলায়ন কৰিব।” ২০ দায়ুদ যেতিয়া চিৰগলৈ গাল, তেতিয়া মনচৰ যিসকল লোকে তেওঁৰ সৈতে যোগ দিছিল, তেওঁলোক হ'ল অদলহ, যোজাবদ, যিদীয়েল, মীখায়েল, যোজাবদ, ইলীহু, আৰু চিল্লাথায়, মণিচ সহস্রপতি আছিল। ২১ তেওঁলোকে দায়ুদক ডকাইত-দলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ সহায় কৰিলে, কাৰণ তেওঁলোক যুদ্ধাৰু আছিল। তাৰ পাছত তেওঁলোক সেনিকৰ সেনাপতি হৈছিল। ২২ দিনে দিনে, দায়ুদক সহায় কৰিবৰ বাবে লোকসকল আছি আছিল, যেতিয়ালোকে তাত ঈশ্বৰৰ সৈন্যদলৰ দৰে এটা মহাসৈন্যদল গঠন নহ'ল। ২৩ যুদ্ধলৈ সু-সজিজ্ঞত

সৈন্য দলৰ এইখন লিপিৰদ্ব নথি পত্ৰ, যি সকল হিমোগলে দায়ুদৰ ওচৰলৈ আহিছিল, যাতে যিহোৱাৰ বাক্য অনুসৰে চৌলৰ পৰা বাজ্য লৈ তেওঁক দিব পাৰে। ২৪ যিহুদাৰ যি সকল লোক ঢাল আৰু যাঠী ধৰি যুদ্ধলৈ সাজো হৈছিল তেওঁলোক ছয় হাজাৰ আঠ শ আছিল। ২৫ চিমিৱোন সকলৰ পৰা সাত হাজাৰ এশ যুদ্ধাৰু আছিল। ২৬ লেনী সকলৰ পৰা চাৰি হাজাৰ ছশ যুদ্ধাৰু আছিল। ২৭ যিহোয়াদা হারোণৰ বৎশৰ প্ৰধান লোক আছিল, আৰু তেওঁৰ সৈতে তিনি হাজাৰ সাত শ লোক আছিল। ২৮ চাদোকৰ সৈতে, এজন ডেকা বীৰ আৰু সাহসী ব্যক্তি আছিল, তেওঁৰ পিতৃৰ পৰিয়ালৰ পৰা বাইশ জন প্ৰধান লোক আছিল। ২৯ বিন্যামীনৰ পৰা চৌলৰ জাতিৰ তিনি হাজাৰ লোক আছিল। এই সময়লৈকে তেওঁলোকৰ বেছি ভাগ লোক চৌলৰ বিশাসী হৈ আছিল। ৩০ ইহুয়িম সকলৰ মাজত বিশ হাজাৰ আঠ শ যুদ্ধাৰু আছিল, তেওঁলোক নিজৰ পিতৃ পৰিয়ালত নামজুলা লোক আছিল। ৩১ মনচিৰ আধা জাতিৰ পৰা ঘটৰ হাজাৰ নামজুলা লোক আছিল, এওঁলোকে দায়ুদক বজা পাতিবলৈ আহিছিল। ৩২ ইচাখৰ পৰা দুশ প্ৰধান লোক আছিল। এওঁলোকে সেই সময়ৰ সকলো কথা জানিছিল আৰু ইহোয়েল কি কৰা উচিত, সেই বিষয়েও তেওঁলোকে জানিছিল। তেওঁলোকৰ সম্পকীয় লোকসকলে আজ্ঞাৰ অধীনত আছিল। ৩৩ জৰুৰনৰ মাজত পঞ্চশ হাজাৰ যুদ্ধাৰু লোক যুদ্ধৰ বাবে প্ৰস্তুত হৈ সকলো প্ৰকাৰ যুদ্ধৰ অন্ত লগত লৈ আৰু দুই মন নোহোকৈ বিশাসী হৈ যুদ্ধ কৰিবলৈ প্ৰস্তুত আছিল। ৩৪ নশ্তলাৰ মাজত এক হাজাৰ কৰ্মচাৰী, আৰু তেওঁলোকৰ লগত ঢাল আৰু যাঠী ধৰা সাতত্বি হাজাৰ লোক আছিল। ৩৫ দানীয়াসকলৰ মাজত আঠাইশ হাজাৰ ছশ লোক যুদ্ধৰ বাবে প্ৰস্তুত আছিল। ৩৬ আচেৰৰ মাজত যুদ্ধৰ বাবে চল্লিশ হাজাৰ লোক প্ৰস্তুত আছিল। ৩৭ যৰ্দনৰ সিপাৰত থকা বৃৰুণীয়াসকলৰ, গাদীয়াসকলৰ, আৰু মনচিৰ আধা জাতিৰ মাজত যুদ্ধৰ বাবে সকলো প্ৰকাৰ অন্ত ধৰা এক লাখ বিশ হাজাৰ লোক আছিল। ৩৮ সকলো সৈনিকসকল যুদ্ধৰ বাবে যুগ্মত হৈ দায়ুদক সকলো ইহোয়েল লোক সকলৰ ওপৰত বজা পাতিবলৈ সম্পূৰ্ণ মনেৰে হিৰণ্যগলৈ আহিছিল। সকলো অৱশিষ্ট ইহোয়েল লোকসকলে দায়ুদক বজা পাতিবলৈ সদ-ভাৱেৰে এক হৈছিল। ৩৯ তেওঁলোকে সেই ঠাইতে তিনি দিন দায়ুদৰ লগত তেজন পান কৰি থাকিল, কাৰণ তেওঁলোকৰ সম্ভূতীয়াসকলে তেওঁলোকৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় বস্ত যুগ্মত কৰি দৈবিত্ব হৈছিল। ৪০ ওপৰেখিং, যি সকল তেওঁলোকৰ ওচৰত আছিল, ইচাখৰ, জৰুৰন, আৰু নশ্তলাৰ লোকসকলে গাধৰোৰে পঞ্চিত পঞ্চা, উটোৰে, খচৰোৰে, আৰু ঘাঁড়-গৰুৰো, তিমুৰ শেক পঞ্চা, কিমিচিৰ থোগা, দ্বাক্ষাৰস, আৰু তেল, ঘাঁড় গৰুৰোৰ আৰু মেৰ-ছাগ আনিছিল, কাৰণ ইহোয়েল লোকসকলে উৎসৰ পালন কৰি আছিল।

১৩ দায়ুদে সহস্রপতি, শতপতি আৰু সকলো প্ৰধান লোকসকলৰ সৈতে

পৰামৰ্শ কৰিলে। ২ দায়ুদে ইহোয়েল সমবেত লোকসকলক ক'লে, “যদি তোমালোকৰ দৃষ্টিত ভাল হয়, আৰু আমাৰ ইশৰুৰ যিহোৱাৰ ইচ্ছা হয়, তেন্তে আহাঁ আমি ইহোয়েল দেশত সকলো ফালে অৱশিষ্ট থকা আমাৰ ভাইসকলক, পুৰোহিতসকলক আৰু তেওঁলোকৰ নগৰত বাস কৰা লৈবীয়াসকলক আমাৰ লগত একগোট হৰলে বাৰ্তাবাহকৰ যোগেদি বাৰ্তা পঠাৰ্হক। ৩ আহাঁ আমাৰ ইশৰুৰ নিয়ম-চন্দুক আমি নিজৰ ওচৰলৈ উভটাই আনোইক, কাৰণ চৌলৰ বাজ্যতৰ সময়ত আমি তাৰ বিশ্বে কেচনা বিচাৰ কৰা নাইছিলোঁ।” ৪ তেজিয়া সমাজৰ সকলো লোকে সেই কাৰ্য কৰিবলৈ মাত্ৰ হ'ল, কাৰণ সেই কথা তেওঁলোকৰ দৃষ্টিত ভাল দেখিলে। ৫ সেয়ে কিবিয়ৎ-যিয়াৰীমৰ পৰা ইশৰুৰ নিয়ম-চন্দুকৰ আনিবলৈ, দায়ুদে মিচৰ দেশৰ চৌহোৰ নদীৰ পৰা লোৱে সীমালৈকে ইহোয়েলী লোকসকলক একগোট কৰিলে। ৬ ইশৰুৰ নামেৰে প্ৰথ্যাত হোৱা, কৰুৰ দুটাৰ মাজত বহা ইশৰুৰ নিয়ম-চন্দুক যিহুদাৰ অধীনত থকা বালা অৰ্থাৎ কিবিয়ৎ-যিয়াৰীমৰ পৰা আনিবলৈ দায়ুদ আৰু ইহোয়েল সকলো লোকে সেই ঠাইলৈ গ'ল। ৭ সেয়ে তেওঁলোকে আৰীনাদৰ ঘৰৰ পৰা ইশৰুৰ নিয়ম-চন্দুক উলিয়াই আনিলৈ আৰু এখন নতুন ব্যৱহাৰ তুলিলৈ। উজ্জা আৰু আহিয়ো সেই ব্যৱহাৰ পথ প্ৰদৰ্শক হ'ল। ৮ দায়ুদ আৰু

ইআয়েলৰ লোকসকলে বীণা, বেহোলা, খঞ্জৰী, তাল, আৰু তূৰী বাদোৰে গীত-গান কৰি ইশৰুৰ উদ্দেশে উৎসৰ উদ্যোগল কৰিলৈ। ৯ যেতিয়া তেওঁলোকে কীদেনৰ ধৰণ মৰণা মৰা ঠাই পালে, তেতিয়া ঘাঁড়-গৰুহলে উজুটি খোৱাৰ উজ্জাই নিয়ম-চন্দুকটো হাত মেলি থাপমাৰি ধৰিলৈ। ১০ উজ্জাই যিহোৱাৰ ক্রেষ্ণ প্ৰজলিত হল, আৰু তেওঁক বধ কৰিলে, কাৰণ তেওঁ নিয়ম-চন্দুক ধৰিবলৈ হাত মেলিছিল। সেই ঠাইতেই ইশৰুৰ সন্মুখত তেওঁ মৃত্যু হ'ল। ১১ যিহোৱাই উজ্জাইক আঘাত কৰাৰ বাবে দায়ুদৰ খং উটিল। আজিলোকে সেই ঠাইৰ নাম প্ৰেচ-উজ্জা হৈ আছে। ১২ দায়ুদে ইশৰুৰলৈ সেই দিনা তয় কৰিলৈ। তেওঁ ক'লে, “ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক মোৰ ঘৰলৈ মই কেনেকৈ আনিম?” ১৩ সেয়ে দায়ুদে নিয়ম-চন্দুক দায়ুদৰ নগৰলৈ নানিলে কিন্তু একাধিৰিয়োকলৈ লৈ গ'ল আৰু গাতীয়াৰ ওবেদ-ইদোৰ ঘৰত থেলে। ১৪ ইশৰুৰ সেই নিয়ম-চন্দুক ওবেদ-ইদোৰ পৰিয়ালৰ্বণৰ সৈতে তেওঁৰ ঘৰত তিনি মাথ থাকিল। সেয়ে যিহোৱাই তেওঁৰ ঘৰ আৰু তেওঁক অধিকাৰত থকা সকলোকে আশীৰ্বাদ কৰিলৈ।

১৪ তাৰ পাছত তূৰৰ বজা হৈবমে দায়ুদৰ ওচৰলৈ বাৰ্তাবহক পঠালে,

আৰু তেওঁৰ বাবে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ এৰচ কৰ্ত, কাঠমিন্তাৰ, আৰু বাজমিন্তাসকলক পঠালে। ২ দায়ুদে বুজিলে যে, যিহোৱাই ইহোয়েলৰ ওপৰত তেওঁক বজা অভিযুক্ত কৰিলে, আৰু তেওঁৰ বাজ্য ইহোয়েলৰ লোকসকলৰ বাবে উন্নতিৰ শিখবলৈ গ'ল। ৩ দায়ুদে যিবুচালেমত বহুতো ভাষ্য গ্ৰহণ কৰিলে, তেওঁলোকৰ পৰা তেওঁ অনেক পুত্ৰ ও কণ্যাৰ পিতৃ হ'ল। ৪ যিবুচালেমত তেওঁৰ জন্ম হোৱা পুৰসকলৰ নামবোৰ হ'ল: চমুৱাৰ, চোৱব, মাথন, চলোমন, ৫ যিভৰ, ইলীচুৱা ইলেপলট, ৬ নোগাই, নেকগ, যাবীয়া, ৭ ইলীচামা, বিলিয়াদা, আৰু ইলীফেলট। ৮ দায়ুদক সমস্ত ইহোয়েলৰ ওপৰত বজা স্বৰূপে অভিযোক কৰাৰ কথা যেতিয়া পলেষ্টীয়াসকলে শুনিলৈ, তেজিয়া তেওঁলোক সকলোৱে দায়ুদক চাৰলৈ ওলাই গ'ল। কিন্তু দায়ুদে এইকথা শুনি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে ওলাই গ'ল। ৯ সেই সময়ত পলেষ্টীয়াসকলে আহি বৰফায়ীম সমথলত লুট কৰিছিল। ১০ তেজিয়া দায়ুদে সহায়ৰ বাবে যিহোৱাৰ সুধিলে। তেওঁ ক'লে, “মই পলেষ্টীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰিব লাগে নে? আপুনি মোক তেওঁলোকৰ ওপৰত জয়ী হৰ দিব নে?” যিহোৱাই তেওঁক ক'লে, “আক্ৰমণ কৰা, কাৰণ মই নিশ্চয়ে তোমাক তেওঁলোকক দিম।” ১১ সেয়ে তেওঁলোক বালপৰাচামলৈ আছিল, আৰু দায়ুদে তেওঁলোক তাত পৰাজয় কৰিলৈ। তেওঁ মন্তব্য কৰিছিল, “ঈশ্বৰে মোৰ হাতৰ দ্বাৰাই মোৰ শক্তবোৰক বানপনীয়ো ভেটা ভঙ্গাৰ দৰে ভাঙিলৈ।” সেয়ে এই ঠাইৰ নাম বাল-পৰাচাম হ'ল। ১২ সেই ঠাইতে তেওঁলোকে নিজৰ দেৱ-মুর্তিৰে এৰি গ'ল, আৰু দায়ুদৰ আজগত সেইবোৰে জুইত পোৱা হ'ল। ১৩ তাৰ পাছত পলেষ্টীয়াসকল পুনৰ সেই সমলালত লুট কৰিলৈ। ১৪ সেয়ে দায়ুদে পুনৰ সহায়ৰ বাবে ইশৰুৰ সুধিলে, ইশৰুৰে তেওঁক ক'লে, “তুমি তেওঁলোকক সন্মুখত পৰা আক্ৰমণ কৰিবা, কিন্তু তাৰ পৰিবৰ্তে তেওঁলোকৰ পাছফালে আঙুৰী ধৰিবা আৰু বালছম কাঠনিৰ মাজেদি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিব। ১৫ যেতিয়া বালছম গচ্ছ ও পৰেৰে সৈন্য মোৰাৰ নিচিমাৰ বতাহৰ শব্দ শুনিবা, তেজিয়া তুমি সজোৱে আক্ৰমণ কৰিবা। তুমি এইদৰে কৰিবা, কাৰণ পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈন্যসকলক আক্ৰমণ কৰিবৰ অৰ্থে ইশৰুৰ তোমাৰ আগত যাওতা হ'ব। ১৬ সেয়ে দায়ুদে ইশৰুৰ আজ্ঞাৰ দৰে কাৰ্য কৰিলৈ। তেওঁ কিবিয়োনৰ পৰা গেজেৰলৈকে পলেষ্টীয়াসকলৰ সৈন্যক পৰাজিত কৰিলৈ। ১৭ এইদৰে দায়ুদে সুখ্যাতি দেশৰ সকলো ফালে বিয়গি গ'ল, আৰু যিহোৱাই তেওঁৰ প্ৰতি সকলো দেশীয় লোকৰ ভয় জ্ঞালৈ।

১৫ তাৰ পাছত দায়ুদে নিজৰ বাবে দায়ুদৰ নগৰত ঘৰবোৰ নিৰ্মাণ

কৰিলৈ। তেওঁ ইশৰুৰ নিয়ম-চন্দুকৰ বাবে ঠাই যুগ্মত কৰিলৈ আৰু তাৰ বাবে এটা তমু তুলিলৈ। ২ তেজিয়া দায়ুদে ক'লে, “ঈশ্বৰ নিয়ম-চন্দুক কেৱল লৈবীয়াসকলে বৰ পাৰিব, কাৰণ যিহোৱাই নিয়ম-চন্দুক বৰ্তল আৰু সদা-সৰৰদাই তেওঁৰ পৰিচয়া কৰিবলৈ তেওঁলোক মণনীত কৰিছে।” ৩ দায়ুদে যি ঠাই যুগ্মত কৰিছিল, সেই ঠাইলৈ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক আনিবৰ বাবে তেওঁ ইহোয়েলৰ সকলো লোক যিবুচালেমত পোতা

খোরালে। ৪ দায়ুদে হারোণৰ বংশধৰসকলক আৰু লেবীয়াসকলক এক গোট কৰিলে। ৫ কহাতৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ মুখ্য লোক উৰীয়েল, আৰু তেওঁৰ সম্মৌয়াসকল দুশ বিশ জন আছিল। ৬ মৰাবীৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ মুখ্য লোক আচায়া, আৰু তেওঁৰ সম্মৌয়াসকল দুশ জন আছিল। ৭ গেটোমৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ মুখ্য লোক যোৱেল, আৰু তেওঁৰ সম্মৌয়াসকল এশ ত্ৰিশ জন আছিল। ৮ ইলিচাফনৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ মুখ্য লোক চময়িয়া, আৰু তেওঁৰ সম্মৌয়াসকল দুশ জন আছিল। ৯ হিৰোণৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ মুখ্য লোক ইলীয়েল, আৰু তেওঁৰ সম্মৌয়াসকল আশী জন আছিল। ১০ উজীয়েলৰ বংশধৰসকলৰ মাজৰ মুখ্য লোক অমীনাদৰ, আৰু তেওঁৰ সম্মৌয়াসকল এশ বাব জন আছিল। ১১ দায়ুদে চান্দোক আৰু অবিয়াথৰ পুৰোহিতক, আৰু লেবীয়া উৰীয়েল, আচায়া, যোৱেল, চময়িয়া, ইলীয়েল, আৰু অমীনাদৰক মাতিলে। ১২ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোক লেবীয়াসকলৰ বংশৰ মূল মানুহ। মই ইস্তায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ বাবে যি ঠাই যুগ্মত কৰিছে, সেই ঠাইলৈ যাতে এই নিয়ম-চন্দুক আনিব পাৰোঁ, তাৰ বাবে তুমি আৰু তোমাৰ ভাইসকলে নিজকে পৰিত্ৰ কৰা। ১৩ পথম বাব তোমালোকে তাক বৈ আনা নাই। এই কাৰণে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আমাক আঘাত কৰিলে। কাৰণ আমি তেওঁৰ আজ্ঞা অনসৰে তেওঁক বিচাৰা নাছিলোঁ বা বাধ্য হোৱা নাছিলোঁ।” ১৪ সেয়ে পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলে ইস্তায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক আনিবৰ বাবে নিজকে পৰিত্ৰ কৰিলে। ১৫ যিহোৱাৰ বাক্য অনুসৰে মোচিয়ে যেনেকৈ আজ্ঞা কৰিছিল, তেনেকৈ লেবীয়াসকলে কঠৰ দীঘল মাৰিবৈ নিজৰ কাঙ্ক্ষ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ বৈ ল'লে। ১৬ দায়ুদে লেবীয়াসকলৰ মুখ্য লোকসকলক ক'লে, যে, তেওঁলোকৰ বাদ্যকৰ ভাইসকলক বাদ্যযন্ত্ৰৰ সৈতে নেবল, বীণা, আৰু তাল বজাই মহা-ধ্বনি কৰি আৰু আনন্দেৰে উচ্চ-স্বন্ধে গীতগান কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰক। ১৭ সেয়ে লেবীয়াসকলে যোৱেলৰ পুত্ৰ হেমনক আৰু তেওঁৰ ভায়েকৰ মাজৰ এজন, বেৰেখিয়াৰ পুত্ৰ আচক্ষক, তেওঁলোক মৰাবীৰ বংশধৰস সম্মৌয়া আৰু কুচায়াৰ পুত্ৰ এখনকো নিযুক্ত কৰিছিল। ১৮ তেওঁলোকৰ লগত তেওঁলোকৰ দিতীয় শ্ৰেণীৰ সম্মৌয়া: জখবিয়া, বেন, যাজীয়েল, চীৰামোঁ, যিহীয়েল, উমী, ইলীয়াব, বনায়া, মাচেয়া, মতিথিয়া, ইলীফলেভ, মিকেয়া, ওবেদ-ইদোম আৰু দুৰৱী যিহীয়েলক নিযুক্ত কৰিলে। ১৯ বাদ্যকৰ হেমন, আচক্ষ, আৰু অখনক পিতলৰ তালেৰে মহা-ধ্বনি কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰিছিল, ২০ জখবিয়া, অজীয়েল, চীৰামোঁ, যিহীয়েল, উমী, ইলীয়াব, মাচেয়া, আৰু বনায়া, এওঁলোকক অলামোঁ সুৰত বেহেলা বজাবলৈ, ২১ মতিথিয়া, ইলীফলেভ, মিকেয়া, ওবেদ-ইদোম, যিহীয়েল, নথনেল, আমাচয়া, জখবিয়া, বনায়া, আৰু ইলীয়েলজৰ, প্ৰৱেষিতসকলে ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকৰ সন্মুখত ত্ৰুৰ বজাইছিল। ওবেদ-ইদোম আৰু যিহীয়া নিয়ম-চন্দুকৰ বৰ্থীয়া আছিল। ২৫ সেয়ে দায়ুদ, ইস্তায়েলৰ বৃন্দসকল, আৰু সহস্রপিতিসকলে আনন্দ কৰি কৰি, ওবেদ-ইদোমৰ ঘৰ পৰা যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক আনিবলৈ গল। ২৬ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ বৈ আনিবলৈ লেবীয়াসকলক ঈশ্বৰে সহায় কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকে সতোটা সাঁড়-গুৰু আৰু সাতোটা মেৰ উৎসৱ কৰিছিল। ২৭ দায়ুদ, নিয়ম-চন্দুকৰ বৈ আনা লেবীয়াসকল, গায়কসকল, আৰু গায়কসকলৰ লগত গীতৰ পৰিচালক কননিয়া, এওঁলোক সকলোৱে যিহি শণ সূতাৰ চোলা পিণ্ডিছিল। দায়ুদে শণ সূতাৰ এফোদ কাপোৰ পিণ্ডিছিল। ২৮ এইদৰে ইস্তায়েলৰ সকলোৱে মহা জয়-ধ্বনিৰে শিখাৰ শব্দেৰে, তালেৰে, বেহেলাৰে আৰু বীণাৰ মহা-ধ্বনিৰে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক কৈ আহিছিল। ২৯ কিন্তু যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক দায়ুদৰ নগৰত সোমাঞ্চে, চোলৰ জীৱেক মীখলে, খিড়কিয়েন্দি চাই দেখিলে যে, দায়ুদ বজাই নাচি নাচি আনন্দ কৰি আছিল। তেতিয়া তেওঁ নিজৰ অন্তৰতে দায়ুদক হেয়জন কৰিলে।

১৬ তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকৰ বৈ আনিলে আৰু দায়ুদে নিয়ম-চন্দুকৰ বাবে তুমুৰ মাজত বাখিলে। তাৰ পাছত ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে হেম-বলি আৰু সমজুৱা বলি উৎসৱ কৰিলে। ২ দায়ুদে হেম-বলি আৰু সমজুৱা বলি উৎসৱ কৰি শ্ৰেষ্ঠ কৰাৰ পাছত, তেওঁ যিহোৱাৰ নামেৰে লোকসকলক আশীৰ্বাদ কৰিলে। ৩ তেওঁ ইস্তায়েলৰ সকলো লোকক, পুৰুষ আৰু মহিলাৰ মাজত এটাকৈ পিঠা, এটুকুৰাকৈ মাংস, আৰু এটাকৈ কিচমিৰ পিঠা ভগাই দিলে। ৪ দায়ুদে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ সন্মুখত পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ, ইস্তায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গুণ গাবলৈ, আৰু তেওঁৰ ধন্যবাদ-প্ৰশংসন কৰিবলৈ, লেবীয়াসকলৰ কেইজনামক নিযুক্ত কৰিলে। ৫ সেই লেবীয়াসকলৰ মাজত প্ৰধান আছিল আচফ। তেওঁৰ পাছত জখবিয়া, যিহীয়েল, চীৰামোঁ, যিহৈয়েল, মতিথিয়া, ইলীয়াব, বনায়া, ওবেদ-ইদোম, আৰু যিহীয়েল, এওঁলোকে বেহেলা আৰু বীণাৰ বজাইছিল। আচফে মহা-ধ্বনিৰে তাল বজাইছিল, ৬ যহজীয়েল আৰু বনায়া, এই দুজন পুৰোহিতে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকৰ আগত প্ৰতিদিনে শিখা বজাইছিল। ৭ তাৰ পাছত সেই দিনই দায়ুদে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ দিবৰ বাবে এই গীত গাবলৈ আচফ আৰু তেওঁৰ ভাইসকলক নিযুক্ত কৰিলে। ৮ যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, তেওঁৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰা; জাতি সমূহৰ মাজত কৰা তেওঁৰ কাৰ্যবোৰ জনোৱা। ৯ তেওঁৰ উদ্দেশ্যে গীত গোৱা, তেওঁৰ মহিমা কৰা; তেওঁৰ সকলো আচৰিত কাৰ্যবোৰ কোৱা। ১০ তেওঁৰ পৰিত্ৰ নামৰ গৌৰৰ কৰা; যিহোৱাৰ বিচাৰা আৰু তেওঁৰ ভাইসকলক নিযুক্ত কৰিলে। ১১ যিহোৱাৰ বিচাৰা আৰু তেওঁৰ শক্তিক বিচাৰা; সদায় তেওঁৰ উপস্থিতি বিচাৰা। ১২ তেওঁ কৰা আচৰিত কৰ্মবোৰ সেঁৰণৰ কৰা, তেওঁৰ অঙ্গুত কাম আৰু তেওঁৰ শাসন-প্ৰাণীবোৰ সেঁৰণৰ। ১৩ তেওঁৰ দাস ইস্তায়েলৰ বংশধৰসকল, তেওঁৰ মনোনীত সকলৰ মাজত এজন যাকেৰ লোক, ১৪ তেওঁ যিহোৱা, আমাৰ ঈশ্বৰ। তেওঁৰ শাসন-প্ৰাণী সকলো পৃথিবীত প্ৰচলিত। ১৫ তোমালোকে তেওঁৰ নিয়মটি চিৰদিলৈকে মনত বাখা, এক হাজাৰ পুৰুষক তেওঁৰ বাক্য আজ্ঞা কৰা। ১৬ তেওঁ অৰাহতৰ লগত স্থাপন কৰা নিয়ম, আৰু ইচহাকলৈ কৰা শপত তোমালোকে সেঁৰণৰ কৰা। ১৭ আৰু এইদৰে তেওঁ যাকোবৰ বাবে এটা বিধান হিৰ কৰিলে, আৰু ইস্তায়েলৰ কাৰণে এটা অনংকলাল হায়ী নিয়ম হিৰ কৰিলে। ১৮ তেওঁ ক'লে, “হই তোমাক কলান দেশ দিম, তোমাৰ স্বত্ত্ব থকা আধিপত্য দিম।” ১৯ মই কৈছিলোঁ সেই সময়ত তোমালোকৰ সদস্য কম আছিল, সেয়ে অতি তাকৰ, আৰু দেশত প্ৰবাসী আছিলা। ২০ তেওঁলোকে এক দেশৰ পৰা আন দেশলৈ, এক বাজাৰ পৰা আন বাজালৈ, ২১ তেওঁ তেওঁলোকক অত্যাচাৰ কৰিবলৈ কাকো নিদিলে; তেওঁ তেওঁলোকৰ বাবে বৰ্জা সকলকো শাস্তি দিছিল। ২২ তেওঁ কৈছিল, “তোমালোকে মোৰ অভিষিষ্ঠ সকলক নুচৰা, আৰু মোৰ ভাববাদী সকলক কোনো অনিষ্ট নকৰিবলৈ।” ২৩ হে সমষ্ট পৃথিবী, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গীত গোৱা; প্ৰতিদিনে তেওঁৰ পৰিচৰাণ ঘোষণা কৰা। ২৪ জাতি সমূহৰ মাজত, তেওঁৰ গৌৰৰ প্ৰাক্ষণ কৰা, জাতি সমূহৰ মাজত তেওঁৰ আচৰিত কৰ্ম ঘোষণা কৰা। ২৫ কাৰণ যিহোৱাৰ মহান আৰু অতি প্ৰশংসনীয়; আৰু আন সকলো দেৱতা বোৰতকৈ তেওঁ ভয়ানক। ২৬ কাৰণ জাতি সকলোৱে দেৱতাৰ প্ৰতিমা মাথানে, কিন্তু তেওঁ যিহোৱা যি জনে আকাশ-মণ্ডল সৃষ্টি কৰিলে। ২৭ মহিমা আৰু প্ৰতাপ তেওঁৰ সাক্ষাতে আছে। তেওঁৰ স্থানত শক্তি আৰু আনন্দ থাকে। ২৮ জাতি সমূহৰ লোকসকল, তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গৌৰৰ আৰু শক্তি আৰোপ কৰা। যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁৰ নাম গৌৰৰ কৰা। তেওঁৰ আগত উপহাৰ লৈ আছে। পৰিব্ৰাতৰে বিভূতিষ হৈ যিহোৱাৰ আগত আঁঠুকাটা। ৩০ সমষ্ট পৃথিবী, তেওঁৰ আগত কম্পমান হোৱা। পৃথিবী খনে লৰচৰ নোহোৱাকৈ স্থাপিত হৈছে। ৩১ আকাশ-মণ্ডল আনন্দ কৰক, আৰু পৃথিবীও উল্লিপিত হওক; জাতি সমূহৰ মাজত তেওঁলোকে কঠক, “যিহোৱাই বাজতু কৰিছে।” ৩২ সমূহ আৰু তাৰ সকলোৱে গৰ্জন কৰক; আৰু যিহোৱাৰে তাক পূৰ্ণ কৰে, সেইবোৰেও উচ্চস্বৰে আনন্দ কৰক। ৩৩ তেতিয়া কাঠনিৰ সকলো গচ্ছোৱে যিহোৱাৰ সাক্ষাতে উচ্চস্বৰে আনন্দ কৰিব, কাৰণ তেওঁ পৃথিবীৰ

বিচার করিবলৈ আহি আছে। ৩৪ যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁ মঙ্গলময়, কাৰণ তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে। ৩৫ আৰু কোৱা, “তে আমাৰ উদ্বাৰকৰ্তা সঁশ্ৰব, আমাক উদ্বাৰ কৰা। তোমাৰ পাৰিত নামৰ ধন্যবাদ কৰিবলৈ, তোমাৰ প্ৰশংসনত জয়-ধৰন কৰিবলৈ; আমাক একলগ কৰি আন জাতিবোৰ পৰা আমাক উদ্বাৰ কৰা। যাতে আমি আপোনাৰ পিবিত্ নামত ধন্যবাদ কৰিব পাৰোঁ আৰু আপোনাৰ প্ৰশংসনত মহিমা কৰিব পাৰোঁ। ৩৬ ইস্তায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ধন্য হওক। অনন্দি কালৰ পৰা অন্তন কাললৈকে।” তেতিয়া সকলো লোকে ক’লে, “আমেন” আৰু যিহোৱাৰ প্ৰশংসন কৰিবলৈ। ৩৭ প্ৰতিদিনৰ প্ৰয়োজন অনুসৰে নিয়ম-চন্দ্ৰকৰ আগত একেবোৰে পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ, তেওঁ আচক্ষক আৰু তেওঁৰ ভাইস্কলক যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দ্ৰকৰ সন্মুখত বাখিলৈ। ৩৮ ওবেদ-ইদোমৰ লগত তেওঁলোকৰ আঠবিষ্ট জন সম্পৰ্কীয় লোকক ভুক্ত কৰা হ’ল, যিদ্যুন্থনৰ পৃথক ওবেদ-ইদোম আৰু লগতে হোচা দৰৰী হ’ল। ৩৯ চাদোক পুৰোহিত, আৰু লগ্নীয়া পুৰোহিতসকল গিবিয়োনৰ ওথ ঠাইত যিহোৱাৰ আবাসৰ আগত পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ। ৪০ হোম-বেদিৰ ওপৰত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে একেবোৰে ৰাতিপুৱা আৰু গুণ্ডলি হোম-বলি উৎসৱ কৰিছিল, এইসকলো যিহোৱাই লিখাৰ দৰে কাৰ্য কৰিবলৈ ইস্তায়েলক যিহোৱাই আজ্ঞা কৰিছিল। ৪১ যিহোৱাৰ ধন্যবাদ দিবলৈ, হেমন, আৰু যিদ্যুন্থন লগত নামেৰে মনেনীত অৰাশিষ্ট লোকসকলক একেলগে বাখিলৈ, কাৰণ “যিহোৱাৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে。” ৪২ হেমন আৰু যিদ্যুন্থন তৃষ্ণী, তাল আৰু ঈশ্বৰীয়া বাদ্যযন্ত্ৰসমূহ বজোৱাসকলৰ তত্ত্বাবধানত আছিল। যিদ্যুন্থনৰ পুত্ৰসকল দুৱাৰ বৰ্খীয়া কৰিছিল। ৪৩ তাৰ পাছত সকলো লোক নিজৰ ঘৰলৈ উভটি আহিল, আৰু দায়ুদেও নিজৰ পৰিয়ালসকলক আশীৰ্বাদ কৰিবলৈ উভতি আহিল।

১৭ দায়ুদে নিজৰ ঘৰত স্থায়ীভাৱে বাস কৰাৰ পাছত, তেওঁ নাথন ভাৰাদানীক ক’লে, “কোৱা, মই একব কাঠৈৰে সজা ঘৰত বাস কৰি আছোঁ, কিন্তু যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দ্ৰক তথ্যৰ ভিতৰত আছে।” ২ তেতিয়া নাথনে দায়ুদক ক’লে, “যাওক, আপোনাৰ মনৰ ভিতৰত যি আছে, তাকে কৰক, কাৰণ ঈশ্বৰ আপোনাৰ লগত আছে।” ৩ কিন্তু সেই ৰাতিয়েই নাথনলৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য আহিল আৰু ক’লে, ৪ “তুমি মোৱা, মোৰ দাস দায়ুদক কোৱা, ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে: মই বাস কৰিবলৈ মোৰ বাবে তুমি ঘৰ নাসাজিবা।’ ৫ কাৰণ মই ইস্তায়েলক উলিয়াই অনা দিনৰে পৰা আজিলেকে কোনো ঘৰত বাস কৰা নাই। বৰঞ্চ এটা তমুত, এটা আবাসত আৰু বিভিন্ন ঠাইত বাস কৰি আছোঁ। ৬ ইস্তায়েলৰ মাজত মই ঠাই সমূহ সলাই থাকোকে ইস্তায়েলৰ প্ৰজাসকলক প্ৰতিপালন কৰিবলৈ যি সকলক মই নিযুক্ত কৰিছিলো, তেওঁলোকৰ কোনো এজন জানো কৈছিলোঁ, ‘তোমালোকে কিয় মোৰ বাবে এৰচ কাঠৈ ঘৰ নিৰ্মাণ কৰা নাই?’” ৭ “সেয়ে এতিয়া, তুমি মোৰ দাস দায়ুদক কোৱা, ‘বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘মোৰ ইস্তায়েলৰ লোকসকলৰ ওপৰত প্ৰশাসক হ’বলৈ, মই তোমাক চৰীয়া ঠাইৰ পৰা, আৰু মেৰ জীৱৰ পাছে পাছে যোৱাৰ পৰা বাচি ললোঁ।’ ৮ আৰু তুমি যি যি ঠাইলৈ গৈছিলা, মই তোমাৰ লগত থাকি তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা তোমাৰ আটাই শক্তিৰেৰ ছেদন কৰিলোঁ। আৰু পথীৱীত থকা মহৎ লোকৰ নামৰ দৰে তোমাৰো নাম মহৎ কৰিম। ৯ মই মোৰ ইস্তায়েলৰ লোকসকলৰ বাবে এটা ঠাই নিৰ্বাচন কৰিম আৰু তেওঁলোকক বোপণ কৰিম, সেয়ে তেওঁলোকে নিজৰ ঠাইতে বাস কৰিব পাৰিব আৰু তেওঁলোকক লোৱাৰো নহব। দুৰ্জন লোকসকলে তেওঁলোকক উপদৰ কৰিব মোৰাবিৰ, যেনেকৈ আগৰ দিনত কৰিছিল, ১০ যেতিয়া মই মোৰ ইস্তায়েল লোকসকলৰ ওপৰত বিচাৰকৰ্ত্তাসকলক আজ্ঞা কৰিছিলোঁ যে, মই তোমাৰ শক্তিসকলক বশীভূত কৰিম। তদুপৰি মই তোমাক কৈছোঁ যে, মই যিহোৱাই তোমাৰ বাবে এটা ঘৰ নিৰ্মাণ কৰিম। ১১ যেতিয়া তোমাৰ আয়ুস সম্পূৰ্ণ হব আৰু তোমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ ওচৰলৈ যাৰ লগা হ’ব, তেতিয়া তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশধৰক বৃদ্ধি কৰিম, আৰু তোমাৰ নিজৰ বংশৰ এজনৰ কাৰণে, মই তেওঁৰ বাজা স্থাপন কৰিম। ১২ মোৰ বাবে তেওঁহে এটা ঘৰ নিৰ্মাণ কৰিব, আৰু যই তেওঁৰ সিংহাসন চিৰস্থায়ী কৰিম। ১৩ মই তেওঁৰ পিতৃ হ’ম, আৰু তেওঁ মোৰ পুত্

হ’ব। তোমাৰ পূৰ্বে শাসন কৰা, চৌলৰ পৰা যেনেকৈ মই আঁতৰাইছিলো, তেনেকৈ মই তেওঁৰ পৰা মোৰ বিশ্বাসযোগ্য নিয়ম আঁতৰ নকৰোঁ। ১৪ মোৰ ঘৰত আৰু মোৰ বাজ্যত তেওঁক সদ্যাখ থিৰে বাখিম, আৰু তেওঁৰ সিংহাসন চিৰস্থায়ীভাৱে স্থাপন কৰিম।” ১৫ এই সকলো বাক্য, আৰু এই সকলো দৰ্শন অনুসৰে নাথনে দায়ুদক বিৰুণ দি ক’লে। ১৬ তেতিয়া বজা দায়ুদে ভিতৰলৈ গৈ যিহোৱাৰ সন্মুখত বহিলৈ; আৰু তেওঁ ক’লে, “মই নো কোন, ঈশ্বৰ যিহোৱা, আৰু মোৰ পৰিয়ালৈ বা কি যে, আপুনি মোক আগ হান দিছে? ১৭ আৰু হে ঈশ্বৰ, আপোনাৰ দৃষ্টিত হইও এটা কুন্দৰ বিষয় আছিল, আপুনি আপোনাৰ দাসৰ পৰিয়ালৰ বিষয়েও সুনীৰ্ধদিনৰ কথা কলে, আৰু হে ঈশ্বৰ, মোৰ ভৰিষ্যত পুৰুষসকলকো মোক দেখালে। ১৮ আপুনি আপোনাৰ দাসক সন্ধান দিছে। আপুনি আপোনাৰ দাসক বিশেষ স্থীকৃতি প্ৰদানৰ বিষয়ে মই, দায়ুদ, আপোনাক পুনৰ কি কম? ১৯ হে যিহোৱা, আপোনাৰ দাসৰ বাবে আৰু নিজৰ অভিপ্ৰায় সিদ্ধ কৰিবলৈ, আপুনি এই মহৎ কৰ্ম সাধন কৰিলৈ আৰু সকলো মহৎ কৰ্ম প্ৰকাশ কৰিলৈ। ২০ হে যিহোৱা, আমি সদায় শুনা অনুসৰে, আপোনাৰ তল্য কোনো নাই, আৰু আপোনাৰ বাহিৰে আন কোনো ঈশ্বৰ নাই। ২১ আৰু পৃথিবীৰ মজত আপোনাৰ ইস্তায়েল লোকসকলৰ দৰে এনে কোন জতি আছে? আপুনি ঈশ্বৰ যাক নিজৰ লোক কৰিবলৈ মিচৰৰ পৰা মুক্ত কৰিলৈ, যাতে মহৎ আৰু ভয়নক কাৰ্য দ্বাৰাই আপোনাৰ নাম কৰিব। আৰু মিচৰৰ পৰা মুক্ত কৰা আপোনাৰ লোকসকলৰ আগৰ পৰা জতি সমূহক খেলিলে। ২২ তোমাৰ ইস্তায়েল লোকসকলক তুমি নিজৰ চিৰস্থায়ী লোক কৰিলা, আৰু হে যিহোৱা, তুম তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ থালো। ২৩ সেয়ে এতিয়া হে যিহোৱা, আপুনি আপোনাৰ দাস আৰু তাৰ পৰিয়ালৰ বিষয়ে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলৈ, তাক সদাকাললৈকে হিঁৰ কৰা হওক। যেনেকৈ আপুনি ক’লে, তেনেকৈয়ে কৰক। ২৪ আপোনাৰ নাম চিৰকালৰ বাবে স্থাপিত আৰু মহিমাবিত হ’বৰ বাবে লোকসকলে এইদেৰ ক’ব, বাহিনীসকলৰ যিহোৱা ইস্তায়েলৰ ঈশ্বৰ, আপোনাৰ দাস দায়ুদৰ বংশ আপোনাৰ সাক্ষাতে থিৰে থাকিব। ২৫ কাৰণ হে মোৰ ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ বাবে এক বংশ স্থাপন কৰিম বুলি আপুনিয়েই আপোনাৰ দাসৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলৈ। সেই বাবেই মই আপোনাৰ দাস আপোনাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা সাহ পালোঁ। ২৬ এতিয়া হে যিহোৱা, আপুনি ঈশ্বৰ, আৰু আপুনিয়েই আপোনাৰ দাসলৈ এই মঙ্গল-প্ৰতিজ্ঞা কৰিলৈ। ২৭ এতিয়া আপুনি অনুগ্ৰহ কৰি আপোনাৰ দাসৰ বংশক আশীৰ্বাদ কৰক। যাতে আপোনাৰ দাসৰ বংশ যেন আপোনাৰ আগত চিৰকাল থাকে। হে যিহোৱা, আপুনিয়েই আশীৰ্বাদ কৰিলৈ, আৰু সেয়ে চিৰকাললৈকে আশীৰ্বাদযুক্ত হৈ থাকিব।

১৮ তাৰ পাছত দায়ুদে পলেষ্টীয়াসকলক আক্ৰমণ কৰি পৰাজয় কৰিলৈ, ফিলিষ্টীয়াসকলৰ অধীনত থকা গাঁওতোৰ তেওঁ কাঢ়ি ললোঁ। ২ তাৰ পাছত তেওঁ মোৰাবক পৰাজয় কৰিলৈ, আৰু মোৰাবীয়াসকলে দায়ুদৰ দাস হৈ কৰ পৰিশোধ কৰিবলৈ ধৰিলৈ। ৩ ফৰাৎ নদীৰ ওচৰত হদেৰেজৰে নিজৰ শাসন স্থাপন কৰিবলৈ যাওতে, দায়ুদে চোৱাৰ বজা হদেজৰক হমাতত পৰাজয় কৰিলৈ। ৪ দায়ুদে এক হাজাৰ বৰ্থ, সাত হাজাৰ অশ্বারোহী, আৰু বিশ হাজাৰ পদাতিক সৈন্য বণ্ডি কৰিবলৈ। আৰু বৰ্থ আটাই ঘোৰাবোৰ পাছ-ঠেঙৰ সিৰ কাটিলৈ, কিন্তু তাৰ মাজত এশ বৰ্থ বাবে যোঁৰা বাখিলৈ। ৫ যেতিয়া দম্যোচকৰ অৰামীয়াসকলে চোৱাৰ বজা হদেজৰে সহায় কৰিবলৈ আহিলৈ, তেতিয়া দায়ুদে বাইশ হাজাৰ অৰামীয়ালোকক বধ কৰিলৈ। ৬ তাৰ পাছত দায়ুদে দম্যোচকৰ অৰাম দেশত দৰ্শনৰক সৈন্যৰ দল ভৰতলৈ সুমুৰালে; আৰু অৰামীয়াসকলে দায়ুদৰ দাস হৈ কৰ পৰিশোধ কৰিলৈ। দায়ুদে যি যি ঠাইত যায়, সেই সকলোতে যিহোৱাই তেওঁলোকে নাথনেক হন্তে দিয়ে। ৭ দায়ুদে হদেজৰে দাস কেইজনৰ পাত থকা সোগৰ ঢালৰেৰ সোলোকাই যিৰুচৰামেলৈ লৈ আহিল। ৮ হদেজৰে চিৰতৎ আৰু কুন নগৰৰ পৰা দায়ুদে অতি অধিক পিতল আনিলৈ। এই পিতলৰ দ্বাৰাই চলোমনে পিতলৰ সমুদ্ৰ, দুটা স্তুপ, আৰু পিতলৰ পাত্ৰোৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল। ৯ যেতিয়া হমাতৰ বজা তোয়োৱাৰ শুণিলে যে দায়ুদে চোৱাৰ বজা হদেজৰে

সকলো সৈন্যসকলক পৰাজয় কৰিলে। ১০ তেতিয়া তোৱোয়ে নিজৰ পুত্ৰ হদোৰামক দায়ুদ বজাক প্ৰণাম জনাবলৈ আৰু আশীৰ্বাদ কৰিবলৈ তেওঁৰ চৰত পঠালো, কাৰণ দায়ুদে হদদেজৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব তাক পৰাজয় কৰিলে, আৰু কাৰণ তোয়োৰ বিৰুদ্ধে হদৰেজৰে যুদ্ধ ঘোষণা কৰিছিল হদোৰাম নিজৰ লগত বৃপ্ত, সোণ, আৰু পিতল বস্তু লৈ আহিছিল। ১১ দায়ুদ বজাই ইদোম, মোৱাৰ, অম্মোন, পলেষ্টীয়া আৰু অমালেক আদি সকলো জাতিৰ পৰা অনা বৃপ্ত আৰু সোণৰ সৈতে এইবোৰ বস্তুও যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৱ কৰিলে। ১২ চৰূপৰ পুত্ৰ অবীচয়ে লৱণ উপত্যকাত ওঠেৰ হজার ইদোমীয়ালোকক বধ কৰিলে। ১৩ তেওঁ ইদোমত দুর্গৰিষ্ঠক সৈন্যদল স্থাপন কৰিলে আৰু সকলো ইদোমীয়া লোক দায়ুদৰ দাস হ'ল। দায়ুদ যি যি ঠাইত যায়, সেই সকলোতে যিহোৱাই তেওঁক জয়ী হ'বলৈ দিয়ে। ১৪ দায়ুদে সকলো ইস্রায়েলৰ ওপৰত বাজতু কৰিলে আৰু তেওঁ নিজৰ সকলো লোকৰ ন্যায় বিচাৰ আৰু ধৰ্মনিষ্ঠাৰে পৰিচালনা কৰিলে। ১৫ চৰূপৰ পুত্ৰ যোৱাৰ সৈন্যসকলৰ প্ৰধান সেনাপতি আছিল, আৰু আইলুদৰ পুত্ৰ যিহোচাকু বৃত্তান্ত লিখক আছিল। ১৬ অহীটুৰৰ পুত্ৰ চাদোক, আৰু অবিযাথৰৰ পুত্ৰ অবীমেলক পুৰোহিত আছিল, চৰচা বাজিলিখক আছিল, ১৭ যিহোয়াদাৰ পুত্ৰ বনায়া, কৰেয়ায়া আৰু পেলেন্যীয়াসকলৰ ওপৰত আছিল; আৰু দায়ুদৰ পুত্ৰসকল বজাৰ পৰামৰ্শদাতা আছিল।

১৯ অম্মোনৰ লোকসকলৰ বজা নাহচৰ মৃত্যুৰ পাছত, তেওঁ পুত্ৰ তেওঁৰ পদত বজা হ'ল। ২ দায়ুদে ক'লে, “নাহচৰ পুত্ৰ হানুনে মোৰ প্রতি দয়া দেখুৱাইছিল, সেয়ে মইও তেওঁলৈ দয়া কৰিম।” সেই বাবে দায়ুদে তেওঁ পিতৃক সাস্তনা দিবলৈ বাৰ্তাবহক সকলক পঠালে। দায়ুদৰ দাসবোৰ অম্মোনৰ দেশত সেমাই হানুনক শাস্তনা দিবলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ গ'ল। ও কিন্তু অম্মোনৰ প্ৰধান লোকসকলৈ হানুনক ক'লে, “দায়ুদে আপোনাক সাস্তনা দিবলৈ মানুহ পঠিওৱাৰ বাবে, আপুনি ভাৰিহেনে আপোনাৰ পিতৃক সচাঁকৈয়ে সন্ধান কৰে?” আপোনাব দেশ ধৰ্ম কৰিবলৈ তেওঁৰ দাসবোৰে অনুসন্ধান কৰি দেশৰ বুজ-বিচাৰ লবলৈ ইয়ালৈ আহিছে। ৪ সেয়ে হানুনে দায়ুদৰ দাস সকলক ধৰি তেওঁলোকৰ ডাঢ়ি খুলালে, তেওঁলোকৰ পিঙ্কা কাপোৰ ককালৰ পৰা তপিমালৈকে কাটি তেওঁলোক যাবলৈ দিলে। ৫ যেতিয়া তেওঁলোকে দায়ুদক এই সকলো কথা ব্যাখ্যা কৰিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে লাজ পোৱা বাবে তেওঁলোকক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ লগত মানুহ পঠালে, আৰু বজাই তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে, “তোমালোকৰ ডাঢ়ি নাবাঢ়ে মানে তোমালোক যিথীহোত থাকা, তাৰ পাছত ওভত আহিবা। ৬ যেতিয়া অম্মোনৰ লোকসকলৈ দেখিলে যে, দায়ুদৰ বাবে তেওঁলোক ঘিগলণ্ডীয়া হ'ল, হানুন আৰু অম্মোনৰ লোকসকলৈ অৰাম-নহৰিম, মাখা, আৰু চোৱাৰ পৰা বৰ্থ আৰু অশৰোহীসকলক অনাৰ বাবে এক হজাৰ কিকৰু বৃপ্ত পঠালে। ৭ তেওঁলোকে বৰিশ হজাৰ বৰ্থ, আৰু মাখাৰ বজা আৰু তেওঁ লোকসকলক ভাড়া দি আনিলে। তেওঁলোকে আহি মেদবাৰ আগত ছাউনি পাতিলে। অম্মোনৰ লোকসকলৈ নিজৰ নগৰৰ পৰা ওলাই গোট খাই যুক্তি আছিল। ৮ যেতিয়া দায়ুদে এই কথা শুনিলে, তেওঁ যোৱাৰক আৰু সকলো সৈন্যসকলক তেওঁলোকক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ পঠালে। ৯ অম্মোনৰ লোকসকলক বাহিৰলৈ আহি নগৰৰ দুৱাৰত যুদ্ধ কৰিবৰ অৰ্থে সৈন্যসকলে শাৰীৰ পাতিলে, আৰু যি সকল বজা নিজে আহিছিল, তেওঁলোক পথাৰত আছিল। ১০ যেতিয়া যোৱাৰে তেওঁ আগফলে আৰু পাছফলে, দুয়োফলে যুদ্ধৰ বাবে শাৰীৰ পাতি থকা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ ইস্রায়েলৰ লোক সকলৰ মাজৰ পৰা পাৰ্গত যুক্তাৰ মনোনীত কৰিলে আৰু তেওঁলোকক অৰামীয়া সকলৰ বিৰুদ্ধে প্ৰস্তুত কৰিলে। ১১ অৱশিষ্ট সৈন্যসকলৰ নিজৰ ভায়েক অবীচয়ৰ শাসনত দিলে আৰু তেওঁ অম্মোনৰ সৈন্যসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধৰ বাবে তেওঁলোকক শাৰীৰ পাতিবলৈ দিলে। ১২ যোৱাৰে ক'লে, “যদি অৰামীয়াসকল মোতকৈ অধিক বলৱান হয়, তেন্তে অবিচয় তুমি আহি মোক নিশ্চয় উদ্ধৱ কৰিব। কিন্তু যদি তোমাতকে অম্মোনৰ সৈন্যসকল অধিক বলৱান হয়, তেন্তে মই আহি তোমাক উদ্ধৱ কৰিব। ১৩ সহিয়াল হোৱা, আমাৰ লোকসকলৰ আৰু আমাৰ দৈশ্বৰৰ নগৰবোৰৰ কাৰণে আহাঁ আমি নিজেক সাহসী দেখুৱাৰওহক, কাৰণ যিহোৱাই তেওঁ

উদ্দেশ্যে যি ভাল, তাকেই কৰক।” ১৪ সেয়ে যোৱাৰ আৰু তেওঁ সৈন্যৰ যোৱানসকলে অৰামীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ আঙুই গল, যি জনে ইস্রায়েলৰ সৈন্যসকলৰ আগৰ পৰা পলাই যাবলৈ বাধ্য কৰিলো। ১৫ যেতিয়া অম্মোনৰ সৈন্যসকলে অৰামীয়াসকলৰ পলাই যোৱা দেখিলে, তেওঁলোকেও যোৱাৰ ভায়েক অবীচয়ৰ আগৰ পৰা পলাই নগৰলৈ ঘূৰি গল। তেতিয়া যোৱাৰ অম্মোনৰ লোকসকলৈ পৰা ঘূৰি আহিল আৰু যিবুচালেমলৈ উভতি গ'ল। ১৬ যেতিয়া অৰামীয়াসকলে ইস্রায়েলৰ দ্বাৰাই পৰাজিত হোৱা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁলোকক পুনৰ শক্তিশালী কৰিবলৈ ইফ্রাতীচ নদীৰ সিপাবে হদদেজৰ সৈন্যৰ সেনাপতি চোফকৰ লগত পঠিয়ালে। ১৭ যেতিয়া দায়ুদে এই কথা ক'লে, তেওঁ সকলো ইস্রায়েল লোকসকলক একগোট কৰি, যদৰ্ন পৰা হৈ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিল। তেওঁ অৰামীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ সৈন্যসকলক প্ৰস্তুত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলে। ১৮ অৰামীয়াসকল ইস্রায়েলৰ পৰা পলাল, আৰু দায়ুদে সাত হজাৰ বৰৈ, চলিষ্ঠ হজাৰ পদাতিক সৈন্যক বধ কৰিলে। তেওঁ সৈন্যৰ সেনাপতি চোফকো বধ কৰিলে। ১৯ যি সকল বজা হদদেজৰ দাস আছিল, তেওঁলোকে দেখিলে যে, তেওঁলোক ইস্রায়েলৰ দ্বাৰাই পৰাজিত হৈছে, তেতিয়া তেওঁলোকে দায়ুদৰ লগত শাস্তি স্থাপন কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ পৰিচৰ্যা কৰিলে। অৰামীয়া লোকসকলে অম্মোনৰ লোকসকলক যিকোনো প্ৰকাৰে সহায় কৰিবলৈ ভয় কৰিলে। সেয়ে অৰামীয়া লোকসকলে অম্মোনৰ লোকসকলক কোনোপদ্যেই সহায় কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে।

২০ বসন্তকালৰ সময়ত সাধাৰণতে বজাসকলে যেতিয়া যুদ্ধলৈ যায়, তেতিয়া যোৱাৰে যুদ্ধত সৈন্যসকলক নেতৃত্ব দিছিল; পাছত অম্মোনীয়াসকলৰ দেশ ধৰ্ম কৰিলে, তেওঁ বৰাবলৈ গৈ তাক অৱৰোধ কৰিলে। দায়ুদ যিবুচালেমতে থাকিল। যোৱাৰে বৰকাক আক্ৰমণ কৰি পৰাজিত কৰিলে। ২ দায়ুদে তেওঁলোকৰ বজাৰ মূৰৰ পৰা তেওঁৰ বাজমুকুট ল'লে, আৰু তেওঁ দেখিলে যে, তাৰ সোণৰ পৰিমাণ এক কিকৰ, আৰু তাত বহুমূলীয়া পাথৰ আছিল। সেই মুকুটটো দায়ুদৰ মূৰত পিঙোৱা হ'ল আৰু তেওঁ সেই নগৰৰ পৰা বছ পৰিমানৰ লুটদ্বাৰা উলিয়াই আনিলে। ৩ দায়ুদে নগৰৰ ভিতৰত থকা লোকসকলক বাহিৰলৈ আনিলে, আৰু কৰত, লোহাৰ মৈ, আৰু কুঠাৰেৰে কাম কৰিবলৈ বাধ্য কৰিলে। দায়ুদে অম্মোনীয়া লোকসকলৰ সকলো নগৰবোৰত এইদৰে কাম কৰাটো বিচাৰিলে। তাৰ পাছত দায়ুদ আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্য যিবুচালেমলৈ ওভতি আছিল। ৪ ইয়াৰ পাছত পলেষ্টীয়াসকলৰ লগত গোৱৰত যুদ্ধ হ'ল। হচ্ছায়া চিৰকৰে চিপ্পয় নামৰেৰে বৰফাৰ এজন বংশধৰক বধ কৰিলে, আৰু ফিলিষ্টীয়াসকলক বশীভূত কৰিলে। ৫ পুনৰাবাৰ পলেষ্টীয়াসকলৰ লগত গৰত যুদ্ধ হ'ল, যায়াৰ পুত্ৰ প্ৰতি ইলহাননে গাতীয়া গলিষ্ঠায়াৰ ভা৯েক লহীক বধ কৰিলে, তাৰ যায়ী তাতশালৰ টোলোঠাৰ সমান আছিল। ৬ পুনৰ এৰাৰ গাতত যুদ্ধ হ'ল তাত অতি ওখ এজন লোক যাব দুয়োখন হাতত আৰু ভৰিত ছাউকৈ আঙুলি আছিল। তেৱেঁোৰ বৰফাৰ এজন বংশধৰ আছিল। ৭ তেওঁ যেতিয়া ইস্রায়েলৰ সৈন্যক ইতিকিং কৰিলে, তেতিয়া দায়ুদৰ ভায়েক চিমিয়াৰ পুত্ৰ যোনাথনে তেওঁৰ বধ কৰিলে। ৮ তেওঁলোক গাতৰ বৰফাৰ বংশধৰৰ লোক আৰু তেওঁলোকৰ দায়ুদ আৰু তেওঁৰ সৈন্যসকলৰ হাতত দ্বাৰাই বধ কৰা হ'ল।

২১ ইস্রায়েলৰ বিৰুদ্ধে শক্ত থিয় হৈ ইস্রায়েলক গণনা কৰিবলৈ দায়ুদক উচ্চাটইছিল। ২ দায়ুদে যোৱাৰে আৰু সৈন্যৰ অধিকাৰী সকলক ক'লে, “যোৱা, তোমালোকে বেৰ-চেৰাৰ পৰা দানলৈকে ইস্রায়েল লোকসকলক গণনা কৰা আৰু ঘূৰি আহিল যোৱা বিৰণ দিবা, যাতে মই তেওঁলোকৰ সংখ্যা জানিব পাৰোৱা।” ৩ যোৱাৰে ক'লে, “যিহোৱাই তেওঁৰ সৈন্যসকলক এতিয়া যিমান আছে তাতকৈ এশ গুণ অধিক বৃদ্ধি কৰক। কিন্তু হে যোৱা প্ৰতু মহাবাজ, তেওঁলোক সকলোৱে জানো যোৱা প্ৰভুৰ পৰিচৰ্যা নকৰে? কিয় মোৰ প্ৰভুৰ এইদৰে বিচাৰিষে? কিয় ইস্রায়েলৰ ওপৰত দেশ কঢ়িয়াই আনিছে?” ৪ কিন্তু বজাৰ বাক্য যোৱাৰে বিৰুদ্ধে চূড়ান্ত আছিল, সেয়ে যোৱাৰে সেই ঠাই এৰি ইস্রায়েলৰ চাৰিওদিশে ফুৰিলে

ବୁନ୍ଦୁ ସିର୍ବଚାଲେମେ ଉଭତି ଆଛିଲ । ୫ ତାର ପାହତ ଯୋରାବେ ଯୁଦ୍ଧାର ସକଳର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟା ଦାୟିଦର ଆଗତ ଦିଲେ । ତାତ ଇତ୍ତାମେଲର ମାଜତ ଏଥାର ଲାଖ ତବୋରାଳ ଧରେଠାି ଲୋକ ଆଛିଲ । ସିର୍ବଚାଲର ଅକଳେଇ ଚାରି ଲାଖ ସତର ହଜାର ଶୈନ ଆଛିଲ । ୬ କିନ୍ତୁ ତେଣୁଳୋକର ମାଜତ ଲେବାି ଆବୁ ବିନ୍ଯାମୀନଙ୍କ ଗଣନା କରା ନାହିଁ, କାବଣ ରଜାର ସେଇ ଆଜାତ ଯୋରାବେ ଘୟା ଉପଜିଲ । ୭ ଟିଶ୍ଵରେ ସେଇ କାର୍ଯ୍ୟତ ଅସତ୍ୱର ପାଲେ, ଦେଶେ ତେଣୁ ଇହାମେଲକ ଆସତ କରିଲେ । ୮ ଦାୟିଦେ ଟେଶ୍ଵରକ କ'ଲେ, “ଏହି କର୍ମ କରବାର ଯୋଣେଦି ମହି ମହା ପାପ କରିଲୋ ।” ଏତିଯା ଆପୋନାର ଦାସର ଅପସାଧ କ୍ଷମା କରିବ, କିମ୍ବା ମହି ଅତିଶ୍ୟ ଅଞ୍ଜନାର ଦରେ କର୍ମ କରିଲୋ ।” ୯ ଯିହୋରାଇ ଦାୟିଦେ ଦର୍ଶକ ଗଦକ କ'ଲେ, ୧୦ “ଯୋରା ଦାୟିଦୁକ ଗୈ କୋରା: ‘ଯିହୋରାଇ ଏହି କଥା କୈଛେ: “ଏହି ତୋମାକ ନିର୍ବାଚନ କରିବିଲେ ତିନିଟା ଶୁଯୋଗ ଦିଛୋ । ତା ମାଜତ ଏଟା ବାଚି ଲୋରା ।’” ୧୧ ଦେଶେ ଗାନ୍ଦେ ଦାୟିଦେ ଓଚରଲେ ଗଲ ଆବୁ ତେଣୁକ କଲେ, “ଯିହୋରାଇ ଏହି କଥା କୈଛେ: “ଇହାର ଭିତରେ ଏଟା ନିର୍ବାଚନ କରା: ୧୨ ନାଇବା ତିନି ବର୍ଚର ଆକାଳ ହବ, ବା ତିନି ମାହିଲେକେ ଶକ୍ରବୋର ତବୋରାଳ ଆପୋନାର ଦେଶର ବ୍ୟାଣ୍ଡ ହେଉଥାଏ ଆପୋନାକ ଅତ୍ୟାକାର କରିବ, ବା ତିନି ଦିଲେକେ ଯିହୋରାର ତବୋରାଳ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଶର ମହାମାରୀ ଲଗତ ଇତ୍ତାମେଲ ଦେଶର ସୀମାତି ସହାର କରୁଣା ଯିହୋରାର ଦୃତେ ଭ୍ରମ କରିବ ।” ଏହି ହେତୁରେ ଯିଜନ ସର୍ବର୍ଷକ୍ଷିମାନ ଟେଶ୍ଵରେ ମୋର ପଟ୍ଟାଳେ, ତେଣୁକ କି ଉତ୍ତର ଦିମ, ତାକ ଏତିଯା ବିବେଚନା କରି ଚାଓକ ।” ୧୩ ଦାୟିଦେ ଗଦକ କ'ଲେ, “ମହି ବର ବିପଦତ ପରିଛୋ, ମୋକ ଯିହୋରାର ହାତତ ଦିଯିର, କିମ୍ବା ତେଣୁକ ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଭ, କିନ୍ତୁ ମୋକ ମାୟୁର ହାତତ ନିଦିବ ।” ୧୪ ଦେଶେ ଯିହୋରାଇ ଇତ୍ତାମେଲର ମାଜଲେ ମହାମାରୀ ପଟ୍ଟାଳେ, ଆବୁ ଇତ୍ତାମେଲର ସତର ହଜାର ଲୋକର ମୁତ୍ତ ହାଲ । ୧୫ ଟେଶ୍ଵରେ ସିର୍ବଚାଲେମକ ଧଂସ କରିବଲେ ଏଜନ ଦୂତ ତାଲେ ପଟ୍ଟାଳେ । ଯେତିଆ ତେଣୁ ଧଂସ କରିବଲେ ଲ'ଲେ, ତେତିଆ ଯିହୋରାଇ ସେଇ ଆନିଷ୍ଟର ବିଷୟେ ଚିତ୍ତ କରି ନିଜର ମନ ସଲାନି କରିଲେ, ଆବୁ ତେଣୁ ଧଂସକାରୀ ଦୂତକ କଲେ, “ଏଯେ ଜୁବିଛେ, ଏତିଆ ତୋମାର ହାତ କୋଣ୍ଠୋରା ।” ସେଇ ସମୟତ ଯିହୋରାର ଦୂତ ସିର୍ବଚାଲୀର ଅର୍ଥନର ମରଗା ମରା ଠାଇତ ଥିଯାଇ ଆଛିଲ । ୧୬ ଦାୟିଦେ ଓପରଲେ ଚାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଯିହୋରାର ଦୂତ ପୃଥିବୀ ଆବୁ ଆକାଶର ମାଜତ ଥିଯି ହେଅଛେ, ଆବୁ ସିର୍ବଚାଲେମର ଓପରଲେ ହାତତ ଏଖନ ଖୋଲା ତବୋରାଳ ଦଣ୍ଡ ଧରି ଆଛିଲ । ତେତିଆ ଦାୟିଦେ ଆବୁ ବୁନ୍ଦୁ ଲୋକସକଳେ ଚଟ କାପୋର ପରିକି ମାଟିତ ମୁଖ୍ୟତମ କରି ପରିଲ । ୧୭ ଦାୟିଦେ ଟେଶ୍ଵରକ କ'ଲେ, “ଯ ଜନେ ଲୋକସକଳକ ଗଣନା କରିବଲେ ଆଜା ଦିଲେ, ସେଇ ଜନ ଜାନେ ମହି ନହେଁ? ମହି ଏହି ପାପ କର୍ମ କରିଲୋ, କିନ୍ତୁ ଏହି ମେବିଲିକାକେ କି କରିଲେ? ହେ ମୋର ଟେଶ୍ଵର ଯିହୋରା, ବିନ୍ଯା କରୁଁ, ଆପୋନାର ହାତେରେ ମୋକ ଆବୁ ମୋର ପରିବାଲକ ଶାନ୍ତି ଦିଯକ, କିନ୍ତୁ ଆପୋନାର ଲୋକସକଳକ ମହାମାରୀରେ ଶାନ୍ତି ନିଦିବ ।” ୧୮ ଦେଶେ ଯିହୋରାର ଦୂତ ଦାୟିଦୁକ ଯିବୁଟ୍ୟାର ଅର୍ଥନର ମରଗା ମରା ଠାଇତ ଯିହୋରାର ଉଦ୍ଦେଶେ ଏଟା ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଶ୍ରାଵନ କରିବର ଅର୍ଥେ ଆଜା ଦିବିଲେ ଗାନ୍ଦକ କ'ଲେ । ୧୯ ଗାନ୍ଦେ ନିର୍ଦେଶ ଦିଯା ଅନୁସାରେ କରିବଲେ ଯିହୋରାର ନାମେରେ ଦାୟିଦୁକ ତାଲେ ଉଠି ଗଲ । ୨୦ ଯେତିଆ ଅର୍ଥନେ ସେହି ମରଗା ମରି ଆଛିଲ, ତେତିଆ ତେଣୁ ପାହତ ପାହିଲେ ଏହାକିମାନ ଲୋକସକଳକ ଅର୍ଥନର ମରଗା ମରା ଠାଇତ ଯିହୋରାର ଉଦ୍ଦେଶେ । ୨୧ ଦାୟିଦେ ଏହାକିମାନ କ'ଲେ, “ତୁମି ମରଗା ମରା ଏହି ଠାଇଡେଖର ମୋର ଦିଯା, ଯାତେ ମହି ଏହି ଠାଇତେ ଯିହୋରାର ଉଦ୍ଦେଶେ ଏଟା ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିବ ପାରୋ ।” ମହି ଇହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାମ ଦିମ, ଯାତେ ଲୋକସକଳର ମାଜର ପରା ମହାମାରୀ ଦୂର ହୁଁ । ୨୩ ଅର୍ଥନେ ଦାୟିଦୁକ କ'ଲେ, “ନହେଁ, ମହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଳ ଦିହେ କିନି ଲାମ ।” ଯିହୋରାର ଉଦ୍ଦେଶେ ହୋମ-ବଲି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ଖୋଜେ ତୋମାର ସି ଆହେ ବିନାମ୍ବେଲେ ମହି ନଳାଣ୍ଡ ।” ୨୫ ଦେଶେ ଦାୟିଦୁକ ସେଇ ଠାଇବ କାରଣେ ଛଶ ଚକ୍ରଲ ଲୋଗ ଦିଲେ । ୨୬ ଦାୟିଦୁକ ଦେଶେ ଯିହୋରାର ଉଦ୍ଦେଶେ ଏଟା ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରି, ହୋମ-ବଲି ଆବୁ ମରଗାର୍ଥକ ବଲି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଲେ । ତେଣୁ ଯିହୋରାର ଓଚରତ ପାର୍ଥନା କରିଲେ, ତାତେ ତେଣୁ ଆକାଶର ପରା ହୋମ-ବେଦିତ ଅଗି ପେଲାଇ ତେଣୁକ

উত্তর দিলে। ২৭ তেতিয়া যিহোবাই দৃতক আজ্ঞা করিলে, আবু দুর্দে নিজের ত্বরোরাখ খাপত ভবাই হ'ল। ২৮ দায়ন্দে যেতিয়া যিহোবাই যিবুচায়া অর্গন মৰণয়া মৰা ঠাইত উত্তর দিয়া দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ সেই সময়তে সেই ঠাইত বলিদান দিলে। ২৯ সেই সময়ত, মোচিয়ে মৰপ্রাত্মত নির্মাণ কৰা যিহোবার আবাস, আবু হোম-বলিব বাবে যজ্ঞবেশি, গিরিয়োনৰ ওখ ঠাইত আছিল। ৩০ অৱশ্যে দায়ন্দে দুষ্কৰ পৰামৰ্শ লবলৈ তেওঁৰ আগলৈ যাব নোৱাৰিছিল; কাৰণ যিহোবাৰ দুৰত ত্বৰোৱালৈ তেওঁ ভয় কৰিছিল।

১২ তাৰ পাছত দায়ুদে ক'লে, “এয়ে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহৰ ঠাই আৰু
ইসায়েলৰ তোম-বলি উৎসৰ্গৰ অৰ্থে পৰিদ্ৰোঢি হ'ব।” ১ দায়ুদে

“ইস্রায়েল হ্রদ-বাল উৎসগুর অনেক গবেষণাবোদ হ'ব। ২ দায়ুদে
ইস্রায়েল দেশত বাস করা বিদেশী সকলক একগোট করিবলৈ দাস
সকলক আজ্ঞা দিলে। ঈশ্বরের গৃহ নির্মাণ করিবৰ অর্থে শিল কাটি তুরুৱা
করিবলৈ তেওঁলোকক শিল-কটিয়া কামত নিযুক্ত কৰিলে। ৩ দুরাবৰ
গজাল, আৰু বাটমৰ বাবে দায়ুদে অধিক পৰিমাণে লোহা আৰু পিতল
যোগান ধৰিলে। তেওঁ জুখিৰ নোৱাৰা পৰিমাণে তামো যোগান ধৰিলে, ৪
আৰু গণিৰ নোৱাৰা পৰিমাণে এৰচ কাঠ চৈদোনীয়া আৰু ত্ৰীয়াসকলে
দায়ুদৰ ওচৰলৈ গণনা কৰিবলৈ অনেক এৰচ কাঠ আনিছিল ৫ দায়ুদে
ক'লে, “মোৰ পুত্ৰ চলোমন দেকা ল'বা আৰু তেওঁৰ অভিজ্ঞতা হোৱা নাই,
আৰু যিহোৱাৰ অৰ্থে যি গৃহ সজা হ'ব বিষেশবৰ্পে আকৰ্ষণীয়া হ'ব লাগিব,
সেয়ে আন সকলো দেশতো প্ৰথ্যাত আৰু খ্যাতিমান হ'ব, লাগিব। সেয়ে
এই গৃহৰ বাবে মই প্ৰস্তুত হ'ব লাগিব।” সেই কাৰণে দায়ুদে তেওঁৰ মুভাৰ
আগতে ব্যাপক হাৰত বস্তু প্ৰস্তুত কৰিলে। ৬ তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ
পুত্ৰ চলোমনক মাতিলে আৰু ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাবে এটা গৃহ
সজাজিবলৈ তেওঁক আজ্ঞা দিলে। ৭ দায়ুদে চলোমনক ক'লে, “হে মোৰ
পুত্ৰ, মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ
মোৰ ইচ্ছা আছিল। ৮ কিন্তু যিহোৱাই মোৰ ওচৰলে আহি ক'লে, ‘তুমি
অনেকৰ বস্তুপাত কৰিলা, আৰু বহুতো যুদ্ধ কৰিলা। তুমি মোৰ নামৰ
উদ্দেশ্যে গৃহ নাসজিবা, কিয়নো পৃথিবীত মোৰ সাক্ষাতে তুমি অনেকৰ
বস্তুপাত কৰিলা। ৯ অৱশ্যে তোমাৰ এজন পুত্ৰ জন্মিব, তেওঁ শাস্তিপ্রিয়
ব্যক্তি হ'ব। মই তেওঁৰ চাৰিওফালে থকা সকলো শক্ৰৰ পৰা তেওঁক
বৰষা কৰিব। কাৰণ তেওঁৰ নাম চলোমন হ'ব, আৰু মই তেওঁৰ দিনত
ইস্রায়েলক শাস্তি আৰু নিৰিবিলি পৰিবেশ দিম। ১০ তেওঁ মোৰ নামৰ
উদ্দেশ্যে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব। তেওঁ মোৰ পুত্ৰ হ'ব, আৰু মই তেওঁৰ
পিতৃ হ'ম। মই ইস্রায়েলৰ ওপৰত তেওঁৰ বাজ সিংহাসন চিৰহায়ীৰূপে
ছাপন কৰিম। ১১ হে মোৰ বোপা, এতিয়া যিহোৱা তোমাৰ সঙ্গী হওক
আৰু তুমি কৃতকাৰ্য্য হ'বলৈ সক্ষম হোৱা। তেওঁ কেৱাৰ দৰে তুমি তোমাৰ
ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰা। ১২ যেতিয়া তেওঁ ইস্রায়েলৰ দায়িত্বতাৰ
তোমাৰ ওপৰত দিব তেতিয়া কেৱল যিহোৱাই তোমাক বুদ্ধি আৰু বিবেচনা
দিয়ক, যাতে তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বিধি পালন কৰিব পাৰিব।
১৩ যিহোৱাই ইস্রায়েলৰ বাবে মোচিক দিয়া বিধি আৰু শাসন-ঝণালীবোৰ
পালন কৰিবলৈ, আৰু সেই দৰে কাৰ্য কৰিবলৈ সারধানে থাকিলে, তুমি
কৃতকাৰ্য্য হ'ব, তুমি বলৱান আৰু সাহিয়াল হোৱা, ভয়াতুৰ কিনিৰাশ
নহ'বা। ১৪ এতিয়া চোৱা, মই অতি কঢ়িবে যিহোৱাৰ গৃহৰ বাবে এক
লাখ কিকৰ সোণ, আৰু দুই লাখ কিকৰু বৃপ, আৰু অধিক হোৱাৰ বাবে
নোজোখাকৈ পিতল আৰু অধিক পৰিমাণে লোহা যুগ্মত কৰি থৈছোঁ। মই
কাঠ আৰু শিলো যুগ্মত কৰি থৈছোঁ। তুমি ইয়াৰ লগত আৰু অধিক যোগ
কৰিব পাৰিব। ১৫ তোমাৰ অনেক কাম কৰা মানুহ আছে: শিল-কটিয়া,
শিল আৰু কাঠৰ কাম কৰোঁতা, আৰু সুকলো বিবৰ কামত নিপুণ অগণন
লোক আছে। ১৬ যি সকল সোণ, বৃপ, পিতল, আৰু লোহাৰ কাম কৰিব
জানে। সেয়ে কামত লাগি থাকা আৰু যিহোৱা তোমাৰ লগত থাকক।”
১৭ দায়ুদে তেওঁৰ পুত্ৰ চলোমনক সহায় কৰিবলৈ, ইস্রায়েলৰ সকলো
প্ৰধান লোকসকলক আজ্ঞা কৰি ক'লে, ১৮ তোমালোকৰ দৈশ্বৰ যিহোৱা,
তোমালোকৰ লগত আছে আৰু চাৰিও দিশৰ পৰা তেওঁ তোমালোকক
শাস্তি দিব। তেওঁ দেশ নিবাসী সকলক মোৰ হাতত দিলে। যিহোৱাৰ
আৰ তেওঁৰ লোকসকলৰ আগত দেশ বশীভূত হৈ আছে। ১৯ এতিয়া

সম্পূর্ণ হন্দয়েরে তোমালোক দুশ্শব যিহোরাক বিচাৰা। উঠা, আৰু দুশ্শব
যিহোৱাৰ পৰিত্ব গৃহ নিৰ্মাণ কৰা। তাৰ পাছত নিয়ম-চন্দুক আৰু দুশ্শবৰ
পৰিত্ব বস্তুৱৰে যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে নিৰ্মাণ কৰা গৃহলৈ আনিব
পাৰিব।

২৩ যেতিয়া দায়ুদে বৃন্দ হৈ জীৱনৰ শেষ অৱস্থাত পালে, তেতিয়া

তেওঁ তেওঁৰ পুত্ৰ চলোমনক ইস্তায়েলৰ ওপৰত বজা পালিলে। ২
তেওঁ পুৰোহিত আৰু লেবীয়া সকলৰ সৈতে ইস্তায়েলৰ সকলো প্ৰধান
লোকসকলক এক গোটা কৰিলে। ৩ লেবীয়া সকলৰ ত্ৰিশ বছৰ আৰু
তাৰ ওপৰৰ বয়সীয়া লোকসকলক গণনা কৰা হ'ল। ৫ তেওঁলোকৰ সংখ্যা
আঠত্ৰিশ হাজাৰ আছিল। ৪ তেওঁলোকৰ মাজৰ টৌবিশ হাজাৰ লোকক
যিহোৱাৰ গৃহৰ কাৰ্য কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰা হ'ল আৰু ছয় হাজাৰ লোক
কৰ্মচাৰী আৰু বিচাৰকতা আছিল। ৫ চাৰি হাজাৰ দুৰুৰী আছিল; আৰু চাৰি
হাজাৰ লোক বাদ্যযন্ত্ৰৰ সৈতে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিবৰ বাবে আছিল;
এই বিষয়ে দায়ুদে কৈছিল, “এইবোৰ মই আৰাখণা বাবে সজিঁছি।” ৬
দায়ুদে তেওঁলোকক লেবীয়া সকলৰ লগত যোগাযোগ কৰিবলৈ বিভিন্ন
দলত বিভক্ত কৰিলে: গোৰ্চেন, কহাং, আৰু মুৰৰী। ৭ গোৰ্চেনীয়া সকলৰ
বৎশধৰ সকলৰ গোষ্ঠীৰ পৰা, তাত লদন আৰু চিমিয়ায়া আছিল। ৮ তাত
লদনৰ তিনি জন পুত্ৰ আছিল; যিহোৱাৰ মুখ্য লোক আছিল, তাৰ পাছত
যেথম আৰু যোৱেল আছিল। ৯ চিমিয়াৰ তিনি জন পুত্ৰ আছিল: চলোমৎ,
হজীয়েল আৰু হাৰণ; এওঁলোক লদনৰ গোষ্ঠীৰ মুখ্য লোক আছিল। ১০
চিমিয়াৰ চাৰি জন পুত্ৰ আছিল: যহু, জীনা, যৈযুচ আৰু বৰীয়া। ১১
তেওঁলোকৰ মাজত যহুৎ ডাঙৰ আছিল, আৰু যেতিয়া জীজা, কিন্তু যিহৃত
আৰু বৰীয়াৰ অধিক সন্তান নাছিল সেয়ে তেওঁলোক একে কামৰ বাবে
একে গোষ্ঠীৰ বুলি বিবেচনা কৰা হৈছিল। ১২ কহাতৰ চাৰি জন পুত্ৰ
আছিল: অৱ্রাম, যিচহৰ, হিৰোগ, আৰু উজ্জীয়েল। ১৩ অৱ্রামৰ পুত্ৰ আছিল:
হাৰোগ আৰু মোচ। অতি পৰিত্ব বস্তু যিহোৱাৰ সাক্ষাতে ধূপ জলাই, তেওঁৰ
পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ, আৰু তেওঁৰ নামেৰে চিৰকাল আশীৰ্বাদ কৰিবৰ বাবে,
হাৰোগক আৰু তেওঁৰ বৎশধৰ সকলৰ স্থানীয়ত কৰা হ'ল। ১৪
কিন্তু দুশ্শবৰ লোক মোচৰ পুত্ৰ সকলৰ লেবীয়া বুলি বিবেচনা কৰিছিল।
১৫ মোচৰ পুত্ৰ গোচোম আৰু ইলিয়েজৰ। ১৬ গোচোমৰ বৎশধৰ চৰ্বৈলে,
ডাঙৰ আছিল। ১৭ ইলিয়েজৰৰ বৎশধৰ বহুবিয়া আছিল। ইলিয়েজৰৰ
আৰু পুত্ৰ নাছিল, কিন্তু বহুবিয়াৰ বহুতো বৎশধৰ আছিল। ১৮ যিচহৰৰ পুত্ৰ
চলোমাই মুখ্য আছিল। ১৯ হিৰোগৰ বৎশধৰ যিহোৱা ডাঙৰ আছিল, দ্বিতীয়া
অমৰিয়া, তৃতীয়া যহজীয়েল, আৰু চতুৰ্থ যিকমিয়াম। ২০ উজ্জীয়েলৰ
পুত্ৰ মীৰা ডাঙৰ আছিল, আৰু দ্বিতীয় যিচিয়া। ২১ মৰাবীৰ পুত্ৰ মহলী
আৰু মুচী আছিল। মহলীৰ পুত্ৰ ইলীয়াজ আৰু কীচ। ২২ ইলীয়াজৰৰ পুত্ৰ
নেহোৱাকৈয়ে মৃত্যু হয়, তেওঁৰ কেৰেল কেইজীৱী মান জীয়েল আছিল।
কীচৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ বিয়া কৰাহৈছিল। ২৩ মুচীৰ তিনি জন পুত্ৰ,
মহলী, এদৰ, আৰু যিৰেমোৎ। ২৪ এই লেবীয়াৰ বৎশধৰ সকলৰ নিজৰ
গোষ্ঠীৰ লগত যোগাযোগ কৰিছিল। তেওঁলোক নেতৃত্বত আছিল যাব নাম
গণনা কৰা হৈছিল আৰু তালিকাত আছিল। যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যা কৰা
গোষ্ঠীৰ লোকসকল বিশ বছৰ আৰু তাৰ ওপৰ বয়সৰ আছিল। ২৫ কাৰণ
দায়ুদে কৈছিল, “ইস্তায়েলৰ দুশ্শব যিহোৱাই, তেওঁৰ লোকসকলক বিশ্রাম
দিলো, তেওঁ সদাকালৰ বাবে নিজৰ গৃহ যিবৃচালেমত নিৰ্মাণ কৰিলে।
২৬ লেবীয়াসকলে আবাস, আৰু তেওঁৰ পৰিচৰ্যাত ব্যহাৰ কৰা সকলো
সামৰ্থ্যকী আৰু কঢ়িয়াৰ লগা নহব।” ২৭ কাৰণ দায়ুদৰ শেষ বাক্যৰ আনুসূয়াৰে
বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে হাৰোগৰ বৎশধৰ সকলৰ
সহায়কী আছিল। তেওঁলোক চেতাল রেখাখন, কেঠালিবোৰ, সকলো
পৰিত্ব বস্তু শুচি কৰা আৰু দুশ্শবৰ গৃহৰ আন সকলো কামৰ তত্ত্বাৰধান
কৰিছিল। ২৯ তেওঁলোকে দৰ্শন-পিঠা, শম্য উৎসৰ্গৰ বাবে যিহি আটাগুড়ি,
খমিৰ নিদিয়া পিঠা, তাৰাত সেক দিয়া পিঠা, তেলত মিহলোৱা, আৰু
সকলো জোখ আৰু পৰিমান চোৱাৰ তত্ত্বাৰধানত আছিল। ৩০ তেওঁলোকে
প্ৰতি বৰ্তিপুৰা আৰু গুৰুলি যিহোৱাৰ ধন্যবাদ আৰু প্ৰশংসাৰ বাবেও

থিয় হৈছিল। ৩১ আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশে প্ৰতিদিনে বিধানৰ মতে, লেখ
অনুসৰে বিশ্রাম-বাৰত, আৰু ন-জোন উৎসৰ্গত আৰু নিৰূপিত পৰ্বতত
যিহোৱাৰ উদ্দেশে হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিছিল। ৩২ তেওঁলোকে সাঙ্গাৎ
কৰ্যত তমুৰ আৰু পৰিত্ব স্থানৰ দ্বৰীতুল আছিল, আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যা
কাৰ্যত হাৰোগৰ বৎশধৰ সকলকো সহায় কৰিছিল।

২৪ হাৰোগৰ বৎশধৰ সকলৰ বিভাগসমূহ: নাদৰ, অবীহু, ইলিয়াজৰ আৰু দুথামৰ। ২ তেওঁলোকৰ পিতৃৰ মৃত্যু পুৰোহীত নাদৰ আৰু অবীহুৰ মৃত্যু হয়। তেওঁলোকৰ সন্তান নাছিল, সেয়ে ইলিয়াজৰ আৰু দুথামৰ পুৰোহিতৰ পৰিচৰ্যাত আছিল। ৩ দায়ুদ একেলগে ইলিয়াজৰৰ বৎশধৰ চাদোকক, আৰু দুথামৰৰ বৎশধৰ অহীমেলকক তেওঁলোকৰ পুৰোহিত পৰিচৰ্যাৰ কাৰণে বেলেগে বেলেগে দলত তাগ কৰিলে। ৪ দুথামৰৰ বৎশধৰ সকলতকৈ ইলিয়াজৰৰ বৎশধৰ সকলৰ মাজত নেতৃত্ব লোৱা লোকে হেচি আছিল। সেয়ে তেওঁলোকে ইলিয়াজৰৰ বৎশধৰ সকলক ঘোঞ্জা দলত বিভক্ত কৰিছিল। তেওঁলোক দুথামৰৰ বৎশধৰ আৰু গোষ্ঠীৰ মূৰৰী সকলৰ দ্বাৰাই এই সকলো কৰিছিল। ৫ একো প্ৰভেদ নাবাধি, তেওঁলোকক ইলিয়াজৰ আৰু দুথামৰ দুয়োৰে বৎশধৰ সকলৰ পৰা পৰিব্ৰজানৰ কৰ্মচাৰীসকল, আৰু দুশ্শবৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ বাবে একো প্ৰভেদ নাবাধি, চিঠি খেলাই তেওঁলোকৰ বিভক্ত কৰিছিল। ৬ লেবীয়া বৎশধৰ নথমেলৰ পুত্ৰ চমৰিয়া লিখকে বজাৰ, কৰ্মচাৰীৰ, চাদোক পুৰোহিতৰ, অবিয়াথৰৰ পুত্ৰ অহীমেলকৰ, আৰু পুৰোহিত সকলৰ নেতো ও লেবীয়া পৰিয়াল সকলৰ উপস্থিতিত তেওঁলোকৰ নাম লিখিলে। ইলিয়াজৰৰ বৎশধৰ পৰা এটা গোষ্ঠী আৰু স্থামৰৰ বৎশধৰ পৰা এটা গোষ্ঠী চিঠি খেলৰ দ্বাৰাই নিৰ্বাচন কৰা হৈছিল। ৭ প্ৰথম চিঠি খেলত যিহোৱাৰীৰ, দ্বিতীয় যিদয়াৰ, ৮ তৃতীয় হাবীমৰ, চতুৰ্থ চিয়োৰীমৰ, ৯ পঞ্চম মক্ষিয়াৰ, ষষ্ঠ মিয়ামীনৰ, ১০ সপ্তম হক্কোৰ, অষ্টম অবিয়াৰ, ১১ নৰম যেচ্যাবাৰ, দশম চখনিয়াৰ, ১২ একদণ্ড ইলীয়াচিবৰ, দ্বাদশ যাকীমৰ, ১৩ অয়োদশ ছশ্বাৰ, চতুৰ্দশ যেচেবাৰ, ১৪ পঞ্চদশ বিলগাৰ, যোড়শ ইমেৰৰ, ১৫ সপ্তদশ হেজীৰ, অষ্টদশ হঞ্জিচেৰৰ, ১৬ উনিবিংশ পথহিয়াৰ, বিংশ যিহিকেলৰ, ১৭ একবিংশ যাখীনৰ, দ্বিবিংশ গামুলৰ, ১৮ ত্ৰয়োবিংশ দলায়াৰ, চতুৰ্বিংশ মাজিয়াৰ নাম উঠিল। ১৯ যেতিয়া তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৃহলৈ আহিব তেওঁয়া ইস্তায়েলৰ দুশ্শব যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসৰে তেওঁলোকৰ ওপৰ-পিতৃ হাৰোগৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক দিয়া পদ্ধতিক দ্বাৰাই কৰা তেওঁলোকৰ পৰিচৰ্যাৰ আজ্ঞা সমৃহ এইবিলাক আছিল। ২০ লেবীৰ অৱশিষ্ট বৎশধৰসকল এওঁলোক: অহীমৰ বৎশধৰ সকলৰ মাজত চৰ্বায়েল, চৰ্বায়েলৰ বৎশধৰ সকলৰ মাজত যেহদিয়া। ২১ অৱ্রামৰ বৎশধৰ সকলৰ মাজত যিচিয়া নেতো আছিল। ২২ যিচহৰীয়াৰ বৎশধৰ সকলৰ মাজত চলোমোৎ। চলোমোতৰ বৎশধৰ সকলৰ মাজত যহুৎ। ২৩ যিহোৱাৰ বৎশধৰসকলৰ মাজত প্ৰথম যিবীয়া, দ্বিতীয়া অমৰিয়া, তৃতীয়া যহজীয়েল, আৰু চতুৰ্থ যিকমিয়াম। ২৪ উজ্জীয়েলৰ বৎশধৰ সকলৰ মাজত চৰ্বায়েল, চৰ্বায়েলৰ বৎশধৰ সকলৰ মাজত যিহেন্দিয়া। ২৫ মীৰাবীৰ ভায়েক যিচিয়া পুত্ৰ সকলৰ মাজত জখ্বিয়া। ২৬ মৰাবীৰ বৎশধৰ সকলৰ মাজত মহলী আৰু মুচী; যাজিয়াৰ বৎশধৰসকলৰ মাজত বিলগো। ২৭ মৰাবীৰ বৎশধৰ সকলৰ মাজত চামীৰ, বিলো, চোহম, জুকৰ, আৰু ইঝী। ২৮ মহলীৰ বৎশধৰ সকলৰ মাজত হৈলীয়াজৰ; এওঁৰ পুত্ৰ নাছিল। ২৯ কীচৰ বৎশধৰ সকলৰ মাজত প্ৰথম যিবীয়া, দ্বিতীয়া অমৰিয়া, তৃতীয়া যহজীয়েল, আৰু চতুৰ্থ যিকমিয়াম। ৩০ মুচী বৎশধৰ সকলৰ মাজত মহলী, এদৰ, আৰু যিৰোমোৎ। তেওঁলোকৰ পৰিয়াল অনুসৰে তালিকাত থকা লেবীয়াসকল এওঁলোক। ৩১ দায়ুদ বজাৰ, চাদোকৰ, অহীমেলকৰ, আৰু পুৰোহিতসকলৰ আৰু লেবীয়াসকলৰ পৰিয়ালৰ নেতোসকলৰ উপস্থিতিত তেওঁলোকে পুৰু চিঠি খেলালে। পৰিয়াল সকলৰ ডাঙৰ পুত্ৰ সকলে সৰু সকলৰ লগত চিঠি পুৰু চিঠি খেলালে। হাৰোগৰ বৎশধৰ সকলে কৰাৰ দৰেই এওঁলোকেও চিঠি খেলালে।

২৫ দায়ুদ আৰু আবাসৰ পৰিচৰ্যাৰ প্ৰধান লোকসকলে আচফ, হেমেন,
আৰু যিদুখুনৰ পুত্ৰ সকলক কিছুমান কামৰ বাবে নিৰ্বাচন কৰিলে।
এওঁলোকে বীণা, বেহেলা, আৰু তালেৰে ভাবিষ্যত বাণী কৰিলে। যিসকল

লোকে এই কাম করিছিল তেওঁলোকের তালিকা তলত দিয়া হ'ল: ২ আচফর পুত্র সকলের পরা: জুকুর, মোচেফ, নথনিয়া, আরু অচবেলা; আচফর পুত্রসকল আচফর নির্দেশ অনুযায়ী বজার নিরীক্ষণের অধীনত ভাববাণী করে। ৩ যিন্দুষ্ঠনের পুত্র সকলের পরা: গদলিয়া, চৰী, যিয়া, হচবিয়া, চিমিয়া, আরু মতিথিয়া, এই ছয় জনে, তেওঁলোকের পিতৃ যিন্দুষ্ঠনের নির্দেশ অনুযায়ী যিহোৱাৰ ধন্যবাদ আৰু প্ৰশংসনৰ বাবে বীণা বজায়। ৪ হেমনৰ পুত্র সকলের পরা: বুকীয়া, মতনিয়া, উজীয়েল, চৰূৰেল, যিবীমোং, হননিয়া, হনানী, ইলীয়াথা, গিদলতী, বোমতী-এজৰ, যচবিকাচা, মঞ্জোৱী, হেবীৰ আৰু মহজীয়োৎ। ৫ বজাৰ ভাববাণী হেমনৰ এর্তেলোকে পুত্র। ঈশ্বৰক শ্রদ্ধা কৰিবলৈ তেওঁক চৌক্ষ জন পুত্ৰ আৰু তিনি জনী ছেৱালী দান কৰিব। ৬ তেওঁলোকের পিতৃ নির্দেশ অনুযায়ী এই সকলোক কৰিছিল। তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ গৃহৰ বাদ্যকৰ আছিল, তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে তাল, বেহেলা, আৰু বীণা বজাইছিল। আচফ, যিন্দুষ্ঠন, আৰু হেমন বজাৰ নির্দেশৰ অধীনত আছিল। ৭ তেওঁলোকে আৰু তেওঁলোকে ভাইস্কল যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বাদ্য বজোৱাত প্ৰশিক্ষণ পাণ্ডি আৰু নিপুণ আছিল তেওঁলোকে সংখ্যাত দুশ আঠাশী জন আছিল। ৮ তেওঁলোকের সুৰু কি বৰ, গুৰু কি শিষ্য সকলোৱে সমানে চিঠি খেলাই নিজৰ কৰিব লগীয়া কাৰ্য কৰিবলৈ থিৰ কৰিছিল। ৯ এতিয়া আচফৰ পুত্র সকলৰ বিষয়ে: প্ৰথম চিঠি খেলত মোচেফৰ পৰিয়ালৰ নাম উঠিল, দিতীয়া গদলিয়াৰ পৰিয়ালৰ নামত উঠিল, তেওঁলোকে সংখ্যাত বাব জন; ১০ তৃতীয়া জুকুৰৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় লোক সকল সংখ্যাত বাব জন; ১১ চতুৰ্থ যিবীৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন; ১২ পঞ্চম নথনিয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন; ১৩ ষষ্ঠ বুকীয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন; ১৪ সপ্তম যিচৰেলৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন। ১৫ অষ্টম যিচৰায়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয়সকল সংখ্যাত বাব জন; ১৬ নৱম মতনিয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন; ১৭ দশম চিমিয়ীৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন; ১৮ একাদশ অজলেৱে নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন; ১৯ দ্বাদশ অজলেৱে নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন; ২০ ত্ৰিদশ চৰায়েলৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন; ২১ চতুৰ্দশ মতিথিয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন; ২২ পঞ্চদশ যিৰোমোৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন; ২৩ ষোড়শ হননিয়াৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন; ২৪ ষণ্ডদশ যচবিকাচাৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন; ২৫ অষ্টাদশ হনানীৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন; ২৬ উনিবিশ মঞ্জোৱীৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন; ২৭ বিশৎ ইলিয়াথাৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন; ২৮ একবিশৎ হোথীৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন; ২৯ দ্বিবিশৎ গিদলতীৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন; ৩০ ত্ৰিয়োদশ মহজীয়াতৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন; ৩১ চতুৰ্বিংশ বোমতী-এজৰৰ নামত উঠিল, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় সকল সংখ্যাত বাব জন;

২৬ দুৱীৰ সকলৰ বিভাগসমূহ তলত দিয়া হ'ল: কোৱাইয়া সকলৰ পৰা, কেৰিব পুত্ৰ মচেলোমিয়া আচফৰ এজন বংশধৰ আছিল। ২ মচেলেমিয়াৰ পুত্র সকল: প্ৰথম পুত্ৰ যথবিয়া, দিতীয় যিদীয়েল, তৃতীয় জবদিয়া, চতুৰ্থ যঁচীয়েল, ৩ পঞ্চম এলম, ষষ্ঠ যোহোহানন, আৰু সপ্তম ইলিহোঁগ্রেনিয়। ৪ ওবেদ-ইন্দোমৰ পুত্র সকল: প্ৰথম পুত্ৰ চময়িয়া, দিতীয় যিহোৱাৰ, চতুৰ্থ চাখৰ, পঞ্চম নথনেল, ৫ ষষ্ঠ অমীয়েল, সপ্তম ইচাখৰ, তৃতীয় যোৱাহ, চতুৰ্থ চাখৰ, পঞ্চম নথনেল, ৫ ষষ্ঠ অমীয়েল,

আশীৰ্বাদ কৰিছিল। ৬ তেওঁৰ পুত্ৰ চময়িয়াৰ কেইজনো পুত্ৰ জনিল; তেওঁলোকে নিজৰ পৰিয়াল সকলক শাসন কৰিছিল; তেওঁলোকে বহুতো দক্ষতা সম্পন্ন লোক আছিল। ৭ চময়িয়াৰ পুত্ৰ সকল হল অংনী, বৰায়েল, ওবেদ, আৰু ইলজাবাদ। তেওঁৰ সম্পৰ্কীয় ইলীহী ও চমখিয়াৰ বহুতো দক্ষতা সম্পন্ন লোক আছিল। ৮ এওঁলোক সকলোৱেই ওবেদ-ইন্দোমৰ বংশধৰ আছিল। তেওঁলোকে, তেওঁলোকে পুত্ৰ সকল আৰু সম্পৰ্কীয় সকল ঈশ্বৰৰ আবাসৰ পৰিচৰ্যাৰ তেওঁলোকেৰ কাম কৰাত সক্ষম লোক আছিল। তেওঁলোকেৰ মাজৰ বাখষ্টি জন ওবেদ-ইন্দোমৰ সম্পৰ্কীয় আছিল। ৯ মচেলেমিয়াৰ পুত্ৰ সকল আৰু সম্পৰ্কীয় সকল, সক্ষম লোকসকল, সৰ্বমুঠ ঝোৰ্য জথৰিয়া। হোৱাৰ পুত্ৰ আৰু সম্পৰ্কীয় লোকসকল সংখ্যাত তেৰ জন আছিল। ১১ দুৱীৰী সকলৰ বিভাগোৱেৰে তেওঁলোকেৰ নেতা সকলৰ লগত যোগাযোগ কৰি তেওঁলোকেৰ সম্পৰ্কীয় সকলৰ দৰে, যিহোৱাৰ গৃহত পৰিচৰ্যা কৰি, তেওঁলোকেৰ কৰিবলগীয়া কাৰ্য কৰে। ১৩ তেওঁলোকে সকলো সম্পৰ্কীয় সকলৰ লগত যোগাযোগ কৰি সুৰু কি বৰ সকলোৱেৰ প্ৰত্যেক দুৱাৰৰ বাবে চিঠি খেলালে। ১৪ যেতিয়া পুৰু দিশৰ দুৱাৰৰ বাবে চিঠি খেলালে তেতিয়া চেলেমিয়াৰ নাম উঠিল। তেওঁৰ পুত্ৰ যথবিয়া ভাল পৰামৰ্শ দিঁতা লোক আছিল, চিঠি খেলত উত্তৰ দিশৰ বাবে তেওঁৰ নাম উঠিল। ১৫ দক্ষিঙ দিশৰ দুৱাৰৰ বাবে ওবেদ-ইন্দোমৰ নিৰ্ধাৰণ কৰে; আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ সকলক ভৰ্বালৰ বাবে নিৰ্ধাৰণ কৰে। ১৬ পশ্চিম দিশৰ দুৱাৰৰ সৈতে ওপৰে উঠিল যোৱা বাটৰ চল্লেখৎ দুৱাৰোৱে চূল্পী আৰু হোচাৰ নামত নিৰ্ধাৰণ কৰে। প্ৰতেক পৰিয়ালৰ কাৰণে; বৰ্ষীয়া সকল আছিল। ১৭ প্ৰবাকলে ছয় জন লেবীয়া লোক, উত্তৰবকলে প্ৰতিদিনে চাৰি জন, দক্ষিঙ ফালেও প্ৰতিদিনে চাৰি জন, আৰু ভৰ্বালত দুজন দুজন। ১৮ পশ্চিমফলৰ চোতালত চাৰি জনৰ নিযুক্ত কৰে, চাৰি জন বাটত আৰু চোতালত দুজন। ১৯ এইদৰেই দুৱীৰী সকলক ভাগ কৰা হ'ল। তেওঁলোকে সকলো কোৱাইয়া আৰু মৰাবীয়া বংশৰ পৰা অহা লোক আছিল। ২০ লেবীয়াসকলৰ ভিতৰত, আহিয়া ঈশ্বৰৰ গৃহৰ আৰু পুবিয়াকৃত বস্তুৰ ভৰ্বালৰ দায়িত্বত আছিল। ২১ লদনৰ বংশধৰ সকল, তেওঁৰ পৰা অহা গেটেনীয়াৰ বংশধৰ সকল, আৰু যি সকল গেটেনীয়াৰ লদনৰ পৰিয়ালৰ নেতা আছিল, তেওঁলোকে যিহীয়েলী আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ সকল। ২২ যেথেক আৰু চৰূৰেলৰ পুত্ৰ বহুবিয়া আছিল। বহুবিয়াৰ পুত্ৰ চিয়া, যিচায়াৰ পুত্ৰ যোৰাম, যোৰামৰ পুত্ৰ জিতী, জিতীৰ পুত্ৰ চলোমোৎ। ২৩ দায়ুদ বজা, পৰিয়ালৰ মূল লোকসকল, সহস্রপতিসকল, শতপতিসকল, আৰু সেনাপতিসকলে যিবোৱা বস্তু পৰিত্ব কৰিছিল, সেইবোৱা চলোমোৎ আৰু তেওঁৰ সম্ভাব্যী লোকসকলে সেই ভৰ্বালৰ তদাবৰ দায়িত্বত আছিল। ২৪ যিহোৱাৰ গৃহৰ ভৰ্বালৰ দায়িত্বত আছিল। ২৫ অশ্রীয়া, যিচহৰীয়া, হিব্ৰোয়ীয়া, আৰু উজীয়েলীয়াৰ গোষ্ঠীৰ পৰা ও তাত দুৱীৰী আছিল। ২৬ গেচোমৰ বংশৰ মোচিৰ পুত্ৰ চৰূৰেল ভৰ্বালৰ তদাৰক কৰিছিল। ২৭ তেওঁৰ সম্পৰ্কীয় লোক সকল ইলিয়েজৰ গোষ্ঠীৰ পৰা আছিল আৰু চৰূৰেলৰ পুত্ৰ বহুবিয়া আছিল। বহুবিয়াৰ পুত্ৰ চিয়া, যিচায়াৰ পুত্ৰ যোৰাম, যোৰামৰ পুত্ৰ জিতী, জিতীৰ পুত্ৰ চলোমোৎ। ২৮ চৰূৰেল ভাবনীৰ নামত উঠিল, যেবেজৰে, কীচৰ পুত্ৰ চৌলে, নেৰবৰ পুত্ৰ অবৰেনেৰে, আৰু চৰূৰেলৰ পুত্ৰ যোৱাবে যিবিলাক বস্তু উৎসৰ্গ কৰিছিল, এই সকলোৱে দায়িত্বত তেওঁলোক আছিল। ২৯ যিহোৱাৰ বংশধৰ সকলৰ, কৰণিয়া আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক ইহায়েলৰ সমাজৰ কৰ্মচাৰী আৰু বিচাৰকতাৰ কাৰ্য বাবে নিযুক্ত কৰে। ৩০ হিব্ৰোয়ীয়াৰ বংশধৰসকল, হচবিয়া আৰু তেওঁৰ ভাইস্কল এক হাজাৰ সাত শ সক্ষম লোক আছিল, তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বহুতো দক্ষতা সকলৰ নিবাপত্তা আছিল। ৩১ হিব্ৰোয়ীয়াৰ বংশধৰ সকলৰ পৰা বোমতী-এজৰৰ পুত্ৰসকলক ইহায়েলৰ সমাজৰ কৰ্মচাৰী আৰু বিচাৰকতাৰ কাৰ্য বাবে লিপিৰদ্ধ কৰা নথি পত্ৰ পৰামৰ্শ

করি তেওঁলোকের মাজত গিলিয়দর যাজেরক দক্ষতা সম্পন্ন লোক বিচারি পালে। ৩২ যাজেরকের দুই হাজার সাত শ সম্পর্কীয় লোক আছিল, যিসকল পরিয়ালৰ সক্ষম লোক আছিল। দায়ুদে দষ্টবৰ্যী আৰু বাজকীয় কাম কৰিবলৈ, বৃন্দেণীয়া, গাদীয়া, আৰু মনচিৰ আধা জাতিবোৰেৰ ওপৰত তেওঁলোকক অধ্যক্ষ পালিলে।

২৭ সংখ্যা অনুসৰে ইস্তায়েলৰ পৰিয়ালৰ মূখ্য লোকসকল, সহস্রপতিসকল, শতগতিসকল, তাৰ উপৰিও সৈন্যৰ কৰ্মচাৰীসকল, যিসকলে বিভিন্ন ধৰণে বজাৰ পৰিচৰ্যা কৰিছিল। সৈন্যৰ প্ৰতি বিভাগসমূহে গোটেই বছৰ মাহৰ পাছত মাহ পৰিচৰ্যা কৰিছিল। প্ৰতি বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। ২ বিভাগত দ্বৰীতৃত প্ৰথম মাহৰ বাবে জৰুৱালৰ পুত্ৰ যাচিবিয়াম আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। ৩ তেওঁ প্ৰেৰচৰ বৎশধৰসকলৰ মাজৰ এজন আৰু তেওঁ প্ৰথম মাহৰ সকলো সৈন্যৰ বিষয়াসকলৰ দ্বৰীতৃত আছিল। ৪ দ্বিতীয় মাহৰ বিভাগত দ্বৰীতৃত অহোয়ীয়াৰ বৎশৰ গোষ্ঠীৰ সেনাপতি আছিল। মিক্রোট দ্বিতীয় পদবীত আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। ৫ যিহোয়াদা পুৰোহিতৰ পুত্ৰ বনায়া হৃতীয় মাহৰ কাৰণে সৈন্যৰ সেনাপতি আছিল। এই বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। ৬ এই জনেই সেই বনায়া যি জন খ্ৰিঃ জনৰ আৰু খ্ৰিঃ জনৰ ওপৰত নেতা আছিল। তেওঁৰ পুত্ৰ অম্যায়াদ তেওঁৰ বিভাগত আছিল। ৭ যোৱাৰ ভায়েক অচাহেল চতুৰ্থ মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ পুত্ৰ জবদিয়া তেওঁৰ পাছত সেনাপতি হ'ল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। ৮ যিহুয়ীয়াৰ বৎশধৰ চমুহ পক্ষম মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। ৯ তকোৱায়ীয়া পৰা হোৱা ইক্রেচৰ পুত্ৰ দৰ্বাৰ ঘষ্ট মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। ১০ ইহুয়িমৰ লোকসকলৰ পৰা পলোনীয়া হেলচ সংগু মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। ১১ জেৰহৰ বৎশৰ গোষ্ঠীৰ পৰা হুচাতীয়া চিৰকক্ষ অংষ্টম মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। ১২ বিন্যামীনৰ জাতিৰ পৰা অনাথোতীয়া অবীয়েজৰ নৰম মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। ১৩ জেৰহৰ বৎশৰ গোষ্ঠীৰ নেটোফাতীয়া নগৰৰ পৰা মহৰবয় দশম মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। ১৪ বিন্যামীনৰ জাতিৰ পৰা পিলাথোনীয়া নগৰৰ বনায়া একাদশ মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। ১৫ অন্তনীয়েলৰ বৎশৰ গোষ্ঠীৰ পৰা নেটোফাতীয়া নগৰৰ হিলদয়া দাদশ মাহৰ কাৰণে সেনাপতি আছিল। তেওঁৰ বিভাগত চৌবিশ হাজাৰ লোক আছিল। ১৬ এওঁলোকেই ইস্তায়েল জাতিৰ নেতোসকল: বৃন্দেণীয়া জাতিৰ বাবে জিৰীৰ পুত্ৰ ইলায়েজৰ নেতা আছিল। চিময়োনীয়া জাতিৰ বাবে মাখাৰ পুত্ৰ চফটিয়া নেতা আছিল। ১৭ লেবীয়া জাতিৰ বাবে কমুৱেলৰ পুত্ৰ হচিবিয়া নেতা আছিল। আৰু হাবোগৰ বৎশধৰসকলৰ চাদোকে নেতৃত্ব দিছিল। ১৮ যিহুদা জাতিৰ বাবে ইলীহু নেতা আছিল। তেওঁ দায়ুদে ভায়েকসকলৰ মাজৰ এজন। ১৯ জৰুলুন জাতিৰ বাবে ওবদিয়াৰ পুত্ৰ যিচময়া নেতা আছিল। নঙ্গলীৰ বাবে অজীয়েলৰ পুত্ৰ যিৰীমোঝ নেতা আছিল। ২০ ইহুয়িম জাতিৰ বাবে অজিজিয়াৰ পুত্ৰ হোচ্যেয়া নেতা আছিল। মনচিৰ আধা জাতিৰ বাবে পদ্মায়াৰ পুত্ৰ যোৱেল নেতা আছিল। ২১ গিলিয়দত থকা মনচিৰ আধা জাতিৰ বাবে জখিৰিয়াৰ পুত্ৰ যিদ্যে নেতা আছিল। বিন্যামীনৰ জাতিৰ বাবে অবনেৰেৰ পুত্ৰ যাচায়েল নেতা আছিল। ২২ দানৰ জাতিৰ বাবে যিবোহমৰ পুত্ৰ অজুৱেল নেতা আছিল। ইস্তায়েল জাতিৰ বাবে এওঁলোকেই নেতা আছিল। ২৩ দায়ুদে বিশ বছৰ বা তাতকৈক কম বয়সৰ লোকসকলৰ গণনা কৰা নাছিল, কাৰণ যিহোৱাই ইস্তায়েলক আকাশৰ তৰাবোৰেৰ নিচিনা অসংখ্য কৰিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল। ২৪ চৰুয়াৰ পুত্ৰ যোৱাৰে গণনা কৰিবলৈ আৰাস্ত কৰিছিল, কিন্তু শ্ৰেণী নকৰিলৈ। এই কাৰণে ইস্তায়েলৰ ওপৰত দষ্টবৰ্যীৰ ক্ষেত্ৰ প্ৰজলিত হৈছিল। তেওঁলোকৰ সংখ্যা দায়ুদ বজাৰ বৎশৰলীত লিখা নহ'ল। ২৫ অদীয়েলৰ পুত্ৰ অজমাৰ্বৎ বজাৰ মূল্যৱন সম্পদৰ দ্বৰীতৃত

আছিল। উজিয়াৰ পুত্ৰ যোনাথন খেতি-পথাৰত, নগৰবোৰত, গাওঁসমূহত, আৰু দুৰ্গবোৰত থকা গুদামৰ দ্বৰীতৃত আছিল। ২৬ কলুৰেৰ পুত্ৰ ইজী মাটি চৰেহাৰ খেতিয়ক সকলৰ ওপৰত আছিল। ২৭ বামাণীয়া চিমিয়া দাক্ষাৰাবীৰেৰ দ্বৰীতৃত আছিল। চিফমীয়াৰ পৰা আহা জন্মী আঙুৰৰ আৰু দাক্ষাৰস বিক্ৰী কৰোঁতা সকলৰ ওপৰত দ্বৰীতৃত আছিল। ২৮ নিম্নভূমিত থকা জিত গচ আৰু ডিমুৰ গছবোৰ, গদেৰীয়াৰ পৰা আহা বাল-হাননৰ দ্বৰীতৃত আছিল আৰু তেলৰ গুদামৰ দ্বৰীতৃত যোৱাচ আছিল। ২৯ চাগোণৰ পৰা আহা চিয়াৰ চাৰোণত চৰা জন্মুৰ জাকবোৰ দায়ীতৃত আছিল। উপত্যকাবোৰত চৰা জন্মুৰ জাকবোৰ দ্বৰীতৃত আছিল। ৩০ উটোৰোৰ দ্বৰীতৃত ইশ্যায়েলীয়া অবীল আছিল, আৰু গাধীবোৰ দ্বৰীতৃত মেৰোনোয়ীয়া যেহন্দিয়া আছিল। ৩১ এওঁলোক দায়ুদ বজাৰ সম্পত্তিৰ দ্বৰীতৃত আছিল। ৩২ দায়ুদেৰ দনায়েক যোনাথন, তেওঁ এজন পৰামৰ্শদাতা আছিল, যিহেতু তেওঁ এজন জন্মী আৰু নথি সংৰক্ষক আছিল। হকমেনীৰ পুত্ৰ যিহৈয়েল বজাৰ পুত্ৰসকলৰ তত্ত্বধানৰ দ্বৰীতৃত আছিল। ৩৩ অহীথোফল বজাৰ পৰামৰ্শদাতা আছিল, অকীয়া লোকসকলৰ মাজৰ হচয় বজাৰ ব্যক্তিগত পৰামৰ্শদাতা আছিল। ৩৪ অহীথোফলৰ পাছত বনায়াৰ পুত্ৰ যিহোয়াদা অবিয়াথৰ যোগেদি তেওঁৰ স্থান লয়। যোৱাৰ বজাৰ সৈন্যসকলৰ সেনাপতি আছিল।

২৮ দায়ুদে যিবুচালেমত ইস্তায়েলৰ সকলো কৰ্মচাৰীক এক গোটা কৰিলে: জাতিৰোৰ কৰ্মচাৰীসকলক, সময়-সূচী অনুযায়ী বজাৰ পৰিচৰ্যা কৰা বিভাগবোৰ কৰ্মচাৰীসকলক, সহস্রপতিসকলক আৰু শতপতিসকলক, বজা আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ দৰ্শলত থকা সকলো সম্পত্তিৰ পৰিচালকসকলক, কৰ্মচাৰী আৰু যুদ্ধাৰু লোকসকলক, তেওঁলোকৰ মাজৰ সকলোতকৈ নিমৃগ লোকসকলক যিবুচালেমত এক গোটা কৰিলে। ২ তাৰ পাছত বজা দায়ুদে থিয় হৈ কলে, “হে মোৰ ভাইসকল আৰু মোৰ লোক সমূহ, মোৰ কথা শুনা; যিহোৱাৰ নিয়ম-চদুকৰ আৰ্থে আৰু আমাৰ দৈশ্বৰৰ ভাৰি-পীৰীৰ আৰ্থে এটা মন্দিৰ নিম্যাণ কৰিবলৈ মোৰ পৰিকল্পনা আছিল। এই গৃহ নিম্যাণৰ বাবে মই প্ৰস্তুতো হৈছিলো। ৩ কিন্তু দীশৰে মোক ক'লে, ‘মোৰ নামৰ আৰ্থে তুমি মন্দিৰ নিম্যাণ নকৰিবা, কাৰণ তুমি এজন যুদ্ধাৰু আৰু তুমি বক্তৃপাত কৰিলা’। ৪ তথাপি যিহোৱাই, ইস্তায়েলৰ দৈশৰে, ইস্তায়েল ওপৰত সদয়ৰ বাজতু কৰিবৰ বাবে মোৰ আটাই পত্ৰপৰিয়ালৰ মাজৰ পৰা মোক মনোনীত কৰিলে। তেওঁ নেতৃত্ব দিবৰ বাবে যিহুদা জাতিক মনোনীত কৰিলে। যিহুদাৰ জাতি, মোৰ পত্ৰ পৰিয়ালৰ্বংশ আৰু মোৰ পিতৃৰ সকলো পুত্ৰৰ মাজৰ পৰা তেওঁ মোক গোটেই ইস্তায়েলৰ ওপৰত বজা হ'বলে মনোনীত কৰিলে। ৫ যিহোৱাই মোক দিয়া অনেক পুত্ৰৰ মাজত ইস্তায়েলৰ ওপৰত যিহোৱাৰ বাজিসংহসনত বহিবলৈ তেওঁ মোৰ পুত্ৰ চলোমনক মনোনীত কৰিলে। ৬ তেওঁ মোক ক'লে, ‘তোমাৰ পুত্ৰ চলোমনে মোৰ গৃহ আৰু চোতাল কেইখন নিম্যাণ কৰিব, কাৰণ মোৰ পুত্ৰ হ'বলে মই তেওঁক মনোনীত কৰিলোঁ, আৰু মই তেওঁৰ পিতৃ হ'ম।’ ৭ আজি তুমি যি দৰে আছা যদি তেওঁ সেই দৰে মোৰ আজাবোৰ আৰু শুসন-পঞ্চালীবোৰ পালন কৰিব চলে, তেনহেলে মই তেওঁৰ বাজ্য চিৰস্থায়ীৰূপে স্থাপন কৰিব। ৮ এই হেতুকে এতিয়া ইস্তায়েলৰ সাক্ষাতে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সমৰেত হোৱা আৰু আমাৰ দৈশ্বৰৰ উপন্থিতিত দৈশৰ যিহোৱাৰ সকলো আজা পালন কৰিবলৈ তোমালোক সকলোৱে চেষ্টা কৰা। এই উন্নত দেশৰ অধিকাৰী হৰালৈ আৰু তোমালোকৰ পাছত চিৰকালৰ বাবে পুৰুষানুকৰে তোমালোকৰ সত্ত্বন সকলৰ অধিকাৰত যেন থাকে তাৰ কাৰণে এই সকলো কৰা। ৯ হেৰোগ চলোমন, তুমি তোমাৰ পিতৃৰ দৈশৰক মানি চলিবা, আৰু তোমাৰ সকলো হাদয়েৰ আৰু হৰ্ষিত মনেৰে তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কৰিব। এই দৰে কৰা কাৰণ যিহোৱাই সকলোৱে দহন্য অননুকৰণ কৰে আৰু সকলোৱে কল্পনাকো বুজে। তুমি যদি তেওঁক বিচাৰা, তেওঁে তুমি তেওঁক পাবা, কিন্তু যদি তেওঁক ত্যাগ কৰা, তেওঁে তেওঁ তোমাকো চিৰকাললৈকে ত্যাগ কৰিব। ১০ পৰিব্ৰাঞ্চলৰ অৰ্থে মন্দিৰ নিম্যাণ কৰিবলৈ যিহোৱাই যে, তোমাক মনোনীত কৰিলে তাক তুমি অনুভূত কৰা; সাহিয়াল হোৱা আৰু এই কাৰ্য কৰা। ১১ তাৰ পাছত দায়ুদে তেওঁৰ পুত্ৰ চলোমনক মন্দিৰৰ বাবাগুৰ, মন্দিৰৰ ঘৰবৰোৰ,

গুদামবোরৰ, পৰিৰ কেঁঠালিবোৰৰ, ভিতৰৰ কেঁঠালিবোৰ, আৰু পাপ-প্ৰাণিচৰ আৱৰণৰ নঞ্চা দিলৈ। ১২ যিহোৱাৰ গৃহৰ চোতাল কেইখনৰ, চাৰিওফালে থকা সকলো কেঁঠালিবোৰৰ, সশুৰৰ গৃহত থকা গুদামবোৰৰ, আৰু মন্দিৰৰ বাবে পৰিত্ৰ কৰা বস্তুৰ ভাৰালবোৰৰ বাবে তেওঁ অঙ্কন কৰা নঞ্চা তেওঁ চলোমনক দিলৈ। ১৩ তেওঁ তেওঁক পূৰোহিতসকলৰ আৰু লৈবীয়াসকলৰ বিভাগসমূহৰ বাবে বিধি দিলে আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যাৰ কাৰ্য আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে ব্যৱহাৰ হোৱা সামঞ্জীৰ্ণ সমূহৰ দায়িত্বত নিযুক্ত কৰিলে। ১৪ তেওঁ সকলো প্ৰকাৰৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে সোণৰ প্ৰাত্ৰোৰ আৰু সকলো প্ৰকাৰৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে সোণৰ প্ৰাত্ৰোৰ আৰু তাৰ প্ৰদীপৰোৰ প্ৰত্যেক দীপাধাৰৰ আৰু তাৰ প্ৰদীপৰোৰ প্ৰত্যেক দীপাধাৰৰ আৰু তাৰ প্ৰদীপৰোৰ বৃপুৰ পৰিমাণ অনুসাৰে জুখি দিলৈ। ১৫ তেওঁ যাতে প্ৰত্যেক দীপাধাৰৰোৰ উপযুক্ত ব্যৱহাৰ হয়। ১৬ দৰ্শন-পিঠার মেজ, আৰু প্ৰত্যক মেজৰ বাবে সোণৰ পৰিমাণ, আৰু বৃপুৰ মেজৰোৰ বাবে বৃপুৰ পৰিমাণ তেওঁ জুখি দিলৈ। ১৭ তেওঁ যাতী, তেজ ছটিওৱা চৰিয়া, আৰু পিয়লালবোৰ বাবে শুদ্ধ সোণৰ পৰিমাণ জুখি দিলৈ। ১৮ তেওঁ প্ৰতেক সোণৰ বাটিবোৰ আৰু প্ৰতেক বৃপুৰ বাটিবোৰ বাবে সোণৰ পৰিমাণ জুখি দিলৈ। ১৯ ধূপ-বৈদিৰ বাবে নিৰ্মল সোণৰ পৰিমাণ, আৰু ডেউকা মেলি যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক ঢাকি ধৰা কৰুৰ দুটাৰ নঞ্চাৰ কাৰণে সোণৰ পৰিমাণ জুখি দিলৈ। ২০ দায়ুদে ক'লে, “ন্মুনাৰ বিষয়ে বজিৰ পৰাকৰৈ যিহোৱাই মোক নিৰ্দেশ দিয়া অনুযায়ী মই এই সকলো লিখিত ভাৱে ৰাখিলোঁ। ২১ দায়ুদে তেওঁ পুত্ৰ চলোমনক ক'লে, “তুমি বলৱান আৰু সাহিয়াল হোৱা। এই কাৰ্য কৰা। ভয় নকৰিবা আৰু ব্যাকুল নহ'বা, কিমনো ঈশ্বৰ যিহোৱা, মোৰ ঈশ্বৰেই তোমাৰ লগত আছে। যিহোৱাৰ গৃহৰ সকলো কাৰ্য সমাপ্ত নহোৱালৈকে তেওঁ তোমাক পৰিত্যাগ নকৰিব। ২২ চৰাবা, ইয়াত ঈশ্বৰৰ গৃহৰ সকলো কাৰ্যৰ বাবে পুৰোহিতসকল আৰু লৈবীয়াসকলৰ বিভাগসমূহ আছে। তেওঁলোকে তোমাৰ লগত থাকিব, এই কাৰ্যৰ অৰ্থে ইচ্ছা থকা সকলো লোক আৰু নিম্পু লোকসকলে তোমাক সকলো কাৰ্য কৰিবলৈ আৰু পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ সহায় কৰিব। তোমাৰ আদেশবোৰ অনুসৰণ কৰিবলৈ সকলো কৰ্মচাৰী আৰু সকলো লোক প্ৰস্তুত।

২৯ দায়ুদ বজাই গোটেই সমাজক ক'লে, “ঈশ্বৰে মোৰ পুত্ৰ চলোমনক মনোনীত কৰিবে, তাৰ বয়স এতিয়াও ক'ম আৰু অভিজ্ঞতাহীন, আৰু এই কাৰ্য অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। কাৰণ এই বাজপ্রাসাদ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে মানুহৰ বাবে নহয়। ২ মোৰ ঈশ্বৰৰ মন্দিৰৰ অৰ্থে যি উত্তম, সেয়ে মই কৰিলোঁ। সোণৰ বস্তু প্ৰস্তুত কৰিবলৈ সোণ, বৃপুৰ বস্তু প্ৰস্তুত কৰিবলৈ বৃপুৰ, পিতলৰ বস্তু প্ৰস্তুত কৰিবলৈ পিতল, লোহাৰ বস্তু প্ৰস্তুত কৰিবলৈ লোহা, কাঠৰ বস্তু প্ৰস্তুত কৰিবলৈ কাঠ মই দিছোঁ। বক্তৰাগ পাথৰ, লগাৰ কাৰণে পাথৰ, মণি-মুৰুতৰ কামৰ বাবে নানা বৰষীয়া পাথৰ, সকলো বিধিৰ বহুমূলীয়া পাথৰ আৰু মাৰ্বল পাথৰো মই প্ৰচৰ পৰিমাণে দিছোঁ। ৩ মোৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ কাৰণে মই আনন্দিত হ'লো, আৰু মোৰ ব্যক্তিগত ভাৰাল পৰা সোণ, বৃপু ইয়াৰ বাবে দান দিছোঁ। ইয়াৰ উপৰিও পৰিত্ৰ মন্দিৰৰ কাৰণে মই সকলো কৰিবলৈ প্ৰস্তুত। ৪ তিনি হাজাৰ কিকৰ ওফীৰৰ সোণ, আৰু সাত হাজাৰ কিকৰ শুণ্ড বৃপু গৃহৰ দেৱালত আৱৰণ দিবলৈ দিলোঁ। ৫ সোণৰ বস্তু প্ৰস্তুত কৰিবলৈ সোণ, বৃপুৰ বস্তু প্ৰস্তুত কৰিবলৈ বৃপু, আৰু শিল্পকৰ্ম কাৰ্যাত্মক সকলো কৰা সকলো ধৰণৰ কামৰ কাৰণে মই সকলো বস্তু দান কৰিলোঁ। আজি কোনে যিহোৱালৈ বৰঙণি দিব আৰু নিজকে তেওঁলৈ উৎসৰ্গ কৰিব? ৬ তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ পৰিয়ালৰ পূৰ্ব-পুৰুষৰ প্ৰধান লোকসকল, ইস্বায়েল জাতিৰ প্ৰধান লোকসকল, সহস্রপতিসকল, শতপতিসকল, লগতে বজাৰৰ কাৰ্যত থকা কৰ্মচাৰীসকল এমেলগে ইচ্ছাকৃত দান দিলৈ। ৭ তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ গৃহৰ কাৰ্য কাৰণে পাঁচ হাজাৰ কিকৰ সোণ, অদৰেকো নামেৰে দহ হাজাৰ সোণৰ মোহৰ, দহ হাজাৰ কিকৰ বৃপু, ওঠৰ হাজাৰ কিকৰ বৃপু পিতল, আৰু এক লাখ কিকৰ লোহা দিলৈ। ৮ যিসকলৰ বহুমূলীয়া

বাখৰ আছিল, তেওঁলোকে গোচোনীয়াৰ বৎশৰৰ যিহোৱালৈ নিৰীক্ষণত যিহোৱাৰ গৃহৰ ভাৰালত তাক দিলৈ। ৯ তেওঁলোকে নিজ ইচ্ছাবে আৰু সকলো হৃদয়েৰে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দান দিয়াৰ কাৰণে প্ৰজাসকলে আনন্দ কৰিলে। বজা দায়ুদে মহা-আনন্দ কৰিলে। ১০ দায়ুদে গোটেই সমাজৰ আগতে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিলে। দায়ুদে ক'লে, “হে আমাৰ পিতৃ ইস্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আপুনি যুগে যুগে চিকাকলৈকে ধন্যবাদ। ১১ হে যিহোৱাৰ, আপুনি মহত্ব, পৰাক্ৰমা, প্ৰশংসনীয়, বিজয়ী, আৰু প্ৰতাপী। কাৰণ স্বৰ্গত আৰু পৃথিবীত যি যি আছে, সেই সকলোৱেই আপোনাৰ। বাজ্যও আপোনাৰেই, আৰু চাৰিও দিশে শাসনকৰ্তা বৃপে যিহোৱাৰ আৰু আপুনি মৰ্যাদাপূৰ্ণ। ১২ আপোনাৰ পৰাই ধন আৰু গৌৰ হয়, আৰু আপুনি সকলোৱে ওপৰত শাসন কৰি আছে। আপোনাৰ হাততেই বল আৰু পৰাক্ৰম আছে। সকলোকে মহত্ব ও শক্তিশালী কৰিবৰ কাৰণে আপোনাৰ অধিকাৰ আছে। ১৩ সেয়ে, হে আমাৰ ঈশ্বৰ, আমি আপোনাৰ ধন্যবাদ কৰোঁ, আৰু আপোনাৰ নামৰ গৌৰ ও প্ৰশংসা কৰোঁ। ১৪ কিন্তু মই নো কোন, আৰু মোৰ লোকসকল নো কোন, যে, আমি এইদেৱে নিজ ইচ্ছাবে দান দিবলৈ আগবঢ়িচৰ পাৰিছোঁ? কিয়নো সকলো বস্তু আপোনাৰ পৰাই আছে, আৰু আপোনাৰ ধন্যবাদে আপোনাক দিছোঁ। ১৫ কাৰণ আমাৰ সকলো পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ দৰে আমিও আপোনাৰ আগত অচিনাকি আৰু অমৃকাৰী লোক। পৃথিবীত আমাৰ দিনবোৰ ছাঁ স্বৰূপ আৰু এই পৃথিবীত আমাৰ একো আশা নাই। ১৬ হে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ, আপোনাৰ, পৰিত্ৰ নামৰ উদ্দেশ্যে আপোনাৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আমি এই যি সকলো সম্পত্তি সংগ্ৰহ কৰিলোঁ, এই সকলো আপোনাৰেই আৰু আপোনাৰ পৰাই আছা। ১৭ হে মোৰ ঈশ্বৰ, মই এইহিয়াও জানো যে, আপুনি হৃদয়েৰে পৰীক্ষা কৰে আৰু সৰলতাত সত্ত্বে পায়। মই হলৈ মোৰ মৰণৰ সৰলতাতহে নিজ ইচ্ছাবে এই সকলো বস্তু দান দিলোঁ, আৰু এতিয়া এই ঠাইত উপস্থিত হোৱা আপোনাৰ লোকসকলেও নিজ ইচ্ছাবে আপোনাৰ উদ্দেশ্যে দান দিয়া দেখি মই আনন্দিত হৈছোঁ। ১৮ আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ অৰাহাম, ইচ্ছাক, ইস্বায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ, আপুনি আপোনাৰ লোকসকলৰ মনত এই চিতাধাৰা সদায় বাধক। তেওঁলোকৰ হৃদয় আপোনাতেই মনেনিবেশ কৰিবক। ১৯ আপোনাৰ আজ্ঞা, সাক্ষৰ, আৰু বিধিবোৰ সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে পালন কৰিবলৈ, আৰু এই সকলো কাৰ্য কৰিবলৈ, আৰু মই যি গৃহৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ, তাক নিৰ্মাণ কৰিবলৈ মোৰ পুত্ৰ চলোমনক সিঙ্ক মন দিয়ক।” ২০ দায়ুদে গোটেই সমাজক ক'লে, “এতিয়া তোমালোকে নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা।” গোটেই সমাজে তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিলে, আৰু মুৰ দেৱাই যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে আৰু বজাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিলে। ২১ তাৰ পাছ দিনা তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলি হৈছে মই আনন্দিত হৈছোঁ। ২২ আপোনাৰ আজ্ঞা, সাক্ষৰ, আৰু বিধিবোৰ সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে পালন কৰিবলৈ, আৰু এই সকলো কাৰ্য কৰিবলৈ, আৰু যিহোৱাৰ উৎসৰ্গ কৰিলে। ২৩ আপোনাৰ আজ্ঞা, সাক্ষৰ, আৰু বিধিবোৰ সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে পালন কৰিবলৈ, আৰু এই সকলো কাৰ্য কৰিবলৈ, আৰু যিহোৱাৰ উৎসৰ্গ কৰিলে। ২৪ তেওঁলোকে এক হাজাৰ ঘাঁড়-গুৰু, এক হাজাৰ মতা মেৰ-ছাগ, আৰু এক হাজাৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি, আৰু ইয়াৰে সৈতে গোটেই ইস্বায়েলৰ কাৰণে পেয়ে মৈবেদ্যে আৰু বলিদান উৎসৰ্গ কৰিলে। ২৫ সেই দিনা অতি আনন্দেৱে যিহোৱাৰ আগত ভোজন-পান কৰিলে। তেওঁলোকে এক হাজাৰ ঘাঁড়-গুৰু, এক হাজাৰ মতা মেৰ-ছাগ, আৰু এক হাজাৰ মেৰ-ছাগ পোৱালি, আৰু ইয়াৰে সৈতে গোটেই ইস্বায়েলৰ কাৰণে পেয়ে মৈবেদ্যে আৰু বলিদান উৎসৰ্গ কৰিলে। ২৬ তাৰ পাছত চলোমন তেওঁৰ পিতৃ দায়ুদৰ পৰিবৰতে বজাহৈ যিহোৱাৰ সংহাসনত বাহিল। তেওঁ কৃতকাৰ্য্য হ'ল, আৰু গোটেই ইস্বায়েলে তেওঁৰ আজ্ঞা মানিলে। ২৭ সকলো নেতাসকল, সৈনসকল, আৰু দায়ুদ বজাৰৰ পুত্ৰসকল চলোমন বজাৰ অধীন হ'ল। ২৮ যিহোৱাৰ সকলো ইস্বায়েলৰ আগত চলোমনক সম্মান প্ৰদান কৰিলে আৰু যিহোৱাৰ তেওঁক যি ক্ষমতা দিলৈ, তেনে ক্ষমতা তেওঁৰ পূৰ্বে ইস্বায়েলৰ কোনো বজাৰক দিয়া নাছিল। ২৯ যিচ্যুৰ পুত্ৰ দায়ুদে সকলো ইস্বায়েলৰ ওপৰত বাজতু কৰিছিল। ৩০ তেওঁ ক্ষমতা দিলৈ, যিহোৱাৰ বিধুচালেমত বাজতু কৰিছিল। ৩১ তেওঁ ক্ষমতা দিলৈ, যিহোৱাৰ সাম্পত্তি আৰু সন্ধান উপভোগ

ବଜା ହ'ଲ । ୨୯ ଦାୟୁଦ ବଜାଇ ତେଓଁର ଜୀରନତ କରା ସକଳୋ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବବାଦୀ ଚମୂରେଲ, ଭାବବାଦୀ ନାଥନ ଆବୁ ଭାବବାଦୀ ଗାଦର ଇତିହାସ-ପୁଷ୍ଟକସମୂହତ ବର୍ଣନା କରା ହେଛେ । ୩୦ ଏଇ ପୁଷ୍ଟକସମୂହତ ଇଆସେଲକ ବାଜାତ୍ମ କରା ସମୟତ ଦାୟୁଦେ ଯିବୋର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛିଲ, ନେଇ ସକଳୋ ଇଯାତେ ଉତ୍ତ୍ରେଖ ଆଛେ । ଲିଖକସକଳେ ଇଆସେଲ ଆବୁ ତାର ଓଚର ଚବୁରୀଯା ବାଜ୍ୟର, ଦାୟୁଦର କ୍ଷମତା ଆବୁ ତେଓଁର ଜୀରନର ସକଳୋ ଘଟନା ଲିଖିଲେ ।

২ বংশাবলি

১ দায়ুদর পত্র চলোমনে তেওঁর বাজ্যত নিজেকে বলবারান করিলে, আরু তেওঁ দেশের যিহোরাই তেওঁর লগত থাকি, তেওঁক অতিশয় প্রভাবশালী করিলে। ২ পাছত চলোমনে গোটেই ইয়ায়েলের সহস্রপতি, শত্রুপতি, বিচারকর্তাসকলক আরু সমৃহ ইয়ায়েলের মাজত থকা প্রতিজন মৃখ্যলোকের সৈতে কথা ক'লে। ৩ পাছত চলোমন আরু তেওঁর লগত থকা গোটেই সমাজ শিবিয়োনৰ ওখ ঠাইখনলৈ গ'ল; কিয়নো যিহোরার দাস মিটিয়ে মৰুপ্রাতত নিম্যাণ কৰা দেশবৰ্ষীয়া সাক্ষাৎ কৰা তম্ভ সেই ঠাইতে আছিল। ৪ কিন্তু দায়ুদে কিবিয়ৎ-যিয়ারীমৰ পৰা যিহোরার সেই নিম্যাণ-চন্দ্ৰক সেই ঠাইলৈ আনিছিল যি ঠাই তাৰ বাবে যুগ্মত কৰি খোৱা হৈছিল, কিয়নো তেওঁ তাৰ কাৰণে যিবৃচালেমত এটা তম্ভ তৰি বাছিলি। ৫ আরু হুৰুৰ নামতিয়েক উৰীৰ পৃথ চলেমে নিম্যাণ কৰা পিতলৰ যজ্ঞবেদীটো শিবিয়োনত যিহোরার আৰাসৰ আগত আছিল; তাৰ ওচৰলেকে চলোমন আৰু সমাজে সমনে কথা সুধিৰলৈ যায়। ৬ পাছত চলোমনে তালৈ উঠি গৈ, সাক্ষাৎ কৰা তম্ভৰ ওচৰত থকা পিতলৰ যজ্ঞবেদীটোৰ ওপৰত যিহোরার আগত এক হাজাৰ হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিলে। ৭ সেই বাতিয়েই দেশেৰ চলোমনক দৰ্শন দি ক'লে, “মই তোমাক কি বৰ দিম, তাক খোজা?” ৮ তাতে চলোমনে দেশৰক ক'লে, “তুমি মোৰ পিতৃ দায়ুদক মহা অনুগ্ৰহ কৰিলা, আনকি তেওঁৰ পদত মোক বজা পাতিলো। ৯ এতিয়া হে দেশেৰ যিহোরা, তুমি মোৰ পিতৃ দায়ুদৰ আগত কোৱা বাক্য সিদ্ধ হওঁক, কিয়নো তুমি মাটিৰ ধূলিৰ নিচিনা অস্বৰ্য লোক সকলৰ ওপৰত মোক বজা পাতিলো। ১০ এতিয়া মই যেন এই লোকসকলক চলাব পাৰোঁ, এই কাৰণে তুমি মোক বুদ্ধি আৰু জ্ঞান দিয়া; কিয়নো তোমার এই মহা জাতিৰ বিচাৰ কৰা কাৰ সাধ্য?” ১১ তেতিয়া দেশেৰ চলোমনক ক'লে, “এয়ে তোমাৰ মনত হৈছে, যে, তুমি কি দ্ৰষ্টব্য, কি সম্পত্তি, কি মৰ্যাদা, যিসকলে তোমাক শিখ কৰে, তেওঁলোকৰ প্রাণ নুঝিলো আৰু দীৰ্ঘায়ুম নুঝিলো, কিন্তু মই যাব ওপৰত তোমাক বজা পাতিলো, মোৰ এই প্ৰজাসকলক শাসন কৰিবৰ অৰ্থে বুদ্ধি আৰু জ্ঞান খুঝিলো। ১২ এই হেতুকে সেই বুদ্ধি আৰু জ্ঞান তোমাক দিয়া হৈছে; আৰু তোমাৰ পূৰ্বতে কোনো বজাৰ যেনে ধন, দ্ৰষ্টব্য আৰু সন্ধান হোৱা নাই আৰু তোমাৰ পাছতো নহ'ব, তেন ধন, দ্ৰষ্টব্য, আৰু সন্ধানো মই তোমাক দিমি।” ১৩ পাছে চলোমনে শিবিয়োনৰ ওখ ঠাইত থকা সাক্ষাৎ কৰা তম্ভৰ আগত পৰা যিবৃচালেমতে আছিল আৰু ইয়ায়েলে ওপৰত বাজতু কৰি থাকিল। ১৪ পাছে চলোমনে বৰ্থ আৰু অশ্বাৰোহী লোকসকলক গোটালে: তেওঁৰ এক হাজাৰ চাৰিশ বৰ্থ আৰু বাৰ হাজাৰ অশ্বাৰোহী আছিল; তেওঁ সিহাতক নানা বৰ্থ-নগৰত আৰু আনকি বজাৰ লগত যিবৃচালেমতো বাখিলে। ১৫ বজাই যিবৃচালেমত বৰ্প আৰু সোণক শিলৰ নিচিনা আৰু এৰচ কাঠক নিম্য-ভূমিত থকা ডিমৰ গচ্ছৰ নিচিনা অধিক কৰিলে। ১৬ আৰু চলোমনৰ যি যোঁৰাবোৰ আছিল, সেই যোঁৰাবোৰ মিচৰৰ পৰা আনা; আৰু সেই যোঁৰাবোৰে বজা-ঘৰীয়া বেগোৱাইতে মৃল দি জাকে জাকে আনে। ১৭ আৰু মিচৰৰ পৰা কিনি আনা এখন এখন বৰ্থে দাম ছশ চেকল বৰ্প আৰু এটা এটা যোঁৰাবো দাম এশ পঞ্চাশ চেকল বৰ্প। এইদেৰে তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই হিতীয়া আৰু অৰামীয়া সকলো বজাৰ কাৰণেও সেইবোৰ অনা হয়।

২ পাছত চলোমনে যিহোরার নামোৰে এটা গৃহ আৰু নিজৰ বাবে এটা বাজগৃহ নিম্যাণ কৰিবলৈ থিৰ কৰিলে। ২ তেওঁ নোৱা বৰ্বৰ বাবে সতৰ হাজাৰ লোক আৰু পৰ্বতত কাঠ কাটিবলৈ আশী হাজাৰ লোকক নিয়োগ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ কাম তদাৰক কৰিবলৈ তিনি হাজাৰ ছশ লোকক নিযুক্ত কৰিলে। ৩ তেতিয়া চলোমনে তৰুৰ বজা হৈবৰ চতুৰ্থ ওচৰলৈ কৈ পঠিয়ালৈ বোলে, “যে বাস কৰিবলৈ এটা গৃহ নিম্যাণ কৰিবেতে যিদেৱে মোৰ পিতৃ দায়ুদলৈ এৰচ কাঠ পঠিয়াই আপুনি সহায় কৰিছিল, সেইদেৱে মোলৈকো কৰক। ৪ চাঁওক, মই মোৰ দেশেৰ যিহোরার নামোৰে এটা গৃহ নিম্যাণ কৰিব খুজিছোঁ; তেওঁৰ আগত সু-গঙ্গি ধূপ জলাবলৈ, ন্যূ দৰ্শন-পিঠা দিবলৈ আৰু প্রতি বাতিপুৰা ও সন্ধিয়া কালত, বিশ্রামবাৰত, ন-

জোনত আৰু আমাৰ দেশৰ যিহোৱাৰ সকলো উৎসৱত হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ তাক পবিত্ৰ কৰিমা সেয়ে ইয়ায়েলে সদায় কৰিব লগা কাৰ্য। ৫ আৰু মই যি গৃহ নিম্যাণ কৰিব খুজিছোঁ, সেয়ে অতি বৃহৎ হৰ, কিয়নো আমাৰ দেশৰ আন সকলো দেৱতাবোৰতকে মহান। ৬ কিন্তু যি স্থলত বিশুব্ৰক্ষাত আৰু স্থৰ্পনৰ স্থানত তেওঁক ধাৰণ কৰিব নোৱাৰে, এনে স্থলত, কোনে তেওঁৰ বাবে এটা গৃহ নিম্যাণ কৰিব পাৰিব? কেৱল তেওঁৰ আগত ধূপ জলোৱা উদ্দেশ্যৰ বাহিৰে, মই কোন, যে তেওঁৰ বাবে গৃহ নিম্যাণ কৰিব পাৰোৰ? ৭ এই হেতুকে এনে এজন নিপুণ লোক পঠিয়াই দিয়ক, যিজনে সোণ, বৃপ্ত, পিতল, লোহা আৰু বেঞ্চো বৰগীয়া, সেন্দুৰ বৰগীয়া ও নীল বৰগীয়া সূতাৰে বন কৰাত আৰু নিয়ালি ধূমৰাখি দৰবাৰ, কিয়নো মই যি গৃহ নিম্যাণ কৰিব খুজিছোঁ, সেয়ে মহৎ আৰু আচৰ্যজনক হ'ব। ১০ আৰু চাঁওক, মই আপোনাৰ দাসবোৰ লিবানোনত কাঠ কাঠত নিপুণ। চাঁওক, মোৰ দাসবোৰ আপোনাৰ দাসবোৰ লগত থাকিব, ৯ যাতে তেওঁলোকে মোৰ অৰ্থে প্ৰচুৰ পৰিমাণে কাঠ যুগ্মত কৰিব পাৰিব; কিয়নো মই যি গৃহ নিম্যাণ কৰিব খুজিছোঁ, সেয়ে মহৎ আৰু আচৰ্যজনক হ'ব। ১০ আৰু চাঁওক, মই আপোনাৰ দাসবোৰলৈ যি সকল কাঠকটীয়া নিপুণ। চাঁওক, মোৰ দাসবোৰ আপোনাৰ দাসবোৰ লগত থাকিব, ১১ তেতিয়া তুৰৰ বজা হৈবৰে চলোমনলৈ এই উত্তৰ লিখি পঠিয়ালৈ, “যিহোৱাই তেওঁৰ নিজ প্ৰজাসকলক প্ৰেম কৰে, সেই বাবে তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত আপোনাক বজা পাতিলো।” ১২ হৈবৰে পুনৰ ক'লে, “ইয়ায়েলে দেশেৰ যিহোৱাৰ ধন্য হওঁক, যিজনে আকাৰ-শঙ্গলু আৰু পৃথিবী সৃষ্টি কৰিলে আৰু যিজনে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা গৃহ আৰু নিজৰ বাবে এটা বজা গৃহ সাজিব, এনে দূৰদৰ্শী আৰু বুদ্ধিমান জ্ঞানী পুত্ৰ তেওঁ দায়ুদ বজাৰ দিলো। ১৩ আৰু মই এতিয়া হৈবৰ নিপুণ আৰু ভাল বেয়া বিচাৰ কৰিব পৰা এজন প্ৰতিভাসম্পন্ন লোক পঠিয়াইছোঁ, ১৪ তেওঁ দান বংশৰ এগাৰকী মাহিলাৰ পুত্ৰা তেওঁৰ পিতৃ তেওঁলোক পিতৃ তেওঁ দায়ুদৰ মানুহ আছিল। তেওঁ সোণ, বৃপ্ত, পিতল, লোহা, শিল, কাঠ আৰু বেঞ্চো বৰগীয়া ও নীল বৰগীয়া সূতা, যিহি শিখ সূতা আৰু সেন্দুৰ বৰগীয়া সূতাৰ কাম কৰাত আপোনাৰ তেওঁ সকলো বিধৰ বাখৰ কাঠত আৰু সকলো বৃপ্যাক্ষন কৰা কাৰ্যত তেওঁ নিপুণ। তেওঁক আপোনাৰ নিপুণ কৰ্মীসকলক লগত আৰু মোৰ প্ৰত্ৰ, আপোনাৰ পিতৃ দায়ুদৰ জ্ঞানী লোকসকলক পিতৃ তেওঁ দায়ুদ কৰিব হওঁক। ১৫ এই হেতুকে মোৰ প্ৰত্ৰে কোৱাৰ দৰে, ঘেঁহ, যৰ, তেল আৰু দুক্ষাৰস, তেওঁ আপোনাৰ এই দাসবোৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিয়ক। ১৬ যিমান কাঠ আপোনাৰ প্ৰয়োজন হ'ব, সিমান কাঠ আমি লিবানোনত কাঠি ল'মা আৰু আমি ভূৰ বাকি সমৃদ্ধ-পথেদি দৈ যাফোত এইবোৰ আপোনাৰ ওচৰত হৈত্তি আছিম, তাৰ পৰা আপুনি সেইবোৰ যিবৃচালেমলৈ লৈ যাব।” ১৭ আৰু চলোমনে তেওঁৰ পিতৃ দায়ুদে গণনা কৰাৰ দৰে ইয়ায়েল দেশত প্ৰবাস কৰা বিদেশী লোকসকলক গণনা কৰালৈ তাতে গণনা কৰিবলৈ এক লাখ প্ৰেম হাজাৰ ছশ লোক পোৱা গ'ল। ১৮ তেওঁ সেইসকলৰ মাজত বোজা বৰালৈ সতৰ হাজাৰ আৰু পৰ্বতত কাঠ কাটিবলৈ আশী হাজাৰ লোক নিয়োগ কৰিলে আৰু এই লোকসকলক কামত থাকোতে তদাৰক কৰিবলৈ তিনি হাজাৰ ছশ লোকক নিযুক্ত কৰিলে।

৩ তেতিয়া যি ঠাইত যিহোৱাই চলোমনৰ পিতৃ দায়ুদক দৰ্শন দিছিল, সেই যিবৃচালেমৰ মোৰিয়া পৰ্বতত যিহোৱাৰ গৃহ নিম্যাণ কৰিবলৈ আৰস্তু কৰিবলৈ আৰস্তু কৰিবলৈ। ১ দায়ুদে নিপুণ কৰি বৰ্থ বিবৃচায়া অৰ্ণনৰ মৰণা মৰা ঠাইতে তেওঁ এয়া যুগ্মত কৰিলে। ২ তেওঁৰ বজা তুৰৰ চতুৰ্থ বিধৰ দিতীয় দিনা তেওঁ নিম্যাণ কৰিবলৈ আৰস্তু কৰিলে। ৩ চলোমনে দেশৰ গৃহ নিম্যাণ কৰিবলৈ যি ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলে, তাৰ জোখ এই-পূৰ্বকালৰ হাতৰ জোখেৰে তাৰ দীৰ্ঘ আছিল যাঠি হাত আৰু বহলে বিশ হাত আছিল। ৪ আৰু গৃহৰ বহল আনুসূয়াৰে গৃহৰ সন্মুখৰ বাবাণ্ডা বিশ হাতৰ আছিল।

দীঘল আছিলা ইয়ার উচ্চতাও বিশ হাত ওখ আছিল আবু চলোমনে তাৰ
ভিতৰে শুন্দি সোণৰ পতা মাৰিলে। ৫ তেওঁ বৰ গৃহৰ দেৱালত দেবাদাৰু
কাঠ লগালে আবু তেওঁ তাত উত্তম সোণৰ পতা মাৰিলে আবু তাত খাজুৰ
গচ আবু শিকলিৰ আকৃতি কৰিলে। ৬ আবু তেওঁ শুভনীয়া কৰিবলৈ
গৃহটি মূল্যবান পাথৰেৰে বিভূতিত কৰিলে; সেই সোণ পৰ্যামৰ সোণ
আছিল। ৭ তেওঁ গৃহৰ চিতিত, দুৱাৰ-ডলিত, দেৱালত আবু দুৱাৰত সোণৰ
পতা মাৰিলে আবু দেৱালত কৰুৰ আকৃতি কাটিলে। ৮ আবু তেওঁ অতি
পবিত্ৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰিলো সেই গৃহৰ দীৰ্ঘ বহল অনুসৰে বিশ হাত আবু
বহল বিশ হাত। তেওঁ তাতে ছশ কিকৰ উত্তম সোণ লগালে। ৯ গজালৰ
সোণৰ জোখ পথখণ্ড চেকল। তেওঁ ওপৰৰ কোঠালিবোৰতো সোণ লগালে।
১০ সেই অতি পবিত্ৰ গৃহত, তেওঁ খনিকৰৰ কাৰ্যেৰে দুটা কৰুৰ নিৰ্মাণ
কৰিলো আবু কৰিকৰৰ দ্বাৰাই তাত সোণৰ পতা মাৰিলো। ১১ সেই কৰুৰ
দুটাৰ ডেউকা বিশ হাত দীঘল; সেয়ে গৃহৰ দেৱাল চুকি পোৱাকৈ এটাৰ
এখন ডেউকা পাঁচ হাত দীঘল; সেয়ে দুটাই গৃহৰ ফাললৈ মুখ কৰি ভৰিত ভৰ
দি থিয়ে হৈ আছিল। ১৪ তেওঁ নীল বৰ্ণীয়া, বেঞ্জো বৰ্ণীয়া আবু সেন্দুৰ
বৰ্ণীয়া সূতা ও মিহি শণ সূতাৰে প্ৰদেৱক বন্ধুখন মুণ্ড কৰিলো আবু তাত
কৰুৰৰ আকৃতি তুলি দিলে। ১৫ আবু তেওঁ গৃহৰ সন্মুখুত পঁয়ত্ৰিশ হাত
ওখ দুটা স্তুতি নিৰ্মাণ কৰিলে; এটা এটা স্তুতিৰ মূৰৰ মাথালা পাঁচ হাতকৈ
আছিল। ১৬ আবু তেওঁ শিকলি বনাই স্তুতিৰ চাৰিওফালৰ মূৰত লগাই
দিলে, আবু এশ ডালিমো বনাই সেই শিকলিত লগাই দিলে। ১৭ সেই
দুটা স্তুতি তেওঁ মন্দিৰৰ আগত সেঁফালে এটা আবু বাঁওফালে এটা স্থাপন
কৰিলে; সেঁ ফালৰটোৰ নাম যাখীন আবু বাঁও ফালৰটোৰ নাম বোৱাজ
ৰাখিলে।

৮ তাৰ উপৰিও তেওঁ পিলৰ এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে; সেয়ে দীৰ্ঘে
বিশ হাত, বহলে বিশ হাত আবু ওখই দহ হাত আছিল। ২ তেওঁ
সমুদ্-পাত্ৰো সাঁচত ঢালি তাক সাজিলো সেই পাত্ৰটো ঘূৰণীয়া আছিল
তাৰ এখন কাশৰ পৰা আনখনলৈ দশ হাত বহল আছিল। তাৰ উচ্চতা
পাঁচ হাত আবু তাৰ পৰিধি বা ঘৰে ত্ৰিশ হাত আছিল। ৩ পত্ৰখনৰ কানৰ
তলৰ প্ৰতোক হাত জোখৰ ভিতৰত, দহেটোকে ঘাঁঢ়গুৰু আকৃতি আছিল
পাত্ৰটো ঢলা সময়ত সেই গুৰুৰ আকৃতিবেৰ দুশাকীকৈ সাঁচত ঢলা হৈছিল।
৪ আবু সেই সমুদ্-পাত্ৰো বাৰটা গুৰুৰ ওপৰত বখা হ'ল, সেইবেৰৰ
তিনিটাই উত্তৰলৈ, তিনিটাই পশ্চিমলৈ, তিনিটাই দক্ষিণলৈ আবু তিনিটাই
পূৰ্বলৈ মুখ কৰি আছিল। সেই সমুদ্-পাত্ৰো সেইবেৰ ওপৰত বহুটোৱা
হ'ল আবু সেইবেৰ পাছফাল ভিতৰফালে আছিল। ৫ সেই পত্ৰখন
চাৰি আঙুল ডার্ট; আবু তাৰ কাণ বাটিৰ কাণ ও কনাৰি ফুলৰ নিচিনাকৈ
সজা হ'লা। তাত তিনি হাজাৰ বৎ ধৰে। ৬ তেওঁ দহেটো প্ৰকালন-পাত্ৰও
সাজিলে; তাৰ পাঁচেটো সেঁ ফালে আবু পাঁচেটো বাঁওফালে খোৱাপথখাৰ
কৰিবৰ বাবে হ'ল; সেইবেৰত তেওঁলোকে উৎসৰ্গ কৰিব লগীয়া হোম-
বলিৰ বস্তৰোৰ খোৱা কিন্তু সমুদ্-পাত্ৰো হ'লে, পুৰোহিতসকলে গা ধূৰৰ
বাবে হ'ল। ৭ আবু তেওঁ পুৰোহিতে সোণৰ দহেটো দীপাধাৰ সাজিলে; তাৰ
পাঁচেটো সেঁফালে আবু পাঁচেটো বাঁওফালে মন্দিৰত স্থাপন কৰিলে। ৮
তেওঁ দহখন মেজ সাজি, তাৰ পাঁচখন সেঁফালে আবু পাঁচখন বাঁওফালে
মন্দিৰৰ ভিতৰত বাখিলো আবু পেয় দ্বাৰা ঢালিব বাবে সোণৰ এশ বাটি
সাজিলে। ৯ তাত বাজে তেওঁ পুৰোহিতসকলৰ চোতাল, বৰ চোতাল
আবু চোতালৰ দুৱাৰ মুণ্ড কৰিলো আবু সেই দুৱাৰবেৰত পিলৰ
পতা মাৰিলো। ১০ আবু তেওঁ সমুদ্-পাত্ৰো গৃহৰ সেঁকামে পুৰিদিশে
দক্ষিণমুৰাকৈ স্থাপন কৰিলে। ১১ ছাঁই পেলোৱা পাত্ৰ, ছাঁই উলিওৱা
হেতো আবু তেজ ছচিওৱা পাত্ৰ হাইবেমে নিৰ্মাণ কৰিলে। এইদৰে হুৰমে
চলোমন বজাৰ বাবে দীৰ্ঘৰ গৃহত কৰা কাৰ্যবোৰ কৰি সামাৰিলো। ১২
তেওঁ সেই স্তুতি দুটা, সেই স্তুতিৰ মূৰৰ ঘূৰণীয়া ভাগ দুটা আবু মাথালা

দুটা সেই স্তুতিৰ মূৰৰ মাথালোৰ ঘূৰণীয়া ভাগ দুটা ঢাকিবৰ অৰ্থে দুখন
জালৰ আকৃতিৰ বস্তু আছিল। ১৩ আবু সেই দুখন জালৰ আকৃতিৰ বস্তুৰ
বাবে চাৰিশ ডালিম, অৰ্থাৎ স্তুতি দুটাৰ ওপৰৰ মাথালোৰ ঘূৰণীয়া ভাগ দুটা
ঢাকিবৰ অৰ্থে প্ৰত্যেক জালৰ আকৃতিৰ বস্তুৰ বাবে দুশাৰী ডালিম সাজিলো
১৪ তেওঁ আধাৰবোৰ, সেই আধাৰবোৰ ওপৰত বাখিবলৈ প্ৰকালন
পত্ৰোৰ, ১৫ এটা সমুদ্-পাত্ৰ আবু তাৰ তলৰ গুৰু বারটা সাজিলো। ১৬
ছাঁই পেলোৱা পাত্ৰ, ছাঁই উলিওৱা হেতো, ত্ৰিশুল আদি সকলো সঁজুলি,
তেওঁৰ প্ৰধান শিল্পকৰ হীৰমে চলোমন বজাৰ কাৰণে যিহোৱাৰ গৃহৰ
বাবে চকচিকিয়া পিলোলৈৰে সাজিলো। ১৭ বজাই যদৰ্নৰ সমথলত কঁকোঁ
আবু চৰদৰৰ মাজত থকা আলাতীয়া মাটিত তাক ঢলালে। ১৮ আবু
চলোমনে যিহোৱাৰ পাত্ৰ সাজিলো, সেই আটাইবোৰ অনেক আছিল, কিয়নো
সেইবোৰ পিলোলৈ ওজন কিমান, তাক জনা নগাল। ১৯ আবু চলোমনে
দীৰ্ঘৰ গৃহৰ সকলো বস্তু নিৰ্মাণ কৰালৈ অৰ্থাৎ সোণৰ বেণী, দৰ্শন-পিঠা
থৰৰ বাবে মেজ কেইখন; ২০ আবু অস্তঃহানৰ সম্মুখত বিধিমতে জুলাবৰ
বাবে প্ৰদীপে সৈতে নিৰ্মাণ সোণৰ দীপাধাৰবোৰ শুন্দি সোণৰ আছিল; ২১
সোণৰ ফুল, প্ৰদীপ, শলাকানি-কটা, সকলোৱেই অতি শুন্দি সোণৰ। ২২
নিৰ্মাণ সোণৰ কটাৰী, তেজ ছচিওৱা পাত্ৰ, পিয়লা আবু এঙ্গোৰ ধৰা; আবু
গৃহৰ প্ৰেশেছানৰ বিষয়ে ক'বলে গ'লে, অতি পবিত্ৰ স্থানৰ ভিতৰৰ দুৱাৰ
আবু গৃহৰ অৰ্থাৎ মন্দিৰৰ দুৱাৰ সোণৰ আছিল।

৫ এইদৰে যিহোৱাৰ গৃহৰ বাবে চলোমনে কৰা সকলো কাৰ্য সমাপ্ত
হ'ল। পাছত চলোমনে তেওঁৰ পিতৃ দায়ন্দে উৎসৰ্গ কৰি দিয়া বৃপ,
সোণ আবু পাত্ৰ আদি আটাই বস্তু অনাই দীৰ্ঘৰ গৃহৰ ভৰ্বালত হ'ল। ২
তাৰ পাছত চলোমনে দায়ন্দেৰ নগৰ সেই চিয়োনৰ পৰা যিহোৱাৰ নিয়ম-
চন্দুকটি আনিবৰ কাৰণে ইহায়েলৰ বৃন্দসকলক, কৈদৰ মুখীয়ালসকলক
আবু ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ পিতৃ-বংশৰ অধ্যক্ষসকলক যিচুলামেত
গোট খুৰালো। ৩ তাতে সম্পৰ্ম মাহত উৎসৰণ সময়ত ইহায়েলৰ সকলো
লোকে বজাৰ ওচৰলৈ আছি গোট খো। ৪ তাতে ইহায়েলৰ সকলো
বৃন্দালোক আছিল আবু লেবীয়াসকলে নিয়ম-চন্দুকটি তুলি ল'লে। ৫
তেওঁলোকে নিয়ম চন্দুক, সাক্ষাৎ কৰা ত্বম আবু ত্বুৰ ভিতৰত থকা
সকলো পৰিবৰ্ত বস্তু ল'লে। এই সকলোৰ বস্তু লেবীয়া ফৈদৰ পুৰোহিতসকলে
লৈ আমিলো। ৬ তাতে চলোমন বজাই, তেওঁৰ ওচৰত পোট খোৱা
ইহায়েলৰ গোটেই মণ্ডলীৰ সৈতে নিয়ম-চন্দুকৰ আগত ভেড়া, গুৰু আদি
বলিদান কৰি আছিল। সেয়ে বাছল্যৰ কাৰণে অসংখ্য আৰু অগণ্য আছিল। ৭
পাছত পুৰোহিতসকলে যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুকটি গৃহৰ অস্তঃহানলৈ
অৰ্থাৎ মহা পুৰিব স্থানলৈ লৈ গৈ কৰুৰ দুটাৰ ডেউকাৰ তলত তাৰ নিজ
ঠাইত স্থাপন কৰিলে। ৮ কিয়নো কৰুৰ দুটাই নিয়ম-চন্দুকৰ ওপৰত
ডেউকা মেলি আছিল আবু দুটাই চন্দুকটি আবু তাৰ কঢ়িওৱা কানমাৰিবোৰ
ঢাকিক ধৰিছিল। ৯ সেই দুভাল কানমাৰি ইমান দীঘল আছিল, যে তাৰ
মূৰৰ অস্তঃহানৰ আগত পুৰিব স্থানৰ পৰা দেখা যাব কিন্তু তাক বাহিৰৰ
পৰা দেখা নাযায়। সেয়ে আজিলোকে সেই ঠাইত আছে। ১০ মিচৰৰ
পৰা ইহায়েলৰ সন্তান সকলে ওলাই আহা কালত, যিহোৱাই তেওঁলোকে
সৈতে এটি নিয়ম-চুক্তি পতা সময়ত, হোৱেৰ পৰ্বতত মোচিয়ে চন্দুকটিৰ
ভিতৰত যি দুখন ফলি বাধিছিল, তাৰ বাহিৰে তাত আবু একো নাছিল। ১১
পাছত পুৰোহিতসকল সেই পুৰিব স্থানৰ পৰা ওলাই আছিল। উপস্থিত
হোৱা পুৰোহিতসকলে নিজকে পৰিত্ব কৰিছিল, তেওঁলোকে নিজকে আন
দলৰ পৰা গুৰুক কৰি দীৰ্ঘৰে তেওঁৰ পৰিচৰ্মা কৰিবলৈ তেওঁলোকক বিচৰা
আগতে তেওঁলোকে নিজকে আনুষ্ঠানিক ভাৰে পৰিত্বকৰণ কৰিছিল। ১২
আবু যি লেবীয়াসকলৰ গায়ক আছিল, তেওঁলোক অৰ্থাৎ আচফ, হেমন,
যিদৃঢ়ন আবু তেওঁলোকৰ পুঁত্র ও ভাইসকল সকলোৱে মিহি শণ সূতাৰ বস্তু
পিঙ্কি, হাতত তাল, মেবল আবু বীগা লৈ, যজ্ঞবেদীৰ পূৰ্ব ফালে থিয়ে
হৈ আছিল। তেওঁলোকৰ লগত এশ বিশ জন পুৰোহিতে থাকি তুৰী বজাই
আছিল। ১৩ তুৰীবাদক আবু গায়কসকলে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা আবু ধন্যবাদ
কৰোতে একেটা ধৰণি কৰি সকলোৱে এজন মানুহে বজোৱাদি বজালো
তেওঁলোকে তুৰী ও তাল আদি বাদোৱেৰ সৈতে, মহা শব্দেৰে যিহোৱাৰ

ପ୍ରସଂଗୀ କରିଲେ, ବୋଲେ “କିଯନୋ ଯିହୋରା ମନ୍ଦମୟ ସେଇ ବାବେ ତେଁବେଳ ଦର୍ଶାଚିରକାଳିଲୈକେ ଥାକେ” ତେତିଯା ସେଇ ଗୁହ ଅର୍ଥାତ୍ ଯିହୋରାର ଗୁହ ମେଘେରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହଲା । ୧୫ ସେଇ ମେଘର କାବଣେ ପ୍ରେରିତକଲେ ପରିଚିର୍ଯ୍ୟ କରିବିବ ଅର୍ଥେ ଯିଥା ହ'ବ ନୋରାବା ହ'ଲ, କିଯନେ ଈଶ୍ୱରର ଗୁହ ଯିହୋରାର ପ୍ରତାପେରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଛିଲା ।

୬

খুজিছে, ২ কিন্তু মই আপোনাৰ বাবে চিৰকাললৈকে বাস কৰিবলৈ
এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলো।' ৩ তাৰ পাছত বজাই শূবলে আৰু ইস্টায়েলৰ
গোটা খোৱা সমাজক আশীৰ্বাদ কৰিলৈ, তাতে ইস্টায়েলৰ সমাজত
সকলোৱে থিয়ে হৈ আছিল। ৪ তেওঁ ক'লে, 'ইস্টায়েলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ
ধন্য হওঁক; যি জনে মোৰ পিতৃ দায়ুদক নিজ মুখেৰে যি কথা কৈছিল,
সেয়া তেওঁ নিজ হাতে সিদ্ধও কৰিছিল; তেওঁ কৈছিল যে, ৫ 'মোৰ প্ৰজা
ইস্টায়েলক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই অনা দিনৰে পৰা, মই মোৰ নাম
ৰাখিবৰ অৰ্থে গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ ইস্টায়েলৰ সকলো ফৈদৰ মাজত
কোনো নগৰ মনোনীত কৰা নাই আৰু ইস্টায়েলৰ ওপৰত ভাজকুমাৰ
হ'বৰ কাৰণে মই কাকো মনোনীত কৰা নাই। ৬ কিন্তু মোৰ নাম বাখিবৰ
অৰ্থে মই যিৰুচোলেক মনোনীত কৰিলোঁ আৰু মোৰ প্ৰজা ইস্টায়েলৰ
ওপৰত অধিক্ষ হ'বৰ বাবে দায়ুদক মনোনীত কৰিলোঁ।' ৭ আৰু ইস্টায়েলৰ
দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ মোৰ পিতৃ
দায়ুদৰ মন আছিল। ৮ কিন্তু যিহোৱাই মোৰ পিতৃ দায়ুদক ক'লে, 'মোৰ
নামৰ উদ্দেশ্যে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ মন কৰিছা, তাল কৰিছা। ৯
তথাপি তুমি সেই গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ নাপাবা, কিন্তু তোমাৰ ঔৰসত
যি পুত্ৰ জন্মিব, তেৱেই মোৰ নামৰ উদ্দেশ্যে সেই গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব।'
১০ এই বাক্য যিহোৱাই কৈছিল আৰু তেওঁ সফলো কৰিলে; কিয়নো
যিহোৱাৰ প্ৰতিজ্ঞা অনুসৰে মই মোৰ পিতৃ দায়ুদৰ পদত মিযুক্ত হোলো
আৰু ইস্টায়েলৰ সিংহাসনৰ ওপৰত বহি, ইস্টায়েলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামৰ
উদ্দেশ্যে এই গৃহ নিৰ্মাণ কৰিলোঁ। ১১ আৰু যিহোৱাই ইস্টায়েলেৰ সত্ত্বা
সকলৰ সৈতে যি নিয়ম যথকা নিয়ম-চন্দ্ৰকলত ইয়াৰ
ভিতৰত বাখিলোঁ।' ১২ পাছত চলোমেন ইস্টায়েলৰ গোটেই সমাজৰ
সম্পত্তে যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ আগত যিয় হল আৰু তেওঁ হাত দুখন
মেলিলো। ১৩ কিয়নো চলোমেন পাঁচ হাত দীঘল, পাঁচ হাত বহল আৰু তিনি
হাত ওখ এনে এখন পিতলৰ মঞ্চ সাজিছিল আৰু সেই মঞ্চতটো চোতালৰ
মাজ-মজিয়াত বাখিছিল। তেওঁ তাৰ ওপৰত উটি থিয় হল আৰু ইস্টায়েলৰ
সকলো মঙ্গলীৰ সম্পত্তত অঠুকাকি স্বৰ্গৰ ফালে হাত মেলিলো। ১৪ তেওঁ
ক'লে, 'হে ইস্টায়েলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱা, স্বৰ্গ আৰু পৃথিবীত আপোনাৰ ভুল্য
কোনো দৈশ্বৰ নাই; সকলো দ্বাদশৰে আপোনাৰ আগত আচৰণ কৰোঁতা
আপোনাৰ দাসবোৰৰ বাবে আপুনি দয়া আৰু নিয়ম বৰ্ষা কৰোঁতা; ১৫
আপোনাৰ দাস, মোৰ পিতৃ দায়ুদৰ আগত আপুনি যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল,
সেই বিষয়ে আপুনি পালন কৰিলো আপুনি নিজ মুখেৰে যেনেদৰে কৈছিল,
তেনেদৰে নিজ হাতেৰে তাক সিদ্ধও কৰিলে। ১৬ এই হেতুকে এতিয়া, হে
ইস্টায়েলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱা, আপোনাৰ দাস মোৰ পিতৃ দায়ুদৰ আগত যি
প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই বিষয়ে আপোনাৰ এই দাসলৈ পালন কৰক কিয়নো
আপুনি কৈছিল বোলে, 'তুমি মোৰ আগত যেনেকৈ চলিলা, তেনেদৰে
তোমাৰ সত্ত্বা সকলেও যদি এইদৰে মোৰ ব্যৰহাত চলিবলৈ নিজ নিজ
পথত সাৰাধান হৈ থাকে, তেনেহলে মোৰ দৃষ্টি ইস্টায়েলৰ সিংহাসনৰ
ওপৰত বহিবলৈ তোমাৰ সহস্ৰীয়া মানহুৰ অভাৱ নহ'ব।' ১৭ এই হেতুকে
এতিয়া, হে ইস্টায়েলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱা মই বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ দাস
দায়ুদক আপুনি যি বাক্য কৈছিল, সেয়ে যেন সত্যত পৰিনত হয়। ১৮
কিন্তু বাস্তৰিকতে দৈশ্বৰে পৃথিবীত মনুষ্যৰ লগত বাস কৰিব নে? চাঁকে
বিশ্বব্ৰাহ্মণ আৰু স্বৰ্গই নিজেও আপোনাক ধাৰণ কৰিব নোৱাৰে- তেন্তে
মই নিৰ্মাণ কৰা গৃহই জনো পাৰিব? ১৯ তথাপি, হে মোৰ দৈশ্বৰ যিহোৱা,
আপুনি আপোনাৰ দাসৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু অনুৰোধ গ্ৰহণ কৰি আপোনাৰ
দাসে আপোনাৰ আগত কৰা কাতৰেক্ষি আৰু প্ৰার্থনালৈ কাণ দিয়ক। ২০
আৰু এই মন্দিৰ সদয়া বৰ্ষা কৰক, যি ঠাইত আপুনি কৈছিল, যে মই
আপোনাৰ দাসে নিবেদন কৰোঁতে আপুনি নিজেই ইয়াত উপস্থিত থাকি

মোর নিবেদন শুনিব। ২১ আবু মেতিয়া আপোনার দাস ও আপোনার প্রজা ইস্রায়েলে এই ঠাইর ফাললৈ মুখ করি প্রার্থনা করিব, তেতিয়া আপুনি তেওঁলোকের প্রার্থনা যেন শুনে; এনে কি, আপুনি আপোনার বাসস্থান স্বর্গৰ পরা তাক শুন্ক আবু শুনি ক্ষমা করক। ২২ কোনোরে নিজের চুকুৰীয়ার অহিতে পাপ কবিলে যদি তেওঁক শপত খাবলে দিয়া হয় আবু তেওঁ আহি এই গৃহত আপোনার যজ্ঞবেদীর আগত শপত খায়, ২৩ তেতিয়া আপুনি স্বর্গৰ পরা সেই বিষয়ে শুন্ক আবু কার্য করি আপোনার দাসবোরের বিচার নিষ্পত্তি করি দৈয়ীক দণ্ড দি তেওঁক কর্মৰ ফল তেওঁের মূরুত দিয়ক আবু নির্দেশীক নির্দেশী করি তেওঁের ধার্মিকতাৰ ফল তেওঁে কুণ্ড দিয়ক। ২৪ যদি আপোনার প্রজা ইস্রায়েলে আপোনার বিৰুদ্ধে পাপ কৰাৰ কাৰণে শক্রৰ আগত ঘটাৰ পাছত যদি আপোনালৈ ঘূৰে আবু আপোনার নাম স্থীকাৰ কৰি, এই গৃহত আপোনার আগত প্রার্থনা আবু অনুৰোধ কৰে - ২৫ তেনেহলৈ স্বর্গৰ পৰা তাক শুনি আপোনার প্রজা ইস্রায়েলৰ পাপ ক্ষমা কৰিব আবু আপুনি তেওঁলোক ও তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলক দিয়া দেশলৈ তেওঁলোকক উত্তোলন আপোনার অহিতে পাপ কৰাৰ কাৰণে, যেতিয়া আকাশ বৰ্ক হোৱাৰ বৰষুণ নোহোৱা হ'ব, তেতিয়া যদি তেওঁলোকে এই ঠাইর ফাললৈ মুখ কৰি প্রার্থনা কৰে আবু যেতিয়া আপুনি তেওঁলোক দুখ দিয়া সময়ত আপোনার নাম স্থীকাৰ কৰি নিজ নিজ পাপৰ পৰা ঘূৰিব- ২৭ তেনেহলৈ আপুনি স্বর্গত থাকি সেই বিষয়ে শুনিব আবু আপোনার দাসবোৰেৰ ও আপোনার প্রজা ইস্রায়েলৰ পাপ ক্ষমা কৰি তেওঁলোক যাৰলগীয়া সজ পথৰ বিষয়ে তেওঁলোকক শিক্ষা দিব আবু আপুনি আপোনার লোকসকলৰ উত্তৰাধিকাৰৰ অৰ্থে দিয়া দেশত বৰষুণ বৰষুণ। ২৮ দেশৰ মাজত যদি আকাল কি মহামাৰী হয়, শস্য কক্টলীয়া কি বঙামুৰীয়া হয় নাহিব ফৰিং কি পোক হয়, আবু যদি তেওঁলোকৰ শক্রৰেৰে তেওঁলোকৰ দেশৰ নগৰৰোৰত তেওঁলোকক অৱৰোধ কৰে বা যিকোনো আপদ বা ৰোগ হয় - ২৯ আবু যদি কোনো এজন লোকে বা আপোনার প্রজা ইস্রায়েলৰ লোকসকলে প্রার্থনা আবু অনুৰোধ কৰে - যদি প্ৰতিজনে নিজৰ পীড়া আবু দুখ জানি এই গৃহৰ ফালে নিজৰ হাত মেলো, ৩০ তেনেহলৈ সেই বিষয়ে কৰা যি কোনো প্রার্থনা বা অনুৰোধ আপুনি আপোনার বাসস্থান স্বর্গৰ পৰা সেই বিষয়ে শুনি ক্ষমা কৰিব আবু আপুনি আপোনার পূৰ্ব-পুৰুষসকলক দিয়া দেশত তেওঁলোকে যেন জীয়াই থকা সকলো দিনত আপোনার পথত চলো। ৩২ তদুপৰি আপোনার প্রজা ইস্রায়েল লোকৰ মাজৰ নোহোৱা অনা-ইছুদী লোক যেতিয়া আপোনার মহান নামৰ আবু আপোনার বলৱান হাত ও মেলা বাহুৰ কথা শুনি দ্বাৰা দেশৰ পৰা আহি এই গৃহৰ ফালে মুখ কৰি প্রার্থনা কৰিব, ৩৩ তেতিয়া আপোনার প্রজা ইস্রায়েলৰ দৰে আপোনাক ভয় কৰিবৰ অৰ্থে, পথখৰীৰ সকলো জাতিয়ে যেন আপোনার নাম জানিব আবু মই সজা এই গৃহ যে আপোনার নামেৰে প্ৰথ্যাত, সেই বিষয়ে যেন জানিব, এই কাৰণে আপোনার বাসস্থান স্বর্গৰ পৰা সেই বিষয়ে শুনিব আবু সেই বিদেশী লোকে আপোনালৈ কৰা সকলো প্রার্থনাৰ দৰে তেওঁলৈ কার্য কৰিব। ৩৪ ধৰি লওঁক আপুনি আপোনার প্ৰজাক যি কোনো বাটেন্দি পঠিয়াই, সেই বাটেন্দি যদি তেওঁলোকে নিজৰ শক্রৰেৰে সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলায় যায় আবু আপোনার মনোনিত এই নগৰৰ ফাললৈ, আপোনার নামৰ কাৰণে মই সজা গৃহৰ ফাললৈ মুখ কৰি আপোনার আগত প্রার্থনা কৰে, ৩৫ তেনেহলৈ আপুনি স্বর্গৰ পৰা তেওঁলোকৰ প্রার্থনা আবু অনুৰোধ শুনি তেওঁলোকৰ বিচার নিষ্পত্তি কৰিব। ৩৬ তেওঁলোকে যদি আপোনার বিৰুদ্ধে পাপ কৰে - কিয়নো পাপ নকৰা মানুহ কোনো নাই - আবু আপুনি তেওঁলোকল ক্রুদ্ধ হৈ তেওঁলোকৰ শক্রৰ হাতত শোধাই দিয়ে আবু তাতে তেওঁলোকৰ শক্রৰেৰে তেওঁলোকক বদী কৰি, দ্বৰত বা ওচৰত থকা দেশলৈ লৈ যায়, ৩৭ তথাপি তেওঁলোকক বদী কৰি নিয়া দেশত যদি তেওঁলোকে মনত বিচেনা কৰি ঘূৰে আবু তেওঁলোকৰ বন্দী অৱহং্গৰ দেশত থাকি আপোনার আগত প্রার্থনা কৰি কয়, বোলে-

‘আমি অপথে গৈ পাপ করিলোঁ। আমি কুকর্ম করিলোঁ।’ ৩৮ ধৰি লওঁক তেওঁলোকৰ বন্দী অৱস্থাৰ দেশত তেওঁলোক সকলো মনেৰে, সকলো চিন্তেৰে আপোনালৈ উভাতি আহে আৰু তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলক আপুনি দিয়া তেওঁলোকৰ দেশৰ ফালে চায়, আপোনাৰ মনোন্ত নগবৰ ফালে আৰু আপোনাৰ নামৰ কাৰণে, মই নিৰ্মান কৰা এই গৃহৰ ফালে যদি মুখ কৰি প্ৰাৰ্থনা কৰে, ৩৯ তেতিয়া আপুনি আপোনাৰ বাসস্থান স্বৰ্গৰ পৰা তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু অনুৰোধ শুনি, তেওঁলোকৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব আৰু আপোনাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰা আপোনাৰ প্ৰজাসকলক কৰ্মা কৰিব। ৪০ এতিয়া, হে মোৰ দৈশ্বৰ, মই বিনয় কৰোঁ, এই ঠাইত কৰা প্ৰাৰ্থনালৈ আপোনাৰ চৰু মেলা আৰু কাণো পতা হউক। ৪১ হে দৈশ্বৰ যিহোৱা, এতিয়া আপুনি আৰু আপোনাৰ শক্তিৰ চন্দ্ৰকৃতি নিজ বিশ্রামৰ ঠাইলৈ উঠি যাওক; হে দৈশ্বৰ যিহোৱা, আপোনাৰ পুৰোহিতসকলে পৰিবাগ-বন্ত পিঙ্কৰ আৰু আপোনাৰ সাধুসকলে মঙ্গলত আনন্দ কৰক। ৪২ হে দৈশ্বৰ যিহোৱা, আপুনি আপোনাৰ অভিযোগ জনক বিমুখ নকৰিবা আপোনাৰ দাস দায়ুদলৈ কৰা নানা দয়ালৈ সেৱৰোবণ কৰক।”

৭

নামি আহি হোম-বলি আৰু আৰু আন বলিসমূহ গ্ৰাস কৰিবলৈ আৰু যিহোৱাৰ প্ৰতাপেৰে সেই গৃহ পৰিপূৰ্ণ হল। ২ তেতিয়া পুৰোহিতসকলে যিহোৱাৰ গৃহত প্ৰেৰণ কৰিব মোৰাবিলৈ; কিয়নো যিহোৱাৰ প্ৰতাপেৰে তেওঁৰ গৃহ পৰিপূৰ্ণ হৈ আছিল। ৩ অঞ্চি নামি আহি থকত আৰু গৃহৰ ওপৰত যিহোৱাৰ প্ৰতাপ পৰিপূৰ্ণ হৈ থকা সময়ত ইহায়েলৰ সন্তান সকলে চাই আছিল তেওঁলোকে মূৰ দোঁৰাই, শিলেৰে বন্ধা মাটিত মুখ লগাই প্ৰণিপাত কৰি যিহোৱাৰ ধন্যবাদ জনালৈ তেওঁলোকে ক'লে ‘কিয়নো তেওঁ মঙ্গলময়, সেই বাবে তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকো।’ ৪ তাৰ পাছত বজা আৰু সকলো প্ৰজাই যিহোৱাৰ আগত বলিদান কৰিলৈ। ৫ বজা চলোমন বাইশ হাজাৰ গুৰু আৰু এক লাখ বিশ হাজাৰ ভেড়া আৰু ছাগলী উৎসৱ কৰিলৈ। এইদৰে বজা আৰু সকলোৱে মিলি দৈশ্বৰৰ গৃহ প্ৰতিষ্ঠা কৰিলৈ। ৬ পুৰোহিতসকলে নিজ নিজ সেৱা কৰা ঠাইত থিয় হৈ আছিল; আৰু যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰি দায়ুদ রজাই যিহোৱাৰ শীত গাবৰ কাৰণে যি বাদ্য-যন্ত্ৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল, সেই বাদ্যযন্ত্ৰ লৈবৰীয়াসকলে হাতত লৈ থিয় হ'ল আৰু বাদ্য বজাই দায়ুদৰ বচিত গীত গাই ক'লে, বোলে, ‘কিয়নো যিহোৱাৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকো।’ পুৰোহিতসকলেও তেওঁলোকৰ আগত তৃৰী বজালৈ; আৰু গোটেই ইহায়েল থিয় হল। ৭ চলোমনে যিহোৱাৰ গৃহৰ সমুখত থকা চোতালৰ মাজ-মজিয়াটো পৰিবৰ্ত কৰিছিল সেই ঠাইতেই তেওঁ হোম-বলি আৰু মঙ্গলার্থক বলিৰ তেল উৎসৱ কৰিছিল, কাৰণ তেওঁ সজা পিতলৰ যজ্ঞবেদীয়ে সেই হোমবলি, ভক্ষণ নৈবেদ্য আৰু মঙ্গলার্থক বলিৰ তেল ধৰিব নোৱাৰিছিল। ৮ এইদৰে সেই সময়ত চলোমন আৰু তেওঁৰ লগত গোটেই ইহায়েলে হমাতৰ প্ৰেৰণ স্থানৰ পৰা মিচৰ জুলিকে সেই উৎসৱ মহা-সমাজে সাত দিন ধৰি পালন কৰিলৈ। ৯ পাছত অষ্টম দিনা তেওঁলোকে ধৰ্মসভা পতিলৈ; কিয়নো তেওঁলোকে সাত দিন যজ্ঞবেদী প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল আৰু সাত দিন উৎসৱ কৰিছিল। ১০ চলোমনে সগুম মাহৰ তেক্ষণ দিনৰ দিনা নিজ নিজ তস্তুলু লোকসকলক আনন্দিত আৰু সস্তুচ্ছ মনেৰে বিদায় দিলৈ; কিয়নো যিহোৱাৰ দায়ুদ, চলোমন আৰু তেওঁৰ প্ৰজা ইহায়েললৈ মঙ্গল কৰিলো। ১১ এইদৰে চলোমনে যিহোৱাৰ গৃহ আৰু বাজগুৰু সাজি সমাপ্ত কৰিলো। যিহোৱাৰ গৃহত ও নিজৰ গৃহত যি যি কৰ্ম কৰিবলৈ চলোমনে হিৰ কৰিছিল, তেওঁ সেই সকলোকেই সিদ্ধ কৰিলৈ। ১২ পাছত যিহোৱাৰ বাতি চলোমনক দৰ্শন দি ক'লে, ‘মই তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলো আৰু মোৰ যজ্ঞগৃহ বুলি এই ঠাই মনোনীত কৰিলোঁ। ১৩ মই দিন আকাৰশ এন্টেকৈ বক কৰোঁ, যে, বৰষুণ নহ'ব বা দেশ গ্ৰাস কৰিবলৈ কাকতি ফৰিঙ্ক আজা কৰোঁ বা নিজ প্ৰজাসকলৰ মাজলৈ মহামৌৰী পঢ়াওঁ, ১৪ তেনেহ'লে মোৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত হোৱা মোৰ প্ৰজাসকলে যদি নিজকে নম্বৰ কৰি প্ৰাৰ্থনা কৰে আৰু মোৰ সাক্ষাৎ হৈলৈ বিচাৰে বা নিজ নিজ ক'ল-পথৰ পৰা ঘৰে, তেনেহ'লে মই স্বৰ্গৰ পৰা শুনি তেওঁলোকৰ পাৰপৰাৰোৰ ক্ষমা কৰিব আৰু তেওঁলোকৰ দেশ

আৰোগ্য কৰিম। ১৫ আজিৰ পৰা এই ঠাইত কৰা প্ৰাৰ্থনালৈ মোৰ চকু মেলা আৰু মোৰ কাণ পতা হ'ব। ১৬ কিয়নো মোৰ নাম চিৰকাললৈকে থাকিবৰ কাৰণে মই এই গৃহ মনোনীত কৰি পৰিবৰ্ত কৰিলোঁ; আৰু সকলো সময়ত এই ঠাইলৈ মোৰ চকু আৰু ইয়াত মোৰ মন থাকিব। ১৭ আৰু তুমিও যদি তোমাৰ পিত দায়ুদৰ দৰে মোৰ সাক্ষাৎ চলা আৰু মই তোমাক দিয়া সকলো আজা অনুসূৰে কাৰ্য কৰা আৰু মোৰ বিধি ও শাসন প্ৰালীৱোৰ পলান কৰা, ১৮ তেনেহলে মই তোমাৰ বাজ সিংহাসন হাপন কৰিম, যিদৰে তোমাৰ পিত দায়ুদে সৈতে নিয়ম হাপন কৰোঁতে কৈছিলোঁ যে, বোলে, ‘তোমালোকৰ বৎশধৰৰ সন্তান সকলে ইহায়েলৰ ওপৰত শাসন কৰোঁতে তেওঁলোক কেতিয়াও ফিল নহ'ব।’ ১৯ কিন্তু যদি তোমালোকে মোৰ পৰা বিমুখ হৈ, মই তোমালোকৰ সল্যাখত হাপন কৰা মোৰ বিধি আৰু আজ্ঞাবোৰ ত্যাগ কৰা আৰু ইতৰ দেবতাবোৰক সেৱা পূজা কৰা আৰু সেইবোৰ আগত প্ৰণিপাত কৰা, ২০ তেনেহ'লে, মই তেওঁলোকৰ দিয়া দেশৰ পৰা উচ্ছল কৰিম; আৰু নিজ নামৰ কাৰণে মই পৰিবৰ্ত কৰা এই গৃহকো মোৰ দৃষ্টিৰ পৰা দূৰ কৰিম আৰু সকলো জাতিৰ মাজত তাক দৃষ্টিত আৰু বিদ্যুপৰ বিষয় কৰিম। ২১ আৰু এই যি গৃহ ইহামন ওখ হৈছে, ইয়াৰ ওচৰেদি যোৱা প্ৰতিজন লোকে আচৰিত হৈ সুধিৰ যে, ‘এই দেশলৈ আৰু এই গৃহলৈ যিহোৱাই কিয় এইদৰে কাৰ্য কৰিলো?’ ২২ তেতিয়া আন আন লোকসকলে উত্তৰ দি ক'ব, ‘এওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৈ দৈশ্বৰ যিহোৱাক এওঁলোকে ত্যাগ কৰিলৈ আৰু ইতৰ দেবতাবোৰত আসন্ত হৈ সেইবোৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিলৈ আৰু সেইবোৰক সেৱাপূজাও কৰিলো এই কাৰণে যিহোৱাই এওঁলোকৰ ওপৰত এই আটাই অমসল ঘটালোঁ।’

৮

চলোমনে যিহোৱাৰ গৃহ আৰু নিজৰ গৃহ সঁজোতে বিশ বছৰ লাগিল, ২ যিতিয়া সীৰীমে চলোমনক যি যি নগৰ ওভাতই দিছিল, সেই বিশ বছৰৰ মূৰত সেইবোৰ চলোমনে পুনৰাবাৰ সাজিলৈ আৰু সেইবোৰত ইহায়েলৰ সন্তান সকলক বাস কৰিবলৈ দিলে। ৩ চলোমনে হ্যাম-চোবালৈ গৈ তাক আক্ৰমণ কৰি পৰাজয় কৰিলৈ। ৪ আৰু মুখপ্ৰাপ্তত থকা তদোৱৰ নগৰ আৰু হমাতৰত যি যি বৰ্ণাল থকা নগৰৰ আছিল, সেইবোৰ তেওঁ নিৰ্মাণ কৰিলো ৫ ইয়াৰ ওপৰিও তেওঁ উজিনি বৈৰেৰোণ আৰু নামনি বৈৰে-হোৰেণ পুনৰাবাৰ নিৰ্মাণ কৰিলো; এই দুখন নগৰ গড়, দুৱাৰ আৰু ডাঁ থকা সুসজ্জিত নগৰ। ৬ বালৎ আৰু সামাজী সমৃহ মজুত বাখিৰ বাবে তেওঁ অবিকাৰত থকা নগৰবোৰে নিৰ্মান কৰিলৈ। তেওঁৰ বথ বাখিৰ বাবে আৰু অশোভাহীসকল থাকিবৰ বাবে নগৰ সাজিলৈ; তেওঁ সুষ্টিৰ বাবে যিবুচালেমত, লিবানোনত, তেওঁ যি যি নিৰ্মান কৰিব বিচাৰিছিল, সেই সকলোকে কৰিলৈ আৰু এইদৰে তেওঁ শাসনাধীন সকলো দেশতে কৰিলৈ। ৭ ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ নোহোৱা অৱশিষ্ট থকা হিতৌয়া, ইয়োৰীয়া, পৰিজীয়া, হিকৰীয়া আৰু যিবুচায়া লোকসকলৰ, ৮ যি বৎশধৰৰ সন্তান সকল দেশত অৱশিষ্ট থাকিল, যিসকলক ইহায়েলৰ সন্তান সকলে উচ্ছল নকৰিলে, তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰাই বন্দী কামৰ বাবে চলোমনে মানুহ গোটালে; আৰু তেওঁলোকে আজিলৈকে তাকেই কৰি আছে। ৯ কিন্তু চলোমনে তেওঁৰ কাৰ্যৰ বাবে ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ কোনো এজনকো বাদী-কামত নলগালো। বৰ'ত তেওঁলোক তেওঁৰ বন্ধু, সেনাপতি আৰু সাৰাথি ও অশ্বোহীৰ অধ্যক্ষ হল। ১০ তেওঁলোকৰ মাজৰ দুশ পৰাশৰণজন লোক চলোমন বজাৰ কাৰ্যত নিয়ুত কৰা প্ৰধান বিষয়া আছিল; তেওঁলোকে লোকসকলৰ কাম তদাৰক কৰিছিল। ১১ পাছত চলোমনে ফৰোৱাৰ জীৱেকৰ বাবে সজা গৃহলৈ, দায়ুদৰ নগৰৰ পৰা তেওঁক অনালে; কিয়নো তেওঁ কৈছিল, “মোৰ ভাৰ্য্যা ইহায়েলৰ দায়ুদ বজাৰ গৃহত বাস নকৰিব; কাৰণ যি যি ঠাইলৈ যিহোৱাৰ নিয়ম-চন্দুক আছে, সেই ঠাইবোৰ পৰিবৰ্ত।” ১২ তাৰ পাছত চলোমনে বাৰাঙ্গাৰ আগত নিজৰ নিৰ্মাণ কৰা যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি উৎসৱ কৰিবলৈ ধৰিলো। ১৩ প্ৰতিদিনৰ বিধি অনুসূৰে, আৰু নিৰুপিত পৰ্বত দিনত, যেনে খৰীৰ নিদিয়া পিঠাৰ পৰ্ব, সাত সঞ্চাহৰ পৰ্ব আৰু পঁজা-পৰ্বতৰ

দিনবোরত এই বলি তিনিবারকে বছৰ ভিতৰত উৎসর্গ কৰিলে। ১৪ তেওঁ পিতৃ বজা দায়ুদৰ নিৰ্দেশ অনুসৰণ কৰিলে, চলোমানে মন্দিৰৰ সেৱা কাৰ্য আৰু প্ৰতিদিনৰ বিবি অনুসৰে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসন কৰিবলৈ পুৰোহিত আৰু সেৱীয়াসকল তেওঁলোকৰ নিজ নিজ পদত নিযুক্ত কৰিলে। ইয়াৰ উপৰিও তেওঁ দুৱাৰেৰত বিভাগ অনুসৰি দুৱীয়োৰে নিযুক্ত কৰিলে আৰু তেওঁলোকক নিৰ্দেশবোৰো দিলে। ১৫ এই লোকসকলে পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলক বা ডৰ্ডল ঘৰৰ বিষয়ত বজাই দিয়া আজ্ঞাৰ পৰা কেতিয়াও বিপথে যোৱা নাছিল। ১৬ এই দৰে যিহোৱাৰ গৃহৰ ভিত্তিমূল হাপন কৰা দিনৰ পৰা তাক নিৰ্মাণ কৰি শেষ কৰালৈকে চলোমানৰ সকলো কাৰ্য নিয়মিতৰূপে চলিল। এইদৰে যিহোৱাৰ গৃহ সম্পূৰ্ণকৈ সমাপ্ত কৰা হ'ল আৰু কাৰ্যত লগোৱা হ'ল। ১৭ সেই কালত চলোমান ইন্দোম দেশৰ সাগৰৰ তীব্ৰত থকি ইচ্চিয়োন-গেৱৰলৈ আৰু এলতলৈ গ'ল। ১৮ আৰু হীৰমে নিজৰ দাসবোৰে দ্বাৰাই তেওঁৰ ওৰলৈ জাহাজ আৰু সামুদ্ৰিক কাৰ্যত নিপুং দাসবোৰক পঠিয়ালে; আৰু তেওঁলোকে চলোমানৰ দাসবোৰৰ লগত ওফীৰলৈ গ'ল। তাৰ পৰা তেওঁলোকে চাৰিশ পঞ্চাশ কিন্তু সোণ লৈ চলোমান বজাৰ ওচৰলৈ আছিল।

৯ পাছত যেতিয়া চিবা দেশৰ বাণীয়ে চলোমানৰ যশস্যাৰ কথা শুনিলে, তেতিয়া তেখেতে নিগৃঢ় বাক্যৰ দ্বাৰাই তেওঁক পৰীক্ষা কৰিবলৈ যিৰচালেমলৈ আছিলা সুগন্ধি দ্রব্য, অধিক সোণ আৰু বহুমূল্য বাখৰ বোজাই দিয়া অমেৰ উট আৰু অতিশয় অধিক লোকে সৈতে আছিল যেতিয়া তেখেতে চলোমানৰ ওচৰলৈ আছিল, তেখেতৰ মনত যি যি আছিল, সকলোকে তেওঁক ক'লে। ২ তাতে চলোমানে তেখেতৰ সকলো প্ৰশ্ৰ উত্তৰ দিলে; চলোমেন বুজিব নোৱাৰা একোৱেই নাছিল; তেওঁ উত্তৰ দিব নোৱাৰা কোনো এটা প্ৰশ্ন নাছিল। ৩ এইদৰে চিবাৰ বাণীয়ে চলোমানৰ জ্ঞান আৰু তেওঁ নিৰ্মাণ কৰা গৃহ দিলে, ৪ আৰু তেওঁৰ মেজৰ আহাৰ, মন্ত্ৰিসকলৰ বহা আসন, পৰিচাৰকসকলৰ আচাৰ-ব্যহাৰ আৰু তেওঁলোকৰ সাজ-পোচাক, তেওঁৰ পান-পাত্ৰ ধৰা লোকসকল আৰু তেওঁলোকৰ সাজ-পোচাক আৰু যিহোৱাৰ গৃহলৈ তেওঁ উটা খটখটি, এই সকলোকে দেখি, তেখেত বিচৰ্তি হ'ল। ৫ তেখেতে বজাক ক'লে, “মই নিজ দেশত আপোনাৰ বাক্য আৰু জ্ঞানৰ বিষয়ে যি কথা শুনিছিলোঁ, সেয়ে সঁচা আছিল। ৬ কিন্তু মই আহি যেতিয়ালৈকে নিজ চুকুৰে নেদেখিলোঁ, তেতিয়ালৈকে মই সেই কথাত বিশ্বাস কৰা নাছিলোঁ। চাঁওক, আপোনাৰ জ্ঞান আৰু ধৰনৰ মহত্বৰ আধাৰ মোক কোৱা নাছিল; মই যি কথা শুনিছিলোঁ, তাতকৈ আপোনাৰ গুণ আধিক আছে। ৭ আপোনাৰ লোকসকল কেনে ধৰ্য আৰু আপোনাৰ যি দাসবোৰে আপোনাৰ আগত সদায় থিয়ে হৈ আপোনাৰ জ্ঞানৰ কথা শুনে, তেওঁলোক ধৰ্য। ৮ আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ধৰ্য, আপোনাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাবে বজা পাতিবলৈ, তেওঁ আপোনাৰ দৰে এজনক তেওঁৰ সিংহাসনত বহুৱাই নিচয়ে সন্তুষ্ট। কিয়নো আপোনাৰ ঈশ্বৰে ইহায়েলক প্ৰেম কৰে, তেওঁলোকক নিৰ্দেশত সদাকালৰ বাবে ন্যায় আৰু ধৰ্মৰূপকৰণৰ প্ৰতিষ্ঠিত কৰিবলৈ তেওঁ আপোনাক তেওঁলোকৰ ওপৰত বজা পাতিলৈ।” ৯ তেখেতে বজাক এশ বিশ কিন্তু সোণ, অতি অধিক সুগন্ধি দ্রব্য, আৰু বহুমূল্য বাখৰ দিলে। চিবাৰ বাণীয়ে চলোমান বজাক দিয়া সুগন্ধি দ্রব্যৰ দৰে সুগন্ধি দ্রব্য তেওঁক আন কোনো দিয়া নাছিল। ১০ হীৰম আৰু চলোমানৰ যি দাসবোৰে ওকীৰ পৰা সোণ আনিছিল, তেওঁলোকে অলংগুম কাঠ আৰু বহুমূল্য বাখৰো আনিছিল। ১১ বজাই সেই অলংগুম কাঠেৰ যিহোৱাৰ গৃহ আৰু বাজ-হৰ বাবে জখলাবোৰ আৰু গায়কসকলৰ বাবে বীণা আৰু নেৰল সজালো তেনেকুৰা কাঠ আগেয়ে যিহুদা দেশত কোনেও কেতিয়াও দেখা নাছিল। ১২ পাছত চিবাৰ বাণীয়ে বজালৈ অনা বস্তৰৰ সলনি বজাই যি বস্তু দিলে, তাৰ বাহিৰে চিবাৰ বাণীয়ে বিচাৰা দৰে, তেওঁৰ সকলো মানৰ বাঞ্ছা তেওঁ পূৰ কৰিলে। পাছত বাণী আৰু তেওঁৰ দাসবোৰে নিজ দেশলৈ উলটি গ'ল। ১৩ এবছৰ ভিতৰত দৃশ্য ছয়ৰম্ভি কিন্তু সোণ চলোমানলৈ আছিল, ১৪ সেয়াও এপোনী আৰু বগিসকলে অনা সোণৰ বাহিৰে আৰুৰ সকলো বজা আৰু দেশাধ্যক্ষসকলেও চলোমান বজালৈ সোণ আৰু বৃপ্ত আনিলো। ১৫ আৰু চলোমান বজাই সোণ পিটাই দুশ ঢাল কৰিলো সোণ পিটাই কৰা প্ৰত্যেক ঢালত হুশ ঢেকল সোণ খৰচ হৈছিলা

১৬ আৰু সোণ পিটাই তিনিশ ঢাল যুগুত কৰিলো তাৰ প্ৰত্যেক ঢালত তিনিশ ঢেকল সোণ খৰচ হৈছিল; বজাই সেইবোৰ লিবানোৰ কাঠনিৰ গৃহত বাখিলো। ১৭ ইয়াৰ বাহিৰে বজাই হাতী-দাঁতৰ এখন ডঙৰ সিংহাসন সজাই তাৰ ওপৰত শুধু সোণৰ পতা মাৰিলো। ১৮ সেই সিংহাসনৰ ছথপিয়া খটখটি আছিল আৰু সিংহাসনত লগোৱা সোণৰ এখন ভৰি-পীৰা আছিল আৰু বহা ঠাইৰ দুয়াফলে দুখন হাত আছিলা সেই হাতৰ ওচৰত দুটা সিংহৰ মুৰ্তি থিয়ে হৈ আছিল। ১৯ আৰু সেই হচ্য খাপৰ ওপৰত দুই মুৰে বাৰটা সিংহৰ মুৰ্তি থিয়ে হৈ আছিল। এনেকুৰা সিংহাসন আন কোনো বাজ্যত সজা নাছিল। ২০ চলোমান বজাবৰ সকলো পান-পত্ৰ শুধু সোণৰ আছিল আৰু লিবানোৰ কাঠনিৰ গৃহৰ সকলো পাত্ৰ শুধু সোণৰ আছিল; চলোমানৰ বাজ-হৰ কালত বৃপ্ত একোৱে মাজত গণ্য নাছিল। ২১ কিয়নো হীৰমৰ দাসবোৰে সৈতে তৰীলৈ যোৱা বজাৰ কেইখন মান জাহাজ আছিলা সেই তাঁচৰ জাহাজবোৰে সোণ, বৃপ্ত, হাতী-দাঁত, বান্দৰ, আদি লৈ প্ৰত্যেক তিনি বছৰ বৰ্ষৰ মুৰত এবাৰ এবাৰ আহি আছিল। ২২ এইদৰে এশৰ্য্য আৰু জ্ঞানত চলোমান বজা পৃথিবীত থকা সকলো বজাতকে প্ৰধান হ'ল। ২৩ দেশখৰে চলোমানৰ মনত যি জ্ঞান দিছিল, তেওঁৰ সেই জ্ঞানৰ কথা শুনিবলৈ পৃথিবীৰ সকলো বজাই তেওঁৰ লগত যিৰচালেমতো বাখিলো। ২৪ আৰু প্ৰতিজনে নিজ নিজ উপহাৰ, বৰ্পৰ আৰু সোণৰ পাত্ৰ, বস্ত্ৰ, অস্ত্ৰ, সুগন্ধি দ্রব্য, যোৰা আৰু খৰচৰ এইবোৱে লৈ প্ৰতি বছৰে বছৰে আহিলো। ২৫ যোৰা আৰু বৰ্থৰ বাবে চলোমানৰ চাৰিবজাৰ যোৰাশাল আছিল আৰু তেওঁৰ বাব হাজাৰ আশ্বাৰেই আছিল, আৰু এওঁলোক তেওঁ নানা বৰ্থ-নগত আৰু বজাৰ লগত যিৰচালেমতো বাখিলো। ২৬ আৰু ফৰাৎ নদীৰে পৰা পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশলৈ আৰু মিচৰব সীমালৈকে সকলো বজাসকলৰ ওপৰত তেওঁ ওশ সাসন কৰিলু। ২৭ বজাই যিৰচালেমত বৃপ্তক মাটিত থকা শিলৰ নিচিনা আৰু এৰচ কাঠক নিয়ম ভূমিত থকা ডিমৰু গৃহৰ নিচিনা অধিক কৰিলু। ২৮ মিচৰব পৰা আৰু আন সকলো দেশৰ পৰা চলোমানৰ বাবে যোৰা আনা হৈছিল। ২৯ চলোমানৰ অৱশিষ্ট কাৰ্যৰ আদ্যোপান্ত বিৰণণ নাথন ভাৰবাণীৰ পুস্তকখনত, চৌলৈনীয়া অহীয়াৰ ভাৰবাণীত, আৰু নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়াম-বিশয়ক ইন্দো দৰ্শক-পুস্তকখনত জানো লিখা নাই? ৩০ এইদৰে চলোমানে যিৰচালেমত থাকি সযুদ্ধায় ইহায়েলৰ ওপৰত চল্পিশ বছৰ বাজত কৰিলো। ৩১ পাছত চলোমান তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত নিন্দিত হোৱাত তেওঁৰ পিতৃ দায়ুদৰ নগৰত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল; আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ বহুবিয়াম তেওঁৰ পদত বজা হ'ল।

১০ পাছত বহুবিয়াম চিখিমলৈ গ'ল; কিয়নো তেওঁক বজা পাতিবলৈ গোটেই ইহায়েল চিখিমলৈ গৈছিল। ২ এনেতে নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামে সেই বার্তা পালে, কিয়নো তেওঁ মারত আছিল, চলোমান বজাৰ ভয়ত তেওঁ তেওঁ মিচৰলৈ পলাই হৈছিল; তাৰ পাছত তেওঁ মিচৰৰ পৰা উলটি আছিল। ৩ কিয়নো লোকসকলৈ মানহু পঠিয়াই তেওঁক মতাই আনিছিল; তাৰ পাছত যাৰবিয়াম আৰু গোটেই ইহায়েলে আহি বহুবিয়ামক এই কথা ক'লে, ৪ “আপোনাৰ পিতৃয়ে আমাৰ ওপৰত সহিব নোৱাৰা যুৱলি দি গ'ল। এই হাপুনি তাৰ কিছু লম্ব কৰক, তেতিয়া আমি আপোনাৰ দাস হৈ থাকিম।” ৫ তেতিয়া বহুবিয়ামে তেওঁলোকক বজাক ক'লে, “তিনি দিনৰ পাছত তোমালোকে আকো মোৰ ওচৰলৈ আবিদা।” তেতিয়া লোকসকল উচ্চি গ'ল। ৬ পাছত বজা বহুবিয়ামে তেওঁৰ পিতৃ চলোমান জীৱিত থকা কালত যি বৃক্ষসকল তেওঁৰ আগত থিয় দি আছিল তেওঁলোকৰ লগত মন্ত্ৰণা কৰি সুধিলে, “মই সেই লোকসকলক উত্তৰ দিবলৈ তোমালোকে কি পৰামৰ্শ দিয়া?” ৭ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “আপুনি যদি সেই লোকসকললৈ মৰায়ালৈ হৈ তেওঁলোকক সৃষ্টি কৰে আৰু তেওঁলোকক ভাল কথা কয়, তেন্তে তেওঁলোক কিবলালৈকে আপোনাৰ দাস হৈ থাকিম।” ৮ কিন্তু বহুবিয়ামক বৃক্ষসকলে দিয়া পৰামৰ্শ অৱজ্ঞা কৰি, যিসকল তেওঁৰে লগত একে সমানে ডঙৰ-দীঘি হোৱা ডেকাসকল তেওঁৰ আগত থিয় দি আছিল, তেওঁলোকৰ সৈতে মন্ত্ৰণা কৰিলো। ৯ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ আগত কোৱা

সেই লোকসকলক আমি উত্তর দিবর বাবে তোমালোকে কি পৰামৰ্শ দিবা, সেই লোকসকলে মোক এইদৰে ক'লে, বোলে, 'আপোনাৰ পিতৃয়ে আমাৰ ওপৰত যি যুৱলি দি গ'ল, তাৰ কিছু লঘু কৰক?' ১০ তেওঁৰ একে সমানে ডাঙৰ-দীঘল হোৱা সেই ডেকসকলে তেওঁক কলে, 'আপোনাৰ পিতৃয়ে আমাৰ ওপৰত গধুৰ যুৱলি দি গ'ল কিন্তু আপুনি তাৰ কিছু লঘু কৰক বুলি আপোনাৰ আগত কোৱা লোকসকলক সেই কথা কণ্ঠে, 'মোৰ কেঁওঁগ আঙুলিটো মোৰ পিতৃৰ ককালতকৈয়ো ডাঙৰ। ১১ এই হেছকে শুনা, মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকৰ ওপৰত গধুৰ যুৱলি দি গ'ল, কিন্তু মই তাক পুনৰ গধুৰ কৰিব মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকক চাৰুকেৰে শাস্তি দিছিল, কিন্তু মই হ'লে তোমালোকক কেঁকোৰাৰিবিছাৰে শাস্তি দিম, এইদৰেই আপুনি তেওঁলোকক কওকা।' ১২ পাছত 'ভূতীয়দিনা মোৰ ওচৰলৈ আকো আহিবা', ৰজাই কোৱা এই কথাৰ দৰেই যাৰবিয়াম আদি সকলো লোক ভূতীয় দিনা বহুবিয়ামৰ ওচৰলৈ আহিল। ১৩ তাতে ৰজাই তেওঁলোকক টান টান কথাৰে উত্তৰ দিলে; 'বহুবিয়াম ৰজাই বৃন্দসকলৰ পৰামৰ্শ অৰজা কৰিলো, ১৪ সেই ডেকসকলৰ পৰামৰ্শ অনুসৰে তেওঁলোকক তেওঁ এই কথা কলে, 'মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকক দিয়া যুৱলি তাতোকৈ অধিক গধুৰ কৰিব; ইয়াত মই পুনৰ যোগ দিমা মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকক চাৰুকেৰে শাস্তি দিছিল, কিন্তু মই হ'লে তোমালোকক কেঁকোৰাৰিবিছাৰে শাস্তি দিম।' ১৫ এইদৰে ৰজাই লোকসকলৰ কথা নুশ্নিলে; কিয়নো চীলোনীয়া আহীয়াৰ দ্বাৰাই দিয়া নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়ামক যিহোৱাই কোৱা নিজ বাক্য সিদ্ধ কৰিবৰ আৰ্থে দৈশৰৰ পৰাহে এই ঘটনা ঘটিল। ১৬ যেতিয়া ইস্বায়েলৰ লোকসকলে দেখিলে যে, ৰজাই তেওঁলোকক কথা শুনা নাই তেওঁলোকে ৰজাক উত্তৰ দিলে আৰু ক'লে, 'দায়ুদৰ ওচৰত আমাৰ কি অংশ আছে? যিচৰ পুত্ৰ ওচৰত আমাৰ কোনো অধিকাৰ নাই। হে ইস্বায়েল, তোমালোকে নিজ নিজ তম্ভুলো যোৱা। হে দায়ুদ, তুমি এতিয়া নিজ বংশটো চোৱা।' এইদৰে সন্মুদ্য ইস্বায়েল নিজ নিজ তম্ভুলে পুনৰ উভতি গ'ল। ১৭ কিন্তু যিহুদাৰ নগৰবোৰেত বাস কৰা ইস্বায়েলৰ সন্তুন সকলৰ ওপৰত হ'লে বহুবিয়ামে বাজতু কৰি থাকিল। ১৮ পাছত বজা বহুবিয়ামে বণ্ডী-কাম কৰিসকলৰ অধ্যক্ষ হদেৰামক পঞ্চাণ্ডিতে, ইস্বায়েলৰ সন্তুন সকলে তেওঁলৈ এন্দেনে শিল দলিলায়ে যে, যাৰ ফলত তেওঁ তাতে মৰিলো বজা বহুবিয়ামে নিজৰ বৰ্খত উঠি বেগাবেগীকৈ যিবুচালেমলৈ পলাই গ'ল। ১৯ এইদৰে ইস্বায়েলে দায়ুদৰ বংশৰ বিৰুদ্ধে আজিলোকে সেই ভাবেৰেই বিদ্রোহ আচাৰণ কৰি আছে।

১১ বহুবিয়ামে যেতিয়া যিবুচালেমলৈ আহিল, তেওঁতাৰ বহুবিয়ামে ৰাজ্য পুনৰাই নিজৰ অধীনলৈ আনিবৰ বাবে ইস্বায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবৰ বাবে যিহুদা আৰু বিন্যামীন গোষ্ঠীৰ পৰা এক লাখ আৰু হাজাৰ মনোনীত সৈনিক কোটিলৈ। ২ কিন্তু দৈশৰৰ লোক চময়িয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, বোলে, ৩ 'তুমি যিহুদাৰ বজা চলোমনৰ পুত্ৰ বহুবিয়ামক আৰু যিহুদা ও বিন্যামীনত থকা গোটেই ইস্বায়েলক কোৱা, ৪ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে নিজ ভাইসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ নকৰিবা। প্রতিজনে নিজ নিজ ঘৰলৈ ঘৰী যাব লাগিব কিয়নো মোৰ দ্বাৰাইহে এই কথা হৈছে।' তেওঁতাৰ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বাকালৈ কাণ দিলে আৰু যাৰবিয়ামৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ যোৱাৰ পৰা উভতি গ'ল। ৫ বহুবিয়ামে যিবুচালেমত বাস কৰি দেশ বক্ষাৰ আৰ্থে যিহুদাত নামা নগৰ সাজিলৈ। ৬ তেওঁ বৈলোহেম, এটম, তকোৱা, ৭ বৈৰে-চুৰ, চোকো, অদুল্লাম, ৮ গাত, মাৰেচা, জীফ, ৯ অদোবয়িম, লাচীচ, অজেকা, ১০ চৰা, অয়ালোন, হিৰোণ আদি যিহুদাত আৰু বিন্যামীনত থকা এইবোৰ নগৰ গড়েৰে আৰুত কৰি সুসজ্জিত কৰিলৈ। ১১ তেওঁ এই আটাইবোৰ দুৰ্ঘ সুসজ্জিত কৰি, সেই বোৰৰ মাজত সেনাপতিসকলক বাখিলে আৰু খোৱা বস্তু, তেল আৰু দুক্ষাৰসন ভৰ্বাল পাতিলৈ। ১২ তেওঁ প্রত্যেক নগৰত চাল আৰু বৰচা বাখিলে আৰু নগৰবোৰোৰ অতি সুসজ্জিত কৰিলৈ। যিহুদা আৰু বিন্যামীন তেওঁত অধীনত আহিল। ১৩ গোটেই ইস্বায়েলৰ মাজত যি যি পুৰোহিত আৰু লৈবীয়াসকল আহিল, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ সকলো অধিক পৰা তেওঁ ওচৰলৈ আহিল। ১৪

কিয়নো লৈবীয়াসকলে নিজ চৰণীয়া ঠাই আৰু নিজ নিজ উত্তৰাধীকাৰ এৰি যিহুদা আৰু যিবুচালেমলৈ আহিল কিয়নো যাৰবিয়াম আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পুৰোহিতৰ কৰ্ম কৰিবলৈ নিদি তেওঁলোকে খেদি দিছিল। ১৫ যাৰবিয়ামে তেওঁ নিজৰ কাৰণে নিজে সজা দায়ুবি আৰু ছাগলীৰ প্ৰতিমা আৰু তাৰ বাবে পুৰোহিতসকলক পৰিব ঠাইবোৰ কাৰণে নিযুক্ত কৰিছিল। ১৬ ইস্বায়েলৰ সকলো ফৈদৰ লোকসকলৰ মাজত, যিসকলৰ দৈশৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিবলৈ যিবুচালেমলৈ আহিল। ১৭ এইদৰে তেওঁলোকে তিনি বছৰলৈকে যিহুদাৰ বাজ্য শক্তিশালী কৰিলে আৰু চলোমনৰ পুত্ৰ বহুবিয়ামক সবল কৰিলে - কিয়নো তিনি বছৰলৈকে তেওঁলোকে দায়ুবি আৰু চলোমনৰ পথত চলিছিল। ১৮ বহুবিয়ামে দায়ুবিৰ পুত্ৰ যিবিমোৰ জীয়েক মহলতক বিয়া কৰিলে। যিচৰ পুত্ৰ ইলীয়াবৰ জীয়েক অবিহিয়ল তাইৰ মাক আহিল। ১৯ সেই মহিলা মহলতে যিযুচ, চমৰিয়া আৰু জহম, এইকেইজন পুত্ৰ তেওঁলৈ প্ৰসৰ কৰিলে। ২০ মহলতৰ পাছত তেওঁ অবচালোমৰ জীয়েক মাথাক বিয়া কৰিলে, এই মহিলা মাথাই তেওঁলৈ অবিয়া, অত্যন্ত, জীজা আৰু চলোমীতক প্ৰসৰ কৰিলে। ২১ বহুবিয়ামে তেওঁৰ সকলো পত্নী আৰু উপপত্নীৰ মাজত অবচালোমৰ জীয়েক মাথাক সকলোতকৈ ভাল পাইছিল কিয়নো তেওঁৰ ওঠৰ গৰাকী পত্নী আৰু ঘাস্তী গৰাকী উপপত্নী গ্ৰহণ কৰিছিল; আৰু আঠাইজন পুতেক আৰু ঘাস্তিঙ্গ জীয়েকে পিতৃ হৈছিল। ২২ পাছত বহুবিয়ামে মাথাক পুত্ৰ অবিয়াক প্ৰধান আৰ্থাণ, নিজৰ ভাইসকলৰ মাজত অধ্যক্ষ পতিলৈ; কিয়নো তেওঁক বজা পাতিলৈ তেওঁ মন কৰিছিল। ২৩ বহুবিয়ামে জন্মনেৰে বাজতু কৰিলে; যিহুদা আৰু বিন্যামীন দেশৰ সকলোফলে, তেওঁৰ সকলো পুত্ৰসকলক, গড়েৰে আৰুত থকা প্ৰত্যেক নগৰত মেলেগ মেলেকৈ নিযুক্ত কৰিলে; আৰু তেওঁলোকক অধিক থোৱা বস্তু দিলে আৰু তেওঁলোকৰ বাবে অনেক পত্নী বিচাৰি দিলে।

১২ যেতিয়া বহুবিয়ামৰ বাজ্য প্ৰতিহিত আৰু তেওঁ শক্তিশালী হ'ল, তেওঁতাৰ তেওঁ অৰু তেওঁৰ সৈতে গোটেই ইস্বায়েলে যিহোৱাৰ বিধি ত্যাগ কৰিলে। ২ তেওঁতাৰ এই ঘটনা ঘটিছিল, সেয়া আছিল বজা বহুবিয়ামৰ বাজতুৰ পথত বৰছৰ; যিচৰ বজা চীচকে যিবুচালেমৰ বিৰোদ্ধ কৰিলে কাৰণ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰতি অবিশুসী আহিল। ৩ তেওঁ বাবৰ বৰ্খ অৰু ঘাস্তী হাজাৰ অশ্বাৰেহী লগত লৈ আহিল। ৪ তেওঁৰ মিচৰ পৰা লুনীয়া, চুক্ষীয়া আৰু কুচীয়া লোকসকল অসংখ্যৰূপে আহিল। ৫ তেওঁ সময়ত চময়িয়া ভাববাদীয়ে বহুবিয়ামৰ ওচৰলৈ আৰু চীচকৰ ভয়ত যিবুচালেমত গোট থোৱা যিহুদাৰ অধ্যক্ষসকলৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তেওঁলোকক ক'লে, 'যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'তোমালোকে মোক ত্যাগ কৰিলো, এই কাৰণে ময়ো তোমালোক ত্যাগ কৰি চীচকৰ হাতত দিলোঁ।' ৬ তেওঁতাৰ ইস্বায়েলৰ বাজকুমৰ আৰু বজাই নিষ্কে নষ্ট কৰি ক'লে, 'যিহোৱা ন্যায়বান।' ৭ তেওঁতাৰ যিহোৱাই তেওঁলোকক নষ্ট হোৱা দেখি চময়িয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ এই বাক্য আহিল, বোলে, 'তেওঁলোকক নষ্ট হ'ল। মই তেওঁলোকক বিনষ্ট নকৰোঁ; কিন্তু অলপ সময়ৰ কাৰণেহে তেওঁলোকক উদ্বালোক কৰিব আৰু চীচকৰ হাতত দ্বাৰাই যিবুচালেমৰ ওপৰত মোৰ ক্ষেত্ৰ ঢলা নাযাব।' ৮ তথাপি তেওঁলোকে তেওঁৰ দাস হ'ব, যাতে তেওঁলোকে বুজি পায় মোক সেৱা কৰিলে কি হয় আৰু অন্য দেশীয় শাসনকৰ্তাৰ সেৱা কৰিলে কি হয়।' ৯ পাছত মিচৰ বজা চীচকে যিবুচালেমৰ বিৰুদ্ধে আহিল আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ লগতে বাজ গৃহত সাঁচ থোৱা বস্তুৰ লৈ গ'লা তেওঁ সকলোকে নিলে আৰু চলোমনে সজোৱা সোণৰ ঢালবোৰে লৈ গ'ল। ১০ তেওঁতাৰ বজা বহুবিয়ামে সেইবোৰৰ সলনি পিতলৰ ঢাল সাজিলে আৰু বাজ গৃহৰ দুৱাৰ বৰ্খীয়া প্ৰহৰীবোৰ অধ্যক্ষসকলৰ হাতত শোধাই দিলে। ১১ এইদৰে বজা যেতিয়া যিহোৱাৰ গৃহলৈ আহে, তেওঁতাৰ প্ৰহৰীবোৰে সেই ঢালবোৰ উলিয়াই আনে; পাছত পুনৰ প্ৰহৰীৰ কোঁঠাত সেইবোৰ

থৈ দিয়ো। ১২ বহবিয়াম নম্র হোৱাৰ পাছত যিহোৱাৰ ক্রেত্তু ক্ষান্ত হ'ল। তেওঁ বহবিয়ামক সম্পূর্ণবুংপে বিনষ্ট নকৰিলে; আনহাতে যিহুদাৰ মাজতো লোকৰ সভাৰ আছিল। ১৩ ক্ৰমশঃ ৰজা বহবিয়ামে যিৰুচালেমেত তেওঁৰ বাজপদ শক্তিশালী কৰি, ৰাজত্ব কৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁত্যা বহবিয়ামৰ বয়স একচলিশ বছৰ আছিল, তেওঁত্যা ৰাজত্ব কৰিবলৈ লৈছিল। তেওঁ যিৰুচালেমত সৌৰ্ত বছৰ বাজত্ব কৰিবিল। যিহোৱাই নিজ নাম স্থাপন কৰিবৰ বাবে ইহুয়েলৰ সকলো কৈদৰ মাজৰ পৰা তেওঁক মনোনীত কৰিল। তেওঁৰ মাকৰ নাম নয়মা আছিল, তেওঁ অমোনীয়া আছিল। ১৪ কিন্তু তেওঁ কু-আচৰণ কৰিবিল, কিয়নো তেওঁ যিহোৱাৰ বিচাৰ কৰিবলৈ নিজৰ মন স্থিৰ কৰা নাছিল। ১৫ বহবিয়ামে যি যি কৰিবিল, সেই সকলো বিষয় প্ৰথমৰ পৰা শেষলৈকে চময়িয়া ভাৰবাদী আৰু ইদো দৰ্শকৰ ইতিহাস পুনৰুৎ দুখনত বংশোৱলীসহ সবিশেষ লিখা আছে। বহবিয়াম আৰু যাৰবিয়ামৰ মাজত সদায় যুদ্ধ লাগি আছিল। ১৬ পাছত বহবিয়ামে তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত নিন্দিত হ'ল আৰু দায়ুদৰ নগৰত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল; তেওঁত্যা তেওঁৰ পুত্ৰ অবিয়া তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল।

১৩ যাৰবিয়াম ৰজাৰ ৰাজত্বৰ অষ্টাদশ বছৰত অবিয়াই যিহুদাৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিবলৈ ধৰিলে ২ তেওঁ তিনি বছৰ যিৰুচালেমত ৰাজত্ব কৰিলে; তেওঁৰ মাজত নাম মীখায়া আছিল তেখেত গিবিয়া নিবাদী উৰিয়েলৰ জীয়েক আছিল। সেই সময়ত অবিয়া আৰু যাৰবিয়ামৰ মাজত যুদ্ধ চলি আছিল। ৩ অবিয়াই যিহুদাৰ বীৰ পুৰুষ থকা সৈন্য সামৰত চাৰি লাখ মনোনীত লোক লগত লৈ যুদ্ধ কৰিবলৈ গলা যাৰবিয়ামে আঠ লাখ মনোনীত বলৱান বীৰপুৰুষ লগত লৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বেহ পাতিলে। ৪ অবিয়াই ইফ্রিয়মৰ পৰ্বতীয়া অৰ্থলত থকা চমাৰ্বিয়ম পৰ্বতৰ ওপৰত থিয় হৈক'লে, “হে যাৰবিয়াম আৰু গোটেই ইহুয়েল লোক, মোৰ কথা শুনা! ৫ ইহুয়েলৰ দুশ্ব যিহোৱাই যে ইহুয়েলৰ বাজ্যতাৰ চিৰকললৈকে দায়ুদক আৰু তেওঁৰ সত্তান সকলক পৰম্পৰাগত এটি নিয়মেৰে দিলে, সেই বিষয়ে জানো তোমালোকে নাজানো? ৬ তথাপি দায়ুদৰ পুত্ৰ চলোমনৰ দাস নবাটৰ পুত্ৰ যাৰবিয়াম তেওঁৰ প্ৰভুৰ বিৰুদ্ধে উঠি বিদ্ৰোহী হ'ল; ৭ আৰু কেতৰোৰ পাষণ্ড ও অসাৰ চিতৰ লোকসকল তেওঁৰ ওচৰত শোঁখ খালো তেওঁলোকে চলোমনৰ পুত্ৰ বহবিয়ামৰ বিৰুদ্ধে নিজকে সৰল কৰিলে, যেত্যা বহবিয়াম ডেকা আৰু অনভিত্ত হোৱাত তেওঁলোকৰ আগত নিজকে সৰল কৰিব নোৱাৰিবিল। ৮ আৰু এতিয়া তোমালোকে দায়ুদৰ সত্তান সকলক হাতত থকা যিহোৱাৰ বাজ্যৰ বিৰুদ্ধে নিজকে সৰল কৰিব পাৰিব বুলি ভাৰিছাইক। তোমালোক অতিশয় এক বৃহৎ সৈন্যৰ দল আৰু দেৱতা স্বৰূপে তোমালোকৰ বাবে যাৰবিয়ামে সজা সোণৰ দামুৰি কেইটা তোমালোকৰ লগত আছে। ৯ তোমালোকে যিহোৱাৰ পুৰোহিত হোৱেৰ সন্মোগৰ সত্তান সকলক আৰু লেবোয়াসকলক খেদি দিয়া নাই জানো? অন্য দেশীয়ী জাতিবোৰ দৰে নিজৰ বাবে পুৰোহিত পাতি লোৱা নাই জানো? ইয়াতে যিজনে এটা দমৰা আৰু সাতোটা মেৰ লৈ নিজকে পুৰোহিত কৰিবলৈ আছে, তেওঁ সেই দুশ্ব যিহোৱাৰ পুৰোহিত হোৱেৰ সন্মোগৰ সত্তান সকল, আৰু নিজ কামত লাগি থকা লেবোয়াসকল আমাৰ আছে। ১১ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে প্রতি দিমে বাতিপুৰা আৰু সন্দিয়া বেলা হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰে আৰু সুদীকৃ ধূপ জলায় আৰু পৰিবৰ্ত মেজৰ ওপৰত যিহোৱাৰ আগত দিয়া পিঠা সজ্য বাখে আৰু সন্দিয়া বেলা জলাবৰ বাবে প্ৰদীপৰোৰ সৈতে সোণৰ দীপাধাৰ যুগ্মতাৰ থয়া কিয়নো আমি আমাৰ দুশ্ব যিহোৱাৰ আজ্ঞা পালন কৰো, কিন্তু তোমালোকে তেওঁক ত্যাগ কৰিব। ১২ আৰু চোৱা, দুশ্ব আমাৰ সঙ্গী হৈ আমাৰ আগত যাঁওতা হৈছে; আৰু তেওঁৰ পুৰোহিতসকল তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে মহাধৰ্মনি কৰা তেওঁলোকৰ তৃতীৰ আছে। হে ইহুয়েলৰ সত্তান সকল, তোমালোকে তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দুশ্ব যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ নকৰিবা, কিয়নো তেওঁত্যা তোমালোকে কৃতকৰ্ম্ম নহ'বা। ১৩ কিন্তু যাৰবিয়ামে তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিবৰ আৰ্থে যুগ্মত হ'ল আৰু গুপ্তে এদল সৈন্য

তেওঁলোকৰ পাছ ফাললৈ ঘূৰাই পঠালে; তাতে এদল লোক যিহুদাৰ আগফালে আৰু সেই গুপ্তে পঠোৱা দলটো তেওঁলোকৰ পাছফালে আছিল। ১৪ পাছত যিহুদাৰ লোকসকলে মুখ ঘূৰাই মেতিয়া তেওঁলোকৰ আগফালে আৰু পাছফালে যুদ্ধ হোৱাৰ দেখিলে, তেওঁত্যা তেওঁলোকে যিহোৱাৰ আগত কাৰতোক্তি কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু পুৰোহিতসকলে তৃৰী বজালে; ১৫ তেওঁত্যা যিহুদাৰ লোকসকলে সিংহনাদ কৰি উঠিল; যিহুদাৰ লোকসকলে এনে সিংহনাদ কৰিবলৈ, দুশ্বে অবিয়াৰ আৰু যিহুদাৰ আগত যাৰবিয়ামক আৰু গোটেই ইহুয়েলক প্ৰহাৰ কৰিল। ১৬ তেওঁত্যা ইহুয়েলৰ লোকসকলে যিহুদাৰ সন্মুখৰ পৰা পলাল আংশুৰ দুশ্বে তেওঁলোকক যিহুদাৰ হাতত শোধাই দিলে। ১৭ অবিয়া আৰু তেওঁৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ মাজত মহা সংহাৰেৰে সংহাৰ কৰিলে; তাতে ইহুয়েলৰ মাজত পাঁচলাখ মনোনীত লোকৰ মৃত্যু হল। ১৮ এইদৰে সেই সময়ত ইহুয়েলৰ সত্তান সকলক বশ কৰা হ'ল; যিহুদাৰ সত্তান সকল জয়ী হ'ল, কিয়নো তেওঁলোকক পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ ওপৰত তেওঁলোকে ভাৰসা বাখিল। ১৯ পাছত যাৰবিয়ামৰ পাছে পাছে খেদি গৈ, তেওঁৰ খনদিয়েক নগৰ অৰ্থাৎ বৈৰেঞ্চল আৰু তাৰ উপনগৰ, যচানা আৰু তাৰ উপনগৰ আৰু ইফ্রেঞ্চেল আৰু তাৰ উপনগৰবৰোৰ অধিকাৰ ল'লে। ২০ অবিয়াৰ দিনত যাৰবিয়াম কেতিয়াও বলৱান হ'ব নোৱাৰিলো পাছত যিহোৱাই তেওঁক প্ৰহাৰ কৰাত, তেওঁৰ মৃত্যু হল। ২১ কিন্তু অবিয়া বলৱান হৈ উঠিল; তেওঁ চৌক গৰাকী মহিলা বিয়া কৰালো তেওঁৰ ঔৰসত বাইশজন পুত্রক আৰু যোজানীনী জীয়েক জন্ম লৈছিল। ২২ অবিয়াৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্ত, তেওঁৰ কাৰ্য আৰু তেওঁ কোৱা কথা ইদো ভাৰবাদীৰ টাকা শাস্ত্ৰখনত লিখা আছে।

১৪ পাছত অবিয়া তেওঁৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ লগত নিন্দিত হ'ল আৰু লোকসকলে দায়ুদৰ নগৰত তেওঁক মৈদাম দিলো। পাছত তেওঁৰ পুত্ৰ আচা তেওঁৰ পদত ৰজা হ'ল। এ ওঠে বাজতুৰ কালত দহ বছৰলৈকে দেশ সুষ্ঠৰে আছিল। ২ আচাই দুশ্ব যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ভাল আৰু ন্যায়, তাকে কৰিল। ৩ কিয়নো তেওঁ পেঁপ পেঁজাতীয়া যজন্মেৰি আৰু ওখ ঠাইবোৰ আতাৰাই পেলাইছিল, স্তন্দৰোৰ ভাতি পেলাইছিল আৰু আচেৰো মুভিবোৰ খণ্ড-বিখণ্ড কৰি কাটিলো। ৪ তেওঁ যিহুদাৰ তেওঁলোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ পাবৰ বাবে ব্যৱহাৰ আৰু আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিবলৈ আদেশ দিলো। ৫ আনকি তেওঁ যিহুদাৰ সকলো নগৰৰ পৰা ওখ ঠাই আৰু সৰ্বৰ প্ৰতিমাবোৰো আতাৰাই পেলাইছিল। আৰু তেওঁৰ বাজ সুষ্ঠৰে আছিল। ৬ পাছত তেওঁ যিহুদাৰ গড়েৰে আৰুত কৰি কেইবাখনো নগৰ সুসজ্জিত কৰি সাজিলো কিয়নো যিহোৱাই তেওঁৰ ওপৰত শাস্তি প্ৰদান কৰা বাবে দেশ সুষ্ঠৰে আছিল আৰু সেই সময়ত কেইবাখ বছৰলৈকে কাৰো লগত তেওঁৰ যুদ্ধ হোৱা নাছিল। ৭ কাৰণ আচাই যিহুদাৰ কৈছিল, “আহা, আমি এই নগৰ কেইখন সুসজ্জিত কৰোঁক আৰু ইহুবোৰ চাৰিওকালে গড় আৰু কেঁচ সাজঁো, দুৱাৰ আৰু ডাঁং দেঁও; দেশখন এতিয়লৈকে আমাৰেই হৈ আছে, কিয়নো আমি আমাৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ বিচাৰিলোঁ। আমি তেওঁক বিচাৰিলোঁ আৰু তেওঁ সকলো ফালৰ পৰা আমাৰ ওপৰত শাস্তি প্ৰদান কৰিলো।” এইদৰে তেওঁলোকে সেইবোৰ নগৰ সাজিলো আৰু কৃতকৰ্ম্ম ও হল। ৮ আচাৰ দাল আৰু যাঁঠী দৰা সৈন্য সমূহ হ'ল, যিহুদাৰ তিনি লাখ লোকৰ বিচাৰিলোৰ আজ্ঞামৰ নিম্নলিখিত পৰামৰ্শ আছিল। ৯ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ পুৰোহিত হৈবোৰ আজ্ঞা কৰিবলৈ আছে। ১০ তেওঁত্যা আচাই তেওঁৰ পুৰোহিত যাত্রা কৰিবলৈ আছে। ১১ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ আজ্ঞা পালন কৰো, কিন্তু তোমালোকে তেওঁক ত্যাগ কৰিব। ১২ আচা চোৱা, দুশ্ব আমাৰ সঙ্গী হৈ আমাৰ আগত যাঁওতা হৈছে; আচা তেওঁলোকে কৃতকৰ্ম্ম আছে। ১৩ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ পুৰোহিত মহাধৰ্মনি কৰিবলৈ আছে। ১৪ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ আগত প্ৰাণৰ আৰ্থে যুগ্মত হ'ল আৰু গুপ্তে এদল সৈন্য

আগত কুচিয়াসকলক ঘটেরাত, কুচিয়াসকল পলাল। ১৩ তাতে আচা আবু তেওঁর লগর সৈন্যসকলে গবাবলৈকে সিঁহত পাছে পাছে খেদি গলা গতিকে কুচিয়াসকল অনেক লোক ইমানকে মৰা পৰিল যে, সিঁহতে পুনৰায় সবল হ'ব যোৱাৰিলে, কাৰণ যিহোৱা আবু তেওঁৰ সৈন্যসামন্তৰ আগত সিঁহত বিশ্বষ্ট হ'ল; আবু লোকসকলে অধিক অধিক লুটদ্বৰ্য নিলো। ১৪ তেওঁলোকে গবাৰৰ চাৰিওফালে থকা আটাইবোৰ নগৰ ধৰণ কৰি জয় কৰি ল'লে, কিয়নো যিহোৱাৰ ত্ৰাস তেওঁলোকৰ ওপৰলৈ আছিল। আবু তেওঁলোকে আটাইবোৰ নগৰ লুট কৰিলে, কাৰণ সেইবোৰত অনেক লুট দ্ৰব্য আছিল। ১৫ আবু তেওঁলোকে তমু-নিবাসীসকলক প্ৰহাৰ কৰি বহৃত মেৰ, ছাগলী আবু উট লৈ, যিচুলেমলৈ উল্লটি আছিল।

১৫ পাছত ওদেদৰ পুত্ৰ অজবিয়াত দৈশ্বৰ আত্মা স্থিতি হ'ল। ২ তেওঁ ওলাই গৈ আচা'ৰ লগত সাক্ষাৎ কৰি তেওঁক ক'লে, “হে আচা, আবু হৈ যিহুদাৰ আবু বিন্যামীনৰ আটাই লোকসকল, তোমালোকে মোৰ কথা শোঁ: তোমালোক মেতিয়ালোকে যিহোৱাৰ লগত থাকিবা, তেতিয়ালোকে তেৱোঁ তোমালোকৰ লগত আছোঁ যদি তোমালোকে তেওঁক বিচাৰা, তোমালোকে তেওঁক পাৰা; কিন্তু যদি তোমালোকে তেওঁক ত্যাগ কৰা, তেন্তে তেৱোঁ তোমালোকক ত্যাগ কৰিব।” ৩ এতক্ষেত্ৰে বহৃত কালৈলোকে ইস্রায়েল সতোৰ দৈশ্বৰ-বিহীন, শিঙ্কা দিঁত্তা পুৰোহিত বিহীন আবু ব্যৰহা-বিহীন হৈ আছিল। ৪ কিন্তু সঞ্চক্টৰ সময়ত যেতিয়া তেওঁলোকে ইস্রায়েলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ ঘূৰি তেওঁক বিচাৰিলে, তেতিয়া তেওঁ নিজকে তেওঁলোকক পাৰলৈ দিছিল। ৫ সেই সময়ত যি লোক বাহিৰলৈ গৈছিল বা ভিতৰলৈ আছিল, সেই লোকৰ কোনো শাস্তি নাছিল; কিন্তু দেশ নিবাসী সকলো লোকলৈ বৰ ক্লেশ ঘটিছিল। ৬ এক জাতিয়ে আন জাতিয়ে সৈতে আবু এখন নংগৰে আন এখন নংগৰে সৈতে খণ্ড খণ্ড হৈ দগ্ধ হৈছিল, কিয়নো ইশ্বৰে তেওঁলোকক সকলো প্ৰকাৰ সস্কৃত শোলাই ক্লেশ দিছিল। ৭ কিন্তু এতিয়া তোমালোকে সাহিয়াল হোৱা আবু তোমালোকৰ হাত শিখিল নহ'তেক, কিয়নো তোমালোকক তোমালোকৰ কাৰ্যৰ পুৰুষাৰ দিয়া যাব।” ৮ যেতিয়া আচা'ই এই সকলো বাক্য শুনিলে, অৰ্থাৎ ওদেদ ভাৰবাদীৰ ভাৰবাদী শুনি সাহস পালে, যিহুদাৰ আবু বিন্যামীনৰ গোটেই দেশৰ পৰা আবু ইক্সুয়িম পৰ্বতীয়া অঞ্চলত তেওঁ হাত কৰি লোৱা নংগৰবোৰৰ পৰা ও যিশলগা বস্তুবোৰ দূৰ কৰিলে; আবু যিহোৱাৰ গৃহৰ বাৰাঙুৰ আগত থকা যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীটো নতুনকৈ সাজিলে। ৯ পাছত তেওঁ আটাই যিহুদাৰ আবু বিন্যামীনক আবু তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰবাস কৰা ইক্সুয়িম, মনচি আবু চিমিৰোনৰ পৰা অহা লোকসকলক গোটালো কিয়নো তেওঁৰ দৈশ্বৰ যিহোৱা তেওঁৰ লগত থকা দেখি, ইস্রায়েলৰ মাজৰ পৰা অহা অনেক লোক আহি তেওঁৰ ফলীয়া হৈছিল। ১০ এইদেবে আচা'ৰ বাজতৰ তৃতীয় মাহত তেওঁলোকে যিচুলামেত গোটা খালে। ১১ আবু সেই সময়ত তেওঁলোকে লুটি অনা বস্তু পৰা সাতশ শাঁড়-গুৰু আবু সাত হাজাৰ ডেড় ও ছাগলী যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিলে। ১২ আবু তেওঁলোকে নিজৰ সকলো চিন্তেৰে সকলো মনেৰে নিজৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাক বিচাৰিলৈ এটি নিয়ম কৰিলো। ১৩ সুৰু বা বৰ, পুৰুষ বা মহিলাই হওঁক, যি কোনোৱে ইস্রায়েলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাক বিচাৰ নকৰিব, তেওঁৰ প্ৰাণদণ্ড হ'ব, ইয়াকে তেওঁলোকে খিৰ কৰিলে। ১৪ তেওঁলোকে বৰ মাতেৰে জয়বন্দি কৰি, ত্ৰুতি আৰু শঙ্গা বজাই যিহোৱাৰ সাক্ষতে শপত ল'লে। ১৫ এই শপত ল'ওঁতে আটাই যিহুদাই আনন্দ কৰিলে কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ সকলো মনেৰে সৈতে শপত ল'লে আবু সম্পূৰ্ণকৈ নিজ ইচ্ছাৰে তেওঁক বিচাৰিলে; তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক বিচাৰি পালো আবু যিহোৱাই তেওঁলোকৰ ওপৰত শাস্তি প্ৰদান কৰিলে। ১৬ বজা আচা'ই তেওঁৰ বৃটীমাক মাখাকো বাজমাও পদনৰ পৰা আঁতৰাইছিল, কিয়নো তেওঁৰ বৃটীমাক মাখাকো আচেৰা মৃত বুলি এটা যিশলগীয়া প্ৰতিমা স্থাপন কৰিছিল। স্থাপন কৰা সেই মৃতিটো আচা'ই কাটি, সেইটো ঘূৰি কৰি কিন্দোঁ জুৰিৰ ওচৰত পুৰি পেলাইছিল। আবু তাক গুৰি কৰি কিন্দোঁ জুৰিৰ কাষত পুৰি পেলালো। ১৭ কিন্তু ইস্রায়েলৰ মাজৰ পৰা ওখ ঠাইবোৰ গুচুটো নাহ'ল। তথাপি আচা'ৰ মন নিজ আয়ুসৰ সকলো কালত সম্পৰ্কত

আছিল। ১৮ তেওঁ নিজ পিতৃ দ্বাৰাই পৰিব্ৰত কৰা আবু নিজে ও পৰিব্ৰত কৰা বস্তু, অৰ্থাৎ বৃপ্ত, সোণ আবু পাত্ৰাৰ দৈশ্বৰ গৃহলৈ আনিছিল। ১৯ আচা'ৰ বাজতৰ পঁয়াজিৰ বছৰলোকে কোনো যুদ্ধ হোৱা নাছিল।

১৬ আচা'ৰ বাজতৰ কালৰ ছয়াৱেলৰ বজা বাচাৰ

বিৰোধ কৰি আকেশমূলক ভাবে যিহুদা আক্ৰমণ কৰিছিল, আবু বামা চহৰ সুসজ্জিত কৰি নিৰ্মাণ কৰিছিল, যাতে যিহুদাৰ বজাৰ ওচৰলৈ কোনো বাজাৰ লোক অহা-যোৱা কৰিব যোৱাৰে। ২ তেতিয়া আচা'ই যিহোৱাৰ গৃহৰ আবু বাজগুহৰ ভাৰালৰ পৰা বৃপ্ত আবু সোণ উলিয়ালে আবু সেইবোৰ দি দম্যোচকত থকা অৰামীয়া বিন-হন্দদ বজাৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালো তেওঁ ক'লে, “মোৰ পিতৃ আবু আপোনাৰ পিতৃৰ মাজত যেনে নিয়ম বদ্ধ আছিল, তেনে নিয়ম মোৰ আবু আপোনাৰ মাজত বদ্ধ হওঁক; চাওক, মই আপোনালৈ কিছু বৃপ্ত আবু সোণ পঠিয়াইছোঁ। আপুনি গৈ, ইস্রায়েলৰ বাচা বজাৰ মোৰ ওচৰণ পৰা শুভ যাবৰ বাবে, আপুনি তেওঁৰ লগত বদ্ধ বজা নিয়মটি ভাঙক।” ৪ তেতিয়া বিন-হন্দদে বজা আচা'ৰ কথা শুনিলে, আবু ইস্রায়েলৰ নগৰবোৰৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ বৈন্য সামন্তৰ সেনাপতিসকলক পঠিয়ালো তেওঁলোকে ইয়োন, দান, আবেল-মৱিম আবু নঙ্গালীৰ সকলো ভাৰাল নগৰ আক্ৰমণ কৰিলে। ৫ বাচাই এই সহাদ পোৱাৰ পাছত বামা সুসজ্জিত কৰিবলৈ এবিলৈ আবু নিজ কাৰ্যৰ পৰা ক্ষান্ত হ'ল। ৬ তেতিয়া বজা আচা'ই গোটেই যিহুদাক তেওঁৰ লগত লৈ গ'লা আবু বাচাই যি শিল আবু কাঠবোৰে বামা সুসজ্জিত কৰিছিল, বামাৰ সেই শিল আবু কাঠবোৰ তেওঁলোকে গৈ গৈ লৈ আছিল। পাছত গোৱা আবু মিস্পা চহৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আচা'ই সেইবোৰ ব্যৱহাৰ কৰিলে। ৭ সেই সময়ত হনানী দৰ্শকে যিহুদাৰ আচা বজাৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, “তুমি তোমাৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নকৰি বামাৰ বজাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিলা; এই কাৰণে অৰামৰ বজাৰ সৈন্য-সামন্ত তোমাৰ হাতৰ পৰা পলাই সাৰিল। ৮ কুচীয়া আবু লুবীয়া লোকসকল অতিশ্য অধিক বৰ আবু অশ্বাৰোহী সৈন্যে সেতে মহাসৈনেন সমূহ জানো নাছিল? তথাপি তুমি যিহোৱাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰাৰ বাবে, তেওঁ তোমাক তেওঁলোকৰ ওপৰত জয়ী হৰলৈ দিছিল। ৯ কিয়নো যিহোৱালৈ যিসকলৰ মন সিদ্ধ, তেওঁলোকৰ পক্ষে নিজকে বেলান দেখুৱাৰ বাবে, যিহোৱাৰ চুক পৃথিবীৰ চাৰিওফালে অৱগ কৰে। কিন্তু ইয়াতে তুমি অজ্ঞানৰ কাৰ্য কৰিলা। কিয়নো এতিয়াৰ পৰা তোমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ হ'ব।” ১০ তেতিয়া আচা'ই সেই দৰ্শকৰ ওপৰত বেজাৰ পাই তেওঁক বেদীশীলত হ'ল, কিয়নো সেই কথাতে দৰ্শকৰ ওপৰত তেওঁৰ খং উঠিছিল। সেই সময়ত আচা'ই প্ৰজাসকলৰ মাজৰ কিচুমান লোকক অত্যাচাৰ কৰিলে। ১১ চোৱা, বজা আচা'ই যি কৰিছিল, সেই সকলো বিষয় প্ৰথমৰ পৰা শেষলৈকে যিহুদা আবু ইস্রায়েলৰ বজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকনথত লিখা আছে। ১২ আচা'ৰ বাজতৰ উন্দলিশ্ব বছৰত তেওঁৰ ভৱিত ভৱিত বেমাৰ হ'ল; তেওঁৰ লগত কৰিবলৈ বেমাৰ কালতো যিহোৱাৰ নিবিচাৰি, বেজসকলককে বিচাৰিছিল। ১৩ পাছত আচা তেওঁৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ লগত নিন্দিত হ'ল; তেওঁৰ বাজতৰ একচলিশ বছৰত তেওঁ মৰিল। ১৪ পাছত তেওঁ দায়ুদৰ নগৰত নিজৰ বাবে যি মৈদাম খান্দিছিল, তাৰ ভিতৰত লোকসকলে তেওঁক মৈদাম দিলো গঢ়-বশিকসকলৰ কাৰ্যৰে যুগ্মত কৰা নামাবিধিৰ সুগঢ়ি দ্ৰব্যৰে পৰিপূৰ্ণ শয্যাত তেওঁক শুৱাই হৈছিল। আবু তেওঁৰ সন্মানৰ অৰ্থে এক বৃহৎ সুগঢ়ি দ্ৰব্যৰ জুই ভালাইছিল।

১৭ তাৰ পাছত তেওঁৰ পুত্ৰ যিহোচাফটে তেওঁৰ পদত বজা হৈ,
ইস্রায়েলৰ বিৰুদ্ধে সবল হ'বলৈ নিজকে বেলান কৰিলে। ২ তেওঁ গড়েৰে আৰুত যিহুদাৰ আটাইবোৰ সুসজ্জিত নগৰত সেনা-বাহিনী বাখিলে আবু যিহুদা দেশত আবু তেওঁৰ পিতৃ আচা'ই অধিকাৰ কৰি লোৱা ইক্সুয়িম পৰ্বতীয়াৰ যিশলগীয়া প্ৰতিমা স্থাপন কৰিলে। ৩ যিহোৱা যিহোচাফটোৰ লগত আছিল, কিয়নো তেওঁ নিজ ওপৰ পিতৃ আচা'ই কাটি, কিয়নো তেওঁ গৈ গৈ লৈ আছিল। ৪ কিন্তু তাৰ পৰিৱৰ্তে তেওঁ পৈতৃক দৈশ্বৰক বিচাৰিলৈ আচা'ই আনন্দ কৰিলে। ৫ এই হেতুকে যিহোৱাই তেওঁৰ

হাতত রাজ্য স্থাপিত করিলে; আবু গোটেই যিহুদাই যিহোচাফটলে উপহার আনিলে; আবু তেওঁর ধন ও সম্মান অতি অধিক হ'ল। ৬ তেওঁ যিহোরার পথত মন দৃঢ় করিলো তাত বাজে তেওঁ যিহুদার মাজের পৰা পৰিবে ঠাইবোর আবু আচেরো মৃত্যিবোর গুচালে। ৭ তেওঁ নিজের বাজত্বের তৃতীয় বছৰত বিনহায়িল, ওবদিয়া, জৰিয়া, নথনেল আবু মীখায়াক, যিকেইজন তেওঁর প্রধান লোক আছিল, তেওঁলোকের যিহুদার নগবৰোৰত শিক্ষা দিবৰ বাবে পঠিয়াই দিলো। ৮ আবু তেওঁলোকে সৈতে চময়িয়া, নথনিয়া, জবদিয়া, আচাহেল, চৰীবোমোৎ, যিহোনাথন, অদেনীয়া, টোবিয়া আবু টোব অদেনীয়া, এই লৈবীয়াসকলক আবু তেওঁলোকের লগত ইলীচামা আবু যিহোরাম পুৰোহিতক পঠিয়ালে। ৯ তাতে তেওঁলোকে যিহোরার ব্যৱহা-পুস্তকখন লগত লৈ যিহুদার শিক্ষা দিবলৈ ধৰিলো আবু তেওঁলোকে যিহুদার সকলো নগবৰেত ফুৰি লোকসকলের মাজত শিক্ষা দিলো। ১০ তেওঁয়া যিহুদার চারিওফালে থকা দেশৰ সকলো বাজ্যের বাজত্বত্ত্বত যিহোরার পৰা এনে প্রচণ্ড ভয় হ'ল যে তেওঁলোকে যিহোচাফটের বিবুদ্ধে যুদ্ধ নকবিলে। ১১ আবু পলেষ্টীয়াসকলের কিছুমান লোকে যিহোচাফটলে উপহার আবু কৰ হিচাপে বৃপ আনিলো আৰবীয়া লোকেতে তেওঁলে পশুৰ জাক অৰ্থাৎ সাতশ মত ডেডো আবু সাত হাজাৰ সাতশ ছাগলী আনিলো। ১২ এইদৰে যিহোচাফটে অতি শক্তিশালী হৈ উঠিছিল। তেওঁ যিহুদাত অনেক দুর্গ আবু ভালু-নগৰ সাজিছিল। ১৩ যিহুদার নগবৰোৰের মাজত তেওঁৰ অনেক যোগান আছিল আবু যিহুলামেত তেওঁৰ পৰাক্রমী যিহুদার বীৰ পুৰুষসকল আছিল। ১৪ তেওঁলোকের পত্তি-বংশে অনুসৰে তেওঁলোকের তালিকা এনে ধৰণে: যিহুদার সহস্রপ্রতিসকলের মাজত আদাম প্রদান আছিল; আবু তেওঁৰ লগত তিনি লাখ পৰাক্রমী বীৰপুৰুষ আছিল; ১৫ তেওঁৰ পাছত যিহোহান সেনাপতি আবু তেওঁৰ লগত দুই লাখ আশী হাজাৰ লোক আছিল; ১৬ তেওঁৰ পাছত নিজকে ইচ্ছামনেৰে উৎসৱ কৰা জিহীৰ পুত্ৰ অমিচিয়া; তেওঁৰ লগত দুই লাখ পৰাক্রমী বীৰ পুৰুষ আছিল। ১৭ বিন্যামীনৰ মাজত পৰাক্রমী বীৰ পুৰুষ ইলায়িদা, তেওঁৰ লগত দুই লাখ ধনু আবু দাল ধৰা লোক আছিল; ১৮ আবু তেওঁৰ পাছত যিহোজাবদ, তেওঁৰ লগত যুদ্ধলৈ সাজু হোৱা এক লাখ আশী হাজাৰ লোক আছিল। ১৯ এওঁলোকে বজাৰ পৰিচ্যা কৰিছিল আবু এওঁলোকেৰ বাহিৰেতে বজাই যিহুদার সকলো ফালে গড়েৰে আবৃত নগবৰোৰত সেনাপতিসকলক বাখিছিল।

১৮ সেই সময়ত যিহোচাফটে অধিক ধন আবু সম্মান লাভ কৰিলে; আবু তেওঁ আহাৰৰ লগত মিতিৰ পাতলো। ২ কেইবছৰ মানৰ পাছত তেওঁ চমবিয়ালৈ আহাৰৰ ওচৰলৈ নামি গ'লা আহাৰে তেওঁৰ আবু তেওঁৰ লগৰ লোকসকলৰ বাবে অনেক ডেডো, ছাগলী আবু গুৰু মাবিলো আনকি আহাৰে তেওঁৰ লগত বামোৎ-গিলিয়দ আটক কৰিবলৈ তেওঁক বাজী কৰালো। ৩ ইস্রায়েলৰ আহাৰ বজাই যিহুদার বজা যিহোচাফটক ক'লে, “আপুনি বামোৎ-গিলিয়দলৈ মোৰ লগত যাব নে?” তাতে যিহোচাফটে উত্তৰ দি ক'লে, “আপুনি যেনে ময়ো তেনে আবু মোৰ প্ৰজা যেনে আপোনাৰ প্ৰজা ও তেনে; সেই যুদ্ধত আমি আপোনাৰ লগত উপস্থিতি থাকিম।” ৪ যিহোচাফটে ইস্রায়েল বজাৰ আগত পুনৰ ক'লে, “মই বিন্য কৰোঁ, যিহোৱাৰ বাক্য কি, সেই বিষয়ে তেওঁক সোধকা।” ৫ তেওঁয়া ইস্রায়েলৰ বজাই ভাববাদীসকলক অৰ্থাৎ চাৰিশ লোকক গোটাই তেওঁলোকক সুধিলো, “আমি বামোৎ-গিলিয়দলৈ যুদ্ধ কৰিবলৈ যাম নে, নে মই ক্ষত হৈ থাকিম?” তাতে তেওঁলোকে ক'লে, “যাওঁক, কিয়নো ঈশ্বৰে মহাবৰাজেৰ হাতত তাক সমৰ্পণ কৰিব।” ৬ কিন্তু যিহোচাফটে ক'লে, “আমি উপদেশ বিচৰা অৰ্থে যিহোৱাৰ এনে কোনো ভাববাদী ইহাত আছে নে?” ৭ তেওঁয়া ইস্রায়েলৰ বজাই যিহোচাফটক ক'লে, “আমি যাৰ দ্বাৰাৰ যিহোৱাক সুধিৰে পাৰোঁ, এনে এজন লোক আছে; কিন্তু মই তেওঁক যিঙ কৰোঁ কিয়নো তেওঁ মোৰ বিষয়ে কেতিয়াও মঙ্গলৰ ভাববাণী প্ৰচাৰ নকৰে, সদয় কেৱল অমঙ্গলে প্ৰচাৰ কৰে; তেওঁ যিঙ্গাৰ পুত্ৰ মীখায়া।” তেওঁয়া যিহোচাফটে ক'লে, “মহাবৰজে যেন তেনে কথা নকওঁক।” ৮ তেওঁয়া ইস্রায়েলৰ বজাই তেওঁৰ এজন নপুংসকক আজ্ঞা দি ক'লে, “যিঙ্গাৰ পুত্ৰ মীখায়াক বেগাই আমাণৈ।” ৯ সেই সময়ত ইস্রায়েলৰ বজা আহাৰ আবু যিহুদার

যিহোচাফট বজাই নিজ নিজ বাজবন্ত পিঙ্কি, চমৰিয়াৰ প্ৰবেশ ছানৰ ওচৰ এখন মুকলি ঠাইত নিজ নিজ সিংহাসনত বহি আছিল আবু আটাই ভাববাদীসকলে তেওঁলোকৰ আগত ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰি আছিল। ১০ কনানৰ পুত্ৰ চিদিকিয়াই নিজৰ বাবে লোহাৰ শিং এয়োৰ সাজি লৈ ক'লে, “যিহোৱাই এইদৰে কৈছে; ইয়াৰ দ্বাৰাই আপুনি অৰামীয়াসকলক সংহাৰ নকৰলৈকে খুচি থাকিব।” ১১ তাতে আন সকলো ভাববাদীসকলেও সেই দৰে ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰি ক'লে, “আপুনি জয়ী হ'ব কিয়নো যিহোৱাই তাক মহাবৰজ হাতত শোধাই দিলো।” ১২ পাছত যি দৃতজনে মীখায়াক মাতিবলৈ গৈছিল তেওঁ তেওঁক ক'লে, “চাৰ্টক, ভাববাদীসকলে একে মুখেৰে বজাৰ আগত মঙ্গলৰ কথা কৈছে, মই বিন্য কৰোঁ, আপোনাৰ বাক্যও তেওঁলোকৰ এজনৰ বাক্যৰ নিচিনা হৰ্কঁক; আপুনিও যেন মঙ্গলৰ বাক্য কৰা।” ১৩ তেওঁয়া মীখায়াই ক'লে, “যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, মোৰ ঈশ্বৰে মোক যি ক'ব, মই সেয়ে হে ক'ম।” ১৪ তেওঁয়া তেওঁ বজাৰ ওচৰলৈ আছিল তেওঁয়া বজাই তেওঁক সুধিলো, “হে মীখায়া, আমি যুদ্ধ কৰিবলৈ বামোৎ-গিলিয়দলৈ যাম নে? নে মই ক্ষত হ'ম?” তাতে তেওঁ ক'লে, “যাৰ্টক, আবু আপোনালোক জয়ী হৰ্কঁক! তেওঁলোকৰ আপোনালোকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰা হ'ব।” ১৫ তেওঁয়া বজাই তেওঁক ক'লে, “ভূমি যিহোৱাৰ নামেৰে মোক কেৱল সত্য বাক্য ক'বলৈ, মই তোমাৰ কিমানৰাবৰ শপত খুৰাম?” ১৬ তেওঁয়া তেওঁ ক'লে, “মই গোটাই ইস্রায়েলক বৰ্ষীয়া নোহোৱা মেৰৰ জাকৰ নিচিনাকৈ পৰ্বতবৰোৰ ওপৰত ছিন্ন-ভিন্ন হে থকা দেখিলোঁ আবু যিহোৱাই ক'লে, ‘তেওঁলোকৰ গৰাকী নাই। প্ৰতি জনে নিজ নিজ ঘৰলৈ শাস্তিৰে ঘূৰি যাওঁক।’” ১৭ তেওঁয়া ইস্রায়েলৰ বজাই যিহোচাফটক ক'লে, “তেওঁ মোৰ বিষয়ে মঙ্গলৰ ভাববাণী প্ৰচাৰ নকৰি কেৱল অমঙ্গল হে প্ৰচাৰ কৰিব, সেই বিষয়ে জানো মই পুৰৈই আপোনাৰ আগত কোৱা নাই?” ১৮ তাতে মীখায়াই ক'লে, “বাবু, তামালোক সকলোৱে যিহোৱাৰ বাক্য শুনা: মই যিহোৱাৰ নিজ সিংহাসনত বহি থকা দেখিলোঁ আবু তেওঁৰ সোঁফালৈ আবু বাওঁফালৈ সুৰ্গৰ সকলোৱা বাহিনী থিয়ে হৈ আছিল। ১৯ তেওঁয়া যিহোৱাই ক'লে, “ইস্রায়েলৰ আহাৰ বজা গৈ বামোৎ-গিলিয়দত পতিত হ'বৰ কাৰণে কোনে তেওঁক প্ৰলোভিত কৰিব? তেওঁয়া কোনোৱে এক ভাৰে আবু আন কোনোৱে আন ভাৰে উত্তৰ দিলো। ২০ তেওঁয়া এক আত্মাই ওলাই আহি যিহোৱাৰ সাক্ষাৎ থিয়ে হৈ ক'লে, ‘মইয়ে তেওঁক প্ৰলোভিত কৰিব।’ তাতে যিহোৱাই ক'লে, ‘কেনেকৈ?’ ২১ তেওঁ তেওঁ ক'লে, ‘মই গৈ তেওঁৰ আটাই ভাববাদীসকলৰ মুখত মিছা কওঁতা আত্মা হম।’ তেওঁয়া যিহোৱাই ক'লে, ‘হয়, ভূমি তেওঁক প্ৰলোভিত কৰিবাৰ আবু কৃতকাৰ্য্য ও হৰা; এতিয়া ওলাই গৈ সেই দৰে কৰা।’ ২২ এই হেতুকে, চোৱা, যিহোৱাই তোমাৰ এই সকলো ভাববাদীসকলৰ মুখত মিছা কওঁতা এক আত্মা দিলো আবু যিহোৱাই তোমাৰ বিষয়ে অমঙ্গলৰ কথা ক'লে। ২৩ তেওঁয়া কনানৰ পুত্ৰ চিদিকিয়াই মীখায়াৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক গালত চৰ মাৰি ক'লে, “তোমাৰ লগত কথা ক'বৰ কাৰণে যিহোৱাৰ আত্মা মোৰ পৰা কোন পথেই গ'ল?” ২৪ তাতে মীখায়াই ক'লে, “চোৱা, যি দিনা ভূমি লুকাবৰ কাৰণে ভিতৰ কোঠালৈ সোমাই যাবা, সেই দিনাই সেই বিষয়ে জাবিবা।” ২৫ পাছত ইস্রায়েলৰ বজাই তেওঁৰ কিছুমান দাসক আজ্ঞা কৰিবলৈ বোলে, “মীখায়াক ধৰি নগবৰ অধ্যক্ষ অমোনৰ আবু মোৰ পুত্ৰ বাজকোঁৰ যোৱাৰ ওৰলৈ লৈ যোৱা। ২৬ আবু ক'বা, ‘বজাই এইদৰে কৈছে, এই জন ব্যক্তিক বদীশালত বদ্ধ কৰি থাবা আবু মই নিৰাপদে ঘূৰি নহালৈকে তেওঁক থখৰ বাবে সামান্য অন্ম আবু সামান্য জল দিবা।’” ২৭ মীখায়াই ক'লে, “ভূমি যদি নিৰাপদে ঘূৰি আহা, তেনেহলে যিহোৱাই মোৰ দ্বাৰাই এই বাক্য কোৱা নাই।” ২৮ তেওঁ পুনৰ ক'লে, “এই বিষয়ে সকলোৱে শুনা।” ২৮ তাৰ পাছত ইস্রায়েলৰ বজা আহাৰ আবু যিহুদার বজা যিহোচাফটে বামোৎ-গিলিয়দৰ বিৰুদ্ধে উঠিল। ২৯ ইস্রায়েলৰ বজাই যিহোচাফটক ক'লে, “মই অন্য বেশ ধৰি যুদ্ধত যাম কিন্তু আপুনি হ'লে আপোনাৰ বাজ বন্ধ পিঙ্কি থাকক।” তেওঁয়া ইস্রায়েলৰ বজাই অন্য বেশ ধৰিবলৈ আবু তেওঁলোকে যুদ্ধ কৰিবলৈ গ'ল। ৩০ কিন্তু অবামৰ বজাই তেওঁৰ বথৰ অধ্যক্ষসকলক এই আজ্ঞা দিছিল বোলে, তোমালোকে ইস্রায়েলৰ বজা আহাৰ সুৰু কি বৰ আন কাৰোঁ

লগত যুদ্ধ নকরিবা। কেবল ইস্রায়েল বজাক হে আটক করিবা। ৩১ এই হেতুকে বথর অধ্যক্ষসকলে যিহোচাফটক দেখি, “এরেই ইস্রায়েল বজা”, এই বুলি, তেওঁর লগত যুদ্ধ করিবলৈ এফলীয়া হৈ গল; তাতে যিহোচাফটে আটাই পারিবলৈ ধরিলে। তাতে যিহোরাই তেওঁক সহয় করিলে আরু তেওঁ ওচৰ পৰা আঁতৰ হৈ যাবলৈ তেওঁলোকৰ মনত প্ৰভৃতি জন্মালে। ৩২ তেতিয়া বথর অধ্যক্ষসকলে তেওঁক ইস্রায়েল বজা নহয় বুলি জানি, তেওঁৰ পাছত খেদি যাবলৈ এবিলৈ। ৩৩ কিন্তু কোনো এজন লোকে তেওঁৰ ধনুৰ জোৰ টানি দৈবক্রমে ইস্রায়েল বজাৰ কৰিব আৰু উদৰ-বঞ্চাৰ জোৰতে কাঢ় মাৰিলৈ; তেতিয়া তেওঁ সাৰথিক ক'লে, “তোমাৰ হাত ঘূৰোৱা আৰু মোক এই সৈন্যৰ মাজৰ পৰা উলিয়াই লৈ যোৱা; কিয়নো মই বৰকৈ আহত হ'লো। ৩৪ সেই দিনা বৰ যুদ্ধ হল আৰু গুৰুলি নহোৱালৈকে অৱামীয়াসকলৰ আগত ইস্রায়েল বজাৰ বথত যিহোকে বৰাই হল; আৰু প্ৰায় সূৰ্য মাৰ মোৱা সময়ত তেওঁৰ মৃত্যু হল।

১৯ তাৰ পাছত যিহুদাৰ বজা যিহোচাফটে শাস্তিৰে যিবৃচালেমৰ নিজৰ ঘৰলৈ ঘূৰি আহিলা। ২ তেতিয়া হনানীৰ পুত্ৰ যেহু দৰ্শকে তেওঁৰ লগত সাক্ষাত কৰিবলৈ গ'ল আৰু বজা যিহোচাফটক ক'লে, “দুৰ্জনক সহয় কৰা আৰু যিহোৱাৰ ঘণ কৰোত সকলক প্ৰেম কৰা জানো তোমাৰ উচিত? এই কাৰণে তোমাৰ ওপৰত যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰ আছিছ।” তথাপি তুমি দেশৰ পৰা আচৰো মুৰ্তিৰোৰ উচ্ছৰণ কৰাত আৰু দৈশৰক বিচাৰিবলৈ তোমাৰ মন থিৰ কৰাত তোমাৰ কিছি সতৰ পোৱা গল।” ৪ তাৰ পাছত যিহোচাফটে যিবৃচালেমত বসতি কৰিলৈ; আৰু তেওঁ পুনৰাই লোয়া বেৰ-চেৰাৰ পৰা ইফ্ৰায়িম পৰ্বতীয়া অঞ্চললৈকে লোকসকলৰ মাজত ফুৰি, তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ দৈশৰ যিহোৱাৰ ফালে তেওঁলোকক ঘূৰাই আনিলৈ। ৫ আৰু দেশৰ ভিতৰত গড়েৰে আৰুত যিহুদাৰ আটাইবোৰ নগৰৰ ভিতৰত প্ৰত্যক নগৰত তেওঁ এজন এজনকৈ বিচাৰকত্বা নিযুক্ত কৰিলো। ৬ তেওঁ বিচাৰকৰ্ত্তাৰ সকলক ক'লে, “তোমালোকে যি কৰিবা সেই বিষয়ে সাৰধানে কৰিবা; কিয়নো তোমালোকে লোকসকলৰ কাৰণে নহয় কিন্তু যিহোৱাৰ কাৰণেহে বিচাৰ কৰিবা; বিচাৰত তেওঁ তোমালোকৰ সহযোগী হৰ।” ৭ এতেকে এতিয়া তোমালোকে যিহোৱালৈ ভয় বাখিবা; তোমালোকে সাৰধান হৈ কাৰ্য কৰা কিয়নো আমাৰ দৈশৰ যিহোৱাৰ গুৰিত অন্যায়, কি মুখ চোৱা, কি ভেটি খোৱা নহয়।” ৮ ইয়াৰ উপৰিও, যিহোচাফটে যিবৃচালেমত যিহোৱা-সমষ্টীৱৰ বিচাৰৰ অৰ্থে আৰু বিবাদ ভঙ্গিব অৰ্থে লেবীয়াসকলৰ, পুৰোহিতসকলৰ আৰু ইস্রায়েলৰ কৈদৰ মুখিয়াল কেইজনমানক নিযুক্ত কৰিলো। তেখেতসকল যিবৃচালেমত বাস কৰিলো। ৯ তেওঁ তেখেতসকলক এই আজ্ঞা দিলৈ, বোলে, “তোমালোকে যিহোৱালৈ ভয় বাখি বিশ্বাসীৰূপে সিদ্ধ মনেৰে এইদেৰে কাৰ্য কৰিবা: ১০ বৰ্কপৰাত বিষয়ে বা ব্যৱস্থা ও আজ্ঞাৰ বা বিধি ও শাসন-প্ৰাণীৰ বিষয়ে যি কোনো গোচৰ, নিজ নিজ নগৰত বাস কৰা তোমালোকৰ ভাইসকলৰ পৰা তোমালোকৰ গুৰিত উপস্থিত হ'ব, সেই বিষয়ে তোমালোকে সেই লোকসকলৰ উপদেশ দিবা যাতে তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে দেৱী নহ'ব আৰু তোমালোকৰ ওপৰত আৰু তোমালোকৰ ভাইসকলৰ ওপৰত তাৰ কাৰণে যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰে নাথিকিব; যদি তোমালোকে ইয়াকে কৰা তেতিয়া তোমালোক দেৱীী নহ'ব। ১১ চোৱা, যিহোৱাৰ সকলো বিচাৰত প্ৰধান পুৰোহিত অমৰীয়া আৰু বজাৰ আটাই বিচাৰত যিহুদা-বংশীয় অধ্যক্ষ ইশ্যায়েল পুত্ৰ জৰাদিয়াক তোমালোকৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা হৈছো লেবীয়াসকলো তোমালোকৰ আগত শাসনকৰ্ত্তা হৈ থাকিব। তোমালোকে সাহসেৰে কাৰ্য কৰা আৰু মেন যিহোৱা সাধু লোকসকলৰ সংগী হওঁক।”

২০ তাৰ পাছত মোৱাৰ সস্তান সকল, অম্মোনীয়াৰ সস্তান সকল আৰু তেওঁলোকৰ লগত কিছুমান মায়েনীয়া লোকে যিহোচাফটক এই সহাদ দিলৈ বোলে, “সাগৰৰ সিপাৰে থকা অৱাৰম পৰা অতিশয় অধিক লোক আপোনাৰ বিৰুদ্ধে উঠি আহিছো চাওঁক, তেওঁলোক হচ্ছোন-তামৰত অৰ্থাৎ অয়ন-গদীত আছে।” ৩ তেতিয়া যিহোচাফটে তেওঁলোকে তেওঁ যিহুদাৰ সকলো ফালে উপবাস

যোৰণা কৰিলৈ। ৪ যিহুদাৰ লোকসকলে যিহোৱাৰ আগত সাহায্য যাচ্ছা কৰিবলৈ গোট খালে; যিহুদাৰ আটাই নগৰৰ পৰা লোকসকলে যিহোৱাৰ বিচাৰ কৰিবলৈ আহিল। ৫ যিহোচাফটে যিহোৱাৰ গৃহৰ নতুন চোতালখনৰ আগত যিহুদাৰ আৰু যিবৃচালেমৰ সমাজৰ আগত থিয় হল। ৬ তেওঁ ক'লে, “হে আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ দৈশৰ যিহোৱা, আপুনি জানো স্বৰ্গৰ দৈশৰ নহয় নে? আৰু আপুনিয়েই জানো জাতি সমূহৰ সকলো ৰাজ্যৰ ওপৰত শাসনকৰ্ত্তা নহয়? আপোনাবেই হাতত শক্তি আৰু পুৰাক্ৰম থকাত আপোনাৰ আহিতে কোনেও থিয় হৈ নোৱাৰে। ৭ হে আমাৰ দৈশৰ, আপুনিয়েই জানো আপোনাৰ প্ৰজা ইস্রায়েল লোকসকলৰ আগত পৰা এই দেশ নিবাসীসকলক দূৰ কৰি অৱাহামৰ বংশক চিৰকালৰ বাবে এই দেশ দিয়া নাই? ৮ তেওঁলোকে এই দেশত বাস কৰিছিল আৰু এই ঠাইত আপোনাৰ নামৰ বাবে এক ধৰ্মধাম সাজি লৈ কৈছিল, ৯ ‘আমালৈ যদি অমঙ্গল ঘটে - তৰোৱাল বা বিচাৰ, সিদ্ধ দণ্ড বা মহামাৰী বা আকালে হওঁক তেতিয়া আমি এই গৃহৰ আপোনাৰ আগত আৰু আপোনাৰ আগত (কিয়নো এই গৃহত আপোনাৰ নাম আছে) থিয় হৈ, সক্ষতৰ কালত আপোনাৰ আগত কাতৰেকি কৰিম; তাতে আপুনি সেই বিষয়ে শুনি আমাৰ উদ্বাব কৰিব।’ ১০ এতিয়া চাওঁক, সেই অম্মোন আৰু মোৱাৰ সস্তান সকল আৰু চোৱাৰ পৰ্বতীয়া লোকসকলে যেতিয়া মিচৰ দেশৰ পৰা লোই আংহিছিল তেতিয়া আপুনি তেওঁলোকৰ দেশত ইস্রায়েলক সোমাবলৈ নিদিলে; তেতিয়া ইস্রায়েলে তেওঁলোকৰ পৰা এফলীয়া হল আৰু তেওঁলোকৰ বিনষ্ট নকৰিলো। ১১ এতিয়া চাওঁক, তেওঁলোকে উপকৰণৰ সলনি আমাৰ কেনে অপকাৰ কৰিছে; আপুনি যি উত্তোধীকাৰ আমাক দিলে, আপোনাৰ সেই উত্তোধীকাৰ পৰা তেওঁলোকে আমাক খেদই দিবলৈ আহিছো ১২ হে আমাৰ দৈশৰ, আপুনি তেওঁলোকৰ বিচাৰ নকৰিবা নে? কিয়নো আমাৰ আহিতে সেই যি অধিক অতিশয় লোক সমূহ আহিছে, তেওঁলোকৰ বিবুদ্ধে আমাৰ নিজৰ কেনো সামৰ্থ নাই। আমি যি কৰিব লাগিব, সেই বিষয়ে নাজানো, কেবল আপোনালৈ চাই আছোঁ।” ১৩ এইদেৰে শিঙুসকল, মহিলাসকল আৰু তেওঁলোকৰ সস্তান সকলে সৈতে গোটেই যিহুদা যিহোৱাৰ সাক্ষাতে থিয় হল। ১৪ তেতিয়া সেই সমাজৰ যাজৰ মতোনীয়াৰ বৃদ্ধ পৰিমাণতি, যিবৃচালেমৰ পৰিমাণতি বান্যাব নাতি, জখ্বিৰিয়ৰ পুত্ৰ জহজীয়েল নামেৰে আচক্ষৰ বশেৰ এজন লেবীয়া লোকৰ ওপৰত যিহোৱাৰ আত্মা স্থিতি হ'ল। ১৫ জহজীয়েলে ক'লে, “হে যিহুদা, যিবৃচালেমৰ নিবাসীসকল আৰু হে মহাবাজ যিহোচাফট; তোমালোকে কাণ দিয়া, যিহোৱাই তোমালোকক এই কথা কৈছে: ‘তোমালোকে সেই অতিশয় অধিক লোক কে সমূহক দেখি ভয় নকৰিবা আৰু নিৰুৎসাহ নহ'বা। কিয়নো এই যুদ্ধ তোমালোকৰ নহ'ব।’ হে যিহুদা আৰু যিবৃচালেম, তোমালোকে শাৰী পাতি থিয় দি থাকা আৰু তোমালোকে যিহোৱাৰ সৈতে, যিহোৱাই কৰা নিতাৰ দেখিবা তোমালোকে ভয় নকৰিবা আৰু নিৰুৎসাহ নহ'বা। কাইলৈ তেওঁলোকৰ বিবুদ্ধে লোই যোৱা, কিয়নো যিহোৱা তোমালোকৰ লগত আছে।’” ১৬ তোমালোকে কাইলৈ তেওঁলোকৰ প্ৰয়োজন নহ'ব। হে যিহুদা আৰু যিবৃচালেম, তোমালোকে শাৰী পাতি থিয় দি থাকা আৰু তোমালোকে যিহোৱাৰ সৈতে, যিহোৱাই কৰা নিতাৰ দেখিবা তোমালোকে ভয় নকৰিবা আৰু নিৰুৎসাহ নহ'বা। কাইলৈ তেওঁলোকৰ বিবুদ্ধে লোই যোৱা, কিয়নো যিহোৱা তোমালোকৰ লগত আছে।’” ১৮ তেতিয়া যিহোচাফটে মূৰ দেৱাই মাটিলৈ মুখ কৰি প্ৰণিপাত কৰিলো। তেতিয়া যিহুদাৰ সকলো লোক অৱু যিবৃচালেম নিবাসীসকলে যিহোৱাৰ আগত উভুৰি হৈ পৰি তেওঁ প্ৰণিপাত কৰিলৈ। ১৯ কহাতৰ বশেৰ আৰু কোৱহৰ বংশৰ লেবীয়াসকলে তেতিয়া উঠি থিয় হৈ কৰিব আৰু অতিশয় বৰ মাত্ৰে ইস্রায়েল দৈশৰ যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলো। ২০ পাছত তেওঁলোকে বাতিপুৰাতে উঠি তকোৱাৰ মৰুপ্ৰান্তলৈ ওলাই গ'ল। ওলাই যোৱা সময়ত, যিহোচাফটে থিয় হৈ ক'লে, “হে যিহুদা আৰু যিবৃচালেম নিবাসীসকল, মোলৈ কাণ দিয়া! তোমালোকে নিজ দৈশৰ যিহোৱাৰ বিশ্বাস কৰা, তাতে তোমালোক সমৰ্থন পৰা আৰু তেওঁ লগত আছে।” ২১ তাৰ পাছত তেওঁলোকে লোকসকলৰ সৈতে মন্ত্ৰণা কৰি ৰণলৈ সাজু হোৱাসকলৰ আগে আগে “যিহোৱাৰ স্তুতি গান কৰা; কিয়নো তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে

থাকে”, এই কথা কৈ কৈ, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গীত গাবলৈ আৰু পৰিত্ৰ শোভাৰে যিহোৱাৰ প্ৰণংসা কৰিবলৈ কিছুমান লোকক নিযুক্ত কৰিলৈ। ২২ যেতিয়া তেওঁলোকে গীত গাবলৈ আৰু প্ৰশংসা কৰিবলৈ আৰাস্ত কৰিলৈ, তেওঁয়া যিহুদাৰ বিবুদ্ধে অহা অম্মোনৰ আৰু মোৱাৰৰ সন্তান সকলৰ বিবুদ্ধে যিহোৱাই গুপু ঠাইত খাপ দি থকা শক্রৰ সেনাসকলক নিযুক্ত কৰিলৈ; তাতে তেওঁলোক পৰাস্ত হল। ২৩ কিয়নো অম্মোনৰ আৰু মোৱাৰৰ সন্তান সকলে নিঃশব্দে বিনষ্ট আৰু সংহার কৰিবলৈ, চেয়ীৰ-নিবাসীসকলৰ বিবুদ্ধে উঠি আহিছিল যেতিয়া তেওঁলোকে চেয়ীৰ নিবাসীসকলক সংহার কৰি উঠিছিল, তেওঁয়া তেওঁলোকে নিজৰ মাজতে ইজনে সিজনক বিনষ্ট কৰিলৈ। ২৪ যিহুদাৰ লোকসকলে যিহোৱা মৰুপ্ৰাপ্তৰ প্ৰহৰী-দুলৈ আছিল, তেওঁয়া তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ পৰা সেই অতিশয় লোক সকলৰ সৈন্যদললৈ মুখ ঘূৰাই চাই দেখিলৈ যে, তেওঁলোক মৰা শ হৈ মাটিত পৰি আছে; বক্ষা পোৱা এজনো নাই। ২৫ তেওঁয়া যিহোচাফট আৰু তেওঁৰ লোকসকলে তেওঁলোকৰ লুটদ্বাৰ্য আনিবলৈ গৈ শৰৰ লগত বহুত সম্পত্তি আৰু বহুম্যুল্য বাখৰ পালো। তেওঁলোকে সেইবোৰ নিজৰ বাবে তেওঁলোকৰ গীত পৰা উলিয়াই আনিলো। তাতে ইমান ধৰ্ম হ'ল যে তেওঁলোকৰ যিমান ধৰ্ম কঢ়িয়াৰ পৰা ক্ষমতা আছিল তাতোকৈয়ো অধিক ধন তেওঁলোকে বৈ নিলো। সেই লুটদ্বাৰ্য ইমান অধিক আছিল যে সেইবোৰ লৈ যাবলৈ তেওঁলোকৰ তিনি দিন লাগিল। ২৬ তাৰ পাছত চৰ্তুৰ্থ দিনা তেওঁলোকে বৰাখা উপত্যকাত গোট খালো সেই ঠাইত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিলৈ আৰু সেই কাৰণে আজিলোকে সেই ঠাই বৰাখা উপত্যকাৰ বুলি প্ৰখ্যাত আছে। ২৭ তাৰ পাছত যিহুদাৰ আৰু যিচূলোমৰ প্ৰতিজন লোকে আৰু তেওঁলোকৰ অহাগামী যিহোচাফটে আনন্দেৰে যিচূলামেলৈ ঘূৰি আহিবলৈ নিশ্চিত কৰিলৈ; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁলোকৰ শক্রবোৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ অনন্দিত কৰিছিল। ২৮ তাতে তেওঁলোকে মেৰল, বীণা আৰু তুৰী বজাই যিচূলামেলৈ যিহোৱাৰ গৃহলৈ আছিল। ২৯ যিহোৱাই ইস্রায়েলৰ শক্রবোৰ বিবুদ্ধে যুদ্ধ কৰা কথা আন আন দেশৰ সকলো লোকে শুনি, দীৰ্ঘৰ প্ৰতি ভয় পালো। ৩০ এইদৰে যিহোচাফটৰ বাজ্য সুষ্ঠিৰ হ'ল; কিয়নো তেওঁৰ দীৰ্ঘৰে তেওঁক চাৰিওফালে শান্তি দিছিল। ৩১ যিহোচাফটে যিহুদাৰ ওপৰত রাজজৰ্ত কৰিলৈ। তেওঁ প্ৰতিশ্ৰুত বছৰ বয়সত বজা হৈ, যিচূলামেলত পঢ়িশ বছৰ বাজ্তু কৰিলে। তেওঁৰ মাত্ৰ চিলহীৰ জীয়েক অজুৱা আছিল। ৩২ তেওঁ তেওঁৰ পিতৃ আচাৰ পথত চলিছিল, আৰু তেওঁৰ পৰা নৃূৰি, যিহোৱাৰ সাক্ষাতে সদাচাৰণ কৰিছিল। ৩৩ তথাপি পিতৃবিদ্ধ ঠাইবোৰ গুড়ুটাৰ নহ'ল আৰু তেওঁলোকে তেওঁয়াও নিজৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ দুষ্খবলে নিজ নিজ মন যুগ্মত নকৰিলো। ৩৪ যিহোচাফটৰ অন্যন্য গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়বোৰে প্ৰথমৰে পৰা শেষলৈকে ইস্রায়েলৰ বজাসকলৰ বুৰজীৰ লগতে হোনাৰ পুত্ৰ যেহৰ ইতিহাস-পুস্তকখনিত লিখা আছে। ৩৫ ইয়াৰ পাছত যিহুদাৰ বজা যিহোচাফটে ইস্রায়েলৰ অতি দুৰাচাৰী অহজিয়া বজাৰ লগত যোগ দিলো। ৩৬ বিশেষকৈ তেওঁ সাগৰলৈ যাবৰ কাৰণে জাহাজ সজাৰ আৰে, তেওঁৰ লগত যোগ দিলো। তেওঁলোকে ইচ্চিয়োন-গেৰৰত কেইবাখনে জাহাজ সজিলো। ৩৭ তেওঁয়া মাৰেচাৰ দোদাৰাবৰ পুত্ৰ ইলীয়েজৰ যিহোচাফটৰ বিবুদ্ধে এই ভাৰবাণী প্ৰাচাৰ কৰিলৈ; তেওঁ ক'লে, “কিয়নো তুমি অহজিয়াৰ লগত যোগ দিলা, এই কাৰণে যিহোৱাই তোমাৰ কাৰ্যবোৰ ধংস কৰিলৈ।” তাতে সেই জাহাজবোৰ ভঙ্গ হ'ল যাতে তেওঁলোক অন্য দেশৈল যাব নোৱাৰে।

২১ পাছত যিহোচাফটে তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ সৈতে নিন্দিত হোৱাত দায়ুদৰ নগৰত তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগতে তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল; তাতে তেওঁৰ পুত্ৰ যিহোৱাম তেওঁৰ পদত বজা হ'ল। ২ অজৱিয়া, যিহীয়েল, জখৰিয়া, অজৱিয়া, মীথায়েল আৰু চক্টিয়া নামেৰে যিহোচাফটৰ পুত্ৰ যিহোৱাৰ কেইবাজনো ভায়েক আছিলো তেওঁলোক আটাইকেইজনেই ইস্রায়েলৰ বজা যিহোচাফটৰ পুত্ৰ আছিল। ৩ তেওঁলোকৰ পিতৃয়ে প্ৰতিজনকে অধিক সম্পত্তি, অৰ্থাৎ বৃপ, সোগ, বহুমূলক বস্তু আৰু যিহুদা দেশত থকা সুসজিত গড়েৰে আৰু নগৰবোৰ দান

কৰিছিল; কিন্তু যিহোৱাম তেওঁৰ জেষ্ঠ্য পুত্ৰ হোৱাৰ বাবে তেওঁক তেওঁৰ বাজসিংহাসন দিলৈ। ৪ যেতিয়া যিহোৱামে নিজৰ পিতৃৰ সিংহাসনত বাজতু কৰি নিজকে বেলাবৰ বজাৰূপ প্ৰতিষ্ঠা কৰি লৈলৈ, তেওঁয়া তেওঁ নিজৰ আটাইকেইজন ভাইক আৰু ইস্রায়েলৰ কেইবাজনো অধ্যক্ষক তৰোৱালেৰে বধ কৰিছিল। ৫ যিহোৱামে বাজতু আৰাস্ত কৰিলৈ বসময়ত তেওঁৰ বসম বৰিশ বছৰ আছিল আৰু তেওঁ যিচূলামেত আঠ বছৰলৈ বাজতু কৰিছিল। ৬ তেওঁ আহাবৰ বংশৰ নিচিনাকৈ ইস্রায়েলৰ বজাসকলৰ পথত চলিছিল; কিয়নো তেওঁ আহাবৰ জীয়েক তেওঁৰ পত্নী বৃপে লৈছিল; আৰু তেওঁ যিহোৱাই দৃষ্টিত কেৱল কু-আচৰণ কৰিছিল। ৭ তথাপি দায়ুদৰ লগত যিহোৱাই কৰা নিয়ম-জৰুৰিৰ কাৰণে যিহোৱাই দায়ুদৰ বংশক বিনষ্ট নকৰিলৈ; তেওঁক আৰু তেওঁৰ সন্তান সকলক চিৰকাললৈকে এক জীৱন দিম বুলি তেওঁ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল। ৮ তেওঁৰ বাজতুৰ সময়ত ইদোমীয়া লোকসকলো যিহুদাৰ অধীনত থাকিবলৈ অস্বীকাৰ কৰি নিজৰ ওপৰত এজন বজা পাতি লৈছিল। ৯ তেওঁয়া যিহোৱামে তেওঁৰ সেনাপতিসকলৰ সৈতে সকলো বৰ্থ লগত লৈ যাত্রা কৰিলৈ। তাতে তেওঁ বাতিয়েই উঠি তেওঁক আৰু তেওঁৰ বৰ্থৰ সেনাপতিসকলক বেৰি ধৰা ইদোমীয়াসকলক প্ৰহাৰ কৰিলৈ। ১০ এইদৰে ইদোমীয়াসকল আজিলোকে যিহুদাৰ অধীনত থাকিবলৈ অস্বীকাৰ কৰি সদায় বিদ্ৰোহ কৰি থাকিলৈ সেই একে সময়তে লিবনায়ো তেওঁৰ অধীনত থাকিবলৈ অস্বীকাৰ কৰি বিদ্ৰোহ আচৰণ কৰিলৈ, কিয়নো যিহোৱামে তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ দুষ্খৰ যিহোৱাক ত্যাগ কৰিছিল। ১১ আনকি যিহোৱামে যিহুদাৰ পৰ্বতসমূহত পিতৃবিদ্ধ ঠাইবোৰ স্থাপন কৰিলৈ; তেওঁ যিচূলামেল নিবাসীসকলক বাচিদৰ কৰালৈ এইদৰে তেওঁ যিহুদাৰ অপথে নিলো। ১২ পাছত যিহোৱামেলৈ এলিয়া ভাৰবাদীৰ পৰা এখন পত্ৰ আছিলা। তাত এইদৰে কৈছিল, “তোমাৰ ওপৰ পিতৃ দায়ুদৰ দুষ্খৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তুমি তোমাৰ পিতৃ যিহোচাফটৰ পথত বা যিহুদাৰ আজা বজাৰ পথত নচিলিলা, ১৩ কিন্তু ইস্রায়েলৰ বজাসকলৰ পথত চলিলা আৰু আহাবৰ বংশই কৰা নিচিনাকৈ যিহুদাক আৰু যিচূলামেলৰ নিবাসীসকলক বাচিদৰীৰ দৰে আচৰণ কৰিবলৈ দিলা - আৰু তোমাতকৈ উত্তম তোমাৰ পিতৃ-বংশৰ যি ভাইস্কল, তেওঁলোককো তৰোৱালেৰে বধ কৰিলা - ১৪ চোৱা, এই কাৰণে যিহোৱাই তোমাৰ প্ৰজা, তোমাৰ সন্তান সকলক, তোমাৰ পৃথিবীসকলক আৰু তোমাৰ সকলো সম্পত্তি এটা ভয়ংকৰ মহামাৰীৰ আধাত কৰিব। ১৫ তুমি নিজেও নাড়ীৰ বোগত দিলৈ দিনে অতিশয় বেদনা পালো; শেষত সেই বোগতে তোমাৰ নাড়ী-ভুৰু ওলাই পৰিব।” ১৬ যিহোৱাই যিহোৱাম অহিতে পালেষীয়া আৰু কুচীয়াৰ ওচৰত থকা আৰবীয়া লোকসকলৰ মন উটটাই পেলালো। ১৭ তাতে তেওঁলোকে যিহুদাৰ বিবুদ্ধে আহি গত ভংগ কৰি, বাজ-গতু পোৱা সকলো সম্পত্তিবোৰ লৈ গলা। আনকি তেওঁলোকে তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আৰু লগতে তেওঁৰ পঞ্চাসকলকৈ লৈ গলা তাতে তেওঁৰ কণিষ্ঠ পুত্ৰ যিহোৱাজৰ বাহিৰে তেওঁৰ এটাৰ ওপু অৱৰশিষ্ট নাথাকিল। ১৮ এই সকলো ঘটনাৰ পাছত, সুস্থ কৰিব নোৱাৰা নাড়ীৰ বোগতে যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিলৈ। ১৯ তাতে কালক্রমে দুৰ্বছৰৰ পাছত তেওঁৰ নাড়ী-ভুৰু সেই বোগত ওলাই পৰিল আৰু তেওঁ অৰ্থত যিন্দিয়াৰ মন উটটাই পেলালো। ২০ তাতে তেওঁলোকে যিহুদাৰ বিবুদ্ধে যিহোৱাই তেওঁৰ পত্নী অৰ্থাৎ পুত্ৰ যিহোৱামেলৰ নামেৰে আছিলো কৈছিল। ২১ তেওঁলোকে যিহোৱামেলৰ কেইবাজনো আৰাস্ত কৰিলৈ। ২২ তেওঁয়া যিচূলামেলৰ নিবাসীসকলকে যিহোৱাম কনিষ্ঠ পুত্ৰ অহজিয়াক তেওঁৰ পদত বজা পালিলৈ; কাৰণ আৰবীয়াসকলৰ সৈতে ছাউনিলৈ অহা লোকৰ দলটোৱে তেওঁৰ আটাই কেইজন বৰ পুত্ৰক বধ কৰিছিল। সেয়েহে যিহুদাৰ বজা যিহোৱাম পুত্ৰ অহজিয়া বজা হ'ল। ২ অহজিয়াই বিয়ালিশ বছৰ বয়সত বাজতু আৰাস্ত কৰিছিল; তেওঁ যিচূলামেলত আঠ বছৰ বাজতু কৰিলৈ; তেওঁ মৃত্যু হোৱাত কাৰো মনত দুখ নালাগিলা লোকসকলে তেওঁক দায়ুদৰ নগৰত মৈদাম দিলৈ, কিন্তু বজাসকলৰ বাজকীয়া মৈদাম ঠাইত নিদিলৈ।

দিছিল, আবু তেওঁ আহাবৰ বংশৰ পথত চলি কু-আচৰণ কৰিছিল। ৪ আহাবৰ বংশৰ লোকসকলৰ নিচিনাকৈ তেওঁ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰিছিল, কাৰণ তেওঁ পিতৃৰ মৃতৰ পাছত তেওঁলোকেই তেওঁ পৰামৰ্শ দিওঁতা অংছিল, আবু তেওঁলোকেই তেওঁক বিনাশ কৰিলৈ। ৫ তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰামৰ্শ অনুসৰণ কৰিলৈ; তেওঁ ইহায়েলৰ বজা আহাবৰ পুত্ৰ যিহোৱাৰ লগত বামো-গিলিয়ানত অৰামৰ বজা হজায়েলৰ বিবুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ গ'ল। তাতে অৰামীয়াসকলে যোৰামক আঘাত কৰিলৈ। ৬ এই হেতুকে, তেওঁ অৰামৰ বজা হজায়েলে সৈতে যুদ্ধ কৰা সময়ত, অৰামীয়াসকলে বামাত তেওঁক যি আঘাত কৰিছিল, সেই ঘা-বোৰৰ পৰা সুস্থ হ'বলৈ তেওঁ যিজ্ঞিয়েললৈ ঘূৰি আছিল। তেতিয়া যিহুদাৰ বজা যিহোৱাৰ পুত্ৰ অজৱিয়াই আহাবৰ পুত্ৰ যোৰামক চাৰলৈ যিজ্ঞিয়েললৈ নামি গ'ল; কিয়নো তেওঁক আঘাত কৰা হৈছিল। ৭ কিন্তু অহজিয়াই যোৰামৰ ওচৰলৈ যোৰামৰ কাৰণে দৈশৰৰ পৰা তেওঁলৈ বিনাশ আছিল, কিয়নো তেওঁ যেতিয়া আহিছিল, তেতিয়া তেওঁ আবু যিহোৱাৰে নিমচীৰ পুত্ৰ যেহুক আক্ৰমণ কৰিবলৈ লওলাই আছিল। কিয়নো যেহুক আহাবৰ বংশ উচ্ছল কৰিবৰ বাবে যিহোৱাই অভিযোগ কৰিছিল। ৮ পাছত যেহুৰে যি সময়ত আহাবৰ বংশৰ ওপৰত দৈশৰ দণ্ড সাধিছিল, সেই সময়ত তেওঁ যিহুদাৰ অধ্যক্ষসকলক আবু অহজিয়াৰ পৰিচৰ্যা কৰোঁতা তেওঁৰ ভায়েকসকলৰ পুত্ৰসকলক পাই বধ কৰিছিল। ৯ পাছত তেওঁ অহজিয়াক বিচাৰিলৈ; লোকসকলে তেওঁক চমৰিয়াত লুকাই থকা অৰস্থত ধৰি যেহু ওচৰলৈ আনি তেওঁক বধ কৰিলৈ লোকসকলে তেওঁক মৈদাম দিক'লৈ ৰোলে, "যি যিহোচাফটে তেওঁৰ সকলো মনে সৈতে যিহোৱাক বিচাৰিছিল, তেওঁ সেই জনৰ সন্তান।" তাতে সেই বাজাভাৰ ল'বলে অহজিয়াৰ বংশৰ মাজত কাৰোৱ সমৰ্থ নাছিল। ১০ অহজিয়াৰ মাক অথলিয়াই তেতিয়া নিজৰ পুত্ৰৰ মৃত্যু হোৱা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ উঠি যিহুদাৰ গোটাই বাজ-বংশক সংহার কৰিলৈ। ১১ কিন্তু বজাৰ জীয়েক যিহোচাবতে অহজিয়াৰ পুত্ৰ যোৰাচক বধ কৰিবলগীয়া বাজকেৰসকলৰ মাজৰ পৰা চূৰ কৰি আনিলে, আবু তেওঁক ধাইমাকে সৈতে বিছোৱা থকা কোঁটালি এটাত রাখি হলা এইদেৱ যিহোৱাদাৰ পুৰোহিতৰ পৰ্যায়, যিহোৱাৰ বজাৰ জীয়েক আবু অহজিয়াৰ ভন্যীয়েক সেই যিহোচাবতে যোৰাচক অথলিয়াৰ পৰা লুকুবালো যাতে বাণীয়ে তেওঁক বধ কৰিব নোৱাৰে। ১২ পাছত তেওঁ তেওঁলোকে সৈতে দৈশৰ গৃহত হৰছৰ লুকাই থাকিল; সেই সময়ত অথলিয়াই দেশৰ ওপৰত বাজতু কৰিছিল।

২৩ পাছত সগুম বছৰত যিহোৱাই প্ৰভাৱশালীৰে কাৰ্য কৰিলৈ তেওঁ শতপতিসকলক, যিহোৱাৰ পুত্ৰ অজৱিয়াক; যিহোৱানৰ পুত্ৰ ইশায়েলক; ওবেদৰ পুত্ৰ অজৱিয়াক; দায়াৰ পুত্ৰ মাচেয়াক; আবু জিৱীৰ পুত্ৰ ইলীচাফটক লৈ নিজৰে সৈতে এটি নিয়ম কৰিলৈ। ২ তাৰ পাছত তেওঁলোকে যিহুদা দেশত ফুৰি, যিহুদাৰ সকলো নগৰৰ পৰা লৈবীয়াসকলক আবু ইহায়েলৰ পিতৃ-বংশৰ মুখীয়ালসকলক গোটাই লৈ তেওঁলোকে যিৰচুলেমেলৈ আছিল। ৩ পাছত গোটাই সমাজে দৈশৰ গৃহত বজাৰ লগত এটি নিয়ম কৰিলৈ। যিহোৱাই তেওঁলোকক কলে, "চোৱা, দায়ুদৰ সন্তান সকলৰ বিষয়ে কোৱা যিহোৱাৰ বাক্য অনুসৰে বজাৰ পুৱাই বাজতু কৰিব।" ৪ এইটোৱেই হেচে তোমালোকে কৰিবই লাগিব; তোমালোকৰ পুৰোহিত আবু লৈবীয়াসকলৰ যিমান লোক বিশ্বাম-বাৰত সেৱা কৰিব তেওঁলোকক তিনি ভাগৰ এভাগে দুৱৰী হ'ব; ৫ দিবিয়ত ভাগ বাজগৃহত থাকিব; আবু তৃতীয় ভাগে প্ৰৱেশ দুৱাৰত থাকিবা সকলো লোক যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰা নমাই আনিলে, ৬ কিন্তু পুৰোহিতসকল আবু পৰিচৰ্যা কৰোঁতা লৈবীয়াসকলৰ বাহিৰে আন কোনো লোকক যিহোৱাৰ গৃহত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ নিদিবা; তেওঁলোকহে সকলোৰে যিহোৱাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিব লাগিব। ৭ আবু লৈবীয়াসকলৰ প্ৰতিজনে নিজ হাতত অন্তৰে বজাৰক আবিৰ বাধিৰ লাগিবা যি জন লোকেই গৃহৰ ভিতৰত সোমাৰ, তেওঁক বধ কৰা হওঁকা বজাই যেতিয়া ভিতৰলৈ আহে বা বাহিৰলৈ ওলাই যায়, তেতিয়া তোমালোকে তেওঁৰ লগে লগে থাকিবা।" ৮ তাতে

যিহোৱাদাৰ পুৰোহিতে যি যি আজ্ঞা দিছিল, লৈবীয়াসকল আবু গোটেই যিহুদাই সেইদৰে সকলো সেৱা কৰিলৈ তেওঁলোক প্ৰতিজনে বিশ্বাম বাবে সোমোৱা আবু বিশ্বাম বাবে ওলোৱা নিজ লোকসকলক ল'লে, কিয়নো যিহোৱাদাৰ পুৰোহিতে পাল আদায় হোৱা লোকসকলক বিদায় নিদিলে। ৯ তাৰ পাছত দায়ুদ বজাৰ যি যি বৰচা, ঢাল আবু বাবু দৈশৰ গৃহত আছিল, যিহোৱাদাৰ পুৰোহিতে সেইবোৰে শতপতিসকলক দিলে। ১০ তেওঁ সকলো লোকক গৃহৰ সেৱা কাৰণ পৰা বাবু কাষলৈকে যজ্ঞবেদীৰ আবু গৃহৰ মাজ হাইত বজাৰ চাৰিওফালে বাখিলে; তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনৰ হাতত অন্তৰে আছিল। ১১ তাৰ পাছত তেওঁলোকে বাজকেৰৰ বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি, তেওঁৰ মূৰত কিবৰীত আবু হাতত সাক্ষ্যপুন্তক দিত তেওঁক বজা পাতিলৈ আবু যিহোৱাদাৰ তেওঁৰ পুত্ৰসকলে তেওঁক অভিযোগ কৰিলৈ তেওঁলোৱাৰে ক'লে, "বজা চিৰজীৱি হাইক।" ১২ যেতিয়া অথলিয়াই লোকসকলক লৈবাচপৰা কৰা আৰু বজাৰক প্ৰশংসা কৰি চিৰব-বাখৰ কৰা শুণিলৈ তেওঁ যেতিয়া তেওঁ যিহোৱাৰে গৃহলৈ লোকসকলৰ ওচৰলৈ আছিল, ১৩ আবু চাই দেখিলে যে, সোমোৱা ঠাইত বজা নিজ সন্তুষ্টটোৰ ওচৰত থিয়ে হৈ আছে আবু শতপতিসকল ও তুৰী বজোৱাসকল বজাৰ ওচৰত আছে। দেশৰ সকলো লোকসকলে আনন্দ কৰি আছিল, তুৰী বজাৰই আছিল আবু প্ৰশংসা কৰিব জনা নিপণ গায়কসকলে বাদ্যযন্ত্ৰলৈ গীত গাই আছিল। তেতিয়া অথলিয়াই নিজৰ কাপোৰ ফালি, "বাজডোহাই! বাজডোহাই!" বুলি চিৰবি চিৰবি ক'লে। ১৪ কিন্তু যিহোৱাদাৰ পুৰোহিতে সৈন্যৰ অধ্যক্ষ শতপতিসকলক বাহিৰলৈ আনি ক'লে, "তাইক দুই শাৰীৰ মাজেদি বাহিৰলৈ লৈ যোৱা; যি জন লোক তাইৰ পাছত যাব, তেওঁক তাৰোৱালৈৰে বধ কৰা হওক।" কিয়নো পুৰোহিতে কৈছিল, "যিহোৱাৰ গৃহৰ ভিতৰত তাইক বধ নকৰিবা।" ১৫ তেতিয়া লোকসকলে তেওঁৰ বাবে বাট এবি দিলে আবু তেওঁ অশ-দূৰাৰৰ সেৱোৱা ঠাইলৈ গৈ বাজগৃহত সোমাল আবু সেই ঠাইতে তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিলৈ। ১৬ তাৰ পাছত লোকসকলে যেন যিহোৱাৰ প্ৰজা হয়, এই ভাৰেৰে যিহোৱাদাই নিজৰ আবু আটাই প্ৰজা ও বজাৰ মাজত এটি নিয়ম কৰিলৈ। ১৭ তেতিয়া সকলো লোক বালৰ ঘৰলৈ গৈ সেই ঘৰ ভাড়ি পেলালো তাতে তাৰ বেদী ও ঘৰ্তিৰোৰ ডোখৰ ডেখৰ কৰিলৈ আবু দেনীবোৰৰ আগত বালৰ পুৰোহিত মন্তনক বধ কৰিলৈ। ১৮ আবু দায়ুদৰ আদেশ অনুসৰে, আনন্দেৱে আবু গানেৰে সৈতে, মোচিৰ ব্যৱহাৰত লিখামতে, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি উৎসর্গ কৰিবলৈ, দায়ুদে যিহোৱাৰ গৃহত যি লৈবীয়া পুৰোহিতসকলক ভাগ ভাগ কৰি দিছিল, তেওঁলোকৰ হাতত যিহোৱাদাই যিহোৱাৰ গৃহৰ কাৰ্য্যভাৰ বাবে তেওঁলোকক নিযুক্ত কৰিলৈ। ১৯ যাতে কোনো প্ৰকাৰ অশুলি লোকে যেন নোমায়, এই কাৰণে তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহৰ আটাই দূৱাৰত দূৱৰী বাখিলে। ২০ পাছত যিহোৱাদাই শতপতিসকলক, মান্যৰন্ত লোকসকলক, লোকসকলৰ শাসনকৰ্ত্তসকলক আৰু দেশৰ সকলো লোকক লগত লৈ বজাৰ যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰা নমাই আনিলে, তেওঁলোকে ওপৰ দুৱাৰেনি আৰি বাজ গৃহত সোমাই বাজ সিংহাসনত বজাৰ বহুৱালৈ। ২১ তেতিয়া দেশৰ সকলো মানুৰে আনন্দ কৰিলৈ আবু নগৰ সুখিলৈ থাকিল। কিন্তু অথলিয়াক হ'লে লোকসকলে তাৰোৱালৈৰে বধ কৰিলৈ।

২৪ যোৱাচে সাত বছৰ বয়সত বজা হৈ, যিৰচুলেমত চল্পিশ বছৰ কাৰ্য্যভাৰ বাবে তেওঁলোকক নিযুক্ত কৰিলৈ। ১৯ যাতে কোনো প্ৰকাৰ অশুলি লোকে যেন নোমায়, এই কাৰণে তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহৰ আটাই দূৱাৰত দূৱৰী বাখিলে। ২০ পাছত যিহোৱাদাই শতপতিসকলক, মান্যৰন্ত লোকসকলক, লোকসকলৰ শাসনকৰ্ত্তসকলক আৰু দেশৰ সকলো লোকক লগত লৈ বজাৰ যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰা নমাই আনিলে, তেওঁলোকে ওপৰ দুৱাৰেনি আৰি বাজ গৃহত সোমাই বাজ সিংহাসনত বজাৰ বহুৱালৈ। ২১ তেতিয়া দেশৰ সকলো মানুৰে আনন্দ কৰিলৈ আবু নগৰ সুখিলৈ থাকিল। এই কাৰ্য্যভাৰ প্ৰেৰণ কৰিবলৈ যেন নোমায়, তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে যিহোৱাদাই দেশৰ সকলোৱাৰে বধ কৰিবলৈ গোটাই তেওঁলোকক ক'লে, 'তোমালোকে যিহোৱাদাই দুজনী ছোৱালী বাছি লৈ যোৱাচৰ লগত বিয়া দিলে; তাতে তেওঁৰ ওপৰ দুৱাৰেনি আৰি বাজ গৃহত সোমাই বাজ সিংহাসনত বজাৰ বহুৱালৈ। ২২ যিহোৱাৰ গৃহ আগত দৰে পুনৰ্পতিষ্ঠা কৰিবলৈ যোৱাচে হিংৰ কৰিলৈ। ২৩ তেওঁ পুৰোহিত আবু লৈবীয়াসকলক গোটাই তেওঁলোকক ক'লে, 'তোমালোকে যিহোৱাদাই পুৰোহিত যিহোৱাদাক মতাই আনি ক'লে, 'সাক্ষ্য ফলিৰ তম্বুৰ বাবে দৈশৰ দাস মেচিয়ে আৰু ইহায়েলৰ সমাজে নিৰূপণ'

করা কর যিহুদা আবু যিরুচালেমের পরা আনিবলৈ তুমি লেবায়সকলক
কিয়ে কোরা নাই?" ৭ কিয়নো সেই দুটি ত্বরোতা অথলিয়ার পুত্রকেহতে
ঈশ্বরের গৃহ ভঙ্গিল আবু যিরোবার গৃহত থকা আটাই পরিত্বে বস্ত লৈ
বাল দেরতার কাণ্ডে খৰচ করিছিল। ৮ গভিতে বজাই আজ্ঞা কৰাত,
তেওলোকে এটা চন্দুক সাজি তাক যিহোবার গৃহের দুরাবমুখের বাহির
ফালে রাখিলে। ৯ আবু ঈশ্বরের দাস মোচিয়ে মুরুপ্রাপ্ত ইস্রায়েলের ওপৰত
যি বাধ্যতামূলক কৰ স্থির করিছিল, তাক যিহোবার উদ্দেশ্যে আনিবলৈ,
যিহুদা আবু যিরুচালেমের সকলো ফালে ঘোষণা কৰা হল। ১০ তাতে
আটাই অধ্যক্ষসকলে আবু সকলো প্রজাই আনদেবে তাক আনি, কাৰ্য
শেষ মোহোরালোকে চন্দুকত দি থাকিল। ১১ আবু লেবায়সকলৰ হতুয়াই
চন্দুকটো বজাৰ মিযুক্ত লোকসকলৰ ওচৰলৈ নিয়া সময়ত যেত্যাই তাৰ
ভিতৰত অনেক বৃপ্ত দেখে, বাজলিখকে আবু প্ৰধান পুৰোহিতৰ মিযুক্ত
এজন লোকে আহি চন্দুকটো অজৰাই তাক খালি কৰি, পুনৰাই দািভি নি
তাৰ নিজ ঝাঁইত বাখেগৈ; দিনে দিনে এইদৰে কৰি তেওলোকে অনেক
বৃপ্ত গোটালৈ। ১২ পাছত বজা আবু যিহোয়াদাই যিহোবার গৃহে পৰিচৰ্যা
কৰা লোকসকলক সেই বৃপ্ত দিলো। তেওলোক যিহোবার গৃহ আগৰ দৰে
কৰি বাখিবৰ বাবে ভাড়া কৰি অনা বাজিমতী আৰু কাঠমতী আবু যিহোবার
গৃহ মেৰামত কৰিবৰ বাবে লোহাৰ আবু পিতৄলৰ কাম কৰোতাসকল
আছিল। ১৩ তাতে কাম কৰোতে সকলো কাম কৰাত, তেওলোকৰ দ্বাৰাই
সম্পূর্ণকৈ কাৰ্য সমাপ্ত কৰা হৈল, এইদৰে তেওলোকে ঈশ্বৰের গৃহ আচল
নৱ্যাত মজবুত কৰি প্ৰতিষ্ঠা কৰিলে। ১৪ কাম কৰি এটোৱাৰ পাছত,
তেওলোকে বাকী থকা বৃপ্তখিনি বজা আবু যিহোয়াদার আগগলৈ আনিলো
তাৰ দ্বাৰাই যিহোবার গৃহে বাবে নানা পাত্ৰ, অৰ্থাৎ পৰিচৰ্যা কৰা পাত্ৰ
আবু হোম কৰা পাত্ৰ আবু পিলায়া আদি সোণৰ আবু বৃপ্ত পাত্ৰ সজা
কাৰ্যত ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল। আবু যিহোয়াদার দিনৰ সকলো সময়তে
যিহোবার গৃহত সদায় হোম-বলি দিয়া হৈছিল। ১৫ পাছে যিহোয়াদাই
বৃদ্ধ হৈ সম্পূর্ণ আয়ুস পাই মৰিল; মৃত্যুৰ সময়ত তেওঁৰ এশেন্সি বছৰ
বয়স আছিল। ১৬ তেওলোকে তেওঁক দায়ুদৰ নগবৰত বজাসকলৰ লগত
মেদাম দিলে; কিয়নো তেওঁ ইস্রায়েলৰ মাজত আবু ঈশ্বৰের সম্পর্কে ও
ঈশ্বৰের গৃহের সম্পর্কে মঙ্গলজনক কাৰ্য কৰিছিল। ১৭ যিহোয়াদার মৃত্যুৰ
পাছত, যিহুদাৰ অধ্যক্ষসকলে আহি বজাক প্ৰণিপাত কৰিলো তেওয়া
বজাই তেওলোকৰ কথা শুনিলে। ১৮ তেওলোকে তেওঁলোকৰ ওপৰ
পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোবার গৃহ ত্যাগ কৰি, আচৰে মুক্তিৰোক আবু
নানা প্ৰতিমাবেক পূজা কৰিবলৈ ধৰিলো তেওলোকৰ সেই দোষৰ
কাৰণে যিহুদালৈ আবু যিরুচালেমলৈ ঈশ্বৰে ক্ৰেষ্ট আছিল। ১৯ তথাপি
যিহোয়ালৈ তেওলোক ওভাটাই আনিবৰ বাবে তেওঁ ভাৰবাদীসকলৰক
তেওলোকৰ ওচৰলৈ পঞ্চায়াই দিলে আবু তেওলোকে তেওঁলোকৰ অহিতে
সাক্ষ দিলে, কিন্তু তেওলোকে তাক শুনিবলৈ আমান্তি হল। ২০ পাছে
যিহোয়াদা পুৰোহিতৰ পুত্ৰ জৰ্খৰিয়াৰ ওপৰত ঈশ্বৰে আত্মা হিতি হল;
তেওঁ লোকসকলতাকৈ ওখ ঝাঁই এটাত থিয়ে হৈ তেওলোকক ক'লে, "ঈশ্বৰে
এই কথা কৈছে: 'তোমালোকে কিয় যিহোবার আজ্ঞা উলজন কৰিছাইক?
এইদৰে তোমালোকে কৃতকাৰ্য নহ'বা? যিহেতু তোমালোকে যিহোবাক
ত্যাগ কৰিলা, এই হেতুকে তেওঁ তোমালোককো ত্যাগ কৰিলে।'" ২১ কিন্তু
লোকসকলে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে ঢকান্ত কৰিলে; বজাৰ আজ্ঞাৰে যিহোবার
গৃহৰ চোতালতে তেওঁক শিল দলিয়াই বধ কৰিলে। ২২ তেওঁৰ পিতৃ
যিহোয়াদাই যে বজালৈ দয়া কৰিছিল, তাক যোৱাচ বজাৰ সেৱৰণ
নকৰি যিহোয়াদার পুত্ৰক এইদৰে বধ কৰালৈ জৰ্খৰিয়াই তেওঁৰ মৃত্যুৰ
সময়ত কৈছিল, "যিহোবাই দৃষ্টি কৰি ইয়াৰ প্ৰতিশোধ লওঁক।" ২৩ প্ৰায়
এবছৰে মূৰৰত অৰামৰ সৈন্য-সামন্ত যোৱাচ বিৰুদ্ধে উঠলৈ তেওলোকে
যিহুদা আবু যিরুচালেমলৈ আহি লোকসকলৰ মাজৰ সকলো অধ্যক্ষক
বিষ্ট কৰিলৈ আবু তেওলোকৰ আটাই লৃত্যুৰ দম্যোচকৰ বজাৰ ওচৰলৈ
পঞ্চায়াই দিলে। ২৪ কিয়নো মাদি ও আৰুয়াসকলৰ অলপ লোক থকা
সৈন্য সামন্ত আছিল, তথাপি যিহোবাই তেওলোকৰ হাতত, অতিশয় অধিক
লোক থকা সৈন্যসামন্তক শোধাই দিলে, কাৰণ যিহুদাৰ লোকসকলে
তেওলোকৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোবাক ত্যাগ কৰিলে। এইদৰে

ଅବାମୀଯାସକଳ ମୋରାଚ ଓପରତ ବିଚାର ଆନିଲେ । ୨୫ ଅବାମୀଯାସକଳ ଉଚ୍ଚ ମୋରାର ପାହତ ମୋରାଚ ଗୁରୁତ୍ବର୍ବାରେ ଆୟାତପ୍ରାଣେ ହେଲିଲା ତେତିଯା ତେଓର ଦାସବୋବେ ଯିହୋଜାଦାକ ପ୍ରୋବିତର ପ୍ରତ୍ସକଳର ବର୍କପାତର କାରଣେ ଚଞ୍ଚାନ୍ତ କବି, ତେଓର ଶୟାତେ ତେଓଙ୍କ ବଧ କବିଲେ, ତାତେ ତେଓ ମରିଲ; ପାହତ ତେଓଙ୍କ ଦୟୁମ୍ବର ନଗରତ ମୈଦାମ ଦିଯା ହଲ, କିନ୍ତୁ ଭଜାସକଳର ମୈଦାମର ଘୟାଇତ ମୈଦାମ ଦିଯା ନହିଁ । ୨୬ ଅମ୍ବୋଣୀଆନୀ ଚିମିତର ପୁତେକ ଯାବଦ ଆବୁ ମୋରାବୀଯାନୀ ଚିତ୍ରିତ ପୁତେକ ଯିହୋଜାବଦ, ଏଇ ଦୂଜନେଇ ତେଓର ବିରୁଦ୍ଧେ ଚଞ୍ଚାନ୍ତ କବିଛି । ୨୭ ତେଓର ପ୍ରତ୍ସକଳର କଥା, ତେଓର ବିରୁଦ୍ଧେ କୋରା ଗୁରୁତ୍ବ ଭାବବାକ୍ୟ ଆବୁ ଟେଶ୍ୱରର ଗହ ପୁନରାୟ ହାପନ କରା କଥା ଭଜାସକଳର ଇତିହାସ-ପୁନ୍ତର ତୌକାଶାନ୍ତଖନିତ ଲିଖା ଆଛେ । ପାହତ ତେଓର ପୁତ୍ର ଅମଚିଯା ତେଓର ପଦତ ଭଜା ହଲ ।

২৫ অমচিয়াই পঁচিশ বছৰ বয়সত ৰাজপদ লৈ যিৰুচালেমত উন্ত্ৰিশ
বছৰ বয়সত কৰিবলৈ কেঁওঁ দ্বাৰা যিৰুচালেমত পিৰুচিয়ী যিৰুচালেমত

বছর বাজতু কবিলো তেওঁর মাতৃ যিহুচালেম-নিবাসিনী যিহোরাদন আছিল। ২ যিহোরার দৃষ্টিত যি ন্যায়, তেওঁ তাকে কবিছিল, কিন্তু সিদ্ধ মনেৰে কৰা নাছিল। ৩ তেওঁ বজা হিচাপে নিজৰ অধিকাৰ প্ৰায় ভালদৰে স্থাপিত কৰাৰ পাছত, তেওঁৰ পিতৃ বজাক বধ কৰা নিজৰ দাসৰোক তেওঁ বধ কৰিছিল। ৪ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ সন্তান সকলক বধ কৰা নাছিলা মোটৰ ব্যৱস্থা-পুস্তকখনত লিখা যিহোৱাৰ আজো অনুসাৰে তেওঁ কাৰ্য কৰিছিল; ব্যৱস্থা-পুস্তকত লিখা আছিল, “পুত্ৰসকলৰ কাৰণে পিতৃসকল আৰু পিতৃসকলৰ কাৰণে পুত্ৰসকল নমৰিব। প্ৰতিজনে নিজ নিজ পাপৰ কাৰণে মৰিব।” ৫ তদুপৰি অমচিয়াই যিহুদাক এক গোটা কৰিছিল আৰু গোটেই যিহুদা আৰু বিন্যামীনৰ পিতৃবৎশ অনুসাৰে সহস্রপতি আৰু শতপতিসকলৰ অধীনত লোকসকলক শৃংখলাকৰে বাখিছিল। বিশ বছৰতকে অধিক বয়সীয়া লোকসকলক হিচাব কৰিলে, আৰ যাঠি-ঢা঳ ধৰি যুদলৈ যাব পৰা তিনি লাখ মনেনীত লোকক বিচাৰি পাইছিল। ৬ তেওঁ এশ কিন্তু বৃপ্ত বেচ হিচাবে দি ইস্রায়েলৰ পৰা এক লাখ পৰাকুমী বীৰ পুৰুষ আনিছিল। ৭ কিন্তু দুশ্বৰৰ এজন লোক তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “তে মহারাজ, ইস্রায়েলৰ সৈন্য আপোনাৰ লগত যাবলৈ নিদিব, কাৰণ ইস্রায়েলৰ লগত নাইবা ইহুয়িমৰ কোনো সন্তানৰ লগত যিহোৱা নাথাকে। ৮ কিন্তু আপুনি যদি তেনে কৰ্ম কৰি সাহীৰ আৰু শক্ষিণী হৈও যুদলৈ যায়, তথাপি দুশ্বে হ'লে আপোনাক শক্রবোৰ হাতত পেলাই দিব; কিয়নো সহায় কৰিবলৈ আৰু তলসীয়া কৰিবলৈ দুশ্বৰৰ শক্তি আছে।” ৯ তেতিয়া অমচিয়াই দুশ্বৰ সেই লোকজনক ক'লে, “কিন্তু সেই ইস্রায়েলীয়া সৈন্যদলক মই যি এশ কিন্তু বৃপ্ত দিলোঁ তাৰ বাবে অমি কি কৰিব?” দুশ্বৰৰ লোকজনক ক'লে, “যিহোৱাই আপোনাক তাতকৈয়ো অধিক দিব পাৰে।” ১০ তেতিয়া অমচিয়াই ইহুয়িমৰ পৰা তেওঁৰ ওচৰলৈ অহা সেই সৈন্যদলক নিজ নিজ ঘৰলৈ যাবৰ বাবে পৃথক কৰি দিছিলো তেতিয়া যিহুদাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকৰ ক্রোধ জুনি উঠিল আৰু তেওঁলোকে অতি ক্ৰুৰ হৈনি নিজ ঝঁঠাইলৈ ঘূৰি গৈছিল। ১১ তাৰ পাছত অমচিয়া সহস্যিয়াল হ'ল, আৰু তেওঁৰ মেত্তুত তেওঁৰ লোকসকলক লৰণ উপত্যকলৈ উলিয়াই লৈ গ'ল; তাতে তেওঁ চেয়াৰৰ সন্তান সকলৰ দহ হাজাৰ লোকক পৰাপৰ কৰিছিল। ১২ যিহুদাৰ সৈন্যদলটোৱে তেওঁলোকৰ আন দহ হাজাৰ লোকক জীয়াই জীয়াই ধৰি বন্দী কৰি আনিছিলা তেওঁলোকে বন্দীসকলক পৰ্বতৰ টিলে তুলি নি সেই ঝঁঠাইৰ পৰা তললৈ পেলাই দিছিল, যাতে তেওঁলোকৰ আতাইবোৰক ঘৃতি হৈ যায়। ১৩ কিন্তু অমচিয়াই তেওঁৰ লগত যুদ্ধ-যাত্রা কৰিবলৈ নিদি ওভোটীই পঞ্চাংগৰ সৈন্যদলৰ লোকসকলে চৰিবিয়াৰ পৰা বৈঁহোৱালৈকে যিহুদাৰ নগৰবোৰাৰ আক্ৰমণ কৰিলো তেওঁলোকে তিনি হাজাৰ লোকক বধ কৰিলে আৰু বহুত বস্তু লুট কৰি নিলে। ১৪ ইন্দোমীয়াসকলক বধ কৰি ঘূৰি অহাৰ পাছত, অমচিয়াই চেয়াৰৰ সন্তান সকলৰ দেৱতাবোৰ লগত আনি নিজৰ দেৱতা বুলি সেইবোৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জুলাবলৈ ধৰিলো। ১৫ তেতিয়া অমচিয়ালৈ যিহোৱাৰ ক্রোধ প্ৰজ্ঞলিত হ'লি যিহোৱাই তেওঁৰ ওচৰলৈ এজন তাৰবৰাদী পঠিয়ালে, তেওঁ বজাক ক'লে, “যি জাতিৰ দেৱতাবোৰে নিজ প্ৰায়সকলক তোমাৰ হাতত পৰা

উদ্বার করিবলৈ নেৱাৰিলে, সেইবোৰক তুমি কিয় বিচাৰ কৰিছা?" ১৬ ভাববাদীজনে বজাক সেই কথা কৈ থকাত, বজাই তেওঁক ক'লে, "আমি জানো তোমাক বজা মঞ্চা পাতিলোঁ? মন মনে থাকা; তোমাৰ কিয় মৰিবলৈ মন?" তেতিয়া সেই ভাববাদীয়ে ক্ষাত হৈ ক'লে, "মই জানো যে ইশ্বৰে তোমাক বিনষ্ট কৰিবলৈ থিৰ কৰিছে, সেই বাবে তুমি এই কাম কৰিলা আৰু মোৰ পৰামৰ্শ নুগুণলা।" ১৭ তেতিয়া সেই সময়ত যিহুদাৰ অমচিয়া বজাই পৰামৰ্শ-দিঁত্তোৰেৰ পৰা পৰামৰ্শলৈ, যেহুদৰ নাতি যিহোৱাজৰ পুত্ৰ যোৱাচ নামেৰে ইস্রায়েলৰ বজাৰ ওচৰলৈ দৃত পঠিয়াই ক'লে, "আহা, আমি ইজনে সিজনে মুখা-মুখী হৈ যুদ্ধ কৰোহক!" ১৮ তেতিয়া ইস্রায়েলৰ বজা যোৱাচে যিহুদাৰ বজা অমচিয়াৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়ালে, আৰু ক'লে, "লিবানোনত থকা কাঁইটৰ গচ এজোপাই লিবানোনত থকা এৰচ গচজোপালৈ কৈক পঠিয়াইছে, বোলে, 'তোমাৰ জীয়েৰাক পত্তিৰূপ মোৰ পুত্ৰক দিয়া,' কিন্তু লিবানোনত থকা এটা বনৰীয়া জস্তুৱে সেই ফালে ফুৰি, সেই কাঁইটৰ গচজোপাক মোহৰি পেলালে। ১৯ তুমি কৈছিলা, 'চোৱা, মই ইদোমক পৰাজয় কৰিলোঁ,' আৰু তাতে তোমাৰ হদয়ে দৰ্গ কৰিবলৈ তোমাৰ সফলতাত গৰী হৈছে; তুমি এতিয়া নিজ ঘৰতে থাকা; কিয় নিজ অমঙ্গলৰ অৰ্থে যুদ্ধ কৰি তুমি আৰু তোমাৰে সৈতে যিহুদাক পতিত কৰিবলৈ বিচাৰিছা?" ২০ কিন্তু অমচিয়াই এই কথা নুশ্বনিলে কাৰণ ঈশ্বৰৰ পৰা এই ঘটনা হ'ল। কিয়নো লোকসকলে ইদোমীয়া দেৱতাবোৰক বিচাৰ কৰিছিল, সেই বাবে তেওঁলোকক নিজ শক্ৰৰ হাতত তেওঁ শোধাই দিলো। ২১ পাছত ইস্রায়েলৰ বজা যোৱাচে যুদ্ধ যাতা কৰিলে; তাতে তেওঁ আৰু যিহুদাৰ বজা অমচিয়াই যিহুদাৰ অধীনত থকা বৈচ্ছেমচত ইজনে সিজনে মুখা-মুখী হ'ল। ২২ তেতিয়া ইস্রায়েলৰ আগত যিহুদা বেয়াকে পৰাজিত হ'ল আৰু প্রতিজন লোকে নিজ নিজ তম্ভুলে পলাই যাবলগীয়া হ'ল। ২৩ পাছত ইস্রায়েলৰ বজা যোৱাচে যিহোৱাজৰ নাতি যোৱার পুত্ৰ যিহুদাৰ বজা অমচিয়াক বৈচ্ছেমচত ধৰি বদনী কৰিলে। পাছত তেওঁ যিহুদালৈমলৈ লৈ আহিল আৰু তেতিয়া ইহুয়িমৰ দুৱাৰৰ পৰা চুকৰ দুৱাৰলৈকে যিহুদালৈমৰ গড়ৰ চাৰিশ হাত ডাঙি পেলালে। ২৪ তেওঁ ঈশ্বৰৰ গৃহত ওবেদ-ইদোমৰ অধীনত খাৰি থোৱা আটাই সোণ, বুং আৰু সকলো পাত্ৰ আৰু বাজগৃহৰ উৰ্বলত পোৱা বস্তুৰে আৰু বন্দকস্বৰূপ দাসবোৰকো লৈ তেওঁ চমৰিয়ালৈ ঘূৰি গ'ল। ২৫ যিহোৱাজৰ পুত্ৰ ইস্রায়েলৰ বজা যোৱাচে মৃত্যুৰ পাছত, যোৱাচে পুত্ৰ যিহুদাৰ বজা অমচিয়া পোদৰ বছৰ জীয়াই আছিল। ২৬ অমচিয়াৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়াবোৰ প্ৰথমৰ পৰা শেষলৈকে যিহুদাৰ আৰু ইস্রায়েলৰ বজাসকলৰ ইতিহাস-পৃষ্ঠকখনত লিখা নাই জনো? ২৭ অমচিয়াই যিহোৱাৰ পথ ত্যাগ কৰাৰ পাছত লোকসকলে বিচালোমত তেওঁৰ বিৰুদ্ধে চক্ৰান্ত কৰিছিল। সেয়ে তেওঁ লাখীলৈ পলাই গৈছিল, কিন্তু লোকসকলে লাখাটলোকে তেওঁৰ পাত্ৰ মানু পঠিয়ালে আৰু তেওঁক সেই ঠাইত বধ কৰালে। ২৮ তেওঁলোকে তেওঁক যোৱাত তুলি আনিলে, আৰু যিহুদাৰ নগৰত তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত তেওঁক মৈদাম দিলে।

২৬ পাছত যিহুদাৰ সকলো লোকে মোল্লা বছৰ বয়সীয়া উজ্জিয়াক,

তেওঁৰ পিতৃ অমচিয়াৰ পদত বজা পাতিছিল। ২ তেৱেই এলত নগৰ পুনৰ সাজিছিল আৰু পুনৰ্বায় তাক যিহুদাৰ অধীনত বাধিছিল। তাৰ পাছত বজাই তেওঁৰ পৰ্ব-পুৰুষসকলৰ সৈতে নিদিত হ'ল। ৩ উজ্জিয়াই যোল্লা বছৰ বয়সত তেওঁৰ বাজত্ত আৰস্ত কৰিছিল। তেওঁ যিহুদালৈম নিবাসনী আছিল। ৪ তেওঁ নিজ পিতৃ অমচিয়াৰ সকলো কাৰ্য অনুসৰণ কৰিছিল আৰু যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায সেয়ে কৰিছিল। ৫ তেওঁ যিহোৱাৰ জীৱন কালত ঈশ্বৰক বিচাৰিবলৈ স্তৰ কৰিছিল; তেওঁ ঈশ্বৰক মানি চলাৰ কাৰণে জৰিবিয়াই তেওঁক উপদেশ দিছিল। তেওঁ যিমান কাল ঈশ্বৰক বিচাৰিলে, সিমান কাল ঈশ্বৰে তেওঁক সফল হ'বলৈ দিছিল। ৬ পাছত উজ্জিয়াই যাত্রাত ওলাই গৈ পলেষ্টীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলৈ তেওঁ গত, যবনি আৰু আচদোৰে গড়ৰেৰ ভাঙি পলাইছিল আৰু আচদোৰে অঞ্চলৰ লগতে ফিলিষ্টীয়াসকলৰ মাজত কেইবাখনো নগৰ সাজিছিল। ৭ ঈশ্বৰে পলেষ্টীয়াসকল, গূৰ-বালত থকা আৰবীয়াসকল আৰু মায়োশীয়াসকলৰ

বিৰুদ্ধে তেওঁক সহায় কৰিছিল। ৮ তেতিয়া অমোনীয়াসকলে উজ্জিয়াক উপহাৰ দিছিল; আৰু তেওঁৰ যশস্য মিচৰ প্ৰৱেশ কৰা ঠাইলৈকে বিয়পি পৰিছিল, কিয়নো তেওঁ নিজকে অতিশয় বলৱান কৰি তুলিছিল। ৯ উজ্জিয়াই যিহুদালৈমৰ চুকৰ দুৱাৰ, উপত্যকাৰ দুৱাৰ আৰু গড়ৰ চুকৰ থকা দুৰ্গ বোৰ সাজিছিল, আৰু সেইবোৰ সুস্থিত কৰিছিল। ১০ তেওঁ মুৰুপ্তাত পহুন্দা দিয়াৰ কাৰণে স্তনবোৰ সাজিছিল আৰু অনেক নাদ খাদিছিল; কাৰণ তেওঁৰ নিখু ভূমিত ও সমথলতো অনেক পশুৰ জাক আছিল। পৰ্বতত আৰু পথাৰবোৰত তেওঁৰ খেত্যক্যসকল আৰু দ্বাক্ষাৰখতি কৰোতাসকল আছিল, কাৰণ তেওঁ কৃষি কৰ্ম ভাল পাইছিল। ১১ উজ্জিয়াৰ যুদ্ধ কৰোতা সৈন্যসমষ্ট আছিল। তেওঁলোকে বজাৰ সেনাপতি হনিয়াৰ অধীনত আছিল। যিয়ীলৈল লিখিক আৰু মচেয়া শাসনকৰ্তাৰ হত্তুৱাই লিখা সংখ্যা অনুসৰে তেওঁলোকে দেল বাকি যুদ্ধ যাত্রা কৰিছিল। ১২ পিতৃ-বংশৰ প্ৰধান পৰাক্ৰমী বীৰসকলৰ সংখ্যা সৰ্বমুঠ দুই হাজাৰ ছশ লোক আছিল। ১৩ তেওঁলোকে বজাৰ সেনাপতি হনিয়াৰ অধীনত শক্ৰৰ বিৰুদ্ধে বজাৰ সহায় কৰিবৰ অৰ্পে, পৰাক্ৰমেৰে যুদ্ধ কৰোঁতা তিনি লাখ সাত হাজাৰ পঁচাশ লোক আছিল। ১৪ উজ্জিয়াই সেই আটাই সৈন্যসমষ্টৰ কাৰণে ঢাল, যাঠী, শিৰোৰক্ষক টুপি, কৰচ, ধূন আৰু ফঙ্গাৰ শিল মুণ্ডত কৰি বাখিছিল। ১৫ তেওঁ নিপুণ লোকসকলৰ বুদ্ধিবে সজা যন্ত্ৰ যিহুদালৈমত যুণ্ডত কৰাই, সেইবোৰেৰে কাঁড় আৰু ডাঁড়ৰ শিলবোৰ মাৰি পৰ্যাবৰ্ব বাবে দুৰ্গবোৰ ওপৰত আৰু চিদ্ থকা স্তনবোৰত সেই যন্ত্ৰবোৰ বাখিছিল। পাছত তেওঁ বৰকে সহায় পাই অতি শক্তিমান হৈ উঠিছিল। এইদৰে তেওঁৰ যশস্যা দূৰ দেশলোকে বিয়পি গৈছিল। ১৬ কিন্তু শক্তিমান হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ মন এনোকে গৰিবত হ'ল যে, তেওঁ দুৰ্কৰ্ম কৰিবলৈ ধৰিলৈ; তেওঁ নিজ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে সত্যজলজ কৰিলৈ। তেওঁ ধূপৰেবীৰ ওপৰত ধূপ জ্বলালৈ যিহোৱাৰ মন্দিৰত সোমাল। ১৭ তাতে অজৰিয়া পুৰোহিত আৰু তেওঁৰ লগত যিহোৱাৰ আশীজন সাহিসিয়াল পুৰুষ পুৰোহিত তেওঁৰ পাছত সোমাল। ১৮ তেওঁলোকে উজ্জিয়া বজাৰ সমযুক্ত যিয় হৈ তেওঁৰ কাঁড় থকা দুৱাৰলৈকে আপনোনাৰ অধিকাৰ নাই; কিন্তু ধূপ জ্বলালৈ বাবে পৰিবৰ্তীকৃত হোৱা হাবোৱাৰ সন্তান যি পুৰোহিতসকল, তেওঁলোকৰে অধিকাৰ আছে। আপুনি পিতৃত্ব স্থানৰ পৰা বাহিৰ হওঁক, কিয়নো আপুনি সত্যজলজ কৰিলো ইয়াতে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পৰা আপুনি সন্মান নাপাব।" ১৯ তাতে উজ্জিয়া বৰ খং উঠিলা সেই সময়ত ধূপ জ্বলালৈ বাবে তেওঁৰ হাতত এটা ধূপাধাৰ আছিল। পুৰোহিতসকললৈ তেওঁৰ খং উঠাৰ সময়ত, মন্দিৰত পুৰোহিতসকলৰ সন্মুখত ধূপৰেবীৰ ওচৰত তেওঁৰ কপালত কুষ্ঠ বোঝ ওলাই পৰিল। ২০ তেতিয়া অজৰিয়া পুৰোহিত আৰু আন পুৰোহিতসকলে তেওঁলো চালে আৰু তেওঁৰ কপালত কুষ্ঠ বোঝ হোৱা দেখিলৈ। তেতিয়া তেওঁক সেই ঠাইৰ পৰা গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ২১ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ২২ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ২৩ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ২৪ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ২৫ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ২৬ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ২৭ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ২৮ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ২৯ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ৩০ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ৩১ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ৩২ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ৩৩ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ৩৪ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ৩৫ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ৩৬ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ৩৭ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ৩৮ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ৩৯ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ৪০ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ৪১ তেতিয়াৰে পৰা বজা উজ্জিয়া মৃত্যুৰ দিনলোকে কুষ্ঠৰোগী হৈ থাকিলো। তেওঁ বেলেগ ঘৰত বাস কৰিছিল; কিয়নো তেওঁ কুষ্ঠৰোগী আছিল। তেওঁৰ কুষ্ঠ গোপাই খেলি দিলো; তেওঁ নিজেও বাহিৰলৈ যাৰৰ বাবে খৰখোদা কৰিলে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক আঘাত কৰিছিল। ৪২ তেতিয়াৰে পৰা বজা

কু-আচরণ করিবাই থাকিল। ৩ তেওঁ যিহোবাৰ গহৰ ওপৰৰ দ্বাৰা পুনৰাবৃত্তি নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু ওফেলৰ গড়ৰ অনেক ঠাই পুনৰাবৃত্তি নিৰ্মাণ কৰিবো। ৪ আনকি যিহুদাৰ পৰ্বতীয়া অধিকলত নগৰবৰোৱা সাজিলে আৰু নানা কাঠিনত দুৰ্গ আৰু ওখ ঘৰবৰোৱা সাজিলে। ৫ তেওঁ অম্মোনৰ সন্তান সকলৰ বজাৰ সৈতে যুদ্ধ কৰি তেওঁলোকক পৰাজয় কৰিলো। তাতে অম্মোনৰ সন্তান সকলো সেই একে বছৰত তেওঁক এশ কিকৰু বৃপ, দহ হাজাৰ কোৰ হঁচে আৰু দহ হাজাৰ কোৰ ব্য ধান দিলো দিতীয়া আৰু তৃতীয়া বছৰতো অম্মোনৰ সন্তান সকলো তেওঁক একেদেই দিলো। ৬ এইদৰে যোথম শক্তিশালী হ'ল, কিয়োন তেওঁ নিজ দৈশ্ব যিহোবাৰ সাক্ষাতে নিজ পথত দৃঢ়তাৰে চলিছিল। ৭ যোথমৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্ত, তেওঁৰ সকলো যুদ্ধ আৰু সকলো স্বভাৱ চৰিত্ৰ কথা ইয়াওলেন আৰু যিহুদাৰ বজাসকলৰ ইতিহাস-পৃষ্ঠকখনত লিখা আছে। ৮ তেওঁ শাসন ভাৰ লওঁতে তেওঁৰ বৰস আছিল পঁচিশ বছৰ; বজা হৈ তেওঁ যিবুচালেমত যোৗীৰ বছৰ বাজত কৰিলে। ৯ যোথম তেওঁ ওপৰ পিতৃসকলৰ লগত নিন্দিত হোৱাৰ পাছত, লোকসকলে তেওঁক দায়িদৰ নগৰত মৈদাম দিলো পাছত তেওঁৰ পুত্ৰ আহজ, তেওঁৰ পদত বজা হৈছিল।

২৮ আহজে বজা হৈ শাসন ভাব লওতে তেওঁৰ বয়স আছিল, বিশ
বছর; তেওঁ যিব্বালম্ব পোল বচৰ বাজেন কৰিছিল। তেওঁৰ

বছৰ; তেওঁ যিবৃচালেমত যোঁয়া বছৰ বজাত্ব কাৰিছিল। তেওঁৰ ওপৰ পিতৃ দায়িত্বৰ দৰে, যিহোৱাৰ দৃষ্টিই যি ন্যায়, সেয়া তেওঁ নকৰিলো ২ তাৰ পৰিৱৰ্তে তেওঁ ইস্তায়েলৰ বজাসকলৰ পথত চলিছিল; আনকি তেওঁ বাল দেৱতাৰ প্ৰতিমাবোৰ কেচৰ লো সাঁচত ঢালি সাজিছিল। ৩ তাৰ ওপৰি যিহোৱাৰ ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ আগৰ পৰা দূৰ কৰা জাতি সমূহৰ যিধলগা বীতিৰ দৰে, তেওঁ ইন্নোমৰ উপত্যকাত ধূপ জুলাইছিল আৰু তেওঁৰ নিজৰ সন্তান সকলক জুইত দন্ধ কৰিছিল। ৪ তেওঁ পৰিবৰ্ত ঠাইবোৰত, পৰ্বতৰ ওপৰত আৰু প্ৰত্যেক কেচোপতীয়া গছৰ তলত বলিদান কৰিছিল আৰু ধূপ জুলাইছিল। ৫ এই হেতুকে তেওঁৰ দৈশ্ব্য যিহোৱাই তেওঁক অৰামৰ বজাৰ হাতত শোধাই দিছিলা তাতে অৰামীয়াসকলে তেওঁক পৰাজয় কৰিলো আৰু তেওঁৰ অনেক লোকক বন্দী কৰি দম্ভোকলৈ লৈ গ'ল। আহজক ইস্তায়েলৰ বজাৰ হাততো সমৰ্পণ কৰা হ'ল, যিজনে মহা-সংহাৰেৰে তেওঁক পৰাজয় কৰিলো। ৬ কিয়নো আহজক লোকসকল তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ দৈশ্ব্যৰ যিহোৱাক ত্যাগ কৰিলো, সেই বাবে বৰমণিয়াৰ পুত্ৰ পেকেহে যিহুদাৰ এক লাখ বিশ হাজাৰ লোকক একে দিনাই বধ কৰিলো; তেওঁলোক সকলোৱেই বীৰপুৰুষ আছিলা। ৭ জিজী নামৰে এজন শক্তিশালী ইক্রিমীয়া বীৰে বাজকৌৰৰ মাচ্যোক, ঘৰগৰী অঙ্গীকামক আৰু বজাৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী ইন্ধনাক বধ কৰিলো। ৮ তাতে ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে, তেওঁলোকৰ দুই লাখ লোকক তেওঁলোকৰ পঞ্জী আৰু তেওঁলোকৰ ল'ৰা ছোৱালীসকল বন্দী কৰিলৈ গ'লা তেওঁলোকে অনেক বস্ত লুট কৰিলো, আৰু সেই লুটদ্রব্যৰেৰ চমৰিয়লৈ লৈ গ'ল। ৯ কিন্তু ওদেন নামৰে যিহোৱাৰ এজন ভাৰবাদী সেই ঠাইত আছিলা। তেওঁ চমৰিয়লৈ অহা সেই সৈন্যসমৰ্মত লগত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ বাহিৰ লওাই গ'লা। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “কিয়নো তোমালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ দৈশ্ব্য যিহোৱা যিহুদালৈ ত্ৰুদ্ধ হ'ল, সেই কাৰণে তেওঁলোকক তোমালোকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলো; তাতে তোমালোকে আকাশ চুকি পোৱা ক্ৰোধেৰে তেওঁলোকক বধ কৰিলো। ১০ এতিয়া যিহুদাৰ আৰু যিবৃচালেমৰ লোকসকলৰ তোমালোকৰ বন্দী আৰু রেটী কৰি, বশত বাখিবলৈ মন কৰিছাইক। কিন্তু তোমালোকৰ দৈশ্ব্য যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকৰ নিজৰো জানো পাপবোৰ নাই? ১১ এই হেতুকে এতিয়া মোৰ কথা শুনা: তোমালোকৰ ভাইসকলৰ মাজৰ পৰা বন্দী কৰি অনা লোকসকলক ঘৰাই পঢ়িওৱা; কিয়নো যিহোৱাৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধ তোমালোকৰ ওপৰতো আছে।” ১২ তেওঁতা ইক্রিমীয়া সন্তান সকলৰ মাজৰ নিৰ্দিষ্ট কিছুমান অধ্যক্ষ - যিহোনাব পুত্ৰ অজৱিয়া, মচিল্লেমোটৰ পুত্ৰ বেৰেখিয়া, চল্লমূৰ পুত্ৰ যিহিকিয়া আৰু সদলয়ৰ পুত্ৰ অমাচাই যন্দু যাত্ৰাৰ পৰা ঘৰি আহা লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে উঠিল; ১৩ তেওঁলোকে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে বন্দী কৰি অনা লোকসকলক এই ঠাইলৈ নানিবা, কিয়নো আমাৰ পাপ আৰু দোহৰোৰ বঢ়াবৰ অৰ্থে তোমালোকে যিহোৱাৰ

গুরিত আমাক পুনৰ দোষী কৰিবলৈ মন কৰিছাইক; কাৰণ আমাৰ দেশে অধিক আৰু ইয়ায়েলৰ ওপৰত প্ৰচণ্ড ক্ষেত্ৰ আছে।” ১৪ তেতিয়া অস্ত্রধাৰী লোকসকলে বন্দী কৰি আনা সেই লোকসকলক আৰু মুটুদ্বৰ্যোৰ অধ্যক্ষসকলৰ আৰু সকলো সমাজৰ আগত এৰি হৈগল। ১৫ পাছত অধ্যক্ষসকলৰ দ্বাৰাই যিসকলক নাম ধৰি নিযুক্ত কৰা হৈছিল, সেই লোকসকল উঠি আহিল। তেওঁলোকে বন্দী কৰি আনা লোকসকলক লৈ আহিল আৰু সেই মুটুদ্বৰ্যৰ বস্তুবোৰ ল'লে, পাছত উদ্দেশ্যে থকা লোকসকলক তেওঁলোকে কাপোৰ পঞ্জালো। তেওঁলোকৰ গত কাপোৰ আৰু ভৱিত পানুকা দিলো। তেওঁলোকক ভোজন পান কৰালৈ। তেওঁলোকৰ আ্যাত পোৱা ঘা-বোৰত তেল লগালো আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ অতিশয় দুৰ্বল লোকসকলক গাধবোৰ ওপৰত তুলি দিলো পাছত সেই লোকসকলক যিবৰীহৈ নংগৰত থকা তেওঁলোকৰ পৰিয়ালবোৰ ওচৰলৈ তেওঁলোক লৈগল। এই ঠাইক খেজুৰৰ নগৰ বুলি কোৱা হ্যাঁ তাৰ পাছত তেওঁলোক চমৰিয়ালৈ ঘূৰি আহিল। ১৬ সেই সময়ত বজা আহজে সাহায্য অনুৰোধ কৰি আৰীয়াৰ বজাসকলৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ দৃত পঠিয়ালো। ১৭ কিয়নো ইয়াৰীয়াসকলে পুনৰ আহি যিহুদাক পৰাজয় কৰি আলেক লোকক বন্দী কৰিবলৈ গৈছিল। ১৮ পলেষ্টাইয়াসকলে ও নিষ্ঠা ভূমিৰ আৰু যিহুদাৰ দক্ষিণ অঞ্চলৰ নগৰবোৰ আক্ৰমণ কৰিছিল। তেওঁলোকে বৈঞ্চেম, আয়ালোন, গডেৰো, উপনগৰে সৈতে চোকো, উপনগৰে সৈতে তিমো আৰু উপনগৰে সৈতে গিমজো অধীনত কৰি লৈছিল আৰু সেইবোৰ ঠাইত তেওঁলোকে বাস কৰিছিল। ১৯ ইয়ায়েলৰ বজা আহজৰ কাৰণে যিহোৱাৰ যিহুদাক নত কৰিলো; কিয়নো তেওঁ যিহুদাত কুআচৰণ আৰু যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে অতিথ্য অপৰাধ কৰিছিল। ২০ পাছত আচৰৰ তিলগৎ-পিলানচৰ বজা তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক বলৱান নকৰি তেওঁক কঠহে দিলে। ২১ কিয়নো আচৰৰ বজাক মূল্যায়ন বস্তুবোৰ দিবলৈ আহজে যিহোৱাৰ গৃহৰ আৰু বাজ গৃহৰ পৰা আৰু অধ্যক্ষসকলৰ পৰা ধন সম্পত্তি লৈছিলা কিন্তু যিহোৱাৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ একো উপকাৰ নহ'ল। ২২ বজা আহজে তেওঁৰ দুখৰ কালতো যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে অধিককৈ অপৰাধ কৰিছিল। ২৩ কিয়নো তেওঁ নিজকে পৰাজয় কৰা দমচকীয় দেৱতাবোৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিছিল। তেওঁ কৈছিল, “অৰামীয়া বজাসকলৰ দেৱতাবোৰে অৰামীয়াসকলক সহায় কৰিলো; এই হেতুকে ময়ো তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিম; তেতিয়া তেওঁলোকে মোকো সহায় কৰিব।” কিন্তু সেইবোৰেই তেওঁৰ আৰু গোটাই ইয়ায়েলৰ সৰ্বৰ্নাশৰ কাৰণ হ'ল। ১৪ পাছত আহজে দৈশৰৰ গৃহৰ প্রাত্বোৰ গোটাই লৈছিল আৰু সেই সকলো পাত্ৰ কাঢ়ি ধোখৰ ডোখৰ কৰিছিল। তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহৰ দ্বৰাৰবোৰ বন্দ কৰিছিল আৰু যিবুচালেৰ প্ৰত্যেক চুক্ত নিজৰ কাৰণে যজ-বেদী সাজিছিল। ২৫ তেওঁ ইতৰ দেৱতাবোৰ উদ্দেশ্যে ধূৰ্প জ্বলাৰ কাৰণে যিহুদাৰ প্ৰত্যেক নংগৰত পৰিবৰ্ত ঠাইবোৰ সাজি তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ দৈশৰ যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰত হ'লৈ এইদৰ উভজিত কৰিছিল। ২৬ এতিয়া তেওঁ কৰা সকলো কৰ্ম আৰু তেওঁৰ চৰিত্ৰ বৃত্তান্ত প্ৰথমৰে পৰা মেষলোকে সকলো কথা যিহুদাৰ আৰু ইয়ায়েলৰ বজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা আছে। ২৭ আহজ তেওঁৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ লগত নিদিত হোৱাৰ পাছত লোকসকলে তেওঁক ইয়ায়েলৰ বজাসকলৰ মৈদানমীনত মৈদান নদিলে, কিন্তু যিবুচালেম নংগৰত মাজত মৈদান দিলো তাৰ পাছত তেওঁৰ পুত্ৰ হিক্যিয়া তেওঁৰ পদত বজা হৈল।

୧୯ ହିକିଆଇ ବଜା ହେ ଶାସନ ଭାବ ଲାଗୁତେ ତେଓଁର ବସ ପଞ୍ଚିଶ ବର୍ଷ

আছিল; তেওঁ যিবুচালেমত উন্নতিশ বছৰ বাজতু কৰিলে। তেওঁৰ
মাতৃ অবিয়া, জখবিরাব জীয়েক আছিল। ২ তেওঁ ওপৰ পিতৃ দায়ুদে কৰা
কৰ্মৰ দৰে সকলো কৰ্ম কৰিছিল, তেওঁ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায়, তাকে
কৰিছিল। ৩ তেওঁৰ বাজতুৰ প্ৰথম বছৰৰ প্ৰথম মাহত তেওঁ যিহোৱাৰ
গ্ৰহণ দুৱাৰবোৰ মেলি সেইবোৰ মেৰামতি কৰিছিল। ৪ তেওঁ পুৰোহিত
আৰু লেবীয়াসকলক মাতি আনি, পূৰ্বফালে থকা চোতালত তেওঁলোকক
এক গোট কৰিছিল। ৫ তেওঁ তেখেতসকলক ক'লে, “হে লেবীয়াসকল,
আপোনালোকে মোৰ কথা শুনক! আপোনালোকে এতিয়া নিজক পবিত্ৰ
কৰি নিজৰ পৰ্ব-প্ৰৱশসকলৰ সেশুৰ যিহোৱাৰ গত পবিত্ৰ কৰক আৰ

পবিত্র স্থানের পৰা অগুচি বস্তুবোৰ উলিয়াই পেলাওঁক। ৬ কিয়নো আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলে সত্যজ্ঞেন কৰিলে আৰু আমাৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰিলে, বিশেষকৈ তেওঁলোকে তেওঁক ত্যাগ কৰিলে আৰু যিহোৱাৰ নিবাসৰ ঠাইৰ পৰা বিমুখ হৈ তালৈ পিঠি দিলো। ৭ তেওঁলোকে আনকি বাবাঙুৰ দুৱাৰবোৰ বদ্ধ কৰিলে আৰু প্ৰদীপোৰ নুমুৱাই বাখিলে; তেওঁলোকে পবিত্র স্থানের মাজত ইহৰায়েলৰ দৈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে ধূপ নজুলালে আৰু হোম-বলি নিদিলো। ৮ এই কাৰণে যিহুদা আৰু যিৰুচালেমৰ ওপৰত যিহোৱাৰ ক্ষোধ আহিছে আৰু আপোনালোকে নিজ চকুৱে এতিয়া দেখখাৰ দৰে, আসৰ বিষয়, আচৰিত আৰু ঘৃণাৰ বিষয় হ'বলৈ তেওঁ তেওঁলোকক শোধাই দিলো। ৯ এই কাৰণে আমাৰ পিতৃসকল তৰোৱালৰ আঘাতত পতিত হ'ল, আৰু আমাৰ পো, জী আৰু ভাৰ্যাসকলক এই কাৰণেই বন্দী কৰিনিয়া হ'ল। ১০ আমাৰ পৰা ইহৰায়েলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ প্ৰচণ্ড ক্ষোধ যেন আতৰে, তাৰ বাবে তেৱে সৈতে এটি নিয়ম-চুক্তি স্থাপন কৰিবলৈ এতিয়া মোৰ মনে স্থিৰ কৰিছে। ১১ হে মোৰ বোগাইত, তোমালোকে এতিয়া আৱেলো নকৰিবা, কিয়নো তোমালোকে যেন যিহোৱাৰ আগত থিয় হৈ তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কৰা আৰু তেওঁৰ পৰিচাৰক ও ধূপ জুলাওঁতা হোৱা, এই কাৰণে তেওঁ তোমালোককেই মনোনীত কৰিলো।” ১২ তেতিয়া সেই সেৱীয়াসকল উঠিল: কহাতৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ অমাচয়ৰ পুত্ৰ মহৎ আৰু অজৱিয়াৰ পুত্ৰ যোৱেল, মৰাৰীৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ অদীৰ পুত্ৰ কীচি আৰু যিহচলোৱৰ পুত্ৰ অজৱিয়া; গোৰ্গোনীয়াসকলৰ মাজৰ জিম্মাৰ পুত্ৰ যোৱাহ আৰু যোৱাহৰ পুত্ৰ এদন; ১৩ ইলিচাফনৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ চিমী আৰু যুৱেল; আচৰণ সন্তান সকলৰ মাজৰ জখ'বিয়া আৰু মতিনিয়া; ১৪ হেমনৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ যথীয়েল আৰু চিমীয়া আৰু যিদুখনৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ চময়িয়া আৰু উজ্জীয়েল। ১৫ তেওঁলোকে নিজৰ ভাইসকলক গোটাই নিজক পবিত্ৰ কৰিলে আৰু যিহোৱাৰ বাকি অনুসাৰ অহা বজাৰ আজ্ঞা পালন কৰি যিহোৱাৰ গৃহ শুচি কৰিবলৈ সোমাল। ১৬ পুৰোহিতসকলে শুচি কৰিবৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ গৃহৰ ভিতৰলৈ গালা যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ ভিতৰত যি যি অগুচি বস্তু তেওঁলোকে পালে, সেই সকলোকে উলিয়াই আনি যিহোৱাৰ গৃহৰ চোতালত বাখিলো। পাছত লেৰীয়াসকলে সেইবোৰ বাহিলৈ উলিয়াই আনিলে আৰু কিন্দোঁ জুৰিত পেলাই দিবৰ কাৰণে সেইবোৰ কঢ়িয়াই লৈ গাল। ১৭ এইদৰে তেওঁলোকে প্ৰথম মাহৰ প্ৰথম দিনা সেই গৃহ পৰিত কৰিবলৈ আৰস্ত কৰিছিল আৰু মাহৰ অষ্টম দিনত যিহোৱাৰ গৃহৰ বাবাঙো পাইছিল। তেওঁলোকে আৰ্য দিনৰ ভিতৰত যিহোৱাৰ গৃহ পৰিত কৰিছিল; আৰু প্ৰথম মাহৰ ঘোল দিনৰ দিনা তেওঁলোকে কাম শেষ কৰিছিল। ১৮ পাছত তেওঁলোকে বজা হিকিয়াই ওচৰলৈ গৈছিল আৰু কৈছিল, “আমি যিহোৱাৰ গৃহৰ আটাইবোৰ বস্তু, হোম-বেদি আৰু তাৰ সকলো সঁজুলি আৰু দৰ্শন-পিঠীৰ মেজ আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ শুচি কৰিলোঁ। ১৯ তাৰ উপৰিও বজা আহজে বাজতু কৰা কালত সত্যজ্ঞেন কৰি যি পাত্ৰ পেলাই দিছিল, সেই সকলোকে আমি মুণ্ডুত কৰি পৰিত্ব কৰিলোঁ। চাঁওক, সেইবোৰ যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ আগত আছে।” ২০ তেতিয়া হিকিয়া বজাই আতি পুৱাই উটি নগৰৰ অধ্যক্ষসকলক গোটা খুৱালো আৰু তাৰ পাছত তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহলৈ গাল। ২১ তেতিয়া তেওঁলোকে বজাৰ, দৰ্ঘনামৰ আৰু যিহুদাৰ কাৰণে পাপাৰ্থক বলিষ্ঠৰূপে সাতোটা ভতোৱা, সাতোটা মতা তেড়ো, সাতোটা ভেড়া পোৱালি আৰু সাতোটা মতা ছাগলী আনিলো। তাতে তেওঁ যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত সেইবোৰ উৎসৰ্গ কৰিবলৈ হাৰেণ্ডে সন্তান পুৰোহিতসকলক আজ্ঞা দিলো। ২২ এই হেতুকে, তেওঁলোকে ভতোৱাৰে মাৰিলে আৰু পুৰোহিতসকলে সেইবোৰ তেজ লৈ বেদীত ছত্ৰিয়ালে; আৰু মতা ভেড়াবোৰ মাৰি সেই তেজবোৰ বেদীত ছত্ৰিয়ালে; আৰু ভেড়া পোৱালিবোৰ মাৰি, সেইবোৰ তেজ বেদীত ছত্ৰিয়ালে। ২৩ পাছত তেওঁলোকে পাপাৰ্থক বলি স্বৰূপে সেই ছাগলীবোৰ বজা আৰু সমাজৰ আগলৈ আনিলো। তাৰ পাছত তেওঁলোকে সেইবোৰ ওপৰত হাত বাখিলো। ২৪ তাতে পুৰোহিতসকলে সেইবোৰ মাৰি গোটেই ইহৰায়েলক প্ৰায়স্ত কৰিবৰ অৰ্থে, বেদীত পাপানাশক নৈবেদ্যৰূপে সেইবোৰ তেজ

বলি দান কৰিবলৈ বজাই আজ্ঞা দিছিল। ২৫ হিকিয়াই বজা দায়ুদৰ দৰ্শক গাদ আৰু নাথন ভাৰবাদীৰ আজ্ঞা অনুসৰে তাল, নেবল আৰু বীগা লোৱা লেৰীয়াসকলক যিহোৱাৰ গৃহত উপস্থিত কৰালৈ; কিয়নো যিহোৱাৰ তেওঁৰ ভাৰবাদীসকলৰ দ্বাৰাই ইয়াকে কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছিল। ২৬ এই হেতুকে লেৰীয়াসকলে দায়ুদৰ বাদ্যযন্ত্ৰ আৰু পুৰোহিতসকলে তুৰী হাতত লৈ থিয় হল। ২৭ পাছত হিকিয়াই যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলো যেতিয়া হোমৰ আৰস্ত হ'ল, তেতিয়া তুৰীৰ লগতে ইহৰায়েলৰ বজা দায়ুদৰ বাদ্যযন্ত্ৰে সৈতে যিহোৱাৰ গান আৰস্ত হ'ল। ২৮ তাতে গোটেই সমাজে প্ৰশিপাত কৰিলো। গায়কসকলে শীত গালে আৰু তুৰী বজোৱাসকলে তুৰী বজালো; হোম-বলি শেষ নোহোৱালৈকে এনেদেৱেই চলি থাকিল। ২৯ হোম-বলি শেষ হোৱাৰ পাছত, বজা আৰু তেওঁৰ লগতে সমাজে প্ৰশিপাত কৰিলো। ৩০ ইয়াৰ বাহিৰেও হিকিয়া আৰু অধ্যক্ষসকলে, দায়ুদ আৰু আচৰণ দৰ্শকে লিখা বাক্যেৰে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰিবলৈ লেৰীয়াসকলক আজ্ঞা দিলো। তেওঁলোকে আনন্দেৱে প্ৰশংসাৰ গান কৰিলৈ আৰু মূৰ দেৱাই প্ৰশিপাত কৰিলো। ৩১ তেতিয়া হিকিয়াই উত্তৰ দি ক'লে, “এতিয়া আপোনালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিজকে পৰিত্ব কৰিলো; আপোনালোকে ওচৰলৈ আহক আৰু যিহোৱাৰ গৃহলৈ মঙ্গলাৰ্থক আৰু ধন্যবাদৰ্থক বলি আনিলক।” তেতিয়া সমাজে মঙ্গলাৰ্থক আৰু ধন্যবাদৰ্থক বলি আংশিনিলো আৰু যিমান লোকৰ ইচ্ছা আছিল, সেই সকলোৱেও হোম-বলি আনিলো। ৩২ সমাজে আনা হোম-বলিৰ সংখ্যা এনে; সতৰটা শাঁড়, এশ মতা মেৰ-ছাগ আৰু দুশ মেৰ-ছাগ পোৱালি। এই সকলো যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া হোম-বলি আছিল। ৩৩ আৰু ছশ শাঁড়, তিনি হাজাৰ মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলী পৰিত্ব কৰা হ'ল। ৩৪ কিন্তু পুৰোহিতসকল তাৰে হোৱা বাবে, তেওঁলোকে আটাইবোৰ হোম-বলিৰ ছাল বখলিয়াবলৈ অসমৰ্থক হ'ল; এই বাবে সেই কাম নোহোৱালৈকে, আন পুৰোহিতসকলে নিজক পৰিত্ব নকৰিলো। পাছত তেওঁলোকৰ লেৰীয়া ভাইসকলে তেওঁলোকক সহায় কৰিলো; কিয়নো নিজক পৰিত্ব কৰা কথাত পুৰোহিতসকলতকে লেৰীয়াসকলৰ মন অধিক সৰল আছিল। ৩৫ তাৰ ওপৰিও মঙ্গলাৰ্থক বলিবোৰ তেলেৱে আৰু হোম-বলিবোৰ উপযুক্ত ফেয় নৈবেদ্যেৱে সৈতে সেই হোম-বলি অধিক আছিল। এইদৰে যিহোৱাৰ গৃহৰ সংস্কৰণীয় কাৰ্য পৰিপাটিকে চলিছিল। ৩৬ দৈশ্বৰে এইদৰে লোকসকলৰ মন যুগুত কৰা বাবে, হিকিয়া আৰু আন সকলো লোকে আনন্দ কৰিলো; কিয়নো এই কাম সোনকালে কৰা হৈছিল।

৩০ পাছত লোকসকলে যেন ইহৰায়েলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে

নিতাৰ-পৰ্ব পালন কৰিবলৈ যিৰুচালেমে থকা যিহোৱাৰ গৃহলৈ আহে, সেই বাবে হিকিয়াই ইহৰায়েলৰ আৰু যিহুদাৰ সকলো ফালে দৃত পঠিয়ালৈ আৰু ইহুয়িম ও মনচিৰ লোকসকললৈকে পত্ৰ লিখিলো। ২ কিয়নো বজা, তেওঁৰ পাত্ৰ মন্ত্ৰীসকল আৰু যিৰুচালেমে থকা গোটেই সমাজে একেলগে আলোচনা কৰি দিতীয় মাহত নিতাৰ-পৰ্ব পালন কৰিবলৈ স্থিৰ কৰিছিল। ৩ পঞ্চোজনতকৈ কৰম সংখ্যক পুৰোহিতে নিজকে পৰিত্ব কৰাত আৰু প্ৰায়সকলে যিৰুচালেমলৈ আহি গোটা খাবল নহা বাবে, তেওঁলোকে নিতাৰ-পৰ্ব উচিত ধৰণে পালন কৰিব পৰা নাছিল। ৪ এই পৰিকল্পনাটো বজা আৰু গোটেই সমাজৰ দৃষ্টিত ন্যায় বোধ হ'ল। ৫ এই হেতুকে, তেওঁলোকে যেন যিৰুচালেমলৈ আহি ইহৰায়েলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিতাৰ-পৰ্ব পালন কৰে, এই কাৰণে তেওঁলোকে বেৰ-চেৰাৰ পৰা দানলৈকে ইহৰায়েলৰ সকলো ফালে ঘোষণা কৰিবলৈ বিচেচনাৰে সিদ্ধান্ত ল'লো। আচলতে শাস্ত্ৰৰ আজ্ঞামতে তেওঁলোকে বহু লোক লগ লাগি তাক পালন কৰা নাছিল। ৬ পাছত বাৰ্তাৰাহকসকল বজাৰ আজ্ঞা অনুসারে বজা আৰু তেওঁৰ পাত্ৰ মন্ত্ৰীসকলৰ পৰা পত্ৰসমূহ লৈ, ইহৰায়েল আৰু যিহুদাৰ সকলো ঠাইলৈ গাল। আৰু এই কথা ক'লে যে, “হে ইহৰায়েলৰ সন্তান সকল, তোমালোকৰ যি অৱশিষ্ট ভাগে আচৰণ কৰজাসকলৰ হাতৰ পৰা বক্ষা পালা, তোমালোকে অৱাহাম, ইচহাক আৰু ইহৰায়েলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱালৈ ধূৰা, যাতে তেৱে যেন তোমালোকলৈ ধূৰি চাবা পাৰে। ৭ তোমালোক ওপৰ পিতৃসকলৰ আৰু ভাইসকলৰ নিচিনা

নহ'বা; তেওঁলোকে তেওঁলোকের ওপর পিতৃসকলের দৈশ্ব যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে অপৰাধ কৰিলে আৰু তেওঁ তেওঁলোকে বিনষ্ট হ'বলৈ এৰি দিলে; ইয়াক তোমালোকে দেখিছ। ৮ তোমালোকে তোমালোকের ওপর পিতৃসকলের দৰে দৰ্শকজীয়া নহ'বা; কিন্তু যিহোৱাৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধ যাতে তোমালোকেৰ পৰা ঘূৰি যায়, সেইবাবে তোমালোকে নিজক যিহোৱালৈ শোধাই দিয়া আৰু চিৰকালৰ বাবে তেওঁ পৰিত্ব কৰা তেওঁৰ ধৰ্মধাত্মত প্ৰৱেশ কৰি, তোমালোকেৰ দৈশ্ব যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰা। ৯ কিয়নো তোমালোকে যদি পুনৰায় যিহোৱালৈ ঘূৰি, তেন্তে তোমালোকেৰ ভাইসকল আৰু সন্তান সকল, ব'ন্দী কৰি নিয়াসকলৰ পৰা কৃপা পাই এই দেশলৈ উলটি আহিব, কাৰণ তোমালোকেৰ দৈশ্ব যিহোৱাৰ কৃপারান আৰু মৰমায়াল। তোমালোকে তেওঁলৈ উলটিলৈ, তেওঁ তোমালোকেৰ পৰা বিমুখ নহ'বা। ১০ পাছত বাৰ্তাবাহকসকল গোটেই ইহুয়িম আৰু মনচিৰ অঞ্চলৰ সকলো নগবৰ পৰা জৰুলুনলৈকে গ'ল, কিন্তু লোকসকলে তেওঁলোকক হ'হিলে আৰু খেঁজেলিয়াল। ১১ থাথাপি আচেৰৰ, মনচিৰ আৰু জৰুলুনৰ কোনো কোনো লোকে নিজকে নম কৰি যিবুচালেমলৈ আছিল। ১২ তেওঁলোকক এক মনৰ দৃদ্ধয় দিবলৈ আৰু যিহোৱাৰ বাকাৰ দ্বাৰা হোৱা বজা আৰু প্ৰাতমন্ত্ৰীসকলৰ আজ্ঞা সম্পন্ন হ'বলৈ দৈশ্ব হ'ত যিহুদাৰ ওপৰত অৰ্পিত হ'ল। ১৩ পাছত দ্বিতীয় মাহত খৰ্মীৰ নিদিয়া পিঠাৰ পৰ্বত পালন কৰিবৰ অৰ্থে, যিবুচালেমলৈ অনেক লোক আছিল। তাতে এক বৃহৎ সমাজ গোট খালে। ১৪ আৰু তেওঁলোকে উলটি আহি যিবুচালেমত থকা যজ্ঞবেদীবোৰ আতৰালে আৰু ধূপ জুলোৱা আটাই বেনী গুচাই কিন্দোৎ উপত্যকাত জুই জুলাই সেইবাবে পুৰিলৈ। ১৫ পাছত দ্বিতীয় মাহৰ চৰ্তুদৰ্শ দিনা তেওঁলোকে নিষ্ঠাৰ-পৰ্বতৰ বলি দিলৈ পাছত পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলে লাজ পাই তেওঁলোকে নিজকে শুচি কৰিলে আৰু যিহোৱাৰ গৃহলৈ হোম-বলিসমূহ আনিলৈ। ১৬ তেওঁলোকে দৈশ্বৰ সোক মোচিৰ ব্যৱস্থা অনুসাৰে তেওঁলোকে নিয়ম পালন কৰিলে আৰু নিজ নিজ ঠাইত থিয়ে হ'ল। পুৰোহিতসকলে লেবীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা সেই তেজ লৈ সকলোলৈ চটিয়ালে। ১৭ কিয়নো সমাজৰ মাজত নিজকে শুচি নকৰাৰ অনেক লোক আছিল; এই হেতুকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে বলি পৰিত্ব কৰিবৰ অৰ্থে, অণুচি লোকসকলৰ বাবে নিষ্ঠাৰ-পৰ্বতৰ বলি দিয়া কামত লেবীয়াসকল দায়িত্বত আছিল। ১৮ কিয়নো ইহুয়িম, মনচিৰ, ইচাখৰ আৰু জৰুলুনৰ পৰা অহা এই বৃহৎ সমাৰেশৰ মাজত অনেক লোকে নিজকে শুচি নকৰাকৈয়ে, নিখিত নিৰ্দেশৰ বিপৰীতে নিষ্ঠাৰ-পৰ্বতৰ ভোজ খাইছিল। কাৰণ হিক্যিয়াই তেওঁলোকক বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰি কৈছিল, “মঙ্গলময় যিহোৱাই সকলোকে ক্ষমা কৰক ১৯ যিকোনোৰে ধৰ্মধাম শুচি কৰা বিধি অনুসাৰে নিজকে শুচি নকৰাকৈয়েই দৈশ্বৰক অৰ্থাৎ নিজৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ দৈশ্ব যিহোৱাৰ বিচাৰ কৰিবলৈ নিজ মন থিৰ কৰিলে।” ২০ সেইবাবে যিহোৱাই হিক্যিয়াৰ নিবেদন শুনি লোকসকলক শুচি কৰিলৈ। ২১ এই হেতুকে যিবুচালেমত উপস্থিত হৈ থকা ইহুয়ালেৰ সন্তান সকলে সাত দিনলৈকে মহা আনন্দেৰে খৰ্মীৰ নিদিয়া পিঠাৰ পৰ্বত পালন কৰিলৈ। লেবীয়া ও পুৰোহিতসকলে সদায় উচ্চধৰনি বাদ্যেৰে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গীত গাই যিহোৱাৰ প্ৰশংসণ কৰিলৈ। ২২ আৰু যিসকল লেবীয়ালোক যিহোৱাৰ সেৱা কাৰ্যত নিপুণ আছিল, তেওঁলোকক হিক্যিয়াই উৎসাহজনক কথা ক'লৈ। এইদৰে তেওঁলোকে মঙ্গলৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰ পিতৃ-সকলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত স্থীকাৰেকি কৰি ধন্যবাদেৰে সাত দিনলৈকে ভোজ খালে। ২৩ পাছত গোটেই সমাজে এইদৰে পুনৰ সাত দিনলৈকে পালন কৰিবলৈ হিহৰ কৰিলে আৰু সেইদৰেই তেওঁলোকে আনন্দেৰে পালন কৰিলৈ। ২৪ কিয়নো যিহুদাৰ বজা হিক্যিয়াই সমাজক এক হাজাৰ ভত্তা, সাত হাজাৰ ভেড়া আৰু ছাগলী উৎসৰ্গ কৰিবৰ অৰ্থে দিছিল; আৰু অধ্যক্ষসকলে সমাজক এক হাজাৰ ঘাঁড়, আৰু দহ হাজাৰ ভেড়া ও ছাগলী দিলে; আৰু পুৰোহিতসকলৰ মাজত অনেকে নিজক পৰিত্ব কৰিলে। ২৫ আৰু যিহুদাৰ গোটেই সমাজ আৰু ইহুয়ালে দেশৰ পৰা অহা বা যিহুদাত থকা সকলো বিদেশী লোকসকল - সেই সকলোৱে আনন্দ কৰিলৈ। ২৬ এইদৰে যিবুচালেমত বৰ আনন্দ হ'ল, কিয়নো ইহুয়ালৰ বজা দায়ুদৰ

পুত্ৰ চলোমনৰ দিনবে পৰা যিবুচালেমত এনেদৰে হোৱা নাছিল। ২৭ পাছত লেবীয়া, পুৰোহিতসকলে উঠি লোকসকলক আশীৰ্বাদ কৰিলৈ তেওঁলোকৰ মাত শুনি গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা স্বৰ্গলৈ অৰ্থাৎ পৰিত্ব ঠাইত উঠিল, য'ত দৈশ্বৰ নিবাস কৰে।

৩১

এইদৰে আটাইবোৰ শেষ যিহোৱাৰ পাছত, সেই ঠাইত উপস্থিত থকা সকলো ইহুয়ালেৰ লোকে যিহুদাৰ নগবৰোলৈ গ'ল আৰু স্তুতিৰে ভাটিলৈ, আচেৰা মুৰিৰেৰ কটিলৈ আৰু গোটেই যিহুদাত, বিন্যামীনত, ইহুয়িমত আৰু মনচিৰ থকা ও ঠাইবোৰ আৰু যজ্ঞবেদীৰোৰ নিঃশেষে ভাষি পেলালৈ। তেতিয়া ইহুয়ালেৰ সন্তান সকলে নিজ নিজ আধিপত্য আৰু নগবৰোলৈ উলটি আছিল। ২ আৰু হিক্যিয়াই হোমৰ্থক আৰু মঙ্গলৰ্থক বলিদান, পৰিচৰ্যা, স্তুতিগান আৰু যিহোৱাৰ ছাউনিৰ নানা দ্বাৰাৰ প্ৰশংসণ কৰিবলৈ পুৰোহিত লেবীয়াসকলক নিজ নিজ কাৰ্য অনুসাৰে পাল অনুক্ৰমে নিজ পালত নিযুক্ত কৰিলৈ। ৩ আৰু যিহোৱাৰ ব্যৱস্থাত লিখাৰ দৰে হোমৰ কাৰণে, বাতিপুৰা আৰু সন্ধ্যাবেলা হোমৰ কাৰণে আৰু বিশ্বামৰ্দাৰ, ন-জেন আৰু পৰ্বত-সম্মৌহীয়া হোমৰ কাৰণে, বজাৰ সম্পত্তিৰ পৰা দান কৰিব লগা ভাগ তেওঁ নিৰূপণ কৰিলৈ। ৪ আনকি পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকল যেন যিহোৱাৰ ব্যৱস্থাত আসক্ত থাকে, এই কাৰণে তেওঁলোকৰ ভাগ তেওঁলোকৰ দিবলৈ যিবুচালেমত থকা লোকসকলক আজ্ঞা দিলৈ। ৫ এই আজ্ঞা দেশত ব্যাণ্ড হোৱা মাত্ৰকে ইহুয়ালেৰ সন্তান সকলে শ্ৰদ্ধা, দাঙ্কাবস, তেল আৰু মো আদি ভূমিত উৎপন্ন হোৱা সকলো বস্তৰ প্ৰথম ভাগ অধিক অধিক পৰিমাণে আনিলৈ। ৬ আৰু ইহুয়ালেৰ ও যিহুদাৰ যি সন্তান সকলে যিহোদাৰ নানা নগবৰত বাস কাৰিছিল, তেওঁলোকেও গৰু আৰু ভেড়া ও ছাগলীৰ দহ ভাগৰ এভাগ আনি দ'ম' কৰি হ'ল, যিবোৰ তেওঁলোকৰ দৈশ্ব যিহোৱালৈ উৎসৰ্গ কৰিবলৈ অনা হৈছিল। ৭ তৃতীয় মাহত তেওঁলোকে দ'ম'ৰ প্ৰথম জাপ পেলাই সংগৰ মাহত সমাপ্ত কৰিলৈ। ৮ যেতিয়া হিক্যিয়া আৰু অধ্যক্ষসকলে আহি দ'ম'ৰোৰ দেখিলৈ, যিহোৱাক আৰু তেওঁৰ প্ৰজাসকল ইহুয়ালক দ্বন্দ্বাদ দিলৈ। ৯ তেতিয়া হিক্যিয়াই সেই বোৰ দ'ম'ৰ বিষয়ে পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলক সুধিলৈ। ১০ তাতে চাদোকৰ বৎসৰ অজৱিয়া প্ৰধান পুৰোহিতে তেওঁক এই উভৰ দিলে, “মেতিয়াৰে পৰা লোকসকলে যিহোৱাৰ গৃহলৈ উপহাৰ আনিবলৈ ধৰিলৈ, তেতিয়াৰে পৰা আমি হেপাহ পেলুৱাই খাইছোঁ আৰু অনেক বাকি থাকিও গ'ল; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁৰ প্ৰজাসকলক আৰীৰ্বাদ কৰিলৈ। এই হেতুকে এই বৰ বৰ দ'ম'ৰোৰ বাকি থাকিল।” ১১ তেতিয়া, হিক্যিয়াই যিহোৱাৰ গৃহত কেতোবোৰ কোঠালি যুগুত কৰিবলৈ আজ্ঞা দিয়াত তেওঁলোকে সেইবোৰ যুগুত কৰিলৈ। ১২ তেতিয়া তেওঁলোকে উপহাৰ, দশম ভাগ আৰু পৰিত্বাকৃত বস্তৰোৰ বিশ্বাসীৰূপে ভিতৰলৈ আনিলৈ। সেইবোৰ ওপৰত প্ৰথম ভাগৰ বৰ্ণনা দ্বাৰা কলনীয়া আৰু দ্বিতীয় ভাগৰ লোক তেওঁৰ ভাগৰ কথা আছিল। ১৩ আৰু যিহুয়ালেৰ পুত্ৰ কোৰি নামেৰে যি লেবীয়া মাহু পুৰ ফালৰ দুৰ্বাৰী আছিল, যিহোৱাই পোৱা উপহাৰ আৰু মহা পৰিত্ব বস্তৰোৰ বিলাবৰ অৰ্থে, দৈশ্বৰ উদ্দেশ্যে ইচ্ছামতে মুক্তহস্তে দিয়া বস্তৰোৰ ওপৰত তেওঁ অধ্যক্ষ হ'ল। ১৪ তেওঁ অধীনত এদল, শিল্যামীন, যেচুৱা, চৰায়া, অমৰীয়া আৰু চফনিয়া এওঁলোকেই পুৰোহিতসকলৰ নগবৰোৰত থাকিলৈ তেওঁলোকৰ বিভাগ অনুযায়ী সুৰু কি বৰ, দৰকাৰী কি অদৰকাৰী ভাইসকলক পাল অনুসাৰে উপহাৰৰ ভাগ বাতি দিবলৈ নিৰূপিত কাৰ্যত নিযুক্ত হ'ল। ১৫ যিসকলে বিভাগীয় পাল ক্রমে নিজ নিজ কৰিবলগীয়া কাৰ্য কৰিবলৈ দিলে যিহোৱাৰ গৃহত সোমায় - আনকি বৎসৰালী তালিকাত নাম লিখা তিনি বছৰ আৰু তাতোকৈ অধিক বয়সীয়া পুৰুষসকলকো এই বস্তৰোৰ বিলোৱা হয়। ১৭ আৰু পুৰোহিতসকলৰ অনুসাৰে আছিল আৰু লেবীয়াসকলৰ তালিকাত পাল ক্রমে নিজ নিজ কৰিবলগীয়া কাৰ্য অনুসাৰে বিশ্ব বছৰ আৰু তাতোকৈ অধিক

বয়সীয়া পুরুষসকলের নাম লিখা আছিল। ১৮ আবু তেওঁলোকের আটাই শিশু, তিরোতা, ল'রা, ছোলালীর নাম লিখা তালিকার বিষয়ে হ'লে, সেয়ে গোটেই সমাজলৈ যায়; কিয়নো তেওঁলোকে পবিত্র বস্ত্রে বিশুসীরূপে ব্যবহার করিছিল। ১৯ আবু হারোগের সন্তান যি পুরোহিতসকলে নিজ নিজ নগর চৰিওফালে থকা পথাবত বাস করে, তেওঁলোকের প্রত্যেক নগরের নাম লিখাই দিয়া কেতবোর মানুহে পুরোহিতসকলের আটাই পুরুক, আবু লেবীয়াসকলের মাজত তালিকাত নাম লিখা সকলো মানুহক ভাগ বিলাই দিয়ে। ২০ হিক্যিয়াই যিহুদার সকলোফালে এইদেবৈই করিলো আবু নিজ যিহোরাব দৃষ্টিত যি উত্তম, ন্যায় আবু সত্য, সেই সকলো সম্পন্ন করিলে। ২১ আবু তেওঁ নিজ ঈশ্বরক বিচার করিব কাবণে ঈশ্বরুর গৃহে পরিচর্যা-কর্ম, ব্যবহাৰ আবু আজ্ঞাৰ বিষয়ে যি যি কাৰ্য কৰিবলৈ আৰাস্ত কৰিলে, সেইবোৰ নিজৰ সকলো মনেৰে কৰি কৃতকাৰ্য হ'ল।

৩২

এই সকলো কাৰ্যৰ আবু বিশুস্ত আচৰণৰ পাছত, আচৰণৰ বজা চনহৈৰোৰে আহি যিহুদাৰ দেশত আছিল; তেওঁ মই ঠাইত ছাউনি পাতিছিল কিয়নো তেওঁ গড়েৰে আবৃত নগৰবোৰে আক্ৰমণ কৰি গড় ভাঙ্গি তাক নিজৰ কৰিলো মন কৰিছিল। ২ হিক্যিয়াই মেতিয়া চনহৈৰীৰ অহা আবু যিবুচালেমৰ বিবুদ্ধে তেওঁৰ যুদ্ধ কৰিবৰ মন থকা দেখিলে, ত তেওঁ নগৰৰ বাহিহিত থকা ভূমুকবোৰ পানী বৰ্ক কৰিবলৈ আধুক্ষ আবু বীৰপুৰুষসকলৰ সৈতে আলোচনা কৰিলে; তাতে তেওঁলোকে তেওঁক সহায় কৰিলে। ৪ তেওঁয়া অনেক মানুহ গোটি খাই সকলো ভূমুক আবু দেশৰ মাজেদি বৈ মোৱা জুবিৰোৰ বৰ্ক কৰি দিলে। তেওঁলোকে ক'লে, আচৰণৰ বজাসকলে আহি কিয় আধিক পৰিমাণে পানী পাব?" ৫ এনেতে হিক্যিয়াই সাহেবে ভাগা চিগা গড়বোৰ মেৰামত কৰি, ওখ ঘৰবোৰ সমান আবু ওখ কৰিলে; আবু বাহিহিত আন গড় সাজি দায়ুদৰ নগৰত থকা মিল্লো সুসজ্জিত কৰিলে আবু বহু পৰিমাণে অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ আবু ঢাল যুগ্মত কৰিলে। ৬ তেওঁ লোকসকলৰ ওপৰত সেনাপতিসকল নিযুক্ত কৰিলো নগৰৰ দুৱাৰৰ ওচৰণ মুকলি ঠাইত নিজৰ ওচৰত তেওঁলোকক গোটাই উৎসাহ নি তেওঁ এই কথা ক'লে, ৭ "তোমালোকে বলৱন্ত আবু সাহসিয়াল হোৱাৰ আচৰণৰ বজালৈ আবু তেওঁ লগত সেই সৈন্য সমূহলৈ ভয় নকৰিবাৰ আবু ব্যাকুল নহ'বা, কাৰণ তেওঁ লগত থকা সকলোতকে আমাৰ লগত থকা জন মহান। ৮ তেওঁৰ লগত মাংসময় বাহুহে আছে, কিন্তু আমাক সহায় কৰিবলৈ আবু আমাৰ ফৰ্জীয়া হৈ যুদ্ধ কৰিবলৈ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা আমাৰ লগত আছে।" তাতে লোকসকলু যিহুদাৰ বজা হিক্যিয়াৰ কথাত সান্ত্বনা পালে। ৯ তাৰ পাছত আচৰণৰ বজা চনহৈৰীৰ যেতিয়া সৈন্য সামষ্টই সৈতে লাখীচৰ ওচৰত আছিল, তেওঁয়া যিবুচালেমলৈ যিহুদাৰ বজা হিক্যিয়াৰ আবু যিবুচালেমত থকা সকলো যিহুদাৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ তেওঁ দাসবোৰ দ্বাৰাই তেওঁ এইবোৰ কথা কৈ পঠিয়ালো। ১০ "আচৰণৰ বজা চনহৈৰীৰে এই কথা কৈছে, 'তোমালোকে কাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি যিবুচালেমক দখল কৰিবলৈ সুৰক্ষিত অৱস্থাত আছা বুলি ভাবিছা?' ১১ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই আমাৰ বজা আচৰণৰ হাতৰ পৰা উদ্বাৰ কৰিব, এই কথা কৈ হিক্যিয়াই ভোকত আবু প্যায়াহত মৰিবলৈ দিবৰ বাবে তোমালোকক ভুলোৱা নাইনে?" ১২ সেই হিক্যিয়াই জানো তেওঁৰ ওখ ঠাই আবু যজ্ঞবেদীবোৰে গুৱো নাই? "আবু তোমালোকে একেটা যজ্ঞবেদীৰ আগত সেৱা কৰিব আবু তাৰে ওপৰত ধূপ জলৰ লাগিব এই বুলি জানো যিহুদা আবু যিবুচালেমত আজা দিয়া নাই?" ১৩ মই আবু মোৰ ওপৰ-পিতৃসকলে দেশবোৰে আটাই জাতিক কি কৰিলো, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানো নাজানা? সেই নানা দেশীয় জাতিবোৰে দেৱতাবোৰে জানো কোনো প্ৰকাৰে মোৰ হাতৰ পৰা নিজ নিজ দেশ বৰ্ষা কৰিবলৈ সমৰ্থ হৈছিল? ১৪ মোৰ ওপৰ পিতৃসকলে যিহোৱাৰ জাতিক নিঃশেষে সংহাৰ কৰিছিল, তেওঁলোকৰ সকলো দেৱতাবোৰে মাজত কৰেন নিজ প্ৰজাসকলক মোৰ হাতৰ পৰা উদ্বাৰ কৰিব পাৰিছিল যে, তোমালোকৰ ঈশ্বৰে মোৰ হাতৰ পৰা তোমালোকক উদ্বাৰ কৰিব পাৰে? ১৫ এই হেতুকে হিক্যিয়াই তোমালোকক মুভলাওঁক আবু সেই দিবে তোমালোকৰ প্ৰতিনিজন্যাওঁক আবু তোমালোকে তাত প্ৰত্যয়

নকৰিবা, কিয়নো মোৰ হাতৰ পৰা আবু মোৰ পিতৃসকলৰ হাতৰ পৰা নিজ প্ৰজাসকলক উদ্বাৰ কৰিবলৈ, কোনো জাতি কি বাজ্যাৰ কোনো দেৱতাবোৰ সাম্য নাছিলো তেওঁত তোমালোকৰ ঈশ্বৰে যে মোৰ হাতৰ পৰা তোমালোকক উদ্বাৰ কৰিব, ই তাতকে কিমান কম পৰিমাণে অসম্ভৱ। ১৬ চনহৈৰীৰ দাসবোৰে আনকি ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আবু তেওঁৰ দাস হিক্যিয়াৰ বিবুদ্ধে আবু অধিক কথা ক'লে। ১৭ আবু তেওঁ ই ইস্তায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ঠাট্টা কৰিবলৈ আবু তেওঁৰ বিবুদ্ধে কথা ক'লে এইদেৱ পত্ৰ লিখিছিল। তেওঁ কৈছিল যে, "নানা দেশীয় জাতি সমূহৰ দেৱতাবোৰে যেনেকৈ মোৰ হাতৰ পৰা নিজ নিজ প্ৰজাসকলক উদ্বাৰ কৰিব নোৱাৰিলে তেনেকৈ হিক্যিয়াৰ ঈশ্বৰেও তেওঁৰ প্ৰজাসকলক মোৰ হাতৰ পৰা উদ্বাৰ কৰিব নোৱাৰিব।" ১৮ তাৰ পাছত তেওঁলোকে নগৰ অধিকাৰ কৰি লোৱাৰ ছলেৰে, যিবুচালেম গড়ৰ ওপৰত থকা লোকসকলক ভয় দেখুৱাবলৈ আবু বিহুল কৰিবলৈ ইষ্টী ভাষাবে তেওঁলোকলৈ বুলি বৰকৈ চিপ্পৰিবলৈ ধৰিলে। ১৯ আবু পৃথিবীত থকা আন জাতি সমূহৰ যি দেৱতাবোৰ মানুহৰ হাতৰে সজা, সেইবোৰ বিষয়ে কোৱাৰ দৰে তেওঁলোকে যিবুচালেমৰ ঈশ্বৰৰ বিষয়েও কথা ক'লে। ২০ পাছত বজা হিক্যিয়া আবু আমোচৰ পুত্ৰ যিচ্যা ভাববাদীয়ে সেই বিষয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আবু সুৰ্যৰ ফাললৈ মুখ কৰি কাতৰোক্তি কৰিলে। ২১ তাতে যিহোৱাই এজন দৃত পঠিয়ালে; তেওঁ আচৰণৰ বজাৰ চাউনিৰ আটাই বলৱান বীৰ পুৰুষক, প্ৰধান লোকক আবু সেনাপতিক সংহাৰ কৰিলে। তেওঁয়া চনহৈৰীৰে লাজত তলমুখ কৰি নিজ দেশলৈ উলতি গ'ল। পাছত তেওঁ নিজ দেৱতাৰ মন্দিৰত সোমালত, তেওঁৰ নিজ ঔৰসত জ্যো পোৱা সকলেই সেই ঠাইতে তোৱালোৱে তেওঁক বধ কৰিলে। ২২ সেইদেৱে যিহোৱাই হিক্যিয়াক আবু যিবুচালেম নিবাসীসকলক অচুৰীয়াৰ বজা চনহৈৰীৰ হাতৰ পৰা আবু আন সকলোতে তেওঁলোকক চলাই নিলে। ২৩ তেওঁয়া অনেক লোকে যিবুচালেমেলৈ বুলি যিহোৱাৰ উদ্বেশ্যে উপহাৰ আবু যিহুদাৰ বজা হিক্যিয়াৰ ওচৰলৈ বহুমুল্য বস্তু আনিলে যাতে তেওঁয়াৰে পৰা এইদেৱ তেওঁ সকলো জাতি সমূহৰ দৃষ্টিত মহান হ'ব। ২৪ সেই সময়ত হিক্যিয়া নবীয়া হৈ মৃত্যুশয্যাত পৰিলে তেওঁ যিহোৱাৰ আগত প্ৰার্থনা কৰিলে, তাতে যিহোৱাই তেওঁক উত্তৰ দিলে আবু তেওঁ মেন সুষ্ঠু হয়, তাৰে এটা আচৰণত লক্ষণ দেখুৱালে। ২৫ কিন্তু হিক্যিয়াই পোৱা উপকাৰ অনুসূৰে যিহোৱাৰ উত্তৰে পৰা এইদেৱ তেওঁ সকলো জাতি সমূহৰ দৃষ্টিত মহান হ'ব। ২৬ যিহোৱাৰ নবীয়া হৈ মৃত্যুশয্যাত পৰিলে তেওঁ যিহোৱাৰ আগত প্ৰার্থনা কৰিলে, তাতে যিহোৱাই তেওঁক উত্তৰ দিলে আবু তেওঁ মেন সুষ্ঠু হয়, তাৰে এটা আচৰণত লক্ষণ দেখুৱালে। ২৭ হিক্যিয়াৰ অধিক ধৰ্ম আবু সন্মান আছিলা তেওঁ নিজৰ বাবে বৃপুৰ, সোণৰ, বহুমল্য বাখৰ, সুগন্ধিদৰ্বা, ঢালৰ আবু সকলোবিধ বহুমূল্য পাত্ৰ ভৰাল বৰাখিছিল। ২৮ আনকি তেওঁৰ শস্যৰ, দৃষ্টাবস আবু তেল আদি বস্তুৰ ভৰাল আবু নানাবিধ পশুৰ ঘৰ আবু মেৰ-ছাগৰ জাকৰ বাবে গৱাল মুগ্ধত কৰিলে। ২৯ লগত আবু নিজৰ বাবে নানা নগৰ সাজিলে আবু মাঁদ-গৰু, মেৰ-ছাগৰ আদিৰ অনেক জাক লাভ কৰিলে, কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁ ওত্তি পতিশ্য অধিক সম্পত্তি দিছিল। ৩০ এই হিক্যিয়াই পৰেৰ ফালে থকা গীহোন ভূমুকৰ মুখ বন্ধ কৰি পোনে পোনে দায়ুদৰ নগৰৰ পশ্চিম ফালেদি সেই পোনী নমাই আনিছিল। হিক্যিয়াই তেওঁৰ সকলোকাৰ্য কৃতকাৰ্য হ'ল। ৩১ কিন্তু দেশত ঘটা আডুত লক্ষণৰ বিষয়ে সুধিবলৈ বালিবলৈ অধিক্ষেষণ কৰিব সকলোকলৈ পঠোৱা দৃতবোৰে কথাত হ'লে, ঈশ্বৰে তেওঁৰ মনৰ সকলো ভাব জানিব বাবে পৰীক্ষা কৰিবলৈ তেওঁক ত্যাগ কৰিলে। ৩২ হিক্যিয়াৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্ত আৰু তেওঁৰ সৎকাৰ্যৰ কথা আমোচৰ পুত্ৰ যিচ্যা ভাববাদীৰ দৰ্শন-পত্ৰিকাত, যিহুদাৰ আবু ইস্তায়েলৰ বজাসকলৰ ইতিহাস পুনৰুৎসূচন কৰিবলৈ তিনিটা পৰামৰ্শ দিছিল।

মনচিয়ে রজা হৈ শাসন ভাৰ লওতে তেওঁৰ বয়স আছিল বাৰ
বছৰ; তেওঁ যিবৃচালেমত পঁচপঁচ বছৰ বাজতু কৰিলে। ২ আৰু
যিহোৱাই ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ আগৰ পৰা যি জাতি সমৃহক দূৰ
কৰিছিল, তেওঁলোকৰ সকলো যিগলগণ কাৰ্যৰ দৰে তেওঁ যিহোৱাৰ
সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিলে। ৩ কিয়নো তেওঁৰ পিতৃ হিকিয়াই তাঙি
পেলোৱা ওখ ঠাইবোৰ তেওঁ পুনৰাই সাজিলে; আৰু তেওঁ বাল দেৱতাৰ
উদ্দেশ্যে যজ্ঞবেদীনোৰ স্থাপন কৰিলে, আচেৰা মুর্তিবোৰ সাজিলে আৰু
আকাশ-মণ্ডলৰ সকলো বাহিনীসকলৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিলে আৰু
সেইবোৰক সেৱা পুজা কৰিলে। ৪ আৰু যিহোৱাই যি গৃহৰ বিষয়ে কৈছিল,
বোলে, “মোৰ নাম যিবৃচালেমত চিৰকাললৈকে থাকিব,” যিহোৱাৰ সেই
গৃহত তেওঁ কেইটামান বিদেশী দেৱতাৰ যজ্ঞ বেদী নিৰ্মাণ কৰিলে।
৫ এইদৰে তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহৰ দুয়োখন চোতালত আকাশ-মণ্ডলৰ
সকলো বাহিনীসকলৰ উদ্দেশ্যে যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে। ৬ আৰু তেওঁ
নিজৰ সন্তান সকলক হিমোৰ পুতেকৰ উপত্যকাক অগ্ৰিম মাজেদি যাতা
কৰালে; গণকৰ কাৰ্য কৰিলে, লক্ষণ চালে, মায়া কৰ্ম কৰিলে আৰু ভূত
পোহা আৰু শুণমন্ত্ৰ জনাসকলক লগালো। যিহোৱাক বেজৰ দিবৰ অৰ্থে
তেওঁ সাক্ষাতে তেওঁ বহুত কু-আচৰণ কৰিলে। ৭ আৰু তেওঁ নিজে কৰা
এটা প্ৰতিমা দৈশ্বৰ গৃহত স্থাপন কৰিলো সেই গৃহৰ বিষয়ে দৈশ্বৰে দায়ুদক
আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ চলোমনক কৈছিল, বোলে, “ইহায়েলৰ সকলো ফৈদৰ
মাজৰ পৰা এই যি গৃহ আৰু যিবৃচালেম মই মনোনীত কৰিলোঁ, ইয়াত
মোৰ নাম চিৰকাললৈকে স্থাপন কৰিম;” ৮ আৰু মই তেওঁলোকক দিয়া
সকলো আজ্ঞা, অৰ্থাৎ মোচিৰ হৃতুৱাই দিয়া গোটেই বারষ্টা আৰু বিষ ও
শাসন-প্ৰাণালীবোৰ যদি তেওঁলোকে পালন কৰে আৰু সেই অনুসৰে কাৰ্য
কৰে, তেমেলে মই তোমালোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ বাবে নিৰ্বৃপণ কৰা
দেশৰ পৰা ইহায়েলৰ ভৱি আৰু নুঁচাম।” ৯ তথাপি মনচিয়ে যিহুদাক
আৰু যিবৃচালেম-নিবাসীসকলক এনেকে আন্ত কৰিলে যে, যিহোৱাই
ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ আগৰ পৰা যি জাতিবোৰক উচ্ছল কৰিছিল,
তেওঁলোকতকোৱে অধিক কু-আচৰণ কৰিলে। ১০ আৰু যিহোৱাই মনচিয়ে
আৰু তেওঁৰ সোকলকলক নানা কথা ক'লে; কিন্তু তেওঁলোকে কোনো
মনোযোগ নিলিলে। ১১ এই কাৰণে যিহোৱাই তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে আচৰণৰ
বজাৰ সেনাপতি সকলক আনিলে; তেওঁলোকে মনচিক ধৰি হাঁকোটা
লগাই শিকলিৰে বাকি বালিলৈ লৈ গ'ল। ১২ তেতিয়া সন্কলত পৰি তেওঁ
নিজ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত মিনতি কৰিলে আৰু নিজ ওপৰ পিতৃসকলৰ
দৈশ্বৰ আগত নিজেক অতিশ্য নমু কৰিলে। ১৩ তেওঁ দৈশ্বৰৰ আগত
প্ৰাৰ্থন কৰিলে আৰু বিনয় কৰিবলৈ ধৰিলে; দৈশ্বৰে তেওঁৰ বিনয় শুনি
তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰিলে আৰু তেওঁক পুনৰাই যিবৃচালেমত তেওঁৰ বাজ
শাসনলৈ ঘৰাই আনিলে। তেতিয়া যিহোৱাইহে দে দৈশ্বৰ তাৰ মনচিয়ে
জানিলে। ১৪ তাৰ পাছত শীহোৱাৰ পশ্চিম উপত্যকাত মৎস্য দূৰাৰৰ
সোমোৱা ঠাইলৈকে দায়ুদৰ নগৰৰ এক বাহিৰ গড় সাজিলো আৰু ওফেলৰ
চাৰিওফালৰ গড় মেৰামত কৰি তাক অতি ওখ কৰিলো। গড়েৰে আৰুত
যিহুদাৰ নগৰবোৰত সেনাপতি সকলক বাধিলৈ। ১৫ আৰু তেওঁ যিহোৱাৰ
গৃহৰ পৰা বিজাতীয় দেৱতাবোৰ, প্ৰতিমাটো আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰ্বতত
আৰু যিবৃচালেমত নিজে নিৰ্মাণ কৰা যজ্ঞবেদিবোৰ গুচাই নগৰৰ বাহিৰলৈ
আনি দুৰোহ পেলাই দিলে। ১৬ তেওঁ যিহোৱাৰ বেদী মেৰামত কৰি
তাৰ ওপৰত মঙ্গলৰ্থক বলি আৰু ধন্যবাদৰ্থক বলি উৎসৱ কৰিলে আৰু
ইহায়েলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিবলৈ যিহুদাক আজ্ঞা দিলে।
১৭ তথাপি তেতিয়া লোকসকলে ওখ ঠাইবোৰত বিলিদান কৰিছিল
যদি ও কেৱল তেওঁলোকৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যেৰ কৰিছিল। ১৮
চোৱা, মনচিৰ অৱশিষ্ট বৃত্তাত, নিজ দৈশ্বৰ আগত তেওঁ কৰা প্ৰাৰ্থনা আৰু
ইহায়েলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামেৰে তেওঁ আগত কোৱা দৰ্শকসকলৰ
বাক্য, ইহায়েলৰ বজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা আছে। ১৯ আৰু
তেওঁ কৰা প্ৰাৰ্থনা, সেই প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ হোৱা আৰু তেওঁ কৰা সকলো পাপ
আৰু সত্যলজন বিষয় আৰু নৃত্য হোৱাৰ আগেয়ে তেওঁৰ পৰি যি ঠাইত
ওখ ঠাই সাজিলু আৰু আচেৰা মুৰ্তি ও কটা প্ৰতিমা স্থাপন কৰিছিল,
সেই সকলোৰে বিৰুদ্ধৰ হোজেয়াৰ পুস্তকখনত লিখা আছে। ২০ পাছত

মনচি তেওঁ ওপৰ পিতৃসকলৰ লগত নিদিত হ'ল আৰু লোকসকলে তেওঁৰ
ঘৰৰ ভিতৰতে তেওঁক মৈদাম দিলো তেওঁৰ পুত্ৰ আমোন তেওঁৰ পদত
বজা হ'ল। ২১ আমোনে বজা হৈ শাসন ভাৰ লওতে তেওঁৰ বয়স বাইশ
বছৰ আছিল। তেওঁ যিবৃচালেমত দুবছৰ কাল বাজতু কৰিলে। ২২ তেওঁৰ
বাপেক মনচিয়ে কৰাৰ নিচিনাকৈ তেওঁ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ
কৰিলো তেওঁৰ পিতৃ মনচিয়ে কৰা আটাই কটা-প্ৰতিমাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁ
বালিদান কৰিলো আৰু সেইবোৰক সেৱা-পুজা কৰিলো। ২৩ আৰু তেওঁৰ
পিতৃ মনচিয়ে যেনেকৈ নিজকে নমু কৰিছিল, তেনেকৈ তেওঁ যিহোৱাৰ
সাক্ষাতে নিজকে নমু নকৰিলো কিন্তু এই আমোনে দোৰ ওপৰি দোৰ
কৰিলো। ২৪ পাছত তেওঁৰ দাসবোৰে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে চক্ৰান্ত কৰি তেওঁৰ
গৃহতে তেওঁক বধ কৰিলো। ২৫ কিন্তু দেশৰ লোকসকলে আমোন বজাৰ
বিৰুদ্ধে চক্ৰান্ত কৰা সকলোকে বধ কৰিলো; আৰু দেশৰ লোকসকলে
তেওঁৰ পুত্ৰ যোচিয়াক তেওঁৰ পদত বজা পাতিলো।

৩৪ যোচিয়াই বজা হৈ শাসন ভাৰ লওতে তেওঁৰ বয়স আছিল আঠ
বছৰ; তেওঁ যিবৃচালেমত একত্ৰিশ বছৰ কাল বাজতু কৰিছিল। ২
যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি ন্যায়, তেওঁ তাকে কৰিলো; তেওঁ নিজ ওপৰ পিতৃ
দায়ুদৰ পথত চলিলো, তাৰ পৰা সেৱা কি বাওকালে মুৰুবিলো। ৩ কিয়নো
তেওঁৰ বাজতুৰ অষ্টম বছৰত তেওঁ অলপ বয়সীয়া হৈয়ো, তেওঁৰ ওপৰ
পিতৃ দায়ুদৰ দৈশ্বৰক বিচাৰিলৈ ধৰিলো দাদশ বছৰত, ওখ ঠাইবোৰ,
আচেৰা মুৰ্তিবোৰ আৰু কটা আৰু সাঁচত চলা প্ৰতিমাবোৰ গুচাই যিহুদা আৰু
যিবৃচালেম শুচি কৰিবলৈ ধৰিলো। ৪ আৰু তেওঁৰ সাক্ষাতে লোকসকলে
বাল দেৱতাৰ যজ্ঞবেদিবোৰ ভাণি পেলালো; সেইবোৰতকে ওখ ঠাইত
স্থাপন কৰা সুৰ্য-প্ৰতিমাবোৰকো তেওঁ কাটি পেলালো; আচেৰা মুৰ্তিবোৰ
আৰু কটা আৰু সাঁচত চলা প্ৰতিমাবোৰ ভাণি গুড়ি কৰি, সেইবোৰৰ
উদ্দেশ্যে বিলিদান কৰাসকলৰ মৈদামৰ ওপৰত সেই ধূলিবোৰ ছত্ৰিয়াই
পেলালো। ৫ আৰু তেওঁ পুৰোহিতসকলৰ হাড়বোৰ তেওঁলোকৰ যজ্ঞবেদিবোৰ
ওপৰত দন্ধ কৰিলো আৰু যিহুদা আৰু যিবৃচালেম শুচি কৰিলো। ৬ আৰু
তেওঁ মনচিয়, ইহুয়িমৰ আৰু চিমিয়োনৰ নগৰে নগৰে নঙালীলৈকে
সকলো ফালে তেওঁলোকৰ উচ্ছল হোৱা ঠাইত সেইদৰে কৰিলো। ৭ তেওঁ
যজ্ঞবেদিবোৰ ভাণিলো, আচেৰা মুৰ্তিবোৰ আৰু কটা-প্ৰতিমাবোৰ গুড়ি
কৰিলো আৰু ইহায়েল দেশৰ সকলো ঠাইবোৰ আটাইবোৰ সুৰ্য-প্ৰতিমাবোৰ
কাটি পেলালো তাৰ পাছত যিহুদামলৈ উলটি আছিল। ৮ তেওঁৰ বাজতুৰ
অষ্টম বছৰত, দেশ আৰু গৃহ শুচি কৰাৰ পাছত, তেওঁ নিজ দৈশ্বৰ
যিহোৱাৰ গৃহ মেৰামত কৰিবৰ বাবে অচলিয়াৰ পুত্ৰ চাফনক, নগৰৰ
অধিক্ষম মাচ্যাক আৰু যোৱাহজৰ পুত্ৰ যোৱাই ইতিহাস লিখক পঢ়িয়ালো।
৯ এই হেতুকে তেওঁলোকে পথান পুৰোহিত হিকিয়াৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু
দৈশ্বৰ গৃহলৈ অনা বৃপ অৰ্থাৎ লৈবীয়া দূৰীসকলে মনচি ইহুয়িম আদি
ইহায়েলৰ অৱশিষ্ট লোকৰ পৰা, গোটেই যিহুদা আৰু বিন্যামীনৰ পৰা
আৰু যিবৃচালেম নিবাসীসকলৰ পৰা ও গোটোৱা সকলো বৃপ তেওঁলোকে
তেওঁলোকক শোধাই দিলে। ১০ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৃহত নিযুক্ত থকা
কাৰ্য চলাওতা সকলৰ হাতত তাক দিলে; পাছত কাৰ্য চলাওতা সকলে
অৰ্থাৎ যিহোৱাৰ গৃহত কাম কৰাওতা লোকসকলে সেই গৃহ মেৰামত
কৰিবৰ আৰু সুসজিত কৰিবৰ বাবে তাক দিলে, ১১ অৰ্থাৎ মিষ্টি আদি ঘৰ
সাজেতাসকলক কটা-শিলা আৰু বৰগান কাঠ কিনিবলৈ আৰু যিহুদাৰ
বজাসকলে নষ্ট কৰা ঘৰ বোৰৰ বাবে চতি বেনালৈ সেই ধৈ ধন দিলে। ১২
আৰু সেই লোকসকলে বিশ্বাসীবৃপে কাৰ্য কৰিলো আৰু মৰবীৰ সন্তান
সকলৰ মাজৰ যথৎ আৰু ওবদিয়া এই দুজন লৈবীয়া মানুহ তেওঁলোকৰ
অধিক্ষম আছিল; আৰু কুহাতৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ জথিয়া, মচুলম আৰু
বাদ্য বজাসকলৰ নিপুণ আন আন লৈবীয়াসকল কাম চলাবৰ বাবে নিযুক্ত
হৈছিল। ১৩ তেওঁলোক ভাৰ বেঁতাসকলৰ অধিক্ষম আছিল আৰু সকলো
বিধৰ কাৰ্য কৰেতাৰ সকলক চলাইছিল; আৰু লৈবীয়া সকলৰ মাজত
কোনো কোনো লিখক, কোনো কোনো শাসনকৰ্তা আৰু কোনো কোনো
দূৰীয়া আছিল। ১৪ যিহোৱাৰ গৃহলৈ অনা বৃপ তেওঁলোকে উলিওৱা সময়ত,
হিকিয়া পুৰোহিতে মোচিয়ে দিয়া যিহোৱাৰ ব্যৱহাৰ পুস্তকখন পালে। ১৫
আৰু হিকিয়া লিখক চাফনক উত্তৰ দি ক'লে, “মই যিহোৱাৰ গৃহত ব্যৱহাৰ

পুস্তকখন পালেঁ।” পাছত হিস্কিয়াই সেই ব্যবহাৰ পুস্তকখন চাফনক দিলে। ১৬ চাফনে আকো সেই ব্যবহাৰ পুস্তকখন বজাৰ গুৰিলৈ লৈ গ'ল আৰু বজাৰ আগত বাতিৰ দি ক'লে, “আপোনাৰ এই দাসমোৰক আদেশ কৰা সকলো কাৰ্য তেওঁলোকে কৰি আছো। ১৭ আৰু আপোনাৰ এই দাসমোৰে যিহোৱাৰ গৃহত পোৱা সকলো ধন চন্দুকৰ পৰা ঢালি, কাৰ্য্যাধৃক্ষ আৰু কাম কৰেঁতা সকলৰ হাতত দিলে।” ১৮ পুনৰ লিখক চাফনে বজাৰক জনালে, বোলে, “পুৰোহিত হিস্কিয়াই মোক এখন পুস্তক দিলে।” তেওঁয়া চাফনে বজাৰ আগত তাক পাঠ কৰিবলৈ ধৰিলে। ১৯ তেওঁয়া বজাই ব্যৱহাৰ বাক্যবোৰ শুনা মাত্ৰকে নিজৰ কাপোৰ ফালিবলৈ ধৰিলে। ২০ আৰু বজাই হিস্কিয়াক, চাফনৰ পুত্ৰ অধীকামক, মীথাৰ পুত্ৰ আদেনক, লিখক চাফনক আৰু বজাৰ দাস আচায়ক এই আজ্ঞা কৰিলে বোলে, ২১ “তোমালোকে গৈ মোৰ আৰু ইস্তায়েল আৰু যিহুদাৰ মাজত অৱশিষ্ট থকা লোকসকলৰ বাবে পোৱা এই পুস্তকখনৰ বাক্যৰ বিষয়ে যিহোৱাৰ মোৰ বাবে থকা তেওঁৰ কি ইচ্ছা সেই বিষয়ে সেধাঁগৈ; কিয়নো আমাৰ ওপৰত যিহোৱাই বৰষোৱা ক্ষেত্ৰ অতিশ্যায় ডাঙৰ; কাৰণ ওপৰ-পিতৃসকলে এই পুস্তকত লিখা কোনো বাক্য অনুসাৰে কাম কৰিবৰ অৰ্থে যিহোৱাৰ বাক্য পালন নকৰিলে।” ২২ পাছত হিস্কিয়া আৰু বজাই আদেশ কৰা সেই লোকসকল হস্তাৰ নাতি তকহত্তৰ পুত্ৰ বন্ত্ৰ ভালোৱা চল্লমৰ ভাৰবাদীনী হৃদ্দান ওচৰলৈ গ'ল; সেই সময়ত তেওঁ ব্যৱচালেমৰ দিতীয় ভাগত নিবাস কৰিছিল; আৰু তেওঁলোকে সেই বিষয়ে তেওঁক ক'লে। ২৩ তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “ইস্তায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘মোৰ ওচৰলৈ তোমালোকক পঠোৱা জনক কোৱাগৈ, ২৪ ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘চোৱা, মই এই ঠাই আৰু ইয়াৰ নিবাসীসকলৰ ওপৰত অমঙ্গল ঘটাম, অৰ্থাৎ যিহুদাৰ বজাৰ আগত যি পুস্তক পঢ়া হ'ল, তাৰ মাজত লিখা সকলো শণ ও লৈ আনিম; ২৫ কাৰণ নিজ হাততেৰে কৰা সকলো কৰ্মৰ দ্বাৰাই মোক বেজাৰ দিবলৈ, তেওঁলোকে মোক ত্যাগ কৰি হ'তত দেৱতাবোৰেৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জলালে, এতেকে এই ঠাইৰ ওপৰত মোৰ ক্ষেত্ৰাধিপ বৰষোৱা যাব, নুমুৱা নাযাব।’” ২৬ কিন্তু যিহোৱাৰ ইচ্ছা সুধিবলৈ তোমালোকক পঠোৱা যিহুদাৰ বজাৰ আগত এই কথা ক'বা, “ইস্তায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘তুমি যি যি বাক্য শুনিলা সেইবোৰ বিষয়ে মোৰ কথা এই, ২৭ এই ঠাই আৰু ইয়াৰ নিবাসীসকলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ যি বাক্য, তাক তুমি শুনা মাত্ৰকে ঈশ্বৰৰ আগত তোমাৰ মন কোমল কৰিলা, ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে নিজকে নথ কৰিলা আৰু নিজ কাপোৰ ফালি মোৰ আগত ক্ষণদন কৰিলা আৰু মহিয়ো তোমাৰ কথা শুনিলো।’ এয়াই হৈছে যিহোৱাৰ ঘোষণা। ২৮ ‘চোৱা, মই তোমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ লগত তোমাক নিম আৰু তোমাক শাস্তিৰে তোমাক মৈদামলৈ নিয়া হ'ব; আৰু মই এই ঠাই আৰু ইয়াৰ নিবাসীসকলৰ ওপৰত যিবোৰ অমঙ্গল ঘটাম, সেইবোৰ একোকে তোমাৰ চকুৰ নেদেবি।’” পাছত তেওঁলোকে উলটি আহি বজাক এই বাতিৰ দিলে। ২৯ তাৰ পাছত বজাই মানুহ পঠিয়াই যিহুদা আৰু ব্যৱচালেমৰ বৃদ্ধ লোকসকলক পোঁট খোৱালে। ৩০ তাতে বজাই যিহুদাৰ আটাইলোক, ব্যৱচালেম নিবাসীসকলক, পুৰোহিতসকল, লৈবীয়াসকল আৰু সুৰ-বৰ সমুদায় প্রজাক লগত লৈ যিহোৱাৰ গৃহলৈ উঠি গ'ল; আৰু যিহোৱাৰ পৰা পোৱা নিয়ম-পুস্তকখনৰ সকলো বাক্য বজাই লোকসকলক পঢ়াই শুনুৱালে। ৩১ পাছত বজাই নিজৰ ঠাইত যিয়ে হৈ যিহোৱাৰ পাছত চলিবলৈ আৰু সকলো মনেৰে আৰু সকলো আগেৰে, তেওঁৰ আজ্ঞা, সাক্ষ বাক্য আৰু বিধিৰেৰ পালন কৰিবলৈ আৰু সেই পুস্তকখনত লিখা নিয়মটিৰ বাক্য অনুসাৰে কাম কৰিবলৈ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে এটি নিয়ম কৰিলে। ৩২ আৰু যিবুচালেম আৰু বিন্যামীনৰ যিমান লোক উপস্থিত আছিল, তেওঁ সেই সকলোকে নিয়মটি পালন কৰিবলৈ প্রতিজ্ঞা কৰালে; তাতে যিবুচালেমৰ নিবাসীসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰৰ নিয়মটিৰ অনুসাৰে কাম কৰিলে। ৩৩ মোচিয়াই ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে অধিকাৰ কৰা সকলো দেশৰ পৰা আটাই যিন লগা বস্তুবোৰ দুৰ কৰিলে আৰু ইস্তায়েলৰ মাজত থকা সকলো লোকক ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰালে। তেওঁলোকে তেওঁৰ জীৱনৰ সকলো

কালত তেওঁলোকৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পাছত চলিবলৈ নৰিলে।

৩৫ পাছত মোচিয়াই যিবুচালেমত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নিতাৰ-পৰ্বত পালন কৰিলে; আৰু লোকসকলে প্ৰথম মহৱ চতুৰ্দশ দিনত নিতাৰ-পৰ্বতৰ ভেড়া বলি দিলে। ২ তেওঁ পুৰোহিত সকলক তেওঁলোকৰ নিজ নিজ বৰিবল লীগীয়া কমত লগালে আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ সেৱকীয়া কাম কৰিবলৈ তেওঁলোক আস্বাস দিলে। ৩ আৰু যি লৈবীয়াসকল গোটেই ইস্তায়েলৰ শিক্ষক আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব কোক আছিল, তেওঁলোকৰ তেওঁ ক'লে, “ইস্তায়েলৰ বজা দায়ুদৰ পুত্ৰ চলামনে নিম্যাণ কৰা গৃহত তোমালোকে পৰিত্ব চন্দুকটো বাখা। তোমালোকে নিজৰ কান্দত আৰু ইয়াক চাৰিওঁফালৈ ভাৰৈ থাকিব নালাগিব। এতিয়া তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ স্তুতি আৰাধনা কৰা আৰু তেওঁৰ প্ৰজা ইস্তায়েল লোকসকলৰ সেৱা কৰা।” ৪ আৰু তোমালোকে নিজ নিজ পিতৃ-বশ অনুসাৰে, ইস্তায়েলৰ বজা দায়ুদ লিখা আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ চলামনে লিখাৰ দবে পালক্রমে নিজক সংগঠিত কৰা। ৫ আৰু তোমালোকৰ ভাই প্ৰজাসকলৰ পিতৃ-বশৰ অংশ অনুসাৰে তোমালোক পৰিত্ব ছানত যিয় হোৱা; লোকসকলৰ প্ৰত্যেক অংশৰ বাবে লৈবীয়াসকলৰ পিতৃ-বশৰ এক এক অংশ হ'ব। ৬ তোমালোকে নিতাৰ-পৰ্বতৰ ভেড়া বলি দিয়া আৰু নিজক শুভ কৰা। মোচিৰ দ্বাৰাই কোৱা যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে কাৰ্য কৰিবলৈ নিজৰ ভাইসকলৰ বাবে আয়োজন কৰা।” ৭ মোচিয়াই উপস্থিত হোৱা প্ৰজাসকলৰ সকলোকে কেৰল নিতাৰ-পৰ্বতৰ বলিদানৰ অৰ্থে জাকৰ পৰা লৈখকৰ শ্ৰিং হাজাৰ ভেড়া আৰু ছাগলী পোৱালি দিলো। আৰু তাৰ বাহিৰে তিনি হাজাৰ ততৰা দিলে; এই সকলোকে বজাৰ সম্পত্তিৰ পৰা দিয়া হ'ল। ৮ আৰু তেওঁৰ প্ৰধান লোকসকলে ইচ্ছা মনেৰে লোকসকলক, পুৰোহিতসকলক আৰু লৈবীয়াসকলক উৎসৱ কৰিবৰ অৰ্থে দুই হাজাৰ হশ ভেড়া ও ছাগলী পোৱালি আৰু যিহীয়েল, ঈশ্বৰৰ গৃহৰ এই অধ্যক্ষ কেইজনে পুৰোহিতসকলক নিতাৰ-পৰ্বতৰ বলিদানৰ অৰ্থে দুই হাজাৰ হশ ভেড়া ও ছাগলী পোৱালি আৰু পাঁচ ভতৰা দিলে। ৯ আৰু লৈবীয়াসকলৰ অধ্যক্ষ কননিয়া আৰু তেওঁৰ দুজন তাৱেক চময়িয়া আৰু নথনেল আৰু হচবিয়া, যিহীয়েল অংশুৰ যোজাবদ, তেওঁলোকে লৈবীয়াসকলক নিতাৰ-পৰ্বতৰ বলিদানৰ অৰ্থে পাঁচ দান কৰিলে, বিশেষকৈ হিস্কিয়া, জখবিয়া আৰু যিহীয়েল, ঈশ্বৰৰ গৃহৰ এই অধ্যক্ষ কেইজনে পুৰোহিতসকলক নিতাৰ-পৰ্বতৰ বলিদানৰ অৰ্থে দুই হাজাৰ হশ ভেড়া ও ছাগলী পোৱালি আৰু তিনিশ শাঁড় দিলে। ১০ এইদৰে সেৱকীয়া কাৰ্যৰ ঠিক ঠাক হোৱাত, বজাৰ আজ্ঞা অনুসাৰে পুৰোহিতসকল নিজ নিজ ঠাইত আৰু লৈবীয়াসকল নিজ নিজ পাল অনুসাৰে যিয় হ'ল। ১১ পাছত নিতাৰ-পৰ্বতৰ আটাই বলি দিয়া হ'ল, পুৰোহিতসকলে তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা তেজ লৈ ছটিয়ালে আৰু লৈবীয়াসকলে পাঁশবোৰে ছাল বৰ্খলিয়ালে। ১২ মোচিৰ পুস্তকত লিখাৰ দবে, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৱ কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁলোকে প্ৰজাসকলৰ পিতৃ-বশৰোৰ অংশ অনুসাৰে সকলোকে দিবৰ কাৰণে, দন্ধ কৰিবলগীয়া ভাগ এৰুবাই ল'লে আৰু ধাঁড়োৰেকো সেই একে দৰেই কৰিলে। ১৩ পাছত তেওঁলোকে বিধিমতে নিতাৰ-পৰ্বতৰ বলি খৰিকাত লগাই জুইত দিলো কিন্তু পৰিবৰ্তীকৃত হিচাপে আন পশুৰ মাংস কেৰাহীত, টোত আৰু জুকাত সিজালে আৰু সুকলো লোকক লৰালকৈকে বাঁটি দিলে। ১৪ পাছত তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ বাবে আৰু পুৰোহিতসকলৰ বাবে আয়োজন কৰিলে; কিয়নো হাৰোণৰ সন্তান পুৰোহিতসকলে হেম-বলিৰ তেজলাল অংশ পোৱারেতে বাতিলৈকে লাগি থাকিব লগীয়া হৈছিলা এইদৰে লৈবীয়াসকলে নিজৰ আৰু হাৰোণৰ সন্তান পুৰোহিতসকলৰ বাবে আয়োজন কৰিলে। ১৫ আৰু দায়ুদ, আচফ, হেমন আৰু বজাৰ দৰ্শক যিদুখনে আজ্ঞা কৰাৰ দবে আচফৰ সন্তান গায়ক সকল নিজ নিজ ঠাইত আছিল আৰু দুৰবীসকল প্ৰয়োজন নহ'ল, কিয়নো তেওঁলোকৰ লৈবীয়া ভাইসকলে তেওঁলোকৰ বাবে আয়োজন কৰিলু। ১৬ এইদৰে বজাৰ যোচিয়াৰ আজ্ঞা অনুসাৰে নিতাৰ-পৰ্বত পালন কৰিবলৈ আৰু যিহোৱাৰ যজ্ঞবেদনীৰ ওপৰত হোম বাখিবলৈ যিহোৱাৰ সকলো সেৱকীয়া কাম সেই দিনাই পৰিপাটিকৈ কৰা হ'ল। ১৭ এই কাৰণে উপস্থিত থকা ইস্তায়েল

সত্ত্বন সকলে সেই সময়ত নিষ্ঠা-পর্ব করিলে আবু তার পাছত সাত দিনলৈকে খৰী নিদিয়া পিঠৰ উৎসৱ পালন করিলে। ১৮ চৰুণেল ভাৰবাদীৰ দিনবে পৰা ইস্রায়েলত এনে ধৰণৰ নিষ্ঠা-পর্ব কেতিয়াও পালন কৰা নাছিল; আনকি যোচিয়া, পুৰোহিসকল, লৈবায়াসকল, উপস্থিতি হোৱা গোটৈই যিহুদা আৰু ইস্রায়েলৰ শোকসকল আৰু যিৰুচালেন-নিবাসীসকলে মেনকৈ নিষ্ঠা-পর্ব পালন কৰিছিল, ইস্রায়েলৰ কোনো বজাই তেনকৈ পালন কৰা নাছিল। ১৯ যোচিয়াৰ বাজত্বৰ অষ্টদশ বছৰলৈকে এই নিষ্ঠা-পর্ব পালন কৰা হ'ল। ২০ এই সকলোৰে পাছত যোচিয়াই মন্দিৰৰ শৃংখলা আনি ঠিক কৰাত, মিচৰ বজা নথোৰে ফৰাৎ নদীৰ ওচৰত থকা কৰ্মমাত যুদ্ধ কৰিবলৈ আহিল, আৰু যোচিয়াই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ ঘাতা কৰিলে। ২১ কিন্তু নথোৰে তেওঁৰ দৃত পঠিয়াই কৈ পঠিয়ালে, বোলে, “যি যিহুদাৰ বজা, তোমাৰ লগত মোৰ কিম্বা সম্পর্ক আছে? মই আজি তোমাৰ বিৰুদ্ধে আহা নাই; কিন্তু যি বশ্র লগত মোৰ বণ হ'ব, তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে আহিছোঁ। আৰু উশ্বৰে মোক ইয়াকে বেগাই কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে, মোৰ লগত থকা উশ্বৰে তোমাক বিনষ্ট নকৰিবৰ বাবে, তেওঁলৈ হস্তক্ষেপ কৰাৰ পৰা তুমি ক্ষান্ত হোৱা।” ২২ তথাপি যোচিয়াই তেওঁৰ পৰা বিমুখ হ'বলৈ অমান্তি হ'ল। তেওঁৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ তেওঁ দুদাবেশ ধৰিলৈ উশ্বৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা যি বাকি নথোৰে কৈছিল, সেই কথা তেওঁ নুঞ্জনিলে; সেই কাৰণে তেওঁ মগদীৰ উপত্যকাত যুদ্ধ কৰিবলৈ গল। ২৩ তাতে ধূৰ্বন্ধসকলে বজা যোচিয়ালৈ কাঁড় মাৰি আঘাত কৰিলে, তেওঁতা বজাই তেওঁৰ দাসবোৰক কলে, “মোক আঁত্বাৰই নিয়া; কিয়নো মই বেয়াকৈ আঘতওশ্ব হলোঁ।” ২৪ তেওঁতা তেওঁৰ দাসবোৰে বৰ্খৰ পৰা তেওঁক উলিয়াই তেওঁৰ ওপৰে খিল বৰ্খ এটিক তালি দিলো তেওঁলোকে তেওঁক যিৰুচালেমল আলিলে, যা তত তেওঁৰ মতুয় হ'ল। তেওঁৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ মৈদামোৰেত তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'ল। পাছত সমুদয় যিহুদা আৰু যিৰুচালেমে যোচিয়াৰ কাৰণে শোক কৰিলে। ২৫ আৰু যিৰিমিয়াই যোচিয়াৰ বাবে বিলাপ কৰিলে; তাতে সকলো গায়ক আৰু গায়িকাই নিজ নিজ বিলাপত যোচিয়াৰ বিষয়ে গান কৰে, আজিলৈকে সেই গান চলি আছে তেওঁলোকে তাকে ইস্রায়েলত দৈনন্দিন পালন কৰিবলগীয়া এক নিয়ম কৰিলে; আৰু চোৱা, সেয়ে বিলাপ-পুস্তকনান্ত লিখা আছে। ২৬ যোচিয়াৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্ত, যিহোৱাৰ বৰাহস্থত লিখামতে কৰা তেওঁৰ উত্তম কাৰ্য্যোৱেৰ ২৭ আৰু তেওঁৰ আদ্যাপাপ্তি বিবৰণ ইস্রায়েলৰ আৰ যিত্তদৰ বজাসকলৰ ইতিহাস-প্ৰস্তুতকৰ্ত্তান্ত লিখা আছে।

৩৬ পাছত দেশের লোকসকলে যোচিয়ার পুত্র যিহোরাহজক লৈ যিরুচালেমত তেওঁর শিত্র পদত বজা পাতিলে। ২ যোরাহজে
তেইশ বছৰ বয়সত বজা হৈ, যিরুচালেমত তিনি মাহ বাজতু কৰিলে। ৩
মিচৰব বজাই যিরুচালেমত তেওঁক বজাৰ পদৰ পৰা আত্মবাই, দেশেৰ
ওপৰত এশ কিকৰু বৰ্গ আৰু এক কিকৰু সোণ দণ্ড কৰিলে। ৪ তাৰ
পাছত মিচৰব বজাই তেওঁৰ ভায়েক ইলিয়াকীমক যিহুদা আৰু যিরুচালেমৰ
ওপৰত বজা পাতিলে, আৰু তেওঁৰ নাম সলাই যিহোয়াকীমৰ বাখিলে।
তেডিয়া তেওঁ ইলিয়াকীমৰ ককায়েক যোৱাহজক ধৰি মিচৰলে লৈ গল।
৫ যিহোয়াকীমে পঁচিশ বছৰ বয়সত বজা হৈ, যিরুচালেমত এধাৰ বছৰ
বাজতু কৰিলো তেওঁ তেওঁৰ দুশ্বিৰ যিহোৱাৰ সাক্ষাৎ কু-আচৰণ কৰিলে।
৬ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বাবিলৰ বজা নৃবৃদ্ধনেচৰে আহি তেওঁক আক্ৰমণ
কৰি বাবিললৈ লৈ যাবৰ বাবে তেওঁক শিকলিবে বাদিলে। ৭ আৰু
নৃবৃদ্ধনেচৰে যিহোৱাৰ গৃহৰ কিছু বস্তু ও বাবিললৈ লৈ গৈ, বাবিলত
নিজৰ মন্দিৰত বাখিলে। ৮ চোৱা, যিহোয়াকীমৰ অৱশিষ্ট বৃত্তান্ত, তেওঁ
কৰা যিশলগা কাৰ্যবোৰ আৰু তেওঁত শোৱা দোষৰ কথা ইস্রায়েলৰ আৰু
যিহুদৰ বজাসকলৰ ইতিহাস-পুস্তকখনত লিখা আছে। পাছত তেওঁৰ
পুত্ৰ যিহোয়াখীন তেওঁৰ পদত বজা হল। ৯ যিহোয়াখীনে ওঠৰ বছৰ
বয়সত বজা হৈ, যিরুচালেমত তিনি মাহ দহ দিন ৰাজতু কৰিলো তেওঁ
যিহোৱাৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিলে। ১০ পাছত বছৰ আৰস্তণত
নৃবৃদ্ধনেচৰে বজাই মানহু পঠায়াই, তেওঁক আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ মনমোহা
বস্তুবোৰ বাবিললৈ অনালে আৰু যিহুদা আৰু যিরুচালেমৰ ওপৰত তেওঁৰ

সম্মত্যুক্ত চিনিক্যাক বজা পাতিলে। ১১ চিনিক্যাই একেশ বছর বয়সত বজা হৈ, যিরূচালেমেত এধাৰ বছৰ বাজত্ব কৰিলে। ১২ তেওঁ তেওঁৰ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিলো তেওঁ যিহোৱাৰ বাক্য প্ৰকাশ কৰোঁতা ভাৰবাদী যিৰিমিয়াৰ আগত নিজকে নম্বৰ নকৰিলে। ১৩ আৰু যি বজা নবৃথানেচৰে তেওঁক দৈশ্বৰ বামেৰে শপত কৰাইছিল, তেওঁ সেই বজাৰ অহিতে বিদ্ৰোহী ও হ'লা তেওঁৰ ডিগি থৰ আৰু মন কঠিন কৰি ইস্রায়েল দৈশ্বৰ যিহোৱালৈ ঘূৰিবলৈ মাস্তি নহ'ল। ১৪ বিশ্বাসকৈ পুৰাহিতসকলৰ মাজৰ প্ৰধান লোকসকলে আৰু প্ৰজাসকলে জাতিবোৰে আটাই যি শিঙলগা কাৰ্যৰ দৰে অনেক সত্যলজনৰ কৰিলো। আৰু যিহোৱাই যিৰূচালেমত যি গৃহ পুৰিব কৰিছিল, তাক তেওঁলোকে অঙ্গতি কৰিলে। ১৫ তথাপি তেওঁলোকৰ ওপৰ পিতৃসকলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাই নিজ প্ৰজাসকললৈ আৰু নিজৰ বিবাসৰ ঠাইলৈ মৰম লাগি, অতি যত্নেৰে নিজৰ দৃতবোৰক তেওঁলোকৰ গুৰিলৈ পঠিয়াই আছিল, ১৬ কিন্তু তেওঁলোকে দৈশ্বৰৰ দৃতবোৰক খৈজেলিয়াইছিল, তেওঁৰ বাক্য তুচ্ছ কৰিছিল আৰু তেওঁৰ ভাৰবাদীসকলক সিয়াৰিছিল, সেয়েহে শেষত যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰ নিজ প্ৰজাসকললৈ জুলি উঠাত, তাক থামাৰ পৰা আৰু উপৰ্য নাছিল। ১৭ এই হেতুকে তেওঁ কলনীয়াসকলৰ বজাক তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে আনিলে; তেওঁ তেওঁলোকৰ ধৰ্মধামতে তেওঁলোকৰ ডেকাসকলৰ তৰোলালেৰে বধ কৰিলে, যুৱক কি যুৱতী, বৃদ্ধ কি অতি লুৰুলুবিয়া বৃঢ়া, কলৈকো দয়া নকৰিলে, দৈশ্বৰে তেওঁৰ হাতত সকলোকে শেষাহি দিলে। ১৮ আৰু তেওঁ দৈশ্বৰ গৃহৰ সুৰু বৰ সকলো বন্ত আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ বহুমূল্য দ্বৰ্য আৰু বজাৰ ও তেওঁৰ প্ৰধান লোকসকলৰ বহুমূল্য দ্বৰ্য, এই আটাইবোৰে বালিললৈ লৈ গল। ১৯ আৰু তেওঁৰ লোকসকলে দৈশ্বৰ গৃহ পুৰি ভৱ কৰিলে, যিৰূচালেমৰ গড় ভাঙিলে, তাৰ আটাই অটুলিকাবোৰ জুহিৰে পুৰি পেলোলৈ আৰু তাত থকা সকলো মনোহৰ পাত্ৰবোৰে নষ্ট কৰিলে। ২০ আৰু তৰোলাল পৰা বৰ্কা পোৱা লোকসকলক তেওঁ বালিললৈ লৈ গলা তাতে পাৰস্য বাজ্য স্থাপন নোহোৱালৈকে, সেই লোকসকলক বজাৰ আৰু তেওঁৰ পুৰৱ দাস হৈ থাকিলা। ২১ যিৰিমিয়াৰ মুহূৰ কোৱা যিহোৱাৰ বাক্য সামৰ্থ কৰিবৰ অৰ্থে, দেশে নিজৰ ভোগ কৰিব লীলীয়া বিশ্রাম-কল ভোগ নকৰিলে অৰ্থাৎ লোকসকল তেওঁৰ আৰু তেওঁৰ সন্তান সকলৰ দাস হৈ থাকিলা সতৰ বছৰ পূৰ কৰিবলৈ দেশ নিজৰ উচ্ছল হোৱা সকলো কালত বিশ্রাম ভোগ কৰিলে। ২২ পাছত পাৰস্যৰ বজা কোৰচৰ বাজত্বৰ প্ৰথম বছৰত, যিৰিমিয়াৰ দ্বাৰাই কোৱা যিহোৱাৰ বাক্যৰ সিদ্ধিৰ বাবে, যিহোৱাই পাৰস্যৰ কোৰচৰ বজাৰ মন উদগালো তেওঁ নিজৰ বাজ্যৰ সকলো ফালে ঘোষণা কৰি আৰু জাননী লিখি, এই আজ্ঞা প্ৰাচাৰ কৰিলো তেওঁ ক'লে, ২৩ “পাৰস্যৰ বজা কোৰচে এই কথা কৈছে: স্বৰ্গৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাই পুঁথীৱৰ সকলো বাজ্য মোক দান কৰিলো তেৱেই যিহু দেশৰ যিৰূচালেমেত তেওঁৰ বাবে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ মোক ভাৰ দিলে। তেওঁৰ সকলো প্ৰজাসকলৰ মাজৰ যি কোনো লোক তোমালোকৰ মাজত আছে, তেওঁৰ দৈশ্বৰ যিহোৱা তেওঁৰ লগত থাককা আৰ সেই দেশলৈ তেওঁ উঠি যাওক।”

এজৱা

১ পারস্যের বজা কোবচৰ বাজত্বৰ প্ৰথম বছৰত, যিহোৱাই যিৰিমিয়াৰ দ্বাৰা কোৱা বাক্য সিদ্ধ কৰিবৰ বাবে বজা কোবচৰ মন উদ্বাগন। তেওঁ নিজৰ বাজৰ সকলো ফালে ঘোষণা কৰিলে, আৰু জাননী লিখি এই আজ্ঞা প্ৰচাৰ কৰিলে যে, ২ “পাৰস্য বজা কোৰেচ, এই কথা কৈছে, স্বৰ্গৰ দ্বিতৰ যিহোৱাই পৃথিবীৰ সকলো বাজ্য মোক দিলে, আৰু তেওঁ যিহুদা দেশৰ যিবৃচালেমত তেওঁৰ অৰ্থে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবৰ বাবে মোক নিযুক্ত কৰিলে। ত তেওঁৰ লোকসকলৰ পৰা অহা তোমাকৰে মাজত যি কোনো লোক ইয়াত আছে, তেওঁৰ দ্বিতৰ তেওঁৰ লগত থাকে, আৰু যিহুদা দেশৰ যিবৃচালেমলৈ উঠি গৈ, যি জন যিবৃচালেমৰ দ্বিতৰ, সেই ইন্নায়েলৰ দ্বিতৰ যিহোৱাৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব। ৪ বাজ্যৰ যিকোনো ঠাইত যি সকল অৱশিষ্ট লোক বাস কৰি আছে, সেই ঠাইৰ লোকসকলে যিবৃচালেমত থকা দ্বিতৰৰ গৃহৰ অৰ্থে ইচ্ছাকৃত ভাৱে দিয়া দানৰ উপরিও বৃপ, সোণ, নানা দ্বৰা, আৰু জীৱ-জৰু দি তেওঁক সহায় কৰক।” ৫ তাৰ পাছত যিহুদা আৰু বিন্যামীনৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ মূল মানুহসকল, লেবীয়সকলৰ পুৰোহিতসকল আৰু যি সকল লোকৰ আত্মা যিহোৱাৰ গৃহ নিৰ্মাণৰ অৰ্থে যাবলৈ দ্বিতৰে উদগালে, তেওঁলোক গ'ল। ৬ তেওঁলোকৰ চাৰিওকালে থকা লোকসকলে বৃপুৰ আৰু সোণৰ সামগ্ৰীসহূম, দ্বৰাসহূম, জীৱ-জন্তুবোৰে, বহুমূলীয়া বস্তু আৰু ইচ্ছাকৃত ভাৱে দান দি তেওঁলোকে কৰা কাৰ্যত সহায় কৰিলে। ৭ নবুখদনেচৰে যিহোৱাৰ গৃহৰ যি সামগ্ৰীসহূম যিবৃচালেমৰ পৰা আনি নিজৰ দেৱতাৰ গৃহত বাৰিছিল, সেই সকলো সামগ্ৰী বজা কোৰেচ মুকলি কৰি দিলে। ৮ এই সামগ্ৰী সহূম পারস্যৰ বজা কোৰেচ মিদ্রাঃ ভাঁবালীৰ হতত দিলে। তেওঁ এইবোৰ গণপনা কৰি যিহুদাৰ নেতা চেচবচৰ হতত শোধাই দিলে। ৯ সেই সামগ্ৰী সহূম সংখ্যা অনুসাৰে এনে ধৰণত: সোণৰ চৰিয়া ত্ৰিশখন, বৃপুৰ চৰিয়া এক হাজাৰ, অন্য চৰিয়া উনিশখন, ১০ সোণৰ বাটি ত্ৰিশটা, বৃপুৰ সুৰু বাটি চাৰিশ দহটা, আৰু আন আন সামগ্ৰী এক হাজাৰ। ১১ সৰ্বমুঠ সোণৰ আৰু বৃপুৰ বস্তু পাঁচ হাজাৰ চাৰিশ আছিল। বস্তুত থকা লোকসকলক বাৰিলৰ পৰা যিবৃচালেমলৈ ভোতাই অনা সময়ত চেচবচৰে এই সামগ্ৰী সহূম লগত লৈ আছিল।

২ যি লোক সকলক বজা নবুখদনেচৰে বন্দী কৰিলৈ গৈছিল, তেওঁলোকৰ বাবিলত বন্দী কৰি বাবিছিল। পাছত এই বন্দীত্বৰ পৰা মুকলি হৈ তেওঁলোক নিজৰ নগৰ যিবৃচালেম আৰু যিহুদালৈ উভতি আছিল। ২ তেওঁলোক জৰুৰৰাবিল, যেছুৱা, নহিয়ানী, চৰায়া, বিয়েলায়া, মৰ্দবিয়, বিলচন, মিস্পুৰ, বিগবয়, বহুম, আৰু বানা, এওঁলোকৰ লগত আছিল। ৩ পৰিয়োচ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: দুই হাজাৰ এশ বাসতৰ জন। ৪ চফটিয়াৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: তিনিশ বাসতৰ জন। ৫ আৰহৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: সাত শ পঁয়সতৰ জন, ৬ যেছুৱা আৰু যোৱাৰ দ্বাৰা ইহু পহৃ-মোৱাৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: দুই হাজাৰ আঠ শ বাবজন। ৭ এলমৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: এক হাজাৰ দুশ টোৱৰ জন। ৮ জুবুৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: নশ পঞ্চলঞ্চ জন। ৯ জৰুৰৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: সাত শ শষাঠি জন। ১০ বাসীৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: দুই হাজাৰ চাপন জন। ১১ বেগবয়ৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: দুই হাজাৰ চাপন জন। ১২ অজগদৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: এক হাজাৰ দুশ টোৱৰ জন। ১৩ অদোনীকাৰৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: দুই হাজাৰ দুশ টোৱৰ জন। ১৪ বিগবয়ৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: দুই হাজাৰ চাপন জন। ১৫ আদীনীৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: চাৰিশ টোৱৰ জন। ১৬ হিক্যায়াৰ বৎশধৰসকলৰ পৰা অহা আটেৰে লোকসকলৰ সংখ্যা: আঠান্টোৰে জন। ১৭ বেচয়ৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: তিনিশ তেইশ জন। ১৮ যোৱাৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: এশ বাব জন। ১৯ হাচুমৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: দুশ তেইশ জন। ২০ গিৰৰৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: পঞ্চান্টোৰে জন। ২১ বৈলোহেমৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: এশ তেইশ জন। ২২ নটোফাৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: ছাপন জন। ২৩ অনাখোতৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: এশ আঠাইশ জন। ২৪ অজমাৰতৰ নিজৰ নগৰবোত আছিল।

লোকসকলৰ সংখ্যা: বিয়াল্লিশ জন। ২৫ কিবিয়ৎ-আৰীম, কফীৰা, আৰু বেৰোতৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: সাতশ তিয়াল্লিশ জন। ২৬ বামা আৰু গোৱাৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: ছশ একেশ জন। ২৭ মিকমচৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: এশ বাইশ জন। ২৮ বৈ-এল আৰু অয়ৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: দুশ তেইশ জন। ২৯ নবোৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: বাবজন। ৩০ মগন্তীৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: এশ ছাপন জন। ৩১ অন্য এজন এলমৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: এক হাজাৰ দুশ চৌৱৰ জন। ৩২ হারীমৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: তিনিশ বিশ জন। ৩৩ লোদ, হাদীদ, আৰু ওনোৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: সাতশ পঁচিশ জন। ৩৪ যিকোনো লোকসকলৰ সংখ্যা: তিনিশ পঞ্চলঞ্চ জন। ৩৫ চৰাবাৰ লোকসকলৰ সংখ্যা: তিনি হাজাৰ ছশ ক্ৰিশ জন। ৩৬ পুৰোহিতসকল: যেছুৱাৰ বৰৰ পৰা অহা যিদ্যায়াৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: নশ ত্ৰেসতৰ জন। ৩৭ ইমোৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: এক হাজাৰ বাৰাবৰ জন। ৩৮ পচহৰৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: এক হাজাৰ দুশ সাতচলিশ জন। ৩৯ হারীমৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: এক হাজাৰ সোঁতৰ জন। ৪০ লেবীয়াসকল: হোদবিয়াৰ বৎশধৰসকলৰ মাজৰ পৰা যেছুৱাৰ কদম্বায়েলৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: টোসতৰ জন। ৪১ মন্দিৰৰ গায়কসকল: আচকৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: এশ আঠাইশ জন। ৪২ দুৰ্বীসকলৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: চল্লম, আটেৰ, টল্যোন, অুকৰ, হটীটা, আৰু চোবয় বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: সৰ্বমুঠ এশ উনচলিশ জন। ৪৩ যিসকলক মন্দিৰৰ পৰিচ্যাৰৰ বাবে নিযুক্ত কৰা হৈছিল, তেওঁলোক হল: চীহা, হচুকা, টৰকায়োঁ, ৪৪ কেৰোচ, চীহা, পাদোন, ৪৫ লবানা, হগাবা, অুকৰ, ৪৬ হাগব, চল্লম, আৰু হানলৰ, বৎশধৰসকল। ৪৭ গিদেল, গহৰ, বায়া, ৪৮ বচীম, নকোদা, গজ্জম, ৪৯ উজ্জা, পাচেহ, বেচয়, ৫০ অঞ্জা, মিয়ুনীম, আৰু নফুচীমৰ, বৎশধৰসকল। ৫১ বকবুক, হুৰফা, হুৰু, ৫২ বক্ষেত্র, মহীদা, হটা, ৫৩ বকৰ্কো, চীচৰা, তেমহ, ৫৪ নটীহ, আৰু হটীফৰ বৎশধৰসকল। ৫৫ চলোমানৰ দাসবোৰেৰ বৎশধৰসকল: চোট্য, হচ্ছেপেৰৎ, প্ৰদূ, ৫৬ যালা, দৰ্কোণ, গিদেল, ৫৭ চফটিয়া, হটীল, পোখৰ-হচ্ছেবিয়ম, আৰু আমী। এ ওঁলোকৰ বৎশধৰ। ৫৮ চলোমানৰ দাসবোৰেৰ বৎশধৰসকল আৰু যিসকলক মন্দিৰৰ পৰিচ্যাৰৰ বাবে নিযুক্ত কৰা হৈছিল, তেওঁলোক সৰ্বমুঠ তিনিশ বিবানৈৰে জন আছিল। ৫৯ যিসকল তেল সেলহ, তেল-হৰ্তা, কৰুব, অদন, আৰু ইমোৰ এৰি আহিছিল, কিন্তু তেওঁলোক যিবৃচালেমত থকা পূৰ্বপুৰুষ একো প্ৰমাণ দিব নোৱাহৈছিল। তেওঁলোক হল: ৬০ দলযার টোবিয়াৰ আৰু নকোদাৰ বৎশধৰসকলৰ সংখ্যা: ছশ বাবজন। ৬১ পুৰোহিতসকলৰ বৎশধৰসকল: হোৱা, হকোচ, আৰু বজ্জিলায় (যিজনে গিলিয়াদৰ বজ্জিলায়ৰ মহিলাৰ মাজৰ এজনীক বিয়া কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ নামেৰে তেওঁৰ নামাকৰণ হল)। ৬২ তেওঁলোকে বৎশালীৰ বৎশধৰসকলৰ বৎশধৰ বৃত্তান্ত বিচাৰিলে চেষ্টা কৰিলে, কিন্তু বিচাৰি নাপালে, সেয়ে তেওঁলোকক কল্পুষিত বৃলি পুৰোহিত বাবৰ পৰা আঁতৰোৱা হল। ৬৩ তেওঁলোকক অধিপতিয়ে কৈছিল, যেতিয়ালৈকে উৰীম আৰু তুমিৰ সৈতে এজন পুৰোহিতে অনুমোদন নকৰে তেতিয়ালৈকে তোমালোকে কিছিম উৎসৱিত পৰিব্ৰজা বনাবা। ৬৪ সৰ্বমুঠ পোটেই দলটোৱৰ সংখ্যা: বিয়াল্লিশ হাজাৰ তিনিশ ঘষীজন আছিল; ৬৫ তেওঁলোকৰ দাস-দাসী সকলক (তেওঁলোক সাত হাজাৰ তিনিশ সাতচৰি জন) আৰু তেওঁলোকৰ মন্দিৰৰ গায়ক-গায়িকা সকলক (দুশ জন) অস্তৰুত কৰা হৈবো নাছিল। ৬৬ তেওঁলোকৰ সাতশ চয়ত্ৰিশ টা ঘোৰা, দুশ পঞ্চলঞ্চিটা খচৰ, ৬৭ চাৰিশ পঁয়ত্ৰিশ টা খচৰ, এশ বাব জন। ৬৮ যেতিয়া তেওঁলোকে যিবৃচালেমত থকা যিহোৱাৰ গৃহ নিৰ্মাণৰ অৰ্থে সন্মানীয় ব্যক্তিসকলে ইচ্ছাকৃত উপহাৰ দান কৰিছিল। ৬৯ তেওঁলোকে নিজৰ শক্তি অনুসাৰে সেই কামৰ বাবে পুঁজিত এৰষ্টি হাজাৰ সোণৰ মূদা পাঁচ হাজাৰ বৃপুৰ মিনা আৰু পুৰোহিতে পিঙ্কা এশখন বন্দু দিলে। ৭০ পুৰোহিতসকল, লেবীয়াসকল, লোকসকল, মন্দিৰৰ গায়কসকল আৰু দুৰ্বীসকল, আৰু যিসকলক নিজৰ নগৰৰ মন্দিৰৰ পৰিচ্যাৰৰ বাবে নিযুক্ত কৰা হৈছিল, তেওঁলোক নিজৰ নগৰবোত আছিল।

৩ সঙ্গম মাহর পাছত, ইস্রায়েল লোকসকল তেওঁলোকের নগরলৈ উভতি আছিল। তেওঁলোকে যেতিয়া এজন মানুহৰ দৰে হৈ যৰুচালেমত একগোটা হৈছিল, তেওঁলোকে ইস্রায়েল লোকসকল তেওঁলোকের নিজৰ নগরলৈ উভতি আহিছিল। ২ মোচাদকৰ পুত্ৰ যেচুৱা আৰু তেওঁৰ পুৰোহিত ভাইসকল, আৰু চল্টীয়েলৰ পুত্ৰ জৰুৰবাবিল আৰু তেওঁৰ ভাইসকল থিয়ে হল, আৰু ঈশ্বৰৰ লোক মোচিৰ বিধান পুৰুকত লিখা আজা অনুসাৰে হোম-বলি উৎসৰ্গ আৰ্থে ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰৰ যজবেনি নিৰ্মাণ কৰিলে। ৩ দেশৰ লোকসকলৰ কাৰণে আতঙ্কিত হৈ তেওঁলোকে যজবেনি তাৰ নিজৰ স্থানত স্থাপন কৰিলে। তেওঁলোকে বাতিপুৱা আৰু গৃহলি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিছিল। ৪ লিখা অনুসাৰে তেওঁলোকে পেজা-পৰ্কণ পালন কৰিছিল, আৰু প্রতিদিনৰ নিয়ম অনুসাৰে দিনে দিনে হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিছিল। ৫ এইদৰে তেওঁলোকে প্রতিদিনে, আৰু প্রতিমাহে এবাৰ হোম-বলি, নিৰ্বাপিৎ সকলো পৰ্কণ, আৰু ইচ্ছাকৃত দানৰ সৈতে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰিছিল। ৬ সঙ্গম মাহৰ প্ৰথম দিনৰে পৰা তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ ধৰিছিল। কিন্তু তেওঁয়াও যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ ভিত্তিমূল স্থাপিত হোৱা নাছিল। ৭ সেয়ে তেওঁলোকে শিলৰ কাম কৰা লোকসকলক আৰু কাৰিকৰ সকলকৰ বৃপ্ত দিলে; আৰু পাৰস্যৰ বজা কোৰচৰ পৰা লোৱা অনুমতি অনুসাৰে লিবানোনৰ পৰা যাকোৰে সাগৰৰ তীৰলৈ এৰচ কাঠ আনিবৰ বাবে চীডেনীয়া আৰু তৰীয়াসকলক আহাৰ, পেয় দ্বাৰা, আৰু তেল দিলে। ৮ দিতীয় বছৰৰ দিতীয় মাহত তেওঁলোকে যৰুচালেমত থকা ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ অহাৰ পাছত, জৰুৰবাবিল, যোচাদকৰ পুত্ৰ যেচুৱা, অৱিষ্ট পুৰোহিতসকল আৰু লৈবীয়াসকল আৰু যিসকল বদী অৱস্থাৰ পৰা মুকলি হৈ যৰুচালেমলৈ আহিছিল, তেওঁলোকে কাম কৰিবলৈ আৰস্ত কৰিলে। যিহোৱাৰ গৃহৰ কাৰ্যৰ তত্ত্বাবধান কৰিবলৈ বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ অধিক যবসীয়া লৈবীয়াসকলক নিযুক্ত কৰিলে। ৯ যেচুৱা আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু ভায়েক-কক্ষযোগসকল, কদ্মায়েল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল, যিহুদাৰ বৎশধৰসকলে ঈশ্বৰৰ গৃহত কাম কৰা লোকসকলৰ তত্ত্বাবধান কৰিছিল। তেওঁলোকৰ সৈতে হেনদদৰ বৎশধৰসকল আৰু তেওঁলোকৰ বৎশধৰসকল, আৰু তেওঁলোকৰ বৎশধৰসকল, আৰু তেওঁলোকৰ বৎশধৰসকল, আৰু তেওঁলোকৰ লগৰ লৈবীয়াসকলো আছিল। ১০ গৃহ নিৰ্মাণ কৰ্বাতা সকলে যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলে। ইস্রায়েলৰ বজা দায়ুদে আজ্ঞা কৰাৰ অনুসাৰে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিবৰ আৰ্থে পুৰোহিতসকলে নিজৰ বন্ধন পৰিধান কৰিলে, আৰু হাতত তুষী-বাদ্য ল'লে, আচফৰ পুত্ৰ, আৰু লৈবীয়াসকলে হাতত তাল লৈ থিয়ে হল। ১১ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে শীত গায় ধনবদাদ আৰু প্ৰশংসা-স্কৃতি কৰি ক'লে, “তেওঁ মগলময়। ইস্রায়েললৈ তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে।” যিহোৱাৰ গৃহৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰা দেখি তেওঁলোকে আনন্দেৰে উচ্চধৰ্মি কৰি যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। ১২ কিন্তু যিসকলে প্ৰথমবাৰৰ বাবে গৃহৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰাৰ নিজ চক্ৰে দেখিলে, তেনে বহু পুৰোহিত, লৈবীয়া, সন্মানীয় লোক, আৰু বৃন্দ লোকে চিৰগিৰি চিৰগিৰি কাদিলে। আনহাতে অনেক লোক আনন্দত উত্তেজিত হ'ল আৰু উচ্চ-স্থৰে জ্যো-ধৰ্মি কৰিলে। ১৩ তাৰ ফলত, কাদ্মোনৰ শব্দৰ কাৰণে লোকসকলে আনন্দ আৰু জ্যো-ধৰ্মিৰ শব্দৰ মাজৰ পাৰ্শ্বক্য বুজি নাপালে। কাৰণ লোকসকলে মহা-আনন্দত কাদিল আৰু শব্দবোৰ বহু দূৰেৰ পৰা শুনা পৈছিল।

৪ বন্দিৰ পৰা উভতি অহা লোকসকলে ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে মন্দিৰ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিছে বুলি যিহুদা আৰু বিন্যায়ীমৰ কিছুমান শক্তৰে শুনিলে। ২ সেয়ে তেওঁলোকে জৰুৰবাবিল আৰু তেওঁলোকৰ পৰ্বপুৰুষৰ জাতিৰ মূল লোকসকলৰ কাষ চাপিল। তেওঁলোকে তেওঁলোকক ক'লে, “আহাঁ আমি তোমালোকৰ সৈতে তোমালোকৰ দৰেই মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰোহক, আমি তোমালোকৰ ঈশ্বৰক চিতাবো আৰু আচৰৰ এচ-হচ্ছেন বজাই আমাক এই ঠাইলৈ আনা দিনৰে পৰা আমি সেই ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যেই বলি-দান কৰি আছোঁ।” ৩ কিন্তু জৰুৰবাবিল, যেচুৱা আৰু তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষৰ জাতিৰ মূল লোকসকলক ক'লে, “তোমালোক নহয়, কিন্তু আমিহে আমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰিম। পাৰস্যৰ কোৰচ বজাই আদেশ দিয়া অনুসাৰে ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আমি গৃহ

নিৰ্মাণ কৰিম।” ৪ সেয়ে দেশৰ লোকসকলে যিহুদাৰ লোকসকলক ভয় দেখৰাই গৃহ নিৰ্মাণ কাৰ্যত বাধা প্ৰয়োগ কৰিলে। ৫ তেওঁলোকৰ অভিপ্ৰায় বাৰ্থ কৰিবলৈ তেওঁলোকে পৰমশৰ্মাতামৰ উৎকোচ হিচাবে ধন প্ৰদান কৰিছিল। পাৰস্যৰ কোৰচ বজাই বাজতু কৰা দিনলৈকে আৰু পাৰস্যৰ দাবিয়াচ বজাৰ বাজতু সময়লৈকে, তেওঁলোকে এনেদৰে কৰি থাকিল। ৬ তাৰ পাছত অহচৰেৰে বজাৰ বাজতু আৰস্তগুলৈত তেওঁলোকে যিহুদাৰ আৰু যৰুচালেম-নিৰাসীসকলৰ বিৰুদ্ধে এখন অভিযোগ-পত্ৰ লিখিলে। ৭ অহচৰেৰো বজাৰ বাজতু সময়ত, সেই বিশ্বম, মিত্ৰাদৎ, টাৰেল, আৰু তেওঁৰ সহকাৰীসকল, পাৰস্যৰ অহচৰেৰো বজালৈ এখন পত্ৰ লিখিলে। সেই পত্ৰ আৰায়ীয়া ভাষাৰে লিখা আৰু অনুবাদ কৰা আছিল। ৮ বৰুম সেনাপতি আৰু চিমচয় লিখকে ও অৰক্ষত বজালৈ যৰুচালেমৰ বিষয়ে এইদৰে এখন পত্ৰ লিখিলে। ৯ তাৰ পাছত বহু, চিমচয়, আৰু তেওঁৰ সহকাৰীসকল দীনায়ীয়া, অৰ্কণ্ঠি-যৰীয়া, টৰ্গলীয়া, অফচীয়া, অৰ্কণ্ঠি-যৰীয়া, বাবিলীয়া, চৰ্ণকীয়া, দেহীয়া, আৰু এলায়ীয়া লোকসকলে এখন পত্ৰ লিখিলে। ১০ নদীৰ সিপাবে থকা দেশৰ অৱশিষ্ট লোকসকলৰ সৈতে তেওঁলোকে মহামহিৰ মৰ্যাদারান অনঘনৰে চমৰিয়াত বাস কৰিবলৈ বাধ্য কৰেোৱা লোকসকলৰ লগত যোগ দিলে। ১১ এই খনেই তেওঁলোকে অৰক্ষত বজালৈ পঠোৱা পত্ৰখনৰ অনুলিপি, “নদীৰ সিপাবে থকা আপোনাৰ দাসৰোৱে এই পত্ৰ লিখিছে: ১২ মহাবাজক জানিবলৈ দিওঁ যে, যি যিহুদী লোকসকল আপোনাৰ পৰা আঁতিৰ গৈ, পুনৰ যৰুচালেমলৈ আহি আমাৰ বিৰুদ্ধে বিদেহাই নগৰ নিৰ্মাণ কৰিছে। তেওঁলোকে দেৱালাবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰিলে আৰু ভিত্তিমূল মৰামতি কৰিলে। ১৩ এতিয়া বজাক জানিবলৈ দিওঁ যে, যদি তেওঁলোকে এই নগৰ নিৰ্মাণ কৰে আৰু দেৱালবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰে তেনেহলে, তেওঁলোকে আপোনাক কোনো প্ৰকাৰৰ কৰ-কাটল নিদিব, কিন্তু তেওঁলোকে বজাৰ আনিষ্টহৈ কৰিব। ১৪ আমি হ'ল চস্তকৈয়ে বজাৰ প্ৰসাদৰ নিমখ খাই আছোঁ, সেয়ে বজাৰ কোনো আপমান হোৱা চাই থকা আমাৰ পক্ষে উচিত নহয়। এই কাৰণে আমি মহাবাজক এই কথা জনাইছোঁ। ১৫ আপোনাৰ পত্ৰিভৰ ইতিহাস-পুস্তকত বিচৰি চাওক আৰু প্ৰমাণ কৰক যে, এইখন এখন বিদেহাই নগৰ ই বজাৰ আৰু প্ৰদেশবোৰ অনিষ্টজনক। ই বজাৰ আৰু প্ৰদেশলৈ বহুতো সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰিব। বহু আগৰে পৰা বিদেহাসীসকলৰ বাবে এইখন এখন মুখ্য ঠাই। ইয়াৰ বাবেই সেই নগৰখন ধংস হৈছিল। ১৬ আমি মহাবাজক জনাও যে, যদি এই নগৰ আৰু তাৰ দেৱাল নিৰ্মাণ কৰা হয় তেনেহলে মহা নদীৰ সিপাবে আপোনাৰ কোনো অভিতৃ নাথাকিব।” ১৭ বজাই বহু, চিমচয়, চমৰিয়াত থকা তেওঁলোকৰ সহকাৰীসকল আৰু নদীৰ সিপাবে থকা অৱশিষ্ট লোকসকলক উত্তৰ লিখি পঠোৱা পত্ৰ অনুবাদ কৰি মোৰ আগত পঢ়ি শুনালে। ১৮ সেয়ে মই বৰ্জ-চিমচয় চমৰিয়াত থকা তেওঁলোকৰ সহকাৰীসকল আৰু নদীৰ সিপাবে থকা অৱশিষ্ট লোকসকলক এইখন পত্ৰ লিখিলে। ১৯ তোমালোকে মোলৈ পঠোৱা পত্ৰ অনুবাদ কৰি মোৰ আগত পঢ়ি শুনালে। ২০ সেয়ে মই বৰ্জ-চিমচয় চমৰিয়াত আজ্ঞা দিলোঁ আৰু জানিব পালিবোঁ যে, আগৰে পৰাই তেওঁলোক বিদেহাই আছিল আৰু বজাৰ বিৰুদ্ধে বিদেহাই কৰিছিল। ২১ পৰাক্ৰমী জাসকলে যৰুচালেমৰ ওপৰত শাসন কৰিছিল আৰু নদীৰ সিপাবৰ সকলোৰ বন্ধুৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰিছিল। তেওঁলোকক কৰ-কাটল দিছিল। ২২ এতিয়া, সেই লোকসকলক এইখন নিৰ্মাণ কাৰ্য বদ্ধ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিওঁ আৰু যেতিয়ালৈকে মই আজ্ঞা নিদিওঁ তেওঁয়ালৈকে তেওঁলোকে নগৰ নিৰ্মাণ কৰিব নোৱাৰে। ২৩ সাৰাধাৰ হোৱা, ইয়াক অৱহালনা নকৰিব। কিয় বজাৰ আঘাত দিবলৈ ক্ষতি বৃদ্ধি কৰিছা?” ২৪ মেতিয়া অৰক্ষত বজাৰ আজ্ঞা বহু, চিমচয়, আৰু তেওঁলোকৰ সহকাৰীসকলৰ আগত পঢ়ি শুনালে, তেওঁলোকে তেওঁশন্তাত যৰুচালেমলৈ গ'ল আৰু যিহুদীসকলক বলেৰে গৃহ নিৰ্মাণ কাৰ্য বৰ্ক কৰিলে। ২৫ সেয়ে পাৰস্যৰ বজাৰ দাবিয়াচ বাজতু কালৰ দিতীয় বছৰলৈকে যৰুচালেমত ঈশ্বৰৰ গৃহৰ নিৰ্মাণৰ কাৰ্য বৰ্ক থাকিল।

৫ তাৰ পাছত হৃষ্য ভাবাদী আৰু ইদোৰ পুৰু জখবীয়া ভাববাদীয়ে, যিহুদাৰ যৰুচালেমেত থকা যিহুদী লোকসকলৰ আগত ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰৰ নামত ভাৰবাদী প্ৰাচাৰ কৰিলে। ২ চল্টীয়েলৰ পুত্ৰ জৰুৰবাবিল, আৰু যোচাদকৰ পুত্ৰ যেচুৱাৰ লগতে যিসকলে তেওঁলোকক উদ্গণণি দিছিল, সেই ভাৰবাদীসকলৰ সৈতে তেওঁলোকে যৰুচালেমত ঈশ্বৰৰ

গৃহ নির্মাণ কার্য আবস্ত করিলে। ও নদীৰ সিপাৰে থকা শাসনকৰ্ত্তা ততনয়, চথৰ-বোজনয়, আৰু তেওঁলোকৰ সহকাৰীসকলে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহি কলে, “এই গৃহ সাজিবলৈ আৰু এই দেৱালবোৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ তোমালোকক কোনো আজ্ঞা দিলৈন?” ৪ তেওঁলোকে পুনৰ কলে, “যি লোকসকলে এই গৃহ নিৰ্মাণ কৰি আছে, তেওঁলোকৰ নাম কি?” ৫ কিন্তু ঈশ্বৰৰ দৃষ্টি যিহুদীৰ বৃন্দ লোকসকলৰ ওপৰত আছিল, আৰু তেওঁলোকে কাৰ্য বন্ধ নকৰিলে। ৰজা দাবিয়াবচৰ পৰা অহা আজ্ঞালৈ তেওঁলোকে অপেক্ষা কৰিলে। ৬ এইখন দাবিয়াবচ বজালৈ ততনয়, চথৰ-বোজনয়, আৰু তেওঁলোকৰ সহকাৰী কৰ্মচাৰীসকলে লিখা পত্ৰ। ৭ তেওঁলোকে দাবিয়াবচ বজালৈ এখন প্ৰতিবেদন লিখি পঠালে, “আপোনাৰ চাৰিওণিশে মঙ্গল হওক। ৮ মহাবাজে জ্ঞাত হওক, যে, আমি যিহুদাত মহান ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ গৈছিলোঁ। তাক বৰ বৰ শিলোৰে নিৰ্মাণ কৰা হৈছে, আৰু দেৱালত কাঠ লগোৱা হৈছে। এই কাৰ্য পুজানুপুজ ভাৱে কৰা হৈছে, আৰু তেওঁলোকৰ হাতৰ দ্বাৰাই এই কাৰ্য সুন্দৰভাৱে আগবঢ়া গৈছে। ৯ আমি বৃন্দসকলক সুধিৰেলোঁ, ‘এই গৃহ আৰু এই দেৱালবোৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আপোনালোকক কোনো আজ্ঞা দিলৈ’। ১০ লগতে যি সকলে তেওঁলোকক নেতৃত্ব দি আছে সেই লোকসকলৰ নাম জনিবৰ বাবে আমি তেওঁলোকৰ নামো সুধিৰেলোঁ। ১১ তেড়িয়া তেওঁলোকে উত্তৰ দি কলে, “স্বৰ্গ আৰু পৃথিবীৰ যি ঈশ্বৰ তেওঁৰ আমি দাস, আমি এই গৃহ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰি আছোঁ। যি গৃহ বহু বছৰৰ আগতেই ইস্রায়েলৰ এজন মহান বজাই নিৰ্মাণ কৰি সম্পূৰ্ণ কৰিছিল। ১২ সেয়ে, যেতিয়া আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে, স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰৰ ক্রোধ প্ৰজলিত কৰিছিল তেড়িয়া বাবিলৰ বজা নবৃত্থদনেচৰে হাতত ঈশ্বৰ তেওঁলোকে শেধাই দিছিল আৰু বজা নবৃত্থদনেচৰে এই গৃহ নষ্ট কৰিছিল আৰু লোকসকলক বাবিললৈ বন্দী কৰি লৈ গৈছিল। ১৩ তথাপি, বাবিলৰ কোৰচ বজাই ঈশ্বৰৰ বাজতৰ প্ৰথম বছৰত, কোৰচ বজাই ঈশ্বৰ এই গৃহ পুৰৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আজ্ঞা জাৰি কৰিলে। ১৪ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ যিবোৰ সোণ আৰু বৃপুৰ বস্তু আছিল, সেইবোৰে নবৃত্থদনেচৰে যিবৃচালেমৰ মন্দিৰৰ পৰা বাবিলৰ মন্দিৰলৈ লৈ গৈছিল। সেইবোৰে কোৰচ বজাই ধূৰ্মাই দিছিল। তেওঁ নিযুক্ত কৰা আধ্যক্ষ চেচচৰক সেইবোৰ পুনৰ গতাই দিয়ে। ১৫ বজাই তেওঁক কৈছিল, ‘এইবোৰ বস্তু লৈ যোৱা আৰু যিবৃচালেমৰ মন্দিৰত বাখা। ঈশ্বৰৰ গৃহ সেই ঠাইত পুনৰ নিৰ্মাণ কৰা হওক।’ ১৬ তাৰ পাছত চেচচৰক আহি যিবৃচালেমত ঈশ্বৰৰ গৃহৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলে; আৰু এই নিৰ্মাণ কাৰ্য আমি কৰি আছোঁ, কিন্তু এতিয়াও সম্পূৰ্ণ হোৱা নাই। ১৭ এতিয়া যদি মহাবাজৰ দৃষ্টিত ভাল দেখে, তেনহেলে কোৰচ বজাই যিবৃচালেমত ঈশ্বৰৰ গৃহ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিয়াৰ কথা বিচাৰ কৰিবলৈ মহাবাজৰ বাবিলত থকা বাজত্বালৰ নথি-পত্ৰৰ বুজ-বিচাৰ কৰি চাওক। তাৰ পাছত মহাবাজে তেওঁৰ সিদ্ধান্ত আমালৈ লিখি পঠাওক।’

৬ সেয়ে দাবিয়াবচ বজাই বাবিলৰ বাজত্বালত থকা নথি-পত্ৰবোৰ বিচাৰ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ২ মদীয়াৰ আকমতাত নথৰ গড়ত এখন নুবিৰো পুথি পোৱা গাল; সেই পুথিত এই বিৰৱণ লিখা আছিল: ও “কোৰচ বজাৰ প্ৰথম বছৰত, কোৰচ বজাই যিবৃচালেমত থকা ঈশ্বৰৰ গৃহৰ বিষয়ে এটা আজ্ঞা জাৰি কৰিছিল: ‘বলিদানৰ বাবে গৃহটো নিৰ্মাণ কৰা হওক। তাৰ দেৱালবোৰে ওখ আৰু বহুল মাঠি হাত, ৪ তিনি শাৰীৰ ডাঙৰ শিল আৰু এশীয়া নতুন কাঠৰ সেতে নিৰ্মাণ কৰা হওক। এই নিৰ্মাণ কাৰ্যত বজাৰ গৃহৰ পৰা ব্যয় কৰা হওক। ৫ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ যিবোৰ সোণ আৰু বৃপুৰ বস্তু নবৃত্থদনেচৰে যিবৃচালেমৰ মন্দিৰৰ পৰা উলিয়াই বাবিলৰ মন্দিৰলৈ আনিছিল, সেইবোৰে ধূৰ্মাই পঠোৱা হওক। সেইবোৰ যিবৃচালেমৰ মন্দিৰলৈ পঠোৱা আৰু সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ গৃহত জমা কৰা হওক।’ ৬ চথৰ-বোজনয় ততনয় আৰু নদীৰ সিপাৰে থকা তোমালোকৰ সহকাৰী কৰ্মচাৰীসকলৰ পৰা আৰ্তাৰি থাকা। ৭ ঈশ্বৰৰ সেই গৃহৰ কাৰ্য তোমালোকে এবি দিয়া। ঈশ্বৰৰ গৃহ অধ্যক্ষ আৰু যিহুদীৰ বৃন্দসকলে সেই ঠাইতে নিৰ্মাণ কৰক। ৮ যিসকল যিহুদী বৃন্দলোকে ঈশ্বৰৰ সেই গৃহ নিৰ্মাণ কৰি আছে তেওঁলোকৰ বাবে এই সকলো কৰিবলৈ মই

তোমালোক আজ্ঞা দিছোঁ: সেই লোকসকলৰ কাৰ্য বন্ধ নহৰৰ বাবে নদীৰ সিপাৰৰ বাজকৰ পৰা বজাৰ ধনেৰে তেওঁলোক হাজিৰা দিয়া হওক। ৯ স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে হেম-বলি দিবলৈ যিবৃচালেমৰ পুৰোহিতসকলে আদেশ দিয়া অনুসাৰে প্ৰতিদিনে ক্ষতি নকৰাবকৈ যি যি প্ৰয়োজনীয় বস্তু মেনে, দমৰা, মতা মেৰ বা মেৰ-ছাগ পোৱালি, মেঁহ, লোগ, দ্রাসাৰস, বা তেল, এইসকলো বস্তু তেওঁলোক দিয়া হওক। ১০ স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰলৈ দান দিবলৈ আৰু বজা আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ কাৰণে তেওঁলোকে প্ৰার্থনা কৰিবলৈ তোমালোকে এই দৰে কৰা। ১১ মই আজ্ঞা কৰিছোঁ, যে, যি কোনোৰে এই আজ্ঞা লজ্জন কৰিব, তাৰ ঘৰৰ চালৰ এডাল কাঠ উলিয়াই আমি তেওঁক তাৰ আৰি থোৱা হ'ব আৰু সেই দোষৰ বাবে তেওঁৰ ঘৰ জাৰৰ দ'ম কৰা হৈব। ১২ যিকোনো বজা আৰু প্ৰজাই যিবৃচালেমত থকা ঈশ্বৰৰ গৃহৰে এই আজ্ঞা-লজ্জন কৰিব, তেওঁক ঈশ্বৰে উচ্ছম কৰিব। মই দাবিয়াবচে, এই আজ্ঞা কৰিছোঁ। ইয়াক সম্পূৰ্ণৰভাৱে পালন কৰা।” ১৩ তাৰ পাছত বজা দাবিয়াবচে দিয়া আদেশ অনুসাৰে ততনয়, চথৰ-বোজনয়, আৰু তেওঁলোকৰ সহকাৰীসকলে সকলো কাৰ্য কৰিলে। ১৪ সেয়ে হঞ্জয় আৰু জথৰিয়া ভাৰবাৰীৰ ভাৰবাৰীৰ নিৰ্দেশ অনুযায়ী যিহুদাৰ বৃন্দসকলে নিৰ্মাণ কাৰ্য কৰিবলৈ। তেওঁলোকে ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰ আৰু কোৰচ, দাবিয়াবচ, আৰু পাৰস্যৰ বজা আৰ্তক্ষত্র আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকে গৃহ নিৰ্মাণ কৰিলে। ১৫ বজা দাবিয়াবচে বাজতৰ ষষ্ঠ বছৰ, অদৰ মাহৰ (মাৰ্চ মাহৰ পূৰ্ণিমাৰ পৰা এপ্ৰিল মাহৰ পূৰ্ণিমালোকে) ততীয়া দিনা এই গৃহ সম্পূৰ্ণ হৈল। ১৬ ঈশ্বৰৰ এই গৃহ আনন্দেৰে ইস্রায়েলৰ লোক, পুৰোহিত, লেবীয়া আৰু বন্দীতৰ পৰা অহা লোকসকলে ঈশ্বৰ এই গৃহ আনন্দেৰে ঈশ্বৰলৈ উৎসৱা কৰিলো। ১৭ ঈশ্বৰৰ গৃহ উৎসৱ কৰোঁতে এশ দমৰা, এশ মতা মেৰ-ছাগ, আৰু চাৰিশ মেৰ-ছাগ পোৱালি, তেওঁলোকে দান দিলে। ইস্রায়েলত থকা প্ৰতিটো জতিৰ বাবে এটা আৰু সকলো ইস্রায়েল লোকসকলৰ বাবে পাপাৰ্থক বলিষ্পত্তে বাৰটা মতা ছাগলীৰ দান কৰিলে। ১৮ মোচিৰ পুত্ৰস্বনত লিখা অনুসাৰে তেওঁলোকে যিবৃচালেমত ঈশ্বৰৰ পৰিচয়াৰ অৰ্থে পুৰোহিতসকলক আৰু লেবীয়াসকলক কাৰ্যৰ বিভাগ অনুযাবে নিযুক্ত কৰিলে। ১৯ সেয়ে প্ৰথম মাহৰ চৌক দিনৰ দিনা বন্দীতৰ পৰা অহা লোকসকলে নিষ্ঠাৰ-পৰ্ব পালন কৰিলে। ২০ পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলে নিষ্ঠাকে শুচি কৰিলে আৰু যি সকল বন্দীতৰ পৰা আহিলে, তেওঁলোক সকলোৰে বাবে নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ বলি উৎসৱ কৰিলে। ২১ বন্দীতৰ পৰা অহা ইস্রায়েলৰ লোকসকল, যিসকলো দেশৰ অসুচি লোকসকলৰ পৰা নিষ্ঠাকে পৃথক কৰি বাখিলে আৰু ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হৰ্ষধৰণি কৰিলে, তেওঁলোকে নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ মাসসৰ কিছু অংশ ভোজন কৰিলে। ২২ তেওঁলোকে সাত দিনকোৈ খৰী নিদিয়া পঠাব পৰ্ব আনন্দেৰে পালন কৰিলে। কিয়নো যিহোৱাই তেওঁলোকলৈ আনন্দ কঢ়িয়াই আনিলে, আৰু ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহ নিৰ্মাণ কাৰ্যত তেওঁলোকৰ হাত সবল কৰিবৰ অৰ্থে বজা আচুৰৰ মন তেওঁলোকলৈ ঘৰালে।

৭ এই সকলো হোৱাৰ পাছত, বজা আৰ্তক্ষত্র বাজতৰ সময়ত ইঞ্জাৰ বংশধৰসকল, চৰায়া, অজবিয়া, হিঙ্কিয়া, ২ চল্লম, চাদোক, অহীটুব, ৩ অমৰিয়া, অজবিয়া, মৰায়োৎ, ৪ জনহীয়া, উজ্জি, বৃক্ষী, ৫ অবীচূৱা, পীনহচ, ইলিয়াজৰ, তাৰ পাছত হৰোণ প্ৰধান পুৰোহিত। ৬ ইঞ্জাৰ বাবিল ত্যাগ কৰিলে। ঈশ্বৰ যিহোৱাই ইস্রায়েলৰ দিয়া মোচিৰ বিধান-পুস্তকৰ তেওঁ এজন পাৰ্গত অধ্যাপক আছিল। তেওঁ যি বস্তুৰেই খুজিল বজাই তেওঁক দিছিল, কাৰণ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ তেওঁৰ লগত আছিল। ৭ ইস্রায়েলৰ বংশধৰ সকলৰ কিছুমানক, আৰু পুৰোহিতসকল, লেবীয়াসকল, মন্দিৰৰ গায়কসকল, দুৰৱীসকল, আৰু যি সকলক মন্দিৰৰ পৰিচয়াৰ বাবে নিযুক্ত কৰা হৈছিল, তেওঁলোকে বজা আৰ্তক্ষত্র বাজতৰ সময়ত জমা কৰি আছিল। ৮ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ যিহোৱাৰ তেওঁলোকে খোজিল গৈছিল। ৯ তেওঁ প্ৰথম মাহৰ, প্ৰথম দিনা তেওঁ ওপৰত ঈশ্বৰৰ দৃষ্টি মঙ্গলময় আছিল আৰু পঞ্চম মাহৰ মধ্যে পালন কৰিলে। ১০ ইঞ্জাৰ যিহোৱাৰ বিধান-পুস্তকৰ আজ্ঞাবোৰে অধ্যয়ন আৰু পালন কৰিবলৈ, বিধান-প্ৰণালী আৰু

আজ্ঞাবোর শিকাবলৈ নিজৰ মন স্থিৰ কৰিলে। ১১ ৰজা অৰ্তক্ষত ইস্টায়েলৰ আজ্ঞাবোৰ আৰু বিধানৰ অধ্যাপক পুৰোহিত ইঞ্জাক দিয়া আজ্ঞা এইখন: ১২ “ষষ্ঠিৰ ঈশ্বৰৰ বিধান-সম্পূৰ্ণক অধ্যাপক পুৰোহিত ইঞ্জাকে বজাৰে বজা অৰ্তক্ষতৰ নমকৰা। ১৩ মই আজ্ঞা কৰিছোঁ যে, মোৰ বাজ্য ইস্টায়েলৰ পৰা কেনো এজন লোকে, তেওঁলোকৰ পুৰোহিত ও লৈবীয়াসকলৰ লগত যি জনে নিজৰ ইচ্ছাবে যিবুচালেমলৈ যাৰ খোজে, তেওঁলোকে আপোনাৰ লগত যাৰ পাৰে। ১৪ ঈশ্বৰৰ বিধান অনুসাৰে যিহুদা আৰু যিবুচালেমৰ বিধয়ে সম্পূৰ্ণকৈ বুজি-বিচার ল'বলৈ মই, বজাই আৰু মোৰ সাতজন পৰামৰ্শদাতাই আপোনাক পঠালোঁ। ১৫ তেওঁলোকে মুক্তভাৱে যিবুচালেমত থকা ইস্টায়েলৰ ঈশ্বৰক, আৰু তেওঁৰ গৃহৰ বাবে দিয়া বৃপ্ত আৰু সোণ, ১৬ লগতে লোক সমূহৰ যোগেনি আৰু পুৰোহিত সকলৰ দ্বাৰাই মুক্তভাৱে যিবুচালেমৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ বাবে দিয়া দান আৰু বাবিলৰ লোকসকলে দিয়া সকলো বৃপ্ত আৰু সোণ লগত লৈ আহিব। ১৭ সেয়ে আপুনি ঘাঁড়-গৰু, মতা মেৰ-ছাগ, আৰু মেৰ-ছাগ পোৱালিবোৰ, ভক্ষণ ও পেয়-বৈনেদ্যৰ বাবে কিবলক যিবুচালেমত থকা আপোনাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ যজ্ঞ-বেদিৰ ওপৰত সেই বোৰ উৎসৱ কৰিব। ১৮ অৱশ্যিক থকা বৃপ্ত আৰু সোণেৰে আপুনি আৰু আপোনাৰ ভাইসকলে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাঅনুসাৰে যি কৰিবলৈ ভাল দথে তাকে কৰিব। ১৯ আপোনাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যাৰ অৰ্থে আপোনাক মুক্তভাৱে দিয়া বস্তোৰ যিবুচালেমত ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে দি দিব। ২০ তাৰ বাহিৰে আপোনাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ কাৰণে যি প্ৰয়োজনীয়া বাকী থাকিব, সেইবোৰ মোৰ বাজত্বালৰ পৰা খৰচ কৰি কিনি ল'ব। ২১ মই ৰজা অৰ্তক্ষতই নদীৰ সিপাবে থকা সকলো কোষাধ্যক্ষক আজ্ঞা দিছোঁ যে, ইঞ্জাই তোমালোকৰ পৰা যি বস্তু খুজিব, তোমালোকে তেওঁক সম্পূৰ্ণকৈ দিব। ২২ এশ কিকিৰলৈকে বৃপ্ত, এশ কোৰলৈকে ষেঁচ, এশ বটললৈকে দ্রাক্ষাবস, আৰু এশ বটললৈকে তেল, আৰু অপৰিমিতবৃপ্তে লোগ দিব। ২৩ স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাৰ পৰা আহ যিকোনো বস্তু তেওঁৰ গৃহৰ অৰ্থে ভক্তভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ লাগে; কাৰণ তেওঁৰ ক্ষেত্ৰ মোৰ আৰু মোৰ পুত্ৰসকলৰ বাজ্যৰ ওপৰত আনিম? ২৪ আমি তেওঁলোকক জনাইছোঁ যে, পুৰোহিত, লৈবীয়া, বাদ্যকৰ, দুৰবী, বা মন্দিৰৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে নিযুক্ত কৰা লোকসকল আৰু ঈশ্বৰৰ গৃহৰ দাসবোৰ মাজৰ কাৰো ওপৰতেই কেনো প্ৰকাৰৰ কৰ-কাটল ধাৰ্য কৰা নহ'ব। ২৫ হে ইঞ্জা, আপোনাৰ ঈশ্বৰে আপোনাক দিয়া জ্ঞানেৰে, ঈশ্বৰৰ বিধান জনা এজনক শাসনকৰ্তা আৰু বিচাৰকৰ্তা নিযুক্ত কৰা উচিত, কাৰণ তেওঁয়া তেওঁ নদীৰ সিপাবে থকা লোকসকলক সেৱা কৰিব পাৰিব, আৰু যি সকলে বিধান নাজানে তেওঁলোকক নিয়ম শিকোৱাৰ পয়োজন। ২৬ যি কোনোৱে ঈশ্বৰৰ বিধান বা বজাৰ বিধান সম্পূৰ্ণকৈ পালন নকৰে, তেওঁক প্ৰাণদণ্ডৰ দ্বাৰাই বা দেশাস্তৰ কৰাৰ দ্বাৰাই বা সম্পত্তি আটক কৰণৰ দ্বাৰাই, বা বন্দী কৰাৰ দ্বাৰাই শাস্তি দিয়া হওক” ২৭ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ প্ৰশংসা হওক; তেওঁ যিবুচালেমত যিহোৱাৰ গৃহৰ গৌৰবৰাস্তুত কৰিবলৈ এই সকলো বজাৰ হন্দয়ত ইচ্ছা স্থাপন কৰিলে, ২৮ আৰু তেৱেই বজাৰ, তেওঁৰ পৰামৰ্শদাতাসকলৰ, আৰু তেওঁৰ সকলো পৰাক্রমী কৰ্মচাৰীসকলৰ আগত মোক বিশ্বাসূৰ্পে বিস্তুত কৰিলে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ হাত মোৰ লগত থকা বাবে, মই বলৱান হৈছোঁ, আৰু মোৰ লগত যাবলৈ ইস্টায়েলৰ মাজত পৰা মূল লোকসকলক গোটালোঁ।

B ৰজা অৰ্তক্ষত বাজত্বৰ সময়ত মোৰ সৈতে বাবিল ত্যাগ কৰি যোৱা লোকসকল এওঁলোক। এওঁলোক তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ পৰিয়াল সমূহৰ মূখ্য লোক আছিল। ২ পীনচৰ্তৰ বৎসুৰ বৎসুৰ বিধানৰ মাজত দায়িত্বে: দায়িত্বৰ বৎসুৰসকলৰ মাজত হচ্ছে। ৩ চখনিয়াৰ আৰু পৰিয়োচ বৎসুৰ বিধানৰ মাজত জ্ঞানে: তেওঁৰ লগত তালিকাত এশ পঞ্চাশ জন পুৰুষ আছিল। ৪ পহং-মোৰাবৰ বৎসুৰসকলৰ মাজত জৰুইয়াৰ পুৰ ইলীহোঁএনয়। আৰু তেওঁৰ লগত তালিকাত দুশ জন পুৰুষ আছিল। ৫ চখনিয়া বৎসুৰ বিধানৰ মাজত হয়জায়েল। তেওঁৰ লগত তালিকাত তিনিশ জন পুৰুষ আছিল। ৬ আদীনৰ বৎসুৰসকলৰ মাজত যোনাথনৰ পুত্ৰ এবদ। তেওঁৰ লগত তালিকাত

পঞ্চাশ জন পুৰুষ আছিল। ৭ এলমৰ বৎসুৰসকলৰ মাজত অথলিয়াৰ পুত্ৰ যিচ্যা। তেওঁৰ লগত তালিকাত সতৰজন পুৰুষ আছিল। ৮ চফটিয়াৰ বৎসুৰসকলৰ মাজত মীখায়েলৰ পুত্ৰ জবদিয়া। তেওঁৰ লগত তালিকাত আশীজন পুৰুষ আছিল। ৯ যোৱাৰ বৎসুৰসকলৰ মাজত যিহীয়েলৰ পুত্ৰ ওবদিয়া। তেওঁৰ লগত তালিকাত দুশ ওষ্ঠৰ জন পুৰুষ আছিল। ১০ চলোমীতৰ বৎসুৰসকলৰ মাজত মোঢ়িফিয়াৰ পুত্ৰ। তেওঁৰ লগত তালিকাত এশ যাঠিজন পুৰুষ আছিল। ১১ বেবয়ৰ বৎসুৰসকলৰ মাজত বেবয়ৰ পুত্ৰ যথবিয়া। তেওঁৰ লগত তালিকাত আঠাইশ জন পুৰুষ আছিল। ১২ অজগদৰ বৎসুৰসকলৰ মাজত হক্কটিনৰ পুত্ৰ যোহানন। তেওঁৰ লগত তালিকাত এশ দহ জন পুৰুষ আছিল। ১৩ অদেনীকামৰ পাছত অহা বৎসুৰসকলৰ মাজত বেইজন লোক আছিল। তেওঁলোকৰ নাম হল: ইলীফেল্ট, যিহুয়েল, আৰু চময়িয়া। তেওঁলোকৰ লগত যাঠিজন পুৰুষ আহিল। ১৪ বিগবয়ৰ বৎসুৰসকলৰ মাজত উথয় আৰু জুক্র। তেওঁৰ লগত তালিকাত এশ দহ জন পুৰুষ আছিল। ১৫ মই তেওঁলোকক অহাবলৈ বৈ যোৱা পানীৰ কাষত একত্ৰিত কৰিলোঁ আৰু আমি তাত তিন দিন ছাউনি পাতি থাকিলোঁ। মই সকলো লোকৰ লগতে আৰু পুৰোহিতসকলৰ মাজত অনুসন্ধান কৰি চালোঁ, কিন্তু লেবী বৎসুৰ কোনো এজনক তাত বিচাৰি নাপালোঁ। ১৬ সেয়ে, ইলীমেজৰ, আৰীয়েল, চময়িয়া, ইলনাথন, যাৰীব, ইলাথন, নাথন, জখবিয়া, আৰু মুচল্লম, এই মুখ্য লোকসকলক তেওঁলোকৰ বাবে পঠালোঁ; যোৱাৰিব আৰু ইলনাথন, এওঁলোক শিক্ষক আছিল, এওঁলোককো মই তেওঁলোকৰ বাবে পঠালোঁ। ১৭ তাৰ পাছত মই তেওঁলোকক কঢ়িফিয়াৰ মুখ্যলোক ইদোৰৰ ওচৰলৈ পঠালোঁ। ইদো আৰু তেওঁৰ সম্পৰ্কীয় লোকসকলক কি ক'ব' লাগিব, সেই বিধয়ে মই কৈছিলোঁ যে, মন্দিৰ যি দাসবোৰ কাচিফিয়াত বসবাস কৰি আছে, তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ গৃহৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে আমাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিয়ক। ১৮ যিহেতু ঈশ্বৰৰ কৃপাদ্বৃষ্টি আমাৰ ওপৰত আছিল, সেয়ে আমাৰ বাবে এজন ব্যক্তি পঠাই দিলে, তেওঁৰ নাম চেৰেবিয়া আছিল; তেওঁে এজন বিচক্ষণ ব্যক্তি আছিল। ১৯ তেওঁৰ লগত হচ্ছিয়া আহিল। তাতে যিচ্যাও আছিল। যিচ্যা আছিল মহীবীৰ বৎসুৰ। মহীলা আছিল, লেবীৰ পুত্ৰ। লেবী আছিল, ইস্টায়েলৰ পুত্ৰ। তেওঁ ওষ্ঠৰ জন পুত্ৰ আৰু ভাইসকলক লগত লৈ আহিল। ২০ তেওঁৰ লগত হচ্ছিয়া আহিল। তাতে যিচ্যাও আছিল। যিচ্যা আছিল মহীবীৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত এজন, তেওঁৰ লগতে তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু ভাইসকলৰ সৈতে সৰ্বমুঠ বিশজন লোক আহিল। ২১ দায়িত্ব আৰু তেওঁৰ লগত লেবীয়াসকলৰ সেৱাকীয়া কাৰ্যৰে মন্দিৰত পৰিচৰ্যাৰ বাবে দুশ বিশজন লোকক নিযুক্ত কৰিবিলৈ। তেওঁলোকক নাম অনুসাৰে নিযুক্ত কৰা হৈছিল। ২২ তাৰ পাছত আমি ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ দান কৰিবলৈ লাগে; কাৰণ তেওঁৰ ক্ষেত্ৰ মোৰ বাজ্যৰ ওপৰতেই হৈছিল। ২৩ তেওঁৰ লগতে হচ্ছিয়া আহিল। ২৪ তেওঁৰ লগতে হচ্ছিয়া আহিল। ২৫ তেওঁৰ লগতে হচ্ছিয়া আহিল। ২৬ তেওঁৰ লগতে হচ্ছিয়া আহিল। ২৭ তেওঁৰ লগতে হচ্ছিয়া আহিল। ২৮ তেওঁৰ লগতে হচ্ছিয়া আহিল। ২৯ তেওঁৰ লগতে হচ্ছিয়া আহিল।

মুখ্য লোকসকলর আগত ঈশ্বর গৃহৰ কেঁঠালিত জুখি নিদিয়ালৈকে এইবোৰ চাই থাকক আৰু স্যতনে বাখক।” ৩০ পুৰোহিতসকল আৰু লেৰীয়াসকলে বৃপ্তি, সোণ, আৰু বস্ত্ৰবোৰে জুখি গ্ৰহণ কৰি, যিৰূচালেমত আমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ সেইবোৰ লৈ যাবৰ বাবে আদেশ দিলে। ৩১ প্ৰথম মাহৰ দাদশ দিনা, আমি যিৰূচালেমলৈ যাবৰ বাবে অহৰা নদীৰ পৰা যাত্রা কৰিলোঁ। আমাৰ ওপৰত আমাৰ ঈশ্বৰৰ হাত থকা বাবে তেওঁ শক্ৰবোৰে ওপৰত আৰু বাটত থাপি দি থকা ডকাইতসকলৰ হাতৰ পৰা আমাৰ কৰক্ষা কৰিলোঁ। ৩২ তাৰ পাছত আমি যিৰূচালেম আহি পালোঁ, তাতে তিন দিন থাকিলোঁ। ৩৩ চতুৰ্থ দিনা সেই বৃপ্তি, সোণ, আৰু বস্ত্ৰবোৰ জুখি আমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহত উভয়াৰ পুত্ৰ মৰেমোৎ পুৰোহিতৰ হাতত গতাই দিলোঁ। তেওঁৰ লগত পীনচৰ পুজু ইলিয়াজৰ আছিল, যেচুৱাৰ পুত্ৰ যোজাবদ আৰু বিষ্ণুবৰ পুত্ৰ নোৱদিয়া, এওঁলোক লেৰীয়া আছিল। ৩৪ সকলোৰেৰ গণনা কৰি আৰু জুখি গতাই দিয়া হ'ল; সেই সময়ত সকলোৰেৰ বস্তৰ জোখ লিখি থোৱা হ'ল। ৩৫ বন্দীতৰ পৰা ঘূৰি অহা দেশান্তৰিত লোকসকলে ইন্দ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে হোম বলি উৎসৰ্গ কৰিলোঁ। ইন্দ্ৰায়েলৰ বাবে বাৰটা ভতৰা গুৰু, ছ্যান-বৈটা মতা ছাগলী, সাতসন্তৰটা মৰ-ছাগ পোৱালি, আৰু পাপাৰ্থক বলিৰ বাবে বাৰটা মতা ছাগলী উৎসৰ্গ কৰিলোঁ। এই সকলোৰেৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিয়া হোম-বলি। ৩৬ তাৰ পাছত তেওঁলোকে নদীৰ সিপাবে থকা বাজপতিনিধি আৰু ৰজাৰ উচ্চপদত থকা কৰ্মচাৰী সকলক বজাৰ আজ্ঞা পত্ৰ দিলে, আৰু তেওঁলোকে লোকসকলক আৰু ঈশ্বৰৰ গৃহত সহায় কৰিলে।

১ সেই সকলো কাৰ্য যেতিয়া সমাপ্ত হ'ল, তেতিয়া কৰ্মচাৰীসকলে

মোৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “ইন্দ্ৰায়েল লোকসকলে, পুৰোহিতসকলে, আৰু লেৰীয়াসকলে আন দেশীয় ঘিলগীয়া কাৰ্য তাগ কৰা নাই; যেনে কনানীয়া, হিতৌয়া, পৰিজ্জিয়া, যিৰূচালীয়া, অমোনীয়া, মোৱাবীয়া, মিচ্ৰীয়া, আৰু ইমেৰীয়া লোকসকলৰ অতিশয় যিলগলা কাৰ্য পৰা নিজেৰে পৃথকে বখা নাই। ২ কাৰণ পৰিত্র লোকসকলে তেওঁলোকৰ কিছুমান ল'বা-ছোৱালীৰ বিবাহত এনেদেৰে আন দেশৰ লোকসকলৰ সৈতে সমষ্ট স্থাপন কৰে। এই অবিশ্বাসী কাৰ্যত কৰ্মচাৰী আৰু মুখ্য লোকসকলে আগভাগ লয়।” ৩ মই এই কথা শুনি মোৰ কাপোৰে আৰু চোলা ফালিলোঁ, আৰু মোৰ মূৰৰ চুলি ও দাঢ়ি ছিঁড়ি যোৱাকৈ টানিলোঁ। তাৰ পাছত লজত বহি পৰিলোঁ। ৪ অবিশ্বাসী কাৰ্যৰ বিষয়ে ইন্দ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰে কোৱা কথাত যিসকল লোক তয়ত কৰিপিছিল তেওঁলোকে মই গধূলিৰ বলিদানৰ সময়লৈকে বহি থকা ঠাইত গোট খালোঁ। ৫ কিন্তু গধূলিৰ বলিদানৰ সময়ত, মই লজিত অৱস্থাৰ পৰা ফটা কাপোৰে আৰু চোলাৰ সৈতে যিহ হৈ মোৰ হাত ওপৰ কৰি ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত আঁটকাচিলোঁ। ৬ মই কলোঁ, “হে মোৰ ঈশ্বৰ, মই আপোনাৰ সন্ধুখত মুখ তুলিবলৈ অতি লজিত আৰু দুৰ্বিত হৈছোঁ। কিয়নো আমাৰ অপৰাধৰেৰ বৃদ্ধি পাই সীমা চৰাই গৈছে, আৰু আমাৰ দোষৰেৰ বাঢ়ি গৈ আকাশ স্পৰ্শ কৰিছে। ৭ আমাৰ পুৰু-পুৰুষৰ দিনৰে পৰা আজি পৰ্যন্ত আমি অতিদোৰী হৈ আছোঁ। আমাৰ নানা অপৰাধৰ কাৰণে আমাক, আমাৰ ৰজাসকলক, আৰু আমাৰ পুৰোহিতসকলক এই পুথিৰীৰ ৰজাসকলে তেওঁলোকৰ তৰোৱালৈৰে বন্দীতৰ লৈ নি আমাক লুটদ্বাৰা দৰে কৰিলে আৰু আমাৰ মুখ বিৰংহ হ'বলৈ শোধাই দিলে। ৮ তথাপি ও এতিয়া কিছু সময়ৰ কাৰণে, আমাৰ কিছুমান জীৱিত লোকৰ ওপৰত ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ অনুগ্ৰহ অৱস্থিত হাল আৰু তেওঁৰ পৰিবে স্থানত নিৰাপদে আমাৰ ভৰি স্থিত কৰিলে। ঈশ্বৰে আমাৰ চুকু দিপ্তিময় কৰা বাবে আৰু আমাক বন্দীতৰ পৰা অলপ সকাহ দিয়াৰ কাৰণে এই সকলো হ'ল। ৯ আমি বন্দী হৈ আছিলোঁ, কিন্তু আমাৰ ঈশ্বৰে আমাৰ নাপাহৰিলে, তেওঁ আমাৰ বাবে বিশ্বাসৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰতিশ্ৰুতি আগবঢ়ালে। আমি ধৰ্ষণ হৈ যোৱা আমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহ যাতে পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিব পাৰোঁ, তাৰ বাবে পাৰস্যৰ ৰজাৰ দৃষ্টিত তেওঁ আমাক নতুন শক্তি দিলে। তেওঁ এইদেৰে কৰিলে, তাতে আমি যিহুদা আৰু যিৰূচালেমত আমাৰ সুৰক্ষাৰ বাবে দেৱাল দিব পাতিলোঁ। ১০ এতিয়া হে আমাৰ ঈশ্বৰ, ইয়াৰ পাছত আমি কি কৰ পাৰোঁ? কাৰণ আমি আপোনাৰ আজ্ঞাবোৰ এতিয়াও পাহিৰ আছোঁ। ১১ আপুনি আপোনাৰ ভাৰবাদী দাস সকলক আজ্ঞা দি যেতিয়া কৈছিল

যে, এই যি দেশ তোমালোকে অধিকাৰ কৰিবলৈ প্ৰৱেশ কৰিছা, সেইয়া অশুচি দেশ। তেওঁলোকৰ অশুচি আৰু ঘিগলগা কাৰ্য দ্বাৰাই লোকসকলে ঈশ্বৰৰ পৰা সিমুৰলৈকে সমগ্ৰ দেশ দৃষ্টি কৰি তুলিছে। ১২ সেয়ে এতিয়া, তোমালোকৰ ছেৱালীক তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকলৰ লগত বিবাহ নিদিবা, আৰু তেওঁলোকৰ ছেৱালীক তোমালোকৰ পুত্ৰলৈ নানিবা। আৰু তেওঁলোকৰ মঙ্গল আৰু উল্লতি নিবিচাৰিবা। সেয়ে তোমালোক বলৱত্ত হোৱা আৰু দেশৰ উত্তম বস্তু ভোগ কৰা, আৰু তোমালোকৰ সত্ত্বান সকলে সদাকালৰ বাবে আধিপত্য লাভ কৰিবলৈ এইদেৰে কৰা। ১৩ আমাৰ কু-ক্ৰিয়াবোৰ আৰু মহাদোষৰ কাৰণে আমালৈ ঘটা সকলো অমঙ্গলৰ পাছত, আমাৰ ঈশ্বৰ যি আপুনি, আপুনি আমাৰ অপৰাধৰ পাৰলগা দণ্ড কৰি, আমাৰ জীৱিত কৰি বাখিলোঁ। ১৪ আমি পুনৰ আপোনাৰ আজ্ঞা-লজ্জন কৰিম, আৰু ঘিগলগা কাম কৰা লোকসকলৰ সৈতে বিবাহ কৰিম নে? আমাৰ মাজত অৱশিষ্ট আৰু পলাবলৈ কোনো এজনো নথকাকৈ আপুনি আমাৰ ক্ষেত্ৰ আৰু সম্পূৰ্ণ ধৰ্ষণ নকৰিব নে? ১৫ হে ইন্দ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যি আপুনি, আপুনি ধৰ্মপৰায়ণ, কাৰণ আজি আমি অতি কম সংখ্যক বক্ষা পোৱা লোকহে অৱশিষ্ট আছোঁ। চাওক! আমি আমাৰ দোষৰে সৈতে আপোনাৰ সাক্ষাতে আছোঁ, ইয়াৰ ফলত আমি কোনেও কোনে এজনো আপোনাৰ সাক্ষাতে থিয়ে হ'ব নোৱাৰোঁ।”

১০ এইদেৰ ঈশ্বৰ গৃহৰ আগত ইজ্জাই চুকলোৰে প্ৰাৰ্থনা কৰি পাপ

শীকাৰ কৰিলোঁ। ইন্দ্ৰায়েলৰ সমাৰেত হোৱা পুৰুষ, মহিলা, সত্ত্বান সকল আহি তেওঁৰ ওচৰত গোট খালোঁ, কাৰণ লোকসকলৈ অতিশয়বৃপ্তে ক্ৰন্দন কৰিছিল। ২ এলমৰ বংশধৰ যিহীয়েলৰ পুত্ৰ চখনিয়াই ইজ্জাক ক'লে, “আমাৰ ঈশ্বৰৰ বিবৰ্দ্ধে আমি বিশ্বাসমাত্ক কৰি অন্য জাতিৰ লোকসকলৰ পৰা ছেৱালী বিয়া কৰাই বসবাস কৰি আছোঁ। কিন্তু এই বিষয়ত এতিয়া ইন্দ্ৰায়েলৰ আশা আছে। ৩ সেয়ে আহক, এতিয়া আমাৰ ঈশ্বৰৰ সৈতে প্ৰতিজ্ঞাবন্ধ হওঁ, ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা অনুসাৰে আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাত যিসকল কম্পমান হৈছে তেওঁলোকৰ পৰামৰ্শ অনুসৰে সকলো মহিলা আৰু তেওঁলোকৰ সত্ত্বান সকলক বাহিৰ কৰি পঠাওঁ, আৰু এই সকলো বিধান অনুযায়ী হওঁক। ৪ উঠক, কাৰণ এই সকলো কাৰ্য আপুনিয়েই কৰি যাব লাগিব, আৰু আমিও আপোনাৰ লগত আছোঁ; সহিয়াল হওক আৰু এই কাৰ্য কৰক।” ৫ তেওঁতাৰ ইজ্জাই উঠিল আৰু সেই সেই বাক্য অনুসাৰে কৰিবলৈ পুৰোহিত কৰ্মচাৰী, লেৰীয়া, আৰু সকলো ইন্দ্ৰায়েল লোকসকলক এইদেৰে কৰ্য কৰিবলৈ শপত খুলালোঁ। ৬ তাৰ পাছত ইজ্জাই ঈশ্বৰৰ গৃহৰ পৰা উঠি আহিল আৰু ইলিয়াচীৰ পুত্ৰ যিহোনানৰ কেঁচালৈ গ'ল। যিসকল লোক বন্দীতৰ আছিল তেওঁলোকে অবিশ্বাসী লোকৰ দৰে কৰা কাৰ্যৰ বাবে শোক কৰিলে আৰু তেওঁ একো ভোজন-পান নকৰিলোঁ। ৭ সেয়ে বন্দীতৰ পৰা ঘূৰি অহা সকলো লোকক যিৰূচালেমত গোট খাবলৈ যিহুদা আৰু যিৰূচালেমলৈ তেওঁলোকে বাৰ্তা পঠিয়ালোঁ। ৮ যিসকল লোক কৰ্মচাৰী আৰু বন্দীসকলৰ পৰামৰ্শ অনুযায়ী তিনি দিনৰ ভিতৰত নাহে, তেওঁলোকৰ সকলো সম্পত্তি বৰ্জিত কৰা হ'ব, আৰু বন্দীতৰ পৰা অহা লোকসকলৰ সমাজৰ পৰা তেওঁলোকৰ পৃথক কৰা যাব। ৯ সেয়ে যিহুদাৰ আৰু বিনামীনৰ সকলো লোকে তিনি দিনৰ ভিতৰত যিৰূচালেমলৈ আহি গোট খালোঁ। নৰম মহাৰ বিশ দিনৰ দিনা, ঈশ্বৰৰ গৃহৰ সন্ধুখত সকলো লোক যিহ হ'ল। সেই বাক্য আৰু বৰ্বুদ্ধৰ কাৰণে লোকসকল কঁপিব ধৰিলোঁ। ১০ তেওঁতাৰ পুৰোহিত ইজ্জাই যিহ হৈ ক'লে, “তোমালোকে নিজেই নিজেক বিশ্বাসমাত্ক কৰিছা, তোমালোকে অন্য জাতিৰ মহিলাৰ সৈতে বসবাস কৰি, ইন্দ্ৰায়েলৰ দোষ বৃদ্ধি কৰিলোঁ। ১১ এতিয়া তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৌৰৰ-প্ৰশংসনা কৰা আৰু বন্দীতৰ পৰা অপৰাধৰ পাৰিষে কৰিলোঁ। ১২ গোটেই সমাজে বৰ মাত্ৰে উত্তৰ দি ক'লে, “আপুনি কোৱাৰ দৰেই আমি এইটো এদিন বাৰিছি। ১৩ যদিও তাৰ অনেকে লোকক আছিল, আৰু বাৰিয়া কাল আছিল। বাহিৰত যিহ হৈ থাকিবলৈ আমাৰ শক্তি নাই, আৰু এইটো এদিন বা দুদিনৰ কাম নহয়, আমি এই বিষয়ত অতিবিকল্পভাৱে অৱহেলা কৰি আছিলোঁ। ১৪ সেয়ে গোটেই সমাজক আমাৰ কৰ্মচাৰীসকলে প্ৰতিনিধিত্ব

কৰক। আমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰচণ্ড ক্ষেত্ৰে যেতিয়ালৈকে আমাৰ পৰা দূৰ নহয়, তেতিয়ালৈকে নগৰৰ বৃদ্ধলোক আৰু বিচাৰকৰ্ত্তসকলে নিৰূপিত কৰা সময়ত যি সকলে অন্য জাতিৰ মহিলাক নগৰবোৰত বসবাস কৰিবলৈ অনুমতি দিছিল, তেওঁলৈকে আহক।¹⁵ এই প্ৰস্তাৱ আচাহেলৰ পুত্ৰ যোনাথন আৰু তিকবাৰ পুত্ৰ যথজিয়াই বিৰোধিতা কৰিলে, আৰু মচুলম আৰু সেৰীয়া চৰখয়ে তেওঁলোকৰ সমৰ্থন কৰিলে। ১৬ সেয়ে বন্দীত্বৰ পৰা আহা লোকসকলে এই কাৰ্য কৰিলে। নিৰ্বাচিত ব্যক্তি ইজ্জা পুৰোহিত, তেওঁলোকৰ বৎশৰ জাতি আৰু গৃহত থকা মূখ্য লোকসকল, তেওঁলোকৰ নাম অনুযায়ী দশম মাহৰ প্ৰথম দিনা সেই বিষয়ে বিচাৱ কৰিবলৈ বছিল। ১৭ প্ৰথম মাহৰ প্ৰথম দিনা তেওঁলোকে অন্য জাতিৰ মহিলাৰ সৈতে বসবাস কৰা লোকসকলৰ বিষয়ে অনুসন্ধান কৰি শেষ কৰিলে। ১৮ পুৰোহিতসকলৰ বৎশৰ মাজত যি সকলে অন্য জাতিৰ মহিলাৰ সৈতে বসবাস কৰিছিল, তেওঁলোকৰ নাম হ'ল: যোচাদকৰ পুত্ৰ যেচুৱা আৰু তেওঁৰ ভায়েকসকলৰ মাজত মাচোয়া, ইলীয়োজৰ, যাৰীব, আৰু গদলিয়া। ১৯ সেই কাৰণে তেওঁলোকে নিজৰ ভাৰ্যাক পঠিয়ালৈ প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ হ'ল। তেওঁলোক দোষৰ বাবে জাকৰ পৰা এটা মতা মেৰ-ছাগ বলিদান কৰিলে। ২০ ইম্বোৰ বৎশৰধৰসকলৰ মাজত হনানী আৰু জবদিয়া। ২১ হাৰীমৰ বৎশৰধৰসকলৰ মাজত মাচোয়া, এলিয়া, চময়িয়া, যিহীয়েল, আৰু উজ্জিয়া। ২২ পচহুৰৰ বৎশৰধৰসকলৰ মাজত ইলীয়োঞ্জিনয়, মাচোয়া, ইশ্যায়েল, নথেলেল, যোজাবদ, আৰু ইলিয়াচা। ২৩ লেবীয়াসকলৰ মাজত যোজাবদ, চিমিয়া, কলায়া, তেওঁলোক কলীটা, পথহিয়া, যিহূদা আৰু ইলীয়োজৰ। ২৪ গায়ক সকলৰ মাজত ইলীয়াচিব। দুৰুৰীসকলৰ মাজত চল্লম, টেলম আৰু উৰী। ২৫ ইস্রায়েলৰ অৱশিষ্ট লোক পৰিয়োচৰ বৎশৰধৰসকলৰ মাজত বিমিয়া, পিজিয়া, মক্কিয়া, মিয়ামীন, ইলিয়াজৰ, মক্কিয়া আৰু বনায়া। ২৬ এলমৰ বৎশৰধৰসকলৰ মাজত মতনীয়া, জথবিয়া, যিহীয়েল, অক্বি, যিৰেমোং, আৰু এলিয়া। ২৭ জুতুৰ বৎশৰধৰসকলৰ মাজত ইলীয়োঞ্জিনয়, ইলীয়াচিব, মতনীয়া, যিৰেমোং, জাবদ, আৰু অজীজা। ২৮ বেবয়ৰ বৎশৰধৰসকলৰ মাজত যিহোহানন, হননিয়া, জবয়, আৰু অখলয়। ২৯ বাণীৰ বৎশৰধৰসকলৰ মাজত মচুলম, মলুক, অদায়া, যাচুব, আৰু চাল যিৰেমোং। ৩০ পহং-মোৱাৰ বৎশৰধৰসকলৰ মাজত অদনা, কলাল, বনায়া, মাচোয়া, মতনীয়া, বচলেল, বিজুটি, আৰু মনচি। ৩১ হাৰীমৰ বৎশৰধৰসকলৰ মাজত ইলীয়োজৰ, পিচিয়া, মক্কিয়া, চময়িয়া, চিমিয়েল, ৩২ বিন্যামীন, মলুক, আৰু চমৰিয়া। ৩৩ হাচুমৰ বৎশৰধৰসকলৰ মাজত মতনীয়া, মতনীতা, জাবদ, ইলীফেলট, যিৰেময়, মনচি আৰু চিমিয়ী। ৩৪ বাণীৰ বৎশৰধৰসকলৰ মাজত মাদয়, অত্রম, উৱেল, ৩৫ বনায়া, বেদিয়া, কলহী, ৩৬ বনিয়া, মরেমোং, ইলীয়াচিব, ৩৭ মতনীয়া, মতনীয়া, যাচু, ৩৮ বাণী, বিজুটি, চিমিয়া, ৩৯ চেলেমিয়া, নাথন, অদায়া, ৪০ মকনদবয়, চাচয়, চাৰয়, ৪১ অজৰেল, চেলেমিয়া, চমৰিয়া, ৪২ চল্লম, অমৰিয়া, যোচেফ, ৪৩ আৰু নবোৰ বৎশৰধৰসকলৰ মাজত যিয়ীয়েল, মিতিথিয়া, জাবদ, জবীনা, ইদো, যোৱেল, আৰু বনায়া। ৪৪ এই সকলো লোকৰ অন্য জাতিৰ মহিলা ভাৰ্যা আৰু তেওঁলোকৰ কিছুমানৰ সন্তান আছিল।

ନେହେମିଆ

୧ ହଖିଲ୍ୟାର ପୁତ୍ର ନହିମିଆର କଥା: ବିଶ ବଚ୍ଚର କିଳେର ମାହତ ମହି ଚନ୍ଦନ ନଗରର ଦୁର୍ଗର ଥାକେଣ୍ଠେ, ଏହିଦେ ହେଛିଲ । ୨ ତେତିଆ ହନ୍ତିନା ନାମର ଏଜନ ଭାଇ ଯିହୁନାର ପରା କିଛୁମାନ ଲୋକର ସୈତେ ଆହିଛିଲ । ମହି ତେଓଳୋକ ବନ୍ଦୀ ତ୍ରୁଟି ପରା ବଙ୍କା ପୋରା ଇନ୍ଦ୍ରୀ ଲୋକସକଳର ଉପରିବ ଯିସକଳ ଇନ୍ଦ୍ରୀ ଲୋକ ତାତ ଆହିଲ, ସେଇ ସକଳର ବିଷୟେ ଆଶୁ ଯିବ୍ରଚାଳେମ ଚହର ବିଷୟେ ଶୁଦ୍ଧିଛିଲୋ । ୩ ତେତିଆ ତେଓଳୋକ ମୋକ କ'ଲେ, “ବନ୍ଦୀ ତ୍ରୁଟି ପରା ବଙ୍କା ପୋରା ଲୋକସକଳ ସମସ୍ୟା ଆଶୁ ଅପମାନେରେ ଜରିବିତ ହେ ଆହେ । କିମନେ ଯିବ୍ରଚାଳେମର ଦେରାଳ ଭାତି ମୁକଳି ହେ ଆହେ ଆଶୁ ଦୂରାବୋର ଜୁହିରେ ପୋରା ହେବେ ।” ୪ ଏହି କଥା ଶୁନାର ଲଗେ ଲଗେ, ମହି ବିହି କ୍ରମନ କରିଲୋ, ଆଶୁ ମହି କିଛିନନ ଶୋକ କରି ଲମ୍ବେ ନି ଦ୍ସର୍ବ ଦ୍ସର୍ବର ଆଗତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଲୋ । ୫ ମହି କଲେ, “ହେ ଯିହୋରା, ଆପୁନି ସ୍ଵର୍ଗର ଦ୍ସର୍ବ, ଆପୁନି ମହାନ ଆଶୁ ପ୍ରଶ୍ରୟୋରାନ, ଆପୋନାକ ପ୍ରେମ କରିବେତ ଆଶୁ ଆପୋନାର ଆଜ୍ଞା ପାଲନ କରେବେ ସକଳୈ ଆପୋନାର ନିଯମ ଆଶୁ ଦୟା କେନେ ମହାନ । ଆ ଆପୋନାର ଦାସ ଇହାଯେଲୀ ଲୋକସକଳର ଅର୍ଥେ ମହି ଆପୋନାର ଆଗତ ଦିନେ-ବ୍ୟାତିଯେ କରା ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁନକ ଆଶୁ ମୋଲେ ଦୃଷ୍ଟି କରକ । ଆମି ଆପୋନାର ବିବୁଦ୍ଧେ ଯି ପାପ କରିଲେ, ଏମେ କି ମହି, ଆଶୁ ମୋର ପିତ୍ତ ପରିଯାଳେ ଏ ଯି ପାପ କରିଲେ, ତାର ବାସେ ମହି ଇହାଯେଲୀ ଲୋକସକଳର ହେ ପାପ ଶ୍ଵିକାର କରିଛେ । ୭ ଆମି ଆପୋନାର ବିବୁଦ୍ଧେ ବର୍ଷତେ ପାପ କରମ କରିଲୋ, ଆଶୁ ଆପୁନି ଆପୋନାର ଦାସ ମୋଟିକ ଦିଯା ଆଜ୍ଞା, ବିଶି, ଆଶୁ ଶଶିନ ଗଣାନୀବୋର ପାଲନ ନକରିଲୋ । ୮ ବିନୟ କରେବେ, ଆପୁନି ଆପୋନାର ଦାସ ମୋଟିକ କୈଛିଲ, “ଯଦି ତୋମାଲୋକକ ଅବିଶ୍ଵାସ ଦରେ କର୍ଯ୍ୟ କରବା, ମହି ତୋମାଲୋକକ ଦେଶର ମାଜତ ହିନ୍ହ-ଭିନ୍ହ କରିମ, ୯ କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୋମାଲୋକକ ମୋଲେ ଘୁରି ଆହା, ଆଶୁ ମୋର ଆଜ୍ଞା ପାଲନ କରି ମେଇ ମହତ କର୍ଯ୍ୟ କରବା, ତେଣେ ତୋମାଲୋକର ଲୋକସକଳ ଆକଶର ଅନ୍ତଭାଗତ ହିନ୍ହ-ଭିନ୍ହ ହେ ଥାକିଲେ, ମହି ତାର ପରା ତେଓଳୋକକ ଆନି ଏକଗୋଟି କରିମ, ଆଶୁ ମୋର ନାମ ଚିରହୁନୀ କରିବର ଅର୍ଥେ ମହି ମେନ୍ଦାନୀତ କରା ଥାଇଲେ ତେଓଳୋକକ ଘୁରାଇ ଆନିମ । ୧୦ ତେଓଳୋକେଇ ଆପୋନାର ଦାସ ଆଶୁ ପ୍ରଜା, ଯାକ ଆପୁନି ଆପୋନାର ମହା ପରାକ୍ରମ ଆଶୁ ବେଳାନ ହାତେରେ ମୁକ୍ତ କରିଲେ । ୧୧ ହେ ଯିହୋରା, ବିନୟ କରେବେ, ଆପୋନାର ଏହି ଦାସର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁନକ, ଆଶୁ ଯିସକଳେ ଆପୋନାର ନାମ ଗୌରାବାସିତ କରି ଆନନ୍ଦିତ ହେ, ତେଓଳୋକବେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁନକ । ବିନୟ କରେବେ, ଆଜି ଆପୋନାର ଏହି ଦାସକ କୃତକର୍ମ ହବେଲେ ଦିଯକ, ଆଶୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ସାକ୍ଷାତେ ତେଓଳ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ କରକ ।” ମହି ବଜାର ପାନ-ପାତ୍ର ଧରେବାରୁପେ ସେବା କରିଛିଲୋ ।

୨ ବଜା ଅର୍ତ୍ତକର ବାଜାତ୍ରୁ ବିଶ ବଚ୍ଚର ନୀଚାନ ମାହତ, ତେ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାବସ ମାହି ଲ୍ଲେ, ଆଶୁ ମହି ସେଇ ଦ୍ରାକ୍ଷାବସ ଲେ ବଜାକ ଦିଲୋ । ତାର ଆଗେରେ ମହି ବଜାର ଆଗତ କେତିଆଓ ମୁଖ ମଲିନ କରା ନାହି । ୨ କିନ୍ତୁ ବଜାଇ ମୋକ କ'ଲେ, “ତୋମାର ମୁଖ କିମ୍ବ ମଲିନ ହେଛେ? ତୋମାକ ଅସୁଖୀୟ ମେନ ଲଗ ନାହି ଜାନୋ । ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଆତ୍ମିକ ବେଦନ ।” ତେତିଆ ମୋର ଅତିଶ୍ୟ ଭୟ ଲାଗିଲ । ଓ ମହି ବଜାକ କ'ଲୋ, “ମହାରାଜ ଚିରଜୀର ହେବାକ । ମୋର ମୁଖ କିମ୍ବ ମଲିନ ନହିବ? ଯିହେତୁ ମୋର ପିତ୍ସକଳର ମୈଦାମର ଥାଇ ଉତ୍ତର କରା ହଲ ଆଶୁ ସେଇ ଥାଇବ ଦୂରାବୋର ଭୁଇରେ ପୁରି ଧ୍ୟ କରା ହଲ । ୪ ତେତିଆ ବଜାଇ ମୋକ କ'ଲେ, “ମହି କି କରାଟେ ତୁମି ବିଚାରିଛା?” ସେଇ ମହି ସ୍ଵର୍ଗ ଦ୍ସର୍ବ ଦ୍ସର୍ବର ଆଗତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଲୋ । ୫ ମହି ବଜାକ ଉତ୍ତର ଦି କଲୋ, “ଯଦି ମହାରାଜ ଭାଲ ଦେଖେ, ଆଶୁ ଆପୋନାର ଏହି ଦାସ ସ୍ଵଦି ଆପୋନାର ଦୃଷ୍ଟି ଅନୁଗ୍ରହ ପାପ୍ତ, ତେଣେ ଆପୁନି ମୋକ ମୋର ପିତ୍ସକଳର ମୈଦାମର ନଗର ଯିହୁନାଲେ ପଠିଯାଇ ଦିଯକ, ମହି ତାକ ପୁନରାଇ ସାଜିମ ।” ୬ ବଜାଇ ମୋକ ଉତ୍ତର ଦିଲେ, (ଆଶୁ ତେ ଓର ବାଣୀ ଓ ତେ ଓର କାର୍ଯ୍ୟ ବହି ଆଛିଲ), “ତୁମି କିମନ ଦିନର ବାସେ ଯାବା ଆଶୁ କେତିଆ ଉତ୍ତର ଆହିବା?” ମହି ଯେତିଆ ତେ ଓର ନିର୍ବ୍ଲିପି ସମୟର କଥା ଦିଲୋ, ତେତିଆ ବଜାଇ ଆନଦେବ ମୋକ ପଠିଯାଇ ଦିଲେ । ୭ ତାର ପାହତ ମହି ବଜାକ କ'ଲେ, “ଯଦି ବଜା ଏହି କଥାତ ସତ୍ୱରେ ପାଇଛେ, ତେଣେହେ ନଦୀର ସିପାରେ ଥକା ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷସକଳର ବାସେ ଲିଖା ଚିଠି ମୋକ ଦିବ ପାରେ, ଯାତେ ଯିହୁନାଲେ ଯାଓତେ ତେ ଓଲୋକର ଦେଶ ପାର ହବେଲେ ତେ ଓଲୋକେ

ମୋକ ଅନୁମତି ଦିଯେ । ୮ ବଜାର ବନାନ୍ଧଳ ବ୍ୟାଧୀ ଆଚଫଲେତ ଏଥିନ ଚିଠି ଦିବ ପାରେ, ଯାତେ ମନ୍ଦିରର କାଷତ ଥକା ଦୁର୍ଗ ଦୂରାବୋ ଚୋକଟ ନଗର ଦେରାଳ, ଆଶୁ ଯି ଗୃହତ ମହି ଥାକିମ ସେଇ ସକଳେର ବାବେ ତେ ଓର ମୋକ ଯେନ କାଠ ଦିଯେ ।” ମୋର ଓପରତ ଦ୍ସର୍ବର ମଙ୍ଗଲମ୍ୟ ହାତ ଥକାତ, ବଜାଇ ମୋର ଅନୁବୋଧବେର ପ୍ରଥମ କରିଲେ । ୯ ମହି ନଦୀର ସିପାରେ ଥକା ଦେଶାଧ୍ୟକ୍ଷସକଳର ଓଚବିଲେ ଆହିଲେ ଆବୁ ବଜାର ପତ୍ରବୋର ତେ ଓଲୋକର ଦିଲୋ । ବଜାଇ ମୋର ଲଗତ ଦେନ୍ୟ ସମୂହ କରମାରୀ ଆବୁ ଅଶ୍ଵାବୋରୀ ପଠାଇଛିଲ । ୧୦ ଇହାଯେଲୀ ଲୋକକ୍ଷମକଲକ ସହାୟ କରିବିଲେ କୋନେ ଏଜନ ବ୍ୟାକ୍ତି ଆହି ଥକା କଥା ଯେତିଆ, ହୋରୋମୀଯା ଚନ୍ବଲାଟ୍ ଆବୁ ଅମ୍ବୋମୀଯା ଟୋରିଯା ଦାମେ ଶୁନିଲେ, ତେତିଆ ତେ ଓଲୋକର ଅତିଶ୍ୟ ବେଜାର ପାଲେ । ୧୧ ମହି ଯିବ୍ରଚାଳେମରେ ଆହିଲୋ, ଆବୁ ତାତ ତିନି ଦିନ ଥାକିଲୋ । ୧୨ ମହି ବାତିଯେ ଉଠିଲୋ, ତାତେ ମହି କରିଲେ ତେ ଓଲୋକର ବାବେ ତେ ଓଲୋକର ପାର ଦେରାଳ, ଆଶୁ ମହି କେଇଜନ ମାନ ପୁରୁଷ ମୋର ବୈପରୀତେ ଆହିଲ । ଯିବ୍ରଚାଳେମ ଅର୍ଥେ ଯି କରିବିଲେ ମୋର ଦ୍ସର୍ବର ମନତ ଉଦ୍ଗପି ଦିଲେ, ସେଇ କଥା ମହି କାବୋ ଆଗତ ନକ'ଲୋ । ମହି ଉଠି ଅହା ଜୁଣ୍ଟ୍‌ଟୋଟେ ବାହିରେ ଆନ କୋନୋ ଜୁଣ୍ଟ୍ ମୋର ଲଗତ ନାହିଲ । ୧୩ ମହି ବାତିତେ ଉଠିଲେ ତେ ଓଲୋକର ବାହିରେ ଆହି ଉଲାଇ ଗୈ, ଯିବ୍ରଚାଳେମ ଭଗା ଦେରାଳ ଆବୁ ଜୁଯେ ପୋରା ଦୂରାବୋର ପରୀକ୍ଷଣ କରି ନାଗ ନାଦ ଆବୁ ପୋବର-ଦୂରାବୋଲେ ଗ'ଲୋ । ୧୪ ତାର ପାହତ ମହି ଭୁମୁକ-ଦୂରାବ ଆବୁ ବଜାର ପୁରୁଷାଲୋକେ ଗ'ଲୋ । ମହି ଉଠି ଯୋରା ଜୁଣ୍ଟ୍‌ଟୋଟେ ଯାବର ବାବେ ସେଇ ଠାଇ ଅତି କେଇ ଆଛିଲ । ୧୫ ସେଇ ମହି ବାତି ଉଠିଲେ ତେ ଓଲୋକର ଉଠି ଗୈ, ଯିବ୍ରଚାଳେମ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ ତେ ଓଲୋକର ଦ୍ସର୍ବର ମନତ ନାମାଇ ମହି ଉଠ ଉତ୍ତି ଆହିଲୋ । ୧୬ ମହି କଲେ ଗୈଛିଲୋ, ଆବୁ କି କରିଲୋ, ସେଇ ବିଷୟେ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଲ ଜନା ନାହିଲ । ତେତିଆଲୋକେ ମହି ଯିହୁନାଲେମର ଭାବର ଆହିଲେ । ୧୭ ମହି ତେ ଓଲୋକର କରିଲେ, ବା ପ୍ରଧାନ ଲୋକସକଳକ, ବା ଶାଶନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଲକ, ବା ଅରଶିଟ ଯିସକଳ ଲୋକେ କାମ କରିଲେ, ତେ ଓଲୋକର ଏକୋ କୋରା ନାହିଲୋ । ୧୯ ମହି ତେ ଓଲୋକର ଉଠିଲେ ତେ ଓଲୋକର କରିଲେ, ବା ପାହତ କରିଲେ, ଯିବ୍ରଚାଳେମ କେନେକେ ଉଚ୍ଛଳ ହେ ପରି ଆହା, ଆବୁ ତାର ଦୂରାବୋର କେନେକେ ଜୁଯେ ପୁରିଲେ, ସେଇ କଥା କୈଛିଲ, ମେଇ କଥା ଉଠିଲେ, ତେ ଓର କଥା ଓ ତେ ଓଲୋକର କରିଲେ, ତେ ଓର କଥା ହାତେ ହାତେ ହାତେ କରିଲେ । ୧୯ କିନ୍ତୁ ହୋରୋମୀଯା ଚନ୍ବଲାଟ୍ ଆମ୍ବୋମୀଯା ଟୋରିଯା ଦାସ ଆବୁ ଅରୋମୀଯା ଶୋଚେ ଏହା ଆମାକ ଉପହାସ କରିଲେ, ଆବୁ ଆମାକ ହେଜାନ କରିଲେ, ଆବୁ ଆମାକ ପ୍ରଧାନ କରିଲେ, ଆବୁ ଆମାକ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୨୦ ତେତିଆ ମହି ତେ ଓଲୋକର ବଜାର ବିଦ୍ସେଇ ଆମାକ କୃତକର୍ମ କରିବ । ଆମି ତେ ଓର ଦାସ ଆବୁ ଆମି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । କିନ୍ତୁ ଯିବ୍ରଚାଳେମତ ତେତାଲୋକର ଭାଗ କି ଅଧିକାର ନାହିଁ ଆବୁ ଯିବ୍ରଚାଳେମତ ଇତିହାସତୋ ତେତାଲୋକର କୋନୋ ସ୍ଵତ୍ତ ନାହିଲ ।

୩ ପ୍ରଧାନ ପୁରୋହିତ ଇଲିଯାଚିବ ଆବୁ ତେ ଓର ପୁରୋହିତ ଭାଇସକଳେ ଉଠିଲେ ମେର-ଛାଗୁଦୁରାବ ସାଜିଲେ । ତେ ଓଲୋକର ଦୂରାବୋର ପବିତ୍ର କରି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଲେ ଆବୁ ତାକ ଥାତ୍ରାନତ ଲଗାଲେ । ଏହିଦେ ତେ ଓଲୋକର ଏଖ ଟା ସ୍ତର ଆବୁ ହଳନେଲର ସ୍ତର ପବିତ୍ରକୃତ କରିଲେ । ୨ ତେ ଓର ପାହତ ପାହତ ହେବାରେ କାମ କରିଲେ । ୩ ହଚନାରାବ ପୁତ୍ରକଳେ ମେଷ୍ୟ-ଦୂରାବ ସାଜିଲେ । ତେ ଓଲୋକର ଦୂରାବର ଚୋକଟ ଲଗାଲେ, ଆବୁ ଦୂରାବର ଶଳଖା ଓ ଡାଂ ଲଗାଲେ । ୪ ମରେମୋତେ ତାର ପାହତ ଅଶ୍ୟ ମେବାମତି କରିଲେ । ତେ ଓର ପାହତ ପାହତ ହେବାରେ କାମ କରିଲେ । ୫ ହଚନାରାବ ପୁତ୍ରକଳେ ମେଷ୍ୟ-ଦୂରାବ ସାଜିଲେ । ୬ ପଚେହର ପୁତ୍ର ଯୋଯାଦା, ଆବୁ ବଚୋଦ୍ୟାର ପୁତ୍ର ମଜୁଲାମେ ପୁତ୍ର ଦୂରାବ ମେବାମତି କରିଲେ । ୭ ପଚେହର ପୁତ୍ର ଯୋଯାଦା, ଆବୁ ଶେରୋଦ୍ୟାର ପୁତ୍ର ମଜୁଲାମେ ପୁତ୍ର ଦୂରାବ ମେବାମତି କରିଲେ । ୮ ପଚେହର ପୁତ୍ର ଯୋଯାଦା, ଆବୁ ଶେରୋଦ୍ୟାର ପୁତ୍ର ମଜୁଲାମେ ପୁତ୍ର ଦୂରାବ ମେବାମତି କରିଲେ । ୯ ପଚେହର ପୁତ୍ର ଯୋଯାଦା, ଆବୁ ଶେରୋଦ୍ୟାର ପୁତ୍ର ମଜୁଲାମେ ପୁତ୍ର ଦୂରାବ ମେବାମତି କରିଲେ । ୧୦ ପଚେହର ପୁତ୍ର ଯୋଯାଦା, ଆବୁ ଶେରୋଦ୍ୟାର ପୁତ୍ର ମଜୁଲାମେ ପୁତ୍ର ଦୂରାବ ମେବାମତି କରିଲେ । ୧୧ ପଚେହର ପୁତ୍ର ଯୋଯାଦା, ଆବୁ ଶେରୋଦ୍ୟାର ପୁତ୍ର ମଜୁଲାମେ ପୁତ୍ର ଦୂରାବ ମେବାମତି କରିଲେ । ୧୨ ପଚେହର ପୁତ୍ର ଯୋଯାଦା, ଆବୁ ଶେରୋଦ୍ୟାର ପୁତ୍ର ମଜୁଲାମେ ପୁତ୍ର ଦୂରାବ ମେବାମତି କରିଲେ । ୧୩ ପଚେହର ପୁତ୍ର ଯୋଯାଦା, ଆବୁ ଶେରୋଦ୍ୟାର ପୁତ୍ର ମଜୁଲାମେ ପୁତ୍ର ଦୂରାବ ମେବାମତି କରିଲେ । ୧୪ ପଚେହର ପୁତ୍ର ଯୋଯାଦା, ଆବୁ ଶେରୋଦ୍ୟାର ପୁତ୍ର ମଜୁଲାମେ ପୁତ୍ର ଦୂରାବ ମେବାମତି କରିଲେ । ୧୫ ପଚେହର ପୁତ୍ର ଯୋଯାଦା, ଆବୁ ଶେରୋଦ୍ୟାର ପୁତ୍ର ମଜୁଲାମେ ପୁତ୍ର ଦୂରାବ ମେବାମତି କରିଲେ । ୧୬ ପ

ও ডাঁ^০ লগালে। ৭ তেওঁলোকৰ পাছত গিবিয়োনীয়াৰ মলটিয়াৰ লগত মেৰোনৈথীয়াৰ যাদোমে মেৰামতি কৰিলে। তেওঁলোক গিবিয়োন আৰু মিস্পাৰ মূখ্য লোক আছিল। নদীৰ সিপাবে থকা যি প্ৰদেশত দেশাধাৰ্ক আছিল, সেই খনেই মিস্পা নগৰ। ৮ তেওঁৰ পাছত সোণৰীসকলৰ এজন হৰ্ষয়াৰ পুত্ৰ উজীয়েলে মেৰামতি কৰিলে, আৰু তেওঁৰ পাছত গন্ধৰস প্ৰস্তুত কৰোঁতা হৰনিয়াই মেৰামতি কৰিলে। তেওঁলোকে বহুল দেৱালগৈকে যিচুলেম পুনৰ সজিলে। ৯ তেওঁলোকৰ পাছত হৰ্ষ পুত্ৰ বৰফায়াই মেৰামতি কৰিলে। তেওঁ যিৰুচ্যালেম জিলাৰ আধা অংশত শাসন কৰিছিল। ১০ তেওঁলোকৰ পাছত হৰ্মুমৰ পুত্ৰ যদয়াই নিজৰ ঘৰৰ ওচৰ দেৱালৰ অংশ মেৰামতি কৰিলে। তেওঁৰ পাছত হৰনিয়াৰ পুত্ৰ হৃচ মেৰামতি কৰিলে। ১১ হৰীমৰ পুত্ৰ মক্ষিয়া আৰু পহঞ্চ-মোৱাৰৰ পুত্ৰ হচুৰে আন এটা অংশৰ সৈতে তদুৰৰ স্তুত মেৰামতি কৰিলে। ১২ তেওঁৰ পাছত যিৰুচ্যালেম জিলাৰ আধা অংশৰ শাসনকৰ্তা হলোহেচৰ পুত্ৰ চল্লমৰ সৈতে তেওঁৰ জীয়েকসকলে মেৰামতি কৰিলে। ১৩ হানুন আৰু জানোহৰ নিবাসীসকলে উপত্যকাৰ দুৱাৰ মেৰামতি কৰিলে। তেওঁলোকে তাক সাজি, তাত দুৱাৰ লগালে, আৰু দুৱাৰত শলখা ও ডাঁ^০ লগালে। তেওঁলোকে গোৰ-দুৱাৰলৈকে এক হাজাৰ হাত মেৰামতি কৰিলে। ১৪ বৈৎহক্কেৰম জিলাৰ শাসনকৰ্তা বেখৰৰ পুত্ৰ মক্ষিয়াই গোৰ-দুৱাৰ মেৰামতি কৰিলে। তেওঁ তাক সাজিলে আৰু তাত দুৱাৰ, শলখা আৰু ডাঁ^০ লগালে। তেওঁ যি খটখটিয়েদি দায়ুদৰ নগৰৰ পৰা নামি আছে, তাৰ পৰা বজাৰ বায়ীৰ ওচৰত থকা হৃচলেহ পুখুৰীলৈকে দেৱাল সাজিলে। ১৫ মিস্পা জিলাৰ শাসনকৰ্তা কল-হেজিৰ পুত্ৰ চল্লনে ভুক্ত-দুৱাৰ পুনৰ সাজিলে। তেওঁ তাক সাজি তাৰ ওপৰত ঢাকিন দিলে, আৰু তাত দুৱাৰ, শলখা আৰু ডাঁ^০ লগালে। তেওঁ যি খটখটিয়েদি দায়ুদৰ নগৰৰ পৰা নামি আছে, তাৰ পৰা বজাৰ বায়ীৰ ওচৰত থকা হৃচলেহ পুখুৰীলৈকে দেৱাল সাজিলে। ১৬ বৈৎ-চৰ জিলাৰ আধা অংশত শাসন কৰা অজবৰুকৰ পুত্ৰ নহিয়াই দায়ুদৰ মৈদামোৰে ঠাইৰ পৰা, মাহুৰে খনা পুখুৰীলৈকে, আৰু বীৰপুৰুষ সকলৰ ঘৰলৈকে মেৰামতি কৰিলে। ১৭ তেওঁৰ পাছত লেবিয়াসকলৰ সৈতে বানীৰ পুত্ৰ বহুমে মেৰামতি কৰিলে। তেওঁৰ পাছত কয়লা জিলাৰ আধা অংশৰ শাসনকৰ্তা হচাবিয়াই নিজৰ জিলাৰ অৰ্থে মেৰামতি কৰিলে। ১৮ তেওঁৰ পাছত তেওঁলোকৰ দেশীয় লোকসকলৰ সৈতে কয়লা জিলাৰ আধা অংশৰ শাসনকৰ্তা হেনোদৰ পুত্ৰ বৰকায়ে মেৰামতি কৰিলে। ১৯ তেওঁৰ পাছত মিস্পাৰ শাসনকৰ্তা যুচুৱাৰ পুত্ৰ এজেৰ অস্ত-গৃহৰ বিপৰীতে ডাঁ^০ যোৱা বাটৰ আন এটা অংশৰ দেৱালৰ বাহিৰ ফালে দিয়া আলমৰ মেৰামতি কৰিলে। ২০ তেওঁৰ পাছত জক্ষয়ৰ পুত্ৰ বাবুকু অতি আগ্ৰহেৰে আলমৰ পৰা প্ৰধান পুৰোহিত ইলিয়াটিবৰ ঘৰৰ দুৱাৰলৈকে এটা অংশ মেৰামতি কৰিলে। ২১ তেওঁৰ পাছত মৰেমোতে, যিজন উৰিয়াৰ পুত্ৰ আছিল, আৰু উৰিয়াৰ হক্কোৰ পুত্ৰ। সেই মৰেমোতে ইলিয়াটিবৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ পৰা ইলিয়াটিবৰ ঘৰৰ শেষলৈকে এটা অংশ মেৰামতি কৰিলে। ২২ তেওঁৰ পাছত যিৰুচ্যালেমৰ চাৰিও সীমাৰ পৰা অহা লোকসকল আৰু পুৰোহিতসকলে মেৰামতি কৰিলে। ২৩ তেওঁলোকৰ পাছত বিন্যামীন আৰু হচুৰে নিজৰ ঘৰৰ বিপৰীতে মেৰামতি কৰিলে। তেওঁলোকৰ পাছত অগিয়াৰ পুত্ৰ মাচেয়া, মাচেয়াৰ পুত্ৰ অজবিয়াই নিজৰ ঘৰৰ ওচৰত মেৰামতি কৰিলে। ২৪ তেওঁৰ পাছত হেনোদৰ পুত্ৰ বিমুয়ে অজবিয়াৰ ঘৰৰ পৰা আলমলৈকে এটা অংশ মেৰামতি কৰিলে। ২৫ উজয়ৰ পুত্ৰ পাললে আলমৰ বিপৰীতে ওপৰ ফালে বজাৰ গৃহৰ পৰা স্তুত প্ৰহীৰী চোতালৈকে মেৰামতি কৰিলে। তেওঁৰ পাছত প্ৰিয়োচৰ পুত্ৰ পদায়াই মেৰামতি কৰিলে। ২৬ তাৰ পাছত ওফেলত থকা মন্দিৰৰ দাসবোৰে পুৰ-দিশে জল-দুৱাৰৰ বিপৰীতে থকা প্ৰকল্পৰ স্তুলৈকে মেৰামতি কৰিলে। ২৭ তেওঁৰ পাছত তকোৱাৰ লোকসকলে বাহিৰ ফালে থকা বৃহৎ স্তুলৈকে ওফেলৰ দেৱালগৈকে আন এটা অংশ মেৰামতি কৰিলে। তেওঁৰ পাছত পুত্ৰ দুৱাৰৰ বায়ীয়া চখনিয়াৰ পুত্ৰ চময়িয়াই মেৰামতি কৰিলে। ২৯ তেওঁলোকৰ পাছত ইমোৰৰ পুত্ৰ চাদকে নিজৰ ঘৰৰ বিপৰীতে থকা এটা অংশ মেৰামতি কৰিলে। তেওঁৰ পাছত পুত্ৰ দুৱাৰৰ বায়ীয়া চখনিয়াৰ পুত্ৰ হনিয়াৰ আৰু চালফৰ ষষ্ঠ পুত্ৰ হচুনে আন এটা অংশ মেৰামতি কৰিলে। তেওঁৰ পাছত বেৰেখিয়াৰ পুত্ৰ মচল্লমে

ନିଜର କୋଠାଳିର ବିପରୀତେ ମେବାମତି କରିଲେ । ୩୧ ତେଉଁ ପାହତ ସୋଣାରୀ ମଞ୍ଚିକୀ ମନ୍ଦିରର ଦାସ ସକଳର ଆର୍ଦ୍ର ବଣିକସକଳର ସାକ୍ଷାତ କରି ଦୂରାବର ବିପରୀତେ, ଚକ୍ରବରାଳେ ଓପରାତ ଥିଥା କୋଠାଳେକେ ମେବାମତି କରିଲେ । ୩୨ ଚକ୍ରବରାଳେ ଥିଥା ଓପରାର କୋଠା ଆର୍ଦ୍ର ମେବ-ଛାଗଦୁରାବର ମାଜର ଅଂଶ ସୋଣାରୀ ଆର୍ଦ୍ର ବଣିକସକଳେ ମେବାମତି କରିଲେ ।

৪ তাৰ পাছত চনবল্লটে যেতিয়া আমি দেৱাল নির্মাণ কৰাৰ কথা

শুনলে তেতিয়া তেওঁ ক্রোধিত প্রজ্ঞালিত হৈ যিহুদীসকলক বিদ্ধপ কৰিলে। ১ চমবিয়া সৈন্যের আৰু তেওঁৰ ভাইসকলৰ উপষ্ঠিতি তেওঁ ক'লে, “সেই দুৰ্বল যিহুদীসকলে কি কৰিব আছে? তেওঁলোকে নিজৰ বাবে পুনৰ নগণ প্রতিষ্ঠা কৰিব নে? তেওঁলোকে বলিদান কৰিব নে? তেওঁলোকে একেদিনাই সেই কাম শেষ কৰিব নে? পোৱা ডহস্তপৰ তেওঁলোকে শিলোৰোক জীৱন্ত কৰিব নে?” ৩ তেতিয়া তেওঁৰ সৈতে অম্যোনীয়া টোবিয়া আছিল আৰু তেওঁ ক'লে, “তেওঁলোকে যি দেৱাল সজিছে, তাৰ ওপৰত যদি এটা শিয়ালো উঠে, তেন্তে তেওঁলোকৰ সেই শিলাময় দেৱাল ভাঙি পৰিবা!” ৪ হে আমাৰ ঈশ্বৰ শুনা, কিয়নো আমি ঘণ্টিত হৈছোঁ। তেওঁলোকৰ উপহাস তেওঁলোকলৰ ওপৰতে পৰক আৰু তেওঁলোক যি দেশত বন্দিতৃত আছিল, তাত লুট কৰি নিয়া বস্তৰ দৰে থাকিবলৈ দিয়ক। ৫ তেওঁলোকৰ অপৰাধ ঢাকি নাৰাখিব আৰু তেওঁলোকৰ পাপ আপোনাৰ আগৰ পৰা মচি নেপেলাব, কিয়নো তেওঁলোকে দেৱাল সজা সকলৰ খৎ উঠাবলৈ উত্তেজিত কৰিছে। ৬ সেয়ে আমি দেৱাল সজিলোঁ, আৰু লোকসকলে আগ্ৰহৰে দেৱালোৰ যোৱা লগাই দেৱালৰ উচ্চতাৰ আধীনেকে মেৰামতি কৰিলে। ৭ যিৰুচালেমৰ দেৱাল মেৰামত কৰা কাম চলি আছে, আৰু তাৰ ভগ্য ঠাইবোৰ বন্ধ কৰিবলৈ আৰস্ত কৰা হৈছে, ইয়াকে শুনি চনবহুট আৰু টেবিয়াই, আৰু আৰবীয়া, অম্যোনীয়া, আৰু অচন্দোদীয়াৰ লোকসকল অতিশয় ক্ষোধায়িত হল। ৮ তেওঁলোকে যিৰুচালেমৰ বিবুদ্ধে যুদ্ধ আৰু তাত বিসংগতিৰ সৃষ্টি কৰিবলৈ সকলোৱে একগোটৈ হৈ ক্ষেত্ৰ কৰিলে। ৯ কিন্তু আমি আমাৰ ঈশ্বৰ আগত প্ৰার্থনা কৰিলোঁ আৰু তেওঁলোকৰ ভাৱুকিৰ পৰা বক্ষা পাৰলৈ তেওঁলোকৰ বিবুদ্ধে দিনে ৰাতিৱে প্ৰহৰী নিযুক্ত কৰিলোঁ। ১০ তাৰ পাছত যিহুদাৰ লোকসকলে ক'লে, “তাত বহুতো ডহস্তপ আছে আৰু তাৰ বোৰাসকলৰ শক্তি হ্ৰাস পোৱা কাৰণে আমি পুনৰ দেৱাল সজিলৈ আক্ষম হৈছোঁ।” ১১ আমাৰ শক্তিৰেখে ক'লে, “আমি তেওঁলোকৰ মাজত সোমাই তেওঁলোকক বধ কৰি কাম বন্ধ নকৰলৈকে তেওঁলোকে নাজানিব আৰু নেদেথিবও।” ১২ সেই সময়ত তেওঁলোকৰ ওচৰত থকা যিহুদীসকলে সকলো দিশৰ পৰা আহি তেওঁলোকে আমাৰ বিবুদ্ধে কৰা আঁচনিৰ বিষয়ে আমাক দহবাৰলৈকে সৰ্কক কৰি ক'লে। ১৩ সেয়ে মই দেৱালৰ তলভাগৰ মুকলি অংশত স্থিত ললোঁ। মই প্ৰতি পৰিয়ালক নিজৰ নিজৰ হান দলোঁ। তেওঁলোকৰ তৰোৱাল, যাঠী, আৰু ধন আছিল। ১৪ মই চাই, যিহৈ হৈ প্ৰধান লোকসকল, অধ্যক্ষসকল, আৰু আন আন লোকসকলক ক'লোঁ, “তোমালোকে তেওঁলোকৰ কাৰণে তয় নকৰিব। মহান আৰু শ্ৰেষ্ঠ্যবান ঈশ্বৰক সেঁৰঁব কৰা। তোমালোকৰ পৰিয়াল, পুত্ৰ আৰু কনা, ভাৰ্যা আৰু তোমালোকৰ ঘৰৰ বাবে যুদ্ধ কৰা।” ১৫ আমাৰ শক্তিৰেখে যেতিয়া শুনিলে যে, আমি তেওঁলোকৰ পৰিকল্পনাৰ কথা গম পাইছোঁ, সেই সময়ত ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ পৰিকল্পনা বৰ্থ কৰিলে। তেতিয়া, আমি সকলোৱে দেৱালৈলৈ ঘূৰি আহি নিজৰ নিজৰ কামত লাগিলোঁ। ১৬ মুখ্য লোকসকলে যেতিয়া যিহুদাৰ লোকসকলৰ পাছফালে যিহ আছিল, তেতিয়াৰে পৰা যোৱা দাস সকলৰ মাজৰ আধা সংখ্যক লোকে কেৱল দেৱালৰ পুনৰ নিৰ্মাণৰ কাম কৰিলে আৰু আধা সংখ্যক লোকে যাঠী, ঢাল, আৰু ধনু আৰু যুদ্ধৰ বস্তৰ পিন্ধি থাকিল। ১৭ দেৱাল নিৰ্মাণ কৰোঁতা, আৰু তাৰ বওঁতাসকলে প্ৰতিজনে এখন হাততেৰে কাম কৰিছিল, আৰু আন খন হাততেৰে অন্ত ধৰিছিল। ১৮ দেৱাল নিৰ্মাণ কৰোঁতা প্ৰতিজনে কাষত তৰোৱাল লৈছিল আৰু সেইদৰেই কাম কৰিছিল। যি জনে ত্ৰীৰ বজাইছিল তেওঁ মোৰ ওচৰত যিহ হৈছিল। ১৯ মই প্ৰধান লোকসকলক, কৰ্মচাৰী সকলক, আৰু অৱশিষ্ট লোকসকলক ক'লোঁ, “এই কৰ্ম বহুং আৰু বিস্তৃত, আৰ আমি দেৱালৰ ওপৰত উজ্জ্বল সিঞ্চনৰ পৰা দৰত থাকি পথকৰ

আছে। ২০ তোমালোকে যি ঠাইত তুবীর মাত শুনিবা, সেই ঠাইলৈ তৎক্ষণত গৈ তোমালোকে সমবেত হ'বা। আমাৰ ঈশ্বৰে আমাৰ বাবে যুদ্ধ কৰিব।” ২১ সেয়ে আমি এই কাৰ্য কৰি আছে। তেওঁলোকৰ মাজত আধা সংখ্যক লোকে মেলি ওলোৱাৰ পৰা তৰা দেখিলৈকে যাঠী ধৰি থাকে। ২২ সেই সময়ত ময়ো লোকসকলৰ কলেঁা, “প্ৰতিজন লোক আৰু তেওঁৰ দাসে যিবুলামেৰ মাজত ভাণ্টিতো অতিবাহিত কৰক, সেয়ে তেওঁলোকৰ বাতি আমাৰ বৰ্ষীয়া হ'ব, আৰু দিনত কাম কৰিব।” ২৩ সেয়ে মই, নাইবা মোৰ ভাইসকল, মোৰ দাস সকল, আৰু মোৰ অনুসৰণ কৰা বৰ্ষীয়াসকলৰ, কোনেও কাপোৰ সলনি কৰা নাছিলো আৰু এনেকি পাণী খাৰলৈ যাঁওতেও প্ৰতিজনে নিজৰ অন্তৰ কঢ়িয়াইছিলো।

৫ তাৰ পাছত লোকসকলে আৰু তেওঁলোকৰ ভাৰ্যাসকলে তেওঁলোকৰ যিহুদী ভাই সকলৰ কাৰণে উচ্চ স্বৰে কান্দিলো। ২ তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে ক'লে, “আমি আমাৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ সৈতে বহুতে আছে। সেয়ে আমি খাই জীৱাই থাকিবলৈ আমাৰ শস্য লাগে।” ৩ তাত থকা কিছুলোকে ক'লে, “আমি আমাৰ পথাৰোৰে, দ্বাক্ষাৰীবোৰে, আৰু আকালৰ সময়ত খাদ্যৰ বাবে আমাৰ ঘৰবোৰেকো বন্ধক দিলোঁ। ৪ আন কিছুলোকে ক'লে, “আমি আমাৰ পথাৰ আৰু দ্বাক্ষাৰীবোৰ বাজ-কৰ দিবলৈ ধন ধাৰে আনিলোঁ। ৫ যদিও আমাৰ শৰীৰৰ মাধ্যম আৰু তেজ আমাৰ ভাইসকলৰ দৰেই একে, আৰু আমাৰ সস্তান সকলৰ দৰেই তেওঁলোকৰে সন্তান সকল একে। তথাপি ও আমাৰ ল'ৰা-ছোৱালীক দাসত্বত বিক্রী কৰিবলৈ আমি বাধ্য। আমাৰ ছোৱালীসকলৰ মাজৰ কেইজনীমানক ইতিমধ্যে দাস কামৰ বাবে দিয়া হ'ল। কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত সহায় কৰিবলৈ আমাৰ একো উপায় নাই, কাৰণ আমাৰ পথাৰ আৰু দ্বাক্ষাৰীবোৰ আন লোকৰ হ'ল। ৬ মই যেতিয়া তেওঁলোকৰ কথা আৰু কাতৰিতি শুনিলোঁ, তেওঁত্যামোৰ বৰ খ'ব উঠিছিল। ৭ তাৰ পাছত মই এই বিষয়ে চিঞ্চা কৰিলোঁ, আৰু প্ৰধান লোকসকল আৰু কৰ্মচাৰী সকলৰ বিবৃদ্ধে অভিযোগ আনিলোঁ। মই তেওঁলোকৰ ক'লে, “আপোনালোকে প্ৰতিজনে নিজৰ নিজৰ ভাইৰ পৰা সূত নেইকে দাবী কৰিবলৈছে।” মই তেওঁলোকৰ বিবৃদ্ধে মহাসতা পাতিলোঁ, ৮ আৰু তেওঁলোকৰ ক'লেঁ, “দেশবোৰলৈ বিক্রী কৰা আমাৰ যিহুদীসকলৰ আমি সাধ্য অনুসৰে মুকলি কৰি আনিলোঁ, কিন্তু তাৰ উপৰিও আপোনালোকে আপোনালোকৰ ভাই-ভন্নীসকলৰ বিক্রী কৰি আছে, সেই সকলক হয়তো আমালৈকে ঘৃণাই বিক্রী কৰিছে।” তাতে তেওঁলোক নিমাত হ'ল, আৰু একো উত্তৰ দিব নোৱাৰিলে। ৯ মই পুনৰ ক'লেঁ, “আপোনালোকে যি কৰি আছে সেয়া ভাল নহয়। আমাৰ দেশৰ শকৰোৰে আমাক নিন্দা কৰাটো নিয়েখে কৰিবলৈ আপোনালোকে আমাৰ ঈশ্বৰলৈ ভয় বাখি চলা উচিত নহয় নে? ১০ মই আৰু মোৰ ভাইসকলে, আৰু মোৰ দাসবোৰেও তেওঁলোকৰ ধন আৰু শশ্য ধাৰে দিছেঁ। কিন্তু আমি এই ধাৰৰ সূত লোৱা ব্যৱস্থা বন্ধ কৰা উচিত। ১১ তেওঁলোকৰ পথাৰ, দ্বাক্ষাৰী, জিত গছৰ বাবী, ঘৰবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ পৰা আদায় কৰা ধন, শশ্য, নতুন দ্বাক্ষাৰস আৰু তেল যিবোৰ আপোনালোকে দাবী কৰি লৈছিল সেই সকলো আজিয়েই তেওঁলোকৰ ওভটাই দিয়ক।” ১২ তেওঁত্যাতেওঁলোকে ক'লে, “আমি তেওঁলোকৰ পৰা যিবোৰ লৈছে সেইবোৰে ওভটাই দিয়, আৰু তেওঁলোকৰ পৰা একো নিবিচাৰোঁ। আপুনি কোৱাৰ দৰেই আমি কৰিম।” তাৰ পাছত মই পুৰোহিতসকলক মাতি আনিলোঁ, আৰু তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞৰ দৰে কৰিবলৈ তেওঁলোক শপত খুৱালোঁ। ১৩ মই মোৰ কাপোৰ ভাজ জোকৰি ক'লে, “সেয়ে যি কোনোৰে এই প্ৰতিজ্ঞা পালন নকৰে, ঈশ্বৰে তেওঁক তেওঁৰ ঘৰৰ আৰু অধিকাৰৰ পৰা এইদৰেই জোকৰি পেলাওক। সেয়ে তেওঁক জোকৰা হওক আৰু উডং কৰা হওক।” গোটেই সমাজে ক'লে, “আমেন,” আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। লোকসকলে তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে। ১৪ সেয়ে সেই সময়ৰ পৰা মই যিহুদা দেশত বজা অতক্ষত বাজতু কালৰ বিশ বছৰৰ পৰা ব্ৰতিশ বচৰলৈকে তেওঁলোকৰ দেশাধ্যক্ষ নিযুক্ত হৈছিলোঁ। নহয় মই নাইবা মোৰ ভাইসকলে এই বাব বছৰ দেশাধ্যক্ষৰ বাবে যোগান ধৰা আহাৰ

খোৱা নাছিলোঁ। ১৫ কিন্তু পূৰ্বতে থকা দেশাধ্যক্ষসকল যিসকল মোৰ আগতে আছিল, তেওঁলোকে লোকসকলৰ ওপৰত গধুৰ বোজা দিছিল, আৰু তেওঁলোকৰ দৈনিক খেৰা বষ্ট আৰু দ্বাক্ষাৰস বাবে লোকসকলৰ পৰা তেওঁলোকে চঞ্চল বুপ লৈছিল। তাৰ উপৰিও তেওঁলোকৰ দাস সকলে লোকসকলৰ ওপৰত অত্যাচাৰ কৰিছিল। কিন্তু মই সেইদৰে কৰা নাই, কাৰণ মই ঈশ্বৰলৈ ভয় কৰোঁ। ১৬ মই দেৱালৰ কামো একেৰাহে কৰি আছিলোঁ, আৰু আমি মাটি কিনা নাছিলোঁ। মোৰ সকলো দাস সকলে কামৰ বাবে সেই ঠাইলৈ আহি গোটি খালে। ১৭ আমাৰ চাৰিওফালে থকা দেশৰ মাজত পৰা যি সকল লোক আমাৰ ওচৰলৈ আহিছিল, তেওঁলোকৰ উপৰিও মোৰ মেজত বহা যিহুদী আৰু কৰ্মচাৰী লোকসকল সৰ্বস্মৃত এশ পঞ্চাশ জন আছিল। ১৮ সেই সময়ত প্ৰতিদিনেই এটা বাঁড়গুৰু, হচ্ছ উত্তম মেৰ-ছগ্গ, আৰু চৰাইবোৰে প্ৰস্তুত কৰা হৈছিল, আৰু প্ৰতি দহ দিনত সকলো বিধৰ দ্বাক্ষাৰস অধিক পৰিমাণে যুগ্মত কৰা হৈছিল। তথাপি ও এই সকলোৰ বাবে মই দেশাধ্যক্ষৰ আহাৰৰ খৰচ দাবী কৰা নাছিলোঁ, কাৰণ লোকসকলৰ বাবে এই দাবী অসুবিধাজনক হ'লেহেতেন। ১৯ হে মোৰ ঈশ্বৰ, এই লোকসকলৰ অৰ্থে মই যিবোৰ কাম কৰিলোঁ, তাৰ বাবে মোক সেঁৰণৰ কৰক।

৬ চনবল্ট, টোবিয়া, আৰবীয়া গেচম, আৰু আমাৰ অৱশিষ্ট শক্রবোৰে যেতিয়া শুনিলো, যে মই দেৱাল পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিলোঁ; যদিও মই নগৰৰ চৌকাঠৰেৰত দুৱাৰ খুটোৱা নাছিলোঁ তথাপি ও দেৱালত এটা ও মুকলি হৈ থকা ভঙ্গ অংশে বাদ পৰা নাছিলোঁ। ২ তেতিয়া চনবল্ট আৰু গোচমে মোৰ ওচৰলৈ এই কথাকৈ পঠিয়ালে, “আহা, আমি ওনো সমথলৰ কোনো এখন ঠাইত ল'গ হ'বলৈ গোটি খাওক।” কিন্তু তেওঁলোকে মোৰ অনিষ্ট কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল। ৩ মই তেওঁলোকলৈ বাৰ্তাৰাহকক কৈ পঠিয়ালোঁ, “মই এটা ডাঙৰ কাম কৰি আছোঁ, আৰু মই তললৈ নামি যাব নোৱাৰোঁ। এই কাম এবি বা এই কাম বন্ধ কৰি মই কিয় আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাম?” ৪ তেওঁলোকে মোৰ ওচৰলৈ চাৰিবাৰ সেই বৰ্তা পঠালোঁ, আৰু মই তেওঁলোকৰ প্ৰতিবাবে একে দৰেই উত্তৰ দিলোঁ। ৫ পঞ্চমবাৰ চনবল্টে এখন খোলা চিঠিৰ সৈতে একে দৰেই নিজৰ দাসক মোৰ ওচৰলৈ পঠালোঁ। ৬ তাত এই দৰে লিখা আছিল, “দেশৰ মাজত এই সমাদ দিয়া হৈছে, আৰু গোচমে ও কৈছে যে, আপুনি আৰু যিহুদীসকলে বিদ্রোহ কৰিবলৈ পৰিকল্পনা কৰি আছোঁ। সেই কাৰণে আপুনি পুনৰ দেৱাল নিৰ্মাণ কৰিছে। এই সমাদৰ মতে, আপুনি তেওঁলোকৰ বজা হ'বলৈ খুজিছে। ৭ আৰু যিবুলামেৰত আপোনাব বিষয়ে প্ৰাচাৰ কৰাৰ বাজলৈ আপুনি ভাবাদী সকলকো নিযুক্ত কৰিছে, তেওঁলোকে কৈছে, যিহুদা দেশত এজন বজা আছোঁ।” এই সমাদ বজা হ'য়ে শুনিব আপুনি নিষিদ্ধ। সেই কাৰণে আহক, আমি ইজনে সিজনৰ লগত আলোচনা কৰেৱোক। ৮ তাৰ পাছত মই তেওঁ ওচৰলৈ কৈ পঠালোঁ, “আপুনি কোৱাৰ দৰে কোনো কাৰ্য কৰা হোৱা নাই, কিন্তু সেইবোৰে আপোনাৰ মনেৰে সাজি কোৱা কথা।” ৯ তেওঁলোকে কাম কৰাৰ পৰা নিজৰ হাত এবা ইচ্ছা চলিব, আৰু এই কাৰ্য যাতে সমাপ্ত কৰা নহয়, সেয়ে তেওঁলোক সকলোৰে আমাৰ মনত ভয় সুমুৰাব খুজিছে, কিন্তু হে ঈশ্বৰ এতিয়া আপুনি মোৰ হাত সবল কৰক। ১০ মহেটেবলৈ পুত্ৰ দলায়া, দলায়াৰ পুত্ৰ চয়য়া, তেওঁত নিজৰ ঘৰৰ ভিতৰতে আৱদু হৈ আছিল, মই তেওঁত ঘৰলৈ গ'লোঁ। তেওঁ ক'লে, “আহক আমি ঈশ্বৰৰ গৃহত, মন্দিৰৰ ভিতৰত একপোতি হওঁকেত, আৰু মন্দিৰৰ দুৱাৰোৰে বন্ধ কৰোঁ, কাৰণ তেজ তেওঁলোকে আপোনাক বধ কৰিবলৈ আহিব।” ১১ মই উত্তৰ দিলোঁ, “মোৰ দৰে মানুহ এজনে পেলাব নে? আৰু মোৰ দৰে মানুহ এজনে মাৰ জীৱাই থাকিবলৈ মনিষ কৰিবলৈ সেমানা নে? মই ভিতৰলৈ নাযাঁত।” ১২ মই অনুভৱ কৰিবলৈ আপোনালোকে ক'লে, “সেয়ে যি কোনোৰে এই প্ৰতিজ্ঞা পালন নকৰে, ঈশ্বৰে তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞৰ দৰে কৰিবলৈ তেওঁলোক শপত খুৱালোঁ। ১৩ মই নাইবা পেলাওক। সেয়ে তেওঁক জোকৰা হওক আৰু উডং কৰা হওক।” গোটেই সমাজে ক'লে, “আমেন,” আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। লোকসকলে তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে। ১৪ সেয়ে তেওঁ সময়ৰ পৰা মই যিহুদা দেশত বজা অতক্ষত বাজতু কালৰ বিশ বছৰৰ পৰা ব্ৰতিশ বচৰলৈকে তেওঁলোকৰ দেশাধ্যক্ষ নিযুক্ত হৈছিলোঁ। নহয় মই নাইবা পেলাওক। সেয়ে তেওঁক জোকৰা হওক আৰু উডং কৰা হওক।” গোটেই সমাজে ক'লে, “আমেন,” আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। লোকসকলে তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে। ১৪ সেয়ে তেওঁ সময়ৰ পৰা মই যিহুদা দেশত বজা অতক্ষত বাজতু কালৰ বিশ বছৰৰ পৰা ব্ৰতিশ বচৰলৈকে তেওঁলোকৰ দেশাধ্যক্ষ নিযুক্ত হৈছিলোঁ। নহয় মই নাইবা পেলাওক। সেয়ে তেওঁক জোকৰা হওক আৰু উডং কৰা হওক।” গোটেই সমাজে ক'লে, “আমেন,” আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। লোকসকলে তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে। ১৪ সেয়ে তেওঁ সময়ৰ পৰা মই যিহুদা দেশত বজা অতক্ষত বাজতু কালৰ বিশ বছৰৰ পৰা ব্ৰতিশ বচৰলৈকে তেওঁলোকৰ দেশাধ্যক্ষ নিযুক্ত হৈছিলোঁ। নহয় মই নাইবা পেলাওক। সেয়ে তেওঁক জোকৰা হওক আৰু উডং কৰা হওক।” গোটেই সমাজে ক'লে, “আমেন,” আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। লোকসকলে তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে। ১৪ সেয়ে তেওঁ সময়ৰ পৰা মই যিহুদা দেশত বজা অতক্ষত বাজতু কালৰ বিশ বছৰৰ পৰা ব্ৰতিশ বচৰলৈকে তেওঁলোকৰ দেশাধ্যক্ষ নিযুক্ত হৈছিলোঁ। নহয় মই নাইবা পেলাওক। সেয়ে তেওঁক জোকৰা হওক আৰু উডং কৰা হওক।” গোটেই সমাজে ক'লে, “আমেন,” আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। লোকসকলে তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে। ১৪ সেয়ে তেওঁ সময়ৰ পৰা মই যিহুদা দেশত বজা অতক্ষত বাজতু কালৰ বিশ বছৰৰ পৰা ব্ৰতিশ বচৰলৈকে তেওঁলোকৰ দেশাধ্যক্ষ নিযুক্ত হৈছিলোঁ। নহয় মই নাইবা পেলাওক। সেয়ে তেওঁক জোকৰা হওক আৰু উডং কৰা হওক।” গোটেই সমাজে ক'লে, “আমেন,” আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। লোকসকলে তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে। ১৪ সেয়ে তেওঁ সময়ৰ পৰা মই যিহুদা দেশত বজা অতক্ষত বাজতু কালৰ বিশ বছৰৰ পৰা ব্ৰতিশ বচৰলৈকে তেওঁলোকৰ দেশাধ্যক্ষ নিযুক্ত হৈছিলোঁ। নহয় মই নাইবা পেলাওক। সেয়ে তেওঁক জোকৰা হওক আৰু উডং কৰা হওক।” গোটেই সমাজে ক'লে, “আমেন,” আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। লোকসকলে তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে। ১৪ সেয়ে তেওঁ সময়ৰ পৰা মই যিহুদা দেশত বজা অতক্ষত বাজতু কালৰ বিশ বছৰৰ পৰা ব্ৰতিশ বচৰলৈকে তেওঁলোকৰ দেশাধ্যক্ষ নিযুক্ত হৈছিলোঁ। নহয় মই নাইবা পেলাওক। সেয়ে তেওঁক জোকৰা হওক আৰু উডং কৰা হওক।” গোটেই সমাজে ক'লে, “আমেন,” আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। লোকসকলে তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে। ১৪ সেয়ে তেওঁ সময়ৰ পৰা মই যিহুদা দেশত বজা অতক্ষত বাজতু কালৰ বিশ বছৰৰ পৰা ব্ৰতিশ বচৰলৈকে তেওঁলোকৰ দেশাধ্যক্ষ নিযুক্ত হৈছিলোঁ। নহয় মই নাইবা পেলাওক। সেয়ে তেওঁক জোকৰা হওক আৰু উডং কৰা হওক।” গোটেই সমাজে ক'লে, “আমেন,” আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। লোকসকলে তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে। ১৪ সেয়ে তেওঁ সময়ৰ পৰা মই যিহুদা দেশত বজা অতক্ষত বাজতু কালৰ বিশ বছৰৰ পৰা ব্ৰতিশ বচৰলৈকে তেওঁলোকৰ দেশাধ্যক্ষ নিযুক্ত হৈছিলোঁ। নহয় মই নাইবা পেলাওক। সেয়ে তেওঁক জোকৰা হওক আৰু উডং কৰা হওক।” গোটেই সমাজে ক'লে, “আমেন,” আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। লোকসকলে তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে। ১৪ সেয়ে তেওঁ সময়ৰ পৰা মই যিহুদা দেশত বজা অতক্ষত বাজতু কালৰ বিশ বছৰৰ পৰা ব্ৰতিশ বচৰলৈকে তেওঁলোকৰ দেশাধ্যক্ষ নিযুক্ত হৈছিলোঁ। নহয় মই নাইবা পেলাওক। সেয়ে তেওঁক জোকৰা হওক আৰু উডং কৰা হওক।” গোটেই সমাজে ক'লে, “আমেন,” আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। লোকসকলে তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে। ১৪ সেয়ে তেওঁ সময়ৰ পৰা মই যিহুদা দেশত বজা অতক্ষত বাজতু কালৰ বিশ বছৰৰ পৰা ব্ৰতিশ বচৰলৈকে তেওঁলোকৰ দেশাধ্যক্ষ নিযুক্ত হৈছিলোঁ। নহয় মই নাইবা পেলাওক। সেয়ে তেওঁক জোকৰা হওক আৰু উডং কৰা হওক।” গোটেই সমাজে ক'লে, “আমেন,” আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। লোকসকলে তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে। ১৪ সেয়ে তেওঁ সময়ৰ পৰা মই যিহুদা দেশত বজা অতক্ষত বাজতু কালৰ বিশ বছৰৰ পৰা ব্ৰতিশ বচৰলৈকে তেওঁলোকৰ দেশাধ্যক্ষ নিযুক্ত হৈছিলোঁ। নহয় মই নাইবা পেলাওক। সেয়ে তেওঁক জোকৰা হওক আৰু উডং কৰা হওক।” গোটেই সমাজে ক'লে, “আমেন,” আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। লোকসকলে তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে। ১৪ সেয়ে তেওঁ সময়ৰ পৰা মই যিহুদা দেশত বজা অতক্ষত বাজতু কালৰ বিশ বছৰৰ পৰা ব্ৰতিশ বচৰলৈকে তেওঁলোকৰ দেশাধ্যক্ষ নিযুক্ত হৈছিলোঁ। নহয় মই নাইবা পেলাওক। সেয়ে তেওঁক জোকৰা হওক আৰু উডং কৰা হওক।” গোটেই সমাজে ক'লে, “আমেন,” আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। লোকসকলে তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে। ১৪ সেয়ে তেওঁ সময়ৰ পৰা মই যিহুদা দেশত বজা অতক্ষত বাজতু কালৰ বিশ বছৰৰ পৰা ব্ৰতিশ বচৰলৈকে তেওঁলোকৰ দেশাধ্যক্ষ নিযুক্ত হৈছিলোঁ। নহয় মই নাইবা পেলাওক। সেয়ে তেওঁক জোকৰা হওক আৰু উডং কৰা হওক।” গোটেই সমাজে ক'লে, “আমেন,” আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিলে। লোকসকলে তেওঁলোকে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰেই কাৰ্য কৰিলে। ১৪ সেয়ে তেওঁ সময়ৰ পৰা মই যিহুদা দেশত বজা অতক্ষত বাজতু কালৰ বিশ বছৰৰ পৰা ব্ৰতিশ বচৰলৈকে তেওঁলোকৰ দেশাধ্যক্ষ নিযুক্ত হৈছিলোঁ। নহয় মই নাইবা পেলাওক। সেয়ে তেওঁক জোকৰা হও

ভাড়া দিয়া হৈছিল। ১৪ হে মোৰ ঈশ্বৰ, টোবিয়া আৰু চনবল্লাটৰ এই কাৰ্য অনুসৰে তেওঁলোকক, আৰু মোক ডয় দেখুৱাৰ খোজা নোৱদিয়া ভাৰবাদিনী আৰু অৱশিষ্ট ভাৰবাদী সকলকো সেৱৰণ কৰা। ১৫ ইলুল মাহৰ পঁচিশ দিনৰ দিনা, বাৰম্ব দিনৰ পাছত সেই দেৱাল সাজি সমাপ্ত হ'ল। ১৬ আমাৰ সকলো শক্রুৰে যেতিয়া এই কথা শনিলে, তেতিয়া আমাৰ চাৰিওফালে থকা দেশীয়া লোকসকলে ভয় খালে, আৰু নিজৰ দৃষ্টিত অতি হৈন অনুভৱ কৰিলে। কিয়নো তেওঁলোকে জানিবলৈ পালে যে, এই কাম ঈশ্বৰৰ সহায়ৰ দ্বাৰাই সিদ্ধ হ'ল। ১৭ সেই সময়ত যিহুদাৰ প্ৰধান লোকসকলে টোবিয়াৰ ওচৰলৈ বহুতো চিঠি পঠিয়ালে, আৰু টোবিয়াৰ চিঠিত তেওঁলোকলৈ আহিলে। ১৮ তাতে যিহুদাৰ অনেক লোকে তেওঁৰ পক্ষে শপত খাইছিল; সেই বাবে তেওঁলোক বাধ্যত পৰিছিল। কাৰণ তেওঁ আৰহৰ পুত্ৰ চখনিয়াৰ জোঁয়াৱেক আছিল। তেওঁৰ পুত্ৰ যিহোহাননে বেৰেখিয়াৰ পুত্ৰ মচুল্লমৰ জীয়েকেক বিয়া কৰাইছিল। ১৯ তেওঁলোকে মোৰ আগত তেওঁৰ সৎকাৰ্য্যৰ কথা কৈছিল, আৰু মোৰ কথাৰ বিষয়েও তেওঁৰ আগত সম্বাদ দিছিল। মোক ভয় খুৱাৰৰ বাবে টোবিয়াই চিঠি পঠিয়াইছিল।

৭

দেৱালোৰে যেতিয়া সাজি সমাপ্ত কৰা হৈছিল। তেতিয়া মই দুৱাৰোৰে যথাস্থানত খুউৱাইহিলৈ আৰু দুৰুৰী, গায়ক, আৰু লৈৰীয়াসকলক নিযুক্ত কৰা হৈছিল, ২ মই মোৰ ভাই হনানীক, হননিয়াৰ সৈতে যিৰুচালেৰ দায়ীতু দিছিলো, যদিও তেওঁ এজন বিশ্বাসী আৰু ঈশ্বৰলৈ বহুলোকতকৈ অধিক ভয়কাৰী আছিল, কিন্তু তেওঁ দুৰ্গৰ দায়ীতু বহন কৰিব পৰা নাছিল। ৩ মই তেওঁলোকৰক ক'লো, “যেতিয়ালৈকে টান ব'ধ নহয়, তেতিয়ালৈকে যিৰুচালেৰ দুৱাৰোৰে মেলিব নালাগে।” দুৰুৰী সকলে পৰ দি থকাৰ সময়ত আপোনালোকে দুৱাৰোৰে বন্ধ কৰিব, আৰু ডাং বোৰ দিব পৰিবি। আপোনালোকে যিৰুচালেমত নিবাস কৰা লোকসকলক প্ৰহৰীৰ বাবে নিযুক্ত কৰিব, কিছুমানে তেওঁলোকৰ প্ৰহৰী স্থানত, আৰু কিছুমানে নিজৰ ঘৰৰ সম্মুখত পহৰা দিব।” ৪ এই নংগৰ বহল আৰু ডাংৰে আছিল, কিন্তু তাৰ ভিতৰত লোক কম আছিল, আৰু এতিয়াও ঘৰেৰেৰ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰা হোৱা নাছিল। ৫ প্ৰধান লোকসকলক, কৰ্মচাৰীসকলক আৰু লোকসকলক বংশালীত তেওঁলোকৰ নাম অনুভূত কৰিবৰ বাবে একগোট কৰিবলৈ মোৰ ঈশ্বৰে মোৰ হৃদয়ত কথা ক'লে। মই বাবিলৰ পৰা প্ৰথমে আহা লোকসকলৰ এখন বংশালী-পত্ৰ পালোঁ, আৰু তলত উল্লেখিত এই সকলো বিচাৰি পালোঁ। ৬ প্ৰদেশৰ এই লোকসকল, যি সকলক বাবিলৰ বজা নবুখদনেচৰে বদি কৰি লৈ পৈছিল, আৰু বন্দিতৃত বাধিছিল। তেওঁলোক বন্দিতৃত পৰা মুকলি হৈ যিৰুচালেম আৰু যিহুদাৰ নিজৰ নগৰলৈ উভতি আহিলে। ৭ তেওঁলোকে জৰুৰুৱাবিল, যেচুৱা, নহিমিয়া, অজবিয়া, বয়মিয়া, নহমানী, মৰ্দখয়, বিলচন, মিস্পৰৎ, বিগবয়, নহুম, আৰু বানা, এওঁলোকৰ লগত আছিল। উল্লেখিত ইহায়েল লোকৰ পুৰুষসকলৰ সংখ্যা তলত অন্তৰ্ভুক্ত আছে। ৮ পৰিয়োচৰ বংশধৰ দুই হাজাৰ এশ বাসতৰ জন। ৯ চকটিয়াৰ বংশধৰ তিনিশ বাসতৰ জন। ১০ আৰহৰ বংশধৰ ছশ বারম্ব জন। ১১ যেচুৱা আৰু মোৱাৰৰ বংশধৰ আৰু পহুৎ-মোৱাৰৰ বংশধৰসকল দুই হাজাৰ আঠশ গুণৰ জন। ১৩ জুতুৰ বংশধৰসকল আঠশ পঞ্চলিশ জন। ১৪ জুক্যুৰ বংশধৰসকল সাতশ ঘাঠ জন। ১৫ বিনুইৰ বংশধৰসকল ছশ আঠচলিশ জন। ১৬ বেবঘৰ বংশধৰসকল ছশ আঠাইশ জন। ১৭ অজগন্দৰ বংশধৰসকল দুই হাজাৰ তিনিশ বাইশ জন। ১৮ আদেনীকামৰ বংশধৰসকল ছশ সাতম্যষ্ঠি জন। ১৯ বেগবঘৰ বংশধৰসকল দুই হাজাৰ সাতম্যষ্ঠি জন। ২০ আদীনৰ বংশধৰসকল ছশ পচপঞ্চ জন। ২১ হিকিয়াৰ আটেৰৰ বংশধৰসকল আঠানকৈৰে জন। ২২ হচুম্বৰ বংশধৰসকল তিনি শ আঠাইশ জন। ২৩ বেচয়ৰ বংশধৰসকল তিনি শ চৌবিশ জন। ২৪ হাৰীফৰ বংশধৰসকল এশ বাবে জন। ২৫ গিবিয়োনৰ বংশধৰসকল পঞ্চনকৰই জন। ২৬ বৈৎলেহেম আৰু নটোফাৰ পৰা আহা লোক এশ আঠাইশ জন। ২৭ অনাথোৰে পৰা আহা লোক এশ আঠাইশ জন। ২৮ বৈৎআজমাৰতৰ লোকসকল বিয়ালিশ জন। ২৯ কিৰিয়াৎ-যিয়াৰীম কফীৰা, আৰু বেৰোতৰ

লোকসকল সাতশ তিয়ালিশ জন। ৩০ বামা আৰু গোৱাৰ লোকসকল ছশ একৈশ জন। ৩১ মিকমতৰ লোকসকল এশ বাইশ জন। ৩২ বৈৎএল আৰু অয়ৰ লোকসকল এশ তেইশ জন। ৩৩ অন্য নৰোতৰ লোকসকল বাৰম্ব জন। ৩৪ অন্য এলমৰ লোকসকল এক হাজাৰ দুশ চৌৱৰ জন। ৩৫ হাৰীমৰ লোকসকল তিনি শ বিশ জন। ৩৬ যিৰোহৈৰ লোকসকল সাত শ পঞ্চলিশ জন। ৩৭ লোদ, হাদীদ, আৰু ওনোৰ লোকসকল সাত শ একৈশ জন। ৩৮ চনারাৰ লোকসকল তিনি হাজাৰ ন শ ত্ৰিশ জন। ৩৯ পুৰোহিতসকল: যিদ্যার বংশধৰসকল (যেচুৱাৰ ঘৰৰ) ন শ তেস্তৰ জন। ৪০ ইয়েৰৰ বংশধৰসকল এক হাজাৰ বাৰম্ব জন। ৪১ পচতুৰৰ বংশধৰসকল এক হাজাৰ দুশ সাতচলিশ জন। ৪২ হাৰীমৰ বংশধৰসকল এক হাজাৰ সেঁতৰ জন। ৪৩ লেবীয়াসকল: হোদৰাৰ বংশধৰ কদীয়েল, আৰু কদমীয়েলৰ যেচুৱাৰ বংশধৰসকল চৌস্তৰ জন। ৪৪ গায়কসকল: আচফৰ বংশধৰসকল এশ আঠচলিশ জন। ৪৫ চল্লম, আটেৰ, টলোন, অুকুৰ, হটীটা, চোবয়ৰ বংশধৰ দুৰ্বীসকল এশ আৰ্তত্ৰিশ জন। ৪৬ মন্দিৰৰ দাসবোৰ: চীহা, হচুফা, টকৰায়োৎ, ৪৭ কেৰোচ, চীয়া, পাদোন, ৪৮ লবানা, হগাবা, চলস্যা, ৪৯ হানন, গিদেল, গহৰ, ৫০ বাযা, বচীন, নকোদ, ৫১ গজম, উজ্জা, পাচেহ, ৫২ বেচয়া, মিয়ুনীম, মন্তুচীম, ৫৩ বকৰুক, হৰফা, হৰ্বৰ, ৫৪ বচলীণ, মহীদা, হচা, ৫৫ বকেচ, চীচৰা, তেমহ, ৫৬ নচাই, আৰু হটীকাৰ বংশধৰসকল। ৫৭ চলোমনৰ দাসৰ বংশধৰসকল: চেটয়া, চোফেৰৎ, পৰীদা, ৫৮ যালা, দৰ্কোণ, গিদেল, ৫৯ চকটিয়া, হাতীল, পোখৰৎ-হচবায়িম, আমোনৰ বংশধৰসকল। ৬০ সকলো মন্দিৰৰ দাস আৰু চলোমনৰ দাসবোৰৰ বংশধৰসকল সৰ্বমুঠ তিনি শ বিৰানবেই জন আছিল। ৬১ এওঁলোক তেল-মেলহ, তেল-হচ্চা, কৰুব, অদোন, আৰু ইয়েৰৰ পৰা আহা লোক; কিন্তু তেওঁলোকে আৰু তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষৰ পৰিয়াল সকলে ইহায়েলৰ পৰা আহা বংশধৰৰ বুলি প্ৰমাণ দিব নোৱাৰিল। ৬২ দলায়াৰ, টোবিয়াৰ, আৰু নকেদাৰ বংশধৰসকল ছশ বিয়ালিশ জন। ৬৩ পুৰোহিতসকল: হৰয়া, হকোচ, আৰু বৰ্জিল্যায়ৰ বংশধৰসকল, বাৰ্জিল্যেন্দীয়া বাজিল্যামৰ জীয়েক এজনীক বিয়া কৰিছিল আৰু তেওঁক তেওঁলোক নামেবেই মতা হৈছিল। ৬৪ বংশালীলীত নাম লিখা লোকসকলৰ মাজত এওঁলোকে নিজৰ নিজৰ নাম বিচাৰি নাপালে, সেয়ে তেওঁলোকৰ অঙ্গি বুলি গণ্য কৰি, পুৰোহিত বাবৰ পৰা আঠবোৰা হল। ৬৫ আৰু দেশাধ্যক্ষই তেওঁলোকক ক'লে যে, উভীয়া আৰু হামীমৰ পুৰোহিতৰ সৈতে যেতিয়ালৈকে তেওঁলোক থিয়ে নহয়, তেতিয়ালৈকে পুৰোহিতে ভৰোৱা উৎসর্পিত আহাৰ তেওঁলোক খাৰিত আনুমতি দিয়া নাইওক। ৬৬ সমাজত সমবেত হোৱা লোকসকল সৰ্বমুঠ বিয়ালিশ হাজাৰ তিনি শ ঘষ্টি জন আছিল। ৬৭ তাৰ উপৰি তেওঁলোকৰ সাত হাজাৰ তিনি শ সাতত্ৰিশ জন দাস-দাসী আছিল। ৬৮ তেওঁলোকৰ দুশ পঞ্চলিশ জন গায়ক আৰু পায়িকা আছিল। ৬৯ সেঁতৰ পৰাত পৰে তেওঁলোকৰ মাজত এওঁলোকে পৰে আনুমতি দিয়া নাইওক। ৭০ সমাজত সমবেত হোৱা লোকসকল সৰ্বমুঠ বিয়ালিশ হাজাৰ তিনি শ ঘষ্টি জন আছিল। ৭১ তাৰ উপৰি তেওঁলোকৰ সাত হাজাৰ তিনি শ সাতত্ৰিশ জন দাস দাসী আছিল। ৭২ তেওঁলোকৰ দুশ পঞ্চলিশ জন গায়ক আৰু পায়িকা আছিল। ৭৩ তেওঁলোকৰ সাত শ ছয়চিশটা যোৱা, দুশ পঞ্চলিশটা খচৰ, ৭৪ চাৰিশ পঞ্চচিশটা উট, আৰু ছয় হাজাৰ সাত শ পৰ্বত পুৰুষ ক'লে যে, তেওঁলোকৰ মাজত কিছুমানে সেই কামৰ বাবে দান দিলৈ। দেশাধ্যক্ষই ভৰালত এক হাজাৰ সোণৰ মূদা, পঞ্চচিশটা চাৰিয়া, আৰু পুৰোহিতৰ বাবে পাঁচ শ ত্ৰিশ খন বন্ধু দিলৈ। ৭১ পূৰ্বপুৰুষৰ মুখ্য লোকসকলৰ কিছুমানে কামৰ বাবে ভৰালত পৰিয়া হৈ হাজাৰ সোণৰ মূদা আৰু দুই হাজাৰ দুশ বৃপ্ত মূদা, আৰু পুৰোহিতৰ বাবে সেঁতৰ পৰে তেওঁলোকে ইঞ্জা অধ্যক্ষপক ক'লে। ৭৫ অৱশ্যম মাহৰ পথম দিনা ইঞ্জা পুৰোহিতে সমাজৰ আগলৈ, স্বী-পুৰুষ আদি যিমান লোকে শুনিব আৰু বুজিব পাৰে, তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ সেই পুস্তক

b জল-দুৱাৰৰ আগত থকা মুকলি ঠাইত এটা উদ্দেশ্যৰ কাৰণে সকলো লোকে নিজেকে একগোট কৰিলে। ইহায়েলৰ বাবে যিহোৱাই আদেশ কৰা মোচিৰ ব্যৱহাৰ পুস্তক আনিলৈ তেওঁলোকে ইঞ্জা অধ্যক্ষপক ক'লে। ২ সঞ্চয় মাহৰ পথম দিনা ইঞ্জা পুৰোহিতে সমাজৰ আগলৈ, স্বী-পুৰুষ আদি যিমান লোকে শুনিব আৰু বুজিব পাৰে, তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ সেই পুস্তক

আনিলে। ৩ জল-দুরাবৰ আগত থকা মুকলি ঠাই'র ফালে মুখ করি, স্তৰ-পুরুষ আদি দিমানে বুজি'র পাৰে, তেওঁলোকৰ আগত তেওঁ বৃত্তিপুৱাৰে পৰা দুপৰ বেলালৈকে তাক পাঠ কৰিলে। সকলো লোকে সেই ব্যৱস্থা-পুস্তকৰ কথা মনদি শুনিলে। ৪ ইঞ্জা অধ্যাপকে, সেই কাৰ্যৰ কাৰণে সজা এখন ওখ কাঠৰ মহৱৰ ওপৰত থিয় হৈছিল। তেওঁৰ ওচৰত সেৱ ফালে মতিহিয়া, চেমা, অনায়া, উৰিয়া, হিঙ্কয়া, আৰু মচেয়া, আৰু বাওঁফলে পদায়া, মিচায়েল, মশ্কয়া, ছাচুম, হচবদানা, জথৰিয়া আৰু মচুলম থিয় হৈছিল। ৫ তাৰ পাছত ইঞ্জাই সকলো লোকতকৈ ওখ ঠাইত থিয় হৈ সকলো লোকে দেখাকৈ পুস্তকখন মেলা মাত্ৰে সকলো লোক উঠি থিয় হ'ল। ৬ ইঞ্জাই মহান ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিলে, আৰু সকলো লোকে হাত দাঙি উভৰ দিলে, “আমেন!, আমেন!” তাৰ পাছত মূৰ দোৱাই মাটিক উভৰ হৈ যিহোৱাৰ আগত প্ৰশিপাত কৰিলে। ৭ আৰু ঘোৱা, বানী, চেৰেবিয়া, যামীন, আৰু কৰ, চথৰম, হেদিয়া, মচেয়া, কলীটা, অজৰিয়া, যোজাবদ, হানন, পলায়া, আৰু লেবীয়াসকলো, নিজ নিজ ঠাইত থিয় হৈ থকা লোকসকলক ব্যৱস্থা-পুস্তকখন অৰ্থ বুজিবলৈ সহায় কৰিলে। ৮ তাৰ পাছত তেওঁলোকে স্পষ্টকৈ ঈশ্বৰ ব্যৱস্থা-পুস্তক পাঠ কৰিলে, আৰু লোকসকলে বুজি'ৰ পৰাকৈ তাৰ অৰ্থ বুজাই দিলে। ৯ দেশধ্যক্ষ নহিমিয়া, অধ্যাপক আৰু পুৰোহিত ইঞ্জা, আৰু লেবীয়াসকল যি সকলে অৰ্থ বুজাই দিছিল, তেওঁলোকে লোকসকলক ক'লে, “আজি আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিব্ৰজিত দিন। আপোনালোকে শোক নকৰিব আৰু নাকান্দিব।” কাৰণ ব্যৱস্থা-পুস্তকৰ বাক্য শুনি সকলো লোকে কান্দি আছিল। ১০ তেড়িয়া নহিমিয়াই তেওঁলোকক ক'লে, “যাওক, চৰি জাতীয় বস্তু ভোজন কৰক, আৰু মিঠা বস পান কৰক, আৰু ধাৰ প্ৰস্তুত কৰা একো বস্তু নাই, তেওঁলোকৰ কাৰণে কিছু আহাৰ পঠাই দিয়ক। কিমনো আজি আমাৰ প্ৰত্ৰু উদ্দেশ্যে পৰিব্ৰজিত দিন। আপোনালোকে দুখ নকৰিব; কাৰণ যিহোৱাৰত যি আনন্দ সেয়ে আপোনালোকৰ শক্তি।” ১১ সেয়ে লেবীয়াসকলে লোকসকলক শাস্ত কৰি ক'লে, “মনে মনে থাকক, কাৰণ আজি পৰিব্ৰজিত দিন। আপোনালোকে দুখ নকৰিব।” ১২ তেড়িয়া তেওঁলোকৰ বুজাৰ বিচাৰা কথা বুজি, খোৱা-বোৱা কৰিবলৈ, আৰু আহাৰ ভাগ কৰি খাবলৈ, আৰু অতিষাচ আনন্দেৰে উদ্যাপন কৰি সকলো লোক নিজ বাটে গ'ল। ১৩ তাৰ পাছত দিবাই দিনা সকলো লোকৰ পিতি বংশৰ মূল লোক, পুৰোহিত, আৰু লেবীয়াসকলে ব্যৱস্থা-পুস্তকৰ বাক্য গভীৰ ভাৰে বুজিবলৈ ইঞ্জা অধ্যাপকৰ ওচৰলৈ আহি গোট থালে। ১৪ তেওঁলোকে, ব্যৱস্থা-পুস্তকত লিখা কথাৰ পৰা গম পালে যে, কি দৰে মোচি'ৰ দ্বাৰাই যিহোৱাই আদেশ কৰা অনুযায়ী, ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে সগুম মাহৰ পৰ্বতৰ কালত গৃহত থাকিবলৈ লাগে। ১৫ আপোনালোকে ইয়াত লিখাৰ দৰে যিচুলামেত আৰু তেওঁলোকৰ সকলো লগনৰত এই কথা ঘোষণা কৰি ক'ল লগে যে, “অস্তুয়ী আশ্রয় গৃহ সাজিবৰ কাৰণে পৰ্বততলে গৈ জলফাই গৈ, বনীৰীয়া জিত গচ আৰু মেন্দি গছৰ ডাল, খাজাৰ পাত আৰু ছাঁ দিয়া গছৰ পাত আনক।” ১৬ সেয়ে লোকসকলে লোক পোতাই গৈ সেইবোৰ আনি প্ৰতেকে নিজৰ বাবে তেওঁলোকৰ নিজৰ চোতালত, ঈশ্বৰৰ গৃহৰ চোতাল বোৰত, জল-দুৱাৰৰ সন্ধুখৰ মুকলি ঠাইত আৰু ইহুয়িৰ দুৱাৰৰ সন্ধুখৰ মুকলি ঠাইত গৃহ সাজিলে। ১৭ সমবেত হৈৱাৰ লোকসকলৰ, যি সকল বন্দী অৰস্তাৰ পৰা ঘূৰি আহিলে, গৃহ সাজি তাত বাস কৰিলে। কাৰণ নুন পুত্ৰ মেচুৱাৰ দিলৰে পৰা সেই দিনলৈকে ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলে এই পৰ্ব পালন কৰা নাছিল; সেয়ে অধিক আনন্দ হ'ল। ১৮ ইঞ্জাই প্ৰথম দিনৰে পৰা মৈথেৰ দিলোকে প্ৰতি দিনে ঈশ্বৰৰ ব্যৱস্থা পুস্তক পাঠ কৰিলে। তেওঁলোকে সাত দিন পৰ্ব পালন কৰিলে; আৰু বিধি অনুসাৰে অষ্টম দিনা ধৰ্ম-সভা পালন কৰিলে।

৯ তাৰ পাছত সেই মাহৰ চৌবিশ দিনৰ দিনা ইস্তায়েলৰ সন্তান সকল
সমবেত হৈলোন দি, চট কাপোৰ পিঙ্কিলে, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ
মূৰত ধূলি লগালে। ২ ইস্তায়েল-বংশধৰ সকলে বিদ্যেশী সকলৰ পৰা
নিজক পৃথক কৰিলে। তেওঁলোকে থিয় হৈ নিজৰ নিজৰ পাপ, আৰু
তেওঁলোকৰ পুৰ্ব-পুৱুৰ সকলৰ অপৰাধ স্বীকাৰ কৰিলে। ৩ তেওঁলোকে

নিজৰ ঠাইত থিয় হ'ল, আৰু দিনৰ চাৰিভাগৰ এভাগ সময় তেওঁলোকে
ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা পুস্তক খন পাঠ কৰিলে, আৰু দিনৰ চাৰিভাগৰ
আন এভাগ নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত প্ৰশিপাত কৰি পাপ স্বীকাৰ
কৰিলে। ৪ লেবীয়া, ঘোৱা, বানী, কল্নীয়েল, চৰিনিয়া, বুন্নী, চেৰেবিয়া,
বাণী, আৰু কৰনানী সকলে খটখটিত থিয় হৈ, তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ
আগত উচ্চয়ৰে স্তুতিগীত কৰিলে। ৫ তাৰ পাছত লেবীয়া সকলৰ, ঘোৱা,
কল্নীয়েল, বানী, হচবনিয়া, চেৰেবিয়া, হেদিয়া, চৰিনিয়া আৰু পথহিয়াই
ক'লে, আপোনালোক উঠক; আৰু অনান্দি কালৰ পৰা অনন্ত কাললৈকে থকা
আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিক। আপোনাৰ গৌৰোৱাহিত
নাম আশীৰ্বাদযুক্ত হওক; আৰু সকলো আশীৰ্বাদ আৰু প্ৰশংসাতকৈ
মৰ্যাদাপূৰ্ণ হওক। ৬ আপুনি এক মাত্ৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ, আপুনি স্বৰ্গ আৰু
স্বৰ্গৰো স্বৰ্গ আৰু তাৰ যুদ্ধৰ বাবে সজিত দৃতবোৰৰ সৈতে, পৃথীৰী আৰু
তাৰ থকা সকলোকে আৰু সমুদ্ৰ আৰু তাৰ থকা সকলোকে স্বজন কৰিলে।
আপুনি তেওঁলোকক জীৱন দান কৰিলে, আৰু স্বৰ্গৰ দুতৰ বাহিনীয়ে
আপোনাৰ উপাসনা কৰে। ৭ আপুনি সেই ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ, যি জনে অৱামক
মনেনীতি কৰি কলনীয়া সকলৰ দেশ উৰৰ পৰা উলিয়াই আনি তেওঁৰ নাম
অৱাহাম বাহিলিল। ৮ আপোনাৰ সাক্ষাতে তেওঁৰ মন বিশ্বাস যোগ্য পাই,
হিতীয়া, ইমোৰীয়া, পৰিজীয়া, ঘোৱাচীয়া, আৰু গীগীচীয়া, এই কনানীয়া
লোকসকলৰ দেশ তেওঁৰ বংশক দিবলৈ তেওঁৰ লগত এটি নিয়ম স্থাপন
কৰিলে। আপুনি নিজৰ প্ৰতিজ্ঞা স্থিৰ কৰিলে কাৰণ আপুনি ধৰ্মপৰায়ণ
ঈশ্বৰ। ৯ আপুনি মিচৰত থকা আমাৰ ওপৰ-পিতৃসকলৰ দুলৈল দৃষ্টি
কৰিলে, আৰু চূক সাগৰৰ কাৰণত তেওঁলোকৰ কাতৰেক্ষণি শুনিলিল।
১০ আপুনি ফৰোৱাক, তেওঁৰ সকলো দাসক, আৰু তেওঁৰ দেশৰ সকলো
প্ৰজাৰোৱাক চিন আৰু অঙ্গুত লক্ষণ দেখুৱাইলিল; কাৰণ মিচৰীয়াসকলো
তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে গৰি আচাৰণ কৰা কথা আপুনি জানিলিল। কিন্তু
আপুনি নিজৰ নাম স্থাপন কৰিলে, যি আজিও একদেৰে আছে। ১১
আপুনি তেওঁলোকৰ আগত সমুদ্ৰৰ দুভাগ কৰিলিল, সেয়ে তেওঁলোক
যেন সমুদ্ৰৰ মাজদি শুকান বাটেৰে যাব পাবে; কিন্তু তেওঁলোকৰ পাছত
খেদি অহাৰোৱাক হ'লে, গভীৰ জলত শিল পেলোৱাৰ দৰে পেলালো।
১২ আপুনি বাঠি আগি শক্তি স্বীকৃত দিলে, আৰু পুৰাই গোট থালে
যেন সমুদ্ৰৰ মাজদি শুকান বাটেৰে যাব পাবে। ১৩ আপুনি
চীনয় পৰ্বতলৈ নামি দাঙি দিলে। ১৪ আপুনি নিজৰ নাম স্থাপন কৰিলে,
তেওঁলোকৰ পথে পৰ্বতলৈ কৰিলে। ১৫ আপোনালোক পৰিৱার ক'লে, আৰু
নিজৰ নাম স্থাপন কৰিলে, যি আজিও একদেৰে আছে। ১৬ আপুনি
উত্তম বিধি আৰু আজ্ঞাবোৰ দিলিল। ১৭ আপুনি নিয়ম-বাৰ
তেওঁলোকৰ জনালে, আৰু আপোনাৰ দাস মোচি'ৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ পথে
আজ্ঞা, বিধি, আৰু নিয়ম প্ৰণালীবোৰ দিলে। ১৮ তেওঁলোকৰ নৈতিকতাপূৰ্ণ
শাসন প্ৰণালী, সত্য ন্যায় ব্যৱস্থা, উত্তম বিধি আৰু আজ্ঞাবোৰ দিলিল। ১৯ আপুনি
তেওঁলোকৰ নৈতিকতাপূৰ্ণ শাসন প্ৰণালী, সত্য ন্যায় ব্যৱস্থা
পৰম্পৰাত আকাৰশ পৰা আহাৰ দিলে, আৰু পিলাই গোট থালৈ
শিলৰ পৰা পানী উলিয়ালৈ। আপুনি যি দেশ দিবলৈ তেওঁলোকৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলিল, সেই
দেশলৈ ঘাবলৈ তেওঁলোকৰ আজ্ঞা দিলে। ২১ কিন্তু তেওঁলোক আৰু আমাৰ
পুৰ-পুৱুৰ সকলে অসমান জনক কাৰ্য কৰিলে। তেওঁলোক আঁকোৰগোঁজ
আছিল, আৰু আপোনাৰ আজ্ঞাবোৰ শুণা নাছিল। ২১ তেওঁলোকে
মাস্তি নহল, আৰু আপুনি তেওঁলোকৰ মাজত কৰা আচাৰিত কাৰ্যৰ কথা
তেওঁলোকে চিন্তা নকৰিলে। কিন্তু তেওঁলোক আঁকোৰগোঁজ হৈলিল, আৰু
তেওঁলোকৰ বন্দী অৰস্তাৰ উত্তোল যাবলৈ বিদ্রোহ কৰি এজন নেতা নিযুক্ত
কৰিলে। কিন্তু আপুনি ক্ষমারান ঈশ্বৰ, কৃপাময়, আৰু অনুগ্ৰহেৰে পৰিপূৰ্ণ,
ক্ৰেতৰ দীৰ আৰু দুৱাত মহান, সেয়ে আপুনি তেওঁলোকৰ ত্যাগ নকৰিলে।
২১ তেওঁলোকে যেতিয়া ঈশ্বৰৰ নিন্দা কৰি সাঁচত ঢাল এটা দামুৰি নিৰ্মাণ
কৰি কৈছিল, “মিচৰৰ পৰা আপোনালোক উলিয়াই আনা ঈশ্বৰ এৰেই”
তথাপি আপুনি তেওঁলোকৰ ত্যাগ কৰা নাছিল। ২১ আপোনাৰ দয়াৰ গুণে
তেওঁলোকৰ আপুনি মৰুভূমিত যাব কৰা নাছিল। তেওঁলোকক বাটত লৈ
যাবলৈ দিনত মেঘ স্তুত আৰু বাতি পোহৰ দিবলৈ অগ্ৰি স্তুত তেওঁলোকৰ
পৰা দূৰ কৰা নাছিল। ২০ আপুনি তেওঁলোকৰ শিক্ষা দিবৰ কাৰণে
আপোনাৰ মঙ্গলময় আত্মা তেওঁলোকৰ নৈতিকতা দান কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ
মুখৰ পৰা আপোনাৰ মাঝা প্রত্যাহাৰ নকৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ পিয়াহ
গুচাৰলৈ তেওঁলোকৰ পানী দিলে। ২১ আপুনি চিলাশ বছৰলৈকে মৰুভূমিত

তেওঁলোকক প্রতিপালন করি আছিল। তেওঁলোকৰ একো বস্তুৰে অভাৱ হোৱা নাছিল। তেওঁলোকৰ কাপোৰ ফটা নাছিল আৰু তেওঁলোকৰ ভৱিও ফুলা নাছিল। ২২ আপুনি তেওঁলোকক বাজা সমূহ আৰু লোকসকল দিলে আৰু তেওঁলোকক চাৰিও দিশে ভূমি প্ৰদান কৰিলে। সেয়ে তেওঁলোকে বজা হিচৰোৰ চীহোন দেশা, আৰু বজা বাচানৰ ওগ দেশ অধিকাৰ কৰিলে। ২৩ আপুনি তেওঁলোকৰ সস্তানক আকাৰণ-মণ্ডলৰ তৰাবোৰৰ দৰে অসংখ্য কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক আপুনি তেওঁলোকৰ দেশলৈ আনিলে। আপুনি তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলক ক'লে, “তালৈ যোৱা আৰু অধিকাৰ কৰা।” ২৪ সেয়ে লোকসকলে তালৈ গৈ দেশ অধিকাৰ কৰিলে, আৰু আপুনি সেই দেশ মিবাসী কনানীয়া সকলক তেওঁলোকৰ বশীভূত কৰিলে। তেওঁলোকে ভাল পোৱাৰ দৰে ইন্দ্ৰায়ীল সকলে যাতে কৰে, সেয়ে তেওঁলোকৰ দেশৰ বজাৰ সৈতে লোক সকলকো আপুনি তেওঁলোকৰ হাতত শোধাই দিলে। ২৫ তেওঁলোকে গড়েৰে আৰুত নগৰবোৰে আৰু এখন উৰ্বৰা দেশ অধিকাৰ কৰিলে। তেওঁলোকে সকলো উত্তম বস্তুৰে ভৰি থকা ঘৰ সমূহ, ইতিমধ্যে খান্দি থোৱা নাদ, দ্বাক্ষাৰী, জিত বাৰী, আৰু ফুল ধৰা বহুত গচ্ছ অধিকাৰ কৰিলে। সেয়ে তেওঁলোকে সেইবোৰ থাই তৃপ্ত হ'ল, আৰু আপোনাৰ মহান দয়াত তেওঁলোকে আনন্দ কৰিলে। ২৬ তাৰ পাছত তেওঁলোক আবাধ হ'ল আৰু আপোনাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ-আচৰণ কৰিলে। তেওঁলোকে আপোনাৰ বিধান অৱহোন কৰিলে। যি ভাৰবাদী সকলে তেওঁলোকক আপোনালৈ ঘূৰি আহিলৈ সারধান কৰিছিল, তেওঁলোকক তেওঁলোকে বধ কৰিলে, আৰু নিন্দা কৰিলে। ২৭ যি সকলে তেওঁলোকক দুখ দিছিল সেই শক্তবোৰৰ হাতত আপুনি তেওঁলোকক শোধাই দিলে। তেওঁলোকৰ দুখৰ সময়ত তেওঁলোকে আপোনাৰ আগত কাতৰোজি কৰিলে। আপোনাৰ মহান অনুগ্ৰহৰ কাৰণে সৰ্বৰ পৰা তেওঁলোকৰ কাতৰোজি শুণি তেওঁলোকৰ শক্তবোৰ হাতত পৰা বহু বাব তেওঁলোকক উদ্বাৰ কৰিলে। ২৮ কিন্তু তেওঁলোকে কিছিদিন স্থিৰ থকাৰ পাছত, পুনৰ তেওঁলোকে আপোনাৰ সাক্ষতে কু-আচৰণ কৰিলে। সেয়ে আপুনি তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ শক্তবোৰ হাতত শোধাই দিলে, আৰু শক্তবোৰে তেওঁলোকক পৰেত শুনি তেওঁলোকে মেতিয়া ঘূৰি আহি আপোনাৰ আগত কাতৰোজি কৰিলে, তেওঁত্যি স্বৰ্গৰ পৰা তেওঁলোকৰ কাতৰোজি শুণি আপোনাৰ কৃপাৰ গুণে বহু বাব তেওঁলোকক উদ্বাৰ কৰিলে। ২৯ আপোনাৰ বিধানলৈ যাতে তেওঁলোকে ঘূৰি আহে তাৰ বাবে আপুনি তেওঁলোকক সারধান কৰিলে। তথাপি তেওঁলোকে গৰ্হ আচৰণ কৰি আপোনাৰ আজোবোৰ নৃশূণিলে। যি সকলে আপোনাৰ বিধান পালন কৰে, তেওঁলোকে জীৱন লাভ কৰে; কিন্তু তেওঁলোকে সেই বিধানৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলে। তেওঁলোকে বিধানবোৰ পালন নকৰিলে, তালৈ মনোযোগে নিদিলে, আনন্দি তেওঁলোকে সেইবোৰ নিশুণিলে। ৩০ আপুনি অনেকে বছৰ তেওঁলোকৰ লগত থাকি তেওঁলোকক সহন কৰিলে, আৰু ভাৰবাদীৰ দ্বাৰা আপোনাৰ আজোবোৰে তেওঁলোকক সারধান কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকে নৃশূণিলে। সেয়ে তেওঁলোকক চুৰুীয়া দেশৰ লোকৰ হাতত শোধাই দিলে। ৩১ কিন্তু আপোনাৰ মহান অনুগ্ৰহৰ বাবে আপুনি তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণভাৱে শ্ৰেষ্ঠ নকৰিলে; কিয়নো আপুনি দয়ালু আৰু কৃপাময় দৈশ্বৰ। ৩২ সেয়ে এতিয়া, হে আমাৰ মহান, পৰাক্ৰমী, আৰু শ্ৰেষ্ঠ্যবান দৈশ্বৰ, আপুনি নিয়ম বক্ষা কৰেত্বাং দৈশ্বৰ আপোনাৰ প্ৰেম সদা কাললৈকে একে। বজা আৰুীয়াৰ বাজতু কৰা দিনৰ পৰা আজিলৈকে আমাৰ, আমাৰ বজা, কোৱৰ, পুৰোহিত, ভাৰবাদী, আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ, আৰু আপোনাৰ সকলো লোকৰ পৰেতলৈ অহা দুখ যাতনা আপোনাৰ দৃষ্টিত যেন নগণ্য নহওক। ৩৩ আমাৰ পৰেত ঘটা সকলো বিষয়ত আপুনি ন্যায়বান আছিল, কিয়নো আপুনি সত্যতাৰে ব্যৱহাৰ কৰিলে; কিন্তু আমি কু-আচৰণ কৰিলোঁ। ৩৪ আমাৰ বজা, কোৱৰ, পুৰোহিত, আৰু আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলে আপোনাৰ বিধান পালন নকৰিলে। আপোনাৰ বিধান আৰু আজোবোৰ সারধান কৰা কথালৈতে তেওঁলোকে মনোযোগ নিদিলে। ৩৫ এনেকি তেওঁলোকৰ নিজৰ বাজতু, তেওঁলোকে মেতিয়া আপোনাৰ মহান দয়াত তেওঁলোকক দিয়া বৃহৎ আৰু উৰ্বৰা দেশ উপভোগ কৰিছিল, তেওঁয়াও তেওঁলোকে আপোনাৰ সেৱা-ভক্তি কৰা নাছিল, আৰু

তেওঁলোকৰ কু-আচৰণ ত্যাগ কৰা নাছিল। ৩৬ বৰ্তমান আমি বন্দী, আপুনি আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলক ইয়াৰ ফল আৰু উত্তম বস্তু উপভোগ কৰিবলৈ দিছিল। চাওক, আমি সেই দেশতেই বদী হৈ আছোঁ। ৩৭ আমাৰ পাপৰ বাবে আমাৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা বজাসকললৈ আমাৰ দেশত উৎপন্ন হোৱা উত্তম শস্যবোৰে যায়। তেওঁলোকে ভাল পোৱাৰ দৰেই আমাৰ শৰীৰৰ আৰু আমাৰ জীৱ-জন্মতোৰেৰ ওপৰত বাজতু কৰে। সেয়ে আমি বৰ দুখত আছোঁ। ৩৮ এই সকলোৰ কাৰণে, আমি লিখিতভাৱে প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ হ'লো, আমাৰ কোৱৰ, লৈবীয়া আৰু পুৰোহিতসকলৰ নামেৰে সেই নথি পত্ৰ মোহৰ মৰা হ'লো।”

১০ যিসকলৰ নাম মোহৰ মৰা আছিল, তেওঁলোক হ'ল: হখনিয়াৰ পুত্ৰ নহিমিয়া, তেওঁ দেশাধ্যক্ষ আছিল, পুৰোহিত চিদিকিয়া, ২ চৰায়া, অজৱিয়া, যিৰিমিয়া, ৩ পচহৰ, অমৰিয়া, মঙ্গিয়া, ৪ হচ্ছৰ, চৰনিয়া, মহুক, ৫ হারীম, মৰেৰোৎ, ওবদিয়া, ৬ দানিয়েল, শিথোন, বাৰুক, ৭ মচুলাম, অবিয়া, মিয়ামীন, ৮ মাজিয়া বিলগয়া, আৰু চৰম্যা এওঁলোক পুৰোহিত আছিল। ৯ লেবীয়া লোক সকল: অজনিয়াৰ পুত্ৰ যেচুৱা, হেনাদৰ পৰিয়ালৰ বিশুই, কদীয়েল, ১০ আৰু তেওঁলোকৰ লগুৰীয়া সকল চৰনিয়া, হেন্দিয়া, কলীটা, পলায়া, হানন, ১১ মীখা, বহুব, হচিয়া, ১২ জুকৰ, চেৰেবিয়া, চৰনিয়া, ১৩ হেন্দিয়া, বানী, বনীনু, ১৪ লোকসকলৰ মাজৰ মূখ্য লোক: পৰিয়োচ, পহৎ-মোৱাৰ, এলম, জতু, বানী, ১৫ বুৱাৰ, অজগদ, বেবয়, ১৬ অদেনিয়া, বিগবয়, আদীন, ১৭ আটৰে, হিক্কিয়া, অৰ্জুৰ, ১৮ হেন্দিয়া, হাতুম, বেচয়, ১৯ হারীফ, অনাথোঁ, নোবয়, ২০ মগপীয়চ, মচুলাম, হেজীৰ, ২১ মচেজেবেল, চাদোক, যদুৱাৰা, ২২ পলিয়া, হানন, অনায়া, ২৩ হেচেয়ো, হনিয়া, হচ্ব, ২৪ হল্লোচেট, পিলহা, চোবেক, ২৫ বহুম, হচেবনা, মাচেয়া, ২৬ অহিয়া, হানন, আনন, ২৭ মহুক, হারীম, আৰু বানা। ২৮ অৱশিষ্ট লোকসকল, যেনে পুৰোহিত, লেবীয়া, দুৰীয়া, গায়ক, মণ্ডিৰৰ দাস আৰু যিসকলে ওচচৰচুৰীয়া দেশৰ পৰা নিজকে পৃথক কৰিলে, তেওঁলোকে নিজকে দৈশ্বৰৰ বিধিত প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ হ'ল। তেওঁলোকৰ ভাৰ্যা, ল'ৰা-ছোলালীসকল যাৰ বুজিব পৰা শক্তি আৰু জ্ঞান আছিল, ২৯ তেওঁলোকৰ ভাইসকল আৰু প্ৰধান লোকসকলৰ সৈতে তেওঁলোক একেলগ হৈ দৈশ্বৰৰ দাস মোচিয়ে দিয়া শাৰ আৰু প্ৰতিজ্ঞাৰ ঘোগেদি বাধ্যত পৰি দৈশ্বৰৰ ব্যৱহাৰ অনুসাৰে চালিলে। আমাৰ যিহোৱাৰ আজাজা, শাসন প্ৰাণী, আৰু বিধিবোৰ নিৰিক্ষণ কৰি পালন কৰিবলৈ প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ হ'ল। ৩০ আমি প্ৰতিজ্ঞা কৰোঁ যে, আমি আমাৰ ছোলালীক আন দেশৰ লোকলৈ বিয়া নিদিঁও আৰু আমাৰ পুত্ৰৰ বাবেও আন দেশৰ ছোলালী বিয়া কৰাই নানো। ৩১ আমি এয়াও প্ৰতিজ্ঞা কৰোঁ যে, আন দেশৰ লোকসকলে যদি বিশ্রাম-বাৰে কোনো বস্তু বা শস্য বেচিবলৈ আনে, তেওঁলোকৰ পৰা বিশ্রাম-বাৰে বা আন পৰিব্ৰজাত দিনতো আমি সেইবোৰ নিকিনোঁ। প্ৰতি সম্পূৰ্ণ বছৰত আমি খেতি নকৰোঁ, আৰু আন হিছলী সকলৰ লগত চুক্তি কৰা সকলো ধাৰ আমি রেহাই দিম। ৩২ আমাৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৰহ পৰিচৰ্যাৰ অৰ্থে বছৰে বছৰে এক চেকলৰ তিনি ভাগৰ এভাগ দান দিয়া আজা আমি গ্ৰহণ কৰিছোঁ। ৩৩ তাৰ বাবে দৰ্শন-পিঠা, প্ৰতিদিনৰ শস্য-নৈবেদ্য, বিশ্রামবাৰৰ হোম-বলি, ন-জোনৰ আৰু নিৰ্ধাৰিত পৰ্ববোৰ, পৰিত্ব-নৈবেদ্যৰ, আৰু ইহায়েলক প্ৰায়চিত্ত কৰিবৰ অৰ্থে পাপাৰ্থক বলি দিয়া আদি আমাৰ দৈশ্বৰৰ গৰহৰ সকলো কাৰ্য কাৰণে এই সকলো কৰিব। ৩৪ বিধানত লিখা অনুসৰে আমাৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ পৰিব্ৰজা পুৰোহিত, লেবীয়া আৰু লোকসকলে খৰিব বাবে চিঠি খেলালে। আমাৰ পৰিয়াল অনুসাৰে বছৰে বছৰে নিবৃত কৰা সময়ত আমাৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ গুহলৈ খৰি আনিবলৈ চিঠি খেলাৰ ঘোগেদি বাছিন হ'ল। ৩৫ আমাৰ মাটিত উৎপন্ন হোৱা শস্যৰ আগভাগ আৰু সকলো প্ৰকাৰ গচ্ছৰ ফলৰ আগভাগ বছৰে বছৰে যিহোৱাৰ গুহলৈ আনিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলোঁ। ৩৬ বিধানত লিখা অনুসৰে আমাৰ জন্ম হোৱা প্ৰথম পুত্ৰ, আৰু আমাৰ গুৰু, মেৰ-ছাগ, আৰু ছাগলীৰ জাকবোৰ প্ৰথমে জগা জতু দৈশ্বৰৰ গুহলৈ, আৰু আমাৰ দৈশ্বৰৰ গুহলৈ পৰিচৰ্যাৰ কৰা পুৰোহিতৰ ওচচলে আনিবলৈ আমি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলোঁ। ৩৭

আমি আমার আটাৰ লদাৰ আগভাগ, শস্য নৈবেদ্য, প্রত্যেক গচ্ছৰ ফল, নতুন দ্রাক্ষাবস, তেল, আমাৰ সৈশৰৰ গৃহৰ গুদামলৈ আৰু পুৰোহিতসকলৰ ওচৰলৈ আনিম। আমাৰ মাটিত উৎপন্ন হোৱা শস্যৰ দশম ভাগ লেবীয়া সকলৰ ওচৰলৈ আমি আনিম, কাৰণ আমি কাম কৰা নগৰ বোৱাৰ পৰা লেবীয়াসকলে দশমভাগ আদায় কৰে। ১৮ লেবীয়াসকলে দশমভাগ লোৱাৰ সময়ত হাবোৱ বংশৰ এজন পুৰোহিত লেবীয়াসকলৰ লগত থকা উচিত। লেবীয়া সকলে দশম ভাগৰ দশম ভাগ আমাৰ সৈশৰৰ গৃহৰ উৰালৰ গুদামলৈ আনিব লাগে। ১৯ পৰিবৰ্ত বস্তুৱৰোৰ বখা গুদাম, যি ঠাইত পুৰোহিতে পৰিচৰ্যা কৰে, আৰু য'ত দুৱৰী আৰু গায়কসকল থাকে, সেই ঠাইবোৱলৈ ইস্বায়েলৰ লোকসকল আৰু লেবীৰ বংশৰ লোকসকলে শস্য, নতুন দ্রাক্ষাবস, আৰু তেলৰ, বৰঙলি যোগান ধৰে। আমাৰ সৈশৰৰ গৃহক আমি অৱহোৱা নকৰিম।

১১ সেই লোক সকলৰ মুখ্য লোক সকল আৰু অৱশিষ্ট লোক সকলৰ দড় জনৰ মাজত এজনক যিৰুচালেমত আৰু আন ন জনক বেলেগ, নগৰত বাস কৰিবলৈ দিবৰ বাবে চিঠি খেলালে। ২ আৰু যি সকলে নিজ ইছচারে যিৰুচালেমত বাস কৰিব খুজিছিল, তেওঁলোকক লোক সকলে আশীৰ্বাদ কৰিলে। ৩ যিৰুচালেমত বাস কৰা প্ৰদেশীক বিয়হা সকল এওঁলোক যি কি নহওক, যিহুদাৰ নগৰ বোৱত থকা প্ৰতিজন লোক আৰু তেওঁলোকৰ লগত ইস্বায়েলী লোক, পুৰোহিত, লেবীয়া, মন্দিৰৰ দাস, আৰু চলেমনৰ দাস সকলৰ বংশধৰ সকলে নিজৰ দেশত বাস কৰিলে। ৪ যিহুদাৰ বংশৰ কিছুমান আৰু বিন্যামীনৰ বংশৰ কিছুমান লোক যিৰুচালেমত বাস কৰিলে। যিহুদাৰ পৰা আহা লোক সকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত সকল: পেৰচৰ বংশৰ মহলেলৰ পুত্ৰ চফটিয়া, চফটিয়াৰ পুত্ৰ অমৰিয়া, অমৰিয়াৰ পুত্ৰ জখবিয়া, জখবিয়াৰ পুত্ৰ উজিয়া, আৰু উজিয়াৰ পুত্ৰ অথায়া। ৫ আৰু তাত চীলোনীয়াৰ পুত্ৰ জখবিয়া, জখবিয়াৰ পুত্ৰ যোয়াৰীৰ, যোয়াৰীৰৰ পুত্ৰ আদায়া, আদায়াৰ পুত্ৰ হজায়া, হজায়াৰ পুত্ৰ কলহোজি, কলহোজিৰ পুত্ৰ বাৰুক, আৰু বাৰুকৰ পুত্ৰ মাচ্যো আছিল। ৬ যিৰুচালেম-নিবাসী পেৰচৰ পুত্ৰ সকল সৰ্বমুঠ চাৰিশি শি আঠষষ্ঠি জন। তেওঁলোক জাকত-জিলিকা লোক আছিল। ৭ বিন্যামীন বংশৰ পৰা এওঁলোক: স্টথীয়েলৰ পুত্ৰ যিচ্যা, যিচ্যাৰ পুত্ৰ মাচ্যো, মাচ্যোৰ পুত্ৰ কোলায়া, কোলায়াৰ পুত্ৰ পদায়া, পদায়াৰ পুত্ৰ যোৰেদ, যোৰেদৰ পুত্ৰ মচুল্লম, আৰু মচুল্লমৰ পুত্ৰ চল্ল আছিল। ৮ তেওঁৰ পাছত গৰবয় আৰু চল্লয় আছিল, সৰ্বমুঠ ন শ আঠৰ্ইশ জন। ৯ জিৰীৰ পুত্ৰ যোৱেলে তেওঁলোকৰ তত্ত্বাধান কৰিছিল, আৰু হচ্ছন্নোৱাৰ পুত্ৰ যিহুদা নগৰৰ দ্বিতীয় সেনাপতি আছিল। ১০ পুৰোহিত সকলৰ পৰা এওঁলোক: যোয়াৰীৰ পুত্ৰ যিদয়া, যাবীন, ১১ আইটৰৰ পুত্ৰ মৰাহোত, মৰাহোতৰ পুত্ৰ চাদোক, চাদোকৰ পুত্ৰ মচুল্লম, মচুল্লমৰ পুত্ৰ হিকিয়া, হিকিয়াৰ পুত্ৰ চৰায়া দুৰ্ঘৰ গৃহৰ পৰিচালক আছিল। ১২ আৰু তেওঁলোকৰ সহযোগী লোক যি সকলে গোষ্ঠীৰ কাম সমূহ কৰিছিল, তেওঁলোক সৰ্বমুঠ আঠ শ বাইশ জন আছিল। তেওঁলোকৰ লগতে মক্ষীয়াৰ পুত্ৰ পচচৰ, পচচৰৰ পুত্ৰ জখবিয়া, জখবিয়াৰ পুত্ৰ অমচি, অমচিৰ পুত্ৰ পলিলিয়া, পলিলিয়াৰ পুত্ৰ যিহোৰাম, আৰু যিহোৰামৰ পুত্ৰ অদায়া আছিল। ১৩ আৰু তেওঁৰ সহযোগী লোক, যি সকলে পৰিয়ালৰ প্ৰধান লোক আছিল, তেওঁলোক সৰ্বমুঠ দুশ বিয়ালিশ জন আছিল। ইমোৰেৰ পুত্ৰ মচিল্লেমোত, মচিল্লেমোতৰ পুত্ৰ অহজয়, অহজয়ৰ পুত্ৰ অজোৱেল, আৰু অজোৱেলৰ পুত্ৰ অমচৰ আছিল। ১৪ তেওঁলোকৰ ভাইসকল সহায়ী যুদ্ধুৱ লোক আছিল, তেওঁলোক সংখ্যাত সৰ্বমুঠ এশ আঠৰ্ইশ জন আছিল। হগণদোলীমৰ পুত্ৰ জদীয়েল তেওঁলোকক নেতৃত্ব দিয়া বিয়হা আছিল। ১৫ আৰু লেবীয়া সকলৰ পৰা: বুন্নীৰ পুত্ৰ হচ্ছিয়া, হচ্ছিয়াৰ পুত্ৰ আঞ্জীকাম, আঞ্জীকামৰ পুত্ৰ হচ্ছৰ, হচ্ছৰ পুত্ৰ চময়া আছিল। ১৬ লেবীয়া সকলৰ মুখ্য লোকসকলৰ পৰা চৰথায় আৰু যোজাবদ আছিল, আৰু তেওঁলোক দুৰ্ঘৰ গৃহৰ বাহিৰ কাৰ দায়িত্ব আছিল। ১৭ মীখাৰ পুত্ৰ আছিল মন্তনিয়া। মীখা আছিল জদীৰ পুত্ৰ, জদী ধন্যবাদ প্ৰাৰ্থনাৰ নেতৃত্ব লোৱা পৰিচালক আছিল, তেওঁ আচৰণ বংশৰ; আৰু বকবুকিয়া তেওঁৰ সহযোগী সকলৰ মাজত দিয়ীয়া আছিল আৰু চমুৰাৰ পুত্ৰ অন্দা। চমুৰা আছিল গাললৰ

পুত্ৰ। গালল আছিল যিদুখনৰ পুত্ৰ। ১৮ পৰিবৰ্ত নগৰত থকা লেবীয়া সকল সৰ্বমুঠ দুশ চৌৰাশী জন আছিল। ১৯ দুৱৰী সকল: আৰুৰ, টলমোন, আৰু তেওঁলোকৰ সহযোগী সকল, তেওঁলোকে দুৱাৰবোৰত পহৰা দিছিল। তেওঁলোক সৰ্বমুঠ এশ বাসতৰ জন আছিল। ২০ আৰু ইস্বায়েলৰ অৱশিষ্ট সকলো লোক, পুৰোহিত, যিহুদাৰ সকলো নগৰত থকা লেবীয়া সকল, প্ৰতিজনে নিজৰ নিজৰ উত্তৰাধিকাৰ সূত্ৰে শোৱা ঠাইত বাস কৰিছিল। ২১ মন্দিৰৰ কৰ্মচাৰী সকলে ওফেলত বাস কৰিছিল; আৰু তেওঁলোকৰ দায়িত্বত চীহা ও গিঙ্গা আছিল। ২২ দুৰ্ঘৰ গৃহত সেৱাকাৰ্য কৰা গায়ক সকল আচৰণ বংশৰ আছিল। আচৰণৰ বংশৰ মীখা, মীখাৰ পুত্ৰ মন্তনিয়া, মন্তনিয়াৰ পুত্ৰ হচ্ছিয়া, হচ্ছিয়াৰ পুত্ৰ বানীৰ, আৰু বানীৰ পুত্ৰ উজ্জী। উজ্জী লেবীয়া সকলৰ প্ৰধান কৰ্মচাৰী আছিল আৰু তেওঁ যিৰুচালেমৰ সেৱাকাৰ্য কৰিছিল। ২৩ তেওঁলোক বজাৰ আজ্ঞাৰ অধীনত আছিল, আৰু গায়ক সকলক প্ৰতিদিনৰ আৱশ্যক অনুস৾ৰে কঠোৰ আজ্ঞা দিয়া হৈছিল। ২৪ আৰু যিহুদাৰ পুত্ৰ জেৰহ, জেৰহৰ বংশৰ মচেজবেল, মচেজবেলৰ পুত্ৰ পথহিয়া লোকসকলৰ সকলো বিষয়ৰ বাবে বজাৰ ওচৰত থাকিছিল। ২৫ তেওঁলোকৰ গাওঁ আৰু পথাৰবোৰৰ কাৰণে যিহুদাৰ লোকসকলৰ মাজাৰ কিছুমান লোক কিবিয়ৎ-অৰ্ব আৰু ইয়াৰ গাওঁবোৰত, দীৰ্ঘোন আৰু ইয়াৰ গাওঁবোৰত, যিকুচেল আৰু ইয়াৰ গাওঁবোৰত, বাস কৰিছিল। ২৬ তেওঁলোকে যেচুৰা, মোলাদাত, বৈৰ-পেলটতো বাস কৰিছিল। ২৭ হচ্ছুল, বেৰ-চেবা আৰু ইয়াৰ গাওঁবোৰত। ২৮ আৰু চুক্ৰিঙ, মকোনা আৰু তাত থকা গাওঁবোৰত তেওঁলোকে বাস কৰিছিল। ২৯ অযিন-বিমোন, ঘৰাহ, ঘৰ্মূল, ৩০ জানোহ, অদুমতমত, আৰু সেইবোৰত থকা গাওঁবোৰত, লাখাত থকা পথাৰবোৰ, আজেকা আৰু তাত থকা গাওঁবোৰত বাস কৰিছিল। ইইদেৰে তেওঁলোকে বেৰ-চেবাৰ পৰা হিনোমৰ উপত্যকলৈকে বাস কৰিছিল। ৩১ বিন্যামীনৰ লোকসকল শেবাৰ পৰা আৰস্ত কৰি, মিকম্য, অযাত, বৈৰ-এলত আৰু তাত থকা গাওঁবোৰত বাস কৰিছিল, ৩২ তেওঁলোকে অনাথেত, নোব, অননিয়তো তেওঁলোক বাস কৰিছিল। ৩৩ হাচোৰ, বামা, শিত্যিম, ৩৪ হাদীদ, চৰোয়িম, নবলাট, ৩৫ লোদ, ওনো, আৰু শিল্প-কৰ্ম কৰা সকলৰ উপত্যকক্ত বাস কৰিছিল। ৩৬ যিহুদাত বাস কৰা কিছুমান লেবীয়া লোক বিন্যামীন লোকসকলৰ বাবে নিযুক্ত কৰা হৈছিল।

১২ চট্টীয়েলৰ পুত্ৰ জৰুৰাবিল আৰু যেচুৰাৰ লগত আহা পুৰোহিত, আৰু লেবীয়াসকল এওঁলোক: চৰায়া, যিৰিমিয়া, ইঞ্জা, ২ অমৰিয়া, মলুক, হচ্ছুল, চখনিয়া, বহুম, আৰু মৰেমোৎ, ৪ ইদো, গিল্লথোই, অবিয়া, ৫ মিয়ামীন, মাদীয়া, বিলগা, ৬ চময়িয়া, যোয়াৰীৰ, যিদয়া, ৭ চল্ল, আমোক, হিকিয়া, আৰু যিদয়া। এওঁলোক পুৰোহিত সকলৰ মুখ্য লোক আৰু যেচুৰাৰ দিনত তেওঁলোকৰ সহযোগী আছিল। ৮ লেবীয়া সকল যেচুৰা, বিল্লুই, কদীমেল, চেবেবিয়া, যিহুদাৰ মন্তনীয়া; এই মন্তনীয়া আৰু তেওঁ সহযোগী সকল ধন্যবাদৰ গীত গোৱাসকলৰ দায়িত্বত আছিল। ৯ বকবুকিয়া আৰু উঠোৱা তেওঁলোকৰ সহযোগী আছিল, উপসনার সময়ত তেওঁলোকৰ বিপৰীতে তেওঁলোক থিয়ে হৈছিল। ১০ যোদ্যাদৰ পিতৃ ইলিয়াচৰ, ইলিয়াচৰ পিতৃ যোলাকীম, যোলাকীমৰ পিতৃ যেচুৰা, ১১ যন্দুৱাৰ পিতৃ যোনাথন, আৰু মোনাথনৰ পিতৃ যোদ্যাদ আছিল। ১২ যোলাকীমৰ পিতৃ মচিল্লেমোত, মচিল্লেমোতৰ পিতৃ অহজয়, অহজয়ৰ পিতৃ অজোৱেল, আৰু অজোৱেলৰ পিতৃ অমচৰ আছিল। ১৩ তেওঁলোকৰ ভাইসকল সহায়ী যুদ্ধুৱ লোক আছিল, তেওঁলোক সংখ্যাত সৰ্বমুঠ আঠ শ বাইশ জন আছিল। তেওঁলোকৰ লগতে মক্ষীয়াৰ পুত্ৰ পচচৰ, পচচৰৰ পুত্ৰ জখবিয়া, জখবিয়াৰ পুত্ৰ অমচি, অমচিৰ পুত্ৰ পলিলিয়া, পলিলিয়াৰ পুত্ৰ যিহোৰাম, আৰু যিহোৰামৰ পুত্ৰ অদায়া আছিল। ১৪ তেওঁলোক সহযোগী লোক, যি সকলে গোষ্ঠীৰ কাম সমূহ কৰিছিল, তেওঁলোক সৰ্বমুঠ আঠ শ বাইশ জন আছিল। তেওঁলোকৰ লগতে মক্ষীয়াৰ পুত্ৰ পচচৰ, পচচৰৰ পুত্ৰ জখবিয়া, জখবিয়াৰ পুত্ৰ অমচি, অমচিৰ পুত্ৰ পলিলিয়া, পলিলিয়াৰ পুত্ৰ যিহোৰাম, আৰু যিহোৰামৰ পুত্ৰ অদায়া আছিল। ১৫ তেওঁলোক সহযোগী লোক, যি সকলে পৰিয়ালৰ প্ৰধান লোক আছিল, তেওঁলোক সৰ্বমুঠ দুশ বিয়ালিশ জন আছিল। ইমোৰেৰ পুত্ৰ মচিল্লেমোত, মচিল্লেমোতৰ পিতৃ অহজয়, অহজয়ৰ পিতৃ অজোৱেল, আৰু অজোৱেলৰ পিতৃ অমচৰ আছিল। ১৬ তেওঁলোক সংখ্যাত সৰ্বমুঠ এশ আঠৰ্ইশ জন আছিল। হগণদোলীমৰ পুত্ৰ জদীয়েল তেওঁলোকক নেতৃত্ব দিয়া বিয়হা আছিল। ১৭ মালুকীয়া সকলৰ মুখ্য লোক যোনাথন, চৰনিয়াৰ মুখ্য লোক যোচেফ, ১৮ একাদিক্রমে, হালীমৰ মুখ্য লোক অদানা, মৰায়োতৰ মুখ্য লোক হিক্য়া, ১৯ ইদোৰ মুখ্য লোক জখবিয়া, গিল্লথানৰ মুখ্য লোক মচুল্লম, ১৭ অবিয়াৰ মুখ্য লোক জিত্ৰী, তেওঁলোকৰ মাজত মিন্যামীনৰো এজন মুখ্য লোক আছিল, মোৰাদীয়া মুখ্য লোক পিলটয়, ১৮ বিলগাৰ মুখ্য লোক চমুৰা, চময়িয়াৰ মুখ্য লোক যিহোনাথন, ১৯ যোলাকীমৰ মুখ্য লোক কল্পয়, যিদয়াৰ মুখ্য লোক উজ্জী, ২০ চল্লয়ৰ মুখ্য লোক কল্পয়, আমোকৰ মুখ্য লোক এবৰ, ২১ হিকিয়াৰ মুখ্য লোক হচ্ছিয়া, যিদয়াৰ মুখ্য লোক নথনেল

আছিল। ২২ ইলিয়াচীবর দিনত লেবীয়া সকল, ইলিয়াচীব, যোয়াদা, যোহানন, আরু যদুরা, এওঁলোক পরিয়ালৰ মুখ্য লোক বুলি লিপিবদ্ধ কৰা হৈছিল। পৰেসৰ বজা দাবিয়ালৰ বাজতুৰ সময়ত পুৰোহিত সকলৰ নাম লিপিবদ্ধ কৰা হৈছিল। ২৩ লেবীয়া বংশৰ লোকসকল আৰু পরিয়ালৰ মুখ্য লোকসকলৰ নাম ইলিয়াচীবৰ পুত্ৰ যোহাননৰ দিনলৈকে ইতিহাস পুষ্টকত লিপিবদ্ধ কৰা আছিল। ২৪ লেবীয়াসকলৰ মুখ্য লোক হচিয়া, চেৰেবিয়া, কদ্মীয়েলৰ পুত্ৰ যেছুৱা, তেওঁলোকৰ সহকৰ্মীৰ সৈতে তেওঁলোক দৈশ্বৰৰ লোক দায়ুদৰ আজ্ঞা পালন কৰি ভাগে ভাগে সহাবি জনায় তেওঁলোকৰ বিপৰীতে থিয়ে হৈ দৈশ্বৰৰ স্তুতি-প্ৰশংসা কৰিছিল। ২৫ মেভীয়া, বকুলকীয়া, ওবদিয়া, মচুল্লম, টেলোন, আৰু আৰুকৰ দুৱৰী হৈ গুদামৰোৰ দুৱাৰত থিয়ে হৈ পেহৰা দিছিল। ২৬ যোচাদকৰ পুত্ৰ যেছুৱা, যেছুৱাৰ পুত্ৰ যোয়াকীমৰ দিনত, আৰু দেশাধ্যক্ষ নহিয়াৰ দিনত পুৰোহিত আৰু অধ্যাপক ইঞ্জা, তেওঁলোক সকলোৱে সেৱা-কাৰ্য কৰিছিল। ২৭ যিবুচালোৰ দেৱাল উৎসৱৰ কৰাৰ সময়ত, লেবীয়াসকল যি ঠাইত আছিল, তাৰ পৰাই উচ্চ-ধ্বনি কৰিছিল। আনন্দ, ধন্যবাদ প্ৰাৰ্থনা, স্তুতিগীটি, তাল, বেহেলা, ও বীণাবে উৎসৱ উৎসৱৰ পালন কৰিবলৈ লেবীয়া সকলক যিবুচালেমলৈ আনিছিল। ২৮ যিবুচালেমৰ চাৰিও দিশৰ জিলা, আৰু নটোফাতীয়া সকলৰ গাঁওৰোৰ পৰা গায়ক সকলক সমাৰেত হৈ একগোটি হাল। ২৯ তেওঁলোকৰ বৈৰ-গিলগল, গেৱা আৰু অজমাবৰত পথাবৰ পৰাও আছিল। গায়ক সকলে তেওঁলোকৰ নিজৰ বাবে যিবুচালেমৰ চাৰিও দিশে গাঁও পতিলৈ। ৩০ পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলে তেওঁলোক শুচি কৰিলৈ; আৰু তাৰ পাছত তেওঁলোকে লোকসকলক, দুৱাৰোৰ, আৰু দেৱাল শুচি কৰিলৈ। ৩১ তাৰ পাছত যিহুদাত থকা মোৰ মুখ্য লোকসকল গড়ুৰ ওপৰেলৈ গ'ল, আৰু মই ধন্যবাদ প্ৰাৰ্থনাৰ বাবে এটা ডাঙুৰ গায়ক দল নিযুক্ত কৰিলোঁ। এটা দল গড়ুৰ ওপৰত সেঁফালে গোৱাৰ দুৱালেলৈ গ'ল। ৩২ হচ্ছয়া আৰু যিহুদাৰ মুখ্য লোকৰ আধাৰাগ লোকে তেওঁলোকক অনুসৰণ কৰিলৈ। ৩৩ আৰু তেওঁলোকৰ পাছত অজৱিৱা, ইঞ্জা, মচুল্লম, ৩৪ যিহুদা, বিন্যামীন, চময়িয়া, আৰু যিবিমিয়া গ'ল। ৩৫ তুৰীয়ে সৈতে পুৰোহিতৰ পুত্ৰ সকলৰ কিছুমান লোক, আৰু আচক্ষৰ বংশৰ জুকৰৰ পুত্ৰ মীখায়া, মীখায়াৰ পুত্ৰ মত্তোয়া, মত্তনিয়াৰ পুত্ৰ চময়িয়া, চময়িয়াৰ পুত্ৰ যোনাথন, আৰু যোনাথনৰ পুত্ৰ যখবিয়া আছিল। ৩৬ ইয়াত জখবিয়াৰ সম্পৰ্কীয় সকলো আছিল। তেওঁলোক চময়িয়া, অজবেল, মিললয়, পিললয়, মারয়, নথনেল, যিহুদা, আৰু হাননী দৈশ্বৰৰ লোক দায়ুদৰ বাদ্য যন্ত্ৰ বজাইছিল। অধ্যাপক ইঞ্জা তেওঁলোকৰ সন্মুখত আছিল। ৩৭ তেওঁলোকে ভুমক-দুৱাৰ হৈ দায়ুদৰ নগৰৰ খটখটিয়ে দেৱাললৈ উঠি দায়ুদৰ বাজপ্ৰসাদ পাৰ হৈ পূৰ দিশৰ জল-দুৱালেকে গ'ল। ৩৮ আৰু ধন্যবাদ প্ৰাৰ্থনা কৰা আন এটা গায়ক দল আন দিশে গ'ল। মই লোকসকলৰ আধা সংখ্যক লোকৰ লগত লৈ তেওঁলোকক অনুসৰণ কৰিলোঁ। তেওঁলোকে দেৱালৰ ওপৰে ওপৰে তন্দুৰৰ কোঁঠ পাৰ হৈ বহুল দেৱাললৈকে, ৩৯ আৰু ইফ্ৰিয়াম দুৱাৰ হৈ, পুৰণি দুৱাৰ, মৎস্য-দুৱাৰ, হননেলৰ কোঁঠ, হমেয়া কোঁঠেন্দি মেৰ-ছাগদুৱালেকে গ'ল, আৰু তেওঁলোক গৈ প্ৰহৃতি দুৱাৰত বৰিল। ৪০ এইদৰে, ধন্যবাদ দি যোৱা সেই দুৱোটা দলে দৈশ্বৰৰ গৃহত নিজৰ শুন ল'লোঁ। ৪১ আৰু পুৰোহিত সকলে তেওঁলোকৰ শুন ল'লোঁ: তৃৰী লগত লৈ পুৰোহিত ইলিয়াকীম, মাচেয়া, মিল্যামীন, মীখায়া, ইলিয়াজৰ, উজ্জি, যিহোহানন, যিস্কিয়া, এলম, আৰু এজৰ আছিল। গায়ক সকলে তেওঁলোকৰ পৰিচালক যিজ্জাহাই সৈতে গান গালে। ৪৩ সেই দিন লোকসকলে মহৎ বলিদান কৰি আনন্দ কৰিলৈ; কাৰণ দৈশ্বৰে তেওঁলোকক মহা-আনন্দেৰে আনন্দিত কৰিছিল। মহিলা আৰু ল'বা-ছোৱালীয়েও আনন্দ কৰিলৈ। এই হেতুকে বহুত দুৱলৈকে যিবুচালেমৰ আনন্দ-ধ্বনি শুনা গৈছিল। ৪৪ সেই দিন বৰঙনিৰ বাবে দিয়া ফলৰ আগতাগ, আৰু দশম ভাগ থোৱা ভৰ্বালৰ দায়িত্বত লোকসকলক নিযুক্ত কৰিলৈ। ইয়াৰ সকলোৰ পৰা পুৰোহিত আৰু লেবীয়া সকলৰ প্ৰয়োজন অনুযায়ী বিধানত দিয়াৰ দৰে কিছু অংশ তেওঁলোকৰ বাবে গোটোৱা হৈছিল। নগৰৰ ওচৰত থকা পথাবৰত কাম

কৰিবৰ বাবে প্ৰতিজনক নিযুক্ত কৰা হৈছিল। তেওঁলোকৰ সন্মুখত থিয়ে হোৱা পুৰোহিত আৰু লেবীয়া সকলে বাবে যিহুদাই আনন্দ কৰিছিল। ৪৫ দায়ুদ আৰু তেওঁ পুত্ৰ চলোমৰ অঙ্গো অনুসৰে গায়ক আৰু দুৱৰীসকলে কৰাৰ দৰে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দৈশ্বৰৰ সেৱা-কাৰ্য আৰু শুচি কৰা কাৰ্য সম্পন্ন কৰিছিল। ৪৬ বছ দিনৰ পৰ্বতে, দায়ুদ আৰু আচক্ষৰ সময়ত তাত গায়ক সকলৰ পৰিচালক আছিল, আৰু দৈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে দ্বন্দ্বাদ প্ৰশংসাৰ স্তুতিগীটি কৰিছিল। ৪৭ জৰুৰবাবিল আৰু নহিয়াৰ দিনত ইস্রায়েলৰ লোকসকলে প্ৰতিদিনৰ প্ৰয়োজন অনুসৰে গায়ক আৰু দুৱৰী সকলক প্ৰতিদিনৰ অংশ দিছিল। তেওঁলোকে লেবীয়া সকলৰ বাবে কিছু অংশ প্ৰথক কৰি বাখিছিল।

১৩ সেই দিনা, লোকসকলে শুনিৰ পৰাকৈ মোচিৰ বিধান-পুস্তক পাঠ কৰা হৈছিল। বিধান-পুস্তকত লিখা অনুসৰে গ'ম পোৱা গ'ল যে, “অমোনীয়া বা মোৱাবীয়া লোকসকল কেতিয়া ও দৈশ্বৰৰ মহাসভালৈ আহিব নোৱাৰিব।” ২ এইদৰে কৰা হৈছিল কাৰণ, তেওঁলোক ইস্রায়েলৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ পিঠা আৰু পুনী লৈ আহা নাছিল। বৰঝঝ ইস্রায়েলক শাৰ দিবলৈ তেওঁলোকে বিলিয়মক ভাড়া কৰি আনিছিল। অৱেয়ে আমাৰ দৈশ্বৰে সেই শাওক অশীৰ্বাদলৈ বৃপ্তাৰত কৰিলৈ। ৩ তেওঁলোকে এই বিধান শুনাৰ লগে লগে প্ৰত্যেক বিদেশী লোকসকলক ইস্রায়েলৰ পৰা পৃথক কৰিলৈ। ৪ এই ঘটনাৰ আগেয়ে আমাৰ দৈশ্বৰৰ গৃহৰ ভৰ্বালৰ ওপৰত পুৰোহিত ইলিয়াচীবক নিযুক্ত কৰিছিল। তেওঁ টোবিয়াৰ সম্পৰ্কীয় লোক আছিল। ৫ পুৰোহিত ইলিয়াচীবে টোবিয়াৰ বাবে এটা ডাঙুৰ ভৰ্বাল পস্তুক কৰিলৈ। যি ঠাইত পৰ্বতে লোকসকলে শশ্য নৈবেদ্য, ধূ-ধূনা, বস্তুবোৰ, শশ্যৰ দশম ভাগ, নতুন দ্বাক্ষাৰস, আৰু তেল, লেবীয়া সকলৰ নামেৰে, আৰু পুৰোহিত সকলৰ বৰঙনিৰ বাবে বৰ্খা হৈছিল। ৬ কিন্তু এই সকলো ঘটনাৰ সময়ত মই যিবুচালেমত নাছিলোঁ। কাৰণ বাবিলৰ বজা অৰ্তক্ষত্ৰ বাজতুৰ বিশ্বে বছৰত মই বজাৰ ওচৰলৈ গৈছিলোঁ। কিছুদিনৰ পাছত মই বজাৰ পৰা ছুটিৰ বাবে অনুমতি ল'লোঁ। ৭ মই যিবুচালেমলৈ ঘূৰি আহিলোঁ। ইলিয়াচীবে দৈশ্বৰৰ গৃহৰ চোতালত টোবিয়াক ভৰ্বাল দি কৰা কু-কৰ্ম মই বুজি পালোঁ। ৮ মই অতিশয় ক্ষেত্ৰিত হৈছিলোঁ, আৰু ভৰ্বালৰ পৰা টোবিয়াৰ ঘৰৰ সকলো বস্তু দলিয়াই পেলালোঁ। ৯ মই ভৰ্বালোৰে শুচি কৰিলৈ আদেশ দিলোঁ, আৰু সেই ঠাইলৈ দৈশ্বৰৰ গৃহৰ বস্তুবোৰ, শশ্য নৈবেদ্যৰ বস্তুবোৰ আৰু ধূ-ধূনা পুনৰ আনি থলোঁ। ১০ মই জানিবলৈ পালোঁ যে, লেবীয়া সকলৰ বাবে নিযুক্ত কৰা অংশ তেওঁলোকৰ ভগাই দিয়া নাছিল। সেয়ে তেওঁলোকে মন্দিৰ ত্যাগ কৰি প্ৰতিজনে নিজৰ নিজৰ পথাবলৈ যাবলৈ খৰেৰ কৰিলৈ। কাম কৰা গায়ক সকলেও সেইদৰে কৰিলৈ। ১১ তেওঁয়া মই কৰ্মচাৰী সকলৰ সৈতে বিবাদ কৰি ক'লো, “দৈশ্বৰৰ গৃহ কিয় অৱহেলা কৰা হৈছে?” পাছত মই তেওঁলোকক পোটাই আনি প্ৰতিজনক নিজ নিজ পদত স্থাপন কৰিলোঁ। ১২ তেওঁয়া সকলো যিহুনী লোকে শশ্য, নতুন দ্বাক্ষাৰসৰ, আৰু তেলৰ দশমভাগ ভৰ্বাললৈ আনিলো। ১৩ মই দেলোম্যাপা পুৰোহিত, চাদোক অধ্যাপক, আৰু লেবীয়া সকলৰ পৰা পদায়ক ভৰ্বাল ঘৰৰ কোশাধ্যক্ষ নিযুক্ত কৰিলোঁ। তেওঁলোকৰ পাছত মত্তোয়া পুত্ৰ জুকৰ, জুকৰৰ পুত্ৰ হাননক কোশাধ্যক্ষ পালোঁ; কাৰণ তেওঁলোকে বিশ্বাসযোগী বুলি গণিত হৈছিল। তেওঁলোকৰ সহযোগী সকলৰ যোগান ধৰিবলৈ বস্তু ভগাই দিয়াই তেওঁলোকৰ কাম আছিল। ১৪ হে মোৰ দৈশ্বৰ, এই বিশয়ে মোক সৌৰৱণ কৰক; আৰু মোৰ দৈশ্বৰৰ গৃহৰ অৰ্থে কৰা উত্তম কাৰ্যৰোৰ মচি নেপেলোৰ। ১৫ সেই দিনবোৰত মই যিহুদাৰ লোকসকলক বিশ্বাম-বাৰে দ্বাক্ষাণ্ডি পেৰা, শশ্যৰ ডাঙুৰি আনি গাধত বোজাই দিয়া, আৰু বিশ্বাম-বাৰে দ্বাক্ষাণ্ডি পেৰা দ্বন্দ্বাদ আৰু ডিমুৰুণ্ডি আনিলো। ১৬ যিবুচালেমত বাস কৰা তৰৰ পৰা আহা লোকসকলে মাছ আৰু সকলো বিশ্বাসযোগী বুলি গণিত হৈছিল। ১৭ নেহেমিয়া আৰু নগৰৰ লোকসকলক সেইবোৰ লেবীয়া কৰিছিল।

তেতিয়া মই যিহুদাৰ প্ৰধান লোকসকলৰ লগত বিবাদ কৰি তেওঁলোকক ক'লো, “আপোনালোকে যে বিশ্রাম-বাৰ অপবিত্ৰ কৰি, এইবোৰ কি কুকৰ্ম কৰিবছে? ১৪ আপোনালোকৰ পিতৃ সকলে এইদৰে কৰা নাছিল নে? আৰু আমাৰ ঈশ্বৰে জানো আমাৰ আৰু এই নগৰৰ ওপৰত এইবোৰ দুৰ্দশা ঘটোৱা নাছিল নে? তথাপিও আপোনালোকে বিশ্রাম-বাৰ অপবিত্ৰ কৰি ইহুয়েলৰ ওপৰৰে ক্ষেত্ৰাধিক পুনৰ অধিকতকে আনিব খুজিছে?” ১৯ বিশ্রাম-বাৰ আগোৱেই আঙ্কাৰ হোৱাৰ লগে লগে যিৰুচালেমৰ দুৱাৰবোৰ বন্ধ কৰিবলৈ আৰু বিশ্রাম-বাৰ শ্ৰেণী নোহোৱালৈকে দুৱাৰবোৰ খুলি নিদিবলৈ মই আদেশ দিলোঁ। বিশ্রাম-বাৰে কোনো বোজা ভিতৰলৈ যেন অনা নহয়, এই কাৰণে মই মোৰ কিছুমান দাসক দুৱাৰত নিযুক্তি কৰিলোঁ। ২০ তাতে বৰ্ণিক সকল আৰু সকলোৰিধ বস্তু বিক্ৰী কৰা সকল এবাৰ, দুৱাৰ যিৰুচালেমৰ বাহিৰত থাকিল। ২১ কিন্তু মই তেওঁলোকক সাৰধান কৰিলোঁ, “আপোনালোকে কিয়া দেৱালৰ বাহিৰত তম্ভ তৰিছে? যদি আপোনালোকে এইদৰে পুনৰ কৰে, তেনেহলে মই আপোনালোকক শাস্তি দিম!” সেই সময়ৰ পৰাই তেওঁলোক বিশ্রাম-বাৰে অহা নাছিল। ২২ তাৰ পাছত বিশ্রামবাৰ পৰিত্ব কৰিবলৈ লেবীয়া সকল নিজকে নিজে শুচি কৰি আহি দুৱাৰবোৰ বৰখিবলৈ মই আদেশ দিলোঁ। হে মোৰ ঈশ্বৰ, এই বিষয়তো মোক সেঁৰৰণ কৰক; মোক দয়া কৰক আৰু আপোনাৰ নিয়ম অনুসাৰে মোলৈ কৃপা কৰক। ২৩ সেই দিনবোৰত মই দেখিবলৈ পালোঁ যে, যিহুদী লোকসকলে, অচদেদীয়া, অয়োনীয়া, আৰু মোৱাবীয়া মহিলাক বিয়া কৰিছিল। ২৪ তেওঁলোকৰ আধা সংখ্যক সন্তানে অচদেদীয়া ভাষা কয়, কিন্তু তেওঁলোকে ইহুৰ ভাষা ক'ব নাজানে। নিজৰ নিজৰ জাতিৰ ভাষা অনুসাৰে কথা কয়। ২৫ তাতে মই তেওঁলোকৰ লগত বিবাদ কৰিলোঁ আৰু তেওঁলোকক শাও দিলোঁ। তেওঁলোকৰ কিছুমান লোকক কোৰাই তেওঁলোকৰ চুলি চিঙিলোঁ। মই তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ নামেৰে শপত দি কলোঁ, “আপোনালোকে আপোনালোকৰ ছোৱালীক তেওঁলোকৰ পুৱাল বিয়া নিদিব, আৰু আপোলোকৰ পুৱাল বা নিজৰ বাবেও তেওঁলোকৰ ছোৱালীক বিয়া কৰাই নানিব!” ২৬ ইহুয়েলৰ বজা চলোমনে এই মহিলা সকলৰ কাৰণেই জানো পাপ কৰা নাছিল? অনেক দেশৰ মাজত তেওঁৰ নিচিনা কেননো বজা নাছিল; আৰু তেওঁ নিজৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰিয়পাত্ৰ আছিল। ঈশ্বৰে তেওঁক গোটেই ইহুয়েলৰ ওপৰত বজা পাতিছিল, তথাপি বিদেশী ভাৰ্যাই তেওঁকো পাপ কৰালো। ২৭ তেনেহলে বিদেশী মহিলা বিয়া কৰাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে আনুগতাহীন কাৰ্য কৰি আৰু সকলো কু-কাৰ্য কৰি আমি আপোলোকৰ কথা শুনিম নে? ২৮ ইলিয়াচীৰ প্ৰধান পুৰোহিতৰ পুত্ৰ যোয়াদা, যোয়াদাৰ এজন পুত্ৰ হোৱোগীয়া চনবল্লটৰ জোঁৱায়েক আছিল। সেই কাৰণে মই শাৰীৰিকভাৱে মোৰ সন্মুখৰ পৰা আতৰ কৰিলোঁ। ২৯ হে মোৰ ঈশ্বৰ, তেওঁলোকক সেঁৰৰণ কৰক; কাৰণ তেওঁলোকে পুৰোহিত পদ, পুৰোহিত-পদৰ আৰু লেবীয়া সকলৰ নিয়ম কুলাধিত কৰিলোঁ। ৩০ সেই কাৰণে মই সকলো বিদেশী বস্ত্ৰ পৰা তেওঁলোকক শুচি কৰিলোঁ, আৰু প্ৰতিজনৰ কাৰ্য অনুসাৰে পুৰোহিত আৰু লেবীয়া সকলৰ দায়িত্ব সু-দৃঢ় কৰিলোঁ। ৩১ নিৰূপিত সময়ত খৰি আৰু ফলৰ আগ ভাগ দান দিলোঁ। হে মোৰ ঈশ্বৰ, মঙ্গলৰ আৰ্থে মোক সোঁৰৰণ কৰক।

এস্তার

১ বজা অহচেবেৰোচ দিনত (বজা অহচেবেৰোচে ভাৰতবৰ্ষৰ পৰা কুচ দেশলৈকে এশ সাতাইশ খন প্ৰদেশৰ ওপৰত বাজত কৰিছিল); ২ সেই সময়ত, বজা অহচেবেৰোচে চূন বাজপ্ৰসাদত নিজৰ বাজসিহসনত বছিল। তেওঁৰ বাজতৰ তৃতীয় বছৰত তেওঁৰ সকলো কৰ্মচাৰী আৰু দাসৰ বাবে তেওঁ ভোজ পাতিলে। পাৰস্য আৰু মাদিয়াৰ সৈন্য, উচ্চ পদবীধাৰী লোক, আৰু প্ৰদেশৰ অধ্যক্ষ সকল তেওঁৰ আগত উপস্থিত হ'ল। ৪ তেওঁ অনেক দিন, অৰ্থাৎ এশ আশী দিনলৈকে নিজৰ প্ৰতাপান্বিত বাজ্যৰ প্ৰেৰ্য্য, আৰু উৎকৃষ্ট মহাজ্ঞৰ গোৰৰ দেখুৱালৈ। ৫ সেই দিনবোৰ যেতিয়া সম্পূৰ্ণ হ'ল, তেওঁতাৰ বজাই সাত দিনলৈকে ভোজ দিলো। চূনৰ বাজ-কেণ্ঠত উপস্থিত হোৱা সুৰু কি বৰ সকলো প্ৰজাৰ কাৰণে তেওঁ ভোজ দিলো। এই ভোজ বাজ-গৃহৰ বাগিছৰ পৰ্মৰে সজোৱা হৈছিল। ৬ বাগিছৰ চোতাল ঘন বগা আৰু বেঙ্গীয়া কপাহী পৰ্মৰে সজোৱা হৈছিল। পাৰস্যবোৰ মিহি শণ সুতা আৰু বঙ্গ-বেঙ্গেনা বৰগীয়া বচিৰে মৰৰ শিলৰ খুটাট লগোৱা বুপৰ আভৃতত বকা আছিল। ইয়াত বিচিত্ৰ চানেকৰে ঢান শিলেৰে বন্ধা পদ পথ, মৰৰ শিল, মুকুতা আৰু চেপেটা শিলাখণ্ডত সোগৱা আৰু বুপৰ আসনবোৰ আছিল। ৭ তেওঁলোকক সোগৱা পিয়ালত পান কৰোঁ হৈছিল। প্ৰতিটো পিয়ালা তুলনাহীন আছিল। বজাৰ মহত্বতৰ কাৰণে অধিক বাজকীয়া দাক্ষাৰস তেওঁলোকক দিয়া হৈছিল। ৮ তেওঁলোকে বিধি অনুসাৰে দাক্ষাৰস পান কৰিছিল, “দাক্ষাৰস পান কৰাটো বাধ্যতা মূলক নাছিল।” কাৰণ যাৰ যি ইচ্ছা, তেওঁ সেই দৰে মেন কৰিব পাৰে, সেই বাবে বজাই তেওঁৰ বাজপ্ৰসাদৰ কৰ্মচাৰী সকলক আজা দিলু। ৯ বাণী বঢ়ীয়েও অহচেবেৰোচৰ বাজপ্ৰসাদত মহিলা সকলৰ বাবে ভোজ দিলো। ১০ সগুম দিনৰ দিনা বজাই দাক্ষাৰস পান কৰি প্ৰফুল্লিত হৈ আছিল, আৰু তেওঁ মহুম, বিজথা, হৰ্বেনা, বিগথা, অৰগথা, জেথৰ, আৰু কৰ্কচক (বজা অহচেবেৰোচৰ আগত পৰিচৰ্যা কৰা এই সাত জন কৰ্মচাৰী), ১১ বাণী বঢ়ীক তেওঁৰ বাজমুকুটৰ সৈতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ কলে। তেওঁ লোকসকলক আৰু কৰ্মচাৰী সকলক বাণীৰ মৌন্দৰ্য দেখুৱাৰ বিচাৰিছিল, কাৰণ তেওঁৰ মুখমণ্ডল অতি আৰক্ষৰ্যী আছিল। ১২ কিন্তু কৰ্মচাৰী সকলৰ দ্বাৰাই বজাই তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ দিয়া আজাৰ বাণী বঢ়ীয়ে মানিবলৈ অসম্যত হ'ল। তাতে বজাই ক্ৰোধাহিত হ'ল, আৰু তেওঁৰ অন্তৰে ওচৰলৈ আনিবলৈ কলে। তেওঁ লোকসকলক আৰু কৰ্মচাৰী সকলক বাণীৰ মৌন্দৰ্যকে বন্দী কৰি লৈ গৈছিল, তেওঁলোকৰ লগত যি লোকসকলক বন্দী কৰি লৈ গৈছিল। ১৩ তাৰ পাছত বজাই জানীলোক আৰু যি সকলো সময়ৰ মূল্য বুজে তেওঁলোকৰ লগত আলোচনা কৰিলো, (কিয়নো বিচাৰ আৰু ব্যৱহাৰ জনা সকলৈ বজাই সেইদৰে কৰে)। ১৪ সেই সময়ত তেওঁৰ অতি ঘনিষ্ঠ পাৰস্য আৰু মাদিয়াৰ সাত জন কোৰৰ এওঁলোক: কৰ্চনা, চেথৰ, অদমথা, তচীচ, মেৰচ, মৰ্চনা, আৰু মৰুকণ এওঁলোকৰ বজাৰ ওচৰলৈ যোৱাৰ অধিকাৰ আছিল, আৰু তেওঁলোকে বাজ্যৰ ভিতৰত উচ্চখাপৰ কাৰ্যালয় স্থাপন কৰিছিল। ১৫ বাণী বঢ়ীয়ে কৰ্মচাৰীৰ দ্বাৰাই পঠোৱা, বজা অহচেবেৰোচৰ আজা অমান্য কৰিছিল। সেয়ে বিধি অনুসাৰে বাণী বঢ়ীয়ে প্ৰতি কি কৰা হ'ব?” ১৬ তেওঁতাৰ মুকুণে বজা আৰু কৰ্মচাৰী সকলৰ উপস্থিতি ক'লে, “বাণী বঢ়ীয়ে যে কেৰল মহাজ্ঞৰ বিবুদ্ধে অপৰাধ কৰিলে, এনে নহয়; কিন্তু সকলো কৰ্মচাৰী, আৰু অহচেবেৰোচৰ বজাৰ প্ৰদেশত থকা সকলো লোকৰ বিবুদ্ধে অপৰাধ কৰিলে। ১৭ কাৰণ বাণীৰ এই কাৰ্যৰ বিষয়ে সকলো মহিলা জত হ'ব। ইয়াৰ বাবে মহিলা সকলৈ নিজৰ স্বামীক সেইদৰেই তৃতীয় জান কৰিব। মহিলা সকলেক ক'ব, ‘অহচেবেৰোচৰ বজাই বাণী বঢ়ীক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ আজা দিলু, কিন্তু তেওঁ অজা অমান্য কৰিছিল।’ ১৮ বাণীৰ এই কৰ্মৰ বিষয়ে পাৰস্য আৰু মাদিয়াৰ ভদ্ৰ মহিলা সকলে শুনি সেই দিনটো অতিক্রম নোহোৱাৰ আগতে বজা আৰু কৰ্মচাৰী সকলক সেইদৰে ক'ব। সেয়ে এই কথা বহুত অপমান আৰু ক্ৰোধৰ বিষয় হ'ব। ১৯ যদি এই কথাই মহাজ্ঞৰ সন্তুষ্ট কৰে, তেনেহেলে ‘বাণী বঢ়ী অহচেবেৰোচৰ বজাৰ ওচৰলৈ পুনৰ আহিবলৈ নাপৰা’; এই বজা আজা আপোনাৰ মুখৰ পৰা ওলাওক, আৰু ইয়াৰ মেন লৱ-চৰ নহয়। এই কাৰণে ইয়াক পাৰস্য আৰু মাদিয়া সকলৰ বিধিত লিখা

হওক। তাৰ পাছত মহাবাজে তেওঁৰ বাণীপদ তেওঁতকৈ উত্তম মহিলা এগৰাকীক দিয়ক। ২০ মহাবাজে দিয়া আজা যেতিয়া তেওঁৰ বাজ্যৰ সকলো ফালে ঘোষণা কৰা যাব, তেওঁতাৰ সুৰু কি বৰ সকলো মহিলাই নিজৰ নিজৰ স্বামীক সন্ধান কৰিব।” ২১ তেওঁতাৰ এই কথাত বজা আৰু প্ৰধান লোকসকল সন্তুষ্ট হ'ল; আৰু বজাই মুকুণে দিয়া প্ৰস্তাৱৰ দৰেই কৰিলো। ২২ তেওঁ সকলো বাজকীয়া প্ৰদেশলৈ প্ৰতিখন প্ৰদেশৰ নিজৰ আখাৰ অনুসাৰে আৰু প্ৰত্যেক লোকলৈ তেওঁলোকৰ ভাষা অনুসাৰে চিঠি পঠিয়ালৈ। বজাই আজা দিলৈ যে, প্ৰতিজন পুৰুষ নিজৰ নিজৰ ঘৰৰ মূৰবী হওক। এই আজা প্ৰত্যেক লোকৰ নিজৰ নিজৰ ভাষাত দিয়া হৈছিল।

২ এই সকলো ঘটনাৰ পাছত, বজা অহচেবেৰোচৰ ক্ৰোধ শান্ত হ'ল, তাৰ পাছত তেওঁ বাণীৰ বঢ়ী, আৰু তেওঁ কৰা কাৰ্যৰ বয়ে চিতা কৰিলো। তেওঁ বাণীৰ বিৰুদ্ধে দিয়া আজাৰ বিষয়েও চিতা কৰিলো। ২৩ তেওঁতাৰ বজাৰ পৰিচৰ্যা কৰা যুৱক জনে তেওঁক ক'লে, “মহাজ্ঞৰ বাবে সুন্দৰী যুৱতী কুমাৰী বিচাৰ কৰা হওক। ৩ মহাবাজে নিজৰ বাজ্যৰ সকলো প্ৰদেশত বিষয়া সকলক নিযুক্ত কৰক। যাতে তেওঁলোকে সকলো ফালৰ পৰা সুন্দৰী যুৱতী কুমাৰী চূনৰ বাজ-প্ৰসাদৰ অস্তপুৰৱে আনি গোটাৰ পাৰে। বজাৰ কৰ্মচাৰী নপুংসক হেগয় মহিলা সকলৰ দায়িত্বত আছিল। তেওঁৰ তত্ত্বাধানত সুন্দৰী কুমাৰী সকলক বৰ্ধা হওক; আৰু হোয়ে তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ প্ৰসাদনৰে দিয়ক। ৪ যি গৰাকী যুৱতীয়ে মহাজ্ঞক সন্তুষ্ট কৰিব, সেই গৰাকী যুৱতীয়েই রঞ্জীৰ স্থানত বাণী হওক।” এই পৰামৰ্শত বজাই সন্তুষ্ট হৈ সেই দৰেই কৰিলো। ৫ সেই সময়ত মৰ্দখ্য নামেৰে চূন বাজপ্ৰসাদত এজন যিহুদী লোক আছিল। তেওঁৰ পিতৃ যায়ীৰ, যায়ীৰ পিতৃ চিমীৰী, আৰু চিমীৰীৰ পিতৃ কীচ আছিল। কীচ এজন বিন্যামীনীয়া লোক আছিল। ৬ বালিব বজা নবৃদ্ধদণ্ডেৰে বন্দী কৰি নিয়া যিহুদাৰ বজা যকনিয়াৰ লগত যি লোকসকলক বন্দী কৰি লৈ গৈছিল, তেওঁলোকৰ লগত যি বৰচালেমৰ পৰা মৰ্দখ্যকোৰ বন্দী কৰি লৈ গৈছিল। ৭ মৰ্দখ্যয়ে নিজৰ দদায়েক জীয়েক হদছাক অৰ্থাৎ ইষ্টেৰক প্ৰতিপালন কৰিছিল; কাৰণ তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃ নাছিল। সেই যুৱতীৰ দেহৰ গঠন সুন্দৰ আৰু বাহ্যিক বুপ আকৰণীয় আছিল। মৰ্দখ্যয়ে তেওঁক নিজৰ ছোৱালীৰ দৰে প্ৰতিপালন কৰিছিল। ৮ বজাৰ আদেশ আৰু নিৰ্দেশ ঘোষণা কৰাৰ পাছত, চূন বাজপ্ৰসাদলৈ আনেক যুৱতীক আনা হৈছিল। তেওঁলোকক নপুংসক হেগয়ৰ তত্ত্বাধানত বৰ্ধা হৈছিল। তেওঁলোকে ইষ্টেৰকোৱা বাজপ্ৰসাদলৈ আনি, মহিলাক তত্ত্বাধান লোৱা হেগয়ৰ অধীনত বাখিছিল। ৯ ইষ্টেৰে হেগয়ক সন্তুষ্ট কৰি তেওঁৰ অনুগ্ৰহ লাভ কৰিলো। লগে লগে তেওঁ ইষ্টেৰক প্ৰসাদন আৰু তেওঁৰ ভাগৰ খাদ্য দিলো। বাজপ্ৰসাদৰ পৰা সাত গৰাকী দাসী তেওঁৰ বাবে নিযুক্ত কৰিলো, আৰু দাসী সকলৰ সৈতে তেওঁক মহিলা গৃহৰ উত্তম ঠাইলৈ স্থানত কৰিলো। ১০ ইষ্টেৰে নিজৰ লোকসকলৰ বা সম্পৰ্কীয় সকলৰ বিষয়ে কাকো কোকো নাছিল, কাৰণ মৰ্দখ্যয়ে তেওঁক সেই কথা ক'বলৈ নিয়ে কৰিছিল। ১১ ইষ্টেৰ কেমে দৰে আছে, আৰু তেওঁলৈ কি কৰা হ'ব, সেই কথা জানিবলৈ মৰ্দখ্যয়ে প্ৰতিদিনে মহিলা গৃহৰ বাহিৰত থকা চেতালেদি অহা যোৱা কৰিছিল। ১২ বজা অহচেবেৰোচ ওচৰলৈ কেৰল মহাজ্ঞৰ পৰা পান কৰিবলৈ আহিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ১৩ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ১৪ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ১৫ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ১৬ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ১৭ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ১৮ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ১৯ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ২০ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ২১ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ২২ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ২৩ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ২৪ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ২৫ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ২৬ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ২৭ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ২৮ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ২৯ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৩০ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৩১ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৩২ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৩৩ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৩৪ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৩৫ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৩৬ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৩৭ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৩৮ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৩৯ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৪০ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৪১ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৪২ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৪৩ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৪৪ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৪৫ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৪৬ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৪৭ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৪৮ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৪৯ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৫০ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৫১ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৫২ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৫৩ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৫৪ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৫৫ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৫৬ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৫৭ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৫৮ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৫৯ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৬০ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৬১ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৬২ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৬৩ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৬৪ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৬৫ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৬৬ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৬৭ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৬৮ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৬৯ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৭০ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৭১ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৭২ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৭৩ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৭৪ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৭৫ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৭৬ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৭৭ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৭৮ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৭৯ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৮০ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৮১ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৮২ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৮৩ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৮৪ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৮৫ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৮৬ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৮৭ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৮৮ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৮৯ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৯০ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৯১ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৯২ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৯৩ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৯৪ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৯৫ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৯৬ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৯৭ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৯৮ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ৯৯ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ১০০ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ১০১ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ১০২ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ১০৩ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ১০৪ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ১০৫ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ১০৬ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰা পান কৰিবলৈ আনিবলৈ কৰিলো। ১০৭ তেওঁতাৰ বিষয়ে পৰ

করা বন্তৰ বাহিৰে তেওঁ আন একো নুখুজিলে। ইষ্টেৰক দেখা সকলোৰে পৰা তেওঁ দয়া লাভ কৰিলে। ১৬ বজা অহচৰেৰোচৰ বাজপ্ৰসাদলৈ তেওঁৰ বাজতৰ সমগ্ৰ বছৰৰ দশম মাহ টেটেৰে ইষ্টেৰক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা হৈছিল। ১৭ বজাই আন সকলো মহিলাতকৈ ইষ্টেৰক বহুত ভাল পালে, আৰু আনসকলো কুমাৰীতকৈ তেওঁ বজাৰ দৃষ্টিত অধিক মৰম আৰু অনুগ্ৰহ পালে। সেয়ে বজাই তেওঁৰ মূৰত বাজমুকুট দি রঞ্জীৰ পদত তেওঁক বাণী পালিলে। ১৮ তাৰ পাছত বজাই তেওঁৰ সকলো কৰ্মচাৰী আৰু দাস সকলৰ বাবে “ইষ্টেৰৰ তোজ” বুলি এটা ডাঙৰ ভোজ দিলে; আৰু সকলো প্ৰদেশৰ কৰ বেহাই দিবলৈ অনুমতি দিলে। তেওঁ বাজকীয় দামশীলতা অনুসৰে উপহাৰো দিলে। ১৯ ইতীব্যৱৰ কুমাৰী সকল গোট খোৱাৰ সময়ত মৰ্দখয়ে বাজ-দুৱাৰত বহি আছিল। ২০ মৰ্দখয়ৰ নিৰ্দেশ অনুসৰে সেই সময়লৈকে ইষ্টেৰে নিজৰ সম্পৰ্কীয় বা লোকসকলৰ বিষয়ে কাকো কোৱা নাছিল। ইষ্টেৰে মৰ্দখয়ৰ ওচৰত প্ৰতিপালিত হোৱা সময়ত যি দৰে তেওঁৰ পৰামৰ্শ মানি চলিছিল সেই দৰে এতিয়াও চলি আছে। ২১ মৰ্দখয়ৰ বাজ-দুৱাৰত বহি থকা দিন বোৱত বজাৰ কৰ্মচাৰী বিগঘন আৰু তৈৰচ নামেৰে দুজন দূৰীয়ে খৎ কৰি আৰু চিএৰি বজা অহচৰেৰোচৰ অনিষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলে। ২২ সেই কথা মৰ্দখয়ে যেতিয়া গম পালে, তেওঁয়া তেওঁ বাণী ইষ্টেৰক জনালে। ইষ্টেৰে মৰ্দখয়ৰ হৈ বজাক সেই কথা ক'লে। ২৩ সেই কথা বিচাৰ কৰি সতা বুলি প্ৰমাণিত হোৱাৰ পাছত, তেওঁলোক দুয়োকো ফাঁচিকৃত ফাঁচি দিয়া হল। সেই কথা বজাৰ সাকাতে বংশৱালীত লিপিদণ্ড কৰা হল।

৩ এই ঘটনাৰ পাছত, বজা অহচৰেৰোচে আগাগীয়া হয়দাখাৰ পুত্ৰ হামনক উন্নত কৰি উচ্চ পদত প্ৰতিষ্ঠিত কৰিলে, আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলো কৰ্মচাৰীৰ ওপৰত তেওঁক ক্ষমতা দিলে। ২ বাজ-দুৱাৰত থকা বজাৰ দাস সকলে হামনৰ আগত আঠুকাটি প্ৰণিপাত কৰিছিল; কাৰণ বজাই তেওঁলোক সেইদেৰে কৰিবলৈ আজা দিছিল। কিন্তু মৰ্দখয়ে আঠু নাকাটিছিল আৰু প্ৰণিপাতো নকৰিছিল। ৩ তাৰ পাছত বাজদুৱাৰত থকা বজাৰ দাস সকলে মৰ্দখয়ৰ ক'লে, “আপুনি কিয় বজাৰ আজা পালন কৰা নাই?” ৪ এইদেৰে প্ৰতিদিনে তেওঁক কোৱাৰ পাছতো তেওঁ তেওঁলোকৰ দৰী মানিবলৈ অমান্তি হল। তাতে তেওঁলোকে মৰ্দখয়ৰ কথা একেদেৰে থাকিব নে নাই সেই কথা জানিবলৈ তেওঁলোকে হামনক এই বিষয়ত জনালে। কাৰণ মৰ্দখয় যে এজন যিহুদী লোক, সেই বিষয়ে তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল। ৫ হামনে যেতিয়া দেখিলে যে, মৰ্দখয়ে তেওঁৰ আগত আঠু লোৱা নাই আৰু প্ৰণিপাতো কৰা নাই, তেওঁয়া তেওঁ ক্ষেত্ৰে পৰিপূৰ্ণ হল। ৬ তেওঁ কেৱল মৰ্দখয়ৰ বধ কৰা কথাত অপমান বোধ কৰিলে। কাৰণ বজাৰ দাস সকলে মৰ্দখয় কোন লোক সকলৰ পৰা আহিছিল সেই কথা তেওঁক কৈছিল। সেয়ে হামনে বজা অহচৰেৰোচৰ সমগ্ৰ বাজত থকা মৰ্দখয়ৰ যিহুদী লোকসকলক সম্পূৰ্ণৰূপে ধৰ্ম কৰিব বিচাৰিলে। ৭ প্ৰথম মাহত (নীচান মাহত) বজা অহচৰেৰোচৰ বাজতৰ দাদশ বছৰত, হামনৰ আগত দাদশ মাহলৈকে (অদৰ মাহত) ক্ৰম অনুসৰে প্ৰতিদিনৰ আৰু প্ৰত্যোক মাহৰ বাবে পূৰ অৰ্থাৎ চিঠি খেলোৱা হল। ৮ তাৰ পাছত হামনে বজা অহচৰেৰোচৰ ক'লে, “আপোনাৰ বাজাৰৰ সকলো প্ৰদেশৰ মাজত কিছুমান লোক ছিম-ভিন্ন হৈ বিভিন্ন স্থানত আছে। তেওঁলোকৰ বিধি আন লোকসকলৰ পৰা পৃথক; আৰু তেওঁলোকে বজাৰ বিধি পালন নকৰে। সেয়ে তেওঁলোকৰ বজাই থাকিবলৈ দিয়া উচিত নহয়। ৯ যদি বজাৰ দৃষ্টিত ভাল দেখে, তেমেহলে তেওঁলোকৰ বধ কৰিবলৈ আদেশ দিয়া হওক; তাতে মই বাজ- ভাবলত বাখিবৰ অৰ্থে বজাৰ ব্যৱসায়ৰ তত্ত্ববৰ্ধানত থকা বাজ-কৰ্মচাৰী সকলৰ হাতত দহ-হাজাৰ কিন্তু বৃপ্ত দিম।” ১০ তেওঁয়া বজাই নিজৰ হাতৰ পৰা মোঢ়ৰ মৰা আঠুটি সোলাকাই যিহুদী সকলৰ শক্তি আগাগীয়া হয়দাখাৰ পুত্ৰ হামনক দিলে। ১১ বজাই হামনক ক'লে, “আপোনাক আৰু আপোনাৰ লোকসকলক যাতে ধন ঘৰাই দিয়া হয়, সেই বিষয়ে মই লক্ষ্য কৰিম। আপুনি যি ইচ্ছা কৰে, এই ধনেৰে কৰিব পাৰিব।” ১২ তাৰ পাছত প্ৰথম মাহৰ তেওঁ দিনৰ দিনা বজাৰ লিখক সকলক মাতি পঠিওৱা হল। সেই দিনা হামনে দিয়া আজ্ঞা অনুসৰে যি সকল লোক সকলো প্ৰদেশৰ ওপৰত

আৰু বিভিন্ন লোকৰ দেশাধ্যক্ষ, আৰু সকলো লোকৰ কৰ্মচাৰী সকলক, প্ৰত্যেক প্ৰদেশৰ নিজৰ আৰখৰ, আৰু প্ৰত্যেক লোকৰ নিজৰ ভাষা অনুসৰে পত্ৰ লিখিবলৈ আৰু বজাৰ আৰুটিৰে মোহৰ মাৰিবলৈ দিয়া হল। ১৩ একে দিনতে দাদশ মাহৰ (অদৰ মাহত) তেৰ দিনৰ দিনা যুৱকৰ পৰা বৰ্দ্ধলৈকে, লৰা-ছোৱালী আৰু মহিলাৰ সৈতে সকলো যিহুদী লোকক সংহাৰ, বধ, আৰু ধৰ্ম কৰা হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ সম্পত্তি লুট কৰা হ'ব, এই বুলি লিখি পত্ৰখন ডাকোৱালৰ দাবাই বজাৰ সকলো প্ৰদেশলৈ পঠাই দিয়া হল। ১৪ সেই দিনৰ বাবে সকলো লোক যেন যুগ্মত হয়, সেয়ে প্ৰত্যেক প্ৰদেশত হৰুম জাৰি কৰিবলৈ আৰু সকলো লোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰিবলৈ, সেই পত্ৰ বিলাই দিলে। সেই আজ্ঞা চূচন বাজপ্ৰসাদতো বিলোৱা হ'ল। তাৰ পাছত বজা আৰু হামনে দ্ৰাক্ষৰস পান কৰিবলৈ বহিল, কিন্তু চূচন নগৰত হ'লে বিক্ষেপ হ'ল।

৪ মৰ্দখয়ে এই সকলো ঘটনাৰ কথা জানিবলৈ পাই নিজৰ কাপোৰ ফালিলে, আৰু চটক কাপোৰ পিঙ্কি ছাঁই সমিন নগৰৰ মাজলৈ গৈ বেদনাবে চিএৰি চিএৰি কান্দিব ধৰিবলৈ। ২ তেওঁ কেৱল বাজ-দুৱালৈকে হেণ্গল; কাৰণ চটক কাপোৰ পিঙ্কি কোনো এজনকো বাজদুৱাৰত সোমাৰ দিয়া হোৱা নাছিল। ৩ প্ৰত্যেক প্ৰদেশৰ যিবোৰ ঠাইত বজাৰ সেই আদেশ আৰু আজ্ঞা পালে, সেই সকলো ঠাইত যিহুদী লোকসকলৰ মাজত মহাশোক, লঘোন, ক্ৰন্দন আৰু বিলাপ হ'ল। তেওঁলোকৰ মাজৰ অনেক লোকে চটক কাপোৰ পিঙ্কি ছাঁইৰ ওপৰত শুই পৰিল। ৪ ইষ্টেৰৰ আলপেচান ধৰা যুৱতী আৰু তেওঁৰ নপুংসক দাস সকলে যেতিয়া তেওঁৰ ওচৰলৈ আছি সেই কথা ক'লে, তেওঁয়া বাণীয়ে মনত অতিশয় বেজাৰ পালে। তেওঁ মৰ্দখয়ৰ বাবে কাপোৰ দি পঢ়িয়ালে (যাতে মৰ্দখয়ে চটক কাপোৰ খুলি সেই কাপোৰ পিঙ্কিৰ পাবে) কিন্তু তেওঁ সেইবোৰ গ্ৰহণ নকৰিলে। ৫ তেওঁয়া ইষ্টেৰ তেওঁক পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ বজাই নিযুক্ত কৰা হথাক নামৰ এজন বাজ-নপুংসকক মাতি পঠিয়ালে। তেওঁক মৰ্দখয়ৰ লগত কি ঘটিছিল আৰু তাৰ মানে কি সেই বিষয়ে জানিবলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ যাবলৈ আজ্ঞা দিলে। ৬ সেয়ে হথাকে বাজদুৱাৰ সম্মুখৰ নগৰৰ চকলৈ গৈ মৰ্দখয়ক ল'গ ধৰিলে। ৭ তেওঁয়া মৰ্দখয়ৰ নিজৰ লগত যি ঘটিছিল, আৰু যিহুদী লোকসকলক বধ কৰিবলৈ হামনে যি পৰিমাণৰ বৃপ্ত বাজত্বৰালত দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে, সেই সকলো বিষয় তেওঁক ক'লে। ৮ ইছন্দী সকলৰ বিনাশৰ বাবে যি আজ্ঞা পত্ৰ চূচনত বিলোৱা হৈছিল, তাৰ এখন নকলো তেওঁক দিলে; যাতে সেই পত্ৰ নকল ইষ্টেৰক দেখুৱাৰ পাবে আৰু সেই বিষয়ে তেওঁক জনাবে ক'লে, তেওঁ সকলো কথা ইষ্টেৰক জনালে। ১০ তেওঁয়া ইষ্টেৰে হথাকৰ লগত কথা পালিলে। তেওঁক মৰ্দখয়ৰ ওচৰলৈ উভতি যাবলৈ ক'লে, ১১ ইষ্টেৰে হথাক ক'লে, “বজাৰ দাস সকল আৰু বজাৰ প্ৰদেশৰ সকলো লোকেই জানে যে, পুৰুষ বা মহিলাই হওক, বজাৰ ইন্তলাকে যাবে, তেওঁক কাৰণে কেৱল এটাই বিধান আছে যে, তেওঁক অৱশ্যেই মৃত্যু দণ্ড হ'ব, কেৱল যি জনলৈ বজাই সোামায় বাজদণ্ড ডালি মেলি দিয়ে, সেই জনেহে জীয়াই থাকিব পাবে। আজি ত্ৰিশ দিন হ'ল, মই বজাৰ ওচৰলৈ যাবলৈ আদেশ পোৱা নাই।” ১২ সেয়ে ইষ্টেৰৰ এই কথা হাথকে মৰ্দখয়ৰ জনালে। ১৩ তেওঁয়া মৰ্দখয়ৰ ইষ্টেৰলৈ সেই বাৰ্তা পুনৰ ঘূৰাই পঠালে: “যিহুদী লোকসকলৰ মাজৰ তুমি বাজপ্ৰসাদত থকাৰ বাবে তুমি যে বক্ষা পৰা, তেমেহলে নাভাৰিব।

১৪ যদি কৰিবলৈ আৰু পৰামৰ্শ দিলে, তেমেহলে নাভাৰিব। ১৫ তেওঁয়া ইষ্টেৰে মৰ্দখয়ৰ ইষ্টেৰলৈ এই উভতি দিপঠালে, ১৬ “আপুনি যাওক; আৰু চূচনত বাস কৰা সকলো যিহুদী লোকসকলক একগোট কৰক। আংপোনালোক মোৰ কাৰণে লঘোন

দিয়ে। তিনি দিন তিনি বাতি একো পান নকরিব নাইবা ভোজন নকরিব। মই আৰু মোৰ যুৱতী দাস সকলেও সেই একেদৰে লয়েন দিম। তাৰ পাছত যদিও এই কাৰ্য নিয়মৰ বিবুকে হয়, তথাপি মই বজাৰ ওচৰলৈ যাম। যদি বিনষ্ট হ'ব লগে তেনেহলে মই হ'ম।” ১৭ মৰ্দখয়ে ইষ্টেৰে তেওঁক কোৱাৰ দৰে কৰিবলৈ গ'ল।

৫ তিনি দিনৰ পাছত, বাণী ইষ্টেৰে বাজবন্ত পিঙি বাজপ্ৰসাদৰ বাজগৃহত থকা ভিতৰ চোতাল সন্মুখত থিয়ে হল। সেই সময়ত বজাই বাজগৃহৰ প্ৰবেশ স্থানৰ ফালে মুখ কৰি বাজ সিংহসনত বহি আছিল। ২ বজাই যেতিয়া চোতালত থিয়ে হোৱা বাণী ইষ্টেৰক দেখা পালে, তেতিয়া তেওঁৰ ইষ্টেৰে প্ৰতি ঘৰম লালিল; আৰু বজাই নিজৰ হাতত থকা সোণাময় দণ্ডলি বাণী ইষ্টেৰে ফালে মেলি দিলে। সেয়ে ইষ্টেৰে ওচৰ চাপি সোণাময় দণ্ডলিৰ আগ ভাগ চুলি। ৩ তাৰ পাছত বজাই তেওঁক ক'লে, “বাণী ইষ্টেৰ, তোমাক কি লাগে? তোমার কি প্ৰাৰ্থনা আছে কোৱা? যদি তোমাক মোৰ বজাৰ আধা অংশও লাগে, তথাপিও তোমাক দিয়া হ'ব।” ৪ তেতিয়া ইষ্টেৰে উত্তৰ দিলে, “যদি বজাই ভাল দেখে, তেনেহলে আপোনাৰ বাবে মই যুগ্মত কৰা ভোজলৈ আপুনি আৰু হামন আজি আহিব।” ৫ তেতিয়া বজাই আজ্ঞা দিলে, “বাণী ইষ্টেৰে কোৱাৰ দৰে কৰিবলৈ হামনক মেগাই মতি আনা হওক।” সেয়ে বজা আৰু হামন ইষ্টেৰে যুগ্মত কৰা ভোজলৈ গ'ল। ৬ ভোজত যেতিয়া দ্বাক্ষাৰস বাবি দিয়া হল, তেতিয়া বজাই ইষ্টেৰক সুধিলে, “তোমাৰ আবেদন কি? তোমাৰ বাবে সেই আবেদন গ্ৰহণ কৰা হ'ব; আৰু তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা কি? বাজৰ আধা অংশও যদি তোমাক লাগে, তেনেহলে তাক সিদ্ধ কৰা হ'ব।” ৭ তেতিয়া ইষ্টেৰে উত্তৰ দি ক'লে, “মোৰ আবেদন আৰু মোৰ প্ৰাৰ্থনা এই, ৮ মই যদি বজাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, আৰু মোৰ নিবেদন ও প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰি সিদ্ধ কৰিবলৈ যদি বজাই ভাল দেখে, তেনেহলে মই আপোনালোকৰ অৰ্থে কাইলৈ যি ভোজ যুগ্মত কৰিম, সেই ভোজলৈ আপুনি আৰু হামন পুনৰ আহিব। মই বজাৰৰ প্ৰশ্ৰুত উত্তৰ কাইলৈহে দিম।” ৯ সেই দিন হামন আনন্দ আৰু সন্তুষ্ট মনেৰে বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল। কিন্তু হামনে যেতিয়া মৰ্দখয়ক বাজদুৱাৰত বহি থকা দেখা পালে, তেতিয়াও মৰ্দখয়ে হামনৰ আগত থিয়ে নহল বা লৱচৰো নহল। তাতে হামনে মৰ্দখয়ৰ ওপৰত ক্ৰোধেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল। ১০ তথাপি, হামনে নিজকে নিয়ান্ত্ৰিত কৰি বাখিলে, আৰু নিজৰ ঘৰলৈ গুঁটি গ'ল। তেওঁ তেওঁৰ ভাৰ্যা জেৰচৰ সৈতে তেওঁৰ বন্ধু সকলক একত্ৰিত হ'বলৈ মতি পঢ়িয়ালে। ১১ হামনে তেওঁলোকৰ আগত নিজৰ প্ৰশ্ৰৰ্ব প্ৰতাপ আৰু তেওঁৰ পুৰৱ সংখ্য অধিক এই কথা তেওঁলোক ক'লে; আৰু বজাই কি দৰে তেওঁৰ সকলো কৰ্মচাৰী আৰু দাসতকে তেওঁক ওখ পদ দিলে; এই সকলো কথা তেওঁলোকৰ আগত বৰ্বনা কৰি ক'লে। ১২ হামনে ক'লে, “এনেকি বাণী ইষ্টেৰে যুগ্মত কৰা ভোজত যাবলৈ বজাৰ লগত মোৰ বাহিৰে আন কাকো নিমন্ত্ৰণ দিয়া নাছিল। আৰু আহা কালিও ভোজত বজাৰ লগত যাবলৈ মই বাণী ইষ্টেৰে দ্বাৰাই নিমন্ত্ৰণ পাইছোঁ।” ১৩ তথাপি মই বাজদুৱাৰত বহি থকা যিহৰী মৰ্দখয়ক যেতিয়া দেখা পাওঁ, তেতিয়া এই সকলোতো মোৰ একো মূল্য নাই যেন মই উপলক্ষি কৰোঁ।” ১৪ পাছত তেওঁৰ ভাৰ্যা জেৰচ আৰু তেওঁৰ বন্ধু সকলে তেওঁক ক'লে, “পঞ্চশৰ হাত দীঘল এডাল ফাঁচি-কাৰ্ট যুগ্মত কৰক; যাতে আপুনি কাইলৈ ৰাতিপুৰাই বজাৰ আগত নিবেদন কৰি মৰ্দখয়ক সেই কাৰ্যালতত ফাঁচি দিব পাৰে। তাৰ পাছত আপুনি আনন্দ মনেৰে বজাৰ লগত ভোজত যাব।” তেতিয়া হামনে সেই কথাত সন্তুষ্ট হ'ল আৰু তেওঁ ফাঁচি-কাৰ্ট নিৰ্মাণ কৰালে।

৬ সেই বাতি বজাই টোপনি যাব নোৱাৰিলে। বজাই তেওঁৰ বাজত্বৰ সময়ত ঘটা ঘটনাৱলীৰ কাৰ্য-বিৱৰণী আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে; আৰু তেওঁলোকে উচ্চ-স্বৰে বজাৰ আগত তাক পাঠ কৰিলে। ২ সেই কাৰ্য-বিৱৰণীত লিখা আনুসাৰে এই কথা গ'ম পোৱা গ'ল যে, বাজ-নপুংসক বিগথন আৰু তেৰচ নামেৰে দুজন প্ৰেৰণ দুৱাৰৰ দুৱাৰীয়ে বজা অহচৰেৰোচৰ ক্ষতি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা বিষয়তো এই মৰ্দখয়েই বজাৰক জনাইছিল। ৩ পাছত বজাই সুধিলে, “মৰ্দখয়ে কৰা এই কাৰ্যৰ বাবে

তেওঁক কি সন্মান বা স্বীকৃতি প্ৰদান কৰা হৈছিল? তাৰ পাছত বজাৰ পৰিচৰ্যা কৰা যুৱক দাস সকলে তেওঁক ক'লে, “তেওঁৰ বাবে একো কৰা হোৱা নাই।” ৪ বজাই সুধিলে, “চোতালত কোন আছে? সেই সময়ত বজাৰ আগত নিবেদন কৰি নিজে যুগ্মত কৰা ফাঁচি কাৰ্ট মৰ্দখয়ক ফাঁচি দিবলৈ বাজগৃহৰ বাহিৰ চোতালত হামন সোমাইছিল। ৫ বজাৰ দাস সকলে তেওঁক ক'লে, “হামন চোতালত থিয়ে হৈ আছে।” তাতে বজাই ক'লে, “তেওঁক ভিতৰলৈ আহিব দিয়া।” ৬ হামন যেতিয়া ভিতৰলৈ সোমাল, তেতিয়া বজাই তেওঁক ক'লে, “বজাই যি জনক সন্মান দিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁলৈ কি কৰা উচিত?” হামনে মনেত ভাবিলে, মোতকৈ বেছি বজাই আন কাক সন্মান দিবলৈ ইচ্ছা কৰিব? ৭ সেয়ে হামনে বজাৰক ক'লে, “বজাই যি জনক সন্মান দিবলৈ ইচ্ছা কৰে, প্ৰজা বজাই যি জনক সন্মান দিবলৈ ইচ্ছা কৰে, ৮ তেওঁৰ বাবে যি বন্ধু বজাই পৰিধান কৰে সেই বাজকীয়াৰ বন্ধু দিয়া যাওক, আৰু বাজকীয়া মুকুটৰ সৈতে যি ঘোৰাবত বজা উঠে, সেই ঘোৰা দিয়া যাওক। ৯ তাৰ পাছত সেই বন্ধু আৰু ঘোৰা বজাৰ বিশেষ প্ৰধান কৰ্মচাৰী সকলৰ মাজৰ এজনৰ হাতত গতাই দিয়া হওক; আৰু বজাই যি জনক সন্মান দিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁক সেই বাজ-বন্ধু পিঙোৱা হওক। পাছত তেওঁক সেই ঘোৰাবত তুলি নগৰৰ মাজৰ পথেৰে লৈ যাবলৈ তেওঁলোকক কোৱা হওক। তেওঁৰ আগে এই কথা ঘোষণা কৰা হওক যে, “বজাই যি জনক সন্মান দিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁলৈ এইদৰে কৰা হ'ব।” ১০ তেতিয়া বজাই হামনক সন্মান দিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁলৈ বেগাই আহাঁ, তুমি বাজ-বন্ধু আৰু ঘোৱা লোৱা, আৰু তুমি কোৱাৰ দৰে বাজদুৱাৰত বহি থকা যিহৰী মৰ্দখয়লৈ সেই দৰেই কৰা। তুমি কোৱা কথাপ্ৰ এটা কথাও ঝটি নকৰিবো।” ১১ তেতিয়া হামনে সেই বাজ-বন্ধু আৰু ঘোৱা ল'লে, আৰু মৰ্দখয়ক বন্ধু পিঙোৱা ঘোৰাবত মাজেৰে ফুৰাবলে। তেওঁ মৰ্দখয়ৰ আগে আগে এই কথা ঘোষণা কৰিলে যে, “বজাই যি জনক সন্মান দিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁলৈ এইদৰে কৰা হ'ব।” ১২ তাৰ পাছত মৰ্দখয় বাজ-দুৱাৰল উলটি গ'ল। কিন্তু হামনে শোক কৰি কাপোৰেৰে মুৰ ঢাকি নিজৰ ঘৰলৈ বেগাই গ'ল। ১৩ হামনে তেওঁৰ ভাৰ্যা জেৰচক আৰু তেওঁৰ সকলো বন্ধুক তেওঁলৈ ঘটা সকলো কথা ক'লে। তেতিয়া তেওঁৰ যি সকল লোক জনাব বাবে জনাজত আছিল, তেওঁলোক আৰু তেওঁৰ ভাৰ্যা জেৰচে তেওঁক ক'লে, “যি মৰ্দখয়ৰ আগত আপোনাব সন্মান মান হ'ব ধৰিছে, সেই মৰ্দখয় যদি যিহৰী বংশৰ লোক হয়, তেনেহলে আপুনি কেতিয়াও তেওঁক জয় কৰিব নোৱাৰিব, তেওঁৰ আগত আপোনাব নিষ্চয় সৰ্বনাশ হ'ব।” ১৪ তেওঁলোকে তেওঁৰ লগত কথা পাতি থাকোতেই বাজ-নপুংসক সকল আহি উগছিত হ'ল; আৰু বাণী ইষ্টেৰে যুগ্মত কৰা ভোজলৈ হামনক লৈ যাবলৈ খৰধৰ কৰিলে।

৭ তাৰ পাছত বজা আৰু হামনে বাণী ইষ্টেৰে ভোজলৈ গ'ল। ২ দিয়ায় দিনা তেওঁলোকে যেতিয়া দ্বাক্ষাৰস বাকি দি আছিল, তেতিয়া বজাই ইষ্টেৰে পুনৰ সুধিলে, “বাণী ইষ্টেৰে, তোমাৰ নিবেদন কি? তাক তোমালৈ কৰা হ'ব।” তোমাৰ অনুৰোধ কি? যদি বাজৰ আধা অংশও তোমাক লাগে তাক দিয়া হ'ব।” ৩ তেতিয়া বাণী ইষ্টেৰে উত্তৰ দি ক'লে, “মই যদি বজাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, আৰু যদি আপুনি ভোজলৈ তেওঁক জয় কৰিব নোৱাৰিব, তেওঁৰ আগত আপোনাব নিষ্চয় সৰ্বনাশ হ'ব।” ৪ তেওঁলোকে তেওঁৰ লগত কথা পাতি থাকোতেই বাজ-নপুংসক সকল আহি উগছিত হ'ল; আৰু বাণী ইষ্টেৰে যুগ্মত কৰা ভোজলৈ হামনক লৈ যাবলৈ খৰধৰ কৰিলে।

আহিল। সেই সময়ত ইষ্টেরে বহা আসনত হামন পরি আছিল। রজাই ক'লে, “এই বাস্তিয়ে মোৰ গৃহত মোৰ সন্মুখত বাণীক বলাত্কাৰ কৰিব খুজিচে নেকি? এই কথা বজাৰ মুখৰ পৰা লোৱাৰ লগে লগে দেসসকলে হামনৰ মুখ ঢাকি ধৰিলো। ৯ পাছত বজাৰ পৰিচৰ্যা কৰা হৰ্মোনা নামেৰে এজন নগুসকে ক'লে, “যি মৰ্দখয়ে বজাৰ পক্ষে হিজনক সহাদ দিছিল, তেওঁৰ বাবে হামনে যুগ্মত কৰা পঞ্চাশ হাত দীঘল ফাঁচি কাঠ্টডাল হামনৰ ঘৰত পোতা আছে।” বজাৰ ক'লে, “সেই কাঠ'ৰ ওপৰতে ইয়াক ফাঁচি দিয়া হওক।” ১০ তাতে মৰ্দখয়ৰ বাবে হামনে যুগ্মত কৰা ফাঁচি কাঠ্টত হামনক ফাঁচি দিয়া হ'ল। তাৰ পাছতহৈ বজাৰ ক্ষেত্ৰ শাস্ত হ'ল।

৮ সেই দিনা বজা অছবেৰোচে বাণী ইষ্টেৰক যিহুদী সকলৰ শক্তি
হামনৰ সা-সম্পত্তি দিলো। যিহেতু ইষ্টেৰে মৰ্দখয়ৰ লগত তেওঁৰ
সম্পর্ক কি, সেই বিষয়ে বজাৰ জনাইছিল। সেয়ে মৰ্দখয়ে বজাৰ পৰিচৰ্যা
কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলো। ২ তেওঁয়া বজাৰ ইহামনৰ পৰা ঘূৰাই লোৱা
নিজৰ মোহৰ মৰা আঙ্গীটি সোলোক ইহ মৰ্দখয়ক দিলো। ইষ্টেৰে হামনৰ
আঞ্চলিক সম্পত্তিৰ দায়িত্ব মৰ্দখয়ক নিযুক্ত কৰিলো। ৩ পাছত ইষ্টেৰে
পুনৰ বজাৰ লগত কথা পাতিলো। তেওঁ বজাৰ চৰণত পৰি কুন্দন কৰিলো;
আৰু অগণীয়া হামনে কৰিব খোজা অমসল, যিহুদী লোক সকলৰ বিৰুদ্ধে
তেওঁ কৰা কল্পনা নিবাৰণ কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁৰ আগত মিনতি কৰিলো। ৪
তাতে বজাৰ ইষ্টেৰে ফলালৈ সোণালী বাজদণ্ড ডাল মেলি দিলো, আৰু
ইষ্টেৰে উঠি বজাৰ আগত থিয়ে হ'ল। ৫ ইষ্টেৰে ক'লে, “যদি বজাৰ ভাল
দেখে; আৰু মই তেওঁৰ দৃষ্টত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ। মই যদি বজাৰক সন্তুষ্ট
কৰিব পাৰিছো; আৰু এই কাৰ্য যদি বজাৰ ই উচিত বুলি তাবে, তেনহেলৈ
অগণীয়া হ্যন্দাথাৰ পুত্ৰ হামনে, বজাৰ আটাই প্ৰদেশত থকা যিহুদী
লোক সকলক ধৰণস কৰিবৰ অৰ্থে লিখা পত্ৰবেৰ বাতিল কৰিবলৈ বজাৰ ই
লিখিত আজ্ঞা দিয়ক। ৬ কাৰণ মোৰ লোক সকলক দুৰ্বোগত পৰি থকা
দেখি মই কেনেকৈ সহ্য কৰিম? নিজৰ সম্পৰ্কীয়া লোকসকলৰ বিনাশ
দেখি মই কেনেকৈ সহি থাকিম?” ৭ তেওঁয়া বজা অছবেৰোচে বাণী
ইষ্টেৰে আৰু যিহুদী মৰ্দখয়ক ক'লে, “চোৱা, মই ইষ্টেৰক হামনৰ সা-
সম্পত্তি দিলোঁ, আৰু হামনক ফাঁচি কাঠ্টত ফাঁচি দিয়া হ'ল, কাৰণ সি
ইছুদী লোকসকলক বিনাশ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল। ৮ এতিয়া যিহুদী
লোকসকলৰ অৰ্থে বজাৰ নামেৰে আন এটা আজ্ঞা পত্ৰ লিখা হওক;
আৰু বজাৰ আঙ্গীটোৱে তাত মোহৰ মৰা হওক। কাৰণ বজাৰ নামেৰে
ইতিমধ্যে লিখা, আৰু বজাৰ আঙ্গীটোৱে মোহৰ মৰা পত্ৰ কেতিয়াও বাতিল
হ'ব নোৱাৰে।” ৯ তাৰ পাছত তৃতীয়া মাহৰ তেইশ দিনৰ দিনা বাজ লিখক
সকলক মতা হৈছিল। মৰ্দখয়ে যিহুদী লোকসকলৰ বিষয়ে চিন্তা কৰি
তেওঁ নিজৰ সকলো ক্ষমতাৰে আজ্ঞা পত্ৰ লিখিবলৈ দিছিল। তাৰতৰবৰ্ষৰ
পৰা কুচ দেলোকে এশ সাতাইশ খন প্ৰদেশ, প্ৰত্যেক প্ৰদেশৰ আখৰ
আৰু প্ৰত্যেক জাতিৰ ভাষা অনুসৰে প্ৰদেশৰ দেশাধ্যক্ষ আৰু কৰ্মচাৰী
সকললৈ; আৰু প্ৰত্যেক প্ৰদেশ অনুসৰে তেওঁলোকৰ নিজৰ আখৰ আৰু
প্ৰত্যেক লোকৰ ভাষা অনুসৰে তেওঁলোকৰ নিজৰ আখৰে আজ্ঞা পত্ৰ
লিখা হৈছিল। ইছুদী লোকসকললৈ তেওঁলোকৰ নিজৰ আখৰ আৰু তামাৰে
লিখা হৈছিল। ১০ মৰ্দখয়ে এই পত্ৰ বজা অছবেৰোচে নামেৰে লিখি
তাত বজাৰ আঙ্গীটোৱে মোহৰ মৰিছিল। বজা অশুপালৰ প্ৰতিষ্ঠানৰ পৰা
বজা-কাৰ্য্যত ব্যৱহাৰ কৰা বৈশী ঘোৰাত সংবাদবাহক সকলৰ দ্বাৰাই সেই
কাগজ পত্ৰবেৰ পঞ্চায়ই দিয়া হ'ল। ১১ এই পত্ৰত প্ৰত্যেক নগৰত থকা
যিহুদী লোক সকলক বজা অছবেৰোচে একলগ হৈ সমবেত হৰবলৈ,
আৰু নিজৰ প্রাণ বৰ্ষা কৰিবৰ বাবে স্থিৰ হৈ থাকিবলৈ আদেশ দিছিল।
যি কোনো লোক বা প্ৰদেশৰ পৰা অন্তৰ্ধাৰী দলে তেওঁলোকক আক্ৰমণ
কৰিলে, ইছুদী লোকসকলে তেওঁলোকৰ ম'ৰা-ছোৱালী আৰু মহিলা সকলৰ
সৈতে তেওঁলোকৰ ধৰণ, বধ আৰু বিনষ্ট কৰিব পাৰিব; আৰু তেওঁলোকৰ
সম্পত্তি লুট কৰিব পাৰিব। এই বুলি সেই পত্ৰত বজাৰ প্ৰত্যেক নগৰত
থকা ইছুদী লোক সকলক অনুমতি দিছিল। ১২ বজা অছবেৰোচে
অধীনত থকা সকলো প্ৰদেশলৈ ইয়াক কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ কোৱা হ'ল,
সেয়া আছিল দ্বাদশ মাহৰ তৰে তাৰিখ, অৰ্থাৎ অদৰ মাহৰ তৰে তাৰিখ।

১৩ সকলো লোকলৈ এই আজ্ঞা, বিধান স্বৰূপে জাৰি কৰি জনসাধাৰণৰ
মাজত প্ৰকশ কৰিবলৈ সেই পত্ৰ নকল যুগ্মত কৰা হৈছিল; যাতে সেই
দিনা যিহুদী লোকসকলে তেওঁলোকৰ শক্রক প্ৰতিশাখা লংলৈ যুগ্মত হৈ
থাকে। ১৪ তাতে বজা-কাৰ্য্যত ব্যৱহাৰ হোৱা বেগী ঘোৰাত সংবাদবাহক
সকলে উঠি বেগাই বজাৰ সেই পত্ৰ বিলাবলৈ গৈগচিল; আৰু সেই আজ্ঞা
পত্ৰ চুচন বজাপ্ৰসাদতো জাৰি কৰা হৈছিল। ১৫ তাৰ পাছত মৰ্দখয়ে নীলা
আৰু বেগোনা বৰণীয়া সুতাৰে বনোৱা এটা চোলা পিঙি বজাৰ সন্মুখৰ পৰা
আতিৰি গ'ল। চুচন নগৰত লোক সকলে জয়-ধৰ্মি কৰি আনন্দ কৰিলো।
১৬ যিহুদী লোকসকলে লংলৈ অনুভৱ কৰিলো। আৰু তেওঁলোকে আনন্দ,
উল্লাস আৰু পৌৰ কৰিলো। ১৭ প্ৰত্যেক প্ৰদেশত আৰু প্ৰত্যেক নগৰৰ
যি যি ঠাইত বজাৰ সেই আজ্ঞা পত্ৰ পালে, সেই সকলো ঠাইত যিহুদী
লোকসকলৰ মাজত আনন্দ, উল্লাস, ভোজ আৰু পৰিত্ৰ দিন হ'ল। সেই
দেশৰ বিভিন্ন জাতিৰ লোক সকলৰ মাজতৰ বহুতো লোক ইছুদী হ'ল;
কাৰণ তেওঁলোকে ইছুদী লোকৰ প্ৰতি ভয় কৰিছিল।

৯ পাছত অদৰ নামেৰে দ্বাদশ মাহৰ তৰে দিনৰ দিনা, বজাৰ বিধান
আৰু আজ্ঞা সিদ্ধ হ'বলৈ আছিল। সেই দিনা যিহুদী লোক সকলৰ
শক্রবৰোচে তেওঁলোকৰ ওপৰত জয় কৰিবলৈ আশা কৰি আছিল, কিন্তু
ইয়াৰ বিপৰীতে যিহুদী লোকসকলক ঘৃণা কৰা লোক সকলৰ ওপৰত
ইছুদীসকলে জয় লাভ কৰিলো। ২ যি সকলে তেওঁলোকৰ অমঙ্গলৰ
চেষ্টা কৰিব, তেওঁলোকক যাতে যিহুদী লোকসকলে প্ৰতিৰোধ কৰিব
পাৰে; সেই বাবে যিহুদী লোকসকল বজা অছবেৰোচে প্ৰতিখন প্ৰদেশত
নিজৰ নিজৰ নগৰত গোট খাইছিল। তেওঁলোকৰ প্ৰতি লোকসকলৰ
ভয় জন্মছিল, যাৰ বাবে লোকসকলে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে থিয়ে হ'ব
নোৱাৰিলো। ৩ প্ৰদেশ বোৰ সকলো কৰ্মচাৰী, প্ৰদেশৰ দেশাধ্যক্ষ,
দেশাধ্যক্ষ সকল, আৰু বজা-কাৰ্য্যকৰী সকলে যিহুদী লোকসকলক সহায়
কৰিছিল; কাৰণ মৰ্দখয়ৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ ভয় জন্মছিল। ৪ মৰ্দখয়
বজা-গৃহৰ মাজত মহান হৈ পৰিছিল। তেওঁৰ যথাপৰ সকলো প্ৰদেশলৈ
প্ৰসাৰিত হৈছিল আৰু এইদেৱে মৰ্দখয় ক্ৰমে অতিশয় মহান হৈ গৈছিল। ৫
যিহুদী লোকসকলে তেওঁলোকৰ শক্রবৰোচক তৰোৱালোৰে আঘাত কৰি,
তেওঁলোকক বধ আৰু ধৰণস কৰিলো। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ঘৃণা কৰা
সকললৈ যি দৰে কৰিবলৈ ইচ্ছা আছিল, সেই দৰে কৰিলো। ৬ চুচন
বজাকেঁত যিহুদী লোকসকলে পাঁচশ লোকক বধ আৰু ধৰণস কৰিলো।
৭ তেওঁলোকে বধ কৰা লোকসকল এওঁলোক: পচনদাখা, দলফোন,
অস্পথা, ৮ পোৰাথা, আদলিয়া, অৰীদাথা, ৯ পৰ্মতা, অৰীচয়, অৰীদয়,
আৰু বয়জাথা। ১০ যিহুদী সকলৰ শক্তি হ্যন্দাথাৰ পুত্ৰ হামনৰ এই
দহ জন পুত্ৰক তেওঁলোকে বধ কৰিলো; কিন্তু তেওঁলোকে তাৰ একো
বস্ত লুট নকৰিলো। ১১ সেই দিনা যি সকলক চুচন বজাকেঁত বধ কৰা
হ'ল, তেওঁলোকৰ সংখ্যা বজাৰ জনোৱা হ'ল। ১২ বজাৰ বাণী ইষ্টেৰক
ক'লে, “যিহুদী লোকসকলে চুচন নগৰত হামনৰ দহ জন পুত্ৰৰ সৈতে
পাঁচশ লোকক বধ কৰিলো। তেনহেলৈ আজিব দহৰ কাটলৈয়া কৰিবলৈ চুচনত
থকা যিহুদী লোকমাজত দিয়া হওক; আৰু হামনৰ দহ জন পুত্ৰৰ মৃত-
দেহবোৰ পঞ্চায়ই থোৱা হওক।” ১৩ ইষ্টেৰে ক'লে, “স্বাদি বজাৰ দৃষ্টিত ভাল
দেখে কৰা হ'ব। তোমাৰ বিৰামানা আছে? তোমাৰ বাবে তাকো
প্ৰহণ কৰা হ'ব।” ১৪ ইষ্টেৰে ক'লে, “যিহুদী লোকসকলে চুচনত থকা যিহুদী
সকলক অনুমতি দিয়া হওক; আৰু হামনৰ দহ জন পুত্ৰৰ মৃত-দেহবোৰ ফাঁচি
কাঠ্টত ওলমাই থোৱা হওক।” ১৫ সেয়ে বজাৰ সেই দৰে কৰিবলৈ আজ্ঞা
দিলো। সেই আজ্ঞা চুচনত জাৰি কৰা হ'ল; তাতে হামনৰ দহ জন পুত্ৰৰ
মৃত-দেহবোৰক ফাঁচি কাঠ্টত ফাঁচি দি ওলমাই থোৱা হ'ল। ১৫ চুচনত
থকা যিহুদী লোকসকলে আদৰ মাহৰ চৌক দিনৰ দিনা গোট থালে, আৰু
একত্ৰিত হৈ আছিল। চুচনত তেওঁলোকে তিনিশ লোকতকেয়ো অধিক
লোক বধ কৰিলো, কিন্তু তাৰ পৰা একো বস্ত লুট নকৰিলো। ১৬ বজাৰ
প্ৰদেশ বোৰত থকা অৱশিষ্ট যিহুদী লোকসকল গোট খাই একেলগ হৈ
তেওঁলোকৰ প্ৰাণ বৰষা কৰিবৰ বাবে থিয়ে হ'ল। তেওঁলোকে শক্রবৰোচ

পৰা সকাহ পালে; আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক ঘণ্টা কৰা লোক সকলৰ পয়সন্তৰ হাজাৰ লোকক বধ কৰিলে। কিন্তু তেওঁলোকে বধ কৰা লোক সকলৰ পৰা একো বস্তু লুট নকৰিলে। ১৭ অদৰ মাহৰ ত্ৰে দিনৰ দিনা এই সকলো কাৰ্য কৰিলে, আৰু চৌক্ষ দিনৰ দিনা তেওঁলোকে জিৰণী ল'লে। সেই দিনটো তেওঁলোকে ভোজ খোৱা আৰু আনন্দ কৰা দিন হিচাপে পালন কৰিলে। ১৮ কিন্তু চূন্তত থকা যিহুদী লোকসকলে সেই মাহৰ ত্ৰে আৰু চৌক্ষ দিনৰ দিনা গোটা খাই সমবেত হল। পোন্দৰ দিনৰ দিনাহে তেওঁলোকে জিৰণী ল'লে, আৰু সেই দিন ভোজ খোৱা আৰু আনন্দ কৰা দিন হিচাপে পালন কৰিলে। ১৯ এই কাৰণে গাঁৱত থকা যিহুদী লোকসকল যি সকলে গড় নোহোৱা নগবত বাস কৰিছিল, তেওঁলোক অদৰ মাহৰ চতুৰ্দশ দিনটো আনন্দ, ভোজ, মঙ্গল আৰু ইজনে আন জনলৈ খাদ্যৰ উপহাৰ পঠোৱা দিন স্বৰূপে পালন কৰিলে। ২০ মৰ্দখয়ে এই সকলো বৃত্তান্ত লিখিলে আৰু ৰজা অছচৰেৰোচ সকলো প্ৰদেশত থকা ওচৰৰ হওক বা দূৰৰ আটাই যিহুদী লোকলৈ পত্ৰ পঠালো। ২১ প্ৰতি বছৰে অদৰ মাহৰ চতুৰ্দশ দিন আৰু পঞ্চদশ দিন দুটা বাধ্যতামূলক ভাৱে ইহুদী লোকসকলে পালন কৰে। ২২ এই দিনতে যিহুদী লোকসকলে তেওঁলোকৰ শক্তিৰ পৰা সকাহ পাইছিল। তেওঁলোকৰ শোক আৰু বিলাপ, সেই সময়ত আনন্দ আৰু উৎসৱলৈ পৰিণত হৈছিল। সেয়ে তেওঁলোকে এই দুটা দিন ভোজ খোৱা, আনন্দ কৰা, আৰু ইজনে আন জনক খাদ্যৰ উপহাৰ পঠোৱা, আৰু দুৰীয়াক দান দিয়াৰ দিন হিচাপে পালন কৰিছিল। ২৩ মৰ্দখয়ে যিহুদী লোকসকললৈ যি কৰিবলৈ লিখিছিল, আৰু যি দৰে তেওঁলোকে আৰন্ত কৰিছিল, সেই দৰেই উৎসৱ উদয়াপন কৰি থাকিব। ২৪ সেই সময়ত সকলো যিহুদী লোকৰ শক্তি অগামীয়া হয়ন্দাথাৰ পুত্ৰ হামনে তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ অহিতে কু-কল্পনা কৰিছিল। যিহুদী সকলক সৰ্বনাশ আৰু বিনষ্ট কৰিবলৈ পুৰ খেলাইছিল (চিঠি খেলাইছিল)। ২৫ কিন্তু সেই কথা যেতিয়া ৰজাৰ ওচৰেল আছিল, তেওঁয়া রজাই পত্ৰৰ দ্বাৰা আজ্ঞা দিলে যে, হামনে যিহুদী লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে কৰা কু-কল্পনা তেওঁৰ ওপৰতে ফলিয়াৰ বাবে তেওঁক আৰু তেওঁৰ দহ জন পুত্ৰক ফাঁচি কঠিত ফাঁচি দি আঁৰি থোৱা হওক। ২৬ এই কাৰণে তেওঁলোকে পুৰ নাম অনুসাৰে সেই দুটা দিনক পুৰীয় বুলি কয়। এই পত্ৰত লিখা সকলো কথা, আৰু সেই বিষয়ে তেওঁলোকে যি দেখিছিল আৰু তেওঁলোকলৈ যি ঘটিছিল, সেই সকলোৰ কাৰণে, ২৭ যিহুদী লোকসকলে নিজৰ, আৰু তেওঁলোকৰ বংশধৰ সকলৰ, আৰু যি সকল লোক তেওঁলোকৰ লগত যোগদান কৰিছিল, সেই সকলো লোকে, সেই দুটা দিনক এটা নতুন প্ৰথা আৰু কৰ্তব্য বুলি গ্ৰহণ কৰিছিল। সেই বিষয়ে লিখা মতে আৰু নিৰূপণ কৰা সময় অনুসাৰে তেওঁলোকে প্ৰতি বছৰে সেই দুটা দিন নিৰ্দিষ্ট প্ৰণালীৰে পালন কৰিছিল। ২৮ তেওঁলোকে এই প্ৰথা যাতে কেতিয়াও পাহাৰি নায়াৰ, আৰু পুৰীয় নামেৰে সেই দুটা দিন যেন লুণ্ঠন নহয়; সেয়ে পুৰুষানুক্ৰমে প্ৰতোক প্ৰজন্ম, প্ৰতোক পৰিয়াল, প্ৰতোক প্ৰদেশ, আৰু প্ৰতোক নগৰত সেই দুটা দিন নিৰীক্ষণ কৰি পালন কৰিবলৈ যিহুদী লোকসকলে স্থিৰ কৰিলে। ২৯ তাৰ পাছত অবীহাইলৰ জীয়েক বাণী ইষ্টেৰ আৰু যিহুদী মৰ্দখয়ে সম্পূৰ্ণ ক্ষমতাৰ সৈতে পুৰীয়ৰ বিষয় নিশ্চিত কৰিবলৈ ইতীয় পত্ৰ লিখিলে। ৩০ বৰ্জা অছচৰেৰোচ বাজাৰ এশ সাতাইশ খন প্ৰদেশত থকা যিহুদী লোকসকলক নিৰাপত্তা আৰু সত্যতাৰ কামনা কৰি পত্ৰ পঠোৱা হল। ৩১ লয়োন আৰু ক্ৰন্দনৰ বিষয়ে ইহুদী মৰ্দখয় আৰু বাণী ইষ্টেৰে যিহুদী লোকসকলক আদেশ দিয়াৰ দৰে, নিৰ্মিত সময়ত পুৰীয় সেই দুটা দিন নিশ্চিত কৰিবলৈয়ো এই পত্ৰ লিখ পঠালো। ৩২ ইষ্টেৰৰ আজ্ঞা অনুসাৰে পুৰীয়ৰ বিষয়ত নিয়ম হিঁৰ কৰা হল; আৰু এই সকলোকে পুস্তকত লিখা হল।

১০ তাৰ পাছত ৰজা অছচৰেৰোচ দেশত, আৰু সমুদ্ৰৰ পাৰত থকা দেশবোৰত কৰ ধাৰ্য্য কৰিলে। ২ তেওঁৰ ক্ষমতা আৰু পৰাক্ৰমৰ সকলো কথা, ৰজাই মৰ্দখয়ক যি মহত্ত্ব দি ওখ পদত তুলিছিল, তাৰ সম্পূৰ্ণ বৃত্তান্ত মাদিয়া আৰু পাৰস্যৰ ৰজা সকলৰ ইতিহাস পৃষ্ঠকত লিখা আছে। ৩ যিহুদী মৰ্দখয় ৰজা অছচৰেৰোচ দ্বিতীয় স্থানত আছিল। যিহুদী লোক

সকলৰ মাজত তেওঁ মহৎ আছিল, আৰু তেওঁৰ অনেক যিহুদী ভাই সকলৰ মাজত জনাজাত আছিল। কিয়নো তেওঁ নিজৰ লোক সকলৰ হিত চিন্তা কৰিছিল; আৰু তেওঁলোকৰ শান্তিৰ বাবে কথা কৈছিল।

যোব

১ উচ্চ দেশত ইয়োব নামেৰে এজন ব্যক্তি আছিল। সেই ব্যক্তি সিদ্ধ, সৰল, ঈশ্বৰলৈ ভয় বাৰ্ণোত্তা, আৰু দুষ্টতাৰ পৰা আঁতিৰ থকা লোক আছিল। ২ তেওঁৰ সাত জন পুত্ৰক আৰু তিনি জনী জীয়েক আছিল। ৩ তেওঁৰ সাত হাজাৰ মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলী, তিনি হাজাৰ উট, পাঁচ শ হাল বলদ, পাঁচ শ গাধী, আৰু অতি অধিক দাস-দাসী আছিল; এই কাৰণে সেই পুৰুষ পূৰ্ব দেশৰ লোকসকলৰ মাজত সকলোতকৈ মহান আছিল। ৪ তেওঁৰ পুত্ৰকেসকলে যিদিনা যাৰ ঘৰত পাল পৰে, সেইদিন তাৰ ঘৰলৈ যায় আৰু ভোজ খায়, লাগতে মানুহ পঠাই তেওঁলোকৰ তিনি জনী ভন্দনাকেৰে তেওঁলোকৰ সৈতে ভোজন-পান কৰিবলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰে। ৫ পাছত তেওঁলোকৰ ভোজনৰ দিন উকলি গ'লে, ইয়োবে মানুহ পঠায়াই তেওঁলোকৰ পৰিত্বক কৰায়, আৰু বাতিপুৱাতে উঠি তেওঁলোকৰ সকলোৱে সংখ্যা অসমাৰে হোম-বলি দিয়ে, কাৰণ ইয়োবে কয়, “বিজানি মোৰ ল'ৰাহতে পাপ কৰি অতৰৰ পৰা ঈশ্বৰক বিদায় দিলো!” সেয়ে ইয়োবে সদায় এইদৰে কৰে। ৬ এদিন ঈশ্বৰৰ সন্তুন সকলে যিহোৰ সমৃথত যিষ্য হ'বলৈ উপস্থিত হ'ল। ৭ তাতে যিহোৰাই চয়তানক সুধিলে, “তুমি ক'ব পৰা আছিলো?” চয়তানে যিহোৱাক উত্তৰ দি ক'লে, “মই পৃথিবী ভ্ৰমণ কৰিবলৈ, আৰু তাৰ মাজত ইফালে সিফালে ফুৰি আছিলো। ৮ তেওঁয়া যিহোৱাই চয়তানক সুধিলে, “মোৰ দাস ইয়োবে তুমি মন কৰা নাই নে? কিয়নো তেওঁৰ নিচিনা সিদ্ধ, সৰল, ঈশ্বৰলৈ ভয় বাৰ্ণোত্তা, আৰু দুষ্টতাৰ পৰা আঁতিৰ থাকোতা লোক পৃথিবীত কোনো নাই; যদিও তুমি অকাৰণে তেওঁৰ সৰ্বনাশ কৰিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মোৰ প্ৰবত্তি জন্মালা, তথাপি তেওঁ এতিয়াও নিজৰ সিদ্ধতা বক্ষা কৰি আছে।” ৯ তেওঁয়া যিহোৱাই চয়তানে যিহোৱাক উত্তৰ দি ক'লে, “ছালৰ অৰ্থে ছাল, এমে কি প্ৰাপিৰ অৰ্থে মানুহে সৰ্বৰ্ষ দিব পাৰে। ১০ কিন্তু আপুনি পুনৰ এবাৰ হাত মেলি তেওঁৰ অষ্টি আৰু মাংস স্পৰ্শ কৰক; তেওঁয়া তেওঁ অৱশ্যে আপোনাৰ সাক্ষাতে আপোনাক বিদায় দিব।” ১১ তেওঁয়া যিহোৱাই চয়তানক ক'লে, “চোৱা, তেওঁ তোমাৰ হাতত আছে; কেৱল তেওঁৰ প্ৰাপিৰ বিষয়ে সাৰধান হো।” ১২ তাৰ পাছত চয়তান যিহোৱাৰ সমৃথত পৰা ওলাই গ'ল আৰু ইয়োবক আঘাত কৰিবলৈ, তেওঁয়া তেওঁৰ মূৰৰ তালুৰ পৰা তুলুলৈকে বিষ খৰ্ব উৎপন্ন হ'ল। ১৩ ফলত তেওঁ ছাইৰ মাজত বহি পৰিল আৰু এড়োখৰ খোলা লৈ নিজৰ গা চুঁচিবলৈ ধৰিলো। ১৪ পাছত তেওঁৰ তিৰোতাই তেওঁক ক'লে, “আপুনি এতিয়াও নিজৰ সিদ্ধতা বক্ষা কৰি থাকিব নে? ঈশ্বৰক বিদায় দিবক আৰু প্ৰাপত্যাগ কৰক।” ১৫ তেওঁয়া তেওঁ টাইক ক'লে, “এজনী অজনী তিৰোতাৰ দৰে তুমি কথা কৈছা। আমি ঈশ্বৰৰ পৰা মঙ্গলহে গ্ৰহণ কৰিব নে, অমঙ্গলকো জানো গ্ৰহণ নকৰিম?” এই সকলো বিষয়ত ইয়োবে নিজ ঝঁঠেৰে পাপ নকৰিলো। ১৬ পাছত এইদৰে ইয়োবলৈ ঘটা আপদবোৱাৰ কথা তেওঁৰ তিনি জন বন্ধুৰ কাগত পৰিলো। তেওঁলোক হ'ল, তেমনীয়া ইলীফজ, চুইয়া বিলদাদ আৰু নামায়ীয়া চোকৰ; তেওঁলোকে এক পৰামৰ্শ হৈ নিজ নিজ ঠাইৰ পৰা আহি তেওঁৰ লগত শোক, আৰু তেওঁক শাস্তা দিবৰ বাবে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ সিদ্ধান্ত কৰিলো। ১৭ পাছত তেওঁলোকে দূৰৈৰ পৰা চুকু তুলি চাই, তেওঁক দেখি চিনিব নোৱাৰিলো। তেওঁয়া তেওঁলোকে বৰকে চিৰঞ্জিৰি কান্দিবলৈ ধৰিলো, আৰু নিজ নিজ চোলা ফালি, মূৰৰ ওপৰলৈ বুলি শূন্যত ধূলি ছাটিয়ালো; ১৮ আৰু তেওঁলোকে সাত দিন সাত বাতি তেওঁৰ লগত মাটিতে বহি থাকিল, তেওঁক কোনো কথা এষাৰকে নকলে; কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁৰ দুখ অতি অধিক দেখিছিল।

হওক।” ২২ এইদৰে এই সকলো ঘটিল, কিন্তু ইয়োবে পাপ নকৰিলে, আৰু মূৰ্খতাপূৰ্ণভাৱে ঈশ্বৰক দোষাবোপ নকৰিলে।

২ আকো এদিন ঈশ্বৰৰ সন্তুন সকলে যিহোৱাৰ সমৃথত যিষ্য হ'বলৈ উপস্থিত হ'ল, তেওঁয়া তেওঁলোকৰ মাজত চয়তানো যিহোৱাৰ আগত যিষ্য হ'বলৈ উপস্থিত হ'ল। ৩ তেওঁয়া যিহোৱাই চয়তানক সুধিলে, “তুমি ক'ব পৰা আছিলো?” চয়তানে যিহোৱাক উত্তৰ দি ক'লে, “মই পৃথিবী ভ্ৰমণ কৰি আছিলো আৰু তাৰ মাজত ইফালে সিফালে ফুৰি আছিলো। ৪ তেওঁয়া যিহোৱাই চয়তানক সুধিলে, “মোৰ দাস ইয়োবে তুমি মন কৰা নাই নে? কিয়নো তেওঁৰ নিচিনা সিদ্ধ, সৰল, ঈশ্বৰলৈ ভয় বাৰ্ণোত্তা, আৰু দুষ্টতাৰ পৰা আঁতিৰ থাকোতা লোক পৃথিবীত কোনো নাই; যদিও তুমি অকাৰণে তেওঁৰ সৰ্বনাশ কৰিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মোৰ প্ৰবত্তি জন্মালা, তথাপি তেওঁ এতিয়াও নিজৰ সিদ্ধতা বক্ষা কৰি আছে।” ৫ তেওঁয়া যিহোৱাক উত্তৰ দি ক'লে, “ছালৰ অৰ্থে ছাল, এমে কি প্ৰাপিৰ অৰ্থে মানুহে সৰ্বৰ্ষ দিব পাৰে। ৬ কিন্তু আপুনি পুনৰ এবাৰ হাত মেলি তেওঁৰ অষ্টি আৰু মাংস স্পৰ্শ কৰক; তেওঁয়া তেওঁ অৱশ্যে আপোনাৰ সাক্ষাতে আপোনাক বিদায় দিব।” ৭ তেওঁয়া যিহোৱাই চয়তানক ক'লে, “চোৱা, তেওঁ তোমাৰ হাতত আছে; কেৱল তেওঁৰ প্ৰাপিৰ বিষয়ে সাৰধান হো।” ৮ তাৰ পাছত চয়তান যিহোৱাৰ সমৃথত পৰা ওলাই গ'ল আৰু ইয়োবক আঘাত কৰিলে, তেওঁয়া তেওঁৰ মূৰৰ তালুৰ পৰা তুলুলৈকে বিষ খৰ্ব উৎপন্ন হ'ল। ৯ ফলত তেওঁ ছাইৰ মাজত বহি পৰিল আৰু এড়োখৰ খোলা লৈ নিজৰ গা চুঁচিবলৈ ধৰিলো। ১০ পাছত তেওঁৰ তিৰোতাই তেওঁক ক'লে, “এজনী অজনী তিৰোতাৰ দৰে তুমি কথা কৈছা। আমি ঈশ্বৰৰ পৰা মঙ্গলহে গ্ৰহণ কৰিব নে, অমঙ্গলকো জানো গ্ৰহণ নকৰিম?” এই সকলো বিষয়ত ইয়োবে নিজ ঝঁঠেৰে পাপ নকৰিলো। ১১ পাছত এইদৰে ইয়োবলৈ ঘটা আপদবোৱাৰ কথা তেওঁৰ তিনি জন বন্ধুৰ কাগত পৰিলো। তেওঁলোক হ'ল, তেমনীয়া ইলীফজ, চুইয়া বিলদাদ আৰু নামায়ীয়া চোকৰ; তেওঁলোকে এক পৰামৰ্শ হৈ নিজ নিজ ঠাইৰ পৰা আহি তেওঁৰ লগত শোক, আৰু তেওঁক শাস্তা দিবৰ বাবে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ সিদ্ধান্ত কৰিলো। ১২ পাছত তেওঁলোকে দূৰৈৰ পৰা চুকু তুলি চাই, তেওঁক দেখি চিনিব নোৱাৰিলো। তেওঁয়া তেওঁলোকে বৰকে চিৰঞ্জিৰি কান্দিবলৈ ধৰিলো, আৰু নিজ নিজ চোলা ফালি, মূৰৰ ওপৰলৈ বুলি শূন্যত ধূলি ছাটিয়ালো; ১৩ আৰু তেওঁলোকে সাত দিন সাত বাতি তেওঁৰ লগত মাটিতে বহি থাকিল, তেওঁক কোনো কথা এষাৰকে নকলে; কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁৰ দুখ অতি অধিক দেখিছিল।

৩ পাছত ইয়োবে মুখ মেলি তেওঁৰ জন্ম-দিনক শাও দিলো। ২ ইয়োবে মাত লগাই ক'লে, যদিনত মোৰ জন্ম হৈছিল, সেই দিন বিনষ্ট হওক, আৰু পুত্ৰ-সন্তুন গৰ্তত স্থিত হইল তুমি তুলুলৈকে বিষ খৰ্ব উৎপন্ন হ'ল। ৩ এইদিন অদুকাৰময হওক; ঈশ্বৰে ওপৰৰ পৰা তললৈ দৃষ্টি নকৰিক আৰু তাৰ পৰা পোহৰ প্ৰকাশিত নহওক; ৪ অদুকাৰ আৰু মৃত্যুচ্ছায়াই তাক নিজৰ বুলি গ্ৰহণ কৰক; মেঘে তাক ঢাকি ধৰক; দিনক আদ্বাৰকৰোত্তা সকলোৱে তাৰ ভয় জন্মাওক। ৫ সেই বাতিক ঘোৰ নোৱাৰিলো; ৬ সেই বাতিক ঘোৰ নোৱাৰিলো; ৭ চোৱা, সেই বাতি অসাৰ্থক হওক, তাত কোনো আনন্দ-ধৰনি নহওক। ৮ দিনক শাও দিন উত্তোলোৰে তাক শাও দিয়ক; বাহুক উচ্চটাৰলৈ নিপুণ লোকসকলে তাক শাও দিয়ক। ৯ সেইদিনৰ প্ৰভাতীয়া তৰা যেন অদুকাৰ হৈয়া আছে। সেই বাতিয়ে যেন প্ৰভাতৰ কাৰণে অপেক্ষা কৰে, কিন্তু সেই প্ৰভাতৰ যেন কোনো দিন নাছে। সেইদিনৰ যেন সূৰ্যৰ প্ৰথম বশ্য কেতিয়াও নদেখেক। ১০ কিয়নো সি মোৰ মাতৃৰ গৰ্তৰ গৰ্তৰ দুৱাৰ বন্ধ নকৰিলে, আৰু মোৰ চৰুৰ পৰা ক্লেশ ঢাকি নথলে। ১১ মই কিয় গৰ্ভতে নমৰিলোঁ? উদৱৰ পৰা বাহিৰ হোৱাম্বৰে মই কিয় প্ৰাপত্যাগ নকৰিলোঁ? ১২ কোলাই মোক কিয় লালে? আৰু মই পিয়াহ খাৰলৈ স্তনে বা মোক কিয় গ্ৰহণ কৰিলে? ১৩ কিয়নো সেয়ে নোহোৱা হ'লে, মই শুই শাস্তি পালোহেঁতেন, সেয়ে নোহোৱা হ'লে, মই নিদিত হলোহেঁতেন আৰু শাস্তি পালোহেঁতেন।

১০ তেতিয়া যিসকলে নিজির কারণে ধ্বনি-স্থান নির্মাণ করিছিল, এমে বজাসকলৰ আৰু পথবীৰ মন্ত্ৰসকলৰ লগত, ১৫ অথবা সোণ থকা সেই বাজপুত্ৰ সকলৰ সৈতে থাকিব পাৰিবেহেতেন, আৰু যিসকলে নিজি নিজ ঘৰ বৰপেৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিছিল, এমে লোকসকলৰ লগত থাকি মই বিশ্বাম পালোঁহেতেন, ১৬ বা গুণ্ঠ গৰ্ভাবৰ দৰে মই একো নহলোঁহেতেন, পোহৰ দেখিবলৈ নোপোৱা সত্ত্বাব দৰে হগোঁহেতেন। ১৭ সেই ঠাইত দৃষ্টবোৰে আৰু উপদুৰ নকৰে; ভাগৰূপাই তাত জিৰণি পায়। ১৮ তাত বন্দীয়াৰসকলেও একলেগে নিৰাপদে থাকে; ক্রীতদাস সকলে কাৰ্যাধৰ্যক্ষ সকলৰ ডাবি-হৰ্মকি আৰু নুশেন। ১৯ তাত সুৰ কি বৰ সকলো একে; আৰু বন্দী তেওঁৰ গৰাকীৰ পৰা মুক্ত হয়। ২০ দৰ্তগীয়াক কিয় পোহৰ দিয়া যায়? মনত বিয়াদ পোৱাসকলক কিয় জীৱাই থাকিবলৈ দিয়া হয়? ২১ তেওঁলোকে মৃত্যুলৈ অপেক্ষা কৰে, কিন্তু সেয়ে নাহে, আৰু গুণ্ঠ ধনতকৈয়ো তাক বৰকৈ বিচাৰে। ২২ কিয় পোহৰে তেওঁলোকক অধিক উল্লাস দিয়ে, কিয় মৈদাম বিচাৰি পালে তেওঁলোকে আনন্দ কৰে? ২৩ যাৰ পথ গুণ্ঠ থাকে, আৰু সুশ্ৰে যাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিয়ে, এনে মানুহক কিয় পোহৰ দিয়া হয়? ২৪ কিয়নো মই খাবলৈ নৌপাওতেই মোৰ হৃমান্বিয়াহ আহে, আৰু মোৰ কেঁকিনি পানীৰ ধাৰৰ দৰে লোভ থাকে। ২৫ কিয়নো মই যিহকে ভয় কৰোঁ, সেয়ে মোলৈ ঘটে, আৰু যিহলৈ আশঙ্কা কৰোঁ, সেয়ে মোলৈ আহে। ২৬ মোৰ সুখ নাই, শান্তি নাই, বিশ্বামো নাই, কিন্তু দুখহে আহি থাকে।"

৪ তেতিয়া তৈনানীয়া ইলাফেজে উভর কবি ক'লে, ২ কোনোরে তোমার
লগত কথা ক'বলে আগবাটিলে, তুমি বেজাৰ পাৰা নে? কিন্তু কথা
নোকোৱাকৈ কোনে থাকিব পাৰে? ৩ চোৱা, তুমি অনেকেক শিক্ষা
দিছিলা, দুৰ্বল হাতক সবল কৰিছিলা; ৪ তোমাৰ বাকাই উজ্জি খাই
পৰিব খোজালোককো ধৰি বাখিছিল, আৰু তুমি দুৰ্বল আঁষুক সবল কৰি
বাখিছিলা। ৫ কিন্তু এতিয়া তোমালৈ এনে হোৱাৰ তুমি বেজাৰ পাইছা,
আৰু সেয়ে তোমাক স্পৰ্শ কৰাত তুমি ব্যাকুল হৈছা। ৬ ঈশ্বৰৰ প্রতি
থকা ভয়েই জানো তোমাৰ বিশ্বাসভূমি নহয়? আৰু তোমাৰ আচৰণৰ
সিদ্ধান্ত জানো তোমাৰ আশা নাই? ৭ ভাবি চোৱাচোন, নির্দেশী হৈ
কোনে কেতিয়া বিনষ্ট হৈছিল? আৰু সৰল আচৰণ কৰা সকলৰ ক'ত
সংহাৰ হৈছিল? ৮ মই দেখাত হ'লে, যিসকলে অধৰ্মৰ খেতি কৰে, আৰু
ক্ৰেশ্বৰুপ কঠিয়া সিচে, সিহঁতে সেইৰূপ শশ্য দায়; ৯ ঈশ্বৰৰ নিশ্চাসৰ
দ্বাৰাই সিহঁত বিনষ্ট হয়, আৰু তেওঁৰ কোপৰূপ প্ৰশংসনৰ দ্বাৰাই সংহাৰ
হয়। ১০ সিংহৰ গৰ্জন আৰু মৃগবাজৰ গৌঁজৰিঙি বন্ধ কৰা হয়, আৰু ডেকা
সিংহৰোৰ দাঁত ভঙা হয়। ১১ আহাৰৰ আভাৰত পশুৰাজে প্রাণত্যাগ
কৰে; সিহীৰুৰ পোৱালিবোৰ ঘাঁটন-বান হয়। ১২ এটা কথা মোলৈ শুণৰূপে
আহিল; মোৰ কাণত তাৰ ফুচুফুচিন পৰিল। ১৩ বাতি সপোন দেখোতে
যেতিয়া তাৰণা আহে, যেতিয়া সকলো মানুহ মোৰ নিন্দা যায়, ১৪ তেতিয়া
মোলৈ ভয় আৰু ক্ষেপন আহিল; সেয়ে মোৰ হাড়বোৰ জোকাৰ খুলালে। ১৫
যেতিয়া মোৰ আগেদি এক ছাঁ পৰ হৈ গল; তেতিয়া মোৰ গাৰ নোমৰোৰ
সিয়াবি উঠিল। ১৬ সেয়ে বৈৰি থাকিল, কিন্তু মই তাৰ আকৃতি নিশ্চয় কৰিব
নোৱাৰিলোঁ; এটা শুণ্ঠি মোৰ চৰুৰ আগত আছিল; মই মৃদুৰ আৰু এটা
বাণী শুনিলোঁ। ১৭ “ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে মৰ্য্য জানো শুচি হ'ব পাৰে? বা
নিজ সৃষ্টিকৰ্তাৰ সাক্ষাতে মনুয় জানো শুচি হ'ব পাৰে? ১৮ চোৱা, ঈশ্বৰে
নিজৰ দাসৰোৱাকো বিশ্বাস নকৰে, নিজ দৃতবোৰো ত্ৰুটিৰ দোষ ধৰে;
১৯ তেনেহলে যিসকলে মাটিৰ ঘৰত বাস কৰে, যিসকলৰ উৎপত্তি ধূলিত,
যিসকল পোকৰ সমূখ্যত চূৰ্ণীকৃত হয়, সেই সকলক তেওঁ আৰু কিমান
অধিক ত্ৰুটিৰ দোষ ধৰিব! ২০ প্ৰভাত আৰু সন্দিয়া কালৰ মাজত সিহঁতক
গুড়ি কৰা যায়; সিহঁত কোনোৱে মন নিদিয়াকৈ চিৰকাললৈকে বিনষ্ট হৈ
যায়। ২১ সিহঁতৰ অস্তিৰিক তথ্য-জৰীৰ জানো সোলোকোৱা নাযায়? সিহঁত
মৰে, এনে কি আজান অৰঙ্গাতেই সিহঁত মৰে?”

“এতিয়া মাতাচোন, কোনোবাই তোমাক উভর দিব নে? আৰু
পবিত্রলোকৰ মাজত তুমি কালৈ মুখ কৰিবা? ২ কিয়নো মনৰ
বেজাৰ আজনক বধ কৰে আৰ অসম্যাটি মিৰ্বাহীক হচ্ছা কৰে। ৩ মই

ନିଜେ ଅଞ୍ଚଳକ ଶିଥା ଧରା ଦେଖିଲେ, କିନ୍ତୁ ମହି ତେଣୁଙ୍ଗାଏ ତାର ବାସଥାନକ
ଶାଓ ଦିଲୋଇ । ୪ ତାର ସନ୍ତାନ ସକଳକ ବର୍ଷା କରିବିଲେ କୋଣେ ନାଥାକିଲ,
ଆରୁ ସିଂହତକ ବାଜୁଦୂରାର ଗୁଡ଼ି କରା ହଲ; ସିଂହତକ ଉନ୍ଦରା କର୍ବେତା କୋଣେ
ନାହିଁ । ୫ କୁଦ୍ରାତୁର ଲୋକେ ତାର ଶୟ ଖାଇ ପେଲାଲେ, କାଁଟିର ମାଜତ ଯି
ଶ୍ୟ ଗଜିଛିଲ, ମେୟା ତର୍କତୁର ଲୋକେ ଖାଇଛିଲ, ତେଓଲୋକର ଯି ଆଛିଲ,
ଲେଭି ଲୋକକୁଳେ ସକଳେ ଲୈ ପୋଛିଲ । ୬ କିଯିନୋ ଅମ୍ବଲ ଧୁଲି ପରା
ଉତ୍ପନ୍ନ ନହ୍ୟ, ଆରୁ ମାଟିର ପରା କ୍ରେଶ ନଗଜେ; ୭ କିନ୍ତୁ ଜୁଇର ଫିରିବିଷ୍ଟି
ଯେନେକି ଓପରାଇ ଉଡ଼ି, ତେଣେକି ମାନୁହ ଦୁଖର କାରଣେ ଜୟୋ । ୮ କିନ୍ତୁ ମହି
ହୋଇ ହାଲେ ଦେଖିଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗାଲୋହେତେନ, ଆରୁ ମୋର ଗୋଟିର ଦେଖିବା ଆଗାମ
ଉପହିତ କରିଲୋହେତେନ । ୯ ଅୟୁମଦ୍ଧାନ କରିବ ନୋରାବୀ ମହି କର୍ମ ତେଣୁ
କରେ; ଅସଂଖ୍ୟ ଅଭ୍ୟତ କାର୍ଯ୍ୟ ତେଣୁ କରେ; ୧୦ ତେଣୁ ପୃଥିଵୀର ଗ୍ରହତ ବୃଦ୍ଧି
ବସଧୟ, ଆରୁ ପ୍ରଥାବର ଓପରତ ଜଳ ନୋରାଇ ଦିଲେ; ୧୧ ତେଣୁ ନୀହଲୋକକ
ଓଖ କରେ, ଆରୁ ଶୋକାତୁର ଲୋକକଲ ଶୋଭାଗ୍ରାହିଲେ ଉନ୍ନତ ହୟ । ୧୨ ତେଣୁ
ଧୂତରୋବର କଳମା ବ୍ୟର୍ଜ କରେ; ତାତେ ସିଂହତକ ହାତେ ସିଂହତକ ଅଭିପ୍ରାୟ ସାଧନ
କରିବ ନୋରାବେ । ୧୩ ତେଣୁ ଜ୍ଞାନିଲୋକକ ସିଂହତକ ନିଜର ଚତୁରତାତ ଧରେ;
ତାତେ କୁଟିଲମନ୍ଦରୋବର କଳମା ନିଶକଲ ହେ ପରେ । ୧୪ ସିଂହତକ ଦିନମତେଇ
ଆନ୍ଦୋଳକ ଲଗ ପାଯ, ବାତିର ନିଚନ୍ଦାକେ ଦିନ-ଦୁନ୍ପରତେ ଥିପିଯାଇ ଫୁରେ । ୧୫
କିନ୍ତୁ ତେଣୁ ସିଂହତକ ମୁଖ୍ୟବୂପ ତରୋରାଲ ପରା, ଆରୁ ପରାକ୍ରମୀ ହାତର ପରା
ଦରିଦ୍ରକ ଉନ୍ଦରା କରେ । ୧୬ ଏଇଦେବ ଦୀନହିଁନେ ଆଶା ପାଯ, ଆରୁ ଅଧର୍ମରୀ
ନିଜର ମୁଖ ବସ କରେ । ୧୭ ଚୋରା, ଯି ମାନୁହକ ଦେଖିବେ ଶୁଦ୍ଧବାୟ, ମେଇ ମାନୁହ
ଧନ୍ୟ; ଏହି କାର୍ବେଣେ ତୁମି ସର୍ବର୍ଶକିତମନ ଜନର ଶାସ୍ତି ହେଯଜନ ନକରିବା । ୧୮
କିଯିନୋ ତେଣୁ ଯା ଲଗାଯ, ଆରୁ ତାକ ବାହେ; ତେଣୁ ଆୟତ କରେ, ଆରୁ ନିଜ
ହାତେରେ ତାକ ସୁଷ୍ଠ କରେ । ୧୯ ତେଣୁ ଛୟ ସଙ୍କଟର ପରା ତୋମାକ ଉନ୍ଦରା କରିବ;
ଏଣେ କି, ସାତ ସଙ୍କଟଟେ ଅମ୍ବଲେ ତୋମାକ ସ୍ପର୍ଶ କରିବ ନୋରାବି । ୨୦
ତେଣୁ ଆକାଲତ ମୃତ୍ୟୁ ପରା ତୋମାକ ମୁକ୍ତ କରିବ, ଆରୁ ଯୁଦ୍ଧତ ତରୋରାଲର
ମୁଖର ପରା ଉନ୍ଦରା କରିବ । ୨୧ ତୁମି ଜିତାବ୍ଦରୂପ ଚାବୁକର କୋବର ପରା ଲୁକାଇ
ଥାକିବା; ଆରୁ ବିନାଶ ଆହିଲେ ତୁମି ତାର ପରା ଭୟ ନାପାବା । ୨୨ ବିନାଶ ଆରୁ
ଦୂର୍ଭିକ୍ଷକ ଦେଖା ପାଲେ ତୁମି ହାହିବା, ଆରୁ ବନ୍ଦୀଯା ଜନ୍ମତ ପରା ତୁମି ଭୟ
ନାପାବା । ୨୩ କିଯିନୋ ପଥାବର ଶିଳବୋବର ଲଗତ ତୋମାର ସନ୍ଧି ହ'ବ, ଆରୁ
ବନ୍ଦୀଯା ଜନ୍ମତେ ତୋମାର ଲଗତ ଶାତତାରେ ଥାକିବ । ୨୪ ତାତେ ତୋମାର
ନିବାସ ଠାଇତ ତୁମି ବୃଜ ଲାଲେ, ଆଶାତ ବସିତ ନହବା । ୨୫ ତୋମାର ସନ୍ତାନ-
ସନ୍ତତି ଯେ ଅଧିକ ହ'ବ, ଆରୁ ତୋମାର ବଂଶ ଯେ ପୃଥିବୀତ ତ୍ରଣ ଦରେ ବାଟିବ,
ମେଇ ବିଷୟେ ତୁମି ଜାନିବିଲେ ପାବା । ୨୬ ଡାଙ୍ଗରି ଯେନେକେ ଉଚିତ ସମୟତ
ଲୈ ଯୋରା ହୟ, ତେଣେକେ ତୋମାକେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟୁଷତ ମୈଦାମଲେ ନିଯା ହ'ବ ।
୨୭ ଚୋରା, ଏଯା ଆମାର କଥା, ଆମି ବିଚେନା କରି ଇଯାକେ ନିଷ୍ଚୟ ପାଲୋ;
ଇଯାକେ ତୁମି ଶୁଣା, ଆରୁ ତୁମି ନିଜର ଭାଲାର ଆର୍ଥେ ତାକ ଗ୍ରହଣ କରା ।"

ବେଳେ ତେଣ୍ଟିବୁ ହେଲେ ଏକ ଦିନ ମୋର ବେଜାର ଜୁଖିଥିବା
ପରା ହିଲେ, ଆବୁ ତାର ଲଗତେ ଏଫାଲେ ମୋର କ୍ରେଶକୋ ଦିବ ପରା
ହିଲେ, କେନେ ଭାଲ ଆଛିଲୁ । ୩ କିଯନ୍ତୋ ମେଘେ ହୋରା ହିଲେ, ଈ ସମୁଦ୍ର
ବାଲିତକେରୋ ଗ୍ରଧର ହଲହେତେନ; ଏହି ହେତୁକେ ମୋର ବାକ୍ୟ ଅବିଚେଚନାୟତ ।
୪ କିଯନ୍ତୋ ସର୍ବର୍ଷକ୍ଷମାନ ଜନାବ ବାଗବାବେର ମୋର ଅନ୍ତରତ ସୋମାଳ, ମୋର
ଆଗେ ସେଇବୋର ବିଷ ପାନ କରିଛେ; ଶୁଶ୍ରାୟୀ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁହ ମୋର ବିବୁଦ୍ଧେ
ବେହ ପାତିଛେ । ୫ ବନ୍ଦରୀଯା ଗାଧି ଘାଁ ହିଲେ ପାଲେ ଜାନୋ ଚିଞ୍ଚରେ? ବା ଗୁରୁରେ
ଦାମ ପାଲେ ଜାନୋ ହେଲିଲାଯାଇ? ୬ ଯିବର ସୋରାଦ ନାଇ, ତାକ ଜାନୋ ଲୋଗ
ନିଦିଯାକେ ଖୋରା ଯାଯା? ବା କାମୀର ବଗା ବିଜୁଲୁରା ଅଂଶତ ଜାନୋ ଆସ୍ଵାଦ
ଆଛେ? ୭ ମୋର ପାଗେ ଯି ଯି ଚୁଲୌ ଅସମ୍ଭବ, ସେଇବୋରେଇ ମୋର ଘିଳଗଲୀଯା
ଆହାରବସ୍ତୁ ହିଲୁ । ୮ ଅମ୍ବ ମୋର ନିବେଦନ ସଫଳ ହୋରା ହିଲେ, ଆବୁ ଶୁଶ୍ରେ
ମୋର ବାଞ୍ଛନୀୟରିଥିନ ଦିଯା ହିଲେ, କେନେ ଭାଲ ଆଛିଲୁ । ୯ ଅମ୍ବ ଶୁଶ୍ରେ ଅନୁଗ୍ରହ
କରି ମୋକ ଗୁଡ଼ କରା ହିଲେ, ତେଣୁ ହାତ ମେଲି ମୋକ କାଟି ପେଲୋରା ହିଲେ,
କେମେ ଭାଲ ଆଛିଲୁ । ୧୦ ମେଘେ ହୋରା ହିଲେ ଓ ମହି ଶାସ୍ତ୍ରମା ପାଲାହେତେନ,
ଏନେ କି, ମହି ନିଦାନ୍ତ ଯାତ୍ରାତୋ ଉତ୍ତାସ କରିଲୋହେତେନ; କିଯନ୍ତୋ ମହି
ପରିବ୍ରଜନାର ବାକ୍ୟ ଅସୀକାର କରା ନାଇ । ୧୧ ମୋର ବଳନେ କି, ମହି ଯେ
ଅପେକ୍ଷା କରିବ? ଆବୁ ମୋର ଶେଷଗତି ମେ କି, ମହି ଯେ ସହି ଥାକିମ? ୧୨ ମୋର
ବଳ ଜାନୋ ଶିଳର ବଳ? ରା ମୋର ମାତ୍ର ଜାନୋ ପିଲାଜର? ୧୩ ଯାଇ

একেবাবেই উপায়হীন নহও নে? আবু বুদ্ধি-কৌশল মোৰ পৰা সমূলি দূৰ কৰা নহ'ল নে? ১৪ নিৰাশ হৈ যোৱা জনে নিজ বন্ধুৰ পৰা দয়া পাৰ লাগো; সেয়ে নহ'লে কিজিনি তেওঁ সৰ্বশক্তিমান জনাৰ ভক্তি ত্যাগ কৰিব। ১৫ মোৰ ভাইসকল পৰ্যবৰ্তৰ ভুবিৰ নিচিনা বিশ্বাসমাতক; বৈ শুকাই যোৱা ভুবিৰ নিচিনা অবিশ্বাসী। ১৬ সেইবোৰ বৰফৰ কাৰণে ঘোলা হৈ পৰে, আবু হিম সেইবোৰত লীন হৈ যায়; ১৭ কিন্তু শীতকাল হোৱামাত্ৰে সেইবোৰ লুণ্ঠ হয়, আবু গ্ৰীষ্মকালত নিজ ঠাইৰ পৰা নাইকিয়া হয়। ১৮ সেইবোৰ কামে কামে যোৱা ভ্ৰমনকৰীদলবোৰে বাট এৰি যায়, আবু মৰুপ্রাপ্তত গৈ সোমাই বিনষ্ট হয়। ১৯ তেমাৰ ভ্ৰমনকৰীদলবোৰে সেইবোৰক বিচাৰে, আবু চিবাৰ যাত্ৰাসমূহে সেইবোৰলৈ অপেক্ষা কৰে, ২০ কিন্তু তেওঁলোক আশাত বধিত হয়, তেওঁলোক সেই ঠাইলৈ গৈ হতাশ হয়। ২১ কিয়নো এতিয়া তোমালোক একো নোহোৱা; তোমালোকে আপদ দেখি ভয় পাইছা। ২২ মই জনো তোমালোকক কৈছিলোঁ যে, মোক কিছু দিয়া; তোমালোকৰ সম্পত্তিৰ পৰা মোক উপহাৰ দিয়া? ২৩ বা শক্ৰ হাতৰ পৰা মোক বৰ্ষা কৰা, নাইবা অত্যচাৰীহাতৰ হাতৰ পৰা মোক মুক্ত কৰা? ২৪ মোক শিঙ্গা দিয়া, তাতে মই নিমাতে থাকিম; আবু মোৰ ভুল কি, সেই বিষয়ে মোক বৰ্জয় দিয়া। ২৫ ন্যায় বাকু কেনে বেদনাদায়ক! কিন্তু তোমালোকৰ তৰ্ক-বিতৰ্কত কি দোষ প্ৰকাশিত হয়? ২৬ তুমি কি বাযুভূল্য কথাৰে নিৰাশজনক আচৰণ কৰিবা, নে তুমি মোক বাকোৰে আবহোন কৰাৰ পৰিকল্পনা কৰিছা? ২৭ তোমালোকে দেখোন পত্ৰহীনৰেই চিঠি খেলালাহেঁতেন, আবু নিজ বন্ধুকোৱে পৰাবৰ বস্তু কৰিলালাহেন। ২৮ এতিয়া তোমালোকে অনুগ্ৰহ কৰি মোলৈ চোৱা; কিয়নো মই নিশ্চয়ে তোমালোকৰ আগত মিছা কথা নকওঁ। ২৯ মই মিনতি কৰে, তোমালোকে পুনৰায় আৰস্ত কৰা, কোনো অন্যায় নহ'ওঁক; আকো কওঁ, পুনৰায় আৰস্ত কৰা, মোৰ ধাৰ্মিকতা এতিয়াও থিবে আছে। ৩০ মোৰ জিভাত জনো অন্যায় আছ? মোৰ জিভাই জনো চাকি চায় মন্দ বিষয়ৰ আস্থাদ ভুবিৰ নোৱাৰে?

৭ পৃথিবী জনো মানুহৰ বণ-ভূমি নহয়? তাৰ দিনবোৰ জনো বেচ খাই বন কৰা লোকৰ দিনৰ নিচিনা নহয়? ২ সন্ধিয়াৰ ছাঁলে হাবিয়াহ কৰা বন্দীৰ নিচিনাকৈ, আবু নিজ বেচৰ বাবে অপেক্ষা কৰা চাকৰৰ নিচিনাকৈ, ৩ অসাৰ মাহ কেইটা অধিকাৰ স্বৰূপে মোক ভোগ কৰেৱা হৈছে, আবু ক্ৰেশৰ বাতি কেইটা মোলৈ নিৰ্বৃপ্তি আছে। ৪ শোওঁতে মই কওঁ, মই কেতিয়া উঠিম? বাতি বৰ দীঘল; মই প্ৰভাতলৈকে চটকফ্ট কৰি আমানি পাওঁ। ৫ পোক আবু মাটিৰ দলিলয়ে মোৰ গা ঢকা বন্ধৰবৰূপ; মোৰ গাৰ ঘাঁৰোৰ শুকনিমুৰা হয় আবু পুনৰ পকে আবু নতুন হয়। ৬ মোৰ আয়ুস তাঁতীৰ হাতৰ মাকোতকৈয়ো বেগী, আবু বিনা আশাৰে চুকায় যায়। ৭ তুমি ভাৰি চোৱা, মোৰ প্ৰাণ নিশ্চয়সমাত; মোৰ চুকুৰে মঙ্গল আবু দেখিবলৈ নাপাব। ৮ মোক দৰ্শন কৰেৱাত চুকুৰে মোক পুনৰ নেদেখিব। তুমি নিজ চুকুৰে মোক চাবা, কিন্তু মই নাইকিয়া হম। ৯ মেষ মেনেকৈ কমি কমি নাইকিয়া হয়, সেইদেবে চিয়োললৈ নামি যোৱা লোক মুঠিব। (*Sheol h7585*) ১০ তেওঁ নিজৰ ঘবলে পুনৰ উলটি মাহিব, আবু তাৰ নিবাসৰ ঘয়ে তাক পুনৰ চিনি নাপাব। ১১ এই হেতুকে মই মুখ জপাই নাথাকিম; মই মনৰ সন্তাপত কথা কম আবু হৃদয়ৰ বেজাৰত দুখৰ কথা কৈ থাকিম; ১২ তুমি যে মোৰ ওপৰত পৰীয়া বাখা, মই জনো সাগৰ, বা সাগৰৰ বৃহৎ জষ্ট? ১৩ মই যেতিয়া কক্ষ, যে, ‘মোৰ বিচাই’ মোক শাস্তনা কৰিব, মোৰ শয়াই মোক দুখ-সহন কৰিবলৈ সহায় কৰিব’, ১৪ তেতিয়া তুমি নানা সন্মোৰে মোক ভয় লগোৱা, আবু দৰ্শনেৰে মোক আস্যামুক কৰা; ১৫ তেতিয়া মোৰ প্রাণে উশাই লোৱা বন্ধ কৰি দিবলৈ বাঞ্ছা কৰে, আবু মোৰ এই হাড় কেইডলস্টকে মৃত্যুকে ইচ্ছা কৰে। ১৬ জীৱনক মোৰ ধিণ লাগিছে, মই সদয় জীয়াই থাকিব নোখোঁজ; জীৱনৰ অবিহীন দিনকেইটা মোক অকলশবে থাকিবলৈ দিয়া। ১৭ মানুহনো কি, তুমি যে তালৈ লক্ষ্মা কৰা, আবু তাত যে তুমি মন দিয়া, ১৮ তুমি যে প্ৰতিটো বাতিপুৰা তাৰ বুজ-বিচাৰ লোৱা, আবু নিমিষে নিমিষে তাক পৰাক্ষা কৰা, সি নো কি? ১৯ তুমিনো মোৰ পৰা চুক নাতোৰাকৈ কিমান কাল থাকিবা? বা মই

সেপ চোকা পৰ মানো মোক নেৰিবা নে? ২০ হে মনুষ্যলৈ চুক দিওঁতা জনা, যদি মই পাপ কৰিলোঁ, তেন্তে মোৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই তোমাৰ কি হানি হল? কিয় তুমি মোক লক্ষ্ম্যূপে গঢ়িলা, কিয়নো মই তোমালৈ বোজাৰৰূপ হৈছোঁ? ২১ তুমি মোৰ পাপ কিয় ক্ষমা নকৰা? আবু মোৰ অপৰাধ তুমি কিয় দূৰ নকৰা? কিয়নো মই এতিয়া বুলিতে শয়ন কৰিছোঁ; ইয়াতে তুমি মোক ভালকৈ বিচাৰিবা, কিন্তু মই ইয়াত বিদ্যমান হৈ নথাকিম।”

৮ তেতিয়া চুবিয়া বিলদাদে উত্তৰ দিলে আবু ক'লে, ২ তুমি নো কিমান সময় এনেৰোৰ কথা কৈ থাকিবা? তোমাৰ মুখৰ বাক্য কিমান সময়লৈ প্ৰচণ্ড বায়ুৰূপ হ'ব? ৩ দীৰ্ঘৰে জানো ন্যায়ৰ বিকৃত কৰে? সৰ্বশক্তিমান জনাই জানো ন্যায়ৰ বিকৃত কাৰ্য কৰে? ৪ তেমাৰ সত্তাৰ সকলে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলৈ। আমি এইটো জানো যে, তেওঁলোকক নিজৰ অধৰ্মৰ ফল ভোগ কৰিবলৈ তেওঁ এৰি দিলে, ৫ থাপিপ তুমি যদি যত্নেৰে দৈশ্বৰক বিচাৰা, আবু সৰ্বশক্তিমান জনাৰ আগত নিবেদন কৰা, ৬ তুমি যদি নিৰ্মল আৰু সুৰল হোৱা, তেন্তে তেওঁ অৱশ্যে এতিয়াও তোমাৰ কাৰণে কাৰ্য কৰিব, আবু তোমাৰ বৰ্ধমনিবাস পুনৰায় কুশলযুক্ত কৰিব; ৭ আবু যদি তোমাৰ পূৰ্বৰ অৱহং সামান্য আছিল, থাপিপ তোমাৰ শেষ অৱহং অতিশয় শ্ৰেষ্ঠ্যাৰ্থাৰ্থা হ'ব। ৮ কিয়নো পূৰ্বকলৰ লোকৰ কথা বিচাৰ কৰি চোৱা, আবু তেওঁলোকৰ পিতৃসকলে মিমাংসা কৰি নিশ্চয় কৰা কথাত মনোযোগ দিয়া; ৯ কিয়নো আমি কালিৰ লোক, একোকে নাজানো; কাৰণ পৃথিবীত আমাৰ দিন কেইটা হাস্বৰূপ। ১০ তেওঁলোকেই তোমাক শিঙ্গা দি নক'ব নে? আবু তেওঁলোকৰ অস্তৰৰ পৰা বাক্য নুলিয়াব নে? ১১ জলাশয় নোহোৱাকৈ জানো প্যাপিৰাচ বাঢ়িৰ পাৰে? ঝুঁহিলা জানো পানী নোহোৱাকৈ বাঢ়ে? ১২ সি জকমকাই উঠি আহোঁতে, কাটিবৰ সময় নৌ হওঁতেই, আনবোৰ তৃণতকে আগেয়ে শুকাই যায়। ১৩ দীৰ্ঘৰে পকাৰৰ সকলোৰে তেনেৰুৰা গতি হয়, আবু অধৰ্মি জনৰ আশা সেইদেবে নষ্ট হয়। ১৪ তাৰ ভাৰসা উচ্ছব হয়, আবু তাৰ আশ্রয় মকৰাৰ জলাস্বৰূপ হয়। ১৫ সি নিজৰ ঘৰত আউজিব, কিন্তু সেয়ে থিৰে থিৰে নৰব; সি খামোচ মাৰি ধৰিব, কিন্তু সেয়ে নথাকিব। ১৬ যি লতা সূৰ্যৰ আগত বসাল হয়, যাৰ ঠালবোৰ বাৰীত বিয়াপি যায়, ১৭ যাব শিপাবোৰে শিলৰ দ'মত মেৰাই ধৰে, যি লতাই শিলৰ ভিতৰলৈকে দেখিবলৈ পায়, ১৮ কিন্তু সেই বাস্তিক নিজ ঠাইৰ পৰা উঠালি পেলোৱা হ'লে, সেই ঠায়ে অঙ্গীকাৰ কৰিব আবু ক'ব, ‘মই তোমাক কেতিয়াও দিখা নাই’। ১৯ চোৱা, তেনেলোকৰ ব্যৱহাৰৰ এয়ে আমোদ: পাছত সেই ঠাইৰ পৰাই আন গছবোৰে উৎপন্ন হ'ব। ২০ চোৱা, ঈশ্বৰে সিদ্ধলোকক দলিলয়ে নেপেলোৱা, আবু দুৰাচাৰীহাতৰ হাতত নথৰিব। ২১ তেওঁ যি কালত তোমাৰ মুখ হাঁহিবে, আবু তোমাৰ ওঁত আনন্দ-ধৰনিৰে পুৰ কৰিব, ২২ সেই কালত তোমাক পঁঠি কৰি ধিণ কৰোঁতাবোৰক লজ্জাৰূপ বস্তু পিঙ্কোৱা হ'ব; আবু দুঁষ্টবোৰ তমু নথাকিব।”

৯ তেতিয়া ইয়োৱে পুনৰ উত্তৰ দিলে আবু ক'লে, ২ “মই নিশ্চয়ে জানো, সেই কথা বৰূপ; কিন্তু এজন ব্যক্তি কেনেকৈ ইশ্বৰৰ সৈতে ধাৰ্মিক হ'ব পাৰে? ৩ যদি তেওঁ দীৰ্ঘৰে বাদাম্বুদান কৰিব খোজে, তেন্তে তেওঁক হাজাৰ কথাৰ মাজৰ এটিৰো উত্তৰ দিব নোৱাৰিব। ৪ দীৰ্ঘৰে অস্তৰৰ পৰ্যবৰ্ত জনান আছে, আবু শুক্তি তেওঁ প্ৰকার্মী; তেওঁৰ বিৰুদ্ধে ডিতি ঠৰ কৰি কোনে কেতিয়া উঞ্জতি লাভ কৰিবলৈ? ৫ তেওঁ পৰ্যবৰ্তোৰে স্থানান্তৰ কৰে; আবু তেওঁ সেইবোৰক নিজ ক্ষেত্ৰত লুটিয়াই পেলাওঁতে সেইবোৰে একো গম নাপাব। ৬ তেওঁ পৃথিবীক জোকৰি নিজ ঠাইৰ পৰা লৰায়; তাৰ স্তৰেৰ থৰথৰাকৈ কঁপে ৭ এইজনা সেই একে দীৰ্ঘৰ, যি জনাই ক'লে সূৰ্য উদয় নহয়; আবু তেওঁ তৰাবোৰ বন্ধ কৰি মোহৰ মাৰে। ৮ তেওঁ অকলেই আকাশ-মণ্ডলৰ বিস্তাৰিত কৰে, আবু চৌৰোৰ ওপৰেদি অহায়োৱা কৰে। ৯ তেওঁ সঙ্গীৰ্থ, মৃগশীৰ্থ, কৃতিকা, আবু দক্ষিণদিশে থকা নকশা-ব্ৰহ্মিৰ সৃষ্টিকৰ্তা। ১০ অনুসন্ধান পাব নোৱাৰা মহৎ কৰ্ম তেওঁ কৰে; অসংখ্য আডুক কাৰ্য তেৱেই কৰে। ১১ চোৱা, তেওঁ মোৰ ওচেৰে দিয়া, কিন্তু মই নেদেখোঁ; তেওঁ মোৰ সম্মুখৰে দিগম কৰে, থাপিপ মই তেওঁক অনুভৱ নকৰেঁ। ১২ চোৱা, তেওঁ ধৰি নিলে তেওঁক কোনে নিবাসৰ ধিণ কৰিব পাৰে? তুমি কি কৰিছা বুলি তেওঁক কোনে কৰ পাৰে? ১৩ দীৰ্ঘৰে নিজৰ

ক্রোধ উঠাই নলয়; এমে কি বাহবক সহায় করোঁতাৰোৰো তেওঁৰ সন্ধৃত নহ হয়। ১৪ মই কেনেকৈ তেওঁক উত্তৰ দিম? তেওঁক কাৰণ দেখুৱাৰলৈ মই নো কেনেকৈ কথা বাচি লম? ১৫ মই যদি ধাৰ্মিকো হওঁ, তথাপি তেওঁক মই উত্তৰ দিব নোৱাৰোঁ; মোৰ অভিযোজনৰ দয়াৰ বাবে মই মাথোন নিবেদনেহে কৰিব পাৰোঁ। ১৬ যদিও মই মাতো আৰু তেওঁ মোক উত্তৰ দিয়ে; তথাপি তেওঁ যে মোৰ মিনতিলৈ কাণ পাতিৰ, মোৰ এনে বিশ্বাস নজেন্মে। ১৭ তেওঁ মোক প্ৰবল শুভ্যাবে ভাঙিব, আৰু অকাৰণে মোক বাবে বাবে ক্ষতবিম্ফতহে কৰিব। ১৮ তেওঁ মোক উশাহকে ল'ব নিদিব, কিন্তু মোক তিতাৰেহে পৰিপূৰ্ণ কৰিব। ১৯ পৰাক্ৰমীৰ বলৰ কথাত হলে, তেওঁ কয়, চোৱা, মই আছো, আৰু যদি বিচাৰৰ কথাত কয়, কোনে মোৰ নিমিত্তে দিন নিৰূপণ কৰিব? ২০ মই ধাৰ্মিক হলেও মোৰ মুখে মোক দোষী কৰিব; মই সিদ্ধ হলেও তেওঁ মোক অপৰাধী পাতিৰ। ২১ মই সিদ্ধ, মই নিজ প্ৰাণক নামনি ইয়াকে কওঁ; জীৱনত মোৰ ঘিগ লাগিছে। ২২ সকলো বিষয়তে একে, সেই দেখি মই কওঁ, তেওঁ সিদ্ধ আৰু দুৰ্জন এই দুয়োকো সংহাৰ কৰে। ২৩ আপদৰূপ চাৰুকে যদি মানুহক অকস্মাতে মাৰি পেলায়, তেন্তে তেওঁ নিৰ্দোষীবিলাকৰ নিবাৰা দেখি হাঁহিব। ২৪ পুথিৰা দুৰ্জনৰ হাতত শোধাই দিয়া হয়; তেওঁ তাৰ বিচাৰকৰ্ত্তাবিলাকৰ মুখ ঢাকে; যদি তেওঁ নহয়, তেন্তে তাকনো কোনে কৰে? ২৫ মোৰ দিন কেইটা ডাকাৰালাটকৈয়ো বেগী; একো মঙ্গল নেদেখাকৈ সেইবোৰ বেগাই যায়। ২৬ সেইবোৰ বেগী নাৰুৰ দৰে চলি যায়, বা আহাৰৰ ওপৰত চোঁ মৰা দিগল পক্ষী নিচিনাকৈ উৰি যায়। ২৭ যদিও মই কওঁ যে, মোৰ দুখৰ কথা পাহাৰি যাম, আৰু প্লানমুখ দূৰ কৰি প্ৰসন্ন হয়, ২৮ তথাপি তুমি মোক নিৰ্দোষী জৰীন নকৰিবা বুলি জানি, মোৰ সকলো যাতনাত মই জিকাৰ খাই উঠোঁ। ২৯ মই দোষী হবই লাগিব; তেতিয়া হ'লে কিয় মই অনৰ্থক পৰিশ্ৰম কৰোঁ? ৩০ যদি মই হিমৰ পানীত গা ধোঁও, আৰু খাৰেৰে হাত চাক কৰোঁ, ৩১ তথাপি তুমি মোক খালত জুৰুবীয়াৰা, আৰু মোৰ নিজৰ বন্ধুয়ো মোক ঘিগ কৰিব। ৩২ কিয়নো তেওঁ মোৰ নিচিনা মানুহ নহয় যে, মই তেওঁক উত্তৰ দিম, বা দুয়ো একে-লগে বিচাৰস্থানলৈ যাম। ৩৩ আমাৰ দুয়োৱে ওপৰত হাত দিব পৰা এনেকুৱা মধ্যস্থ কোনো নাই; ৩৪ তেওঁ মোৰ ওপৰত পৰা বিচাৰৰ দণ্ডলাল আত্মাওক, আৰু তেওঁৰ ড্যানকতাই মোক ভয় নলগাওক; ৩৫ তেতিয়া মই কথা কম, তেওঁক ভয় নকৰিব; কিয়নো মই নিজে তেমেকুৱা নহাঁও।

১০ মোৰ জীৱনত মোৰ প্ৰাণৰ আমনি লাগিছে; মই মুক্তকষ্টে মোৰ দুখৰ কথা কম; মই হদয়ৰ বেজাৰত কথা কম। ২ মই দুশ্বৰক কম, তুমি মোক দোষী নকৰিবা; মোৰ লগত তোমাৰ কি শোচৰ আছে, সেয়া মোক বুজায় দিয়া। ৩ তুমি উপদ্ৰবৰ কৰিবলৈ, তোমাৰ হাতৰ কাৰ্য তুচ্ছ কৰিবলৈ, আৰু দৃষ্টবোৰ মন্ত্ৰণাত প্ৰসন্ন হবলৈ তুমি জানো ভাল দেখিছা? ৪ তোমাৰ চৰু জানো চৰ্ম-চৰু? আৰু তোমাৰ দৃষ্টি জানো মানুহৰ দৃষ্টিৰ নিচিনা? ৫ তোমাৰ আয়ুস জানো মানুহৰ আয়ুসৰ তুল্য? বা তোমাৰ বছৰবোৰ জানো মানুহৰ দিন কেইটাৰ দৰে? ৬ তুমি যে মোৰ অপৰাধ অনুসন্ধান কৰিছা, আৰু মোৰ পাপৰ বুজ-বিচাৰ লৈছা, ৭ মই যে দৃষ্টি নহাঁও, আৰু তোমাৰ হাতৰ পৰা যে উদ্বাৰ কৰোঁতা মোৰ কোনো নাই, ইয়াক তুমি জানানে? ৮ তোমাৰ হাতে মোক গঠন আৰু নিৰ্মাণ কৰিলে, মোৰ সৰ্বাঙ্গ সংলগ্ন কৰিলে; তথাপি তুমি মোক বিনষ্ট কৰিব। ৯ সেৱণৰ কৰা, মাটিৰ পাত্ৰৰ দৰে মোক গঢ়িলা; পাছত আকো মোক ধূলিলৈ নিবা নে? ১০ তুমি গাধীৰ দৰে মোক ঢাল নাই নে? আৰু তুমি মোক পনীৰ দৰে ঘন দৈ গাধীৰ কৰা নাই নে? ১১ তুমি মোক মাংস আৰু ছালেৰে ঢাকিলা; হাড় আৰু সিৰেৰে মোক বলা। ১২ তুমি অনুগ্ৰহ কৰি মোক জীৱন দন কৰিলা; তোমাৰ তত্ত্বাবৃত্ত মোৰ আত্মা প্ৰতিপালিত হৈছে। ১৩ তথাপি মই জানিছোঁ, তোমাৰ এই তাৰ আছিল-তুমি এই সকলোকে নিজৰ মনত পোপমে বাৰিছিলা যে, ১৪ মই পাপ কৰিলে তুমি মোক চিনি বৰিখা, আৰু মোৰ অপৰাধৰ ক্ষমা নকৰিবা; ১৫ মই দৃষ্ট হলে, মোক সন্তাপ হ'ব, ধাৰ্মিক হলেও মই অপৰাধেৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ, নিজৰ ক্লেশ দেখি মূৰ তুলিলে, তুমি সিংহৰ পৰিচয় কৰিছোঁ, তোমাৰ বিষয় নাজানে যে, যিহোৱাৰ হাতে এইবোৰ কৰিছে - সিহাঁতক জীৱন দিছে - ১০ যিহোৱাৰ হাততেই সকলো জীৱজন্মৰ প্ৰাণ, আৰু সমদায় মনুষ্য জাতিৰ জীৱাতা আছে। ১১ জিভাই মেনেকৈ আহাৰৰ আস্বাদ পায়, তেনেকৈ কাণে জানো কথাৰ পৰীক্ষা নকৰে? ১২

পৰাক্ৰম দেখুৱাৰা; ১৭ তুমি মোৰ অহিতে নতুন নতুন সাক্ষী আনিবা, মোৰ অহিতে তোমাৰ ক্রোধ বঢ়াবা, আৰু মোৰ লগত নতুন নতুন সৈন্য লৈ যুদ্ধ কৰিব। ১৮ তেওঁস্তু কিয় তুমি মোক গৰ্ভৰ পৰা বাহিৰ কৰিলা? নকৰা হলে মই মৰিলেহেঁতেন আৰু কোনো চৰুৱে মোক নেদেখিলেহেঁতেন। ১৯ মই নোহোৱাৰ নিচিনা হালাহেঁতেন, আৰু গৰ্ভৰ পৰাই মোক মৈদামলৈ নিলেহেঁতেন। ২০ মোৰ দিন কেইটা তাকৰ নহয়নে? তেন্তে ক্ষান্ত হোৱা। মই অকলশীয়া, অলপমান শান্তনা পাৰলৈ মোক এৰি দিয়া; ২১ য'ব পৰা মই উলটি নাহিম, সেয়া অদ্বকাৰ আৰু মৃত্যুজ্যায়াৰ দেশ, ২২ সেইদেশ মাজনিশাৰ নিচিনা যোৱা অদ্বকাৰ, সেই দেশ মৃত্যুজ্যায়াৰ দেশ, তাত একো সুশৃংখল বৃপ্ত নাই; তাত পোহৰেই অদ্বকাৰ নিচিনা।”

১১ তাতে নামাধীয়া চোকৰে উত্তৰ দিলে আৰু ক'লে, ২ ইমান অধিক কথাব নো উত্তৰ দিয়া নাযাব নে? বহু কথা কোৱা মানুহক জানো নিৰ্দেশী কৰা হ'ব? ৩ তোমাৰ বলকনিয়ে জানো মানুহক নিমাত কৰিব? তুমি নিদা কৰিলে, কোনেও তোমাৰ লাজ নিদিৰ নে? ৪ কিয়নো তুমি কৈছা, “মোৰ মত ঠিক, আৰু মই তোমাৰ দৃষ্টিতে শুভ।” ৫ কিন্তু অস, টৈশৰে অনুগ্ৰহ কৰি কথা কোৱা হলে, আৰু তোমাৰ বিৰুদ্ধে নিজ মুখ মেলিলে; ৬ জনাব নিগচু বিষয় প্ৰকাশ কৰিলে, টৈশৰৰ বুদ্ধি-কোশল যে অনেক প্ৰকাৰ, সেই বিষয়ে তেওঁ তোমাৰ জনোৱা হলে, কেনেও ভাল আছিল। এই হেতুকে তুমি জানিবা যে, টৈশৰে তোমাৰ অপৰাধৰ অধিক ভাগ এৰি পেলাইছে। ৭ তুমি অনুসন্ধান কৰি টৈশৰৰ তত্ত্ব পাব পাৰা নে? তুমি সৰ্বশক্তিমান জনাব সম্পূৰ্ণ তত্ত্ব লাভ কৰিব পাৰা নে? ৮ সেয়ে আকশণ-মণ্ডলৰ নিচিনা ওখ; তুমি কি কৰিব পাৰা? সেয়ে চিয়োলাটকে অগাধ; তুমি কি জানিব পাৰা? (Sheol h7585) ৯ তাৰ পৰিমাণ পৃথিবীতকৈয়ো দীঘল, আৰু সমুদ্ৰতকৈয়ো বহল। ১০ তেওঁ যদি পোনে পোনে আহে আৰু কোনো এজনক যদি আটক কৰি থয়, আৰু বিচাৰ-সভা পাতে, তেন্তে কোনে তেওঁক নিবাৰণ কৰিব পাৰে?

১১ কিয়নো তেওঁ দৃষ্ট লোকক জানে, আৰু মনযোগ নিদিলেও তেওঁ অধৰ্ম দেখে। ১২ কিন্তু অসাৰ মানুহ জলশৃংখ্য, এনে কি, মনুষ্য জন্মেৰ পৰা বনবীয়া গাধৰ পোৱালিশৰূপ। ১৩ তুমি যদি নিজৰ মন শুল্ক কৰা, আৰু তেওঁত ফাললে হাত মেলা, ১৪ কিন্তু হাতত অধৰ্ম থাকিলে, তাক দূৰ কৰা, আৰু দৃষ্টতাক নিজ তমুত থাকিব নিদিবা; ১৫ তেন্তে তুমি অৱশ্যে নিকলক মুখ তুলিব পাৰিবা; এনে কি, সুষ্ঠিবে থাকিবা, ভয় নাপাবা, ১৬ কিয়নো তোমাৰ দুখ তুমি পাহাৰি যাবা, ইয়াক বৈ গৈ নাইকিয়া হোৱা পানীৰ নিচিনা মনতে লাগিব। ১৭ তোমাৰ জীৱন দুপৰীয়াতকে নিৰ্মাল হ'ব, আৰু আক্ষাৰ হলেও প্ৰভাত নিচিনা হ'ব। ১৮ আশা থকা কাৰণে তুমি সাহিয়াল হ'বা; আৰু চাৰিওফালে বুজ-বিচাৰ লৈ নিশ্চিতমনে বিশ্বাম কৰিবা। ১৯ তুমি শোওঁতে কোনেও তোমাৰ অভয় নেদেখুৱাৰ, বৰং অনেকে তোমাৰ আগত নিবেদন কৰিব। ২০ কিন্তু দৃষ্টবোৰৰ চৰু নিষেজ হ'ব, সিহাঁত আশ্রয় নষ্ট হ'ব, আৰু প্ৰাণ্যাগোই সিহাঁত আশা হ'ব।

১২ পাছত ইয়োৱে পুনৰায় উত্তৰ দিলে আৰু ক'লে, ২ “হয় হয়, তোমালোকে মানুহ; মৰিলে জৱান তোমালোকৰ লগতে যাব। ৩ কিন্তু তোমালোকৰ নিচিনা মোৰো বুদ্ধি আছে: তোমালোককৈ মই নিন্কষ নহাঁও; এনেকোৰ কথা কোনে নাজানে? ৪ টৈশৰৰ আগত প্ৰার্থনা কৰি উত্তৰ পোৱা যি মই, ময়েই বন্ধুৰ হাঁহিয়াতৰ পাত্ৰ হৈছোঁ; ধাৰ্মিক সিদ্ধ পুৰুষ জন হাঁহিয়াতৰ পাত্ৰ হৈছোঁ। ৫ নিৰাপদে থকা লোকৰ মনত বিপদ অপমানৰ বিষয়; পিছল খাই পৰিব লণ্ডীয়াৰোৱলৈ সেয়ে বাট চায় থাকে। ৬ ডকাইতোৰৰ তুমু কুশলে থাকে; যাৰ হাতত টৈশৰে অধিক ধন সম্পত্তি শোধাই দিছে, টৈশৰৰ বিবজ্ঞ জনোৱাৰ লোক নিৰ্বিমেঘে থাকে। ৭ কিন্তু পশুবোৰক সোধা, সেইবোৰেও তোমাৰ কৈ দিব। ৮ নাইবা পৃথিবীকো সোধাচোন, সিও তোমাৰ শিক্ষা দিব; আৰু সমুদ্ৰৰ মাছবোৰেও তোমাৰ কৈ কৰ। ৯ পশুবোৰে এইবোৰ বিষয় নাজানে যে, যিহোৱাৰ হাতে এইবোৰ কৰিছে - সিহাঁতক জীৱন দিছে - ১০ যিহোৱাৰ হাততেই সকলো জীৱজন্মৰ প্ৰাণ, আৰু সমদায় মনুষ্য জাতিৰ জীৱাতা আছে। ১১ জিভাই মেনেকৈ আহাৰৰ আস্বাদ পায়, তেনেকৈ কাণে জানো কথাৰ পৰীক্ষা নকৰে? ১২

বৃদ্ধ লোকসকলৰ সৈতে জ্ঞান আছে, দীর্ঘ আয়ুসত বুদ্ধি থাকে। ১৩ জ্ঞান আৰু পৰাক্ৰম তেওঁৰ তাৎক্ষণ্যে আছে; পৰামৰ্শ আৰু বুদ্ধি তেওঁৰহে। ১৪ চোৱা, তেওঁ ভাসি পেলালৈ পুনৰায় তাক সজা নাজায়; তেওঁ মানুহক বৰ্দ্ধ কৰিলে তাক মুকলি কৰা নাযায়। ১৫ চোৱা, তেওঁ জল সমৃহক আটক কৰে, তাতে সেইবোৰে শুকাই যায়; আকৌ সেইবোৰক উলিয়াই দিয়ে, তাতে সেইবোৰে পথবীখন লগতও কৰে। ১৬ পৰাক্ৰম আৰু বুদ্ধি-কোশল তেওঁৰ তাৎক্ষণ্যে প্ৰবৰ্ষক আৰু প্ৰথমিত লোক সেই দুয়ো তেওঁৰহে। ১৭ তেওঁ মন্ত্ৰী সকলক সৰ্বস্বত্ত্বানী কৰিলৈ যায়, আৰু বিচাৰকস্তা সকলক হতবুদ্ধি কৰে। ১৮ তেওঁ বজা সকলৰ ক্ষমতা গুচ্ছায়, আৰু তেওঁলোকৰ ককালত ডোল লগায়। ১৯ তেওঁ পুৰোহিত সকলক সৰ্বস্বত্ত্বানী কৰিলৈ যায়, আৰু পৰাক্ৰমী সকলক বিনষ্ট কৰে। ২০ তেওঁ বিশ্বাসী সকলৰ বাক-শক্তি দূৰ কৰে, আৰু বৃদ্ধ সকলৰ বিবেচনা-শক্তি কঢ়ি নিয়ে। ২১ তেওঁ ডাঙোৰীয়া সকলৰ ওপৰত অপমান বৰষায়, আৰু বলৱত্ত সকলৰ ককালৰ বাকানোৰ চিলা কৰে। ২২ তেওঁ আন্দৰৰ পৰা নিগড় বিষয়বোৰে প্ৰকাশ কৰে, আৰু মৃত্যুচ্ছায়াকো পোহৰলৈ আনে। ২৩ তেওঁ জাতি সমৃহক উন্নতিপ্ৰাণী কৰে, আৰু বিনষ্ট কৰে; তেওঁ জাতি সমৃহক বিস্তাৰিত কৰে, আৰু লৈয়ো যায়। ২৪ তেওঁ পথবীৰ লোক-সমাজৰ মুখ্যসকলৰ বুদ্ধি দূৰ কৰে, আৰু পথ নোহোৱা অৰণ্যৰ মাজেদি তেওঁলোকক অৰণ কৰায়। ২৫ তেওঁলোকে পোহৰ নাপাই আন্দৰৰ মাজত খিপাই ফুৰে; তেওঁ তেওঁলোকক মতলীয়াৰ নিচিনাকৈ চলংপলং কৰি ফুৰায়।

১৩ চোৱা, মোৰ চকুৰে এই সকলোকে দেখিলে, আৰু নিজ কাণেৰে শুণি তাক বুজিলোঁ। ২ তোমালোকে যি জ্ঞান, ময়ো তাক জ্ঞানো; মই তোমালোকতকৈ নিকৃষ্ট নহওঁ। ৩ কিয়নো মই সৰ্বশক্তিমান জ্ঞানকৰে কথা কম, আৰু মই ঈশ্বৰৰ লগতহে বাদ-বিচাৰ কৰিব খুজিছোঁ। ৪ কিন্তু তোমালোক হলে মিছা কথা সাজোৰো, আৰু তোমালোক সকলোৱেই অকামিলা বেজ। ৫ অস, তোমালোক একেবাৰে নিমাত হৈ থকা হ'লে, কেনে ভাল আছিল! সেয়ে তোমালোকৰ পক্ষে জ্ঞানৰ কাৰ্য বুলি গণিত হলাইহৈনে। ৬ এতিয়া মোৰ তিৰকাৰ শুনো, আৰু মোৰ মুখৰ অন্যোগ-বাকালৈ কাণ পাতা। ৭ তোমালোকে দৈশ্বৰৰ পক্ষ হৈ অন্যায়ৰ কথা ক'বা নে? আৰু তেওঁৰ পক্ষ হৈ প্ৰবৰ্ধনা-বাক্য বুলিবা নে? ৮ তোমালোকে তেওঁৰেই পক্ষপাত কৰিবা নে? তোমালোকে দৈশ্বৰৰেই পক্ষ হৈ প্ৰতিবাদ কৰিবা নে? ৯ তেওঁ বিচাৰি বিচাৰি তোমালোকৰ তত্ত্ব উলিয়ালৈ তোমালোকৰ মঙ্গল হ'ব নে? বা মানুহক ফাঁকি দিয়াৰ দৰে জ্ঞানো তোমালোকে তেওঁক ফাঁকি দিব পাৰিবা? ১০ তোমালোকে যদি গুপ্তে পক্ষপাতিত্ব কৰা, তেন্তে তেওঁ অৱশ্যে তোমালোকক দণ্ড দিব। ১১ তেওঁৰ প্ৰাতাপে তোমালোকৰ আসযুন্ত নকৰিব নে? তেওঁৰ ভয়ানকতাত জ্ঞানো তোমালোকে ভয় নকৰিবা? ১২ তোমালোকৰ সেঁৰঞ্জীয়া বাকা ভস্যবৰ্পু দৃষ্টান্ত মাথোন, তোমালোকৰ প্ৰতিৰোধ ধুলিৰ গত্বৰ্পু। ১৩ তোমালোকে মনে মনে থাকা, মোকেই কথা ক'বলৈ এৰি দিয়া, মোলৈ যি ঘটে, ঘটক। ১৪ মই কিয় মোৰ মাংস দাঁতল লৈ থাকিম? মোৰ প্রাণ মোৰ হাততেই বাধিম। ১৫ চোৱা, তেওঁ মোক বধ কৰিব, মই তেওঁলৈ অপেক্ষা কৰি থাকিম; তথাপি তেওঁৰ আগত মোৰ আচৰণৰ নিৰ্দেশীয়া প্ৰামাণ কৰিম। ১৬ এয়ে মোৰ মুভিৰ কাৰণ হ'ব, মই এজন অধাৰিক লোকৰ দৰে তেওঁৰ আগত থিয়ে হ'ব নোৱাৰিম। ১৭ মনোযোগ কৰি মোৰ কথা শুনো; মোৰ বাক্য তোমালোকৰ কাণত সেমাওক। ১৮ চোৱা, মোৰ গোচৰ মই ঠিকঠাক কৰি থৈছোঁ; মই যে নিৰ্দেশী হওঁ, তাক মই জ্ঞানো। ১৯ মোৰ লগত প্ৰতিবাদ কৰিব পৰা কোন আছে? যদি আছে, তেন্তে মই নিমাত হৈ প্ৰাণ্যাগ কৰিম। ২০ হে ঈশ্বৰ, তুমি কেৰেল দুটা কাৰ্য মোলৈ কৰিবা; তাতে মই তোমাৰ সমুখৰ পৰা নিজকে ন্যূনুৱাম। ২১ মোৰ ওপৰৰ পৰা তোমাৰ অত্যাচাৰী হাত আঁতৰাই নিবা, আৰু তোমাৰ ভয়ানকতাৰে মোক ভয় ন্যূনুৱাবা। ২২ তেওঁয়া তুমি মোক মাতিবা, মই উত্তৰ দিম, বা মই কম, তুমি উত্তৰ দিবা। ২৩ মোৰ অপৰাধ আৰু পাপ কিমান? মোৰ অধাৰ্ম আৰু পাপ মোক জনোৱা। ২৪ কিয় তোমাৰ মুখ মোৰ পৰা লুকুৱাইছা, আৰু মোক তোমাৰ শক্র যেন জ্ঞান কৰিছা? ২৫ উৰুৱাই নিয়া পাতক তুমি

জানো তাড়ণা কৰিবা? আৰু শুকান ঘুলাক জানো খেদি যাবা? ২৬ কিয়নো তুমি মোৰ বিৰুদ্ধে তিতা লগা কথা লিখি থৈছা, আৰু মোক যৌবন-কালৰ অপৰাধৰ উত্তৰাধিকৰী কৰিছা। ২৭ তুমি মোৰ ভাৰি কুন্দত বাদিক বাধিছা, মোৰ সকলোৰ পথৰ চিন বাধিছা, আৰু মোৰ ভাৰি চাৰিওফালে সীমাৰ আঁক টনিছা, ২৮ সেয়ে মই ক্ষয়নীয়া পচা বস্তৰ নিচিমা, আৰু পোকে খোৰা বস্তৰ সদৃশ হলোঁ।

১৪ তিৰোতাৰ পৰা জ্ঞানো পোৱা যি মনুষ্য, তেওঁ অলপদিনীয়া আৰু দুখেৰে পৰিপৰ্ণ। ২ তেওঁ ফুলৰ দৰে ফুলো, আৰু জ্যে পৰে; তেওঁ ছাঁওৰ দৰে অলপ সময়ৰ বাবে থাকে আৰু নাইকিয়া হয়, স্থিৰ হৈ নাথাকে; ও এনে লোকলৈ তুমি চকু মেলি চাইছোঁ? আৰু মোক তোমাৰ লগত বিচাৰাঙ্গলৈ লৈ গৈছোঁ? ৩ অঙ্গুটিৰ পৰা শুচি কোনে উলিয়াৰ পাৰে? কোনেও নোৱাৰে। ৪ তেওঁৰ আয়ুসৰ দিন নিচ্য কৰা হ'ল, তেওঁৰ মাহৰ সংখ্যা তুমি জানি আছা, আৰু তেওঁ পাৰ হ'ব নোৱাৰাকৈ তুমি তেওঁৰ সীমা স্থাপন কৰিলা; ৬ ভাড়াত্ত্বায়লোকৰ দৰে তেওঁ নিজৰ দিন পূৰ্ণ নকৰালৈকে, তেওঁ জিৰণী পাৰলৈ তুমি তেওঁৰ পৰা চকু আঁতৰাই নিয়া। ৭ কিয়নো গচ্ছ আশা আছে, তাক কাটিলেও সি আকো পোখা মেলে, আৰু তাৰ কোমল গজালিব অভাৱ নহয়। ৮ যদি মাটিত তাৰ শিপা বৃঢ়া হয়, আৰু ভুমিত তাৰ মৃত্যুতো মৰে, ৯ তথাপি পানীৰ গোক্ষ পালে তাৰ গজালি ওলায়, আৰু নতুনকৈ বোৱা গচ্ছপুলিৰ দৰে ডাল-পাত মেলে। ১০ কিন্তু মানুহ মৰে আৰু শুভ পায়; মনুষ্যাই প্ৰাণ্যাগ কৰিলে, পুনৰ ক'ত থাকিব? ১১ যেনেকৈ জলাহৰ পানী চুকাই যায়, আৰু নৈৰ পানী শুকাই সম্পূৰ্ণবুপে নাইকিয়া হয়, ১২ তেনেকৈ মানুহ মৰিলে পুনৰ নৃত, আকশ-মঙ্গল লুঙ্গ নহয়মানে তেওঁলোকে সাৰ নাপায়, আৰু তেওঁলোকৰ নিদ্ৰাৰ পৰা জ্ঞোৱা নহয়। ১৩ অস, তুমি মোক চিয়োলত লুকুৱাই খোৱা হ'লে, তোমাৰ ক্ষেত্ৰ মাৰ নায়োৱালোকে মোক গুঁটকে বৰ্খা হলো, তুমি মোৰ কাৰণে এটা সময় নিৰূপণ কৰি, মোক সেৰৰণ কৰা হ'লে, কেনে ভাল আছিল! (Sheol h7585) ১৪ যদি কোনো মানুহ মৰে, তেনেহলে তেওঁ ক পুনৰায় জীৰ নে? যদি জীয়ে, তেনেহলে মোৰ মুক্তিৰ দিন নহালৈকে, মই মোৰ ক্লিতিৰ সময়খণিনি বাট চায় থাকিম। ১৫ তেওঁয়া তুমি মাতিবা, আৰু মই উত্তৰ দিম; তেওঁয়া তুমি তোমাৰ হাতে কৰা কমলৈ হাবিয়াহ কৰিব। ১৬ কিন্তু এতিয়া তুমি মোৰ ভাৰি খোজকো হিচাপ কৰিছা; তুমি মোৰ পাপগৈলৈ জ্ঞানো চুকু দি থকা নাই? ১৭ মোৰ অধাৰ্ম খৈলোত বৰ্খ কৰি মোহৰ মৰা হৈছে, আৰু তুমি মোৰ অপৰাধ মোনাত ভাৰই বাদিক থৈছোঁ। ১৮ কিন্তু পৰ্বততো পৰি যায় আৰু নাইকিয়া হয়; অনাকি বৃহৎ শিলকো নিজ ঠাইৰ পৰা আতোৱো হয়। ১৯ পানীয়ে শিলবোৰকো ক্ষয় নিয়ায়, তাৰ ধল উঠি আহি পৃথিবীৰ মাটি খাহাই লৈ যায়; সেইদৰে তুমি মানুহৰ আশাকো ভাণ্ডি দিয়া। ২০ তুমি তেওঁক একেবাৰে মৰমাতিক আঘাত কৰাত, তেওঁ লোকস্তৈলৈ যায়। তুমি তেওঁৰ মুখ বিৰুত কৰি তেওঁক পঠাই দিয়া। ২১ তেওঁৰ পুত্ৰকোৰে মৰ্যাদানৰাস হৈলেও, তেওঁ সেই বিষয়ে নাজানে; আনাকি সিঁহত অৱস্থা হৈলেও, তেওঁ তাৰ বিষয়ে গম নাপায়। ২২ কিন্তু তেওঁৰ নিজ শৰীৰে বেদনা পায়, আৰু তেওঁৰ অন্তৰত থকা হাদয়ে শোক কৰে।"

১৫ তেওঁয়া তৈমনীয়া ইলীফজে পুনৰ উত্তৰ দিক'লে, ২ জ্ঞানাবাৰে জানো অনৰ্থক জ্ঞানেৰে উত্তৰ দিয়ে, বা পূৰ্ব বায়ুৰে জ্ঞানো উদ্বৰ পূৰ কৰে? ৩ সি জ্ঞানো নিষ্ফল কথাবে যুক্তি দেখুৰায়, বা অনুপকাৰী বাক্যবে বাদানুবাদ কৰে? তুমি হ'লে এই সকলোকে কৰিছা, ৪ এনে কি, তুমি ঈশ্বৰ ভয়কো ত্যাগ কৰিছা, আৰু ঈশ্বৰৰ সাক্ষাৎ ভাণ্ডি কৰিছা। ৫ কিয়নো তোমাৰ মুৰেই তোমাৰ অপৰাধ প্ৰাণ কৰিম। ৬ তোমাৰ মুৰেই তোমাৰ দেৱী কৰিছা। ৭ তোমাৰ ভজিত কৰিম হৈলে জ্ঞান পৰায় নাইকিয়া হৈলে? ৮ তুমি ঈশ্বৰৰ সভাত মন্ত্ৰণা শুমিছিলা নে? আৰু তোমাৰ নিজক কাৰণে জ্ঞান বাধিছোঁ নে? ৯ তুমি নো আমি নজনা কথা কি জ্ঞানা? তুমিনো আমি মুৰজা কথা কি বুজিছা? ১০ আমাৰ মাজত বেছি বয়সীয়া আৰু পকা চুলিয়াও আছে; তেওঁলোক তোমাৰ

পিতৃতক্রয়ে অতি বৃদ্ধি। ১১ স্টশুবর শান্তনা-বাকাবোর তোমার জ্ঞানত অতি ক্ষুদ্র নে? আরু তোমার লগত করা মনু আলাপ ক্ষুদ্র জ্ঞান করিছানে? ১২ তুমি যে স্টশুবর বিবুদ্ধে জুলি উঠিছা, আরু এনে কথা মুখৰ পৰা উলিয়াইছা, ১৩ তোমার মনক নো কিহে এনেকৈ বিপথলৈ নিয়ে? আরু তোমার চকু নো কিয় ইমানকে তৈরিবাইছে? ১৪ মৰ্ত্য নো কি যে, তেওঁ শুচি হব পাৰে? তোৰোৰ পৰা জ্ঞান মনুষাই বা কি, তেওঁ যে ধাৰ্মিক হব পাৰে? ১৫ চোৱা, তেওঁ নিজৰ পৰিভ্ৰান্তিলাকতো বিশ্বাস নকৰে, এনে কি, আকাশ-মণ্ডল তেওঁৰ দৃষ্টিত নিয়মল নহয়। ১৬ তেনেহলে কেনেকৈ ঘৃণনীয়া আৰু দূৰীতিগ্রস্ত, জৰুৰ দৰে অপৰাধ পান কৰোঁতাই কিমান কম পৰিমানে শুচি হব পাৰে? ১৭ মই তোমাক দেখিছো, মোৰ কথা শুনা; মই যি দেখিলোঁ, সেয়া প্ৰকাশ কৰিলোঁ; ১৮ যিসকলৰ হাতত দেশ শোধাই দিয়া হৈছিল, আৰু যিসকলৰ মাজত কোনো বিদেশী ঘূৰি ফুৰা নাছিল, ১৯ জ্ঞানী সকলে তেওঁলোকৰ এনেকুৱা পিতৃসকলৰ পৰা শুনি, গুপ্তে নাৰাখি এই কথা কয়, ২০ দুটী নিজৰ জীৱনৰ সকলো দিনত ক্ৰেশ পায়, অত্যাচাৰী জনে নিজৰ নিৰ্মলত বছৰ কেইটা অসুখেৰে কঢ়ায়। ২১ ততৰ শৰ্দ তাৰ কাগত থাকে; সম্পদৰ কালতো বিনাশকে তাক আক্ৰমণ কৰে। ২২ সি কেতিয়াও নাভাবে, সি যে আন্ধাৰৰ পৰা উল্লিঙ্গা আহিব, তৰোৱালে তালৈ বাট চাই আছে। ২৩ সি আহাৰৰ নিমিত্তে ভ্ৰম কৰি কয়, 'ক'ত আছে?' সি জানে যে, আন্ধাৰৰ দিন তাৰ ওচৰত উপস্থিত আছে। ২৪ ক্ৰেশ আৰু মনৰ তাপে তক তয় দেখুৱায়; যুদ্ধৰ কাৰণে সাজু হোৱা বজাৰ দৰে, সেই দুটী তাক পৰাজয় কৰে। ২৫ কাৰণ সি স্টশুবৰ বিবুদ্ধে হাত মেলিলে, আৰু সৰ্বশক্তিমান জনাৰ বিৰুদ্ধে গৰ্ব-আচৰণ কৰিলে। ২৬ এইদৰে পাপলোক স্টশুবৰ বিবুদ্ধে অনন্মনীয় হয়, সি ঢালৰ ডাঠ ভাগ দেখুৱাই তেওঁৰ বিবুদ্ধে লব মাৰে। ২৭ এইটো সত্য যে, সি চৰিবে নিজৰ মুখ নেদেকো কৰিলে, আৰু নিজৰ তপিনা তৰপে তৰপে চৰিব্যুত্ত কৰিলে; ২৮ আৰু সি জনশৃংগা নগৰত বাস কৰিলে; য'ত কোনো মানুহৰ বাস নকৰে, শিলৰ দ'ম হৰলগায়া এনেম ঘৰত বসতি কৰিলে। ২৯ সি ধৰ্মী নহব, আৰু তাৰ সম্পত্তি নাথাকিব; সিঁহতৰ শস্য ফলৰ ভৰত মাটিলৈ দৈঁ নাথাকিব। ৩০ সি আন্ধাৰৰ পৰা সাবিৰ নোৱাৰিব; অগ্নি-শিখা ই তাৰ ভালোৱে শুকৰাব, আৰু সি তেওঁৰ মুখৰ ফুটে উড়ি যাব। ৩১ সি আন্ত হৈ আসাৰতাত বিশ্বাস নকৰক; কিয়নো অসাৰতাই তাৰ বেচ হ'ব। ৩২ তাৰ দিন নো হ'ওতেই সেয়ে তালৈ সিদ্ধ হ'ব, আৰু তাৰ খেজুৰৰ পাত কেঁচাই নাথাকিব। ৩৩ সি দ্রাক্ষলাতাৰ নিচিনাকৈ নিজৰ আপাইতা গুটি সৰাব, আৰু জিগছৰ দৰে নিজৰ ফুল সৰাই পেলাব। ৩৪ কিয়নো অধৰ্মিবোৰ সমাজ বন্ধা হ'ব, আৰু ভেঁটি খুৱাবোৰ তমু অগ্ৰিয়ে গ্রাস কৰিব। ৩৫ সিহতে অনিষ্টক গৰ্তধাৰণ কৰি ক্ৰেশ প্ৰসৰ কৰে; সিহতে পেটে প্ৰতাৰণা উৎপন্ন কৰে।"

১৬ তেতিয়া ইয়োৱে পুনৰায় উত্তৰ কৰি ক'লে, ২ মই এইবুং অনেকে কথা শুনিলো; তোমালোক সকলোৱেই দুখদায়ক শাস্ত্ৰাকাৰী। ৩ বাযুভুল্য কথাৰ জানো কেতিয়াৰা শেষ হয়? বা উত্তৰ দিবলৈ তোমাক জানো উদগাইছে? ৪ ময়ো তোমালোকৰ দৰে উত্তৰ দিব পাৰোঁ; মোৰ প্ৰাণৰ সলনি যদি তোমালোকৰ প্ৰাণ হলেহেতেন, তেনেহলে মইও তোমালোকৰ অহিতে কৰা সজিব পাৰিলোহেতেন, আৰু তোমালোক বিদ্রূপ কৰি মূৰ জোকাৰিব পাৰিলোহেতেন। ৫ অস মই মুখেৰেহে তোমালোকৰ সবল কৰিলোহেতেন, আৰু মোৰ ওঠৰ শাস্ত্ৰাত তোমালোকৰ দুখৰ উপশমহে হলেহেতেন। ৬ মই কথা কলেও মোৰ ক্ৰেশৰ উপশম নহয়, আৰু নিমাতে থাকিলে কি মোৰ দুখ গুটিব? ৭ কিন্তু তেওঁ এতিয়া মোক ঝুাস্ত কৰিলে, তুমি মোৰ গোটেই পৰিয়াল উচ্ছম কৰিলা। ৮ তুমি মোৰ শৰীৰৰ শীৰ্ষ কৰিলা, সেয়ে মোৰ বিবুদ্ধে সামৰ্হী হৈছে; মোৰ শৰীৰৰ দীনতাই মোৰ বিবুদ্ধে উঠিছে, আৰু এয়ে মোৰ অহিতে উঠি মোৰ সক্ষাতে প্ৰমাণ দিছে। ৯ তেওঁ ক্ৰোধত মোক বিদাৰিলে, আৰু তাড়না ও কৰিলে; তেওঁ মোলৈ দাঁত কৰিলে; মোক চৰুৰপানীয়ে পৃথক কৰে, মোৰ শক্তৰে মোলৈ দৃঢ়ভাবে চাই থাকে; ১০ লোকে মোৰ বিবুদ্ধে মুখ মেলে; সিহতে ধিকাৰ দি মোৰ গালত চৰ মাৰে; সিহতে মোৰ অহিতে গোট খায়। ১১ স্টশুবৰ মোক অধৰ্মৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু দুষ্টোৰোৰ হাতত পেলাই দিলে। ১২

মই শাস্তিৰে আছিলোঁ আৰু তেওঁ মোক ভাণি পৃথক কৰিলে, এনে কি, মোৰ ডিগ্রিত ধৰি মোক খেকেচিলে; আৰু মোক নিজৰ কাঁড় মৰাৰ নিচন পাতিলে। ১৩ তেওঁ ধৰ্মৰ্দ্বাৰবোৰে মোক আঙুলি ধৰে; স্টশুবৰ মোৰ বৃক বিদাৰিলে আৰু মোক অভিবিষ্ট নকৰিলে, তেওঁ মোৰ পিত মাটিত ঢালি দিলে। ১৪ তেওঁ মোৰ প্ৰাচীৰ যোদোি বাবে বাবে ভাঙে; তেওঁ বীৰৰ নিচিনাকৈ মোৰ বিবুদ্ধে লবি আছে। ১৫ মই ছালৰ ওপৰত চৰ্ট কাপোৰ সিয়াই ললোঁ, আৰু ধূলীৰে মোৰ শিং লেটিপেটি কৰিলোঁ। ১৬ যদিও মোৰ হাতত অত্যাচাৰ নাই, আৰু মোৰ প্ৰাৰ্থনাও পৰিত্ব, ১৭ তথাপি কাদোতে কাদোতে মোৰ মুখ বিকৃত হল, আৰু মুহুৰ্জ্যায়া মোৰ চকুৰ পিৰাটিৰ ওপৰত আছে। ১৮ হে প্ৰিয়ী, তুমি মোৰ তেজ নাচিকিবা, আৰু মোৰ কাতৰোভিয়ে জিৰাবলৈ ঠাই নাপাওক। ১৯ চোৱা, এতিয়াও মোৰ সাক্ষী স্বৰ্গত আছে, আৰু মোৰ পক্ষে প্ৰামাণ দিওঁতা জনা উচ্ছস্থানত আছে। ২০ মোৰ চকুৰে যেতিয়া স্টশুবৰ কাৰণে অঞ্চ বিসৰ্জন কৰে, তেতিয়া মোৰ বন্ধুৰোবেই মোক নিন্দা কৰে; ২১ যেনেদৰে এজন মানুহে নিজ চৰুৰীয়াৰ সৈতে কৰে, তেনেদৰে মই কণ্ঠ সাক্ষ্যৰ বাবে এই মানুহে স্টশুবৰ সৈতে তৰ্ক কৰে! ২২ কিয়নো মাৰ কেইবছৰ ভিতৰতে মই সেই ঠাইলৈ যাম, যি ঠাইৰ পৰা মই পুনৰ উভতি আহিব নোৱাৰিম।

১৭ মোৰ উশাহ বিকৃত হৈছে, মোৰ দিনৰ অন্ত পৰিছে; মোলৈ মৈদাম যুগ্মত আছে। ২ নিশচয়ে ঠাট্টা কৰোঁতাবোৰ মোৰ ওচৰত আছে, আৰু সিহিতে দিয়া বিবক্ষিবোৰ মোৰ চকুৰ আগত আছে। ৩ বিনয় কৰোঁ, তুমি মোৰ নিৰ্দেশীয়া প্ৰকাশ কৰাৰ এটা চিন থোৱা; নিজৰ আগত নিজেই মোৰ জামিন হোৱা; আন কেনেও মোৰ জামিন হ'বলৈ সীকাৰ কৰিব? ৪ কিয়নো তুমি এ ওঁলোকৰ চিত জ্ঞানৰ পৰা আৰু কৰিবছা; এই হেতুকে তুমি এ ওঁলোকক মোক জয় কৰিবলৈ নিনিবা। ৫ যিকোনোৱে নিজ বন্ধুক লুট্ৰব্য স্বৰূপে সমৰ্পণ কৰে, তেনে বন্ধুৰ সন্তানোৰেৰ চকু আঞ্চ হ'ব। ৬ তেওঁ মোক লোকসকলৰ আগত দৃষ্টান্ত কৰিলোঁ; যাৰ মুখত লোকে খু পেলায়, মই তেনে মানুহ হ'লোঁ। ৭ মনৰ বেজাৰত মোৰ চকু নিষ্ঠেজ হল, আৰু মোৰ সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ ছাঁৰ তুল্য হৈল। ৮ ইয়াতে সৰল আচৰণ কৰোঁতাবোৰে আচৰিত মানিব, আৰু অধৰ্মৰ বিৰুদ্ধে নিৰ্দেশী জঁকি উঠিব। ৯ তথাপি ধাৰ্মিকে নিজ পথত চলি থাকিব; যাৰ হাত শুচি, তাৰ বল ক্ৰেমে ক্ৰেমে বাটি থাকিব। ১০ কিন্তু আহঁ, তোমালোক সকলোৱে পুনৰায় আৰুন্ধত কৰা; আৰু মই তোমালোকৰ মাজত কাকো জ্ঞানী নাপাওঁ। ১১ মোৰ দিন কেইটা গ'ল, মোৰ অভিপ্ৰায় শেষ হৈছে, এনে কি মোৰ হৃদয়ৰ শুভেচ্ছা জনোৱা হৈল। ১২ সেই মানুহৰেৰ বিদ্যকাৰী, সিহতে বাতিক দিনলৈ বূপান্তৰিত কৰে, পোহৰ আহিলে সিহতে কয়, অন্ধকাৰ ওচৰ চাপি আহিছে। ১৩ যদি চিয়োলৈ মোৰ ঘৰ হ'ব বুলি মই অপেক্ষা কৰিছোঁ, যদি আন্ধাৰত মোৰ শয়া পাৰিছোঁ, (Sheol h7585) ১৪ যদি মই গাতক মোৰ শিত, আৰু পোকক, তুমি মোৰ মাতৃ আৰু ভূলি কৈছে, ১৫ তেনেহলে মোৰ আশ ক'ত? আৰু মোৰ আশাক নো কোনে দেখা পাৰ? ১৬ আশৰ সৈতে নামি গৈ মই চিয়োলৰ দুৱাৰমুখ পাম কেতিয়া ধূলিত গৈ জিৰণী পাম?" (Sheol h7585)

১৮ তাতে চুইয়া বিল্দাদদে পুনৰায় উত্তৰ কৰি ক'লে, ২ তোমালোকেনো কিমান কাল কথা বিচাৰি থাকিবা? তোমালোকে বুজি চাব লাগে; তাৰ পাছত আমি কথা ক'ব পাৰোঁ। ৩ আমি নো কেনেই পশুত্যুল গণিত হৈছোঁ? আৰু তোমালোকৰ দৃষ্টিত আমি নো কেনেই অঙ্গচ হৈছোঁ? ৪ ক্ৰোধত নিজকে বিদৰোৱা যি তুমি, তোমাৰ নিমিত্তে জনো প্ৰিয়ী ত্যাগ কৰা হ'ব, বা তোমাৰ নিমিত্তে বৃহৎ শিলক নিজ ঠাইৰ পৰা আতৰোৱা যাব? ৫ নিশচয় দুষ্টৰ সীঞ্চি নুমাই যাব, আৰু তাৰ অশিল্পকাৰ পোহৰে নিদিব। ৬ তাৰ তমুত পোহৰেই আন্ধাৰ হ'ব, আৰু তাৰ ওপৰত লোমাই থোৱা চাকি নুমাই যাব। ৭ তাৰ খোজৰ শক্তি কম হৈয়া, আৰু সি নিজৰ পৰামৰ্শতে নিজে পৰিব। ৮ কিয়নো নিজৰ ভবিয়েই তাক জালৰ মাজত পেলাই দিয়ে, আৰু সি পাশৰ ওপৰেদি ফুৰে। ৯ কুন্দাই তাৰ ভৰিব গোৰোচাৰ ধৰিব, আৰু সি ফান্দত ধৰা পৰিব। ১০ তাৰ নিমিত্তে মাটিত খোৰোচা লুকুৰাই পতা আছে, আৰু তাৰ নিমিত্তে বাটত ফাচ পতা আছে।

১১ কেইওফালৰ পৰা নানা আসে তাক ভয় লগাব, আৰু খোজে খোজে তাক খেদি যাব। ১২ ভোকত তাৰ বল কমি যাব, আৰু বিপদে তাৰ পতনলৈ বাট চাই থাকিব। ১৩ মৃত্যুৰ জেষ্ঠ পুট্টৈ তাৰ সৰ্বাঙ্গ প্ৰাস কৰিব, আৰু তাৰ শৰীৰৰ অস-প্ৰত্যবেৰ থাই শেলাৰ, ১৪ যি তস্তুতেই সি আশ্রয় লব, সেই তস্তুবেই পৰা তাক তুলি নিয়া হ'ব; আসেবোৰ বজাৰ ওশৰলৈ তাক নিয়া হ'ব। ১৫ তাৰ অসম্পৰ্কীয়বোৰে তাৰ তস্তুত বাস কৰিব; তাৰ বসতিৰ ঠাইত গঢ়ক সিংচা হ'ব। ১৬ তলত তাৰ শিপাবোৰ শুকাৰ, আৰু ওপৰত তাৰ ডাল কঢ়া যাব। ১৭ পৃথিবীৰ পৰা তাৰ সোঁৱৰণ লুঙ্গ হ'ব, আৰু গাৰো-ভূয়ে কোনো তাৰ নাম নলব। ১৮ তাক পোহৰৰ পৰা আঞ্চাৰলৈ দূৰ কৰি দিয়া হ'ব, আৰু সংসাৰৰ পৰা খেদাই দিয়া যাব। ১৯ স্বজাতীয়বোৰৰ মাজত তাৰ পো নাতি নথাকিব, তাৰ বসতিৰ কোনো ঠাইত কোনো অৱশিষ্ট নথাকিব। ২০ তাৰ দুদিন দেখি পশ্চিমত থকা লোক সকলে বিস্যাম মানিব, আৰু পুৰুত থকাবোৰে চিএঁৰি উঠিব। ২১ নিচয়ে অধৰ্মিৰ বাসহান এনেছুৱা হ'ব, আৰু দীশৰুৰ নজনা লোকৰ ঠাই এনেছুৱা।”

১৯ তেতিয়া ইয়োৰে পুনৰ উত্তৰ কৰি ক'লে, ২ তোমালোকে নো কিমান কাললৈ মোৰ মনত কেশ দিবা, আৰু বাকেৰে মোক ঘৃড়ি কৰিবা? ৩ তোমালোকে এই দহবাৰ মোক অপমান কৰিলা; তোমালোকে যে মোলৈ নিষ্ঠৰ ব্যৱহাৰ কৰিছা, ইয়াতে তোমালোকে লাজ নোপোৱা। ৪ বাস্তৱিকতে মই যদি ভূল কৰিলো, তেন্তে মোৰ সেই ভূল মোৰ লগতে আছে। ৫ যদি বাস্তৱিকতে তোমালোকে মোৰ ওপৰত গৰ্ব কৰা, আৰু মোৰ বিৰুদ্ধে মোৰ অপমানৰ প্ৰমাণ কৰা, ৬ তেন্তে তোমালোকে জানিবা যে, দৈখেৰেহে মোৰ অন্যায় কৰিছে, আৰু তেওঁ নিজৰ জালেৰেই মোক মেৰাই ধৰিবে। ৭ চোৱা, মই অন্যায়ৰ কাৰণে চিএৰোঁ, কিন্তু কোনো নুঁশে; ৮ মই উপকাৰ পাৰলৈ কাতৰোক্তি কৰোঁ, কিন্তু সোৰ্দে বিচাৰ নাই। ৮ মই পাৰ হ'ব নোৱাৰাকৈ তেওঁ মোৰ বাটত জেওৰা দিছে, আৰু মোৰ পথ আঞ্চাৰ কৰিছে। ৯ তেওঁ মোৰ শৌৰৰ বৰূপ বন্ধু সোলোকাই দিলে, আৰু মোৰ মূৰৰ কিবৰীত দূৰ কৰিলে। ১০ তেওঁ মোক চাৰিওফালে ভাঙ্গি-ছিঁড়ি পেলোৱাত, মই বিন্দষ্ট হ'লো; তেওঁ মোৰ আশাকো গছৰ দৰে উঢালি পেলালে, ১১ তেওঁ মোৰ বিৰুদ্ধে নিজ ক্ষেত্ৰে জলালো, আৰু তেওঁ মোক তেওঁৰ শক্ৰবোৰৰ মাজৰ এজন বুলি জান কৰিছে। ১২ তেওঁৰ সৈন্যবোৰে একেলগে আহি মোৰ বিৰুদ্ধে গড় বানিছে, আৰু মোৰ তস্তু চাৰিওফালে ছাউনি পাতিছে। ১৩ তেওঁ মোৰ ভাই-ককাইৰেক মোৰ পৰা দূৰ কৰিলে, আৰু মোৰ চিনাকি লোক সকল মোলৈ একেবাৰে অচিনাকি হ'ল। ১৪ মোৰ জাতি-কুটুঁম্বেৰ আৰ্তন হৈছে, আৰু মোৰ প্ৰণয়ৰ বন্ধুবোৰে মোক পাহৰিলে। ১৫ মোৰ ঘৰৰ বন্দী আৰু মোৰ বেটীবোৰেও, মোক অচিনাকি যেন জনন কৰে; মই সহিত দৃষ্টিত বিদেশী হৈছোঁ। ১৬ মোৰ বন্দীক মই মাতিলে, সি উত্তৰ নিদিয়ো; মই নিজ মুঁয়োৰে তাৰ আগত বিনয় কৰিব লগীয়া হৈছোঁ। ১৭ মোৰ তিৰোতাৰ আগত মোৰ নিশ্চাস, আৰু মোৰ সহোদৰৰ আগত মোৰ গাৰ গোক্ষ ঘিণলীয়া হৈছে। ১৮ শিশুবোৰেও মোক তুচ্ছ জন কৰে; মই উঠিৰ খুজিলো, সিইতে মোৰ অহিত কথা কয়। ১৯ মোৰ বিশালী বন্ধুবোৰে মোক খিং কৰে, মোৰ প্ৰিয় পাত্ৰসকল মোৰ পৰা বিমুখ হৈল। ২০ মই হাড়ে-ছলে লালিলোঁ; মই কেৱল দাঁতৰ ছচলিনিবে সৈতে সাবলোঁ। ২১ হে মোৰ বন্ধু সকল, তোমালোকেই মোক কৃপা কৰা, মোক কৃপা কৰা; কিয়নো দৈখৰ হাতে মোক স্পৰ্শ কৰিলে। ২২ দৈখৰ পিচিঙাকৈ তোমালোকে মোক কিয় তাড়না কৰিছা? আৰু মোৰ মঙ্গহত তোমালোকৰ কিয় হেপোহ পলোৱা নাই? ২৩ অস মোৰ কথাবোৰ লিখা হোৱা হ'লে, অস, সেইবোৰ পুথিত লিখি থোৱা হ'লে, ২৪ অস, সেইবোৰ লোহাৰ কলম আৰু সীহৰ সৈতে সেইবোৰ চিৰকালৰ বাবে শিলত লিখি! ২৫ কিন্তু মই হ'লে জানো, মোৰ মুক্তিদাতা জীৱীয়াই আছে, শেষত তেওঁ পৃথিবীৰ ওপৰত উঠি থিয় হ'ব। ২৬ আৰু মোৰ গাৰ ছাল এইদৰে নষ্ট হোৱাৰ পাছত, মই শৰীৰবিনী হৈ দৈশৰক দৰ্শন কৰিব। ২৭ মই নিজেই তেওঁক দেখা পাম, আনৰ চকুৱে নহয়, মোৰ নিজৰ চকুৱেই তেওঁক দেখিব। হাবিশাই কৰোঁতে কৰোঁতে মোৰ অন্তৰত হৃদয় ক্ষীণ হৈ গৈছে। ২৮ যদি তুমি কোৱা, ‘আমি তাক কেনেকৈ তাড়না কৰিম

কিয়নো মূল বিষয় তাৰ ওচৰত পোৱা যায়,’ ২৯ তেমেহলে তোমালোকে তোৰোললৈ ভয় কৰা; কিয়নো ক্ৰোধে তোৰোলৰ দণ্ড আনে, গতিকে তোমালোকে জানিব লাগে যে, ন্যায় বিচাৰ এটা আছে।”

২০ তেতিয়া নামাধীয়া চোকৰে পুনৰায় উত্তৰ কৰি ক'লে, ২ মোৰ

তাৰনাই উত্তৰ দিবলৈ মোক উদগাইছে, কাৰণ এইবোৰে মোক অন্তৰক অধৈৰ্য কৰিছে। তোমালোকে নিয়া উপদেশ মই শুনিলোঁ, তথাপি মোৰ বুদ্ধিমত আঞ্চাই মোক উত্তৰ যোগাইছে। ৪ কেতিয়াৰ পৰা স্টোৰে পৃথিবীত মৰুযুক স্থাপন কৰিছিল, কালৰ আৰম্ভণিৰ সেই বহস্য তুমি নাজানা, ৫ দুষ্টোৰেৰ জয়-ধৰণি যে অলপদিনীয়া, আৰু অধৰ্মিৰ আনন্দ যে খন্তকীয়া, ইয়াক তুমি নাজানা নে? ৬ যদি দুষ্টোৰেক মাহাত্ম্যাই আকাশ পয়াগৈ, আৰু তাৰ মূৰ মেষত লাগে, ৭ তথাপি সি নিজ বিশ্বৰ দৰে চিৰকাললৈকে নষ্ট হ'ব, যিবিলাকে তাক দেখিছিল, তেওঁবিলাকে সুবিৰ, সি কত আছে? ৮ সি সম্পোনৰ দৰে উড়ি যাব, তাক পুনৰ দোৱা নাযাব; এনে কি, বাতিকালৰ দৰ্শনৰ দৰে সি লুঙ্গ হ'ব। ৯ যি চুকুৱে তাক দেখিছিল, সেই চুকুৱে তাক পুনৰ নেদেখিব; তাৰ নিবাসৰ ঠায়ে তাক পুনৰ দেখা নাপাব। ১০ তাৰ সন্তানবোৰে দৰিদ্ৰসকলৰ পৰা অনুগ্ৰাহ বিচাৰিব, আৰু তাৰ নিজ হাতে তাৰ ধন-সম্পত্তি ওভেটাই দিব। ১১ তাৰ অহিবোৰে তেকা কালৰ শক্তিৰ পৰিপূৰ্ণ, কিন্তু ইয়োৰে তাৰ লগত ধূলিত শুব। ১২ যদিও দুষ্টীতা তাৰ মুখত সোৱাদ লাগে, যদিও সি জিভাৰ তলত তাক লুকুৱাই বাখে, ১৩ যদিও সি তাতে ধৰি বাখে আৰু এবি দিব নিবিচাবে, কিন্তু তাৰ মুখৰ ভিতৰতে তাক বাখি থায়, ১৪ তথাপি তাৰ আহাৰ পেট পাই বিকৃত হয়, সেয়ে তাৰ ভিতৰত কালসপৰ্ব বিষয়বৰূপ হৈ পৰে। ১৫ সি ধন-সম্পত্তি প্ৰাস কৰে, আৰু তাৰ পুনৰাই বত্তিয়াই পেলাব; দৈখেৰে তাৰ পেটৰ পৰা তাৰ উলিয়াই পেলাব। ১৬ সি কালসপৰ্ব বিষয় চুহিব; বিশাল সাপৰ জিভাই তাৰ বধ কৰিব। ১৭ সি নদীবোৰে দেখা নাপাব, মোৰ আৰু দৈ গাধাৰীৰ বৈয়োৰা সুঁতিবোৰে নেদেখিব। ১৮ সি নিজ প্ৰশংসনৰ ফল ওভেটাই দিব, প্ৰাস নকৰিব; সি লাভ পোৱা নিজ সম্পত্তি অনুসৰে উলাস নকৰিব। ১৯ সি দৰিদ্ৰবোৰক উপদৰ আৰু ত্যাগ কৰিলে; এই হেতুকে যি ঘৰ কাঢ়ি ল'লে, সেই ঘৰ সি সাজি উলিয়াব নোৱাৰিব। ২০ তাৰ পেটে কেতিয়াও তঙ্গ নহয়; এই হেতুকে সি নিজৰ মৰমৰ বন্ধুৰ মাজৰ একোকে বক্ষা কৰিব নোৱাৰিব। ২১ সি প্ৰাস নকৰা একোৱেই বাকী নাই; এই কাৰণে তাৰ মঙ্গল চিৰকালীয়া নহ'ব। ২২ তাৰ বস্ত-বাহানি জোৱাপকে থকা সময়তো সি ঠেকত পৰিব; দুৰ্দত পৰা প্ৰতিজনৰ হাতে তাক আক্ৰমণ কৰিব। ২৩ সি নিজ পেট ভাৰবালৈ ধৰোঁতেই, দৈখেৰে তাৰ ওপৰত ক্ৰেতাপি পেলাব, আৰু সি খাই থাকেওঁতেই তাৰ ওপৰত তাক বৰমাব। ২৪ সি লোহাৰ অন্তৰ পৰা পলাই যাব; কিন্তু পিলতৰ ধনুবৰণে তাক সৰকাই পেলাব। ২৫ সি বাণ টানিলে, সেয়ে তাৰ গাৰ পৰা ওলাই আছে; এনে কি, তাৰ তিৰবিৰোৱা আগ, তাৰ পিতৰ পৰা বাহিৰ হয়; তাতে মৰণৰ ভয়ে তাক আক্ৰমণ কৰে। ২৬ তাৰ সংহিত বস্তুৰ অৰ্থে যোৰ আঞ্চাৰ বাখি থোৱা হৈছে, মানুহে নথবা জুয়ে তাক গ্ৰাস কৰিব; সেয়ে তাৰ তস্তুত থকা অৱশিষ্ট বস্তু তুষ্ণি কৰিব। ২৭ আকাশ-মণ্ডলে তাৰ অপৰাধ প্ৰকাশ কৰিব, আৰু পৃথিবী তাৰ বিবুক্ষে উঠিব। ২৮ তাৰ ঘৰৰ সম্পত্তি উড়ি যাব; দৈশৰুৰ ক্ৰোধৰ দিনা তাক ধূল পানীয়ে উটুৱাই নিব। ২৯ দুষ্ট মানুহে দৈশৰুৰ পৰা পাবলগীয়া ভাগ এয়ে, আৰু এয়ে দৈশৰুৰে নিবুণ্প কৰা তাৰ অধিকাৰ।

২১ তেতিয়া ইয়োৰে পুনৰায় উত্তৰ কৰি ক'লে, ২ তোমালোকে মন দি

মোৰ কথা শুনা; আৰু এয়ে তোমালোকৰ শাস্ত্ৰনা হওক। ৩ অলপ সহম কৰা, ময়োৰ কঢ়ওঁ; মই কোৱাৰ পাছতো তুমি বিন্দজ কৰি থাকা। ৪ মই লোকৰ নামত অভিযোগ কৰিম নে? মই কিয় অসহিষ্ণু নহ'ম? ৫ তোমালোকে মোলৈ চাইছা আৰু আচৰিত মণিছাচা, আৰু নিজৰ মুখত হাত দিছা। ৬ যেতিয়া মই মোৰ কঠৰ বিষয়ে ভাৱোৱা, তেতিয়া মই বিহুল হ'ও, আৰু আসতে মোৰ শৰীৰ কঢ়ে। ৭ দুষ্টোৰে কিয় জীৱাই থাকে? কিয় বৃদ্ধ হয়, আৰু ক্ষমতাশালীও হয়? ৮ সিইতৰ বৎস সিইতৰ সন্মুখত সিইতৰ লগত থাকে; সিইতৰ সত্ত্বান-সন্ততিবোৰে সিইতৰ কচুৱ আগত থিৰে থাকে। ৯ সিইতৰ ঘৰবোৰ ভয় নোপোৱাকৈ শাস্ত্ৰিতে থাকে, আৰু সিইতৰ ওপৰত

ঈশ্বর দণ্ডের আঘাতে নপরে। ১০ সিঁহতে ঘাঁড় গুরুবোরে সংগম করিলে সেয়ে নিষ্কলন হয়; সিঁহতে গাই জগে, বিনচন করে। ১১ সিঁহতে নিজ নিজ শিশুবোক মেরের জাকের দরে বাহিলে উলিয়াই দিয়ে; আবু সিঁহতের সন্তানবোরে নাচ-গান করে। ১২ সিঁহতে খঞ্জৰী আৰু বীণা বজাই গণ গায়, আবু বাঁহীর শব্দত উল্লাস করে। ১৩ সিঁহতে সুখেরে নিজ নিজ দিন কটায়; পাছত এক নিরিষ্টতে ঢিয়োললে নামি যায়। (Sheol h7585) ১৪ তথাপি সিঁহতে ঈশ্বরক কয়, “তৃষ্ণি আমার পৰা দূৰ হোৱা; কিয়নো আমি তোমাৰ পথ জানিব নোহোঁজোঁ। ১৫ সৰ্বৰ্শক্তিমান জনানো কোন যে, আমি তেওঁ সেৱা কৰিম? আবু তেওঁ আগত প্ৰাথনা কৰিলেই আমাৰ বা কি লাভ হ'ব? ১৬ চোৱা, সিঁহতে মঙ্গল সিঁহতে হাতৰ দ্বাৰাই নহয়; দুষ্টোৰেৰ মন্ত্রণা মোৰ পৰা দূৰ হঠকে। ১৭ দুষ্টোৰেৰ প্ৰদীপ নো কিমানবাৰ নুমুৱা হয়? কিমানবাৰ নো সিঁহতে বিপদ সিঁহতলৈ ঘটে? কিমানবাৰ নো ঈশ্বৰে নিজ ক্ৰোধত ক্ৰেশ বিলাই দিয়ে? ১৮ কিমানবাৰ সিঁহতে বতাহৰ আগত খেৰ নিচিনা, আৰু ধৃমুহাই উড়াই নিয়া শূলাৰ নিচিনা হয়? ১৯ তোমালোকে কোৱা, “ঈশ্বৰে তাৰ সন্তানবোৱলৈ তাৰ অধৰ্ম সাঁচি থায়”। সেয়ে ভোগ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁ তাকেই প্ৰতিফল দিয়ক। ২০ তাৰ নিজ চুৰুইতে তাৰ সৰ্বনাশ চাওক, আবু সৰ্বৰ্শক্তিমান জনাব ক্ৰোধ সিয়েই পান কৰক। ২১ কিয়নো, তাৰ মাহ কেইটা ওৰ পৰিলে হাল, সি মৰাৰ পাছত, তাৰ ভাৰি-বংশৰ লগত তাৰ কি সম্পৰ্ক? ২২ যি জনাই উৰ্দ্ববাসীসকলোৰে বিচাৰ কৰে, এমে জনা ঈশ্বৰকেই কোনোবাই জনান শিক্ষা দিব পাৰে নে? ২৩ সকলালৈ ভাবে শাস্তিৰে আবু নিশ্চিন্তে থাকিম, কোনোৱে সম্পূৰ্ণ বলত মৰে। ২৪ তাৰ গাথীৰ পাত্ৰবোৰে গাথীৰেৰে পৰিপূৰ্ণ, আবু তাৰ হাড়োৰেৰ মণজু বস্যুত। ২৫ আন কোনোৱে মনত তিতা লাগি মৰে; সি কেতিয়াও মঙ্গলৰ আস্বাদ নাপায়। ২৬ সিঁহত দুয়ো একেলগে ধুলিত শোৱে, আবু পোকে সিঁহত দুয়োকো ঢাকে। ২৭ চোৱা, মই তোমালোকৰ মনৰ ভাৱ জানিছোঁ; আবু মোৰ বিৰুদ্ধে অন্যায়ক যিচাৰে মন্ত্রণা কৰিছা, সেইবোৰকো মই জানিছোঁ। ২৮ কিয়নো তোমালোকে কৈছা, “সেই ডাঙীয়াৰ ঘৰ ক'ত? আবু সেই দুৰ্জনবোৰে বাস কৰা ত্বুঁটো ক'ত? ২৯ তোমালোকে পথিকবিলাক কোথা নাই নে? ৩০ দুষ্টই বিপদৰ দিনত বৰ্কা পায়, আবু ক্ৰেশৰ দিনত তাক আঁতৰাই নিয়া হয়, এই বুলি তেওঁলোকে কোৱা বিবৰণ তোমালোকে নাজানা নে? ৩১ তাৰ আচৰণৰ কথা তাৰ মুখৰ আগত কোনে ক'ব? আবু তাৰ কৰ্মৰ প্ৰতিফল তাক কোনে দিব? ৩২ তথাপি তাক মৈদালৈ নিয়া হ'ব, আবু লোকে তাৰ মৈদামত পৰ দি থাকিব। ৩৩ আবু উপত্যকাৰ চপৰাবোৰ তালৈ লঘ মেন বোধ হব; যেনেকে তাৰ আগেয়ে অলেখ মানুহ গৈছিল, তেনেকে তাৰ পাছতো সকলো মানুহ যাব। ৩৪ তেওঁ তোমালোকে কেনে অনৰ্থক শাস্ত্ৰনা দিছ! তোমালোকৰ উত্তোৰেৰ কেৱল মিছাহে।”

২২ তেওঁয়া তৈমনীয়া ইলীফজে পুনৰায় উত্তৰ কৰি ক'লে, ২ মানুহ জানো ঈশ্বৰৰ উপকাৰী হব পাৰে? বাস্তৱিক জনীনা মানুহ নিজেৰেইহে উপকাৰী হয়। ৩ তৃষ্ণি ধাৰ্মিক হলে সৰ্বৰ্শক্তিমান জনাব কিবা হিত হব নে? তৃষ্ণি সিদ্ধ আচৰণ কৰিলে তেওঁৰ কি লাভ হব? ৪ তেওঁলৈ তোমাৰ কি ভাৱ, তাৰ কাৰণেহেতে তেওঁ জানো তোমাক অনুযোগ কৰে? তাৰ নিমিত্তেহেজানো তেওঁ তোমাৰ লগত বিচাৰত সোমাব? ৫ তোমাৰ দুষ্টোৱ আধিক নহয় নে? তোমাৰ অপৰাধ অসীম নহয় নে? ৬ কিয়নো তৃষ্ণি আকাৰণতে নিজ ভাইৰ পৰা বন্ধক ল'লা, আবু বন্ধুইনৰ পৰাও বন্ধ কাঢ়ি ল'লা। ৭ তৃষ্ণি তৰ্কাতৰ লোকক পানী নিদিলা, আবু ক্ষুদ্ৰাতৰ লোকক আহাৰ আটক কৰিলা। ৮ কিন্তু দেশখন পৰাক্ৰমী জনাবেই আছিল; আবু মৰ্যাদাবান জনাই তাত বাস কৰিছিল। ৯ তৃষ্ণি বিধৰাসকলৰ শুদ্ধ হাতে বিদায় দিলা; আবু পত্ৰহীনসকলৰ বাছ ভঙ্গ হ'ল। ১০ এই হেুচকে তোমাৰ চাৰিওফালে ফাল্দ আছে; আবু আকস্মিক আসে তোমাক বিছুল কৰিছে। ১১ তৃষ্ণি আদ্বাৰ দেখা নাই নে? তোমাক তল নিওঁতা তল-পানী জানো দেখা নোপোৱা? ১২ ঈশ্বৰে নিচেই ওখত থকা স্বৰ্গত নাই নে? সকলোতকে ওপৰত থকা তৰাবোৰ চোৱা, সেইবোৰ কিমান ওখত আছে? ১৩ তৃষ্ণি কৈছা, “ঈশ্বৰে কি জানে? ঘন ঘেঘৰ মাজেদি তেওঁ জানো বিচাৰ কৰিব পাৰে? ১৪ ঘন ঘেঘৰে আঁৰ কৰি ধৰাত, তেওঁ দেখিবলৈ

নাপায়, কেৱল আকাশ-মণ্ডল ফুৰি থাকে।” ১৫ তৃষ্ণি পৰিণি পথকে ধৰি থাকিবা নে, যি পথেৰে দৰ্জনবোৰে ঘোজকাটে - ১৬ সিঁহতেক অকালতে ধৰি নিয়া হৈছিল; আবু সিঁহতেক ভিত্তিমূল বান-পানায়ে উটাই নিছিল। ১৭ সেই সময়ত সিঁহতে ঈশ্বৰক কৈছিল, “আমাৰ পৰা দূৰ হোৱা;” আবু “সৰ্বৰ্শক্তিমান জনাই আমাৰ অৰ্থে কি কৰিব পাৰে?” ১৮ তথাপি তেওঁ সিঁহতে ঘৰবোৰ উত্তম উত্তম দ্রব্যেৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিছিল; কিন্তু দুষ্টোৰেৰ আলচ মোৰ পৰা দূৰত থাকে। ১৯ তাকে দেখি ধাৰ্মিকসকলে আনন্দ কৰে; আবু নিৰ্দেশীয়ী লোকে সিঁহতক হৈজেলিয়াই, ২০ আবু কুয়, “আমাৰ বিৰুদ্ধে উটাবোৰ নিশ্চয়ে বিনষ্ট হ'ল; আবু সিঁহতে প্ৰচৰ সম্পত্তি অগ্ৰিয়ে গ্রাস কৰিলে।” ২১ এতিয়া তৃষ্ণি তেৰে সৈতে পৰিচয় কৰি শাস্তি লাভ কৰা; তাকে কৰিলে তোমাৰ মঙ্গল হ'ব। ২২ তেওঁৰ মুখৰ পৰা ব্যৱহাৰ প্ৰহণ কৰা, আবু তেওঁৰ বাক্যবোৰে তোমাৰ দহনত বাখা। ২৩ যদি তৃষ্ণি সৰ্বৰ্শক্তিমান জনালৈ ঘূৰা, আবু তোমাৰ তত্ত্বৰ পৰা অধৰ্ম দূৰ কৰা, তেন্তে তৃষ্ণি পুনৰায় উন্নতি লাভ কৰিব। ২৪ তোমাৰ বহুমূল্য ধন ধূলিত বাখা, আবু ওফীৰৰ সোণ জুৰিৰ শিলবোৰেৰ মাজত পেলোৱা; ২৫ তাতে সৰ্বৰ্শক্তিমান জনা তোমাৰ বহুমূল্য ধন হ'ব, আবু তেওঁ তোমাৰ উজ্জ্বল বৃপ্মস্বৰূপ হ'ব। ২৬ কিয়নো তেওঁয়া তৃষ্ণি তেওঁ আগত প্ৰার্থনা কৰিলে তেওঁ শুণিব; তাতে তেওঁ তোমাৰ সঙ্কল্প সিদ্ধ কৰিব। ২৮ তৃষ্ণি কোনো বিষয় মনত স্থিৰ কৰিলে, সেয়ে তোমালৈ সিদ্ধ হ'ব; আবু তোমাৰ পথতে পোহৰ পৰিব। ২৯ বিপদৰ কালত তৃষ্ণি কৰা, উন্নতি হ'ব; আবু অধোৰুখক তেওঁ নিষ্ঠাৰ কৰিব। ৩০ তেওঁ নিৰ্দেশীয়ী নোহোৱা জনকো উদ্বাৰ কৰিব; এনে কি, সি তোমাৰ হাতৰ যোগেদি পৰিত্বাৰ উদ্বাৰ পাৰ।”

২৩ তেওঁয়া ইয়োৱে পুনৰায় উত্তৰ কৰি কলে, ২ এতিয়াও মোৰ কাতৰোভি বিৰুদ্ধী; মোৰ কেঁকনিতকোয়ে মই হোৱা কোৰ গুৰুতৰ। ৩ অস, মই তেওঁক ক'ত পাম, তাক জনা হলে, আবু তেওঁৰ তালৈ যাব পৰা হলে, কেনে ভাল আছিল। ৪ তেওঁয়া মোৰ পোচৰ তেওঁৰ আগত মই জনালোহৈতেন, আবু মুখ নানা ঘূৰিবে পূৰ্ণ কৰিলোহৈতেন; ৫ তেওঁ যি যি বাক্যৰ দ্বাৰাই মোক উত্তৰ দিব, তাক মই জনালোহৈতেন, আবু তেওঁ মোলৈ কি কি কৰ, তাকো বুজিলোহৈতেন। ৬ তেওঁ মহাপাৰাক্রমেৰ মোৰ লগত বিৰোধ কৰিলোহৈতেন নে? নকৰিলোহৈতেন, কিন্তু তেওঁ মোলৈ মনোযোগহে কৰিলোহৈতেন। ৭ তেওঁয়া সেই ঠাইত সৰল লোকে তেওঁৰ লগত বাদামুবাদ কৰিব পাৰিবলৈহৈতেন; তাতে মোৰ বিচাৰকে মোক ন্যায় দিব পাৰিবলৈহৈতেন। ৮ চোৱা, মই প্ৰব ফাললৈ যাওঁ, কিন্তু তেওঁ তাত নাই; আবু পচিম ফাললৈ যাওঁ, তাতো তেওঁক দেখো নাপাওঁ। ৯ তেওঁ কাৰ্য কৰা সময়ত মই উত্তৰ ফাললৈ যাওঁ, কিন্তু মই তেওঁক দেখো নাপাওঁ; তেওঁ দক্ষিঙ্গ ফাললৈ নিজকে লুকুৱায়, কিন্তু মই তেওঁক নেদেৰোঁ। ১০ কিন্তু মই যি পথ ধৰিছোঁ, তাক তেওঁ জানে; তেওঁ মোক পৰীক্ষা কৰা হলে, মই সোণৰ দিবে ওলালোহৈতেন। ১১ মই তেওঁৰ ভাৰি খোজত ভাৰি দি দি আছিছোঁ; এফলীয়া নোহোৱাকৈ মই তেওঁৰ পথত চলিছোঁ। ১২ তেওঁৰ মুখৰ আজৰাৰ পৰা মই আঁতৰি যোৱা নাই; তেওঁৰ মুখৰ বাক্য মোৰ আৱশ্যকীয় আহাৰতোকেয়ো বহুমূল্য জান কৰিলোঁ। ১৩ কিন্তু তেওঁ এক মনৰ লোক, তেওঁক কোনে ঘূৰাব পাৰে? তেওঁৰ যি ইচ্ছা, তাকেই তেওঁ কৰে। ১৪ মোলৈ যি নিৰূপিত, নিশ্চয়ে তাক তেওঁ সিদ্ধ কৰিব; আবু এনে অনেক কথা তেওঁৰ মনত আছে। ১৫ এই নিমিত্তে মই তেওঁৰ সাক্ষাতে ব্যাকুল হওঁ। মই বিচেনা কৰিলে তেওঁৰ পৰা ভয় পাওঁ। ১৬ কিয়নো ঈশ্বৰেই মোৰ মন ভগ্ন কৰিলে, আবু সৰ্বৰ্শক্তিমান জনাই মোক ব্যাকুল কৰিলে; ১৭ কাৰণ মই আদ্বাৰ কাৰণে ব্যাকুল নহওঁ, আবু যোৰ অধুকাৰে ঢকা মোৰ মুখৰ কাৰণে মই বিছুল নহওঁ।

২৪ সৰ্বৰ্শক্তিমান জনাব দ্বাৰাই কিয় সময় নিৰূপিত নহয়? তেওঁক জনালোকে কিয় তেওঁৰ দিন দেখিবলৈ নাপায়? ২ কোনো কোনোৱে মাটিৰ সীমাৰ চিন লবায়, আবু মেৰেৰ জাকক বলেৰে লৈ চৰায়। ৩ সিঁহতে পত্ৰহীনবিলাক গাধ খেদি লৈ যায়, আবু বিধৰাব গৰু বন্ধক লয়। ৪ সিঁহতে দৰিদ্ৰবিলাকক বাটৰ পৰা খেদি দিয়ে, আবু

দেশৰ দুঃখীয়াবিলাক একেবাৰে লুকাই থাকিব লগিয়া হয়। ৫ চোৱা, কোনোৰে অৰণ্যত থকা বনৰীয়া গাধৰ নিচিনাকৈ, নিজৰ আহাৰ যত্নেৰে বিচাৰা কামলৈ ওলাই যায়; অৰণ্যে সিহতেৰ সত্তানসকলৰ নিমিত্তে সিহতক আহাৰ দিয়ে। ৬ সিহতে খাৰিৰ নিমিত্তে পথাৰত পছৰ যোগ্য শশ্য কাটে; আৰু দুর্জনৰ শেষতীয়া দ্বাক্ষাণ্ডি চপায়। ৭ সিহতে বন্ধৰ অভাৱত উদং গাৰিৰ বাতি কটায়, আৰু জাৰিৰ গাত লবলৈ সিহতৰ একো নাই। ৮ সিহতে পৰ্বতৰ বৰষুণত তিতে, আৰু আশ্ৰয় নথকাত বৰ বৰ শিলত আঁকোৱাল মাৰি ধৰে। ৯ কোনোৰে পিতৃহীন কেঁচুৱাক মাকৰ বুকুৰ পৰা কাটি লয়, আৰু দুৰ্ঘীয়াৰ পৰা বদ্ধক লয়। ১০ তাতে সিহতে বন্ধৰ অভাৱত উদং গাৰি ফুৰে, আৰু তোকতে থাকি ডাঙৰি কঢ়িয়ায়। ১১ সিহতে সেই দৃষ্টবোৰ বেৰৰ ওচৰত তেল পেৰে, আৰু দ্বাক্ষাণ্ডলত দ্বাক্ষাণ্ডি গচকি পিয়াহত আতুৰ হৈ থাকে। ১২ জনপূৰ্ণ নংগৰৰ মাজত লোকবিলাকে কেঁকাই, আৰু সাংঘাতিকৰণে আঘাত পোৱালোকৰ প্রাণে চিৎকৰে; তথাপি দৈশ্ব্যে এই অন্যামলৈ মন নিদিয়ে। ১৩ আৰু কোনোৰে পোহৰৰ বিদোহী হয়, তাৰ আওভান ও নাজানে, আৰু তাৰ পথতো নচলে। ১৪ নৰবীয়ৰে দোকমোকলিতে উঠে; সি দুৰ্যো-দৰিদ্ৰক মাৰি পেলাই; আৰু ৰাতি সি চোৰৰ নিচিনা হয়। ১৫ কাৰো চকুৱে মোক নেন্দেখিৰ, এইবুলি পৰম্প্ৰাণীগীৰ চকুৱে সন্ধিয়া কাললৈ বাট চাই থাকে; সি কয়, ‘কোনোৰে চকুৱে মোক দেখা নাই’। সি নিজৰ মুখ ঢাকি থাকে। ১৬ কোনো কোনোৰে আদ্বাৰত ঘৰবোৰত সিদ্ধি দিয়ে; সিহতে দিনত দুৱাৰ বদ্ধ কৰি সোমাই থাকে; পোহৰ কি, সিহতে নাজানে। ১৭ কিয়নো সিহত সকলোৰে নিমিত্তে প্ৰতত মৃত্যুজ্ঞায়াৰূপুণ; কাৰণ সিহতে মৃত্যুজ্ঞায়াৰ ভয়ানক কথা জানে। ১৮ এনে লোক পানীৰ সেঁত বেগেৰে উট যায়; সিহতে আধিপত্ৰতাৰ ভাগ দেশত অভিশঙ্গ হয়; সিহতে দ্বাক্ষাৰীৰ বাটৰ ফাললৈ মুখ মুছুৱায়। ১৯ অনাবৃষ্টি আৰু জুহে মেনেকৈ হিমৰ পানী শুকুৱাই নিয়ে, তেনেকৈ চিয়োলে পাপীৰোৱাৰ গ্ৰাস কৰে। (Sheol h7585) ২০ যিজনে সত্তান নোপজোৱাৰ বাজী তিরোতাক লঢ়ে, আৰু বিধবালৈ কোনো অনুগ্ৰহ নকৰে, ২১ এনে লোকক মাত্ৰগড়েও পাহৰে, পোকে তাক সন্তোষেৰে থায়; কোনেও তাক সৌৰৱণ নকৰে; এইদৰে অধৰ্মিকতা গছৰ নিচিনাকৈ ভাগি যায়। ২২ তেওঁ নিজ পৰাক্ৰমৰ দ্বাৰাই বলৰস্তুসকলৰ আয়ুস দীঘল কৰে; এনেকুৱা লোকে নিজীম বুলি নিৰাশ হৈয়ো শ্যয়াৰ পৰা উঠে। ২৩ তেওঁ সিহতক নিৰ্ভৱে থাকিবলৈ দিয়াত, সিহত অতি শাস্তিৰে থাকে; আৰু তেওঁৰ চকু সিহতেৰ পথত ওপৰত থাকে। ২৪ সিহতেৰ উন্নতি হয়, আকো অলপতে নাইকিয়া হয়; এনে কি, সিহতক নত কৰি, আন সকলোৰ দৰে নিয়া হয়, আৰু ধানৰ খোকৰ দৰে কঢ়া হয়। ২৫ এনেকুৱা যদি নহয়, তেওঁতে কোনে মোক ছিছলীয়া বুলি প্ৰমাণ কৰিব? আৰু কোনে মোৰ বাকি অসাৰ্থক বুলি ক'ব?”

২৫ তাতে চুইয়া বিল্দাদনে পুনৰায় উত্তৰ কৰি কলে, ২ প্ৰভৃতি আৰু ভয়ানকতা তেওঁৰ লগত আছে; তেওঁ নিজৰ উচ্ছাসনোৰত শাস্তি থাকে। ৩ তেওঁৰ বাহিনীসকলৰ সংখ্যা আছে নে? আৰু তেওঁৰ দীঘি কাৰ ওপৰত প্ৰকাশিত নহয়? ৪ তেওঁ দৈশ্ব্যৰ আগত মানুহ কেনেকৈ ধার্মিক হ'ব পাৰে? আৰু তিৰোতাৰ পৰা জ্ঞানে কেনেকৈ শুচি হ'ব পাৰে? ৫ চোৱা, তেওঁৰ আগত চন্দ্ৰ ও দীঘিমান নহয়, আৰু তাৰোৰোৰো নিৰ্মল নহয়। ৬ তেমেহলে পোকৰুণ মনুষ্য কিমান কম পৰিমাণে শুচি হয়! আৰু কীট স্বৰূপ মনুষ্য-সতনান কিমান কম পৰিমাণে পৰিত্ব হয়!

২৬ তেতিয়া ইয়োৰে পুনৰায় উত্তৰ কৰি কলে, ২ “তুমি দুৰ্বলক বৰ সহায় কৰিলি! আৰু বল নথকাৰি বাহুক বৰ নিষ্ঠাৰ কৰিলি! ও আৰু জ্ঞানহীনক বৰ পৰামৰ্শ দিলি! আৰু মূল কথা বৰ ভালকৈ বুজালি! ৮ তুমি নো কাৰ আগত কথা কলি? কাৰ নিশাস নো তোমাৰ মুখৰ পৰা ওলাল?” ৫ বিল্দদে উত্তৰ কৰি কলে, “যি সকল সম্প্ৰতি মৃত, অবহেলিত, উদিষ্ট, যিসকলে জল সমুহৰ তলত নিবাস কৰে --- ৬ তেওঁৰ আগত চিয়োল অনাবৃত, আৰু বিনাশৰ ঠাইৰ ঢাকনি নাই। (Sheol h7585) ৭ তেওঁ শূন্যৰ ওপৰত উত্তৰৰ আকাশ বিস্তৰ কৰে, আৰু পৃথিবীক শূন্যত ওলোমাই থয়। ৮ তেওঁ নিজৰ ঘন মেঘত জল কৰে; তাৰ শিলৰোৰ ভূমি কৰে আৰু পৃথিবীৰ পৰা মেঘত জল কৰে। ৯ মানুহে অদ্বাৰত শেষ কৰে, নিচেই তলিলেকে খাদে, আদ্বাৰ আৰু মৃত্যুজ্ঞায়াৰ শিল বিচাৰি উলিয়ায়। ১০ সিহতে আকৰ থান্দি গৈ মানুহ থকা ঠাইৰ পৰা দূৰে হয়, আৰু ওপৰত ফুৰা লোকে সিহতৰ গম নাপায়; সিহতে মানুহৰ পৰা দূৰেত ওলমি জুলি থাকে। ৫ যি পৃথিবীৰ পৰা শশ্য উৎপন্ন হয়, তাৰ তল ভাগ জুইৰ দ্বাৰাই লণ্ডণত কৰাৰ নিচিনা। ৬ তাৰ শিলৰোৰ মীলকান্ত বাখৰ থকা ঠাই, আৰু গুড়ি সোণ তাত আছিল। ৭ সেই পথ হিঙ্কেক পক্ষীয়ো নাজানে, আৰু শোনৰ চকুৱেও তাক নেন্দেখে। ৮ গৰীব হিঙ্কুক জন্মুৰোৰে তাত খোজ দিয়া নাই, আৰু সিংহও সেই ফালেনি যোৱা নাই। ৯ মানুহে অতি টান শিলত হাত দিয়ে; সি পৰ্বতৰোৰ মূলে সৈতে লুটিয়াই পেলায়। ১০ সি শিলৰ মাজে মাজে নলা কাটে, আৰু তাৰ চকুৱে সকলো বিধৰ বহুমূল্য বস্ত দেখা পায়। ১১ সি জুৰিবোৰ পানী

নাফাটে। ১২ তেওঁ পূৰ্ণিমাৰ চন্দ্ৰৰ মুখ ঢাকি দিয়ে, আৰু তাৰ ওপৰত তেওঁৰ মেঘ বিস্তাৰ কৰে। ১০ যি ঠাইত আদ্বাৰ আৰু পোহৰ লগ লাগিছে, সেই ঠাইকে তেওঁ সীমা কৰি সমুদ্ৰৰ ওপৰত চক্ৰকাৰৰ বেখা আঁকে, ১১ তেওঁৰ ধৰ্মিকত আকাশ-মণ্ডলৰ স্তৰৰেৰ কংপে, আৰু বিচুৰি হয়, ১২ তেওঁ নিজৰ পৰাক্ৰমেৰ সাগৰকোৱা আফ্শালন কৰায়, আৰু নিজ বুকিলৈ বাহুক তোখৰ তোখৰ কৰে। ১৩ তেওঁৰ হাতে পলাই যোৱা নাগটোক খুচি মাৰিলৈ। ১৪ চোৱা, এইবোৰ তেওঁৰ কাৰ্যবোৰৰ কণিকা মাথোন, আৰু আমি তেওঁৰ বিষয়ে কেনে সৰু ফুচুচনি শুনিছো। কিন্তু তেওঁৰ পৰাক্ৰম গৰ্জন কোনে বুজিৰ পাৰে?

২৭ পাছত ইয়োৰে পুনৰায় কথা উথাপন কৰি কলে, ২ যি দৈশ্ব্যে

মোৰ বিচাৰ অগ্রাহ কৰিলৈ, যি সৰ্বশক্তিমান জনাই মোৰ প্রাণত তিতা লগালে, সেই জীৱনস্ত দৈশ্ব্যৰ নামেৰে শপত থাই কৈছোঁ, ৩ কিয়নো এতিয়া নিশ্চাস-প্ৰশাস মোত সম্পূৰ্ণৰূপে আছে, আৰু মোৰ নাকত দৈশ্ব্যে দিয়া প্ৰাণ-বায়ু আছে; ৪ মোৰ ওঁত অধৰ কথা কেতিয়াও নকৰে, আৰু মোৰ জিভাই ভাঙুনা কথা প্ৰকাশ নকৰে। ৫ মই যে তোমালোকৰ কথা স্বৰূপ বুলি স্থীকাৰ কৰিব, এনে কথা মোৰ পৰা দূৰ হওক। মই নমৰোমানে মোৰ সিদ্ধতা মোৰ পৰা দূৰ নকৰিব। ৬ মোৰ ধৰ্মিকতা মই ধৰি বাখিম, এৰি নিদিম; মোৰ আয়ুসৰ দিনলৈকো মোৰ অস্তৰে মোক নোদেয়ে। ৭ মোৰ শত্ৰু দুৰ্জনৰ দৰে হওক, আৰু মোৰ বিবুকে উত্তা জন অধৰ্মি দৰে হওক। ৮ কিয়নো, যেতিয়া অধৰ্মিৰ প্ৰাণ দৈশ্ব্যে হৰণ কৰি নিব, তেতিয়া সি ধন লাভ কৰিলেও তাৰ কি আশা থাকিব? ৯ তাৰ সঞ্চল ঘটিলে, দৈশ্ব্যে কাতৰেকি শুনিব নে? ১০ সি জানো সৰ্বশক্তিমান জনাত আনন্দ পায়? বা সদায় দৈশ্ব্যৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰে? ১১ দৈশ্ব্যে কেনেকৈ ব্যৱহাৰ কৰে, সেই দৃষ্টবোৰে মই তোমালোকক শিঙ্কা দিঁও, আৰু সৰ্বশক্তিমানৰ কাৰ্য-প্ৰাণী মই লুকুৱাই নাবার্থে। ১২ চোৱা, তোমালোক সকলোৱেই দেখিলা; তেওঁতে তোমালোকে কিয়া এনে সম্পূৰ্ণ অসাৰ কথা কোৱা? ১৩ দুৰ্জন লোকে দৈশ্ব্যৰ পৰা যি ভাগ পায়, আৰু অত্যাচাৰীবোৰে যি অংশ সৰ্বশক্তিমান জনাৰ পৰা ভোগ কৰে, সেয়ে এই, ১৪ তাৰ পো-নাতি বাঢ়িলে তোৱোৱাৰ নিমিত্তেহে বাঢ়ে, আৰু তাৰ সতনান-সত্ত্বতয়ে পেট ভাৰাই থাবলৈ নাপায়। ১৫ তাৰ অৱশিষ্টবোৰক মহামাৰীৰ দ্বাৰাই পুতি পুৰা যাব, আৰু তাৰ বিধৰাবিলাকে বিলাপ নকৰিব। ১৬ যদি সি ধূলিৰ নিচিনাকৈ বৃপ্ত দ'মায়, আৰু পিঙ্কা কাপোকৰকো বোকাৰ দৰে সৰহকৈ ঘৃণ্ণত কৰে, ১৭ তেওঁতে ঘৃণ্ণত কৰক, কিন্তু ধৰ্মিক লোকেহে পিনিব, আৰু নিৰ্দীয়ী লোকে সেই বৃপ্ত ভাগ বাঁটি ল'ব। ১৮ সি নিজৰ ঘন পোকৰ দৰে সাজে, আৰু খেত-বথীয়া টঙ্গিৰ দৰে নিৰ্মাণ কৰে। ১৯ সি ধনী হৈ শুব, কিন্তু তাক মৈদাম দিয়া নাযাব; সি চুক মেলামাত্রকে নাইকিয়া হয়। ২০ নানা আনে তাক চল পানীৰ দৰে আকেজ কৰে। বাতি ধূলাহীত অকস্মাতে তাক উডুৱাই নিয়ে। ২১ পুৰু বতাহে তাক তুলি নি স্থানৰুত কৰে, আৰু নিজ ঠাইৰ পৰা তাক দূৰেত লঢ়ে পেলাই দিয়ে। ২২ কিয়নো ইশ্বৰে দয়া নকৰিৰ তালৈ কাঁড় মাৰি থাকিব, সি তেওঁৰ ভয়ত পলাই ফুৰিব। ২৩ লোকে তাক দেখি হাত-তালি দিব, আৰু ছি ছি কৰি তাৰ ঠাইৰ তাক খেদি দিব।

২৮ নিশচে বুপুৰ আকৰ আছে আৰু যি সোণ খপা যায়; সেই সোণৰ ঠাইও আছে। ১ লোহা মাটিৰ পৰা উলিওৱা হয়, আৰু শিল গলাই তাম উলিয়ায়। ৩ মানুহে অদ্বাৰত শেষ কৰে, নিচেই তলিলেকে খাদে, আদ্বাৰ আৰু মৃত্যুজ্ঞায়াৰ শিল বিচাৰি উলিয়ায়। ৪ সিহতে আকৰ থান্দি গৈ মানুহ থকা ঠাইৰ পৰা দূৰে হয়, আৰু ওপৰত ফুৰা লোকে সিহতৰ গম নাপায়; সিহতে মানুহৰ পৰা দূৰেত ওলমি জুলি থাকে। ৫ যি পৃথিবীৰ পৰা শশ্য উৎপন্ন হয়, তাৰ তল ভাগ জুইৰ দ্বাৰাই লণ্ডণত কৰাৰ নিচিনা। ৬ তাৰ শিলৰোৰ মীলকান্ত বাখৰ থকা ঠাই, আৰু গুড়ি সোণ তাত আছিল। ৭ সেই পথ হিঙ্কেক পক্ষীয়ো নাজানে, আৰু শোনৰ চকুৱেও তাক নেন্দেখে। ৮ গৰীব হিঙ্কুক জন্মুৰোৰে তাত খোজ দিয়া নাই, আৰু সিংহও সেই ফালেনি যোৱা নাই। ৯ মানুহে অতি টান শিলত হাত দিয়ে; সি পৰ্বতৰোৰ মূলে সৈতে লুটিয়াই পেলায়। ১০ সি শিলৰ মাজে মাজে নলা কাটে, আৰু তাৰ চকুৱে সকলো বিধৰ বহুমূল্য বস্ত দেখা পায়। ১১ সি জুৰিবোৰ পানী

এটোপাও সরকিব নোরাবাকৈ ভেটে, আবু গুপ্তে থকা বস্তু পোহৰলৈ উলিয়ায়। ১২ কিন্তু জান ক'ত পোরা যায়? আবু সুবিবেচনাৰ ঠাই বা ক'ত? ১৩ মনুষ্যই তাৰ মূল্য নাজনে, আবু জীৱিতসকলৰ দেশত তাৰ পোৱা নাযায়। ১৪ অগাধ জলে কয়, এইটি মোত নাই, আবু সাগৰে কয়, মোৰ ইয়াতো নাই। ১৫ ওঙ্গ সোণ দিও তাক পোৱা নাযায়, আবু তাৰ নেও বুলি বৃপকো জুখি দিব নোৱাৰি। ১৬ ওফীৰৰ সুৰ্বৰ্গ আবু বহুমূল্য বৈদৰ্ঘ্য, আবু নীলকান্ত বাখৰও জোখত তাৰ সমান নহয়। ১৭ সোণ আৰু আৰ্টি তাৰ তুল্য হ'ব নোৱাৰে, আবু তাৰ সলনি শুদ্ধ সোণৰ অলঙ্কাৰবোৰকো দিব নোৱাৰি। ১৮ তাৰ আগত পোৱাল আবু স্ফটিকৰো নাম লব নোৱাৰি, এনে কি, পদ্মাৰাগ বাখৰকঞ্জে জানৰ মূল্য অধিক। ১৯ কুচ দেৱীয় গোমেদক বাখৰও তাৰ তুল্য নহয়, আবু জোখত শুদ্ধ সোণো তাৰ সমান নহয়। ২০ তেন্তে জান ক'ব পৰা আছে? আবু সুবিবেচনাৰ ঠাই বা ক'ত? ২১ এইটো সকলো প্ৰাণীৰ চকুৰ পৰা গুঁপ, আবু আকাশৰ পঞ্চীৰ পৰাও অদৃশ্য। ২২ বিনাশ আৰু মৃত্যুৰে কয়, অমি নিজ কাণে সেই বিষয়ে ঘূৰুক-ঘানাকৈকেহে শুনিছোঁ। ২৩ তাৰ পথ ইশ্বৰেৰে জানে, আবু তাৰ ঠাই তেওঁৰেহে জনা আছে। ২৪ কিয়নো তেওঁ পথীৰীৰ অস্তৈলৈকে দেখে, আবু আকাশ-মণ্ডলৰ তলৰ আটাই ঠাইলৈকে তেওঁৰ চকু যায়। ২৫ তেওঁ যেতিয়া বায়ুৰ গুৰুত্ব নিৰূপণ কৰিলে, যেতিয়া পৰিমান অনুসাৰে জল সমৃহ জুখি জুখি দিলে, ২৬ যেতিয়া তেওঁ বৃষ্টিৰ নিয়ম নিৰূপণ কৰিলে, আবু মিঘ-গঞ্জনৰ সৈতে ওলোৱা বিজুলীৰ পথ স্থিৰ কৰিলে, ২৭ তেতিয়া তেওঁ জানক দেখিলে, আবু প্ৰকাশ কৰিলে, তেওঁ তাক স্থাপন কৰিলে, আবু তাৰ তদন্ত কৰিলে, ২৮ আবু তেওঁ মনুষ্যক কলে, চোৱা, প্ৰভুলৈ ভয় বৰাই জান, আবু কুকৰ্ম ত্যাগ কৰাই সুবিবেচনা।

২৯ পাছত ইয়োৱে আকো কথা উথাপন কৰিলে আবু ক'লে, ২ অস, আগৰ মাহ কেইটাত, যি কালত মোৰ ওপৰত ইশ্বৰে দৃষ্টি বাখিছিল, ৩ যি কালত মোৰ মূৰৰ ওপৰত তেওঁৰ প্ৰদীপ জুলি আছিল, আবু মই তেওঁৰ পোহৰৰ বলত অঙ্কাৰৰ মাজতো ফুৰিছিলোঁ, সেই কালত মই যেনেকৈ আছিলোঁ, ৪ যি কালত ইশ্বৰৰ বন্ধুতাই মোৰ তমু বাখিছিল, ৫ সেই কালত সৰ্বশক্তিমান জনা মোৰ লগত থাকিছিল, আবু মোৰ পো-জীৱিলাক মোৰ চাৰিওফালে আছিল, ৬ যি কালত মই গাধীৰ ওপৰতহে খোজ কঢ়িছিলোঁ, আবু শিলে মোন নিমিত্তে তেলৰ সোঁত বোৱাইছিল; মোৰ সেই পূৰ্ণ যৌৱনৰ কালত মই যেনেকৈ আছিলোঁ, তেনেকৈ এতিয়াও মই থকা হলে, কেনে ভাল আছিল! ৭ যেতিয়া মই নগৰলৈ গৈ বাজদুৱাৰত উপস্থিত হৈছিলোঁ, চকত মোৰ আসন ঘুণ্টু কৰিছিলোঁ, ৮ তেতিয়া ডেকাসকলে মোক দেখি লুকাইছিল, আবু বৰ্দ্ধসকল উঠি থিয়া হৈছিল; ৯ প্ৰধান লোকসকলে কথা কৰিলে এবি, নিজ নিজ মোখত হাত দিছিল, ১০ ডাঙোৰীয়াবিলাকে তালুত জিভা লগাই মনে মনে আছিল। ১১ কিয়নো লোকে কাণেৰে শুনি মোক ধন্য বুলিছিল, আবু চকুৰে দেখি মোৰ পক্ষে সাক্ষ দিছিল। ১২ কাৰণ কাতৰোকি কৰা দৰিদ্ৰক মই উদ্বাৰ কৰিছিলোঁ, আবু সহায় নথকা পিতৃহীনক মই বৰ্ক্ষা কৰিছিলোঁ। ১৩ বিনষ্ট হৰলগীয়া মানুহৰ আশীৰ্বাদ মোৰ ওপৰত পৰিছিল; মই বাঁৰী তিৰোতৰ মন উল্লিখিত কৰিছিলোঁ। ১৪ মই ধাৰ্মিকতাক পদ্মিছিলোঁ, আবু ধাৰ্মিকতাই মোক পদ্মিছিল, আবু মোৰ ন্যায়পৰায়ণতা গুণ মোৰ দমা চোলা আৰু পাঞ্চুৰিয়ৰ প আছিল। ১৫ মই অন্ধৰ চকু আছিলোঁ; আবু খোৱাৰ ভৱি আছিলোঁ। ১৬ মই দৰিদ্ৰবিলাকৰ শিত আছিলোঁ। আবু মই চিনি নোপোৱা মানুহৰে বিচাৰ কৈছিলোঁ। ১৭ মই দুৰাচাৰী লোকৰ জায় দাঁত ভাঙ্গিছিলোঁ, আবু তাৰ চিকাৰ তাৰ দাঁতৰ মাজৰ পৰা উলিয়াইছিলোঁ। ১৮ তেতিয়া মই ভাৰিছিলোঁ যে, মই নিজ বাঁহত মৰিম, মোৰ দিন বালিৰ দৰে অসংখ্য হ্ব; ১৯ আবু পাণী সোমাবলৈ মোৰ শিপা মুকলি হৈ থাকিব, আবু নিয়ৰ মোৰ ভালত ওৱে বাঁতি পৰি লাগি থাকিব; ২০ মোৰ নাম-মৰ্যাদাও মোত সতজে হৈ থকিব, আবু মোৰ ধনু মোৰ হাতত সদায় নতুনে থাকিব। ২১ লোকবিলাকে মোলৈ কাণ পাতি বাট চাইছিল, আবু পৰামৰ্শ শুনিবলৈ নিমাত হৈ থাকিছিল। ২২ মোৰ কথাৰ শেষত সিবিলাকৰ কোনো উত্তৰ নকৰিছিল, মোৰ বাক্য সিবিলাকৰ ওপৰত নিয়ৰ দৰে পৰিছিল। ২৩

বৰষুণলৈ আপেক্ষা কৰাৰ দৰে সিবিলাকে মোলৈকো আপেক্ষা কৰিছিল, আবু শেষতীয়া বৰষুণলৈ মুখ মেলাৰ দৰে সিবিলাকে মুখ মেলিছিল। ২৪ সিবিলাক নিৰাশ হলে মই সিবিলাকলৈ মিচিকিয়াই হাঁহিছিলোঁ, আবু সিবিলোকে মোৰ মুখৰ দীপ্তি নোগুচালে। ২৫ মই সিবিলাকৰ নিমিত্তে পথ মনোনীত কৰি প্ৰধান হৈ বিহিছিলোঁ, আবু দেন্দনদলৰ মাজত বজাৰ দৰে থাকিছিলোঁ, আবু শোকতুৰৰ মাজত শাস্ত্ৰনাকাৰীৰ দৰে আছিলোঁ।

৩০ কিন্তু এতিয়া যিবিলাকৰ বাপেকহতক, মোৰ মেৰৰ জাক বৰ্খা কুকুৰৰ লগতো থবলৈ মই হেয়জান কৰিছিলোঁ, মোটকৈ কম বয়সীয়া সেই মানুহবিলাকে মোক হাঁহে। ২ যিবিলাকৰ শক্তি নষ্ট হল, এনে লোকৰ হাতৰ বলত নো মোৰ কি উপকাৰ হব? ৩ সিহত তাৰ অভাৰত ভোকত ক্ষীণ হয়; সিহতে বহু কালৰ পৰা উচ্ছব আৰু ধৰ্ম হোৱা মৰুভূমি কামুৰি খায়। ৪ আবু জোপোহাৰ কাষত সিহতে মলু শোক হিঙ্গে, আবু ৰোতম গহৰ মূল সিহতৰ খোৰা বস্ত। ৫ সিহতক মানুহৰ মাজৰ পৰা খেদি দিয়া হয়; চৰেৰ পাছে পাছে চিঞ্চৰৰ দৰে লোকে সিহতৰ পাছতো চিঞ্চৰে। ৬ সিহতে উপত্যকাৰ ভয়ানক ঠাইত থাকিব লগা হয়, মাটিৰ গাতত আবু শিলৰ মাজত বাস কৰিব লগা হয়। ৭ সিহতে জোপোহা গহৰোৰে মাজত গাধৰ দৰে চিঞ্চৰে, আবু কাঁইত গহৰ তলত গোট খায়। ৮ সিহত মূৰ্খ স্তনান, এনে কি নীহ মানুহৰ স্তনতি, সিহতক দেশৰ মাজৰ পৰা কোবাই খেদি দিয়া হল। ৯ এতিয়া মই সিহতৰ গানৰ বিষয় হৈছোঁ, এনে কি সিহতৰ গল্পৰ বিষয়ো হৈছোঁ। ১০ সিহতে মোক ঘিণ কৰে, আবু মোৰ পৰা আতৰত থাকে, আবু মোৰ আগত থু পেলাবলৈ ভয় নকৰে। ১১ কিয়নো ইশ্বৰে তেওঁৰ ধনুৰ জৌৰ এবি দিলে আবু মোক দুখ দিলে; সেই কাৰণে সিহতে মোৰ আগত নিজ নিজ মুখৰ লাগাম পেলাই দিয়ে। ১২ মোৰ সৌফালে নীহ লোকবিলাক উঠে, সিহতে মোৰ ভৱি ঠেলি ঠেলি দিয়ে, আবু মোৰ বিবুদু নিজ নিজ বিনাশক গড় নৰে। ১৩ সিহতে মোৰ বাট বন্ধ কৰিব পেলায়; নি: সহায় লোকেও মোৰ বিনাশৰ চেষ্টা কৰে। ১৪ গড় ভাতি উলিওৱা বহল বাটেন্দি যেনেকৈ শক্র আছে, সিহতে তেনেকৈ আছে; সেই ভঙাইদি সোমাই সিহতে মোক আক্ৰমণ কৰে। ১৫ নানা ত্ৰাসে মোক ধৰিবছে; বতাহৰ দৰে মোৰ মান-মৰ্যাদা সেইবোৰে উডুৱাই নিছে; আবু মোৰ মঙ্গল মেঘৰ নিচিনাকৈ নাইকিয়া হৈছে। ১৬ সম্প্রতি মোৰ অস্তৰত মোৰ হৃদয় মুখীত দ্ৰীভূত হৈছে, আবু মোৰ ক্ৰেশৰ দিনে মোক ধৰিবছে। ১৭ বাঁতি হাড়বোৰ মোৰ গাৰ পৰা সুলকি পৰা যেন লাগে, আবু যিবোৰে মোক কামোৰে, সেইবোৰে টোপনি নাযায়। ১৮ ৰোগ প্ৰবল হোৱাত মোৰ বন্ধ কৰিব পেলায়; সেয়ে মোৰ গাৰ চোলাৰ ডিতিৰ নিচিনাকৈ মোত আট খাই ধৰিবছে। ১৯ ইশ্বৰে মোক বোকাত পেলাই দিছে, মই ধূলি আৰু ছাঁই যেন হৈছোঁ। ২০ মই তোমাৰ আগত কাতৰোকি কৰোঁ, কিন্তু তুমি মোলৈ চাই থাকা মাখোন। ২১ তুমি মোলৈ নিৰ্দেশ হৈ উঠিছিলা, আবু তুমি তোমাৰ হাতৰ বলেৰে মোক তাড়না কৰিবছা, ২২ তুমি মোক বতাহৰত তুলি দি ফুৰাইছিলা, আবু ধূমুহাত মোক লীন নিয়াইছিলা। ২৩ কিয়নো মই জানো, যে, তুমি মোক ঘৃতুলৈ নিছা, আবু সুকলো জীয়া লোকৰ নিবৃপ্তিত ঘৰলৈ মোক লৈ গৈছিল। ২৪ তথাপি পৰিবৰ্লৈ ধৰিৰেতে কোনে নো হাত নেমেলো? আবু আপদত থকা স্তলত বক্ষা পাবৰ নিমিত্তে কোনে নিচিঞ্চৰে? ২৫ দুৰ্বৃত্তি পৰা লোকৰ নিমিত্তে মই ক্ৰমন নকৰিছিলোঁ নে? আবু দীনহাইনৰ নিমিত্তে মনত দুখ নাপাইছিলোঁ নে? ২৬ মই মঙ্গললৈ বাট চাঁওতে চাঁওতে অমঙ্গলহ ঘটিল, আবু পোহৰলৈ অপেক্ষা কৰোঁতে আৰাকৰে হৈল। ২৭ মোৰ অস্তৰ খণ্ডোৱাকৈ পুৰিবছে; দুখৰ দিনসমূহ মোৰ ওচৰত উপস্থিত হৈছে। ২৮ মই বিনা ব'ক' ক'লা হৈ ফুৰিবছে, আবু সমাজৰ মাজত থিয়ে সহায় পাৰণ কৰিবছে। ২৯ মই শিয়ালয়োৰ ভাই, আবু উটে পঞ্চীৰ বন্ধু হৈলোঁ। ৩০ মোৰ গাৰ ছাল ক'লা হৈ এৰাই পৰিবছে, আবু তাপত মোৰ হাড়বোৰত পোৱণ ধৰিবছে। ৩১ সেই দেখি মোৰ বীণাৰ মাত শোকৰ শদত পৰিগত হৈছে, আবু মুৰ বাঁহীৰ স্বৰ সলনি হৈ ক্ৰমনকাৰীসকলৰ মাত হৈছে।

৩১ মই মোৰ চকুৰে সৈতে নিয়ম স্থাপন কৰিলোঁ; তেওঁতে মই ছোৱালীলৈ কেনেকৈ চোৱা হোলোঁ? ২ কিয়নো উর্দ্ধবাসী দ্বিশ্বে দিয়াৰ ভাগ কি? আৰু ওপৰত থকা সৰ্বশক্তিমান জনাৰ পৰা পোৱা অংশ কি? ৩ সেয়ে জানো অধৰ্মিবোৰ নিমিত্তে আপদ, আৰু কুকুৰমীবোৰ নিমিত্তে দুৰ্গতি নহয়? ৪ তেওঁতে তেওঁ মোৰ কোনো পথ নেদেখে নে? আৰু মোৰ আটাই খোজ তেওঁ গণনা নকৰে নে? ৫ মই যদি মিছাত চলালোঁ, আৰু মোৰ তাৰি প্ৰথম্যা পথলৈ লৰ ধৰিলোঁ, ৬ (স্থশ্বে মোৰ সিদ্ধাতা জানিবৰ নিমিত্তে, মোক ঠিক তজুৰ্ত জোখক;) ৭ মই যদি আবাটো খোজ চলালোঁ, মোৰ মন যদি চকুৰ পাছে পাছে চলিল, আৰু মোৰ হাত দুখনত যদি কোনো দাগ লাগি আছে, ৮ তেওঁতে মই সিচিলে অন্যে খোক, এনে কি, মোৰ পথাৰত গজা শশ্যবোৰো উঘলা হওক। ৯ মই যদি পৰৰ তিৰোতাত মোহ গলালোঁ, আৰু চুৰুীয়াৰ দুৱাৰৰ গুৰিত মদি মই লুকাই থাকিলোঁ, ১০ তেওঁতে মোৰ তিৰোতাই অন্যৰ নিমিত্তে জাঁত ঘুৱাওক, আৰু অন্য লোকে তাইক ডেগো কৰক। ১১ কিয়নো সেয়ে গহিত কাৰ্য, আৰু বিচাৰকত্ত্ববিলাকে দণ্ড দিব লগীয়া অপৰাধ; ১২ কাৰণ সেয়ে বিবাশৰ গাতলৈকে দহি থকা অঃগি; সেয়ে মোৰ সৰ্বব্যব বিনষ্ট কৰিলৈহেতেন। ১৩ মোৰ বন্ধী কি বেটায়ে মোৰ আগত অভিযোগ কৰিলত, মই যদি সিহতৰ বিচাৰলৈ হেয়েজান কৰিলোঁ, ১৪ তেওঁতে ঈশ্বৰ উঠিলে মই কি কৰিম? আৰু তেওঁ বুজ-বিচাৰ ললে, মই তেওঁক কি উত্তৰ দিম? ১৫ মোক গৰ্ভত নিৰ্মাণ কৰা জনাই জানো তাকো নিৰ্মাণ কৰা নাই? আৰু এনে জনাই জানো আমাৰ গৰ্ভত গঠন কৰা নাই? ১৬ মই যদি দুখীয়া লোকক সিহতৰ ইচ্ছা পূৰ কৰিবলৈ নিবাৰণ কৰিলোঁ, ১৭ যদি বা মোৰ খোৱা মুঠি অকলৈ খালো, আৰু পিতৃহীন ল'বাই তাৰ অনপো খাবলৈ নাপালো, ১৮ (এনে নহয়, মোৰ ডেকা কালৰ পৰা এনেকুৰা লৰাই বাপেকৰ লগত থকাৰ দৰে মোৰ লগত ডাঙৰ-দীঘল হয়, আৰু মই মাহৰ গৰ্ভত থকাৰে পৰা বিধাৰৰ পথদৰ্শক;) ১৯ যদি মই কেনোক বস্ত্ৰ অভাৱত মৰিব লগা দেখিলোঁ, বা দুখীয়াক গাত লবলৈ কাপোৰ নাইকিয়া দেখিলোঁ, ২০ তাৰ ককলৈ যদি মোক আশীৰ্বাদ নকৰালো, আৰু মোৰ মেৰৰ নোমৰ পৰা সি ফল নাপালো, ২১ আৰু নগৰৰ দুৱাৰত মোৰ ফলিলী মাহুৰ দেখি, যদি মই পিতৃহীনৰ অহিতে হাত উড়িলোঁ, ২২ তেওঁতে মোৰ বাবিচৰীৰ হাড়ৰ পৰা মোৰ ককন খাই পৰক, আৰু মোৰ বাহু হাড়ডালৰ পৰা ভাগি পৰক। ২৩ কিয়নো দ্বিশ্বৰৰ পৰা আপদ আহিৰ বুলি মই ভয় কৰিছিলোঁ, আৰু মই তেওঁতে মহত্ত্বৰ কাৰণে সেইৰূপ কৰ্ম কৰিব নোৱাবিলোঁ, ২৪ মই যদি সুৱাহক মোৰ বিশাস-ভূমি কৰিলোঁ, আৰু তুমি মোৰ আশ্রয়” এনে কথা যদি শুন্দি সোঁক কলোঁ, ২৫ মোৰ সম্পত্তি অধিক বুলি যদি আনন্দ কৰিলোঁ, আৰু নিজ হাতেৰে অনেকে লাভ পাইছোৱে, বুলি যদি মই উল্লাস কৰিলোঁ, ২৬ মই সৃষ্যক দৈশি দিয়া, বা চন্দ্ৰক উজ্জলৰে আকাশত গমন কৰা দেখি, ২৭ যদি মোৰ মন শুণ্তুতে মোহ গল, আৰু সেই দুয়োৰো উদেশ্যে মোৰ মুখে হাতত চুমা খালো, ২৮ তেওঁতে ইও, বিচাৰকত্ত্ববিলাকে দণ্ড দিব লগীয়া অপৰাধ হলেহেতেন; কিয়নো সেয়ে হোৱা হলে মই উর্দ্ধবাসী দ্বিশ্বৰ আগত অধীকাৰ কৰিলৈহেতেন। ২৯ মোক যিগণ তাঁৰ আপদত মই যদি আনন্দ কৰিলোঁ, আৰু সি দুৰ্দৰ্শত পৰা দেখি মই উল্লাস হোলোঁ, ৩০ (এনে নহয়, তাক মৰাবলৈ শাও দিয়াৰ দ্বাৰা মোৰ মুখোৱা পাপ কৰিবলৈ মই দিয়া নাই;) ৩১ তেওঁ দিয়া মাংস খাই তংশ নেহোৱা কোন আছে? এই বুলি মোৰ তহুৰ মানুহবোৰে যদি কোৱা নাই, ৩২ (বিদেশীয়ে বাটত বাতি কটোৱা নাই, কিন্তু মই পৰিকৰ আৰ্থে দুৱাৰ মেলি হৈছিলোঁ,) ৩৩ মই অনেক লোক সম্মুক ভয় কৰাৰ, আৰু প্ৰধান প্ৰধান বৎশৰ ঘণ্টা আশক্ষা কৰাৰ কাৰণে মনে থাকি দুৱাৰ বাহিৰলৈ নঁগে, ৩৪ নিজ হিয়াত মোৰ অধৰ্ম লুকুৱাই বাখি, যদি মই আদমৰ নিচিলাকে মোৰ অপৰাধ ঢাকি থলোঁ, - ৩৫ অস, মোৰ কথা শুনিবলৈ এজন থকা হলে কেনে ভাল আছিল! চোৱা, এইয়া মোৰ চহিৰ চিন, সৰ্বশক্তিমান জনাই মোক উত্তৰ দিয়ক; অস, মোৰ প্ৰতিবাদীয়ে লিখা দোষৰ পত্ৰ মোৰ ইয়াত থকা হলে, কেনে ভাল আছিল! ৩৬ অৱশ্যে মই তাক মোৰ কান্দত বলোহেতেন, আৰু বাজমুকুট বুলি মোৰ মূৰত পিঙিলোহেতেন, ৩৭ তেওঁৰ আগত মোৰ খোজৰ সংখ্যা দননালোহেতেন, আৰু ৰাজকোৱৰ দৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ

গলোহেতেন। ৩৮ মোৰ মাটিয়ে যদি মোৰ অহিতে চি৞্চৰ মাৰে, আৰু তাৰ আটাই সিৰলুবোতে যদি কান্দে, ৩৯ মই যদি ধন নিদিয়াকৈ সেই মাটিৰ ফল ভোগ কৰিলোঁ, বা তাৰ গৰাকীবিলাকৰ প্ৰাণ হালি কৰিলোঁ, ৪০ তেওঁতে মোৰ যেহেঁ সলনি কাঁইট, আৰু যৰ বৰ সলনি বন গজক। ইয়োৰৰ বাক্য সমাপ্ত।

৩২ ইয়োৰে নিজৰ দৃষ্টিত নিজকে ধাৰ্মিক বুলি মনাত, সেই তিনিজনে তেওঁক উত্তৰ দিবলৈ এৰিলৈ। ১ এতিয়া বামৰ গোষ্ঠীৰ বৰ্জীয়া বৰখেলৰ পুত্ৰ ইলীহৰ ক্ষেত্ৰে জলি উঠিল; ইয়োৰে ঈশ্বৰক ধাৰ্মিক নাপাতি নিজকে পতাহে তেওঁৰ ওপৰত ইলীহৰ ক্ষেত্ৰে জলি উঠিল। ৩ আৰু বন্ধু তিনি জনে ইয়োৰক উত্তৰ দিব নোৱাৰিতে তেওঁক দেৱীৰ কৰাত, তেওঁলাকলৈকো ইলীহৰ ক্ষেত্ৰে জলি উঠিল। ৪ তেওঁবিলাক ইলীহৈকে বয়সত ডাঙৰ দেখি, ইলীহৈৰে ইয়োৰক কথা কৰলৈ বাট চাইছিল। ৫ পাছে সেই তিনিজন লোকৰ মুখ্যত উত্তৰ নোহোৱা কৰিল, ইলীহৈৰ ক্ষেত্ৰে জলি উঠিল। ৬ তাৰতে বৰ্জীয়া বৰখেলৰ পুত্ৰ ইলীহৈৰে উত্তৰ কৰি কলৈ, মই ডেকা, তোমালোক বুঢ়া; এই নিমিত্তে, মই তোমালোকৰ আগত মোৰ মত জনাবলৈ, ভয় কৰি কোঁচ খাই আছিলোঁ। ৭ মই মনতে কৈছিলোঁ, বহুদিনিয়া লোকেই কওক, আৰু অধিক বয়সীয়া লোকেই জ্ঞান শিক্ষা দিয়ক। ৮ কিন্তু মৰ্মযৰ অস্তৰত আত্মা আছে, সৰ্বশক্তিমান জনাৰ নিশ্চাসে সিহতক বিচেচনা কৰে। ৯ বৰ বৰ লোক যে জ্ঞানি, এনে নহয়; আৰু বৰ্দ্ধবিলাকেই যে বিচাৰ বুজে, সিও নহয়। ১০ এই হেতুকে মই কঙ্ক, মোলি কাণ পাতা; মইও মোৰ মত প্ৰকাশ কৰোঁ। ১১ চোৱা, যেতিয়ালৈকে তোমালোকে কথা বিচাৰিছিলা, তেওঁয়ালৈকে মই তোমালোকৰ বাকলৈ বাট চাইছিলোঁ, তোমালোকৰ হেতুবাদল কাণ পাতি আছিলোঁ। ১২ মই তোমালোকলৈ মন দি আছিলোঁ, কিন্তু চোৱা, ইয়োৰক ঘটুৱাৰ পৰা, বা তেওঁৰ উত্তৰ কাটিব পৰা, তোমালোকৰ মাজত কোনো নাছিল। ১৩ সাৰাধান, তোমালোকে নকৰা যে, “তেওঁত আমি জনান পালোঁ; তেওঁক পৰাজয় কৰা ঈশ্বৰৰহে সাধ্য, মানুহৰ অসাধ্য;” ১৪ কিয়নো তেওঁ মোৰ অহিতে কথা কোৱা নাই; আৰু মইও তোমালোকৰ কথাৰে তেওঁক উত্তৰ নিদিম। ১৫ তোমালোকে তধা লাগিল, উত্তৰ নিদিয়ে আৰু, তেওঁবিলাকৰ কৰলৈকে কথা নাইকিয়া হল। ১৬ মই আৰু কিয় বাট চাম? তেওঁবিলাকে কথা নকৰয়; তেওঁবিলাকে ঠৰ লাগি বল, উত্তৰ নিদিয়ে আৰু। ১৭ মইও নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিম; মইও নিজৰ মন জনাম। ১৮ কিয়নো মই কথাৰে পৰিপূৰ্ণ, মোৰ অস্তৰত থকা আত্মাই মোক বল কৰিছে। ১৯ চোৱা, মোৰ পেটে বন্ধ কৰি থোৱা দ্বাৰা দ্বাৰ্কাৰ বসুৰ নিচিনা। সেয়ে নতুন বসুৰ মোটৰ দৰে ফাটি যাও যাও হৈছে। ২০ মই উপশম পাবৰ নিমিত্তে কথা কম; মই মুখ মেলি উত্তৰ কৰিব। ২১ মই কাৰোৰ মুখলৈ নাচাম, আৰু মই কাকো খুচামোদ নকৰিব। ২২ কিয়নো মই খুচামোদ কৰিব নাজানো; কৰিলে, মোৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তাই শীঘ্ৰে মোক ইহলোকৰ পৰা লৈ যাব।

৩৩ যি হওক, হে ইয়োৰ, মিনতি কৰোঁ, মোৰ কথা শুনা, আৰু মোৰ সকলো বাক্যলৈ কণ পাতা। ১ চোৱা, মই এতিয়া মুখ মেলিলোঁ; মোৰ মুখত থকা জিভাই কথা কৈছে। ৩ মোৰ বাক্যাক মোৰ মনৰ সলভতা প্ৰকাশ কৰিব, মোৰ ওঁঠে যি জানে, তাক অক্ষণ্টভাৱে কৰ। ৪ ঈশ্বৰৰ আত্মাইহে মোক নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু সৰ্বশক্তিমান জনাৰ নিশ্চাসেহে মোক জীৱন দিছে। ৫ তুমি যদি পাৰা, তেওঁতে মোক উত্তৰ দিয়া; মোৰ আগত কথা কোৱা, উঠি থিয় হোৱা। ৬ চোৱা, ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত মইও তোমাৰ নিচিনা; মইও ঘৃতিকাৰে নিমিত্ত হৈছে। ৭ চোৱা, মোৰ ভয়ানকতাই তোমাক ভয় লঞ্চাব, আৰু মোৰ কথাৰ ভাৰো তোমালৈ গধুৰ নহব। ৮ বাস্তৱিক তুমি মোৰ কাণে শুনাকৈ কথা কলা; তুমি কথা কোৱা মই শুনিলোঁ। ৯ তুমি কলা, “মই শুচি, মই নিৰপৰাধী, মই নিকলক্ষ, মোত কোনো দেশ নাই। ১০ চোৱা, তেওঁ মোৰ অহিতে ছিদ্ৰ বিচাৰে, তেওঁ মোক শক্র যেন জনাব কৰে; ১১ তেওঁ মোৰ ভৰি কুন্দত বন্ধ কৰিছে; তেওঁ মোৰ সকলো পথত চকু দিয়ে। ১২ চোৱা, মই তোমাক উত্তৰ দিঁও, এই বিষয়ত তোমাৰ কথা ন্যায় নহয়; কিয়নো মনুষ্যটকে ঈশ্বৰ মহান। ১৩ তুমি তেওঁৰে সৈতে কিয় বিবাদ কৰিছা? কিয়নো তেওঁ নিজৰ কাৰ্যবোৰ

এটিরো নেদেখুৰায়। ১৪ তথাপি ঈশ্বৰে এক প্রকারে কথা কয়, এনে কি, দুই প্রকারেও কথা কয়, কিন্তু মানুহে তালৈ মন নিদিয়ে। ১৫ যেতিয়া মানুহবিলাক ঘোৰ নিৰ্দিত মগ্ন হে শ্যায়ত পৰি টোপনি যায়, তেতিয়া তেওঁ সপোনত ৰাতিৰ দৰ্শনত কথা কয়। ১৬ এই দৰে, মানুহক কু-কাৰ্যৰ পৰা এৰুৱাৰ নিমিত্তে, মানুহৰ পৰা আহকৰে গুণ বাখিৰ নিমিত্তে, ১৭ গাৰ পৰা তাৰ জীৱাত্মা বৰ্ক্ষ কৰিবৰ নিমিত্তে, আৰু অস্ত্ৰ দ্বাৰাই বিনষ্ট নোহোৱাকৈ তাৰ থাণ বাখিৰ নিমিত্তে, ১৮ তেওঁ সেই সময়ত মানুহৰ কাণ মুকলি কৰি দিয়ে, আৰু সিবিলাকক দিয়া শিঙ্কা মোহৰ মাৰে। ১৯ সি নিজ শ্যায়ত বেদনাৰ দ্বাৰাই শাস্তি পায়, আৰু তাৰ হাড়বোৰে মজত যেন সদায় যুদ্ধ লাগিছে, এনে শাস্তি ভোগ কৰে, ২০ তাতে তাৰ থাণে আহাৰ ধিগ কৰে, আৰু সুস্থান খাদ্যলৈ তাৰ জীৱাত্মাৰ অৱৰ্তি জন্মে। ২১ তাৰ মাঝে ক্ষয় পায় অদৃশ্য হয়, আৰু আগেয়ে নেদেখা হাড়বোৰে জৰুৰি কৰিবলৈ ওলাই পৰে; ২২ এনে কি, তাৰ জীৱাত্মা গাতৰ ওচৰ চাপে, আৰু তাৰ থাণে সংহারকৰোৰ গুৰি পায়। ২৩ মানুহক থ্যার্থ পথ দেখুৱাৰ নিমিত্তে, তাৰ পক্ষে যদি হাজাৰ ভিতৰত এজন দুন মধ্যস্থ থাকে, ২৪ তেন্তে তেওঁ তালৈ কুপা কৰি কৰ, “গাতলৈ যোৱাৰ পৰা তাক মুক্ত কৰা, মই প্রায়চিত্ত পালোঁ। ২৫ তাৰ গাৰ লৰাইকেয়ো চিকণ হব; সি পুনৰ্বাৰ যৌৰনকাল পাৰ। ২৬ সি ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ, তেওঁ তালৈ প্ৰসংহ হৰ; তাতে সি তেওঁৰ মুখ আনন্দেৰে দেখিৰ, আৰু তেওঁ মানুহক তাৰ ধাৰ্মিকতা ওলোটাই দিব। ২৭ সি মানুহৰ আগত গীত গাই কৰ, “আমি পাপ কৰিলোঁ, ন্যায়ৰ বিপৰীতে চলিলোঁ; তথাপি মই তাৰ উচিত ফল পোৱা নাই।” ২৮ গাতলৈ যোৱাৰ পৰা তেওঁ মোৰ জীৱাত্মা মুক্ত কৰিলৈ, আৰু মোৰ থাণ পোহৰত আনন্দিত হওৰ।” ২৯ চোৱা, মানুহক জীৱন স্বৰূপ পোহৰেৰে আলোকিত কৰিবৰ নিমিত্তে, তাৰ থাণ বিনাশক গাতৰ পৰা ওলোটাই আনিবলৈ, ৩০ ঈশ্বৰে মন্যুে সৈতে এই সকলো ব্যৱহাৰ দুৱাৰ, এনে কি, তিনি বাৰ কৰে। ৩১ ইয়োৱা, মন দিয়া, মোৰ কথা শোঁ; মনে মনে থাকা, ময়েই কওঁ। ৩২ যদি তোমাৰ কিবা কৰি লগা আছে, তেন্তে মোক উত্তৰ দিয়া; কোৱা, কিয়নো মই তোমাক নিৰ্দেশী কৰিবলৈ বাঞ্ছি কৰোঁ। ৩৩ যদি নাইহে, তেন্তে মোলৈ কাণ পাতি, মনে মনে থাকা; মই তোমাক জ্ঞান শিঙ্কা দিওঁ।

৩৪ পাছে ইলীছৰে আৰু উত্তৰ কৰি কলৈ, ২ হে জ্ঞানী লোকবিলাক, মোৰ কথা শোঁ; হে বিজ্ঞলোকবিলাক, মোলৈ কাণ পাতা। ৩ কিয়নো জীবাই যেনেকৈ আহাৰৰ আস্থাদ লয়, তেনেকৈ কাণে কথাৰ পৰীক্ষা কৰে। ৪ আহাঁ, যি ন্যায়, তাক আমি বাচি লওঁকৈ; যি ভাল, তাক আমাৰ মাজত নিচ্য কৰোঁক। ৫ কিয়নো ইয়োৱে কৈছিল, যে, মই ধাৰ্মিক, তথাপি ঈশ্বৰে মোৰ বিচাৰ অঠাহ্য কৰিলে; ৬ মই ন্যায়াৱান হলেও, শিল্পীয়া বুলি গণ্ডিত হৈছোঁ, বিনাদেয়ে মোৰ গাত চিকিৎসা কৰিব নোৱাৰা যা লাগিছে। ৭ পানী পি তঙ্গ হোৱাৰ দৰে বিদ্রূপ কৰি তঙ্গ হোৱা, ৮ দুৰাচাৰীবোৰে লগত ফুৰা, আৰু দুষ্টৰ সঙ্গী হোৱা, ইয়োৱাৰ নিচিনা কোন আছে? ৯ কিয়নো তেওঁ কৈছিল, “ঈশ্বৰৰ লগত থগয় বাখিলে, মানুহৰ একো লাজ নহয়।” ১০ এতেক হে বিজ্ঞলোকবিলাক মোলৈ কাণ পাতা; ঈশ্বৰে যে কুকৰ্ম কৰিব, আৰু সৰ্বশক্তিমান জনাই যে অন্যায় কৰিব, এইয়ে তেওঁৰ পৰা দুৱাৰ থাকক। ১১ কিয়নো তেওঁ মানুহক কৰ্মত দৰে তাক ফল দিয়ে, আৰু যাৰ মেনে আচৰণ, তাৰ তেনে দশা ঘটাই। ১২ বাস্তৱিক ঈশ্বৰে কুকৰ্ম নকৰে। সৰ্বশক্তিমান জনাই ন্যায়ৰ বিপৰীত নকৰে। ১৩ তেওঁক পৃথিবীৰ ওপৰত ক্ষমতা কোনে দিলৈ? আৰু গোটেইখন জগত কোনে স্থাপন কৰিলৈ? ১৪ যদি তেওঁ নিজেই নিজেই নিজেতো মন দি থাকে, যদি নিজে দিয়া আত্মা আৰু নিশ্চাস নিজলৈ চপাই নিয়ে, ১৫ তেন্তে সকলো মৰ্ত্য একেৰাবে মৰি যাব, আৰু মনুষ্য পুনৰাবৃ বুলি লীন হৈ যাব। ১৬ যদি তোমাৰ বিবেচনা থাকে, তেওঁ এই কথা শোঁ, আৰু মোৰ বাক্যলৈ কাণ পাতা। ১৭ ন্যায় ধিগ কৰোঁতাজনে জনো শাসন কৰিব পাৰে? তুমি ধাৰ্মিক আৰু পৰাক্ৰমী জনাক জনো দোষী কৰিব পাৰা? ১৮ ৰজাক জনো “তুমি অধৰ্ম,” এই বুলি কৰ পাৰি? আৰু সম্ভাৱ লোকবিলাকক, “তোমালোকে দুষ্ট,” এই বুলি জনো কৰ পাৰি? ১৯ তেন্তে, যি জনাই অধ্যক্ষসকলক

মুখলৈ নাচায়, আৰু দৰিদ্ৰতকৈ ধনীকো উত্তম বুলি জ্ঞান নকৰে, এনে জনাক কিমান কম পৰিমাণে তাক কৰ পাৰি! কিয়নো সকলোৱেই তেওঁৰ হাতেৰে কৰা বস্ত। ২০ সিবিলাক নিমিত্তে, এনে কি মাজ নিশ্চাতেই মৰে; লোকবিলাককে কঁপি কঁপি পৰালোকলৈ গমণ কৰে, আৰু পৰাক্ৰমী বিলাকক বিনাহাতে কাঢ়ি নিয়া হয়। ২১ কিয়নো তেওঁ মানুহৰ কথাত কচু দিয়ে, আৰু তাৰ সকলো গতি দেখে। ২২ য'ত দুৰাচাৰীবোৰ লুকাই থাকিব পাৰে, এনেকুৱা অন্ধকাৰ কি মৃত্যুছায়া নাই। ২৩ যি স্থলত মুৰুয় বিচাৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ যাব, এনে স্থলত তেওঁ তাৰ বিষয়ে বৰ চিত্তা কৰিব লগীয়া হয়। ২৪ তেওঁ অনুসন্ধান নকৰি পৰাক্ৰমীবিলাকক খণ্ড খণ্ড কৰি, আৰু তেওঁবিলাক ঠাইত আন লোকক স্থাপন কৰে। ২৫ এই হেতুকে তেওঁ তেওঁবিলাকক কাৰ্যবোৰে জানে, আৰু বৰ্ততে সকলো দুটিয়াই পেলায়, তাতে তেওঁবিলাক চৰীকৃত হয়। ২৬ তেওঁ সকলোৱে দেখাতে তেওঁবিলাকক দুৰ্জন বুলি প্ৰহাৰ কৰে; ২৭ কিয়নো তেওঁবিলাককে তেওঁ পাছে পাছে যাবলৈ এৰি, আৰু তেওঁৰ এটি পথকো নামানি, ২৮ দৰিদ্ৰৰ কাতৰোক্তি তাৰ আগত উপস্থিত কৰে, আৰু দুখিত বিলাকৰ কাতৰোক্তি তেওঁৰ কাণত পেলায়। ২৯ তেওঁ শাস্তি দিলৈ কোনে তেওঁক দোষ দিব পাৰে? ৩০ অধৰ্মি লোকে যেনে বাজতু নকৰে; আৰু প্ৰজাৰিলাকক ফান্দত পেলালৈ যেনে কোনো নাথাকে, এই নিমিত্তে, জাতিৰ পৰাই হওক, বা মানুহৰ পৰাই হওক, তেওঁ মুখ ঢাকিলৈ কোনে তেওঁৰ দৰ্শন পাৰ পাৰে? ৩১ “মই শাস্তি ভোগ কৰিলোঁ, মই আৰু অধৰ্ম আচৰণ নকৰোঁ।” ৩২ যি নেদেখাঁ, তাক মোক দেখুৱাই দিয়া: যদি মই অন্যায় কৰিলোঁ, তেন্তে মই আৰু নকৰোঁ, “এই বুলি ঈশ্বৰৰ আগত কোৱা উচিত নে? ৩৩ ঈশ্বৰে দিয়া প্ৰতিফল তোমাৰ ইচ্ছাৰ দৰে হয়নে যে, তুমি তাক অগ্ৰাহ কৰিলা? কিয়নো মনোনীত কৰা কাৰ্য তোমাৰ হে, মোৰ নহয়; এই হেতুকে তুমি যি জানা, তাক কোৱা। ৩৪ বুদ্ধিমান লোকে মোক কৰ, এনে কি, মোৰ কথা শুন প্ৰত্যেক জ্ঞানৱানে কৰ, ৩৫ “ইয়োৱে জ্ঞানশূন্য কথা কৈছে, আৰু তেওঁৰ বাক্য বিচেনাযুক্ত।” ৩৬ ইয়োৱে দুষ্টলোকৰ দৰে উত্তৰ দিয়াৰ কাৰণে তেওঁৰ পৰীক্ষা শেষলৈকে হৈলৈই ভাল। ৩৭ কিয়নো তেওঁ নিজৰ পাপত বিদ্ৰোহ লগ লাগিছে, তেওঁ আমাৰ মাজত হাত-তালি দিছে, আৰু ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে অনেকক কথা কৈছে।

৩৫ পাছত ইলীছৰে আৰু উত্তৰ কৰি কলৈ, ২ “মোৰ কি উপকাৰ? বা মই পাপ কৰা লাভতকৈ মোৰ কি অধিক লাভ? ৩ এই বুলি যে তুমি কৈছা, ইয়াক তুমি ন্যায় বুলি ভাবিছা নে? বা ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতাকৈ মোৰ ধাৰ্মিকতা অধিক, এই বুলি কৈছানে? ৪ মই তোমাক আৰু তোমাৰ লগৰ তোমাৰ বন্ধুবিলাককো উত্তৰ দিওঁ, ৫ তুমি চৰু তুলি আকাৰৰ ফাললৈ চোৱা, তোমাতকে খেত থকা গণগণ-মণ্ডললৈ নিৰীক্ষণ কৰা। ৬ তুমি পাপ কৰিলে, তেওঁৰ কি হানি কৰিব পৰাৰ? আৰু তোমাৰ অপৰাধ অধিক হলে তুমি তেওঁকি কৰিবা? ৭ তুমি ধাৰ্মিক হলে, তেওঁকি কি দিব পাৰা? বা তেওঁ তোমাৰ হাতৰ পৰা কি গ্ৰহণ কৰিব? ৮ তোমাৰ দুষ্টভাই তোমাৰ নিচিনা মানুহৰে হানি কৰিব পাৰে, আৰু তোমাৰ ধাৰ্মিকতা মনুয় সন্তানৰহে উপকাৰী হৰ পাৰে। ৯ অধিক উপৰ্যু পোৱাৰত লোকবিলাককে কাতৰোক্তি কৰে, আৰু বলৱান বিলাকৰ বাহুৰ কাৰণে উত্পকাৰ পাৰলৈ কঠিৰে। ১০ যি জনাই বাতি গীত শোৱাই, ১১ যি জনাই পৃথিবীৰ পশুবোৰতকৈ আমাৰ বেছিকে শিখা দিছে, আৰু যি জনাই আমাৰ আকাৰণ চৰাই-চিৰিকটিকৈ বেছি জ্ঞানী কৰিছে মোৰ সেই সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰ ক'ত? এই বুলি সিবিলাকৰ কোনেও নকয়। ১২ তেওঁয়া সিবিলাককে দুষ্টবোৰে অহঙ্কাৰৰ কাৰণে কাতৰোক্তি কৰে, কিন্তু তেওঁ তেওঁ উত্তৰ নিদিয়ে। ১৩ বাস্তৱিক সৰ্বশক্তিমান জনাই তুমি ধাৰ্মিক হৰে আসোঁ, ১৪ তেওঁ তেওঁৰ পৰা শাসন কৰিব পাৰে? তুমি ধাৰ্মিক আৰু পৰাক্ৰমী জনাক জনো দোষী কৰিব পাৰা? ১৫ কিন্তু তেওঁ তেওঁৰ আগত আছে, তুমি তেওঁলৈ বাট চাই থাকিবা। ১৬ কোপত শাস্তি নিদিয়ে, আৰু তেওঁ তেওঁ অপৰাধলৈ বৰকৈ মন নিদিয়ে; ১৭ এই নিমিত্তে ইয়োৱে অসাৰ কথা কৰিবলৈ মুখ মেলিছে, অনেক জ্ঞানশূন্য কথা কৈছে।

৩৬

ইলাহৰে আৰু কথা কলে, ২ আৰু অলপমান ধৈৰ্য ধৰা, মই তোমাক বুজাওঁ, কিয়নো ঈশ্বৰৰ পক্ষে মোৰ আৰু কথা আছে; ৩ মই দুৰৱে পৰা মোৰ জ্ঞান সংহত কৰিব, আৰু মই মোৰ সৃষ্টিকৰ্তাৰ ধাৰ্মিকতা-গুণৰ বৰ্ণনা কৰিব। ৪ কিয়নো মোৰ কথা নিশ্চয়ে মিছা নহয়; জ্ঞানত সিদ্ধজন তোমাৰ লগতে আছে। ৫ চোৱা, ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰমী, তাৰপি তেওঁ কাকো হেয়জনান নকৰে; তেওঁ বুদ্ধিৰ বলতো পৰাক্ৰমী। ৬ তেওঁ দুৰুৰ প্রাণ বৰ্কা নকৰে, কিন্তু দুখীয়াবিলাকৰ পক্ষে ন্যায় বিচাৰ কৰে। ৭ তেওঁ ধাৰ্মিকলোকৰ পৰা চুক নুঘুটি; কিন্তু সিংহাসনত বহা বজাবিলাকৰ লগত, তেওঁ সৰ্বৰ্তকাললৈকে তেওঁবিলাকৰ বহাৰাই, তাত তের্ডবিলাকৰ উন্নতি হয়। ৮ আৰু যদি তের্ডবিলাকৰ শিকলিবে বৰ্কা হয়, আৰু তের্ডবিলাকৰ দুখৰ লেজুত বাঞ্চ খায়, ৯ তেন্তে তেওঁ তেওঁবিলাকৰ তেওঁবিলাকৰ কৰ্ম আৰু অপৰাধ দেখুৱাই, তেওঁবিলাকৰ যে অহংকাৰ কৰিলো, তাক তেওঁবিলাকৰ জনায়। ১০ শিঙ্কা গ্ৰহণ কৰিবলৈ তেওঁ তেওঁবিলাকৰ কাণ মুকলি কৰে, আৰু অধৰ্ম-পথৰ পৰা ঘূৰিবলৈ তেওঁবিলাকৰ আজ্ঞা দিয়ে। ১১ যদি তেওঁবিলাকৰ তেওঁৰ কথা শুনে, আৰু তেওঁৰ সেৱা কৰে, তেন্তে তেওঁবিলাকৰ তেওঁবিলাকৰ দিন সুখে সম্পদে নিয়ায়, আৰু তেওঁবিলাকৰ বছৰ কেইটা সন্তোষেৰে কটায়। ১২ কিন্তু যদি তেওঁবিলাকৰ নুশুনে তেন্তে অস্ত্রাঘাতৰ বিনষ্ট হয়, আৰু জ্ঞানৰ অভাৱত প্রাণত্যাগ কৰে। ১৩ অধৰ্মচিঠীয়াবোৰে ক্ষেত্ৰে সাঁচ খয়; ঈশ্বৰে সিঁহতক বাঞ্ছিলে সিঁহতে কাতৰেভিনি নকৰে। ১৪ সিঁহত ডেকো কালতে মৰে, আৰু অষ্টাচাৰীবোৰে মাজত সিঁহতৰ প্রাণ নষ্ট হয়। ১৫ তেওঁ দুর্গতিৰ পৰা জনক তাৰ দুৰ্গতিৰ দ্বাৰাই উদ্বাৰ কৰে, আৰু উপদৰ্বৰ দ্বাৰাই তেওঁবিলাকৰ কাণ মুকলি কৰে। ১৬ তেওঁ তোমাক সঞ্চকৰ মুখৰ পৰা, ক্ষেত্ৰে নোহোৱা বহল ঠাইলে উলিয়াই আনিছে; আৰু তোমাৰ মেজ অতি তেলীয়া আহাৰেৰে সজোৱা হৈব; ১৭ কিন্তু তুমি দুৰ্বল বিচাৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হলে, তোমাক বিচাৰ আৰু ন্যায় দণ্ডৰ ধৰিব। ১৮ সাৰধান, ক্ষেত্ৰে তোমাক নিষ্প পটলৈ নিমিয়ক, আৰু মুক্তিৰ অধিক মূল্যাই তোমাক আবাটো শৈলে নায়াওক। ১৯ তোমাৰ ধন, আৰু শুক্তি সমস্ত বল, তুমি দুখত নপৰিবলৈ জনোৱা যথেষ্ট হৈব? ২০ যি বাতিত লোকবিলাকৰ নিজ নিজ ঠাইত উচ্ছৱ কৰা হয়, এনে বাতিলৈ তুমি বাঞ্ছা নকৰিবা। ২১ সাৱধান, তুমি অধৰ্মে মুখ নকৰিবা; কিয়নো তুমি দুখ ভোগতকে তাকেই মনোনীত কৰিব। ২২ চোৱা, ঈশ্বৰে নিজ পৰাক্ৰমত মহৎ কাৰ্য কৰে; তেওঁৰ নিচিনা শিঙ্কা দিৰ্ততা কোন আছে? ২৩ কোনে তেওঁৰ নিমিত্তে তেওঁৰ পথ নিৰূপণ কৰিব? বা তুমি অন্যায় কৰিলো, এই বুলি তেওঁক কোনে কৰ পাৰে? ২৪ ঈশ্বৰৰ যি কাৰ্যৰ বিষয়ে মানুহে গানৰ দ্বাৰাই কীৰ্তন কৰিলো, তুমি সেই কাৰ্যৰ মহিমাৰ প্ৰশংসন কৰিবলৈ মনত বাখিবা। ২৫ সকলো মানুহে তাক নিষ্ক্ৰিয় কৰে, মৰ্তাই দুৰৱে পৰা তালৈ দৃষ্টি কৰে। ২৬ চোৱা, ঈশ্বৰ মহান, আৰু আমাৰ জ্ঞানৰ অগম্য, তেওঁৰ বছৰ সংখ্যাৰ অনুসন্ধান কৰা আসাধাৰ। ২৭ কিয়নো তেওঁ ভঁজৰ কণিকাৰোৰ আকৰ্ষণ কৰে; সেইবোৰেই তেওঁৰ ভাগৰ পৰা জৰি জৰি পৰে; ২৮ সেইবোৰক আকাশে বৰষায়, মানুহৰ ওপৰত অধিককৈ টোপে টোপে পোলায়। ২৯ বাস্তৱিক তেওঁৰ মেঘৰ বিস্তাৰণ, আৰু তেওঁৰ তমুৰূপ মেঘৰ গৰ্জন কোনে বুজিৰ পাৰে? ৩০ চোৱা, তেওঁ নিজৰ চাৰিওফোলৈ নিজৰ পোহৰ বিস্তাৰ কৰে; আৰু তেওঁ সাংগৰণৰ তলি ঢাকে। ৩১ কিয়নো তেওঁ এইবোৰে দ্বাৰাই লোকবিলাকৰ শাসন কৰে, আৰু প্ৰচূৰ পৰিমাণে খোৱা বস্ত দান কৰে। ৩২ তেওঁ বিজুলীৰে নিজৰ অঞ্জলি ভৱায়, লক্ষ্যত লাগিবলৈ তেওঁ তাক আজ্ঞা দিয়ে। ৩৩ তাৰ মহা শব্দই তেওঁৰ বিষয়ে সহাদ দিয়ে, পশুবোৰকো তেওঁৰ আগমণৰ কথা জনায়।

৩৭

ইয়াতো মোৰ হৃদয় কঁপিছে, আৰু বুকু ঢপ ঢপ কৰিছে। ২ শুনা, শুনা, সেইয়া তেওঁৰ গৰ্জনৰ ধৰণি, সেয়া তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা শব্দ। ৩ সেয়া তেওঁ আকাশ-মণ্ডলৰ তলৰ আটাই ঠাইলৈকে পঠাই, আৰু পৃথিবীৰ অস্তলকে তেওঁ বিজুলী মাৰে। ৪ তাৰ পাছত গাজিন মাৰে, তেওঁ নিজৰ মহৎ শব্দেৰে গৰ্জন কৰে; মেতিয়া তেওঁৰ মাত শুনা যায়, তেতিয়াই তেওঁ সেইবোৰক নথমায়। ৫ ঈশ্বৰে নিজ মাতোৰে আচৰিতৰূপে গৰ্জন কৰে; তেওঁ আমাৰ বোধৰ অগম্য মহৎ কাৰ্যৰোৰ

কৰে। ৬ কিয়নো তেওঁ হিমক কয়, 'তুমি পৃথিবীত পৰা', সেইদৰে তেওঁ বৰষুণক বৰষিবলৈ কয়, 'তীব্ৰৰ ধৰি বৰষুণ বৰ্ষা'। ৭ তেওঁ অজা সকলো মানুহে তেওঁ কাৰ্যগুলীৰ জানিবৰ বাবে তেওঁ প্ৰত্যেক মানুহৰ হাত বদ্ধ কৰে। ৮ তেতিয়া জঙ্গুবোৰ চোঙত সোমায়; আৰু নিজ নিজ বাসম্ভানত থাকে। ৯ দক্ষিণৰ কোঁচালীৰ পৰা ধূমুহা আছে, আৰু উত্তৰৰ পৰা জাৰ উপস্থিত হয়। ১০ ঈশ্বৰৰ নিশ্চাসৰ দ্বাৰাই বৰফ হয়, আৰু বহল জল সমূহ ঠেক হৈ যায়। ১১ এনে কি, তেওঁ ঘন মেঘত পানী জমা হ'ব দিয়ে, তেওঁ নিজৰ বিজুলী থকা মেঘ বিস্তাৰ কৰে। ১২ গোটেই ভূ-মণ্ডলত সেইবোৰে যেন তেওঁৰ আজ্ঞা অনুসৰে কাৰ্য কৰে, এই কাৰণে সেইবোৰে তেওঁৰ পৰিচালনৰ দ্বাৰাই ঘূৰি ফুৰে। ১৩ তেওঁ এইবোৰ হ'বলৈ সৃষ্টি কৰে, সেয়া শাস্তিৰ বাবেই হওক, বা নিজ পৃথিবীৰ বাবেই হওক, নাইবা বিশৃঙ্খলতাৰ বাবেই হওক, তেওঁ তাক হ'ব দিয়ে। ১৪ হে ইয়োৱা, তুমি ইয়ালৈ কাণ পাতা; থিৰে থাকি ঈশ্বৰৰ আচৰিত কৰ্ম বিবেচনা কৰা। ১৫ ঈশ্বৰে কেনেকৈ মেঘক নিয়ন্ত্ৰণ কৰে, আৰু কেনেকৈ নিজে বিজুলী প্ৰক্ৰিত কৰে, তাক তুমি জানানে? ১৬ কেনেকৈ আকাশত মেঘ ভাই থাকে, ঈশ্বৰৰ বিস্মায়কৰ কাৰ্যগুলীৰোৰ তুমি জানানে, জ্ঞানত কোন নিয়ুত জানানে? ১৭ মেতিয়া দক্ষিণ বায়ুৰ দ্বাৰাই পৃথিবীৰ নিষ্ক্ৰিয় হয়, তেতিয়া বন্ধ কেনেকৈ গৰম যেন বোধ হয় তুমি জানানে? ১৮ তুমি জানো সাঁচ ঢলা দৰ্পণৰ দৰে দৃঢ় আকাশ-মণ্ডলক তেওঁৰ লগত বিস্তাৰ কৰিব পাৰা? ১৯ আমি তেওঁক কি ক'ম, সেয়া আমাক জনোৱা; কিয়নো আমাৰ যুক্তিৰ উদ্দেশ্যে আমি একো উলিয়াৰ পৰা নাই, কাৰণ আমাৰ মন অনুকৰাত আছৰুন। ২০ মই কথা কওঁ বুলি তেওঁৰ আগত জনোৱা হৈ নে? বা কাল গ্ৰাসত পৰিবলৈ কোনোবাই জানো ইচ্ছা কৰিব? ২১ সন্স্কৃতি মানুহে আকাশত মহা-তেজুষী জ্যোতি দেখা নাপায়; কিন্তু বহাহ চলিলৈ আকাশ নিৰ্মল হয়। ২২ উত্তৰৰ পৰা সুৰ্যমৰ্যাদা জ্যোতি আছে; ঈশ্বৰত ভ্যানক প্ৰতাৰ আছে। ২৩ সৰ্বৰশক্তিমান জনা আমাৰ তত্ত্বে অগম্য, তেওঁ প্ৰাৰম্ভত মহান; তেওঁ ন্যায় বিচাৰ আৰু ধাৰ্মিকতাৰ পিপৰীত কোনো বৃত্তে মকৰে। ২৪ এই কাৰণে মানুহে তেওঁলৈ ভয় বাধে; কিন্তু যিসকল লোকে নিজৰ মনতে জানী বুলি ভাবে, তেনেলোকলৈ তেওঁ মনোযোগ নিদিয়ে।

৩৮

তেতিয়া যিহোৱাই ধূমুহাটোৰ মাজৰ পৰা ইয়োৱাক উত্তৰ কৰি ক'লে, ২ যিজনে এই জানশূন্য বাক্যোৰে ঈশ্বৰৰ মন্ত্ৰা আন্দাৰ কৰিছে, এইটো কোন? ৩ তুমি এতিয়া বীৰৰ দৰে কঁকল বাঢ়া; কিয়নো মই তোমাক সৌধো, তুমি মোক কোৱা। ৪ যি সময়ত মই পৃথিবীৰ মূল স্থাপন কৰিলো, তেতিয়া তুমি ক'ত আছিলা? যদি তোমার বোধ আছে, তেন্তে কোৱা। ৫ কোনে তাৰ পৰিমাণ নিৰূপণ কৰিলো? বা কোনে তাৰ ওপৰত পৰিমাণ-জৰীৰ পৰিমাণ কৰিলো? যদি জানা তেন্তে কোৱা। ৬ সেই কালত তাৰ মুলৰোৱাৰ কিছৰ ওপৰত বহুওৱা হৈল? বা কোনে তাৰ চুকৰ শিল স্থাপন কৰিলো? ৭ যেতিয়া প্ৰাতৰ তায়ৰী তৰাবোৰে একেলগে গান কৰিছিল, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ সন্তান সকলে জয়ৰুৱনি কৰিছিল নে? ৮ গৰ্ভ পৰা বাহিৰ হোৱাৰ দৰে সমুদ্ৰ মেতিয়া বাহিৰ হৈছিল, তেতিয়া কোনে দুৱাৰৰ সৈতে সমুদ্ৰক নীৰৰ কৰিছিল? ৯ মেতিয়া মই মেঘক তাৰ বন্ধস্তৰপূৰ্ণে নিৰ্মান কৰিছিলোঁ, আৰু ঘোৰ অনুকৰাক, তাক মেৰিৱো পটা স্বৰূপ কৰিছিলোঁ, ১০ আৰু মেতিয়া মই তাৰ বাবে বিধি নিৰূপণ কৰিছিলোঁ, ডাঁং আৰু দুৱাৰ লগাই কৈছিলোঁ। ১১ 'তুমি ইয়ালৈকে আহিব পাৰা, ইয়াতকে মেৰি নহয়; ইয়াতে তোমাৰ গৰ্বী টোৰোৰ মাৰ যাব।' ১২ তুমি চিৰকাল আছি নে, তোমাৰ জীৱনৰ দিন আৰন্তণিৰ পৰা আছে নে, তুমি প্ৰাতক আজ্ঞা দিছিলা নে? আৰু অৰূপক তাৰ উদয় হৃষি জনাইছিলা নে? ১৩ সেইদৰে পৃথিবীৰ চাৰিও চুক ধৰিছিলা নে, তাৰ পৰা দুষ্টোৰক জোকাৰি পেলাইছিলা নে? ১৪ ছাৰ মৰা মাটিৰ দৰে পৃথিবীৰ বুল পৰিৱৰ্তন হয়, আৰু সকলো বস্ত অন্ধকাৰ ক'ভাবে পোহৰ বিশ্বাস কৰিব। ১৫ আৰু দুষ্টোৰক পৰা পোহৰ আতোৰা হয়, আৰু সিঁহতৰ উৰ্বেবাহ ভাগ হয়। ১৬ তুমি জানো সমুদ্ৰৰ উৎপন্ন ঠাইলৈ গৈছিলা? বা অগাধ জলৰ শুষ্টিস্থানত জানো ফুৰিছিলা? ১৭ মৃত্যুপুৰীৰ দুৱাৰ তোমালৈ অনাবৃত আছিল নে? বা মৃত্যুহায়াৰ দুৱাৰ দেখিছিলা নে? ১৮ তুমি পৃথিবীৰ প্ৰস্তুত আগম্য ক'ভাবে পোহৰ থাক ঠাইলৈ যোৱা বাট ক'ভাব- সেইদৰে আকাৰৰ ঠাইয়ে

বা ক'ত? ২০ যি ঠাই'র পৰা পোহৰ আৰু আকাৰ আহে, সেই ঠাইলৈ তুমি তাক উত্তাই নিব পাৰিবা নে, বা তুমি জানা নে, কিন্দৰে সেই ঠাই'র পৰা আহে? ২১ তুমি মেতিয়া জনিছিলা, নিশ্চিন্তভাৱে জানিছিলি! আৰু তোমাৰ দিনৰ সংখ্যা অধিক! ২২ যত হিম সঞ্চয় কৰা হয়, সেই ভঁজালত তুমি প্ৰেশে কৰিছা নে, তুমি সেই শিলাৰাষ্ট্ৰিৰ ভঁজাল দেখিছিলা নে? ২৩ এই বস্তুৰে মই সঙ্কল সময়ৰ বাবে, বগ বা যুক্ত দিনৰ বাবে ধৰি বাখো; ২৪ কি নিয়মেৰে বিজুলীৰ পোহৰ ভাগৰতৰা হয়, বা কি নিয়মেৰে পূৰ্বৰ বায়ু পৃথিবীত বিয়পি পৰে? ২৫ প্ৰাণৰ সৃষ্টিকাৰী বৰষুণৰ বাবে কোনে পানী বোৱাই নিয়া নলা তৈয়াৰ কৰিলে, বা কোনে বিজুলী-চেৰেকনিৰ বাবে পথ প্ৰস্তুত কৰিলে, ২৬ বৰষুণ নোহোৱা কাৰণে যি ঠাইত কোনো ব্যক্তি নাথাকে, আৰু য'ত এজনো মানুহ নাই, সেই পৰিত্যক্তভূমি, ২৭ সেই অনুৰ্বৰ মাটি আৰু জনশৃঙ্খল অঞ্চলৰ উদ্দেশ্যে, কোনে কোমল ঘাঁই গজাই তোলে? ২৮ বৰষুণৰ জানো পিতৃ আছে? নিয়ৰৰ বিদ্যুমহূৰ্ত জানো কোনোবাই প্ৰসৱ কৰিলে? ২৯ কাৰ গঠ'ন পৰা বৰফ বাহিৰ হ'ল? কোনে আকাৰত বগা তুয়াৰপাত জন্ম দিলে? ৩০ জল সমূহ নিজে গোট খায় আৰু শিলৰ নিচিনা হয়, পৃষ্ঠাতলৰ গভীৰতি সিংহিলৈ বৃপ্তান্তিৰত হয়। ৩১ তুমি জানো কৃতিকা নক্ষত্ৰ হাৰ গাঁথিব পাৰা? বা মৃগশীৰ্ষ মন্ত্ৰত্ব বাদৰ জানো সোলোকাৰ পাৰা? ৩২ আৰু বাশিৰোৰক জানো নিজ নিজ খুতুত উলিয়াৰ পাৰা? বা তুমি সঙ্গশীৰ্ষ জানো তাৰ অনুচৰ বোৰে সৈতে বাটি দেখিবাই নিব পাৰা? ৩৩ তুমি আকাৰ-মণ্ডলৰ নিয়মবোৰ জানা নে? পৃথিবীৰ ওপৰত তুমি সেইবোৰৰ অধিকাৰ স্থাপন কৰিব পাৰা নে? ৩৪ চল পানীৰে তোমাক ঢাকিবৰ বাবে তুমি যেহেতুকে তোমাৰ মাত নিয়াৰ পাৰা নে? ৩৫ তুমি বিজুলীৰোৰ যা বুলি পঠাব পাৰা নে? সেইবোৰে জানো তোমাক ক'ব নে, 'এইয়া আমি?' ৩৬ ঘন মেঘক কোনে জ্ঞান দিলে? পঞ্চায়া তৰা কোনে বুঝি দিলে? ৩৭ এনে দক্ষতা কাৰ আছে, যিয়ে মেঘ সমুহক গণনা কৰিব পাৰে? কোনে আকাৰৰ পৰা বৰষুণ বৰ্ষাৰ পাৰে? ৩৮ মেতিয়া ধূলিলোৰ গৈ গোট খায়, আৰু চপাৰাবোৰ টানকে লগ লাগো, সেই সময়ত কোনে আকাৰৰ জলৰ মোটাৰোৰ বাকি দিয়ে? ৩৯ তুমি সিংহহীৰীৰ নিমিত্তে মৃগয়া কৰিবা নে? বা তাই'ৰ সুৰু পোৱালিক সুস্তু হোৱাকৈ খাবলৈ থাকে, আৰু আঁৰত খাপ দি থাকে তেতিয়া তুমি সেইবোৰ হেপসঁহ পুলুৰাব পাৰা নে? ৪১ মেতিয়া টেঁৰা-কাটৰীৰ পোৱালি বোৰে দ্বিশৰণৰ গুৰিত চিৎৰঞ্চে, আৰু অহৰৰ অভাৱত ফৰে তেতিয়া সেইবোৰ বাবে কোনে আহাৰ যোগায়?

গচ্ছিব বুলি তাইব তালৈ মনত নপৰে। ১৬ পৰৱৰ পোৱালিৰ নিচলাকৈ
তাই নিজৰ পোৱালিবোৰলৈ নিৰ্দ্য ব্যৱহাৰ কৰে, আৰু কণী পৰা বিফল
হৈলেও তাই মনত দুখ নাপায়। ১৭ কিয়নো দেশৰে তাইক জনহীন কৰিলে,
আৰু তাইক বৃদ্ধিৰ ভাগ নিদিলে। ১৮ কিন্তু যেতিয়া তাই ডেউকা কোৰাই
কোৰাই লৰ মাৰে, তেতিয়া তাই ঘোৰাউ উঠা জনকো হেয়জন কৰে। ১৯
ঘোৰাক জানো তুমি বল দিলা? লৱি থকা কেশৰেৰে তাৰ ডিঙি জানো
তুমি ভূষিত কৰিলা? ২০ তাক ফিরঙ দৰে জপিওৱা জানো তুমি কৰিলা?
তাৰ নাকৰ ফেৰোহনিৰ শব্দ অতি ভয়ানক। ২১ সি উপত্যকাত ভৰি
মাৰে, আৰু নিজৰ বলত উল্লাস কৰে, সি অস্ত্ৰ-শঙ্খেৰ সু-সজ্জিত হোৱা
সৈন্যৰ সন্ধূখৈ লোলায় যায়। ২২ সি ভয়ক হাঁহে, আৰু আতঙ্কিত নহয়;
সি তৰোৱালৰ মুখ পৰা উলতি নাহে। ২৩ তুঁগে তাৰ বিৰুদ্ধে পাৰ্শ্বদেশত
শব্দ কৰে; চিকমিকীয়া বৰাহ আৰু যাঠিয়ে তাৰ ওপৰত শব্দ কৰে। ২৪ সি
ক্ষেত্ৰত ভয়ানক মুন্তি ধৰি মাটি প্রাস কৰে; শিঙা-ধৰনি শুনিলে, সি থিয়ু হৈ
থিবে নাথাকে। ২৫ শিঙাধৰনি যেতিয়া শুনে সি হি হি শব্দ কৰে; সি দুৰৱে
পৰা যুদ্ধৰ গোক্ষ পায়, সি সেনাপতিসকলৰ গৰ্জনৰ আৰু সিংহনাদ শুনে।
২৬ তোমাৰ বৃদ্ধিৰেই জানো শেনে ওপৰলৈ উড়া মাৰে, আৰু তাতে সি
জানো দক্ষিণ ফাললৈ নিজৰ ডেউকা মেলে? ২৭ টেগল পক্ষীয়ে জানো
তোমাৰ আজাত ওপৰলৈ উঠে, আৰু অতি ওখ ঠাইত বাহ সাজে? ২৮ সি
শিলত বাস কৰে, তাতেই তাৰ বাহ; সি থিয় পৰ্বতৰ টিঙ্গত আৰু দুৰ্গম
ঠাইত থাকে। ২৯ সেই ঠাইবে পৰা সি আহাৰ মনে; তাৰ চকুৰে দুৰৱে
পৰা তাক দেখে। ৩০ তাৰ পোৱালিবোৰে তেজ পিয়ে; য'তে বধ কৰা শৰ
থাকে, ত'তে সিও থাকে।"

৪০ যিহোরাই ইয়োবক আবু উন্নৰ কৰি ক'লে, ২ দোষ ধৰোঁতাই

জানো সর্বশক্তিমান জনাব লগত বিবাদ করিব? ঈশ্বর লগত
বাদানুবাদ করেতাই তার উত্তর দিয়ক। ৩ তাতে ইয়োরে যিহেৱাক উত্তৰ
করি ক'লে, ৪ “চোৱা, মই নীহ, তোমাক কি উত্তৰ দিম? মই মোৰ মুখত
হাত দিওঁ। ৫ মই এবেলি ক'লোঁ, আৰু উত্তৰ নিদিওঁ; এনে কি, দুৱেলি
ক'লো, কিন্তু পুনৰাবৃ নকওঁ।” ৬ ডেত্যো যিহেৱাই ধূমুহাটোৰ মাজাৰ পৰা
ইয়োৱক উত্তৰ দি ক'লে, ৭ “তুমি বীৰৰ দৰে কঁকাল বান্ধা; মই তোমাক
সোৰোঁ, তুমি মোক কোৱা। ৮ মই ন্যায় বিশুদ্ধ বুলি তুমি সঁচাই ক'বা
নে? বা নিজকে ধৰ্মিক কৰিবৰ অৰ্থে মোক দেয়ী কৰিবা নে? ৯ তোমাৰ
জানো ঈশ্বৰ নিচিনা বাহু আছে? তুমি জানো তেওঁৰ দৰে মেঘ-গৰ্জনৰ
নিচিনা শব্দ কৰিব পাৰা? ১০ তেনহেলে তুমি প্ৰতাপ আৰু মহিমাৰে
বিভূতিত হোৱা, প্ৰভাৱ আৰু গৌৰবৰূপ বস্তি প্ৰবিধান কৰা; ১১ তুমি নিজ
জ্ঞেধৰণ বৃষ্টি বৰঘোৱা, প্ৰত্যেক অহঙ্কাৰীকে চোৱা আৰু তেওঁলোকক নত
কৰা। ১২ প্ৰত্যেক অহঙ্কাৰীকে চোৱা আৰু তেওঁলোকক নীহ অৱস্থালৈ
পেলোৱা, দুষ্টবোৱক সিহিতৰ নিজ নিজ ঠাইত গচকি পেলোৱা; ১৩
সিহিতক একেবাৰে ধূলিখে ঢাকি খোৱা, সিহিতৰ মুখ গুপুত ঠাইত বাকি
বাখা। ১৪ তেড়িয়া তোমাৰ সৌ হাতে তোমাক বৰ্কা কৰিব বুলি মইও
তোমাৰ বিষয়ে স্থীকাৰ কৰিব। ১৫ ই তোমাৰ লগত বহোৰে নামেৰে যি
জুত্ত মজিলোঁ, তাক চোৱা; সি গ্ৰহৰ দৰে ঘাঁহৰে থায়। ১৬ চোৱা, তাৰ বল
তাৰ কঁকালত আছে, তাৰ শক্তি তাৰ পেটৰ প্ৰেশীত আছে। ১৭ সি নিজৰ
নেজ এৰচ গচ্ছ ডালৰ দৰে লায়া; তাৰ তপিনামৰ প্ৰেশীৰোৰ জালৰ দৰে
গঁথা। ১৮ তাৰ হাড়োৰোৰ পিতলৰ ললীৰ নিচিনা, তাৰ অস্তিৰেৰ লোহাৰ
ডাং সদৃশ। ১৯ ঈশ্বৰৰ সৃষ্টিৰ মাজত সি প্ৰধান; যিজনা সৃষ্টিকৰ্ত্তাৰ তাক
সৃষ্টি কৰিলে, একমাত্ৰ সেইজনা ঈশ্বৰেহে তাক পৰাভূত কৰিব পাৰিব।
২০ পৰ্য্যৰতবোৰে তাৰ বাবে আহাৰ উৎপন্ন কৰে; তাতে আটাই বনৰীয়া
জুত্তুৰে ধোমালি কৰে। ২১ সি পদমনিৰ তলত শোৱা, ললনি আৰু পিটনিৰ
আঁৰত সি আশ্বয় লয়। ২২ পদমু গচ্ছবোৰে তাক ছাঁ দি ধৰে; নদীৰ বাহি
গচ্ছবোৰ তাৰ চাৰিওফালে থাকে। ২৩ চোৱা, মৈ বাচি বাগৰি গলেও সি
ত্ৰাস নাপায়; যৰ্দন ওফন্দি তাৰ মুখৰ ওচৰ পালেও, সি নিশ্চিন্ত হৈ থাকে।
২৪ সি চাই থাকেতে জানো কোনোবাই তাক ধৰিব পাৰে? কোনো ফান্দ
লগাই তাৰ নাক জানো বিন্দিৰ পাৰে?

৪১ তুমি জানো বরশীরে লিবিয়াথন জন্মুক তুলিব পারা? বা রচিবে তার জিতা বাস্তিব পারা? ২. তুমি তার নাকত নাকী লগাব পারা নে? বা বরশীরে তার কেবারি বিদ্বাব পারা নে? ৩ সি জানো তোমাব আগত বৰকৈ কাবো কারুতি কবিব? বা তোমাক জানো কোমল কথা ক'ব? ৪ তুমি তাক চিৰকাললৈকে তোমাব দাস কৰি ল'বৰ কাৰণে, সি তোমাব লগত কোনো চুক্তি কবিব নে? ৫ চৰাই এটিৰ লগত ওমলাৰ দৰে তুমি তার লগতো উমলিবা নে? বা তোমাব দস্তীৰেৰ বাবে তুমি তাক বাস্তি বাখিব নে? ৬ মাহমেয়ীয়াইতে তাক বেচা-কিনা কবিব নে? সিইতে মুদৈবিলাকৰ মজত তাক জানো তাগ বাটি দিব? ৭ তুমি জানো তাৰ ছল শেলেৰে, বা তাৰ মূৰ মাছ খোচা কোলেৰে জানো পুৰ কবিব পাৰিবা? ৮ তাৰ গাত হাত দি চাবাচোন; হাত দিলো, সেই শুঁজুক শুঁৰবি আকৌ তেনে নকৰিব। ৯ চোৱা, তাক ধৰিবলৈ আশা কৰা বৃথা? তাক দেখিলৈ মানুহ পৰি নাথাব নে? ১০ এনে হিঙ্গ লিবিয়াথনক জোকাব পৰা সাহিয়ল কোনো নাই; তেনেহলে মোৰ আগত থিয় হ'ব পৰা কোন আছে? ১১ আগেয়ে কোনে মোক কিবা দিছিল, যাৰবাবে মই যে কিবা ওভতাই দিম? আকাশ-মণ্ডলৰ তলত থকা সকলো মোৰেই। ১২ মই লিবিথিয়ানৰ ভৰিব বিষয়ে নকোৱাকৈ মনে মনে নাথাকেঁ, নাইবা তাৰ মহাবল আৰু গাৰ সুন্দৰ গঠনৰ বিষয়ে মই নোকোৱাকৈ নাথাকেঁ। ১৩ তাৰ ওপৰ আচ্ছদন কোনে গুঁচাৰ পাবে? কোনে তাৰ শক্তিশালী বৰ্মৰ মাজলৈ কোনে সোমাব পাবে? ১৪ তাৰ মুখৰ দুৱাৰ দুখলপা কোনে মেলিব পাবে? তাৰ দাঁত্ব চাৰিওফালে ভয় থাকে। ১৫ তাৰ পিতিভাগ ঢালৰ শাৰীৰে গঢ়া; সেইবোৰ মোহৰ মৰাব দৰে দ্যুৰপে লেপোৱা আছে। ১৬ সেইবোৰ এটাৰ লগত আনটো এনেদৰে লগলাগিআছে, তাৰ ভিতৰলৈ বাযুও সোমাব নোৱাৰে। ১৭ সেইবোৰ ইটোৱে সিটোৰ লগত সংযুক্ত; একেলগে সংলগ্ন, সেইবোৰক প্ৰথক কবিব নোৱাৰি। ১৮ তাৰ হাচায়ে দীপ্তি প্ৰকাশ কৰে; তাৰ চুকু অৰুগৰ পিৰষ্টিৰ নিচিনা। ১৯ তাৰ মুখৰ পৰা জুলি থকা জোৰ বাহিৰ হয়; জুইৰ ফিৰিঙ্গত ওলায়। ২০ উতলি থকা কেটলিৰ পৰা গৰম ভাপ ওলোৱাৰ দৰে, তাৰ নাকৰ পৰা খোৰো ওলাই। ২১ তাৰ নিশ্চাসে এগো জলায়, তাৰ মুখৰ পৰা অগ্নি শিখা বাহিৰ হয়। ২২ তাৰ ডিঙ্গত বল থাকে, আৰু ত্ৰাসে তাৰ আগত নাচি থাকে। ২৩ তাৰ গাৰ ওলমি থকা ভাগ ডাটাকৈ লগা, সেয়ে তাৰ গাত আট খাই ধৰা, লৰাব নোৱাৰি। ২৪ তাৰ কলিজা শিলৰ নিচিনা টান, (সি ভয়হীন); এনে কি, জাত শিলৰ তল ঢালাৰ নিচিনা টান। ২৫ যেতিয়া সি নিজ থিয় হয়, তেতিয়া বলানাসকলে ভয় পায়, আৰু ত্ৰাসৰ কাৰণে বিতত হয়। ২৬ যদি কোনোবাই তৰোৱালেৰে তাক আঘাত কৰে, তেতিয়াও তাৰ একো নহব, বা তালৈ যাঠী, কাঁড়া, বা শেল মারিলে সকলো মিছা হব। ২৭ সি লোহাক খেৰে নিচিনা দেখে, আৰু পিতলক পচা কাঠ যেন জান কৰে। ২৮ ধূৰ কাঁড়ে তাক খেদৰ নোৱাৰে; কিসডৰ শিলবোৰে তাৰ আগত তুঁহৰ দৰেহে হয়। ২৯ সি গণক ঘুলা যেন মানে, আৰু সশৰে ঘূৰি ঘূৰি অহা বৰছাৰ শব্দত সি হাঁহে, ৩০ তাৰ তল ভাগ যেৰ থকা খোলাৰ নিচিনা; সি বোকাৰ ওপৰেদি যাওতে মৰণা মৰা যন্ত্ৰ যেন হয়। ৩১ সি অগাধ জলক, উতলোৱা কেৰাহিৰ পানী যেন কৰে, আৰু সুন্দৰ সুগন্ধি তেল যেন কৰে। ৩২ সি নিজৰ পাছকালে থকা বাট চিকমিকীয়া কৰে, আৰু অগাধ জলক তাৰ পকাচুলীয়া যেন বোধ হয়। ৩৩ ভয়হীন বুপে অজন কৰা, তাৰ তুল্য কোনো জন্মুৰেই পৃথিবীত নাই। ৩৪ সি সকলো উচ পদাৰ্থলৈ চাই থাকে, সি সকলো অহংকাৰী গ্ৰাণী ওপৰত বজা।

৪২ তেতিয়া ইয়োৱে যিহোৱাক উত্তৰ দি ক'লে, ২ “মই জানো যে, তুমি সকলো কবিব পারা; কোনে সকল্প তোমাব অসাধ্য নহয়। ৩ তুমি মোক কোৱা, ‘কোনে বিনা জানেৰে ঈশ্বৰৰ মণ্ডলা গুণ বাখিব পাবে? সেইদৰে মই নৰজা, মই নজনা, মোৰ বোধৰ অগম্য অতি আচৰিত কথা মই ক'লোঁ। ৪ মিনতি কৰোঁ; শুনা, মই কথা কওঁ, মই তোমাক সোখোঁ, তুমি মোক কোৱা। ৫ পূৰ্বেত তোমাব বিষয়ে মই কাগেৰেহে শুনিলো, কিন্তু এতিয়া নিজ চুকুৰে তোমাক দেখিলোঁ। ৬ এই হেতুকে মই নিজকে ঘিগাইছোঁ, ধুলি আৰু ছাঁইত বহি মই খেদ কৰিছোঁ।” ৭

যিহোৱাই ইয়োৱক কথা কোৱাৰ পাছত, তেওঁ তৈমনীয়া ইলীফজক ক'লে, “তোমালৈ আৰু তোমাব দুজন বন্ধুলৈ মোৰ ক্ৰোধ প্ৰজ্ঞলিত হৈছে, কাৰণ মোৰ দাস ইয়োৱে কোৱাৰ দৰে তোমালোকে মোৰ বিষয়ে যথাৰ্থ কথা কোৱা নাই। ৮ এই হেতুকে তোমালোকে সাতোটা ভতৰা, আৰু সাঁটোটা মতা মেৰ-ছাগ লৈ, মোৰ দাস ইয়োৱৰ ওচৰলৈ গৈ নিজৰ বাবে হোমবলি উৎসৰ্গ কৰা; তাতে মোৰ দাস ইয়োৱে তোমালোকৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিব। কাৰণ তোমালোকৰ অজনন্তাৰ দৰে মই যাতে তোমালোকক প্ৰতিফল নিদিয়াকৈ থাকিব পাৰিম, তাৰবাবে তেওঁকহে গ্ৰহণ কৰিম; কিয়নো তোমালোকে মোৰ দাস ইয়োৱে কোৱাৰ দৰে মোৰ বিষয়ে যথাৰ্থ কথা কোৱা নাই।” ৯ তেতিয়া তৈমনীয়া ইলীফজ, ছুইয়া বিল্দাদ, আৰু নামায়ীয়া চোকুৰ গ'ল আৰু যিহোৱাই তেওঁলোকক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে তেওঁলোকে যেতিয়া কৰিলে; তেতিয়া যিহোৱাই ইয়োৱক গ্ৰহণ কৰিলে। ১০ যেতিয়া ইয়োৱে তেওঁৰ বন্ধুসকলৰ বাবে পাৰ্থনা কৰিলে, তেতিয়া যিহোৱাই তেওঁৰ দুৰ্দশাৰ পৰিৰৱৰ্তন কৰিলে, আৰু যিহোৱাই ইয়োৱক আগতকৈ দুগুণ সম্পত্তি দিলে। ১১ পাছত তেওঁৰ ভায়েক-ককায়েক আৰু বায়েক-ভন্নীয়েকসকল, আৰু তেওঁ আগৰ চিনাকি লোকসকল ইয়োৱৰ ওচলৈ আহি তেওঁৰ ঘৰত তেওঁৰেই সৈতে ভোজন কৰিলে, আৰু তেওঁৰ বাবে দুখ প্ৰকাশ কৰিলে, আৰু যিহোৱাই তেওঁলৈ ঘটোৱা সকলো আপদৰ বিষয়ে তেওঁক শাস্ত্ৰলা দিলে, আৰু প্ৰতিজনে তেওঁক এডোখৰ এডোখৰ বৃপ, আৰু একোটা সোণৰ আঙুষ্ঠি দিলে। ১২ এইদৰে যিহোৱাই ইয়োৱৰ প্ৰথম অৰহান্তকৈ শৈষ অৰহং আধিক আশীৰ্বাদ্যন্তক কৰিলে; তাতে তেওঁৰ চৈধাজাৰ মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলী, ছয় হাজাৰ উট, এক হাজাৰ হাল বলধ, আৰু এক হাজাৰ গামী হ'ল। ১৩ তেওঁৰ সাতোটা পুতুকে, আৰু তিনি জনী জীয়েকো হ'ল। ১৪ তেওঁৰ বৰ জনীৰ নাম যিমীয়া, দিতীয় জনীৰ নাম কচীয়া, আৰু তৃতীয় জনীৰ নাম কেৰণ-হস্তুক বাখিলে। ১৫ ইয়োৱৰ জীয়েক কেইজনীৰ নিচিনা সুন্দৰী যুৱতী গোটেই দেশত পোৱা নগাল, আৰু বাপকে তেওঁলোকৰ ভায়েক-ককায়েকসকলৰ লগত তেওঁলোককা উত্তৰাধিকাৰ দিলে। ১৬ ইয়াৰ পাছত ইয়োৱে এশ চল্লিশ বছৰ জীয়াই থাকি নিজৰ পো-নাতি আদি চাৰি পুৰুষলৈকে দেখিলে। ১৭ এইদৰে ইয়োৱে বৃক্ষ হৈ সম্পূৰ্ণ আয়ুস পাই প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলে।

সামসঙ্গীত

১ ধন্য সেই লোক, যি দুষ্টসকলৰ পৰামৰ্শ মতে নচলে, পাপীবিলাকৰ পথত থিয়ে নহয়, নিম্নকৰেৰ সমাৰেশেত নবেৰে; ২ কিন্তু যিহোৱাৰ ব্যৱহাত সন্তুষ্ট হয়, আৰু দিমে বাতিয়ে তেওঁৰ ব্যৱহাৰ ধ্যান কৰে। ৩ সেই লোক বেৰেতী পানীৰ দাঁতিত রোৱা গাছৰ নিচিমা, যি গছে বৰ্তত ফল দিয়ে, আৰু যাৰ পাত জয় নপৰে; সেই লোকে সকলো কৰ্মত সফলতা লাভ কৰে। ৪ দুষ্টোৱে তেনেকুৱা নহয়, সিইত বতাহে উৰুবাই নিয়া তুহুৰ নিচিমা। ৫ এই কাৰণে দৃষ্টবোৰে ন্যায় বিচাৰত থিয়ে হ'ব নোৱাৰিব, আৰু পাপীলোকে ধাৰ্মিকসকলৰ সভাত থাকিব নোৱাৰিব। ৬ কাৰণ যিহোৱাই ধাৰ্মিকসকল চলা পথত সতৰ্ক দৃষ্টি বাখে, কিন্তু দৃষ্টবোৰ পথত অন্ত হ'ব সৰ্ববনাশ।

২ কিয় অস্তিৰ হৈজাতি সমূহে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিছে? কিয় লোক সমূহে অনৰ্থক ষদ্যমন্ত্ৰ কৰিছে? ২ যিহোৱাৰ আৰু তেওঁৰ অভিষিজ্ঞানৰ বিৰুদ্ধে পৃথিবীৰ বজাসকল একেলগে থিয়ে হৈছে, শাসনকৰ্ত্তাসকলে একেলগে গোপন ষদ্যমন্ত্ৰ কৰিছে; ৩ তেওঁলোকে কৈছে, “আহা আমি তেওঁলোকৰ বদ্ধন ছিঁড়ি পেলাওঁ, আমাৰ ওপৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ শিকলিবোৰ পেলাই দিঁওঁ।” ৪ যিহোৱাই স্বৰ্গৰ সিংহাসনত বহি হাঁচিছে, যিহোৱাই তেওঁলোকক বিদ্যুপ কৰিছে। ৫ তেওঁ ক্রোধ কৰি তেওঁলোকক ধমক দিব, তেওঁৰ প্ৰচণ্ড ক্ষেত্ৰে তেওঁলোকৰ মনত ভয় জন্মাব। ৬ যিহোৱাই কৈছে, “ময়েই মোৰ পবিত্ৰ চিয়োন পৰ্বতত মোৰ বজাৰক অভিযোগ কৰিলোঁ।” ৭ বজাই কৰা, যিহোৱাই যি নিৰ্দেশ দিছে, মই তাক ঘোষণা কৰিম, যিহোৱাই মোক কৈছে, “তুমি মোৰ পুত্ৰ, আজিয়েই মই তোমাক পিতৃবৃপ্তে জন্ম দিলোঁ। ৮ তুমি মোৰ ওচৰত বিচাৰা, তাতে মই তোমাক অধিকাৰৰ অৰ্থে জাতিবোৰ দিম, পৃথিবীৰ সকলো সীমা তোমাৰ অধিকাৰলৈ আহিব। ৯ লোহাৰ দণ্ডৰে তুমি তেওঁলোকক ভাঙ্গি পেলাবা; কুমাৰৰ মাটিৰ পাত্ৰ দৰে তুমি তেওঁলোকক চৰ্চ-বিচৰ্ক কৰিবা।” ১০ গতিকে, হে বজাসকল, এতিয়া তোমালোকে জ্ঞানেৰে বুজি চলিবা; হে পৃথিবীৰ শাসনকৰ্ত্তাসকল, সাৰখান হোৱা। ১১ ভয়ৰে সৈতে যিহোৱাৰ সেৱা কৰা; উল্লাসিত হৈ কস্পন কৰা। ১২ তোমালোকে তেওঁৰ পুত্ৰক সন্মানেৰে চূমা খোৱা, নহলে তেওঁ তোমালোকৰ ওপৰত দ্রুত হ'ব, তোমালোক নিজৰ পথতে বিনষ্ট হৰা; কিয়নো তেওঁৰ ক্রোধ নিমিষতে জুলি উঠিব পাৰে। ধন্য সেইসকল, যিসকলে তেওঁত আশৰণ লয়।

৩ হে যিহোৱা চোৱা, মোৰ শক্তিৰ সংখ্যা কিমান বাঢ়িছে! মোৰ বিৰুদ্ধে অনেকেই উঠিছে! ২ অনেকে মোক কৈছে, “ঈশ্বৰে তোমাক সহায় নকৰে।” (চেলা) ৩ কিন্তু, হে যিহোৱা, তুমিয়েই মোৰ চাৰিওকালে ঢাল হৈ আছা; তুমিয়েই মোৰ গৌৰৰ; তুমি মোৰ মূৰ উৰ্দ্ধত বাখিছ। ৪ মই চিৰঞ্চিৰ চিৰঞ্চিৰ যিহোৱাক মাতো; তাতে তেওঁ মোক তেওঁৰ পবিত্ৰ পৰ্বতত পৰা উত্তৰ দিয়ে। (চেলা) ৫ মই শুই পৰিলো আৰু টোপনি গলোঁ; পুনৰ সাৰ পালোঁ; কিয়নো যিহোৱাই মোক বক্ষা কৰে। ৬ মোৰ বিৰুদ্ধে মোৰ চাৰিওকালে হাজাৰ হাজাৰ লোক সজিত হৈ আছে, কিন্তু মই তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰোঁ। ৭ হে যিহোৱা উঠি আহাঁ! হে মোৰ ঈশ্বৰ, মোক উদ্ধাৰ কৰা; তুমি মোৰ শক্তিৰেৰ গলাত আঘাত কৰা; দুষ্টোৱেৰ দাঁত ভাঁঙ্গি পেলোৱা। ৮ পৰিআৱ যিহোৱাতে আছে; তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰত তোমাৰ আশীৰ্বাদ নামি আহঁক। (চেলা)

৪ হে মোৰ ধাৰ্মিকতাৰ ঈশ্বৰ, মই যেতিয়া তোমাক মাতো, তেতিয়া তুমিয়ে মোক বহল ঠাই দিলা; মোক কৃপা কৰা; মোৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা। ২ হে মনুষ্য, কিমান কালনো তোমালোকে মোৰ সন্মানক অসম্মান কৰিবা? কিমান কালনো তোমালোকে অসাৰকে ভাল পাই থাকি অসতৰ পাছে পাছে দৌৰিবা? (চেলা) ৩ কিন্তু তোমালোকে জানি খোৱা, যিহোৱাই নিজৰ ভক্ষসকলক তেওঁৰ নিজৰ কাৰণে পৃথক কৰিলো। মই মাতিলে, যিহোৱাই মোৰ প্ৰাৰ্থনা শুনে। ৪ তোমালোকে মনৰ ব্যাকুলতাত পাপ

নকৰিবা; নিজৰ শ্যাম শুই তাক দকৈ মনতে চিঞ্চা কৰি চাবা আৰু নিজম দি থাকিবা। (চেলা) ৫ তোমালোকে যোগ্য বলি উৎসৰ্গ কৰা, আৰু যিহোৱাৰ তাৰসা বাখা। ৬ অনেকে কেয়, “আহ! আমি যদি অলপমান মঙ্গলকে দেখা পালোঁতেনে!” হে যিহোৱা, তোমাৰ মুখৰ দীপ্তি আমাৰ ওপৰত প্ৰতিফলিত হওঁক। ৭ প্ৰাতৰ শশ্য আৰু নতুন দ্বাক্ষাৰস উত্তেলনী হলে যেনেকে আনন্দ হয়, তাতোকৈয়ো অধিক আনন্দ দিত তুমি মোৰ অস্তৰ পূৰ্ণ কৰি বাখিছ। ৮ মই শাস্তিৰে শুই টোপনি যাম। কাৰণ, হে যিহোৱা, কেৱল তুমিয়েই মোক নিৰাপত্তা দি নিৰাপত্তে বাখিছ।

৫ হে যিহোৱা, মোৰ কথালৈ কাণ পাতা; মোৰ হুমুনিয়াহ শুনা। ২ হে মোৰ বজা, মোৰ ঈশ্বৰ, তুমি মোৰ কাৰতোক্তিৰ স্বৰ শুনা; কিয়নো মই তোমাৰ ওচৰতে প্ৰাৰ্থনা কৰিবোঁ। ৩ হে যিহোৱা, প্ৰতি বাতিপুৰাতে তুমি মোৰ মাত শুনিবলৈ পোৱা; বাতিপুৰাই মই তোমাৰ সন্মুখত মোৰ নিবেদন উৎসৰ্গ কৰি বাট চাই থাকো। ৪ তুমি দৃষ্টতাত সন্তোষ পাওঁতা ঈশ্বৰ নোহোৱা; দৃষ্ট লোকে তোমাৰ লঙ্ঘত থাকিব নোহোৱা। ৫ যিসকল অঞ্চলকৰী লোক, তেওঁলোক তোমাৰ চক্ৰৰ সন্মুখত থিয়ে হ'ব নোৱাৰিব; সকলো দুকৰ্ম কৰা লোকক তুমি শুণা কৰা। ৬ যিসকলে মিছা কথা কয় তেওঁলোকক তুমি বিনষ্ট কৰিবা; যিহোৱাই বৰ্তপাতকাৰী আৰু ছলনাকৰীক শুণা কৰে। ৭ কিন্তু মই তোমাৰ অসীম প্ৰেমৰ ঘোণেদি তোমাৰ গৃহত সোমাম, মই ভয়ৰে সৈতে তোমাৰ পৰিত্ব মদিবৰ ফাললৈ চাই মোৰ মূৰ নত কৰিম। ৮ হে যিহোৱা, মোৰ অনেক শক্তি থকাৰ কাৰণে তুমি মোক তোমাৰ নিজ ধাৰ্মিকতাৰ পথত চলাই নিয়া; তোমাৰ পথ মোৰ সন্মুখত সৰল কৰি দিয়া। ৯ মোৰ শক্তিৰেৰ মুখত সত্যতা নাই। সিহঁতৰ হৃদয়ত ধৰ্ষসৰ মনোভাৰ থাকে। সিহঁতৰ দিতিৰ নলীবোৰ যেন মুকলি মৈদাম, সিহঁতে কপটভাৱে জিভাবে প্ৰশংসাৰ কথা কয়। ১০ হে ঈশ্বৰ, তুমি সিহঁতৰ নিজৰ দোষৰ ভাৰ বহন কৰিবলৈ দিয়া; সিহঁত নিজ নিজ পৰামৰ্শতে পতিত হওঁক। সিহঁতৰ অধিক অপৰাধৰ কাৰণে তুমি সিহঁতক খেদাই দিয়া; কিয়নো সিহঁতে তোমাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিছে। ১১ কিন্তু যিসকলে তোমাত আশ্ৰয় লয়, তেওঁলোক আনন্দিত হওঁক; তেওঁলোকে আনন্দেৰে চিৰকাল গীত-গান কৰক, তেওঁলোকৰ ওপৰত তোমাৰ নিবাপত্তা প্ৰসাৰিত কৰা যাতে তোমাৰ নামক যিসকলে প্ৰেম কৰে, তেওঁলোকে তোমাত আনন্দ পায়। ১২ কিয়নো হে যিহোৱা, যিসকল ধাৰ্মিক, তুমি তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰা; তোমাৰ দয়াৰে তুমি তেওঁলোকক ঢালৰ নিচনাকৈ আৱৰি বাখিছ।

৬ হে যিহোৱা, তুমি খঙ্গত মোক ধৰ্মকি নিদিবা; তোমাৰ ক্রোধত মোক শাসন নকৰিবা। ২ হে যিহোৱা, মোক কৃপা কৰা, কিয়নো মই দুর্লভ; হে যিহোৱা মোক সুস্থ কৰা, কিয়নো মোৰ হাড়োৱাৰ ভয়তে কঁপিছে। ৩ মোৰ প্ৰাণো ভয়তে ব্যাকুল হৈছে; হে যিহোৱা, এইদৰে কিমান কাললৈ হৈ থাকিব? ৪ হে যিহোৱা, মোলৈ শুনুৰ চোৱা, মোৰ প্ৰাণ বক্ষা কৰা; তোমাৰ অসীম প্ৰেমেৰে মোক উদ্বাৰ কৰা। ৫ মৃত্যু হ'লে তোমাক সৌৰৰণ কৰা নহয়; চিয়োলত কোনে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিব? (Sheol ht585) ৬ মই কেকাই কেকাই ক্লান্ত হৈ পৰিছে; গোটেই নিশা কান্দি-কান্দি মই মোৰ শ্যাম চক্ৰৰ পানীৰে তিয়াও; মোৰ বিচান তিতি যায়। ৭ দুখতে মোৰ চক্ৰৰ দৃষ্টি কৰি গৈছে; শক্তিৰেৰ কাৰণে মোৰ চক্ৰ দৰ্বল হৈছে। ৮ হে দৃষ্ট কাৰ্য কৰা লোকবিলাক, তোমালোক সকলোৱেই মোৰ ওচৰেৰ পৰা দূৰ হৈ যোৱা; কিয়নো যিহোৱাই মোৰ জ্ঞনদণ্ডন শুনিলে; তেওঁ মোৰ প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰিছে। ৯ যিহোৱাই মোৰ নিবেদন শুনিলে; তেওঁ মোৰ প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰিছে। ১০ মোৰ সকলো শক্তিৰেৰ লজ্জিত হ'ব আৰু ভয়তে ব্যাকুল হ'ব; সিহঁত শুণুৰ যাব আৰু হৃষ্ট লাজত পৰিব।

৭ হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই তোমাতেই আশ্ৰয় লৈছোঁ! মোৰ পাছে পাছে মেদি অহাৰোৰ পৰা মোক বক্ষা কৰা, মোক উদ্ধাৰ কৰা। ২ নহলে, সিংহৰ দৰে তেওঁলোকে মোক হিঁহ-তিমি কৰিব, সিহঁতে মোক ডোখৰ ডোখৰ কৰিব, কিন্তু মোক বক্ষা কৰিবলৈ কোনো নথাকিব। ৩ হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, যদি মই এনে কোনো বৰ্ম কৰি আছোঁ, যদি অন্যয়ৰ কোনো কাৰ্য মোৰ হাতত লাগি আছে, ৪ যদি মোৰ বদ্বু প্ৰতি মই অপকাৰ কৰি আছোঁ, বা বিনা কাৰণতে মই মোৰ শক্রৰ পৰা কিবা বস্ত লৈছোঁ,

৫ তেনেহলে শক্ররে মোর পাছে পাছে খেদি গৈ মোক ধৰক, সিহঁতে মোক মাটিত পেলাই ভৱিৰে গচকক, মোৰ মান-সন্মান ধূলিত মিলাই দিয়ক। (চেলা) ৬ হে যিহোৱা, তুমি ক্ষেত্ৰেৰ উঠা, মোৰ শক্রবোৰ ক্ষেত্ৰৰ বিবুদ্ধ নিজকে তুলি ধৰা, মোৰ অৰ্থে তুমি সাৰ পোৱা; হে মোৰ ঈশ্বৰ, তুমি এক সোখ-বিচাৰ ধৰ্য কৰিছা। ৭ সকলো জাতিৰ সমূহ লোক তোমাৰ চাৰিওফালে গোটা খাওঁক; তুমি উৰ্দলৈ উলটি গৈ পুনৰ লোক সকলৰ ওপৰত বাজতু কৰা। ৮ যিহোৱাই লোকসকলৰ বিচাৰ কৰে; হে যিহোৱা, মোৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰ্য আৰু মোত থকা সততা অনুসাৰে তুমি মোৰ বিচাৰ কৰা, হে মোৰ সৰ্বোপৰি জনা। ৯ হে মোৰ ধাৰ্মিক ঈশ্বৰ, তুমি মন আৰু হৃদয়ৰ পৰীক্ষা কৰি থাকা; তুমি দুষ্টৰ দুষ্টতা শেষ কৰা, কিন্তু ধাৰ্মিক লোকক সুষ্ঠিৰ অৱস্থাত বাঢ়া। ১০ ঈশ্বৰ মোৰ ঢা঳; যিসকলৰ অস্তৰত সততা আছে, তেওঁলোকক তেওঁ বক্ষা কৰে। ১১ ঈশ্বৰ এজন ন্যায়বিচাৰক, তেওঁ প্রতিদিনে অন্যায়ৰ প্রতিবাদ কৰ্ণেতা ঈশ্বৰ। ১২ কোনোৱে মদি মন পালটন নকৰে, তেন্তে তেওঁ নিজৰ তৰোৱাল ধৰাৰ, তেওঁ নিজৰ ধনু ভৰাই কাঁড় দি লক্ষ্য ছিৰ কৰিছে। ১৩ তেওঁ অস্ত্রশৰ্দৰ যুগ্মত কৰি বাখিছে; নিজৰ জলন্ত মৰণাশৰোৰ তৈয়াৰ কৰিছে। ১৪ ভাৱি চোৱা, কেনেকৈ এজনে দুষ্টাতক গৰ্ভধাৰণ কৰে; সৰ্বনাশক গৰ্ভত লৈ প্ৰসৱ দেদনা তোগে আৰু ক্ষতিকাৰক মিছক প্ৰসৱ কৰে। ১৫ তেওঁলোকে মাটি খাল্দি দ গাত কৰে, আৰু নিজেই খন্দা গাতত নিজে পৰে। ১৬ তেওঁলোকে কৰা ব্যত্যন্তৰোৰেৰ ধৰ্সন নিজৰ মূৰৰ ওপৰলৈকে ঘূৰি আছে, তেওঁলোকে যি অনিষ্ট কৰে, সেয়া নিজৰ মূৰৰ ওপৰলৈকে নামি আছে। ১৭ সেয়ে মই যিহোৱাৰ ধাৰ্মিকতাৰ ধনাবাদ কৰিব, তেওঁ ন্যায় বিচাৰ কৰে; মই সৰ্বোপৰি যিহোৱাৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰিব।

b হে আমাৰ প্ৰভু যিহোৱা, গোটেই পৃথিবীতে তোমাৰ নাম কেনে মহৎ! তুমি তোমাৰ গৌৰিৰ আকাশমণ্ডলৰ ওপৰত স্থান কৰিলা। ২ শিশু আৰু শিয়াহ খোৱা কেঁচুৱাৰ মুখৰ প্ৰশংসাৰে তোমাৰ শক্রবোৰৰ কাৰণে তুমি এক কোঁচ স্থাপন কৰিলা, যাতে তোমাৰ শক্র আৰু প্ৰতিশোধ লোৱাসকলক তুমি স্কন্দ কৰিব পাৰা। ৩ যেতিয়া মই তোমাৰ হাতেৰে সৃষ্টি কৰা আকাশৰ ফালে চাঁও আৰু তাত তুমি শহাপন কৰা চন্দ্ৰ আৰু তৰাবোৰলৈ চাঁও, ৪ তেতিয়া মই ভারো, মানুহনো কি যে, তুমি তেওঁলোকৰ বিষয়ে চিষ্টা কৰা? মানুহৰ সন্তানেই বা কি, তুমি যে তেওঁলোকৰ বৃজ-বিচাৰ লোৱাৰ? ৫ কিয়নো তুমি তেওঁলোকৰ তোমাতকে অলপহে সুৰ কৰি স্বৰজন কৰিলা, গৌৰিৰ আৰু মৰ্যাদাবৃপ্ত মুক্তিটোৱে তেওঁলোকক বিভূষিত কৰিলা। ৬ তোমাৰ হাতেৰে সৃষ্টি কৰা সকলো বস্তৰ ওপৰত তুমি মানুহক গৰাকী পাতিলা; সকলোকে তুমি মানুহৰ ভৱিৰ তলত বাঞ্ছিলা; সেইবোৰ - ৭ মেৰ-ছাগা, শাঁড় আদিকে ধৰি পথাবাৰ সকলো পশুৰ জাক, ৮ আকাশত উৰি ফুৰা পক্ষীবোৰ, সমুদ্ৰৰ মাছৰোৰ আৰু সাগৰৰ সোঁত ঘূৰি ফুৰা অন্যান্য সকলো প্রাণী। ৯ হে যিহোৱা, আমাৰ প্ৰভু, গোটেই পৃথিবীতে তোমাৰ নাম কেনে মহৎ!

১ হে যিহোৱা, মই মোৰ সমস্ত হৃদয়েৰে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিব, আৰু তোমাৰ সকলো আচাৰিত কাৰ্যবোৰ বৰ্ণনা কৰিব। ২ মই তোমাক লৈ আনন্দিত হৈ উল্লাস কৰিব; হে সৰ্বোপৰি জনা, মই তোমাৰ নামত প্ৰশংসাৰ গান কৰিব। ৩ মোৰ শক্রবোৰ যেতিয়া উলটি গ'ল, তেতিয়া তেওঁলোক তোমাৰ সন্মুখত উজুটি খাই বিনষ্ট হ'ল। ৪ তোমাৰ সিংহসনত বাহি, তুমি ন্যায় বিচাৰ কৰিছা। কিয়নো তুমিয়েই মোৰ বিচাৰ কৰি মোৰ পক্ষে বায় দিছা। ৫ তুমি আন জাতিবোৰক ধৰ্মকি দিছা, দুষ্টোৱক বিনষ্ট কৰিছা; তেওঁলোকৰ নাম তুমি চিৰকাললৈকে মচি পেলালা। ৬ শক্রবোৰ চিৰদিনৰ কাৰণে ধৰ্সন অভগ্নিৰ তগ্নিৰ বাধাৰে হ'ল; তাৰ নগৰবোৰ তুমি উভালি পেলালা, সেইবোৰ নাম তুমি মচি পেলালা। ৭ কিন্তু যিহোৱাই চিৰকালৰ বাজতু কৰে; তেওঁ সোখ-বিচাৰ কাৰণে নিজৰ সিংহসন স্থাপন কৰিছে। ৮ তেওঁ ধাৰ্মিকতাৰে জগতৰ বিচাৰ কৰে, তেওঁ স্বত্বাতৰে জাতিবোৰ শাসন কৰে। ৯ উপদ্রু পোৱাসকলৰ কাৰণে যিহোৱা উচ্চ দুগ্ধবৃপ্ত হ'ব; তেওঁলোকৰ সংকটৰ সময়ত তেওঁ দুৰ্দ হয়। ১০ যিসকলৈ তোমাক জানে, তেওঁলোকে যেন তোমাত ভাৰসা বাখে, কিয়নো হে

যিহোৱা, যিসকলে তোমাক বিচাৰে, তেওঁলোক তুমি পৰিত্যাগ নকৰা। ১১ যিহোৱা চিয়োনত আছে। তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গীত গোৱা; জাতিবোৰ মজত তেওঁ কৰা কাৰ্যবোৰ ঘোষণা কৰা। ১২ কিয়নো যিজনে বজ্জপত্ৰ প্ৰতিশোধ লয়, ঈশ্বৰে তেওঁক পাহৰি নায়া; পীড়িতসকলৰ ক্ৰদন তেওঁ কেতিয়াও নাপাহৰে। ১৩ হে যিহোৱা, মোক কৃপা কৰা; চোৱা, ঘিণওত্তা সকলৰ দ্বাৰা মই কেনে উপদ্রু পাহৰে। মৃত্যুৰ দুৱাৰ পৰা মোক বস্থা কৰা। ১৪ মই তোমাৰ প্ৰশংসা প্ৰচাৰ কৰিব; চিয়োন জীবীৰ দুৱাৰত তোমাৰ দ্বাৰা পোৱা উদ্বৱাত মই আনন্দ কৰিব। ১৫ আন জাতিবোৰে নিজে খন্দা গাতত তেওঁলোকে লুকুৱাই পাতি থোৱা জালত তেওঁলোকে বেই ভৰি লাগিল। ১৬ ন্যায় বিচাৰ কৰি যিহোৱাই নিজৰ পৰিচয় দিলে; তেওঁ দুষ্টোৱক তেওঁলোকৰ হাতে কৰা কামৰ ফান্দত পেলায়। (হিগোন, চেলা) ১৭ যি জাতিয়ে ঈশ্বৰক পাহৰি যায়, তেনে দুষ্টোৱৰ মৃত্যু হ'ব আৰু চিয়োলৈ (মেদামলৈ) ঘূৰি যাব; (Sheol h7585) ১৮ অভাৱীসকলক চিৰদিন পাহৰি যোৱা নহ'ব, অসহায়সকলৰ আশা কেতিয়াও অসম্পূৰ্ণ হৈ নাথাকিব। ১৯ হে যিহোৱা, তুমি উঠা; মানুহক তোমাৰ ওপৰত জয়ী হ'বলৈ নিদিবা; তোমাৰ সন্মুখত আন জাতিবোৰে বিচাৰ হওক। ২০ হে যিহোৱা, তেওঁলোকৰ মন আতঙ্কিত হওক; আন জাতিবোৰে জানক যে, তেওঁলোক কেৱলমাত্ৰ মানুহ। (চেলা)

১০ হে যিহোৱা, তুমি কিয় দূৰেত বৈ আছা? সক্ষটৰ সময়ত কিয় তুমি

নিজকে লুকুৱাই বাখা? ২ অহংকাৰৰ কাৰণে দুষ্টোৱকে দৰিদ্ৰক নিৰ্যাতিত কৰে; তেওঁলোকৰ নিজৰ কু-পৰিকল্পনাত তেওঁলোক নিজেই ধৰা পৰক; ৩ দুষ্টোৱকে নিজৰ মনৰ দুষ্ট ইচ্ছাত অহংকাৰ কৰে; লুভায়া লোকে নিজৰ লাভৰ বাবে যিহোৱাক অভিশাপ দিয়ে আৰু তেওঁক হেজজান কৰে। ৪ দুষ্টোৱকে নিজৰ সমৰ্থনত গৰ্ব কৰি কয়; “ঈশ্বৰে বুলি কোনো নাই।” ৫ সকলো সময়তে তেওঁলোক সফলতাৰ পথত আগবঢ়াত যায়; তোমাৰ ন্যায় বিচাৰ ইমান ওপৰত আছে যে, সেয়া তেওঁলোকৰ চক্ৰৰ দৃষ্টিৰ বাহিৰত; তেওঁলোকে নিজৰ সকলো শক্রকে তুচ্ছ কৰে। ৬ তেওঁলোকে মনতে কয়, “একোৱেই মোক লৰচৰ কৰিব নোৱাৰিব। আমাৰ সকলো পুৰুষতে কোনো কালে বিপদ নহ'ব।” ৭ তেওঁলোকৰ মুখ অভিশাপ, ছলনা আৰু অত্যাচাৰী কথাৰে পৰিপূৰ্ণ; তেওঁলোকৰ জিভাৰ তলত অন্যায় আৰু অপৰাধৰ কথা থাকে। ৮ গৱাঁৰ ওচৰত তেওঁলোকে গোপনে খাপ পাতি বহি থাকে; সেই গোপন ঠাইতে তেওঁলোকে নিৰ্দেশীক হত্যা কৰে; কোনোবাই অসহায়ৰ ওপৰত গোপনে লক্ষ্য বাখি থাপ দি থাকে। ৯ তেওঁলোকে গুপ্ত ঠাইত খাপ পাতি সিংহৰ দৰে প্ৰতীক্ষাত থাকে; তেওঁলোকে প্ৰতীক্ষা কৰি থাকে যাতে অসহায় দৰিদ্ৰজনক ধৰিব পাৰে; তাৰ পাছত তেওঁলোকে দৰিদ্ৰজনক ধৰি চোঁচোৱাই লৈ নিজৰ জালত পেলায়। ১০ তেওঁলোকে চাপিৰ কুঁজা হৈ অসহায়জনক তেওঁলোকৰ শক্তিৎ আৱদ্ধ কৰে। ১১ তেওঁলোকে নিজৰ মনতে ভাৱে, “ঈশ্বৰে পাহৰিলে; তেওঁ নিজৰ মুখ লুকুৱাই হৈছে; তেওঁ কেতিয়াও আমাক দেখা নাপাব।” ১২ হে যিহোৱা, উঠা; হে ঈশ্বৰ তোমাৰ হাত তুলি ধৰা; নিৰ্যাতিত সকলক পাহৰি নায়াৰা। ১৩ দুষ্টোৱে ঈশ্বৰক কিয় তুচ্ছ বুলি ভাবে? তেওঁলোকে কিয় মনে মনে ভাৱে যে, “তেওঁ আমাৰ ওপৰত কোনো হিচাব নিবিচাৰিব?” ১৪ কিন্তু, হে ঈশ্বৰ, তুমি হ'লে দেখা পোৱা; অৱশ্যেই তুমি দুখ-কষ্ট আৰু সন্ধৰ্টলৈ চক্ৰ দিয়া, তুমি তোমাৰ হাতেৰেই ইয়াৰ বায়স্থ ল'ব পাৰা; অসহায়জনে তোমাৰ ওচৰত নিজক সমৰ্পণ কৰে; তুমিৱেইতো অনাথক সহয় কৰেৱাঁত জনা। ১৫ দুষ্ট আৰু অসৎ লোক ক্ষমতাৰ বাহু তুমি ভাণি পেলোৱা; তেওঁলোকৰ সকলো অন্যায় কাৰ্যৰ শেষ পৰ্যন্ত হিচাব বিচাৰ কৰা। ১৬ যিহোৱা চিৰকালৰ বাজ; তেওঁ দেশে পৰা জাতিবোৰে ধৰ্সন হৈ যাব। ১৭ হে যিহোৱা, নম্ব লোকৰ অন্তৰে হ'চ্ছাৰ কথা তুমি শুনিবা; তুমি তেওঁলোকৰ দহয়ত সহয় দিবা; ১৮ এই পৃথিবীৰ লোকে তেওঁলোকৰ যেন পুনৰ ভয় দেখুৱাৰ নোৱাৰিব; তাৰবাবে তুমিৱেই অনাথ আৰু নিৰ্যাতিত সোকসকলৰ পক্ষত যিথ হ'ব পাৰা।

୧୧ ମହି ଯିହୋରାତେ ଆଶ୍ରମ ଲୈଛେ । ତୋମାଲୋକେ କେନେକେ ମୋକ କ'ବା
ପାରା, "ପଞ୍ଚକୀ ଦରେ ଉବି ପର୍ବତୀଲେ ଲାଇ ଯୋରା?" ୨ କିମନୋ
ଚୋରା! ଶୁଦ୍ଧ ଅତ୍ତର ଲୋକକ ଆକ୍ରମ ପରା ଆହତ କରିବର କାରଣେ ଦୁଷ୍ଟବୋରେ
ନିଜର ଧନ୍ୟ ଭାବୀରି ଲୈଛେ, ତେଓଳୋକେ ତାତ କାଁଡ଼ ଲଗାଇଛେ । ଓ ଯଦି
ଭିତ୍ତିମୂଳରେ ଧ୍ୟନ୍ସ କରା ହୟ, ତେତେ ଧାର୍ମିକଙ୍କଳେ କି କରିବ ପାରିବ? ୩
କିମ୍ବୁ ଯିହୋରା, ତେଓର ପବିତ୍ର ମନିରତ ଆହେ; ତେଓର ସିଂହାସନ ସ୍ଵର୍ଗତେ
ଆହେ । ତେଓ ମାନୁହଙ୍ଲେ ଚାଇ ଥାକେ, ତେଓର ଚକ୍ରେ ମାନୁହ ପରୀକ୍ଷା କରେ । ୪
ଯିହୋରାଇ ଧାର୍ମିକ ଆର୍ଦ୍ଧ ଦୁଷ୍ଟ ସକଳୋକେ ପରୀକ୍ଷା କରେ; କିମ୍ବୁ ଯିବୋର ଦୁଷ୍ଟ,
ଅତ୍ୟାଚାରପତ୍ରୀ, ତେନେଲୋକକ ତେଓ ସ୍ଥାନ କରେ । ୫ ତେଓ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକର ଓପରତ
ଜ୍ଞାନତ ଅଶ୍ଵ ଆଶ୍ଵ ଗନ୍ଧକ ବରସା; ତେଓର ପାତର ପରା ଦର୍ଖ କରି ନିଯା ବତାହ
ତେଓଳୋକର ଭାଗତ ହବ । ୬ ଯିହୋରା ଧାର୍ମିକ, ଆଶ୍ଵ ଧାର୍ମିକତା ତେଓ ଭାଲ
ପାଯ; ସଂ ଲୋକେ ତେଓର ମୁଖ ଦେଖା ପାର ।

১২ হে যিহোৱা সহায় কৰা; তোমার ভক্ষসকল নোহোৱা হল; বিশ্বাসীসকল মনুষ্যৰ মাজৰ পৰা আদৃশ্য হৈ গল। ২ মানুহে মানুহৰ ওচৰত মিছা কথা কয়; তেওঁলোকে তৈলমৰ্দনকাৰী ওঁত আৰু ছলনা ভৱা দই মনৰ অস্তৰেৰে কথা কয়। ৩ তেওঁলোকৰ তৈলমোদী ওঁত আৰু ভীষণ গৰিবত জিভাক যেন যিহোৱাই কাটি পলোয়া; ৪ সেই সকলে কয়, “আমাৰ জিভাবেই আমি জয় কৰিব; আমাৰ ওঁত যেতিয়া আমাৰ নিজেবেই, কোন আমাৰ ওপৰত প্ৰতু হ'ব?” ৫ যিহোৱাই কৈছে, “দূৰীসকলৰ উপদ্রব আৰু অভীৰসকলৰ কেঁকনিৰ কাৰণে মই এতিয়া জাপি উঠিম। নিৰাপত্তা কামনা কৰা সকলক মই নিৰাপদে ৰাখিম।” ৬ যিহোৱাৰ প্রতিজ্ঞাবোৰ বিশুদ্ধ। সেইবোৰ যেন মাচিত বহোৱা এক অশিল্পালত শোধন কৰা বৃপ্ত; সাতবাৰকৈ বিশুদ্ধ কৰা বৃপ্ত। ৭ হে যিহোৱা, তুমহৈই আমাক নিৰাপদে ৰাখিবা। এই কালৰ লোকসকলৰ হাতৰ পৰা চিৰকাল আমাক বক্ষা কৰিবা। ৮ লোকসকলৰ মাজত যেতিয়া দুষ্টাতা আদৰশীয় হয়, দুষ্টবোৰে তেড়িয়া বিনা বাধাই চাৰিওফালে ঘূৰি ফুৰে।

୧୩ ହେ ଯିହୋରା, ଆସୁ କିମାନ କାଳ? ତୁମି ଚିରକାଳେଇ ମୋକ ପାହରି ଥାକିବା ନେକି? ମୋର ପରା କିମାନ ଦିନଲୈ ତୁମି ତୋମାର ମୁଖ ଲୁହରୀଇ ବାଖିବା? ୨ କିମାନ ଦିନଲୈନେ ମହି ମୋର ମନର ମାଜତ ଦୂରଥ ବୋଜା ବହନ କରି ପ୍ରତିଦିନେ ଅଶ୍ଵରତ ବେଦନା ଲୈ ଥାକିବ ଲାଗିବ? କିମାନ ଦିନଲୈ ତୁମି ମୋର ଶକ୍ତି ମୋର ଓପରତ ଉନ୍ନତ କରି ବାଖିବା? ୩ ହେ ମୋର ଦୟଶ୍ଵର ଯିହୋରା, ମୋଲେ ଦୃଷ୍ଟି କରା, ମୋକ ଉତ୍ତର ଦିଯା! ମୋର ଦୁର୍କୁଳ ଆଲୋକିତ କରା, ନହଲେ ମହି ମୁହଁନିଦିନାତ ଟୋପନି ଯାମ । ୪ ମୋର ଶକ୍ତିରେ ତେତିଆ କାବ, “ମହି ଜୟି ହେଲୋ”, ମହି ଅଞ୍ଚିତ ହୋବାତ ଶକ୍ତିବୋରେ ଆନନ୍ଦ କରିବ । ୫ କିନ୍ତୁ ମହି ତୋମାର ଦୃଢ଼ ପ୍ରେମତ ଭାବସା କରିଛେ; ତୁମି ମୋକ ପରିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବା ଆସୁ ମୋର ମନ ଆନନ୍ଦିତ ହବ । ୬ ମହି ଯିହୋରାର ଉଦେଶ୍ୟ ଗାନ ଗାମ, କିମନେ ତେଣୁ ମୋଲେ ମଙ୍ଗଳ ଆଚରଣ କରିଛେ ।

১৪ এজন অজ্ঞানীয়ে, তেওঁর অস্ত্রত কয়, “ঈশ্বর বুলি কোনো
নাই”। তেওঁলোক প্রষ্ট হৈছে, তেওঁলোকে জগন্ন কার্যবোৰ কৰে;
তেওঁলোকৰ মাজত সৎ কাৰ্য কৰোঁতা কোনো নাই; ২ যিহোৱাই স্বৰ্গৰ পৰা
তললৈ মানহৰ ফালে লক্ষ্য কৰি থাকে; তেওঁ চাব বিচাৰে, প্ৰকৃতাৰ্থত
কোনো জ্ঞানী আছে নে নাই; তেওঁ চাব বিচাৰে, ঈশ্বৰক বিচাৰা কোনো
জ্ঞানী আছে নে নাই। ৩ তেওঁ দেখিলে, সকলোৱেই আপথে গ’ল; সকলো
উচ্ছঙ্গল হ’ল; সংকৰ্ম কৰোঁতা কোনো নাই, এজনো নাই। ৪ যিসকলে
দৃষ্টৰ কাৰ্য কৰে, তেওঁলোক কি ইমানেই জ্ঞানশূন্য যে, মানহে নিজৰ
আহাৰ খোৱাৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকে মোৰ লোকসকলক খাই পেলায়
আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা ও নকৰে?” ৫ ঈশ্বৰ তেওঁৰ
ভক্ষসকলৰ সদস্ত থাকে। সেয়ে সেই লোকসকল তাত ভীষণ ভয়ৰ মাজত
থাকিব। ৬ দৃষ্টৰ কাৰ্য কৰা যি তোমালোক, তোমালোকে দুৰ্যোৱাৰ
পৰিকল্পনা ব্যৰ্থ কৰিবা, কিন্তু যিহোৱা তেওঁলোকৰ আশুক। ৭ অহ!
ইহায়েলৰ উদ্ধাৰ চিয়োনৰ মাজৰ পৰা আহক! যিহোৱাই যেতিয়া তেওঁৰ
লোকসকলৰ অৱশ্য পৰন পৰিবৰ্তন কৰিব, তেতিয়া যাকোৰ বংশই
আনন্দ কৰিব; ইহায়েলীয়াসকল উত্থাসিত হ’ব।

১৫ হে যিহোৱা তোমার আবাস-ত্মুত বাস কৰাৰ যোগ্য কোন? তোমার পবিত্ৰ পৰ্বতত বসতি কৰাৰ যোগ্য কোন? ২ সেই সকলেই যোগ্য, যিসকলে সৎ জীৱন কঠায়, ন্যায় কৰ্ম কৰে, সত্য ভৰা অন্তৰেৰে কথা কয়; ৩ যিসকলৰ জিভাই পৰচৰ্চা নকৰে, বন্ধুৰ ক্ষতি নকৰে, চূৰ্বীয়াৰ বিৰুদ্ধে কু-ব্যৱহাৰ নকৰে, ৪ যি সকলৰ দৃষ্টিত দুষ্টলোক ঘণ্টনায়, কিন্তু যিহোৱাৰ ভয় কৰা লোকসকল আদৰণীয়, যি জনে নিজৰ ক্ষতি হ'লেও শপত বক্ষা কৰে, ৫ যি জনে সুদ নলোৱাকৈ ধাৰ দিয়ে, আৰু তেওঁটি লৈ নিৰ্দেশীৰ ক্ষতি নকৰে। যি সকলে এইবোৰ কৰ্ম কৰে, তেওঁলোক সকলো সময়তে ছিৰে থাকিব।

১৬ হে দৈশ্বৰ, তুমি মোক বক্ষা করা, কিয়নো মই তোমাতেই আশ্রয় লৈছোঁ। ২ মই যিহোরাক ক'লোঁ, “তুমিয়েই মোর প্রভু; তোমার বাহিরে মোর আন কতো মঙ্গল নাই।” ৩ পথ্যবীরত যি সকল পবিত্র লোক থাকে তেওঁলোক মহান, তেওঁলোকৰ ওপৰতে মোৰ আনন্দ সম্পূর্ণ হয়। ৪ যিসকলে আন দেৱতাক মনোনীত কৰে, তেওঁলোকৰ অধিক যাতনা হ'ব, তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে আনা তেজৰ যি পেয়া নৈবেদ্য, মই তাক উৎসর্গ নকৰিম; দেৱতাৰ নামো মোৰ ওঢ়ত নলম। ৫ যিহোৱা, তুমিয়েই মোৰ আধিপত্যৰ মনোনীত ভাগ আৰু মোৰ পান-পাত্ৰ; মোৰ ভৱিষ্যত তোমার হাততে আছে। ৬ মোৰ সীমাৰ মাজত যি ঠাই পবিষ্ঠে, সেয়ে মনোহৰ ঠাই, অৱশ্যেই মোৰ এক মনোহোৱা আধিপত্য আছে। ৭ যি জনাই মোক সুবৃদ্ধি দিয়ে, মই সেই যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিম; বাতিতও মোৰ হৃদয়ে মোক শিক্ষা দিয়ে। ৮ মই যিহোৱাক সদায় মোৰ সন্ধৃখ্যত বাবেঁ; তেওঁ মোৰ সেঁহাতে থকাত মই অস্তিৰ নহম। ৯ এই কাৰণে মোৰ মন আনন্দেৰে ভৰা, মোৰ হৃদয়ে উল্লাস কৰে; মোৰ শৰীৰ নিবাপদে থাকিব। ১০ কিয়নো তুমি মোৰ প্রাণ চিয়োলত ত্যাগ নকৰিবা, তোমার ভক্তজনক গাতত ক্ষয় পাৰলৈ নিদিবা। (Sheol h7585) ১১ তুমি মোক জীৱনৰ পথ শিকাইছা; তোমার উপহিতিত আছে পৰিপূৰ্ণ আনন্দ; তোমার সেঁ-হাতত আছে অনন্ত সুখ।

୧୭ ହେ ଯିହୋରା, ତୁମି ନ୍ୟାୟ କଥା ଶୁଣା; ମୋର କାତରେଭିଲେ ମନୋଯୋଗ ଦିଯା; ଛଳନାକାରୀ ଓଠେବେ ନକରା ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନାଲୈ କାଗ ପାତା । ୨ ମୋର ଓପରତ ତୋମାର ବିଚାର ଯେମେ ନ୍ୟାୟ ହୁଏ; ସି ସତ୍ୟ, ତାକ ତୋମାର ଦୁଚକ୍ରୂରେ ଦେଖିବା । ୩ ଯଦି ତୁମି ମୋର ହଦୟ ପରୀକ୍ଷା କରା; ରାତି ମୋର କାଥିଲେ ଆହଁ; ଯଦି ମୋକ ଖପ ପୁରି ପରୀକ୍ଷାଓ କରା, ତୁମି ମୋତ ଏକେ ଦୁଷ୍ଟା ବିଚାରି ନାପାରା; ମହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିଲୋ, ମୋର ମୁଖେ ଅପରାଧ ନକରେ । ୪ ମନ୍ତରେ ଯିବୋର କର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଦେୟା ନକରି, ମହି ତୋମାର ଓଠେ ବାକ୍ୟ ସହ୍ୟତ ଉଚ୍ଜ୍ଵଳ ପଥର ପରା ମହି ନିଜକେ ପୃଥିକ କରି ବାଖିଛୋ । ୫ ତୋମାର ପଥରେ ମହି ମୋର ଭବି ହିସେ ବାଖିଛୋ; ମୋର ଭବି ପିଛଳ ଖୋରା ନାହିଁ । ୬ ହେ ଟେଶ୍ବର, ମହି ତୋମାର ଓଚରତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛୋ, କିଯାଣୋ ତୁମି ମୋକ ଉତ୍ତର ଦିବା; ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନାଲୈ କାଗ ପାତା, ମୋର କଥା ଶୁଣା । ୭ ତୋମାର ଗଭୀର ପ୍ରେମ, ଅଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରା; ହେ ତ୍ରାଙ୍ଗକର୍ତ୍ତା, ଶକ୍ତର ହାତର ପରା ବକ୍ଷା ପାବର କାବଣେ ସି ସକଳେ ତୋମାତ ଆଶ୍ୱର ଲାଯ, ତୁମି ତେ ଓଠେଲୋକ ତୋମାର ସେଁ-ହାତେରେ ବକ୍ଷା କରା । ୮ ଚକ୍ରର ମନିର ଦରେଇ ତୁମି ମୋର ବକ୍ଷକ ହୋରା; ତୁମି ମୋକ ତୋମାର ଡେଟକାର ଛାଁତ ଲୁକୁରାଇ ବାଖା; ୯ ଯି ସକଳେ ମୋର ଓପରତ ଉତ୍ୱିଶ୍ବନ୍ତ କରେ, ସେଇ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକସକଳର ପରା, ଯିସକଳେ ପ୍ରାଣ-ନାଶର କାବଣେ ମୋକ ସେବି ବାଖିଛେ, ସେଇ ଶକ୍ତବୋବ ପରା, ତୁମି ମୋକ ତୋମାର ଡେଟକାର ତଳତ ଲୁକୁରାଇ ବାଖା । ୧୦ ତେ ଓଠେଲୋକେ ତେ ଓଠେଲୀକର ହଦୟତ ଥକା ମମତାର ଦୂରାବ ବନ୍ଦ କରି ବାଖିଛେ, ତେ ଓଠେଲେକେ ମୁଖେରେ ଅହଙ୍କାରର କଥା କହୁ; ୧୧ ତେ ଓଠେଲୋକେ ମୋକ ବିଚାରିଲେ ଆର୍ ଏତିଆ ମୋକ ଚାରିଓକାଳେ ସେବି ବଧିଛେ; ତେ ଓଠେଲୋକେ ମୋର ଓପରତ ଢାକା ଦୁଷ୍ଟ ବାଖିଛେ, ଯାତେ ମୋକ ମାଟିଚ ପେଲାବ ପାରେ । ୧୨ ତେ ଓଠେଲୋକ ଚିକାର ଛିରା-ଛିର କବିବାଲେ ଆଗ୍ରହୀ ହୋରା ସିଂହର ନିଚିନ୍ତା; ଗୋପନେ ଖାପ ପାତି ଥକା ଡେକା ସିଂହର ସଦୃଶ । ୧୩ ହେ ଯିହୋରା, ତୁମି ଉଠା, ତେ ଓଠେଲୋକ ଆକ୍ରମଣ କରା, ତେ ଓଠେଲୋକକ ଦଲିଯାଇ ପେଲୋରା; ତୋମାର ତବୋରାଲର ଦ୍ୱାରାଇ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକର ପରା ମୋର ଜୀବନ ବକ୍ଷା କରା । ୧୪ ହେ ଯିହୋରା, ମର୍ତ୍ତବ ଲୋକସକଳର ପରା ତୋମାର ନିଜ ହାତେରେ ମୋକ ବକ୍ଷା କରା; ସେଇ ମର୍ତ୍ତବ ଲୋକସକଳର ପରା ମୋକ ବକ୍ଷା କରା, ଯିସକଳର ଜୀବନର ଅନ୍ଧେ

কেরল এই পৃথিবীতে আছে। তোমার বহুমূল্য সম্পদেরে তেওঁলোকের উদ্ব পূর হওঁক, তেওঁলোকের সন্তানের সংখ্যা অনেক হওঁক, শিশুসকলের কাবেগে তেওঁলোকে নিজের ধন-সম্পদ বাধি যাওঁক। ১৫ কিন্তু মই হলে ধার্মিকতার গুণে তোমার মুখ দেখা পাম; মই যেতিয়া সার পাম, তোমার প্রতিমূর্তি দেখি মই পরিষঙ্গ হম।

১৮

হে যিহোরা, তুমিয়েই মোর বল; মই তোমাক অতি প্রীতি করোঁ। ১ যিহোরাই মোর শিলা, মোর আশ্রয়ের কেঁচে আরু মোর উদ্বাকর্তা; তেওঁ মোর দৈশ্বর, মোর দুর্গ, মই তেওঁতে আশ্রয় লেছো; তেওঁ মোর ঢাল, মোর আশৰ শিং, মোর উচ্চ আশ্রয়স্থান। ৩ যিহোরা প্রশংসার যোগা; মই তেওঁ আগত প্রার্থনা করোঁ; তাতে মোর শক্রবোৰ হাতৰ পৰা মই উদ্বাৰ পা ঠৰ। ৪ মৃত্যু-জৰীত মই বাক্ষ খাই পৰিছিলো, পৰকালৰ ধৰ্মসূৰ স্নোত মই জৰ্জৰিত হৈছিলো। ৫ চিয়োলৰ জৰীয়ে মোক মেৰাই ধৰিছিল, মোৰ বাবে মৃত্যুৰ ফান্দ পতা হৈছিল। (Sheol h7585) ৬ সঞ্কটৰ কালত মই যিহোক মাটিলো, সহায় বিচাৰি মোৰ দৈশ্বৰৰ ওচৰত কাতৰেজি জনালোঁ; ৭ তেওঁ নিজ মন্দিৰৰ পৰা মোৰ মাত শুনিলে, মোৰ কাতৰেজি তেওঁৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ কাণত পৰিলোঁ। ৯ তেতিয়া পৃথিবী কঁপিলু উঠিল, জোকাৰ খালৈ ধৰিলে, পৰ্বতৰ ভিত্তিলোৱাৰ জোকাৰণত কঁপি উঠিল; কিয়নো তেওঁৰ ক্ষেত্ৰত সেইহোৰ কঁপি উঠিল। ৮ তেওঁৰ নাকৰ পৰা ধৰোঁ ওলাই ওপৰলৈ উঠিল, তেওঁৰ মুখৰ পৰা গ্রাসকাৰী জুই ওলাই আহিল; তেওঁৰ মুখৰ জুইৰ পৰা আঙ্গোঁ ওলাই জুলি থাকিল। ৯ তেতিয়া তেওঁ আকাশমণ্ডল মুকলি কৰি তললৈ নামি আহিল; তেওঁৰ ভৱিৰ তলত আছিল ঘন কলা মেঘ। ১০ তেওঁ কৰুৰত উঠি উড়ি আহিল, বাযুৰূপ ডেকোত উঠি শৈষ্টে উৰি আহিল। ১১ তেওঁ অদ্বাকোৰেৰ নিজকে চাৰিওকালে ঢাকি বাখিলে; চাৰিওকালে থকা আকাশৰ ঘন কলা বৰষুৰূপ মেঘবোৰক তেওঁ ত্বমুৰূপ স্থাপন কৰিলে। ১২ তেওঁৰ সম্মুখৰ দীপ্তিময় উপগ্রহৰ পৰা কলা মেঘবোৰে ডেড কৰি, শিলাবৃষ্টি আৰু জুলি থকা আঙ্গোঁ পৰিবলৈ ধৰিলে। ১৩ যিহোরাই নিজেও আকাশত গৰ্জন কৰিলে; সৰ্বোপৰি জনার মাত শুনা গল। ১৪ তেওঁ কাঁঢ় মাৰি শক্রবোৰক থানবান কৰিলে, আৰু বজ্জ বৰ্ষণৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে ব্যাকুল কৰিলে। ১৫ হে যিহোরা, তোমার ধমক আৰু তোমাৰ নাকৰ নিশ্চিসৰ প্রভাৱত সাগৰৰ তলি দেখা গল; পৃথিবীৰ মূলবোৰ অনাবৃত হল। ১৬ তেওঁ ওপৰৰ পৰা হাত আগবঢ়াই মোক ধৰিলে, মহাজল সম্মুহৰ পৰা মোক তুলি আনিলে। ১৭ মোৰ শক্তিশালী শক্রবোৰ পৰা তেওঁ মোক উদ্বাৰ কৰিলে, যি সকলে মোক ধূঘা কৰে, তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰাও মোক উদ্বাৰ কৰিলে; তেওঁলোকে মোতকৈ অতিশয় শক্তিশালী আছিল। ১৮ বিপদৰ কালত তেওঁলোকে মোক আক্রমণ কৰিছিল, কিন্তু যিহোরাই মোক ধৰি বাখিলে। ১৯ তেওঁ মোক এক বহল ঠাইলৈ উলিয়াই আনিলে; তেওঁ মোক উদ্বাৰ কৰিলে, কাৰণ তেওঁ মোৰ ওপৰত সন্তুষ্ট আছিল। ২০ যিহোরাই মোৰ ধার্মিকত অনুসূৱাৰে মোক পুৰুষৰ দিলে, মোৰ হাতৰ শুদ্ধ কাৰ্য অনুসূৱাৰে মোক ফুল দিলে। ২১ কিয়নো মই যিহোৱাৰ পথতে চলিলোঁ, কুৰকুম কৰি মই মোৰ দৈশ্বৰক নেৰিলোঁ। ২২ তেওঁৰ সকলো ব্যৱস্থা মোৰ সন্মুখ আছে, মই তেওঁৰ বিধিৰোৰ মোৰ পৰা দুৰ কৰা নাই। ২৩ তেওঁৰ দৃষ্টিত মই সিদ্ধ আছিলোঁ, পাপ-অপৰাধৰ পৰা মই নিজকে আঁতাৰাই বাখিলোঁ। ২৪ এই কাৰণে যিহোৱাই মোৰ ধার্মিকতা অনুসূৱাৰে, তেওঁৰ দৃষ্টিত মোৰ হাতৰ শুভ কাৰ্য অনুসূৱাৰে মোক পুৰুষৰ দিলে। ২৫ হে যিহোৱা তুমি বিশ্বজনৰ সৈতে বিশ্বেষ ব্যৱহাৰ কৰোঁ; নিৰ্দোষীজনৰ সৈতে নিৰ্দোষ ব্যৱহাৰ কৰোঁ। ২৬ তুমি শুভ লোকৰ সৈতে শুভ ব্যৱহাৰ কৰোঁ, কুটিল লোকলৈ নিন্তুৰ ব্যৱহাৰ কৰোঁ। ২৭ কাৰণ তুমি দুৰ্যোগসকলক বক্ষ কৰোঁ, কিন্তু গৰীবী চুকুক তলাটল নমাই আনা। ২৮ কিয়নো মোৰ জীৱন-প্ৰদীপ তুমিয়েই জুলাই রাখা; হে মোৰ দৈশ্বৰ যিহোৱা, মোৰ অদ্বাকাৰক পোহৰ কৰি দিয়া। ২৯ তোমাৰ সহায়তে মই সৈন্যদলৰ ওপৰত জপিয়াই পৰিব পাৰোঁ, মোৰ দৈশ্বৰৰ সহায়ত মই জাঁপ মাৰি নিগৰ গড় পাৰ হ'ব পাৰোঁ। ৩০ দৈশ্বৰৰ পথ হলে সিঙ্গ; যিহোৱাৰ বাক্য নিভাজ বুলি প্ৰমাণিত; তেওঁ তেওঁত আশ্রয় লোৱা লোকসকলৰ ঢাল। ৩১ যিহোৱাৰ বাহিৰে কোন দৈশ্বৰ আছে? আমাৰ দৈশ্বৰৰ বাহিৰে কোন আশ্রয় শিলা আছে? ৩২ দৈশ্বৰে

শক্তিৰে সৈতে মোৰ কঁকালত টঙালি বাক্সে; তেওঁ মোৰ পথ নিঃক্ষণ্টক কৰে। ৩৩ মোৰ ভৱি হৰিণীৰ ঠঁঠুৰ সদৃশ বেগী কৰে; ওখ ওখ ঠাইত তেওঁ মোক নিৰাপদে বাখে। ৩৪ তেওঁ মোৰ হাতক বণ কৰিবলৈ শিক্ষায়; তাতে মোৰ বাহিৰে পিতুলৰ ধনুকো ভিৰাব পাৰে। ৩৫ তুমি তোমাৰ পৰিত্রাগ চাল মোক দিলা; তোমাৰ সোঁহাতে মোক ধৰি বাখিছে; তোমাৰ সহায়ৰ কেৱলতাই মোক মহান কৰিছে। ৩৬ তুমি মোৰ ভৱিৰ তলত ঠাই বহল কৰিবলা; তাতে মোৰ ভৱি পিছলি নগল। ৩৭ মোৰ শক্রবোৰ পাছত খেদি গৈ মই তেওঁলোকক ধৰিলোঁ; তেওঁলোক বিনষ্ট নোহোৱা পৰ্যন্ত মই উলটি নাহিলোঁ। ৩৮ মই তেওঁলোকক এনেকৈ আয়ত কৰিলো, যাতে তেওঁলোকে পুনৰ উঠিব নোৱাৰে। তেওঁলোক মোৰ ভৱিৰ তলত পতিত হল। ৩৯ তুমিয়েই মোৰ কঁকালত যুদ্ধ কৰিবলৈ বলুপু কটি-বন্ধন দিলা; তুমি মোৰ বিৰুদ্ধে উঠাবোৰক মোৰ তলতীয়া কৰিলা। ৪০ তুমি মোৰ শক্রবোৰক মোৰ পৰা পিঠি দি পলাবলে দিলা; যিসকলে মোক ধিগ কৰিছিল, মই তেওঁলোকক সংহাৰ কৰিলোঁ। ৪১ তেওঁলোকে সহায়ৰ বাবে কাতৰেজি কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকক বৰ্ষা কৰিবলৈ কোনো নাছিল; তেওঁলোকে যিহোৱাৰ আগত চিএগবলৈ, কিন্তু তেওঁ উত্তৰ নিদিলে। ৪২ মই তেওঁলোকক গুড়ি কৰি মাৰিলোঁ, বাতাহত উড়ি যোৱা ধূলিৰ নিচিনা কৰিলোঁ। বাটৰ বোকামাটিৰ দৰে তেওঁলোকক পেলাই দিলোঁ। ৪৩ লোকসকলৰ বিদ্বোৰ পৰা তুমি মোক বৰ্ষা কৰিলা; তুমি মোক আন জাতিবোৰ অধিপতি পাতিলা। মই যিসকলক চিনি নাপাওঁ, তেওঁলোকে মোৰ অধীন হল। ৪৪ মোৰ কথা শুনা মাৰাকে তেওঁলোকে মোৰ বশ্যতা স্থাকাৰ কৰিলে; বিৰোধী মনোভাৰ লৈ বিদেশীসকলো মোৰ বশীভূত হল। ৪৫ বিদেশীসকল নিৰাশ হল; তেওঁলোকে কঁপি কঁপি দুৰ্ঘ পৰা ওলাই আছিল। ৪৬ যিহোৱাৰ জীৱিত! মোৰ আশ্রয়-শিলাৰ প্ৰশংসা হওঁক, মোৰ পৰিত্রাগ দৈশ্বৰ গৌৰবাৰিত হওঁক। ৪৭ তেওঁই আন জাতিবোৰক মোৰ অধীন কৰি বশীভূত কৰিলে, তেওঁ মোৰ কশ হৈ তেওঁলোকে পাবলগীয়া প্ৰতিকাৰ সাধিলে। ৪৮ মই মোৰ শক্রবোৰ হাতৰ পৰা বৰ্ষা পালোঁ! অৱশ্যেই, মোৰ বিৰুদ্ধে উঠাবোৰৰ ওপৰত তুমি মোক তুলি ধৰিলো! উপদ্রবকাৰী লোকৰ পৰাও তুমি মোক উদ্বাৰ কৰিলা। ৪৯ হে যিহোৱা, সেয়ে আন জাতিবোৰৰ মাজত মই তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম, তোমাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰিম। ৫০ যিহোৱাই নিজে স্থাপন কৰা বজাক মহাজয় দান কৰে; নিজৰ অভিষিঞ্জনৰ প্রতি, দায়ন আৰু তেওঁৰ বংশধৰসকললৈ, তেওঁ চিৰকাললৈকে তেওঁ অসীম প্ৰেম দেখুৱায়।

১৯

গগণ-মণ্ডলে দৈশ্বৰৰ মহিমা প্ৰকাশ কৰে; আকাশ-মণ্ডলে তেওঁৰ হাতৰ কৰ্ম হাতৰ কৰ্ম দেখুৱায়। ২ দিনৰ পাছত দিন সেইবোৰেৰ পৰা কথা ওলাই আছে; বাতিৰ পাছত বাতি সেইবোৰে জ্বান প্ৰচাৰ কৰে। ৩ কিন্তু তাৰ কোনো কথা নাই, কোনো ভাষা নাই; তাৰ শব্দও শুনা নাযায়। ৪ তথাপি সেইবোৰেৰ মাত সমগ্ৰ পৃথিবীতে বিয়পি যায়; সেইবোৰেৰ কথা জগতৰ শেষ সীমালৈকে বিয়পি যায়; আকাশ-মণ্ডলত তেওঁ সূৰ্যৰ বাবে এটা তমু স্থাপন কৰিলে। ৫ সৰ্বই দৰাবৰ দৰে নিজৰ শোৱনি কোঠাৰ পৰা ওলাই আছে; নিজৰ পথত বীৰৰ দৰে আনন্দেৰে লৰ মাৰে। ৬ সেয়ে আকাশৰ এটা মূৰত উদয় হৈ ঘূৰি তাৰ সিটো মূৰ পায়গে; তাৰ তাৰপৰ পৰা কোনো বস্তৱেই লুকাই নাথাকে ৭ যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা সিদ্ধ, সেয়ে মানুহৰ প্ৰাণক জগাই তোলে; যিহোৱাৰ বাক্য বিশ্বাসযোগ্য, সেয়ে সাধাৰণ লোকক জ্বান দান কৰে। ৮ যিহোৱাৰ আনন্দেৰে যথায়, সেয়ে মানুহৰ দৃষ্টযোৰ আনন্দ দান কৰে; যিহোৱাৰ আজাৰ সুস্পষ্ট, সেয়ে অস্তদৃষ্টিক দীপ্তিময় কৰে। ৯ যিহোৱাৰ বিষয়ক যি তয়, সেয়ে শুভ আৰু চিৰস্থায়ী; যিহোৱাৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ সম্পূৰ্ণভাৱে সত্য আৰু ধৰ্মিক। ১০ সেইবোৰ সেোলকৈ, এনেকি নিভাজ সোলকৈকেয়ো বাঞ্ছনীয়; সেইবোৰ মৌতকৈকে সোৱাদ। ১১ তাৰোপৰি সেইবোৰে তোমাৰ দাসক সাৰাধান কৰে; সেইবোৰ পালন কৰিলে পৰম লাভ হয়। ১২ কোনো নিজৰ ভুলবোৰ গমী পাৰে? মোক গুপ্ত পাপৰ পৰা শুভি কৰা। ১৩ গৰীবীকৃত পাপৰ পৰাও তোমাৰ দাসক ধৰি বাখি; সেইবোৰে যেন মোৰ ওপৰত অৰিকাৰ নকৰে; তাতে মই সিদ্ধ

হ'ম, আৰু মহা অপৰাধৰ দায়ৰ পৰা মুক্ত হ'ম। ১৪ হে মোৰ যিহোৱা, মোৰ আহয়-শিলা আৰু মোৰ মুক্তিৰ্কৰ্তা, মোৰ মুখৰ বাক্য আৰু মোৰ মনৰ চিন্তা তোমাৰ দৃষ্টিগত গ্ৰাহ্য হওক।

২০ সঙ্কটৰ কালত যিহোৱাই তোমাৰ উত্তৰ দিয়ক, যাকোবৰ ঈশ্বৰৰ নামে তোমাক সুৰক্ষা দিয়ক, ২ তেওঁৰ পৰিব্ৰজানৰ পৰা তেওঁ তেওঁ তোমাৰ সহায় কৰক; তেওঁ শিয়োনৰ পৰা তোমাৰ শক্তি দান কৰক। ৩ তোমাৰ সকলো উৎসৱৰ কথা তেওঁ সেৱণৰ কৰক; তোমাৰ হোম-বলিবোৰ তেওঁ গ্ৰহণ কৰক। (চেলা) ৪ তোমাৰ সকলো মনৰ ইচ্ছা তেওঁ পূৰ কৰক। তোমাৰ সকলো পৰিকল্পনা তেওঁ সিদ্ধ কৰক। ৫ তোমাৰ বিজয়ত আমি যেন আনন্দ-ধৰনি কৰিম; আমাৰ ঈশ্বৰৰ নামত আমি নিচিন তুলিম; যিহোৱাই তোমাৰ সকলো প্ৰার্থনা সাম্ভল কৰক। ৬ এতিয়া মই জানো, যিহোৱাই তেওঁৰ অভিষিষ্ঠ জনক সহায় কৰিব, তেওঁৰ সেৱা হাতৰ বিজয়সূচক পৰিক্ৰামেৰে সৈতে, তেওঁ নিজৰ পৰিব্ৰজাৰ পৰা অভিষিষ্ঠ জনকাৰ মাতত উত্তৰ দিব। ৭ অনেকে তেওঁলোকৰ বৰ্খত, অনেকে তেওঁৰ ঘোৰাত অহংকাৰ কৰে; কিন্তু আমি হলে অহংকাৰ কৰেোঁ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামত। ৮ তেওঁলোক পৰিব আৰু পতন হ'ব। কিন্তু আমি হলে মূৰ দাঙি থিয় হৈ থাকিম। ৯ হে যিহোৱা, বজাক উদ্বাব কৰা; আমি প্ৰার্থনা কৰা কালত আমাক উত্তৰ দিয়া।

২১ হে যিহোৱা, তোমাৰ শক্তিত বজাই আনন্দ কৰে। তুমি তেওঁক উদ্বৈত কৰিলে, তেওঁ কেমে আনন্দিত হয়! ২ তুমি তেওঁৰ মনৰ বাঞ্ছা পূৰ কৰিলা, তুমি তেওঁৰ ভৰ্তৰ নিবেদন অগ্রাহ নকৰিলা। (চেলা) ৩ তুমি তেওঁলৈ মঙ্গলৰ নানা আশীৰ্বাদ আনিলা, তুমি তেওঁৰ মৰত নিভাঁজ সোণৰ বিৰামি দিলা। ৪ তেওঁ তোমাৰ পৰা দীৰ্ঘায় জীৱন বিচাৰিলে; তাতে তুমি তেওঁক তাক দিলা; তুমি তেওঁক অনেক আয়ুস দিলা। ৫ তোমাৰ সাহায্যত তেওঁৰ গৰিমা মহান হয়; তুমি তেওঁৰ ওপৰত মৰ্যাদা আৰু প্ৰতাপ বাধিছা; ৬ তুমি তেওঁক চিৰহায়ী আশীৰ্বাদ দান কৰিছা; তোমাৰ উপস্থিতিৰ আনন্দেৰে তুমি তেওঁক আনন্দ দান কৰিছা। ৭ কিয়নো বজাই যিহোৱাৰ ওপৰতে ভাৰসা কৰে; সৰ্বৰ্গৰ জনাৰ দয়াই তেওঁক লৰচৰ নকৰিব। ৮ তোমাৰ হাতেই তোমাৰ সকলো শক্তিবোৰক বিচাৰি পাৰ; তোমাৰ সেৱা হাতে তোমাক ঘণ কৰাসকলক বিচাৰি পাৰ। ৯ তোমাৰ প্ৰকাৰৰ কালত তুমি তেওঁলোকক এক অহিম্য ঝুঁশালৰ নিচিন কৰিবা; যিহোৱাই নিজৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁলোকক ধাস কৰিব; অগ্ৰয়ে তেওঁলোকক দহন কৰিব। ১০ পৃথিবীৰ বুকুৰ পৰা তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলক তুমি ধৰ্বস কৰি পেলাবা; মৃত্যুৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকৰ সন্তান সকলক উচ্ছল্প কৰিবা। ১১ যদি তেওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে দুষ্ট মন্ত্ৰণা কৰে, যদি অপকৰ্ম পৰিকল্পনা কৰে, তেওঁলোক সফল হ'ব নোৱাৰিব। ১২ কিয়নো তুমি তেওঁলোকৰ মুখৰ ফালো লক্ষ্য কৰি যেতিয়া তোমাৰ ধনুত কড় জুবিবা, তেতিয়া তুমি তেওঁলোকক পলাই যাবলৈ বাধ্য কৰিবা। ১৩ হে যিহোৱা, তুমি নিজ পৰাক্ৰমেৰে উঠা! আমি তোমাৰ পৰাক্ৰমৰ গীত গাম আৰু প্ৰশংসাৰ গান কৰিব।

২২ হে মোৰ ঈশ্বৰ, হে মোৰ ঈশ্বৰ, তুমি কিয় মোৰ ত্যাগ কৰিলা? মোক সহায় কৰাৰ পৰা, মোৰ কেঁকনি শুনাৰ পৰা কিয় তুমি আঁতৰত থাকাো? ২ হে মোৰ ঈশ্বৰ মই দিনত তোমাৰ আগত প্ৰার্থনা কৰোঁ, কিন্তু তুমি উত্তৰ নিদিয়া, বাতিও প্ৰার্থনা কৰোঁ; মই চুপ হৈ নাথাকো! ৩ কিন্তু তুমি হলে পৰিব, ইস্রায়েলৰ প্ৰশংসাৰ সিংহসনত তুমি বহি আছা। ৪ তোমাৰ ওপৰতে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে ভাৰসা কৰিছিল, তেওঁলোকে ভাৰসা কৰিলে আৰু তুমি তেওঁলোকক উদ্বাৰ কৰিলা। ৫ তেওঁলোকে তোমাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে আৰু উদ্বাৰ পালে, তোমাৰ ওপৰত ভাৰসা কৰি তেওঁলোক লাজত নপৰিল। ৬ কিন্তু মই কৰিল এটা পোক মাথোন, মানুহ নহ'ত; মানুহে মোক নিন্দা কৰে, লোক সকলে মোক তুচ্ছ জ্ঞান কৰে। ৭ যিসকলে মোক দেখে, তেওঁলোক সকলোৱেই মোক হাঁহে; তেওঁলোকে মোক মুখ ভেঙ্গচায় আৰু মূৰ জোকাৰি কয়, ৮ “তেওঁতো যিহোৱাৰ ওপৰত ভাৰসা কৰে, তেন্তে তেৱে তেওঁক উদ্বাৰ

কৰক; যিহোৱায়েই তেওঁক উদ্বাৰ কৰক, কাৰণ তেওঁ তেওঁৰ ওপৰত সন্তুষ্ট!” ৯ কিন্তু যি জনাই মোক মাত্ৰ গৰ্ভৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, সেই জন তুমিয়েই, মই যেতিয়া মোৰ মাতৰ পিয়াহ খাইছিলো, তুমিয়েই মোক সুৰক্ষিত বাখি তোমাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল কৰিলা। ১০ জন্মৰ পিছৰে পৰা মোক তোমাৰ হাতত দিয়া হল; মোৰ মাতৰ গৰ্ভৰে পৰাই তুমি মোৰ ঈশ্বৰ থলো। ১১ তুমি মোৰ ওচৰ পৰা দূৰৈত নাথাকিবা; কিয়নো মোৰ আগদ ওচৰ চাপি আছিছে; মোৰ সহায়কাৰী কোনো নাই। ১২ মোৰ চাৰিওফালে যেন অনেকে ভতৰাই নেবি ধৰিবছে; বাচানৰ শক্তিশালী ভতৰাবোৰে যেন মোক আগুৰি বাথিছে। ১৩ ক্ষুধার্ত সিংহই যেনেকৈ গঞ্জন কৰে, তেনেকৈ তেওঁলোকে মোলৈ মুখ মেলিছে। ১৪ মোক পানীৰ দৰে ঢালি পেলোৱা হল, মোৰ গোটেই হাড়ৰ জোৱা লৰিল; মোৰ অন্তৰ মৰম নিচিনা হৈ মোৰ বুকুতে গলি গলি গৈছে; ১৫ মাটিৰ পাত্ৰ শুকান ঢিকুৰা এটাৰ দৰে মোৰ শক্তি শুকাই আছিছে; মোৰ জিভা তালুত লাগি ধৰিবছে; তুমি মোক মৃত্যুৰ ধুলিত শুৱাই বাধিছা। ১৬ কিয়নো কুকুৰৰোৰ মোৰ চাৰিওফালে আছে, দুষ্ট কাৰ্য কৰা লোক সকলে মোক বৈৰি আছে; মোৰ হাত-ভৰিবোৰ কোঁচ খাই গৈছে। ১৭ মোৰ আটাইবোৰ হাড় মই লেখিব পাৰেঁ; সেই লোকসকলে মোলৈ একেথেৰে চাইছে; উল্লাসৰ দৃষ্টিকৈ চাইছে। ১৮ নিজৰ মাজত তেওঁলোকে মোৰ কাপোৰ-কনিভাৰ বাগ বাঁটি লৈছে; মোৰ বস্ত্ৰ অৰ্থে চিঠি খেলাইছে। ১৯ কিন্তু তুমি হলে, হে যিহোৱা, দূৰৈত নাথাকিবা! হে মোৰ শক্তি, মোক সহায় কৰিবলৈ শীৰ্ষে আহাঁ। ২০ তৰোৱালৰ পৰা মোৰ প্ৰাণ বক্ষা কৰা; সেই কুকুৰৰোৰ হাতৰ পৰা মোৰ একেটি মাথোন বহুমূল্য জীৱনক তৰিম উদ্বাৰ কৰা। ২১ সেই সিংহৰ মুখৰ পৰা তুমি মোক পৰিবাগ কৰা! তুমি মোক সেই সকলো বনৰীয়া হাড়ৰ শঙ্গৰ পৰা বক্ষা কৰিলা। ২২ ভাইসকলৰ আগত মই তোমাৰ নাম প্ৰচাৰ কৰিম; সমাজৰ মাজত তোমাৰ গুণানুকৰ্তন কৰিম। ২৩ তোমালোক যিসকলে যিহোৱাক ভয় কৰা, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা, যে যাকোবৰ সমুদায় বংশধৰ, তোমালোকে তেওঁৰ গৌৰেণ্দ্ৰণ-প্ৰশংসা কৰা; ইস্রায়েলৰ সমুদায় বংশধৰ, তোমালোকে ভয়েৰে সৈতে তেওঁৰ আগত থিয় হোৱা। ২৪ তেওঁ দুৰীৰ দুখ দেখি হেজজান নকবিলে, ঘৃণাৰ চকুৰে নাচালে; যিহোৱাই তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা নিজৰ মুখ নায়কিলে, বৰং কাতৰোক্তিৰ সময়ত তেওঁ তাক শুনিলে। ২৫ মহা সমাজৰ মাজত মোৰ যি প্ৰশংসা, সেয়া তোমাৰ পৰাই আহে; তোমালৈ ভয় বাখোৰাতসকলৰ সন্মুখতে মই মোৰ সকলৰ পূৰ্বণ কৰিম। ২৬ দুৰীৰ লুকালোক কলে খাই তৃষ্ণ হৰ; যি সকলে যিহোৱাক বিচাৰে তেওঁলোকে তেওঁৰ গুণ কীৰ্তন কৰিব। তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰেৰ চিৰকাল জীৱিত হৈ থাকক! ২৭ পৃথিবীৰ শেষ সীমাত থকা লোকসকলেও যিহোৱাক সোৱৰণ কৰি উলংঘন আহিব; আন জতিৰোৰ সকলো ফৈদে তেওঁক প্ৰশিপাত কৰিব। ২৮ কিয়নো বাজ যিহোৱাই হ'ব, সকলো জাতিৰ ওপৰত তেৱেই শাসন কৰে। ২৯ পৃথিবীৰ অহংকাৰী লোকসকলেও তেতিয়া তেওঁ সন্মুখতে ভোজন কৰি প্ৰশিপাত কৰিব; নিজৰ প্ৰাণ বক্ষা কৰাৰ ক্ষমতা নথকা, তেনে ধূলিলৈ নামি যাবলগীয়া লোকসকলেও তেওঁক প্ৰশিপাত কৰিব। মই তেওঁলোকৰ কাৰণে জীৱাই থাকিম। ৩০ ভৰিষ্যত বংশধৰসকলে তেওঁৰ সেৱা কৰিব; ভাৰীবংশৰ লোকসকলৰ ওচৰত যিহোৱাৰ বিষয়ে কোৱা হ'ব। ৩১ যিসকলৰ এতিয়াও জন্ম হোৱা নাই, তেওঁলোকৰ ওচৰতো যিহোৱাৰ উদ্বাৰ কাৰ্য কথা যোৰাখা কৰা হ'ব; ক'ব যে তেৱেই এই কাৰ্য কৰিলে।

২৩ যিহোৱা মোৰ বক্ষ, মোৰ অভাৱ নহৰে। ২ তেওঁ মোক কুমলীয়া ঘাঁহিন পথাৰত শুৰায়; আৰু য'ত শান্তি আছে, এমে পানীৰ কাষে কাষে মোক চলায়। ৩ তেওঁ মোৰ প্ৰাণ পুনৰাবাৰ সুখ কৰে; নিজ নামৰ নিমিত্তে তেওঁ মোক ধৰ্মপথত চলায়। ৪ এনে কি, মই মৃত্যুচায়াৰ উপত্যকায়ে ঢালিলেও, মই কোনো আপদলৈ ভয় নকৰোঁ, কিয়নো তুমি মোৰ সঙ্গত আছা; তোমাৰ লাখুটি আৰু লাঠিটোৱাৰ মোক শক্তন্তা দিয়ে। ৫ তুমি মোৰ শক্তিবোৰেৰ সাক্ষতে মোৰ সন্মুখতে মেজ সজাইছা; তুমি মোৰ মূৰ তেলেৰে তিয়াইছা; মোৰ পান-পাত্ৰ উপচি পৰিবছে। ৬ অৱশ্যে মঙ্গল আৰু দয়া আয়ুসৰ সকলো কালত মোৰ পাছত যাওতা হ'ব, আৰু মই চিৰকাললৈকে যিহোৱাৰ গৃহত বাস কৰিবলৈ পাম।

২৪

পৃথিবী আরু তার সকলোরেই যিহোৱাৰ, জগত আৰু তাত বাস ভেঁটি স্থাপন কৰিলে, পানীৰ ওপৰত তাক দৃঢ় কৰি ধৰি বাখিলে। ৩ যিহোৱাৰ পৰ্বতটৈলৈ কোনে উঠি ঘাৰ পাৰে? তেওঁৰ পৰিত স্থানত বা কোনে ঘিৰ হ'ব পাৰে? ৪ কেৱল সেই জনেই পাৰে, যি জনহ হত শুভ আৰু অস্তৰে নিৰ্মাল; যিজনে মিছা কথালৈ নিজৰ মন নেমেলৈ, আৰু ছল কৰি মিছা শপত নাখায়। ৫ তেওঁলোকেই যিহোৱাৰ পৰা আশীৰ্বাদ পাৰ; তেওঁলোকেই নিজ পৰিত্বাগকৰ্তা দুশ্বৰৰ পৰা ধৰ্মিকতা পাৰ। ৬ এই লোকসকলৈ যিহোৱাক বিচাৰে, যাকোবৰ দুশ্বৰ সাক্ষাত পাবলৈ বিচাৰে; তেওঁলোকেই যাকোবৰ বংশ। (চেলা) ৭ হে নগৰৰ দুৱাৰবোৰ, তোমালোকৰ মূৰবোৰ ওপৰলৈ তোলা, হে পুৰণি দিনৰ দুৱাৰবোৰ, ওপৰলৈ দাং খাই উঠ্যা, প্ৰতাপী বজাই যেন ভিতৰলৈ সোমাব পাৰে। ৮ সেই প্ৰতাপী বজা কোন? তেওঁ যিহোৱা, যিজন পৰাকৰ্মী আৰু মহান, তেওঁ যিহোৱা, যিজন যুদ্ধত মহান। ৯ হে নগৰৰ দুৱাৰবোৰ, তোমালোকৰ মূৰবোৰ ওপৰলৈ তোলা, হে পুৰণি দিনৰ দুৱাৰবোৰ, ওপৰলৈ দাং খাই উঠ্যা, প্ৰতাপী বজাই যেন ভিতৰলৈ সোমাব পাৰে। ১০ সেই প্ৰতাপী বজা কোন? তেওঁ বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, তেওঁ গৌৰৰ বজা। (চেলা)

২৫

হে যিহোৱা, মই মোৰ প্ৰাণ তোমালৈ তুলি ধৰিছে! ২ হে মোৰ দুশ্বৰ, মই তোমাতেই ভাৰসা কৰিছো; তুমি মোক লাজত পৰিবলৈ নিদিবা; মোৰ শক্ৰবোৰক মোৰ ওপৰত উল্লাস কৰিবলৈ নিদিবা; ৩ তোমালৈ অপেক্ষা কৰাসকলক তুমি লাজত পৰিবলৈ নিদিবা; কিন্তু যি সকলে অকাৰণে বিশ্বাসঘাটকতা কৰে তেওঁলোকেই লাজত পৰিব। ৪ হে যিহোৱা, তোমাৰ পথবোৰ মোক জনোৱা; তোমাৰ পথত চলিবলৈ মোক শিক্ষা দিয়া; কিয়নো তুমিয়েই মোৰ ভাগৰ্কৰ্তা দুশ্বৰ; ওবে দিনটো মই তোমালৈ অপেক্ষা কৰোঁ। ৬ হে যিহোৱা, তোমাৰ দয়া আৰু অসীম প্ৰেমৰ কথা তুমি পাহাৰি নাযাবা; কিয়নো সেই সকলো অনন্দি কালৰ পৰা আছে। ৭ মোৰ ঘোৱান কালৰ পাপ আৰু অপৰাধবোৰ তুমি সোৱৰণ নকৰিবা; হে যিহোৱা, তুমি তোমাৰ অসীম প্ৰেমৰ দ্বাৰাই আৰু তোমাৰ মঙ্গলদায়ক গুণেৰেই মোক সোৱৰণ কৰা। ৮ যিহোৱা মঙ্গলময় আৰু সৎ; সেয়ে তেওঁ পাপী লোকক তেওঁৰ পথৰ বিষয়ে শিক্ষা দিয়ে। ৯ তেওঁ নম্য লোকক ন্যায় পথত চলায়, তেওঁৰ পথৰ বিষয়ে শিক্ষা দিয়ে। ১০ যিসকলে যিহোৱাৰ ব্যৱহাৰ আৰু বিধিবোৰ পালন কৰে, তেওঁলোকলৈ তেওঁৰ সকলো পথেই অসীম প্ৰেম আৰু বিশ্বতাৰে পৰিপূৰ্ণ। ১১ হে যিহোৱা, মোৰ অপৰাধ অতি গুৰুতৰ; তোমাৰ নামৰ গুণেৰেই মোৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা। ১২ কোন সেই লোক, যি জনে যিহোৱালৈ ভয় বাখে? তেওঁলোকে মনোনীত কৰিবলগীয়া পথ যিহোৱাই তেওঁলোকক শিক্ষা। ১৩ তেওঁলোকে উল্লতিৰ মাজেদি নিজৰ জীৱন কঠিব; তেওঁলোকৰ বংশবস্তুকলে দেশ অধিকাৰ কৰিব। ১৪ যি সকলে যিহোৱালৈ ভয় বাখে, যিহোৱাই তেওঁলোকৰ লগত বন্ধুত্ব কৰে; আৰু তেওঁ শুপন কৰা বিধিবোৰ তেওঁলোকক জনায়। ১৫ মোৰ চৰু চিৰকাল যিহোৱাৰ ফাললৈ; কিয়নো তেৱেই মোৰ ভৱি জালৰ পৰা মুক্ত কৰিব। ১৬ মোৰ ফালে ঘূৰি চোৱা, মোক কৃপা কৰা; কিয়নো মই অকলশীয়া আৰু দৃষ্টিপ্রতি। ১৭ মোৰ হৃদয়ৰ যাতনাৰ পৰা মোক মুক্ত কৰা; মোৰ নানা ক্ৰেশৰ পৰা মোক উদ্ধীৰ কৰা। ১৮ মোৰ দুখ আৰু সন্ধানলৈ দৃষ্টি কৰা, মোৰ সকলো পাপ ক্ষমা কৰা। ১৯ মোৰ শক্ৰবোৰলৈ চোৱা, তেওঁলোক সংখ্যত অনেক; তেওঁলোকে কিমান তীব্ৰ ঘৃণাবে মোক ঘিণ কৰে। ২০ মোৰ প্ৰাণৰ সুৰক্ষা দিয়া, মোক উদ্ধীৰ কৰা; মোক লাজত পৰিবলৈ নিদিবা, কাৰণ মই তোমাতেই আশ্রয় লৈছোঁ। ২১ মোৰ সততা আৰু ন্যায় কাৰ্য্য মোক বক্ষা কৰক; কাৰণ মই তোমালোকো অপেক্ষা কৰিছোঁ। ২২ হে দুশ্বৰ, ইস্তায়েলক তেওঁলোকৰ সকলো দুখ-কষ্টৰ পৰা মুক্ত কৰা।

২৬

হে যিহোৱা, মোৰ বিচাৰ কৰা, কিয়নো মই নিজ সিদ্ধতাত চলিছেঁ, অলৱড়াৰে মই যিহোৱাত ভাৰসা কৰিছোঁ। ২ হে যিহোৱা, তুমি মোক পৰীক্ষা কৰি মোৰ শুন্দতাৰ প্ৰমাণ চোৱা; মোৰ হৃদয় আৰু মুনক

থপি চোৱা। ৩ কাৰণ তোমাৰ অসীম দয়া মোৰ চকুৰ আগত আছে, মই তোমাৰ বিশ্বস্ততাত চলা-ফুৰা কৰোঁ। ৪ প্ৰৱণক লোকসকলৰ লগত মই বহা নাই। অস লোকসকলৰ সেতে মই মিল-মিছা কৰা নাই। ৫ মই দুষ্টবোৰেৰ সমাজক ঘৃণা কৰোঁ; দুষ্ট লোকৰ লগত নবহো। ৬ হে যিহোৱা, মই মোৰ নিৰ্দীয়তাত হত খোঁ, আৰু তোমাৰ যজন্মবৈদী প্ৰদৰ্শণ কৰোঁ, ৭ যাতে মই উচ্চস্বেৰে প্ৰশংসাৰ গীত গাই তোমাক ধন্যবাদ জনাব পাৰোঁ; তোমাৰ আচাৰিত কৰ্মৰূপে প্ৰচাৰ কৰিব পাৰোঁ। ৮ হে যিহোৱা, যি গৃহত তুমি নিবাস কৰা, তোমাৰ গৌৰৰ সেই ঠাইত থাকে, মই তোমাৰ নিবাস গৃহক ভাল পাওঁ। ৯ পাশীবোৰেৰ লগত মোৰ প্ৰাণ লৈ নাযাবা; বৰ্কপাতী মনুষ্যবোৰেৰ লগত মোৰ জীৱন মিনিবা। ১০ তেওঁলোকৰ হ্যতত দুষ্টৰ পৰিকল্পনা আছে; তেওঁলোকৰ সেঁহাত উৎকোচেৰে ভৰা। ১১ কিন্তু মই হলে নিজ সিদ্ধতাত চলোঁ; মোক মুক্ত কৰা; মোক কৃপা কৰা। ১২ মোৰ ভৱি সমান ঠাইত থায় হৈ আছে; মহা-সমাজবোৰ মাজত মই যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিব।

২৭

যিহোৱা মোৰ দীষ্ঠি, মোৰ পৰিত্বাণ; মই কাক ভয় কৰিব? যিহোৱা মোৰ জীৱন বৰ্কক কোঁঠ, মই কাৰ বাবে আসযুক্ত হয়? ২ দুষ্টবোৰে যেতিয়া মোৰ মাঙ্গ খাবলৈ ওচৰলৈ আছে, তেতিয়া মোৰ সেই শক্তি আৰু বিৰোধীবোৰে উভ্যতি খাই পৰে। ৩ শৈন্যব দলেও যদি মোৰ বিৰুদ্ধে ছাউনি পাতে, মোৰ হৃদয়ে ভয় নকৰিব; মোৰ বিৰুদ্ধে যদি যুদ্ধও আৰম্ভ হয়, তেতিয়াও মই সাহসেৰে থাকিম। ৪ যিহোৱাৰ ওচৰত মই এটা বিষয় যাচনা কৰিছোঁ, মই তাকেই অহেষণ কৰিম; মই যেন যিহোৱাৰ সৌন্দৰ্য দেখা পাবলৈ, আৰু তেওঁৰ প্ৰচৰিত ধ্যান কৰিবলৈ মোৰ গোটেই জীৱন কাল যিহোৱাৰ গৃহত বাস কৰিব পাৰোঁ। ৫ আপদৰ কালত তেওঁ মোক নিজ আশ্রয়ত গুপ্তে বাধিব, নিজৰ তমুত মোক লুকুৱাই বাখিব; তেওঁ মোক শিলৰ ওপৰত তুলি থৰ। ৬ যি শক্ৰবোৰে মোক চাৰিওফালে বেিৰি ধৰিবছে, তেওঁলোকতকে মোৰ মূৰ উল্লাত হব; মই তেওঁৰ তমুত আনন্দ যজ্ঞধৰনিবে বলি উৎসৰ্গ কৰিব। মই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গীত-গান কৰিম! ৭ হে যিহোৱা, মই মাতিলে, তুমি শুনা। মোক কৃপা কৰা, মোক উত্তৰ দিয়া। ৮ মোৰ হৃদয়ে তোমাৰ এই কথাকে ক'লে, “আহাঁ, তোমালোকে মোৰ সাক্ষাৎ পাবলৈ বিচাৰো।” হে যিহোৱা, মই তোমাৰ সাক্ষাৎ পাবলৈ বিচাৰো। ৯ তোমাৰ মুখ মোৰ পৰা লুকুৱাই নাৰাখিবা; ক্ৰোধত তুমি তোমাৰ দাসক দূৰ নকৰিবা। তুমিয়েই মোৰ সহায় হৈ আছিছা; হে মোৰ পৰিত্বাণ দুশ্বৰ, মোক নেবিবা, মোক পৰিত্যাগ নকৰিবা। ১০ মোৰ পত্ত-মাতৃয়ে মোক ত্যাগ কৰিলেও, যিহোৱাই মোক তুলি লব। ১১ হে যিহোৱা, মোৰ শক্ৰবোৰেৰ কাৰণে, তুমি মোক তোমাৰ পথ শিকেৱাৰ; তুমি মোক সমান পথত চলোৱা। ১২ মোৰ বিৰোধীবোৰে ইচ্ছাত তুমি মোক সমৰ্পণ নকৰিবা; কিয়নো মিছা সাক্ষীবোৰ মোৰ বিৰুদ্ধে উটিছে: তেওঁলোকৰ প্ৰশংসত অত্যাচাৰ ওলাই আছে। ১৩ মই বিশ্বাস কৰোঁ যে, জীৱিতসকলৰ দেশত মই যিহোৱাৰ মঙ্গল দেখা পায়! ১৪ তুমি যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰা; সবল হোৱা; তোমাৰ অস্তৰকৰণ সাহিয়াল হউকে; পুনৰাবায় কওঁ, যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰা।

২৮

হে যিহোৱা, মই তোমাৰ ওচৰত প্ৰথনা কৰিছোঁ; হে মোৰ শিলা, মোলৈ আওকাণ নকৰিবা। কাৰণ, তুমি যদি মনে মনে থাকা, তেন্তে মেদামৰ গাতলৈ নামি যোৱাবোৰেৰ দৰে মোৰ দশা হ'ব। ২ সহায়ৰ কাৰণে মই যেতিয়া তোমাৰ আগত কাতৰোজি কৰোঁ, তোমাৰ মহা পৰিত স্থানৰ ফাললৈ হাত দাঙ্গে, তেতিয়া তুমি মোৰ নিবেদন শুনা। ৩ যিসকল দুষ্ট, যিসকলে দুষ্টৰ কাৰ্য্য কৰি ফুৰে, যিসকলে চুৰুকীয়াৰ লগত মুখৰে শাস্তিৰ কথা কথ, অখচ অস্তৰকৰনত দুষ্ট ইচ্ছা পুৰি বাখে, সেইসকলৰ লগত তুমি মোক টানি নিনিবা। ৪ তেওঁলোকৰ কাৰ্য্য আৰু কৰ্মৰ দুষ্টতা অনুসাৰে, তুমি তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিয়া। তেওঁলোকৰ হাতৰ কাৰ্য্য অনুসাৰে তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিয়া। তেওঁলোকে পাবলগীয়া যি আছে, তাকেই তেওঁলোকক দিয়া। ৫ কিয়নো তেওঁলোকে যিহোৱাৰ কাৰ্য্য বা তেওঁৰ হাতে কৰা কৰ্মলৈ মনোযোগ নিনিবা; সেয়ে, যিহোৱাই তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিব, আৰু পুনৰাবায় গঢ় নিনিব। ৬ সকলো প্ৰশংসা

যিহোরাবেই; তেওঁ মোর কানুতির স্বর শুনিলে। ৭ যিহোরাই মোর বল
আবু মোর দাল; মোর হস্যে তেওঁতে ভাবসা করে। সেইহাবেই মই সহায়
পাইছোঁ। সেইহাবেই মোর অন্তর আনন্দত ভাবি পরিছে; মই মোর গীতের
তেওঁের ধনবাদ করোঁ। ৮ যিহোরা তেওঁের লোকসকলের বল; তেরেই তেওঁের
অভিযন্তজন পরিব্রাগের দুর্গ। ৯ হে যিহোরা, তোমার লোকসকলক তুমি
বক্ষা করা, তোমার সম্পত্তিক তুমি আশীর্বাদ করা; তুমি তেওঁলোকের
বখীয়া হেরা আবু চিরকাল তেওঁলোকে বৈ নিয়া।

২৯ হে ঈশ্বর সন্তান সকল, তোমালোকে যিহোরার পৌরৰ কীর্তন
করা, যিহোরার পৌরৰ আবু পুরাক্রম কীর্তন করা, ২ যিহোরার
নামৰ পৌরৰ কীর্তন করা, পবিত্র সমাবেহত যিহোরার আবাধনা করা। ৩
জল সমুহৰ ওপৰত যিহোরার স্বর শুনা যায়; পৌরোহিত ঈশ্বরে বজ্রখনিনে
গর্জন করে, যিহোরা মহাজল সমুহৰ ওপৰত বিঘ্যান। ৪ যিহোরার স্বর
ক্ষমতাপূর্ণ; যিহোরার স্বর মহিমারে পরিপূর্ণ। ৫ যিহোরার স্বরে এৰচ
গচ্ছোৰ ভাঙে; যিহোরাই লিবানোনৰ এৰচ গচ্ছোৰ ভাঙি পেলায়। ৬
তেওঁ লিবানোনৰ পৰ্বতমালাক দামুৰিৰ দৰে ডেও দি নচুৱায়; চিৰিয়োনক
নচুৱায় যুবা বন্য ঝাঁড়ৰ দৰে। ৭ যিহোরার স্বরে বিজুলীৰ চমক সৃষ্টি কৰে।
৮ যিহোরার স্বরে মৰুপ্রান্তৰ কঁপাই তোলে; কাদেচৰ মৰুপ্রান্তৰ যিহোরাই
কঁপাই তোলে। ৯ যিহোরার স্বরত হাবিলোৰে পোৱালি দিয়ে, ডাল-
পাতবোৰ পৰি গৈ বনক নঞ্চ কৰে, কিন্তু তেওঁের মন্দিৰত সকলোৱে কয়,
“পৌৱাৰ!” ১০ যিহোরা জলপ্রাণৰেনত সিংহাসনত অধিষ্ঠিত আছিল, যিহোরা
চিৰকালেকে বজা স্বৰূপে সিংহাসনত অধিষ্ঠিত হৈ আছে। ১১ যিহোরাই
তেওঁের লোকসকলক শক্তিদান কৰক! যিহোরাই তেওঁের লোকসকলক
শাস্তি দি আশীর্বাদ কৰক!

৩০ হে যিহোরা, মই তোমার প্ৰশংসা কৰিম; কিয়নো তুমিয়েই মোক
উঠাই আনিলা। মোৰ শক্তিৰোক তুমি মোৰ ওপৰত আনন্দ
কৰিবলৈ নিদিলা। ২ হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই সহায়ৰ বাবে তোমার
অগত কাতৰোক্তি কৰাত, তুমি মোক সুস্থ কৰিলা। ৩ হে যিহোৱা, তুমি
মোৰ পথ চিয়োলৰ পৰা তুলি আনিলা, তুমি মোক গাতলৈ যাব নিদি
জীয়াই বাখিলা। (Sheol h7585) ৪ হে যিহোৱাৰ ভঙ্গণ, তোমালোকে
তেওঁেৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰা, তেওঁেৰ পবিত্ৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰা। ৫
কিয়নো তেওঁেৰ ক্ষেত্ৰ খন্তেকীয়া, তেওঁেৰ দয়া হ'লে আজীৱন কাললৈকে,
বাতিৰ দীৰ্ঘসময়ত ক্ৰন্দন থাকিব পাৰে, কিন্তু বাতিপুৱাতে আনন্দ আছে।
৬ সুবৰ্ণ দিনত মই কৈছিলোঁ, “মোক কেনেও লৰাব নোৱাৰিব” ৭ হে
যিহোৱা, তোমার অনুগ্ৰহেৰেই তুমি মোক শক্তিশালী পৰ্বতৰূপে স্থাপন
কৰিলা; কিন্তু, যেতিয়া তুমি তোমার মুখ লুকুৱাই বাখিছিলা, তেতিয়া
মই ভীষণ ব্যাকুল হৈছিলোঁ। ৮ হে যিহোৱা, মই তোমাকেই চিঙঁঊৰ
মাতিছিলোঁ, মোৰ যিহোৱাৰ ওচত দয়া বিচাৰি মই মিনতি কৰি কৈছিলোঁ।
৯ “মোৰ মৃত্যুত বা মই গাতলৈ নামি যোৱাত জনো কিবা লাভ আছে? ধূলিয়ে
জানো তোমার প্ৰশংসা নাইবা তোমার বিশৃঙ্খলাতেৰে প্ৰাচাৰ কৰিব?১০ হে যিহোৱা, শুণা, মোক কৃপা কৰা, হে যিহোৱা, মোৰ সহায় হোৱা।”
১১ শোক অৱস্থাৰ পৰা তুমি মোক নৃতৰ উৎসৱলৈ আনিলা; শোকৰ চট
কাপোৰ খুলি তুমি মোক আনন্দৰ বন্দু পিঙালা, ১২ যাতে মোৰ অন্তৰ
নীৱৰে নাথাবে বৰং তোমার উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গীত গায়; হে মোৰ ঈশ্বৰ
যিহোৱা, মই অনন্ত কাললৈকে তোমার ধন্যবাদ কৰিম।

৩১ হে যিহোৱা, মই তোমাতেই আশ্বয় লৈছোঁ; মোক কেতিয়াও লাজত
পবিত্রলৈ নিদিলা; তোমার ধার্মিকতাৰ গুণেৰে মোক বক্ষা কৰা। ২
মোলৈ কাণ পাতা, মোক শীঘ্ৰে উদ্বাৰ কৰা; মোক বক্ষা কৰিবলৈ তুমিয়েই
মোৰ আশ্বয়-শিলা হোৱা, মোৰ দৃঢ় কেঁঠ হোৱা। ৩ তুমি মোৰ শিলা,
আবু মোৰ দুৰ্গ; এই হেতুকে তোমার নামৰ কাৰণে তুমি মোৰ পথ-দৰ্শক
হৈ মোক চলাই নিবা। ৪ মোৰ কাৰণে শোপনে পতা জালৰ পৰা তুমি
মোক উদ্বাৰ কৰা; কাৰণ তুমিয়েইতো মোৰ আশ্বয়। ৫ হে যিহোৱা, হে
মোৰ বিশৃঙ্খল ঈশ্বৰ, তুমিয়েই মোক মুক্ত কৰিলা; মই তোমার হাতত মোৰ
আত্মা শোধাই দিছোঁ; ৬ যিসকলে অসাৰ মৃতিবোৰৰ সেৱা-পূজা কৰে, মই
তেওঁলোকক ধিগ কৰোঁ; কিন্তু মই যিহোৱাত ভাবসা কৰোঁ। ৭ তোমার

গভীৰ প্ৰেমত মই আনন্দ কৰিম, উল্লাসিত হ'ম; কিয়নো তুমি মোৰ দুখলৈ
দৃষ্টি কৰিলা; মোৰ দুৰ্দশাত তুমি চিত্তিত থ'লো ৮ তুমি মোক শক্তিৰ হাতত
শোধাই নিদিলা; বহল ঠাইত তুমি মোৰ ভাৰিখিলা। ৯ হে যিহোৱা,
মোক কৃপা কৰা, কিয়নো মই অতি কষ্টৰ মাজত আছোঁ; দুখত মোৰ চকু
সোমাই গৈছে; মোৰ দেহ আৰু প্ৰাণ দুৰ্বল হৈ গৈছে। ১০ মই শোকতে মোৰ
জীৱন পাৰ কৰিলোঁ, হুমনিয়াহ কাঢ়ি কাঢ়ি মোৰ বছৰ কেইটাৰ অন্ত হৈছে;
মোৰ দুখৰ কাৰণে মোৰ শক্তি লোপ পাইছে, আবু মোৰ অস্তিত্বেৰ শুকাই
গৈছে। ১১ মোৰ সকলো শক্তিৰ ওচৰত মই ঘৃণাপৰা পাত্ৰ, চুৰুবীয়াৰ ওচৰত
মই অত্যন্ত নিদিলায়, মোৰ পৰিচিতসকলৰ ওচৰত মই শক্তিৰ বিষয়
হৈছে; বাটত মোক দেখিলে মানুহবোৰ পলাই যায়। ১২ মৃত ব্যক্তিক
পাহৰি যোৱাৰ দৰে, মানুহবোৰে মোক পাহৰি গৈছে; মই যেন এটা ভগ্না
পাত্ৰ দৰে হ'লো। ১৩ মোৰ সমস্তে দিয়া অনেকৰ অপবাদ মোৰ কাণত
পৰিছে, মোৰ চাৰিগুলাকে ভৌগত ভয় আছে। তেওঁলোকে মোৰ বিৰুদ্ধে
একেলগে পৰামৰ্শ কৰিছে, মোৰ প্ৰাণ ল'বলে ঘড়্যন্ত কৰিছে। ১৪ কিন্তু,
হে যিহোৱা, মই তোমাতেই ভাৰসা কৰিছোঁ; মই কং, “তুমিয়েই মোৰ
ঈশ্বৰ।” ১৫ তোমার হাততেই মোৰ সকলো সময় আছে, মোৰ শক্তি আবু
তড়নাকাৰীবোৰ হাতত পৰা তুমি মোক উদ্বাৰ কৰা। ১৬ তোমার দাসৰ
প্ৰতি তোমার মুখ উজ্জ্বল কৰা; তোমার অসীম প্ৰেমত মোক বক্ষা কৰা। ১৭
হে যিহোৱা, মই তোমাক মাতিছোঁ, তুমি মোক লাজত পৰিবলৈ নিদিলা;
দুষ্ট লোক বৰং লাজত পৰক, চিয়োলত নীৰবে থাকুক। (Sheol h7585) ১৮
অহংকাৰ আবু তুচ্ছ ভাৰ লৈ যিসকলে ধার্মিকসকলৰ বিৰুদ্ধে দৰ্প কথা কয়,
সেই মিছলীয়া ওঁঠেৰোৰ বোৰা হওঁক। ১৯ অহ! তোমার মঙ্গল কিমান
যে মহান! যি মঙ্গল তুমি তোমাক ভয় কৰোঁতা লোকসকলৰ বাবে সম্পৰ্য
কৰি থৈছা; তোমাত আশ্বয় লোৱা সকলোৱে সন্মুখতে তুমি সেই মঙ্গল
সন্দৰ্ভ কৰি থাকা। ২০ তুমি তেওঁলোকক তোমার উপস্থিতিৰ আশ্বয় স্থানত
বাখি, মানুহৰ কুমন্ত্রণৰ পৰা লুকুৱাই বাখি; বিতৰ্কমূলক জিতাপোৰ পৰা
তোমার নিবাপদ আশ্বয় স্থানত তুমি তেওঁলোকক আঁতৰাই বাখি। ২১
যিহোৱা ধন্য হওঁক; যেতিয়া মই যেৰি থকা এখন নগবৰ মাজত আছিলোঁ,
তেওঁে মোলৈ আশ্চৰ্যজনক ভাৰে তেওঁেৰ গভীৰ প্ৰেম দেখুৱালে। ২২ মই
আতক্তিক হে যদি কৈছিলোঁ, “তোমার দৃষ্টিৰ পৰা মই বিশ্বিত হৈ পৰিবলোঁ”;
তথাপি মই তোমার আগত সহায়ৰ বাবে কাৰতৰোক্তি কৰাত, তুমি মোৰ
কাৰুতি শুনিলা। ২৩ হে যিহোৱাৰ ভক্ত লোকসকল, তোমালোকে তেওঁকে
তেওঁ অধিক প্ৰতিফলন দিয়ে। ২৪ তোমালোক যিসকলে যিহোৱালৈ অপেক্ষা
কৰা, তোমালোক বলৱত হোৱা, তোমালোকৰ হাদয় সহিয়াল হওঁক।

৩২ ধন্য সেই লোক, যি লোকৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা হয়; যি লোকৰ
পাপ ঢকা হয়। ২ ধন্য সেই ব্যক্তি, যি ব্যক্তিৰ অপৰাধ যিহোৱাই
গণনা নকৰে, আবু যি ব্যক্তিৰ মনত কোনো ছলনা নাই। ৩ মই যেতিয়া
পাপ স্থীকাৰ নকৰি মনে মনে আছিলোঁ, তেতিয়া ওৰে দিনমটো কেঁকাই
থকাত মোৰ অস্ত্রোৰ ক্ষয় পাইছিল। ৪ কিয়নো তেতিয়া দিনে বাতিয়ে
মোৰ ওপৰত তোমার হাত গধুৰ হৈ আছিল, মোৰ গাৰ শক্তি জহকালৰ
তাপত যেনেকে হৈয়া, তেনেকেয়ে শুকাই গৈছিল। (চেলা) ৫ তেতিয়া মই
তোমার আগত মোৰ পাপ সৈকালোঁ; মোৰ অপৰাধ মই আবু লুকুৱাই
নাৰাখিলোঁ; মই ক'লো, “যিহোৱাৰ আগত মই মোৰ অপৰাধ সৈ কঢ়িমুঁ”;
তাতে মোৰ পাপৰ দোষ তুমি ক্ষমা কৰিলা। (চেলা) ৬ সেইবাবে প্ৰয়োজনৰ
সময়ত প্ৰতিজন বিশ্বাসীয়ে তোমার আগত প্ৰাৰ্থনা কৰক; বিপদ মহা-
জলপ্রাণৰ দৰে আছিলেও সেইজনৰ ওচৰ নাপাৰ। ৭ তুমি মোৰ গুণ্ঠান;
তুমি মোক সক্ষটৰ পৰা উদ্বাৰ কৰোঁতা; মুক্তিৰ জয়বন্ধনিনেৰে তুমি মোক
আৱাৰি বাখোঁতা। (চেলা) ৮ মই তোমাক বুদ্ধি দিম; তুমি যাবলীয়া পথ
মই তোমাক শিকাম; তোমার ওপৰত মই দৃষ্টি বাখি পৰামৰ্শ দিম। ৯
তোমালোক যোঁৰা বা ব্যৰু বৰ নিচিনা নহবা, সিৰত বুজুন শক্তি নাই;
মুখত লাগম আবু দনা ভুঁজৰূপে লগাই সিঁহতক বশ কৰা হয়, নহলে,
সিঁহত তোমালোক ওচৰলৈ নাহিব। ১০ দুষ্টলোকৰ যাতনা অধিক; কিন্তু
যিজনে যিহোৱাত নিৰ্ভৰ কৰে, যিহোৱাৰ অসীম দয়াই তেওঁক আৱাৰি

ବାରେ । ୧୧ ହେ ଧ୍ୟାନିକ ଲୋକସକଳ, ତୋମାଲୋକେ ଯିହୋରାତେ ଆନନ୍ଦ କରା; ଉତ୍ସାହ କରା; ଯାର ଅନ୍ତର ଶୁଦ୍ଧ, ତୋମାଲୋକ ସକଳୋରେ ଆନନ୍ଦ-ଘନି କରା ।

५५

ପ୍ରସଂଗାଳ କବା ନାହିଁ ଶୋକବେହ କବା । ୨ ସାଥୀରେ ଦେଖେ ଯଥିରାବ ଧନ୍ୟବାଦ କରା, ଦହଞ୍ଚଳୀଆ ନେବଲ ସତ୍ରେ ତେଣୁର ପର୍ଶସନ୍ମା କରା । ୩ ତେଣୁର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଏହି ନତୁନ ଗିଟ ଗୋରା; ଦକ୍ଷତାରେ ବାଦ୍ୟ-ସ୍ତ୍ରୀ ବଜାଇ ଝାଇ ସମ୍ମନ କରା । ୪ ଯଥିରାବ ବାକୀ କମତ, ତେଣୁର କାଳିକା କାର୍ଯ୍ୟ ତେଣୁ ପର୍ଶସନ୍ମା ଗୋରା । ୫ ତେଣୁ ଧର୍ମିକତା ଆର୍ଦ୍ର ନ୍ୟାୟବିଚାର ଭାଲ ପାଇଁ; ସମ୍ରାଟ ପୃଷ୍ଠିରୀ ଯଥିରାବ ଦୟାଲେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ୬ ଯଥିରାବ ବାକ୍ୟର ଦ୍ୱାରାଇ ଆକାଶ-ମଞ୍ଗଳ ନିର୍ମାଣ କରା ହାଲେ, ତାତ ଥକା ସକଳେ ବାହିନୀ ତେଣୁର ମୁଖର ପ୍ରଶାନ୍ତରେ ନିର୍ମିତ ହାଲ । ୭ ତେଣୁ ସୁମୁଦ୍ର ଜଳ ସୁମୁଦ୍ରକ ବଟିଲତ ପୋଟାଇ ବିଧାର ଦରେଇ ଜମା କରିଲେ; ମହାସାଗରର ଗତୀ ଜଳବାରିକ ଭାରାଲାରେ ବାରିଲି । ୮ ଗୋଟାଟ ପଥିବିରୀୟ ଯିତୋବାରେ

ভয় রাখক; জগতের সকলোরে তেওঁর আগত সমীক্ষা করি যিথ হওক। ৯
কিয়নো তেওঁ ক'লে আবু সকলোরে সৃষ্টি হল, তেওঁ আজ্ঞা দিলে আবু
সকলো প্রতিষ্ঠিত হল। ১০ যিহোরাই জাতিবোর পরিকল্পনা নিষ্কল
করে, তেওঁ লোক সমূহের সংকলণবোর বার্ষ করে। ১১ যিহোরার পরিকল্পনা
চিরকালৈকে থিবে থাকে; তেওঁর মনৰ সঙ্কলন পুরুষানুক্রমে স্থায়ী। ১২
ধন্য সেই জাতি, যি জাতিৰ দৈশুৰ যিহোৱা; সেই লোকসকলক তেওঁ নিজৰ
আধিপত্যৰ অৰ্থে মনোনীত কৰিলো। ১৩ যিহোরাই স্বৰ্গৰ পৰা তললৈ
দৃষ্টিপাত কৰে; তেওঁ সকলো মৰ্যয সন্তানক নিৰীক্ষণ কৰে। ১৪ পথীৰী
নিবাসী সকলো লোকৰ ওপৰত তেওঁ নিজৰ বাসছন্দৰ পৰা দৃষ্টি বাধে।
১৫ তেরই তেওঁলোক সকলোৱে হৃদয়ৰ নিম্যাগকৰ্তা; তেওঁলোকৰ সকলো
কায়ই তেওঁ নিৰীক্ষণ কৰে। ১৬ বৃহৎ সৈন্যদল থাকিলেও বজাই তাৰ দ্বাৰা
ৰক্ষা নাপায়; মহাশক্তিৰ দ্বাৰা কেোনো যোৰা বৰ্ক্ষা নাপায়। ১৭ জয়ৰ
অৰ্থে ঘোঁৰাব ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা এক মিছা আশা; মহা-শক্তি থাকিলেও
ঘোঁৰাই তাৰ বলেৰে বৰ্ক্ষা কৰিব নোৱাৰে। ১৮ যিসকলে যিহোরালৈ ভয়
বাধে, যিসকলে তেওঁৰ অসীম দয়াৰ ওপৰত আশা রাখে, যিহোরালৈ দৃষ্টি
তেওঁলোকৰ ওপৰত থাকে; ১৯ যাতে মৃত্যুৰ পৰা তেওঁলোকৰ প্রাণ বৰ্ক্ষা
কৰিব পাৰে; আকালৰ সময়ত তেওঁলোক জীৱাই বাধিব পাৰে; ২০
আমাৰ প্রাণে যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰে; তেৰই আমাৰ সহায় আবু আমাৰ
চল। ২১ আমাৰ হৃদয়ে তেওঁতৈ আনন্দ কৰে; কাৰণ আমি তেওঁৰ পৰিত্
নামত ভাৰসা কৰিছোঁ। ২২ যে যিহোৱা, আমাৰ ওপৰত তোমাৰ অসীম
প্ৰেম থাকক, কিয়নো তুমিৰেই আমাৰ আশাভ৾গি হৈছা।

98

ମୋର ମୁଖଥ ଥାକିବ । ୨ ମୋର ପ୍ରାଣେ ଯିହୋରାତେଇ ଗୌର କରେ; ତାକେ ଶୁଣି ନୟ ଲୋକେ ଆନନ୍ଦ କରକ । ୩ ତୋମାଲୋକେ ମୋରେ ସୈତେ ଯିହୋରାର ମହିମା କୀର୍ତ୍ତନ କରି; ଆହଁ, ଆମି ଏକଳେ ତେଣୁର ନାମର ପ୍ରଶଂସା କରେଇବ । ୪ ମହି ଯିହୋରାକ ବିଚାରିଲେ, ତାତେ ତେଣୁ ମୋକ ଉତ୍ତର ଦିଲେ; ମୋର ସକଳୋ ଭୟ ପରା ତେଣୁ ମୋକ ଉତ୍ତର କରିଲେ । ୫ ତେଣୁର ଫାଲେ ଯେତିଆ ଲୋକସକଳେ ଚାଯ, ତେଣୁଲୋକ ତେତିଆ ଜ୍ୟୋତିଶାନ ହୈ ଉଠେ । ତେଣୁଲୋକର ମୁଖ ଲାଜତ କେତିଆ ଓ ବିରବ ନହବ । ୬ ଏହି ଦୂରୀଯେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାତ ଯିହୋରାଇ ଶୁଣିଲେ, ସକଳୋ ସଙ୍କଟର ପରା ତେଣୁକ ପରିବାପ କରିଲେ । ୭ ଯିହୋରାଲୈ ଭୟ ବ୍ୟୋତ୍ତାମକଲ ଚାରିଓଫାଲେ ଯିହୋରାର ଦୂତେ ଛାଉନି ପାତେ ଆରୁ ତେଣୁଲୋକକ ଉତ୍ତର କରେ । ୮ ଯିହୋରା ସେ ମନ୍ଦଲମ୍ବଯ ତାକ ତୋମାଲୋକେ ଆସିଦନ କରି ଚୋରା; ତେଣୁତେ ଆଶ୍ରଯ ଲୋକ ଧନ୍ୟ । ୯ ହେ ଯିହୋରାର ପବିତ୍ର ଲୋକସକଳ, ତୋମାଲୋକେ ତେଣୁଲେ ଭୟ ବାଖା; କିଯନ୍ତୋ ଯିସକଳେ ତେଣୁଲେ ଭୟ ବାଖେ, ତେଣୁଲୋକର ଏକୋବେ ଅଭାର ନହୟ । ୧୦ ଡେକା ସିଂହୋର ଆହାରର ଅଭାର ହୟ, ସିହିତେ ତୋକତ କଷ୍ଟ ପାଯି: କିନ୍ତୁ ଯିସକଳେ ଯିହୋରାକ ବିଚାରେ, ତେଣୁଲୋକର ମନ୍ଦଲ ଅଭାର ନହୟ । ୧୧ ହେ ସନ୍ତାନ ସକଳ ଆହଁ, ତୋମାଲୋକେ ମୋର ବାକୀ ଶୁଣା; ମହି ତୋମାଲୋକକ ଯିହୋରାର ଭୟ ଶିକାମ । ୧୨ ତୋମାଲୋକର ମାଜତ କୋନେ ଏହି ଜୀବନ ଭୋଗ କରିବ ବିଚାରେ? ସୁଖ ଭୋଗ କରିବର କାବଣେ କୋନେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ବିଚାରେ? ୧୩ ତୁମି ଦୁଃଖର ପରା ତୋମାର ଜିଭା ଆରୁ ଛଳନା ବାକ୍ୟର ପରା ତୋମାର ଝୋଟକ ବାଖା । ୧୪ ତୁମି ଦୁଃଖର ପରା ଆତିର ସକର୍ମ କରା; ତମି ଶକ୍ତି ବିଚାରା ଆର ତାର ପାଛେ ପାଛେ

খেদি যোৱা। ১৫ যিহোৱাৰ দৃষ্টি ধার্মিকসকলৰ ওপৰত থাকে; তেওঁৰ কাণ তেওঁলোকৰ কাতৰোভিতি শুনিবলৈ মুকলি থাকে। ১৬ যিসকলে দৃষ্টাতাৰ কাৰ্য কৰে, যিহোৱা তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে, তেওঁ পৃথিবীৰ পৰা তেওঁলোকৰ স্বৰণ মচি পেলাব। ১৭ ধার্মিক লোকে সহায়ৰ কাৰণে কাতৰোভিতি কৰিবলৈ যিহোৱাই শুনে; যিহোৱাই সকলো সংক্ষিটৰ পৰা তেওঁলোকক বক্ষা কৰে। ১৮ যিহোৱা ভগ্নিচৰ্তৌয়াসকলৰ ওচৰ; খেদিত মন হোৱাসকলক তেওঁ পৰিত্রাণ কৰে। ১৯ ধার্মিক লোকৰ বিপদ অনেক হলেও, সেই সকলোৰে পৰা যিহোৱায়েই তেওঁক উদ্ধাৰ কৰে। ২০ যিহোৱাই তেওঁৰ সকলো অস্থি বক্ষা কৰে; তাৰ মাজৰ এডালিও ভগ্ন নহয়। ২১ দৃষ্টি লোকৰ মৃত্যু দৃষ্টাতাৰ হাতত; ধার্মিক লোকক যিগো ওত্তাসকল দণ্ডিত হব। ২২ যিহোৱাই তেওঁৰ দাসবোৰৰ প্ৰাণ মুক্ত কৰে; তেওঁত আশ্ৰয় লোৱা সকলৰ কোনোৱেই দণ্ডিত নহব।

৩৫ হে যিহোৱা, যিসকলে মোৰে সৈতে বিবাদ কৰে, তুমিও

তেওলোকের সৈতে বিবাদ করা; যিসকলে মোর বিরুদ্ধে যুদ্ধ করে, তুমি তেওলোকের বিবৃদ্ধে যুদ্ধ করা। ২ তুমি ঢাল আবু ফলক ধারণ করা, মোর সহায় অর্থে উঠ। ৩ মোর পাছে পাছে যিসকলে খেদি আছিই, তুমি বৰাহ আবু যাঁচ্চ তৈ তেওলোকের পথ বুদ্ধ করা; তুমি মোর প্রাণক কোরা, “ময়েই তোমার পরিভ্রাণ।” ৪ যিসকলে মোর প্রাণ বিচারে, তেওলোক লজ্জিত আবু অপমানিত হওঁক; যিসকলে মোর সৰ্বনাশলৈ পৰিকল্পনা করে, তেওলোক উলটি যাওঁক, হাশচ হওঁক। ৫ তেওলোক বতাহৰ সন্মুখত উৱৰাই নিয়া তুঁহৰ নিচিনা হওঁক; যিহোৱাৰ দূতে তেওলোকক খেদি যাওঁক। ৬ তেওলোকৰ পথ অনুকৰাব আবু পিছল হওঁক। যিহোৱাৰ দূতে তেওলোকৰ পাছে পাছে খেদি যাওঁক। ৭ কিয়নো তেওলোকে অকাৰণে মোৰ কাৰণে গাতত গুপ্তে জাল পাতিলো; বিনা কাৰণতে মোৰ প্রাণ নাশৰ অৰ্থে গাত খালিলো। ৮ হঠাতে তেওলোকৰ ওপৰলৈ বিনাশ আহঁক; তেওলোকে গোপনে পতা নিজৰ জালত নিজেই ধৰা পৰক; সেই বিনাশত তেওলোক পতিত হওঁক। ৯ তাতে মোৰ প্রাণ যিহোৱাত উল্লাসিত হব, তেওঁৰ পৰিভ্রাণত আনন্দিত হব। ১০ মোৰ সকলো অস্থিয়ে কৰ, “হে যিহোৱা, তোমাৰ তুল্য কোন আছে?” তুমিয়েই দুৰ্বলীক তেওঁতকৈ বলৱান জনৰ পৰা, দুখী-দুর্দিক তেওলোকৰ লুঁষৎকাৰীৰ পৰা উদ্বাদ কৰা। ১১ অত্যাচাৰী বিবেষপৰায়ণ মিছা সাক্ষীৰেৰ উঠিছে; মই যি কথা নাজানো, তেওলোকে মোক সেই বিষয়ে সোধে। ১২ তেওলোকে উপকাৰৰ সলনি মোৰ অপকাৰ কৰে; তাতে মোৰ প্রাণ অনাথ হয়। ১৩ কিন্তু মই হলে, তেওলোক নবিয়া পৰা সময়ত চট কাপোৰ পিছিছিলোঁ, লঘোনেৰে নিজৰ প্রাণক দুখ দিছিলোঁ; মোৰ প্ৰার্থনা মোৰ বুকুলৈকে উলটি আহিছিল, মই উত্তৰ নাপালোঁ। ১৪ মোৰ নিজ ভাই বা নিজ বন্ধুৰ দৰেই তেওলোকৰ কাৰণে মই শোক প্ৰকাশ কৰিলোঁ; মই মাতৃহারৰ দৰে শোকাত হৈ যুৰ তল কৰি ফুৰিলোঁ। ১৫ কিন্তু মই যেতিয়া উজুটি খালো, তেতিয়া তেওলোক আনন্দিত হৈ একগোটি হল; তেওলোক মোৰ বিৰুদ্ধে একগোটি হল; মোৰ অজ্ঞাতে সেই অত্যাচাৰীৰেৰে মোক চূৰ্ণ কৰিলো, ক্ষান্ত হৈ নাথাকিল। ১৬ তেওলোকে ভক্তিনিবারে মোক বিদ্রুপ কৰিলো; তেওলোকে মোলৈ দাঁত কৰচে। ১৭ হে প্ৰভু, তুমি কিমান কাললৈ চাই থাকিবা? তেওলোকৰ ধৰ্মসংকাৰৰ পৰা মোক উদ্বাদ কৰা; সিংহৰোৰ পৰা মোৰ জীৱন বক্ষা কৰা। ১৮ মই মহা-সমজাত তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম; অসংখ্য লোকৰ মাজত তোমাৰ গুণ-প্ৰশংসনা কৰিম। ১৯ মোৰ বিশ্বসনাটক শক্তিৰোৰক মোৰ ওপৰত আনন্দ কৰিবলৈ নিদিবা; অকাৰণে যিসকলে মোক ঘৃণা কৰে, মোৰ বিৰুদ্ধে চৰু টিপিয়ালৈ নিদিবা। ২০ কিয়নো তেওলোকে শাস্তিজনক থকা নকয়, কিন্তু দেশত শাস্তিৰাবে বাস কৰা লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে তেওলোকে ছলনাৰ্থা কথা কলানা কৰে। ২১ মোৰ বিৰুদ্ধে তেওলোকে নিজ মুখ বহলৈকে মেলি কয়, “আহঃ আহঃ আমি নিজ চৰুৰেই দেখিছোঁ।” ২২ হে যিহোৱা তুমি এই সকলো দেখিছ, নিমাতে নাথাকিবা; হে প্ৰভু, তুমি মোৰ পৰা আঁতৰ নহবা! ২৩ হে মোৰ দীখৰ যিহোৱা, তোমাৰ ধৰ্মিকতা অনুসাৰে মোৰ বিচাৰ কৰা; তেওলোকক

মোর ওপরত আনন্দ করিবলৈ নিদিবা। ২৫ তেওঁলোকক মনত এই কথা কবলৈ নিদিবা, “আহঃ, আমাৰ অন্তে যি বিচাৰিছে, সেয়ে হৈছে।” তেওঁলোকক কবলৈ নিদিবা, “আমি তেওঁক সম্পূৰ্ণ ধৰ্মস কৰিলোঁ।” ২৬ মোৰ সঙ্কট যিসকল আনন্দিত হয়, তেওঁলোক সকলোৱেই লজিজত হৈ বিহুল হওঁক; যিসকলে মোৰ বিবুদ্ধ নিজকে তুলি ধৰে, লাজ আৰু অপমান তেওঁলোকৰ বন্ধু হওঁক। ২৭ যিসকলে মোৰ ধাৰ্মিকতাত সন্তোষ পায়, তেওঁলোকে আনন্দ ধৰিনি কৰি উল্লাসিত হওঁক; তেওঁলোকে সদায় কঠক, “যিহোৱা মহান; যিহোৱাই নিজ দাসৰ মঙ্গলত আনন্দ পায়।” ২৮ তাতে মোৰ জিভাই তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কথা কৰ; ওৰে দিন তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিব।

৩৬ পাপে দুষ্টলোকৰ হৃদয়ৰ গভীৰতাত থাকি কথা কয়; দুষ্টলোকৰ চকুৰ আগত দৈশ্বৰৰ প্ৰতি ভয় নাই। ১ তেওঁলোকে নিজৰ দৃষ্টিত নিজকে প্ৰশংসা কৰি কয় যে, তেওঁলোকৰ পাপ দৈশ্বে নথিৰ আৰু ঘৃণাৰ চকুৰেও নাচা। ২ তেওঁলোকৰ মুখৰ কথা দৃষ্ট আৰু ছলনা পূৰ্ণ, তেওঁলোকে সুবিবেচনা আৰু সদাচৰণ এবিলে। ৩ তেওঁলোকে নিজৰ শয্যায় দুষ্টতাৰ পৰিকল্পনা কৰে; অন্যায় পথত চলিবলৈ স্থিৰ কৰে আৰু দুষ্ট কাৰ্যক ধৰণ নকৰে। ৫ হে যিহোৱা, তোমাৰ দয়া আকাশমণ্ডল পৰ্য্যত, আৰু তোমাৰ বিশ্বতা মৈধলৈকে। ৬ তোমাৰ ধাৰ্মিকতা পৰাক্ৰমী পৰ্য্যতসম্মূহৰ নিচিবা; তোমাৰ শাসন প্ৰণলীৰোৰ যেন গভীৰ মহাসাগৰৰ নিচিবা। ৭ হে যিহোৱা, তুমি মনুষ্য আৰু পশু সকলোকে বৰ্কা কৰোঁ। ৮ হে টেশ্বৰ, তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম কেনে বহুমূল্য! সকলো মনুষ্যই যেন তোমাৰ ডেউকাৰ ছাঁয়াত আশ্রয় লয়। ৯ তেওঁলোকে যেন তোমাৰ গৃহৰ প্ৰচুৰ আহাৰ খাই তুলি হয়; তুমি তোমাৰ আনন্দ-নন্দীৰ পানী তেওঁলোকক পিলৈলৈ দিয়া। ১০ কিয়নো তোমাৰ লগত জীৱনৰ ভূমুক আহে; তোমাৰ দীপ্তিতে আমি পোহৰ দেখো। ১১ যি সকলে তোমাক জানে, তেওঁলোকৰ প্ৰতি যেন তোমাৰ প্ৰেম সদায় থাকে, যি সকলৰ হৃদয়ৰ সৎ তেওঁলোকে যেন তোমাৰ পৰিব্ৰাণ পায়। ১২ মোক অহকাৰীৰেৰ ভাৰিৰ তলত নেপেলাবা; দুষ্ট সকলৰ হাতে যেন মোক দূৰ্বলে খেদি পঠাব নোৱাৰে। ১৩ যি সকলে দুষ্ট কাৰ্য কৰি ফুৰে, চোৱা তেওঁলোক পতিত হ'ল; উঠিব নোৱাৰকৈ তেওঁলোকক পেলোৱা হ'ল।

৩৭ তুমি দুষ্টবোৰ কাৰণে অস্তিৰ নহৰা; কুকাৰ্য কৰাৰোক দেখি হিসন নকৰিবা। ১ কিয়নো তেওঁলোক ঘাঁৰ্হ দৰে শীঘ্ৰেই শুকাই যাব, সেউজীয়া তৃণৰ নিচিনাকৈ জ্যে পৰিব। ২ যিহোৱাত ভাৰসাৰ বাখা আৰু সুকৰ্ম কৰা; দেশত বাস কৰা আৰু নিৰাপদে থাকা। ৩ যিহোৱাত আনন্দ কৰা; তাতে তেওঁ তোমাৰ মনৰ বাঞ্ছা পূৰ্ণ কৰিব। ৪ তোমাৰ পথ যিহোৱাত সমৰ্পণ কৰা; তেওঁত ভাৰসাৰ বাখা; তাতে তেৱেই সকলো কৰিব। ৫ তোমাৰ পথ যিহোৱাত সমৰ্পণ কৰা; তেওঁত ভাৰসাৰ বাখা; তাতে তেৱেই সকলো কৰিব। ৬ তেৱেই তোমাৰ সততা দীপ্তিৰ দৰে উজ্জল কৰি তুলিব; তোমাৰ ন্যায় কাৰ্য দুপৰীয়াৰ ব'ন্দৰ নিচিনাকৈ প্ৰকাশ কৰিব। ৭ যিহোৱাত আগত শান্ত হোৱা; বৈৰেৰে তেওঁলোক অপেক্ষা কৰা। যি মানুহে নিজৰ দুষ্ট পৰিকল্পনাবে কৃতকাৰ্য্য হৈলৈ কৰ্ম কৰে, তাত তুমি অসন্তোষ নহ'বা; ৮ ক্ষেত্ৰ এৰা, কোপ ত্যাগ কৰা; বেজাৰ নকৰিবা, কেৱল হানিবে হয়। ৯ কিন্তু দুষ্টবোৰ উচ্ছ্঵ হৈ, কিন্তু যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰা লোকেৰ হলে দেশ অধিকাৰ কৰিব। ১০ কিন্তু অলপতে দুষ্টলোকক শেষ হৈ যাব; তুমি যতেুৰে বিচাৰিলৈ তেওঁলোকৰ স্থাইত তেওঁলোকক পোৱা নায়াব। ১১ কিন্তু নষ্টসকলে দেশ অধিকাৰ কৰিব; প্ৰচুৰ আশীৰ্বাদ পাই তেওঁলোক আনন্দিত হৈ। ১২ দুষ্ট ধাৰ্মিকলোকৰ বিবুদ্ধ কুমৰণা কৰে; তেওঁলোকৰ বিবুদ্ধ দাঁত কৰ্বলে। ১৩ প্ৰভুৰে তেওঁলোকক দেখি হাঁহিছ; কিয়নো তেওঁ দেখিছে যে, তেওঁলোকৰ শেষ দিন চাপি আহিছে। ১৪ দুৰী-দৰিদ্ৰক বিনাশ কৰিবলৈ, দুষ্টবোৰে নিজৰ তৰোৱাল উলিয়াইছে আৰু নিজৰ নিজৰ ধনু ডিবাইছে। ১৫ কিন্তু তেওঁলোকক তৰোৱাল তেওঁলোকৰ নিজৰ বুকুলতে সোমাব, আৰু তেওঁলোকৰ ধনু ভঙ্গ হৈ। ১৬ দুষ্টলোকৰ প্ৰচুৰ ধনৰাশিতকৈয়ো, ধাৰ্মিকৰ অলপ সম্পত্তিয়েই ভাল। ১৭ কিয়নো দুষ্টবোৰৰ বাছ ভঙ্গ হৈ; কিন্তু যিহোৱাই ধাৰ্মিকসকলক ধৰি বাধিব। ১৮ সিদ্ধ লোকৰ সকলো দিন যিহোৱাই জানে, আৰু তেওঁলোকৰ আধিপত্য

চিৰকাললৈকে থাকিব। ১৯ সঙ্কটৰ সময়ত তেওঁলোক লাজত নপৰিব, আৰু আকালৰ সময়ত তেওঁলোক তৃষ্ণ হৈ, যিহোৱাৰ শক্ৰবোৰ পথাৰৰ তৃণৰ সদৃশ হৈ, তেওঁলোক অদৃশ্য হৈ যাব; ধোৱাৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোক নেহোৱা হ'ব। ২১ দুষ্টই ধাৰে লয়, কিন্তু তাৰ পৰিশোধ নকৰে; কিন্তু ধাৰ্মিক লোক দয়াৱান আৰু দানাশীল। ২২ যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদ পোৱাসকল পৃথিবীৰ অধিকাৰী হৈ, কিন্তু যি সকলক তেওঁ অভিশাপ দিয়ে, তেওঁলোক উচ্ছ্ব হৈ। ২৩ যিহোৱাই আমাৰ পোজৰ গতি স্থিৰ কৰে; তেওঁতে তেওঁৰ পথত সন্তোষ পায়। ২৪ তেওঁ উজ্জুতি থাই পৰিলে নিচেইকৈ পতিত নহৰ; কিয়নো যিহোৱাৰ হাতেই তেওঁক ধৰি বাধিছে। ২৫ মই যুৱক আছিলো, এতিয়া বুঢ়া হ'লো; কিন্তু মই ধাৰ্মিকক ত্যাগ কৰা, মাইহা তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলে ডিঙ্কা কৰা, এনে কেতিয়াও দেখা নাই। ২৬ ধাৰ্মিকসকল সদায় দয়ালু, আৰু তেওঁলোকে ধাৰে দিয়ে; তেওঁলোকৰ বংশই আশীৰ্বাদ পায়। ২৭ তুমি দুষ্টতাৰ পৰা আতিৰি আহাঁ আৰু ভাল কৰ্ম কৰা; তুমি চিৰকাল জীয়াই থাকিবা। ২৮ কিয়নো যিহোৱাই ন্যায় বিচাৰ ভাল পায়, তেওঁতে ভক্ষণসকলক তেওঁ পৰিভ্যাগ নকৰে; অনন্ত কাললৈকে তেওঁলোকক বৰ্কা কৰা হ'ব; কিন্তু দুষ্টবোৰৰ বংশক হলে ধৰ্মস কৰা হ'ব। ২৯ ধাৰ্মিকসকল পৃথিবীৰ অধিকাৰী হৈ; তেওঁলোক তাত সৰ্বত্তিকাললৈকে বাস কৰিব। ৩০ ধাৰ্মিকৰ মুখে জ্ঞানৰ কথা প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁলোকৰ জিভাই ন্যায় কথা প্ৰকাশ কৰে। ৩১ তেওঁলোকৰ দৈশ্বৰৰ ব্যাৰস্তা তেওঁলোকৰ হৃদয়ত আছে; তেওঁলোকৰ ভৰি পিছলি নায়ায়। ৩২ দুষ্টলোকে ধাৰ্মিক লোকলৈ থাপ পতি থাকে, তেওঁলোকৰ বধ কৰিবলৈ বিচাৰে। ৩৩ কিন্তু যিহোৱাই দুষ্টলোকৰ হাতত তেওঁলোকক এৰি নিদিব, বিচাৰত তেওঁলোকক দোষী নকৰিব। ৩৪ যিহোৱাৰ অপেক্ষাত থাকা, তেওঁতে পথত চলা; তাতে তেওঁ পথিবীৰ অধিকাৰী হৈবলৈ তোমাক উন্মত কৰিব। দুষ্টবোৰ উচ্ছ্ব হলে তুমি তাৰ দেখিবলৈ পাবা। ৩৫ মই দুষ্টলোকৰ অত্যাচাৰ বৃদ্ধি পোৱা দেখিলো, সেউজ গচ্ছ দৰে বাঢ়ি যোৱা দেখিলো। ৩৬ কিন্তু মই পুনৰ যেতিয়া ওচৰদি পাৰ হৈ গ'লো, তেওঁলোক নোহোৱা হ'ল; মই বিচাৰিলো, কিন্তু তেওঁলোকক পোৱা নগ'ল। ৩৭ সিদ্ধ লোকৰ জীৱনলৈ লক্ষ্য কৰা, সৎ লোকসকলকল নিবৰ্শণ কৰা; কিয়নো শাস্তিপ্ৰয় লোকৰ বংশৰ কল্যাণ হয়। ৩৮ কিন্তু পাপী লোক সম্পূৰ্ণকৈ ধৰ্মস হ'ব; দুষ্টলোকৰ বংশ ধৰ্মস হ'ব। ৩৯ ধাৰ্মিকসকলৰ পৰিভ্যাগ যিহোৱাৰ পৰা আছে; সংক্ৰান্ত কালত তেৱেই তেওঁলোকৰ আশ্রয়। ৪০ যিহোৱাই তেওঁলোকৰ সহায় আৰু বৰ্কা কৰে; দুষ্ট লোকসকলৰ হাতৰ পৰা তেৱেই তেওঁলোকক উদ্বাৰ কৰি পৰিভ্যাগ দিয়ে, কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁতে আশ্রয় লৈছে।

৩৭ হে যিহোৱা, তোমাৰ ক্রোধত মোক ধমকি নিদিবা; তোমাৰ প্ৰচণ্ড কোপ ত্যাগ কৰাৰোক দেখি হিসন নকৰিবা। ১ কিয়নো তেওঁলোক ঘাঁৰ্হ দৰে কুকাৰ্য্য কৰাৰোক দেখি হিসন নকৰিব। ২ যিহোৱাত ভাৰসাৰ বাখা আৰু সুকৰ্ম কৰা; দেশত বাস কৰা আৰু নিৰাপদে থাকা। ৩ যিহোৱাত আনন্দ কৰা; তাতে তেওঁ তোমাৰ মনৰ বাঞ্ছা পূৰ্ণ কৰিব। ৪ তোমাৰ পথ যিহোৱাত সমৰ্পণ কৰা; তেওঁত ভাৰসাৰ বাখা; তাতে তেৱেই সকলো কৰিব। ৫ তোমাৰ পথ যিহোৱাত সমৰ্পণ কৰা; তেওঁত ভাৰসাৰ বাখা; তাতে তেৱেই সকলো কৰিব। ৬ তেৱেই তোমাৰ সততা দীপ্তিৰ দৰে উজ্জল কৰি তুলিব; তোমাৰ ন্যায় কাৰ্য দুপৰীয়াৰ ব'ন্দৰ নিচিনাকৈ প্ৰকাশ কৰিব। ৭ যিহোৱাত আগত শান্ত হোৱা; বৈৰেৰে তেওঁলোক অপেক্ষা কৰা। যি মানুহে নিজৰ দুষ্ট পৰিকল্পনাবে কৃতকাৰ্য্য হৈলৈ কৰ্ম কৰে, তাত তুমি অসন্তোষ নহ'বা; ৮ ক্ষেত্ৰ এৰা, কোপ ত্যাগ কৰা; বেজাৰ নকৰিবা, কেৱল হানিবে হয়। ৯ কিন্তু দুষ্টবোৰ উচ্ছ্ব হৈ, কিন্তু যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰা লোকেৰ হলে দেশ অধিকাৰ কৰিব। ১০ কিন্তু অলপতে দুষ্টলোকক শেষ হৈ যাব; তুমি যতেুৰে বিচাৰিলৈ তেওঁলোকৰ স্থাইত তেওঁলোকক পোৱা নাগ'ল। ১১ সিদ্ধ লোকৰ জীৱনলৈ লক্ষ্য কৰা, সৎ লোকসকলকল নিবৰ্শণ কৰা; কিয়নো শাস্তিপ্ৰয় লোকৰ বংশৰ কল্যাণ হয়। ১২ কিন্তু পাপী লোক সম্পূৰ্ণকৈ ধৰ্মস হ'ব; দুষ্টলোকৰ বংশ ধৰ্মস হ'ব। ১৩ ধাৰ্মিকসকলৰ পৰিভ্যাগ যিহোৱাৰ পৰা আছে; সংক্ৰান্ত কালত তেৱেই তেওঁলোকৰ আশ্রয়। ১৪ যিহোৱাৰ পথ যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰা লোকেৰ হলে দেশ অধিকাৰ কৰিব; প্ৰচুৰ আশীৰ্বাদ পাই তেওঁলোক আনন্দিত হৈ। ১৫ কিন্তু তেওঁলোকক তৰোৱাল তেওঁলোকৰ নিজৰ বুকুলতে সোমাব, আৰু তেওঁলোকৰ ধনু ভঙ্গ হৈ। ১৬ দুষ্টলোকৰ প্ৰচুৰ ধনৰাশিতকৈয়ো, ধাৰ্মিকৰ অলপ সম্পত্তিয়েই ভাল। ১৭ কিয়নো দুষ্টবোৰৰ বাছ ভঙ্গ হৈ; কিন্তু যিহোৱাই ধাৰ্মিকসকলক ধৰি বাধিব। ১৮ সিদ্ধ লোকৰ সকলো দিন যিহোৱাই জানে, আৰু তেওঁলোকৰ আধিপত্য

মানুহের নিচিনা হলো। ১৪ যি মানুহে নৃশনে, যার মুখত কোনো উত্তর নাই, মই এনে মানুহের নিচিনাই হলো। ১৫ হে যিহোৱা, মই তোমালৈহে অপেক্ষা করি আছোঁ; হে মোৰ দৈশ্বৰ যিহোৱা, তুমিয়েই উত্তৰ দিবা। ১৬ মই প্রার্থনা করি কঙ্গ, “যেতিয়া মোৰ ভৰি পিছলি যায়, মোৰ বিবুদ্ধে যিসকলে অহংকাৰ কৰে, তুমি তেওঁলোক মোৰ ওপৰত আনন্দ কৰিবলৈ নিদিবা।” ১৭ মইতো প্ৰায় পৰিয়েই গ’লো; মোৰ ক্ৰেষ্ণ সদায় মোৰ লাগতে আছে। ১৮ মোৰ অপৰাধ মই স্থীকাৰ কৰিছোঁ; মোৰ পাপৰ কাৰণে মই দুঃখিত হৈছোঁ। ১৯ যিসকল অকাৰণতে মোৰ শক্ৰ হৈছে, তেওঁলোক শক্তিশালী। যিসকলে অকাৰণে মোক ঘৃণা কৰে, তেওঁলোক অনেক। ২০ মোৰ উপকাৰৰ সলনি তেওঁলোকে মোলৈ অপকাৰহে কৰে; যদিও মই সৎকৰ্ম কৰোঁ, তেওঁলোক মোৰ বিবোধী। ২১ হে যিহোৱা, মোক ত্যাগ নকৰিবা। হে মোৰ দৈশ্বৰ, মোৰ ওচৰ পৰা তুমি আত্মত নাথাকিবা। ২২ হে মোৰ যিহোৱা, মোৰ পৰিত্রাণকৰ্তা; মোক সহায় কৰিবলৈ তুমি শীঘ্ৰে আহাঁ।

৩৯ মই কৈছিলোঁ, “মই মোৰ পথত সারধানে চলিম; যাতে মোৰ জিভাৰে মই পাপ নকৰোঁ; যেতিয়ালৈকে দুষ্টতা মোৰ আগত থাকে, তেওঁয়ালৈকে মোৰ মুখত সোপা দি ৰাখিম।” ২ মই মুখ বন্ধ কৰি মনে মনে আছিলোঁ; যি ভাল, তাকো নকলো। তাতে মোৰ মনৰ বেজাৰ অধিকতৰ বৃক্ষি পালে। ৩ মই মোৰ অস্তৰ্জালাত দহিছোঁ। মই যেতিয়া মনে এইবোৰ কথা ভাৰি আছিলোঁ, তেওঁয়া অস্তৰত যেন জুই জ্বলিবলৈ ধৰিছিল; তাৰ পাছত মই মোৰ জিভাৰে কথা কলোঁ, ৪ “হে যিহোৱা, মোৰ জীৱনৰ শেষ গতি মোক জনোৱা; মোৰ আয়ুস কিমান দিলৈলেকে আছে, তাক মোক জানিবলৈ দিয়া; মোৰ জীৱন যে কেনে অলপদিনীয়া, তাক মোক জ্ঞাত কৰা। ৫ চোৱা, তুমি মোৰ দিনবোৰ এবেগতীয়া কৰিলা; তোমাৰ দৃষ্টিত মোৰ জীৱনকাল একো নোহোৱাৰ নিচিনা; বাস্তৱিক, সকলো মানুহ এক নিশ্চাস মাথানে। (চলা) ৬ বাস্তৱিক প্ৰতিজন মানুহে ছাঁঁৰুৰে অহা যোৱা কৰে; তেওঁলোকে অনৰ্থক বুঝে কেৱল হৃবামুৰা কৰে; তেওঁলোকে ধন দমাই থঘ, কিন্তু কেনে তাক ডোগ কৰিব, তাক নাজানে। ৭ “হে প্ৰভু, তেনহলে মই কিছলৈ অপেক্ষা কৰিম? মোৰ আশা তোমাৰ ওপৰতে। ৮ মোৰ সকলো অপৰাধৰ পৰা তুমি মোক উদ্বাৰ কৰা; বিবেকহীন লোকৰ ওচৰত তুমি মোক ঘৃণাৰ পাত্ৰ নকৰিবা। ৯ মই মনে মনে আছোঁ; মুখ নেমলিম; কিয়নো তুমিয়েই এই সকলো কষ্ট হ'বলৈ দিছা। ১০ মোৰ ওপৰৰ পৰা তোমাৰ শাস্তি তুমি দূৰ কৰা; তোমাৰ হাতৰ আঘাতত মই প্ৰায় শেষ হৈ গৈছোঁ। ১১ তুমি যেতিয়া অপৰাধৰ কাৰণে মানুহক ধৰ্মকি দি শাসন কৰা, তেওঁয়া পোকে নষ্ট কৰাৰ দৰে তুমি তেওঁলোকৰ সৌন্দৰ্য নষ্ট কৰি দিয়া। বাস্তৱিক সকলো মানুহ এক নিশ্চাস মাথান। (চলা) ১২ হে যিহোৱা, মোৰ প্রার্থনা শুনা, আৰু মোৰ কাতৰোভিতীল কাণ পাতা; মোৰ চৰুলো দেখি নিৰবেৰ নাথাকিবা! মোৰ সকলো পূৰ্বশুয়ুসকলৰ নিচিনাকৈ মই তোমাৰ সন্মুখত পৰদেশত বাস কৰা বিদেশীৰ দৰে আছোঁ। ১৩ মোৰ ওপৰৰ পৰা তোমাৰ কঠোৰ দৃষ্টি আঁতৰাই নিয়া, যাতে মই যোৱাৰ আগেয়ে অৰ্থাৎ মৃত্যুৰ আগেয়ে, পুনৰ হাঁহিব পাৰোঁ।”

৪০ মই ধৈৰ্যৰে যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰিছিলোঁ; তাতে তেওঁ মোলৈ কাণ পাতি মোৰ কাতৰোভিতীল শুনিলো। ২ তেওঁ মোক বিনাশৰ গাতৰ পৰা তুলি আনিলো, পশ্চিল জলাশয়ৰ পৰা তুলিলো। শিলৰ ওপৰত মোৰ ভৰি বাখিলো আৰু মোৰ গতি হিঁৰ কৰিলো। ৩ তেওঁ মোৰ মুখত এটি নতুন গীত দিলো, আমাৰ দৈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গীত দিলো; অনেক লোকে তাকে দেখি তয় খাৰ আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাত ভাৰসা কৰিব। ৪ ধন্য সেই লোক, যি লোকে যিহোৱাৰ ওপৰত ভাৰসা কৰে; যিজনে অহংকাৰীবোৰ ফালে নুঘৰে, নইবাৰি মিছা দেৱতাবোৰেৰ পাছত চলি অপয়ে যোৱাসকলৰ দিশে নুঘৰে। ৫ হে মোৰ দৈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি তোমাৰ অনেক আচাৰিত কাৰ্য কৰিছা, আমাক লৈ তোমাৰ পৰিকল্পনা অনেক, তোমাৰ লগত কাকো তুলনা কৰিব নোৱাৰিব, মই যদি সেইবোৰ ঘোষণা আৰু বৰ্ণনা কৰোঁ, গণনা কৰিব নোৱাৰকৈ অলেখ হ'ব। ৬ তুমি

বলিদান আৰু নৈবেদ্যত সন্তোষ নোপোৱা; তুমি মোক শুনিবলৈ শ্ৰাবণ শক্তি দিলা; হোম-বলি আৰু পাপার্থক বলি তুমি বিচাৰা নাই। ৭ তেতিয়া মই কলো, “এইয়া মই আহিছোঁ; পুষ্টক খনত মই আহাৰ বিষয়ে লিখা আছে। ৮ হে মোৰ দৈশ্বৰ, তোমাৰ ইচ্ছাত চলালৈই মোৰ আনন্দ; তোমাৰ সকলো ব্যৱস্থা মোৰ অস্তৰত আছে।” ৯ মই মহা-সমাজত তোমাৰ মুজিৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰোঁ; হে যিহোৱা, চোৱা, তুমিয়েই জানা মই যে ওঁ বন্ধ কৰি বৰ্খা নাই। ১০ তোমাৰ উদ্বাৰৰ সহায়ৰ কথা মই মোৰ হদন্তয়ত লুকুৱাই বৰ্খা নাই; তোমাৰ বিশ্বস্ততা আৰু পৰিত্রাণৰ কথা মই প্ৰচাৰ কৰিলোঁ; তোমাৰ দয়া আৰু সত্যতা মই মহাসমাজৰ পৰা গুপ্তে বৰ্খা নাই। ১১ হে যিহোৱা, তুমি মোৰ পৰা তোমাৰ দয়া ধৰি নাৰাখিবা; তোমাৰ প্ৰেম আৰু বিশ্বস্ততাই মোক সদায় বৰ্ক্ষা কৰক। ১২ কিয়নো অসংখ্য বিপদে মোক বৰি ধৰিছে; মোৰ অপৰাধবোৰে মোক খেদি অতিৰিক্তে ধৰিছে; মই অপৰাধবোৰ দেখা নোপোৱা হ'লো; সেইবোৰ মোৰ মূৰৰ চুলিতকেয়ো অধিক হ'ল; মোৰ সাহস নোহোৱা হৈছে। ১৩ হে যিহোৱা, মোক উদ্বাৰ কৰিবলৈ ইচ্ছুক হোৱা; হে যিহোৱা, মোক সহায় কৰিবলৈ খৰ কৰা। ১৪ যিসকলে মোৰ প্ৰাণ বিনাশ কৰিবলৈ বিচাৰে, তেওঁলোক লজ্জিত আৰু অপমানিত হওঁক; যিসকলে মোৰ সৰ্বনাশ কামনা কৰে, তেওঁলোকে অপমান পাই স্থূল যাওঁক। ১৫ যিসকলে মোক দেখি কয়, “ভাল হৈছে, ভাল হৈছে,” তেওঁলোকে নিজে লাজ পাই হতভম্ব হওঁক। ১৬ কিন্তু তোমাক বিচাৰসকলে তোমাতোই আনন্দিত আৰু উল্লাসিত হওঁক; তোমাৰ পৰিত্রাণ ভালপোৱাসকলে সকলো সময়তে কঠক কথা, “যিহোৱা মহান।” ১৭ কিন্তু মই হলে দুখী আৰু দৰিদ্ৰ; তথাপি মোৰ বাবে যিহোৱাই চিষ্টা কৰে, হে মোৰ দৈশ্বৰ, তুমি পলম নকৰিবা; তুমিয়েইতো মোৰ সহায়, আৰু উদ্বাৰকৰ্তা।

৪১ ধন্য সেই লোক, যি লোকে দুখী-দৰিদ্ৰলৈ চিষ্টা কৰে; যিহোৱাই তেওঁলোকক বৰ্ক্ষা কৰি জীয়াই বাখে; তেওঁলোক দেশত সুৰী হ'ব; তুমি তেওঁলোকক শক্ৰবোৰ ইচ্ছাত সমৰ্পণ নকৰিবা। ৩ তেওঁলোক অসুস্থ হৈ শ্যঘ্যাত পৰি থাকিলে, যিহোৱাই তেওঁলোকক সহায় কৰে; নবীয়া অবস্থাত তুমি তেওঁলোকক সকলো বোগ সুস্থ কৰা। ৪ মই কলো, “হে যিহোৱা, মোক কৃপা কৰা, মোক সুস্থ কৰা, কিয়নো মই তোমাৰ বিবুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ।” ৫ মোৰ শক্ৰবোৰে মোৰ বিবুদ্ধে হিংসা কৰি কয়, “সি কেতিয়া মৰিব? কেতিয়া তাৰ নাম লুণ্ঠ হৰ?” ৬ তেওঁলোকক কোনোৱে মোক চাবলৈ আছিলে, অনৰ্থক কথাবোৰ কয়; তেওঁলোকক সহদৰ দুষ্টাতে ভৰি থাকে আৰু বাহিলৈলৈ গৈ তাক কৈ ফুৰে। ৭ মোক ঘৃণা কৰা, কিয়নো মই তোমাৰ বিবুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ।” ৮ মোৰ শক্ৰবোৰে মোৰ বিবুদ্ধে হিংসা কৰি কয়, “সি কেতিয়া মৰিব? কেতিয়া তাৰ নাম লুণ্ঠ হৰ?” ৯ তেওঁলোক পৰি আছোঁ, তাৰ পৰা পুনৰাবাৰ নুঠিম।” ১০ মোৰ যি অস্তৰঙ্গ মিৰি, যিজলক মই বিশ্বাস কৰিছিলোঁ আৰু যিজনে মোৰ লগত আহাৰ কৰিছিল, মোৰ সেই বন্ধুৱেও মোৰ বিবুদ্ধে ভৰি দাঙিলৈ। ১১ তুমি যে যিহোৱা মই ধৈৰ্য পৰি আছোঁ, তাৰ পৰা পুনৰাবাৰ নুঠিম।” ১২ তেওঁলোক পৰি আছোঁ, তাৰ পৰা পুনৰাবাৰ নুঘৰে। ১৩ তুমি মোৰ সততাৰ কাৰণে মোক তোমাৰ সন্মুখত পৰদেশত বাস কৰা বিদেশীৰ দৰে আছোঁ। ১৪ তুমি মোৰ পৰত পৰা তোমাৰ কঠোৰ দৃষ্টি আঁতৰাই নিয়া, যাতে মই যোৱাৰ আগেয়ে অৰ্থাৎ মৃত্যুৰ আগেয়ে, পুনৰ হাঁহিব পাৰোঁ।”

৪২ হৰিয়ায়ে যেনেকৈ জুলিলৈ অতি হৰিয়াহ কৰে, তেনেকৈ হে দৈশ্বৰ, মোৰ প্ৰাণ তোমাৰ বাবে আকুল হৈছে। ২ দৈশ্বৰৰ কাৰণে, জীৱনত দৈশ্বৰৰ কাৰণে মোৰ আগ তুফাতুৰ হৈছে; মই কেতিয়া আহি দৈশ্বৰৰ সাক্ষাতে উপগ্ৰহিত হ'ম? ৩ মোৰ চৰুলো দিনে-ৰাতিয়ে মোৰ আহাৰ হ'ল, কিয়নো লোকসকলে ওৰে দিনটো মোক কয়, “তোমাৰ দৈশ্বৰ ক'ত আছে?” ৪ কান্দোনত যেতিয়া মোৰ অস্তৰাভাৰ ভাগি পৰে, তেতিয়া এইবোৰ কথা মই সেৰৱণ কৰোঁ পৰ্ব পালন কৰা লোক সমৃহক লৈ মই কেনেকৈ আনন্দ-ধৰণি আৰু ধন্যবাদেৰে দৈশ্বৰ গৃহলৈ গৈছিলোঁ। ৫ হে মোৰ মন, তুমি কিয়

নিরাশ হৈছা? কিয় মোৰ অন্তৰত ব্যাকুল হৈছা? দৈশ্বৰত ভাৰসা কৰা; কাৰণ মই পুনৰায় তেওঁৰ স্তুতি কৰিম। তেৱেই মোৰ সহায়, মোৰ দৈশ্বৰ দোষৰ পৰা, হৰ্মোজ গিৰি-শ্ৰেণী আৰু মিচিয়ৰ পৰ্বতৰ পৰা তোমাৰ কথা ভৱিছোঁ। ৭ তোমাৰ জলপ্ৰাপ্তিৰ শব্দত জল সমূহে জল সমৃহক মাতিছ; তোমাৰ সকলো টো আৰু তৰঙ্গবোৰ মোৰ ওপৰেই বৈ গৈছে। ৮ যিহোৱাই দিনত তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেমক মোৰ ওপৰত আদেশ কৰে আৰু বাতি তেওঁৰ গীত মোৰ সঙ্গী হয়; মোৰ জীৱনদাতা দৈশ্বৰলৈ মোৰ প্ৰাৰ্থনা। ৯ মই মোৰ শিলা দৈশ্বৰক কম, “কিয় তুমি মোক পাহাৰিলা? মই কিয় শক্ৰৰ উপদুৰৰ কাৰণে বিষম মনেৰে ফুৰিছোঁ?” ১০ মোৰ শক্ৰবোৰে যেতিয়া মোক ঠাণ্ডা কৰি কৈ থাকে যে “তোমাৰ দৈশ্বৰ ক'ত আছে” তেতিয়া মোৰ এনে হয় যেন মোৰ শৰীৰৰ অস্তিবোৰ গুড়া হৈগৈছে। ১১ হে মোৰ প্ৰাণ, তুমি কিয় নিৰাশ হৈছা? কিয় মোৰ অন্তৰত ব্যাকুল হৈছা? দৈশ্বৰত ভাৰসা কৰা; কাৰণ মই পুনৰায় তেওঁৰ স্তুতি কৰিম। তেওঁ মোৰ সহায়, আৰু মোৰ দৈশ্বৰ।

৪৩ হে দৈশ্বৰ, মোৰ বিচাৰ কৰা; দৈশ্বৰ তয়হীন জাতিৰ বিৰুদ্ধে মোৰ পক্ষে কথা কোৱা; ছল আৰু অন্যায়কাৰী মানুহৰ পৰা মোক বক্ষা কৰা। ২ কিয়নো তুমিয়েই মোৰ দৈশ্বৰ, মোৰ দৰ্গ; তুমি মোক কিয় ত্যাগ কৰিলা? মই কিয় শক্ৰৰ উপদুৰৰ কাৰণে বিষম মনেৰে ফুৰিছোঁ? ৩ তোমাৰ দীনিষ্টি আৰু সত্যতাক পঠাই দিয়া; সেইবোৰেই মোৰ পথদৰ্শক হওঁক; সেইবোৰেই মোক তোমাৰ সেই পৰিত্ব পৰ্বতৰেলৈ আৰু তোমাৰ আবাসলৈ লৈ যাওঁক। ৪ তাতে মই দৈশ্বৰৰ ঘজ্জ-বেণীৰ ওচৰলৈ যাম, মোৰ পৰম আনন্দৰ দৈশ্বৰৰ ওচৰলৈ যাম; হে দৈশ্বৰ, হে মোৰ দৈশ্বৰ, মই বীগাণৰে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম। ৫ হে মোৰ মন, তুমি কিয় নিৰাশ হৈছা? কিয় মোৰ অন্তৰত ব্যাকুল হৈছা? দৈশ্বৰত ভাৰসা কৰা; কাৰণ মই পুনৰায় তেওঁৰ স্তুতি কৰিম। তেৱেই মোৰ সহায়, মোৰ দৈশ্বৰ।

৪৪ হে দৈশ্বৰ, আমি আমাৰ নিজৰ কাগেৰে শুনিলোঁ; পূৰ্বকালত আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ দিনত তুমি যি যি কাৰ্য কৰিছিলা; সেই সইষ্টতে তুমি কৰিবলৈ আমাক তেওঁলোকে কলে। ২ তুমি তোমাৰ নিজৰ হাতেৰেই আন জাতিবোৰক দেলি দিছিলা; সেই ঠাইত তুমি আমাৰ লোকসকলক স্থাপন কৰিলা। তুমি সেই সকলো লোকক নাশ কৰিলা, কিন্তু আমাৰ লোকসকলক তুমি মুক্ত কৰি বিস্তৰিত কৰিলা। ৩ তেওঁলোকে নিজৰ তৰোৱালৰ দ্বাৰাই সেই দেশ অধিকাৰ কৰা নাছিল, নিজৰ বাহুৰ শক্তিত জয় লাভ কৰা নাছিল; কিন্তু তোমাৰ সেোঁ হাত, তোমাৰ বাহু, আৰু তোমাৰ মুখৰ দীংপিয়েহে তাক কৰিছিল; কিয়নো আমাৰ লোকসকলৰ ওপৰত তোমাৰ অনুগ্ৰহ আছিল। ৪ তুমিয়েই মোৰ বজা, তুমিয়েই মোৰ দৈশ্বৰ; যাকোবৰ জয়ৰ বাবে তুমিয়েই আজ্ঞা কৰা। ৫ আমাৰ শক্ৰবোৰক আমি তোমাৰ দ্বাৰাই তেললৈ ঢেলি পঢ়াম; আমাৰ বিপক্ষে উত্তোসকলক আমি তোমাৰ নামত ভাৰি তলত গছকিম। ৬ মই নিজৰ ধনুৰ ওপৰত ভাৰসা নকৰোঁ, মোৰ তৰোৱালে মোক বক্ষা কৰিব নোৱাৰে। ৭ কিন্তু তুমিয়েই শক্ৰবোৰৰ পৰা আমাক বক্ষা কৰিলা, আৰু আমাক ঘণ্যা কৰা সকলৰ তুমি লাজত পেলালো। ৮ দৈশ্বৰৰ নামতে আমি সকলো সময়তে গৰ্ব কৰি আহিছোঁ; চিৰকাল আমি তোমাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰি থাকিম। (চেলা) ৯ কিন্তু তুমি এতিয়া আমাক তাগী কৰিলা, আমাক অপমানিত কৰিলা; আমাৰ সৈন্য সমূহৰ লগত তুমি যাত্রা নকৰা। ১০ শক্ৰৰ সমুখৰ পৰা তুমি আমাক পাছ ছঁহুকি আহিবলৈ বাধা কৰিলা; আমাক শক্ৰবোৰে আমাক লুট কৰিছে। ১১ তুমি আমাক কাটিবলৈ নিয়া মেৰ-ছাগৰ দৰে কৰিলা; জাতিবোৰে মাজত আমাক সিঁচৰিত কৰিলা। ১২ তুমি তোমাৰ লোক সমূহক, বিনামূলোই বেচিলা, তেওঁলোকৰ বিনিয়মত তুমি অধিক ধন নিয়িকাৰিলা। ১৩ ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ আগত তুমি আমাক মিন্দৰ বিষয় কৰিছ; চাবিওফালৰ লোক সকলৰ ওচৰত আমাক বিন্দুপ আৰু তুচ্ছজ্ঞানৰ পাত্ৰ কৰিছা। ১৪ অন্যান্য জাতিবোৰে মাজত তুমি আমাক দৃষ্টান্ত কৰিছ; লোক সকলৰ মাজত আমাক হাঁহিয়াতৰ পাত্ৰ কৰিছা। ১৫ ওবে দিনটো মোৰ অপমান মোৰ আগতে আছে, আৰু মোৰ মুখৰ লাজে মোক ঢাকিছে; ১৬ মোক নিন্দা আৰু তুচ্ছ জ্ঞান কৰাসকলৰ কথাৰ কাৰণে, শক্ৰ আৰু প্ৰতিহিস্সাকাৰী

সকলৰ কাৰণে, ১৭ আমালৈ এই সকলো ঘটিল; তথাপি আমি তোমাক পাহৰা নাই, অথবা তোমাৰ ব্যাস্থাৰ বিষয়ে বিশ্বাস-ঘাতকতা কৰা নাই। ১৮ তোমাৰ পৰা আমাৰ মন ঘৰা নাই; তোমাৰ পথৰ পৰাও আমাৰ ভৱি আঁতৰি যোৱা নাই। ১৯ তথাপি ও তুমি আমাক শিয়ালবোৰৰ ঠাইত গুড়ি কৰিলা, মৃচ্ছায়াৰে আমাক ঢাকি ধৰিলা। ২০ আমাৰ দৈশ্বৰক যদি আমি পাহিলো, নাইবা আমাৰ হাত যদি আন কোনো দেৱতাৰ ফালে আগবঢ়াইছো, ২১ তেওঁ দৈশ্বৰে জানো তক নজানিব? কিয়নো তেওঁ মনৰ গোপনীয় সকলো কথাই জানে। ২২ কিন্তু তথাপি তোমাৰ কাৰণেই আমি পোটেই দিনটো হত হৈছো; আমি বধ কৰিব লৰীয়া মেৰ-ছাগৰ নিচিনা গণিত হৈছো। ২৩ হে যিহোৱা, সাৰ পোৱা, তুমি কিয় টোপনিয়াই আছা? জাগি উঠ্য, চিৰকাললৈকে আমাক ত্যাগ নকৰিবা! ২৪ তুমি কিয় তোমাৰ মুখ ঢাকি বাখিছা? আমাৰ ক্ৰেশ আৰু উপদুৰৰ কিয় পাহিবিছা? ২৫ আমাৰ প্ৰাণ ধূলিলৈকে নামি হৈছে, আমাৰ শৰীৰৰ মাচিত লাগি গৈছে। ২৬ উঠি আহা, আমাক সহায় কৰা; তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম অনুসৰে তুমি আমাক মুক্ত কৰা।

৪৫ মোৰ হৃদয়ৰ ভাল সুন্দৰ ভাৰধাৰাৰে ভৱি পৰিষে; বজাৰ উদ্দেশ্যে মই কৰিবা বচিছো; মোৰ জিভা লেখকৰ কলমৰ দৰে হৈ উঠিছে। ২ মানুহৰ সত্ত্বান সকলতাকে তুমি পৰম সুন্দৰ, তোমাৰ ঠঁঠোৰি অনুগ্ৰহেৰে পৰিপূৰ্ণ; দৈশ্বৰে চিৰকাললৈকে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিলো। ৩ হে বীৰ, তোমাৰ তৰোৱাল কঁকালত বাক্ষি লোৱা; গৌৰৰ আৰু মহিমাৰ সাজত তুমি বিভূষিত হোৱা। ৪ ধাৰ্মিকতাযুক্ত সত্য আৰু নৰ্তাৰ পক্ষে তুমি নিজৰ গোৰবত বিজয়ীৰ দৰে যাত্রা কৰা; তোমাৰ সেোঁ হাতে তোমাক ভয় জ্যোৱা কাৰ্য শিকাঁওক। ৫ তোমাৰ ধনুৰ কাঁক্কোৰে চোকা; বজাৰ শক্ৰবোৰৰ বুকুল সেই কাঁক্কোৰে বাক্ষি যায়; জাতিবোৰ তোমাৰ ভৱিব তলত পৰি যায়; ৬ দৈশ্বৰে তোমাক দিয়া সিংহাসন চিৰস্থায়ী, অনন্ত কাললৈকে থাকে; তোমাৰ বাজকীয়া বাজদণ্ড ন্যায়শাসনৰ দণ্ড। ৭ তুমি ধাৰ্মিকতাক ভাল পোৱা আৰু দুষ্টাক ঘৃণা কৰা; সেইবাবে দৈশ্বৰে, তোমাৰ দৈশ্বৰে, তোমাৰ সংগীসকলতাকে অধিক বেঁচি আনন্দৰ তলেৰে তোমাক অভিষেক কৰিলো। ৮ গঢ়াৰস, অগ্ৰু আৰু দা঳চিনিৰ সকলো গন্ধত তোমাৰ বন্দৰ সুগন্ধ হৈছে। হাতী-দাঁতেৰে নিৰ্মাণ কৰা আট্টালিকাৰ পৰা তাৰ্যাযুক্ত বাদায়স্তৰ বাদায়ই তোমাক আনন্দ দিয়ে। ৯ তোমাৰ সম্মানীত মহিলাসকলৰ মাজত বাজকন্যাও আছে; তোমাৰ সেোঁহাতে সোণ আৰু ওফীৰে বিভূষিতাৰী বাণী থিয় হৈ আছে। ১০ হে কন্য, মন দি কাগ পাতি শুনা; তোমাৰ লোকসকলক তুমি পাহি যোৱা; তোমাৰ পিতৃ গুৰুৰ কথা পাহি যোৱা। ১১ তেতিয়াহে বজাই তোমাৰ সৌন্দৰ্যত ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিব; কিয়নো তেৱেই তোমাৰ প্ৰত্ৰ; তেওঁ আগত প্ৰণাম কৰা। ১২ তুৰ নগৰৰ লোকসকলকে তোমাৰ অনুগ্ৰহ বিচাৰি উপহাৰেৰে সৈতে উপস্থিত হব; ধনীসকলেও সকলো সম্পদেৰে সৈতে তোমাৰ অনুগ্ৰহ বিচাৰিব। ১৩ বাজপ্রাসাদত বাজকন্যাক সজ্জিত কৰা হ'ব; তেওঁ বৰ্ষে বন্দোগী সোণৰ সূতাৰে বোৱা হৈছে। ১৪ নানা বৰষ্ণায়া ফুলাম বক্ষেৰে বিভূষিত কৰি তেওঁক বজাৰ আগলৈ নিয়া হব; তাইৰ পাছত তাইৰ অবিবাহিতা সংগীসকলেও অনুসৰণ কৰিব। ১৫ আনন্দ আৰু উল্লাসেৰে তেওঁলোক লৈ আনা হ'ব; তেওঁলোক বজাৰ বাজপ্রাসাদত আহি সোমাব। ১৬ তোমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ঠাই তোমাৰ পুত্ৰসকলে লৈব; লোকসকলৰ মাজত তুমি তেওঁলোক গোটেই পথিকীত বাজকুমাৰ কৰিবা। ১৭ মই তোমাৰ নাম পুৰুষানুকূলে সেোৱণ কৰিব; সেইকাৰণে লোকসকলে চিৰকাললৈকে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিব।

৪৬ দৈশ্বৰ আমাৰ আশ্রয় আৰু বল, সক্ষত সময়ত বিচাৰা মাত্ৰে পাৰ পৰা দৈশ্বৰ। ২ এই বাবেই মই ভয় নকৰিম - যদিও পৃথিবীৰ পৰিবৰ্তন হয়, পৰ্বতৰোৰ কঁপি উঠি সাগৰৰ বৰুৱা পৰে, ও যদিও জল সমূহে তজ্জন্ম-গজ্জন্ম কৰে আৰু ফেনে-ফুটকাৰে ভৱি পৰে, যদিও পৰ্বতৰোৰ আলোড়ন কৰি কঁপি উঠ। (চেলা) ৩ এখন নদী আছে; তাৰ সুতিৰোৰে দৈশ্বৰৰ নগৰৰ আপমান কৰিব তোলে, আনন্দময় কৰি তোলে সৰ্বোপৰি জনা থকা সেই পৰিত্ব থান। ৪ দৈশ্বৰ সেই নগৰৰ মাজত থাকে; সেয়ে তাই বিচলিত নহ'ব। অতি পুৰাতেই দৈশ্বৰে তাইক সহায় কৰিব। ৬

জাতিবোরে হৈচে কৰিছে; আবু বাজ্যবোৰ উচ্চম হৈছে; তেওঁ গৰ্জন কৰি উঠিছে আবু পৃথিবীৰ দ্বীপুত্ৰ হল। ৭ বাহিনীসকলৰ সৰ্বশক্তিমান যিহোৱা আমাৰ সঙ্গত আছে; যাকোবৰ টিশুৰ আমাৰ আশ্রয়স্থান। (চেলা) ৮ আহা, যিহোৱাৰ কাৰ্য-কলাপ চোৱা, তেওঁ পৃথিবীত ধৰ্স আনিছে। ৯ তেওঁ পৃথিবীৰ সকলো যুদ্ধ বদ্ধ কৰে, তেওঁ ধৰ্ন ভাঙে, বৰছা ডেখৰ ডেখৰ কৰে, বৰ্থৰোৰ জুইত পোৰে। ১০ যিহোৱাই কৈছে, “তোমালোক ক্ষান্ত হোৱা, মই হৈ টিশুৰ, ইয়াকে জানা! সকলো জাতিয়ে মোকেই গৌৰোৱাইত কৰিব, পৃথিবীয়ে মোকেই গৌৰোৱাইত কৰিব।” ১১ বাহিনীসকলৰ সৰ্বশক্তিমান যিহোৱা আমাৰ সঙ্গত আছে; যাকোবৰ টিশুৰ আমাৰ আশ্রয়স্থান। (চেলা)

৪৭ হে সমুদ্রয় জাতি, তোমালোকে হাত তলি দিয়া; আনন্দেৰে দৈশ্ব্যৰ উদ্দেশ্যে জয়ধৰণি কৰা। ২ সৰ্বোপৰি যিহোৱা বিস্যাজনক; সমগ্ৰ পৃথিবীৰ ওপৰত তেৱেই মহান বজা। ৩ তেওঁ লোক সমূহক আমাৰ অধীন কৰিলে, জাতিবোৰক আমাৰ ভৱিৰ তল কৰিলে। ৪ তেৱেই আমাৰ অধিপত্য মনেন্নাতি কৰিলে; সেই অধিপত্য তেওঁৰ প্ৰেমৰ পত্ৰ যাকোবৰ গৌৰোৰৰ বিষয়। (চেলা) ৫ টিশুৰে জ্যো-ধৰণিৰ মাজেৰে উৰ্দ্ধগমন কৰিলে, যিহোৱাই শিঙা-ধৰণিৰ মাজেৰে উৰ্দ্ধগমন কৰিলে। ৬ তোমালোকে টিশুৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰা, প্ৰশংসাৰ গান কৰা; তোমালোকে আমাৰ বজাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰা, প্ৰশংসাৰ গান কৰা। ৭ কিয়নো টিশুৰ গোটাই পৃথিবীৰ বজা; তোমালোকে তেওঁৰ উদ্দেশ্যে এক বিশেষ উপলক্ষীৰে প্ৰশংসাৰ গান কৰা। ৮ সকলো জাতিবোৰ ওপৰত টিশুৰেৰ বাজতু কৰে; তেওঁৰ পৰিত্ব সিংহাসনত তেওঁ বহি থাকে। ৯ জাতি সমূহৰ বাজপুদ্রসকল গোটা খাইছে; অৱাহামৰ দৈশ্ব্যৰ লোকৰ দৰেই গোটা খাইছে; কিয়নো পৃথিবীৰ ঢালবোৰ টিশুৰৰ; তেৱেই সবাতকৈ মহান।

৪৮ আমাৰ দৈশ্ব্যৰ নগৰত, তেওঁৰ পৰিত্ব পৰ্বতত, যিহোৱা মহান আবু অতীব প্ৰশংসাৰ মোগা, ২ উত্তৰপ্রাতত হিত সেই চিয়োন পৰ্বতত; ওখ ঢিলাৰ ওপৰত মহান বজাৰ সেই নগৰ দেখিবলৈ সুদৰ্দৰ, গোটেই পৃথিবীকৈ আনন্দ দিয়ে। ৩ টিশুৰে সেই চহৰৰ আটালিকাৰোৰ মাজত নিজক দুৰ্গ স্বৰূপে প্ৰকাশ কৰিছে। ৪ বজাসকলে একগোটা হল আবু একেলেৰ আগুৱাই গল। ৫ তেওঁলোকে সেই নগৰ দেখি আতংকিত হল; তেওঁলোক বিহুল হৈ পলাই গল। ৬ সেই ঠাইত ভয়তে তেওঁলোকৰ কঁপনি উঠাইলি, প্ৰসৱকাৰণী মহিলাৰ দৰে যন্ত্ৰা হৈলি। ৭ যেনেকৈ পূৰ্ব দিশৰ বতাহে তীচৰ জাহাজবোৰ ভাণ্ডি পেলায়, তেনেকৈ তেওঁলোকক ভাণ্ডিলে। ৮ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ নগৰত, আমাৰ দৈশ্ব্যৰ নগৰত, আমি যি শুনিছিলোঁ, তাকে দেখিলোঁ; দেখিলোঁ, টিশুৰে নগৰখন চিৰকালৰ কাৰণে স্থাপন কৰিব। (চেলা) ৯ হে টিশুৰ, তোমাৰ মন্দিৰৰ ভিতৰত, আমি তোমাৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কথা ধ্যান কৰোঁ। ১০ হে টিশুৰ, তোমাৰ প্ৰশংসাৰ দৰেই তোমাৰ নাম পৃথিবীৰ শেষ সীমা পৰ্যন্ত আছে। তোমাৰ সেই হাত ধাৰ্মিকতাৰে পৰিপূৰ্ণ। ১১ তোমাৰ ন্যায় বিচাৰৰ কাৰণে চিয়োন পৰ্বতে আনন্দ কৰক, যিহুদাৰ নগৰবোৰে উল্লাস কৰা। ১২ তোমালোকে চিয়োনৰ চাৰিওকালে স্থূল, আহা, তাৰ কোঁঠবোৰে গণনা কৰা। ১৩ তাৰ প্ৰাচীৰবোৰে লক্ষ্য কৰা; তাৰ বাজ-অটালিকাৰোৰ ঘ্ৰি চোৱা যাতে তোমালোকে সেই কথা তোমালোকৰ ভাৰী সন্তুষ সকলক ক'ব পাৰা। ১৪ এই টিশুৰ, আমাৰ অনন্তকালৰ দৈশ্ব্য; তেওঁ চিৰকাললৈকে আমাৰ পথদৰ্শক হ'ব।

৪৯ হে সমুদ্রয় জাতি, তোমালোক এইকথা শুনা; হে জগত-নিবাসী, কাণ পাতা। ২ উচ্চ-নীচ, ধৰ্ম-দুৰ্যো সকলোৰে শুনা। ৩ মোৰ মুখে জানৰ কথা কৰ; মোৰ অন্তৰৰ গভীৰ চিত্তা সুবুদ্ধিয়ক। ৪ মই শিক্ষাযুক্ত দ্রষ্টান্তস্থোৱলৈ মনোযোগ দিম; বীণাৰে সৈতে গীত গাই তাৰ গভীৰ বিষয়ে ব্যাখ্যা কৰিম। ৫ মোৰ তাড়নাকাৰীবোৰ অপৰাধে যোতিয়া মোৰ বৈৰি ধৰে, সেই সংকষ্টৰ কালত মই কিয় ভয় কৰি থাকিম? ৬ সেই সকল হৈছে দুষ্ট লোক, যিসকলে ধন-সম্পত্তি ভাৰসা কৰে আৰু প্ৰচৰ ধনৰ বাবে অহংকাৰ কৰে। ৭ কোনেও কাকো কোনো প্ৰকাৰে নিজক মৃত্যুৰ পৰা মুক্ত কৰিব নোৱাৰে। নাইবা কোনো মুক্তিৰ কাৰণে টিশুৰক অধিক একো দিব নোৱাৰে, যাতে মানুহ চিৰকাল জীৱাই থাকিব পাৰে। ৮

কাৰণ মানুহৰ জীৱনৰ প্ৰায়চিত্তৰ মূল্য অধিক; মানুহে কেতিয়াও তাৰ পৰ্যাগু মূল্য দিব নোৱাৰে, ৯ যাতে তেওঁ সদায় জীৱাই থাকিব পাৰিব আবু কেতিয়াও মৈদামৰ গাতলে নায়াব। ১০ আমি দেখা পাওঁ যে জৰানী লোকৰো মৃত্যু হয়; নিৰ্বোধ আৰু বিবেকহীন লোকৰ দৰেই তেওঁলোক বিনষ্ট হয়। তেওঁলোকে নিজৰ ধন-সম্পদ আনৰ কাৰণে এৰি হৈ যাব। ১১ তেওঁলোকৰ মৈদাম, তেওঁলোকৰ ঘৰ-বাৰী চিৰস্থায়ী, তেওঁলোকৰ আবাসবোৰ পুৰুনাকুমৰে থাকিব, সেয়ে নিজৰ নামেৰেই তেওঁলোকে মাটিৰ নাম দিয়ে। ১২ কিন্তু মানুহ শ্ৰেষ্ঠশালী হ'লেও, চিৰস্থায়ী নহয়; তেওঁলোক পশুৰোৰৰ দৰেই বিনষ্ট হৈ যাব। ১৩ যিসকলে নিজৰ প্ৰাচুৰ্যতাৰ ভাৰসাৰে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ কথাত হয়তৰ দি চলে, সেই হঠকাৰীসকলৰ দশাও তেনেকুৰা হ'ব। (চেলা) ১৪ তেওঁলোক চিয়োলৰ কাৰণে নিযুক্ত হোৱা মেৰ-ছাগৰ জাক স্বৰূপ; মৃত্যুয়েই তেওঁলোক চিয়োললৈ নামি যাব। তেওঁলোকৰ বৃপ্ত চিয়োলত নষ্ট হ'ব; তেওঁলোকৰ বাসস্থান বুলি একো নাথাকিব। (Sheol h7585) ১৫ কিন্তু চিয়োলৰ হাতৰ পৰা টিশুৰে মুক্তিৰ মূল্য দি মোৰ প্ৰাণ মুক্ত কৰিব; মোক তেওঁৰ নিজৰ ওচৰত গ্ৰহণ কৰি ল'ব। (চেলা) (Sheol h7585) ১৬ যেতিয়া কোনো মানুহ ধৰ্মী হৈ যাব, ভয় নাখাবা; তেওঁৰ পৰিয়ালৰ গৌৰোৰ মেতিয়া বৃদ্ধি পায়, তুমি তয় নকৰিব। ১৭ কিয়নো তেওঁলোকে মৰণৰ কালত একোকে লৈ নাযাব; তেওঁলোকৰ ধন-সম্পদ তেওঁলোকৰ লগত নামি নাযাব। ১৮ যদিও জীৱন কালত তেওঁলোকে নিজক সুখী বুলি ভাৱে, কিয়নো তোমালোকৰ নিজৰ ভাল অৰস্থা হ'লে, মানুহে তোমালোকৰ সুখী বুলি প্ৰশংসা কৰে; ১৯ তথাপিৰ নিজৰ পৰ্যপুৰুষসকলৰ ওচৰলৈ তেওঁলোক যাবই লাগিব, যিসকলে পুনৰ কেতিয়াও পোহৰ দেখিবলৈ নাপাব। ২০ কিন্তু মানুহ শ্ৰেষ্ঠশালী হ'লেও চিৰস্থায়ী নহয়; তেওঁলোক পশুৰোৰ দৰেই বিনষ্ট হৈ যাব।

৫০ পৰাক্ৰমী টিশুৰ যিহোৱাই কথা কলে, সূৰ্যৰ উদয় স্থানৰ পৰা অস্ত যোৱা স্থানলৈকে পৃথিবীৰ সকলোকে তেওঁ মাতিল। ২ চিয়োনৰ পৰা, পৰিপূৰ্ণ সৌন্দৰ্য ঠাইত পৰা, স্থৰৰে দীপ্তি প্ৰকাশ কৰিল। ৩ আমাৰ দৈশ্ব্যৰ আছিছে, তেওঁ নীৰৰ হৈ নাথাকিব; তেওঁ আগে আগে প্ৰাসকাৰী আঘি আহিব, তেওঁ চাৰিওকালে অতিশয় ধূমহা বৰ। ৪ তেওঁ নিজৰ লোকসকলৰ ন্যায় বিচাৰ কৰিব কাৰণে, তেওঁ ওপৰ আকাৰ-মণ্ডলক আবু পৃথিবীক মাতিল। ৫ “মোৰ সেই বিশ্বাসী ভক্তসকলক মোৰ ওচৰত একগোট কৰা, যিসকলে উৎসৱৰ দ্বাৰাই মোৰ লগত এক নিয়ম স্থাপন কৰিলে।” ৬ আকাৰ-মণ্ডলে তেওঁৰ ধাৰ্মিকতা যোৱণা কৰিছে; কিয়নো টিশুৰ নিজেই বিচাৰকৰ্তা। (চেলা) ৭ হে মোৰ লোকসকল, শুন, মই কথা ক'ম; হে ইয়াৱেল, মই তোমাৰ বিপক্ষে সাক্ষ দিম; মই টিশুৰ, তোমামেই টিশুৰ। ৮ তোমাৰ উৎসৱৰ বাবে মই তোমাক দেৰী কৰা নাই; তোমাৰ হোমবলিবোৰ সদায় মোৰ সম্মুখত আছে। ৯ তোমাৰ ঘৰৰ পৰা ভতৰা মই নলও; তোমাৰ গঁৰালৰ ছাগলীও মই গ্ৰহণ নকৰোঁ। ১০ কিয়নো সকলো বনৰীয়া জুৰু মোৰেই, অসংখ্য পাহাৰবোৰ ওপৰত ঘূৰি ফুৰা পশুবোৰ মোৰেই। ১১ এনেকি, পাহাৰৰ সকলো পঞ্জীক মই জানো; পথাৰত চৰি ফুৰা সকলো পঞ্জীও মোৰেই। ১২ “মোৰ ভোক লাগিলেও মই তোমাক নক'ম”; কিয়নো জগত আৰু তাত থকা সকলো মোৰেই। ১৩ ভতৰাৰ মাস মই ভোজন কৰিম নে? মই ছাগলীবোৰে তেজ পান কৰিম নে? ১৪ টিশুৰৰ উদ্দেশ্যে ধন্যবাদৰ বলি উৎসৱ কৰা; সৰ্বোপৰি জনাৰ উদ্দেশ্যে তোমাৰ সঞ্চল্পোৱৰ পূৰণ কৰা। ১৫ সঞ্চল্পৰ কালত মোৰ আগত প্ৰার্থনা কৰা; মই তোমাক উদ্বাদ কৰিম আবু তুমি মোক গৌৰোৱাইত কৰিব।” ১৬ কিন্তু টিশুৰে দুষ্ট লোকক এই কথা কৈছে, “মোৰ শাসন-বিধিৰ কথাবোৰ কবলৈ অথবা মোৰ ব্যৱস্থাৰ কথা মুখত আনিবলৈ তোমাৰ কি অধিকাৰ আছে? ১৭ কাৰণ তুমিতো মোৰ শাসন ঘৃণা কৰা; মোৰ কথাবোৰে পাছফালে পেলাই থোৱা। ১৮ চোৰক দেখিলৈ তুমি তাৰ লগত বস্তুত কৰা; তুমি ব্যাভিচাৰীবোৰ সহযোগী হৈ থাকা। ১৯ দুষ্ট কথাৰ কাৰণে তোমাৰ মুখ খোলা বাখা, তোমাৰ জিভাই ছলনাৰ বশত থাকি কথা কয়। ২০ তুমি বহি বহি নিজৰ আত্মীয়ৰ বিবুদ্ধে কথাৰ কথাৰে থাকি কৈ থাক; একে মাত্ৰ

নিজৰ ভাইৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰা। ২১ এই সকলোৰোৰ তুমি কৰিছা, কিন্তু মই মনে মনে আছিলোঁ; তুমি ভাৰিছ, মই তোমাৰেই নিচিনা এজন। কিন্তু এতিয়া মই তোমাক ধৰ্মকি দিম আৰু তোমাৰ সন্মুখত তোমাৰ সকলো দোষ লৈ আনিম। ২২ তোমালোক যিসকলে ঈশ্বৰক পাহাৰি গৈছা, তাৰ এবাৰ ভাৰি চোৱা; নহ'লে মই তোমালোকক ছিৰি তথৰ তথৰ কৰি পেলাম; তোমালোকক উদ্বাৰ কৰিবলৈ কোনো নাথাকিব। ২৩ যি মানুৰে জীৱনত ধন্যবাদৰ বলি উৎসৰ্গ কৰে, তেৱেই মোক গৌৰৰাহিত কৰে; যি মানুৰে সঠিক পথত চলে, মই তেওঁক ঈশ্বৰৰ পৰিব্ৰাগ দেখিবলৈ দিম।

৫১ হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ অসীম প্ৰেম অনুসাৰে মোক কৃপা কৰা, তোমাৰ শুভৰ দয়া অনুসাৰে মোৰ পাপ মোচন কৰা। ২ মোৰ সকলো অধৰ্ম তুমি ধূই পেলোৱা; মোৰ পাপৰ পৰা মোক শুভ কৰা। ৩ মোৰ পাপবোৰ মই নিজে জানিছোঁ; মোৰ পাপ সদায় মোৰ আগত আছে। ৪ তোমাৰ বিৰুদ্ধে, কেৱল তোমাৰেই বিৰুদ্ধে মই পাপ কৰিলোঁ; তোমাৰ দৃষ্টিত যি বোঝা মই তাকে কৰিলোঁ; তুমি তোমাৰ বাক্যত ধাৰ্মিক, তোমাৰ বিচাৰ নিৰ্খুত। ৫ চোৱা, অধৰ্মতে মোৰ জন্ম হল; মোৰ মাতৃয়ে মোক পাপতে গৰ্তধাৰণ কৰিলোঁ। ৬ তুমি হৃদয়ৰ মাজত সত্যাকাঙ চাব বিচাবা; সেয়ে, তুমিয়েই মোৰ গোপন হৃদয়ত শিক্ষা দিবা। ৭ এচোৱ বনেৰে তুমি মোক পৰিব্ৰত কৰা আৰু মই শুভ হ'ম; মোক ধোৱা, তাতে মই হিমতকৈয়ো বগা হ'ম। ৮ মোক আনন্দ আৰু উল্লাসৰ ধৰ্মণ শুনিবলৈ দিয়া; তুমি গুড়ি কৰা মোৰ অস্থিৰোক উল্লাসিত হৰলৈ দিয়া। ৯ মোৰ পাপ সমূহৰ পৰা তুমি তোমাৰ মুখ ঢাকা; মোৰ সকলো অপৰাধ মোচন কৰা। ১০ হে ঈশ্বৰ, তুমি মোৰ ভিতৰত শুন্দ অসৰ সৃষ্টি কৰা; মোৰ অস্থৰত এক নতুন আৰু সুস্থিৰ আত্মা স্থাপন কৰা। ১১ তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা মোক দূৰ নকৰিবা; তোমাৰ পৰিব্ৰত আত্মা মোৰ পৰা নিনিবা। ১২ তোমাৰ পৰিব্ৰাগৰ আনন্দ মোক পুনৰায় দান কৰা; তোমাৰ উদ্বাৰ আত্মা দি মোক ধৰি বাখা। ১৩ তেতিয়া মই পাপীবোৰক তোমাৰ পথৰ বিষয়ে শিক্ষা দিম, তাতে পাপী লোক তোমাৰ ফালে ঘূৰিব। ১৪ হে ঈশ্বৰ, হে মোৰ পৰিব্ৰাগৰ ঈশ্বৰ, বৰ্কপ্রাপ্তৰ দোষৰ পৰা তুমি মোক উদ্বাৰ কৰা; তাতে মোৰ জিভাই তোমাৰ উদ্বাৰৰ গীত উচ্চবৰে গাব। ১৫ হে প্ৰভু, মোৰ ওঁত মুকলি কৰা; মোৰ মুখে তোমাৰ প্ৰশংসা প্ৰাচাৰ কৰিব। ১৬ কিয়নো তুমি বলিদানত সৰুষ্ট নোহোৱা; হোৱা হলে মই তাক দিলোহেতেন; হোমবলিতো তুমি সৰুষ্ট নোহোৱা। ১৭ ভগ্ন মন ঈশ্বৰৰ গ্ৰহণীয় বলি, ইয়াক দিয়া; হে ঈশ্বৰ, ভগ্ন আৰু অনুত্পাদী মনক তুমি অগ্ৰাহ নকৰিবা। ১৮ তোমাৰ মংগলময় হিছাবে তুমি চিয়োনৰ মঙ্গল কৰা; যিবচালেমৰ প্ৰাচীৰ তুমি পুনৰ নিৰ্মাণ কৰা। ১৯ তেতিয়া ধাৰ্মিকতাৰ বলি উৎসৰ্গ, হোমবলি উৎসৰ্গ আৰু পূৰ্ণাহুতি হোমবলি উৎসগত তুমি আনন্দিত হ'বা। তাৰ পাছত তোমাৰ যজন্মেদীৰ ওপৰত লোকসকলে দামুৰি উৎসৰ্গ কৰিব।

৫২ হে বীৰী, তুমি দুৰ্কৰ্মত কিয় গৰ্ব কৰিছা? ঈশ্বৰৰ দয়া চিকাললৈকে থাকে। ২ তুমি ধৰ্মসৰ পৰিকল্পনা কৰিছা; হে ছলনাকাৰী, তোমাৰ জিভা চোকা খুৰ নিচিনা; ৩ তুমি ভাল কামতকে বেয়া কামহে ভাল শোৱা, সত কথাটকে মিছা কথা কৰলেহে ভাল পোৱা। (চেলা) ৪ হে ছলনাকাৰী জিভা, যি কথাই ধৰ্মস আনে, তুমি তাকে ভাল পোৱা। ৫ কিন্তু ঈশ্বৰে তোমাক চিকালৰ বাবে বিনষ্ট কৰিব; তেওঁ তোমাৰ ধৰি তোমাৰ তমুৰ পৰা টানি আনি ছিৰাছিৰ কৰিব; জীৱিতসকলৰ দেশৰ পৰা তোমাৰ উদ্বালি পেলোৱা। (চেলা) ৬ ধাৰ্মিকসকলে তাকে দেখি ভয় কৰিব; তেওঁলোকে তোমাক এই কথা কৈ হাঁহিব, যি চোৱা, সো জনে ঈশ্বৰৰ আশ্রয়ত নিৰ্ভৰ নিৰ্ভৰ নকৰিলে, কিন্তু প্ৰচৰ ধনত ভাৰসা কৰিলে, দুষ্টৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই লাত কৰা সম্পত্তি আশ্রয় ল'লে।” ৮ কিন্তু মই হ'লে, ঈশ্বৰৰ গৃহত কেঁচাপতীয়া জিত গুছৰ নিচিনা; মই সকলো সময়তে ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ ওপৰত ভাৰসা কৰোঁ। ৯ হে ঈশ্বৰ, তুমি যি সকলো কাৰ্য কৰিছা, তাৰ বাবে মই চিকাললৈকে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিব; তোমাৰ ভত্সকলৰ সন্মুখত মই তোমাৰ নাম অপেক্ষা কৰিব; কাৰণ এইয়ে ভাল।

৫৩ নিৰ্বোধে নিজৰ মনতে ক'লে, “ঈশ্বৰৰ বুলি কোনো নাই।” তেওঁলোকৰ স্বভাৱ দুৰ্বীতিগ্ৰস্ত; তেওঁলোকে জঘন্য কাৰ্য কৰে;

তেওঁলোকৰ মাজত এজনো সৎকৰ্ম কৰা লোক নাই। ২ ঈশ্বৰে স্বৰ্গৰপৰা মানৱজাতিলৈ দৃষ্টি কৰে, তেওঁ চাব বিচাৰে, জ্ঞানী লোক আছে নে নাই; ঈশ্বৰক বিচাৰেতা কোনো আছে নে নাই। ৩ তেওঁলোকে সকলোৰেই আঁতিৰ গল, সকলোৰেই একেলগে অপৰাধ হ'ল; সৎকৰ্ম কৰোঁতা কোনো নাই, এজনো নাই। ৪ “যিসকলে অপৰাধ কাৰ্যত লিঙ্গ হয়, তেওঁলোক কি একেৱেই নুৰুজ্জে নেকি? তেওঁলোকে মোৰ লোকসকলক লুট্পাত কৰে। তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰার্থনা নকৰে। ৫ আগতে যি ঠাঁইত তেওঁলোকৰ কোনো ভয় কৰাৰ কাৰণ নাছিল, তাত এতিয়া তেওঁলোকৰ অতিশ্য ভয় হ'ল, ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ বিবুদ্ধে অহা সকলক সিচৰিত কৰিব। সেয়ে তেওঁলোকৰ লাজত পেলোৱা হ'ব, কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ অগ্রহ কৰিব। ৬ ইহায়েলৰ পৰিব্ৰাগ চিয়োনৰ মাজৰ পৰাই আহাই! যিহোৱাই যেতিয়া নিজৰ প্ৰজাসকলৰ তাৰিখ্যত পুনৰ স্থাপন কৰিব, তেতিয়া যাকোৰৰ বশেই উল্লাস কৰিব আৰু ইহায়েল আনন্দিত হ'ব।

৫৪ হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ নামৰ দ্বাৰাই মোক উদ্বাৰ কৰা; তোমাৰ পৰাক্রমেৰে মোৰ দোষ মোচন কৰা। ২ হে ঈশ্বৰ, মোৰ প্ৰার্থনা শুনা, মোৰ মুখৰ কথালৈ কাগ দিয়া। ৩ কিয়নো অন্য জাতিৰ লোকসকল মোৰ বিৰুদ্ধে উঠিছে, হৃদয়হীন লোকে মোৰ প্ৰাগ লৱলৈ বিচাৰিছে; তেওঁলোকে নিজৰ সন্মুখত ঈশ্বৰক ঠাঁই নিদিয়ে। (চেলা) ৪ কিন্তু ঈশ্বৰ মোৰ সহায়কৰ্তা, ঈশ্বৰেই মোৰ জীৱন ধৰি বাখে। ৫ তেওঁ মোৰ শক্তিৰেৰ অপৰাধৰ প্ৰতিশোধ ল'ব; তোমাৰ বিশৃঙ্খলত তুমি তেওঁলোকৰ বিনষ্ট কৰা। ৬ মই নিজ ইছাবে তোমাৰ উদ্বেশ্যে বলি উৎসৰ্গ কৰিম; হে যিহোৱা, মই তোমাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিম, কিয়নো সেয়ে উত্তম। ৭ কাৰণ তেওঁ মোক মোৰ সকলো সংকলৰ পৰা উদ্বাৰ কৰিবে, মোৰ চকুৰে শক্তিৰেৰ ওপৰত মোক জয়ী হোৱা দেখিবে।

৫৫ হে ঈশ্বৰ, মোৰ প্ৰার্থনা শুনা, মোৰ নিৰেদনৰ সময়ত নিজকে লুকুৱাই নাৰাখিব। ২ মোলৈ মনোযোগ কৰা, মোক উত্তৰ দিয়া; ৩ শক্তিৰ কথাৰে কাৰণে, দুষ্টৰ অত্যাচাৰৰ বাবে, তেওঁলোকে মোলৈ আকিমক দুৰ্দশা মাতি আনিছে, তেওঁলোকে ত্ৰোধেৰে মোক নিৰ্যাতন চলাইছে। ৪ মোৰ হৃদয়ত অতুল যন্ত্ৰণা পাইছে, মৃত্যুৰ আশঙ্কাই মোক বেৰি ধৰিবে। ৫ ভয় আৰু কঁপিনয়ে মোক আক্ৰমণ কৰিছে; আতঙ্কিত হৈ ভয়াভিত্ত হৈছে। ৬ মই কলোঁ, কঁপোৰ দৰে মোৰ ডেটকা থকা হলে! তেতিয়া মই উড়ি গৈ বিশ্বাম লোলাহেতেন, ৭ চোৱা, সেয়ে হোৱা হলে, মই দূৰেলৈ উৰি গলোহেতেন; ৮ গৈ অৰণ্যত বাস কৰিলোহেতেন। (চেলা) ৮ প্ৰচণ্ড বাহা আৰু ধূমুহাৰ পৰা, শীঘ্ৰে মই আশ্রয় হানলৈ গলোহেতেন। ৯ হে’ প্ৰভু, তেওঁলোকৰ ধৰণ কৰা, তেওঁলোকৰ ভাৰ্যা বিশৃঙ্খল কৰা; মই হিস্তিতা, শক্তি নগৰৰ ভিতৰত দেখিছোঁ। ১০ তেওঁলোকে দিনে-ৰাতিয়ে গড়ৰ ওপৰেনি নগৰ অধী ফুৰে; অপৰাধ আৰু দুষ্টীতা তাৰ ভিতৰত আছে। ১১ ইয়াৰ ভিতৰত মন্দতা আছে; পথবোৰে পৰা উপত্যৰ আৰু প্ৰাতাৰণা নুগুচ। ১২ কোনো শক্তিৰে যে মোক নিন্দা কৰিছে, এনে নহয়; কৰা হলে, মই তাক সহিলোহেতেন; মোক ঘিণোওতাই যে মোৰ বিৰুদ্ধে গৰৰ কৰিছে, এনে নহয়; কৰা হলে, মই তাৰ পৰা নিজকে লুকুৱালোহেতেন। ১৩ কিন্তু যি তুমি, এজন আমাৰ দৰেই মানুহ; মোৰ সঙ্গী মোৰ প্ৰণয়ৰ বন্ধু, তুমিয়েই তাক কৰিছা। ১৪ আমি একে-লগে মধুৰ সহযোগিতা কৰিছিলোঁ; লোক সকলৰ সৈতে আমি ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ গৈছিলোঁ। ১৫ মৃত্যুৰে তেওঁলোকৰ অকস্মাৎ আক্ৰমণ কৰক, জীৱাই জীৱাই চিয়োললৈ নামি যাওঁক; কিয়নো তেওঁলোকৰ বাসস্থান আৰু মনত দুষ্টীতা আছে। (Sheol h7585) ১৬ মই হলে ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰার্থনা কৰিম; তাতে যিহোৱাই মোক উদ্বাৰ কৰিব। ১৭ গধুলি, বাতিপুৱা আৰু দুপৰীয়া সময়তো মই অভিযোগ কৰি ক্ৰন্দন কৰিম; তাতে তেওঁ তেওঁ মোৰ মাত শুনিব। ১৮ কিয়নো মোৰ বিৰুদ্ধে মুক কৰিবলৈ অনেকে আছিল; মোৰ বিৰুদ্ধে হোৱা মুদুৰ পৰা তেওঁ মোৰ প্ৰাণ নিৰাপদে বাখিলোঁ। ১৯ ঈশ্বৰ, যি জন অৰশেষ অনাদি কালৰে পৰা আছে; তেওঁ তেওঁ শুনিব আৰু উঠালে। (চেলা) যি মানুহৰ পৰিবৰ্তন নাই; তেওঁলোকে ঈশ্বৰক ভয় নকৰে। ২০ মোৰ বন্ধুৰে নিজৰে সৈতে শাস্তিৰে থকাসকলৰ বিৰুদ্ধে হাত উঠালে; তেওঁ নিজে কৰা নিয়মটি

উলঞ্জন করিলে। ২১ তেওঁর মুখ মাখনৰ নিচিনা কোমল, কিন্তু তেওঁৰ অস্তৰ বিদ্রোহী; তেওঁৰ কথাবোৰ তেলৰ দৱে তেলেতীয়া, সেইবোৰ খাপৰ পৰা ওলোৱা তৰেৱালৰ নিচিনা। ২২ যিহোৱাৰত তোমাৰ সকলো চিত্ৰাৰ ভাৰ সমৰ্পণ কৰি, তেওঁ তোমাক প্ৰতিশালন কৰিব; তেওঁ ধাৰ্মিক লোকক কেতিয়াও পৰিবলে নিদিয়ে। ২৩ কিন্তু, হে ঈশ্বৰ, তুমিয়েই তেওঁলোকক বিশাশৰ গাতলৈ নমাই আনিবা; বজ্জপাত কৰা আৰু ছলনাকৰী মাঝুৰোৰে আধা বয়সো নাপাৰ; কিন্তু মই হ'লে, তোমাৰ ওপৰত ভাৰসা কৰিব।

৫৬ হে ঈশ্বৰ, মোক কৃপা কৰা; কিয়নো মানুহে মোক গ্রাস কৰিবলৈ বিচাৰিছে; সি ওভে দিনটো যুদ্ধ কৰি মোক উপন্দৰ কৰিছে। ২ মোৰ শক্তিৰোৰে ওভে দিনটো মোক গ্রাস কৰিবলৈ বিচাৰিছে; কিয়নো মোৰ বিৰুদ্ধে অহংকাৰ কৰি যুদ্ধ কৰা লোক অনেক। ৩ যেতিয়াই মোৰ ভয় লাগে; তেতিয়াই মই তোমাত ভাৰসা কৰিম। ৪ মই ঈশ্বৰত নিৰ্ভৰ কৰি তেওঁৰ বাক্যৰ প্ৰশংসা কৰিম; মই ঈশ্বৰত ভাৰসা কৰিলোঁ, ভয় নকৰোঁ; মাঙসই মোক কি কৰিব পাৰে? ৫ সিঁহতে ওভে দিনটো মোৰ বাক্য অৰ্থাত্ব কৰে; সিঁহতে সকলো সঞ্চল মোৰ বিৰুদ্ধে অনিষ্টজনক। ৬ সিঁহতে গোট থাই লুকাই থাকে; সিঁহতে মোৰ প্ৰাণলৈ অপেক্ষা কৰি থাকাৰ দৱে, মোৰ ভাৰিৰ ঘোজলৈ লক্ষ্য কৰে। ৭ অৰ্ধমৰ দ্বাৰাই সিঁহতে বক্ষা পাৰ নে? হে ঈশ্বৰ, ক্ষেত্ৰেৰ জাতিবোৰক নিপাত কৰা। ৮ তুমি মোৰ অমগন লেখ লৈছে; তুমি মোৰ চুৰু-লো তোমাৰ কৃপাত বক্ষ কৰি ৰাখা; সেইবোৰ তোমাৰ বহিত নাই নে? ৯ সেই দিনা, মই প্ৰার্থনা কৰা কালত মোৰ শক্তিৰেৰ বিমুখ হ'ব; ঈশ্বৰ যে মোৰ ফলীয়া, তাক মই জানিছোঁ। ১০ মই ঈশ্বৰত নিৰ্ভৰ কৰি তেওঁৰ বাক্যৰ প্ৰশংসা কৰিম। ১১ মই ঈশ্বৰত ভাৰসা কৰিলোঁ, ভয় নকৰোঁ; মানুহে মোক কি কৰিব পাৰে? ১২ হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ উদ্দেশ্যে সিঙ্গ কৰিবলগীয়া সঞ্চলপোৰ মোৰ গাত আছে; তোমাৰ উদ্দেশ্যে মই ধন্যবাদার্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিম। ১৩ কিয়নো তুমি মোৰ প্ৰাণ মৃত্যুৰ পৰা উদ্বাৰ কৰিলা; জীৱিতবিলাকৰ দীনিঙ্গত ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে অহা-যোৱা কৰিবলৈ, তুমি জানো পতনৰ পৰা মোৰ ভৱি বৰ্ক্ষা নকৰিলা?

৫৭ হে ঈশ্বৰ, মোক কৃপা কৰা, মোক কৃপা কৰা; কিয়নো মোৰ প্ৰাণে তোমাতেই আশ্রয় লৈছে; এনে কি, এই আপনদোৰে শেষ নহয়মানে, মই তোমাৰ ডেউকাৰ ছাঁত আশ্রয় লম। ২ মই সৰ্কোৰপৰি ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰার্থনা কৰিম, মোৰ কাৰ্যসাধক ঈশ্বৰক নিবেদন কৰিম। ৩ মোক গ্রাস কৰিব খোজা জনে নিন্দা কৰা সময়ত, তেওঁ স্বৰ্গৰ পৰা পঠাই মোক পৰিত্রাণ কৰিব; (চেলা) ঈশ্বৰে নিজ দয়া আৰু সুত্যতা পঠাই দিব। ৪ মোৰ জীৱন শক্তিৰেৰ মাজত আছে, সেই লোকসকলৈ দাঁত বৰছা আৰু কাঁড় স্বৰূপ, আৰু যিহোৰেৰ জিভা ঢোকা তৰোৱাল স্বৰূপ, এনে অগ্ৰিশৰ্মা স্বৰূপ মনুষ্য সন্তানবোৰেৰ মাজত মই শুইছোঁ। ৫ হে ঈশ্বৰ, স্বৰ্গৰ ওপৰলৈকে তুমি উন্নত হোৱা; গোটেই পৃথিবীৰ ওপৰত তোমাৰ গৌৰৰ হওক। ৬ সিঁহতে মোৰ ভাৰলৈ জাল পাতিলৈ; মোৰ প্ৰাণ নত হৈছে। সিঁহতে মোৰ সন্মুখত গাত থানিলৈ; সিঁহত নিজেই তাৰ ভিতৰত পৰিল। (চেলা) ৭ হে ঈশ্বৰ, মোৰ মন সুহিঁ হ'ল, মোৰ মন সুহিঁ হ'ল, মই গীত গাম, এনে কি, প্ৰশংসাৰ গান কৰিম। ৮ হে মোৰ হৃদয়, সাৰ পেৱা; হে নেবল আৰু বীণা, সাৰ পোৱা; মই প্ৰভাতক জগাম। ৯ হে প্ৰভু, জীৱিতবিলাকৰ মাজত মই তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম; সোক সকলৰ মাজত মই তোমাৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰিম। ১০ কিয়নো তোমাৰ দয়াৰ মহত্ত্ব সংগ্ৰামলৈকে, আৰু তোমাৰ সত্যতা আকাশলৈকে। ১১ হে ঈশ্বৰ, স্বৰ্গৰ ওপৰলৈকে তুমি উন্নত হোৱা; গোটেই পৃথিবীৰ ওপৰত তোমাৰ গৌৰৰ হওক।

৫৮ তোমালোকে বাস্তিৰকিতে ধৰ্মৰ কথা কবলগীয়া সময়ত নীৰৰ হৈথায় বিচাৰ কৰা? ২ বৰং তোমালোকৰ মনত অন্যায় আৰু দৃষ্টতাৰ কাৰ্য আছে; তোমালোকে পৃথিবীৰ নিজ হাতৰ উপন্দৰেৰে অপৰাধ কৰিছ। ৩ দুষ্টোৰ গৰ্ভত থকাৰে পৰা বিপথগামী; তেওঁলোকে জন্ম হোৱা মাত্ৰে

মিছা কথা কৈ বিপথগামী হৈয়। ৪ সাপৰ বিষৰ নিচিনা তেওঁলোকৰ বিষ; তেওঁলোক কলা কালসৰ্পৰ নিচিনাকৈ নিজ কাণ বক্ষ কৰি ৰাখিছে, ৫ সেই সাপে যাদুকৰৰ মন্ত্ৰ স্বৰ নুঞ্জে, কোমো অসুবিধা নহয় যিমানেই দক্ষতাৰ্পণ হলেও তেওঁলোক সেই সংৰ নিচিনা। ৬ হে ঈশ্বৰ, তেওঁলোকৰ মুখৰ তিৰতৰতেই দাঁত ভাতিপলোৱা; হে যিহোৱা, ডেকা সিংহবোৰৰ প্ৰধান দাঁত ভাতি বাহিৰ কৰিম। ৭ বেগাই বৈ যোৱা পানীৰ দৱে তেওঁলোক অদৃশ্য হওক; যেতিয়া তেওঁলোকে ধনুৰ কাঁড় পোনাই, তেতিয়া সেই কাঁড়বোৰ আগ ছিগা যেন হওক। ৮ শামুকৰ গতিৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোক অদৃশ্য হওক, সুৰ্য দেখিবলৈ নোপোৱা, মহিলাৰ অসময়ত ওপজা সন্তানৰ নিচিনা হওক। ৯ তোমালোকৰ পাত্ৰবোৰত কাহিট খৰিৰ জুইৰ তাপ নাপাউতেই, তেওঁ সেইবোৰক ঘূৰি তাৰেৰে উড়াই নিব। ১০ ঈশ্বৰে যেতিয়া তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰতিশোধ লোৱা ধাৰ্মিক লোকে দেখিব, তেতিয়া তাকে দেখি তেওঁলোকে আনন্দ কৰিব। তেওঁ নিজৰ ভাৰি দুষ্টৰ তজেৰে ধুৱ। ১১ তাকে দেখি লোকসকলে ক'ব, "সচাকেয়ে ধাৰ্মিক জনে পুৰুষৰ পাৰ, বাস্তিৰিক পৃথিবীত বিচাৰ কৰিবলৈ ঈশ্বৰ আছে।"

৫৯ হে মোৰ ঈশ্বৰ, শক্তিৰোৰ পৰা মোক উদ্বাৰ কৰা; মোৰ বিৰুদ্ধে উঠা সকলৰ পৰা মোক ওখ ঠাঁইত তুলি থোৱা। ২ অৰ্ধমৰ্চাবীৰেৰ পৰা মোক বক্ষা কৰা; বক্ষপত্তী মানুহৰ পৰা মোক বক্ষা কৰা। ৩ কিয়নো চোৱা, তেওঁলোকে মোৰ প্ৰাণে খাপ দি আছে; হে যিহোৱা, মোৰ কোনো দোষ বা পাপ নাই তথাপিও বলৱত্তমাৰে মোৰ বিৰুদ্ধে গোট খাইছে। ৪ তেওঁলোকে মোক বিনা-দোষে আক্ৰমণ কৰিবলৈ, দৌৰি দৌৰি আহি যুগ্মত হৈছে; তুমি মোৰ উপকাৰবলৈ জাগি উঠা, মোলৈ দৃষ্টি কৰা। ৫ হে ঈশ্বৰ যিহোৱা মোৰ বল, মই মোক সৰ্বশক্তিমান ইয়ায়েলৰ ঈশ্বৰ, তুমিৱেই সকলো জাতিক শাস্তি দিবলৈ উঠা; কোনো দুনীতিপৰায়ণ পাশীক দয়া নকৰিবা। (চেলা) ৬ তেওঁলোকে গধুলি পৰত উভতি আহি কুকুৰৰ দৱে গৰ্জন কৰে; নগৰৰ চাৰিওফালে ভ্ৰমণ কৰে। ৭ চোৱা, তেওঁলোকে মুখেৰে আবেগ প্ৰকাশ কৰে, তেওঁলোকৰ ওঠত ততোৱাল আছে; কিয়নো তেওঁলোকে ক'য়, "কোনে আমাৰ কথা শুনি পাব?" ৮ কিন্তু, হে যিহোৱা, তুমি তেওঁলোকক হাঁহা; তুমি সকলো জাতিকে উপহাস কৰিবা। ৯ ঈশ্বৰ যিহোৱা মোৰ বল, মই তোমালৈ অপেক্ষা কৰিম; কিয়নো হে ঈশ্বৰ তুমি মোৰ উচ্চ দুৰ্গ। ১০ মোৰ ঈশ্বৰ দয়ালু, তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা আৰু বিশ্বস্ততা মোৰ সংশ্লী; মোৰ শক্তিৰোৰ পৰাজয়, ঈশ্বৰে মোক দেখিবলৈ দিব। ১১ মোৰ লোকসকলে যেন পাহাৰি নায়াত, তাৰ বাবেই তেওঁলোকক বধ নকৰিবা। হে প্ৰভু, আমাৰ ঢাল; তুমি তোমাৰ শক্তিৰে গোট গোট কৰি তেওঁলোকক হীন অৱস্থালৈ আনা। ১২ তেওঁলোকৰ ছাঁত ততোৱাল আছে; কিয়নো তেওঁলোকে ক'য়, "কোনে আমাৰ কথা শুনি পাব?" ১৩ কিন্তু, হে যিহোৱা, তুমি তেওঁলোকক হাঁহা; তুমি সকলো জাতিকে উপহাস কৰিবা। ১৪ ঈশ্বৰ যিহোৱা মোৰ বল, মই তোমালৈ অপেক্ষা কৰিম; কিয়নো হে ঈশ্বৰ তুমি মোৰ উচ্চ দুৰ্গ। ১৫ মোৰ ঈশ্বৰ দয়ালু, তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা আৰু বিশ্বস্ততা মোৰ সংশ্লী; মোৰ শক্তিৰোৰ পৰাজয়, ঈশ্বৰে মোক দেখিবলৈ দিব। ১৬ কিন্তু মই শুই হল, মোৰ মন সুহিঁ হ'ল, মোৰ মন সুহিঁ হ'ল, যাকোৰ মাজত সাজত হৈছে। ১৭ কিন্তু মই শুই হল, মোৰ মন সুহিঁ হ'ল, যাকোৰ মাজত সাজত হৈছে। ১৮ কিন্তু মই শুই হল, মোৰ মন সুহিঁ হ'ল, যাকোৰ মাজত সাজত হৈছে। ১৯ কিন্তু মই শুই হল, মোৰ মন সুহিঁ হ'ল, যাকোৰ মাজত সাজত হৈছে। ২০ কিন্তু মই শুই হল, মোৰ মন সুহিঁ হ'ল, যাকোৰ মাজত সাজত হৈছে। ২১ কিন্তু মই শুই হল, মোৰ মন সুহিঁ হ'ল, যাকোৰ মাজত সাজত হৈছে। ২২ কিন্তু মই শুই হল, মোৰ মন সুহিঁ হ'ল, যাকোৰ মাজত সাজত হৈছে। ২৩ কিন্তু মই শুই হল, মোৰ মন সুহিঁ হ'ল, যাকোৰ মাজত সাজত হৈছে। ২৪ কিন্তু মই শুই হল, মোৰ মন সুহিঁ হ'ল, যাকোৰ মাজত সাজত হৈছে। ২৫ কিন্তু মই শুই হল, মোৰ মন সুহিঁ হ'ল, যাকোৰ মাজত সাজত হৈছে। ২৬ কিন্তু মই শুই হল, মোৰ মন সুহিঁ হ'ল, যাকোৰ মাজত সাজত হৈছে। ২৭ কিন্তু মই শুই হল, মোৰ মন সুহিঁ হ'ল, যাকোৰ মাজত সাজত হৈছে। ২৮ কিন্তু মই শুই হল, মোৰ মন সুহিঁ হ'ল, যাকোৰ মাজত সাজত হৈছে। ২৯ কিন্তু মই শুই হল, মোৰ মন সুহিঁ হ'ল, যাকোৰ মাজত সাজত হৈছে। ৩০ কিন্তু মই শুই হল, মোৰ মন সুহিঁ হ'ল, যাকোৰ মাজত সাজত হৈছে।

৬০ হে ঈশ্বৰ, তুমি আমাক ত্যাগ কৰিলা, ভাণ্ডি চৰ-মাৰ কৰিলা; তুমি কুন্দ হল; আমাক পুনৰাবৃত্ত হৈছিল থাকিব। ২ তুমি দেশ খন্ত ক'পনি তুলি তাক বিচ্ছিন্ন কৰিলা; তাৰ ফাটবোৰ ভাল কৰা, কিয়নো সেইবোৰ জোকাৰিল থাইছে। ৩ তুমি তোমাৰ প্ৰজাসকলক নিৰ্দিষ্ট কিছুমান কঠোৰ কষ্ট ভোগ কৰিবলৈ দিলা; তুমি আমাক চলাংপংলং কৰা ওঠা দুঃখাৰসো থাবলৈ দিলা; ৪ যি সকলে তোমাক ভয় কৰে তেওঁলোকৰ বাবে তুমি এখন পতাকা দিয়া; যাতে তেওঁলোকে ধনুৰ পৰা পলাব পাৰে। (চেলা) ৫ তাতে তোমাৰ প্ৰিয়সকলে উদ্বাৰ পাৰ; তুমি তোমাৰ সোঁ হাতেৰে আমাক

উদ্বাব করা আবু আমাক উত্তর দিয়া। ৬ দৈশ্বরে নিজের পরিএ ঠাইত ক'লে, “মই উল্লাস কৰিম; মই চিখিম ভাগ বাঁচি দিম, আবু চুক্কোতৰ উপত্যকা জুখি দিম।” ৭ গিলিয়দ মোরেই আবু মনচিও মোরেই; ইফ্রিম মোৰ শিরোবৰষক; যিহুদা মোৰ বিচাৰ-দণ্ড; ৮ মোৱাৰ মোৰ প্ৰকল্পলান-গত্ৰ; মই ইদোমলৈ মোৰ জোতা দলিয়াই দিম; হে দেশ, তুমি জয়ধৰণি কৰা।” ৯ কোনে মোক সেই দৃঢ় নগৰৰ ভিতৰলৈ লৈ যাব? কোনে মোক ইদোমলৈ লৈ যাব?” ১০ হে ঈশ্বৰ, তুমি আমাক ত্যাগ কৰা নাই নে? হে! ঈশ্বৰ, তুমিতো আমাৰ সৈন্য সমূহৰ লগত যুদ্ধলৈ নোয়োৱা। ১১ শক্রৰ বিৰুদ্ধে আমাক সহায় কৰা; কিয়নো মানুহৰ সহায় বৃথা। ১২ ঈশ্বৰৰ সহায়ৰ দ্বাৰাইহে আমি জয়জয়কৰ হ'ম; কিয়নো তৈৱেই আমাৰ শক্রবোৱক বিদ্রুপ কৰিব।

৬১ হে ঈশ্বৰ, মোৰ ক্ৰদন শুনা; মোৰ প্ৰাৰ্থনালৈ কাণ দিয়া। ২ মোৰ মন দুখত যেতিয়া ভাতি পৰে, মই পৃথিবীৰ অস্তত থাকিলেও তাৰ পৰা তোমাক মাতিম; তুমি মোক মোটকে ওখ শিলটোলৈ লৈ যোৱা যাত মোৰ নিৰাপত্তা আছে। ৩ কিয়নো তুমি মোৰ আশ্রয়, শক্ৰৰ পৰা বৰ্ক কৰোঁতা দৃঢ় দুৰ্গ। ৪ মই যেন চিৰকাললৈকে তোমাৰ তমুত বাস কৰিবলৈ পাম; তোমাৰ ডেউকাৰ আৰ্বত মই যেন আশ্রয় পাম। (চেলা) ৫ কিয়নো হে ঈশ্বৰ, তুমিয়েই মোৰ সন্ধলপোৰৰ শুণিলা। তোমাৰ নাম শুন্দা কৰাসকলৰ আধিপত্য তুমি মোক দিলা। ৬ তুমি বজাৰ আয়ুস দীৰ্ঘায়ু, কৰিবা; তেওঁ বয়স বছ পুৰুষলৈকে থাকিব। ৭ তেওঁ ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে চিৰকাল বাস কৰিব; তেওঁৰ বক্ষাব অৰ্দে দোয়া আবু সত্যতা ব্যৱহাৰ কৰা। ৮ তাতে, মই চিৰকাললৈকে তোমাৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰিম; প্ৰতিদিনে নিজেৰ সন্ধল সিদ্ধ কৰিব।

৬২ মোৰ প্ৰাণে নিৰস্তৰে কেৱল ঈশ্বৰলৈহে অপেক্ষা কৰে; তেওঁৰ পৰাই মোৰ পৰিব্ৰাণ হয়। ২ কেৱল তৈৱেই মোৰ শিলা আবু মোৰ পৰিব্ৰাণ; তেওঁ মোৰ উচ্চ দুৰ্গ, মই অভিকৈ লক্ষণৰ নহম। ৩ এজন মানুহক তোমালোকে কিমান দিনলৈকে মাৰিবৰ বাবে আক্ৰমণ কৰি থাকিবা? তেওঁ হালি থকা দেৱাল আবু পুৰোঁ পৰোঁ হোৱা বেৰৰ নিচিনা। ৪ তেওঁলোকে কেৱল তেওঁৰ সন্ধানীয় উচ্চ পদৰ পৰা পেলাবলৈহে কুমৰণা কৰিছে; তেওঁলোকে মিছা কথাত সতোষ পায়; মুখেৰে আশীৰ্বাদ কৰে, কিন্তু অস্তৰেৰে তেওঁলোকে শোও দিয়ে। (চেলা) ৫ হে মোৰ অস্তৰ, নিৰস্তৰে কেৱল ঈশ্বৰলৈহে অপেক্ষা কৰা; কিয়নো তৈৱেই মোৰ আশা বোপান কৰে। ৬ কেৱল তৈৱেই মোৰ শিলা আবু মোৰ পৰিব্ৰাণ; তেওঁ মোৰ উচ্চ দুৰ্গ, মই লৰচৰ নহম। ৭ ঈশ্বৰ মোৰ পৰিব্ৰাণ আবু মোৰ পৌৰৰ; মোৰ শক্তি, মোৰ দৃঢ় শিলা আবু আশ্রয় ঈশ্বৰতহে আছে। ৮ হে লোকসকল, সকলো সময়তে বিশাস কৰা; তোমালোকে সদায় তেওঁত নিৰ্ভৰ কৰা; তোমালোকৰ মনৰ সকলো আশাস্তিৰ কথা তেওঁৰ আগত কোৱা; কাৰণ ঈশ্বৰেই আমাৰ আশ্রয় হৈল। (চেলা) ৯ আৰণ্যে সামান্য লোকসকল অসাৰ আবু মান্যাস্ত লোকসকল মিছা; তেওঁলোকে তজ্জত দাঁ থাব; ভাপতকৈয়ো তেওঁলোক একেবাৰে ওজনহৈন। ১০ তোমালোকে নিৰ্দয় ব্যৱহাৰ আবু প্ৰবঞ্চনা কৰা সকলৰ বিশ্বাস নকৰিবা; বৃথা ধৰ্মী হ'বলৈ আশা নকৰিবা, ধন-সম্পত্তি বাঢ়িলৈ তালৈ মন নিদিবা। ১১ ঈশ্বৰে এবাৰ ক'লে; মই ইয়াক দুবাৰ শুণিলোঁ, যে পৰাক্ৰম ঈশ্বৰবৰে। ১২ হে প্ৰভু, প্ৰতিজ্ঞা আবু বিশ্বস্তা তোমাৰ অধীন; কিয়নো তুমি প্ৰত্যেক মানুহক তেওঁলোকৰ কৰ্ম অনন্মাৰে প্ৰতিফল দিছা।

৬৩ হে ঈশ্বৰ, তুমি মোৰ ঈশ্বৰ; আস্তৰিকতাৰে মই তোমাক বিচাৰিম; পানী নথকা শুকান আবু খৰাং দেশত, তোমালৈ হাবিয়াহ কৰোঁতে, মোৰ প্ৰাণ তৃষ্ণাতুৰ হৈছে, মোৰ শৰীৰ ক্ষীণাই গৈছে। ২ এই দৰে মই তোমাৰ আশ্রয় হৈল, পৰাক্ৰম আবু পৌৰৰ দেখিবলৈ, পৰিব্ৰান্ত তোমাক চাইছিলোঁ। ৩ কিয়নো তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞা আবু বিশ্বস্তা জীৱনতকৈয়ো উত্তম; মোৰ ওঁতে তোমাৰ স্তুতি প্ৰশংসা কৰিব। ৪ এইদৰে মই জীয়াই থাকেমানে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম, তোমাৰ নামত মই মোৰ হাত প্ৰাৰ্থনাৰ সময়ত ওপৰলৈ তুলি ধৰিম। ৫ লোকসকলে মগজু আবু তেলীয়া মাংসত

যেনেকৈ সন্তুষ্ট, তেনেকৈ মোৰ প্ৰাণ তৃষ্ণ হ'ব; আবু মোৰ মুখে আনন্দিত মনেৰে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিব। ৬ মই মোৰ শয্যাত শুই তোমাৰ কথা ভাৱো; নিশা প্ৰহৰে প্ৰহৰে তোমাক ধ্যান কৰোঁ। ৭ কিয়নো তুমি মোৰ সহায়কৰ্তা; তোমাৰ ডেউকাৰ ছাঁত মই আনন্দ কৰিম। ৮ মোৰ প্ৰাণে তোমাক ধৰি বাখিছে; তোমাৰ সেই হাতে মোক ধৰি বাখিছে। ৯ যিবোৰে বিনশিৰ অৰ্থে মোৰ প্ৰাণ বিচাৰিছে, তেওঁলোক গৃথিবীৰ অধিঃক্ষমলৈ গতি কৰিব। ১০ তেওঁলোক তৰোৱাল ধাৰত সম্পৰ্কত হ'ব; আবু তেওঁলোকৰ অংশ শিয়ালৰ আহাৰ হ'ব। ১১ কিন্তু বজাই ঈশ্বৰত আনন্দ কৰিব; তেওঁৰ নামেৰে শপত কৰা প্ৰতিজ্ঞাম পৌৰৰ কৰিব, কিয়নো মিছলীয়াবোৰৰ মুখ বন্ধ হ'ব।

৬৪ হে ঈশ্বৰ, মোৰ অভিযোগবোৰ কথা কওঁতে মোৰ মাত শুনা;

শক্ৰ তয়ৰ পৰা মোৰ জীৱনৰ বৰ্ষণ কৰা। ২ দুষ্টোৰোৰ বাধ্যন্তৰ পৰা মোক লুকুৱাই বাখা; দুৰাচাৰীবিলকৰ মানসিক উভেজনাৰ অপৰাধবোৰ পৰা মোক গুপ্তে বাখা। ৩ তেওঁলোকে তৰোৱাল ধৰেৰাদি নিজেৰ জিভা ধৰাইছে; তেওঁলোকে তিঙ্গতাপূৰ্ণ কথাৰ ধন্কাঁড় জৰিছে। ৪ নিৰ্দোষী জনক গুপ্তে মাৰিবলৈ নিজেৰ কাঁড় জৰিছে; তেওঁলোকে তালৈ অক্ষয়াতে বাগ মাৰে, ভয় নকৰে। ৫ সিহতে কুমৰণাগত নিজেক উৎসাহ দিয়ে; গুপ্তে ফান্দ পতাৰ বিষয়ে কথা পাতে, সিহতে কয়, “এই আমাক কোনে দেখিব?” ৬ তেওঁলোকে কু-পৰিকল্পনাৰ বিষয়ে আলোচনা কৰে; তেওঁলোকে কয়, “আমি ভালোক তাৰিচ্চিত কল্পনা কৰি থৈছোঁ।” প্ৰতোকৰ আস্তৰিক ভাৰ আবু হৃদয়ে গতীৰ। ৭ কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আহাত কৰিব; অক্ষয়াতে কাঁড়ৰ দ্বাৰাই আঘাত কৰিব। ৮ তেওঁলোকে অন্যায় কাম কৰাৰ কাৰণে, তেওঁলোকৰ জিভা তেওঁলোকৰ বিৰোধী হ'ল। যি সকলে তেওঁলোকক অস্থিৰ হোৱা দেখিব; তেওঁলোক সকলোৱে তাকে দেখি মূৰ জোকাৰিব। ৯ তেওঁলোক সকলোৱে তাৰ্তা হ'ব; ঈশ্বৰ বিৰ কাৰ্যৰ বিষয়ে যোগায় কৰিব। ১০ ধাৰ্মিক লোকে যিহোৱাত আনন্দিত হৈ তেওঁত আশ্রয় ল'ব; ঈশ্বৰ ভক্ত সকলোৱে তেওঁৰ ন্যায়পৰায়নতা দেখি অস্তৰে পৌৰৰ কৰিব।

৬৫ হে ঈশ্বৰ, চিয়নত প্ৰশংসাই তোমালৈ অপেক্ষা কৰি আছে;

তোমালৈ সন্ধল সিদ্ধ কৰা হ'ব। ২ হে প্ৰাৰ্থনা শুনোতা জনা, তোমাৰ ওচৰলৈ সকলো মানুহ আহিব। ৩ আমাৰ অপৰাধবোৰ আমাৰ বিৰুদ্ধে; তথাপি আমাৰ অধৰ্মবোৰ তুমিয়েই ক্ষমা কৰিব। ৪ ধন্য সেই লোক, যি লোকৰ তুমি বাচি লৈ নিজেৰ কাষালে আনা; তেওঁ তোমাৰ চোতাল কেইখনত বাস কৰিব, আমি তোমাৰ গৃহত, তোমাৰ মন্দিৰৰ পৰিত্বানত সন্তুষ্ট হ'ম। ৫ তোমাৰ ধাৰ্মিকতাবে উত্তৰ দি আস্তৰ্যজনক কাৰ্য কৰিবা; ঈশ্বৰ আমাৰ উদ্বাৰকৰ্তা; পৃথিবীৰ অস্তৰণকে তুমি আমাৰ বিশ্বাসভূমি; সম্মুদ্র আবু সেইবোৰৰ পৰা দুৰীত থকা সকলোৰে। ৬ এই জনেই তুমি যি জনে পৰাক্ৰমেৰে পৰ্বতবোৰে সৃষ্টি কৰি দৃঢ় কৰে; শক্তি দ্বৰ্প উভালৰে বিশেষ ভাৱে নিজকে বাদে। ৭ সমুদ্র আবু তাৰ টোৰ গৰ্জন শান্ত কৰে, আবু তাৰ টোৰ গৰ্জন, লোক সকলৰ কোলাহল শান্ত কৰে; ৮ পৃথিবীৰ চূড়ান্ত সীমাত থকা লোকসকলে তোমাৰ অডুত লক্ষণবোৰ দেখি ভয় কৰে; সূৰ্য উঠা দিশৰ পৰা অস্ত যোৱালৈকে আনন্দিত কৰে। ৯ তুমি পৃথিবীৰ বুজ-বিচাৰ ল'লা, আবু তাৰ জেল বৰাবলা; তুমি তাক বহু ফলৱাল কৰিবলা; ঈশ্বৰ নদী জলেৰে পৰিপূৰ্ণ; তুমি এইদৰে ভূমি যুগ্মত কৰি লোকসকলৰ বাবে শস্য যোগাইছ। ১০ তুমি তাৰ সীৰালুবোৰে প্ৰচুৰ পৰিমাণে পানী দিলা; তুমি তাৰ সীৰালুবোৰ মাজত মাটিবোৰ বহালা; তুমি জাক জাক বৰষুণেৰে ভূমি কোমল কৰিবলা; তুমি তুমিৰ মাজত গজা অক্ষুব্দবোৰক আশীৰ্বাদ কৰিব। ১১ তুমি তোমাৰ মঙ্গলৰ মুকুটৰে বছৰটো ভূমিত কৰিব। আবু তোমাৰ বথ যোৱা পথবোৰত পুষ্টিকৰ দ্বাৰা পোৱা যায়। ১২ অৱগ্ৰহ চৰণীয়া পথাবোৰতহে তাক পোৱা যায়; আবু পাহাৰবোৰে তাত আনন্দৰ ভূমণ পৰিধান কৰে। ১৩ চৰণীয়া পথাবোৰে জাক জাক মেৰ-ছাগৰ বস্ত্ৰে বিভৃতি হৈছে; উপত্যকাবোৰ শশ্যৰে ঢকা হৈছে; সেইবোৰে জয়-ধৰ্মি কৰে আবু গীত গান কৰে।

৬৬

হে গোটেই পৃথিবীর লোকসকল, তোমালোকে দ্রুশ্বর উদ্দেশ্যে আনন্দ-ধ্বনি করা। ২ তোমালোকে তেওঁর নামর শৌর কীর্তন করা; তেওঁ প্রশংসা শৌরবাহিত করা। ৩ তোমালোকে দ্রুশ্বর কোরা, “তোমার কার্যবোর কেনে আতঙ্কজনক! তোমার পৰাক্রম কাবণে শক্রবোরে তোমাত আত্মসমর্পণ করিব। ৪ গোটেই পৃথিবীর লোকে তোমার প্রগতিপত করিব, তোমার উদ্দেশ্যে গীত গান করিব; তেওঁলোকে তোমার নাম কীর্তন করিব।” (চেলা) ৫ আহা, দ্রুশ্বর কার্যবোর চাওগৈ; তেওঁ নিজর কার্য কাবণে মনুষ্য সত্ত্বন সকলে ভয়ঙ্কর যেন মানিলে। ৬ তেওঁ সমুদ্র শুকান ভূমি করিলে; লোকসকলে খোজ কাটি নদী পার হল; সেই ঠাইত আমি তেওঁতে আনন্দ করিলো। ৭ তেওঁ নিজর পৰাক্রম দ্বারাই অনন্ত কাল বাজত করে; তেওঁ জাতিবোরলৈ চকু বাখে; বিদ্রোহীবোরে নিজক উন্নত নকৰক। (চেলা) ৮ হে জাতিবিলাক, আমাৰ সেই দ্রুশ্বর ধন্যবাদ কৰা, আৰু তেওঁৰ প্রশংসাৰ ধ্বনি শুনোৱা; ৯ যি জনাই আমাক জীয়াই বাখে, যি জনাই আমাৰ ভৱি লৰচৰ হ'বলৈ নিদিয়ে। ১০ কিয়নো, হে দ্রুশ্ব, তুমি আমাক পৰীক্ষা কৰিলা, বৃপ্ত খপাৰ দৰে আমাক পৰীক্ষা কৰিলা। ১১ তুমি আমাক জালেৰে মেৰিবাই আনিলা; তুমি আমাৰ কঁকালত অতি গধুৰ বোজা দিছিলা। ১২ তুমি আমাৰ মূৰৰ ওপৰেদি অশ্বাৰোহীক চলাইছিলা, আমি অঞ্চি আৰু জলৰ মাজেদি গতি কৰিছিলোঁ; কিন্তু তুমি আমাক বিশ্রিণ্ঠ ঠাইলৈ উলিয়াই আনিলা। ১৩ মই হোম-বলিৰে তোমার গৃহলৈ আহিম; আমি তোমাৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা পূৰণ কৰিম। ১৪ মুখে প্ৰকাশ কৰা মোৰ সকল্পবোৰ কৰোঁ, দুখৰ কালত মোৰ ওঠে উচ্চাবণ কৰা কথা তোমালৈ সিদ্ধ কৰিম। ১৫ মেৰ-ছাগ ছাগলী আৰু ধূপেৰে সৈতে, মই তোমার উদ্দেশ্যে হষ্টপুষ্ট হোম-বলি উৎসৱ কৰিম। (চেলা) ১৬ হে দ্রুশ্বলৈ ভয় বাখোতাসকল, আহা, শুনা; তেওঁ মোৰ প্ৰাপ্তিৰ কাবণে যি কৰিলে, মই তাক যোগ্যা কৰোঁ। ১৭ মই মোৰ মুখৰে তেওঁৰ আগত প্ৰাথনা কৰিলোঁ, আৰু মোৰ জিভাৰ দ্বারাই তেওঁক শৌৰবাহিত কৰা হল। ১৮ যদি মই অস্তুকৰণত অধৰ্ম মানিলোহেতেন, তেওঁ পভুৱে নশুনিলোহেতেন; ১৯ কিন্তু সচাঁকৈয়ে দ্রুশ্বে শুনিলে; তেওঁ মোৰ প্ৰাথনাৰ স্বৰলৈ কাণ পাতিলো। ২০ দ্রুশ্ব ধন্য হওক, তেওঁ মোৰ প্ৰাথনা অশ্বাৰ নকৰিলে, আৰু মোৰ পৰা নিজ দয়া দ্বাৰা নকৰিলে।

৬৭

হে দ্রুশ্ব যিহোৱা তোমাৰ কৰুণাৰে আমাক আশীৰ্বাদ কৰা, তেওঁ তেওঁৰ আচৰিত চেহোৰ পোহৰ আমাৰ ওপৰত পৰিবলৈ দিয়ক। ২ গোটেই পৃথিবীয়ে যেন তোমাৰ পথ জানে; সকলো জাতিৰ মাজত যেন তোমাৰ পৰিআগম প্ৰকশিত হয়। ৩ হে দ্রুশ্ব, লোকসকলে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰক; সকলো লোকে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰক। ৪ জাতিবোৰে উল্লাসিত হৈ আনন্দৰ গীত গাব; এই লোকবোৰ ন্যায় বিচাৰ তুমি ন্যায়েৰে কৰিবা, পৃথিবীৰ জাতিবোৰক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবা। (চেলা) ৫ হে দ্রুশ্ব, লোকসকলে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰক, সন্মুদ্যালোকে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰক। ৬ পৃথিবীয়ে শ্ৰমৰ ফল উৎপন্ন কৰিলে; দ্রুশ্বে, আমাৰ দ্রুশ্বে, আমাক আশীৰ্বাদ কৰিব, আৰু পৃথিবীৰ সকলো সীমাই তেওঁলৈ ভয় বাখিব।

৬৮

দ্রুশ্ব উঠক; তেওঁৰ শক্রবোৰ থান বান হৈ যাওঁক; তেওঁক ঘণাওঁতাবিলাক তেওঁৰ আগৰ পৰা দ্বাৰ হওঁক। ২ ধোঁৰাব দৰে তুমি তেওঁলোকক উৰুৱাই নিয়া; মম যেনেকৈ জুইৰ ওচৰত গলি যায়, তেনেকৈ দুষ্টবোৰ দ্রুশ্বৰ সন্মুখি কৰিষ্ট হওঁক। ৩ কিন্তু ধাৰ্মিকসকলে আনন্দ কৰক, দ্রুশ্বৰ সাক্ষাতে উল্লাস কৰক; তেওঁলোকে আনন্দ কৰি উল্লাস কৰক। ৪ তোমালোকে দ্রুশ্বৰ উদ্দেশ্যে গীত গোৱা, তেওঁৰ নামৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰা; মৰুভূমিৰ মাজেদি যি জন বাহনত উঠি আহিছে, তেওঁৰ কাৰণে এটি বাজপথ যুগ্মত কৰা; তেওঁৰ নাম যিহোৱা, তোমালোকে তেওঁৰ উপস্থিতি উল্লাস কৰা। ৫ দ্রুশ্ব তেওঁৰ পৰিবাৰাস্থানত পিতৃহীনৰ পিতৃ আৰু বিধাৰসকলৰ ন্যায়কৰ্তা। ৬ অকলশৰীয়সকলে বাস কৰি থাকিবলৈ দ্রুশ্বে পৰিয়াল দাম কৰে; তেওঁ বন্দীসকলক মুক্ত কৰি উন্নতিৰ অৱস্থালৈ আনে; কিন্তু বিদ্রোহীসকলে শুকান ভূমিত বাস কৰে। ৭ হে

দ্রুশ্ব, তুমি যেতিয়া মৰুভূমিৰ মাজেদি তোমাৰ লোক সকলৰ আগে আগে গৈছিলা, (চেলা) ৮ তেওঁয়া পথিবী কঁপি উঠিছিল আৰু আকাশে বৰষুণ বৰ্ষাইছিল; এই সকলোৰে হৈছিল দ্রুশ্বৰ সাক্ষাতে, চীনয় পৰ্বতৰ, সেই দ্রুশ্বৰ উপস্থিতি; দ্রুশ্বৰ সাক্ষাতে, ইআয়েলৰ দ্রুশ্বৰ উপস্থিতি। ৯ হে দ্রুশ্ব, তুমি প্ৰচৰ পৰিমাণে বৰষুণ বৰ্ষাইছিলা; তুমি তোমাৰ শুকান দেশত পুনৰায় নিজৰ আধিপত্য শক্তিশালী কৰি তুলিলা। ১০ তোমাৰ নিজৰ লোকসকলে তাত বাস কৰিলে; হে দ্রুশ্ব, তোমাৰ দয়াৰে তুমি দৰিদ্ৰসকলৰ অভাৰ পূৰণ কৰিছিলা। ১১ যিহোৱাই লোক সমূহক আদেশ দিয়ে; সু-সংবাদ ঘোষণাকৰী মহিলাসকল সংখ্যত বৃহৎ দল। ১২ তেওঁলোকে ঘোষণা কৰে, “সৈন্যদলৰ বজাসকল পলাই হৈছে, পলাই গৈছে!” ঘৰৰ গৃহিণীসকলে যুদ্ধৰ লুটদ্রব্য ভাগ বাঁটি লৈছে; ১৩ যদি যদি তেওঁলোকে মেৰ-ছাগৰ গৰ্বালবোৰেৰ মাজত থাকে - তথাপি তেওঁলোকে বৃপ্ৰে আৰুত হোৱা কঢ়োৰ ডেউকা আৰু তাৰ সোণোৱালী পাখি পাব। ১৪ সৰ্বশক্তিমান দ্রুশ্বে যেতিয়া দেশৰ মাজত বজাসকলক ছত্ৰঙ্গ কৰিলে, তেওঁয়া চলমোন পৰ্বতৰ ওপৰত বৰফ পৰিষিল ১৫ হে বিশাল পৰ্বত, বাচান পাহাৰৰ বিশাল পৰ্বত; হে অনেক শৃঙ্গ সম্বলিত পৰ্বত, বাচান পাহাৰৰ পৰ্বত। ১৬ হে অনেক শৃঙ্গ সম্বলিত পৰ্বত, দ্রুশ্বে যি পৰ্বতক নিজৰ আবাসৰ বাবে বাপি লৈছে, তালৈ তুমি হিংসা দৃষ্টিকৈ কিয় চাই আছা? সেই ঠাইতেও যিহোৱাই চিৰকাললৈকে বাস কৰিব। ১৭ দ্রুশ্বৰ শক্তিশালী বথ হাজাৰ হাজাৰ, লাখ লাখ; যিহোৱা চীনয় পৰ্বতৰ পৰা পবিত্ৰ স্থানলৈ আহিব। ১৮ তুমি যেতিয়া ওখ পৰ্বত পৰ্বত উঠিলা, তুমি যুদ্ধ-বন্দীসকলক বন্দী কৰিলৈ গাল; সোকসকলৰ পৰা, এনেকি তোমাৰ বিশুদ্ধে যুদ্ধ কৰা সকলৰ পৰা অনেক দান আহিছিল, যাতে হে দ্রুশ্ব যিহোৱা, তুমি তেওঁলোকৰ মাজত থাকিব পাৰা। ১৯ প্ৰতিদিনে আমাৰ বোজা বহন কৰা যিহোৱা ধৰা; তেৱেই আমাৰ পৰিআগকৰ্তা দ্রুশ্ব। (চেলা) ২০ আমাৰ দ্রুশ্ব হৈছে পৰিআগৰ দ্রুশ্ব। যিহোৱা দ্রুশ্বে মৃত্বাৰ পৰা বৰ্কা কৰে। ২১ কিন্তু দ্রুশ্বে নিজ শক্রবোৰ মূৰ চূৰ্ণ কৰিব, যিসকলে কুপথত চাল থাকে, চুলৈৰে পূৰ্ণ হৈ থকা সেই সকলো লোকৰ মূৰৰ লাউখোলা তেওঁ ও গুড়ি কৰিব। ২২ পভুৱে কলে, “মই বাচান দেশৰ পৰা তেওঁলোকক লৈ আনিম; সমুদ্ৰৰ গতিৰ তলত পৰা তেওঁলোকক তুলি আনিম, ২৩ যাতে শক্রবোৰে তেজত তুমি তোমাৰ ভৱি জুৰুবিয়াৰ পাৰা, আৰু তোমাৰ কুকুৰবোৰেৰ জিভাই যেন তাক ইচ্ছা মতে চেলেকি নিজৰ ভাগ পাৰ পাৰে।” ২৪ হে দ্রুশ্ব, লোকসকলে তোমাৰ আড়ম্বৰণ্থ যাত্রা দেখিছে; পবিত্ৰ স্থানলৈ যোৱা দ্রুশ্ব, মোৰ বজাৰ যাত্রা দেখিছে। ২৫ আগত গায়নসকল হৈছে, শেষত গৈছে বাদ্যযন্ত্ৰৰ বায়নসকল, খঞ্জৰী বজোৱা ছোৱালোৰে তেওঁলোকৰ মাজত গৈছে। ২৬ তোমালোকে বৃহৎ সমাজবোৰেৰ মাজত দ্রুশ্বৰ ধন্যবাদ কৰা; হে ইআয়েল-ত্যুমুকৰ পৰা ওলোৱা বংশধৰসকল, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা। ২৭ তেওঁলোকক মাজত সকলোতক সুৰ বিন্যামীন, যাৰ হাতত বাজদণ্ড আছে, সৌৱা, তেওঁ ও বংশ গৈছে; সৌৱা যিহুদাৰ নেতাসকল আৰু তেওঁলোকৰ মন্ত্ৰীসকল, সৌৱা জৰুৰন নেতাসকল আৰু নশুলীৰ নেতাসকল তাত আছে। ২৮ হে দ্রুশ্ব, তোমাৰ পৰাক্রম আজ্ঞা দিয়া; হে দ্রুশ্ব, তোমাৰ শক্তি প্ৰদৰ্শন কৰা, যেনেকৈ আগেয়ে তুমি আমাৰ পক্ষে কাৰ্য প্ৰদৰ্শন কৰিছিলা। ২৯ যিবুচালেমত তোমাৰ মন্দিৰ থকাৰ কাৰণে বজাসকলে তোমাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰ লৈ যাব। ৩০ নলনিৰ বনৰীয়া জন্তু সেই মিচৰক তুমি ধৰ্মিক দিয়া; বলদে নিজৰ দামুৰিৰ জাকবোৰক নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ কাৰণে কৰে, তেওঁলোকক তোমাৰ ভৱিৰ ধৰ্মিক দিয়া। যিসকলে উপহাৰ কামনা কৰে, তেওঁলোকক তোমাৰ ভৱিৰ তলত গচিকৰা; যি জাতিয়ে যুদ্ধ ভাল পায়, তেওঁলোকক সিঁচাবিত কৰা। ৩১ মিচৰক পৰা বাস্তুদূতসকল আহিব; কুচে ততালিকে দ্রুশ্বলৈ নিজৰ হাত মেলিব। ৩২ হে পৃথিবীৰ সকলো বাজ্য, দ্রুশ্বৰ উদ্দেশ্যে গান কৰা, যিহোৱাৰ স্তুতিগান কৰা। (চেলা) ৩৩ তোমালোকে অনাদি কালৰ পৰা অৱস্থান কৰা আকাশৰ মাজেদি বৰ্থত উঠি চলাচল কৰা জনাব উদ্দেশ্যে গান কৰা। শুনা, তেওঁৰ স্বৰ; তেওঁ উচ্চ স্বৰেৰে কথা কৈছে। ৩৪ দ্রুশ্বৰ পৰাক্রম ঘোষণা কৰা; তেওঁৰ মহিমা ইআয়েলৰ ওপৰত আছে আৰু আকাশ জৰি তেওঁৰ পৰাক্রম পৰাক্ষে আছে। ৩৫ হে দ্রুশ্ব, তোমাৰ পৰিত্ব স্থানত তোমাৰ উপস্থিতিয়ে

ভয় জগাই তোলে। ইস্রায়েল দুশ্বরেই নিজ লোকক বল আৰু শক্তি দান কৰে। দুশ্বর প্ৰশংসা হওঁক।

৬৯ হে দুশ্বর, মোক পৰিভাগ কৰা; কিয়নো মই জলপ্লাননত ডিঙ্গৈল
ডুবি যাব থৰিছোঁ। ২ মই গভীৰ বোকাত তল গৈছো, তাত থিয়
হবলৈ ঠাই নাই; গভীৰ জলত আহি পৰিলোঁ, ধল পানী মোৰ ওপৰৰে
বৈ হৈছো। ৩ মই কণ্ঠি কাণ্ঠি ভাগৰিলোঁ, মোৰ ডিতি শুকাই গ'ল; মই
দুশ্বরলৈ বাট চাই থাকোতে থাকোতে, মোৰ চকু দুৰ্বল হৈ পৰিল। ৪
অকাৰণে মোক ধিণাঞ্চলসকল মোৰ মূৰৰ চুলিতকৈয়ো অধিক; অকাৰণে
মোৰ শক্তি হৈ মোক নষ্ট কৰিব খোজাসকল অতি শক্তিশালী; মই যি চূৰ
কৰা নাই; তাক মই ওলেটাই দিব লাগে। ৫ হে দুশ্বর, তুমিয়েই মোৰ
মুৰ্খতা জানি আছা; আৰু মোৰ দোখৰোৰ তোমাৰ আগত লুকাই নাথাকে। ৬
হে বাহিনীসকলৰ দুশ্বৰ যিহোৱা, তোমালৈ অপেক্ষা কৰাসকল মোৰ দ্বাৰাই
যেন লাজত নপৰে; হে ইস্রায়েলৰ দুশ্বৰ, তোমাৰ বিচারাসকল মোৰ দ্বাৰাই
অপমানিত নহওক। ৭ তোমাত মই আসত হোৱাৰ কাৰণে তোকসকলে
মোক অপমানিত কৰে; তেওঁলোকে মোক সম্পূৰ্ণ ভাৱে অপদৃষ্ট কৰিলে। ৮
মই মোৰ ভাইসকলৰ মাজত বিদেৱী হোঁ; তেওঁলোকে মোক বিদেশীৰ
দৰে ব্যৱহাৰ কৰে। ৯ কিয়নো তোমাৰ গুৰু কাৰণে হোৱা মোৰ উৎসাহ-
অগ্ৰিয়ে মোক প্ৰাপ কৰিলে, আৰু তোমাক নিন্দা কৰাবিলাকৰ নিন্দা মোৰ
ওপৰত পৰিল। ১০ যেতিয়া মই কাণ্ঠি কাণ্ঠি লোহোনেৰে মোৰ প্ৰাণক দুখ
দিছিলোঁ; তেতিয়া সেয়ে মোলৈ নিন্দাৰ কাৰণ হ'ল। ১১ যেতিয়া মই চট
কাপোৰ পদ্ধি দুখ প্ৰকাশ কৰিছিলোঁ; তেতিয়া মই তেওঁলোকৰ দঢ়ান্ত
স্থৰূপ হোৱে। ১২ নগৰৰ দুৱাৰমুখত বহাসকলে মোৰ বিষয়ে কথা পাতে,
মই মতলীয়াবোৰ গানৰ বিষয় হোৱে। ১৩ কিন্তু হৈ যিহোৱা, মই হলৈ
সদায় তোমাৰ আগত প্ৰার্থনা কৰোঁ তাক তুমি গ্ৰহণ কৰা; তোমাৰ অধিক
দয়াৰ গুণে তোমাৰ পৰিভাগৰ সত্যতাত মোক উত্তৰ দিয়া। ১৪ বোকাৰ
পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা, ডুবি যাবলৈ নিন্দিবা; মোক ধিণাঞ্চলবোৰ পৰা
আৰু গভীৰ জলৰ পৰাও মোক উদ্ধাৰ কৰা। ১৫ ধল পানীয়ে মোক তল
নিন্দায়াওক, গভীৰ জলে মোক প্ৰাপ নকৰক; আৰু মৈদামৰ মুখ মোৰ
ওপৰত বন্ধ নহওক। ১৬ হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰার্থনাৰ উত্তৰ দিয়া, কিয়নো
তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞা বিশ্বস্তা উত্তম; তোমাৰ প্ৰচুৰ দয়া অনুসৰে মোলৈ মুখ
ঘূৰুৱা। ১৭ তোমাৰ দাসৰ পৰা তোমাৰ মুখ লুকুৱাই নাৰাখিবা; কাৰণ
মই সন্কট আছোঁ; শীঘ্ৰে মোক উত্তৰ দিয়া। ১৮ তুমি মোৰ ওচৰ চপিলি
মোৰ প্ৰাণ মুক্ত কৰা; মোৰ মুক্তিপঞ্চ দি শক্ৰবোৰৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ
কৰা। ১৯ মোৰ অপমৰ্য, লাজ, আৰু অপমান তুমিয়েই জানি আছা; মোৰ
সকলো প্ৰতিদৰ্শী তোমাৰ আগত আছে। ২০ তীৰ তিৰক্ষাৰত মোৰ মন
ভগ্ন হৈ দুখেৰে ভৰি পৰিল; কোনোবাই মোক কুপা কৰিব বুলি মই বাট
চালোঁ, কিন্তু কোনো নাছিল; শাস্ত্ৰনা কৰাসকললৈ অপেক্ষা কৰিলোঁ, কিন্তু
এজনো নাপালোঁ। ২১ তেওঁলোকে মোক আহাৰৰ বাবে বিহ দিলো; মোৰ
পিয়াহত তেওঁলোকে মোক টেঙ্গা বস পান কৰালোঁ। ২২ তেওঁলোকৰ
আগত থকা আহাৰেই তেওঁলোকৰ ফান্দৰ দৰে হ'ব; আৰু তেওঁলোকৰ
সম্পত্ত্যে তেওঁলোকক জালত পেলাব। ২৩ তেওঁলোকে কেতিয়াও দেখা
নাপালৈ তেওঁলোকৰ চকু অন্ধ হওক; তুমি তেওঁলোকৰ ক'কাল সদায়
ক'পি থকা কৰা। ২৪ তেওঁলোকৰ ওপৰত তোমাৰ অতিশয় ক্ষেত্ৰ দেখুৱা;
তোমাৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰেষ্টে তেওঁলোকৰ আতঙ্কহস্ত কৰক। ২৫ তেওঁলোকৰ
বাসস্থান উচ্চল হওক; তেওঁলোকৰ তুষ্ট কোনেও বাস নকৰক। ২৬
কিয়নো তেওঁলোকক নিৰ্যাতন কৰা জনকেই তুমি প্ৰহাৰ কৰা; তেওঁলোকে
তুমি শাস্তি দিয়া সকলৰ দুখৰ বিষয়ে কথা পাতে। ২৭ তুমি তেওঁলোকৰ
অপৰাধৰ ওপৰত অপৰাধ যোগ দিয়া; তেওঁলোকে তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ
ভাগী নহওক। ২৮ জীৱিতসকলৰ তালিকাৰ পৰা তেওঁলোকৰ নাম মচি
পেলোৱা হওক; আৰু ধাৰ্মিকসকলৰ লগত তেওঁলোকৰ নাম লিখা নহওক। ২৯
কিন্তু মই হলো, দুখ আৰু বেদনা পাইছোঁ; হে দুশ্বৰ, তোমাৰ পৰিভাগো
মোক উঞ্জত কৰক। ৩০ মই এটি গানেৰে দুশ্বৰৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰিবম,
ধন্যবাদেৰে তেওঁক উল্লাসিত কৰিব। ৩১ তেওঁলোকৰ অনুগ্ৰহ যিহোৱালৈ
ভতৰা গুৰুতকৈ উত্তম; নাইবা শিং আৰু খুৰা থকা ভতৰাতকৈয়ো, সেয়ে

যিহোৱাক অধিক সন্তোষ দিব। ৩২ নমসকলে তাকে দেখি আনন্দিত
হ'ব; হে দুশ্বৰক বিচাৰাসকল তোমালোকৰ হৃদয় পুনৰ্জীৱিত হওক।
৩৩ কিয়নো যিহোৱাই দৰিদ্ৰসকললৈ কাণ পাতে; আৰু তেওঁ নিজৰ
বন্দীয়াৰসকলক হেয়জান নকৰে। ৩৪ আকাশ আৰু পথিবীৰে তেওঁৰ
প্ৰশংসা কৰক; সাগৰ আৰু তাৰ মাজত চৰি ফুৰা সমুদৱৰ প্ৰণীয়ে তেওঁৰ
স্তুতি কৰক। ৩৫ কিয়নো দুশ্বৰে চিয়োনক পৰিভাগ কৰিব আৰু যিহুদাৰ
নগৰবোৰ পুনৰাবায় নিৰ্মাণ কৰিব; লোকসকলে তাত বাস কৰি তাক
অধিকাৰ কৰিব। ৩৬ তেওঁৰ দাসৰেৰ বংশোঁয়া তাক অধিকাৰ কৰিব;
তেওঁৰ নাম প্ৰেম কৰোৱাসকলে তাত বাস কৰিব।

৭০ হে দুশ্বৰ, মোক বক্ষা কৰা! হে যিহোৱা, শীঘ্ৰে মোক উদ্ধাৰ
কৰিবলৈ আহা। ১ যিসকল লোকে মোৰ বিপদত সন্তুষ্ট হয়,
তেওঁলোক অভিশঙ্গ হৈ লাজ পাওক; মোৰ প্ৰাণ বিচাৰোৱাসকল বঞ্চিত
হৈ বিভাস্ত হওক। ৩ যিসকলে মোক আহা আহা বোলে; তেওঁলোকে
লাজ পাই উলটি যাওক। ৪ তোমাক বিচাৰাতাসকল তেমাত আনন্দ
কৰি উল্লাসিত হওক; তোমাৰ পৰিভাগক প্ৰীতি কৰোঁ সকলে “যিহোৱা
মহিমানিত হওক” বুলি সদ্যাৰ কওক। ৫ কিন্তু মই হলৈ অভাৱগত্ব আৰু
দৰিদ্ৰ; হে দুশ্বৰ, মোৰ ওচৰলৈ শীঘ্ৰে আহাঁ; তুমি মোৰ সহয় আৰু মোৰ
উদ্ধাৰকৰ্তা; হে যিহোৱা, পলম নকৰিব।

৭১ হে যিহোৱা, মই তোমাতেই আশ্রয় লৈছোঁ; মোক কেতিয়াও
অপমানিত হৰ্বলে নিদিবা। ২ তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ গুণেৰে মোক
উদ্ধাৰ কৰা; মোলৈ কাণ পাতা আৰু মোক বক্ষা কৰা। ৩ মোৰ আৰ্থে তুমি
এনে বসতিৰ শিলা হোৱা, যি শিলালৈ মই যেন নিতো যাব পাৰোঁ; তুমি
মোক বক্ষা কৰিবলৈ এটা আজো দিলা, কিয়নো মোৰ আৰ্থে তুমি শিলা
আৰু মোৰ দুৰ্গ। ৪ হে মোৰ দুশ্বৰ, দুষ্টলোকৰ হাতৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ
কৰা, অধৰি আৰু নিষ্ঠৰ জনৰ হাতৰ পৰা মোক মুক্ত কৰা। ৫ কিয়নো, হে
প্ৰভু যিহোৱা, তুমি মোৰ আশা; সুৰু কালৰে পৰা তুমি মোৰ বিশ্বাসভূমি।
৬ গৰ্ভেৰে পৰা মই তোমাতেই নিৰ্ভৰ কৰিছোঁ; মোক মাতৃৰ গৰ্ভেৰ পৰা
উলিওৱা জনা তুমিৰেই; মই নিতো তোমাতেই প্ৰশংসা কৰিব। ৭ মই
অনেকলোকৰ দৃষ্টিত এটি উদ্ধাৰণৰ বিষয় যেন হৈছোঁ; কিন্তু তুমি মোৰ
দৃঢ় আশ্রয় স্থান। ৮ মোৰ মুখ তোমাৰ প্ৰশংসাৰেই পৰিপূৰ্ণ হ'ব, আৰু
ওৱে দিনটো তোমাৰ গৌৰীৰ ভাৰি থাকিব। ৯ বয়সহ সময়ত মোক ত্যাগ
নকৰিবা; মই শক্তিহীন হোৱা সময়ত মোক নেৰিব। ১০ কিয়নো মোৰ
শক্ৰবোৰে মোৰ বিষয়ে কথা পাতে; তেওঁলোকে মোৰ জীৱন অনুসন্ধান
কৰি একেলগে আলোচনা কৰে। ১১ তেওঁলোকে কয়, “দুশ্বৰে তেওঁক
পৰিত্যাগ কৰিবলৈ দুৰ্বল হৈ পৰি নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দুষ্টলোকৰ হাতৰ পৰা
কৰিবলৈ নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ নিৰ্ভৰ কৰিছোঁ; মোক মাতৃৰ গৰ্ভেৰ পৰা
উলিওৱা জনা তুমিৰেই; মই নিতো তোমাতেই প্ৰশংসা কৰিব। ১২ হে যিহোৱা,
তুমি মোৰ পৰা আশ্রয় স্থান। ১৩ তোমাৰ প্ৰার্থনাৰ উত্তৰ দিয়া, কিন্তু তুমি
মোৰ অনুগ্ৰহে তোমাৰ নিৰ্ভৰ কৰিব। ১৪ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ১৫ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ১৬ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ১৭ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ১৮ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ১৯ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ২০ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ২১ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ২২ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ২৩ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ২৪ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ২৫ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ২৬ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ২৭ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ২৮ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ২৯ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৩০ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৩১ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৩২ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৩৩ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৩৪ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৩৫ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৩৬ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৩৭ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৩৮ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৩৯ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৪০ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৪১ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৪২ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৪৩ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৪৪ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৪৫ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৪৬ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৪৭ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৪৮ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৪৯ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৫০ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৫১ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৫২ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৫৩ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৫৪ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৫৫ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৫৬ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৫৭ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৫৮ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৫৯ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৬০ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৬১ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৬২ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৬৩ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৬৪ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৬৫ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৬৬ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৬৭ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৬৮ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৬৯ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৭০ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৭১ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৭২ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৭৩ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৭৪ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৭৫ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৭৬ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৭৭ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৭৮ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৭৯ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৮০ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৮১ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৮২ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৮৩ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৮৪ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৮৫ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৮৬ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৮৭ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৮৮ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৮৯ কিয়নো তোমাৰ পৰা আশ্রয় স্থান
মই নিষ্ঠৰ কৰিবলৈ দেখা দেখিব। ৯০ কিয়নো ত

বীগাবে তোমার উদ্দেশ্যে প্রশংসাৰ গান কৰিম। ২৩ মই যেতিয়া তোমার উদ্দেশ্যে প্রশংসাৰ গান কৰোঁ, তেতিয়া মোৰ ওঁষ্ঠ অতিশয় আনন্দিত হয়; তুমি মুক্ত কৰা মোৰ প্ৰাণ আনন্দিত হয়। ২৪ মই তোমার ধৰ্মীকৰ্তাৰ কথা ওৱে দিনটো কৈ থাকিম; মোৰ অনিষ্টলৈ চেষ্টা কৰোঁতাবিলাক পৰাজিত হ'ল আৰু তেওঁলোকে লাজ পাই নিষ্ঠিত হল।

৭২ হে ঈশ্বৰ, বজাক তোমার শাসন-প্রণালীৰেৰ দান কৰা, আৰু

বাজকোৰৰক তোমার ধৰ্মীকতা প্ৰদান কৰা। ২ তেওঁ ধৰ্মীকৰ্তাৰ বজাৰ প্ৰজাসকলৰ বিচাৰ কৰিব; ন্যায়েৰে তোমার দুয়ীয়াসকলৰ বিচাৰ কৰিব। ৩ পৰ্বতৰোৰে প্ৰজাসকলৰ কাৰণে শাস্তি উৎপাদন কৰিব; পাহাৰবনাবেৰে ধৰ্মীকতা উৎপাদন কৰিব। ৪ তেওঁ দুয়ীয়া প্ৰজাসকলৰ বিচাৰ কৰিব, অভাৱগ্ৰহণ সন্তান সকলক বক্ষা কৰিব; কিন্তু অত্যচাৰীক টুকুৰা টুকুৰ কৰি গুৰি কৰিব। ৫ তেওঁ সূৰ্য চন্দ্ৰ থাকেমানে থাকিব, পুৰুষানুক্ৰমে তেওঁলোকে তোমালৈ ভয় কৰিব। ৬ ঘাঁই নিয়া মাটিৰ ওপৰত বৰষুণ পৰিলৈ মেনে হয়, তেওঁ তেনেকৈয়ে তুমি ডিজোৱা বৰষুণ জাকৰ দৰেই হয়। ৭ তেওঁৰ সময়ত ধৰ্মীকজন জকমকাৰ; যিমান দিনলৈ চন্দ্ৰ থাকিব সিমান দিনলৈকে তেওঁলোক শাস্তি থাকিব। ৮ তেওঁলোকে এখন সমুদ্ৰৰ পৰা আন এখন সমুদ্ৰলোকে বজা শাসন কৰিব, আৰু নদীৰ পৰা পৃথিবীৰ শেষলোকে বাজ কৰিব। ৯ মৰুভূমিৰনিবাসীসকলে তেওঁৰ আগত আঁগত আঁঞ্চল ল'ব; আৰু তেওঁৰে শক্রবেৰে খুলি ঢেলেকিব। ১০ তৰ্চী আৰু ধীপোৰৰ বজাসকলে পারিশৰ্মিক শ্ৰদ্ধাঙ্গলি আনিব; চিবা আৰু চৰাৰ বজাসকলে উপহাৰ আনিব। ১১ এনে কি, সকলো বজাই তেওঁৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিব; আৰু সকলো জাতিৰ লোকে তেওঁৰ সেৱা কৰিব। ১২ কিয়নো, অভাৱগ্ৰহণসকলে কাতোৰোক কৰিলে তেওঁ উদ্বাৰ কৰিব; আৰু সহায়হীন দুখিত জনক তেওঁ ত্ৰাণ কৰিব। ১৩ তেওঁ দুখী অভাৱগ্ৰহণক কৃপা কৰিব; দৰিদ্ৰসকলৰ প্ৰাণ বক্ষা কৰিব। ১৪ অত্যচাৰী আৰু উপদ্ৰবৰ পৰা তেওঁ তেওঁলোকৰ আগ মুক্ত কৰিব; তেওঁৰ দৃষ্টিত সেইসকলৰ তেজ বহুমূল হ'ব। ১৫ বজাসকল জীয়াই থাকিব আৰু তেওঁলোক চিবাৰ সোণ দান কৰা যাব; লোকসকলে নিতো তেওঁৰ গুৰিত প্ৰাৰ্থনা কৰিব, ওৱে দিনটো ঈশ্বৰে তেওঁলোক আশীৰ্বাদ কৰিব। ১৬ পৃথিবীত পৰ্বততৰোৰ টিঙ্গত প্ৰচুৰ শশ্য হ'ব; সেই শশ্যৰ ফল লিবানোৰ জাৰিগিৰি নিচিনাকৈ লিবিব; আৰু নগৰ নিবাসীসকল পৃথিবীৰ তপৰ দৰে জকমকাৰ। ১৭ বজাৰ নাম চিৰছায়ী হ'ব; সূৰ্য থাকেমানে তেওঁৰ নাম থাকিব; লোকসকলে তেওঁৰ পৰা আশীৰ্বাদ পাব; সকলো জাতিয়ে তেওঁক ধন্য ধন্য খুলিব। ১৮ ঈশ্বৰ যিহোৱা, ইহৰায়েলেৰ ঈশ্বৰ, ধন্য হওঁক; যি জন কেৱল আচাৰিত কৰ্ম কৰোঁতা। ১৯ তেওঁৰ শৌৰৰ অনন্ত কাললৈকে ধন্য হওঁক; আৰু সমুদ্রায় পৃথিবী তেওঁৰ শৌৰৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হওঁক। আমেন আৰু আমেন। ২০ যিচয়ৰ পত্ৰ দায়ুদৰ প্ৰার্থনাবোৰ সমাঞ্চ।

৭৩ অৱশ্যেই ঈশ্বৰ ইস্মায়েললৈ মঙ্গলজনক; তেওঁ শুভ চিতৰ

লোকসকলৈ শুভ কৰোঁতা। ১ কিন্তু মোৰ ভৱি হ'লে প্ৰায় পিছল থাইছিল; মোৰ পোৱা প্ৰায় পিছলি গৈছিল। ২ তেতিয়া অহংকাৰী লোকলৈ মোৰ অস্যায় জনিয়াছিল; মই দৃষ্টিবোৰক বৰ সুখত থকা দেখিছিলোঁ। ৩ কাৰণ তেওঁলোকে মৃত্যুৰ যন্ত্ৰণা নাপায়; কিন্তু তেওঁলোক সুস্থ সৰল হৈ থাকে। ৫ তেওঁলোকে আন মানুহে দুখ পোৱাৰ দৰে দুখ নাপায়; অন্যলোকৰ বিপদৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোক বিপদৰে নপৰে। ৬ এই কাৰণে অহংকাৰ তেওঁলোকৰ দিঙিৰ হাৰ বৰুৱণ; অতাচাৰ তেওঁলোকৰ কাৰণে শৰীৰৰ আবৰণ বৰুৱণ হৈছে। ৭ তেওঁলোকৰ মনৰ অনুকাৰ কাৰণ অনুকাৰ আৰু পৰাপৰ পৰাপৰ হৈছে। ৮ তেওঁলোকৰ মন চিষ্টা শেষ পৰ্যট তেওঁলোকৰ অস্তৰৰ তিচৰত থাকে। ৮ তেওঁলোকে মহা বিজ্ঞপ্তেৰে দুষ্টোৱ কথা কয়; তেওঁলোকে অহংকাৰ কৰি ভয় দেখুৱাই আক্ৰমণ কৰে। ৯ তেওঁলোকে সুৰ্যৰ বিবুদ্ধে কথা কয়; তেওঁলোকৰ জিভাই পৃথিবী অৱণ কৰে। ১০ এই কাৰণে ঈশ্বৰৰ সন্তান সকল তেওঁলোকৰ ফালে ঘূৰি যায়; গভীৰ ভাবে তেওঁলোকৰ বাক্যবোৰে পান কৰে। ১১ তেওঁলোকে কয়, “ঈশ্বৰে কেনেকৈ জানিব? কিবলৈন গৈ আছ তাক জানো সৰ্বোপৰি জনাই জানিব?” ১২ চোৱা, তেওঁলোক দুষ্ট; তেওঁলোকৰ মনৰ ভাৱ সদায় নিষ্ঠিত, অধিক সম্পত্তি বঢ়াই থাকে। ১৩

“মই যে পাপ নকৰাকৈ নিজকে শুচি কৰি ৰাখিলোঁ; ই তেন্তে কি অৰ্থহীন নেকি? ১৪ মই ওৱে দিনটো আঘাতিত হোঁ; প্ৰতি বাতিপুৰা তুমি মোক অপদৃষ্ট কৰিলা।” ১৫ যদি মই এলেকুৰা কথাবোৰ কলোহেতেন, তেন্তে সেয়া কোনেমতে তোমাৰ সস্তানৰ কথা নহলহেতেন। ১৬ এই সমস্যাৰ বিষয়ে বুজিবলৈ মই বৰ চেষ্টা কৰিছিলোঁ; কিন্তু বুজি পাৰৰ বাবে এই সমস্যাটো বহুত কঠিন আছিল। ১৭ যেতিয়া মই ঈশ্বৰৰ মদিবলৈ গলো, তাৰ পাহাহে তেওঁলোকৰ কি দশা হৈ বৰ বুজিব পাতিলোঁ। ১৮ সঁচাকৈ তুমি তেওঁলোকৰ পিছল খোৱা ঠাইত হৈছা; তুমি তেওঁলোকৰ বিনাশৰ গাতত পেলাই তেওঁলোকৰ সৰ্বনাশ কৰিবা। ১৯ তেওঁলোক কেনেকৈ নিমিষতে মৰুভূমিত উচ্ছুল হয়, নানা আতঙ্কজনক শক্ষাত তেওঁলোক একেবাৰে বিনষ্ট হ'ব। ২০ তেওঁলোক এটা সপোন দেখি সাৰ পায় সপোনটো তুচ্ছ জ্ঞান কৰাৰ নিচিনাকৈ; হে ঈশ্বৰ, যেতিয়া তুমি উঠিবা, তেতিয়া তেওঁলোক ছায়া বুলি তুচ্ছ জ্ঞান কৰিবা। ২১ যেতিয়া মই মনত গভীৰ দুখ পাইছিলোঁ; আৰু মোৰ অস্তৰত আঘাত লাগিছিল, ২২ তেতিয়া মই অজ্ঞান আৰু মনৰ কল্পনা অভাৱ বোধ কৰিছিলোঁ; তোমাৰ সাক্ষাতে অচেতন হোৱা পশু নিচিনা আছিলোঁ। ২৩ থথাপি মই সদায় তোমাৰ লগতে আছেঁ; তুমি মোৰ সেৱা হৈ থনত ধৰি ৰাখিলা। ২৪ তুমি তোমাৰ উপদেশেৰে মোক পথ দেখুৱাবা, পৰবৰ্তী সময়ত মোক গৌৰবেৰেৰে গ্ৰহণ কৰিবা। ২৫ তোমাৰ বাহিৰে স্বৰ্গত মোৰ কোন আছে? তোমাৰ বাহিৰে পৃথিবীত মোৰ এনে কোনো আশ্রয় নাই। ২৬ মোৰ শৰীৰ আৰু হৃদয় দুয়োটা পৰাজিত হ'ল; কিন্তু ঈশ্বৰ চিৰকাললৈকে মোৰ মনৰ শক্তি। ২৭ কিয়নো চোৱা, তোমাৰ পৰা দূৰৈত থকা লোকসকলৰ সৰ্বনাশ হ'ব; তোমাক এৰি অবিশাসী হোৱা সকলোকে তুমি ধৰ্মস্ক কৰিব। ২৮ কিন্তু মোৰ পক্ষে হলে, ঈশ্বৰৰ ওচৰ চপাই মঙ্গল; মই প্ৰভু যিহোৱাক মোৰ আশ্রয় স্থান বুলুপে গ্ৰহণ কৰিলোঁ; মই তোমাৰ সকলো কাৰ্য ঘোষণা কৰিম।

৭৪ হে ঈশ্বৰ, তুমি কিয় আমাক এইদৰে পৰিত্যাগ কৰিলা? তোমাৰ চৰগীয়া পথাৰ মেৰ-ছাগ জাকৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ ক্ৰোধাপি কিয় জলিছে? ২ তুমি পূৰ্বতে মুক্ত কৰা লোকসকলৰ উদ্দেশ্যে তোমাৰ অধিকাৰৰ ফৈদ হ'বলৈ ক্ৰয় কৰা; আৰু তুমি নিবাস কৰা চিয়োন পৰ্বতক সেৱণৰ কৰা। ৩ তুমি চিৰকাল এই ধৰ্ম-স্তপৰ ঠাইলৈ আগবঢ়াচি আহি চোৱা; পৰিব্ৰজা স্থানত শক্রেৰ সকলোৰেৰ ভাঙ্গি-চিঙি চৰ-মাৰ কৰিলে। ৪ তোমাৰ বিৰোধকাৰীয়ে তোমাৰ পৰিব্ৰজা স্থানৰ মাজত গৰ্জন কৰিছে; তেওঁলোকে তাত যুদ্ধৰ পতাকা সংস্থাপন কৰিছে। ৫ তাৰ হয় যেন তেওঁলোকে জাৰিগিৰি গছৰোৰ অহিতে কুঠাৰ চলাইছিল। ৬ তেওঁলোকে নৱা কটা আটাই কাঠবোৰ খেতালি ভাঙ্গিছে; কুঠাৰ আৰু হাতুৰীৰে একেবাৰে ভাঙ্গি পেলাইছে। ৭ তেওঁলোকে তোমাৰ পৰিব্ৰজা স্থানত জুই লগাই দিছে; তোমাৰ নামৰ নিবাসক মাটিত মিলাই অপবিত্ৰ কৰিলে। ৮ তেওঁলোকে নিজৰ মনতে কলে, “আমি সকলোকে একেবাৰে ধৰ্মস্ক হ'বলোঁ।” তেওঁলোকে মাটিৰ ওপৰত থকা ঈশ্বৰৰ সকলোক মৰ্মণ পৰাপৰ হ'বলৈ আগবঢ়াচি আহি চোৱা; পৰিব্ৰজা স্থানত শক্রেৰ সকলোৰেৰ ভাঙ্গি-চিঙি চৰ-মাৰ কৰিলে। ৯ আমি কোনো আনন্দাবাদী নাই; কিমান কাললৈকে আৰু এইদৰে হৈ থাকিব, তাৰ কোনো ভাব-বিবৰণ নাই; তাৰ কোনো ভাব-বিবৰণ নাই; কিমান কাললৈকে আৰু এইদৰে হৈ থাকিব, তাৰ কোনো ভাব-বিবৰণ নাই। ১০ হে ঈশ্বৰ, শক্রবেৰে আৰু কিমান কাললৈকে তোমাৰ নাম তিক্ষ্ণকাৰ কৰি থাকিব? বিৰোধীতা কৰা সকলে চিৰকাললৈকে তোমাৰ নাম তিক্ষ্ণকাৰ কৰি থাকিব কৰে? ১১ তুমি কিয় তোমাৰ হাতখন, সেই তোমাৰ সেৱা হাতখন কোঠাই বালিছি? তুমি পিঙ্গি থকা বস্ত্ৰৰ পৰা সোহাত খন উলিওৱা আৰু তেওঁলোকৰ ধৰ্মস্ক কৰা। ১২ থথাপি ও ঈশ্বৰ পূৰ্বকালৰে পৰা মোৰ বজা; তেওঁ পৃথিবীৰ মাজত পৰিব্ৰজাৰ কাৰ্য কৰিছে। ১৩ তুমিৱেই নিজৰ শক্তিৰে সমুদ্ৰক দৃঢ়াগ কৰিলাই; তুমিৱেই সাগৰৰ পামীত থকা দৈত্যৰ মূৰ থেতালি ভাঙ্গিলাই। ১৪ তুমিৱেই লিবিয়াথন জন্মৰ মূৰ কেইষ্টা গুড়ি কৰিলাই; তুমিৱেই তাক জিভাই বালিষ্ঠাই? তুমি পিঙ্গি থকা বস্ত্ৰৰ পৰা সোহাত খন উলিওৱা আৰু তেওঁলোকৰ ধৰ্মস্ক কৰা। ১৫ তুমিৱেই পৰিত্যক্ত অবস্থাত তুমুক আৰু জুৰি বোৱাইছিলা; সদায় বৈ থকা নদীকো শুকুৰাই দিছিলা। ১৬ দিন তোমাৰ, আৰু বাতিও তোমাৰেই; তুমিৱেই চন্দ্ৰ আৰু সূৰ্য নিজ স্থানত স্থাপন কৰিলা। ১৭ তুমিৱেই পৃথিবীৰ সকলো

সীমা স্থাপন করিলা; তুমিয়েই শীত আবু গ্রীষ্ম কাল অঙ্গিলা। ১৮ হে যিহোৱা, তুমি পাহিৰ নাযাবা শক্রে যে তোমাক ঠাট্টা নিন্দা কৰিছে; মূর্খ লোকবোৰে যে তোমার নাম অনদার কৰিছে। ১৯ তোমার প্ৰিয় কপোৰ প্ৰাণ বৰ্ণনীয়া জনুক শোধাই নিদিবা; তোমাক অপদষ্ট কৰা সকলৰ জীৱনৰ কথা চিৰকাললৈকে নাপাহিৰিব। ২০ তোমার বৰষা নিয়মটিলৈ দৃষ্টি কৰা; কিয়নো পৃথিবীৰ অন্ধকাৰময় ঠাইবোৰ অত্যাচাৰীবিলাকৰ বাসছানৰে ভাৰি পৰিষে। ২১ উপদ্রু শোৱাবিলাক লাজ পাই উলটি নাহক; দুৰী-অভাৱী লোকসকলে তোমার নামৰ প্ৰশংসা কৰক। ২২ হে ঈশ্বৰ, উঠা, তোমার আত্ম-সন্মান বৰ্ক্ষা কৰা; মূৰ্খ ব্যক্তিয়ে ওৰে দিনটো তোমাক নিন্দা কৰিছে, তাক পাহিৰ নাযাবা। ২৩ তোমার শক্রবোৰ মাত নাপাহিৰিবা; তোমার অহিতে নিতো উটা হৃলস্তুল তুচ্ছ কৰা।

৭৫ হে ঈশ্বৰ, আমি তোমার ধন্যবাদ কৰিম; আমি তোমার ধন্যবাদ কৰিম, কিয়নো তুমি তোমার উপস্থিতি প্ৰকাশ কৰিলি; লোকসকলে তোমার আচাৰিত কাৰ্যবোৰে বৰ্ণনা কৰি আছে। ২ যেতিয়া নিৰুপিত সময় উপস্থিতি হৰ; তেতিয়া মই ন্যায়েৰে বিচাৰ কৰিম। ৩ যদিও পৃথিবী আৰু তাৰ বাসিন্দাসকল ভয়াতুৰ আৰু দুৰ্বল; তথাপি ময়েই তাৰ স্তুতিৰে দৃষ্টিকে স্থাপন কৰিলোঁ। (চেলা) ৪ মই অহক্ষণীবোৰক কলোঁ, “তোমালোকে অহক্ষণৰেকে কাৰ্য নকৰিবা”; দুষ্টোৰোক ক'লো, “পৰিব্ৰাগ পাৰালৈ নি: সংশয় নহোৱা; দুষ্টোৰে জয়ী হ'বলৈ অত্যন্ত নিশ্চিন্ত নহ'ওক। ৫ তোমালোক জয়ী হ'বলৈ অত্যন্ত নিশ্চিন্ত নহোৱা; তোমালোকে গৰ্ব কৰি কথা নকৰা।” ৬ কিয়নো পূৰ্ব বা পশ্চিম দিশৰ পৰা জয় লাভ নহয়। ৭ কিন্তু ঈশ্বৰ ন্যায় বিচাৰক; কোনোক তললৈ নমায়, কোনোক ওপলৈ তোলে ৮ কিয়নো যিহোৱাৰ হাতত এক পান-পাত্ৰ আছে, তাত মিশ্ৰিত দ্রব্যেৰে সৈতে পৰিপূৰ্ণ ফেনাই উঠা দ্বাক্ৰাস আছে; আৰু তেওঁ সেই পাত্ৰৰ কিছু ঢালি দিয়ে, পৃথিবীৰ দুষ্ট লোকবোৰে অৱশ্যোই তাৰ তললৈকে থকা গোদোৰে খাৰ লাগিব। ৯ কিন্তু মই হালে, চিৰকাললৈ তেওঁ কৰা কাৰ্যৰ প্ৰচাৰ কৰিম; মই যাকোৰে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে স্তুতি গান কৰিম। ১০ তেওঁ ক'লে, “মই দুষ্ট লোকবোৰ আটাই শিং কাটি পেলাম; কিন্তু ধাৰ্মিক লোকসকলৰ শিং উচ্চ কৰিম।”

৭৬ যিহুদাৰ সকলোৱেই ঈশ্বৰক জানে, ইহৰায়েলৰ মাজত তেওঁৰ নাম মহান। ২ চালেমত তেওঁৰ তমু আছে; চিয়োনত তেওঁৰ বসতি স্থান আছে। ৩ তাত তেওঁ ধনুৰ কাঁড় ভাঙিলে; ঢাল তৰোৱাল আদি ধনুৰ সঁজুলি ভাঙিলে। (চেলা) ৪ তোমার প্ৰতিফলিত উজ্জ্বল আৰু বিকশিত গৌৰৰ; যি দৰে এই পৰ্বতবোৰেৰ পৰা নামি অহাব উদ্দেশ্যে, য'ত তুমি তোমার কঢ়িকৰ আহত কৰিছিলা। ৫ এই দুঃখাস্তী লোকসকলক অপহৰণ কৰা হ'ল; তেওঁলোক তীব্ৰণ নিদৰণ হ'ল। পৰাক্ৰামীসকল অসহায় হ'ল। ৬ হে যাকোৰে ঈশ্বৰ; ধনু ক্ষেত্ৰৰ কাদনোনত, বথ চালক আৰু ঘোৱা উভয়ে টোপিম গাল। ৭ তুমি, হয় তুমিয়েই আতঙ্কজনক; তোমাৰ ক্ৰোধ উঠিলে কোনে তোমার আগত যিয় হ'ব পাৰে? ৮ তোমার ন্যায় বিচাৰ স্বৰ্গৰ পৰা হয়, পৃথিবী আতঙ্কিত হৈ নীৰৰে আছিল। ৯ হে ঈশ্বৰ, তুমি উঠা, বিচাৰ নিস্পত্তি কৰা; পৃথিবীৰ নিৰ্বাতিত সকলক বক্ষা কৰিবলৈ উঠা। (চেলা) ১০ অৱশ্যে তোমার ক্ৰোধ বিচাৰেই সেই লোকসকলৰ প্ৰশংসাৰ কাৰণ হ'ব; তুমি সম্পূৰ্ণকৈ উপহাস কৰি ক্ৰোধ সোৱৰণ কৰিবা। ১১ তোমালোকে নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ সংকল্প কৰা, আৰু তাক সন্দেও কৰা; তেওঁৰ চিৰওফালে থকা সকলোৰে সেই আতঙ্কিত জনাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰ আনিব। ১২ তেওঁ বাজকোৰে সকলৰ সাহস খৰ্ব কৰিব; তেওঁলোকে পৃথিবীৰ বজালৈ আতঙ্কিত হ'ব।

৭৭ মই উচ্চ স্থৰেৰে ঈশ্বৰৰ আগত কাঠৰেোত্তি কৰিম; মই ঈশ্বৰৰ ওচৰত উচ্চ স্থৰেৰে কাঠৰেোত্তি কৰিম মোৰ ঈশ্বৰে মোৰ কথা শুনিব। ২ সঞ্চক্টৰ সময়ত মই যিহোৱাক বিচাৰিলো; গোটেই বাতি মোৰ হাত দুখন ঈশ্বৰৰ ফালে আগবঢ়াই মই প্ৰাথৰ্না কৰিলোঁ; মই ঝুঁক্ত হৈ নপৰো। মোৰ প্ৰাণে শাস্ত্ৰনা পোৱা নাছিল। ৩ মই যেতিয়া ঈশ্বৰক চিন্তা কৰোঁ, তেতিয়া ক্ৰন্দন কৰোঁ; মই মনতে চিন্তা কৰোঁ আৰু মোৰ প্ৰাণ

নিৰাশ হৈ পৰে। (চেলা) ৪ তুমিয়েই টোপনি যোৱাৰ পৰা মোৰ চকুৰ পিবিকতিক মেলি ৰাখিলা; মই অতিশয় যাতনাত আছিলোঁ আৰু সেয়ে কথা ও কৰ পৰা নাছিলো। ৫ মই অতীতৰ কথাবোৰ চিন্তা কৰিছিলোঁ; অনেক অনেক বছৰ আগৰ কথা মই চিন্তা কৰিছিলোঁ। ৬ বাতিৰ সময়ত মই শোৱা গীতবোৰৰ বিষয়ে মোৰ মনত পৰে; বাতি মই মোৰ হৃদয়ত গভীৰ ভাৰে চিন্তা কৰিছিলোঁ; মই মনতে চিন্তা কৰোঁ আৰু মোৰ প্ৰাণে যি ঘটিল তাক বুজিবলৈ চেষ্টা কৰে; ৭ “যিহোৱাই মোক চিৰকালৰ বাবে ত্যাগ কৰিব নেকি? তেওঁ মোক পুনৰ কেতিয়াও দয়া নকৰিব নেকি? ৮ তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেম চিৰদিনৰ কাৰণে শেষ হৈ গ'ল নেকি? তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাবোৰো চিৰদিনৰ বাবে বিফল হৈ গ'ল নেকি? ৯ ঈশ্বৰে কৃপা কৰিবলৈ পাহিৰ গ'ল নেকি? তেওঁ খঙ্গতে নিজৰ মমতাকৰে বন্ধ কৰি দিলে নেকি? (চেলা) ১০ মই কলোঁ, “মোৰ এইচোৱে দুখ যে সৰ্বোপৰি জনাৰ সৌ হাত সলনি হৈছে।” ১১ যিহোৱাই কৰা সকলো কাৰ্যৰ কথা মই সৌৱৰিম; পূৰ্ব কালত তুমি কৰা আচাৰিত কৰ্মবোৰ মই সৌৱৰিম। ১২ তোমাৰ সকলো কাৰ্যৰ বিষয়ে মই ধ্যান কৰিম। ১৩ হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ পথ পথিৰতি; আমাৰ ঈশ্বৰ তুল্য জানো কোনো মহান ঈশ্বৰ আছে? ১৪ তুমিয়েই সেই আচাৰিত কৰ্ম কৰোঁতা ঈশ্বৰ; সকলো জাতিৰ মাজত তুমি তোমাৰ পৰাক্ৰমৰ পৰিচয় দিছা। ১৫ তুমি যাকোৰ আৰু যোচৰেৰ বংশৰ সন্তান সকলক তোমাৰ শক্তিশালী হাতৰ বাহুৰে মুক্ত কৰিলা। (চেলা) ১৬ হে ঈশ্বৰ, সমুদ্ৰৰ জল সমুহে তোমাক দেখিলে; জল সমুহে তোমাক দেখি তয় খালে; তাৰ গভীৰতা পৰ্যন্ত কঁপি উঠিল। ১৭ মেষে জলৰাশিক তললৈ ঢালি দিলে; আকাশত বজই গৰ্জন কৰিলে, তোমাৰ বিদুতৰ কাঁড়বোৰ ইফালে সিফালে চমকিব ধৰিলে। ১৮ বামালী বতাহত তোমাৰ বজ্র ধৰিল শুনা গাল; তোমাৰ বিজুলিৰ চমকে পৃথিবী আলোকময় কৰিলে; পৃথিবী কঁপি উঠিল আৰু জোকাৰ খাল। ১৯ সমুদ্ৰৰ মাজত তোমাৰ পথ আছিল; কিন্তু তোমাৰ ভাৰি চিহ্নত তাৎ দেখা নগল। ২০ মোচি আৰু হাবোৰে হত্তুৱাই মেৰ-ছাগৰ জাকৰ দৰে তুমি তোমাৰ লোকসকলক চলাই লৈ গৈছিলা।

৭৮ হে মোৰ লোকসকল তোমালোকে মোৰ শিক্ষালৈ কাণ দিয়া; মোৰ মুখৰ কথালৈ কাণ পাতা। ২ মই দৃষ্টান্তৰে সৈতে মোৰ মুখ মেলিম; মই পূৰ্বকালৰ নিগঢ় বিষয়বোৰ প্ৰকাশ কৰিম। ৩ এই যি কথা আমি শুনিলো আৰু জানিলোঁ, আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে আমাৰ ওচৰত সেইবোৰ কথা বৰ্ণনা কৰি গৈছে। ৪ তেওঁলোকৰ বংশৰ সন্তান সকলৰ পৰা আমি সেইবোৰ লুকুৱাই নাৰাথিম; আমি ভাৰী প্ৰজন্ম ওচৰত যিহোৱাৰ পৌৰ পৰ্যন্ত কাৰ্যবোৰৰ কথা ক'ম; তেওঁ পৰা পৰাক্ৰমৰ কথা আৰু তেওঁ যি সকলো আচাৰিত কাৰ্য কৰিলে, সেই সকলো কথা ক'ম। ৫ কিয়নো তেওঁ যাকোৰে বংশৰ মাজত এক আজা জাৰি কৰি বিধি স্থাপন কৰিলে, ইহায়েল জাতিৰ কাৰণে এক ব্যৱহাৰ নিৰ্বাপিত কৰিলে; তেওঁ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক সেই ব্যৱহাৰৰ বিষয়ে নিজৰ ল'বা-ছোৱালীবোৰক শিক্ষা দিবলৈ আজা দিলে। ৬ যাতে ভাৰী-বংশৰ সন্তান সকলে, যিসকলে এতিয়াও জন্ম গ্ৰহণ কৰা নাই, তেওঁলোকেও সেইবোৰ জনিব পাৰে আৰু তেওঁলোকে উঠি নিজ সন্তান সকলৰ আগত সেইবোৰ বৰ্ণনা কৰিব পাৰে। ৭ তেতিয়াহে তেওঁলোকে ঈশ্বৰত ভৱসা কৰিব, তেওঁৰ কাৰ্যবোৰ তেওঁলোকে নাপাহিৰিব, কিন্তু তেওঁৰ আজগাবোৰ পালন কৰিব। ৮ তাতে তেওঁলোকে নিজ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰে জেনী আৰু বিদোহী বংশ নহ'ব; সেই পূৰ্বপুৰুষসকলৰ অন্তৰ ঈশ্বৰত প্ৰতি হিঁহ'ব নাছিল আৰু মনো সমৰ্পিত আৰু বিশ্বস্ত নাছিল। ৯ ইফ্ৰাহিম বংশৰ সন্তান সকল যদিও ধনুৰ্দ্বৰ সমজত আছিল, কিন্তু যুদ্ধৰ দিনা পিছ ছঁছুকি আহিছিল। ১০ তেওঁলোকে ঈশ্বৰে নিয়মিতি পালন নকৰিলে, তেওঁৰ ব্যৱহাৰত চলিবলৈ অস্থিৰ কাৰ্য কৰিলে। ১১ তেওঁ যি কাৰ্য কৰিছিল, তাক তেওঁলোকে পাহিৰ গাল। তেওঁলোকৰ আগত দেখুউৱা তেওঁৰ আচাৰিত কৰ্মবোৰ তেওঁলোকে পাহিৰ গাল। ১২ ইহায়েলীয়াসকলৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ চকুৰ সন্মুখতে তেওঁ আচাৰিত কৰ্মবোৰ কৰিছিল; যিচৰ দেশত আৰু চোৱনৰ পথাৰত তেওঁ সেইবোৰ কৰিছিল। ১৩ তেওঁ সমুদ্ৰক দুৰ্ভাগ কৰি তাৰ

মাজেদি তেওঁলোক পার করিলে, তেওঁ জল সমূহক দম করাব দরে থিয়ে করিলে। ১৪ দিনত মেঘ দ্বারাই আরু গোটেই বাতি অগ্নির দীপ্তিরে তেওঁ তেওঁলোক পথ দেখুবালে। ১৫ মৰুভূমিত শিলবোৰ ফলি মাটিৰ গভীৰ ভাগৰ পৰা তেওঁ তেওঁলোক পান কৰিবলৈ প্ৰচৰ পানী দিলে। ১৬ তেওঁ শিলৰ পৰা পানীৰ সোঁত বাহিৰ কৰি আনিলে, সেই পানী তেওঁ নদীৰ নিচিনাকৈ বোৱাই দিলে। ১৭ কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিবেই থাকিল, সৰোৰাৰ পৰি দীখৰ বিৰুদ্ধে মৰুভূমিত বিদোহ আচৰণ কৰিলে। ১৮ তেওঁলোকৰ ইচ্ছা অনুসৰে আহাৰ দাবী কৰি, তেওঁলোকে নিজ নিজ মনতেই দীখৰ পৰীক্ষা কৰিলে। ১৯ তেওঁলোকে দীখৰ বিৰুদ্ধে এই কথা ক'লে, “দীখৰে জানো মৰুভূমিৰ মাজত আহাৰ দি মেজ সজাব পাৰে? ২০ তেওঁ শিলক প্ৰহাৰ কৰিলে আৰু তাৰ পৰা উপচি পৰাকৈ পানীৰ সোঁত ওলাই আহিল; সেই বুলি জানো তেওঁ আমক আহাৰে দিব পাৰে? তেওঁ জানো নিজৰ লোকসকলৰ কাৰণে মাঙ্গ মোগাব পাৰে?” ২১ এই কথা শুনি যিহোৱাৰ খং জুলি উঠিল; যাকোবৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ অস্তৰৰ জই জুলি উঠিল; ইস্রায়েলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ ক্রোধ জাগি উঠিল; ২২ কাৰণ দীখৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ বিশ্বাস নাছিল; তেওঁত যে পৰিভাগ আছে, সেই কথাত তেওঁলোকে নিৰ্ভৰ নকৰিলে। ২৩ তথাপি তেওঁ ওপৰত থকা আকাশমণ্ডলক আজ্ঞা দিলে আৰু আকাশৰ দুৰাবোৰে মুকলি কৰিলে। ২৪ লোকসকলে খাৰ কাৰণে তেওঁ বৰষুণৰ দৰে মাঝা বৰষালৈ, স্বৰ্গৰ শশ তেওঁলোকক দিলে। ২৫ মৰ্যাদাই স্বৰ্গদূত আহাৰ ভোজন কৰিলে, তত্ত্বেৰ ভোজন কৰিব পৰাকৈ তেওঁ প্ৰচৰ আহাৰ তেওঁলোকলৈ পঢ়াই দিলে। ২৬ তেওঁ আকাশৰ পৰা পূৰ্বৰ বতাহ বলালে; তেওঁ নিজৰ পৰাক্রমেৰে দক্ষিণৰ বতাহক চলালৈ। ২৭ তেওঁ ধূলিকণার নিচিনাকৈ তেওঁলোকৰ ওপৰত মাঙ্গসৰ বৰষুণ বৰষালৈ, সাগৰৰ বালিৰ নিচিনাকৈ পাখি লাগা চৰাইৰ বৰষুণ বৰষালৈ; ২৮ তেওঁলোকৰ ছাউনিৰ মাজত, তেওঁলোকৰ নিবাসৰ চাৰিওফালে তেওঁ সেইবোক পৰিবল দিলে। ২৯ তেওঁলোকে সেই আহাৰ খাই তঙ্গ হল; তেওঁলোকে যি বিচাৰিলিল, তেওঁ তেওঁলোকক তাকে দিলে। ৩০ কিন্তু তেওঁলোকৰ সেই আহাৰ খোৱা শোষ নহওতেই, এনেকি, তেওঁলোকৰ আহাৰ মুখত থকাৰ সময়তেই ৩১ দীখৰ ক্রোধ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে জাগি উঠিল; তেওঁলোকৰ মাজৰ হষ্টপুষ্ট লোকসকলক তেওঁ সংহার কৰিলে, ইস্রায়েলৰ ডেকাসকলক তেওঁ মাৰি পেলালে। ৩২ তথাপি তেওঁলোকে পাপ কৰিবেই থাকিল, তেওঁৰ আচৰিত কৰ্মত বিশ্বাস নকৰিলে। ৩৩ সেইবাবে তেওঁ তেওঁলোকৰ দিনবোৰ উশাখাৰ দৰে ছুটি কৰিলে, তেওঁলোকৰ বছৰবোৰ আসপূৰ্ণ কৰিলে। ৩৪ তেওঁ তেওঁলোকক বধ কৰাৰ পাছত বাকী লোকসকলে তেওঁক বিচাৰিলে, তেওঁলোকে মন পালটালৈ আৰু আগ্ৰহেৰে সৈতে তেওঁক বিচাৰিলে। ৩৫ তেওঁলোকে সেৱৰণ কৰিলে যে, দীখৰ তেওঁলোকৰ শিলা, সৰোৰাপিৰ দীখৰেই তেওঁলোকৰ মুক্তিদানা। ৩৬ কিন্তু তেওঁলোকে মুখৰ ছলনাবে ভালৰ বোলালে, জিভাবে তেওঁৰ আগত মিহা কথা ক'লে, ৩৭ তেওঁলোকৰ অস্তৰ তেওঁৰ প্রতি স্থিৰ নাছিল, তেওঁৰ ব্যৰস্থাৰ প্রতি তেওঁলোকৰ বিশাসী নাছিল। ৩৮ তথাপি তেওঁ দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱাত তেওঁলোকৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰিলে, তেওঁলোকক ধৰ্মস নকৰিলে; এনে কি তেওঁ অনেকবাৰ নিজৰ ক্রোধ দমন কৰিছিল আৰু তেওঁৰ সম্পূৰ্ণ ক্রোধ জাগি নৃষ্টি। ৩৯ তেওঁলোক যে মনুষ্য মাথোন তাক তেওঁ সেৱৰণ কৰিলে, তেওঁলোক বৈ যোৱা বতাহৰ দৰে, যি পুনৰ ঘূৰি নাহে। ৪০ মৰুভূমিত তেওঁলোকে বহুবাৰ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিদোহ আচৰণ কৰিলে। সেই মৰুভূমিতে কিমানবাৰ যে তেওঁক বেজাৰ দিলৈ! ৪১ বাবে বাবে তেওঁলোকে দীখৰ পৰীক্ষা কৰিলে, ইস্রায়েলৰ পৰিত দীখৰ জনক অসমুষ্ট কৰিলে। ৪২ তেওঁলোকে তেওঁৰ শক্তিৰ কথা মনত নাৰাখিলে, মনত নাৰাখিলে সেই দিনৰ কথা-যিদিনা তেওঁ মিচৰ দেশত নানা চিন আৰু চোৱনৰ পথাবত আচৰিত কৰ্ম দেখুৱাইছিল। ৪৪ সেইদিনা তেওঁলোকৰ নদীবোৰে পানী পান কৰিব নোৱাৰে। ৪৫ তেওঁলোকৰ মাজলৈ তেওঁ জাকে জাকে ভাই পঢ়াইছিল, সেইবোৰে তেওঁলোকক গ্রাস কৰিলে; তেওঁ ভেঙ্গুলীৰ জাকবোৰ পঢ়ালৈ

আৰু সেইবোৰে তেওঁলোকৰ সৰ্বনাশ কৰিলে। ৪৬ তেওঁলোকৰ শস্যবোৰে তেওঁ ফৰিঙ্গ দিলে আৰু তেওঁলোকৰ শমৰ ফল কাকতি ফৰিঙ্গ দিলে। ৪৭ তেওঁ শিলাবৃষ্টিৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ দ্রাক্ষলতা নষ্ট কৰিলে, আৰু বৰ বৰ শিলাবৃষ্টিৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ ডিমু গুচ্ছবোৰ ধৰ্মস কৰিলে। ৪৮ তেওঁ শিলাবৃষ্টিৰ মাজত তেওঁলোকৰ পশুবোৰ এৰি দিলে, বজ্গাপতিৰ মাজত তেওঁলোকৰ পশুবোৰ জাকবোৰে শোধাই দিলে। ৪৯ তেওঁ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ জলস্ত অগ্নিয়খং, ক্রোধ, উল্মততা আৰু দুখ-কষ্ট পঠাই দিলে; সেইবোৰ হ'ল ধৰ্মসৰ কাৰ্যত নিযুক্ত দূতৰ দল। ৫০ তেওঁ নিজৰ ক্রোধৰ কাৰণে পথ যুগ্মত কৰিলে; তেওঁ মুহূৰ পৰা তেওঁলোকক বেহাই নিদিলে, কিন্তু মহামারীৰ হাতত তেওঁলোকৰ জীৱন শোধাই দিলে। ৫১ তেওঁ মিচৰ দেশৰ প্ৰত্যেকজন প্ৰথমে জন্মা পুৰুষ সন্তানক আঘাত কৰিলে, হাম বংশৰ তমুত তেওঁলোকৰ শক্তিৰ প্ৰত্যেকজন প্ৰথম ফলক আঘাত কৰিলে। ৫২ তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ লোকসকলক মেৰ-ছাগৰ দৰে বাহিৰ কৰি আনিলে আৰু মৰুভূমিৰ মাজেদি মেৰ-ছাগৰ জাক দৰে তেওঁলোকক চলালৈ। ৫৩ তেওঁ তেওঁলোকৰ নিৰাপদে, কোনো ভয় নথককৈ চলাই আনিলে; কিন্তু সাগৰে তেওঁলোকৰ শক্তিৰেক ঢাকিলে। ৫৪ তেওঁ তেওঁৰ পৰিত্ব ভূমি জৰীপ কৰি তেওঁ তেওঁলোকক আধিপত্য ভাগ-বাঁচি দিলে; আৰু ইস্রায়েলৰ ফৈদবিলাকক নিজ নিজ তমুত বাস কৰালৈ। ৫৫ কিন্তু তোাপিও তেওঁলোকে সৰোৰাপি দীখৰ পৰীক্ষা কৰি তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিদোহ কৰিলে; তেওঁলোকে তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন নকৰিলে। ৫৬ তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰেই তেওঁলোকে সঠিক পথৰ পৰা আতিৰি গৈ বিশ্বাস-ঘাতকতা কৰিলে; ক্রিতিপূৰ্ণ ধৰনৰ কাঁড়ৰ দৰে তেওঁলোক বেকা দিশ গল। ৫৮ তেওঁলোকে ওখ যাইৰ মঠতোৱাৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ ক্রোধিত কৰিলে; তেওঁলোকে প্ৰত্যামোৰ দ্বাৰাই তেওঁ হিংসা জগাই তুলিলে। ৫৯ এই সকলো দেখি-শুনি দীখৰে ক্রোধ কৰিলে; তেওঁ তেওঁ ইস্রায়েলক সম্পূৰ্ণ ভাৰে আগ্ৰাহ কৰিলে। ৬০ চীলো লংগৰত তেওঁৰ যি আবাস-তমু আছিল তাক তেওঁ ত্যাগ কৰিলে; মন্দুৰ মাজত তেওঁ ত্য তমু স্থাপন কৰিছিল তাক কে তেওঁ পৰিত্যাগ কৰিলে। ৬১ নিজৰ সামৰ্থ্যক তেওঁ বন্দি-আৰস্থাত আৰু নিজৰ গৌৰিক তেওঁ শক্তিৰ হাতত শোধাই দিলে। ৬২ তেওঁৰ লোকসকল ওপৰত ক্রোধ প্ৰকাশ কৰিলে; আৰু নিজৰ লোকসকলক তেওঁলোকৰ পথৰ ক্রোধ প্ৰকাশ কৰিলে। ৬৩ তেওঁলোকৰ মুৰক্সকলক অগ্নিবে দন্ধ কৰিলে; তেওঁলোকৰ হোৱালীবোৰ বিবাহ নহল। ৬৪ তৰোৱালৰ আঘাতত তেওঁলোকৰ পূৰ্বৰহস্যসকলৰ মৃত্যু হ'ল, তেওঁলোকৰ বিধৱাসকলে শোক প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰিলে। ৬৫ তেড়িয়া প্ৰতু টোপিনৰ পৰা সাৰা পোৱা মানুহৰ দৰে হ'ল; দ্রাক্ষাৰস পান কৰি চিৰোৰ-বাখৰ কৰা বীৰ যোদ্ধাৰ নিচিনাকৈ জাগি নৃষ্টি। ৬৬ তেওঁৰ শক্তিৰেক তেওঁ পিছলৈ আঁতৰাই দিলে; তেওঁ তেওঁলোকক চিৰকলীয়া অপমানত পেলালৈ। ৬৭ পাছত তেওঁ যোচেৰ বৎশক আগ্ৰাহ কৰিলে; ইহুয়িম ফৈদক তেওঁ মণোনীত নকৰিলে; ৬৮ কিন্তু তেওঁ যৈ যৈনী ফৈদক মণোনীত কৰিলে, সেই চিয়োন পৰ্বত, যাক তেওঁ তাল পালে। ৬৯ তাৎ তেওঁৰ পৰিত্ব গৃহটি ওখ আকাশ চূৰ পৰাকৈ নিৰ্মাণ কৰিলে, তেওঁ পৃথিবীৰ নিচিনাকৈ অশুণ্ক কাললৈকে তাক স্থাপন কৰিলে। ৭০ তেওঁ নিজ দাস দায়ুদক মণোনীত কৰিলে, তেওঁ তেওঁক মেৰ-ছাগৰ গুৰালৰ পৰা আনিলে। ৭১ গাথীৰ দিয়া মেৰ-ছাগৰ জাক প্ৰতিপালন কৰা কামৰ পৰা তেওঁক কৈ আনিলে, যাতে তেওঁ যিহোৱাৰ লোকসকলক অৰ্থাৎ যাকোবৰ বৎশক, যি সকল তেওঁৰ আধিপত্য সেই ইস্রায়েল জাতিক চৰাব পাৰে। ৭২ দায়ুদে তেওঁৰ অস্তৰৰ সততাৰে তেওঁলোকক লালন-পালন কৰিলে; তেওঁ নিজৰ নিমুপ হাতৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক চলালৈ।

৭১ হে দীখৰ, আন জতিবোৰে আহি তোমাৰ আধিপত্যত সোমাল; তেওঁলোকে তোমাৰ পৰিত্ব মদিৰ অশুণ্ক কৰিলে; তেওঁলোকে যিৰুচালেমক ধৰ্মসৰ স্তূপ কৰিলে। ২ তোমাৰ দাসবোৰে মৰা শৱবোৰে

তেওঁলোকে আকাশৰ পক্ষীবোৰক আহাৰ স্বৰূপে খাবলৈ দিলে; তোমাৰ ভঙ্গসকলৰ মাংস পৃথিৰীৰ বনৰীয়া পশুবোৰক দিলে। ৩ যিৰুচালেমৰ চাৰিওফালে তেওঁলোকে সেই লোকসকলৰ তেজ পানীৰ দৰে ঢাল দিলে; তেওঁলোকক মৈদাম দিবলৈ কোনো নাছিল। ৪ চুবুৰীয়া জাতিবোৰৰ আগত আমি নিন্দাৰ পাত্ৰ হৈছোঁ; আমাৰ চাৰিওফালৰ লোকসকলৰ আগত আমি হাঁহিয়াতৰ আৰু বিদ্ধুৰ খোৱাক হৈছোঁ। ৫ হে যিহোৱা, আৰু কিমান কাল? তুমি চিৰকাললৈ ক্ষেত্ৰ কৰি থাকিবানে? তোমাৰ হিংসুক অস্তুজ্ঞা অধিব দৰে কিমান কাললৈকে জ্বলি থাকিব? ৬ তোমাৰ নজনা জাতিবোৰৰ ওপৰত তোমাৰ ক্ষেত্ৰ ঢালি দিয়া, তোমাৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা নকৰা বাজ্যবোৰৰ ওপৰত তোমাৰ ক্ষেত্ৰ বাকি দিয়া। ৭ কিয়নো তেওঁলোকেই যাকোৰ বংশক গ্ৰাস কৰিলে, তেওঁৰ বাসস্থান উচ্ছুল কৰিলে। ৮ আমাৰ পূৰ্বুৰুষসকলৰ অপৰাধবোৰক তুমি আমাৰ অহিতে সৌৰৱণ নকৰিবা; শীঘ্ৰে তোমাৰ দয়া আমাৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ দিয়া, কিয়নো আমি অতিশয় হীন-অৱস্থাত পৰিবোঁ। ৯ হে আমাৰ পৰিবাচকৰ্তা স্টশুৰ, তোমাৰ নামৰ শৌৰৰ কাৰণে আমাক সহায় কৰা; তোমাৰ নামৰ কাৰণে আমাক উদ্বাৰ কৰা আৰু আমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰা। ১০ আন জাতিবোৰে কিয় ক'ব, “সিঁহৰ স্টশুৰ ক'ত গ'ল?” তুমি আমাৰ চৰুৰ সন্মুখতে জাতিবোৰ ওপৰত, তোমাৰ দাসবোৰ বক্ষপাতৰ প্ৰতিকাৰ তুমি সাধিবা। ১১ বন্দীবোৰৰ কাতৰোক্তি তোমাৰ আগলৈ আহঁক; যি সকলৰ ওপৰত মত্তদণ্ডৰ বায় দিয়া হৈছে, তোমাৰ মহান ক্ষমতা অনুসৰে তুমি তেওঁলোকক বক্ষা কৰা। ১২ হে প্ৰত্ৰ, আমাৰ প্ৰতিবেশী জাতিবোৰে যিতাৱে তোমাক অপমান কৰিছে, তাৰ সতত গুণ প্ৰতিফল তুমি তেওঁলোকৰ বুকুল উটাই দিয়া। ১৩ তাতে তোমাৰ লোক আৰু চৰণীয়া পথাবৰ মেৰ-ছাগ যি আমি, আমি চিৰকাল তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম, আৰু পুৰুষানুক্রমে তোমাৰেই প্ৰশংসা কৰিম।

৮০ হে ইহায়েলৰ বৰ্থীয়া, কাগ পাতা; তুমি যোচেকৰ বংশক মেৰ-ছাগৰ জাকৰ দৰে চলাই আনিছ। তুমি ক্ৰৰবোৰ ওপৰত বহি, আমাৰ ওপৰত তোমাৰ দীনিষ্ঠ প্ৰকাশ কৰিছ। ২ তুমি ইহায়িম, বিন্যামীন আৰু মনচি ফৈদৰ সন্মুখত তোমাৰ পৰাক্ৰম জগাই তোলা, আমাক উদ্বাৰ কৰিলৈ আহঁ। ৩ হে দৈশুৰ, তুমি আমাৰ অৱস্থাৰ পৰিৱৰ্তন কৰা; আমাৰ ওপৰত তোমাৰ মুখ উজ্জ্বল কৰা, যাতে আমি উদ্বাৰ পাব পাৰোঁ। ৪ হে বাহিনীবোৰ স্টশুৰ যিহোৱা, তোমাৰ লোকসকলৰ প্ৰাৰ্থনাত, তুমি কিমান কাললৈ ক্ষেত্ৰ কৰি থাকিবা? ৫ তুমি তেওঁলোকক চৰুলোৱা আহাৰ খাবলৈ দিলা, আৰু প্ৰচুৰ পৰিমাণে চৰুৰ পানী পান কৰিলৈ দিলা। ৬ তুমি আমাক এনে কাৰণ কৰিলা যাতে আমাৰ প্ৰতিবেশী জাতিবোৰে আমাক লৈ বিবাদ কৰে। আমাৰ শক্ৰবোৰে আমাক লৈ নিজৰ মাজত হাঁহি-তামাচ কৰে। ৭ হে বাহিনীবোৰ স্টশুৰ, আমাৰ অৱস্থাৰ পৰিৱৰ্তন কৰা; আমাৰ ওপৰত তোমাৰ মুখ উজ্জ্বল কৰা, যাতে আমি উদ্বাৰ পাব পাৰোঁ। ৮ তুমি মিচৰৰ পৰা এজেপা দ্রাক্ষলতাৰ দৰে আমাক তুলি আনিলা; আন জাতিবোৰেক খেদাই দি তুমি তাক বোপন কৰিলা। ৯ তুমি তাৰ কাৰণে ভূমি পৰিক্ষাৰ কৰিলা; তাৰত দ্রাক্ষলতাই দকৈ শিপা ধৰি দেশখনকে জুৰিলে। ১০ তাৰ ছাঁঝাত পাহাৰ-পৰ্বতবোৰ ঢাক খাই গ'ল; তাৰ ডালবোৰে বৃহৎ এৰচ গচ্ছোৱা ঢাকি পেলোলে; ১১ সমুদ্ৰকেলে ইয়াৰ শাখাৰোৰে আৰু ফৰাং নদী পৰ্যন্ত ইয়াৰ অঙ্গুৰবোৰে বিস্তৃতি হল। ১২ তেৰ্পে কিয় তুমি তাৰ দেৱাল ঘাঁড় পেলোলা? সেয়ে আটোই বাটুৰাই তাৰ ফল ছিঁও। ১৩ বনৰ ববাহে আহি তাক নষ্ট কৰে; পথাবৰ পশুবোৰেও তাক খায়। ১৪ হে বাহিনীবোৰ স্টশুৰ, তুমি উলটি আহাঁ; স্বৰ্বৰ পৰা তুমি তললৈ দৃষ্টি কৰা আৰু এই দ্রাক্ষলতাৰ দেখ-ভাল কৰা, ১৫ যি পুলি গছক তুমি নিজৰ সোঁ হাতেৰে বোপন কৰিলা; যাৰ অঙ্গুৰবোৰক তুমি বৃদ্ধি কৰিলা। ১৬ সেই গচ্ছ জ্বাইত পোৱা হল, তাক কাটি পেলোৱা হৈছে, তোমাৰ শক্ৰবোৰে তোমাৰ মুখৰ ধৰ্মকিত বিনষ্ট হওঁক। ১৭ কিন্তু তোমাৰ সোঁ হাতৰ লোকৰ ওপৰত তুমি নিজৰ হাত বাখা; হাত বাখা সেই মনুষ পুত্ৰৰ ওপৰত যাক তুমি নিজৰ কাৰণে শক্ষিশালী কৰিলা। ১৮ তাতে আমি কৈতিয়াও তোমাৰ ওচৰ পৰা উলটি নাযাম; তুমি আমাক পুনৰ জীৱন

দিয়া, আমি তোমাৰ নামত নিবেদন কৰিম। ১৯ হে বাহিনীবোৰ স্টশুৰ, আমাৰ অৱস্থাৰ পৰিৱৰ্তন কৰা; আমাৰ ওপৰত তোমাৰ মুখ উজ্জ্বল কৰা, যাতে আমি উদ্বাৰ পাব পাৰোঁ।

৮১ আমাৰ বল স্বৰূপ স্টশুৰৰ উদ্দেশ্যে তোমালোকে উচ্চমৰেৰে গান কৰা; যাকোৰ স্টশুৰৰ উদ্দেশ্যে আনন্দৰ ধৰ্ম কৰা। ২ গীত আৰস্ত কৰা, খঞ্জৰী বজোৱা; নেবলোৰে সৈতে মধুৰ বীণা বজোৱা। ৩ ন-জ্ঞোৰ দিনা আৰু পূৰ্ণিমাত আমাৰ উৎসৱৰ দিনা শিঙা বজোৱা। ৪ কিয়নো যেয়ে হৈছে ইহায়েলৰ বাবে এক বিবি আৰু যাকোৰ স্টশুৰে দিয়া এক আজো। ৫ যেতিয়া তেওঁ মিচৰ দেশৰ বিৰুদ্ধে ওলাই গৈছিল, তেতিয়া তেওঁ যোচেকৰ বংশক কাৰণে এই উৎসৱৰ সাক্ষী বূপ স্থাপন কৰিলে। মই আগেয়ে নজনা এনে এটি মাত শুনিলো: ৬ “মই তেওঁৰ কান্দাৰ পৰা বোজাৰ ভাৰ আঁতৰাই দিলোঁ; পঁচি বৈ নিয়াৰ পৰা তেওঁৰ হাত মুক্ত হল। ৭ তুমি সঙ্কৰ কালত প্ৰাৰ্থনা কৰাত, মই তোমাক উদ্বাৰ কৰিলোঁ; মেঘ গজনৰ শব্দৰ গুণ্ঠ হানৰ পৰা মই তোমাক উত্তৰ দিলোঁ; মীৰীবোৰ জলৰ কাষত মই তোমাক পৰীক্ষা কৰিলোঁ। (চেলা) ৮ হে মোৰ লোকসকল, তোমালোকে মোৰ সারাধান বাণী শুনা, হে ইহায়েলীয়াসকল, তোমালোকে যদি মোৰ কথা শুনিলা হয়! ৯ তোমালোকৰ মাজত কোনো বিদেশী দেৱ-দেৱী নাথাকক; কোনো বিদেশী দেৱতাৰ আগত প্ৰণিপাত নকৰিবা। ১০ ময়েই তোমালোকৰ স্টশুৰ যিহোৱা; ময়েই তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলো; তোমালোকে বহণকৈ মুখ মেলা, মই তাক পূৰ্ণ কৰিম। ১১ কিন্তু মোৰ লোকসকলে মোৰ কথালৈ কাশসাৰ নিলিলে; ইহায়েলে মোৰ আজ্ঞা মানি নচলিলে। ১২ সেইবাবে মই তেওঁলোকক কঠিনমনা হাদয় লৈয়ে থাকিবলৈ দিলোঁ, যাতে তেওঁলোকে নিজৰ পৰামৰ্শতেই চলে। ১৩ হায়! মোৰ লোকসকলে যদি কৈল মোৰ কথাই শুনিলে হয়, হায়! ইহায়েলে যদি মোৰ পথতে চলিলে হয়! ১৪ তেওঁ মই শীঘ্ৰেই তেওঁলোকৰ শক্ৰবোৰক দমন কৰিলোঁ হায়, তেওঁলোকৰ শক্ৰবোৰ বিৰুদ্ধে মোৰ হাত তুলিলোঁ হয়। ১৫ যিহোৱাক যিগাঁওতাবোৰে তেওঁৰ সন্মুখত অৱনত হ'ব; তেওঁলোকৰ দণ্ড চিৰকাল হাতীয়ী হ'ব। ১৬ কিন্তু ইহায়েলক মই স্বাবাতোকৈ উত্তৰ মেঁহ খাবলৈ দিম; মই তেওঁলোকক শিলৰ পৰা পোৱা মৌৰে তঙ্গ কৰিম।”

৮২ স্টশুৰ তেওঁৰ স্বীয়ীয় সভাৰ মাজত থিয় হৈছে; দেৱতাবোৰৰ সেই সভাত তেৱেই বিচাৰ কৰে। ২ “কিমান কাললৈকে তোমালোকে অন্যায় বিচাৰ আৰু দুষ্টবোৰ পক্ষত থাকিবা? (চেলা) ৩ তোমালোকে দৰিদ্ৰ আৰু অনাথসকলৰ প্ৰতি ন্যায় বিচাৰ কৰা; দুৰী আৰু দীনহানৰ ন্যায় অধিকাৰ বক্ষা কৰা। ৪ দুৰীয়া আৰু কঙালক বচোৱা; দুষ্টবোৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক মুক্ত কৰা।” ৫ তেওঁলোকৰ জন্ম আৰু বিচাৰ-বুদ্ধি বুলি একো নাই; চাৰিওফালে অন্ধকাৰতে তেওঁলোক ফুৰে; পৃথিৰীৰ আটাই ভিত্তিমূলৰো কঁপি উঠিছে। ৬ মই ক'লো, “তোমালোকেই দেৱতাবোৰ; তোমালোক সকলোৱেই সৰ্বোপৰি জনাৰ সন্তান। ৭ কিন্তু তথাপি তোমালোক মনুষ্যৰ দৰে মৰিবা; অধিপতিসকলৰ এজনৰ দৰেই তোমালোকৰ পতন হ'ব।” ৮ হে স্টশুৰ, তুমি উঠা, পৃথিৰীৰ বিচাৰ কৰা; কিয়নো সমুদ্যায় জাতি তোমাৰ অধিকাৰত আছে।

৮৩ হে স্টশুৰ, তুমি মনে মনে নাথাকিবা! ২ চোৱা, তোমাৰ শক্ৰবোৰে কেনেকৈ আলোড়নৰ সৃষ্টি কৰিছে; তোমাক ঘৃণা কৰা সকলে নিজৰ মূৰ দাঙিছে। ৩ তোমাৰ লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে কুমৰগ্রা কৰিছে; তুমি যিসকলক বক্ষা কৰিছা, সেই লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে একেলগে কু-মন্ত্ৰণা কৰিছে। ৪ তেওঁলোকে কয়, “আহাঁ, আমি এক জাতি হিচাবে তেওঁলোকক উচ্ছুল কৰেক, যাতে ইহায়েলৰ নাম পুনৰ কেতিয়াও সৌৰৱণ কৰা নহ'ব। ৫ তেওঁলোক একমনা হৈ যত্যন্ত কৰিছে; তেওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে এটি নিয়ম কৰিছে। ৬ তেওঁলোক হ'ল, ত্ৰুটৰাসী ইদোমৰ ইশ্যায়েলীয়াসকল, মোৰাবীয়া আৰু হাগৰীয়াসকল, ৭ গবালীয়া, অমোনীয়া, অমালেকীয়া আৰু ত্ৰ নিবাসীসকলৰ সৈতে পলেষ্টিয়াসকল; ৮ অচুৰীয়াসকলেও

তেওঁলোকের সংগত যোগ দিছে; লোটৰ উন্নৰপুৰুষসকলৰ বাহু সবল কৰাত তেওঁলোকে সহায় কৰিছে। ৯ তুমি মিদিয়নীয়াসকলৰ প্রতি যি কৰিছিলা, কীচোন নদীৰ পাৰত চীচৰা আৰু যাবীৰাৰ প্ৰতি যি কৰিছিলা, এওঁলোকৰ ক্ষেত্ৰতো তাকেই কৰা। ১০ চীচৰা আৰু যাবীৰ অয়িন-দোৱত ধৰ্ম হৈ গল। তেওঁলোক মাটিৰ ওপৰত গোৱৰৰ দৰে পৰি আছিল। ১১ তেওঁলোকৰ প্ৰধান লোকসকলৰ দশা তুমি ওৱেৰ আৰু জেৱৰ নিচিনা কৰা; তেওঁলোকৰ অধিপতিৰ সকলো দশা জেৱহ আৰু চুলমুন্ডাৰ নিচিনা কৰা। ১২ তেওঁলোকে কৈছিল, “আহা! আমি ঈশ্বৰৰ চৰণীয়া ভূমি আমাৰ নিজৰ কাৰণে অধিকাৰ কৰি লওইক।” ১৩ হে মোৰ ঈশ্বৰ, তুমি তেওঁলোকক বামাৰৰী বতাহত ঘূৰি থকা ধূলিৰ নিচিনা কৰা, বতাহে উড়ান্তি নিয়া তুহৰ নিচিনা কৰা। ১৪ বনজুয়ৈয়ে অৱণ্যক যেনেকৈ দন্ধ কৰি দিয়ে, জুইৰ শিখাই পৰ্বতৰেৰ জুলাই দিয়ে, ১৫ সেইদৈৰে তোমাৰ ধূমুহৰে তুমি তেওঁলোকক খেদি যোৱা, আৰু তোমাৰ প্ৰচণ্ড বতাহেৰে তেওঁলোকক ভয় খুৱোৱা। ১৬ হে যিহোৱা, লজ্জাবে তুমি তেওঁলোকৰ মুখ ঢাকি দিয়া, যাতে হে যিহোৱা, তেওঁলোকে তোমাৰ নাম মাতিৰ, ১৭ তেওঁলোক চিৰকালৰ বাবে লজ্জিত হওঁক আৰু ভীষণ ভাৱে আতঙ্কিত হওঁক; তেওঁলোক অপমানিত হৈ বিনষ্ট হওক। ১৮ তেওঁলোকে যেন জানিব পাৰে যে তোমাৰ নাম যিহোৱা, তুমি, কেৱল তুমিয়েই সমুদ্যায় পৃথিবীৰ ওপৰত সৰ্বোপৰি জনা।

৮৪ হে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, তোমাৰ নিবাস গৃহ কেনে মনোৰম! ২ যিহোৱাৰ চোতাল কেইখনত সোমালৈ মোৰ প্ৰাণে আকুল হাবিয়াহ কৰিছে; অত্যন্ত উভেজিত হৈছে। জীৱৰ ঈশ্বৰৰ কাৰণে মোৰ দেহ আৰু মনে আনন্দ ধৰনি কৰিছে। ৩ হে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, মোৰ বজা আৰু মোৰ ঈশ্বৰ, তোমাৰ বেদীবোৰ ওচৰতে, ঘৰ-চিৰিকা চৰায়ে নিজৰ অৰ্থে ঘৰ বিচাৰি পাইছ, তেলুপিয়েও তাইৰ পোৱালি বাখিবলৈ নিজৰ অৰ্থে বাঁহ বাঞ্ছিবে। ৪ ধন সেইসকল, যিসকলে তোমাৰ গৃহত বাস কৰিছে; তেওঁলোকে নিতো তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিছে। (চেলা) ৫ ধন্য সেইসকল, যি সকলে তোমাতে শক্তি পাইছে, যিসকলৰ অস্তৰত চিয়োনলৈ যোৱা বাজপথ আছে। ৬ শুকন বাকা উপত্যকাৰ মাজেদি যাওঁতে তেওঁলোকে সেই ঠাইক জুৰিৰ ঠাই কৰি তোলে; প্ৰথম বৰষুণে পুখুৰীবোৰ পানীৰে উপচাই দিয়ে। ৭ যোৱাৰ পথত তেওঁলোকে শক্তিৰ উপৰি শক্তি পায়; তেওঁলোক প্ৰত্যেকে চিয়োনত দেৱতাবোৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত গৈ উপস্থিত হয়। ৮ হে বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মোৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা; হে যাকোবৰ ঈশ্বৰ, মোৰ কথা শুনা। (চেলা) ৯ হে ঈশ্বৰ, আমাৰ চাললৈ তুমি দৃষ্টিপাত কৰা; তোমাৰ এই অভিযোগ ভজাব মুখলৈ চোৱা। ১০ কিয়নো আন ঠাইত হাজাৰ দিন কঢ়াৱাতকে তোমাৰ চোতালকেইখনত এদিন থকাই অধিক উত্তম। ১১ কিয়নো ঈশ্বৰ যিহোৱা সুৰ্য আৰু চাল স্বৰ্গ; তেওঁ অনুগ্ৰহ আৰু গৌৰৰ দান কৰে; যিসকলে সৎ পথত চলে, তেওঁলোকক কোনো উত্তম বস্ত দিবলৈ তেওঁ অঞ্চীকাৰ নকৰে। ১২ হে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, তোমাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা লোক ধন্য।

৮৫ হে যিহোৱা, তুমি তোমাৰ দেশৰ প্রতি দয়া দেখুৱালা। তুমি যাকোবৰ ভৱিষ্যত পুনৰ স্থাপন কৰিলা। ২ তোমাৰ লোকসকলৰ অপৰাধ তুমি ক্ষমা কৰিলা; তুমি তেওঁলোকৰ সকলো পাপ ঢাকিলা। (চেলা) ৩ তোমাৰ সকলো ক্ষেত্ৰ তুমি দূৰ কৰি দিলা আৰু তোমাৰ প্ৰচণ্ড কোপৰ পৰা তুমি ঘূৰি আছিলা। ৪ হে আমাৰ পৰিআণৰ ঈশ্বৰ, তুমি আমাক পুনৰ উদ্ধাৰ কৰা; আমাৰ প্ৰতি থকা তোমাৰ ঘূণামুগ্ধিত ক্ষেত্ৰ দূৰ কৰা। ৫ তুমি চিৰকালেই আমাৰ ওপৰত ক্ষেত্ৰ ধৰি থাকিবা নেকি? সৰ্ব পুৰুষলৈকে তুমি তোমাৰ ক্ষেত্ৰ ধৰি থাকিবা নেকি? ৬ তোমাৰ লোকসকলৈ যাতে তোমাত আনন্দ কৰিব পাৰে, তাৰবাবে তুমি জানো আমাক পুণ্যায়া জাগৰিত নকৰিবা? ৭ হে যিহোৱা, তোমাৰ দৃঢ় প্ৰেম তুমি আমাক দেখুৱো; তোমাৰ পৰিআণ আমাক দান কৰা। ৮ ঈশ্বৰ যিহোৱাই যিহকে ক'ব, মই তাকেই শুনিম; কিয়নো তেওঁ নিজৰ লোকসকলৰ আৰু নিজৰ বিশ্বী আনুগামীসকলক শাস্তিৰ কথা ক'ব, যেন সেই লোকসকল পুনৰ মুৰ্তাৰ ফালে ঘূৰি নাযায়। ৯ তেওঁক তয় কৰা সকললৈ স্বৰূপেই

তেওঁৰ পৰিআণৰ সময় তেওঁলোকৰ বাবে সন্ধিকট; তাতে আমাৰ দেশত তেওঁৰ মহিমাই বিৰাজ কৰিব। ১০ গভীৰ প্ৰেম আৰু বিশ্বতাৰ মিলন ঘটিব; ধাৰ্মিকতা আৰু শাস্তিৰ পৰস্পৰে চুহন কৰিব। ১১ দেশৰ ভূমিৰ পৰা বিশ্বতাৰ গজালি লোৱা; স্বৰ্গৰ পৰা ধাৰ্মিকতাই তললৈ দৃষ্টি কৰিব। ১২ যি যি উত্তম, যিহোৱাই নিচয়ে তাক দান কৰিব। আমাৰ দেশে নিজৰ শস্য উৎপন্ন কৰিব। ১৩ ধাৰ্মিকতা যিহোৱাৰ আগে আগে চলিব; তেওঁৰ খোৰ চিহ্নত ধাৰ্মিকতাই এটি পথ প্ৰস্তুত কৰিব।

৮৬ হে যিহোৱা, মোৰ কথালৈ কাণ দিয়া, মোক উত্তৰ দিয়া; কিয়নো মই দুৰী আৰু দৰিদ্ৰ। ২ মোৰ প্রাণ বক্ষা কৰা; কিয়নো মই তোমাৰ ভত্ত; তুমিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ; তোমাৰ ওপৰত ভাৰসা কৰা দাসক তুমি পালন কৰা। ৩ হে প্ৰভু, মোক কৃপা কৰা; কিয়নো ওৰে দিনটো মই তোমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছোঁ। ৪ তোমাৰ দাসৰ মনত আনন্দ দান কৰা; কিয়নো হে প্ৰভু, মই মোৰ প্ৰাণ তোমালৈ তুলি ধৰিবিছোঁ। ৫ হে প্ৰভু, তুমি মঙ্গলয়াৰ আৰু ক্ষমাদানকৰী; তোমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰা সকলৰ প্রতি তুমি দয়াৰে পৰিপৰ্ণ। ৬ হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰাৰ্থনালৈ কাণ পাতা, মোৰ মিনতিৰ ক্ৰন্দন তুমি শুনা। ৭ সক্ষটৰ কালত মই তোমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিব; কিয়নো তুমি মোক উত্তৰ দিবা। ৮ হে প্ৰভু, দেৱতাৰোৰৰ মাজত তোমাৰ তুল্য কোনো নাই; তোমাৰ কাৰ্যৰ লগত কেৱো কাৰ্যৰ তুলনা নহয়। ৯ হে প্ৰভু, তুমি সৃষ্টি কৰা সমস্ত জড়তিয়ে আহি তোমাৰ আগত প্ৰণিপত কৰিব; তেওঁলোকে তোমাৰ মহিমা কীৰ্তন কৰিব। ১০ কিয়নো তুমি মহান আৰু তুমি আচৰিত কৰ্ম কৰোঁতা। কেৱল তুমিয়েই ঈশ্বৰ। ১১ হে যিহোৱা, তোমাৰ পথত বিষয়ে মোক শিক্ষা দিয়া, যাতে মই তোমাৰ সত্যত চলিব পাৰোঁ; তোমাৰ নামক ভয় কৰাবে কাৰণে মোৰ দুই মনৰ অস্তৰক এক মন দিয়া। ১২ হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই সমস্ত হৃদয়ৰে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিব, চিৰকাল তোমাৰ নামৰ গৌৰৰ কৰিব। ১৩ কিয়নো মোৰ প্ৰতি তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম অসীম; চিয়োলৰ অতি গভীৰ অধোলোকৰ পৰা তুমি মোৰ প্ৰাণ বক্ষা কৰিলা। (Sheol h7585) ১৪ হে ঈশ্বৰ, অহঙ্কাৰীবোৰ মোৰ বিৰুদ্ধে উঠিছে; অত্যাচাৰীবোৰ দলে মোৰ প্ৰাণ লব বিচাৰিবে; তেওঁলোকে তোমাক নিজৰ সন্মুখত নাবাখে। ১৫ কিন্তু হে প্ৰভু, তুমি দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ অনুগ্ৰহকৰী ঈশ্বৰ; তুমি ক্ৰোধত ধীৰ, গভীৰ প্ৰেম আৰু বিশ্বস্ততাত মহান। ১৬ তুমি মোলৈ স্বৰূ আৰু মোক কৃপা কৰা; তোমাৰ দাসক তোমাৰ শক্তি দান কৰা; তোমাৰ দাসীৰ পুত্ৰক তুমি বক্ষা কৰা। ১৭ মোক তোমাৰ ক্ৰুৱাৰ এটি চিন দেখুৱা, যাতে মোক যি সকলে শুণা কৰে তেওঁলোকে তাকে দেখি লাজ পায়; কাৰণ, হে যিহোৱা, তুমিয়েই মোক সহায় কৰিলা আৰু শাস্তি দিলা।

৮৭ যিহোৱাই পৰিত্ব পৰ্বত শ্ৰেণীৰ ওপৰত তেওঁৰ নগৰ স্থাপন কৰিলে। ২ যাকেৱৰ বংশৰ সকলো নিবাসতকে যিহোৱাই চিয়োনৰ দুৱাৰবোৰ ভাল পায়। ৩ হে ঈশ্বৰ নগৰ, তোমাৰ বিষয়ে অনেক গৌৱৰৰ কথা কোৱা হৈছে। (চেলা) ৪ “মই মোৰ চিনাকিবোৰৰ মাজত বাহু আৰু বাবিলোৰ চৰ্চা কৰিব; পলেষ্টিয়া, তৰ আৰু ইহুদিপৰি যাবিব।” (Sheol h7585) ৫ হে বিষয়ে অনুগ্ৰহ আৰু বিশ্বস্ততাত মহান। ৬ তুমি মোলৈ স্বৰূ আৰু মোক কৃপা কৰা; তোমাৰ দাসক তোমাৰ শক্তি দান কৰা; তোমাৰ দাসীৰ পুত্ৰক তুমি বক্ষা কৰা। ৭ মোক তোমাৰ ক্ৰুৱাৰ এটি চিন দেখুৱা, যাতে মোক যি সকলে শুণা কৰে তেওঁলোকে তাকে দেখি লাজ পায়; কাৰণ, হে যিহোৱা, একেভাৱে ক'ব, “মোৰ সকলো ভূমক তোমাৰ মাজতেই আছে।”

৮৮ হে মোৰ পৰিআণৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই দিনে-ৰাতিয়ে তোমাৰ ওপৰত কাতৰোক্তি কৰিবিছোঁ। ২ তোমাৰ আগত মোৰ প্ৰাৰ্থনা উপস্থিত হওঁক; মুৰি মোৰ কাতৰোক্তি কৰিব হ'ব, “অমুক বা তমুক মানুহৰ তাত জন্ম হৈছিল; সৰ্বোপৰি জনাই নিজেই চিয়োনক স্থাপন কৰিব।” ৬ যিহোৱাই জাতি সমূহৰ নাম লিখি তালিকা কৰাৰ সময়ত এই কথা ক'ব, “এইজনৰ চিয়োনত জন্ম হৈছিল।” (চেলা) ৭ গায়ক আৰু নাচনীবোৰে একেভাৱে ক'ব, “মোৰ সকলো ভূমক তোমাৰ মাজতেই আছে।”

যিবোরক তুমি সেঁরবণো নকৰা, যিবোৰ তোমাৰ সহায়ৰ হাতৰ পৰা
বিছিন্ন হৈছে। ৬ তুমি মোক গাতৰ সকলোতকৈ তলৰ ঠাইত বাখিছা,
অন্ধকাৰ আৰু গভীৰ ঠাইত বাখিছা। ৭ হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ ক্ষেত্ৰে মোক
বেৰি ধৰিছে, তোমাৰ সকলো প্ৰকাৰ চৌৰে তুমি মোক দূৰ দিছা। (চেলা) ৮ তুমি মোৰ চিনাকিৰোৰক মোৰ পৰা দূৰ কৰিছা; তেওঁলোকৰ সন্মুখত
মোক ঘৃণাৰ পাত্ৰ কৰিছা; মই বদী হৈ আছোঁ, ওলাই যাব পৰা নাই। ৯
দুখতে মোৰ চকুৰ দৃষ্টি বৰ্ম আছিছে; হে যিহোৱা, প্ৰতিদিনে মই তোমাৰ
আগত আৰ্থনা কৰিছোঁ; মই তোমালৈ মোৰ হাত মেলি বাখিছোঁ। ১০
মৃতজনৰ কাৰণে জানো তুমি আচৰিত কৰ্ম কৰা? মৃতজনে উঠি জানো
তোমাৰ স্তুতি কৰিব? (চেলা) ১১ মৈদামত জানো তোমাৰ গভীৰ প্ৰেমৰ
বৰ্ণনা আৰু বিনাশৰ ঠাইত জানো তোমাৰ বিশৃঙ্খলাৰ কথা প্ৰচাৰ কৰা হৈব?
১২ অন্ধকাৰ স্থানত জানো তোমাৰ আচৰিত কৰ্ম জনা যাব? যি দেশৰ
লোকক তুমি পাহাৰি যোৱা, সেই ঠাইত জানো তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰ্য
জনা যাব? ১৩ হে যিহোৱা, মই, মই হলে তোমাৰ ওচৰত কালুতি কৰি
কালিছোঁ, বাতিপুৰাইতে তোমাৰ আগত মোৰ প্ৰার্থনা গৈ উপস্থিত হৈয়।
১৪ হে যিহোৱা, কিয় তুমি মোক ত্যাগ কৰিছা? তোমাৰ মুখ মোৰ পৰা
কিয় লুকুৱাই বাখিছা? ১৫ মই ল'বা কালৰে পৰা দুখী আৰু মৃতপ্ৰাপ্ত হৈয়
আছোঁ; মই তোমাৰ ভয়ানক ক্ষেত্ৰে ভোগ কৰি ব্যাকুল হৈছোঁ। মই হাতশ
হৈ পৰিছোঁ। ১৬ তোমাৰ প্ৰচণ্ড ক্ষেত্ৰ মোৰ ওপৰেনি দৈ গৈছে; তোমাৰ
ক্ষেত্ৰে মোক ধৰ্মস কৰিছে। ১৭ সেইবোৰে পানীৰ চল আহাৰ দণ্ড ওৰে
দিনটো মোক আৰিৰ বাখিছে; চৌদিশৰ পৰা মোক বেৰি ধৰি বাখিছে।
১৮ মোৰ প্ৰিয়জন আৰু বন্ধুসকলক তুমি মোৰ পৰা দূৰ কৰিলা; এতিয়া
অন্ধকাৰেই মোৰ সংগী।

৮৯ মই চিৰকাল যিহোৱাৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কীৰ্তন কৰিম; মই নিজ
মুখৰে পুৰুষানুক্রমে সকলোৰে সন্মুখত তোমাৰ বিশৃঙ্খলাৰ প্ৰচাৰ
কৰিম। ২ মই যোগাৰ কৰিম যে, তোমাৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কাৰ্য চিৰকালৰ
বাবে স্থাপন হৈছে; তোমাৰ বিশৃঙ্খলা আকাশমণ্ডলৰ দৰেই ছায়ী। ৩ তুমি
কৈছা, “মই মোৰ মনোনীত জনৰ কাৰণে এটি নিয়ম স্থাপন কৰিলোঁ,
মোৰ দাস দায়ুদৰ আগত মই এই শপত কৰিলোঁ: ৪ ‘মই তোমাৰ বংশক
চিৰকালৰ কাৰণে স্থাপন কৰিম; বংশনুক্রমে তোমাৰ সিংহাসন স্থাপন
কৰিম।’” (চেলা) ৫ হে যিহোৱা, আকাশ-মণ্ডলৰ তোমাৰ আচৰিত কৰ্মৰ
প্ৰশংসা কৰে; পৰিব্ৰজাৰ সমাজত তোমাৰ বিশৃঙ্খলাৰ প্ৰশংসা
কৰে। ৬ আকাশমণ্ডলৰ মাজত এনে কি আছে যাক যিহোৱাৰ লগত তুলনা
কৰিব পাৰি? স্বৰ্গ দৃতবোৰ মাজত যিহোৱাৰ তুল্য কোন আছে? ৭
পৰিব্ৰজাৰ সভাত সকলোৰে ঈশ্বৰক তয় কৰে; তেওঁৰ চৰিওফালে
থকা সকলতকৈ তেৱেই অতিশয় ভয়ানক। ৮ হে বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ
যিহোৱা, তোমাৰ তুল্য পৰাক্ৰমী কোন আছে, হে প্ৰভু? তোমাৰ বিশৃঙ্খলাই
তোমাক বেৰি বাখিছে। ৯ তৰ্জন-গৰ্জনেৰে ওকন্দি উঠা সমুদ্ৰক তুমি
শাসন কৰা; তাৰ টো উঠিলে তুমিয়েই সেইবোৰক শাস্তি কৰা। ১০ তুমি
ৰাহবক খণ্ড খণ্ড কৰি, হত হোৱা লোকৰ দণ্ড কৰিলা; তোমাৰ বাহবলেৰে
তুমি তোমাৰ শক্তিৰেক ছিঞ্চ-ভিঞ্চ কৰিলা। ১১ আকাশ-মণ্ডল তোমাৰ
আৰু পৃথিবীত তোমাৰেই; জগত আৰু তাত থকা সকলোকে তুমিয়েই
স্থাপন কৰিলা। ১২ উত্তৰ আৰু দক্ষিণ তোমাৰেই সৃষ্টি; তাৰেৰ আৰু
হৰ্মোনে তোমাৰ নামত আমন্দ-ধৰণি কৰে। ১৩ তোমাৰ বাছ পৰাক্ৰমেৰে
ভৰা; তোমাৰ হাত শক্তিশালী, তোমাৰ সেঁা হাত প্ৰেল। ১৪ ধাৰ্মিকতা আৰু
ন্যায়বিচাৰ তোমাৰ সিংহাসনৰ ভিত্তিমূল; প্ৰেম আৰু বিশৃঙ্খলাৰ তোমাৰ
আগে আগে চলে। ১৫ ধন্য সেই লোক, যি লোকে আমন্দ-ধৰণিৰে তোমাৰ
আৰাধনা কৰে; হে যিহোৱা, তেওঁলোকে তোমাৰ মুখৰ দীপ্তিত চলাকুৰা
কৰে। ১৬ ওৰে দিনটো তেওঁলোকে তোমাৰ নামত উঞ্জাস কৰে; তোমাৰ
ধাৰ্মিকতাত তেওঁলোকে তোমাক তুলি ধৰে। ১৭ তুমিয়েই তেওঁলোকৰ
শক্তিৰ শোভা; তোমাৰ অনুগ্ৰহতে আমাৰ শক্তি উল্লং হ'ব। ১৮ আমাৰ
ৰজা ইহায়েলৰ পৰিব্ৰজনৰ ঈশ্বৰ জনা দৰবাৰেই নিযুক্ত, আমাৰ সেই ঢাল
যিহোৱাৰেই। ১৯ এসময়ত তুমি দৰ্শনত তোমাৰ ভক্তসকলক কৈছিলা,
“এজন বীৰৰ ওপৰত মই সহায় কৰাৰ ভাৰ অৰ্পণ কৰিলোঁ; লোকসকলৰ

মাজৰ পৰা এজনক মনোনীত কৰি উল্লম্ব কৰিলোঁ। ২০ মই মোৰ দাস
দায়ুদক বিচাৰি পালোঁ; মোৰ পৰিব্ৰজে তেওঁ তেওঁক অভিযোক
কৰিলোঁ। ২১ মোৰ হাত সদায় তেওঁৰ লগত থাকিব; মোৰ বাহবলেও তেওঁক
বলৱান কৰিব। ২২ কোনো শক্তিৰে তেওঁক উপদ্রব নকৰিব, কোনো দুষ্ট
লোকে তেওঁক অত্যাচাৰ নকৰিব। ২৩ মই তেওঁৰ শক্তিৰেক তেওঁৰ
সন্মুখতে গুড়ি কৰিম; যিসকলে তেওঁক ঘৃণা কৰে, তেওঁলোকক প্ৰহাৰ
কৰিম। ২৪ মোৰ বিশৃঙ্খলা আৰু প্ৰেম তেওঁৰ লগত থাকিব; মোৰ নামত
তেওঁৰ শক্তিৰ শিং উদ্ধৃত উঠিব। ২৫ মই সাগৰৰ ওপৰত তেওঁৰ হাত বাখি
ক্ষমতা দিম, আৰু তেওঁৰ সেঁাহাত নদীবোৰৰ ওপৰত বাখিম। ২৬ তেওঁ
মোক মাতি ক'ব, ‘তুমিয়েই মোৰ পিতৃ, মোৰ ঈশ্বৰ আৰু মোৰ পৰিবাচনৰ
শিলা।’ ২৭ মই তেওঁক মোৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ কৰিম, পৃথিবীৰ বজাসকলৰ
মাজত তেওঁক সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ কৰিম। ২৮ তেওঁৰ প্ৰতি মোৰ অটল
প্ৰেম চিৰকাললৈকে বাখিম; মোৰ নিয়মটি তেওঁৰ লগত হিবে থাকিব। ২৯
মই তেওঁৰ বৎশকো চিৰকাললৈকে ছায়ী কৰিম, আকাশ-মণ্ডলৰ দৰেই মই
তেওঁৰ সিংহাসন চিৰছায়ী কৰিম। ৩০ তেওঁৰ সন্তান সকলে যদি মোৰ
ব্যৱহাৰ ত্যাগ কৰে, আৰু মোৰ নিয়মৰ পথত নচলে, ৩১ যদি তেওঁলোকে
মোৰ বিধিৰেৰ উলজন কৰে, মোৰ আজ্ঞাৰেৰ পালন নকৰে, ৩২ তেন্তে
মই বেতৰেৰ প্ৰহাৰ কৰি তেওঁলোকক অপৰাধৰ শাস্তি দিম, তেওঁলোকৰ
অধৰ্মৰ শাস্তি চাবুকৰে দিম। ৩৩ কিন্তু মই মোৰ অটল প্ৰেম তেওঁৰ পৰা
নিচেইকৈ নুঞ্চাম; মোৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ বিশৃঙ্খলা ব্যৰ হলৈ নিদিম। ৩৪ মই
মোৰ নিয়মটি উলজন নকৰিম, মোৰ ওঠৰ পৰা লোৱাৰ বাক্য সলনি
নকৰিম। ৩৫ মোৰ পৰিব্ৰজাৰ শপত খাই মই এবাৰেই ক'লোঁ; মই দায়ুদৰ
আগত কেতিয়াও মিছা কথা নকঁওঁ। ৩৬ তেওঁৰ বৎশ চিৰকাললৈকে
থাকিব, তেওঁৰ সিংহাসন মোৰ সাক্ষাতে সূৰ্যৰ দৰে চিৰছায়ী হৈব। ৩৭ সেয়ে
আকাশৰ বিশ্বাসী সাক্ষী চন্দ্ৰ নিচিনাকৈ চিৰকালৰ কাৰণে স্থাপিত হৈব”
(চেলা) ৩৮ কিন্তু তুমিয়েই পৰিত্যাগ কৰিলা, অগ্রাহণ কৰিলা; তোমাৰ
অভিযোক জনাৰ বিৰুদ্ধে তুমি ক্ষেত্ৰ কৰিছা। ৩৯ তোমাৰ দাসে সৈতে
স্থাপন কৰা নিয়মটি তুমি প্ৰত্যাখান কৰিছা; তুমি তেওঁৰ বাজ-মুকুট মাটিলৈ
পেলাই অঙ্গতি কৰিলা। ৪০ তুমি তেওঁৰ সকলো প্ৰাচীৰ ভাঙ্গি পেলালা; তুমি
তেওঁৰ কোঠৰেৰ বিনষ্ট কৰিলা। ৪১ তেওঁৰ দেশৰ কামেনি যোৱা সকলো
বাটৰুয়াই তেওঁক লুট কৰে; তেওঁ ওচৰ-চৰুবীয়াৰোৰ বিন্দুৰ পাত্ৰ হৈছে।
৪২ তুমি তেওঁৰ শক্তিৰেৰ সেঁা হাত শক্তিশালী কৰিলা; তেওঁৰ সকলো
শক্তে আনন্দিত কৰিলা। ৪৩ তুমি তেওঁৰ তৰোলৰ ধাৰ ওভাটাই দিলা
আৰু যুক্ত তেওঁক ধিয় হৰলৈ নিদিলা। ৪৪ তুমি তেওঁৰ হাতৰ বাজণণৰ
হৰণ কৰিলা; তেওঁৰ সিংহাসন ভুমিলৈ পতিত কৰিলা। ৪৫ তুমি তেওঁৰ
যৌৱন কাল চুটি কৰিলা; তুমি তেওঁক লাজুৱাৰে ঢাকিলা। (চেলা) ৪৬ হে
যিহোৱা, আৰু কিমুন কাল? তুমি সদায়েই নিজেক লুকুৱাই বাখিবা নে?
কিমুন কাল নো তোমাৰ ক্ষেত্ৰ অশিৰ নিচিনাকৈ জ্বলি থাকিব? ৪৭ মোৰ
জীৱন কাল কেনে অলপ দিনীয়া, তাক সোঁৰবাৰি; কি অসামাৰতাৰ কাৰণেইবা
তুমি মনুষ্যক অজিলা! ৪৮ কেতিয়াও ম্যুঝ নেদখোকে কোন মানুহ জীয়াই
থাকিব পাৰে? চিৰোলৰ হাতৰ পৰা কোনে নিজৰ প্ৰাণ বৰ্ক্ষা কৰিব পাৰে? (চেলা) (Sheol h7585) ৪৯ হে যিহোৱা, তোমাৰ পৰ্যৱেকালৰ সেই অটল প্ৰেম
ক'ত? সেই প্ৰেম তুমি তোমাৰ বিশৃঙ্খলা দৰাই দায়ুদৰ আগত শপত
খাইছিলা। ৫০ হে যিহোৱা, তোমাৰ দাসবোৰক কৰা অপমান সোঁৰবণ
কৰা; সোঁৰবণ কৰা, আন জাতিবোৰে মোলৈ কৰা সেই অপমানবোৰে;
কেনেকৈ মই মোৰ বুকুল বহন কৰি আছোঁ। ৫১ হে যিহোৱা, তোমাৰ
শক্তিৰেৰ সেই অপমান কৰিবে, তেওঁলোকে তোমাৰ অভিযোক জনাৰ
প্ৰতি খোজক অপমান কৰিবে। ৫২ যিহোৱা চিৰকাললৈকে ধন্য হঁকে।
আমেন, আৰু আমেন।

৯০ হে প্ৰভু, পুৰুষে পুৰুষে তুমিয়েই আমাৰ বাসস্থান হৈ আছিছা। ২
পৰ্যৱেকাল উৎপন্ন হোৱাৰ আগেয়ে, পৃথিবী আৰু জগত সৃষ্টিৰ
আগতে, অনাদি কালৰ পৰা অনন্ত কাল পৰ্যন্ত তুমিয়েই ঈশ্বৰ। ৩ তুমি
মানুহক ধূলিলৈ উভটাই লৈ যোৱা; তুমি কোৱা, “হে মৰ্যাদ সন্তান সকল
উভটি যোৱা।” ৪ তোমাৰ দৃষ্টিত হাজাৰ বছৰ যেন পাৰ হোৱা যোৱাকালিৰ

নিচিনা; যেন বাতির এক প্রহর মাত্র। ৫ তুমি মানুহক ধলৰ দৰে উত্তোলাই লৈ যোৱা, তেওঁলোক এটা সম্পোনৰ নিচিনা; যেন বাতিপুৱা মনুলকৈ ঠৰন ধৰি উঠা ঘাঁঠৰ দৰে; ৬ বাতি পুৱালৈ সেয়ে গজি বাঢ়িবলৈ ধৰে; গধুলি বেলা সেয়ে শুকাই শেষ হৈ যায়। ৭ তোমাৰ ক্ৰোধে আমাৰ গ্ৰাস কৰে, তোমাৰ কোপত আমি ব্যাকুল হওঁ। ৮ তুমি আমাৰ অপৰাধবোৰ তোমাৰ শনুখৰ্ত হৈছা; তোমাৰ উপস্থিতিৰ পোহৰত আমাৰ গুপুত পাপবোৰ প্ৰকাশ পায়। ৯ তোমাৰ ভীষণ ক্ৰোধত আমাৰ দিনবোৰ হ্বাস হৈ যায়; নিখাসৰ দৰেই আমাৰ আয়ুসৰ বছৰবোৰ শেষ হৈ যায়। ১০ আমাৰ আয়ুস মাত্ৰ সতৰ বছৰ, হয়তো শক্তি থাকিলে, আশী বছৰোৰ হ'ব পাৰে; তথাপিতো আমি শক্তি থকা বছৰবোৰত মাথোন দুখ আৰু জ্ৰেশ থাকে; বছৰবোৰ বেগাই চুকাই যায় আৰু আমিও পলকতে উড়ি যাওঁ। ১১ তোমাৰ ক্ৰোধৰ পৰাক্ৰম কোনে জানে? তোমাৰ ক্ৰোধ, তোমাৰ প্ৰাপ্য-ভক্তিৰ দৰেই মহান? ১২ সেয়ে আমাৰ আয়ুসৰ কাল গণনা কৰিবলৈ তুমি আমাক শিকোৱা; যাতে আমি প্ৰজাত চিত লাভ কৰিব পাৰোঁ। ১৩ হে যিহোৱা, আৰু কিমান কাল? তুমি ঘৰি আহাৰি! তোমাৰ দাসবোৰৰ প্ৰতি সদয় হোৱা। ১৪ প্ৰাপতে তোমাৰ গভীৰ প্ৰেমেৰে আমাক তুলি কৰা, যেন আয়ুস থাকেমানে গোটেই জীৱনত আমি আনন্দ আৰু উল্লাস কৰিব পাৰোঁ। ১৫ যিমান দিন ধৰি তুমি আমাক দুখ দিলা আৰু, যিমান বছৰ আমি কষ্ট দেখিলোঁ, সেই অনুসাৰেই তুমি আমাক আনন্দিত কৰা। ১৬ তোমাৰ দাসবোৰৰ আগত তোমাৰ কৰ্ম, আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান সকলৰ ওপৰত তোমাৰ পৌৰৰ প্ৰকাশিত হওঁক। ১৭ আমাৰ দৈশ্ব যিহোৱাৰ দন্যা আমাৰ ওপৰত থাকক; তুমি আমাৰ হাতৰ সকলো কাৰ্য সফল কৰা; হয়, আমাৰ হাতৰ সকলো কামত তুমি সফলতা দান কৰা।

৯১ যি মানুহ সৰ্বোপৰি জনাৰ আশ্রয়ত থাকে, যি মানুহ সৰ্বশক্তিমানৰ ছাঁত বসতি কৰে ২ তেওঁ যিহোৱাৰ বিষয়ে এই কথা ক'ব, “তেৱেই মোৰ আশ্রয় আৰু মোৰ দুৰ্গ; তেৱেই মোৰ দৈশ্বৰ, যি জনাৰ ওপৰত মই ভাৰসা কৰোঁ।” ৩ তেওঁ তোমাক ব্যাধৰ ফান্দৰ পৰা আৰু সৰ্বনাশী মহামাৰীৰ পৰা বক্ষা কৰিব। ৪ তেওঁ নিজৰ ডেউকাবে তোমাক আৰবিৰ বাখিৰ, তেওঁৰ ডেউকাৰ তলত তুমি আশ্রয় পাৰা; দৈশ্বৰ বিশ্বাসযোগ্যতা তোমাৰ ঢাল আৰু সুৰক্ষা হ'ব। ৫ তুমি বাতিৰ আতঙ্কলৈ; আৰু দিনত উড়ি অহা কাঁটলৈ ভয় নকৰিব। ৬ অন্ধকাৰত ঘূৰি ফুৰা মহামাৰীলৈ নাইবাৰ দুপৰীয়া সময়ত অহা দ্বিঃস্কাৰী আঘাতলৈ তুমি ভয় নকৰিব। ৭ হয়তো তোমাৰ ওচৰে-পাজৰে খংস হ'ব হাজাৰ হাজাৰ লোক, আৰু তোমাৰ সোঁফালে অযুত অযুত; কিন্তু সেয়ে তোমাৰ কাষলৈ নাহিব। ৮ তুমি কেৱল নিজ চৰুৰে দেখা পাৰা; দুষ্টবোৰে কেনে প্ৰতিফল পায়, তুমি তাক দেখা পাৰা। ৯ ‘হে প্ৰভু, হয়, তুমিয়েই মোৰ আশ্রয়! তুমি সৰ্বোপৰি জনাক তোমাৰ আশ্রয়স্থান কৰিলা। ১০ সেয়ে তোমালৈ কোনো বিপদ নষ্টিব; আৰু তোমাৰ তমুৰ ওচৰলৈ কোনো দুখ-কষ্ট নাহিব। ১১ কিয়নো তোমাৰ সকলো পথত তোমাক বক্ষা কৰিলৈ, তেওঁ নিজৰ দৃতবোৰক তোমাৰ বিষয়ে আজ্ঞা দিব। ১২ তেওঁলোকে হাতৰে তোমাক দণ্ডি ধৰিব, যেন তোমাৰ ভৱিয়ে শিলত খুন্দা খাই আঘাত নাপায়। ১৩ তুমি সিংহ আৰু সাপৰ ওপৰত ভৰি দিবা। তুমি যুবা-সিংহ আৰু নাগক ভৰিবে গচ্ছিব। ১৪ কিয়নো তেওঁ মোক প্ৰেম কৰে, সেয়ে মই তেওঁক উদ্বাৰ কৰিব; মই তেওঁক বক্ষা কৰিব, কাৰণ তেওঁ মোক মাতিব; তাতে মই তেওঁক উদ্বাৰ দিম; সংকৰ্তৰ কালত মই তেওঁৰ সঙ্গী হ'য়; মই তেওঁক উদ্বাৰ কৰিব, পৌৰৰাস্তও কৰিব। ১৫ মই দীৰ্ঘ আয়ুস দি তেওঁক সন্তুষ্ট কৰিব; মোৰ পৰিত্রাণ তেওঁক দেখুৱাম।

৯২ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ধন্যবাদ কৰা উত্তম; হে সৰ্বোপৰি জনা, তোমাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে স্তুতি গান কৰা উত্তম; ২ বাতিপুৱা তোমাৰ অসীম প্ৰেমৰ কথা আৰু প্ৰতি বাতি তোমাৰ বিশৃঙ্খলা প্ৰচাৰ কৰা উত্তম; ৩ দহ গুণীয়া যন্ত্ৰ আৰু নেবল যন্ত্ৰ সহকাৰে, গভীৰ বীৰণৰ স্বৰেৰে তোমাৰ ধন্যবাদ-স্তুতি কৰা উত্তম। ৪ কিয়নো হে যিহোৱা, তুমি তোমাৰ কাৰ্য দ্বাৰাই মোক আনন্দিত কৰিছা; মই তোমাৰ হাতে কৰা কাৰ্য দেখি আনন্দেৰে গীত গান কৰোঁ। ৫ হে যিহোৱা, তোমাৰ কাৰ্যবোৰ

কেনে মহৎ! তোমাৰ চিত্তাবোৰ কেনে গভীৰ! ৬ নিৰ্বোধ লোকে নাজানে, বিবেকহৈন লোকে এই সকলোৰোৰ বুজি নাপায়; ৭ দুষ্টবোৰ যদিও ঘাঁঠ নিচিনাকৈ বাঢ়ি উঠে, অন্যায়কাৰীবোৰে যদিও উন্নতি লাভ কৰে, তথাপিতো তেওঁলোক চিৰকাললৈকে বিনষ্ট হ'ব। ৮ কিন্তু হে যিহোৱা, তুমি অনন্তকাল উদ্বৰ্বাসী। ৯ কিয়নো, হে যিহোৱা, তোমাৰ শক্তিৰে, তোমাৰ শক্তিৰেৰ ধৰণ হ'ব; তোমাৰ অন্যায়কাৰী সকলোৰোৰ ছিন্ন-ভিন্ন হ'ব। ১০ কিন্তু বনীৰীয়া ঘাঁড়ৰ শিৰিৰ দৰে তুমি মোৰ শক্তিক তুলি ধৰিবা; তুমি মোৰ ওপৰত নতুন অভিযোগ তেল ঢালি দিলা। ১১ মোৰ শক্তিৰেৰ পতন যদি নিজ চৰুৰে দেখিলোঁ; মোৰ বিবুদ্ধে উঠা সেই দুষ্টবোৰৰ সৰ্ববাশ যদি নিজ কাণেৰে শুনিবলৈ পালোঁ। ১২ ধাৰ্মিকলোক খাজুৰ গহৰ দৰে উজ্জলি উঠিব; লিবানোৰ এৰচ গহৰ নিচিনাকৈ বাঢ়ি যাব। ১৩ তেওঁলোকক যিহোৱাৰ গৃহত বোপন কৰা হ'ল; তেওঁলোক আমাৰ সঁশৰ্বৰ চোতাল কেইখনত প্ৰফুল্লত হ'ব। ১৪ তেওঁলোকে বৰু বয়সতো ফল উৎপন্ন কৰিব; তেওঁলোক বসাল আৰু সেউজীয়া হৈ থাকিব; ১৫ তাতে প্ৰচাৰিত হ'ব যে যিহোৱা ন্যাবান; তেৱেই মোৰ শিলা, তেওঁত কোনো অধাৰিকতা নাই।

৯৩ যিহোৱাৰ বাজতু কৰে, তেওঁ মহিমাৰে সজ্জিত; যিহোৱা সুসজ্জিত; তেওঁ পৰাক্ৰমেৰে নিজৰ কঁকাল বাঙ্গলৈ; জগতখনে তেওঁ লৰচৰ হ'ব নোৱাৰাকৈ স্থাপন কৰিব। ২ তোমাৰ সংহাসন পূৰ্বৰে পৰা স্থাপন কৰা হ'ল; তুমি আনন্দি কালৰে পৰা বিদ্যমান। ৩ হে যিহোৱা, নদীৰ পনানী ওফন্দি উঠিছে, নদীৰোৰে নিজ নিজ তৰঙ ধৰিবেৰে ওফন্দি উঠিছে; নদীৰোৰে নিজ নিজ গৰ্জনৰ টো তুলিছে। ৪ মহা জল সমূহৰ ক঳েল বৰ্ণিতকোৱে, সমুদ্ৰৰ প্ৰচণ্ড তৰঙবোৰতকোৱে সৰ্বৰ্পিৰ যিহোৱা বলৱান। ৫ তোমাৰ আজ্ঞাৰেৰ অতি বিশ্বাসযোগ্য; হে যিহোৱা চিৰদিনৰ কাৰণে পৰিত্রাত তোমাৰ গৃহৰ শোতা।

৯৪ হে প্ৰতিফল দিওঁতা দৈশ্ব যিহোৱা, হে প্ৰতিফল দিওঁতা দৈশ্ব, তুমি দীপ্তি প্ৰকাশ কৰা। ২ হে পুধিৰীৰ বিচাৰকতা, তুমি উঠা, অহংকাৰীৰোৰক তেওঁলোকৰ যি প্ৰাপ্য তাক তুমি দিয়া। ৩ হে যিহোৱা, দুষ্টবোৰে কিমান কাল, দুষ্টবোৰেনো কিমান কাল উল্লাস কৰিব? ৪ তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা দাঙ্কিক কথাবোৰ বাহিৰ হৈ আহে; সকলো দুষ্টলোকে গৰ্ব কৰে। ৫ হে যিহোৱা, তোমাৰ লোকসকলক তেওঁলোকে চৰ্ব কৰিছে; তোমাৰ আধিপত্যক উপদৰ কৰিছে। ৬ বিধৰা আৰু বিদেশী লোকক তেওঁলোকে বধ কৰিছে; অনাখ সকলক হত্যা কৰিছে; ৭ তেওঁলোকে কথা, “যিহোৱাৰ নেদেখিব; যাকেৰ দৈশ্বৰ মন নকৰিব।” ৮ হে বিবেকহৈনোৰে, তোমালোক বিবেচনা কৰা; হে নিৰ্বোধোৰে, কেতিয়া তোমালোকৰ সুবুদি হ'ব? ৯ যি জনাই কাণ সুষ্ঠি কৰিলে, তেওঁ জানো নুগুনিব? যি জনাই চৰু নিৰ্মাণ কৰিলে, তেওঁ জানো নেদেখিব? ১০ যি জনাই সকলো জাতিকে শাসন কৰে আৰু লোকসকলক শিক্ষা দিয়ে, তেওঁ জানো শাস্তি নিদিয়াকৈ থাকিব? ১১ যিহোৱাৰ মানুহ সকলো চিত্তা জানে; তেওঁ জানে যে তেওঁলোক সকলো শাস মাত্র। ১২ হে যিহোৱা, ধন্য সেইসকল লোক যাক তুমি শাসন কৰা, আৰু তোমাৰ ব্যৱস্থাৰ পৰা শিক্ষা দিয়া, ১৩ যাতে তেওঁলোকে বিপদৰ কালত জিৰণি পায়, যেতিয়ালৈকে দুষ্টসকলৰ কাৰণে গাত খন্দা শেষ নহয়। ১৪ কিয়নো যিহোৱাৰ নিজৰ লোকসকলক ত্যাগ নকৰিব, নিজৰ আধিপত্যক পৰিত্যাগ নকৰিব। ১৫ ন্যায়বিচাৰ পুনৰ ধাৰ্মিকতাৰ ওচৰলৈ উভটি আহিব; শুল মনৰ সকলোৱেই তাক মানি চলিব। ১৬ কোনে মোৰ পক্ষ হৈ দুষ্টবোৰৰ বিবুদ্ধে তেল ঢালিব উঠিব? মোৰ পক্ষ হৈ দুষ্টবোৰৰ বিবুদ্ধে কোন যিষ্য হ'ব? ১৭ যদি যিহোৱাৰ মোক সহায় নকৰে, তেন্তে মৃত্যুৰ নীৰবৰতাত মোৰ প্ৰাণে শীঘ্ৰেই বসতি কৰিলেহেঁতেন। ১৮ যেতিয়াই মই ভাৱো যে, মোৰ ভৰি পিছলি গৈছে, তেওঁয়াই হে যিহোৱা, তোমাৰ অসীম প্ৰেমে মোক ধৰি বাঢ়ি বাঢ়ি। ১৯ মোৰ মন যেতিয়া দুঃংস্তুতাৰে ভৰি পৰে, তেওঁয়া তোমাৰ শাস্তনাই মোৰ প্ৰাণত আনন্দ দান কৰে। ২০ দুৰ্মিতপৰায়ণ শাসনকৰ্তসকলে দৃঢ়াৰ্য কাৰণে বিধি স্থাপন কৰে, তোমাৰ লগত তেওঁলোকৰ জানো সম্পৰ্ক থাকিব পাৰে? ২১ তেওঁলোকে ধাৰ্মিকৰ প্ৰাণৰ পৰিয়াল তেওঁলোকে নিৰ্দোষীক মৃত্যুদণ্ড বিহিবলৈ দোষী কৰে। ২২ কিন্তু যিহোৱাৰ দুৰ্গ; মোৰ

ঈশ্বরেই মোর আশ্রয় শিলা। ২৩ তেওঁলোকের অপরাধ তেওঁ তেওঁলোকের ওপরলৈকে আনিব; তেওঁলোকের দুষ্কার্যতেই তেওঁ তেওঁলোকেক বিনষ্ট করিব; আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱায়েই তেওঁলোকেক বিনষ্ট করিব।

৯৫ আহঁ, আমি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গান কৰোঁক; আমাৰ পৰিত্রাণৰ শিলাৰ অৰ্থে আনন্দ-ধৰণি কৰোঁক। ২ আহঁ, আমি ধন্যবাদ জনাই জনাই তেওঁৰ আগত উপস্থিত হওঁ; স্তুতি-গানেৰে তেওঁৰ উদ্দেশ্যে আনন্দ ধৰণি কৰোঁক। ৩ কিয়নো যিহোৱা মহান ঈশ্বৰ, সকলো দেৱতাবোৰ ওপৰত তেওঁই মহান বজা। ৪ পৃথিবীৰ সকলো গভীৰ স্থান তেওঁৰ হাতত আছে, পৰ্বতবোৰৰ টিংবোৰো তেওঁৰেই। ৫ সমুদ্ৰ তেওঁৰেই, কাৰণ তেওঁই তাক সজিল; তেওঁৰ হাতে শুকন ভূমি নিৰ্মাণ কৰিলে। ৬ আহঁ, আমি আঁচুকচি প্ৰণিপাত কৰোঁ, আমাৰ সৃষ্টিকৰ্তা যিহোৱাৰ আগত আঁচু লওঁ; ৭ কিয়নো তেৱেই আমাৰ ঈশ্বৰ, আমি তেওঁৰ প্ৰজা; তেওঁৰ হাতৰ চৰণীয়া পথাৰৰ মেৰ-ছাগৰ নিচিচা। “আজি যদি তোমালোকে তেওঁৰ মাত শুনিলেহৈনেন!” ৮ তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰে তোমালোকে নিজৰ নিজৰ হৃদয় কঠিন নকৰিবা; তেওঁলোকে মৰুপ্ৰাস্তৰৰ মাজত যিহীৰা আৰু মছাত মোৰ পৰীক্ষা কৰিছিল। ৯ যদিও তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে মোৰ কাৰ্য দেখিছিল, তথাপি তেওঁলোকে তাত মোৰ পৰীক্ষা কৰি প্ৰমাণ চাইছিল। ১০ চল্লিশ বছৰ ধৰি সেই কালৰ লোকসকলৰ প্ৰতি মই বিৰজত হৈছিলো। মই কৈছিলো, “এই লোকসকলৰ হৃদয় বিপথে পৰিচালিত হৈছে; তেওঁলোকে মোৰ পথ নাজানে।” ১১ এই হেতুকে মই মোৰ ক্রোধত শপত খাই কৈছিলো, “তেওঁলোক মোৰ বিশ্বামত সোমাব নাপাব।”

৯৬ তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটি নতুন গীত গোৱা; হে সমগ্ৰ পৃথিবীৰ লোক, তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গীত গোৱা। ২ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গীত গোৱা, তেওঁৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰা; দিনে দিনে তেওঁৰ পৰিত্রাণৰ কথা প্ৰচাৰ কৰা। ৩ বিভিন্ন জাতিৰ মাজত তেওঁৰ গৌৰোৰ প্ৰচাৰ কৰা, সমুদ্যোকৰ মাজত তেওঁৰ আৰ্থিত কৰ্ম ঘোষণা কৰা। ৪ কিয়নো যিহোৱা মহান আৰু অতি প্ৰশংসাৰ যোগা; তেওঁ সকলো দেৱতাতকৈয়ো ভয়ানক। ৫ কিয়নো সকলো জাতিৰ দেৱতাবোৰ অসাৰ মাত্ৰ, কিন্তু যিহোৱা আকাশমণ্ডলৰ সৃষ্টিকৰ্তা। ৬ মহিমা আৰু প্ৰাপ্তপ তেওঁৰ সমৃৰ্থত আছে; পৰাক্ৰম আৰু শোভা তেওঁৰ পৰিত্ব স্থানত বিদ্যমান। ৭ হে জাতিৰোৰ ফৈদ সমৃহ তোমালোকে যিহোৱাৰ গৌৰৰ কীৰ্তন কৰা, যিহোৱাৰেই গৌৰৰ আৰু পৰাক্ৰম কীৰ্তন কৰা। ৮ তোমালোকে যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে তেওঁৰ যোগ্য গৌৰৰ কীৰ্তন কৰা, নৈবেদ্যৰে সৈতে তেওঁৰ চোতাল কেইখনলৈ আহঁ। ৯ যিহোৱাৰ পৰিত্ব শোভাত আহি তেওঁৰ আগত প্ৰণিপাত কৰা; হে সমুদ্যো পৃথিবী, তেওঁৰ সমৃৰ্থত কম্পমান হোৱা। ১০ বিভিন্ন জাতিৰ মাজত তোমালোকে কোৱা, “যিহোৱা বজা। জগতখনক ছিভভাৱে স্থাপিত কৰা হ'ল; সেয়ে কেতিয়াও বিচলিত নহ'ব। তেওঁ নায়োৱে লোকসকলৰ বিচাৰ কৰিব।” ১১ আকাশমণ্ডলে আনন্দ কৰক, পৃথিবীয়ে উল্লাস কৰক; সমুদ্ৰ আৰু তাৰ সকলোৱে গৰ্জন কৰক। ১২ পথাৰ আৰু তাত থকা সকলো উল্লাসত হওক; তেতিয়া অৱশ্য সকলোৱে বৃক্ষই আনন্দ গান কৰিব। ১৩ যিহোৱাৰ সমৃৰ্থতে গান কৰিব; কিয়নো তেওঁ আহি আছে; তেওঁ পৃথিবীৰ বিচাৰ কৰিবলৈ আহি আছে। তেওঁ ধৰ্মিকতাৰে জগতৰ বিচাৰ কৰিব; নিজ সত্যতাৰে জাতি সমূহৰ বিচাৰ কৰিব।

৯৭ যিহোৱাৰ বজা; পৃথিবীয়ে আনন্দ কৰক; দীপ সমুহে আনন্দ কৰক। ২ তেওঁৰ চাৰিওফালে মেঘ আৰু ঘন অনুকোৱে ঘৰি আছে; ধৰ্মিকতা আৰু ন্যায় বিচাৰ তেওঁৰ সংহাসনৰ ভিত্তিমূল। ৩ অগ্নিয়ে তেওঁৰ আগে আগে গামন কৰে; চাৰিওফালে তেওঁৰ শক্রবোৰক দন্ধ কৰিবছে। ৪ তেওঁৰ বিজুলীৰ চমকে জগতখন আলোকময় হ'ল; তাকে দেখি পৃথিবী কম্পমান হ'ল। ৫ পৰ্বতবোৰ মৰ দৰে গলি গল যিহোৱাৰ সমৃৰ্থত, সমুদ্যো পৃথিবীৰ সমৃৰ্থত। ৬ আকাশমণ্ডলে তেওঁৰ ধৰ্মিকতাৰ প্ৰচাৰ কৰিবছে, সকলো জাতিয়ে তেওঁৰ গৌৰৰ দেখিছে। ৭ লজিত হওঁক সেইসকল, যিসকলে মূৰ্তি পূজা কৰে; যিসকলে অসাৰ প্ৰতিমাত গৰ্ব কৰে;

যিহোৱাৰ আগত সকলো দেৱতাই প্ৰণিপাত কৰক। ৮ হে যিহোৱা, তোমাৰ ন্যায় বিচাৰ কাৰণে চিয়োন আনন্দিত হৈছে, যিহুদাৰ জীৱীসকল উল্লসিত হৈছে। ৯ হে যিহোৱা, তুমি সমুদ্যো পৃথিবীৰে সৰ্বোপৰি জনা; সকলো দেৱতাৰ ওপৰত তোমাৰ স্থান। ১০ যিসকলে দুষ্টাতক ধিগ কৰে, যিহোৱাৰ তেওঁলোকক প্ৰেম কৰে; তেওঁ নিজৰ ভক্ষসকলৰ প্রাণ বৰ্কা কৰে, দুষ্টসকলৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক উদ্বাৰ কৰে। ১১ ধৰ্মিকৰ কাৰণে পোৰ সিঁচি দিয়া হয়; সৱল অস্তৰৰ লোকৰ কাৰণে আনন্দ দিয়া হয়। ১২ হে ধৰ্মিক লোকসকল, যিহোৱাৰ আনন্দ কৰা, তেওঁৰ পৰিত্ব নামৰ ধন্যবাদ কৰা।

৯৮ তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নতুন গীত গোৱা; কাৰণ তেওঁ অনেক আচাৰিত কাৰ্য কৰিলে; তেওঁৰ সেঁ হাত আৰু তেওঁৰ পৰিত্ব বাহুৰে আমাক জয়ী কৰিলে। ২ যিহোৱাৰ তেওঁৰ পৰিত্রাণৰ কথা জনালৈ; তেওঁ জাতি সমূহৰ দৃষ্টি গোচৰত নিজৰ ধৰ্মিকতাৰ মুকলিলৈকে প্ৰকাশ কৰিলে। ৩ ইআয়েল বংশৰ কাৰণে তেওঁৰ আটল প্ৰেম আৰু বিশ্বস্ততাৰ কথা তেওঁ সোৱৰণ কৰিলে; পথিবীৰ সকলো প্রাতিই আমাৰ ঈশ্বৰৰ জয় দেখা পাৰ। ৪ হে সমুদ্যো পৃথিবী, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আনন্দ-ধৰণি কৰা; উচ্চ ধৰনিবে আনন্দ গান কৰা, প্ৰশংসাৰ গীত গোৱা। ৫ বীণা বজাই যিহোৱাৰ প্ৰশংসাৰ গীত গোৱা, বীণা বজাই সুন্দৰ সুৰেৰে যিহোৱাৰ প্ৰশংসাৰ গীত গোৱা। ৬ তৃতীী বজাই শঙ্গা বাদ্যৰে সৈতে বজা যিহোৱাৰ আগত আনন্দ ধৰণি কৰা। ৭ সমুদ্ৰ আৰু তাৰ সকলোলৈই গৰ্জন কৰক; জগত আৰু তাত বাস কৰা সকলোলৈ গৰ্জন কৰক। ৮ নদীবোৰে জাতি সমূহৰ বিচাৰ কৰিব।

৯৯ যিহোৱাৰ বজা; জাতি সমূহ কল্পিত হওঁক। তেওঁ কৰুৰ ওপৰত পৰিত্ব মহৎ বহি আছে; পৃথিবী কঁপি উঠক। ২ চিয়োনত যিহোৱা মহান; সমুদ্যো জাতিৰ উদ্ধৃত তেওঁৰ উন্নীত কৰা হ'ল। ৩ জাতিৰোৰে তেওঁৰ মহৎ আৰু ভ্যাবাহ নমার প্ৰশংসা কৰক; তেওঁ পৰিবা। ৪ শক্তিশালী বজাই ন্যায় ভাল পায়; তুমিয়েই ন্যায়বিচাৰ স্থাপন কৰিলা; তুমিয়েই যাকোবৰ বংশৰ মাজত ন্যায় বিচাৰ আৰু ধৰ্মিকতা সাধন কৰিলা। ৫ আমাৰ ঈশ্বৰ উচ্চ উচ্চ পৰিবেহ তেওঁ প্ৰশংসা কীৰ্তন কৰা, তেওঁৰ বৰিষ্ঠীৰা সমৃৰ্থত প্ৰণিপাত কৰা; তেওঁ পৰিবা। ৬ তেওঁৰ পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ মোচি আৰু হৈৰোণ, আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰা লোকসকলৰ মাজৰ চমুৰেলে প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ পাছত তেওঁ উত্তৰ দিছিল। ৭ তেওঁ মেঘ স্তৰে মাজৰ পৰা তেওঁলোকক কথা কৈছিল; তেওঁ দিয়া আজ্ঞা আৰু বিধিবোৰ তেওঁলোকে পালন কৰিছিল। ৮ হে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি তেওঁলোকে প্ৰার্থনাৰ উত্তৰ দিছিলা; তুমি তেওঁলোকলৈ এজন ক্ষমাবান ঈশ্বৰ আছিলা, তথাপি তেওঁলোকৰ ভুল কৰ্মৰ প্ৰতিফল দিছিলা। ৯ তোমালোকে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৌৰৰ কীৰ্তন কৰা, তেওঁৰ পৰিত্ব পৰ্বতত অভিমুখে প্ৰণিপাত কৰা; কিয়নো আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ পৰিবা।

১০০ হে সমুদ্যো পৃথিবী, তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আনন্দ ধৰণি কৰা। ২ আনন্দ মনেৰে যিহোৱাৰ সেৱা কৰা; আনন্দ গানেৰে সৈতে তেওঁৰ উপপত্তিৰ সমূখ্যে হাল। ৩ তোমালোকে ইয়াকে জানা যে, যিহোৱাৰ ঈশ্বৰ; তেৱেই আমাক নিৰ্মাণ কৰিলে, আমি তেওঁৰেই; আমি তেওঁৰ প্ৰজা আৰু তেওঁৰ চৰণীয়া পথাৰৰ মেৰ-ছাগ। ৪ তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰি তেওঁৰ দুৱাৰবোৰেত প্ৰাৰ্থণ কৰা, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰি তেওঁৰ চোতাল কেইখনত সোামোৰা; তেওঁ স্তৰ কৰ্মৰ প্ৰতিফল দিছিল। ৫ তোমালোকে আমাৰ ঈশ্বৰ বিশ্বস্ততা পুৰুষে স্থায়ী।

১০১ মই দয়া আৰু ন্যায় বিচাৰ গীত গাম; হে যিহোৱা, মই তোমাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান গাম। ২ মই সিদ্ধ পথত চলিবলৈ মনোযোগ দিম; তুমি কেতিয়া মোৰ ওচৰলৈ আহিবা? মোৰ ঘৰৰ ভিতৰত

মই হৃদয়ৰ সিদ্ধতাত চলিম। ৩ মই জঘন্য কোনো বিষয়কে মোৰ চকুৰ আগত নাৰাখিম; বিপথে যোৱা লোকসকলৰ কাৰ্যক মই ঘিণ কৰোঁ, সেইবোৰে মোক থামুচি ধৰিব নোৱাৰিব। ৪ কুটিল অঙ্গৰণ মোৰ পৰা দূৰ হ'ব; দুষ্টোৰ লগত মোৰ সম্পর্ক নাথাকিব। ৫ যি জনে গোপনে চুৰুৰীয়াৰ অপবাদ চৰ্চে, তেওঁক মই উচ্ছৰণ কৰিম; গৰিবত দৃষ্টি আৰু অহংকাৰী মনৰ লোকক মই সহ্য নকৰিম। ৬ দেশৰ বিশাসী লোকসকলৰ ওপৰত মোৰ কৃপা দৃষ্টি থাকিব; তেওঁলোকে মোৰ সৈতে বাস কৰিব। যিজন সিদ্ধ পথত চলে, তেওঁ মোৰ পৰিচারক হ'ব। ৭ ছলনাকাৰীবোৰ মোৰ গৃহৰ ভিতৰত বাস কৰিব নোৱাৰিব; মিথ্যাবাদীবোৰ মোৰ চৰুৰ আগত থিৰে থাকিব নোৱাৰিব। ৮ প্রতি বাতিপুৰাতে সকলো দুষ্ট লোকক মই বিনষ্ট কৰিম; যিহোৱাৰ নগৰৰ পৰা সকলো অধৰ্মচৰীকে উচ্ছৰণ কৰিম।

১০২ হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা; মোৰ কাতৰোকি তোমাৰ আগত উপস্থিত হওক। ১ সঞ্চৰ্টৰ কালত তোমাৰ মুখ মোৰ পৰা লুকুৱাই নাৰাখিবা; মোলৈ কাণ পাতা; মই প্ৰাৰ্থনা কৰা কালত শীঘ্ৰে মোক উত্তৰ দিয়া। ৩ কিয়নো ধূৰ্বাৰ নিচিনাকৈ মোৰ দিনবোৰে বিলীন হৈ গৈছে, মোৰ অস্থিবোৰ বেন অগিশালৰ জুহিত জুলিছে। ৪ ব'দৰ তাপত লেৰেলি যোৱা ঘাঁঁবৰ নিচিনাকৈ মোৰ হৃদয়ৰ শুকাই গৈছে, এনে কি মই ভোজন কৰিবলৈও পাহিৰ যাওঁ। ৫ মই বৰকৈকে কেঁকাই থকাত মোৰ অস্থিবোৰ শৰীৰৰ ছালত লাগি গৈছে। ৬ মই মৰুভূমিত বাস কৰা এটি কেঁচোৰ নিচিনা হ'লো, ধৰ্মসন্তুপত থকা এটা অকলশৰীয়া সৰু ফেচৰ দৰে হ'লো। ৭ মই টেপনি যাব নোৱাৰো; ধৰ'ব চালত থকা অকলশৰীয়া চৰাইজীৱৰ সন্দৃশ হ'লো। ৮ মোৰ শক্রবোৰে দিনে-বাতিয়ে মোক বিজ্ঞপ কৰে; মোৰ বিৰুদ্ধে খঙ্গত উল্ল্যত লোকসকলে মোৰ নাম শাও বুঝে ব্যৱহাৰ কৰে। ৯ বাস্তৱিক মই আহাৰ স্বৰূপে তস্য খাঁত; পেয়ে দ্রব্যবে সৈতে মোৰ চৰুলো মিহলাও; ১০ ইয়াৰ কাৰণ হৈছে তোমাৰ বোৰ আৰু তোমাৰ ক্রোধ; কিয়নো তুমি মোক ওপবলৈ তুলি দলিয়াই পেলাই দিলা। ১১ মোৰ দিনবোৰ সন্ধিয়া পৰ ছাঁৰ নিচিনা হৈছে; মই তৃণৰ দৰে শুকাই গৈছেঁ। ১২ কিন্তু, হে যিহোৱা, তুমি হ'লে তোমাৰ সিংহাসনত চিৰকাললৈকে থাকা; তোমাৰ নামৰ যশস্যা পুৰুষে পুৰুষে হাস্যী। ১৩ তুমি উঠিবা, চিয়োলনলৈ কৃপা কৰিব; এতিয়াই তাৰ প্রতি দয়া কৰাৰ সময় হৈছে, কাৰণ নিৰুপিত সময় উপস্থিত হ'ল। ১৪ তোমাৰ দাসবোৰ ওচৰত তাৰ শিলৰোৰ প্ৰিয়, তাৰ ধূলিকণার ওপৰতো তেওঁলোকৰ মমতা আছে। ১৫ যিহোৱাৰ নামক সকলো জড়িয়ে ভয় কৰিব, পুথিৰীৰ সমুদ্যায় বজা তোমাৰ প্ৰাপত ভীত হ'ব। ১৬ কিয়নো যিহোৱাই পুনৰ চিৱোলক নিৰ্মাণ কৰিব; তেওঁ নিজৰ মহিমাৰে দৰ্শন দিব। ১৭ সেই সময়ত তেওঁ দীনীহীনবোৰে প্ৰাৰ্থনাক উত্তৰ দিব, তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনাক তেওঁ অগ্ৰাহা নকৰিব। ১৮ তাৰী ব'ংশধৰসকলৰ কাৰণে এই সকলো কথা লিখি যোৱা হ'ব, যাতে এতিয়া জন্ম নোহোৱা সন্তান সকলেও যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিব পাৰে। ১৯ কিয়নো তেওঁৰ পৰিবৰ্ত্তন উচ্চ স্থানৰ পৰা তেওঁ তললৈ দৃষ্টি কৰিলে; যিহোৱাই স্বৰ্গৰ পৰা পুথিৰীলৈ দৃষ্টি কৰিলে, ২০ যাতে বন্দীসকলৰ কেঁকনি শুণিব পাৰে, মৃত্যন্তৰে অভিযুক্ত সকলৰ মুক্ত কৰিব পাৰে। ২১ চিয়োনত যিহোৱাৰ নাম প্ৰাচৰিত হ'ব, যিৰচালেন্মত তেওঁৰ প্ৰশংসা-স্তুতি হ'ব, ২২ যেতিয়া যিহোৱাৰ সেৱা কৰিবৰ কাৰণে সকলো জতি আৰু বাজ্যবোৰ একত্ৰিত হ'ব। ২৩ জীৱৰ পথৰ মাজাতেই যিহোৱাই মোৰ শক্তি কমাই দিলো; মোৰ আয়ুস ছুটি কৰি দিলো। ২৪ সেয়ে মই কৈছে, “হে মোৰ ঈশ্বৰ, জীৱনৰ মাজাত্তাগতে তুমি মোক তুলি নিনিবাৰ; তোমাৰ বছৰবোৰতো সৰ্বপুৰুলৈকে হাস্যী।” ২৫ অনেক কালৰ আগতে তুমি এই বিশুৰ তিতিমূল হাস্পন কৰিলা; আকাশমণ্ডল তোমাৰ হাতৰ কাৰ্য। ২৬ সেইবোৰে হ্ৰস্ব হৈ যাব, কিন্তু তুমি হ'লে চিৰকাল থাকিবা; কাপোৰৰ দৰে সেই সকলো জীৱণ হৈ যাব; তুমি সেইবোৰক বস্ত্ৰৰ নিচিনাকৈ সলনি কৰিবা; তাতে সেইবোৰে আৰু নাথাকিব। ২৭ কিন্তু তুমি হ'লে সদ্য একে, তোমাৰ বছৰৰ কেতিয়া ও শেষ নহ'ব। ২৮ তোমাৰ দাসবোৰ সন্তান

সকল জীয়াই থাকিব; তেওঁলোকৰ ব'ংশধৰসকল তোমাৰ উপস্থিতি থিৰে থাকিব।

১০৩ হে মোৰ মন, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা; হে মোৰ ভিতৰত থকা সকলো অংশ, তেওঁৰ পৰিবৰ্ত্তন নামৰ ধন্যবাদ কৰা। ২ হে মোৰ মন, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, তেওঁৰ উপকাৰবোৰে নাপাহৰিব। ৩ যি জনাই তোমাৰ সকলো অপবাধ ক্ষমা কৰে, তোমাৰ সকলো ৰোগ সুস্থ কৰে, ৪ যি জনাই তোমাৰ জীৱন বিলাশৰ পৰা মুক্ত কৰে, যি জনাই আদীম দয়া আৰু নানা প্ৰকাৰ ক্ৰুশাৰে মুক্তিতো তোমাৰ বিভূতিক কৰে, ৫ যি জনাই উত্তম দ্রব্যে তোমাৰ মুখ তপ্ত কৰে, তেওঁ ইঙ্গল পশ্চৰীৰ দৰে তোমাক নতুন হোৱাৰ কাল দিব। ৬ যিহোৱাই উচ্চিত কাৰ্য কৰে; উপদ্রু পোৱা লোকসকলৰ পক্ষে বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰে। ৭ তেওঁ মোচিক নিজৰ পথবোৰ, আৰু ইস্মায়েলৰ ব'ংশধৰসকলক নিজৰ কাৰ্যবোৰ জনালে ৮ যিহোৱা মেহেল আৰু কৃপাময়। তেওঁ ক্ষেত্ৰত ধীৰ আৰু দায়াত মহান। ৯ তেওঁ সদ্য ধৰ্মকিৰিব চিৰকাললৈকে ক্ষেত্ৰে নাৰাখিব। ১০ তেওঁ আমাৰ পাপ অনুসূৰাৰে আমালৈক কাৰ্য কৰা নাই, আমাৰ অধৰ্ম অনুসূৰাৰে আমাক প্ৰতিফল দিয়া নাই। ১১ কিয়নো পুথিৰীৰ পৰা আকাশ-মণ্ডল যিমান ওখ, তেওঁলৈ ভয় বাখোঁতাসকলৰ প্ৰতি তেওঁৰ দয়াও সিমান মহৎ। ১২ পুৰুৰ পৰা পশ্চিমলৈ যিমান দূৰ, তেওঁ আমাৰ অপৰাধো আমাৰ পৰা সিমান দূৰ কৰিব। ১৩ বাপকে নিজ সন্তানক মেহ কৰাৰ দৰে যিহোৱাই তেওঁলৈ ভয় বাখোঁতাসকলক মেহ কৰে; ১৪ কিয়নো তেৱেই আমাৰ গঠন জানে, আমি যে ধূলি মাথোন, তাক তেওঁ সৌৰৰণ কৰে। ১৫ মানুহৰ আয়ুস তৃণৰ নিচিনা; যেনেকে পথাৰৰ ফুল, তেনেকেয়ে তেওঁ প্ৰফুল্লিত হয়। ১৬ ফুলৰ ওপৰেন্দি বতাহ বলিলেই ফুল সৰি নাইকৰিয়া হয়; সেই স্থানেও তাক চিনি নাপায়। ১৭ কিন্তু যিহোৱাৰ ভয় কৰাসকলৰ ওপৰত তেওঁৰ দয়া অনাদিকালৰ পৰা অনন্তকাল পৰ্যন্ত থাকে, আৰু তেওঁৰ ধৰ্মিকতা ব'ংশৰ পিছত ব'ংশ বৰ্তি থাকে। ১৮ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা মানি চলে আৰু তেওঁৰ আদেশবোৰ সৌৰৰণ কৰি পালন কৰে। ১৯ যিহোৱাই স্বৰ্গত নিজৰ সিংহাসন স্থাপন কৰিলে; তেওঁৰ শাসন সকলোৰে ওপৰত আছে। ২০ হে যিহোৱাৰ দৃতোৰে, তোমালোক পৰাক্ৰমী বীৰ; যিহোৱাৰ কথাৰ বাধ্যতাত থাকি তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰাসকল, তোমালোকে তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা; ২১ হে যিহোৱাৰ বাহিনী সমূহ, যিহোৱাৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰা তেওঁৰ পৰিচাৰকসকল, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা। ২২ হে যিহোৱাৰ সকলো নিৰ্মিত বস্ত, তেওঁৰ অৰীনৰ সকলো স্থানত তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা; হে মোৰ মন, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা।

১০৪ হে মোৰ মন, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা। হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি অতি মহান, তুমি গোৱৰ আৰু মহিমাৰ সাজোৰে বিভূতিষ্ঠ। ২ ব'ন্তৰ দৰে তুমি নিজকে দীনিতেৰ দাকিছা, আকাশমণ্ডলক তুমি চন্দ্ৰতাপৰ দৰে বিস্তৃত কৰিছা। ৩ তোমাৰ কক্ষৰ চাটি-কাঠ তুমি জলৰাশিত স্থাপন কৰিছা; মেঘবোৰক তুমি নিজৰ বথ কৰিছা, বতাহ দেউকাৰ ওপৰত তুমি চলাচল কৰা। ৪ তুমি বতাহক তোমাৰ দৃত কৰিছা; অশিখিকাৰ নিজৰ পৰিচাৰক কৰিছা। ৫ তুমি পুথিৰীক তাৰ নিজৰ তিতিমূলৰ ওপৰত স্থাপন কৰিছা; সেয়ে কেতিয়া ও লৰচৰ নহ'ব। ৬ তুমি পুথিৰীক কাপোৰৰে চকাৰ দৰে গভীৰ জলেৰে ঢাকিছিলা। সেই জল সমূহে পৰ্যন্তবোৰো ঢাকিছিল। ৭ কিন্তু সেই জল সমূহ তোমাৰ ধৰ্মিকত পলাল; তোমাৰ গৰ্জনৰ শব্দত সেইবোৰে বেগেৰে শুণি গ'ল। ৮ পৰ্যন্তবোৰ ওখ হ'ল আৰু উপত্যকাবোৰ চাপক হ'ল; তুমি জল সমূহৰ কাৰণে যি ঠাই নিৰূপন কৰিলা, জল সেই ঠাইলৈ গ'ল। ৯ এইভাৱে তুমি পানীৰ সীমা স্থাপন কৰিলা, যাতে পানীয়ে পুনৰ সীমা পার হৈ পুথিৰীক ঢাকিব নোৱাৰে। ১০ উপত্যকাবোৰত তুমিয়েই জুৰিবোৰে পঠাই দিয়া; সেইবোৰ পৰ্যন্তবোৰৰ মাজেদি বৈ যায়। ১১ সেইবোৰে সকলো বনৰীয়া পশুকে পান কৰিবলৈ পানী যোগায়; বনৰীয়া গাধবোৰে নিজৰ ভৱণ পলুৱায়। ১২ জুৰিবোৰ দাপ্তি আকাশৰ পক্ষীবোৰে বাহ লয়, গচৰ ডালবোৰ মাজত সেইবোৰে গীত গায়। ১৩ তেওঁ আৰু আকাশৰ পৰা পৰ্যন্তবোৰত পানী সিঁচি দিয়ে; তোমাৰ কৰ্মৰ ফলেৰে সৈতে পৃথিবীখন পৰিষ্ঠিত হয়। ১৪ তুমিয়েই পশু

কাবণে ঘাঁহ আরু মানুহৰ কাৰণে শস্য উৎপন্ন হ'বলৈ দিয়া, যাতে ভূমিৰ পৰা ভৱিষ্যতৰ আহাৰ যোগান হয়; ১৫ যাতে মানুহৰ মনক আনন্দ দিয়া দ্বাক্ষৰস, মুখ উজ্জ্বল কৰা তেল, আৰু মানুহৰ হৃদয়ক সৰল কৰা আহাৰ যোগান হয়। ১৬ যিহোৱাৰ এনে গচ্ছৰেৰে বৃষ্টিৰ প্ৰচৰ পানী পায়; তেওঁ ৰোপন কৰা লিবানোনৰ এৰচ গচ্ছৰেৰেও প্ৰচৰ বৃষ্টি পায়। ১৭ সেই গচ্ছৰেৰত চৰাইবোৰে বাহ লয়, দেৰদাৰু গচ্ছৰেৰত হাত্তিশিলাই ঘৰ সাজে। ১৮ ওখ ওখ পৰ্বতৰেৰে বনবীয়া ছাগৰ আবাস; শিলবোৰ চাফন পশুৰ আশ্রয়স্থান। ১৯ খাতু নিৰূপন কৰিবলৈ তুমি চন্দ্ৰ নিৰ্মাণ কৰিলা; তুমি নিৰূপন কৰা অনুসৰে সূৰ্যই নিজৰ অন্ত যোৱা সময় জানে। ২০ তুমি অন্ধকাৰ কৰিলে বাতি হয়; অৱণ্যৰ পশুৰেৰে তেতিয়া ঘূৰি ফুৰে। ২১ যুবা সিংহৰেৰে চিকাৰ বিচাৰি গৰ্জন কৰে; দুষ্পৰ ওচৰত সিংহত আহাৰ বিচাৰে। ২২ সূৰ্য উদয় হ'লে সিংহত ঘুছি যায় আৰু নিজ নিজ গাতত শয়ন কৰে। ২৩ মানুহে নিজৰ নিজৰ কামলৈ লোলাই যায়; সন্ধ্যালৈকে পৰিশ্ৰম কৰে। ২৪ হে যিহোৱা, তোমাৰ সৃষ্টিৰ কাৰ্য কিমান বহুমুৰী! তোমাৰ জ্ঞানেৰে তুমি সেই সকলোকে নিৰ্মাণ কৰিলা; সমগ্ৰ বিশ্ব তোমাৰ সৃষ্টি বস্ত্ৰে পৰিপূৰ্ণ। ২৫ সৌৱাৰ সমুদ্ৰ, বৃহৎ আৰু বিশৰ্মী; তাৰ মাজত বগাই ফুৰা সুৰু বৰ অসংখ্য উৱেগ প্ৰাণী আছে। ২৬ তাৰ মাজত জাহাজৰেৰ চলে; তাত লিবিয়াথনো থাকে; তাক তুমি সাগৰত খেলা কৰিবলৈ নিৰ্মাণ কৰিলা। ২৭ সিংহত সকলোৱেই তোমাৰ অপেক্ষাত থাকে; যেন তুমি যথা সময়ত সিংহতক আহাৰ দিয়া। ২৮ তুমি সিংহতক দিলে, সিংহতে তাৰ তুলি লয়; তুমি তোমাৰ হাত মুকলি কৰিলে, সিংহতে তাল ভাল বস্ত পাই পৰিত্বন্ত হয়। ২৯ তুমি মুখ লুকৰালে, সিংহত বিহুল হয়; তুমি সিংহতে নিশ্চাস নিলে সিংহত মৰি পুনৰায় ধুলোলৈ ওভেটে। ৩০ তোমাৰ আত্মা পঠালৈই সিংহতে সৃষ্টি হয়, আৰু তুমি ভূমিতল নতুন কৰি তোলা। ৩১ যিহোৱাৰ গৌৰৰ অনন্তকাল থাকেক; যিহোৱাই নিজ কাৰ্যবোৰেত আনন্দ কৰক। ৩২ তেওঁ পৃথিবীলৈ দৃষ্টি কৰিলে, সেয়ে কম্পিত হয়: তেওঁ পৰ্বতৰেৰে স্পৰ্শ কৰিলে, সেইবোৰে পুনৰায়ত হয়। ৩৩ মই জীয়াই থাকোঁমানে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গান কৰিম; মই থকালৈকে মোৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গীত গাম। ৩৪ তেওঁৰ ওচৰত মোৰ দ্যন্ম মুহূৰ হওকে; মই যিহোৱাত আনন্দ কৰিম। ৩৫ পাপীৰোৰ পৃথিবীৰ পৰা উচ্ছল হওকে; দৃষ্টলোক আৰু নাথাকক। হে মোৰ মন, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা। তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

১০৫ যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, তেওঁৰ নামত প্ৰাৰ্থনা কৰা; জাতিবোৰৰ মাজত তেওঁৰ কাৰ্যবোৰ জনোৱা। ২ তেওঁৰ উদ্দেশ্যে গীত গোৱা, তেওঁৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰা; তেওঁৰ আচাৰিত কাৰ্যবোৰ বিশয়ে কোৱা। ৩ তোমালোকে তেওঁৰ পৰিব্ৰত নামৰ গৌৰৰ কৰা; যিহোৱাক বিচৰাসকলৰ হৃদয়ে আনন্দ কৰক। ৪ তোমালোকে যিহোৱা আৰু তেওঁৰ শক্তি বিচাৰা; নিতো তেওঁৰ সাক্ষাৎ হ'বলৈ বিচাৰা। ৫ তেওঁ কৰা আচাৰিত কাৰ্যবোৰ সোঁৰণক কৰা; তেওঁৰ অন্তৰু কাৰ্য আৰু তেওঁৰ মুখে কৰা বিচাৰবোৰ সোঁৰণক কৰা। ৬ তোমালোকে তেওঁৰ দাস অৱাহামৰ বংশধৰ, তেওঁৰ মনোনীত যাকোৰৰ সন্তান। ৭ তেৱেই আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা; তেওঁৰ শাসন-প্ৰাণলী সমুদ্যো পথীৰোত বিদমান। ৮ তেওঁ অনন্তকালৈকে নিজ নিয়ম সোঁৰণক কৰে, আৰু সেই বাক্যৰ আদেশ তেওঁ হাজাৰ হাজাৰ পুৰুষলৈকে দিলে। ৯ সেই নিয়ম তেওঁ অৱাহামৰে সৈতে স্থাপন কৰিছিল আৰু ইচহাকৰ আগত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল। ১০ তেওঁ তাক যাকোৰৰ কাৰণে এক বিধি বৃপ্তে, ইয়ায়েলৰ কাৰণে এটি অনন্তকালীয়া নিয়ম বৃপ্তে স্থিৰ কৰিলে। ১১ তেওঁ ক'লে, “মই তোমাক কনান দেশখন দিম; সেয়াই হ'বে তোমাৰ আধিপত্য। ১২ সেই কালত তেওঁলোকৰ সংখ্যা অধিক নাছিল, তেওঁলোক অতি তাৰক আছিল আৰু তাত তেওঁলোকৰ প্ৰবাসী আছিল; ১৩ তেওঁলোকে যেতিয়া তাত এটা জাতিক পৰা আন জাতিৰ ওচৰলৈ, এক বাজ্যৰ পৰা আন লোক সমূহৰ মাজত ভ্ৰম ফুৰিছিল, ১৪ তেতিয়া তেওঁ কোনো মন্যকে তেওঁলোকৰ ওপৰত উপদ্ৰু কৰিবলৈ নিদিলে; বৰং তেওঁলোকৰ কাৰণে তেওঁ বজাসকলক ধৰক দি কৈছিল, ১৫ “তোমালোকে মোৰ অভিষিক্ত ব্যক্তিসকলৰ স্পৰ্শ নকৰিবা; মোৰ ভাৰবাদীসকলৰো কোনো অপকাৰ নকৰিবা।” ১৬ তেওঁ

সেই দেশলৈ দুৰ্ভিক্ষ মাতি আনিলো, তেওঁ সম্পূৰ্ণবৃপ্তে শস্যৰ ভঁৰালবোৰ ধৰংস কৰি পেলালো। ১৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ আগেয়ে এজন মানুহ পঠালে- যিজৰ নাম যোচন কৰাছিল; তেওঁক দাসৰূপে বেচা হ'ল। ১৮ লোকসকলে তেওঁৰ ভাৰতি বেৰীৰ শিকলিবে দুখ দিলে; লোহাৰ শিকলিবে তেওঁৰ ডিতি বেঢ়া হ'ল। ১৯ যেতিয়ালৈকে তেওঁ কোৱা বাক্য সিন্ধ নহয়, তেতিয়ালৈকে যিহোৱাৰ বাক্যাই তেওঁক পৰীক্ষা কৰি আছিল। ২০ বজাই লোক পঠাই তেওঁক মুকলি কৰি দিলে, লোকসকলৰ শাসনকৰ্তাৰ তেওঁক মুক্ত কৰিলে। ২১ তেওঁ তেওঁক নিজৰ বাজগুহৰ ভ্ৰত পু পাতিলে, সকলো সম্পত্তিৰ কৰ্তা কৰিলে। ২২ যাতে তেওঁ তেওঁৰ বাজকৰ্মচাৰীসকলক ইচছা অনুসৰে অধীনত বাধিব পাৰে, আৰু তেওঁৰ বৃন্দাবনকলক জ্ঞানৰ পৰামৰ্শ দিব পাৰে। ২৩ তাৰ পাছত ইয়ায়েল মিচৰ দেশলৈ আছিল, যাকোৱে হাম বংশীয়সকলৰ দেশত প্ৰবাস কৰিলে। ২৪ ঈশ্বৰে নিজৰ লোকসকলৰ বৰংশ অতিশয় বুৰ্কি কৰিলে, শক্রবোৰতকৈয়ো তেওঁলোকক শক্তিশালী কৰিলে। ২৫ তেওঁ মিচৰীয়সকলৰ অস্তৰক এনে পৰিবৰ্তন আনি দিলে যে, তেওঁলোকে তেওঁৰ লোকসকলক ঘৃণা কৰিলে; তেওঁৰ দাসবোৰৰ প্ৰতি ধূৰ্ত ব্যৱহাৰ কৰিলে। ২৬ তেওঁ নিজ দাস মোচিক আৰু তেওঁৰ মনোনীত হাৰোপক পঠালে; ২৭ তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ মাজত নানা চিন আৰু হাম দেশত অন্তৰু লক্ষণবোৰ দেখুৰালো; ২৮ তেওঁ অন্ধকাৰ পঠালে, তাতে সেই দেশ আৰোহাৰ হ'ল; তেওঁৰ বাক্যৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে বিৰুদ্ধাচৰণ নকৰিলে। ২৯ তেওঁলোকৰ জল সমূহক তেওঁ তেজলৈ পৰিণত কৰিলে; তাতে তেওঁলোকৰ সকলো মাছ মৰিল। ৩০ তেওঁলোকৰ দেশ বেঙ্গেৰে ভাৰি পৰিল; এনে কি, তেওঁলোকৰ বজাসকলৰ বাজপ্ৰাসাদো বেঙ্গেৰে ভাৰি পৰিল। ৩১ তেওঁৰ কথাতেই তেওঁলোকৰ সকলো অধৰ্মত জাকে জাকে ডাঁহ আৰু ওকণী আছিল। ৩২ তেওঁ তেওঁলোকক শব্দুপৰ অবস্থাৰ পৰিবৰ্তে শিলাস্থৰি দিলে; গোটাই দেশ বিজুলী আৰু বজ্রাপতাৰ অংশ ব্যবালে। ৩৩ তেওঁলোকৰ দ্রাক্ষলতা আৰু ডিমৰু গচ্ছৰেৰত তেওঁ আঘাত কৰিলে, আৰু দেশৰ গচ্ছৰেৰ ভাণ্ডি পেলালে। ৩৪ তেওঁৰ কথাতেই কাকতি ফৰিং আছিল, অসংখ্য সুৰু ফৰিঙ্গে আছিল। ৩৫ সেইবোৰে তেওঁলোকৰ দেশৰ সকলো শক-পাচলি আৰু ভূমিৰ সকলো শস্য খাই পেলালে। ৩৬ তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ সকলো শক্তিৰ প্ৰথম ফল অংশ- দেশৰ জোৰত পুত্ৰ সংহাৰ কৰিলে। ৩৭ পাছত তেওঁ লোকসকলক বৃপ্ত আৰু সোণে সৈতে উলিয়াই আনিলো; তেওঁৰ ফৈদ সমূহৰ মাজত এজনো দুৰ্বল হোৱা নাছিল। ৩৮ তেওঁৰ কথাতেই কাকতি ফৰিং আছিল, অসংখ্য সুৰু ফৰিঙ্গে আছিল। ৩৯ সেইবোৰে তেওঁলোকৰ দেশৰ সকলো শক-পাচলি আৰু ভূমিৰ সকলো শস্য খাই পেলালে। ৩৬ তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ সকলো শক্তিৰ প্ৰথম ফল অংশ- দেশৰ জোৰত পুত্ৰ সংহাৰ কৰিলে। ৩৭ পাছত তেওঁ লোকসকলক বৃপ্ত আৰু সোণে সৈতে উলিয়াই আনিলো; তেওঁৰ ফৈদ সমূহৰ মাজত এজনো দুৰ্বল হোৱা নাছিল। ৩৮ তেওঁলোকে ওঁছি যোৱাৰে তেওঁলোকৰ সকলো ভীষণ ভয় কৰিছিল। ৩৯ তেওঁ চন্দ্ৰতাপৰ কাৰণে মেষ বিস্তাৰ কৰিলে, বাতি পোৰ দিবৰ কাৰণে অংশি দিলে। ৪০ তেওঁলোকে আহাৰ বিচাৰিলে, তাতে তেওঁ তেওঁলোকৰ বটা চৰাই আনিলে; আৰু স্বৰ্গীয়া আহাৰেৰে তেওঁলোকৰ তৃণু কৰিলে। ৪১ তেওঁ শিল খুলি দিলে, তাতে জল লোলই আছিল; সেয়ে নদীৰ দৰে মৰ্ভুমিৰ মাজেনি বৈ গ'ল। ৪২ তেওঁ তেওঁৰ পৰিব্ৰত প্ৰতিজ্ঞা সোঁৰণক কৰিলে; তেওঁৰ দাস অৱাহামকো সোঁৰণক কৰিলে। ৪৩ এইদৰে তেওঁ নিজৰ লোক সমূহৰ অনন্দেৰে সৈতে, তেওঁৰ মনোনীত লোকসকলক গীত-মাত্ৰেৰে সৈতে উলিয়াই আনিলো। ৪৪ তেওঁ তেওঁলোকৰ অন্যান্য জাতিবোৰৰ দেশবোৰ দিলে; সেই সকলো জাতিৰ পৰিশ্ৰমৰ ফল তেওঁৰ লোকসকলে অধিকাৰ কৰিলে, ৪৫ যেন তেওঁলোকে তেওঁৰ বিধিবোৰ পালন কৰে আৰু তেওঁৰ ব্যৱস্থাৰে মানি চলে। তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

১০৬ তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা! তোমালোকে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, কিয়নো তেওঁ মঙ্গলময়; কাৰণ তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে। ২ কোমে যিহোৱাৰ মহৎ কাৰ্যবোৰৰ বৰ্ণনা কৰিব পাৰে? কোনে তেওঁৰ সকলো প্ৰশংসা প্ৰকাশ কৰিব পাৰে? ৩ ধন্য সেই লোকসকল, যি সকলে ন্যায় কাৰ্য কৰে আৰু সুৰক্ষাৰ সময়তে ধৰ্মচাৰণ কৰে। ৪ হে যিহোৱা, তোমাৰ লোকসকলৰ প্ৰতি তুমি মৰম প্ৰকাশ কৰাৰ সময়ত মোকো সোঁৰণক কৰিবা। তেওঁলোকক উদ্ধৃত দেখা পাও, তোমাৰ মনোনীত লোকসকলৰ উন্নতি দেখা পাও, তোমাৰ জাতিৰ আনন্দত আনন্দিত হওঁ, আৰু তোমাৰ অধিকাৰৰ বৈতে গৌৱাৰ কৰিব পাৰো। ৬ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰে

আমি পাপ করিলোঁ; আমি অধর্ম করিলোঁ, দুষ্টার কার্য করিলোঁ। ৭ মিচৰত থকাৰ সময়ত আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে তোমাৰ আচৰিত কাৰ্যবোৰ মান্যতা নিদিলো; তোমাৰ প্ৰচুৰ প্ৰেমৰ কথা ও সেৱৰণ নকৰিলো; বৰং তেওঁলোকে সমুদ্ৰৰ তীৰত চৰ সাগৰৰ দাঁতিত সৰ্বোপৰি জনাৰ বিৰুদ্ধচৰণ কৰিলো। ৮ তথাপি তেওঁ নিজৰ নামৰ অৰ্থে তেওঁলোকক উদ্বাৰ কৰিলো, যাতে তেওঁ নিজৰ পৰাত্মক প্ৰকাশ কৰিব পাৰে। ৯ তেওঁৰ ধৰ্মকিত চৰ সাগৰৰ শুকাই গাল; তেওঁ তেওঁলোকক মৰুভূমিৰ মাজেনি যোৱাৰ দৰে অগাধ জলৰ মাজেনি গমন কৰিলো। ১০ এইদৰে তেওঁ তেওঁলোকক ঘৃণাকাৰীবোৰ হাতৰ পৰা বক্ষ কৰিলো, শৰুৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক মুক্ত কৰিলো। ১১ জল সমূহে তেওঁলোকৰ শক্রবোৰক ঢাকিলো, এজনো বাচি নাথাকিলো। ১২ তেড়িয়া তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বাক্যত বিশ্বাস কৰিলো; তেওঁৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰিলো। ১৩ কিন্তু তেওঁৰ কাৰ্যবোৰ কথা তেওঁলোকে শীঘ্ৰেই পাহৰিলো; তেওঁলোকে তেওঁৰ পৰামৰ্শলৈ বাট নাচালো, ১৪ কিন্তু মৰুপ্ৰাপ্তত তেওঁলোকে অতিশয় লোভ কৰিলো, মৰুভূমিত দৈশৰক পৰীক্ষা কৰিলো। ১৫ তেওঁলোকে যিহকে বিচাৰিলো, তেওঁ তাকে তেওঁলোকক দিলো; কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজলৈ পঠাই দিলো এক ক্ষয়ৰূপ বোঁগ। ১৬ তেওঁলোকে ছাউনিত থকাৰ সময়ত মোচি, আৰু যিহোৱাৰ পৰিত্বে লোক হাবোক দৰ্শা কৰিলো। ১৭ পৃথিবীয়ে মুখ খুলি দাখলনক গ্রাস কৰিলো আৰু আৰীবামৰ দলক ঢাকি পেলালো। ১৮ তেওঁলোকৰ দলৰ মাজত জুই জুলিলো। অগ্নিশৰ্কাই দুষ্ট লোকসকলক দন্ধ কৰিলো। ১৯ তেওঁলোকে হোৰেৰ পাহাৰত এটা দায়ুৰি সাজলো, আৰু সাঁচত ঢলা-মূৰ্তিৰ পূজা কৰিলো। ২০ এইদৰে তেওঁলোকে শাঁঁহ খোৱা গৰুৰ মুৰ্তিৰে সৈতে ঈষ্টৰৰ গৌৰিৰ সলনি কৰিলো। ২১ তেওঁলোকৰ উদ্বাৰকৰ্তা ঈষ্টৰৰ তেওঁলোকে পাহাৰি গাল, যি জনাই মিচৰত অনেক মহৎ কাৰ্য কৰিছিল, ২২ হাম দেশত কৰা নানা আচৰিত কাৰ্যবোৰ বিষয়ে আৰু চৰ সাগৰৰ দাঁতিত কৰা পৰাক্ৰম কাৰ্যবোৰ কথা তেওঁলোকে পাহাৰি গাল। ২৩ সেয়ে তেওঁ ক'লে, তেওঁলোকক ধৰ্মস কৰিব লাগিব। কিন্তু তেওঁৰ মনোনীত ব্যক্তি মোচি ভগা গড়ত যিহ তেওঁলোকৰ মধ্যস্থ হল, আৰু তেওঁলোকক ধৰ্মস কৰা ক্ষেত্ৰৰ পৰা যেন তেওঁ মন ঘূৱায়, তাৰ বাবে তেওঁ তেওঁৰ সন্মুখত যিহ হল। ২৪ তাৰ পাছত তেওঁলোকে সেই মনোনৰ দেশক তুচ্ছ কৰিলো, তেওঁলোকে যিহোৱাৰ কথাত বিশ্বাস নকৰিলো, ২৫ নিজ নিজ তম্ভুত তেওঁলোকে ভোৰ ভোৱালো, যিহোৱাৰ বাক্যলৈ তেওঁলোকে কৰণ্পাত নকৰিলো। ২৬ তাতে তেওঁ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে হাত উঠাই শপত খাই ক'লে, “মই তেওঁলোকক মৰুভূমিৰ মিপাত কৰিম; ২৭ তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলক জাতিবোৰ মাজত নিপাত কৰিম। বিভীষণ দেশত ছিন্ন-ভিন্ন কৰিম। ২৮ পাছত তেওঁলোক বাল পিয়োৱাৰ প্ৰতি আসসজ্জ হল, মুত লোকৰ উদ্দেশ্যে দ্যাবা বলিব মাস্স ভোজন কৰিলো। ২৯ এই দৰে তেওঁলোকে নিজৰ অপৰ্কৰৰ দ্বাৰাই যিহোৱাক ক্ষেত্ৰত উদ্ভিজত কৰিলো; তাতে তেওঁলোকৰ মাজত মহামাৰীৰ প্ৰাদৰ্ভ হল। ৩০ তেড়িয়া পীনচৰে উঠি বিচাৰ সাধন কৰিলো, তাতে মহামাৰী নিবৃত হল। ৩১ পীনচৰে পক্ষে সেয়া ধৰ্মীকতা বুলি গণিত হল, পুৰুষে পুৰুষে চিৰকালৰ কাৰণে গণিত হল। ৩২ তেওঁলোকে মিৰীবাৰ জলৰ দাঁতত যিহোৱাৰ খৎ তুলিছিল, আৰু তেওঁলোকৰ কাৰাবেই মোটিলৈ অমঙ্গল ঘটিছিল; ৩৩ তেওঁলোকে তেওঁৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিলো, তাতে মোচিৰ মুখৰ পৰা আবিচেননাৰ কথা বাহিৰ হল। ৩৪ যিহোৱাই তেওঁলোকক আন জাতিবোৰক ধৰ্মস কৰিবলৈ যি আজি দিছিল, তেওঁলোকে তাক নকৰিলো। ৩৫ বৰং সেই সকলো জাতিৰ লগত তেওঁলোকে নিজক মিশ্রিত কৰিলো, আৰু তেওঁলোকৰ আচাৰ-ব্যবহাৰ শিকিলো। ৩৬ তেওঁলোকৰ মূৰ্তিৰোৰক তেওঁলোকে সেৱা-পূজা কৰিলো, আৰু সেইবোৰেই তেওঁলোকক ফান্দস্বৰূপ হল। ৩৭ এনে কি, ভূতবোৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকে নিজৰ পুত্ৰ-কন্যাবোৰক বলি দিলো। ৩৮ তেওঁলোকে নিদোয়ীবোৰ বজ্ঞপাত কৰিলো, তেওঁলোকৰ পুত্ৰ-কন্যাবোৰ বজ্ঞপাত কৰিলো, কনানীয়া মুৰ্তিৰোৰ উদ্দেশ্যে সন্তানবোৰক বলি দিলো, পোটেই দেশ তেজেৰে অপবিত হল। ৩৯ এইদৰেই তেওঁলোকে নিজ কৰ্মৰ দ্বাৰাই অশুচি হল; কাৰ্যৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে নিজকে

জলি উঠিল; নিজৰ অধিকাৰৰ লোকসকলৰ প্ৰতি তেওঁৰ ঘৃণা উপজিল। ৪১ তেওঁ অন্যান্য জাতিবোৰ হাতত তেওঁলোকক শোধাই দিলো; তেওঁলোকক ঘণ কৰাসকলেই তেওঁলোকক শাসন কৰিলো। ৪২ তেওঁলোকৰ শক্রবোৰে তেওঁলোকৰ প্ৰপৰত উপদৰ চলালো, তেওঁলোকৰ ক্ষমতাৰ অধীনত তেওঁলোক বশীভৃত হল। ৪৩ তেওঁ অনেকবোৰ তেওঁলোকক উদ্বাৰ কৰিলো; কিন্তু তেওঁলোক নিজৰ মন্ত্ৰণাতে বিদ্ৰোহী হল; নিজৰ অপৰাধৰ কাৰণেই তেওঁলোক নীহ অৰস্তুত পৰিল। ৪৪ তথাপি তেওঁ যেতিয়া তেওঁলোকৰ কাকুতি শুনিলে, তেওঁলোকৰ সন্ধিকৰ প্ৰতি দৃষ্টিপাত কৰিলো। ৪৫ তেওঁ তেওঁলোকৰ কাৰণে স্থাপন কৰিলো নিজৰ নিয়মটি সেৱৰণ কৰিলো; নিজৰ অসীম গভীৰ প্ৰেম অনুসৰে তেওঁলোকক দয়া কৰিলো। ৪৬ যিসকলে তেওঁলোকক বন্দী কৰিছিল, তেওঁলোক সকলোৰে দৃষ্টিত তেওঁ তেওঁলোকক দয়াৰ পাত্ৰ কৰিলো। ৪৭ হে আমাৰ দৈশৰ যিহোৱা, আমাক উদ্বাৰ কৰা, জাতিবোৰ মাজৰ পৰা তুমি আমাক একগোট কৰা, যাতে আমি তোমাৰ পৰিত্বে নামৰ ধন্যবাদ কৰিব পাৰোঁ, যেন তোমাৰ প্ৰশংসাৰ জয়গান কৰোঁ। ৪৮ অনাদি কালৰ পৰা অনন্ত কাললৈকে, ধন্য ইহৰায়েলৰ দৈশৰ যিহোৱা; সকলো লোকে “আমেন” বুলি কওক। তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

১০৭

যিহোৱাৰ ধনবাদ কৰা, কিয়নো তেওঁ মঙ্গলময়; কাৰণ তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকেো! ২ যিহোৱাৰ মুক্ত লোকসকলে এই কথা কঁওক, যি সকলক তেওঁ শৰুৰ হাতৰ পৰা মুক্ত কৰিল, ও যি সকলক তেওঁ নানা দেশৰ পৰা গোটি শোৱালে, পূৰ-পশ্চিম আৰু উত্তৰ-দক্ষিণৰ পৰা গোটালে। ৪ তেওঁলোকে মৰুভূমিৰ নিজৰ পথত ভূমি ফুৰিছিল, তেওঁলোকে কোনো বসতিৰ নগৰ বিচাৰি নাপালে। ৫ তেওঁলোক স্মৃদিত আৰু তুষ্ণার্ত হল; তেওঁলোকৰ প্ৰাণ শ্রান্ত হৈ মুৰ্ছিত হল। ৬ তেড়িয়া তেওঁলোকে সন্ধিকৰ পৰি যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলো; তাতে ক্ষেৰ পৰা তেওঁ তেওঁলোকক উদ্বাৰ কৰিলো। ৭ তেওঁ পোন বাটেন্দি তেওঁলোকক গমন কৰালো; যাতে তেওঁলোকে গৈ কোনো বসতি নগৰ পাৰ পাৰে। ৮ মানুহৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ আচৰিত কাৰ্যৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কাৰণে তেওঁলোকে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক। ৯ কিয়নো তেওঁ পিপাসিত প্ৰাণক তুষ্ণ কৰে; আৰু স্মৃদাতুৰ প্ৰাণক উত্তম দ্ৰব্যেৰে পূৰ কৰে। ১০ কোনো লোক অনুকৰ আৰু মৃত্যুছায়াৰ মাজত বহিছিল; সেই বন্দীসকলে দুখত আৰু লোহাৰ শিকলিৰ বদ্ধনত কঠ পাইছিল। ১১ কাৰণ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিছিল; সৰ্বোপৰি জনাৰ পৰামৰ্শক তেওঁলোকে তুচ্ছ জন কৰিলো। ১২ সেই বাবেই তেওঁ কঠোৰ পৰিশ্ৰম দি তেওঁলোকক দুৰ্বলক দুখত আৰু লোহাৰ শিকলিৰ বদ্ধনত কঠ পাইছিল। ১৩ কাৰণ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিছিল; সৰ্বোপৰি জনাৰ পৰামৰ্শক তেওঁলোকে তুচ্ছ জন কৰিলো। ১৪ তেওঁ তেওঁলোকক অনুকৰ আৰু মৃত্যুছায়াৰ মাজত কৰিলো; ১৫ মানুহৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ আচৰিত কাৰ্যৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কাৰণে লোকসকলে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক। ১৬ তেওঁ পিতলৰ দুৱাৰবোৰ ভাতি পেলালো; আৰু লোহাৰ তাৎকৰে কাটি পেলালো। ১৭ যি সকল নিৰ্বোৰে, তেওঁলোকে নিজৰ বিৰুদ্ধেৰ কাৰণে আৰু অপৰাধৰ কাৰণে যাতনা তোলিলো। ১৮ তেওঁলোকে সকলো খোৱা বন্ধুকে ঘিণ কৰিলো; তেওঁলোকে মৃত্যুছায়াৰ ওচলো চাপি গাল। ১৯ সন্ধিকৰ কালত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ আগত ক্ৰন্দন কৰিলো; তেওঁ তেওঁলোকক কঠোৰ পৰা বক্ষা কৰিলো। ২০ তেওঁ নিজ কাক্ষ পঠাই তেওঁলোকক কেৱল পৰা বন্ধন চিতি পেলালো। ২১ কাৰ্যৰ পৰা তেওঁলোকে বিদ্ৰোহ কৰিলো; ২২ তেওঁ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কাৰণে তেওঁলোকে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক। ২৩ তেওঁ পিতলৰ দুৱাৰবোৰ ভাতি পেলালো; ২৪ তেওঁ তেওঁলোকক কেৱল পৰা বন্ধন কৰিলো; ২৫ তেওঁ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ গভীৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ আচৰিত কাৰ্যৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ দুৱাৰবোৰ দেখে, গভীৰ জলত তেওঁৰ আচৰিত কাৰ্যৰ দেখে। ২৬ তেওঁ আজ্ঞাৰ দ্বাৰাই প্ৰচণ্ড ধূমহা হল; তাতে সাগৰৰ চৌৰো ওফন্দি

উঠে; ২৬ টোবোর বহু ওপরলৈ উঠে, পুনৰ বহু গভীৰলৈ নামি আহে; বিপদৰ কালত তেওঁলোকৰ প্রাণ ভয়তে দূৰ হৈ যায়। ২৭ মতলীয়া মানুহৰ দৰে তেওঁলোকে চলংপং কৰে; তেওঁলোকৰ সকলো বুদ্ধি নাইকিয়া হয়। ২৮ সঞ্চৰ্টৰ কালত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ওচৰত ক্ৰদন কৰে, তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক্ৰেশৰ পৰা উদ্বাৰ কৰে। ২৯ তেওঁ ধূমুহৰ প্ৰশ্ৰমিত কৰে, তাৰ টোবোৰ শাস্ত হোৱাৰ কাৰণে তেওঁলোকে আনন্দ কৰে; তেওঁ তেওঁলোকক লক্ষ্যৰ বন্দৰলৈ লৈ যায়। ৩১ মানুহৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ আচৰিত কাৰ্যৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কাৰণে তেওঁলোকে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক। ৩২ সমাজৰ মাজত তেওঁলোকে তেওঁৰ গৌৰৰ-কীৰ্তন কৰক, বৃদ্ধসকলৰ সভাত তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক। ৩৩ নদীৰোৰক তেওঁ মৰুভূমিলৈ, জলৰ ভূম্যকৰোক তেওঁ শুকান তুলিলৈ পৰিণত কৰে; ৩৪ তেওঁ ফলৱান দেশক লোগাময় অনুৰ্বৰ ভূমি কৰে, সেই ঠাইৰ নিবাসীসকলৰ দুষ্টতাৰ কাৰণে তেওঁ এই সকলো কৰে। ৩৫ তেওঁ মৰুভূমিক জলাশয়লৈ, শুকান ঠাইৰোৰক জলৰ ভূম্যকলৈ পৰিণত কৰে। ৩৬ কৃধূতৰ লোকসকলক তেওঁ তাত বসতি কৰায়; তেওঁলোকে তাত নগৰ স্থাপন কৰে। ৩৭ তেওঁলোকে পথাৰত বীজ সিঁচে, দ্রাঙ্কলতা বোৱে, আৰু প্ৰচুৰ ফল চপায়। ৩৮ তেওঁ তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰে আৰু তেওঁলোক সংখ্যাত অতিশয় বুদ্ধি পায়; তেওঁ তেওঁলোকৰ পশুনবোৰক হাস হবলৈ নিদিয়ে। ৩৯ উপগ্ৰহ, বিপদ আৰু শোকত পুনৰ তেওঁলোক সংখ্যাত হাস পায়, তেওঁলোকৰ নীহ অৱস্থা হয়। ৪০ তেওঁ উচ্চপদৰ লোকসকলৰ ওপৰত অপমান বৰায়া, পথহীন মৰুভূমিৰ মাজত তেওঁলোকক ভ্ৰমণ কৰায়; ৪১ কিন্তু তেওঁ দৰিদ্ৰক দুৰ্ঘ পৰা তুলি আনি উচ্চ পদত স্থাপন কৰে, আৰু মেৰ-ছাগৰ জাকৰ নিচিনাকৈ তেওঁৰ পৰিয়ালৰ যত্ন লয়। ৪২ তাকে দেখি ধৰ্মিক লোকে আনন্দ কৰে, কিন্তু সকলো অধৰ্মকাৰীয়ে নিজৰ মুখ বন্ধ কৰে। ৪৩ যি জন জানী, তেওঁ এই সকলো কথাটৈলে মনোযোগ দিয়ক, যিহোৱাৰ বিশ্বস্ত প্ৰেমৰ বিষয়ে ধ্যান কৰক।

১০৮ হে ঈশ্বৰ, মোৰ মন সুস্থিৰ; মোৰ মন সুস্থিৰ আছে; মই গীত গাম; মোৰ আগেৰে সৈতে প্ৰশংসাৰ গানৰ সুৰ তুলিম। ২ হে নেবল আৰু বীণা, সাৰ শোৱা; মই প্ৰতাত জগম। ৩ হে যিহোৱা, জাতি সমুহৰ মাজত মই তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম। তেওঁলোকৰ মাজত তোমাৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰিম। ৪ কিয়নো তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম আকাৰশমগুলতকৈয়ো উচ্চ; তোমাৰ বিশ্বস্ততা মৈষ পৰ্যন্ত ব্যাণ্ড। ৫ হে ঈশ্বৰ, আকাৰশমগুলৰ ওপৰলৈকে তুমি উন্নত হোৱা; শোটৈই পৃথিবীৰ ওপৰত তোমাৰ গৌৰৰ হওক। ৬ তুমি যি সকলক ভালপোৱা, তেওঁলোকে যেন উদ্বাৰ পায়, তোমাৰ সোঁ হাতেৰে আমাক উদ্বাৰ কৰা, আৰু মোক উন্তৰ দিয়া। ৭ ঈশ্বৰে নিজৰ পৰিব্ৰাতাত প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, “মই আনন্দেৰে সৈতে চিখিম ভাগ বাঁচি দিম, ছুকোৰ উপত্যকাৰ জৰীপ কৰি ভাগ কৰি দিম। ৮ গিলিয়দ মোৰেই, মনচিৎ মোৰেই; ইন্দ্ৰিয় মোৰ শিৰোৰক্ষক; যিহুদা মোৰ বিচাৰণ; ৯ মোৱাৰ মোৰ প্ৰক্ষলন-পাত্ৰা; ইদোমৰ ওপৰলৈ মই মোৰ জোতা নিষ্কেপ কৰিম; পলেষ্টিয়াৰ ওপৰত মই বিজয়ৰ উচ্চ-ধৰ্মি কৰিম।” ১০ কোনে মোক সেই শক্তিশালী নগৰৰ তত্ত্বলৈ লৈ যাব? কোনে ইদোমলৈকে মোক পথ দেখুৱাই লৈ যাব? ১১ হে ঈশ্বৰ, তুমি আমাক জানো তাগ কৰা নাই? আমাৰ সৈন্যসকলৰ লগত যুদ্ধলৈ তুমিতো পুনৰ নোয়োৱা। ১২ শক্ৰৰ বিৰুদ্ধ তুমি আমাক সহায় কৰ; কিয়নো মানুহৰ সাহাৰ্য বৃথা। ১৩ ঈশ্বৰৰ সহায়ত আমি সাহসৰে কাৰ্য কৰিম, কিয়নো আমাৰ শক্ৰবোৰক তেৰেই ভাৰিৰে গচকিব।

১০৯ হে মোৰ প্ৰশংসাৰ যোগ্য ঈশ্বৰ, তুমি নিজম দি নাথাকিবা; ২ কিয়নো দৃষ্ট আৰু ছলনাকাৰী লোকে মোৰ বিবুদ্ধে মুখ মেলিছে; তেওঁলোকে মিছলীয়া জিভাবে মোৰ বিবুদ্ধে কথা কৈক আঙুৰি ধৰিছে; বিনা কাৰণতে মোক আক্ৰমণ কৰিছে। ৪ মোৰ প্ৰেমৰ পৰিবৰ্তে তেওঁলোকে মোৰ বিবুদ্ধে শক্তা কৰিছে, কিন্তু মই হ'লে তেওঁলোকৰ বাবে প্ৰাৰ্থনাত লাগি থাকোঁ। ৫ মই কৰা উপকাৰৰ সলনি তেওঁলোকে মোলৈ অপকাৰ কৰিলে; মোৰ প্ৰেমৰ সলনি মোক ঘৃণা কৰিলে। ৬ “তুমি তেওঁলোকৰ ওপৰত দুষ্ট বিচাৰক নিযুক্ত কৰা;

বিপক্ষ তেওঁলোকৰ সেঁহাতে থিয় হওঁক। ৭ বিচাৰৰ সময়ত তেওঁলোক দেৱী সাব্যস্ত কৰা হওঁক; তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা পাপবুগে গণিত হওঁক। ৮ তেওঁলোকৰ আয়ুস চূঁচ হওঁক; অন্য লোকে তেওঁলোকৰ পদনীৰী লৈ লওঁক। ৯ তেওঁলোকৰ সন্তানবোৰ অনাথ হওঁক; তেওঁলোকৰ ভাৰ্যাবোৰ বিধৰা হওঁক। ১০ তেওঁলোকৰ সন্তানবোৰে পথে পথে ভিক্ষা কৰি ফুৰক, উচ্ছৰণ বাস্থানৰ পৰা দূৰলৈ গৈ আহাৰ বিচাৰি ফুৰক। ১১ মহাজনে তেওঁলোকৰ সৰ্বৰ্বত লৈ যাওক; বিদেশীবোৰে তেওঁলোকৰ শ্ৰমৰ ফল লুটি নিয়ক। ১২ তেওঁলোকলৈ দয়া কৰোতা কোনো নহওক; তেওঁলোকৰ অনাথ সন্তানবোৰৰ প্ৰতি কৃপা কৰিবলৈ কোনো নাথাকক। ১৩ তেওঁলোকৰ ভাৰী বশ্ম উচ্ছৰণ হওক; হিতীয় পুৰুষতে তেওঁৰ নাম লুণ হওক। ১৪ তেওঁলোকৰ পিতৃবিলাকৰ অধৰ্মৰ কথা যিহোৱাৰ সোঁৰবণ্ণত থাকক; তেওঁলোকৰ মাতৃসকলৰ পাপ মোচন কৰা নহওক। ১৫ সকলো সময়তে সেইবোৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত থাকক, আৰু পৃথিবীৰ পৰা তেওঁলোকৰ সৃতি লুণ হওক। ১৬ কাৰণ তেওঁলোকে কেতিয়াও দয়া দেখুৱাৰ কথা মালৈ নানে, কিন্তু দুখী, দৰিদ্ৰ আৰু হতাশগুণত লোকসকলক বধ কৰিবৰ কাৰণে তাড়না কৰে। ১৭ তেওঁলোকে শাও দিবলৈ ভাল পায়; সেই শাও তেওঁলোকৰ ওপৰলৈকে আহঁক। তেওঁলোকে আশীৰ্বাদ ঘৃণা কৰে; সেয়ে আশীৰ্বাদ তেওঁলোকৰ পৰা দূৰ হওক। ১৮ তেওঁলোকে শাওক নিজৰ বন্দৰ দৰে পিপলিলে; সেয়ে পানীৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকৰ অন্তৰত প্ৰেশ কৰিলে, তেওঁলোকৰ অস্থিবোৰে তেলৰ নিচিনাকৈ শুণি ল'লে। ১৯ সেই শারে চাদৰৰ দৰে তেওঁলোকক ঢাকি বাখক; ক'কালত সদায় বৰক টঙ্গলিৰ নিচিনা বাকি বাখক।” ২০ মোৰ যি বিবোধীবিলাকে মোৰ বিবুদ্ধে বেয়া কথা কয়, তেওঁলোকে যিহোৱাৰ পৰা যেন এই প্ৰতিফল পায়। ২১ কিন্তু হে মোৰ প্ৰভু যিহোৱা, তোমাৰ নামৰ অৰ্থে মোৰ পক্ষে দয়া ব্যৱহাৰ কৰা; কিয়নো তোমাৰ মপলময় অসীম প্ৰেমেৰে মপলময়, এতকে মোক উদ্বাৰ কৰা। ২২ কিয়নো মই দুখী আৰু দৰিদ্ৰ; মোৰ ভিতৰৰ অন্তৰখন বিদ্ধিছে। ২৩ আৰেলিৰ ছাঁ নিচিনাকৈ মই নোহোৱা হৈ গৈছো; কাকতি ফৰিঙৰ নিচিনাকৈ মোক উত্তৱাই নিয়া হৈছে। ২৪ লয়েন দিয়াৰ কাৰণে মোৰ আঁষুঁ দুটা দুৰ্বল হৈছে; মোৰ শৰীৰৰ ক্ষীণ হৈ শুকাই গৈছে। ২৫ মোৰ বিবোধীসকলৰ ওচৰত মই নিদৰণৰ পাৰ্ত হৈছো; মোক দেখিলৈ তেওঁলোকে মূৰ জোকাৰে। ২৬ হে ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ! মোক সহায় কৰা, তোমাৰ দয়া অনুসাৰে মোক বক্ষা কৰা; ২৭ তেওঁলোকে জানক যে, এয়ে তোমাৰ হাত; হে যিহোৱা, তুমিয়েই এই সকলো কাৰ্য কৰিলা। ২৮ তেওঁলোকে শাও দিয়ক, কিন্তু তুমি হ'লে আশীৰ্বাদ কৰিবা; তেওঁলোকে উঠিলে লজ্জিত হ'ব; কিন্তু তোমাৰ দাস আনন্দিত হ'ব। ২৯ মোৰ বিবোধীবোৰে অপমানৰ বস্ত্ৰাৰ পৰিধান কৰক; চাদৰৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকে নিজৰ লাজক মৰিয়াই থাকক। ৩০ মই নিজ মুখেৰে অতিশয় বৃপ্তে যিহোৱাৰ পৰা বিষয়ে ধ্যান কৰে। ৩১ যিজন অভাৰী, তেওঁ সেইজনক সহায় কৰে; মৃত্যুদণ্ডৰ বায়াৰ পৰা তেওঁৰ প্ৰাণ বক্ষা কৰে।

১১০ যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক ক'লে, “যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শক্ৰবোৰ তোমাৰ ভি-পীৰা নকৰোঁ, তেওঁবালৈকে তুমি মোৰ সেঁহাতে বহি থাকা।” ২ যিহোৱাই চিয়োনৰ পৰা তোমাৰ শক্তিশালী বাজদণ্ড প্ৰেণ কৰিব, তেওঁ ক'ব, “তোমাৰ শক্ৰবোৰৰ মাজত বাজতু বাজতু কৰা।” ৩ যুদ্ধৰ দিনত তোমাৰ সৈন্য-সামন্তবোৰক তুমি লৈ যাওঁতে, পৰিত্ব পৰ্বতৰোৰ ওপৰত তোমাৰ লোকসকলে স্ব-ইচছাবে নিজকে উৎসৰ্গ কৰিব; বাতিপুৰাৰ গৰ্ভস্থলৰ পৰা লোলোৱা নিয়াৰৰ নিচিনা তোমাৰ যুৰসকল তোমাৰ কাষালৈ আহিব। ৪ “তুমি মৰ্কীচেদকৰ দৰে চিৰকালৰ কাৰণে এজন পুৰোহিত হ'বা।” যিহোৱাই এই শপত থালে, তেওঁ নিজৰ মন সলনি নকৰিব। ৫ যিহোৱা তোমাৰ সেঁহাতে আছে; ক্ৰেতিৰ দিনত তেওঁ বজাসকলক চৰ্ণ কৰিব। ৬ তেওঁ জাতি সমুহৰ মাজত বিচাৰি নিষ্পত্তি কৰিব, তেওঁ মৰা শৰোৱেৰে দেশ পৰিপূৰ্ণ কৰিব; তেওঁ বিশাল পৃথিবীত বজাসকলৰ মূৰ গুড়ি কৰিব। ৭ তেওঁ পথৰ দাঁতিত থাকা জুৰিৰ জল পান কৰিব; তাতে সতেজ হৈ শেষত বিজয়ৰ শিৰ তুলি ধৰিব।

১১১ তোমালোকে যিহোরার প্রশংসা করা! মই সমস্ত মনেরে যিহোরার ধ্যানবাদ করিম; ধার্মিকসকলর সভাত আবু মণ্ডলীর মাজত প্রশংসা করিম। ২ যিহোরার কার্যবোর মহৎ; যিসকল তাত অনন্দিত হয়, তেওঁলোকে সেইবোর ধ্যান করে। ৩ তেওঁ কার্য গৌরের আবু মহিমারে পৰিপূৰ্ণ; তেওঁ র ধার্মিকতা চিৰকাললোকে থাকে। ৪ তেওঁ নিজৰ আচৰিত কার্যবোৰ স্বার্থীয় কৰিলে; যিহোরা কৃপাময় আবু দয়লু। ৫ তেওঁ র ভক্তসকলক তেওঁ আহাৰ যোগায়; নিজে স্থাপন কৰা নিয়মটি তেওঁ চিৰকাললোকে সৌৰৱণ কৰিব। ৬ অন্যন্য জাতিবোৰ আধিপত্য নিজৰ লোকসকলক দি তেওঁ নিজৰ কাৰ্যৰ শক্তি তেওঁলোকে দেখুৱালে। ৭ তেওঁ র হতৰ কাৰ্যবোৰ বিশ্বস্ত আবু ন্যায়পূৰ্ণ; তেওঁ র সকলো বিবি বিশাসযোগ্য। ৮ সেইবোৰ অনন্ত কাললোকে অলৱ; সেইবোৰ বিশ্বস্ত আবু সততৰে সৈতে স্থাপন কৰা হৈছে। ৯ নিজৰ লোকসকলৰ কাৰণে তেওঁ মুক্তি পঢ়াই দিলে; তেওঁ আজ্ঞা দি অনন্ত কালৰ কাৰণে নিজৰ নিয়ম স্থাপন কৰিলে; তেওঁ র নাম পৰিত্ব আবু ভয়কৰ। ১০ যিহোরালৈ ভয় ব্যাহি জ্ঞানৰ আৰণ্ডণ; যিসকলে তেওঁ আজ্ঞা অনুসৰে কাৰ্য কৰে, তেওঁলোকে সুবৃদ্ধি পায়; তেওঁ র প্রশংসা অনন্ত কাললোকে থাকে।

১১২ তোমালোকে যিহোরার প্রশংসা কৰা! ধন্য সেইজন, যিজনে যিহোরালৈ ভয় ব্যাহি আবু তেওঁ আজ্ঞাবোৰত অতি আনন্দিত হয়। ২ তেওঁলোকৰ বংশধৰসকল পৃথিবীত শক্তিশালী হ'ব; সেশ্বৰভক্তসকলৰ বংশ আশীৰ্বাদপ্রাপ্ত হ'ব। ৩ তেওঁলোকৰ ঘৰত ধন-সম্পদ থাকে; তেওঁলোকৰ ধার্মিকতা চিৰকাললোকে থাকে। ৪ সেশ্বৰভক্তসকলৰ কাৰণে অদ্বিতীয়তো দীপ্তি উদয় হয়; তেওঁলোকৰ কৃপাময়, মেহীলী আবু ধার্মিক। ৫ যিসকলে কৃপা কৰে আবু খণ দিয়ে, তেওঁলোকৰ মঙ্গল হয়; তেওঁলোকে সকলো কাৰ্যৰ বিচাৰ ন্যায়ভাৱে সম্পন্ন কৰে। ৬ কাৰণ ধার্মিক লোক কেতিয়া ও লৰচৰ নহ'ব; ধার্মিক লোকক মানুহে চিৰকাল সৌৰৱণ কৰিব। ৭ দুষ্টস্বাদ শুনিলেও তেওঁলোকে ভয় নকৰিব; তেওঁলোকৰ হদয় দৃঢ় হৈ থাকে; তেওঁলোকে যিহোৱাত তাৰসা ব্যাহি। ৮ তেওঁলোকৰ হদয় সুস্থিৰ; তেওঁলোকে ভয় নকৰে; শেষত তেওঁলোকে নিজৰ শক্তিবোৰ ও পৰত বিজয় দেখিব। ৯ তেওঁলোকে মুক্তহস্তে দৰিদ্ৰসকলক দান কৰিলে; তেওঁলোকৰ ধার্মিকতা চিৰকাললোকে থাকে; তেওঁলোকৰ শিং মৰ্যাদাবে উন্নত হয়। ১০ দুষ্টলোকে তাকে দেখি ক্ষেত্ৰিত হ'ব; তেওঁলোকে দাঁত কৰিব আবু গলি যাব; দুষ্টবোৰৰ মনৰ কামনা নিষ্ফল হ'ব।

১১৩ তোমালোকে যিহোৱার প্রশংসা কৰা। হে যিহোৱাৰ দাসবোৰ, প্রশংসা কৰা; যিহোৱাৰ নামৰ প্রশংসা কৰা। ২ এতিয়াৰ পৰা অনন্ত কাললোকে যিহোৱাৰ নাম ধন্য হওক। ৩ সূৰ্যৰ উদয়স্থানৰ পৰা অস্তস্থান পৰ্যাপ্ত যিহোৱাৰ নাম প্রশংসিত হওঁক। ৪ যিহোৱাৰ সৰ্বজাতিৰ ওপৰত উন্নত; তেওঁ গৌৰৰ আকাৰ-মণ্ডলতাকৈয়ো ওখ। ৫ আমাৰ সেশ্বৰ যিহোৱাৰ তুলু কোন আছে? যি জনাৰ আসন আকাৰৰ ওপৰত সমাইন, ৬ যি জনই নত হৈ আকাৰ-মণ্ডল আবু পৃথিবীলৈ দষ্টিপাত কৰে; ৭ তেওঁ ধূলিৰ পৰা দুৰ্যোৱাক উঠায়, সাৰব দ মৰ পৰা দীনহাইনৰ তোলে, ৮ যাতে তেওঁ প্ৰধানসকলৰ লগত তেওঁলোকৰ বহুৱাৰ পাৰে, নিজৰ লোক সকলৰ প্ৰধানসকলৰ লগত বহুৱাৰ পাৰে। ৯ তেওঁ বংদ্য মহিলাক সুৰী মাত্ কৰি পৰিয়াল দান কৰে। তোমালোকে যিহোৱার প্রশংসা কৰা।

১১৪ ইস্রায়েল জাতি যেতিয়া মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিল, যাকোবৰ বংশই যেতিয়া বিদেশী ভাষা কোৱা লোকৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহিল, ২ তেতিয়া যিহুদা হ'ল সেশ্বৰৰ পৰিত্ব স্থান, ইস্রায়েল হ'ল তেওঁ বাজা। ৩ সমুদ্রই তাকে দেখি পলায়ন কৰিলে; যদিন নদী উজাই গ'ল। ৪ পৰ্বতবোৰে মতা মেৰ-ছাগৰ নিচিনাকৈ, পাহাৰবোৰে মেৰ-ছাগ পোৱালীৰ নিচিনাকৈ জঁপিয়াবলৈ ধৰিলে। ৫ রে সমুদ্ৰ, তোমাৰ কি হ'ল? কিয় তুমি পলাই গ'লা? হে যৰ্দন, কিয় তুমি উজাই গ'লা? ৬ রে পৰ্বতসমূহ, কিয় তোমালোকে মতা মেৰ-ছাগৰ দৰে জঁপিয়াবলৈ ধৰিলা? হে পাহাৰসমূহ, কিয় তোমালোকে মেৰ-ছাগ পোৱালীৰ দৰে জঁপিয়াবলৈ ধৰিলা? ৭ হে

পৃথিবী! তুমি যিহোৱাৰ সন্মুখত কম্পমান হোৱা, যাকোবৰ দৈশ্বৰৰ সন্মুখত কম্পমান হোৱা। ৮ তেওঁ শিলক জলাশয়লৈ পৰিণত কৰিলে, চক্ৰকীয়া কঠিন শিলক জলৰ এক ভুমুক কৰিলে।

১১৫ হে যিহোৱা, আমাক নহয়, আমাক নহয়, কিন্তু তোমাৰ নামকহে কম্পমান হোৱা। তোমাৰ অসীম প্ৰেম আবু বিশ্বস্ততাৰ অৰ্থেই কৰা। ২ আমাৰ জাতিবোৰে বিয় ক'ব, “ক'ত আছে তেওঁলোকৰ সেশ্বৰ?” ৩ আমাৰ সেশ্বৰ হ'লে স্বৰ্গত আছে; তেওঁ যিহকে ইচ্ছা কৰে, তাকে কৰে। ৪ তেওঁলোকৰ প্ৰতিমাৰোৰ হ'লে বৃপ আবু সোৱৰ, মনুষ্যৰ হাতৰ কাৰ্য। ৫ সেইবোৰ মুখ আছে, কিন্তু কথা ক'ব নোৱাৰে; চুক আছে, কিন্তু মনেধৈ; ৬ কাগ আছে, কিন্তু নুঁড়ে; নাক আছে, কিন্তু ঘাণ ল'ব নোৱাৰে; ৭ হাত আছে, কিন্তু চুব নোৱাৰে; ভৰি আছে, কিন্তু খোজ কঢ়িব নোৱাৰে; কঠই একে মাত উলিয়াব নোৱাৰে। ৮ যিসকলে সেইবোৰক নিৰ্মাণ কৰে আবু সেইবোৰত নিৰ্ভৰ কৰে, তেওঁলোকে সেইবোৰ মনিচানাই। ৯ হে ইস্রায়েল, যিহোৱাত তাৰসা কৰা! তেৱেই তেওঁলোকৰ সহায় আবু ঢাল। ১০ হে হাৰোণৰ বংশ, যিহোৱাত তাৰসা কৰা; তেৱেই তেওঁলোকৰ সহায় আবু ঢাল। ১১ হে যিহোৱাৰ ভয়কাৰী লোক, যিহোৱাত ভাৰসা কৰা; তেৱেই তেওঁলোকৰ সহায় আবু ঢাল। ১২ যিহোৱাই তোমালোকক বৃদ্ধি কৰক; তোমালোক আবু তোমালোকৰ সন্তান সকলক বৃদ্ধি কৰক। ১৩ যিহোৱা, যিজন স্বৰ্গ আবু পৃথিবীৰ অজনকতা, তেওঁ তোমালোকক আশীৰ্বাদ কৰক। ১৪ স্বৰ্গ হৈছে যিহোৱারেই স্বৰ্গ; কিন্তু পৃথিবীখন হ'লে তেওঁ মনুষ্যক দিলে। ১৭ মৃতলোকে যিহোৱার প্রশংসা নকৰে; যিসকলে নিষ্কৃত স্থানলৈ নামি যায়, তেওঁলোক কোনেও তেওঁ স্তুতি নকৰে। ১৮ কিন্তু আমি হ'লে যিহোৱাৰ ধ্যানবাদ কৰিম, এতিয়াৰ পৰা অনন্ত কাল পৰ্যন্ত কৰিম। তোমালোকে যিহোৱার প্রশংসা কৰা।

১১৬ মই যিহোৱাৰ প্ৰেম কৰো, কিয়নো তেওঁ মোৰ স্বৰ আবু কাৰুতি শুনিলে। ২ তেওঁ মোৰ কথালৈ কাগ পাতিলে, সেয়ে মই জীৱাই থকা দিললৈকে তেওঁ ওচৰত প্ৰাথনা কৰিম। ৩ মই মৃত্যুৰ জৰীত বাক খাই পৰিছিলো, চিয়োলৰ যাতনাৰ সন্মুখীন হৈছিলো, মই দুখ-কঠ পাইছিলো; (Sheol h7585) ৪ তেতিয়া মই যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰাথনা কৰিলোঁ, “হে যিহোৱা, মই মিনতি কৰিছোঁ, তুমি মোৰ প্ৰাণ বক্ষা কৰা!” ৫ যিহোৱা দয়ায়ায় আবু ধার্মিক; বাতৰিক আমাৰ সেশ্বৰ মেহময়। ৬ যিহোৱাই অমায়িক লোকক বক্ষা কৰে, মই অসহায় হোৱাত তেওঁ মোক উদ্বাব কৰিলে। ৭ হে মোৰ প্ৰাণ, তোমাৰ বিশ্বাম-স্থানলৈ উভটি যোৱা, কিয়নো যিহোৱাই তোমাক প্ৰাচুৰ মঙ্গল কৰিলে। ৮ কাৰণ তুমিয়েই মৃত্যুৰ পৰা প্ৰাণ, চৰকলোৰ পৰা মোৰ চৰক, উজ্জিত খোৱাৰ পৰা মোৰ ভৰি বক্ষা কৰিলা। ৯ মই জীৱিতসকলৰ দেশত যিহোৱাৰ সাক্ষাতে অহায়োৱা কৰিম। ১০ যেতিয়া মই কৈছিলোঁ, “মই অতিশয় উৎপত্তি হৈছোঁ” তেতিয়াও যিহোৱাত মই বিশ্বাসত আছিলোঁ। ১১ মই উদেগ কৰি কৈছিলোঁ, “সকলো মানুহ মিছলীয়া।” ১২ যিহোৱাই মোলৈ কৰা সকলো মঙ্গলৰ পৰিবৰ্তে মই তেওঁক কি দিম? ১৩ মই পৰিভাগৰ পানপাতাৰ তুলি ধৰিম, আবু যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰার্থনা কৰিম; ১৪ মই যিহোৱাৰ ওচৰত মোৰ সকলোৰে পূৰ্ণ কৰিম; তেওঁ সমুদ্রালৈ পৰ্যন্ত কৰিম; মই যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰার্থনা কৰিম। ১৫ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত তেওঁ বিশ্বাসীসকলৰ মৃত্যু বহুমূল্য। ১৬ হে যিহোৱা, সচাঁকৈয়ে মই তোমাৰ দাস হ'ওঁ; মই তোমাৰ দাস, তোমাৰেই দাসীৰ পুত্ৰ; তুমিয়েই মোৰ বদ্ধনবোৰ মুকলি কৰিলা। ১৭ মই তোমাৰ উদ্দেশ্যে ধন্যবাদৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিম; মই যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰার্থনা কৰিম। ১৮ মই যিহোৱাৰ ওচৰত মোৰ সকলোৰে পূৰ্ণ কৰিম; তেওঁ সমুদ্রালৈ পৰ্যন্ত কৰিম; কৈছিলোঁ যিহোৱাৰ গৃহৰ চোতাল কেইছিনত, মই সেই সকলো পূৰ্ণ কৰিম। তোমালোকে যিহোৱাৰ প্রশংসা কৰা।

১১৭ হে সমুদ্যায় জাতি, যিহোরার প্রশংসা করা; হে সমুদ্যায় লোক, তেওঁর মহিমা কীর্তন করা। ২ কিয়নো আমালৈ যিহোরার প্রেম অসীম, যিহোরার বিশ্বত্তা অনন্তকাল স্থায়ী। তোমালোকে যিহোরার প্রশংসা করা।

১১৮ যিহোরার ধন্যবাদ করা, কিয়নো তেওঁ মঙ্গলয়, কারণ তেওঁের অসীম প্রেম চিরকাললোকে থাকে। ২ ইত্যায়েনে কঠকং, “তেওঁের অসীম প্রেম চিরকাললোকে থাকে।” ৩ হারোণের বৎশই কঠকং, “তেওঁের অসীম প্রেম চিরকাললোকে থাকে।” ৪ যিহোরালৈ ভয় বার্ষোত্তাসকলে কঠকং, “তেওঁের অসীম প্রেম চিরকাললোকে থাকে।” ৫ মই সঞ্জট্টৰ কালত যিহোরার নামেরে প্রার্থনা করিলোঁ, যিহোরাই মোক উত্তৰ দিলে আবু এক বহল ঠাইত থেকে। ৬ যিহোরা মোৰ পক্ষত আছে, মই ভয় নকরেঁ; মানুহে মোক কি কৰিব পাৰে? ৭ মোৰ সহায় কৰিবলৈ যিহোরা মোৰ পক্ষত আছে; গতিকে মই মোৰ বিৰোধীবোৰ পৰাজয় দেখো পাও। ৮ মাঝুৰ ওপৰত ভাৰসা বৰ্খাতকে যিহোৱাত আশ্বয় লোৱাই ভাল। ৯ অধিপতিসকলৰ ওপৰত ভাৰসা বৰ্খাতকে, যিহোৱাত আশ্বয় লোৱাই ভাল। ১০ সমুদ্যায় জড়ত্বে মোক আগুৰি ধৰিলো; মই যিহোৱার অধিকাৰেৰে তেওঁলোকক উচ্ছম কৰিলোঁ। ১১ তেওঁলোকে মোক আগুৰি ধৰিলে, হয়, মোক আগুৰি ধৰিলে; মই যিহোৱার নামেৰে তেওঁলোকক উচ্ছম কৰিলোঁ। ১২ তেওঁলোকে মো-মাখিৰ দৰে মোক বৰিৰ ধৰিলে; কাঁইটীয়া বনৰ জুইৰ দৰে ততালিকে তেওঁলোক নুমাই গল; মই যিহোৱার নামেৰে তেওঁলোকক উচ্ছম কৰিলোঁ। ১৩ মই যেন পৰি যাও, তাৰ বাবে তেওঁলোকে মোক জোৰকৈ ঢেলা মাৰিছিল, কিন্তু যিহোৱাই মোক সহায় কৰিলোঁ। ১৪ যিহোৱা মোৰ বল আবু প্ৰবল শক্তি; তেৰেই মোৰ পৰিত্রাণ হল। ১৫ ধাৰ্মিকসকলৰ তম্ভুত বিজয়ৰ আনন্দপূৰ্ণ ধৰনি হল; “যিহোৱাৰ সৌ-হাতে মহৎ কাৰ্য কৰিলোঁ।” ১৬ যিহোৱাৰ সৌ-হাত উভোলিত হল, যিহোৱাৰ সৌ-হাতে মহৎ কাৰ্য কৰিলে। ১৭ মোৰ মৃহু নহ'ব, কিন্তু মই জীৱাই থাকিম, আবু যিহোৱাই কৰা কাৰ্যৰেৰ ঘোষণা কৰিম। ১৮ যিহোৱাই মোক বৰকৈ শান্তি দিলো; কিন্তু তেওঁ মোক মৃহুৰ হাতত শোধাই নিদিলো। ১৯ মোলৈ ধাৰ্মিকতাৰ দুৱাৰবোৰ মুকলি কৰি দিয়া, যাতে সেইবোৰ ভিতৰত সোমাই মই যিহোৱার ধন্যবাদ কৰিব পাৰেঁ। ২০ এয়াই যিহোৱাৰ দুৱাৰ, ইয়াৰ মাজেড়েই ধাৰ্মিকসকল সোমায়। ২১ মই তোমাৰ ধন্যবাদ কৰেঁ; কিয়নো তুমি মোক উত্তৰ দিলা; তুমি মোৰ পৰিত্রাণ থ'লো। ২২ ঘৰ নিৰ্মাণকাৰীসকলে যি শিলক অগ্রাহ কৰিলে, সেয়ে সকলোতকৈ দৰকাৰী চূকৰ প্ৰধান শিল হৈ উঠিল। ২৩ এইয়া যিহোৱাৰেই কাৰ্য, আমাৰ দৃষ্টিত অতি আচৰিত লাগে। ২৪ এয়ে সেই দিন, যি দিন যিহোৱাই নিৰূপণ কৰিলে; আহঁ, আমি এই দিনত আনন্দ কৰোঁ আবু উল্লাস কৰোঁ। ২৫ হে যিহোৱা, মিনতি কৰোঁ, তুমি আমাক বক্ষা কৰা! হে যিহোৱা, আমি তোমাক মিনতি কৰোঁ, সফলতা দান কৰা! শুভ কৰা। ২৬ ধন্য সেইজন, যি জন যিহোৱাৰ নামেৰে আহিছে; আমি যিহোৱাৰ গুহৰ পৰা তোমালোকক আশীৰ্বাদ কৰিছোঁ। ২৭ যিহোৱাই ঈশ্বৰ আবু তেৰেই আমাক দীপ্তি দিলো; তোমালোকে বলিল পশ্চতোৰ বাহীতে যজ্ঞবেদীৰ শিঙ্গললোকে বাঢ়া। ২৮ তুমিৱেই মোৰ ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম; তুমিৱেই মোৰ ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ মহিমা কীৰ্তন কৰিম। ২৯ তোমালোকে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, কিয়নো তেওঁ মঙ্গলয়; তেওঁেৰ অসীম প্রেম চিরকাললোকে থাকে।

১১৯ ধন্য সেইসকল, যিসকলৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ সিদ্ধ; যিসকলে যিহোৱাৰ ব্যৱহাৰ অনুসূতেৰে চলে। ২ ধন্য সেইসকল, যিসকলে তেওঁেৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰে; যিসকলে সমস্ত মনেৰে সৈতে তেওঁক বিচাৰে। ৩ তেওঁলোকে অন্যায় নকৰে, যিহোৱাৰ পথত চলে। ৪ তোমাৰ আদেশবোৰ যত্নেৰে পালন কৰিবলৈ তুমি আমাক আজ্ঞা আছোঁ। ৫ ওহ, মোৰ পথবোৰ সুষ্ঠিৰ হওঁক; মই যেন তোমাৰ বিধিবোৰ পালন কৰিব পাৰোঁ! ৬ যেতিয়া তোমাৰ সকলো আজ্ঞাৰ প্ৰতি মই দৃষ্টি বাখি চলিম, তেতিয়া মই লজ্জিত নহ'ম। ৭ তোমাৰ ধাৰ্মিকতাযুক্ত শাসন প্ৰণালীবোৰ যেতিয়া মই শিকোঁ, তেতিয়া মই শুন্দ মনেৰে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম। ৮ মই তোমাৰ বিধিবোৰ পালন কৰিম; মোক নিচেইকৈ পৰিত্যাগ নকৰিব।

৯ যুবকে কেনেকৈ নিজৰ পথ শুন্দভাৱে বাখিৰ পাৰে? তোমাৰ বাক্য অনুসূতেৰ সাৰাধাৰেৰে চলাৰ দ্বাৰাই পাৰে। ১০ মই সমস্ত মনেৰে তোমাক বিচাৰিছোঁ; তুমি মোক তোমাৰ আজ্ঞা-পথৰ পৰা আন্ত হৈব নিদিব। ১১ তোমাৰ বাক্য মই মোৰ হৃদয়ত সঞ্চয় কৰিবলৈ যিমান আনন্দ পাওঁ। ১২ ধন্য তুমি, হে যিহোৱা; মোক তোমাৰ বিধিবোৰ শিকোৱা। ১৩ তোমাৰ মুখৰ সকলো ধাৰ্মিক শাসন প্ৰণালী, মই নিজ ঝঁঠেৰে বৰ্ণনা কৰিলোঁ; ১৪ ধন্য-সম্পদত লোকে যিমান আনন্দ পায়, তোমাৰ আজ্ঞাৰ পথত চলি মই তাতেকৈ অধিক আনন্দ পাওঁ। ১৫ মই তোমাৰ আদেশবোৰ ধ্যান কৰিম, তোমাৰ সকলো পথতলৈ মনোযোগ দিয়। ১৬ মই তোমাৰ বিধিবোৰত আনন্দিত হ'ম; মই তোমাৰ বাক্য নাপাহৰিম। ১৭ তোমাৰ দাসলৈ প্ৰচুৰ মঙ্গল কৰা যাতে মই জীৱাই থাকো, আবু তোমাৰ বাক্য পালন কৰিব পাৰোঁ। ১৮ মোৰ চকু মুকলি কৰি দিয়া, যাতে মই তোমাৰ ব্যৱহাৰত আচৰিত আচৰিত বিষয়বোৰ দেখো পাওঁ। ১৯ মই পৃথিবীত প্ৰবাসী মাথোন, তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ মোৰ পৰা লুকুৱাই নাৰাখিব। ২০ সকলো সময়তে তোমাৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ জানিবলৈ, মোৰ প্ৰাণ আকাঙ্ক্ষাত দড়ি হৈছে। ২১ তুমি অহকৰীবোৰক ধমক দিছো; তেওঁলোকতো শাপগত্ত, তোমাৰ আজ্ঞা পথৰ পৰা ভাস্ত হৈ সুৰি ফুৰে। ২২ তেওঁলোকৰ অপমান আৰু নিন্দা মোৰ পৰা দূৰ কৰা; কিয়নো মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰি আহিছোঁ। ২৩ যদি শাসনকৰ্তসকলেও বহি মোৰ অহিতে কথা কয়, তথাপিও তোমাৰ দাসে তোমাৰ বিধিবোৰ ধ্যান কৰিব। ২৪ তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ মোৰ আনন্দৰ বিষয়, সেইবোৰে মোক পৰামৰ্শ দিয়ে। ২৫ মোৰ প্ৰাণ ধুলিত সংলগ্ন; তোমাৰ বাক্য অনুসূতেৰ মোক সংজীৱিত কৰা। ২৬ মোৰ জীৱনৰ পথৰ কথা মই তোমাৰ জনলোঁ, আবু তুমি মোক উত্তৰ দিলা। মোক তোমাৰ বিধিবোৰ শিকোৱা। ২৭ তোমাৰ আজ্ঞাৰ পথবোৰ মোক বুজাই দিয়া; তাতে মই তোমাৰ আচৰিত কাৰ্যবোৰ ধ্যান কৰিম। ২৮ দুখত মোৰ প্ৰাণ দৱীভূত হৈছে; তোমাৰ বাক্য অনুসূতেৰ মোক সকল কৰা। ২৯ মোৰ পৰা মিছা কথাৰ পথ দূৰ কৰা; দয়া কৰি তোমাৰ ব্যৱহাৰ শিক্ষা মোক দাম কৰা। ৩০ মই বিশ্বত্তৰ পথ মনোনীত কৰিলোঁ; মই তোমাৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ মোৰ সন্মুখত বাখিলোঁ। ৩১ হে যিহোৱা, ইই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰত আসক্ত হৈছো; তুমি মোক লজ্জিত হ'বলৈ নিদিলোঁ। ৩২ তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ পথত মই লবি যাম, কাৰণ তুমি মোৰ হৃদয় মেলি দিলা। ৩৩ হে যিহোৱা, তোমাৰ বিধিবোৰ পথৰ সম্পৰ্কে মোক শিকোৱা; তাতে মই শেষলোকে তাক পালন কৰিম। ৩৪ তুমি মোক জন্ম দিয়া যাতে মই তোমাৰ ব্যৱহাৰেৰ মানি চলিব পাৰোঁ, সমস্ত দহয়েৰে সৈতে তাক পালন কৰিব পাৰোঁ। ৩৫ তোমাৰ আজ্ঞা-পথত মোক চলোৱা; কিয়নো তাতেই মই সন্তোষ পাওঁ। ৩৬ তোমাৰ আজ্ঞাবোৰলৈ মোৰ হৃদয় আসক্ত কৰি বাখা, স্বৰ্থপৰ লোভলৈ আকৰ্ষিত নকৰিব। ৩৭ অসাৰ বষ্টোৱাৰ পৰা তুমি দৃষ্টি সুচি সুৰাই আনা; তোমাৰ পথত চলিবলৈ মোক পুনৰ সংজীৱিত কৰা। ৩৮ তোমাৰ এই দাসৰ প্ৰতি তোমাৰ প্ৰতিভাৰ পূৰ্ণ কৰা; যি প্ৰতিভাৰ তোমালৈ ভয়কাৰী লোকৰ বাবে তুমি স্থিৰ কৰিলা। ৩৯ মোৰ দূৰ্নাম তুমি দূৰ কৰা; যিহক মই ভয় কৰোঁ; কিয়নো তোমাৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ মঙ্গলময়। ৪০ চোৱা, মই তোমাৰ আদেশবোৰলৈ আকাঙ্ক্ষা কৰি আছোঁ; তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰে মোক সংজীৱিত কৰা। ৪১ হে যিহোৱা, তুমি মোক তোমাৰ সুষ্ঠিৰ প্ৰেমৰ ভাগী হৈলৈ দিয়া; তোমাৰ প্ৰতিভাৰ অনন্দিত কাৰ্য কৰিম। ৪২ তেতিয়া মোক নিন্দা কৰা সকলক মই উত্তৰ দিব পাৰিম; কিয়নো মই তোমাৰ বাক্যত ভাৰসা কৰোঁ। ৪৩ তোমাৰ সত্যৰ বাক্য মোৰ মুখৰ পৰা কাঢ়ি নলবা; কিয়নো তোমাৰ শাসন-প্ৰণালীৰ ওপৰত মোৰ আশা আছে। ৪৪ যুগে যুগে অনন্তকাল মই তোমাৰ আজ্ঞাৰ বিষয়ে মই বজাসকলৰ আগতো ক'ম; মই লজ্জিত হ'ব'ম। ৪৫ তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ সন্তোষ পাওঁ; কাৰণ মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ ভাগী কৰিম। ৪৬ তুমি কোৱা সকলো আজ্ঞাৰ বিষয়ে মই বজাসকলৰ আগতো ক'ম; মই লজ্জিত হ'ব'ম। ৪৭ তোমাৰ আজ্ঞাবোৰত মই সন্তোষ পাওঁ; কাৰণ মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ ভাগী কৰিম। ৪৮ তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ মই পৰিত্রাণ কৰিম। ৪৯ তোমাৰ এই দাসৰ আগত তুমি যি প্ৰতিভাৰ কৰিছিলা,

তাক তুমি সেঁরবণ কৰা; তাৰ দ্বাৰায়েই তুমি মোক আশা দিছিলা। ৫০ দুখৰ সময়ত এয়ে মোৰ সাত্ত্বা হয়; তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞাই মোক সংজীৱিত কৰে। ৫১ অহংকাৰীবোৰে মোক অতিশয় ঠাটা-বিন্দপ কৰে; তথাপিও মই তোমাৰ ব্যৱস্থাৰ পৰা অলপো এফলীয়া হোৱা নাই। ৫২ হে যিহোৱা, মই তোমাৰ পূৰ্বকালৰ শাসন প্ৰগাণীবোৰ সেঁৰবণ কৰোঁ, আৰু মই নিজে শাস্ত্ৰনা লভোঁ। ৫৩ দুষ্ট লোকৰ দুষ্টতাৰ কাৰণে মোৰ ক্ষেত্ৰে প্ৰজলিত হয়, কিয়নো তেওঁলোকে তোমাৰ ব্যৱস্থা ত্যাগ কৰে। ৫৪ মোৰ এই অস্থায়ী ঘৰত তোমাৰ বিধিবোৰ মোৰ গানৰ বিষয় হৈছে। ৫৫ হে যিহোৱা, মই বাতি তোমাৰ নাম সেঁৰবণ কৰোঁ, আৰু তোমাৰ ব্যৱস্থা মানি চলোঁ। ৫৬ এয়ে মোৰ অভ্যাস যে মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰি চলোঁ। ৫৭ যিহোৱা মোৰ অধিকাৰৰ অংশ; মই তোমাৰ বাক্য মতে চলিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলোঁ। ৫৮ মই মোৰ সমস্ত চিত্ৰে তোমাৰ অনুগ্ৰহ বিচাৰিছেঁ; তোমাৰ বাক্য অনুসৰে তুমি মোলৈ কৃপা কৰা। ৫৯ মই মোৰ পথখোৰৰ বিষয়ে চিষ্টা কৰিলোঁ, আৰু মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰলৈ মোৰ ভাৰি শূব্ৰালোঁ। ৬০ মই শৈশ্ৰেষ্ট তুমি দিয়া আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিলোঁ, পলম নকৰিলোঁ। ৬১ যদিও দুষ্টবোৰে জৰীত মই বাঙ্ক খাই আছোঁ, তথাপিও মই তোমাৰ ব্যৱস্থা পাহৰি নাযাওঁ ও ৬২ তোমাৰ ধাৰ্মিকতাযুক্ত শাসন-প্ৰগাণীবোৰৰ কাৰণে মই মাজিনিশা তোমাৰ স্তৱ কৰিবলৈ উঠোঁ। ৬৩ যিসকলে তোমাক ভয় কৰে আৰু তোমাৰ আদেশবোৰ পালন কৰে, মই তেওঁলোক সকলোৰে সংগী। ৬৪ হে যিহোৱা, পৃথিবী তোমাৰ দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ; মোক তোমাৰ বিধিবোৰ শিকেৱা। ৬৫ তুমি তোমাৰ দাসলৈ মঙ্গল ব্যৱহাৰ কৰিলা; হে যিহোৱা, তোমাৰ বাক্য অনুসৰে কৰিলা। ৬৬ তুমি মোক ভাল বিচাৰ-বুদ্ধি আৰু জ্ঞান শিকেৱা; কিয়নো মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰত বিশ্বাস কৰোঁ। ৬৭ কষ্ট পোৱাৰ আগেয়ে মই বিপথে গৈছিলোঁ, কিন্তু এত্যাই হ'লে, মই তোমাৰ বাক্য পালন কৰিছোঁ। ৬৮ তুমি মঙ্গলময় আৰু মঙ্গলৰ কাৰ্য কৰা; মোক তোমাৰ বিধিবোৰ শিকেৱা। ৬৯ অহংকাৰীবোৰে মোৰ অহিতে মিছা কথা বচিছে; কিন্তু মই হ'লে সমস্ত চিত্ৰে তোমাৰ আদেশবোৰ পালন কৰোঁ। ৭০ তেওঁলোকৰ হৃদয়ত সত্যতা নাই; কিন্তু মই হ'লে তোমাৰ ব্যৱস্থাত হৰ্ষিত হওঁ। ৭১ মই যি কষ্ট পাইছোঁ, সেয়ে মোৰ পক্ষে শৃতজনক, তাতে মই তোমাৰ বিধিবোৰ শিকিব পাৰিছোঁ। ৭২ তোমাৰ মুখৰ ব্যৱস্থাবোৰ মোৰ ওচৰত হাজাৰ হাজাৰ সেোঁগ আৰু বৃপ্তকৈকোৱা বহুমূল্য। ৭৩ তোমাৰ হাতেই মোক দ্রজিলো, মোক গঠন কৰিলে; তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ শিকিবলৈ মোক জ্ঞান-বুদ্ধি দান কৰা। ৭৪ তোমাক ভয় কৰাসকলে মোক দেখি আনন্দিত হ'ব; কিয়নো মই তোমাৰ বাক্যত আশা কৰিলোঁ। ৭৫ হে যিহোৱা, মই জানো যে, তোমাৰ বিচাৰবোৰ ন্যায়পূৰ্ণ, তুমি নিজ বিশ্বতত্বে মোক দুখ দিলা। ৭৬ তোমাৰ এই দাসৰ ওচৰত তুমি যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলা, সেই অনুসৰে তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম মোৰ সাত্ত্বা হওঁক। ৭৭ মৈলৈ তোমাৰ কৃপা নামি আহঁক, যাতে মই জীয়াই থাকিব পাৰোঁ; কিয়নো তোমাৰ ব্যৱস্থাই মোক আনন্দ দিয়ে। ৭৮ অহংকাৰী লোকে লাজ পাওক, কিয়নো তেওঁলোকে মিছা কথা কৈ মোৰ সৰ্বনাশ কৰিলে; কিন্তু হালে মই তোমাৰ আদেশবোৰ ধ্যান কৰিম; ৭৯ যিসকলে তোমাক ভয় কৰে, তেওঁলোক মৈলৈ শূৰুক, যাতে তেওঁলোকে তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ জানিব। ৮০ মোৰ অন্তঃকৰণ তোমাৰ বিধিবোৰত যেন সিদ্ধ থাকে, তাতে মই লজ্জিত নহ'ম। ৮১ তুমি মোক বৰ্কা কৰাৰ প্ৰতীক্ষাত থাকোতে থাকোতে মোৰ প্ৰাণ ক্ৰমশঃ অৱশ্য হৈ গৈছে; মই তোমাৰ বাক্যত আশা কৰিবিছঁ। ৮২ তোমাৰ বাক্যৰ প্ৰতিজ্ঞা পূৰ্ণ হোৱাৰ অপেক্ষত মোৰ চকু সোমাই গৈছে; মই সুধিলো, “কেতিয়া তুমি মোক সাত্ত্বা দিবা?” ৮৩ কিয়নো মই দুৰ্বলত থকা চামৰৰ দ্রাক্ষাৰস থলীৰ নিচিনা হলোঁ; তথাপিও মই তোমাৰ বিধিবোৰ পাহৰা নাই। ৮৪ তোমাৰ দাসে কিমান কাল সহন কৰি থাকিব? মোক তাড়না কৰা সকলৰ বিচাৰ তুমি কেতিয়া কৰিবা? ৮৫ অহংকাৰীবোৰে মোৰ বাবে গাত খানিদে; তেওঁলোক তোমাৰ ব্যৱস্থাৰ অনুগামী নহয়। ৮৬ তোমাৰ সকলো আজ্ঞা বিশ্বাসযোগ্য; লোকসকলে অকাৰণতে মোক তাড়না কৰে; তুমি মোক সহয় কৰা। ৮৭ তেওঁলোকে পৃথিবীত মোক প্ৰায় নিঃশেষ কৰি পেলোঁ; কিন্তু তথাপিও মই তোমাৰ পৃথিবীত মোক আজ্ঞাবোৰ কৰিয়া? ৮৮ তোমাৰ গভীৰ প্ৰেমত তুমি মোক

সংজীৱিত কৰা, তাতে মই তোমাৰ মুখৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিম। ৮৯ যিহোৱা অনন্ত কাললোকে বিদ্যমান; তোমাৰ বাক্য স্বৰ্গত সুদৃঢ় আছে। ৯০ পুৰুষে পুৰুষে তোমাৰ বিশ্বতত্ত্ব হাতীয়ী; তুমি পৃথিবী স্থাপন কৰিবা আৰু সেয়ে সুস্থৰ হৈ আছে। ৯১ তুমি নিয়মুক্ত কৰা অনুসৰাৰে সেইবোৰ আজিও থিৰে আছে; কিয়নো সকলোৰেই তোমাৰ অধীনৰ দাস। ৯২ তোমাৰ ব্যৱস্থাত যদি মই আনন্দ নাপালোহেতেন, তেন্তে মোৰ ক্ৰেশতে মই বিনষ্ট হলহেতেন। ৯৩ মই তোমাৰ আদেশবোৰ কেতিয়াও নাপাহৰিব; কিয়নো তাৰ দ্বাৰাই তুমি মোক পুনৰায় সংজীৱিত কৰিলা। ৯৪ মই তোমাৰেই মোৰ বৰ্ধনতে মই আনন্দ নাপালোহেতেন, তেন্তে মোৰ ক্ৰেশতে মই বিনষ্ট হলহেতেন। ৯৫ মই তোমাৰ আদেশবোৰ কেতিয়াও নাপাহৰিব; কিন্তু মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ বিবেচনা কৰোঁ। ৯৬ মই সকলো শ্ৰেণীৰ পদাৰ্থ সীমাযুক্ত দেখিলো; কিন্তু তোমাৰ আজ্ঞা অসীম। ৯৭ ওহ, মই তোমাৰ ব্যৱস্থা কেনে ভাল পাই! সেয়ে ওবে দিন মোৰ ধ্যানৰ বিষয়। ৯৮ তোমাৰ আজ্ঞাই মোক মোৰ শক্ৰবোৰতকে জ্ঞানৱান কৰি তোলোঁ; কিয়নো তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ সদায় মোৰ লগে লগে থাকে। ৯৯ মোৰ সকলো শিক্ষাগুৰুতকে মই জ্ঞানৱান; কিয়নো তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ মোৰ ধ্যানৰ বিষয়। ১০০ মই বৃদ্ধ লোক সকলতকেয়ো অধিক বুজেঁ; কাৰণ মই তোমাৰ আদেশবোৰ পালন কৰি আহিছোঁ। ১০১ মই সকলো কু-পথৰ পৰা মোৰ ভাৰি আঁতাৰাই বাখিলোঁ, যাতে মই তোমাৰ বাক্যবোৰ পালন কৰিব পাৰোঁ। ১০২ মই তোমাৰ ধাৰ্মিক শাসন-প্ৰগাণীবোৰ পৰা আঁতাৰি মোৰা নাই; কিয়নো তুমি নিজেই মোক শিক্ষা দিলা। ১০৩ তোমাৰ বাক্যবোৰ মোৰ জিভাত কেনে মিঠা লাগে! সেয়ে মোৰ মুখুত মোৰ কেঁহতকৈয়ো মিঠা লাগে। ১০৪ তোমাৰ আদেশবোৰ দ্বাৰাই মই জ্ঞান লাভ কৰোঁ; সেই বাবেই মই সকলো মিছা পথ যিগ কৰোঁ। ১০৫ তোমাৰ বাক্য মোৰ ভাৰি কাৰণে প্ৰদীপ স্বৰূপ আৰু মোৰ পথৰ দীপি স্বৰূপ। ১০৬ তোমাৰ ধাৰ্মিকতাযুক্ত শাসনপ্ৰগাণীবোৰ পালন কৰিবলৈ মই শপত খালোঁ, আৰু স্থিৰ কৰিলোঁ। ১০৭ হে যিহোৱা, মই অতিশয় দুখ পাইছোঁ; তোমাৰ বাক্য অনুসৰে মোক পুনৰায় সংজীৱিত কৰা। ১০৮ হে যিহোৱা, মোৰ মুখে কৰা প্ৰশংসা-স্তুতিৰ উৎসৰ্গ তুমি ধ্ৰণ কৰা; আৰু তোমাৰ শাসন-প্ৰগাণীবোৰ মোক শিকেৱা। ১০৯ মই মোৰ প্ৰাণ সদায় হাতত লৈ ফুৰিবোঁ; তথাপি মই তোমাৰ ব্যৱস্থা পাহৰা নাই। ১১০ দুষ্টবোৰে মৈলৈ ফাল্দ পাতিলো; তথাপি মই তোমাৰ আদেশবোৰ পৰা বিপথে যোৱা নাই। ১১১ তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ মোৰ চিৰকালৰ আধিপত্য; সেইবোৰ মোৰ মনৰ অনন্দজনক। ১১২ চিৰকাললোকে তোমাৰ বিধিবোৰ পালন কৰিব কাৰণে মই মোৰ হৃদয়ক থিৰ কৰিলোঁ। ১১৩ দুই মনৰ লোকক মই যিগ কৰোঁ; কিন্তু তোমাৰ ব্যৱস্থাক মই ভাল পাওঁ। ১১৪ তুমি মোৰ গুণ্ঠান আৰু ঢাল; তোমাৰ বাক্যক্যৰ মই কৰা আশা কৰোঁ। ১১৫ হে কু-কাৰ্য কৰা লোক, মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ হোৱা; মই মোৰ স্থৰুৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিম। ১১৬ তোমাৰ বাক্য অনুসৰে মোক ধৰি বাখা, তাতে মই জীয়াই থাকিম; মোৰ আশাত তুমি মোক লাজ পাবলৈ নিদিবা। ১১৭ মোক ধৰি বাখা, তাতে মই জীয়াই থাকিম; মোৰ আশাত তুমি মোক লাজ পাবলৈ নিদিবা। ১১৮ মোক ধৰি বাখাৰক পৰা অপথে যোৱা সকলক তুমি অগ্ৰাহ্য কৰা; কিয়নো তেওঁলোকৰ প্ৰবণনা অসাৰ; ১১৯ পৃথিবীৰ সকলো দুষ্টক তুমি ময়লাৰ দৰে গণ্য কৰি দূৰ কৰা; এই কাৰণে মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ ভাল পাওঁ। ১২০ তোমাৰ ভয়ত মোৰ শৰীৰৰ কংপে; তোমাৰ শাসন-প্ৰগাণীবোৰক মই ভয় কৰোঁ। ১২১ মই ন্যায় বিচাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিম; ১২২ তুমি তোমাৰ এই দাসৰ মঞ্চন লোকৰ বিপৰীত নহ'ম। ১২৩ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১২৪ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ কৰা আজ্ঞা কৰা; তোমাৰ নিচিনা হলোঁ; ১২৫ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১২৬ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১২৭ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১২৮ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১২৯ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৩০ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৩১ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৩২ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৩৩ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৩৪ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৩৫ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৩৬ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৩৭ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৩৮ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৩৯ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৪০ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৪১ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৪২ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৪৩ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৪৪ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৪৫ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৪৬ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৪৭ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৪৮ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৪৯ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৫০ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৫১ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৫২ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৫৩ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৫৪ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৫৫ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৫৬ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৫৭ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৫৮ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৫৯ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৬০ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৬১ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৬২ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৬৩ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৬৪ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৬৫ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৬৬ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৬৭ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৬৮ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৬৯ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৭০ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৭১ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৭২ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৭৩ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৭৪ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৭৫ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৭৬ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৭৭ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৭৮ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৭৯ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৮০ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৮১ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৮২ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৮৩ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৮৪ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৮৫ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৮৬ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৮৭ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৮৮ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৮৯ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৯০ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৯১ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৯২ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৯৩ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৯৪ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৯৫ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৯৬ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৯৭ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৯৮ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ১৯৯ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২০০ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২০১ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২০২ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২০৩ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২০৪ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২০৫ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২০৬ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২০৭ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২০৮ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২০৯ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২১০ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২১১ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২১২ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২১৩ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২১৪ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২১৫ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২১৬ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২১৭ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২১৮ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২১৯ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২২০ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২২১ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২২২ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২২৩ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২২৪ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২২৫ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২২৬ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২২৭ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২২৮ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২২৯ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২৩০ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২৩১ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২৩২ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২৩৩ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২৩৪ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২৩৫ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২৩৬ তুমি তোমাৰ বিধিবোৰ পৰা নিদিবা। ২

পাওঁ। ১২৮ এই কারণে সকলো বিষয়তে তোমার আদেশবোর মই ন্যায় বুলি মানো; মই সকলো মিছা পথ ঘিণ করোঁ। ১২৯ তোমার আজ্ঞাবোর আচরিত; সেই বাবেই মোৰ প্রাণে সেইবোৰ পালন কৰে। ১৩০ তোমার বাক্য প্ৰকাশিত হ'লে দৈশি দিয়ে; সৰল মনৰ লোকক বুজুন শক্তি দান কৰে। ১৩১ মই মুখ মেলি ফেপাইছলো; কিয়নো মই তোমার আজ্ঞাৰ বাবে অতিশয় হাবিয়াহ কৰিলোঁ। ১৩২ তোমার নাম ভাল শোৱা সকলৰ প্রতি তুমি যেনে বীৰ্তি কৰা; তেনেদেৰে মোলৈও ঘূৰি মোৰ প্ৰতি কৃপা কৰা। ১৩৩ তোমার প্ৰতিজ্ঞা অনুসৰে মোৰ খোঁজ সুষ্ঠিৰ কৰি বাখা আৰু কোনো অধৰ্মক মোৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰিবলৈ নিদিবা। ১৩৪ মানুহৰ উপদ্রুৰ পৰা মোক মুক্ত কৰা; তাতে মই তোমার আদেশবোৰ পালন কৰিম। ১৩৫ তোমার দাসৰ ওপৰত তোমার মুখ উজ্জল কৰা; তোমার বিধিবোৰ মোক শিকেৰো। ১৩৬ মোৰ চৰুৰ পৰা চৰুলোৰ নদী বৈগৈছে; কিয়নো লোকসকলে তোমার ব্যৱস্থা পালন নকৰে। ১৩৭ হে যিহোৱা, তুমি ধাৰ্মিক, আৰু তোমার ন্যায় বিচাৰ যথাৰ্থ। ১৩৮ তুমি সকলো বিশ্বততা আৰু ধাৰ্মিকতাত তোমার আজ্ঞাবোৰ আদেশ দিলা। ১৩৯ তোমার উৎসাহে মোক গ্ৰাস কৰিবে; কাৰণ মোৰ শক্তিৰে তোমার বাক্যবোৰ পাহৰিলৈ। ১৪০ তোমার প্ৰতিজ্ঞা উত্তম বুলি প্ৰমাণিত হৈছে; সেয়ে তোমাৰ দাসে তাক ভাল পায়। ১৪১ যদিও মই সামান্য আৰু তুচ্ছ, তথাপিও মই তোমার আদেশবোৰ পাহৰা নাই। ১৪২ তোমার ধাৰ্মিকতা চিৰস্থায়ী ধাৰ্মিকতা আৰু তোমার সকলো ব্যৱস্থা সত্য। ১৪৩ সন্কষ্ট আৰু দুৰ্দশা মোৰ ওপৰত আহিল; তথাপিও মই তোমার আজ্ঞাবোৰত আনন্দ পাওঁ। ১৪৪ তোমার আজ্ঞাবোৰ অনন্ত কাললৈকে ধাৰ্মিক; মোক বুজা শক্তি দিয়া, তাতে মই জীয়াই থাকিম। ১৪৫ মই সমস্ত মনৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ, হে যিহোৱা, মোক উত্তৰ দিয়া; মই তোমার বিধিবোৰ পালন কৰিম। ১৪৬ মই তোমাকেই মাতিহৈ, মোক উদ্ধাৰ কৰা; মই তোমার সকলো আজ্ঞা মানি চলিম। ১৪৭ মই প্ৰভাতৰ আগেয়েই সহায়ৰ কাৰণে কাতৰোক্তি কৰিলোঁ; তোমার বাক্যবোৰত আশা কৰিলোঁ। ১৪৮ ৰাতি শেষ হৈহোৱাৰ আগেয়ে মোৰ চৰু মেল খায়, যেন তোমার প্ৰতিজ্ঞাৰ ধ্যান কৰিব পাৰোঁ। ১৪৯ তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম অনুসৰে মোৰ স্বৰ ঘোনা; হে যিহোৱা, তোমার ব্যৱস্থা অনুসৰে মোক পুনৰাবৃ সংজীৱিত কৰা। ১৫০ কুকুৰ্য কৰি মোক তাড়ান কৰাসকল ওচৰে চাপি আহিছে; তেওঁলোক তোমার ব্যৱস্থাৰ পৰা দুৰ্বৰত থাকে। ১৫১ কিন্তু হে যিহোৱা, তুমি ওচৰ আৰু তোমাৰ সকলো আজ্ঞা সত্য; ১৫২ বহুত দিনৰ আগেয়ে মই তোমার আজ্ঞাবোৰ পৰা জনিন্দে হে, তুমি সেইবোৰ চিৰকালৰ কাৰণে স্থাপন কৰিলা। ১৫৩ তুমি মোৰ দুখলৈ দৃষ্টি কৰা আৰু মোক উদ্ধাৰ কৰা; কিয়নো মই তোমার ব্যৱস্থা নাপাহৰো। ১৫৪ মোৰ পক্ষে বিবাহ নিষ্পত্তি কৰা আৰু মোক মুক্ত কৰা; তোমাৰ বাক্যত কৰা প্ৰতিজ্ঞা অনুসৰে মোক পুনৰাবৃ সংজীৱিত কৰা; ১৫৫ দুষ্টবোৰেৰ পৰা পৰিবাপ্ত দূৰ্বৰত থাকে; কিয়নো তেওঁলোকে তোমাৰ বিধিবোৰ নিবিচারে। ১৫৬ হে যিহোৱা, তোমাৰ কৰুণা অনেকে বেঁচি; তোমাৰ ব্যৱস্থা অনুসৰে মোক পুনৰাবৃ সংজীৱিত কৰা। ১৫৭ মোৰ তাড়ানকাৰী আৰু শক্ত অনেক; কিন্তু মই তোমার আজ্ঞাবোৰ পৰা আঁতিৰি যোৱা নাই। ১৫৮ মই বিশ্বাস ঘাতকবোৰক দেখি ঘিণ কৰোঁ; কাৰণ তেওঁলোকে তোমাৰ বাক্য পালন নকৰে। ১৫৯ চোৱা, মই তোমার আদেশবোৰ কিমান যে ভাল পাওঁ! হে যিহোৱা, তোমাৰ সুষ্ঠিৰ প্ৰেম অনুসৰে মোক পুনৰাবৃ সংজীৱিত কৰা। ১৬০ তোমার সমষ্ট বাক্য সত্য; তোমাৰ প্ৰত্যেকটো ধাৰ্মিক শাসন-প্ৰাণী চিৰকাল স্থায়ী। ১৬১ অধিকাৰীসকলে মোক অকাৰণে তড়না কৰে; কিন্তু মোৰ হদয়ে তোমাৰ বাক্যলৈ ভয় বাধে। ১৬২ মই এনেকে তোমাৰ বাক্যত আনন্দ কৰোঁ, যেনেকে যুদ্ধত বহুত লুটদ্বাৰ পোৱা জনে আনন্দ কৰে। ১৬৩ মই মিছাক ধিণা ওঁ আৰু তুচ্ছ কৰোঁ; কিন্তু তোমাৰ ব্যৱস্থাক প্ৰেম কৰোঁ। ১৬৪ তোমাৰ ধাৰ্মিকতাযুক্ত শাসন-প্ৰাণীবোৰ কাৰণে মই দিনে সাতবাৰকে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰোঁ। ১৬৫ যিসকলৈ তোমাৰ ব্যৱস্থাক প্ৰেম কৰে, তেওঁলোকৰ পৰম শাস্তি হয়; একোত্তেই তেওঁলোক উজুটি নাথায়। ১৬৬ হে যিহোৱা, মই তোমাৰ পৰিবাপ্ত লাগিলৈ আশাৰে আছো; মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিলোঁ। ১৬৭ মোৰ প্রাণে তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিলোঁ; মই সেইবোৰক অতি প্ৰেম কৰোঁ। ১৬৮ মই তোমাৰ আদেশ আৰু

আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিলোঁ; কিয়নো মোৰ সকলো পথ তোমাৰ সন্মুখতে আছে। ১৬৯ হে যিহোৱা, মোৰ কাতৰোক্তি তোমাৰ সন্মুখত উপস্থিত হওক; তোমাৰ বাক্য অনুসৰে মোক বোধ-শক্তি দান কৰা। ১৭০ মোৰ নিবেনবোৰ তোমাৰ সন্মুখত উপস্থিত হওক; তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰে মোক উদ্ধাৰ কৰা। ১৭১ মোৰ ওঁত তোমাৰ প্ৰশংসা উপচৰক; কিয়নো তুমি মোক তোমাৰ বিধিবোৰ শিকাইছ। ১৭২ মোৰ জিভাই তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ গীত গাঁওক; কিয়নো তোমাৰ সকলো আজ্ঞা ন্যায়পূৰ্ণ। ১৭৩ তোমাৰ হাতে মোক সহায় কৰিবলৈ যুগ্মত হওক; কিয়নো মই তোমাৰ আদেশবোৰ পালন কৰিবলৈ মনোনীত কৰিলোঁ। ১৭৪ হে যিহোৱা, মই তোমাৰ পৰিবাপ্তলৈ আকাঙ্ক্ষা কৰিছোঁ; তোমাৰ ব্যৱস্থা মোৰ আনন্দৰ বিষয় ১৭৫ মোক জীয়াই থাকিবলৈ দিয়া যাতে মই তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিব পাৰোঁ; তোমাৰ শাসন-প্ৰাণীবোৰে মোক সহায় কৰক। ১৭৬ হেৰোৱা মোৰ-ছাগৰ দৰে মই আন্ত হলোঁ; তোমাৰ দাসক তুমি বিচাৰি লোৱা; কিয়নো তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ মই পাহৰা নাই।

১২০ মোৰ সঞ্চক্টৰ কালত মই যিহোৱাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ; তাতে তেওঁ মোক উত্তৰ দিলৈ। ২ “হে যিহোৱা, মিছলীয়া ওঁত আৰু ছলনাকাৰী জিভার পৰা তুমি মোক মুক্ত কৰা।” ৩ হে ছলনাকাৰী জিভা, তোমাক তেওঁ কি দিব? তোমাক অধিক শাস্তি দিবলৈ কি কৰা হ'ব? ৪ তেওঁ তোমাক বীৰৰ ভৌকন্ত কাঁড়সমূহ আৰু ৰোম গছৰ জুলা আঞ্চল্যসমূহ দিব। ৫ হায়, কি দুৰ্ভাগ্য মোৰ! মই মেচকেত প্ৰাবাস কৰিছোঁ; কেদৰৰ তম্বুৰোৰ মাজত বসতি কৰিছোঁ। ৬ যি সকলে শাস্তিৰ ঘণ্টা কৰে, সেই লোকসকলৰ সৈতে মই বহুকাল বাস কৰিছোঁ। ৭ মই শাস্তি ভাল পাওঁ; কিন্তু মই শাস্তিৰ কথা ক'লে, তেওঁলোকে যুদ্ধ কৰিবলৈ বিচাৰে।

১২১ মই পৰ্বতবোৰ ফালে মোৰ চৰু তুলি কওঁ, ক'ৰ পৰা মোৰ সহায় আহিব? ২ যি জনাই আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিবী সৃষ্টি কৰিলে, সেই যিহোৱাৰ পৰা মোৰ সহায় আহিব। ৩ তেওঁ তোমাৰ ভৱিলচৰত হ'বলৈ নিদিব; তোমাৰ বৰ্খীয়াজন টোপনি নাযাব। ৪ চোৱা, যি জনাই ইআৱেলক বক্ষা কৰে, তেওঁ টোপনি নাযাব, নিদিত নহ'ব। ৫ যিহোৱা তোমাৰ বক্ষক; যিহোৱা তোমাৰ সোঁ হাতে থকা তোমাৰ ছাঁসৰূপ। ৬ দিনত সূৰ্যই তোমাক প্ৰহাৰ নকৰিব, আৰু বাতি চন্দ্ৰয়ো তোমাক নাযাবিব। ৭ যিহোৱাই তোমাক সকলো অমঙ্গলৰ পৰা বক্ষা কৰিব; তেওঁ তোমাৰ প্ৰাণ বক্ষা কৰিব। ৮ যিহোৱাই এতিয়াৰ পৰা অনন্ত কাললৈকে তুমি ওলাওঁতে সোমাওঁতে তোমাক বক্ষা কৰিব।

১২২ মই আনন্দিত হ'লো, যেতিয়া লোকসকলে মোক ক'লে, “ব'লা, আমি যিহোৱাৰ গৃহলৈ যাওঁ।” ২ হে যিবুচালেম, আমি তোমাৰ দুৰ্বাৰবোৰ ভিতৰত ভবি হৈ যিয় হৈ আছোঁ। ৩ সেই যিবুচালেমক একেলগে সুদৃঢ়ভাৱে সংযুক্ত কৰা এটি নগৰ হিচাবে গঢ়ি তোলা হৈছে। ৪ সকলো কৈদে সেই ঠাইলৈ উঠিলৈ উত্তি যায়, তেওঁলোক যিহোৱাৰ লোকসকলৰ কৈদ; তেওঁলোকে ইআৱেল জাতিৰ বাবে দিয়া আজ্ঞা অনুসৰে যিহোৱাৰ নামৰ ধন্বনাদ কৰিবলৈ আছে, দায়ুদৰ বংশৰ সিংহাসনবোৰ হাপিত আছে। ৬ তোমালোকে যিবুচালেমক ভাল পায়, তেওঁলোক উন্নত হওঁক। ৭ তোমালোকৰ প্ৰাচীবোৰ ভিতৰত শাস্তি হওঁক, আৰু তোমালোকৰ উচ্চ আউলিকাবোৰ নিৰাপদে থাকক।” ৮ মোৰ কুটুম্ব আৰু বন্দুসকলৰ অৰ্থে মই ক'ম, “যিবুচালেমৰ মাজত শাস্তি থাকক।” ৯ আমাৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহ সেই ঠাইত আছে বাবেই মই তোমাৰ মঙ্গল বিচাৰি প্ৰাৰ্থনা কৰিম।

১২৩ হে বৰ্গ সিংহাসনত থাকোঁতা জনা, মই তোমাৰ ফালেই মোৰ চৰু তুলি চাই থাকোঁ। ২ গৰাকীৰ হাতলৈ যেনেকে দাসবোৰ চৰু থাকে, আৰু দাসীৰ চৰু যেনেকে গৰাকীয়ালীৰ হাতলৈ ফালে থাকে, তেনেকে আমাক কৃপা নকৰা পৰ্যন্ত আমাৰ চৰুৰে আমাৰ দুশ্বৰ যিহোৱালৈ চাই থাকে। ৩ আমাক কৃপা কৰা, হে যিহোৱা, আমাক কৃপা কৰা; কিয়নো

আমি লোকসকলৰ তুচ্ছ-তাচ্ছিল্যত অধিককৈ পৌঁত গ'লো। ৪ আমাৰ প্ৰাণে বহন কৰিব পৰাৰতকৈ লোকসকলৰ বিদ্রূপ আৰু অহঙ্কাৰীবোৰৰ অগমান অধিক হ'ল।

১২৪ ইন্দ্ৰায়েলে ইয়োৱাকে কওঁক, “যদি যিহোৱা আমাৰ পক্ষত নাথাকিলহেতেন, ২ শক্ৰবোৰে যেতিয়া আমাক আক্ৰমণ কৰিছিল, তেতিয়া যদি যিহোৱা আমাৰ পক্ষত নাথাকিলহেতেন, ৩ তেন্তে তেওঁলোকে আমাৰ বিৰুদ্ধে ক্রোধত জুলি উঠি আমাৰ জীৱাই জীৱাই গ্ৰাস কৰিলহেতেন, ৪ তেতিয়া জুল সমূহে আমাৰ উটুইয়াই লেগ'লহেতেন, আমাৰ ওপৰেদি জুলৰ সেঁত বৈ গ'লহেতেন; ৫ ওফনি উটু জুল সমূহ আমাৰ ওপৰেদি বৈ গ'লহেতেন। ৬ ধন্য যিহোৱা, যি জনাই আমাক চিকাৰ স্বৰূপে তেওঁলোকৰ দাঁতত পেলাই নিদিলে। ৭ আমাৰ প্ৰাণ ব্যাধিৰ ফাদৰ পৰা বক্ষা পোৱা পক্ষীৰ নিচিনাকৈ বক্ষা পৰিল; ফাদ ছিঙি গ'ল আৰু আমি বক্ষা পালোঁ। ৮ যি জনাই আকাশ-মণ্ডল আৰু পথীৰী সৃষ্টি কৰিলে, সেই যিহোৱাৰ নামত আমি সহযোগ পাওঁ।

১২৫ যিসকলে যিহোৱাৰ ওপৰত ভাৰসা বাখে, তেওঁলোক চিয়োন পৰ্বতৰোৰে যেনেকৈ চাৰিওফালে আৰবিৰ বাখিছে, তেনেকৈ যিহোৱাই নিজৰ লোকসকলক আৰবিৰ বাখে; এতিয়াৰে পৰা অনন্তকাল পৰ্যন্ত বাখিব। ৩ দৈশ্বরভূত সকলে যাতে অধৰ্ম কাৰ্যলৈ হাত নেমেলে, সেই বাবে ধাৰ্মিকসকলক দিয়া দেশৰ ওপৰত দুষ্টৰ বাজদণ্ড নাথাকিব। ৪ হে যিহোৱা, যিসকলে মঙ্গল আচাৰণ কৰে, তুমি তেওঁলোকৰ মঙ্গল কৰাৰ; যিসকলৰ অন্তৰ শুচি, তেওঁলোকৰ মঙ্গল কৰাৰ। ৫ কিন্তু যিসকলে নিজ ইচ্ছাবে খলা-ব্যা পথেন্দি এফলীয়া হৈ যায়, যিহোৱাই তেওঁলোকক কু-কাৰ্য কৰাৰ সকলৰ লগত দূৰ কৰিব। ইন্দ্ৰায়েলৰ ওপৰত শাস্তি হওঁক।

১২৬ যিহোৱাই যেতিয়া চিয়োনক পুনৰ আগৰ অৱস্থালৈ ঘূৰাই আনিলে, তেতিয়া আমি সপোন দেখা মানহুৰ নিচিনা হ'লো। ২ তেতিয়া আমাৰ মুখ হাতৰে ভৰি পৰিল, আমাৰ জিভা আনন্দ-গানেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল; আন জাতিব লোকসকলে তেতিয়া কোৱাৰুই কৰিলে, “যিহোৱাই তেওঁলোকৰ কাৰণে অনেক মহৎ কাৰ্য কৰিলো।” ৩ যিহোৱাই আমাৰ কাৰণে অনেক মহৎ কৰ্ম কৰিলে; সেয়ে আমি আনন্দ কৰিলোঁ। ৪ হে যিহোৱা, নেগেড মৰুভূমিৰ জুবিৰোৰ নিচিনাকৈ, তুমি আমাৰ ভৱিষ্যত আগৰ অৱস্থালৈ ঘূৰাই আন। ৫ যিসকলে চকুলোৰে বয়, তেওঁলোকে আনন্দেৰে দাব। ৬ যিসকলে কান্দি কান্দি কীঁয়া বৰলে লোলাই যায়, তেওঁলোকে নিশ্চয়ে আনন্দেৰে নিজৰ নিজৰ ডাঙৰি লৈ উলতি আহিব।

১২৭ যিহোৱাই গৃহ নিৰ্মাণ নকৰিলে, নিৰ্মাণ কৰাসকলৰ পৰিশ্ৰম বৃথা; যিহোৱাই নগৰ বক্ষা নকৰিলে, বখীয়াই পৰ দিয়াও যিছ। ২ মিছকৈয়ে তোমালোকে পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ বাতিপুৱা সোনাকালে উঠা আৰু পলমকৈ শয়ন কৰিবলৈ যোৱা, আৰু পৰিশ্ৰমৰ আহাৰ ভঙ্গন কৰা; কিয়নো শ্ৰেণ কৰাজনক যিহোৱাই নিদা অৱস্থাতো একেৰূপ ফল দিয়ে। ৩ সন্তান সকল যিহোৱাই দিয়া আধিগত্যা আৰু গৰ্ভফল তেৱেই দিয়া পুৰোকূল। ৪ বীৰৰ হাতত কাঁড়োৰে যেনে, যুবা সন্তান সকলো তেনে। ৫ সেই পুৰুষ সুখী, যিজনৰ কাঁড়েৰে পূৰ্ণ কাঁড় যোৱা চূঢ়া থাকে। নগৰৰ দুৱাৰত শক্তবোৰে সৈতে তেওঁ যেতিয়া কথা পাতে, তেওঁ লজিজত নহ'ব।

১২৮ ধন্য সেইজন, যি জনে যিহোৱালৈ ভয় বাখে, আৰু তেওঁৰ পথত চলে; ২ তুমি নিজ হাতৰ শ্ৰমৰ ফল ভোগ কৰিবা, তুমি সুখী হ'বা আৰু তোমাৰ মঙ্গল হ'ব। ৩ তোমাৰ গৃহৰ ভিতৰে নিচিনা হ'ব; তোমাৰ মেজৰ চাৰিওফালে তোমাৰ সন্তান সকল জিত গছৰ পুলিৰ নিচিনা হ'ব। ৪ এইদৰে যিজনে যিহোৱালৈ ভয় বাখে, তেওঁ আশীৰ্বাদ প্রাপ্ত হ'ব। ৫ যিহোৱাই চিয়োনৰ পৰা তোমাৰ আশীৰ্বাদ কৰিব; তোমাৰ জীৱনৰ সকলো কালত তুমি যিবুচালেৰ মঙ্গল দেখা পাৰা। ৬ এনে কি, তুমি তোমাৰ সন্তানৰ বংশকো দেখা পাৰা। ইন্দ্ৰায়েলৰ ওপৰত শাস্তি হওঁক।

১২৯ ইন্দ্ৰায়েলে কওঁক, “যৌৰন কালৰ পৰাই তেওঁলোকে মোক অনেক আক্ৰমণ কৰিলে।” ২ “যৌৰন কালৰ পৰা তেওঁলোকে মোক অনেক দুখ দিলে; তথাপি মোক জিনিব পৰা নাই। ৩ হালোৱাই মোৰ পিঠিত হাল বালে; তেওঁলোকে দীঘালকৈ সীৰুলু কাটিলে।” ৪ যিহোৱা ধাৰ্মিক; তেওঁ মোক দুষ্টলোকৰ দাসত্বৰ পৰা মুক্ত কৰিলে। ৫ যিসকলে চিয়োনক ঘিণ কৰে, তেওঁলোকে লজিজত হওঁক, বিমুখ হওঁক। ৬ তেওঁলোক ঘৰৰ চালৰ ওপৰত গজা ঘাঁৰ দৰে হওঁক, যি নো বাঢ়েতেই শুকাই যায়; ৭ যেয়ে তাক দাব বিচাৰে, তাৰে তেওঁৰ হাতৰ মুঠি পূৰ নহয়, যেয়ে তাক ডাঙৰি বাঞ্ছিব বিচাৰে, তাৰে তেওঁৰ ভড়াল পূৰ্ণ নহয়। ৮ বাটৰুবুৱাৰোৰে সেই ফালেন্দি গ'লে তেওঁলোকক এনেদৰে নকয়, “তোমালোকৰ ওপৰত যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদ থাকক! যিহোৱাৰ নামেৰে আমি তোমালোক আশীৰ্বাদ দিছোঁ।”

১৩০ হে যিহোৱা, মই গভীৰ কষ্টৰ মাজত থাকি তোমাক মাতিহোঁ। ২ হে প্ৰভু, মোৰ স্বৰ শুন! মোৰ কাকুতিৰ স্বৰলে তুমি মনোযোগ দিয়া! ৩ হে যিহোৱা, তুমি যদি অপৰাধ ধৰি বাখা, তেন্তে প্ৰভু, কোন তিষ্ঠি থাকিব পাৰে? ৪ কিন্তু তোমাৰ ওচৰত ক্ষমা আছে, যেন মানুহে তোমাক ভয় কৰে। ৫ মই যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰিছোঁ, মোৰ প্ৰাণে অপেক্ষা কৰিছে, মই তেওঁৰ বাক্যত আশা কৰিছোঁ। ৬ প্ৰহৰীসকলে যেনেকৈ বাতিপুৱালৈ অপেক্ষা কৰে, হয়, তেওঁলোকে যেনেকৈ বাতিপুৱালৈ অপেক্ষা কৰি থাকে, যিহোৱাৰ কাৰণে মোৰ প্ৰাণে তাতোকৈ অধিক বেচি অপেক্ষা কৰি আছে। ৭ হে ইন্দ্ৰায়েল, যিহোৱাৰ ওপৰত আশা বাখা, কিয়নো যিহোৱাৰ লগত সুষ্ঠিৰ প্ৰেম আছে; তেওঁৰ মুক্তি দিয়াৰ মহান ক্ষমতা আছে। ৮ তেৱে ইন্দ্ৰায়েলক মুক্তি কৰিব, সকলো অপৰাধৰ পৰা মুক্তি কৰিব।

১৩১ হে যিহোৱা, মোৰ মন গৰ্বিত নহয়, মোৰ দৃষ্টিও উচ্চ নহয়, নিজৰ কাৰণে মোৰ কোনো মহান আশা নাই, নাইবা মোৰ পক্ষে অসন্তুষ্ট আশ্চৰ্য বিষয়াৰেৰ লৈয়ো মই চিত্তিত নহও। ২ কিন্তু মই মোৰ প্ৰাণক সুষ্ঠিৰ আৰু শাস্তি কৰি বাখিলোঁ, যেনেকৈ পিয়াহ এৰা শিশুটি মাকৰ ওচৰত শাস্তি হৈ থাকে; মোৰ ভিতৰত থকা প্ৰাণটো পিয়াহ এৰা শিশুটিৰ দৰে মোৰ লগতে আছে। ৩ হে ইন্দ্ৰায়েল, যিহোৱাত আশা বাখা, এতিয়াৰ পৰা অনন্ত কাললৈকে।

১৩২ হে যিহোৱা, তুমি দায়ুদৰ পক্ষত থাকি তেওঁ সহন কৰা সকলো ক্ষেত্ৰে সোৰণৰ কাৰণে কৰা হৈ থাকলৈ নিশিম, চকুৰ পতাক তন্দা-মগ্ন হ'লে নিশিম, ৫ যেতিয়ালোকে মই যিহোৱাৰ কাৰণে এক হাল বিচাৰি নাপাওঁ, যাকোৰ সৰ্বশক্তিমান জনাৰ কাৰণে এক আৰাব বিচাৰি নাপাওঁ।” ৬ চোৱা, আমি ইফ্রাথাত এই বিষয়ে শুনিছিলোঁ, কিন্তু যিহোৱাৰ পথাৰত তাক পালোঁ। ৭ “আহা, আমি তেওঁৰ আৰাবসলৈ যাওঁ, তেওঁৰ চৰণ তলত প্ৰিপাত কৰোঁ।” ৮ হে যিহোৱা, পঢ়াঁ; তোমাৰ বিশাম স্থানলৈ আহাৰ, তুমি আহাৰ আৰু তোমাৰ শক্তিৰ চন্দুক আঁহক। ৯ তোমাৰ পুৰোহিতসকলে ধাৰ্মিকতাৰূপ বন্ধনকৈ, তোমাৰ ভদ্ৰগণে আনন্দ-ধৰ্মি কৰিব। ১০ তোমাৰ দাস দায়ুদৰ কাৰণে তোমাৰ অভিষিক্ত ভজক তুমি বিমুখ নকৰিব।” ১১ যিহোৱাই দায়ুদৰ আগত নিশ্চিত বুংপে এই শপত খালে, তেওঁ তাৰ পৰা কেতিয়াও বিচলিত নহ'ব; “তোমাৰ ঔৰস জন্মা সন্তান সকলৰ এজনক মই তোমাৰ সিংহাসনত বহুৱাম। ১২ তোমাৰ সন্তান সকলে যদি মোৰ নিয়মাটি পালন কৰে, আৰু মই দিয়া আদেশবোৰ মানি চলে, যিবোৰ মই তেওঁলোকক শিকাম, তেন্তে তেওঁলোকৰ সন্তান সকলে ওবিকাললৈকে তোমাৰ সিংহাসনত বহুৱাম। ১৩ কিয়নো যিহোৱাই চিয়োনক মনোনীত কৰিলে, তেওঁ নিজৰ আবাসৰ কাৰণে তাকে বিচাৰিলে; ১৪ তেওঁ ক'লে, “এয়ে মোৰ চিৰকালৰ বিশাম স্থান; মই এই স্থানতে বাস কৰিব, কিয়নো মই ইয়াকে ইচ্ছা কৰিলোঁ। ১৫ মই চিয়োনৰ খাদ্য-বস্তুক অধিক আশীৰ্বাদ

করিম, মই ইয়ার দৰিদ্ৰ লোকসকলক আহাৰেৰে তড়ত কৰিম, ১৬ মই ইয়াৰ পুৰোহিতসকলক পৰিব্ৰাগ বূপ বস্ত্ৰ পিঙ্কাম; ইয়াৰ ভক্ষনকলে উচ্চবৰেৰে অনন্দ ধৰি কৰিব। ১৭ তাতে মই দায়ুদৰ বংশৰ পৰা এজনক মহান বজা পিচিলো, মই সংৰক্ষকৰ কাৰণে মোৰ নিৰ্বাচিত এজনক বজা বৰূপে নিযুক্ত কৰিলোঁ। ১৮ মই তেওঁৰ শক্ৰবৰৈক লজজাৰূপ বস্ত্ৰ পিঙ্কাম, কিন্তু তেওঁৰ মূৰত হলে তেওঁৰ কৰিবিত জিলিকি থাকিব।”

১৩৩ ই কেনে উত্তম আৰু কেনে আনন্দময় হয়, যেতিয়া স্বজাতীয় লোকে একলিঙে এক্যতাৰে বাস কৰে। ২ তেওঁলোক মূৰত ঢলা বহুমূল্য তেলৰ নিচিলা, যি তললৈ দাঢ়িলৈকে নামি আছে, হাৰোণৰেই দাঢ়িৰ ওপৰেদি নামি টৈ তেওঁৰ বস্ত্ৰৰ ডিঞ্জিলেকে কৈ আহিল! ৩ সেয়ে হৰ্মোণ পৰ্বতৰ নিয়ৰৰ নিচিলা, যি চিয়োনৰ পৰ্বতমালাৰ ওপৰৈলৈ নামি আহিল; কিয়নো তাত যিহোৱাই তেওঁৰ আশীৰ্বাদৰ বায় দিলো, অনন্ত কালৰ নিমিতে জীৱনৰ বায় দিলো।

১৩৪ হে যিহোৱাৰ দাসবোৰ, তোমালোকৰ যিসকলে যিহোৱাৰ গৃহত বাতি যিয়ে হৈ তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কৰি থাকা, তোমালোকে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা। ২ তোমালোকে পৰিবি স্থানৰ ফাললৈ নিজৰ হাত তুলি যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা। ৩ যি জনাই আকাশ-মঙ্গল আৰু পৃথিবী সৃষ্টি কৰিলে, সেই যিহোৱাই চিয়োনৰ পৰা তোমাক আশীৰ্বাদ কৰক।

১৩৫ তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা। যিহোৱাৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰা। হে যিহোৱাৰ দাসবোৰ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা। ২ তোমালোক যিসকলে যিহোৱাৰ গৃহত, আমাৰ দৈশ্বৰ গৃহৰ চোতাল কেইখনত থায় হৈ থাকা, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা। ৩ তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা, কিয়নো তেওঁ দয়াময়। ৪ কাৰণ যিহোৱাই নিজৰ বাবে যাকোবক, নিজৰ অধিকাৰ স্বৰূপে ইহৰায়েলক মনোনীত কৰিলে। ৫ কিয়নো মই জানো যে যিহোৱা মহান, আমাৰ অভু সকলো দেৱতাতকৈ মহান। ৬ আকাশ-মঙ্গলত আৰু পৃথিবীৰ ওপৰত, সন্মুদ্রত আৰু সকলো গজীৰ ছানত যিহোৱাই ই ইচ্ছা কৰে, তাকে কৈ। ৭ তেওঁ পৃথিবীৰ শেষ সীমাৰ পৰা মেঘ উঠাই আনে; তেৰেই বৰষুণৰ লগত বিজলী-টেবেকশিলৰ সৃষ্টি কৰে আৰু তেওঁৰ নিজ ভৰ্বালৰ পৰা বায়ু উলিয়াই আনে। ৮ তেৰেই মিচৰ দেশত প্ৰথমে জ্ঞান সন্তান সকলক আহাত কৰিছিল; মানুহ আৰু পশু উভয়ৰে প্ৰথম সন্তানক মাৰিলে। ৯ হে মিচৰ, তেওঁ তোমাৰ মাজত চিন আৰু আত্মত লক্ষণৰোৰ পঠালে; ফৰৌণ আৰু তেওঁৰ সকলো পৰিচাৰকৰ বিৰুদ্ধে পঠাই দিলো। ১০ তেওঁ অনেক জাতিক আহাত কৰিলে, পৰাক্ৰমী বজাসকলক বধ কৰিলে। ১১ ইমোৰীয়াবোৰ বজা চীহোন, বাচানৰ বজা ওগক বধ কৰিলে; কনানৰ সন্মুদ্রায় বাজ্য তেওঁ বিনষ্ট কৰিলে।

১২ তেওঁলোকৰ দেশবোৰ তেওঁ অধিকাৰৰ কাৰণে দিলো; নিজৰ লোক ইহৰায়েলক অধিকাৰৰ কাৰণে দিলো। ১৩ হে যিহোৱা, তোমাৰ নাম অনন্তকাল স্থায়ী; হে যিহোৱা তোমাৰ স্মৰণ পুৰুষানুক্রমে স্থায়ী। ১৪ কিয়নো যিহোৱাই নিজ লোকসকলৰ বিচাৰ কৰিব, নিজ দাসবোৰক কৃপা কৰিব। ১৫ জাতি সন্মুহৰ প্ৰতিমাৰোৰ বূপৰ আৰু সোণৰ; সেইবোৰে মনুষ্যৰ হাতৰ কাৰ্য। ১৬ সেইবোৰে মুখ আছে, কিন্তু সেইবোৰে কথা ক'ব নোৱাৰে; চৰু আছে, কিন্তু নেদেখে; ১৭ কাগ আছে, কিন্তু নুঞ্জে, সেইবোৰে মুখ্তত শ্বাস-প্ৰশাসো নাই। ১৮ সেইবোৰে নিৰ্মাণ কৰোতাসকল সেইবোৰেৰেই নিচিলা; সেইবোৰেত ভাৰসা কৰোঁতা প্ৰতিজনো সেইবোৰেৰেই নিচিলা। ১৯ হে ইহৰায়েলৰ বৎশ, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা; হে হাৰোণৰ বৎশ, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা; হে যিহোৱালৈ ভয় বখা তক্ষসকল, তোমালোকে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা। ২১ চিয়োনৰ পৰা যিহোৱাৰ ধন্যবাদ হউক; তেওঁ যিবৃচালেমত নিবাস কৰে। তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

১৩৬ যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, কিয়নো তেওঁ মঙ্গলময়, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম চিৰ-কাললৈকে থাকে। ২ দেৱতাবোৰেৰ দৈশ্বৰ

ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ৩ প্ৰভুসকলৰো প্ৰভুৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ৪ যি জনাই অকলে মহৎ মহৎ আচাৰিত কৰ্ম কৰে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ৫ যি জনাই জনানেৰে আকাশ-মঙ্গল সৃষ্টি কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ৬ যি জনাই জল সমূহৰ ওপৰত ভূ-মঙ্গল বিশৱাৰ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ৭ যি জনাই মহা জ্যোতিৰোৰ নিৰ্মাণ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ৮ দিনৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰিবলৈ সূৰ্য নিৰ্মাণ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ৯ যি জনাই বাতিৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰিবলৈ চন্দ্ৰ আৰু তৰাবোৰে নিৰ্মাণ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ১০ যি জনাই মিচৰৰ প্ৰথমে জন্মাসকলক আৰু যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা। ১১ যি জনাই ইহৰায়েলক তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ১২ যি জনাই পৰাক্ৰমী হাত আৰু মেলা বাহৰে তেওঁলোকৰ উলিয়াই আনিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ১৩ যি জনাই চূক সাগৰক দুভাগ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ১৪ যি জনাই ইহৰায়েলক তাৰ মাজেন্দি পাৰ কৰালে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ১৫ যি জনাই ফৰোণ আৰু তেওঁৰ সৈন্য সমূহক চূক সাগৰত পেলাই দিলো, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ১৬ যি জনাই মৰুভূমিৰ মাজেন্দি নিজৰ লোকসকলক চলাই নিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ১৭ যি জনাই মহান বজাসকলক প্ৰথাৰ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ১৮ যি জনাই প্ৰতাপী বজাসকলক বধ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ১৯ যি জনাই ইমোৰীয়াবোৰেৰ বজা চীহোনক বধ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ২০ যি জনাই বাচানৰ বজা ওগক বধ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ২১ যি জনাই তেওঁলোকৰ দেশ অধিপত্য স্বৰূপে দিলো, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ২২ যি জনাই তেওঁলোকৰ দেশে নিজ দাস ইহৰায়েলক অধিকাৰৰ কাৰণে দিলো, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ২৩ যি জনাই আমাৰ হীন অৱশ্বাত আমাৰ সুৰিৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ২৪ যি জনাই আমাৰ আমাৰ শৰীৰে পৰামৰ্শ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ২৫ যি জনাই সন্মুদ্র প্ৰাণীকে আহাৰ দিয়ে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। ২৬ সৰ্বজৰ দৈশ্বৰ ধন্যবাদ কৰা, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।

১৩৭ যেতিয়া আমাৰ চিয়োনলৈ মনত পৰিছিল, তেতিয়া বাবিলৰ নদীবিলাকৰ তৌৰত বহি আমি কানিছিলোঁ। ২ সেই ঠাইৰ মাজত থকা বাইচি গচ্ছত, আমি আমাৰ বীণাবোৰ আৰি বৈছিলোঁ। ৩ কিয়নো তাত আমাক বন্দী কৰি নিয়াসকলে আমাক গান গাবলৈ কৈছিল, সেই উপদ্ৰবকাৰীবোৰে আমাৰ পৰা আনন্দৰ গান শুনিবলৈ বিচাৰিছিল; তেওঁলোকে কৈছিল, “আমাৰ আগত চিয়োনৰ এটি গীত গোৱা।” ৪ আমি কেনেকৈ বিদেশী ভূমিত যিহোৱাৰ গীত-শান কৰিম? ৫ হে যিৰচালেম, যই যদি তোমাক পাহৰোঁ, তেন্তে মোৰ সেঁৰ হাতৰ দক্ষতা মেন নিজে অকামিলা হৈ যায়। ৬ যদি মই তোমাক সেঁৰৰণ নকৰোঁ, যদি যিৰচালেমক মোৰ সবাতোকৈ বেঁচি আনন্দৰ বিষয় বুলি নাভাৱে, তেতিয়া মোৰ জিভা তালুত লাগি ধৰক। ৭ হে যিহোৱা, যিৰচালেমৰ ধৰংসৰ দিনা ইন্দোৱীয়াবোৰে যি কৰিছিল তাক তেওঁলোকৰ বিবুন্দে সেঁৰৰণ কৰা। তেওঁলোকে কৈছিল, “উচ্ছেদ কৰা! যিৰচালেমক উচ্ছেদ কৰা, একেবাবে ইয়াৰ ভেটি পৰ্যন্ত উচ্ছেদ কৰা!” ৮ হে বাবিল কন্যা, তোমাক বিনাশ কৰা হ'ব; তুমি আমাৰ প্ৰতি যেনে বূপে ব্যৱহাৰ কৰিলা, ধৰ্ম সেইজনে তোমাকো তেনে

বৃপ্তে প্রতিফল দিব। ৯ ধন্য সেইজন, যি জনে তোমার শিশুসকলক ধৰি
শিলত আছাৰিব।

১৩৮ হে যিহোৱা, মোৰ সমস্ত চিঠিতে মই তোমার ধন্যবাদ কৰিম;
দেৱতাৰোৰ আগত মই তোমার প্ৰশংসন গান কৰিম। ২
তোমার পৰিব মন্দিৰৰ ফালে প্ৰণিপাত কৰিম; তোমার চিৰস্থায়ী প্ৰেম
আৰু বিশ্বস্ততাৰ কাৰণে তোমার নামৰ ধন্যবাদ কৰিম; কিয়নো তোমার
নাম আৰু তোমার আজ্ঞাৰোৰ সকলোতকে মহান। ৩ মই প্ৰাৰ্থনা কৰা
কালত তুমি মোক উত্তৰ দিলো; তুমি মোৰ প্ৰাণক শক্তি দি মোক উৎসাহিত
কৰিলা। ৪ হে যিহোৱা, প্ৰথীৰীৰ সকলো বজাই তোমার ধন্যবাদ কৰিব;
কিয়নো তেওঁলোকে তোমার মুখৰ বাক শনিলো। ৫ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ
পথৰ বিষয়ে গান কৰিব; কিয়নো যিহোৱাৰ পৌৰ মহান। ৬ কাৰণ
যদিও যিহোৱাৰ সকলোৰে উচ্চত, তথাপি তেওঁ হৈন অৱসূৰ লোকলৈ দৃষ্টি
বাখে; কিন্তু অহংকাৰী লোকক তেওঁ দূৰৰে পৰাই জানে। ৭ মেতিয়া মই
সংস্কৃতৰ মাজেনি গান কৰোঁ, তেওঁতা তুমি মোৰ প্ৰাণ বক্ষা কৰিবা; তুমি
মোৰ শক্তিৰোৰ ক্ৰোধৰ অহিতে তোমার হাত মেলিবা আৰু তোমার সেঁ
হাতেৰে মোক উদ্ধাৰ কৰিবা। ৮ যিহোৱাই মোৰ পক্ষে নিজৰ উদ্দেশ্য সিদ্ধ
কৰিব; হে যিহোৱা, তোমার প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী। তুমি তোমার হাতৰ
কৰ্ম ত্যাগ নকৰিব।

১৩৯ হে যিহোৱা, তুমি মোৰ বুজ বিচাৰ ল'লা আৰু মোক জানিলা।
২ তুমি মোৰ উঠা আৰু বহাকো জানিছি, দৈৰে পৰাই মোৰ
মনৰ চিতা বুজি পোৱা। ৩ তুমি মোৰ পথ আৰু শয়ন বিচাৰ কৰি থাকা;
মোৰ সকলো পথ তুমি ভালদৰে জানা। ৪ কিয়নো হে যিহোৱা, মোৰ
জিভাত কোনো কথা আনাৰ আগেয়েই তুমি সেই সকলো জানা। ৫ আগ-
পাছ সকলো ফালে তুমি মোক ঘৰি বাখিছি আৰু মোৰ ওপৰত তোমার
হাত বাখিছি। ৬ এনে জ্ঞান মোৰ ওচৰত অতি আচ্ছে; সেয়ে উচ্চ, মোৰ
বোধৰ অগম্য; ৭ তোমাৰ আত্মাৰ আগৰ পৰা মই ক'লৈ যাব পাৰোঁ?
তোমার সন্মুখৰ পৰা মই ক'লৈ পলাই যাব পাৰিম? ৮ যদি স্বৰ্গত গৈ
উঠো, তাতো তুমি; যদি চিয়োলত মোৰ শয্যা পাৰোঁ, চোৱা, তাতো তুমি
থাকা। (Sheol h7585) ৯ যদি মই অৱুণৰ ডেউকাত ধৰি সমুদ্ৰৰ দূৰ
সীমাত গৈ বসতি কৰোঁ, ১০ তাতো তোমার হাতে মোক চলাব; তোমার
সেঁ হাতে মোক ধৰি বাখিব। ১১ যদি মই কঙ্গ, “আকাৰে মোক ঢকিবা
আৰু মোৰ চাৰিওফালে যি পোহৰ আছে, সেয়ে অদ্বিকাৰ হৈ যাব; ১২
বাস্তৱিক তোমার ওচৰত সেই আকাৰ, আকাৰ হৈ নথাকে; বৰ' বাতি
দিনৰ পোহৰৰ নিচিনাকেয়ে উজ্জ্বল হয়; তোমার ওচৰত আকাৰ আৰু
পোহৰ উভয়েই সমান। ১৩ তুমিয়েই মোৰ অস্তৰ্ভূগ সৃষ্টি কৰিলা, তুমি
মোক মাহৰ গৰ্জতে গঠন কৰিলা। ১৪ মই তোমার প্ৰশংসা কৰোঁ; কিয়নো
মই অতি বিসায় আৰু আচৰ্যজনক ভাৰে নিৰ্মিত হালোঁ; তোমাৰ কাৰ্যাবৰ
আচাৰিত, তাক মই ভালদৰেই জানা। ১৫ মেতিয়া মোক গোপন স্থানত
গঠন কৰা হৈছিল, মেতিয়া মই প্ৰথীৰীৰ অধিঃস্থানত চমৎকাৰ বৃপ্তে গঢ়
লৈছিলোঁ, তেওঁতাও মোক দেহ তোমাৰ পৰা লুকাই থকা নাছিল। ১৬
তোমাৰ চৰকে জ্ঞান আগেয়েই মোৰ শৰীৰৰ গঠনহীন প্ৰকৃতি দেখিলো,
তোমার পৃষ্ঠকৃত সকলো লিখা আছিল; মোৰ কাৰণে যি দিনবোৰ নিৰূপিত
কৰা হৈছিল, সেই দিনবোৰ সেই সময়ত আৰণ্তী হৈৱা নাছিল। ১৭ হে
ঈশ্বৰ, মৈলৈ তোমার পৰিকল্পনাবোৰ কেনে মূল্যায়ন! সেইবোৰ লেখত
অগণণ। ১৮ যদি মই সেইবোৰ গণনা কৰিব বিচাৰো, তেওঁতা সেইবোৰ
সংখ্যাত বালিতকেয়ো অধিক হয়; মই মেতিয়া সাৰ পাঁও, তেওঁতাও মই
তোমাৰ কাৰণে থাকো। ১৯ হে ঈশ্বৰ, তুমি নিশ্চয়ে দুষ্টবোৰক বধ কৰিবা,
হে বৰ্তপাতীৰো, মোৰ ওচৰত পৰা দূৰ হৈৱা। ২০ তেওঁলোকে দুষ্ট
ভাৰনাৰে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কথা কয়, তোমাৰ শক্তিৰোৰে তোমাৰ বিৰুদ্ধে
বৃথাই উঠে। ২১ হে যিহোৱা, যিসকলে তোমাৰ ধৰণ কৰে, মই জানো
তেওঁলোকৰ ধৰণ নকৰোঁ? যিসকলে তোমাৰ বিৰুদ্ধে উঠে, মই জানো
তেওঁলোকৰ প্ৰতি বিৰুদ্ধ নহওঁ? ২২ মই তেওঁলোকৰ সম্পূৰ্ণকৈ ঘৃণা
কৰোঁ; তেওঁলোক মোৰ শক্তি বুলি ভাৱো। ২৩ হে ঈশ্বৰ, মোৰ বুজ বিচাৰ
লোৱা আৰু মোৰ অস্তঃকৰণ জানা; মোৰ পৰীক্ষা কৰি চোৱা আৰু মোৰ

সঞ্চল্পবোৰ জানা; ২৪ মোৰ ভিতৰত দুষ্টতাৰ কোনো পথ আছে কি নাই,
তাক চোৱা, আৰু মোক অনন্তকালৰ পথত গমন কৰোঁৱা।

১৪০ হে যিহোৱা, দুষ্ট লোকৰ হাতৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা। ২ তেওঁলোকে
মনে মনে কু-কল্পনা কৰে আৰু প্ৰতিদিনে যুদ্ধলৈ উত্তেজিত কৰে। ৩
তেওঁলোকে সামৰ নিচিনাকে নিজৰ নিজৰ জিভা ধাৰ কৰিলে; তেওঁলোকৰ
ওঠৰ তলত কালসৰ্পৰ বিষ থাকে! (চেলা) ৪ হে যিহোৱা, দুষ্টৰ হাতৰ
পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা, অত্যাচাৰী লোকৰ হাতৰ পৰা মোক বক্ষা কৰা;
মোৰ ভৰি যেন উজ্জুটি খাখ, তাৰ বাবে তেওঁলোকে কৌশল বচিলে। ৫
অহক্ষণীৰোৰে মৈলৈ গুপ্তে ফান্দ প্ৰস্তুত কৰিলে; তেওঁলোকে জীৱোৰ
জলাৰ দৰে মেলিলো; তেওঁলোকে বাটৰ কাৰ্যত মৈলৈ ফান্দ পাতিলে।
(চেলা) ৬ মই যিহোৱাক কলোঁ, “তুমিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ; হে যিহোৱা, মোৰ
কাৰ্যতিৰ স্বৰ্বলে কাগ পাতা।” ৭ হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰভু, মোৰ শক্তিশালী
উদ্ধাৰকৰ্তা; যুদ্ধৰ দিনা তুমিয়েই মোক বক্ষা কৰিলা। ৮ হে যিহোৱা, দুষ্ট
লোকৰ বাঞ্ছা পূৰ্ণ নকৰিবা; তেওঁলোকৰ ষড়যন্ত্ৰ স্ফল হৰলৈ নিদিবা।
(চেলা) ৯ যি সকলে মূৰ উঠাই মোক বেৰি ধৰিবছে, তেওঁলোকৰ ওঠে
যি সকলো অপকাৰ কৰিলে, সেইবোৰে তেওঁলোকক ঢাকি ধৰক! ১০
তেওঁলোকৰ ওপৰত জন্মত আঠাঠা পৰক! তেওঁলোকক জুইত পেলোৱা
হওঁক! তেওঁলোক পুনৰায় উঠিব নোৱাৰকৈ গভীৰ গাতত পেলোৱা হওঁক!
১১ নিদকবোৰক পৃথীৰীত থিবে থাকিবলৈ নিদিবা; অত্যাচাৰীজনক নিপাত
কৰিবলৈ দুষ্ট লোকে ঢিকাৰ কৰিব। ১২ মই জানো, যিহোৱাই দৰিদ্ৰৰ
পক্ষে বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব, অভাৰীসকলৰ কাৰণে ন্যায় বিচাৰ কৰিব। ১৩
ধাৰ্মিকসকলে অৱশ্যে তোমাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিব; ভক্তসকলে তোমাৰ
সাক্ষাতে বসতি কৰিব।

১৪১ হে যিহোৱা, মই তোমাক মাতিজোঁ; তুমি শীঘ্ৰেই মোৰ ওচৰলৈ
আহাঁ। মই প্ৰাৰ্থনা কৰা কালত তুমি মোৰ স্বৰলৈ কাগ পাতা। ২
মোৰ প্ৰাৰ্থনা তোমাৰ আগত সুগক্ষি ধূপৰ দৰে হওঁক, মই ওপৰলৈ তোলা
মোৰ হাত সন্ধিয়া উৎসৰ্গ কৰা বলিদানৰ দৰে হওঁক। ৩ হে যিহোৱা, মোৰ
মুখৰ আগত তুমি বৰীয়া বাখা, মোৰ ওঠৰ দুৰ্বাৰত বৰীয়া বাখা। ৪ কোনো
মন্দ বিষয়ত মোৰ মন প্ৰস্তুত নকৰিবা, মই যেন অধৰ্মিকবোৰৰ সৈতে
দুষ্টতাৰ কাৰ্য নকৰোঁ; তেওঁলোকৰ সুস্থান আহাৰ যেন মই গ্ৰহণ নকৰোঁ।
৫ ধাৰ্মিক লোকে মোক থাহাৰ কৰক, সেয়া মোৰ মূৰত দিয়া তেলৈ বিচিনা হ'ব; মোৰ
মূৰে তাক গ্ৰহণ কৰিবলৈ অগ্রাহ্য নকৰক। কিন্তু মোৰ প্ৰাৰ্থনা সকলো
সময়তো দুষ্টবোৰ কাৰ্যৰ বিৰুদ্ধে থাকিব। ৬ তেওঁলোকৰ শাসক সকলক
ওখ পৰ্বতৰ ওপৰত পৰা তললৈ পেলোৱা হ'ব, তেওঁতা তেওঁলোকে মোৰ
বাকালৈ কাগ দিব, কিয়নো সেয়ে মধুৰ। ৭ মানুহে হাল বাই যেনেকৈ মাটি
ভাঙে, তেনেকৈ আমাৰ অহিবোৰ চিয়োলৰ মুখত শিচিৰত হৈছে। (Sheol
h7585) ৮ কিন্তু হে মোক ঈশ্বৰ যিহোৱা, মোৰ চৰু তোমাৰ ফালেই আছে;
মই তোমাতেই আশ্রয় হালৈছে, মোৰ প্ৰাণ মৃত্যুৰ হাতত এৰি নিদিবা। ৯
তেওঁলোকে মোক কাৰণে যি জাল পাতিছে, তাৰ পৰা মোক বক্ষা কৰা,
অধৰ্মিকবোৰ ফান্দৰ পৰা মোক বক্ষা কৰা। ১০ দুষ্ট লোক তেওঁলোকৰ
নিজৰ জালত নিজেই পৰক, আৰু মই সেই সময়ত অকলেই বক্ষা পাম।

১৪২ মই চিুঁৰি যিহোৱাৰ ওচৰত ক্ৰদ্দন কৰিলোঁ, মই নিজ স্বৰেৰ
যিহোৱাৰ আগত মিনতি কৰিলোঁ। ২ মই মোৰ দুখৰ কথা
তেওঁৰ আগত ভাঙি কলোঁ, তেওঁৰ আগত মোৰ কষ্টৰ কথা জনালোঁ।
৩ মোৰ আত্মা মেতিয়া অস্তৰ্ভূগ সৃষ্টি কৰিলা, তেওঁতা তুমি মোৰ পথ
জানা; মই অহা-যোৱা কৰা পথত লোকবোৰে মোৰ বাবে গোপনে ফান্দ
পাতিলো; ৪ মোৰ সেঁ ফালে দৃষ্টি কৰি চোৱা, মোৰ খৰে লং উত্তা কোনো
নাই; মোৰ বাবে আশ্রয় স্থান নাই, মোৰ বাবে কোনেও চিষ্টা নকৰে।
৫ হে যিহোৱা, মই তোমাৰ ওচৰত ক্ৰদ্দনৰে কৈছো, “তুমিয়েই মোৰ
আশ্রয়, জীৱিত লোকৰ দেশত তুমিয়েই মোৰ অধিকাৰ।” ৬ তুমি মোৰ
কাৰ্যতিলৈ মনোযোগ দিয়া, কিয়নো মই অতি অসহায় অৱস্থাত পৰিবৰ্হেঁ;

মোর তাড়নাকাৰীবোৰ হাতৰ পৰা মোক উদ্বাৰ কৰা; কাৰণ তেওঁলোক মোতকে শক্তিশালী। ৭ কাৰাগাপৰ পৰা মোৰ প্ৰাণ মুক্ত কৰা; যেন মই তোমাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিব পাৰো; ধাৰ্মিকসকলে মোক চাৰিওফালে যেৰি বাখিব; কাৰণ তুমি মোলৈ প্ৰচৰ মঙ্গল কৰিব।

১৪৩ হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা, মোৰ কাকুটিলৈ কাগ পাতা; তোমাৰ বিশ্বষ্টতা আৰু ধাৰ্মিকতত মোক উত্তৰ দিয়া। ২ তোমাৰ দাসক বিচালৈ নিনিবা; কিয়নো তোমাৰ দৃষ্টিত কোনো জীৱিত লোক ধাৰ্মিক নহয়। ৩ শক্ৰে মোক পাছে পাছে দেখি আছিল, তেওঁ মোক মাটিত পেলাই মোৰ জীৱন ছিছ-ভিন্ন কৰিবলৈ, দীৰ্ঘ দিনৰ আগেয়ে মৃত হোৱা লোকৰ দৰে তেওঁ মোক অদ্বিতীয় ঠাইত বসতি কৰালৈ। ৪ সেইবাবে মোৰ আত্মা অস্তৰত ব্যাকুল হৈছে; মোৰ অস্তৰত মন অসাৰ হৈ পৰিষে। ৫ মই পূৰ্বকালৰ দিনৰ কথা মনত পেলাও, মই তোমাৰ সকলো কাৰ্য বিষয়ে চিষ্টা কৰোঁ, তোমাৰ হাতৰ কাৰ্যবোৰ ধ্যান কৰোঁ। ৬ মই তোমাৰ ফালে মোৰ হাত মেলি আগবঢ়াই দিছোঁ; শুকান ভূমিৰ নিচিনাকৈ মোৰ প্ৰাণ তোমাৰ কাৰণে তৃষ্ণাতুৰ হৈছে। (চেলা) ৭ হে যিহোৱা, তুমি শীঘ্ৰে মোক উত্তৰ দিয়া, কাৰণ মোৰ আত্মাৰ উৎসাহ নোহোৱা হৈছে; মোৰ পৰা তোমাৰ মুখ লুকুৱাই নাৰাখিবা, মই গাতলৈ নামি যোৱাৰোৰ নিচিনা হৈ পৰিব। ৮ বাতিপুৰাতে মোক তোমাৰ সুস্তিৰ প্ৰেমৰ বচন ভূতুৱা, কাৰণ মই তোমাৰ ওপৰতে ভাৰসা কৰিছোঁ; তুমি মোক মই চলিলগীয়া পথ শিকোঁৱা, কিয়নো মই মোৰ প্ৰাণ তোমালৈ তুলি দৰিছোঁ। ৯ হে যিহোৱা, মোৰ শক্তিৰোৰ পৰা তুমি মোক উদ্বাৰ কৰা; মই লুকাৰ কাৰণে তোমাৰ ওচৰলৈ পেলাই আহিছোঁ; ১০ তোমাৰ ইচ্ছাৰ কাৰ্য সিদ্ধ কৰিবলৈ তুমি শিকোৱা, কিয়নো তুমিৱেই মোৰ ঈশ্বৰ; তোমাৰ মণ্গলময় আত্মাৰে মোক সমান পথত চলাই নিয়া। ১১ হে যিহোৱা, তোমাৰ নামৰ কাৰণে মোক পুনৰায় সজ্জিত কৰা; তোমাৰ ধাৰ্মিকতাবে সংকটৰ পৰা তুমি মোক উদ্বাৰ কৰা। ১২ তোমাৰ সুস্তিৰ প্ৰেমেৰে মোৰ শক্তিৰোৰ উচ্ছৱ কৰা; মোৰ সকলো বিপক্ষৰোৰক তুমি ধৰ্মস কৰা, কিয়নো মই তোমাৰ দাস।

১৪৪ যিহোৱাৰ প্ৰশংসা হওঁক; তেওঁ মোৰ আশ্রয়-শিলা; তেওঁ মোৰ হাতক যন্দু কৰিবলৈ শিকায়, মোৰ আঢ়ালিবোৰকৈ বৰ্ণ কৰিবলৈ শিকায়। ২ তেওঁ মোৰ চিৰহায়ী প্ৰেম আৰু মোৰ কোঁৱা, মোৰ উচ্চ দুৰ্গ আৰু মোৰ উদ্বাৰকৰ্তা; তেওঁ মোৰ ঢাল আৰু মই তেওঁতে আশ্রয় লওঁ তেৱেই জতি সমুহক মোৰ অধীনত আনে। ৩ হে যিহোৱা, মানুহ নো কি যে তুমি মানুহক গণ্য কৰা? মনুষ্যই বা কি যে তুমি তেওঁলোকলৈ মনোযোগ দিয়া? ৪ মনুষ্য নিঃশ্বাস মাথানে; তেওঁৰ আয়স শুঁড় যোৱা ছাঁৰ নিচিনা। ৫ হে যিহোৱা, তোমাৰ আকাৰ-মণ্ডলক দেৱাই নত কৰি তুমি নামি আহঁ; পৰ্বতবোৰক স্পৰ্শ কৰা যাতে সেইবোৰ পৰা ধূৰা ওলাৰ। ৬ তুমি বজ্জ্বাপত পেলাই শক্তিৰোৰ বিছিন্ন কৰা; তোমাৰ কড় মাৰি তেওঁলোকক বিহুল কৰি তোলা। ৭ তুমি ওপৰ পৰা তোমাৰ হাত মেলি দিয়া; মোক মুক্ত কৰা, মহাজলৰ পৰা মোক বক্ষা কৰা; সেই অন্য জাতিৰ হাতৰ পৰা মোক বক্ষা কৰা। ৮ তেওঁলোকৰ মুখে মিছা কথা কয়, তেওঁলোকৰ সোঁ হাতে বিশ্বাসঘাতকৰ কাৰ্য কৰে। ৯ হে ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ উদ্দেশ্যে নতুন শীত গাম; দহ-তাৰযুক্ত নেবল বাদ্যাৰে মই তোমাৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰিব। ১০ তুমিৱেই বজাসকলক জয়দান কৰা; তুমিৱেই নিজ দায়দক উদ্বাৰ কৰিব। ১১ নিষ্ঠুৰ তৰোৱালবোৰ পৰা মোক বক্ষা আৰু বিদেশীবিলাকৰ হাতৰ পৰা মোক উদ্বাৰ কৰা; তেওঁলোকৰ মুখে মিছা কথা কয়, তেওঁলোকৰ সোঁ হাতে বিশ্বাসঘাতকতাৰ কাৰ্য কৰে। ১২ আমাৰ পুত্ৰবোৰ যেন গচ পুলিৰ নিচিনাকৈ যোৱনত বুদ্ধি পায়, আমাৰ কন্যাবোৰ যেন বাজাটুলিকাৰ গাঁথনিৰ খোদিত কৰা চুকৰ স্তন্তৰ নিচিনা হয়, ১৩ আমাৰ ভঁড়ালবোৰ যেন সকলো ধৰণৰ উৎপাদনৰ খাদ্যবস্তৰে পৰিপূৰ্ণ থাকে; আমাৰ মেৰ-ছাগবোৰে যেন পথাৰৰ মাজত হাজাৰে হাজাৰে, লাখে লাখে পোৱালি জগায়; ১৪ আমাৰ বলধৰণৰে যেন গধুৰ বোজা বহন কৰিব পাৰে; দেৱালবোৰে যেন ভঁঁপ দশা নহয়, কোনো যেন বন্দী নহয়; আলিৰ চকবোৰত যেন দুখৰ ক্ৰন্দণ শুনা নাযায়। ১৫ ধন্য

সেই জাতি, যাৰ এনে আশীৰ্বাদপূৰ্ণ অৱস্থা হয়; ধন্য সেই জাতি, যিহোৱা যাৰ ঈশ্বৰ।

১৪৫ হে মোৰ ঈশ্বৰ, হে মোৰ বজা, মই তোমাৰ গৌৰৰ কীৰ্তন কৰিম; যুগে যুগে অনন্ত কাললৈকে তোমাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিম। ২ মই প্ৰতিদিনে তোমাৰ ধন্যবাদ প্ৰশংসা কৰিম। ৩ যিহোৱা মহান, আৰু অতি প্ৰশংসনৰ যোগ্য; তেওঁৰ মহিমা অগম্য। ৪ এক বৎসৰ লোকে পাছৰ বৎসৰ লোকৰ ওচৰত তোমাৰ কাৰ্যবোৰ শলাগ ল'ব, তোমাৰ মহৎ কাৰ্যবোৰ প্ৰকাশ কৰিব। ৫ মই তোমাৰ মহিমাৰ গৌৰৰ যুক্ত প্ৰতাপ আৰু তোমাৰ আচাৰিত কাৰ্যবোৰৰ বিষয়ে ধ্যান কৰিব। ৬ সোকসকলৈ তোমাৰ ভ্যানক পৰাক্রমী কাৰ্যবোৰৰ কথা ক'ব; আৰু মই তোমাৰ মহত্বৰ কথা যোৰণা কৰিব। ৭ তেওঁলোকে তোমাৰ প্ৰাচুৰ মঙ্গলভাৱৰ যশস্যা প্ৰচাৰ কৰিব, তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ বিষয়ে উচ্ছবে গণ কৰিব। ৮ যিহোৱা কৃপাময় আৰু দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ, ক্ষেত্ৰত ধীৰ আৰু দয়াত মহান। ৯ যিহোৱা সকলোৰে বাবে মঙ্গলময়; তেওঁৰ কৰুণা তেওঁৰ সৃষ্টি সকলোৰ বস্তৰ ওপৰত আছে। ১০ হে যিহোৱা, তোমাৰ সমুদ্বায় সৃষ্টিৰে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিব; তোমাৰ ভঙ্গসকলৈ তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিব। ১১ তেওঁলোকে তোমাৰ বাজ্যৰ গৌৰৰ বৰ্ণনা কৰিব আৰু তোমাৰ মহৎ কাৰ্যবোৰৰ বিষয়ে ক'ব, ১২ যাতে সকলো মানুহে তোমাৰ পৰাক্রমী কাৰ্য আৰু তোমাৰ বাজ্যৰ গৌৰৰ পূৰ্ণ কথাবোৰ জানিব পাৰে। ১৩ তোমাৰ বাজ্য অনন্তকলীয়া বাজ্য; তোমাৰ বাজ্যশাসন সৰ্বপুৰুষলৈকে হায়ী। ১৪ যিহোৱাই পৰি যাব হোৱা সকলক ধৰি বাখে; অৱনত সকলক তেওঁ তুলি ধৰে। ১৫ সকলোৰে চুকুৰে আশাৰে তোমালৈ অপেক্ষা কৰি থাকে; তুমিৱেই তেওঁলোকক উচিত সময়ত আহাৰ দিয়া; ১৬ তুমি তোমাৰ হাত মেলা আৰু সকলোৰ জীৱৰকুলৰ বাঞ্ছা পূৰ্ণ কৰি কৰা। ১৭ যিহোৱা তেওঁৰ সকলোৰ পথতে ধাৰ্মিক আৰু সমুদ্বায় কাৰ্যতে দয়াৰান। ১৮ যিসকলে যিহোৱাৰ আগত থাৰ্মন কৰে, সত্যেৰে তেওঁৰ আগত থাৰ্মন কৰে, যিহোৱা সেই সকলোৰ লোকৰ মনৰ ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰে। ১৯ যিসকলে তেওঁকে কাৰ্তৰোক্তি শুনি তেওঁলোকক বক্ষা কৰে। ২০ যিসকলে যিহোৱাৰ প্ৰেম কৰে, তেওঁ তেওঁলোক সকলোকে বক্ষা কৰে, কিন্তু সকলো দুষ্ট লোকক হ'লে তেওঁ বিনষ্ট কৰিব। ২১ মোৰ মুখে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা প্ৰচাৰ কৰিব; সকলোৰ প্ৰাণীয়ে যুগে যুগে অনন্তকাললৈকে তেওঁৰ পৰিত্র নামৰ ধন্যবাদ কৰিব।

১৪৬ তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা। হে মোৰ মন, যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা। ২ মোৰ আয়স থাকেমানে মই যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিম, জীয়াই থাকেমানে মোৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসনাৰ গান কৰিম। ৩ তোমালোকে কোনো অধিপতি বা কোনো মানুহৰ সন্তোষৰ ওপৰত ভাৰসা নকৰিবা; তেওঁলোকে সহায় কৰিব নোৱাৰে। ৪ তেওঁলোকৰ উশাহ বাহিৰ হৈ গ'লে, তেওঁলোক পুনৰায় মাটিলৈ ঘূৰি যাবা; সেই দিনাই তেওঁলোকৰ সকলো পৰিকল্পনা শেষ হৈ যাব। ৫ যাকোৰে ঈশ্বৰ যাৰ সহায় সেই জন ধন্য; যাৰ অশান্তি যিহোৱা তেওঁৰ ঈশ্বৰ। ৬ তেৱেই আকাৰ-মণ্ডল আৰু পৃথিবী, সমুদ্ৰ আৰু তাত থকা সকলোৰে সৃষ্টিকৰ্তা, তেওঁ অনন্তকলে বিশ্বাসযোগ্য। ৭ তেওঁ উপদ্রুত পোৱাসকলৰ পক্ষে ন্যায় বিচাৰ কৰে, স্মৃতাতুৰোৰক আহাৰ দান কৰে; যিহোৱাই বন্দীবোৰক মুক্ত কৰে; ৮ যিহোৱাই অদ্বিবেৰ চৰু মুকলি কৰে, নত অবস্থাত থকাসকলক যিহোৱাই তুলি ধৰে; যিহোৱাই ধাৰ্মিক লোকক প্ৰেম কৰে; ৯ যিহোৱাই বিদেশীবোৰক বক্ষা কৰে, তেওঁ মাউৰা আৰু বিধৱাসকলক ধৰি বাখে, কিন্তু দুষ্টবোৰ পথ তেওঁ বিধিনিযুক্ত কৰে। ১০ যিহোৱাই অনন্ত কাল বাজতু কৰিব; হে চিয়োন, পুৰুষানুক্ৰমে তোমাৰ ঈশ্বৰে বাজতু কৰিব। তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

১৪৭ তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা; কিয়নো আমাৰ দশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসনাৰ গীত গোৱা কেনে উত্তৰ! কাৰণ সেয়ে সত্তোষজনক, প্ৰশংসনাৰ উপযুক্ত। ২ যিহোৱাই যিবুচালেমক পুনৰায়

নির্মাণ করে; সিঁচৰতি হৈ পৰা ইস্তায়েলীয়াসকলক তেওঁ গোটাই একত্ৰ কৰে। ৩ তেওঁ ভগু চিতৌয়া লোকক সুস্থ কৰে, তেওঁ তেওঁলোকৰ ঘাঁবোৰ বাক্সে। ৪ তেওঁ তৰোৱোৰ গণনা কৰে; তেওঁ সেইবোৰৰ প্ৰত্যেককে নাম ধৰি ধৰি মাতে। ৫ আমাৰ প্ৰভু মহান; তেওঁৰ পৰাক্ৰম প্ৰচুৰ; তেওঁৰ জ্ঞান-বুদ্ধিৰ সীমা নাই। ৬ যিহোৱাই নম লোকক ধৰি বাখে; দুষ্টবোৱৰ মাটিলৈ পেলাই দিয়ে। ৭ তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ধন্যবাদৰ গীত গোৱা; বীণাবে সৈতে আমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসাৰ গীত গোৱা। ৮ যি জনাই আকাশমণ্ডল মেথেৰে ঢাকে, যি জনাই পৃথিবীলৈ বৰষুণৰ ব্যৰস্থা কৰে, যি জনাই পৰ্বতবোৰ ওপৰত ঘাঁহ গজায়, ৯ পশু আৰু চি চিয়াই থকা কাউৰী পোৱালিবোৰে মাতিলৈ তেওঁ আহাৰ দিয়ে। ১০ হৌৰাৰ শক্তিত তেওঁ সন্তোষ নাপায়, মানুহৰ ভৱিব শক্তিতো তেওঁ সন্তুষ নহয়; ১১ কিন্তু যিসকলে যিহোৱাক ভয় কৰে, আৰু তেওঁৰ সৃষ্টিৰ প্ৰেমত আশাৰ বাখে, তেওঁলোকক লৈয়েই যিহোৱাৰ সন্তুষ্ট হয়। ১২ হে যিবুচালেম, যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা। হে চিয়োন, তোমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰা। ১৩ কিয়নো তেওঁ তোমাৰ দুৱাৰৰ ডাঙ্গোৰ দৃঢ় কৰিলে, তোমাৰ মাজত বাস কৰা তোমাৰ সন্তান সকলক আশীৰ্বাদ দিলে। ১৪ তোমাৰ সীমাৰ ভিতৰত তেৱেই শাস্তি বাখে; তোমাক উত্তম যেঁহৰে পৰিষ্টপ্ত কৰে। ১৫ তেওঁ পৃথিবীলৈ নিজৰ আজ্ঞা পঠায়; তেওঁৰ বাক্য ততালিকে ধাৰমান হয়। ১৬ তেওঁ মে-ছাগৰ নোমৰ সদৃশ তুষাৰ দিয়ে, ছাঁইৰ দৰে নিয়ৰ সঁচি দিয়ে। ১৭ তেওঁ টুকুৰা ট্ৰুটৰ কৰি শিল বৰায়া; তেওঁৰ শীতৰ সন্মুখত কোন থাকিব পাৰে? ১৮ তেওঁ নিজৰ বাক্য পঠাই সেই সকলো দুৱীভূত কৰে; তেওঁ নিজৰ বতাহ বললালে পানী বৈ যায়। ১৯ তেওঁ যাকোবক নিজৰ বাক্য যোগণা কৰিলে, আৰু ইয়ায়েলৰ ওচৰত নিজৰ বিধি আৰু শাসন প্ৰণালীবোৰ জন্মালে। ২০ অন্য কোনো জাতিৰ কাৰণে তেওঁ এইৰূপ ব্যৱহাৰ কৰা নাই; তেওঁৰ শাসন প্ৰণালীবোৰ তেওঁলোকে নাজানে। তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

১৪৮ তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা। স্বৰ্গৰ পৰা যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা; উচ্চ স্থানত তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা। ২ হে যিহোৱাৰ সকলো দৃত, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা! হে যিহোৱাৰ সকলো বাহিনী, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা! ৩ হে সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা! হে দীপ্তিময় সকলো তৰা, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা! ৪ হে স্বৰ্গৰ স্বৰ্গ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা! হে আকাশ-মণ্ডলৰ উৰ্দ্ধহনৰ জল সমূহ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা! ৫ সেইবোৰ সকলোৱে যিহোৱাৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰক; কিয়নো তেওঁ আজ্ঞা দিলে আৰু এইৰোৰ সৃষ্টি হ'ল। ৬ তেওঁ চিৰকালৰ কাৰণে সেইবোৰক সঠিক ঠাইত স্থাপন কৰিলে; তেওঁ এটা বিধি দিলে, কোনোৱে তাক উলঝন কৰিব নোৱাৰিব। ৭ হে সাগৰৰ প্ৰকাণ জলচৰবোৰ আৰু মহাসাগৰৰ গভীৰ অধোভাগ, পৃথিবীৰ পৰা তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা! ৮ হে জুই আৰু শিলাবংষ্ঠি, তুষাৰ আৰু কুঁচলী, আৰু যিহোৱাৰ আজ্ঞা পালন কৰা প্ৰেল ধূমুহা, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা! ৯ হে সকলো পৰ্বত আৰু পাহাৰবোৰ, আৰু ফলৰতী গচ আৰু এৰচ গচৰবোৰ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা! ১০ হে বনৰীয়া জন্তু আৰু ঘৰটীয়া পশুবোৰে, আৰু বগাই ফুৰা উৱগ আৰু ডেউকা লগা পক্ষীসমূহ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা! ১১ হে পৃথিবীৰ বজাসকল আৰু সমুদ্রায় জাতি, অধিপতি আৰু পৃথিবীৰ শাসকগণ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা! ১২ হে যুৱক আৰু যুৱতীসকল, বৃদ্ধ আৰু শিশুসকল, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা! ১৩ এই সকলোৱেৰে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰক; কিয়নো কেৱল তেওঁৰেই নাম মহান; তেওঁৰ গৌৰ পৃথিবী আৰু আকাশ-মণ্ডলৰ ওপৰলৈকে বিস্তৰিত। ১৪ তেওঁ নিজৰ লোকসকলৰ কাৰণে এটি শিং উতোলন কৰিলে, সেয়া তেওঁৰ ওচৰত থকা ইস্তায়েল জাতিৰ বাবে প্ৰশংসা। তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

১৪৯ তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা। যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটি নতুন গীত গোৱা, ভক্তসকলৰ সমাজত তেওঁৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰা, ২ ইস্তায়েলে নিজৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তাৰ লৈ আনন্দ কৰক; চিয়োনৰ সন্তান সকলে নিজৰ বজাসকলক লৈ আনন্দ কৰক। ৩ তেওঁলোৱে নাচি তেওঁ নামৰ প্ৰশংসা কৰক, খঙ্গৰী আৰু বীণা লৈ তেওঁৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰক। ৪ কিয়নো যিহোৱাই নিজৰ লোকসকলক লৈ

আনন্দ পায়; তেওঁ ন্যৰসকলক উদ্বাৰ কৰি সম্মানিত কৰে। ৫ ভক্তসকলে বিজয়ত উল্লিখিত হওক; তেওঁলোকে নিজ নিজ শ্যায়াত আনন্দ গান কৰক। ৬ তেওঁলোকৰ কস্তুৰ ঈশ্বৰৰ উচ্চ প্ৰশংসাৰ থাকক, তেওঁলোকৰ হাতত দুৰ্বীয়া তৰোৱাল থাকক; ৭ যাতে তেওঁলোকে জাতিবোৰৰ ওপৰত প্ৰতিশোধ লব পাৰে, আৰু লোক সমূহক শাস্তি দিব পাৰে; ৮ যেন তেওঁলোকৰ বজাসকলক শিকলিবে বাদ্ধিব পাৰে, তেওঁলোকৰ মান্যবন্ত লোকক লোহাব বেবিৰে বাদ্ধিব পাৰে; ৯ যেন তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে লিখিত বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব পাৰে, এয়েই তেওঁৰ সকলো ভক্তৰ গৌৰৰ। তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

১৫০ তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা। ঈশ্বৰৰ পৰিত্ব স্থানত তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা; তেওঁৰ শক্তিৰে গঢ়া আকাশমণ্ডলত তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা। ১ তেওঁৰ মহৎ কাৰ্যৰ নিমিত্তে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা, তেওঁৰ প্ৰচুৰ মহিমাৰ কাৰণে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা। ৩ শঙ্গা-বাদ্যেৰে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা; নেবল আৰু বীণাৰে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা। ৪ খঙ্গৰী লৈ নাচি নাচি তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা; তাঁৰ্যুক্ত বাদ্যযন্ত্ৰ আৰু বাঁহীৰে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা। ৫ কৰতালৰ উচ্চ ধৰনিবে সৈতে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা; কাণ ফাটি যোৱা কৰতালৰ ধৰনিবে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা। ৬ শাস্তিযুক্ত সকলো প্ৰাণীয়েই যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা। তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

প্রবচন

১ দায়ুদৰ পুত্ৰ চলোমন, ইস্যায়েলৰ রজা আছিল। চলোমনৰ নীতিবচন। ২ প্ৰজা আৰু শিক্ষা লাভ কৰিবলৈ, সুস্মাৰ্দ্ধিত্ৰে বাক্য শিকোৱা, ও সংশোধন গ্ৰহণ কৰা, তেতিয়া তুমি সত্য, ন্যায়প্ৰাৰ্য়ণ, আৰু যথাৰ্থতাত জীয়াই থাকিব পাৰিবা। ৩ যিসকলক শিক্ষা দিয়া হোৱা নাই, তেওঁলোকক প্ৰজা দান কৰা; আৰু যুৱক সকলক জ্ঞান আৰু বিবেচনা দিয়া। ৫ জনীলোকক শুব্ৰিবলৈ দিয়া আৰু তেওঁলোকক শিক্ষাত বৰ্দ্ধি হ'বলৈ দিয়া। আৰু তীকষ্ণবুদ্ধি সম্প্ৰাণ লোকক পথপ্ৰদৰ্শন কৰা; ৬ যাতে নীতিবচন আৰু বাণী, জনীলোকৰ বাক্য আৰু তেওঁলোকৰ নিশ্চিতভূত বৰ্জিব পাৰে। ৭ যিহোৱালৈ ভয় বৰ্খাই জ্ঞানৰ আৰাস্তণ, অজনীলোকে প্ৰজা আৰু অনুশূসন হৈয়েজন কৰে। ৮ হে মোৰ পুত্ৰ, তুমি তোমাৰ পিতৃৰ আদেশ শুনা, আৰু তোমাৰ মাতৃৰ শাসন অৱজ্ঞা নকৰিবা; ৯ তেওঁলোক তোমাৰ মূৰৰ বাবে কৰুণাময় মালাৰ দৰে হ'ব, আৰু তোমাৰ ডিঙিত ওলমি থকা মালাৰ লকেটৰ দৰে হ'ব। ১০ হে মোৰ পুত্ৰ, পাপীলোকে যদি তোমাক তেওঁলোকৰ পৰাপৰ কাৰ্যত প্ৰলোভিত কৰে, তেওঁলোকক অনুসৰণ নকৰিব। ১১ তেওঁলোকে যদি কয়, “আমাৰ লগত আহাৰ, আমি বৰ্জনপাত কৰিবলৈ থাপ দি থাকোঁ; বিনা কাৰণে নিৰ্দেশী লোকক আক্ৰমণ কৰিবলৈ লুকাই থাকোঁহক। ১২ আহাৰ আমি চিয়োলৰ দৰে স্বাহৃত্যান লোকসকলক জীয়াই জীয়াই শিলি পেলাওঁ, আৰু তেওঁলোকক গাতত পথি থকা লোকৰ দৰে কৰোহক। (Sheol h7585) ১৩ অমি সকলো বিধৰ বহুমূল্য বস্তু বিচাৰিবিম, আৰু অন্য লোকৰ পৰা লুট কৰা বস্তু আমাৰ ঘৰবোৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিব। ১৪ তোমাৰ লুট কৰা বস্তু আমাৰ সৈতে একলেংক কৰা, আমাৰ সকলোৰে এখনেই মোনা হ'ব।” ১৫ হে মোৰ পুত্ৰ, তেওঁলোকৰ পথত তুমি নাযাবা; তেওঁলোকৰ পথত তোমাৰ খোজ নিদিলা। ১৬ তেওঁলোকৰ খোজ কুৰ্মৰ ফালনৈ লৱ মাৰে; আৰু তেওঁলোকে বৰ্জনপাত কৰিবলৈ থৰ্বৰ কৰে। ১৭ যি সময়ত চৰাইয়ে চাই থাকে; সেই সময়ত চৰাই ধৰিবলৈ জাল পতা বুথা। ১৮ সেই লোকসকলে নিজেকে নিজেই বৰ্জনপাত কৰিবলৈ থাপ দি থাকে; তেওঁলোকে নিজেই নিজৰ বাবে ফাঁদ পাতে। ১৯ সেয়ে অন্যায়ভাৱে ধৰা হোৱা প্ৰতিজন লোকৰ এনে গতি হয়; অন্যায়কাৰীয়ে ন্যায়ত থকা লোকসকলৰ জীৱন লয়। ২০ প্ৰজাৰ পথত চিঞ্চিৰি ক্ৰন্দন কৰে, তেওঁ মুকলি ঠাইত উচ্চবৰে কথা কয়। ২১ তেওঁ কোলাহলপূৰ্ণ ঘাই পথত ক্ৰন্দন কৰে, নগৰৰ প্ৰেশে দুৱাৰত তেওঁ কয়, ২২ “হে প্ৰজা নথকা লোকসকল, কিমান দিন তোমালোকে নুবুজা কথাবোৰে ভাল পাই থাকিবা? হে নিদৰকসকল কিমান দিন তোমালোকে নিদৰা কৰি সন্তুষ্ট হৰা? আৰু হে অজনীসকল কিমান দিন জ্ঞানক ঘিণ কৰিবা? ২৩ মোৰ অনুযোগলৈ মনোযোগ দিয়া; মই তোমালোকৰ ওপৰত মোৰ চিন্তাধাৰা বাকি দিম, মই মোৰ কথা তোমালোকক জানিবলৈ দিম। ২৪ মই মাতিলোঁ, আৰু তোমালোকে শুণিবলৈ অমাস্তি হলা; মই মোৰ হাত মেলিলোঁ, কিন্তু কোনো মনযোগ নিদিলা। ২৫ কিন্তু তোমালোকে মোৰ সকলো পৰামৰ্শ উপেক্ষা কৰিলা; আৰু মোৰ দোঘৰোপলৈ মনোযোগ নিদিলা। ২৬ তোমালোকৰ দুয়োগৰ সময়ত মই হাইম, আৰু যেতিয়া তোমালোকলৈ সন্ত্ৰাস আহিব, তেতিয়া মই ঠাট্টা কৰিব। ২৭ যেতিয়া সন্ত্ৰাস ভয়ঙ্কৰ ধূমুহৰ দৰে তোমালোকলৈ আহিব, আৰু বামাৰ্বলিৰ দৰে তোমালোকৰ ওপৰত দুর্ঘোগ ঘটিব, যেতিয়া বেদনা আৰু ক্ৰেশ তোমালোকৰ ওপৰলৈ আহিব, ২৮ তেতিয়া তেওঁলোকে মোৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিব, কিন্তু মই উত্তৰ নিদিম, তেওঁলোকে নিদাৰুণভাৱে মোক মাতিব, কিন্তু তেওঁলোকে মোক বিচাৰি নাপাৰ; ২৯ কাৰণ তেওঁলোকে জ্ঞানক ঘিণ কৰে, আৰু যিহোৱাক তেওঁলোকে ভয় কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰে। ৩০ তেওঁলোকে মোৰ আদেশ অনুসৰণ নকৰে, আৰু তেওঁলোকে মোৰ সকলো শাসন প্ৰাণী হৈয়েজন কৰে। ৩১ তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পথত ফল ভোগ কৰিব, তেওঁলোকে নিজৰ পৰিকল্পনাৰ ফলেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব। ৩২ অশিক্ষিত সেই লোকসকল যেতিয়া বিপথে যায়, তেতিয়া তেওঁলোকৰ ম্যুত্য হয়। মৰ্ব বিৰেপক্ষতাই তেওঁলোকক ধৰ্স কৰিব। ৩৩ কিন্তু যি জনে মোৰ কথা শুনে, তেওঁ নিষিদ্ধ কৰিব।

ନିବାପଦେ ଥାକିବ, ଆବୁ ଦୁର୍ଯ୍ୟଗର ଭୟ ନୋହୋରାକୈ ସୁରକ୍ଷିତ ହେ ଜିରଣୀ
ଲ'ବ ।”

২ হে মোর পুত্র তুমি যদি মোর কথা গ্রহণ করা, আরু মোর আজ্ঞাবোর
তোমার সৈতে সংবর্ক্ষিত করি বাচা, ২ প্রজ্ঞার কথা শুনা, আরু বুজিব
পৰা শক্তিলে তোমার হন্দয় আকৃষ্ট হব। ৩ তুমি যদি বুজিব বাবে কান্দা;
আরু ইয়ার বাবে উচ্চ স্বরে বিশিওৱা, ৪ বৃপ্ত বিচৰা দৰে যদি তুমি ইয়াক
বিচারা, আরু গুণ্ড ধন বিচৰা দৰে বুজিব পৰা শক্তি বিচারা; ৫ তেতিয়াহে
যিহোৱাৰ প্ৰতি থকা ভয় তুমি বুজিব পারিবা, আরু তুমি দৈশ্বৰৰ জ্ঞান
বিচাৰি পাবা। ৬ কাৰণ যিহোৱাইহে প্ৰজা দিয়ো, তেওঁৰে মুখৰ পৰা জ্ঞান
আৰু বিবেচনা শক্তি ওলায়। ৭ যিসকলে তেওঁক সন্তুষ্ট কৰে তেওঁলোকৰ
বাবে তেওঁ নিৰ্ভৱযোগ্য প্ৰজা সংগ্ৰহ কৰে, যি সকলে সত্যতাৰ চলে
তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ ঢালস্বৰূপ। ৮ তেওঁ ন্যায়ৰ পথক প্ৰতিবৰ্ক্ষা কৰে,
আৰু যিসকল তেওঁৰ প্ৰতি বিশ্বাসী, তেওঁলোকৰ বাবে সেই পথ সংৰক্ষিত
কৰি বাখে। ৯ তেতিয়া তুমি ধাৰ্মিকতা, ন্যায় বিচাৰ, আৰু স্বাভাৱিক ন্যায়
আৰু সকলো ভাল পথ বুজিব পারিবা। ১০ কাৰণ প্ৰজা তোমার হন্দয়ত
প্ৰৱেশ কৰিব, আৰু জ্ঞান তোমার প্ৰাণৰ বাবে সন্তুষ্ট জনক হ'ব। ১১
সৰ্তকতাই তোমার ওপৰত দৃষ্টি ৰাখিব, বিচাৰ বুদ্ধিয়ে তোমাক পহৰা দিব,
১২ এইবোৰে পাপকাৰ্যৰ পৰা আৰু যিসকলে বিপথগামী কথা কয়, তাৰ
পৰা তোমালোকৰ উদ্ধাৰ কৰিব । ১৩ তেওঁলোকে সত্যৰ পথ পৰিবাৰ
কৰে। আৰু আৰুৰ পথখত চলো। ১৪ যেতিয়া তেওঁলোকে পাপ কৰ্ম কৰে
তেতিয়া তেওঁলোকে আনন্দ কৰে, আৰু দুনীন্তি পৰায়ণ পাপত তেওঁলোকে
উল্লাস কৰে, ১৫ তেওঁলোকে কৃটিল পথ অনুসৰণ কৰে, তেওঁলোকে
প্ৰৱণনৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ গতি পথ গোপন কৰে। ১৬ দৃঃসহসৰিক
কাম্যলৈ দৃষ্টি কৰা, খুচামোদ কথা কোৱা আৰু ব্যভিচাৰী মহিলাৰ পৰা
প্ৰজা আৰু সৰ্তকতাই বৰ্কা কৰে। ১৭ তেওঁ মৌৰন কালৰ লগৰীক ত্যাগ
কৰে আৰু তেওঁ তেওঁৰ দৈশ্বৰৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰতিশ্ৰুতি পাহৰে। ১৮ তেওঁৰ
ঘৰ মৃত্যুলৈ আগুৱাই, আৰু তেওঁৰ পথে মৈদামত থকাসকলৰ ওচৰলৈ
তোমাক লৈ যাব। ১৯ যিসকল লোক তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈছে, তেওঁলোক
পুনৰ ঘূৰি নাহিব, আৰু তেওঁলোকে জীৱনৰ পথ বিচাৰি নাপাৰ। ২০
সেয়ে তুমি সংলোকৰ পথত চলিবা, আৰু ন্যায়কাৰ্য কৰা লোকসকলৰ পথ
অনুসৰণ কৰা। ২১ যিসকল লোকে সৎ কাৰ্য কৰে, তেওঁলোকে দেশত ঘৰ
সাজে, আৰু যিসকল লোক সিদ্ধ, তেওঁলোক অৱশিষ্ট থাকিব। ২২ কিন্তু
দুষ্টসকলক দেশৰ পৰা উচ্ছব কৰা হ'ব, আৰু অবিশ্বাসী লোকক দেশৰ
পৰা উচ্ছব কৰা তৈ যাব।

୩ ହେ ମୋର ପୁତ୍ର, ମୋର ଆଦେଶବୋର ନାପାହିବିବା, ଆବୁ ତୋମାର ହଦୟତ
ମୋର ଶିଖଗୋବେ ପାଲନ କରିବା । ୨ କାବଣ ଏଇବୋର ଦ୍ୱାରାଇ ତୋମାର
ଜୀବନର ଆୟୁଷ ଆବୁ ବୃଦ୍ଧବୋର ସ୍ଵିପ ପାର, ଆବୁ ଜୀବନତ ଶାସ୍ତି ଲାଭ କରିବା ।
୩ ବିଶାସ୍ୟାଗ୍ୟ ଆବୁ ନିର୍ଭର୍ଯୋଗ୍ୟ ଘୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଶ୍ରତିରେ ତୋମାକ କେତ୍ତିଆଓ
ତ୍ୟାଗ ନକରକ; ଦୁରୋକୋ ତୁମି ଡିଙ୍ଗି ବାଧିବା, ଆବୁ ତୋମାର ହଦୟ
ଫଳିତ ମେଇବୋର ଲିଖି ଥାବା । ୪ ତେତ୍ରିଆ ତୁମି ଦ୍ୱିଶ୍ଵର ଆବୁ ମାନୁହର ଦୃଷ୍ଟିତ
ଅନୁଗ୍ରହ ଆବୁ ସୁଶୟଶ୍ୱର ପାଦା । ୫ ତୁମି ସମ୍ମତ ମନେରେ ସୈତେ ଯିହୋରାକ
ବିଶ୍ୱାସ କରି; ଆବୁ ତୋମାର ନିଜର ବିବେଚନାତ ତୁମି ନିର୍ଭର ନକରିବା । ୬
ତୋମାର ସକଳେ ପଥତ ତେଓଂ ସ୍ଥାକାର କରିବା, ଆବୁ ତେଓଂ ତୋମାର ପଥରୋର
ପୋନ କରିବ । ୭ ତୁମି ନିଜର ଦୃଷ୍ଟିତ ନିଜେ ଜଡ଼ିନ ନହିଁବା; ଯିହୋରାଲେ ଭୟ
ବାଧା, ଆବୁ ପାପ ପରା ଘୁରୁ ଆହଁ । ୮ ଇ ତୋମାର ଶରୀର ସୁତ୍ତ କରିବ, ଆବୁ
ତୋମାର ଦେହଲେ ସତେଜତା ଆନିବ । ୯ ଆବୁ ତୋମାର ସମ୍ପନ୍ନତିରେ, ଆବୁ
ତୋମାର ସକଳେ ଉତ୍ୱପାଦନର ପ୍ରଥମ ଫଳର ସୈତେ ଯିହୋରାକ ସମାଦର କରବା ।
୧୦ ମେଯେ ତୋମାର ବ୍ୱାଳବୋର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହବ, ଆବୁ ତୋମାର ଦ୍ୱାକ୍ଷାବସର ପାତ୍ର
ନତୁନ ଦ୍ୱାକ୍ଷାବସରେ ଉପଚି ପରିବ । ୧୧ ହେ ମୋର ପୁତ୍ର, ଯିହୋରାର ନିୟମ
ପ୍ରଗାଣୀ ହେଜଡ଼ନ ନକରିବା; ଆବୁ ତେଓଂ ଅନୁୟୋଗ ହେଜଡ଼ନ ନକରିବା । ୧୨
ପିତ୍ରକ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କବା ପୁତ୍ରକ ଯେନେକେ ପିତ୍ରେ ପ୍ରେମ କରେ, ଦ୍ୱଶ୍ଵରେ ଯ ଜନକ
ପ୍ରେମ କରେ, ସେଇ ଜନକ ତେନେକେ ଅନୁୟୋଗ କରେ । ୧୩ ଯା ମାନୁହେ ପ୍ରଜା
ଲାଭ କରେ ତେତେ ସୁଧୀ ହୁଯ, ଆବୁ ତେଓଂ ସୁବିବେଚନାଓ ଲାଭ କରେ । ୧୪ ବୃପ୍ତ
ପରିବର୍ତ୍ତେ ପୋରା ଲାଭତକେ ପ୍ରଜାର ପରା ପୋରା ଲାଭ ଉତ୍ତମ । ଆବୁ ଇୟାବ

লাভ সোণতকৈও উন্নম। ১৫ প্রজ্ঞা অলঙ্কারতকৈয়ে বহুমূলীয়া; আবু তোমার অভিলাষৰ কোনো বস্তুকেই প্রজ্ঞাৰ লগত তুলনা কৰিব নোৱাৰিঃ ১৬ তেওঁৰ সেৱা হাতত দীৰ্ঘদিনবৰাৰ আছে, আবু বাওঁহত সমৃদ্ধিশালী আবু সম্মানীয়া। ১৭ তেওঁৰ পথবৰাৰ দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ; আবু তেওঁৰ সকলো পথ শাস্তিময়। ১৮ যিসকলে তেওঁক ধৰি বাখে, তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ জীৱনদ্বাৰক বৃক্ষবৃপুঃ; আবু যি সিকলে তেওঁক ধৰি বাখে তেওঁলোক সুখী। ১৯ যিহোৱাই প্রজ্ঞাৰ দ্বাৰাই পৃথিবী স্থাপন কৰিলে, আবু সুন্দৰীৰ দ্বাৰাই আকাশ-মণ্ডল প্রতিষ্ঠা কৰিলে। ২০ তেওঁৰ জ্ঞানৰ দ্বাৰাই গতীৰ অংশ মুক্ত হ'ল; আবু ডাৰবে নিয়ৰ বৰাবলে। ২১ হে মোৰ পুত্ৰ, তুমি সেই সকলোকে তোমাৰ দৃষ্টিপৰা আতৰ হ'বলৈ নিদিবা; তুমি ন্যায় বিচাৰ আৰু বিচক্ষণতা ধৰি বাখিবা। ২২ তেওঁলোক তোমাৰ প্ৰাগৰ জীৱন স্বৰূপ হ'ব; আবু অনুগ্ৰহৰ অলংকাৰ তোমাৰ ডিতিৰ শোভাস্বৰূপ হ'ব। ২৩ তেওঁয়া তুমি তোমাৰ পথত সুৰক্ষিত হৈ চলিব পাৰিবা; আবু তোমাৰ ভাৰিয়ে উজ্জ্বিত নাখাৰ। ২৪ তুমি শয়ন কৰাৰ সময়ত তোমাৰ ভয় নালাগিব; তুমি যেতিয়া শোৱা; তেতিয়া তোমাৰ টোপনি সুমধুৰ হ'ব। ২৫ তুমি আকস্মাক বিপদলৈ বা দৃষ্টিবৰাৰ দ্বাৰাই অহা বিনাশ আহিব, তেতিয়া তুমি ভয় নকৰিবা। ২৬ কাৰণ যিহোৱা তোমাৰ পক্ষত থাকিব; আবু তেওঁ তোমাৰ ভৱি ফান্দত নপৰাকৈ বাখিব। ২৭ তোমাৰ উপকাৰ কৰিবৰ সমৰ্থ থাকিলে, যিসকলক উপকাৰৰ প্ৰয়োজন, তেওঁলোকক উপকাৰ নকৰাকৈ নথাকিবা। ২৮ যেতিয়া তোমাৰ হাতত ধন থাকে, তেতিয়া ওচৰ চুবুৰীয়াক “যোৱা, পুনৰ আহিবা, মই কাহিলৈ তোমাক দিম,” এইদৰে নক’বা ২৯ যিজনে তোমাক বিশ্বাস কৰে আবু তোমাৰ ওচৰত থাকে, সেই ওচৰ চুবুৰীয়াক অনিষ্ট কৰিবলৈ পৰিকল্পনা নকৰিবা। ৩০ তেওঁ যেতিয়া তোমাৰ কোনো অনিষ্ট নকৰে, তেতিয়া তেওঁৰ লগত বিনা কাৰণত তৰ্ক নকৰিবা। ৩১ উগ্র ব্যক্তিক ভয় নকৰিবা; বা তেওঁৰ কোনো পথ অনুসৰণ নকৰিবা। ৩২ কাৰণ কুটিললোক যিহোৱাৰ ঘৃণনীয়া; কিন্তু তেওঁ ন্যায়নিষ্ট সকলৰ লগত তেওঁৰ আস্থা থাকে। ৩৩ দুষ্ট লোকৰ ঘৰত যিহোৱাৰ শাও থাকে; কিন্তু তেওঁ ধৰ্মিকৰ নিয়াসক আশীৰ্বাদ্যুক্ত কৰে। ৩৪ তেওঁ নিন্দকসকলক নিন্দা কৰে; কিন্তু নষ্টসকলক অনুগ্ৰহ দান কৰে। ৩৫ জ্ঞানীসকল সন্ধানৰ অধিকাৰী হয়; কিন্তু অজ্ঞানী সকল তেওঁলোকৰ লাজতেই উত্থনুযী হ'ব।

৮ হে মোৰ পুত্ৰসকল, পিতৃ উপদেশ শুণা, আবু মনোযোগ দিয়া, যাতে
তুমি সুবিচেচনা বৃজিব পাৰা। ২ মই তোমালোকক উন্নম কৰ্মবিধি দিওঁ মোৰ শিক্ষা প্ৰাণলী পৰিভ্যাগ নকৰিবা। ৩ মই যেতিয়া মোৰ পিতৃৰ পুত্ৰ আছিলোঁ, মোৰ মাতৃৰ মৰমৰ একমাত্ৰ সত্ত্বান আছিলোঁ। ৪ তেওঁ মোৰ শিকাইছিল আবু মোক কৈছিল, “তোমাৰ হাদয়ত মোৰ বাক্য ধৰি বাখা; মোৰ আজ্ঞাবোৰে পালন কৰা আবু জীৱন ধাৰণ কৰা।” ৫ প্ৰজ্ঞা আবু বিবেচনা শক্তি অৰ্জন কৰা; মোৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা বাক্য নাপাহিৰিবা আবু ত্যাগ নকৰিবা। ৬ প্ৰজ্ঞাক ত্যাগ নকৰিবা, তেতিয়া তেওঁ তোমাৰ ওপৰত দৃষ্টি বাখিব; তেওঁক প্ৰেম কৰা, আবু তেওঁ তোমাক সুৰক্ষিত কৰি বাখিব। ৭ প্ৰজ্ঞা তৈছে অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়, সেয়ে প্ৰজ্ঞা অৰ্জন কৰা; আবু তুমি অৰ্জন কৰা প্ৰজ্ঞাক সকলোতে ব্যৱহাৰ কৰা, তাতে তুমি বিবেচনা শক্তি লাভ কৰিবা। ৮ প্ৰজ্ঞাক সন্ধেয়ে প্ৰতিপালন কৰা; তুমি তেওঁক আকেৱালি ধৰিবিল, তেওঁ তোমাক আদৰ কৰিব। ৯ তেওঁ তোমাৰ মূৰত সন্ধানীয়াল মালা দিব, তেওঁ তোমাক এটা সুন্দৰ মুকুট দিব।” ১০ হে মোৰ পুত্ৰ শুণা, আবু মোৰ কথালৈ মনোযোগ দিয়া; তেতিয়া তুমি হ'ব বছৰ জীৱাই থাকিবা। ১১ মই তোমাৰ প্ৰজ্ঞাৰ পথত পৰিচলনা কৰিবহোঁ, মই তোমাক সৰল পথত নেতৃত্ব দিছোঁ। ১২ তুমি যেতিয়া খোৱা পথে নাযাবা, আবু তোমাৰ নিজৰ নাদৰ পৰা ওলাই থকা পানী পান কৰা। ১৬ তোমাৰ ভুমুকোৰা চাৰিওফালে প্ৰাৰিত হ'ব লাগে নে? আবু তোমাৰ জুবিৰ পানী জনসাধৰণৰ মাজলৈ বৈ যাব লাগে নে? ১৭ সেইবোৰ কেৱল তোমাৰ নিজৰ বাবেই হওক, আবু তোমাৰ সৈতে থকা অচিনাকী লোকৰ বাবে নহওক। ১৮ তোমাৰ ভুমুক আশীৰ্বাদ্যুক্ত হওক; তুমি তোমাৰ মৌৱৰ কালৰ ভাৰ্যাত আনন্দ কৰা। ১৯ কাৰণ তেওঁ মৰ্মযীল হৰিবী আবু লাবন্যময়ী মৃগ, তেওঁ স্তৰৰ দ্বাৰাই সকলো সময়ত তুমি হ'ল হোৱা, আবু তেওঁ প্ৰেমতই সদায় মত থাকা। ২০ কিয়নো হে মোৰ পুত্ৰ, তুমি ব্যভিচাৰিণীত কিয় মত হোৱা? আবু তুমি অচিনাকী মহিলাৰ বুৰু কিয় সাৰতি ধৰিবো? ২১ কিয়নো মানুৱে কৰা সকলো কাম যিহোৱাই চাই, আবু তেওঁ তাৰ সকলো পথ পৰ্যাবেক্ষণ কৰে। ২২ এজন দুষ্ট লোক নিজৰ অপৰাধতে ধৰা পৰে; তেওঁক নিজৰ পাপবৃপু জৰায়ে বাক্ষি বাখে। ২৩ নিয়মানৰ্বৰ্তিতাৰ অভাৱত তেওঁৰ মৃত্যু হয়; তেওঁৰ অজ্ঞানতাৰ কাৰণে তেওঁ বিপথে যায়।

নাহে, আবু তেওঁলোকে কোনো লোকক উজুটি নোখোৱালৈকে তেওঁলোকৰ টোপনি নাহে। ১৭ কাৰণ তেওঁলোকে দুষ্টতাৰূপ পিঠা ভোজন কৰে, আবু উপদৰবৃপু দ্রাঙ্কনাস পান কৰে। ১৮ ধার্মিকলোকৰ পথ সৰ্য্যদ্বাৰ দীপ্তিৰ দৰে, সেয়ে উজ্জলতাৰ পৰা উজ্জলতালৈ গতি কৰে। ১৯ দুষ্টোৰেৰ পথ অন্ধকাৰৰ নিচিনা; সিঁহতে কিছত উজুতি খাব তাক নাজানে। ২০ হে মোৰ পুত্ৰ, মোৰ বাকালৈ মনোযোগ দিয়া, মই কোৱা কথা শুনা। ২১ সেইবোৰ তোমাৰ দৃষ্টিপৰা পৰা দূৰ হ'ব নিদিবা; সেইবোৰ তোমাৰ হাদয়ত বাক্ষি বাখা। ২২ কাৰণ যিসকলে সেইবোৰ বিচাৰ পায়, তেওঁলোকৰ বাবে মোৰ বাক্য জীৱনস্বৰূপ, আবু তেওঁলোকৰ সৰ্বশ্ৰদ্ধাৰলৈ সুস্থায়বৃপু। ২৩ সকলো অধ্যয়সায়াৰ দ্বাৰাই তোমাৰ হাদয়তক অধিক যত্নেৰে বক্ষা কৰা, কিয়নো তাৰ পৰাই জীৱন উৎপন্ন হয়। ২৪ তোমাৰ মুখৰ পৰা কাটুকথা দূৰ কৰা, আবু নেতৃত্বকাতহীন কথা তোমাৰ পৰা দূৰ কৰা। ২৫ তোমাৰ চকুৱে সন্ধানলৈ চাওক, আবু তোমাৰ দৃষ্টি তোমাৰ সন্ধানত স্থিৰত হিঁত কৰা। ২৬ তোমাৰ ভৱিৰ কাৰণে পথ সমান কৰা, তেতিয়া তোমাৰ সকলো পথ সুৰক্ষিত হ'ব। ২৭ সেৱা হাতে কি বাওঁ হাতে কি বাওঁ হাতে নৃমূৰিবা, মন্দৰ পৰা তোমাৰ ভৱি দূৰত বাখিবা।”

৫ হে মোৰ পুত্ৰ, মোৰ প্ৰজ্ঞালৈ মনোযোগ দিয়া; সাৰধানতাৰে মোৰ
তাৰ পৰ্যাপূৰ্ণ কথা শুনা। ২ সেয়ে তুমি সুবিচেচনা শিকিৰ পাৰিবা; আবু তোমাৰ ওঁতে জ্ঞান বক্ষা কৰিব পাৰিব। ৩ কিয়নো ব্যভিচাৰিণীৰ ওঁতেৰ পৰা টোপে টোপে মৌ বৰবে, আবু তেওঁৰ মুখৰ কথা তেলতকেয়ো মৃগণ। ৪ কিন্তু শেষত তেওঁ চোক তোৱালোক কটাৰ দৰে কাটে। তিতা উজ্জিন্দিৰ দৰে হয়, ৫ তেওঁৰ ভৱি মৃত্যুলৈ নামি যায়, তেওঁ খোজ দিয়া সকলো পথ চিয়োলৈ যায়। (Sheol h7585) ৬ তেওঁ জীৱন পথত কোনো চিন্তা নকৰে; তেওঁৰ খোজ আচাৰ্যজনক, তেওঁ কলৈ গৈ আছে তেওঁ নাজানে। ৭ আবু এতিয়া, হে মোৰ পুত্ৰসকল, মোৰ কথা শুনা, মোৰ মুখৰ বাক্য শুনাৰ পৰা বিমুখ নহবা। ৮ তেওঁৰ পৰা তোমাৰ পথ দূৰত বাখা; তেওঁৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ ওচৰলৈ নাযাবা। ৯ নহ'লে তোমাৰ সন্ধান অন্যলোকক এৰি দিব লাগিব, আবু তোমাৰ জীৱনৰ বছৰবোৰে নিৰ্দিয় ব্যক্তিক দিব লাগিব। ১০ তোমাৰ সম্পত্তি অচিনাকী লোকে ভোগ কৰিব; আবু তোমাৰ পৰিশ্ৰমৰ ফল অচিনাকী লোকৰ ঘৰলৈ যাব। ১১ আবু তোমাৰ জীৱনৰ শেষত তুমি আৰ্তনাদ কৰিবা; তোমাৰ যেতিয়া শৰীৰ আৰু মাস্ক ক্ষয় হ'ব, ১২ তুমি ক'বা, “মই কেনেকৈ শাসন প্ৰাণলীক ধিণ কৰিছিলোঁ। আবু মোৰ অস্তৰে অনুযোগ হেয়জনান কৰিব। ১৩ মই মোৰ শিক্ষকসকলক মানিচলা নাছিলো, বা মোক দিয়া উপদেশ মুশ্নিলোঁ। ১৪ সমাজ আবু সমবেত লোকসকলৰ মাজত মই প্ৰায় সম্পূৰ্ণ ধৰ্ষণ হোলোঁ। ১৫ তুমি তোমাৰ নিজৰ পুখুৰীৰ পানী খোৱা, আবু তোমাৰ নিজৰ নাদৰ পৰা ওলাই থকা পানী পান কৰা। ১৬ তোমাৰ ভুমুকোৰা চাৰিওফালে প্ৰাৰিত হ'ব লাগে নে? আবু তোমাৰ জুবিৰ পানী জনসাধৰণৰ মাজলৈ বৈ যাব লাগে নে? ১৭ সেইবোৰ কেৱল তোমাৰ নিজৰ বাবেই হওক, আবু তোমাৰ সৈতে থকা অচিনাকী লোকৰ বাবে নহওক। ১৮ তোমাৰ ভুমুক আশীৰ্বাদ্যুক্ত হওক; তুমি তোমাৰ মৌৱৰ জীৱনৰ আৰ্দ্ধাদ্যুক্ত হওক। ১৯ কাৰণ তেওঁ মৰ্মযীল হৰিবী আবু লাবন্যময়ী মৃগ, তেওঁ স্তৰৰ দ্বাৰাই সকলো সময়ত তুমি হ'ল হোৱা, আবু তেওঁ প্ৰেমতই সদায় মত থাকা। ২০ কিয়নো হে মোৰ পুত্ৰ, তুমি ব্যভিচাৰিণীত কিয় মত হোৱা? আবু তুমি অচিনাকী মহিলাৰ বুৰু কিয় সাৰতি ধৰিবো? ২১ কিয়নো মানুৱে কৰা সকলো কাম যিহোৱাই চাই, আবু তেওঁ তাৰ সকলো পথ পৰ্যাবেক্ষণ কৰে। ২২ এজন দুষ্ট লোক নিজৰ অপৰাধতে ধৰা পৰে; তেওঁক নিজৰ পাপবৃপু জৰায়ে বাক্ষি বাখে। ২৩ নিয়মানৰ্বৰ্তিতাৰ অভাৱত তেওঁৰ মৃত্যু হয়; তেওঁৰ অজ্ঞানতাৰ কাৰণে তেওঁ বিপথে যায়।

৬ হে মোৰ পুত্ৰ, তুমি যদি তোমাৰ চুবুৰীয়াৰ জামিন হ'বলৈ তোমাৰ
ধন একলিয়া কৈ বাখা, তুমি যদি কোনো অচিনাকী লোকক ধাৰি দিবলৈ
বৈ পথ পৰ্যাবেক্ষণ কৰে। ২ তেনেহ'লে তুমি নিজে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ দ্বাৰাই
ফান্দত পৰিবৰা, আবু তুমি নিজৰ মুখৰ কথাৰ দ্বাৰাই ধৰা পৰিবৰা। ৩ হে
মোৰ পুত্ৰ, সেই বিষয়ত তুমি এইদৰে কৰা আবু নিজকে বক্ষা কৰা; কাৰণ

তুমি তোমার চুবুরীয়ার অনুগ্রহত আছা। যোরা আরু নিজকে নষ্ট করি তোমাক মুক্ত করিবলৈ তোমার চুবুরীয়াক মিনতি করা। ৪ তোমার চুকুর টোপিন যাবলৈ নিদিবা, আরু চুকুর পতাক মুদ যাবলৈ নিদিবা। ৫ হরিণে চিকাবীর হাতৰ পৰা বক্ষা পোৱাৰ দৰে, আৰু চুবাইয়ে চিকাবীৰ হাতৰ পৰা বক্ষা পোৱাৰ দৰে তুমি নিজকে বক্ষা কৰা। ৬ হে এলেহৰা লোক, পুৱালৈ দৃষ্টি কৰা, সিঁহতৰ কাৰ্য্যলৈ চাই জন্মাণী হোৱা। ৭ সিঁহতৰ কোনো অধিপতি, কাৰ্য্যধৰ্ম, বা শাসনকৰ্ত্তা নাই, ৮ তথাপি সিঁহতৰে জহকালৰ আহাৰ গোটায়, আৰু শশ্য দোৱাৰ সময়ত আহাৰ চপায়। ৯ হে এলেহৰা, তুমি কিমান কাল শুই থাকিবা? আৰু কেতিয়া টোপনিৰ পৰা উঠিবা? ১০ “আৰু অলপ শুই থাকে, আৰু অলপ টোপনিয়াও, আৰু অলপ জিৰী লবলৈ হাত সারটো” - ১১ তেতিয়া তোমার দবিৰজ্জুত ডকাইতৰ দৰে, আৰু তোমার প্ৰয়োজনীতা সুসজ্জিত বণুৱাৰ দৰে আহিব। ১২ এজন অপদাৰ্থ ব্যক্তি, এজন পাশী লোক- কৃষি কথাৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকে। ১৩ তেওঁ চুক টিপিয়াই আৰু ভৱিৰে সঙ্কেত দিয়ো, আৰু আঙুলৈৰে ইঙ্গিত কৰে। ১৪ তেওঁ হৃদয়ৰ প্ৰতাৰণাৰ সৈতে বেয়া চক্রান্ত কৰে, তেওঁ সন্দায় বিবাদক আলোড়িত কৰে, ১৫ সেই কাৰণে তেওঁলৈ অকস্মাতে দূৰ্ঘোগ আহে; তৎক্ষণাত সুস্থ হ'ব নোৱাৰকৈ তেওঁ ভাঙি পৰে। ১৬ যিহোৱাই ঘিণ কৰা বিষয় ছফ্টা, সঙ্গমটো তেওঁলৈ বিতৰ্কাজনক। ১৭ গৰ্ব কৰা চুক, মিছা কথা কোৱা জিভা, নিৰ্দেশীয় তেজত পতিত হোৱা হাত, ১৮ বেয়া পৰিকল্পনা কৰা হৃদয়, বেয়া কৰ্ম কৰিবলৈ বেগাই দৌৰ মৰা ভাৰি, ১৯ মিছা কথা ব্যক্তি কৰা সাক্ষী, আৰু ভাইসকলৰ মাজত কন্দলৰূপ শুটি সিচোঁতা লোক। ২০ হে মোৰ পুত্ৰ, তুমি তোমার প্ৰতি আজ্ঞা পালন কৰা, আৰু তোমার মাত্ৰ শিক্ষা হৈয়েজন নকৰিব। ২১ সেইবোৰ সন্দায় তোমার হৃদয়ত গাঁঠি যোৱা, আৰু সেইবোৰ ডিঙিত বাদি বাধা। ২২ তুমি যেতিয়া খোঁজ কঢ়িবা, তেতিয়া সেইবোৰে তোমাক পৰ দি বাখিৰ, আৰু যেতিয়া তুমি শুবা, তেতিয়া সেইবোৰে তোমাক পৰ দি বাখিৰ, আৰু যেতিয়া তুমি শুবা, তেতিয়া সেইবোৰে তোমাক পৰ দি বাখিৰ, ২৩ কাৰণ সেই আজ্ঞাবোৰে প্ৰদীপস্বৰূপ, আৰু সেই শিক্ষা পোহৰস্বৰূপ হয়, নেতৃত্বাচ অনুশুশন জীৱনৰ পথ হয়। ২৪ অসৎ মহিলাৰ পৰা, আৰু ব্যাভাবিবীৰ শিষ্যা কথাৰ পৰা ই তোমাক দূৰ কৰি বাখে, ২৫ তুমি তোমার অস্তৰেৰে তেওঁৰ সৌন্দৰ্যত মোহ ন্যাবা, আৰু তেওঁক তেওঁৰ চুকুৰে তোমাক মোহিত কৰিব নিদিবা। ২৬ বেশ্যা মহিলাৰ সৈতে শয়ান কৰা, এটা পিঠাৰ মূল্যৰ সমান হ'ব পাৰে, কিন্তু অন্য লোকৰ ভাৰাই তোমার সমগ্ৰ জীৱন ক্ষতি কৰিব পাৰে। ২৭ কাপোৰ নোপোৱাকৈ কোনোবাই নিজৰ বুকুত, জুই বাখিৰ পাৰে নে? ২৮ কোনোবাই জানো নিজৰ ভাৰি নোপোৱাকৈ, জুলি থকা আঙৰাটাৰ ওপৰত খোকাঁচিৰ পাৰে নে? ২৯ সেয়ে যি মানুহে নিজৰ চুবুরীয়াৰ ভাৰ্যাৰ ওচলৈ যায়, সেই জনে তেওঁৰে সৈতে সম্পৰ্ক কৰিবে, তেওঁ দণ্ড নোপোৱাকৈ ন্যাথাকে। ৩০ ঢোৰে স্ফুৰ্ধাৰুৰ হৈ পেট ভৰালৈ চুৰ কৰিবে, লোকসকলে তেওঁক ঘিণ নকৰিব পাৰে; ৩১ কিন্তু ধৰা পৰিবে, তেওঁ তাৰ সাত শুণ ক্ষতি পুৰণ কৰিব লাগিব, আৰু নিজৰ ঘৰৰ সৰ্বস্বত্বৰ মূল্য দিব লগা হ'ব। ৩২ যিজনে পৰজ্বীৰ সৈতে সহবাস কৰে তেওঁ জ্ঞানশূন্ত; যি মানুহে এনে কাৰ্য কৰে, তেওঁ নিজৰকে ধৰ্স কৰে। ৩৩ তেওঁ আঘাত আৰু অপমান পোৱাৰ যোগ্য; আৰু তেওঁৰ অপমান কেতিয়াৰ মচি দিয়া নহ'ব। ৩৪ কাৰণ সৰ্ষাই মানুহক ক্ৰোধাহিত কৰে; তেওঁ যেতিয়া প্ৰতিশোধ লয়, তেতিয়া তেওঁ দয়া নেদেখোৱায়। ৩৫ তেওঁ কোনো প্ৰকাৰৰ ক্ষণিগৰণ গ্ৰহণ নকৰিব; আৰু তুমি তেওঁক বহুত উপহাৰ দিলেও তেওঁক কিনিব নোৱাৰিব।

৭ হে মোৰ পুত্ৰ, মোৰ বাক্য পালন কৰা, আৰু মোৰ আজ্ঞাবোৰ তোমার হৃদয়ত সংগ্ৰহ কৰা। ৮ মোৰ আজ্ঞা পালন কৰি জীৱন ধাৰণ কৰা; তোমার চুকুৰ মণিৰ দৰে মোৰ নিদেশ মানি চলা। ৯ সেইবোৰ তোমার আঙুলিত বাঙ্কা, আৰু তোমার হৃদয়ৰ ফলিত লিখি বাখা। ১০ প্ৰজাক কোৱা, “তুমি মোৰ ভন্মী,” আৰু সুবিবেচনাক কোৱা তুমি মোৰ আজ্ঞীয়। ১১ প্লোভনকাৰী, আৰু মুখৰ বাকেৰে বিভিত্তাৰ কৰা মহিলাৰ পৰা নিজকে বক্ষা কৰা। ১২ মোৰ ঘৰৰ খিড়িকিৰ ওচৰত থিয় হৈ, মই জালিৰে বাহিৰলৈ

চাইছিলোঁ। ৭ আৰু মই বহুতো শিক্ষা নোপোৱা যুৱকসকলক দেখিছিলোঁ, যুৱক সকলৰ মাজত মই এজন জ্ঞানশূন্য যুৱকক দেখিছিলোঁ। ৮ সেই যুৱকজনে তাইৰ ঘৰৰ ওচৰত বায়টেৰে গৈ আছিল, আৰু তেওঁ ঘৰৰ পৰালৈ ৯ সেই দিনা সন্ধিয়া চকামকা সময় আছিল, বাতি আৰু আকাৰৰ সেই সময়ত। ১০ আৰু সেই ঠাইত এগৰাকী মহিলাই তেওঁক লং গ পালে, বেশ্যাৰ দৰে তাইৰ পোচাক, আৰু তাই জানিছিল তাই তাত কিয় আছিল। ১১ তাই কোলাহলপূৰ্ণ আৰু উচ্ছৃঙ্খল, তাইৰ ভাৰি ঘৰত নাথাকে। ১২ তাই কেতিয়াৰ বাটত, কেতিয়াৰ বজাৰত উপস্থিত হয়, তাই প্ৰতিটো চকতে বাট চাই থাকে। ১৩ সেয়ে তাই তেওঁক সাৰাটি ধৰি চুমা খালে; তাই দুঃসাহসৰে তেওঁক ক'লে, ১৪ “মই আজি মোৰ মঙ্গলাখক বলিদান কৰিবলোঁ, মই মোৰ সকল্প সিদ্ধ কৰিবলোঁ; ১৫ সেয়ে মই আপোনাক লং পালৈ বাহিৰলৈ আহিলোঁ, মই আগ্ৰহেৰে আপোনাক বিচাৰিছিলোঁ, আৰু মই আপোনাক বিচাৰি পালোঁ। ১৬ মই মোৰ বিচনা মিচৰ পৰা অনা বজীগ কাপোৰেৰে ঢাকিলোঁ। ১৭ মই গন্ধৰস, অগ্ৰু আৰু ডালচেনিৰে মোৰ বিচনা সুগন্ধি কৰিলোঁ। ১৮ আহাু, আমি বাতিপুৱালৈকে প্ৰেমত লীন হৈ থাকেোঁ। আহাু আমি বেলেগে ধৰণে প্ৰেম উপভোগ কৰোঁ। ১৯ মোৰ স্বামী ঘৰত নাই, তেওঁ দূৰ ব্যাকাত গৈছে। ২০ তেওঁ তেওঁ লগত ধনৰ মোনা লৈ গৈছে, তেওঁ পুৰ্ণিমাৰ দিনহে ঘূৰি আহিব।” ২১ তাই তাইৰ প্ৰলোভনযুক্ত কথাৰে তেওঁক মাস্তি কৰালে, আৰু তাইৰ মধুৰ কথাৰে বাধ্য কৰালে। ২২ তেওঁ কাটিবলৈ নিয়া গুৰু দৰে বা ফান্দত ধৰা পৰা হৰিবৰ দৰে তাইৰ পাছে পাছে গ'ল। ২৩ মেতিয়ালৈকে কলিজাৰ মাজেৰে কাঁড়ে নিবিক্ষে বা চাইৰ জালৰ ফান্দত পৰিবলৈ যদিবে শীৰ্ষে উড়ি যোৱাৰ দৰে, ইয়াৰ মূল্য যে তেওঁৰ জীৱন হ'ব পাৰে, সেই কথা তেওঁ নজান্তকে তাইৰ পাছে পাছে গৈ থাকিল। ২৪ আৰু এতিয়া হে মোৰ পুত্ৰ, মোৰ কথা শুনা, মই কোৱা কথালৈ মনোযোগ দিয়া। ২৫ তোমার হৃদয় তাইৰ ফাললৈ ঢাল খাৰ নিদিবা, আৰু তুমি তাইৰ পথত গৈ বিপথগামী নহবা। ২৬ তাই অনেকক আনি নষ্ট কৰিছে, তেওঁলোকক গণনা কৰিব নোৱাৰিব। ২৭ তাইৰ ঘৰেই চিয়োললৈ যোৱা বাট, আৰু মৃত্যুৰ অস্তঃপুৰলৈ নামি যোৱা পথ। (Sheol h7585)

৮ প্ৰজাই জানো নকয়? সুবুদ্ধিয়ে জানো উচ্চস্বৰে নকয়? ২ বাটৰ কাৰৰ ওখ ঠাইত, চাৰিবালিত প্ৰজা থিয় হয়। ৩ তাৰ উপৰিও নগৰৰ প্ৰবেশছান্ত, আৰু নগৰৰ দুৱাৰৰ ওচৰত থাকি বিশ্যাই কয়, ৪ “হে লোকসকল, মই তোমালোকক মাতিছোঁ; আৰু মানৱজাতিৰ সন্তান সকলৰ বাবে মই উচ্ছৃষ্টৰে কওঁ। ৫ যিসকল শিক্ষিত নহয়, তেওঁলোকে সুবুদ্ধিক বুজা উচিত, আৰু যিসকলে জ্ঞানক ঘিণ কৰে, তেওঁলোকৰ সুবিবেচনাৰ দৰয় থকা উচিত। ৬ শুনা, মই উত্তম বিষয়ৰ কথা কওঁ, আৰু যেতিয়া মোৰ মুখ মেলোঁ, তেতিয়া মই সত্য কথা কওঁ। ৭ কিয়নো মোৰ মুখে বিশ্বাসোয়াগ কথা কয়, আৰু মোৰ ওঠে দুষ্টতা ঘিণ কৰে। ৮ মোৰ মুখৰ সকলো কথা ন্যায়পৰায়ণ; সেইবোৰ মাজত বিকৃত, বা বিআস্তিজনক বিষয়ৰ কথা নাথাকে। ৯ যি সকলে বুজি পাই, তেওঁলোকৰ কাৰণে মোৰ কথাৰোৰে স্পষ্ট; যি সকলে জ্ঞান লাভ কৰে, তেওঁলোকৰ কাৰণে মোৰ কথাৰোৰে সত্য। ১০ বৃপ্তকে মোৰ শিক্ষা, আৰু শুন্দ সোণগতকোয়ে জ্ঞান প্ৰহণ কৰা। ১১ কিয়নো প্ৰজা পদ্মাৰাগতকোয়ে উত্তৰ, তুমি ইচ্ছা কৰা কোনো বস্তুকে তাৰ লগত তুলনা কৰিব নোৱাৰিব। ১২ মই প্ৰজাই সুবুদ্ধিয়ে সৈতে বাস কৰোঁ, আৰু মই জ্ঞান আৰু বিবেচনা লাভ কৰোঁ। ১৩ যিহোৱাক ভয় কৰায়েই দুষ্টতাৰ ঘিণ কৰা হয়; মই অহংকাৰ, গৰ্ব, কুপথ, আৰু বিপথগামী কথা ঘিণ কৰোঁ। ১৪ মোৰ ভাল পৰামৰ্শ আৰু গভীৰ প্ৰজা আছে; সুন্ধুষ্টি আৰু পৰাক্ৰম মোৰেই। ১৫ মোৰ দ্বাৰাই বজাসকলে বাজতৰ কৰে, অভিজাত লোকসকল আৰু ন্যায়ৰে যিসকল লোকে শাসন কৰে, সেইসকলো মোৰেই। ১৬ অধিপতি, অভিজাত, আৰু যিসকলে ন্যায়ৰে শাসন কৰে, সেই সকলে মোৰ দ্বাৰাই কৰে। ১৭ যিসকলে মোক প্ৰেম কৰে, যমো তেওঁলোকক প্ৰেম কৰোঁ, আৰু যিসকলে মোক প্ৰেম কৰে, যমো তেওঁলোকক প্ৰেম কৰোঁ। ১৮ ঐশ্বৰ্য আৰু মান মৰ্যাদা মোৰ লগতে আছে, এনে কি অক্ষয় সম্পত্তি আৰু ধার্মিকতা আছে। ১৯ সোণতকৈ আৰু শুন্দ সোণতকোয়ে মোৰ ফল উত্তম; শুন্দ বৃপ্তকেয়ো মই যি উৎপন্ন

কর্বে সেয়া উভয়। ২০ মই যি পথেরে যাওঁ, সেই পথ শুন্দ; সেই পথে ন্যায়লৈ লৈ যায়। ২১ সেয়ে যিসকলে মোক ভাল পায় তেওঁলোকে মই উত্তৰাধিকার দিওঁ, আবু তেওঁলোকে ভৱাল পরিপূর্ণ কৰিম। ২২ যিহোরাই আবশ্টীনে পৰা মোক সৃষ্টি কৰিলে- পূৰ্ব দৰেই তেওঁ প্ৰথম কাৰ্য। ২৩ অনাদি কালেৰ পৰা, পৃথিবীৰ আৰস্তণীৰে পৰা মই স্থাপিত হৈ আছোঁ। ২৪ মহাসাগৰে আগতে, আৰু পুনীৰ ভূমুকৰোৱা হোৱাৰ আগতে, মোক জন্ম দিয়া হৈছিল। ২৫ পৰ্বতৰেৰ স্থাপন হোৱাৰ আগতে, আৰু পাহাৰবোৰ পূৰ্বেই, মোৰ জন্ম হৈছিল। ২৬ যিহোরাই পৃথিবীৰ বা পথাৰবোৰ সৃষ্টিৰ কৰাৰ আগতে, এমেকি পৃথিবীত উৎপন্ন হোৱাৰ প্ৰথম ধূলিৰ আগতে মোৰ জন্ম হৈছিল। ২৭ তেওঁ সৰ্ব স্থাপন কৰাৰ সময়ত, আৰু তেওঁ আগতে জলত দিগন্তৰ সীমাৰ নিৰূপণ কৰোঁতে, মই সেই ঠাইত আছিলোঁ। ২৮ তেওঁ যেতিয়া আকাশ-মণ্ডল স্থাপন কৰিছিল, আৰু যেতিয়া গভীৰ ভূমুকৰোৱা সৃষ্টি কৰিছিল, তেতিয়া মই সেই ঠাইত আছিলোঁ। ২৯ সাগৰ সীমা নিৰূপণ কৰাৰ আগতে মই সেই ঠাইত আছিলোঁ, সেয়ে সাগৰৰ পানী তেওঁ আজ্ঞা কৰা ঠাইব বাহিৰে আন ঠাইত যেন প্ৰাৰিত নহয়। আৰু যেতিয়া তেওঁ পৃথিবীৰ মূল ক'ত স্থাপন হৰ আদেশ দিছিল। ৩০ তেতিয়া মই তেওঁৰ লগত প্ৰধান শিল্পকাৰৰ বৃপে আছিলোঁ, আৰু মই দিনৰ পাচত দিন তেওঁত আনন্দ কৰিছিলোঁ, সদায় তেওঁৰ আগত প্ৰশংসা কৰিছিলোঁ। ৩১ মই তেওঁৰ সমগ্ৰ পৃথিবীত প্ৰশংসা কৰিছিলোঁ, আৰু মানৱজাতিৰ মাজত মোৰ আনন্দ হৈছিল। ৩২ এতিয়া হে মোৰ পুত্ৰসকল, মোৰ কথা শুনা; কাৰণ যিসকলে মোৰ পথত চলে, তেওঁলোক আনন্দিত হ'ব। ৩৩ মোৰ নিৰ্দেশ শুনা আৰু জ্ঞানী হোৱা; ইয়াক আৰজ্ঞা নকৰিবা। ৩৪ যিজনে মোৰ কথা শুনে, তেওঁ আনন্দিত হ'ব- মোৰ দুৱাৰত প্ৰতি দিমে পৰ দি থাকিব, মোৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ কাষত মোৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থাকিব। ৩৫ কাৰণ যি জনে মোৰ বিচাৰি পায়, তেওঁ জীৱন পায়, আৰু তেওঁ যিহোৱাৰ পৰা অনুগ্ৰহ লাভ কৰে। ৩৬ কিন্তু যি জনে মোৰ বিচাৰি নাপায়, তেওঁ নিজৰ অনিষ্ট কৰে। যিসকলোৱে মোৰ ধিগ কৰে, তেওঁলোকে মৃত্যুক ভাল পায়।”

৯ প্ৰজাই নিজৰ গহ নিৰ্মাণ কৰিলে; তেওঁ শিলৰ পৰা সাতটা স্তুন্দ কাটিলে। ২ তেওঁ বাতিৰ আহাৰৰ বাবে নিজৰ পণ্ড আৰু দ্বাক্ষাৰস যুগুত কৰিলে; আৰু তেওঁ নিজৰ মেজ সজালে। ৩ তেওঁ নিজৰ দাসীসকলক বাহিৱলৈ পঠাই নগৰৰ ওখ ঠাইৰ পৰা নিমন্ত্ৰণ কৰিলে। ৪ “যিসকল অশিক্ষিত, তেওঁলোক ইয়ালৈ আহক!” যিসকল জ্ঞানশূন্য তেওঁলোকক তেওঁ ক'লে, ৫ “আহাঁ, মোৰ আহাৰ ভোজন কৰা, আৰু মই মহলাই থোৱা দ্বাক্ষাৰস পান কৰা। ৬ শিক্ষিবাহীন পথ এৰি জীৱন ধৰণ কৰা, সুবিচেন্দনৰ পথত চলা। ৭ যিজনে নিন্দক লোকক শিক্ষা দিয়ে, তেওঁ অপমান পায়, আৰু যিজনে দুষ্টক অনুযোগ কৰে, তেওঁ মনত আঘাত পায়। ৮ তুমি নিন্দক লোকক অনুযোগ নকৰিবা, কৰিলে তেওঁ তোমাক ধিগ কৰিব; জ্ঞানী লোকক অনুযোগ কৰা, তেওঁ তোমাক প্ৰেম কৰিব। ৯ জ্ঞানী লোকক শিক্ষা দিয়া, তেওঁ অধিক জ্ঞানী হ'ব; ধৰ্মিক লোকক শিক্ষা দিয়া, তেওঁ শিক্ষণত বৃদ্ধি পাব। ১০ যিহোৱালৈ ভয় বথাই প্ৰজাত আৰস্তগ, আৰু প্ৰতিজ্ঞাক জনাই সুবিচেন্দা। ১১ কিয়োৰা সোৱ দ্বাৰাই তোমাৰ আয়ুস বৃদ্ধি হ'ব, আৰু তোমাৰ জীৱনৰ বছৰবোৰ বাঢ়ি যাব। ১২ তুমি যদি জ্ঞানী, তেনেহ'লে তোমাৰ বাবেই তুমি জ্ঞানী, কিন্তু যদি তুমি নিন্দক, তেনেহ'লে তুমি অকলেই তাৰ ভাৰ ব'বা।” ১৩ অজ্ঞানী মহিলা কেলাহলপূৰ্ণ- তেওঁ অশিক্ষিত, আৰু তেওঁ একো নাজনে। ১৪ তেওঁ নিজৰ ঘৰৰ দুৱাৰত, আৰু নগৰৰ উচ্চ স্থানত বছে। ১৫ যিসকলে সেই পথেৰে যায়, তেওঁলোক মাতে; সেই লোকসকল নিজ পথত গৈ থাকিলেও তেওঁ মাতে, ১৬ “যিসকলে শিক্ষা পোৱা নাই, তেওঁলোক ইয়ালৈ আহক!” যিসকল জ্ঞানশূন্য, তেওঁলোকক তেওঁ কয়, ১৭ “চৰ কৰা পানী মিঠা, আৰু গুপ্তে খোৱা আহাৰ অতি সুস্থাদু” ১৮ কিন্তু মৃত্যু যে তাত আছে, আৰু তেওঁৰ অতিথি সকল যে চিয়োলৰ গভীৰ ঠাইত আছে, সেই কথা তেওঁ নাজনে। (Sheol h7585)

১০ কিন্তু অজ্ঞানী পুত্ৰই নিজৰ মাত্ৰৰ মনত দুখ দিয়ে। ২ দুষ্টতাৰে

অৰ্জন কৰা ধন-সম্পত্তিৰ কোনো মূল্য নাই; কিন্তু সত্যতাৰে কাৰ্য কৰে, জনক মৃত্যুৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰে। ৩ যিসকলে সত্যতাৰে কাৰ্য কৰে, যিহোৱাই তেওঁলোকক ভোকত থাকিব নিদিয়ে; কিন্তু তেওঁ দুষ্টবোৰৰ বাঙ্গা পুৰ নকৰে। ৪ এলেহোৱা হাতেৰে কাম কৰা মানুহ দৰিদ্ৰ হয়, কিন্তু পৰিশ্ৰমাজনৰ হাতে তেওঁক ধনৱান কৰে। ৫ গ্ৰীষ্ম কালত বুদ্ধিমান পুত্ৰই শস্য চপায়; কিন্তু শস্য দোৱাৰ সময়ত টোপনিত থকা জন্ম লজ্জাজনক পুত্ৰ। ৬ সত্যতাৰে কাৰ্য কৰা জন্মৰ ওপৰত দীশৰ আশীৰ্বাদ আহে; কিন্তু দুষ্টবোৰ মুখ অত্যাচাৰে পৰিপূৰ্ণ। ৭ সত্যতাৰে কাৰ্য কৰা কোনো লোকৰ কথা ভাবিলে আমি আনন্দিত হ'ও; কিন্তু দুষ্টবোৰে নাম লুণ হ'ব। ৮ যিসকল লোক সচেন, তেওঁলোকে আজ্ঞা পালন কৰে; কিন্তু অধিক কথাক মূৰ্খলোক ধূলিপূৰ্ণ পথত যায়। ৯ যি জনে সিদ্ধতাৰূপ পথত খোজ দিয়ে, তেওঁ সুৰক্ষিত হৈ চলে, কিন্তু যিজনে নিজৰ পথ কুটিলতাৰে পূৰ্ণ কৰে, তেওঁক বিচাৰি উলিওৱা হ'ব। ১০ চৰুৰে ইঙ্গিত কৰা জনে দুখ দিয়ে; কিন্তু কথকি মূৰ্খলোক পতিত হয়। ১১ সত্যতাৰে চলা জনৰ মুখ জীৱনৰ ভূমি স্বৰূপ; কিন্তু দুষ্টবোৰ মুখে অতাচাৰ লুকুৱাই থাবে। ১২ ঘৃণাই বিবাদ জন্মায়; কিন্তু প্ৰেমে সকলো অপৰাধ ঢাকে। ১৩ সুবিচেন্দক লোকৰ ওঠত প্ৰজা পোৱা যায়; কিন্তু পিঠিত চেননী জ্ঞানশূন্য লোকৰ বাবে হয়। ১৪ জ্ঞানীলোকে জ্ঞান সংৰক্ষিত কৰে; কিন্তু অজ্ঞানৰ মুখে ধূলিপূৰ্ণ আমে। ১৫ ধৰ্মী লোকৰ ধন সম্পত্তিয়েই তাৰ দৃঢ় নগৰ; কিন্তু দৰিদ্ৰলোকৰ দৰিদ্ৰতাই তেওঁলোকৰ বিনাশৰ কাৰণ। ১৬ সত্যতাৰে কাৰ্য কৰা লোকৰ পৰিশ্ৰমিকে জীৱন দিয়ে; দুষ্ট লোকৰ উপাৰ্জনৰ লাভে পাপলৈ ঠিলি দিয়ে। ১৭ যিজনে নিয়মানুবৰ্তিতাত চলে, তেওঁ জীৱনৰ পথত চলে; কিন্তু যিজনে অনুযোগ আমান কৰে, তেওঁ বিপথে যায়। ১৮ যিজনে ঘৃণা গোপনে বাবে, তেওঁ মিছলীয়া ওঠত লোক, আৰু যিজনে অপৰাধ বিস্তাৰ কৰে, তেওঁ মূৰ্খ হয়। ১৯ অধিক কথাত অপৰাধৰ অভাৱ নাই; কিন্তু যিজনে কথা কওঁতে সাৰধান হয়, তেওঁ জ্ঞানী। ২০ যিজনে সত্যতাৰ কথা কয়, তেওঁ জিভা শুন্দ বৃপূৰ দৰে; দুষ্টৰ হৃদয়ত সামান্য মূল্য থাকে। ২১ সত্যতাৰে কাৰ্য কৰা লোকৰ ওঠত অনেকক প্ৰতিপালন কৰে; কিন্তু জ্ঞানশূন্যতাৰ বাবে মূৰ্খলোকৰ মৃত্যু হয়। ২২ যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদে ধনৱান কৰে, আৰু তেওঁ তাৰ সৈতে কোনো দুখ যোগ নকৰে। ২৩ দুষ্টতা ঘূৰই খেলা খেল স্বৰূপ, কিন্তু প্ৰজা সুবিচেন্দনা কৰা লোকৰ বাবে আনন্দযাইক। ২৪ দুষ্ট লোকে যিহোৱালৈ ভয় কৰে, সেয়ে তালৈ ঘটে; কিন্তু ধৰ্মিকৰ বাঙ্গা সিদ্ধ হয়। ২৫ দুষ্ট লোক ধূমুহৰ দৰে, সেয়ে অতিক্ৰম কৰি বিলুপ্ত হৈ যায়, কিন্তু যিসকলে সত্যতাৰ কাৰ্য কৰে, তেওঁলোক চিৰহৃষী ভিমুলস্বৰূপ। ২৬ দৌৰত বাবে সিৰি, আৰু চৰুৰ বাবে খোঁৱা যেনেকুৱা, পঠোৱা লোকসকলৰ বাবেও এলেহোৱা তেনেকুৱা। ২৭ যিহোৱালৈ থকা ভয়ে আয়ুস বৃদ্ধি কৰে; কিন্তু দুষ্টবোৰৰ বছৰবোৰ কমি হ'ব। ২৮ সৎ কাৰ্য কৰা জনৰ আশা আনন্দ জনক; কিন্তু দুষ্টবোৰ বছৰবোৰে কমি হ'ব। ২৯ যিসকল লোকে পথত চলে, তেওঁলোকক যিহোৱাই বৰ্কা কৰে। কিন্তু দুষ্টলোকৰ বাবে সেয়ে সৰ্বনাশ স্বৰূপ। ৩০ যিসকলে সৎ কাৰ্য কৰে, তেওঁলোক কেতিয়ালৈ লোচন কৰিব। ৩১ যিসকল লোকে সৎ কাৰ্য কৰে, তেওঁলোক বৰ্মণ কৰিব। ৩২ যিসকল লোক সকলৰ ওঠত সৎ কাৰ্য কৰে, তেওঁলোকৰ ওঠত গ্ৰহণীয়া কি, সেই বিষয়ে জানে; কিন্তু দুষ্টলোকৰ মুখে উচ্চজ্ঞলতা কি সেই বিষয়ে জানে।

১১ তুল তুলানী যিহোৱাৰ ঘিলগীয়া; কিন্তু সঠিক জোখ তেওঁ পথত সন্তোষ জনক। ২ মেতিয়া অহংকাৰ হয়, তেতিয়া অপমানো হয়; কিন্তু নৱতাই প্ৰজা আনে। ৩ সাধুলোকৰ সততা তেওঁলোকৰ পথদৰ্শক; কিন্তু বিশ্বাস-ঘাতকসকলৰ কুটিলতাই তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰে। ৪ ক্ৰোধৰ দিনত ধন-সম্পত্তি মূল্যালৈ; কিন্তু সত্যতাই মৃত্যুৰ পৰা তোমাক উদ্ধাৰ কৰে। ৫ সিদ্ধলোকৰ ধৰ্মিকতাই তেওঁৰ পথ সমান কৰে; কিন্তু দুষ্টলোক নিজৰ দুষ্টতাৰ দৰাবৰী পতিত হয়। ৬ যিজনে সিদ্ধ কাৰ্য দৰাবৰী বিশ্বৰেক আশাৰে নাথকিৰণ কৰে। ৭ দুষ্টলোকৰ বাবে বিশ্বাসযাতক সকলে ফান্দত পৰে। ৮ দুষ্টলোকৰ মুখে বিশ্বাস হৃষি হয়, আৰু আশা যি তেওঁৰ শক্তি

আছিল, সেই শক্তি ব্যর্থ হৈ যায়। ৮ সৎ কার্য কৰা জনে সক্ষটৰ পৰা বৰঙা পায়; কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে দুষ্টলোকলৈ সক্ষট আহে। ৯ তেওঁ নিজৰ অবিশাসী মুখেৰে চুনুৰীয়াক ধৰ্মস কৰে; কিন্তু জানেৰে যিজনে সৎ কাৰ্য কৰে, তেওঁ সুৰক্ষিত হয়। ১০ যেতিয়া সৎ কাৰ্য কৰা লোকৰ উন্নতি হয়, তেতিয়া নগৰখনে উল্লাস কৰে; কিন্তু যেতিয়া দুষ্টলোকৰ বিনাশ ঘটে, তেতিয়া আনন্দ-ধৰণি হয়। ১১ ঈশ্বৰক সুষ্ঠুষ্ট কৰা লোকসকলৰ আশীৰ্বাদৰ দ্বাৰাই নগৰৰ উন্নতি হয়; কিন্তু দুষ্টলোকৰ মুখৰ দ্বাৰাই নগৰ উচ্ছম হয়। ১২ বদ্ধুক অবজ্ঞা কৰা লোক জ্ঞানশূন্য; কিন্তু সুবিবেচনা কৰা লোক নিমাতে থাকে। ১৩ পৰচৰ্চা কৰা লোকে গুপ্তু কথা প্ৰকাশ কৰে; কিন্তু বিশাসী লোকে বিষয়বোৰ গুপ্তে বাখে। ১৪ যি খন দেশ জানেৰে পৰিচালিত নহয়, সেই দেশৰ পতন হয়; কিন্তু বহুত উপদেষ্টাৰ আলোচনাৰ দ্বাৰাই দেশৰ উন্নতি হয়। ১৫ যিজনে অচিনাকী লোকৰ জামিন হয়, তেওঁৰ নিচ্য অনিষ্ট হ'ব; কিন্তু যিজনে জামিন হ'বলৈ ইচ্ছা নকৰে, তেওঁ নিৰাপদে থাকে। ১৬ দয়ালু মহিলাই সন্ধান পায়; কিন্তু নিৰ্দয় লোকে সম্পত্তি ধৰি বাখে। ১৭ দয়ালু লোকে নিজৰ উপকাৰ কৰে, কিন্তু নিৰ্দয় লোকে নিজৰ অনিষ্ট কৰে। ১৮ দুষ্টলোকে উপাৰ্জনৰ বাবে মিছা কথা কয়; কিন্তু যি জনে সত্যৰ গুটি সিংচে তেওঁ প্ৰকৃত পুৰুষকাৰ পায়। ১৯ যি সাধুলোকে সৎ কাৰ্য কৰে, তেওঁ জীৱন লাভ কৰে; কিন্তু যিলোকে দৃষ্টতা অনসৰণ কৰে, তেওঁৰ মৃত্যুৰ হ'ব। ২০ কুটিল মনৰ লোক যিহোৱাৰ ঘণ লগ্গা; কিন্তু যিসকলৰ আচৰণ সিদ্ধ, তেওঁলোকত তেওঁ আনন্দ পায়। ২১ নিচিত হোৱা যে, দুষ্ট লোকে শাস্তি নোপোৱাকৈ নাথাকিব; কিন্তু সত্যতাত চলা লোকসকলৰ বংশই উদ্বাদ পাব। ২২ গাহাবিৰ নাকত সোণৰ নথ যেনে, সুবিবেচনা নথকা সুদৰ্শী মহিলাও ডেনে। ২৩ সত্যতাত চলা লোকৰ আকংক্ষাৰ ফল উত্তম; কিন্তু দুষ্টলোকে কেৱল ক্ষেত্ৰৰ আশা কৰে। ২৪ যি লোকে গুটি সিংচে, তেওঁ অধিক সংগ্ৰহ কৰে; আৰু যি লোকে গুটি নিৰ্সিংচে, তেনে লোকলৈ দবিতাৰে আৰো। ২৫ দয়ালু লোকৰ উন্নতি হয়, আৰু যি লোকে আনলাকৰ পানী দিয়ে, তেওঁ নিজৰ বাবেও পানী পায়। ২৬ যি লোকে শস্য বিক্ৰী কৰিবলৈ অমাস্তি হয়, তেওঁকে লোকসকলে শাও দিয়ে; কিন্তু যি লোকে বিক্ৰী কৰে, তেওঁ মৃত্যু মুকুট শৰূপ আশীৰ্বাদ লাভ কৰে। ২৭ যিলোকে আগ্ৰহেৰে ভাল কৰিবলৈ বিচাৰে, তেওঁ অনুগ্ৰহে বিচাৰে; কিন্তু যি জনে দৃষ্টতা বিচাৰে, তেওঁ তাকে পায়। ২৮ যিজনে নিজৰ ধন-সম্পত্তি নিৰ্ভৰ কৰে, তেওঁ পতিত হয়; কিন্তু সত্যতাত চলা জন পাত্ৰ দৰে লহপকৈ বাঢ়ি উঠে। ২৯ যিজনে নিজৰ পৰিবালক দুখ দিয়ে, তেওঁৰ বায়ুবৃপ্ত আধিপত্য হ'ব; আৰু অজ্ঞানী লোক বৃদ্ধিমানৰ দাস হ'ব। ৩০ সত্যতাত চলা জন জীৱনদণ্ডক গছৰ দৰে, কিন্তু হিংস্তৰাই জীৱন কাঢ়ি নিয়ে। ৩১ সত্যতাত চলা জনে যদি তেওঁ পাৰলগামীয়া প্ৰতিফল পায়, তেনেহলে কিমান অধিক পৰিমাণে দুষ্টলোকে আৰু পাপীয়ে পাব।

১২ যি জনে অনুশূন্স ভাল পায়, তেওঁ জ্ঞানকো ভাল পায়; কিন্তু যি জনে অনুগ্ৰহ ঘণ কৰে, তেওঁ নিৰ্বোধ। ২ শুন্দ লোকে যিহোৱাৰ পৰা অনুগ্ৰহ পায়; কিন্তু যিজনে দৃষ্ট কৰ্মৰ পৰিকল্পনা কৰে, তেওঁকে দোষাবোপ কৰা হয়। ৩ কোনো লোক দৃষ্টতাৰ দ্বাৰাই সংহ্ৰাপিত নহয়; কিন্তু সত্যতাত চলা জনৰ মূল লৰচৰ নহয়। ৪ গুণৰতী তাৰ্যা স্বামীৰ মুকুটৰ দৰে; কিন্তু লাজ দিওতা মহিলাৰ অস্তি ক্ষয়কাৰী বোগ মেন হয়। ৫ সত্যতাত চলা জনৰ পৰিকল্পনা ন্যায় হয়; কিন্তু দুষ্টলোকৰ উপদেশে প্ৰতাৰণাপূৰ্ণ। ৬ দুষ্টলোকৰ কথাবোৰ বৰ্কপাত কৰিবলৈ খাপ দিয়াৰ দৰে হয়; কিন্তু ন্যায় কৰাসকলৰ কথাই তেওঁলোকে সুৰক্ষিত কৰে। ৭ দুষ্টলোকৰ বিনষ্ট কৰা হয় আৰু তেওঁলোক নাইকিয়া হয়; কিন্তু যিসকল লোকে সত্যতাত চলে, তেওঁলোকৰ ঘৰ থিৰে থাকে। ৮ মানহে নিজৰ প্ৰজা অনুসৰে প্ৰশংসা পায়; কিন্তু কুটিল কাৰ্য কৰা লোক ঘৃণনীয় হয়। ৯ গুৰুত্বহীন পদত থকাতকে কেৱল দাস হোৱাই ভাল; খাবলৈ নাই কিন্তু নিজৰ গুৰুত্বকলৈ অহংকৰ কৰে। ১০ যিজনে সত্যতাত চলে, তেওঁ নিজৰ পঞ্চৰ প্ৰয়োজনীয়তালৈ যত্ন কৰে; কিন্তু দুষ্টলোকৰ সহানুভূতি নিষ্ঠুৰতাযুক্ত। ১১ যিজনে নিজৰ মাটিত চহায়, তেওঁ জোৰাওকে আহাৰ পায়; কিন্তু যিজনে মূল্যহীন অভিপ্ৰায়ৰ অনুগামী হয়, তেওঁ জ্ঞানশূন্য। ১২ দুষ্টলোকে আনৰ পৰা চৰ কৰা বস্তুৰ প্ৰতি পাপীলোকে আকাঙ্ক্ষা কৰে;

কিন্তু সত্যতাত চলা জনৰ ফল নিজৰ পৰাই আহে। ১৩ পাপী জনক তেওঁৰ কুকথাই ফান্দত পেলাই; কিন্তু সত্যতাত চলাজন সক্ষটৰ পৰা বৰঙা পায়। ১৪ মানহে নিজৰ কথাৰ ফলৰ দ্বাৰাই ভাল বিষয়ত পৰিপূৰ্ণ হয়; তেওঁ নিজৰ হাতেৰে কৰা কামৰ দ্বাৰাই পুৰুষৰ পায়। ১৫ অজ্ঞানীৰ পথ তেওঁৰ নিজৰ দৃষ্টিত শুধ; কিন্তু জ্ঞানীজনে পৰামৰ্শ শুনে। ১৬ অজ্ঞানীয়ে খতেকতে খঁ দেখুৰাই; কিন্তু যিজনে অপমান অবজ্ঞা কৰে, তেওঁ দূৰদৰ্শী হয়। ১৭ যিজন সত্যবাদী, তেওঁ ন্যায় কথা কয়; কিন্তু মিছা সান্ধীয়ে মিছা কথাহে কয়। ১৮ যিজনে বিবেচনা নকৰি তৎক্ষণাত কথা কয়, তেওঁ তৰোৱাৰ আঘাতৰ দৰে; কিন্তু জ্ঞানী লোকৰ জিভাই সুহৃত আনে। ১৯ সত্যবাদী গুঁট চিৰকাললৈকে থাকে; কিন্তু মিছা কোৱা জিভা ক্ষতেকীয়া। ২০ কুকল্পনা কৰা সকলৰ মনত প্ৰতাৰণা থাকে; কিন্তু শাস্তিৰ পৰামৰ্শ দিয়া সকলৰ আনন্দ হয়। ২১ সত্যতাত চলা জনলৈ কোনো ৰোগ নাহে; কিন্তু দুষ্টলোক সমস্যাৰে পৰিপূৰ্ণ হয়। ২২ মিছা কোৱা গুঁট যিহোৱাৰ ঘণলগ্নীয়া; কিন্তু সত্য আচৰণ কৰাসকলে তেওঁকে আনন্দিত কৰে। ২৩ দূৰদৰ্শী লোকে জন গুপ্তে বাখে; কিন্তু অজ্ঞানীৰ মনে নিৰ্বৰ্দিতা প্ৰাকাশ কৰে। ২৪ পৰিশ্ৰমাসূকলৰ হাতে শাসন কৰিবলৈ পাব; কিন্তু এলেহুৱা লোকক বাধ্যতাৰে পৰিশ্ৰম কৰিব দিয়া হ'ব। ২৫ মানুহৰ মনৰ দৃষ্টিত তেওঁৰ মূল্য কম কৰে; কিন্তু ভাল কথাই তেওঁকে আনন্দিত কৰে। ২৬ সত্যতাত চলা জন তেওঁৰ বদ্ধুৰ পথ দৰ্শক হয়; কিন্তু দুষ্টলোকৰ পথে তেওঁলোকক বিপথে নিয়ে। ২৭ এলেহুৱাই নিজে ধৰা চিকিৰণ নাবাকে; কিন্তু পৰিশ্ৰমী লোকে মূল্যবান সম্পত্তি লাভ কৰে। ২৮ যিসকলে সজ পথত চলে, তেওঁলোকে জীৱন পায়; আৰু এই পথত মৃত্যু নাই।

১৩ জ্ঞানীজন সত্যানে নিজৰ পিতৃৰ কথা শুনে; কিন্তু নিন্দকে অনুযোগ নশুনে।

২ মানহে নিজৰ মুখৰ ফলৰ দ্বাৰাই মঙ্গল ভোগ কৰে; কিন্তু বিশাস্যাতকে অত্যাচাৰলৈ অভিলাষ কৰে। ৩ যিজনে নিজৰ মুখ চষ্টালে, তেওঁ নিজৰ প্ৰাণ বৰঙা কৰে; কিন্তু যিজনে মুখ বহলকে মেলে, তেওঁৰ সৰ্বনাশ হয়। ৪ এলেহুৱাই ইচ্ছা কৰিলেও একো নাপায়; কিন্তু পৰিশ্ৰমাজনে ইচ্ছা কৰিলে সম্পৰ্ণভাৱে সন্তুষ্ট হয়। ৫ সত্যতাত চলাজনে মিছা কথা ঘণ কৰে; কিন্তু দুষ্টলোকে নিজকে বিৰুত কৰে আৰু তেওঁ লজ্জাজনক কাৰ্য কৰে। ৬ যেতিয়া এজন লোকে সত্যতাত চলে, তেওঁ ন্যায়ৰ পথ সুৰক্ষিত কৰে। কিন্তু দুষ্ট লোকসকল তেওঁলোকৰ পাপৰ কাৰণে বিনষ্ট হয়। ৭ এনে লোক আছে, যিয়ে নিজকে ধনী দেখুৱাই, কিন্তু তেওঁৰ একো নাথাকে; আৰু এনে লোকে আছে যি সকলো দান কৰে, তথাপি তেওঁ প্ৰকৃতকৈ দেখৰণ। ৮ এজন ধনী লোকে নিজৰ সম্পত্তিৰ দ্বাৰাই নিজৰ জীৱনৰ প্ৰায়শিত কৰিব পাৰে, কিন্তু এজন দুৰ্যোগ তেনেধৰণৰ ভৌতিকদৰ্শনৰ সম্মুখীন নহয়। ৯ যিজনে সত্যতাত চলে, তেওঁৰ প্ৰদীপ প্ৰজ্ঞালিত হৈ থাকে; কিন্তু দুষ্টলোকৰ চাকি নুমাই যাব। ১০ অহঙ্কাৰে কেৱল বিবাদ জন্মায়; কিন্তু যিসকলে সুপৰামৰ্শ শুনে, তেওঁলোকৰ লগত প্ৰত্যঙ্গা থাকে। ১১ অধিক অহঙ্কাৰে সম্পত্তি হ্ৰাস কৰে; কিন্তু যি জনে পৰিশ্ৰমেৰে ধন উপাৰ্জন কৰে, তেওঁৰ ধন বৃদ্ধি হয়। ১২ যেতিয়া আশা সিদ্ধ হ'বলৈ পলম হয়, তেতিয়া হৃষিৰ তাপি পৰে; কিন্তু আকাঙ্ক্ষা সিদ্ধ হোৱাই জীৱনৰ বৃক্ষৰ দৰে। ১৩ যি জনে নিৰ্দেশ অবজ্ঞা কৰে, তেওঁ তাৰ আলোচনাৰ বিষয় হ'ব; কিন্তু যি জনে আজো সন্ধান কৰে, তেওঁ পুৰুষকাৰ পায়। ১৪ জ্ঞানী লোকৰ শিক্ষা জীৱনৰ ভূম্যকুশলুপ হয়। মৃত্যু ফান্দৰ পৰা তোমাক অতৰাই বাধিব। ১৫ ভাল অন্তৰ্দিয়ে অনুগ্ৰহ জয় কৰে, কিন্তু বিশাস্যাতক পথ দৰ্গৰ্ম। ১৬ জানে প্ৰতিটো সিদ্ধান্ত লওতে সুবিবেচনা কৰে; কিন্তু অজ্ঞানী লোকে মূৰ্খতা বিস্তাৰ কৰে। ১৭ দুষ্ট বৰ্তাবাহক সমস্যাত পৰে; কিন্তু এজন বিশাসী দৃতে পুনৰ মিলন কৰাব। ১৮ যি জনে নিয়মাবলীতা অগ্ৰাহ কৰে, তেওঁ দৰিদ্ৰ হয় আৰু লাজত পৰে; কিন্তু যি জনে শুধৰণিৰ পৰা শিক্ষা হ্ৰচণ কৰে, তেওঁ সন্ধান পায়। ১৯ বাঞ্ছা সিদ্ধিয়ে আত্মা সন্তুষ্টি দিয়ে; কিন্তু অজ্ঞানীলোকে বেয়াৰ পৰা আঁতিৰ আহিবলৈ ইচ্ছা নকৰে। ২০ জ্ঞানীলোকৰ সঙ্গত থাকা, তাতে তুমি ও জ্ঞানী হোৰা; কিন্তু অজ্ঞানীলোকৰ সঙ্গীয়ে কষ্ট দেগা কৰিব। ২১ দুর্ঘোগে পাপীৰ পাছত দোৰ মাৰে; কিন্তু যিসকলে সত্যতাত চলে, তেওঁলোকে উত্তম পুৰুষকাৰ পায়।

২২ ভাল ব্যক্তিয়ে নিজর নাতি-নাতিনীয়ের বাবে উত্তোধিকার এবি যায়; কিন্তু পাপীর ধন সম্পত্তি সত্যতাত চলাজনর বাবে সংবর্ফিত হয়। ২৩ দুর্ঘাসকলে নতুন মাটিত চলালে বহুতে শস্য উৎপন্ন হয়; কিন্তু অন্যায়ের দ্বারাই ই নষ্ট হয়। ২৪ যি জনে নিজর সত্যনাক নিয়মানুরূপত্তাত নচলায়, তেওঁ তাক যিগ করে, কিন্তু যিজনে তাক প্রেম করে, তেওঁ উচিত সময়ত তাক শাস্তি দিয়ে। ২৫ যিসকলে সত্যতাত চলে, তেওঁলোকে হেঁপাহ পলোরাকে আহার খায়; কিন্তু দুষ্টলোক সদায় তোকত থাকে।

১৪ জনানৰতী মহিলাই নিজৰ ঘৰ নিৰ্মাণ কৰে; কিন্তু অজ্ঞনী মহিলাই নিজৰ হাতেৰে তাক ভঙ্গ পেলায়। ২ যি জনে সৰল পথত চলে, তেওঁ যিহোৱাক ভয় কৰে; কিন্তু যি জনে নিজৰ পথত সত্যতাতে নচলে সেইজনে তেওঁক হেয়জন কৰে। ৩ অজ্ঞনীলোকৰ মুখৰ পৰা তেওঁৰ অহকাৰৰ অকুৰ ওলাই; কিন্তু জনানীলোকৰ ওঠে সেইহোৰ সংবৰ্ফিত কৰে। ৪ য'ত গৱ'নাথাকে তাত দানা পাত্ৰ নিকা হৈথৈকে; কিন্তু ঘাঁড় গৱ'ৰ বলেৰে অধিক শস্য উৎপন্ন হয়। ৫ বিশ্বাসী সাক্ষীয়ে মিছা কথা নক্ষয়; কিন্তু মিছা সাক্ষীয়ে মিছা কথাকেহে ক্যয়। ৬ নিন্দক লোকে প্রজা বিচাৰিলে তাক নাপায়; কিন্তু বুদ্ধিমানৰ পক্ষে জ্ঞান সুলভ হয়। ৭ অজ্ঞনী লোকৰ পৰা আঁতিৰ থাকা; কাৰণ তেওঁৰ মুখত জ্ঞানৰ কথা বিচাৰি নাপাবা। ৮ নিজৰ পথ বুজি পোৱাই দূৰদৰ্শীসকলৰ প্ৰজা; কিন্তু অজ্ঞনীলোকৰ অজ্ঞনতাই প্ৰবৰ্ধনা মাথোন। ৯ দোয়াৰ্থক বলি উৎসংগ কৰোঁতে অজ্ঞনীলোকে নিন্দ কৰে; কিন্তু ন্যায়পৰায়ণ লোকৰ মাজত অনুগ্ৰহ থাকে। ১০ হৃদয়ে নিজৰ বেদনা নিজে বুজি পায়; কিন্তু অচিনাকী লোকে সেই অনন্দত ভাগ ল'ব নোৱাৰে। ১১ দুষ্টলোকৰ ঘৰ ধৰংস কৰা হ'ব; কিন্তু ন্যায়পৰায়ণ লোকৰ তমু মঙ্গলে থাকিব। ১২ কোনো কোনো পথ মানুহৰ দৃষ্টিত সৰল বোধ হয়; কিন্তু শেষত সেয়ে মৃত্যুৰ পথ। ১৩ দুখৰ সময়তো হৃদয়ে হাঁহিৰ পাৰে, আৰু আনন্দ শেষত দুখলৈ পৰিষণত হ'ব পাৰে। ১৪ যি জন অবিশ্বাসী, তেওঁ নিজৰ আচৰণৰ ফল ভোগ কৰিব; কিন্তু ভাল লোকে তেওঁৰ যি আছে তাকেই পাৰ। ১৫ যি জন শিক্ষিত নহয়, তেওঁ সকলো বিশ্বাস কৰে; কিন্তু দূৰদৰ্শী লোকে নিজৰ খোজ চিন্তা কৰে। ১৬ জনানী লোকে ভয় কৰে আৰু বেয়াৰ পৰা আঁতিৰ থাকে; কিন্তু অজ্ঞান লোকে দৃঢ়তাৰে সারাধান বাণী অৱজা কৰে। ১৭ ক্ষণকেতকে খ'ং উঠা লোকে অজ্ঞনীৰ দৰে কাম কৰে, আৰু যিজনে কু-কল্পনা কৰে তেওঁ ঘৃণনীয় হয়। ১৮ অশিক্ষিত লোকৰ মূৰ্খতা বংশানুকূলে থাকে; কিন্তু দূৰদৰ্শী লোকসকল জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ। ১৯ যিসকল পাপী, তেওঁলোকে সৎ লোকৰ আগত প্ৰণিপাত কৰে; আৰু যিসকল দৃষ্ট তেওঁলোকে ধাৰ্মিকলোকৰ দুৱাৰ ডলিত প্ৰণিপাত কৰে। ২০ দৰিদ্ৰ লোকক তেওঁলোকৰ নিজৰ সঙ্গীয়েই চূঁগ কৰে; কিন্তু ধৰ্মী লোকৰ অনেকে বুদু থাকে। ২১ যি জনে চুৰুৰীয়াক হেয়জন কৰে, তেওঁ পাপ কৰে; কিন্তু যি জনে দৰিদ্ৰ লোকক দয়া কৰে, তেওঁ অনন্দিত হয়। ২২ যি সকলে বেয়া পৰিকল্পনা কৰে, তেওঁলোক জানো বিপথগামী নহয়? কিন্তু যি সকলে মঙ্গল কল্পনা কৰে, তেওঁলোক বিশ্বত্তা আৰু বিশ্বাসযোগ্য চুঁচি গ্ৰহণ কৰিব। ২৩ সকলো কঠিন পৰিশ্ৰমৰ দ্বাৰাই লাভ হয়; কিন্তু যেতিয়া কেৱল আলোচনা হয়, তেওঁত্যাই দৰিদ্ৰতালৈ আগবঢ়ি যায়। ২৪ জনানী লোকসকলৰ সম্পত্তি তেওঁলোকৰ মুকুট; কিন্তু অজ্ঞনীৰ মূৰ্খতাই কেৱল অধিক মূৰ্খতাৰে আনে। ২৫ সত্যবাদী সাক্ষীয়ে জীৱন বৰ্ষা কৰে; কিন্তু মিছা সাক্ষীয়ে মিছা কথা ক্যয়। ২৬ যিহোৱাক ভয় কৰাই দৃঢ়-বিশ্বাস, আৰু এয়ে তেওঁৰ সত্তাৰ সকলৰ বাবে আশ্ৰয় স্থল হ'ব। ২৭ যিহোৱাটল ভয় বৰাই জীৱনৰ দুমুক-স্বৰূপ, ইয়াৰে কোনো এজনে মৃত্যুৰ ফান্দনৰ পৰা আঁতিৰ থাকিব পাৰিব। ২৮ বজাৰ গৌৰৰ অধিক সংখ্যক প্ৰজাত বিচাৰি পোৱা যায়; কিন্তু প্ৰজা অবিহনে বজা ধৰণ হয়। ২৯ ধৈৰ্যবীল লোকৰ বিচেচনা শক্তি অধিক; কিন্তু বেগাই খ'ং উঠা লোকে নিজৰ মূৰ্খতা প্ৰকাশ কৰে। ৩০ শাস্ত হৃদয় শৰীৰৰ বাবে জীৱন স্বৰূপ; কিন্তু দীৰ্ঘা হাড়ৰ ক্ষয়স্বৰূপ। ৩১ যি লোকে দৰিদ্ৰক অত্যাচাৰ কৰে, তেওঁ নিজৰ সৃষ্টিকৰ্তাৰ শাও দিয়ে; কিন্তু যি জনে অভাবীলোকক দয়া কৰে, তেওঁ তেওঁক সন্ধান কৰে। ৩২ দৃষ্ট লোক নিজৰ কু-কৰ্মৰ দ্বাৰাই পতিত হয়; কিন্তু ধাৰ্মিক লোকে মৃত্যুতো আশ্রয় পায়। ৩৩ প্ৰজা হৃদয়ৰ সম্পদশীৰ্ঘতাৰত প্ৰতিষ্ঠিত

হয়; কিন্তু অজ্ঞনীলোক সকলৰ মাজতো তেওঁ নিজকে প্ৰকাশ কৰে। ৩৪ সৎ কাৰ্য কৰা দ্বাৰাই দেশৰ উৱতি হয়; কিন্তু পাপ যি কোনো লোকৰ বাবে কলকষ্টবূৰ্প। ৩৫ জ্ঞানেৰে কাৰ্য কৰা দাসলৈ বজাৰ অনুগ্ৰহ থাকে; কিন্তু লজ্জাজনক কাম কৰা দাসলৈ তেওঁৰ ক্ৰোধ জ্যে।

১৫ মৃদু উত্তৰে ক্ৰোধ ক্ষান্ত কৰে; কিন্তু কঠোৰ কথাই খ'ং তোলে।

২ জানীলোকৰ ভিভাই জ্ঞানৰ প্ৰশংসা কৰে; কিন্তু অজ্ঞনীৰ মুখে অজ্ঞনতাৰ কথা কয়। যি যিহোৱাৰ দৃষ্টি সকলো ঠাইতে থাকে, ভাল আৰু বেয়াৰ ওপৰত তেওঁক দৃষ্টি থাকে। ৩ সুস্থ জীৱ জীৱন বৃক্ষস্বৰূপ; কিন্তু প্ৰতোৱণপূৰ্ণ জিভাই আত্মাক গুৰি কৰে। ৪ অজ্ঞনী লোকে নিজৰ পিতৰ নিয়মানুৰূপতাৰ অৱজা কৰে; কিন্তু যি জনে শুধৰণিৰ পৰা শিক্ষা লয়, তেওঁ দুৰদৰ্শী। ৫ যি সকলে সত্যতাত চলে, তেওঁলোকে সমস্যাত পেলায়। ৬ জনানী লোকৰ ওঠে জ্ঞানৰ বিষয়ে কয়, কিন্তু অজ্ঞনী লোকৰ হৃদয়ে সেইদৰে নকৰে। ৭ দৃষ্ট সকলৰ উপাৰ্জনে তেওঁলোকে সমস্যাত পেলায়। ৮ জনানী লোকৰ পথত্যাগ কৰিব যিহোৱা ক্ষমতা হ'ব। ৯ চিয়োল আৰু বিনাশ যিহোৱাৰ দৃষ্টিত লুকাই থকা নাই; তেনেহলে কিমান অধিক পৰিমাণে মনুষ্য সত্তান সকলৰ হৃদয় তেওঁৰ দৃষ্টিত থাকে। (Sheol h7585) ১০ নিন্দক লোকে অনুযোগত বিৰক্তি পায়; তেওঁ জনানী লোকৰ ওচৰলৈ নাযায়। ১১ অনন্দিত তাগ কৰিব যিহোৱা কৰে; কিন্তু প্ৰফুল্লিত কৰে; কিন্তু মানসিক ব্যৰ্থাই আঢ়া ভঙ্গি দিয়ে। ১২ সুবৰ্বেচকৰ হৃদয়ে জ্ঞান বিচাৰ কৰে; কিন্তু অজ্ঞনী লোকৰ মুখে অজ্ঞনতা গ্ৰহণ কৰে। ১৩ অনন্দিত হৃদয়ে মুখমণ্ডলক প্ৰফুল্লিত কৰে; কিন্তু মানসিক ব্যৰ্থাই আঢ়া ভঙ্গি দিয়ে। ১৪ সুবৰ্বেচকৰ হৃদয়ে জ্ঞান বিচাৰ কৰে; কিন্তু প্ৰফুল্লিত হৃদয়ৰ ভোজ কৰে। ১৫ নিৰ্যাতিত লোকৰ সকলো দিন কষ্টদায়ক; কিন্তু প্ৰফুল্লিত হৃদয়ৰ ভোজ চিহ্নায়ী। ১৬ বিভাস্তিৰ সৈতে বৃহৎ ভৱালতকে যিহোৱালৈ ভয় কৰি বথা অলগৈই ভাল। ১৭ হিংসাৰ সৈতে স্বাস্থ্যারান গুৰুতকে প্ৰেমেৰে সৈতে শাক-পাচলি ভোজন কৰাই ভাল। ১৮ ক্ৰেধি লোকে বিতৰ্কৰ সৃষ্টি কৰে; কিন্তু ক্ৰোধত ধীৰ লোকে বিবাদ ক্ষান্ত কৰে। ১৯ এলেহোৱাৰ পথ কাঁইটৰ বেৰা স্বৰূপ; কিন্তু ন্যায়পৰায়ণ পথ বাজপথ স্বৰূপ। ২০ জনানৰান প্ৰেই পিতৰক আনন্দিত কৰে; কিন্তু অজ্ঞনীলোকে নিজ মাতৃক অবজা কৰে। ২১ জানশূন্যজনক অজ্ঞান জনে আনন্দ দিয়ে; কিন্তু যি জন বিবেচক, তেওঁ সৰল পথত চলে। ২২ পৰামৰ্শৰ অবিহনে কৰা পৰিকল্পনা বাৰ্থ হয়; কিন্তু বুহ লোকৰ পৰামৰ্শত সেয়ে সিদ্ধ হয়। ২৩ মানুহে নিজৰ উপযুক্ত উত্তৰত আনন্দ পায়, আৰু উচিত সময়ত কোৱা বাক্য কেনে ভাল। ২৪ দূৰদৰ্শী লোকৰ বাবে জীৱনৰ পথ উদ্বৃগামী হয়; যাতে তলত থকা চিয়োলৰ পৰা তেওঁ আতৰিব পাৰে। (Sheol h7585) ২৫ যিহোৱাই অহহৰীলোকৰ উত্তোধিকাৰী উচ্ছল কৰে, কিন্তু তেওঁ বিধৰা লোকৰ সম্পত্তি সুৰক্ষিত কৰে। ২৬ যিহোৱাই দুষ্ট লোকৰ কল্পনা যিগ কৰে; কিন্তু দয়াশীলৰ বাক্যবোৰে নিৰ্মল। ২৭ ডকাইতে নিজৰ পৰিয়ালৈ সমস্যা আনে; কিন্তু তেওঁ যিগ কৰা জন কুশলে থাকে। ২৮ সত্যতাত চলা জনৰ হৃদয়ে উত্তৰ দিয়াৰ পুৰোহিত চিতা কৰে; কিন্তু দুষ্টলোকৰ মুখৰে সকলো বেয়া কথা বহিৰ হয়। ২৯ যিহোৱা দুষ্টলোকৰ পৰা দূৰত থাকে; কিন্তু সত্যতাত চলাজনৰ প্ৰাৰ্থনা শুনে। ৩০ চকুৰ প্ৰসন্নতাই হৃদয়ক আনন্দিত কৰে; আৰু শুভবৰ্তাই শৰীৰক স্বাস্থ্যারান কৰে। ৩১ যেতিয়া কেৱানো এজনে তোমাৰ আচৰণ শুধৰণ দিয়ে আৰু যদি তুমি মনোযোগ দিয়া, তেওঁত্যাই তুমি জ্ঞানসকলৰ মাজত গণ্য হবা। ৩২ যিজনে নিয়মানুৰূপতাৰ অগ্ৰাহ কৰে, তেওঁ নিজকে হেয়জন কৰে; কিন্তু যি জনে অনুযোগ শুনে, তেওঁ সুবিবেচনা লাভ কৰে। ৩৩ যিহোৱালৈ বথা ভয়ে প্ৰজাৰ শিক্ষা দিয়ে, আৰু নয়তা সন্ধানৰ আগত আছে।

১৬ মনৰ কল্পনা মানুহৰ; কিন্তু জিভার উত্তৰ যিহোৱাৰ পৰা আছে। ২ মানুহৰ সকলো পথ নিজৰ দৃষ্টিত শুন্দ; কিন্তু যিহোৱাই আত্মাবোৰ পৰিকল্পনা কৰে। ৩ তোমাৰ কাৰ্যৰ ভাৰ যিহোৱাত সমৰ্পণ কৰা; তাতে তোমাৰ অভিযান যিস্ত হ'ব। ৪ যিহোৱাই সেই উদ্দেশ্যে সকলোকে সৃষ্টি কৰিলে; এনে কি, তেওঁ দুষ্টলোককো দুৰ্দশা-দিনৰ বাবে সৃষ্টি কৰিলে। ৫

অহংকারী হন্দয়র প্রতোক লোকক যিহোরাই ঘিগ করে; যদিও তেওঁলোকে হাতত ধৰাধৰিকে থাকে, তথাপিও তেওঁলোকে দণ্ড নেপোরাকে নাথাকিব। ৬ বিশ্বস্যোগ আৰু নিৰ্ভৰযোগ্য চুক্তিৰ দ্বাৰাই অপৰাধৰ প্ৰাপ্তিস্ত হয়, আৰু যিহোৱালৈ বখা ভৱয়ৰ দ্বাৰাই মানুহ বেয়াৰ পৰা আঁতিৰ আছে। ৭ যেতিয়া কোনো লোকৰ আচৰণে যিহোৱাক সন্তুষ্ট কৰে, তেতিয়া তেওঁ সেই জনৰ শক্তিসকলকো তেওঁৰ লগত শাস্তি থাকিব দিয়ো। ৮ অন্যায়ৰে সৈতে অধিক আয়তক্ষেত্ৰে ন্যায়ৰে সৈতে অলপেই ভাল। ৯ মানুহে হন্দয়ত নিজৰ পথৰ বিষয়ে পৰিকল্পনা কৰে; কিন্তু যিহোৱাই তেওঁৰ ভৰিব খোজ নিৰূপণ কৰে। ১০ বজাৰৰ ওঁতু দীশবীৰীয়া বাক্য থাকে; বিচাৰত তেওঁৰ মুখে অন্যায়ৰ কথা নকয়। ১১ সঠিক তুলাচীনী যিহোৱার পৰা আছে: আৰু মোনাত থকা সকলোৰেৰ দণ্ড তেওঁহৈ সৃষ্টি। ১২ যেতিয়া বজাৰ বেয়া কৰ্ম কৰে, তেতিয়া কিছুমান অবজ্ঞা কৰিবলগীয়া বিষয় হয়, কাৰণ তেওঁৰ সিংহাসন সৎ কাৰ্য কৰাৰ দ্বাৰাই স্থাপন কৰা হৈছে। ১৩ ন্যায়ৰ কথা কোৱা ওঁচ্ছে বজাৰ আনন্দিত কৰে; আৰু তেওঁ পোনপটীয়াকৈ কথা কোৱা লোকক ভাল পায়। ১৪ বজাৰ ক্রোধ মৃত্যুৰ বাৰ্তাবাহক স্বৰূপ; কিন্তু জ্ঞানী লোকে তেওঁৰ ক্রোধ শাস্তি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে। ১৫ বজাৰ মুখমণ্ডলৰ উজ্জলতা জীৱন স্বৰূপ, আৰু তেওঁৰ অনুগ্ৰহ বসন্ত কালৰ বৰষণৰ মেঘৰ দৰে। ১৬ সোণতকৈ প্ৰজা লাভ কৰা কেনে উত্তম! আৰু সুবিবেচনা নিৰ্বাচন কৰা বৃপ্ততকৈ কেনে উত্তম। ১৭ ন্যায়পৰায়ণ লোকৰ বাজপথ পাপৰ পৰা আঁতিৰ থাকে; যি জনে নিজৰ জীৱন সুৰক্ষিত কৰে, তেওঁ নিজৰ পথৰ তড়াৰাধন কৰে। ১৮ বিলাশৰ আগত অহংকাৰ আছে, আৰু পতনৰ পূৰ্বতে মনৰ গৰ্ব হয়। ১৯ অহংকাৰী সকলৰ সৈতে লুট্টোৰ ভাগ কৰি লোৱাতকে, দৰিদ্ৰ সকলৰ সৈতে নম্ব হৈৱাই ভাল। ২০ যিসকলে শিক্ষা লাভ কৰি অনুশীলন কৰে, তেওঁলোকে মঙ্গল বিচাৰি পায়; আৰু যি সকলে যিহোৱাত নিভৰ কৰে, তেওঁলোক সুখী হয়। ২১ যিজন হন্দয়ৰে জ্ঞানী, তেওঁক সুবিবেচক বুলি কোৱা হয়, আৰু মৃদু কথাহৈ শিক্ষা দিয়া সক্ষমতা বৃদ্ধি কৰে। ২২ বিচেচক লোকৰ বাবে সুবিবেচনা জীৱনৰ ভূমকেৰূপৰূপ; কিন্তু অজ্ঞানী সকলৰ শাস্তি তেওঁলোকৰ অজ্ঞনতা। ২৩ জ্ঞানী লোকৰ হন্দয়ে তেওঁৰ মুখেৰে জ্ঞন প্ৰকাশ কৰে; আৰু তেওঁৰ ওঁতুত পোঁতুত বিশ্বাসৰ কথা থাকে। ২৪ সন্তোষজনক বাক্য সৌচাকৰ দৰে; সেয়ে আভালৈ যিষ্ঠা, আৰু হাড়োৱালৈ আৰোগ্য স্বৰূপ। ২৫ এনে পথ আছে, যি মানুহৰ দৃষ্টিত শুণ; কিন্তু শেষতে সেয়ে মৃত্যুৰ পথ হয়। ২৬ পৰিশ্ৰমী লোকৰ ক্ষুধাহৈ তেওঁক পৰিশ্ৰম কৰায়; তেওঁৰ ক্ষুধাহৈ তেওঁক উদ্বোধ। ২৭ নিকৰ্মা লোকে দুৰ্কৃত খান্দি উলিয়াই, আৰু তেওঁৰ কথা জৰুৰ আঁঝোৰ দৰে। ২৮ উচ্ছ্বেল লোকে বিবাদ সৃষ্টি কৰে, পৰচৰ্চাকাৰীয়ে প্ৰগতিৰ বদ্ধৰ বিচেছে জন্মায়। ২৯ অত্যাচাৰী লোকে নিজৰ দীশবীৰীক মিছা কথা কয়; আৰু যি পথ বেয়া, সেই পথেৰে তেওঁক লৈ যায়। ৩০ যিজনে চৰু টিপিয়াই, তেওঁ ওঁ অসৎ বিষয়ৰ পৰিকল্পনা কৰে। যিসকলে ওঁ কামোৰে তেওঁলোকে পাপ কাৰ্য হ'বলৈ দিয়ে। ৩১ পকা চুলি গৌৰৰ মুৰুক। ৩২ পথত চৰাব দ্বাৰাই ইয়াক পোৱা যায়। ৩২ ক্রোধত দীৰ্ঘ লোক বীৰতকৈ উত্তম; আৰু নিজৰ মনক দমন কৰা লোক নগৰ জয়কাৰীতকৈৰো শ্ৰেষ্ঠ। ৩৩ চিঠি-খেলৰ গুটি কোঁচত পৰে, কিন্তু সিদ্ধান্ত যিহোৱার পৰা হয়।

১৭ বিবাদযুক্ত ভোজেৰে সৈতে পৰিপূৰ্ণ হোৱা ঘৰতকে, শাস্তিৰে সৈতে শুদ্ধাই এগৰাহ খোৱাই ভাল। ২ এজন জ্ঞানী দাসে লাজ দিওঁতা পুত্ৰৰ পথৰ শসন কৰিব, আৰু ভায়েকসকলৰ এজন যেন হৈ উত্তোলিকৰ ভগাই লব। ৩ বৃপুৰ কাৰণে ধাতু গলোৱা পাত্ৰ, আৰু সুৰাপৰ কাৰণে ভাতী, কিন্তু যিহোৱাই হন্দয় শোধন কৰে। ৪ যি লোকে কুকৰ্ম কৰে, তেওঁ নাতিহীন কথা কোৱাসকলৰ কথা শুনে, আৰু মিছলীয়াই বেয়া বিষয়ৰ কথা কওতা জনলৈ মনোযোগ দিয়ে। ৫ দৰিদ্ৰক পৰিবাস কৰা জনে তেওঁৰ অজনকতাৰে অপমান কৰে; আৰু যি জনে দুৰ্ভাগ্যত আনন্দ কৰে, তেওঁ দণ্ড নেপোৱাকৈ নাথাকিব। ৬ বৃদ্ধসকলৰ নাতি নাতিনী তেওঁলোকৰ কিবীটি স্বৰূপ; আৰু পিতৃসকল তেওঁলোকৰ নিজৰ সন্তানৰ গৌৰৰ স্বৰূপ। ৭ বাকপটু ওঁতু মুখৰ কাৰণে উপযোগী নহয়; তেওঁতে তাতকে কিমান কম পৰিমাণে মিছলীয়া ওঁতু বাজতক্ত ব্যক্তিৰ উপযোগী হয়। ৮ দিয়া জনৰ বাবে ভেঁতি যাদুৰ পথৰ দৰে; যি ফালেই তেওঁ যায়, সেই

ফালেই তেওঁ সফল হয়। ৯ যি জনে অপৰাধ ঢাকে, তেওঁ প্ৰেমৰ চেষ্টা কৰে; কিন্তু যি কোনোৰে একে বিষয় বাবে বাবে কৈ থাকে, তেওঁ প্ৰণয়ৰ বদ্ধৰ বিচেছে জন্মায়। ১০ যি দৰে মূৰ্খৰ পথৰত এশ কোৰে কাম কৰে, সেই দৰে সুবিবেচকৰ মনলৈ অনুযোগ গভীৰ ভাবে সোমায়। ১১ দুষ্ট লোকে কেৱল বিদ্ৰোহৰ চেষ্টা কৰে; সেয়ে নিষ্ঠৰ বাৰ্তাবাহক তেওঁৰ বিপক্ষে পঠোৱা হৈব। ১২ নিজৰ অজ্ঞনতাৰ মগ্ন হোৱা অজ্ঞানী লোকৰ লগত সাক্ষাৎ হোৱাই ভাল। ১৩ যেতিয়া কোনো এজনে উপকাৰৰ সলনি অপকাৰ কৰে, তেতিয়া অপকাৰে তেওঁৰ ঘৰ পৰিত্যাগ নকৰে। ১৪ বিবাদৰ আৰান্দণি কোনো এজনে পানী চাৰিওফালে এৰি দিয়াৰ দৰে; এই হেতুকে দন্ত-কাজিয়া নোহোৱাৰ আগতেই বিবাদৰ পৰা আঁতিৰ থাকা। ১৫ যি জনে দুষ্টক নিৰ্দেশী কৰে, আৰু ধাৰ্মিক দোষী কৰে, তেওঁলোক দুয়ো সমানে যিহোৱাৰ ঘিগলগীয়া। ১৬ যিহেতু অজ্ঞানী লোকৰ শিক্ষা গ্ৰহণ কৰাৰ দক্ষতা নাই সেয়ে তেওঁ প্ৰজা আহৰণ কৰিবলৈ কিয় ধন খ'চ কৰিব? ১৭ বদ্ধ সকলো সময়তে প্ৰিয় হয়; আৰু ভায়েক দুৰ্দৰ্শাৰ দিনৰ বাবে জন্ম হয়। ১৮ জ্ঞানশূন্য লোকে প্ৰতিজ্ঞাত আৰদ্ধ হয়; আৰু দীশবীৰীৰ ধাৰ দ্বাৰা বীৰীতু লয়। ১৯ যিজনে বিবাদ ভাল পায়, তেওঁ পাপ ভাল পায়; যি কোনোৰে নিজৰ প্ৰবেশ দুৱাৰ ওখ কৰে, তেওঁ পিণাশৰ চেষ্টা কৰে। ২০ কুটিল মনৰ লোকে কোনো বিষয়তে মঙ্গল বিচাৰি নাপায়; যিজনে মিছা কথা কয়, তেওঁ পিপদত পৰে। ২১ যিজনে অজ্ঞানীক জন্ম দিয়ে, তেওঁ নিজলৈ খেদ আনে; আৰু অজ্ঞানীৰ পিতৃৰে আনন্দ কৰিব নোৱাৰে। ২২ আনন্দিত হন্দয় ভাল ওষ্ঠ হয়; কিন্তু ভগ্ন হন্দয়ে হাড়োৰে শুকৰায়। ২৩ ন্যায়ৰ পথ বিপথগামী কৰিবলৈ দুষ্টলোকে গুপ্তুতে দিয়া তেওঁ গ্ৰহণ কৰে। ২৪ যিজনৰ সুবিবেচনা থাকে, তেওঁ প্ৰজাৰ সন্মুখত থাকে; কিন্তু অজ্ঞানী লোকৰ চৰু পৃথিবীৰ অস্তত থাকে। ২৫ অজ্ঞানী পুৰাই তেওঁৰ পিতৃক পেজাৰ দিয়া মহিলাৰ কাৰণে তেওঁ দুখ দায়ক। ২৬ ন্যায় কৰা জনক শাস্তি দিয়া অনুচ্ছিত; আৰু সাধুলোকক তেওঁৰ সৰলতাৰ বাবে প্ৰাহাৰ কৰা ভাল নহয়। ২৭ জ্ঞানী লোকে ক'ম কথা কয়; আৰু ধীৰ মনৰ লোক বিবেচক। ২৮ এনেকি অজ্ঞানী লোকে নিজাতে থাকিলে জ্ঞানী বুলি ভৱা যায়; তেওঁ যেতিয়া মুখ বক্ষ কৰি বাখে, তেতিয়া তেওঁ বৃদ্ধিক বুলি গণিত হয়।

১৮ যি জনে নিজকে পথকে বাখে, তেওঁ কেৱল নিজৰ আকাঙ্ক্ষা সিদ্ধিৰ চেষ্টা কৰে, আৰু সকলো সুপৰামৰ্শৰ বিৰুদ্ধে মুঁজ কৰে। ২ অজ্ঞানী লোকে বিবেচনাত সন্তোষ নাপায়, কিন্তু কেৱল নিজৰ হন্দয়ত থকা কথা প্ৰকাশ কৰে। ৩ যেতিয়া দুষ্ট লোক আহে, তেওঁ লগত অপমানো আহে; আৰু অপমানৰ লগত নিদাৰণ আহে। ৪ মানুহৰ মুখৰ কথা গভীৰ জলৰ দৰে; প্ৰজাৰ ভূমকৰৈ থকা জৰিৰ নিচিন্না। ৫ দুষ্ট লোকলৈ পক্ষপাত হোৱা ভাল নহয়, আৰু ন্যায় কৰা সকলৰ বিচাৰ অগ্রাহ্য কৰা ভাল নহয়। ৬ অজ্ঞানী লোকৰ পথত তেওঁ লগত বিবাদ আনে, আৰু তেওঁ মুখৰ কথাই হাঁচে দান নহয়। ৭ জ্ঞানী লোকে ক'ম কথা কয়; আৰু ধীৰ মনৰ লোক বিবেচক। ৮ এনেকি অজ্ঞানী লোকে নিজাতে থাকিলে জ্ঞানী বুলি ভৱা যায়; তেওঁ যেতিয়া মুখ বক্ষ কৰি বাখে, তেওঁ প্ৰেম কৰি বাখে, তেতিয়া তেওঁ কান্দত ফেলাই। ৯ পৰচৰ্চাকাৰীৰ কথা সুন্দার আহাৰৰ দৰে; সেয়ে শৰীৰৰ ভিতৰৰ অংশলৈকে সোমায় যায়। ১০ যাজনে নিজৰ কাৰ্যত অৱহেলা কৰে, তেওঁ ধৰ্মসকাৰীৰ ভায়েকৰ দৰে। ১১ যিহোৱাৰ নাম দৃঢ় দুৰ্গ স্বৰূপ; ১২ কাৰ্য কৰা লোকে পলাই হৈ সেই দুৰ্ভাৰ কল্পনাত সেইবেলৈ ওখ দেৱালৰ দৰে। ১২ পতনৰ পূৰ্বে মানুহৰ হন্দয় অহংকাৰী হয়, কিন্তু নৰ্তাৰ সন্মানৰ আগে আহে। ১৩ যি জনে মুশোদুৰ পূৰ্বেই উত্তৰ দিয়ে, সেয়ে তেওঁৰ অজ্ঞনতা আৰু অপমান। ১৪ মানুহৰ আত্মাই দুষ্টতাতো জীয়াই বাখিব; কিন্তু ভগ্ন আত্মাক কোনো সহিত পাৰে? ১৫ বৃদ্ধিক বৃদ্ধ হন্দয়ে জীয়াই বাখিব; আৰু জ্ঞানী লোকৰ আগলৈ তেওঁক ফোন্দত পেলাই। ১৬ মানুহৰ উপত্থিহৰে হয়তো আগলৈ পোৰাই হৈব। ১৭ যেতিয়ালৈকে পৰিষ্কৃত জন আহি তেওঁক প্ৰশ্ন কৰিবকৈ; তেতিয়ালৈকে গোচৰত প্ৰথমে উপছিত হোৱা জন নিৰ্দেশী যেন বোধ হয়; ১৮ চিঠি-খেলে বিবাদ সমাপ্ত কৰে,

আবু পরাক্রমী বিপক্ষ সকলক পৃথকে থাকে। ১৯ দৃঢ় নগর জয় করাতকে ক্ষুদ্র ভায়েক জয় করা টান; আবু বিবাদ দূর্গত লগোরা মারিব দরে। ২০ নিজর মুখের ফলেরে পেট পরিপূর্ণ হয়; আবু তেওঁ ওঠের শস্যেরে তেওঁ সন্তুষ্ট হয়। ২১ জিভার শিত্তত মৃত্যু আবু জীরন থাকে; আবু যিসকলে তাক ভাল পায়, তেওঁলোকে তার ফল ভোগ করিব। ২২ যি জনে তার্যা পায়, তেওঁ পরম বস্তু পায়, আবু যিহোরার পরা অনুগ্রহ লাভ করে। ২৩ দবিদু লোকে কৃপার বাবে বিনয় করে; কিন্তু ধনরান লোকে কৃত্যু উভের দিয়ে। ২৪ যি জনে অনেক লোকৰ সৈতে বন্ধুত্ব করে, তেওঁ নিজৰ সর্ববাণশলৈলে তাকে করে; কিন্তু এনে বন্ধু থাকে যি তাকেতকে আপোন হয়।

১৯ নিজৰ সিদ্ধাতত চলা দবিদু লোক, কোনো এজন কথাত বিপথগামী
আবু অজ্ঞানী লোকতকে ভাল। ২ জ্ঞানৰ অবিহেন অতিপ্রায় থকা
ভাল নহয়; আবু যি জনে বেগেরে যায়, তেওঁ পথ হেবুরাই। ৩ মানুহৰ
অজ্ঞানত ই তেওঁ জীরন ধ্বন্স করে; আবু তেওঁ হদয় যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে
ক্রোধাহিত হয়। ৪ ধন-সম্পত্তিয়ে অনেক বন্ধু একত্ৰি কৰে; কিন্তু দবিদু
লোক নিজৰ বন্ধুসকলৰ পৰা বিছুর হয়। ৫ মিছা সাক্ষী দিয়া জনে দণ্ড
নোপোৱাকৈ নাথাকিব; আবু যি জনে মিছা কথা কয় তেৱেৰ অব্যাহত
নাপায়। ৬ অনেক লোকে অনুগ্রহ পাবলৈ দয়ালু লোকৰ আগত নিবেদন
কৰে, আবু যি জনে উপহাৰ দিয়ে, তেওঁৰ সকলো বন্ধু হয়। ৭ যদি দবিদু
লোকৰ ভায়েক সকলে তেওঁক ঘিগ কৰে; তেনহেলে তাতকে কিমান অধিক
পৰিমাণে তেওঁৰ বন্ধুসকল তেওঁৰ পৰা আত্মৰ যাব। তেওঁ তেওঁলোকক
আহুন কৰে, কিন্তু তেওঁলোক আত্মৰ যায়। ৮ যিজনে জ্ঞান লাভ কৰে,
তেওঁ নিজৰ প্রাণক প্ৰেম কৰে, যিজনে বিচেনো শক্তি থাকে, তেওঁ যি ভাল
তাক বিচাৰি পায়। ৯ মিছা সাক্ষী দিয়া জনে দণ্ড নোপোৱাকৈ নাথাকিব;
কিন্তু মিছা কথা কোৱা জন বিনষ্ট হ'ব। ১০ অজ্ঞানী লোকে বিলাসীতা
জীরন যাপন কৰা অনুগ্রহুৎ; তেনহেলে বাজকুমাৰৰ ওপৰত দাসে শাসন
কৰা তাতকে কিমান অধিক পৰিমাণে অনুপুযুক্ত। ১১ মানুহৰ বিচেনাই
তেওঁক ক্রোধত ধীৰ কৰে, আবু অপৰাধ অৱৰামনাৰ কৰা তেওঁৰ শৌৰৰ।
১২ বজাৰ ক্রোধ ডেকা সিংহৰ গৰ্জনৰ দৰে; কিন্তু তেওঁৰ অনুগ্রহ ঘাঁৰ
ওপৰত পৰা নিয়ৰৰ দৰে। ১৩ মূৰ্খ পুত্ৰী পিতৃলৈ ধ্বন্স আনে, আবু কন্দল
কৰা মহলী টোপ-টোপকৈ পৰি থকা পানীৰ দৰে। ১৪ ঘৰ আৰু ধন-সম্পত্তি
পিতৃসকলৰ পৰা পোৱা উভাৰিকীৰ; কিন্তু জ্ঞানবৰ্তী তাৰ্যা যিহোৱাৰ পৰা
পোৱা যায়। ১৫ এলাহে মানুহক দুৰ্ঘোৰ নিন্দাত পেলায়, কিন্তু যিজনে কাম
কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰে, তেওঁ ভোকত থাকিব। ১৬ যি জনে অজ্ঞা পালন
কৰে, তেওঁ নিজৰ প্রাণ বক্ষা কৰে; কিন্তু যি জনে নিজৰ পথৰ বিষয়ে চিন্তা
নকৰে, তেওঁৰ মৃত্যু হ'ব। ১৭ যি জনে দবিদুক দয়া কৰে, তেওঁ যিহোৱাক
খণ্ড দিয়ে; আবু তেওঁ কৰা কাৰ্যৰ বিনিময়, তেওঁ তেওঁক পৰিশোধ কৰিব।
১৮ আশা থাকেতে নিজৰ সন্তানক নিয়মানুবৰ্তিতা শিকোৱা; আবু সন্তানক
মাৰি পেলোৱাৰ কথা হদয়ত নাভাবিবা। ১৯ অতি ক্রোধী মানুহ দণ্ড
পোৱা উচিত; যদি তুমি তেওঁক মুক্ত কৰা, তেনহেলে তুমি দিত্যী বাবৰ
বাবেও কৰিব লাগিব। ২০ তুমি জীরনৰ শেষ বয়সত জ্ঞান হ'বলৈ পৰামৰ্শ
শুনা, আবু নিৰ্দেশ গ্ৰহণ কৰা। ২১ মানুহৰ হদয়ত বহুতো আঁচনি থাকে;
কিন্তু যিহোৱাৰ অভিপ্রায় থিৰে থাকিব। ২২ আনুগ্রহ মানুহৰ ইচ্ছাবে হয়,
আবু মিছলীয়াতকে দবিদু লোক ভাল। ২৩ যিহোৱাক তেওঁৰ পাবলগীয়া
সম্মান দিয়া, আবু সেয়ে তোমাৰ জীৱনদায়ক হ'ব, আবু যি জনৰ সেয়া
আছে, তেওঁ তপ্ত হৈ থাকিব; আবু তেওঁ অনিষ্ট দ্বাৰাই শীঘ্ৰত নহ'ব। ২৪
এলেছোৱাই পাত্ৰ আহাৰত হাত সুমুৰাই, এনেকি পুনৰায় মুখলৈ শুবাই
নিব নোৱাৰিব। ২৫ নিন্দকক প্ৰহাৰ কৰা, তাতে অশিক্ষিত দুৰদৰ্শী হ'ব;
আবু স্বিৰেচকক অনুযোগ কৰা, তাতে তেওঁ জ্ঞান লাভ কৰিব। ২৬ যি
পুত্ৰী পিতৃক শূল কৰে, আবু মাতৃক খেণি দিয়ে, তেওঁ এনে পুত্ৰ যি জনে
লাজ আবু অপমান আনে। ২৭ হে মোৰ পুত্ৰ, যদি তুমি উপদেশ শুনিবলৈ
এৰি দিয়া, তুমি জ্ঞানৰ বাক্যৰ পৰা ভাস্ত হো। ২৮ দুৰ্মুক্তিগ্ৰাস সাক্ষীয়ে
ন্যায় বিচাৰৰ নিন্দা কৰে, আবু দুষ্টসকলৰ মুখে অপৰাধ প্ৰাস কৰে। ২৯
নিন্দকসকলৰ বাবে দণ্ড যুগ্মত আছে, আবু অজ্ঞানী সকলৰ পিঠিৰ বাবে
সাঁচ বহা কোৱা যুগ্মত আছে।

২০ দ্রাক্ষারস নিন্দক, আবু সুৰা দন্দ-কাজিয়া কৰা লোক; যি কোনোৱে
যুৰা সিংহৰ গৰ্জনৰ দৰে; যিজনে তেওঁৰ খঁ তোলে, তেওঁ নিজৰ জীৱন
হেবুৱাই। ৩ বিবাদৰ পৰা দূৰত থকাই মানুহৰ সন্মান; কিন্তু প্ৰত্যেক
অজ্ঞানী লোকে বিতৰক্ত সোমায়। ৪ এলেছোৱালোকে শৰ্ব কালত হাল
নাবায়; আবু তেওঁ শস্য দোৱাৰ সময়ত অলপ শস্য বিচাৰে, কিন্তু একোকে
নাপায়। ৫ মানুহৰ হদয়ৰ অভিপ্রায় গভীৰ জলৰ দৰে; কিন্তু সেই কল্পনা
বিচেক ব্যক্তিয়ে বাহিৰত প্ৰকাশ কৰে। ৬ বহুতো লোকে নিজৰ সাধুতা
যোৗণা কৰে; কিন্তু বিশ্বাসী লোক কোনে বিচাৰি পায়? ৭ ন্যায় কাৰ্য
কৰা লোকে নিজৰ ন্যায়পৰায়ণতাত চলে, আবু তেওঁক অনুসৰণ কৰা
তেওঁৰ সন্তান সকল সুৰী হয়। ৮ সিংহাসনত বহা বজাই বিচাৰকৰ দ্বায়ীতৃ
পালন কৰে; তেওঁৰ আগত থকা সকলো দৃষ্টিত তেওঁৰ দৃষ্টিতে পৰীক্ষা
কৰে। ৯ কোনে ক'ব পাবে "মই মোৰ হদয় শুন্দ কৰি ৰাখিছো, আবু মোৰ
পাপৰ পৰা মই মুক্ত হ'লো?" ১০ পৰ্যাক্য থকা ওজন, আবু অসমান জোখ,
এই দুৱোটাকে যিহোৱাই ঘিগ কৰে। ১১ এনেকি যুৱক এজনে তেওঁৰ
কাৰ্যৰ দ্বাৰাই পৰিচিত হয়, শুন্দ আবু ন্যায়পৰায়ণ আচৰণৰ দ্বাৰাই তেওঁক
বুজিব পৰা যায়। ১২ শ্ৰমনকাৰী কাগ আবু দৰ্শনকাৰী চৰু, এই দুয়োকো
যিহোৱাই সুষ্ঠি কৰিবলৈ। ১৩ নিন্দাক ভাল নাপাবা অথবা, ত্ৰিমি দবিদু হোৱা;
তোমাৰ চৰু মেলা, আবু তোমাৰ প্ৰচৰ পৰিমাণে খোৱা বস্ত থাকিব। ১৪
কিনা জনে কয়, "বেয়া! বেয়া! কিন্তু যেতিয়া তেওঁ আত্মৰ বায়, তেতিয়া
তেওঁ অহংকাৰ কৰে। ১৫ সোণ আবু অজ্ঞ মল্যবান পাথৰ আছে; কিন্তু
জ্ঞানযুক্ত ওঁ অমূল্য বৰ্ত। ১৬ যি জনে অচিলাকীৰ জামিন হয়, তেওঁৰ বৰ্ত
লোৱা; যেতিয়া তেওঁ কোনে ব্যচিচাৰিগীৰ বাবে জামিন হয়, তেতিয়া
তেওঁৰ পৰা বন্ধক লোৱা। ১৭ প্ৰবণ্ধনাৰে পোৱা পিঠীৰ সোৱাদ মিঠা
লাগে; কিন্তু পুছত তেওঁৰ মুখ শিলেৰে পূৰ্ণ হয়। ১৮ পৰামৰ্শৰ দ্বাৰাই
আঁচনিৰেৰ সিদ্ধ হয়; আবু কেৱল জ্ঞানী লোকৰ নেতৃত্বত যুক্ত আৰাণ্ড কৰা
হয়। ১৯ পৰচৰ্যকাৰীয়েৰে ওপুতু কথা প্ৰকাশ কৰে; সেয়ে যি জনে বহু
কথা কয়, তেওঁৰ সৈতে সহযোগ নকৰিব। ২০ যি জনে নিজৰ পিতৃক
নাইবা মাতৃক শাও দিয়ে, ঘোৰ অদ্বিতীয়ত তাৰ চাকি নুমাই যায়। ২১
উভাৰিধিকাৰ আৰাণ্ডুলীত শীঘ্ৰে পোৱা যায়, কিন্তু শেষত সেয়ে ভাল নহ'ব।
২২ এইদৰে নকৰা, "মই তোমাৰ ভুলৰ বাবে প্ৰতিকাৰ সাধিয়া!" যিহোৱালৈ
অপেক্ষা কৰা, তেওঁ তোমাক উদ্কাৰ কৰিব। ২৩ যিহোৱাই অসমান ওজন
ঘিগ কৰে, ফাঁকি তুলানী ভাল নহয়। ২৪ মানুহৰ তৰিব থোজ যিহোৱাৰ
পৰিচালিত; তেনহেলে মানুহে কেৱলেক নিজৰ পথ বুজিব। ২৫ কোনো
লোকে হৰ্তাতে "এই বন্ধ পিতৃত্ব" বুলি কোৱা, মানুহ; আবু সকলৈ কৰাৰ
পাছত তাৰ অৰ্থ কি সেই বিষয়ে চিন্তা কৰা মানুহৰ বাবে ফান্দৰ দৰে। ২৬
জ্ঞানী বজাই দুষ্টসকলক পৃথক কৰে, আবু তাৰ পাছত তেওঁ শষ্য মৰা গাড়ী
তেওঁলোকৰ ওপৰেদি চলায়। ২৭ মানুহৰ আজ্ঞা যিহোৱাৰ প্ৰদীপস্বৰূপ;
সেয়ে তেওঁ সকলোৰে অতৰৰ ভিতৰ অংশ বিচাৰে। ২৮ বিশ্বাসযোগ্য
আবু বিশ্বস্তৰ নিয়মে বজাক সংৰক্ষিত কৰে, আবু তেওঁৰ সিংহাসন
প্ৰেমৰ দ্বাৰাই নিৰাপদে থাকে। ২৯ যুৱকৰ বলেই তেওঁৰ শৌৰৰ, আবু
পকা চুলিয়ে বন্ধ লোকৰ অভিজ্ঞতা দৰ্শাই। ৩০ ধা লগোৱা প্ৰহাৰে দুষ্টতা
পৰিক্ষাৰ কৰে, আবু প্ৰহাৰে অস্তৰৰ গভীৰতম অংশ পৰিক্ষাৰ কৰে।

২১ বজাৰ হদয়ৰ যিহোৱাৰ হাতৰ পৰা বৈ থকা পানীৰ দৰে; তেওঁ
এই পানী যি দিশলৈ ইচ্ছা কৰে, সেই দিশলৈ বোৱায়। ২ সকলো
মানুহৰ পথ তেওঁৰ নিজৰ দৃষ্টিত ন্যায়; কিন্তু যিহোৱাই হদয়ৰ জোখে। ৩ যি
সত্য আবু ন্যায়, এনে কাৰ্য কৰা; বলিদানতৈকে এই কাৰ্য সমূহ যিহোৱাৰ
গ্ৰহণীয়। ৪ অহংকাৰী দৃষ্টি আবু দাস্তিৰ হদয়ৰ; দুষ্ট লোকৰ প্ৰদীপ পাপেৰে
পৰিপূৰ্ণ। ৫ পৰিশ্ৰমী লোকৰ কলনাই কেৱল উন্নতিলৈ লৈ যায়; কিন্তু
যি সকলে খৰকে কাৰ্য কৰে, তেওঁলোকলৈ কেৱল দৰিদ্ৰতা আহে। ৬
মিছলীয়া জিভাৰ দ্বাৰাই অৰ্জন কৰা ধন-সম্পত্তি অস্থায়ী ভাপ, সেইবোৰ
মৃত্যা বিচাৰে, ৭ দুষ্ট লোকৰ অতোচাৰে তেওঁলোকক দূৰ কৰিব; কাৰণ
তেওঁলোকে ন্যায় পথত চলিবলৈ আসন্নত হয়। ৮ অপৰাধীৰ পথ কুটিল
হয়, কিন্তু যি জন শুন্দ, তেওঁ সৎ কাৰ্য কৰে। ৯ দন্দুৰী স্বতাৰ ভাৰ্যাৰ

সৈতে ঘৰত বাস কৰাতকে, ঘৰৰ চালৰ এচুকত বাস কৰাই ভাল। ১০ দুষ্ট লোকৰ আত্মাই পাপ আকাঙ্ক্ষা কৰে, আৰু তেওঁৰ পৰা তেওঁৰ ছবুৰীয়া কৃপা দৃষ্টি নাপায়। ১১ যেতিয়া নিন্দক লোকে দণ্ড পায়, তেতিয়া অশিক্ষিত লোক জ্ঞানী হয়, আৰু যেতিয়া জ্ঞানী লোকে নির্দেশ পায়, তেতিয়া তেওঁৰ জ্ঞান বৃদ্ধি হয়। ১২ যি জনে সৎ কাৰ্য কৰে, তেওঁ দুষ্ট লোকৰ ঘৰ পৰ্যবেক্ষণ কৰে; তেওঁ দুষ্ট লোকলৈ সৰ্বনাশ কঢ়িয়াই আনে। ১৩ যি জনে দৰিদ্ৰ লোকৰ কাতৰোক নুশুনে, সেই জন যেতিয়া কান্দিব, তেতিয়া কোনেও নুশুনিব। ১৪ গুণ উপহাৰ ক্রোধ শাস্ত কৰে, আৰু গোপন উপহাৰে প্রচণ্ড ক্রোধৰ পৰা আত্মবায় বাখে। ১৫ যেতিয়া ন্যায় বিচাৰ হয়, তেতিয়া ন্যায় কৰা জনে আনন্দ পায়; কিন্তু কুকৰ্ম কৰা জনলৈ সৰ্বনাশ কঢ়িয়াই আনে। ১৬ যি জনে বিবেচনা শক্তিৰ পথৰ পৰা ভ্ৰম ফুৰে, সেই জনে মৃত সকলৰ সমজাত জিৰণী ল'ব। ১৭ যি মানুহে বৰ-ধেমালি কৰি ভাল পায়, তেওঁ দৰিদ্ৰ হ'ব; আৰু যি জনে দ্রাক্ষাৰস আৰু তেল ভাল পায় তেওঁ ধনৱান নহ'ব। ১৮ সৎ কাৰ্য কৰা লোকৰ বাবে দুষ্টলোকে প্ৰায়চিত পায়; আৰু ন্যায়পৰায়ণ লোকৰ বাবে বিশ্বাসঘাতকৰ প্ৰায়চিত হয়। ১৯ দৃষ্টবী আৰু সকলো সময়তে অভিযোগ কৰি থকা মহিলাৰ সৈতে বাস কৰাতকে, মৰুভূমিত বাস কৰাই ভাল। ২০ জ্ঞানী লোকৰ ঘৰত বহুমূল্য বস্ত আৰু তেল থাকে; কিন্তু আজনীনী লোকে সেইবোৰ অপব্যৱহাৰ কৰে। ২১ যি জনে সৎ কাৰ্য কৰে আৰু দয়ালু হয়, তেওঁ জীৱন পায়, উচিত সিদ্ধান্ত লয়, আৰু সন্মান লাভ কৰে। ২২ জ্ঞানী লোকে বীৰসকলৰ নগাৰৰ বিৰুদ্ধে উঠি যায়, আৰু সুৰক্ষা দিয়া দৰ্দ তেওঁ ধৰ্ম কৰে। ২৩ যি জনে নিজৰ মুখ আৰু জিভা চন্দালি বাখে, তেওঁ সংকটৰ পৰা নিজকে বৰ্কা কৰে। ২৪ গৰ্বি আৰু অহংকাৰী লোকক নিন্দক বুলি কোৱা হয়; তেওঁ দাস্তিকতাৰে কাৰ্য কৰে। ২৫ এলেহোৱা লোকৰ অভিলামে তেওঁক বথ কৰে; কাৰণ তেওঁৰ হাতে কাম কৰিবলৈ অমান্তি হয়। ২৬ ওৰে দিনটো তেওঁ অধিকতকৈ অধিক পাৰলৈ আকাঙ্ক্ষা কৰে; কিন্তু সৎ কাৰ্য কৰা জনে দান দিয়ে, আৰু দান দিয়া বৰ্ক নকৰে। ২৭ দুষ্ট লোকৰ বলিদান ঘৃণনীয়; তাতে বেয়া মনোভাৰেৰে অনাৰ বাবে তাতকে কিমান বেছি ঘৃণনীয় হ'ব। ২৮ মিছা সাক্ষী দিয়া জন ধৰ্ম হ'ব; কিন্তু কথা শুনা জনে, তেওঁ সকলো সময়ৰ বাবে কথা ক'ব। ২৯ দুষ্ট লোকে নিজকে পৰাক্রমী দেখুৱাই; কিন্তু ন্যায়পৰায়ণ লোকে নিজৰ পথ বিবেচনা কৰে। ৩০ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে প্ৰজা, বিবেচনা, বা পৰামৰ্শ একোৱেই স্থিৰ হ'ব নোৱাৰে। ৩১ যুদ্ধৰ দিনৰ বাবে ঘোৱাক সু-সংজ্ঞিত কৰা হয়, কিন্তু জয় যিহোৱাৰ কাৰণেহে হয়।

২২ প্ৰচৰ ধনতকৈয়ো সনাম মনোনীত কৰা, সোণ আৰু বৃপ্তকৈ অনুগ্ৰহ উত্তম।

২ ধনী আৰু দৰিদ্ৰ লোক উত্তৱে মাজত কোনো পাৰ্থক্য নাই, তেওঁলোকৰ সকলোৰে সৃষ্টিকৰ্তা যিহোৱা হয়। ও দৰদৰ্শী লোকে বিপদ দেখা পায়, আৰু নিজকে লুকুৱাই বাখে; কিন্তু অশিক্ষিত লোক আগুৱাই যায়, আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ বাবে কঠ পায়। ৪ যিহোৱালৈ বখা ভয় ন্যাতা, সম্পত্তি, আৰু জীৱনলৈ সন্মান আনে। ৫ কুটিল লোকৰ পথত কাঁচুই আৰু প্ৰখণ্ডৰ ফান্দ থাকে; যিজনে নিজৰ আত্মা বৰ্ক কৰে, তেওঁ সেইবোৰ পৰা দৃৰ্বত থাকে। ৬ সন্তানক তাৰ চলিলগীয়া পথ অনুসৰে শিকা দিয়া, তাতে তেওঁ প্ৰাণ বয়ক হ'লেও তেওঁ তাৰ পৰা ঘূৰি নাহিব। ৭ ধনী লোকে দৰিদ্ৰ লোকৰ ওপৰত শাসন কৰে, আৰু যিজনে ধাৰ লয়, তেওঁ ধাৰ দিয়া জনৰ দাস হয়। ৮ যি জনে দৃষ্টিতাৰ গুটি সিটে, তেওঁ সমস্যাৰ শয় দাব; আৰু তেওঁৰ ক্রেতৰ লাঠি ব্যৱহাৰ কৰা নহ'ব। ৯ উদাৰ দৃষ্টিৰ লোক আশীৰ্বাদপ্ৰাণ হ'ব, কাৰণ তেওঁ দৰিদ্ৰৰ সৈতে নিজৰ আহাৰ ভাগ কৰে। ১০ নিন্দক উলিয়াই পঠোৱা, তেতিয়া তাত আৰু বিবাদ নহ'ব, এনে কি বিৰোধ আৰু অপমানো নহ'ব। ১১ যিজনে শুন্দ হদয় ভাল পায়, আৰু যাৰ কথা অমীকি, তেওঁৰ বক্ষৰ বাবে তেওঁৰ এজন বজা হ'ব। ১২ যিহোৱাৰ চকুৱ জ্ঞানৰ ওপৰত দৃষ্টি বাখে; কিন্তু তেওঁ বিশ্বাসঘাতকৰ কথা উৎখাত কৰে। ১৩ এলেহোৱাই কয়, “বাটট এটা সিংহ আছে! মুকলি ঠাইত মোক বথ কৰিব।” ১৪ বাতিচিৰীৰ মুখ দ' গাতৰ দৰে, যি কোনোৱে সেই গাতৰ পৰিৱ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ ক্রেতৰ প্ৰজ্ঞিত হ'ব। ১৫ সন্তানৰ হদয়ত মুৰ্খতা আৰদ্ধ হৈ থাকে; কিন্তু চেকনীৰ

অনুশাসনে তাক তাৰ পৰা দূৰ কৰে। ১৬ নিজৰ ধন বৃদ্ধি কৰিবলৈ দৰিদ্ৰ লোকক উপদ্ৰ কৰা জন, বা ধনী লোকক দান দিয়া জন, দৰিদ্ৰ হ'ব। ১৭ জ্ঞানী লোকৰ কথা শুনা; আৰু মনোযোগ দিয়া; আৰু মোৰ জ্ঞানৰ কথাত তোমাৰ হদয় মনোনিবেশ কৰা। ১৮ কাৰণ তুমি যদি সেইবোৰক তোমাৰ অন্তৰত বাখা, আৰু যদি সেই সকলোৰে তোমাৰ ঝঠত থাকে, তেনেহ'লে সেয়ে তোমাৰ বাবে সুব্যৱহাৰ হ'ব। ১৯ সেয়ে তোমাৰ বিশ্বাস যাতে যিহোৱাত হ'ব পাৰে, মই আজি সেইবোৰ তোমাক শিকালোঁ, এনে কি কেৱল তোমাকেই এই সকলো শিকালোঁ। ২০ পৰামৰ্শ আৰু জ্ঞানৰ বিষয়ে মই তোমাৰ বাবে ত্ৰিশটা নীতিবচন লিখা নাই নে? ২১ তোমাক বিশ্বাসযোগ্য বাক্যৰ সত্যতাৰ শিকালোঁ, যাতে তোমাক পঠোৱা সকলক তুমি বিশ্বাসযোগ্য উত্তৰ দিব পাৰা। ২২ দৰিদ্ৰ লোকৰ বস্ত কাঢ়ি নলবাৰা, কিয়নো তেওঁ দৰিদ্ৰ; বা দুৰাৰত থকা অভিবি লোকক দমন নকৰিবা। ২৩ কিয়নো যিহোৱাই তেওঁলোকৰ অভিযোগৰ প্ৰতিবাদ কৰিব, আৰু যি সকলে তেওঁলোকৰ বস্ত কাঢ়ি লয়, তেওঁ তেওঁলোকৰ জীৱন কাঢ়ি ল'ব। ২৪ যিজনে ক্রেতৰে শাসন কৰে, তেওঁৰ সৈতে বহুতু নকৰিবা, আৰু ক্রোধী লোকৰ সৈতে তুমি যোৱা উচিত নহয়; ২৫ নহ'লে তুমি তেওঁৰ আচৰণ শিকিবা, আৰু তুমি নিজকে নিজে ফান্দত পেলাবা। ২৬ ধনৰ বিষয়ে প্ৰতিজ্ঞা কৰা জনৰ দৰে নহোৱা, আৰু তুমি অন্য লোকৰ ধাৰৰ বাবে জামিনদাৰ হোৱা উচিত নহয়। ২৭ যদি ধাৰ শুজিবলৈ তোমাৰ উপায় নাথাকে, তেনেহ'লে তোমাৰ শোৱাপাটি তোমাৰ পৰা তেওঁ লৈ যোৱাত কিমে বাধা দিব পাৰিব? ২৮ তোমাৰ পত্ৰে স্থাপন কৰা, পৰ্বৰ সীমাৰ শিল নুগুচৰাৰ। ২৯ নিজৰ কামত নিপন্থ থকা লোকক তুমি দেখিছা নে? তেওঁ বেজাৰ আগত থিয় হ'ব, তেওঁ সৰ্বসাধাৰণ লোকৰ আগত থিয় নহয়।

২৩ যেতিয়া তুমি কোনো শাসনকৰ্তাৰ সৈতে ভোজনত বহা, তেতিয়া

তোমাৰ সম্মুখত কোন আছে সাৰধানে লক্ষ কৰিব। ২ কাৰণ তুমি যদি অধিক আহাৰ খাবলৈ ভাল পোৱা, তেনেহ'লে নিজৰ ডিঙিত নিজে ছুৰী দিবা। ৩ তেওঁৰ উত্তম মোৱা বস্তলৈ হেঁপাই নকৰিবা, কিয়নো সেয়ে প্ৰবৰ্ধক আহাৰ। ৪ ধনী হ'বলৈ অধিক কঠ নকৰিবা, কেতিয়া বৰ্ক কৰিব লাগে সেই কথা জানিবলৈ যথেষ্ট জীৱন হোৱা। ৫ যেতিয়া তোমাৰ দৃষ্টি ধনত পৰে, সেয়ে গুটি যায়, আৰু হঠাতে ডেউকা লাগাই, আৰু টিঙ্গলৰ দৰে আকাশলৈ উভি যায়। ৬ তোমাৰ আহাৰলৈ কোনো লোকে বহু সময় চাই থাকিলে, পাশী মানুহৰ আহাৰ ভোজন নকৰিবা, আৰু তেওঁৰ উত্তম খোৱা বস্তলৈ হেঁপাই নকৰিবা; ৭ কাৰণ তেওঁ এনে এজন মানুহ যি তোমাৰ আহাৰৰ হিচাপ লয়। তেওঁ তোমাক কয়, “ভোজন-পান কৰা!” কিন্তু তেওঁৰ হদয় তোমাৰ সৈতে নাথাকে। ৮ তুমি যি অলপ খাইছা, সেয়াও বৰ্মি কৰিবা, আৰু তোমাৰ অভিনন্দন বৃথা হ'ব। ৯ অজ্ঞানী লোকে শুনি থকাকৈক কথা নকৰা; কিয়নো তেওঁ তোমাৰ প্ৰজাৰ কথা তুচ্ছ কৰিব। ১০ পুৰুণী সীমাৰ দেৱাল আতৰাই নিদিবা, বা অনাথ সকলৰ পথাৰৰ সীমালজ্জন নকৰিবা; ১১ কিয়নো তেওঁলোকৰ মুক্তিকৰ্তা বলৱান; আৰু তেওঁ তোমাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকৰ হৈ প্ৰতিবাদ কৰিব। ১২ তোমাৰ হদয়ে অনুশাসনলৈ মনোযোগ দিয়ক, আৰু জ্ঞানৰ কথালৈ ক্ৰটি নকৰিবা; কিয়নো তুমি তাক চেকনীৰে কোবোৱা, তেনেহ'লে তুমি তাৰ আত্মা চিয়োলৰ পৰা বৰ্কা কৰিবা। (Sheol h7585) ১৫ হে মোৰ পুত্ৰ, যদি তোমাৰ হদয়ে জ্ঞানী হয়, তেনেহ'লে মোৰ হদয়ে আনন্দিত হ'ব; ১৬ যেতিয়া তোমাৰ ঝঠত যথেষ্ট কথা কয়, তেতিয়া মোৰ অসংক্ৰণ উল্লাসিত হয়। ১৭ তোমাৰ হদয়ে পাপীক ঈৰ্ষা নকৰক; কিন্তু তুমি ওৰে দিনটো যিহোৱাৰ ভয়ত থাকা; ১৮ অৱশ্যে ইয়াত তোমাৰ ভবিষ্যত জড়িত হৈ আছে, আৰু তোমাৰ আশা খণ্ডন কৰা নহব। ১৯ হে মোৰ পুত্ৰ, শুন আৰু জ্ঞানী হোৱা, আৰু তোমাৰ হদয়ে সৰ্ব পথত চলোৱা। ২০ সুৰা প্ৰিয় লোকৰ সেতে সহযোগী নহোৱা, বা অধিক মাংস ভোজন কৰা সকলৰ সহী নহোৱা। ২১ কাৰণ মতলীয়া আৰু খুৰা লোক দৰিদ্ৰ হয়, আৰু মানুহৰ টোপনিয়ে তেওঁলোকক ফটা বস্তু পিকায়। ২২ তোমাক জ্ঞান দিয়া পিছৃতৰ কথা শুনা, আৰু তোমাৰ মাতৃৰ বৃদ্ধা অৱহাত তেওঁক হেঁজান নকৰিবা। ২৩ সত্যক

কিনা, কিন্তু ইয়াক বিক্রী নকরিবা; প্রজ্ঞা, অনুশাসন, আবু সুবিবেচনা কিনা। ২৪ ন্যায় কার্য করা জন্য পিতৃ অতিশয় উল্লাসিত হয়, আবু জানী পুত্রের জন্মদাতাই তেওঁর বাবে আনন্দ করিব। ২৫ তোমার পিতৃ আবু মাত্রক আনন্দিত হ'বলৈ দিয়া, আবু তোমার জন্মদাতাক উল্লাসিত হ'ব দিয়া। ২৬ হে মোর পুত্র, তোমার হস্তয় মোক দিয়া, তোমার চকুক মোর পথলৈ নিরীক্ষণ করিবলৈ দিয়া। ২৭ কাবণ বেশ্যা দ গাত্র দরে, আবু অন্য লোকৰ তাৰ্যা ঠেক নাদৰ দৰে। ২৮ তেওঁ ডকাইতৰ দৰে খাপ দি থাকে, আবু মনুয়সকলৰ মাজত বিশ্বাসাধাকতৰ দল বৃক্ষি কৰে। ২৯ কাৰ দুৰ্দশা আছে? কাৰ দুখ আছে? কোনে কাজিয়া কৰে? কোনে অভিযোগ কৰে? কোনে অকাৰণে মাৰ খায়? কাৰ চকু বঙ্গ হয়? ৩০ যিসকলে বহুদিন দ্বাক্ষাৰসত লিণ্ঠ থাকে, আবু যিসকলে দ্বাক্ষাৰসৰ মিহলালৈ চেষ্টা কৰে। ৩১ যেতিয়া দ্বাক্ষাৰস বঙ্গ হৈ থাকে, পাত্ৰ দগমগায়, আবু সহজে পেটলৈ যায়, তেতিয়া তালৈ দৃষ্টি নকরিবা। ৩২ শেষতে সেই সাপৰ নিচনাকৈ কামুৰিব, আবু বিষাঞ্জ সাপৰ দৰে ইয়াৰ দংশন। ৩৩ তোমার চকুৰে আচাৰিত বস্ত দেখিব, আবু তোমার হস্তয় মন্দ কথা কৰ; ৩৪ প্ৰচষ্ট সমুদ্ৰৰ ওপৰত শোৱা জন্য দৰে, বা জাহাজৰ মাজস্তুলৰ ওপৰত শোৱা লোকৰ দৰে হৰা; ৩৫ তুমি কৰা, “তেওঁলোকে মোক মাৰিলৈ!” কিন্তু মই আনন্দৰ কৰা নাই মই যেতিয়া সাৰ পাম? তেতিয়া মই পুনৰ দ্বাক্ষাৰস পান কৰিম।”

২৪ দুষ্ট লোকক ঈৰ্ষা নকরিবা; নাইবা তেওঁলোকৰ লগত থাকিবলৈ ইচ্ছা নকরিবা; ২ কাৰণ তেওঁলোকৰ হস্তয়ে অত্যাচাৰৰ চক্ষাত কৰে, আবু তেওঁলোকৰ ওঁতে সমস্যাৰ কথা কৰয়। ৩ প্ৰজ্ঞাৰ দ্বাৰাই ঘৰ নিৰ্মাণ হয়, আবু বিচেনাব দ্বাৰাই ঘৰ সংস্থাপন হয়। ৪ জন্মন দ্বাৰাই কেঁঠালিবোৰ পৰিপূৰ্ণ হয়, লগতে সকলো বহুমূল্য আবু অনন্দদায়ক বস্ত্ৰে পৰিপূৰ্ণ হয়। ৫ সাহসী লোক বলৱান হয়, কিন্তু বলৱান লোকতকে জানী লোক ভাল। ৬ সুপ্ৰবামৰ্শৰ দ্বাৰাই তুমি তোমাৰ যুদ্ধ আৰস্ত কৰিব পাৰা, আবু বহুতো উপদেষ্টাৰ সৈতে জয় লাভ হয়। ৭ অজ্ঞানী লোকৰ বাবে প্ৰজ্ঞা অতি উচ্চ বিষয়; আবু দুৰাবত তেওঁ কথা কৰয়। ৮ তাত আমাৰ এজন দৃষ্টি কাৰ্য কল্পনা কৰা লোক আছে, সোকসকলে তেওঁক পৰিকল্পনাৰ পৰিচালক বুলি কৰয়। ৯ জনানীন আঁচনি পাপ, আবু নিন্দক লোকৰ মানুহে ঘৃণা কৰে। ১০ সমস্যাৰ দিনত যদি তোমাৰ ভৌতু দেখুওৱা, তেনেহলৈ তুমি নিশ্চকতীয়া। ১১ মৃত্যুলৈ লৈ যোৱা সোকসকলক বৰ্ষা কৰা, আবু বৎ কৰিবলৈ নিগতে যিসকল হতভয় হয় তেওঁলোকক তুমি যদি পাৰা ঘৰাই আন। ১২ তুমি যদি কোৱা, “আমি এই বিষয়ে একো নাজানো।” তুমি কি কৈছা? সেই বিষয়ে যি জনাই হৃদয় পৰীক্ষা কৰে, তেওঁ জানো এই বিষয়ে নাজানো? ঈশ্বৰে মানুহক কৰ্ম অনুসূতে জানো ফল নিদিয়ো? ১৩ হে মোৰ পুত্ৰ, মোঁ খোৱা, কাৰণ ই ভাল, আবু মোচাকৰ পৰা নিগবি অহা মৌ তোমাৰ জিভাৰ বাবে সুযুদু। ১৪ তেনেকৈ প্ৰজ্ঞা তোমাৰ আত্মাৰ বাবে তুমি যদি দাক কৰিব পোৱা, তেনেহলে তাত তোমাৰ ভবিষ্যত আছে, আবু তোমাৰ আশা খণ্ডন কৰা নহব। ১৫ ন্যায় কাৰ্য কৰাসকলৰ ঘৰ যিজনে আক্ৰমণ কৰে, তেনে দুষ্ট মানুহৰ দৰে তুমি মিছা কথা নকৰা, তেওঁলোকৰ ঘৰ ধৰস নকরিবা। ১৬ কাৰণ যিসকলে ন্যায় কাৰ্য কৰে, তেওঁলোক সাতৰাৰ পৰিলেও, তেওঁ পুনৰ উঠিব। কিন্তু দুষ্ট তোক দুৰ্যোগত পৰি বিনষ্ট হয়। ১৭ যেতিয়া তোমাৰ শক্তৰ পতন হয়, তেতিয়া আনন্দ নকরিবা, আবু যেতিয়া তেওঁ উজ্জুতি খায়, তেতিয়া তোমাৰ মনক উল্লাসিত হ'বলৈ নিদিয়া। ১৮ কিয়নো যিহোৱাই চাব আবু গ্ৰাহ্য কৰিব, আবু তেওঁৰ পৰা তেওঁৰ ক্ষেত্ৰ দূৰ কৰিব। ১৯ কুৰক্ষ কৰাৰ সকলৰ বাবে উদ্বিগ্ন নহৰা, আবু দুষ্ট লোকক ঈৰ্ষা নকরিবা, ২০ কাৰণ দুষ্ট লোকৰ কোনো ভাৰ্যত নাই, আবু দুষ্ট লোকৰ প্ৰদীপ নুমাই যাব। ২১ হে মোৰ পুত্ৰ, যিহোৱালৈ ভয় কৰা, আবু বজাক ভয় কৰা। তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে বিদেহ কৰা সকলৰ সৈতে সহযোগ নকরিবা। ২২ কাৰণ হঠাতে তেওঁলোকলৈ বিপৰ্যায় আহিব, তেওঁলোক দুয়োৰে পৰা বিনাশ কিমান পৰিমাণে হ'ব কোনে জানে? ২৩ এই সকলো জানী লোকৰ বচন। বিচাৰত পক্ষপাত কৰা উচিত নহয়। ২৪ যি জনে

দোষীজনক কয়, “তুমি নিৰ্দোষী হোৱা,” তেওঁক মানুহে শাৰ দিব, আবু দেশবাসীয়ে ঘিগ কৰিব। ২৫ কিন্তু যিসকলে দুষ্টলোকক নিন্দা কৰে, তেওঁলোক অনন্দিত হ'ব, আবু তেওঁলোকলৈ ওপৰত উত্তৰ আশীৰ্বাদ আহে। ২৬ যিজনে সত্যতাত উত্তৰ দিয়ে, তেওঁ ওঁঠক চুমা খায়। ২৭ তোমাৰ বাহিৰ কাম প্ৰস্তুত কৰা, আবু নিজৰ বাবে মুকলি ঠাইত সকলো বস্তু যুগ্মত কৰা, আবু তাৰ পাছতহে তোমাৰ গৃহ নিৰ্মাণ কৰা। ২৮ কাৰণ নোহোৱাকৈ তোমাৰ চুৰুৰীয়াৰ অহিতে সাক্ষী নহোৱা; আবু তোমাৰ মুখেৰে প্ৰতাৰণা নকরিবা। ২৯ এইদেৰে নকৰা, “তেওঁ মোলৈ যিদৰে কৰিবলৈ, যইয়ো তালৈ সেইদেৰেই কৰিম; তেওঁ যি কৰিবলৈ তাৰ প্ৰতিফল মই তেওঁক দিম।” ৩০ মই এলেহুৱা মানুহৰ পথাৰৰ মাজেৰে গৈছিলোঁ, জ্ঞানশূন্য মানুহৰ দ্বাক্ষাৰীৰ ওচৰেছিলোঁ। ৩১ চাৰিওফালে কাঁইটীয়াৰ বন গজিছিল, গোটৈ পথাৰ কাঁইটৈ ঢাকি ধৰিছিল, আবু সীমাত থকা শিলৰ বেৰা ভাঙ্গি গৈছিল। ৩২ তাৰ পাছত মই চাই বিচেনা কৰিলোঁ; আবু চালোঁ আবু শিক্ষা পালোঁ। ৩৩ “অলপ টোপনি, আবু অলপ টোপনি, জীৰণি ললৈ হাত সাৰটি থাকিলে, ৩৪ দৰিদ্ৰতা ডকাইতৰ দৰে তোমালৈ আহিব, আবু তোমাৰ প্ৰয়োজনীয়তা সুসজ্জিত যুদ্ধাৰুৰ দৰে আহিব।”

২৫ যিহুদাৰ বজা হিক্যাব লোক সকলে সংগ্ৰহ কৰা চলোমনৰ মীতিবাক্য এইবোৰ। ২ বিষয়সমূহ গোপন বৰাই ঈশ্বৰৰ গৌৰৰ, কিন্তু কথা অনুসন্ধান কৰি মুকলি কৰা বজাসকলৰ গৌৰৰ। ৩ উচ্চতাৰ কাৰণে আকাশ, আবু গভীৰতাৰ কাৰণে পৃথিবী যিদৰে, সেইদেৰে বজাসকলৰ হৃদয় অনুসন্ধান কৰা নাযায়। ৪ ৰূপৰ পৰা ধাতুমল দূৰ কৰা; ধাতুৰ কাম কৰা জনে তেওঁৰ শিল্পকাৰ্যত বুপ বাৰহাৰ কৰিব পাৰে; ৫ তাৰ উপৰিও বজাৰ সমূখৰ পৰা দুষ্টক দূৰ কৰা; ন্যায় কাৰ্য কৰাৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ সিংহাসন স্থাপিত হয়। ৬ বজাৰ সমূখৰ নিজেক নিজে প্ৰশংসন নকৰিবা; আবু মহান লোকৰ বাবে বৰা ঠাইত তুমি যিথ নহ'ব। ৭ উচ্চপদস্থ ব্যক্তিৰ উপস্থিতি অপদৰ্শ হোৱাতকে, “ইয়ালৈ আঁহাঁ”, এই বুলি তেওঁ তোমাক কোৱা ভাল। তোমাৰ সাক্ষ্য কি আছিল, ৮ বিচাৰত বেগাই গৈ উপস্থিত নহ'ব; কাৰণ যেতিয়া তোমাৰ চুৰুৰীয়াই তোমাক লাজ দিব, তেতিয়া শেষত তুমি কি কৰিবা? ৯ তোমাৰ আবু চুৰুৰীয়াৰ মাজত হোৱা বিবাদ নিজেই বিচাৰ কৰা, কিন্তু আন জনৰ গুপ্ত কথা প্ৰকাশ নকৰিবা; ১০ তোমাৰ কথা যিজনে শুনে, তেওঁ তোমাক লাজত পেলাব, আবু দুষ্ট লোকে তোমাৰ বিষয়ে শোচৰ দিলে গুপ্তে নাথাকিব। ১১ ভাল কথা কোৱাটো বুপত খটোৱা সোণৰ আপেলৰ দৰে, ১২ শুণ সোণেৰে গঢ়া সোণৰ আঙঢ়ি বা অলক্ষণ ঘেনে, জানী লোকৰ অনুযোগ শুনা কাণো তেনে। ১৩ শস্য দোৱাৰ সময়ত হিমৰ চেঁচ ঘেনে, বিশাখাৰ বাঁড়িবাহক পঠোৱা সকলৰ বাবে তেনে; তেওঁ তেওঁৰ মালিকৰ আজ্ঞা সতেজ কৰে; ১৪ বৰষুণ নোহোৱা যেখ আবু বতাহ ঘেনে, মিছাকৈ দান দিছোঁ বুলি অহংকাৰ কৰা জনো তেনে। ১৫ ধৈৰ্যেৰে শাসনকৰ্ত্তাৰ প্ৰত্যয় জন্মাব পাৰে, আবু নয় জিভাই হাড় ভাঙিৰ পাৰে। ১৬ তুমি যদি মৌ বিচাৰি পোৱা, যিমান প্ৰয়োজন সিমানহে থাবা; নহ'লে মৌ অতিবিক্ষণ খালে তুমি বমি কৰিবা। ১৭ তোমাৰ চুৰুৰীয়াৰ ঘৰলৈ সঘনে নাযাবা, তেওঁ তোমালৈ আমনি পাই তোমাক ঘিগ কৰিব। ১৮ যিজনে চুৰুৰীয়াৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দিয়ে, তেওঁ যুদ্ধত ব্যৱহাৰ কৰা গদা, বা তোৱোৱাল, বা তীক্ষ্ণ কাঁড়ৰ দৰে। ১৯ বেয়া দাঁত অথবা পিছল খোৱা ভাৰিৰ ঘেনে, সঞ্চৰ্ট সময়ত অবিশাসী লোকক বিশ্বাস কৰাত তেনে। ২০ কোনো এজনে মনৰ বেজাৰত গীত পোৱা ঘেনে, জাৰ কালিত কপোৱা সোলোকাই থোৱা মানুহ, বা খাৰৰ ওপৰত দিয়া ভিমেগোৱাৰ তেনে। ২১ তোমাৰ শক্তি যদি ক্ষুধাতুৰ হয়, তেনেহলে তেওঁক আহাৰ থাবলৈ দিয়া; আবু তেওঁ যদি তৃষ্ণাতুৰ হয়, তেনেহলে তেওঁক পানী থাবলৈ দিয়া। ২২ কিয়নো সেইদেৰে কৰিলে, তুমি তেওঁৰ মুৰত জুলি থকা অঙ্গটা বেলচাৰে আঁত্বাৰই দিয়া হ'ব, আবু যিহোৱাই তোমাক পুৰক্ষাৰ দিব। ২৩ উত্তৰৰ বতাহে যেনেকৈ বৃষ্টি আনে, তেনেকৈ যিজনে গুপ্ত কথা কয় তেওঁৰ মুখমণ্ডল ঘৃণনীয়। ২৪ দুৰ্দুৰী মহিলাৰ সৈতে ঘৰত বাস কৰাতকে, ঘৰ ছালৰ এচুক্ত থকাই ভাল। ২৫ হৃষ্টাতুৰ লোকৰ বাবে, দূৰ দেশৰ পৰা অহা মঙ্গল সহাদো তেনে। ২৬ ঘোলা পানীৰ নিজৰা, বা নষ্ট হৈ যোৱা ভুমুক ঘেনে, দুষ্ট লোকৰ সমূখৰত ভাল

মানুহে থরক-বৰক হোৱাৰ তেনে। ২৭ অধিককৈ মৌ খোৱা ভাল নহয়, সেয়া সন্ধানৰ ওপৰি সন্ধান বিচৰা দৰে হয়। ২৮ যি জনে নিজৰ মনক দমন নকৰে, তেওঁ গড় তগা বা গড় নথকা নগৰৰ দৰে।

২৬ গ্ৰীষ্ম কালত বৰফ, আৰু শস্য দোৱাৰ সময়ত বৃষ্টি যেনে, সেইদৰে অজ্ঞানীয়ে সন্ধান পোৱাৰ ঘোষণ নহয়। ২ যদিৰে ঘৰ চিৰিকাই জাপ মাৰি মাৰি খোৱা বস্ত শিল ক্ষিপ্ত গতিত উৰি যায়, সেইদৰে অকাৰণে দিয়া শাও ও প্ৰজলিত নহয়। ৩ যোঁৰাৰ বাবে চাৰুক আৰু গাধাৰ বাবে লাগাম, আৰু অজ্ঞানীসকলৰ পঠিৰ বাবে চেকনী। ৪ অজ্ঞানীক উত্তৰ নিৰ্দিবা, আৰু অজ্ঞানীৰ অজ্ঞানতাত সহযোগ নকৰিবা; নহ'লে তুমি তেওঁৰ দৰেই হ'বা। ৫ অজ্ঞানীক উত্তৰ দিয়া আৰু তেওঁৰ অজ্ঞানতাত সহযোগ কৰা; সেয়ে তেওঁ নিজৰ দৃষ্টিত জানী বোধ নকৰিব। ৬ যি জনে অজ্ঞানী লোকৰ হাতত বার্তা পঠিয়াই, তেওঁ নিজৰ ভাৰি নিজে কঢ়ি পেলায়, আৰু অত্যাচাৰ ভোগ কৰে। ৭ জৰ্তৰ বোগীৰ তাৰি যিদৰে তলেৰে লুমি থাকে, অজ্ঞানীসকলৰ মুখত নীতিবাক্যও সেইদৰে। ৮ ফিঙ্গাত শিল বৰ্কা যেনে, অজ্ঞানীক সন্ধান দিয়াও তেনে। ৯ মতলীয়াৰ হাতত বিদ্বা কাঁইত যেনে, অজ্ঞানীৰ মুখত নীতিবাক্যও তেনে। ১০ ধনুৰ্জৰে যিদৰে সকলোকে আঘাত কৰে, কোনো এজনে অজ্ঞানী, বা বাটুৰুক মজুৰি কৰোৱাৰ তেনে। ১১ কুৰুক্রে যিদৰে নিজৰ বৰ্ম পুনৰ খায়, তেনেকৈ অজ্ঞানীয়ে পুনৰ অজ্ঞানতাৰ কাম কৰে। ১২ নিজেকৈ নিজে জানী বুলি ভৱা মানুহ তুমি দেখিছা নে? তেওঁতকৈ অজ্ঞানীৰ বাবে বহুতো আশা আছে। ১৩ এলেহৰা ব্যক্তিয়ে কয়, “বাটিট এটা সিংহ আছে! মুকলি ঠাইৰ মজাত এটা সিংহ আছে!” ১৪ দূৰাৰ যেনেকৈ কৰবজাত ঘৰুৰে, এলেহৰা ব্যক্তিও তেনেকৈ নিজৰ শোৱাপাটি বাগৰে। ১৫ এলেহৰা এজনে পাত্ৰত থকা আহাৰত হাত সুমুৰাই দিয়ে, কিন্তু তেওঁৰ মুখলৈ সেই আহাৰ নিবলৈ শক্তি নাথাকে। ১৬ সাত জন বুদ্ধিমান ব্যক্তিকৈ এলেহৰা লোকে নিজৰ দৃষ্টিত নিজেকৈ জানী বুলি ভাবে। ১৭ কুৰুক্রে কাগত ধৰা লোকৰ যেনে, বাটুৰুই আনৰ বিবাদত ক্ষেত্ৰিত হোৱা তেনে। ১৮ জুলাত কাঁড় মৰা জন যেনে, ১৯ নিজৰ চৰুৰীয়াক প্ৰতাৰণা কৰা জনো তেনে, আৰু তেওঁ কয়, “মই জানো ধেমালি কৰা নাই?” ২০ যেনেকৈ খৰিৰ অভাৰত জই নীয়মায় যায়, তেনেকৈ পৰচৰ্চাকাৰী নহ'লে কন্দলো নহয়। ২১ জুলি থকা আগ্ন্যাবাৰে কাঠকঞ্চল আৰু জুইৰ বাবে খৰি যেনে, বিবাদত ইঙ্গন যোগাবলৈ দন্দুৱা লোক তেনে। ২২ পৰচৰ্চাকাৰীৰ কথা সুবাদু আহাৰৰ দৰে; সেয়ে শৰীৰৰ ভিতৰলৈকে সোমাই যায়। ২৩ জুলাত ওঁত আৰু দুষ্টৰ হৰদয়, মাটিৰ পাত্ৰত সানি দিয়া জিলিকনিৰ দৰে। ২৪ যদিও তেওঁৰ শৃংগাৰ কপটেৰে ঢকা, তথাপি তেওঁৰ দৃষ্টতা সমাজত প্ৰকাশিত হ'ব। ২৫ যি কোনোৰে খাল খানে, তেৱেই সেই খালত পৰিব; আৰু যি কোনোৰে শিল ঠেলি পঠায়, তেওঁলৈ সেই শিল ঘূৰি আহিব। ২৬ মিছলীয়া জিভাই দমন কৰা লোকক ঘণ কৰে, আৰু আত্মত্বিকৰ মুখে নিজলৈ বিনাশ আনে।

২৭ কাইলৈৰ বিষয়ে অহংকাৰ নকৰিবা; কাৰণ দিনটোত কি হ'ব, সেই বিষয়ে তুমি নাজানো। ২ আনলোকে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰক, কিন্তু তোমাৰ নিজৰ ওঁত নকৰক। ৩ গধুৰ শিল, আৰু বালিৰ ওজনৰ গুৰুত্ব বিবেচনা কৰা; কিন্তু অজ্ঞানী লোকৰ উত্তেজনা এই দুয়োটাকৈ গধুৰ। ৪ ক্ষেত্ৰ নিষ্ঠৰ, আৰু খঁ বানপানীৰ দৰে; কিন্তু ঈষৰা আগত কোনে থিয়ে হ'ব পাৰে? ৫ লুকুৰাই বাখা থেমাটকে, প্ৰকাশিত অনুযোগ ভাল। ৬ বদ্ধুৰ দ্বাৰা বিশ্বস্যাত হয়; কিন্তু এজন শক্রে বহুতো চুমা খাৰ পাৰে। ৭ তঞ্চ হোৱা জনে মৌ চাককো ঘণ কৰে; কিন্তু সুধাতৰুৰ লোকৰ বাবে সকলো তিতা বস্তু ও মিঠা। ৮ নিজৰ বাহৰ পৰা অমি ফুৰা চৰাই যেনে, নিজৰ থকা ঠাইৰ পৰা পথভঙ্গ হোৱা মানুহ তেনে। ৯ সুগুক দ্বৰা আৰু ধূমে যেনেকৈ হৰদয় আনন্দিত কৰে, কিন্তু বদ্ধুৰ পৰামৰ্শতকৈ তেওঁৰ আনন্দিকতা শ্ৰেষ্ঠ। ১০ তোমাৰ বদ্ধুৰ আৰু তোমাৰ বদ্ধুৰ পিতৃক পৰিত্যাগ নকৰিবা, আৰু তোমাৰ

বিপদৰ দিনত ভায়েকৰ ঘৰলৈ নাযাবা। দূৰত থকা ভায়েকতকৈ ওচৰত থকা চুৰুৰীয়াই ভাল। ১১ হে মোৰ পুত্ৰ, জানৰান হোৱা, আৰু মোৰ হৃদয়ক আনন্দিত কৰা। তাৰ পাছত মই বিদ্রূপ কৰা সকলক উত্তৰ দিয়। ১২ দূৰদৰ্শী লোকে বিপদ দেখি নিজেক লুকুৰায়; কিন্তু অশিক্ষিত লোকে আগুৱাই যায় আৰু ইয়াৰ বাবে ক্ষতিপূৰণ কৰিবলগীয়া হয়। ১৩ যি জনে অচিনাকী লোকৰ জামিন হয়, তেওঁৰ বন্তৰে লোৱা; আৰু অচিনাকী লোকৰ বাবে নিৰাপত্তা বৃষ্পে ধন লোৱা। ১৪ যি কোনোৰে বাতিগুৰাতে উচ্চস্বৰে নিজৰ চুৰুৰীয়াক আশীৰ্বাদ কৰে, সেই আশীৰ্বাদ শাও বৃপেহে গণ্য হয়। ১৫ এজনী দন্ডুৰী ভাৰ্যা বৰষুণৰ দিনত ঠোপ ঠোপকৈ পানী পৰাৰ দৰে হয়। ১৬ তেওঁক দমন কৰা মানে বতাহক দমন কৰা, আৰু তোমাৰ সেঁ হাতত তেল ধৰাৰ দৰে হয়। ১৭ যেনেকৈ লোহাই লোহাক চোকা কৰে, তেনেকৈ এজন মানুহে নিজৰ বদ্ধুৰ মুখ উজ্জল কৰে। ১৮ যি জনে ডিমৰু গছক যত্ক যত্ক কৰে, সেই জনে তাৰ ফল খাৰলৈ পায়; আৰু যি জনে নিজৰ মালিকক সুৰক্ষা দিয়ে, তেওঁ সন্ধান পায়। ১৯ পানীত যেনেকৈ মানুহৰ মুখৰ প্ৰতিবিষ্ম দেখা যায়, তেনেকৈ মানুহৰ হৃদয়ে মানুহৰ প্ৰতিবিষ্ম দেখুৱাই। ২০ চিয়োল আৰু আবদোন যেনেকৈ কেতিয়াও সন্তুষ্ট নহয়, তেনেকৈ মানুহৰ চৰুকও কেতিয়াও সন্তুষ্ট নহয়। (Sheol h7585) ২১ বৃপৰ বাবে বৃপ গলোৱা পাত্ৰ, আৰু সোণৰ বাবে অগ্ৰিশাল; আৰু এজন মানুহক প্ৰশংসাৰ দাবাই পৰীক্ষা কৰা হয়। ২২ যদিও তুমি অজ্ঞানীক মেঁহ ধানৰ সৈতে খুন্দা, তথাপি তেওঁৰ অজ্ঞানতা দূৰ নহ'ব। ২৩ তোমাৰ পশু জাকৰ অবস্থাৰ বুজলৈ তুমি নিশ্চিত হোৱা, আৰু তোমাৰ পশুৰ জাকৰ বিষয়ে চিন্তিকৰা, ২৪ কিয়োলো ধন-সম্পত্তি কেতিয়াৰী নহয়। আৰু কৰিবিটও জানো পুৰুষাকুম থাকে? ২৫ ঘাঁহ শুকাই গৈ পুনৰ নতুন ঘাঁহ গজে, আৰু পৰ্কৰত পথৰ বাবে আহাৰ থাকে। ২৬ মেৰ-ছাগলীৰোৰে তোমাৰ বন্তৰ যোগান ধৰিব, আৰু ছাগলীৰোৰে তোমাৰ পথাবাৰ মূল্যৰ যোগান ধৰিব। ২৭ তোমাৰ আৰু তোমাৰ পৰিয়ালৰ আহাৰৰ বাবে আৰু তোমাৰ দাসীসকলৰ প্ৰতিপালনৰ বাবে ছাগলীৰোৰে গাথীৰ দিব।

২৮ কোনো লোকে খেণি নগলেও দুষ্টলোক দৌৰি পেলায়; কিন্তু ন্যায় কাৰ্য কৰা সকল ঘৰা সিংহৰ দৰে সাহসী হয়। ২ দেশৰ আইন উলজন্মৰ বাবে দেশত অনেক শাসনকৰ্তা হয়; কিন্তু জানী আৰু বিবেচনা কৰা লোকৰ দাবাই শাসন কেতিয়াৰী হয়। ৩ যিজন দৰিদ্ৰ লোকে দৰিদ্ৰক উপদৰ কৰে, তেওঁ খাদ্য নষ্ট কৰা বৰষুণৰ দৰে। ৪ যিজনে বিধান ত্যাগ কৰে, তেওঁ দুষ্টলোকক প্ৰশংসা কৰে, কিন্তু যিজনে বিধান পালন কৰে, তেওঁ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে ঘুঁজ কৰে। ৫ দুষ্ট লোকে ন্যায়বিচাৰ নুৰজে; কিন্তু যিজনে যিহোৱাক বিচাৰে, সেই জনে সকলো বুজি পায়। ৬ কুটিল পথত চলা ধনী মানুহটকে, ন্যায়পৰায়ণতাত চলা দৰিদ্ৰ লোকেই শ্ৰেষ্ঠ। ৭ যি জনে বিধান পালন কৰে, তেওঁ সুবিৰেচনা থকা স্থানত দৰে, কিন্তু যি জনৰ ডোজনবিলাসী সঙ্গী থাকে, তেওঁ নিজৰ পিতৃক লাজ দিয়ে। ৮ যি কোনোৰে অধিক সৃষ্টি লোকৰ বাবে আৰু তোমাৰ পথৰ পৰা আহাৰ থাকে, তেওঁ নিজৰ পিতৃক লাজ দিয়ে। ৯ যি কোনোৰে যদি বিধানৰ কথা শুনাৰ পৰা আৰ্তিৰ থাকে, তেনেহ'লে তেওঁৰ প্ৰাণিও ঘূণিত হয়। ১০ যি কোনোৰে ন্যায়পৰায়ণ লোকক কুপথত চলিবলৈ বিভাস কৰে, তেনেহ'লে তেওঁৰ পথে নিজে খন্দা গাতত নিজে পৰে; কিন্তু নিৰ্দেশী লোকে ভাল উত্তৰবৰ্ধিকাৰ লাভ কৰে। ১১ ধনী লোক নিজৰ দৃষ্টিত জানী হ'ব পাৰে; কিন্তু বিবেচনা শক্তি থকা দৰিদ্ৰ লোকে তেওঁক বিচাৰ উলিয়াৰ। ১২ ন্যায় কাৰ্য কৰা লোক যেতিয়া জয়ী হয়, তেতিয়া তাত মহাগোৰ হয়, কিন্তু যেতিয়া দুষ্ট লোকে উন্নতি কৰে, তেতিয়া লোকসকলে নিজকে লুকুৱাই থাকে। ১৩ যিজনে নিজৰ পাপ ঢাকি বাধা, তেওঁৰ উন্নতি নহ'ব; কিন্তু যিজনে নিজৰ পাপ ধৰাৰ কাৰণ সেইবেৰ ত্যাগ কৰে, সেই জনে দয়া পাব। ১৪ যিজনে সদায় গভীৰ ভাৰ্যীৰ তজিবে জীৱন যাপন কৰে, সেই জন সুখী হয়; কিন্তু যিকোনোৰে নিজৰ হৃদয়ত কঠিন কৰে, সেই জন সমস্যাত পৰে। ১৫ গৰ্জনকাৰী সিংহ আৰু আক্ৰমণকাৰী ভালুক যেনে, দৰিদ্ৰ লোকৰ ওপৰত দুষ্ট শাসনকৰ্তাৰ তেনে। ১৬ বিবেচনা শক্তি নথকা শাসনকৰ্তাৰ অত্যাচাৰী হয়; কিন্তু যিজনে অসাধুতাক পৰি যেনে।

১৭ যদি কোনো মানুহ আন্বর বক্ষপাতত দেয়াশিস্য হয় হতে, তেওঁ মৃত্যুলৈকে
পলাই ফুরে; আবু কোনো এতেওক সহায় নকরে। ১৮ যি কোনোরে শুন্দ
পথত চলে, তেওঁ বক্ষ পায়, কিন্তু যিজনে কুটিল পথত চলে; তেওঁ হঠাত
পতিত হয়। ১৯ যি কোনোরে নিজৰ মাটিত কাম করে, তেওঁ জোরাওকৈ
আহাৰ পায়, কিন্তু যিজন নিকৰ্মা লোকৰ অনুগামী হয়, সেই জনৰ প্ৰচৰ
পৰিমাণে অভাৱ হয়। ২০ বিশ্বাসী লোকে বহুতো আৰীৰ্বৰাদ পায়; কিন্তু
যিজন শৌধী ধনী হয়, সেই জনে দণ্ড নোপোৱাকৈ নথাকে। ২১ পক্ষপাত
কৰা ভাল নহয়; কিন্তু এডোখৰ বুটিৰ বাবেও মানুহে ভুল কৰে। ২২ কৃপণ
লোকে ধনী হ'বলৈ অগ্ৰসৰ হয়; কিন্তু দৰিদ্ৰতা যে তেওঁৰ ওচৰেলৈ আহি
আছে, সেই বিবয়ে তেওঁ নাজানে। ২৩ কথাৰে খুচামোদ কৰা লোকজটকে,
কোনো এজনক অনুযোগ কৰা জনে পৰৱৰ্তি সময়ত অধিক অনুহাত পায়।
২৪ যি কোনোৰে নিজৰ পিতি আৰু মাতৰ ধন-সম্পত্তি অপহৰণ কৰি কয়,
“এয়া পাপ নহয়,” তেওঁ বিনাশকাৰীৰ সঙ্গী হয়। ২৫ লুভীয়া স্বাভাৱৰ লোকে
বিবাদ উৎপন্ন কৰে; কিন্তু যিহোৰাত ভাৰসা কৰা লোকৰ উন্নতি হয়। ২৬
যিজনে নিজৰ হৃদয়ত ভাৰসা কৰে, তেওঁ অজ্ঞানী হয়; কিন্তু যি মানুহে
প্ৰজ্ঞৰ পথত চলে, তেওঁ বিপদৰ পৰা বক্ষ পায়। ২৭ যি মানুহে দৰিদ্ৰক
দাম কৰে, তেওঁৰ অভাৱ নহয়; কিন্তু যি কোনোৰে তেওঁোকলে চুক মুদে,
তেওঁ অধিক শাৰ পায়। ২৮ দুষ্টলৈকৰ উন্নতি হলে, মানুহে নিজকে লুকাই
ৰাখে; কিন্তু দষ্টলোক নষ্ট হলে, ন্যায় কাৰ্য কৰা লোকৰ বদ্ধি হয়।

২৯ যি মানুহে বাবে বাবে অন্যোগ পায়ো নিজৰ ডিঙি ঠৰ কৰে,
সুষ্ঠ হ'ব নোৱাৰাকৈ তেওঁ হ'তো ভগ্ন হ'ব। ২ সৎ কাৰ্য কৰা
লোক তেতিয়া বৃদ্ধি পায়, তেতিয়া লোকসকল আনন্দ কৰে। কিন্তু তেতিয়া
এজন দুষ্টলোক শাসনকৰ্ত্তা হয়, তেতিয়া লোকসকল বিৰক্তি পায়। ৩
যি জনে প্ৰজাক ভাল পায়, সেই জনে নিজৰ পিতৃক আনন্দিত কৰে;
কিন্তু যি কোনোৱে বেশ্যাসকলৰ সৈতে সঙ্গী হয়, তেওঁ নিজৰ ধন-সম্পত্তি
অপৰাধ্য কৰে। ৪ বজাই ন্যায় বিচাৰ কৰাৰ দ্বাৰাই দেশ প্ৰতিষ্ঠা কৰে; কিন্তু
যিজনে উপহাৰ দালী কৰে, সেই জনে দেশ নষ্ট কৰে। ৫ যি মানুহে নিজৰ
চূৰ্যায়াক তোয়ামোদ কৰে, তেওঁ নিজৰ ভৱিলৈ জাল পাতে। ৬ দুষ্ট লোক
নিজৰ পাপপ দ্বাৰাই ফান্দত পৰে; কিন্তু সৎ কাৰ্য কৰে, সেই জনে হৰ্ষিত
মনেৰে গীত গায়। ৭ ন্যায় কাৰ্য কৰাৰ দ্বাৰা দৰিদ্ৰ লোকৰ হৈ ওকালতি
কৰে, কিন্তু দুষ্ট লোকে সেই জনৰ কথা বুজি নাপায়। ৮ নিন্দক লোকে
নগৰত জই জৰাই; কিন্তু যি সকল জনী, তেওঁলোকে ক্ৰেত্ব পৰা আঁতিৰ
থাকে। ৯ তেতিয়া অজনী লোকৰ লগত জনী লোকৰ বিবাদ হয়, তেতিয়া
তেওঁ ক্ৰেত্বিত হৈ হাঁচে, আৰু কোনো শাস্তি লাভ নকৰে। ১০ নিৰ্দেশীয়ী
লোকৰ বৰ্তপত্তকাৰী সকলে খিং কৰে; কিন্তু সৰল লোকসকলৰ প্ৰাণ
বিচাৰি ফুৰে। ১১ অজনী লোকে নিজৰ মনৰ সকলো ভাৰ প্ৰকাশ কৰে;
কিন্তু জনী লোকে নিজৰ মনৰ ভাৰ দমন কৰি শাস্তি হৈ থাকে। ১২ যি
শাসনকৰ্ত্তাৰী শিছা কথালৈ মনোযোগ দিয়ে, তেওঁৰ সকলো কৰ্মচাৰী দুষ্ট
প্ৰকৃতিৰ হয়। ১৩ দাৰিদ্ৰ আৰু অত্যচাৰী লোক দুয়ো একেলগ হয়; আৰু
যিহাৰাই দুয়ো জনৰ চৰুত পোহৰ দিয়ে। ১৪ যদি বজাই সত্যতাৰে
দৰিদ্ৰ লোকৰ বিচাৰ কৰে, তেতিয়া তেওঁৰ সংহাসন চিৰকালৰ বাবে
প্ৰতিষ্ঠিত হয়। ১৫ চেকনী আৰু দোষাৰোপে প্ৰজা দিয়ে; কিন্তু শাসন
নকৰা সন্তানে নিজৰ মাত্ৰক লাজ দিয়ে। ১৬ তেতিয়া দুষ্টলোক বৃদ্ধি হয়,
তেতিয়া অপৰাধো বৃদ্ধি হয়; কিন্তু যি সকলে ন্যায় কাৰ্য কৰে, তেওঁলোকে
তেওঁলোকৰ পতন দেখা পাই। ১৭ তোমাৰ সন্তানক অনুশাসন কৰা; তাতে
তেওঁ তোমাক শাস্তি দিব, আৰু তোমাৰ প্ৰাণক আনন্দিত কৰিব। ১৮ যি
ঠাইত ভবিষ্য দৰ্শনৰ অভাৱ থাকে, তাত লোকসকল অবাধ্য হয়; কিন্তু
যিজনে বিধান পালন কৰে, সেই জন সুৰী হয়। ১৯ কথাৰ দ্বাৰাই দাসক
শুধৰাৰ নোৱাৰিঃ যদিও তেওঁ বুজি পায়, তথাপি তেওঁ প্ৰতিক্ৰিয়া নকৰে।
২০ দৃতগতিত কথা কোৱা লোকক ঢোৱা; তেওঁতকে অজনী লোকৰ
অধিক আশা আছে। ২১ যি জনে নিজৰ দাসক ঘোৱন কালৰে পৰা প্ৰশংস্য
দিয়ে, ইয়াৰ কাৰণে সেই দাসে শ্ৰেষ্ঠ সমস্যাত পেলায়। ২২ ক্ৰেত্বি
লোকে বিবাদ সৃষ্টি কৰে, আৰু ক্ৰোধেৰে পৰিচালিত লোকে অধিক পাপ
কৰে। ২৩ মানুহৰ অহঙ্কাৰে তেওঁক নত কৰায়; কিন্তু যিজনৰ নতু শুণ

থাকে, তেওঁক সন্মান দিয়া হ'ব। ২৪ যি জনে চোরৰ সৈতে অংশীদাৰ হয়, সেই জনে নিজৰ প্রাণক ঘণ কৰে; শাও দিয়া শুণিও তেওঁ একো নকৰ। ২৫ মানুহৰ ভয়েই তেওঁলৈ বিপদ আনে; কিন্তু যিজনে যিহোৱাত ভাৰসা কৰে, সেই জন নিবাপদে থাকে। ২৬ অনেকে লোকে শাসনকৰ্তাৰ অনুগ্ৰহ বিচাৰে; কিন্তু তেওঁৰ বাবে যিহোৱাৰ প্ৰাৰ্থে ন্যায় আছে। ২৭ অন্যায়কাৰী মানুহ ন্যায় কৰা লোকসকলৰ বাবে ঘৃণনীয়; কিন্তু ন্যায়পৰায়ণ লোকৰ পথ দৃষ্ট লোকৰ বাবে ঘৃণনীয়।

৩০ যাকির পুত্র আগুরে ঈশ্বরীয় বচন কোরা: এই মানুহে ঈথীয়েল

ଆରୁ ଉକାଳତ ସୋଧଣା କରେ: ୨ ସି କୋନୋ ମନ୍ୟୁଯାତ୍ତକେ ନିଚ୍ଚୟ ମହିବରୁ ବେଶି ଜୁଗ୍ଗର ଦରେ, ଆରୁ ମନ୍ୟୁଯାତ୍ତକେ ବୁଜା ଶକ୍ତି ମୋର ନାହିଁ, ଓ ଆରୁ ମହି ପ୍ରଜା ଶିକା ନାହିଁ, ନାହିଁ ପବିତ୍ର ଜନାର ବିଷୟେ ଓ ଜନ ପୋରା ନାହିଁ । ୫ କୋନେ ସ୍ଵଗ୍ଲୈ ଡାଟ ଫୈଛିଲ, ଆରୁ ନାମି ଆହିଛିଲ? କୋନେ ନିଜର ହତର ମୁଠିତ ବତାହ ଧରିଛିଲ? କୋନେ ଜଳ ସମ୍ବ୍ରଦ ବାନ୍ଧି ଝୁରୁରାଇ ବୀରିଛିଲ? କୋନେ ପୃଥିବୀର ସକଳୋ ସୀମା ହାପନ କରିଛିଲ? ତେଓର ନାମ କି? ଆରୁ ତେଓର ପ୍ରତ୍ଯାବାର ନାମ କି? ନିଚ୍ଚୟ ତୁମ ଜାନା! ୫ ଟେଶ୍‌ବର ପତିଟୋ ବାକୀ ପ୍ରମାଣିତ, ତେଓତ ଆଶ୍ରଯ ଲୋରା ସକଳର ତେଓ ଢାଳ ହୟ । ୬ ତେଓର ବାକ୍ୟର ଲଗତ ଏକୋ ଯୋଗ ନିଦିବା; ନହିଁଲେ ତେଓ ତୋମାକ ତିରକାର କରିବ, ଆରୁ ତୁମି ମିଳିଲୀବୁ ବୁଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୟ । ୭ ମହି ତୋମାର ଆଗତ ଦୁଟା ବସ୍ତ ଖୁଜିଛେ; ମୋର ମୃତ୍ୟୁ ହୋବାର ଆଗତେ ମେଇ ବସ୍ତ ଦୁଟା ମୋକ ଦିବଲେ ଆମାନ୍ତି ନହିଁବା । ୮ ଅହଂକର ଆରୁ ମିଛା କଥା ମୋର ପରା ଦୂର କରା; ମୋକ ଦରିଦ୍ର ନାଇବା ଦନାନା ନକରିବା; କେବଳ ମୋର ପ୍ରୋତ୍ୟାନୀୟ ଆହାର ମୋକ ଦିଯା । ୯ କାରଙ୍ଗ ମୋର ଯଦି ଅଭିର୍ଭୁତ ଥାକେ, ତେବେହିଲେ ମହି ତୋମାକ ଅସ୍ତ୍ରିକାର କରିବ ଆରୁ କ'ମ, "ଯିହୋରା ନେ କୋନ?" ବା ମହି ଯଦି ଦରିଦ୍ର ହେଁ ଆରୁ ଚାର କରିବୁ, ତେବେହିଲେ ମୋର ଈଶ୍ଵର ନାମ ମହି ଅପବିତ୍ର କରିବି । ୧୦ ଦାସକ ତେଓର ମାଲିକର ଆଗତ ନିନ୍ଦା ନକରିବା; କବିଲେ ତେଓ ତୋମାକ ଶାଓ ଦିବ, ଆରୁ ତୁମି ଦୋଯା ବୁଲି ଗଣିତ ହୈ । ୧୧ ଏଟା ବଂଶ ଆହେ, ଯି ନିଜର ପିତ୍ରକ ଶାଓ ଦିଯେ, ଆରୁ ନିଜର ମାତ୍ରକ ମହିମାନିତ ନକରେ । ୧୨ ସେଇ ବଂଶି ନିଜେ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟିତ ଶୁଦ୍ଧ; କିନ୍ତୁ ତେଓଲୋକେ ନିଜର କଲୁଷିତା ପରିଭ୍ୟାଗ ନକରେ । ୧୩ ସେଇ ବଂଶ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟିତେ ନିଜେ ବ୍ୱର୍ତ୍ତ ଅହଂକାରୀ ଆରୁ ତେଓଲୋକେ ଚକ୍ରର ପିରିଟି ଓ ପେପ କରି ବାଥେ । ୧୪ ତେଓଲୋକ ଏଣେ ବଂଶ; ଯିଶକଳର ଦାତ ତରୋବାଲ ଦରେ, ଆରୁ ଗାଲର ହାଡ ଛୁରିବ ଦରେ, ମେଯେ ତେଓଲୋକେ ଦେଶର ପରା ଦରିଦ୍ର ସକଳକ ଆରୁ ମାନୁଶର ମାଜର ପରା ଅଭାବୀ ସକଳକ ହାସ କରିବ ପାରେ । ୧୫ ଜୋକର ଦୁଜନୀ ଜୀବେକ ଆହେ; "ଦିଯା ଦିଯା" ବୁଲି ତେଓଲୋକେ କାନ୍ଦେ । ତିନିଟା ବିଷୟ ଆହେ, ଯି କେତ୍ଯାଓ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନହୟ, ଚତୁର୍ଥ ବିଷୟେ କେତ୍ଯାଓ ନକର "ଯଥେତ ହଲ" ୧୬ ଚିମୋଳ, ବାଜୀ ତିବୋତାର ଗର୍ଭ, ପାନୀର ବାବେ ତର୍କାତୁର ହୋଇ ମାଟି, ଆରୁ ଜୁଇୟେ କେତ୍ଯାଓ ନକର, "ଯଥେତ ହଲ" (Sheel h7585) ୧୭ ଯି ଚକ୍ରରେ ନିଜର ପିତ୍ରକ ଉପହାସ କରେ, ଆରୁ ମାତ୍ରକ ଆଜା ପାଲନ କରିବିଲେ ଧିଗ କରେ, ତେଓର ଚକ୍ର ଉପତ୍ୟକାର କାଟୁଇବୋର ଦ୍ୱାରା ହାଇ କାଟି ଉଲିଓରା ହ'ବ, ଆରୁ ଶଶ୍ରମେ ତେଓତ ଖାବ । ୧୮ ହୀତ ତିନିଟା ବିଷୟ ଆହେ, ଯି ମୋର ବାବେ ଅତି ଅଭ୍ୟୁତ୍, ଚତୁର୍ଥ ବିଷୟ ମହି ବୁଲି ନାପାଣ୍ଟ: ୧୯ ଟଙ୍ଗଲେ ଆକାଶଟ ଉବେ, ସାମ୍ପେ ଶିଳତ ବଗାଯ; ଜାହାଜେ ସମୁଦ୍ର ମାଜତ ଗତି କରେ, ଆରୁ ପୁରୁଷେ ମହିଲାର ସୈତେ ଜୀବନଧାରଣ କରେ । ୨୦ ଏହିଦେ ବ୍ୟାଚିଭିତ୍ତାର ପଥ; ତେଓ ଖାଇ ଆରୁ ମୁଖ ମଞ୍ଚ ଆରୁ କର୍ଯ୍ୟ, "ମହି କୋନୋ ତୁଳ କରା ନାହିଁ ।" ୨୧ ତିନିଟା ବିଷୟତ ପୃଥିବୀ କିମ୍ବେ, ଆରୁ ଚତୁର୍ଥ ବିଷୟ ସାହିବ ନୋରାରି: ୨୨ ଯେତ୍ଯା ଏଜନ ଦାସ ବଜା ହୟ; ଆରୁ ଏଜନ ମୁହିତ ଆହାର ଥାଇ ତୃତ୍ତ ହୟ; ୨୩ ଘଷିଲଗୀରୀ ମହିଲାଇ ଯେତ୍ଯା ବିବାହ ହୟ; ଆରୁ ଏଗବାକୀ ଦସାମ୍ଭେ ଯେତ୍ଯା ନିଜର ଗୃହିନୀର ହ୍ରାନ ଲାଯ । ୨୪ ପୃଥିବୀର ଚାରିଟା କ୍ଷୁଦ୍ର ବସ୍ତ ଆହେ, ତଥାପି ମେଇବୋର ବ୍ୱର୍ତ୍ତ ଜାନି । ୨୫ ପୁରୁବା ଶକ୍ତିଶାଲୀ ପ୍ରାଣୀ ନହୟ, ତଥାପି ସିହିତ ଗ୍ରୀବା କାଳିତ ସିହିତର ଆହାର ଯୁଗୁତ କରେ; ୨୬ ଚାଫନ ପଣ୍ଡ ଶକ୍ତିମାନ ଜୀବ ନହୟ, ତଥାପି ସିହିତେ ଶିଳର ମାଜତ ନିଜର ଘର ସାଜେ; ୨୭ ଫରିବୋର ବଜା ନାଥାକେ, ତଥାପି ସିହିତ ସକଳୋରେ ଶ୍ରେଣୀ ଅନୁସାରେ ଅତିକ୍ରମ କରେ; ୨୮ ଜେଠୀକ ତୁମି ତୋମାର ଦୁଯୋଧନ ହାତେରେ ଧରି ପାଖିର ପାବା; ତଥାପି ସିହିତ ବଜା ତିନିଟା ଜୀବ ଆହେ, ଚତୁର୍ଥୀବୋର ନିଜର ଖୋଜ କଢାଇ ଧରନରତ ପୌରର କରେ । ୩୦ ଜୁନ୍ଦୁ ମାଜତ

শক্তিশালী সিংহ, আরু ই কোনো বস্তুর পরা আঁতিরি নাহে; ৩১ বুরু ফিন্দাই
খোজ ক্ষয়া মতা কুকুরা, মতা ছাগলী, আরু সৈন্যসকলৰ কাষত থকা বজা।
৩২ তুমি যদি অজ্ঞনী হোৱা, তেনেহ'লে তুমি নিজকে প্রশংসা কৰা, বা
যদি তুমি কু-কল্পনা কৰা, তেনেহ'লে তোমাৰ মুখত তোমাৰ হাত দিয়া।
৩৩ যদিৰে গাযীৰ মথন কৰিলে মাখন হয়, আৰু নাক মোহারিলে তেজ
ওলায়, সেইদৰে ক্ষেত্ৰে বিবাদ সৃষ্টি কৰে।

৩১ বজা লমুৱেলৰ বাকা; তেওঁৰ মাত্রয়ে তেওঁক স্বীকৃতি বচন শিক্ষা

দিয়া। ২ মোৰ পুত্ৰ কি? আৰু মোৰ গৰ্ভৰ পৰা জন্মা পুত্ৰ কি? আৰু
মোৰ সঙ্কল্পৰ পুত্ৰ কি? ৩ তোমাৰ শক্তি মহিলাক নিদিবা, আৰু বজাক
ধৰ্মস কৰাৰ সকলৰ পথত নচলিবা। ৪ হে লমুৱেল, এইটো বজাসকলৰ
বাবে নহয়, বজাসকলৰ বাবে সুৱা পান কৰা উপযুক্ত নহয়; অথবা “সুৱা
ক'ত আছে?” বুলি শাসনকৰ্ত্তাই সোধা অনুচ্ছিত; ৫ তেওঁলোকে পান কৰিব
আৰু বিধানত কি আছে তাৰ পাহাৰিব, আৰু সকলো দুর্দাগন্ত লোকৰ
অধিকাৰক বিগঠগামী কৰিব। ৬ বিনাশলৈ যোৱা জনক সুৱা দিয়া, আৰু
বেদনাদৰ্যক যন্ত্ৰণাত ভুণি থকা সকলক দ্রাক্ষাৰস পান কৰোঁৱা। ৭ তেওঁ
পান কৰিব আৰু নিজৰ দৰিদ্ৰতাক পাহাৰিব, আৰু তেওঁৰ সমস্যাৰ কথা
মনত নাথাকিব। ৮ কথা ক'ব নোৱাৰা সকলৰ বাবে কথা কোৱা, বিনাশ
হোৱা সকলৰ কাৰণ সমূহৰ বাবে কথা কোৱা। ৯ আৰু ন্যায়ৰ জোখেৰে
বিচাৰ কৰা, আৰু দৰিদ্ৰ আৰু অভায়ী লোকৰ বাবে আত্মসমৰ্থন কৰা।
১০ প্রতিভাসম্পন্ন ভায়া কোনে বিচাৰি পায়? মূল্যবান বৰতুতকে তেওঁৰ
মূল্য অতি অধিক। ১১ তেওঁৰ স্বামীৰ হৃদয়ে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, আৰু
তেওঁৰ স্বামীৰ কেতিয়াও অভাৱ নহয়। ১২ তেওঁ স্বামীৰ বাবে ভাল কাৰ্য
কৰে, বেয়া কাৰ্য নকৰে। ১৩ তেওঁ উণ আৰু শণ সূতা বাঢ়ি লয়, আৰু সেই
সূতাৰে নিজ হাতেৰে আনন্দেৰে কাম কৰে। ১৪ তেওঁ বণিকৰ জাহাজৰ
দৰে, তেওঁ বহুত দূৰৰ পৰা নিজৰ খোৱা বস্ত আনে, ১৫ তেওঁ বাতিপুৰা
নহওঁতেই সাৰ পায়, আৰু ঘৰৰ সকলোকে খালৈলৈ আহাৰ দিয়ে, আৰু
তেওঁ নিজৰ দাসীসকলক কাম ভগাই দিয়ে। ১৬ তেওঁ খেতি পথাৰৰ
বিষয়ে বিবেচনা কৰে, আৰু মাটি কিনি লয়; ১৭ তেওঁ বণিকৰ জাহাজৰ
ফলেৰে দ্রাক্ষাৰামী পাতে। ১৭ তেওঁ নিজৰ শক্তিৰে পোচাক পৰিধান
কৰে, আৰু নিজৰ বাহু বলৱান কৰে। ১৮ তেওঁৰ বাবে লাভ জনক, তেওঁ
তেনে বিষয় চিন্তা কৰে, আৰু গোটেই বাতি তেওঁৰ চাকি নুনুমায়। ১৯
তেওঁ টাকুৰি ঘূৰাবলৈ নিজৰ হাত মেলে, আৰু তেওঁ সূতা ঘূৰাই হাত
দাঙি ৰাখে। ২০ তেওঁ দৰিদ্ৰ লোকলৈ নিজৰ হাত মুকলি কৰে, অভাৱি
লোকলৈ তেওঁ নিজৰ হাত মেলে। ২১ তেওঁ নিজৰ ঘৰৰ লোকৰ বাবে হিম
পৰালৈ ভয় নকৰে; তেওঁৰ ঘৰৰ সকলো লোকে বঙা বৰণীয়া কাপোৰ
পিলে। ২২ তেওঁ নিজৰ বিছনাৰ বাবে বিছনা চাদৰ প্ৰস্তুত কৰে; তেওঁ
মিহি শণ সুতাৰে বেঙ্গুলীয়া বঙ্গুৰ পোচাক পিলে। ২৩ যেতিয়া তেওঁ দেশত
বৃন্দসকলৰ লগত বহে, তেতিয়া তেওঁৰ স্বামী সকলোৱে পৰিচিত হয়; ২৪
তেওঁ শণ সুতাৰে বস্ত্র প্ৰস্তুত কৰে, আৰু বিক্ষী কৰে, আৰু তেওঁ ব্যৰসায়ী
সকলক পাঞ্চৰিৰ কাপোৰ যোগান ধৰে। ২৫ তেওঁ বল আৰু সন্মানেৰে
পোচাক পিলে; তেওঁ আহিল লণ্ঠা দিনৰ বাবে নিশ্চিন্ত হৈ হাঁহে। ২৬ তেওঁ
প্ৰজাৰ কথা ক'বলৈ নিজৰ মুখ মেলে; আৰু তেওঁৰ জিভাত দয়াৰ শিক্ষা
থাকে। ২৭ তেওঁ নিজৰ ঘৰৰ লোকসকলৰ চালচলনলৈ দৃষ্টি বাখে, আৰু
তেওঁ এলেহৰাৰ আহাৰ নাখায়। ২৮ তেওঁৰ সন্তান সকলে সাৰ পায়,
আৰু যি বস্তুৰে সিইতক সুৱা কৰিব পাৰে, তেনে তেওঁ সিইতক দিয়ে।
তেওঁৰ স্বামীয়ে তেওঁক প্ৰশংসা কৰি কয়, ২৯ “অনেক জীয়েকে ভাল কাৰ্য
কৰে, কিন্তু তুমি তেওঁলোক সকলোকে অতিক্ৰম কৰিলা।” ৩০ সৌন্দৰ্য
বিআন্তিকৰ, লাৰণ্য মূলাহীন, কিন্তু যিহোৱালৈ ভয় বৰ্খা মহিলা প্ৰশংসনীয়।
৩১ তেওঁৰ হাতৰ শ্ৰম অনুসাবে তেওঁক ফল দিয়া, আৰু দুৱাৰত তেওঁৰ
কামবোৰক প্ৰশংসা কৰা।

উপদেশক

১ দায়ুদৰ পুত্ৰ, যিবৃচালেমত থাকি বাজত্ব কৰা উপদেশকৰ কথা। ২ উপদেশকে কৈছে, “অসাৰ অসাৰ! সকলোৱেই অসাৰ। ত সূৰ্যৰ তলত মানুহ যি যি পৰিশ্ৰম কৰে, সেই সকলো পৰিশ্ৰমত তেওঁৰ কি লাভ? ৪ এক পুৰুষ যায় আৰু এক পুৰুষ আৰে; কিন্তু পৃথিবী চিৰকাল থাকে। ৫ সূৰ্য উদয় হয়, সূৰ্য অন্ত যায়; বেগেৰে নিজৰ উদয় ছানলৈ ঘূৰি গৈ পুনৰ উদয় হয়। ৬ বতাহ দক্ষিণ দিশলৈ বয়, আৰু চৌপাশে ঘূৰি উত্তৰলৈ যায়; এইদৰে বতাহ নিজৰ পথত ঘূৰি থাকে, আৰু পুনৰ নিজ চক্রে উলটি আহে। ৭ সকলো নদী গৈ সমুদ্রত পথে; তথাপি সমুদ্র কেনিতাপে পূৰ্ণ নহয়; নদীবোৰ যি ঠাইলৈ যায়, সেই ঠাইলৈকে পুনৰৱাৰ একেৰোহে গৈ থাকে। ৮ সকলোৰে বিষয়েই বিৰক্তিৰ, তাৰ ব্যাখ্যা দিব পৰা মানুহৰ পক্ষে অসাধ্য। চক্রু যিমানেই দৰ্শন নকৰক, চক্র তৃণ নহয়; কাণে যিমানেই শৰণ নকৰক, কণ তৃণ নহয়। ৯ যি হৈ গ'ল, সেয়ে পুনৰ হ'ব, যি কৰা হ'ল, তাক পুনৰ কৰা হ'ব; সূৰ্যৰ তলত নতুন একোৱেই নাই। ১০ এনে কিবা আছেন, যাৰ বিষয়ে মানুহে ক'ব পাৰে যে, “চোৱা এইটো নতুন?” যি যি বিদ্যমান, ইতিমধ্যে বছ দিন ধৰি আছিল, আমাৰ যুগৰ আগতেও বিদ্যমান আছিল। ১১ আতিত ঘটা বিষয়বেৰ কথা কাৰেৰ মনত নাই; অনেক পাছত যি ঘটিছিল, আৰু ভবিষ্যতেও যি যি হ'ব, সেই বিষয়েও মানুহে সোৱণ নকৰিব।” ১২ মই উপদেশক, মই যিবৃচালেমত ইয়ায়েলৰ ওপৰত বজা আছিলোঁ। ১৩ আকাশৰ তলত যি যি কৰা হয়, তাক জ্ঞানৰ দ্বাৰা পৰীক্ষা আৰু অনুসন্ধান কৰিবৰ কাৰণে মনত নাই; অনেক পাছত যি ঘটিছিল, আৰু ভবিষ্যতেও যি যি হ'ব, সেই বিষয়েও মানুহে সোৱণ নকৰিব।” ১৪ মই উপদেশক, মই যিবৃচালেমত ইয়ায়েলৰ ওপৰত বজা আছিলোঁ। ১৫ আকাশৰ তলত যি যি বেঁকা তাক গোন কৰিব নোৱাৰি! যি অনুষ্ঠিত, তাক গণনা কৰা অসাধ্য। ১৬ মই মনে মনে কলো, “মোৰ আগেয়ে যিসকল যিবৃচালেমত আছিল, সেইসকল স্নেকতকৈ মই অধিক প্ৰজ্ঞা অজন কৰিলো; মোৰ মনে প্ৰজ্ঞা আৰু জ্ঞানৰ মহান অভিজ্ঞতা পালো।” ১৭ তাৰ পাছত মই প্ৰজ্ঞা, উন্নততা আৰু মূৰ্খতা জানিবলৈ মনোযোগ কৰিলোঁ; তাতে মই বুজিলো যে, ইও বতাহক ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰা মাত্ৰ। ১৮ কিয়নো প্ৰজ্ঞাৰ বাহ্যতাত অধিক নৈৰশ্যতা বাঢ়ে আৰু যিজনে জান বুদ্ধি কৰে, তেওঁ দুখো বুদ্ধি কৰে।

২ মই মোৰ হৃদয়ক ক'লোঁ, “আহা, মই আমোদ-প্ৰমোদেৰে তোমাক পৰীক্ষা কৰি চাম; সেয়ে, এতিয়া সুখ উপভোগ কৰা।” কিন্তু দেখিলোঁ, ইও কেৱল এক অস্থীয়া বতাহৰ দৰে অসাৰ আছিল। ২ মই হাহিৰ বিষয়ে ক'লোঁ, “ই বলিয়ালি,” আনন্দৰ বিষয়ত “ই কি কৰিব পাৰে? ত আকাশৰ তলত, মানুহৰ কিছুদিনৰ জীৱনকালত তেওঁলোকৰ কাৰণে কি ভাল, তাক মই দেখা নোপোৱালৈকে কেনেকৈ দ্বাক্ষাৰসেৰে মোৰ শৰীৰক আনন্দিত কৰিব; কেনেকৈ মোৰ মনক অবিৰামে পৰিচালিত কৰা প্ৰজ্ঞাৰে সৈতে অজ্ঞানতাক ধৰি বাখি উল্লাসিত হ'ম, মই মনতে অন্বেষণ কৰি চালোঁ। ৪ মই কিছুমান মহৎ কাৰ্য কৰিলোঁ; মই নিজৰ কাৰণে অনেক ঘৰ সাজিলোঁ আৰু দ্বাক্ষাৰী পাতিলোঁ; ৫ মই ঠায়ে ঠায়ে অনেক বাগিছা আৰু উদ্যন্ত তৈয়াৰ কৰি তাত সকলো ধৰণৰ ফল ধৰা গছ বুলোঁ; ৬ গছ উৎপন্ন হোৱা বারীত পানী দিবলৈ মই ঠায়ে ঠায়ে পুৰুৰী খানিলোঁ; ৭ মই অনেক দাস আৰু দাসীক কিনি ল'লোঁ; মোৰ বাজপ্যাসাদতো অনেক দাস-দাসীৰ জন্ম হৈছিল; মোৰ আগেয়ে যিসকল যিবৃচালেমত আছিল, তেওঁলোক সকলোতকৈ মোৰ অনেক বেছি গুৰু-ছাগলী আৰু মেৰ-ছাগ আদি পণ্ডুনৰ জাক আছিল; ৮ মই অনেক বুপ আৰু সোণ, অন্যান্য বজাসকলৰ আৰু বিভিন্ন প্ৰদেশৰ ধন-সম্পদ আনি নিজৰ কাৰণে জমা কৰিলোঁ; মোৰ কাৰণে অনেক গায়ক-গায়িকা আৰু মাঙ্কক সন্তোষ দিওঁতা অনেক উপপত্তি আছিল। ৯ মোৰ আগেয়ে যিবৃচালেমত যিসকল আছিল, তেওঁলোকতকৈ মই অনেক বেছি মহান আৰু শ্ৰেষ্ঠমালী হ'লোঁ। তেওঁতাও প্ৰজ্ঞা মোৰ লগত আছিল। ১০ মোৰ চকুত যি ভাল লাগে, মই সেইবোৰৰ পৰা আতৰাই নাৰাখিলোঁ; মই মোৰ মনক কোনো আমোদ-প্ৰমোদৰ

পৰা আটক নকৰিলোঁ, কিয়নো মোৰ সকলো কাৰ্যত মোৰ মনে আনন্দ কৰে; আৰু আনন্দই মোৰ সকলো পৰিশ্ৰমৰ পূৰক্ষাৰ আছিল। ১১ তাৰ পাছত মই মোৰ হাতে যি যি কাৰ্য কৰিলে, আৰু তাক কৰিবলৈ মই যি পৰিশ্ৰম কৰিলোঁ, তাক চাই দেখিলোঁ যে, সেই সকলো আসাৰ; কেৱল বতাহক ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ বাহিৰে একো নহয়; সূৰ্যৰ তলত একোতেই লাভ নাই। ১২ পাছত মই প্ৰজ্ঞা, বলিয়ালি আৰু অজ্ঞানতাৰ কথা চিন্তা কৰিলোঁ; বজাৰ পাছত যিজন পৰাৰতী বজা আহিব, তেওঁ কি কৰিব পাৰে? কেৱল ইতিমধ্যে যি যি কৰা হৈছে, তাকেই কৰিব। ১৩ মই দেখিলোঁ, অদ্বকাৰতকৈ পোহৰ যেনেকৈ উত্তম, তেনেকৈ অজ্ঞানতকৈ প্ৰজ্ঞ উত্তম। ১৪ জ্ঞানী মানুহৰ মূৰত চকু থাকে; কিন্তু অজ্ঞান লোকে হলে অদ্বকাৰত ভ্ৰম কৰে; তথাপি মই এটাই বুজিলো যে, সকলোৰে শেষ দশা একে হয়। ১৫ তেওঁত্যাক মই মনতে ক'লোঁ, অজ্ঞানলৈ যেনে দশা হয়, মেলিলোকোতো তেনে দশাৰ হ'ব; তেনেহলৈ অধিক জ্ঞানী হৈ মোৰ কি লাভ হ'ল? মই মনতে ক'লোঁ, “ইও অসাৰ।” ১৬ মানুহে অজ্ঞানীক যেনেদৰে মনত নাৰাখে, তেনেদৰে জ্ঞানীকোৰে বেছি দিন মনত নাৰাখে; ভবিষ্যতে তেওঁলোক দুয়োকে মানুহে পাহাৰি যাব। অজ্ঞানীজন মৰাৰ দৰে জ্ঞানীও মৰে। ১৭ এই হেতুকে জীৱনলৈ মোৰ মুণ্ড উপজিল। কাৰণ সূৰ্যৰ তলত যি কৰা হয়, সেই সকলো কাৰ্য মোৰ পক্ষে দুৰ্জনকণ; কিয়নো সকলোৱেই অসাৰ আৰু বতাহক ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰা মাত্ৰ। ১৮ সূৰ্যৰ তলত মই যি যি পৰিশ্ৰম কৰিলোঁ, সেই সকলো পৰিশ্ৰমত মোৰ এতিয়া ঘণ্ট লাগিছে; কিয়নো মোৰ পাছত যিজন আহিব, তেওঁৰ বাবেইতো তাৰ ফল থৈ যাব লাগিব। ১৯ সেই লোক জ্ঞানী নে অজ্ঞানী হ'ব, তাক কোনে জানে? তথাপি তেৱেই মোৰ সকলোৰ কাৰ্য ফল ভোগ কৰিব, কিয়নো তেওঁৰ বাবেই মই সূৰ্যৰ তলত পৰিশ্ৰম কৰিছোঁ আৰু জ্ঞানৰ পৰিচয় দিলোঁ। ইও অসাৰ। ২০ এই হেতুকে সূৰ্যৰ তলত মই যি যি পৰিশ্ৰম কৰিলোঁ, তাৰ বাবে মোৰ মন নিৰাশ হৰালৈ ধৰিলৈ। ২১ কিয়নো কোনো মানুহে প্ৰজ্ঞা, জ্ঞান, আৰু দৃক্ষতাৰে পৰিশ্ৰম কৰিব পাৰে; কিন্তু পাছত তেওঁৰ সকলোথিনি এনে এজনৰ কাৰণে বাখি যাব লাগা হয়, যি মানুহে তাৰ বাবে কোনো পৰিশ্ৰমই কৰা নাই। ইও অসাৰ আৰু এক অতি দুৰ্বল কথা। ২২ সূৰ্যৰ তলত মানুহে যি যি কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰে আৰু মনৰ চাপ লয়, তাৰ ফলত তেওঁক কি লাভ হয়? ২৩ প্ৰত্যেক দিনা তেওঁৰ কামত দুখ আৰু বিৰুণত থকে; এনেকি বাতিও তেওঁৰ মনে বিশ্রাম নাপায়। ইও অসাৰ। ২৪ তেওঁতে মানুহৰ পক্ষে ভোজন-পান কৰা আৰু নিজ পৰিশ্ৰমত সন্তুষ্ট হৈ থকাৰ বাহিৰে উত্তম একোকে নাই। মই দেখিলোঁ যে এই সকলো দীখৰ বৰ হাতৰ পৰাবে আহে। ২৫ কাৰণ দীখৰে নিৰ্দিলে কোনে মোক বাদ দি খাৰ পাৰে অথবা কোনে যি কোনো ধৰণৰ অনন্দ ভোগ কৰিব পাৰে? ২৬ যি মানুহে দীখৰক সন্তুষ্ট কৰে, তেওঁক তেওঁ প্ৰজ্ঞা, জ্ঞান, আৰু অনন্দ দান কৰে; কিন্তু তেওঁ পালীক হলে, ধন-সম্পদ পোটোৱা আৰু জ্ঞান কৰাৰ কাৰ্য দিয়ে, যাতে তেওঁ দীখৰক সন্তুষ্ট কৰা লোকক দিব পাৰে। ইও অসাৰ আৰু বতাহক ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰা মাত্ৰ।

৩ প্ৰত্যেক বিষয়ৰ কাৰণে এক এক সময় আছে; আকাশৰ তলত প্ৰত্যেকটা কাৰ্য একোটা নিৰ্দিষ্ট সময় আছে। ১ জ্ঞানী যেনেকৈ এক সময় আছে, মৃহূৰোৰে তেনেকৈ সময় আছে; ২ রোপণৰ সময় আছে আৰু উদ্বালি পেলাবৰোৰ সময় আছে। ৩ বধ কৰা আৰু সুস্থ কৰাৰ এক নিৰ্দিষ্ট সময় আছে। ভাসি পেলোৱাৰ যেনেকৈ সময় আছে, তেনেকৈ গঢ়িবৰোৰ সময় আছে। ৪ কন্দিবৰ সময় আৰু হাঁহিৰ সময় আছে; শোক কৰাৰ সময় আৰু নাচিবৰ সময় আছে। ৫ শিল দলিলাবৰ আৰু শিল পোটাৰবোৰ সময় আছে। আঁকোৱালি লোৱাৰ সময় আৰু আঁকোৱালি ধৰাৰ পৰা আতৰি থকাৰ সময় আছে। ৬ বস্তি বিচাৰিব সময় আছে, পুনৰ নিবিচাৰাৰো এক সময় আছে। বস্তি বাখিৰ থোৱা আৰু পেলাবৰো এক এক সময় আছে। ৭ কাপোৱাৰ ফালিবৰ সময় আৰু চিলাই কৰাৰ সময় আছে; মনে মনে থকাৰ সময় আৰু কথা মৈদাম সময় আছে। ৮ ভালপোৱাৰ সময় আৰু ঘৃণা কৰাৰ সমষ্টিক সময় আছে। ৯ শ্ৰমিকে তেওঁৰ পৰিশ্ৰমৰ কি ফল লাভ কৰে? ১০ দীখৰে মনুষ্যক সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ যি কাম দিছে, তাক মই দেখিলোঁ। ১১ নিজ নিজ

উপযুক্ত সময়ের বাবে ঈশ্বরে সকলোরের ঠিক করি বাধিছে। তেওঁ মানুহের হৃদয়বোরত অনস্ত কাল বাধিছে। তথাপি ও আদির পৰা অস্তলৈকে ঈশ্বরে যি যি কাম কৰিব মানুহে তাক বুজির পৰা নাই। ১২ মই জানিলোঁ যে, মানুহের বাবে জীৱন কালত আনন্দ আৰু সূৰ্যকৰ্ম কৰাৰ বাহিৰে ভাল একেৰ নাই। ১৩ ঈও ঈশ্বৰের দণ। প্ৰত্যেক মানুহে খোৱা-বোৱা কৰি সকলো কাৰ্যতে সন্তুষ্ট হৈ থকা উচিত। ১৪ মই জানোঁ যে, ঈশ্বৰে যি যি কৰে, সেই সকলো চিৰকাল থাকে; তাক বঢ়াবণ নোৱাৰি বা কমাবণ নোৱাৰি; ঈশ্বৰে এনেদৰে কৰিবলৈ যাতে মানুহে তেওঁক ভয় কৰে। ১৫ যি যি আছে, সেয়ে পূৰ্বেও আছিল; যি যি হৰ, সেয়াও পূৰ্বে আছিল; যি হৈ গল, ঈশ্বৰে পুনৰ তাকেই বিচাৰে। ১৬ মই সূৰ্যৰ তলত আৰু এক বিষয় দেখিলোঁ যে, ন্যায় বিচাৰ আৰু ধৰ্মিকৰ্তাৰ ঠাইত দৃষ্টতা আছে। ১৭ মই মনতে কলো, “ঈশ্বৰে ধৰ্মিক আৰু দৃষ্ট এই দুজনৰে বিচাৰ কৰিব; কাৰণ ঈশ্বৰেৰ ওচৰত প্ৰত্যেক বিষয় আৰু কৰ্মৰ বাবে এক নিৰ্দিষ্ট সময় আছে।” ১৮ মই মনতে কলো, “ঈশ্বৰে লোকসকলক যেন পৰীক্ষা কৰি বুজিবলৈ দিয়ো যে, তেওঁলোকে নিজে পশ্চত্তল।” ১৯ কাৰণ মানুহলৈ যি ঘটে সেয়ে পশ্চলেকোঁ ঘটে, পশ্চ যেনেকৈ মৰে, মানুহে মৰে। উভয়ে একে বায়ুৰ শাশ-প্ৰশাশ লয়; সেয়ে পশ্চত্তকে মানুহৰ কোনো প্ৰাণান্ব নাই; কিয়নো একোৱেই হাস্তী নহয়। ২০ সকলোৱেই একে মাটিলৈকে যায়; সকলোৱেই ধুলিৰ পৰা আধিছে আৰু ধুলিলৈকে উলটি যায়। ২১ মানুহৰ প্ৰাণবায়ু যে উৰ্ধগামী হয় আৰু পশুৰ প্ৰাণবায়ু যে মাটিৰ তললৈ আধোগামী হয়, তাক কোনে জানে? ২২ মই আকো উপলক্ষি কৰিলোঁ যে, নিজৰ কাৰ্যত সন্তুষ্ট হোৱাৰ বাহিৰে মানুহৰ বাবে আন একোৱেই ভাল নাই; কিয়নো এয়ে মানুহৰ কাৰ্য। কাৰণ মানুহৰ মত্তুৰ পাছত কি ঘটিব, তাক দেখুৱাবলৈ কোনে তেওঁক ঘূৰাই আনিব?

৮ পুনৰ মই সূৰ্যৰ তলত যি সকলো উপদ্ৰ হয়, সেইবোৱলৈ এবাৰ চালোঁ। চোৱা, উপদ্ৰ পোৱা লোকসকলে কানিদিষে, কিন্তু তেওঁলোকৰ শাস্তনা দিওঁতা কোনো নাই; যিসকলে উপদ্ৰ কৰে, তেওঁলোকৰ হাতত ক্ষমতা আছে; কিন্তু উপদ্ৰ পোৱাসকলক শাস্তনা দিওঁতা কোনো নাই। ২ সেয়ে মই তাবিলোঁ, যিসকল বৰ্তমান জীৱাই আছে সেই জীৱিতসকলতকে যিসকলৰ আয়োৱে মৃত্যু হইল, তেওঁলোক অধিক সৌভাগ্যশালী। ৩ কিন্তু এই দুজনতকে সেইজন বেছি সৌভাগ্যশালী যিজনৰ এতিয়োজন্য হোৱা নাই আৰু সূৰ্যৰ তলত যি দুষ্ট কাৰ্য কৰা হয়, তাক দেখা নাই। ৪ তাৰ পাছত মই দেখিলোঁ, সকলো পৰিশ্ৰমৰ কাৰ্য আৰু সকলো দক্ষ কাৰ্যক্ষম এজন লোকৰ প্ৰতি আন জনৰ হিংসাভাৰ থকাৰ পৰাই হয়। ইয়ো অসাৰ, কেৱল বতাহক ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ বাহিৰে একো নহয়। ৫ অজ্ঞান লোকে হাত সারাটি একো নকৰাকৈ থাকে, তেওঁলোকে নিজকে ধৰ্মস কৰে। ৬ বতাহক ধৰাৰ চেষ্টা কৰি পৰিশ্ৰমেৰে দুই মুঠি লাভ কৰাতকে শাস্তিৰে সৈতে এমুষ্টি পোৱাই আমেক ভাল। ৭ পাছত মই পুনৰ সূৰ্যৰ তলত অসাৰতা দেখিলোঁ। ৮ কোনো এজন মানুহ একেবাৰে অকলশৰীৱাকৈ থাকে, তেওঁৰ দ্বিতীয়জন বুলিবলৈ কোনো নাই; এনেকি তেওঁৰ পুত্ৰও নাই, ভাই-ককাই কোনো নাই; তথাপি তেওঁৰ পৰিশ্ৰমৰ শেষ নাই আৰু ধন-সম্পত্তি লাভৰ বিষয়ত তেওঁৰ চৰু তঙ্গ নহয়। তেওঁ সুধে, “তেওঁত মই কাৰ নিমিত্তে পৰিশ্ৰম কৰিবছোঁ? কিয় আমোদ-প্ৰমোদৰ পৰা নিজক বথিত কৰিবছোঁ?” ইও অসাৰ, অতি দুখজনক অৱস্থা। ৯ এজনতকে দুজন ভাল, কিয়নো তেওঁলোকেৰ পৰিশ্ৰমৰ দ্বাৰাই আনেক সুফল হয়। ১০ কাৰণ তেওঁলোকৰ এজন যদি পাৰে, তেন্তে তেওঁৰ সদীয়ে তেওঁক তুলিব পাৰে। কিন্তু হায় সেই অকলে থকা লোক! কিয়নো তেওঁ পৰিলে তেওঁক তুলিবলৈ দ্বিতীয়জন কোনো নাই। ১১ তাৰ উপৰি দুজনে একেলগে শুলে উম পায়; কিন্তু এজনে অকলে কেনেকৈ উম পাৰ? ১২ যিজন অকলশৰীৱায় তেওঁ সহজে পৰাজয় হ'ব পাৰে, কিন্তু দুজনে আক্ৰমণক প্ৰতিৰোধ কৰিব পাৰে। তিনিডলো বহু একেলগে মেৰাই লৈ বেগাই নিছিলোঁ। ১৩ এজন অজ্ঞান বৃন্দ বজা, যিজনে কোনো সতৰ্কাশালীৰে কাগ নিদিয়ে আৰু নুৰজেও, তেনে বজাতকৈ বৰং দৰিদ্ৰ অথচ জ্ঞানী যুবকেই শ্ৰেষ্ঠ। ১৪ সেই যুবক দেশৰ বজা হ'বলৈ কাৰাগাবৰ পৰা ও ওলাই আছিৰ পাৰে নাইবা তেওঁ নিজৰ বাজ্যৰ এক দৰিদ্ৰ পৰিয়ালতো জন্ম প্ৰহণ কৰিব পাৰে। ১৫ মই দেখিলোঁ

যে, যি সকলো জীৱাই আছিল অৰ্থাৎ সূৰ্যৰ তলত চলা-ফুৰা কৰি আছিল, তেওঁলোকে সেই বৃন্দ বজাজনৰ পদত অধিষ্ঠিত হোৱা যুবক বজাজনক অনুসৰণ কৰি চলিল। ১৬ এই নতুন বজাই নেতৃত্ব দিয়া লোকসকলৰ সীমা নাছিল; কিন্তু পাছত তেওঁলোকৰ অনেকেই তেওঁৰ ওপৰত সন্তুষ্ট নাছিল। ইও অসাৰ, আৰু কেৱল বতাহক ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ নিচিমা হয়।

৯ ঈশ্বৰে গ্ৰহণ যোৱা কালত তোমাৰ ভৰি সাবধানে বাধিবা। যিসকলে

নিজে কৰা অন্যায় কামৰেৰ বুজি নাপায়, তেনে অজ্ঞানী লোকৰ দৰে বলিদান কৰাতকৈ বৰং তাত শুনিবলৈ ওচৰ চপাই ভাল। ২ তোমাৰ মুখে কেতিয়াও বেগা-বেগীকৈ কথা নকঢ়ুক। ঈশ্বৰেৰ আগত বেগা-বেগীকৈ কোনো কথা উচ্চাৰণ নকৰিবা; কিয়নো ঈশ্বৰে স্বৰ্গত আৰু তুমি পথিবীত আছ; এই হেতুকে তোমাৰ কথা যেন অলপ হয়। ৩ অধিক কাৰ্যৰ ভাৱ-চিন্তা থাকিলে মানুহে যেনেকৈ স্পোন দেখে, তেনেকৈ আৰু অধিককৈ কথা কলো অজ্ঞানতা প্ৰকাশ পায়। ৪ ঈশ্বৰে আগত সংকল্প কৰিবলৈ, তাৰ সিদ্ধ কৰিবলৈ পলম নকৰিবা; কিয়নো তেওঁ অজ্ঞানসকলত সংকোষ নাপায়। তুমি যি সংকল্প কৰা, তাৰ সিদ্ধ কৰা। ৫ সেয়ে সংকল্প কৰি সিদ্ধ নকৰাতকৈ সংকল্প নকৰাই ভাল। ৬ তোমাৰ মুখে যেন তোমাৰ শৰীৰক পাপৰ পথলৈ নায়ায়, “মোৰ সংকল্প কৰা ভুল হ'ল” এই কথা প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণৰিত আগত নকৰা; মিছ সংকল্পলৈ তোমাৰ কথাৰ কাৰণে তোমাৰ হাতৰ কাৰ্য নষ্ট কৰিবলৈ ঈশ্বৰক কিয় ক্ষেত্ৰিত কৰা? ৭ কিয়নো অধিক স্পোন আৰু অধিক কথাৰ সৈতে অসাৰতা আছে; কিন্তু তুমি ঈশ্বৰক ভয় কৰিব। ৮ তোমাৰ এলেকোত যদি কোনো দৰিদ্ৰক অত্যাচাৰৰ কৰা দেখা নাইবা কোনোবাই ন্যায় বিচাৰ আৰু নাম্য অধিকাৰ নোপোৱা যেন দেখা, তেন্তে সেই কথাত আচাৰিত নামানিবা; কিয়নো উচ্চ পদত থাকেৱাত ক্ষমতাশালী লোকসকলে তেওঁলোকৰ অধীনত খৰাকলৰ ওপৰত দৃষ্টি বাধে আৰু তেওঁলোকৰ অপৰতো আন উচ্চতম পদত লোক আছে। ৯ কিন্তু ভূমিত উৎপাদন কৰিবলৈ এজন বজা থাকিলো এখন দেশৰ বাবে সকলোপ্ৰকাৰে এক লাভ হয়। ১০ যি মানুহে ধন-ৰূপ ভাল পায়, তেওঁ কেতিয়াও ধন-ৰূপত তৃপ্ত নহয়; যি মানুহে অধিক ধন-সম্পত্তি বিচাৰে, তেওঁ আয়ত তৃপ্ত নহয়। ইও অসাৰ। ১১ ধন-সম্পত্তি বাঢ়িলৈ খাওঁতাৰ বাঢ়ে; এতকে তাক চৰুকৈ দেখাৰ বাহিৰে সেই সম্পত্তি গৰাকীৰ কি লাভ? ১২ যি জনে পৰিশ্ৰম কৰে, তেওঁ কম খাওঁক বা বেঁচি খাওঁক, তেওঁৰ টোপনি ভাল হয়। কিন্তু ধনৰানৰ অধিক ধন-সম্পত্তিয়ে তেওঁক টোপনি যাব নিদিয়ে। ১৩ সূৰ্যৰ তলত মই এক তীৰঘ দুখৰ বিষয় দেখিলোঁ: ঐশ্বৰ্য গৰাকীয়ে নিজৰ দুৰ্দশাৰ কাৰণেহে ধন জমা কৰি বাখে। ১৪ দুৰ্যন্তাত সেই ধন ধৰ্মস হৈ যায়। তাতে তেওঁৰ প্ৰতি কাৰণে একোৱেই নাথাকে। ১৫ মাকৰ গৰ্ভ পৰা মনুয় যেনেকৈ উদাঙ্গে আছে, তেনেকৈ তেওঁ উদাঙ্গে এই জীৱন এৰি পুনৰাবৃত্তি গুছি যায়। নিজৰ পৰিশ্ৰমৰ একোৱেই তেওঁ হাতত লৈ যাব নোৱাৰে। ১৬ ইও এক তীৰঘ দুখৰ বিষয় যে, এজন ব্যক্তি যেনেকৈ আছে, তেনেকৈয়ে গুছি যায়; সেয়ে তেওঁৰ কিলাত কী লাভ? ১৭ তেওঁতো বাতাহক ধৰিবলৈহে পৰিশ্ৰম কৰে। ১৭ তেওঁ অতি পীড়িত হৈ বোগ-বাধি আৰু খণ্ডেৰে জীৱন কটায় আৰু গোটাই জীৱনকাল আন্ধাৰত বসবাস কৰে। ১৮ তাৰ পাছত মই উত্তম আৰু উপযুক্তভাৱে থাকিবলৈ বাবে ইয়াকে বুজিৰ পাতিলোঁ: ঈশ্বৰে যি কেইটা দিন মানুহক জীৱাই থাকিবলৈ দিছে, সেই সকলো দিনত খোৱা-বোৱা কৰি থাকিবলৈ আৰু সূৰ্যৰ তলত কৰা সকলো পৰিশ্ৰমেৰে সৈতে সন্তুষ্ট উপভোগ কৰিবলৈ দিছে; কিয়নো এয়ে আমাৰ কাৰ্য। ১৯ তেনেকৈয়ে ঈশ্বৰে কোনো মানুহক ধন-সম্পত্তি দিয়ে আৰু সেইবোৱাৰ ভাগ কৰিবলৈ দিয়ে; নিজৰ কাৰণে প্ৰাপ্যৰ অংশ পাবলৈ সমৰ্থৱান কৰে আৰু নিজৰ পৰিশ্ৰমত আনন্দ কৰিবলৈ দিয়ে; এই সকলো ও ঈশ্বৰে এক দান। ২০ তেওঁ নিজৰ আয়ুসৰ দিনবোৱাৰ কথা মনলৈ নানে, কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁৰ মনত আনন্দ দি তেওঁক ব্যন্ত বাখে।

১০ মই সূৰ্যৰ তলত আন এক দুখৰ বিষয় দেখিলোঁ: সেয়ে মানুহৰ পক্ষে অতি কঠকৰ। ২ ঈশ্বৰে কোনো কোনোক ইমান ধন-সম্পত্তি আৰু সম্মান দান কৰে যে, তেওঁৰ অভিলাষৰ একে বন্ধুত্বে অভাব আৰু নাথাকে; তথাপি ঈশ্বৰে তেওঁক তোগ কৰিবলৈ

বস্তুরোর ভোগ করে। ইও অসার আবু ভীষণ দুঃখজনক। ৩ কোনো লোকৰ এশজন সন্তান থাকিব পাৰে আবু তেওঁ অনেক দিন ধৰি জীয়াও থাকিব পাৰে, কিন্তু তেওঁৰ হৃদয়ে যদি জীৱনত স্মৃতিশৈলী নাপায় আবু সমানেৰে সৈতে যদি তেওঁৰ মৈদাম নহয়, ততে সেই লোক যিমান বছহেই জীয়াই নাথাক কিম্ব। মই কওঁ তেওঁতকে বৰং ঘৃত কেঁচুৱাৰ জন্ম হোৱাই অনেক ভাল। ৪ সেই মৃত সন্তানে বৃথাই আহি আকাৰতেই বিদ্যাৰ লয় আবু সেই কেঁচুৱাৰ নাম নাইক্যিয়া হৈ যায়। ৫ যদিও এই কেঁচুৱাটিয়ে কেতিয়াও সূৰ্য দেখা নাপায় অথবা একোকে নাজানে, থাপিপও সেই ধৰ্মী মানহৃতকৈ সি অধিক বিশ্রাম পায়। ৬ এলেকি, যদি কোনো লোক দৃষ্টি হাজাৰ বছহো জীয়াই থাকে, কিন্তু জীৱনত সুখ নাপায়, ততে তাৰ কি লাভ? সকলোৱেই জানো একে ঠাইলৈকে নায়ায়? ৭ মানুহৰ সকলো পৰিশ্ৰমেই তেওঁৰ পেটৰ কাৰণে, থাপিপও তেওঁৰ ভোক কেতিয়াও নপলায়। ৮ অজ্ঞানতকে জানী লোকৰ সুবিধা কি? আন লোকসকলৰ আগত কিদৰে চলিব লাগে, তাক জানিলৈ এজন দৰিদ্ৰ কি লাভ হয়? ৯ অধিক পোৱাৰ বাসনাটকে বৰং চৰুৱে যি দেখা পায়, তাতে সন্তুষ্ট থকা ভাল। ইও অসার, কেৱল বতাহক ধৰিবলৈ ঢেঢ়া কৰা হয়। ১০ যি যি আছে, তাৰ নাম আগেয়ে দিয়া হৈছে; মানুহনো কি, তাকো জনা গৈছে যে তেওঁলোকে নিজতকে যি জনা শক্তিশালী, তেওঁৰ লগত ঘুঁজ কৰিব নোৱাৰে। ১১ যিমানে বেছি কথা কোৱা হয়, সিমানে অসাৰতাৰ বাঢ়ে; তাৰ দ্বাৰাই মানুহৰ কি লাভ? ১২ মানুহৰ অসাৰ জীৱনকালত তেওঁৰ কাৰণে কি ভাল তাক কোনে জানে? তেওঁতো নিজৰ অল্পশ্রাদ্ধী দিনৰেৰ এক ছাঁয়াৰ দৰে কটায়। তেওঁ গুৰি যোৱাৰ পাছত সূৰ্যৰ তলত কি ঘটিব তাক কোনে তেওঁক ক'ব পাৰিব?

৭ সুগন্ধি মূল্যৱান তেলতকৈ সুনাম উভয়, জন্মৰ দিনতকৈ মৰণৰ দিন
ভাল। ২ তোজনৰ ঘৰলৈ যোৱাতকৈ শোকৰ ঘৰলৈ যোৱা ভাল, কিয়নো জীৱনৰ শেষত সকলো মানুহেৰ ঘৃত্য আহিব, জীৱিত লোকে এই কথা তাক মনত বথা উচিত। ও হাঁহিতকৈ দুখ ভোগ ভাল। কাৰণ মুখৰ বিষয়তাব দ্বাৰাই হৃদয়ক আনন্দিত কৰা হয়। ৪ জ্ঞানৱানৰ হৃদয় শোকৰ ঘৰত থাকে; কিন্তু অজ্ঞানী লোকৰ হৃদয় কেৱল আমোদ-প্ৰমোদৰ ঘৰত থাকে। ৫ অজ্ঞানীৰ প্ৰশংসনৰ গান শুনাতকৈ জ্ঞানৱানৰ ত্ৰিশক্ষাৰ শুনাই ভাল। ৬ কেৱাহীৰ তলত জুলন্ত কাঁচুট খৰিব ফুটুকুনি যেমেকুৱা, মুৰ্খৰ হাঁহিও ঠিক তেনেকুৱা; ইও অসার। ৭ অন্যায়ভাৱে দাবী কৰা জানী লোক স্বৰূপেই মুৰ্খ হৈ যায়, ভেঁটিয়ে বিবেচনা-শক্তি নষ্ট কৰে। ৮ কোনো কাৰ্য অৰাণুগতকৈ তাৰ শেষ ভাল, আবু অহংকাৰী আত্মাতকৈ ধৈৰ্যশীল আত্মা ভাল। ৯ তোমাৰ আত্মাক হঠাৎ খঁ উঠিবলৈ নিদিবা; কিয়নো খঁ অজ্ঞানীৰোৰ হৃদয়ত বাস কৰে। ১০ বৰ্তমান কালতকৈ আগত কাল কিয় ভাল আছিল? এনে কথা নুস্বিধা; কিয়নো এই প্ৰশংস কৰা প্ৰজেৰ কাম নহয়। ১১ পৈত্ৰিক ধন-সম্পত্তি পোৱাৰ দৰে অজ্ঞাৰ বহুল্য উভয় বস্ত। পৃথৱীত ভালদৰে জীৱিত থকা লোকসকল। ১২ কিয়নো ধনৰ দৰে প্ৰজায়েও নিৰাপত্তা দান কৰে। কিন্তু জ্ঞানৰ সুবিধা হৈছে এয়ে যে, জ্ঞানৱানৰ জ্ঞানেই তেওঁৰ জীৱনৰ বৰ্ষা কৰবে। ১৩ ঈশ্বৰৰ কাৰ্যৰে ভাৱি চোৱা; কিয়নো তেওঁ যিহক বেকা কৰিছে, তাক কোনে পেনাম পাবে? ১৪ সুখৰ দিনত সুখী হোৱা; কিন্তু দুখৰ দিনত এই কথা বিবেচনা কৰি চাবা; ঈশ্বৰে যেনেকে সুখ বাখিছে, তেনেকে দুখকো ওচৰা-ওচৰিকে বাখিছে। সেয়ে মানুহে নিজৰ ভৱিষ্যতৰ একো কথাকে নাজানে। ১৫ মোৰ এই অসাৰ জীৱনকালত মই অনেক বিষয় মেথিলোঁ। কোনো কোনো ধাৰ্মিক লোক নিজৰ ধাৰ্মিকতাৰ মাজত বিনষ্ট হৈ যায়, আবু কোনো কোনো দুষ্ট লোক নিজৰ দুষ্টতাৰ মাজত অনেক দিন জীয়াই থাকে। ১৬ নিজৰ চৰুত নিজে অতিৰিক্ত ধাৰ্মিক নহৰা বা নিজকে অতিৰিক্ত জানী নেদেশুৱাৰা; কিয় তুমি নিজকে ধৰংস কৰিবা? ১৭ অতিশয় দুষ্ট নহৰা, আবু অজ্ঞানীও নহৰা; কিয় তুমি সময়ৰ আগেয়ে মৰিবা? ১৮ এই জ্ঞানৰ কথা তুমি ধৰি বথা ভাল; এটাকো হাতৰ পৰা যাবলৈ নিদিবা; যি লোকে ঈশ্বৰৰ স্বয়ং কৰে, তেওঁ সকলো কঠিনতাত কৃতকাৰ্য হ'ব। ১৯ দহজন শাসনকৰ্তাৰ এখন নগৰৰ যিমান শক্তিশালী কৰে, প্ৰজাই এজন জ্ঞানৱানক তাতোকে অধিক পৰিমাণে শক্তিশালী কৰে। ২০ পৃথৱীত বাস্তিৰ এনে কোনো

সংলোক নাই, যি জনে ভাল কাম কৰে আবু কেতিয়াও পাপ নকৰে। ২১ মানুহে কোৱা সকলো কথালৈ কাণসাৰ নিদিবা, হয়তো তোমাৰ দানে তোমাক শো দিয়াহে শুনিব। ২২ কাৰণ তুমিও তোমাৰ হৃদয়ত জ্ঞান যে, তুমি নিজেও আনক অমেকবাৰ সেইদৰে শো দিছ। ২৩ এই সকলো মই প্ৰজ্ঞাৰ দ্বাৰাই পৰীক্ষা কৰি চাই ক'লোঁ, “মই জ্ঞানৰান হ'ম,” কিন্তু জ্ঞান মোৰ পৰা দূৰেত আছিল। ২৪ প্ৰজ্ঞালাভ মোৰ পৰা অতি দূৰেত আবুই অতি গীৰী। কোনে তাক পৰা পাৰে? ২৫ সেইবাবে মই মন স্থিৰ কৰিলোঁ যাতে জ্ঞানৰ লগতে যি সকলো বাস্তুৰ ব্যাখ্যাবোৰ আছে, তাক জানিব পাৰোঁ আবু পৰীক্ষা তথা অনুস্মান কৰি চাব পাৰোঁ, লগতে বুজিব পাৰোঁ যে দুষ্টতা হৈছে মুখতা আবু মূৰ্খতাই হৈছে বিচাৰুন্নিহীনতা। ২৬ মই দেখিলোঁ, ঘৃত্যুতকৈয়ো তিতা হৈছে স্তৰী, যাৰ হৃদয় ফান্দ আবু জালোৰে পৰিপূৰ্ণ আৰু হাত দুখন শিকলিষ্যৰূপ। যি মানুহ ঈশ্বৰৰ সন্তুষ্ট কৰে, তেওঁ তাইৰ হাতৰ পৰা সারিব, কিন্তু পাপী তাইৰ দ্বাৰা ফান্দত পৰিব। ২৭ উপদেশকে কৈছে, “চোৱা, মই যি দৃষ্টিগোচৰ কৰিলোঁ, তাক বিবেচনা কৰা।” সকলো কথাৰ অস্তৰালত যি সাৰ আছে, তাক উলিয়াবলৈ মই এটাৰ পাছত এটাকৈ বিচাৰি কৰি কিছুমান বিষয় জানিব পাতিলোঁ। ২৮ মোৰ প্ৰাণে যি বিচাৰিছে, তাক মই এতিয়াও পোৱা নাই; হাজাৰজনৰ মাজত এজনহে সৎ পুৰুষ পালোঁ, কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজত এগবাৰী স্তৰীকো সৎ দেখা নাপালোঁ। ২৯ কেৱল ইয়াকেহে মই জানিব পাতিলোঁ যে, ঈশ্বৰে মানুহক সৰল কৰি অজন কৰিছিল, কিন্তু মানুহ নানা যুক্তিৰ আলম লৈ আৰাটে গ'ল।

৮ জ্ঞানৰানৰ তুল্য কোন আছে? যি ঘটে, কোনে তাৰ অৰ্থ বুজাৰ পাৰে?
প্ৰজাই মানুহৰ মুখ উজ্জল কৰে, আবু তেওঁৰ মুখৰ কঠিনতা পৰিৰৰ্তন কৰিব পাৰে। ২ মই তোমাৰ উপদেশ দিওঁ যে বজাক প্ৰতিৰক্ষা দিয়া ঈশ্বৰৰ শপতৰে কাৰণে তুমি বজাৰ আজা পালন কৰা। ৩ তেওঁৰ আগৰ পৰা লৰালৰিবে ঘুঁঘু নায়াবা; মন্দ একোকে লাগত ঘুঁত নহ'বা; কাৰণ বজাৰ হাঁ তেওঁৰ ইচ্ছা অনুসাৰে কাৰ্য কৰে। ৪ বজাৰ কথাতে যেতিয়া সামৰ্থ্য আছে, তেওঁতাৰ কোনে তেওঁক ক'ব পাৰে, “আপুনি কি কৰিছে?” ৫ যি মানুহে বজাৰ আজ্ঞা পালন কৰে, তেওঁৰ কোনে তেওঁক কোনো ক্ষতি নহ'ব; জ্ঞানৰান লোকসকলৰ হৃদয়ে কাৰ্যৰ উপযুক্ত সময় আবু পৰাপৰত জানে। ৬ থত্যেক বিষয়ৰে উপযুক্ত সময় আবু পৰাপৰত আছে; যদিও মানুহে অধিক দুখকষ্ট তোগ কৰে। ৭ কিয়নো কোনো মানুহই যেতিয়া পাছত কি ঘটিব তাক নাজানে, তেওঁতাৰ কথাক নাজানে তেওঁক ক'ব পাৰে? ৮ নিজৰ আজ্ঞাক কোনো নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰে। তেনেকৈ মুৰ্খৰ দিনৰ ওপৰতো কাৰো হাত নাই। যুদ্ধৰ সময়ত যেনেকে কোনো সৈনিক মুক্ত নহয়, তেনেকে দুষ্টতাৰ বশত থকা ব্যক্তিৰ দুষ্ট কাৰ্যৰ অভ্যসৰ পৰা সেই দুষ্টতাই তেওঁক মুক্ত কৰিব নোৱাৰে। ৯ সূৰ্যৰ তলত কৰা সকলো কাৰ্যীলৈ মনোযোগ কৰি মই এই পৰ্যবেক্ষণ কৰিলোঁ যে, এজন লোকে আন জনৰ ওপৰত কাৰ্তৃত চলাবলৈ অভ্যাস কৰি আন জনক ভীষণ আঘাত দিয়ে। ১০ তাৰ পাছত মই দেখিলোঁ যে, কেনেকে দুষ্ট লোকক সন্মানেৰে মৈদাম দিয়া হৈছিল। এই দুষ্ট লোকসকলে পৰিব হালত অহা-যোৱা কৰিছিল; যি নগৰত তেওঁলোকে দুষ্টতাৰ কাৰ্য কৰিছিল, সেই নগৰৰ লোকসকলে তেওঁলোকক প্ৰশংসন কৰিলে। ইও অসার। ১১ অন্যায়ৰ কাৰ্যৰ শাস্তি যদি বেগাই কাৰ্যৰকী নহয়, ততে মানুহৰ মনলৈ অন্যায়ৰ কাৰ্য কৰাৰ প্ৰণতণ আছে। ১২ পাপী লোকে যদিও এশটা কুৰক্ষ কৰি দীৰ্ঘকাল জীয়াই থাকে, তথাপিও মই হ'লে নিচ্যাকৈ জানো যে, ঈশ্বৰক যিসকলে ডয়া কৰে, তেওঁলোকক মঙ্গল হ'ব; কাৰণ তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ সাক্ষতে ডয়াৰে থিয় হয়। ১৩ কিন্তু দুষ্ট লোকক বৰাণী দুগ্ধৰ কুলী যে কেৱল জীৱনকাল দুগ্ধগামী ছাঁ স্বৰূপ; কাৰণ তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ সাক্ষতে ডয়াৰে থিয় নহয়। ১৪ পৃথৱীত ঘটা আন এটা অসাৰ বিষয় হৈছে দুষ্ট লোকে তেওঁ অনেকবাৰ বিষয় মেথিলোঁ।

মানুহৰ জীৱনৰ সকলো দিনবোৰত আনন্দই হ'ব তেওঁৰ পৰিশ্ৰমত সংগী। ১৬ প্ৰজা পাৰলৈ আৰু পৃথিবীত যি কৰা হয়, তাক জানিবলৈ, দিনে-ৰাতিয়ে কাৰ কৰি চুকুৰে নুশ্শাৰাকৈ থাকে তাক বুজিৰ কাৰপে মেতিয়া মই মনেযোগ দিলোঁ, ১৭ তেতিয়া মই দৈশ্বৰ সকলো কাৰ্য বিবেচনা কৰি বুজিলো যে, সূৰ্যৰ তলত যি কাৰ্য কৰা হয়, মানুহে তাক সম্পূৰ্ণকৈ বুজিব নোৱাৰে। সেয়ে মানুহে তাৰ উত্তৰ বিচাৰি পাৰালৈ সকলো ধৰণৰ পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ ও তাক বিচাৰি পাৰ নোৱাৰে। এনেকি, জ্ঞানৱান লোকেও যদি তাক জানো বুলি বিশ্বাস কৰে, তেওঁ প্ৰকৃততে সম্পূৰ্ণকৈ নাজানে।

৯ সেয়ে মই এই সকলো বিষয়ে চিন্তা কৰিলোঁ আৰু দেখিলোঁ যে, ধৰ্মিক আৰু জ্ঞানী লোকসকল তথা তেওঁলোকৰ সকলো কাৰ্য দৈশ্বৰৰ হাতত কোনেও নাজানে তেওঁক প্ৰেম কৰা হ'ব নে ঘৃণা কৰা হ'ব। ২ সকলোৰে ক্ষেত্ৰত শেষ পৰিণতি একেই। ভৱিষ্যতে একেই ঘটে। ধৰ্মিক হউক বা দুষ্ট হউক, সৎ আৰু বেয়া, শুভি আৰু অশুভি, বলি উৎসৱ কৰক বা নেকৰক সকলোলৈকে একে ঘটে; যেনেদৰে সৎ লোকৰ মৃত্যু হয়, তেনেদৰে পাণীৰো হয়; দৈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়াজনৰ যেনেদৰে মৃত্যু হয়, তেনেকৈ প্ৰতিশ্ৰুতি দিবলৈ ভয় কৰা জনোৰে হয়। ৩ সূৰ্যৰ তলত যি সকলো কাৰ্য কৰা হয়, তাৰ ভিতৰত অতি দুখৰ বিষয় এয়ে যে, একে দশা সকলোলৈকে ঘটে; মানুহৰ দুষ্টতাৰে পৰিপূৰ্ণ আৰু জীয়াই থাকে মানে তেওঁলোকৰ দুষ্টতাৰে পৰিপূৰ্ণ আৰু জীয়াই থাকে। তাৰ পাছত তেওঁৰ মৃত্যু হয়। ৪ সকলো জীৱিত লোকৰ কাৰণে আশা আছে। এই প্ৰবাদ আছে যে, মৃত সিংহতকৈ জীৱিত কুকুৰেই শ্ৰেণি। ৫ কিয়নো জীৱিত লোকসকলক জানে যে তেওঁলোকৰ মৃত্যু হ'ব। কিনু মৃতলোকসকলে একোকেই নাজানে; মৃত লোকে পাৰৰ কাৰণে একো পুৰুষকা নাই, কাৰণ তেওঁলোকৰ কথা মানুহে পাহাৰি যায়। ৬ তেওঁলোকৰ প্ৰেম, ঘৃণা আৰু বিহুসা সকলো বিলুপ্ত হৈ যায়। সূৰ্যৰ তলত কৰা যিকোনো কাৰ্যত তেওঁলোকৰ পুনৰ কোনো ভাগ নাথাকিব। ৭ সেয়ে তুমি গৈ আনন্দেৰে নিজৰ আহাৰ ভোজন কৰা আৰু হৰ্ষিত দুদয়েৰে নিজৰ দ্বাক্ষৰস পান কৰাগৈ; কিয়নো তোমাৰ সকলো কৰ্ম দৈশ্বৰে পূৰ্বেৰ পৰা গ্ৰহণ কৰিলৈ। ৮ সকলো সময়তে বন্ধু বন্ধা বন্ধু পিঙ্কি আৰু মূৰত তেল দি আনন্দ প্ৰকাশ কৰিব। ৯ সূৰ্যৰ তলত দৈশ্বৰে তোমাক এই যি সকলো অস্থীয়া আয়ুসৰ কাল দিছে, তোমাৰ জীৱনৰ সেই সকলো অসাৰ দিনত তোমাৰ ভাৰ্যা, যাক তুমি ভালপোৱা, তেওঁৰে সৈতে আনন্দেৰে জীৱন কঠোৱা। কিয়নো সূৰ্যৰ তলত তোমাৰ জীৱনকালত আৰু তোমাৰ পৰিশ্ৰমত এয়ে তোমাৰ পাৰলগান ভাগ। ১০ তোমাৰ হাতত যি কাৰ্যই আইক, তোমাৰ সকলো শক্তিবে সৈতে তাক কৰিবা; কিয়নো তুমি যি ঠাইলৈ গৈ আছ, সেই চিয়োলত কোনো কাৰ্য বা পৰিকল্পনা বা বুদ্ধি কি জ্ঞান একোৱেই নাই। (Sheol h7585) ১১ সূৰ্যৰ তলত মই পুনৰ কিছুমান আমোদজনক বিষয় দেখিলোঁ: যিসকলো বেগোৰে লব মাবে, তেওঁলোকেই যে সকলো সময়তে জীৱী হয়, এনে নহয়; বীৰসকলৈ যে সকলো সময়তে পেট ভাৰই খালৈ পায়, এনে নহয়; বুদ্ধিমান লোকেই যে সকলো সময়তে ধৰ্মী হয়, এনে নহয়; পৰিবৰ্তে, সময় আৰু সুযোগৰ দ্বাৰা তেওঁলোক সকলো প্ৰভাৱাবিহীন হয়। ১২ কোনেও নাজানে তেওঁৰ মৃত্যুৰ সময় কেতিয়া আহিব। যেনেকৈ মাছ নিষ্ঠৰ জালত পৰে আৰু চৰাইবোৰ ফান্দত ধৰা পৰে, তেনেকৈ বিপদ হঠাতে মানুহৰ ওপৰলৈ আহে আৰু তেওঁক ফান্দত পেলোৱ। ১৩ মই সূৰ্যৰ তলত প্ৰজা সহপ্তে আন এক বিষয় দেখিলোঁ আৰু সেয়ে মৌলৈ অতি গুৰুতৰ বোধ হ'ল। ১৪ এখন সুৰ নগৰবত অতি তাৰক মানুহ আছিল; এজন শক্তিশালী বজাই নগৰখনৰ বিবুদ্ধে আহি তাক অৱৰোধ আক্ৰমণ কৰিবলৈ বৰ বৰ কেঁচ সাজিলোঁ। ১৫ সেই নগৰবত এজন জ্ঞানৱান দৰিদ্ৰ মানুহক পোৱা গ'ল; তেওঁ নিজৰ প্ৰজাগৰ দ্বাৰাই নগৰখনৰ বক্ষা কৰিলৈ; কিন্তু কোনেও সেই দৰিদ্ৰ মানুহজনক সেঁৰেণ নকৰিলৈ। ১৬ সেয়ে মই ক'লোঁ, “শক্তিকৈ প্ৰজা উত্তম; কিন্তু দৰিদ্ৰ লোকৰ প্ৰজাক হেয়জ্ঞান কৰা হয় আৰু তেওঁৰ কথা কোনেও নুগুনে।” ১৭ অজ্ঞানীসকলৰ মাজত কৰা যন্তা আৰু তেওঁৰ কথা কোনেও নুগুনে।”

ভাল। ১৮ যুদ্ধৰ অস্ত্ৰ-শত্ৰুতকৈ প্ৰজা উত্তম; কিন্তু এজন পাপীয়ে অনেক ভাল কাৰ্য নষ্ট কৰে।

১০ যেনেকৈ মৰা মাথিয়ে সুগ্ৰীক তেলৰ দৰ্ব দুৰ্গন্ধময় কৰি তোলে, তেনেকৈ অলপ অজ্ঞানতাৰ কাৰ্যই প্ৰজা আৰু সম্যানক মছি পেলায়। ১ জ্ঞানৱানৰ হৃদয় ভাল পথৰ ফালে ঘূৰে; কিন্তু অজ্ঞানীৰ হৃদয় ভুল পথলৈ ঘূৰে। ৩ বাটত শোজকচৰ সময়তো এজন অজ্ঞানীৰ বুদ্ধিৰ অভাৱ দেখা যায় আৰু সকলোৰে আগত তেওঁৰ অজ্ঞানতা প্ৰকাশ কৰে। ৪ অধিপতি যদি তোমাৰ ওপৰত কুন্দু হয়, তথাপিৰ তুমি তোমাৰ পদ ত্যাগ নকৰিবা; কিয়নো শাস্তিৰ থাকিলে ডাঙৰ ডাঙৰ অন্যায়কো শাস্তি কৰিব পাৰে। ৫ অধিপতিৰ পৰা উৎপন্ন হোৱা এক প্ৰকাৰ ভ্ৰান্তি আৰু এক দুষ্টতাৰ বিষয় মই সূৰ্যৰ তলত দেখিলোঁ। ৬ অজ্ঞানীসকলক উচ্চ পদবোৰত নিযুক্ত কৰা হয় আৰু সকলো লোক নিয়া পদত নিযুক্ত হয়। ৭ মই দাসক যোৱাক উঠি যোৱা, আৰু অধিপতিক দাসৰ দৰে মাটিত খোজ কঢ়ি যোৱা দেখিবো। ৮ যি মানুহে গাত খাদে, তেওঁ তাৰ ভিতৰত পৰিব পাৰে; যি মানুহে শিলৰ দেৱাল ভালতেও তেওঁক সামে ঝুঁটিব পাৰে। ৯ যি মানুহে শিলৰ দেৱাল কাটে, তেওঁ তাৰ দ্বাৰাই আঘাত পাৰ পাৰে। যি মানুহে কাঠ ডোখৰ ডোখৰ কৰে, তেওঁ তাৰ দ্বাৰাই বিপদত পৰিব পাৰে। ১০ কুঠাৰ যদি ভোঁতা হয় আৰু তাৰ ধাৰ দিয়া নহয়, তেন্তে তাৰ ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ অধিক বল লাগে; কিন্তু সফলতাৰ কাৰণে জ্ঞানৰ ব্যৱহাৰ উপযোগী। ১১ মন্ত্ৰে মুক্তি কৰাৰ আগেয়েই যদি সামে খুটে, তেন্তে মন্ত্ৰ গাঁওতাজনৰ কোনো লাভ নাই। ১২ জ্ঞানৱান লোকৰ মুৰৰ কথাক হাতাই খ্যাতি আনে; কিন্তু অজ্ঞানীৰ ওঠে নিজকে ধৰ্ষণ কৰে। ১৩ অজ্ঞানীৰ কথাৰ আৰু স্মৃতিগতেই নিৰ্বৃতিবা থাকে আৰু তেওঁৰ কথাৰ শেষত দুষ্ট বিচাৰবুদ্ধিহীনতা থাকে। ১৪ অজ্ঞানী লোকে অনেক কথা কঢ়ি; কিন্তু কি হব, তাৰ কোনেও নাজানে; ভৱিষ্যত কালত কি ঘটিব, সেই কথা মানুহক কোনে জনাব পাৰে? ১৫ অজ্ঞানী লোকৰ পৰিশ্ৰমেই তেওঁলোকক কুন্দত কৰে, নগৰলৈ যোৱা বাটকো তেওঁ নাজানে। ১৬ দেশৰ বজা যেতিয়া অল্পবয়সীয়া হ'য়, সেই দেশ অছিৰ হয়; মন্ত্ৰিসকলে বাতিলুৰাতেই ভোঁজ থায়। ১৭ কিন্তু দেশৰ বজা যেতিয়া তদ্ব বংশজাতৰ পুত্ৰ হয়, সেই দেশত আনন্দ হয়; মন্ত্ৰিসকলে মতলীয়া হৰলৈ নহয়, কিন্তু শক্তি বুদ্ধিৰ কাৰণে উচিত সময়ত ভোজন পান কৰে। ১৮ এলেহুৱা লোকৰ ঘবৰ চাল ধৰ্ষণ হয়; সোৰোপা হাতৰ কাৰণে ঘবৰ পানী পাৰে। ১৯ আমোদৰ কাৰণেই ভোঁজ-মেল পতা হয়; দ্বাক্ষাৰসে জীৱনলৈ আনন্দ আনে আৰু অৰ্থই অনেক অভাৱ পূৰ্ণ কৰে। ২০ বজাক শাৰ ও নিদিবা, এনেকি মনে মনেও নিদিবা; তোমাৰ শোৱা কোঠালিত ধৰীক শাৰ ও নিদিবা; কিয়নো আকাশৰ এটি সুৰ চৰায়ে তোমাৰ সেই কথা শুণি বৈ নিব পাৰে নাইবা কিছুমান ডেকোয়াজ জীৱাই উৰি গৈ সকলোকে সেই কথা কৈ দিব পাৰে।

১১ তুমি তোমাৰ আহাৰ পানীৰ ওপৰত পেলাই দিয়া; কিয়নো অনেক দিনৰ পাছত তাৰ পুনৰ ঘৰাই পাৰ। ২ তোমাৰ কাৰ্য সাধনৰ উপায়োৰ, সাত বা আঠজনৰ সৈতে ভাগ বাঁচি লোৱা; কিয়নো পৃথিবীত কি দুর্ঘোগ ঘটিব, তাক তুমি নাজানা। ৩ যেতিয়া মেঘবোৰে বুঁটিবে পূৰ্ণ হৈ থাকে থাকে তাৰ কাৰণে আছ, তেওঁলোক তেওঁক কেতিয়া আহিব। ৪ যি কোনোৰে বতাহক নিৰীক্ষণ কৰে, তেওঁ বীজে বোপন কৰিব নোৱাৰে, যি কোনোৰে বৰষুণক নিৰীক্ষণ কৰে, তেওঁ শস্য দাব নোৱাৰে। ৫ বতাহ কোন দিশৰ পৰা বলিব, তুমি নাজানা; তুমি নাজানা মাত্গভৰ্ত এটি শিশুৰ হাড়বোৰ কেনেকৈ বুদ্ধি হ'য়; সেইদৰে যিজন সকলো বন্ধুৰে সুষ্ঠিকৰ্তা, সেই সৈশ্বৰৰ কাৰ্যও তুমি বুজিব নোৱাৰা। ৬ বাতিপুৰা তুমি তোমাৰ বীজ বোপন কৰিবা, আৰু গণ্ধুলি পৰত তোমাৰ হাতক কৰমহান নকৰিবা; কিয়নো পুৱা বা গণ্ধুলি কৰা কোনটো কাৰ্যত তুমি সফল হ'বা, তুমি নাজানা; এই কাৰ্যত নে সেই কাৰ্যত, অথবা দুয়োটাই একে সমাজেই ভাল হ'ব, তাক নাজানা। ৭ সুৰোপেই পোহৰ সুদৰ আৰু চুকুৰ বাবে সূৰ্যক দেখা পোৱা এক সন্তোষজনক বিষয় ৮ কোনো মানুহ যদি অনেক বছৰ জীৱাই থাকে, তেন্তে তেওঁ যেন নিজৰ সেই দিনবোৰত আনন্দ উপভোগ কৰে; কিন্তু অদুকাৰৰ

আগস্তুক দিনবোৰ কথা ও যেন তেওঁ মনত বাখে; কিয়নো সেই দিনবোৰ হ'ব অনেক। যি ঘটিব সেই সকলোৱেই অস্থায়ী, অসাৰ। ৯ হে যুবক, তুমি তোমাৰ ঘোৱনকালত আনন্দ কৰা; যুবা বয়সৰ দিনবোৰত তোমাৰ হৃদয়ে তোমাক আনন্দিত কৰক; তুমি তোমাৰ হৃদয়ৰ সৎ ইচ্ছাবোৰ পথত চলিবা আৰু নিজ চকুৰ দৃষ্টিত যি ভাল তাকে কৰিবা। কিন্তু জানিবা যে, ঈশ্বৰে এই সকলো বিষয়ৰ কাৰণে তোমাক বিচাৰৰ ঠাইলৈ আনিব। ১০ এই হেতুকে তোমাৰ হৃদয়ৰ পৰা ক্ষেত্ৰ দূৰ কৰা; তোমাৰ শৰীৰৰ কষ্টলৈ মনোযোগ নিদিবা; কিয়নো ঘোৱন আৰু যুবা কালৰ শক্তি ভাপ-স্বৃপু।

১২ বন্দকালৰ দুখ-কষ্টৰ দিন আৰু বছৰবোৰ অহাৰ আগেয়েই তুমি ঘোৱন কালতোই তোমাৰ সৃষ্টিকৰ্তাৰ সেৱণৰণ কৰা; সেই দিনবোৰত তুমি ক'বা, “জীয়াই থকাত মই আৰু সন্তোষ নাপাওঁ।” ২ সূৰ্য, চন্দ্ৰ আৰু তৰাবোৰৰ জ্যেতি তোমাৰ ওচৰত অন্দকাৰ হৈ অহাৰ আগেয়েই, বৰষণৰ পাছতে পুনৰায় ক'লা ডাঁৰৰ অহাৰ আগেয়েই তুমি সৃষ্টিকৰ্তাৰ সেৱৰোঁ। ৩ সেই সময়ত তোমাৰ ঘৰৰ প্ৰহৰী কঁপিব, শক্তিশালী লোক কুঁজা হৈ যাব, যি সকল তিবোতাই জাঁত পিহে, তেওঁলোক তাৰ হোৱাৰ বাবে পিহিবলৈ এৰিব আৰু খিড়কিয়েনি ঢোৱাজনে স্পষ্টকৈ দেখা নাপাৰ।

৪ সেইসময়ত বাটৰ ফালৰ দুৱাৰ বক্ষ হ'ব, জাঁত পিহাৰ শব্দও বক্ষ হৈ যাব, এটি চৰাইৰ মাততে মানুহ চমকি সাৰ পাৰ, গায়িকাসকলৰ কষ্টৰ সুৰ কমি যাব। ৫ সেই সময়ত মানুহে ওখ ঠাইত উঠি যাবলৈ ভয় খাৰ আৰু বাটত থকা বাধা-বিধিনিৰ ওপৰেনি খোজ কঢ়ি যাবলৈ ভয় খাৰ। তেতিয়া বাদাম গাছত বগা ফুল ফুলিব, ফুৰিৰ দৰে নিজকে টানি টানি খোজ কঢ়িব, স্বাভাৱিক কামনা-বাসনা উত্তেজিত নহ'ব। তাৰ পাছতে মানুহ নিজৰ অনন্তকালৰ ঘৰলৈ গুছি যায় আৰু বিলাপকাৰীসকল শোভাযাত্রাৰ পথলৈ নামি যায়। ৬ সেয়ে বৃপুৰ তাঁৰ ছিঁড়ি যোৱাৰ পূৰ্বেই বা সোনৰ পাত্ৰ ভাঙ্গি যোৱাৰ পূৰ্বেই, নিজৰাৰ কাষত কলহ চৰ্ণ-বিচৰ্ণ হোৱাৰ পূৰ্বেই তোমাৰ সৃষ্টিকৰ্তাৰ সেৱণৰণ কৰা। ৭ মাটিৰ পৰা আহা ধূলি মাটিলৈ ঘূৰি যোৱাৰ পূৰ্বেই আৰু ঈশ্বৰে দিয়া আত্মা তেওঁলৈ উলটি যোৱাৰ পূৰ্বেই তুমি ঘোৱন কালত তোমাৰ সৃষ্টিকৰ্তাৰ সেৱৰোঁ। ৮ উপদেশকে কৈছে, অসাৰৰ অসাৰ, সকলোৱেই অসাৰ। ৯ উপদেশক নিজে জ্ঞানী আছিল আৰু তেওঁ লোকসকলকো জ্ঞানৰ শিক্ষা দিছিল। তেওঁ চিন্তা কৰি আৰু পৰীক্ষা কৰি অনেক নীতিবচন বচনা কৰিছিল। ১০ উপদেশকে সতৰ ন্যায় বচন প্রাগৰন্ত বৃপ্ত ব্যৱহাৰ কৰি লিখিবলৈ বিচাৰিছে। ১১ জ্ঞানী লোকসকলৰ কথা বৰ্থীয়াৰ তীকৰ্ণ লাঠিভালৰ নিচিনা। তেওঁলোকৰ কথাবোৰ একত্ৰিত কৰিলে তাৰ হয়, সেইবোৰ গভীৰলৈকে হানি যোৱা গজালৰ নিচিনা। সেই সকলো এজন বৰ্থীয়াৰ দাবাই দিয়া হৈছে। ১২ হে মোৰ বোপা, তুমি সতৰ্ক হোৱা; অনেক পুথি লিখাৰ শেষ নাই। অধিক অধ্যয়নে শৰীৰক ক্লান্ত কৰে। ১৩ সকলোৰেৰতো শুনা হল: এতিয়া আহাঁ, আমি সকলোৱে সাৰ কথা শুনো। ঈশ্বৰলৈ ভয় বাখা, আৰু তেওঁৰ আজগা সমূহ পালন কৰা; কিয়নো মানুহৰ সকলো কৰ্তব্য এয়ে। ১৪ ঈশ্বৰে ভাল কি বেয়া আটাইবোৰ গুপ্ত বিষয়ৰে সৈতে সকলো কৰ্মকে বিচাৰ হানলৈ আনিব।

পরম গীত

১ বজা চলোমন অতি সুন্দর গীতৰ শবাই- ২ প্ৰিয়াৰ কথা তুমি তোমাৰ মুখৰ ছুঁচনৰোৰে মোক ভৰাই দিয়া, কাৰণ তোমাৰ ভালপোৱা দ্বাক্ষৰসতকেও উভয়। ৩ তোমাৰ তেলৰ সুগন্ধই আনন্দৰ সৌৰত আনে; বাকি দিয়া সুগন্ধৰ দৰেই তোমাৰ নাম; সেই বাবেই যুৱতীসকলে তোমাৰ ভাল পায়। ৪ (যুৱতীয়ে নিজৰ মনতে ক'লে) মোক তোমাৰ লগত লৈ ব'লা; আমি সোনকলে পলাই যাম। বজা ই মোক তেওঁৰ কক্ষৰ ভিতৰলৈ লৈ আনিলো; প্ৰিয়ৰ প্ৰতি কইনাৰ কথা: মই সুধী; মই তোমাক লৈ আনন্দ কৰো; মোক তোমাৰ প্ৰেমত উল্লাসিত হ'লৈ দিয়া; তোমাৰ ভালপোৱা দ্বাক্ষৰসতকেও উভয়। আন বৰমণীসকলে যে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰে, ই স্বাভাৱিক কথা। ৫ আন বৰমণীসকলৰ প্ৰতি: হে বিৰচালোমৰ বৰমণীসকল, মই কলা বৰগীয়া হ'লেও সুন্দৰী; মই কেদৰৰ তমুৰ নিচিনা ক'লা আৰু চলোমনৰ পৰ্মাণোৰেৰ দৰে সুন্দৰী। ৬ মই কলা বাবেই মোলৈ চাই নাথাকিবা; কাৰণ সৰ্বৰ তাপে মোক ডেই নিলো। মোৰ ভাই-কাকইসকলে মোৰ ওপৰত খ'কি মোক দ্বাক্ষাৰবীৰোৰ দেখা-শোনা কৰিবলৈ দিছিল; সেয়ে মই মোৰ নিজৰ দ্বাক্ষাৰবীৰ যত্ন ল'ব পৰা নাই। ৭ প্ৰিয়ৰ প্ৰতি যুৱতীৰ কথা: হে মোৰ প্ৰিয়তম, মোৰ প্ৰাপ্তে তোমাকে ভালপাই! মোক কোৱা, তুমি তোমাৰ মেৰ-ছাগৰ জাকক কোন ঠাইত চৰোৱা? তুমি তোমাৰ মেৰ-ছাগৰোৰক দুপৰীয়াক ক'ত বিশ্রাম কৰোঁৱা? তোমাৰ লগীয়াৰ মেৰ-ছাগৰ জাকোৰৰ কাষত, মই কিয় ওৰণি লোৱা জৰীৰ নিচিনা ঘৰি ঘূৰিম? ৮ প্ৰিয়ৰ কথা: তুমি যদি তাক নাজানা, হে পৰম সুন্দৰী যুৱতী, মোৰ মেৰ-ছাগৰ জাকৰ খোজৰ চিশোৰৰ পাছে পাছে আহাৰ আৰু তোমাৰ ছাগলী পোৱালিবোৰক মেৰ-ছাগ বৰ্যায়াসকলৰ তমুৰ ওচৰতে চৰোৱা। ৯ হে মোৰ প্ৰিয়তমা, ফৰোৱণৰ বথৰ এজনী যোঁৰাবে সৈতে, মই তোমাক তুলনা কৰিবোঁ। ১০ গালৰ দুপাশৰ গহণাবে সৈতে, তোমাৰ গাল দুখন সুন্দৰ দেখাইছে, আৰু মুকুতাৰ কষ্টহাৰে তোমাৰ ডিতি শোভিত কৰিবছে। ১১ মই তোমাৰ কাৰণে ঠায়ে ঠায়ে বৃপু খচিত সোণৰ অলঙ্কাৰ নিৰ্মাণ কৰিম। ১২ প্ৰিয়াৰ কথা: বজা ই যেতিয়া তেওঁৰ বিচানত ওইছিল, তেতিয়া মোৰ সুগন্ধৰ সুন্দৰ বিয়াপি পৰিব। ১৩ মোৰ ওচৰত মোৰ প্ৰিয় গন্ধৰস থোৱা এটি মোনাৰ দৰে, যি মোৰ স্তনযুগলৰ মাজত গোটেই বাতি থাকে। ১৪ মোৰ প্ৰিয় মোৰ ওচৰত যেন এথোপা জেতুকা ফুল, যি অয়িন-গদীৰ দ্বাক্ষাৰীৰীত উৎপন্ন হয়। ১৫ প্ৰিয়ৰ কথা: চোৱা, কি সুন্দৰী তুমি! মোৰ প্ৰিয়া, তুমি কিমান যে সুন্দৰী! তোমাৰ দুচুকু কঢ়োৰ নিচিনা। ১৬ প্ৰিয়াৰ কথা: চোৱা, কি সুন্দৰী তুমি! মোৰ প্ৰিয়, তুমি কিমান যে সুন্দৰ! আমাৰ শ্যায় সেউজীয়া ঘাহেৰে ভৰা। ১৭ এৰচ গছৰ ডাল আমাৰ ঘৰৰ চতি আৰু আমাৰ ঘৰৰ বাটাম দেবদাবুৰ ডাল।

২ প্ৰিয়াৰ কথা: মই যেন চাৰোণৰ এটি গোলাপ, উপত্যকাৰ এটি লিলি ফুল। ২ প্ৰিয়ৰ কথা: কাইটিৰোৰ মাজত লিলি ফুল এটি যেনে ছোৱালীৰোৰ মাজত মোৰ প্ৰিয়া তেনে। ৩ প্ৰিয়াৰ কথা: বননিৰ গছৰোৰ মাজত সুমথিৰা ডেঞ্জাৰ গছ যেনে, যুৱকসকলৰ মাজত মোৰ প্ৰিয় তেনে। মই তেওঁৰ ছাঁয়াত বহি আনন্দ পাওঁ, মোৰ মুখত তাৰ ফল মিঠা লাগে। ৪ তেওঁ মোক ভোজৰ ধৰলৈ লৈ গ'ল, আৰু প্ৰেমেই হ'ল মোৰ ওপৰত তেওঁৰ নিচিনা। ৫ কিচিমচিৰ পঠাৰে মোক শক্তিশালী কৰা, আৰু সুমথিৰা ডেঞ্জাৰে মোৰ প্ৰাপ্ত জুৰুৱা; কিয়নো প্ৰেমতে মই দুৰ্বল হৈছোঁ। ৬ মোৰ মৰৰ তলত তেওঁৰ বাঁওহাত আছে, আৰু তেওঁৰ সোঁহাতে মোক আকোৰালি ধৰিবে। ৭ হে বিৰচালোমৰ যুৱতীসকল, কৃষ্ণসাৰ আৰু পথাৰৰ হৰিগৰোৰ নামেৰে মোৰ ওচৰত প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া, আমাৰ প্ৰেমৰ সময় শেষ নোহোৱালৈকে তোমালোকে আমাৰ ভালপোৱা বিধিনি নিদিবা। ৮ বিবাহৰ বাবে চলোমনৰ আগমণ মৰুভূমিৰ পৰা ধোঁৰাৰ স্তৰৰ দৰে সেই গৰাকী কোন আহিছে? তেওঁ ব্যৱসায়ীৰ সকলো ধৰণৰ মছলাগুৰিৰ গঢ়া লৈ, গঢ়াৰস আৰু সুগন্ধি ধূপৰ সুবাসেৰে এক ধোঁৰাৰ স্তৰৰ দৰে আহিছে। ৯ চোৱা, সোৱা চলোমনৰ দোলা; ঘাস্তিজন বীৰ যোদাই সেই দোলাক ঘৰিৰ বাথিছে; তেওঁলোক ইস্তায়েৰ শক্তিশালী সৈন্য। ১০ তেওঁলোক সকলোৰে লগত আছে তৰোৱাল; যন্দত তেওঁলোক সুদৰ্শক; তৰোৱাল ককলত বাঢ়ি লৈ তেওঁলোক প্ৰতিজন প্ৰস্তুত আছে বাতিৰ বিপদৰ কাৰণে। ১১ বজা চলোমনে লিবানোৰ কাঠেৰে নিজৰ বাবে, এটি দোলা নিৰ্মাণ কৰিলে। ১০ দোলাৰ খুটাবোৰ বৃপেৰে শিছৰ ভাগ সোণেৰে, আসমখন বেঞ্জো বৰগীয়া কাপোৰেৰে তৈয়াৰী; যিৰচালোমৰ বৰমণীসকলৰ প্ৰেমেৰে তাৰ ভিতৰ অংশ খচিত আৰু শোভিত কৰা হ'ল ১১ হে চিয়োনৰ যুৱতীসকল, তোমালোক বাহিৰলৈ লোলাই আহাৰ, চোৱা, বজা চলোমনে মুকুট পিন্ধি আছে; তেওঁৰ বিবাহৰ দিনা, তেওঁৰ সেই মনৰ আনন্দৰ দিনা, তেওঁৰ মাকে তেওঁক মুকুট পিন্ধাই দিছে।

চোৱা, শীতকাল গ'ল, বৰ্ষাৰ শেষ হৈ গুছি গ'ল। ১২ ভূমিত ফুলবোৰ ফুলি উঠিছে; পক্ষীবোৰে গান গোৱাৰ সময় আহিছে; আমাৰ দেশত কপোৰ মাত শুন গৈছে। ১৩ ডিমৰু গছৰ কেঁচা গুটি পকিবলৈ ধৰিবছে, দ্বাক্ষলতাই ফুল ধৰি সুন্দৰ বিতৰণ কৰিবছে। হে মোৰ প্ৰিয়া, উঠা; হে মোৰ সুন্দৰী, আহাৰ। ১৪ হে মোৰ কপোৰ, তুমি শিলৰ ফাটত, পাহাৰৰ গড়াৰ গুপুত ঠাইত লুকাই আছ। মোক তোমাৰ মুখ চাৰলৈ দিয়া; তোমাৰ কঠৰ স্বৰ শুনিবলৈ দিয়া; কিয়নো তোমাৰ মাত মধুৰ আৰু তোমাৰ মুখ অতি সুন্দৰ।” ১৫ বৰমণীসকলৰ প্ৰতি উঠি: তোমালোকে সেই শিয়ালবোৰক, সুৰু সুৰু শিয়ালবোৰ ধৰা, কাৰণ সিহিতে আমাৰ দ্বাক্ষাৰবীৰোৰে নষ্ট কৰে। আমাৰ দ্বাক্ষাৰবীৰীত ফুল ফুলিবছে। ১৬ প্ৰিয়ৰ কথা: মোৰ প্ৰিয় মোৰেই আৰু মই তেওঁেই, তেওঁ লিলি ফুলৰ মাজত চৰে। ১৭ হে মোৰ প্ৰিয়, তুমি গুছি দোলা; অন্ধকাৰৰ হাঁয়াবোৰ বিলীন হোৱাৰ আগেয়ে আৰু প্ৰতি নিশাৰ কোমল বতাহ বলাৰ আগেয়ে তুমি গুছি যোৱা। তুমি কৃষ্ণসাৰ বা যুৱা হৰিগৰোৰ দৰে সুউচ্চ পাহাবলৈ শুৰি যোৱা।

৩ কইনাৰ সপোন: বাতি মোৰ শ্যায়াত মোৰ প্ৰাণৰ প্ৰিয়তমক মই বিচাৰিলো; মই তেওঁক বিচাৰিলো, কিন্তু নাপালোঁ; ২ মই ভাবিলোঁ, “মই এতিয়া উঠি নগৰখনৰ মাজত ঘূৰি ঘূৰিম; বাস্তাৰ বাস্তাৰ, চকৰোৰেত ঘূৰি ঘূৰিম; তাত মই মোৰ প্ৰাণৰ প্ৰিয়তমক বিচাৰিম।” মই তেওঁক বিচাৰিলোঁ, কিন্তু নাপালোঁ। ৩ প্ৰহীবোৰে নগৰ ঘূৰি ঘূৰি পহৰা দিয়াৰ সময়ত, মোক দেখা পালে। মই তেওঁলোকক সুবিলোঁ, আপোনালোকে মোক প্ৰাণৰ প্ৰিয়তমক দেখিছিল নে?” ৪ তেওঁলোকক পাৰ হৈ আগুৰাই যাওঁতেই, মই মোৰ প্ৰাণৰ প্ৰিয়তমক দেখা পালোঁ। তেওঁক ধৰি মোৰ মাজত ঘৰলৈ লৈ নহালৈকে, মই তেওঁক এবি নিদিলোঁ; যি গৰাকীয়ে মোক গৰ্ভত ধাৰণ কৰিছিল, মই তেওঁেই শোৱনি কেঠালিলৈ প্ৰিয়তমক লৈ আনিলো। ৫ বৰমণীসকলৰ প্ৰতি উঠি: হে বিৰচালোমৰ যুৱতীসকল, কৃষ্ণসাৰ আৰু পুথাৰ হৰিগৰোৰ নামেৰে মোৰ ওচৰত প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া, আমাৰ প্ৰেমৰ সময় শেষ নোহোৱালৈকে তোমালোকে আমাৰ ভালপোৱা বিধিনি নিদিবা। ৬ বিবাহৰ বাবে চলোমনৰ আগমণ মৰুভূমিৰ পৰা ধোঁৰাৰ স্তৰৰ দৰে সেই গৰাকী কোন আহিছে? তেওঁ ব্যৱসায়ীৰ সকলো ধৰণৰ মছলাগুৰিৰ গঢ়া লৈ, গঢ়াৰস আৰু সুগন্ধি ধূপৰ সুবাসেৰে এক ধোঁৰাৰ স্তৰৰ দৰে আহিছে। ৭ চোৱা, সোৱা চলোমনৰ দোলা; ঘাস্তিজন বীৰ যোদাই সেই দোলাক ঘৰিৰ বাথিছে; তেওঁলোক ইস্তায়েৰ শক্তিশালী সৈন্য। ৮ তেওঁলোক সকলোৰে লগত আছে তৰোৱাল; যন্দত তেওঁলোক সুদৰ্শক; তৰোৱাল ককলত বাঢ়ি লৈ তেওঁলোক প্ৰতিজন প্ৰস্তুত আছে বাতিৰ বিপদৰ কাৰণে। ৯ বজা চলোমনে লিবানোৰ কাঠেৰে নিজৰ বাবে, এটি দোলা নিৰ্মাণ কৰিলে। ১০ দোলাৰ খুটাবোৰ বৃপেৰে শিছৰ ভাগ সোণেৰে, আসমখন বেঞ্জো বৰগীয়া কাপোৰেৰে তৈয়াৰী; যিৰচালোমৰ বৰমণীসকলৰ প্ৰেমেৰে তাৰ ভিতৰ অংশ খচিত আৰু শোভিত কৰা হ'ল ১১ হে চিয়োনৰ যুৱতীসকল, তোমালোক বাহিৰলৈ লোলাই আহাৰ, চোৱা, বজা চলোমনে মুকুট পিন্ধি আছে; তেওঁৰ বিবাহৰ দিনা, তেওঁৰ সেই মনৰ আনন্দৰ দিনা, তেওঁৰ মাকে তেওঁক মুকুট পিন্ধাই দিছে।

৪ চলোমনে কইনাৰ সৌন্দৰ্যৰ প্ৰশংসা কৰা প্ৰিয়ৰ কথা: প্ৰিয়া মোৰ, ১ কিমান যে সুন্দৰী তুমি! তুমি সুন্দৰী। ওৰণিৰ ভিতৰত তোমাৰ দুচুক কঢ়োৰ নিচিনা; তোমাৰ চুলিকেছা গিলিয়দ পাহাৰৰ পৰা নামি আহা ছাগলীৰ জাকৰ নিচিনা। ২ এইমাত্ৰ নোম কাটি গা ধুই অহা মাইকী মেৰ-ছাগৰ জাকৰ নিচিনা তোমাৰ দাঁতোৱাৰে। সিহতৰ প্ৰত্যেকৰে যমজ পোৱালি আছে, আৰু সিহতৰ কোনেও নিজৰ পোৱালিক হেৰুৱা নাই। ৩ তোমাৰ ওঁটা এতাল বিক্ষি সূতাৰ দৰে বঞ্চ; কি যে মৰমলগা তোমাৰ মুখ। ওৰণিৰ তলত তোমাৰ গাল দুখন দুফাল কৰা আধা ডালিমৰ নিচিনা। ৪ তোমাৰ ডিতি, শিলেৰে শাৰিপতি বনোৱা দায়ুদৰ ওখ স্তৰত্বিৰ দৰে, য'ত ওলমি আছে এহেজোৰ ঢাল; সেই সকলোৰেৰেই সৈন্যসকলৰ। ৫ তোমাৰ স্তন দুটা লিলি ফুলৰ বনত চৰি ফুৰা কৃষ্ণসাৰ যমজ পোৱালীৰ নিচিনা। ৬ তোৱ নোহোৱালৈকে আৰু অন্ধকাৰৰ ছাঁয়া আঁতৰি নোহোৱালৈকে, হয়, মই গন্ধৰসৰ আৰু ধূপৰ পাহাৰতে গৈ থাকিম। ৭ মোৰ প্ৰিয়ই মোক ক'লে, “হে মোৰ প্ৰিয়া, উঠা; হে মোৰ সুন্দৰী, আহাৰ। ১১

সুন্দরী; তোমাত কোনো খুঁত নাই। ৮ হে মোর কইনাজনী, লিবানোনৰ পৰা মোৰ লগত আহাঁ। লিবানোনৰ পৰা মোৰ লগতেই আহাঁ; অমানাৰ চূড়াৰ পৰা, চৰনীৰ আৰু হৰ্মোণ পাহাৰৰ ওপৰৰ পৰা, সিংহেৰৰ গাতৰ পৰা, আৰু নাহৰেফুলকী বাধাৰেৰ পাহাৰী বাসছানৰ পৰা তুমি নামি আহাঁ। ৯ মোৰ প্ৰিয়া, মোৰ কইনাজনী, তুমি মোৰ মনক চৰ কৰিলা; তোমাৰ চৰুৰ এক চাৰনীৰে, তোমাৰ ডিতিৰ হাবৰ এটা মণিৰে তুমি মোৰ মন বদ্দী কৰিলা। ১০ হে মোৰ প্ৰিয়া, মোৰ কইনাজনী, তোমাৰ ভালপোৱা কিমান যে মনমোহী! দ্রাক্ষাৰসতকেয়ো তোমাৰ ভালপোৱা আৰু সকলো সুগন্ধি দ্রব্যতকেয়ো তোমাৰ শ্বাগৰ নৌৰভ কেনে উত্তম। ১১ হে মোৰ কইনাজনী, তোমাৰ ঝঠুৰিবিৰ পৰা টোপ-টোপ কৰি মধু পৰে; তোমাৰ জিভাৰ তলত মধু আৰু দুৰ্ঘ আছে; তোমাৰ বস্ত্ৰ গন্ধ লিবানোনৰ বনৰ গন্ধৰ নিচিনা। ১২ মোৰ প্ৰিয়া, মোৰ কইনাজনী বৰ্ক কৰি থোৱা এক উদ্যান; এক বৰ্ক কৰি থোৱা সুৰক্ষিত উদ্যান, মোহৰ মাৰি বৰ্ক এটি জুৰি। ১৩ এক ডালিম গছেৰে তৰা উদ্যান; ভালবোৰ উত্তম উত্তম ফলেৰে ভৰা; তাত জেতুকা আৰু সুগন্ধি লতা আছে। ১৪ জটামাংসী, জাফৰন, সুগন্ধি বচ, ভালচেনি, আৰু সকলো ধৰণৰ মছলাৰ গচ আছে। তাত গন্ধৰস, অগ্ৰু আদিকে ধৰি সকলো বিধৰ সুগন্ধি গচ আছে। ১৫ তুমি যেনে উদ্যানৰ জুৰি, যেনে নিৰ্মল পানীৰ এটি কুৱা, যেনে লিবানোনৰ পৰা বৈ নামি আহা জলস্নোত। ১৬ প্ৰিয়াৰ কথা: হে উত্তৰৰ বতাহ, সাৰ পোৱা; হে দিক্ষণৰ বতাহ, তুমি আহাঁ; মোৰ উদ্যানৰ ওপৰেদি প্ৰাহিত হোৱা, যাতে তাৰ সুগন্ধি দ্বাৰাৰ সুশ্বাণ বিষণ্পি পৰে। মোৰ প্ৰিয়তম যেনে তেওঁৰ উদ্যানলৈ আহে আৰু তাৰ উত্তম ফলবোৰ ভোজন খায়।

৫ প্ৰিয়াৰ কথা: মোৰ প্ৰিয়া, মোৰ কইনাজনী, মই মোৰ উদ্যানত প্ৰৱেশ কৰিলোঁ; মই মোৰ গন্ধৰস আৰু সুগন্ধি দ্বাৰা পোটালোঁ; মই মোঢ়াকেৰে সৈতে মোৰ মধু খালোঁ; মই গায়ীৰেৰে সৈতে মোৰ দ্রাক্ষাৰস পান কৰিলোঁ। ভোজন কৰা, বৰ্ক। হে বেঙ্গু, থোৱা; হৃদয় তৃণ কৰি মোৰ ভালপোৱা পান কৰা। ২ প্ৰিয়াৰ কথা: মই টোপনিতি আছিলোঁ, কিন্তু মোৰ হৃদয় সাবে আছিল, তেনেতে মোৰ প্ৰিয়ই দুৱাৰত টুকুৰিয়াই ক'লে, “হে মোৰ প্ৰিয়তমা, মোৰ কইনাজনী, মোৰ কপৌ, অকল্পিতজনী, দুৱাৰখন খুলি দিয়া। মোৰ মৰ নিয়াৰেৰে সিক্ত হৈ পৰিছে, ৰাতিৰ কুঁৰলাতী মোৰ চুলিকোছা সেমোকি গৈছে।” ৩ “মোৰ বস্ত্ৰ মই খুলি থলোঁ, তাক মই পুনৰ পিন্ধিম নে? মোৰ ভৰি দুখন মই ধুলোঁ, তাক মই পুনৰ মলিন কৰিম নে?” ৪ মোৰ প্ৰিয়ই দুৱাৰৰ বিকাইন্দি হাত ভৰালো, মোৰ মন তেওঁৰ বাবে ব্যাকুল হ'ল। ৫ মোৰ প্ৰিয়ক দুৱাৰ খুলি দিবলৈ মই উঠিলোঁ; মোৰ হাত দুখন গন্ধৰসেৰে ভজি আছিল, তৰল গন্ধৰসেৰে ভজি মোৰ আঙুলিয়েদি দ্বাৰাৰ শলখাডালো ভজি গ'ল। ৬ মোৰ প্ৰিয় কাৰণে মই দুৱাৰখন খুলি দিলোঁ; কিন্তু মোৰ প্ৰিয় নাছিল, উলটি গুঁচি গল; মোৰ হৃদয় ভাতি পৰিল, মই হতাশত ভাগি পৰিলোঁ। মই তেওঁক বিচাৰি ফুৰিলোঁ, কিন্তু নাপালোঁ; মই তেওঁক মাতিলো, কিন্তু তেওঁ মোক উত্তৰ নিদিলোঁ। ৭ প্ৰহৰীৰেৰে নগৰ ঘূৰি ফুৰি পহৰ দিয়াৰ সময়ত, মোক দেখা পালো; তেওঁলোকে মোক কোৰালো, মোক ক্ষতিবিক্ষত কৰিলো, নগৰৰ দেৱালৰ প্ৰহৰীৰেৰে মোৰ গাৰ পৰা মোৰ চোলা কাটি লিলে। ৮ হে ব্ৰিচালেমৰ বৰমণীসকল, মই তোমালোকৰ ওচৰত নিবেদন কৰিছোঁ, তোমালোকে যদি মোৰ প্ৰিয়তম লগ পোৱা, তেন্তে তেওঁক কৰা যে, মই তেওঁৰ প্ৰতি প্ৰেমত দৰ্শন হৈছোঁ। ৯ ব্ৰিচালেমৰ বৰমণীসকলৰ কথা: নাযীকলৰ মাজত তুমি পৰম সুন্দৰী, তোমাৰ প্ৰিয়তম অন্যান্য প্ৰেমিকতকৈ কিহত উত্তম? তোমাৰ প্ৰিয় আন প্ৰেমিকতকৈ কিয় উত্তম, যে তুমি আমাৰ পৰা এনে প্ৰতিশ্ৰুতি বিচাৰিছা? ১০ প্ৰিয়াৰ কথা: মোৰ প্ৰিয় চেহোৰে সুন্দৰ আৰু শক্তিশালী; তেওঁৰ লগত কাৰো তুলনা নহয়। ১১ তেওঁৰ মূৰ অতি উত্তম নিৰ্মল সোণৰ নিচিনা; তেওঁৰ চুলি কোচা কেঁকোৱা আৰু ঢোৱা কাউৰীৰ নিচিনা ক'লা। ১২ তেওঁৰ চৰকুয়ুৰি জুৰিবিৰ দাঁতি থকা এয়াৰ কপৌৰ নিচিনা; তাক গায়ীৰেৰে থোৱা মুকুতাৰ দৰে খোদিত কৰা। ১৩ তেওঁৰ গাল দুখন যেনে সুগন্ধি মছলাৰ দলিলা, য'ব পৰা সুগন্ধি সুৱাণ ওলায়। তেওঁৰ ওঠুৰিবিৰ যেনে তৰল গন্ধৰস বাগৰি আহা লিলি ফুল। ১৪ তেওঁৰ বাহি দুখন যেনে বৰ্তখচিত

সোণৰ দণ্ড; তেওঁৰ শৰীৰতো হাতী দাঁতেৰে তৈয়াৰ কৰা; নীলকান্ত মণিৰে ঢকা। ১৫ তেওঁৰ ভৰি দুখন নিখুঁত সোণৰ আধাৰত বহুৱা মাৰ্বলৰ স্তন্ত্ৰ নিচিনা। তেওঁ দেখিবলৈ লিবানোনৰ ওথ এৰচ গছৰ নিচিনা উত্তম। ১৬ তেওঁৰ মুখখন অতি মধুৰ; সম্পূৰ্ণৰেপে সুন্দৰ ব্যক্তি তেওঁ। হে ব্ৰিচালেমৰ বৰমণীসকল, তেৱেই মোৰ প্ৰিয়তম, মোৰ বন্ধু।

৬ ব্ৰিচালেমৰ বৰমণীসকলৰ কথা: হে নাৰীসকলৰ মাজত পৰম সুন্দৰী, তোমাৰ প্ৰিয় কলৈ গল? তোমাৰ প্ৰিয়তম কেনে দিশে গল? অমাক কোৱা, যাতে আমিও তোমাৰ লগতে তেওঁক বিচাৰি যাব পাৰোঁ। ২ প্ৰিয়াৰ কথা: মোৰ প্ৰিয়তম তেওঁৰ উদ্যানলৈ নামি গৈছে, সুগন্ধি মছলাৰ দলিলাখনলৈ; তেওঁ উদ্যানত ঘূৰি ফুৰিবলৈ, আৰু লিলি ফুল পোটাললৈ গৈছে। ৩ মই মোৰ প্ৰিয়ৰ, আৰু মোৰ প্ৰিয়ও মোৰেই; তেওঁ লিলি ফুলৰ বনত আনদেৰে চৰে। ৪ চলোমান আৰু তেওঁৰ কইনাই পৰম্পৰত আনদিত হোৱা প্ৰিয়ৰ কথা: হে মোৰ প্ৰিয়া, তুমি তৰ্চি নগৰৰ নিচিনা সুন্দৰী, ব্ৰিচালেমৰ নিচিনা মনোৰম, মোক সম্পূৰ্ণৰে বিমুক্তি কৰিছা। ৫ তুমি মোৰ পৰা তোমাৰ চৰু দুটি আঁতৰ কৰা; কিয়নো সেয়ে মোক ব্যাকুল কৰি তোলো। তোমাৰ চুলিকোছা গিলিয়দ পাহাৰৰ পৰা তললৈ নামি অহা ছাগলীৰ জাকৰ নিচিনা। ৬ এইমাত্ৰ গা ধুই অহা মাইকী মৰে ছাগলীৰ জাকৰ নিচিনা তোমাৰ দাঁতবোৰি। সিঁহত প্ৰতেককে যমজ পোৱালি আছে, আৰু সিঁহতৰ কোনেও নিজৰ পোৱালিক হেৰুৱা নাই। ৭ ওৰশিৰ তলত তোমাৰ গাল দুখন দুকাল কৰা আধা ডালিমৰ নিচিনা। ৮ ঘাঠিজনী বাণী আৰু আশীৰজনী উপমত্তী, আৰু অসংখ্য যুৰতী থাকিব পাৰে; ৯ কিন্তু মোৰ কপৌজনী, মোৰ নিখুঁতজনী হ'লে আদিত্যী; তেওঁ নিজ মাতৃৰ বিশেষ জী, তেওঁক গৰ্ত ধাৰণ কৰাজনৰ, তেওঁ আদৰৰ জী। মোৰ গাঁৰৰ জীয়াৰীসকলে তেওঁক দেখি ধন্য বুলিলৈ; বাণী আৰু উপমত্তীসকলে তেওঁক দেখি তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰিলৈ। ১০ “পুৱাৰ অৰুণৰ দৰে দেখা দিয়া, কোন এইগৰাকী ঘূৰতী, যি চন্দ্ৰ নিচিনা সুন্দৰী, সূৰ্য দৰে উজ্জ্বল আৰু সম্পূৰ্ণ মোহয়ী?” ১১ প্ৰিয়াৰ কথা: মই উপত্যকাৰ নতুনকে গজা পুলিবোৰ চাৰিলৈ, দ্রাক্ষলাতাই কলি ধৰিছে নে নাই চাৰিলৈ, আৰু ডালিম ফুলিছে নে নাই, তাক চাৰিলৈ মই বাদম গছেৰেৰে উদ্যানখনলৈ নামি গলোঁ। ১২ মই আনন্দত উত্তৰাল হ'লো, মই বুজি পোৱাৰ আগেয়েই যেনে মোৰ ভালপোৱাই মোৰ স্বজন, যুৰবাজৰ এখন বৰ্থত বহালে আৰু মই গৈ আছিলোঁ। ১৩ আন বৰমণীসকলৰ কথা: হে চুলমাণিৎ, উলটি আহাঁ, উলটি আহাঁ; আমি যেনে তোমাক দেখা পাৰ্ত, উলটি আহাঁ। প্ৰিয়ৰ কথা: মহলয়িমৰ ন্যূত চোৱাৰ দৰে, নিখুঁত যুৰতীজনীক আপোনালোকে কিয় চাৰিলৈ বিচাৰিষে?

৭ প্ৰিয়াৰ কথা: হে ৰাজকন্যা, জোতা পিঙ্গা তোমাৰ ভৰি দুখন দেখাত কিমান যে দুনীয়া! তোমাৰ বজা আকৃতিৰ দুটি কৰতন মণি-মুতোৰ দৰে, সেয়া যেনে নিপুণ শিল্পকাৰৰ হাতৰ কাৰ্য। ২ তোমাৰ নাভি এক গোলাকাৰ পাত্ৰ নিচিনা; তাত মিশ্রিত দ্রাক্ষাৰসৰ অভাৰ নহয়। তোমাৰ উদৰ মেঁহ ধানৰ এক দ'মৰ নিচিনা, যাৰ চৌদিশ লিলি ফুলেৰে দেৱো। ৩ তোমাৰ তন দুটা যেনে হাবীৰীৰ দুটি পোৱালি, এটি কৃষ্ণসাৰৰ যমজ পোৱালি। ৪ হাজী-দাঁতৰ ওথ স্তন্ত্ৰ নিচিনা তোমাৰ ডিতিৰ গঠণ; তোমাৰ নয়ন দুটি, হিচৰেনত বৎ-বৰীম দুৱাৰৰ ওচৰত থকা পুৰুষীৰ নিচিনা; তোমাৰ নাক লিবানোনৰ স্তন্ত্ৰ নিচিনা, যেনে দমোচকলৈ যি দমোচকৰ মুখ কৰি থকা লিবানোনৰ স্তন্ত্ৰ। ৫ তোমাৰ ওপৰত থকা মূৰটো কৰিল পাহাৰীৰ নিচিনা, আৰু তোমাৰ মূৰৰ চুলিকোছা ঘনে বেঞ্জো বৰবীয়া; সেই চুলিকোছাৰি বজাৰ বন্দী কৰি বাধিষেছে। ৬ হে মোৰ প্ৰিয়া, তোমাৰ আনদেৰে সৈতে তুমি যে কিমান সুন্দৰ আৰু মনোহৰ! ৭ তোমাৰ দীৰ্ঘকায় গঠণ খাজুৰ গচ নিচিনা, বুকুখন যেনে দ্রাক্ষাগুঁটিৰ দুটা থোক। ৮ মই মনতে ক'লো, “মই সেই খাজুৰ গচত উচ্চ উচ্চ তাৰ ভালবোৰ ধৰিবিম।” তোমাৰ বক্ষযুগল দুৰ্ঘোপা দ্রাক্ষাগুঁটিৰ নিচিনা হওঁক, তোমাৰ নিশ্চাসৰ শ্বাগৰ সুমথিৰা টেঙ্গুৰ নিচিনা হওক; ৯ তোমাৰ মুখৰ চূমা চূমা মোৰ বাবে সকলোতকৈ উত্তম দ্রাক্ষাৰসৰ নিচিনা। সেই বস, ওঁঠ আৰু দাঁতৰ ওপৰেদি ধীৰে ধীৰে মোৰ প্ৰিয়লৈ বাগৰি যাওঁক। ১০ প্ৰিয়াৰ কথা: মই মোৰ প্ৰিয়ৰ, আৰু তেওঁৰ

বাঞ্ছা মোলৈ; ১১ হে মোর প্রিয়, ব'লা, আমি নগ'ব'র বাহিরলৈ যাওঁ, আৰু
ৰাতি গাঁৱোৰত গৈ থাকোঁগৈ। ১২ ব'লা, আমি পুৱাতে উঠি দ্রাক্ষাবাৰীলৈ
যাওঁ দ্রাক্ষালতাই কলি ধাৰিছে নে নাই, তাৰ ফুল ফুলিছে নে নাই, আৰু
ডালিমৰ ফুল ফুলিছে নে নাই, তাৰ চাঁওঁগৈ; তাত মই তোমাক মোৰ
ভালপোৱা দান কৰিম। ১৩ দুদা ফলে নিজৰ সুয়াগ বিতৰণ কৰিছে; ন-
পুৰণি সকলো ধৰণৰ ফল আমি থকা ঠাইৰ দুৱাৰতে আছে। হে মোৰ প্রিয়,
মই তোমাৰ বাবেই এই সকলো সাঁচি রাখিছো।

৮ প্ৰিয়াৰ কথা: অহ! তুমি মোৰ ভাইৰ নিচিনা হোৱা হ'লে, যি জনে
মোৰ মাতৃৰ স্তন পান কৰিছে! তেও়িয়া মই তোমাক বাহিৰত দেখা
পালোও, তোমাক চূমা খাৰ পাৰিলোহেঁতেন; কোনেও মোক নিন্দা কৰিব
নোৱাৰিবিলৈহেঁতেন। ২ মই তোমাক মোৰ মাৰ ঘৰলৈ লৈ আনিলোহেঁতেন,
আৰু তেওঁ মোক শিক্ষা দিব। আৰু মই তোমাক মচলায়ুক্ত দ্রাক্ষাৰস, আৰু
তোমাক সুগন্ধি ডালিমৰ বস পান কৰালোহেঁতেন। ৩ তেওঁৰ বাওঁ হাত
মোৰ মূৰৰ তলত আছে, আৰু তেওঁৰ সেঁ হাতে মোক আঁকেৱালি ধৰিছে।
৪ হে যিৰুচালেমৰ যুৱাতীসকল, মোৰ ওচৰত প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়া, আমাৰ
প্ৰেমৰ সময় শেষ নোহোৱালৈকে তোমালোকে আমাৰ ভালপোৱাত বিঘিনি
নিদিবা। ৫ যিৰুচালেমৰ বৰমণীসকলৰ কথা: নিজ প্ৰিয়তমৰ ওপৰত ভাৰসা
কৰি মৰুভূমিৰ পৰা সেই গৰাকী কোন আহিহে? প্ৰিয়াৰ কথা: যি ঠাইত
তোমাৰ মাতৃয়ে গৰ্ভ ধাৰণ কৰি তোমাক জন্ম দিলৈ, যি ঠাইত তোমাক
প্ৰসৱ কৰিলৈ, সেই সুমধিৰা টেঙাৰ গছৰ গছৰ তলত মই তোমাক জগাই
তুলিলৈ। ৬ মোহৰ মাৰাৰ দৰে তুমি মোক তোমাৰ হৃদয়ত, আৰু তোমাৰ
বাহত বাখা; কিয়নো ভালপোৱা মৃত্যুৰ দৰেই শক্তিশালী, কামনাৰ আঁচে
চিয়োলৰ দৰে কঠোৰ; এক জুলি থকা অগ্ৰিষ্ঠিবাৰ দৰে ই বিক্ষেপাৰিত
হয়, ই আন সকলো জৰুৰত অগ্ৰিষ্ঠিবাতকৈও উত্পন্ত। (Sheol h7585) ৭
জল সমূহেও ভালপোৱাৰ শিখাৰ নুমাৰ নোৱাৰে, আৰু বন্যাৰ ধলেও
তাক উচুৱাই নিব নোৱাৰে; যদি কোনোৱে ভালপোৱাৰ কাৰণে নিজৰ
ঘৰৰ সৰৰস্ব দিয়ে, সেই সমৰ্পণ অৱশ্যেই তুচ্ছ কৰা হ'ব। ৮ যুৱাতীৰ
ককায়েকসকলৰ কথা; আমাৰ এজনী সৰু ভনী আছে, তাইৰ আজিলৈকে
বুকু উঠা নাই; যি দিনা তাইৰ বিবাহৰ প্ৰস্তাৱ দিব, আমি সেই ভনীৰ
কাৰণে কি কৰিব পাৰোঁ? ৯ তাইৰ বুকু যদি এক প্ৰাচীৰ হয়, তেন্তে
আমি তাইৰ ওপৰত এটা বুপৰ মিনাৰ সাজিম। তাই যদি এক দুৱাৰ
হয়, তেন্তে আমি এৰচ কাঠৰ তক্কাৰে তাক অলঙ্কৃত কৰি বাখিম। ১০
ককায়েকসকলৈ যুৱাতীৰ কথা: মই মোৰ প্ৰিয় দৃষ্টিত মই সম্পূৰ্ণ পৰিপক্ষ,
সেয়ে মই তেওঁৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহপ্ৰাপ্ত। ১১ বাল-হামোনত চলোমনৰ এখন
দ্রাক্ষাবাৰী আছে, তেওঁ তাক চোৱা-চিতা কৰিবলৈ কেইজনমান বৰায়াৰ
হাতত তাক সমৰ্পণ কৰিছিল। তাৰ ফলৰ বেচ হিচাবে প্ৰতিজনে এক এক
হাজাৰ চেকল বৃপ দিবলগীয়া হৈছিল। ১২ মোৰ নিজৰ দ্রাক্ষাবাৰী আছে,
হে মোৰ প্ৰিয় চলোমন, সেই এক হাজাৰ চেকল তোমাৰেই আৰু দুশ
চেকল বৃপ তেওঁলোকৰ কাৰণে, যিসকলে ফলবোৰৰ চোৱাচিতা কৰে।
১৩ প্ৰিয়ৰ কথা: হে উদ্যানবাসিনী, তোমাৰ লগৰীয়া কেইজনে তোমাৰ স্বৰ
শুনিবলৈ কাণ পাতি আছে; তাক মোকো শুনিবলৈ দিয়া। ১৪ প্ৰিয়াৰ কথা:
হে মোৰ প্ৰিয়, শীঘ্ৰে আহা, সুগন্ধময় পাহাৰৰ ওপৰত তুমি কৃষ্ণসাৰৰ দৰে
হোৱা; অথবা যুবা হৰিবনৰ সদৃশ হোৱা।

ইসাইয়া

১ যিহুদা দেশের বজা উজ্জিয়া, যোথম, আহজ, আবু হিক্সিয়ার শাসনকালত আমোচর পুত্র যিচয়াই যিহুদা আবু যিচুলালেমের বিষয়ে পোরা দর্শন। ২ হে আকাশ-মণ্ডল শুনা, আবু হে পৃথিবী কাণ পাতা; কিয়নো যিহোরাই কৈছে, “হই সন্তান সকলক প্রতিপালন করি ডাঙের দীঘাল করিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকে মোৰ বিবুদ্ধে বিদ্রোহ আচরণ কৰিলোঁ। ৩ গবুনে নিজৰ গবাকীক আবু গাধী নিজৰ মালিকৰ দানা পাত্র চিনি পায়, কিন্তু ইস্তানে চিনি নাপায়, আবু বুজিও নাপায়।” ৪ হায় হায় পাশী জাতি, আবু অপবাধত ভাৰাগ্রাম লোক, কুকুৰ কৰাসকলৰ বৎশধৰ, হে ভৃষ্টতাৰে কাৰ্য কৰা সন্তান সকল! তেওঁলোকে যিহোৱাক ত্যাগ কৰিলে, তেওঁলোক ইস্তানেলৰ পৰিত দীখৰ জনাক হেয়েজান কৰিলে; তেওঁলোক নিজকে তেওঁৰ পৰা বিছিন্ন কৰিলে। ৫ তোমালোকে কিয় বিদ্রোহ আচৰণ কৰি থাকি? তোমালোক কিয় এত্যাও প্ৰহাৰিত হ'বা? সম্পূৰ্ণ মূৰ বেগাগ্রাম, আবু সম্পূৰ্ণ হদয় দুৰ্বৰ্ষ, ৬ ভৱিৰ তলুৱাৰে পৰা মুৰুলেকে কোনো এটা অংশ আঘাত নোপোৱাকে নাই; কেৱল ঘা, আঘাত, আবু মুকলি ঘাঁবোৰ সতজে; সেইবোৰ বৰ্ব কৰা নাই, ঢাকা কৰা নাই আবু বন্ধা নাই, নাইবা তেলেৰে সুশ্ৰাও কৰা নাই। ৭ তোমালোকৰ দেশ উচ্ছম হৈছে; তোমালোকৰ নগবোৰে অগ্ৰিদ্ধি হৈছে; বিদেশীলোকে তোমালোকৰ চুকুৰ আগতে সেইবোৰ ধৰ্মস কৰিছে; সেয়ে বিদেশীসকলৰ বিধ্বংসৰ দ্বাৰাই পৰিত্যক্ত কৰি উচ্ছম কৰা হৈছে। ৮ দাক্ষাবাৰীৰ পঁজাৰ দৰে, আবু তিহ্য বাৰীৰ চাঞ্চিৰ দৰে, আবু অৱৰেৰ কৰা নগবৰ দৰে, চিয়োন-জীয়ৰাৰ পৰিত্যক্ত হৈছে। ৯ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই আমাৰ বাবে অলপ অৱশিষ্ট নথাখা হ'লে, আমি চড়োম আবু ঘমোৱাৰ দৰে হলোঁহেঠেন। ১০ হে চড়োমৰ শাসনকৰ্ত্তসকল, যিহোৱাৰ বাক্য শুনা; হে ঘমোৱাৰ লোকসকল আমাৰ দীখৰ বিধানলৈ মনোযোগ দিয়া। ১১ যিহোৱাই কৈছে, “মোলৈ তোমালোকৰ বহু সংখ্যক বলিদান কি?” মেৰ-ছাগ পোৱালি আবু হস্তপুষ্ট পশুৰ তেলেৰে দিয়া হোম বলি মোৰ যথেষ্ট আছে; ভতৰা গুৰু, মেৰ-ছাগ, বা ছাগলীবোৰ তেজত মই সন্তুষ্ট নহওঁ। ১২ তেতিয়া তোমালোকে মোৰ আগত উপস্থিত হ'বলৈ আহাঁ, আবু মোৰ চোতালখন গচকা, তেতিয়া তোমালোকৰ পৰা এইবোৰ কোনে খুজিছিল? ১৩ অনৰ্থক নৈবেদ্য আবু নানিবা; আবু ধূপ মোলৈ ঘিলগলীগীয়া; তোমালোকৰ ন-জোন, বিশ্বামোৰ, আবু মই এই দুষ্টসকলৰ সভাসমূহ সহিব নোৱাৰোঁ। ১৪ তোমালোকৰ ন-জোন, আবু তোমালোকৰ নিৰ্বৃপ্তি উৎসবোৰে মোৰ আত্মাই বিগ কৰে, সেইবোৰ মোলৈ ভাৰ স্বৰূপ, মই সেইবোৰ সহন কৰি ভাগৰ গলোঁ । ১৫ সেয়ে তোমালোকে যেতিয়া প্ৰাৰ্থনাৰ বাবে তোমালোকৰ হাত মেলা, তেতিয়া মই তোমালোকৰ পৰা দৃষ্টি আঁতাৰওঁ; এনে কি, তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকিলেও মই নুণীনিম; তোমালোকৰ হাত নিৰ্দোষীৰ তেজোৰে পৰিপূৰ্ণ হৈছে। ১৬ নিজকে ধৃই শুচি কৰা; মোৰ দৃষ্টিৰ পৰা তোমালোকৰ পাপ কৰ্মবোৰ দূৰ কৰা; পাপ কৰিবলৈ বন্ধ কৰা, ১৭ ভাল কৰ্ম কৰিবলৈ শিকা। ন্যায়বিচাৰ বিচাৰা, আবু নিপত্তিৰ সহায় কৰা, পিতৃহীনক ন্যায় দিয়া আবু বিধারাক সুৰক্ষা দিয়া।” ১৮ যিহোৱাই কৈছে, “এতিয়া আহাঁ, আমি তক্কবিত্ক কৰেহক,” তোমালোকৰ পাপবোৰ উজ্জল বংশ হলেও, হিমৰ দৰে বেগা কৰা হ'ব; আবু অগ্ৰবৰ্গৰ দৰে বেগা হলেও, উগৰ দৰে হৈ পৰিব। ১৯ তোমালোকে যদি ইচ্ছা কৰা আবু বাধ্য হোৱা, তেনেহ'লে তোমালোকে দেশৰ উত্তম ফল ভোগ কৰিবলৈ পাৰা। ২০ কিন্তু যদি তোমালোক অসম্ভৱ হৈ বিদ্রোহ আচৰণ কৰা, তেনেহ'লে তোৱালুৰ দ্বাৰাই প্ৰাপ কৰা হ'ব, “কিয়নো যিহোৱাৰ মুখে এই কথা ক'লে। ২১ কিদৰে বিশ্বাসী নগৰ বেশ্যালৈ পৰিৱেত হ'ল! তেওঁ ন্যায় বিচাৰেৰে আবু ধাৰ্মিকতাৰে পৰিপূৰ্ণ অছিল; কিন্তু এতিয়া তেওঁ হত্যাকাৰীসকলৰ দ্বাৰা পৰিপূৰ্ণ। ২২ তোমালোকৰ ধূপ বিশুকলৈ পৰিণত হ'ল, আবু তোমালোকৰ দাক্ষাবস পানীৰে মহিলোৱা হ'ল। ২৩ তোমালোকৰ শাসনকৰ্ত্তসকল বিদ্রোহী আবু চোৰৰ সঙী হ'ল; প্ৰতিজনে উৎকোচ ভাল পায়, আবু পুৰক্ষাৰ পাছত দৌৰে; তেওঁলোকে পিতৃহীনক

সুৰক্ষা নিদিয়ে, নাইবা বিধারাব গোচৰ তেওঁলোকে আগলৈ নানে। ২৪ এই কাৰণে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, ইস্তানেলৰ পৰাক্রমী জনা প্ৰচুৰে এই কথা কৈছে: “তেওঁলোকৰ সম্পত্তি হৈকৰি! মই মোৰ শক্ষেসকলৰ বিবুদ্ধে প্ৰতিশোধ ল'ম, আবু মোৰ শক্ষেসকলৰ বিবুদ্ধে মই নিজে প্ৰতিশোধ সাধিম; ২৫ মই তোমালোকৰ বিবুদ্ধে মোৰ হাত স্বৰাই আনিম, তোমালোকৰ আৰ্বজনাবোৰ আঁতৰাই শুন্দ কৰিম, আবু তোমালোকৰ সকলো আসাৰ বস্ত নাইকিয়া কৰিম। ২৬ মই আগৰ দৰেই তোমালোকৰ বিচাৰকত্তসকলক, আবু আৰশ্মীৰ দৰে তোমালোকৰ পৰামৰ্শদাতাসকলক পুনৰায় স্থাপন কৰিম; তাৰ পাছতহে তোমালোকে ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাই আবু বিশ্বাসীৰ নগৰ নামেৰে প্ৰথ্যাত হ'ব।” ২৭ চিয়োন ন্যায়বিচাৰৰ দ্বাৰাই, আবু ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাই অনুতপ্ত হ'ব। ২৮ বিদ্রোহী আবু পানীসকল একেলগে চৰ্ত কৰা হ'ব, আবু যিহোৱাক ত্যাগ কৰাসকলক তেওঁলোকৰ সৈতে নষ্ট কৰা হ'ব। ২৯ “কিয়নো তোমালোকে পৰিত্ব ওক গচ্ছবোৰত আৰাধনা কৰা দেৱতাৰোৰৰ বাবে লাজ পাৰা, আবু তোমালোকৰ মনোনীত বাণিজ্বাহোৰ বাবে বিভাস্ত হ'ব।” ৩০ কাৰণ তোমালোক ওক গচ্ছ শুকান পাত্ৰ দৰে, আবু পানী নথকা বাণিজ্বাৰ দৰে হ'ব। ৩১ পৰাক্রমী লোক জুলি শেষ হৈ যোৱা পদৰ্থৰ দৰে, আবু তেওঁৰ কৰ্ম ফিরিওভিৰ দৰে হ'ব; সেইবোৰ দুয়ো একেলগে জুলিব আবু কোনেও তাক ন্যাম নোৱাৰিব।

২ আমোচৰ পুত্ৰ যিচয়াই যিহুদা আবু যিচুলালেমৰ বিষয়ে পোৱা দর্শন। ২ ভবিষ্যতৰ দিনবোৰত, যিহোৱাৰ পৰ্বতত গৃহ স্থাপন কৰা হ'ব পৰ্বতবোৰৰ দৰে ওখ আবু পাহাৰবোৰতকেয়ো উচ্চ কৰা হ'ব; আবু সকলো জাতি তালৈ সেঁত বোৱাৰ দৰে মে যাব। ৩ অনেক লোক আহিব আবু ক'ব, “আহাঁ, আমি যিহোৱাৰ পৰ্বততলৈ, আবু যাকোবৰ দীখৰৰ গৃহলৈ উঠি যাওহক; সেয়ে তেওঁ আমাক তেওঁৰ কিছুমান পথত বিষয়ে শিক্ষা দিব; তাতে আমি তেওঁৰ পথত গমন কৰিব পাৰিম।” কিয়নো চিয়োনৰ পৰা বিধান আবু যিচুলালেমৰ পৰা যিহোৱাৰ বাক্য ওলাই যাব। ৪ তেওঁ দেশবোৰ মাজত বিচাৰ কৰিব, আবু অনেক লোকৰ বাবে সিদ্ধান্ত ল'ব; তেওঁলোকে নিজৰ তৰোৱাল ভাতি শাঙ্গলৰ ফাল গঢ়াব, আবু যাঠি ভাতি কলম দিয়া কঢ়াবী গঢ়াব; এখন দেশে আনখন দেশৰ বিবুদ্ধে তৰোৱাল নাদাঙ্গিব, নাইবা তেওঁলোকে যুদ্ধ-বিদ্যা আবু নিশিকিৰ। ৫ হে যাকোবৰ বৎশ আহাঁ, যিহোৱাৰ পোহৰত চলি যাওহক। ৬ কিয়নো তুমি তোমাৰ যাকোবৰ বৎশৰ লোকসকলক ত্যাগ কৰিলা; কাৰণ তেওঁলোক প্ৰবৰ্দ্ধে তেওঁলোকে নিজৰ হাতেৰে গঢ়া, আবু নিজৰ আঙুলিবে সজা মূৰ্তিৰ সেৱা কৰে। ৭ তেওঁলোকৰ দেশ বুঝেৰে আবু সোণেৰে পৰিপূৰ্ণ, আবু তেওঁলোকৰ ধনসম্পত্তি সীমাহীন; তেওঁলোকৰ দেশ যোৰাবে পৰিপূৰ্ণ, আবু তেওঁলোকৰ বথৰ সীমাহীন। ৮ মূৰ্তিৰে তেওঁলোকৰ দেশ পৰিপূৰ্ণ, তেওঁলোকে নিজৰ হাতেৰে গঢ়া, আবু নিজৰ আঙুলিবে সজা মূৰ্তিৰ সেৱা কৰে। ৯ লোকসকলে আঁঠকাটি প্ৰণিপাত কৰিব, আবু ব্যঙ্গিতভাৰে তলত পৰিব, সেই কাৰণে তেওঁলোকক ক্ষমা কৰা নহ'ব। ১০ যিহোৱাৰ ভয়ৰ পৰা, আবু তেওঁ গ্ৰেশ্যৰ প্ৰতাপৰ পৰা তোমালোক শিলামায় ঠাইলৈ যোৱা আবু মাটিত লুকুৱা। ১১ মানুহৰ উৰ্দ্ধদৃষ্টি অৱনত হ'ব; আবু লোকসকলৰ গৰ্ব নাশ কৰা হ'ব; আবু ভবিষ্যতৰ সেই সোধবিচাৰ দিনা কেৱল যিহোৱাৰ উন্নত হ'ব। ১২ কিয়নো গৰীবী, অহংকাৰী, আবু উন্নত হোৱা সকলোৰে বিবুদ্ধে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা এদিন আহিব, আবু সকলোকে নত কৰিব; ১৩ আবু লিবানোৰ সকলো ওখ আবু উন্নত এৰচ গচ, আবু বাচানৰ সকলো ওক গচৰ বিবুদ্ধে ১৪ সকলো ওখ পৰ্বত, সকলো ওখ পাহাৰ, ১৫ সকলো ওখ স্তুত, সকলো দৃঢ় দেৱাল, ১৬ তৰ্চীচ সকলো জাহাজ, আবু সকলো ধূনীয়া নাওৰ বিবুদ্ধে, ১৭ মানুহৰ অহংকাৰ কৰেহক নত কৰা হ'ব, আবু লোকসকলৰ গৰ্ব নাশ কৰা হ'ব। ১৮ যিহোৱাৰ পৰিপূৰ্ণ অভিযোগ পৰিপূৰ্ণ হৈকৰি। ১৯ যিহোৱাৰ পৰিপূৰ্ণ অভিযোগ পৰিপূৰ্ণ হৈকৰি। ২০ যিহোৱাৰ পৰিপূৰ্ণ অভিযোগ পৰিপূৰ্ণ হৈকৰি। ২১ যিহোৱাৰ পৰিপূৰ্ণ অভিযোগ পৰিপূৰ্ণ হৈকৰি। ২২ যিহোৱাৰ পৰিপূৰ্ণ অভিযোগ পৰিপূৰ্ণ হৈকৰি। ২৩ যিহোৱাৰ পৰিপূৰ্ণ অভিযোগ পৰিপূৰ্ণ হৈকৰি। ২৪ যিহোৱাৰ পৰিপূৰ্ণ অভিযোগ পৰিপূৰ্ণ হৈকৰি। ২৫ যিহোৱাৰ পৰিপূৰ্ণ অভিযোগ পৰিপূৰ্ণ হৈকৰি। ২৬ যিহোৱাৰ পৰিপূৰ্ণ অভিযোগ পৰিপূৰ্ণ হৈকৰি। ২৭ যিহোৱাৰ পৰিপূৰ্ণ অভিযোগ পৰিপূৰ্ণ হৈকৰি। ২৮ যিহোৱাৰ পৰিপূৰ্ণ অভিযোগ পৰিপূৰ্ণ হৈকৰি। ২৯ যিহোৱাৰ পৰিপূৰ্ণ অভিযোগ পৰিপূৰ্ণ হৈকৰি। ৩০ যিহোৱাৰ পৰিপূৰ্ণ অভিযোগ পৰিপূৰ্ণ হৈকৰি।

যেতিয়া পৃথিবী কঁপাব তেতিয়া তেওঁৰ ভয়ৰ পৰা আৰু তেওঁৰ গ্ৰেশ্যৰ প্ৰতাপৰ পৰা, বাচিবলৈ লোকসকল শিলৰ গুহা, আৰু অসমান শিলৰ গাতৰ ভিতৰত সেৱাৰ। ২২ নাকেৰে নিশ্চাস লোৱা মানুহক বিশাস কৰিবলৈ এবা; কিছিৰ বাবে তেওঁ গণ্য হ'ব পাৰে?

৩ কিয়নো চোৱা, বাহিনীসকলৰ প্ৰভু যিহোৱাই, যিৰুচালেম আৰু যিহুদাৰ পৰা লাখুটি আৰু সাহায্য, আহাৰৰ সকলো যোগান, আৰু পানীৰ সকলো যোগান গুচাৰ। ২ পৰাক্ৰমী লোক, যুদ্ধাৰু, বিচাৰকতা, ভাৱবাদী, মঙ্গল চোৱা লোক আৰু প্ৰধানলোক, ও পথগুশপতি সন্মানীয় নাগৰিক, পৰামৰ্শদাতা, দক্ষ শিল্পকাৰী, আৰু নিমগুণ মায়াৰী, ইই সকলো দূৰ কৰিব।

৪ “মই কেৱল যুৱকসকলক তেওঁলোকৰ অধিগতি নিযুক্ত কৰিম, আৰু

যুৱকসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত শাসন কৰিব। ৫ প্ৰতিজন লোকে ইজনে

সিজনৰ পৰা, আৰু নিজৰ চুৰুৱায়াৰ পৰা উপদ্ৰব পাৰ; সতামে অহংকাৰেৰে

ডাঙৰক অমানৰ কৰিব, আৰু নীহ লোকে সন্মানীয় লোকক প্ৰত্যাহান দিব।

৬ এনে কি, এজন মানুহে নিজৰ ভায়েকক নিজৰ পিতৃৰ ঘৰত ধৰি ক'ব,

“তোমাৰ এটা বন্ধু আছে, আমাৰ শাসনকৰ্তা হোৱা, আৰু এই ধৰ্সন তোমাৰ

অধীনত হওক”। ৭ সেই দিনা তেওঁ চিঞ্চিৰী ক'ব, “মই সুস্থাকাৰী হ'ব

নোৱাৰো; মোৰ আহাৰ অথবা বন্ধু নাই; তোমালোকে মোক লোকসকলৰ

শাসনকৰ্তা নিযুক্ত কৰিব নোৱাৰো।” ৮ কাৰণ যিৰুচালেম ধৰ্সন হৈছে,

আৰু যিহুদা পতিত হৈছে, কিয়নো তেওঁলোকৰ কথা আৰু কাৰ্য্যবাৰৰ

যিহোৱাৰ বিবুদ্ধে, এনে কি, তেওঁৰ বাজকীয় ক্ষমতাৰ অমান্য কৰা হৈছে।

৯ তেওঁলোকৰ মুখ-চোৱা কাৰ্য্যই তেওঁলোকৰ বিবুদ্ধে সাক্ষ্য দিয়ে, আৰু

তেওঁলোকৰ নিজৰ পাপ পোপন নকৰি চদোমৰ দৰে প্ৰকাশ কৰে।

তেওঁলোকৰ সন্তাপ হ'ব; কাৰণ তেওঁলোকে নিজৰ ওপৰত আকস্মাক

ধূৰ্ঘ্যটনা আনে। ১০ তোমালোকে ধাৰ্মিক লোকৰ বিষয়ে কোৱা যে,

তেওঁলোকৰ মঙ্গল হ'ব, কাৰণ তেওঁলোকে নিজৰ কাৰ্য্যৰ ফল ভোগ কৰিব।

১১ দুষ্ট লোকৰ সন্তাপ হ'ব; তেওঁৰ অমঙ্গল হ'ব; কাৰণ তেওঁৰ হাতৰ

কাৰ্য্যৰ ফল তেওঁ পাব। ১২ মোৰ লোকসকলুণ! সন্তান সকল তেওঁলোকৰ

উপদ্ৰবকাৰী, আৰু মহিলাসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত শাসন কৰিব। মোৰ লোকসকলুণ,

তোমালোকৰ পৰিচালকসকলে তোমালোকক বিপথে নিব,

আৰু তোমালোকৰ পথৰ লক্ষ্য বিভাস্ত কৰিব। ১৩ যিহোৱাই ন্যায়ালায়ত

থিয় হৈছে, তেওঁ তেওঁৰ লোকসকলৰ বিচাৰ কৰিবলৈ থিয় হৈছে। ১৪

যিহোৱাই পৰিচালকসকলুণ আৰু লোকসকলৰ অধ্যক্ষসকলৰ বিচাৰত

কৈছে, “তোমালোকে দ্বাক্ষাৰীখন খাই পেলাইছিলা, আৰু দ্বিদসকলৰ

পৰা কাঢ়া বন্ধ তোমালোকৰ ঘৰতেই আছে। ১৫ বাহিনীসকলৰ প্ৰভু

যিহোৱাই কৈছে, তোমালোকে কিয় মোৰ লোকসকলক চূঁ কৰিলা, আৰু

দ্বিদসকলৰ মুখ পিলিহা? ১৬ যিহোৱাই কৈছে যে, চিৰোনৰ জীয়াৰীসকলুণ

অহংকাৰী, আৰু নিজৰ মুখ দণ্ডি অহংকাৰেৰে খোজ কাঢ়ে, আৰু তেওঁলোকে

চুৰুৰে প্ৰেমৰ অভিনয় কৰে, তেওঁলোকে কঢ়িম ভংগীত খোজ দিয়ে, আৰু

ভাৰিৰে মৃদু শৰ্দু কৰে। ১৭ সেই কাৰণে যিহোৱাই চিৰোনৰ জীয়াৰীসকলুণ

মুৰত খচুতিৰে বেগ দিব, আৰু যিহোৱাই তেওঁলোকৰ টকলা কৰাব। ১৮

সেই দিনা প্ৰভুৰে তেওঁলোকৰ ধূৰ্মীয়া নেপুৰ, মুৰৰ ফুটা, এৰ্ধচন্দ্ৰকৰ

অলঙ্কাৰ, ১৯ কাগফুলি, খাৰু, ওৰণি, ২০ কপালি, ভাৰি শিকলি, টঙ্গলি,

সুগন্ধি দ্রব্যৰ টেমা, অমঙ্গল নিবাৰণ কৰা তাৰীজ। ২১ তেওঁ আঙুলি, আৰু

নথ সকলো সোলোকাৰ; ২২ উৎসৱৰ সাজ, আৰুৰণ, ওৰণি, আৰু হাতত

লোৱা বেগ, ২৩ হাতত লোৱা দাপাণ, শিহ শৰ্ম সূতৰ বন্ধ, পঙ্গুৰি, আৰু

গা ঢকা কাপোৰ, এই সকলো শোভাৰ বন্ধ কাঢ়ি ল'ব। ২৪ সুন্দৰি দ্রব্যৰ

সলনি দুৰ্বল, আৰু টঙ্গলিৰ সলনি বচি, পৰিপাটিকৈ বখা চুলিৰ সলনি

টকলা মূৰ, আৰু দীঘল পৰিধান বন্ধৰ সলনি চট কাপোৰ, আৰু সৌন্দৰ্যৰ

সলনি শোৱা দাগ দিব। ২৫ তোমালোকৰ পুৰুষসকল তোৱাৰীলৰ দ্বাৰাই

পৰাজিত হ'ব, আৰু তোমালোকৰ পৰাক্ৰমী লোকসকল বণ্ণত পৰাজয়

হ'ব। ২৬ যিৰুচালেমৰ বাজ-দুৱাৰোৰে ক্ৰন্দন আৰু বিলাপ কৰিব, আৰু

তেওঁ অকলশৰে মাঠিত বহিব।

৪ সেই দিনা সাত গৰাকী মহিলাই এজন পুৰুষক ধৰিব, আৰু ক'ব;

“আমি আমাৰ নিজৰ আহাৰ খাম, আৰু নিজৰ বন্ধ পিন্দিম; কিন্তু

আমাৰ লাজ দূৰ কৰিবলৈ আপোনাৰ নাম লবলৈ দিয়ক।” ২ সেই দিনা যিহোৱাৰ শাখা সৌন্দৰ্যময়, প্ৰতাপী, আৰু পৃথিবীত উৎপন্ন হোৱা ফল সুস্থাদু হ'ব আৰু ইস্যায়েলৰ বৰ্ক পোৱা সকলৰ বাবে আনন্দদায়ক হ'ব। ৩ তেতিয়া চিয়োন আৰু যিৰুচালেমত থকা অৱশিষ্ট লোকসকলৰ নাম জীৱন পুস্তকত লিখা থাকিব, আৰু তেওঁলোক প্ৰতিজনকে পৰিত্ব বুলি কোৱা হ'ব। ৪ ন্যায়ৰ আভাৰ দ্বাৰাই আৰু জ্বলি থকা জুইৰ আভাৰ দ্বাৰাই প্ৰভুৰে তেতিয়া চিয়োন জীয়াৰীসকলৰ কলুম ধুই পেলাব, আৰু যিৰুচালেমৰ মাজৰ পৰা তেজৰ দাগ পৰিক্ৰাৰ কৰিব। ৫ তেতিয়া যিহোৱাই চিয়োন পৰ্বতৰ সকলো ঠাই, আৰু তাৰ সকলো সমবেত হোৱা ঠাইৰ ওপৰত দিনত যেৱে আৰু ধোৱাৰে, আৰু বৰ্তি জুলত অগ্ৰিমিশৰ্খাৰ পোহৰে দ্বাৰাই প্ৰভুৰ সন্মুদ্ৰ প্ৰতাপৰ ওপৰত এখন চন্দ্ৰতাপ হ'ব। ৬ এই সকলো দিনৰ সময়ত গৰমৰ পৰা বৰ্কা পাবলৈ হাঁ, আৰু ধূমুহা আৰু বৰষুণৰ পৰা বৰ্কা পাবলৈ আশ্রয় আৰু আৰণণ হ'ব।

৫ মোৰ প্ৰিয়ৰ উদ্দেশ্যে গীত গাঁও, তেওঁৰ দ্বাক্ষাৰীৰ বিষয়ে মোৰ প্ৰিয় গীত গাঁও। মোৰ প্ৰিয়ৰ অতি উৰ্বৰী এক পাহাৰত খেণ্ড দ্বাক্ষাৰীৰ আছিল। ১ তেওঁ তাক খানি তাৰ পৰা শিল্বোৰ উলিয়াই পেলালৈ, আৰু তাত উত্তম দ্বাক্ষালতাৰ বুলে, তাৰ মাজত এটা ওখ স্তুতি সজিলে, আৰু এটা দ্বাক্ষাকুণ্ড নিৰ্মাণ কৰিবলৈ; তেওঁ উত্তম দ্বাক্ষাগুণ্টি লাগা আশা কৰিছিল, কিন্তু তাৰ বনৰীয়া দ্বাক্ষাগুণ্টি লাগিল। ৩ সেয়ে তেতিয়া হে যিৰুচালেম নিবাসীসকল আৰু যিহুদাৰ লোকসকল, মোৰ আৰু মোৰ দ্বাক্ষাৰীৰ মাজত বিচাৰ কৰা। ৪ মই মোৰ দ্বাক্ষাৰীৰ বাবে আৰু কি কৰিব পাতিলোঁ হেতে, যিটো মই তাৰ বাবে কৰা নাই? মই দ্বাক্ষাগুণ্টি লাগিলৰ অপেক্ষাত থাকোঁকে, কিয় তাত বনৰীয়া দ্বাক্ষাগুণ্টি লাগিল? ৫ মই মোৰ দ্বাক্ষাৰীৰ লৈ যি কৰিব এতিয়া তাক মই তোমালোকক জনাঁও; মই জোপোহা গচ্ছ বেৰাৰোৰ গুচাম, মই তাক চৰণীয়া পথাৰলৈ বৃপ্তাপৰিত কৰিব, আৰু তাৰ দেৱালোৰে ভাস্তি তাতে তাক গচ্ছা হ'ব। ৬ মই তাৰ জাৰিৰোৰে তাতে বাখিম; আৰু ইয়াক কলম দিয়া নহ'ব, বা কোৱ মৰাণ নহ'ব। কিন্তু তাৰ কাঁইত গচ্ছ আৰু কাঁইত্যিা বন গজি উঠিব, আৰু মই মেঘক ইয়াৰ ওপৰত বৰুণ নিদিবলৈ আজ্ঞা দিম। ৭ কিয়নো ইস্যায়েল বশৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ দ্বাক্ষাৰীৰ, আৰু যিহুদাৰ লোকসকল তেওঁৰে আনন্দদায়ক গচ্ছ বোৱা লোক, তেওঁ ন্যায়ৰ বাবে অপেক্ষা কৰিছিল, কিন্তু তাৰপৰিৰতে তাত হত্যা কৰা হৈছিল; ধাৰ্মিকতালৈ অপেক্ষা কৰিছিল, কিন্তু তাৰপৰিৰতে সহায়ৰ বাবে ক্ৰদন হৈছিল। ৮ ঘৰৰ লগত ঘৰ, আৰু পথাৰ লগত ঘৰ, আৰু পথাৰে প্ৰেমৰ অভিনয় কৰে, তেওঁ প্ৰাণী বাস নকৰাবকৈ থাকিব। ১০ কিয়নো দহ একৰ আসক্ত হ'বলৈ অতি বৰ্তিপুৰাতে উঠে, আৰু এক হোৱাৰ বীজত এক ঐফা উৎপন্ন হয়। ১১ আৰু দ্বাক্ষাৰসেৰে মতলীয়া নোহোৱালৈকে বহু বাতিলোকে বহি থাকিবলৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ সন্তাপ হ'ব। ১২ তেওঁলোকৰ ভোজৰ আয়োজন বীণা, নেবল, খঞ্জী, বাঁহী, আৰু দ্বাক্ষাৰস; কিন্তু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ কাৰ্য্য বুজি নাপায়, নাইবা তেওঁৰ হাতত কাৰ্য্য বিচেনা নকৰে।

১৩ এই হেতুক ভোজৰ অভাৰত মোৰ লোকসকলক বন্দীত্বলৈ নিয়া হৈছে; তেওঁলোকৰ মুখ্যলোক সকল ভোকাত্ৰ হৈছে, আৰু তেওঁলোকৰ ভোজৰ অভিজালোক, লোক সমূহ, মুখ্যলোক, আনন্দকৰা লোক, আৰু উল্লাসিত লোকসকল চিৰলালৈ নামি গৈছে। (Sheol h7585) ১৫ মানুহবোৰে তলমুখ কৰিছে, আৰু মহান লোক নম্ব হৈছে, আৰু অহংকাৰীবোৰে দৃষ্টি নত হৈছে। ১৬ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ ন্যায়ৰ বিচাৰত উন্নত হৈছে, আৰু পৰিত্ব দ্বিশ্বেৰ নিজৰ ধাৰ্মিকতাত পৰিপ্ৰীকৃত হৈছে। ১৭ তাৰ পাছত মেৰ-ছাগবোৰে নিজৰ চৰণীয়া পথাৰত চৰাৰ দৰে চৰিবে, আৰু ধূমী লোকৰ পৰ্যাসৱশেষৰ মেৰ-ছাগবোৰে চৰিবে। ১৮ যিসকলে অসাৰতাৰূপ বহিৰে অপৰাধ আৰু বহিৰে গাঢ়ী টনা জৰী সৈতে পাপ টানি নিয়ে, তেওঁলোকৰ সন্তাপ হ'ব; ১৯ যি সকলে কয়, দ্বিশ্বেৰ বৰাবৰে কৰিব, আৰু বহিৰে গাঢ়ী টনা জৰী সৈতে পাপ টানি নিয়ে, তেওঁলোকৰ কাৰ্য্য শীঘ্ৰে কৰিব, সেয়ে

আমি ইয়াক ঘটা দেখিবলৈ পাম; আবু আমি যেন জানিব পরো তাৰ বাবে ইস্তায়েলৰ পবিত্ৰ দৈশৰ জনাব কল্পনাই আকৃতিলৈ আহক।” ২০ যি সকলে বেয়াক ভাল আবু ভালক বেয়া মোলে, যি সকলে আকাৰক পোহৰৰ দৰে আবু পোহৰক আকাৰৰ দৰে, আবু যি সকলে তিতাক মিঠার দৰে আবু মিঠাক তিতার দৰে জ্ঞান কৰে, তেওঁলোকৰ সন্তাপ হ'ব। ২১ যি সকল নিজৰ দৃষ্টিত জনি, আবু নিজৰ বিবেচনাত বিচক্ষণ, তেওঁলোকৰ সন্তাপ হ'ব। ২২ যি সকল দ্বাক্ষাৰস পান কৰাত পথমশৈলীৰ, আবু সুবা যিহালি কৰাত নিগুলা, তেওঁলোকৰ সন্তাপ হ'ব। ২৩ তেওঁটোৰ বাবে যি সকলে দুষ্টক নিন্দোৰী কৰে, আবু নিন্দোৰীক ধাৰ্মিকতাৰ পৰা বাহিৰ কৰে। ২৪ এই হেতুকে জুইৰ জিভাই যেনেকৈ নৰা প্রাপ কৰে আবু অপৰিশিখাত যেনেকৈ শুকান ঘাঁই ভক্ষ হৈ যায়, সেয়ে তেওঁলোকৰ ভিত্তিমূল পঢ়িব, আবু তেওঁলোকৰ ফুলৰোৱা ধূলিৰ দৰে উড়ি যাব; কাৰণ তেওঁলোকে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ ব্যৱহাৰ অগ্ৰাহ্য কৰিবলৈ, আবু ইস্তায়েলৰ পবিত্ৰ দৈশৰৰ বাক্য তুচ্ছ জ্ঞান কৰিবলৈ। ২৫ এই হেতুকে নিজৰ লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰ প্ৰজলিত হ'ল, আবু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ হাত মেলি তেওঁলোকৰ প্ৰাহাৰ কৰিবলৈ; তাতে পৰ্বতভোৱাৰ কঁপিল, আবু বাটৰ মাজত তেওঁলোকৰ শৰোৱাৰ বাটৰ জাৰুৰৰ দৰে হ'ল, কিন্তু এতিয়াও তেওঁ দণ্ড দিবলৈ হাত দণ্ডি আছে। ২৬ তেওঁ দ্বৰে দেশবোৱাৰ বাবে সন্কেত দিয়া পতাকা তুলিব, আবু পুঁথিৰীৰ অস্তৰ পৰা তেওঁলোকৰ বাবে সুহৃবি মাৰিব; চোৱা তেওঁলোক কিপ্ততাৰে আবু শীঘ্ৰে আহিব। ২৭ তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনোও ক্লান্ত নহ'ব, নাইবা উজুটি নাথাব, আবু টোপনি নাথাব নাইবা গভীৰ টোপনি নাথাব; নাইবা তেওঁলোকেৰ জোতাৰ আগভাগোৱা নাভাঙিৰ। ২৮ তেওঁলোকৰ কাঁড়োৱাৰ চোকা, আবু আটাই ধূন ভিৰোৱা; তেওঁলোকৰ যেঁৰাবোৱাৰ খুৰা চকমকিয়া পথৰেৰ দৰে, আবু তেওঁলোকৰ ব্যথ চকৰোৱাৰ ধুমহাব দৰে; ২৯ তেওঁলোকৰ গৰ্জন সিংহৰ গৰ্জনৰ দৰে হ'ব; তেওঁলোক যুবা সিংহৰ দৰে গুজৰিব এনে কি, কোনোও উদ্বাৰ কৰিব নোৱাৰাকৈ তেওঁলোকে গুজৰি চিকাৰ ধৰিব আবু টুনি লৈ যাব। ৩০ সেই দিনা তেওঁলোকে সম্মুহ্যে গৰ্জন কৰিব, কোনোৱে যদি ভূমিৰ ওপৰেৰে চায় তেওঁ কেৱল অনুকৰ আবু সংকট দেখিব, আবু মেধৰ দ্বাৰাই পোহৰ অনুকৰময় হ'ব।

৬ উজ্জ্যো বজা মৃত্যু হোৱা বছৰত, মই প্ৰভুক উচ্চ আবু উন্নত সিংহাসনত বহি থকা দেখিলোঁ; তেওঁৰ বাজৰস্ত চোলাৰ পাতলিয়ে গোটেই মদিৰ জুৰি লৈছিল। ২ তেওঁৰ ওপৰত চিৰাফসকল থিয় হৈ আছিল; তেওঁলোক প্ৰতিজনৰ ছয়খনকৈ ডেউকা আছিল; তাৰ দুখনেৰে নিজৰ চৰণ ঢাকে, আবু দুখনেৰে উৰি যায়। ৩ প্ৰতিজনে আন জনক মাতি ক'লে, “পৰিব্ৰত, পৰিব্ৰত, পৰিব্ৰত, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ! সমধা পৰিষ্কাৰি তেওঁৰ মহিমাৰে পৰিপূৰ্ণ।” ৪ আটাই পাৰা সকলৰ মাতত দুৱাৰ আবু প্ৰাবেশস্থল কঁপিবলৈ ধৰিবছ, আবু গৃহীত শোঁৰাবে পৰিপূৰ্ণ হৈছে। ৫ মই তেওঁতো কলোঁ, মোৰ সন্তাপ হওক! কিয়নো মই দণ্ডপোষণ হৈছোঁ, কাৰণ মই আশুচি ওঠৰ মানুহ, আবু মই আশুচি ওঠৰ মানুহৰ মাজত বাস কৰিছোঁ; কাৰণ মই নিজৰ চৰুকেৰ বজা, যিহোৱা, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাক দেখিছোঁ। ৬ তাৰ পাছত সেই চিৰাফসকলৰ মাজৰ এজনে যজ্ঞেবিৰে পৰা চেম্পোনাৰে এটুকুৰা জ্ঞালি থকা আঙঠা হাতত তৈ লৈ মোৰ ওচলৈ উড়ি আছিল। ৭ তেওঁ তাৰে মোৰ মুখুত স্পৰ্শ কৰি ক'লে, “চোৱা, ই তোমাৰ ওঁঠত স্পৰ্শ কৰিবছ; তোমাৰ অপৰাধ গুচোৱা হল, আবু তোমাৰ পাপ প্ৰায়চিত্ত হল।” ৮ মই প্ৰভুৰ মাতে কোৱা শুনিলো, “মই কাক পঢ়িয়াম, আমাৰ কাৰণে কোন যাব?” তেওঁতো মই কলো, “মই ইয়াত আছোঁ, মোক পঢ়াওক।” ৯ তেওঁ মোক ক'লে, “মোৱা আবু সেই লোকসকলৰ কোৱা, ‘তোমালোক শুনা, কিন্তু বুজি নোপোৱা; চোৱা, কিন্তু উপলক্ষি কৰিব নোৱাৰা।’ ১০ এই লোকসকলৰ অস্তৰ অনুভূতিহীন কৰা, তেওঁলোকৰ কাপ কলা কৰা, আবু তেওঁলোকৰ চকু অন্ধ কৰা; সেয়ে তেওঁলোকে চকুৰে নেদেখিব, কাণেৰে নুশুণিব, আবু অন্তৰেৰে বুজি নাপাৰ, আবু তেওঁতোহে পুনৰ সুৰি আহিব, আবু সুস্থ হ'ব।” ১১ তেওঁতো মই সুধিৰ্লোঁ, “হে প্ৰভু, কিমান সময়?” তেওঁ

উন্তৰ দিলৈ, যেতিয়ালৈকে নগঁৰবোৰ ধৰংস হয়, এটাৰ প্ৰাণী নাবাচে, আবু ঘৰবোৰ মানুহ নোহোৱাকৈ উচ্ছম নহ'ব, আবু দেশ জনশূন্য হোৱা জাৰুৰৰ দৰে নহয়, ১২ যিহোৱাই মেতিয়ালৈকে লোকসকলক বহু দূৰলৈ নপঠিয়াই, আবু দেশ নিৰ্জনতাৰে পৰিতাত্ত নহ'ব। ১৩ যদিও তাত দহ ভাগৰ ভাগ লোক অৱশিষ্ট থাকিব, তথাপি পুনৰায় তাক ধৰংস কৰা হ'ব; যি দৰে এলা আবু ওক গচ কঠা হয়, কিন্তু তাৰ গচৰ গুৰি অৱশিষ্ট থাকে, পৰিব্ৰত বীজ তাৰ গচৰ গুৰিৰ থাকি যায়।”

৭ উজ্জ্যোৰ নাতি যোথমৰ পুত্ৰ যিহুদাৰ আহজ বজাৰৰ বাজতুৰ সময়ত, অৱাৰ বচীন বজা আবু বমলিয়াৰ পুত্ৰ ইস্তায়েলৰ পেকহ বজা, এই দুজন বজা বিচুলামেৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ আহিল; কিন্তু তাক পৰাজয় কৰিব নোৱাৰিলৈ। ২ সেই সময়ত অৱাৰে ইহুয়িমৰ সৈতে যোগ দিয়া কথা দায়ুদৰ বৎশৰ লোকসকলক কোৱা হৈছিল; সেয়ে বৰাহত অৱন্যৰ গচ কঠাপৰ দৰে তেওঁৰ মন আবু তেওঁক লোকসকলৰ মন কঠিছিল। ৩ তেওঁতো যিহোৱাই চিয়াক ক'লে, “তুমি তোমাৰ পুত্ৰ চাৰাৰ যাবুৰ সৈতে ওপৰৰ পুখুৰীৰ নলাৰ শেষ অংশত, ধোৱাৰ পথাৰৰ ফাললৈ যোৱা পথত আহজক সাক্ষাত কৰিবৰ আৰ্থে ওলাই যোৱা। ৪ আবু তেওঁক এই কথা ক'বা যে, ‘সাৰধান হোৱা; নীৱেৰ থাকা, দুবিধ জ্ঞিল থকা কাঠলৈ অৰ্পণ বচীন আবু অৱাৰ, আবু বমলিয়াৰ পুত্ৰ প্ৰেৰণ অৱজৰ ক'লে, ‘তুমি তোমাৰ পুত্ৰ চাৰাৰ যাবুৰ সৈতে ওপৰৰ পুখুৰীৰ নলাৰ শেষ অংশত, ধোৱাৰ পথাৰৰ ফাললৈ যোৱা পথত আহজক আক্ৰমণ কৰোঁ, তেওঁক আতক্ষিত কৰোঁ, আবু পৰাজয় কৰি তাত টাবেলৰ পুত্ৰক আমাৰ বজা পাতো।’” ৭ প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, “এইটো স্থাপন নহ'ব, আবু কৰা নহ'ব, ৮ কাৰণ অৱাৰ নেচুত্বত দম্যোচক আবু দম্যোচকৰ নেচুত্বত বচীন। প্যায়ষ়িষ্ট বছৰৰ তিতৰত ইহুয়িম ভাগি ডোখৰ ডোখৰ হ'ব আবু কোনো লোক নাথাকিব। ৯ আবু ইহুয়িমৰ নেচুত্বত চমীৰীয়া, আবু চমীৰিয়াৰ নেচুত্বত বমলিয়াৰ পুত্ৰ তোমালোক যদি বিশ্বাসত দৃঢ় হৈ নাথাকা, তেন্তে তোমালোক নিষ্য নিৰাপদে থাকিব নোৱাৰিবা।” ১০ যিহোৱাই পুনৰ আহজক ক'লে, ১১ “তুমি তোমাৰ সৈশ্বৰ যিহোৱাৰ পৰা এটা চিন খোজা; অধ: স্থান বা উৰ্ক্ষানত তাক খোজা।” (Sheol h7585) ১২ কিন্তু আহজে ক'লে, “মই নোখোঁজো, অথবা মই যিহোৱাক পৰীক্ষাও নকৰোঁ।” ১৩ সেয়ে যিচুয়াই উন্তৰ দি ক'লে, “হে দায়ুদৰ বৎশৰ শুনা, লোকসকলৰ ধৈৰ্যৰ পৰীক্ষা যথেষ্ট হোৱা নাই নে! মোৰ দৈশৰ দৈশৰ নেচুত্বত চমীৰীয়া, আবু চমীৰিয়াৰ নেচুত্বত বমলিয়াৰ পুত্ৰ তোমালোক যদি বিশ্বাসত দৃঢ় হৈ নাথাকা, তেন্তে তোমালোক নিষ্য নিৰাপদে থাকিব নোৱাৰিবা।” ১৪ এই হেতুকে প্ৰভুৰে চিকাবে কৈছে, “হে দায়ুদৰ বৎশৰ শুনা, লোকসকলৰ ধৈৰ্যৰ পৰীক্ষা যথেষ্ট হোৱা নাই নে! মোৰ দৈশৰ দৈশৰ ধৈৰ্যৰ পৰীক্ষা কৰিবা নে? ১৫ এই হেতুকে প্ৰভুৰে নিজেই তোমালোকক এটা চিন দিব: চোৱা, যুৱতী কন্যা গভৰতী হৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিব, আবু তেওঁৰ নাম ইমানুেলৰ বৰ্খা হ'ব। ১৫ যেতিয়া তেওঁ বেয়াক অগ্ৰাহ্য, আবু ভালক গ্ৰহণ কৰিব জ্ঞান পাব, তেওঁতো তেওঁ দৈ আবু মৌজোল খাব। ১৬ কিয়নো ল'বাটিয়ে বেয়াক অগ্ৰাহ্য আবু ভালক গ্ৰহণ কৰিবলৈ জ্ঞান আগতোই, তুমি যি দেশৰ দুজন বজা লৈ ভয় কৰিছা, সেই দেশ পৰিতাত্ত হ'ব। ১৭ যিহুদাৰ পৰা ইহুয়িম বিচেড় হোৱাৰ পৰা যেনেকুৰা দিন কেতিয়াও হোৱা নাই, যিহোৱাই তোমালৈ আবু তোমাৰ লোকসকললৈ, আবু তোমাৰ পিতৃ-বংশলৈ তেনেকুৰা দিন আনিব আবু তোমালোকৰ ওপৰত আচুৰৰ বজাৰক নিযুক্ত কৰিব।” ১৮ সেই সময়ত যিহোৱাই মিচৰ দেশৰ দুৰৰ নদীৰ পৰা মাখিৰ বাবে সুহৃবি মাৰিব। ১৯ সেইবোৰে সকলো আহিল আবু সকলো সন্ধিৰ ঠাইত, শিলৰ ফটকৰেত, সকলো কাঁইন্টিনত, আবু সকলো চণ্গীয়া পথাৰত বাস কৰিব। ২০ সেই সময়ত প্ৰভুৰে ইহুয়িত নদীৰ সিপাবত থকা বজা আচুৰীয়াৰ পৰা ভাড়া দি অনা খুৰেৰে খুৰাব, তেওঁ তেওঁ দে তাঁ চাঁচি ও খুৰাব। ২১ সেই দিন আজন মানুহে এজনী চেউৰী গৰু আবু দুজনী ভেৱা জীয়াই বাপিব, ২২ সিইতে দিয়া প্রাপৰ পৰিমানৰ গাহীৰ পৰা তেওঁ তেওঁ দৈ খাব; কাৰণ দেশত অৱশিষ্ট থকা প্ৰতিজনে দৈ আবু মৌ খাব। ২৩ সেই সময়ত, যি ঠাইত হাজাৰ বৃপ্ত চেকলৰ মূল্য, হাজাৰ দাঙ্কালতা আছিল, এতিয়া সেইবোৰে ঠাইত কাঁইটায়া বন আবু কাঁইটায়া গচৰ বাহিৰে একো নাই। ২৪ মানুহে তালৈ কাঁড়-ধনু লৈ চিকাৰ কৰিবলৈ যাব; কাৰণ সমং দেশত কাঁইটায়া বন আবু কাঁইটায়া গচ হ'ব। ২৫ যিবোৰে পাহাৰ কোৰমাৰি খেতি

କବା ହେଛିଲ, ତେଓଲୋକେ କାହିଟୀଆ ବନ ଆରୁ କାହିଟ ଗଛର ଭୟତ ତାର ପରା ଆଁତିର ଥାକିବ; କିନ୍ତୁ ସେଇ ଠାଇ ଗରୁ ଆରୁ ଛାଗଳୀର ଚବଣୀଆ ଠାଇ ହ'ବ।

b যিহোরাই মোক ক'লে, “তুমি এখন ডাঙের ফলি লোরা আবু তাত
এইদেবে লিখা ‘মহেৰচালল-হচ-বজ’ ২ পুৰোহিত উৰিয়া আবু
যিবেৰেখ্যার পুত্ৰ জ্যৰিয়াক, মোৰ প্ৰমাণৰ বাবে বিশাসী সাক্ষীস্বৰূপে
মাতিম।” ৩ এই ভাৰবাদিনীৰ ওচৰলৈ গ'লো, আবু তেওঁ গৰ্তৰতী হৈ এটি
পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে। তেড়িয়া যিহোরাই মোক ক'লে, “তেওঁক 'মহেৰচালল-
হচ-বজ' বুলি মাতিবা। ৪ কাৰণ লৰাটিয়ে মোৰ মা, আবু মোৰ দেউতা,
বুলি মাতিবলৈ জনাৰ পুৰৈছি, দশোকৰ ধন-সম্পত্তি আৰু চমৰিয়াৰ
লুটদ্বয় বজা আচৰণ দ্বাৰাই কঢ়িয়াই নিয়া হ'ব।” ৫ যিহোরাই মোক
পুনৰ কৈছিল, ৬ কাৰণ এই লোকসকল চৌলোৰ শীতল পানী অগ্ৰাহ্য
কৰিছে, বটীন আৰু বৰমলিয়াৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে আনন্দ কৰিছে। ৭ এই কাৰণে
প্ৰভুৰ নদীৰ প্ৰবল আৰু প্ৰচুৰ জল সমূহ বজা আভীয়া আবু তেওঁৰ
সকলো প্ৰতাপৰ ওপৰলৈ আনিব; সি সকলো সুঁতি পূৰ্ণ কৰিব, আবু
পাৰৰ ওপৰেনি বাগৰি যাব। ৮ আবু সি বৈ যিহুদা দেশত সোমাৰা; আবু
ডিঙি নোপোৱালৈকে প্ৰাৰ্থিত হৈ বৈ যাব। হে ইয়ানুৱেল, তাৰ বিস্তাৰিত
ডেউকাই তোমাৰ সমগ্ৰ দেশ ঢাকিব। ৯ হে লোকসকল, তোমালোক
ডোখৰ ডোখৰ হ'ব। সকলো দূৰত থকা দেশবোৰ শুনা, যুদ্ধৰ বাবে
নিজেকে সুসজ্জিত কৰা, আবু তোখৰ ডোখকৈ ভঙ্গ হ'ব। ১০ পৰিকল্পনা
কৰা, কিন্তু সেয়ে বিফল হ'ব; আদেশ দিয়া, কিন্তু সেয়াও বিফল হ'ব;
কাৰণ দশৰ আমাৰ লাগত আছে। ১১ যিহোৱা তেওঁৰ পৰাক্ৰমী হাত মোৰ
ওপৰত ৰাখিছে, আবু এই লোকসকলৰ পথত গমন নকৰিবলৈ সাৰাধৰন
কৰি মোক ক'লে, ১২ এই লোকসকলে যি বিষয়ক যঢ়্যমন্ত্ৰ বুলি কয়, তেনে
কোনো বিষয়ক যঢ়্যমন্ত্ৰ বুলি নকৰা, তেওঁলোকে যি ভয় কৰে, তুমি তালৈ
ভয় নকৰিবা, আবু আতঃকিত নহোৱা। ১৩ তোমালোকে বাহিনীসকলৰ
যিহোৱাক পৰিব্ৰজা বুলি সন্ধান কৰিবা; তেওঁক ভয় কৰিবা, তেৱেই সেই
জন যি জনক তোমালোকে ভয় কৰা উচিত। ১৪ তেৱেই পৰিব্ৰজান
হ'ব, কিন্তু তেওঁ এটা ক্ষুদ্ৰ পদক্ষেপ দিয়া শিল আবু উজুটি খোৱা শিল
হ'ব, যিৰুচামেল নিবাসী লোকৰ বাবে ইস্ত্রালেলৰ দুয়োটা বৎশ ফান্দ
আবু জালান দনে হ'ব। ১৫ তেওঁলোকৰ মাজৰ অনেকে তাত উজ্জিত খাই
পৰি ভগ্ন হ'ব, আবু ফান্দত পৰি ধৰা পৰিব। ১৬ মোৰ সাক্ষৰ কথা
বাকি বাখা, কাৰ্যালয়ৰ নথি পত্ৰত মোহৰ মাৰি বাখা, আবু ইয়াক মোৰ
শিষ্যসকলক দিয়া। ১৭ যি জনাই যাকোবৰ বৎশৰ পৰা নিজৰ মুখ ঢাকি
ৰাখিষ্যে, মই মেই যিহোৱালৈ বাট চাম, আবু তেওঁ লৈ অপেক্ষা কৰিব। ১৮
চিয়োন পৰ্বতত থকা বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ পৰা যিহোৱাই চিন স্বৰূপে
ইস্ত্রালেলৰ অভুত লক্ষ্যণৰ বাবে দিয়া পুৰস্কৰণ আবু মোক চোৱা, ১৯
তেওঁলোকে তোমালোকক ক'ব, “যি সকলে গুণমন্ত্ৰ জনে তেনে যাদুকৰ
আবু মধ্যস্থতাৰীকৰি সৈতে আলোচনা কৰা” কিন্তু লোকসকলে নিজৰ
দৈশ্বৰক নমুন্ধিৰ নে? তেওঁলোকে জীৱিতসকলৰ হৈ মৃত্যোৰক সুধিৰ নে?
২০ সেয়ে তোমালোকে বিধান আৰু সাক্ষ্যলৈ মনোযোগ দিয়া উচিত। যদি
তেওঁলোকে এই বিষয়ে নক্য, তেনেহ'লে ইয়াৰ কাৰণে তেওঁলোককৈ
পুৱাৰ পোহৰ নহ'ব। ২১ তেওঁলোকক দুৰ্ঘিত ও ক্ষুবিত হৈ দেশৰ মাজেন্দি
যাব। তেওঁলোকৰ মেডিয়া ভোক লাগিব, তেড়িয়া তেওঁলোকৰ খৎ উঠিব;
আবু তেওঁলোকৰ মুখ ও পৰৱৈ কৰি নিজৰ বজা আবু নিজৰ দৈশ্বৰক শাও
দিব। ২২ তেওঁলোকে পথিখালৈ চাব; আবু সঞ্চৰ্তা, আদ্বাৰ, আবু দুখ যাতনা

୧ ସନ୍ତ୍ରପାତ ଥକା ଜନୀର ପରା ଆଦ୍ଵାର ଦୂର ହ'ବ, ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ଅବହାତ ଜୟବୁଲୁନ
ଆବୁ ନଶ୍ତାଳୀ ଦେଶକ ଅପଦ୍ରଷ୍ଟ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରବାତୀ ସମୟତ ସମ୍ମୁଦ୍ରଲେ
ଯୋରା ପଥ, ଯଦ୍ଦରର ଶିପାରେ, ଗାଲିଲ ଦେଶର ଲୋକମକଳକ ଗୌରବରାହିତ
କରିବ । ୨ ଆକ୍ରାବତ ଫୁରା ସକଳେ ମହାଜ୍ୟାତି ଦେଖିଲେ; ମୃତ୍ୟୁ ଛାଯାର ଦେଶତ
ବାସ କରା ସକଳର ଓପରତ ଦ୍ୱାଣ୍ଟି ପ୍ରକାଶିତ ହଳ । ୩ ତୁମି ମେହି ଦେଶର ଲୋକ
ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ କରିଲା, ତୁମି ତେଣୁଲୋକର ଆନନ୍ଦ ସ୍ଵଦି କରିଲା; ଶଶ୍ୟ ଦୋରାର
ସମୟତ ଆନନ୍ଦ କରାର ଦରେ, ଆବୁ ଲୁଟ୍ରଦ୍ଵାରା ଭାଗ୍-ବାଣ୍ଟି ଲୋରାତ ଆନନ୍ଦ କରା
ଦରେ, ତେଣୁଗୋକେ ତୋମାର ଶାକ୍ତାତେ ଆନନ୍ଦ କରେ । ୪ କାରଣ ତମି ମିଦିଯନର

ময়মত করা দৰে, তেওঁৰ ভাৰ স্বৰূপ যুৱলি, তেওঁৰ কান্দৰ কানমাৰি, আৰু
তেওঁৰ উপদ্রবকাৰী দণ্ড ভাণ্ডি পেলালা। ৫ কাৰণ ঘোৰ যুদ্ধত সুসজ্জিত থকা
সৈন্যৰ সকলো প্ৰকাৰৰ সাজ, আৰু তজেৰে লেটিপটি হোৱা পোচাক,
জুইৰ বাবে ইঞ্জন দৰে শোৱা যাব। ৬ কাৰণ আমাইল এটি লোৱা জনিন্ম,
আমালৈ এটি পুত্ৰ দান কৰা হ'ল; আৰু তেওঁৰ কান্দৰ শাসন ভাৰ অৰ্পিত
হ'ব, আৰু তেওঁ আশৰ্য পৰামৰ্শদাতা, পৰাক্ৰমী দৰ্শক, অস্তকলাঙ্ঘাৰ পিতৃ,
আৰু শাস্তিৰাজ নামে প্ৰথ্যাত হ'ব। ৭ দায়ুদৰ সিংহাসন আৰু তেওঁৰ
বাজাৰ ওপৰত শাসন কৰিবলৈ তাক সুষ্ঠিৰ আৰু দৃঢ় কৰিবলৈ, এই সময়ৰ
পৰা চিৰকাললৈকে ন্যায় আৰু ধৰ্মৰিকতাৰ সৈতে বাজ্যত তেওঁৰ শাসন
আৰু শাস্তি বৃদ্ধি হৈ থাকিব। বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ আগ্ৰহে ইয়াক সিদ্ধ
কৰিব। ৮ প্ৰভুৰে যাকোৰে বিৰুদ্ধে এটি বাক্য পঠালৈ; সেয়ে ইহায়েলৰ
ওপৰত পৰিল, ৯ গৰ্ব আৰু অহকৰী হৃদয়েৰে কথা কোৱা জনক সকলো
লোকে জানে, এনেকি ইহুয়িম আৰু চৰমিয়াৰ লোকসকলেও জানে; ১০
“ইটাৰোৰ খৰি পৰিল, কিন্তু আমি কটা শিলেৰে পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিব;
ডিমুৰ গচ্ছোৰ কটা হ'ল, কিন্তু আমি তাৰ সলনি এৰচ কাৰ্ত লাগাম।”
১১ এই হেতুকে যিহোৱাই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বাচীন, আৰু তেওঁৰ বিৰোধী
সকলক উন্নত কৰিব, আৰু তেওঁৰ শক্তিৰোৱক উত্তেজিত কৰিব। ১২ পূৰ
দিশত অৰাম, আৰু পশ্চিম দিশত পনেষ্ঠীয়াসকল, তেওঁলোকে মুখ মোলি
ইহায়েলক প্ৰাণ কৰিব। কাৰণ তেওঁলোকৰ ক্ষেত্ৰ যিহোৱাই ক্ষান্ত কৰিবিব;
কিন্তু আঘাত কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ হাত উদ্যত হৈ থাকিব। ১৩ তথাপিও
যিহোৱাই যিসকল লোকক প্ৰহাৰ কৰিব সেই লোকসকল তেওঁলৈ নুযুৰিব,
নাইবাৰ তেওঁলোকে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাক নিবিচাৰিব। ১৪ এই হেতুকে
যিহোৱাই একে দিনাই ইহায়েলৰ আৰাস্তোৰ পৰা শেষলৈকে, খাজুৰ পাত
আৰু খাগৰি কাটি পেলাব। ১৫ মুখ্য আৰু সম্ভাষত লোকসকল নেহত্ত
থাকিব; আৰু মিছা শিঙ্কা দিওঁতা ভাববাদীসকল শেষত থাকিব। ১৬
নেহত্ত দিয়া লোকসকলে তেওঁলোকক বিপথে নিয়ে, আৰু তেওঁলোকৰ
দ্বাৰাই চালিত হোৱা লোকসকল বিনষ্ট হ'ব। ১৭ প্ৰভুৰে সেই কাৰণে
তেওঁলোকৰ ঘৃবক সকলৰ ওপৰত আনন্দ নকৰিব, আৰু তেওঁলোকৰ
পিতৃহীন আৰু বিধবাসকলক দয়া নকৰিব; কিয়নো তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেক
জনেই অধৰ্ম আৰু কুকৰ্মী, আৰু প্ৰত্যেকেই জ্ঞানহীন কথা কয়। এই
সকলোৰ বাবে তেওঁৰ ক্ষেত্ৰ শাস্তি নহ'ব; কিন্তু তেওঁৰ হাত দণ্ড দিবলৈ
উদ্যত হৈ থাকিব। ১৮ দুষ্টা জুইৰ দৰে পুৰিব, ই কাঁইটায়া বননী আৰু
কাঁইটায়া হাবি প্ৰাণ কৰিব; এনে কি, ই ঘণ হাবিও পুৰিব, যাৰ ধোঁৰা সন্ত
হৈ ওপৰলৈ উঠিব। ১৯ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰত দেশ দন্ধ হ'ল;
আৰু লোকসকল জুইৰ ইঞ্জন স্বৰূপ হ'ল, কোনো লোকে নিজৰ ভায়েকক
ক্ষমা নকৰিব। ২০ তেওঁলোকে সেঁ হাতোৰে মাংস টুকুৰা কৰিব, তথাপিও
ভোকত থাকিব; তেওঁলোকে বাঁও হাতোৰে মাংস ভোজন কৰিব, কিন্তু
সন্তুষ্ট নহ'ব; তেওঁলোক প্ৰতিজনে নিজৰ বাহুৰ মাংস খাব। ২১ মনচিয়ে
ইহুয়িমক, আৰু ইহুয়িমে মনচিক ধৰ্ম কৰিব, আৰু দুয়ো একেলগে
যিহুদাক আক্ৰমণ কৰিব। এই সকলোৰ কাৰণে যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰত শাস্তি
নহ'ব; কিন্তু দণ্ড দিবলৈ বাবে তেওঁৰ হাত দণ্ড কৰিব।

১০ অন্যায় বিশ্ব স্থাপন করা সকল আবু আসাধু আজ্ঞা লিখা সকলৰ
সম্পত্তি হ'ব। ২ তেওঁলোকে অভয়ী লোকসকলৰ ন্যয় বিচার
বঞ্চিত কৰে, আবু মোৰ দৰিদ্ৰলোক সকলৰ স্থৃত কৰিছ লয়, বিধাৰা সকলক
লুট কৰে, আবু পিতৃহীন সকলক তেওঁলোকৰ লুট কৰা বস্তু যেন কৰে! ৩
বিচাৰ দিনা দূৰৰ পৰা যেতিয়া বিনাশ আহিব তেওঁত্যাং তোমালোকে
কি কৰিবা? তোমালোক কাৰ ওচৰলৈ সহায়ৰ বাবে দৌৰি যাবা, আবু
তোমালোকৰ সম্পত্তি কোন ঠাইত এৰি যাবা? ৪ একোৱেই অৱশিষ্ট
নাথাকিব, আবু তোমালোক বদ্যাসকলৰ মাজত কুঁচিভূত হৈ বাহি থাকিবা
বা মৃতলোকৰ মাজত থাকিবা। এই সকলোৰ বাবে যিহোৱাৰ ক্রোধ
শাস্ত নহ'ব; কিন্তু তেওঁৰ হাত তেওঁত্যাং উদ্যত হৈ আছে। ৫ অচূৰৰ
লোকসকলৰ সম্পত্তি হওক, মোৰ ক্রোধৰ দণ্ডভাল, যি দণ্ডভালেৰে মোৰ
ক্রোধক যই পৰিচলনা কৰো! ৬ মই তেওঁক এখন অহংকাৰী দেশৰ
বিৰুদ্ধে, আবু মোৰ প্ৰচুৰ ক্রোধ সহ্য কৰা লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে পঠালোঁ।

মই তেওঁক লুটদ্বয় ল'বৰ বাবে লুট করিবলৈ, আৰু বাটৰ বোকাৰ দৰে
গচকিবলৈ আদেশ দিলোঁ। ৭ কিন্তু তেওঁ মনস্ত কৰা অথবা তেওঁ ভবাৰ
দৰে ইহটো নহয়। কিন্তু তেওঁ বহুতো দেশ বিনষ্ট কৰি তাগ কৰিবলৈ
চিন্তা কৰে। ৮ কাৰণ তেওঁ কৈছে, “মোৰ সকলো অধিপতি বজা নহয়
নে? ৯ কলমো জানো কৰ্মচৰৰ দৰে নহয় নে? হমাং অপৰ্দন দৰে
নহয় নে? চৰিয়া জানো দম্যোচকৰ দৰে নহয় নে? ১০ যি বাজ্যবোৰৰ
কটা-প্ৰতিমাৰোৰ বিৰচালেম আৰু চৰিয়াৰ মুৰ্তিৰোৰক্তে উত্তম আছিল,
সেই মুৰ্তিপুঁজক সকলৰ বাজ্যবোৰ মোৰ হাতৰে পৰাজিত কৰিলোঁ।
১১ যিদৰে মই চৰিয়া আৰু তেওঁৰ মূলায়ীন মুৰ্তিৰোৰক কৰিছিলোঁ,
সেই একেদেৰে যিবৃচালেম আৰু তেওঁৰ প্ৰতিমাৰোৰকো মই নকৰিম
নে?” ১২ যিহোৱাই যেতিয়া চিয়োন পৰ্বত আৰু যিবৃচালেমত তেওঁৰ
কাৰ্য সমাপ্ত কৰিব, তেতিয়া তেওঁ ক'ব: “মই বজা আৰুৰ গণ্ডী অন্তৰৰ
কথা আৰু অহংকাৰী দৃষ্টিক দণ্ড দিম!” ১৩ কাৰণ তেওঁ কৈছে, “মোৰ
শক্তি আৰু জ্ঞানেৰে মই কাৰ্য কৰিলোঁ, মোৰ সহানুভূতি আছে; আৰু মই
লোকসকলৰ সীমা গুলামোঁ। মই তেওঁলোকৰ সঞ্চিত সম্পদ হৰণ কৰিলোঁ,
আৰু সিংহসনত বহাসকলক মই ধীৰ পুৰুষৰ দৰে তলালৈ নমালোঁ। ১৪
মোৰ হাতে পশ্চাৰ বাহ জন্দ কৰা দৰে দেশবাসীৰ ধন-সম্পতি জন্দ কৰিম,
এজনে পৰিত্যক্ত কণি গোটোৱাৰ দৰে, মই সমগ্ৰ পৃথিবী একত্ৰি কৰিম।
ডেউকা জোকাৰিবলৈ, যা মুখ মেলিবলৈ, নাইবা চিয়াবালৈকো কোনো
নাথাকিব” ১৫ কুঠৰখন ব্যৱহাৰ কৰা জন্ম কৰিবলৈ জানো নিজৰ বিষয়ে
গৰ্ব কৰিব? কৰতখনে জানো কাটোৱা জনতকে নিজৰ প্ৰশংসা কৰিব?
দণ্ডডাল ওপৰলৈ ডাঙি ধৰা সকলৰ দৰে জানো কাঠৰ দণ্ডডালে কোনো
ব্যক্তিক ডাঙি ধৰিব পাৰিব। ১৬ এই হেতুকে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই
সৰ্বোত্ম যুদ্ধৰ মাজেলৈ দুৰ্বলতা পঠিয়াব; আৰু তেওঁৰ মহিমা জুলি থকা
জুইৰ দৰে প্ৰজলিত হ'ব। ১৭ যিহোৱাৰ জ্যোতি ইস্বারেলৰ অগিশ্বৰপু হ'ব,
আৰু তেওঁৰ পৰিব্ৰজা অগিশ্বিখা হ'ব; সেই দিনতে তেওঁৰ কাঁইটীয়া বন
আৰু কাঁইটীয়া বনিন জুলাই গ্রাস কৰিব। ১৮ যিহোৱাই তেওঁৰ অৰণ্যৰ
মহিমা আৰু ফলপুষ্প ভূমি, আজা আৰু শৰীৰ দুয়োকে গ্ৰাস কৰিব; ৰোগী
মানুহৰ জীৱন অপব্যয় হোৱাৰ দৰে ই পতিত হ'ব। ১৯ তেওঁৰ অৰণ্যৰ
অৱশিষ্ট গচ ইমান তাকৰ হ'ব যে, সুৰ লৰা-ছোৱালীয়েও তাক গণনা
কৰিব পাৰিব। ২০ সেই দিনা ইস্বারেলৰ অৱশিষ্ট লোক, যাকোবৰ বৎসৰ
ৰক্ষা পোৱা লোকসকলে, তেওঁলোকক পৰাজিত কৰা সকলৰ ওপৰত আৰু
নিৰ্ভৰ নকৰিব; কিন্তু বাস্তুৰিকতে ইস্বারেলৰ পৰিব্ৰজা দশৰ যিহোৱাত, নিৰ্ভৰ
কৰিব। ২১ যাকোবৰ অৱশিষ্ট লোকসকল পৰাজিতী দীঘৰলৈ ঘূৰি আহিব।
২২ কাৰণ তোমাৰ ইস্বারেলী লোকসকল সম্মুদ্রতীৰৰ বালিৰ দৰে হ'লেও,
তেওঁলোকৰ কেৱল অৱশিষ্ট সকলহে ঘূৰি আহিব। প্ৰচৰ ধৰ্মিকতা দাবী
কৰাৰ দ্বাৰা ই বিধানত ধৰণ স্থিৰ কৰা হৈছে। ২৩ কাৰণ বাহিনীসকলৰ প্ৰতি
যিহোৱাই সমগ্ৰ পৃথিবীত ধৰণ আনিবলৈ সিদ্ধান্ত লৈছে। ২৪ এই হেতুকে
বাহিনীসকলৰ প্ৰতি যিহোৱাই কৈছে, হে মোৰ চিয়োন-নিবাসী লোকসকল,
যদিও আচুৰে তোমালোকক দণ্ডৰে প্ৰহাৰ কৰিব, আৰু মিচৰণবাসী সকলে
কৰাৰ দৰে তোমালোকৰ বিবুদ্ধে লাখুটি দাঙিল, তথাপি আচুৰলৈ ভয়
নকৰিব। ২৫ তেওঁলোকক ভয় নকৰিবা, কাৰণ ক্ষণেক সময়ৰ পাছতেই
তোমালোকৰ বিবুদ্ধে থকা মোৰ ক্ৰোধৰ অন্ত পৰিৱ, আৰু মোৰ ক্ৰোধ
তেওঁৰ বিনাশলৈ গতি কৰিব। ২৬ ওৰেৰেৰ শিলত যেতিয়া মিদিয়নক
পৰাজিত কৰিব, তেতিয়া বাহিনী সকলৰ যিহোৱাই তেওঁলোকৰ বিবুদ্ধে
চাৰুক ব্যৱহাৰ কৰিব। তেওঁ সাগৰৰ ওপৰত তেওঁৰ লাখুটি দাঙিক, আৰু
তেওঁ মিচৰত দণ্ডৰ দৰে তাক দাঙিব। ২৭ সেই দিনা তোমালোকৰ
কান্দৰ পৰা তেওঁৰ বোজা আৰু তোমাৰ ডিঙিৰ পৰা তেওঁৰ ঘুৰলি তোলা
হ'ব, আৰু তোমালোকৰ ডাঙি অধিক শকত হোৱাৰ কাৰণে ঘুৰলি ধৰণ
হ'ব। ২৮ শক্তিৰোৰ অৰণ্যলৈ আহিল, আৰু মিশ্ৰণৰ মাজেদি আহিল;
তেওঁ মিকমচত তেওঁ বিধান সংৰক্ষিত কৰিব। ২৯ তেওঁলোকে ঠেক
পথ অতিক্ৰম কৰিলে, আৰু গোৱাত অস্ত্ৰীভাৱেৰে থাকিলে। বামা কঁপিছে,
চৌলৰ গিবিয়া পলাইছে। ৩০ হেগলামী জীৱাবী, তুমি জোৱাকৈ চিএৰা! হে
লয়চা, মনোযোগ দিয়া! হে দুৰ্গীয়া অনাথোৱা! ৩১ মদমেনা পলৰীয়া;
গৈবিম নিবাসীসকল নিৰাপত্তাৰ কাৰণে দোৰা। ৩২ এই বিশেষ দিনত

তেও নোবত হ'ব; চিয়োন জীয়াৰীৰ পৰ্বতত, যিবুচালেমৰ পাহাৰত হাতৰ
মুঠি জোকাৰিব। ৩০ চোৱা বাহিনী সকলৰ যিহোৱা প্ৰভুৰে তয়ানক মৰ
মৰ শব্দেৰে ভাল কাটি পেলাব; ওখ গচ্ছোৱা কাটি পেলোৱা হ'ব, আৰু
সুচূচোৰেক তল কৰা হ'ব। ৩৪ যিহোৱাই কৃষ্ণৰেৰে ঘন অৱণ্য কাটি
পেলাব, আৰ তেওঁৰ মহত্ত লিবানোন পতিত হ'ব।

୧୧ ଯିଚ୍ୟର ମୂଳର ପରା ଏଟି ପୋଖା ଓଲାବ, ଆରୁ ମୂଳର ପରା ଏଟା ଶାଖା

ওলাই ফুলরান হ'ব। ২ যিহোরার আত্মা, প্রজ্ঞার আত্মা, আবু সুবিবেচনা, পরামৰ্শ, আবু পরাক্রমের আত্মা, জ্ঞান আবু যিহোরা বিষয়ক ভয়ের আত্মা, তের্বে ওপরত স্থিতি ল'ব। ৩ যিহোরার ভয়ত তেওঁ অনন্দ হ'ব, তের্বে চক্রে দেখার দ্বারাই তেওঁ বিচার নকরিব, নাইবা তেওঁক কাণে শুনার দ্বারাই তেওঁ সিদ্ধান্ত নল'ব। ৪ তাৰাপৰিৱৰতে তেওঁ ধার্মিকতাবে দৰিদ্ৰসকলৰ বিচাৰ কৰিব, আবু ন্যায়েৰে পৃথিবীৰ নম্ব লোকসকলৰ বাবে সিদ্ধান্ত ল'ব। তেওঁ নিজৰ মুখৰ শাসন দণ্ডেৰ পৃথিবীক প্ৰাহাৰ কৰিব, আবু নিজৰ ওঁৰ ফুৰে দুষ্টক সংহাৰ কৰিব। ৫ ধার্মিকতা তেওঁৰ কঁকালৰ টঙ্গলি হ'ব, আবু বিশ্বতা তেওঁৰ কঠিবন্ধন হ'ব। ৬ কুৰুবন্তোচীয়া বাষ মেৰ-ছাগ পোৱালিৰ সৈতে বাস কৰিব, আবু নাহ-বুফটুকী বাষ ছাগলী পোৱালিৰ সৈতে শৰ। দামুৰি আবু যুবা সিংহ, আবু হাত্তগুৰ্জ দামুৰি একেলগে থাকিব। এটি সুৰু লৰাই সিঁহতক চলাব। ৭ গুৰু আবু তালুকে একেলগে চাৰিব, আবু সিঁহতক পোৱালিৰেৰ একেলগে শৰ, সিংহই ঘাঁড় গুৰু দৰে ধান খেৰ খাব। ৮ কেচুৰাই সাপ থকা গাতৰ ওপৰত পেলিব, আবু পিয়াহ এৰা ল'বাই সৰ্প থকা গাতত হাত দিব। ৯ মোৰ সমগ্ৰ পৰিত্ব পৰ্বতত সিঁহতে আয়ত বা ধৰ্মস নকৰিব, কাৰণ পানীয়ে যি দৰে সমুদ্ৰক ঢাকে, সেইদৰে যিহোৱাৰ জ্ঞানে পৃথিবী পৰিপূৰ্ণ কৰিব। ১০ সেইদিনা লোকসকলৰ বাবে যিচ্যৰ মূল নিচানবৃপে যিব হ'ব। দেশবাসীয়ে তেওঁক বিচাৰি উলিয়াৰ আবু তেওঁৰ বিশ্বামৃতান গৌৰোহিত হ'ব। ১১ পঞ্চো, কুচ, এলম, চিনাৰ, হৃমাং, আবু সমুদ্ৰৰ দীপৰোৰ, অচু আবু যিচীয়াৰ বাকী থকা অৱশিষ্ট লোকসকলক উদ্বাৰ কৰিবলৈ সেইদিনা প্ৰভুৰে তেওঁৰ হাত পুনৰ আগবঢ়াব। ১২ তেওঁ দেশবাসীৰ বাবে এখন নিচান শুপান কৰিব, আবু ইস্তায়েলৰ দেশে ত্যাগ কৰাসকল, আবু পৃথিবীৰ চাৰিও চুকুৰ পৰা খেদি দিয়া যিহুদাৰ লোকসকলক তেওঁ একত্ৰিত কৰিব। ১৩ তেওঁ ইহুয়িমৰ অসূয়া বৰ্ক কৰিব, আবু যিহুদাৰ তাত্যাচাৰ কৰাসকলক উচ্ছৰণ কৰা হ'ব; ইহুয়িমে যিহুদাক অসূয়া নকৰিব, আবু যিহুদাৰ ইহুয়িমক আবু অত্যাচাৰ নকৰিব। ১৪ তথাপি তেওঁলোকে পশ্চিম ফলে থকা পলেষ্টীয়াসকলৰ পাহাৰবোৰে অৱৰেধ কৰিব; আবু তেওঁলোক দুয়ো একেলগে পূৰ্ব দিশৰ লোকসকলক লুট কৰিব। তেওঁলোক ইদোম আবু মোৰাবক আক্ৰমণ কৰিব; আবু অমোৰ লোকসকল তেওঁলোকক মানি চলিব। ১৫ যিহোৱাই যিচীয়াৰ সমুদ্ৰৰ উপসাগৰ বিভক্ত কৰিব। তেওঁ ইছুতাত নদীৰ ওপৰত তপত বতাহ নিজৰ হাতেৰে বলাৰ, আবু সাতটা সুতিৰ বিভক্ত কৰিব, সেয়ে লোকসকল জোতা পিঙ্কিহে পাৰ হ'ব পাৰিব। ১৬ যিচৰ দেশেৰ পৰা ওলাই অহা দিনা যি দৰে ইস্তায়েলৰ বাবে এটি পথ হৈছিল, সেইদৰে অৱশিষ্ট থকা লোকসকলৰ বাবে অচুৰৰ পৰা এটি বজাপথ হ'ব।

১২ সেই দিনা তুমি ক'বা, “হে যিহোরা, মই আপোনাৰ ধন্যবাদ
কৰিব; ক'বল যদি ও আপোনি পো'ৱ পো'ধ আছিল, তপোপীঁ

‘কারম; কাৰণ যাদও আপুনা মোৰ ওপৰত ক্ষেত্ৰ আছল, তথাপও আপোনাৰ ক্ষেত্ৰ আঁতিৱল, আৰু আপুনি মোক শাস্ত্ৰনা দিলে। ২ চোৱা, ঈশ্বৰ মোৰ পৰিভ্ৰান্ধকৰ্ত্তা, মই তেওঁত ভাৰসা কৰিম, আৰু ভয় নকৰিম; কাৰণ যিহোৱা, হয়, যিহোৱাই মোৰ শক্তি আৰু মোৰ গান, তেওঁ মোৰ পৰিভ্ৰান্ধকৰ্ত্তা হ’ল।’” ও পৰিভ্ৰান্ধৰ নাদৰ পৰা তৃষ্ণি আনন্দেৰে সৈতে পানী তুলিবা। ৪ সেই দিনা তোমালোকে ক’বা, “যিহোৱাৰ ধ্যন্যবাদ কৰা, আৰু তেওঁৰ নাম লোৱা; লোকসকলৰ মাজত তেওঁৰ কাৰ্যবোৰ প্ৰকাশ কৰা, তেওঁৰ নাম মহিমাপূৰ্বুলি ঘোষণা কৰা। ৫ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গান কৰা, কিয়নো তেওঁ মহৎ কাষ কৰিলে; সমগ্ৰ পথীৰীত এই সকলো জনিবলৈ দিয়া হওক। ৬ হে চিয়োন-নিবাসীসকল তোমালোকে উচ্ছবৰেৰে আনন্দ-ধৰণি কৰা; কিয়নো ইস্তায়েলৰ পৰিত্ব ঈশ্বৰ জনা তোমালোকৰ মাজত মহান।’”

১৩ আমোচৰ পুত্ৰ যিহোৱাই পোৱা বাবিলৰ বিষয়ে ঘোষণা। ২ তোমালোকে গচ্ছন্তি নথকা পৰ্বতৰ ওপৰত এখন সংকেত পতাকা স্থাপন কৰা, আৰু তেওঁলোকলৈ উচ্চবনি কৰা, প্ৰধান লোকৰ দুৱালৈ তেওঁলোক সোমায় যাবলৈ তোমাৰ হাত জোকৰা। ৩ মই মোৰ পৰিবৃকৃত লোকসকলক আদেশ দিলোঁ; যহ, মই মোৰ ক্ষেত্ৰে কাৰ্যকৰী কৰিবলৈ মোৰ পৰাক্ৰমী লোক এমে কি, গৰ্বেৰে উল্লাস কৰা সকলকো মাটিলোঁ। ৪ বহু লোকৰ চিএৰৰ দৰে পৰ্বতৰেৰেত বহসংখ্যক লোকৰ শব্দ! বহু দেশ একলগ হৈ চিএৰৰ দৰে বাজ্যৰ প্ৰচণ্ড আলোড়ন! বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই যুদ্ধৰ বাবে সৈন্যসকলক একত্ৰিত কৰিছে। ৫ তেওঁলোকে দূৰ দিগন্ত দেশৰ পৰা, যিহোৱাৰ বিচাৰৰ অস্ত্ৰ-শশ্ৰূৰ সৈতে সমগ্ৰ দেশ ধৰ্স কৰিবলৈ আহিছে। ৬ যিহোৱাৰ সোধিবিচাৰৰ দিন অতি ওচৰ, সৰ্বশক্তিমান জনাবৰ পৰা সৰ্বনাশ আহিছে। ৭ সেই কাৰণে সকলো হাত দুৰ্বল হ'ব, আৰু প্ৰত্যেক হৃদয় দ্রু হ'ব, ৮ প্ৰসৰ কৰা মহিলাৰ দৰে তেওঁলোকে ভয় খাৰ, যন্ত্ৰা পাব আৰু দেন্দাই তেওঁলোকক গ্ৰাস কৰিব। তেওঁলোক ইজনে সিজনক দেখি আচাৰিত হ'ব, তেওঁলোকৰ মুখ উজলি উঠিব। ৯ চোৱা, দেশ উচ্ছৰণ কৰিবলৈ, আৰু তাৰ পৰা পাপীবোক বিনষ্ট কৰিবলৈ, যিহোৱাৰ দিন খ'ব আৰু প্ৰচণ্ড ক্ষেত্ৰে আহিছে। ১০ আকাশ মণ্ডলৰ তৰা আৰু নক্ষত্ৰোৰে নিজৰ দীপ্তি প্ৰকাশ নকৰিব; পূৰৱৰ পৰাই সূৰ্য আন্ধাৰেৰে আৰুত হ'ব, আৰু চন্দ্ৰই দীপ্তি নিদিব। ১১ মই জগতখনক কুকৰ্য বাবে আৰু দুষ্টবোৱক তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ বাবে দণ্ড দিম, মই অহকৰীবোৱৰ দৰ্প শ্ৰেষ্ঠ কৰিব, আৰু কঠিন হৃদয়ৰ লোকসকলৰ অহংকাৰ নাশ কৰিব। ১২ মই মানুহক শুদ্ধ সোণতকৈ, আৰু মনুষ্যক ওফীৰৰ শুদ্ধ সোণতকৈয়ো দুৰ্লভ কৰিব। ১৩ এই হেতুকে মই আকাশ মণ্ডলক কঁপাম, আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰত আৰু তেওঁৰ প্ৰাণ খণ্ড দিনত পৃথিবী জোকাৰ খাই স্থানান্বিত হ'ব। ১৪ খেদা খোৱা হৰিপৰ বা বৰ্তীয়া নথকা মেৰেছাগৰ দৰে তেওঁলোক প্ৰতিজনে নিজৰ দেশটোল পলাই যাব। ১৫ বিচাৰি পোৱা প্ৰতিজনকে হত্যা কৰা হ'ব, আৰু বুদ্ধী কৰা প্ৰতিজনকে তৰোৱালেৰে বধ কৰা হ'ব। ১৬ তেওঁলোকৰ চুকুৰ আগতে তেওঁলোকে কেঁচুৱাবোৱক দলিলাই ডোখৰ ডোখৰ কৰিব, তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰে লুট কৰা হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ মহিলাসকলক ধৰ্মণ কৰা হ'ব। ১৭ চোৱা, বৃংগণ্য নকৰা, আৰু সোণতো সন্তুষ্ট নোহোৱা লোকসকলৰক আক্ৰমণ কৰিবলৈ মই মাদিয়াসকলক উটচৰ্টাম। ১৮ তেওঁলোকৰ ধনুকাঁড় ডেকাসকলক বিনিবি, তেওঁলোকৰ শিশুবোৱক দয়া নকৰিব, আৰু সন্তান সকলক কৃপাদৃষ্টি নকৰিব। ১৯ আৰু বাবিল, যি বাজ্যোৰেৰ প্ৰশংসিত, যাৰ শ্ৰেষ্ঠত কলদীয়াই অহংকাৰ কৰে, দৈশ্বৰে নিপাত কৰা চদোম আৰু ঘৰোৱাৰ দৰে হ'ব। ২০ সেয়ে ই কেতিয়া নিৰাসসন্ধান নহ'ব, আৰু পুৰুষে পুৰুষে কোনেও তাত বাস নকৰিব। আৰুৱা লোকসকলেও তাত তম্ভ নতৰিব, বা তৰো-বৰ্তীয়াসকলেও সেই ঠাইত নিজৰ জাকক মুৰুৱাৰ। ২১ কিন্তু মৰ্ভুত্বিৰ বনৰীয়া জন্মেৰে তাত বাস কৰিব; তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰ ফেঁচাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব, আৰু সেই ঠাইত উত্পন্ন কৰিয়ে আৰু বনৰীয়া ছাগলীৰোৰে জপিয়াব। ২২ তেওঁলোকৰ দুৰ্গবোৰত বাংকুৰ, আৰু মনোহৰ আটুলিকাৰোৰত শিয়ালে চিএৰিব। তেওঁৰ সময় ওচৰ চাপিছে, আৰু তেওঁৰ দিনবোৰ বিলম্ব নকৰিব।

১৪ যিহোৱাই যাকোবৰ দয়া কৰিব; ইস্তায়েলক পুনৰায় মনোনীত কৰিব, আৰু তেওঁলোকৰ নিজৰ দেশত তেওঁলোকক স্থাপন কৰিব। বিদেশীসকলে তেওঁলোকৰ সৈতে যোগ দিব আৰু তেওঁলোকে নিজেই যাকোবৰ বৎশত সংযুক্ত হ'ব। ২ আৰু দেশবাসীয়ে তেওঁলোকক লৈ গৈ তেওঁলোকৰ নিজৰ ঠাইত থ'ব। তাৰ পাছত ইস্তায়েল বৎশৰ লোকসকলে তেওঁলোকক যিহোৱাৰ দেশলৈ দাস দাসীৰ দৰে লৈ যাব। তেওঁলোকক বন্দী কৰা লোকসকলক তেওঁলোকে বন্দী কৰিব, আৰু তেওঁলোকক উপদ্ৰ কৰা লোকসকলৰ ওপৰত তেওঁলোকে শাসন কৰিব। ৩ সেই দিন দুখ, কষ্ট, আৰু কঠিন বন্দীতুত থাকি কাম কৰিবলৈ বাধ্য হোৱাৰ পৰা যিহোৱাই তোমালোকক জিৰণী দিব। ৪ তোমালোকে বাবিলৰ বজাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰূপ গীত গাবা, উপদ্ৰ কৰা সকলৰ কেনেকৈ অস্ত

হ'ল, গৰ্বেৰে কৰা উত্তেজনাৰ অস্ত হ'ল! ৫ যিহোৱাই দুষ্টবোৰ লাঠি, আৰু সেই শাসনকৰ্তা সকলৰ বাজদণ্ড ভঙিব, দুৰ্য দ্বাৰাই অবিৰাম ভাৰে ভুকুৰাত ক্ষেত্ৰে লোকসকল প্ৰাতিৰিত হৈছিল, দেশবাসীসকলক খণ্ডেৰে আক্ৰমণ কৰি শাসন কৰাত অনিয়ন্ত্ৰিত হৈছিল। ৭ সমষ্ট পৃথিবীৰ শাস্তি আৰু সুষ্ঠিৰ হৈ আছে; তেওঁলোকে গীতেৰে সৈতে উৎসৱ পালন কৰিছে; ৮ এনে কি, দেবদৰ আৰু লিবানোনৰ এৰচ গচ্ছবোৰেৰেও আনন্দ কৰিছে, সিংহতে কৈছে, ‘তুমি পতিত হোৱাৰ পৰা আমাক কাটিবলৈ কেনো খৰিকটীয়া আহা নাই।’ ৯ তুমি যেতিয়া সেই ঠাইলৈ গৈছিলা, তেতিয়া তোমাক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ চিয়োল অধঃস্থানৰ পৰা উৎসুক হৈছে; পৃথিবীৰ সকলো বজান আৰু মৃত্যুবোৰ তোমাৰ বাবে উঠিছে, দেশবোৰেৰ সকলো বজাক নিজৰ সিংহাসনৰ পৰা উঠাইছে। (Sheol h7585) ১০ তেওঁলোক সকলোৱে তোমাৰ সৈতে কথা পাতি কৰ, ‘তুমি ও আমাৰ দৰে দুৰ্বল হৈছা, তুমি আমাৰ দৰেই হৈছা। ১১ তোমাৰ আড়ম্বৰ আৰু তোমাৰ নেবল যন্ত্ৰ বাদ্য চিয়োললৈ নমোৱা হ'ল, তোমাৰ চাৰিওফালে পোকবোৰ চিপৰিত হ'ল, আৰু কেঁচুবোৰে তোমাক ঢাকিল।’ (Sheol h7585) ১২ তুমি আকাশ মণ্ডল, নম্বৰত্ব, আৰু প্ৰাতাৰীয় তৰাৰ পৰা কেনেকৈ পৰিলাই! দেশবোৰক জয় কৰা জন যি তুমি বিছিন্ন হৈ মাটিত কেনেকৈ পৰিলাই! ১৩ তুমি তোমাৰ মনতে কৈছিলা, ‘মই স্বগলৈ উঠিম, দুশ্বৰৰ তৰাবোৰৰ ওপৰত মই মোৰ সিংহাসন উত্তৰ কৰিব; আৰু মই উত্তৰ দিশৰ অস্তভাগত সভা বাহা পাহাৰত বহিম। ১৪ মই মেঘবোৰতকৈয়ো ওখ ঠাইত উঠিম; মই নিজকে সৰ্বোপৰি জনাব তুল্য কৰিম।’ ১৫ তথাপি তোমাক এতিয়া চিয়োলৰ গাতৰ অস্তভাগলৈকে নমোৱা হ'ল। (Sheol h7585) ১৬ তোমালৈ স্থিৰ হৈ দৃষ্টি কৰা সকল তোমাৰ বিষয়ে বিচেলা কৰিব, তেওঁলোকে ক'ব, ‘পৃথিবীখন কঁপোৱা, আৰু বাজ্যবোৰক জোকাৰা মানুহ জন সেই জনেই নে? ’ ১৭ পৃথিবীখনক মৰুপ্রাপ্ত ব্ৰহ্মূপ কৰা, নগবোৰেৰ উচ্ছৱ কৰা, আৰু বন্দীসকলৰ ঘৰলৈ যাবলৈ নিদিয়া জন সেই জনেই নে? ১৮ দেশবোৰেৰ সকলো বজা, তেওঁলোকৰ সকলোৱে নিজৰ মৈদামত সম্মানেৰে শুইছে। ১৯ কিন্তু ডালবোৰ কাটি পেলোৱাৰ দৰে তোমাক মৈদামত পৰা মিক্ষেপ কৰা হৈছে, শিলৰ গাতলে নিয়া আৰু তৰোৱালেৰে খোচা ঘৃতলোকৰ বৰ্দ্ধৰ দৰে তোমাক ঢাকি ধৰিছে। ২০ যুত দেহ গচ্ছকাৰ দৰে, তুমি তেওঁলোকৰ সৈতে কেতিয়াও মৈদামত যোগ দিয়া নহ'বা; কাৰণ তুমি তোমাৰ দেশ ধৰ্স কৰিলা, নিজৰ লোকসকলক বধ কৰা জন তুমিয়ে; অন্যায়কাৰী সকলৰ পুত্ৰৰ নাম পুনৰ উল্লেখ কৰা নহ'ব। ২১ তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ অপৰাধৰ বাবে, তেওঁলোকৰ সন্তান সকলক বধ কৰিবলৈ প্ৰস্তুত হোৱা, সেয়ে তেওঁলোকে উঠি নাহিৰ, আৰু পৃথিবীখন অধিকাৰ কৰিবে, আৰু সমগ্ৰ পৃথিবীত নগৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হৈছে। ২২ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘মই তেওঁলোকৰ বিশুদ্ধে উঠিম’ বাবিলৰ নাম, বৎশৰ, আৰু ভাৰী বৎশ উহুম কৰিম’ এইয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা। ২৩ মই তেওঁক ফেঁচাৰে বাসস্থানলৈ, আৰু পৃথিবীৰ পানীলৈ লৈ যাম, আৰু মই তেওঁক সৰ্বনাশৰ বাচ্চিনিৰে সাৰি পেলাম’ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ২৪ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই শপত কৰি কৈছে, ‘মিচয়ে, মই সকল্প কৰাৰ দৰে, এইটো মৌলৈ ঘাটিব; আৰু মই অভিযোগ কৰাৰ দৰে সেয়ে হ'ব; ২৫ মই মোৰ দেশত আচৰক ভঙিব, আৰু মোৰ পৰ্বতৰ ওপৰত ভৱিবে গচ্ছকি। ততিয়া তেওঁলোকৰ পৰা তেওঁৰ যুৱলী আঁতৰাবা আৰু তেওঁলোকৰ কান্ধৰ পৰা তেওঁৰ ভাৰ কৰা হ'ব।’ ২৬ সমষ্ট পৃথিবী বাবে স্থিৰ কৰা অভিপ্ৰায় এয়ে, আৰু সকলো দেশৰ ওপৰত উঠা হাত এয়ে। ২৭ কাৰণ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এয়ে পৰিকল্পনা কৰিলে, তেওঁক কোনে বাধা দিব পাৰে? তেওঁৰ হাত দাঙিব; আৰু কোনে তাৰ তললৈ কৰিব পাৰিব? ২৮ বজা আহজৰ মৃত্যু হোৱাৰ বছৰত এই ঘোষণা হৈছিল। ২৯ হে পলেষ্টিয়া, তোমালোকক প্ৰহাৰ কৰা উল্লেখ তোমালোকে আনন্দ নকৰিব। ৩০ দৰিদ্ৰসকলৰ পথমে জন্মাই খাৰ, আৰু অভাৱগত্বস্ত সকলে সুৰক্ষাৰ বাবে শুই পৰিব। আকালৰ দ্বাৰাই মই তোমাৰ মূল নষ্ট কৰিম, আৰু তোমাৰ অৱশিষ্ট ভাগক বধ কৰা হ'ব। ৩১ হে পলেষ্টিয়াৰ দুৱাৰ

গর্জন করা, আবু হে মগর ক্রন্দন করা, তুমি দূর হৈ শেষ হৈ যাবা। কাবণ উত্তর দিশৰ পৰা ধূৰাৰ দৰে ডাৰণ আহিৰ, আৰু তেওঁৰ শ্ৰীমত এজনো পথভৰ্ত নাথাকিব। ৩২ তেনেহলে দেশৰ বাস্তৱক সকলক কেণেকে উত্তৰ দিব? সেয়ে যিহোৱাই চিয়োনক সংস্থাপন কৰিলে, আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ নিগীড়িতসকলক আশ্রমছান বিচাৰি দিব।

১৫ মোৱাৰ বিষয়ে ঘোষণা। বাস্তৱিক একে বাতিতে আৰ-মোৱাৰ উচ্ছব আৰু ধৰ্মস হ'ল; বাস্তৱিকতে একে নিশ্চাতে কীৰ-মোৱাৰ উচ্ছব আৰু ধৰ্মস হ'ল। ২ তেওঁলোক মন্দিৰৰ ওপৰলৈ গ'ল, আৰু দীৰ্ঘোনৰ লোকসকল কান্দিলৈল ওখ স্থানলৈ গ'ল; নবো আৰু মেদবাৰ ওপৰত মোৱাৰে বিলাপ কৰিছে; সকলোৱে মূৰ টকলা কৰা হৈছে, আৰু প্ৰতিজনৰ ডাঢ়ি কটা হৈছে। ৩ তেওঁলোকৰ পথত তেওঁলোকে চট কাপোৰ পিন্ধিছে; আৰু কঁকল বান্ধিছে; আৰু প্ৰতিজনে চকবোৰত চকু পানী বোৱাই কান্দিছে। ৪ হিচবোন আৰু ইলিয়ালিয়ে চিওৰিছে, তেওঁলোকৰ শব্দ যথচৰ্লেকে শুনা গৈছে। সেয়ে মোৱাৰ অন্তৰ্ভুৱী লোকসকল আৰ্ণনদ কৰিছে; আৰু তেওঁলোকৰ আত্মাই কঁপিছে। ৫ মোৰ হদণৰে মোৱাৰ বাবে কেনিদি, তাৰ প্ৰধান লোকসকলে চোৱলৈ ইঁঝঁ-চলিয়ালৈ পলাই গৈছে। ৬ তেওঁলোকে লুহীতলে উঠি যোৱা বাটেনি কান্দি কান্দি উঠি গৈছে; তেওঁলোকে হোৰোণয়িমলৈ যোৱাৰ বাটত তেওঁলোকৰ বিনাশৰ কাৰণে উচ্ছবেৰ বিলাপ কৰিছে। ৭ কাৰণ নিগ্ৰীমৰ পানীসমূহ শুকাই গৈছে; ঘাঁঘৰোৰ শুকাই গৈছে, নতুন ঘাঁও শুকাই গৈছে, সেউজীয়া একেৰেই নাই। ৮ তেওঁলোকে যথেষ্ট ধন বৃদ্ধি কৰিলে, আৰু গোটালৈ তেওঁলোকে বাও গৰ্ছেৰ জুৰিৰ কামলৈ লৈ গ'ল। ৯ সেই ক্রন্দন মোৱাৰ সীমাৰ চাৰিওফালে, আৰু তাৰ বিলাপ এগালীৰ পৰা বেৰ-এলীমলোকে শুনা গৈছে। ১০ কিয়নো দীৰ্ঘোনৰ পানী তেজেৰে পৰিপূৰ্ণ; কিন্তু মই দীৰ্ঘোনলৈ আৰু বেছি দুখ আনিম। মোৱাৰ পৰা বৰ্ষা পোৱা লোকসকল, আৰু দেশৰ অৱশিষ্ট থকা লোকসকলক এটা সিংহই আক্ৰমণ কৰিব।

১৬ মৰুপ্রাতৰ চেলাৰ পৰা চিয়োন-জীয়াৰীৰ পৰ্বতলৈ দেশৰ শাসনকৰ্তাৰ ওচৰলৈ মেৰ-ছাগ পেৱালিবোৰ পঠাই দিয়া। ১ অমি ফুৰা চৰাই আৰু সিঁচৰিত হৈ থকা বাহিৰ দৰে, মোৱাৰ মহিলাসকল অৰ্ণন নদীৰ পাৰত আছে। ৩ “পৰামৰ্শ দিয়া, ন্যায় বিচাৰ কৰা, দুপৰিয়া বাতি হোৱাৰ দৰে ছাঁ প্ৰদান কৰা; পলাতক লোকসকলক লুকুৰাই বাখা, আৰু তেওঁলোকৰ বিশ্বাস্থান নকৰিব। ৪ মোৱাৰ পৰা অহা শৰণাশী সকলক তোমালোকৰ লগত বাস কৰিবলৈ দিয়া; বিনাশৰ পৰা বৰ্ষা পাৰলৈ তেওঁলোকৰ বাবে লুকাই থকা হাঁই হোৱা।” কিয়নো আত্যাচৰ, আৰু ধৰ্মস বন্ধ কৰা হ'ব; অগমান কৰা সকল দেশৰ পৰা অদৃশ্য হ'ব। ৫ বিশ্বাসযোগ্য নিয়মেৰে এখন সিংহাসন স্থাপিত হ'ব, আৰু দায়ুৰ তমুৰ পৰা এজন বিশ্বাসী তাত বহিৰ। তেওঁ ন্যায় বিচাৰ বিচাৰ দৰে তেওঁ বিচাৰ কৰিব, আৰু ধৰ্মাকৰ্তাৰে কাৰ্য কৰিব। ৬ আমি মোৱাৰ অহঙ্কাৰ, আৰু তেওঁৰ গৰ্বৰ কথা শুনিলৈ, তেওঁৰ আত্মপোৰ, আৰু তেওঁৰ ক্রোধৰ বিষয়েও শুনিলৈ; কিন্তু তেওঁৰ আত্মপোৰ মূল্যহীন। ৭ সেয়ে মোৱাৰ বাবে মোৱাৰ প্ৰতিজনে বিলাপ কৰিছে; আৰু সম্পূৰ্ণভাৱে ধৰ্মস হৈ যোৱা কী-হেৰচৰত বাবে বিলাপ আৰু শোক কৰিছে। ৮ হিচবোন পথাবাৰোৰ আৰু চিবাৰ দ্বাক্ষালতা শুকাই গ'ল। দেশবাৰোৰ শাসনকৰ্তাসকলে উত্তম দ্বাক্ষাণ্টি গচকিৰ, সেইবোৰে যাজেৰ গৈ পাইছিল; আৰু মৰুপ্রত বিয়পি পৰিছিল। ইয়াৰ পোখাৰোৰ বিদেশলৈকে বিস্তাৰিত হৈছে; সেইবোৰ সাগৰৰ ওপৰেৰে গৈছে। ৯ বাস্তৱিকতে মই চিবাৰ দ্বাক্ষাবীৰীৰ কাৰণে যাজেৰ সৈতে কান্দিম। হে হিচবোন, আৰু ইলিয়ালি, মই মোৰ চুকলোৱে পানী দিম; তোমাৰ পথাৰৰ গ্ৰীষ্মকালৰ ফল আৰু শশ্য দেৱাৰ কাৰণে মই আনন্দৰ উচ্ছবনি সমাপ্ত কৰিব। ১০ আনন্দ আৰু উল্লাস ফলৱান বাবীৰ পৰা দূৰ কৰা হ'ব; আৰু তোমাৰ দ্বাক্ষাবীৰীৰ বাত গান বা আনন্দ ধৰিন আৰু নহ'ব; দ্বাক্ষাণ্টি গচকি দ্বাক্ষাবস উলিয়াবলৈ কেনো গচকা লোক নাথাকিব; মই দ্বাক্ষাবীৰীৰ গচকা আনন্দ ধৰিন থামালোঁ। ১১ সেয়ে মোৰ হদণৰ শাসনশাসন মোৱাৰ বাবে আৰু মোৰ অস্তৱৰ ভাগবোৰ কী-হেৰচৰত বাবে এখন বীণাৰ দৰে বাজিছে। ১২ যেতিয়া মোৱাৰে

স্থানত নিজকে পৰিধান কৰিব, আৰু প্ৰার্থনা কৰিবলৈ তেওঁৰ মন্দিৰত সোমাৰ, তেতিয়া তেওঁৰ প্ৰার্থনা কৃতকাৰ্য নহ'ব। ১৩ এয়ে যিহোৱাই মোৱাৰ বিষয়ে পূৰ্বতে কেৱা বাক্য; ১৪ পুনৰ যিহোৱাই কৈছে, “তিনি বছৰৰ ভিতৰত মোৱাৰ গৌৰৰ দূৰ কৰা হ'ব; তেওঁৰ অনেক লোকৰ ওপৰিও, তেওঁৰ অৱশিষ্ট ভাগ অতি শুন্দি আৰু নগণ্য হ'ব।

১৭ দম্যোচক বিষয়ক তাৰবৰাক্য। চোৱা, দম্যোচক আৰু নগণ্য হৈ নাথাকিব; ই ধৰ্মসৰ স্তুপ হ'ব। ২ অৱোৱেৰ নগণ্যবোৰে পৰিত্যক্ত হ'ব; সেইবোৰে মেৰ-ছাগৰ জৰিৰ বাবে শোৱা হাঁই হ'ব; আৰু কোনোৱে সিইতক ভয় নকৰিব। ৩ ইক্ষুয়িমৰ পৰা শক্তিশালী নগবৰোৰ, দম্যোচকৰ পৰা বাজ্য, আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, অৱমৰ অৱশিষ্ট ভাগ ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলৰ গৌৰৰ সদৃশ হ'ব। ৪ সেই দিনা এই দৰে হ'ব যাকোবৰ গৌৰৰ অতি দুৰ্বল হ'ব, আৰু তাৰ হস্তপুষ্ট শ্ৰীৰ ক্ষীণ হ'ব। ৫ যি দৰে ধৰা দাঙতে থিয়ে হৈ থকা শস্য গোটাই আৰু তেওঁৰ হাতেৰে থোকবোৰ কাটে, বা কোনোৱে বৰফালীম উপত্যকাত শস্যৰ থোকবোৰ সংগ্ৰহ কৰাৰ দৰে হ'ব। ৬ তথাপি, ইস্তায়েলৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই কৈছে, “যেতিয়া জিত গছ জোকৰা হয়, তেতিয়া অতি ওখ ডালত দুটা বা তিনিটা জলফাই ফল থাকে, বা এজোৱা ফলৰতী গছৰ অতি ওখ ডালোৰেত চাৰিটা বা পাঁচটা ফল থাকে,” সেই দৰে তাৰ অৱশিষ্ট থাকিব। ৭ সেইদিনা মানুহে নিজৰ সৃষ্টিকৰ্তালৈ মনযোগ দিব, আৰু তেওঁলোকৰ চকুৰে ইস্তায়েলৰ পৰিব্ৰ ঈশ্বৰ জনালৈ দৃঢ়ি কৰিব। ৮ তেওঁলোকে নিজৰ হাতেৰে তৈয়াৰ কৰা বজ্ঞ-বেদীলৈ চৰু নিদিব, নাইো তেওঁলোকৰ আঙুলীৰে সজা আচৰো মুৰ্তিবোৰ বা সৃ্য প্ৰতিমাবোৰেলৈ দৃঢ়ি নকৰিব। ৯ সেই দিনা তেওঁলোকৰ দৃঢ় নগণ্যবোৰে, পৰ্বতৰ তিঙুত থকা এচলীয়া পৰিত্যক্ত কঠনীয়ৰ দৰে হ'ব, আৰু ইস্তায়েলী লোকসকলকৰ বাবে সেইবোৰ পৰিত্যক্য কৰিব। ১০ কাৰণ তোমালোকে তোমালোকৰ পৰিত্যক্তাৰ্তা দুশ্বৰ পাহিলা, আৰু তোমালোকৰ বলস্বৰূপ শিলালৈ অৱহেলা কৰিলা; সেয়ে তোমালোক আনন্দদায়ক পুলিবোৰে বোপন কৰা, আৰু অঙ্গু শেলুইবোৰে আঁতোৱোৱা; ১১ সেই দিনা তোমালোক পুলি বুৰা, বৈবা দিবা আৰু খেতি কৰিবা। অতি সোনকালে তোমালোকৰ বীজ গজি উঠিব; কিন্তু দুদশা আৰু প্ৰচণ্ড দৃঢ়ৰ দিনা শয় গোটোৱা বিফল হ'ব। ১২ সমুদ্ৰ গৰ্জনৰ দৰে গঞ্জন কৰা অনেক লোক সমূহৰ কোলাহল। আৰু তীৰবেগেৰে যোৱা প্ৰল পানীৰ শব্দৰ দৰে দেশবাসীৰ বেগেৰে যোৱা শব্দ। ১৩ অনেক পানী বেগেৰে বৈ যোৱা শব্দৰ দৰে, দেশবাসীসকলে গৰ্জন কৰিব; কিন্তু প্ৰভুৰে তেওঁলোকক তিৰক্ষাৰ কৰিব; তাতে তেওঁলোক বহু দুৰ্বলৈ পলাই যাব, আৰু বতাহৰ আগত পৰ্বতৰ ওপৰত বিধবালোকে পিঙ্কা কাপোৰৰ দৰে, আৰু বতাহৰ আগত ঘূৰি ঘূৰি যোৱা ধূলিব দৰে তেওঁলোকক খেদি দিয়া হ'ব। ১৪ চোৱা, সন্ধ্যাপৰত ত্ৰাস হ'ব; আৰু বাতিপুৰা নহওতেই তেওঁলোক গুঢ়ি যাব। এয়ে আমাক লুট কৰাসকলৰ অংশ, আৰু এয়ে আমাক অপহৰণ কৰাসকলৰ ভাগ।

১৮ হায় হায়, ইথপিয়া নদীৰ সিপাৰে থকা পথীৰ মৰ্মবৰ্ধনি হোৱা দেশ, ২ বাজদুতসকলক ললখাগড়িৰ জাহাজত সম্মুহৰ বাটেনি পঠোৱা জন, যি দেশৰ লোকসকল বলিষ্ঠ আৰু ধূনীয়া, যি সকল আদিৰ পৰা এতিয়ালৈকে ভয়ানক, যি সকলৰ দেশ নদীবোৰেৰে বিভক্ত, সেই দেশলৈ মেৰী দৃতবোৰ যোৱা। ৩ হে পৃথিবী নিবাসী, আৰু হে পৃথিবীত থকা লোকসকল, যেতিয়া পৰ্বতবোৰ ওপৰত নিচান তোলা হ'ব, তেতিয়া চাবা, আৰু যেতিয়া শিশা বাজিব, তেতিয়া শুনিব। ৪ যিহোৱাই মোক কোৱা কথা এই, “নিৰ্মল আকাশৰ ব'দৰ দৰে, আৰু শশ্য চৰ্পোৱা কালৰ গৰম নিয়ৰযুক্ত মেঘৰ দৰে, মই মোৰ গংহৰ পৰা নিজমে নিৰীক্ষণ কৰিব।” ৫ শশ্য চৰ্পোৱাৰ পূৰ্বে যি সময়ত ফুল সৰিল, আৰু ফুল পকা দ্বাক্ষাণ্টিত পৰিগত হ'ল, এনে সময়ত তেওঁ কাঁইতোৱোৰ কঠাৰীৰে কাটি পেলোৱ, আৰু সিঁচৰিত হৈ থকা লালবোৰ কাটি দূৰ কৰিব। ৬ পৰ্বতৰ চৰাইবোৰ বাবে, আৰু পৃথিবীৰ জন্মুবোৰ বাবে সেই সকলো পৰিত্যক্ত হ'ব; চৰাইবোৰে সেইবোৰ ওপৰত গ্ৰান্থাকল, আৰু পৃথিবীৰ জন্মুবোৰে

সেইবোৰ ওপৰত জাৰকাল তিবাহিত। ৭ সেই সময়ত দীৰ্ঘকায় আৰু নিমজ গাৰে লোকসকল আগৰে পৰা এতিয়ালৈকে ভয়ঙ্কৰ এক জাতি, নদীবোৰে দেশ বিভক্ত কৰা দণ্ডণ প্ৰাক্তনী আৰু মুদৰনকাৰী এটা দেশ উপহাৰস্বৰূপে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ চৰলৈ, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ নাম থকা ঠাই চিৱোল পৰ্বততলৈ আনা হ'ব।

১৯ মিচৰ বিষয়ে কৰা ঘোষণা। চোৱা, যিহোৱাই দৃঢ়তগামী মেঘত উঠি মিচৰ দেশলৈ আছিছে; তেওঁৰ সমুখত মিচৰৰ মূর্তিবোৰ কম্পমান কৰিছে, আৰু মিচৰীয়াসকলৰ হৃদয়ত তেওঁলোকৰ ভিতৰত দ্রু হৈছে। ২ “মই মিচৰীয়াসকলৰ বিবুদ্ধেই মিচৰীয়াসকলৰ উচ্চটাম; মানুৰে নিজৰ ভাইৰ বিবুদ্ধে, আৰু নিজৰ চৰুবীয়াৰ বিবুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব; নগৰৰ বিবুদ্ধে নগৰ, আৰু বাজৰৰ বিবুদ্ধে বাজাই যুদ্ধ কৰিব। ৩ মিচৰীয়াসকলৰ আত্মা নিজৰ ভিতৰত দুৰ্বল হ'ব, মই তেওঁলোকৰ মন্ত্ৰ ধৰ্মস কৰিব; তাতে তেওঁলোকে মূর্তিবোৰে, ভূত পোহা, আৰু আত্মজানীসকলৰ মন্ত্ৰ চিএৰিব। ৪ বাহিনীসকলৰ প্ৰতি যিহোৱাই কৈছে, “মই মিচৰীয়াসকলৰ এজন শিষ্টৰ মালিকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব, আৰু এজন পৰাকৰ্ত্তাৰ বজাই তেওঁলোকক শাসন কৰিব।” ৫ সমুদ্ৰৰ পানী শুকাই যাব, আৰু নদী শুকাই খালী যাব। ৬ নদীবোৰে দুৰ্গন্ধ্যযুক্ত হ'ব, আৰু মিচৰ নদীৰ পানী কৰি শুকাই যাব, নল আৰু খাগড়ি নিজীৰ হ'ব। ৭ নীল নদীৰ ঘাট, আৰু নীল নদীৰ দাঁতিৰ ঘাঁহিনিৰোৰ শুকাই ধূলিলৈ পৰিষণত হ'ব, আৰু বতাহে উৰুৱাই লৈ যাব। ৮ মাহৰীয়াসকল ক্ৰদন কৰিব, আৰু নদীত বৰষী ট্ৰপুৱাসকলে বিলাপ কৰিব, তেওঁলোকৰ দৰে পানীত জাল পেলোৱাসকলে ও দৃঢ়ৎ কৰিব। ৯ শণ সূতা ফনিওৱা কাম কৰাসকল আৰু বণ্গা বন্ধ বোৱাসকল বিবৰণ হ'ব। ১০ মিচৰীয়াৰ কাপোৰৰ কাম কৰাৰ লোকসকলক ভংগ কৰা হ'ব; আৰু হাজিৱাত কাম কৰাসকলে মনত কষ্ট পৰা। ১১ চোৱনৰ বাজকুমাৰৰ সকল সম্পূৰ্ণ মূৰ্খ, আৰু ফৌণৰ সকলোতকে জানী পৰামৰ্শদাতা সকলৰ মন্ত্ৰা জ্ঞানশূন্য হ'ব। “মই জানলীৰেক পুত্ৰ, আঠীন বজাসকলৰ সন্তান,” এই বুলি ফৌণৰ আগত তোমালোক প্ৰতিজনে কেনেকৈ কৰ পৰাৰ? ১২ তেনেহ'লে তোমালোকৰ জানীলীৰেক কত? তেওঁলোকে তোমালোকক কওক, আৰু মিচৰ বিষয়ে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কি পৰিকল্পনা কৰিছে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানক। ১৩ চোৱনৰ বাজকুমাৰসকল মূৰ্খ হল, নোফ নগৰৰ বাজকুমাৰৰ সকল প্ৰতাৰিত হল; তেওঁলোকে মিচৰ জাতিবোৰ চৰকৰ শিল স্বৰূপ, তেওঁলোকে মিচৰীয়াসকলৰ বিপথগামী কৰিবে। ১৪ যিহোৱাই তেওঁৰ ভিতৰত বিকৃত আত্মা বাকি দিলে, মতলীয়ালোকে বমি কৰি চলংপং কৰাৰ দৰে, তেওঁলোকে মিচৰ কে তেওঁৰ সকলো কাৰ্যত বিপথগামী কৰিবে, ১৫ মূৰ বা নেওৰ, খাজুৰৰ পাত বা খাগৰি তাত কোনো এজনে মিচৰৰ বাবে একো কৰিব নোৱাৰে। ১৬ সেই দিনা, মিচৰীয়াসকল মহিলাৰ দৰে হ'ব; বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত উঠোৱাৰ বাবে, তেওঁলোকে কঁপিব আৰু ভয় কৰিব। ১৭ যিহুদা দেশ মিচৰীয়াসকলৰ আগত ত্ৰাসৰ কাৰণ হ'ব। মিচৰ বিবুদ্ধে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৰা পৰিকল্পনাৰ কাৰণে যেতিয়াই কোনো এজনে তেওঁলোকক সেঁৰণং কৰিব, তেওঁত্যা তেওঁলোকে ভয় কৰিব। ১৮ সেই দিনা কনানীয়া ভাষা কোৱা আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱালৈ শপত খোৱা পাঁচখন নগণ হ'ব। এই পাঁচখনৰ এখন সূৰ্যৰ নগণৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত হ'ব। ১৯ সেই দিনা মিচৰ দেশৰ মাজত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞবেদী, আৰু সীমাত যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটা শিলৰ স্তন্ত হ'ব। ২০ সেয়ে মিচৰ দেশেৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ অৰ্থে এটা চিন আৰু সুক্ষিমস্বৰূপ হ'ব। যেতিয়া তেওঁলোকে উপদ্ৰবকাৰী সকলৰ বাবে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিব; তেওঁত্যা তেওঁলোকৰ চৰলৈ তেওঁ এজন আনকণ্ঠা আৰু উদ্বাৰকণ্ঠা পঠাৰ, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক মুক্ত কৰিব। ২১ যিহোৱা মিচৰ জনাজাত হ'ব, আৰু সেই দিনা মিচৰীয়াসকলে যিহোৱাৰ জনিব। তেওঁলোকে বেলিদান আৰু উৎসৰ্ব সৈতে তেওঁৰ আৰাধনা কৰিব, আৰু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে সকল্প কৰিব, আৰু সন্দিগ্ধ কৰিব। ২২ যিহোৱাই মিচৰক প্ৰহাৰ কৰিব, আৰু প্ৰহাৰ কৰি সুস্থ কৰিব; তেওঁলোকে যিহোৱাল ঘৃণি আহিব, তাতে তেওঁ তেওঁলোকৰ নিবেদন শুনিব আৰু তেওঁলোকক সুস্থ কৰিব। ২৩ সেই দিনা সেই ঠাইত মিচৰ দেশৰ পৰা আচৰণকৈ

এটা বাজপথ হ'ব, তাতে আচৰীয়া লোকে মিচৰলৈ, আৰু মিচৰীয়া লোকে অচৰৈলৈ অহা যোৱা কৰিব; আৰু মিচৰীয়াসকলে আচৰীয়াসকলৰ সৈতে আৰাধনা কৰিব। ২৪ সেই দিনা মিচৰ আৰু আচৰে সৈতে ইয়ায়েল তৃতীয় হৈ পৃথিবীৰ মাজত আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হ'ব। ২৫ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ নাম থকা ঠাই চিৱোল পৰ্বততলৈ আনা হ'ব। মোৰ মিচৰীয়া লোকসকল, মোৰ হাততে কৰা কাৰ্য আচৰ, আৰু মোৰ আধিপত্য ইয়ায়েল আশীৰ্বাদপ্ৰাণ হওক।”

২০ সেই বছৰত আচৰ বজা চৰ্গোনে যেতিয়া তৰ্তনক পঠালে, তেওঁত্যা তৰ্তন অচৰে নদৰেল নদৰেলে আছিল; আৰু অচৰে নদৰেল বিবুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব তাৰ জৰুৰি কথা কলে, “যোৱা তোমাৰ কঁকালৰ পৰা চট কাপোৰ গুচ্ছোৱা, আৰু তোমাৰ ভৱিৰ জোতা সেলোকোৱা।” তাতে তেওঁ সেইদৰেই কৰি উদং গাবে আৰু শুদ্ধ ভৱিৰে খোজ কঢ়িলে। ও যিহোৱাই কলে, “মোৰ দাসৰ দৰে ফিচৰাই মিচৰ আৰু কুচৰ বিষয়ে এক চিন আৰু অডুত লক্ষণস্বৰূপে উদং গাবে আৰু শুদ্ধ ভৱিৰে তিনিবছৰলৈকে খোজ কঢ়িলে, ৪ এই দৰে আচৰ বজা ইই বন্দি কৰা মিচৰীয়া লোকসকলক লৈ যাব, আৰু কুচৰ দেশৰ বাহিনীত লোকসকল যুবক আৰু বৃঢ়া, উদং আৰু খালী ভৱি, আৰু আনাৰুত চিকিৰণে, মিচৰ লাজৰ বাবে লৈ যাব। ৫ কুচৰদেশ তেওঁলোকৰ আশা আৰু মিচৰ দেশ তেওঁলোকৰ পৌৰ সেই কাৰণে তেওঁলোক আতক্ষিত আৰু লজ্জিত হ'ব। ৬ সেই দিনা সাগৰৰ তীৰৰ দেশ নিবাসীসকলে ক'ব, “বাস্তৱিকতে, আচৰীয়া বজাৰ পৰা উদ্বাৰ পাৰৰ কাৰণে সহায়ৰ বাবে যালৈ আমি পলাই গৈছিলোঁ, আমাৰ সেই আশাৰ এনে দশা; তেনেহলে আমি কেনেকৈ বৰ্ষা পাম?”

২১ সাগৰৰ তীৰৰ মুৰুভূমিৰ বিষয়ে কৰা ঘোষণা। দক্ষিণ অঞ্চলত বামৰলী বতাহি বেগেৰে চলাব দৰে, এখন ভ্যানক দেশৰ পৰা আৰু অৰণ্যৰ পৰা পাৰ হৈ আছে। ২ এটি বেদনাদায়ক দৰ্শন মোক দেখুৱা হৈছে; বিশ্বস্যাতকে বিশ্বস্যাতকতা আচৰণ কৰে, আৰু বিনাশকৰীয়ে বিনাশ কৰে। হে এলম, উঠি যোৱা, আৰু আক্ৰমণ কৰা; হে মাদিয়া, অৱৰেধ কৰা; মই তেওঁৰ সকলো দ্ৰদন শাস্ত কৰিলোঁ। ৩ এই কাৰণে মোৰ কঁকাল বেদনাবে পুৰ হৈছে; প্ৰসৱ কৰিব লোৱা মহিলাৰ বেদনাব দৰে বেদনা মোৰ হৈছে; মই যি শুনিলো তাৰ দাবাই মোৰ আঁষ্ট কুচ গৈছে; আৰু যি দেখিলো তাৰ দাবাই মোৰ শাস্তিভঙ্গ হৈছে, ৪ মোৰ হৃদয় চৰ্ছ হৈছে; কম্পমানে মোক অতিক্রম কৰিছে; সেই নিশা মই যি ইচ্ছা কৰি আছিলো, সেইয়া মোক কম্পমান কৰিবলৈ ঘৃণি আছিলু। ৫ তেওঁলোকে মেজ যুগ্মত কৰিবিল, আৰু ভোজন পান কৰিবলৈ মেজত কাপোৰ পাৰিবিল; হে সেনাপতিসকল উঠা, ঢালত তেল যঁহ। ৬ কিমনো প্ৰভৰে মোক এই দৰে কৈছে, “যোৱা, এজন প্ৰহীৰ নিমজ্ঞত কৰা; তেওঁ যি দেবিৰ সেই বিষয়ে নিশ্চয় তেওঁ সংবাদ দিব। ৭ যেতিয়া তেওঁ অশ্বাৰোহীৰ সৈতে এটা বৰ্থক দেখিব, আৰু গাধ, উঠোৰেত আৰোহী দেখিব, তেওঁত্যা তেওঁ মনোযোগ দিব লাগিব আৰু অস্ত সচেতন হ'ব লাগিব।” ৮ সেই প্ৰহীজনে বিষয়াই কলে, “হে প্ৰভু, মই প্ৰতিদিনে প্ৰহী শুণ্ট তিনিটো যিহ হৈথাকো, আৰু ওৱে বাতি পৰ দিয়া ঠাইত মই যিহ যিহ হৈথাকো।” ৯ বৰ্থচালকৰ সৈতে সৈন্য, আৰু ঘোৱাকৰ আশীৰ্বাদ হৈছে। ১০ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১১ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১২ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৩ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৪ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৫ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৬ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৭ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৮ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৯ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ২০ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ২১ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ২২ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ২৩ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ২৪ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ২৫ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ২৬ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ২৭ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ২৮ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ২৯ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৩০ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৩১ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৩২ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৩৩ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৩৪ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৩৫ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৩৬ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৩৭ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৩৮ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৩৯ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৪০ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৪১ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৪২ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৪৩ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৪৪ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৪৫ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৪৬ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৪৭ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৪৮ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৪৯ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৫০ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৫১ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৫২ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৫৩ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৫৪ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৫৫ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৫৬ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৫৭ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৫৮ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৫৯ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৬০ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৬১ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৬২ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৬৩ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৬৪ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৬৫ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৬৬ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৬৭ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৬৮ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৬৯ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৭০ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৭১ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৭২ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৭৩ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৭৪ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৭৫ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৭৬ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৭৭ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৭৮ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৭৯ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৮০ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৮১ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৮২ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৮৩ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৮৪ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৮৫ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৮৬ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৮৭ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৮৮ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৮৯ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৯০ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৯১ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৯২ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৯৩ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৯৪ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৯৫ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৯৬ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৯৭ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৯৮ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ৯৯ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১০০ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১০১ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১০২ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১০৩ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১০৪ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১০৫ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১০৬ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১০৭ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১০৮ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১০৯ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১১০ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১১১ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১১২ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১১৩ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১১৪ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১১৫ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১১৬ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১১৭ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১১৮ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১১৯ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১২০ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১২১ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১২২ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১২৩ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১২৪ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১২৫ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১২৬ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১২৭ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১২৮ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১২৯ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৩০ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৩১ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৩২ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৩৩ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৩৪ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৩৫ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৩৬ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৩৭ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৩৮ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৩৯ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৪০ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৪১ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৪২ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৪৩ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৪৪ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৪৫ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৪৬ বৰ্থচালকৰ সৈতে এটা বাজপথ কৰিব। ১৪৭ বৰ্থচ

তরোরালৰ পৰা পলাই আহা, ভিৰোৱা ধেনু, আৰু কষ্টদায়ক যুদ্ধৰ পৰা পলাইছে। ১৬ সেই বাবে প্ৰভুৱে মোক কৈছে, “এবছৰৰ তিতৰত হাজিৱাত কাম কৰা মানুহৰ দৰে কেদৰৰ সকলো গৌৰৰ লুঙ্গ হ'ব। ১৭ আৰু কেদৰৰ বংশৰ বীৰ পুৰুষ ঘনুৰ্দসনকলৰ অৱশিষ্ট সংখ্যা তাকৰ হ'ব;” কিয়নো ইহৰালৰ দৰ্শন যিহোৱাই এই কথা কৈছে।

২২ উপত্যকাৰ বিষয়ে দেখা দৰ্শনৰ ঘোষণা। তোমালোক সকলোৱে ঘৰৰ চালত কিছৰ বাবে উঠিলাই? ২ কোলালহল্পূৰ্ণ নগৰ, হে উল্লাসপ্রিয় নগৰ, তোমালোকৰ মৃত্যুৰে তৰোৱালোৱে হ'ত হোৱা নাই, আৰু তেওঁলোক যুদ্ধোৱা মৰা নাই। ৩ তোমালোকৰ শাসনকৰ্ত্তাসকল একেলগে পলাই গ'ল, কিন্তু তেওঁলোকক বিনা ধনুৰে ধৰা হ'ল, তেওঁলোকক সকলোকে বন্দী কৰা হ'ল, তেওঁলোকে দ্বৰে পলাইছিল। ৪ সেই বাবে মই কলো, “মোলৈ দৃষ্টি নকৰিবা, মই সন্তাপেৰে ক্ৰন্দন কৰিবা; মোৰ লোকসকল জীৱায়ীৰ সৰ্বনাশৰ বাবে মোক শাসনা দিবলৈ চেষ্টা নকৰিবা। ৫ কিয়নো বাহিনীসকলৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ বাবে ইয়াত এটা বিক্ষোভ, পদদলিত কৰা দিন উপস্থিত হৈছে, দৰ্শনৰ উপত্যকাত, দেৱালোৱাৰ ভঙ্গ হৈছে, আৰু আটাচ পৰাৰ শব্দ পৰ্বতলৈকে গৈছে। ৬ এলমে বৰ্থ আৰু অশ্বাৰোহীৰ সৈতে তুণ লৈ গৈছে, আৰু কীৰ্তি চাল খুলিছে। ৭ তোমালোকৰ মনোৰম্য উপত্যকাৰ আহাৰ বিষয়ে বৰ্থাবোৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব, আৰু অশ্বাৰোহীসকলে বাজদুৱাৰত নিজৰ স্থান ল'ব।” ৮ তেওঁ যিহুদাৰ সুৰক্ষা আতৰালে; আৰু সেই দিনা তোমালোক জংশলৰ বাজপ্রাসাদত থকা অস্ত্রশস্তি দেখিছিলা; ৯ তোমালোক দায়ুদৰ নগৰৰ বিচছেড় দেখিলা সেইৰেৰ অনেক আছিল; আৰু তোমালোক পুৰুৰীৰ তলৰ পানীবোৰ গোটালা। ১০ তোমালোকে যিচুলালেৰ ঘবৰোৰ গণণা কৰিলা, আৰু নগৰৰ গড় সুদৃঢ় কৰিবৰ বাবে তাৰ ঘবৰোৰ ভাণ্ডি পেলালা; ১১ তোমালোকে পুৰণি পুৰুৰীৰ পানীৰ বাবে দেৱাল দুটোৱ মজত এটা জলাধাৰ তৈয়াৰ কৰিলা। কিন্তু যি জনে বহু দিন আগতে এই পৰিকল্পনা কৰিছিল সেই জনলৈ তোমালোকে দৃষ্টি নকৰিলা, ১২ সেইদিনা বাহিনীসকলৰ প্ৰতি যিহোৱাই, কান্দিবলৈ, বিলাপ কৰিবলৈ, মূৰ টকলা কৰিবলৈ, আৰু চৃত কাগোৰ কৰিবলত বাকিবলৈ মাতিছিল; ১৩ কিন্তু চোৱা, তাৰ পৰিৱৰ্তে উৎসৰ উদ্যাপন, উল্লাস, পছ বধ, মেৰ-ছাগ বাল, মাঙ্স-ভোজন, আৰু দ্রাক্ষাৰস পান কৰা চলি আছিল; “আহা, আমি ভোজন পান কৰোঁহক, কিয়নো কাহিলৈ আমি মৰিম।” ১৪ মই শুনা বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ দ্বাৰাই কোৱা কথা এই, “তোমালোকৰ এই অপৰাধ ক্ষমা কৰা নহ'ব, এনে কি, তোমালোকে মৰিবলৈ নহ'ব” এইয়েৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ প্ৰতৰ কোৱা কথা। ১৫ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ প্ৰভুৱে এইদৰে কৈছে, “চেৱনাৰ বংশৰ ওপৰত থকা তত্ত্বাবধায়কৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু কোৱা, ১৬ ইয়াত তোমাৰ কি আছে, আৰু তুমি কোৱা, যে ত্ৰিমি ইয়াত নিজৰ বাবে এটা মৈদাম খানিলা? সিও নিজৰ বাবে এটা মৈদাম খানিলে, নিজৰ বাবে শিলত এটা বিশ্রামছান ক্ষেত্ৰিক কৰিলৈ।” ১৭ চোৱা, যিহোৱাই তোমাক দলিল্যাই পেলাব, পৰাক্ৰমী জন তললৈ দলিল্যাই পেলাব, তেওঁ তোমাক দুৰ্ভৰতাবে হাতেৰে মুচিৰিব। ১৮ তেওঁ নিচ্ছয়কৈ তোমাক গুণ গুলকৈ নুৰিয়াই বলৱত দৰে গোল কৰি বহুল দেশত পেলাই দিব; তোমাৰ প্ৰতৰ বংশক লাজ দিয়া জন যি তুমি, তুমি সেই ঠাইত মৰিবা, আৰু তোমাৰ তেজীয়ী বৰ্থাবোৰ তাত থাকিব। ১৯ “মই তোমাক তোমাৰ কাৰ্যালয়ৰ পৰা আৰু তোমাৰ স্থানৰ পৰা খেদিম। তোমাক তলত পেলাই দিয়া হ'ব। ২০ সেই দিনা আহাৰ সময়ত, মই মোৰ দাস হিক্কিয়াৰ পুৰ ইলিয়াকীমক মাতিম; ২১ মই তোমাৰ বাজবন্ধ, আৰু তোমাৰ টঙ্গলি তেওঁক পিপাম, আৰু মই তোমাৰ ক্ষমতাৰ তাৰ তেওঁৰ হাতত অৰ্পণ কৰিব। তেওঁ যিচুলালেম নিবাসীসকলৰ আৰু যিহুদাৰ বংশৰ পিতৃবৰ্ষপ হ'ব। ২২ মই দায়ুদৰ বংশৰ চাৰি তেওঁৰ কান্দত দিম; তাতে তেওঁ খুলিব, আৰু কোনেও বন্ধ নকৰিব, তেওঁ বন্ধ কৰিব, আৰু কোনেও নেৰখুলিব। ২৩ মই সুৰক্ষিত স্থানত তেওঁক গজাল স্বৰূপে মাৰিব; আৰু তেওঁ নিজৰ পিতৃৰ বংশশৈলৈ গৌৰৰ আসন স্বৰূপ হ'ব। ২৪ তেওঁৰ পিতৃ-বংশৰ সকলো গৌৰৰ, সন্তান সকল আৰু বংশধৰ, প্ৰতিটো সৰু পাত্ৰ, আৰু পিয়লাব পৰা সকলো কলালৈকে তেওঁলোকে নিজৰ ওপৰত আৰি থ'ব। ২৫ সেই দিনা বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৰা

ঘোষণা এই, “দৃঢ় স্থানত মৰা খুটিটো খাই পৰিব, বিছিন্ন হ'ব, পতিত হ'ব, আৰু তাৰ ওপৰত আৰি থোৱা তাৰ বিছিন্ন হ'ব” কিয়নো যিহোৱাই এই কথা ক'লে।

২৩ তৰুৰ বিষয়ে কৰা ঘোষণা: হে তৰীচৰ জাহাজবিলাক, হাহাকাৰ কৰা; কিয়নো ঘৰ কি সোমোৱা বাট একোৱেই নাই; কিন্তু মদেশৰ পৰা তেওঁলোকলৈ ইয়াক প্ৰকাশ কৰা হ'ল। ২ হে দ্বীপ-নিবাসীসকল, তোমালোক নিমাত হৈথাৰাক; চীদৈনীয়া বণিকসকল সমুদ্ৰ পাৰ হৈ আহি তোমাক যোগান ধৰিছিল। ৩ চীহোৱাৰ উৎপন্ন দ্বৰ্য মহাজলত আছিল, মীল নদীৰ শশ্য তাৰ আয় হৈছিল; আৰু সেয়ে দেশবাসীসকলৰ বজাৰ কৰাৰ ঠাই আছিল। ৪ হে চীদৈন, তুমি লজিজত হৈৱোৱা; কিয়নো সাগৰে কৈছে, সমুদ্ৰ দৃঢ় কোঁটে কৈছে, “মই প্ৰস কৰাৰ নাই, মই সন্তান জন্ম দিয়া নাই, মই ডেকাসকলৰ প্ৰতিপালন কৰাৰ নাই, নাইবাৰ পৃথিবীসকলক ডাঙৰ দীঘল কৰাৰ নাই।” ৫ যেতিয়া বাৰ্তা মিচৰ দেশলৈ আহিৰ, তেওঁয়া তেওঁলোক তৰুৰ বিষয়ে অতিশয় দুৰ্খিত হ'ব। ৬ তোমালোকে তৰীচলৈ পাৰ হৈ যোৱা, হে দ্বীপ নিবাসীসকল, হাহাকাৰ কৰা। ৭ হে উল্লাস কৰা নগৰ তোমাৰ সৈতে এইদৰে হ'ল নে? যাৰ উৎপন্নতি প্ৰাচীন কালৰ পৰা আছে। ৮ যাৰ বনিকসকল বাজপুত্ৰ, যাৰ বেপাৰিসকল পৃথিবীৰ মান্যবন্ত লোক, সেই বাজমুকুট দিয়া তৰু নগৰৰ বিৰুদ্ধে কোনে এই কল্পনা কৰিলে? ৯ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই তেওঁৰ অহংকাৰ অমৰ্যাদা কৰিবলৈ, আৰু তেওঁৰ সকলো গৌৰীৰ, আৰু পৃথিবীৰ মান্যবন্ত লোকক অপমানিত কৰিবলৈ পৰিকল্পনা কৰিছে। ১০ হে তৰীচৰ জীৱায়ী মীল নদীৰ দৰে তোমালোক দেশত হাল বোৱা; তোমাৰত বহু দিনলৈকে বজাৰৰ ঠাই নাই। ১১ যিহোৱাই সমুদ্ৰৰ ওপৰত নিজৰ হাত মেলিলে, তেওঁ বাজাবোৰ জোকাবলৈ, যিহোৱাই কনানৰ বিষয়ে তাৰ দৰ্গবোৰ বিনষ্ট কৰিবলৈ আজা দিলে। ১২ তেওঁ ক'লে, “চীদৈনৰ নিৰ্বায়তিতা কুমাৰী জীৱায়ী, তুমি আৰু উল্লাস নকৰিবা, উল্লা, কিন্তু তাতো প্ৰিজৰি নাপাবা। ১৩ কলনীয়াসকলৰ দেশ চোৱা; সেই লোকসকল আৰু নাই; অচূৰ্যা লোকে বনৰীয়া জন্মৰ বাবে ইয়াক আৰণ্য নিৰূপণ কৰিলে; সিহাঁতে আক্ৰমণ কৰিবৰ অৰ্থে ওখ দ'ম স্থাপন কৰিলে; সিহাঁতে তাৰ আতালিকাবোৰ ধৰ্ম কৰিলে; সিহাঁতে তাক ভগ্নাবশি কৰিলে। ১৪ হে তৰীচৰ জাহাজবিলাক, হাহাকাৰ কৰা; কিয়নো তোমালোকৰ আশ্রয় উচ্ছৰণ হ'ল। ১৫ সেই সময়ত, বজাৰৰ বাজতুকল দৰে তৰু নগৰক সন্দৰ বহু পহৰা যাব; সন্দৰ বছৰৰ পাছত তৰু নগৰক দশা বেশ্যাৰ গীতৰ দৰে হ'ব। ১৬ হে বিসৃতা বেশ্যা, বীৰা লৈ নগৰ খন ফুৰা; তোমাৰ স্থৰণ বাখিবৰ বাবে মনোহৰ বাদ্য বজোৱা, অনেক গীত গোৱা।” ১৭ সন্দৰ বছৰৰ পাছত যিহোৱাই তৰুৰ সহায় কৰিব; আৰু তেওঁ নিজৰ লাভ জনক ব্যৱসায় পুনৰ্বায় কৰিব, আৰু বাজতুকল সকলোতে আৰু পৃথিবীৰ সকলোতে আৰু পৃথিবীৰ সকলো বাজে পৰিবেশ কৰিব। ১৮ তেওঁৰ উপাৰ্জন আৰু যিহোৱাৰ সন্মুখত বাস কৰাসকলৰ অৰ্থে যথেষ্ট পৰিমাণে খাবৰ বাবে আৰু সুন্দৰ বস্ত্ৰ বাবে ব্যৱহাৰ হ'ব।

২৪ চোৱা, যিহোৱাই পৃথিবী খালী কৰিছে, আৰু তাক শূন্য কৰিছে, আৰু তাৰ মুখ তল কৰি তাৰ নিবাসীসকলক সিঁচিবত কৰিছে। ২ প্ৰজা যেনে পুৰোহিতো তেনে, দাস যেনে মালিকো তেনে, দাসী যেনে মালিকনীও তেনে, কিনা জন যেনে বিজীৰ কৰা জনো তেনে, ধাৰ দিয়া জন যেনে ধাৰ লোকা জনো তেনে, সূত লোকা জন যেনে সূত দিয়া জনো তেনে হ'ব। ৩ পৃথিবী সম্পূৰ্ণকৈ শূন্য আৰু লুট কৰা হ'ব; কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ৪ পৃথিবীয়ে শোক কৰি লেৰেলা পৰিছে, জগতখন দুৰ্বৰ্ল হৈ জয় পৰিছে, পৃথিবীৰ সম্ভৱত লোকসকল দুৰ্বৰ্ল হৈছে। ৫ পৃথিবীও তাৰ নিবাসীসকলৰ দ্বাৰা অপবিত্ৰ হ'ল, কাৰণ তেওঁলোক আজাবোৰ লজ্জন কৰিলে, বিধি পৰিবৰ্তন কৰিলে, আৰু চিৰছায়ী নিয়ম ভঙ্গ কৰিলে। ৬ সেই বাবে অতিশায়ে পৃথিবী গ্ৰাস কৰিলে, আৰু তাৰ নিবাসীসকলক দেৱী পোৱা গ'ল। পৃথিবী নিবাসীসকল দন্ত হ'ল, আৰু অলপ সংখ্যক লোক অৱশিষ্ট থাকিল। ৭ নতুন দাক্ষাবন্ধে শোক কৰিছে, দাক্ষালতা জয় পৰি

গৈছে, আনন্দিত মনৰ লোকসকলে হুমুরীয়াই কাঢ়িছে। ৮ খঞ্জৰীবৌৰৰ আনন্দ ধৰণি বন্ধ হ'ল, উল্লাস কৰা সকল ওৰ পৰিব, বীগাৰ আনন্দ ধৰণি শ্ৰেষ্ঠ হ'ল। ৯ তেওঁলোক আৰু দ্বাক্ষাৰস পান কৰা নাই আৰু গান গোৱা নাই; সুৰা পান কৰা লোকৰ মুখত সুৰা তিতা লাগিব; ১০ উচ্ছ্বস্পুৰি ভগ্ন হ'ল; প্ৰতিখন ঘৰ খালী আৰু বন্ধ হ'ল। ১১ দ্বাক্ষাৰসৰ কাৰণে লোকসকলে বাটত কান্দিছে; সকলো আনন্দ মাৰ গ'ল, দেশত আনন্দ ধৰণি নাইকিয়া হ'ল। ১২ নগৰত কেৱল পংঃবাকি থাকিল, আৰু দুৱাৰখন ভাণ্ডি নষ্ট হ'ল। ১৩ কিয়নো জিত গচ জোকাৰিল যেনে হয়, দ্বাক্ষাৰফল গোটাৰ পাহত চেৰ পৰা গুটি যেনে হয়, প্ৰজাসকলৰ মাজত পৃথিবীও তেনে হয়। ১৪ তেওঁলোক উচ্চ স্বৰেৰে যিহোৱাৰ ঐশ্বৰৰ জ্যোৎ ধৰণি কৰিব, সমুদ্ৰৰ পৰা আনন্দেৰে উচ্চ ধৰণি কৰিব। ১৫ এই হেতুকে পূৰ্ব দিশত যিহোৱাৰ গৌৰৱাবিত হৈছে, আৰু সমুদ্ৰৰ দীপৰোৰত ইহায়েলৰ দেশ্বৰ যিহোৱাৰ নাম গৌৱৰাবিত হৈছে। ১৬ আমি পৃথিবীৰ অস্তভাগৰ পৰা গীত শুনিলোঁ, “ধাৰ্মিকজনৰ গৌৱৰ হওক।” কিন্তু মই কলোঁ, “মই ক্ষয় হৈগৈছে, মই ক্ষয় হৈগৈছে, মোৰ সস্তাপ হ'ল; বিশ্বাসঘাতকসকলে অতিশয় বিশ্বাসঘাতকতা কৰিলোঁ। ১৭ পৃথিবীৰ নিবাসীসকল তোমালোকৰ বাবে আপদ, গাত, আৰু ফাল্দ নিৰূপিত কৰা আছে। ১৮ সেই আপদৰ বাৰ্তা পাই পলোৱা জন সেই গাতত পৰিব, আৰু সেই গাতৰ ভিতৰৰ পৰা ওলোৱা জন সেই ফাল্দত ধৰা পৰিব, কিয়নো স্বৰ্গৰ দুৱাৰখনৰ মুকলি হ'ব, আৰু পৃথিবীৰ মূলবোৰ লভিব। ১৯ পৃথিবীৰ সম্পূৰ্ণকে ভগ্ন হ'ব, পৃথিবী ডোখৰ ডোখৰ হ'ব; পৃথিবী অত্যন্ত লভিব। ২০ পৃথিবী মাতল মানুহৰ দৰে চলংপংলং কৰিব, আৰু জুলিনৰ দৰে জুলিব, আৰু তাৰ অপৰাধ তাৰ ওপৰত গুৰুত হৈৱাত পতত হ'ব, পুনৰায় আৰু মুঠিৰ। ২১ যেতিয়া সেই দিন আহিব, সেই দিনা যিহোৱাই উচ্ছ্বসন্ত উচ্ছ্বশন্তীৰ বাহিনীসকলক, আৰু পৃথিবীত পৃথিবীৰ বজাসকল দণ্ড দিব। ২২ কাৰণাবাবত বন্দীয়াৰসকলক গোটোৱাৰ দৰে তেওঁলোকক গোটোৱা হ'ব, আৰু বন্দীশালত ধৰ কৰা হ'ব; আৰু অনেক দিনৰ পাহত তেওঁলোকক দণ্ড দিয়া হ'ব। ২৩ তেওঁতা চন্দ্ৰ লজ্জিত হ'ব আৰু সূৰ্য অপদষ্ট হ'ব; কাৰণ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই চিয়োন পৰ্বত, যিৰুচালেমত, আৰু নিজৰ পৰিচাৰকসকলৰ সল্লুখত গৌৱৰেৰে বাজতু কৰিব।

২৫ হে যিহোৱা আপুনি মোৰ দেশ্বৰ; মই আপোনাৰ মহিমাহিতি কৰিব, মই আপোনাৰ নাম প্ৰশংসা কৰিব; কাৰণ আপুনি আচাৰিত কৰ্ম কৰিলে, বহু আগৱ কল্পনাৰোৰ বিশ্বস্ততাৰে আৰু সত্যতাৰে সন্দৰ কৰিলে। ২ কিয়নো আংপুনি আমাৰ শক্ৰবোৰক নগৰাখনত স্তুপত পৰিণত কৰিলা, আৰু গড়েৰে আৰুত মণগৰক ধৰংব কৰিলে, বিদ্যুৎসীসকলৰ নগৰৰ দুৰ্গ নোহোৱা হ'ল। ৩ সেই বাবে বলবত্ত লোকসকলে আংপোনাক গৌৱৰাবিত কৰিব, ভয়নক জাতিবোৰৰ নগৰে আংপোনাক ভয় কৰিব। ৪ কিয়নো আপুনি দুখীয়াৰ বাবে সুৰক্ষা, আৰু দুৰবস্থাত থকা অভাৱীসকলৰ প্ৰতিপালক, ধুমুহৰ পৰা বক্ষা পাবলৈ আশ্রয়, আৰু সূৰ্যৰ তাপ নাপাবলৈ ছাঁয়ৰুপ হৈছে। ৫ খৰাং দেশত বদ যেনে, তেনকৈ আপুনি বিদেশীসকলৰ কোলাহলৰ দণ্ডন কৰিব; যি দৰে যেৰে ছাঁবে বদ নিবাৰণ কৰা হয়, সেই দৰে মিষ্টুৰ লোকৰ গান হৃংগত কৰা হ'ব। ৬ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই পৰ্বতত সকলো জাতিৰ বাবে চৰিযুক্ত আহাৰৰ ভোজ, নিৰ্বাচিত দ্বাক্ষাৰস, কোমল মাংস, ক'ম পৰিমাণে ভোজ যুগ্মত কৰিব। ৭ যি ওৰণিশে সকলো লোকক চকা হৈছে, আৰু যি আৰণশ সকলো জাতি সমূহৰ ওপৰত বিজাতিত আছে, যিহোৱাই এই পৰ্বতত তাক নষ্ট কৰিব। ৮ তেওঁ চৰকাললৈকে মুহূৰক গ্ৰাহ কৰিব, আৰু প্ৰভু যিহোৱাই সকলোৰে চেহোৱাৰ পৰা চকুলো মচিব, আৰু গোটেই পৃথিবীৰ পৰা নিজৰ প্ৰজাসকলৰ দুৰ্গাম দূৰ কৰিব, কিয়নো যিহোৱাই এই কথা ক'লে। ৯ সেই দিনা এই দৰে কোৱা হ'ব, “চোৱা, এৱেই আমাৰ দেশ্বৰ, আমি এভোল অপেক্ষা কৰি আছিলোঁ, আৰু এৱেই আমাৰ পৰিব্ৰাণ দিব; এৱেই যিহোৱা; আমি এভোল অপেক্ষা কৰি আছিলোঁ, আমি তেওঁৰ পৰিব্ৰাণত উল্লাসিত হৈ আনন্দ কৰিব। ১০ কিয়নো চিয়োন পৰ্বতত যিহোৱাৰ হাতে স্থিতি ল'ব, আৰু গোৱৰ পেলোৱা গাতত যিদৰে খেৰ গচকা হয়, সেই দৰে মোৱাৰক নিজৰ ঠাইত গচকা হ'ব। ১১

আৰু সাঁতোৱা মানুহে যিদৰে সাঁতুৰিলৈ হাত দুখন মেলে, সেই দৰে তেওঁ তাৰ মাজত নিজৰ হাত মেলিব; কিন্তু যিহোৱাই তেওঁৰ নানাৰিদ হাতৰ কোশলেৰে সেতৈ তাৰ গৰ্ব খৰ্ব কৰিব। ১২ তোমালোকৰ ওখ দুৰ্গত থকা দেৱালোৰে তেওঁ মাটিত পেলোৱা, এনে কি, ধূলিত পৰিণত কৰিব।

২৬ সেই দিনা যিহুদাৰ দেশত এই গীত গোৱা হ'ব, “আমাৰ এখন দ্যু নগ্ন বাহিৰিত কৰিলে।

বাহিৰ আছে; প্ৰভুৰ পৰিব্ৰাণকেই তাৰ দেৱাল আৰু গড় নিৰূপিত কৰিলে। ২ সত্যক পালন কৰা ধাৰ্মিক দেশৰাসী সোমাবলৈ তোমালোকে দুৱাৰখোৰ মেলি দিয়া। ৩ যাৰ মনে আপোনাত নিৰ্ভয় কৰে, আপুনি তেওঁক সম্পূৰ্ণ শাস্তিৰ বাখিব; কিয়নো তেওঁ আপোনাত ভাৰসা কৰিবে। ৪ তোমালোকে চৰকাললৈকে যিহোৱাত ভাৰসা কৰা; কিয়নো যিহোৱা চিৰছায়ী শিলা। ৫ কাৰণ অহঙ্কাৰেৰে জীৱন যাপন কৰা সকলক তেওঁ নত কৰিব; তেওঁ তাক অবনত কৰিব, মাটিৰে সেতৈ সমান কৰিলে। তেওঁ ধূলিৰ সমান কৰিব। ৬ দিৰিদুৰসকলৰ ভৱিয়ে তাক গচকিবে, আৰু অভাৱীসকলেও তাক গচকিবে। ৭ ধাৰ্মিকলোকৰ পথ সৰল; আপুনি ধাৰ্মিকসকলৰ পথ সমান কৰিব। ৮ হে যিহোৱা, আপোনাৰ বিচাৰ পথত আমি আপোনালৈ অপেক্ষা কৰি আছোঁ; আপোনাৰ নাম আৰু আপোনাৰ স্মৃতিৰোৰ আমাৰ আজাই হেপাহ কৰিবে। ৯ বাতি মোৰ প্ৰাণ সেতৈ মই আপোনালৈ হাবিয়াহ কৰিলোঁ; এনে কি, মোৰ আত্মাৰে সেতৈ যত্নেৰে আপোনাক বিচাৰিব; কিয়নো পৃথিবীত আপোনাৰ বিচাৰ অহাৰ সময়ত পৃথিবীৰ নিবাসীসকলে ধাৰ্মিকতা শিকে। ১০ দুষ্ট লোকে অনুগ্ৰহ পালেও, ধাৰ্মিকতা নিশিকে; ন্যায়ৰ দেশত তেওঁ অন্যায় কৰে, আৰু যিহোৱাৰ মহিমালৈ দৃষ্টি নকৰে। ১১ হে যিহোৱা, আপোনাৰ হাত দণ্ড আছে, তথাপি তেওঁলোক দৃষ্টি নকৰে; কিন্তু তেওঁলোকে লোকসকলৰ বাবে আপোনাৰ উৎসাহ দেখি লজ্জিত হ'ব; কাৰণ অগ্ৰিয়ে আপোনাৰ শক্ৰবোৰক প্ৰাস কৰিব। ১২ হে যিহোৱা, আপুনি আমালৈ শাস্তি নিৰূপণ কৰিব; কিয়নো আপুনি আমাৰ বাবে সকলো কাৰ্যকেই সিঙ্ক কৰি আছিবে। ১৩ হে আমাৰ দেশ্বৰ যিহোৱা, আপোনাৰ বাহিৰে আন প্ৰভুসকলে আমাৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰিছিল, কিন্তু আমি আপোনালৈ উচ্চতাৰ আছিলোঁ, আমি বেদনাত আছিলোঁ, আমি যেন বতাহৈহে প্ৰসৰ কৰিছিলোঁ; আমাৰ দ্বাৰাই পৃথিবীত কোনো পৰিব্ৰাণ সিঙ্ক হোৱা নাই, নাইবাৰ পৃথিবীৰ নিৰ্বাসীসকল পতিত হোৱা নাই। ১৪ আপোনাৰ মৃত লোকসকলৰ পুনৰায় জীৱ, আমাৰ মৰা শৱাৰোৰ আকো উঠিব; হে ধূলিত স্থাপিত হোৱা সকল সাৰ পেৱাৰ আৰু গান কৰা; কিয়নো তোমাৰ নিয়ৰ তথ অন্দি সতজ কৰা সকল নিয়ৰৰ দৰে হ'ব, আৰু পৃথিবীয়ে মৃত্যুৰোক উলিয়াৰ। ২০ হে মোৰ লোকসকল যোৱা, তোমালোকৰ কোঠালিত সোমোৱা, আৰু চাৰিও ফালে দূৱাৰ বন্ধ কৰা; ক্ষেত্ৰ মাৰ নোয়োৱালৈকে খন্তেক মনে মনে লুকাই থাকা। ২১ কিয়নো চোৱা, পৃথিবীৰ নিবাসীসকলক তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ বাবে দণ্ড দিবলৈ তেওঁ নিজৰ ঠাইত হ'ব পৰা ওলাই আছিছে, পৃথিবীয়ে তাৰ বন্ধপোতা দেখুৱাই দিব, আৰু নিজৰ কাৰ্য্য কৰিব।”

২৭ সেই দিনা যিহোৱাই তেওঁৰ চোকা, ডাঙৰ, আৰু শকত তৰোৱালৰ

সৈতে, দ্রুতগামী লিবিয়াখন নাগক, আৰু মেকাঁবেকিৰে যোৱা লিবিয়াখন নাগক দণ্ড দিব, আৰু সুমুদ্ৰ থকা বৃহৎ জঙ্গুটোক বধ কৰিব। ২ সেইদিনা—“এখন মনোৰম দ্বাক্ষাৰীৰীত, সেই বিষয়ে গান কৰিব। ৩ ‘মই যিহোৱাই তাৰ প্ৰতিপালক, মই প্ৰতি নিমিয়তে তাত পানী দিওঁ; মই দিমে বাতিয়ে তাক পহৰা দিওঁ যাতে কোনোৱে তাক হানি নকৰে। ৪ মই ক্ষেত্ৰ কৰা নাই; অহ, কাঁইটীয়া বন আৰু কাঁইট গচৰ হাবি, যুদ্ধত

মই তেওঁলোকৰ বিবুদ্ধে গলে! মই সেইবোৰক একেলগে দন্ধ কৰিম। ৫ নতুবা সি মোৰ পৰাক্ৰমৰ আশ্ৰয় লওক, আৰু মোৰে সৈতে সন্ধি কৰিক, মোৰে সৈতে সন্ধি কৰিবলৈ দিয়া হওক। ৬ ভাৰিয়ত দিনত যাকোৰে শিপা ধৰিব; ইহায়েলে কলি ধৰিব আৰু ফুলিব, আৰু তেওঁলোকে ভূ-মণ্ডলক ফলেৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিব।” ৭ তেওঁ ইহায়েলৰ প্ৰহাৰকক যেনেকে প্ৰহাৰ কৰিছিল, তেনেকে তেওঁ ইহায়েলক প্ৰহাৰ কৰিবলৈ নে? তাৰ দ্বাৰাই হ'ত হোৱাসকলৰ হত্যাৰ দৰে জানো তেওঁৰ হত্যা হ'ল নে? ৮ তেওঁ যাকোৰ আৰু ইহায়েলক যুলৈলে পঠাই দিয়াৰ দ্বাৰাই দণ্ড দিচা; তেওঁৰ পূব দিশৰ বতাহৰ দিনা নিজৰ প্ৰবল বাঘৰ দ্বাৰাই তেওঁক ছানাত্বিত কৰিলো। ৯ এই হেতুকে ইয়াৰ দ্বাৰাই, যাকোৰৰ অপৰাধ মোচন কৰা হ'ব, ইয়াৰ বাবে তেওঁৰ পাপ মোচন কৰাৰ এইয়েস সকলো ফল, আচৰেৰ স্তুতিৰে, প্ৰতিমাবোৰ পুনৰাবৃত তুলিব নোৱাবকে, আৰু যজ্ঞেবৌদীবোৰ তেওঁ শিলবোৰ দৰে কৰিব। ১০ কিয়নো গড়েৰে আৰুত নগৰ পৰিত্যক্ত হ'ব, আৰু মানুহ নথকাৰ বাসছান হৈ অৱণ্যৰ দৰে নিৰ্জন হ'ব; তাত দামুৰি চাৰিব, তাত শুৰ আৰু ডালবোৰ খাৰ। ১১ তাৰ ডাল যেতিয়া শুকাই যাব, তেতিয়া সেইবোৰে ভাঙি যাব; আৰু মহিলাসকলে আহি সেইবোৰ লৈ জই ধৰিব; কিয়নো এই লোকসকল বিচেনো শক্তি থকা লোক নহয়; এই হেতুকে তাৰ সুষ্ঠীকৰাই তাক দয়া নকৰিব, আৰু তেওঁৰ নিৰ্মাণকৰ্ত্তাৰ তাক কৃপা নকৰিব। ১২ সেই দিনা এই সকলো ঘটিব, যিহোৱাই ফৰাব নদীৰ বৈ যোৱা সেৱত পৰা মিচৰ জুৰিলৈকে সম্পূৰ্ণ পৰাস্ত কৰিব; আৰু হে ইহায়েলৰ লোকসকল তোমালোকক এটা এটা কৈ পোত খোৱা হ'ব। ১৩ সেই দিনা এটা ডাঙৰ শিশু বজোৱা হ'ব; আৰু আচৰ দেশত নষ্ট হ'ব লগাসকল আৰু মিচৰ দেশলৈ বন্দী কৰি নিয়া লোকসকল আহিব; তেওঁলোকে যিবুচালেমত থকা পৰিত্ব পৰ্বতত যিহোৱাৰ আৱাধনা কৰিব।

২৮ ইহুয়িমৰ মতলীয়াসকলৰ অহক্ষাৰৰ বাজমুকুট, আৰু দ্রাক্ষাৰসেৰে পৰাজিত হোৱাসকলৰ উৰ্বৰী উপত্যকাৰ মূৰত থকা জয় পৰা সুন্দৰ ভূত্যবৃপ্ত ফুলৰ সন্তাপ হ'ব। ২ চোৱা, প্ৰভুৰ এজন পৰাক্ৰমী আৰু বলৱান লোক আছে; শিলৰ ধূমুহাৰ দৰে, ধৰ্মস্থাকৰ প্ৰচণ্ড বতাহৰ দৰে, তোলৈ নিয়া প্ৰবল ধূল পানীৰ সেৱত দৰে, তেওঁ নিজৰ হাতেৰে পৃথিবীক প্ৰহাৰ কৰিব। ৩ ইহুয়িমৰ মতলীয়াবোৰ অহক্ষাৰৰ বাজমুকুট ভৰিবে গঢ়কা হ'ব। ৪ যামকালৰ পূৰ্বতে হোৱা প্ৰথমে পকা যি তিমুৰ গুটিক লোকে দেখামাত্ৰে চুক দিয়ে, আৰু হাতত পৰিবে গিলি পেলোয়, উৰ্বৰী উপত্যকাত মূৰত থকা সুন্দৰ ভূত্যবৃপ্ত পাৰ জয় পৰা ফুলটি, সেই গুটিৰ দৰে হ'ব। ৫ সেই দিনা বাহিনীসকলৰ যিহোৱা নিজৰ প্ৰজাসকলৰ অৱশিষ্ট ভাগৰ বাবে সুন্দৰ বাজমুকুট আৰু শোভা কৰেৱাঁ মুকুটবৃপ্ত হ'ব; ৬ বিচাৰ আসনত বহা জনৰ বাবে ন্যায় বিচাৰৰ আজ্ঞা, আৰু তেওঁলোকৰ দুৱাৰত শক্রবোৰক ঘৰাই অনা লোকসকলৈ বল হ'ব। ৭ কিন্তু দ্রাক্ষাৰসেৰে আস্ত, আৰু সুৰাপানেৰে বিপথগামী হৈছে; পুৰোহিত আৰু ভাৰবাদী সুৰাপানেৰে আস্ত হৈছে, আৰু তেওঁলোক দ্রাক্ষাৰসেৰে নষ্ট হৈছে, সুৰাপানেৰে বিপথগামী হৈছে, আৰু দৰ্শনত আস্ত হৈছে আৰু বিচাৰত বিচলিত হৈছে। ৮ কিয়নো আটাই মেজ বঁমিৰে পূৰ হৈ আছে, কোনো পৰিক্ষাৰ স্থান নাই। ৯ তেওঁ কাক জান শিকাৰ? আৰু কাক নো বাৰ্তা বুজাৰ? গায়ৰ এ্ৰুটা আৰু পিয়াহ খাৰ নিদিয়া কেঁচোৱাসকলক নে? ১০ কিয়নো আজ্ঞাৰ উপৰি আজ্ঞা, আজ্ঞাৰ উপৰি আজ্ঞা, নিয়মৰ উপৰি নিয়ম, নিয়মৰ উপৰি নিয়ম, ইয়াত অলপ তাত অলপ।” ১১ বাস্তুৰিকতে, তেওঁ নিন্দক ওঠেৰে, আৰু বিদেশী জিবাৰে তেওঁ এই লোকসকলক কথা ক'ব। ১২ তেওঁ অতীতত তেওঁলোকক কৈছিল, “এয়ে জিৰণি, তোমালোকে ভাগৰোৱা জনক জিৰণি দিয়া, আৰু এয়ে বিশাম।” কিন্তু তেওঁলোকে শুন নাছিল। ১৩ সেয়ে তেওঁলোকে গৈ মেন উজুটি খাই চিত হৈ পৰি ভগ্ন হ'ব, আৰু ফান্দত ধৰা পৰিব, সেই বাবে তেওঁলোকলৈ যিহোৱাৰ বাক্য “আজ্ঞাৰ উপৰি আজ্ঞা, “আজ্ঞাৰ উপৰি আজ্ঞা, নিয়মৰ উপৰি নিয়ম, নিয়মৰ উপৰি নিয়ম, ইয়াত অলপ তাত অলপ হ'ব।” ১৪ যিবুচালেমৰ লোকসকলক শাসন কৰা জন হে নিন্দক লোকসকল, যিহোৱাৰ বাক্য শুন। ১৫ তোমালোকে কৈছিলা, “আমি মৃত্যুৰ সৈতে এটি নিয়ম স্থাপন কৰিলো, আৰু চিয়োলৰ সৈতে আমাৰ চুক্তি আছে। সেয়ে যেতিয়া প্ৰলয়

কৰা বিচাৰ মাজেৰে যাব তেতিয়া আমাৰ ওচৰ নাচাপিব; কিয়নো আমি মিছক আমাৰ আশ্ৰয়, আৰু ছলক আমাৰ লুকুৱাৰ ঠাই কৰিলোঁ।” (Sheol h7585) ১৬ এই কাৰণে প্ৰভু যিহোৱাই কেছে, “চোৱা, মই চিয়োনত ভিত্তিমূলৰ এটা শিল, এটা পৰীক্ষিত শিল, আৰু দৃঢ়কে বহুটাৱা চুকৰ এটা বহুল্য শিল স্থাপন কৰিলোঁ। যি জনে বিশাস কৰিব, তেওঁ ও আধৈৰ নহব। ১৭ মই ন্যায় বিচাৰক পৰিমান-জৰী আৰু ধাৰ্মিক ওলোম-জৰী কৰিব; তাতে শিলবৃষ্টিয়ে সেই মিছ আশ্ৰয় ভাঙি পেলোৱ, সেই লুকুৱা হানক বানপানীয়ে তলালৈ লৈ যাব। ১৮ মৃত্যুৰ সৈতে কৰা তোমালোক নিয়মটি মচি পেলুৱা হ'ব, আৰু চিয়োলৰ সৈতে কৰা চুক্তি স্থিৰ নথাকিব; প্ৰাৰম্ভ কৰা ধূল পানীৰ দেশৰ মাজেন্দি গ'লে, তোমালোকক তাৰ দ্বাৰাই গচকি পেলোৱা হ'ব। (Sheol h7585) ১৯ সি যিমান বাৰ দেশৰ মাজেন্দি যাব, সিমানবাৰ তোমালোক প্ৰাবিত কৰিব; কিয়নো সি প্ৰতি বাতিপুৰা, আৰু দিনত ও বাতিতে দেশৰ মাজেন্দি যাব, যেতিয়া বাৰ্তাতি বুজিব তেতিয়া কেৱল আতঙ্ক হ'ব। ২০ কিয়নো মানুহে ভৰি মেলিবলৈ খাট অতি চুটি আৰু গত লৰালৈ কাপোৰ অতি ঠেক হৈছে।” ২১ যিহোৱাই নিজৰ কাৰ্য নিজৰ নজনা মুণ্ডুনা ব্যাপাৰ, নিজৰ নজনা মুণ্ডুনা ব্যাপাৰ সাম্প্ৰদ কৰিবলৈ, পৰাচীন পৰ্বতত যেনেকে উঠিছিল, তেনেকে উঠিব, আৰু গিবিয়োন উপত্যকাত যেনেকে ক্ষেত্ৰ কৰিছিল, তেনেকে ক্ষেত্ৰ কৰিব। ২২ এতিয়া সেই কাৰণে নিন্দা নকৰিবা, বা তোমালোকৰ বাক্ষ শকত হ'ব; কিয়নো মই বাহিনীসকলৰ যিহোৱা প্ৰভুৰ পৰা গোটোই পৃথিবীত উচ্ছৃংহতাৰ আজ্ঞা শুনিলোঁ। ২৩ তোমালোকে মনোযোগ দি মোৰ কথা শুনা, মনোযোগী হৈ মোৰ বাক্য শুনা। ২৪ গুটি সিঁচিবলৈ জানো খেতিয়কে দিনটো হাল বায়? তেওঁ জানো সদায় খলি কাটে আৰু নিজৰ মাটিৰ চপৰা জানো সদায় ভাঙে? ২৫ মাটি সমান কৰা পাছত তেওঁ জানো কালজীৰা নবয়, আৰু ভূগ জীৱা নিসিংচে? শৰীৰ শৰীৰ কৰি ঘেঁছ আৰু নিৰূপিত ঠাইত যৱ, আৰু তাৰ কিমাৰে কিমাৰে জনাৰ ধান জানো নবয়? ২৬ তেওঁ কেঁপ হৈ তেওঁক শিক্ষা দিয়ে, আৰু তেওঁ তেওঁক তজনেৰে শিক্ষা দিয়ে। ২৭ তাৰ উপৰিও, কালজীৰা মৰণা মৰা যন্ত্ৰে মৰা নাযায়, আৰু বৰ্থৰ চক্ৰ ভোগজীৰাৰ ওপৰত চলোৱা নাযায়, কিন্তু কালজীৰা বাৰিবে, আৰু ভোগজীৰা লাখুটিৰে মৰা যায়। ২৮ পিঠাৰ শস্য গুড়ি কৰিব লগা হয়; কিন্তু সদায় মৰণা মৰণা যন্ত্ৰত লাগি নাথাকে; আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰেনি যন্ত্ৰৰ চক্ৰ চলায় হয়, কিন্তু নিজৰ ঘোঁৰাবোৰেৰে তাৰ গুড়ি নকৰে। ২৯ যি জনা শিক্ষাত আচৰ্য, আৰু প্ৰজত মহন, বাহিনীসকলৰ সেই যিহোৱাৰ পৰা এয়াও ওলাইছে।

২৯ হে অৰিয়েল, হে অৰিয়েল, দায়নে ছাউনি পতা নগৰ! বছৰত বছৰ যোগ দিয়া; উৎসৱৰ পাছত উৎসৱ আহক। ১ কিন্তু মই অৰিয়েলক অৱাৰোধ কৰিব; আৰু তেওঁ শোক আৰু বিলাপ কৰিব, আৰু তেওঁ মোৰ পক্ষে অৰীয়েলৰ দৰে হ'ব। ৩ যই তোমাৰ বিৰুদ্ধে চারিওফালে চাউনি পাতিম, আৰু লোহাৰ বেৰেৰে তোমাক বেৰি ধৰিব, আৰু তোমাৰ বিৰুদ্ধে কাম কৰা গড় তুলিম। ৪ তুমি নত হ'বা, ভূমিৰ পৰা কথা কৰা; তোমাৰ বাক্য সুৰ হৈ ধূলিৰ পৰা ওলাৰ। তোমাৰ মাত ভূত দৰে দুৰ্মিৰ পৰা ওলাৰ, আৰু তোমাৰ বাক্যক অতি দুৰ্ল হৈ ধূলিৰ পৰা ওলাৰ। ৫ কিন্তু তোমাৰ আক্ৰমণকাৰীৰ দলসমূহ মিহি ধূলিৰ দৰে হ'ব, আৰু ভয়ানক লোক সমূহ উৰি যোৱা ঠুঁৰ দৰে হ'ব; এই সকলো অক্ষমতা, চকুৰ প্ৰচাৰতে ঘটিব। ৬ মেঘ-গঞ্জন, ভূমিকম্প, মহাশদ, বামৰবলী বতাহ, ধূমুহা আৰু সংহাৰক অগ্ৰিমখানে সৈতে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ দ্বাৰাই দণ্ড দিয়া যাব। ৭ অৰিয়েলৰ বিৰুদ্ধে যি সকলো জাতি সমূহে যুদ্ধ কৰিব, আৰু তেওঁৰ দৃঢ় কোঠৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব, আৰু তেওঁক প্ৰে দিব, এই সকলো এটা সপোন, আৰু বাতিৰ এটা দৰ্শনৰ দৰে হ'ব। ৮ যেনেকে ক্ষুধাতুৰ মানুহে সপোনত ভোজন কৰে, কিন্তু সাৰ পালে পেটি খালী হৈ থাকে, বা যেনেকে তৃষ্ণাতুৰ মানুহে সপোনত পান কৰে, কিন্তু সাৰ পালে পিয়াহত দুৰ্বল হয়, আৰু অস্তৰত পিয়াহ লাগে, হয়, তেনেকেয়ে চিয়োন পৰ্বতত বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা সকলো দেশ সমূহ হ'ব। ৯ নিজকে বিস্মিত কৰা, আৰু বিস্মিত হোৱা! নিজকে অক্ষ কৰা, আৰু অক্ষ হোৱা; মতলীয়া হোৱা, কিন্তু দ্রাক্ষাৰসেৰে নহয়; চলং পলং হোৱা, কিন্তু যবসুৰাবে নহয়; ১০ কিয়নো

যিহোরাই তোমালোকৰ ওপৰত ঘোৰ নিদ্রাজনক আত্মা ঢালি দিলে, তেওঁ তোমালোকৰ ভাৰবাদীৰূপ চৰুৰোৰ মুদালে, আৰু তোমালোকৰ দৰ্শকৰ মূৰ ঢাকিলে। ১১ সকলো দৰ্শন তোমালোকলৈ চাৰ মাৰি বন্ধ কৰা এখনি পুথিৰ বাক্যবৃষ্টু; “ইয়াক পঠ কৰা” এই বুলি কৈ জানী এজনক সেই পুথি খন দিলে তেওঁ কয়, “মই নোৱাৰে, কাৰণ এয়ে চাৰ মাৰি বন্ধ কৰা।” ১২ যদি “ইয়াক পঠ কৰা,” এই বুলি কৈ অজন এজনক পুথিৰখন দিয়ে, তেওঁ কয়, “মই পটিৰ নাজনো।” ১৩ যিহোরাই কলে, “এই লোকসকলে মোৰ ওচৰলৈ চাপি নিজৰ নিজৰ মুখেৰে আৰু ঝঁঠেৰেহে মোক সন্মান কৰে, কিন্তু তেওঁলোকৰ অন্তৰ হলে মোৰ পৰা দূৰত আছে। তেওঁলোকৰ মোৰ প্ৰতি থকা সন্মানো মানুহৰ দ্বাৰাই শিকোৱা।” ১৪ এই হেতুকে, চোৱা, মই এই লোকসকলৰ মাজত অভূত বৃপ্তে, আৰু এটাৰ পাছত এটা আচৰিত কাৰ্য কৰি থাকিম, তেওঁলোকৰ জননী লোকসকলৰ জনন নষ্ট হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ বুদ্ধিমত্ত লোকসকলৰ সুবৃদ্ধি লুণ্ঠ থাকিব। ১৫ যিহোৱাৰ পৰা নিজৰ কল্পনা গভীৰ ভাৱে লুকুৱাৰ খোজা জনৰ সন্তাপ হ'ব, আৰু আন্ধাৰত কাৰ্য কৰা জন, তেওঁলোকে কয়, “আমাক কোনে জানে?” তেওঁলোকৰ সন্তাপ হ'ব। ১৬ তোমালোকৰ বিষয়সমূহ বিপৰীত দিশে ঘুৰোৱা! কুমাৰ কুমাৰৰ মাটিৰ সমান বিবেচিত হয় নে? “তেওঁ মোক নিৰ্মাণ কৰা নাই,” এই বুলি নিৰ্মাণ বস্তুৰে নিৰ্মাণকৰ্তাৰ বিষয়ে ক'ব পাৰে নে? “তেওঁ বুজা নাই,” গঠিত বস্তুৰে তাৰ গঠনকাৰীৰ বিষয়ে ক'ব পাৰে নে? ১৭ অতি অলপ সময়, লিবানোন এটা পথাৰত পৰিগত হ'ব, আৰু সেই পথাৰ জংঘললৈ পৰিগত হ'ব। ১৮ সেই দিন কলাসকলে পুস্তকখনৰ বাক্য শুনিব, আৰু অন্ধসকলৰ চৰুৰে অন্ধকাৰৰ মাজৰ পৰা দেখিবলৈ পাৰ। ১৯ নিপীড়িত লোকসকলে পুনৰ যিহোৱাত আনন্দ কৰিব, আৰু দুবিদ্বাৰে লোকসকলৰ মাজত ইস্ত্রায়েলৰ পৰিত্র ঈশ্বৰ জনাত উল্লাস কৰিব। ২০ কিয়নো নিন্তুৰ লোক সোপ হ'ব, আৰু নিন্দক শেষ হৈছে, আৰু পাপ কাৰ্য কৰিবলৈ ভাল পোৱা সকলো লোক নিষ্কাশন হ'ব, ২১ যিবোৱে গোচৰত মানুহক অপৰাধী পাতে, নগৰৰ দুৱাৰত প্ৰতিবাদী জনলৈ ফান্দ পাতে, আৰু মিছা কথাবে ধৰ্মীকৰ ন্যায় দূৰ কৰে, সেই সকলোকে উচ্ছৱ কৰা হৈছে। ২২ এই হেতুকে অস্বাহমৰ মুক্তি দাতা যিহোৱাই যাকোবৰ বৎশৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে, এতিয়াৰ পৰা যাকোব লজ্জিত নহ'ব, আৰু নাইবা তেওঁৰ মুখ বিৰুণ নহ'ব। ২৩ কিন্তু যেতিয়া তেওঁ মোৰ হাতৰ কাৰ্য নিজৰ সন্তান সকলক দেখিব, তেওঁয়া তেওঁলোকে মোৰ নাম পৰিত্র কৰিব; এনে কি, তেওঁলোকে যাকোবৰ পৰিত্র জনাক পৰিত্র বুলি মানিব, আৰু ইস্ত্রায়েলৰ ঈশ্বৰক ভয় কৰিব। ২৪ ভাস্ত মনৰ লোকসকলেও বিবেচনা শক্তি পাব, অভিযোগ কৰা সকলে জনন শিকিব।”

৩০

“হে সন্তাপ পোৱা বিদোহী সন্তান” এইয়া যিহোৱাৰ ঘোষণা। তেওঁলোকে মোৰ নিৰ্দেশ নমানকৈ পৰিকল্পনা কৰে, আৰু আন দেশৰ সৈতে সন্ধি কৰে, কিন্তু মোৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকে পৰিচলিত নহয়, সেয়ে তেওঁলোকে পাপৰ উপৰি পাপ কৰে। ২ তেওঁলোকে মোৰ পৰামৰ্শ নেলোৱাকৈ মিচৰলৈ যালৈ লোলাইছে। তেওঁলোকে ফৌণোৰে পৰা সুৰক্ষা বিছৰিবেছে আৰু মিচৰ হাত আশ্রয় দিছে। ৩ সেই বাবে ফৌণোৰে সুৰক্ষা তোমালোকক লাজ দিওঁতা হ'ব, আৰু মিচৰ হাত আশ্রয় লোৱাই তোমালোকৰ বাবে অপমান জনক হ'ব। ৪ যদিও তেওঁলোকৰ প্ৰধান লোকসকল চোৱানত আছে, আৰু তেওঁলোকৰ বাৰ্তাবাসকল হানচেলৈ আছিল। ৫ তথাপি তেওঁলোকৰ সহায় কৰিব নোৱাৰা লোকসকলৰ কাৰণে তেওঁলোক লজ্জিত হব, যি সহায় কৰা বা উপকাৰী নহয়, কিন্তু লাজ দিওঁতা আৰু দুৰ্মাজনকহে হয়।” ৬ দিঙ্গি অঞ্চলৰ পশ্চবোৰ বিষয়ে কৰা ঘোষণা: মাইকী সিঙ্গ আৰু সিঙ্গ, কালসৰ্প আৰু জুইৰ দৰে উৰি ফুৰা সৰ্পৰ দ্বাৰা দেশত সঞ্চৰ্ট আৰু ক্রেশ হৈছে, তেওঁলোকক সহায় নকৰা জনলৈ তেওঁলোকে গাধোৰোৰ পিঠিত ধন-সম্পত্তি, আৰু উত্তোৰে কুঁজত বহুমূল্য বস্তু তুলি লৈ গৈছে। ৭ মিচৰীয়াসকলৰ সহায় অৰ্থহীন, সেই বাবে মই তেওঁলোকক বাহৰ বুলি মাতিলোঁ, যি সকলে এতিয়াও বহি আছে। ৮ এতিয়া যোৱা, সেই কথা তেওঁলোকৰ সন্মুখত ফলিত লিখা, আৰু নুৰীয়া পুথি তালিকাভুত কৰা, ভবিষ্যতলৈ যাতে

সাক্ষ্য হ'ব পাৰে সেই বাবে এই সমূহ সংৰক্ষিত কৰি বাখা। ৯ কিয়নো এওঁলোক বিদোহী, আৰু মিছীয়া সস্তান, এওঁলোক যিহোৱাৰ শিক্ষা নুগুনা সস্তান। ১০ তেওঁলোকে দৰ্শনকাৰী সকলক কৰ, “দৰ্শন নাচাবা;” আৰু ভাৰবাদীসকলক কৰ, “আমালৈ সত্যবাক্যৰ ব্যাখ্যা ভাৰবাণী নকৰা; আমাৰ আগত খুচামোদি বাক্য কোৱা মায়াযুক্ত ভাৰবাণী কোৱা।” ১১ গতিপথৰ পৰা ঘূৰি আহাৰ, পথৰ পৰা ঘূৰি আহাৰ; ইস্ত্রায়েলৰ পৰিত্র ঈশ্বৰ জনাক আমাৰ চৰুৰ আগৰ পৰা দূৰ কৰা।” ১২ এই হেতুকে ইস্ত্রায়েলৰ পৰিত্র ঈশ্বৰ জনাই কৈছে, “তোমালোকে এই বাক্য হেয়জন্ম কৰিছা, আৰু উপন্দ্ৰৰ আৰু বিপৰীত আচৰণত বিশ্বাস কৰি তাৰ ওপৰত নিৰ্ভৱ কৰিছা; ১৩ সেয়ে যাৰ পতন অকস্মাতে মুহূৰ্তে হ'ব, ভগ্ন অংশ আৰু ওখ দেৱালৰ ফিক্ষত অংশ পৰিবৰ্লৈ প্ৰস্তুত হোৱাৰ দৰে, এই পাপ তোমালোকলৈ হ'ব।” ১৪ কুমাৰৰ পাত্ৰ ডঙাৰ দৰে তেওঁ তাক ভঙিব; অলপে নবখাকৈ তাক ডোখৰ ডোখৰ কৈ ভঙিব; তাতে জুইশালৰ পৰা জুই লৈলৈ, বা চৌবাচা পৰা পানী তুলিবলৈ তাৰ টুকুৰাবোৰ মাজৰ এডোখৰো পোৱা নাযাব। ১৫ কিয়নো ইস্ত্রায়েলৰ পৰিত্র ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছিল, “মোলৈ ঘূৰি আছিলে আৰু বিশ্বাম ল'লে তোমালোকে পৰিব্ৰাণ পাবা, নিৰবতাত আৰু বিশ্বাসত তোমালোকৰ শক্তি হ'ব, কিন্তু তোমালোকে ইচ্ছা নকৰিলা।” ১৬ তোমালোকে ক'লা, “নহয়; কাৰণ আমি ঘোঁৰাপ পলাই ঘাম;” সেয়ে তোমালোকো পলাবা; আৰু আমি বগী ঘোঁৰাপ উঠি ঘাম, সেয়ে তোমালোকক খেদি যোৱাসকলো বেগী হ'ব। ১৭ এজনৰ ভয় প্ৰদৰ্শনত এক হাজাৰ জন পলাই ঘাম, আৰু পাঁচজনৰ ভয় প্ৰদৰ্শনত তোমালোক পলাবা; যেতিয়ালৈকে তোমালোকৰ অৱশিষ্ট ভাগ পৰ্বতৰ টিঙ্গত থকা পতকা দণ্ড, আৰু পুৰৰ্বত ওপৰত থকা পতকাৰ দৰে হ'ব।” ১৮ তথাপি যিহোৱাই তোমালোকৰ অনুগ্ৰহ কৰিবলৈ উল্লত হব। কাৰণ যিহোৱা ন্যায় বিচাৰ কৰা ঈশ্বৰ, যি সকলে তেওঁলৈ অপেক্ষা কৰে, তেওঁলোক সৌভাগ্যশীল। ১৯ কিয়নো লোকসকল যুৰ্বালৈমৰ চিয়োনত বাস কৰিব; সেয়ে তোমালোকে আৰু নাকান্দিব। তোমালোকৰ কাতৰেৰকিৰ শব্দ শুনি তেওঁ অৱশ্যে তোমালোক দয়া কৰিব। শৰ্বা মাত্ৰকেই তেওঁ তোমালোকক উত্তৰ দিব। ২০ যদিও পতুৰে তোমালোকক সঞ্চল্যুক্ত আহাৰ, আৰু ক্ষেপ্যুক্ত জল দিয়ে, তথাপি তোমালোকৰ শিক্ষকসকল আৰু লুকাই নাথাকিব, কিন্তু তোমালোকে নিজৰ চৰুৰে শিক্ষকসকলক দেখিবলৈ পাব। ২১ যেতিয়া তোমালোকে সৌফালি কৈ বাঁওফালৈ ঘূৰিবা, তেওঁয়া তোমালোকৰ কাণে তোমালোকৰ পাছফালে কোৱা বাক্য শুনিবলৈ পাব, “এয়ে পথ, এই পথে চলা,” ২২ তোমালোকে নিজৰ কঠা-মুৰ্তিৰ মৰা বুগুপ আৰু সোনৰ পতা অঙ্গটি কৰিবা, তোমালোকে তাক অশুচ দৰে পেলাই কী কৰা, “ইয়াৰ পৰা দূৰ হোৱা।” ২৩ তোমালোকে যেতিয়া মাটিচ পুটি সিচিবা, তেওঁয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ গুটিৰ অৰ্থে বৰষুণ দিব; আৰু তেওঁ তেওঁ তমিৰ পৰা একৰিমানে আহাৰ দিব। আৰু শয় শয় প্ৰচৰৰ পৰিমাণে হ'ব। সেই দিনা তোমালোকৰ পশুৰ জাতৰে বহল পথাৰত চৰিব। ২৪ মাটি চাহ কৰা ঘাঁড়গুৰু আৰু গাধবোৰেও, বেলচা আৰু কুলাবে সৈতে জাৰা পুৰৰ দানা খাৰ বৰ্তমান দিনা যেতিয়া ওখ দুৰ্গুৰেৰ ভাগি পৰি তেওঁয়া প্ৰত্যেক উচ্চ পাহাৰৰ ওপৰত আৰু প্ৰত্যেক ওখ পৰ্বতৰ ওপৰত নৈ আৰু পানীৰ জুৰি হ'ব। ২৫ যি দিনা যিহোৱাই তেওঁ তেওঁলোকৰ পশুৰ ভগা অঙ্গটি হানে চলালৈ নিৰ্বাচন কৰিব। ২৬ তেওঁলোকৰ পশুৰ ভগা অঙ্গটি হানে চলালৈ পোহৰ সূৰ্যৰ পোহৰ দৰে হ'ব, আৰু সূৰ্যৰ পোহৰ সাত গুণে অধিক হ'ব, আৰু সাত দিনৰ পোহৰ দৰে হ'ব। ২৭ চোৱা, যিহোৱাৰ নাম দূৰৰ পৰা আহিছে; তেওঁ কেৱলাগী জুলিছে; ওপৰলৈ উঠা তেওঁ তেওঁ দুৰ্ঘাতৰ পৰি পুৰণ, আহিছে তেওঁ তেওঁ দুৰ্ঘাতৰ পৰি পুৰণ, আহিছে তেওঁ তেওঁ দুৰ্ঘাতৰ পৰি পুৰণ। ২৮ তেওঁ পৰি পুৰণ, আহিছে তেওঁ তেওঁ দুৰ্ঘাতৰ পৰি পুৰণ, আহিছে তেওঁ তেওঁ দুৰ্ঘাতৰ পৰি পুৰণ। ২৯ পৰিত্র তোজ পালন কৰা বাতিৰ গীত হ'ব, যিহোৱাৰ জলস্ত ক্রোধেৰে আৰু গ্ৰাস

করোঁতা অগ্নিশিখারে, প্রচণ্ড বতাই আরু ধূমুহারে, আরু শিলাবৃষ্টিরে, তেওঁ নিজের মহিমান্বিত স্বর শুনাব, আরু নিজের বাহু লবচর করিব দেখুরাব। ৩১ কিয়নো যি আছুরে দণ্ডেরে আঘাত করিছিল, এনে আচুর যিহোরার মাতত অচুর ভাগি ডোখৰ ডোখৰ হব, তেওঁ তেওঁলোকক দণ্ডেরে প্রহার করিব। ৩২ যিহোরাই প্রত্যেক নির্মুগিত দণ্ড তেওঁলোকৰ ওপৰত পেলাব, তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে খঞ্জীৰ আৰু বীগাগেৰে যুদ্ধ আৰু বিবাদ কৰিব, ৩৩ কাণশ জলস্ত ঠাই এখন পূৰ্বৰে পৰা তৈয়াৰ কৰা আছে। বাস্তৱিকতে এইটো বজাৰ বাবে প্ৰস্তুত; আৰু দীখৰে তাক দ আৰু বহল কৰিলে। জুই আৰু অধিক খৰিবে স্তুপ প্ৰস্তুত আছে। গন্ধক প্ৰবাহিত হোৱাৰ দৰে যিহোৱাৰ নিঃশ্বাসে ইয়াক জলাব।

৩১ যি সকলে সহায়ৰ বাবে মিচ্বলৈ নামি যায়, আৰু হৌৰাবোৰত ভাৰসা কৰে, তেওঁলোকৰ সস্তা হ'ব; তেওঁলোকে বৰ্থত আৰু অশ্বাৰোহীত ভাৰসা কৰে কিন্তু তেওঁলোক ইস্যায়েলৰ পৰিব্ৰজাশৰ জনাবৰ প্ৰতি উদ্বিষ্ট নহয়, নাইবা যিহোৱাৰ ওচ্বলৈ নাযায়। ২ তথাপি তেওঁ জনাবান, তেওঁ দুৰোহৰ ঘটাব, আৰু নিজেৰ বাকা প্ৰত্যাহাৰ নকৰিব। কিন্তু কুকৰ্মীৰোৰ বৎশৰ বিৰুদ্ধে আৰু পাপাৰ কাৰ্য কৰিবলৈ সহায় কৰা সকলকৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ উঠিব। ৩ মিৰৰায়াসকল মানুহ মাথোন, ঈশ্বৰ নহয়; ধোঁৰাবোৰে মাঙ্গ মাত্ৰ, আত্মা নহয়। যিহোৱাই যেতিয়া নিজেৰ হাত মেলিব; তেওঁতা সহায়ৰ কৰা জনে উজুটি খাৰ, আৰু সহায়ৰ পোৱা জনেন্দ্ৰ পতিত হ'ব; দুয়ো একে লগে বিনষ্ট হ'ব। ৪ কিয়নো যিহোৱাই নোক এই দৰে কৈছে, যেনকৈকে সিংহ, অথবা যুবা সিংহই ধৰা পশুৰ ওপৰত গুজিৰ থাকেতে, যেতিয়া তাৰ বিৰুদ্ধে মেৰবীয়া সকলক মাত দিয়ে, কিন্তু তেওঁলোকৰ মাতত সি ভয় নকৰে, নাইবা তাৰ শব্দৰ পৰিৱৰ্তন নহয়, তেনকৈ বাহীসকলৰ যিহোৱাই যুদ্ধ কৰিবলৈ চিয়োন পৰ্বতত আৰু তাৰ পাহাৰৰ ওপৰলৈ নামি আহিব। ৫ জাক পাতি উৰি ফুৰা চৰাইৰ দৰে বাহীসকলৰ যিহোৱাই যিৰুচালেমক বক্ষা কৰিব, তেওঁ বক্ষা কৰিব আৰু ইয়াক অতিক্রম কৰিব যাঁতেও উদ্বার কৰিব আৰু সংৰক্ষণ কৰিব। ৬ হে ইস্যায়েলৰ লোকসকল, তোমালোকে যি জনালৈ অতিশয় ভাৰে পঞ্চি দিছিলা, সেই জনালৈ উভতি আহাঁ। ৭ কাৰণ সেই দিনা তোমালোক প্ৰতিজনে পাপেৰে সৈতে নিজেৰ হাতেৰে নিৰ্মাণ কৰা বৃপ্ত আৰু সোণৰ মৃত্তিবোৰ পেলাই দিব। ৮ সেই সময়ত আৰু বীয়া সোক তৰোৱালৰ দ্বাবাই পতিত হ'ব, আৰু মানুহৰ দ্বাবাই চলিত নোহোৱা তৰোৱালে তেওঁক গ্রাস কৰিব। তেওঁ তৰোৱালৰ পৰা পলাৰ, আৰু তেওঁত যুবকসকলক কঠিন প্ৰিশম কৰিবলৈ বাধা কৰাব। ৯ যি জনাৰ অগ্নি চিয়োনত, আৰু যি জনাৰ অগ্নিকুণ্ড যিৰুচালেমত আছে, সেই যিহোৱাই কৈছে, তেওঁলোকে ভয়াবহ অৱশ্যৰ কাৰণে আভাৱিশ্বাস হৈৱোৱাৰ, আৰু তেওঁলোকৰ সেনাপতিসকলে যিহোৱাৰ যুদ্ধৰ নিচানলৈ ভয় কৰিব।”

৩২ চোৱা, এজন বজাই ধাৰ্মিকতাৰে বাজতু কৰিব, আৰু শাসনকৰ্তাৰে ন্যায়বিচাৰেৰে শাসন কৰিব। ২ খৰাঁ ঠাইত পারীৰ সৌতৰ দৰে, আৰু পৰিশ্ৰান্ত দেশত বৃহৎ শিলৰ হাঁৰ দৰে, তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনে বতাহৰ পৰা আশ্য, আৰু ধূমুহাৰ পৰা নিৰাপত্তা পাব, ৩ তেওঁতা চুৰুৰে দেখা পোৱা সকলৰ চুক্তি অস্পষ্ট নহ'ব, আৰু কাণেৰে শুনা সকলে মনোযোগেৰে শুনিব; ৪ অবিৰচেক সকলে সারধানেৰে বিবেচনাবে কৰিব, আৰু খনাসকলে সহজে স্পষ্টকৈ কথা ক'ব, ৫ মৰ্থ লোকক সন্মানীয় বুলি আৰু মতা নহ'ব, নাইবা প্ৰবৰ্ধকলোকক নিয়ম নীতি মানিচ চলা বুলি কোৱা নহ'ব। ৬ কিয়নো অপবিত্ৰ কাৰ্য কৰিবলৈ, যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে অস্তিজনক কথা কব, স্মুদৰৰ পেট শুদা বাখিব, আৰু তৃষ্ণাতৰৰ পার্মীৰ অভাৰ কৰাব, কাৰণ মুৰ্খই মুৰ্খতাৰ কথা ক'ব, আৰু তেওঁৰ হৃদয়েৰে অধৰ্ম চিন্তা কৰিব। ৭ প্ৰবৰ্ধকলোকৰ প্ৰাণলী মন্দ। তেওঁ নীতিহীন পদ্ধতিৰ পৰিকল্পনা কৰে, দুখীয়াই সঁচা কথা ক'লেও দুখীয়ালোকক মিছা কথাৰে ধৰ্সন কৰিব। ৮ কিন্তু সন্মানীয় লোকে সং বিশয়ৰ পৰিকল্পনা কৰে, আৰু তেওঁৰ সং কাৰ্যৰ কাৰণে তেওঁ থিৰে থাকিব। ৯ হে নিশ্চিতে থকা মহিলাসকল, উঠা, আৰু মোৰ কথা শুনা; রে চিন্তা-ভাৱনা নকৰা যুৱতীসকল, মোৰ বাক্য শুনা। ১০ হে দায়িত্বহীন

মহিলা, এবছৰ হৈ কিছু দিন গ'লে তোমালোকৰ আভাৰিশ্বাস চৰ্ণ বিচৰ্ণ হ'ব, কাৰণ দাঙ্কাক্ষেত্ৰ নষ্ট হ'ব, ফল চপোৰা সময় নাহিব। ১১ হে নিশ্চিতে থকা মহিলা কস্তিত হোৱা; হে আভাৱিশ্বাসী কস্মমান হোৱা, উত্তম বন্ত সোলোকাই বিবন্ত হোৱা, আৰু কঁকালত চট বাঢ়া। ১২ তোমালোকে মনোহৰ থেতি, আৰু ফলৰতী দাঙ্কালতাৰ বাবে বিলাপ কৰিব। ১৩ মোৰ লোকসকলৰ ভূমি, এমে কি, এটা সময়ত বং-হৰহীচেৰে আনন্দত থকা ঘৰবোৰেৰ বাৰীতি, কাইতিয়া বন আৰু কাইট গৰচেৰে ভাৰি পৰিব। ১৪ কাৰণ বাজপ্ৰাসাদ পৰিত্যাগ হ'ব, ঘনবস্তিপূৰ্ণ নগ্ৰ মৰুভূমি হ'ব, পাহাৰ আৰু পৰীয়া ঘৰ সৰ্বকাললৈ গুহাস্বৰূপ হ'ব, বনীয়া গাধাৰ ধেমালি কৰা ঠাই, পশুৰ জাকোবেৰ চৰা ঠাই হ'ব। ১৫ ওপৰৰ পৰা আমাৰ ওপৰত দীখৰৰ আত্মা বাকী নিদিয়া পৰ্যট, মৰুপ্রাতৰ ফলৰতী উদ্যান নোহোৱালৈকে, আৰু ফলৰতী উদ্যান অৰণ্য বুলি গমিত নোহোৱালৈকে তেনে অৰহাতে থাকিব। ১৬ তাৰ পাছত সেই মৰুপ্রাতৰ ন্যায়বিচাৰ বাস কৰিব, আৰু সেই ফলৰতী উদ্যানত ধাৰ্মিকতাই বসতি ল'ব। ১৭ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰ্যৰে শাস্তিৰ হ'ব, আৰু ধাৰ্মিকতাৰ ফল চিৰকাললৈ সুষ্ঠিৰ আৰু বিশ্বাসযোগ্য হ'ব। ১৮ মোৰ লোকসকলে শাস্তিৰ্পূৰ্ণ বাসস্থানত, নিৰাপত্তাহীন ঘৰবোৰত, আৰু শাস্তিৰ্পূৰ্ণ বিশ্বাসৰ ঠাইবোৰত বাস কৰিব। ১৯ কিন্তু তথাপিৰ যদি শিলাবৃষ্টি হয়, অৱণ্য ধৰ্সন হ'ব, আৰু নগৰবোৰেৰ সম্পৰ্কৰে বিলণ হ'ব। ২০ জল সমূহৰ কাষত বীজ সিঁচা সকলে, আৰু ঘাঁড় গৰু আৰু গাধক চৰিবলৈ এৰি দিয়া সকলে সকলেৰে আৰীবাদপ্ৰণালি হ'ব।

৩৩ নিজেৰ ধৰ্সন নোহোৱাকে ধৰ্সন কৰা যি তুমি! বিশ্বাসঘাতকতা নোহোৱাকে বিশ্বাসঘাতকতা কৰা যি তুমি, তোমাৰ সত্ত্বাপ হ'ব! যেতিয়া তুমি ধৰ্সন কৰিব এৰিবা তেওঁতা তোমাৰ ধৰ্সন হ'ব। যেতিয়া তুমি বিশ্বাস ঘাতকতা কৰিব এৰিবা, তেওঁতা তেওঁলোকে তোমাক বিশ্বাস ঘাতকতা কৰিব। ২ হে যিহোৱা আমাক দয়া কৰক; আমি আশোনালৈ বাট চাই আছো; প্ৰতি বাতিপুৰাতে আপুনি আমাৰ বাহুস্বৰূপ হয়, সন্দৰ্ভৰ সময়ত আপুনি আমাৰ পৰিবাগকৰ্তা হয়। ৩ কোলাহল শব্দত লোক সমূহ পলাৰ; আপুনি যেতিয়া উটিৰ তেওঁতা জাতিবোৰ চিন্মন্ডি হ'ব। ৪ কাঙ্কাতী ফৰিণে গোটোৱাৰ দৰে তোমাৰ ধৰ্সন গোটোৱা হ'ব, ফৰিণবোৰ দৰে তাৰ ওপৰত লোকসকলে জঁপি দিব। ৫ যিহোৱা উঠান্ত, তেওঁ তেওঁলোকত বাস কৰে; তেওঁ চিয়োনক ন্যায় বিচাৰেৰে আৰু ধাৰ্মিকতাৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিব। ৬ তোমালোকৰ সময়ত তেওঁ শুয়ীভাৰে থাকিব, পৰিব্ৰজা, জ্ঞান, আৰু বুদ্ধি পুৰু পৰিমাণে হ'ব; যিহোৱা বিষয়ক ভয়েই তেওঁৰ পৰমধৰ্ম। ৭ চোৱা, তেওঁলোকৰ কটকীসকলে বাটত চিএৰিছে; কুটনীতিভ সকলে শাস্তিৰ কাৰণে আশা কৰি মনোবেদনাত কান্দিষে। ৮ বাজপথবোৰে জনপ্রাণীহীন হ'ল, তাত যাইআসকল নোহোৱা হ'ল। চুক্তিবোৰ ভঙ্গ হ'ল, সাক্ষ্যবোৰক অৱজ্ঞা কৰা হ'ল, আৰু নগৰবোৰক অসম্মানিত কৰা হ'ল। ৯ দেশে শোক কৰিষে আৰু নষ্ট হৈছে; লিবানোনে বিবুদ্ধিত পৰিষে আৰু জঁই পৰিষে; চাবোং মৰুভূমিৰ দৰে হৈছে; বাচান আৰু কৰ্মীলৈ পাত সৰাহাইছে। ১০ যিহোৱাই কৈছে, “এতিয়াই মই উঠিম, এতিয়াই মই উঠৰত হ'ম, এতিয়াই মই উঠ উন্নীত হ'ম। ১১ তোমালোকে তুঁহ গৰ্ভধাৰণ কৰিবা, আৰু তোমালোকে নবা প্ৰসৱ কৰিবা, তোমালোকৰ বিশ্বাস-প্ৰশংস জুই সেয়ে তোমালোকক গ্ৰাস কৰিব। ১২ কাঁচিয়া জোপোহা কাঠি জুহুত পোৱাৰ দৰে লোকসকল জুলি চূঁ হ'ব। ১৩ তোমালোক যি সকল ওচৰত আছা, মোৰ পৰাক্ৰম হীকৰ কৰা বুলা; আৰু তোমালোক যি সকল ওচৰত আছা, মোৰ ন্যায় কথা কয়া, যি জনে অত্যাচাৰ কৰি পোৱা লালত ঘণি কৰে, যি জনে ভেটি ল'বলৈ অধীক্ষা কৰে, যি জনে চৰম অপৰাধৰ আচন্দন নকৰে, আৰু কুকৰ্মলৈ চৰু নিদিয়ে। ১৬ সেই জনে নিজেৰ ঘৰ উচ্চাহনত স্থাপন কৰিব; তেওঁৰ প্ৰতিৰক্ষাৰ স্থান শিলৰ দৰ্দৰ হ'ব; তেওঁৰ আহাৰ আৰু পানী দঢ়ভাৰে সৰবৰাহ হ'ব। ১৭ তুমি নিজ চৰুৰে বজাক তেওঁৰ সুন্দৰ অৱহাত থকা

দেখিবা, তেওঁলোকে বিশাল দেশ দেখিব। ১৮ তোমার মনে হৈ যোরা সঙ্কটৰ বিষয়ে ভাবিব; লিখক ক'ত, ধন জুখা জন ক'ত? কেঁঠেবোৰ গণনা কৰা জন ক'ত আছে? ১৯ তুমি বুজিব নোৱাৰা অপৰিচিত ভাষা কোৱা, অব্যাখ্যা মানুহ আৰু দেখিবলৈ নাপাবা। ২০ আমাৰ উসৱৰ নগৰ চিয়োনলৈ তুমি দৃষ্টি কৰা; যাৰ খুটি কেতিয়াৰ ও উঘালিব নোৱাৰি, যাৰ বাছী কেতিয়াৰ নিষিঙ্গে, শ্বাসন্তৰ কৰিব নোৱাৰা এনে তম্বুৰূপ শাস্ত বাসহুন যৰুচালেমক তোমাৰ নিজৰ চৰুেৰ দেখিবা। ২১ তাৰ পৰিৰ্বৰ্তে, বহুল নদীবোৰত আৰু সুটীবোৰত মহান যিহোৱা আমাৰ সৈতে থাকিব। তাত বৰ্ষাবে চলোৱা যুদ্ধ জাহাজ, আৰু প্ৰকাণ জাহাজ নচলিব। ২২ কিয়নো যিহোৱা আমাৰ বিচাৰকৰ্তা, আমাৰ ব্যৱস্থাপক, আৰু আমাৰ বজা; তেৱেই আমাক পৰিজ্ঞাপ কৰিব। ২৩ তোমাৰ পালবোৰ চিলা হৈ পৰিষে, সিহঁতে মাস্তুল থিৰকৈ ধৰি বাখিব নোৱাৰে, সিহঁতে পাল তৰিব নোৱাৰে; সেই কালত অনেক লুটদ্বৰ্ব ভাগ বাটি দিয়া হ'ল, লেঁৰোয়া লুটদ্বৰ্ব নিলৈ। ২৪ “মই অসুস্থ,” এই বুলি বাসিন্দা সকলে নক'ব, তাত থকা লোকসকলৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা হ'ব।

৩৪ হে জাতি সমূহ ওচৰলৈ আহা আৰু শুনা, হে লোক সমূহ মনোযোগ দিয়া। পৃথিবী আৰু ইয়াক পৰিপূৰ্ণ কৰা সকলোৱে, জগত আৰু তাৰ পৰা উৎপন্ন হোৱা সকলোৱে অৱশ্যে শুনক। ২ কাৰণ সকলো জাতিৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰ আছে, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো দৈন্যৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ অধিশ্বৰী; তেওঁ তেওঁলোকৰ সম্পূৰ্ণ ভাবে ধৰ্মস কৰিব, বধ কৰিবলৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ প্ৰাণীহত্যা কৰীৰ হাতত শোধাই দিব। ৩ তেওঁলোকৰ নিহত সকলক মৈদাম নিদিয়াকৈ থ'ব; তেওঁলোকৰ মৰা শৰবোৰৰ পৰা চাৰিও ফালে দুঃখন্ধক হ'ব, তেওঁলোকৰ তেজেৰে পৰ্বৰ্তনোৰ ভিজিব। ৪ আকাশৰ সকলো তৰাবোৰ অদৃশ্য হৈ যাব, আৰু নুৰিওৱা পৃথিবী দৰে আকাশক নুৰিওৱা হ'ব; আৰু তাৰ সকলো তৰা অদৃশ্য হ'ব, দ্রাক্ষালতাৰ পৰা পাত লেৰেলি সবি পৰাৰ দৰে, আৰু বেঢ়িকৈ পকা ডিমৰু যি দৰে ডিমৰু গছৰ পৰা সৰি পৱে, ৫ কাৰণ যেতিয়া যোৱা তৰোৱালৈ স্বৰ্গত পূৰ্ণ হোৱাকৈ তেজ পান কৰিব; চোৱা, এইটো অত্যিব ইদোমৰ ওপৰলৈ আহিব, সেই লোকসকলৈ মই ধৰ্মস কৰিবলৈ পঠিয়াম ৬ যিহোৱাৰ তৰোৱাল তেজেৰে টোপাটোপে পৰা, আৰু চৰিবে আৰুত, ভোৱা আৰু ছাগলীবোৰ তেজেৰে টোপাটোপে পৰা, মতা ভেড়া ছাগলীৰ মুদ্ৰাশয়ৰ চাৰিবে আৰুত। কাৰণ যিহোৱাই বসা নগবৰত বলিদান কৰিছে আৰু ইদোম দেশত মহাহত্যা হৈছে। ৭ তেওঁলোকৰ সৈতে ভৱতা গৰুও হত্যা কৰা হ'ব আৰু কু কু বয়সীয়া ভতৰা গৰুৰ সৈতে বুঢ়া গৰুও। তেওঁলোকৰ দেশ তেজেৰে মাতাল হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ ধুলি চৰিবে চৰিব্যুত হ'ব। ৮ কাৰণ এইয়ে যিহোৱাৰ প্ৰতিশোধ লোৱা দিন হ'ব, চিয়োনৰ অৰ্থে পোনৰ প্ৰতিফল দিয়া বছৰ হ'ব। ৯ ইদোমৰ নৈবেৰ আলকতৰালৈ পৰিগণত হ'ব, তাইৰ ধূলিৰ গন্ধক হ'ব, আৰু তাইৰ দেশ পঞ্চালিত আলকতৰা হ'ব। ১০ সেয়ে দিনে বাতিৱে জ্বলিব, চিৰকাললৈ ইয়াৰ ধোৱা উঠিব; পুৰুষনুক্রমে ই অনুৰ্বৰ হৈ থাকিব; কোনেও তাৰ মাজেনি চিৰকাললৈকে নাযাব। ১১ কিন্তু বনবীয়া চাৰই আৰু পুণ তাত বাস কৰিব, কেঁচা আৰু টেঁৰা কাউতীয়ে তাত বাহ সাজিব। তেওঁ তাৰ ওপৰত ধৰ্মস পৰিজ্ঞান-জৰী আৰু ওলোম সূতা বিস্তাৰ কৰিব। ১২ তাইৰ প্ৰধান লোকসকলৰ বাজ্য বুলি কৰিবলৈ একো নথাকিব, আৰু তাইৰ বাজকুমাৰসকলৰ কাবে নথাকিব। ১৩ তাইৰ বাজপ্রাদোৰৰ কাঁচীট ছাটি ধৰিব, চোৱাত গছ আৰু কাঁচীয়া জাপি তাইৰ দুৰ্গ হ'ব। এইয়া শিয়ালৰ বস্তি স্থান কৰিব। ১৪ বনবীয়া জুত আৰু বাংকুকুৰে তাত লগ হ'ব, আৰু বনবীয়া ছাগলীয়ে ইটোৱে সিটোৱা বাবে চিএৰিব। সেই ঠাইত নিশাচৰ জন্মৰে নিবাস কৰিব, আৰু নিজৰ বাবে বিশ্রামৰ ঠাই বিচাৰি পাব। ১৫ কেঁচাই বাহ সাজি, কৰী উমানি দি পোৱালি জগাব, আৰু পোৱালবোৰক সুৰক্ষা দিব। হয় সেই ঠাইত প্ৰতিজীৱী শেন চৰাইয়ে নিজৰ সঙ্গীৰ সৈতে গোট খাৰ। ১৬ যিহোৱাৰ নুৰিয়া পুথিৎ একাদিক্রমে বিচাৰা; ইয়াৰ এটাৱো অভাৱ নহ'ব। সঙ্গী বাবে কাৰো অভাৱ নহ'ব, কাৰণ যিহোৱাই নিজৰ মুখেৰে এই আদেশ দিলৈ, আৰু তেওঁ আৰু আৰু সিহঁতক গোটালৈ। ১৭ তেওঁ সিহঁতৰ বাবে চিৰ্তি খেলালৈ, আৰু সিহঁতৰ বাবে তেওঁ নিজৰ হাতেৰে

পৰিমাণ-জৰীৰ দ্বাৰাই তাক ভাগ বাটি দিলৈ। সিহঁতে তাক সদাকালৰ বাবে অধিকাৰ কৰিব, পুৰুষনুক্রমে তাত বাস কৰিব।

৩৫ মৰুপ্রাপ্ত আৰু নিৰ্জন ঠাইবোৰ আনন্দিত হ'ব, আৰু গোলাপ ফুলৰ দৰে, মৰুভূমি ফুল ফুলিব আৰু প্ৰফুল্লিত হ'ব। ২ প্ৰচুৰ পৰিমাণে ফুলিব, আনন্দ আৰু গানেৰে সৈতে উল্লাসিত হ'ব; লিবানোনৰ গৌৰৰ, কৰ্মিল আৰু চাৰিবোৰ মহিয়া তাক দিয়া হ'ব; তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৌৰৰ, আৰু আমাৰ দৰ্শনৰ জ্যোতি দেখিবলৈ পাৰ। ৩ তোমালোকে দুৰ্বল হাত সবল কৰা, আৰু কঁপা আৰু সুস্থিৰ কৰা। ৪ ভয়াতুৰ মনৰ লোকক কোৱা, “শক্ষিণীলী হোৱা, ভয় নকৰিবা। চোৱা, তোমালোকৰ দৰ্শনৰ প্ৰতিকাৰৰ সৈতে, প্ৰতিফল দিবলৈ আহিব; তেওঁ আহিব আৰু তোমালোকক উক্কাৰ কৰিব।” ৫ তেতিয়া অনুসন্ধানে চৰুেৰ দেখিব, আৰু কাগেৰে বেনুনাসকলে কাগেৰে শুনিব, ৬ সেই সময়ত খোৱাসকলে হৰিলীৰ দৰে জাঁপ মাৰিব, আৰু বোৱাসকলৰ জিভাই গান গাব, কাৰণ মৰুভূমিৰ পৰা পানীৰ ভূমুক আৰু মৰুপ্রাপ্তৰত জুৰিবোৰ ওলাৰ। ৭ জলত বালি গভীৰ জলশৰ হ'ব, আৰু খৰাং মাটি পানীৰ ভূমুক হ'ব; শিয়ালৰ বাসতিহান, য'ত এসময়ত সিহঁত শুইছিল, তাত নল খাগৰি আৰু কুহিলাৰ ঘাঁহিন হ'ব। ৮ তাত থকা বাজপথৰোৰ পৰিব্রত পথ বুলি মতা হ'ব। সেই পথেদি কোনো অশুল লোকে যাবা নকৰিব। কিন্তু যি সকলে ইয়াত অহা-যোৱা কৰিব তেওঁলোকৰ বাবেহে হ'ব, কোনো মূৰ্খবাক্ষি সেই পথত নাযাব। ৯ সেই ঠাইত সিহঁ নাথাকিব, কোনো হিঙ্গে জন্মু তাত নাথাকিব, তাত সিহঁতক পোৱা নাযাব, কিন্তু উদ্বাৰ পোৱা সকলে তাত অহা যোৱা কৰিব। ১০ যিহোৱাৰ মুক্তিৰ আৰু গীত গানেৰে সৈতে চিয়োনলৈ আহিব; তেওঁলোকৰ মুৰত চিৰহায়ী আনন্দৰ মুকুত হ'ব; উল্লাস আৰু আনন্দই তেওঁলোকৰ লগ ধৰিব; শোক আৰু হুমুনিয়াহ দূৰ হৈ যাব।

৩৬ বজা হিকিয়াৰ বজতুৰ চতুৰ্দশ বছৰত, অচুৰৰ বজা চানহেৰীবে, গড়েৰে আৰুত যিহুদাৰ সকলো নগৰবোৰে আক্ৰমণ কৰে আৰু সেইবোৰ অধিকাৰ কৰে। ২ তাৰ পাচত বজা আচৰীয়াই লাখীচৰ পৰা বৰচাকিম বছৰতো সৈন্যসমাইতি সৈতে যিচুচালেমলৈ, বজা হিকিয়াৰ ওচৰলৈ পঠালে। ৩ তেওঁ ধোৱা-খাটলৈ যোৱা বাজ আলিব ওপৰত থকা পুখুৰীৰ নলাব ওচৰ চাপি তাৰ কাষত যিয় হ'ল। ৪ তাতে হিকিয়াৰ পুত্ৰ বজাৰ ঘৰিগৰী ইলিয়াকীম, বাজ লিখক চেৱনা, আৰু ইতিহাস লিখক আচকৰ পুত্ৰ যোৱাহে তেওঁৰে সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই গ'ল। ৫ বৰচাকিমে তেওঁলোকক ক'লে, “হিকিয়াক কোৱা যে, মহাৰাজ আচৰীয়াই এই কথা কৈছে, ‘তোমাৰ আত্মবিশ্বাসৰ উৎস কি?’ ৫ তুমি কেৱল মূল্যহান কথা কোৱা, তুমি কোৱা যে যুদ্ধৰ কাৰণে পৰামৰ্শ আৰু শক্তি আছে। এতিয়া তুমি কাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰব।” মোৰ বিৰুদ্ধে বিদোহ কৰিবলৈ কোনে তোমাক সাহ দিলৈ? ৬ চোৱা, তুমি সেই খেলো খোৱা মিচৰ নল-খাগৰিত ভাৰসা কৰিবা, কিন্তু মানুহ যদি তাত ভৰ দিয়ে, সেয়ে তেওঁৰ হাতত লাগি ধৰিব আৰু ই বিনিবি। মিচৰ বজা ফৰোৰ ওপৰত যি সকলে ভাৰসা কৰে তেওঁলোকৰ সেই দণ্ডেই হ'ব। ৭ কিন্তু যদি তোমালোকে মোক কোৱা, “আমি আমাৰ দৰ্শনৰ যিহোৱাৰ পৰা অৰ্থাৎ জাহাজ আচৰীয়াই এই কথা কৈছে, ‘তোমাৰ আত্মবিশ্বাসৰ উৎস কি?’ ৫ তুমি কেৱল মূল্যহান কথা কোৱা, তুমি কোৱা যে যুদ্ধৰ কাৰণে পৰামৰ্শ আৰু শক্তি আছে। এতিয়া তুমি কাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰব।” তেনেহলৈ যিজনে যিহোৱাৰ পৰিব্ৰত মন্দিৰ আৰু যিহুদাৰ গুচাই দিলে, আৰু যিহুদা আৰু যিচুচালেমৰ লোকসকলক ক'লে, যিচুচালেমৰ যজ্ঞ নেদিৰ সন্মুখত নিষ্পত্তকে সেৱা কৰিব লাগিব, তেওঁ সেই হিকিয়াই নহয় নে?” ৮ সেই কাৰণে, মই এতিয়া মোৰ প্ৰভু বজা আচৰীয়াৰ পৰা অহা এটা ভাল প্ৰতিশ্ৰুতি তোমাক বাস্তিৰ বিচাৰিবোহে। যদি তুমি যোঁৰাত উঠিব পৰা দুই হাজাৰ মানুহ দিব পাৰা, তেনেহলৈ মই তোমাক দুই হাজাৰ যোঁৰা দিম। ৯ তুমি মোৰ প্ৰভুৰ দাস সকলৰ মাজৰ সকলোতকৈ সুৰ সেনাপতি এজনক কেলেক প্ৰতিহত কৰিবা? তুমি বথ আৰু অশ্বাৰোহীৰ কাৰণে মিচৰ ভাৰসা কৰিব।” ১০ মই জানো যিহোৱাৰ অবিহুনে ইয়ালৈ আহি এই দেশৰ বিবুদ্ধে যুদ্ধ কৰি ধৰ্মস কৰিব? যিহোৱাই মোক ক'লে, “এই দেশ আক্ৰমণ কৰা আৰু ধৰ্মস কৰা।” ১১ তেতিয়া ইলিয়াকীম, চেৱনা, আৰু যোৱাহে বৰচাকিম ক'লে, “অনুগ্রহ কৰি, আপোনাৰ দাস সকলক অৰামীয়া ভাষাত কথা কওক, কাৰণ আমি অৰামীয়া বুজি পাওঁ।

কিন্তু গড়ো ওপরত থকা লোকসকলে শুনাকৈ ইংৰী ভাষাবে আমাক কথা নক'ব।' ১২ কিন্তু বৰচাকিয়ে ক'লে, 'মোৰ প্ৰভুৰে তোমাৰ প্ৰভু আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ জানো মোক এই বোৰ কথা ক'বলে পঠাইছ? যি সকলে তোমালোকৰ সৈতে নিজৰ বিশ্বা খাবলৈ, আৰু নিজৰ প্ৰাৰ্থণাৰ পৰা কৰিবলৈ গড়ো ওচৰত বহি আছে, তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ জানো মোক পঠোৱা নাই? ১৩ তাৰ পাছত বৰচাকিয়ে যিহৈ ইংৰী ভাষাবে ডাঙৰ মাতৰে চিএগিৰি ক'লে, তোমালোকে মহান বজা অচূৰীয়া কথা শুন। ১৪ বজাই এইদৰে কৈছে, হিক্কিয়াক তোমালোকক প্ৰতাৰণা কৰিবলৈ নিদিবা; কাৰণ তেওঁৰ তোমালোকক বক্ষা কৰিব পৰা সমৰ্থ নাই। ১৫ 'যিহোৱাই আমাক অৱশ্যে উদ্বাৰ কৰিব, বজা অচূৰীয়াৰ হাতত এই নগণৰ কেতিয়াও শোধাই নিদিয়ে, এই বুলি কৈ হিক্কিয়াই তোমালোকক যিহোৱাত ভাৰসা নকৰাওক। ১৬ তোমালোকে হিক্কিয়াৰ কথা নুভিনিবা; কাৰণ অচূৰীয়া বজাই এইদৰে কৈছে, তোমালোকে মোৰ সৈতে সন্দি কৰা, আৰু মোৰ ওচৰলৈ লোলাই আহাঁ। তেওঁয়া তোমালোকৰ প্ৰতেক জনে নিজৰ দ্বাক্ষাণ্ডিটি, নিজৰ ডিমুৰ গছৰ গুটি আৰু নিজৰ নাদৰ পানী খাবা ১৭ যেতিয়লৈকে মই আহি আহি তোমালোকৰ নিজৰ দেশৰ দৰে শশ্য আৰু নতুন দ্বাক্ষাণ্ডিস থকা দেশ, অৱ আৰু দ্বাক্ষাণ্ডিস থকা দেশলৈ তোমালোকক লৈ নাযাও তেওঁত্যালৈকে তোমালোকে এই দৰে কৰিবা।' ১৮ 'যিহোৱাই আমাক উদ্বাৰ কৰিব বুলি' হিক্কিয়াই তোমালোকক মুভুলাওক। লোকসকলৰ কোনো এজন দেৱতাই জানো বজা অচূৰীয়াৰ হাতত পৰা তেওঁলোকৰ উদ্বাৰ কৰিছিল? ১৯ হমাতৰ আৰু অৰ্পণৰ দেৱতাবোৰ ক'ত? চফৰবিয়মৰ দেৱতাবোৰ ক'ত? তেওঁলোকে জানো মোৰ শক্তিৰ পৰা চমৰিয়াক উদ্বাৰ কৰিছিল? ২০ সেই দেশবোৰ দেৱতাবোৰ মাজত এনে কোনো দেৱতা আছে নে যি মোৰ শক্তিৰ পৰা তেওঁৰ দেশ উদ্বাৰ কৰিছিল, যিহোৱাই মোৰ শক্তিৰ পৰা যিৰুচালেম মেন উদ্বাৰ কৰিব পাৰিব? ২১ কিন্তু লোকসকল মেনে মনে থাকিল আৰু উত্তৰ নিদিলে; কাৰণ বজাৰ আজি আছিল, 'তেওঁক উত্তৰ নিদিবা।' ২২ তাৰ পাছত হিক্কিয়াৰ পুত্ৰ বজাৰ ঘৰগীণী ইলিয়াকীম, বাজলিখক চেবনা, আৰু ইতিহাস লিখক আচক্ষণ পুত্ৰ যোৱাহে নিজৰ কাপোৰ ফালি হিক্কিয়াৰ ওচৰলৈ আহি বৰচাকিব কথা জানলৈ।

৩৭ সেই কথা শুনা মাত্ৰে বজা হিক্কিয়াই নিজৰ বন্ধু ফালি চট কাপোৰ পিন্ধিলৈ, আৰু যিহোৱাৰ গৃহলৈ গাল। ২ চট কাপোৰ পিন্ধা বজাৰ ঘৰগীণী ইলিয়াকীম, বাজলিখক চেবনা, আৰু পুৰুহিতসকলৰ বৃন্দ লোকক আমোচৰ পুত্ৰ যিচয়া ভাববাদী ওচৰলৈ পঠাই দিলৈ। ৩ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, যিদৰে এটি স্বানন্দৰ প্ৰসৱৰ সময় হয়, কিন্তু মাতৰ স্বানন্দৰ প্ৰসৱ কৰাৰ শক্তি নাথকে সেইদৰেই আজি সন্কষ্ট, তাড়না, আৰু অপমানৰ দিন হয়। ৪ যি বৰচাকিয়ে নিজৰ প্ৰভু বজা অচূৰীয়াৰ জীৱন্ত দ্বিশৰক ধিক্কাৰ দিলৈ পঠাইছিল, আপোনাৰ দ্বিশৰ যিহোৱাই সেই বৰচাকিব কথা শুনিব, আৰু আপোনাৰ দ্বিশৰ যিহোৱাই নিজে শুনা কথাৰ বাবে হয়তু দণ্ড দিব, সেয়ে এতিয়া অৱশিষ্ট থকা ভাগৰ বাবে আপুনি প্ৰাৰ্থনা উৎসৱ কৰক। ৫ সেয়ে বজা হিক্কিয়াৰ দাসবোৰ যিচয়াৰ ওচৰলৈ আছিল, ৬ যিচয়াই তেওঁলোকে ক'লে, 'তোমালোকৰ গৰাকীক কোৱা, যিহোৱাই কৈছে, 'তুমি যি বাক্য শুনিলা, আৰু যিৰ দ্বাৰাই বজা অচূৰীয়াৰ দাসবোৰে মোক নিদিব কৰিলে, এই সকলো কথালৈ ভয় নকৰিবা। ৭ চোৱা, মই তেওঁৰ অন্তৰত এক আত্মা স্থাপন কৰিম, আৰু তেওঁ বিশেষ সহাদ শুনি নিজৰ দেশলৈ উভাতি যাব; মই তেওঁৰ দেশত তেওঁক তৰোৱালৈ নিপাত কৰিম। ৮ তাৰ পাছত বৰচাকিয়ে উভাতি গৈ বজা অচূৰীয়াই লিব্নাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি থকা পালে; কাৰণ তেওঁ শুনিলে যে, বজা লাখীচৰ পৰা আঁতিৰ গাল। ৯ তেওঁয়া বজা অচূৰীয়াই শুনিলে যে, কুচ আৰু মিচৰীয়া দেশৰ বজা তিৰহাকাই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ সেন্য সমৰেত কৰিছে, সেয়ে তেওঁ বাৰ্তাবে সৈতে বাৰ্তাবাহকক হিক্কিয়াৰ ওচৰলৈ পঠাইলৈ। ১০ যিহুদাৰ বজা হিক্কিয়াক কোৱা, যি দ্বিশৰত তুমি ভাৰসা কৰিছা, 'জো অচূৰীয়াৰ হাতত যিৰুচালেক শোধাই দিয়া নহ'ব বুলি' তোমাৰ সেই দ্বিশৰে তোমাক মুভুলাওক। ১১ চোৱা, বজা অচূৰীয়াই সকলো দেশ সম্পূৰ্ণকৈ ধৰ্মস কৰি কি কৰিছিল, সেই বিষয়ে তুমি শুনিবলৈ পালা, সেয়ে তুমি জানো বক্ষা পৰা? ১২ মোৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে ধৰ্মস কৰা দেশবাসী গোজান,

হাৰণ, বেচফ, আৰু তলচৰাবত থকা এদনৰ স্বাননসকলক তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰে জানো তেওঁলোক বক্ষা কৰিছে?' ১৩ হমাতৰ বজা, অৰ্পণৰ বজা, চফৰবিয়ম নংৰ বক্ষা কৰা, হেনাৰ আৰু ইৰ্বাৰ বজা সকল ক'ত আছে? ১৪ হিক্কিয়াই বাৰ্তাবাহকসকলৰ পৰা পত্ৰখন গ্ৰহণ কৰিলৈ আৰু পাঢ়িলৈ। তাৰ পাছত তেওঁ যিহোৱাৰ গৃহলৈ গৈ যিহোৱাৰ সম্মুখত পত্ৰখন মেলি দিলৈ। ১৫ হিক্কিয়াই যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, ১৬ 'হে কৰুৰ দুটাৰ মাজত বাস কৰা ইস্তায়েলৰ দ্বিশৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, আপুনি দ্বিশৰ, পৃথিবীৰ সকলো বাজ্যৰ মাজত কেৱল আপুনিয়েই দ্বিশৰ, আপুনিয়েই আকাশ মণ্ডল আৰু পৃথিবীৰ সৃষ্টি কৰিলে। ১৭ হে যিহোৱা কাগ পাতি শুনক; হে যিহোৱা আপোনাৰ চকু মেলি দৃষ্টি কৰক আৰু জীৱন্ত দ্বিশৰ নিদিপা কৰিবলৈ চনহৈৰীৰে কৈ পঠোৱা সকলো কথা শুনক। ১৮ হে যিহোৱা এইটো সত্য যে, অচূৰীয়াৰ বজাসকলে সকলো দেশীবাসী আৰু তেওঁলোকৰ দেশ ধৰ্মস কৰিলৈ। ১৯ তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰক জুইত পেলালৈ; কিয়নো সেইবোৰ দেৱতা নহয়, কিন্তু মূল্যবান হাতত কাৰ্যহৈ, সেইবোৰ কাঠি আৰু শুলি মাথোন, সেয়ে অচূৰীয়াসকলে সেইবোৰ বিনষ্ট কৰিলৈ। ২০ এই হেতুকে হে আমাৰ দ্বিশৰ যিহোৱা, অকল আপুনিয়েই যে যিহোৱা ইয়াক পৃথিবীৰ সকলো বাজ্যৰ লোকসকলে জানিবৰ বাবে আপুনি তেওঁৰ হাতত পৰা আমাক নিস্তাৰ কৰক।' ২১ তাৰ পাছত আমোচৰ পুত্ৰ যিচয়াই হিক্কিয়াৰ ওচৰলৈ বাৰ্তা পঠাইয়াই এইটো সত্য ক'লে, 'ইস্তায়েলৰ দ্বিশৰ যিহোৱা এই কথা কৈছে, কাৰণ তুমি অচূৰ বজা চনহৈৰীৰ বিষয়ে মোৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলা; ২২ তেওঁৰ বিষয়ে যিহোৱা কোৱা কথা এই: কুমাৰী চিয়োন-জীয়াৰীয়ে তোমাক হেয়জনল কৰিছে, আৰু তোমাক হাঁহিছে; যিৰুচালেম জীয়াৰীয়ে তোমালৈ মুৰ জোকালিল। ২৩ তুমি কাম উপেক্ষা আৰু অপমান কৰিলা? আৰু কাৰ বিৰুদ্ধে উচ্চ স্থৰেৰ কথা কৈছা, আৰু অহঙ্কাৰেৰে কাৰ ওপৰত দৃষ্টি কৰিলা? ইস্তায়েলেৰ পৰিব্ৰজা দ্বিশৰ জনাব বিৰুদ্ধেই কৰিলা। ২৪ তুমি তোমাৰ দাসবোৰ দাসৰাবি ধৰাবি প্ৰভুক উপেক্ষা কৰিলা, আৰু কলা, মোৰ অধিক বৰে সৈতে ওখ পৰ্বতবোৰ দিওলৈকে, লিবানোনৰ ওখ স্থানলৈ উঠি গলৈ। আৰু মই তাৰ ওখ ওখ দেৱদাবু আৰু তাৰ উত্তম ডিমুৰ গছবোৰ কাঠি পেলালৈ, আৰু তাৰ অস্ত ভাগৰ ওখ ঠাইত তাৰ ফলৱতী উদ্যানত সোমাম। ২৫ মই কুৰা খালিলোঁ আৰু বিদেশী পানী খালোঁ, আৰু মই মোৰ ভৱিব তলুৱাবে মিচৰ সকলোৰ নদীবোৰ শুকুৱাম। ২৬ বহুকলাবে পৰা মই তাক কেনিকৈ স্থিৰ কৰিলো, আৰু প্ৰাচীন কালত মই তাক কেনিকৈ কাৰ্যকীৰ্তি কৰিলো, সেই বিষয়ে তুমি শুনা নাই নে? মই এতিয়া তাক বৈ যাব দিম। আপুনি দুৰ্ভেল নগৰবোৰ হাস কৰি উচ্ছৰত ভগ্ন বাশি কৰিবলৈ ইয়াত আছে। ২৭ তাৰ নিবাসীসকল দুৰ্বল আছিল; তেওঁলোকে চৰ্ছৰিচৰ্ছ হৈলজিত হৈলিল। তেওঁলোকে পথাৰত সেউজীয়া ঘাঁঠ বুলিছিল, পূৰ্বদিশৰ বতাহৰ আগত। ঘৰৰ চালত বা পথাৰত গজা ঘাঁঠৰ দৰে। ২৮ কিন্তু তুমি বহা, তুমি বাহিলৈ আৰু ভিতৰলৈ আহা যোৱা কৰা, আৰু মোৰ বিৰুদ্ধে কোধ কোধ, এই সকলোকে মই জানিছাঁ। ২৯ তুমি মোৰ বিৰুদ্ধে কৰা কোধৰ কাৰণে, আৰু তোমাৰ অহঙ্কাৰৰ কথা মোৰ কাগত পৰাবৰ কাৰণে মই তোমাৰ নাকত মোৰ হাঁকোটা, আৰু তোমাৰ মুখ্য মোৰ লাগাম লাগাম, আৰু যি বাটেদি তুমি আহিলা, সেই বাটেদিয়েই তোমাক উভাতী পঠাই। ৩০ তোমাৰ বাবে এইহেয়ে এক চিন হ'ব, যে, এই বছৰত নিজে উৎপন্ন হোৱা শস্য, আৰু দিতীয় বছৰত তাৰ পৰা উৎপন্ন হোৱা শস্য তোমালোকে তোজন কৰিব। কিন্তু তুমি বাহিলৈ আহিলা, সেই বাটেদিয়েই তোমাক উভাতী পঠাই। ৩১ যিহুদা বংশৰ বক্ষা পোৱা অবশিষ্ট লোকে পুনৰাই পুখ মেলিব, আৰু ফলৱান হ'ব। ৩২ কাৰণ যিৰুচালেমৰ পৰা অবশিষ্ট লোক আৰু চিয়োন পৰ্বতৰত পৰা বক্ষা পোৱা লোক ওলাই আহিল, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ উৎসাহে ইয়াক সিদ্ধ কৰিব। ৩৩ এই হেতুকে বজা অচূৰীয়াৰ বিষয়ে যিহোৱা এই কথা কৈছে: তেওঁ এই নগৰলৈ নাহিব, ইয়ালৈ এপাত কাঠড়ো নামাবিৰ, ইয়াৰ সন্মুখলৈ ঢাল লৈ নাহিব, আৰু ইয়াৰ বিৰুদ্ধে হাদাম নাবাদ্বিৰ। ৩৪ যিহোৱা এইহেয়ে যে, তেওঁ যি বাটেদি আহিল, সেই বাটেদিয়েই উভাতী পঠাই যাব, তেওঁ যি বাটেদি আহিল, সেই বাটেদিয়েই তোমাৰ নাহোমাব। ৩৫ মই নিজৰ আৰু মোৰ দাস দায়ন্দৰ

কারণে এই নগর বৃক্ষা আবু উদ্ধার করিম।” ৩৬ তার পাছত যিহোৱাৰ দৃতবোৰে ওলাই গৈ অচূর্যাসকলৰ চাউনিত আক্ৰমণ কৰিলে, আবু এক লাখ পঁচাশী হজাৰ লোকক মৰিলে। তাতে লোকসকলে বৰতিপুৰা উটি তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে মৰা শৰ পৰি থকা দেখিলে। ৩৭ সেই বাবে অচূৰ বজা চন্দ্ৰহোৰৈ ইস্তালে ত্যাগ কৰি ঘৰলৈ উটভি গৈ মীনবিত বাস কৰিলে। ৩৮ তার পাছত তেওঁ নিজৰ নিন্দ্ৰাক নামেৰে দেৱতাৰ গৃহত প্ৰণিপাত কৰিবলৈ, অদ্ৰমেলক আবু চৰেচ নামৰ তেওঁৰ পুত্ৰ দুজনে তেওঁক তৰোলালেৰে বধ কৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোক অৰাবৰ্ত দেশলৈ পলাই গ'ল। পাছত তেওঁৰ পুত্ৰ এচৰ-হন্দোনে তেওঁৰ পাছত বাজতু কৰিলে।

৩৮ সেই সময়ত হিক্যার সাংখাতিক নবিয়া হৈছিল। আমোচৰ পুত্ৰ ভাববাদী যিচ্যাই তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিলে, আবু তেওঁক ক'লে, “যিহোৱাই কৈছে, ‘তুমি তোমাৰ ঘৰ সংজ্ঞলাবন্দ কৰা; কাৰণ তোমাৰ মৃত্যু হ'ব, তুমি আৰু জীয়াই নথাকিবা।’” ২ তাৰ পাছত হিক্যাই দেৱালৰ ফাললৈ মুখ ঘূৰাই যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, ৩ তেওঁক ক'লে, “হে যিহোৱাৰ বিনয় কৰোঁ, মই সত্যভাৰে আবু শুণ মনেৰে আপোনাৰ সাক্ষাতে কেনেকৈ চলি আহিছোঁ, আবু আপোনাৰ দৃষ্টিত কেনে সদাচৰণ কৰি আহিছোঁ, তাক আগুনি এতিয়া সেঁৰৱণ কৰিক; এই বুলি হিক্যাই বৰকৈ কান্দিলে। ৪ যিচ্যাই ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, ৫ ‘তুমি গৈ হিক্যায়ক কোৱা, তোমাৰ ওপৰ পিতৃ দ্যায়ৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, মই তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলোঁ, আবু তোমাৰ চক্ৰলাল মোৰ দৃষ্টি পৰিল; চোৱা, মই তোমাৰ আয়ুস পোকৰ বছৰ বঢ়াই দিম। ৬ আবু মই বজা অচূৰ্যাব হাতৰ পৰা তোমাক আবু এই নগৰক উদ্ধাৰ কৰিম; আবু মই এই নগৰক চালস্বৃপ্ত হ'ম। ৭ আবু যিহোৱাৰ পৰা তোমালৈ এই চিন হ'ব, যে, মই যি কৈছোঁ সেয়াই সিদ্ধ কৰিম। ৮ চোৱা, আহজৰ খটখটিত ছাঁটো দহ খাপ ওভটালৈ মই খটখটিত ছাঁ পেলাম।” সেয়ে সেই খটখটিৰ ছাঁটো আগুৱাই যোৱা স্থানৰ পৰা দহ খোজ উটভি গৈছিল। ৯ যিহুদাৰ বজা হিক্যাই নবিয়া পৰি সৃষ্টি হোৱাৰ পাছত লিখা প্ৰাৰ্থনা এইয়া আছিল: ১০ মই কৈছিলোঁ যে, মোৰ জীৱনৰ আধা ভাগত মই চিয়োলৰ দুৱাৰৰ মাজেৰে যাম; মোৰ আয়ুসৰ অৱশিষ্ট ভাগৰ বাবে মোক তালৈ পঠোৱা হৈছে।” (Sheol h7585) ১১ মই কৈছিলোঁ যে, “মই জীৱিত লোকৰ দেশত যিহোৱাক আবু দেখিবলৈ নাপাম; পৃথিবীৰ নিবাসী বা মনুষ্যক মই আবু নাচাও। ১২ মেৰ-ছাগ বৰ্ষীয়াৰ তমুৰ দৰে মোৰ জীৱন মোৰ পৰা আঁতৰাই নিয়া হ'ল; মই সিপনামী বোৱা কাপোৰৰ দৰে মোৰ জীৱন নৰিয়ালোঁ, আপুনি মোক তাঁত শৰলৰ পৰা কাটিলে; দিন আবু বৃতিৰ ভিতৰত আপুনি মোৰ জীৱনটো শেষ কৰিব। ১৩ মই বিতিপুৰালৈকে কান্দিলোঁ, সিংহৰ দৰে তেওঁ মোৰ আটাই হড় ভাঙিছে; দিন আবু বৃতিৰ ভিতৰতে আপুনি মোৰ জীৱন শেষ কৰিলে। ১৪ মই বগলীৰ দৰে চিচ্যাই আছোঁ; কপোৰ দৰে শোক ধৰনি কৰিছোঁ; ওপৰলৈ চাঁওতে চাঁওতে মোৰ চুকু দুৰ্বল হ'ল; হে যিহোৱা মই উপদ্ৰৰ পাইছোঁ, মোক সহায় কৰক। ১৫ মই কি ক'ম? তেওঁ মোক ক'লে, আবু তেওঁ সিদ্ধ ও কৰিলে; মোৰ আজ্ঞা দুখেৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱাৰ বাবে মই মোৰ গোটেই জীৱনত লালেৰ লালে খোজ কাটিম। ১৬ তেওঁ অভু, আপুনি দিয়া কষ্ট মোৰ বাবে লাভজনক; মোৰ জীৱনটো পুনৰ ঘূৰাই দিব পাৰে; আপুনি মোৰ জীৱন আবু স্থাঞ্চ পুনৰ হাস্পন কৰিলে। ১৭ মই তেনে কষ্ট অনুভৱ কৰাটো মোৰ বাবে লাভজনক আপুনি মোক ধৰংসৰ গাতৰ পৰা বক্ষা কৰিলে; কিয়ো আপুনি মোৰ সকলো পাপ আপোনাৰ পাছফাল দলিয়াই পেলালৈ। ১৮ কাৰণ চিয়োলে আপোনাক ধন্যবাদ নিদিয়ে; মৃত্যুৱে আপোনাৰ প্ৰশংসন কৰিলে; গাতলৈ নামি যোৱাসকলে আপোনাৰ বিশ্বাসযোগ্যতালৈ আশা কৰিব নোৱাৰে। (Sheol h7585) ১৯ আজি মই যেনেকৈ কৰিছোঁ, তেনেকৈ জীৱিত লোকেহ আপোনাক ধন্যবাদ দিব পাৰে; পিতৃয়ে সন্তুন সকলক আপোনাৰ বিশ্বাসযোগ্যতা জানিব দিব। ২০ যিহোৱাই মোক পৰিত্রাণ কৰিবলৈ যুগ্মত আছে, আমাৰ জীৱনৰ প্ৰতিটো দিনত যিহোৱাৰ গৃহত আমি সঙ্গীতেৰে সৈতে উদ্যাপন কৰিম। ২১ তেওঁয়া যিচ্যাই ক'লে, “ডিমুৰ গুটিৰ লদা আনি, বছৰ ওপৰত লগাই

দিয়া যাওক; তাতে তেওঁ সৃষ্টি হ'ব।” ২২ হিক্যায়ো ক'লে, “মই যে, যিহোৱাৰ গুটৈ উঠি যাম, ইয়াৰ চিন কি হ'ব?

৩৯ সেই সময়ত বলদানৰ পুত্ৰ মৰোদক বলদান নামেৰে বাবিলৰ বজাই হিক্যায়াৰ ওচৰলৈ এখন পৰি আবু এটি উপহাৰ পঠালৈ; কাৰণ তেওঁ শুনিলৈ যে, হিক্যায়া নবিয়া পৰি সৃষ্টি হৈছিল। ১ হিক্যায়াই এই বস্তুবোৰ দ্বাৰাই সন্তুষ্ট হ'ল; তেওঁ বাৰ্তাৰাহক কে তেওঁৰ গোদামত থকা বহুম্যুল্য বস্তুবোৰ দেখুৱালো— বৃপ্ত, সোণ, মছলাবোৰ, বহুমূল্যীয়া তেল, আবু তেওঁৰ অন্তৰ শৰ্কৰ গোদাম, তেওঁৰ গোদামত থকা সকলোৰ বহুম্যুল্যীয়া তেলে। হিক্যায়াৰ ঘৰত, বা তেওঁৰ গোটেই বজায় তেওঁ তেওঁলোকে মনেছুটোৱা কৌণ্ডুমে বস্তু নাছিল। ৩ তাৰ পাছত ভাৰবাদী যিচ্যাই বজা হিক্যায়াৰ ওচৰলৈ আহিলে আবু সুধিলে, “এই মানহোৰেৰে আপোনাক কি ক'লে? আবু তেওঁলোকক ক'ব পৰা আহিছে?” তেওঁয়া হিক্যায়াই ক'লে, “তেওঁলোক দূৰ দেশ বাবিলৰ পৰা মোৰ ওচৰলৈ আহিছে।” ৪ যিচ্যাই সুধিলে, “আপোনাৰ গৃহত তেওঁলোকে কি দেখিলৈ?” তেওঁয়া হিক্যায়াই ক'লে, “তেওঁলোক মোৰ গৃহত থকাৰ সকলোকে দেখিলৈ; মোৰ বহুম্যুল্য বস্তুৰ মাজৰ, মই তেওঁলোকক নেদেখুটোৱা কোনো বস্তুৱেই নাই।” ৫ তেওঁয়া যিচ্যাই হিক্যায়ক ক'লে, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বাক্য শুনা: ৬ চাওকে, আপোনাৰ গৃহত যি যি আছে, আবু আপোনাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে সাঁচি হৈ যোৱা যি যি বস্তু আজলৈকে আছে, সেই সকলোকে বাবিলোৱে নিবৰ দিন ওচৰ চাপিষে, সেইবোৰে অলপো অৱশিষ্ট নাথাকিব, ইয়াক যিহোৱাই কৈছে। ৭ আপোনাৰ ওৰসত যি যি পুত্ৰসকল জ্যু হ'ব, তেওঁলোকৰ আপুনি পিতৃ তুল্য হ'ব; তেওঁলোকে তেওঁলোক লৈ যাব আবু তেওঁলোক বাবিলৰ বাজ গৃহত নপুংসক দাস হ'ব।” ৮ তেওঁয়া হিক্যায়াই যিচ্যাক ক'লে, “তুমি যিহোৱাৰ যি বাক্য কলা, সেয়ে উত্তম।” কাৰণ তেওঁ ভাৰিলে যে, “মোৰ দিনত সেই ঠাইত শাস্তি আবু স্থিতৰতা হ'ব।

৪০ তোমালোকৰ ঈশ্বৰে কৈছে, মোৰ লোকসকলৰ শাস্ত্ৰণা হওক। ১ বিৰুচালেমক নয়তাৰে কোৱা, আবু তেওঁলৈ যোৰন্থা কৰা, যে তেওঁৰ সংগ্ৰাম শেষ হ'ল, তেওঁৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা হ'ল, তেওঁৰ সকলো পাপৰ সলনি যিহোৱাৰ হাতৰ পৰা তেওঁ দুণ্ড মঙ্গল পালো। ৩ এটা মাতে চিৰবিষে, মৰুপ্তাৰত যিহোৱাৰ পথ যুগ্মত কৰা, আমাৰ ঈশ্বৰৰ বাবে মৰুপ্তাৰত এটি পোন বাজপথ তৈয়াৰ কৰা।” ৪ প্ৰত্যেক উপত্যকা ওখ কৰা হ'ব; আবু প্ৰয়েক পৰ্বতত আবু পাহাৰ সমান কৰা হ'ব; অসমতল ঠাই সমান কৰা হ'ব, খলাবমা মাটি সমান কৰা হ'ব, ৫ আবু যিহোৱাৰ মহিমা প্ৰকাশ কৰা হ'ব, আবু সুকলো মৰ্তাই একে সময়তে তাক দেখিব; কাৰণ যিহোৱাই নিজৰ মুখেৰে ইয়াকে ক'লে। ৬ এজনে কৈছে, “কান্দা।” আন এজনে উত্তৰ দিছে, “মই কিয় কান্দিম?” সকলো মাসই তৃণ হয়, আবু তেওঁ সকলো বিশ্বাসযোগ্য চুক্তি পথাৰ ফুলৰ দৰে। ৭ যেতিয়া যিহোৱাৰ প্ৰশংস-বায়ু তাৰ ওপৰত বলায় তেওঁয়া ঘাঁই শুকাই যায়, ফুল জ্য় পৰে; আবু লোকসকল নিচ্য ঘাঁই। ৮ ঘাঁই শুকাই যায়, ফুল জ্য় পৰে, কিন্তু আমাৰ ঈশ্বৰৰ বাক্য অনন্ত কালোকে থাকে। ৯ ইৱেন্যানৰ আগত শুভৰ্বাৰ্তা প্ৰাচাৰ কৰে লোক, ওখ পৰ্বতলৈ উঠি যোৱা; চিৰবিৰ কান্দা, ভয় নকৰিবা। যিহুদাৰ নগৰবোৰক কোৱা, “এইয়া তোমালোকৰ ঈশ্বৰ।” ১০ চোৱা, অভু যিহোৱাৰ জয়যুক্তি বীৰবৃষ্টপুে আহিছে, আবু তেওঁ নিজ যিচ্যাই কৰিব। চোৱা তেওঁৰ পুত্ৰকাৰ তেওঁতাৰ লোক, ওখ পৰ্বতলৈ উঠি যোৱা; চিৰুচালেমলৈ শুভৰ্বাৰ্তা ঘোষণা কৰা, শক্তিৰে সৈতে জোৱাৰে বিশ্বিতোৱা। চিৰবিৰ কান্দা, ভয় নকৰিবা। যিহুদাৰ নগৰবোৰক কোৱা, “এইয়া তোমালোকৰ ঈশ্বৰ।” ১১ তেওঁ মেৰ-ছাগ বৰ্ষীয়াৰ দৰে নিজৰ জাক কৰাব, তেওঁ নিজৰ বাহুৰ তলত মেৰ-ছাগ পোৱালিক গোটাৰ, আবু সিইতক হৃদয়ৰ কাষ চপায় কঢ়িয়াৰ আবু সিইতক সুবুৰোক মৰমেৰে প্ৰতিপালন কৰি চলাই নিব। ১২ কোনে নিজৰ হাতৰ তলুৰাত জলবাৰি জুথিছিল? আবু কোনে আকাশ-মণ্ডল জুথিছিল? কোনে পৃথিবীৰ সমূদায় ধূলি দেনত ভৱাই জুথিছিল? কোনে পৰ্বতবোৰক পাল্লাত বা পাহাৰবোৰক তুলাঁচনীত জুথিছিল? ১৩ কোনে যিহোৱাৰ আভাৰ তত্ত্ব নিৰ্বপণ কৰিবিছিল? বধ কৰিবিছিল? ১৪ তেওঁ কাৰণ পৰা পৰামৰ্শ পাইছিল? কোনে তেওঁক ন্যায় কাৰ্য

করিবলৈ শিকাইছিল? আবু কোনে তেওঁক জ্ঞানৰ শিক্ষা দিছিল, আবু তেওঁক বিবেচনাৰ পথ দেখুৱাইছিল? ১৫ চোৱা, দেশবাসীসকল কলহৰ গাত লাগি থকা পানীৰ কণিকাৰ দৰে আবু তুলাচনীত লাগি থকা ধূলিৰ কণিকাৰ দৰে গণিত হয়; চোৱা, তেওঁ অতি শুদ্ধ বস্তৰ দৰে দীপবোৱক তোলে। ১৬ ইন্দ্ৰনৰ বাবে লিবানেন, নাইবা হোম বলিব বাবে অৱগতিৰ জ্ঞানৰ যথেষ্ট নহয়। ১৭ তেওঁৰ দৃষ্টিত সকলো দেশবাসী অপৰ্যাণ; তেওঁৰ আগত তেওঁলোক একোৱে নহয় দৰে গণিত হয়। ১৮ তেওঁতে তোমালোকে কাৰ সৈতে দৈশ্বৰক তুলনা কৰিবা? বা তেওঁৰ লগত কোন মুৰ্তিৰ উপমা দিবা? ১৯ এটা কটা শুন্তি! এজন কৰ্মকাৰে নিজে তৈয়াৰ কৰে; সোণীৰিয়ে তাৰ ওপৰত সোণৰ পতা মাৰে, আবু তাৰ বাবে বৃপৰ শিকলি যুগ্মত কৰে। ২০ মানুহে উপহাৰ দিবলৈ নৈপুণ্য কাঠ বাচি লৈ; পৰিব নোৱাৰা প্রতিমা নিজৰ বাবে যুগ্মত কৰিবলৈ নৈপুণ্য শিল্পকাৰ বিচাৰে। ২১ তোমালোকে নাজানা নে? তোমালোকে শুনা নাই নে? আদিৰে পৰা তোমালোকক সমাদ দিয়া নাই নে? পৃথিবীৰ মূল স্থাপন কৰাৰে পৰা তোমালোকে বুজা নাই নে? ২২ যি জনা পৃথিবীৰ আকাশ মণ্ডলৰ ওপৰত বহি আছে, আবু তেওঁৰ আগত তাৰ নিবাসীসকল ফৰিঙ্গৰ দৰে, তেওঁ পৰ্দাৰ দৰে আকাশ মণ্ডল বিস্তাৰ কৰে, আবু বাস কৰা তম্ভৰ দৰে তাক প্ৰসাৰিত কৰে। ২৩ তেওঁ শাসনকৰ্ত্তসকলক নথকাৰ দৰে লুণ কৰে; আবু পৃথিবীৰ শাসনকৰ্ত্তসকলক অৰ্থহীনৰ দৰে কৰে; ২৪ চোৱা, তেওঁলোকে কেৰল ৰোৱে আবু বয়, এমে কি, তেওঁলোকৰ মুঢ়ায়ো মাটিত কেৰল শিপা ধৰিছে, তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত ফু দিয়াৰ আগতে তেওঁলোক শুকাই যায়, আবু তেওঁলোকক বামৰলী বতাহে মৰাৰ দৰে উৰুবাই নিয়ে। ২৫ পৰিব জনাই কৈছে, “তেনেহলে তোমালোকে মোক কাৰ সৈতে উপহাৰ দিলে মই তাৰ সদ্শ হ'ম? ২৬ আকাশলৈ চকু তুলি চোৱা, কোনে সৌ তৰাবোৰে সৃষ্টি কৰিলৈ? তেওঁ তেওঁলোকৰ সমষ্ট সৃষ্টি পৰিচলনা কৰে, আবু তেওঁ সেইবোৱক নাম কাটি মাতে, সেই জনৰ অধিক সামৰ্থ আবু বহু পৰাক্ৰমৰ কাৰণে সেইবোৱ কোনো এটাৎ অনুপস্থিতি নাথকে। ২৭ মোৰ পথ যিহোৱাৰ পৰা গুণ্ঠে আছে, আবু মোৰ পোচৰলৈ তেওঁ মন নিদিয়ে, হে যাকোৱ আবু হে ইস্তায়েল, তুমি কিয় এনে কথা কৈছা? ২৮ তুমি জনা নাই নে? তুমি জানো শুনা নাই? আনন্দ অনন্ত দৈশ্বৰ যিহোৱাই, পৃথিবীৰ সীমাৰোৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তা তেওঁ ক্লান্ত নহয়, আবু ভাগৰ নাপায়, আবু তেওঁৰ বুদ্ধি অগম্য। ২৯ তেওঁ ক্লান্ত হোৱা লোকক শক্তি দান কৰে, আবু দুৰ্বল হোৱা লোকক অধিক বল দান কৰে। ৩০ এমে কি কেৰকসকলে ক্লান্ত হৈ ভাগৰ পায়, আবু ঘৰুসকলে উজুতি খাই পৰে। ৩১ কিন্তু যিসকলৈ যিহোৱলৈ অপেক্ষা কৰে, তেওঁলোকে নতুন বল পাব, তেওঁলোকে কুৰৰ পক্ষীৰ দৰে ডেউকাৰে ওপৰলৈ উৰিব, তেওঁলোকে দৌৰিব আবু ক্লান্ত নহ'ব, তেওঁলোকে খোজ কঢ়িব আবু ভাগৰ নাপাব।

৪১ হে দীপোৰাৰ, মোৰ আগত নিজম দি শুনা, দেশবাসীৰে নতুন বল পাওক; তেওঁলোকক ওচৰত আহি কথা পাতিৰ দিয়া, আহা আমি একে লগে বিবাদৰ বিচাৰলৈ যাওহুক। ২ কোনে পূৰ্ব দিশত এজনক উত্তেজিত কৰিলৈ? ধাৰ্মিকতা কাৰ্য কৰিবলৈ কোনে তেওঁক নিজৰ ভাৰিৰ ওচৰলৈ মাতিছে? তেওঁ সেই জনৰ আগত দেশবাসীক শোধাই দিছে, আবু তেওঁক বজাসকলৰ পৰাভূত কৰাইছে; তেওঁ তেওঁলোকক তৰোৱালোৰে ধূলিৰ দৰে আবু তেওঁৰ ধূনুৰে উৰি যোৱা নৰাৰ দৰে কৰিছে। ত তেওঁ তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদি গৈছে, আবু তেওঁ বাটচ তাৰ নিদিয়াকৈ নিবাপদে আগ বাঢ়ি গৈছে। ৪ কোনে সেই কাৰ্য কৰিলৈ আবু তাৰ কসিদ্ব কৰিলৈ? কোনে আৰাস্তোৰে পৰা প্ৰজনাক উৎপন্ন কৰে? প্ৰথম যি মই, আবু শেষৰ সঙ্গী যি মই যিহোৱা, ময়েই সেই জন। ৫ দীপোৰে দেখি ভয কৰিলৈ, পৃথিবীৰ অস্তৰোৰে কঁপিল; সিহঁত ওচৰ চাপি আহিল। ৬ প্ৰতিজনে নিজৰ ওচৰ চুবুৰীয়াক সহায় কৰিলৈ, আবু প্ৰতিজনে ইজনে আন জনক কলে, ‘সাহ কৰা।’ ৭ সেই দৰে বাটৈয়ে সোণারীক, আবু হাতুৰীয়ে কাম কৰা জনক নিয়াৰিত খুন্দা জনক সাহস দিলৈ। ঢালাই কৰাব বিষয়ে কলে, এইটো উত্তম; আবু সি গজাল মাৰি তাৰ সলংগু কৰিলৈ যাতে সেইয়া তলত নপৰে। ৮ কিন্তু হে মোৰ দাস ইস্তায়েল, যাকোৱ যাক মই মনোনীত কৰিলোঁ, মোৰ বন্ধু অৱাহামৰ সন্তান, ৯ যাক

মই পৃথিবীৰ অস্তৰ পৰা হাতেৰে ধৰি আনিলো, আবু যাক মই অতি দূৰৰ পৰা মাতিলো আনিলো, যাক মই ক'লো, ‘তুমি মোৰ দাস;’ মই তোমাক মনোনীত কৰিলোঁ আবু তোমাক ত্যাগ কৰা হোৱা নাই। ১০ ভয় নকৰিবা, কাৰণ মই তোমার লগত আছোঁ; ব্যাকুল নহ'বা, কাৰণ মই তোমাৰ দৈশ্বৰ; মই তোমাক শক্তি দিম, মই তোমাক সহায় কৰিম, আবু মোৰ বিজয় যুক্ত সৌ হাতেৰে তোমাক ধৰি বাখিম। ১১ চোৱা, যিসকলে তোমার বিৰুদ্ধে ক্রেধি কৰিছে, সেই সকলোৰে লাজ পাই বিৰ্বৎ হ'ব; যিসকলে তোমাক প্ৰতিবাদ কৰে, তেওঁলোক একো নোহোৱা যেন হ'ব, আবু বিনষ্ট হ'ব; ১২ যিসকলে তোমার বিৰোধ কৰে, তেওঁলোকক তুমি বিচাৰি নাপাবা; যিসকলে তোমার লগত যুদ্ধ কৰে, তেওঁলোক শূন্য আবু একো নোহোৱা যেন হ'ব। ১৩ কিয়নো তোমার দৈশ্বৰ যিহোৱা যি মই, ময়েই তোমার সৌ হাতত ধৰোঁ, আবু কঙ্গ, ‘ভয় নকৰিবা; ময়েই তোমাক সহায় কৰিম।’ ১৪ হে পোক যাকোৱ, হে ইস্তায়েল লোকসকল, ভয় নকৰিবা; যিহোৱাই কৈছে “ময়েই তোমাক সহায় কৰিম” আবু ইস্তায়েলৰ পবিত্ৰ দৈশ্বৰ জনাই তোমার মুক্তিদাতা। ১৫ চোৱা, মই তোমাক এক নতুন চোকা দাঁত থকা মৰণা মৰা যন্ত্ৰঘৰুণ কৰিম; তুমি পৰ্বতবোৰ মৰণা মাৰি গুড়ি কৰিবা, আবু পাহাৰবোৰক তুহুৰ দৰে কৰিবা। ১৬ তুমি সেইবোৰক জাৰিবা, আবু বতাহে সেইবোৰক উড়াই নিব, আবু বামৰলী বতাহে সেইবোৰক সিচৰিত কৰিব; কিন্তু তুমি যিহোৱাত উল্লাস কৰিবা, তুমি ইস্তায়েলৰ পবিত্ৰ দৈশ্বৰ জনাত সৌৰ কৰিবা। ১৭ দুৰী আবু ভাতৰীসকলে পানী বিচাৰে কিন্তু তাত পানী নাই, আবু তেওঁলোকৰ জিভ পিয়াহতে শুকাই যায়; মই যিহোৱাই তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ শুনিম, মই ইস্তায়েলৰ দৈশ্বৰ তেওঁলোকৰ ত্যাগ নকৰিম। ১৮ মই এচলীয়া স্থানৰ পৰা তোলৈ যোৱাকৈ নদীবোৰ, আবু উপত্যকৰে মাজত ভুমুকবোৰ উলিয়াম; মই মুৰুভূমিক এক জলাশয় কৰিম, আবু খৰাং মাটিক ভুমুকেৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিম। ১৯ মই অৱগত বৰাবীয়া এৰচ, বাৰল, মেন্দি আবু জলফাই গচ বুৰু; আবু মৰুভূমিত দেৰদারু, তিথিৰ, তাচুৰ গচ একলেগে ঝুঁট থম। ২০ যিহোৱাই নিজ হাতে যে, এই কাৰ্য কৰিলৈ, আবু ইস্তায়েলৰ পবিত্ৰ দৈশ্বৰ জনাই যে তাক সৃষ্টি কৰিলৈ, ইয়াক লোকসকলে যেন দেখিব আবু বিচেনা কৰি একে সময়তে বুজিব পাৰে, এমে অভিপ্ৰায়েৰে মই সেই কাৰ্য কৰিব। ২১ যিহোৱাই কৈছে, “তোমালোকৰ গোচৰ উপস্থিতি কৰা” যাকোৱ বজাই কৈছে, “তোমালোকৰ মুৰ্তিৰ বাবে দৃঢ় প্ৰমাণ আনা।” ২২ তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ প্ৰমাণ আমালৈ আনিবলৈ দিয়া হওক, আবু আগলৈ কি ঘটিব, তাক আমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিবলৈ দিয়া হওক; দেয়ে আমি এই সকলো ভালদৰে বুজিব পাৰিম। আগেয়ে কৰা ভবিয়তবাণী আমাক কোৱা হওক, সেয়ে আমি তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰতিফলিত কৰিম আবু তেওঁলোকে কিদিবে সিদ্ধ কৰিব তাক জনিম। ২৩ তোমালোক যে দৈশ্বৰ, ইয়াক আমি জিভবলৈ ভবিষ্যতে কি ঘটিব, তাক প্ৰকাশ কৰা; আমি যাতে শক্তি আবু বিস্যো মানি দেখিব বাবে তোমালোকে মঞ্জল বা অমঙ্গল কৰা। ২৪ চোৱা, তোমালোকৰ মুৰ্তিৰে একো নহয়, আবু তোমালোকৰ কাৰ্য ও একো নহয়; তোমালোকক মনোনীত কৰা জন ঘণ্গনীয়। ২৫ মই উত্তৰ দিশত এজনক উৎপন্ন কৰিলৈ, আবু তেওঁ তেওঁ অহিছে; মোৰ নাম লোৱা জনক সূৰ্য উত্তৰ হোৱা ফালে মই মাতিলোঁ; বোকা গচকাৰ দৰে, আবু কুমাৰে মাটি খচাৰ দৰে, তেওঁ শাসনকৰ্ত্তসকলক গচকিব। ২৬ কোনে ইয়াক আদিৰে পৰা প্ৰকাশ কৰিলৈ? আবু কোনে আগতে কৰিলৈ? সেই কথা জানিব বাবে, যাতে আমি ক'ব পাৰোঁ ‘তেওঁ সত্য’ বাস্তৰিকতে তেওঁলোকৰ কোনোৱে এই আজি দিয়া নাছিল, তুমি কোৱা কথা কোনো শুনা নাছিল। ২৭ মই প্ৰথমে চিয়োনক কৈছিলোঁ, ‘ইয়াত ওঁ তেওঁলোক চোৱা,’ মই এজন প্ৰচাৰক যিৰচালেমলৈ পঠালোঁ। ২৮ যেতিয়া মই এচলো, তাত কোনো এজনো নাই; ভাল পৰামৰ্শ দিব পৰা কোনো এজনো তেওঁলোকৰ মাজত নাই, মই সুধিলে উত্তৰত এটা শব্দ ক'ব পৰা কোন আছে। ২৯ চোৱা, তেওঁলোকৰ সকলোৱে অসাৰা, আবু তেওঁলোকৰ কাৰ্য আসাৰ; তেওঁলোকৰ সঁচত চলা মুৰ্তিৰে ভাৰ আবু শূন্য মাথাবে।

৪২ সোৱা চোৱা, মোৰ দাস, মই তেওঁক ধৰি বাখিছোঁ; যোৰ মনোনীত সোকত, মোৰ আজাই সত্ত্বুষ্ট হৈছে; মই তেওঁৰ ওপৰত পৰা

আত্মাস্থিতি করিলোঁ; তেওঁ দেশবাসীসকলৰ মাজত ন্যায় বিচাৰ কৰিব। ২ তেওঁ নাকান্দিৰ অথবা নিচিওঁৰিব, আৰু নিজৰ মাত পথত শুনকৈ নক'ব। ৩ তেওঁ খেতেলো নল নাভাডিব, খোঁৱাই থকা শলিতাৰ নুনমাৰ; কিন্তু তেওঁ সত্যতাৰে ন্যায় বিচাৰ কৰিব। ৪ তেওঁ পৃথিবীত ন্যায় বিচাৰ হ্যাপন নকৰালৈকে দুৰ্বল কি নিৰুৎসাহ নহ'ব; আৰু দীপোৰেৰ তেওঁৰ বিধানৰ বাবে আপেক্ষা কৰিব। ৫ যিজনাই আকাশ মণ্ডল আৰু পৃথিবীৰ সৃষ্টি কৰিলো, সেইজনাই পৃথিবীৰ আৰু তাত উৎপন্ন হোৱা সকলোকে দেলিচা পৰাৰ দৰে পাৰিলো, আৰু জীৱন দিলো; যি জনাই লোকসকলক নিশ্চাস দিলে জীয়াই থকা সকলক প্রাণ দিলো, সেই দীৰ্ঘৰ যিহোৱা কোৱা কথা এই, ৬ মই তোমাক ধাৰ্মিকতালৈ মাতলো, আৰু তোমার হাত ধৰি বাধিম, মই লোকসকলৰ নিয়ম হ্যাপকচুপে, দেশবাসীসকলৰ ছীষিত স্বৰূপে তোমাক নিযুক্ত কৰিব। ৭ অদ্য লোকসকলৰ চতুৰ মুকলি কৰিবলৈ, বদ্বীশালৰ পৰা বন্দীসকলক মুক্ত কৰিবলৈ, আৰু কাৰাগাবৰ অন্ধকাৰত বহি থকা সকলক তাৰ পৰা আনিবলৈ। ৮ মই যিহোৱা, এয়ে মোৰ নাম, আৰু মই মোৰ গৌৰ আনক, বা মোৰ প্ৰশংসা কটা মুৰ্তিবোৰ নিদিঁওঁ। ৯ চোৱা, আগৰ কথা ফলিয়ালৈ এতিয়া নতুন বিষয় মই প্ৰকাশ কৰোঁ; সেইবোৰ সিদ্ধ নহওঁতেই সেইবোৰ বিষয়ে মই তোমালোকক কওঁ।¹ ১০ হে সমুদ্ৰৰ ভিতৰত থকাসকল আৰু তাত থকা সকলোৰে, হে দীপোৰে আৰু তাৰ নিবাসীসকল তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নতুন গীত গোৱা, আৰু পথিবীৰ সীমাৰ পৰা তেওঁৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰা। ১১ মৰভূমি আৰু তাৰ নগৰবোৰে কান্দক, কেদৰে বসতি কৰা গাওঁবোৰে উচ্চধৰণি কৰিবক; চেলা-নিবাসীসকল গান কৰক, পৰ্বতৰ ঢিগৰ পৰা জয় ধৰিব কৰক। ১২ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৌৰ স্বীকাৰ কৰক, আৰু দীপোৰেৰ মাজত তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক। ১৩ যিহোৱা বীৰৰ দৰে ওলাই আহিব; তেওঁ যুক্তাৰুৰ দৰে নিজৰ উৎসাহ বৃঢ়াব; তেওঁ জয় ধৰিন কৰিব, এনে কি, মহা ধৰিন কৰিব; তেওঁ শক্রবোৰ বিৰুদ্ধে পৰাক্ৰমী কাৰ্য প্ৰদৰ্শন কৰিব। ১৪ মই বহু সময়ৰ বাবে নিজৰ দি থাকিলোঁ, এতিয়াও মই মোখ বন্ধ কৰিব, কিন্তু এতিয়া মই প্ৰসৱ কৰা তিৰোতাৰ দৰে চিুৰিম, একেবাৰে নথোম আৰু ঘনকৈ উশাখ ল'য়। ১৫ মই পৰ্বত আৰু পাহাৰবোৰ বৃংস কৰিবম, আৰু সেই বোৰৰ ওপৰত থকা সকলো গচ গচনি শুকুৰাম; আৰু মই নৈ বোৰ দীপাত পৰিবৰ্ত কৰিবম, আৰু জলাশয়বোৰ শুকুৰাম। ১৬ মই অঙ্কসকলক তেওঁলোকে নজনা বাটোলৈ যাম, তেওঁলোকে নজনা পথেন্দি তেওঁলোকক লৈ যাম, মই তেওঁলোকে আগত আকাৰক পোহৰ কৰিবম, আৰু বৈকাৰৈকি ঠাই পোন কৰিবম। এইবোৰ কাৰ্য মই কৰিবম: আৰু সেইবোৰ মই পৰিভাগ নকৰিব। ১৭ যিসকলে কটা প্ৰতিমাবোৰত বিশুষ কৰে, আৰু যিসকলে সাঁচ চলা মুৰ্তিবোৰক কয়, “তোমালোক আমাৰ দীৰ্ঘৰ,” সেই আটোইলোক সকলে বিমুখ হৈ সম্পূৰ্ণকে লাজিত হ'ব। ১৮ হে কলাসকল শুনা; হে অঙ্কসকল চৰু মেলা তাতে দেখা পাৰা। ১৯ কিন্তু মোৰ দাসৰ দৰে অদ্য কোন? আৰু মই পঠোৱা দৃত দৰে কলা কোন? মোৰে সৈতে শাস্তিৰে থকা লোকৰ দৰে অদ্য কোন? যিহোৱাৰ দাসৰ দৰে অদ্য কোন? ২০ তুমি অনেক বিষয় দেখিবে, কিন্তু দুহয়সম নকৰা; কাগ মুকলি আছে, কিন্তু তেওঁ নৃশূনে। ২১ যিহোৱাই নিজৰ ধাৰ্মিকতালৈ চাই, বৰাহক মহৎ আৰু আদৰণীয় কৰিবলৈ সুষ্টুষ্ট হ'ল। ২২ কিন্তু এই লোকসকল ডকাইত আৰু লুট কৰি নিয়া লোক, তেওঁলোক সকলোৰেই গাতত ধৰা পৰিল, আৰু বদ্বীশালত বদ্বী কৰা হ'ল; তেওঁলোক লুট কৰা হ'ল, কিন্তু তেওঁলোক কোনেও উদ্ধাৰ কৰিব নোৱাৰে; আৰু কোনেও নকয় “ওভোটাই দিয়া” বুলি। ২৩ তোমার মাজত কোনে এই কথা শুনিব? আৰু কোনে শুনি ভবিষ্যত কালৰ বাবে শুনিব? ২৪ কোনে যাকোৰক লোট আৰু কোনে ইহায়েলক ডকাইতৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে? যি জনাৰ বিৰুদ্ধে আমি পাপ কৰিলোঁ, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে চলিবলৈ অমাস্তি হ'ল, আৰু যিজনাৰ ব্যৱস্থালৈ লোকসকলে কাগ নিদিলে, সেই যিহোৱাই নহয় নে? ২৫ সেই বাবে তেওঁ তাৰ ওপৰত নিজৰ ক্রোধাপ্তি আৰু যুক্ত প্ৰচণ্ডতা বৰষালৈ; তাতে সেয়ে চাৰিওফালৈ জুলি উঠিল, তথাপি তেওঁলোকে উপলক্ষি নকৰিলে; সেয়ে তেওঁলোকক পুৰি, তথাপি তেওঁলোকে হৃদয়েৰে গ্ৰহণ নকৰিলে।

৪৩ কিন্তু হে যাকোৰ মই সৃষ্টিকৰ্তা যিহোৱাই, আৰু হে ইহায়েল, কিয়নো মই তোমাক মুক্ত কৰিলোঁ; মই তোমার নাম ধৰি তোমাক মতিলোঁ, তুমি মোৰেই।² ২ তুমি মেতিয়া পানীৰ মাজেদি পাৰ হ'লে, মই তোমার লগত থকিম, আৰু নদীবোৰে মাজেদি গলে সেইবোৰে তোমাক প্লাবিত নকৰিব; মেতিয়া তুমি জুইৰ মাজেদি ধোজ কাঢ়িবা তুমি দঞ্চ নহ'বা, নাইবা তাৰ শিখাই তোমাক অনিষ্ট নকৰিব। ৩ কিয়নো মই তোমার দীৰ্ঘৰ যিহোৱা, ইহায়েলৰ পৰিব দীৰ্ঘৰ জনা, তোমার ত্রাঙ্কৰ্তা; মই তোমার মুক্তিস্বৰূপে মিচৰ, তোমার সলনি কুচ আৰু চিবা দিলোঁ ৪ এতিয়াও তুমি মোৰ দৃষ্টিত বহুমূল্য আৰু আদৰণীয়, মই তোমাক প্ৰেম কৰোঁ; সেই বাবে মই তোমার সলনি মানহোৰেৰক, তোমার প্ৰাণৰ সলনি লোক সমূহক দিম। ৫ ভয় নকৰিবা, কিয়নো মই তোমার লগত আছোঁ; মই পূৰ দিশৰ পৰা তোমার বৎক আনিম, আৰু পচিম দিশৰ পৰা তোমাক গোটাম। ৬ মই উত্তৰ দিশক ক'ম, ‘তেওঁলোকক এৰি দিয়া, আৰু দক্ষিণ দিশক ক'ম, ধৰি নাৰাখিবা, মোৰ প্ৰস্তৱকলক দ্বৰ পৰা, আৰু মোৰ জীৱেয়েসকলক পৃথিবীৰ সীমাৰ পৰা আনি দিয়া। ৭ মোৰ নামেৰে প্ৰথ্যাত হোৱা, আৰু মোৰ গৌৰ পৰাৰ অধে মই সৃষ্টি কৰা প্ৰতিজনক আনি দিয়া; তেওঁলোকক মই গঠন কৰিলোঁ, মই নিৰ্মাণ কৰিলোঁ। ৮ তোমালোকে চৰু থকা অদ্য লোকক, আৰু কান থকা কলা লোকক উলিয়াই আনা। ৯ সকলো দেশবাসী গোটা খাওক, আৰু লোক সমূহ সমৰেত হওক; তেওঁলোকক মাজৰ কোনে ইয়াক প্ৰকাশ কৰিব পাৰে? আৰু আগৰ কালৰ কথা কোনে আমাক শুনা পাৰে? তেওঁলোকক নিজৰ কথা প্ৰামাণ কৰিবলৈ নিজৰ সাক্ষী আনক; তেওঁলোকক শুনা হওক আৰু ‘সেয়ে সঁচা’ বুলি নিশ্চিত কৰা হওক। ১০ যিহোৱাই কৈছে, ‘তোমালোকে যাতে জানিব পাৰা আৰু মোক বিশুষ কৰা, আৰু মইয়ে যে তেওঁ, ইয়াক বুজিৰ পাৰা, সেয়ে তোমালোকেই মোৰ সাক্ষী আৰু মোৰ মনোনীত দাস। মোৰ পূৰ্বতে কোনো দীৰ্ঘৰ নির্মাণ হোৱা নাই, আৰু মোৰ পাছতো কোনো নহ'ব। ১১ মই, ময়েই যিহোৱা, মোৰ বাহিৰে আন কোনো ত্রাঙ্কৰ্তা নাই। ১২ ময়েই প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, ময়েই পৰিবাগ কৰিলোঁ, আৰু ময়েই যোথণা কৰিলোঁ; আৰু আন কোনে দেৱতা তোমালোকৰ মাজত নাই, যিহোৱাই কৈছে, “তোমালোকে মোৰ সাক্ষী, আৰু মইয়েই দীৰ্ঘৰ; ১৩ আদিবে পৰা মইয়েই তেওঁ, ময়ে হত পৰা উক্তাৰ কৰোঁতা কোনো নাই; মই কাৰ্য কৰিব, আৰু কোনে তাক ধূৰাৰ পাৰে?” ১৪ তোমালোক মুক্তিদাতা ইহায়েলৰ পৰিব দীৰ্ঘৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “মই তোমালোকৰ বাবে বালিলৈ লোক পঠালোঁ, আৰু মই তেওঁলোকৰ সকলোকে পলাতক অৱস্থাত লৈ যাম, মই কলদীয়াসকলক তেওঁলোকৰ অনন্দ কৰাৰ পৰা বিলাপলৈ পৰিনত কৰিব। ১৫ ময়েই যিহোৱা, তোমালোকৰ পৰিব জ্ঞান ইহায়েলৰ সৃষ্টিকৰ্তা, তোমালোকৰ বৰ্জা।” ১৬ সমুদ্ৰৰ মাজেদি বাট, (মহাজলৰশিৰ মাজেদি পথ যুগুত কৰা যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ১৭ বৰ্থ আৰু মোৰ নাম, সৈন্য-সামৰ্থ্য আৰু বীৰসকলক বাহিৰ কৰিব আনা জন, তেওঁলোকে একেলগে শুলে, তেওঁলোক আৰু নৃষ্ট; আৰু তেওঁলোক লুণ হ'ব, জুলি থকা শলিতাৰ দৰে নুমাই যায়।) ১৮ তোমালোক পূৰ্বকলৰ কথা সঁৰেৰণ নকৰিব। ১৯ চোৱা, মই এক নতুন কাৰ্য কৰিবলৈ উদ্যোগ তেওঁলোকে নিয়ে আসিব। ২০ যিজনাৰ ব্যৱস্থালৈ লোট কৰিব, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে চলিবলৈ অমাস্তি হ'ল, আৰু যিজনাৰ ব্যৱস্থালৈ লোট কৰিব, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ২১ চোৱা, মই এক কথা কৰিব, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ২২ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ২৩ চোৱা, মই এক কথা কৰিব, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ২৪ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ২৫ চোৱা, মই এক কথা কৰিব, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ২৬ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ২৭ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ২৮ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ২৯ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৩০ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৩১ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৩২ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৩৩ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৩৪ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৩৫ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৩৬ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৩৭ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৩৮ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৩৯ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৪০ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৪১ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৪২ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৪৩ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৪৪ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৪৫ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৪৬ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৪৭ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৪৮ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৪৯ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৫০ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৫১ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৫২ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৫৩ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৫৪ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৫৫ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৫৬ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৫৭ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৫৮ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৫৯ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৬০ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৬১ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৬২ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৬৩ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৬৪ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৬৫ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৬৬ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৬৭ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৬৮ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৬৯ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৭০ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৭১ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৭২ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৭৩ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৭৪ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৭৫ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৭৬ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৭৭ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৭৮ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৭৯ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৮০ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৮১ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৮২ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৮৩ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৮৪ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৮৫ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৮৬ কিন্তু হে যাকোৰ, তুমি মোক হ'ল, আৰু যিজনাৰ পথত লোকসকলে নিয়িন কৰিব। ৮৭

নাই; কিন্তু তোমার পাপ দোষের দ্বারাই মোক ভাবগ্রস্ত করিলা, আবু তোমার অপবাধবোরে মোক চিন্তিত করিলা। ২৫ মই, মইয়েই মোর নিজের বাবে তোমার অর্ধমুরোর মোচন করো; আবু তোমার পাপবোর মই আবু মনত নাবাখিম; ২৬ কি হৈছিল তার বাবে মোক সেৱৰণ কৰা; আহা, আমি একেলগে বাদানুবাদ কৰেইক; তুমি যাতে নির্দেশী প্ৰমাণিত হোৱা তাৰ বাবে কাৰণ দৰ্শনোৱা। ২৭ তোমার আদিপিতৃভূমে পাপ কৰিলে, আবু তোমার মুখ্যসকলে মোৰ বিশুদ্ধে অধৰ্ম আচৰণ কৰিলে। ২৮ এই হেতুকে মই পৰিব্ৰজিত অধ্যক্ষসকলক অপবিত্ৰ কৰিম, মই যাকোবক সৰ্বনাশ আবু ইস্রায়েলক নিন্দাৰ বিষয় কৰিম।

৪৮

মোৰ দাস যাকোব, আবু মই মনোনীত কৰা ইস্রায়েল, এতিয়া শুনা। ২ যিজনাই তোমাক নিৰ্মাণ কৰিলে, আবু তোমাক গৰ্ভত গঠন কৰিলে, যিজনাই তোমাক সহায় কৰিব, সেই যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “হে মোৰ দাস যাকোব, আবু মই মনোনীত কৰা যিচৰুণ, তাৰ নকৰিবা।” ৩ কাৰণ মই তৃক্ষতুৰ ভূমিৰ ওপৰত পানী বৰষাম, আবু খৰাং ঠাইৰ ওপৰত নদী বোৱাম; মই তোমার বৎশৰ ওপৰত নিজ আজ্ঞা, তোমার সন্তনৰ ওপৰত নিজৰ আশীৰ্বাদ বাকি দিম। ৪ তাতে বোৰতী পানীৰ দাঁতিত উইল গছ বঢ়াব দৰে ঘাঁহৰোৰ মাজত সেইবোৰ গজি বাঢ়িব। ৫ এজনে ক'ব, মই যিহোৱাৰ হয়’এই বুলি নিজৰ হাতত লিখিব, আবু ইস্রায়েলৰ নামেৰে জনাজাত হ'ব।’ ৬ ইস্রায়েলৰ বজাক, তেওঁৰ মুক্তিকৰ্তা, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই দৰে কৈছে; ‘ময়েই আদি, আবু ময়েই অন্ত; মোৰ বাহিৰে আন কোনো দ্বিশৰ নাই।’ ৭ মোৰ দৰে কোন হয়? তেওঁক এই বিষয়ে বৰ্ণনা কৰি মোক ক'ব দিয়া মোৰ প্ৰাচীন কালৰ লোকসকলক মই প্ৰতিষ্ঠা কৰাবে পৰা, সেই বিষয়বোৰ ঘটি আহিছে, আবু আহিবলীয়া ঘটনাৰ কথা তেওঁলোকক ঘোষনা কৰিব দিয়া। ৮ তোমালোকে ভয় নকৰিবা বা ভয়াতুৰ নহোৱা। মই জানো পূৰ্বেৰে পৰা তোমালোকৰ আগত এই বিষয়ে প্ৰকাশ আবু ঘোষনা কৰা নাই? তোমালোকেই মোৰ সাক্ষী: মোৰ বাহিৰে জানে আন কোনো দ্বিশৰ আছে? আন কোনো শিলা নাই; মই আন কাকো নাজানো।’ ৯ কটা-মূর্তি সাজোঁতাবোৰ সকলোৰে অসাৰ; তেওঁলোকে আনন্দ কৰা বিষয়বোৰে মূল্যহীন; তেওঁলোকৰ সাক্ষীবোৰে একো নেদেখে বা নাজানে, আবু সেয়ে তেওঁলোকক লাজত পৰিব। ১০ মূল্যহীন দেৱতা বা কটা মূর্তি কোনে নিৰ্মাণ কৰিলে? ১১ চোৱা, তেওঁ সকলো সহযোগী সকল লাজত পৰিব; শিল্পকাৰসকল কেৰল মানুহ মাথোন। তেওঁলোকক একেলগাহৈ যিৰে থাকিব দিয়া; তেওঁলোক কাপুৰুষ আবু তেওঁলোকে লাজ পাব। ১২ কমাবে তেওঁৰ সজুলিবে সৈতে কাম কৰে, তেওঁ লোহাৰ অস্ত্ৰ আঙ্গো ওপৰত দি নিৰ্মাণ কৰে। তেওঁ হাতুৰীৰে তাক গঢ় দিয়ে, আবু নিজৰ বলবান হাতেৰে তাক বনায়। তেওঁ তোকাতুৰ হয়, আবু তেওঁৰ বল হ্লাস পায়, তেওঁ পানী নাখায় আবু মূৰ্ছা যায়। ১৩ বাটৈয়ে কাঠ রেখা টানি বঙ্গ জোখে, আবু লিখিবেৰে সৈতে তাত চিন দিয়ে। তেওঁ কম্পাচৰে সৈতে চিন দি সজুলিবে সৈতে তাক গঢ় দিয়ে, তেওঁ আকৰ্ষণীয় মানুহৰ আকৃতিতে তাক গঢ় দিয়ে, যাতে তাক মন্দিৰত থ'ব পাৰে। ১৪ তেওঁ এৰচ গচ কাটে, বা তেওঁ দেবদাবু (চাইপ্ৰাচ) আবু ওক গচ বাছি লয়; সি অৰণ্যৰ পৰা গছবোৰ নিজৰ বাবে লয়। ফাৰ গচ বোৰে, আবু বৰষুণে তাক হৃদি কৰে। ১৫ তাৰ পাছত মানুহে তাক জুইৰ বাবে বৰহাব কৰে, আবু নিজে শেক লয়। হয়, তেওঁ জুই জুলায়, আবু তাত পিঠা শেকে। তেওঁ তাৰে এটা দেৱতা নিৰ্মাণ কৰি তাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰে, আবু তেওঁ এটা মূর্তি সাজি তাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰে। ১৬ তেওঁ জুইৰ বাবে সেই কাঠৰ ভাভা পোৰে, তাৰ ওপৰত মচু পোৰে। তেওঁ তাক ভোজন কৰি জুষ হয়। তেওঁ নিজেক প্ৰাগবস্তু কৰি ক'য়, ও মই প্ৰাগবস্তু হৈছে, মই জুই দেখিছোঁ।’ ১৭ তাৰ অৱশিষ্ট কাঠৰে তেওঁ এক দেৱতা নিৰ্মাণ কৰিলে, তেওঁ তাৰ আগত প্ৰণিপাত কৰে, আবু তাক সন্ধান কৰে, আবু তাৰ আগত প্ৰশংসা কৰি কয়, ‘মোক উদ্বাৰ কৰা; কাৰণ তুমি মোৰ দেৱতা।’ ১৮ তেওঁলোকে নাজানে, আবু তেওঁলোকে নুবুজে; কাৰণ তেওঁলোক চুক অৰু আবু দেখা

নাপায়, আবু তেওঁলোকৰ হৃদয় অনুভব নকৰে। ১৯ কোনো এজনে নাভাৰে নাইবা তেওঁলোকে হৃদয়ঘংষণ নকৰে আৰু ক'য়, মই সেই কাঠৰ এটা অংশ জুইত পৰিলোঁ, হয়, তাৰ আঙ্গো ওপৰত মই পঢ়া শেকিলোঁ, আবু মই তাৰ আঙ্গো ওপৰত মাংস খৰিকাত দি খালোঁ। এতিয়া তাৰ অৱশিষ্ট ভাগেৰে সেৱা কৰিবলৈ মই কৰিব এটা ঘিণগলিয়া বস্তু সজিম নে? কাঠডেখৰ আগত মই প্ৰণিপাত কৰিম নে?’ ২০ এইটো তেওঁ ছাঁই তোজন কৰাৰ দৰে; তেওঁক প্ৰবৰ্ধক হৃদয়ে বিপথে নিয়ে। তেওঁ নিজৰ প্ৰাপক উদ্বাৰ কৰিব নোৱাৰে, নাইবা তেওঁ ক'য়, ‘মোৰ সেঁহাতে থকা এই বস্তু অনৰ্থক দেৱতা।’ ২১ হে যাকোব, আবু ইস্রায়েল, এই বিষয়ে চিন্তা কৰিব; কাৰণ তুমি মোৰ দাস: মই তোমাক নিৰ্মাণ কৰিলোঁ; তুমি মোৰ দাস; হে ইস্রায়েল মই তোমাক নাপাহৰিম। ২২ তোমাৰ ঘন মেঘৰ দৰে অপবাধবোৰ, আবু তোমাৰ মেঘৰ দৰে পাপবোৰ মচি পেলাম; তুমি মোলৈ ঘূৰি আহাঁ, কিয়নো মই তোমাক মুক্ত কৰিলোঁ। ২৩ হে আকাশ মঙ্গল গান কৰা, কাৰণ যিহোৱাই এই কাৰ্য সিদ্ধ কৰিলে; হে পৃথিবীৰ অধ্যাশ্বান, জয়ধনি কৰা; হে পৰ্বতবোৰ, হে অৱণ্য আবু তাৰ মাজত থকা সকলো গছ, আমন্দ গান কৰি উৎকলিত হোৱা; কিয়নো যিহোৱাই যাকোবক মুক্ত কৰিলে, আবু ইস্রায়েলৰ মাজত নিজৰ পৌৰ প্ৰকাশ কৰিব। ২৪ তোমাৰ মুক্তিদাতা, আবু তোমাক গৰ্ভত গঠন কৰা যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘মইয়ে যিহোৱা যি সকলো সৃষ্টি কৰিলে, যি জনাই আকলেই আকাশ মঙ্গল বিস্তাৰ কৰিলে, আবু যি জনাই আকলেই পৃথিবীৰ সজালে, ২৫ যি জনাই অনৰ্থক কথা কোৱাসকলৰ লক্ষণবোৰ ব্যৰ্থ কৰে, মঙ্গলতৌৰেক বলীয়া কৰে, আবু যি সকলে মঙ্গল চাই তেওঁলোকে অপমান কৰে, আবু মই সেই জন যি জনে জানীসকলৰ প্ৰজা বিপৰ্যস্ত কৰে, আবু তেওঁলোকৰ পৰামৰ্শ মুৰ্খতালৈ বৃপ্তাৰিত কৰে। ২৬ মইয়ে যিহোৱা যি জনে নিজৰ দাসৰ কথা সিদ্ধ কৰে, আবু নিজৰ দৃতৰ পৰামৰ্শ সিদ্ধ কৰে, যি জনাই যিবুচালেমৰ বিষয়ে কয়, ‘সেয়ে বগতিৰ ঠাই নহ'ব.’ আবু যিহুদাৰ নংগৰবোৰ বিষয়ে কয়, ‘সেইবোৰ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰা হ'ব, আবু তাৰ বিধস্ত হোৱা ঠাইবোৰ পুনৰ স্থাপন কৰিম, ২৭ যি জনাই আধাৰ সমৃদ্ধক কয়, ‘শুকাই যা, আবু মই তোৰ সেঁতোৰে শুকৰাম, ২৮ যি জনাই কোৰচৰ বিষয়ে কয়, ‘তেওঁ মোৰ মেৰ ছাগৰ বৰীয়া, আবু মোৰ সকলো বাঙ্ঘা শিদ্ধ কৰিব,’ তেওঁ যিবুচালেমৰ বিষয়েও কয়, ‘তাক পুনৰ নিৰ্মাণ কৰা হওক, ‘আবু মন্দিৰৰ বিষয়ে কয়, ‘তোমাৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰা হওক,’

৮৫ যাৰ সন্মুখত সকলো জাতিবোৰ বশীভূত কৰিবলৈ মই তেওঁৰ সেঁহাত ধৰিবিছো, দুৱাৰবোৰে পুনৰাবাৰ জাপ নোৱাবোকৈ যাৰ আগত সেই দুৱাৰবোৰে মুক্তলিকৈ বাখিবলৈ বজাসকলক অন্তৰীন কৰিম, যিহোৱাই নিজৰ অতিভিতৰ কোৰচক এই কথা কৈছে, ২ মই তোমাৰ আগে আগে যাম আবু পৰ্বতবোৰ সমান কৰিম, মই পিলুলৰ দুৱাৰবোৰে ভাণ্ডি তেওঁৰ কোৰচ কৰিব। ৩ মই যে তোমাৰ নাম কাঢ়ি মাতেঁতাৰ সুকলোৰ বাহিৰে পুনৰ স্থাপন কৰিম, ২৪ যি জনাই আধাৰ সমৃদ্ধক কয়, ‘শুকাই যা, আবু মই তোৰ সেঁতোৰে শুকৰাম, ২৫ যি জনাই কোৰচৰ বিষয়ে কয়, ‘তেওঁ মোৰ মেৰ ছাগৰ বৰীয়া, আবু মোৰ সকলো বাঙ্ঘা শিদ্ধ কৰিব,’ তেওঁ যিবুচালেমৰ বিষয়েও কয়, ‘তাক পুনৰ নিৰ্মাণ কৰা হওক, ‘আবু মন্দিৰৰ বিষয়ে কয়, ‘তোমাৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰা হওক,’

৮৬ যাৰ সন্মুখত সকলো জাতিবোৰ বশীভূত কৰিবলৈ মই তেওঁৰ কোনো কৰিব নাই। তাৰ আগত ধৰিবিছো, দুৱাৰবোৰে পুনৰাবাৰ জাপ নোৱাবোকৈ যাৰ আগত সেই দুৱাৰবোৰে মুক্তলিকৈ বাখিবলৈ বজাসকলক অন্তৰীন কৰিম যিহোৱাই নিজৰ অতিভিতৰ কোৰচক এই কথা কৈছে, ২ মই তোমাৰ আগে আগে যাম আবু পৰ্বতবোৰ সমান কৰিম, মই পিলুলৰ দুৱাৰবোৰে ভাণ্ডি তেওঁৰ কোৰচ কৰিব। ৩ মই যে তোমাৰ নাম কাঢ়ি মাতেঁতাৰ সুকলোৰ বাহিৰে পুনৰ স্থাপন কৰিম, ২৪ যি জনাই আধাৰ সমৃদ্ধক কয়, মই শান্তি স্থাপন কৰিবোঁ, আবু দুয়োগ সৃষ্টি কৰিবোঁ, মই এই সকলোকে সিদ্ধ কৰিবাঁ যিহোৱা। ৪ হে গণন মঙ্গল, ওপৰৰ পৰা তুমিয়ে ধাৰ্মিকতা বৃপ্ত পৰিআন বৰষামৰ বৰষামে কৰিবোৰা! বৰষাম স্বৰূপে আকাশৰ পৰা তুমিয়ে ধাৰ্মিকতা বৃপ্ত পৰিআন বৰষামৰ পৃথিবীয়ে ইয়াক শুণি লওক, সেই পৰিআন যেনে লহপহকৈ বাঢ়িব; আবু ধৰ্মপৰায়ণতা ইয়াক সৈতে একেলগে উভৰ হওক। মই, যিহোৱাইয়ে দুয়োকৈ সৃষ্টি কৰিলোঁ। ৫ যি কোনোৰে নিজৰ নিৰ্মাণকৰ্তাৰ লগত বাদানুবাদ কৰে, তেওঁৰ সত্তা প্ৰহৱ হ'ব! তেওঁ পৃথিবীৰ সকলো মাটিৰ খোলাকটিৰেৰ মাজৰ এতোৰে খোলাকটি মাথোন! ‘তুমি কি কৰিবা?’ এই বুলি জানো কুমাৰ

জনক মাটিয়ে ক'ব? বা 'তুমি কি বনাইছা- যেতিয়া তুমি এইটো কবিছিলা তেওয়া তোমার অধিকাব নাছিল নেকি?' তাৰ হাত নাই, এই বুলি জানো তোমার সজা বস্তুৱে ক'ব? ১০ 'আপুনি জন্মদাতা বৃপে কি কৰিছে?' এই বুলি যি জনে পিতৃক, বা 'আপুনি কি জন্ম দিছে?' এই বুলি মহিলাক কয়, তেওঁৰ সন্তাপ হ'ব। ১১ ইত্যায়েল পবিত্র ঈশ্বর জনা, নির্মাণকৰ্তা যিহোৱাই এই কথা কৈছে: আগলৈ হ'ব লগা ঘটনাৰ বিষয়ে, আৰু মোৰ সন্তান সকলৰ বিষয়ে মোক প্ৰশ্ন কৰিছনে? মোৰ হাতৰ কাৰ্যৰ বিষয়ে কি কৰিব তোমালোকে মোক কৈছনে?' ১২ মহইয়ে পৃথিৱীৰ সৃষ্টি কৰিলোঁ, আৰু তাত মন্যু সৃষ্টি কৰিলোঁ। মহেই নিজ হাতেৰে আকাশ-মণ্ডল বিস্তাৰ কৰিলোঁ; আৰু সুকলো তৰাবোৰক দৃষ্টিগোচৰ হ'লৈল মই আজ্ঞা দিলোঁ। ১৩ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, মই ন্যায়পারায়ণতাত কোৰচক আলোড়িত কৰিলোঁ, আৰু মই তেওঁৰ সকলো পথ সমান কৰিম। তেওঁৈই মোৰ নগৰখন নিৰ্মান কৰিব, আৰু বিনামূল্যে কি বিনা তেওঁতয়ে মোৰ দেশাস্তৰিত লোকসকলক পঠাই দিব।'" ১৪ যিহোৱাই এইদৈব কৈছে, "মিচৰ পৰিশ্ৰম ফল আৰু কুচ দেশৰ বাণিজ্যদ্বাৰা আৰু দীৰ্ঘকালীয় চৰায়ীয়া লোকক তোমার ওচৰলৈ অনা হ'ব। তেওঁলোক তোমারেই হ'ব। তেওঁলোকে তোমার পাছত চলেন্তা হ'ব; তেওঁলোক শাৰীৰী পাতি আহিব। তেওঁলোকে তোমার আগত প্ৰণিপাতক কৰি এই বুলি প্ৰার্থনা কৰিব, 'নিশ্চয়ে তোমার লগত দৈশৰ আছে; তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো দৈশৰ নাই।'" ১৫ হে ইত্যায়েল দৈশৰ, ত্ৰাণকৰ্তা, নিশ্চয়ে আপুনি নিজকে গোপন বাখেৰ্তা দৈশৰ। ১৬ মুর্তি সাজোঁতসকলে অপমান পাব, তেওঁলোকে লাজ পাব আৰু অপদষ্ট হ'ব। ১৭ কিস্তি ইত্যায়েলে যিহোৱাৰ দ্বাৰাই অনন্তকলীয়া পৰিত্রাণেৰে বৰ্কিত হ'ব; তোমালোক পুনৰ লজিত বা অপমানিত নহ'ব। ১৮ কোনে পৃথিৱীৰ সৃষ্টি কৰিলো আৰু গঠন কৰিলো কোমে তাক স্থাপন কৰিলো। তেওঁ অনৰ্থকৰূপে সৃষ্টি কৰা নাই, কিস্তি বাসস্থানৰ বাবেহে তাক নিৰ্মাণ কৰিলো, আকশ মণ্ডল সৃষ্টি কৰা সেই সত্তা দৈশৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ময়ইয়ে যিহোৱা, মোৰ কোনো সমকক্ষ নাই। ১৯ মই গুপ্তে অন্ধকাৰময় কোনো ঠাইত কথা কোৱা নাই; 'মোক নিৰ্বৰ্ধ ভাৰে বিচাৰা,' এই বুলি মই যাকোৰ বৰ্ধক কোৱা নাই। মই যিহোৱাই, যি আস্তিৰকতাৰে কঙ, যি সত্য মই তাক ঘোষণা কৰোঁ। ২০ জাতিত্বেৰে মাজৰ শৰণাশীলকৰণ, তোমালোক একগোটাই নিজকে সমবেত কৰা আৰু আহাৰ! যিসকলে কটা প্ৰতিমা তাৰ বৈ ফুৰে, আৰু বক্ষা কৰিব নোৱাৰা দেৱতাৰ আগত প্ৰার্থনা কৰে, তেওঁলোকক কোনো জনানো নাই। ২১ ওচৰলৈ আহা আৰু মোৰ আগত এইতো ঘোষণা কৰো, প্ৰমান আনা। তেওঁলোকক একেলগে মিলিত হ'লৈল দিয়া। কোনে আগৰ পৰা এইসকলো দেখুৱাই আহিছে? কোনে ঘোষণা কৰিছে? মই যিহোৱাই নহ'নে? মোৰ বাহিৰে আন কোনো দৈশৰ নাই, মই ন্যায়ৱাস দৈশৰ, আৰু ত্ৰাণকৰ্তা; মোৰ বাহিৰে আন কোনো নাই। ২২ পৰিবীৰ অস্তলোকে থকা সকল, মোলৈ ঘূৰি আহা আৰু পৰিত্রাণপ্রাপ্ত হোৱা; কাৰণ ময়ইয়ে দৈশৰ, আৰু ইয়াত আন কোনো দেৱতা নাই। ২৩ মোৰ আগত প্ৰয়োকে আৰ্তু ল'ব, প্ৰতোক জীবাই শপত খাৰ; মই নিজেই শপত খালোঁ; মোৰ ন্যায়পারায়ণ বিশ্বানৰ কথা কলোঁ, আৰু সেয়ে পুনৰ ঘূৰি নহ'বি। ২৪ লোকসকলে ক'ব 'কেৱল যিহোৱাৰত হে পৰিত্বান আৰু শুক্রি আছে।' যিসকলো তেওঁৰ প্ৰতি কুপিত তেওঁলোক তেওঁৰ সন্মুখত লাজত সন্ধুচিত হ'ব। ২৫ যিহোৱাতোই ইত্যায়েল আটাই বৎশ ধাৰ্মিক বুলি গণিত হ'ব, আৰু তেওঁত গৌৰৰ কৰিব।

৪৬ বেল দেৱতা মুর্তিৰেৰ নত হ'ল, নবো মুর্তিৰেৰ দোঁ খালে, সেইবোৰ গধুৰ হোৱা বাবে কঢ়িয়াই নিয়া জন্মুৰ্বোৰ নিয়মগামী হ'ল। এই কঢ়িয়াই নিয়া মুর্তিৰেৰ ভাগবুৱা জন্মুৰ্বোৰ বাবে গধুৰ বোজা হ'ল। ২ একেলগে সিহঁত নত হয়, আৰ্তু কাঢ়ে, সিহঁত প্ৰতিমাবেৰ উদ্ধাৰ কৰিব নোৱাৰে; কিস্তি সিহঁত নিজেও বন্দী অৱস্থালৈ যায়। ৩ গৰ্ভৰ পৰা আৰু জন্মৰ আগেৰে পৰা যিসকলক মই কঢ়িয়াই আনিছো: সেই যাকোৰ বৰ্ধক আৰু ইত্যায়েল বৰ্ধক অৱশিষ্ট লোকসকল, মোৰ কথা শুন। ৪ আনকি তোমালোকৰ বৃন্দ অৱস্থালোকে মইয়ে সেই জন, আৰু চুলি নপকা প্ৰায়ত ময়েই তোমালোকক কঢ়িয়াম; ময়েই তোমালোকক সৃষ্টি কৰিলোঁ, আৰু ময়েই তোমালোকক পোহপাল দিম; মই তোমালোকক সুৰক্ষিত স্থানলৈ

লৈ যাম। ৫ তোমালোকে মোক কাৰ সৈতে তুলনা কৰিবা? আৰু মই কাৰ সাদৃশ, সেয়ে জানো আমাক তুলনা কৰিব পাৰিব? ৬ লোকসকলে মোনাৰ পৰা সেগু ঢালি দিয়ে আৰু তজুত বৃপ জোখে। তেওঁলোকে তাৰ দ্বাৰাই এক দেৱতা নিৰ্মাণ কৰিবলৈ সোণালীক বেচ দিয়ে তেওঁলোকে সেই দেৱতাৰ প্ৰণিপাতক কৰে, আৰু পূজাৰ কৰে। ৭ তেওঁলোকে তাৰ তেওঁলোকৰ কাঙ্ক্ষ উঠাই আৰু কঢ়িয়াই লৈ যায়, তেওঁলোকে নিজ ঠাইত তাৰ স্থাপন কৰে; তাতে সি থিয় হৈ থাকে, আৰু নিজৰ ঠাইব পৰা লৰচৰ নহয়। তেওঁলোকে তাৰ আগত কান্দে, কিস্তি উত্তৰ দিব নোৱাৰে, নাইবা তেওঁলোক সঞ্চক্টৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিবও নোৱাৰে। ৮ হে তোমালোক বিদ্ৰোহীসকল এই বিষয়ে চিতা কৰা; কেতিয়াও প্ৰত্যাখ্যান নকৰিবা ৯ সময়ৰ সৈতে পাৰ হৈ যোৱা আগৰ কথাবোৰ সৌৰৱণ কৰা; কাৰণ ময়েই ঈশ্বৰ, আৰু আন কোনো নাই; ময়েই ঈশ্বৰ, মোৰ তুল্য কোনো নাই। ১০ মই আৰুস্তগিৰে পৰা শেষৰ কথা ঘোষনা কৰিছে, আৰু আগতিয়াকৈ সেইবোৰ এতিয়াও ঘটা নাই; মই কৈছো 'মোৰ পৰিকল্পনা সিদ্ধ কৰিম, আৰু মই যি দৰে ইচ্ছা কৰোঁ সেই দৰে কৰিম।' ১১ মই পূৰ্ব দিশৰ পৰা এক হিংসুক চৰাইক, দূৰ দেশৰ পৰা মোৰ মনোনীত পুৰুষক মাতিম; হয় মই কলোঁ; মই তাক সিদ্ধ কৰিম; মোৰ উদ্দেশ্য আছে, মইয়ো কৰিম। ১২ সুকাৰ্য্য পৰা দূৰৈত থাকা জেদী লোকসকল মোৰ কথা শুন। ১৩ মই মোৰ ধাৰ্মিকতা ওচৰলৈ আনো; এইটো দূৰত নাথাকে, আৰু মোৰ পৰিত্বাগে বাট নাচায়; আৰু মই চিয়োনক পৰিত্বান আৰু ইত্যায়েলক মোৰ সৌন্দৰ্য দিম।

৪৭ হে কলনীয়া জীয়াৰী, তুমি নামি আহা, আৰু ধূলিত বহা; হে কলনীয়া জীয়াৰী, সিংহসনৰ অবিহনে, মাটিত বহা; তোমাক ধূনীয়া আৰু লাহী বুলি পুনৰায় কোৱা নাযাব। ২ জাঁত লোৱা আৰু আটা পিহি গুৰি কৰা, তোমার ওৰণ গুচ্ছুৱা, তোমার তললৈকে লৱিম যোৱা কাপোৰ সোলোকাই যোৱা, তোমার ভাৰি আৱৰণ গুচাই নদী পাৰ হোৱা। ৩ তোমার বিৰস্তাৰ প্ৰকাশ পাৰ, হয়, তোমার লাজ দেখা যাব: মই প্ৰতিশোধ ল'ম, আৰু কোনো পুৰুষক ক্ষমা নকৰিম। ৪ আমাৰ মুক্তিদাতাৰ নাম, বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, ইত্যায়েলৰ পবিত্র ঈশ্বৰ জন। ৫ হে কলনীয়া জীয়াৰী, নিজম দি বহা, আৰু আকাৰৰ মাজলৈ যোৱা; কাৰণ তোমাক আৰু বাজ্যবোৰৰ বাচী বুলি মতা নহ'ব। ৬ মই মোৰ প্ৰজাসকলৰ ওপৰত ক্ৰেষ কৰিলোঁ, মই মোৰ আধিপত্য অপবিত্র কৰিলোঁ; আৰু তেওঁলোকক আপোনাৰ হাতত দিলোঁ, কিস্তি আপুনি তেওঁলোকলৈ একো দয়া নেদেখুৱালো, আপুনি বৃন্দসকলৰ ওপৰত অতি গধুৰ মুৱলি দিলোঁ। ৭ তুমি ক'লা, 'মই চিকাললৈকে একচৰ্ছাৰী বাচী হৈ থাকিম;' এই কাৰণে তুমি এইবোৰ কথাত মনোযোগ দিয়া নাই, নাইবা তেওঁলোকক কেনেকৈ উলিয়াই দিবা সেই বিষয়ে ভবা নাই। ৮ নিশ্চিন্ত মনে বহি থকা হে ইন্দ্ৰিয়াসজ্জ, সেইয়ে তুমি এতিয়া এই কথা শুনা, তুমি নিজৰ মনতে কৈছা, 'মই বৰ্তি আছোঁ, মোৰ দৰে আন কোনো নাই; মই কেতিয়াও বিধাৰ হৈ নাথাকিম, নাইবা সন্তান হানি হোৱা অনুভৰ নকৰিম।' ৯ কিস্তি এই দুৰ্যোৱা বিষয়েই তোমালৈ এদিনতে ঘটিব: তোমার অধিক মায়াকৰ্ম আৰু তোমার অনেকে তন্ত্র মন্ত্ৰ থকা স্থতেও, সন্তান হানি আৰু বৈধেব, সম্পূৰ্ণ শক্তিৰে তোমালৈ ঘটিব। ১০ তুমি তোমার দুষ্টতাত নিৰ্ভৰ কৰিছা; তুমি কোৱা 'মোক কোনোও নেদেখে'; তোমার অজ্ঞা আৰু তোমার জনেই তোমাক বিপথগামী কৰিলোঁ; কিস্তি তুমি মনতে কোৱা, 'মই বৰ্তি আছোঁ, মোৰ দৰে আন কোনো নাই।' ১১ বিপৰ্যয়ে তোমাক পৰাজিত কৰিব; তুমি তন্ত্র-মন্ত্ৰেৰে তাৰ কুৰ কৰিব নোৱাৰিব। বিপৰ্যয় তোমার ওপৰত পৰিব; তুমি তাৰ পৰা বক্ষা পাবলৈ সক্ষম নহ'ব। তুমি জনাৰ পূৰ্বেই, দৰ্যোগে তোমাক আঘাত কৰিব। ১২ যি তন্ত্র মন্ত্ৰ আৰু মায়াকৰ্মবেৰত তুমি লাগি আছিলা সুৰ কালৰে পৰা যিবোৰ বিশ্বাসেৰে আৰুত্বি কৰিলা, সেইবোৰত লাগি থাকা; হয়তো তুমি জয়ী হ'ব পাৰা, হয়তো তুমি দুৰ্যোগৰ আতঙ্ক দুৰ কৰিব পাৰা। ১৩ তুমি অনেক পৰামৰ্শৰ সৈতে প্ৰাপ্তি পৰিবছ; সেই লোকসকলক ঠিয় হ'ব দিয়া যিসকলে গ্ৰহণ কৰিব দিয়া। ১৪ চোৱা, তেওঁলোক খেৰে

দরে হ'ব; তেওঁলোকক জুইয়ে পৰি পেলাব, তেওঁলোকে অগ্নিশিখাৰ পৰা নিজৰ প্ৰাণ উদ্ধাৰ কৰিব নোৱাৰিব; সেয়ে উম লবলে, বা আগত বহি জুই ফুঁৰাবলৈ তাত কোনো আৰ্থ্যা নাথকিব। ১৫ সেইবোৰ তোমাৰ কাৰণে একো নহয় কিন্তু কঠোৰ পৰিশ্ৰম মাথো, যিসকলৰ সৈতে সুৰ কালৰে পৰা তুমি নেপাৰ বাণিজ্য কৰিবলৈ, তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনে দিহাদিই গুচি যাব, তোমাক উদ্ধাৰকৰিবলৈ কোনো নাথকিব।

৪৮ হে ইস্রায়েল নামেৰে প্ৰথ্যাত, আৰু যিহূদাৰ জল সমূহৰ পৰা

উৎপন্ন হোৱা যাকোবৰ বৎশ, এই কথা শুনা, যিসকলে যিহোৱাৰ নাম লৈ শপত খায়, ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত সাহায্য প্ৰাৰ্থনা কৰে, কিন্তু আন্তৰিকতাৰে বা সত্যনিষ্ঠারে নকৰে। ২ কাৰণ তেওঁলোকে নিজকে পৰিত্ব মগৰ লোক বুলি কৰ্য, আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰথ্যাত ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰে। ৩ মই বহু দিনৰ আগৰে পৰা কথাবোৰে ঘোষনা কৰিলোঁ; এনে কি, সেইবোৰ মোৰ মূখৰ পৰা ওলাল, আৰু মই সেইবোৰ জানিবলৈ দিলোঁ; অকস্মাৎ মই সেইবোৰ সিদ্ধ কৰিলোঁ, আৰু সেইবোৰ ঘটি উঠিল। ৪ কাৰণ মই জানো, যে, তুমি অবধ্য, তোমাৰ ডিঙৰ মাংসশেশী লোহাৰ দৰে টান, আৰু তোমাৰ কপাল পিতলবৃপু, ৫ এই হেতুকে মই ইতিপূৰ্বে তাক তোমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলোঁ; সেইবোৰ ঘটাৰ পূৰ্বেই মই তোমাক জনালোঁ, যাতে তুমি নেকোৱা “সেইবোৰ মোৰ মূল্যিয়ে কৰিলে,” বা “মোৰ কটা প্ৰতিমাই মোৰ সঁচত চলা মূল্যিয়ে সেইবোৰ আজ্ঞা কৰিলে।” ৬ তুমি এই কথাৰ বিষয়ে শুনিলাৰ; তুমি এই সকলো সাক্ষ্য চোৱা; আৰু মই যি কৈছিলোঁ তাক জানো সত্য বুলি থীকাৰ নকৰিবো? এতিয়াৰে পৰা মই তোমাক নতুন বিষয়াবোৰ, তুমি আগেয়ে নজনা গুণ বিষয়াবোৰ তোমাক দেখুৰাও। ৭ সেইবোৰ এতিয়া স্বজন কৰা হ'ল, আগৰ পৰা নাছিল, আজিৰ আগতে তুমি সেইবোৰৰ বিষয়ে শুনা নাছিল, এই বুলি তুমি নকৰণ নিমিত্তে, আজিৰ পূৰ্বতে সেইবোৰ শুনা নাছিল, সেয়ে তুমি ক'ব নোৱাৰা যে, “হ'য় মই এই এই বিষয়ে জানো।” ৮ তুমি কেতিয়া ও শুনা নাই, জনা ও নাই, তোমালোকে শুনিবৰ বাবে এইবোৰ কথা আগেয়ে মুকলি হোৱা নাছিল। কাৰণ মই জানো, যে তুমি অতি প্ৰথকে, আৰু সেই তুমি জন্মাৰে পৰা বিদেহী। ৯ মই তোমাক উচ্ছৰ্ম নকৰিবৰ বাবে মই মোৰ নামৰ কাৰণে ক্ষেত্ৰ স্থগিত বাখিম, আৰু মোৰ সন্মানৰ কাৰণে কুস্থাবোধ কৰিম। ১০ চোৱা, মই তোমাক সংশোধিত কৰিম, কিন্তু বৃপু দৰে নহয়; অতঙ্ক যন্ত্ৰণাত অগ্নিশালত মই তোমাক শুন্দ কৰিম। ১১ মই নিজৰ কাৰণে, কেৱল নিজৰ কাৰণে কাৰ্য কৰিম; কাৰণ মোৰ নাম কেনকৈ অসন্মানিত হ'বলৈ দিব পৰোঁ? মই মোৰ গৌৰৰ অন্য কাকো নিদিম। ১২ হে মোৰ আমন্ত্ৰিত যাকোৰ আৰু ইস্রায়েল, মোৰ কথা শুনা; মইয়ে তেওঁ, মইয়ে আদি, মইয়ে অন্তও। ১৩ হয়, মোৰ হাতে পৃথিবীৰ ভিত্তিমূল স্থান কৰিলে, আৰু মোৰ সোঁহাতে আকাশ মণ্ডল বিস্তৰ কৰিলে; মই যেতিয়া তেওঁলোকক মাতো, তেওঁলোক একেলগে থিয়ে হয়। ১৪ তোমালোক সকলোৱে নিজকে সমবেত কৰা, আৰু শুনা; তোমালোকৰ মাজৰ কোনে এইবোৰ কথা প্ৰকাশ কৰিলে? বাবিলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱা আৰু তেওঁৰ যিইহী তেওঁৰ উদ্দেশ্য পূৰ্ণ কৰিব। তেওঁ কলনীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱা ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰিব। ১৫ মই, যিইহী কথা ক'লোঁ, হয়, ময়েই সেই জনক মাতিলোঁ, ময়েই সেই জনক আনিলোঁ; আৰু তেওঁ কুকুৰ্য হ'ব। ১৬ তোমালোকে মোৰ ওচৰলৈ আহি এই এই কথা শুনা; মই আজিৰ পৰা শুণত কথা কেৱল যিহোৱা ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰিব। ১৭ তোমাৰ মুক্তিদাতা ইস্রায়েলৰ পৰিত্ব ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, যিজনে তোমাক কৃতকাৰ্য হৰলৈ শিকাই, তোমালোকৰ যাবলগীয়া পথত যিজনে চলাই নিয়ে। ১৮ যদি তোমালোকে কেৱল মোৰ আজ্ঞাবোৰ মানি চলিলা হয়! তোমালোকৰ শাস্তি আৰু উন্নতি নদীৰ দৰে প্ৰবাহিত হ'ল হয়, আৰু তোমাৰ পৰিআৰণ সন্মুদ্ৰ ঢোৰ দৰে হ'ল হয়। ১৯ তোমালোকৰ বৎশ বালিৰ দৰে অসংখ্য, আৰু তোমালোকৰ ঔৰসত জন্মা সন্তান বালিৰ কণিকা সমূহৰ দৰে অসংখ্য হ'লহেন্ত; তেওঁলোকৰ নাম মোৰ আগৰ পৰা লুণ বা নষ্ট নহ'ব। ২০ বালিলৰ পৰা ওলাই আহা।

কলনীয়াসকলৰ মাজৰ পৰা পলাই যোৱা! উচ্চ ধৰণিলৈ ইয়াক প্ৰকাশ কৰা! ইয়াক জানিবলৈ দিয়া, পৃথিবীৰ সীমালৈকে প্ৰাচাৰ কৰা! তোমালোকে কোৱা, “যিহোৱাই নিজ দাস যাকোৰক মুক্ত কৰিল।” ২১ যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ শুকান ভূমিয়েদি লৈ গৈছিল, তেওঁতাৰে তেওঁলোকৰ পিয়াহ লগা নাছিল; তেওঁ তেওঁলোকৰ বাবে শিলটোৰ পৰা পানী বোৱালে, আৰু তেওঁ শিলটোৰ ফালিলত জল সমূহ বেগেৰে ওলাল। ২২ যিহোৱাই কৈছে, “দুষ্ট লোকসকলৰ কাৰণে কোনো শাস্তি নাই।”

৪৯ হে দ্বিপূৰ্বাসী, মোৰ বাক্য শুন! আৰু দূৰত থকা লোকসকল,

মনোযোগ দিয়া। যিহোৱাই মোৰ জন্ম হোৱা দিনৰ পৰা, যেতিয়া মোৰ মাতৃয়ে মোক পৃথিবীলৈ আনিলো তেওঁতাৰে পৰা মাতিলো। ২ তেওঁ মোৰ মুখ চোকা তোৱালৰ দৰে কৰিলে, তেওঁ নিজৰ হাতৰ ছাঁত মোক লুকুৱাই থলে, তেওঁ মোক শান্ত দিয়া কাঁড় কৰিলে, তেওঁ নিজৰ তৃপ্তিৰ ভিতৰত মোক লুকুৱাই ব্ৰাখিলে। ৩ তেওঁ মোক দাস, যাৰ যোগেন্দি মই মোৰ গৌৰৰ দেখিবলৈ পাম।” ৪ যদিও মই ভাৰো, মই মিছকৈয়ে শ্ৰম কৰিলোঁ, মই অৰ্থক বৃপু মোৰ শক্তি নষ্ট কৰিলোঁ; থাপিও মোৰ ন্যায় যিহোৱাৰ লগত আছে, আৰু মোৰ পৰুষ্কাৰ ঈশ্বৰৰ সৈতে আছে। ৫ আৰু এতিয়া যিহোৱাই কৈছে, মই নিজৰ ওচৰলৈ যাকোৰক পুনৰ্বায় আনিবৰ বাবে, আৰু ইস্রায়েলক তেওঁ ওচৰত গোট খুৰাবৰ অৰ্থে, তেওঁ দাস হ'বলৈ মোক জন্মৰ পৰাই গঠন কৰিলে, মই যিহোৱাৰ দৃষ্টিত মৰ্যদাৰান, আৰু মোৰ ঈশ্বৰ মোৰ বলবৃপু। ৬ তেওঁ কৈছে, যাকোৰ ফৈদেসকলক পুন: স্থাপন কৰিবলৈ, আৰু ইস্রায়েলৰ জীৱিত লোকসকলক পুনৰ্বায় স্থাপন কৰিবৰ অৰ্থে তুমি মোৰ পৰিবেল উচ্চি পৰিবেল প্ৰক্ৰিয়া কৰিব। ৭ তেওঁ তোমাক ধৰ্মহীন লোকৰ আগত দ্বিপুৰুপ কৰিব। সেয়ে হয়তো পৃথিবীৰ অস্ত: লৈকে তুমি মোৰ পৰিআৰণ উপায় হ'বা ৮ ইস্রায়েলৰ মুক্তিদাতা, তেওঁলোকৰ পৰিত্ব ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, যাক মানুহে হেয়েজ্জন কৰে, যাক দেশৰ লোকে থিগ কৰে, যি জনা অধিপতিসকলৰ দাস: কাৰণ বিশ্বাসীযোগ্য যিহোৱাই, তাৰ ওপৰিও ইস্রায়েলৰ পৰিত্ব জনাই তোমাক মনোনীত কৰিলে। তেওঁবেই বাবে বেজাসকলে তোমাক দেখিলে উচ্ছিত, আৰু অধিপতিসকলে তোমাক দেখিলে প্ৰশিপাত কৰিব। ৮ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, একে সময়তে মই তোমাক মোৰ অনুগ্রহ আৰু উত্তৰ দিবলৈ সিদ্ধান্ত ল'ম, আৰু পৰিআৰণ দিনা মই তোমাক সহায় কৰিম; উত্তোধাধিকাৰি সৃত্ৰে পোৱা উচ্ছৰণ হৈ যোৱা দেশ পুনৰ নিৰ্দিষ্ট কৰি গঠন কৰিবলৈ, মই তোমাক সূৰক্ষ দিম, আৰু তোমাক চুক্তি হিচাবে লোকসকলৰ কাৰণে দিম। ৯ অনুকূলত থকা বদ্বীসকলক তুমি কোৱা “ওলাই আহাঁ, ‘আৰু নিজক দেখুৰা।’” তেওঁলোকে পশুবোৰক বাটৰ কামে কামে চৰাব, আৰু আটাই খালী এচিয়া ঠাই সিঁহত চৰণীয়া ঠাই হ'ব। ১০ তেওঁলোক ক্ষুধাতৰ বা তুষ্ণাতৰ নহ'ব; গৰমে বা সূৰ্যৰ তাপে তেওঁলোকক কষ্ট নিদিব; কাৰণ যি জনাই তেওঁলোকক দয়া কৰে, তেওঁ তেওঁলোকক চলাই কৈ যাব, আৰু ভলৰ ভুমুকলৈ পথ দৰ্শক হৈ তেওঁলোকক চলাই নিব। ১১ আৰু মই মোৰ পৰ্বতবোৰ বাটৈলৈ পৰিনত কৰিম আৰু মোৰ বাজাবটোৰে সমান কৰিম।” ১২ চোৱা, ইহোৱাৰ দূৰত পৰা আহিব, কিছুমান উত্তৰৰ পৰা আৰু কিছুমান পঞ্চম দিশৰ পৰা; আৰু আনবোৰ চিনীম দেশৰ পৰা আহিব। ১৩ হে আকাশ মণ্ডল, গীতগান কৰা; হে পৃথিবী, উল্লাসিত হোৱা; হে পৰ্বতবোৰ, আনন্দ গান কৰিবলৈ ধৰা; কাৰণ যিহোৱাই নিজৰ প্ৰজাসকলক শাস্ত্ৰনা দিব, আৰু তেওঁ দেখিত সকলক তেওঁ দয়া কৰিব। ১৪ কিস্তি চিয়েমে ক'লে, “যিহোৱাই মোক ত্যাগ কৰিলে আৰু প্ৰভুৰ পাহাৰিলে।” ১৫ মহিলাই নিজে জন্ম দিয়া সন্তানক জানো পাহাৰিব পাবে, সেয়ে মেহ নকৰাকৈ জানো নিজৰ পিয়াহ খুৱাৰ পাৰে? হয়, তেওঁলোক হয়তো পাহাৰিব পাৰে, কিস্তি মই তোমাক নাপাহৰোৰে। ১৬ চোৱা, মই মোৰ হাতৰ তলুৱাত তোমাৰ নাম খোদিত কৰিলোঁ; আৰু তোমাৰ গড়ুৱাবোৰ অবিবাম ভাবে মোৰ দৃষ্টিত থাকিব। ১৭ তোমাৰ সন্তান কৰিকা সম্বৰে শিলটোৰ পৰা গোট খাইছে আৰু তোমালোকে কেৱল মোৰ পৰিবেলৈ আহিছে। ১৮ চৰিওফালে চোৱা; তেওঁলোক সকলো গোট খাইছে আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছে। “নিশ্চিতভাৱে যি দৰে মই

জীয়াই আছোঁ” এয়া যিহোৱাৰ ঘোষণা- “তোমালোকে সেইবোৰ অলঞ্চাৰৰ দৰে নিষ্পত্তি পিছিবা; তোমালোকে সেইবোৰ কেন্দ্ৰৰ দৰে পিছিবা। ১৯ ধৰণ হোৱা দেশত যদিও তোমালোক পতিত আৰু উচ্ছল হৈছিলা, এতিয়া বাসিন্দা হ'বৰ বাবে তোমালোক অতি তাৰক, আৰু যিসকলে তোমালোকক গ্ৰাস কৰিছিল তেওঁলোক এতিয়া বহু দূৰত। ২০ তোমালোকৰ সন্তাপৰ সময়ত জ্যোৎ হোৱা সন্তান সকলে তোমালোকে শুনাকৈ ক'ব; ‘এই ঠাই আমাৰ কাৰণে অতি ঠেক, আমাৰ বাবে ঠাই যুগ্মত কৰা; আমি যেন ইয়াত বাস কৰিব পাৰোঁ।’ ২১ তেওঁতাৰ তোমালোকে নিজকে কৰা, “কোনে মোৰ কাৰণে এই সন্তান জ্যোৎ দিলেন?” মই সন্তাপ আৰু বাঁজী, দেশতাৰিত আৰু বিবাহ-বিচ্ছেদ ব্যক্তি আছিলোঁ। এই সন্তান সকলক কোনে প্ৰতিপালন কৰিবলৈ? চোৱা, মোক অকলে এবিলৈ; এইসকল ক'ব পৰা আহিলৈন?” ২২ প্ৰতু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “চোৱা, মই দেশ নিবাসী সকললৈ মোৰ হাত দাঙিম, লোকসকললৈ মোৰ চিহ্ন ধৰা তুলিম। তেওঁলোকে তোমালোকৰ প্ৰস্তৱকলক বাহত আনিব, আৰু তোমাৰ জীয়ালীসকলক কান্দত তুলি আনিব। ২৩ বৰাজসকল তোমালোকৰ লালম-পালন কৰা পিতৃ হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ রাশীসকল তোমালোকক প্ৰতিপালন কৰা দাসী হ'ব; তেওঁলোকে মাটিত মুখ লগাই তোমালোকৰ অগত প্ৰিণ্পত কৰিব, আৰু তোমালোকৰ তৰিব ধুলি ঢেলিবিব; আৰু মইয়ে যে যিহোৱা, তাক তোমালোকে জনিবলৈ পাবা, আৰু মোলৈ অপেক্ষা কৰা সকল লাজত নপৰিব।” ২৪ যুদ্ধাৰোৱেসকলে লুস্থন কৰি আনা বস্তু জানো তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা ল'ব পাৰি; বা বন্দীসকলক অত্যাচাৰীৰ পৰা উকৰাব? ২৫ কিন্তু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: হয় যোদ্ধাৰোৱেসকলৰ পৰা বন্দীসকলক উলিয়াই আনা হ'ব, আৰু লুস্থন কৰি আনা বস্তু উকৰাবকাৰা হ'ব; কাৰণ মই তোমালোকৰ প্ৰতিদনীক বাধা দিম আৰু তোমালোকৰ সন্তান সকলক বৰ্কা কৰিব। ২৬ আৰু তোমালোকৰ উপদ্ৰবৰ কৰোঁতা সকলক মই তেওঁলোকৰ নিজেৰই মঙ্গল খুৰাম; আৰু তেওঁলোকে দ্ৰাক্ষাৰস বুলি নিজৰ তেজকেই নিজে পান কৰি মতোয়ী হ'ব; সেয়ে, ময়েই যে যিহোৱা, তোমালোকৰ আংকণ্ঠা আৰু মুক্তিদণ্ডতা, যাকোৰ পৰাক্ৰমী জনা, সেই কথা সকলো মানবকৰ্ত্ত্বীয় জীৱিব।

৫০ যিহোরাই এই কথা কৈছে, “মই যি পত্র দ্বাৰাই তোমালোকৰ
মাত্ৰক ত্যাগ কৰিলোঁ, তোমালোকৰ মাত্ৰ সেই ত্যাগপত্ৰ
ক’ত? আৰু মোৰ মহাজনসকলৰ কোনজনলৈ তোমালোকক বেচিলোঁ?
চোৱা, তোমালোকৰ অপৰাধৰ বাবেহে তোমালোকক বেচা ইল, আৰু
তোমালোকৰ বিদ্রোহৰ কাৰণেহে তোমালোকৰ মাত্ৰ পঠিয়াই দিয়া
হল। ২ তাত কোনো এজন নাছিল তথাপি মই কিয় আহিছিলো? কোনো
এজনে উত্তৰ দিয়া নাছিল তথাপি মই কিয় মাত্রিছিলো? তোমালোকক
মুক্ত কৰিবলৈ মোৰ হাত ইমান চুটি নে? তোমালোকক উদ্বাৰ কৰিবলৈ
মোৰ কোনো শক্তি নাই নে? চোৱা, মোৰ ধৰ্মকিতেই মই সন্মুদ্ৰ শুক্ৰবাৎ;
মই নদীবোৱাৰক মৰুভূমি কৰোঁ; পনীৰ অভাৱত তাত থকা মাছবোৰ মৰিব
আৰু গোলিব। ৩ মই আক্ৰমেৰে আকাশ আচ্ছাদিত কৰোঁ, আৰু চৰ
কাপোৰেৰে ইয়াক ঢাকি ধৰোঁ। ৪ মই মেন কুন্ত জনক বহন কৰিব পৰা
বাক্য কৰ পাৰোঁ, সেয়ে শিক্ষা দিয়া সকলৰ এজন বুলি, প্ৰভু যিহোৱাই
মোক কথা কোৱা জিভা দিলে। তেওঁ প্রতিটো পুৰাতেই মোক সজাগ
কৰে, এনে কি, শিক্ষা লাভ কৰা সকলৰ দৰে তেওঁ মোৰ কাণ সজাগ
কৰে। ৫ প্ৰভু যিহোৱাই মোৰ কাণ মুকলি কৰিলৈ; আৰু মই বিদ্রোহী
নাছিলোঁ, বা মই পিছফালোঁ ঘূৰা নাছিলোঁ। ৬ প্ৰহাৰ কৰা সকলৈলৈ মই
মোৰ পিঠি দিলোঁ, আৰু মোৰ ডাঢ়ি উঃখালোতাবিলাকলৈ মোৰ গাল পাতি
দিলোঁ, অপমান আৰু ঘূনাৰ পৰা মই মোৰ মুখ লুকুৰা নাই। ৭ কাৰণ প্ৰভু
যিহোৱাই মোৰ কসহায় কৰিব; সেই বাবে মই অপমানিত নহৰ; সেয়ে মই
মোৰ মুখ চকমকি পাথৰৰ দৰে কৰিলোঁ; কাৰণ মই জানো যে মই লাজ
নাপাম। ৮ যি জনে মোক ন্যায় বুলি প্ৰামাণ কৰিবলৈ যিহোৱা মোৰ ওচৰত
আছে; কোনে মোৰ বিৰোধিতা কৰিব? আহা আমি যিথ হওঁ আৰু ইজনে
সিজনৰ সন্মুখীন হ’ও। মোক দোয়াৰোপ কৰা জন কোন? তেওঁক মোৰ
ওচৰলৈ আহিৰ দিয়া। ৯ চোৱা, প্ৰভু যিহোৱাই মোক কসহায় কৰিব; কোনে
মোক দেৰী কৰিব? চোৱা, তেওঁলোক সকলোৱেই কাপোৰৰ দৰে ক্ষয়

ହ'ବ; ପୋକେ ତେଉଳୋକକ ଥାଇ ପୋଲାବ । ୧୦ ତୋମାଲୋକର ମାଜର କୋଣେ ଯିହୋରାକ ଡନ କରା? ତେଉଁ ଦାସର ବାକୀ କୋଣେ ପାଲନ କରା? କୋଣେ ପୋହର ନୋହୋରାକେ ଘୋର ଆନ୍ଦାରାତ ଖୋଜ କାଟା? ତେ ଓ ଯିହୋରାର ନାମତ ଭାବରୀ କରକ, ଆବୁ ତେଉଁ ଦୟଶ୍ଵରତ ନିର୍ଭବ କରକ । ୧୧ ଚୋରା, ତୋମାଲୋକ ଯିସକଳୋରେ ଭୁଇ ଜ୍ଞାଲୋରା, ଆବୁ ଯି ଜନେ ନିଜକେ ଟର୍ଚଲାଇଟ୍ରେ ସେ ସଜ୍ଜିତ କରା: ତୋମାଲୋକେ ନିଜର ଜୁଇର ପୋହରତ ଆବୁ ତୋମାଲୋକେ ଜ୍ଞାଲୋରା ମେଇ ଅଭିଶିଖାର ପୋହରତ ଖୋଜ କାଟା । ଯିହୋରାଇ କୈହେ 'ମୋର ହାତର ପରା' 'ଏହି ସକଳୋ ତୋମାଲୋକଟେ ସତିବ: କଟର ଠାଇତ ତୋମାଲୋକେ ଶ୍ୟାନ କରିବା ।'

५१ तोमालोक यि जने धार्मिकतात चला, यि जने यिहोराक विचारा,
यास तुथा औना: तोमालोकक यि शिल्प द्युप्राकृती आव यि ग्राम्य

— মোর কথা শুন: তোমালোকের যশ শিরের পৰা কঢ়া আৰু য গাতৰ
পৰা খন্দা হৈছিল, তালৈ দৃষ্টি কৰা। ২ তোমালোকের পূৰ্বপুৰুষ অৱাহাম
আৰু তোমালোকের প্ৰসৱকাৰিণী চাৰলৈ দৃষ্টি কৰা; কাৰণ তেওঁ যেতিয়া
অকলশ্ৰীয়া ব্যক্তি আছিল, তেতিয়া মই তেওঁক মাতি আশীৰ্বাদ দি
বহুবৎ কৰিবোঁ। ৩ হঠয যিহোৱাই চিয়োনক শাস্ত্ৰনা দিব, তেওঁ সকলো
উচ্ছ্ব ঠাইক শাস্ত্ৰনা দিব; তাৰ জনবসতিহান ঠাইবোৰ এদণ্ডৰ দৰে,
আৰু জৰ্দন নদীৰ উপত্যকাৰ কাষৰ সমতল মৰুভূমি যিহোৱাৰ উদ্যানৰ
দৰে কৰিলে; তাত আনন্দ আৰু উল্লাস, দীৰ্ঘবৰ ধন্যবাদ জ্ঞাপন, আৰু
স্তু-গীতৰ ধৰণি পোৱা যাব। ৪ “হে মোৰ লোকসকল, মোলৈ মনোযোগ
দিয়া, আৰু মোৰ কথা শুনা! কাৰণ মই এক বিধান প্ৰকাশ কৰিব, আৰু
জাতিবোৰৰ কাৰণে পোহৰ হৰালৈ মোৰ ন্যায় বিচাৰ স্থাপন কৰিব। ৫
মোৰ ধাৰ্মিকতা ওচৰ হয়, মোৰ পৰিভ্ৰাণ ওলায় যাব, আৰু মোৰ বাহুৱে
জাতিবোৰ বিচাৰ কৰিব; উপকূলভূমিয়ে মোলৈ বাট চাব, আৰু মোৰ
বাহুবলৰ কাৰণ আগ্ৰহেৰে বাট চাব। ৬ তোমালোকে আকাশলৈ চৰু তুলি
চোৱা, আৰু তুলত থকা পৃথিবীলৈ দৃষ্টি কৰা; কাৰণ আকাশ-মণ্ডল ধৰোৱাৰ
দৰে অদৃশ্য হ'ব, পৃথিবী কাপোৰৰ দৰে ক্ষয় হ'ব, আৰু তাৰ নিবাসীসকল
মাথিৰ দৰে মৰিব। কিন্তু মোৰ পৰিভ্ৰাণ অনস্তকাললৈ অবিৰাম চলি থাকিব,
আৰু মোৰ ধাৰ্মিকতাই কেতিয়াও কাম কৰা বক্ষ নকৰিব। ৭ তোমালোক
যিসকলে সত্য কি জানা, মোৰ বিধান তোমালোকেৰ হদয়ত ধৰি বখা
লোকসকল, মোৰ কথা শুনা: মানুহৰ অপমানলৈ ভয় নকৰিবা, নাইবা
তেওঁলোকৰ অপব্যৱহাৰত হতাশ নহাব। ৮ কাৰণ কাপোৰ খোৱা পোকে
কাপোৰ খোৱাৰ দৰে তেওঁলোকক খাৰ, আৰু পোকে উল খোৱাৰ দৰে
তেওঁলোকক খাৰ; কিন্তু মোৰ ধাৰ্মিকতা অনস্তকালৰ বাবে হ'ব, আৰু মোৰ
পৰিভ্ৰাণ পুৰুষানুকূলে থাকিব।” ৯ সজাগ হোৱা, সজাগ হোৱা, যিহোৱাৰ
বাহ-বল আৰু শক্তিবে তোমালোকে নিজকে আবৃত কৰা। প্ৰাচীন কালৰ
প্ৰজন্মসকল, পুৰুণ দিনৰ দৰে সজাগ হোৱা। সাগৰৰ বাক্ষসক শুবি কৰা
আৰু বাহাবক খোৱা জন আপুনিয়ে নে? ১০ সাগৰৰক, মহাজল সমৃহক
আপুনিয়ে শুকুটোৱাই, মুক্তসকলক পাৰ হৈ যাবৰ বাবে অগাধ সাগৰৰক
পথ কৰা জন আপুনিয়ে নহানে? ১১ যিহোৱাই মুক্তিপণ দিয়াসকল
যুবি আহিব, আৰু আনন্দ-গান্বেৰে চিয়োনলৈ আহিব; তেওঁলোকৰ মূৰ
সদাকালৰ বাবে আনন্দেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব; উল্লাস আৰু আনন্দ হব, দ: খ
আৰু শোক দূৰ হ'ব। ১২ মই, ময়েই যিজনে তোমালোকক শাস্ত্ৰনা দিঁ;
তোমালোকে কিয় মানুহলৈ ভয় কৰা, কাৰ মৃত্যু হ'ব, মানুহৰ পুৰুৱ, কোনে
তোমালোকক তৃণ দৰে সৃষ্টি কৰিলে? ১৩ যি জনাই আকাশ-মণ্ডল বিস্তাৰ
কৰিলে, আৰু পৃথিবীৰ মূল স্থাপন কৰিলে, তোমালোক সেই নিৰ্মাণকৰ্তা
যিহোৱাক কিয় পাহৰিছা? কাৰণ যেতিয়া অতি ক্ৰোধত অত্যাচাৰীয়ে
ধৰ্মস কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত লয়, তেতিয়া প্ৰতিদিনে তোমালোক অবিৰাম ভাবে
আতঙ্কত থাকা। সেই অত্যাচাৰীবোৰৰ ক্ৰোধ ক'ত? ১৪ যিজন লোক নন্ত
হ'ব, যিহোৱাই তেওঁক মুকলি কৰিবলৈ খবৰধৰ কৰিব; তেওঁ মৃত্যু নহব
আৰু নৰকলৈ নাযাব; অথবা তেওঁ আহাৰৰ অভাৱ নহব। ১৫ কাৰণ মই
তোমালোকৰ দীৰ্ঘৰ যিহোৱা, যি জনাই চৌৰোৰে গৰ্জন কৰিবৰ বাবে,
সাগৰৰক আদেশিত কৰে, তেওঁৰেই নাম বাহীসকলৰ যিহোৱা। ১৬ মই
আকাশ-মণ্ডলক স্থাপন কৰিব পাৰেঁ, পৃথিবীৰ আধাৰশিলা স্থাপন কৰেঁ,
আৰু চিয়োনক ক'ও ‘তোমালোকেই মোৰ লোকসকল’, সেই বাবে মোৰ
বাক্য তোমালোকৰ মুখত থলোঁ, আৰু মোৰ হাতৰ ছাঁত তোমালোকক
চাকি ৰাখিলোঁ।” ১৭ যিহোৱাৰ হাতৰ পৰা তেওঁ ক্ৰোধৰ পান-পাত্ৰ পান

করা; হে যিবুচালেম, সজাগ হোৱা, সজাগ হোৱা, ঠিয় হোৱা; তোমালোকে পান-পাত্র পান কৰিছা, চলংপলং কৰাবাঁতা পান-পাত্র, আৰু তোমালোকে তাক উলিয়াইছ। ১৮ তেওঁ জন্ম দিয়া সস্তান সকলৰ মাজৰ কোনো এজন নাই তেওঁক পথ দেখুৱাবলৈ; যিসকল সস্তান তেওঁ ডাঙৰ-দীঘল কৰিলে তেওঁলোকৰ মাজত কোনো এজন নাই তেওঁক হাতত ধৰি নিবলৈ। ১৯ এই দুই ঘটনা তোমালোকলৈ ঘটিল- কোনে তোমালোকৰ বাবে বিলাপ কৰিব?- জনশঙ্গ ঠাই আৰু ধৰ্মস, আকাল আৰু তৰেৱাল। কোনে তোমালোকৰ শাস্ত্রনা দিব? ২০ জালত পৰা হৰিষৰ দৰে তোমালোকৰ সস্তান সকল অচেতন হ'ল, তেওঁলোক প্ৰত্যোক আলিৰ ছুকত পৰি ব'ল; তেওঁলোক যিহোৱাৰ ক্ৰোধ আৰু দীৰ্ঘৰ ভিতক্ষাৰেৰে পৰিপূৰ্ণ। ২১ নিশ্চীড়িত আৰু মতলীয়া হোৱা জন, কিন্তু দ্বাক্ষৰসেৰে নহয়, এতিয়া এই কথা শুনা: ২২ তোমালোকৰ দীৰ্ঘৰ, তোমালোকৰ প্ৰভু যিহোৱা, যিজনে তেওঁৰ লোকসকলৰ বাবে মিনতি কৰে, তেওঁ এই কথা কৈছে: “চোৱা মই চলংপলং কৰা পান-পাত্র পৰা তোমালোকৰ হাত ললোঁ, এনে কি, মোৰ ক্ৰোধৰ পান-পাত্র পৰাও ললোঁ, তোমালোকে পুনৰ তাক পান নকৰিব। ২৩ মই তোমালোকৰ উৎপত্তিৰ জন্ম হাতত তাক দিম; যিসকলে তোমালোকক কৈছিল, ‘উৰুৰি’ৰে পৰা, যাতে আমি তোমালোকৰ ওপৰেৰে যাব পাৰোঁ, ‘আৰু তেওঁলোকে খোঁ কঢ়িব পৰাকৈ তোমালোকৰ পিঠি মাটিৰ দৰে আৰু বাটৰ দৰে কৰা।’ আলি স্বৰূপে তোমাব পিঠি পাতি দিলা।

৫২ হে চিয়োন, সজাগ হোৱা, সজাগ হোৱা, তোমালোকৰ শক্তি তুলি ধৰা; হে পৰিব্ৰজণ যিবুচালেম, তোমালোকৰ সুন্দৰ বস্ত্ৰোৰে পিকা; কাৰণ পুনৰ কেতিয়াও চুন্নং নোহোৱা বা অঙ্গতি লোক তোমালোকৰ মাজত নোসোমাৰ। ২ হে যিবুচালেম, ধূলিৰ পৰা তোমালোকে নিজকে জোকাৰি দিয়া; উঠি বহা; হে বন্দী-অৱশ্থাত থকা হে চিয়োনৰ বন্দী জীৱায়ী, তোমালোকৰ ডিতিৰ পৰা শিকলি খুলি দিয়া। ৩ কাৰণ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “তোমালোক বিনামূল্যে বেচা গৈছিলা, আৰু তোমালোক বিনামূল্যে মুক্ত হৰা।” ৪ কাৰণ প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে, আগত মোৰ লোকসকল মিচৰলৈ অস্থায়ীভাৱে বাস কৰিবলৈ গৈছিল, কিন্তু দিনৰ আগত অচৰীয়া সকলে তেওঁলোকক উপজুড় কৰিছিল। ৫ এইয়া যিহোৱাৰ ঘোষণা: “মই দেখিলোঁ যে মোৰ লোক সকলক বিনা কাৰণে লৈ যোৱা হৈছে, এতিয়া ইয়াত মোৰ কৰিবলৈ কি আছে? যি সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত শাসন কৰিছিল তেওঁলোকে নিন্দা কৰিছে, আৰু গোটেই দিন অবিৰাম ভাবে মোৰ নাম নিন্দিত হৈছে।” ৬ সেইবাবেই মোৰ লোকসকলে মোৰ নাম জানিব; তেওঁলোকে সেই দিনা জানিব যে মইয়ে সেই জন যি জনে এই কথা কৈছোঁ। হয় মইয়ে।” ৭ যিজন বাৰ্তাবাহকে শুভবাৰ্তা আনে, যিজনে শান্তি প্ৰচাৰ কৰে, যিজনে মঙ্গলৰ শুভবাৰ্তা আনে, যিজনে পৰিত্রাণ ঘোষণা কৰে, যিজনে চিয়োনক কঞ্চ, “তোমালোকৰ দৈশ্যৰে বাজু কৰিছে।” সেই জনৰ চৰণ পৰ্বতৰ ওপৰত কেনে সুন্দৰ! ৮ শুনা, তোমালোকৰ প্ৰহৰীসকলে তেওঁলোকৰ মাত উচ্চ কৰিছ; একেলগে তেওঁলোকে জয়-ধৰণি কৰিছে; কাৰণ যিহোৱা চিয়োনলৈ ঘূৰি আহা, তেওঁলোকে, তেওঁলোকৰ প্ৰতেক চুকুৱে দেখিবলৈ পাৰ। ৯ যিবুচালেমৰ উচ্চৰ লোকসকল, একেলগে গানেৰে আনন্দত উল্লাস কৰা, কাৰণ যিহোৱাই তেওঁৰ লোকসকলক শাস্ত্রনা দিলে, তেওঁ যিবুচালেমক মুক্ত কৰিলে। ১০ যিহোৱাই সকলো জাতিৰ দৃষ্টিতে তেওঁৰ পৰিব্ৰজাত বাহু অনাগৃত কৰিলে; সমগ্ৰ পৃথিবীয়ে আমাৰ দীৰ্ঘৰ পৰিত্রাণ দেখিবলৈ পাৰ। ১১ তোমালোকে এৰি যোৱা, এৰিয়োৱা; তাৰ পৰা ওলাই যোৱা, কোনো অঙ্গতি বস্ত নচুবা; তাৰ মাজৰ পৰা ওলাই যোৱা; তোমালোক যিসকলে যিহোৱাৰ পাত্ৰ কঢ়িয়াইছা, নিজকে শুটি কৰা। ১২ কাৰণ তোমালোকৰ বেগাবেণীকৈ ওলাই যাব লগা নহব, নাইবা আতক্ষকত এৰি যাব লগা নহব; কাৰণ যিহোৱা তোমালোকৰ আগে আগে যাব, আৰু ইস্রায়েলৰ দীৰ্ঘৰ তোমালোকৰ পাছত যাওঁতা হ'ব। ১৩ চোৱা, মোৰ দাসৰোৱে জানেৰে কাৰ্য কৰিব আৰু কৃতকৰ্ম হ'ব, তেওঁ উচ্চান্ত আৰু উন্নীত হ'ব, তেওঁ অধিক মৰ্যাদাপূৰ্ণ হ'ব। ১৪ তেওঁৰ আকৃতিকৈ তেওঁৰ আকৃতি

ইমান বিকৃত আছিল যে, সেয়ে মানুহৰ অবস্থাতকৈ তেওঁৰ দৃশ্য ব্যতিক্ৰমি আছিল- সেয়ে অনেকে আপোনালৈ ভয় কৰিছিল- ১৫ সেয়ে তেওঁ অনেক দেশবাসীক সচকিত কৰিব; তেওঁৰ কাৰণে বৰজাসকলে তেওঁলোকৰ মুখ বন্ধ বথিব। যি কথা তেওঁলোকক কোৱা হোৱা নাছিল, তেওঁলোকে দেখিবলৈ পাৰ, আৰু যি শুনা নাছিল, তেওঁলোকে বুজিব পাৰিব।

৫৩ আমি যি শুনিলো সেয়া কোনে বিশ্বাস কৰিলে? আৰু যিহোৱাৰ বাবে প্ৰকাশিত হ'ল? ২ কাৰণ তেওঁ যিহোৱাৰ আগত গচ পুলিৰ দৰে, আৰু শুকন মাটিত আকৃতিত হোৱা কোমল গজালিৰ দৰে বাঢ়ি উঠল; তেওঁৰ কোনো বৈশিষ্ট্যপূৰ্ণ চেহৰা বা ঐশ্বৰ্য নাছিল, আমি মেতিয়া তেওঁক চাৰ্ট জেত্যা আমাৰ আকৰ্ষণ কৰিব পৰা তেওঁৰ কোনো সৌন্দৰ্য নাছিল। ৩ তেওঁ শৃণিত আৰু মানুহৰ দ্বাৰাই প্ৰত্যাক্ষণ কৰা; শোকাতুৰ আৰু যাতনা পৰিচিত বাঢ়ি। যাৰ পৰা মানুহে মুখ লুকাই বাখে, তেওঁ তাৰ দৰে; তেওঁক তুচ্ছ জ্ঞান কৰা হৈল, আৰু আমি তেওঁক বিশেষতুলি বুলি বিচেনা কৰিলোঁ। ৪ নিশ্চয়ে তেওঁ আমাৰ যাতনাবোৰ ললে, আমাৰ ৰোগৰ ভাৰ বলে, তথাপি আমি তেওঁক দীৰ্ঘৰ দ্বাৰাই শাস্তি পোৱা, দীৰ্ঘৰ দ্বাৰাই প্ৰহাৰিত, আৰু পীড়িত বুলি ভাৰিলোঁ। ৫ কিন্তু আমাৰ বিদ্যোহী কাৰ্যবোৰৰ বাবে তেওঁক খোঁ হ'ল, আমাৰ পাপোৰোৰ বাবে গুড়ি কৰা হ'ল। আমাৰ শাস্তিৰ বাবে তেওঁক শাস্তি দিয়া হ'ল, আৰু তেওঁৰ আঘাতৰ দ্বাৰাই আমি সুষ্ঠু হৈলোঁ। ৬ আমি সকলোৱে মেৰ-ছাগৰ দৰে অপথে গৈছিলোঁ; আমি প্ৰজনেন নিজৰ নিজৰ পথে ঘুৰিছিলোঁ, আৰু যিহোৱাই আমাৰ সকলোৱে ঘোৰ অধৰ্মৰ ভাৰ তেওঁৰ ওপৰত দিলোঁ। ৭ তেওঁক অত্যাচাৰ কৰা হৈছিল, তথাপি তেওঁ নিজক নয় কৰিলে, আৰু তেওঁ নিজৰ মুখ নেমেলিলোঁ; যেনেকৈ কাটিবলৈ নিয়া মেৰ-ছাগ, আৰু যেনেকৈ নোম কাটোৱাৰ আগত মেৰ-ছাগে নিজম দি থকে, সেই দৰে তেওঁ নিজৰ মুখক নেমেলিলোঁ। ৮ তেওঁক দমন নীতি আৰু বিচাৰ দ্বাৰাই দোৰী কৰা হৈছিল; সেই প্ৰজন্মৰ পৰা কোনে তেওঁক বিচেছ কৰা হৈছিল; আৰু মোৰ লোকসকলৰ দোষৰ কাৰণে তেওঁক শাস্তি দিয়া হৈছিল। ৯ তেওঁলোকে অপৰাধীসকলৰ সৈতে তেওঁৰ মৈদাম হাপন কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, আৰু মৃত্যুত তেওঁ ধনৱানৰ সৈতে আছিল, তথাপি তেওঁ কোনো অত্যাচাৰ কৰা নাছিল, নাইবা তেওঁৰ মুখত কোনো প্ৰতাৰণৰ কথা নাছিল। ১০ তথাপি যিহোৱাই তেওঁক আঘাতাপাণ্ডু কৰি গুড়ি কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, কিন্তু তোমালোকে যদি তেওঁৰ জীৱন পাপৰ বাবে উৎসৰ্গ কৰিব খুজিছাহা, তেনেহালৈ তুমি নিজৰ সস্তান সকলক দেখিবা, তেওঁৰ আনন্দত আত্মাচাৰ কৰা নাছিল, নাইবা তেওঁৰ মুখত কোনো প্ৰতাৰণৰ কথা নাছিল। ১১ তেওঁৰ আত্মাই কষ্ট পোৱাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ জ্ঞানৰ দ্বাৰাই নিজকে সন্তুষ্ট হোৱা দেখিব। মোৰ ধৰ্মিক দাসে অনেকক নিৰ্দেশী প্ৰামাণ কৰিব, তেৱেই তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ ভাৰ বহন কৰিব। ১২ সেইবাবে অনেক লোকসকলৰ মাজত মই তেওঁৰ অংশ দিম, আৰু তেওঁ বহুত সৈতে লুটদ্বয় ভাগ কৰিব; কাৰণ তেওঁ নিজৰ জীৱন মৃত্যুলৈ প্ৰকাশিত কৰিলে, আৰু আইন ভঙ্গ কৰাসকলৰ সৈতে গণিত হৈল। তেওঁ অনেকৰ পাপৰ ভাৰ বহন কৰিলে, আৰু আইন ভঙ্গ কৰাসকলৰ কাৰণে মধ্যস্থতা কৰিলে।

৫৪ সস্তান জন্ম নিদিয়া মহিলা সকল গান গোৱা, কেতিয়াও প্ৰসৱ-বনেলোৱা মহিলা সকল, তোমালোকে আনন্দ গান আৰু উচ্চধৰণৰ উল্লাসিত হোৱা; কাৰণ যিহোৱাই কৈছে, বিবাহিত মহিলাৰ সস্তানতকৈ পৰিত্যক্ত মহিলাৰ সস্তান অধিক। ২ তোমালোকৰ তমু ডাঙৰ কৰা, আৰু তমুবোৰ পৰ্দাবোৰ যিমান পাৰা বহলাই দিয়া; তোমালোকৰ জৰীবোৰ দীঘল কৰা আৰু খুটিৰেৰ শক্তিশালী কৰা। ৩ তোমালোকৰ সোহাত আৰু বাওহাত মেলি দিয়া হ'ব, আৰু তোমালোকৰ বৎশৰ সকলকে দেশবোৰ জয় কৰিব, আৰু পৰিত্যক্ত নগৰবোৰে পুনৰ হাপন কৰিব। ৪ ভয় নকৰিবা, কাৰণ তোমালোক লজ্জিত নহব; বা নিৰাশ নহ'বা; তোমালোকে যৌৰন-কালৰ লাজ আৰু তোমালোকৰ বজ্জন কৰাৰ অপমান পাহাৰিবা। ৫ তোমালোকৰ সৃষ্টিকৰ্তাৰ তোমালোকৰ স্বামী; তেওঁৰ নাম বাহিৰালীৰ যিহোৱা। ইহৰায়েলৰ

পবিত্র দীর্ঘের জন্ম তোমালোকের মুক্তিদাতা; তেওঁ সমগ্র পৃথিবীর ঈশ্বর বুলি প্রখ্যাত। ৬ কারণ আত্ম শোক পোরা আরু পরিত্যাগ হোরা, যৌরনকলত বিয়া হৈ অগ্রহ হোরা মহিলার দরে, যিহোরাই পুনর ভার্যার দরে তোমালোকের আহুন করিছে, এই কথা তোমালোকের যিহোরাই কৈছে। ৭ “মই অলপ সময়ের বাবে তোমালোকের ত্যাগ করিছিলোঁ; কিন্তু অধিক দিয়ারে মই তোমালোকের চপাম। ৮ অত্যন্ত ক্ষেত্রে মই ক্ষেত্রের বাবে তোমালোকের পৰা মোৰ মুখ লুকুৱা ছিলোঁ; কিন্তু অনস্তকলীয়া বিশ্বাসযোগ্য চুক্তিৰে মই তোমালোকেক দয়া কৰিম,” তোমালোকের উদ্ধুব কৰা যিহোরাই কৈছে, ৯ “এইয়া মোৰ বাবে নোহৰ সময়ের জল সমূহৰ দৰে; সেই নোহৰ সময়ের জল সমূহে পুনৰাবৃ পৃথিবীৰ প্লাবিত নকৰিব বুলি মই যেনেকৈ শপত কৰিছিলোঁ, সেই দৰে মই এতিয়া শপত কৰিছোঁ যে, মই তোমালোকেক খং নকৰেঁ, আৰু ধূমকিও নিদিঁৎ। ১০ যদিও পৰ্বতৰেৰ ধৰংস হ'ব, আৰু পাহাৰবোৰে কঁপিব; তথাপিৰ তোমালোকেৰ পৰা মোৰ বিশ্বাসযোগ্য চুক্তি আঁতৰি নাযাব, বা মোৰ শাস্তিৰ চুক্তি লৰচৰ নহব, যি জনে তোমালোকেক অনুগ্রহ কৰে সেই যিহোরাই কৈছে। ১১ হে পীড়িত জন, ধূমুহাত ক্ষতিগ্রস্ত আৰু শাস্ত্ৰণা নোপোৰা জন, চোৱা, মই ফিৰোজাবেৰ তোমালোকেৰ ফুটপাথ, আৰু নীলকাষ্ঠ মণিবেৰ ভিত্তিল স্থাপন কৰিম। ১২ মই বৰী বাখৰেৰে তোমালোকেৰ ঢুবাবোৰে, আৰু চিকমিকিৰা পাথৰেৰে তোমালোকেৰ দুৱাবোৰে স্থাপন কৰিম, আৰু তোমালোকেৰ চাৰিও সীমা ধূনীয়া পাথৰেৰে নিৰ্মাণ কৰিম। ১৩ তোমালোকেৰ সকলো স্তান যিহোৱাৰ দ্বাৰাই শক্ষিত হব, আৰু তোমালোকেৰ স্তান সকলৰ শাস্তি মহান হ'ব। ১৪ ধাৰ্মিকতাত মই তোমালোকেৰ পুনৰ স্থাপন কৰিম; তোমালোকেৰ আৰু অত্যাচাৰ অভিজ্ঞতা নহ'ব, কাৰণ তোমালোকেৰ ভয় নহ'ব; আৰু অতক্ষণজনক কোনো কথাই তোমালোকেৰ ওচৰলৈ নাহিব। ১৫ চোৱা, যদি কোনো এজন যন্ত্ৰণাবে আলোড়িত কৰে, সেইয়া মোৰ পৰা নহব; যি কোনোৱে তোমালোকেক যন্ত্ৰণাবে আলোড়িত কৰাৰ সৈতে তোমালোকেক পৰাজিত কৰিব। ১৬ চোৱা, মই কাৰিকৰণ সৃষ্টি কৰিলোঁ, যি জনে জুলি থকা কয়লাত ফু মাৰে, ধাতুৰে অন্ত-শৰ্পণ গঢ়া তেওঁৰ কাম, সেই কৰাৰক ময়েই সৃষ্টি কৰিলোঁ, আৰু মই ধৰংস কৰিবলৈ ধৰংসকাৰী সৃষ্টি কৰিলোঁ। ১৭ তোমাৰ বিৰুদ্ধে গাঢ়া কোনো অন্ত সাফল নহ'ব; আৰু তোমালোকে দোষাবোপ কৰিবা। যিহোৱাৰ দাস সকলৰ এয়ে জন্ম স্বত্ব, আৰু তেওঁলোকে মোৰ পৰা পোৱা সমৰ্থন” এয়াই যিহোৱাৰ ঘোষণা।

৫৫ “হে তৃষ্ণাতুৰ লোকসকল, পানীৰ ওচৰলৈ আহাঁ! আৰু যি সকলৰ ধৰন নাই, সকলো আহাঁ; খোৱা বস্তু কিনা, আৰু ভোজন কৰাৰ আহাঁ, বিনামূল্যে বিনাদামে দাক্ষকৰ্ম আৰু গৰাবৰ কিনা। ২ যি আহার নহয় তাৰ বাবে বুঝ কীয় জোখা? আৰু যি হে সন্তুষ্ট নিদিয়ে তাৰ বাবে কীয় পৰিশ্ৰম কৰাৰ? সৰাধানেৰে মোৰ কথা শুনা, আৰু যি উত্তম, সেই সকলো ভোজন কৰাৰ, আৰু পুষ্টিকৰ বস্তু দ্বাৰাই জীৱন অনন্দিত কৰাৰ। ৩ মনোযোগ দিয়া আৰু মোৰ ওচৰলৈ আহাঁ! শুনা, তাৰ দ্বাৰাই তোমালোকেৰ প্রাণ মেন সজীৱ হয়া! মই নিষ্য তোমালোকেৰ সৈতে অনস্তকলীয়া চুক্তি, দয়ুদক দিয়া বিশ্বাসযোগ্য নিয়মৰ চুক্তি স্থাপন কৰিম। ৪ চোৱা, মই তেওঁক দেশবোৰে সাক্ষীস্বৰূপে, আৰু লোকসকলৰ মুখ্য ব্যক্তি আৰু অধিক্ষমস্বৰূপে নিযুক্ত কৰিলোঁ।” ৫ চোৱা, যি জাতিক তোমালোকে নাজান, এনে জাতিক তোমালোকে আহুন কৰিবা, আৰু যি জাতিয়ে তোমালোকক নাজান, এনে জাতিক তোমালোকেৰ ওচৰলৈ দেৰী আহিব; তোমালোকেৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, ইহৰায়েলৰ পবিত্র দীর্ঘেৰ জন্ম, যি জনে তোমালোকক গৌৰৱার্থিত কৰিলে, তেওঁৰ বাবে এনে ঘটিৰ। ৬ যিহোৱাক পাৰ পৰা সময়ত তোমালোকে তেওঁক বিচাৰা; তেওঁ ওচৰত থাকোঁতে তেওঁক মাতা। ৭ দুষ্ট লোকে তেওঁলোকেৰ পথ আৰু পাপীলোকে তেওঁলোকেৰ চিন্তাধাৰা ত্যাগ কৰিব। তেওঁলোক যিহোৱালৈ ধূৰি আহক, তাতে তেওঁ তেওঁলোকেক দয়া কৰিব; আৰু যি জনে প্রচুৰ পৰিমাণে তেওঁলোকেক ক্ষমা কৰিব, আমাৰ সেই দীর্ঘেৰলৈ ধূৰি আহাঁ। ৮ “কাৰণ মোৰ চিন্তাধাৰা তোমালোকেৰ চিন্তাধাৰা নহয়, বা তোমালোকেৰ পথ মোৰ পথ নহয়” এইয়া যিহোৱাৰ ঘোষণা। ৯

“কাৰণ যি দৰে পৃথিবীতকৈ আকাশ-মণ্ডল ওখ, সেই দৰে তোমালোকেৰ সকলো পথতকৈ মোৰ পথ ওখ, আৰু তোমালোকেৰ চিন্তাধাৰাৰ মোৰ চিন্তাধাৰা। ১০ কাৰণ যি দৰে বৰ্বুণ আৰু যিম আকাশৰ পৰা নামি আহে, আৰু পৃথিবীক যেতিয়ালৈকে নিভজাই তেতিয়ালৈকে ধূৰি নাযায়, ই উৎপন্ন কৰিবলৈ আৰু গজালি মেলিবলৈ ভূমি প্ৰস্তুত কৰে, গুটি সিঁচোতাক ফল দিয়ে আৰু খাওঁতাক আহাৰ দিয়ে, ১১ সেয়ে মোৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা বাক্যও সেই দৰে লোলায় যায়: সেয়ে ফলপদ নোহোৱাকে মোলৈ ধূৰি নাহিব, কিন্তু মই ইচ্ছা কৰাৰ দৰেই সম্পন্ন কৰিব, আৰু যিহৰ বাবে ইয়াক পঠাওঁ, সেই বিষয়ত সফল হ'ব। ১২ সেয়ে তোমালোকে আনন্দেৰে বেবিলনৰ পৰা বাহিৰ লোলাই যাবা, আৰু তোমালোকেক শাস্তিৰে নিয়া হ'ব; পৰ্বত আৰু পাহাৰবোৰে তোমালোকেৰ আগত উচ্চ-স্থৰে আনন্দ কৰিব, আৰু পথাবত থকা গচ্ছবোৰে হাত তালি দিব। ১৩ কাঁইট গচ্ছ সলনি চিৰসেউজীয়া গচ্ছ গজিব; আৰু কাঁইটীয়া জাৰিগিৰ পৰিবৰ্তে সুনাঙ্গি পাত আৰু ফুলযুক্ত গচ্ছ গজিব; আৰু সেয়ে যিহোৱাৰ আৰু তেওঁৰ নামৰ বাবে হ'ব, কেতিয়াও লুণ্ঠ নোহোৱা, অনন্ত কালৰ বাবে এক চিন হ'ব।

৫৬ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “তোমালোকে যি ন্যাসঙ্গত তাক পালন কৰা, যি সত্যপৰায়ণ তাক কৰা; কাৰণ মোৰ পৰিত্রাণ অতি ওচৰ, আৰু মোৰ ধৰ্মপৰায়ণতা মুহূৰ্তে প্ৰকাশ পাৰ। ২ যি মানুৰে এই কৰ্ম কৰে, আৰু যি সকলে তাক দৃঢ় তাৰে ধৰি বাখে তেওঁলোকে আশীৰ্বাদপ্রাপ্ত হ'ব। তেওঁলোকে অপবিত্র নকৰাকৈ বিশ্বাম বাব পালন কৰে, আৰু নিজৰ হাত যিকোনো কুৰ্ম নকৰাকৈ ধৰি বাখে।” ৩ “যিহোৱাই নিষ্যাকৈ মোক নিজৰ লোকসকলৰ পৰা পৃথক কৰি থাব, ” এই বুলি যিসকল বিদেশী যিহোৱাৰ অনুগামী তেওঁলোকে নকৰওক। “চোৱা, মই শুকন গচ্ছ,” এই বুলি নপুংসকে ক'ব মালাগৈ। ৪ কাৰণ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, যি সকল নপুংসক মোৰ বিশ্বাম বাব পালন কৰে, আৰু মই সন্তুষ্ট হোৱাৰ বিষয় বাচি ল'য়, আৰু মোৰ নিয়মেৰে উপবাস বাখে- ৫ তেওঁলোকেৰ বাবে মই মোৰ গৃহত আৰু মোৰ দেৱৰ দেৱালৰ ভিতৰত ল'বা আৰু ছোৱালী সকলতকৈ উত্তম কীৰ্তিস্তু স্থাপন কৰিম; কেতিয়াও লুণ্ঠ নোহোৱা চিবস্থায়ী কীৰ্তিস্তু তেওঁলোকে দিম।” ৬ যি বিদেশীসকলে নিজকে যিহোৱাৰ সৈতে সংযুক্ত কৰে, তেওঁক পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ, আৰু যি সকলে যিহোৱাৰ নাম প্ৰেম কৰিবলৈ, আৰু তেওঁৰ উপাসনা কৰিবলৈ, আৰু দুনস হ'বলৈ যি পৰজাতিসকলে তেওঁৰ লগ লয়, যি প্ৰতিজনে অপবিত্র নকৰাকৈ বিশ্বাম বাব পালন কৰে, আৰু মোৰ নিয়মেৰে উপবাস বাখে- ৭ সেই সকলোকে মই নিজৰ পবিত্র পৰ্বতৰ আনিম, আৰু মোৰ প্ৰাৰ্থনা-গৃহত তেওঁলোকক আনন্দিত কৰিম; তেওঁলোকৰ হোম-বলি আৰু তেওঁলোকৰ বলিদান মোৰ যজ্ঞ-বেদিৰ ওপৰত গ্ৰহণ কৰা হ'ব, কাৰণ মোৰ গৃহক সকলো জাতিৰ প্ৰাৰ্থনা-গৃহ বুলি কোৱা হ'ব। ৮ যি জনে ইহৰায়েলৰ সমাজচুত সকলক গোটায়, সেই ঈশ্বৰ যিহোৱাই ঘোষণা কৰিবিচে: তেওঁলোকৰ উপৰিও মই এতিয়াও আন লোকসকলকো গোটাম। ৯ পথাবৰ সকলো বনৰীয়া জতুৰোৰ, অৰন্তত থকা জতুৰোৰ, আহা আৰু প্ৰাস কৰ। ১০ তাৰ সকলো প্ৰহীৰ আৰু; তেওঁলোকে বুজি নাপায়; তেওঁলোক সকলো লতুৱা কুৰুৰ; ভুকিব নোৱাৰে: তেওঁলোকে সপোন দেখি থাকে, তলত বাগৰি থাকে, আৰু শুবলৈ ভাল পায়। ১১ সেই কুৰুৰবোৰেৰ অধিক ভোক লাগে; সিঁহতৰ কেতিয়াও ঘষেষ নহয়: তেওঁলোক নিৰ্য লব নোৱাৰা মেৰ ছাগ বৰীয়া, তেওঁলোক সকলোৱে নিজৰ বাটে ধূৰি গ'ল, আৰু অন্যায় লাভৰ বাবে প্ৰতিজনেই লোতী। ১২ তেওঁলোকে কয়, “আহা আমি দ্বাক্ষৰিস আৰু সুৰা পান কৰোঁক; আহা কালি আজিৰ দৰে হ'ব, জুখিব নোৱাৰাকৈ এটা মহান দিন হ'ব।”

৫৭ ধাৰ্মিক লোক ধৰংস হৈছে, কিন্তু ইয়াক কোনেও বিবেচনা নকৰে; আৰু বিশ্বাসযোগ্য চুক্তিৰ লোকসকল আঁতৰি যায়, কিন্তু কোনেও ন্যূজে। সেয়ে ধাৰ্মিকসকল পাপৰ পৰা আঁতৰি যায়। ২ তেওঁ শাস্তিৰ প্ৰেৰণ কৰে; যি সকলে তেওঁলোকৰ সত্যতাত চলে তেওঁলোকে নিজৰ শয্যাত বিশ্বাম কৰে; ৩ কিন্তু তন্ত্ৰ-মন্ত্ৰ কৰা লোকৰ পুৰস্কল, ব্যতিচাৰী আৰু যি মহিলাই নিজকে বেশ্যা কৰিলে, তেওঁলোকৰ সত্যান কল

ওচৰলৈ আহ। ৪ তোমালোকে কাক আনন্দেৰে উপহাস কৰিছা? কাৰ বিৰুদ্ধে মুখ মেলিছা আৰু জিভা উলিয়াইছা? তোমালোক বিদ্ৰোহী আৰু প্ৰথমকৰ সত্ত্বন নোহোৱামে? ৫ তোমালোকে ওক গচ আৰু প্ৰত্যেকে জোপা সেউজীয়া গচৰ তলত কামাগুিট উভেজিত হোৱা, যি তোমালোক, তোমালোকে ওপৰৰ পৰা ওলমি থকা শিলাময়ৰ তলৰ নদীৰ কিনাৰত নিজৰ সত্ত্বন সকলক বধ কৰোঁতা। ৬ নদীৰ উপত্যকাৰ মাজৰ মৃশণ বন্ধুৰেৰ তোমালোকৰ বাবে আৰোপিত। সেইবোৰেই তোমালোকৰ উপসন্মান সামগ্ৰী। সেইবোৰেৰ উদ্দেশ্যে তোমালোকে পেয় নৈবেদ্য আৰু শস্যৰ নৈবেদ্য ঢালিছ। ৭ ওখ পৰ্বতৰ ওপৰত তুমি তোমাৰ শোৱাপাটি পাৰিলা; আৰু তুমি বলিদান কৰিবলৈ সেই ঠাইত উঠিলা; ৮ তুমি দুৱাৰ আৰু দুৱাৰৰ খুটাৰ পাছফালে নিজৰ প্ৰতীক স্থাপন কৰিলা; তুমি মোক পৰিত্যাগ কৰিলা, নিজে বিৰস্ত থ'লো আৰু ওপৰলৈ উঠিলা; তুমি তোমাৰ শোৱাপাটি বহল কৰিলা। তেওঁলোকৰ লগত তুমি এটি নিয়ম কৰিলা, তুমি তেওঁলোকৰ শোৱাপাটিৰোৰ ভাল পোৱা; তুমি তেওঁলোকৰ গোপনীয়ৰ অংশবোৰ দেখিছ। তুমি তোমাৰ বাজডুক বহু দূৰত পঠোৱা; তুমি চিয়োলৰ তললৈ গৈছ। ৯ তুমি তেলোৱে সৈতে মনেক নামৰ দেৱতাৰ ওচৰলৈ গ'লা; আৰু তুমি সুগন্ধি দ্বৰ্য অধিক কৰিলা, তুমি তোমাৰ বাজডুক বহু দূৰলৈ পঠালা, আৰু চিয়োললৈকে নিজকে অৱনত কৰিলা; (Sheol h7585) ১০ তোমাৰ দীঘল যাত্ৰাৰ বাবে তুমি ভাগৰিলা; কিন্তু তুমি কেতিয়াও এই বুলি নকলা, “এইটো আশাহীন।” তুমি তোমাৰ হাতত জীৱন পালা; সেই কাৰণে তুমি দুৰ্বল হোৱা নাই। ১১ তুমি কাৰ বিষয়ে চিন্তিত আৰু ভয় কৰিছা যে, তুমি অতি প্ৰতাৰণাপূৰ্বক কাৰ্য কৰিছা? তুমি মোক সেঁৰঁৰঁ কৰা নাই বা মোৰ বিষয়ে গন্তীৰভাৱে বিবেচনা কৰা নাই। মই বহুদিনৰ পৰা নিজম দি থকা নাই নে? কিন্তু তথাপি তুমি মোক গন্তীৰভাৱে লোৱা নাই। ১২ মইয়ে তোমাৰ ধাৰ্মিকতা প্ৰকাশ কৰিম, কিন্তু তোমাৰ কাৰ্যৰ দৰে, তোমাক সেইবোৰে সহযোগ নকৰিব। ১৩ যেতিয়া তুমি কাতৰেকৰি কৰা, যেতিয়া তুমি গোটোৱা দেৱতাৰেৰে তোমাক উদ্বাৰ কৰক; কিন্তু সেই আটাইবোৰক ভাতাহে উৰোৱাই নিব, আৰু এক ফুঁতে সেইবোৰক নিয়া হৰ। তথাপি যি মানুহে মোত আশ্রয় লৈ, তেওঁ দেশৰ আধিক্যত পাব, আৰু মোৰ পৰিত্যক পৰিষ্কৃততাৰ অধিকাৰ কৰিব। ১৪ তেওঁ ক'ব, “নিৰ্মাণ কৰা, নিৰ্মাণ কৰা! পথ যুগ্মত কৰা! মোৰ লোকসকলৰ বাবে পথখ পৰা উজুটি খোৱা মৃঢ়া দূৰ কৰা। ১৫ এইটোৰ কাৰণে যি জন অন্তকলাঞ্ছায়ী, যাৰ নাম পৰিব্ৰজা, আৰু উৰ্ক আৰু উল্লম্বত যি জন তেওঁ এইদৰে কৈছে, “মই উৰ্দ্ধলোকত আৰু পৰিত্যক স্থানত বাস কৰোঁ, আৰু নষ্ট মনৰ লোকসকলক সচেতন কৰিবলৈ, ভগুচিত্তীয়াসকলৰ হৃদয় সতেজ কৰিবলৈ, মই সেই ভগুচিত্তীয়া আৰু নষ্ট মনৰ লোকৰ লগতো বাস কৰোঁ। ১৬ কাৰণ মই সদ্বাস অভিযোগ নকৰিম, নাইবাৰ চৰিকলালৈকে মই ক্রোধ কৰি নাথাকিম; কিয়নো তেনে কৰিলে, মই নিৰ্মাণ কৰা জীৱন, মানুহৰ আত্মা মোৰ আগত মুৰ্চ্ছিত হ'ব। ১৭ তেওঁ হিংসাত্মক কাৰ্যৰ দ্বাৰাই কৰা পাপৰ কাৰণে, মই ক্রেতিত হৈছিলো, আৰু তেওঁক দণ্ড দিছিলো; মই মোৰ মুখ লুকৰাই ক্রোধ কৰিলোঁ; কিন্তু তেওঁ পথ দেখিলোঁ, কিন্তু মই তেওঁক সুস্থ কৰিম; মই তেওঁক চৰাম, আৰু শোক কৰাৰসকলক শাস্ত্ৰনা পুনৰ্বায় দিম। ১৯ আৰু মই ওঁঠৰ ফল সৃষ্টি কৰোঁ; যিহোৱাই কৈছে, ওচৰত থকা আৰু দূৰত থকা উভয়ৰ মাজত শাস্তি হওক, শাস্তি হওক; আৰু মই তেওঁলোকক সুহ কৰিম। ২০ কিন্তু দুষ্টৰেৰ চঙ্গল সমুদ্ৰ দৰে, যি থিবে থাকিব নোৱাৰে, আৰু তাৰ জল সমুহে মোক আৰু মল তোলে; ২১ ঈশ্বৰে কৈছে, “দুষ্টৰেৰ তাত কোনো শাস্তি নাই।”

৫৮ তুমি উচ্চস্থৰে কান্দা, বৈ নাথাকিবা; শিখাৰ দৰে উচ্চ-ধনি কৰা, মোৰ লোকসকলক তেওঁলোকৰ অধৰ্মৰ সৈতে, আৰু যাকোৰ বংশৰ আগত তেওঁলোকৰ পাপৰেৰ সম্মুখীন কৰোঁ। ২ তথাপি তেওঁলোকে মোক প্ৰতিদিনে বিচাৰে, আৰু মোৰ পথখ পিষয়ে জানিবলৈ ভাল পায়; নিজৰ ঈশ্বৰৰ বিধি ত্যাগ নকৰে আৰু অভ্যন্ত ধৰ্মৰ জাতিৰ দৰে তেওঁলোকে ধৰ্মৰ বিচাৰৰেৰ মোৰ পৰা খোজে, আৰু ঈশ্বৰৰ

ওচৰলৈ চাপিবলৈ ভাল পায়। ৩ তেওঁলোকে কঘ, “আমি কিয় লঘোনে থাকিলো?” তুমি দৃষ্টি নকৰিলা? আমি কিয় নিজকে নম্ব কৰিলোঁ, তুমি মন নিদিলা? চোৱা, তোমালোকে লঘোনত থকা দিনান ও তোমালোকৰ নিজৰ আনন্দ বিচাৰা আৰু তোমালোকৰ বনুৱাসকলক উপন্দ্ৰ কৰিব। ৪ চোৱা, তোমালোকে বিবাদ আৰু দৃন্দ কৰা, আৰু খঙ্গেৰে ভুক মাবিৰ অৰ্থেহে লঘোন দিয়া; বৰ্তমানে তোমালোকে উৰ্দ্ধলোকত তোমালোকৰ মাত শুনাৰ পৰাকৈ লঘোন নিদিয়া। ৫ মই বিচাৰা লঘোন সঁচাই ইহিয়ে নে? প্ৰতিজনে নিজকে নম্ব কৰিবলৈ এনিদিন, নলখাগড়িৰ দৰে তেওঁৰ মূৰ সৌওৱা, আৰু চটকাপোৰ বিস্তাৰ কৰা আৰু ছাইত বহা, তুমি সঁচাই ইয়াকে লঘোন বোলা নে আৰু যিহোৱাৰ গ্ৰহণীয় দিন বোলা নে? ৬ মই মনোনীত কৰা লঘোন এয়া নহয়: দৃষ্টিৰ বাব্ধ মুকলি কৰা, ঘাঁড়গুৰুৰ ঘূৰলিৰ শলামাৰি সোলোকোৱা, ভগ্ন কৰিবলৈ লোৱা লোকক স্থাবীন কৰা, আৰু প্ৰত্যেক ঘূৰলি ভগ্নাই জানো মোৰ মনোনীত লঘোন নহয়? ৭ ক্ষুধাতুৰ লোকৰ সৈতে তোমাৰ আহাৰ ভগ্নাই লোৱা, আৰু ঘৰহীনা দুৰ্বীয়াসকলক নিজৰ ঘৰত আশ্রয় দিয়াই লঘোন নহয় নে? যেতিয়া তুমি চোৱা কোনো এজন বিবৰস্তাত আছে, তুমি তেওঁক বন্ধ দিয়া উচিত; আৰু তোমাৰ সম্পৰ্কীয় লোকৰ পৰা নিজকে লুকুৰাই বৰ্খা উচিত নহয়। ৮ ইয়াকে কৰিলে, অৱগোদয়ৰ দৰে তোমাৰ দীপ্তি প্ৰকাশ পৰা, আৰু তোমাৰ আৰোগ্যতা শীঘ্ৰে দেখা যাৰ, তোমাৰ ধাৰ্মিকতা তোমাৰ আগত যাওঁতা, আৰু যিহোৱাৰ গৌৰৰ তোমাৰ পাছত যাওঁতা হ'ব। ৯ তেওঁয়া তুমি মাতিলে, যিহোৱাৰ তোমাক উত্তৰ দিব; ১০ তুমি সহায়ৰ বাবে কাতৰেক্ষণি কৰিলে, তেওঁ তেওঁ ক'ব, “এইয়া মই আছোঁ।” যদি তুমি নিজৰ মাজৰ পৰা ঘূৰলি, দোষাৰোপ কৰা আঙুলি, আৰু অৰ্ধমৰাক্য দূৰ কৰা, ১০ যদি তুমি তোমাৰ আহাৰ ক্ষুধাতুৰ লোকক দিয়া, আৰু দুখিত প্ৰাণীক সন্তুষ্ট কৰা, তেনহে লে আকাৰৰ মাজত তোমাৰ দীপ্তি উদয় হ'ব, আৰু তোমাৰ অংকোৰৰ দূপৰ বেলাৰ দৰে হ'ব; ১১ আৰু যিহোৱাৰ সদায় তোমাৰ পথদৰ্শক হ'ব, আৰু শুকান ঠাইবোৰত তোমাৰ প্ৰাণ তৃপ্তি কৰিব, আৰু তোমাৰ অংকোৰৰ সবল কৰিব; তাতে তুমি পানী দিয়া এক উদ্যানৰ দৰে হ'বা, আৰু যাৰ জল কেতিয়াও শুকাই নাযাম, তুমি এনে এক জলভূমুকৰ দৰে হ'বা। ১২ তোমাৰ বংশৰ কিছুলোকক বহু দিনৰ পৰা উচ্ছম হৈ থকা ঠাইবোৰে পুনৰায় নিৰ্মাণ কৰিব; আৰু তুমি অনেক প্ৰজন্মৰ উচ্ছম হোৱা তিভ্যমূল স্থাপন কৰিবা; তুমি দেৱাল মেৰামতকৰী বুলি মতা হ'বা, আৰু দেশ নিবাসীৰ বাবে পথ যুগ্মত কৰোঁ বুলি প্ৰথ্যেত হ'ব। ১৩ যদি তুমি মোৰ বিশ্বাম-দিনৰ ভ্ৰমণৰ পৰা তোমাৰ ভৱিতাৰে কাৰ্য কৰিব। ১৪ কিয়নো তেনে কৰিলে, মই নিৰ্মাণ কৰা পথে যুগ্মত কৰা! মোৰ লোকসকলৰ বাবে পথখ পৰা উজুটি খোৱা মৃঢ়া দূৰ কৰা। ১৫ এইটোৰ কাৰণে যি জন অন্তকলাঞ্ছায়ী, যাৰ নাম পৰিব্ৰজা, আৰু উৰ্ক আৰু উল্লম্বত যি জন তেওঁ এইদৰে কৈছে, “মই উৰ্দ্ধলোকত আৰু পৰিত্যক স্থানত বাস কৰোঁ, আৰু নষ্ট মনৰ লোকসকলক সচেতন কৰিবলৈ, ভগুচিত্তীয়াসকলৰ হৃদয় সতেজ কৰিবলৈ, মই সেই ভগুচিত্তীয়া আৰু নষ্ট মনৰ লোকৰ লগতো বাস কৰোঁ। ১৬ কাৰণ মই সদ্বাস অভিযোগ নকৰিম, নাইবাৰ চৰিকলালৈকে মই ক্রোধ কৰি নাথাকিম; কিয়নো তেনে কৰিলে, মই নিৰ্মাণ কৰা জীৱন, মানুহৰ আত্মা মোৰ আগত মুৰ্চ্ছিত হ'ব। ১৭ তেওঁ হিংসাত্মক কাৰ্যৰ দ্বাৰাই কৰা পাপৰ কাৰণে, মই ক্রেতিত হৈছিলো, আৰু তেওঁ দণ্ড দিছিলো; মই মোৰ মুখ লুকৰাই ক্রোধ কৰিলোঁ; কিন্তু তেওঁ পথ দেখিলোঁ, কিন্তু মই তেওঁক সুস্থ কৰিম; মই তেওঁক চৰাম, আৰু শোক কৰাৰসকলক শাস্ত্ৰনা পুনৰ্বায় দিম। ১৯ আৰু মই ওঁঠৰ ফল সৃষ্টি কৰোঁ; যিহোৱাই কৈছে, ওচৰত থকা আৰু দূৰত থকা উভয়ৰ মাজত শাস্তি হওক, শাস্তি হওক; আৰু মই তেওঁলোকক সুহ কৰিম। ২০ কিন্তু দুষ্টৰেৰ চঙ্গল সমুদ্ৰ দৰে, যি থিবে থাকিব নোৱাৰে, আৰু তাৰ জল সমুহে মোক আৰু মল তোলে; ২১ ঈশ্বৰে কৈছে, “দুষ্টৰেৰ তাত কোনো শাস্তি নাই।”

৫৯ চোৱা, যিহোৱাৰ হাত এনে চুঁটি নহয় যে, তেওঁ তাৰে পৰিআণ কৰিব নোৱাৰে, আৰু তেওঁ তাৰে পৰিআণ কৰিবলৈ আৰু বিশ্বাম নোৱাৰে; ২ কিন্তু তোমালোকৰ অপৰাধবোৰে তোমালোকৰ দৈশ্বৰ পৰা তোমালোকক বিছেদ কৰিবে, আৰু তোমালোকৰ পাপবোৰে তোমালোকৰ পৰা তোমালোক শাস্তি হৈ থকিবলৈ সেই বাবে তেওঁ মুঠোনে। ৩ কিয়নো তোমালোকৰ হাত তেজেৰে আৰু তোমালোকৰ আঙুলিবোৰে অপৰাধবোৰে অশুভ হৈ কৈছে। তোমালোকৰ ওঁঠৰ কথা কথা কৈছে, তোমালোকৰ জিভাই দুষ্টৰে কথা কৈছে। ৪ কোনেও ধাৰ্মিকতাৰে গোচৰ নকৰে, আৰু কোনেও সততাৰে প্ৰতিবাদ নকৰে; তেওঁলোকে অসাৰ কথাত ভাৰসা কৰে, আৰু মিছা কথা কৰ, তেওঁলোকে সমস্যা গৰ্ভধাৰণ কৰি অধৰ্ম প্ৰসৰ কৰে। ৫ তেওঁলোক সাপৰ কলী উমনি লৈ জগায়, আৰু মকোৰ জল গাঁথে; যি জনে তেওঁলোকৰ কলী থায়, সি মৰে, আৰু যি কলী ভাগে, তাৰ পৰা কালসৰ্প বাহিৰ হয়। ৬ তেওঁলোকে গাঁথে উন বন্ধুৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা নহ'ব, আৰু তেওঁলোকে কৰা বন্ধুৰে নিজৰ গা নাতকিব; তেওঁলোকৰ কাৰ্য অধৰ্মৰ কাৰ্য, আৰু তেওঁলোকৰ নিজৰ হাততেৰে অত্যাচাৰ

করে। ৭ তেওঁলোকে ভাবি কুকুর্ম ফাললৈ বেগাই চলে, আবু তেওঁলোকে নির্দেশীয় বস্তুপাত করিবলৈ বেগাবেগি করে, তেওঁলোকের কল্পনামোর অধর্মৰ কল্পনাহে; বৎস আবু উচ্ছ্বস্তা তেওঁলোকের পথত আছে। ৮ তেওঁলোকে শাস্তির পথ নাজানে, আবু তেওঁলোকের পথত ন্যায় বিচার নাই; তেওঁলোকে কুটিল পথ সাজে; যি জনে সেই পথত চলে, তেওঁ শাস্তির কথা নাজানে। ৯ এই কাবণে ন্যায় বিচার আমার পৰা বহু দূৰত আছে, আবু ধার্মিকতাই আমার লগ ধৰিব নোৱাৰে। আমি পোহৰব বাবে অপেক্ষা কৰি থাকো, কিন্তু অনুকৰণ দেখা পাও, আবু সীমাঞ্চিলৈ বাট চাই থাকো, কিন্তু ঘোৰ অনুকৰণ ভূমণ কৰোঁ। ১০ আমি অনুলোকৰ দৰে দেৱালত খপিয়াও, চৰুন্ধীন লোকৰ দৰে খপিয়াই ফুৰোঁ; গধুলি বেলাৰ দৰে দুপৰ বেলাতো আমি উজটি খাওঁ; আবু শক্তিমান লোকৰ মাজত আমি মৰা মানুহৰ দৰে থাওঁ। ১১ আমি ভাস্তুকৰ দৰে তিণিৰ আছোঁ; আবু কলৌৰ দৰে শোকধৰণি কৰি আছোঁ; আমি ন্যায় বিচার বাবে অপেক্ষা কৰোঁ, কিন্তু সেয়ে নাই; আবু পৰিত্রাণলৈ বাট চাই থাকো, কিন্তু সিও আমাৰ পৰা বহু দূৰত থাকে। ১২ কিয়নো আপোনাৰ সাক্ষাতে আমাৰ অপৰাধ অনেকে, আবু আমাৰ পাপবোৰে আমাৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ দিষে; কিয়নো আমাৰ অপৰাধবোৰে আমাৰ লগত আছে, আবু আমি আমাৰ অৰ্ধমৰোৰ জানো। ১৩ এইহোৰেই অপৰাধ কৰি যিহোৱাক অঙ্গীকাৰ কৰা, নিজৰ টৈশ্বৰৰ পাছত চৰাৰ পৰা বিমুখ হোৱা, আমি অন্যায় দাবীৰ কথা কৈছিলোঁ আবু পৃথকে ঘূৰিছিলোঁ, আবু অস্তৰত মিছা কথা গৰ্ত্তধৰণ কৰি তাৰ প্ৰসৰ কৰা। ১৪ আবু ন্যায় বিচার পাছলৈ হঁহকি গৈছে, আবু ধার্মিকতা দূৰত যিয় হৈ আছে; কিয়নো জনসাধাৰণৰ মাজত সত্যতা উজুটি খাই পৰিবে, আবু সত্যতা তাত আহিব নোৱাৰে। ১৫ বিশ্বাসযোগ্যতা সত্যতাৰ আঁতিৰ গল, আবু অধৰ্ম ত্যাগ কৰা লোক নিজেকে জীৱস্ত বলি সাজিছে। ১৬ যিহোৱাই দৃষ্টি কৰি ন্যায় বিচার নেদেখি অসম্ভোগ হল। আবু তেওঁ কোনো পুৰুষ বা মধ্যস্থ নেদেখি বিস্মিত হল হল। সেই বাবে তেওঁৰ নিজৰ বাহৰেই তেওঁৰ কাৰণে পৰিত্রাণ সিদ্ধ কৰিবলৈ, আবু তেওঁৰেই ধার্মিকতা তেওঁৰ আশ্রয় হল। ১৭ তেওঁ ধার্মিকতাৰূপ বুকু-পটা পিঙিলৈ, আবু মূৰত পৰিত্রাণৰূপ শিৰোৱফক পিঙিলৈ, আবু গাৰ বস্তুৰ বাবে প্ৰতিকাৰৰূপ সাজ পৰিধান কৰিবলৈ, আবু আৰেগুণ্ঠ জামা গাত দিলৈ। ১৮ তেওঁ তেওঁলোকৰ কাৰ্য অনুসাৰে প্ৰতিফল দিব; তেওঁৰ শত্ৰুবোৱক ক্ৰোধৰ, নিজ বৈৰীবোৱক অপকাৰৰ প্ৰতিফল দিব; আবু দীপবোৱক কৰি তেওঁ প্ৰতিফলৰ দৰে দণ্ড দিব। ১৯ সেয়ে লোকসকলে পচিম দিশৰ পৰা যিহোৱাৰ নামলৈ, আবু সূৰ্য উদয় হোৱা ফালুৰ পৰা তেওঁৰ প্ৰাপ্তাগণে ভয় কৰিব; যেতিয়া শক্তি প্ৰানৰ দৰে আহিব, তেতিয়া যিহোৱাৰ আতা ধৰ্জাৰ দৰে তাৰ বিৰুদ্ধে থাকিব। ২০ “চিৰোনলৈ, আবু যাকোবৰ মাজত থকা অপৰাধৰ পৰা ঘূৰসকলৰ ওচৰলৈ এজন মুক্তিদাতা আহিব,” এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা। ২১ “মোৰ বাবে তেওঁলোকে সৈতে নিয়ম এই” যিহোৱাই কৈছে, “তোমাৰ ওপৰত থকা মোৰ আতা, আবু মই তোমাৰ মুখত থোৱা মোৰ বাকাৰেৰ, তোমাৰ মুখৰ পৰা, বা তোমাৰ বংশৰ মুখৰ পৰা, নাইবা তোমাৰ বংশত উৎপন্ন হোৱা বংশৰ মুখৰ পৰাও, আজিব পৰা সৰ্বকাললৈকে কেতিয়া ও নুগুচিৰ, এয়ে যিহোৱাৰ বচন।”

৬০ উঠা, দীপ্তি দিয়া; কিয়নো তোমার পোহর আছিছে, আবু যিহোরার পৌর তোমার ওপরত উদয় হৈছে। ২ কাৰণ চোৱা, আৰুৰে পঢ়িবো ঢাকিব, আবু মোৰ অনুকৰে লোক সমূহক ঢাকিব; কিন্তু যিহোৱা তোমার ওপৰত উদয় হ'ব, আবু তোমার ওপৰত তেওঁৰ পৌৰ প্ৰকশিত হ'ব। ৩ লোক সমূহ তোমার পোহৰে ওচৰলৈ আহিব, আবু বজা সকলে তোমার উদয় হোৱা দীপ্তিৰ ওচৰলৈ আহিব। ৪ তুমি চৰু ফুৰাই চাৰিওকালে চোৱা; তেওঁলোক সকলোৱে গোট খাই তোমার ওচৰ চাপিষে; তোমার পুত্ৰসকল দূৰৰ পৰা আহিছে আবু তোমার জীয়েকসকলক বাহত বুকি অন্মা হৈছে। ৫ সেই কালত তুমি দেখি প্ৰাণিত হ'বা, আবু তোমার হন্দয় আনন্দেৰে উপচি পৰিব, কাৰণ সমুদ্ৰৰ প্ৰথ'ৰ ধন তোমাক দিয়া যাব আবু লোকসকলৰ সম্পত্তি তোমার ওচৰলৈ আহিব। ৬ উটসমূহে, মিদিন আবু একীকাৰ ডেকা উটবোৰে তোমাক ঢাকি পেলাব; সেই আটাইবোৰ চিবাৰ পৰা আহিব; সেইবোৰে সোণ আবু কণ্ডৰ বৈ আনিব, আবু যিহোৱা

প্রশংসা গীত গাব। ৭ কেদের আটাই মের-ছাগৰ জাক তোমার ওচৰত
গোটি খাব আৰু নবায়োতৰ মতা মেৰ-ছাগৰোৱে তোমার পৰিচয়া কৰিব;
সেইবোৰ এহণীয় হৈ মোৰ যজ্ঞ-বেদিত উঠিব, আৰু মোৰ গৌৰবুক্ত
গৃহ মই গৌৰবায়িত কৰিব। ৮ মেঘৰ দৰে আৰু নিজৰ বাহৰ সোমেৱাৰা
বাটলৈ আহা কপোৰ দৰে উড়ি অহা এওঁলোক কেন? ৯ নিশ্চয়ে ধীপোৱেৰে
মোলৈ অপেক্ষা কৰিব; তোমার পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ বৃপুৰ আৰু সোণৰ
সৈতে দূৰৰ পৰা আনিবলৈ, ঈশ্বৰ যিহোৱাই, ইস্তায়েলৰ পৰিত্র ঈশ্বৰ
জনাই তোমাক গৌৰবায়িত কৰাৰ কাৰণে, তাঁচৰ জাহাজ আগ হ'ব। ১০
বিদেশী লোকসকলে দেৱাল পুনৰায় নিৰ্মাণ কৰিব, আৰু তেওঁলোকৰ
ৰজাসকলে তোমার পৰিচয়া কৰিব; কিয়নো মই যেনেকৈ তোমাক ক্ৰান্ত
দণ্ড দিলোঁ, তেনেকৈ অনুগ্ৰহত তোমালৈ দয়াও কৰিলোঁ। ১১ লোকসকলে
মেঁ জাতি সমুহৰ ধন-সম্পত্তি আৰু বদ্ধি কৰি অনাসকলৰ ৰজাসকলক
তোমার ভিতৰলৈ আনিব পাৰে, সেই বাবে তোমার দুৱাবোৰে সদৰ্য মেলা
হৈ থাকিব, দিন বাৰতি কেতিয়াও বদ্ধ কৰা নহ'ব। ১২ কিয়নো যি জাতি
আৰু যি বৰাজাই তোমার বশ্যতা স্থীকাৰ নকৰিব, সেই উভয়েই সম্পূৰ্ণ বিনষ্ট
হ'ব; ১৩ লিবানেনৰ গৌৰৰ তোমালৈ আহিব; দেৱাদুৰু তিদৰ, আৰু তাৰুৰ
গচ একেলগে, মোৰ পৰিত্র স্থান ভূষিত কৰিবৰ আৰ্যে আহিব; আৰু মই
মোৰ চৰণ থোৱা ঠাই প্রাতপযুক্ত কৰিব। ১৪ তেওঁলোক তোমাক প্ৰণিপাত
কৰিবলৈ আহিব, তোমাক কষ্ট দিয়াসকলৰ সন্তানোৰে মৃব দোঁৱাই
তোমার চৰণত পৰি প্ৰণিপাত কৰিব, তেওঁলোকে তোমাক যিহোৱাৰ
নগৰ, ইস্তায়েলৰ পৰিত্র ঈশ্বৰ জনার চিয়োন বৃলি মতিব। ১৫ তুমি এনে
পৰিত্যঙ্গা আৰু ঘৃণিতা থ'লো যে, কেনো পথিক তোমার মাজেদি নাজায়;
তাৰ সলনি মই তোমাক চিৰকাল থকা প্ৰশংসাৰ, আৰু পুৰুষানুকূলমে
আনন্দৰ বিষয় কৰিব। ১৬ আৰু তুমি জাতি সমুহৰ দুঃখ পান কৰিবা, আৰু
ৰজাসকলৰ স্তন চুইবা; তাতে মই যিহোৱা যে তোমার আগকণ্ঠা, তোমার
মুক্তিদাতা, যাকোবৰ পৰাক্ৰমী জনা, ইয়াক তুমি জিনিব। ১৭ মই পিতৄলৰ
সলনি সোংগ, লোহাৰ সলনি বৃপু, কাঠৰ সলনি পিতৄল, আৰু শিলৰোৰৰ
সলনি লোহা আনিম; আৰু মই শাস্তিক তোমালোকৰ অধ্যক্ষসকলৰ দৰে,
আৰু ন্যায়বিচাৰক শাসনকণ্ঠৰ দৰে নিয়ুক্তি কৰিব। ১৮ তোমার দেশত
অত্যাচাৰৰ আৰু তোমার সীমাৰ ভিতৰত বিনষ্ট হোৱাৰ বা ধৰ্মসৰ কথা
আৰু শুনা নাযাব; কিন্তু তুমি তোমার দেৱালৰ নাম পৰিত্রাণ, আৰু তোমার
দুৱাৰ নাম প্ৰশংসা বাধিব। ১৯ দিনত সূৰ্য তোমার দীপ্তি আৰু নহ'ব,
আৰু পোহৰৰ অৰ্চে চন্দ্ৰই তোমাক জোনাক নিদিব; কিন্তু যিহোৱায়েই
তোমার অনন্তকলীয়া জ্যোতি, আৰু তোমার ঈশ্বৰেই তোমার ভূগুণবৃপু
হ'ব। ২০ তোমার সূৰ্য আৰু অন্ত নাযাব, তোমার চন্দ্ৰ আৰু মুৰ নাযাব,
কিয়নো যিহোৱা তোমার অনন্তকলীয়া জ্যোতি হ'ব, আৰু তোমার শোকৰ
দিন সমাপ্ত হ'ব। ২১ মই গৌৰবায়িত হ'বলৈ মই বোৱা গুৰু পোখা আৰু
মোৰ হাতে কৰা কৰ্মসূৰ্প যি তোমার লোক সকলোৱেই ধাৰ্মিক হ'ব;
তেওঁলোকে অনন্ত কালাণ্ডে দেশ অধিকাৰ কৰিব। ২২ যি সুৰু সি হজাজ
হৈ উঠিব; সুৰ জাতি বৃৎ হ'ব; মই যিহোৱাই উচিত সময়ত ইয়াক সাম্ভল
কৰিবলৈ বেগী হ'ম।

୬୧ ପ୍ରଭୁ ଯିହୋରାର ଆଜ୍ଞା ମୋତ ସ୍ଥିତି ଲୈଛେ, କାବଣ ଯିହୋରା ମୋକ

ଭାଗ୍ୟକୁ କାରଣେ ନ୍ୟାକେସକଳର ଆଗତ ଶୁଦ୍ଧବାଦ ପ୍ରାଚୀର କରିବାଲେ, ଡହିଟ୍ଟିଆୟାସକଳକ ସୁମ୍ଭ କରିବାଲେ, ବନ୍ଦୀତ୍ତ ଥକାସକଳର ଆଗତ ମୁକ୍ତିର କଥା ଯୋଗା କରିବାଲେ, ଆବୁ ବନ୍ଦୀଶାଳାତ ଥକା ସକଳକ ମୁକ୍ତଳି କରିବାଲେ । ୨ ଯିହୋରାର ଅମୁଶ୍ଵର ବଦର ଆବୁ ଆମାର ଦେଖ୍ବର ପ୍ରତିଫଳ ଦିଯା ଦିନ ଘୋଷା କରିବାଲେ, ଆଟିଏ ଶୋକ କରା ସକଳକ ଶାନ୍ତିନା ଦିବାଲୈ, ତେଣୁ ମୋର ପଠିଯାଇଁ । ୩ ଚିଯୋନାତ ଶୋକ କରା ସକଳର ବାବେ ଠାଇ ଅନ୍ତ୍ର କରିବାଲେ, ଛାଇଁ ସଲନି ପାଞ୍ଚରି, ଶୋକର ସଲନି ଆନନ୍ଦର ତେଲ, ଆବୁ ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମାର ସଲନି ପ୍ରଶ୍ରଂଃବାର ଆଜ୍ଞା ଦାନ କରିବାଲେ, ତେଣୁଲୋକଙ୍କ ଧର୍ମକାତାର ଗଢ଼, ଆବୁ ଯିହୋରାର ଶୌରରର ଆର୍ଥେ ତେରେ ପତା ଉଦୟନ ବୁଲି ପ୍ରଥ୍ୟାତ ହବ । ୪ ତେଣୁଲୋକେ ପୁରୁଣି ଧ୍ୱନିଶ୍ଵାନବୋର ପୁନର୍ବାସ ନିର୍ମାଣ କରିବ, ଆଗର କାଳରେ ପରା ଉଚ୍ଛବ୍ରତେ ଥକା ଠାଇସର ପୁନର୍ବାସ ହୁଅପାନ କରିବ, ବହୁ ଆଗର ପରା ପୁରୁଣାକ୍ରେମେ ଧ୍ୱନି ହେ ଜେଶ୍ନୁନ୍ୟ ହୋରା ନଗବରୋର ପୁନର୍ବାସ ହୁଅପାନ

করিব। ৫ বিদেশী লোকসকল দায়িত্ব ল'ব আৰু তোমালোকৰ জাকবোৰ চৰাৰ, আৰু বিদেশী লোকসকলৰ পুত্ৰ সকলে তোমালোকৰ পথাৰত আৰু দ্রাক্ষাৰ্বাহীত কাম কৰিব। ৬ তোমালোকক যিহোৱাৰ পুৰোহিত বুলি মতা হ'ব; তেওঁলোকে তোমালোকক ঈশ্বৰৰ দাস বুলি ক'ব; তোমালোকে দেশৰ ধন-সম্পত্তি ভোগ কৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰত তোমালোকে গৌৰৰ কৰিবা। ৭ তোমালোকৰ লাজৰ পৰিৱৰ্তে তোমালোকে দুণগ পাৰা, আৰু তেওঁলোকে অপমানৰ পৰিৱৰ্তে নিজৰ অংশত আনন্দ কৰিব; সেয়ে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দেশত দুণগ অংশ লাভ কৰিব, আৰু তেওঁলোকৰ অনন্তকলীয়া আনন্দ হ'ব। ৮ কাৰণ মই যিহোৱাই ন্যায় বিচাৰ ভাল পাাঁ, মই চূৰ কৰা কাৰ্য আৰু অন্যায় অত্যাচাৰ ধিগ কৰো; মই বিশ্বাসযোগ্যতাৰে তেওঁলোকক প্রতিফল দিম, আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে অনন্তকলীয়া ছচ্ছি স্থাপন কৰিব। ৯ তেওঁলোকৰ বংশৰ লোকসকল দেশৰ মাজত, আৰু তেওঁলোকৰ সন্তানসকল লোকসকলৰ মাজত প্ৰখ্যাত হ'ব; তেওঁলোকক যি সকলে দেখিব, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ যিহোৱাৰ আশীৰ্বাদপাণ্ড বংশ বুলি স্বীকাৰ কৰিব। ১০ মই যিহোৱাত অতিশায় আনন্দ কৰিম মোৰ প্রাণে মোৰ ঈশ্বৰত উল্লাস কৰিব; কাৰণ তেওঁ মোক পৰিত্রাণবূপ বন্দৰ পিঙ্কলে, আৰু ধার্মিকতাৰূপ চোলাৰে মোক বিভৃতি কৰিলে, যদিবে দৰাই পাঞ্চবিৰে নিজকে বিভৃতি কৰে, আৰু কন্যাই যদিবে অলঙ্কাৰেৰে নিজকে শোভিত কৰে। ১১ কাৰণ পথবৰায়ে যদিবে গচ্ছবোৰ পোখা মেলায়, আৰু বাৰীয়ে যদিবে তাত বোৰো সকলোকে গজায়, সেইদিবে প্ৰভু যিহোৱাই সকলো দেশবাসীৰ সাক্ষাতে ধৰ্মিকতা আৰু প্ৰশংসা উৎপন্ন কৰিব।

৬২ চিয়োনৰ বাবে মই নিজম দি নাথাকোঁ, আৰু যিবৃচালেমৰ বাবে মই নিৰবেৰ নাথাকোঁ, যেতিয়ালোকে তেওঁৰ ধৰ্মিকতা উভৱতাৰে আগুৱাই ন্যায়, আৰু তেওঁৰ পৰিবাগ জুলি থকা প্ৰদীপৰ দৰে নহয়। ২ দেশবাসীয়ে তোমাৰ ধৰ্মিকতা, আৰু সকলোৰ বজাই তোমাৰ গৌৰৰ দেখিব; আৰু যিহোৱাই নিৰ্বিচন কৰা এটা নতুন নামেৰে তোমাক মতা হ'ব। ৩ তোমালোক যিহোৱাৰ হাতত এটি সুন্দৰ কিবৰিটি, আৰু তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ হাতত এটি বাজমুকুতস্বৰূপ হ'ব। ৪ তোমালোকৰ পুনৰ “পৰিত্যক্ত” বোলা নহ'ব, নাহিয়া তোমালোকৰ দেশক উচ্ছৱ দেশ” বুলি পুনৰ মতা নহ'ব; তাৰপৰিৱৰ্তে “তেওঁ মই আনন্দিত” বুলি মতা হ'ব; আৰু তোমাৰ দেশ “বিবাহিতা” বুলি প্ৰখ্যাত হ'ব; কিয়নো যিহোৱা তোমালোকত সুষুষ্ট হৈছে, আৰু তোমালোকৰ দেশ বিবাহিত হ'ব। ৫ কাৰণ যদিবে যুৱকে যুৱতীক বিবাহ কৰে, সেইদিবে তোমালোকৰ পুত্ৰসকলে তোমাক বিবাহ কৰিব; আৰু যদিবে দৰাই কল্যাণ কৰে, সেইদিবে তোমালোকৰ ঈশ্বৰেও তোমালোকত আনন্দ কৰিব। ৬ হে যিবৃচালেম, তোমাৰ গতৰ ওপৰত মই প্ৰহৰীসকল নিযুক্ত কৰিলোঁ; তেওঁলোকে দিনত বা বাতি নিজম দি নাথাকিব। হে যিহোৱাক সোঁৰৰণ কৰাসকল, তোমালোক ক্ষান্ত নহ'বা। ৭ তেওঁ পুনৰ সংস্থাপন নোহোৱালোকে তেওঁক জিৱণী ল'বলৈ নিদিবা, যিবৃচালেম আৰু তেওঁৰ সৃষ্টিয়ে পৃথিবীত প্ৰশংসা কৰক। ৮ যিহোৱাই নিজৰ সোঁ হাত, আৰু নিজৰ বলৱান বাহুৰে শপত কৰিলে, “তোমাৰ শক্রবোৰ আহাৰৰ বাবে, নিশ্চয়ে মই তেওঁলোকৰ তোমাৰ শস্য আৰু নিদিম, আৰু বিদেশীসকলে তুমি পৰিশ্ৰমেৰে অৰ্জনা তোমাৰ দ্রাক্ষাৰস আৰু পান কৰিবলৈ নাপাব; ৯ কাৰণ যিসকলে শস্য চপাই, তেওঁলোকে তাক ভোজন কৰিব আৰু যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিব, আৰু যিসকলে দ্রাক্ষাগুটি গোটাই, তেওঁলোকে মোৰ ধৰ্মধাৰম চোতালবোৰত তাৰ দ্রাক্ষাৰস পান কৰিব।” ১০ আহঁ, দুৱাৰৰ মাজেদি আহঁ! লোকসকলৰ বাবে পথ যুগ্মত কৰা! নিৰ্মাণ কৰা, বাজআলি নিৰ্মাণ কৰা! শিলবোৰ গুটাই পেলাই দিয়া, দেশবাসীসকলৰ বাবে নিচান পতাকা তোল। ১১ চোৱা, যিহোৱাই পৃথিবীৰ অস্তিলকে যোগান কৰিবে, “তোমালোকে চিয়োনজীয়াৰীক কোৱা চোৱা, তোমাৰ আগকৰ্তা আহি আছে; চোৱা, তেওঁৰ পুৰুষৰ তেওঁৰ সৈতে আছে, আৰু তেওঁৰ আগত তেওঁ দিব লিয়া প্ৰতিফল আছে।” ১২ তেওঁলোকে তোমাক “পৰিব্ৰত লোক” আৰু “যিহোৱাৰ মুক্তলোক” বুলি মাতিব; আৰু তুমি “অযোৰিতা” আৰু “অপৰিত্যক্ত নগৰ” বুলি প্ৰখ্যাত হ'বা।

৬৩ ইদোৰ পৰা, বআৰ বঙ্গা বন্ধেৰে সৌজন কোন আহিছে?

বাজকীয়া বন্ধেৰে, নিজৰ শক্তিৰ বাহ্যলত দৃঢ়তাৰে খোজ কঢ়ি অহা জন কোন? “ধাৰ্মিকতাৰে কথা কোৱা জন, আৰু পৰাজিমেৰে পৰিবাগ কৰিবলৈ সমৰ্থ থকা জন মই।” ২ তোমাৰ সাজ বঙ্গা কিয়, আৰু কিয় তোমাৰ বন্ধৰ দ্রাক্ষাকুণ্ড দ্রাক্ষাগুটি গচকা লোকৰ দৰে? ৩ মই অকলৈই দ্রাক্ষাকুণ্ড দ্রাক্ষাগুটি গচকিলোঁ, আৰু দেশৰ কোনো এজনো মোক সহযোগ নকৰিলো; মই মোৰ ক্রোধত সেইবোৰ গচকিলোঁ, আৰু খঙ্গত সেইবোৰ গচকিলোঁ, মোৰ বন্ধৰ সেইবোৰ তজেৰ ছিটা লাগিল, আৰু মোৰ গোটেই সাজত দাগ লগালৈ। ৪ কাৰণ প্ৰতিকাৰ সাধিবৰ দিনলৈ মই চালোঁ, আৰু মোৰ মুক্ত কৰিব লগা বছৰ উপস্থিত হৈছিল। ৫ মই দেখিলোঁ যে, সহায় কৰা কোনো এজন নাছিল, মই আচাৰিত হৈছিলোঁ যে সহায় কৰা কোনো নাছিল, কিন্তু মোৰ নিজৰ বাহুৰে মোৰ বাবে পৰিবাগ সিদ্ধ কৰিলো, আৰু মোৰ অতি ক্রোধেই মোক উপকাৰ কৰিলো। ৬ মই মোৰ ক্রোধত লোকসকলক গচকিলোঁ, আৰু মোৰ খঙ্গত তেওঁলোকক মাতাল কৰিলোঁ, আৰু মই তেওঁলোকৰ তজে মাটিচ ছচ্ছাই দিলোঁ। ৭ মই যিহোৱাৰ বিশ্বাসযোগ্য নিয়মৰ কাৰ্যবোৰ, আৰু প্ৰশংসনীয় কাৰ্যবোৰৰ বিষয়ে ক'ম; আৰু যিহোৱাই আমাৰ বাবে কৰা সকলো কাৰ্যৰ বিষয়ে ক'ম, আৰু ইস্তায়েলৰ বংশলৈ কৰা উপকাৰৰ বিষয়ে ক'ম। তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ কাৰণে এই সকলো দয়া আমাক দেখালে, আৰু বিশ্বাসযোগ্য নিয়মেৰে বহু কাৰ্য কৰিলো। ৮ কাৰণ তেওঁ কৈছিল, “অৱশ্যে তেওঁলোক মোৰ লোক, এওঁলোক বিশ্বাসঘাত নকৰা সন্তান।” তেওঁ তেওঁলোকৰ ত্ৰাণকৰ্তা হৈছিল। ৯ তেওঁলোকৰ সমস্ত দখল তেওঁ দূৰিত হৈছিল, আৰু দ্যুতে তেওঁৰ সমূখৰ পৰা তেওঁলোকৰ পৰিবাগ কৰিছিল। তেওঁৰ প্ৰেম আৰু অনুগ্ৰহত তেওঁলোকৰ মুক্ত কৰিছিল, আৰু তেওঁ পূৰ্বৰ সকলো সময়ত তেওঁলোকৰ উন্নত কৰিছিল, আৰু দাঙি নিছিল। ১০ কিন্তু তেওঁলোকে বিদ্ৰোহ কৰি তেওঁৰ পৰিব্ৰত আৰাজুক দুখ দিছিল; সেয়ে তেওঁ তেওঁলোকৰ শক্তি হৈছিল, আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিছিল। ১১ তেওঁৰ লোকসকলে পূৰ্বকালৰ মোচিৰ বিষয়ে শিকিছিল। তেওঁলোকে কৈছিল যে, “যি জনাই নিজৰ মেৰ-ছাগ বৰ্খীয়াবোৰৰ সৈতে তেওঁলোকৰ সমুদ্ৰৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল, সেই দুৰ্ঘাৰ কত? তেওঁলোকৰ মাজত পৰিব্ৰত আৰাজু স্থাপন কৰা দুৰ্ঘাৰ কত? তেওঁলোকৰ মাজত পৰিব্ৰত আৰাজু স্থাপন কৰা দুৰ্ঘাৰ কত? ১২ মোচিৰ সোঁহাতত নিজৰ প্ৰাৰ্থনী শক্তি দিয়া দুৰ্ঘাৰ কত? নিজৰ নাম চিবস্থায়ী কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁলোকৰ আগত জল সমৃহ দৃঢ়ত কৰা দুৰ্ঘাৰ কত? ১৩ তেওঁলোকে উজুটি নোখোৱাকৈ, অৱগত দৌৰা দোৰাৰ দে অগাধ জলৰ মাজেনি তেওঁলোকক লৈ অহা দুৰ্ঘাৰ কত? ১৪ উপত্যকলৈ নাযি যোৱা পশুৰ জাৰুৰ দৰে যিহোৱাৰ আৰাই তেওঁলোকক জিৱিগ দিছিল, নিজৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ তুমি তোমাৰ লোকসকলক লৈ আহিছিলা। ১৫ স্বৰ্গৰ পৰা তললৈ দৃষ্টি কৰা, আৰু তোমাৰ পৰিবাগ আৰু গোৰৰ পৰিবাগ দিয়া; তোমাৰ আগ্রাহ আৰু মহৎ কাৰ্যবোৰ কত? ১৬ কাৰণ তুমি আমাৰ পিতৃ; কাৰণ অৱাহনে আমাক নাজানে, আৰু ইস্তায়েলে আমাক স্বীকাৰ নকৰে; হে যিহোৱা, তুমিয়েই আমাৰ পিতৃ; আৰু পূৰ্বকালৰে পৰা তুমি আমাৰ মুক্তিদাতা, এয়ে তোমাৰ নাম। ১৭ হে যিহোৱা, তুমি তোমাৰ পথৰ পৰা আমাক কিয় অপথে লৈ গৈছা? আৰু তোমাৰ আবাধ্য হৈলৈ আমাৰ মন কিয় কঠিন কৰিছা? তোমাৰ দাসবোৰে, তোমাৰ আধিপত্যৰ জাতিবলৈক কাৰাপণে উভতি আহঁ। ১৮ তোমাৰ লোকসকল অলপ সময়হে তোমাৰ পৰিবহনৰ আধিপত্য তোগ কৰিলো; কিন্তু এতিয়া আমাৰ শক্রবোৰে ইহসকলো ভাৰিৰে গচকিলো। ১৯ যিসকলৰ ওপৰত তুমি কেতিয়াৰ বাজতু কৰা নাই, আৰু যিসকল তোমাৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত হোৱা নাই, আমি এনে লোকসকলৰ দৰে হোলোঁ।

৬৪ অহ, তুমি আকাশ-মণ্ডল বিদাৰি নাম আহিলে, পৰ্বতবোৰ তোমাৰ

সাক্ষাতে দৰ হৈগ'লে, কেনে ভাল আছিল। ২ দেশবাসীসকলে তোমাৰ সাক্ষাতে কঁপিবলৈ তোমাৰ শক্রবোৰ আগত তোমাৰ নাম জনাবলৈ, অংশে জেঁ খৰি পোৰাৰ দৰে, আৰু জুয়ে পানী উত্তলোৱাৰ দৰে তুমি নাম আহিলে, কেনে ভাল আছিল। ৩ আমি আশা নকৰা ভয়ানক কাৰ্যবোৰ তুমি কৰি নামি আহিলে, আৰু তোমাৰ সাক্ষাতে পৰ্বতবোৰে

দুর হৈ গলে, কেনে তাল আছিল। ৪ তোমালৈ আপেক্ষা কৰা জনলৈ কাৰ্য সিদ্ধ কৰেঁতা যি তুমি, তোমাৰ বাহিৰে আন ঈশ্বৰ আছে বুলি আগৰ কালৰ পৰা মানুহে শুনা নাই বা চুকুৰে দেখা নাই। ৫ সৎকাৰ্য্য কৰি আনন্দ কৰা জনক, আৰু তোমাৰ পথ সৌৰৱণ কৰি চলা জনক সহয় কৰিবলৈ তুমি আহিলা। আমি যেতিয়া পাপ কৰিছিলোঁ, তুমি ক্রেতিত হৈছিলা, তোমাৰ পথত আমি সকলো সময়তে উদ্ধীৰ হ'ব পাৰিব। ৬ কিয়নো আমি সকলোৱেই অঙ্গি লোকৰ সদ্শ হলোঁ, আৰু আমাৰ সকলো ধাৰ্মিকতা চুৱা কাপোৰৰ দৰে হ'ল; আমি সকলোৱে পাতৰ দৰে জয় পৰিছোঁ, আৰু আমাৰ অপৰাধবোৰে বতাহৰ দৰে আমাক উডুৱাই লৈ গৈছে। ৭ তোমাৰ নামেৰে প্ৰাথৰ্ণা কৰা কোনো এজন নাট; কোনেও তোমাত আশ্রয় ল'বলৈ ইচ্ছা কৰা নাট; কিয়নো তুমি আমাৰ পৰা মুখ লুকুৱাই বাধিছা, আৰু আমাৰ অপৰাধৰ প্ৰতাপত আমাক গলি যাবলৈ দিছা। ৮ কিন্তু এতিয়াও, হে যিহোৱা, তুমি আমাৰ পিতৃ; আমি মাটি, তুমি আমাৰ কুমাৰ; আৰু আমি সকলোৱেই তোমাৰ হাতৰ কাৰ্য। ৯ হে যিহোৱা, তুমি অত্যন্ত ক্রেতিত নহ'বা, বা আমাৰ অপৰাধবোৰ আমাৰ বিৰুদ্ধে সদায় সৌৰৱণ কৰি নাথাকিবা; অনুগ্ৰহ কৰি তোমাৰ লোক, আমাৰ সকলোলৈ দৃষ্টি কৰ। ১০ তোমাৰ পবিত্ৰ নগৰৰোৰ অৱগণ হৈ পৰিষে; চিয়ন অৱগণ হৈ গ'ল; যিবুচালেম ধৰ্মসহন হ'ল। ১১ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰা, আমাৰ সেই পবিত্ৰ সন্দৰ্ভ মন্দিৰ অতিথিৰে দন্ধ হ'ল; আৰু আমাৰ মনমোহা সকলোঁ ঠাই উচ্ছুল হ'ল। ১২ হে যিহোৱা; এতিয়াও তুমি কেনেকৈ আঁতৰি থাকিবা? কেনেকৈ তুমি মনে মনে থাকি, আমাক অত্যন্ত দুখ দিবা?

৬৫ যি সকলে মোক নুশ্শিলে, মই তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই অম্বেষিত কৰাবলৈ প্ৰস্তুত আছিলোঁ; আৰু যি সকলে মোক নিবিচাৰিলে, তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই মোক বিচাৰিলৈ মই প্ৰস্তুত আছিলোঁ; মোৰ নামেৰে প্ৰথ্যাত নোহোৱা দেশবাসীসকলক এইয়া চোৱা, মই আছোঁ, মই আছোঁ, এই বুলি মই কলোঁ। ২ যি সকলে নিজৰ কল্পনামতে কৃপথত চলে, আৰু যি ভাল নহয় তেনে পথত চলে, এনে বিদেহাই লোকসকলকৰ আগত ওৱে দিনটোঁ মই মোৰ হাত মেলিলোঁ। ৩ বারীত বলিদান দিলে, আৰু ইটাবৰ ওপৰত ধূপ জলালৈ, এওঁলোকেই সেই লোক যি সদায় মোক অসমুষ্ট কৰিলে। ৪ তেওঁলোক মেদামোৰোৰ মাজত বহে, আৰু গোটেই বাতি পহৰা দিয়ে, গাহৰি মাঝ খায়, আৰু নিজৰ পাত্ৰত ঘিণগলীয়া মাঝসৰ জোল বাখে, ৫ তেওঁলোকে কঢ়, দূৰত যিথ থাকা; মোৰ ওচৰলৈ নাহিবা, কিয়নো মই তোমাতকে পবিত্ৰ, তেওঁলোক মোৰ নাকত ধোঁৱাই, আৰু ওৱে দিনটোঁ জুলি থকা অশিষ্বৰূপ। ৬ চোৱা, মোৰ আগত এয়ে লিখা আছে, মই মনে মনে নাথাকিম, কাৰণ মই প্ৰতিফল দিম; মই তেওঁলোকৰ কাৰ্য অনুসাৰে তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিম। ৭ যিহোৱাই কৈছে, মই একেবাৰে তোমালোকৰ নিজৰ নিজৰ অপৰাধৰ পৰ্বতভোৱাৰত ধূপ জলোৱা আৰু উপ-পৰ্বতভোৱাৰত মোক নিন্দা কৰা, তোমালোকৰ অপৰাধ আৰু তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলোৰে অপৰাধৰ প্ৰতিফল তোমালোকক দিম, আৰু মই প্ৰথমে তেওঁলোকৰ অতীতৰ কাৰ্য জুধি তেওঁলোকৰ বুকুলত প্ৰতিফল দিম। ৮ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “যিনেকৈ দ্রাক্ষাৰ থোকত বস পোৱা যায়, আৰু যেতিয়া কোনো এজনে কঢ়, তাক বন্ধ নকৰিবা, কিয়নো তাত ভাল আছে, সেই দৰে, মই মোৰ দাসবোৰৰ বাবেও তেনে কৰিব, মই সকলোকে নষ্ট নকৰিম। ৯ মই যাকোৰৰ বৎশৰ পৰা, আৰু যিহুদাৰ পৰা মোৰ পৰ্বতভোৱাৰে এক অধিকাৰী উৎপন্ন কৰিম; আৰু মোৰ মনোনীত লোকসকলে তাত অধিকাৰ কৰিব, আৰু মোৰ দাসবোৰে তাত বসতি কৰিব। ১০ মোক বিচাৰা মোৰ লোকসকলৰ বাবে, চাৰোঁগ মেৰ-ছাগৰ জাকৰ চৰণীয়া ঠাই হ'ব, আৰু আঁধাৰৰ উপত্যকাৰ পৰুৰ জাকৰোৰ বৰ শোৱা ঠাই হ'ব। ১১ কিন্তু যিহোৱাক ত্যাগ কৰা, আৰু মোৰ পবিত্ৰ পৰ্বতক পাহৰা, ভাগ্যদেৱতালৈ মেজ সজোৱা, ভাগ্য নিৰূপণ দৰালৈ দ্রাক্ষাসেৱেৰে পামপত্ৰ পূৰ কৰা যি তোমালোক, ১২ তোমালোক তৰোৱালৰ বাবে মই নিৰূপণ কৰিম, আৰু তোমালোকে বলি হ'বলৈ মূৰ দোৱাৰা। কাৰণ মই যেতিয়া মাতিলো তোমালোকে উত্তৰ নিদিলা, আৰু মই যেতিয়া কলোঁ,

তোমালোকে নুশ্শিলা; কিন্তু মোৰ দৃষ্টিত যি বেয়া, তাকেই তোমালোকে কৰিলা, আৰু যিহতে মোৰ সন্তোষ নাপাওঁ, তাকেই কৰিবলৈ তোমালোকে বাচি ল'ল। ১৩ প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “চোৱা, মোৰ দাসবোৰে ভোজন কৰিব, কিন্তু তোমালোক ভোকত থাকিবা; চোৱা, মোৰ দাসবোৰে পান কৰিব, কিন্তু তোমালোক পিয়াহত থাকিবা; চোৱা, মোৰ দাসবোৰে মনৰ আনন্দ গান কৰিব, কিন্তু তোমালোকে মনৰ দুখত কাতৰেক্ষি কৰিবা, আৰু মন ভগ্ন হোৱাৰ কাৰণে হাহাকাৰ কৰিবা। ১৫ মোৰ মনোনীত লোকসকলৰ বাবে শাও দিবলৈ তোমালোকে তোমালোকৰ মাম হৈ যাবা, আৰু মই, প্ৰভু যিহোৱাই তোমাক মৃত্য দিম, আৰু নিজ দাসবোৰ আন নামেৰে মাতিব। ১৬ যি মানুহে পৃথিবীত নিজকে আশীৰ্বাদিত বুলি কয়, তেওঁলোক মোৰ দ্বাৰাই আশীৰ্বাদিত হ'ব। আৰু যি মানুহে পৃথিবীত শপত খায়, তেওঁ সতা ঈশ্বৰৰ নামেৰেহে শপত খাব; কিয়নো পূৰ্বকালৰ সকলো সন্কষ পাহৰা হ'ল, আৰু মোৰ দৃষ্টিৰ পৰা সেইবোৰে লুকাল। ১৭ কিয়নো চোৱা, মই নতুন আকাশ-মণ্ডল আৰু নতুন পৃথিবী সৃষ্টি কৰোঁ; আৰু পূৰ্বকালৰ বস্তোৱৰ সৌৰৱণ কৰা বা মনত বখা নহ'ব। ১৮ কিন্তু মই যি সৃষ্টি কৰোঁ, তাত তোমালোকে অনন্দ কাল আনন্দ আৰু উল্লাস কৰা; কিয়নো চোৱা, মই যিবুচালেমক উল্লাসৰ বিষয়, আৰু তাৰ লোকসকলক আনন্দৰ বিষয় কৰি সৃষ্টি কৰোঁ। ১৯ মই যিবুচালেমত উল্লাস, আৰু মোৰ লোকসকলত আনন্দ কৰিব, তাত ক্ৰন্দনৰ শব্দ কি কাতৰেক্ষিৰ শব্দ আৰু শুনা নাযাব। ২০ সেই ঠাইৰ পৰা কোনো অলপদিনীয়া কেঁচুৱা, বা সম্পৰ্ক আযুস নোপোৱা কোনো বুঢ়া লোকক মৈদামলৈ নিয়া নহ'ব; ডেকা লোক এশ বছৰ বয়সীয়া হৈ মৰিব, আৰু পাপাৰ জনে এশ বছৰ বয়স পাই অভিশপণ হৈ মৰিব। ২১ তেওঁলোকে ঘৰ সাজি তাৰ ভিতৰত বাস কৰিব, আৰু দ্রাক্ষাবীৰী পাতি তাৰ ফল ভোগ কৰিব। ২২ আন লোক বাস কৰিবলৈ তেওঁলোকে ঘৰ নাসাজিব, আৰু আন লোক ভোগ কৰিবলৈ আযুস সিমান হ'ব, আৰু মোৰ মনোনীত লোকসকলে নিজৰ হাতোৰে কৰা কাৰ্যৰ ফল বহুকাললৈকে ভোগ কৰিব। ২৩ তেওঁলোকে বৃথা পৰিশ্ৰম নকৰিব, আৰু আপদৰ বাবে সন্তান প্ৰসৱ নকৰিব, কিয়নো তেওঁলোক আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান যিহোৱাৰ পৰা আশীৰ্বাদ পোৱাসকলৰ বৎশ। ২৪ তেওঁলোকে নামাতোঁতেই মই উত্তৰ দিম, আৰু তেওঁলোকৰ কথা কয় শ্ৰেণ নকৰোঁতেই মই শুনিম। ২৫ বাঁকুকুৰ আৰু মেৰ-ছাগ পোৱালি একে ঠাইতে চৰিব, সিহেই গুৰুৰ দৰে প্ৰে খাৰ, আৰু ধূলিয়েই সৰ্প আহাৰ হ'ব। যিহোৱাই কৈছে, মোৰ সমস্ত পৰ্বতত কোনেও কাকো অপকাৰ কি বিনষ্ট নকৰিব।

৬৬ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “স্বৰ্গ মোৰ সিংহাসন, আৰু পৃথিবীৰ ভাৰি ভাৰি পীৰা; তোমালোকে মোৰ অৰ্থে কেনেকুৰা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবা? মই বিশ্বাম ল'ব পৰা স্থান ক'ত? ২ মোৰ হাতে সকলো নিৰ্মাণ কৰিলে, সেই বাবেই এই সকলো হ'ল, ইয়াক যিহোৱাই কৈছে; দুয়ীয়া, ভংগ-চিতীয়া, আৰু মোৰ বাকচত কঁপা জনলৈহে মই অনুমতি দিম। ৩ যি জনে গুৰু বৎশ কৰে, তেওঁ মানুহ বৎশ কৰাৰ দৰে; আৰু যি জনে মেৰ-ছাগ পোৱালি বলিদান কৰে, তেওঁ কুকুৰৰ ডিঙি ভঙ্গ দৰে; যি জনে শ্ৰেণ উৎসৰ্গ কৰে, তেওঁ গাৰীব পোৱালিৰ তেজ উৎসৰ্গ কৰাৰ দৰে আৰু যি জনে স্বতিচিহ্ন ধূপ জলালৈ, তেওঁ দুষ্টাক আশীৰ্বাদ কৰাৰ দৰে; তেওঁলোকে নিজৰ পথ বাচি ল'লে, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ যিঙ্গলগীয়া কৰ্মত সন্তোষ পায়। ৪ সেই একে দৰে, মই তেওঁলোকৰ দণ্ড মনোনীত কৰিম, আৰু তেওঁলোকে যিহকে ভয় কৰে, তাকেই তেওঁলোকে ঘটাম। কাৰণ মই যেতিয়া মাতিলোঁ, তেওঁলোকে নুশ্শিলে; মোৰ দৃষ্টিত যি বেয়া, তাকেই তেওঁলোকে কৰিলে, আৰু মই যেতিয়া কলোঁ। ৫ যিহোৱাৰ বাক্যত কস্পমান হোৱা যি তোমালোকে, তোমালোক তেওঁৰ বাক্য শুনা; তোমালোকৰ বি ভাইসকল তোমালোকক ধিণ কৰে, আৰু মোৰ নামৰ অৰ্থে তোমালোকক বহিক্ষৃত কৰে, তেওঁলোকে কয়, ‘যিহোৱা

মহিমান্বিত হওক, তেতিয়া আমি তোমালোকৰ আনন্দ দেখিবলৈ পাব;
কিন্তু তেওঁলোক লজ্জিত হ'ব। ৬ নগৰৰ পৰা যুদ্ধৰ আলোড়নৰ শব্দ,
মদিবৰ পৰা শব্দ, আৰু তেওঁৰ শক্রবোৰক প্ৰতিকল দিয়া যিহোৱাৰ ধ্বনি
শুনা গৈছে। ৭ বেদনা হোৱাৰ আগতে তেওঁ প্ৰসৱ কৰিলে, গৰ্ভবেদনা
নেহোৱাৰ পূৰ্বেই তেওঁ এটি পুত্ৰ জন্ম দিলে; ৮ এনে কথা কোনোৱে
শুনিছে নে? বা এনে কৰ্ম কোনোৱে দেখিছে নে? একে দিনাই জানো
কোনো দেশ উৎপন্ন হয়? বা কোনো জাতি জানো এক মুহূৰ্ততে স্থাপন হ'ব
পাৰে? চিয়োনে গৰ্ভবেদনা পোৱামাত্ৰকে নিজৰ সন্তান সকলক প্ৰসৱ
কৰিলে। ৯ যিহোৱাই সুধিষ্ঠিত, মই প্ৰসৱৰ সময়লৈকে আমি জানো সন্তান
প্ৰসৱ নকৰাম? তোমাৰ দৈশ্বে সুধিষ্ঠিত, “প্ৰসৱ কৰাওতা যি মই, মই
জানো গৰ্ভ বন্ধ কৰিম?” ১০ তেওঁক প্ৰেম কৰা সকলোৱে, যিৰূচালেমৰ
সৈতে আনন্দ কৰা আৰু তেওঁৰ বাবে সন্তুষ্ট হোৱা, তেওঁত শোক কৰা
সকলোৱে, তেওঁৰ সৈতে আনন্দ কৰা, ১১ কাৰণ তোমালোক শুঙ্খসা
কৰিবা, আৰু সন্তুষ্ট হ'বা; তেওঁৰ স্তৰে তোমালোকক সান্তুনা দিব; কাৰণ
তুমি সেইবোৰ পান কৰি তৃপ্ত হ'বা আৰু তেওঁৰ অজস্র সৌৰৰ সৈতে
আনন্দিত হ'বা, ১২ কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “চোৱা, মই নদীৰ
দৰে তেওঁৰ ওপৰত উন্নতি বিস্তাৰ কৰিম, সীমা বাগবি যোৱা সোঁত দৰে
জাতিবিলাকৰ ঐশ্বৰ্য্য বঢ়াম; তোমালোকে তেওঁৰ ফালে চুপিবলৈ পাবা;
তোমালোকক কোলাত লৈ নিয়া যাব, আৰু আঁতুৰ ওপৰত নচোৱা হ'ব। ১৩
যিদৰে মাত্তয়ে নিজৰ সন্তানক সুখ দিয়ে, সেইদৰে মই তোমালোকক সুখ
দিম; আৰু তোমালোকে যিৰূচালেমত সুখ পাবা। ১৪ এই সকলোৱে দেখি
তোমালোকৰ হৃদয় আনন্দ কৰিব, আৰু তোমালোকৰ অঞ্চলোৰ নতুন
তৃপ্তি দৰে সতেজ হ'ব; আৰু যিহোৱাৰ হাত তেওঁৰ দাসৱোৰৰ আগত
পৰিচিত হ'ব, কিন্তু শক্রবোৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ ক্ষেত্ৰ হ'ব। ১৫ কিয়নো
চোৱা, যিহোৱা জুইৰ সৈতে আহিছে, আৰু তেওঁৰ বৰ্থ ধূমহৃব দৰে আহিছে,
তেওঁৰ ক্ষেত্ৰৰ তাপ আনিছে আৰু অগিশ্চিখাৰ সৈতে তিৰক্ষাৰ কৰিব। ১৬
কাৰণ যিহোৱাই অগ্নিকে আৰু নিজৰ তৰোৱালৰ দ্বাৰাই সকলো মৰ্ত্যলোকৰ
বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব; আৰু যিহোৱাৰ দ্বাৰাই হত হোৱা লোক অনেক হ'ব।
১৭ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “যি সকলে মৃতি পূজাত গাহৰিব মাঘে, বা
ধীলগামীৰ্যা বন্ধে মেনে এন্দুৰ থায়, আৰু উদ্যানলৈ যাবৰ অৰ্থে তেওঁলোকে
নিজকে পৰিত্ব আৰু শুচি কৰে, তেওঁলোক একেবাৰে বিনষ্ট হ'ব। ১৮
কাৰণ মই তেওঁলোকৰ কাৰ্য আৰু কল্পনাবোৰ জানো। যি সময়ত সকলো
জাতিক; আৰু সকলো ভাষা কোৱা লোকসকলক মই গোটি খুৱাম, এনে
সময় আহিছে। তেওঁলোকে আহিব আৰু মোৰ প্ৰতাপ দেখিবলৈ পাৰ।
১৯ মই তেওঁলোকৰ মাজত এক মহৎ চিন স্থাপন কৰিম। তাৰ পাছত
মই তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা বৰ্ষা পোৱাসকলক জাতিবিলাকলৈ পঠাম:
মোৰ কীৰ্তি মুশুনা, বা মোৰ প্ৰতাপ নেদেখা তচীচ, পুল, আৰু ধনুৰ্দ্বৰ লুদ,
তুৰল, যাবন এই জাতিবিলাকলৈ, আৰু দ্রুত থকা দীপনিৰবাসীসকলৰ
ওচৰলৈ পঠাম। তেওঁলোকে জাতিবিলাকৰ মাজত মোৰ প্ৰতাপ প্ৰচাৰ
কৰিব।” ২০ তেওঁলোকে সকলো জাতিৰ মাজৰ পৰা তোমালোকৰ সকলো
ভাইক ধূৰাই আনিব। তেওঁলোক যোঁৰাত, বৰত, মালগাড়ীত, খছৰত,
আৰু উটত তুলি, মোৰ পৰিত্ব পৰিৰত যিৰূচালেমলৈ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে
উপহাৰস্বৰূপে আনিব, ”ইয়াকে যিহোৱাই কৈছে ইস্বায়েলী লোকসকলৰ
বাবে যিহোৱাৰ গৃহত পৰিক্ষাব পাত্ৰে শস্য উৎসৱ কৰিবলৈ আনিব।
২১ যিহোৱাই কৈছে, “এনে কি, মই তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা কিছুমান
লোকক পুৰোহিত আৰু লেবীয়া হ'বলৈ মনোনীত কৰিম।” ২২ “কাৰণ মই
যি নতুন আকাশ-মণ্ডল আৰু নতুন পৃথিবী সৃষ্টি কৰিম, সেয়ে যেনেকৈ
মোৰ সম্মুখত সদায় থাকিব, যিহোৱাই কৈছে, তেনেকৈ তোমালোকৰ
বংশ, আৰু তোমালোকৰ নামো সদায় থাকিব।” ২৩ যিহোৱাই কৈছে,
“প্ৰত্যেক মাহত আৰু প্ৰত্যেক বিশ্বামৰাৰত সকলো লোক মোৰ আগত
প্ৰণিপাত কৰিবলৈ আহিব।” ২৪ তেওঁলোকে বাহিৰলৈ যাব আৰু মোৰ
বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহচৰণ কৰাসকলৰ মৃত দেহ দেখিব; কাৰণ তেওঁলোকক
পোক খাব কিন্তু নমৰিব, আৰু তেওঁলোকক অগ্নিয়ে প্ৰাস কৰিব কিন্তু
নুনুমাব, আৰু তেওঁলোক সকলো মৰ্ত্যৰ আগত ঘণ্টনীয় হ'ব।”

ଯେବେମିଳା

এয়েই আছিল হিন্দুয়ার পুত্র যিবিমিয়ার বাক্য, যিজনে এই পৃষ্ঠক
লিখিছিল। তেওঁ বিন্যামীন ফৈদের প্রদেশত থকা আমাখোঁ নিবাসীর
এজন পুরোহিত আছিল। ২ যিহুদা দেশের বজা আমোনৰ পুত্র যোচিয়ার
বাজত্তু কালৰ অয়োদশ বছৰ ধৰি যিহোৱাই তেওঁৰ এই বাক্যবোৰ
যিবিমিয়ালৈ দিবলৈ আবস্ত কৰিছিল। ৩ যোচিয়ার পুত্র যিহুদাৰ যিহোৱাকীম
বজাৰ শাসন কালত আৰু যোচিয়াৰ পুত্ৰ যিহুদাৰ চিদিকিয়া বজাৰ বাজত্তু
কালৰ একাদশ বছৰৰ শেষলৈকে, তেওঁৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য
আহি আছিল। এয়েই বছৰৰ পৰম্পৰ মাহ আছিল যেতিয়া যিবুচালেমেৰ
লোকসকলক বাবিলনলৈ দেশস্থাপ্ত কৰি নিয়া হৈছিল। ৪ এদিনাখন
যিহোৱাই এই বাক্য মৌলৈ দিছিল: ৫ বোলে, “তোমাৰ মাতৰুৰ গৰ্ভত
তোমাক নিৰ্মাণ কৰাৰ আগতে মই তোমাক জানিলোঁ। আৰু তুমি গৰ্ভৰ
পৰা বাহিৰ হোৱা আগতে মোৰ গৌৰৰ অৰ্থেই মই তোমাক পথক
কৰিলোঁ; আৰু মই তোমাক মোৰ ভাববাদী হৰলৈ নিযুক্ত কৰিলোঁ গোটেই
জাতিবোৰ বাবে।” ৬ তেতিয়া মই ক'লোঁ, “হায় হায় মোৰ পত্ৰ যিহোৱা,
আপনিু বুজা নাই নে, যে আপোনাৰ কাৰণে কথা কৰিলৈ মই যোগ্য নহ'ত?
কিয়নো মই নিহেই ডেকো! ” ৭ যিহোৱাই উত্তৰ দি ক'লে, “তুমি এনে কথা
নকৰা, কিয়নো, মই তোমাক যিসকলৰ ওচৰলৈ পঠিয়াম, তেওঁলোকৰ
প্রত্যেকজনৰ গুবলৈ তুমি যাবই লাগিব, আৰু তোমাক যি আজ্ঞা কৰিব,
সেই সকলোকে তুমি তেওঁলোকক কৰই লাগিব। ৮ তুমি যিসকলক কথা
ক'বা, তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা, কিয়নো তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই অনিষ্ট
হোৱাৰ পৰা মই তোমাক সুৰক্ষা দিম। আৰু এইয়া নিশ্চয়কে ঘটিব, কিয়নো
মই যিহোৱাই ইয়াকে ক'লোঁ। ৯ তেতিয়া যিহোৱাই নিজ হাত মেলি
মোৰ মুখ স্পৰ্শ কৰিলৈ আৰু মোক ক'লে, চোৱা, মই মোৰ বাক্য তোমাৰ
মুখত দিলোঁঁ; ১০ চোৱা, উষাখিলৈ আৰু ভাজিলৈ, বিনষ্ট কৰিলৈ আৰু
উৎপাত কৰিবলৈ, সাজিবলৈ আৰু বুৰুলৈ, জাতিবোৰ আৰু বুজাসকলৰ
ওপৰত মই আজি তোমাক নিযুক্ত কৰিলোঁঁ। ১১ তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য
মোৰ ওচৰলৈ আছিল, বোলে, “হে যিবিমিয়া, তুমি কি দেখিছা? ” তাতে মই
ক'লোঁ, “বাদাম গচৰ এডাল ডাল দেখিছাঁ।” ১২ যিহোৱাই ক'লে, “ঠিকেই
দেখিছা। কিয়নো ‘বাদাম’ শব্দটো ‘সজাগতা’ শব্দটোৱ লগত মিল আছে,
অৰ্থাৎ যি ঘটিবলৈ আছে মই তালৈ সজাগ হৈ আছোঁ, আৰু জাতিবোৰ
ধৰণ হোৱাৰ বাবে মোৰ বাক্য সিদ্ধ কৰিবলৈ সজাগে আছোঁ। ” ১৩
তেতিয়া পুনৰ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আছিল, বোলে, “এতিয়া তুমি
কি দেখিছা? ” মই উত্তৰ দি ক'লোঁ, “মই এটা ঘূৰণীয়া পাত্ৰ দেখিছোঁ যত
উত্তলি থকা পানীৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ আছে। দক্ষিণ ফলৰ পৰা তাৰ মুখ ফালে
কাতি হৈ আছে। ” ১৪ যিহোৱাই উত্তৰ দি ক'লে, “হয়! ইয়াৰ অৰ্থ হল,
ঘূৰণীয়া পাত্ৰ পৰা উত্তলা পানী ঢালা দৰে, উত্তৰ দিশৰ পৰা এই আটায়
দেশ-নিবাসীলৈ অমঙ্গলৰে বিয়পি পৰিব। ১৫ মই কি কৈ আছোঁ, তাক
শুনা: যিহুদাৰ উত্তৰ দিশত থকা ৰাজ্যবোৰেৰ পৰা যিবুচালেমলৈ আহিবলৈ
মাতি পঠিয়াম। তেওঁলোকৰ বজাসকলে আহি যিবুচালেমৰ দুৱাৰবোৰৰ
সোমোৱা স্থাইত আৰু তাৰ চারিওফালে থকা গড়বোৰৰ সন্ধৃত, আৰু
আটাই নগবোৰেৰ সন্ধৃত নিজ নিজ সিংহাসন স্থাপন কৰি, এতিয়া
তেওঁলোক যিহুদাৰ বজা বুলি, নিৰ্দেশ দিব। ১৬ তেতিয়া মই তেওঁলোকৰ
আটাই দুষ্টাতৰ কাৰণে মোৰ লোকসকলৰ বিবুন্দে মোৰ দণ্ডজ্ঞা প্ৰচাৰ
কৰিব; কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ পৰিয়ত্ব কৰি ইতৰ দেৱতাবোৰ
আগত ধূপ জৰুইছে। আৰু তেওঁলোকে নিজ নিজ হাতেৰে নিৰ্মান কৰা
মূর্তিৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিছে। ১৭ এই হেতুকে তুমি ক'কাল বাঙ্কি কামলৈ
বুলি সাজো হোৱা। মই তোমাক যি আজ্ঞা কৰোঁ, সেই সকলোকে
যিহুদাৰ লোকসকলক কোৱা। তেওঁলোকৰ আগত ব্যাকুল ন'হ'বা, যদি
হোৱা, মই তেওঁলোকৰ আগত উদাহৰণ বুপে তোমালৈকো দণ্ডজ্ঞা দিম।
১৮ কিয়নো শুনা! মই আজি সন্মুদ্রায় দেশৰ, যিহুদাৰ বজাসকলৰ, ইয়াৰ
অধ্যক্ষসকলৰ, পুৰোহিতসকলৰ আৰু দেশৰ সাধাৰণ লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে
তোমাক দচ ন'গৰ, লোহৰ স্তু আৰ পিতলৰ গড়স্বৰূপ কৰিলোঁ। ১৯

তেওলাকে তোমার বিরুদ্ধে যুদ্ধ করিব, কিন্তু তোমাক ঘটোরাব নোরাবিব, কিয়নো মই তোমার লগত থাকিম আবু তেমালোকক উদ্বার করিম। আবু ই নিম্চয়কে ঘটির কিয়নো মই, যিহোরাই ইয়াকে ক'লো।”

যিহোরাই আৰু এটি বাক্য মোক দিলে, ২ ঘেন, কাণে শুনাকৈ
বিচূলেমেৰ প্ৰতিজনলৈ এই কথা প্ৰচাৰ কৰা হয়। আৰু তেওঁ কৈছিল
যে, মই যেন এই কথা তেওঁলোকক কণ্ঠে: “মই, যিহোৱাৰ, অতি পুৰো
তুমি মোক মানি চলা আৰু আমাৰ অংশীকাৰত বিশ্বাস কৰা সেই সকলো
কথা মোৰ মনত আছে। বাগদন কৰা কালত কল্যাই দৰাক কৰাৰ দৰে
মোক আনন্দিত কৰিছিলা; তুমি মোক প্ৰেম কৰিছিলা, আৰু মুৰুভূমিৰ
মাজেৰে মোৰ পাছে পাছে তুমি গমন কৰিছিলা; ও সেই কালত তুমি
ইহায়েলে মেলি নিঙে আছিলা; শস্বৰ প্ৰথমে পকা ফলৰ গৰাকি হোৱাৰ
দৰে তোমালোক মোৰ আছিলা। যিসকলে মোৰ লোকসকলক অনিষ্ট
কৰিছিল, তেওঁলোকৰ প্ৰতি দণ্ডাঞ্জা দিবলৈ আৰু দুৰ্যোগ পঠিয়াবলৈ মই
প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলোঁ। মই, যিহোৱাই কৈছিলোঁ যে, এইবোৰ ঘটিৰ, ঠিক
তেন্দেৰেই এইবোৰ অমঙ্গল ঘটিব।” ৪ রে যাকাৰৰ বৰ্ষ, হে ইহায়েলৰ
আটাই লোকসকল, ৫ যিহোৱাই কি কৈছে, সেই বাক্য শুনা: “যিহোৱাই
তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে কি অন্যায় পালে, যে, তেওঁলোক মোৰ
পৰা আঁতৰ হৈগৈ, অসাৰ পাছত চলি অসাৰ হল? ৬ তেওঁলোকে
নকলে, যে, যি জনাই মিচৰ দেশৰ পৰা আমাৰ উলিয়াই আনিছিল,
যি জনাই মুৰুভূমিৰ মাজেদি, বালুকাময় আৰু গুহাময় দেশৰ মাজেদি,
খৰাৎ আৰু মৃত্যুজ্ঞায়ামৰূপ দেশৰ মাজেদি পথিক নচলা আৰু নিবাসী
নথকা দেশৰ মাজেদি আমাৰ লৈ আছিল, সেই যিহোৱা ক'ত? ৭ মই
তোমালোকক এখন উদ্যানময় দেশলৈ, তাৰ ফল আৰু উত্তম উত্তম উষ্ণ
ভোজন কৰিবলৈ আনিছিলোঁ, কিন্তু যেতিয়া তোমালোকে সোমালা, তেতিয়া
তোমালোকে মোৰ দেশ অশুচি কৰিলা আৰু মোৰ আধিপত্য যিঘলগীয়া
কৰিলা। ৮ ‘এতিয়া যিহোৱা ক'ত’ বুলি তোমালোকৰ পুৰোহিতসকলে
নকলে, আৰু ব্যবস্থাপ পার্গতলোকে মোক নাজিনিলে, আৰু তোমালোককৰ
পালকসকলেও মোৰ বিৰুদ্ধে অধৰ্ম-আচৰণ কৰিলে, আৰু ভাৰবাদীসকলেও
বালৰ নামেৰে ভাৰবাদী প্ৰচাৰ কৰিলে আৰু অনুপকাৰী বস্তু পাছত
চলিলে।” ৯ এই হেতুকে, যিহোৱাই কৈছে, মই তোমালোকৰ লগত আৰু
প্ৰতিবাদ কৰিম, আৰু তোমালোকৰ গো-নাতিসকলৰ সৈতেও প্ৰতিবাদ
কৰিম। ১০ কিয়নো, তোমালোকে কিন্তু দীপিৰোলৈ পৰা হৈগৈ চোৱা,
আৰু কেদৰলৈ মানুহ পঠোৱা, তাত এনেকুৰা কথা কৈছে নে নাই তাক
চোৱা ভালকৈ বিবেচনা কৰা, তেওঁলোকৰ দেশৰ কোনো লোকে এনে কাম
কৰা নাই, যিবিলাক তোমালোকৰ লোকসকলে কৰিলে। ১১ যিবোৰ দুশ্খ
নহয়, এনে দেৱতাবোৰক কোনো এক জাতিয়ে জানো সলনি কৰিছিল?
কিন্তু মোৰ প্ৰজাসকলে উপকাৰ নকৰা বস্তু লগত নিজৰ গৌৰৰ সলনি
কৰিলে। ১২ যিহোৱাই কৈছে, হে আকাশ-মণ্ডল, ইয়াত বিস্ময় মানা,
ভয়ত নোম শিয়াৰোৱা, অতিশয় তথা লগ। ১৩ কিয়নো মোৰ প্ৰজাসকলে
দুটা দোষ কৰিলে, তেওঁলোকে জীৱত জলৰ ভুমুকস্বৰূপ মোক ত্যাগ
কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ কাৰণে জলাধাৰ, পানী বাখিৰ নোৱাৰা
পগা জলাধাৰ খানিলে। ১৪ ইহায়েল জানো বন্দী? বা তেওঁলোক জানো
ঘৰ-ওপজা বন্দী? ১৫ তেন্তে তেওঁলোকে কিয় নৃত্যব্য হৈছে? ডেকা
সিংহবোৰে তাৰ ওপৰত গৰ্জিষ্যে, গৰ্জন কৰিছে, সিঁহতে তাৰ দেশ উচ্ছৰ
কৰিলে। তাৰ নগবৰোৰ দন্ধ হৈ নিবাসীহীন হৈছে। ১৬ নোফৰ আৰু
তহপঞ্চেৰ সন্তান সকলেও তোমালোকৰ মূৰৰ তলু টকলা কৰিলে। ১৭
তোমাৰ দুশ্খে তোমাক পথেদি লৈ মোৰা সময়ত তোমাৰ দুশ্খ যিহোৱাক
তুমি পৰিত্যাগ কৰাত, তুমি জানো নিজে নিজক ইয়াক ঘটেৱা নাই? ১৮
আৰু এতিয়া চীহোৰ জল পান কৰিবলৈ মিচৰ বাটত তোমাৰ কি কাম
আছে? আৰু ফৰাবৎ নদীৰ জল পান কৰিবলৈ আচৰণ বাটত তোমাৰ কি
কাম আছে? ১৯ তোমাৰ নিজ দুষ্টতাই তোমাক শাস্তি দিব, আৰু তোমাৰ
অপথে যোৱাই তোমাক ধৰ্মকি দিব। এই হেতুকে তুমি দুশ্খ যিহোৱাক
ত্যাগ কৰা আৰু অস্তৰত মোৰ ভয় নৰখা যে বেয়া আৰু তিতা, ইয়াক
ত্যাগ কৰে জৰা, এসে পৰ্য বাস্তীয়সকলৰ সিঁহদেৱ নচন। ২০ কিয়নো

বহুকাল হ'ল, তুমি তোমার ঘূরলি ভাঙ্গিলা; আবু যৌঁত-জৰী চিত্তি ক'লা, “মই পৰাধীন নহম,” কাৰণ তুমি প্ৰত্যেক ওখ পৰ্বতত, আবু কেঁচাপতীয়া গছৰ তলত মূৰ দোৱাই বেশ্যাকৰ্ম কৰিলা। ২১ তথাপি মই তোমাক উত্তম দ্রাক্ষালতা বুলি, সকলোভাৱে প্ৰকৃত গুটি বুলি বুইছিলোঁ; তেন্তে তুমি কেনেকৈ মোৰ গুৰিত বিজাতীয় দ্রাক্ষালতাৰ নৰম ডালত পৰিবৰ্তন হলা? ২২ কিয়নো যদিও খাৰেৰে নিজৰ গা ঘোৱা, আবু অনেক চাবোন লগেৱা, তথাপি মোৰ দৃষ্টিত তোমার অপৰাধ দাগবুংগ হৈ থাকিব, এয়েই সত্য, কিয়নো ইয়াক প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে। ২৩ তুমি কেনেকৈ কৰ পৰা, যে, মই অশুভ নহও, বালদেৱতাবোৱে পাছত চলা নাই? উপত্যকাত কৰা তোমার আচাৰ-ব্যৱহাৰ চোৱা, তুমি কি কৰিলা, তাক জ্ঞাত হোৱা; তুমি তোমার পথত পকোৱা-পকিকৈ ভামি ফুৰোঁতা এজনী বেগিউটৰ নিচিনা। ২৪ তুমি নিজ অভিলাষত বায়ু সুন্তি ফুৰা অৱগ্যত অভ্যাস হোৱা এজনী বনীৰীয়া গাধৰ নিচিনা; তাই কামাতুৰ হোৱা সময়ত কোনে তাইক ওলোটৰ পাৰে? তাইলৈ অভিলাষ কৰি বিচৰাবোৰে ভাগৰ নাপাব, তাইব নিয়ামিত মাহত তাইক পাৰ। ২৫ তুমি তোমার ভৰি পইজাব নোহোৱা হৰলৈ, আবু ডিতিৰ নলী শুকান হৰলৈ নিদিবো। কিন্তু তুমি কৈছা, “ইয়াত আশা নাই, সমূলি নাই; কিয়নো মই বিদেশীসকলক প্ৰেম কৰোঁ, তেওঁলোকৰেই পাছত চলিম!” ২৬ চোৰ ধৰা পৰিলৈ যেনেকৈ সি লাজত পৰে, তেনেকৈ ইহায়েল বংশই লাজ পাইছে। তেওঁলোক, তেওঁলোকৰ বজা, অধ্যক্ষ, পুৰোহিত আবু ভাববাদীসকলে লাজ পাইছে। ২৭ তেওঁলোকাক প্ৰতিজনে এডোখৰ কাঠক, ‘তুমি মোৰ পিতৃ’ এইবুলি, আবু এটা শিলক, তুমি মোৰ উৎপন্ন কৰিলা ‘তুমি মোৰ মাতৃ’ এইবুলি কঢ়া; কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ ফালে মূৰ নকৰি পিঠীয়ে দিলো; কিন্তু আপদৰ দিনত তেওঁলোকে কৰ, তুমি উঠি আমাক উক্কাৰ কৰব।” ২৮ তুমি নিজৰ কাৰণে যি দেৱতাবোৰ সাজিলা, তোমার সেই দেৱতাবোৰ ক'ত? সেইবোৰেই উঠি, যদি পাৰে, তেন্তে আপদৰ সময়ত তোমাক নিস্তাৰ কৰক; কিয়নো হে যিহুদা, তোমার যিমান নগৰ, সিমান তোমার দেৱতা আছে। ২৯ যিহোৱাই কৈছে, তোমালোকে কিয় মোৰ লগত প্ৰতিবাদ কৰিছা? তোমালোক সকলোৱেই মোলৈ বিদ্ৰোহ আচৰণ কৰিছা? ৩০ মই তোমালোকৰ সন্তান সকলক বৃথা প্ৰহাৰ কৰিলোঁ; তেওঁলোকে শাস্তি নুবুজিলে; বৰং তোমালোকৰ নিজৰ তৰোৱালৈ বিনাশক সিংহৰ দৰেই তোমালোকৰ ভাববাদীসকলক গ্রাস কৰিলে। ৩১ তেন্তে হে বৰ্তমান কালৰ লোকসকল, তোমালোকে যিহোৱাৰ বাক্য আলোচনা কৰা। ইহায়েলৰ পক্ষে মই জনো অৰ্পণ বা অনৰ্কাবৰম দেশবৰ্ষুপ? তেন্তে মোৰ প্ৰজাসকলে কিয় কয় যে, আমি মুকলি হ'লো, আমি তোমার ওচৰলৈ আবু নাযাওঁ? ৩২ যুৱতীয়ে জনো নিজৰ অলঙ্কাৰ বা কল্যাই জনো নিজৰ পিঙ্কা সাজ পাহৰিব পাৰে? কিন্তু মোৰ প্ৰজাসকলে অসংখ্য দিন মোৰ পাহাৰি আছে। ৩৩ তুমি প্ৰেম বিচাৰিবলৈ কেনে সন্দৰ্বৰ্পে নিজ পথ ঘৃত কৰিছা। এই কাৰণে দুষ্ট স্ত্ৰীসকলকে তুমি নিজ পথ শিকালা। ৩৪ তোমাৰ বস্ত্ৰৰ আঁচলতে নিৰ্দেশী দিবিদ্ৰ প্ৰাণীবোৱাৰ তেজ পোৱা গৈছে; মই বৰকৈ বিচাৰি বিচাৰি মে তাক পালোঁ, এনে নহয়, কিন্তু সেই সকলোৱে ওপৰত তাক পালোঁ। ৩৫ তথাপি তুমি কৈছা, মই নিৰ্দেশী, অৱশ্য মোৰ পৰা তেওঁৰ ক্ষেত্ৰ ঘূৰিল। চোৱা, মই পাপ কৰা নাই, তুমি এই কথা কোৱাৰ কাৰণে, মই তোমাবে সৈতে বিচাৰস্থানত সোমাম। ৩৬ তুমি তোমার পথ সলনি কৰিবৰ মনেৰে কিয় ইমানকৈ অৱগন কৰিছা? তুমি আচুৰৰ পৰা যেনেকৈ লাজ পাইছিলা, তেনেকৈ মিচৰ পৰাও লাজ পৰা। ৩৭ অৱশ্যে তাৰ ওচৰ পৰাও মূৰত হাত দি গুটি যাবা; কিয়নো যিহোৱাই তোমার আশ্রয়স্থানবোৰ অঢাহ্য কৰিলে; সেইবোৰত তোমার কুশল নহব।”

৩ মোচিয়ে এইদৰে লিখিছিল যে, কেনোৱে নিজ স্তৰীক ত্যাগ কৰাৰ

পাছত, সেই স্তৰীয়ে তেওঁৰ স্বামীৰ লগ এৰি, যদি আন পুৰুষৰ সৈতে বিবাহ হয়, তেতিয়া তাইব প্ৰথম স্বামীয়ে পুনৰাবাৰ তাইক নিজৰ পঢ়াৰুপে ঘূৰাই নল'ব, যদি যায়, তেন্তে সেই পোটৈই দেশ নিচেইকৈ মোলৈ গ্ৰহণীৰ নহ'লৈ সেয়ে এক কাৰণ হ'ব। কিন্তু তুমি অনেক প্ৰিয়ই সৈতে বেশ্যাকৰ্ম কৰিলা আবু সেইবোৰে সৈতে শয়ন কৰিলা! গতিকে মোৰ ওচৰলৈ যদি

তুমি ওলটিও আহাঁ, মই জানো তোমাক গ্ৰহণ কৰিম?” এইবুলি যিহোৱাই কৈছে। ২ চকু তুলি গচ্ছুন্য পাহাৰ টিলাবোৰলৈ চোৱা। তুমি আৰাধ্য কৰা প্ৰতিমাৰেৰ প্ৰত্যেক পাহাৰ টিলাবোৰতেই আছে। তুমি অৱগত থকা আৰাবীয়াৰ দৰে মানুবোৰলৈ বাট চাই বাই-জালি-আলিত আক্ৰমণ কৰি লুটপাত কৰিবলৈ বহি থকাৰ দৰে যেনে তেওঁলোক সকলোৱে প্ৰেমিকৈহে যাৰে সৈতে বেশ্যাকৰ্ম কৰিলা। কিয়নো প্ৰতিমাৰেৰ আৰাধনা কৰি আবু বেশ্যাকৰ্ম আবু কুকৰ্ম দ্বাৰাই তুমি দেশখন মোলৈ অগ্ৰহীয়া কৰিলা। ৩ সেইবোৰেই বহুৰ নিৰ্বাপিত সময়ত হ'ব লগিয়া বৃষ্টি মই আটক কৰিলোঁ, যেতিয়া তোমালোকে ইয়াৰ প্ৰয়োজন বোধ কৰিছিল। তথাপি তুমি বেশ্যার মুখ ধাৰণ কৰি, লজ্জিত হৰলৈ অধীকাৰ কৰিলা। ৪ তুমি আজিৰ পৰা মোৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি নকৰা নে, যে, ‘হে মোৰ পিতৃ! তুমি মোৰ মৌৰনকালৰ পথদৰ্শক! ৫ তুমি জানো চিৰকাললৈকে তোমার ক্ষেত্ৰ মোৰ ওপৰত বাধিবা!’ চোৱা, তুমি মন্দ কথা ক'লা, আবু কুকৰ্মও কৰি আছা আবু নিজ ইচ্ছামতে তাক সন্দিঙ কৰি আছা।” ৬ যিহুদাৰ বজা, বজা যোচিয়াই বাজতু কৰি থকা কালত এদিনাখন যিহোৱাই মোক ক'লে, ‘বিপথগামীনী ইহায়েলে যি কৰিলে, তাক তুমি দেখিবলৈ পালা নে? নিজৰ স্বামীক ত্যাগ কৰি আন লোকৰ সৈতে শয়ন কৰাৰ দৰে তেওঁলোক মোৰ পৰা বিমুখ হ'ল। তেওঁলোকে প্ৰত্যেক ওখ পৰ্বতত ওপৰত আবু প্ৰত্যেক কেঁচাপতীয়া গছৰ তলত গৈ, সেই সেই ঠাইত বেশ্যা কৰ্ম কৰিলে। ৭ মই ভাৰিছিলোঁ যে এইবোৰ কাম কৰাৰ পাছত তেওঁলোক মোৰ ওচৰলৈ উলটি আহিব, গতিকে মই ক'লোঁ, ‘মোলৈ ঘূৰি আহাঁ! কিন্তু তেওঁলোকে উলটি নাহিল। আবু তেওঁলোকৰ বিশ্বাস-ঘাতকীনী যিহুদাই তাক দেখিলে। ৮ আবু মই দেখিলোঁ, যে, বিপথদগামীনী ইহায়েলে বাভিচাৰ কৰিলে, এই কাৰণে মই পত্ৰীক ত্যাগ-পত্ৰ দি এৰি দিয়াৰ দৰে, অন দেশলৈ পঠিয়াই দিলোঁ। মই তেওঁলোকক কি কৰিলোঁ, বিশ্বাস-ঘাতকীনী বায়েক যিহুদাই সেই সকলো দেশিও ইহায়েল দৰেই বেশ্যাকৰ্ম কৰিলে। মই তেওঁলোকলৈ কি কৰিব পাৰোঁ, তালৈ যিহুদাই তয় নকৰিলে, কিন্তু স্ত্ৰীসকলে নিজৰ স্বামীক এৰি আন পুৰুষলৈ মোৰাব দৰে দেৱ-দেৱীৰ উপাসক হৈ মোৰ পৰা নিজলৈ বিমুখ কৰিলে। ৯ তেওঁলোকে বেশ্যাকৰ্ম লুঁ জুন কৰি তেওঁলোকে শিল আবু কাঠেৰে সজা দেৱ-দেৱীৰ উপাসক হৈ দেশণন অংশত কৰিলে। ১০ ইহায়েলৰ বিশ্বাস-ঘাতকীনী বায়েক যিহুদাই সম্পূৰ্ণ মনেৰে সৈতে নহয়, কেৱল কপঠাবোৰে মোলৈ উলটিল। এয়েই সত্য হোৱাৰ বাবে মই, যিহোৱাই ইয়াকে ক'লোঁ।” ১১ তেতিয়া যিহোৱাই মোক ক'লে, ‘ইহায়েলৰ লোকসকলে মোৰ পৰা ঘূৰি গ'ল, কিন্তু বিশ্বাস-ঘাতকীনী যিহুদাই বিপদ-ঘামীনী ইহায়েলতকে নিষ্কৃতৰভাৱে বিপথে গ'ল। ১২ গতিকে তুমি গৈ ইহায়েলৰ লোকসকলক কোৱাগৈ: ‘তেওঁৰ পৰা উলটি যোৱা হে ইহায়েলৰ লোকসকল, যিহোৱাই এই কথা তোমালোক কৈছে: মই তোমালোকে আবু ক্ষেত্ৰ-দৃষ্টি নকৰিম। কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, মই দায়াৰু আৰু মই চিৰকাললৈকে ক্ষেত্ৰ নাৰাখোঁ। গতিকে তোমালোকে মোলৈ উলটি আহাঁ। ১৩ তোমার সেই দোষ স্বীকাৰ কৰা যে, তুমি তোমার ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে তুমি অপৰাধ কৰিলা, আবু পৰজাতিসকলক বিচাৰি ইফালে সিফালে ফুলি প্ৰত্যেক কেঁচাপত্যি গছৰ তলত তেওঁলোকৰ সৈতে শয়ন কৰিলা অৰ্থাৎ সেই দেব-দেৱীৰ উপাসনা কৰিলা, তোমালোকে মোৰ বাক্য পালন নকৰি মোৰ পৰা আঁতিৰি গ'লা। ১৪ যিহোৱাই কৈছে, হে বিপদ-ঘামীনী সন্তান সকল, মোলৈ উলটি আহাঁ; কিয়নো ময়েই তোমালোক বাসী। তোমালোকে উলটি আহাঁ। ১৫ তোমালোকে এইদৰে কৰিলে, মই তোমালোক মোৰ মনৰ দৰে এজন বৰ্থীয়া দিম; তেওঁলোকে জন আৰু বুদ্ধিৰে তোমালোকক চৰাব, কাৰণ তেওঁলোকে মোক সত্ত্বৰ কৰিবলৈ জানে আৰু বুজে। ১৬ যিহোৱাই কৈছে, সেই দিনত, যেতিয়া তোমালোক বাঢ়ি প্ৰেমজনৈলৈ আৰু নগৰৰ পৰা এজন আৰু এক গোষ্ঠীৰ পৰা দুজনকৈ লৈ চিয়োনলৈ অৰ্থাৎ যিৰুচালেমলৈ তোমালোকক আনিম। ১৫ তোমালোকে এইদৰে কৰিলে, মই তোমালোকক মোৰ মনৰ দৰে এজন বৰ্থীয়া দিম; তেওঁলোকে সেই শয়ন কৰিলা আৰু বুদ্ধিৰে তোমালোকক চৰাব, কাৰণ তেওঁলোকে মোক সত্ত্বৰ কৰিবলৈ জানে আৰু বুজে। ১৭ যিহোৱাই কৈছে, সেই সময়ত লোকসকলে ক'ব, ‘যিৰুচালেম যিহোৱাৰ সিংহসন বুলি প্ৰথ্যাত হব, আবু সকলো জাতিয়ে

তাৰ ওচৰত যিৰচালেমত যিহোৱাৰ নামেৰে গোট খাৰ আৰু তেওঁলোকে নিজ নিজ দুষ্ট মনৰ কঠিনতা অনুসাৰে আৰু নচলিব। ১৪ সেই কালত যিহুদা বংশই ইয়ায়েল বংশই সৈতে সমভাৱে চলিব, আৰু তেওঁলোকে একে লগে উত্তৰ দেৱৰ পৰা ওলাই, তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক আধিপত্যৰ অৰ্থে মই দিয়া দেশলৈ আনিম। ১৯ আৰু ময়েই কৈছিলোঁ, তোমালোক ইস্রায়েলৰ লোকসকল, মই তোমালোকক গ্ৰহণ কৰিবলৈ তোমালোক মোৰ সন্তান হোৱা। কাৰণ মই তোমালোকক এক মনোহৰ দেশ দিম। আন জাতিৰ দেশতকে এই দেশ অধিককৈ মনোহৰ। মই ইচ্ছা কৰিছোঁ যেন তোমালোকে মোক ‘পিতৃ’ বুলি সহোধন কৰা, আৰু মোৰ পাছত চলাৰ পৰা কেতিয়ো উলটি নাযাবা। ২০ কিন্তু তোমালোকে পঞ্জীয়ে যেনেকৈ নিজ স্থায়ী বিশ্বাস-ঘাতকতা কৰি এৰে, তেনেকৈ তোমালোকেও স্বৰূপেই মোৰ অহিতে বিশ্বা-ঘাতকতা কৰিবা। সেইবাবেই যিহোৱাই কৈছে, আৰু মই ইস্রায়েল বংশক এই কথা ক'লো। ২১ “গৃহশূন্য পৰ্বতত ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলৰ কাদনোন আৰু কাঙুতি-মনিত শুনা গৈছে; কাৰণ, তেওঁলোক বিপদগামী হৈছিল আৰু তেওঁলোকে নিজৰ দুশ্বৰ যিহোৱাক পাহৰি গৈছিল বুলি দীকৰণ কৰিবে। ২২ যিহোৱাই তেওঁলোকক ক'ব, “হে বিপথগামী ইস্রায়েলৰ সন্তান সকল, মোলৈ উলটি আহঁ! তেনে কৰিবলৈ মই তোমালোকৰ বিপথগমনস্বৰূপ বোগ সৃষ্ট কৰিম।” তেতিয়া লোকসকলে উত্তৰ দি ক'ব, “চোৱা, আমি তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছেঁ, কিয়নো তুমিয়েই আমাৰ দুশ্বৰ যিহোৱা। ২৩ স্বৰূপেই শিৰিবোৰ পৰা আশা কৰা সহায় আৰু পৰ্বতবোৰ ওপৰত দেৱ-দেৱীৰ আগত কৰা কঢ়ল মিছ। স্বৰূপেই উপলাদ্ধি কৰিছোঁ যে, আমাৰ দুশ্বৰ যিহোৱাইহে ইস্রায়েলৰ পৰিবাপা। ২৪ কিন্তু সেই লজ্জাজনক বাল দেৱতাই, আমাৰ লৰা কালৰে পৰা আমাৰ পিতৃসকলৰ শ্ৰমেৰে অৰ্জা সম্পত্তি, তেওঁলোকৰ গুৰু, মেৰ আদি জাক আৰু তেওঁলোকৰ লৰা-ছোৱালী সকলক গ্ৰান কৰিব। ২৫ সেয়ে আমি আমাৰ লাজুম্বৰুপ বিছনাত শেওঁ আৰু আমাৰ অপমানে আমাক ঢাকক; কিয়নো আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে, আৰু আমিও লৰা কালৰে পৰা আজিলকে নিজৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ অহিতে পাপ কৰিলোঁ, আৰু নিজৰ দুশ্বৰ যিহোৱাৰ আজ্ঞা পালন নকৰিলোঁ।”

৪ যিহোৱাই কৈছে: হে ইস্রায়েল লোকসকল, এই আন আন দেৱ-দেৱীবোৰক এবং আৰু মোলৈ উলটি আহঁ! তুমি যদি এই জঘন্য দেৱ-দেৱীবোৰ পৰা আত্মৰ আহিব খোজা, তেনে তোমাক অগ্রহ্য কৰা নহ'ব। ২ আৰু যদি তুমি যোৰণ কৰা, যে ‘নিচ্যকে যিহোৱা জীৱিত, তেওঁ যিটো কয়, সেয়ে সত্য, ন্যায় আৰু ধৰ্মৰিকতাৰ জীৱনৰ কথা কয়’, যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত কৰিবা আৰু জুতিৰোৰে তেওঁতেই নিজক আশীৰ্বাদপাণ্ডি বুলি ভাত কৰিব, আৰু তেওঁতেই তেওঁলোকে গৌৰ কৰিব। ৩ সেই বাবেই যিহোৱাই যিহুদা আৰু যিৰচালেমৰ লোকসকলক এই কথা কৈছে, “খেতিয়কে নিজৰ কঠিন মাটি চাহাই শুটি বুলৈ প্ৰস্তুত কৰাৰ দৰে মোৰ বাক্য তোমালোকৰ গুণ হুন্ত প্ৰহণ কৰিবলৈ মুণ্টত থাকিবা। কিন্তু যিহেতু খেতিয়কে কাঁটায়া বন থকা মাটিত নষ্ট হ'বলৈ ভাল শুটি নিৰ্সচে, তেনেকৈ তোমালোকৰ কঠিন মনত সেই বাক্য দি, নষ্ট কৰিবলৈ মই নোখোজোঁ। ৪ হে যিহুদাৰ লোক, হে যিৰচালেম নিবাসীসকল, তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে চুন্ত হোৱা, নিজ নিজ হৃদয়ৰ অগ্ৰচৰ্ম গুচাই পেলোৱা, নতুনা তোমালোকৰ কাৰ্যৰ দুষ্টাৰ বাবে মোৰ ক্ৰোধাপি জলি উঠি কোনেও নুমাৰ নোৱাৰাকৈ দন্ধ কৰিব। ৫ যিহুদাৰ বাকি ঠাইবোৰত প্ৰচাৰ কৰা, আৰু যিৰচালেমৰ সকলো লোকসকলৰ আগত যোৰণ কৰা। আৰু চোৱা, “দেশত তোমালোকে শিশু বজোৱা;” আৰু বিড়িয়াই কোৱা, “গোটি খোৱা, আহঁ, আমি গড়োৰে আবৃত হোৱা নগবৰোৰত সোমাওঁগে।” ৬ যিৰচালেমৰ লোকসকলক চিঁঁঁৰি কোৱা, ‘ৰক্ষা পাৰলৈ পলোৱা! পলম নকৰিবা, কিয়নো মই উত্তৰ দেশৰ পৰা তোমালোকৰ ওপৰত ভয়ানক অমঙ্গল আৰু মহাসংহাৰ আনি আছোঁ।’ ৭ এটা সিংহই নিজ গাতৰ পৰা ওলাই আন আন জুতুৰোৰক সংহাৰ কৰাৰ দৰে বহু জাতিক সংহাৰ কৰা সৈন্যই তোমালোকক আক্ৰমণ কৰিব। সৈন্যসকলে ইতিমধ্যে তোমালোকৰ দেশৰ অভিযুক্তে কুচকাৰাজ কৰি খোজ কাঢ়িবলৈ ধৰিবে। তেওঁলোকে তোমালোকৰ নগবৰোৰ ধৰণ কৰিব আৰু তাত থকা সকলোকে উচছৰ্ব

কৰি মানুহশূন্য কৰি এৰি হৈ যাব। ৮ এই হেতুকে তোমালোকে কঁকালত চট বাঙ্কা, বুকুত ভুকুৰাই হাহাকাৰ কৰি ক্ৰন্দন কৰা আৰু দেখউৱা যে তোমালোকে যি যি কৰিবলা তাৰ বাবে তোমালোক অতি দুৰ্বিত কিয়নো যিহোৱাৰ জলন্ত ক্ৰেষ্ট আৰম্বণ পৰা এতিয়াও ঘৰি যোৱা নাই। ৯ যিহোৱাই যোৰণ কৰিবে যে, যেতিয়া তেওঁ শাস্তি দিয়ে, সেই কালত বজাৰ মন আৰু অধ্যক্ষসকলৰ মন ব্যাকুল হৰ, পুৰোহিতসকলে বিস্ময় মানিব, আৰু ভাববাদীসকল আত্মকিত হ'ব। ১০ তেতিয়া মই উত্তৰ দি ক'লোঁ, “হায় হায়, হে মোৰ প্ৰভু যিহোৱা, স্বৰূপেই তুমি এই জাতিক আৰু যিৰচালেমক অত্যন্ত প্ৰবৰ্ধনা কৰিবা, কাৰণ তুমি কৈছিলা, ‘তোমালোকৰ শাস্তি হব’ অথচ তৰোৱালৈ মৰ্ম তেলিদৈছে!” ১১ সেই কালত এই জাতিক আৰু যিৰচালেমক এই কথা কোৱা যাব, “মেছুৰ পৰা তুঁহি আঁতোৱোৰা কোমল বতাহৰ দৰে নহয়, কিন্তু অৰণ্যত থকা গচ-শূন্য পৰ্বতবোৰ পৰা গৰম বতাহৰ দৰে এক বৃহৎ সৈন্য দলে তোমালোকক আক্ৰমণ কৰিব। ১২ সেয়ে এক প্ৰবল বা-মাৰবলি মোৰ আজ্ঞাত আহিব। গতিকে এতিয়া মইও তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে দণ্ডাজ্ঞা প্ৰচাৰ কৰিম।” ১৩ চোৱা, আমাৰ শক্ৰবোৰ আমালৈ বেগেৰে আহিআছে; সি মেঘবোৰ দৰে উঠি আহিব; তাৰ বৰ্থবোৰ বা-মাৰবলী বৰাতহস্বৰূপ; তাৰ মোৰাবোৰ কুৰৰ পক্ষীতকোয়ে বেগী। হায় হায়, আমাৰ সৰ্ববানাশ! কিয়নো আমি নষ্ট হৈলোঁ। ১৪ হে যিৰচালেমৰ লোকসকল, যিহোৱাই বৰ্ষা কৰিবলৈ, তোমালোকৰ হৃদয় ধুই দুষ্টতা দূৰ কৰা। তোমালোকৰ অন্তৰৰ কু-ভাৰবনা আৰু কিমান দিন বাখিবা? ১৫ কিয়নো দানৰ নগৰৰ পৰা ইহুয়িম পৰ্বতৰ উত্তৰ ফালে অতি দুৰৈত কোনো প্ৰচাৰ কৰোঁতাৰ দ্বাৰাই অমঙ্গলৰ বার্তা শব্দ শুনা গৈছে। ১৬ ইয়াকে তোমালোকে আন আন জাতিবোৰ আগত কোৱাগৈ আৰু যিৰচালেমতো যোৰণ কৰা: যিহোৱাই কৈছে, চোৱা, অবোধকৰীবোৰ যে দূৰ দেশৰ পৰা আহিব লাগিছে, আৰু যিহুদাৰ নগৰবোৰেৰ বিৰুদ্ধে যে তেওঁলোকে বণ-ধৰণি কৰিব। ১৭ খেতিব সহয়ত খেতি-বৰ্ষীয়াবোৰ দৰে তেওঁলোকে যিৰচালেমৰ চাৰিওফালে অস্থাৱীভাৱে ছাউনি পাতি থাকিব। যিহোৱাই কৈছে, এইদেৱেই ঘটিব, কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ অহিতে বিদ্রোহ-আচাৰণ কৰিব। ১৮ তোমালোকলৈ সেই শাস্তি অতি কঠোৰ হ'ব; তোমালোকৰ কলিজানোৰত তাৰাবালৈ খো মারি আয়ত কৰাৰ দৰে হ'ব। তোমালোকৰ নিজ আচাৰণ আৰু কাৰ্যবোৰেই তোমালোকলৈ ইয়াক ঘটাইছে; সেয়ে তোমালোকৰ দুষ্টাতৰ ফল। ১৯ হায় হায় মোৰ নাড়ী! মোৰ নাড়ী! মই অতিশয় শোক-শীতিত হৈছে; মোৰ অন্তৰৰ মই অতি দেনা পাইছোঁ। মোৰ কলিজাৰ ধগধপনি অধিক হৈছে! কিন্তু মই নিৰ্বাপে থাকিব নোৱাৰোৰে, কিয়নো যিহুদাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ আৰু বন্দৰ যে হ'ব, শক্ৰৰ শিশুৰ শব্দ আৰু যুদ্ধৰ ধৰণি মই শুনিলোঁ। ২০ গোটেই দেশ উচছৰ নোৱাৰলৈকে বিশাশ উপৰি বিশাশ হ'ব। অকস্মাতে আমাৰ তম্ভোৰ, মুহূৰ্তে ধৰণ হ'ব; আনি মোৰ তম্ভৰ কাণপোৰবোৰ ফালি ত্ৰিচাৰি হ'ব। ২১ কিমান কাল এই যুদ্ধ চলিব? কিমান কালনো শক্ৰৰ এই যুদ্ধৰ নিচান দেখিম আৰু তেওঁলোকৰ বণশিশুৰ শব্দ শুনিম? ২২ যিহোৱাই কৈছে: কিয়নো মোৰ প্ৰজাসকল অজনী! মোৰ সৈতে তেওঁলোকৰ কোনো সম্পর্ক নাই। তেওঁলোক মুৰ্খ, অজলা লৰা-ছোৱালিৰ দৰে কোনো বিষয় বুজি নাপায়। তেওঁলোক কদাচাৰত পটু, কিন্তু সদাচাৰণত অজ্ঞান। ২৩ দুশ্বৰে মোক এক দৰ্শন দিলৈ য'ত মই পথীৱৰলৈ চাই দেখিলোঁ, চোৱা, সেয়ে ধৰণ হ'ল আৰু উদং: আৰু আকাৰ-মণ্ডললৈ চালোঁ, তাত কোনো দীপি নাছিল। ২৪ মই পৰ্বতবোৰলৈ দৃষ্টি কৰিলোঁ, চোৱা, সেইবোৰ এফলৰ পৰা আনফাললৈ কঁপিছে, আৰু আটাই গিৰিবোৰ লবিবে। ২৫ মই চাই দেখিলোঁ, কোনো মানুহ যেন নাই আৰু আকাৰ-মণ্ডললৈ পলাই গ'ল। ২৬ মই চাই দেখিলোঁ, ফলৱৰতি পথাৰবোৰে মৰুভূমি হৈ পৰিল যিবোৰ আগতে ফলৱৰতি বাবী আছিল। আটাই নগৰ ভগ্ন হ'ল; সেই সকলো যিহোৱাৰ সাক্ষাতে আৰু তেওঁ অতি জলন্ত ক্ৰেষ্ট প্ৰভাৱত অভিযোগ কৰা হ'ল। ২৭ কিয়নো যিহোৱাই এই কথাই কৈছে: গোটেই যিহুদাৰ দেশ ধৰণ হ'ল আহু উদং: আৰু বুৰাকাৰাজ কৰি খোজ কাঢ়িবলৈ ধৰিবে। ২৮ এই হেতুকে মই যি ক'লো, মোৰ লোকসকললৈ এইদেৱেই কৰিবিম, আৰু মোৰ মন মই সলনি নকৰিব। গতিকে যেতিয়া এইবোৰ ঘটিব, প্ৰথীয়ায়ে

শোক করা যেন হ'ব আরু ওপরত থকা আকাশ-মণ্ডল অদ্বিতীয় যেন হ'ব।” ২৯ অশ্বারোহী আরু ধনুর্দস্কলৰ শব্দত নগরখনেই পলাব। কোনো কোনোরে ডাঠ হাবিত সেমাব, আরু কোনো কোনোরে শঙ্খের হাতত নিহত হোৱাৰ পৰা বক্ষা পাৰলৈ শিলত উঠিব। যিহুদাৰ গোটেই নগৰ ত্যাগ কৰা হ'ব; তাৰ মাজত বাস কৰোঁতা মানুহ কোনো নাথকিৰিব। ৩০ এতকে তোমালোক নিশ্চয়ে ধৰ্শন হ'ব, হে বিনষ্টা, তেতিয়া তোমালোকে কি কৰিবিবা? যদিও ত্বমি কাপোৰ পিঙ্কা, সেগুৰ অলঙ্কাৰেৰে নিজকে ভূষিত কৰা আৰু কাজলৈৰে চুকু দুটা ডাঙু কৰা, তথাপি ত্বমি নিজকে সুদৰ্শী কৰা বৃথা; উপপত্তিৰেৰে তোমাক ঘৃণাৰ, তেওঁলোকে তোমার প্রাণ নষ্ট কৰিবলৈ বিচাৰিব। ৩১ কিয়নো মই ইতিমধ্যেই যিবুচালেমৰ লোকসকলৰ মাত শুনিবলৈ পালোঁ যেন এগৰকি প্ৰসৱকাৰণী স্ত্ৰীৰ কান্দনো, প্ৰথম লৰা ওপজোৱা জনীৰ বেদনোৰ শব্দ যেন শুনিছেঁ; কোনোজনৰ পৰা সহায় পাৰলৈ কান্দি কান্দি কাতৰেৰতি কৰি কোৱাৰ দৰেৰে যেন কৈছে, “মোৰ সৰ্বৰাশাৰ! কিয়নো বধকাৰীৰেৰ আগত মোৰ প্রাণ অচেতন হৈছে।” এই বুলি কৈ দীঘল নিশ্চা পেলোৱা; হাত বিস্তাৰ কৰা চিয়োন জীয়াৰীৰ শব্দ শুনিছোঁ।

৫ “তোমালোকে যিবুচালেমৰ বাটে বাটে ইফালে সিফালে লৱি ঝুবা
আৰু মন দি চোৱা, আৰু তাৰ চুকে চুকে বিচাৰা, ন্যাম কাৰ্যকাৰী আৰু
সত্যৰ অনুগামী ঐজনকো যদি পোৱা, তেন্তে মই নগৰখনক ক্ষমা কৰিব।
২ যদিও তেওঁলোকে যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত,” এই বুলি কষ, তথাপি
তেওঁলোকে মিছা শপতে খাই। ৩ হে যিহোৱা, তোমাৰ দৃষ্টি সতোলৈ
নহয় নে? তুমি তেওঁলোকক প্ৰথাৰ কৰিলা; তথাপি তেওঁলোক দুখিত
নহ'ল। তুমি তেওঁলোকে বিনাশ আলিলা, তথাপি তেওঁলোক শাস্তি গ্ৰহণ
কৰিলৈ আঞ্চীকাৰ কৰিলে, তেওঁলোকে নিজ নিজ মুখ শিলটকোৱা টান
কৰি উভটি আহিবলৈ আমান্তি হ'ল। ৪ তেতিয়া মই ক'লোঁ, “স্বৰূপেই
এইসকল দৰিদ্ৰ লোক। তেওঁলোক অজানী, কাৰণ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ
পথ, আৰু নিজৰ দৈশ্বৰৰ পথ নাজানে। ৫ মই ডাঙৰীয়াসকলৰ ওচৰলৈ গৈ
তেওঁলোকৰ আগত কথা কম; কিয়নো তেওঁলোকে ক'লে, যিহোৱাৰ পথ
আৰু তেওঁলোকৰ দৈশ্বৰৰ শাসন জনে, কিন্তু তেওঁলোকে এক মত হৈ
যুৱালি ভঙিলৈ আৰু যৌঁচ-জৰী চিতি পেলালৈ। ৬ এই কাৰণে কাঠনিৰ
পৰা সিংহ আহি তেওঁলোকক বধ কৰিব। সন্ধ্যাবেলাত ওলোৱা বাংকুকুৰে
তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিব। নাহৰফুটুকী বায়ে তেওঁলোকৰ নগৰৰ ওচৰত
খাপ দি থাকিব। যেয়ে নগৰৰ পৰা বাহিৰ ওলাব, তাক চিৰাচিৰ কৰা
হ'ব। কাৰণ তেওঁলোকৰ অধৰ্ম অধিক আৰু তেওঁলোকৰ বিপথগমন
সৰহ। ৭ ইয়াৰ বাবে মই এই লোকসকলুক কেনেকৈ ক্ষমা কৰিব
পাৰোঁ? তোমাৰ সন্তান সকলৈ মোক ত্যাগ কৰি অনীধৰখনোৰ নামেৰে
শপত খালে। মই যেতিয়া তেওঁলোকক সম্পুণকৈ খুৱাইছিলোঁ, তেতিয়া
তেওঁলোকে পৰত্ৰাগমন কৰিছিল আৰু বেশ্যাৰ ঘৰত জুমে জুমে গোটা
খাইছিল। ৮ তেওঁলোকে বাতিপুৰাতে উঠি, দানা খুউৱা মতা যোঁৰাব
নিচনাকৈ প্ৰতিজনে নিজৰ ওচ-চুৰীয়াৰ পঞ্জীলৈ ঢেকচেকায়। ৯
গতিকে মই জানো এই কাৰ্যবোৰৰ বাবে দণ্ড নিদিম? এইহেই যিহোৱাৰ
যোৗষণা। নাইবা মোৰ প্রাণে জানো এনে জাতিৰ প্ৰতিকাৰ নাসাধিৰিব?
১০ তোমালোকে তাইৰ দ্বাক্ষাৰীৰোৰ পাৰ হৈ তাক নষ্ট কৰা। কিন্তু
নিশ্চয়ে সংহাৰ নকৰিব। তাৰ ডালোৰে দূৰ কৰা, কাৰণ সেইবোৰ
যিহোৱাৰ নহয়। ১১ কিয়নো এয়েই যিহোৱাৰ যোৗষণা, কাৰণ ইত্রায়েল
বংশ আৰু যিহুদা বংশই মোৰ অহিতে অতিশয় বিশ্বাস্যাতকতা কৰিলে।
১২ তেওঁলোকে মোক আঞ্চীকাৰ কৰিলে। আৰু ক'লে, ‘‘এ আঁ আচল নহয়।
আমালৈ অমঙ্গল নঘটিৰ, আমি তোৱাল কি আকাল নদেখিম। ১৩
তাৰবদীসকল বায়ুৰূপ হ'ল, তেওঁলোকৰ মাজত যিহোৱাৰ বাকা যোৗষণা
কৰিবলৈ কোনো নাই। তেওঁলোকৰ আশৎকা তেওঁলোকতেই হওঁক।’’
১৪ এই কাৰণে বাহিনীসকলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাই কৈছে, চোৱা এই কথা
কোৱা বাবে, মই তোমাৰ মুখত মোৰ বাক্য অগ্ৰিমৰূপ, আৰু এই জাতিক
খৰিয়ুপ কৰিব; সেয়ে তেওঁলোকক গ্রাস কৰিব। ১৫ যিহোৱাই এই কথা
যোৗষণা কৰিলে, হে ইহৰায়েল বংশ, চোৱা! মই তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে দূৰৰ
পৰা এক জাতি আনিম। তেওঁলোক বলৱান জাতি! ত্বমি সেই জাতিৰ ভাষা

নাজানা, বা তেওঁলোকৰ কথাৰ নুবুজা! ১৬ তেওঁলোকৰ টোণ মুকলি
মৈদামৰ নিচিনা, আৰু তেওঁলোকৰ আটাই লোক বীৰ। ১৭ তেওঁলোকে
তোমাৰ গো-জীসুকলে খাৰ লগীয়া শশ্য আৰু আহাৰ খাৰ। তেওঁলোকে
তোমাৰ মেৰ আৰু গুৰু জাকেৰ খাৰ; তেওঁলোকে তোমাৰ দ্বাক্ষলতা
আৰু ডিমুৰু ফলবোৰ খাৰ। গড়েৰ আৰুত যি নগৰখনোৰত তুমি বিশ্বাস
কৰিছা, তেওঁলোকে সেইসকলক তৰোৱালেৰে গুড়ি কৰিব। ১৮ যিহোৱাই
এইদৰে কৈছে, কিন্তু সেই কালতো মই তোমালোকক নিশ্চয়ে সংহাৰ
নকৰিব। ১৯ আৰু আমাৰ দৈশ্বৰ যিহোৱা, আমালৈ এইবোৰ কিয় কৰিলে?
এইবুলি যেতিয়া তোমাৰ লোকসকলে সুধিব, তেতিয়া তুমি, যিৰিমিয়া,
তেওঁলোকক কৰা, “তোমালোকে যেতিয়া মোক ত্যাগ কৰি তোমালোকৰ
নিজ দেশত বিজাতীয় দেৱতাবোৰৰ বন্দীকাম কৰোৱালা, তেনেকৈ
বিদেশত বিদেশীবোৰোৰ বন্দীকাম কৰিব। ২০ তোমালোকে যাকোৰৰ
বংশক এই কথা জনোৱা, আৰু যিহুদাৰ মাজত এই কথা প্ৰাচাৰ কৰা,
২১ যে, ‘‘হে অজ্ঞান আৰু নিৰ্বোধ জাতি! কাৰণ এই মুৰ্তিবোৰত কোনো
ইন্দ্ৰিয়ান্তৃত নাই; চকু থকাতো অন্ধ। আৰু কাণ থকাতো কলা। ২২ এনে
জনা যি মই, মোকেই তোমালোকে ভয় নকৰিবা নে? মোৰেই আগত
তোমালোকে কম্পিত নহাবা নে? তোমালোকে এই কথা শুনা, যিহোৱাই
কৈছে, যি জনাই চিৰস্থায়ী আদেশেৰে সাগৰৰ সীমা বালিৰে এনেকৈ স্থিৰ
কৰিলে, যে, সি তাক পাৰ হব নোৱাৰে, আৰু তেওঁৰ টোৰোৰে আম্ফালন
কৰিলেও, সেইবোৰে পৰাজয় কৰিব নোৱাৰে, আৰু গৰ্জন কৰিলেও, তাক
অতিক্ৰম কৰিব নোৱাৰে। ২৩ কিন্তু এই জাতি অতিশ্যায়া আঁকোৰগোজ
আৰু বিদোহীমণা, তেওঁলোকে বিদোহ কৰি আবাটে গল। ২৪ কাৰণ
তেওঁলোকে এইবুলি নকয়, ‘‘আহা, আমাৰ দৈশ্বৰ সেই যিহোৱাক আমি ভয়
কৰোহক, যি জনাই বতৰত আগতীয়া আৰু শেষতীয়া এই দুয়ো বৰষুন
দিয়ে, যি জনাই শশ্য দোৱা নিৰ্বৃপ্ত সংগৃহ কেইটা আমাৰ নিমিত্তে বক্ষা
কৰে,’’ এইবুলি তেওঁলোকৰ মনত তেওঁলোকে নকয়। ২৫ তোমালোকৰ
অপৰাধে এইবোৰ ঘটালে। আৰু তোমালোকৰ পাপবোৰে তোমালোকৰ
পৰা মঙ্গল আটক কৰিলে। ২৬ কিয়নো মোৰ প্ৰজাসকলৰ মাজত দুষ্টলোক
পোৱা যায়; চৰাই-মৰিয়াই খাপ দি থাকাৰ দৰে, তেওঁলোকে খাপ দি থাকে,
তেওঁলোকে ফণ্ড পাতি মানুহকই ধৰে। ২৭ সজা যেনেকৈ চৰাইৰে পৰ,
তেওঁলোকৰ ঘব তেনেকৈ ছলেৰে পৰিপূৰ্ণ। এই কাৰণে তেওঁলোকৰ বৰ
লোক আৰু ধৰী হ'ল। ২৮ তেওঁলোক বিষ্ট-পৃষ্ঠ আৰু চিকিৎসাকীয়া, এনে
কি, তেওঁলোকে দুৰ্ক্ষমত অতিবিক্ষিক কৰে। তেওঁলোকে বিচাৰত প্ৰতিবাদ
নকৰে, পিছীনীয়ন কুশলৰ অৰ্থে তেওঁলোকে বিচাৰত প্ৰতিবাদ নকৰে,
আৰু দৰিদ্ৰসকলৰ বিচাৰ নিষ্পত্তি নকৰে। ২৯ যিহোৱাই এইদৰে যোৰানা
কৰিছে, যে এইবোৰ কাৰ্যৰ বাবে মই জনো তেওঁলোকক দণ্ড নিদিম?
মোৰ প্ৰাণে জানো এনে জাতিৰ প্ৰতিকাৰ নাসাধিৰিব? ৩০ দেশৰ মাজত এক
আচৰিত আৰু নোম শিয়াবি উঠা ঘটানোৰ ঘটিছে। ৩১ ভাৰবাদীসকলে
মিছা ভাববাণী প্ৰাচাৰ কৰে, আৰু পুৰোহিতসকলে তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই
চালিত হৈ শাসন কৰে। আৰু মোৰ প্ৰজাসকলে এনেকুৱাৰোৰ হোৱাতোহে
ভাল পায়; কিন্তু ইয়াৰ অস্তত তোমালোকৰ পৰিণাম কি হ'ব?

৬ “হে বিল্যামীনৰ সন্তান সকল, তোমালোকে যিবুচালেমৰ মাজত পৰা
বক্ষাৰ পাৰ বাবে পলোৱা, আৰু তকোৱাত শিঙা বজোৱা। আৰু
বৈৎকেৰমত এক নিচনান তোলা; কিয়নো উত্তৰ ফলাপৰ পৰা এক অমঙ্গল
আৰু মহাসংহারে দেখা দিবে। ২ সুদৰ্শী আৰু অলসুৱা চিয়োন জীয়াৰীক
মই সংহাৰ কৰিব। ৩ মেৰ-ছাগ বৰীয়াবোৰে নিজ নিজ জাক লগত
লৈ তাইৰ ওচৰলৈ আহিব; তেওঁলোকে তাইৰ বিবুদ্ধে চাৰিওফালে নিজ
নিজ তম্ভ তৰিব, আৰু প্ৰতিজনে নিজ নিজ ঠাইত চৰিব। ৪ তোমালোকে
তাইৰ বিবুদ্ধে যুদ্ধ আয়োজন কৰা। “আযি উঠি দুপুৰীয়া যাতা কৰোহক
কি দুখৰ বিষয়! চোৱা, দিনৰ শেষ হৈছে, এনে কি, সক্ৰিয়া বেলাৰ ছাঁ
দীঘললীয়া হৈছে। ৫ আমি উঠি বাতি যাতা কৰি তাইৰ অট্টালিকাৰোৰ
নষ্ট কৰোহক।” ৬ কিয়নো বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে:
তোমালোকে কঠ কঠি যিবুচালেমৰ অহিতে দম মাকা। সেয়ে দণ্ড
পাৰলগীয়া নংগৰী; তাৰ মাজত সম্পূৰ্ণ আত্যাচাৰ আছে। ৭ মেনকৈ ভুমুকে

নিজের শীতল পানী উলিয়াই থাকে, তেনেকে তাই নিজের দুষ্টা উলিয়াই থাকে। তাইর মাজত অত্যাচার আবু লুটুর কথা শুনা যায়, নবিয়া পৰা আবু ঘু লগ্য সদয় মোৰ চুকু পৰে। ৮ হে যিৰচালেম, সতৰ্ক হোৱা, নহ'লে মোৰ মন তোমাৰ পৰা নিলগত হব; নহ'লে মই তোমাক উচ্ছৱ ঠাই আবু নিবাসীইন দেশ কৰিম। ৯ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যে তেওঁলোকে দ্বাক্ষাফলৰ দৰে ইস্বারেলৰ অৱশিষ্টিখনি সম্পূৰ্ণকৈ গোটাৰ। দ্বাক্ষাণ্ডি চপাওঁতা জনৰ নিচিনা ভূমি বাবে বাবে পাটিলৈ হাত নিয়া। ১০ তোমালোকে শুনিব কাৰণে মই কাৰ আগত কৰ, আবু সাক্ষ্য দিম? চোৱা, তেওঁলোকৰ কাণ আচুমৎ, তেওঁলোকে শুনিব নোৱাৰে; চোৱা! যিহোৱাৰ বাক্য তেওঁলোকৰ ধিক্কাৰৰ বিষয় হৈছে; তেওঁলোকে তাত একো সন্তোষ নাপায়। ১১ এই হেতুকে মই যিহোৱাৰ জ্ঞানৰে পৰিপূৰ্ণ হৈছে; মই তাক আটক কৰি বাখিলৈ ক্লান্ত হৈছে। আলিত শিশুসকলৰ ওপৰত, আবু ডেকোসকলৰ সভাৰ ওপৰত তাক একেবাৰে ঢালি দিয়া। কিয়নো ভায়াৰে সৈতে স্বামী, সম্পূৰ্ণ আয়ুসপ্ৰাণ লোকৰ সৈতে বৃন্দ, সকলোকে ধৰা যাব। ১২ তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰ, পথাৰবোৰ আবু তেওঁলোকৰ মহিলাসকলক অন্যক দিয়া যাব। কাৰণ যিহোৱাই কৈছে, মই দেশনিবাসীসকলৰ বিশুদ্ধে মোৰ হাত মেলিম। ১৩ কিয়নো তেওঁলোকৰ সৰুৰ পৰা বৰলৈকে প্ৰতিজন লোভত আসজ্ঞ, আবু ভাৰবাদীৰ পৰা পুৰোহিতলৈকে প্ৰতিজনে প্ৰথমনা কাৰ্য কৰে। ১৪ যেতিয়া কোনো ‘শাস্তি’ নাই, তেতিয়া তেওঁলোকে শাস্তি বুলি কৈ মোৰ প্ৰজাসকলৰ ঘা সামান্যবৃপ্তে সুস্থ কৰিলে। ১৫ তেওঁলোক ঘণলগীয়া কাৰ্য কৰাব তেওঁলোকে লাজ পাওক ছাৰি মুখ বিৰুণ কৰিবলৈ জনা নাই; সেই কাৰণে তেওঁলোকে পতিত হোৱা লোকসকলৰ মাজত পতিত হব। যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁলোকক দণ্ড দিয়াৰ সময়ত তেওঁলোকে উজুটি খাই পৰিব।” ১৬ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যে, তোমালোকে চাৰিআলিৰ মূৰত থিয় হৈ চোৱা; আবু প্ৰাচীন পথাৰোৰ বিষয়ে সোৰা, উত্তম পথ কোনটো? আবু তাত চলা; তাতে তোমালোকৰ আগত বিশ্রাম পাবলৈ এটি ঠাই বিচাৰি লোৱা; কিন্তু তেওঁলোকে কলে, আমি তাত নচলোঁ। ১৭ শিশুৰ শবলৈ কাণ পাতিৰা বুলি কৈ, মই তোমালোকৰ ওপৰত প্ৰহৰীৰে নিযুক্ত কৰিলোঁ; কিন্তু তেওঁলোকে কলে, “আমি কাণ নাপাতিমি।” ১৮ এই হেতুকে হে জাতি সহূল, শুন! হে মণ্ডলী, তেওঁলোকৰ অস্তৰত কি আছে, তাক বৃজা। ১৯ শুনা, হে পৃথিবী! চোৱা, মই এই জাতিৰ ওপৰত অমঙ্গল ঘটাই, তেওঁলোকৰ কল্পনাবোৰ ফল দিম। কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ বাক্যলৈ কাণ দিয়া নাই, আবু মোৰ ব্যবহাৰ আগ্রহ কৰিলে। ২০ চিবাৰ পৰা মোৰ ওচৰলৈ কুন্দুৰ, আবু দূৰ দেশৰ পৰা সুগাঙ্গি বচ কি অভিপ্ৰায়েৰে আহিছে? তোমালোকৰ হোম-বলিবোৰ গ্ৰহণীয় নহয়, নাইবা তোমালোকৰ মঙ্গলাৰ্থক বলি মোৰ সতোৰাজনক নহয়। ২১ এই হেতুকে যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, মই এই জাতিৰ আগত উজুটি খোৱা মৃত্যু থম; তেতিয়া বাপেক আবু পুতেকইহতে একে সময়ত তাত উজুটি খাই পৰিব। ওচৰ-বুৰুৱীয়া আবু তাৰ বন্ধু বিনষ্ট হ'ব। ২২ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, উত্তৰ দেশৰ পৰা এক জাতি আহিছে, পৃথিবীৰ অস্তৰণগৰ পৰা এক মহাজাতি উত্তোলিত হৈছে। ২৩ তেওঁলোকে দৰ্শন আবু বৰছা ধৰিব। তেওঁলোক নিষ্ঠৰ আবু দয়াহীন; তেওঁলোকৰ শব সমুদ্ৰৰ গজৰ্জনৰ নিচিনা, আবু তেওঁলোক যোৰাবত উঠে; হে চিয়োন-জীৱাৰী, তোমাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনে যুদ্ধাৰুৰ দৰে সাজু হৈ আছে। ২৪ আমি তেওঁলোকৰ বশস্যা শুনিছোঁ। আমাৰ হাত দুৰ্বল হ'ল। যানন্দি, প্ৰসৱকাৰীৰীৰ বেদনাৰ দৰে বেদনাই আমাৰ ধৰিবে। ২৫ পথাৰলৈ নায়াৰা, আবু বাজালিত অহা-যোৱা নকৰিবা, কিয়নো শৰ্কু তৰোৱাল, চাৰিওফালে আসৰ সৃষ্টি কৰি আছে। ২৬ হে মোৰ জাতিৰ পুৰুষা জীৱাৰী, কঁকালত চট বাঙ্কা, আবু ছাইত বাগৰা; একেটি পুত্ৰ মৃত্যুৰ বাবে শোক কৰাৰ দৰে শোক কৰা। আবু আত্যন্ত বিলাপ কৰা, কিয়নো বিনষ্ট কৰে বাঁই অকস্মাতে আমাৰ ওপৰত আক্ৰমণ চলাব। ২৭ মোৰ প্ৰজাসকলৰ পথ পৰীক্ষা কৰি জানিবৰ বাবে, মই তেওঁলোকৰ মাজত তোমাক পৰীক্ষক কৰি দুৰ্গংহৰূপে স্থাপন কৰিলোঁ। ২৮ তেওঁলোক সকলোৱেই অতিশয় বিদেহী আবু পুৰচৰ্চাকাৰী। তেওঁলোক পিতল আৰ লোহাখৰণ; তেওঁলোক সকলো দৰাচাৰী। ২৯ ভাতভাইয়ে বৰকৈ

তাও দিছে; সীহ ঝুঁইত নষ্ট হৈছে; লোকে মিছাকৈয়ে খপি থাকিছে; কিয়নো
ভাঁজবৰূপ দুষ্টবোৱক বাহিৰ কৰা নাযায়। ৩০ যিহোৱাই তেওঁলোকক
অগ্রাহ্য কৰা বাবে, মানুহে তেওঁলোকক “পেলনীয়া বুঁ” বুলিব!”

୭ ଯିହେରାର ପରା ଯିବିମିଯାଲୈ ଏଇ ବାକ୍ୟ ଆହିଲ ଆବୁ କ'ଳେ: ୨ ବୋଲେ,

তৃষ্ণি যিহোরাব শৃঙ্খল বাহির দুরার মুখত থিয়ে হৈ, তাত এই বাক্য
প্রচাৰ কৰা আৰু কোৱা, যিহোৱাক প্ৰশিপাত কৰিবলৈ এই দুৱাৰবোৰেত
সোমোৱা হে শিষ্ঠদৰ লোকসকল, যিহোৱাৰ বাক্য শুনা। ৩ ইছায়েলৰ
ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে তোমালোকৰ
আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু কাৰ্য শুধৰোৱা; তেতিয়া মই তোমালোকৰ এই ঠাইত
বাস কৰোৱাম। ৪ এইবোৰ “যিহোৱাৰ মন্দিৰ! যিহোৱাৰ মন্দিৰ! যিহোৱাৰ
মন্দিৰ!” এই বুলি কোৱা কথাত তোমালোকে বিশ্বাস নকৰিবা। ৫ কিয়নো
যদি তোমালোকে নিজ নিজ আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু কাৰ্য সম্পূৰ্ণকৈ শুধৰোৱা,
যদি কোনো মানুহ আৰু তাৰ ওচৰ-চৰুৱীয়াৰ মাজত তোমালোকে ন্যায়
বিচাৰ সম্পূৰ্ণকৈ সিদ্ধ কৰা, ৬ বিদেশী, মাউৰা আৰু বিধৰাক উপদ্রব
নকৰা, আৰু এই ঠাইত নিৰ্দোহীয়াৰ বৰ্তপাত নকৰা, নাইবা তোমালোকৰ
অপৰাধৰ কাৰণে ইতৰ দেৱতাবোৰ পাছত নচলা, ৭ ততে মই এই
ঠাইত তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক দিয়া এই দেশত তোমালোকৰ
অনন্ত কাললোকে বাস কৰোৱাম। ৮ চোৱা! উপকাৰ কৰিব নোৱাৰা
মিছ কথাত তোমালোকে বিশ্বাস কৰিছা। ৯ তোমালোকে চৰ, নৰ-
বধ, পৰস্তীগম আৰু মিছ শপত খোৱা, বাল দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে ধূপ
জুলাই, তোমালোকে নজনা ইতৰ দেৱতাবোৰ পাছত চলি, সেই সকলো
শিঘলগীয়া কাৰ্য কৰা? ১০ মোৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত এই গৃহত সোমাই মোৰ
আগত থিয়ে হৈ, ‘আমি মুক্তি পালোঁ’ এইবুলি কৰা নে? ১১ মোৰ নামেৰে
প্ৰখ্যাত এই গৃহ তোমালোকৰ দৃষ্টিত ডকাইতৰ গুহা হল নে? যিহোৱাই
ইয়াকেই ঘোষণা কৰিছে, চোৱা! মই, মইয়ো ইয়াকেই দেখিলোঁ। ১২
কিন্তু, পূৰ্বতে মই য'ত মোৰ নাম স্থাপন কৰিছিলোঁ, চীলোত থকা মোৰ
সেই ঠাইলৈ তোমালোক যোৱা, আৰু মোৰ প্ৰজা ইছায়েলৰ দুষ্টতাৰ
কাৰণে মই তাক যি কৰিছিলোঁ, তাক চোৱা। ১৩ আৰু যিহোৱাই কৈছে,
তোমালোকে এইবোৰ কাৰ্য কৰিলা, আৰু মই অতি বাতিপুৰাতে উঠি
তোমালোকৰ এই কথা কওতেও তোমালোকে নুঙ্গনিলা আৰু মই মাতোতে
তোমালোকে উভৰ নিদিলা। ১৪ এই হেতুকে, মোৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত,
তোমালোকে বিশ্বাস কৰা এই শুৰু, তোমালোকৰ আৰু তোমালোকৰ
পূৰ্বপুৰুষসকলক মই দিয়া এই ঠাইক, মই চীলোক কৰাৰ দৰে কৰিব।
১৫ আৰু তোমালোকৰ ভাইসকলক, এনকে কি, ইহুয়িমৰ গোটেই বংশক
মেনেকৈ দৰ কৰি পেলালোঁ, তেনেকৈ তোমালোককো মোৰ সম্মুহৰ পৰা
দূৰ কৰি পেলাম। ১৬ এই হেতুকে, তৃষ্ণি এই জাতিৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা
নকৰিবা, বা তেওঁলোকৰ কাৰণে নিবেদন কি, প্ৰাৰ্থনা উৎসৱ নকৰিবা, বা
অনুৰোধ নকৰিবা; কিয়নো মই তোমাৰ কথা নুশুনিম। ১৭ তেওঁলোকে
যিষ্ঠদৰ নগবোৰাত আৰু যিচুলামৰ আলিবোৰাত যি কৰিছে, তাক
জানো তুম দেখা নাই? ১৮ মোক বেজাৰ দি আকাশৰ বাণীৰ উদ্দেশ্যে
পঞ্চি বনাবলৈ আৰু ইতৰ দেৱতাবোৰ উদ্দেশ্যে পেয়া-নেবেদ্য উৎসৱ
কৰিবলৈ লৰা-ছোলাসকলে খৰি মোটলে, বাপেকহত্তে জুই জলাই, আৰু
মহিলাসকলে মৈদা খেট। ১৯ যিহোৱাই কৈছে, তেওঁলোকে জানো মোকহে
দুখ দিব? কিন্তু নিজৰ মুখ বিৰক্ত কৰিবলৈ জানো নিজৰ মনকেই মেজাৰ
নিদিব? ২০ এই হেতুকে প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, এই ঠাইৰ
ওপৰত মানুহ, পশু, বায়ীৰ গচ্ছ, আৰু ভূমিৰ ফল, এই সকলোৰে মোৰ
ক্ষেত্ৰ আৰু ক্ষেত্ৰাধি ঢলা যাব আৰু সেয়ে দন্ধ কৰিব, নুমাই নায়াৰ। ২১
ইছায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে
তোমালোকৰ মঙ্গলার্থক বলিব লগত হোম-বলি যোগ কৰা, আৰু মাংস
খোৱা। ২২ কিয়নো যি দিনা মই তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক মিচৰ
দেশৰ পৰা উলিয়াতি আলিছিলোঁ, সেই দিনা মই হোম-বলি কি মঙ্গলার্থক
বলিব বিষয়ে কোৱা বা আজ্ঞা দিয়া নাছিলোঁ। ২৩ কিন্তু তেওঁলোকক
এই আজ্ঞাহে দিছিলোঁ! যে, তোমালোকে মোৰ বাক্য শুনা, তেতিয়া মই
তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম, আৰু তোমালোক মোৰ প্ৰজা হ'বা; আৰু যি

পথত চলিবলৈ মই তোমালোকক আজ্ঞা কৰেঁ, তোমালোকৰ ভালৰ অৰ্থে তোমালোকে সেই পথত চলা। ২৪ কিন্তু তেওঁলোকে নুশনি কাণ নাপাতি নিজৰ মৰ্দ্দণা আৰু দুষ্ট মৰ কঠিনতা অনুসূৰে চলিলৈ আৰু আগ নাবাঢ়ি পাছ হুঁহিল। ২৫ তোমালোকৰ পৰ্বপুৰুষসকল মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহা দিনৰে পৰা আজিলোকে, মই প্ৰতি প্ৰততে উঠি, সদায় মোৰ সকলো দাস ভাৰবাদীসকলক তোমালোকৰ ওচৰলে পঠাই আছোঁ। ২৬ তথাপি তেওঁলোকে মোৰ বাকালৈ মন নিদিলে, আনকি কাগো নাপাতিলে; কিন্তু নিজ নিজ ডিঙি ঠৰ কৰিলে, নিজৰ পৰ্বপুৰুষসকলতকৈয়ো অধিক কু-আচৰণ কৰিলে। ২৭ তুমি তেওঁলোকক এই আটাইহোৱাৰ কথা ক'বা, কিন্তু তেওঁলোকে তোমাৰ কথা নুশনিব; আৰু তুমি তেওঁলোকক মতিব, কিন্তু তেওঁলোকে তোমাৰ কউভাৱে নিদিব। ২৮ তেওঁত্যাই তুমি তেওঁলোকক ক'বা, 'এয়ে নিজ দৈশুৰ যিহোৱাৰ বাক্য নুশনা বা শাস্তি গ্ৰহণ নকৰা জাতি; বিশৃঙ্খলা নষ্ট হ'ল, আৰু এওঁলোকৰ মুখৰ পৰা তাক দূৰ কৰা হ'ল! ২৯ হে যিবুচালেম তোমাৰ চুলি কাটি পেলাই দিয়া; আৰু গচ-শুন্ধু পৰ্বতবোৰত উঠি বিলাপ কৰা। কিয়নো যিহোৱাই নিজ ক্ষেত্ৰৰ পাত্ৰ এই বৎক আগাহ্য কৰিলে, পৰিত্যাগ কৰিলে। ৩০ কিয়নো, যিহোৱাই কৈছে, মোৰ সাক্ষাতে যি কুচিত, যিহুদাৰ সন্তুন সকলে তাকেই কৰিলে। মোৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত হোৱা গৃহীতি অশুভ কৰিবৰ অৰ্থে তেওঁলোকে তাৰ ভিতৰত নিজৰ যিগলগীয়া বণ্টনবোৰ বাখিলে। ৩১ আৰু তেওঁলোকৰ পো-জীসকলক জুইত পুৰিলৈ হিলোৱাৰ পুতৰেক উপত্যকাত থকা তোকতৰ ওখ ঠাইহোৱাৰ সাজিলে, ইয়াক মই আজ্ঞা কৰা নাছিলোঁ। আৰু এই বিয়ৰ মোৰ মনত উদয়ো হোৱা নাছিল। ৩২ যিহোৱাই কৈছে, এই হেতুকে চোৱা, যি দিনা সেই ঠাই তোকত বাহিনোৰ পুতৰেক উপত্যকা বুলি প্ৰখ্যাত নহৰ, কিন্তু হত্যাৰ উপত্যকা বুলি প্ৰখ্যাত হব, এনে দিন আহিছে; কাৰণ সেইদিনা তোমালোকে তোকতত পুতৰবলৈ ঠাই নেহোৱালৈকে তাত মৰা শৰ পুতি থাকিব। ৩৩ তেওঁত্যাই এই জাতিৰ শৰ আকাশৰ চৰাইত আৰু পৃথিবীৰ জুতুৰোৰ আহাৰ হ'ব, সেইবোৰক কোনেও ভয় দেখুৱাই বাধা দিব নোৱাৰিব। ৩৪ তেওঁত্যাই মই যিহুদাৰ নগবোৰৰ পৰা আৰু যিবুচালেমৰ আলিবোৰৰ পৰা উল্লাসৰ ধৰণি, আনন্দৰ ধৰণি আৰু দৰ্বা-কল্যাৰ ধৰণি লুপ্ত কৰিব; কিয়নো এই দেশ উচ্ছম ঠাই হ'ব।'

৮ যিহোৱাই কৈছে, সেই দিনা শত্ৰু যিহুদাৰ ৰজাসকলৰ, তাৰ অধ্যক্ষসকলৰ, পুৰোহিতসকলৰ, ভাৰবাদীসকলৰ, আৰু যিবুচালেম-নিবাসীসকলৰ হাড়বোৰ তেওঁলোকৰ মৈদামৰ পৰা উলিয়াব। ২ তেওঁলোকে ভালপোৱা, সেৱা কৰা, পাছত চলা, বিচাৰা আৰু প্ৰণিপাত কৰা সূৰ্য চন্দ্ৰ আদি আকাশ-মণ্ডলৰ আটাই বাহিনীৰ আগত তেওঁলোকে সেই হাড়বোৰ মেলিব; সেইবোৰক গোটোৱা বা পাতা নহ'ব, সেইবোৰ মাটিৰ ওপৰত সাৰঘৰূপ হৈ থাকিব। ৩ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, মই যি যি ঠাইলৈ এই দুষ্ট গোষ্ঠীৰ অৱশিষ্ট ভাগ কৰি খেদিলোঁ, সেই সেই ঠাইত অৱশিষ্ট গোষ্ঠীৰ পক্ষে জীৱনতকৈ মৃত্যু বাহুনীয় হ'ব। ৪ তুমি তেওঁলোকৰ আৰু এই কথা ক'বা, যিহোৱাই এই কথা কৈছে: মানুহ পৰি জানো পুনৰায় মুঠিৰ? বা আপেতে গৈ জানো আকো উলটি নাহিব? ৫ তেন্তে কিয় যিবুচালেমৰ এই জাতিয়ে বাট এবি নিত্যে বিপথগুজী হৈ থাকে? তেওঁলোকে প্ৰাণৰাত লাগি থাকি উলটি আহিবলৈ অমাস্তি হয়। ৬ মই কাগ পাতি শুনিলোঁ; তেওঁলোকে বথাৰ্থ কথা নকলে: "মই কি কৰিলোঁ?" এই বুলি কৈ কোনো মানুহে নিজ দুষ্টতাৰ নিমিত্তে শেদ নকৰে, যুদ্ধলৈ অতি বেগেৰে লৰ মাৰি যোৱা যোৰাৰ দৰে, তেওঁলোকে প্ৰতিজনে নিজ নিজ পথলৈ ঘুৰে। ৭ আকাশত ফুৰা হাড়গিলাই নিজৰ নিৰূপিত সময় বুজে, আৰু কপো, তেলচুপি আৰু বগলীয়ে নিজ নিজ আহাৰ কাল পালন কৰে; কিন্তু মোৰ প্ৰজাসকলৰে যিহোৱাৰ শাসন নাজানে। ৮ "আমি জানী, আৰু যিহোৱাৰ ব্যৰস্থা আমাৰ লগত আছে," এই বুলি তোমালোকে কেনেকৈ ক'ব পাৰা? কিন্তু চোৱা! লিখকসকলৰ মিছাকৈ লিখা লিখনীয়ে তাক মিছা কৰি পেলালে। ৯ জানীসকলে লাজ পাইছে, তেওঁলোকে ব্যাকুল হৈ ধৰা পৰিল; চোৱা, তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বাক্য অগাহ্য কৰিলে, তেন্তে তেওঁলোকৰ জ্ঞান কেনে ধৰণৰ? ১০ সেই কাৰণে মই তেওঁলোকৰ

পত্ৰিসকলক আনৰ হাতত শোধাই দিম, আৰু আন অধিকাৰীসকলক তেওঁলোকৰ খেতিবোৰ দিম, কিয়নো সৰুৰ পৰা বৰলৈকে প্ৰতিজনে প্ৰবঞ্চনা কাৰ্য কৰে। ১১ যেতিয়া কোনো শাস্তি নাই, তেওঁলোকে শাস্তি শুলি কৈ মোৰ প্ৰজাসকলৰ ঘা সামান্যৰূপে সুষ্ঠু কৰিলে। ১২ তেওঁলোকে যিগলগীয়া কাৰ্য কৰাত লাজ পাওঁক ছাৰি তেওঁলোকে মুখ বিবৰ্ণ কৰিবলৈকে জনা নাই? এই কাৰণে তেওঁলোক পতিত হোৱা লোকসকলৰ মাজত পতিত হ'ব; যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁলোকৰ দণ্ড দিয়া সময়ত তেওঁলোকে উজ্জুটি খায় পৰিব। ১৩ যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁলোকক একবিত্র কৰিব। দাক্ষালতাত দাক্ষাঙ্গতি বা ডিমুৰ গচ্ছত গুটি নাথাকিব, আৰু পাত জয় পৰিব, আৰু মই তেওঁলোকৰ কাৰণে আক্ৰমণকাৰীসকলক নিৰূপণ কৰিব। ১৪ "আমি কিয় বহি থাকোঁ? আহাঁ, আমি একে লগ হৈ গড়েৰে আৰুত নগৰত সোমাঁ, আৰু তাত নিজম দি থাকোঁ, কিয়নো আমাৰ দৈশ্ব্যেৰ আমাৰ মুখ বন্ধ কৰিলে, আৰু বিহ গছৰ বস পান কৰালৈ, কাৰণ আমি যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ। ১৫ আমি শাস্তিৰ আশা কৰিছিলোঁ, কিন্তু মঙ্গল নহ'ল; আৰু সুস্থৰ সময়লৈ বাট চাইছিলোঁ, কিন্তু চোৱা, ত্ৰাস উপস্থিতি।" ১৬ দানৰ পৰা শক্ৰ ঘোৰাবোৰ নাকৰ শব্দ শুনা গৈছে? তাৰ বলৱান ঘোৰাবোৰ চেকচেকিনত গোটেই দেশ কঁপিছে; কিয়নো সিহঁতে আহি দেশে আৰু তাৰ মাজত থকা সকলো বন্ধ, নগৰ আৰু তাৰ নিবাসীসকলক প্ৰাস কৰিছে। ১৭ কিয়নো চোৱা, মই তোমালোকৰ মাজলৈ মন্ত্ৰ নমনা সৰ্প, কালসপৰ্বোৰ পঞ্চিয়াম; যিহোৱাই কৈছে, সেইবোৰে তোমালোকক দহশিব। ১৮ অহ, মই দুখ-নিবাৰক শাস্তিনা পোৱা হ'লে, কেনে ভাল আছিল! মোৰ হৃদয় মোৰ অস্তৰত অতি দুৰ্বল হৈছে। ১৯ চোৱা! অতি দূৰ দেশৰ পৰা মোৰ জাতিস্বৰূপা জীয়াৰীৰ কাতৰোৰিৰ স্বৰ শুনা গৈছে। যিহোৱা চিয়োনত নাই নে? তাৰ বজা তাৰ ভিতৰত নাই নে? তেওঁলোকে কটা প্ৰতিমা আৰু বিজাতীয় অসাৰ বণ্টনবোৰ দ্বাৰাই মোক কিয় বেজাৰ দিচে? ২০ শশ্য দোৱাৰ সময় অতীত হল; গুটি পৰিবৰ সময় শেষ হল, কিন্তু আমি পৰিত্যাগ পোৱা নাই। ২১ মোৰ জাতিস্বৰূপা জীয়াৰীৰ আঘাতৰ কাৰণে মই অতিশয় আঘাতিত হৈছোৱা, মই শোক কৰিছোৱা, বিচুর্ণি থাইছোৱা। ২২ গিলিয়দ প্ৰদেশত জানো ঘা সুষ্ঠু কৰা গছৰস নাই? বা তাত জানো চিকিৎসক নাই? তেন্তে মোৰ জাতিস্বৰূপা জীয়াৰীৰ ঘা কিয় সুষ্ঠু হোৱা নাই?

৯ মোৰ মূৰ জলময়, আৰু মোৰ চকু দুটা চকু-লোৰ ভুমুকস্বৰূপ হোৱা হ'লে! কেনে ভাল আছিল, অহ, মোৰ জাতিস্বৰূপা জীয়াৰীৰ হত হোৱাসকলৰ বাবে দিনে বাতিয়ে ক্ৰন্দন কৰিব পাৰিলৈছিলেন। ২ অহ, মোৰ জাতি এৰি তেওঁলোকৰ পৰা আঁতিৰ যাবৰ বাবে, অৰণ্যত পথিকসকলৰ বাতি থকা ঠাই মোৰ হোৱা হ'লে কেনে ভাল আছিল! কিয়নো তেওঁলোক সকলোৱেই ব্যতিচাৰী, বিশ্বাসঘাতক লোকৰ সমাজ। ৩ আৰু তেওঁলোকে নিজৰ জিভাবৰূপ ধনুত নিজৰ মিছা কথাস্বৰূপ বাণ জোৱে, আৰু দেশত পৰাক্ৰমী হয়, কিন্তু সত্য বাবে নহয়। কিয়নো তেওঁলোকে এক দুষ্টতাৰ পৰা আন দুষ্টলৈ আগ বাঢ়ি যায় আৰু যিহোৱাই কৈছে, তেওঁলোকে মোক হ'লে নাজানে। ৪ তোমালোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ ওচ-চৰুৰীয়াৰ বিষয়ে সাৰাধান হোৱা, আৰু কোনো ভাইক বিশ্বাস নকৰিবা; কিয়নো প্ৰতিজন ভায়ে সম্পূৰ্ণকৈ ঠাণায় আৰু প্ৰতিজন চৰুৰীয়াই কথা চাৰ্চি ফুৰে। ৫ আৰু প্ৰতিজনে নিজ নিজ ওচ-চৰুৰীয়াক প্ৰবঞ্চনা কৰে, সত্য নহয়; তেওঁলোকে মিছা কথা কৰলৈ নিজ নিজ জিভাক শিকালৈ; তেওঁলোকে অপৰাধ কৰি নিজেতে নিজে ভাগৰ লগায়। ৬ তোমাৰ বসতিৰ ঠাই ছলৰ মাজত আছে; যিহোৱাই কৈছে, তেওঁলোকে ছলৰ কাৰণে মোক জালিলৈ অমাস্তি হয়। ৭ এই হেতুকে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বাক্য নাহিব? কিয়নো মোৰ জাতিস্বৰূপা জীয়াৰীৰ কাৰণে মই আন কি কৰিব পাৰোঁ? ৮ তেওঁলোকৰ জিভা প্ৰাণনাশক বাগ্ধণ্যৰূপ, সেয়ে ছলৰ কথা কয়; তেওঁলোকে প্ৰতিজনে মুখেৰে ওচ-চৰুৰীয়াৰ লগত শাস্তিৰ কথা কয়, কিন্তু অস্তৰত তাৰ বাবে খাপ দি থাকে। ৯ যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁলোকক এইবোৰ কাৰণে দণ্ড নিদিম নে? মোৰ প্ৰাণে এনে জাতিৰ প্ৰতিকাৰ

নাসাধির মে? ১০ মই পৰ্বতবোৰ কাৰণে ক্ৰন্দন আৰু হাহাঁকাৰ কৰিম, আৰু অৱশ্য চৰণীয়া ঠাইৰ কাৰণে বিলাপ কৰিম। কিয়নো সেইবোৰ মাজেদি কোনেও যাৰ নোৱাৰাকৈ সেইবোৰ দক্ষ হ'ল, পঙ্গৰ মাত তাত শুনা নায়ায়, আকাশৰ চৰাইনোৰ আৰু পশুবোৰে পলাই গুঁট গাল। ১১ মই যিবুচালেমক ভগ্নবাৰ্ষি, শিয়ালৰ বাসস্থান কৰিম। আৰু মই যিহুদাৰ নগৰবোৰ নিবাসী-শূন্য ধৰ্মস্থান কৰিম। ১২ সেই সকলো বুজিৰ পৰা কোন জানী লোক আছে? আৰু তাক প্ৰকাশ কৰিবৰ বাবে যিহোৱাই যাৰ আগত নিজ মুখৰ কৈছিল? এনে কোন মানুহ আছে? এই দেশৰ মাজেদি কোনেও যাৰ নোৱাৰাকৈ এয়ে কিয় বিনষ্ট আৰু মৰুভূমিৰ নিচিনা দক্ষ হল? ১৩ যিহোৱাই কৈছে, ‘কাৰণ এই, মই তেওঁলোকৰ আগত স্থাপৰ কৰা মোৰ ব্যৱহাৰ তেওঁলোকে ত্যাগ কৰিলে, আৰু মোৰ বাকটৈল কাণ নিদিলে, বা তাত নচলিলে। ১৪ কিন্তু নিজ মনৰ কঠিনতা অনুসৰে আৰু তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে তেওঁলোকক শিকোৱা বাল দেৱতাবোৰ পাছত চলিলে। ১৫ এই হেতুকে ইস্রায়েল দৈশৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, মই এই লোকসকলক নাগদানা ভোজন কৰোৱাম, আৰু বিহ গছৰ বস পান কৰোৱাম। ১৬ তেওঁলোকে বা তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে নজনা জাতি সমূহৰ মাজত মই তেওঁলোকক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিম; আৰু মই তেওঁলোকক সংহাৰ নকৰাবামানলৈকে, তেওঁলোকৰ পাছে পাছে তৰোৱাল পঞ্চিয়াম। ১৭ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে বিবেচনা কৰা; বিলাপ-কাৰিগীহাঁতক মাতা, তেওঁলোক আহক; বিলাপ কৰাত নিপুণ মহিলাসকলৰ ওচলৈ মানুহ পঞ্চওৱা, তেওঁলোক আহক। ১৮ তেওঁলোকে খৰকৈ আহি আমাৰ কাৰণে হাহাঁকাৰ কৰক, যাতে চকুলোত আমাৰ চকু উটি যাব বাবে, আৰু আমাৰ চকুৰ পিৰাটিয়েদি বেগেৰে পানী ওলাই যায়। ১৯ কিয়নো চিয়োনৰ পৰা হাহাঁকাৰ শব্দ শুনা গৈছে, আমি কেনে বিষ্ট হ'লো! আমি দেশ ত্যাগ কৰা বাবে, তেওঁলোকে আমাৰ নিবাসৰোৰ ভাতি গেলোৱাৰ কাৰণে আমি অতি ব্যুকুল হ'লো। ২০ তথাপি হে মহিলাসকল, যিহোৱাৰ বাক্য শুনা: আৰু তোমালোকৰ কাৰণে তেওঁৰ মুখৰ বাক্য মনোযোগেৰে গ্ৰহণ কৰা। আৰু তোমালোকে নিজ নিজ জীয়েৰাসকলক হাহাঁকাৰ কৰিবলৈ শিক্ষা দিয়া, আৰু তোমালোক প্ৰত্যোকে নিজ নিজ ওচল-চুবুৰীয়াক বিলাপ কৰিবলৈ শিকোৱা। ২১ কিয়নো মৃত্যুৰে বাহিৰত লৰাহাইত আৰু চৰত ডেকাসকল উচ্চম কৰিলে, যিডিকিয়েলি উচ্চি আমাৰ ড্রালিকাৰোৰত সোমাল। ২২ তুমি কোৱা, যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: লোকসকলৰ শৰ সাৰৰ দৰে পৰি থাকিব, আৰু দাঁওতৰ পাছত আৰি যোৱা মুঠিৰ দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ২৩ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: জানীয়ে নিজ জ্ঞানত গৌৰৰ নকৰক, বীৰে নিজ পৰাক্ৰমত, আৰু ধৰ্মনৈ নিজ ধৰ্মত গৌৰৰ নকৰক। ২৪ কিন্তু যি যোৱা গৌৰৰ কৰে, তেওঁ ইয়াতহে গৌৰৰ কৰক, যে, তেওঁ মোৰ বিষয়ে বুজে আৰু জানে, যে মই পৃথিবীত দন্তা, বিচাৰ আৰু ধৰ্মৰক্তা সিদ্ধ কৰেত্বা যিহোৱা; কিয়নো এইবোৰত মই সন্তোষ পাও, ইয়াক যিহোৱাই কৈছে। ২৫ যিহোৱাই কৈছে, চোৱা, এনে দিন আহিছে, যে, সেই দিন মই চৰ্মৎ হোৱাসকলক আচৰণ বুলি দণ্ড দিম। ২৬ মই মিচৰ, যিহুদা, ইদোম, অমোৱাৰ সত্তান সকল, মোৱাৰ আৰু কুৰৰ গুড়িত ডাঁচি-ছালি কটা অৱগণ-নিবাসী লোকসকলক দণ্ড দিম। কিয়নো সেই আটাই জাতি সমূহ আচৰণ, আৰু ইস্রায়েল গোটেই বংশ হৃদয়পালটুন কৰা লোক নহয়।”

১০ হে ইস্রায়েল বংশ, যিহোৱাই তোমালোকক যি কথা ঘোষণা কৰিছে, তাক শুনা। ২ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: তোমালোকে বিভিন্ন জাতিৰ ব্যৱহাৰ নিশ্চিকিবা, আৰু আকাশ-মণ্ডলৰ নানা আন্তৰ লক্ষণ দেখি ব্যাকুল নহবা; কাৰণ বিভিন্ন জাতিয়েৰে সেইবোৰ দেখি ব্যাকুল হয়। ৩ কিয়নো জাতিবোৰ বীতি-নীতিবোৰ অসাৰ। কাৰণ এজন মানুহে কাঠিনৰ পৰা এড়াল গছ কাটি উলিয়ায়; সেয়ে কুঠাৰেৰে কৰা মানুহৰ হাতৰ কাৰ্য হৈ উটে। ৪ তেওঁতা তেওঁলোকে তাক বুঝ আৰু সোণেৰে অলংকৃত কৰে। আৰু সেয়ে নপৰিবৰ বাবে হাতুৰীৰে গজাল মাৰি তাক মজুৰত কৰে। ৫ সেইবোৰ শি঳্পকাৰে খাজুৰ গছৰ আকৃতিবে ফুন্দত কঠা কঠাৰ নিচিনা, আৰু কথা কৰ নোৱাৰে। সেইবোৰক বৈ নিব লগণীয়া হয়, কাৰণ

সেইবোৰে খোজ কাঢ়িৰ নোৱাৰে। তোমালোকে সেইবোৰলৈ ভয় নকৰিবা; কাৰণ সেইবোৰে কোনো পাপ কৰিব নোৱাৰে আৰু হিত কৰিবলৈকে সেইবোৰ সাধ্য নাই। ৬ হে যিহোৱা, তোমাৰ তুল্য কোনো নাই। তুমি মহান, আৰু তোমাৰ নাম পৰাক্ৰমত মহৎ। ৭ হে জাতিবোৰ মহাবাজ, তোমাক কোনে তয় নকৰিব? কিয়নো সেয়ে তোমাৰে বাবে উপযুক্ত, কাৰণ জাতিবোৰ সকলো জানী লোকৰ মাজত আৰু তেওঁলোকৰ সকলো বাজ্যাৰ মাজত তোমাৰ তুল্য কোনো নাই। ৮ কিন্তু তেওঁলোক সম্পূৰ্ণকৈ পশ্চতুল্য আৰু নিৰ্বোধ; মৃত্যিবোৰ শিক্ষা লোৱা এডোখৰ কাঠ মাথোন। ৯ তচীচৰ পৰা শিল্পকাৰ আৰু সোণাৰীৰ হাতে কৰা পতা-বৃপ্ত আৰু উফজৰ পৰা সোণ তেওঁলোকে আনে, সেইবোৰে পৰিধান-বস্তু নীল আৰু বেণোনা বৰণীয়া সুতাৰে কৰা; সেই আটাইবোৰে নিপুণ মানুহৰ কাৰ্য। ১০ কিন্তু যিহোৱা সত্য দৈশৰ। তেওঁ জীৱন্ত দৈশৰ, আৰু অনন্তকাল স্থায়ী বজা। তেওঁৰ ক্ষেত্ৰত পৃথিবীৰ কঁপে, আৰু জাতিবোৰে তেওঁৰ কোপ সহিব নোৱাৰে। ১১ তোমালোকে তেওঁলোকক এই কথা কোৱা, ‘যি দেৱতাবোৰে আকাশ-মণ্ডল স্তৰজন কৰা নাই, সেইবোৰ পৃথিবীৰ পৰা, আকাশ-মণ্ডলৰ তলৰ পৰা উচ্চম হব।’ ১২ তেওঁ নিজ শক্তিৰে, পৃথিবী স্তৰজন কৰিলে, নিজ জানেৰে জগত স্থাপন কৰিলে, আৰু নিজ বুদ্ধিৰে আকাশ-মণ্ডল বিস্তাৰ কৰিলে। ১৩ তেওঁ মাত লগালে আকাশ-মণ্ডলৰ জল সমূহৰ কোলাহল হয়, আৰু তেওঁ পৃথিবীৰ অস্ত ভাগৰ পৰা ভাপোৰো তোলে। তেওঁ বৃষ্টিৰ কাৰণে বিজলি সজে আৰু নিজ ভৰ্বালৰ পৰা বতাই বাহিৰ কৰি আনে। ১৪ প্ৰতিজন মানুহ পশ্চতুল্য আৰু জুনান-শূন্য, প্ৰতিজন সোণাৰী আৰু কটা-প্ৰতিমাৰ দ্বাই লজিত হয়; কাৰণ তাৰ সঁচৰ্ত ঢলা মৃত্যিবোৰ মিছা; সেইবোৰ ভিতৰত কোনো নিশ্চাস-প্ৰশাস নাই। ১৫ সেইবোৰে তাৰ পাপ আৰু প্ৰবৰ্ধনৰ কাৰ্য মাথোন; দণ্ড দিয়াৰ সময়ত সেইবোৰে বিনষ্ট হব। ১৬ যাকোবৰ অংশ সেইবোৰে দৰে নহয়; কাৰণ তেওঁ সকলোৰে নিম্নাংকণ। আৰু ইস্রায়েল তেওঁৰ আধিপত্যৰ ফৈদ; বাহিনীসকলৰ যিহোৱা তেওঁৰ নাম। ১৭ হে অৱবুদ্ধ নগৰ-নিবাসীনা, তোমাৰ বস্তু-বাহানি গোটাই লৈ এই ঠাইৰ পৰা আঁতিৰ যোৱা। ১৮ কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, মই এইবাব দেশ নিবাসীসকলক হিঙ্গৰ শিলৰ নিচিনাকৈ দলিয়াই পেলায়, আৰু তেওঁলোকৰ মনত লগাকৈ তেওঁলোকক দুখ দিম।’ ১৯ হায় হায়, মই কেনে ভগ্ন হোলো! মোৰ ঘা অতি কষ্টদায়ক। তথাপি মই ক'লো, ‘ঘেয়ে মোৰ বোঝা, মই তাক সহিবই লাগিব। ২০ মোৰ তম্ভ নষ্ট হ'ল, মোৰ সকলো বৰী হিঁগি গ'ল। তেওঁলোকে মোৰ পৌৰ্হতক মোৰ পৰা আঁতৰাই নিলে, তেওঁলোক আৰু জীয়াই নাথাকিব। মোৰ তম্ভ আৰো তৰিবলৈ, আৰু মোৰ তম্ভৰ কাপোৰে তুলিবলৈ আৰু কোনো নাই। ২১ কিয়নো বৰ্যায়সকল পেলায়, আৰু তেওঁলোকে মনত লগাকৈ তেওঁলোকক দুখ দিম।’ ২২ হায় হায়, মই কেনে ভগ্ন হোলো! ঘোষণা আৰু কষ্টদায়ক। তথাপি মই ক'লো, ‘ঘেয়ে মোৰ বোঝা, মই তাক সহিবই লাগিব। ২৩ কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, মই এইবাব দেশ নিবাসীসকলক হিঙ্গৰ শিলৰ নিচিনাকৈ দলিয়াই পেলায়, আৰু তেওঁলোকৰ মনত লগাকৈ তেওঁলোকক দুখ দিম।’ ২৪ কিন্তু যি যোৱা গৌৰৰ কৰে, তেওঁ ইয়াতহে গৌৰৰ কৰক, যে, তেওঁ মোৰ বিষয়ে বুজে আৰু জানে, যে মই পৃথিবীত দন্তা, বিচাৰ আৰু ধৰ্মৰক্তা সিদ্ধ কৰেত্বা যিহোৱা; কিন্তু যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ২৫ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ২৬ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ২৭ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ২৮ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ২৯ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৩০ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৩১ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৩২ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৩৩ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৩৪ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৩৫ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৩৬ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৩৭ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৩৮ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৩৯ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৪০ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৪১ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৪২ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৪৩ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৪৪ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৪৫ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৪৬ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৪৭ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৪৮ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৪৯ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৫০ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৫১ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৫২ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৫৩ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৫৪ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৫৫ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৫৬ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৫৭ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৫৮ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৫৯ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৬০ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৬১ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৬২ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৬৩ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৬৪ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৬৫ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৬৬ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৬৭ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৬৮ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৬৯ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৭০ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৭১ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৭২ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৭৩ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৭৪ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৭৫ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৭৬ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৭৭ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৭৮ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৭৯ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৮০ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৮১ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৮২ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৮৩ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৮৪ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৮৫ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৮৬ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৮৭ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৮৮ কিন্তু যি যোৱা গুৰুত দৰেই পথাৰত পৰি থাকিব; কোনেও সেইবোৰ নোগাটোৰ। ৮৯ কিন্তু যি যোৱা গ

করা, তেতিয়া তোমালোকে মোৰ প্ৰজা হ'বা আৰু মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম।” ৫ মোৰ বাক্য শুনা যাতে অজি-কলি তোমালোকে বাস কৰা গাধীৰ, মৌজোল বোৱা এই দেশ তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক দিবলৈ যি শপত কৰিছিলোঁ।” তেতিয়া মই উত্তৰ দি ক'লো, “হ্য, যিহোৱা! ৬ আৰু যিহোৱাই মোক ক'লে, “যিহুদাৰ নগৰবোৰত, আৰু যিবৃচালেমৰ আলিবোৰত এই সকলো বাক্য ঘোষণা কৰি কোৱা, “তোমালোকে এই নিয়মটিৰ বাক্যলৈ কাণ দিয়া, আৰু ইয়াক পালন কৰা।” ৭ কিয়নো ‘মোৰ বাক্যলৈ কাণ দিয়া’ বুলি কৈ, মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক উলিয়াই আনিবৰ দিনা মই অতিয়তেৰে সাক্ষ দিছিলোঁ, আৰু আজিলোকে প্ৰত্যেকে উঠি সাক্ষ দি আছোঁ। ৮ তথাপি তেওঁলোকে পালন নকৰিলে, বা কাণ নাপাতিলে। কিন্তু তেওঁবিলক প্ৰতিজনে নিজ নিজ দৃষ্ট মনৰ কঢ়িনতা অনুসাৰে চলিলে, এই হেতুকে এই নিয়মটিৰ যিবোৰ বাক্য পালন কৰিবলৈ মই তেওঁলোকক আজ্ঞা দিছিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকে নকৰিলে, সেই আটাইবোৰ অভিশপ্ত বাক্য মই তেওঁলোকৰ ওপৰত ঘটালোঁ।” ৯ পাছে যিহোৱাই মোক ক'লে, “যিহুদাৰ লোকসকলক আৰু যিবৃচালেম-নিবাসীসীকলৰ ভিতৰত চক্রান্ত পোৱা গৈছে। ১০ তেওঁলোকে মোৰ বাক্য শুনিবলৈ অধীকাৰ কৰা তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ অপৰাধবোলৈ ঘূৰিল, আৰু দেৱপূজা কৰিবলৈ ইতৰ দেৱতাবোৰ পাছত গল, ইস্রায়েল আৰু যিহুদাৰ বশেই তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত মই স্থাপন কৰা নিয়মিত ভাস্তিল।” ১১ এই হেতুকে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “চোৱা, তেওঁলোকে সাৰিব নোৱাৰা অমঙ্গল মই তেওঁলোকলৈ ঘটাম।” তেতিয়া তেওঁলোকে মোৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিব, কিন্তু মই তেওঁলোকৰ কথা নুঞ্জিম। ১২ তেতিয়া যিহুদাৰ নগৰবোৰ লোকে আৰু যিবৃচালেম নিবাসীসকলে গৈ, তেওঁলোকে ধূপ জ্বলোৱা দেৱতাবোৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিব, কিন্তু সেইহোৱাৰে তেওঁলোকৰ আপদৰ সময়ত তেওঁলোকক সমূলি ত্ৰাণ কৰিব নোৱাৰিব। ১৩ কিয়নো হে যিহুদা, তোমাৰ নগৰ যিমান, তোমাৰ দেৱতা সিমানেই বাঢ়ি। আৰু যিবৃচালেমৰ আলি যিমান, লজ্জাজনক বস্তৰ উদ্দেশ্যে, এনে কি, বালৰ কাৰণে ধূপ জ্বলাৰে তোমালোকে সিমান যজ্ঞ-বেদি স্থাপন কৰিলা। ১৪ এই হেতুকে যিবৰিময়া, তুমি নিজে এই জাতিৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা নকৰিবা। তেওঁলোকৰ বাবে নিবেদন কি প্ৰাৰ্থনা উৎসৱ নকৰিবা। কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ আপদৰ কাৰণে মোৰ আগত কাতৰোক্তি কৰা সময়তো মই নুঞ্জিম। ১৫ মোৰ গৃহত মোৰ প্ৰিয়াৰ কি কাৰ্য, কিয়নো তাই অনেক লোকে সৈতে ব্যতিচাৰ কৰিলে, আৰু তোমাৰ পৰা পৰিব্ৰজা মাস্ঙ গ'ল, যেতিয়া তুমি দুৰ্কৰ্ম কৰা, তেতিয়া তুমি উল্লাস কৰি থাকা। ১৬ পৰ্যন্তে যিহোৱাই তোমাক ‘উত্তম ফলেৰে শোভিত কেঁচাপতীয়া জিতগছ’ এই নাম দিলোঁ।’ তেওঁ মহা-কোলাহলৰ শব্দেৰে সৈতে তোমাৰ ওপৰত জই জুলালো, আৰু তাৰ ডালবোৰ ভগ্ন হল। ১৭ কিয়নো বালৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জুলাই মোক বেজাৰ দিবৰ আৰ্থে যিহুদা আৰু ইস্রায়েল বশেই নিজ বিবৃদ্ধে যি দুৰ্কৰ্ম কৰিছিল, তাৰ কাৰণে তোমাৰ ৰোপণ কৰা বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই তোমাৰ বিৰুদ্ধে অমঙ্গল প্ৰকাশ কৰিলে। ১৮ আৰু যিহোৱাই মোক তাৰ বিষয়ে জৱান দিয়াত মই তাক জানিলৈ পালোঁ। সেই সময়ত তুমি মোক তেওঁলোকৰ কাৰ্য দেখুৱালা। ১৯ কিন্তু মই, বধ কৰিবলৈ নিয়া মৰ্বৰ মেৰ-ছাগ পোৱালিৰ দৰে আছিলোঁ; আৰু ‘ফলে সৈতে গচ্ছডাল কাটোহক্ক’, তেওঁৰ নাম সেঁবৰণ আৰু নহবৰ কাৰণে আমি জাতিৰোৱাৰ দেশৰ পৰা তাক উচ্ছ্বল কৰোহক বুলি কৈ তেওঁলোকে যে মোৰ বিবৃদ্ধে কু-আলচ পাতিছিল, তাক মই জনা নাছিলোঁ। ২০ কিন্তু ধৰ্মিকতাৰে বিচাৰ কৰোঁতা, অস্তৰ আৰু হৃদয় পৰীক্ষা কৰোঁতা হে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, চোৱা, মই তেওঁলোকক দণ্ড দিম। ডেকাবোৰ তৰোৱালত আঘাতিত হৈ মৰিব। তেওঁলোকৰ পো-জীসকল আকালত মৃত্যু হ'ব। ২৩ আৰু তেওঁলোকৰ কোনো অৱশিষ্ট নাথাকিব। কিয়নো মই

অনাথোতৰ লোকসকললৈ অমঙ্গল ঘটাম, এনে কি, তেওঁলোকক দণ্ড দিয়াৰ বচৰ উপস্থিত কৰিম।”

১২ “হে যিহোৱা, তুমি ধৰ্মিক, তথাপি তোমাৰ লগত মোক প্ৰতিবাদ কৰিবলৈ দিয়া, বিচাৰৰ সম্পর্কে মোক তোমাৰ লগত কেৰল কথা কৰিবলৈ দিয়া।” দুষ্টবোৰ পথ কিয় উন্নত হয়? অতি বিখ্যাস-ঘাতকবোৰ কিয় শাস্তিৰে থাকে? ২ তুমি তেওঁলোক রোপন কৰিলা, এনে কি, তেওঁলোক শিপালে। তেওঁলোক বাঢ়িছে, এনে কি, ফলো ধৰিছে; তুমি তেওঁলোকৰ মুখৰ বাক্যত ওচৰ, কিন্তু তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ পৰা দূৰ। ৩ কিন্তু হে যিহোৱা, তুমি হ'লে মোক জানি আছা। মোক দেখিও আছা, আৰু তোমালৈ মোৰ মন কেনে, তাক পৰীক্ষণ কৰিছ। বধ কৰিবৰ কাৰণে উলিওৱা মেৰ-ছাগৰ দৰে তেওঁলোকক টানি উলিওৱা, আৰু হত্যা দিনৰ কাৰণে তেওঁলোকক গৃথক কৰি বাখা। ৪ কিমান দিন দেশে শোক কৰিব, আৰু সমস্ত দেশৰ তৎ শুকাই থাকিব? নিবাসীসকলৰ দৃষ্টতাৰ বাবে গশ আৰু পশ্চীমৰ সংহাৰ হৈছে; কাৰণ, আমাৰ অস্তিম কাল কোনেও নেদেখিব বুলি তেওঁলোককৈ কৈছে। ৫ তুমি পদতিক্ষিণসকলকৰ লগত লৰ মাৰিলে, তেওঁলোকে তোমাক ক্লান্ত কৰে, তেন্তে ঘোৰাৰ লগত লৰ মাৰি কেনেকৈ জিকিবা? আৰু যদিও তুমি শাস্তিৰ দেশত নিৰাপদে থাক, তথাপি র্যাদনৰ শোভাপৰুণ অৰ্পণত কি কৰিবা? ৬ কিয়নো তোমাৰ ভাইসকলে, তোমাৰ পত্ৰ-বংশয়েই তোমালৈ বিখ্যাস-ঘাতকতা কৰিছে, এনে কি, তেওঁলোকে তোমাক ধৰ ধৰ বুলি বৰকৈ চিৰিবিছে। তেওঁলোকে তোমাক ভাল কথা ক'লেও, তেওঁলোকৰ কথাত প্ৰত্যয় নকৰিব। ৭ মই মোৰ গৃহ ত্যাগ কৰিলোঁ; মোৰ আধিপত্য এৰি দিলোঁ। মই মোৰ প্ৰাণ প্ৰিয়াক শত্ৰু হাতত শেধাই দিলোঁ। ৮ মোৰ পক্ষে মোৰ আধিপত্য কাঠান্ত থকা সিংহৰ দৰে হ'ল; সি মোৰ বিৰুদ্ধে গুজৰিবিছে, সেই কাৰণে মই তাৰ ঘণ কৰিলোঁ। ৯ মোৰ আধিপত্য মোৰ কাৰণে ফুটাৰ-ফুটকী চৰাইৰ নিচিনা নহয় নে? তাৰ চাৰিওফালে চিকাৰী চৰাইৰে নাই নে? তোমালোকে যোৱা, মোৰ আধিপত্য ভোজন কৰিবলৈ বনৰীয়া গশ আটাইৰোৰ গোটাই আনাগৈ। ১০ অনেক মেৰ-ছাগবৰ্ষীয়াই মোৰ দাক্ষাৰাবী নষ্ট কৰিলে, মোৰ ভাগ ভাৰিৰ তলত মোহাবিলে; মোৰ সন্তোষজনক ভাগ ধৰ্মস-অৰ্বণ্য কৰিলে। ১১ তেওঁলোকে তাক উচ্ছ্বল ঠাই কৰিলে, সেয়ে ধৰ্মস হৈ মোৰ আগত বিলাপ কৰিছে; সমুদ্যৱ দেশ উচ্ছ্বল হ'ল, কাৰণ কোনেও মনোযোগ কৰা নাই। ১২ অৱগণ্যত থকা গশ্যন্ত্য পৰ্বতৰোৱাৰ ওপৰলৈকে ধৰ্মসকলকল গ'ল; কিয়নো যিহোৱাৰ তৰোৱালে এক সীমাৰ পৰা আন সীমালোকে সকলোকে গ্ৰাস কৰিছে, কোনো প্ৰাণীৰ শাস্তি নাই। ১৩ তেওঁবিলাকে ঘেঁহৈ বৈ কাঁইট দালে। তেওঁলোকে দুৰ্ঘ কৰিও একো উপকাৰ নাপালে; তেওঁলোকে যিহোৱা প্ৰচণ্ড ক্ৰোধৰ কাৰণে নিজ ফলৰ বিষয়ে লজ্জিত হোৱা। ১৪ মই মোৰ প্ৰজা ইস্রায়েলক অধিকাৰ কৰোঁৱা অধিপত্যক স্পৰ্শ কৰা মোৰ আটাই দৃষ্ট ওচৰ-চৰীয়াৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: চোৱা, মই তেওঁলোকৰ মাটিৰ পৰা তেওঁলোক উঘালিম, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা যিহুদাৰ বংশকো উঘালিম। ১৫ কিন্তু উঘলাৰ পাছত, মই পুনৰাবৃত্ত দয়া কৰিম; আৰু প্ৰতিজনক তাৰ আধিপত্যতোলে, আৰু তাৰ মাটিলৈ আনিম। ১৬ এনেকৈ তেওঁলোকে মোৰ প্ৰজাসকলক বালৰ নামেৰে শপত খাৰলৈ শিকাইছিল, তেনেকৈ ‘যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত!’ বুলি মোৰ নামেৰে শপত কৰিবলৈ মোৰ প্ৰজাসকলৰ পথ যদি তেওঁলোকে যত্নেৰে শিকে, তেন্তে মোৰ প্ৰজাসকলৰ মাজত তেওঁলোকক স্থাপন কৰা হ'ব। ১৭ যদি তেওঁলোকে নুঞ্জনে, তেন্তে মই মেই জাতিক উঘালি পেলাম। আৰু নিশ্চয়কৈ উঘালি পেলাই তাক নষ্ট কৰিম। এইয়েই যিহোৱাৰ ঘোষণা।”

১৩ যিহোৱাই মোক এইদৰে ক'লে, “তুমি গৈ শণ সুতাৰে বোৱা কাপোৰৰ এগছ টঙ্গলি কিনি তোমাৰ কঁকালত বাঢ়া, তাক প্ৰথমে পানীত নিতিয়াৰা।” ২ সেয়ে মই যিহোৱাৰ বাক্য অনুসাৰে এগছ টঙ্গলি কিনি মোৰ কঁকালত বাঢ়ি ল'লোঁ। ৩ তেতিয়া দ্বিতীয়বাৰ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ৪ বোলে, “তুমি যি টঙ্গলি কিনিলা, আৰু তোমাৰ কঁকালত আছে, তাক লোৱা, আৰু উঠি ফৰাতলৈ যাত্রা

কাৰা আৰু শিলৰ ফাটত তাক লুকুৱাই বাখা।” ৫ এইদৰে মই যিহোৱাৰ আজ্ঞা অনুসৰে গৈ ফৰাবৰ কথত তাক লুকুৱাই বাখিলোঁ। ৬ বহু দিনৰ পাছত যিহোৱাই মোক ক'লে, “তুমি উঠি ফৰাবলৈ যোৱা। মই তাত লুকুৱাই বাখিলৈ তোমাক আজ্ঞা দিয়া উঙ্গলিগছ তাৰ পৰা আনগৈ।” ৭ তেওত্যা মই ফৰাবলৈ গৈ, মই লুকুৱাই থোৱা ঠাইৰ পৰা উঙ্গলিগছ খানি উলিয়ালোঁ। কিন্তু চোৱা! সেই উঙ্গলিগছ নষ্ট হ'ল; কোনো কৰ্যৰ যোগ্য নাছিল। ৮ তেওত্যা যিহোৱাৰ বাক মোৰ ওচৰেলৈ পুনৰ আহিল, বোলে, ৯ “যিহোৱাই কৈছে, ‘এনেদেই মই যিহুদাৰ অহংকাৰ আৰু যিৰচালেমেৰ মহা অহংকাৰ নষ্ট কৰিব।’ ১০ এই যি দুচিৰিব্র লোকসকলে মোৰ কথা শুনিবলৈ অমাস্তি হৈ নিজ হৃদয়ৰ কঠিনতা অনুসৰে চলে, আৰু ইতৰ দেৱতাবোৰক সেৱাপূজা আৰু সেইবোৰ আগত প্ৰশিপাপত কৰিবৰ অৰ্থে সেইবোৰ পাছত যাব, তেওঁলোক কোনো কৰ্যৰ যোগ্য নোহোৱা এই উঙ্গলি গছৰ নিচিনা হব। ১১ কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, মানুহৰ কঠালত যেনেকৈ উঙ্গলি লাগি থাকে, তেনেকৈ মই গোটেই ইহায়েল বংশক আৰু গোটেই যিহুদা বংশক মোৰ প্ৰজা, আৰু মোৰ কীৰ্তি, প্ৰশংসা, আৰু ভূমণষ্পৰুপ কৰিবৰ অৰ্থে নিজত লাগাই বাপিছিলো; কিন্তু তেওঁলোকে মোৰ কথা নুগুনিলো।’ ১২ এই হেতুকে তুমি তেওঁলোকক এই কথা ক'বই লাগিব; যে, ‘ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: ‘আটাইবোৰ মোট দ্রাক্ষাৰসেৰে পূৰ কৰা যাব।’ তেওঁলোকে তোমাক ক'ব, ‘প্ৰত্যেক মোট যে দ্রাক্ষাৰসেৰে পূৰ কৰা যাব, তাক জানো আমি ভালকে নাজানো?’ ১৩ তেওত্যা তুমি তেওঁলোকক ক'বা, যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, মই এই দেশ-নিবাসী আটাইকে, এনে কি, দায়ুদৰ সিংহাসনত বহোঁতা বজাসকলক, পুৰোহিতসকলক, ভাৰবাদীসকলক, আৰু যিৰচালেম নিবাসী সকলোকে দ্রাক্ষাৰসেৰে পূৰ কৰি মতোৱাল কৰিব।’ ১৪ মই পৰম্পৰাক, এনে কি, বাপেক-পুত্ৰেকহেতুক লগ লগাই খুনিয়া-খুনি কৰোৱাম; যিহোৱাৰ এইয়েই যোৱাণ যে - মই যে তেওঁলোকক নষ্ট নকৰিব মনেৰে তেওঁলোকক মৰম, দয়া, কি অনুহৃত কৰিব, এনে নহ'ব। ১৫ তোমালোকে শুনা, কাগ দিয়া, অহংকাৰ নকৰিবা, কিয়নো যিহোৱাই কথা কৈছে। ১৬ তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই অধকাৰ নৌ আনোতেই, অন্ধকাৰময় পৰ্বতত তোমাৰ ভৱি উজুটি নৌ খাঁওতেই, আৰু তোমালোকে পোহৰলৈ বাট চোৱাত তেওঁ তাক মৃত্যুজ্যোত পৰিবৰ্তন নৌ কৰোতেই, আৰু তাক যোৰ অন্ধকাৰ নৌ কৰোতেই তেওঁক গৌৰবাহিত কৰা। ১৭ কিন্তু তোমালোকে যদি তাক নুগুনা, তোমালোকৰ গৰ্ভৰ কাৰণে মোৰ মনে নিৰলে ক্ৰন্দন কৰিব। আৰু যিহোৱাৰ জাকক বদ্দী কৰি নিয়াৰ বাবে মোৰ চৰুৰ পৰা বহু অশু ওলাব, আৰু পানীৰে ধীৰ বৰ। ১৮ তুমি বজা আৰু বাজমাক কোৱা, ‘নিজকে নম্বৰ কৰা আৰু তোমালোক চাপবত বহা, কিয়নো তোমালোকৰ শিরোভূষণ, এনে কি, সুন্দৰ মুকুট খ'ছি পৰিল। ১৯ দক্ষিঙ্গ অঞ্চলৰ নগবোৰে বন্ধ হ'ল, সেইবোৰ মেলি দিউঁতা কোনো নাই; গোটেই যিহুদাক দেশাবৰলৈ নিয়া হ'ল, তাৰ সকলো লোককে নিয়া হ'ল। ২০ তোমালোকে উত্তৰ দিশৰ পৰা আহা এই লোকসকলক চোৱা। তোমাক দিয়া সেই মেৰেৰ জাকটি, তোমাৰ সুন্দৰ জাকটি ক'ত? ২১ তুমি নিজে নিজৰ বিপক্ষে তোমাৰ বন্ধুসকলক শিক্ষা দিয়াত, যেত্যা তেওঁ তোমাৰ ওপৰত সেই বন্ধুসকলক মূৰৰী পাতিব? তেওত্যা তুমি কি কৰা? প্ৰসৱকাৰিতাৰ বেদনাৰ দৰে বেদনাই তোমাক নথৰিব নে? ২২ তেওত্যা হয়তো তুমি মনতে ক'বা, যে, ‘মোৰ এনে দশা কিয় ঘটিল?’ তেওঁ শুনা, তোমাৰ অপৰাধ অধিক হোৱাত তোমাৰ বন্ধুৰ আঁচল ওপৰলৈ তোলা হ'ল, আৰু তোমাক বলাঙ্কাৰ কৰা হ'ল। ২৩ কুটীয়া লোকে জানো নিজৰ ছাল, বা নাহৰফুটকী বাঘে জানো নিজ গাৰ ফুটকা-ফুটকীবোৰ, সলনি কৰিব পাৰে? যদি পাৰে, তেওঁকে কুকৰ্মত অভাস থকা যি তোমালোক, তোমালোকে সংকৰ্ম কৰা সন্তো। ২৪ এই হেতুকে মই আৰণ্যৰ বতাহত উৱি যোৱা খেৰ নিচিন্তাকৈ তেওঁলোকক উন্মুক্তাই দিম। ২৫ যিহোৱাই কৈছে, এয়ে তোমাৰ নিৰ্বৃতি ভাগ, মই তোমাক জুখি দিয়া অংশ; কিয়নো তুমি মোক পাহিলিবা, আৰু মিছত বিশ্বাস কৰিলিবা। ২৬ সেই কাৰণে মইয়ো তুমি শিঙা কাপোৰৰ আঁচল মুৰৰ ওপৰলৈকে দাঙিম; আৰু তোমাৰ লজৰ ঠাই দেখা যাব। ২৭ চৰহৰ বাখিৰ পৰ্বতত মই তোমাৰ যিশৗলগীয়া কাম, এনে কি তোমাৰ বাচ্চিবৰকৰ্ম তোমাৰ দ্যক্তাচকনি আৰ বেশাৰত্বি

କୁର୍ମ ଦେଖିଲୋ, ହେ ସିର୍ବଚାଲେମ ତୁମି ସନ୍ତାପର ପାତ୍ରୀ! ତୁମି ଶୁଣି ହବଲେ ଇଚ୍ଛା ନକର୍ବା । ତୁମି ଏନେ ଅରହତ ଆବୁ କିମାନ କାଳ ଥାକିବା?

১৪ অনাবৃষ্টির বিষয়ে যিরিমিয়ালৈ অহা এয়েই যিহোৱাৰ বাক্য। ২
“মিয়াক প্ৰেক কুত্ৰিলৈ তিম্বা” হাত দেওয়া বুজ দেওয়া কেইশুণা

“য়হুদাক শোক কৰিবলৈ দিয়া; আৰু তাৰ বৰবুৱাৰ কেহিছনে
বিলাপ কৰ'ক। তেওঁলোকে কলা কাপোৰ পিন্ধি মাটিত বিহুছে; আৰু
যিচুচালেমৰ চিঁওৰ ওপৰলৈ উঠিছে। ও তেওঁলোকৰ বৰ লোকসকলে
নিজ নিজ অধীনৰ দাসবোৰক পানীৰ বাবে পঠাইছে। তেওঁলোকে
জলাধাৰবোৰ ওচৰলৈ গৈ পানী নাপাই শুদা পাত্ৰ লৈ উলটি আহিছে;
তেওঁলোকে লাজ পাই মুখ বিৰ্ক কৰিছে, আৰু তেওঁলোকৰ মূৰ দাকিছে।
৪ দেশত বৃষ্টি নোহোৱাত মাটি টান হল, কাৰণ খেতিয়কসকলে লাজ পাই
নিজ নিজ মূৰ দকি বাখিছে। ৫ এনে কি, ঘাঁই নোহোৱাতে হৰিণীয়েও
পথাৰত পোৱালি জগাই এবি হৈ গৈছে। ৬ আৰু বনীৰায়া গাধবোৰে গচ্ছশ্যা
পৰ্বতত থিয়ে হৈ শিয়ালৰ দৰে বায়ুৰ কাৰণে হেঁপাই-ফেঁপাই মুৰিবিছে। তপ
নথকাত তেওঁলোকৰ চকু ঝীণাই গৈছে।” ৭ হে যিহোৱা, যদিও আমাৰ
অপৰাধবোৰে আমাৰ অহিতে সাক্ষ্য দিছে, তথাপি তুমি নিজ নামলৈ চাই
কাৰ্য কৰা। কিয়নো আমাৰ বিপথগমন অনেক; আমি তোমাৰ বিৰুদ্ধে পাপ
কৰিলোঁ। ৮ হে ইস্তাওলৰ আশাভূতি, তাৰ সক্ষটৰ কালৰ ত্রাণকৰ্তা, তুমি
কিয় দেশত প্ৰবাস কৰা লোকৰ দৰে, আৰু বাতি থকা পথিকৰ নিচিনা? ৯
তুমি কিয় তথা লগা মানহুৰ দৰে, আৰু ত্ৰাণ কৰিবলৈ সমৰ্থ নথকা বীৰৰ
নিচিনা? তথাপি হে যিহোৱা, তুমি আমাৰ মাজত আছা! আৰু আমি তোমাৰ
নামেৰে প্ৰখ্যাত। আমাক ত্যাগ নকৰিবা। ১০ যিহোৱাই এই জাতিৰ
বিষয়ে এই কথা কৈছে: “তেওঁলোকে সিমানকৈ ডৰণ কৰিবলৈ ভাল পায়,
তেওঁলোকে নিজ নিজ ভৱি নাৰাখিলো।” এই কাৰণে যিহোৱাই তেওঁলোকক
গ্ৰহণ নকৰে। তেওঁ অতিয়া তেওঁলোকৰ অপৰাধ সোঁৱণ কৰিব আৰু
তেওঁলোকৰ পাপবোৰৰ কাৰণে তেওঁলোকক দণ্ড দিব। ১১ যিহোৱাই
মোক আৰু কলে, তুমি এই জাতিৰ মঙ্গলৰ অৰ্থে প্ৰার্থনা নকৰিব।
১২ তেওঁলোকে লয়ন দিলে ও মই তেওঁলোকৰ কাতৰোক্তি নুভনিম
আৰু তেওঁলাকে হোম ও বৈবেদ্য উৎসর্গ কৰিবলৈও তেওঁলোকক গ্ৰহণ
নকৰিব; কিন্তু তৰোৱাল, আকাল, আৰু মহামাৰীৰ দ্বাৰাই মই তেওঁলোকক
সংহার কৰিব।” ১৩ তেওঁয়া মই ক'লোঁ, “হায় হায়, প্ৰভু যিহোৱা! চোৱা!
ভাৰবাদীসকলে তেওঁলোকক বহু, “তোমালোকে তৰোৱাল নেন্দেবিহা; বা
তোমালোকলৈ আকাৰ নঘটিব, কিন্তু মই এই হাঁইত তোমালোকক প্ৰকৃত
শাস্তি দিব।” ১৪ তেওঁয়া যিহোৱাই মোক ক'লে, “সেই ভাৰবাদীদোৰেৰে
মিছকৈয়ে মোৰ নাম কৰি ভাৰবাদী প্ৰচাৰ কৰে। মই তেওঁলোকক পঠোৱা,
কি কোনো আজ্ঞা দিয়া নাই, নাহি। তেওঁলোকক কোনো কথা কোৱা নাই।”
তেওঁলোকক তোমালোকৰ আগত মিছা দৰ্শন, মঙ্গল চোৱা কথা, অসাৰ
কথা, আৰু নিজ নিজ মনৰ প্ৰাপ্তনামূলক ভাৰবাদী প্ৰচাৰ কৰে। ১৫ এই
হেতুকে “যি ভাৰবাদীসৈৱোক মই পঠোৱা নাই, তথাপি তৰোৱাল আৰু
আকাল এই দেশত নহৰ বুলি কৈ তেওঁলোকে মোৰ নামেৰে ভাৰবাদী
প্ৰচাৰ কৰে: সেই ভাৰবাদীসকলৰ বিষয়ে যিহোৱাই এই কথা কৈছে,
তৰোৱাল আৰু আকালৰ দ্বাৰাই সেই ভাৰবাদীসকলক সংহার কৰা যাব।
১৬ আৰু তেওঁলোকে যি জাতিৰ আগত ভাৰবাদী প্ৰচাৰ কৰে, আকাল
আৰু তৰোৱালৰ কাৰণে যিচুচালেমৰ আলিত তেওঁলোকক প্ৰেলাই দিয়া
যাব, আৰু তেওঁলোকক, তেওঁলোকৰ স্তৰীসকলক, লৰা-ছোৱাৰীসকলক
মৈদেম দিওঁতা কোনো নহ'ব, কিয়নো মই তেওঁলোকৰ দুষ্টীত ফল
তেওঁলোকৰ ওপৰত ঢালি দিম। ১৭ তুমি তেওঁলোকক এই কথা কোৱা,
দিনেৰাতিৰে মোৰ চকুৰ পৰা ধৰেৰে পানী বৈ থাকক, নথাখামক। কিয়নো
মোৰ জাতিস্বৰূপ কুমাৰী জীয়াৰী মহা-আ্যাতত, আৰু অতাস্ত কষ্টদায়ক
প্ৰহাৰত ভগ্ন হ'ল। ১৮ মই যদি ওলাই পথাবলৈ যাওঁ, তেওঁয়া তাত
তৰোৱালেৰে হত হোৱা লোক দেখোঁ, আৰু যদি নগৰত সোমাওঁ, আৰু
তাতো আকালত পীড়িত হোৱা মানুহ দেখোঁ; কিয়নো ভাৰবাদী আৰু
পুৰোহিত দুয়ো দেশত ভ্ৰম ফুৰে, একো নাজানে। ১৯ তুমি যিচুচালক
নিচেইকে অগ্ৰাহ্য কৰিলা নে? তোমাৰ মনে চিয়োনক যিঁ কৰিবলৈ নে?
তুমি আমাক সুষ্ঠ হ'ব নোৱাবাকৈ কিয় প্ৰহাৰ কৰিলা? আমি শাস্তিলৈ

ବାଟ ଚାଲେଁ, କିନ୍ତୁ କୋଣେ ମହଲ ନାହିଁ, ଆସୁ ସୁହୁ ହରବ ମହଲେ ବାଟ ଚାଲେଁ, କିନ୍ତୁ ଚାରା, କେବଳ ତ୍ରାସହେ । ୨୦ ହେ ଯିହୋରା, ଆମାର ଦୁଷ୍ଟତା, ଆସୁ ଆମାର ପିତୃକଳର ଅପରାଧ ଆମି ସ୍ଥିକାର କରିବୁ, କିଯନେ ଆମି ତୋମାର ବିବୁଦ୍ଧେ ପାପ କରିଲେଁ । ୨୧ ତୁମି ନିଜ ନାମଲେ ଚାଇ ଆୟକ ଘିଗ ନକରିବା! ନିଜ ଶୌରୟକୁ ସିଂହାସନ ଅପମାନିତ ନକରିବା । ସେଁବଙ କରିବା, ଆମାର ସୈତେ ଥ୍ରାପନ କରି ତୋମାର ନିଯମଟି ନାଭାଙ୍ଗିବା । ୨୨ ଜାତିବେବର ଅସାର ଦେରତାବୋବ ମାଜିତ ବୃଣ୍ଟି ଦିବ ପରା ଏଣେ କୋନ ଆଛେ? ବା ଆକାଶେ ଜାନୋ ନିଜ ଜଳ ବର୍ଷାର ପାରେ? ହେ ଆମାର ଦେଖିବ ଯିହୋରା, ତୁମିରେଇ ଜାନୋ ଏଇ ଜଳ ନୋହୋରା? ଏହି ହେତୁକେ ଆମି ତୋମାଲେ ବାଟ ଚାଇ ଥାକିମ; କିଯନେ ତୁମିରେଇ ଏହି ସକଳେ କରିଲା ।

۱۵

আগত থিয়ে হয়, তথাপি মোৰ মন এই জাতিলৈ সদয় নহ'ব; তুমি
মোৰ আগৰ পৰা তেওঁলোকক বিদায় কৰা তেওঁলোক খেলাট ঘূঁচি যাওঁক।

ମେହେ ଆଗ୍ରା ପାଇଁ ତେତୋଳୀକର ଦୟାର କବା, ତେତୋଳୀ ତୋର ଗ୍ରାମକିରଣକାରୀ
୨ ଆବୁ ଆମି କଲେ ଲୋଇ ସ୍ୟାମ ବୁଲି ଯେତୋ ତେତୋଳୀକେ କ'ବ, ତେତୋ ତ୍ରୁମି
ତେତୋଳୀକର କ'ବା, ଯିହୋରାଇ ଏହି କଥା କହେ; ମୃତ୍ତୁଲେ ନିର୍ମିତ
ଲୋକ ମୃତ୍ତୁଲେ; ତବୋରାଲୀ ନିର୍ମିତ ଲୋକ ତବୋରାଲୈଲେ । ଆକାଲାଲେ
ନିର୍ମିତ ଲୋକ ଆକାଲାଲେ, ବନ୍ଦୀ-ଆରହାଲେ ନିର୍ମିତ ଲୋକ ବନ୍ଦୀ-ଆରହାଲେ
ଓଲାଇ ଶୀଘ୍ରକ ।” ଓ ଆବୁ ଯିହୋରାଇ କହେ, ମହି ତେତୋଳୀକର ବଧ କରିବଲୈ
ତବୋରାଲ, ଛିବିଲେ କୁରୁର, ଥାବିଲେ ଆବୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବଲୈ ଆକାଶର ପଞ୍ଚି
ଆବୁ ପୃଥିଵୀର ଜଞ୍ଜ, ଏହି ଚାରି ବିଧି ମହି ତେତୋଳୀକର ଓପରତ ନିୟମିତ
କରିମ । ୪ ଆବୁ ହିକିଯାର ପୁତ୍ର ହିନ୍ଦୁର ବଜା ମନଚିରେ ଯିର୍ବଚାମେତ କବା
କାର୍ଯ୍ୟ କାବଣେ, ପୃଥିଵୀର ଆଟିଇ ବାଜର ମାଜତ ମହି ତେତୋଳୀକର ଆସର
ବିଷୟ କରିମ । ୫ କିଯାନୋ ହେ ଯିର୍ବଚାଲେମ, କୋନେ ତୋମାକ ଦୟା କରିବ,
ଆବୁ ତୋମାର ବାବେ ବିଲାପ କରିବ? ବା ତୋମାର ମନ୍ଦ ସୁଧିବଲୈ କୋନେ
ଏଫଳୀଯା ହୈ ଯାବ? ଡିହୋରାଇ କହେ, ତୁମ ମୋକ ତାଗ କରିଲା, ତୁମ ପାଛ
ହୁହିକ ଗଲା । ଏହି କାବଣେ ମହି ତୋମାର ଅହିତ ମୋର ହାତ ମେଲି ତୋମାକ
ନଷ୍ଟ କରିଲୋ; ମହି କ୍ଷମା କରି କରି ଆମନି ପାଇଛୋ । ୭ ମହି ତେତୋଳୀକର
ଦେଶର ଦୂରବସେବାର କୁଳାରେ ଜୀବିଲୋ । ତେତୋଳୀକର ସତାନାହିନ କରିଲୋ ।
ମୋର ଜାତିକ ବିନଷ୍ଟ କରିଲୋ; ତେତୋଳୀକର ନିଜର ପଥର ପରା ନୁଟାଟିଲ । ୮
ମୋର ଆଗତ ତେତୋଳୀକର ବିଦ୍ୟାରସକଳ ସମୁଦ୍ର ବାଲିଟେକରୋ ଅଧିକ ହେବେ;
ମହି ତେତୋଳୀକର ମାଜର ଡେକସକଳର ମାକର ବିବୁଦ୍ଧ ଦୂରବସେବାତ ଏଜନ
ସଂହରକ ଆନିଲୋ, ତାହିଲେ ଅକସାତେ ଦୁଖ ଆବୁ ଆସ ଉପସିତ କରିଲୋ । ୯
ସାତ ପୁତ୍ର ପ୍ରସର କବା ମାତ୍ରେ କ୍ଷାଣିଇ ଆଗତାଗ କରିଲା । ଦିନ ଥାକେଠେଇ
ତାହିର ବେଳି ମାର ଗଲ । ତାହି ଲାଜ ପାଇ ବିରଖ ହଲ, ମହି ତେତୋଳୀକର
ଅରଣ୍ଯିତ ଭାଗକ ଶତ୍ରୁ ଆଗତ ତବୋରାଲାତ ସମରପଣ କରିମ ଏହିହେଇ ଯିହୋରାର
ଯୋଗଣ । ୧୦ ହାୟ ହାୟ, ହେ ମୋର ମାତ୍ର! ସମସ୍ତ ପୃଥିଵୀର ବିବଦ୍ଧ ଆବୁ କମଳ
କରାକେ ତୁମ ମୋକ ପ୍ରସର କରିଲା । ମହି କାକୋ ସୁତଳେ ଧାର ଦିଯା ନାଇ, ବା
ମୋକାକୋ କୋନେ ଓ ସୁତଳେ ଧାର ଦିଯା ନାଇ; ଥଥାପି ସକଳୋରେ ମୋକ ଶାଓ
ଦିଯଇ । ୧୧ ଯିହୋରାଇ କହେ: “ମହି ନିଶ୍ଚୟେ ତୋମାର ମନ୍ଦଲ କାର୍ଯ୍ୟ ସେବଳ
ନକରିମ ନେ? ନିଶ୍ଚୟେ ସନ୍ଧକର କାଳାତ ଆବୁ ଦୂରଶବ୍ଦ ସମୟର ମହି ଶତ୍ରୁ ତୋମାର
ଆଗତ ନିବେଦନ କରାମ । ୧୨ କୋନେ ମାନୁହେ ଜାଣେ ଲୋହାକ ଶୁଡି କରିବ
ପାରେ? ଏନେ କି, ଉତ୍ତର ଦେଶୀଯ ଲୋହା, ଆବୁ ଶିତଲ ଭାଙ୍ଗିବ ପାରେ? ୧୩
ମହି ତୋମାର ସମ୍ପତ୍ତି ଆବୁ ତୋମାର ବହୁମୂଳ୍ୟ ବନ୍ଦ ବିନାମୂଳ୍ୟେ ଲୁଟଦ୍ୱୟବସ୍ରପ୍ରେ
ଦିମ । ଏନେ କି, ତୋମାର ପାପ ସମ୍ମରି କାବଣେ ତୋମାର ଶୀମାର ସକଳୋ ଫାଲେ
ତାକ କରିମ । ୧୪ ତେତୋ ଶକ୍ତରେ ସୈତେ ତୁମ ନଜନା ଦେଶଲେ ସେଇବୋର
ନିୟାମ, କିଯାନୋ ମୋର କ୍ରୋଧାଶ୍ଚାଳିଲିଛେ, ଦେଯେ ତୋମାଲୋକର ଓପରତ ଜୁଲି
ଥାକିବ । ୧୫ ହେ ଯିହୋରା, ତୁମ୍ଭେଇ ଜାନି ଆଛ! ମୋକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ କବା,
ମୋଲେ କୃପା ଦୃଷ୍ଟି କବା । ଆବୁ ମୋର ଅର୍ଥେ ମୋର ତାଡଗାକାରୀର ପ୍ରତିକାର
ସାଧା । ତୋମାର ଦୀର୍ଘ ସହିତାତ ମୋକ ବିନଷ୍ଟ ହବ ନିଦିବା । ମହି ଯେ ତୋମାର
କାବଣେ ଅପମାନ ସହନ କରିଲୋ, ତାକ ତୁମ ମନତ ପେଲୋରା । ୧୬ ମହି ତୋମାର
ବାକ୍ୟବୋର ପୋରା ମାତ୍ରକେ ଅତି ଆଗହେର ଗ୍ରହଣ କରିଲୋ, ଆବୁ ତୋମାର
ବାକ୍ୟବୋର ମୋର ପକ୍ଷେ ମୋର ମନର ଆନନ୍ଦ ଆବୁ ଉତ୍ସାଶଜନକ ହଲ, କିଯାନୋ
ହେ ବାହିନୀକଲର ଦେଶ୍ୱର ଯିହୋରା, ମହି ତୋମାର ନାମେରେ ପ୍ରଥ୍ୟାତ । ୧୭ ମହି
ଆମୋଦକାରୀ ସକଳର ସଭାତ ବହି ଉତ୍ସାଶ କରା ନାଇ । ତୋମାର ହାତର କାବଣେ

মই একলেই বহোঁ, কিয়নো তুমি মোক ক্ষেত্ৰেৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিলা। ১৮
মোৰ বেদনা কিয় চিৰকলীয়া? আৰু মোৰ ঘা কিয় সুস্থ হব নোৱাৰে?
সেয়ে তাল হব নোখোজে? তুমি জানো সাঁকৈয়ে মোৰ আগত মিছা জুৰি
আৰু অস্থৰী জল স্থৰ্প হবা? ১৯ এই হেতুকে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে:
তুমি যদি উলটি আহাু, তেন্তে মোৰ আগত থিয় হব পৰাকৈ মই তোমাক
আকো আনিম। আৰু যদি আধম বন্তৰ মাজৰ পৰা বৰু বাহিৰ কৰি লোৱা,
তেন্তে মোৰ মুহূৰ্তৰূপ হ'বা; তেওঁলোক তোমালৈ ঘূৰি আহিৰ, কিন্তু তুমি
তেওঁলোকলৈ নথৰিবা। ২০ মই এই জাতিৰ আগত তোমাক পিলৰ দ্য়
গড়স্বৰূপ কৰিব; তেওঁলোকে তোমাৰ বিশুদ্ধে যন্দু কৰিব, কিন্তু তোমাক
পৰাজয় কৰিব নোৱাৰিব। কিয়নো, যিহোৱাই কৈছে, তোমাৰ আণ আৰু
উদ্বাৰ অর্থে মই তোমাৰ লগত আছোঁ। ২১ আৰু দুষ্টবোৰ হাতৰ পৰা
মই তোমাক উদ্বাৰ কৰিব, আৰু ভয়ানকৰেৰ হাতৰ পৰা তোমাক মুক্ত
কৰিম।”

۶

বোলে, “তুমি বিবাহ নকরিবা, এই ঠাইত তোমার পো-জী হবলৈ নিদিবা।” ৩ কিয়নো, এই ঠাইত ওপজা পো-জীর বিষয়ে আবু এই দেশত তেওঁলোকক প্রসর কৰা মাত্সকলৰ, আবু তেওঁলোকের জ্ঞান দিয়া পিতৃসকলৰ বিষয়ে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: ৪ ‘তেওঁলোকে কষ্টদায়ক মৃত্যুত প্রাণত্যাগ কৰিব। আবু তেওঁলোকৰ কাৰণে কোনেও বিলাপ নকৰিব। তেওঁলোক মাটিৰ ওপৰত সাবৰ নিচিনাকৈ পৰি থাকিব। আবু তেওঁলোকক মৈদাম দিয়া নাযাবা; ‘তেওঁলোক তৰোৱাল ও আকাশৰ দ্বাৰাই হত হ'ব আবু তেওঁলোকৰ শৰ আকাশৰ চাহাইৰ আবু পৃথিবীৰ জন্মনুৰ আহাৰ হ'ব। ৫ কিয়নো যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: ‘তুমি শোকৰ কোনো ধৰত নোমোৱাবা। তুমি বুকু ভুকুৱালৈ নাযাবা, আবু তেওঁলোকৰ কাৰণে বিলাপ নকৰিবা। কাৰণ, মই এই জাতিৰ পৰা মোৰ শাস্তি, এনে কি, দয়া আবু অনুগ্ৰহ দৰ কৰিলোঁ! ’ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে। ৬ ‘এই দেশত থকা বৰ আবু সবু লোক মৰিব। তেওঁলোকৰ মৈদাম দিয়া নাযাব আবু তেওঁলোকৰ কাৰণে কোনেও বুকু নৃত্যুৱাব। আবু তেওঁলোকৰ কাৰণে কোনেও নিজ ঘা কাট-কুট নকৰিব, বা মূৰ নৃত্যুৱাব। ৭ লোক সকলে মৃত লোকৰ কাৰণে তেওঁলোকক শাস্ত্বা দিবলৈ শোক কৰোত্তে তেওঁলোকক পঠ্য নিবিলাব, নইহাি তেওঁলোকৰ পিতৃ কি মাত্ৰ কাৰণে পান কৰিবলৈ লোক সকলে তেওঁলোকক শাস্ত্বনাদায়ক পান-প্রাপ্তি নিদিব। ৮ তুমি তেওঁলোকৰ লগত ভোজন-পান কৰিবৰ অৰ্থে, তেওঁলোকৰ লগত বহিবলৈ ভোজ ধৰত নোমোৱাবা।’ ৯ কিয়নো ইস্তায়েলৰ দৈশৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: ‘চোৱা, মই তোমালোক চকুৰ আগতে আবু তোমালোকৰ দিনতে এই ঠাইত পৰা উল্লাসৰ ধৰনি, আনন্দৰ ধৰনি, আবু দৰা-কল্যানৰ ধৰনি লুঙ কৰিব। ১০ আবু তেতিয়া তুমি এই জাতিৰ আগত এই সকলো কথা প্ৰচাৰ কৰিবা, আবু তেওঁলোকে তোমাক ক'ব, যে, ‘যিহোৱাই আমাৰ বিৰুদ্ধে এই মহা বিপদৰ কথা কিয় ক'লে? বা আমাৰ অপৰাধ কি? আমি আমাৰ দৈশৰ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে কৰা আমাৰ পাপ কি?’ ১১ তেতিয়া তুমি তেওঁলোকক ক'বা, যিহোৱাই কৈছে, তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষকলে মোক ত্যাগ কৰিলে, ‘ইতৰ দেৱতাবোৰৰ পাছত চলিলে, সেইবোৰক সেৱাপূজাও কৰিলে আবু সেইবোৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিলে। কিন্তু মোক হ'লে ত্যাগ কৰিলে, মোৰ ব্যৱস্থা পালন নকৰিলে। ১২ আবু তোমালোক হ'লে তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষকলক্ষণকেয়ো অধিক কদাচৰণ কৰিবা, কিয়নো চোৱা! তোমালোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ দৃষ্ট মনৰ কঠিনতা অনুসাৰে চলি মোৰ কথাত কাণ নিদিয়া। ১৩ এই হেতুকে তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষকলে আবু তোমালোকেও যি দেশে জন্ম নাই, এনে এক দেশশৈলী মই এই দেশৰ পৰা তোমালোকক দূৰ কৰি দিম; সেই ঠাইত তোমালোকে দিমে-ৰাতিয়ে ইতৰ দেৱতাবোৰক সেৱাপূজা কৰিবা; কিয়নো মই তোমালোকক অনুগ্ৰহ নকৰিব। ১৪ এই হেতুকে চোৱা! এনে কোনো দিনবোৰ আহিছে ‘যিহোৱাই কৈছে, সেই দিনা লোকসকলে আবু নক'ব, যে, যি জনাই ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলক মিচৰ দেশৰ পৰা আনিলে, সেই যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত।’ ১৫ কিন্তু এনেকৈ কৰ, যে, যি জনাই ইস্তায়েলৰ সন্তান সকলক উত্তৰ দেশৰ পৰা, আবু যি

যি দেশলৈ তেওঁলোকক খেদিছিল, সেই সকলো দেশৰ পৰা আনিলে, সেই যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত। মই তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক যি দেশ দিছিলো, সেই দেশলৈ পুনৰাবৰ্য তেওঁলোকক আনিম। ১৬ চোৱা! মই অনেক মাছ-মৰিয়া অনাম, “যিহোৱাই হৈ কৈছে”, তেওঁলোকে মাছ ধৰাদি তেওঁলোকক ধৰিব। পাছে মই অনেক ব্যাধ অনাম, তেওঁলোকে চিকাৰীৰ দৰে চিকাৰ কৰি প্ৰত্যেকে পৰ্বত, প্ৰত্যেকে দিবি আৰু শিলবোৰ ঘোৰেৰ পৰা তেওঁলোকক উলিয়াব। ১৭ কিয়নো তেওঁলোকৰ সকলো পথত মোৰ চৰু আছে, তেওঁলোক মোৰ পৰা গুপ্তে নাথাকিব বা তেওঁলোকৰ অপৰাধ মোৰ দৃষ্টি অণোচৰ নহ'ব। ১৮ মই প্ৰথমে তেওঁলোকৰ অপৰাধ আৰু পাপৰ দুগুণ প্ৰতিফল দিম; কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ যিণলীয়া বস্তুৰ শৰেৰে মোৰ দেশে অঙ্গি কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ ঘণ্যনীয়া পদার্থেৰে মোৰ আধিপত্য পৰিপূৰ্ণ কৰিলে। ১৯ হে মোৰ বল, হে মোৰ কৈঠি, আৰু সক্ষটৰ কালৰ মোৰ আশ্রয় হে যিহোৱা, পৃথিবীৰ অস্তৰ পৰা জাতিবোৰে তোমাৰ ওচৰলৈ আহি ক'ব, “আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে মিছা, এনে কি অসাৰ আৰু অনুগকাৰী বস্তুৰ বাহিৰে একো অধিকাৰ কৰা নাই। ২০ যি দুশ্বৰ নহয়, মানুহে নিজলৈ জানো এনে দেৱতাবোৰে সাজিব? ২১ এই হেতুকে চোৱা! মই তেওঁলোকক জনাম, মোৰ হাত আৰু মোৰ পৰাক্ৰম তেওঁলোকক একৰাবে জ্ঞাত কৰাম, তাতে মোৰ নাম যে যিহোৱা, ইয়াকে তেওঁলোকে জানিবলৈ পাব।

১৭ যিহুদাৰ পাপ লোহাৰ লিখনী আৰু ধীৰাৰ কাঁইটৈৰে লিখা হৈছে। তাক তেওঁলোকৰ হৃদয়বৃপ্ত ফলিত আৰু তোমালোকৰ যজ্ঞ-বেদিৰ শিঙাত কঢ়া হৈছে। ২ সেই সময়ত যিহুদাৰ সন্তান সকলে কেঁচাপতীয়া গচ্ছৰেৰ গুৰিত তেওঁলোকৰ নিজ নিজ যজ্ঞ-বেদি, আৰু নিজ নিজ আচৰেৰ মুৰ্কিৎক ওখ পৰ্বতভোৰৰ ওপৰত সোঁৰণ কৰে। ৩ দেশৰ মাজত থকা তেওঁলোকৰ লোকসকলে ওখ পৰ্বতভোৰৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ যজ্ঞ-বেদিৰোৰ সোঁৰণ কৰে। মই তোমাৰ সম্পত্তি আৰু সকলো বহুমূল্য বস্তু লুটুৰ্ব্যবৰ্ষুপে অনাক দিম। মোৰ পাপৰ কাৰণে তোমাৰ সীমাৰ সকলো ফালে, তোমাৰ ওখ ঠাইবোৰকো লুটুৰ্ব্য কৰিম। ৪ আৰু তুমি নিজেই মই তোমাক দিয়া আধিপত্য হৰুৱাব। আৰু মই তোমাক, তুমি নজনা দেশত তোমাৰ শত্ৰুৰোৰ বন্ধনীকাম কৰোৱাৰ, কাৰণ তুমি মোৰ ক্ষেত্ৰাপ্তি ভুলালা, সেয়ে চিৰকাল জুলি থাকিব। ৫ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “যি মানুহে মানুহত ভাৰসা বাখে, তেওঁ শাপগঢ়ত, তেওঁ মৰ্ত্তক নিজৰ বাহু জ্ঞান কৰে, আৰু তেওঁৰ মন যিহোৱাৰ পৰা আঁতৰ হয়। ৬ কিয়নো তেওঁ অৰণ্যত থকা বাও গছৰ দনে হ'ব, আৰু মঙ্গল আহিলে তেওঁ গম নাপাব। কিন্তু তেওঁ মৰুভূমিৰ খৰাং ঠাইত নিবাসী-শূন্য লোগা দেশত থাকিব। ৭ যি পুৰুষে যিহোৱাত নিভৰ কৰে, আৰু যি জনাৰ বিশ্বাস-ভূমি যিহোৱা, সেই পুৰুষ ধন্য। ৮ কিয়নো তেওঁ জলৰ দাঁতিত রেৱা, আৰু নদীৰ পৰাত বহু শিপা মেলা গছৰ নিচিনা হ'ব। খৰ মাৰিলে সি ডয় নকৰিব, কিন্তু তাৰ পাত কেচাই থাকিব। আৰু তেতিয়া অনা বৃষ্টিৰ বছৰতো তাৰ চিন্তা নহ'ব, আৰু গুটি নলগাকৈ নাথাকিব। ৯ মন সকলোতকে কপটময়। তাৰ বোগ সুষ্ঠু কৰিব নোৱাৰি, কোনে তাক বুজিব পাৰে? ১০ মই যিহোৱা, মনৰ বিচাৰ আৰু মৰ্ম্ম পৰীক্ষা কৰোঁতা। প্ৰতিজন মানুহক তেওঁৰ নিজ আচাৰ-ব্যৱহাৰে অননুসৰে, তেওঁৰ কাৰ্যৰ ফল অননুসৰে প্ৰতিফল দিঁও। ১১ ন্যায়বৃপ্ত ধন নোগোটোৱা মানুহ, নিজে নজগোৱা আৰু পোৱালি গোটোৱা কৰিব। চৰাইৰ চৰাইৰ পাৰে? ১২ মই যিহোৱা, আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ১৩ আদিবে পৰা উচ্ছান্ত হ্রাপিত পৌৰৰাহিত সিংহসন আমাৰ ধৰ্মধাম। ১৪ যিহোৱাই ইস্তায়েলৰ আশা-ভূমি। যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোক সকলোৱেই লজিত হ'ব; যিসকলে সেই ঠাইত তেমাৰ পৰা আঁতৰি যায় তেওঁলোক বাধিত হ'ব। কিয়নো তেওঁলোকে জীৱিত জলৰ ভুমুকৰ্ষুপ যিহোৱাক ত্যাগ কৰিলে। ১৫ হে যিহোৱা, মোৰ সুষ্ঠু কৰা, তাতে মই সুষ্ঠু হয়! মোক বক্ষা কৰা, তেতিয়া মই পৰিআণ পাম। কিয়নো তুমি মোৰ প্ৰশংসাৰ হ্বল। ১৫ চোৱা, তেওঁলোকে মোক কৈছে, “যিহোৱাৰ বাক্য ক'ত? সেয়ে এতিয়া ঘটক।” ১৬ মই হ'লে তোমাৰ পাছে পাছে মেৰ-ছাগ বৰ্কীয়া হ'বলৈ

সততে বিমুখ হোৱা নাই, নাইবা দুখপূৰ্ণ দিনলৈ মই ইচ্ছা কৰা নাই। তাক তুমি জনি আছা; মোৰ ওঁঠৰ পৰা যি ওলাইছিল, সেয়ে তোমাৰ আগত আছিল। ১৭ মোলৈ ত্ৰাসৰ্বুৎপ নহ'ব। বিপদৰ দিনত তুময়েই মোৰ আশ্রয়। ১৮ মোৰ তাড়নাকাৰীসকলে লাজ পাঁওক, কিন্তু মোক হলে লাজ পাৰলৈ নিদিবা। তেওঁলোক হ'লে ব্যাকুল হওঁক, কিন্তু মোক হলে ব্যাকুল হবলৈ নিদিবা। তেওঁলোকৰেই ওপৰত বিপদৰ দিন ঘটোৱা, আৰু দুণ্গ সংহাৰেৰে তেওঁলোকৰ সংহাৰ কৰা।” ১৯ যিহোৱাই মোক এই কথা কলে: “যিহুদাৰ বজাসকল যি দুৱাৰেদি সোমায় আৰু ওলায়, তুমি গৈ সৰ্বসাধাৰণ লোকসকলৰ সেই দুৱাৰত, আৰু যিবুচালেমৰ সকলো দুৱাৰত থিয় হোৱা। ২০ আৰু তেওঁলোকৰ কোৱা, ‘সেই দুৱাৰবোৰেদি সোমোৱা হে যিহুদাৰ বজাসকল, সম্যদায় যিহুদা, আৰু যিবুচালেম-নিবাসী সকলো লোকসকল, তোমালোকে যিহোৱাৰ বাক্য শুন।’ ২১ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “তোমালোক সাৰধান হোৱা, বিশ্বাম-বাবে কোনো বোজা বৈ নানিবা, বা যিবুচালেমৰ দুৱাৰেদি তাক ভিতৰলৈ নানিবা। ২২ আৰু বিশ্বাম-বাবে নিজ ঘৰৰ পৰা কোনো বোজা বাহিৰ নকৰিবা, আৰু কোনো কাম নকৰিবা; কিন্তু মই তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে বিশ্বাম-বাৰে পৰিত্বক কৰা। ২৩ তেওঁলোকে সেই আজ্ঞা শুনিবলৈ খোজ নাছিল, আৰু তালৈ কাণ দিয়া নাছিল, কিন্তু নশুনিবলৈ আৰু শিক্ষা গ্ৰহণ নকৰিবলৈ নিজ নিজ ডিঙি ঠৰ কৰিছিল। ২৪ আৰু যিহোৱাই কৈছে, এইদৰে নিষ্য ঘটবি, যদিহে তোমালোকে যত্নেৰে মোৰ বাক্যত যদি মন দিয়া। তোমালোকে বিশ্বাম-বাবে এই নগৰৰ দুৱাৰেদি কোনো বোজা ভিতৰলৈ নানিবা, আৰু সেইদিনা কোনো কাম নকৰিবা বৰং বিশ্বাম-দিন পৰিত্বক কৰা। ২৫ তেওঁ দায়ুদৰ সিংহসনৰ ওপৰত বহেত্বা বজাসকল, আৰু প্ৰধান লোকসকল বৰ্থত আৰু মোঁৰাবত উঠি এই নগৰৰ দুৱাৰেদি সোমায়, তেওঁলোকৰ প্ৰধান লোকসকল, যিহুদাৰ লোক আৰু যিবুচালেম-নিবাসীসকল সোমাব; আৰু এই নগৰ চিৰকাললৈকে থাকিব। ২৬ আৰু তেওঁলোকে যিহুদাৰ নগৰবোৰৰ পৰা, যিবুচালেমৰ চাৰিওফালৰ অঞ্চল, বিন্যামীন প্ৰদেশ, নিম্নভূমি, পৰ্বতীয়া অঞ্চল আৰু দশিঙ্গ অঞ্চলৰ পৰা হোম আদি বলি, লৈবেদ্য আৰু ধূপ লৈ আহিব আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৃহলৈ ধন্যবাদৰ্থক বলি আনিব। ২৭ কিন্তু যদি তোমালোকে বিশ্বাম-দিন পৰিত্বক কৰিবলৈ আৰু বিশ্বাম-বাবে বোজা বৈ যিবুচালেমৰ দুৱাৰেদি লোকসকল সোমাবলৈ দিয়া আৰু মোৰ আজ্ঞালৈ কাণ নিদিয়া, তেওঁ মই তাৰ দুৱাৰবোৰত অগ্ৰিমে প্ৰজলিত কৰিম, সেয়ে যিবুচালেমৰ অট্রালিকাৰেৰ গ্ৰাস কৰিব, সেইবোৰে নুনুমাৰ।”

১৮ যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়ালৈ এই বাক্য আছিল, ২ বোলে, “তুমি উঠি কুমাৰৰ ঘৰলৈ নামি যোৱা, আৰু তাতেই মই তোমাক মোৰ বাক্য শুনাম।” ৩ তেতিয়া মই কুমাৰৰ ঘৰলৈ নামি গ'লো, আৰু চোৱা! কুমাৰে তাৰ চাকত নিজৰ কাম কৰি আছে। ৪ আৰু তেওঁ মাটিৰে তৈয়াৰ কৰা পাত্ৰ তেওঁ হাতত বেয়া হোৱা দেখি, তেওঁ তাক লৈ পুনৰাবৰ্য নিজ ইচ্ছামতে আন এটা পাত্ৰ বনালে। ৫ তেতিয়া যিহোৱাৰ পৰা মোলৈ বাক্য আহিল আৰু ক'লে, ৬ যিহোৱাই কৈছে, “হে ইস্তায়েল বংশ, এই কুমাৰৰ দৰে তোমালোকৰ লগত মই জানো ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰোঁ?” “হে ইস্তায়েল-বংশ, চোৱা! যেনেকৈ কুমাৰৰ হাতত মাটি, তেনেকৈ মোৰ হাতত তোমালোক আছা। ৭ যি মুহূৰ্ততে তুমি কোনো এক জাতি আৰু কোনো এক বাজাৰ বিষয়ে উঘলা, উঘলা ভুলি আৰু তাৰ বিষয়ে জৰুৰি হৈ আছে। ৮ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৯ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ১০ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ১১ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ১২ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ১৩ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ১৪ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ১৫ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ১৬ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ১৭ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ১৮ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ১৯ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ২০ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ২১ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ২২ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ২৩ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ২৪ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ২৫ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ২৬ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ২৭ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ২৮ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ২৯ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৩০ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৩১ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৩২ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৩৩ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৩৪ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৩৫ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৩৬ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৩৭ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৩৮ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৩৯ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৪০ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৪১ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৪২ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৪৩ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৪৪ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৪৫ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৪৬ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৪৭ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৪৮ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৪৯ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৫০ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৫১ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৫২ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৫৩ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৫৪ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৫৫ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৫৬ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৫৭ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৫৮ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৫৯ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৬০ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৬১ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৬২ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৬৩ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৬৪ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৬৫ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তাৰ আৰু শেষ কালত সি মূৰ্খ হৈ পৰিব। ৬৬ যিসকলে তোমাক ত্যাগ কৰে, তেওঁলোকলৈ কৰিব। তা

কিন্তু তেওঁলোকে কয়, ‘কি কাম আছে? কিয়নো আমি নিজ নিজ কল্পনা অনুসারে চলিম, আবু প্রতিজনে নিজ নিজ দুষ্ট মনৰ কঠিনতা অনুসারে কার্য কৰিম।’ ১৩ এই হেতুকে যিহোরাই এইদেরে কৈছে: “তোমালোকে এতিয়া জাতি সমূহৰ মজাত সোধা, এনে কথা কোনে শুনিলো? কুমাৰী ইস্তায়েলে অতিশয় নোম শিয়াৰ যোৱা কাৰ্য কৰিলো। ১৪ লিবানোনৰ হিমে জানো দেশৰ মজাত থকা এই পৰ্বতকেইটাক ত্যাগ কৰে? বা দূৰৰ পৰা বৈ অহা শীতল জলৰ জুবি জানো শুকায়? ১৫ কিয়নো মোৰ প্ৰজাসকলে মোক পাহৰিলো, তেওঁলোকে অসাৰ দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলালো; আবু তেওঁলোকৰ দেশ আচাৰিত আবু সদ্যৱ ইচ ইচ কৰাৰ বিষয় কৰিবৰ বাবে, ১৬ নবদ্বাৰা পথ সুৰু বাটত ফুৰাবলৈ সেইহোৰে তেওঁলোকৰ বাটত, প্ৰাচীন পথত উজ্জুটি খুলালো। যি কোনোৱে সেই দেশেন্দি যাব, তেওঁ আচাৰিত হৈ নিজৰ মূৰ জুকাৰিব। ১৭ মই পূৰ্ব ফালৰ বতাহৰ দৰে শত্ৰুবোৰ আগত তেওঁলোকক চিন্ম-ভিন্ন কৰিম; তেওঁলোকৰ সঞ্চক্টৰ কালত মই তেওঁলোকক মুখ নদেখুৱাই পিঠি দেখুৱাম। ১৮ তেতিয়া তেওঁলোকে ক’লে, ‘আহাু, আমি যিৰিমিয়াৰ অহিতে কু-মণ্ডলা কৰোঁহক; কিয়নো পুৰোহিতৰ পৰা ব্যৱহাৰ, জ্ঞানীসকলৰ পৰা মন্ত্ৰণা আবু ভাৰবাদীৰ পৰা বাক্য লুণ্ঠ নহৰ; আহাু, আমি জিভাবে তাক প্ৰহাৰ কৰোঁ, তাৰ কোনো বাক্যত মন নিদি ওঁ । ১৯ হে যিহোৱা! মোলৈ মন দিয়া, আবু মোৰ বিপক্ষবোৰৰ কথা শুনা। ২০ উপকাৰৰ সলনি জানো অপকাৰ কৰা যাব? কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ প্ৰাণলৈ গাত খানিলো; মই তেওঁলোকৰ পক্ষে হিত কথা কৈ তেওঁলোকৰ পৰা তোমাৰ ক্ষেত্ৰ থামাবলৈ, তোমাৰ আগত কেনেকৈ থিয়েছিলোঁ, তাক সেঁৰণণ কৰা। ২১ এই হেতুকে তুমি তেওঁলোকৰ সন্তান সকলক দুৰ্ভিক্ষত সমৰ্পণ কৰা, আবু তেওঁলোকৰ তাৰোলৰ হাতত শোধাই দিয়া; তেওঁলোকৰ স্ত্ৰীসকল পুত্ৰাহীনা আবু বিধৱা হওঁক, তেওঁলোকৰ পুৰুষবোৰ মহামাৰীত মৰক, আবু তেওঁলোকৰ ডেকাৰোৰ যুদ্ধত তাৰোলৰ দ্বাৰাই হত হওঁক। ২২ তুমি তেওঁলোকল অক্ষয়তে সৈন্যে এদল আনিলে তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰৰ পৰা এটি চিৎকাৰ শুনা যাওঁক; কিয়নো তেওঁলোকে মোক ধৰিবলৈ এটা গাত খানিলো, আবু মোৰ ভৰিলে ফান্দ পাতিলো! ২৩ থাথাপি হে যিহোৱা, মোক বধ কৰাবলৈ মোৰ অহিতে কৰা তেওঁলোকৰ সকলো মন্ত্ৰণা তুমি জানি আছা। তুমি তেওঁলোকৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰিবা, নাহিৱা তেওঁলোকৰ পাপ তোমাৰ দৃষ্টিৰ পৰা মচি নেপেলাবা; কিন্তু তেওঁলোকৰ তোমাৰ আগত উজ্জুটি খুলাই পেলোৱা হওঁক, তুমি নিজ ক্ষেত্ৰৰ সময়ত তেওঁলোকলৈ কাৰ্য কৰা।

১৯ যিহোৱাই এই কথা ক’লে, ‘তুমি গৈ কুমাৰৰ এটা টেকেলি কিনা, আবু প্ৰজাসকলৰ জনচাৰেক পুৰোহিতসকলৰ জনচাৰেক বৃন্দ লোকসকল ২ খোলা-কটি পৰি থকা দুৱাৰৰ সোমোৱা ঠাইৰ ওচৰত থকা হিমোৰ পুতোকে উপতকালৈ ওলাই যোৱা, আবু মই তোমাক বাক্য কম, তাত এই বাক্য প্ৰচাৰ কৰিবা; ৩ আবু ক’বা, ‘হে যিহুদাৰ বজাসকল, হে যিচ্ছালেম-নিবাসীসকল! যিহোৱাৰ বাক্য শুনা, ইস্তায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদেৱে কৈছে: চোৱা! মই ঠাইলৈ অমঙ্গল ঘটাবাম, যেয়ে তাক শুনিব, তাইহৈ নেম শিয়াৰ উঠিব। ৪ তেওঁলোকে মোক তাগ কৰিলো, এই ঠাই বিজাতীয় ঠাই কৰিলো, আবু তেওঁলোক, তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকল আবু যিহুদাৰ বজাসকলে নজনা ইতৰ দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে এই ঠাইত ধূপ জ্বলালে আবু নিদৰ্শী লোকসকলৰ তজেৰে এই ঠাই পৰিপূৰ্ণ কৰিলো। ৫ তেওঁলোকে বালৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলিষ্যুপে নিজ নিজ পুতেকসকলক জুইত পুৰিবলৈ, বালৰ কাৰণে ওখ ঠাইবোৰ সাজিলে, ইয়াক মই আজ্ঞা কৰা নাছিলোঁ, কোৱা নাছিলোঁ, বা মোৰ মনত উদয়ো হোৱা নাছিলোঁ। ৬ এই কাৰণে যিহোৱাই কৈছে, চোৱা, ‘যি দিনা এই ঠাই তোফৎ, বা হিমোৰ পুতোকে উপত্যকা বুলি আবু প্ৰথ্যাত হ’ব, এনে দিন আছিছে। ৭ আবু মই এই ঠাইত যিহুদাৰ আবু যিচ্ছালেমৰ মন্ত্ৰণা ব্যৰ্থ কৰিব আবু শত্ৰুবোৰ আগত তাৰোলৰ দ্বাৰাই, আবু তেওঁলোকৰ প্ৰাণ লবলৈ বিচাৰি ফুৰাবোৰৰ হাতৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ পতিত কৰোৱা, আবু তেওঁলোকৰ শৰ আকাৰৰ চৰাইবোৰক আবু পুথিৱাত ফুৰু জন্মুৰোৰক খাবলৈ দিয়। ৮ আবু তেতিয়া মই এই নগৰ বিস্যাম মনাৰ আবু ইচ ইচ

কৰাৰ বিষয় কৰিম; যি কোনোৱে তাৰ ওচেদি যাব, তেওঁ বিস্যাম মানিব, আবু তালৈ ঘটা আটাই মহামাৰীৰ উৎপাত দেখি ইচ ইচ কৰিব। ৯ আবু নগৰ অৱৰোধ কৰা সময়ত, শত্ৰুবোৰ আবু প্ৰাণ লবলৈ বিচাৰি ফুৰাবোৰৰ দ্বাৰাই ঘটা সংক্ষিপ্ত কালত, মই তেওঁলোকক নিজ নিজ পো-জীৰ মাঙ্স ভোজন কৰিব আবু তেওঁলোকে নিজ নিজ বন্ধুৰ মাঙ্স খাৰ।’ ১০ পাছে তোমাৰ লগত যোৱা পুৰুষসকলৰ আগতে তুমি সেই টেকেলিতো ভাঙি পেলোৱা, ১১ আবু তেওঁলোকক ক’বা, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদেৱে কৈছে, ‘কুমাৰৰ যি পাৰ্ত তাৰিলে পুনৰায় বনাবোৱা নোৱাৰে, এনে পাৰ্ত ভঙ্গৰ দৰে মই এই জাতি আবু এই নগৰ ভাঙি পেলোৱা; তাতে তোফতত পুতিবলৈ ঠাই নোহোৱালৈকে তেওঁলোকে তাত মৰা শৰ পুতি থাকিব। ১২ যিহোৱাই কৈছে, মই এই ঠাইলৈ, আবু ইয়াৰ নিবাসীসকললৈ এইদেৱে কৰিম, এনে কি, মই এই নগৰ তোফতৰ নিচিনা কৰিম। ১৩ গতিকে যিচ্ছালেমৰ আবু যিহুদাৰ বজাসকলৰ অশুচি কৰা ঘৰবোৰে, এনে কি, যি ঘৰবোৰৰ চালত তেওঁলোকে আকাৰ্শ-মণ্ডলৰ বাহিনীসকলৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বলায়, আবু ইতৰ দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে পেয়ে নৈবেদ্য ঢালে, সেই ঘৰবোৰ তোফতৰ ঠাইৰ নিচিনা হ’ব।’ ১৪ পাছে যিহোৱাই যিৰিমিয়াক ভাৰবাদী প্ৰচাৰ কৰিব অৰ্থে যি তোফতলৈ পঠাইছিল, তাৰ পৰা তেওঁ আহি যিহোৱাৰ গৃহৰ চোতালত থিয়ে হৈ আটাই লোকসকলক ক’লে: ১৫ ‘ইস্তায়েলৰ দেশৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘চোৱা, মই তোমাৰ পক্ষে আবু তাৰ সকলো উপনগণৰ ওপৰত, তাৰ বিবুদ্ধে মই কোৱা সকলো অমঙ্গল ঘটাবাম পক্ষে তোমাক আক্ৰম কৰিব। ১৬ যিহোৱাৰ গৃহৰ বৰচৰ কৰিম তেওঁলোকে নিজ ডিগি ঠৰ কৰিবে।’

২০ যিহোৱাৰ গৃহৰ প্ৰধান অধ্যক্ষ ইম্মেৰ পুতেক পুৰোহিত পচছৰে যিৰিমিয়াক ইইবোৰ ভাৰবাদী প্ৰচাৰ কৰা শুনি, ২ তেওঁ যিৰিমিয়াক ভাৰবাদীক প্ৰহাৰ কৰি, যিহোৱাৰ গৃহত থকা ওপৰ-দ্বাৰাৰ কুন্দাত বন্ধ কৰি বাখিলৈ। ৩ পাছিদিনা পচছৰে যিহীমিয়াক কুন্দৰ পৰা মুকলি কৰি উলিয়াই আনিলত, যিৰিমিয়াই তেওঁক ক’লে, ‘যিহোৱাই তোমাৰ নাম পচছৰ বৰ্খা নাই, কিন্তু মাগোৰ-মিছাবীৰ বাখিলৈ। ৪ কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘চোৱা, মই তোমাৰ পক্ষে, আবু তোমাৰ আটাই বন্ধুৰ পক্ষে তোমাক আসৰ বিষয় কৰিব; কিয়নো তেওঁলোক শত্ৰুবোৰ তাৰোলত পতিত হ’ব, আবু তুমি তাক নিজ চুকুৰে দেখিবলৈ পাবা। আবু মই গোটেই যিহুদাক বাবিলৰ বজাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম। ৫ তেওঁ তেওঁলোকৰ বন্ধী কৰি বাখিলৈলৈ নিব, বা তাৰোলান্তে আক্ৰমণ কৰিব। ৫ ইয়াত বাজে মই এই নগৰৰ সকলো সম্পত্তি আবু তাৰ আটাই পৰিশ্ৰমৰ ফল, আবু আটাই বহুম্যুল বন্ধু, এনে কি, যিহুদাৰ বজাসকলৰ সমস্ত ভাৰোলৰ উত্তম দ্রব্য তেওঁলোকৰ পুৰুষসকল ঘৰচৰোৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম; তেওঁলোকে সেইবোৰে লুট কৰি বাখিলৈলৈ লৈ যাব। ৬ আবু হে পচছৰ, তুমি আবু তোমাৰ গৃহবাসী সকলোৱেই বন্দী-অৰছালৈ যাব, আবু তুমি বাখিলৈলৈ গৈ তাত মৰিবা; আবু তাত তোমাক, আবু তুমি যিসকলৰ আগত মিছাকৈ ভাৰবাদী প্ৰচাৰ কৰিছিলা, তোমাৰ সেই সকলো বন্ধুক পোতা যাব। ৭ হে যিহোৱা, তুমি মোৰ প্ৰবৃত্তি জন্মেৱাততে মোৰ প্ৰবৃত্তি জমিলি; তুমি মোটকে বলৱান, এই কাৰণে তুমি মোক বলে পাখিলো। মই ওবে দিনটো হাইয়াতৰ বিষয় হৈয়ে, সকলোৱে মোক ঠাট্টা কৰে। ৮ কিয়নো মই যিমানবাৰ কথা কঙ্গ, সিমানবাৰ মই চিৎঝোঁ, ‘মই অত্যাচাৰ আবু অপহৰণ’ বলি চিৎঝোঁ। কাৰণে যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ পক্ষে ওবে দিনটো নিন্দা আবু উপহাসৰ কাৰণ হৈছে। ৯ আবু যদি মই কঙ্গ, যে, ‘মই যিহোৱাৰ আবু উল্লেখ নকৰোঁ; বা তেওঁৰ নামেৰে আবু নকৰোঁ, তেনেহলৈ মোৰ হাড়বোৰত বন্ধ কৰা জলি থকা জই হৈ যেন মোৰ অস্তৰত লাগে; মই সহি সহি ক্লাস্ট হ’লো, সহি আবু থকিৰ নোৱাৰোঁ। ১০ কিয়নো অনেকে দৰ্শন কৰা মই শুণিলোঁ; চাৰিওফালে তাৰ বিৰুদ্ধে কথা কোৱা, আবু আমি ওপৰত আবু তেওঁলোকে কৈছে: ‘তোমালোকে তাৰ বিৰুদ্ধে নকৰোঁ; মই উজ্জুটি খাবলৈ বাট চাই থকা মোৰ সকলো বন্ধু কৰিব, ‘কিজিনা তাৰ ভুলুৱাৰ যাব, তাতে আমি তাৰ বলে পাবিম, আমি তাৰ ওপৰত প্ৰতিকাৰ সাধিব।’ ১১ কিন্তু যিহোৱা ভয়ানক বীৰৰ নিচিনাকৈ মোৰ সঙ্গত থাকে, সেইবাবে মোৰ তড়নাকাৰীসকলে উজ্জুটি থাব। আবু

তেওঁলোক কৃতকার্য্য নহ'ব। তেওঁলোকে জ্ঞানের সৈতে ব্যবহার নকরাত অতিশয় লাজ পাব; সেই অপমান কেতিয়াও পাহৰা নাযাব, চিরকাললৈকে থাকিব। ১২ কিন্তু ধার্মিক পৰীক্ষা করোঁতা, মৰ্ম আৰু দহদয় দেখোঁতা হে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, তেওঁলোকৰ ওগত তেওঁলোকে সধা প্রতিকাৰ তুমি মোক দেখিবলৈ দিয়া; কিয়নো তোমাৰ আগতহে মোৰ গোচৰ সমৰ্পণ কৰিলোঁ। ১৩ তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গান কৰা! যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা! কাৰণ তেওঁ দুৰাচাৰীবোৰ হাতৰ পৰা দিবিদু লোকৰ প্ৰাণ উক্তাৰ কৰিলে। ১৪ মই যি দিনা জন্মিছিলোঁ, সেই দিন অভিশশ্ত হওঁক। মোৰ মাঝুৰে যি দিনা মোক প্ৰসৱ কৰিছিল, সেই দিন আশীৰ্বাদহীন হওঁক। ১৫ তোমাৰ পুত্ৰ সন্তান জন্মিল বুলি যি মানহে মোৰ পিতৃক সম্মান দি আনন্দ কৰিছিল, তেৱে অভিশশ্ত হওঁক। ১৬ সেই মানহু, যিহোৱাই ক্ষমা নকৰিব উৎপাত কৰা নগৰ কেইখনৰ নিচিনা হওঁক। তেওঁ বাতিপুৰা টিঁওঁ আৰু দূপৰ বেলা উচ্চ-ধৰ্মন শুনক। ১৭ কাৰণ সি গভৰ্তে মোক মাৰি নেপেলালে; তাকে কৰা হ'লে, মোৰ মাতৃয়েই মোৰ মৈদাম হ'লহেতেন, আৰু তেওঁৰ গৰ্ভ সন্দায় তাৰী হৈ থাকিলহেতেন। ১৮ মোৰ দিন লাজেৰে অস্ত হৰৰ বাবে, পৰিশ্ৰম আৰু শোক দেখিবলৈ মই কিয় গৰ্তৰ পৰা বাহিৰ হোঁ?"

২১ চিদিকিয়া বজাই মঙ্গীয়াৰ পুত্ৰ পচছৰক, আৰু মায়েয়া পুত্ৰ চফনিয়া পুৰোহিতক যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ পঠোৱাৰ সময়ত যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়াৰ গুৰিলে অহা বাক্য আহিল আৰু এইবুলি ক'লে, ২ "মিনতি কৰোঁ, তুমি আমাৰ কাৰণে যিহোৱাৰ আগত সোধা; কিয়নো বাবিলৰ বজা নবুখদনেচৰে আমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিছে; তেওঁ আমাৰ ওচৰ পৰা গুচি যাবৰ কাৰণে কিজনি যিহোৱাই নিজৰ সকলো আচৰিত কাৰ্য্য অনুসাৰে আমালৈ ব্যৱহাৰ কৰিব।" ৩ সেই সময়ত যিৰিমিয়াই তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোক চিদিকিয়াক এইদৰে ক'বিগে: ৪ ইস্তায়েলৰ সুশ্ৰুত যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'চোৱা, বাবিলৰ বজাৰ বিৰুদ্ধে, আৰু গড়ৰ বাহিৰে তোমালোকক অৱৰোধ কৰোঁতা কলনীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা তোমালোকৰ হাতৰ যুদ্ধাস্তুৰ মুখ ঘূমাব আৰু তেওঁলোকক আনি এই নগৰৰ মাজ ঠাইত গোটাম। ৫ আৰু মই নিজেও, মেলি থকা হাত আৰু বলৱান বাহুৰে, এনে কি, খং-ৰাগ আৰু মহাকোপেৰে তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিম। ৬ মই এই নগৰ নিবাসী মানহু, পশু, সকলোকে সংহাৰ কৰিম; সেই সকলোৰে ঘোৰ মহামাৰীত প্ৰাণতাৰ কৰিব। ৭ যিহোৱাই আৰু কৈছে, "তাৰ পাছত মই যিহুদাৰ বজা চিদিকিয়াক, তেওঁৰ পাত্ৰমন্ত্ৰসকলক, আৰু প্ৰাজাসকলক, এনে কি, মহামাৰী, তৰোৱাল আৰু আকালৰ পৰা এই নগৰত অৱশিষ্ট থকাসকলক বাবিলৰ বজা নবুখদনেচৰৰ, তেওঁলোকৰ শত্ৰু, তেওঁলোকৰ প্ৰাণ বিচৰাৰেৰ হাতত শোধাই দিম; তেওঁ তেওঁ তৰোৱালৰ ধাৰেৰে তাক বধ কৰিব, তেওঁলোকক কৃপা, ক্ষমা কি দন্যা নকৰিব।" ৮ তেতিয়া তুমি এই লোকসকলক কোৱা, যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, "চোৱা, মই তোমালোকৰ আগত জীৱনৰ পথ আৰু মৃত্যুৰ পথ বাখিছেঁ। ৯ যি মানহু এই নগৰত থাকিব, তেওঁ তৰোৱাল, আকাল, বা মহামাৰীত মৰা পৰিব; কিন্তু যি মানহুে বাহিৰৈল হৈ, তোমালোকক অৱৰোধ কৰোঁতা কলনীয়াসকলৰ ফলিয়া হ'বলে ওলাই যাব, তেওঁ জীৱ, আৰু তেওঁৰ প্ৰাণ তেওঁলৈ লুটদৰ্য যেন হ'ব। ১০ কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, "তোমালোকে প্ৰতি বাতিপুৰা বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰা। আৰু অপহাৰিত জনাক উপদ্ৰবকাৰীৰ হাতৰ পৰা উদ্বাৰ কৰা। নতুৱা তোমালোকৰ দুষ্টতাৰ কাৰণে মোৰ ক্ষেত্ৰ অগ্ৰ দৰে ওলাই কোনেও নুমাব নোৱাৰকে দন্ধ কৰিব। ১১ যিহোৱা কৈছে, চোৱা, মই তোমালোকৰ বিপক্ষ "আমাৰ বিৰুদ্ধে কোন নামি আহিব? 'আমাৰ বাস্থানবোৰত কোন সোমাব?' এই বুলি কোৱা যি তোমালোক, মই তোমালোকৰ বিপক্ষ?" ১৪ যিহোৱাই কৈছে, মই তোমালোকৰ কৰ্মফল

অনুসাৰে তোমালোক দণ্ড দিম। "মই যিহুদালেমৰ কাঠমিত জুই লগাম, তেতিয়া সেয়ে তাৰ চাৰিওফালে থকা সকলোকে প্ৰাস কৰিব।"

২২ যিহোৱাই এইদৰে ক'লে: "তুমি যিহুদাৰ বাজগুহলৈ গৈ সেই ঠাইত এই কথা মোঃণা কৰা। ২ কোৱা, 'হে দায়ুদৰ সিংহাসনত বহোঁতা যিহুদাৰ বজা, তুমি, তোমাৰ মন্ত্ৰী আৰু এই দুৱাৰবোৰেত সোমোৱা তোমাৰ প্ৰজা, এই আটাইয়ে যিহোৱাৰ বাক্য শুনা।'" ৩ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: "তোমালোকে ন্যায় বিচাৰ আৰু ধৰ্মিকতা সিদ্ধ কৰা আৰু অপহাৰিত জনাক উপদ্ৰবকাৰীৰ হাতৰ পৰা উক্তাৰ কৰা; বিদেশী, পত্ৰিহীন বা বিদ্ৰোক অপকাৰ আৰু অত্যাচাৰ নকৰিবা নাইবা এই ঠাইত নিৰ্দেশনৰ বক্ষপাত নকৰিবা। ৪ কিয়নো, তোমালোকে যদি এই কথা যত্নেৰে পালন কৰা, তেন্তে দায়ুদৰ সিংহাসনত বহোঁতা বজাসকলে বৰ্থত আৰু মোঁৰাত উঠি প্ৰতিজনে মন্ত্ৰী আৰু প্ৰজাৰে সৈতে এই গৃহে দুৱাৰবোৰেদি সোমাব! ৫ কিন্তু তোমালোকে যদি এইবোৰ বাক্য নুশ্বনা, 'তেন্তে যিহোৱাই কৈছে, 'মই মোৰ নামেৰে শপত খাই কৈছেঁ, তেন্তে'লে এই গৃহ উচ্ছৱ ঠাই হৰ। ৬ কিয়নো যিহোৱাই যিহুদাৰ বাজগুহৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে: 'তুমি মোৰ বিবেচনাত গিলিয়দ আৰু লিবানোৱাৰ ওখ ভাগৰ দৰে হলেও, নিচয়ে মই তোমাক মৰুভূমিত, আৰু নিবাসী নোহোৱা নগবোৰৰ দৰে কৰিব। ৭ আৰু মই তোমাৰ অহিতে নিজ নিজ অস্ত্ৰে সৈতে বিলাশক লোকসকল স্থুত কৰিম তেওঁ লোকে তোমাৰ উত্তম উত্তম গছবোৰ কাটি জুইত পেলাই দিব। ৮ আৰু অনেক জাতিয়ে এই নগৰৰ ওচৰেনি যাওঁতে ইজনে সিজনক কৰ, 'যিহোৱাই এই মহানগৰলৈ কীয় এনে ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ?' ৯ তেতিয়া তেওঁলোকে উত্তৰ কৰিব, 'কাৰণ ইয়াৰ লোকসকলে দৃশ্য যিহোৱাৰ নিয়মটি ত্যাগ কৰি ইতৰ দেন্তাবোৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিছিল, আৰু সেইবোৰক সেনাপূজা কৰিছিল।' ১০ তোমালোকে মৃত জনৰ বাবে নাকাদিবা, আৰু সেইজনেৰ বাবে বিলাপ নকৰিবা; কিন্তু দূৰলৈ যোৱা মানহজনৰ নিমিত্তে বৰকৈকে ত্ৰন্দন কৰা, কিয়নো তেওঁতে আৰু উলটি নাহিব, বা নিজৰ জন্ম দেশ আৰু নেদেখিব।" ১১ কাৰণ, যিহুদাৰ যোচিয়া বজাৰ পুত্রেক যি চল্লমত তেওঁৰ পিতৃ যোচিয়াৰ পদত বজা হৈছিল, আৰু এই ঠাইত পৰা গল, তেওঁৰ বিষয়ে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, তেওঁ এই ঠাইলৈ আৰু উলটি নাহিব; ১২ কিন্তু তেওঁলোকে যি ঠাইলৈ তেওঁক বন্দী কৰি নিলে, সেই ঠাইতে মৰিব, এই দেশ আৰু নেদেখিব।" ১৩ যি জনে অধৰ্মৰ দ্বাৱাই নিজ গৃহ, আৰু অন্যায়ৰ দ্বাৱাই নিজৰ ওপৰ-কোঠালি সাজে, যি জনে বেচ নিদিয়াকৈ নিজৰ ওচৰ-চৰুৰীয়াক বন্দী-কাম কৰোৱায়, আৰু তাৰ শৰমৰ ফল তাক নিদিয়ে। ১৪ যিজনে নিজৰ বাবে এটা ভাঙুৰ ঘৰ, আৰু বহুল ওপৰ-কোঠালি সাজোঁ বুলি কয়, আৰু নিজৰ বাবে খিড়কি দুৱাৰ কাটে, আৰু ভিতৰ ফালে ওপৰত এৰচ কাঠ লগায়, আৰু সেন্দুৰ বৰুৰীয়া বং দিয়ে, তাৰ সন্তাপ হৈ।" ১৫ এৰচ কাঠৰ কথাত জিকিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ কাৰণে জানো তুমি বাজত কৰি থাকিবা? তোমাৰ পিতৃয়ে জানো ভোজন-পান কৰা আৰু বিচাৰ ও ন্যায় সিদ্ধ কৰা নাছিল? তাতে তেওঁৰ মঙ্গল হৈছিল। ১৬ তেওঁ দুৰ্যো-দুৰ্যোৰ বিচাৰ কৰাতে তেওঁৰ মঙ্গল হৈছিল; যিহোৱাই কৈছে, মোক জনার প্ৰাণে এয়ে নাছিল নে? ১৭ কিন্তু তোমাৰ চকু আৰু মন: নিজৰ লাত বিচৰাত বাজে, আৰু নিৰ্দেশীয়ত বক্ষপাত কৰাত, আৰু অনেক উপদ্ৰব ও অত্যাচাৰ কৰাত বাজে আন একোতো নালাগে। ১৮ এই হেতুকে যোচিয়াৰ পুত্ৰ যিহুদাৰ বজা যিহোৱাকীমৰ বিষয়ে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: "হায় হায় মোৰ ভাই! বা হায় হায় মোৰ ভগী!" এই বুলি লোকে তেওঁৰ বিষয়ে বিলাপ নকৰিব; আৰু হায় হায় মোৰ অপুৰ থাকে, বা "হায় হায় তেওঁৰ গৌৰৰ, এনে বুলি বিলাপ নকৰিব।" ১৯ লোকে তেওঁক টানি নি যিহুদালেমৰ দুৱাৰৰ বাহিৰে দুৰ্বত পেলাই দি গাধ পোতাৰ দৰে পুত্ৰিব। ২০ তুমি লিবানোনত উঠি চিৰোৰা; আৰু বাচানত বৰকৈকে মাতা, আৰু অবৰীমৰ পৰা চিৰোৰা, কিয়নো তোমাক প্ৰেম কৰোঁতা আটাইবিলাক বিনষ্ট হৈল। ২১ তোমাৰ মঙ্গলৰ সময়ত মই তোমাক কৈছিলোঁ; কিন্তু তুমি, "মই নুশ্বনো" বুলি ক'লা। তুমি যে মোৰ বাক্য পালন নকৰা, এয়ে লৰা কালৰে পৰা তোমাৰ দন্তৰ। ২২ বতাহে তোমাৰ মৰে-ছাগ বৰুৰীয়াবোৰক চলাই নিব, তোমাক প্ৰেম কৰা সকলোৰে বন্দী-

অৱস্থালৈ যাব। তেতিয়া অৱশ্যে তুমি তোমার দৃষ্টাব বাবে লাজ পাবা
আৰু বিৰণ হবা। ২৩ এৰচ কাঠৰ মাজত নিজৰ বাহ সজা হে লিবানোন-
বাসিনী, তেতিয়া যাতনাই, প্ৰসৱকৰণীৰ বেদনাৰ দৰে বেদনাই তোমাক
আক্ৰমণ কৰিব, তেতিয়া তুমি কিমান বেছিকে কৃপাৰ যোগ্য হবা।” ২৪
যিহাৰাই কৈছে, “মোৰ জীৱনৰ শপতম,” “যিহুদাব বজা যিহোৱাকীমৰ পুত্ৰ
কনিয়া মোৰ সেৱে হাতত থকা মোহৰৰ দৰে হলেও, মই তোমাক তাৰ পৰা
খাই পেলোম। ২৫ আৰু মই তোমাক তোমার প্রাণ বিচৰাবোৰ হাতত,
আৰু তুমি ভয় কৰাবোৰ হাতত, এমে কি, বাবিলৰ বজা ন্যূখন্দনেচৰ
আৰু কলনীয়াসকলৰ হাতত শোধাই দিম। ২৬ তোমাক আৰু তোমাক
জন্মোৱা মাতৃক, তোমালোকে নজনা আন দেশত পেলাই দিম। সেই ঠাইতে
তোমাকৰ মৰিবা। ২৭ তেওঁলোকৰ মনে যি দেশলৈ আহিবলৈ হাবিয়াহ
কৰে, সেই দেশলৈ তেওঁলোক উলতি মহিৰ। ২৮ এই পুৰুষ কনিয়া শুণিত
ডঙ্গ পাত্র নে? ইয়াক আৰু ইয়াৰ বংশক কিয় বাহিৰলৈ পেলোৱা হৈছে?
তেওঁলোকে নজনা দেশত এওঁলোকক কিয় পেলোৱা হৈছে? ২৯ হে
পৃথিবী, হে পথিবী, হে পথিবী! যিহোৱাৰ বাক্য শুন। যিহোৱা ইইদৰে
কৈছে, “তোমালোকে এই মানুহ সত্ত্বানীহীন বুলি, ইয়াৰ দিনত উন্নতি কৰিব
নেৱাৰা মানুহ বুলি লিখ। ৩০ কিয়নো ইয়াৰ বংশক কোনো মানুহ দায়ুদৰ
সিংহসনত বিহিবলৈ, আৰু যিহুদাত শাসন কৰিবলৈ, কৃতকৰ্য্য নহব।”

২৩ “যি বখীয়াবোৰে চৰণীয়া ঠাইৰ জাকৰ মেৰ-ছাগবোৰক নষ্ট আৰু
ছিন্ন-ভিন্ন কৰে, সিহঁতৰ সন্তাপ হব” এয়ে যিহোৱাৰ বচন। ২

এই হেতুকে মোর প্রজাসকলক চৰাওঁতা মেৰ-ছাগ বৰিয়াবোৰৰ বিৰুদ্ধে ইহায়েলৰ দশৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “তেমালোকে মোৰ মেৰ-ছাগৰ জাকক গোট পেটৰ কৰিলা, সেইবোৰক খেদাই দিলা, আৰু সেইবোৰৰ বিচাৰ নললা; যিহোৱাই কৈছে, চোৱা। মই তোমালোকৰ কাৰ্য দুষ্টুতাৰ ফল তোমালোক দিম।” ৩ আৰু যি যি দেশলৈ মই মোৰ জাকক খেদিলোঁ, তাৰ পৰা তেওঁলোকৰ অৱশিষ্ট ভাগ গোটাম, আৰু পুনৰাবৃত তেওঁলোকৰ গৰ্বাললৈ তেওঁলোকৰ আনিম; তাতে তেওঁলোক প্ৰজাৰস্ত হৈ বহুবৎ হব। ৪ যি মেৰ-ছাগৰ বধিয়াসকলক তেওঁলোকক চৰাৰ, মই তেওঁলোকৰ ওপৰত এনে বৰীয়াসকলক নিযুক্তি কৰিব; তেতিয়া তেওঁলোকে আৰু ভয় নকৰিব আৰু বিহবল নহব; আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনো নাইকিয়া নহব,” ইয়াকে যিহোৱাই কৈছে। ৫ যিহোৱাই কৈছে, “চোৱা, যি সময়ত মই দায়ুদৰ বংশত এক ধাৰ্মিক গজালি উৎপন্ন কৰিব এনে কাল আহিছে। তেওঁ বৰ্জা হৈ বৰ্জতু কৰিব, জননেৰে সৈতে কাৰ্য কৰিব, আৰু দেশত বিচাৰ ও ন্যায় সিদ্ধ কৰিব। ৬ তেওঁৰ কালত যিহুদাই পৰিব্ৰান্গ পাৰ, ইহায়েলে নিৰাপদে বাস কৰিব। আৰু “যিহোৱাই আমাৰ ধাৰ্মিকতা,” এই নামৰে তেওঁ প্ৰথ্যাত হব। ৭ এই হেতুকে যিহোৱাই কৈছে, “চোৱা, এনে কোনো দিন আহিছে,” যে, ‘সেই দিনা তেওঁলোকে আৰু নকৰ, যি জনাই ইহায়েলৰ সন্তান সকলক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আলিলে, সেই ‘যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত’; ৮ কিন্তু এনেকৈ কৰ, যে, ‘যি জনাই ইহায়েল বংশত জ্যোতি সন্তান সকলক উত্তৰ দেশৰ পৰা; আৰু যি যি দেশলৈ মই তেওঁলোকক খেদিলোঁ, সেই সকল দেশৰ পৰা উলিয়াই চলাই লৈ আহিলে সেই যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত।’ তথাপি তেওঁলোকে নিজৰ দেশত নিবাস কৰিব। ৯ ভাৰবাদীবোৰৰ বিষয়। মোৰ আত্মত মোৰ দহয় ভগ্ন হল, আৰু মোৰ আটাই হাড়বৰাৰ কঁপিছে; যিহোৱাৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ পৰিব্ৰান্গ বাক্যৰ কাৰণে মই মতলীয়া লোকৰ দৰে, এনে কি, দ্রাক্ষাৰসে পৰাজয় কৰা মানুহৰ দৰে হলোঁ। ১০ কিয়নো দেশ ব্যভিচাৰী লোকেৰে পৰিপূৰ্ণ; কাৰণ শাৰ ওপ্রতিৰোধ প্ৰতিৰোধ দেশে শোক কৰিছে। অৱগত থকা চৰবীয়া ঠাইবোৰ শুকাইছে; তেওঁলোকৰ গতি মন্দ, আৰু তেওঁলোকৰ পৰাক্ৰম ন্যাসনস্ত নহয়। ১১ কিয়নো ভাৰবাদী আৰু পুৰোহিত দুয়ো অপৰিত; যিহোৱাই কৈছে, মোৰ গৃহতেই মই সিহত্ব দুষ্টতা পালোঁ। ১২ এই কাৰণে তেওঁলোকৰ পথ তেওঁলোকৰ কাৰণে অনুকৰত থকা পিছল ঠাইব নিচিনা হব; তেওঁলোকে খেদা খাই তাৰ পৰা পতিত হব; কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁলোকৰ ওপৰতে অমঙ্গল ঘটাম, এনে কি, তেওঁলোকক দণ্ড দিয়াৰ বছৰ উপস্থিত কৰোৱাম। ১৩ মই চৰিয়াবৰ মাজৰ ভাৰবাদীসকলৰ মাজত অজনাতৰ কাৰ্য দেখিলোঁ; তেওঁলোকে বালৰ

নামেরে ভাববাণী প্রচার করি মোর প্রজা ইস্রায়েল লোকক ভুলালে। ১৪ মই যিচূলেমের ভাববাদীসকলৰ মাজতো নোম শিয়াবি যোৱা এটা কাৰ্য দেখিলোঁ; তেওঁলোকে পৰষ্ঠীগমন কৰে, মিছাত চলে, আৰু তেওঁলোকে কুৰক্ম কৰাসকলৰ হাত এনেকে সবল কৰে, যে, তেওঁলোকৰ কোনেও নিজ দুষ্টাৰ পৰা উলটি নাহে; তেওঁলোক সকলোৱেই মোৰ আগত চদমৰ দৰে আৰু তাৰ নিবাসীসকল ঘমেৰাব সদৃশ।” ১৫ এই হেতুকে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই সেই ভাববাদীসকলৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে, “চোৱা, মই তেওঁলোকক নাগদনা ভোজন কৰাম, আৰু বিৰ গছৰ বস্প পান কৰাম, কিয়নো যিচূলেমের ভাববাদীসকলৰ পৰা অপৰিৱৰ্ত্ত ওলাই পোটেই দেশত ব্যাপিল।” ১৬ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, তোমালোকৰ আগত ভাববাণী প্রচার কৰোঁতা ভাববাদীবোৰ বাক্য নশুণ্মিবা। তেওঁলোকে তোমালোকক অসাৰতা শিকায়। আৰু যিহোৱাৰ মুখৰ পৰা নেহোৱা নিজ নিজ মনৰ দৰ্শনৰ কথা ক্যা! ১৭ মোক হেয়জ্জান কৰোঁতাসকলৰ আগত তেওঁলোকে সদায় কৈ থাকে, যে, ‘যিহোৱাই কৈছে, তোমালোকে শাস্তি পাবা।’ আৰু তেওঁলোকে নিজ নিজ মনৰ কঠিনতা অনুসৰে চৰোঁতা সকলোৰে আগত কৰ্য, ‘তোমালোকলৈ অমঙ্গল নথাটিব।’ ১৮ কাৰণ কোনে যিহোৱাৰ সভাত থিয় হৈছে, যে, তেওঁ নিজ চৰুকে চাই তেওঁৰ বাক্য শুনিব? কোনে তেওঁৰ বাক্যত কাণ পাতি তাক শুনিবলৈ পালে? ১৯ সৌৱা, চোৱা, যিহোৱাৰ প্ৰচণ্ড ক্ষেত্ৰবৃপ্ত ধূমুহী! এনে কি, প্ৰবল বায়ামিল বাতাই আহিছে। সেয়ে দুষ্টোৰ মূৰত কোবেৰে লাগিব। ২০ যিহোৱাই কাৰ্য সমাঞ্চ নকৰালৈকে, আৰু তেওঁৰ মনৰ অভিযায় সিদ্ধ নকৰালৈকে তেওঁৰ ক্ষেত্ৰ ধাৰামিব। তোমালোকে শেষকালত তাক সম্পুণকৈ বুজিবা। ২১ মই এই ভাববাদীসকলক পঠোৱা নাই, তথাপি তেওঁলোকে নিজে নিজেই লৱিবে; মই তেওঁলোকক কোৱা নাই, তথাপি তেওঁলোকে নিজে নিজেই ভাববাণী প্রচার কৰিবে। ২২ কিন্তু তেওঁলোকে মোৰ সভাত থিয় হোৱা হলে, মোৰ প্ৰজাসকলক মোৰ বাক্য শুনোৱালৈহেতেন, আৰু তেওঁলোকৰ কু-পথ কুৰক্ম পৰা তেওঁলোকক ওভতাই আনিলৈহেতেন। ২৩ যিহোৱাই কৈছে, মই জানো ওচৰত থকাহে ইশুৰ? দূৰত থকাও ইশুৰ নহ'তে জানো? ২৪ যিহোৱাই কৈছে, মই দেখা নোপোৱাকৈ কোনো মানুহ জানো গুপ্তে লুকাই থাকিব পাৰে? যিহোৱাই কৈছে, মই জানো স্বৰ্গ আৰু পথিগৰি ব্যাপি নাথাৰ্কো? ২৫ ‘মই সপোন দেখিলোঁ! মই সপোন দেখিলোঁ!’ এই বুলি কৈ মোৰ নামেৰে মিছা ভাববাণী প্রচার কৰোঁতা ভাববাদীসকলে কোৱা কথা মই শুনিলোঁ। ২৬ মিছা ভাববাণী প্রচার কৰোঁতা ভাববাদীসকলৰ, এনে কি, নিজ নিজ মনৰ কঠিন পঢ়তা প্ৰকাশ কৰোঁতা ভাববাদীসকলৰ অস্তৰত এয়ে কিমান কাল থাকিব? ২৭ তেওঁলোকৰ পৰ্বতপুৰসকলে বালত আসজত হৈ মোৰ নাম পাহাৰ দৰে তেওঁলোকে নিজ নিজ ওচৰ-চৰুৰীয়াৰ আগত কোৱা সপোনৰ দ্বাৰাই মোৰ প্ৰজাসকলক মোৰ নাম পাহাৰবলৈ খুজিছে। ২৮ সপোন দেখা ভাববাদীয়ে সপোনৰ কথা কওঁক, আৰু মোৰ বাক্য পোৱা জনে মোৰ বাক্য বিশ্বাসেৰে কওঁক; যিহোৱাই কৈছে, ধানৰ মাজত থেকি কি? ২৯ যিহোৱাই কৈছে, ‘মোৰ বাক্য অগ্ৰিমৰূপ নহয় নে?’ ‘আৰু শিল টুকুৰা-টুকুৰী কৰা হাতুৰীৰ নিচিনা নহয় নে?’ ৩০ এই হেতুকে, যিহোৱাই কৈছে, চোৱা, নিজ নিজ ওচৰ-চৰুৰীয়াৰ পৰা মোৰ বাক্য চুৰ কৰা ভাববাদীসকলৰ প্ৰতি মই বিপক্ষ’ ৩১ যিহোৱাই কৈছে, ‘চোৱা, যি ভাববাদীবোৰে নিজ নিজ জিভা বাৰহাৰ কৰি, তেওঁ কৈছে বুলি কয়, মই সেই ভাববাদীবোৰ বিপক্ষ।’ কিয়নো মই তেওঁলোকক পঠোৱা কি আজ্ঞা দিয়া নাছিলোঁ; এই হেতুকে তেওঁলোকে এই প্ৰজাসকলক সমুলি উপকাৰ নকৰিব, ইয়াক যিহোৱাই কৈছে। ৩৩ ‘আৰু যেতিয়া এই জাতিবোৰে, তা ভাববাদীয়ে বা পুৰোহিতে তোমাক সুবিধ, ‘যিহোৱাৰ ভাৰ-বাক্য কি?’ তেতিয়া তুমি তেওঁলোকক কৰা, ভাৰ-বাক্য কি? যিহোৱাই কৈছে মই তোমালোকক দূৰ কৰিবিদিম। ৩৪ যি ভাববাদী, পুৰোহিত, কি প্ৰজাই ‘যিহোৱাৰ ভাৰ-বাক্য’ এই বুলি কৰ, মই সেই মানুহক আৰু তাৰ বংশক দণ্ড দিম। ৩৫

তোমালোক প্রতিজনে নিজ নিজ ওচৰ-চুবুৰীয়াক আৰু নিজ নিজ ভাইক
এই কথা ক'বা, যিহোৱাই কি উত্তৰ দিলে? বা যিহোৱাই কি ক'লে? ৩৬
“যিহোৱাৰ ভাৰ-বাক্য” এই বুলি তোমালোকে আৰু উল্লেখ নকৰিবা; কাৰণ
প্রতিজনৰ বাকেই তালৈ ভাৰস্বৰূপ হ'ব, কিয়নো তোমালোকে জীৱৰন্ত
ঈশ্বৰ, আমাৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বাক্য বিপৰীত কৰিছ। ৩৭
তুমি ভাৰবাদীক এইদৰে ক'বা, যিহোৱাই তোমাক কি উত্তৰ দিলে? বা
যিহোৱাই কি ক'লে? ৩৮ কিন্তু “যিহোৱাৰ ভাৰ-বাক্য” এই বুলি যদি
তোমালোকে কোৱা, তেন্তে অৱশ্যে যিহোৱাই এইদৰে ক'ব, “যিহোৱাৰ
ভাৰ-বাক্য” এই বুলি নকৰলৈ কৈ পঠোৱাতো “যিহোৱাৰ ভাৰ-বাক্য” এই
বুলি কোৱা বাবে, চোৱা, মই তোমালোকক নিচেইকৈ পাহাৰিম, ৩৯ আৰু
মই তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক দিয়া এই নগবখন
মোৰ দৃষ্টিৰ পৰা দলিয়াই পেলাম, আৰু পাহাৰিব নোৱাৰা চিৰকলীয়া দুৰ্গাম
আৰু সৰ্বদায় থকা লাজ তোমালোকলৈ ঘটাম। ৪০ আৰু পাহাৰিব নোৱাৰা
চিৰকলীয়া দুৰ্গাম আৰু সৰ্বদায় থকা লাজ তোমালোকলৈ ঘটাম।”

২৪ যিহোৱাই মোক কিবা এটা দেখুৱাইছিল। যিহোৱাৰ মণ্ডিৰৰ
সমূখ্যত বাখি খোৱা ডিমৰ গুটিৰ দুটা পাচি মোক দেখুৱাইছিল।
বাবিলৰ বজা নবৃত্তদেন্তেৰে যিবৃচালেমৰ পৰা কমাৰ, বাঢ়ৈ আদি
শিল্পকাৰীয়ে সৈতে যিহোয়াকীমৰ পুত্ৰ যিহুদাৰ বজা যকিনিয়াক, আৰু
যিহুদাৰ প্ৰধান লোকসকলক বাবিললৈ বদ্দী কৰি নিয়াৰ পাছত এই দৰ্শন
ঘটিছিল। ২ এটা পাচিত প্ৰথমে পকা ডিমৰ গুটিৰ নিচিনা অতি উত্তম
ডিমৰ গুটি আছিল, আৰু আন পাচিত বেয়াৰ বাবে খাব নোৱাৰা অতি বেয়াৰ
ডিমৰ গুটি আছিল। ৩ তেতিয়া যিহোৱাই মোক সুধিলে, “হে যিৰিমিয়া,
তুমি কি দেখিছা?” তেতিয়া মই ক'লেঁ, “ডিমৰ গুটি; তাৰ মাজত ভাল
অতি উত্তম, আৰু বেয়া ইমান বেয়া, যে, বেয়াৰ নিমিত্তে খাব নোৱাৰে। ৪
পাছে যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আছিল: ৫ বোলে, “ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ
যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: এই ঠাইৰ পৰা কলনীয়াসকলৰ দেশলৈ মই
বদ্দী কৰি পঠোৱা যিহুদাৰ লোকসকলক মই এই উত্তম ডিমৰ গুটিৰ দৰে
মঙ্গলৰ অৰ্থে সুদৃষ্টি কৰিম। ৬ কিয়নো মই তেওঁলোকৰ মঙ্গলৰ অৰ্থে
তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ চৰু বাখিম, আৰু মই তেওঁলোকক পুনৰাবো এই
দেশলৈ আনিম আৰু তেওঁলোকক স্থাপন কৰিম, নাভাতিম; ৰোপণ কৰিম,
নূঘালিম। ৭ আৰু মই যে যিহোৱা, ইয়াক জানিবৰ মন মই তেওঁলোকক
দিম; আৰু তেওঁলোক মোৰ প্ৰজা হ'ব, আৰু মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ব;
কিয়নো তেওঁলোকে সমস্ত মনোৰে মোলৈ উলটি আছিব। ৮ আৰু যিহুদাৰ
বজা চিদিকিয়াক, তেওঁ প্ৰধান লোকসকলক, আৰু এই দেশত বাকী থকা
যিবৃচালেমৰ অৱশিষ্ট ভাগক, আৰু মিচৰ দেশত প্ৰবাস কৰা লোকসকলক,
বেয়াৰ বাবে খাব নোৱাৰা সেই বেয়া ডিমৰ গুটিৰ দৰে মই ত্যাগ কৰিম,
ইয়াক যিহোৱাই নিশ্চয়কৈ কৈছ। ৯ এনে কি, অমঙ্গলৰ অৰ্থে মই
তেওঁলোকক পথিকীৰ সকলো ৰাজ্যত তাসৰ বিষয় হ'লৈ, আৰু যি যি
ঠাইলৈ তেওঁলোকক পেদিম, সেই সকলো ঠাইত তেওঁলোকক অপমান,
দৃষ্টান্ত, বিদ্ধিগ, আৰু শাওৰ বিষয় হ'লৈ দিম। ১০ আৰু মই তেওঁলোকক
আৰু তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক দিয়া দেশৰ পৰা তেওঁলোক উচ্ছৰ
নোহোৱালৈকে, তেওঁলোকৰ মাজলৈ তৰোৱাল, আকাল, আৰু মহামাৰী
পঠাই থাকিম।

২৫ যিহুদাৰ আটাই লোকৰ বিষয়ে যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়ালৈ এই
বাক্য আছিল। যোচিয়াৰ পুত্ৰ যিহুদাৰ বজা যিহোয়াকীমৰ
বাজতৰ চতুৰ্বৰ্ষ বছৰত বাবিলৰ নবৃত্তদেন্তেৰ বজাৰ বাজতৰ প্ৰথম বছৰত
এই বাক্য আছিল। ১ যিৰিমিয়া ভাৰবাদীয়ে যিহুদাৰ সকলো লোকৰ,
আৰু যিবৃচালেম-নিবাসী সকলোৰে আগত সেই বাক্য প্ৰচাৰ কৰি ক'লে। ৩
তেওঁ ক'লে, “আমোন পুত্ৰ যিহুদাৰ বজা যোচিয়াৰ বাজতৰ কালৰ অয়োদশ
বছৰৰ পৰা আজিলৈকে এই তেইশ বছৰ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ
আহি আছে আৰু মই প্ৰতি প্ৰভাতে উঠি তোমালোকক তাক কৈ আছোঁ।
মই তোমালোকক ক'বলৈ অতি ইচ্ছকে আছিলোঁ, কিন্তু তোমালোকে
কাণ দিয়া নাই। ৪ যিহোৱাই প্ৰতি প্ৰভাতে উঠি তেওঁৰ সকলো দাস
ভাৰবাদীসকলক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠাই আছে, কিন্তু তোমালোকে

শুনা নাই, আৰু শুনিবলৈ কাণো পতা নাই। ৫ এই ভাৰবাদীসকলকে
কৈছিল, ‘বিনয় কৰোঁ, তোমালোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ কু-পথৰ পৰা
আৰু নিজ নিজ দৃষ্টিতৰ পৰা ঘূৰা, আৰু যিহোৱাই তোমালোকক আৰু
তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক দিয়া দেশত যুগে যুগে অন্তক কাললৈকে
বাস কৰা। ৬ আৰু ইতৰ দেৱতাবোৰক সেৱাপূজা আৰু সেইবোৰে আগত
প্ৰণিপাত কৰিবলৈ সেইবোৰে আনুগামি নহ'বা, আৰু তেওঁলোকৰ হাতে
কৰা কাৰ্য দ্বাৰাই মোক বেজাৰ নিদিবা; তেতিয়া মই তোমালোকৰ
কোনো অপকাৰ নকৰিম।’ ৭ তথাপি, যিহোৱাই কৈছে, “তোমালোকে
নিজৰ নিজৰ অপকাৰৰ অৰ্থে তোমালোকৰ হাতে কৰা কাৰ্য দ্বাৰাই মোক
বেজাৰ দিবলৈ মোলৈ কাণ দিয়া নাই।” ৮ এই হেতুকে বাহিনীসকলৰ
যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “তোমালোকে মোৰ বাক্য নুঞ্চা, এইবাবে, ৯
চোৱা, মই মানুহ পঠাই উত্তৰ দিশত থকা আটাই গোষ্ঠীক আনিম, ইয়াক
যিহোৱা কৈছে: মই মোৰ দাস বাবিলৰ বজা নবৃত্তদেন্তেৰ ওচৰলৈ মানুহ
পঠাই, এই দেশৰ, ইয়াৰ নিবাসীসকলৰ, আৰু চাৰিওফালে থকা এই
আটাইবোৰ জাতিৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকক আনিম; আৰু মই তেওঁলোকক
নিঃশেষে বিনষ্ট কৰিম, আৰু মই এওঁলোকক আচাৰিতৰ ও ইচ ইচ কৰাৰ
বিষয় আৰু এওঁলোকৰ ঠাই ইচকলীয়া ধৰ্ষস্থান কৰিম। ১০ ইয়াৰ
বাহিৰে মই এওঁলোকৰ পৰা উল্লাসৰ ধৰনি, আনন্দৰ ধৰনি, দৰা-কন্যাৰ
ধৰনি, জাঁতৰ শব্দ আৰু চাকিৰ পোহৰ নাইকিয়া কৰিম। ১১ তেতিয়া
এই গোটেই দেশ ধৰ্ষস্থান আৰু আচাৰিতৰ ঠাই হ'ব, আৰু এই জাতিৰোৰে
সন্তৰ বছৰলৈকে বাবিলৰ বজাৰ বদ্দী-কাম কৰিব। ১২ যিহোৱাই আৰু
কৈছে: এই সন্তৰ বছৰ পৰ হ'লে, মই বাবিলৰ বজাৰক, আৰু সেই জাতিক,
আৰু কলনীয়াসকলৰ দেশক তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ বাবে দেও দিম; আৰু
মই তাক চিকলালৰ বাবে ধৰ্ষস্থান কৰিম। ১৩ আৰু মই সেই দেশৰ
বিৰুদ্ধে কোৱা মোৰ সকলো বাকি, এনে কি, যিৰিমিয়াই সকলো জাতিৰ
বিৰুদ্ধে ভাৰবাদী প্ৰাচাৰ কৰা, এই পুথিখনিত লিখা সকলোকে সেই দেশলৈ
ঘটাম। ১৪ কিয়নো অনেকে জাতি আৰু মহান বজাসকলে তেওঁলোকক
বদ্দী-কাম কৰোৱাব; আৰু মই তেওঁলোকৰ কৰ্ম আৰু তেওঁলোকৰ হাতৰ
কাৰ্য অনুসাৰে তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিম। ১৫ কিয়নো ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ
যিহোৱাই সোক এইদৰে কৈছে: “তুমি মোৰ ক্রোধবৰ্ষপু সেই দুক্ষৰসৰ
পান-পাত্ৰ মোৰ হাতৰ পৰা লোৱা, আৰু যি যি জাতিৰ ওচৰলৈ মই
তোমাক পঠাওঁ, তুমি গৈ সেই সেই জাতিক ইয়াক পান কৰোৱাব। ১৬
তেওঁলোকে পান কৰি চলাং-পলাং কৰিব আৰু মই তেওঁলোকৰ মাজলৈ
যি তৰোৱাল পঠিয়াম, তাৰ কাৰণে তেওঁলোক পঞ্জা যৈন হ'ব। ১৭
তেতিয়া মই যিহোৱাৰ হাতৰ পৰা সেই পান-পাত্ৰ লৈ, যিহোৱাই যিৰোৰে
জাতিৰ ওচৰলৈ মোৰ পঠিয়ালে, তেওঁলোকৰ পান কৰোৱালোঁ, ১৮ অৰ্থাৎ
আজিৰ দৰেই, তেওঁলোকক ধৰ্ষস্থান, আচাৰিত, ইচ ইচ, আৰু শাওৰ
বিষয় কৰিবলৈ যিবৃচালেমক, যিহুদাৰ নগবৰোৱাৰক তাৰ বজাসকলক,
আৰু তাৰ প্ৰধান লোকসকলক পান কৰোৱালোঁ। ১৯ আন জাতি সমুহেও
ইয়াক পান কৰিব লগীয়া হৈছিল: আৰু মিচৰ বজা ফৰোৱক আৰু
তেওঁৰ মন্ত্ৰিসকলক, তেওঁ প্ৰথম প্ৰধান লোকসকলক, ২০ তেওঁৰ সকলো
প্ৰজাৰক, মিশ্রিত জাতি সমুহক, উচ দেশৰ সকলো বজাক, পলেষ্টাইয়াসকলৰ
আটাই বজাক বিশেষকৈ অক্ষিলোন, গাজা, ইক্রোণ, আৰু অচ্ছোদৰ
অৱশিষ্ট ভাগক, ২১ ইদোৱ, মোৱাৰ, আৰু অমোনৰ সত্তান সকলক,
তৰৰ সকলো বজাক; ২২ চীদোনৰ সকলো বজাক, সমুদ্ৰৰ সিপাৰে
থকা দীপৰ সকলো বজাক, ২৩ দদান, চেমা, বুজ, আৰু কুৰম গুৰিত
ডাঢ়ি-চুলি কটা সকলোৰে পান কৰিবলগীয়া হৈছিল। ২৪ আৰৰব সকলো
বজাক, মৰুচুমি-নিবাসী মিশ্ৰিত জাতিৰ সকলো বজাক, ২৫ যিৰীৰ সকলো
বজাক, এলমৰ সকলো বজাক, মাদিয়াসকলৰ সকলো বজাক, ২৬ প্ৰভেদে
নৰখাকৈ উত্তৰ দেশৰ ওচৰত কি দূৰত থকা সকলো বজাক, পথিকীৰ
ওপৰত থকা জগতৰ সকলো বাজক পান কৰোৱালোঁ; আৰু তেওঁলোকৰ
পাছত চেক বজাই পান কৰিব।” ২৭ ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ
যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “আৰু তুমি তেওঁলোকক এই কথা ক'বা,
তোমালোকে পান কৰি মতলীয়া হৈ ব'ঁতিওৱা, আৰু তোমালোকৰ মাজলৈ
মই যি তৰোৱাল পঠিয়াম, তাৰ কাৰণে পতিত হোৱা, আৰু মুঠিয়া!” ২৮

আবু তেতিয়া যদি তেওঁলোকে পান করিবলৈ তোমার হাত পরা পান-পাত্রটি লোকে অস্থির করে, তেতিয়া তেওঁলোকক ক'বা, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, তোমালোকে অৱশ্যে পান কৰিবই লাগে। ২৯ কাৰণ, চোৱা, মোৰ নামেৰে প্ৰথ্যাত হোৱা নগৰখনতেই অমঙ্গল আনিবলৈ ধৰিছোঁ, এমে স্থুলত, তোমালোকে একেবাবে দণ্ড নোপোৱাকৈ থকিবানে? তোমালোকে দণ্ড নোপোৱাকৈ নথাকিবা; কিয়নো বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, মই পৃথিবী-নিবাসী সকলোৰে অহিতে তৰোৱাল মাত্তিম। ৩০ এই হেতুকে তুমি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে এই সকলো ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰা, আবু তেওঁলোকক কোৱা, “যিহোৱাই উচ্চলুনৰ পৰা গজৰ্জন কৰিব, আবু তেওঁ নিজৰ পৰিব্ৰজাৰ নিবাসৰ পৰা উচ্চ-ধৰনি শুনাৰ, তেওঁৰ মেৰ-ছাগ চৰোৱা ঠাইৰ বিৰুদ্ধে বৰকৈ গৰ্জিব, আবু পৃথিবী-নিবাসী সকলোৰে বিৰুদ্ধে দ্রাক্ষাণ্টি গচকোৱাত্মসকলৰ দৰেই উচ্চ-ধৰনি কৰিব। ৩১ পৃথিবীৰ সীমালৈকে ধৰনিয়ে ব্যাপিব; কিয়নো জাতি সমূহে সৈতে যিহোৱাৰ বিবাদ আছে, তেওঁ মৰ্ত্যসকলে সৈতে প্ৰতিবাদ কৰিব; দুষ্টিতক হ'লে, তেওঁ তৰোৱালত শোধাই দিব।” এয়ে যিহোৱাৰ বচন। ৩২ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “চোৱা, এক জাতিৰ পৰা আম জাতিলৈ অমঙ্গল ওলাৰ, আবু পৃথিবীৰ অন্ত ভাগৰ পৰা বৰ ধূমহা আহিব। ৩৩ সেই দিনা পৃথিবীৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ যিহোৱাৰ হত লোক হ'ব; কোনো তেওঁলোকৰ বাবে বিলাপ নকৰিব, আবু তেওঁলোকক গোটোৱা কি পোতা নহ'ব, তেওঁলোক মাটিৰ ওপৰত সাৰুৰূপ হ'ব। ৩৪ হে মেৰ-ছাগ বৰ্খীয়াবোৰ, তোমালোকে হাহাঁকাৰ আবু কাতাৰাঙ্গি কৰা; আবু হে মেৰ-ছাগৰ জাকৰ প্ৰধান লোকসকল, তোমালোক ছাইত বাগৰা। কিয়নো তোমালোকৰ হত্যাৰ দিন আহি পৰিল; মই তোমালোকক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিব, তাতে তোমালোক মনোহৰ পাত্ৰ দৰে পতিত হবা। ৩৫ মেৰ-ছাগ বৰ্খীয়াবোৰে পলাবলৈ, বা মেৰ-ছাগৰ জাকৰ প্ৰধান লোকসকলে বৰফা পাৰলৈ বাট নাপাৰ। ৩৬ মেৰ-ছাগ বৰ্খীয়াবোৰেৰ কাতৰেৰিক আবু মেৰ-ছাগৰ জাকৰ প্ৰধান লোকসকলৰ হাহাঁকাৰৰ শব্দ শুনা গৈছে; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁলোকৰ চৰণীয়া ঠাই উচ্চলুন কৰিছে। ৩৭ আবু যিহোৱাৰ ক্ষোধৰ কাৰণে শাস্তিপূৰ্ণ মেৰ-ছাগৰ গৰ্বালোৰে নিষ্কৃত হল। ৩৮ তেওঁ সিংহৰ নিচমাকৈ নিজৰ গহৰ এৰি আহিছে; কিয়নো অত্যাচাৰকাৰী তৰোৱালৰ ভয়ানকতা আবু তেওঁৰ প্ৰচণ্ড ক্ষোধৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ দেশ আচাৰিব বিষয় হৈছে, কাৰণ তেওঁৰ খয়াল ক্ষোধৰ বাবে।”

২৬ যোচিয়াৰ পুত্ৰ যিহুদাৰ বজা যিহোৱাকীমৰ বাজত্বৰ আৰম্ভণিত এইদৰে কৈছে: তুমি যিহোৱাৰ গৃহৰ চোতালত যথি হোৱা, আবু যিহোৱাৰ গৃহত প্ৰশিপাত কৰিবলৈ অহা যিহুদাৰ সকলো নগৰৰ লোকসকলক, মই তেওঁলোকক ক'বলৈ তোমাক আজ্ঞা দিয়া সকলো বাক্য কোৱা, এটি কথাও নোকোৱাকৈ নথাকিবা। ৩ কিজানি তেওঁলোকে শুনি নিজ নিজ কু-পথৰ পৰা উলটিব; সেয়ে হ'লে, তেওঁলোকৰ দুষ্টিতাৰ বাবে মই তেওঁলোকলৈ কৰিব খোজা অমঙ্গলৰ পৰা থামিম। ৪ তুমি তেওঁলোকক কোৱা, “যিহোৱাই এই কথা কৈছে, যি ভাৰবাদীসকলক মই প্ৰভাতে উঠি তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই থাকেঁ, কিন্তু তোমালোকে যদি শুনুনা, ৫ মোৰ দাস সেই ভাৰবাদীসকলৰ বাক্য শুনিবলৈ, তোমালোকৰ আগত মই হাপন কৰা মোৰ ব্যৱস্থামতে চলিবলৈ, যদি তোমালোকে মোলৈ কাণ নিদিয়া, ৬ তেমেহ'লে মই এই গৃহক চীলোৰ দৰে কৰিব, আবু এই নগৰক পৃথিবীৰ আটাই জাতিৰ শাৰওৰ বিষয় কৰিব। ৭ মেতিয়া যিবিমিয়াই যিহোৱাৰ গৃহত এই সকলো বাক্য কোৱাত ভাৰবাদী আবু আটাই প্ৰজাসকলে শুনিলে। ৮ আবু যিবিমিয়াই সকলো লোকৰ আগত, যিহোৱাই আজ্ঞা কৰা সকলো কথা কৈ এটোৱাৰ পাছত, পুৰোহিত, ভাৰবাদী আবু আটাই প্ৰজাসকলে তেওঁক ধৰি ক'লে, “তুমি নিশ্চয়ে মৰিবা! ৯ এই গৃহ চীলোৰ দৰে হ'ব আবু এই নগৰ উচ্চলুন হৈ নিবাশী-শূন্য হ'ব বুলি কৈ, তুমি যিহোৱাৰ নামেৰে কিয় ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰিছা?” সেই কাৰণে সকলো আটাই যিহোৱাৰ গৃহত যিবিমিয়াৰ আগত গোটা খালে। ১০ তেতিয়া যিহুদাৰ প্ৰধান লোকসকলে এই কথা শুনি বাজ গৃহৰ পৰা যিহোৱাৰ গৃহলৈ আহিল, আবু তেওঁলোক যিহোৱাৰ গৃহত নতুন দুৱাৰৰ

সোমোৱা ঠাইত বহিল। ১১ পাছে পুৰোহিত আবু ভাৰবাদীসকলকে প্ৰধান লোকসকলক আবু আটাই প্ৰজাসকলৰ আগত ক'লে, “এই মানুহ প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য; কিয়নো তেওঁ এই নগৰৰ বিৰুদ্ধে ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰিবলৈ, তাক তোমালোকে নিজ কাণে শুনিলাম।” ১২ তেতিয়া যিবিমিয়াই সকলো প্ৰধান লোক আবু আটাই প্ৰজাৰ আগত ক'লে, “এই গৃহ আবু নগৰৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকে শুনা আটাইবোৰ ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰিবলৈ যিহোৱাই মোক পঠিয়ালে।” ১৩ এই হেতুকে এতিয়া তোমালোকে নিজ নিজ আচৰণ আবু কৰ্ম শুন কৰা, আবু তোমালোকৰ দুষ্পৰ যিহোৱাৰ বাক্য পালন কৰা; তাতে যিহোৱাই তোমালোকৰ আহিতে কৰিব খোজা অমঙ্গলৰ পৰা থামিব। ১৪ কিন্তু চোৱা! মই হ'লে তোমালোকৰ হাততে আছোঁ। তোমালোকৰ দৃষ্টিত যি ভাল আবু ন্যায়, তাকে মোলৈ কৰা। ১৫ কিন্তু তোমালোকে নিশ্চয়ে জানিবা, যে, যদি তোমালোকে মোক বধ কৰা, তেন্তে তোমালোকৰ নিজৰ নিজৰ, এই নগৰৰ, আবু ইয়াৰ নিবাশীসকলৰ ওপৰত নিৰ্দেশীৰ বজ্জপ্তাৰ দোষ ঘটেৰাব। কিয়নো সঁচাকৈ সেই সকলো কথা তোমালোকৰ কাণত ক'বলৈ যিহোৱাই মোক তোমালোকৰ শুৰিলৈ পঠিয়ালে।” ১৬ তেতিয়া প্ৰধান লোকসকল আবু আটাই প্ৰজাই পুৰোহিত আবু ভাৰবাদীসকলক ক'লে, “এই মানুহ প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য নহয়; কিয়নো এওঁ আমাৰ দৈশ্ব্যৰ যিহোৱাৰ নামেৰে আমাক কথা কলে।” ১৭ তাৰ পাছত দেশৰ বৃন্দসকলৰ মাজৰ কিছু লোকে উঠি প্ৰজাসকলৰ গোটেই সমাজক ক'লে। ১৮ তেওঁলোকে ক'লে, “যিহুদাৰ হিক্যিয়া বজাৰৰ বাজত্বৰ কালত মোৰেষ্টিয়া মীঘাইয়াই ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰিছিল। তেওঁ যিহুদাৰ আটাই লোকক কৈছিল, ‘বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছিল: “চিয়োনক পথাৰৰ দৰে চহোৱা হ'ব, যিচূলালেম তথাৰ্বাশি হ'ব আবু গৃহটি থকা পৰ্বতটোৱে কাঠিনীৰ ও ঠাইত দৰে হ'ব।’” ১৯ কোৱাচোন, যিহুদাৰ হিক্যিয়া বজাৰই আবু গোটেই যিহুদাই জানো তেওঁক বধ কৰিছিল? হিক্যিয়াই জানো যিহোৱালৈ ভয় কৰা নাইলু? আবু তেওঁ জানো যিহোৱাৰ অনুগ্ৰহ প্ৰাৰ্থনা কৰা নাইলু? তাতে যিহোৱাই তেওঁলোকলৈ কৰিব খোজা অমঙ্গলৰ পৰা জানো নাথামিল? তোমালোকে কোৱাৰ দৰে কৰিবলৈ আবু নিজ নিজ প্ৰাপণ আহিতে মহা-অমঙ্গল ঘটাম। ২০ যিহোৱাৰ নামেৰে ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰা আবু এজন লোক আছিল, তেওঁ কৰিবাঙং যিবারীয় নিবাশী চৰিয়াৰ পুত্ৰ উৰিয়া; তেওঁ যিবিমিয়াৰ সকলো বাক্যৰ দৰে এই নগৰ আবু এই দেশৰ আহিতে ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰিছিল। ২১ কিন্তু যিহোৱাকীম বজা, তেওঁৰ বীৰসকলক আবু সকলো প্ৰধান লোক তেওঁৰ কথা শুনিবলৈ পোৱাত, ভাৰাই তেওঁক বধ কৰিবলৈ পুৰুষাৰ্থ কৰিবলৈ, কিন্তু উৰিয়াই তাকে শুনি ভয় পাই মলাই মিচৰলৈ গ'ল। ২২ তেতিয়া যিহোৱাকীম বজা আটাই মিচৰলৈ মানুহ পঠিয়ালে, অৰ্থাৎ অকৰোৰ পুত্ৰ ইলনাথনক আবু তেওঁৰ লগত কেইজেনমান লোকক মিচৰলৈ পঠিয়ালে। ২৩ পাছত তেওঁলোকে উৰিয়াক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই যিহোৱাকীম বজাৰ গুলিলে আনিলত, বজা ইতি তৰোৱালৰ দ্বাৰাই তেওঁক বধ কৰি সামান্য লোকৰ মৈদানত তেওঁৰ শৰ পেলাই দিলো। ২৪ কিন্তু চাফনৰ পুত্ৰ আহীকাৰ হাতত যিবিমিয়াৰ পক্ষে থকাত, বধ কৰিবলৈ অৰ্থে লোকসকলৰ হাতত তেওঁক শোধাই দিয়া নহ'ল।

২৭ যোচিয়াৰ পুত্ৰ যিহুদাৰ বজা চিদিক্যাব বাজত্বৰ আৰম্ভণিত যিহোৱাৰ পৰা যিবিমিয়ালৈ এই বাক্য আহিল, বোলে, “যিহোৱাই মোক ক'লে, তুমি মোঁত-জৰী আবু যুৱলি সাজি তোমাৰ ডিঙিত লোপো। ৩ আবু যিচূলালেমল যিহুদাৰ চিদিক্যাব বজাৰ গুলিলে দুতোৰেৰ হাতত, ইদোমৰ বজা, মোৱাৰ বজা, অমোৰ সস্তানসকলৰ বজা, তৰুৰ বজা, আবু চীদোনৰ বজাৰ সেইবলৈ সেইবোৰে পঠিয়াই দিয়া। ৪ আবু নিজ নিজ প্ৰভুক ক'বৰ বাবে তেওঁলোকক এই আদেশ দিয়া, ‘ইহায়েলৰ দুষ্পৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে: “তোমালোকে নিজ নিজ প্ৰভুক এই এই কথা ক'বা, ৫ ময়েই নিজ মহাশক্তিৰে আবু মেলা বাহুৰে পৃথিবীক আবু পৃথিবীৰ ওপৰত থকা মানুহ আবু পশুবোৰক সৃষ্টি কৰিলোঁ, আবু মোৰ দৃষ্টিত থাক ভাল দেখোঁ, তাকে তাক দিঁওঁ। ৬ এই হেতুকে এতিয়া মই এই সকলো দেশ মোৰ দাস বাবিলৰ বজা নব্বখন্দনেচৰ হাতত দিলোঁ, আবু তেওঁৰ বন্দীকামা কৰিবলৈ অৰ্থে বনৰ জতুবোৰকো মই তেওঁক

ଦିଲୋଇ । ୭ ଆରୁ ତେଓର ନିଜ ଦେଶର ସମୟ ଶେଷ ନୋହୋରାଲୋକେ ସକଳେ ଜାତିୟେ ତେଓର, ତେଓର ପୁତେକର ଆରୁ ତେଓର ନାତିୟେକର ବନ୍ଦୀ-କାମ କରିବ; ସେଇ ସମୟ ହଲେ ଅନେକ ଜାତି ଆରୁ ମହାନ ରଜାଙ୍କଳେ ତେଓର ତେଓଲୋକର ବନ୍ଦୀ-କାମ କରିବାର । ୮ ଯି ଜାତି ଆରୁ ରଜାଇ ସେଇ ବାବିଲର ରଜା ନୃଖଦନ୍ତଚରର ବନ୍ଦୀ-କାମ ନକରିବ, ଆରୁ ବାବିଲର ରଜାର ଯୁରଲିତ ନିଜର ଡିତି ନାଥାଖି, ଯିହୋରାଇ କୈଛେ, ମହି ତେଓର ହାତେରେ ଏହି ଜାତିକ ସଂହାର ନକରାଲୋକେ ତବୋରାଲ ଆରୁ ମହାମାରୀର ଦ୍ୱାରାଇ ଦଣ୍ଡ ଦିମ । ୯ କିନ୍ତୁ ତୋମାଲୋକେ ହଲେ ତୋମାଲୋକ ବାବିଲର ରଜାର ବନ୍ଦୀ-କାମ କରିବିଲେ ନାପାବା, ‘‘ଏହି ବୁଲି ତୋମାଲୋକକ କୋରା ତୋମାଲୋକର ତାବବାଦୀ, ମୁଗ୍ଧଲିତୀ, ସ୍ଵପ୍ନଦର୍ଶକ, ଗଣକ, କି ଯାମାରୀର କଥା ନୁଣ୍ଡିବା’’ । ୧୦ କିଯନୋ ତୋମାଲୋକର ଦେଶର ପରା ତୋମାଲୋକକ ଦୂର କରିବର କାବଣେ ଆରୁ ମହି ତୋମାଲୋକକ ଖେଦାଇ ଦିଲେ ତୋମାଲୋକ ନଷ୍ଟ ହେଲେ ତୋମାଲୋକର ଆଗତ ତେଓଲୋକେ ମିହା ଭାବବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରେ । ୧୧ କିନ୍ତୁ ଯି ଜାତିୟେ ବାବିଲର ରଜାର ଯୁରଲିର ତଳତ ନିଜର ଡିତି ବାଖି, ଆରୁ ତେଓର ବନ୍ଦୀ-କାମ କରିବ, ଯିହୋରାଇ କୈଛେ, ‘‘ମହି ସେଇ ଜାତିକ ନିଜ ଦେଶତ ଥାକିବାଲେ ଦିମ; ତେଓଲୋକେ ତାତ କୁମିକାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ଆରୁ ତାତ ବାସ କରିବ’’ । ୧୨ ପାଛତ ମହି ସେଇ ସକଳେ ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଯିହୁଦାର ରଜା ଚିନିକିଯାକ କଲେ: ‘‘ତୋମାଲୋକ ନିଜ ନିଜ ଡିତି ବାବିଲର ରଜାର ଯୁରଲିର ତଳତ ରତ୍ନ ବନ୍ଦୀ-କାମ କରିବାର ଆରୁ ତେଓର ବନ୍ଦୀ-କାମ କରିବା’’ । ୧୩ ଯି ଜାତିୟେ ବାବିଲର ରଜାର ବନ୍ଦୀ-କାମ ନକରିବ, ସେଇ ଜାତିର ବିଷୟେ ଯିହୋରାଇ କୋରାର ଦରେ, ତୁମ ଆରୁ ତୋମାର ପ୍ରାଜାଙ୍କଳ ତବୋରାଲ, ଆକାଳ ଆରୁ ମହାମାରୀତ କିମ ମରିବା? ୧୪ ‘‘ବାବିଲର ରଜାର ବନ୍ଦୀ-କାମ କରିବ ନାପାବା’’ ବୁଲି ତୋମାଲୋକକ କୋରା ଭାବବାଦୀସକଳର କଥା ନୁଣ୍ଡିବା; କିଯନୋ ତେଓଲୋକେ ତୋମାଲୋକର ଆଗତ ମିହା ଭାବବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରେ । ୧୫ କାବଣ, ଯିହୋରାଇ କୈଛେ, ମହି ତେଓଲୋକକ ପଠୋରା ନାଇ’’ କିନ୍ତୁ ମହି ତୋମାଲୋକ ଖେଦାଇ ଦିଲେ ତୋମାଲୋକ ଆରୁ ତୋମାଲୋକର ଆଗତ ଭାବବାଣୀ ପ୍ରଚାର କବା ଭାବବାଦୀସକଳ ବିନ୍ଦି ହରି କାବଣେ, ତେଓଲୋକେ ମିହାକୈରେ ମୋର ନାମେରେ ଭାବବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରେ । ୧୬ ପାଛେ ମହି ପୁରୋହିତସକଳକ ଆରୁ ଏହି ସକଳେ ପ୍ରଜାକ କଲେ, ‘‘ଯିହୋରାଇ ଏହି କଥା କୈଛେ: ଚୋରା, ଯିହୋରାର ଗୁରୁ ବସ୍ତ୍ରରେ ଅଳପତେ ପୁନରାୟ ବାବିଲର ପରା ଅନ ଯା ଯା ବୁଲି ତୋମାଲୋକର ଆଗତ ଭାବବାଣୀ ପ୍ରଚାର କବା ତୋମାଲୋକର ଭାବବାଦୀସକଳର କଥାଲୋକ କାଗ ନିଦିବା; କିଯନୋ ସିହିତେ ତୋମାଲୋକର ଆଗତ ମିହା ଭାବବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରେ । ୧୭ ତେଓଲୋକର କଥାଲୋକ କାଗ ନିଦିବା, କିନ୍ତୁ ବାବିଲର ରଜାର ବନ୍ଦୀ-କାମ କରିବିବ; ଆରୁ ମହି ବନ୍ଦ ଜୁତୋରେବାବେ ତେଓକ ଦିଲୋଇ’’ । ୧୫ ପାଛତ ଯିବିମିଯା ଭାବବାଦୀଯେ ହନନ୍ତିଆ ଭାବବାଦୀକ କଲେ, ‘‘ହେ ହନନ୍ତିଆ, ଶୁଣ; ଯିହୋରାଇ ତୋମାକ ପଠୋରା ନାଇ, କିନ୍ତୁ ତୁମ ଏହି ଲୋକସକଳକ ମିହା କଥାତେ ପିଶାଶ କରିଛା । ୧୬ ଏହି ହେତୁକେ ଯିହୋରାଇ ଏହି କଥା କୈଛେ: ‘‘ଚୋରା, ମହି ତୋମାକ ପୃଥିଵୀର ପରା ଦୂର କରି ଦିମ; ତୁମ ଏହି ବହୁବର ଭିତରତେ ମରିବା, କାବଣ ତୁମ ଯିହୋରାର ବିବୁଦ୍ଧେ ବିଦେହର କଥା କଲା । ୧୭ ଆରୁ ହନନ୍ତିଆ ଭାବବାଦୀ ସେଇ ବହୁବର ସଂଗ୍ମ ମାହତ ମରିଲ ।

ଗୁରୁ ସକଳେ ବସ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇ ବଚରର ଭିତରତ ମହି ପୁନରାୟ ଏହି ଠାଇଲେ ଆନିମ । ୪ ଆରୁ ଯିହୋରାଇ କୈଛେ, ‘‘ମହି ଯିହୋରାକିମର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାର ରଜା ଯକନିଯାକ, ବାବିଲେ ବନ୍ଦୀ କରି ନିଯା ଯିହୁଦାର ସକଳେରେ ସେତେ ଏହି ଠାଇଲେ ପୁନରାୟ ଆନିମ; କିଯନୋ ମହି ବାବିଲର ରଜାର ଯୁରଲି ଭାଙ୍ଗିମା’’ । ୫ ତେତିଆ ଯିବିମିଯା ଭାବବାଦୀଯେ ଯିହୋରାର ଗୁରୁ ଥିଥେ ଥିଥା ପୁରୋହିତସକଳ ଆରୁ ପ୍ରାଜାଙ୍କଳ ଆଗତ ହନନ୍ତିଆ ଭାବବାଦୀକ କଥା କଲେ, ୬ ଯିବିମିଯା ଭାବବାଦୀଯେ ଏହି କଥା କଣ୍ଠ କଣ୍ଠ, ତାକ ଶୁଣ । ୮ ମୋ ଆରୁ ତୋମାର ଆଗେଯେ ଥି ପ୍ରାଚୀନ ଭାବବାଦୀସକଳ ଆଛି, ତେଓଲୋକେ ଅନେକ ଅନ୍ଦେ ଆମ ମହଂ ମହଂ ବାଜ୍ୟର ବିବୁଦ୍ଧେ ଯୁଦ୍ଧ, ଅମଙ୍ଗଳ ଆରୁ ମହାମାରୀ ହବୁ ବୁଲି ଭାବବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରିଛି । ୯ ଯି ଭାବବାଦୀଯେ ଶାନ୍ତି ହବ ବୁଲି ଭାବବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରେ, ସେଇ ଭାବବାଦୀର ବାକ୍ୟ ଫଳିଯାଲୋହେ, ଯିହୋରାଇ ସଂଚାକେ ତେଓକ ପଠୋରା ହୟ ବୁଲି ଜନା ଯାବ ।’’ । ୧୦ ପାଛତ ହନନ୍ତିଆ ଭାବବାଦୀଯେ ଯିବିମିଯା ଭାବବାଦୀର ଡିତିର ପରା ଯୁରଲିଖିନ ସୋଲାକେ ଭାଙ୍ଗି ପେଲାଲେ । ୧୧ ଆରୁ ହନନ୍ତିଆ ଏଟାଇ ପ୍ରାଜାଙ୍କଳ ଆଗତ କଲେ, ‘‘ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇବଚରର ଭିତରତ ମହି ବାବିଲର ରଜା ନୃଖଦନ୍ତଚର ଯୁରଲି ଏହିଦରେ ଭାଙ୍ଗି ପେଲାଲେ’’ । ୧୨ ଆରୁ ହନନ୍ତିଆ ଏହି କଥା କୈଛେ: ‘‘ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇବଚରର ଭିତରତ ମହି ବାବିଲର ରଜା ଭାଙ୍ଗି ପେଲାଲେ’’ । ୧୩ ପାଛତ ହନନ୍ତିଆ ଭାବବାଦୀଯେ ଯିବିମିଯା ଭାବବାଦୀର ଡିତିର ପରା ଗୁଚ୍ଛାମ’’ । ୧୪ ତେଓଲୋକେ ତେଓଲୋକ କାହିଁ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୫ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୫ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୫ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୫ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୫ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୫ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୫ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୫ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୫ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୫ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୨୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୩୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୫ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୪୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୫ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୫୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୫ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୬୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୫ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୭୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୫ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୮୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୯୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୯୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୯୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୯୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୯୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୯୫ ପାରିବ ନାହିଁ । ୯୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୯୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୯୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୯୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୦୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୦୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୦୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୦୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୦୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୦୫ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୦୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୦୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୦୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୦୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୧୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୧୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୧୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୧୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୧୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୧୫ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୧୬ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୧୭ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୧୮ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୧୯ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୨୦ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୨୧ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୨୨ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୨୩ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧୨୪ ପାରିବ ନାହିଁ । ୧

নামেরে তোমালোকৰ আগত ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰে; যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁলোকক পঠোৱা নাই। ১০ কিয়নো যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: 'বাবিলত থকা সন্তু বছৰ পূৰ হল, মই তোমালোকৰ বিচাৰ ল'ম আৰু এই ঠাইলৈ তোমালোকক ওলোটাই আনি তোমালোকলৈ মোৰ মঙ্গল বাক্য সিদ্ধ কৰিম। ১১ কাৰণ যিহোৱাই কৈছে, মই তোমালোকৰ বিষয়ে কৰা সঞ্জল্প ময়েই জানো; তোমালোকৰ শেষ-অৱস্থাত তোমালোকক আশা দিবলৈ সেয়ে মঙ্গলৰ সঞ্জল্প, অমঙ্গলৰ নহয়। ১২ আৰু তেতিয়া তোমালোকে মোক মাতিবা আৰু গৈ মোৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিবা; তেতিয়া মই তোমালোকৰ কথা শুনিম। ১৩ আৰু তোমালোকে সমস্ত মনেৰে মোক বিচাৰলৈ মোক বিচাৰি পাবা। ১৪ আৰু যিহোৱাই কৈছে: 'মই তোমালোকক মোক পাৰলৈ দিম, মই তোমালোকৰ বণ্ডী-অৱস্থা পৰিবৰ্তন কৰিম, আৰু মই তোমালোকক দেশাস্তৰিত কৰা সকলো জাতিৰ পৰা আৰু সকলে ঠাইৰ পৰা তোমালোকক গোটাই আনিম,' ইয়াক যিহোৱাই কৈছে: 'আৰু যি ঠাইৰ পৰা মই তোমালোকক বণ্ডী কৰি নিয়ালৈ, সেই ঠাইলৈ পুনৰায় আনিম। ১৫ যিহেতু তোমালোকে কৈছা, যিহোৱাই বাবিলত আমাৰ কাৰণে ভাৰবাদীসকলক উৎপন্ন কৰিলে, ১৬ এই হেতুকে তোমালোকে জানিবা, যে, দায়ুদৰ সিংহসনৰ ওপৰত বহোঁতা' বজাৰ, আৰু তোমালোকৰ সৈতে দেশাস্তৰলৈ নোহোৱা তোমালোকৰ ভাই এই নগৰ-নিবাসী সকলো প্ৰজাৰ বিষয়ে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: ১৭ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, 'চোৱা, মই তেওঁলোকৰ মাজলৈ তৰোৱাল, আকাল, আৰু মহামাৰী পঠিয়াম; আৰু তোমালোক অতি বেয়া হোৱাৰ কাৰণে মই তোমালোক খাব নোৱাৰা খিগলগীয়া ডিমৰ গুটিৰ দৰে কৰিম। ১৮ মই তৰোৱাল, আকাল, আৰু মহামাৰী লৈ তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদিম, আৰু পৃথিৰীয় সকলো বাজাৰ মাজত তেওঁলোকক আসৰ বিষয় কৰিম; আৰু মই তেওঁলোক খেদই দিয়া সকলো জাতিৰ মাজত তেওঁলোকক শাও, আচৰিত, ইচ ইচ আৰু ধৰিকৰৰ বিষয় কৰিম। ১৯ কাৰণ যিহোৱাই কৈছে: 'মই অতি প্ৰভাতে উঠি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ মোৰ দাস ভাৰবাদীসকলৰ দ্বাৰাই পঠোৱা মোৰ বাকলৈ তোমালোৱে কাণ নিদিলা'; যিহোৱাই কৈছে: 'তোমালোকে মোৰ বাক্য শুনিলৈ ইচ্ছা নকৰিলা।' ২০ এই হেতুকে যিৰুচালেৰ পৰা বাবিললৈ মই পঠোৱা দেশাস্তৰিত হোৱা যি তোমালোক, সকলোৱে যিহোৱাৰ বাক্য শুনা: ২১ 'কোলায়াৰ পুত্ৰ যি আহাৰে, আৰু মাচ্যোৱা পুত্ৰ যি চিদিকিয়াই মোৰ নামেৰে তোমালোকৰ আগত মিছ ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰিলে, তেওঁলোকৰ বিষয়ে ইয়ায়েলৰ দ্বিশৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: 'চোৱা, মই তেওঁলোকক তোমালোকৰ চৰুৰ আগতেই বাবিলৰ বজা নৰখদনচেৰৰ হাতত শোধাই দিম। ২২ আৰু বাবিলৰ বজাই জুইত পোৱা চিদিকিয়া আৰু আহাৰৰ দৰে যিহোৱাই তোমাক কৰক বুলি কৈ, বাবিলত থকা যিহুদাৰ সকলো দেশাস্তৰিত লোকে তেওঁলোকক দ্বষ্টাপৰ হুল কৰি শাও দিব।' ২৩ কিয়নো তেওঁলোকে ইয়ায়েলৰ মাজত অজন্তাৰ কাৰ্য কৰিলে, আৰু নিজ নিজ ওচৰ-চৰুৰীয়াৰ স্তৰৈ গমন কৰিলে, আৰু মই তেওঁলোকক আজ্ঞা নিদিয়া বাক মিছাকৈয়ে মোৰ নামেৰে প্ৰচাৰ কৰিলে।' যিহোৱাই কৈছে: 'ময়েই জানো, আৰু ময়েই সাক্ষী আছোঁ।' ২৪ তুমি নিহিলামীয়া চমিয়াৰ বিষয়ে এই কথা কোৱা: ২৫ ইয়ায়েলৰ দ্বিশৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: যিৰুচালেমত থকা সকলো লোকলৈ, আৰু মাচ্যোৱা পুত্ৰ চকনিয়া পুৰোহিত আদি সকলো পুৰোহিতলৈ তুমি নিজৰ নামেৰে পত্ৰ পঠিয়াই কৈছা, ২৬ 'যি কোনো মানুহে বলীয়া তে নিজকে ভাৰবাদী পাতে, সেই মানুহক কুন্দত আৰু শিকলিত বন্ধ কৰিবলৈ, যিহোৱাৰ গৃহত অধিক্ষ হবৰ কাৰণে যিহোৱাদা পুৰোহিতৰ সলনি যিহোৱাই তোমাক পুৰোহিত নিযুক্ত কৰিলে। ২৭ এই হেতুকে অনাথোতীয়া যি যিৰিমিয়াই তোমালোকৰ আগত নিজকে নিজে ভাৰবাদী পাতে, সেই যিৰিমিয়াক তুমি কিয় ধৰাকি দিয়া নাই? ২৮ কিয়নো বাবিলত থকা আমালৈ তেওঁ কৈ পঠিয়াইছে, যে, বহুদিন হ'ব, তোমালোকে ঘৰ সাজি তাত বাস কৰা, বাৰী পাতি তাৰ ফল ভোগ কৰা।' ২৯ চফনিয়া পুৰোহিতে সেই পত্ৰখন যিৰিমিয়া ভাৰবাদীয়ে শুনকৈ পাঠ কৰিলে। ৩০ তাতে যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, বোলে, ৩১ তুমি দেশাস্তৰিত হোৱা লোকসকলৰ আগলৈ এই কথা

কৈ পঠিওৱা, যিহোৱাই নিহিলামীয়া বিষয়ে এই কথা কৈছে, মই চমিয়াৰ নপঠোৱাকৈয়ে তেওঁ তোমালোকৰ আগত ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰিলে, আৰু মিছা কথাত তোমালোকৰ বিখ্যাস জয়ালে। ৩২ এই হেতুকে যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, মই নিহিলামীয়া চমিয়াৰ আৰু তাৰ বংশক দণ্ড দিম; এই জতি সমূহৰ মাজত বসতি কৰিবলৈ তাৰ এটি সন্তানো নাথাকিৰ, আৰু যিহোৱাই কৈছে, মই মোৰ প্ৰজাসকলৰ যি মঙ্গল কৰিম, তাৰ তেওঁ ভোগ কৰিবলৈ নাপাৰ; কাৰণ তেওঁ যিহোৱাৰ বিশুদ্ধে বিদ্রোহৰ কথা ক'লে।'

৩০ যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়ালৈ অহা বাক্য এই আৰু ক'লে,

'ইয়ায়েলৰ দ্বিশৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: মই তোমাৰ আগত কোৱা সকলো বাক্য এখন পুৰিত লিখি থোৱা। ৩ কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, 'চোৱা, মই যি দিনা মোৰ প্ৰজা ইয়ায়েল আৰু যিহুদাৰ বণ্ডী-অৱস্থা পৰিবৰ্তন কৰিম, এনে দিন আহিছে,' ইয়াক যিহোৱাই কৈছে, 'মই তেওঁলোকৰ পৰ্যুপুৰুষসকলক যি দেশলৈ তেওঁলোকক ওভটাই আনিম আৰু তেওঁলোকে তাক অধিকাৰ কৰিব।' ৪ ইয়ায়েল আৰু যিহুদাৰ বিষয়ে যিহোৱাই কোৱা বাক্য এইবোৰে: ৫ 'সঁচাকৈয়ে যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: 'আমি শাস্তিজনক নেহোৱা কম্পন আৰু ভৱ শব্দ শুনিলো। ৬ এতিয়া তোমালোকে সুবি চোৱা, পুৰুষৰ প্ৰসৱ-বেদনা হয় নে? প্ৰসৱকৰিণীৰ দৰে প্ৰত্যেক পুৰুষে কঁকালত হাত দি থকা মই কিয় দেখিছো? আৰু প্ৰসৱকৰিণী শ্ৰীৰ দৰে সকলোৰে মুখ কিয় বিৰোহ হৈছে? ৭ হায় হায়! সেই দিন ইমান মহৎ, যে, তাৰ নিচিনা আৰু কোনো দিন নাই। এয়ে যাকোৱৰেই সঞ্চৰ কাল, কিন্তু তেওঁ তাৰ পৰা বৰ্কা পাব ৮ আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে: সেই দিনা মই তোমাৰ ডিতিৰ পৰা তেওঁৰ মূলি ভাঙ্গি পেলাম; আৰু তোমাৰ যো-জৰীবোৰে চিঙ্গি পেলাম, বিদেশীসকলে তেওঁক আৰু বণ্ডী-কাম নকৰাব। ৯ কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দ্বিশৰ যিহোৱাৰ ভজনা কৰিব আৰু মই যি জনাক তেওঁলোকৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিম, তেওঁলোকৰ সেই বজা দায়ুদৰ বণ্ডী-কাম কৰিব। ১০ এই হেতুকে, যিহোৱাই কৈছে, হে মোৰ দাস যাকোৱা, ভয় নকৰিবা; হে ইয়ায়েল ব্যাকুল নহয়। কিয়নো চোৱা, মই দূৰৰ পৰা তোমাক, আৰু বণ্ডী-অৱস্থাত থকা দেশৰ পৰা তোমাৰ বংশক নিতাৰ কৰিম। কাৰণ যাকোৱাৰ ঘৰী আহিনিৰ্ভয় আৰু নিশ্চিন্ত হৈ থাকিব, কোনো তেওঁক ভয় নদেখিবুৱাৰ। ১১ কিয়নো, যিহোৱাই কৈছে, 'তোমাক বৰ্কা কৰিবলৈ তোমাৰ লগত আছোঁ; কাৰণ মই যি জাতিৰ মাজলৈ তোমাক দ্বিশৰ-ভিন্ন কৰিলো, সেই আটাই জাতিক মই নিঃশেষে সংহার কৰিলো কৰিম। ১২ কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, তোমাক নিবিচাবে শাস্তি দিম, তোমাক কোনোমতেই দণ্ড নদিয়ালৈ নোৱে। ১৩ কিয়নো যিহোৱাই কৈছে: 'ময়েই আৰু নিঃশেষে সংহার কৰিলো, তোমাক নিঃশেষে সংহার নকৰিম; কিন্তু তোমাক সুবিচাৰেৰে শাস্তি দিম, তোমাক কোনোমতেই দণ্ড নদিয়ালৈ নোৱে। ১৪ কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, 'তোমাক অপৰাধৰ বহুল্যৰ কাৰণে, তোমাৰ পাপৰ বৃদ্ধিৰ কাৰণে শত্ৰুৰে আঘাত কৰাৰ দৰে মই তোমাক আঘাত কৰিলোঁ, নিষ্ঠৰ লোকে শাস্তি দিয়াৰ দৰে শাস্তি দিলোঁ। ১৫ তোমাৰ ক্ষমতাৰ কাৰণে তুমি কিয় চিওৰিবিচা? তোমাৰ বেদনা উপশম হ'ব নোৱাৰা অৱস্থাত। তোমাৰ অনেকে অপৰাধৰ কাৰণে তোমাৰ পাপৰ বৃদ্ধিৰ কাৰণে, মই তোমালৈ এইবোৰে কৰিলোঁ। ১৬ এই হেতুকে তোমাক গ্ৰাস কৰোঁতা সকলোকে গ্ৰাস কৰা হ'ব, আৰু তোমাৰ আটাই শত্ৰুৰেৰ প্ৰত্যেকে বণ্ডী-অৱস্থালৈ যাব। তোমাৰ লুটকাৰীসকল লুটৰ বিষয় হ'ব, আৰু তোমাক চিকাৰ কৰোঁতা সকলোকে মই চিকাৰবৰ্পু কৰিম। ১৭ কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, 'মই তোমাক পুনৰায় আৰোগ্য কৰিম; আৰু তোমাৰ ঘাঁবোৰ সুস্থ কৰি। কাৰণ কোনো মানুহে নিবিচৰা যেৱে চিয়োন বুলি কৈ লোকে তোমাক সমাজজৰ্তা বোলে।' ১৮ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, মই যাকোৱৰ বক্স কৰোঁতা তোমাৰ পৰা পুনৰায় সজা হ'ব, আৰু বাজগৃহত বীতিমতে মানুহৰ বসতি হ'ব। ১৯ আৰু সেইবোৰ পৰা স্তুতি-গীত আৰু আমোদকাৰীসকলৰ ধৰনি উঠিব, মই তেওঁলোকক বৃদ্ধি কৰিম,

তেতিয়া তেওঁলোক কম নহ'ব; মই তেওঁলোকক গৌরবযুক্তও করিম, তাতে তেওঁলোক সামান্য নহ'ব। ২০ তেওঁলোকৰ সন্তান-সন্ততিসকল আগৰ দৰে হ'ব, তেওঁলোকৰ মঙ্গলী মোৰ আগত স্থাপিত হ'ব, আৰু মই তেওঁলোকৰ উপদ্রবকাৰী সকলোকে দণ্ড দিম। ২১ তেওঁলোকৰ অধিপতি তেওঁলোকৰ ভিতৰতে হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ শাসনকৰ্তা তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা ওলাব; আৰু মই তেওঁক মোৰ ওচৰ চপাম, তেতিয়া তেওঁ মোৰ ওচৰ চাপিব; কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, মোৰ ওচৰভৈ আহিবলৈ কাৰ সাহস আছে?" ২২ আৰু তোমালোক মোৰ প্ৰজা হ'বা, আৰু মই তোমালোক দৈশ্বৰ হ'ম। ২৩ সৌৰী চোৱা, যিহোৱাৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধবৃপু ধূমুহা, এনে কি, উৰুৱাই নিয়া প্ৰবল বতাত আহিছে। সেয়ে দুষ্টবোৰ মূৰত কোবেৰে লাগিব। ২৪ যিহোৱাই নিজ কাৰ্য নিষ্পত্তি নকৰালৈকে আৰু নিজ মনৰ অভিপ্ৰায় সিদ্ধ নকৰালৈকে, তেওঁ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধ নাথামিব। তোমালোকে শেষ কালত তাক বুজিবা।"

৩১ "সেই সময়ত - যিহোৱাৰ এই ঘোষণা - "মই ইআয়েলৰ সকলো গোষ্ঠীৰ দৈশ্বৰ হ'ম, আৰু তেওঁলোক মোৰ প্ৰজা হ'ব।" ২ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যি ইআয়েলৰ লোকসকলে তোৰোলৰ পৰা বক্ষা পাই জীয়াই আছিল তেওঁলোক অৱণ্যত দয়া পাইলো। ৩ যিহোৱাই অতীতৰ পৰা দৰ্শন দিলে, আৰু মোক ক'লে, "সচাকৈ মই চিবহায়ী প্ৰেমেৰে তোমাক প্ৰেম কৰাবোঁ। এই কাৰণে মই তোমাক বহুকালেৰে পৰা দয়া কৰি আহিছোঁ। ৪ হে কুমাৰী ইআয়েল, মই তোমাক পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিম, তাতে তুমি নিৰ্মিত হ'বা। তুমি তোমার খঞ্জৰীৰে পুনৰাবাৰ ভুভিত হ'বা, আৰু আমোদকাৰীসকলৰ লগত নাচিবাগি লোলি যাবা। ৫ তুমি চমাৰিবাৰ পৰ্বতবোৰত পুনৰাবাৰ দ্বাক্ষাৰীৰা পাতিবাৰ; খেতিয়কসকলে তাক বুব, আৰু তাৰ ফল ভোগ কৰিব। ৬ কিয়নো ইফ্ৰয়িমৰ পৰ্বতত প্ৰহোৰিসকলে ঘোষণা কৰিব নৈলে, উঠা, উঠা, আমাৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ গুৰিলৈ চিয়োলনলৈ যাওহক'।" ৭ কাৰণ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: "তোমালোকে যাকোবৰ কাৰণে আনন্দেৰে গীত গোৱা! আৰু জাতিবোৰ মুখ্যমালসকলৰ কাৰণে উল্লাসেৰে জয়-ধৰনি কৰা, প্ৰচাৰ কৰা! প্ৰশংসা কৰা। আৰু কোৱা, যিহোৱাই নিজ প্ৰজা ইআয়েলৰ অৱশিষ্ট ভাগক বক্ষা কৰিলো।" ৮ চোৱা, মই তেওঁলোকক উত্তৰ দিশৰ পৰা আনিম। মই পৃথিবীৰ অস্তভাগৰ পৰা তেওঁলোকক গোটি খুৰাম। তেওঁলোকৰ মাজত অংক আৰু খোৱা লোক থাকিব; গভৰ্ণতী আৰু গৰ্ভবেদনা পোৱা মহিলাসকল তেওঁলোকৰ লগত থাকিব। আৰু এই ঠাইলৈ এটা মহান সভা ঘূৰি আহিব। ৯ তেওঁলোকে ক্ৰন্দন কৰি আহিব; আৰু তেওঁলোকে বিনয় কৰি থকা অৱস্থাত মই তেওঁলোকক চলাম। মই তেওঁলোকক জুৰিৰ ওচেবেদি গমন কৰাম যি পোন বাটত তেওঁলোকে যেন উজ্জুটি নাথাই, কিয়নো মই ইআয়েলৰ পিতৃ, আৰু ইফ্ৰয়িম মোৰ জেত পুত্ৰ।" ১০ হে জাতি সমূহ, যিহোৱাৰ বাক শুনা। দৃৰত থকা দীপোৰত সেই বিষয়ে প্ৰাচাৰ কৰা। হে জাতি সমূহ, তোমালোকে কোৱা, "যি জনে ইআয়েলক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিছিল, তেৱেই তাইক গোটাব, আৰু বৰীয়াই নিজৰ জাকক বৰ্খাৰ দৰে তেওঁ তাইক সেইদৰে বাখিব।" ১১ কিয়নো যিহোৱাই যাকোবক মোকলালে, আৰু তাৰকৈ অধিক বলৱান জনৰ হাতত পৰা তেওঁক মুক্ত কৰিলে। ১২ তেতিয়া তেওঁলোকে আহি চিয়োনৰ উচ্ছ্বাসত আনন্দ কৰিব। তেওঁলোকে যিহোৱাৰ সততাত আনন্দ কৰিব, যেনে হেঁ, নতুন দ্বাক্ষাৰস, তেল আৰু মেৰ-ছাগৰ জাকক পোৱালোৰ। কিয়নো তেওঁলোকৰ জীৱন পানী দিয়া উদ্যন্নৰ নিচিনা হ'ব, আৰু তেওঁলোকে কেতিয়াও পুনৰ শোক অনুভূত নকৰিব। ১৩ তেতিয়া যুৰুভাসকলে নাচত আনন্দ কৰিব আৰু দেকা আৰু বুঢ়া লোকসকলে একে লগে তেওঁলোকৰ সৈতে আনন্দ কৰিব। "কিয়নো মই তেওঁলোকৰ বিলাপ হৰ্ফলৈ পৰিবৰ্তন কৰিম। মই তেওঁলোকৰ ওপৰত দয়া কৰিম, আৰু তেওঁলোকৰ শোক ওচাই তাৰ সলনি তেওঁলোকৰ আনন্দিত কৰাম। ১৪ আৰু মই পৃষ্ঠিকৰ দ্রব্যেৰে পুৰোহিতসকলৰ মন প্ৰাবৃত্তাৰে তৃপ্ত কৰিব। আৰু মোৰ প্ৰজাসকলে মোৰ উত্তম বস্তৰে নিজকে পৰিপূৰ্ণ কৰিব" - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা। ১৫ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: "বামাত বিলাপৰ আৰু ক্ৰন্দাৰ শব্দ শুনা গৈছে। বাহেলে নিজৰ সন্তান সকলৰ কাৰণে ক্ৰন্দন কৰিব; তেওঁ নিজৰ সন্তান সকলৰ বিষয়ে শাস্তনা

দিয়া কথা নামানে, কিয়নো তেওঁলোক আৰু জীৱিত নাই।" ১৬ যিহোৱাৰ এই কথা কৈছে: "তুমি ক্ৰন্দন কৰিবলৈ আৰু চুক-লো বোৱাৰলৈ এৰা; কিয়নো তোমাৰ কষ্টৰ পুৰুক্ষাৰ দিয়া হ'ব - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা। "তোমাৰ সন্তান সকল অৱস্থাৰ বিষয়ে আশা আছে" - এয়ে যিহোৱাৰ বচন। "তোমাৰ সন্তান সকল নিজৰ অঞ্চললৈ ঘূৰি আহিব।" ১৮ "মই ইফ্ৰয়িমক বিলাপেৰে সঁচাকৈ কোৱা শুনিলো। 'তুমি মোক শাস্তি দিলা, আৰু মই শাস্তি ভোগ কৰিলো। যুৱলিত অভ্যাস নৈহোৱা দামুবি পোৱালীৰ নিচিনাকৈ তুমি মোক ঘূৰুটোৱা, তাতে মই ঘূৰিব, কিয়নো তুমিয়েই মোৰ দৈশ্বৰ যিহোৱা। ১৯ নিশ্চয়ে মই ঘূৰাৰ পাছতে মই মন পালটালো; আৰু মই শিক্ষা পোৱাৰ পাছত মই শোকত মোৰ বুকুত চপিবালোঁ; মোৰ ডেকা কালৰ অপমান ভাৰ বোৱাৰ কাৰণে মই লাজ পালোঁ এনে কি, বিবৰ্ধ হোৱা।" ২০ ইফ্ৰয়িম মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ নহয় নে? সি মোৰ মৰমৰ লৰা নহয় নে? কিয়নো যিমানবাৰ মই তাৰ অহিতে কথা কও, সিমানবাৰ পুনৰাবাৰ তাক অনুগ্ৰহেৰে সোৱৰণ কৰোঁ; এইদৰে তাৰ কাৰণে মোৰ হৃদয়ে হেঁপাহ কৰে। অৱশ্যে মই তাৰ দয়া কৰিম।" - এয়ে যিহোৱাৰ বচন। ২১ তুমি ঠায়ে ঠায়ে নিজৰ কাৰণে বাটৰ চিন বাখা। তোমাৰ বাট দেখুৰো খুঁটা হাপন কৰা; তুমি যি সুপথে গৈছিলা, সেই পথ মনত বাখা, যি পথটো তুমি ল'বা। হে কুমাৰী ইআয়েল! লোলোটা, পুনৰাবাৰ তোমাৰ এই নগৰবোৰেলৈ উলটি আহাঁ। ২২ হে অবিশ্বাসী জীয়াৰী, তুমি কিমান কাল অঞ্চলে থাকিবা? কাৰণ যিহোৱাৰ পৃথিবীত এটা নতুন বন্স্ত সৃষ্টি কৰিলে: তিৰোতাসকলে শক্তিশালী পুৰুষসকলক আৰবি ধৰিব। ২৩ ইআয়েলৰ দৈশ্বৰ, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: "মই যেতিয়া এই লোকসকলৰ বদ্দী-অৱস্থা পৰিবৰ্তন কৰিম, তেতিয়া তেওঁলোকে যিহুদা দেশত আৰু তাৰ নগৰবোৰত পুনৰাবাৰ এই কথা ক'ব: 'হে ধৰ্মনিবাস, হে পৰিব্ৰত পৰ্বত, যিহোৱাই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰক।' ২৪ কিয়নো যিহুদা আৰু তাৰ সকলো নগৰবোৰে সেই ঠাইত বাস কৰিব। খেতিয়ক আৰু মেৰ-ছাগৰ বৰ্খীয়াসকলে মেৰ-ছাগৰ জাকলৈ একে লগে তাৰ বাস কৰিব। ২৫ কিয়নো মই ভাগৰুৱাসকলক প্রাণ জুৰাবাম, আৰু প্রত্যেক দুখীত প্ৰাণক পৰিতৃপ্তি কৰিম।" ২৬ ইয়াৰ পাছত মই সাৰ পালোঁ আৰু মোৰ নিদা মোলৈ সুখদায়ক আছিল সেয়া অনুভূত কৰিলোঁ। ২৭ যিহোৱাই কৈছে - "চোৱা, এনে দিনবোৰে আহি আছে," যে, সেই দিনা মই ইআয়েল আৰু যিহুদা বংশত মানুহ আৰু পুঁশুবৃপু শুটি সিচিম। ২৮ তেতিয়া মই তেওঁলোকক উত্থালিবলৈ, ভাঙিবলৈ, ভিপাত কৰিবলৈ, বিনষ্ট কৰিবলৈ আৰু দুখ দিলৈ তেওঁলোকৰ পক্ষে যেনেকৈ জাগি আছিলোঁ, তেওঁলোকক সাজিবলৈ আৰু বুৰোলৈ সেই দৰে তেওঁলোকৰ পক্ষে জাগি থকিম - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা। ২৯ সেই দিনবোৰত কোনো এজন লোকে এনে কথা নকৰ, 'পিতৃসকলে টেঞ্জা দ্বাক্ষা শুটি খালো, কিন্তু পুত্ৰকসকলৰ দাঁত টেঞ্জালে'। ৩০ কিয়নো প্ৰতিজনে নিজ নিজ অপৰাধৰ কাৰণে মৰিব; যি সকলে টেঞ্জা দ্বাক্ষাগুটি খাব, তেওঁবেইহে দাঁত টেঞ্জা। ৩১ যিহোৱাই কৈছে: "চোৱা, এনে কোনো দিন আহি আছে - 'সেই দিনা মই ইআয়েল-বংশ আৰু যিহুদা বংশৰ সৈতে এক নতুন নিয়ম স্থাপন কৰিম।' ৩২ মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই অনুবাদ কৰিবলৈ আৰু দুখ দিলৈ তেওঁলোকৰ পক্ষে যেনেকৈ জাগি আছিলোঁ, তেওঁলোকক জুবিৰ দিলৈ আৰু বুৰোলৈ সেই দৰে তেওঁলোকৰ পক্ষে জাগি থকিম - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা। ৩৩ যিহোৱাই কৈছে: "চোৱা, এনে কোনো দিন আহি আছে - 'সেই দিনা মই ইআয়েল-বংশ আৰু যিহুদা বংশ আৰু পুঁশুবৃপু শুটি হৈবলৈ নিয়মটিৰ অনুসৰণে নহয়। সেই দিনবোৰত তেওঁলোকে মোৰ নিয়মটি ভাঙিছিল, যদিও মই তেওঁলোকৰ স্থামীৰ দৰে আছিলোঁ' - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা। ৩৪ "কিন্তু সেই দিনৰ পাছত ইআয়েল-বংশৰ লগত মই যি নিয়ম কৰিম, সেই নিয়মটি এই - 'মই তেওঁলোকৰ অন্তৰত মোৰ নিয়ম স্থাপন কৰিম, আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয়ত সেই বিষয়ে লিখিম, কিয়নো মই তেওঁলোকৰ দৈশ্বৰ হ'ম আৰু তেওঁলোক মোৰ প্ৰজা হ'ব।' ৩৫ তেতিয়া প্ৰতিজনে নিজ নিজ ওচ-চুৰুবীয়াক বা প্ৰতিজনে নিজ নিজ ভাইক এই শিক্ষা মিদিব বোলে, 'যিহোৱাৰ জানিব।' কিয়নো তেওঁলোকৰ সকলো বৰৰ পৰা সন্ধুলৈকে সকলোৱে মোক জানিব।" - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা। "কিয়নো মই তেওঁলোকৰ দৈশ্বৰ হ'ম আৰু তেওঁলোকৰ মোৰ প্ৰজা হ'ব।' ৩৬ তেতিয়া প্ৰতিজনে নিজ নিজ ওচ-চুৰুবীয়াক বা প্ৰতিজনে নিজ নিজ ভাইক এই শিক্ষা মিদিব বোলে, 'যিহোৱাৰ জানিব।' কিয়নো তেওঁলোকৰ সকলো বৰৰ পৰা সন্ধুলৈকে সকলোৱে মোক জানিব।" ৩৭ যিহোৱাই এইদৰে কৈছে - যি জন যিহোৱাই দিনৰ পোহৰ কাৰণে সুৰ্য আৰু বাতিৰ পোহৰ কাৰণে

চন্দ্র আবু তরাবোর নিয়ম স্থাপন করে, যি জনে সাগরৰ ঢোরে গজৰ্জন কৰকাই সম্মুক্র আঞ্চলিক কৰায়, বাহিনীসকলৰ যিহেৰাৰ নামেৰে তেওঁ এই কথা কৈছে: ৩৬ “যদিহে এই স্থায়ী নিয়মবোৰ মোৰ আগত পৰা ষুড়ে” - যিহেৰাই এই কথা কৈছে - তেওঁতে ইঞ্জায়েল বংশণ চিৰকালৰ কাৰণে মোৰ আগত এক জাতি হোৱাৰ পৰা স্থগিত হ'ব।” ৩৭ যিহেৰাই এই কথা কৈছে: যদি ওপৰত আকাশ-মণ্ডল জুখিব পাৰি, আৰু তুলত প্ৰথীৱৰ মূলবোৰ অনুসন্ধান কৰিব পাৰি, তেনেহ'লে ইঞ্জায়েলে কৰা সকলো কৰ্মৰ কাৰণে মইও গোটেই ইঞ্জায়েল-বংশক দৰ কৰিম - এয়ে যিহেৰাৰ বচন। ৩৮ যিহেৰাই এই কথা কৈছে - “চোৱা, এনে কোনো দিন আহি আহে” - যি দিনা মোৰ উদ্দেশ্যে হলনেলৰ কোঠৰ পৰা চুকৰ দুৱারলৈকে নগৰখন সজা হ'ব, ৩৯ তেতিয়া পৰিমাণ-জৰী গাবেৰ পৰ্বতলৈকে পোনে পোনে টনা যাব; আৰু সুবি গোৱালৈ আহিব। ৪০ আবু মৰা শৰ আৰু ছাঁই পেলোৱা গোটাই উপতাকা, আৰু কিন্দোঁ জুৰিলৈকে সকলো মুকলি ঠাই প্ৰবাফালে থকা অশু-দুৱাৰৰ চুকলৈকে যিহেৰাৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব হ'ব; তাক চিৰকালৰ কাৰণে উঠলা বা কেতিয়াও পৰাভৃত কৰা নহ'ব।”

মই যিহোৱাৰ আগত প্ৰার্থনা কৰি ক'লোঁ, ১৭ “হে প্ৰভু যিহোৱা, চোৱা,
তুমিয়েই তোমাৰ মহা শক্তিৰে আৰু মেলা বহুৰে আকাশ-মণ্ডল আৰু পথধৰী
নিৰ্মাণ কৰিলা। তোমাৰ অসাধ্য একোৱেই নাই; ১৮ তুমি হাজাৰ হাজাৰ
লোকলৈ দয়া প্ৰকাশ কৰোঁতা, আৰু লোকসকলৰ অপৰাধৰ প্ৰতিফল
তেওঁলোকৰ পাছত হোৱা তেওঁলোকৰ সন্তান-সন্তুতিৰ বুকুত দিওঁতা।
তুমিয়ে মহান পৰাক্ৰমী দৃশ্যৰ; বাহ্যিকসকলৰ যিহোৱা তোমাৰ নাম। ১৯
তুমি জ্ঞানত মহান, আৰু কাৰ্যত প্ৰষ্ঠ, কিয়নো প্ৰতিজনৰ আচাৰ-ব্যবহাৰ
আৰু কাৰ্যৰ ফল অনুসাৰে প্ৰতিফল দিবলৈ মনুষ্য সন্তান সকলৰ আটকৈ
আচাৰ-ব্যবহাৰ ও গৃহৰত তোমাৰ চক্ৰ মেলা আছে। ২০ তুমি মিচৰ দেশেত
নানা চিন আৰু বিস্মিত লক্ষণ দেখুৱাইছিলা। অজিলেকে ইত্যাবেল আৰু
আন আন লোকসকলৰ মাজত তুমি নিজৰ কাৰণে তোমাৰ নাম প্ৰখ্যাত
কৰিলা। ২১ তুমি নানা চিন, বিস্মিত লক্ষণ, বলী হাত, মেলা বাঢ় আৰু
মহাভয়নকতাৰে তোমাৰ প্ৰজা ইত্যাবেলৰ লোকসকলক মিচৰ দেশৰ
পৰা উলিয়াই আনিছিলা। ২২ আৰু গাখীৰ মৌ-জোল বৈ যোৱা যি দেশ
তেওঁলোকৰ দিম বুলি তুমি তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ আগত শপত
কৰিব।

৩২ যিহুদার চিদিকিয়া বজার বাজুত্ত কালৰ দশম বছৰত, অৰ্থাৎ
 নবুখদনেচৰেৰ বাজুত্ত কালৰ অষ্টাদশ বছৰত যিহোৱাৰ পৰা
 যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ যি বাকা আহিছিল, তাৰ বিষয় এই। ২ সেই সময়ত,
 বাবিলৰ বজাৰ স্নেই-সামগ্ৰই যিহুলৈম অৱৰোধ কৰিছিল, আৰু যিৰিমিয়া
 ভাববাদী যিহুদার বাজগুহৰ প্ৰহৌৰ চোতালত বদী অৱস্থাত আছিল। ৩
 যিহুদাৰ বজা চিদিকিয়াই তেওঁক বদী কৰিবলৈ কৈছিল, “তুমি এই বুলি কিয়া
 ভাববাদী প্ৰচাৰ কৰিছা বোলে, ‘যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: চোৱা, মই এই
 নগৰখন বাবিলৰ বজাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম, আৰু তেওঁ তক অধিকাৰ
 কৰি ল'ব; ৪ যিহুদাৰ বজা চিদিকিয়া কলদীয়াসকলৰ হাতত পৰা সাৰি
 নাজাৰ কিয়নো তেওঁক অৱশ্যে বাবিলৰ বজাৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব।
 তেওঁ সমাখ্য-সমূখি হৈ বজাৰ লগত কথা হ'ব, আৰু তেওঁ বজাৰ চুকুৱে
 চুকুৱে দেখা দেখি হ'ব; ৫ কিয়ননে চিদিকিয়া বাবিলে যাব, আৰু মই
 তেওঁৰ বিচাৰ নকলৈলৈকে তাতেই তেওঁ খ'কিব” - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা।
 তোমালোক যদিও কলদীয়াসকলৰ সৈতে বৰ্ণ কৰিছা তথাপি কলকাৰ্য্যালয়

କେବେଳ: "ଦୋରା, ମହି କଲଦୀୟାମସକଳକ ଆଶ୍ରୁ ବାଲବ ବଜା ନୟୁଦ୍ଧନେଚରବ ହାତତ ଏହି ନଗରଖଣ ସଂପର୍କ କରିବି। ତେତିଆ ତେଣୁ ତାକ ହାତ କରି ଲବ। ୨୯ ଆଶ୍ରୁ ଏହି ନଗରଖଣର ବିବୁଦ୍ଧେ ଯି କଲଦୀୟାମସକଳେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ତେଓଳୋକେ ଆହି ଏହି ନଗରତ ଜୁଇ ଲଗାଇ ଦିବ, ଆଶ୍ରୁ ମୋକ ଉତ୍ତେଜିତ କରାବ କାରଣେ ଯି ସରବୋର ଚାଲତ ଲୋକସକଳେ ବାଲର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଧୂପ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଛି ଆଶ୍ରୁ ଆନ ଦେବତାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପେଯ ନୈବେଦ୍ୟ ଢାଲିଛି, ସେଇବୋର ସବେ ସୈତେ ଏହି ସକଳୋବେର ପୁରି ପେଲାବ। ୩୦ କିଯାନୋ ଇତ୍ତାଯେଲ ଆଶ୍ରୁ ଯିହୁଦାର ସତ୍ତାନ ସକଳେ ଲବା କାଲରେ ପରା ମୋର ସାଙ୍କାତେ କେବଳ କୁ-କର୍ମହେ କରା ଲୋକ ଆଛି; ଇତ୍ତାଯେଲ ସତ୍ତାନ ସକଳେ ନିଜ ନିଜ ହାତର କାର୍ଯ୍ୟରେ କେବଳ ମୋକ ବେଜାବହେ ଦିଲେ" - ଏଯେ ଯିହୋରା ମୋରଣା । ୩୧ "କିଯାନୋ ତେଓଳୋକେ ଏହି ନଗରଖଣ ସଜା ଦିନରେ ପରା ଆଜିଲେକେ, ଇ ମୋର ପକ୍ଷେ କେବଳ ମୋର କ୍ରୋଧ ଆଶ୍ରୁ କୋପର କାରଣ ହେ ହୈ ପରିବେ । ସେଇ କାରଣେ ମୋର ଆଗର ପରା ମହି ଏହି ନଗରଖଣ ଦୂର କାରି ଇଯାର ପରା ବ୍ୟମୁଖ୍ୟଥାକିମ, ୩୨ କିଯାନୋ ଇତ୍ତାଯେଲ ଆଶ୍ରୁ ଯିହୁଦାର ସତ୍ତାନ ସକଳେ, ମୋକ ବେଜାର ଦିବର ଅର୍ଥେ କରା ତେଓଳୋକର ସକଳୋ ଦୁର୍କର୍ମ ଦାବାଇ ମୋକ ଉତ୍ତେଜିତ କରିଲେ - ତେଓଳୋକର ବଜାସକଳ, ପ୍ରଥାନ ଲୋକସକଳ, ପୂର୍ବୋହିତସକଳ, ତାବଦାମୀସକଳ ଆଶ୍ରୁ ଯିହୁଦାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନ ଲୋକ ଆଶ୍ରୁ ଯିବ୍ରାଚାଲେମ-ନିରୀମୀସକଳ । ୩୩ ତେଓଳୋକେ ମୋଟେ ମୁଖ ନିଦି ପିଠି ଦିଲେ ଯଦିଓ ମହି ପ୍ରଭାତେ ତେଓଳୋକକ ଆହାରରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଛିଲୋ । ମହି ତେଓଳୋକକ ଶିକ୍ଷା ଦିବଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ତେଓଳୋକର କୋନୋ ଏଜନେ ମୋର ସେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାଲେ କାଣ ନିଦିଲେ । ୩୪ କିନ୍ତୁ ମୋର ନାମରେ ପ୍ରଥ୍ୟାତ ହୋଇ ଗୃହିତ ଅଶ୍ଵି କରିବର ଅର୍ଥେ ତେଓଳୋକେ ତାର ଭିତରତ ତେଓଳୋକର ସ୍ଥାନୀୟ ବଞ୍ଚିବାର ବାଖିଲେ । ୩୫ ତାର ପାହତ ତେଓଳୋକେ ହିନ୍ଦୀମର ପୁରୁଷ ଉପତ୍ୟକାତ ଥକା ବାଲର ପରିବର୍ତ୍ତ ଠାଇବୋର ସାଜିଲେ ଯାତେ ତେଓଳୋକେ ମୋଳକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିଜ ନିଜ ଶୋ-ଜୀବୋରକ ବଳ ଦିବ ପାରେ ଯି ବିଷୟେ ସେଇ ଖିଳଗିଲୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବର କାରାଗାନ ମହି ଆଜା କରା ନାହିଁଲୋ, ଆଶ୍ରୁ ମୋର ମନତ ଉଦ୍ଦୟୋ ହୋଇ ନାହିଁଲ । ଏହିଦରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ତେଓଳୋକେ

যিহুদাক পাপ করালে। ৩৬ এই কারণে এতিয়া, মই যিহোরা, ইস্রায়েলের ঈশ্বরে এই নগরৰ বিষয়ে কৈছে, যাৰ বিষয়ে তোমালোকে কৈছা, ‘যি তৰোৱাল, আকল আৰু মহামাৰীৰ দ্বাৰাই এই নগৰখন বাবিলৰ বজাৰ হাতত শেধাই দিয়া হৈছে: ৩৭ চোৱা, মই মোৰ ক্ষেত্ৰ, কোপ আৰু মহাবোগত তেওঁলোকক যি যি দেশলৈ খেদই পঢ়াইছিলোঁ, সেই সকলো দেশৰ পৰাই তেওঁলোকক মই গোট খুৰাম, আৰু মই পুনৰায় তেওঁলোকক এই ঠাইলো আনি নিৰাপদে বাস কৰাম। ৩৮ তেতিয়া তেওঁলোক মোৰ প্ৰজা হ'ব, আৰু মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হৈ। ৩৯ মই তেওঁলোকক এক চিত আৰু এক পথ দিম যাতে তেওঁলোকে মোক প্ৰতিদিনে সন্মান কৰিবৰ কাৰণে তেওঁলোক আৰু তেওঁলোকৰ পাছৰ সন্তান সকলৰ মঙ্গল হয়। ৪০ তেওঁলোকৰ মঙ্গল কৰিবলৈ অৰ্থে, মই যেন তেওঁলোকৰ পৰা নুয়ুবিৰুম, সেই কাৰণে মই তেওঁলোকৰ সৈতে এনে এক চিৰছায়ীৰ নিয়ম স্থাপন কৰিম যাতে তেওঁলোকৰ মনত মোৰ বিষয়ৰ ভয় স্থাপন কৰিম যাতে তেওঁলোক মোৰ পাছত চলি মোৰ পৰা কেতিয়াও আঁতৰ নহয়। ৪১ তেতিয়া মই তেওঁলোকৰ মঙ্গল কৰিবলৈ মই তেওঁলোকত আনন্দ কৰিম, আৰু নিশ্চয়ে সমস্ত মনেৰে আৰু সমস্ত প্ৰাণেৰে মই তেওঁলোকক এই দেশত বোম।” ৪২ কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “মই লোকসকলৈ যেনেকৈ এই সকলো মহা-আপদ ঘটালোঁ, তেনেকৈ মই তেওঁলোকলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰা সকলো মঙ্গলোঁ ঘটাম। ৪৩ তেতিয়া এই যি দেশৰ বিষয়ে, ‘ই মনুষ্য আৰু পশুশূন্য ধৰ্মসংস্থান, ইয়াক কলনীয়াসকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰা হৈছে’, এই বুলি তোমালোকে কৈছা, এই দেশৰ শস্যক্ষেত্ৰ কিনা হ'ব। ৪৪ তেওঁলোকে ধন দি শস্যক্ষেত্ৰ কিনিব, আৰু দললীলত চাহী দি, মোহৰ মাৰি বন্ধ কৰিব। বিন্যামীন প্ৰদেশত, যিৰুচালেমৰ চাৰিওফালে থকা ঠাইত, আৰু যিহুদাৰ পৰ্বতীয়া ধৰ্মসংস্থানৰ নিম্ন-ভূমিৰ, আৰু দক্ষিণ অঞ্চলৰ নগৰবোৰত সাক্ষী মাতিব; কিয়নো মই তেওঁলোকৰ বন্দী-অৱস্থা পৰিবৰ্তন কৰিম” - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা।

৩৩ তাৰ পাছত দ্বিতীয়বাৰ যিৰিমিয়ালৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল

বোলে, সেই সময়ত তেওঁ প্ৰথৰীৰ চোতালত বন্দী আৱশ্যত আছিল। ২ “এই কাৰ্যৰ কৰ্ত্তা যিহোৱা, যি জনত ইয়াক সিন্দু কৰিবলৈ কল্পনা কৰে, যিহোৱা নামেৰে প্ৰথ্যাত হোৱা সেই যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: ও ‘তুমি মোৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰা; তাতে মই তোমাক উত্তৰ দিম, আৰু তুমি নজনা মহত আৰু আগম্য কথা তোমাক জনাম।’ ৪ কিয়নো হাদামবোৱারাবু তৰোৱালৰ পৰা বৰ্ক্ষাৰ উপায় কৰিবলৈ এই নগৰৰ আৰু যিহুদাৰ বজাসকলৰ যি ঘৰবোৰে ভঙ্গ হৈছে, সেই ঘৰবোৰেৰ বিষয়ে ইস্রায়েল ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ৫ লোকসকলে কলনীয়াসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ আহিছে, কিন্তু যিসকলক মই মোৰ ক্ষেত্ৰ আৰু মহা-কোপত বধ কৰিলোঁ, আৰু যিসকলৰ সকলো দৃষ্টতাৰ কাৰণে মই এই নগৰৰ পৰা মোৰ মুখ দুৰুৱাই বাখিলোঁ, সেইবোৰে মানুহৰ মৰা শৰেৰে এই ঘৰবোৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিবলৈহে আহিছে। ৬ কিন্তু চোৱা, মই নগৰৰ ঘা বাক্ষি চিকিৎস্য কৰিম, তেওঁলোকক সুস্থ কৰিম আৰু তেওঁলোকলৈ প্ৰচৰ পৰিমাণে কুশল, শান্তি আৰু সত্তাৰ আনিম। ৭ কিয়নো মই যিহুদা আৰু ইস্রায়েলৰ বন্দী-অৱস্থা পৰিবৰ্তন কৰিম, আৰু আগৰ দৰে পুনৰায় তেওঁলোকক স্থাপন কৰিম। ৮ আৰু যি অপৰাধৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকে মোৰ অহিতে পাপ কৰিলে, তেওঁলোকৰ সেই সকলো অপৰাধৰ মই ধৃষ্টি পেলাম; আৰু যি নানা অপৰাধেৰে তেওঁলোকে মোৰ অহিতে পাপ কৰিলে, আৰু যাৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকে অধৰ্ম-আচাৰণ কৰিলে, মই তেওঁলোকৰ সেই সকলো অপৰাধৰ ক্ষমা কৰিম। ৯ আৰু মই তেওঁলোকলৈ কৰা সকলো মঙ্গল-কৰ্য্যৰ কথা পৃথিবীৰ যি জাতি সমূহে শুনিব, আৰু মই তেওঁলোকৰ কাৰণে কৰা আটাই মঙ্গল আৰু শান্তিৰ কথা শুনি ভয়ত কঁপিব, সেই সকলো জাতিৰ আগত এই নগৰ মোৰ পক্ষে আনন্দজনক নাম, প্ৰশংসন আৰু গৌৰৰ বিষয় হ'ব।” ১০ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “এই যি ঠাইব বিষয়ে তোমালোকে কৈছা, যে, ই উচ্ছৱ। মনুষ্য আৰু পশুশূন্য, এই ঠাইত মনুষ্য আৰু পশুশূন্য আৰু যিহুদাৰ নগৰ আৰু যিৰুচালেমৰ অলিবণ্টোৰে নিৰ্জন। ১১ আকোৰে আনন্দৰ ধৰনি, উঞ্জাসৰ ধৰনি, দৰা-কন্যা ধৰনি আৰু “বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, কিয়নো যিহোৱা মঙ্গলময়, কাৰণ

তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে,” এই বুলি কোৱাসকলৰ ধৰনি, আৰু যিহোৱাৰ গৃহলৈ ধন্যবাদার্থক বলি অনাসকলৰ ধৰনি পুনৰায় শুনা যাব। কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে। ১২ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “এই উচ্ছৱ ঠাইত মানুহ আৰু পশুশূন্য আৰু ইয়াৰ সকলো নগৰত মৰ-ছাগৰ জাকক শয়ন কৰাওঁতাৰ বৰ্থীয়াসকলৰ বসতিৰ ঠাই পুনৰায় হ'ব। ১৩ পৰ্বতীয়া অঞ্চলত, নিম্ন-ভূমিৰ আৰু দক্ষিণ অঞ্চলৰ নগৰবোৰত, বিন্যামীন প্ৰদেশত, যিৰুচালেমৰ চাৰিওফালে ঠাইবলৈ আৰু যিহুদাৰ নগৰবোৰত মৰ-ছাগ গণনাকৰী লোকৰ হাতত তলেন্দি মৰ-ছাগৰ জাকবিলাক পুনৰায় গমন কৰিব। যিহোৱাই এই কথা কৈছে। ১৪ যিহোৱাই কৈছে - “চোৱা, ইস্রায়েল-বৎশ আৰু যিহুদা-বৎশৰ বিষয়ে মই কোৱা মঙ্গল-বাক্য যি দিনা সিন্দু কৰিব, এনে দিনবোৰে আহি আছে। ১৫ সেই দিনা আৰু সেই কালত মই দায়ুদৰ বৎশত এটা ধৰ্মিক গজালি গজাম, আৰু তেওঁ দেশত বিচাৰ আৰু ন্যায় সিন্দু কৰিব। ১৬ সেই দিনা যিহুদাই পৰিত্রাণ পাৰ, আৰু যিৰুচালেমে নিয়মপদে বাস কৰিব, আৰু “যিহোৱাই আমাৰ ধৰ্মিকতা,” এই নামেৰে সেই নগৰ প্ৰথ্যাত হ'ব। ১৭ কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ইস্রায়েল-বৎশৰ সিংহাসনৰ ওপৰত বহিবলৈ দায়ুদ-বংশীয় পুৰুষৰ কেতিয়াও অভাৰ নহ'ব; ১৮ আৰু মোৰ আগত হোম-বলি উৎসৱ কৰিবলৈ, নৈবেদ্য দণ্ড কৰিবলৈ, আৰু নিতো নিতে মঙ্গলার্থক বলিদান কৰিবলৈ লেবীয়া পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ কোনো পুৰুষৰ অভাৰ নহ'ব। ১৯ পাছত যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, আৰু ক'লে, ২০ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: দিন আৰু বাতিৰ মোৰ নিয়ম যদি তোমালোকে এনেকৈ ভাঙিব পাৰা, যে, নিজ নিজ সময়ত দিন কি বাতি নহ'ব, ২১ তেওঁ মোৰ দাস দায়ুদ সৈতে কৰা মোৰ নিয়মটি ও এনেকৈ ভাঙিব পৰা যাব, যে, তেওঁৰ সিংহাসনত বহি বাজশাসন কৰিবলৈ তেওঁৰ এটি স্থানে নহ'ব; আৰু মোৰ পৰিচাৰক লেবীয়া পুৰোহিতসকলৰ সৈতে কৰা মোৰ নিয়মটি ও ভাঙিব পৰা যাব। ২২ সৰবৰ বাহিনীসকলক যেনেকৈ গণিব নোৱাৰি, আৰু সুমুদ্ৰৰ বালি যেনেকৈ জুৰিব নোৱাৰি, সেইদৰে মই মোৰ দাস দায়ুদৰ বৎশৰ আৰু মোৰ পৰিচৰ্যা কৰেতাঁ লেবীয়াসকলক বৃক্ষি কৰিম।” ২৩ পুনৰায় যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, বোলে, ২৪ “এই জাতিয়ে যি কৈছে, সেই বিষয়ে জানো তুমি ভু পোৱা নাই যেতিয়া তেওঁলোকে কৈছে, যিহোৱাই নিজৰ মনেনীত এই দুই গোষ্ঠীক অগাহ্য কৰিবছে; তেওঁলোকে নিজৰ আগত মোৰ প্ৰজাসকলক এক জাতি বুলি আৰু গণনা নকৰি এইদৰে হেয়জন কৰে।” ২৫ মই যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “দিন আৰু বাতিৰ নিয়ম যদি নহ'ব, আৰু যদি মই ধৰ্ম আৰু পৃথিবীৰ নিয়মৰেৰ নিন্পুণ নকৰাকৈ থকোৱা, ২৬ তেতিয়া মই যাকোৰৰ আগাহ্য কৰিবছে; তেওঁলোকে নিজৰ আগত মোৰ প্ৰজাসকলক এক জাতি বুলি আৰু গণনা নকৰি এইদৰে হেয়জন কৰে।” ২৫ মই যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “দিন আৰু বাতিৰ নিয়ম যদি নহ'ব, আৰু যদি মই ধৰ্ম আৰু পৃথিবীৰ নিয়মৰেৰ নিন্পুণ নকৰাকৈ থকোৱা, ২৬ তেতিয়া মই যাকোৰৰ আগাহ্য কৰিবছে; তেওঁলোকে নিজৰ আগত মোৰ প্ৰজাসকলক এক জাতি বুলি আৰু যাকোৰৰ বৎশৰ ওপৰত শাসন কৰিবলৈ তেওঁৰ বৎশৰ এজনকো নলম; কিয়নো মই তেওঁলোকৰ বন্দী-অৱস্থা পৰিবৰ্তন কৰিম, আৰু তেওঁলোকৈ পতি দয়া কৰিম।

৩৪ বাবিলৰ বজা নৃশংখনেচৰ, তেওঁৰ সৈন্য-সামন্ত আৰু তেওঁৰ

অধীনে থকা পৃথিবীৰ সকলো বাজাৰোৰ, আৰু সকলো জাতি সমূহে যিৰুচালেম আৰু তাৰ সকলো নগৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা সময়ত, যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ পৰা এই বাক্য আহিল, বোলে, ২ “ইস্রায়েল ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘তুম যোৱা, আৰু যিহুদাৰ বজা চিদিকিয়াৰ লগত কথা হৈ তেওঁক কোৱা, ‘যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: চোৱা, মই বাবিলৰ বজাৰ হাতত এই নগৰখন সমৰ্পণ কৰিম, আৰু তেওঁ এই নগৰখন জাইবে দণ্ড কৰিব; তাৰু তুমি তেওঁৰ হাতত পৰা বৰ্কা নাপাবা, কিন্তু নিষয়ে ধৰা পৰি তেওঁৰ হাতত সমৰ্পণত হ'বা; তুম যেতিয়া বাবিললৈ যাবা তেওঁৰ চকুৰে বাবিলৰ বজাৰ চকুৰে দেখিব, আৰু তেওঁ সমুখা-সমুখীয়া হৈ তেওঁৰ লগত কথা হ'ব।’ ৪ যে যিহুদাৰ বজা চিদিকিয়া, তুমি যিহোৱাৰ বাক্য শুন! যিহোৱাই তোমাৰ বিষয়ে এইদৰে কৈছে: ‘তুমি তৰোৱালৰ দ্বাৰাই নমৰিবা; তুমি শাস্তিৰে মৰিবা; তোমাৰ আগোয়ে হোৱা তোমাৰ পূৰ্বপুৰুষ বজাসকলৰ কাৰণে সোকসকলে যেনেকৈ সুগন্ধি দ্ৰব্য জুলাইছিল, তেওঁকে তোমাৰ বাবেও জুলাৰ, আৰু তেওঁলোকে

“হায় প্রভু” এই বুলি কৈ তোমার কাবণে বিলাপ করিব; কিয়নো এতিয়া মই এই কথা কলোঁ। এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা।” ৬ তেতিয়া যিৰিমিয়া তাৰবাদীয়ে যিৰূচালেমত যিহুদাৰ বজা চিদিকিয়াক সেই সকলো কথাবোৰ ক’লে। ৭ সেই কালত বাবিলৰ বজাৰ সৈন্যসামন্তই যিৰূচালেম আৰু যিহুদাৰ অৱশিষ্ট আটাই নগৰৰ বিৰুদ্ধে, লাখীচ আৰু অজেকৰ অহিতে যুদ্ধ কৰিছিল; কিয়নো যিহুদাৰ নগৰবোৰ মাজত কেৰল এই দুখনহে গড়েৰ আবৃত নগৰ অৱশিষ্ট আছিল। ৮ বন্দী-বেটীৰ আগত মুক্তি ঘোষণা কৰিবলৈ, চিদিকিয়া বজাই যিৰূচালেমত থকা আটাই প্ৰজাৰে সৈতে এটি নিয়ম স্থাপন কৰাৰ পাছত, যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়ালৈ এই বাক্য আহিল-৯ সেই নিয়মটি এই, যে, প্ৰত্যেক মানুহে নিজ ইহুৰী বন্দী বা বেটিক মুকলি কৰি দিব, অৰ্থাৎ কোনো এজন যিহুী লগৈয়াক আৰু কেতিয়াও বন্দী-কাম নকৰাৰ। ১০ তেতিয়া সকলো প্ৰধান লোক আৰু আটাই প্ৰজা এই নিয়মটিত মাস্তি হল। প্ৰত্যেকে নিজৰ বন্দীক আৰু নিজৰ বেটীক মুকলি কৰি দিব আৰু কোনো যেন তেওঁলোকক আৰু কেতিয়াও বন্দী-কাম নকৰাৰ। লোকসকলে এই নিয়মটিত মাস্তি হৈ তেওঁলোকক এৰি দিলে। ১১ কিন্তু পাছত তেওঁলোকে মন ঘৰালো, আৰু তেওঁলোকে মুকলি কৰি দিয়া বন্দী-বেটীসকলক স্বৰাই আনিলে আৰু নিজৰ বন্দী-বেটী কৰিবলৈ তেওঁলোকক বন্ধীভূত কৰিবলৈ। ১২ এই কাৰণে যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ এই বাক্য আহিল বোলে, ১৩ “ইহুয়েলৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: বন্দীঘৰপুৰুষ মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকৰ পৰ্বপুৰুষসকলক উলিয়াই আনা দিনা ময়েই তেওঁলোকৰ লগত নিয়ম এটি স্থিৰ কৰিছিলোঁ। তেতিয়া মই কৈছিলোঁ যে, ১৪ ‘তোমালোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ ইহুৰী ভাইক সংগুম বছৰৰ মূৰত এৰি দিবা, যি জন তোমার হাতত বেচা হ’ল, আৰু তোমার অধীনত ছবছৰ সেৱা কৰিবে, তুমি তাক মুকলি কৰি তোমার ওচৰ পৰা বিদাই দিবা।’ কিন্তু তোমালোকৰ পৰ্বপুৰুষসকলে মোৰ কথা নামাণিলে, আৰু কাণ্পে নাপাতিলে। ১৫ সন্স্কৃতি তোমালোকে মন ঘৰাই প্ৰতিজনে নিজ নিজ ওচৰ-চৰুয়ীৰাব আগত মুক্তি ঘোষণা কৰি, মোৰ দৃষ্টিত যি ন্যায়, তাকে কৰিছিলা, আৰু মোৰ নামেৰে প্ৰথ্যাত গৃহত মোৰ আগত এটি নিয়ম স্থাপন কৰিছিলা। ১৬ কিন্তু তোমালোকে আকো মন ঘৰাই মোৰ নায় অপৰিব্ৰত কৰিবা, আৰু যি বন্দী-বেটীসকলক নিজ ইচ্ছামতে যাবলৈ এৰি দিছিলা, তোমালোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ সেই বন্দী-বেটীক কৰিবলৈ বন্ধীভূত কৰিবা।” ১৭ এই কাৰণে যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “তোমালোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ ভাইৰ আগত, প্ৰতিজনে নিজ নিজ ওচৰ-চৰুয়ীৰাব আগত মুক্তি ঘোষণা কৰিবলৈ মোলৈ কাণ নিদিলা; গতিকে চোৱা, মই এতিয়া তোমালোকৰ মুক্তি ঘোষণা কৰিম” - যিহোৱাৰ ঘোষণা এই, মইও তোৰোল, মহামাৰী, আৰু আকাললৈ তোমালোকৰ আগত মুক্তি ঘোষণা কৰিবোৰে, আৰু পৃথিবীৰ সকলো বজাৰৰ মাজত তোমালোকক ত্ৰাস বিশ্বাস কৰিব। ১৮ তাৰ পাছত যি লোকসকলে মোৰ নিয়মতি ভালিলে আৰু মোৰ আগত বদ্ধা নিয়মটিৰ বাক্য পালন নকৰিবে, তেওঁলোকে যিদৰে দামুৰিটোক দুড়েখৰ কৰি তাৰ অংশৰ মাজেদি গমন কৰিছিল, তেওঁলোককে মই তেনে কৰিব। ১৯ তেতিয়া দামুৰিৰ অংশৰ মাজেদি যিহুদা আৰু যিৰূচালেমৰ প্ৰধান লোক, নপংসক, পুৰোহিতসকল আৰু দেশৰ সকলো প্ৰজাই গমন কৰিবলৈ। ২০ মই তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ শত্ৰুৰোৰ আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰাণ ল’বলৈ বিচাৰি ফুৰাবোৰৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব। তেওঁলোকৰ মৰা শৰ আকাশৰ চৰাইবোৰ আৰু পৃথিবীৰ জন্মুৰোৰ আহাৰ হ’ব। ২১ সেই কাৰণে মই যিহুদাৰ বজা চিদিকিয়াক আৰু তেওঁৰ প্ৰধান লোকসকলক তেওঁলোকৰ শত্ৰুৰোৰ হাতত, আৰু তেওঁলোকৰ আগ ল’বলৈ বিচাৰি ফুৰাবোৰৰ হাতত, আৰু তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে উঠি যোৱা বাবিলৰ বজাৰ সৈন্যসামন্তৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব। ২২ চোৱা, মই তোমালোকক এটা আজ্ঞা কৰিম” - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা - মই তেওঁলোকক পুনৰাবৃত্ত নগৰৰ অহিতে যুদ্ধ কৰি, ইয়াক হাত কৰি বৈ, জুই দি পুৰিবলৈ, তেওঁলোকক এই নগৰলৈ ঘৰাই আনিম। কিয়নো মই যিহুদাৰ নগৰবোৰৰ নিবাসী-শূন্য ধৰ্মস্থান কৰিব।

৩৫ যোচিয়াৰ পুত্ৰ যিহুদাৰ বজা যিহোৱাকীমৰ বাজতৰ সময়ত যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ এই বাক্য আহিল, বোলে, ২ “তুমি বেথব-বংশীয় লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোৱা, আৰু তেওঁলোকৰ লগত কথা বৰা কৰা। তাৰ পাছত তেওঁলোক যিহোৱাৰ গৃহৰ কোনো এটা কোঠালৈ আনি, পান কৰিবলৈ দ্বাক্ষাৰস দিয়া।” ৩ তেতিয়া মই হৰচিনিয়াৰ নাতিয়েক যিৰিমিয়াৰ পুত্ৰ যাজনিয়া, তেওঁৰ ককায়েক-ভায়েকসকলক, তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আৰু বেথবীয়াৰ গোটেই বংশক লগত লৈ গ’লো। ৪ মই তেওঁলোকক যিহোৱাৰ গৃহলৈ, দ্বিশ্বৰ লোক যিদলিয়াৰ পুত্ৰ হাননৰ পুত্ৰসকলৰ কোঠালৈলি নিলোঁ। সেই কোঠালি চলন্তৰৰ পুত্ৰ মচেয়া নামেৰে দুৰ্বীৰী কোঠালীৰ ওপৰত প্ৰধান লোকসকলৰ কোঠালীৰ কাষত আছিল। ৫ তাৰ পাছত মই বেথব-বংশীয় লোকসকলৰ সম্মুখত দ্বাক্ষাৰসেৰে ভৰা কলহ আৰু বাতি আগত বাধি তেওঁলোকক ক’লোঁ, ‘তোমালোকে কিছু দ্বাক্ষাৰস পান কৰা।’ ৬ কিন্তু তেওঁলোকে ক’লে, ‘আমি একো দ্বাক্ষাৰস পান নকৰোঁ, কিয়নো আমাৰ পৰ্বপুৰুষ বেথবৰ পুত্ৰ যোনাদৰে আমাক এই আজ্ঞা দিছিল, ‘তোমালোকে আৰু তোমালোকৰ সস্তান সকলে কোনো চিৰকলৈকে দ্বাক্ষাৰস পান নকৰিবা।’ ৭ আৰু কোনো ঘৰ নাসজিমা, গুটি নিসিচিমা, দ্বাক্ষাৰীৰ নাপাতিবা আৰু এইবোৰ একোৰো অধিকাৰি নহ’বা; কিয়নো তোমালোকে প্ৰবাস কৰা দেশত বহু দিন থাকিবৰ কাৰণে, তোমালোকৰ সকলো কালত তম্ভুত বাস কৰিবা।’ ৮ আমি আমাৰ পঞ্জী, লৰা আৰু ছোলালী সকলোৰে আমাৰ গোটেই জীৱনৰ কালত দ্বাক্ষাৰস পান নকৰিবলৈ, আৰু আমাৰ পৰ্ব-পুৰুষ বেথবৰ পুত্ৰ যোনাদৰে দিয়া সকলোৰে আজ্ঞাৰেৰ পলন কৰিছিঁ। ৯ আমি নিবাসৰ অৰ্থে ঘৰ কেতিয়াও নাসজিম, আৰু আমাৰ দ্বাক্ষাৰীৰ, শশ্যক্ষেত্ৰে আৰু কৌঠায়ত আমাৰ কোনো অধিকাৰ নাই। ১০ কিন্তু আমি তম্ভুত থাকি, আমাৰ পৰ্বপুৰুষ যোনাদৰে দিয়া আজ্ঞা মানি, সেই অনুসাৰে সকলো কাম কৰি আহিছি। ১১ কিন্তু যেতিয়া বাবিলৰ বজা নবুখন্দনচৰে এই দেশ আক্ৰমণ কৰিছিল, তেতিয়া আমি কলনীয়া আৰু অৰামীয়াসকলৰ সৈন্যসামন্তৰ পৰা হাৰি যিৰূচালেমে ঘাওঁক।’ এই কাৰণে আমি যিৰূচালেমত বাস কৰিছোঁ।’ ১২ পাছত যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, চোলে, ১৩ “বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই, ইহুয়েলৰ দুশ্বৰে এই কথা কৈছে: তুমি গৈ যিহুদাৰ লোকসকলক আৰু যিৰূচালেম-নিবাসীসকলক কোৱা, যিহোৱাই কৈছে, ‘তোমালোকে মোৰ বাকলৈ কাণ দিবলৈ উপদেশ গ্ৰহণ নকৰিবো নে?’ ১৪ বেথবৰ পুত্ৰ যোনাদৰে দ্বাক্ষাৰস পান নকৰিবলৈ তেওঁৰ সস্তান সকলক যি বাক্যে আজ্ঞিল, তেওঁৰ সেই বাক্য আজ্ঞিলৈৰে সিদ্ধ আছে। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পৰ্বপুৰুষৰ আজ্ঞা মানি; কিন্তু মই অতি প্ৰভাতে উঠি তোমালোকক কৈ আছোঁ, তথাপি তোমালোকে মোৰ বাক্য নামানা। ১৫ মই মোৰ সকলো দাস, ভাৰবাদীসকলক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঞ্জাইছিলোঁ আৰু প্ৰতাতে উঠি তেওঁলোকক পঞ্জাই তোমালোক কোৱাইছোঁ। ‘তোমালোকে এতিয়া নিজ কু-পথৰ পৰা ঘৰি নিজ নিজ আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ শুন্দ কৰা। আন আন দেৱতাবোৰক সেৱাপঞ্জা কৰিবৰ অৰ্থে সেইবোৰৰ পাছত যাওঁতা নহ’বা। তাৰ পৰিৰ্বে মই তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ পৰ্বপুৰুষসকলক দিয়া দেশলৈ তোমালোকে ঘৰি আহা। তথাপি তোমালোকে মোৰ কথালৈ কাণ দিয়া নাই আৰু মোৰ বাকলৈ মনকো দিয়া নাই।” ১৬ বেথবৰ পুত্ৰ যোনাদৰ সকলে তেওঁলোকক যি ঘোষণা কৰিবলৈ আজ্ঞা পালন কৰি আহিছ, কিন্তু এই জাতিৰ লোকসকলে মোৰ কথালৈ কাণ দিবলৈ অধীকাৰ কৰিছে।’ ১৭ এই কাৰণে বাহিনীসকলৰ দুশ্বৰ আৰু ইহুয়েলৰ দুশ্বৰ যিহোৱাই, এই কথা কৈছে: ‘চোৱা, যিহুদা আৰু যিৰূচালেম-নিবাসীসকলৰ অহিতে যুদ্ধ কৰিব।’ ১৮ যিৰিমিয়াই বেথবীয়াৰ বংশক ক’লে, ‘ইহুয়েলৰ দুশ্বৰ, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে তেওঁলোকক পৰ্বপুৰুষ-পূৰ্বপুৰুষ মনোযোগ আৰু আটাই আহিল আজ্ঞালৈ।

করিছা; ১৯ এই কাবণে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা আৰু ইন্দ্ৰায়েলৰ দৈশ্বে এই কথা কৈছে: মোক সেৱা কৰিবৰ কাৰণে বেখৰে পুত্ৰ যোনাদবৰ বংশৰ পৰা কেতিয়াও কোনো এজন লোকৰ অভাৱ নহ'ব।”

৩৬ যোচিয়াৰ পুত্ৰ যিহুদাৰ বজা যিহোয়াকীমৰ বাজত্বৰ চতুৰ্থ বছৰত

যিহোৱাৰ পৰা যিৰিমিয়ালৈ এই বাক্য আছিল, ৰোলে, ২ “তুমি এখন নুৰিওৱা পুথি লোৱা; আৰু মই তোমাক প্ৰথমে কোৱা দিনৰে পৰা, যোচিয়াৰ বাজত্বৰ কালেৰে পৰা আজিলৈকে, ইহায়েলৰ, যিহুদাৰ, আৰু সকলো জাতিৰ বিৰুদ্ধে যি যি কথা মই তোমাৰ আগত কৈ আছোঁ, সেই সকলো কথা সেই পুথিত লিখা। ৩ যিহুদাৰ বংশলৈ মই যি অমঙ্গল ঘটাবলৈ কল্পনা কৰিছোঁ, কিজানি নিজ নিজ কুপথৰ পৰা ঘূৰিবলৈ তেওঁলোকে সেই সকলো অমঙ্গলৰ কথা শুনিব; তেওঁতাৰ মই তেওঁলোকৰ অপৰাধ আৰু পাপ ক্ষমা কৰিম।” ৪ তেওঁতাৰ যিৰিমিয়াই নেৰিয়াৰ পুত্ৰ বাবুকৰ মাতি আনিলত, যিৰিমিয়াক কোৱা যিহোৱাৰ সকলো বাক্য বাবুকে তেওঁৰ মুখৰ পৰা সেই নুৰিওৱা পুথিখনত লিখিলে। ৫ পাছে যিৰিমিয়াই বাবুকৰ আজ্ঞা দি কলে, মই বৰু আছোঁ, যিহোৱাৰ গৃহলৈ যাব নোৱাৰোঁ। ৬ এই হেতুকে তুমি গৈ যিহোৱাৰ গৃহত উপবাসৰ দিনা, মোৰ মুখৰ পৰা পুথিখনত লিখা যিহোৱাৰ বাক্যবোৰ তেওঁৰ গৃহত থকা লোকসকলে আৰু বিভিন্ন নগবৰ পৰা আহা যিহুদাৰ সকলো লোকে শুনাকৈ পাঠ কৰা। ৭ কিজানি তেওঁলোকে নিজ নিজ নিবেদন যিহোৱাৰ আগত জন্মাৰ। আৰু তেওঁলোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ কুপথৰ পৰা ঘূৰিব, কিয়নো এই জাতিৰ বিৰুদ্ধে প্ৰকাশ কৰা যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰে আৰু কোণ অতি প্ৰবল। ৮ পাছে পুথিখনত লিখা যিহোৱাৰ বাক্যবোৰ নেৰিয়াৰ পুত্ৰ বাবুকে যিহোৱাৰ গৃহত পাঠ কৰি যিৰিমিয়া ভাববাদীৰ আজ্ঞা পালন কৰিলে। ৯ যোচিয়াৰ পুত্ৰ যিহুদাৰ বজা যিহোয়াকীমৰ বাজত্বৰ কালৰ পথগত বছৰত নৰম মাহত যিবুচালেমত থকা লোকসকলে, আৰু যিহুদাৰ নগবৰবোৰৰ পৰা যিবুচালেমলৈ আহা প্ৰজাসকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপবাস ঘোষণা কৰিলে। ১০ তেওঁতাৰ বাবুকে যিহোৱাৰ গৃহত, চাফনৰ পুত্ৰ গমৰিয়া লিখকৰ কোঁঠালিত, যিহোৱাৰ গৃহৰ নতুন দুৱাৰৰ সোমোৱাৰা ঠাইত, ওপৰ চোতালত, সেই পুথিখনত লিখা যিৰিমিয়াৰ বাক্যবোৰ সকলো লোকে শুনাকৈ পাঠ কৰিলে। ১১ আৰু চাফনৰ নাতিয়েক গমৰিয়াৰ পুত্ৰ মীখায়াই সেই পুথিখনত পৰা যিহোৱাৰ সকলো বাক্য শুনিলে। ১২ তেওঁ বাজ-গৃহলৈ লিখকৰ কোঁঠালিলৈ নামি গ'ল; চোৱা, সেই সময়ত সকলো প্ৰধান লোক, অৰ্থাৎ ইলীচামা লিখক, চমৰিয়াৰ পুত্ৰ দলায়া, অকবোৰৰ পুত্ৰ ইলনাথন, চাফনৰ পুত্ৰ গমৰিয়া, আৰু হননিয়াৰ পুত্ৰ চিদিকিয়া আদি সকলো প্ৰধান লোক তাত বহি আছিল। ১৩ তেওঁতাৰ লোকসকলে শুনিলৈ বাবুকে পুথিখন পাঠ কৰা সময়ত মীখায়াই যি সকলো বাক্য শুনিলু, তেওঁ তাক তেওঁলোকৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলে। ১৪ এই হেতুকে সকলো প্ৰধান লোকে কুটীৰ প্ৰোপোত্ৰ চেলেমিৱাৰ নাতিয়েক নথমিয়াৰ পুত্ৰ যিহুনীক বাবুকৰ ওচৰলৈ এই কথা কৈ পঠিয়ালে, “লোকসকলে শুনাকৈ তুমি পাঠ কৰা নুৰিওৱা পুথিখন তুমি হাতত তৈ আহাই।” ১৫ তেওঁলোকে তেওঁকে শুনাকৈ পাঠ কৰিলে।” ১৬ তেওঁতাৰ সেই সকলো কথা শুনি তেওঁলোক আটাইৰে ভয় লাগি ইজনে সিজনলৈ চোৱা-চোই কৰি বাবুকৰক ক'লে, “আমি এই সকলো কথাৰ বিষয়ে অৱশ্যে বজাৰ জন্মাৰ লাগিব।” ১৭ পাছে তেওঁলোকে বাবুকৰ সুধিলে, “কোৱাচোন, তুমি কেনোকে তেওঁৰ মুখৰ পৰা এইবোৰ কথা লিখিছিলা? ১৮ তেওঁতাৰ বাবুকে উত্তৰ দি ক'লে, “তেওঁ মুখেৰে মোৰ আগত এই সকলো বাক্য উচ্চাবণ কৰিছিল, আৰু মই চিৱাইৰে এই পুথিত এই সকলো থকা ঠাকুৰগৈ।” ১৯ তেওঁতাৰ প্ৰধান লোকসকলে বাবুকৰক ক'লে, “তুমি আৰু যিৰিমিয়া গৈ, তোমালোক থকা ঠাই কোনেও নজনকৈ লোকাই থাকগৈ।” ২০ তেওঁতাৰ তেওঁলোকে ইলীচামা লিখকৰ কোঁঠালিত পুথিখন হৈ বজাৰ ওচৰলৈ অৰ্থাৎ চোতাললৈ সোমাই গ'ল, আৰু বজাই শুনাকৈ সেই সকলো বাক্য প্ৰকাশ কৰিলে। ২১ তেওঁতাৰ বজাই পুথিখন আনিবলৈ যিহুনীক পঠিয়ালে, যিহুনীয়ে ইলীচামা লিখকৰ কোঁঠালিত পৰা তাক আনিলে। আৰু বজাই শুনাকৈ, আৰু তেওঁৰ

ওচৰত থিয় হৈ থকা সকলো প্ৰধান লোকে শুনাকৈ যিহুনীয়ে তাক পাঠ কৰিলে। ২২ সেই সময়ত বজাই নৰম মাহত জাৰকলিত থকা ঘৰত বাহি আছিল, আৰু তেওঁতেওঁ আগত টিফাইত ভুই জুলি আছিল। ২৩ পাছত যিহুনীয়ে পঢ়াৰ তিনি চাৰি অশ পাঠ কৰাৰ পাছত বজাই লিখকৰ কলম কটা কটাৰীৰে তাক কাটি টিফাইত ভুইত শোলায়। এইদৰে গোটাই পুথিখন টিফাইত ভুইত নষ্ট নোহোৱালৈকে তেওঁ কাটি কাটি শোলাই আছিল। ২৪ সেই সকলো বাক্য শুনিবলৈ বজা আৰু মন্ত্ৰী কোনেও ভয় নকৰিলে, বা নিজ নিজ বস্ত্ৰ নাফালিলে। ২৫ ইলনাথন, দলায়া, আৰু গমৰিয়াই পুথিখন নুপুৰিবলৈ বজাৰ বিনয় কৰিলে; তথাপি তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা নুশিলিলে। ২৬ পাছত বজাই যিৰহমেল কোৱাৰক, অঙ্গীয়েলৰ পুত্ৰ চৰায়াক, অবয়েলৰ পুত্ৰ চেলেমীয়াক, বাবুক লিখক আৰু যিৰিমিয়া ভাববাদীক ধৰিবলৈ আজ্ঞা কৰিলে; কিন্তু যিহোৱাই তেওঁলোকক লুকুৱাই হৈছিল। ২৭ তেওঁতাৰ বজাই, যিৰিমিয়াৰ মুখৰ পৰা শুনি শুনি বাবুকে লিখা বাক্যবোৰে সৈতে পুথিখন পুৰি পেলোৱাৰ পাছত যিহোৱাৰ এই বাক্য যিৰিমিয়ালৈ আছিল, ৰোলে, ২৮ “তুমি পুনৰায় আৰু এখন নুৰিওৱা পুথিৰ বিষয়ে কোৱা, আৰু যিহুদাৰ বজা যিহোয়াকীমৰ বিষয়ে নিশ্চয়ে তুমি ক'বা, ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে, যে, বাবিলৰ বজাই আৱশ্যে আহি এই দেশ নষ্ট কৰিব, আৰু ইয়াত পশ আৰু মানুহ নোহোৱা কৰিব, এনে কথা এই পুথিখনত কিয় লিখিছা? এই বুলি তুমি তাক পৰি পেলালা!’” ৩০ এই হেতুকে যিহুদাৰ বজা যিহোয়াকীমৰ বিষয়ে যিহোৱাই এই কথা কৈছে, যে, যিহুদাৰ সিংহসনত বহিৰলৈ তেওঁৰ বংশৰ কোনো নাথাকিব, আৰু তেওঁৰ শৰ দিনত ব'দত আৰু বাতি হিমত পৰি থাকিব। ৩১ আৰু মই তোমাক, ‘তোমাৰ বংশক, আৰু তোমাৰ মন্ত্ৰীসকলক তোমালোকৰ অপৰাধৰ কাৰণে দণ্ড দিম। আৰু তোমালোক অহিতে, যিবুচালেম-নিবাসীসকল আৰু যিহুনী লোকসকলৰ অহিতে যি অমঙ্গলৰ কথা ক'লো, কিন্তু তোমালোকে নুশিলিলা, সেই সকলো অমঙ্গল মই তোমালোকলৈ ঘটাম।’” ৩২ তেওঁতাৰ যিৰিমিয়াই আৰু এখন নুৰিওৱা পুথি লৈ নেৰিয়াৰ পুত্ৰ বাবুক লিখক দিলো। বাবুকে যিহুদাৰ বজা যিহোয়াকীমৰ, যিৰিমিয়াৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা সকলো বাক্য জুহিত পুৰি পেলোৱা পুথিখনৰ সকলো বাক্য তাত লিখিলে। তাৰ বাহিৰে তেনেকুৱা আৰু অনেক কথাৰ তাত যোগ দিয়া হ'ল।

৩৭ বাবিলৰ বজা নবৃদ্ধনেচৰে যিহুদা দেশৰ ওপৰত পতা বজা হ'ল। যোচিয়াৰ পুত্ৰ চিদিকিয়া যিহোয়াকীমৰ পুত্ৰ কনিয়াৰ সলনি বজা হ'ল। ২ কিন্তু তেওঁ, তেওঁৰ মন্ত্ৰীসকল আৰু দেশীয় লোকসকলে যিৰিমিয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰাই কোৱা যিহোৱাৰ বাক্যলৈ কাণ নিদিলে। ৩ গতিকে চিদিকিয়া বজাই চেলেমিৱাৰ পুত্ৰ যিহুখুলক আৰু মাচোৱাৰ পুত্ৰ চফনিয়া পুৰোহিতক যিৰিমিয়া ভাববাদীৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দি ক'লে, “তুমি অনুগ্ৰহ কৰি আমাৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত আমাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা ক'বা।” ৪ সেই সময়ত যিৰিমিয়াই তেওঁলোকৰ মাজত আহা-যোৱা কৰিছিল, কিয়নো সেই সময়ত তেওঁক বন্দীশালত থোৱা হৈছিল। ৫ পাছত ফৰৌণৰ সৈন্য-সামন্ত মিচৰৰ পৰা ওলাল আৰু যিবুচালেম-অৱৰেধকাৰী কলদীয়াসকলে তাৰ বাতি শুনি যিৰিমিয়াৰ সলনি ছাউনি ভাতি শুণি গ'ল। ৬ তেওঁতাৰ যিৰিমিয়া ভাববাদীৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ এই বাক্য আছিল, ৰোলে, ৭ “ইন্দ্ৰায়েলৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যিহুদাৰ যি বজাই মোৰ গুৰিত সুধিবলৈ তোমালোক পঠিয়াইছে, তেওঁক এই কথা ক'বা, ‘চোৱা, ফৰৌণৰ যি সৈন্য-সামন্তই তোমালোকৰ সহায় কৰিবলৈ ওলাই আছিছে, তেওঁলোক নিজ দেশ যিৰিমিয়ালৈ উলটি যাব।’ ৮ আৰু কলদীয়াসকলে পুনৰায় আহিব আৰু এই নগৰৰ অহিতে যুদ্ধ কৰি ইয়াক হাত কৰি লৈ জুহিতে পুৰি পেলোৱা। ৯ যিহোৱাই এইদৰে কেছে: “কলদীয়াসকল আমাৰ ওচৰৰ পৰা একেবাৰে শুণি যাব বুলি কৈ তোমালোকে নিজক নুভুলাবা,” কিয়নো তেওঁলোক একেবাৰে শুণি নাযাব। ১০ কাৰণ তোমালোকৰ অহিতে যুদ্ধ কৰা কলদীয়াসকলৰ গোটাই সৈন্য-সামন্ত যদিও তোমালোকে একেবাৰে প্ৰহাৰ কৰা আৰু তেওঁলোকৰ মাজত খুন হোৱা লোক মাথোন অৱশিষ্ট থাকে, তথাপি তেওঁলোকে প্ৰতিজনে নিজ নিজ তম্ভুত উঠিব আৰু এই নগৰ

জুই দি পুৰি পেলা'ব।' ১১ কলন্দিয়াসকলৰ সৈন্য-সামৰণি যিবৃচালেমৰ পৰা ছাউনি ভাতি উলটি গৈছিল, ১২ সেই সময়ত যিবিমিয়াই বিনায়ামীন প্ৰদেশত লোকসকলৰ মাজত থকা তেওঁৰ ভাগ লৰৰ মনেৰে তাঁলৈ যাবলৈ যিবৃচালেমৰ পৰা ওলাইছিল। ১৩ পাছত যেতিয়া তেওঁ যিবিমিয়ান নামেৰে বৰ দুৱাৰ পলোগে, তেতিয়া সেই ঠাইত হেননিয়াৰ নাতিয়েক চেলেমিয়াৰ পুতোক যিবিয়া নামেৰে দুৰ্বীৰী এজন অধ্যক্ষ আছিল। তেওঁ যিবিমিয়া ভাৰবাদীক ধৰি ক'লে, 'তুমি কলন্দিয়াসকলৰ ফলিয়া হ'বলে গৈছ।' ১৪ তেতিয়া যিবিমিয়াই ক'লে, 'এয়ে মিছা কথা, মই কলন্দিয়াসকলৰ ফলিয়া হ'বলৈ নাযাও।' তথাপি যিবিয়াই তেওঁৰ কথা নুশুনি, তেওঁক ধৰি প্ৰধান লোকসকলৰ গুৰিলৈ লৈ গ'ল। ১৫ সেই প্ৰধান লোকসকলৈ যিবিমিয়ালৈ ক্ৰোধ হৈ তেওঁক কোৰাই যোনাথন লিখকৰ ঘৰত থকা বন্দীশালত পেলাই হ'ল; কিয়নো তেওঁলোকে তাকেই বদীশাল কৰিছিল। ১৬ যিবিমিয়াই কাবাৰুপত, আৰু সৰ সৰু কোঠালিবোৰত সোমাই সেই ঠাইত ভালোমান দিন কঠালে। ১৭ চিদিকিয়া বজাই মানুহ পঢ়িয়াই তেওঁক অনোৱালে আৰু বজাই নিজৰ ঘৰত শুগুতে সুধিল, মোল, 'যিহোৱাৰ পৰা আহা কেনো বাক আছেন?' তাতে যিবিমিয়াই ক'লে, 'আছে,' তেওঁ আৰু ক'লে, 'আপোনাক বাবিলৰ বজাৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব।' ১৮ যিবিমিয়াই চিদিকিয়া বজাক আৰু ক'লে, 'আপোনাৰ বা আপোনাৰ পাতা-মন্ত্ৰসকলৰ বা এই লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে মই কি আপোৱাৰ কৰিছোঁ, যে, আপোনালোকে মোক বন্দীশালত পেলাই দিচে? ১৯ আৰু বাবিলৰ বজা আপোনালোকৰ বা এই দেশৰ বিৰুদ্ধে মাহিৰ, এই বুলি কৈ আপোনালোকৰ আগত ভাৰবাদী প্ৰচাৰ কৰা আপোনালোকৰ ভাৰবাদীসকল ক'ত? ২০ এতিয়া হে মোৰ প্ৰতু মহাবাজ! অনুগ্ৰহ কৰি শুকন, মই যোনাথন লিখকৰ ঘৰত যেন নমোৰে, এই কাৰণে আপুনি সেই ঠাইলৈ মোক আৰু পঢ়িয়াই নিদিৰি! বিনয় কৰোঁ, মোৰ এই মিনতি আপোনাৰ আগত গ্ৰহণ হওক।' ২১ তেতিয়া, চিদিকিয়া বজাই আজ্ঞা দিয়াত লোকসকলৈ যিবিমিয়াক প্ৰহৰীৰ চোতালত বাখিলে। আৰু যেতিয়ালোকে নগৰৰ সকলো ৰুটা নুঝাকল, তেতিয়ালোকে প্ৰতি দিনেই ৰুটীবালা-পটিৰ পৰা এটা এটা ৰুটা আনি তেওঁক দিয়া হ'ল। এইদৰে যিবিমিয়া প্ৰহৰীৰ চোতালত থাকিল।

এবদ-মেলকক আজ্ঞা করিলে, বোলে, “তুমি ইই ঠাইর পৰা ত্ৰিশ জন মানুহ লগত লৈ গৈ যিৰিমিয়া তাৰবণ্দী নো মৰোঁতৈ তেওঁক কৃপণ পৰা তোলা।” ১১ তেতিয়া এবদ-মেলকে সেই ত্ৰিশ জন মানুহক লগত লৈ ৰাজগৃহৰ ভাৰ্তাৱৰ তলৰ ঠাইলৈ গৈ তাৰ পৰা পেলনীয়া পুৰুণ কাপোৰ আৰু পুৰুণ পচা ফতাকানি উলিয়াই, যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ কৃপলৈ ৰেছিবোৰ নমাই দিলে। ১২ আৰু কুচীয়া এবদ-মেলকে যিৰিমিয়াক ক'লে, “এই পুৰুণ পেলনীয়া কাপোৰ আৰু পচা ফতাকানি তোমাৰ কাষলতত বছৰিৰ তলত দিয়া।” তাতে তেওঁ তাকে কৰিলে। ১৩ তেওঁলোকে সেই ৰষ্টাত ধৰি টানি কৃপণ পৰা যিৰিমিয়াক তুলিলে। তেতিয়াৰে পৰা যিৰিমিয়া প্ৰহৰীৰ চোতালত থাকিল। ১৪ পাছে চিদিকিয়া বজাই মানুহ পষ্টাই যিৰিমিয়া ভাৰবণ্দীক যিহোৱাৰ গৃহৰ তৃতীয় প্ৰেৰণস্থানলৈ নিজৰ ওচৰলৈ অনেকোলে। আৰু ৰজাই যিৰিমিয়াক ক'লে, “মই তোমাক এটি কথা সেৰোঁ, তুমি মোৰ পৰা কোনো কথা গুপ্তে নাৰাখিব।” ১৫ তেতিয়া যিৰিমিয়াই চিদিকিয়াক ক'লে, “মই যদি আপোনাক জনাও, তেন্তে আপুনি মোক অৱশ্যে বধ নকৰিব নে? আৰু যদি আপোনাক পৰামৰ্শ দিও, তেন্তে আপুনি মোৰ কথা নশুণিব।” ১৬ তাতে চিদিকিয়া বজাই গুপ্তে যিৰিমিয়াৰ আগত শপত খাই ক'লে, “আমাৰ এই জীৱন্যাৰ সৃষ্টিকৰ্তা যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত, মই তোমাক বধ নকৰো, আৰু তোমাৰ প্ৰাণ লৱলৈ বিচাৰি ফুৰা এই লোকসকলৰ হাততো তোমাক সমৰ্পণ নকৰো।” ১৭ তেতিয়া যিৰিমিয়াই চিদিকিয়াক ক'লে, “বাহিনীসকলৰ দশৰূ, ইঞ্জেলৰ দশৰূৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যে, তুমি যদি বাহিৰ লোকলৈ ৰাখিবলৈ বজাৰ প্ৰধান লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোৱা, তেন্তে তোমাৰ প্ৰাণ থাকিব, আৰু এই নগণ জুহৈৰে পোৱা নহ'ব আৰু তুমি সপৰিবাৰে জীয়াই থাকিব। ১৮ কিন্তু যদি বাবিলৰ বজাৰ প্ৰধান লোকসকলৰ গুৰিলৈ নোযোৱা, তেন্তে এই নগণৰ কলনীয়াসকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰা হ'ব আৰু তেওঁলোকে ইয়াক জুহৈৰে পুৰি পেলোৱ আৰু তুমি তেওঁলোকৰ হাতত পৰা উদ্বাৰ নাপাব। ১৯ তেতিয়া চিদিকিয়া বজাই যিৰিমিয়াক ক'লে, “যি যিহুদী লোকসকল কলনীয়াসকলৰ ফলিয়া হৈ গল, তেওঁলোকলৈ মই তয় ক'রোঁ, যে, কিজানি তেওঁলোকে মোক তেওঁলোকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব, তাতে তেওঁলোকে মোক বিদ্যুৎ কৰিব।” ২০ কিন্তু যিৰিমিয়াই ক'লে, “তেওঁলোকে আপোনাক সমৰ্পণ নকৰিব। বিনয় কৰোঁ, যি বিষয়ে মই আপোনাক কৈছোঁ, সেই বিষয়ে আপুনি যিহোৱাৰ বাক'লৈ কাণ দিয়ক; তাতে আপোনাৰ মঙ্গল হ'ব, আৰু আপোনাৰ প্ৰাণ বাচিব। ২১ কিন্তু যদি আপুনি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ যাবলৈ অসন্তু হয়, তেন্তে শুনক, যিহোৱাই মোক জনোৱা কথাতো এই: ২২ চোৱা, যিহুদাৰ বাজগৃহত অৱশিষ্ট থকা সকলো মহিলাক বাবিলৰ বজাৰ প্ৰধান লোকসকলৰ গুৰিলৈ নিয়া হ'ব; আৰু চোৱাৰ! সেই মহিলাসকলে ক'ব, ‘তোমাৰ প্ৰাণৰ বনুসকলে তোমাক ভুলাই তোমাৰ প্ৰবৃত্তি জ্যালো।’ এতিয়া তোমাৰ ভৰি বোকাক পেট যোৱা দেখি তোমাৰ পৰা বিমুখ হৈছে। ২৩ আৰু আপোনাৰ আটাই মহিলাৰ, আৰু আপোনাৰ সত্তান সকলক উলিয়াই কলনীয়াসকলৰ গুৰিলৈ নিয়া হ'ব; আপুনি তেওঁলোকৰ হাতত পৰা সাৰিব নোৱাৰিব, কিন্তু বাবিলৰ বজাৰ হাতত ধৰা পৰিব, আৰু আপুনি এই নগণৰক জুহৈৰে পুৰি পেলোৱ।” ২৪ পাছে চিদিকিয়াই যিৰিমিয়াক ক'লে, “এইহোৱাৰ কথা কোনেও বুজ নাপাওঁক; তাতে তুমি নমৰিব।” ২৫ কিন্তু যদি প্ৰধান লোকসকলে মই তোমাৰে সৈতে কথা হোৱা বাৰ্তা পাই তোমাৰ গুৰিলৈ আহি কয়, যে, ‘তুমি বজাক কি কলা, তাক আমাক কোৱা। আমাৰ পৰা তাক গুপ্তে নাৰাখিবা, তেতিয়া আমি তোমাক বধ নকৰিব, আৰু বজাই তোমাক কি কলে, তাকে কোৱা; ২৬ তেতিয়া তুমি তেওঁলোকক এই কথা কৰা, ‘যোনাথনৰ ঘৰত মৰিবৰ কাৰণে মোক আকো তালৈ নপঠাবলৈ মই বজাৰ আগত মিনতি জনাইছিলোঁ।’” ২৭ তেতিয়া সকলো প্ৰধান লোকে যিৰিমিয়াৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক সুধিলে; আৰু তেওঁ, বজাই আজ্ঞা দিয়া সেই সকলোক কথা অনুসৰে তেওঁলোকক ক'লে। এই হেতুকে তেওঁলোকে তেওঁৰ লগত কথা হ'বলৈ এৰিলৈ; কিয়নো তেওঁলোকে সেই কথাটো বুজ নাপালৈ। ২৮ তেতিয়াৰে পৰা যিৰচালেম শক্ৰৰ হাতত পৰা দিন নোহোৱালোকে যিৰিমিয়া সেই প্ৰহৰীৰ চোতালত থকিল।

၁၃

মঙ্গলীয়ার পুত্র পচ্ছিমে, আটাই লোকৰ আগত যিবিমিয়াই কোৱা
এই বাক্য শুনিলে, বোলে, ২ “যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যি কোনো
লোক এই নগৰত থাকিব, তেওঁ তৰোৱালত, আকালত, আৰু মহামাৰীত
মৰিব; কিন্তু যি জনে কলনীয়াসকলৰ ওচৰণে ওলাই যাব, তেওঁ জীৱাই
থকিব, আৰু লুটদৰ্যৰ নিচিণাকৈ নিজ প্ৰাণ লাভ কৰি জীৱাই থকিব। ৩
যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যে, এই নগৰ অৱশ্যে বাবিলৰ বজাৰ সৈন্য-
সামন্তৰ হাতত সমৰ্পণ কৰা হ'ব আৰু তেওঁ তাক হাত কৰি ল'ব।” ৪
তাতে প্ৰধান লোকসকলে বজাৰ ক'লে, “আমি মিনতি কৰোঁ, এই মানুহৰ
প্ৰাণ দণ্ড কৰিবলৈ আজ্ঞা দিয়োক; কিয়নো তেওঁ লোকসকলক এনেকুৱা
কথা কৈ, এই নগৰৰ অৱশিষ্ট যুদ্ধাবৃন্দকলৰ আৰু আটাই প্ৰজাসকলৰ হাত
দুৰ্বল কৰিছে, কাৰণ এই মানুহে এই জাতিৰ মঙ্গললৈ ঢেঞ্চ নৰকৰি, কেৱল
অমঙ্গললৈ ঢেঞ্চ কৰে।” ৫ তেতিয়া চিনিকিয়া বজাই ক'লে, “চোৱা, তেওঁ
তোমালোকৰ হাততে আছে; কাৰণ তোমালোকৰ অহিতে কৰিবলৈ বজাৰ
একো সাধ্য নাই। ৬ তাতে তেওঁলোকে যিবিমিয়াক ধৰি প্ৰহৰীৰ চোতালত
থকা মঙ্গলা, বাজকোৰৰ কৃপত পেলালৈ। বছীৰে যিবিমিয়াক নমাই
দিলৈ। সেই কৃপত পানী নাছিল, কেৱল বোৱা আছিল; তাতে যিবিমিয়া
বোকাত প্ৰায় পোত গৈছিল। ৭ এনেতে যিবিমিয়াক কৃপত পেলোৱা
কথা বাজগৃহত থকা এবন-মেলক নামেৰে এজন কুচদেশীয়ান নপুংসকে
শুনিলৈ। তেতিয়া বজা বিন্যামীনৰ দুৱাৰত বহি আছিল। ৮ এবন-মেলকে
বাজগৃহত পৰা ওলাই গৈ বজাৰ ক'লে, ৯ “হে মোৰ প্ৰভু মহাবৰ্জা, সেই
লোকসকলে যিবিমিয়া ভাৰবাদীক কৃপত পেলাই দি তেওঁলৈ নিতান্ত মন্দ
ব্যৱহাৰ কৰিছে; তেওঁ যি ঠাইত আছে, সেই ঠাইত তেওঁ ভোকত মৰিব
লগিয়া হৈছে, কিয়নো নগৰত আৰু বুঢ়ী নাই।” ১০ তেতিয়া বজাই কুচীয়া

৩৯

পাছত যিবুচালেম শক্রৰ হাতত পৰা সময়ত, যিহুদাৰ বজা
নবুখদনেচৰ আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্য-সামষ্টই যিবুচালেমৰ বিৰুদ্ধে আহি
তাক অৱৰোধ কৰিবলৈ। ২ পাছত চিদিকিয়াৰ বাজত্বৰ একাদশ বছৰৰ
চতুর্থ মাহৰ নৰম দিনা নগৰৰ গড় ভাণ্ডি বাট কৰা হল। ৩ বাবিলৰ বজাৰ
আটাই প্ৰধান লোকসকল, অৰ্থাৎ নেৰ্গল-চৰচৰ, চমগৰ-নবো, প্ৰধান
নপুংসক চৰ্চাইম আৰু প্ৰধান গণক নেৰ্গল-চৰচৰে আদি বাবিলৰ বজাৰ
আটাই প্ৰধান লোকসকল সোমাই মধ্যম দুৱাৰত বহিল। ৪ পাছত যেতিয়া
যিহুদাৰ বজা চিদিকিয়া আৰু সকলো যুদ্ধাৰু লোকে তেওঁলোকক সোমোৱা
গম পালো, তেওঁয়া তেওঁলোক পলাই বজাৰ উদ্যানৰ বাটেন্দি, দুই গড়ৰ
মাজত থকা দুৱাৰেন্দি নগৰৰ বাহিৰলৈ বাতিয়েই লোই গ'ল; আৰু বজাই
অৱাৰৰ বাটেন্দি লোই গ'ল। ৫ কিন্তু কলদীয়াসকলৰ সৈন্য-সামষ্টই
তেওঁলোকৰ পাছত খেদি গৈ যিবোহৰ সমথলত চিদিকিয়াক লং পাই,
তেওঁক ধৰি হমাং দেশৰ বিৱালৈ বাবিলৰ বজাৰ নবুখদনেচৰ গুৰিলৈ
নিলে; আৰু তেওঁ তেওঁলৈ দণ্ডজা কৰিবলৈ। ৬ পাছে বাবিলৰ বজাই বিৱালত
চিদিকিয়াৰ পুত্ৰে কলদীয়াসকলক তেওঁৰ চৰুৰ আগতে বধ কৰিলৈ আৰু বাবিলৰ
বজাই যিহুদাৰ সকলো মুখ্য লোককো বধ কৰিলৈ। ৭ তাৰ বাহিৰে,
তেওঁ চিদিকিয়াৰ চৰু কাটি, তেওঁক বাবিললৈ লৈ যাবৰ কাৰণে শিকলিলৈ
বাহিৰলৈ। ৮ পাছত কলদীয়াসকলে বাজগুঁই আৰু প্ৰজাসকলৰ ঘৰবোৰ
জুই দি পুৰিলৈ আৰু যিবুচালেমৰ গড়ৰোৰ ভাণ্ডি পেলালৈ। ৯ এই সময়ত
নবুজৰদান বক্ষক-সেনাপতিয়ে নগৰৰ বাকী থকা লোকসকলক, তেওঁৰ
ফলীয়া হৰিলৈ পলাই যোৱাসকলক আৰু আন আন অৱশিষ্ট লোকসকলক
বন্দী কৰি বাবিললৈ লৈ গ'ল। ১০ কিন্তু নবুজৰদান বক্ষক-সেনাপতিয়ে
কেতোৰে একো নথকা দৰিদ্ৰ লোকক যিহুদা দেশত অৱশিষ্ট বাখিলৈ, আৰু
সেই কালত তেওঁলোকক দ্বাক্ষবাৰী আৰু মাটি দান কৰিলৈ। ১১ বাবিলৰ
বজা নবুখদনেচৰ যিবিমিয়াৰ বিষয়ে নবুজৰদান বক্ষক-সেনাপতিক এই
আজ্ঞা দিলে, বোলে, ১২ “তুমি তেওঁক এহণ কৰি তেওঁলৈ কৃপা দৃষ্টি
কৰিবা, তেওঁৰ কোনো অপকাৰ নকৰিবা; কিন্তু তেওঁ তোমাক যেনেকৈ
ক'ব, তেওঁলৈ তেনেকৈ কৰিবা।” ১৩ এই হেতুকে নবুজৰদান বক্ষক-
সেনাপতি, প্ৰধান নপুংসক নবুজৰদান আৰু প্ৰধান গণক নেৰ্গল-চৰচৰে
আদি বাবিলৰ বজাৰ আটাই প্ৰধান বিষয়াসকলে মানুহ পঠিয়াই প্ৰহোৰ
চোতালৰ পৰা যিবিমিয়াক আলিনে। ১৪ আৰু তেওঁক ঘৰবলৈ লৈ যাবৰ
কাৰণে চাফনৰ নাতিয়েক অহীকামৰ পুত্ৰ গদলিয়াৰ হাতত গটাই দিলে,
আৰু তেওঁ লোকসকলৰ মাজত বাস কৰিলৈ। ১৫ যিবিমিয়া প্ৰহোৰী
চোতালত বধ থকা সময়ত তেওঁৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ এই বাক্য আহিছিল,
বোলে, ১৬ “তুমি গৈ কুচীয়া এবন-মেলেক কোৱা, ইস্তায়েলৰ দৈশুৰ
বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, মঙ্গলৰ কাৰণে নহয়,
অমঙ্গলৰ কাৰণেহে মই এই নগৰলৈ মোৰ বাক্য ফলিওৱাম। সেই দিনা
তোমাৰ আগত সেইবোৰ ফলিয়াৰ। ১৭ কিন্তু যিহোৱাই কৈছে, “সেই
দিনা মই তোমাক উদ্বাৰ কৰিব; আৰু তুমি ভয় কৰা লোকসকলৰ হাতত
তোমাক সৰ্মৰ্পণ কৰা নহ'ব। ১৮ কিয়নো মই তোমাক অৱশ্যে উদ্বাৰ
কৰিব। তুমি তাৰালত পতিত নহৰা। কিন্তু তুমি তোমাৰ নিজ প্ৰাণ
লুটুদ্বাৰ নিচিনাকৈ লালত কৰিবা; কাৰণ, যিহোৱাই কৈছে: তুমি মোক
বিশ্বাস কৰিবলা।”

৪০

বাবিললৈ বন্দী কৰি লৈ যোৱা যিবুচালেমৰ আৰু যিহুদাৰ
লোকসকলৰ মাজত যিবিমিয়াক নবুজৰদান বক্ষক-সেনাপতিয়ে
শিকলিলৈ বেদ্বা পাই তেওঁক বামৰ পৰা পঠাই দিয়াৰ পাছত যিহোৱাৰ
পৰা যি বাক্য আহিছিল, সেই বাক্য। ২ বক্ষক-সেনাপতিয়ে যিবিমিয়াক
গ্ৰহণ কৰি ক'লে, “তোমাৰ দৈশুৰ যিহোৱাই এই অমঙ্গলৰ
কথা কৈছিল, ও আৰু যিহোৱাই তাক ঘটালৈ। আৰু নিজ বাক্য অনুসাৰে
কাৰ্য কৰিবলৈ; তোমালোকে যিহোৱাৰ আহিতে পাপ কৰিলা আৰু তেওঁৰ
বাক্য পালন নকৰিলা, এই কাৰণে তোমালোকলৈ এই ঘটনা ঘটিল। ৪
এতিয়া চোৱা! আজি মই তোমাক, তোমাৰ হাতত থকা শিকলিৰ পৰা মুক্ত
কৰিবলোঁ; তুমি যদি মোৰ লগত বাবিললৈ যাবলৈ ভাল দেখা, তেওঁতে আহাঁ,

মই তোমালৈ দৃষ্টি বাখিম; আৰু যদি মোৰ লগত বাবিললৈ যাবলৈ বেয়া
দেখা, তেওঁতে নালাগোঁ। চোৱা, গোটেই দেশ তোমাৰ আগত আছে, যি
ঠাইলৈ যোৱা তোমাৰ পক্ষে ভাল আৰু সুবিধাজনক, তালৈকে যোৱা।”
৫ যিবিমিয়াই উত্তৰ নিদিয়া দেখি তেওঁ আকে ক'লে, “তেওঁতে যি জনক
বাবিলৰ বজাই যিহুদাৰ নগৰবোৰেৰ ওপৰত শাসনকৰ্তা নিযুক্ত কৰিবলৈ,
চাফনৰ নাতিয়েক অহীকামৰ পুত্ৰ সেই গদলিয়াৰ ওচৰলৈ উলটি যোৱা
আৰু লোকসকলৰ মাজত তেওঁৰ লগত বাস কৰিগৈ, বা যি ঠাইলৈ যোৱা
তোমাৰ পক্ষে সুবিধাজনক তালৈকে যোৱা; এই বুলি বৰকক-সেনাপতিয়ে
তেওঁৰ বাটৰ সমল আৰু উপহাৰ দি বিদায় কৰিবলৈ। ৬ পাছত যিবিমিয়াই
মিস্পালৈ অহীকামৰ পুত্ৰ গদলিয়াৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু দেশত অৱশিষ্ট
থকা লোকসকলৰ মাজত তেওঁৰে সৈতে বাস কৰিবলৈ। ৭ পাছত, বাবিলৰ
বজাই অহীকামৰ পুত্ৰ গদলিয়াৰ দেশৰ শাসনকৰ্তা পতা কথা, আৰু পুৰুষ,
মহিলা, লোৱা, ছোৱালী আদি বাবিললৈ বন্দী কৰি লৈ নোহোৱা দেশৰ
কেতোৰে দুৰ্যোৱা মানুহক তেওঁৰ হাতত গতাই দিয়া কথা যেতিয়া নগৰৰ
বাহিৰত থকা কোজৰ সেনাপতিসকলে আৰু তেওঁলোকৰ লোকসকলে
শুনিবলৈ পালে, ৮ তেওঁয়া তেওঁলোকে, অৰ্থাৎ নথনিয়াৰ পুত্ৰেক ইশ্বায়েল,
কাৰেহৰ দূজন পুত্ৰেক যোহানন আৰু যোনাথন, তনহুমতৰ পুত্ৰেক চৰায়া,
নটোফাতীয়া এফয়াৰ পুত্ৰেক কেইজন আৰু মাথথীয়াৰ পুত্ৰেক যাজনিয়া
নিজ নিজ লোকসকলে সৈতে মিস্পালৈ গদলিয়াৰ ওচৰলৈ আহিল।
৯ তেওঁয়া চাফনৰ নাতিয়েক অহীকামৰ পুত্ৰ গদলিয়াই তেওঁলোকৰ
আৰু তেওঁলোকৰ লোকসকলৰ আগত শপত থাই ক'লে, “তোমালোকে
কলদীয়াসকলৰ অধীন হ'বলৈ ভয় নকৰিবা; দেশত বাস কৰি বাবিলৰ
বজাৰ অধীন হোৱা, তেওঁয়া তোমালোকৰ মঙ্গল হ'ব।” ১০ আৰু চোৱা,
মই হেলে যি কলদীয়াসকল আমাৰ ওচৰলৈ আহিল, তেওঁলোকৰ আগত
থিয় হ'বলৈ মিস্পালত বাস কৰিব; কিন্তু তোমালোকে দ্বাক্ষবাৰস, ফল আৰু
তেল গেটাই নিজ নিজ পাত্ৰে বাখা আৰু তোমালোকে লোৱা নিজ নিজ
নগৰত বাস কৰা।” ১১ তেওঁয়া বাবিলৰ বজাই যিহুদাৰ এটি অৱশিষ্ট ভাগ
এৰি যোৱা কথা আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত চাফনৰ নাতিয়েক অহীকামৰ
পুত্ৰ গদলিয়াৰ শাসনকৰ্তা পতা কথা যেতিয়া মোৰাবত, অম্যোৰ সন্তান
সকলৰ মাজত আৰু ইদেনাম আদি সকলো দেশত থকা আটাই যিহুদীসকলে
শুনিবলৈ পালে, ১২ তেওঁয়া, যি ঠাইলৈ সেই যিহুদীসকলক খেদাই
দিয়া হৈছিল, সেই সকলো ঠাইলৈ পৰা তেওঁলোক সকলোৱেই যিহুদা দেশৰ
মিস্পালৈ গদলিয়াৰ ওচৰলৈ উলটি আহিল আৰু অধিক পৰিমাণে দ্বাক্ষবাৰস
আৰু ফল শোটালৈ। ১৩ পাছে কাৰেহৰ পুত্ৰেক যোহানন আদি নগৰৰ
বাহিৰত থকা কোজৰ সকলোৱে সেনাপতিয়ে মিস্পালৈ গদলিয়াৰ ওচৰলৈ
আহি তেওঁক ক'লে, ১৪ “আমোনৰ সন্তান সকলৰ বজা বালীচে তোমাৰ
প্রাণ লৱে নথনিয়াৰ পুত্ৰেক ইশ্বায়েলক পঠিয়াইছে, তুমি কাজ জানা
নে?” কিন্তু অহীকামৰ পুত্ৰ গদলিয়াই তেওঁলোকৰ কথা বিশ্বাস নকৰিলৈ।
১৫ পাছে কাৰেহৰ পুত্ৰেক যোহাননে মিস্পালত গদলিয়াক গুপ্তে ক'লে,
“মই মিনতি কৰোঁ, মোক ঘাৰলৈ দিয়া, কোনো মানুহে নজনাকৈ মই
নথনিয়াৰ পুত্ৰেক ইশ্বায়েলক বধ কৰোঁগৈ; তেওঁ কিয় তোমাৰ প্রাণ ল'ব
আৰু তোমাৰ ওচৰত শোট খোৱা সকলো যিহুদী লোক ছিম-ভিম হ'ব
আৰু যিহুদাৰ অৱশিষ্ট ভাগ নষ্ট হ'ব? ১৬ কিন্তু অহীকামৰ পুত্ৰ গদলিয়াই
কাৰেহৰ পুত্ৰেক যোহাননক ক'লে, “তুমি এনে কাম নকৰিবা; কিয়নো
তুমি ইশ্বায়েলৰ বিষয়ে মিছ কথা কৈছা।”

৪১ পাছে সগুম মাহত, বজাৰ প্ৰধান বিষয়াসকলৰ মাজত গণিত হোৱা
লোকসকলৰ মাজত যিবিমিয়াক নথনিয়াৰ পুত্ৰেক ইশ্বায়েলে
দহজন লোকক লগত লৈ, মিস্পালৈ অহীকামৰ পুত্ৰ গদলিয়াৰ ওচৰলৈ
আহিল আৰু তেওঁলোকে মিস্পালত একেলগে তোজন কৰিলৈ। ২ পাছত
নথনিয়াৰ পুত্ৰেক ইশ্বায়েল আৰু তেওঁৰ লগত থকা সেই দহজন লোকে
উঠি, বাবিলৰ বজাই দেশৰ শাসনকৰ্তা নিযুক্ত কৰা চাফনৰ নাতিয়েক
অহীকামৰ পুত্ৰ সেই গদলিয়াক বধ কৰোঁগৈ; তেওঁ কিয় তোমাৰ প্রাণ ল'ব
আৰু তোমাৰ ওচৰত শোট খোৱা সকলো যিহুদী লোক ছিম-ভিম হ'ব
আৰু যিহুদাৰ অৱশিষ্ট ভাগ নষ্ট হ'ব? ১৬ কিন্তু অহীকামৰ পুত্ৰ গদলিয়াই
কাৰেহৰ পুত্ৰেক যোহাননক ক'লে, “তুমি এনে কাম নকৰিবা; কিয়নো

৫ চিথির, চালো আৰু চমৰিয়াৰ পৰা অহা সম্পূৰ্ণ ডাঢ়ি খুবউৱা, পিঙ্কা কাপোৰ ছিবা আৰু নিজ গা কাটকুট কৰা আশী জন মানুহ যিহোৱাৰ গৃহত উৎসৱ কৰিবলৈ হাতত নেবেয়ে আৰু ধূপ লৈ আহিছিল। ৬ পাছত নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্যায়লে তেওঁলোকৰ লগত সাক্ষাত কৰিবলৈ মিস্পার পৰা কান্দি কান্দি ওলাই গল; আৰু তেওঁলোকৰ সাক্ষাত হৈ তেওঁলোকেক ক'লে, “আইকামৰ পুত্ৰ গদলিয়াৰ ওচৰলৈ আহাঁ!” ৭ তেতিয়া, তেওঁলোক নগৰৰ মার্জ ঠাইলৈ আহি পাওঁতে, নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্যায়লে আৰু তেওঁৰ লগত সেই লোক কেইজনে তেওঁলোকক বধ কৰি গাতোটোৰ ভিতৰলৈ পেলাই দিলে। ৮ কিন্তু তেওঁবিলাকৰ মাজত এনে দহ জন মানুহ পোৱা গৈছিল, যে, তেওঁলোকে ইশ্যায়লেক ক'লে, “আমাৰ বধ নকৰিবা, কিয়নো পথাৰত পৃতি থোৱা আমাৰ ঘৰেছ, যৱ, তেল আৰু মৌৰ ভঁৰাল আছে।” এই বুলি কোৱাত ইশ্যায়লে ক্ষান্ত হৈ তেওঁলোকৰ ভায়েকসকলৰ মাজত তেওঁলোকক বধ নকৰিলে। ৯ যি গাতত ইশ্যায়লে নিজে বধ কৰা সকলো মানুহৰ মৰা শৰ গদলিয়াৰ শৰৰ কাষত পেলাই দিছিল, সেই গাত ইস্রায়েলৰ বাচা বজাৰ ভয়ত আচা বজাই খনোৱা গাত আছিল; নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্যায়লে ইয়াক বধ কৰা লোকৰ শৰৰে পূৰ কৰিলে। ১০ পাছত ইশ্যায়লে মিস্পাত অৱশিষ্ট থকা সকলো লোকক, নবুজৰদান বৰ্কফ-সেনাপতিয়ে আইকামৰ পুত্ৰ গদলিয়াৰ হাতত গতাই দিয়া বাজৰবংশীয়া জীয়াৰীসকল আদি কৰি মিস্পাত অৱশিষ্ট থকা সকলো লোকক বন্দী কৰি নিলে; নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্যায়লে তেওঁলোকক বন্দী কৰি লৈ অম্যোনৰ সস্তান সকলৰ ওচৰলৈ যাবলৈ প্ৰস্থান কৰিলে। ১১ কিন্তু কাৰেহৰ পুতেক যোহাননে আৰু তেওঁৰ লগত থকা কোঝৰ সকলো সেনাপতিয়ে, নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্যায়লে কৰা আটাই কুৰুৰ কথা শুনিবলৈ পালে। ১২ তেতিয়া তেওঁলোকে সকলো মানুহৰ লগত লৈ নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্যায়লে সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ গল আৰু গিবিয়োনৰ থকা বৰ পুখুৰীৰ ওচৰত তেওঁক দেখ পালে। ১৩ পাছত যেতিয়া ইস্রায়েলৰ লগত থকা সকলো লোকসকলে, কাৰেহৰ পুতেক যোহাননেক আৰু তেওঁৰ লগত ফৌজৰ সেনাপতিসকলক দেখিবলৈ পালে, তেতিয়া তেওঁলোক আমন্দিত হ'ল। ১৪ আৰু ইশ্যায়লে মিস্পার পৰা বন্দী কৰি নিয়া সকলো লোকে মুখ সুলাই কাৰেহৰ পুতেক যোহাননেৰ ওৰিলে উল্লিট আহিল। ১৫ কিন্তু নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্যায়লে আঠোটা মানুহে সৈতে যোহাননেৰ আগৰ পৰা পলাই অম্যোনৰ সস্তান সকলৰ ওচৰলৈ গল। ১৬ নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্যায়লে আইকামৰ পুত্ৰ গদলিয়াক বধ কৰাৰ পাছত, তাৰ হাতৰ পৰা কাৰেহৰ পুতেক যোহাননে আৰু তেওঁৰ লগত সেনাপতিসকলে যিসকল অৱশিষ্ট লোক মিস্পার পৰা এৰুবাই ওভটাই আনিছিল, তেওঁলোকক অৰ্থাৎ যুদ্ধ কৰিব পৰা পুৰুষসকলক আৰু গিবিয়োনৰ পৰা আৰু মহিলা, ল'ৰা আৰু নপুংসকসকলক তেওঁলোকে লগত ল'লে। ১৭ আৰু তেতিয়া তেওঁলোকে ক'গে, কল্পীয়াসকলৰ ভয়ত মিচৰলৈ যাবৰ মনেৰে বৈৎলেহেৰ কাষত থকা গেৰু-কিমহমত বাস কৰিলে। ১৮ কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁলোকলৈ ভয় কৰিছিল; কাৰণ নথনিয়াৰ পুতেক ইশ্যায়লে বাবিলৰ বজাই দেশৰ ওপৰত শাসনকৰ্তা নিযুক্ত কৰা আইকামৰ পুত্ৰ গদলিয়াক বধ কৰিছিল।

৪২ তেতিয়া কাৰেহৰ পুতেক যোহানন, হোচ্যার পুতেক যাজিনিয়া আদি ফৌজৰ সকলো সেনাপতি আৰু সুৱৰ পৰা বৰকলৈ সকলো প্ৰজাই যিৰিমিয়া ভাৰবাদীৰ ওচৰলৈ চাপি আহিল। ২ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ আগত আমাৰ নিবেদন প্ৰাহ্য হিঁতক আৰু তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত আমাৰ বাবে, এই সকলো অৱশিষ্ট লোকৰ বাবেই প্ৰাৰ্থনা কৰা, কিয়নো তুমি নিজ চৰুৰে দেখিছা যে অধিক লোকৰ পৰা আমি অলপ মাথোন অৱশিষ্ট আছোঁ। ৩ ও আমি কোন বাটেলি যোৱা উচিত আৰু কি কাৰ্য কৰা উচিত ইয়াকে দেখুৱাৰ অৰ্থে তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নিবেদন কৰা।” ৪ তেতিয়া যিৰিমিয়া ভাৰবাদীয়ে তেওঁলোকক ক'লে, “মই তোমালোকৰ কথা শুনিলৈ; চোৱা তোমালোকৰ বাক্য অনুসাৰে মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিব আৰু যিহোৱাই তোমালোকলৈ যি যি উত্তৰ দিব, তাৰ সকলো কথা তোমালোকক জনাম, তাৰ একোকে তোমালোকৰ পৰা

গুপুতে নাৰাখিম।” ৫ তেতিয়া তেওঁলোকে যিৰিমিয়াক ক'লে, “তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমাৰ দ্বাৰাই যি বাক্য আমালৈ কৈ পঠিয়াৰ, সেই সকলো বাক্য অনুসাৰে আমি যদি কাৰ্য নকৰোঁ, তেন্তে যিহোৱা আমাৰ বিৰুদ্ধে সত্য আৰু বিশ্বাসী সাক্ষী হওঁক। ৬ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাক্য আমি পালন কৰিলে আমাৰ মঙ্গল কাৰণে, আমি যিজনৰ ওচৰলৈ তোমাক পঠিয়ালৈ, আমাৰ ঈশ্বৰ সেই যিহোৱাৰ বাক্য তাল বা নেয়া হওঁক, আমি তাক পালন কৰিম।” ৭ পাছত দহ দিনৰ মূৰত যিহোৱাৰ বাক্য যিহোৱাৰ ওচৰলৈ আহিল। ৮ তেতিয়া তেওঁ কাৰেহৰ পুতেক যোহাননক আৰু সুৱৰ পৰা বৰকলৈকে সকলো প্ৰজাক মাতি আনিলৈ। ৯ আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ নিবেদন জনাবলৈ যিজনৰ ওচৰলৈ মোক পঠিয়াইছিলা, সেই ইঞ্জেলোৱে ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ১০ ‘তোমালোকে যদি এতিয়াও এই দেশত বাস কৰা, তেন্তে মই তোমালোকক পাতিম, নাভাতিম, তোমালোকক বুৰু, নুঘালিম; কিয়নো তোমালোকৰ যি অমঙ্গল কৰিছোঁ, সেই বিষয়ে মই ক্ষান্ত হ'লো।’ ১১ যিজনৰ পৰা তোমালোকে ভয়ত আছা, সেই বাবিলৰ বজালৈ ভয় নকৰিবা; যিহোৱাই কৈছে, ‘তেওঁলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো তোমালোকক নিষ্ঠাৰ কৰিবলৈ আৰু তেওঁৰ হাতৰ পৰা তোমালোকক উদ্ভাৰ কৰিবলৈ মই তোমালোকৰ লগত আছোঁ।’ ১২ আৰু মই তোমালোকক কৰুণা দান কৰিম; আৰু তোমালোকক উদ্ভাৰ আনিম। ১৩ ‘কিন্তু, আমি এই দেশত বাস নকৰোঁ,’ এই বুলি কৈ যদি তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাক্য নুশোৰা, ১৪ আৰু যদি তোমালোকে কোৰা, যে, “সেয়ে নহ'ব! আমি যত বণ নেদেখিম, শিঙৰাৰ শব্দ নুশোনিম, আৰু আহাৰৰ অৱাৰত ক্ষুদ্রাতুৰ নহ'ম, সেই মিচৰ দেশত আমি সেমামণোৈ, আৰু আমি তাত বাস কৰিম।” ১৫ তেতিয়া হে যিহুদাৰ অৱশিষ্ট ভাগ, তোমালোকে যিহোৱাৰ বাক্য শুনা। ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে যদি মিচৰত সোমাবলৈ একেবাৰে সেইফালৈ মুখ কৰা আৰু তাত বাস কৰিবলৈ যোৱা, ১৬ তেতিয়া তোমালোকে যি তৰোৱাললৈ ভয় কৰিছা সেই তৰোৱালে মিচৰ দেশতেই তোমালোকক লগ পাব আৰু যি দুভিক্ষেত্রে তোমালোকে ত্ৰাস পাইছিলা, সেই দুভিক্ষেত্র যিচৰ দেশতেই তোমালোকক তুকি পাব, আৰু তোমালোক তাতে মৰিবা। ১৭ যিসকল লোকে প্ৰবাস কৰিবলৈ আৰ্য মিচৰত সোমাবলৈ মুখ কৰিব, তেওঁলোক সকলোৰে সেই দশা হ'ব; তেওঁলোক তৰোৱাল, আকাল আৰু মহামাৰীৰ দ্বাৰাই মৰা পৰিব; আৰু মই তেওঁলোকলৈ যি অমঙ্গল ঘটাই, তাৰ পৰা তেওঁলোকৰ কোনে ও উদ্ভাৰ কি বৰ্কা নাপাব। ১৮ কিয়নো ইস্রায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যিৰূচালোম-বাহিনীসকলৰ ওপৰত মেনেকৈ মোৰ ক্ৰোধ আৰু লালি দালি দিয়া হৈছিল, তেনেকৈ তোমালোকে মিৰ দেশত সেমোৱাৰ সময়ত তোমালোকৰ ওপৰতো মোৰ ক্ৰোধ দালি দিয়া হ'ব; আৰু তোমালোক শাও, বিস্যার, অভিশাপ আৰু নিন্দাৰ বিষয় হ'বা; তোমালোকে এই ঠাই আৰু দেখিবলৈ নাপাবা।’ ১৯ হে যিহুদাৰ অৱশিষ্টভাগ, তোমালোকক যিহোৱাই ক'লে; তোমালোক মিচৰত নোমেৰাৰ। এই আজি তোমালোকক সতৰ্ক কৰিলৈ, ইয়াক নিশ্চয়ে জানিবা। ২০ কিয়নো তোমালোকে তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকক আন্ত কৰিলা; কাৰণ তোমালোকে মোক নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গুৰিলৈ পঠিয়াই কৈছিলা, যে, ‘তুমি আমাৰ বাবে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰা তেওঁয়া আৰু মহিলা আৰু মহামাৰীৰ জনাবা।’ ২১ পাছে আজি মই তোমালোকক তাৰ জনালৈ; কিন্তু যি বিষয়ে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিল, সেই বিষয়ৰ কোনো কথাত, তেওঁৰ বাকালৈ তোমালোকে কাণ দিয়া নাই। ২২ এতকে এতিয়া নিশ্চয়ে জানিবা, যে, তোমালোকে প্ৰবাস কৰিবলৈ যি ঠাইলৈ যাব খুজিছা, সেই ঠাইত তৰোৱাল, আকাল আৰু মহামাৰীৰ দ্বাৰাই মৃত্যুৰ মুখত পৰিবা।”

৪৩ সকলো লোকৰ আগত ক'বলৈ তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই

যিবিমিয়াই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সেই সকলো বাক্য তেওঁলোক সকলোৰে আগত কৈ এটালে। ২ হোচ্যাৰ পুতেক অজিৰিয়া আৰু কাৰেহৰ পুতেক যোহানন আদি সকলো গৰীব লোকে যিবিমিয়াক ক'লে, “তুমি মিছাইকে হৈছে। প্ৰবাস কৰিবৰ আৰ্থে তোমালোকে মিচৰত নেসোমাৰা, এই বুলি ক'বলৈ আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমাক পঠিওৱা নাই।” ৩ কিন্তু আমাক বধ কৰিবলৈ আৰু বাবিললৈ আমাক বন্দী কৰি লৈ যাবলৈ কলদীয়াসকলৰ হাতত শোধাই দিবৰ মনেৰে নেবিয়াৰ পুতেক বাৰুকে আমাৰ অহিতে তোমাক বুদ্ধি দিছে। ৪ এই হেতুকে কাৰেহৰ পুতেক যোহানন আদি ফৌজৰ কোনো সেনাপতিয়ে আৰু প্ৰজাসকলৰ কোনো যিহুদা দেশত বাস কৰিবলৈ যিহোৱাৰ বাকলৈ কাণ নিদিলে। ৫ কিন্তু যি যি জাতিৰ মাজলৈ যিহুদাৰ লোকসকলক খেদাই দিয়া হৈছিল, যিহুদা দেশত প্ৰবাস কৰিবলৈ, সেই সেই জাতিৰ পৰা উলটি আহা যিহুদাৰ আটাই অৱশিষ্ট ভাগক লৈ দৈছিল। ৬ অৰ্থাত্ পুৰুষ, মহিলা, ল'াৰা, হোৱালী আৰু ৰাজকুমাৰী আদি চাফনৰ নাতিয়েক আহীকামৰ পুত্ৰ গদলিয়াৰ হাতত নৰজৰাদান বৰক্ষক-সেনাপতিয়ে গতাই দিয়া সকলো লোকক, যিবিমিয়া ভাৰবাদীক আৰু নেবিয়াৰ পুত্ৰ বাৰুকক কাৰেহৰ পুতেক যোহানন আৰু ফৌজৰ আন সকলো সেনাপতিয়ে লগত লৈ গ'ল; আৰু তেওঁলোক মিচৰ দেশত সোমাল। ৭ কিয়নো তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বাকলৈ কাণ নিদিলে; আৰু তেওঁলোক তহপঞ্চেলকে গ'ল। ৮ তেওঁতা তহপঞ্চেত যিবিমিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আছিল, বোলে, “তুমি তোমাৰ হাতত গোটাদিয়েক ডাঙৰ শিল লৈ তহপঞ্চেত ফৰোণৰ বাজগাহলৈ সোমোৱা ঠাইত যি ইটাৰ গাঁঠিন আছে, তাৰ চকীৰ মাজত যিহুদী লোকৰ সাক্ষতে সেই শিলোৱাৰ পুতি থাবা। ১০ তেওঁলোকক ক'বা, “ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ‘চোৱা, মই দৃত পঠিয়াই যোৱা দাস বাবিলৰ বজা নবৃত্থদনেচৰক অনোৱাম আৰু মই পতি থোৱা এই শিলোৱাৰ ওপৰত তেওঁ সিংহসন স্থাপন কৰিব; আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত নিজৰ বাজকীয় চন্দ্ৰতপ তৰিব। ১১ তেওঁ আহি মিচৰক আঘাত কৰিব; আৰু মৃত্যুৰ বাবে নিৰূপিত লোক মৃত্যুলৈ, বন্দীৰ বাবে নিৰূপিত লোক বন্দী অৱহালৈ আৰু তৰোৱাললৈ নিৰূপিত লোক তৰোৱাললৈ সমৰ্পিত হ'ব। ১২ আৰু তেওঁতা মই মিচৰ দেৱতাবোৰ ঘৰত জুই লগাম; তেওঁ সেইবোৰ কেতোৱৰ দন্ধ কৰি লৈ যাব; আৰু মেৰবৰীয়াই নিজৰ গাত কাপোৰ লোৱাদি তেওঁ এই মিচৰ দেশেৰে নিজকে সজিজ্ঞ কৰিব; পাছে তেওঁ এই ঠাইৰ পৰা শাস্তিৰে ওলাই যাব। ১৩ তেওঁ মিচৰ দেশত থকা বৈৰ-চেমচৰ স্তন্ত্ৰোৰ ভািজি আৰু মিচৰ দেৱতাবোৰ ঘৰবোৰে জুই দি পুৰি পেলাব।

88 মিগদোল তহপঞ্চেত, নোফত আৰু পথোচ্চ প্ৰদেশত থকা মিচৰ-দেশনিৰাসী সকলো যিহুদীসকলৰ বিষয়ে যিবিমিয়াৰ ওচৰলৈ অহা বাক্য। ২ ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “যিবুলালেমলৈ আৰু যিহুদাৰ সকলো নগলভৈ মই ঘটেৱাৰ সকলো অমঙ্গল তোমালোকে দেখিলা; চোৱা, সেইবোৰ আজি উচ্ছব হোৱা ঠাই, সেইবোৰ মাজত কোনেও বাস নকৰে। ৩ ধূপ জুলাবলৈ আৰু তেওঁলোকে বা তোমালোকে বা তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলেণ নজনা ইতৰ দেৱতাবোৰক সেৱা পূজা কৰিবলৈ যোৱাৰ দ্বাৰাই যোক বেজোৰ দিবলৈ তেওঁলোকে কৰা দুৰ্ভৰ্মই ইয়াৰ কাৰণ। ৪ তথাপি মই প্ৰভাতে উঠি সকলো দাস ভাৰবাদীসকলক তোমালোক ওচৰলৈ পঠিয়াই কোৱাইছিলোঁ যে, ‘তোমালোকে মোৰ যিগলগীয়া এই গৰ্হিত কাৰ্য নকৰিবো।’ ৫ কিন্তু তেওঁলোকে নুশুনিলে; আৰু নিজ নিজ দৃষ্টতাৰ পৰা ঘূৰিবলৈ, ইতৰ দেৱতাবোৰ উদ্দেশ্যে ধূপ নজুলাবলৈ তেওঁলোকে কাণ নাপাতিলে। ৬ এই কাৰণে মোৰ কোৱে আৰু কোপৰূপ অগ্ৰি বৰাবিলে আৰু যিহুদাৰ নগবৰোৰত, আৰু যিবুলালেমৰ আলিবোৰত সেয়ে জুলি উঠিল; আজি তোমালোকে দেখাৰ দৰে সেইবোৰক উচ্ছব আৰু ধৰণ কৰা হৈছে। ৭ এই হেতুকে এতিয়া ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোক উচ্ছব হ'বলৈ আৰু পৃথিবীৰ সকলো জাতিৰ মাজত অভিশাপ আৰু ধিকাৰৰ বিষয় হ'বলৈ, তোমালোকে প্ৰবাস কৰিবলৈ অহা এই মিচৰ

দেশত ইতৰ দেৱতাবোৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জুলাই তোমালোকৰ হাতৰ কাৰ্যেৰে মোক বেজোৰ দিলা। ৮ তোমালোকৰ কোনো অৱশিষ্ট নথককৈ, যিহুদাৰ মাজৰ পৰা তোমালোকৰ সম্পৰ্কীয় পুৰুষ, মহিলা, ল'াৰা আৰু পিয়াহ যোৱা কেঁচুৱাক উচ্ছব কৰিবলৈ তোমালোকে কিয় নিজ নিজ প্ৰণৰ বিৰুদ্ধে এই মহাপাপ কৰিব।? ৯ যিহুদা দেশত আৰু যিবুলালেমৰ আলিত কৰা তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ যিহুদাৰ বজাসকলৰ, তেওঁলোকৰ ভাৰ্যাসকল আৰু তোমালোকৰ উচ্ছব পুৰুষসকলৰ যিহুদাৰ আৰু তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ যিহুদাৰ আৰু তোমালোকৰ নিজৰ দুৰ্কৰ্ম আৰু তোমালোকৰ ভাৰ্যাসকলৰ দুৰ্কৰ্ম পাহৰিলা নে? ১০ তেওঁলোকে আজিলেকে নম্ব হোৱা নাই, ভয়ো কৰা নাই আৰু তোমালোকৰ ও তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ আগত মই স্থাপন কৰা মোৰ ব্যৱস্থা কি বিবিদোৰ দৰে চলা নাই। ১১ এই হেতুকে ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “চোৱা, মই অমঙ্গল কৰিবলৈ এনে কি গোটেই যিহুদাক উচ্ছব কৰিবলৈ তোমালোকৰ ফাললৈ মুখ কৰিব। ১২ আৰু এই মিচৰ দেশত প্ৰবাস কৰিবলৈ অহা যিহুদাৰ অৱশিষ্ট ভাগক মই ধৰিব, তেওঁতা তেওঁলোকৰ সকলো উচ্ছব হ'ব; তেওঁলোক এই কথা কৈছে: “চোৱা, মই প্ৰতিয়ে ইয়ালোক তোৰোাল আৰু আকাল দ্বাৰাই নষ্ট হ'ব; সৰুৰ পৰা বাৰলৈকে তেওঁলোক তৰোৱালত আৰু দৰ্ভিষ্ঠ মৰা পৰিব; আৰু তেওঁলোক শাও, বিস্যাপ, আৰু ধিকাৰৰ বিষয় হ'ব। ১৩ কিয়নো যেনেকে মই তৰোৱাল, আকাল আৰু মহামাৰীৰ দ্বাৰাই যিবুলালেমক দণ্ড দিলোঁ, তেনেকে এই মিচৰ দেশত প্ৰবাস কৰা লোকসকলকো দণ্ড দিম। ১৪ তেওঁতা এই মিচৰ দেশত প্ৰবাস কৰিবলৈ অহা যিহুদাৰ অৱশিষ্ট ভাগে যি যিহুদাত বাস কৰিবৰ কাৰণে উলটি যাবলৈ ইছা কৰিছে, সেই যিহুদালৈ উলটি যাবাৰ বাবে, তেওঁলোকৰ কোনেও বৰ্ষা নাপাব বা অৱশিষ্ট নাথাকিব; কিয়নো পলৰীয়াসকলৰ বাহিৰে কোনেও উলটি নাযাব।” ১৫ তেওঁতা যি সকলো পুৰুয়ে, তেওঁলোকৰ ভাৰ্যাসকলে ইতৰ দেৱতাবোৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জুলাইছে বুলি জানিছিল, তেওঁলোকে আৰু ওচৰত থকা মহিলাসকলৰ মহা সমাজে, অৰ্থাৎ মিচৰ দেশত থকা আটাই লোকসকলে প্ৰোচৰত যিবিমিয়াক উভত দিলে। ১৬ তেওঁলোকে ক'লে, “তুমি যিহোৱাৰ নামেৰে আমাক কোৱা বাক্যৰ বিষয়ে হ'লে, আমি তোমালৈ কাণ নিদিঁত।” ১৭ কিন্তু আমি আৰু আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে আমাৰ বজা আৰু প্ৰধান লোকসকলে যিহুদাৰ নগবৰোৰত আৰু যিবুলালেমৰ আলিত যেনেকে কৰিছিলো, তেনেকে আকাশৰ বাণীৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জুলাবলৈ আৰু তেওঁ উদ্দেশ্যে পেয়ে নৈবেদ্য ঢালিবলৈ আমাৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা প্ৰত্যেক বাক্য আমি নিষ্যে সিদ্ধ কৰিব; কাৰণ সেই কালত আমাৰ আহাৰ অধিক আছিল আৰু আমি কুশলে আছিলোঁ, কোনো অমঙ্গল নেদেখিছিলোঁ। ১৮ কিন্তু যেতিয়াৰে পৰা আমি আকাশৰ বাণীৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জুলাবলৈ আৰু পেয়ে নৈবেদ্য ঢালিবলৈ এবিলোঁ, তেওঁতাৰে পৰা আমাৰ বজা আটাই বস্তুৰ অতাৰ হল আৰু তৰোৱাল ও দৰ্ভিষ্ঠ দ্বাৰাই আমাৰ সৰ্বনাশ হল।” ১৯ “আমি যেতিয়া আকাশৰ বাণীৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জুলাবলৈ আৰু তেওঁ উদ্দেশ্যে পেয়ে নৈবেদ্য ঢালিবলৈ জানো নিজ নিজ স্বামীৰ বিনা অনুমতিবে তেওঁক সেৱা-পূজা কৰিবৰ আৰ্থে আমি তেওঁ উদ্দেশ্যে পিঠা বনাওঁ আৰু তেওঁ উদ্দেশ্যে পেয়ে নৈবেদ্য ঢালোঁ?” ২০ তেওঁতা যিবিমিয়াই সকলো লোকসকলক তেওঁক উভত উভত দিলা যিহুদাৰ মুৰ মহিলা আলিত কোনো কৰিবলৈ কৰিবলৈ আমাৰ বজা আটাই বস্তুৰ অতাৰ হল আৰু তৰোৱাল ও দৰ্ভিষ্ঠ দ্বাৰাই আমাৰ সৰ্বনাশ হল।” ২১ “আমি যেতিয়া আকাশৰ বাণীৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জুলাবলৈ আৰু তেওঁ উদ্দেশ্যে পেয়ে নৈবেদ্য ঢালিবলৈ জানো নিজ নিজ স্বামীৰ বিনা অনুমতিবে তেওঁক সেৱা-পূজা কৰিবৰ আৰ্থে আমি তেওঁ উদ্দেশ্যে পিঠা বনাওঁ আৰু তেওঁ উদ্দেশ্যে পেয়ে নৈবেদ্য ঢালোঁ?” ২২ এই কাৰণে পৰা যিহুদাৰ নগবৰোৰত আৰু যিবুলালেমৰ আলিত তোমালোকে, তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকল, তোমালোকৰ বজা, তোমালোকৰ প্ৰধান লোকসকল আৰু দেশৰ প্ৰজাসকলে যি ধূপ দাহ কৰিছিল, সেই ধূপ দাহ জানো যিহোৱাই সেৱাৰং কাৰ্য নাই? এই সকলো তেওঁ মনত আছিল। ২৩ তোমালোকে ধূপ জুলালা, যিহোৱাৰ বিষয়ে আৰু বিস্যাপ ও শাওৰ বিষয় হল। ২৪ তোমালোকে ধূপ জুলালা, যিহোৱাৰ বিষয়ে পাপ কৰিলা, যিহোৱাৰ বাক্যলৈ কাণ নিদিলা, তেওঁৰ ব্যৱস্থা, বিধি, কি সাক্ষাৎ অনুসৰে নচলিলা; এই কাৰণে আজি দেখাৰ দৰে তোমালোকলৈ এই অমঙ্গল ঘটিল।” ২৫ তেওঁতা তাত বাজে যিবিমিয়াই সকলো লোকসকলক আৰু সকলো মহিলাক ক'লে, “হে মিচৰ দেশত

থকা আটাই যিহুদী লোকসকল, যিহোরার বাক্য শুনা। ২৫ ইআয়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোরাই এই কথা কৈছে: “আমি আকাশৰ বাণীৰ উদ্দেশ্যে ধূপ জ্বালাবলৈ আৰু তেওঁৰ উদ্দেশ্যে প্ৰেয় নেবেৰে চালিবলৈ আমি কৰা সঞ্চলনোৰ অৱেশ্যে সিদ্ধ কৰিম, এই বুলি কৈ তোমালোকে আৰু তোমালোকৰ মহিসাসকলে মৃখেৰে কথা ক'লা আৰু হাতেৰে তাক সিদ্ধও কৰিছ; বাবু তোমালোকৰ সঞ্চল সিদ্ধ কৰা আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ সঞ্চল সাম্ভল কৰা। ২৬ এই হেতুকে হে মিচৰ দেশত থকা আটাই যিহুদী লোকসকল, যিহোরার বাক্য শুনা: যিহোরাই কৈছে, ‘চোৱা, মই মোৰ মহান নাম লৈ শপত খাইছে, যে, যিহোরার জীৱনৰ শপত বুলি কৈ এই গোটেই মিচৰ দেশত কোনো যিহুদী লোকে মোৰ নাম আৰু মুখত নানিবা।’ ২৭ চোৱা, তেওঁলোকৰ মঙ্গলৰ বাবে নহয়, কিন্তু অমঙ্গলৰ বাবেহে মই তেওঁলোকলৈ জাগি থাকিম; আৰু এই মিচৰ দেশত থকা সকলো যিহুদী লোকক তৰোৱাল আৰু আকালৰ দাবাই নিঃশেষে বিনষ্ট কৰা হ'ব। ২৮ আৰু তৰোৱালৰ পৰা বক্ষ পোৱা অতি কম সংখ্যক লোকে এই মিচৰ দেশৰ পৰা যিহুদা দেশলৈ উলটি যাব, তাতে মোৰ নে তেওঁলোকৰ, কাৰ বাক্য বৰ, এই মিচৰ দেশত প্ৰাবাস কৰিবৰ অৰ্থে ইয়াত সোমোৱা সকলো অৱশিষ্ট যিহুদী লোকসকলে তাক জনিব। ২৯ যিহোরাই কৈছে, তোমালোকৰ অমঙ্গলৰ কাৰণেহে যে মোৰ বাক্য অৱশ্যে ফলিয়াৰ, তাক তোমালোকে জানিবৰ বাবে মই মই এই ঠাইত তোমালোকক দণ্ড দিয় তাৰ প্ৰামাণৰ অৰ্থে এয়ে তোমালোকলৈ চিন হ'ব।’ ৩০ যিহোরাই এই কথা কৈছে: ‘চোৱা, মই যেনেকৈ যিহুদাৰ চিদিকিয়া বজাক তেওঁৰ প্ৰাণ ল'বলৈ বিচাৰা তেওঁৰ শক্ত বাবিলৰ বজা নবৃত্থদনেচৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছিলোঁ, তেনেকৈ মই মিচৰ বজা ফৰোঁহফুকো তেওঁৰ প্ৰাণ ল'বলৈ বিচাৰা শক্তবোৰে হাতত সমৰ্পণ কৰিম।’

৪৫ যোচিয়াৰ পুত্ৰ যিহুদাৰ বজা যিহোয়াকীমৰ বাজতু কালৰ চতুৰ্থ বছৰত, নেৰিবোৰ পুত্ৰ বাবুকে ইহোবোৰ কথা যিৰিমিয়াৰ মুখৰ পৰা পুথি এখনত লিখা সময়ত, যিৰিমিয়া ভাববাদীয়ে তেওঁক এই কথা ক'লে, ২ ‘হে বাবুক, ইআয়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোরাই তোমাক ইহুদৈৰে কৈছে: তু তুমি ক'লা, যে, হায় হায়, মই সন্তাপৰ পাৰ। কিয়নো যিহোরাই মোৰ বেদনাতে শোক লগ লগাই দিছে; মই কেঁকাই কেঁকাই কন্ত হৈছোঁ, অলপ জিৱণী নাপাও।’ ৪ তুমি তেওঁক কোৱা: যিহোরাই এই কথা কৈছে: চোৱা, মই যি সাজিলোঁ, তাক তাতিম, আৰু মই যি ক'লোঁ, তাক উভালিম, আৰু গোটেই দেশত এনেকৈয়ে কৰিম। ৫ তেনে তুমি নিজৰ বাবে মহত্ব বিচাৰিছ নে? সেইবোৰ নিবিচাৰিবা; কিয়নো, যিহোরাই কৈছে, মই সকলো মৰ্ত্তলৈ অমঙ্গল ঘটাম; কিন্তু তুমি যি যি ঠাইলৈ যাবা, সেই সেই ঠাইত মই তোমাক লুট্টুব্যবৰূপে তোমাক প্ৰাণ দান কৰিম।’

৪৬ জাতি সমূহৰ বিষয়ে যিৰিমিয়া ভাববাদীৰ ওচলৈ অহা যিহোৱাৰ বাক্য। ২ মিচৰ বিষয়। যোচিয়াৰ পুত্ৰ যিহুদাৰ বজা যিহোয়াকীমৰ বাজতু কালৰ চতুৰ্থ বছৰত বাবিলৰ বজা নবৃত্থদনেচৰে প্ৰাজয় কৰা ফৰাবৎ নদীৰ পাৰৰ কৰ্মীচৰত থকা মিচীয়াৰ বজা ফৰোঁহ নথোৱাৰ সৈন্য-সামৰ্ত্তৰ বিষয়: ৩ তোমালোকে ঢাল আৰু ফৰ যুগ্মত কৰা আৰু যুদ্ধ কৰিবৰ বাবে ওচৰ চাপা। ৪ হে অশ্বাৰোহীসকল, ঘোৰাবোৰ সজেঁৱা, ঘোৰাত উঠা আৰু শিৰোৰেক টুপী পঞ্জি, আগলৈ লৈ যিয় হোৱা, বৰচা জকমকোওৱা, কৰচ পিকা। ৫ মই কিয় এনেকুৱা দেখিছোঁ? তেওঁলোকে ব্যাকুল হৈছে, পাছ হঁহিক গৈছে; তেওঁলোকৰ বীৰসকল বিহুল হৈ বেগাই পলাইছে আৰু পাছলৈ নাচায়; যিহোরাই কৈছে, চাৰিওফালে আস। ৬ বেণী লোক পলাই যাব নোৱাৰে, বীৰ সাৰিব নোৱাৰে; উত্তৰফালে ফৰাবৎ নদীৰ পাৰত তেওঁলোকে উজুটি খাই পৰিছে। ৭ যাৰ জল সমূহে লৈবোৰৰ দৰে আস্ফালন কৰিছে, শীল নদীৰ দৰে বাঢ়ি আহিছে, আৰু তাৰ জল সমূহে মনীবোৰৰ দৰে আস্ফালন কৰিছে। আৰু সি কৈছে, ‘মই বাঢ়ি পৃথিবী তল নিয়াম, নগৰ আৰু তাৰ নিবাসীসকলক নষ্ট কৰিম।’ ৯ হে ঘোৰাবিলাক, উঠি যোৱা, হে বৰ্থবিলাক, বাতুলৰ নিটিনাকৈ লবি যোৱা: বীৰসকল ঢালধাৰী কুচ আৰু পৃষ্ঠা আৰু ধনুৰ্দ্বৰ ও ধনুত জোৰ দিয়া লুদীয়া লোকসকল বাহিৰ ওলাওঁক। ১০

কিয়নো এই দিন বাহিনীসকলৰ প্ৰভু যিহোৱাৰ দিন, তেওঁৰ শক্তবোৰক প্ৰতিফল দিবলৈ শক্ৰৰ প্ৰতিকাৰ সধা দিন; তৰোৱালে গ্ৰাস কৰি হেপাহ পলোৱাৰ আৰু তেওঁলোকৰ তেজ পান কৰি পৰিতৃপ্ত হ'ব; কিয়নো উন্তৰ দেশত ফৰাবৎ নদীৰ পাৰত বাহিনীসকলৰ প্ৰভু যিহোৱাৰ এক যজ্ঞ হৈছে। ১১ হে কুমাৰী মিচৰ জীয়াৰী, তুমি গিলিয়াদলৈ উঠি গৈ সুস্থজনক গচ্ছৰ বস লোৱা। তুমি বৃথা অনেক ঔষধ ব্যৱহাৰ কৰিছা, তোমাৰ কোনো সুস্থতা নাই। ১২ জাতিবোৰে তোমাৰ অপমানৰ কথা শুনিছে, আৰু তোমাৰ চিওৰৰ শব্দেৰে পৃথিবীৰ পৰিপূৰ্ণ হৈছে, কিয়নো বীৰে বীৰত খুন্দা খাই দুয়ো একেলগে পতিত হল। ১৩ বাবিলৰ বজা নবৃত্থদনেচৰে আহি মিচৰ দেশ পৰাজয় কৰিবৰ বিষয়ে যিৰিমিয়া ভাববাদীক কোৱা যিহোৱাৰ বাক্য: ১৪ ‘তোমালোকে মিচৰত প্ৰচাৰ কৰা, মিগদোলত ঘোষণা কৰা, নোফ আৰু তহপত্ৰেচত ঘোষণা কৰা। তোমালোকে কোৱা, ‘তুমি আগলৈ গৈ যিয় হোৱা, নিজকে মৃগত কৰা; কিয়নো তৰোৱালে তোমাৰ চাৰিওফালে গ্ৰাস কৰিছে।’ ১৫ তোমাৰ বলৱান জনক কেলৈই পেলোৱা হাল? তেওঁ যিয় হৈ নাথাকিল; কিয়নো যিহোৱাই তেওঁক পেলালৈ। ১৬ তেওঁ অনেকক উজুটি খুৱালে, এনেকি তেওঁলোকে পৰম্পৰে পৰা-পৰি হ'ল; আৰু তেওঁলোকে ক'লে, ‘উঠা আমি এই সংহাৰক তৰোৱালৰ মুখৰ পৰা নিজ জাতিৰ ওচলৈ আৰু আমাৰ জন্মৰ দেশলৈ উলটি যাওহিঁক।’ ১৭ তেওঁলোকে তাত চিওৰি ক'লে, ‘মিচৰত প্ৰচাৰ বজা ফৰোঁহৰ সৰ্বনাশ হ'ল; তেওঁ উপযুক্ত সময় বৰ্থা নষ্ট কৰিলে।’ ১৮ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰথ্যেত বজাই কৈছে, ‘মোৰ জীৱনৰ শপতত,’ ‘পৰ্বততোৰৰ মাজত পৰ্বতত তাৰোৰ যেনে, আৰু সুমদু পাৰত থকা কৰিল যেনে, নিষ্ঠয়ে তেওঁ তেনে হৈ আহিব।’ ১৯ হে মিচৰ নিবাসিনী জীয়াৰী, বন্দী অবস্থালৈ যাবৰ বাবে নিজৰ প্ৰয়াজনীয়া বস্তু লোৱা; কিয়নো নোফ উচ্ছৃং ঠাই হ'ব, দন্ধ আৰু নিবাসীশূণ্য হ'ব। ২০ মিচৰ অতি সুন্দৰী চেঁটুৰী গুৰু; কিন্তু উন্তৰ দিশৰ পৰা এটা ডাঁহ আস্তি, পালেছি। ২১ তাইৰ মাজত থকা তাইৰ বেঁচ খোৱাৰোৰ হাস্তপুষ্ট দামুৰিৰ সন্দৃশ; কিয়নো তেওঁলোকে বিমুখ হৈ গৈছে। একেবাৰে পেলাইছে, যিয়কেই নিদিলে; কাৰণ তেওঁলোকৰ আপদৰ দিন, তেওঁলোকৰ দণ্ডৰ সময় তেওঁলোকৰ ওচৰত উপস্থিত। ২২ পলাই যাওঁতে, তাই যোৱা শব্দ সাপ যোৱা শব্দৰ দৰে কুঠাৰেৰে তাইক আক্ৰমণ কৰিব। ২৩ যিহোৱাই কৈছে, যদিও তাইক কাঠিন অগ্যাম, তথাপি তেওঁলোকে তাক কাটি পেলাব; কিয়নো তেওঁলোকে অৰ্থাৎ শক্তসকল ফৰিঙ্গৰ জাকতকৈয়ে অধিক আৰু অসংখ্য। ২৪ মিচৰ জীয়াৰী লজিত হ'ব; তাইক উন্তৰ-দেশীয়সকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰা হ'ব।’ ২৫ ইআয়েলৰ ঈশ্বৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, ‘চোৱা, মই নোত থকা আমোনক, ফৰীগৰক আৰু তাৰ দেৰতাৰোৰক আৰু তাৰ বজাসকলক, এনে কি ফৰীগ আৰু তেওঁক ভাৰসা কৰা সকলোকে দণ্ড দিম।’ ২৬ আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰাণ বিচাৰি ফুৰাসকলৰ হাতত, বাবিলৰ বজা নবৃত্থদনেচৰ আৰু তেওঁৰ প্ৰধান মন্ত্ৰসকলৰ হাতত মই তেওঁলোকৰ সমৰ্পণ কৰিম; তথাপি যিহোৱাই কৈছে, পাছত দেশ আগৰ কালৰ দৰে বসতিস্থান হ'ব। ২৭ ‘কিন্তু হে মোৰ দাস যাকোৱা, ভয় নকৰিবা, হে ইআয়েল ব্যাকুল নহ'ব; কিয়নো চোৱা, মই দূৰৰ পৰা তোমাক, আৰু তাৰ বাবিলৰ বাঢ়ি আহিছে, আৰু বন্দী অবস্থারে থকা দেশৰ পৰা তোমাৰ বংশক নিস্তাৰ কৰিম; তাতে যাকোৱা ঘূৰি আহি নিৰ্ভয় আৰু নিষ্ঠিত হৈ থাকিব, কোনেও তেওঁক ভয় নদেশুৰোৱা। ২৮ যিহোৱাই কৈছে, হে মোৰ দাস যাকোৱা, ভয় নকৰিবা; কিয়নো মই তোমাক খেদিলোঁ, সেই সকলো জাতিক মই নিঃশেষে সংহাৰ কৰিবিম; কিন্তু তোমাক সুবিচাৰেৰে শাস্তি দিম, তোমাক কোনোমতেই দণ্ড নিদিয়াকৈ নৈৰোঁ।’

৪৭ ফৰোঁহে গাজাক প্ৰহাৰ কৰা আগতে, পলেষ্টীনায়সকলৰ বিষয়ে যিৰিমিয়া ভাববাদীলৈ অহা যিহোৱাৰ বাক্য। ২ ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, উন্তৰ দিশৰ পৰা জল সমূহ বাঢ়ি আহিছে, সেয়ে প্ৰাৱন কৰোঁতা ধল পানী হৈ, দেশ আৰু তাত থকা সকলোকে, নগৰ আৰু নিবাসীসকলক তল নিয়াব।’ তাতে লোকসকলে চিওৰি, আৰু দেশত

বাস করা সকলোরে হাতাকাৰ কৰিব। ৩ শত্ৰূৰ বলী যোঁৰাৰ খুৰাৰ খটখন্টনিত, বথৰ ঘৰ্ষণবিত্তি, চক্ৰৰ গুমগুমনিত, প্ৰস্তুসকলৰ হাত দুখন দুৰ্বল হোৱাৰ বাবে নিজ নিজ সন্তান সকলৈ ঘূৰি নাচাৰ। ৪ কাৰণ সকলো পলেষ্টীয়াসকলে বিনষ্ট কৰিবৰ দিন, তৰ আৰু চীডোনৰ পৰা, প্ৰত্যেক অৱশিষ্ট সহকাৰীক উচ্ছম কৰিবৰ দিন আহিছে; কিয়নো যিহোৱাই পলেষ্টীয়াসকলক, কঙ্গোৰ দ্বীপৰ অৱশিষ্ট ভাগক বিনষ্ট কৰিব। ৫ গোজাৰ মৰ টকলা কৰা হ'ল, তেওঁলোকৰ উপত্যকাৰ অৱশিষ্ট ভাগ অক্ষিলোন নষ্ট হ'ল; তুমি কিমান কাল তোমাৰ গা কাটকুট কৰিবা? ৬ হে যিহোৱাৰ তৰোৱাল! তুমি কিমান কাল ক্ষাত নোহোৱাকে থাকিবা? তুমি তোমাৰ ফাকত সোমোৱা; তুমি বিশ্রাম কৰা আৰু শান্ত হোৱা। ৭ যিহোৱাই তোমাক আজ্ঞা দিয়াত তুমি কেনেকৈ ক্ষাত হ'ব পাৰা? তেওঁ অক্ষিলোন আৰু সমুদ্ৰৰ দাঁতিৰ বিৰুদ্ধে তাক নিয়ন্তু কৰিবলৈ।”

৪৮ মোরাবলৈ, ইঞ্জেলের স্টশুর, বাহিনীসকলৰ যিহোরাই এই কথা
কৈছে, "হায় হায় নবো! কিয়নো সেয়ে উচ্ছম হ'ল; কিৰিবাথিয়মে
লাজ পালে, ধৰা পৰিবা, চিংগবে লাজ পালে আৰু ব্যাকুল হ'ল। ২ মোৱাৰৰ
গৌৰৰ আৰু নাই। শক্রেৰ তাৰ বিৰুদ্ধে হিচৰোণত অমঙ্গলৰ মন্ত্রা কৰিছে।
তেওঁলোকে কৈছে, 'আহঁ, আমি তাক এক জাতি হোৱাৰ পৰা উচ্ছম
কৰোঁক'। হে মদমেন, তোমাকো নিষ্ঠাৰ কৰা হ'ব; তোৱাল তোমাৰ
পাছে পাছে ঘোৰা।' ৩ শুনা হোৱাগ্ৰহিমত চিঞ্চৰ-বাখৰ শুনা গৈছে, লুট আৰু
মহাসংহাৰ হৈছে। ৪ মোৱাৰ নষ্ট হ'ল। তাৰ সন্তান সকলে চি৞্চৰৰ শব্দ
শুনাইছে। ৫ কিয়নো লুহীতলৈ উঠি যোৱা বাটেন্দি তেওঁলোকে ক্রন্দনেৰে
উঠি যাব, কাৰণ হোৱাগ্ৰহিমলৈ নামি যোৱা বাটত সংহাৰৰ দুখৰ চি৞্চৰ
শুনা গৈছে। ৬ তোমালোকে পলোৱা! নিজ নিজ প্ৰাণ বক্ষা কৰা, অৰণ্যত
থকা বাও গচ্ছ নিচিনা হোৱা। ৭ কিয়নো তুমি তোমাৰ কাৰ্যত আৰু
তোমাৰ বহুমূল্য বস্তুত নিভৰ কৰাৰ কাৰণে তুমিৰ ধৰা পৰিবা। আৰু
তেড়িয়া কমোচ, তাৰ পুৱাৰহিতসকল আৰু তাৰ প্ৰধান লোকসকল বন্দী-
অৱহালৈ একেলগে ওলাই যাব। ৮ প্ৰত্যেক নগৰলৈ বিনাশক আহিব
আৰু কোনো নগৰৰ বৰষা নাপাৰ; যিহোৱাৰ বাবক অনুসাৰে তলভূমি বিনষ্ট
হ'ব, সমতলো বিনষ্ট হ'ব। ৯ তোমালোকে মোৱাৰক আপোন বাটে উড়ি
যাবৰ বাবে ডেউকা দিয়া। তাৰ নগৰবৰোৰ ধৰণ কৰা হ'ব, তাত বাস
কৰোতা কোনো নহ'ব। ১০ যি জনে যিহোৱাৰ কাৰ্য এলাহেৰে কৰে, তেওঁ
শাপগ্ৰহ হওক আৰু যি জনে বক্তৃতাৰ পৰা নিজ তৈৰোলাল কোঠেই বাখে
তেওঁ শাপগ্ৰহ হওক। ১১ মোৱাৰ সবু কালৰে পৰা নিষিণ্ঠভাৱে আছে,
আৰু সু নিজৰ দেৰে ওপৰত সুষ্ঠিৰে আছে, এক পাত্ৰৰ পৰা আন প্ৰত্ৰ
চলা হোৱা নাই, আৰু সু বন্দী-অৱহালৈ যোৱাও নাই; এই কাৰণে তাৰ
স্মৃতি তাতে আছে আৰু তাৰ দশ্ম পৰিৰুষ্ণ হোৱা নাই। ১২ এই হেতুকে,
যিহোৱাই কৈছে, "গতিক চোৱা, এই দিনবোৰ আহি আছে, যি দিনা
মই ঢালিবলৈ মানুহ পঢ়িয়া সেই দিন আহিছে সেই দিনা তেওঁলোকে
তাক ঢালিব, তাৰ পাৰোৰৰ শুনা কৰিব আৰু তাৰ ঘটোৰে ডোখৰ ডোখৰ
কৰিব। ১৩ ইঞ্জেলেল বশেই নিজ বিশ্বাসৰ ভূমি বৈৎএলৰ বিষয়ে লাজ
পোৱাৰ দৰে মোৱাৰেও কমোচৰ বিষয়ে লাজ পাব। ১৪ 'আমি বীৰ আৰু
যুদ্ধৰ বাবে পৰাক্ৰমী মানুহ, বুলি তোমালোকে কেনেকৈ ক'ব পাৰা?' ১৫
মোৱাৰ উচ্ছম হ'ল, আৰু তাৰ নগৰবৰোৰ ধৰা হৈ উড়ি গ'ল আৰু তাৰ
মনোনীত ডেকা লোকসকল বধ ঠাইলৈ নামি গ'ল, বাহিনীসকলৰ যিহোৱা
নামেৰে প্ৰথ্যাত বজাই ইয়াক কৈছে। ১৬ মোৱাৰৰ আপদ ওচৰ পালেহি
আৰু তাৰ অমঙ্গল অতিশয় বেগেৰে আহিছে। ১৭ মোৱাৰৰ চাৰি ওফালে
থকা তাৰ নাম জনা তোমালোক সকলোৱে তাৰ নিমিত্তে বিলাপ কৰি
কোৱা, এই শক্ত লাখুটি আৰু সুন্দৰ দণ্ডলাল কেনেৰূপে ভাগিল। ১৮ হে
দীবৈন-নিবাসিনী জীৱায়ী, তুমি তোমাৰ প্ৰতাপৰ পৰা নামি তৃষ্ণাতৰা হৈ
মাটিত বহা; কিয়নো মোৱাৰৰ সহস্ৰক তোমাৰ বিৰুদ্ধে উঠি আহিলে,
তেওঁ তোমাৰ দৰ্ঘণৰেৰ বিষষ্ট কৰিলে। ১৯ হে অৱোয়েৰ-নিবাসিনী, তুমি
বাটৰ কাৰ্যত থিয় হৈ চোৱা। পলাই যোৱা লোকক আৰু বক্ষা পোৱা
মহিলাক কি হ'ল বুলি সোধা। ২০ মোৱাৰে লাজ পালে, কিয়নো সেই নগৰ
ভঙ্গ হ'ল; তোমালোকে হাহাকাৰ কৰা আৰু চি৞্চৰি কান্দা; মোৱাৰ যে

উচ্ছব হল, তাক অর্ণনত প্রাচাৰ কৰা। ২১ আৰু শাস্তি আহিল সমথলৰ দেশলৈ, হোলোন, যথচা, মেফাও, ২২ দীৰোন, নৰো, বৈৎ-দিন্নাথিয়ম, ২৩ কিৰিয়াথিয়ম, বৈৎ-গামূল, বৈৎ-মিয়োন, ২৪ কবিয়োঁ আৰু ব্যাদূৰত কি ওচৰত থকা মোৱাৰদেশীয় সকলো নগৰৰ ওপৰলৈ দণ্ড আহিল। ২৫ যিহোৱাই কৈছে, মোৱাৰ শিংটি কটা হ'ল আৰু বাছ ভঙ্গ হ'ল। ২৬ তোমালোকে তাক মতোৱাল কৰা, কাৰণ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে গৰ্ব কৰিবলৈ আৰু মোৱাৰে নিজ বঁতিৱৰা ঠাইত বাগৰিব আৰু বিদ্রূপৰ বিষয়ে হ'ব। ২৭ কিয়নো ইয়াজেল জানো তোমাৰ আগত বিদ্রূপৰ বিষয় নাছিল? তাক জানো চোৰে মাজত পোৱা নংগেছিল? কাৰণ তামি যিমানবাৰ তাৰ বিষয়ে কোৱা, সিমানবাৰ তুমি তোমাৰ মূৰ জোকাৰা। ২৮ হে মোৱাৰ-নিবাসীসকল, তোমালোকে নগৰোৰে এৰি শিলত বাস কৰা আৰু গাতৰ মুখৰ কিনাৰত বাহ সজা কপেটিৰ দৰে হোৱা। ২৯ আমি মোৱাৰৰ অহঙ্কাৰৰ বিষয়ে শুনিলোঁ, যি বিৰ গৰীব; তাৰ অভিযান, অহংকাৰ, দৰ্শ আৰু মনৰ গৰ্বৰ কথা আমি শুনিলোঁ। ৩০ যিহোৱাই কৈছে, “মই জানো; তাৰ ক্ৰোধ মিছা, তাৰ বৰ বৰ কথা নিষ্ফল। ৩১ এই কাৰণে মই মোৱাৰৰ বিষয়ে হাহাকাৰ কৰিব, এনেকি, শোটই মোৱাৰৰ বাবে চিৎকাৰি কলিছিম; কী-ৰে-হেৰচৰ লোকসকলৰ বিষয়ে বিলাপ কৰা যাব। ৩২ হে চিবমাৰ দ্রাক্ষালতা, মই যাজেৰ ক্ৰন্দনতকৈয়ে তোমাৰ বিষয়ে অধিক কৈ ক্ৰন্দন কৰিম তোমাৰ ডালবোৰ সমুদ্ৰৰ সিপাখালৈকে গৈছিল সেয়ে যাজেৰ সমুদ্রালৈকে ও কেৰে মেলিছিল; তোমাৰ ঘামকালিৰ ফলৰ বাবে আৰু তোমাৰ চপাবলগীয়া দ্রাক্ষা গুটিৰ বাবে বিনাশক আহিল। ৩৩ মোৱাৰ দেশৰ ফলৱতী বাঁহীৰ পৰা আনন্দ আৰু হৰ্ষ দূৰ কৰা হ'ল, আৰু “মই দ্রাক্ষাকুণ্ডত দ্রাক্ষাৰস নাইকুণ্ডা” কৰিলোঁ; কোনেও আনন্দৰ ধৰণৰে নগচকিব; সেই ধৰণি আনন্দৰ ধৰণি নহ'ব। ৩৪ হিচোনাত এনে চিৎকাৰ বাগৰ হৈছে, যে, তাৰ শব্দ ইলিয়ানলৈকে আৰু যুহচলৈকে গৈছে আৰু চোৱৰ পৰা চিৎকাৰ-বাখৰৰ শব্দ হোৱোণয়িমলৈকে আৰু ইঁঁঁ-চলিয়ালৈকে গৈছে; কিয়নো নিশ্চিৰ জল সময়ে মূৰভুমি হ'ব। ৩৫ ইয়াত বাজে, উচ্ছষ্টান্ত উৎসৱ কৰিবোতা, আৰু নিজ দেৱতাবোৰ উদ্দেশ্যে ধূপ ঝুলাওতা লোক মোৱাৰত নাইকুণ্ডা কৰিব। “ইয়াকে যিহোৱাই কৈছে” ৩৬ এই কাৰণে মোৱাৰ অস্তৰ মোৱাৰৰ বাবে বাঁহীৰ নিচিনাকৈ বাজিছে আৰু মোৱাৰ হৃদয় কী-ৰ-হেৰচৰ লোকসকলৰ বাবে বাঁহীৰ দৰে বাজিছে; কাৰণ সি অৰ্জা অধিক বস্ত নষ্ট হ'ল। ৩৭ কিয়নো প্ৰত্যেকৰ মূৰ টকলা কৰা হ'ল আৰু প্ৰত্যেকৰ ডাঢ়ি কটা হ'ল, সকলোৰে হাতত কাটকুঠি আৰু কাঁকলত চট আছে। ৩৮ মোৱাৰ সকলো ঘৰৰ চালত, আৰু তাৰ চকোৰেৰ সকলোফালে বিলাপ শুনা গৈছে; কিয়নো যিহোৱাই কৈছে ভাল নেপোৱা কোনো পাত্ৰ নিচিনাকৈ মই মোৱাৰক ভাঙ্গি পেলালোঁ। ৩৯ “সি কেনে তেওঁ হল! তেওঁলোকে কেনে হাহাকাৰ কৰিবছি! মোৱাৰে লাজতে কেনেবুলে মুখ ঘূৰলোঁ! এইদৰে মোৱাৰ নিজৰ চাৰিওফালে থকা সকলোৰে আগত বিদ্রূপৰ আৰু আসৰ বিষয় হ'ব।” ৪০ কিয়নো যিহোৱাই এইদৰে কৈছে, “চোৱা, তেওঁ কুৰৰ পথীৰ দৰে উড়ি আহি, মোৱাৰৰ বিৰুদ্ধে নিজ ডেউকা মেলিব। ৪১ কিৰিয়োতক হাত কৰি লোৱা হ'ল, দুৰ্বোৰ হঠাৎ আক্ৰমণ কৰা হ'ল; আৰু মোৱাৰ বীৰসকলৰ হৃদয় সেইদিনা প্ৰসৱ বেদনা পোৱা মহিলাৰ হৃদয়ৰ দৰে হ'ব। ৪২ মোৱাৰে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে অভিযান কৰাৰ বাবে, সি এটি জাতি হোৱাৰ পৰা উচ্ছব হ'ব। ৪৩ যিহোৱাই কৈছে, হে মোৱাৰ নিবাসী লোক, তোমাৰ বাবে আপদ, গাত আৰু ফান্দ নিৰূপিত আছে।” ৪৪ “যি কোনোৰে সেই আপদৰ পৰা পলাব, তেওঁ সেই গাতত পৰিব আৰু যি কোনোৰে সেই গাতৰ পৰা উঠিব, তেওঁ সেই ফান্দত ধৰা পৰিব; কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁ ওপৰত, মোৱাৰেই ওপৰত প্ৰতিফল দিয়াৰ বছৰ আনিম।” ৪৫ পলৰীয়াসকল হিচোনৰ ছাঁত শক্তিৰিহীন হৈ যিথ দি আছে; কাৰণ হিচোনৰ পৰা অংশি আৰু চাহোনৰ মাজৰ পৰা জুইৰ শিখা ওলাই মোৱাৰ ডাঢ়িৰ কাষ আৰু কোলাহলকাৰীসকলৰ তলু টকলা কৰিলে। ৪৬ হায় হায় মোৱাৰ! কমোৰ প্ৰজাসকলৰ সৰ্বৰনাশ হ'ল, কাৰণ তোমাৰ পুত্ৰসকলক বন্দী কৰি নিয়া হ'ল; আৰু তোমাৰ জীৱিসকলক বন্দী আৰস্তোৱে নিয়া হ'ল। ৪৭ থথাপি, যিহোৱাই কৈছে, “মই শোষকালত মোৱাৰ বন্দী অৱশ্য পৰিবৰ্তন কৰিম” মোৱাৰ দণ্ড ইমানলৈকে।

৪৯

অম্মোনৰ সন্তানসকলৰ বিষয়। যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ইহায়েলৰ জানো পুত্ৰ নাই? তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰী জানো কোনো নাই? তেন্তে মিক্কমৰ মৃত্যুৰ পৃজা কৰাসকলে কিয় গাদক অধিকাৰ কৰিবছে? আৰু তাৰ প্ৰজাবিলাকে কিয় গাদৰ নংগবৰোৰত বাস কৰিবছে? ২ এই নিমিত্তে, যিহোৱাই কৈছে, চোৱা, যিদিনা মই অম্মোনৰ সন্তানসকলৰ বৰকাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধৰ বৰ্ণন শুনাম, এনে দিন আহিছে; সেয়ে ভগ্নাৰণি হ'ব, আৰু তাৰ উপনংগবৰোৰ জুইবেৰে পোৱা যাব; তেওঁৰা যিহোৱাই কৈছে, ইহায়েলক অধিকাৰ কৰা-বিলাকক ইহায়েলে অধিকাৰ কৰিব। ৩ হে হিচবোন, হাহাকাৰ কৰা, কিয়নো অয়ক বিনষ্ট কৰা হ'ল; হে বৰকাৰ জীয়াৰীবিলাক, চিএৰি কান্দা, চট পিঙ্কা, বিলাপ কৰি গড়ৰ কামে কামে ইফালে সিফালে লবি ফুৰা; কিয়নো মিক্কম, তাৰ পুৰোহিতবিলাক, আৰু তাৰ প্ৰধান লোক-বিলাক একেলগে বন্দী অৱস্থালৈ যাব। ৪ মোৰ ওচৰলে কোন আহিব পাৰে বুলি কৈ নিজ ধনত তাৰসা কৰোঁতা হে পিখগামিনী জীয়াৰী, তোমাৰ উপত্যকাবোৰত, তোমাৰ বজ্জপ্রবাহী উপত্যকাটিত কিয় শৌৰৰ কৰিবছ? ৫ বাহিনীসকলৰ প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে চোৱা, মই তোমাৰ চাৰিওফালে থকা আটাইবে পৰা তোমালৈ ভয় উপস্থিত কৰিব; তোমালোক প্ৰতিজনক পোনে পোনে খেদাই দিয়া হ'ব আৰু পলৰীয়াক গোটালৈ কোনো নহ'ব। ৬ কিন্তু, যিহোৱাই কৈছে, পাছত মই অম্মোনৰ সন্তানসকলৰ বন্দী অৱস্থা পৰিবৰ্তন কৰিব। ৭ ইদোমৰ বিষয়। বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, তৈমনত জানো আৰু জ্ঞান নাই? বুদ্ধিকবিলাকৰ পৰা জানো পৰামৰ্শ লোপ পালে? তেওঁবিলাকৰ জ্ঞান জানো নাইকৰিয়া হ'ল? ৮ হে দদান-নিবাসীবিলাক, তোমালোক পলোৱা মুখ ঘূৰাই গভীৰ ঠাইত সেমাই বাস কৰা; কিয়নো মই এচোৰ ওপৰলৈ তাৰ আপদ আৰু দণ্ড তাক দিয়াৰ সময় আনিম। ৯ তোমাৰ ওচৰলে দ্রাক্ষাণুটি চিপাণ্ডি চিপাণ্ডি আৰু পৰামৰ্শ দাখিল কৰিব; কিন্তু কিছু দ্রাক্ষাণুটি অৱশ্যিক নাৰাখিব নে? বাতি চৰে আহিলে, সিংহতে প্ৰয়োজন মতে চুৰ কৰি ক্ষান্ত নহ'ব নে? ১০ কিন্তু মই হালে এচোৰ শূল্য কৰিলোঁ আৰু তাৰ পোপনীয়া ঠাইবোৰ মুকলি কৰিলোঁ, সি লুকাই থাকিব নোৱাৰিব; তাৰ বশে, ভায়েকবিলাক আৰু ওচৰ-চুৰুয়ীয়াৰ বিনষ্ট হ'ল, আৰু সি লোপ পালে। ১১ তোমাৰ পত্ৰিহীন সন্তানসকলক এৰা, যায়েই সিংহতক জীয়াই বাধিম; আৰু তোমাৰ বিধৰাবিলাককে মোত ভাৰসা কৰিব। ১২ কিয়নো যিহোৱাই এই কথা কৈছে, চোৱা, পাত্ৰত পান কৰা যিবিলাকৰ স্বত্ত্ব নাই, তেওঁবিলাকেই অৱশ্যে পান কৰিব; তেন্তে তুমি জানো সমূলি দণ্ড পাৰ নলগা লোক? তুমি দণ্ড নোপোৱাকৈ নাথাকিবা, তুমি অৱশ্যে পান কৰিব। ১৩ কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, মই মোৰ নাম লৈ এই শপত খাই কৈছে যে, ব্যাৰ আচৰিত, ধিক্কাৰ, ধৰ্বন আৰু শাওৰ বিষয় হ'ব, আৰু তাৰ আটাই নংগৰ চিৰকলীয়া ধৰ্বসন্ধান হ'ব। ১৪ মই যিহোৱাৰ পৰা বাৰ্তা শুনিলোঁ, আৰু জাতিবিলাকৰ মাজলে এজন দৃঢ় পঠোৱা হ'ল, “তোমালোকে একেলগে গোট খাই তাৰ বিৰুদ্ধে যাত্রা কৰা, আৰু যুদ্ধ কৰিবৰ আৰ্থে উঠ'ল”। ১৫ কিয়নো, চোৱা, মই তোমাক জাতিবিলাকৰ মাজত সুৰ, আৰু মানুহৰ মাজত নাই কৰিলোঁ। ১৬ হে শিলৰ খোৰোগুত বাস কৰা জন, হে পৰ্বতৰ উচ্ছৃঙ্খলত থকা জন, তোমাৰ ভয়ানকতাৰ বিষয়ে হ'লে, তোমাৰ মনৰ অহঙ্কাৰে তোমাক প্ৰবণনো কৰিবলৈ; যিহোৱাই কৈছে, তুমি কুৰৰ পথীৰ নিচিনাকৈ ওখত তোমাৰ বাহ সজিলেও, মই তাৰ পৰা তোমাক নমাই আনিম। ১৭ ইদোম বিস্ময়ৰ বিষয় হ'ব; তাৰ ওচৰেদি অহা-যোৱা কৰা প্ৰতিজনে বিস্ময় মানিব আৰু তালৈ ঘটা আটাই উৎপাত দেখি ইচ ইচ কৰিব। ১৮ যিহোৱাই কৈছে, চদমো, ঘমোৱা, আৰু তাৰ ওচৰল নংগৰ নেট হেৱাৰ সময়ৰ নিচিনাকৈ কোনো মানুহ তাত ভাৰস নকৰিব, কোনো মানুষ্য-সন্তানে তাৰ মাজত প্ৰবাস নকৰিব। ১৯ চোৱা, যদিনৰ শোভাস্থানৰ পৰা সিংহ উঠি অহাৰ নিচিনাকৈ তেওঁ চিৰছায়ী চৰীয়া ঠাইৰ বিৰুদ্ধে আহিব; কিন্তু মই চকুৰ পচাৰতে তেওঁক তাৰ পৰা লুৰুৰাম আৰু মই তাৰ ওপৰত মোৰ মনোনীত জনক নিযুক্ত কৰিব; কাৰণ মোৰ নিচিনা কোন আছে? আৰু মোৰ নিমিত্তে কোনো সময় নিৰ্বাণ কৰিব? আৰু মোৰ আগত তিষ্ঠিব পৰা কোন বীৰীয়া আছে? ২০ এই হেতুকে, যিহোৱাই ইদোমৰ বিৰুদ্ধে কৰা মন্ত্ৰণা, আৰু তৈমন-

নিবাসীবিলাকৰ আহিতে কৰা অভিপ্ৰায়বোৰ তোমালোকে শুনা; অৱশ্যে জাকৰ সৰুবোৰেও সিংহতক টানি লৈ যাব, অৱশ্যে সিংহত চশীয়া ঠায়ে সিংহত বিষয়ে বিস্ময় মানিব। ২১ সিংহত পতৰ শব্দত পৃথিৰী কঁপিছে; সিংহত চিৰেৰ শব্দ চৰু সাগৰলৈকে শুনা গৈছে। ২২ চোৱা, তেওঁ কুৰৰ পথীৰ নিচিনাকৈ উড়ি আহিব, আৰু ব্ৰহ্ম অহিতে নিজ ডেউকা মেলিব, আৰু সেই দিনা ইদোমৰ বীৰবিলাকৰ হদয় প্ৰসৱবেদনা পোৱা তিৰোতাৰ হদয়ৰ নিচিনা হ'ব। ২৩ দম্যোচকৰ বিষয়। হ্যাঁৎ আৰু অপ্দে লাজ পালে; কিয়নো সিংহতে অমঙ্গলৰ বার্তা শুনি দুৱ হৈছে; সাগৰ খনত শোক দেখা গৈছে, সেয়ে স্থিৰ হ'ব মোৱাৰে। ২৪ দম্যোচক দুৰ্বল হৈ পৰিবল, সি পলাবলৈ ঘূৰিব আৰু কম্পনে তাক ধৰিলে, প্ৰসৱকাৰিনী তিৰোতাৰ নিচিনাকৈ যাতনা আৰু বেদনাই তাক আক্ৰমণ কৰিবলৈ। ২৫ প্ৰশংসাৰ নংগৰ, মোৰ আনন্দৰ নংগৰ কৰিব পৰিত্যক্ত নহ'ল? ২৬ এতেকে, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, তাৰ ডেকবিলাক তাৰ চকোৰোত পতিত হ'ব, আৰু আটাই যুদ্ধাবীবিলাকৰ সেই দিনা নিষ্কৃত কৰা হ'ব। ২৭ আৰু মই দম্যোচকৰ গড়ৰ ভিতৰত জুই লগাম; সেয়ে বিন-হদদৰ অট্টলিকাৰোৰ প্ৰাস কৰিব। ২৮ বাবিলৰ বজা নবুখনদেচেৰে প্ৰহাৰ কৰা কেদৰৰ আৰু হাচোৰীয়া বাজ্যবোৰ বিষয়। যিহোৱাই এই কথা কৈছে, তোমালোকে উঠি কেদৰলৈ যোৱা, আৰু প্ৰদেৱীয়ী সন্তানসকলক বিনষ্ট কৰা। ২৯ শক্ৰে সিংহত ত্বৰ আৰু পশুৰ জাকৰবোৰ লৈ যাব, আৰু সিংহত আঁৰ কাপোৰ আদি আটাই বস্তু আৰু উচ্চৰোৰ নিমিত্তে নিব, আৰু সিংহতে শক্ৰৰ কাৰণে চিৰেৰি, সকলো ফালো তাস। ৩০ যিহোৱাই কৈছে, হে হাচোৰনিবাসীবিলাক, পলোৱা, দূৰলৈ ভ্ৰমণ কৰি গভীৰ ঠাইত বাস কৰা; কিয়নো বাবিলৰ বজা নবুখনদেচেৰে তোমালোকৰ আহিতে মন্ত্ৰণা কৰিলে, আৰু তোমালোকৰ আহিতে কল্পনা স্থিৰ কৰিবলৈ। ৩১ যিহোৱাই কৈছে, তোমালোক উঠা, নিৰ্ভয়ে আৰু নিষ্কৃতে বাস কৰা, আৰু দুৱাৰ কি ডাঁ নথক অকলেই বাস কৰা এটি জাতিৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকে যাত্রা কৰা। ৩২ সিংহত উচ্চৰোৰ চিকাৰৰ বস্তু যেন হ'ব, আৰু সিংহত পশুসমূহ লুট দৰ্য হ'ব। আৰু কুৰৰ গুৰিত ডাঢ়ি-চুলি কটা আটাইবোৰকে মই সকলো ফালে বাযুত উড়োৱাই দিম; আৰু যিহোৱাই কৈছে, মই সিংহত সকলো ফালৰ পৰা সিংহলৈ আপদ আনিম। ৩৩ হাচোৰ শিয়ালৰ বাসস্থান, চিৰকলীয়া ধৰ্বস স্থান হ'ব; তাৎ কোনো মানুহ নাথাকিব, নাইবা কোনো মনুষ্য-সন্তানে তাৰ মাজত প্ৰবাস নকৰিব। ৩৪ যিহুদাৰ বজা চিদিকিয়াৰ বাজতৰুৰ আৰাস্তুগত এলমৰ বিষয়ে যিৰিমিয়া ভাৰবাদীলৈ অহা যিহোৱাৰ বাক্য। ৩৫ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, চোৱা, মই শক্তিৰ প্ৰধান অস্ত্ৰ এলমৰ ধনু ভাসি পেলাম। ৩৬ আৰু আকাশৰ চাৰি দিশৰ পৰা চাৰি বায়ু মই এলমৰ ওপৰলৈ বলোৱাম, আৰু সেই সকলো বাযুত মই সিংহতক উড়োৱাই দিম; দূৰীকৃত এলমৰীয়াবিলাক যি জাতিৰ ওচৰলৈ নাযাব, এনে কোনো জাতি নহ'ব। ৩৭ আৰু এলমৰ শক্ৰেৰ আগত, আৰু সিংহত প্ৰাণ চিৰচাৰোৰ আগত মই সিংহতক ব্যাকুল কৰিম; আৰু যিহোৱাই কৈছে মই সিংহত ওপৰলৈ অমঙ্গল, এনেকি মোৰ পঢ়ণ ক্ষেত্ৰ উপস্থিত কৰিব; আৰু সিংহত সংহাৰ নকৰলৈকে সিংহতৰ পাছে পাছে মই তাৰেৱল পঢ়াম। ৩৮ যিহোৱাই আৰু কৈছে, মই এলমত নিজ সিংহসন স্থাপন কৰিব, আৰু তাৰ পৰা দণ্ডজ্ঞা দি, ৰজা আৰু প্ৰধান লোকবিলাকক উচ্ছৰণ কৰিব। ৩৯ কিন্তু, যিহোৱাই কৈছে, শেৱকালত মই এলমৰ বন্দী অৱশ্য পৰিবৰ্তন কৰিব।

৫০ যিৰিমিয়া ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাৰ বিলৰ বিষয়ে আৰু বাবিলৰ লোকসকলৰ বিষয়ে যিহোৱাই কোৱা বাক্য। ২ তোমালোকে জাতিবিলাকৰ মাজত প্ৰচাৰ কৰা, যোৰণা কৰা আৰু ঝকালৈ তোলা হ'ল, শুপুতে নাৰাখিবা; কোৱা, “বাবিল হাত কৰি লোৱা হ'ল, বেলে লাজ পালে, মৰোদক ঝ্যাকুল হ'ল; তাৰ মুৰ্তিবোৰে লাজ পালে, তাৰ প্ৰতিমাৰে লাজ পালে”। ৩ কিয়নো তাৰ বিৰুদ্ধে উত্তৰৰ পৰা এক জাতি আহিছে; সেই জাতিয়ে তাৰ দেশ ধৰ্বস কৰিব তাৰ কোনেও বাস নকৰিব; সিংহত পলাল মানুহ আৰু পশু সকলো গ'ল। ৪ যিহোৱাই কৈছে, সেই দিনত আৰু সেই কালত ইহায়েলৰ সন্তানসকল আৰু যিহুদাৰ সন্তানসকল একে লগ হৈ আহিব আৰু ক্ৰন্দন কৰি কৰি গমন কৰি তেওঁবিলাকৰ দৈশ্বৰ

যিহোরার বিচার করিব। ৫ তেওঁবিলাকে এই ফালৈলে মুখ করি চিয়োনৰ বিষয়ে সুধিৰ আৰু ক'ব যে আহা, আমি পাহৰিব নোৱাৰা চিৰকলীয়া এটি নিয়মেৰে যিহোৱাত আসত হওঁ। ৬ মোৰ প্ৰজাবিলাক হেৰোৱা মেৰ-ছাগ স্বৰূপ হল; তেওঁবিলাকৰ বৰ্থীয়াবিলাকে তেওঁবিলাক বিপশ্পথামী কৰিলে, পৰ্বতবোৰত তেওঁবিলাকৰ বাট হেৱুৱালে; তেওঁবিলাক এক পৰ্বতৰ পৰা আন পৰ্বতলৈ গ'ল, তেওঁবিলাকে নিজৰ শোৱা ঠাই পাহৰিলে। ৭ তেওঁবিলাক পোৱা সকলোৱে তেওঁবিলাকক প্ৰাণ কৰিলে, আৰু তেওঁবিলাকৰ শক্রবোৰে ক'লে, আমি দোষ কৰা নাই, কাৰণ সিহঁতে ধৰ্মনিবাস যিহোৱাৰ, সিহঁতৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ বিশাস ভূমি যিহোৱাৰেই বিবুদ্ধে পাপ কৰিলে। ৮ তোমালোক বাবিলৰ মাজৰ পৰা পলোৱা, কলদীয়াহৰত দেশৰ পৰা ওলাই যোৱা, আৰু জাকৰ আগে আগে যাওঁতা মতা ছাগবোৰ নিচিনা হোৱা। ৯ কিয়নো চোৱা, মই উত্তৰ দেশৰ পৰা বাবিলৰ অহিতে মহা জাতিবোৰ এক লোক সমৃহুক উচ্চটাই আনিম, আৰু সিহঁতে তাৰ বিবুদ্ধে বেছ পাতিব, তাতে তাক হাত কৰি লোৱা যাব; সিহঁতৰ কাঁড়বোৰ, বিফলে উলটি নহা নিপন্ন বীৰৰ কাঁড়বোৰৰ নিচিনা হ'ব। ১০ কলদীয়া দেশ লুট দ্রব্য হ'ব, যিহোৱাই কৈছে, তাৰ লুটকাৰী আটাইবোৰ পৰিতৃপ্ত হ'ব। ১১ হে মোৰ লোকসকলৰ আধিপত্য অপহৰণ কৰেঁতাবিলাক, তহঁতে আনন্দ কৰিছ, উল্লাস কৰিছ, শশ্য মাৰ্বোঁতা এজনী চেঁচৰী গুৰু নিচিনাকৈ দেও দিছ, আৰু বলী ঘোঁৱাৰ নিচিনাকৈ টেকটেকাইছ। ১২ এতেকে, তহঁতৰ মাৰে অতস্ত লাজ পাব। তহঁতৰ জননী ব্যাকুল হ'ব, দেখ, তাই জাতিবিলাকৰ মাজত সকলোতকৈ পাছ হ'ব, অৱগ্য শুকান ভূমি আৰু মুৰুভূমি হ'ব। ১৩ যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰাধ কাৰণে এই দেশ বস্তিশ্বান নহ'ব, কিন্তু সম্পূৰ্ণ উচ্ছল ঠাই হ'ব; বাবিলৰ ওচৰেদি যোৱা প্ৰতিজনে আচৰিত হৈ তলৈ ঘটাৰ আটাই উৎপাদ দেখ ইচ ইচ কৰিব। ১৪ ধূন ভিড়াওঁতা তোমালোক আটায়ে বাবিলৰ অহিতে চাৰিওফালে বেছ পাতা; তোমালোকে তালৈ কাঁড় মারা, এটি কাঁড়ো বাকী নাৱাখিবা; কিয়নো সি যিহোৱাৰ বিবুদ্ধে পাপ কৰিলে। ১৫ চাৰিওফালে তাৰ বিবুদ্ধে জয়-ধৰনি কৰা; সি হাত যোৱা কৰিছে, তাৰ কোঁৰ্তবোৰে পৰি গ'ল, তাৰ গড়বোৰে ভাণি পলোৱা হল; কিয়নো এয়ে যিহোৱাই সধা প্ৰতিকাৰ; তোমালোকে তাৰ প্ৰতিকাৰ সধা, সি কৰা নিচিনাকৈ তাক কৰা। ১৬ বাবিলৰ পৰা কঠীয়া সিচৌতাক আৰু শশ্যৰ সময়ত কাঁচি ধৰোঁতাক উচ্ছল কৰা; সংহাবক তৰোৱালৰ ভয়ত সিহঁত প্ৰতিজনে নিজ নিজ জাতিলৈ মুখ কৰিব, আৰু প্ৰতিজনে নিজ নিজ দেশলৈ পলাই যাব। ১৭ ইস্রায়েল ছিন্ন-ভিত্তি মেৰশ্বৰূপ; সিহোৱেৰে তাক পেনি দিলে; প্ৰথমে আচৰৰ বজাই তাক প্ৰাণ দেয়ে আৰু শ্ৰেষ্ঠত বাবিলৰ বজা এই নবৃত্নদনেচৰে তাৰ হাতভোৰে ভাঙিলে। ১৮ এই হেতুকে ইস্রায়েল দেশৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, চোৱা, মই আচৰৰ বজাক দণ্ড দিয়াৰ নিচিনাকৈ বাবিলৰ বজাক আৰু তেওঁ দেশকো দণ্ড দিম। ১৯ আৰু মই ইস্রায়েলক মোৰ চৰণীয়া ঠাইলৈ ওলোটাই আনিম; তাতে সি কৰিল আৰু বাচানত চাৰিব, ইহুয়িম পৰ্বতত আৰু গিলিয়দত তাৰ প্ৰাণ তঙ্গ হ'ব। ২০ যিহোৱাই কৈছে, মই দিনত আৰু সেই কালত ইস্রায়েলৰ অপৰাধ বিচাৰ কৰা যাব, কিন্তু একো পোৱা নাযাব, আৰু যিহুৰ পাপবোৰ বিচাৰ কৰা হ'ব, কিন্তু সেইবোৰ পোৱা নাযাব; কিয়নো মই অৱশিষ্ট বৰ্থাবোৰক ক্ষমা কৰিম। ২১ তুমি মৰায়থিম দেশৰ বিবুদ্ধে আৰু পকোদ নিবাসীবিলাকৰ অহিতে যাত্ৰা কৰা; যিহোৱাই কৈছে, তুমি সিহঁতৰ পাছে পাছে গে সিহঁতক বধ কৰি নিঃশেষে বিনষ্ট কৰা, আৰু মই তোমাক দিয়া সকলো আদেশ অনুসাৰে কাৰ্য কৰা। ২২ দেশত বণৰ আৰু মহাসংহাৰৰ শব্দ শুনা গৈছে। ২৩ গোটেই প্ৰথীৰী হাতুৰীতোঁ কংগগেনে চিন্ম আৰু ভগ্ন হল। জাতিবিলাকৰ মাজত বাবিল কেনে ধ্বনসঞ্চান হল। ২৪ হে বাবিল মই তোমাৰ নিমিত্তে ফান্দ পাতলোঁ, তুমি নজমাকৈ তাত লাগিলা; তুমি যিহোৱাৰ বিবুদ্ধে বিবাদ কৰাৰ কাৰণে তোমাক পোৱা গ'ল, আৰু ধৰাৰ পৰিলা। ২৫ যিহোৱাই নিজ অস্ত্ৰৰ ভঁড়াল মেলি নিজৰ ক্ষেত্ৰাধ অস্ত্ৰৰে উলিয়াই আনিলে; কিয়নো কলদীয়াবিলাকৰ দেশত প্ৰভুৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ কৰিবলৈ এটা কাৰ্য আছে। ২৬ তোমালোকে শেষ সীমাব পৰা তাৰ বিবুদ্ধে আহা, তাৰ শশ্যৰ ভঁড়ালবোৰ মেলা; শশ্যৰশিৰ নিচিনাকৈ তাক দ'ম কৰা, আৰু

তাক নিঃশেষে বিনষ্ট কৰা, তাৰ একোকে থাকিব নিদিবা। ২৭ তাৰ সকলো ভৱিতাৰ বধ কৰা; সিহঁত বধ কৰা ঠাইলৈ নামি যাওক; হায় হায়! সিহঁতৰ দিন, সিহঁতৰ দণ্ডৰ সময় আহিল। ২৮ শুনা, সেইহ্যা বাবিল দেশৰ পৰা পলোৱা আৰু বক্ষা পোৱাৰিলাকৰ মাত; আমাৰ ইশৰু যিহোৱাই সধা প্ৰতিকাৰ, তেওঁৰ মদিবৰ অৰ্থে সধা প্ৰতিকাৰ সিলিলকে চিয়োনত প্ৰকাশ কৰিছ। ২৯ তোমালোকে বাবিলৰ বিৰুদ্ধে দ্বন্দ্বৰ বিলাকক, ধনু ভিৰাঁতো আটাইকে মাতা, চাৰিওফালে তাৰ বিবুদ্ধে ছাউনি পাতা, সিহঁতৰ কাকো সাৰি যাব নিদিবা, তাৰ কাৰ্য অনুসাৰে তাক প্ৰতিফল দিয়া, সি কৰা সকলো কাৰ্য অনুসাৰে তালৈ কৰা; কিয়নো সি যিহোৱাৰ বিবুদ্ধে, ইস্রায়েলৰ পৰিবি দেশৰ জনাৰ বিবুদ্ধে গৰ্ব কৰিলে। ৩০ এই নিমিত্তে, যিহোৱাই কৈছে তাৰ ডেকবিলাক তাৰ চক্ৰবোৰত পতিত হ'ব, আৰু তাৰ আটাই যুক্তাবিলাকক সেই দিন নিস্তুক কৰা হ'ব। ৩১ বাহিনীসকলৰ প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, হে গৰীব, দেখ, মই তোৰ বিপক্ষ; কিয়নো তোৰ দিন, মই তোক দণ্ড দিয়াৰ সময় আহিল। ৩২ আৰু গৰীব জন উজ্জুটি থাই পতিত হ'ব, কোনোও তাক নৃত্বলিব; আৰু মই তাৰ নগৰবোৰত জুই লগাম, আৰু সেয়ে তাৰ চাৰিওফালে থকা সকলোকে প্ৰাণ কৰিব। ৩৩ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, ইস্রায়েল আৰু যিহুদাৰ সন্তান-বিলাকে একেলগে উপদ্ৰু পাইছে আৰু তেওঁবিলাকক বন্দী কৰি লোৱা সকলোৱে তেওঁবিলাকক দৃঢ়কৈ ধৰিবে, এৰি দিবলৈ অসম্ভূত। ৩৪ তেওঁবিলাকৰ মুক্তিদাতা বলৱান, তেওঁৰ নাম বাহিনীসকলৰ যিহোৱা; তেওঁ পৃথিবীক বিশাম দিবৰ নিমিত্তে আৰু বাবিল নিবাসীবিলাকক অস্ত্ৰৰ কৰিবৰ নিমিত্তে তেওঁবিলাকৰ অভিযোগ সম্পূৰ্ণৈৰে প্ৰতিবাদ কৰিব। ৩৫ যিহোৱাই কৈছে, কলদীয়াবিলাকৰ আৰু বাবিল-নিবাসীবিলাকৰ ওপৰত আৰু তাৰ ধৰণ জনী লোকবিলাকৰ ওপৰত তৰোৱাল আছে। ৩৬ বৰ বৰ কথা কওঁতাবোৰ ওপৰত তৰোৱাল আছে আৰু সিহঁত হতৰুদি হ'ব; তাৰ বীৰ বিলাকৰ ওপৰত তৰোৱাল আছে আৰু সিৰিলাক ব্যাকুল হ'ব। ৩৭ সিহঁতৰ ঘোঁৰা বৰ্থ, আৰু তাৰ মাজত থকা আটাই মহিলা লোকৰ ওপৰত তৰোৱাল আছে আৰু সিহঁত তিৰোতাৰ নিচিনা হ'ব; তাৰ বহুমূল্য বস্তুবোৰ ওপৰত তৰোৱাল আছে, আৰু সেইবোৰক লুট কৰা হ'ব। ৩৮ তাৰ জল সমূহৰ ওপৰত খ'ব আছে আৰু সেইবোৰে শুকাৰ; কিয়নো সেয়ে কটা-প্ৰতিমাৰ দেশ আৰু তাৰ লোকবিলাক মুক্তিৰ বন্দী। ৩৯ এই নিমিত্তে অৱগ্যৰ বনৰীয়া জন্মুৰোৰে বাঁকুৰুবোৰেৰে সৈতে তাত বাস কৰিব আৰু বাসস্থান নহ'ব বা পুৰুষানুক্ৰমে কোনোও তাত বাস নকৰিব। ৪০ যিহোৱাই কৈছে, দেশৰ পৰা আৰু তাৰ লোকবিলাক মুক্তিৰ বন্দী। ৪১ এই নিমিত্তে অৱগ্যৰ বনৰীয়া জন্মুৰোৰে বাঁকুৰুবোৰেৰে সৈতে তাত বাস নকৰিব। ৪২ চোৱা, উত্তৰৰ পৰা এক জাতি আহিলে, পৃথিবীৰ অস্তভাগৰ পৰা এক মহাজাতি আৰু অনেক বজা উত্তেজিত হৈছে। ৪৩ সিহঁতে ধনু আৰু বৰছা ধৰে, সিহঁত নিষ্ঠুৰ আৰু দয়াহীন; সিহঁতৰ শব্দ সমুদ্ৰৰ গৰ্জনৰ নিচিনা আৰু সিহঁত ঘোঁৰাত উঠে; হে বাবিল-জীৱাৰী, তোমাৰ বিবুদ্ধে সিহঁতৰ প্ৰতিজনে যুদ্বাৰু নিচিনাকৈ সাজু হৈ আছে। ৪৪ বাবিলৰ বজা আৰু সিহঁতৰ যশস্যা শুনিছ, তাতে তেওঁৰ হাত দুৰ্বল হ'ল; যান্তাই, প্ৰসৱকাৰিণীৰ বেদনাৰ নিচিনা বেদনাই তেওঁক ধৰিবে। ৪৫ চোৱা, যৰ্দনৰ শোভাস্থানৰ পৰা সিংহ উঠি অহাৰ নিচিনাকৈ তেওঁ চিহ্নযী চৰণীয়া ঠাইহ'ব পৰি বিবুদ্ধে আহিল; আৰু মই চৰণীয়া কৰিব আৰু নিচিনা কৰিব? ৪৬ চোৱা, উত্তৰৰ পৰা এক জীৱ আহিলে, পৃথিবীৰ অস্তভাগৰ পৰা এক মহাজাতি আৰু অনেক বজা উত্তেজিত হৈছে। ৪৭ চোৱা, যৰ্দনৰ শোভাস্থানৰ পৰা সিংহ উঠি অহাৰ নিচিনাকৈ তেওঁ চিহ্নযী চৰণীয়া ঠাইহ'ব পৰি বিবুদ্ধে আহিল; আৰু মই চৰণীয়া কৰিব আৰু নিচিনা কৰিব? ৪৮ চোৱা, যৰ্দনৰ শোভাস্থানৰ পৰা সিংহ উঠি অহাৰ নিচিনাকৈ তেওঁ চিহ্নযী চৰণীয়া ঠাইহ'ব পৰি বিবুদ্ধে আহিল; আৰু মই চৰণীয়া কৰিব আৰু নিচিনা কৰিব? ৪৯ চোৱা, যৰ্দনৰ শোভাস্থানৰ পৰা সিংহ উঠি অহাৰ নিচিনাকৈ তেওঁ চিহ্নযী চৰণীয়া ঠাইহ'ব পৰি বিবুদ্ধে আহিল; আৰু মই চৰণীয়া কৰিব আৰু নিচিনা কৰিব? ৫০ চোৱা, যৰ্দনৰ শোভাস্থানৰ পৰা সিংহ উঠি অহাৰ নিচিনাকৈ তেওঁ চিহ্নযী চৰণীয়া ঠাইহ'ব পৰি বিবুদ্ধে আহিল; আৰু মই চৰণীয়া কৰিব আৰু নিচিনা কৰিব? ৫১ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, চোৱা, মই বাবিলৰ আৰু লৈ-কাময়-নিবাসী-বিলাকৰ বিবুদ্ধে এক বিশামক বৰ্থ শব্দ শুনি গৈছে।

৫১ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, চোৱা, মই বাবিলৰ আৰু লৈ-কাময়-নিবাসী-বিলাকৰ বিবুদ্ধে এক বিশামক বৰ্থ শব্দ শুনি গৈছে।

বাবিললৈ বিদেশীবোক পঠাম, সিহঁতে তাক জানিব আৰু তাৰ দেশ শৃং কৰিব; কিয়নো সঙ্কটৰ দিনা সিহঁত চাৰিওফালে তাৰ বিৰুদ্ধী হ'ব। ৩ দুৰ্দৰে নিজ ধূন নিভৰাও আৰু কৰচ পিন্ডি অহংকাৰ নকৰিব; তোমালোকে তাৰ ডেকা মাহিবিলাক দয়া নকৰিবা, তাৰ সকলো সৈন্যক নিশ্চেষে বিনষ্ট কৰা। ৪ সিহঁত কলনীয়াবিলাকৰ দেশত হত হ'ই আৰু তাৰ আলিত খোঁ থাই পৰি থাকিব। ৫ কিয়নো, যদিও ইস্তায়েল কি যিহূন দেশ ইস্তায়েলৰ পৰিব্ৰজাৰ জনাৰ বিশুল্লে দোমেৰে ভৱা, তথাপি বাহিনীসকলৰ দ্বিশুৰ যিহোৱাৰ দ্বাৰাই সি পৰিত্যক্ত হোৱা নাই। ৬ তোমালোকে বাবিলৰ মাজৰ পৰা পলোৱা, আৰু প্রতিজনে নিজ নিজ প্ৰাণ বৰ্কা কৰা, তাৰ দোষত বিনষ্ট নহ'ব; কিয়নো এয়ে যিহোৱাই সধা প্ৰতিকাৰৰ সময়, তেওঁ তাক প্ৰতিফল দিব। ৭ বাবিল, সমস্ত পৃথিবীক মতলীয়া কৰা যিহোৱাৰ হাতত থকা সোণৰ এক পান-পাত্ৰ; জাতিবিলাকে তাৰ দ্বাক্ষাৰস পান কৰিবলৈ, সেই নিমিত্তে জাতিবিলাক পগলা হল। ৮ বাবিল অক্ষয়াৎ পতিত হৈ বিনষ্ট হ'ল; তোমালোকে তাৰ নিমিত্তে হাতাকাৰ কৰা, তাৰ বেদনৰাব নিমিত্তে সৃষ্টজনক গচৰ বস লোৱা, কিজনি সি সৃষ্ট হ'ব পাৰে। ৯ আমি বাবিলক সৃষ্ট কৰিবলৈ যত্ন কৰিছিলোঁ, কিন্তু সি সৃষ্ট নহ'ল, তোমালোকে তাৰ ত্যাগ কৰা, আহাঁ আমি প্ৰতিজনে নিজ নিজ দেশলৈ যাওৰেক; কিয়নো তাৰ দোষে আকাশ স্পৰ্শ কৰিছে, আৰু গণন মণ্ডলৈকে উঠিছে। ১০ যিহোৱাই আমাৰ ধাৰ্মিকতা প্ৰকাশ কৰিবে; আহাঁ আমি আমাৰ দ্বিশুৰ যিহোৱাৰ কৰ্ম চিয়োনাত প্ৰচাৰ কৰোঁগৈ। ১১ তোমালোকে কাঁড়োৰে ধাৰ দিয়া, ঢাল শকতকৈ ধৰা; যিহোৱাই মদিয়া বজিবিলাকৰ মন উচ্চাইছে, কিয়নো বাবিলক নষ্ট কৰিব নিমিত্তে তেওঁৰ কল্পনা তাৰ বিৰুদ্ধী; কাৰণ এয়ে যিহোৱাই সধা প্ৰতিকাৰ। ১২ তোমালোকে বাবিলৰ গড়ৰ অহিতে ধৰ্জা তোলা, পৰীয়াবোৰক সাহিয়াল কৰোঁবা, প্ৰথৰী নিযুক্ত কৰা, আৰু গুপ্তু ঠাইত সৈন্য বাখ; কিয়নো যিহোৱাই বাবিল-নিবাসীবিলাকৰ বিষয়ে কোৱা কথা কল্পনা কৰিবলৈ আৰু সন্দিগ্ধ কৰিব। ১৩ হে বহুজল-নিবাসিনী, বহুমূল্য বস্ত্ৰে পৰিপূৰ্ণা, তোমাৰ অস্তিম কাল উপস্থিতি, তোমাৰ লোভৰ পৰিমাণ পূৰ হল। ১৪ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই নিজ নাম তৈ শপত থাই ক'লে, মই আৱোয়ে ফৰিঙ্গৰ নিচিনাকৈ মানুহেৰে তোমাক পৰিপূৰ্ণ কৰিব, আৰু সিহঁতে তোমাৰ বিশুল্লে জ্যোৎৰ্ধনি কৰিব। ১৫ তেওঁ নিজ শক্তিৰে পৃথিবী দ্রাজন কৰিবলৈ, নিজ জ্ঞানেৰে জগত স্থাপন কৰিবলৈ আৰু নিজ বুদ্ধিবে আকাশ-মণ্ডল বিস্তাৰ কৰিব। ১৬ তেওঁ মাত লগালে আকাশ-মণ্ডলত জল সমূহৰ কোলাল হয়, আৰু তেওঁ পৃথিবীৰ অস্তভাগৰ পৰা ভাপবোৰে তোলে, তেওঁ বৃষ্টিৰ নিমিত্তে বিজুলী সজো, আৰু নিজ উঠালৰ পৰা বতাই বাহিৰ কৰিৱ আনে। ১৭ প্ৰতিজন মানুহ পশ্চত্যুল আৰু জ্ঞানশূন্য প্ৰতিজন সোণাৰী তাৰ কঠা প্ৰতিমাৰ দ্বাৰাই লজিত হয়; কাৰণ তাৰ সঁচাত ঢলা মুর্তি মিছা, সেইবোৰৰ ভিতৰত নিশ্বাস-প্ৰশ্বাস নাই। ১৮ সেইবোৰ তাপ আৰু প্ৰবৰ্ধনাৰ কৰ্য মাখো; দণ্ড দিয়া কালত সেইবোৰ বিনষ্ট হ'ব। ১৯ যাকোৰ অংশে সেইবোৰ নিচিনা নহয়; কিয়নো তেওঁ সকলোৰে নিৰ্মাণকৰ্তা আৰু ইস্তায়েল তেওঁৰ অধিপত্যৰ কৈদ; বাহিনীসকলৰ যিহোৱা তেওঁৰ নাম। ২০ তুমি মোৰ গদা আৰু যুদ্ধৰ অস্ত; তোমাৰ দ্বাৰাই মই নাম জাতিক খোঁ খোঁ কৰিম আৰু তোমাৰ দ্বাৰাই মোঁৰা আৰু তাত উঠাজনক ডোখৰ ডোখৰ কৰিব, তোমাৰ দ্বাৰাই বৰ্থ আৰু তাত উত্তা জনক ডোখৰ ডোখৰ কৰিব। ২২ মই তোমাৰ দ্বাৰাই মতা আৰু তিৰোতাক ডোখৰ ডোখৰ কৰিম আৰু তোমাৰ দ্বাৰাই বুঢ়া আৰু ডেকাৰ ডোখৰ কৰিম আৰু তোমাৰ দ্বাৰাই যুৱা আৰু যুৱাতীক ডোখৰ ডোখৰ কৰিম; ২৩ মই তোমাৰ দ্বাৰাই জাকৰ বৰ্থীয়াক আৰু তাৰ জাকৰ ডোখৰ ডোখৰ কৰিম তোমাৰ দ্বাৰাই খেতিয়কক আৰু তাৰ বলধাহলক ডোখৰ ডোখৰ কৰিম, তোমাৰ দ্বাৰাই শাসনকৰ্তা আৰু দেশাধ্যক্ষবিলাকক ডোখৰ ডোখৰ কৰিম। ২৪ আৰু যিহোৱাই কৈছে, মই বাবিলক আৰু কলনীয়ানিবাসী আটাইবোৰক তোমালোকৰ দৃষ্টিত সিহঁতে চিয়োনাত কৰা সকলো কুকৰ্ম প্ৰতিফল দিব। ২৫ যিহোৱাই কৈছে, হে সমস্ত পৃথিবী বিনষ্ট কৰেৱা বিনাশক পৰ্বত, মই তোমাৰ বিপক্ষ, মই তোমাৰ ওপৰলৈ মোৰ হাত মেলি শিলবোৰৰ পৰা তোমাক বগৰাম, আৰু তোমাক জ্ঞালি যোৱা পৰ্বত কৰিম। ২৬ চুকৰ পৰা ভিত্তিমূলৰ

নিমিত্তে কোনো মানুহে তোমাৰ পৰা এটি শিলো নল'ব; কিন্তু যিহোৱাই কৈছে, তুমি চিৰকলীয়া ধৰ্মসংহান হ'ব। ২৭ তোমালোকে দেশত নিচিনা তোলা, জাতিবিলাকৰ মাজত শিঙু বজোৱা, তাৰ অহিতে জাতিবিলাকক যুগ্মত কৰা, অৰাবট, মিন্নি, আৰু অক্ষিঙ্গ বাজ্যবোৰক তাৰ অহিতে মাতা, তাৰ অহিতে প্ৰধান সেনাপতি নিযুক্ত কৰা, শুঁ থকা ফৰিঙ্গৰ নিচিনাকৈ যোঁৰাবোৰ পঠাইৰাই। ২৮ তোমালোকে তাৰ অহিতে জাতিবিলাকক, মদিয়া দেশৰ বজা বিলাকক, তাৰ শাসনকৰ্তা আৰু সকলো দেশাধ্যক্ষবিলাকক আৰু তেওঁবিলাকৰ বাজ্যৰ সমস্ত দেশৰ লোকক যুগ্মত কৰা। ২৯ দেশ ক'পিছে আৰু বেদনা পাইছে; কিয়নো বাবিল দেশক ধৰ্মস আৰু নিবাসী-শৃং কৰিবলৈ বাবিলৰ অহিতে যিহোৱাৰ সহকলৈ সিন্ধি হৈছে। ৩০ বাবিলৰ বীৰবিলাকে যুদ্ধ কৰিবলৈ এবিছে, তেওঁবিলাকৰ দৃঢ় কোঠেৰোৰত থাকিছে; তেওঁবিলাকৰ শক্তি নাইক্যিয়া হ'ল; তেওঁবিলাক তিৰোতাৰ নিচিনা হ'ল, বাবিলৰ বাসস্থানবোৰত জই লাগিল, তাৰ ডাংবেৰ ভাগিল। ৩১ বাবিলৰ বজাৰ নগৰ যে চাৰিওপন্মে শক্তিৰ হাতত পৰিল, ইয়াকে তেওঁক জনাবৰ নিমিত্তে এটা ভাকৰালা লুৰি গৈ আন ভাকৰালাৰ, ৩২ আৰু এজন দৃতে আন দৃতে লগ পাইছে; আৰু পুৰাৰ ঘাটবোৰ লোৰোৱা হ'ল, নলবোৰ জুই লগাই পুৰিলে, আৰু যুদ্ধকুৰিলাক বিহুল হ'ল। ৩৩ কিয়নো ইস্তায়েলৰ দ্বিশুৰ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “বাবিল-জীৱাবী শস্য মৰণা মৰা কালৰ খলাস্বৰূপ, আৰু অলপতে শস্য কাটিবৰ সময় তাইলৈ আহিব।” ৩৪ বাবিলৰ বজা নবৰখদনেচৰে মোক গ্রাস কৰিলে, মোক গুৰি কৰিলে, মোক শণাপ্তাৰ কৰিলে, মোক নাগৰ দৰে গিলি পেলালৈ, মোৰ সু-স্বাদু বস্তৰে উদৰ পূৰ কৰিলে, আৰু মোক বাহিৰলৈ পেলালৈ। ৩৫ মোলৈ আৰু মোৰ মাস্তলৈ কৰা অত্যাচাৰৰ ফল বাবিললৈ হওক, এই বুলি চিৱোন-নিবাসিমীয়ে ক'ব; আৰু মোৰ বস্তৰপাতাৰ ফল কলনীয়া নিবাসীবিলাকলৈ ঘটক, এই বুলি যৰুচালেমে ক'ব। ৩৬ এই হেতুকে যিহোৱাই এই কথা কৈছে, চোৱা, মই তোমাৰ অভিযোগ প্ৰতিবাদ কৰিম, আৰু তোমাৰ নিমিত্তে প্ৰতিকাৰ সাধিম; মই তাৰ সমুদ্ৰ, জলশূন্য কৰিম আৰু তাৰ ভূমুক শুকুৰাম। ৩৭ আৰু বাবিল ভগৱাণশি, শিয়ালৰ বাসস্থান, আচৰিত আৰু ইচ ইচ চৰিৰ বিষয় আৰু নিবাসীশৃং হ'ব। ৩৮ সিহঁতে তেকা সিংহৰ নিচিনাকৈ একেলগে গজন কৰিব; সিহঁতে সিংহৰ পোৱালিৰ নিচিনাকৈ গোজিৰিব। ৩৯ যিহোৱাই কৈছে, সিহঁতৰ বাণী ধৰা পৰাবোৰ নিমিত্তে মই সিহঁতলৈ ভোজ পৰাবোৰ কৈবিল কৰিব; সিহঁতে সিংহৰ পোৱালিৰ নিচিনাকৈ মতাঙ্গে গাঞ্জন কৰিব; সিহঁতে সিংহৰ পোৱালিৰ নিচিনাকৈ মতাঙ্গ মতা ছাগেৰে সৈতে মতা মেৰৰ নিচিনাকৈ বধৰ ঠাইলৈ নমাই আনিম। ৪১ চেকচকে কেনেৰুপে হাত কৰি লোৱা হ'ল! গোটেই পৃথিবীৰ প্ৰশংসাৰ স্তুল কেনে অকস্মাত ধৰা পৰিল, জাতিবিলাকৰ মাজত বাবিল কেনে ধৰ্মসন্ধান হ'ল। ৪২ বাবিলৰ ওপৰত সমুদ্ৰ উঠাল, তাৰ টোসমাহেৰে তাৰ ঢকা হল। ৪৩ তাৰ নগৰবোৰ ধৰ্মসংহান, শুকান ভূমি, মৰুভূমি, মানুহেৰ বাস নকৰাৰ বা তাৰ মাজেনি মনুষ্য সন্তান নোয়োৱা ঠাই হ'ল। ৪৪ মই বাবিলত বেল দেৰাতক দণ্ড দিম আৰু সি গিলি পেলোৱা বস্ত তাৰ মুখৰ পৰা উলিয়াম; জাতিবিলাকে তাৰ ওচৰলৈ একেলগে সেঁও তোৱাদি আৰু নলব; এনে কি বাবিলৰ গড়ো পতিত হ'ব। ৪৫ হে মোৰ প্ৰজাবিলাক, তোমালোক তাৰ মাজৰ পৰা ওলোৱা; আৰু প্ৰতিজনে যিহোৱাৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধৰ পৰা নিজকে বক্ষা কৰা। ৪৬ তোমালোকৰ হদয় সাহনাইক্যিয়া নহওক, বা দেশত শুনা জনবৰৰ নিমিত্তে তোমালোকে ভয় নকৰিবাব; কিয়নো এবছৰত এটি জনবৰ হ'ব, আৰু দেশত অত্যাচাৰ, শাসনকৰ্তাৰ অহিতে শাসনকৰ্তা হ'ব। ৪৭ এই হেতুকে চোৱা, যি দিনা মই বাবিলৰ কঠা প্ৰতিমাবোৰক দণ্ড দিম, আৰু তাৰ গোটেই দেশে লাজ পাব, এনে দিন আহিছে; আৰু তাৰ সমস্ত হত লোক তাৰ মাজত পতিত হ'ব। ৪৮ তেতিয়া আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিবী, আৰু সেইবোৰ থকা সকলোৱে বাবিলৰ ওপৰত আনন্দ গান কৰিব; কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, বিনাশকবোৰ উত্তৰৰ পৰা তাৰ শুৰুলৈ আহিব। ৪৯ বাবিলে যেনেকৈ ইস্তায়েলৰ হত লোকবিলাকক পতিত হ'ব। ৫০ হে তৰোলালৰ পৰা বক্ষা পোৱা লোকবিলাক, তোমালোকে

যোরা, বৈ নাথাকিবা, দূরের পৰা যিহোৱাক সোঁৰণ কৰা, আৰু যিচুচালেম তোমালোকৰ মনত উদয় হওক। ৫১ আমি ধিক্কাৰৰ কথা শুনি লাজ পাইছোঁ, আমাৰ মুখ অপমানে ঢাকিবে, কিয়নো বিদেশীবিলাক যিহোৱাৰ গৃহৰ পবিত্ৰ স্থানবোৰত সোমাল। ৫২ এই হেতুক, যিহোৱাই কৈছে, চোৱা, যি দিনা মই তাৰ কটা-প্ৰতিমাৰোক দণ্ড দিম, আৰু তাৰ দেশৰ সকলোফালে খুন হোৱা লোকে কেঁকৰাব, এনে দিন আহিছে। ৫৩ যিহোৱাই কৈছে, বাবিল যদিও আকাশলৈকে উন্নত হয়, আৰু তাৰ ওখ কেঁচোৰেৰ দৃঢ় কৰে, তথাপি মোৰ পৰা তাৰ ওপৰলৈ বিনাশকবিলাক যাব। ৫৪ বাবিলৰ পৰা চিওৰেৰ আৰু কলদীয়াবিলাকৰ দেশৰ পৰা যহাসংহাৰৰ শব্দ উঠিছে। ৫৫ কিয়নো যিহোৱাই বাবিলক উন্নত কৰিবে আৰু তাৰ মাজত হোৱা মহাশুদ নাইকিয়া কৰিবে; সিহঁত টোৰোৰে জল সমূহৰ নিচনাকৈ গৰ্জন কৰিবে, সিহঁতৰ কোলাহলৰ শব্দ শুনা গৈছে। ৫৬ কাৰণ তাৰ ওপৰলৈ, বাবিলৰ ওপৰলৈকে বিনাশক আহিল, আৰু তাৰ বীৰবিলাক ধৰা পৰিল, তেওঁবিলাকৰ ধূনু ভোখৰকে ভঙ্গ হল, কিয়নো যিহোৱা প্ৰতিফল দিও দিব। ৫৭ আৰু মই তাৰ প্ৰধান আৰু জ্ঞানীবিলাকক, তাৰ শাসনকৰ্তা আৰু দেশাধ্যক্ষবিলাকক, আৰু তাৰ বাৰবিলাকক, মতলীয়া কৰিম; আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱা নামেৰে প্ৰথ্যাত বজাই কৈছে, তেওঁবিলাকে অনন্ত নিন্দা গৈ সাৰ নাপাব। ৫৮ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, বাবিলৰ বহল গড়োৰে, নিশ্চেষে বিনষ্ট হ'ব, আৰু তাৰ ওখ দুৱাৰোৰে অগ্ৰিৰে পোৱা হ'ব আৰু লোকবিলাকে অসাৰ নিমিত্তে, আৰু জাতিবিলাকে অগ্ৰিৰে নিমিত্তে পৰিশুম কৰিব, আৰু সিহঁত ক্লান্ত হ'ব। ৫৯ মহচেয়াৰ নাতিয়েক নেৰিয়াৰ পত্ৰ চৰায়া যিচুন্দাৰ বজা চিদিকিয়াই সৈতে বাবিললৈ যোৱা সময়ত, তেওঁৰ বাজত্বৰ চতুৰ্থ বছৰত যিবিমিয়া ভাববাদীয়ে তেওঁক দিয়া আজৰ কথা সেই চৰায়া বাজগৃহৰ প্ৰধান অধ্যক্ষ আছিল। ৬০ আৰু বাবিললৈ ঘটিব লগা সকলো অমঙ্গলৰ কথা, অৰ্থাৎ বাবিলৰ বিষয়ে লিখা এই আটাইবোৰে বাক্য যিবিমিয়াই এখন পুৰুত লিখিলে। ৬১ আৰু যিবিমিয়াই চৰায়াক ক'লে, সৱাধান, তুমি বাবিল পালে এই সকলো কথা পাঠ কৰিবা, ৬২ আৰু ক'বা, হে যিহোৱা, পশ কি মানুহ কোনেও ইয়াত বাস নকৰিবৰ নিমিত্তে, কিন্তু চিৰকাললৈকে ধৰমস্থান হ'বৰ নিমিত্তে উচ্ছব কৰিবৰ কথা তুমি এই ঠাইব বিষয়ে কৈছা। ৬৩ পাছে তুমি এই পুৰুত্থন পঢ়ি এটোৱা হ'লে, ইয়াত এটা শিল বাপি ফৰাবৎ নদীৰ মাজ ঠাইত পেলাই দিবা, ৬৪ আৰু তুমি ক'বা, মই বাবিললৈ যি অমঙ্গল ঘটাম, তাৰ কাৰণে বাবিল এইদৰে মঞ্চ থাকিব, তেওঁত্যাও আৰু নঠিব, “আৰু সিহঁত ক্লান্ত হ'ব”। যিবিমিয়াৰ বাক্য ইমানলৈকে।

৫২ চিদিকিয়াই একেশ বছৰ বয়সত বজা হৈ যিচুচালেমত এঘাৰ বছৰ বাজত্ব কৰিলে; তেওঁৰ মাকৰ নাম লিবো নিবাসী যিবিমিয়াৰ জীয়ক হৃতল। ২ যিহোৱাকীমৰ সকলো কাৰ্য অনুসূৰে তেওঁ যিহোৱাৰ সাক্ষাতে কু-আচৰণ কৰিলে; ৩ কিয়নো, যিচুচালেম আৰু যিচুন্দাৰ লোকবিলাকক যিহোৱাই নিজৰ আগৰ পৰা দূৰ নকৰিলেমানে, তেওঁৰ ক্ষেত্ৰে কাৰণে তেওঁলোকলৈ দুৰ্ঘাণা ঘটিল। আৰু চিদিকিয়াই বাবিলৰ বজাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্রোহ-আচৰণ কৰিলে। ৪ পাছে তেওঁৰ বাজত্বৰ নৰম বছৰৰ দশম মাহৰ দশম দিনা, বাবিলৰ বজা নৰ্বৃদ্ধনেচৰ আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্যসমষ্টই যিচুচালেমৰ বিৰুদ্ধে আছি আউনি পাতিলে আৰু তাৰ অহিতে চাৰিওফালে কেঁচো সজিলে। ৫ এইদৰে বজা চিদিকিয়াৰ বাজত্ব কালৰ একাদশ বছৰলৈকে নগৰখন অৱৰোধ কৰা আছিল। ৬ পাছত চতুৰ্থ মাহৰ নৰম দিনা নগৰত আকাল অতিশ্য টান হোৱাত, দেশৰ লোকবিলাকৰ নিমিত্তে খোৱা বস্ত একোৱেই নাথাকিল। ৭ সেই সময়ত নগৰৰ গড়ৰ কোণো এক ঠাই ভঙ্গ হলত, সকলো যুদ্ধাৰু লোক পলাই বজাৰ উদ্যনৰ ওচৰত থকা গড় দুটোৰ মাজৰ দূৱাৰখনৰ বাটেডি নগৰৰ বাহিলৈ বাতিয়ে লোলাই গ'ল, তেওঁত্যা কলদীয়াবিলাক নগৰৰ বিৰুদ্ধে চাৰিওফালে আছিল আৰু তেওঁবিলাক আৰাবাৰ বাটেডি গ'ল। ৮ কিন্তু কলদীয়াবিলাকৰ সৈন্যসমষ্টই বজাৰ পাছত খেদি গৈ, যিহোৱাৰ সমথলত চিদিকিয়াক লগ ধৰিলে, তেওঁত্যা তেওঁৰ সকলো সৈন্য-সমষ্ট

তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা ছিম-তিম হৈ গ'ল। ৯ পাছে সিহঁতে বজাক ধৰি হোৰাদেশৰ বিৱালৈ বাবিলৰ বজাৰ গুৰিলৈ নিলে, তাতে তেওঁ তেওঁলৈ দণ্ডজা কৰিলে। ১০ বাবিলৰ বজাই চিদিকিয়াৰ পুত্ৰকবিলাক তেওঁৰ চকুৰ আগতে বধ কৰিলে। আৰু যিচুন্দাৰ আটাই প্ৰধান সোককো বিৱালত বধ কৰিলে। ১১ তাৰ বাহিৰে বাবিলৰ বজাই চিদিকিয়াৰ চকু কাঢ়ি, তেওঁক শিকলিলৈ বাদি বাবিললৈ লৈ গ'ল, আৰু তেওঁ নমৰা দিনলৈকে তেওঁক বন্দীশালত বন্দী কৰি বাধিলে। ১২ পাছে পথওম মাহৰ দশম দিনা বাবিলৰ বজা নৰ্বৃদ্ধনেচৰ বাজত্বৰ উন্নেশ বছৰৰ বছৰি বাবিলৰ বজাৰ আগত যিহু হ'তও নবুজৰদান বক্ষক-সেনাপতিয়ে যিচুচালেমলৈ আছি, ১৩ যিহোৱাৰ গৃহটি আৰু বাজ গৃহটি পুৰিলৈ আৰু যিচুচালেমৰ সকলো ঘৰ জুই দি পুৰিলে। ১৪ আৰু সেই বক্ষক-সেনাপতিৰ লগত অহা কলদীয়াবিলাক সকলো সৈন্যসমষ্টই যিচুচালেমৰ চাৰিওফালৰ আটাইবোৰে গড় ভাঙি পেলালৈ। ১৫ আৰু নবুজৰদানৰ বক্ষক-সেনাপতিয়ে প্ৰজাবিলাক কেতেবিলাক দৰিদ্ৰ লোকক, নগৰৰ বাকী থকা লোকবিলাকক বাবিলৰ বজাৰ ফলীয়া হ'বলৈ পলাই যোৱাবিলাকক বন্দী কৰি লৈ গ'ল। ১৬ কিন্তু দাক্ষ আপডাল কৰেত্বা আৰু খেতিৱক হ'বলৈ নবুজৰদান বক্ষক-সেনাপতিয়ে দেশৰ কেতেবিলাক দৰীয়া মানুহ এৰি গ'ল। ১৭ আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ পিলতৰ স্তন্ত দুটা, আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ আধাৰোৰে ও পিলতৰ সমুদ্র-পাত্ৰটো কলদীয়াবিলাকে ভোখৰ ভোখৰকৈ ভাঙি সেইবোৰে আটাইবোৰ পিলতৰ বাবিললৈ লৈ গ'ল। ১৮ আৰু ছাঁই পেলোৱা পাতা, ছাঁই উলিওৱা হেতা, কটাৰী, তেজ পেলোৱা পাতা, পিয়লা আদি কৰি পৰিচৰ্যা কৰ্ম কৰা পিলতৰ আটাই বস্ত সিহঁতে লৈ গ'ল। ১৯ আৰু চৰিয়া, আঝো ধৰা, তেজপেলোৱা পাতা, ছাঁই পেলোৱা পাতা, দীপাধাৰ, পিয়লা, বাটি আদি কৰি সোণৰ পাত্ৰ সোণ, আৰু বৃপ্ত পাত্ৰ বৃপ্ত বক্ষক-সেনাপতিয়ে লৈ গ'ল। ২০ আৰু চলোমন বজাই যিহোৱাৰ গৃহৰ নিমিত্তে সেই যি দুটা স্তন্ত, এটা সমুদ্র পাত্ৰ, আৰু আধাৰোৰেৰ লতলত থকা বাৰটা পিলতৰ বৃষ সজাইছিল, সেই সকলো বস্তৰ পিলতৰ অপৰিমিত আছিল। ২১ আৰু সেই স্তন্ত দুটাৰ বিষয়ে হ'লে প্ৰথমটো ও ধৰই ওঠৰ হাত; আৰু বাৰহতীয়া সূতাই তাক মেৰাৰ পাৰিছিল, আৰু তাৰ ডাঠ চাৰি আঙুল; সেয়ে ফোপোলা আছিল। ২২ আৰু তাৰ ওপৰত পিলতৰ এটা মাথালা আছিল, সেই মাথালা ও ধৰই পাঁচ হাত; আৰু মাথালাত চাৰিওফালে জালি কটা আৰু ডালিম আছিল; সেই আটাইবোৰ পিলতৰ; দিতীয় স্তন্তটো ও সেই প্ৰকাৰ, আৰু তাৰো ডালিম আছিল। ২৩ চাৰিওফালে হচাইকৈটা ডালিম আছিল, আৰু চাৰিওফালে জালি কটাৰ ওপৰত সৰ্বমুঠ এশ ডালিম আছিল। ২৪ পাছে বক্ষক-সেনাপতিয়ে প্ৰধান পুৰোহিত চৰায়াক, আৰু দিতীয় পুৰোহিত চফনিয়াক, আৰু তিনি জন দুৱৰীক ধৰিলে। ২৫ আৰু নগৰৰ লোকবিলাকৰ মাজৰ, যুদ্ধাবুলিবলাক ওপৰত নিযুক্ত এজন অধ্যক্ষক, নগৰত পোৱা বাজসভাসদ সকলোৰ সাতজন মানুহক, দেশৰ প্ৰজাবিলাকৰ সৈন্যৰ নাম ভৰ্তি কৰেত্বা প্ৰধান সেনাপতিৰ লিখক জনক, আৰু নগৰৰ মাজত পোৱা দেশৰ প্ৰজাবিলাকৰ ঘষ্টিজন মানুহক ধৰিলে। ২৬ আৰু নবুজৰদান বক্ষক-সেনাপতিয়ে তেওঁবিলাকৰ বিৱালৈ বাবিলৰ বজাৰ গুৰিলৈ লৈ গ'ল। ২৭ পাছে বাবিলৰ বজাই হোৰাত দেশৰ বিৱালত তেওঁবিলাকৰ আঘাত কৰাই বধ কৰিলে। এইদৰে যিচুন্দাৰ নিজ দেশৰ পৰা দেশাস্তৰ কৰিলে। ২৮ নৰ্বৃদ্ধনেচৰ দেশাস্তৰ কৰা লোকবিলাকৰ সংখ্যা এই; সগুম বছৰত তেওঁ তিনি জাহাজৰ তেইশজন যিহুনী মানুহক দেশাস্তৰ কৰিলে; ২৯ নৰ্বৃদ্ধনেচৰ বাজত্বৰ অৰ্থাদশ বছৰত তেওঁ যিচুচালেমৰ পৰা আঠশ বাত্ৰিশ জনক দেশাস্তৰ কৰি লৈ গ'ল; ৩০ নৰ্বৃদ্ধনেচৰ বাজত্বৰ তেইশ বছৰৰ বছৰি নবুজৰদান বক্ষক-সেনাপতিয়ে যিহুনী বিলাকৰ মাজৰ পৰা সাতশ পঞ্চাশিল জনক দেশাস্তৰ কৰি লৈ গ'ল; সৰ্বমুঠ চাৰি হাজাজৰ চশ লোক কৈ লৈ গ'ল। ৩১ পাছে যিচুন্দাৰ বজা যিহোয়াখীনৰ বন্দী অৱস্থাৰ সাতশ বাত্ৰিশ দেশাস্তৰ কৰিলে, দাদশ মাহৰ পঁচিশ দিনৰ দিনা বাবিলৰ ইহীল-মৰোদক বজাই নিজৰ বাজত্বৰ তেইশজন যিহোয়াখীনৰ মুৰ দাঙি, তেওঁক বন্দীশালৰ পৰা মুক্ত কৰিলে; ৩২ আৰু তেওঁক মৰমৰ কথা ক'লে, আৰু বাবিলত তেওঁৰ লগত থকা বজালিবাক আসনতকৈ তেওঁৰ আসন ওখত স্থাপন কৰিলে। ৩৩ আৰু তেওঁ নিজৰ বন্দীশালৰ

কাপোৰ সলালে, আৰু তেওঁ জীয়াই থাকে মানে ৰজাৰ আগত সদায়
ভোজন কৰিলে। ৩৪ আৰু তেওঁৰ খুবাকৰ বিষয়ে হ'লে, তেওঁ জীয়াই
থাকে মানে নমৰালোকে বাবিলৰ ৰজাৰ আজগাৰে এক এক দিনৰ উপযুক্ত
খাদ্য দ্রব্য প্রতি দিনে তেওঁক দিয়া হৈছিল।

বিলাপ-গাথা

১ যি যিবুচালেম নগর এসময়ত প্রজাবে পরিপূর্ণ আছিল, সেই নগর
এতিয়া কেনে অকলশৰীয়া হৈবে আছে? যদি ও তাই জাতি সমূহৰ
মাজত ক্ষমতাশালী আছিল, তথাপি তাই বিদ্বার দৰে হ'ল। প্রদেশবৰোবৰ
মাজত তাই বাণী আছিল, কিন্তু এতিয়া দাসত্বৰ অধীন হ'ল। ২ তাই
বাতি উচুপি বিলাপ কৰে আবু তাইৰ চৰুৰ পানী গালেৰে বৈ যায়। তাইৰ
প্ৰেমিক সকলৰ মাজত তাইক শাস্ত্ৰনা দিবলে কোনো নাই। তাইৰ সকলো
বন্ধুৰে তাইক বিশ্বাস-ঘাটকতা কৰিলে। তেওঁলোক তাইৰ শক্র হ'ল।
৩ দণ্ডিতা আবু ক্ৰেশ-ভেগ কৰাৰ পাছত যিহুদা বন্ধীতৃত গ'ল। তাই
কোনো বিশ্বাস নোপোৱাকৈ সকলো জাতিৰ বাস কৰি আছে। তাই
হতাশ হোৱাত তাইৰ শক্র সকলে তাইক আক্ৰান্ত কৰিলে। ৪ নিৰ্ধাৰিত
পৰৰ্বলে কোনো নোযোৱাৰ পথবৰোৰে শোক কৰিছে। তাইৰ
আটাই দুৱাৰ অৱহীনিত হ'ল। তাইৰ পুৰোহিতসকলে দুখত কেঁকাই
আছে। তাইৰ কুমাৰীসকল শোকত আছে আবু নিজেও অতি বেজাৰত
আছে। ৫ তাইৰ শক্রৰে, তাইৰ প্ৰভু হ'ল; আবু তেওঁলোকৰ উন্নতি
হ'ল। কিয়নো তাইৰ অপৰাধ অধিক হোৱা কাৰণে যিহোৱাই তাইক
ক্ৰেশ দিলে। তাইৰ শিশুসকল শক্রৰ হাতত বণ্ডী-অৱহীনে গ'ল। ৬ আবু
চিয়োন-জীয়াৰী সৌন্দৰ্যাই তাইক ত্যাগ কৰিলে। তাইৰ বাজকুমাৰসকল
চৰণীয়া ঠাই নোপোৱা হৰিগৰ দৰে হ'ল, আবু শক্তিহীন হৈ খেদি নিয়া
শক্রৰ আগে আগে গ'ল। ৭ যিবুচালেমে নিজৰ দুখ আবু কষ্টৰ দিনত,
পূৰ্বকালৰ নিজৰ সকলো মনোহৰ বস্ত্ৰোৰেৰ বিষয়ে সোৱৰণ কৰিছে।
যেতিয়া তাইৰ প্ৰজাসকল শক্রৰ হাতত পৰিল, তেতিয়া কোনোও তাইক
সহায় নকৰিলে। শক্রোৰে তাইৰ ধৰ্ম হোৱা অৱহীন দেখি উপহাস
কৰিলে। ৮ যিবুচালেমে অতিশয় পাপ কৰিলে; এই কাৰণে তাই আশুত
বন্ধু যেন হ'ল। তাইৰ সন্মানকীৰ্তিসকলে তাইৰ উলঙ্গতা দেখি তাইক
তুচ্ছ জ্ঞান কৰিলে। তাই দুখৰে কেঁকাই পাচফালে মুখ ঘূৰায়। ৯ তাইৰ
চূৱা, তাইৰ কাপোৰৰ আঁচলত লাগি আছে। তাই নিজৰ শেষ গতিলৈ
মন নকৰিলে। এই কাৰণে আচৰিতৰূপে তাইৰ অধোগতি হ'ল। তাইক
শাস্ত্ৰনা দিঁতো কোনো নাই। হে যিহোৱা, মোৰ ক্ৰেশলৈ দৃষ্টি কৰক, কাৰণ
শক্র অতি মহান হ'ল! ১০ শক্রৰে তাইৰ আটাই মনোহৰ বস্ত্ৰোৰেৰ
ওপৰত হাত দিলে। যি জাতিবোৰক আপোনাৰ সমাজত সোমাবলৈ আপুনি
নিমেধ কৰিছিল, তাই সেই জাতিবোৰক তাইৰ পৰিত স্থানত প্ৰৱেশ কৰা
দেখিলে। ১১ তাইৰ সকলো প্ৰজাই আৰু বিচাৰি দুখত কেঁকাই আছে।
তেওঁলোকে আহাৰ খাই পুনৰ জীৱন প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ নিজ নিজ মনোহৰ
বস্ত্ৰোৰে দিলে। হে যিহোৱা, চাঁওক আবু মোৰ বিষয়ে বিচেচনা কৰক,
কিয়নো মই অযোগ্য হ'লো। ১২ হে বাটৰুৱাসকল, এয়ে তোমালোকৰ
দৃষ্টিত একোকে নহয় নে? বিচাৰ কৰা আবু চোৱা, মোলৈ কৰা মোৰ এই
দুখৰ নিচিনা আবু দুখ হব পাৰেনে? কিয়নো যিহোৱাই নিজৰ প্ৰচণ্ড
ক্ৰোধৰ দিনা মোক যন্ত্ৰণা দিলে। ১৩ তেওঁ ওপৰৰ পৰা মোৰ হাড়োৰোৰ
মাজলৈ অগ্ৰি পঠিয়ালে আবু সেয়ে হাড়োৰোক জলাই পেলালৈ। তেওঁ
মোৰ ভৰিত জাল পাতিলে আবু মোক ঘূৰাই আনিলে। তেওঁ মোক সঘনাই
পৰিত্যক্ত আবু শক্তিহীন কৰিলে। ১৪ মোৰ অপৰাধবৃপ্ত ঘূৰলি, তেওঁৰ
হাতেৰে বন্ধা হ'ল। সেইবোৰক একেলগে গোঁষ্ঠি মোৰ ডিঙিত পিঙাই
দিয়া হ'ল। তেওঁ মোক শক্তিহীন কৰিলে। যি সকলৰ বিৰুদ্ধে মই থিয়ে
হ'ব নোৱাৰো, তেওঁলোকৰ হাতত যিহোৱাই মোক সমৰণ কৰিলে। ১৫
মোক বক্ষা কৰা মোৰ আটাই বীৰেকে প্ৰভুৰে তুচ্ছ কৰিলে। তেওঁ মোৰ
বলৱান লোকসকলক গুৰি কৰিবলৈ মোৰ অহিতে এখন সতা আহান
কৰিলে। প্ৰভুৰে মোৰ যিহুদা-জীয়াৰীক দ্ৰাক্ষাকুণ্ডত গচকা দি গঢ়কিলে।
১৬ এইবোৰ কথাৰ কাৰণে মই কান্দিছোঁ। মোৰ চৰুৰ পৰা পানী বৈ
গৈছে; কিয়নো মোৰ প্ৰাণ জুৱাৰ পৰা শাস্ত্ৰনাকীৰ্তিজন মোৰ পৰা আত্মৰত
আছে। শক্র জীৱি হোৱাত মোৰ সন্তান সকল অৱহীনত হ'ল। ১৭ চিয়োনে
সহায়ৰ বাবে বহলকৈ হাত মেলিছে; তাইক শাস্ত্ৰনা দিবলে কোনো নাই।
যাকোৰৰ চাৰিওফালে থকা লোকসকলক, তাইৰ শক্র হ'বলৈ যিহোৱাই

আজ্ঞা দিছে। তেওঁলোকৰ মাজত যিবুচালেম আশুত বন্ধু যেন হ'ল। ১৮
যিহোৱা ধৰ্মিক, কিয়নো মই তেওঁৰ আজ্ঞাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্বোহ কৰিলোঁ। হে
জাতি সমূহ শুনা, মই তেমালোকক বিনয় কৰোঁ আবু মোৰ দুখলৈ মন
কৰা। মোৰ যুৱতী আবু বীৰসকল বন্দী অৱস্থালৈ গ'ল। ১৯ মই মোৰ
প্ৰেমকাৰীসকলক মাতিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোক মোৰ প্ৰতি বিশ্বাসঘাতক
হ'ল। যেতিয়া নিজ প্ৰাণ বক্ষা কৰিবৰ বাবে তেওঁলোকে আহাৰ বিচাৰিছিল;
তেতিয়া মোৰ পুৰোহিত আবু পৰিচাৰক সমূহে নগৰত প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলে।
২০ হে যিহোৱা, চাঁওক, মই সঞ্চাটত পৰিলোঁ; মোৰ হদয় অত্যন্ত দুখিত
হৈছে। মোৰ অস্তৰত মোৰ হদয় বিকৃত হ'ল, কাৰণ মই অত্যন্ত বিদ্বোহ
কৰিলোঁ। বাহিৰত আমাক তৰোৱালোৰে নিঃস্তান কৰিছে; আবু মুখৰত যেন
মৃত্যুহে উপস্থিত হৈছে। ২১ মোৰ কেঁকনি শুনক। মোক শাস্ত্ৰনা দিবলৈ
কোনো নাই। মোৰ আটাই শক্রৰে মোৰ দুৰৱস্থাৰ বিষয়ে শুনিলে, আবু
আপুনি যে এনে অৱস্থা কৰিলে, সেই কাৰণে তেওঁলোক আনন্দিত হৈছে।
আপুনি যি দিনৰ বিষয়ে ঘোষণা কৰিলে, সেই দিন উপস্থিত কৰক, তেতিয়া
তেওঁলোকো মোৰ দৰে হ'ব। ২২ তেওঁলোকৰ সকলো দৃষ্টি আপোনাৰ
আগত উপস্থিত হওঁক, মোৰ সকলো অপৰাধৰ কাৰণে আপনি মোলৈ কৰা
নিচিনাকৈ তেওঁলোকলৈকো কৰক; কিয়নো মোৰ দুখৰ কেঁকনি অমেক
আবু মোৰ অস্তৰ দৰ্বল।

২ প্ৰভুৰে নিজ ক্ৰোধত কেনে এটা ডাঙৰ মেধেৰে চিয়োন-জীয়াৰীক
সম্পূৰ্ণৰূপে ঢাকিলো! তেওঁ স্বৰ্গৰ পৰা ইস্তায়েলৰ শোভাৰক পৃথিবীলৈ
পঠিয়াই দিলে; আবু নিজ ক্ৰোধৰ দিনত নিজৰ ভৰি-পীৰালৈ সোঁৰৰণ
নকৰিলে। ২ প্ৰভুৰ দয়া নকৰি যাকোৰৰ সকলো নগৰবৰোৰ গ্ৰাস
কৰিলে। তেওঁ নিজ ক্ৰোধত যিহুদা-জীয়াৰীৰ দৰ্গাৰোৰ ভাণ্ডি পেলালো;
তেওঁ সেইবোৰক অপমানেৰে মাটিৰ সমান কৰিলে, সেই বাজা আবু তাইৰ
বাজকুমাৰসকলক অপৰিবৰ্তন কৰিলে। ৩ তেওঁ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধত ইস্তায়েলৰ
সকলো শক্তি দেছেন কৰিলে। তেওঁ শক্রৰ সন্মুখৰ পৰা নিজৰ সোঁ হাত
কোঁচলে, আবু চাৰিওফালে সকলো গ্ৰাস কৰোঁতা জলত অগ্ৰিমিখাৰ
দৰে তেওঁ যাকোৰক দন্ধ কৰিলে। ৪ শক্রৰ নিচিনাকৈ তেওঁৰ নিজৰ
দনু আমাৰ দিশে ভাজ কৰিলে। তেওঁ যুদ্ধত থকা শক্রৰ দৰে, আমালৈ
মাৰি পঠিয়াবৰ বাবে নিজ হাতক সাজু কৰালৈ। তেওঁৰ দৃষ্টিত তৃষ্ণিজনক
সকলোকে বধ কৰিলে। চিয়োন-জীয়াৰীৰ তুমুৰ ওপৰত তেওঁ নিজৰ ক্ৰোধ
অগ্ৰিব দৰে বৰষালৈ। ৫ প্ৰভুৰে শক্র যেন হ'ল। তেওঁ ইস্তায়েলক গ্ৰাস
কৰিলে। তেওঁ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধত হাত আৰু বৰষালৈ কৰিলে। ৬ তেওঁ নিজৰ
মনোহৰ ধৰ্মালৈ কৰিলে। তেওঁ নিজ নিজৰ সমাজ পতা ঠাই বিনষ্ট কৰিলে। যিহোৱাই চিয়োনত
পৰি আবু বিশ্বাস দিন পাহাৰলে, কিয়নো তেওঁৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধত হজা
কৰিলে। ৭ যিহুদা-জীয়াৰীৰ গুৰুত্বে কৰিলে। তেওঁ নিজৰ পৰা
কৰিলে। ৮ যিহোৱাই উদ্দেশ্যমূলকভাৱে চিয়োন-জীয়াৰীৰ গড় নষ্ট কৰিবলৈ মনস্ত
কৰিলে। তেওঁ পৰিমান-জীৱি পাৰি সেই গড় বিনষ্ট কৰাৰ পৰা তেওঁৰ হাত
নোকেঁচালে। আবু তেওঁ দৰ্গাৰোৰ চাৰিওফালে থকা গড়োৰোক বিলাপ কৰালৈ
আবু দৰ্গাৰোৰ শক্তিহীন কৰিলে। ৯ চিয়োন-জীয়াৰীৰ দুৱাৰোৰে মাটিত
পোত গ'ল; চিয়োনৰ দুৱাৰোৰ ডাঙৰোৰে যিহোৱাই নষ্ট কৰিলে আবু ভাঙিলে।
তাইৰ বজা আবু বাজকুমাৰসকল অনা-ইহৃদায়ীসকলৰ মাজত আছে, য'ত
মোচিৰ কোনো বিধান নাই। আনকি তাইৰ ভাবে নিচিনাকলে যিহোৱাৰ পৰা
কোনো দৰ্শন পোৱা নাইছিল। ১০ চিয়োন-জীয়াৰীৰ বৃক্ষসকলে মাটিত
বহিৰে শোক কৰি আছে। তেওঁলোকে নিজ নিজ মূৰত ধূলি ইতিয়াইছে;
আবু ককালত চট কাপোৰ বাপিছিলে। যিবুচালেমৰ কুমাৰীসকলে মাটিলৈ
মূৰ দোৱাই আছে। ১১ মোৰ চৰুৰ পৰা পানী বৈ হৈব হৈ বঙা হ'ল; মোৰ হদয়
অত্যন্ত দুখিত হৈছে। মোৰ জাতিস্বৰূপ জীয়াৰী লোকসকলৰ ধৰ্মস কাৰণে
মোৰ কলিজাৰ পিতৃপানী মাটিত ঢলা হৈছে, কিয়নো নগৰৰ বাটোৰোত
শিশু আৰু পিয়াহ খোৱা কেঁচুৱাসকল মুৰ্ছিত হৈছে আবু মৃত্যুৰ মুখত

পরিছে। ১২ “আহাৰ আৰু দ্বাক্ষাবস ক’ত?” এই বুলি তেওঁলোকে নিজ নিজ মাত্সকলক প্ৰশ্ন কৰিব। সিহঁত নগৰৰ বাটবোৰত আহত হোৱা মাঝুৰ দৰে মুৰ্ছিত হৈছে, আৰু নিজ নিজ মাত্স কেলাত প্ৰাণ্যাগ কৰিবছে। ১৩ হে যিৰূচালেম-জীয়াৰী, তোমাৰ বিষয়ে মই কি সাঙ্গ দিম? তোমাক শাস্ত্ৰনা দিবৰ বাবে তোমাৰে সৈতে কিহৰ তুলনা দিম? হে কুমারী চিয়োন-জীয়াৰী, কিয়নো তোমাৰ ভঙ্গ-ৰূপ সাম্বৰ দৰে বৃহৎ, কোনে তোমাক সুষ্ঠ কৰিব পাৰে? ১৪ তোমাৰ ভাৰবাদীসকলে তোমাৰ পক্ষে মিছা আৰু মূৰ্খতাৰ দৰ্শন পালে। আৰু তোমাৰ সম্পত্তিবোৰ পুনৰাবৃ ঘূৱাই পালৈ তেওঁলোকে তোমাৰ অপৰাধবোৰ প্ৰকাশ নকৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকে দৰ্শন পাই তোমাৰ পক্ষে অসাৰ্থক বাণী আৰু দেশাস্তৰৰ কাৰণ প্ৰচাৰ কৰিলে। ১৫ আটাই বাটুৱাই তোমাক দেখি হাত-তালি দিছে। তেওঁলোকে যিৰূচালেম-জীয়াৰীক সুহৃবদীয়াই মূৰ জোকাৰি কৰ বোলে, “পৰম সুন্দৰী আৰু গোটেই পথীয়ীৰ আনন্দদণ্ডিয়নী বুলি মানুহে কোৱা নগৰী ইইখনেই নে?” ১৬ তোমাৰ আটাই শক্তৰে তোমাৰ অহিতে মুখ বহলকৈ মেলিলে আৰু তোমাৰ বিপক্ষে ঠাট্টা কৰিলে। তেওঁলোকে সুহৃবদীয়াই আৰু দাঁত কৰিচ কয়, “আমি তাইক গ্রাস কৰিলোঁ। আমি বাট চাই থকা দিন, নিচ্য এই দিনটোৱেই; আমি পালোঁ, আমি দেখিলোঁ!” ১৭ যিৰোৱাই নিজেই কৰা সংকল্প সিদ্ধ কৰিলে, পূৰ্বকালত আজ্ঞা কৰা তেওঁৰ বাক্য পূৰ্ণ কৰিলে। তেওঁ দয়া নকৰি ভাণি পেলালে, আৰু তাৰ ওপৰত শক্তক আনন্দ কৰালৈ; তেওঁ তোমাৰ বৈৰোৰেৰ শিংটো উত্তৰ কৰিলে। ১৮ তেওঁলোকে মনতে প্ৰভুৰ আগত কাতৰোক্তি কৰি ক’লে, “হে চিয়োন-জীয়াৰীৰ গড়ু, দিনে-ৰাতিয়ে চকু সোৱা নৈৰ নিচিনাকৈ কৈ থাকক। তুমি নিজক আলপো বিশ্বাম নিদিবা। তোমাৰ চকুৰ মনিক শক্ত হ’বলৈ নিদিবা। ১৯ উঠ্য আৰু প্ৰতেক প্ৰহৰৰ আৰণ্ঘণতে বাতি চিঞ্চিৰি কাদাৰ প্ৰভুৰ আগত তোমাৰ দৃহদয় পানীৰ দৰে ঢালি দিয়া। তোমাৰ যি শিশুসকলক প্ৰতেকে আলিৰ মূৰত ভোকত মুৰ্ছিত হৈছে, তেওঁলোকে প্ৰাণৰক্ষাৰ আৰ্থে তেওঁলৈ হাত তোলা।” ২০ হে যিৰোৱা, বিবেচনা কৰি চোৱা, তুমি যি জনলৈ এনে ব্যৱহাৰ কৰিছা। মহিলাসকলে হাত নিয়াৰুৱা সন্তান নিজৰ গৰ্ভফলক ভঙ্গণ কৰিবনে? পুৰোহিত আৰু ভাৰবাৰি কুণ্ডল প্ৰভুৰ পৰিব্ৰজাত বধ কৰা হ’ব নে? ২১ দেকা আৰু বুড়া সোক, আলিবাৰটোৰ মাটিত পৰি আহে। মোৰ যুৱতী আৰু যুৱকসকল তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হৈছে। তুমি তোমাৰ ক্ষেত্ৰ দিনান্ত তেওঁলোকে বধ কৰিলা; তুমি দয়া নকৰি হত্যা কৰিলা। ২২ তুমি পৰ্বতনিৰ নিচিনাকৈ চাৰিওফালৰ পৰা মোলৈ নানা তাস মাতিলা; আৰু যিৰোৱাৰ ক্ষেত্ৰ দিনত বৰ্ষা পোৱা, আৰ্মিষ্ট কোনো নাহিল। মই নিচুকাই ডাঙৰ-দীঘল কৰা সকলক মোৰ শক্তৰে সংহাৰ কৰিলে।

৩ যিৰোৱাৰ ক্ষেত্ৰ দণ্ডৰ দ্বাৰাই দুখ ভোগ কৰা পুৰুজন ময়েই। ২৩ তেওঁ মোক খেণি পঞ্জিয়ালে আৰু মোক পোহৰত নহয়, কিন্তু অন্ধকাৰৰ পথতহে গমন কৰালৈ। ৩ নিশ্চয়কৈ তেওঁ মোক বিমুখ কৰিলে; ওৰে দিমটো তেওঁ মোৰ অহিতে নিজ হাত চলায়। ৪ তেওঁ মোৰ মাংস আৰু ছাল জৰ্জি কৰিলে; তেওঁ মোৰ হাড়বোৰ ভাণিলে। ৫ তেওঁ মোৰ অহিতে চাৰিওফালে তত্ত্বাত আৰু শান্তিপুং গড়েৰে অৱৰোধ কৰিলে। ৬ বহু সময় ধৰি মৃত্যু হোৱা মাঝুৰ দৰে, তেওঁ মোক অন্ধকাৰ ঠাইবোৰত বাস কৰালৈ। ৭ মই ওলাই যাব নোৱাৰাকৈ তেওঁ মোৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলৈ। তেওঁ মোৰ শিকলি গধুৰ কৰিলে। ৮ যদিও মই সহায়ৰ বাবে চিঞ্চিৰি কাতৰোক্তি কৰিছো, তথাপি তেওঁ মোৰ প্ৰার্থনালৈ কাম নিদিয়ে। ৯ তেওঁ মোৰ পথবোৰ কঠা শিলেৰে বৰ্ধ কৰিলে; মই লোৱা প্ৰতিটো বাটাই বেঁকা। ১০ মোৰ পক্ষে তেওঁ খাপ দি থকা ভালুক, গুপ্ত ঠাইত থকা সিংহৰ দৰে। ১১ তেওঁ মোৰ বাট আওবাট কৰিলে। তেওঁ মোৰ চকুলোৰে পথক কৰিলে, আৰু মোৰ অনাথ কৰিলে। ১২ তেওঁ নিজৰ ধনু ভৰাই ল'লে আৰু মোলৈ লক্ষ্য কৰি কাঁড় মাৰিলে। ১৩ তেওঁ নিজৰ তৃণৰ বাণ মোৰ মৰ্মাশ্঵ানত সুমৰালে। ১৪ মই মোৰ লোকসকলৰ হাহি উদ্দেক কৰা ব্যক্তি হৈ পৰিলোঁ, দিমে দিমে তেওঁলোকৰ বিদ্যুপাতক গানৰ বিষয় হৈছোঁ। ১৫ তেওঁ মোক তিতাৰে পূৰ্ব কৰিলে আৰু মোক অধিককৈ নাগদানা খুৱালে। ১৬ খোৱা বস্তুত মহিল হোৱা শিল গুটিৰে

তেওঁ মোৰ দাঁতো ভাণিলে; তেওঁ মোক ছাঁইলৈ ঠেলি পঞ্জিয়ালে। ১৭ তুমি মোৰ জীৱনৰ পৰা শান্তি আঁতৰ কৰিলা; মই মঙ্গল পাহৰিলোঁ। ১৮ গতিকে মই কলো, “মোৰ জাকজমকতা মেষ হে গল, সেয়ে মোৰ আশা অৱশ্যেই যিৰোৱাৰ পৰা আহিবা” ১৯ মোৰ দুখ আৰু তাড়না সৌৰৰণ কৰোঁতে, মই নাগদানা আৰু বিহ সেঁৰৰণ কৰোঁ। ২০ মোৰ প্ৰাণৰ সেঁৰৰণত সেইবোৰ এতিয়াও আছে আৰু মোৰ প্ৰাণ মোৰ অস্তৰত নত হৈছে। ২১ কিন্তু মোৰ মনত ইয়াক পুনৰাবৃ সৌৰৰণ কৰোঁ, এই হেতুকে মোৰ আশা আছে। ২২ আমি যে সম্পূৰ্ণ শেষ নহলোঁ, এইটোৱে যিৰোৱাৰ বিশ্বাসযোগ্য নিয়ম; কিয়নো তেওঁৰ কৰুণাময় কাৰ্যৰ শেষ নাই। ২৩ তেওঁৰ কৰুণাময় কাৰ্যৰ পতি প্ৰতাতে নতুন হয়; তোমাৰ বিশ্বস্ততা মহৎ। ২৪ মোৰ প্ৰাণে কয়, “যিৰোৱায়েই মোৰ অংশ,” এই হেতুকে মই তেওঁত ভাৰসা কৰিব। ২৫ যিৰোৱালৈ অপেক্ষা কৰোঁতা সকললৈ, তেওঁক বিচাৰেতাসকলৰ জীৱনলৈ তেওঁ মঙ্গলময়। ২৬ যিৰোৱাৰ পৰিভাষালৈ আশা কৰি নীৰৰে বাট চাই থকাই ভাল। ২৭ মৌৰন-কালত ঘূৱাই মনুহৰ পক্ষে মঙ্গলময়। ২৮ তেওঁ তাৰ ওপৰত ঘূৱালি দিয়াৰ কাৰণে সি অকলৈলৈ বহি থাকক আৰু নিজম দি থাকক। ২৯ সি নিজৰ মুখ ধূলিত বাধক; কিজানি আশা হ’ব পাৰে। ৩০ সি তাৰ প্ৰহাৰ কৰা জনলৈ গলাপাতি দিয়ক, সি নিন্দাৰে পৰিপূৰ্ণ হওঁক, ৩১ যাতে প্ৰভুৰ চিৰকাললৈকে তাক ত্যাগ নকৰিব। ৩২ যদিও তেওঁ কষ্ট দিয়ে, তথাপি তেওঁৰ অধিক দয়া অনুসাৰে কৃপা কৰিব। ৩৩ কিয়নো তেওঁ নিজ ইচ্ছাবে কষ্ট নিদিয়ে, বা মাঝুৰ সন্তান সকলক বেজাৰ নিদিয়ে। ৩৪ পথীয়ীৰ আটাই বন্দীবোৰক ভৰিৰ তলত গুঁটি কৰা, ৩৫ সৰ্বোপৰি জনৰ আগত মানুহৰ স্বত ঘুঁটুৱা, ৩৬ আৰু মানুহৰ গোচৰত তাক অন্যায় কৰা - যিৰোৱাই জনো সেইবোৰেৰ বিষয়ে নেদেখে? ৩৭ পড়ুৰে আজ্ঞা নকৰাকৈ, কেনো ব্যক্তিয়ে কোৱা বাক্য সিদ্ধ হয়? ৩৮ সৰ্বোপৰি জনৰ মুখৰ পৰা মঙ্গল আৰু অমঙ্গল নোলায়? ৩৯ জীৱিত মানুহে কিয় আপত্তি কৰে? মানুহে নিজ পাপৰ দণ্ডৰ বাবে কিয় আপত্তি কৰে? ৪০ আহাঁ, আমি বিচাৰ কৰি আমাৰ নিজ পথবোৰ পৰীক্ষা কৰোঁক আৰু পুনৰাবৃ যিৰোৱালৈ ঘূৰাইক। ৪১ স্বৰ্গনিবাসী দেশবলে আমাৰ দৃহদয় আৰু হাত তুলি প্ৰার্থনা কৰোঁক। ৪২ “আমি অপৰাধ আৰু বিদ্রোহ কৰিলোঁ, সেয়ে তুমি আমাক ক্ষমা নকৰিলোঁ। ৪৩ তুমি নিজকে ক্ষেত্ৰে ঢাকিলা আৰু আমাক পাছে পাছে খেলিলা। তুমি আমাক হত্যা কৰিলা, আৰু আমাক পানী নকৰিলা। ৪৪ তুমি নিজকে মেথে সৈতে ঢাকিলা, সেয়ে কোনো প্ৰার্থনাই তেড়ে কৰিবিলোঁ। ৪৫ তুমি আমাক লোক সমূহৰ মাজত পৰিত্যক্ত আৰু অধীকন কৰিলা। ৪৬ আমাৰ আটাই শক্তৰে আমাৰ অহিতে মুখ বহলকৈ মেলি ঠাট্টা কৰিলে। ৪৭ সেই গাতৰ ভয়, নিৰ্জনতা আৰু নিষেপণ, আমালৈ একলেগে আহিবে।” ৪৮ মোৰ জাতিবৰ্পণ জীয়াৰীৰ নিষ্পেষণৰ কাৰণে, মোৰ চৰুৰ পৰা পানীৰ সেোত বৈছে। ৪৯ মোৰ চকুৰ পানী নিগৰে, আৰু ই ক্ষান্ত নহয় আৰু শেষ নোহোৱাকৈ নিগৰে; ৫০ যেতিয়ালৈকে যিৰোৱাই স্বৰ্গৰ পৰা তললৈ চাই দৃষ্টি নকৰে। ৫১ মোৰ নগৰৰ আটাই জীয়াৰীৰ কাৰণে মোৰ চকুৰে মোৰ প্ৰাণক দুখ দিছে। ৫২ শক্তবোৰে বিনাকাৰণত পক্ষী চিকাৰ কৰাৰ দৰে, মোক নিৰ্দিয়াৰণত পৰিত্যক্ত আৰু অধীকন কৰিলে। ৫৩ তেওঁলোকে অক্ষুকৃপত মোৰ প্ৰাণ সংহাৰ কৰিলে আৰু পৰি পৰি এটা শিল বাখি হাল। ৫৪ মোৰ মূৰ ওপৰেদি পানী বৈ গ’ল; মই কলোঁ যে, “মই উচ্ছৰ হলোঁ!” ৫৫ হে যিৰোৱা, মই দ অক্ষুকৃপত পৰা তোমাৰ নাম ললোঁ। ৫৬ যেতিয়া মই কলো, “সহায় পাবলৈ কৰা মোৰ কাৰ্যৰেকত্বে তুমি কাণত সোপা নিদিয়া।” তেতিয়া তুমি মোৰ ধৰনি শুনিলা। ৫৭ তোমাৰ নাম লোৱা দিনত, তুমি ওচৰ চাপি আহি কলা, “ভয় নকৰিবা!” ৫৮ হে প্ৰভু, তুমি মোৰ জীৱন প্ৰতিযোগ প্ৰতিবাদ কৰিলা; তুমি মোৰ জীৱন মুক্ত কৰিলা। ৫৯ হে যিৰোৱা, তেওঁলোকে মোলৈ কৰা অন্যায় তুমি দেখিছা; মোৰ গোচৰ বিচাৰ কৰা। ৬০ তেওঁলোকৰ আটাই প্ৰতিকাৰৰ কাৰ্য আৰু মোৰ অহিতে কৰা তেওঁলোকৰ সকলো আলচ তুমি দেখিলা। ৬১ হে যিৰোৱা, তেওঁলোকৰ বিধিকাৰ আৰু মোৰ অহিতে কৰা তেওঁলোকৰ সকলো আলোচনা তুমি শুনিলা। ৬২ তুমি মোৰ অহিতে উটাবোৰে ঠঁঠ বাক্য আৰু গোটেই দিন মোৰ বিবুদ্ধে কৰা তেওঁলোকৰ কল্পনা শুনিলা। ৬৩ তুমি তেওঁলোকৰ বহা-

আৰু উঠা দেখা; মই তেওঁলোকৰ ঠাটাৰ গানৰ বিষয়। ৬৪ হে যিহোৱা, তেওঁলোকৰ হাতৰ কাৰ্য অনুসাৰে তুমি তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিয়া। ৬৫ তুমি তেওঁলোকৰ মনৰ জ্যোতিৰতা প্ৰদান কৰা; তোমাৰ শাও তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰক। ৬৬ তুমি ক্ৰোধত তেওঁলোকৰ পাছে পাছে যেদি যোৱা আৰু যিহোৱাৰ আকাৰ-মণ্ডলৰ তলৰ পৰা তেওঁলোকৰ উচ্ছল কৰা।

৪ সুৰ্য কেমে মিলন হ'ল। অতি শুধু সোণ কেমে পৰিৱৰ্তন হ'ল। পবিত্ৰ পাথৰবোৰ প্ৰত্যেক আলিৰ মূৰত পেলোৱা হ'ল। ২ উত্তম সোণৰ তুল্য চিয়োনৰ বহুমূল্য পুঁত্সকল কুমাৰৰ হাতৰ কৰ্ম মাটিৰ কলহ যেন কেমে গণ্য হ'ল। ৩ শিয়ালবোৰেও নিজ নিজ পোৱালিবোৰক পিয়াহ দি প্ৰতিগালনকৰিবী হয়, কিন্তু মোৰ নিজৰ লোকসকলৰ জীয়াৰীসকলৰ হ'লে অৰণ্যত থকা উট পক্ষীৰ নিচিনা নিষ্ঠুৰ হ'ল। ৪ পিয়াহ যোৱা কেছুৱাৰ জিভা পিয়াহত তালুত লাগিল; শিশুসকলে পিঠি খুজিছে, কিন্তু কোনো তেওঁলোকক দিয়া নাই। ৫ সুখাদ্য খোৱাসকলে আলিত অনাথ হৈ পৰি আছে, বগা বিছানত শুই ডাঙৰ-দীঘল হোৱা সকলে গোৱৰৰ দ'ম সাবটিছে। ৬ মোৰ জাতিস্বৰূপা জীয়াৰী সকলৰ অপৰাধ, সেই চদোমৰ পাপতকোৱে অধিক, যি চদোম মুহূৰ্ততে বিনষ্ট হৈছিল, যদিও কোনো হাতে তাইক ক্ষতিগ্রস্ত কৰা নাছিল। ৭ তেওঁৰ প্ৰধান লোকসকল হিমতকোৱে নিৰ্মল, এৰা গাথীৰতকোৱে বগা আছিল। তেওঁলোকৰ গা পদ্মাবগ মণিতকোৱে বগা আছিল; তেওঁলোকৰ উজ্জলতা নীলকান্ত মণিব সদ্শ আছিল। ৮ এতিয়া তেওঁলোকৰ মুখ এঞ্জৰতকৈ ক'লা হ'ল, আৰু তেওঁলোকক আলিবাট চিনি পোৱা নাযায। তেওঁলোকৰ ছাল হাড়ত লাগিল। ই শুকাই কাঠ মেন হ'ল। ৯ ভোকত মৰা লোকতক তাৰোৱালৰ দ্বাৰা ইত হোৱা লোক ধন্য, কিয়নো তেওঁলোকৰ পথাবত উৎপন্ন হোৱা শস্যৰ অভাৱত ভোকৰূপ তাৰোৱালেৰে খোঢ়া যেন হৈ ক্ষাণই গৈছে। ১০ শ্ৰেহৰতী মহিলাসকলে নিজ হাতৰে নিজ নিজ সন্তান সিজালে; মোৰ জাতিস্বৰূপা জীয়াৰীৰ সংহাৰৰ কালত সিঁহত তেওঁলোকৰ খোৱা বন্ধ যেন হৈছে। ১১ যিহোৱাই নিজৰ ক্ষেত্ৰ সিদ্ধ কৰিলে, নিজৰ প্ৰচণ্ড ক্ষেত্ৰ বৰষালে; তেওঁ চিয়োনত জুই জুলালে, সেয়ে তাৰ ভিত্তিমূলৰোৰ গ্ৰাস কৰিলে। ১২ ইয়াক পৃথিবীৰ বজাসকলে নাইবা আটাই জগত নিবাসীয়েৰ বিশাস নকৰিব যে, শৰ্কু আৰু বৈৰী যিবৃালেমৰ দুৱাৰত সোমাৰ পাৰে। ১৩ সেই ভাৰবাদীসকলৰ পাপৰ আৰু সেই পুৰোহিতসকলৰ অপৰাধৰ বাবে এয়ে ঘঠিল তাৰ যি ভাৰবাদীসকলে আৰু তাৰ যি পুৰোহিতসকলে তাৰ ভিতৰত ধৰ্মিকসকলৰ বৰ্জনপাত কৰিছিল। ১৪ সিঁহতে অন্ধ লোকসকলৰ দৰে আলিত ভৱণ কৰিছিল। সিঁহতে তেজোৰে এনেকৈ অঙ্গি হৈছিল, যে, লোকসকলে সিঁহতৰ কাপোৰ চুব নোৱাৰিছিল। ১৫ লোকসকলে সিঁহতক বিড়িয়াই কৈছিল, “গুচ, হে অশুচি, গুচ, গুচ, নুচুবি!” সিঁহতে পলাই ভ্ৰম কৰোঁতে, লোকসকলে জাতিবোৰৰ মাজত কৈছিল, “সিঁহত এই ঠাইত পুনৰ দেশী হৈ নাথাকিবা!” ১৬ যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰে সিঁহতক ছিঙ্গ-ভিঙ্গ কৰিলে; তেওঁ সিঁহতলৈ পুনৰ দৃষ্টি নকৰিব। লোক সকলে সেই পুৰোহিতসকলক সমান নকৰিলে, সেই বৃন্দসকলক দয়া নকৰিলে। ১৭ আমি সহায়ৰ বাবে বুথা আশা কৰোঁতে, আমাৰ চৰু দুৰ্বল হৈ গল, ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰা এক জাতিৰ বাবে আমি আমাৰ প্ৰহৰী-ঘৰত চাই আছিলোঁ। ১৮ শক্রবোৰে আমাৰ খোজলৈ এনেকৈ খাপ দি আছিল যে, আমাৰ চকবোৰত আমি ফুৰিব নোৱাৰিলোঁ। আমাৰ অস্তিম ওচৰ, আমাৰ দিম ওৰ পৰিল; কিয়নো আমাৰ অস্তিম উপস্থিতি। ১৯ আমাৰ পাছে পাছে যেদি অহাৰোৰে আকাৰৰ কুৰ পক্ষীতকৈও বেগী আছিল। সিঁহতে পৰ্বতত আমাক ধৰোঁধৰোঁকৈ খেলিলে, সিঁহতে মুপোস্তত আমাৰ বাবে খাপ দিলে। ২০ আমাৰ নাকৰ নিশ্চাস্বৰূপ যিহোৱাৰ সেই অভিযোগ জনক সিঁহতৰ গাতত ধৰা হ'ল, যি জনৰ বিষয়ে আমি কৈছিলোঁ, “জাতি সমূহৰ মাজত আমি তেওঁৰ ছাঁত জীয়াই থাকিম।” ২১ হে উচ দেশীয় ইদোম নিবাসীণী জীয়াৰী সকল উল্লাস কৰা আৰু আনন্দিত হোৱা, কাৰণ পান-পাত্ৰি পাৰ হৈ তোমাৰ ওচলৈকো যাব। তাতে তুমি মতলীয়া হৈ নিজকে বিবন্ধ কৰিবা। ২২ হে চিয়োন-জীয়াৰী, তোমাৰ অপৰাধৰ দণ্ড সম্পূৰ্ণ হ'ল, তেওঁ পুনৰ তোমাক বন্দী অৱস্থালৈ নিনিব। কিন্তু হে ইদোম-জীয়াৰী, তেওঁ তোমাৰ অপৰাধৰ প্ৰতিফল দিব; তেওঁ তোমাৰ পাপ প্ৰকাশ কৰিব।

হে যিহোৱা, আমালৈ যি ঘঠিল, তাক সেঁৰণ কৰা। দৃষ্টি কৰা আৰু আমাৰ অপমান চোৱা। ২ আমাৰ আধিপত্য বিদ্যুৰীসকলৰ হাতলৈ গ'ল; আমাৰ ঘৰবোৰ বিজাতীয়সকলৰ অধিকাৰলৈ গ'ল। ৩ আমি অনাথ আৰু পিতৃহীন হলোঁ, আমাৰ মাতৃসকল বিধৱা যেন হল। ৪ আমাৰ পানী আমি ধন দি পান কৰোঁ আৰু আমাৰ খৰি আমি দাম দি কিনো। ৫ আমাৰ তড়নাকাৰীবোৰে আমাৰ ডিঙিত যুৱলি লগাইছে। আমি শ্ৰান্ত হলোঁ আৰু অলগো বিশ্বাম নাপাওঁ। ৬ আমি চিচৰীয়াইত ফালে হাত মেলিলো, আৰু আহাৰেৰে তঢ়ু হ'ব বাবে অচৰীয়াইতলৈ হাতযোৰ কৰিলোঁ। ৭ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে পাপ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক এতিয়া নাই, আমি তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ ভাৰ বৈৰেছোঁ। ৮ আমাৰ ওপৰত বন্দীবোৰে শাসন কৰে, তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা আমাক উদ্বাৰ কৰোঁতা কোনোৱেই নাই। ৯ আমাৰ প্ৰাগৰ সংশয়ৰেৰে আমি আমাৰ আহাৰ আনো, অৰণ্য তৰোৱালৰ কাৰণে, ১০ দুভিকৰ জৰুত তাপৰ কাৰণে; আমাৰ ছাল তদুৰৰ নিচিমাকৈ জলে। ১১ শক্রবোৰে চিয়োনত মহিলাসকলক বলাংকাৰ কৰিলে, সিঁহতে যতুনা নগৰবোৰত কুমাৰীসকলক ভষ্টা কৰিলে। ১২ প্ৰধান লোকসকলক হাতত ডোল লগাই লোমাই দিয়া হ'ল, বৃন্দাসকলৰ মুখক আদৰ কৰা নহল। ১৩ ডেকাসকলে জাঁত-শিল বলে, আমাৰ লৰাসকলে খৰিৰ ভৰত উজ্জুটি খালে। ১৪ বৃন্দসকলে ঘৰ-দুৱাৰ ত্যাগ কৰিলে, ডেকাসকলে গানবাদ্য এৰিলে। ১৫ আমাৰ মনৰ উল্লাস গ'ল; আমাৰ নাচবাগ গুচি শোক হ'ল। ১৬ আমাৰ মূৰৰ পৰা মুকুটটি খী পৰিল! আমাৰ সন্তাপ হ'ল! কিয়নো আমি পাপ কৰিলোঁ। ১৭ এই কাৰণে আমাৰ অন্তৰ পীড়িত হ'ল, এইবোৰ বাবে আমাৰ চৰু দুৰ্বল হ'ল, ১৮ কিয়নো চিয়োন পৰ্বতক ধংস কৰা হ'ল, তাৰ ওপৰত শিয়ালবোৰ ফুৰে। ১৯ হে যিহোৱা, তুমি চিৰকাললৈকে আছা, তোমাৰ সিংহাসন পুৰুষানুক্রমে আছে। ২০ তুমি চিৰকাললৈকে আমাক কিয় পাহিলিব? আৰু ইমান কাল আমাক কিয় ত্যাগ কৰিবা? ২১ হে যিহোৱা, তোমালৈ আমাক উভতাই আন, তেতিয়াহে আমি অনুত্ত হ'ম; আগৰ কালৰ নিচিনা আমাৰ দিন পুনৰায় কৰা, ২২ যদিহে তুমি আমাক সম্পূৰ্ণকৈ ত্যাগ কৰা নাই, আৰু আমাৰ অহিতে অতিশয় ক্ৰুদ্ধ হোৱা নাই!

এজেকিয়েল

১ ত্রিশ বছর, চতুর্থ মাহের পঞ্চম দিনা, মই কবাৰ নদীৰ পাৰত বন্দী অৱস্থাত থকা লোকসকলৰ মাজত থাকোতে, স্বৰ্গ মুকলি কৰি দিয়া হ'ল আৰু মই ঐশ্বৰিক দৰ্শন পালোঁ। ২ পঞ্চম বছৰে সেই মাহের পঞ্চম দিনা, যিহোৱায়ীন বজা দেশাস্তৰিত হোৱাৰ সময়ত, ও কলনীয়সমকলৰ দেশত, কবাৰ নদীৰ পাৰত, বৃজীৰ পুত্ৰ পুৰোহিত যিহিক্ষেলৰ ওচৰলে যিহোৱাৰ বাক্য পৰাকৰ্মেৰে আহিল আৰু সেই ঠাইত যিহোৱাৰ হাত তেওঁৰ ওপৰত অপিত হ'ল। ৩ তেতিয়া মই দেখিলোঁ যে, উভৰ দিশৰ পৰা ধূমুহ বহাত আই আছিল - তেতিয়া এখন ডাঙৰ মেধ কিমকোৱা অগ্নিৰ দীপ্তিৰে সৈতে তাৰ ভিতৰত আৰু চাৰিওফালে বিয়াপি আছিল আৰু সেই মেধৰ ভিতৰত থকা জুই জাংফাই বঙেৰ আছিল। ৫ তাৰ মাজত চাৰিজন জীৱী প্ৰাণীৰ নিচিনা দেখা গ'ল। তেওঁলোকৰ আকৃতি এনেকুৱা। তেওঁলোকৰ বৃপ মানুহৰ দৰে আছিল। ৬ কিন্তু প্ৰতিজনৰ চাৰিখন মুখমণ্ডল আৰু প্ৰতিজনৰ চাৰিখনকৈ ডেউকা আছিল। ৭ তেওঁলোকৰ ভৱি পোন, কিন্তু তেওঁলোকৰ ভৱিৰ তলুৱা দামুৰিৰ খুৰাৰ তলুৱাৰ নিচিনা আছিল; যি চিৰুণ কৰা পিতলৰ দৰে জিলিকিছিল। ৮ তথাপি তেওঁলোকৰ ডেউকাৰ চাৰিওফাকায় তলুৱা মানুহৰ দৰে হাত আছিল। ৯ তেওঁলোকৰ ডেউকা পৰম্পৰে লগ লাগি আছিল আৰু যোৱা সময়ত তেওঁলোকে কোনো ফালে নৃূয়িছিল; তেওঁলোক প্ৰতিজনে পোনে পোনে আগবাঢ়ি গৈছিল। ১০ তেওঁলোকৰ মুখমণ্ডলৰ আকৃতি এজন মানুহৰ নিচিনা, তেওঁলোকৰ সোঁফালৰ মুখমণ্ডল সিংহৰ মুখ আৰু বাঁওফালৰ চাৰিওজনৰ মুখমণ্ডল ঘাঁঁট-গুৰুৰ মুৰৰ দৰে আৰু শেষতে প্ৰতিজনেৰে ঝেগল পক্ষীৰ দৰে মুখমণ্ডল আছিল। ১১ তেওঁলোকৰ মুখ সেইদেই আছিল আৰু তেওঁলোকৰ ডেউকাৰ ওপৰ অংশ পঢ়েকে বহল হৈছিল, এইদেৰে প্ৰতিজনৰ দুখন দুখন ডেউকা পৰম্পৰাৰ লগত লগ লাগি থাকে আৰু দুখন দুখন ডেউকাই তেওঁলোকৰ শৰীৰাটো ঢাকি বাখে। ১২ তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনে পোনে পোনে ওলাই গৈছিল, এইদেৰে যি ফালে আতাই তেওঁলোকক যাবলৈ আদেশ দিয়ে, তেওঁলোক সেই ফালেই নৃূয়াকৈ গুচি যায়। ১৩ সেই জীৱিত প্ৰাণী কেইজনৰ বৃপ জৱলি থকা জুইৰ আঙঠা আৰু এঙ্গবোৰৰ নিচিনা; উজ্জল অগ্নিও তেওঁলোকৰ মাজত ঘৰি ঘূৰিছিল আৰু তাত অত্যন্ত বজ্গতাপত পৰিছিল। ১৪ সেই জুই প্ৰাণী কেইজনৰ মাজত ওপৰ আৰু তলৈ আহা-যোৱা কৰে, সেই জীৱিত প্ৰাণী কেইজনলৈ গমন বিজুলীৰ চমকৰ দৰে দেখা যায়। ১৫ মই জীৱিত প্ৰাণী কেইজনলৈ চাই তেওঁলোকৰ চাৰিখন মুখৰ প্ৰতিখনৰ বাবে তেওঁলোকৰ কাষত মাচিত এটা এটা চক্ৰ দেখিলোঁ। ১৬ সেই চক্ৰ কেইটাৰ আভা বৈদৰ্য মণিপৰ নিচিনা আৰু সেইবোৰ বৈদৰ্য মণিপৰে কৰা যেন দেখা যায়; সেই চাৰিওটা একে প্ৰকাৰৰ। সেইবোৰ আভা আৰু সেইবোৰ গঠন দেখিলে চক্ৰৰ মাজত থকা চক্ৰ যেন দেখা যায়। ১৭ যোৱা সময়ত সেইবোৰ চাৰিওকায়ে যায়, যোৱা সময়ত সেইবোৰ কোনো ফালে নুৰুৰে। ১৮ চকাৰ আঞ্চিঠোৰে ওখ আৰু ভয়কৰ; আৰু সেইবোৰ আঞ্চিঠোৰে চাৰিওফালে চক্ৰেৰ ভৱা। ১৯ যেতিয়া প্ৰাণী কেইজন যায়, তেতিয়া চক্ৰ কেইটা ও তেওঁলোকৰ কাষে কাষে যায়; আৰু যেতিয়া প্ৰাণী কেইজনে মাচিৰ পৰা ওপৰলৈ উঠে, তেতিয়া চক্ৰ কেইটা ও পৰালৈ উঠে। ২০ আতাই য'লৈকে যাব থেজে, তলৈকে তেওঁলোকো যায়; কোনো ঠাইলৈ আতা যাব খুজিলৈ চক্ৰ কেইটা তেওঁলোকৰ ওচৰলে ওপৰলৈ উঠে; কিয়নো প্ৰাণী কেইজনৰ আভা চক্ৰ কেইটা তেওঁলোকৰ মূৰৰ ওপৰত ওখত তৰা এখন চন্দ্ৰতাপৰ নিচিনা এক বন্ত আছিল। ২৩ চন্দ্ৰতাপখনৰ তলত তেওঁলোকৰ ডেউকা পৰম্পৰাৰ ফালে পোন আৰু গা চাৰিবৰ বাবে প্ৰতিজনৰ এফালে দুখন আনফালে দুখন

ডেউকা আছিল। ২৪ তেওঁলোক যোৱা সময়ত মহাজলৰ শব্দৰ নিচিনা, সৰ্বৰশক্তিমান জনাৰ ধৰনিৰ দৰে মই তেওঁলোকৰ ডেউকাৰ শব্দ শুনিলোঁ, তেওঁলোকৰ বৈ যোৱা সময়ত তেওঁলোকে নিজ নিজ ডেউকা চপায়। ২৫ তেওঁলোকৰ মূৰৰ ওপৰত থকা চন্দ্ৰতাপখনৰ ওপৰৰ পৰা এক ধৰন শুনা যায়; তেওঁলোকৰ বৈ থকা সময়ত, তেওঁলোকে নিজ নিজ ডেউকা চপায়। ২৬ তেওঁলোকৰ মূৰৰ ওপৰৰ চন্দ্ৰতাপখনৰ ওপৰত মীলকান্ত বাখৰৰ এখন সিংহাসনৰ আকৃতিৰ দৰে এটা বন্ত আছিল; সেই বন্তটোৰ ওপৰৰ ওখত এজন মানুহৰ আকৃতিৰ নিচিনা এটা মূৰ্তি আছিল। ২৭ আৰু তেওঁৰ ককালত যেন বন্তটোৰ পৰা ওপৰলৈ, মই ভিতৰে চাৰিওফালে উজ্জল ধাতুৰ দৰে জুইৰ আকৃতি যেন দেখিলোঁ; আৰু তেওঁৰ ককালত যেন বন্তটোৰ পৰা তলৈলৈ জুইৰ আকৃতি যেন দেখিলোঁ আৰু তেওঁৰ চাৰিওফালে দীপ্তি আছিল। ২৮ বৃষ্টিৰ নিচিনা মেধত থকা ধূখনৰ আকৃতি যেনে, তেওঁৰ চাৰিওফালে দীপ্তিৰ আকৃতি তেনে। যিহোৱাৰ গৌৰৰ দৰে পদাৰ্থটোৰ বৃপ দেখা গ'ল। তাক দেখামত্রে মই উৱৰিৰ হৈ পৰিলোঁ আৰু বাক্য কওতা এজনাৰ মাত মোৰ কাণত পৰিল।

২ তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য-সন্তান, এতিয়া নিজৰ ভৱিত থিয়ে দিয়া; মই তোমাৰ সৈতে কথা পাতি আছিল, তেতিয়া সেই আতাই মোৰ অস্তৰত উদগাই মোক নিজ ভৱিত যিয়ে কৰোলৈ আৰু তেওঁ কোৱা বাক্য মই শুনিলোঁ। ৩ তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য-সন্তান, যি জাতি বিদ্ৰোহী আৰু তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে এই দিনলৈকে মোৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰি আহিছে, সেই ইআৱেলৰ সন্তান সকলৰ ওচৰলৈ মই তোমাক পঠিয়াম। ৪ তেওঁলোক আঁকোৰজো মুখমণ্ডলৰ আৰু কঠিম হৃদয়ৰ বংশধৰ। মই তোমাক সেই লোকসকলৰ ওচৰলৈ পঠিয়াম। তুমি তেওঁলোকক কথা, ‘অচু যিহোৱাই এই কথা কৈছে’: ৫ তেওঁলোকে শুনক বা নুঞ্জনক; যিহেতু তেওঁলোক বিদ্ৰোহী বংশধৰ, তথাপি তেওঁলোকৰ মাজত এজন ভাববাদী যে উপস্থিত হ'ব, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানিব। ৬ আৰু তুমি, হে মনুষ্য-সন্তান, তুমি তেওঁলোকলৈ বা তেওঁলোকৰ কথালৈ ভয় নকৰিবা। যদিও তুমি কাঁঠায়া বন আৰু কাঁকইট গছৰ হাবি আৰু কেইজোৰিবিচাবোৰৰ মাজত থকাৰ দৰে বাস কৰি আছা, তথাপি তেওঁলোকৰ কথালৈ ভয় নকৰিবা বা তেওঁলোকৰ মুখ দেখি ব্যাকুল নহ'বা, কিয়নো তেওঁলোক বিদ্ৰোহী বংশ। ৭ যদিও তেওঁলোকে সেই বিষয়ে শুনক বা নুঞ্জনক, কিন্তু তুমি হ'লে মোৰ বাক্য তেওঁলোকক ক'বা, কিয়নো তেওঁলোক অত্যন্ত বিদ্ৰোহী। ৮ কিন্তু হে মনুষ্য-সন্তান, তুমি হ'লে মই কোৱা কথা শুনা। সেই বিদ্ৰোহী বংশৰ নিচিনা তুমি বিদ্ৰোহী নহ'বা; তুমি নিজ মুখ মেলা আৰু মই তোমাক যি দিয়ে তাক খোৱা।” ৯ তেতিয়া মই চাই দেখিলোঁ যে, মোলৈ এখন হাত মেলা হ'ল; আৰু তাত এখন নুৰিওৱা পুথি আছিল। ১০ তেওঁ সেই নুৰিওৱা পুথিখন মোৰ আগত মেলি দিলৈ; সেই পুথিখনৰ আগতফালে আৰু পাছফালে দুয়ো পিঠিত লিখা আছিল; তাত বিলাপ, শোক আৰু সন্তাপৰ বিষয়ে লিখা আছিল।

৩ তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য-সন্তান, তুমি যি বিচাৰি পাইছা, তাকে খোৱা! এই নুৰিওৱা পুথিখন ভোজন কৰা, তাৰ পাছত ইআৱেল পৰিবাৰক গৈ কোৱা।” ২ সেই কাৰণে মই মুখ মেলো আৰু তেওঁ মোক সেই নুৰিওৱা পুথিখন খুৰাই দিলৈ। ৩ তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য-সন্তান, মই তোমাক দিয়া নুৰিওৱা পুথিখন পেটলৈ নি, তাৰে তোমাৰ উদৰ পূৰ কৰা।” সেই কাৰণে মই তাক খোৱা হৈছে। ৪ পাছত তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য-সন্তান, ইআৱেলৰ পৰিবাৰৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু মোৰ বাক্য তেওঁলোকক কোৱা। বাক্য কোৱা। ৫ কিয়নো অস্পষ্ট কথা আৰু কঠিন ভাষা কোৱা জাতিৰ ওচৰলৈ তোমাক পঠিওৱা হোৱা নাই, কিন্তু ইআৱেল-বংশৰ ওচৰলৈহে পঠিওৱা হৈছে। ৬ যি জাতিৰেৰ বাক্য তুমি বুজি নোপোৱা, অস্পষ্ট কথা আৰু কঠিন ভাষা কোৱা এনে জাতিৰ অনেকেৰ ওচৰলৈ তোমাক পঠিওৱা হোৱা নাই। মই যদি তোমাক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠালোঁহেইতেন, তেন্তে নিশয়ে তেওঁলোকে তোমাৰ কথা শুনিলোহেইতেন।

৭ কিন্তু ইস্রায়েল বংশই তোমার কথা শুনিবলৈ সন্মত নহ'ব, কিয়নো তেওঁলোকে মোর কথা শুনিবলৈ সন্মত নহয়। কাৰণ ইস্রায়েলৰ গোটেই বংশ জেনী আৰু কঠিন চিত্ৰীয়। ৮ চোৱা! তোমাৰ মণ্ডল মই তেওঁলোকৰ মণ্ডলৰ দৰে আকোৰগোজ কৰিলোঁ আৰু তোমাৰ চেলাউৰি তেওঁলোকৰ চেলাউৰিৰ দৰে কঠিন কৰিলোঁ। তেওঁলোকৰ কপালৰ আগত তোমাৰ কপাল টান কৰিলোঁ। ৯ মই তোমাৰ কপাল চকমকিয়া পাথৰতকৈ কঠিন হীৰা যেন কৰিলোঁ; তেওঁলোকৰ মুখ দেখি ব্যাকুল নহ'ব।" ১০ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, হে মনুষ্য-সন্তান, মই তোমাৰ আগত যি যি কথা ঘোষণা কৰিলোঁ, সেই সকলো কথা অস্তৰত গহণ কৰা আৰু সেই কথাবোৰত কাগ দিয়া। ১১ তাৰ পাছত তোমাৰ দেশাস্তৰিত স্বজ্ঞাতীয় সন্তান সকলৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকক কোৱা; তেওঁলোকক কোৱা, তেওঁলোকে শুনক বা নুশুক, তথাপি তুমি কোৱা যে, 'প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছেই।' ১২ তেতিয়া আত্মাই মোক দাঙ্গি লৈ গল'; তেতিয়া মোৰ পাচফালো এটা মহৎ ভূমিকম্পৰ শব্দবদৰে এই বাক্য কোৱা শুনিলোঁ বোলে, যে, "নিজ ঠাইত বাস কৰা যিহোৱাৰ পৌৰ ধন্য।" ১৩ তেতিয়া মই জীৱিত প্ৰাণী কেইজনৰ ডেউকা পৰম্পৰে লগ লগাত, তাৰ শব্দ শুনিলোঁ আৰু তাৰে সৈতে অতি বেগেৰে যোৱা চকাবোৰ আৰু এটা মহৎ ভূমিকম্পৰ শব্দ শুনিলোঁ। ১৪ এইদৰে আত্মাই মোক দাঙ্গি লৈ গল'; আৰু মোৰ আত্মাৰ আবেগত মই বেজাৰত আছিলোঁ, কিয়নো যিহোৱাৰ হাত মোৰ ওপৰত প্ৰবল আছিল। ১৫ তাৰ পাছত কৰাৰ নদীৰ পাৰত থকা তেল-আৰীৰ নিবাসী দেশাস্তৰিত লোকসকলৰ ওচৰত মই উপস্থিত হলোঁ, আৰু তেওঁলোকে বাস কৰা ঠাইলৈ গৈ, মই আচাৰিত হৈ তেওঁলোকৰ মাজত সাত দিন বহি থাকিলোঁ। ১৬ তাৰ পাছত সাত দিনৰ মূৰত যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আছিল যে, ১৭ "হে মনুষ্য-সন্তান, মই তোমাৰ ইস্রায়েল বংশৰ কাৰণে প্ৰহৱী নিযুক্ত কৰিলোঁ; এই কাৰণে মোৰ মুখৰ পৰা বাক্য শুনি মোৰ নামেৰে তেওঁলোকক সেই যিষ্যোৰে সারধানে থকিবলৈ দিয়া। ১৮ 'তুমি নিশ্চয়ে মৰিবা', এইদৰে মই দুষ্ট লোকসকলক কোৱা সময়ত তুমি যদি তাক সতৰ্ক নকৰা বা তেওঁলোকৰ প্রাণ নিষ্কাৰ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ মন্দ পথৰ পৰা তেওঁলোকক সাৰধান হ'লে নেকোৱা, তেতিয়া সেই দুষ্ট লোকসকল নিজ অপৰাধত মৰিব; - কিন্তু মই তোমাৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকৰ বক্তৃত প্ৰতিশোধ ল'ম। ১৯ কিন্তু তুমি যদি তেওঁলোকক সতৰ্ক কৰা কিন্তু তেওঁলোকে নিজ দুষ্টতাৰ পৰা বা নিজ ক'পথৰ পৰা নুযুৰে, তেতিয়া তেওঁলোকে নিজ অপৰাধত মৰিব; কিন্তু তুমি হ'লে, তোমাৰ প্রাণ বক্ষা কৰিবা। ২০ যদি এজন ধাৰ্মিক লোকে নিজ ধাৰ্মিকতাৰ পৰা ঘূৰি অপৰাধ কৰে, তেতিয়া মই তেওঁৰ আগত উজ্জিত খোৱা মৃত্যু বাখিম আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হ'ব, কিয়নো তুমি তেওঁক সতৰ্ক নকৰিব। তেওঁ নিজ পাপত মৰিব, কিন্তু তেওঁ কৰা ধৰ্ম-কৰ্মবোৰ মই সেৱৰণ নকৰোঁ; কিন্তু তেওঁৰ বক্তৃত প্ৰতিশোধ মই তোমাৰ হাতৰ পৰা ল'ম। ২১ আৰু ধাৰ্মিক লোক এজনক পাপ নকৰিবৰ কাৰণে তুমি যদি তেওঁক সতৰ্ক কৰা আৰু তেওঁ যদি পুনৰ পাপ নকৰে, তেন্তে তেওঁ সতৰ্ক হোৱাৰ কাৰণে আৰশে জীয়াই থাকিব; আৰু তুমি নিজ প্ৰাণ বক্ষা কৰিবা।" ২২ সেই ঠাইত যিহোৱাৰ হাত মোৰ ওপৰত অৰ্পিত হ'ল আৰু তেওঁ মোক ক'লে, "উঠ! উপত্যকলৈ লওলাই যোৱা, মই সেই ঠাইত তোমাৰ লগত কথা পাতিম।" ২৩ তেতিয়া মই উঠি উপত্যকলৈ লওলাই গ'লো আৰু দেখিলোঁ যে, কৰাৰ নদীৰ ওচৰত মই দেখা গোৱাৰ নিচিলাকে যিহোৱাৰ গোৱাৰ সেই ঠাইত বৈ আছিল; তেতিয়া মই উৰুৰি হৈ পৰিলোঁ। ২৪ তাৰ পাছত মোলৈ সেই আত্মা আহিল আৰু মোৰ যিধ কৰোৱালে; আৰু তেওঁ মোৰ লগত কথা হৈ মোক ক'লে, "তুমি নিজ ঘৰলৈ গৈ নিজকে বন্ধ কৰি ভিতৰত বাখা, ২৫ কিয়নো এতিয়াৰ কাৰণে হে মনুষ্য-সন্তান, লোক সকলে তোমাক লেজু লগাই তাৰে তোমাক বাঞ্ছিব, যাতে তুমি তেওঁলোকৰ মাজলৈ যাব নোৱাৰিবা; ২৬ মই তোমাৰ জিবা তালুত লগাম, যাতে তুমি বোৱা হ'বা আৰু তেওঁলোকৰ আগত অন্যোগ কৰোতা নহ'বা; কিয়নো তেওঁলোকে বিদ্ৰোহী বংশ। ২৭ কিন্তু মই তোমাৰ লগত কথা হোৱা সময়ত মেতিয়া তোমাৰ মুখ মেলিম, তেতিয়া তুমি তেওঁলোকক ক'বা 'প্ৰভু যিহোৱাই এই

কথা কৈছেই'; যি জনে শুনে, তেওঁ শুনক আৰু যি জনে নুশুনে, তেওঁ শুনক; কিয়নো তেওঁলোক বিদ্ৰোহী বংশ।"

৮ হে মনুষ্য সন্তান, তুমি এটা ইষ্টা লোৱা আৰু নিজৰ সম্মুখত বাখা। তাৰ পাছত সেই ইষ্টাটোৰ ওপৰত যিবুচালেম নংগৰ বন জঙ্গা আঁকা। ২ আৰু তাক অৱৰোধ কৰা, তাৰ বিপৰীতে কেঁচ সাজা, তাৰ বিপৰীতে হাদাম বাদা, তাৰ বিপৰীতে চাৰিওফালে হাউটিন পাতা আৰু তাৰ বিপৰীতে চাৰিওফালে গড় তঙ্গা যন্ত্ৰ স্থাপন কৰা। ৩ আৰু তুমি এখন লোহাৰ তাওৱাৰ গড়বৰুপে তাক স্থাপন কৰা। আৰু তালৈ কঠিন দৃষ্টি কৰা, তাতে সেয়ে অৱৰোধৰ অৱস্থাত পৰিব আৰু তুমি তাক অৱৰোধ কৰিবা; ইস্রায়েল-বংশৰ কাৰণে এয়ে চিন হ'ব। ৪ তাৰ বাহিৰে তুমি বাঁওকামে শুই তাৰ ওপৰত ইস্রায়েল-বংশৰ অপৰাধৰ ভাৰ বাখা; তুমি সেই কামে শোৱা দিনৰ সংখ্যা অনসৰে তুমি তেওঁলোকৰ অপৰাধ বৰা। ৫ কিয়নো মই তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ বছৰ সংখ্যা তোমাৰ কাৰণে কেতোৰে দিনৰ সংখ্যা কৰিলোঁ, অৰ্থাৎ তিনিশ ন'কৈ দিন কৰিলোঁ; এইদৰে তুমি ইস্রায়েল বংশৰ অপৰাধ বৰা। ৬ যেতিয়া তুমি এইদৰে এই দিনৰোৱা সম্পূৰ্ণ কৰিবা, তাৰ পাছত দিতায়া বাৰৰ বাবে আকো সেঁকামে শুৱা আৰু চালিশ দিনলৈকে যিহুদা-বংশৰ অপৰাধ বৰা; মই এক এক বছৰ তোমাৰ কাৰণে এক এক দিন কৰিলোঁ। ৭ তুমি বাহু উৎৎ দৃষ্টি কৰি তাৰ বিৰুদ্ধে তাৰবাৰী প্ৰাচাৰ কৰিবা। ৮ কাৰণ চোৱা! মই বছীৰে তোমাক বাদিম; তাতে তোমাৰ অৱৰোধ দিন তুমি সম্পূৰ্ণ নকৰলোকে এক কাৰণ পৰা আন কাষলৈ বাগৰিব নোৱাৰিবা। ৯ আৰু তুমি নিজৰ বাবে যেছ, যৰ, মাহ, মছুৰ বজৰা আৰু জন্মৰ লৈ এটা পাত্ৰত বাখি তাৰে পঠ্য বনোৱা; তুমি কাতি হৈ শুই থকা দিনৰ সংখ্যা অনুসৰে তিনিশ ন'কৈ দিন তাক ভোজন কৰিব। ১০ ভোজনৰ আহাৰ তুমি ভোজন কৰিবা আৰু প্ৰতিদিনে বিশ চেকল জোখৰ আহাৰ বাখা। তুমি সময়ে সময়ে ইয়াক ভোজন কৰিবা। ১১ আৰু তুমি পানী জোখ কৰি লৈ এক ইনৈৰ ছয় ভাগৰ এভাগ পানী পান কৰিবা। ১২ আৰু তুমি যৰ বৰ পঠ্য তোজ তোজ কৰিবা। ১৩ আৰু তুমি বৰুৱা বৰ ক'লে, "হে মনুষ্য সন্তান, যি জাতিবোৰৰ মাজলৈ মই এই ইস্রায়েল সন্তান সকলক খেদিম, সেই জাতিবোৰৰ মাজত তেওঁলোকে নিজ নিজ আহাৰ এইদৰে অশুচ্চকৈ খাব।" ১৪ তেতিয়া মই ক'লেঁ, "হায় হায় প্ৰভু যিহোৱাই! চোৱা, মোৰ প্রাণ অশুচ্চ কৰা নাই। কিয়নো মই ল'বা কালৰে পৰা আজিলকে নিজে মৰা বাজতুৰে ছিবা একোকে খোৱা নাই, নাইবা শিগলবীয়া মাংস মোৰ মুখত কেতিয়া ও সমোৱা নাই।" ১৫ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, "মই মানুহৰ বিষ্ঠাৰ সলনি তোমাক গোৱৰ দিলোঁ; তুমি তাৰে নিজৰ পঠ্য তাও দি তৈয়াৰ কৰিবা। ১৬ ইয়াৰ উপৰিও তেওঁ মোক ক'লে, "হে মনুষ্য সন্তান, চোৱা! মই যিবুচালেমত অমৰূপ লাখুটি ভাতিম; তেওঁলোকে পঠ্য আৰু জুখি পান কৰিব। ১৭ তেতিয়া তেওঁলোকৰ চৰুৰ আগতে, যানুহৰ পৰা বাখি হোৱাৰ বিষ্ঠাৰে তাক তাও দিবা। ১৩ যিহোৱাই পুনৰ ক'লে, "যি জাতিবোৰৰ মাজলৈ মই এই ইস্রায়েল সন্তান সকলক খেদিম, সেই জাতিবোৰৰ মাজত তেওঁলোকে নিজ নিজ আহাৰ এইদৰে অশুচ্চকৈ খাব।" ১৪ তেতিয়া মই ক'লেঁ, "হায় হায় প্ৰভু যিহোৱাই! চোৱা, মোৰ প্রাণ অশুচ্চ কৰা নাই। কিয়নো মই ল'বা কালৰে পৰা আজিলকে নিজে মৰা বাজতুৰে ছিবা একোকে খোৱা নাই, নাইবা শিগলবীয়া মাংস মোৰ মুখত কেতিয়া ও সমোৱা নাই।" ১৫ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, "মই মানুহৰ বিষ্ঠাৰ সলনি তোমাক গোৱৰ দিলোঁ; তুমি তাৰে নিজৰ পঠ্য তাও দি তৈয়াৰ কৰিবা। ১৬ ইয়াৰ উপৰিও তেওঁ মোক ক'লে, "হে মনুষ্য সন্তান, চোৱা! মই যিবুচালেমত অমৰূপ লাখুটি ভাতিম; তেওঁলোকে পঠ্য আৰু জুখি পান কৰিব। ১৭ তেওঁলোকৰ চৰুৰ আগতে, যানুহৰ পৰা বাখি হোৱাৰ বিষ্ঠাৰে তাক তাও দিবা। ১৮ কিন্তু তুমি যিহোৱাই এই কথা কৈছে: "এয়ে যিবুচালেম; মই ইয়াক জাতিবোৰৰ মাজত স্থাপন কৰিলোঁ আৰু ইয়াৰ চাৰিওফালে আন জাতি সম্মুহ আছে। ১৯ কিন্তু ই মোক শাসন-প্ৰণালীবোৰৰ

বিবুদ্ধে জাতি সমূহতকেয়ো অধিক দুর্কর্ম করিলে আবু ইয়ার চারিওফালে থকা দেশের লোকসকলতকেয়ো মোর বিধিবোর বিবুদ্ধে অধিক বিদোহ করিলে, কিয়নো তেওঁলোকে মোর শাসন-প্রগাণীবোর অগ্রাহ্য করিলে আবু মোর বিধিবোর বিবুদ্ধে গল', সেইবোরত তেওঁলোক নচলিল। ৭ এই কাবণে প্রভু যিহোরাই এই কথা কৈছে: 'তোমালোকের চারিওফালে থকা জাতিবোরতকে তোমালোকে অধিক অত্যাচার করিলা, মোর বিধিবোরত নচলিলা, মোর শাসন-প্রগাণীবোর পালন নকরিলা আবু তোমালোকের চারিওফালে থকা জাতিবোর শাসন-প্রগাণী অনুসারেও কার্য নকরিলা। ৮ এই 'কাবণে' প্রভু যিহোরাই এই কথা কৈছে, 'চোরা! মই ময়েই তোমার বিপক্ষ! আবু মই জাতি সমূহৰ সাক্ষাতে তোমার মাজত দণ্ডজ্ঞা সিদ্ধ করিম। ৯ যিহক মই কেতিয়াও কৰা নাই আবু যিহর নিটিনা কেতিয়াও নকরিম, তোমার আটাই ঘিণলগীয়া কার্যবোর কাবণে তাকেই তোমার মাজত করিম। ১০ এই কাবণে তোমার মাজত বাপেকহঠে পুতেকহঠক খাব আবু পুতেকহঠে বাপেকহঠক খাব; এই প্রকাবে মই তোমার মাজত দণ্ডজ্ঞা সিদ্ধ করিম আবু তোমার আটাই অবশিষ্ট ভাগ চারিওফালে বায়ুত উডুরাই দিম! ১১ এই হেতুকে প্রভু যিহোরাই কৈছে, 'মোর জীৱনৰ শপত, তোমার আটাই ঘিণলগীয়া বস্ত্রে আবু তোমার আটাই স্বৃগনীয় কার্যবে তুমি মোৰ পবিত্ৰ স্থান অঙ্গুষ্ঠি কৰা বাবে, মই নিশ্চয়ে তোমাক হ্রস্ব করিম, তোমালৈ কৃপাদৃষ্টি নকরিম আবু তোমাক দয়াও নকরিম। ১২ তোমার তিনি ভাগৰ এভাগ লোক তোমার মাজত মহামাৰীত মৰিব আবু আকালৰ দ্বাৰাই নষ্ট হ'ব; দিয়ীয়া ভাগ তোমার চারিওফালে তৰোৱালত পতিত হ'ব; আবু ততীয় ভাগ মই চারিওফালে বায়ুত উডুরাই দিম আবু ফাকৰ পৰা তৰোৱাল উলিয়াই তেওঁলোকৰ পাছে পাছে মেদি যাম। ১৩ এইদৰে মোৰ ক্ষেত্ৰ সিদ্ধ হ'ব আবু মই তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ কোপ ব্যবহাই ক্ষান্ত হ'ব; মই তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ ক্ষেত্ৰ সিদ্ধ কৰাৰ পাছত, তেওঁলোকে জানিব যে, মই যিহোৱা, মই মৰ্যাদাৰ বখৰ উৎসাহতে এই কথা কলোঁ। ১৪ ইয়াৰ বাহিৰে, আটাই পথকসকলৰ দৃষ্টিত তোমার চারিওফালে থকা জাতিবোৰ মাজত মই তোমাক ধ্বসস্থান আবু ধ্যাকৰ বিষয় করিম। ১৫ তাতে, মই ক্ৰোধত, কোপত আবু কুোপযুক্ত ধৰ্মকিত তোমার মাজত দণ্ডজ্ঞা সিদ্ধ কৰিলোঁ। তোমার চারিওফালে থকা সেই জাতিবোৰ কাবণে সেই নগৰ বিক্ৰাৰ, বিজ্ঞপ্ত, শিক্ষা আবু আচাৰিতৰ বিষয় হ'ব; মই যিহোরাই এই কথা কলোঁ। ১৬ 'মই সেই সময়ত তেওঁলোকৰ মাজলৈ আকালস্বৃপ্ব বিনাশাৰ্থক অনিষ্টকাৰী বাগ মাৰিম, তোমালোকক বিনষ্ট কৰিব অৱেই সেইবোৰ মাৰিম; মই তোমালোকৰ ওপৰত আকাল বঢ়াম আবু তোমালোকৰ অকলৰূপ লাখুটি ভাগিম। ১৭ মই তোমালোকৰ অহিতে আকাল আবু হিস্কন জন্মৰোৰ পঠাম, সিঁহতে তোমাক সস্তানহীন কৰিব; মহামাৰী আবু বজ্জপাত তোমার মাজেডি যাব আবু মই তোমার অহিতে তৰোৱাল অনাম। মই যিহোরাই এই কথা কলোঁ।'

৬ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচবলৈ আহিল, আবু তেওঁ ক'লে, ২ 'হে মনুয় সন্তান, ইহায়েলৰ পৰ্বতবোৰ ফাললৈ মুখ কৰি সেইবোৰ বিবুদ্ধে ভাৱাবীণি প্ৰচাৰ কৰা। ৩ আবু কোৱা, 'হে ইহায়েলৰ পৰ্বতবোৰ, প্রভু যিহোৱাৰ বাক্য শুনা; প্রভু যিহোৱাই পৰ্বত, উপপৰ্বত, জুবিৰ বৈয় যোৱা ঠাই আবু উপত্যকাৰোৰক এই কথা কৈছে, চোৱা, মই, ময়েই তোমার অহিতে তৰোৱাল অনাম আবু তোমালোকৰ ওখ ঠাইবোৰ বিনষ্ট কৰিম। ৪ তাতে তোমালোকৰ যজ্ঞবেণীবোৰ ধৰ্মস কৰা হ'ব আবু তোমালোকৰ সূৰ্যমৰ্তিৰোৰ ভঙ্গ হ'ব আবু মই তোমালোকৰ হত লোকসকলক তোমালোকৰ মূর্তিৰোৰ আগত পেলাম। ৫ আবু মই ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ শৰ তেওঁলোকৰ মূর্তিৰোৰ আগত পাখিম আবু তোমালোকৰ যজ্ঞ-বেদিবোৰ চারিওফালে তোমালোকৰ হাড়বোৰ সিঁচৰিত কৰিম। ৬ তোমালোকৰ যজ্ঞবেণীবোৰ উচ্ছৰ আবু ধৰ্মস হ'বৰ কাবণে আবু তোমালোকৰ হাতৰ কার্যবোৰ লোপ পাৰ কাবণে তোমালোকৰ আটাই বাসস্থানত, নগৰবোৰ উচ্ছৰ আবু ওখ ঠাইবোৰ ধৰ্মস কৰা হ'ব। ৭ আবু তোমালোকৰ মাজত লোক হত হৈ পৰিব; আবু মই যে যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিব। ৮ তথাপি, মেতিয়া

দেশবোৰ মাজত তোমালোক ছিন্ন-ভিন্ন হ'বা, তেতিয়া তৰোৱালৰ পৰা বক্ষা পোৱা তোমালোকৰ কেতোৱাৰ লোক যেন জাতিবোৰ মাজত হ'ব, এই কৰণে মই এক অৱশিষ্ট ভাগ এৰিম। ৯ আবু মোৰ পৰা আঁতৰ হোৱা তেওঁলোকৰ বেশ্যলী মন আবু তেওঁলোকৰ মুভিৰ পাছে পাছে যিহোৱাৰ বিভিন্ন জাতিবোৰ মাজত কৰিম আবু মই যে যিহোৱা, তাক তেওঁলোকে চুক্তি মই দমন কৰিম, তেতিয়া তোমালোকৰ বক্ষা পোৱা লোকসকলে তেওঁলোকক বন্দী কৰি নিয়া জাতিবোৰ মাজত মোক সৌৰৰণ কৰিব আবু তেওঁলোকৰ আটাই ঘিণলগীয়া বন্ধৰ সম্পৰ্কে তেওঁলোকে কৰা মন্দ কাৰ্যৰ বাবে নিজৰ দৃষ্টিত নিজক যিন কৰিব। ১০ আবু মই যে যিহোৱা, তাক তেওঁলোকলৈ এই অমঙ্গল কৰিম, ইয়াক মই বৃংগা কোৱা নাই। ১১ প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তুমি হাত তালি দি আবু মাটিত ভবি মাৰি ইহায়েলৰ-বংশৰ আটাই ঘিণলগীয়া কাৰ্যৰ বাবে 'হায় হায়' কৰা! কিয়নো তেওঁলোক তৰোৱাল, আকাল আবু মহামাৰীত পতিত হ'ব। ১২ দূৰেত থকা লোক মহামাৰীত মৰিব, ওচৰত থকা লোক তৰোৱালত পতিত হ'ব আবু নগৰত অৱশিষ্ট থাকি অববুদ্ধ হোৱা লোক আকালত মৰিব; এইদৰে মই তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ ক্ষেত্ৰ সুগন্ধি দ্বাৰা উৎসৰ্গ কৰিছিল, সেই ওখ গিৰিত, আটাই পৰ্বতৰ টিঙ্গত, প্ৰত্যেক কেঁচাপত্যায়া গছৰ তলত আবু প্ৰতোক জোপোহা এলোন গছৰ তলত, তেওঁলোকৰ যজ্ঞবেণীৰ চারিওফালে থকা নিজ মূৰ্তিৰ মাজত যেতিয়া তেওঁলোকৰ হত লোকসকল পৰি থাকিব, তেতিয়া মই যে যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিব। ১৪ আবু মই তেওঁলোকৰ অহিতে মোৰ হাত মেলি, অৰণ্যৰ পৰা দিয়ালোকে তেওঁলোকৰ দেশৰ আটাই বাসস্থান ধৰ্মস আবু উচ্ছৰ কৰিম; তেতিয়া মই যে যিহোৱা, তাক তেওঁলোকে জানিব।'

৭ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচবলৈ আহিল আবু ক'লে, ২ 'তোমালোক, হে মনুয় সন্তান, প্রভু যিহোৱাই ইহায়েল দেশক এই কথা কৈছে: এতিয়া ইহায়েল আহিল! দেশৰ চাৰি সীমালৈ অস্ত আহিল! ৩ এতিয়া তোমালৈ অস্ত উপস্থিত হ'ল, কিয়নো মই তোমার ওপৰলৈ মোৰ ক্ষেত্ৰ পঠিয়াম আবু মই তোমার আচাৰ-ব্যৱহাৰ অনুসাৰে বিচাৰ কৰিম; তাৰ পাছত তোমার আটাই ঘিণলগীয়া কাৰ্যৰ ফল তোমালৈ পৰিশোধ কৰিম। ৪ কিয়নো মই তোমালৈ কুৰুণায় দৃষ্টিপাত নকৰেঁ আবু তোমাক দয়াও নকরিম; কিন্তু তোমার আচাৰণৰ ফলৰ কাৰণে মই তোমাক শাস্তি দিম, আবু তোমার ঘিণলগীয়া কাৰ্যৰ ফল তোমার মাজত থাকিব, তেতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিব। ৫ প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: অমঙ্গল! কেৱল অমঙ্গল পাছত অমঙ্গল! চোৱা, সেয়ে আহি পালেছি! ৬ অস্ত নিষ্পত্তকে উপস্থিত হ'ব; সেয়ে তোমার অহিতে জাপি উঠিছে! চোৱা, সেয়ে আহি পালেছি! ৭ তোমালোকৰ যি সকলে দেশত নিবাস কৰি আছে, তোমার বিনাশ তোমালৈ আহি আছে। সেই সময় উপস্থিত হ'ল, বিনাশৰ দিন ওচৰ চাপি আছিছে আবু পৰ্বতবোৰ ওপৰত কেতিয়াও আনন্দ-ধৰ্মিৰ দিন নহ'ব, কোলাহলহৰে দিন হ'ব। ৮ এতিয়া মই তোমার ওপৰত মোৰ ক্ষেত্ৰ বৰাষাম আবু তোমার অহিতে মোৰ কোপ তোমার ওপৰত সম্পূৰ্ণ কৰিম, মই তোমার আচাৰ-ব্যৱহাৰ অনুসাৰে বিচাৰ কৰিম। ৯ মই কৃপাদৃষ্টি নকৰিম আবু দয়াও নকরিম। তোমালোকে যেইদৰে কৰিব, মইয়ো তোমালোকলৈ সেইদৰেই কৰিব; আবু তোমালোকৰ যজ্ঞবেণীৰ মাজত থাকিব, তেতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিব। ১০ আবু চোৱা! সেই দিন আহি পালেছি! বিনাশ ওলাই আহিল! তোমালোকৰ দণ্ডাল দৃষ্টিত হৈ উঠিছে! তোমালোকৰ ধন কোনেও বাধা হৈ উঠিছে! ১১ সোৱাত্য দুষ্টাত দণ্ডাল হৈ উঠিল-তেওঁলোকৰ এজনানা আবু তেওঁলোকৰ কোনেও পাৰান্তাৰ অৱশিষ্ট নাথাকিব। ১২ সেই সময় উপস্থিত হৈ আহি আছে; সেই দিন ওচৰ চাপিষে, কিনোতাই আনন্দ নকৰক, বা বেঠেতাই বেজাৰ নকৰক; যিহেতু মোৰ ক্ষেত্ৰ সকলো লোকৰ ওপৰত উপস্থিত হ'ব। ১৩ কিয়নো বেঠেতাইসকলো জীয়াই থকা সেই সময়লৈকে তেওঁলোকে বেচা তেওঁলোকৰ সেই সম্পৰ্কীয় সম্পত্তি

কেতিয়াও পুনরায় দেখিবলৈ নাপাব, কিয়নো নিজ জীবনৰ পাপ আচৰণত তেওঁলোকৰ কোনেও জীৱন ধাৰণ কৰিব নোৱাৰিব। ১৪ তেওঁলোকে শিঙা বজাই সকলোকে যুগ্মত কৰিলে, কিন্তু যুদ্ধলৈ যাবৰ বাবে কোনো এজনো নাই; কিয়নো মোৰ ক্ষেত্ৰ তাৰ (ইস্রায়েল) সকলো লোকৰ ওপৰত আছে। ১৫ তৰোৱাল দেশৰ বাহিৰত আৰু মহামাৰী আৰু আকাল দেশৰ ভিতৰত আছে, যি সকল লোক পথাৰত আছে, তেওঁলোকক তৰোৱালেৰে বধ হ'ব আৰু যি সকল লোক নগৰৰ ভিতৰত আছে, তেওঁলোকক আকাল আৰু মহামাৰীয়ে প্রাস কৰিব। ১৬ কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা কিছুমান জীৱিত লোক সাৰি যাব আৰু তেওঁলোকে গৈ পৰ্যটত থাকিব। তেওঁলোকৰ প্রতিজনে নিজ নিজ পাপৰ কাৰণে উপত্যকাত থকা কপৌৰ দৰে শোক কৰিব। ১৭ সকলোৰে হাত দুৰ্বল হ'ব আৰু সকলোৰে আৰু পানীৰ নিচিনা অস্থিৰ হ'ব, ১৮ তেওঁলোকে চট কাপৌৰ পিন্দিৰ আৰু মহাত্মাৰ তেওঁলোকৰ আৱৰণশূণ্য হ'ব; প্রতিজনৰ মুখ্যঙ্গল লজ্জিত হ'ব আৰু তেওঁলোকৰ সকলো মূৰ টকলা কৰা হ'ব। ১৯ তেওঁলোকৰ নিজ নিজ বৃপ বাটত পেলাই দিৰ আৰু তেওঁলোকৰ সোণ অশুচি বস্ত যেন হ'ব। তেওঁলোকৰ সোণ আৰু বৃপ যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰ দিনা সেইবোৰে তেওঁলোকক বক্ষা কৰিব নোৱাৰিব। তেওঁলোকৰ প্রাণ বক্ষা কৰা নহ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ উদৰ পৰ কৰা নহ'ব, কিয়নো তেওঁলোকৰ অপৰাধবোৰেই তেওঁলোকৰ বিঘিন হৈ পৰিষে। ২০ তেওঁৰ সুন্দৰ ভূমণৰ বিয়মে হ'লে, তেওঁ তাক পৌৰব্যুৎ কৰি ছাপন কৰিছিল, কিন্তু তেওঁলোকে তাত তেওঁলোকৰ ঘিণলগীয়া দেৰতাৰ মূৰ্তি আৰু তেওঁলোকৰ ঘণনীয়া বস্ত ছাপন কৰিলে, এই কাৰণে মই সেইবোৰে তেওঁলোকলৈ অশুচি বস্ত যেন কৰিলোঁ। ২১ আৰু মই সেইবোৰ বস্ত বিদ্যোৰ সকলোৰে হাতত লুটদৰ্বা হিচবে, প্ৰথমীৰ দৃষ্টবোৰে হাতত শোধাই দিম; তেতিয়া তেওঁলোকে তাক অপৰিত্ব কৰিব। ২২ মেতিয়া তেওঁলোকে মোৰ গুপ্তহন অশুচি কৰিব, তেতিয়া তেওঁলোকৰ পৰা মই বিমুচ্য হ'ম; ডকাইতবোৰে তাত সোমাই তাক অপৰিত্ব কৰিব। ২৩ তুমি এডাল শিকলি গঢ়েৱা, কিয়নো দেশ বন্তপাতৰ অপৰাধেৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ আছে আৰু নগৰ অত্যাচাৰেৰে সম্পূৰ্ণকে ভৰি আছে। ২৪ এই কাৰণে মই জাতি সমূহৰ মাজৰ অতি দুষ্টবোৰক অনিম আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ঘৰৰ খবৰৰে অধিকাৰ কৰিল'ব আৰু মই বলৱানসকলৰ গৰ্ব খৰ্ব কৰিব; কিয়নো তেওঁলোকৰ পৰিত্ব ছানবোৰে অপৰিত্ব কৰা হ'ব! ২৫ তয় আহিৰ! তেওঁলোকে শাস্তি বিচাৰিব, কিন্তু নাপাব! ২৬ আপদৰ ওপৰি আপদ হ'ব, আৰু জনৱৰ উপৰি জনৱৰ হ'ব! সেই কালত তেওঁলোকে ভাৰবাদীৰ দৰ্শন বিচাৰিব, কিন্তু পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰকসকলৰ পৰা ব্যৱস্থাৰ পৰা মন্ত্ৰণা লোপ পাব। ২৭ বজাই শোক কৰিব আৰু বাজুমাৰে শোকৰ বস্ত পৰিধান কৰিব আৰু দেশৰ প্ৰজাসকলৰ হাত ভয়ত কৰিব; মই তেওঁলোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ অনমাবে তেওঁলোকৰ বিচাৰ কৰিব। আৰু যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে জনিন পাৰিব যে, মইয়ে তেওঁলোকৰ দৈশ্ব্যৰ যিহোৱা; তেতিয়ালৈকে মই তেওঁলোকক নিজ মানবিশিষ্ট বিচাৰ কৰিব।

b আমাৰ নিৰ্বাসনৰ ষষ্ঠ বছৰৰ ষষ্ঠ মাহৰ পঞ্চম দিনা, মোৰ ঘৰত মই বহি থাকোঁতে আৰু যিহুদাৰ পৰিচাৰকসকল মোৰ অগত বহি থাকোঁতে, সেই ঠাইত প্ৰতি যিহোৱাৰ হাত পুনৰায় মোৰ ওপৰত অৰ্পিত হ'ল। ২ তেতিয়া চোৱা! মই মনুষ্যবৃন্দে এক মূৰ্তি যেন দেখা পালোঁ; আৰু তেওঁৰ কঁকালৰ তলৰ পৰা যেন অংশীৰ দৰে আৰু তেওঁৰ কঁকালৰ পৰা ওপৰ অংশ উজ্জল ধাতুৰ দৰে দেখা গাল। ৩ তেতিয়া তেওঁ হাত এখনৰ আকৃতিবে মোৰ মূৰৰ চুলি ঢুকি পোৱাকৈ ধৰিবলৈ; সেই আতাই মোৰ ওপৰলৈ দাঙি নিলে আৰু দৈশ্ব্যৰীয় দৰ্শনত যিবুচালেমত, যি ঠাইত অস্তুৰাজানক অহকাৰী-মূৰ্তিটো স্থাপিত হৈ আছিল, সেই ঠাইৰ উত্তৰ দিশে থকা ভিতৰ-চোতালৰ প্ৰাৰেশ কৰা পথত, পুঁথীৰ আৰু আকাশৰ মাজেদি মোক লৈ আছিল। ৪ মই সেই উপত্যকাত যি অৰহাত সেই দৰ্শন দেখিছিলোঁ, সেইদৰে ইস্রায়েলৰ দৈশ্ব্যৰ গৌৰোৰে সেই ঠাইত আছিল। ৫ তেতিয়া তেওঁ মোক কলে, “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি চুলি উত্তৰ ফালে চোৱা হাতেৰ তাত্ত্বিক পৰা হ'ব।” সেই কাৰণে মই উত্তৰ ফালে চুলি চালোঁ আৰু যত্নবেদীৰ চকুত কৃপাদৃষ্টি কি দয়া নাথাকিক, ৬ বুঢ়া, ডেকা, যুৱতী, শিশু আৰু মহিলা আদি সকলোকে নিঃশেষে বধ কৰা, দয়া নকৰিবা! কিন্তু মূৰত চিন থকা কোনো লোকৰ কাথলৈ নাযাবা। মোৰ পৰিব্ৰজাৰ পৰা আৰস্ত কৰা!

৬ পাছত তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, লোকসকলে কি কৰি আছে সেয়া তুমি দেখিছা নে? মোৰ পৰিব্ৰজাৰ পৰা মই আঁতৰ হ'বলৈ ইস্রায়েল-বংশই যিবোৰ বৰ বৰ ঘিণলগীয়া কাৰ্য কৰিবে, সেইবোৰ তুমি দেখিছা নে? কিন্তু তুমি ইয়াত্তকেয়ো অধিক ঘিণলগীয়া কাৰ্য দেখিবলৈ পাবা!” ৭ এই বুলি তেওঁ মোক চোতালৰ বাট-চৰাৰ দুৱাৰৰ ভিতৰলৈ লৈ গ'ল আৰু তাত মই চাই দেৱালত এটা বিবা দেখিলোঁ। ৮ তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, এই দেৱালখন খাদ্দি পেলোৱা।” তেতিয়া মই দেৱালখন খাদ্দোতে এখন দুৱাৰ দেখা পালোঁ। ৯ তেতিয়া তেওঁ মোক পুনৰ ক'লে, “তুমি ভিতৰলৈ গৈ তেওঁলোকে তাত কৰি থকা ঘিণলগীয়া দুৰ্ক্ৰমবোৰ চোৱা।” ১০ তেতিয়া মই ভিতৰলৈ গৈ চাই দেখিলোঁ যে, সকলোৰিধ উৰগ জস্তৰ আৰু ঘিণলগীয়া পঞ্চ প্ৰতিমূৰ্তি আৰু ইস্রায়েল বংশৰ প্ৰতিমাবোৰ চাৰিওফালে দেৱালত খোদাই কৰি থোৱা আছিল। ১১ আৰু সেইবোৰ আগত ইস্রায়েল বংশৰ পৰিচাৰকসকলৰ সন্তোৱজন পুৰুষ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত চাফনৰ পুৰ যাজিনিয়া থিয় হৈ আছিল। তেওঁলোক প্ৰতিজনে প্ৰতিমাবোৰ সন্মুখত থিয় হৈ হাতত এটা এটা ধূপৰ পাৰ্ত ল'লে যাতে সেই ধূপৰ সুগন্ধবুজ ঘোৱা ওপৰলৈ উঠে। ১২ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, ইস্রায়েল-বংশৰ পৰিচাৰকসকলে অনুকৰত কি কৰিবে সেই দেখিয়ে তুমি দেখিছা নে? এইদৰে প্ৰতিজনে নিজ নিজ গুণ কোঠালিত প্ৰতিমাবোৰ সৈতে তেওঁলোকে কয়, ‘যিহোৱাই আমাৰ দেখা নাপায়! যিহোৱাই দেশখন ত্যাগ কৰিবে!’” ১৩ তেওঁ মোক পুনৰ ক'লে, “তুমি আকো ঘূৰি চোৱা, তেওঁলোকে কৰি থকা ঘিণলগীয়া কাৰ্যবোৰতকৈয়ো অতি বেছি দেখিবলৈ পাবা।” ১৪ তাৰ পিছত তেওঁ যিহোৱাৰ গৰ্হ উত্তৰফালৰ বাট-চৰাৰ দুৱাৰমুখলৈ মোক লৈ যাওঁতে মই দেখিলোঁ, আৰু চোৱা! সেই ঠাইত মহিলাসকলে বহি তমজুৰৰ বাবে কান্দি আছিল। ১৫ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি দেখিছা নে? তুমি ইয়াত্তকেয়ো অধিক ঘিণলগীয়া কাৰ্য দেখিবলৈ পাবা।” ১৬ আৰু তেওঁ মোক যিহোৱাৰ গৰ্হ ভিতৰ চোতাললৈ লৈ গ'ল, আৰু চোৱা! মই দেখিলোঁ, যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ দুৱাৰমুখত, বাৰাঙা আৰু যত্নবেদীৰ মাজ ভাগত যিহোৱাৰ মন্দিৰৰ ফাললৈ পিঠি দি পূৰ্বফালে মুখ কৰি থায় পঞ্চশৰণমান লোকে সুৰ্যৰ আগত প্ৰণিপাত কৰি আছিল। ১৭ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ইয়াক দেখিছা নে? ইয়াত যিহুদা বংশই যি যি ঘিণলগীয়া কাৰ্য কৰিবে, সেই সকলো কাৰ্য জানো তেওঁলোকলৈ লমু বিষয়। কিয়নো তেওঁলোকে দেশ অত্যাচাৰেৰে পূৰ কৰিবে আৰু মোক বেজাৰ দিলৈ পুনৰায় ঘূৰিবেছ; আৰু চোৱা, তেওঁলোকে ভালোৰে নাকত লগাইছে। ১৮ এই হেতুকে ময়ো কোপেৰে কাৰ্য কৰিব; কৃপাদৃষ্টি নকৰিব; আৰু দয়াও নকৰিব; আৰু তেওঁলোকে বৰ মাতেৰে মোৰ কাণত কাতৰেভিত্তি কৰিলো এবং মই তেওঁলোকৰ কথা নুঊনিম।”

৯ তেতিয়া যিহোৱাই বৰ মাতেৰে কোৱা এই বাক্য মোৰ কাণত পৰিল আৰু ক'লে, “প্ৰহৰীসকলৰ প্ৰতিজনক নিজ নিজ হাতত বিনাশক অস্ত্ৰ লৈ নগৰলৈ আহিলেৰ দিয়া।” ১০ তেতিয়া চোৱা! উত্তৰ দিশৰ পৰা ওপৰ বাট-চৰাৰ বাটেন্দি নিজ নিজ হাতত হতাতৰ অস্ত্ৰ লৈ ছয়জন লোক আছিল। তেওঁলোকৰ মাজত শণ সূতাৰ বস্তৰ পিঙ্গা আৰু কঁকালত লিখকৰ মেলাম থকা এজন লোক আছিল। এইদৰে তেওঁলোক ভিতৰলৈ সোমাই পিতলৰ যত্নবেদীৰ কাৰ্যত থিয় হ'ল। ১১ তেতিয়া যি কৰুৱ কেইজনৰ ওপৰত ইস্রায়েল দৈশ্ব্যৰ গৌৰোৰ আছিল, সেই গৌৰোৰ, সেই কৰুৱ কেইজনৰ পৰা উত্তৰ ঠাইত পুঁচটি পুঁচলৈ লৈ উঠি গ'ল। আৰু শণ সূতাৰ বস্তৰ পিঙ্গা আৰু কঁকালত মৈলাম থকা সেই লোকজনক যিহোৱাই মাতিলৈ। ১২ যিহোৱাই তেওঁক কলে, “তোমালোকে নগৰৰ মাজেৰে যোৱা আৰু যিবুচালেমত মাজেৰে আৰু নগৰৰ মাজত চালি থকা সকলো ঘিণলগীয়া কাৰ্য কৰিবে তহুনিয়াহ পেলোৱা আৰু চিএগৰি কদম-কতা কৰি থকা লোকসকলৰ কপালত চিন দিয়া।” ১৩ তেতিয়া তেওঁ মই শুনাইকে আন কেইজনক ক'লে, “তোমালোকে তেওঁৰ পাহে পাহে নগৰৰ মাজেৰে যোৱা যিবুচালেমত মাজেৰে আহংকাৰী-মূৰ্তিটো স্থাপিত হৈ আছিল, সেই ঠাইৰ উত্তৰ দিশে থকা ভিতৰ-চোতালৰ প্ৰাৰেশ কৰা পথত, পুঁথীৰ আৰু আকাশৰ মাজেদি মোক লৈ আছিল। ১৪ তেতিয়া তেওঁ শুনাইকে এজন লোকজনক নিঃশেষে বধ কৰা পথত চোৱা আৰু যত্নবেদীৰ চোৱা আৰু যত্নবেদীৰ চোৱা আৰু যত্নবেদীৰ চোৱা।” ১৫ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “তোমালোকে নিঃশেষে বধ কৰা পথত চোৱা আৰু যত্নবেদীৰ চোৱা।” ১৬ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “তোমালোকে নিঃশেষে বধ কৰা পথত চোৱা আৰু যত্নবেদীৰ চোৱা।” ১৭ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “তোমালোকে নিঃশেষে বধ কৰা পথত চোৱা আৰু যত্নবেদীৰ চোৱা।” ১৮ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “তোমালোকে নিঃশেষে বধ কৰা পথত চোৱা আৰু যত্নবেদীৰ চোৱা।” ১৯ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “তোমালোকে নিঃশেষে বধ কৰা পথত চোৱা আৰু যত্নবেদীৰ চোৱা।”

গতিকে তেওঁলোকে গৃহৰ সন্মুখত থকা সেই বৃক্ষ লোকসকলৰ পৰা আৰণ্ড কৰিলে। ৭ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “গৃহটি অঙ্গটি কৰা, চোতাল কেইখন হত হোৱা লোকসকলেৰে পূৰ কৰা। আগবঢ়াটি!” গতিকে তেওঁলোকে ওলাই গৈ জৈবুচালেম নগৰক আক্ৰমণ কৰিলে। ৮ তেওঁতিয়া তেওঁলোকে প্ৰহাৰ কৰি আছিল, তেওঁতিয়া মই নিজকে অকলশৰীয়া যেন অনুভূত কৰিলোঁ আৰু উভুৰি হৈ পৰি চিএৰি কান্দি কান্দি কলোঁ, “হায় হায় প্ৰভু যিহোৱা! আপুন যিচূলামেৰ ওপৰত আপোনাৰ ক্ষেত্ৰ বৰষাই ইহায়েলৰ সকলোক অৱশিষ্ট ভাগ বিনষ্ট কৰিব নে?” ৯ তেওঁ মোক ক'লে, “ইহায়েল আৰু যিহুন বংশৰ অপৰাধ অতিশ্য গভীৰ। আৰু দেশ তেজেৰে পৰিপূৰ্ণ, আৰু নগৰখন দুৰ্নীতিবে ভৰা; কিয়নো তেওঁলোকে কয়, ‘যিহোৱাই দেশখন ত্যাগ কৰিলোঁ’ আৰু ‘যিহোৱাই দেখা নাপায়।’ ১০ গতিকে মই হ'লে কৃপাদৃষ্টি নকৰিম আনকি দয়াও নকৰিম। বৰং তেওঁলোকক কাৰ্যৰ ফল তেওঁলোকৰ মূৰত ফলিওৰাম।” ১১ আৰু চোৱা! শণ সূতাৰ বন্ত পিঙ্কা আৰু কঁকালত মৈলাম থকা সেই পুৰুজন ঘূৰি আছিল। “তুমি মোক আজ্ঞা দিয়া অনুসৰে মই সকলো কৰিলোঁ,” এই বুলি তেওঁ বৰ্তা দিলেহি।

১০ তেওঁতিয়া মই কৰুৰ কেইজনৰ মূৰত ওপৰত থকা চন্দ্ৰতাপ যেন বস্তো গৃহজৰ ফালে চাই দেখিলোঁ; তেওঁলোকৰ ওপৰত এটি নীলকাষ্ঠ মণিব নিনিনা, এখন সিংহাসনৰ মূর্তিৰ নিচিনা এক পদাথী দেখা দিছিল। ২ আৰু যিহোৱাই শণ সূতাৰ বন্ত পিঙ্কা পুৰুজনক কৈছিল, “তুমি ঘূৰি থকা চক্ৰবোৰ মাজলৈ, কৰুৰ কেইজনৰ তললৈ গৈ তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা অঞ্জলি ভৱাই জুইৰ আঙ্গী লৈ নগৰখনত সেইবোৰ সিঁচিৰত কৰি গোলোৱা।” তেওঁতিয়া সেই পুৰুজন মই লক্ষ্য কৰি থাকোতেই তাত সেমাল। ৩ সেই পুৰুজন সোমোৱা সময়ত, কৰুৰ কেইজন গৃহৰ সেঁকালে থিয় হৈ আছিল আৰু ভিতৰ চোতালখন মেঘেৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ আছিল। ৪ তেওঁতিয়া যিহোৱাৰ পৌৰ কৰুৰ কেইজনৰ পৰা উঠি গৈ গৃহৰ দুৱাৰ দলিৰ ওপৰত আছিল; আৰু গৃহটি মেঘেৰে আৰু চোতালখন যিহোৱাৰ পৌৰৰ দীঘিতে পৰিপূৰ্ণ হৈছিল। ৫ আৰু সৰ্বশক্তিমান দীঘিৰে কথা কোৱা সময়ৰ শব্দৰ দৰে কৰুৰ কেইজনৰ ডেউকাৰ শব্দ বাহিৰ-চোতাললৈকে শোনা গৈছিল। ৬ “তুমি ঘূৰি থকা চক্ৰবোৰ মাজৰ পৰা কৰুৰ কেইজনৰ মাজ ঠাইৰ পৰা জুই লোৱা” ইহুলি তেওঁ শণ সূতাৰ বন্ত পিঙ্কা পুৰুজনক আজ্ঞা দিয়াত, তেওঁ সোমাই গৈ এটা চক্ৰৰ কাষত থিয় হ'ল। ৭ তেওঁতিয়া কৰুৰ কেইজনৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকৰ মাজত থকা জড়লৈ হাত মেলি তাৰ কিছু লৈ শণ সূতাৰ বন্ত পিঙ্কা পুৰুজনৰ হাতত দিলে। তেওঁ সেইখিনি লৈ লোই আছিল। ৮ আৰু কৰুৰ কেইজনৰ গাত, তেওঁলোকৰ নিজ নিজ ডেউকাৰ তলত মানুহৰ হাতৰ নিচিনা এক বস্ত দেখা গল। ৯ পাছত মই চাই দেখিলোঁ, আৰু চোৱা! এজন কৰুৰৰ কাষত এটা চক্ৰ আৰু আন কৰুৰৰ কাষত আন চক্ৰ, এইদৰে চাৰিজন কৰুৰৰ কাষত চাৰিটা চক্ৰ আছিল; আৰু সেই চক্ৰ কেইটাৰ আভা বৈদ্যুৰ্য মণিব নিনিনা। ১০ আৰু সেইবোৰ আৰুতি হ'লে, চাৰিওটা একে আকৃতিৰ, এনে লাগে যেন চক্ৰৰ মাজতহে চক্ৰ আছে। ১১ যোৱা সময়ত সেইবোৰ চাৰিকামে যায়; যোৱা সময়ত সেইবোৰ কোনো ফালে নংৰে, কিন্তু যি ঠাই মূৰটোৰ সন্মুখ, সেইবোৰ সেই ঠাইৰ ফালে পাছে পাছে যায়, যোৱা সময়ত কোনো ফালে মুৰুৰে। ১২ আৰু তেওঁলোকৰ পোচ্ছেই গা আৰু তেওঁলোকৰ পঞ্চি, হাত, ডেউকা আৰু চক্ৰ চাৰিওফালে চকুৰে ভৰা, তেওঁলোক চাৰিওজনৰেই চক্ৰ চকুৰে ভৰা। ১৩ সেই চক্ৰকেইটাৰ বিয়ে হ'লে, মই সেইবোৰক ঘূৰি থকা চক্ৰ বুলি মতা শুনিলোঁ। ১৪ প্ৰতিজনৰ চাৰিখন চাৰিখন মুখ; প্ৰথমখন কৰুৰৰ, ভূতীয়খন মানুহৰ, ভূতীয়খন সিংহৰ আৰু চতুৰ্থখন কুৰৰ পঞ্চীৰ মুখ। ১৫ পাছত কৰুৰ কেইজন ওপৰলৈ উঠি গল। কৰাৰ নদীৰ পৰাত মই দেখা প্ৰাণী এইবোৰ। ১৬ কৰুৰ কেইজন যোৱা সময়ত চক্ৰকেইটাৰ তেওঁলোকৰ কাষে কাষে যায়; আৰু কৰুৰ কেইজনে পৃথিৰীৰ পৰা ওপৰলৈ উঠিবলৈ ডেউকা দণ্ড সময়ত, চক্ৰকেইটায়ো তেওঁলোকৰ কাষ নেৰে। ১৭ তেওঁলোকৰ ব'লে, সেইবোৰো বয় আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰলৈ উঠা সময়ত সেইবিলাকো তেওঁলোকৰ লগত উঠে; কিয়নো প্ৰাণী কেইজনৰ আজ্ঞা সেইবোৰত আছিল। ১৮ পাছত যিহোৱাৰ পৌৰ দুৱাৰভিলৰ ওপৰৰ পৰা

প্ৰস্থান কৰি কৰুৰ কেইজনৰ ওপৰত ব'ল। ১৯ কৰুৰ কেইজনে প্ৰস্থান কৰোঁতে, ডেউকা দণ্ডি মোৰ সন্মুখেৰে পৃথিৰীৰ পৰা ওপৰলৈ উঠি গল আৰু তেওঁলোকৰ কাষে চক্ৰকেইটাৰ গ'ল। তেওঁলোক যিহোৱাৰ গৃহৰ পূৰ দিশৰ বাট-চৰাৰ দুৱাৰমুখত থিয় হ'ল আৰু ইহায়েলৰ দীঘিৰৰ মহিমা তেওঁলোকৰ ওপৰত আছিল। ২০ তেওঁতিয়া মই ইহায়েলৰ দীঘিৰৰ তলত থকা কৰাৰ নদীৰ দেখা দৰ্শনৰ পশুবোৰৰ কথা স্মাৰণ কৰিলোঁ; আৰু বুজিব পাতিলোঁ যে, সেইবোৰ কৰুৰ আছিল। ২১ প্ৰতিজনৰ চাৰিখন চাৰিখন মুখ আৰু চাৰিখন চাৰিখন ডেউকা আৰু নিজ নিজ ডেউকাৰ তলত মানুহৰ হাতৰ দৰে হাত আছিল। ২২ তেওঁলোকৰ মুখৰ আকৃতিৰ বিষয়ে হ'লে, মই কৰাৰ নদীৰ ওচৰত দেখা মুখেই মুখ আৰু একে আকৃতি, একে বস্ত, তেওঁলোক প্ৰতিজনে পোনে পোনে যায়।

১১ তেওঁতিয়া সেই আজ্ঞাই মোক ওপৰলৈ তুলি নিলে, আৰু যিহোৱাৰ গৃহৰ পূৰ দিশত পূৰুজনক তেওঁলোকৰ পথে প্ৰেশ পথে ওচৰলৈ আনিলে। আৰু চোৱা! সেই প্ৰেশ পথে দুৱাৰমুখত পঁচিজন পুৰুষ আছিল। তেওঁতিয়া মই লোকসকলৰ চলাওঁতা অজ্ঞুৰৰ পুৰ যাজিনিয়া আৰু বনায়াৰ পুৰ পেলাটিয়াক তেওঁলোকৰ মাজত, এই দুজনক তেওঁলোকৰ মাজত দেখিলোঁ। ২ দীঘিৰে মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, এইসকল লোকেই এই নগৰখনত অতিশ্য আনেকিক আচৰণ কৰোঁতা আৰু কু-মণ্ডা দিওতা। ৩ তেওঁলোকে কৈ থাকে যে, ‘ঘৰবোৰ সাজিবোৰ সময় ওচৰ চপা নাই; এই নগৰখন কৰাবী আৰু আমি মাংস-স্বৰূপ।’ ৪ এই হেতুকে হে মনুষ্য সন্তান, তেওঁলোকৰ বিবুন্দে ভাৰবণী প্ৰচাৰ কৰা!” ৫ তেওঁতিয়া যিহোৱাৰ আত্মা মোৰ ওপৰত ছিতি হ'ল আৰু তেওঁ মোক ক'লে, “তুমি কোৱা, ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে: হে ইহায়েল-বংশ, তোমালোকে যিবোৰ কথা কৈ আছা, তোমালোকৰ মনত উদয় হোৱা সেই কথাৰোৰ বিষয়ে মই জানো। ৬ তোমালোকে এই নগৰত হত হোৱা লোকসকলৰ সংখ্যা বৃদ্ধি কৰিলা আৰু ইয়াৰ বাট-পথৰেৰ তেওঁলোকেৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিলা। ৭ এই হেতুকে প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে যি সকলক বধ কৰিলা আৰু যিচূলামেৰ মাজত যিসকলৰ মুতদেহবোৰ পেলাই থালা, তেওঁলোকক মাংস আৰু নগৰ খনক কৰাবী যেন কৰিলা; কিন্তু তোমালোকক এই নগৰখনৰ মাজৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিয়া হ'ব। ৮ তোমালোকে তৰোৱাললৈ ভয় কৰিছি, এই কাৰণে মই তোমালোকৰ ওপৰলৈ তৰোৱালকেই আনিমি।” ৯ এয়ে প্ৰভু যিহোৱাই কৰা ঘোষণা। ১০ “মই তোমালোকক নগৰৰ মাজৰ পৰা উলিয়াই আনিম আৰু বিদেশীসকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম, কিয়নো মই তোমালোকৰ বিবুন্দে দণ্ডাজ্ঞা সিদ্ধ কৰিম। ১১ তোমালোক তৰোৱালত পতিত হৰা। মই ইহায়েলৰ সীমাৰ ভিতৰতেই তোমালোকৰ বিচাৰ কৰিম, তেওঁতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবা। ১২ এই নগৰখন তোমালোকৰ কেৰাহীস্বৰূপ নহ'ব, বা তোমালোক তাৰ মাজত থকা মাংসস্বৰূপ নহ'ব। মই ইহায়েলৰ সীমাৰ ভিতৰতেই তোমালোকৰ বিচাৰ কৰিম। ১৩ তেওঁতিয়া তোমালোকে জানিবা যে, মইয়ে যিহোৱা! মোৰ আজ্ঞা তোমালোকে লজ্জা কৰিছিলা। তোমালোকে মোৰ পথ অনুসৰণ কৰা নাই। বৰং তোমালোকৰ চাৰিওফলে থকা জাতিবৰ শাসন প্ৰণালী অনুসৰে তোমালোকে কাৰ্য কৰি আছা।” ১৪ আৰু এইদৰে মই ভাৰবণী প্ৰচাৰ কৰি থকাৰ সময়ত, বনায়াৰ পুৰ পেলাটিয়াৰ মৃত্যু হ'ল। মই মূৰ দেৱাই উৰুৰি পৰি চিএৰি বৰ মাতেৰে কলেঁ, “হায় হায়, প্ৰভু যিহোৱা! আপুনি ইহায়েলৰ অৱশিষ্ট থকা সকলোকাৰে সম্পূৰ্ণবুপে বিনষ্ট কৰিব নে?” ১৫ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ পুনৰ্বায় আহি মোক ক'লে, ১৫ “হে মনুষ্য সন্তান, তোমাৰ ভাইসকল! তোমাৰ পৰিয়াল, তোমাৰ বংশৰ লোকসকল আৰু ইহায়েলৰ গোটেই বংশ! তোমালোকে এই সকলোকে বিচুলামেত থকা সকলো বিবাসীসকলে কয়, ‘তেওঁলোক যিহোৱাৰ পৰা বহু আঁতৰত আছে। অধিকাৰৰ বৰুৱাপে এই দেশ আমাকহে দিয়া হৈছিল।’ ১৬ এই হেতুকে তুমি ক'বা, ‘প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যদিও মই তেওঁলোকক জতি সমূহৰ মাজত তেওঁলোকক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিলোঁ, তথাপি তেওঁলোক যি যি দেশলৈ গৈছিল, সেই ঠাইবোৰত মই অলপকাল

তেওঁলোকৰ ধৰ্মধাৰ হৈছিলোঁ।' ১৭ ইই হেতুকে কোৱা, 'প্ৰতি যিহোৱাই এই কথা কৈছে: মই জাতি সমূহৰ মাজৰ পৰা তোমালোকক সংগ্ৰহ কৰিব আৰু ছিম-ভিম হোৱা দেশবৰেৰ পৰা তোমালোকক গোটাই আনিম আৰু মই তোমালোকক হিআয়েলৰ দেশখন দিম। ১৮ তেতিয়া তেওঁলোকে সেই ঠাইলৈ যাব আৰু তাৰ পৰা আটাই জঘন্য আৰু ঘণ্টানীয়া বস্তুবৰোৰ দূৰ কৰিব। ১৯ যেতিয়া তেওঁলোক মোৰ ওচৰ চাপিব, তেওঁলোক মই এখন নতুন অস্তৰ দিম আৰু তেওঁলোকত এক নতুন আজ্ঞা স্থিতি কৰিম; মই তেওঁলোকৰ অস্তৰ আৰু তেওঁলোকৰ শৰীৰৰ পৰা শিল্ৰূপ হৃদয় গুচাই তেওঁলোকক মাংসৰূপ হৃদয় দিম, ২০ তেওঁলোকে মোৰ বিধিত চলিব আৰু মোৰ শাসন-প্ৰাণীবোৰ পালন কৰি সেই অনুসৰে কাৰ্য কৰিব। তেতিয়া তেওঁলোক মোৰ প্ৰজা হ'ব আৰু মই তেওঁলোকৰ দৈশ্বৰ হ'ম। ২১ কিন্তু তেওঁলোকৰ যিসকলে গহিত আৰু ঘণ্টানীয়া বস্তুবৰোৰ পাছত চ'লে, মই তেওঁলোকৰ নিজ নিজ মূৰত তেওঁলোকৰ সেই কাৰ্যৰ প্রতিফল আনিম। এয়ে প্ৰতি যিহোৱাৰ যোৰাখা।' ২২ তেতিয়া কবুল কেইজিনে তেওঁলোকৰ নিজ ডেউকাবোৰ দাঙি তুলিলৈ আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে কাষে কাষে চকুকেইটা ও আছিল আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত ইআয়েলৰ দৈশ্বৰৰ গৌৰৰ আছিল। ২৩ আৰু যিহোৱাৰ গৌৰৰ নগৰৰ মাজৰ পৰা ওপৰলৈ উঠি গল আৰু নগৰৰ পুৰফালে থকা পৰ্বতখনৰ ওপৰত ব'ল। ২৪ আৰু সেই আজ্ঞাই মোক তুলিলৈ দৰ্শনকৰে দৈশ্বৰৰ আজ্ঞাৰ দ্বাৰাই কলনীয়া দেশলৈ দেশান্তৰিত লোকসকলৰ ওচৰলৈ লৈ আছিল। তেতিয়া মই দেখা সেই দৰ্শন মোৰ পৰা ওপৰলৈ উঠি গল। ২৫ তেতিয়া যিহোৱাই মোক দেখুউৱা সকলোৰে বিষয় মই দেশান্তৰিত লোকসকলক কলোঁ।

১২ পাছত যিহোরাব বাক্য মোর ওচবলে আহিল আৰু ক'লে, ২ “হে
মনুষ্য সন্তান, তুমি বিদ্রোহী বংশৰ মাজত বাস কৰিছা; দেখিবলৈ
চুক থকাতো তেওঁলোকে নেদেখে, শুনিবলৈ কাগ থকাতো তেওঁলোকে
নুশ্বে, কিয়নো তেওঁলোক বিদ্রোহী বংশ।” ও এই হেতুকে হে মনুষ্য
সন্তান, তুমি নিজৰ বাবে দেশাস্তৰৰ সামগ্ৰী যুগ্মত কৰা আৰু দিনতো
তেওঁলোকৰ চকুৰ আগতে নিজ দেশাস্তৰলৈ প্ৰস্থান কৰা। তুমি তেওঁলোকৰ
চকুৰ আগতে নিজ ঠাইৰ পৰা আন ঠাইলৈ যোৱা। তেওঁলোক বিদ্রোহী
বংশ হ'লেও কিজানি বিচেচনা কৰিব।” ৪ তুমি দিনতো তেওঁলোকৰ
চকুৰ আগতে দেশাস্তৰৰ সামগ্ৰীৰ দৰে তোমাৰ সামগ্ৰী বাহিৰ কৰি নিবা
আৰু দেশাস্তৰলৈ ওলোৱা লোকৰ নিচিনাকৈ তুমি তেওঁলোকৰ চকুৰ
আগতে গণ্ধূলি নিজে ওলাবা। ৫ তুমি তেওঁলোকৰ চকুৰ আগত নগৰৰ
দেৱালখন বিবা কৰি তাৰ মাজেদি সামগ্ৰী উলিয়াবা। ৬ তেওঁলোকৰ চকুৰ
আগত তুমি তাক কাঙ্ক্ষত তুলি আৰ্কাৰত বাহিৰলৈ লৈ যাবা; তুমি দেশখন
নেদেখিবলৈ তোমাৰ মুখ ঢাকিবা, কিয়নো মই ইস্বারেল বংশৰ কাৰণে
এক চিনমৰূপে তোমাৰ প্ৰস্থান কৰিলোঁ।” ৭ গতিকে মই আজামতে
কাম কৰিলোঁ; মই দিনতো দেশাস্তৰৰ সামগ্ৰীৰ নিচিনাকৈ মোৰ সামগ্ৰী
উলিয়াই নিলোঁ আৰু গণ্ধূলি মোৰ হাতেৰেই দেৱালখন খানিলোঁ; মই
আৰ্কাৰত তাক উলিয়াই তেওঁলোকৰ চকুৰ আগত কাঙ্ক্ষত তুলি লৈ গ'লোঁ।
৮ পাছত ৰাতিপুৰাতে যিহোৰাব বাক্য মোৰ ওচবলে আহিল আৰু ক'লে, ৯
“হে মনুষ্য সন্তান, ‘তুমি কি কৰিছা?’ এই বুলি বিদ্রোহী বংশই ইস্বারেল
বংশই তোমাক জানো কোৱা নাই? ১০ তুমি তেওঁলোকৰ কোৱা, ‘প্ৰভু
যিহোৱাই এই কথা কৈছে: এই ভাৱে যিচ্ছালেমত থকা অধিপতিজনক
আৰু তাৰ মাজত থকা ইস্বারেল আটাই বংশক বুজায়।’ ১১ তুমি কোৱা,
মই তোমালোকৰ পক্ষে চিনমৰূপ; মই কৰা নিচিনাকৈ তেওঁলোকলৈ কৰা
হ'ব; তেওঁলোক দেশাস্তৰলৈ বন্দী-অৱস্থালৈ যাব। ১২ আৰু তেওঁলোকৰ
মাজত থকা অধিপতিজনে নিজ কাঙ্ক্ষত ৰোজা লৈ আৰ্কাৰত ওলাই যাব;
তেওঁলোকে সামগ্ৰী উলিয়াবৰ কাৰণে দেৱাল খানিব। তেওঁ নিজৰ মুখ
ঢাকিব, কাৰণ তেওঁ চকুৰে দেশখন নেদেখিব।” ১৩ মোৰ জালখন মই
তেওঁৰ ওপৰত মেলিম দিম আৰু তেওঁ মোৰ ফান্দত পৰিব; আৰু মই
তেওঁক কলদীয়াসকলৰ দেশলৈ অৰ্থাৎ বাবিলনলৈ লৈ যাম, তথাপি তেওঁ
তাক নেদেখিব। অথচ তেওঁ তাতোই মৰিব। ১৪ আৰু তেওঁৰ চাৰিওফালৈ
থকা তেওঁৰ আটাই সহায়কৰীক আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্যক মই আটাই

বায়ুত উড়োই দিম; আরু মই ফাকৰ পৰা তৰোলাল উলিয়াই তেওঁলোকৰ
পাছে পাছে খেদি যাম। ১৫ যেতিয়া মই তেওঁলোকক জাতিবোৰ মাজত
ছিম-ভিম কৰিম আৰু দেশবোৰৰ মাজত তেওঁলোকক গোট গোট কৰিম,
তেওত্যাই মই যে যিহোৱা তাক তেওঁলোকেজ জনিব। ১৬ কিন্তু তেওঁলোক যি
জাতিবোৰৰ মাজলৈ যাব, সেই জাতিবোৰৰ মাজত তেওঁলোকে নিজৰ
যিশলগীয়া কাৰ্য প্ৰকাশ কৰিবৰ কাৰণে, তৰোলালৰ পৰা, আকলালৰ পৰা
আৰু ঘামাবীৰ পৰা তেওঁলোকৰ কেতোবোৰ লোকক মই অৱশিষ্ট বাখিম,
তাতে, মইযে যিহোৱা তাক তেওঁলোকেজ জনিব।' ১৭ পাছে যিহোৱাৰ
বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ১৮ 'হে মনুষ্য সত্ত্বন, তুমি
কঁপি কঁপি নিজৰ আহাৰ ভোজন কৰা, কম্পন আৰু সাৰধানোৰে নিজৰ
জল পান কৰা। ১৯ আৰু তুমি দেশৰ লোকসকলক কোৱা, 'ইহায়েল
দেশত থকা যিচুলেম-নিবাসীসকলৰ বিষয়ে প্ৰতি যিহোৱাই এই কথা
কৈছে: তাৰ নিবাসী আটাইবোৰ অত্যচাৰৰ কাৰণে তাত থকা সকলো
নষ্ট হৈ তেওঁলোকৰ দেশ উচ্ছ্বল হ'বৰ কাৰণে, তেওঁলোকে সাৰধানোৰে
তেওঁলোকৰ আহাৰ ভোজন কৰিব আৰু বিস্যৱেৰে তেওঁলোকৰ জল পান
কৰিব। ২০ আৰু বাস কৰা নগবাবৰে উচ্ছ্বল কৰা হ'ব আৰু দেশ ধৰণসহান
হ'ব; তাতে, মই যে, যিহোৱা তাক তোমালোকেজ জনিব।' ২১ আকৌ
যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ২২ 'হে মনুষ্য সত্ত্বন,
দিন পলম হৈছে, প্ৰত্যেক দৰ্শন বিফল হৈছে', 'ইহায়েল দেশত প্ৰচলিত
হোৱা তোমালোকৰ এইটো কি কথা?' ২৩ এই হেতুকে তেওঁলোকক
কোৱা, প্ৰতি যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'মই এই প্ৰচলিত কথা লুণ কৰিম
আৰু এইটো ইহায়েলৰ মাজত আৰু নচলিব।' কিন্তু তেওঁলোকক কোৱা,
'দিন আৰু প্ৰত্যেক দৰ্শনৰ সফলতা ওচৰ।' ২৪ কিয়নো ইহায়েল বৎশৰ
ভিতৰত অনৰ্থক দৰ্শন বা মানুভে ভাল পোৱা মঙ্গল চোৱা কথা আৰু নহ'ব।
২৫ কাৰণ ময়েই যিহোৱা! মই ক'ম আৰু মই কোৱা বাক্য সিদ্ধ হ'ব। তাক
আৰু আগগলৈ থোৱা নহ'ব। কিয়নো হে বিদ্ৰোহী বৎশ, প্ৰতি যিহোৱাই কৈছে,
তোমালোকৰ দিনতৈই মই বাক্য ক'ম আৰু তাক সিদ্ধও কৰিম। ২৬
আকৌ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ২৭ 'হে মনুষ্য
সত্ত্বন, চোৱা! ইহায়েল-বৎশই কয়, 'তেওঁ পোৱা দৰ্শনৰ কথা ঘটিবলৈ
বহুদিন আছে, তেওঁ অতি দীৰ্ঘকালৰ বিষয়ে তাৰবাৰী প্ৰাচাৰ কৰে।' ২৮
এই হেতুকে তুমি তেওঁলোকক কোৱা, 'প্ৰতি যিহোৱাই এই কথা কৈছে:
মোৰ বাক্য কোনোটোৱেই ফলিয়ালৈ পলম নহ'ব; কিন্তু মই যি বাক্য
ক'ম, সেয়ে সিদ্ধ হ'ব।' এয়ে প্ৰতি যিহোৱাৰ বচ্চ।'

১৩ পুনর যিহোরার বাক্য মোর ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ২ “হে
মুন্যু সত্তন, ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰোঁতা ইহায়েলৰ ভাৰবাদীসকলৰ
বিৰুদ্ধে ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰা আৰু নিজ নিজ হৃদয়ৰ পৰা ভাৰবাণী প্ৰচাৰ
কৰোঁতা সকলক কোৱা, ‘তোমালোকে যিহোরাৰ বাক্য শুন! ৩ প্ৰভু
যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘নিজ নিজ আত্মাৰ আৰু নোপোৱা দৰ্শনৰ
অনুগামী হোৱা মূৰ্খ ভাৰবাদীৰেৰ সত্তাৰ হ'ব! ৪ হে ইহায়েল, তোমাৰ
ভাৰবাদীসকল উচ্ছৰ্ষ ঠাইৰ শিয়ালৰ নিচিনা! ৫ যিহোৱাৰ যুদ্ধৰ দিনা
থিৰে থাকিবলৈ, তোমালোকে দেৱালৰ ভঙা বাটিত উঠ্য নাই বা ইহায়েলৰ
বংশৰ চাৰিওকালে দেৱাল নিৰ্মাণ কৰা নাই; ৬ যিহোৱাই কৈছে এই
বুলি কঢ়ওসকলে অনৰ্থক দৰ্শন পায়, মিছা মঙ্গল চায়।’” আৰু যিহোৱাই
নপঠোৱাকৈয়ে বাক্য সিদ্ধ হ'ব বুলি বাট চাই থাকে। ৭ তোমালোকে
জানো অনৰ্থক দৰ্শন পোৱা নাই? আৰু মিছা মঙ্গলৰ কথা জানো কোৱা
নাই? “তথাপি মই নোকোৱাকৈয়ে যিহোৱাই কৈছে বুলি তোমালোকে
কোৱা?” ৮ এই হেতুকে প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে, তোমালোকৰ
অনৰ্থক বাক্য কৈছে আৰু মিছা দৰ্শন পাইছা; চোৱা, মই তোমালোকৰ
বিপক্ষ - এই কাৰণে, প্ৰভু যিহোৱাই এইদৰে কৈছে। ৯ “মোৰ হাত
অনৰ্থক দৰ্শন পোৱা, আৰু মিছা মঙ্গল চোৱা ভাৰবাদীসকলৰ বিপক্ষ
হ'ব। তেওঁলোক মোৰ প্ৰজাসকলৰ সভাত নাথাকিব বা ইহায়েল-বংশৰ
নামৰ তালিকাত তেওঁলোকৰ নাম লিখা নহ'ব; তেওঁলোক কেনোমতে
ইহায়েল দেশত সোমাৰ নোৱাৰিব। কাৰণ মই যে প্ৰভু যিহোৱা, এই
বিষয়ে তোমালোকে জনিবি। ১০ শান্তি নোহোৱাকৈয়ে তেওঁলোকে ‘শান্তি’

বুলি কে মোর প্রজাসকলক ভুলায় আবু যেতিয়া কোনোরে দেৱাল সাজে, তেতিয়া তেওঁলোকে তাক চূণেৰে লিপে। ১১ এই হেতুকে চূণেৰে লিপি থকা তোকসকলক তুমি কোৱা: এইবোৰ পৰিৰ; প্ৰাবন কৰোত্ত মহাবৃষ্টি আহিব; এইবোৰ পৰিৰলৈ মই বৃষ্টিৰ মহাশিল আবু ভাণিবলৈ মহা বতাহ পঠিয়াম। ১২ চোৱা, যেতিয়া দেৱাল পৰিৰ, তেতিয়া, “তোমালোকে যিবোৰত চূণ দিলা, সেই লেও কত? এইবুলি তোমালোকক কোৱা নায়াৰ নে?” ১৩ এই হেতুকে প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “মই মোৰ ক্ষেত্ৰত মহা বতাহেৰ তাক ভাণিম, প্ৰাবন কৰোত্ত মহাবৃষ্টি মোৰ কোপত আহিব, আবু মোৰ ক্ষেত্ৰত নষ্ট কৰিবলৈ মহাশিলাবৃষ্টি হ'ব।” ১৪ এইদৰে, তোমালোকে চূণেৰে লিপা দেৱাল মই ভাণিম, আবু ইয়াৰ ভিত্তিমূল লওলাই পৰাকৈ মই তাক মাটিৰে সমান কৰিব। গতিকি দেয়ে পৰিৰ আবু তোমালোকে তাৰ মাজত বিনষ্ট হ'ব। তেতিয়া মই যে যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিব। ১৫ মোৰ ক্ষেত্ৰেৰে দেৱালৰ ওপৰত আবু চূণেৰে লিপাবোৰ নিমূল কৰিবিম, মই এইদৰে সিদ্ধ কৰিব আবু মই তোমালোকক ক'ম, সেই দেৱাল আবু নাই, আবু তাক লিপাবোৰে, ১৬ অৰ্থাৎ বিচুলামৰ বিষয়ে ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰা আবু শান্তি নথকতো তাৰ বাবে দৰ্শন পোৱা ইত্তায়েলৰ ভাৰবাণীবোৰো নাই!“ ইয়াক প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে।” ১৭ আবু হে মনুষ্য সন্তান, তোমাৰ জাতিৰ যি জীয়াৰীবোৰে নিজ নিজ হন্দয়ৰ পৰা ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁলোকৰ অহিতে তুমি মুখ কৰা আবু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰা। ১৮ এইদৰে কোৱা, “প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: লোকৰ প্ৰাণ মৃগয়া কৰিবলৈ, আটিইবোৰ কিলাকুটিত গাঁৰু সিয়াই দিওতা আৰু খে অনুসাৰে প্ৰতোকৰ মূৰৰ কাৰণে ওৰণি তৈয়াৰ কৰোত্ত মহিলাসকলৰ সন্তাপ হ'ব; তোমালোকে মোৰ প্রজাসকলৰ প্ৰাণ মৃগয়া কৰি তোমালোকৰ কাৰণে প্ৰাণবোৰ জীয়াই বাখিবা নে? ১৯ মিছা কথালৈ কাণ দিওতা মোৰ প্রজাসকলৰ আগত তোমালোকে মিছা কথা কৈ, মৰিব নলগাসকলৰ প্ৰাণ বধ কৰিবলৈ আবু জীয়াই থাকিব নলগাসকলৰ প্ৰাণ জীয়াই বাখিবলৈ কেই-খামোচ্চান যৰৰ আবু কেইডোৰ মান পিঠৰ কাৰণে মোৰ প্রজাসকলৰ মাজত মোৰ অপবিত্ৰ কৰিলা। ২০ এই হেতুকে প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা, যি গাঁৰুবোৰে পক্ষী-চিকাৰৰ দৰেই তোমালোকে প্ৰাণবোৰ মৃগয়া কৰা, তোমালোকৰ সেই গাঁৰুবোৰ মই বিপক্ষ আবু মই তোমালোকৰ বাহুৰ পৰা সেইবোৰ ছিঁড়ি পেলাম আবু পক্ষী-চিকাৰৰ দৰেই তোমালোকে মৃগয়া কৰা প্ৰাণবোৰ এৰি দিম। ২১ মই তোমালোকৰ ওৰণিঙ ফলিম আবু তোমালোকৰ হাতৰ পৰা মোৰ প্রজাসকলক উক্তাৰ কৰিবিম, মৃগয়া কৰিবলৈ তোমালোকৰ হাতত তেওঁলোক আবু নাথাকিব; তাতে মই যে, যিহোৱা, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবা। ২২ মই দুখ নিদিয়া দৰ্ধীৰ্ক্ষসকলৰ হন্দয়ত তোমালোকে মিছা কথাবে দুখ দিয়াৰ কাৰণে আবু দুষ্টী নিজ প্ৰাণ জীয়াই বাখিবলৈ নিজ কু-পথৰ পৰা নযুৰিবৰ কাৰণে সেই দুষ্টুৰ হাত সবল কৰাৰ কাৰণে, ২৩ তোমালোকে অনৰ্থক দৰ্শন আবু নদেৱিবা আবু মঙ্গল চাৰলৈ নাপাবা; কিন্তু মই তোমালোকৰ হাতৰ পৰা মোৰ প্রজাসকলক উক্তাৰ কৰিব; তাতে, মই যে, যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিবা!”

তেওঁলোকক মোৰ পৰা আঁত কৰি বাধিছিই! ৬ এই হেতুকে তুমি ইয়ায়েল বংশক কোৱা, ‘প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে মন পালটোৱা আৰু তোমালোকৰ প্ৰতিমাবোৰ পৰা ঘূৰি আহাঁ! আৰু তোমালোকৰ আটাই যিগলগীয়া কাৰ্যবোলৈ পিণ্ঠি দিয়া! ৭ কিয়নো ইয়ায়েল বংশৰ মাজত আৰু ইয়ালোলত প্ৰবাস কৰা বিদেশীবোৰ মাজত যি কোনোৱে মোৰ পৰা নিজকে পৃথকে বাখিব, যিজনে নিজৰ প্ৰতিমাবোৰ হস্তয়ত ঠাই দিব আৰু নিজৰ সন্মুখত নিজৰ অপৰাধ জন্মাওঁতা বিধিনি বাখিব আৰু যিজনে মোক বিচাৰি ভাৰবাদী এজনৰ ওচৰলৈ আহিব - মই যিহোৱাই নিজেই তেওঁক উত্তৰ দিম! ৮ তাৰ বাবে মই সেই মানুহজনৰ বিৰুদ্ধে বিমুখে থাকিম আৰু তেওঁক এটা চিন আৰু দৃষ্টিত্বৰ বিষয় কৰিম, কিয়নো তেওঁক মই মোৰ লোকসকলৰ মাজত পৰা উচ্ছৰ্ব কৰিম; তেওঁয়া মই যি যিহোৱা, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবা! ৯ যদি কোনো ভাৰবাদীয়ে আস্ত হৈ আৰু কোনো বাক্য কয়, তেওঁয়া মই, যিহোৱাই, সেই ভাৰবাদীজনক আস্ত কৰিম; আৰু মই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে হাত মেলি, মোৰ প্ৰজা ইয়ায়েল লোকসকলৰ মাজত পৰা তেওঁক বিনষ্ট কৰিম। ১০ এইদিবে তেওঁলোকে নিজ নিজ অপৰাধৰ দণ্ড দৃঢ়িব। সেই ভাৰবাদীজনৰ ওচৰলৈ পৰামৰ্শ ল'বলৈ যোৱা লোকজনৰ অপৰাধ দুয়োৱে সমান হ'ব। ১১ ইয়াৰ অভিপ্ৰায় এই, যেন ইয়ায়েল-বংশই মোৰ পৰা বিপথে নাযায়; আৰু তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ বোৰে কোনো অপৰাধৰে নিজক আৰু অশুভ নকৰে, কিন্তু তেওঁলোক যেন মোৰ প্ৰজা হয় আৰু মই তেওঁলোকৰ দ্বিতীয় হওঁ, ইয়াক প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে। ১২ তেওঁয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ১৩ “হে মনুষ্য সন্তান, যদি এখন দেশে সত্য লজন কৰি মোৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰে আৰু মই তাৰ অহিতে মোৰ হাত মেলি তাৰ অন্ধৰূপ লালুটি ভাণ্ডে আৰু তালৈ আকাল পঠিয়াই তাৰ পৰা মানুহ আৰু পশু সকলোকে উচ্ছৰ্ব কৰোঁ; ১৪ তেওঁয়া যদি ও নোহ, দণিয়েল আৰু ইয়োৱা, এই তিনিজ লোক সেই ঠাইৰ মাজত থাকিলেও, তেওঁলোকে নিজ নিজ ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাই কেৱল নিজ নিজ প্ৰাণহে বৰ্কা কৰিব পৰিব,” এয়ে প্ৰভু যিহোৱাৰ বচন। ১৫ বা যদি সেই দেশৰ সকলো ফলৈ হিংস্র জন্ম পঠিয়াই দিও আৰু সেইবোৰে তাৰ সন্তানহীন কৰে আৰু সেই জন্মুৰোৰ কাৰণে কোনো মানুহ তাৰ মাজেদি যাব নোৱাৰাকৈ উচ্ছৰ্ব হয়, ১৬ তেওঁতে সেই একে তিনিজনলোক তাৰ থাকিলেও, মোৰ জীৱনৰ শপত, “প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, তেওঁলোকে পো বা জীৱিতক উদ্ধৱ কৰিব নোৱাৰিব, কেৱল তেওঁলোকেৰে বৰ্কা পাব, কিন্তু দেশ হ'লে উচ্ছৰ্ব হ'ব। ১৭ বা যদি মই সেই দেশৰ বিৰুদ্ধে এখন তৰোৱাল আনো আৰু ক'ও হে তৰোৱাল, দেশৰ মাজেদি যা আৰু তাৰ পৰা লোক সমূহ আৰু পশু সকলোকে উচ্ছৰ্ব কৰ’ - ১৮ তেওঁয়া সেই তিনিজ লোক সেই ঠাইৰ মাজত থাকিলেও - মোৰ জীৱনৰ শপত, “প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, “তেওঁলোকে পো বা জীৱিতক উদ্ধৱ কৰিব নোৱাৰিব, কেৱল তেওঁলোকেৰে মহামাৰী পঠিয়াও আৰু তাৰ পৰা মানুহ আৰু পশু সকলোকে উচ্ছৰ্ব কৰিবলৈ তাৰ ওপৰত মোৰ ক্ষেত্ৰ বৰষাই তেজ বোৱাওঁ, ২০ তেওঁয়া যদিওৱা নোহ, দণিয়েল আৰু ইয়োৱা সেই ঠাইত থাকিলে হয় - মোৰ জীৱনৰ শপত, “প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, “তেওঁলোকে নিজৰ পো”সকলক বা আনিক নিজৰ জী”সকলক উদ্ধৱ কৰিব নোৱাৰিব; কেৱল তেওঁলোকৰ নিজ প্ৰাণহে ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাই বৰ্কা পাব।” ২১ কিয়নো প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “মই নিচ্ছাকৈ নিকষ্টৰভাৱে মানুহ আৰু পশুক যিবুচালেমৰ বিৰুদ্ধে সকলোকে উচ্ছৰ্ব কৰিবলৈ মোৰ এই চৰিওটা মহা-আপদ অৰ্থাৎ তৰোৱাল, আকাল, হিংস্র জন্ম আৰু মহামাৰী পঠিয়াম। ২২ তথাপি চোৱা! তাৰ মাজত বৰ্কা পোৱা লোকসকল তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকল আৰু জীয়েকসকলৰ লগত বাহিৰলৈ ওলাই যাব। চোৱা! তেওঁলোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ ওলাই আহিব আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ আচাৰ-ব্যবহাৰ আৰু তেওঁলোকৰ কাৰ্য দেখিবলৈ পাবা; তেওঁয়া যিবুচালেমলৈ মই ঘটোৱা অমঙ্গলৰ বিষয়ে আৰু তাৰ বিৰুদ্ধে মই ঘটোৱা সকলোৰে বিষয়ে তোমালোকে শাস্তনা পাবা। ২৩ তোমালোকে তেওঁলোকৰ আচাৰ-ব্যবহাৰ আৰু কাৰ্য দেখিলৈ, তেওঁলোকে তোমালোকক

୧୪

ଶାନ୍ତିନା ଦିବ; ତେତିଆ ତୋମାଲୋକେ ଜାନିବା ଯେ, ମହି ତାର ବିବୁଦ୍ଧେ କରା ଏକୋକେ ବିନା କାର୍ବେ କରା ନାହିଁ!“ ଏଯେ ପ୍ରଭୁ ଯିହୋରାବ ବାକ୍ୟ ।

۲۶

“হে মনুষ্য সত্তান, দ্রাক্ষলতার কাঠ, কাঠিনির গচ্ছবোৰ মাজৰ দ্রাক্ষলতাৰ ভাল আন সকলো গচ্ছৰ কাঠটকে কিহত শ্ৰেষ্ঠ? ৩ কোনো কাৰ্য কৰিবলৈ মানুহে জানো দ্রাক্ষলতাৰ কাঠৰ পৰা কাঠ ল'ব? বা কোনো পাত্ৰ আঁপি থবলৈ জানো তাৰ পৰা এটি খুঁটি আনিব? ৪ চোৱা! ইহুন যোগবলৈ যদি তাৰ পুৰিবলৈ জুইত পেলাই দিয়া হয় আৰু যদি জুয়ে তাৰ দুই ঘূৰ ভস্ম কৰিবলৈ আৰু তাৰ মাজ ভাগ পোৱা গ'লে সেয়ে জানো কোনো কাৰ্যৰ যোগ্য হ'ব? ৫ চোৱা! যেতিয়া সেয়ে সম্পূৰ্ণ হলেও কোনো কাৰ্যৰ উপযুক্ত নহয়; ততেও জুয়ে তাক ভস্ম কৰিবলৈ আৰু সেয়ে পোৱা গ'লেও কোনো কাৰ্য বাবে সেয়ে আৰু কুমান কম উপযুক্ত হ'ব? ৬ এই হেতুকে প্ৰতি যিহোৱাই এই কথা কৈছে: কাঠিনিৰ গচ্ছবোৰ মাজৰ দ্রাক্ষলতাক যেনেকৈ লোকে পুৰিবলৈ জুইত দিয়ে, তেনেকৈ মই বিৰুচালেম নিবাসীসকলৰ প্ৰতিও তেনে কৰিম। ৭ কাৰণ মই তেওঁলোকৰ বিৰুলৈ মুখ ঘুৰাম। যদিওৱা তেওঁলোক জুইৰ পৰা লোই ধাৰ, কিন্তু আন জুইয়ে তেওঁলোকক ভস্ম কৰিব; আৰু যেতিয়া মই তেওঁলোকৰ বিৰুলৈ মুখ কৰিম, তেওঁতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তোমালোকে জনিবা। ৮ আৰু তেওঁলোকে সত্য লজ্জন কৰাৰ বাবে, মই দেশ উচ্ছৱ কৰিম!” ইয়াক যিহোৱাই কৈছে।

۶۷

“হে মনুষ্য সন্তান, ভূমি যিবুলালেমক তাইর নিজের ঘণলগায়া
কার্যবোৰ জনেৱাৰ, ৩ আৰু কোৱা, ‘প্ৰভু যিহোৱাই বিচুলালেমক এই
কথা কৈছে: ‘তোমাৰ উৎপত্তি আৰু জন্মৰ ঠাই কমনালীয়সকলৰ দেশে;
তোমাৰ পিতৃ ইমোৰীয়া আৰু তোমাৰ মাত হিতীয়া আছিল। ৪ তোমাৰ
জ্যোতিষ্ঠানত এই, তোমাৰ জন্ম দিনা তোমাৰ নাড়ী কঠা নাছিল বা তোমাক
পৰিক্ষাৰ কৰিবলৈ তোমাক পানীত ধুউৱা নাছিল, তোমাক সমূল লোণ
ঘঁঠা কি কাপোৰেৰে মেৰোৰো নাছিল। ৫ তোমাক দয়া কৰিব তোমালৈ
এইবোৰ কোনো এটাকে বিৰিবৰ অৰ্থে তোমালৈ কোনেও কৃপাত্তি
নকৰিছিল; কিন্তু তোমাৰ জন্মদিনা, তোমাৰ গা ঘণলগায়া হোৱাৰ কাৰণে
তোমাক মুকলি পথাৰত পেলাই দিয়া হৈছিল। ৬ সেই সময়ত মই তোমাৰ
ওচৰেদি গৈ তোমাৰ তেজত তোমাক ধৰফৰোৱা দেখি তোমাক ক'লো
যে, যদিও তুমি নিজ তেজত পৰি আছা, তথাপি জীৱাই থাকা, হয়, মই
তোমাক ক'লো, যে, যদিও তুমি নিজ তেজত পৰি আছা, তথাপি জীৱাই
থাকা। ৭ পথাৰত গজা তৃণৰ দৰে মই তোমাক অবিককৈ বেগলোঁ আৰু
তুমি বাটি ডাঙৰ-দীঘল থলো আৰু অতি সুন্দৰী থ'লো; তোমাৰ স্তন পূৰ্ণ
হ'ল আৰু কেশ দীৰ্ঘ হ'ল, তথাপি তুমি বিবৃতা আৰু উলঙ্গিনী আছিলা।
৮ তেতিয়া মই তোমাৰ ওচৰেদি গৈ তোমাক দেখিলোঁ, চোৱা! তোমাৰ
সময় প্ৰেমৰ সময়; এই কাৰণে মই তোমাৰ ওপৰত বস্ত্ৰৰ আঁচল মেলি
দি তোমাৰ উলঙ্গতা চাকিলোঁ।” আৰু প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে মই তোমাৰ
আগত শপতক কৰি তোমাৰে সৈতে এটি নিয়ম বানিলোঁ, “তাতে তুমি মোৰ
থ'লো। ৯ গতিকে মই তোমাক পানীৰে ধুলোঁ, এনে কি, তোমাৰ গাৰ পৰা
তোমাৰ তেজ সম্পূৰ্ণকে ধুই তেল ঘঁহিলোঁ। ১০ মই তোমাক কাৰচিপি
বন কৰা কাপোৰে পিঙালোঁ, তোমাৰ ভৰিত তহচ জস্তুৰ ছালৰ জোতা
দিলোঁ, তোমাৰ কঁকালত মিহি শণ সূতাৰ উঁচলি বানিলোঁ আৰু তোমাক
পাতৰ বস্ত্ৰে বিভৃষিত কৰিলোঁ। ১১ মই তোমাক অলঙ্কাৰেৰেও সজালোঁ,
তোমাৰ হাতত খৰা আৰু ডিতিত হাব দিলোঁ। ১২ মই তোমাৰ নাকত নথ,
কাগত কুণ্ডল, আৰু তোমাৰ মূৰত সুন্দৰ কৰিবিট দিলোঁ। ১৩ এইদৰে সোণ
আৰু বুঝেৰে তোমাক সজোৱা হ'ল; তোমাৰ বস্ত্ৰ মিহি শণ সূতাৰ পাতৰ
আৰু কাৰচিপি বন কৰা; তুমি মিহি আটা, মৌ-জোল আৰু তেল খাইছিলা;
তুমি অতি সুন্দৰী হৈ উন্নিত-লাভ কৰি বাণী পদ পালা। ১৪ আৰু তোমাৰ
সৌন্দৰ্যৰ কাৰণে তোমাৰ যশস্যা জাতিবোৰেৰ মাজত ব্যাপিল; কিয়নেৱা
প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, মই তোমাৰ ওপৰত স্থাপন কৰা মোৰ শ্ৰীৰ বাণে
তোমাৰ সৌন্দৰ্য সম্পূৰ্ণ হ'ল।” ১৫ কিন্তু তুমি নিজ সৌন্দৰ্যত নিৰ্ভৰ কৰি
নিজেৰ যশস্যাৰ কাৰণে বেশ্যাৰতি ধৰিলা আৰু প্ৰত্যেক বাটৰোৱাৰ লগত

অধিক পরিমাণে বেশ্যাকর্ম কৰিলা; তাৰে ভোগ হ'ল। ১৬ আৰু তুমি নিজৰ কেইখনমান কাপোৱ লৈ, তাৰে নিজৰ বাবে তিবিচিত্ৰ ওখ ঠাই কৰি তাৰ ওপৰত বেশ্যাকর্ম কৰিলা; এনে কথা হোৱা নাই, আৰু নহ'বও। ১৭ মই তোমাক দিয়া মোৰ সোগ আৰু ঝুপেৰে কৰা তোমার সুন্দৰ অলঙ্কাৰ তুমি লৈ, তোমার কাৰণে তাৰে পুৰুষাকৃতিৰ মূৰ্তি কৰি সেইবোৰে সৈতে বেশ্যাকর্ম কৰিলা। ১৮ আৰু তোমার কাৰচিটিপ বন কৰা কাপোৱ লৈ তাৰে সেইবোৰে ঢাকিলা আৰু সেইবোৰে আগত মোৰ তেল আৰু ধূপ থলা। ১৯ প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, মই তোমাক দিয়া মোৰ আহাৰ, মই তোমাক খাৰলৈ দিয়া মিহি আটা, তেল আৰু মৌ-জোল তুমি সুধাপৰ অৰ্থে সেইবোৰে আগত থলা আৰু সেইদেহেই হ'ল। ২০ ইয়াৰ বাহিৰে তুমি মোৈ জন্মোৱা তোমার ল'বা-ছোলাসিকললৈ, গ্রাস কৰিবৰ বাবে সেইবোৰে আগত বলিষ্ঠুপে দিলা; তোমার বেশ্যাকৰ্মবোৰ সামান্য বিষয় আছিল নে? ২১ যে তুমি মোৰ সন্তান সকলক বধ কৰিলা আৰু সেইবোৰে উদ্দেশ্যে তেওঁলোকক জুইৰ মাজেলি গমন কৰাই উৎসৱ কৰিলা? ২২ তোমার আটাই বিশলগ্নীয়া কাৰ্যত আৰু বেশ্যাকৰ্মত তুমি আসস্ক থকাত, বিবৰ্তা আৰু উলঙ্গনী হোৱা আৰু তোমাৰ তেজত ধৰণৰোৱা তোমার সেই ঘোৱন কালৰ দিন তুমি সোৱৰণ নকৰিলা। ২৩ আৰু তোমার আটাই দৃষ্টিৰ পাছত প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, তোমার সন্তাপ হ'ব, তোমার সন্তাপ হ'ব, ২৪ তুমি নিজৰ বাবে এক বেশ্যালয় সাজিলা আৰু প্ৰত্যেক চকত কিনজৰ বাবে এডেখৰ ওখ ঠাই কৰিলা। ২৫ তুমি প্ৰত্যেক আলিৰ মূৰত তোমার ওখ ঠাই সাজি তোমার সৌন্দৰ্য ঘূণাৰ বিষয় কৰিলা, প্ৰত্যেক বাটৰুলালৈ তোমার ভৰি দুখন মেলি দিলা আৰু তোমার বেশ্যালি অধিককৈ বেঢালা। ২৬ তোমার ওচৰ-ছুৰুৱাৰ ছুলকায় মিচায়াসকলৰ লগতো তুমি বেশ্যাকৰ্ম কৰিলা; আৰু তুমি মোক বেজাৰ দিবলৈ তোমার বেশ্যালি অধিককৈ বেঢালা। ২৭ এই হেতুকে চোৱা, মই তোমার ওপৰলৈ মোৰ হাত মেলি তোমার দৈনিক খোৰাক কমালৈ আৰু তোমার বেশ্যাচাৰৰ কাৰণে লাজ পোৱা, তোমাক ধিগ কৰা পলেজীয়াসকলৰ জীৱায়ীসকলৰ ইচ্ছাত তোমাক সমৰ্পণ কৰিলোঁ। ২৮ তুমি ডৃষ্টি নোহোৱাত অচৰীয়াসকলে সৈতেও বেশ্যাকৰ্ম কৰিব ও ডৃষ্টি নথালোঁ। ২৯ তুমি বাণিজ্যদেশ কলদীয়াসকললৈ তোমার বেশ্যালি বেঢালা; থাপি তুমি তাৰে ও ডৃষ্টি নথালোঁ। ৩০ প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, তোমাৰ অস্তৰ কেনে কোমাতৰুৰ! কাৰণ তুমি সেছাচিৰী বেশ্যা স্ত্ৰী দৰে এই আটাইবোৰ কাৰ্য কৰিছ; ৩১ তুমি প্ৰত্যেক আলিৰ মূৰত তোমার বেশ্যালয় সাজিলা, প্ৰত্যেক চকত তোমার ওখ ঠাই নিৰ্মাণ কৰিছা আৰু তুমি বেশ্যা কৰ্ম বেচ তুচ্ছ কৰাত বেশ্যাৰ নিচিনা নোহোৱা। ৩২ তুমি বিভিত্তিগীণী, তোমার স্বামীৰ সলনি পৰক গ্ৰহণ কৰোঁত হৈলী। ৩৩ আটাই বেশ্যাক লোকে বন দিয়ে; কিন্তু তোমার আটাই প্ৰেমকাৰীক তুমহে ধন দিয়া আৰু তোমার লগত বেশ্যাকৰ্ম কৰিবলৈ, চাৰিওফালৰ পৰা তোমার প্ৰেমকাৰীবোৰে আহিবৰ কাৰণে তেওঁলোকক ভেটি দিয়া। ৩৪ বেশ্যাকৰ্ম কৰিবলৈ কোনেও তোমার পাছে পাছে নাযায়, তোমার বেশ্যাকৰ্ম এই কথাত আন স্তৰাতকে তুমি বিপৰীত; তুমি বেচ দিয়া, কিন্তু তোমাক কোনেও বেচ নিদিয়ে, সেইবোৰে তুমি বিপৰীত। ৩৫ এই হেতুকে হে বেশ্যা, যিহোৱাৰ বাব্য শুনা! ৩৬ প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “তুমি প্ৰচৰ পৰিমাণে অঙ্গু কাৰ্য কৰাৰ বাবে আৰু তোমার প্ৰেমকাৰীসকলৰ লগত কৰা তোমার বেশ্যাকৰ্মৰ দ্বাৰাই তোমার বিবৰ্তন্তা প্ৰকাশ পোৱা বাবে আৰু তোমার বিশলগ্নীয়া আটাই মূৰ্তিৰেব আৰু তুমি সেইবোৰে আগত দিয়া তোমার সন্তান সকলৰ বজ্ঞাপত্ৰ কাৰণে, ৩৭ চোৱা! তুমি বিশকলৰ সৈতে আমোদ-প্ৰমোদ কৰিলা, তোমার সেই আটাই প্ৰেমকাৰীক আৰু তুমি প্ৰেম কৰা ও ধিগ কৰা আটাইকে মই গোটাম; মই তোমার বিবুল্দে চাৰিওফালৰ পৰাহাই তেওঁলোকক গোটাম আৰু তেওঁলোকক তোমার সমস্ত বিবৰ্তন্তা দেখিবলৈ তেওঁলোকৰ আগত তোমার বিবৰ্তন্তা প্ৰকাশ কৰিব। ৩৮ আৰু সতীতৃ লজ্জন কৰা ও বজ্ঞাপত্ৰ কৰা সকলক দণ্ড দিয়াৰ দৰে মই তোমাক দণ্ড দিম; মই ক্ৰেষ্ট আৰু অস্তৰ্জালাত তোমার বৰ্জন্তা কৰিব। ৩৯ মই তেওঁলোকৰ হাতত তোমাক সমৰ্পণ কৰিব; তাতে তেওঁলোকে তোমার বেশ্যালয় নষ্ট কৰিব, তোমার ওখ ঠাইবোৰ ভাঙ্গি পেলাব, তোমাক বিবৰ্তা কৰিব আৰু তোমার সুন্দৰ অলঙ্কাৰবোৰে লৈ

বাব; তেওঁলোকে তোমার বিবর্তনা আবু উলসিনি করি এবিব। ৪০ তেতিয়া তেওঁলোকে তোমার অহিতে এক সমাজ পাতি তোমাক শিল দলিয়াই মাৰিব, তৰোৱালেৰে ডেখৰক ডেখৰকে কঠিব আৰু তোমার ঘববোৰে জুই দি পুৰিব। ৪১ ইইদৰে অনেক স্তৰী আগত তোমাক দণ্ড দিব; ইইদৰে মই তোমাক বেশ্যাকৰ্ম কৰাৰ পৰা এৰুৱাম, তুমি বেশ্যাৰ বেচ আৰু নিদিবা। ৪২ তেতিয়া মই ইইদৰে তোমার ওপৰত মোৰ ক্ষেত্ৰ মাৰ নিয়াম; তেতিয়া তোমার পৰা মোৰ অসৰ্জ্জলা দূৰ হ'ব আৰু মই শাস্ত্ৰে থাকিম, পুনৰায় ক্ষেত্ৰ নকৰিম। ৪৩ তুমি তোমার মৌৰঘন কাল মনত নকৰিলা, কিন্তু ইই আটাইবোৰ কৰ্যত মোক বেজাৰ দিলা, এই হেতুকে চোৱা! প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, ময়ো তোমার আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ ফল তোমার “মূৰত ফলিওৱাৰ” - আবু তুমি তোমার আটাই খিণলগীয়া কাৰ্য উপৰিও, এই ব্যতিচাৰ আবু কৰিবলৈ নাপাৰা। ৪৪ চোৱা! যোজনা দিয়া প্ৰতিজনে, ‘মাক যেনে জীয়েক তেনে’, এই বুলি তোমার বিবুজে যোজনা দিব। ৪৫ নিজ স্বামী আবু নিজ সন্তানক ধিগ কৰা তোমার মাতৃৰ জীয়েক তুমি; নিজ স্বামী আবু নিজ সন্তানক ধিগ কৰা তোমার তায়েৰা-ভন্নীয়েৰাৰ তুমি ভন্নীয়েক; তোমালোকৰ মাতৃ হিতীয়া আবু তোমালোকৰ পিতৃ ইয়েৰীয়া আছিল। ৪৬ তোমার বায়েৰা নিজ জীয়েকসকলেৰে সৈতে তোমাৰ বাৰাঞ্ছতে বাস কৰা চমৰিয়া আবু তোমার মৌহাতে বাস কৰা তোমার ভন্নীয়েৰা জীয়েকসকলৰ সৈতে থকা চদোম। ৪৭ তথাপি তুমি তেওঁলোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰত যে চলিলা, বা তেওঁলোকৰ খিণলগীয়া কাৰ্য অনুসৰে যে কাৰ্য কৰিলা, সেয়ে নহয়; কিন্তু তাক অতি ক্ষুদ্ৰ বুলি ভাবি তোমার আটাই আচাৰ-ব্যৱহাৰত তুমি তেওঁলোকতকৈ অধিক ভষ্টা থালো। ৪৮ প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, “মোৰ জীৱনৰ শপত, তুমি আবু তোমার জীৱসকলে কৰা দৰে তোমার ভন্নী চদোমে আবু তাইৰ জীৱসকলে কৰা নাই। ৪৯ চোৱা! তোমার ভন্নী চদোমৰ এই অপৰাধ আছিল; যে, তাইৰ আবু তাইৰ জীৱসকলৰ অহংকাৰ, আহাৰৰ সম্পূৰ্ণতা আবু নিশ্চিতত্বাযুক্ত সুখ আছিল; তাই দুৰী দৰিদ্ৰৰ হাত সৰল নকৰিছিল। ৫০ তেওঁলোক গৰীবী আছিল আবু মোৰ আগত খিণলগীয়া কাৰ্য কৰিছিল; এই হেতুকে মই যি ভাল দেখিবোঁ, তাকে কৰি তেওঁলোকক দৰ কৰিলোঁ। ৫১ চমৰিয়াই তোমার পাপৰ আধাৰ কৰা নাই; কিন্তু তুমি তেওঁলোকতকৈ তোমার খিণলগীয়া কাৰ্য অধিক বৃদ্ধি কৰিলা আবু তুমি কৰা তোমার আটাই খিণলগীয়া কাৰ্য দ্বাৰা ইই তোমার বায়েৰা-ভন্নীয়েৰাৰ ধাৰ্মিক পাতিলা। ৫২ বিশেষকৈ তুমি নিজৰ বায়েৰা-ভন্নীয়েৰাৰ বাবে বিচাৰ নিশ্চিত কৰাত তুমি ও নিজ অপমান ভোগ কৰা; তুমি তেওঁলোকতকৈ যি অধিক খিণলগীয়া পাপ কৰিলা, তোমাৰ সেই পাপৰোৰ দ্বাৰাই তেওঁলোক তোমাতকৈ অধিক ধৰ্মিক হ'ল; এতেকে তুমি নিজৰ বায়েৰা-ভন্নীয়েৰাৰ ধাৰ্মিক পতাত নিজেও বিৰুদ্ধ হোৱা আবু নিজ অপমান ভোগ কৰা। ৫৩ আবু তেওঁলোকলৈ শাস্ত্ৰাবলৈ স্থল হৈ তুমি কৰা আটাই কাৰ্য কাৰণে তুমি তোমার অপমান ভোগ কৰি অপমানিত হ'বৰ কাৰণে, ৫৪ মই তেওঁলোকৰ বন্দী অৰহা অৰ্থাৎ চদোম আবু তাইৰ জীৱসকলৰ আবু তেওঁলোকৰ মাজত থকা তোমাৰ বন্দীবোৰৰ বন্দী-অৰহা পৰিবৰ্তন কৰিম। ৫৫ আবু জীৱসকলে সৈতে চদোম আবু জীৱসকলে সৈতে চমৰিয়া, তোমার এই দুজনী বায়েৰা-ভন্নীয়েৰা আগব নিজ নিজ অৱস্থালৈ উল্লিটিৰ; তুমি আবু তোমার জীৱসকলে, তোমালোকৰ আগব অৱস্থালৈ উল্লিটিৰ। ৫৬ তোমার গৰ্বৰ দিনা তোমাৰ মুখত তোমার ভন্নীয়েৰা চদোম বাম মোলাল। ৫৭ অৱামৰ জীয়াৰীসকলে তোমাক অপমান কৰাত আবু তোমার চাৰিওফালৰ আটাইবোৰে অৰ্থাৎ তোমার চাৰিওফালে তোমাক তুচ্ছ জন্ম কৰোঁত পলৈটীয়াসকলৰ জীৱায়ীসকলে তোমাক অপমান কৰাত যেনেকে তোমার দুষ্টতা বৰ্তমানে প্ৰকশ পাইছে, তেনেকে সেই দিনা তোমাৰ দুষ্টতা প্ৰকাশ পোৱা নাছিল। ৫৮ যিহোৱাই কৈছে, “তুমি নিজ ব্যতিচাৰৰ আবু খিণলগীয়া কাৰ্য দ্বল ভোগ কৰিছা।” ৫৯ কিয়নো প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “নিয়মিতি ভাষি শপততো তুচ্ছ কৰা যি তুমি, তুমি কৰা দৰেই মই তোমালৈ কাৰ্য কৰিছোঁ। ৬০ তথাপি মই তোমার বোৱনকালত তোমাবে সৈতে পতা মোৰ নিয়মিতি সৌৰৰণ কৰিম আবু তোমার অৰ্থে এটি চিৰস্থায়ী নিয়ম স্থাপন কৰিম। ৬১ আবু যেতিয়া তুমি নিজৰ বায়েৰা-ভন্নীয়েৰক গ্ৰহণ কৰিবা, তেতিয়া তুমি নিজ

ଆଚାର-ବ୍ୟାହରାହ ମନତ କବି ଲାଜ ପାବା; ଆରୁ ମାଇ ତେ ଓଳୋକନ ଜୀବସ୍ରବ୍ଧପେ
ତୋମାକ ଦିମ, କିନ୍ତୁ ତୋମାର ଲଗତ କବା ନିୟମଟିବି ଦ୍ୱାରା ଏଇ ନହ୍ୟ । ୬୨ ଆରୁ
ପ୍ରତ୍ୟ ଯିହୋରାଇ କୈଛେ! ତୁମି କବା ସକଳୋ କାର୍ଯ୍ୟର ବାବେ ମାଇ ତୋମାକ କ୍ଷମା
କବା ସମୟତ, ତୁମି ମନତ କବି ବିରାଗ ହବିଲେ ଆରୁ ତୁମି ଲାଜ ପାଇ ତୋମାର
ମୁଖ ପନବାଯା କେତ୍ତାଓ ନେମିଲିବଲେ, ମାଇ ତୋମାରେ ସୈତେ ମୋର ନିୟମଟି
ହ୍ରାପନ କବିମି ।” ୬୩ ତାତେ, ମାଇ ସେ ଯିହୋରା, ତାକ ତୁମି ଜନିବା ।”

১৭ যিহোরাব বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ২ “হে মনুষ্য

সন্তান, তুমি ইঞ্জিনেল বংশের আগত এটা সাঁথের বাক্য প্রকাশ করা আবু এটা দৃষ্টান্ত কোরা। তুমি কোরা, 'প্রভু যিহোরাই এই কথা কৈছে: "ডাঙুর ডেউকা থকা আবু ডেউকাত দীঘল পাখি থকা এটা ডাঙুর টঙ্গল পক্ষীয়ে, আবু যি নানা বৰণৰ পাখিৰে ভাৱা, সি লিবানোনলৈ আহি এৰচ গচজোপাৰ ওপৰত আহি বহিল। ৪ সি সেই গচৰ আটাইতকে ওপৰত থকা আগডালদোখৰ ছিঞি বাণিজ্য দেশলৈ লৈ গ'ল। সি বেপাৰীসকলৰ নংগৰত তাক বুই হ'ল। ৫ সি সেই দেশৰ মাজৰ গুটিবোৰ পৰা এটা গুটি লৈ উৰ্বৰা মাটিত বুলে। সি বিজল সমুহৰ কাষত তাক থলে; সি বাইশী গচৰ দৰে তাক বুলে। ৬ তেওঁতয়া সেয়ে গজি বাঢ়ি, মাটিৰ তললৈ ব্যাপি ঘোৱা এক দ্বাক্ষালতা হাল। তাৰ ডালবোৰে সেই টঙ্গল পক্ষীটোৱ ফালে মুখ কৰিছিল আৰু শিপাবোৰ তাৰ তলত গজিছিল। সেয়ে এইদৰে দ্বাক্ষালতা হৈ ডালবোৰ উৎপন্ন হ'ল আৰু পোখাৰোৰ মেলিলৈ। ৭ কিন্তু বহুত পাখি আৰু ডাঙুর ডেউকা থকা আন এটা টঙ্গল পক্ষী আছিল। আৰু চোৱা! এই দ্বাক্ষালতাৰ শিপাবোৰে নিজকে সেই টঙ্গল পক্ষীটোৱ ফালে শিপা মেলিলৈ, আৰু যি ভেটিটোত ঘোৱা হৈছিল, সেই ঠাইৰ পৰা সি পানী দিবৰ বাবে তাৰ ফালে ডালবোৰ বিয়াপি গ'ল। ৮ সেয়ে বহু জল সমুহৰ কাষত আৰু উৰ্বৰা মাটিত তাক ঘোৱা হৈছিল। যাতে সেয়ে ডাল মেলিলৰ আৰু ফল উৎপন্ন কৰি এখন উত্তম দ্বাক্ষালতা হ'ব।' ৯ তুমি লোকসকলক কোৱা: 'প্রভু যিহোরাই এই কথা কৈছে: সেয়ে উন্নতি লাভ কৰিব নে? তেওঁ জানো তাৰ শিপাবোৰ উয়ালি নল'ব নে বা তাৰ ফলবোৰ ছিঞি নল'ব নে যাতে তাৰ নতুনকে ঘোৱা আটাই পাততোৱ শুকাই লেৱেলা হৈ পৰে? তাৰ শিপা উয়ালিবলৈ অধিক বল কি আনকি অনেক মানুহ নালাগিব। ১০ সেই কাৰণে ঘোৱা! সেয়ে আকো ঘোৱাৰ পাছত তাৰ উন্নতি হ'ব নে? পূৰ্বৰ বতাহ তাত লাগা মাত্ৰে সেয়ে একেৰাৰে শুকাই নাজাৰ নে? সেয়ে তাৰ গজা ভেটিতে সম্পূৰ্ণৰূপে শুকাই যাব।' ১১ তাৰ পাছত যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰেলে আহিল আৰু ক'লে, ১২ 'তুমি সেই বিদ্যোৰী বংশক কোৱা: 'এইবোৰেৰ অৰ্থ কি, সেই বিষয়ে তোমালোকে নাজান নে? চোৱা! বাবিলৰ বৰজাই যিচুলেলালে আহি তাৰ বজাৰ সৈতে তাৰ বিষয়াসকলক ধৰি বাবিললৈ নিজৰ ঠাইলৈ লৈ আনিলে। ১৩ তাৰ পাছত তেওঁ বাজবংশীয় এজনক ল'লে আৰু তেওঁৰ লগত এটি নিয়ম হ্যাপন কৰিলো। ১৪ বাজখন যেন সামান্য হয় আৰু নিজকে যেন বৰ বুলি নামানে আৰু তেওঁৰ নিয়মটি পালন কৰিলে হে দেশখন ছিৰেৰে থাকিব পাৰিব, সেই কাৰণে তেওঁ দেশৰ বীৰ সকলক আঁটৰাই লৈ গ'ল। ১৫ কিন্তু যিচুলেমৰ বৰজাই মিচৰীয়াসকলৰ পৰা ঘোৱা আৰু অনেক মানুহ পাৰ কাৰণে মিচৰলৈ নিজ দৃতেৰোক পঠিয়াই দিলৈ আৰু তেওঁৰ অহিতে বিদ্যোৰ কৰিলো। তেওঁ উন্নতি লাভ কৰিব নে? এনে কৰ্ম কৰা জনে জানো বৰ্ক্ষা পাৰ? তেওঁ যদি এই নিয়মটি ভাঙে, তেওঁ বৰ্ক্ষা পাৰ নে? ১৬ 'মোৰ জীৱনৰ শপত, প্রভু যিহোৱাই কৈছে - যি বৰজাই তেওঁ নিজ থকা ঠাইত তেওঁক বৰজা পাতিলৈ, যাৰ শপত তেওঁ তুচ্ছ কৰিলৈ আৰু যাৰ নিয়মটি তেওঁ ভাঙিলৈ, বাবিলৰ মাজত তেওঁৰ তাৰেই মুত্তু হ'ব।' ১৭ অনেক লোকক বধ কৰিবলৈ হাদাম বাঙাৰা আৰু কেঁঠ সজা সময়ত, ফৰোণেও তেওঁৰ পৰাক্রমী সৈন্য-সমষ্টি আৰু মহাদলৰ সৈতে বৰ্গত তেওঁক বৰ্ক্ষা কৰিবলৈ নোৱাৰিব। ১৮ কিয়নো বৰজাই নিয়মটি ভাঙি শপতটো তুচ্ছ কৰিলো; চোৱা, তেওঁ হাতযোৰ কৰি শপত লোৱাৰ পাছতো, এই আটাই কাৰ্য কৰিলো; তেওঁ বৰ্ক্ষা নাপাৰ। ১৯ এই কাৰণে 'প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে - 'মোৰ জীৱনৰ শপত, মোৰ শপত আৰু তেওঁ ভঙ্গ মোৰ নিয়মটিৰ তুচ্ছ কৰা নাচিল নে? এই কাৰণে তেওঁ প্রালগীয়া শাস্তি মই ইতোঁ

ওপৰত ফলিওৰাম। ২০ মই তেওঁৰ ওপৰত মোৰ জাল মেলিম আৰু তেওঁ মোৰ ফান্দত ধৰা পৰিব। তেতিয়া মই তেওঁক বাবিললৈ নি তেওঁ মোৰ অহিতে কৰা তেওঁৰ অপৰাধৰ কাৰণে সেই ঠাইত তেওঁৰ ওপৰত গোচৰ কৰিব। ২১ তেতিয়া তেওঁৰ সকলো দলৰ আটাই আশ্রয়প্ৰাণী সকল তৰোৱালত মৰা পৰিব আৰু আৰম্ভিষ্ট থকা সকলোকে চাৰিওফালে বায়ুত উডুৱাই নিয়া হ'ব; তেতিয়া মই যিহোৱায়েই যে এই কথা কলোঁ, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিব।” ২২ প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “ময়েই এৰচ গচজোপাৰ ওখত থকা আগতোধৰৰ এটা ডাল লৈ তাক বোৰ; এনে কি, সকলোতকৈ ওপৰত থকা তাৰ পোখাৰোৰ মাজৰ পৰাই মই এটি পোখা ছিঁড়ি এখন ওখ আৰু উন্মত পৰ্বতত বোৰ।” ২৩ ইস্তায়েলৰ ওখ পৰ্বতখনতেই মই তাক বুম; তেতিয়া সি ডাল মেলিব আৰু ফল ধৰি এজোপা উত্তম এৰচ গচ হ'ব; যাতে সকলো বিধৰ চৰাইয়ে তাৰ তলত বাস কৰিব আৰু তাৰ ডালবোৰ ছাঁত সিইতে বাস কৰিব। ২৪ তেতিয়া মই যে যিহোৱা সেই বিষয়ে পথাৰত থকা সকলো গচবোৰে জানিব। মই ওখ গচজোপা চাপৰ, চাপৰ গচজোপা ওখ কৰোঁ; মই কেঁচাপতীয়া গচজোপা শুকান আৰু শুকান গচজোপা জকমকীয়া কৰোঁ। মই যিহোৱা; এই কথা ঘোষণা কৰিলোঁ আৰু ইয়াক সিদ্ধ কৰিলোঁ।”

১৮ যিহোৱাৰ বাক্য আকৌ মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ২ “ইস্তায়েল দেশৰ যোজনা যে তোমালোকে দিয়া, তাৰ অৰ্থ কি? আৰু এইবুলি কোৱা, ‘বাপেকহত্তে টেঙ্গা দ্বাক্ষণগুটি খাই কিন্তু তেওঁলোকৰ পুত্রসকলৰ দাঁত টেঙ্গয়?’ ৩ মোৰ জীৱনৰ শপত” - প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “ইস্তায়েলত এই যোজনা দিবলৈ তোমালোকে আৰু কেতোয়াও সুযোগ নাপাৰা। ৪ চোৱা! আটাই প্ৰাণ মোৰেই; যেনেকৈ বাপেকৰ প্ৰাণ মোৰ, তেনেকৈ পুতেকৰ প্ৰাণো মোৰ, যি প্ৰাণীৰে পাপ কৰে সেই প্ৰাণীহে মৰিব! ৫ কোনো মানুহ যদি ধাৰ্মিক হয় আৰু যি উচিত আৰু ন্যায় তাকহে সম্পন্ন কৰে, ৬ আৰু যদি পৰ্বতখনোৰ পৰিব্ৰান্ত স্থান বোৰত তোজন নকৰে বা ইস্তায়েল বংশৰ প্ৰতিমাবোলৈ চকু নোতোলে - বা নিজ ওচৰ চুৰুৰীয়াৰ স্ত্ৰীক অশুচি কৰা নাই বা কোনো স্ত্ৰীৰ অশুচি হোৱা সময়ত তাইৰ ওচৰলৈ যোৱা নাই - ৭ আৰু কাকো অন্যায় কৰা নাই কিন্তু তাৰ সলনি তেওঁৰ ধূৰুৱাকে তেওঁৰ বন্ধনক ঘূৰোৱাই দিছে - কাৰো বস্ত বলেৰে কাটি লোৱা নাই, কিন্তু তাৰ সলনি স্মৃদ্ধাতৰক নিজৰ আহাৰ দিয়ে আৰু নাভাত্ক কাপোৰেৰে ঢাকে; ৮ তেওঁ যদি সুতলে ধাৰ নিদিয়ে বা তাক বঢ়াই নিদিয়ে - বা অন্যায়ৰ পৰা নিজ হাত কোঁচায়, মাঝৰ মাজত সত্য বিচাৰ কৰি, মোৰ বিধি বোৰত চ'লে, ৯ আৰু যথাৰ্থ কাৰ্য কৰি মোৰ শাসন-প্ৰণালীৰেৰ পালন কৰে, তেনে তেওঁহে ধাৰ্মিক; তেওঁহে অৱশ্যে জীৱা!” এয়ে প্ৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা। ১০ কিন্তু যদি তেওঁে এজন উগ্র পুতেক আছে আৰু সি যদি বৰ্কপাত কৰা আদি তেনে কোনো কাৰ্যবোৰ কৰে - ১১ আৰু যদি ও তেওঁৰ পিতৃয়ে সেইবোৰ কোনো কৰ্তব্যৰ কৰ্ম নকৰে - কিন্তু যদি তেওঁৰ পুতেকে পৰ্বতখনোৰ পৰিব্ৰান্ত স্থানবোৰত ভোজন কৰে আৰু নিজ ওচৰ-চুৰুৰীয়াৰ স্ত্ৰীক অশুচি কৰে - ১২ সি যদি দৰ্যা-দৰিদ্ৰক অন্যায় কৰে, বা যদি বলেৰে কাটি লয় বা বন্ধনক ঘূৰোৱাই নিদিয়ে, প্ৰতিমাবোলৈ চকু তোলে বা ঘিণলগীয়া কাৰ্য কৰে; ১৩ সি যদি সুতলে ধাৰ দিয়ে বা অনুচূত লাভ লয়, তেনেহ'লে সি জীয়াই থাকিব নে? সি জীয়াই নাথাকিব। সি এই আটাইবোৰ ঘিণলগীয়া কাৰ্য কৰিলে; তাৰ অৱশ্যে মৃত্যু হ'ব আৰু তাৰ বৰ্কপাতৰ দোষ তাৰ ওপৰত থাকিব। ১৪ কিন্তু চোৱা! যদি তাৰ এজন পুত্ৰ জন্মে, তেওঁৰ পিতৃয়ে কৰা সকলো পাপ দেখিছে আৰু সি ঈশ্বৰলৈ ভয় বাধি তেনে কাৰ্যবোৰ নকৰে - ১৫ সি পৰ্বতখনোৰ পৰিব্ৰান্ত স্থানবোৰ ওপৰত ভোজন নকৰে বা ইস্তায়েল বংশৰ প্ৰতিমা বোৰলৈ চকু নোতোলে আৰু যদি সি চুৰুৰীয়াৰ স্ত্ৰীক অশুচি নকৰে, ১৬ বা কাকো অন্যায় নকৰে, বন্ধনক কাৰণে একো নলয়, বা বলেৰে বস্ত কাটি নলয়, কিন্তু স্মৃদ্ধাতৰক নিজৰ আহাৰ দিয়ে আৰু নাভাত্ক কাপোৰেৰে ঢাকে - ১৭ সি যদি দুৰীয়াক উপদ্ৰু কৰাৰ পৰা নিজৰ হাত কোঁচায়, সুত বা অনুচূত লাভ নলয়; মোৰ শাসন-প্ৰণালীৰেৰ পালন কৰে আৰু মোৰ বিধিৰোৰত চ'লে, তেনে সেই

থাকিব। ১৮ তেওঁৰ পিতৃৰ বিষয়ে হ'লে, তেওঁ অতাৰ্ত অত্যাচাৰ কৰাত, বলেৰে নিজ ভাইৰ বস্ত কাটি লোৱাত আৰু নিজ লোকসকলৰ মাজত, যি ভাল নহয়, সেইবোৰ কৰাৰ বাবে - চোৱা, তেওঁ নিজ অপৰাধৰ বাবে মৰিব। ১৯ তথাপি তোমালোকে কোৱা, “পুত্ৰই কিয় পিতৃৰ অপৰাধৰ ভাৰ নবয়াৰ কাৰ্য কৰে আৰু মোৰ সকলো বিধি পালন কৰে। সি সেই সকলোবোৰ মতে কৰ্ম কৰে। তেতিয়া তেওঁ নিশ্চয়ে জীয়াই থাকিব।” ২০ যিজনে পাপ কৰে, তেওঁ মৰিব। পুত্ৰই পিতৃৰ অপৰাধৰ ভাৰ আৰু ধাৰ্মিকৰ ধাৰ্মিকতা ধাৰ্মিকৰ গাত আৰু দুষ্টৰ দুষ্টী দুষ্টীৰ গাত থাকিব। ২১ কিন্তু যদি দুষ্টজনে নিজে কৰা আটাই পাপৰ পৰা ঘূৰি মোৰ সকলো বিধি পালন কৰে আৰু উচিত আৰু ন্যায় সকলো কাৰ্যৰোৰ কৰে, তেনে তেওঁ নমৰি অৱশ্যে জীয়াই থাকিব। ২২ প্ৰভু যিহোৱাই ঘোষণা কৰিবে - “দুষ্টজনৰ মৃত্যুত জানো মই অতিকৈ সম্ভোষ পাওঁ” - যিহেতু তেওঁলোকে নিজ কু-পথৰ পৰা ঘূৰি আহি জীয়াই থাকিব। ২৩ প্ৰভু যিহোৱাই ঘোষণা কৰিবে - “দুষ্টজনৰ মৃত্যুত জানো মই অতিকৈ সেৱৰণ পাওঁ” - যিহেতু তেওঁলোকে সেৱৰণ কৰা নাযাব। সেই কাৰণে তেওঁ কৰা অপৰাধতেই আৰু তেওঁ কৰা পাপতেই তেওঁ মৰিব। ২৫ তথাপি তোমালোকে কোৱা, ‘পুত্ৰৰ পথ সৎ নহয়।’ শুনা, হে ইস্তায়েল বংশ! মোৰ পথৰোৰে সৎ নহয়নে? তোমালোকৰ পথৰোৰে হোৱা জানো সৎ নহয়? ২৬ ধাৰ্মিক লোকজনে যদি নিজ ধাৰ্মিকতাৰ পৰা ঘূৰি অপৰাধ কৰে আৰু সেই বাবে তেওঁৰ মৃত্যু হয়, তেতিয়া তেওঁ কৰা অপৰাধতেই তেওঁৰ মৃত্যু হ'ব। ২৭ কিন্তু যেতিয়া দুষ্ট লোকজনে যদি তেওঁ কৰা অপৰাধৰ পৰা ঘূৰি উচিত আৰু ন্যায় কাৰ্য কৰে, তেনে তেওঁ নিজ পাণ জী পাণ জীয়াই থাকিব। ২৮ তেওঁ বিচেনা কৰি তেওঁ কৰা আটাই দুৰ্কৰ্মৰ পৰা ঘূৰি অহাত, তেওঁ জীয়াই থাকিব; তেওঁৰ মৃত্যু নহয়। ২৯ তথাপি ইস্তায়েল বংশই কয়, ‘পুত্ৰৰ পথ সৎ নহয়।’ হে ইস্তায়েল বংশ, মোৰ পথ কিয় সৎ নহয়? তোমালোকৰ পথথে জানো অসৎ নহয়? ৩০ এই হেতুকে, প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, “হে ইস্তায়েল বংশ, প্ৰতিজনৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ অনুসৰে, মই তোমালোকৰ বিচাৰ কৰিমা!” তোমালোক উলটি আহা আৰু তোমালোকৰ সকলো অধৰ্মৰ পৰা ঘূৰা যেন অপৰাধ তোমালোকৰ বিবুদ্ধে সৰ্বনাশৰ কাৰণ নহৰ। ৩১ যি যি অপৰাধৰে তোমালোকে অপৰাধ কৰিলা, তোমালোকৰ সেই সকলো অপৰাধৰ বিষয়ে তোমালোকৰ নিজৰ কাৰণে এক নতুন দাদয় আৰু এক নতুন আত্মা কৰা; কিয়নো হে ইস্তায়েল বংশ, তোমালোক কিয় মৰিবা? ৩২ কিয়নো যি জন লোকৰ মৃত্যু হয়, তেওঁৰ মৃত্যুত মই সম্ভোষ নকৰোঁ” - এই কথা প্ৰভু যিহোৱাই ঘোষণা কৰিব। “এই হেতুকে তোমালোক মনপালটন কৰি জীয়াই থাকা!”

১৯ “আৰু যি তুমি। ইস্তায়েল অধিপতিসকলৰ বিষয়ে বিলাপ আৰস্ত কৰা ২ আৰু তেওঁলোকক কোৱা, ‘তোমাৰ মাত্ৰ কোন আছিল? এজনী সিংহী, তাই সিংহৰ পুত্ৰেক লগত আছিল?’ তাই ডেকা সিংহবোৰ মাজত পোৱালোৰ প্ৰতিপলন কৰিছিল। ৩ তাই নিজৰ পোৱালোৰেৰ মাজত ডেকা সিংহ হৈউটিলে এটা পোৱালি তুলি লালে আৰু সি চিকাৰ ধৰিবলৈ শিকিলে আৰু মানুহকো খাৰলৈ ধৰিলে। ৪ তেতিয়া জাতি সময়ে তাৰ বিষয়ে শুনিলে, সি তেওঁলোকৰ গাতত ধৰা পৰিল আৰু তেওঁলোকে তাক হাঁকটাৰ লাগাই মিচৰ দেশপল আনিলে। ৫ যেতিয়া তাই দেখিলে যে, তাই তাৰ কাৰণে বাট চাই থাকোঁতে তাইৰ আশা বিফল হ'ল, তেতিয়া তাই নিজৰ আন এটা পোৱালি লৈ তাক ডেকা সিংহ কৰি তুলিলে। ৬ এই ডেকা সিংহই সিংহবোৰ মাজত অহা-যোৱা কৰিবেতে, সি ডেকা সিংহ হৈউটিল আৰু সি চিকাৰ ধৰিবলৈ শিকিলে; সি মানুহ থাবলৈ ধৰিলে। ৭ তেতিয়া সি তেওঁলোকৰ বিধৰা নামীসকলক ধৰ্মণ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ নগবুদ্ধেৰ ধৰ্মণ কৰিলে। তাৰ গজ্জনৰ শৰদত দেশ আৰু তাৰ সকলো উচ্ছৱ হ'ল। ৮ কিন্তু জাতি সমূহৰ চাৰিওফালে থকা প্ৰদেশবোৰ পৰা তাৰ বিষয়ে

আক্রমণ করিবলৈ আছিল; তেওঁলোকে তাৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ জাল মেলিলৈ। সি তেওঁলোকৰ ফান্দত ধৰা পৰিল। ৯ তেওঁলোকে তাক হাঁকটা লগই পিঙ্গৰাত সোমারাই বালিলৰ বজাৰ ওচৰল আনিলৈ। ইস্তায়েলৰ পৰ্বতত ওপৰত তাৰ মাট আৰু নুশিনবলৈ তেওঁলোকে তাক সেই পৰ্বতত বাখিলৈ। ১০ তোমাৰ নিৰাপদৰ সময়ত তোমাৰ মাত জল সমূহৰ গুৰিত ৰোৱা এডলি দ্রাক্ষলাত্বযৰু আছিল; সেয়ে বহু জল সমূহৰ কাৰণে ফলেৰে আৰু ডালোৰে পূৰ হৈছিল। ১১ তাইৰ শক্তিশালী ডালবোৰ শাসনকৰ্ত্তাসকলৰ বাজদণ্ডৰ ঘোঘ্য আছিল, আৰু তাই উচ্চ স্থান ঢুকি পোৱা হ'ল আৰু অধিক ডাল আৰু উচ্চতাৰ কাৰণে তাইক ভালকৈ দেখা গল। ১২ কিন্তু দ্রাক্ষলাতক উঘালি মাটিত পেলোৱা হ'ল আৰু পূৰ্বৰ বতাহে তাইৰ ফল শুকুৱালৈ। তাইৰ শক্ত ডালবোৰ ভদ্ৰ হৈ শুকাল, জয়ে সেইবোৰ ধৰ্ম কৰিলৈ। ১৩ এতিয়া তাইক মৰভূমিত, খৰাং আৰু শুকান দেশত ৰোৱা হ'ল। ১৪ আৰু তাইৰ দণ্ডযৰু ডালবোৰ পৰা জুই লোলাই তাইৰ ফল গ্রাস কৰিলৈ। শাসন কৰিবলৈ দণ্ডৰ উপযুক্ত শক্ত ডাল তাইৰ মাজত আৰু নাথকিল। এয়ে বিলাপ আৰু বিলাপেৰে গান কৰা হৰ।"

২০ আমাৰ নিৰ্বাসনৰ সপ্তম বছৰৰ পঞ্চম মাহৰ দশম দিনা ইয়াৱেলৰ
প্ৰতিবেচনীকৰণৰ ঘৰে কেইজেস্টান প্ৰদৰ্শনীকৰণ কৰিবলৈ

পরিচারকসকলৰ মাজৰ কেইজনমান পুৰুষে যিহোৱাক সুধিৰলৈ
আহি মোৰ আগত বহিল। ২ তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ
আহিল আৰু ক'লে, ৩ “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ইছায়েলৰ পৰিচারক
কেইজনে সৈতে কথা হৈতে তেওঁলোকক কোৱা, প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা
কৈছে: তোমালোকে মোক সুধিৰলৈ আছিছা নে? মোৰ জীৱনৰ শপত, মই
তোমালোকক মোক সুধিৰলৈ নিদিওঁ!” এইদৰে প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে। ৪
“হে মনুষ্য সন্তান, তুমি তেওঁলোকৰ ওপৰত গোচৰ নচলোৱা নে? তুমি
গোচৰ নচলোৱা নে? তেওঁলোকৰ পৰ্বপুৰুষসকলৰ ঘিণলগীয়া কাৰ্যাবোৰ
তেওঁলোকক জানিবলৈ দিয়া আৰু তেওঁলোকক কোৱা! ৫ তেওঁলোকক
কোৱা, ‘প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘মই যিদিমা ইআলেক মনোনীত
কৰিছিলোঁ আৰু যাকোবৰ বংশৰ সন্তান সকলৰ পক্ষে হাত দাঙি শপত
গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ আৰু তেওঁলোকৰ পক্ষে মোৰ হাত দাঙি মিচৰ দেশত
তেওঁলোকক চিনাকি দিছিলোঁ। মই কৈছিলোঁ ‘ময়েই তোমালোকৰ দইশৰ
যিহোৱা’ - ৬ সেই দিনা আটাই দেশৰ ভূগ্ৰ, গাঁথীৰ আৰু মৌ-জোল
বোৱা, তেওঁলোকৰ বাবে মই অনুসন্ধান কৰা এখন দেশলৈ মিচৰ দেশৰ
পৰা তেওঁলোকক উলিয়াই আনিম বুলি তেওঁলোকৰ পক্ষে মোৰ হাত
দাঙি শপত খাই তেওঁলোকক কৈছিলোঁ! ৭ মই তেওঁলোকক কৈছিলোঁ,
'তোমালোকে তোমালোকৰ চকুত লগা সকলো ঘিণলগীয়া বস্তু দূৰ
কৰা আৰু মিচৰৰ প্রতিমাবোৰে তোমালোকক অঙ্গি নকৰিবা; ময়েই
তোমালোকৰ দইশৰ যিহোৱা’” ৮ কিন্তু তেওঁলোকে মোৰ বিৰুদ্ধে বিদ্রোহ
কৰিবলৈ আৰু মোৰ কথা শুনিবলৈ আমাস্তি হল। তেওঁলোক তেওঁলোকৰ
চকুত লগা ঘিণলগীয়া বস্তুৰে দূৰ নকৰিবলৈ, বা মিচৰৰ প্রতিমাবোৰো
ত্যাগ নকৰিবলৈ। তেতিয়া মই মিচৰ দেশৰ মাজত তেওঁলোকক অহিতে
মোৰ ক্ষেত্ৰ সিদ্ধ কৰিবলৈ, তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ কোঞ বৰ্ষাবলৈ মন
কৰিছিলোঁ। ৯ কিন্তু মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকক উলিয়াই আনাৰ দ্বাৰা ইই
তেওঁলোক থকা যি জাতিবোৰ সাক্ষাতে মই তেওঁলোকক মোৰ পৰিচয়
দিছিলোঁ, সেই জাতিবোৰ সাক্ষাতে মোৰ নাম অপবিত্র কৰা নহ'বলৈ
মোৰ নামৰ কৰিবণে, এইদৰে মোৰ কাৰ্য কৰিলোঁ। ১০ মই তেওঁলোকক
মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই অৰণ্যৰ মাজলৈ আনিলোঁ। ১১ তেতিয়া যি
বিধি ও শাসন-প্ৰাণী অনুসাৰে মানুহে কাৰ্য কৰিবলৈ জীৱাই থাকিব
পাৰে, মোৰ এনে বিধি তেওঁলোকক দিলোঁ আৰু মোৰ এনে শাসন-প্ৰাণী
তেওঁলোকক মই দেখুৰালোঁ। ১২ ইয়াৰ বাহিৰে, মই যে তেওঁলোকক
পৰিত্ব কৰোঁতা যিহোৱা, ইয়াক তেওঁলোকে জানিবৰ বাবে মোৰ আৰু
তেওঁলোকৰ মাজত এটি চিন হ'বলৈ মোৰ বিশ্বাম দিনবোৰ তেওঁলোকক
দিলোঁ। ১৩ কিন্তু ইছায়েল বংশই অৱগত মোৰ অহিতে বিদ্রোহ কৰিবলৈ।
তেওঁলোকে মোৰ বিধিমতে নচলিলৈ আৰু যি শাসন-প্ৰাণী অনুসাৰে
মানুহে কাৰ্য কৰিবলৈ তাৰে জীৱাই থাকিব পাৰে, তেওঁলোকে মোৰ সেই
শাসন-প্ৰাণীবোৰ অগ্ৰাহ্য কৰিবলৈ আৰু মোৰ বিশ্বাম দিনবোৰ অতি

অপবিত্র করিলে; তাতে মই তেওঁলোকক বিনষ্ট করিবৰ অৰ্থে, অৰণ্যত তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ কোপ বৰষাবৈলৈ মন কৰিছিলোঁ। ১৪ কিন্তু যি জাতিবৰোৰ সাক্ষাৎে মই তেওঁলোকক উলিয়াই আনিছিলোঁ, সেই জাতিবৰোৰ সাক্ষাৎে মোৰ নাম অপবিত্র কৰা নহ'বৰ বাবে মোৰ নামৰ উদ্দেশ্যে মই কাৰ্য কৰিলোঁ। ১৫ ইয়াত বাজে, আটাই দেশৰ ভূষণসৰূপ, গাধীৰ আৰু মৌ-জোল বোৱা, মই তেওঁলোকক দান কৰা দেশৰ মাজলৈ তেওঁলোকক নিনিও বুলি মই অৱগ্যত তেওঁলোকৰ অহিতে হাত দাঙি শপত কৰিছিলোঁ। ১৬ কাৰণ তেওঁলোকে মোৰ শাসন-প্ৰণালীৰোৰ অগ্রাহ্য কৰিলে, মোৰ বিধিমতে নচলিলে আৰু মোৰ বিশ্বাম-দিনবোৰে অপবিত্র কৰিলে; কিয়নো তেওঁলোকৰ মন তেওঁলোকৰ প্ৰতিমাবোৰে পাছত চলি আছিল। ১৭ তথাপি মই তেওঁলোকলৈ কৃপাদৃষ্টি কৰি তেওঁলোকক বিনষ্ট নকৰিলোঁ আৰু অবগ্যত তেওঁলোকক নিঃশেষ সহজৰ নকৰিলোঁ। ১৮ আৰু অবগ্যত মই তেওঁলোকৰ সন্তানসকলক কলোঁ, ‘তোমালোকে তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ বিধিবোৰত নচলিবা, বা তেওঁলোকৰ শাসন-প্ৰণালীৰোৰ পালন নকৰিবা, নাইবা তেওঁলোকৰ প্ৰতিমাবোৰে তোমালোকে নিজক অঙ্গতি নকৰিবা। ১৯ যদেই তোমালোকৰ দৈশ্ব্য যিহোৱা! মোৰ বিধিমতে চলা, মোৰ শাসন-প্ৰণালীৰোৰ পালন কৰা আৰু সেই অনুসৰে কাৰ্য কৰা! ২০ আৰু তোমালোকে মোৰ বিশ্বাম-দিনবোৰে পৰিবৰ্ত কৰা; তাতে মই যে তোমালোকৰ দৈশ্ব্য যিহোৱা, ইয়াক তোমালোকে জনিবৰ বাবে মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত এইধোৱেই এটি চিন হব। ২১ তেতিয়া মই কলোঁ, মই তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ ক্রোধ বাকি দিবলৈ আৰু তেওঁলোকৰ মুৰুপ্রাপ্তত মোৰ খণ্ডত মই শেষ কৰিবলৈ বিচারিলোঁ। ২২ তথাপি, যি জাতিবৰোৰে সাক্ষাৎে মই তেওঁলোকক উলিয়াই আনিছিলোঁ, সেই জাতিবৰোৰ সাক্ষাৎে মোৰ নাম অপবিত্র কৰা নহ'বৰ বাবে মই মোৰ হাত কোঢাই মোৰ নামৰ উদ্দেশ্যে কাৰ্য কৰিলোঁ। ২৩ ইয়াৰ উপৰিও, জাতিবৰোৰ মাজত তেওঁলোকক ছিন্ন-ভিন্ন আৰু দেশবোৰে মাজত তেওঁলোকৰ গোট গোট কৰিব মুলি মই অৱগ্যত তেওঁলোকৰ অহিতে মোৰ হাত দাঙি শপত কৰিলোঁ। ২৪ কাৰণ তেওঁলোকে মোৰ শাসন-প্ৰণালী অনুসৰে কাৰ্য নকৰিলে, কিন্তু মোৰ বিধিবোৰে অগ্রাহ্য কৰিলে, মোৰ বিশ্বাম-দিনবোৰে অপবিত্র কৰিলে। তেওঁলোকৰ চৰু তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ প্ৰতিমাবোৰত অস্ত থাকিল। ২৫ ইয়াৰ উপৰিও, যি বিধি ভাল নহয় আৰু যি শাসন-প্ৰণালীৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকে জীৱাই থাকিব নোৱাৰিব, এনে বিধি আৰু শাসন-প্ৰণালী মই তেওঁলোকক দিলোঁ। ২৬ মই যে যিহোৱা, ইয়াক মেন তেওঁলোকে জনিব, এই কাৰণে মই তেওঁলোকক উচ্ছৰণ কৰিলৈ, প্ৰথমে জ্যোতি তেওঁলোকৰ আটাইকে জুইৰ মাজেদি গমন কৰেৱাৰ দ্বাৰাই, তেওঁলোকক, তেওঁলোকৰ উপহাৰেৰে অঙ্গতি কৰিলোঁ। ২৭ এই হেতুকে হে মুৰ্মুয় সত্ত্বা, তুমি ইস্তায়েল বৎসক কোৱা; তেওঁলোকক এই কথা কোৱা, ‘প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে, তোমালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলে মোৰ অহিতে অপৰাধ কৰি, ইয়াতে মোৰ আৰু অপমান কৰিলে; ২৮ কিয়নো যি দেশ তেওঁলোকক দিম বুলি মই হাত দাঙি শপত কৰিছিলোঁ, সেই দেশলৈ মই যেতিয়া তেওঁলোকক আনিলোঁ, তেতিয়া তেওঁলোকে যি যি ঠাইত কোনো ওখ পৰ্বত আৰু কোনো ঘণপতিয়া গচ দেখা পালে, সেই সেই ঠাইত তেওঁলোকে নিজ নিজ বলি উৎসৰ্গ কৰিছিল, সেই সেই ঠাইত বিবাৰিজনক নিজ নিজ নৈবেদ্য দিছিল, সেই সেই ঠাইত নিজ নিজ সুৰাণার্থক দ্বয় হৈছিল আৰু সেই সেই ঠাইত পেয় নৈবেদ্য দালিছিল। ২৯ তেতিয়া মই তেওঁলোকক কলোঁ, যি ওখ ঠাইখলৈ তোমালোক উঠি যোৱা, সেই ঠাই কি? এই দৰে সেই ঠাই আজিলোকে ‘বাম’ নামেৰে প্ৰসিদ্ধ! ৩০ এই হেতুকে তুমি ইস্তায়েল-বংশক কোৱা, ‘প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰে তোমালোকে তোমালোকক অঙ্গতি কৰা নাই নে? আৰু তেওঁলোকৰ যিশলগামী বস্তুৰ পাছে পাছে ব্যাডিচাৰী হৈযোৱা নাই নে? ৩১ আৰু তোমালোকে নিজৰ উপহাৰ উৎসৰ্গ কৰি, নিজৰ সন্তান সকলক অঞ্চল মাজেদি গমন কৰাই আজিলোকে তোমালোকৰ আটাই প্ৰতিমাৰে সৈতে নিজকে অঙ্গতি কৰা নাই নে? তেন্তে হে ইস্তায়েল বংশ, মই জানো তোমালোকক মোক সুধিবলৈ দিম? ‘‘প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, মোৰ জীৱনৰ

শপত, মই তোমালোকক মোক সুধিবলৈ নিদিঁও।”³⁰ ৩২ আমি কাঠ আৰু শিলক পূজা কৰি, জাতিবোৰ দেশে-বিদেশে থকা গোষ্ঠীসকলৰেই দৰে হ'ম বুলি তোমালোকক কোৱা কথা, তোমালোকৰ মনত উভয় হোৱা, কথা সমূলি মহিষটিৰ! ৩৩ “প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে,” মোৰ জীৱনৰ শপত, পৰাক্ৰমী হাতোৱে, মেলা বাছৰে আৰু ক্ষেত্ৰৰ বৰ্ষণেৰে মই নিশ্চয়ে তোমালোকৰ ওপৰত বজা হ'ম। ৩৪ পৰাক্ৰমী হাতোৱে, মেলা বাছৰে, আৰু ক্ষেত্ৰ বৰ্ষণেৰে মই জাতিবোৰৰ মাজৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াই আনিম আৰু তোমালোক ছিন্ন-ভিন্ন হোৱা দেশৰ পৰা তোমালোকক গোটাম। ৩৫ মই তোমালোকক জাতিবোৰৰ অৱগল্যে নি, তাত তোমালোকে সৈতে সন্ধৃখ-সন্ধৃখ হৈ প্ৰতিবাদ কৰিম। ৩৬ প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, ‘মিচৰ দেশৰ অৱগ্যত মই তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ লগত প্ৰতিবাদ কৰাৰ দৰে তোমালোকৰ লগতো প্ৰতিবাদ কৰিম। ৩৭ আৰু মই তোমালোকৰ দণ্ডালিৰ তলেদি গমন কৰাম আৰু নিয়মটিৰ বাঞ্ছনীলৈ আনিম; ৩৮ আৰু মই বিদ্যুৱাই হাঁতক আৰু মোৰ অহিতে সত্যজন্মন কৰাসকলক জাৰি তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দূৰ কৰিম; তেওঁলোকে প্ৰবাস কৰা দেশৰ পৰা মই তেওঁলোকক উলিয়াম, কিন্তু তেওঁলোক ইস্তায়েল দেশত নোসোমাৰ তাতে মই যে, যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিবা।” ৩৯ হে ইস্তায়েল-বংশ, প্ৰভু যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “তোমালোক যোৱা, প্ৰতিজনে নিজ নিজ প্ৰতিমাৰেক সেৱা পূজা কৰাগৈ; কিন্তু তোমালোকে ভৱিষ্যতে মোৰ কথালৈ অৱেশ্য কাণ দিবা আৰু মোৰ পৰিব্ৰজাত নাম তোমালোকৰ উপহার আৰু তোমালোকৰ প্ৰতিমাৰে তোমালোকে আৰু অশুট নকৰিবা। ৪০ কিয়নো, প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, মোৰ পৰিব্ৰজন পৰ্বতখনত ইস্তায়েলৰ ওখ পৰ্বতখনতেই ইস্তায়েলৰ আটাই বংশই, তেওঁলোকৰ আটায়ে দেশত সেই ঠাইতে মোৰ আৰাধনা কৰিব, সেই ঠাইতে মই তেওঁলোকৰ গ্ৰহণ কৰিম আৰু সেই ঠাইতে তোমালোকৰ সকলো পৰিব্ৰজন্মে সৈতে তোমালোকৰ উপহার আৰু নৈনেবদ্যবৃপ্তে দিবলগীয়া তোমালোকৰ আগভঙ্গ পাবলে মই ইচ্ছা কৰিম। ৪১ যেতিয়া মই তোমালোকৰ জাতিবোৰৰ মাজৰ পৰা উলিয়াই আনিম আৰু তোমালোক ছিন্ন-ভিন্ন হোৱা দেশবোৰৰ পৰা তোমালোকক গোটাম, যেতিয়া মই তোমালোকক সুযোগসৰূপে গ্ৰহণ কৰিম আৰু মই জাতিবোৰৰ সাম্ভৰতে তোমালোকৰ মাজত পৰিচৰ্কৃত হ'ম। ৪২ তেওঁয়া যি দেশ তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দিম বুলি মই হাত দাঙি শপত কৰিছিলো, সেই ইস্তায়েল দেশলৈ মই তোমালোকৰ যেতিয়া আনিম যেতিয়া মই যে যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিবা। ৪৩ আৰু যি যি আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু কাৰ্যে তোমালোকে নিজকে অশুট কৰিলা, সেই সেই আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু কাৰ্য তাত তোমালোকে মনত কৰিবা আৰু তোমালোকে কৰা সকলো কুৰুক্ষৰ বাবে তোমালোকে তোমালোকৰ দৃষ্টিত নিজকে ঘণ কৰিবা। ৪৪ আৰু প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, হে ইস্তায়েল বংশ তোমালোক কু-আচাৰণ বা তোমালোকৰ দুর্কৰ্ম অনুসাৰে নহয়, কিন্তু মোৰ নামৰ অৰ্থেহে যেতিয়া মই তোমালোকলৈ কাৰ্য কৰিম, তেওঁয়া, মই যে যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিবা। ৪৫ তেওঁয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ৪৬ “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি দক্ষিণ ফাললৈ তোমাৰ মুখ কৰি, দক্ষিণ দিশে তোমাৰ বাক্য বৰঘোৱা আৰু দক্ষিণ অঞ্চলত থকা দেশৰ কাৰ্যনিৰ বিবুদ্ধে তাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰা। ৪৭ আৰু তুমি দক্ষিণ অঞ্চলত থকা দেশৰ কাৰ্যনিৰ কোৱা, ‘যিহোৱাৰ বাক্য শুনা, প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে চোৱা, মই তোমাৰ মাজত একৰা জুই জুলাম আৰু সেই জুলয়ে তোমাৰ মাজত থকা প্ৰত্যেক কেঁপাপতীয়া আৰু প্ৰত্যেক শুকান গচ ভক্ষ কৰিব; সেই প্ৰজলিত অগ্নি নুমুৱা নহ'ব আৰু দক্ষিণৰ পৰা উত্তৰলৈকে সকলোৰে মুখ তাৰে পোৱা হ'ব। ৪৮ তেওঁয়া মই যিহোৱাই যে, তাক জুলালোঁ, সকলো মানুহে তাক জনিব; তাক নুমুৱা নহ'ব।” ৪৯ তেওঁয়া মই ক'লোঁ, “হায় হায়! প্ৰভু যিহোৱা, লোকে মোৰ বিষয়ে কৱ্য, এইজনে নিগৃত বাক্যৰে কথা নক্য নে?”

২১ তেওঁয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ২ “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি যিবুচালেমৰ ফাললৈ তোমাৰ মুখ কৰি, পৰিব্ৰজনৰ বাবেৰ ফাললৈ বাক্য বৰঘোৱা; ইস্তায়েল দেশৰ বিবুদ্ধে তাৰবাণী

প্ৰচাৰ কৰা। ৩ তুমি ইস্তায়েল দেশক কোৱা, ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা।’ মই তোমাৰ বিপক্ষক মই মোৰ তৰোৱাল ইয়াৰ ফাকৰ পৰা উলিয়াই তোমাৰ মাজৰ পৰা দুষ্ট দুয়োকে তোমাৰ মাজৰ পৰা উচ্ছল কৰিম! ৪ মই ধাৰ্মিক আৰু দুষ্ট দুয়োকে তোমাৰ মাজৰ পৰা উচ্ছল কৰিম; সেইবাবে দক্ষিণৰ পৰা উত্তৰলৈকে সকলো মত্যৰ অহিতে মোৰ তৰোৱাল ইয়াল্যান্ডো, ইয়াক সকলো মতাই জানিব। ই পুনৰাবৃ ঘূৰি নাযাব।” ৫ আৰু তুমি, হে মনুষ্য সন্তান, ক'কাল ভগাকৈ হুমুনিয়াহ পেলোৱা। আৰু মনৰ বেজাবেৰে সৈতে তেওঁলোকৰ আগত হুমুনিয়াহ পেলোৱা। ৭ তেওঁয়া ‘কিয় তুমি হুমুনিয়াহ পেলাইছা?’ এইবুলি যেতিয়া তেওঁলোকে তোমাক সুধিব, তেওঁয়া তুমি ক'বা, বাৰ্তাৰ কাৰণে; কিয়নো সেয়ে আহিছে আৰু প্ৰত্যেকৰ হৃদয় কোমল হ'ব, আটাইবে হাত দুৰ্বল হ'ব, প্ৰত্যেকৰ মন নিৰুৎসাৰ হ'ব আৰু সকলোৰে আঁচ পানীৰ নিচিনা অছিৰ হ'ব; চোৱা! প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, সেয়ে আহিছে আৰু সকলো সিদ্ধ হ'ব।” ৮ তেওঁয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ৯ “হে মনুষ্য সন্তান, ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰি কোৱা, ‘যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তুমি কোৱা, তৰোৱাল! তৰোৱাল! তোমাক ধাৰ দিয়া আৰু চিকুণ কৰা হ'ব। ১০ বধ কৰিবৰ বাবে তোমাক ধাৰ দিয়া হৈছে, বিজুলীৰ দৰে হ'বৰ বাবে তোমাক চিকুণ কৰা হৈছে। তেনেহলে আমি জানো আমোদ থোমদ কৰিম? মোৰ পুত্ৰৰ দণ্ডালিয়ে আটাই কাঠকে তুচ্ছ কৰে। ১১ তাক হাতত ল'বৰ বাবে, তেওঁ তাক চিকুণ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছে। বধ কৰোঁতাৰ হাতত দিবৰ বাবে তৰোৱালখন ধাৰ দিয়া হৈছে। এনে কি চিকুণ কৰাৰ হৈছে। ১২ হে মনুষ্য সন্তান, চিৰিৰি ক্ৰদন কৰা আৰু বিলাপ কৰা; কিয়নো সেই তৰোৱাল মোৰ প্ৰজা আৰু ইস্তায়েলৰ আটাই বিষয়সকলৰ ওপৰলৈ আহিল। তেওঁলোকক মোৰ প্ৰজাসকলে সৈতে তৰোৱালত শোধাই দিয়া হ'ল; এই হেতুকে তুমি নিজ কৰণ্গনত চপৰিওৱা। ১৩ কিয়নো পৰীক্ষা কৰা হৈছে; তুচ্ছ কৰোঁতে দণ্ডালিল ও যদি নথাকে, তেন্তে কি হ'ব? এয়ে প্ৰভু যিহোৱাৰ বচন। ১৪ এই হেতুকে এতিয়া তুমি, হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰা আৰু হাত তালি দিয়া; অনেক লোকক বধ কৰা তৰোৱালখনেই তৃতীয়বাৰ দুগুণ কোৰেৰে কাটিক। সেয়ে তেওঁলোকৰ ভিত্তিক কেঠালিত সোমোৱা, মহৎ লোক জনক সাংঘৰ্তিকৰূপে আঘাত কৰা তৰোৱাল। ১৫ তেওঁলোকৰ হৃদয় কোমল হ'বৰ বাবে আৰু তেওঁলোকৰ উজ্জুটি খাই পৰা লোকৰ সংখ্য সহজ হ'বৰ কাৰণে এই তৰোৱালখন আগটো তেওঁলোকৰ আটাই নগল দূৰাৰ অহিতে হাল্পেন কৰিবোঁ। হায় হায়! তাক বিজুলী যেন কৰা হ'ল, বধ কৰিবৰ কাৰণে তাক ধাৰ দিয়া হ'ল। ১৬ হে তৰোৱাল, তোমাৰ সমুদ্বায় বল সংগ্ৰহ কৰি সোঁফালে ঘূৰা! ঘৃণুত হৈ বাঁওফালে ঘূৰা! যি ফালে তোমাৰ ধাৰ আছে তুমি সেই ফাললৈ গমন কৰা। ১৭ ময়ো হাত-তালি দিম আৰু মোৰ ক্ষেত্ৰ মাৰ নিয়াম; মই যিহোৱাই ইয়াকে ক'লোঁ। ১৮ পুনৰাবৃ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ১৯ “হে মনুষ্য সন্তান, বালিলৰ বজাৰ তৰোৱালখন আহিবৰ কাৰণে তুমি দুটা পথ নিৰ্ধাৰণ কৰা, সেই দুটা পথ একেৰন দেশৰ পৰা লোই আহিব; আৰু তুমি হাতৰ আকৃতিৰ এক চিন কোটা, নগল কেইবলমে আহা বাটৰ মূৰত তাক কাটা। ২০ তৰোৱালখন অমোদৰ সন্তান সকলৰ বৰোৱা নগললৈ আহিবৰ কাৰণে এটা পথ আৰু যিহুদাৰ মাজত থকা গড়েৰে আৰুত, যিৰুচালেম নগললৈ আহিবৰ কাৰণে এটা পথ তুমি আঁকা। ২১ কিয়নো বালিলৰ বজাৰ দুই বাটৰ জোৰাবত, দুই বাটৰ মূৰত মঙ্গল চাবলৈ থিয় হ'ব। তেওঁ ক'ঢ় দুটাল ইফালে সিফালে জোৰাবিল, গৃহ-দেৱতাবোৰক সুধিব আৰু মেৰৰ আগমণত হ'চাৰ। ২২ পাছে গড় তঙ্গ যন্ত্ৰ স্থাপন কৰিবলৈ, দুৱাৰবোৰ অহিতে গড় তঙ্গ যন্ত্ৰ স্থাপন কৰিবলৈ, হাদাম বাঞ্ছিবলৈ, কোঠ সাজিবলৈ তেওঁৰ সেঁ হাতত যিৰুচালেমৰ নাম উঠিল। ২৩ সেই মঙ্গলচোৱা কাৰ্যটো বৃথা হ'ব বুলি বালিলনৰ বজাৰ আগত শপত খোৱা যিৰুচালেমৰ লোকসকলে ভাবিব। কিন্তু অৱৰোধ কৰিবলৈ যি চুক্তি তেওঁলোকে উলংঘন কৰাৰ বাবে বজাৰ তেওঁলোকক দোষাবূপ কৰিব। ২৪ এই হেতুকে প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তেওঁলোক ধাৰ পৰিবৰ কাৰণে তেওঁ পথ অপৰাধবোৰ সোঁৰণ

করাব, তোমালোকের আটাই কার্যর দ্বারাই, তোমালোকের পাপবোর ওলাই পরাকৈ তোমালোকের অপবাধবোর প্রকশিত হ'ব। এইদুরে তোমালোকে নিজের দুর্কর্ম সোঁৰণ করালা আবু তোমালোকলৈ মোৰ মনত পৰিব; এতেকে তোমালোক শক্তিৰ হাতত ধৰা পৰিব। ২৫ আবু তুমি, হে অশুচি আবু দুষ্ট ইস্তায়েলৰ অধিপতি, যিজনৰ শাস্তিৰ কাল উপস্থিত হল, হত হ'বলগীয়া অস্তজনক অপবাধৰ কাল উপস্থিত হোৱা দিন উকলিল, ২৬ প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: পাঞ্চুৱা আবু বাজমুরুট দূৰ কৰ! এইবোৰ আবু একেই হৈ নাথাকিব! চাপৰক ওখ কৰা হ'ব আবু ওখক চাপৰ কৰা হ'ব। ২৭ মই সকলো নষ্ট কৰিব! নষ্ট কৰিব! নষ্ট কৰিব! স্বত্ব থকা জনা নহালৈকে নিশ্চয়ে এই বাজমুরুট আবু নাথাকিব; আবু তেতিয়া মই এইবোৰ সেই জনাকহে দিম। ২৮ হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ভাববাবী প্ৰচাৰ কৰি কোৱা, ‘প্ৰভু যিহোৱাই এইদুরে কৈছে যে, অমোনৰ সন্তান সকলৰ আবু তেওঁলোকে দিয়া অপমানৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে: এখন তৰোৱাল, ফাকৰ পৰা এখন তৰোৱাল উলিওৱা হৈছে; গ্ৰাস কৰিবলৈ, বিজুলীৰূপ হ'বলৈ হত্যাৰ কাৰণে তাক সজা হৈছে। ২৯ তেওঁলোকে তোমাৰ পক্ষে অনৰ্থক দৰ্শন পোৱাত আবু তোমাৰ পক্ষে মিছা মঙ্গল চোৱাত, হত হ'বলগীয়া সেই দুষ্টবোৰ ডিতি তোমাক পেলাৰলৈ সেই অস্তজনক অপবাধৰ সময়ৰ দিন উপস্থিত হ'ব। ৩০ তুমি তাক ফাকত পুনৰ সুমুড়ো। তোমাক সুষ্টি কৰা ঠাইত, তোমাৰ জন্মদেশত মই তোমাক দণ্ড দিয়। ৩১ আবু মই তোমাৰ ওপৰত মোৰ ক্ষোধ বৰষাম, মোৰ ক্ষোধাগ্নি তোমাৰ ওপৰত ফুৰাম আবু বিনষ্ট কৰিবলৈ নিপুণ পশুতুল্য লোকসকলৰ হাতত তোমাক পোধাই দিম! ৩২ তুমি জুইৰ খৰিবৰূপ হ'বা। দেশৰ মাজত তোমাৰ বজ্জপাত হ'বা তোমাক আবু সোঁৰণ কৰা নাযাব, কিয়নো মই যিহোৱাই ইয়াক কলোঁ।’

২২ তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আবু ক'লে, ২ “এতিয়া তুমি, হে মনুষ্য সন্তান, তুমি গোচৰ নচলোৱা নে? তেতে তাইৰ আটাই ঘিলগীয়া কাৰ্য তাইক জনোৱা।” ৩ আবু তুমি ক'ব লাগিব, প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ই কেনেছুৱা নগৰী যে, নিজৰ সময় আহিবৰ কাৰণে নিজৰ মাজত বজ্জপাত কৰে আবু নিজকে অশুচি কৰিবলৈ নিজৰ কাৰণে প্ৰতিমাৰোৰ নিৰ্মাণ কৰে। ৪ হে নগৰী তুমি কৰা বজ্জপাতত তুমি দোষী থ'লো আবু তুমি নিৰ্মাণ কৰা তোমাৰ প্ৰতিমা-বোৰৰ দ্বাৰাই তুমি অশুচি থ'লো! আবু তুমি কাল ওচৰ চপাইছা আবু তোমাৰ আয়ুসৰ শেষলৈ আহিছা। এই হেতুকে মই জাতিবোৰ আগত তোমাক ধিক্কাৰৰ আবু আটাই দেশৰ আগত বিদ্যুপৰ বিষয় কৰিব। ৫ হে বদনামী কলহপূৰ্ণা নগৰী, তোমাৰ ওচৰত আবু নিলগত থকা সকলোৱে তোমাক বিদ্যুপ কৰিব। ৬ চোৱা, ইস্তায়েলৰ অধ্যক্ষসকলে নিজ নিজ বাহুল অনুসাৰে বজ্জপাত কৰিবলৈ তোমাৰ মাজত আছে। ৭ তোমাৰ মাজত পিতৃ-মাতৃক হেয়জনাৰ কৰা হৈছে, তোমাৰ মাজত বিদেশীক অত্যাচাৰ কৰা হৈছে, তোমাৰ মাজত পিতৃহীন আবু বিধৰাক অন্যায় কৰা হৈছে। ৮ তুমি মোৰ পৰিব বস্তুৰোৰ ঘিৰ কৰিছা আবু মোৰ বিশ্বাম-দিনৰোৰ অপবিত্ৰ কৰিছ। ৯ বজ্জপাত কৰিবলৈ তোমাৰ মাজত চাৰ্চিহুৰা লোক আছে। তোমাৰ মাজত লোকে পৰ্বতবোৰ ওপৰত ভোজন কৰে। তোমাৰ মাজত ব্যতিচাৰ কৰে। ১০ তোমাৰ মাজত পিতৃৰ উলঙ্গতা প্ৰকাশ কৰে। তোমাৰ মাজত খৰ্তু-শ্বান হোৱা স্ত্ৰীক বলাঞ্চকাৰ কৰে। ১১ কোনোৱে নিজৰ ওচৰ-চৰুবীয়াৰ স্তৰীৰে সৈতে ঘিলগীয়া কাৰ্য কৰে, কোনোজনে নিজৰ বোৱাৰীয়েকেক কুকৰমেৰে অশুচি কৰে আবু তোমাৰ মাজত আন কোনোৱে নিজৰ ভনামেকেক, বাপেকেৰ জীয়েকেক বলাঞ্চকাৰ কৰে। ১২ বজ্জপাত কৰিবলৈ তোমাৰ মাজত লোকে ভেঁটি লয়। তুমি সুত আবু বাঢ়ি লওঁতা আবু তুমি লোভ কৰি অত্যাচাৰৰ দ্বাৰাই তোমাৰ ওচৰ-চৰুবীয়াৰ পৰা লাভ কৰিছা, কিন্তু মোক হ'লে পাহৰিছা।” ইয়াক প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে। ১৩ এই হেতুকে চোৱা! তুমি কৰা অন্যায় লাভত আবু তোমাৰ মাজত বজ্জপাতত তুমি এইবোৰ কৰিব মই হাত তালি দিছোঁ। ১৪ মই যি দিনা তোমাৰ প্ৰতিশেখ ল'ম, সেইদিনা তোমাৰ হৃদয়ে সহি থাকিব পাৰিব নে? বা তোমাৰ হাত সবল হ'ব নে? মই, যিহোৱাই ইয়াক ক'লোঁ আবু মই ইয়াক সিদ্ধণ কৰিম। ১৫

মই জাতিবোৰ মাজত তোমাক ছিম-তিম কৰিম, দেশবোৰ মাজত তোমাক গোট গোট কৰিম আবু তোমাৰ মাজত পৰা তোমাৰ লেতোৱোৰে নিকা কৰিম। ১৬ আবু তোমাক জাতিবোৰ সাক্ষতে অপবিত্ৰ কৰা হ'ব। আবু মই যে যিহোৱা, তাক তুমি জানিবা!” ১৭ তাৰ পাছত যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আবু ক'লে, ১৮ “হে মনুষ্য সন্তান, ইস্তায়েল বংশ মোৰ দৃষ্টিত আৱৰ্জনাৰ বৃপু হল। তেওঁলোক সকলোৱেই মুহিত দিব লগা পিতল, বশীতাম, লোহা আবু সীহাহসৰূপ তেওঁলোক বৃপু আৱৰ্জনাৰ বৃপু। ১৯ এই হেতুকে প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘তোমালোক সকলোৱেই আৱৰ্জনাৰ বৃপু হল। তেওঁলোক যিবৰালমেৰ মাজত গোটাই।’ ২০ মানুহে বৃপু, পিতল, লোহা, সীহ আবু বশীতাম গলাৰব বাবে, তাৰ ওপৰত জুই ফুৰাবলৈ মুহীৰ মাজত তাক গোটাই দিয়াৰ দৰে মই তোমালোক মোৰ ক্ষোধত আবু কোপত গোটাম আবু তোমালোক তাত পেলাই গলাম। ২১ এনে কি, মই তোমালোকক গোটাই, মোৰ ক্ষোধাগ্নি তোমালোক ওপৰত ফুৰাম; তাতে তোমালোক তাৰ মাজত গলি যাবা। ২২ মুহীৰ মাজত বৃপু গলাৰ দৰে তাৰ মাজত তোমালোক গলিবা; গতিকে মই যিহোৱাই যে তোমালোক ওপৰত মোৰ ক্ষোধ বৰষালোঁ, তাক তোমালোকে জানিবা!” ২৩ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আবু ক'লে, ২৪ “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি যিহুদাক কোৱা, ‘তুমি হাবি নক্তা, বা ক্ষোধৰ দিনা বৰষুণ নিদিয়া দেশ! ২৫ তাৰ মাজত তাৰ ভাববাদীসকলে চক্রান্ত কৰিছে, তেওঁলোকে চিকাৰ ধৰোতে গৰ্জন কৰোতা সিংহেৰ নিচিনা; তেওঁলোকে মনুষ্যক গ্ৰাস কৰে! তেওঁলোকে ধন-সম্পত্তি আবু বহুমূল্য বস্তি নিয়ে; তেওঁলোকে তাৰ মাজত তাৰ বিধৰাব সংখ্যা বঢ়ালৈ। ২৬ তাৰ পুৰোহিতবোৰে মোৰ ব্যৱহাৰ বিপৰীতে অত্যাচাৰ কৰে; তেওঁলোকে পৰিব আবু সাধাৰণৰ মাজত প্ৰভেদ নাৰাখে, বা শুচি আবু অশুচিৰ মাজত বিভিন্ন কৰিবলৈ মানুহক নিশিকাই; তেওঁলোকে মোৰ বিশ্বাম-দিনৰোৰ পৰা তেওঁলোকৰ চৰু ঢাকে আবু মই তেওঁলোক মাজত অপবিত্ৰীকৃত হ'লো। ২৭ অন্যায় লাভ কৰিবৰ কাৰণে বজ্জপাত কৰে আবু মুখ্যসকল চিকাৰ ধৰোতা বাঁকুৰুবৰ্ষৰূপ। ২৮ যিহোৱাই নোকোৱাকৈয়ে প্ৰভু যিহোৱাই এইদুৰে কৈছে বুলি তাৰ ভাৰবাদীসকলে কৈ, অনৰ্থক দৰ্শন দেখি আবু তেওঁলোক পক্ষে মিছা মঙ্গল চাই, তেওঁলোক বাবে চূপেৰে লিপে। ২৯ দেশৰ প্ৰজাসকলে উপদ্ৰব কৰে, বলেৰে লয়, এনে কি, দুৰী-দৰিদ্ৰ দুখ দিয়ে আবু বিদেশীক অন্যায়কে অত্যাচাৰ কৰে। ৩০ আবু মই দেশ নষ্ট নকৰিব কাৰণে, চাৰিওকলে গড় নিৰ্মাণ কৰিব পৰা আবু দেশৰ অৰ্থে মোৰ আগত গড় ভঙ্গ বাটত থিয় হ'ব পৰা এনে এজন মানুহ তেওঁলোক মাজত বিচিৰিলো, কিন্তু মই কাকো নাপালোঁ। ৩১ এই হেতুকে মই তেওঁলোক ওপৰত মোৰ ক্ষোধ বৰষাম, মোৰ ক্ষোধাগ্নিয়ে তেওঁলোকক সংহাৰ কৰিব। মই তেওঁলোকৰ নিজৰ জাতিৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ ফল তেওঁলোকৰ মূৰত ফলিওৱা।” এইদুৰে প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে।”

২৩ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আবু ক'লে, ২ “হে মনুষ্য সন্তান, দুজনী মহিলা আছিল; তেওঁলোক একেজনী মাত্ৰে জীয়েক। ৩ তেওঁলোকে মিচৰত মোৰ কালতেই বেশ্যাকৰ্ম কৰিছিল। আবু সেই ঠাইতে তেওঁলোকে পিয়াহ মোৰ পৰা হৈল তাৰ ভাৰবাদীসকলে কৈ, অনৰ্থক দৰ্শন দেখি আবু তেওঁলোক পক্ষে কৰিবলৈ তেওঁলোকে মিচৰত কৰিব। ৪ তেওঁলোকৰ মাজত ব্যতিচাৰ কৰে, কিন্তু মই কাকো নাপালোঁ। ৫ কিন্তু মহলা মানুহে আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ৬ চোৱা, বেশ্যাকৰ্ম কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ মাজত ব্যতিচাৰ কৰে। ৭ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু তাইৰ ভনায়েক কৰিব। ৮ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ৯ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ১০ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ১১ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ১২ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ১৩ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ১৪ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ১৫ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ১৬ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ১৭ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ১৮ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ১৯ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ২০ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ২১ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ২২ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ২৩ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ২৪ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ২৫ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ২৬ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ২৭ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ২৮ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ২৯ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব। ৩০ তেওঁলোকৰ নামে অহলা আবু বিদেশীক অন্যায় কৰিব।

প্রতিমাবোবৰ দ্বাৰা তাই নিজকে অঙ্গচি কৰিলে। ৮ কিয়নো চিচৰত থকা দিনৰে পৰা তাই নিজৰ বেশ্যালি এৰা নাছিল, যেতিয়া তাইৰ ঘোৱন কালত তেওঁলোকে তাইৰ লগত শয়ন কৰিছিল আৰু তাইৰ জীৱায়াৰী কালৰ পিয়াহৰ মূৰ টিপিছিল আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে তাইৰ লগত অধিক পৰিমাণে বেশ্যাকৰ্ম কৰিছিল। ৯ এই হেতুকে মই তাইৰ প্ৰেমকাৰীসকলৰ, তাইৰ সৈতে আসস্ক হোৱা সেই আচূরীয়াসকলৰ হাতত তাইক শোধাই দিলোঁ! ১০ তেওঁলোকে তাইৰ উলঙ্গতা প্ৰাকাশ কৰিলে। তেওঁলোকে তাইৰ পো-জীসকলক লৈ গল আৰু তাইক তৰোৱালৈৰে বথ কৰিলে আৰু ইইদৰে তাই আন মহিলাসকলৰ মাজত লজিত হ'ল আৰু কিমৰে দণ্ড তোগ কৰিলে। ১১ তাইৰ ভৌমীয়েক অহলীবাই ইয়াক দেখিও, নিজ কামাসকৃত আৰু নিজ বায়োকৰ বেশ্যালিতকে অধিক হোৱা নিজ বেশ্যাকৰ্মত তাইতকৈ বেছি প্ৰষ্ঠা হ'ল। ১২ অতি জাকজমকৈ বন্ধু পিঙ্কা দেনাধিপতি আৰু শাসনকৰ্ত্তাসকলত, ঘৰোৱাৰ ওপৰত উঠা অশ্বাৰেহী তাইৰ ওচৰ-চুৰীয়া আচূরীয়াসকলত তাই আসস্ক হ'ল! তেওঁলোক সকলোৱেই সবল আৰু মনোহৰ ঘূৱা আছিল। ১৩ আৰু মই দেখিলো যে তাই নিজকে অঙ্গচি কৰিলে। দুয়ো জৰীয়ে একে পথ ল'লে। ১৪ তেতিয়া তাই নিজ বেশ্যালি আৰু অধিককৈ বঢ়লো। কিয়নো তাই দেৱালত অঁকা পুৰুষসকলক, অৰ্থাৎ সেন্দুৰেৰে অঁকা কলনীয়াসকলৰ নঞ্চা দেখিলে, ১৫ তেওঁলোকৰ ককালত টঙ্গল বংকা আৰু তাৰে সৈতে মৃত ওলমে থকা পাঞ্চৰি মৰা! তেওঁলোক সকলোৱেই দেখিবলৈ সেনাপতি দলৰ নিনিচা, যি বাবিলীয়াসকলৰ জ্ঞানদেশ যেন দেখা যায়। ১৬ যেতিয়া তাই তেওঁলোকক দেখিলে, তাই তেওঁলোকত আসস্ক হ'ল আৰু সেই কাৰণে কলনীয়া দেশলৈ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালে। ১৭ তেতিয়া বাবিলীয়াসকল তাইৰ ওচৰলৈ আৰু প্ৰেমশয়াত উঠিল আৰু বেশ্যাকৰ্মেৰে তাইক অঙ্গচি কৰিলে; তাই তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই অঙ্গচি হল আৰু তেতিয়া তাই তাইৰ মনত তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে ঘিণ লাগিল। ১৮ ইইদৰে তাই নিজৰ বেশ্যালি প্ৰাকাশ কৰি নিজৰ বিবন্ধুতা আনাৰত কৰিলে, তেতিয়া মোৰ মনত তাইৰ বায়োকলৈ ঘিণ লগা নিচিনাকে তাইলৈকো মোৰ মনত ঘিণ লাগিল। ১৯ তেতিয়া তাই নিজ ঘোৱন কাল সেঁৰণ কৰিলে আৰু নিজৰ বেশ্যালি আৰু অধিককৈ বৃক্ষি কৰিলে, যিদৰে তাই মিচৰ দেশত থাকোতে বেশ্যাকৰ্ম কৰিছিল। ২০ সেই কাৰণে তাই নিজ প্ৰেমিকসকলৰ সৈতে আসস্ক হ'ল, যিসকলৰ গাবৰ দৰে জননেন্দ্ৰিয় বিষয়ক আৰু ঘোৱাৰ বীৰ্য নিচিনা বীৰ্য। ২১ তাই আকো তাইৰ ঘোৱন কালৰ ব্যভিচাৰ পুনৰাবৰ্য কৰিবলৈ ধৰিলে, যেতিয়া মিচৰীয়াসকলে তাইৰ পিয়াহৰ মূৰ টিপিছিল। কাৰণ তাইৰ ঘোৱন কালৰ পিয়াহ। ২২ এই হেতুকে, হে অহলীবা, প্ৰতু যিৰোৱাই এই কথা কৈছে: ‘চোৱা, মই তোমাৰ প্ৰেমকাৰীসকললৈ তোমাৰ বিৰুদ্ধে উটচাটা, তোমাৰ চাৰিওফালৰ পৰা তোমাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকৰ আনিম! ২৩ বাবিলীয়া আৰু আটাই কলনীয়াসকল! পকোদ, চোৱা আৰু কোৱাক! আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে আটাই আচূরীয়াসকলক! সকলোৱেই প্ৰাতাৰশালী মনোহৰ ঘূৱা! ৰাজ্যপাল আৰু বিষয়াসকল; তেওঁলোক সেনাপতি আৰু সন্মানিত লোক! তেওঁলোক আটাইৰে অশ্বাৰেহী। ২৪ তেওঁলোকে অন্তশ্শন্ত, বথ, গাড়ী আৰু বিশাল লোক সকলে সৈতে তোমাৰ বিৰুদ্ধে আহিব। তেওঁলোকে ফৰ আৰু ঢাল লৈ আৰু শিৰোৰক্ষক টুপি পিঙ্কি তোমাৰ অহিতে চাৰিওফালে বেছ পাতিব! মই তেওঁলোকৰ হাতত বিচাৰভাৰ সমৰ্পণ কৰিব; তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ বিচাৰ অননুসৰে তোমাৰ বিচাৰ কৰিব।’ ২৫ আৰু মই তোমাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ অন্তৰ্জালা প্ৰজন্মিত কৰিব আৰু তেতিয়া তেওঁলোকে তোমালৈ ক্ষেত্ৰ কৰিব। তেওঁলোকে তোমাৰ নাক আৰু কাণ কাটিব আৰু তোমাৰ অৱশিষ্ট ভাগ তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ব। তেওঁলোকে তোমাৰ পো-জীবোৰক লৈ ঘাব, যাতে তোমাৰ অৱশিষ্ট বথ জুইতে পোৱা হ'ব। ২৬ তেওঁলোকে তোমাক উলঙ্গ কৰিব আৰু তোমাৰ সুন্দৰ সুন্দৰ অলঙ্কাৰবোৰ নিব। ২৭ ইইদৰে মই তোমাৰ পৰা তোমাৰ ব্যভিচাৰ আৰু মিচৰ দেশত অভ্যাস কৰা তোমাৰ বেশ্যালি নোহোৱা কৰিব। তুমি তেওঁলোকলৈ আৰু চুক তুলি হেঁপাহেৰে নাচাৰা আৰ মিচৰলৈ কেতিয়াও সেঁৰণ নকৰিবা।’ ২৮ কিয়নো প্ৰত

যিহোরাই এই কথা কৈছে, ‘চোরা! যিবোরলৈ তোমার মনত ঘণ আছিল, তুমি হিংসা করাবোৰ হাতত, মই তোমাক সেইসকলৰ হাতত শোধাই দিম। ২৯ তেওঁলোকে তোমাক ঘণ কৰিব; তোমার সকলো পৰিশ্ৰমৰ ফল নিব আৰু তোমাক উলঙ্গিনী আৰু বিবন্ধনা কৰি এৰিব। তেতিয়া তোমার বেশ্যাকৰ্মৰ দ্বাৰাই হোৱা বিবন্ধনা, তোমার ব্যভিচাৰ আৰু বেশ্যাকাৰ্য্য প্ৰকাশ পাব। ৩০ তুমি বেশ্যাহৈ জাতি সমূহৰ পাছে পাছে হোৱাৰ কাৰণে, আৰু তুমি তেওঁলোকে প্ৰতিমাবোৰেৰে কলক্ষিত হোৱাৰ কাৰণে এইবোৰ কাৰ্য্য তোমলৈ কৰা যাব। ৩১ তুমি তোমাৰ বায়েৰেৰ পথত গমন কৰিবিলা; এই হেতুকে মই তাইৰ পানপত্ৰ তোমাৰ হাতত দিম।’ ৩২ প্ৰভু যিহোরাই এই কথা কৈছে: ‘তুমি তোমাৰ বায়েৰেৰ দ আৰু বহুল পানপাত্ৰ পান কৰিবা; তুমি পৰিহসৰ আৰু বিদ্ধুপৰ বিষয় হ'বা - সেই পান পাত্ৰত বহুত ধৰে। ৩৩ তুমি মাতলামি আৰু দুখৰে পৰিৰূপ হ'বা; সেয়ে তোমাৰ বায়েৰে চমৰিয়াৰ বিস্ময় আৰু ধৰ্মসজনক পানপাত্ৰ।’ ৩৪ তুমি তাত পান কৰিবা আৰু চুঁচি শেষ কৰি খাবা; তাৰ পাত্ৰত খোলাবোৰ চোৱাৰ আৰু নিজ সন্ম বিদাবিৰা। কিয়নো প্ৰভু যিহোৱাই ইয়াক ঘোষণা কৰিছে।’ এয়ে প্ৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা।! ৩৫ এই হেতুকে, প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে, কিয়নো তুমি মোক পাহৰিলা, আৰু মোক পাছফাললৈ পেলালা; এই কাৰণে তুমিৰ তোমাৰ ব্যভিচাৰ আৰু বেশ্যাকৰ্মৰ ফল ভোগ কৰিবা।’ ৩৬ যিহোৱাই মোক ক'লে “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি অহলা আৰু অহীনীৰ ওপৰত গোচৰ কৰিবা নে? তেতো তেওঁলোকৰ ঘিণলগীয়া কাৰ্য্যবোৰ তেওঁলোকক সেৱৰা। ৩৭ কিয়নো তেওঁলোকে ব্যভিচাৰ কৰিলা, আৰু তেওঁলোকৰ হাতত তেজ লাগি আছে; তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ প্ৰতিমাবোৰে সৈতে ব্যভিচাৰ কৰিলা আৰু তেওঁলোকে মোৰ কাৰণে প্ৰসৰ কৰা তেওঁলোকৰ সন্তান সকলক প্ৰাপ্তি হ'বলৈ সেইবোৰ উদ্দেশ্যে জুইৰ মাজেদি সিঁহত গমনো কৰাবলৈ। ৩৮ তেওঁলোকে মোলৈ এইটো ও কৰি থাকিলৈ: তেওঁলোকে মোৰ ধৰ্মধার অশুচি কৰিলৈ আৰু মোৰ বিশ্রাম-দিনবোৰে সেই দিনাই অপবিত্ৰ কৰিলৈ। ৩৯ কিয়নো, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ প্ৰতিমা বোৰ উদ্দেশ্যে নিজ নিজ সন্তান সকলক বধ কৰাৰ পাত্ৰত, সেই দিনাই মোৰ ধৰ্মধারলৈ আহি তাক অপবিত্ৰ কৰিলৈ। সেই বাবে চোৱা! মোৰ গৃহৰ মাজতে তেওঁলোকে কি প্ৰকাৰ কৰিলৈ! ৪০ তোমালোক দূৰৰ পৰা মানুহক আহিবলৈ মাতিলা, যিসকললৈ এজন দৃত পঠোৱা হৈছিল - আৰু চোৱা! তেওঁলোক সঁচাইে অহিল, যিসকলৰ কাৰণে তুম গা ধূলা, তোমাৰ চৰুত কাজল দিলা আৰু অলঞ্চাৰেৰে নিজকে বিভূষিত কৰিলা। ৪১ আৰু তুমি বাজকীয়াৰ শয্যাত বহিলা আৰু তাৰ আগত এখন মেজ সজোৱাত তাৰ ওপৰত তুমি মোৰ ধূপ আৰু মোৰ তেল থলা। ৪২ আৰু নিচিত থকা লোক সকলৰ কোলাহল তাৰ তাৰ তাৰ শুনা গ'ল আৰু সামায় শ্ৰেণীৰ মানুহবোৰ লগত মুৰুপৰত পৰা মতোৱালবোৰ আনা হল তেওঁলোকে তোমালোক দুজনীৰ হাতত খৰু আৰু মৃত সুন্দৰ মুকুট পিঙ্কাই দিলৈ। ৪৩ তেতিয়া ব্যভিচাৰত বুঢ়ী হোৱাজনীৰ বিষয়ে মই কলো, ‘তেওঁলোকে তাৰ লগত আৰু তাই তেওঁলোকৰ লগত এতিয়া বেশ্যাকৰ্ম কৰিব।’ ৪৪ পাত্ৰত পুৰুষবোৰে বেশ্যাত গমন কৰা নিচিনকৈ তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ লগত গমন কৰিলে; এইদৰে তেওঁলোকে সেই দোৰী ব্যভিচাৰিণী মহিলা অহলা আৰু অহীনীত গমন কৰিলৈ। ৪৫ কিন্তু ধৰ্মীকসকলে ব্যভিচাৰিণীক আৰু বৰ্কপতককৰিণীক দণ্ড দিয়াৰ দৰে সিঁহত দুজনীক দণ্ড দিব, কিয়নো তেওঁলোক ব্যভিচাৰিণী; আৰু তেওঁলোকৰ হাতত তেজ লাগি আছে। ৪৬ সেই কাৰণে প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: মই তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সমাজক আনিম আৰু মই তেওঁলোকক আসৰ বিষয় আৰু লুটদ্বয়বৰ্পু হ'বলৈ দিম; ৪৭ তেতিয়া সেই সমাজে তেওঁলোকলৈ শিল দলিলয় আৰু নিজ নিজ তৰোৱালৈৰে তেওঁলোকক ডোখৰ ডোখৰ কৰিব। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পো-জীবোৰক বধ কৰিব, আৰু জুই লগাই তেওঁলোকৰ ঘবৰোৰ পুৰি পেলাব। ৪৮ এইদৰে মই দেশৰ পৰা ব্যভিচাৰ দূৰ কৰিম আৰু সকলো মহিলাক তোমালোকৰ ব্যভিচাৰ মতে কাৰ্য্য কৰিবলৈ নিশ্চিকিব। ৪৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকৰ ব্যভিচাৰৰ বোজা তোমালোকৰ ওপৰত বাখিৰ আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ

প্রতিমাসহন্দীয় পাপের ভাব ব্যাপারে; তেতিয়া মই যে প্রভু যিহোরা, সেই বিষয়ের তোমালোকে জানিবা।

২৪ পুনরাবৃত্ত আমার নির্বাসনের নরম বছৰের দশম মাহের দশম দিন। যিহোরার বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ২ “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি নিজেই লিখা, এই দিনেই নাম লিখা; আজি এই দিনটোতেই বাবিলৰ বজাই যিৰচালেম আগ্ৰহণ কৰিছে। ৩ তুমি সেই বিদ্রোহী বংশের আগত দৃষ্টান্ত দি তেওঁলোকক কোৱা, ‘প্রভু যিহোরাই এই কথা কৈছে: তুমি বন্ধন টোটো বহোৱা! ঠিক ঠাইত বহোৱা! আৰু তাত পানী বাকি দিয়া! ৪ তাত দিব লণ্ডিয়া ডোখবোৰে, পাচ-পিৱা, আগ-পিৱা আদি উভয় উভয় ডোখবোৰে তাৰ মাজত গোটাই দিয়া; উভয় হাড়বোৰেৰে তাক পূৰ কৰা! ৫ জাকৰ মাজৰ উভয় মেৰবোৰে লোৱা আৰু টোটোৰ তলত হাড়বোৰো দমোৱা; তাক ভালৈক উত্তোলোৱা, এনে কি, তাৰ মাজত থকা হাড়বোৰে সিঙ্গক। ৬ এই হেতুকে প্রভু যিহোৱাই কৈছে: কহে ধৰা আৰু কঁহ শুণুচা ট্ৰোপু বক্ষপাতকবিণী নগৰীৰ সন্তাপ হ'ব; তুমি চিঠি নেখেলোকৈ এডোখৰকৈ তাৰ সকলোলৈ উলিওৱা। ৭ কিয়নো তাই কৰা বক্ষপাত তাইৰ মাজত আছো? তাই শুণা শিলৰ ওপৰত তাৰ বাখিছে; তাই ধূলিবে ঢাকি বাখিবৰ কাৰণে মাটিৰ ওপৰত তাৰ ঢলা নাই, ৮ যেন প্রতিকাৰ সাধিবৰ অৰ্থে ক্ষেত্ৰ তোলে। তাই উলিওৱা বক্ষ ঢাক নাখাবৰ বাবে মই তাৰ শুণা শিলত বাখিলোঁ! ৯ এই হেতুকে প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: বক্ষপাতকবিণী নগৰীৰ সন্তাপ হ'ব; ময়ো দমটো ডাঙৰ কৰি দিম। ১০ খৰি দমোৱা! জুই বৰকৈ জলোৱা! মাংস ভালৈকে সিজোৱা, জোল সুশব্দু হবলৈ চৰুৰু ডাঠ কৰা। আৰু হাড়বোৰে ভালদৰে পুৰিবলৈ দিয়া! ১১ তাৰ পিছত টোটো গৰম হ'বলৈ আৰু তাৰ পিতল পুৰিবলৈ, তাৰ মল তাত গলিবলৈ আৰু তাৰ কঁহ শুঁচিবলৈ তাৰ আঙ্গোষ্ঠা ওপৰত তাৰ খালীকৈ বহোৱা! ১২ সেয়ে মোক পৰিশ্ৰমেৰে ক্লান্ত কৰিলে, তথাপি তাৰ বৰ কঁহ তাৰ পৰা নুঞ্চে; সেয়ে তাক জুইত দিব লাগে। ১৩ তোমাৰ অঙ্গতাত লজ্জাজনক আচৰণবোৰ আছে, কাৰণ মই তাৰ শুণি কৰিলোঁ, কিন্তু তোমাক শুণি কৰিবলৈ যত্ন কৰিলেও তুমি শুণি নোহোৱা। এই কাৰণে মই তোমাৰ ওপৰত মোৰ ক্ষেত্ৰ মাৰ নিন্যালৈকে তুমি তোমাৰ অশুভতাৰ পৰা আৰু শুণি নহ'ব। ১৪ মই, যিহোৱায়ে ইয়াক কলোঁ যে এয়ে ঘটিৰ আৰু মই ইয়াক সিন্দু কৰিব। মই দয়া নকৰিব আনকি ক্ষণ্টও নহ'ম। তোমাৰ আচৰণ আৰু কাৰ্য অনুসাৰে তোমাক দণ্ড দিয়া হ'ব।” এইয়াই প্রভু যিহোৱাৰ ঘোষণা। ১৫ তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ১৬ “হে মনুষ্য সন্তান, চোৱা! মই আঘাতেৰে তোমাৰ চৰুৰ তৃষ্ণিজনক বস্তু তোমাৰ পৰা দূৰ কৰিব; তথাপি তুমি বিলাপ কি ক্ৰন্দন নকৰিবা আৰু তোমাৰ চৰুলোৱে নাযাওক। ১৭ তুমি নিৰবে হৃমণিয়াহ পেলোৱা। মৃত লোকৰ বাবে শোক নকৰিবা। তোমাৰ মূৰত পাঞ্চি বান্ধা আৰু ভৱিত জোতা পিন্ধা, তোমাৰ মুখমণ্ডল নাচকিবা আৰু পত্ৰীসকলক হৰোৱাই শোক কৰা লোকসকলে দিয়া পিঠা নাখাব।” ১৮ গতিকে বাতিপুৰা মই লোকসকলক এইদৰে কলোঁ আৰু গৰ্ধলি মোৰ ভাৰ্যার মৃত্যু হ'ল। আৰু আজতা পোৱাৰ দৰে মই বাতিপুৰা সেইদৰে কৰিলোঁ। ১৯ লোকসকলে মোক প্ৰশ্ন কৰিলে, “তুমি যে এইবোৰ কৰি আছ, এইবোৰ অৰ্থ কি? তাৰ তুমি আমাক নক'বা নে?” ২০ তেতিয়া মই তেওঁলোকক ক'লোঁ, “যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ২১ তুমি ইস্তায়েল বংশক কোৱা, প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! তোমালোকৰ বলদায়ক অহঙ্কাৰৰ স্থল, তোমালোকৰ চৰুৰ তৃষ্ণিজনক আৰু তোমালোকৰ প্ৰাণৰ আকাঙ্ক্ষিত বস্তু যি মোৰ ধৰ্ম-ধাম, তাৰ অপবিত্ৰ কৰি আছে। সেয়ে তোমালোকে এবি যোৱা তোমালোকৰ পো-জীসুকল তৰেৱালৰ দাবাই পতিত হ'ব। ২২ তেতিয়া মই কৰাৰ দৰে তোমালোকেও কৰিবা: তোমালোকে তোমালোকৰ পুঁষ্ঠ নাচকিবা বা শোক কৰি থকা লোকসকলে দিয়া পিঠা নাখাব।” ২৩ বৰং, তোমালোকৰ পাঞ্চি তোমালোকৰ মূৰত আৰু তোমালোকৰ জোতা তোমালোকৰ ভাৰিত থাকিবা; তোমালোকে বিলাপ কি ক্ৰন্দন নকৰিবা, কিন্তু নিজ নিজ অপৰাধত ক্ষীণ হৈ যাবা আৰু এজনে আন জনৰ আগত

কেঁকাবা। ২৪ এইদৰে যিহিক্ষেল তোমালোকৰ চিনহৰূপ হ'ব; তেওঁ কৰা আটাই কাৰ্য অনুসাৰে তোমালোকে কৰিব। এয়ে তেতিয়া ঘটিৰ, তেতিয়া, মই যে প্ৰভু যিহোৱা, তাৰ তোমালোকে জানিবা!” ২৫ “কিন্তু তুমি, হে মনুষ্য সন্তান, যি দিনা মই তোমালোকৰ বল, তেওঁলোকৰ আনন্দদায়ক পৌৰৰ স্থল, তেওঁলোকৰ চৰুৰ তৃষ্ণিজনক আৰু মনৰ অভিলাষিত বস্তু আৰু তেওঁলোকৰ পো-জীসুকলক তেওঁলোকৰ পৰা দূৰ কৰিব - ২৬ সেই দিনখন পলাই বৰ্ক্ষা পোৱা এজন লোকে সেই কথা তোমাৰ কাণত পেলাবলৈ তোমাৰ ওচৰলৈ আহিব। ২৭ সেই দিনখনত পলাই বৰ্ক্ষা পোৱাজনৰ আগত তোমাৰ মুখ মুকলি হ'ব - তেতিয়া তুমি আৰু নিৰবে নাথকিবা। তুমি আৰু বোৱা নহ'ব। এইদৰে তুমি তেওঁলোকৰ আগত চিনহৰূপ হ'বা আৰু মই যে যিহোৱা, তাৰ তেওঁলোকে জানিবা!”

২৫ তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ২ “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি অম্যোনৰ সন্তান সকলৰ ফালে মুখ কৰি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰা। ৩ তুমি অম্যোনৰ সন্তান সকলক কোৱা, ‘তোমালোকে প্ৰভু যিহোৱাৰ বাক্য শুণা। প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা যোৗণা কৰিবে: মোৰ ধৰ্মধাম যেতিয়া অপবিত্ৰ হৈছিল তেতিয়া তাৰ অহিতে আৰু ইস্তায়েল-ভূমি ধৰ্মস্থ হোৱাত তাৰ অহিতে আৰু যিহুনা বংশ দেশখন্তৰলৈ যোৱাৰ সময়ত সেই বংশৰ অহিতে “ভাল হৈছে!” এইবুলি তোমালোকে কৈছিলা। ৪ এই হেতুকে চোৱা! অধিকাৰৰ অৰ্থে মই তোমাক পূৰদৈৰ্যী লোকসকলৰ হাতত শোধাই দিম; তেওঁলোকে তোমাৰ মাজত নিজ নিজ ছাউনি পাতিৰ আৰু তোমাৰ মাজত নিজিৰ নিজিৰ বসতিস্থান কৰিব। তেওঁলোকে তোমাৰ ফল খাব আৰু তোমাৰ গাধীৰ পান কৰিব। ৫ আৰু মই বৰাক উটৰ শাল বনাম আৰু অম্যোনৰ লোকসকলৰ দেশখন মেৰ শোৱা গাঁৱাল কৰিম, তাতে, মই যে, যিহোৱা তাৰ তোমালোকে জানিবা! ৬ কিয়নো প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তুমি হাত তালি দিলা, মাটিত ভৰি মাৰিলা আৰু ইস্তায়েল দেশৰ অহিতে তোমাৰ প্ৰাণ জৰাই হিংসাৰে আনন্দ কৰিলা। ৭ এই হেতুকে চোৱা! মই তোমাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ হাত মেলি জাতিবোৰ গুৰি লুটুৰব্যবৰূপে তোমাক শোধাই দিম। মই জাতিবোৰৰ পৰা তোমাক উশু কৰিম। দেশখনৰ পৰা তোমাক উশু কৰিম! দেশখনৰ পৰা মই তোমাক বিনষ্ট কৰিম, আৰু মই যে যিহোৱা, ইয়াকে তুমি জানিবা!” ৮ প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “চোৱা! যিহুনা-বংশ আন সকলো জাতিৰ দৰেই হ'ল।” ৯ এই হেতুকে চোৱা! নগৰ কেইখনৰ পোনে, বৈৎ-যৈচীমোং, বাল-মিয়োন আৰু কিৰিয়া পৰা দেশৰ গৌৰৰ স্বৰূপ মোৱাৰ সীমাত থকা তাৰ এই নগৰ কেইখনৰ পোনে, ১০ অম্যোনৰ লোকসকলৰ অহিতে যিসকললৈ পূৰদৈৰ্যী সন্তান সকলৰ বাবে মই মোৱাৰ দাঁতিত বাট উলিয়াম, আৰু অম্যোনৰ লোকসকলক জাতিবোৰ সৌৰ্যৰণত নাথাকিবৰ বাবে মই এই অধিকাৰৰ অৰ্থে সেইবোৰ তেওঁলোক কৰিম। ১১ আৰু মই মোৱাৰক দণ্ড দিম, তেতিয়া মই যে যিহোৱা, ইয়াক তেওঁলোকে জানিব। ১২ প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “হৈদোমে প্ৰতিকাৰ সাধিবৰ মনেৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতিকাৰ সাধি অতিশয় দেষ কৰিলে।” ১৩ সেইবোৰে, প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “মই হৈদোমৰ অহিতে মোৰ হাত মেলি তাৰ পৰা মানুহ আৰু পশু সকলোকে উচ্ছৱ কৰিম। আৰু তৈমোন পৰা মই তাৰ ধৰ্মস্থ কৰিম। দণ্ডনলৈকে তেওঁলোক তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ব। ১৪ মোৰ প্ৰজা ইস্তায়েল দ্বাৰাই মই হৈদোমৰ ওপৰত মোৰ প্ৰতিকাৰ সাধিম আৰু তেওঁলোকে মোৰ ক্ষেত্ৰ ও কৰিম, আৰু চিৰহায়ী শত্ৰুতাৰে বিনষ্ট কৰিম। ১৫ এইবোৰ হিংসাৰে প্ৰতিকাৰ সাধি অতিশয় দেষ কৰিলে, ১৬ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১৭ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১৮ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১৯ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ২০ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ২১ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ২২ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ২৩ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ২৪ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ২৫ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ২৬ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ২৭ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ২৮ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ২৯ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৩০ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৩১ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৩২ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৩৩ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৩৪ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৩৫ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৩৬ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৩৭ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৩৮ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৩৯ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৪০ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৪১ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৪২ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৪৩ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৪৪ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৪৫ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৪৬ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৪৭ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৪৮ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৪৯ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৫০ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৫১ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৫২ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৫৩ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৫৪ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৫৫ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৫৬ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৫৭ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৫৮ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৫৯ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৬০ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৬১ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৬২ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৬৩ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৬৪ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৬৫ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৬৬ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৬৭ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৬৮ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৬৯ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৭০ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৭১ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৭২ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৭৩ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৭৪ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৭৫ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৭৬ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৭৭ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৭৮ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৭৯ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৮০ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৮১ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৮২ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৮৩ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৮৪ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৮৫ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৮৬ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৮৭ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৮৮ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৮৯ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৯০ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৯১ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৯২ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৯৩ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৯৪ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৯৫ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৯৬ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৯৭ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৯৮ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ৯৯ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১০০ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১০১ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১০২ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১০৩ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১০৪ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১০৫ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১০৬ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১০৭ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১০৮ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১০৯ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১১০ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১১১ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১১২ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১১৩ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১১৪ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১১৫ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১১৬ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১১৭ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১১৮ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১১৯ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১২০ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১২১ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে, ১২২ এই নগৰে যিহুনা-বংশৰ অহিতে কাৰ্য কৰিলে,

মহা প্রতিকার সাধিম; আবু মই তেওঁলোকৰ ওপৰত প্রতিকার সাধিলে, মই যে যিহোৱা, ইয়াক তেওঁলোকে জানিব!

২৬

পিছত আমাৰ নিৰ্বাসনৰ একাদশ বছৰত মাহৰ থথম দিনা
যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আবু'ক'লে, ২ "হে মনুষ্য
সন্তান, তূৰ যিৰচালেমৰ আহিতে ক'লে, 'ভাল হৈছে! লোকসকলৰ
দুৱাৰবোৰ ভগ্ন হাল। কেয়ে মোলৈ মুকলি হ'ল; সেই নগৰ নষ্ট হোৱাৰ
কাৰণে মই পৰিপূৰ্ণ হ'ব।" ও এই হেতুকে প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে:
'হে তুৰ, চোৱা! মই তোমাৰ বিপক্ষ; সমুদ্রই জিজৰ ঢোৱে উটুওৱাদি মই
তোমাৰ বিৰুদ্ধে অনেক জাতিক তুলিম।' ৪ তেওঁলোকে তুৰৰ গড়োৰে নষ্ট
কৰিব আবু' তাৰ ওখ ঘৰবোৰ ভািজি পেলাব। আবু মই তাৰ পৰা ধূলি
পৰিকাৰ কৰি পেলাই তাক শুণা শিলত পৰিণত কৰিম। ৫ সেই নগৰ
সমুদ্ৰৰ মাজত জাল মেলি দিয়া ঠাই হ'ব; কিয়নো প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে,
মই ইয়াক ক'লো, আবু নগৰ জাতিকোৱে লুটুদ্বৰ্য খুবৰ হ'ব। ৬ আবু
গারেঁভুঁয়ে থকা তাৰ জীৱাশীলকলক তৰোৱালোৰে বধ কৰা হ'ব; তাতে মই
যে যিহোৱা তাক তেওঁলোকে জানিব। ৭ কিয়নো প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা
কৈছে: চোৱা! ঘোৱা, বথ, অশ্বাৰোহী, সৈন্যদল আবু অনেক লোকে সৈতে
উত্তৰৰ পৰা মই বাজাধিবাজাৰ বালিবৰ বজা নবুদ্ধমেটৰক তুৰৰ বিৰুদ্ধে
আনিম। ৮ তেওঁ গারেঁভুঁয়ে থকা তোমাৰ জীৱসকলক তৰোৱালোৰে বধ
কৰিব, তোমাৰ আহিতে কেঁচ সাজিব। তোমাৰ বিৰুদ্ধে হাদাম বাদিব আবু
তোমাৰ আহিতে ঢাল পাতিবি। ৯ আবু তেওঁ তোমাৰ গড়োৰ আহিতে গড় ভঙ্গ
যন্ত্ৰ স্থাপন কৰিব আবু কৃষ্টোৰে তোমাৰ ওখ ঘৰবোৰ ভািজিৰ। ১০ তেওঁৰ
অধিক ঘোৱাৰবোৰে সৈতে তোমাৰ সেইহোৰেৰ ধূলিয়ে ঢাকিব। মানুহে
গড় ভঙ্গ নগৰত সোমোৱাদি তেওঁ তোমাৰ নগৰৰ দুৱাৰত সোমোৱা
কালত অশ্বাৰোহী, গাড়ী আবু বথৰ শৰ্দত তোমাৰ গড়োৰে লৱিব। ১১
তেওঁ নিজৰ ঘোৱাৰবোৰ খোৱাৰে তোমাৰ আটাইবোৰ আলি গচকিব; তেওঁ
তৰোৱালোৰে তোমাৰ প্ৰজাসকলক বধ কৰিব, আবু তোমাৰ শক্তিশালী
স্তন্ত্ৰোৰে মাটিৰ লগত সমান হ'ব। ১২ শৰ্কুৰোৰে তোমাৰ সম্পত্তি লুট
কৰিব আবু তোমাৰ বাণিজ্যদ্বয় কঢ়ি নিব। তেওঁলোকে তোমাৰ গড়
ভঙ্গি পেলাব, তোমাৰ মনোহৰ ঘৰবোৰ বিনষ্ট কৰিব, আবু তোমাৰ শিল,
কাঠ, ধূলি জল সমূহৰ মাজত পেলাব। ১৩ মই তোমাৰ গীতৰ শব্দ
নাইকিয়া কৰিম; তোমাৰ বীৰীৰ স্বৰ আবু শুনা নাযাব। ১৪ আবু মই
তোমাৰ শুণা শিলত পৰিণত কৰিম; তুমি জাল মেলা ঠাই হ'বা; তোমাৰ
আবু সজা নাযাব।" কিয়নো প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, মই যিহোৱাই ইয়াকে
ক'লোঁ। ১৫ "প্ৰভু যিহোৱাই তুৰক এইদৈৰে কৈছে: যেতিয়া খুন হোৱাৰোৰে
কেঁকাৰ, যেতিয়া তোমাৰ মাজত হত্যা হ'ব, যেতিয়া তোমাৰ পতনৰ শৰ্দত
ধীপোৰে নকঁপিব নে? ১৬ সেই সময়ত সমুদ্ৰৰ আটাই অধিপতিয়ে নিজৰ
নিজৰ সিংহাসনৰ পৰা নামি নিজ নিজ বাজিবন্তৰ ত্যাগ কৰিব, নিজ নিজ
কাৰচিপি বন কৰা কাপোৰ, সোলোকাই পেলাব, আসৰূপ বন্ধু পিদিবি,
মাটিত বহিব, বিসায়া মানিব। ১৭ আবু তেওঁলোক তোমাৰ অৰ্থে বিলাপ
কৰিবলৈ ধৰি তোমাৰ ক'ব, যি নগৰায়ে সাগৰ-নিবাসীসকলত নিজৰ ভয়
লগাইছিল, সমুদ্ৰ-ব্যৱসায়ী নিজ নিবাসীসকলে সৈতে সমুদ্রত পৰাক্ৰমী
আবু বিখ্যাত সেই নগৰী যি তুমি কেনে বিষ্ট থ'লোঁ। ১৮ তোমাৰ পতনৰ
দিনত ধীপোৰে কঁপিব, এনে কি তুমি লৃপ্ত বোৱত সমুদ্ধত থকা ধীপোৰে
বিছুল হ'ব। ১৯ কিয়নো প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: নিবাসীশূণা
নগৰবোৰ দৰে যেতিয়া মই তোমাক উচ্ছৰণ নগৰী কৰিম, যেতিয়া মই
তোমাৰ ওপৰলৈ অগাধ জল সমূহ আনিম, আবু মহাজল সমূহে তোমাৰ
চাকিব, ২০ তেওঁয়া তুমি বাসছান নহ'বৰ বাবে, মই তোমাৰ গাতাল
নমাসকলৰ সৈতে আগৰ কালৰ লোকসকলৰ ওচৰলে নমাম আবু পৃথিবীৰ
তল ভাগত, আগৰ কালৰ পৰা উচ্ছৰণ হোৱা ঠাইবোৰত, গাতলে নামিৰ
লগাবোৰ লগত বাস কৰিম, আবু মই জীৱিত লোকৰ দেশত গৌৰৰ
হাল্পন কৰিম। ২১ মই তোমাৰ ত্ৰাসৰ বিষয় কৰিম; তুমি আবু নহ'বা;
তোমাৰ বিচাবিলেও আবু কেতিয়াও পোৱা নাযাব।" এয়ে প্ৰভু যিহোৱাৰ
চচন!

২৭ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ পুনৰায় আহিল, আবু'ক'লে, ২ "হে

মনুষ্য সন্তান, তুমি তুৰৰ বিষয়ে বিলাপ আৰস্ত কৰা, ও আবু' তুৰক
কোৱা, তোমালোক যিসকল সম্পত্তিৰ প্ৰৱেশশৰ্থনত-নিবাস কৰা অনেক
ধীপত থকা বাণিজ্যকাৰিগৰীসকলক কোৱা বোলে, প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা
কৈছে: হে তুৰ! তুমি কৈছিলা "মই পৰম সুন্দৰী!" ৪ তোমাৰ সীমাৰ
তিতৰ ঠাইখন গভীৰ সমুদ্ৰৰ মাজত আছিল; তোমাৰ নিৰ্মাণকাৰীবোৰে
তোমাৰ সৌন্দৰ্য সম্পূৰ্ণ কৰিছিল। ৫ তেওঁলোকে চৰীৰ পৰা অনা
দেৱদানু কাঠৰে তোমাৰ সকলো তক্ষা বনাইছিল; তেওঁলোকে তোমাৰ
কাৰণে এডাল মাস্তুল কৰিবলৈ লিবানোৰ পৰা এচত কাঠ অনিছিল।
৬ তেওঁলোকে বাচান দেশীয় এলোন কাঠৰে তোমাৰ বঠাবোৰ তৈয়াৰ
কৰিছিল; তেওঁলোকে কৃতীম ধীপোৰেৰ পৰা অনা তাচুৰ কাঠৰেৰ আনিছিল
আৰু তুৰু তাতে তেওঁলোকে তাৰ ওপৰত হাতীৰ দাঁতদিন শায়িত কৰি
তোমাৰ বঠা বাঞ্চাতোৰোৰ আসনবোৰ সাজিছিল। ৭ তোমালৈ নিচানমৰ্বূপ
হ'বৰ কাৰণে, তোমাৰ নাৰৰ পালবোৰ মিচৰ দেশৰ পৰা অনা কাৰচিপি
বন কৰা মিহি শণ সূতাৰ বং কৰা হৈছিল! তোমাৰ চন্দ্ৰতপ ইলীচা
ধীপোৰেৰ পৰা অনা নীল আবু বেঞ্চো বৰীয়া সূতাৰে বনোৱা হৈছিল।
৮ যি লোকসকল চীদোন আবু অৰ্বদত বাস কৰি আছিল, তেওঁলোক
তোমাৰ বঠা বাঞ্চাত আছিল; হে তুৰ, তোমাৰ জানী লোকসকল তোমাৰ
মাজত আছিল আৰু তোমাৰ পথ প্ৰদৰ্শক আছিল। ৯ গবলৰ বিশেষ
অভিজ্ঞা থকা কাৰিকৰোৰে তোমাৰ জাহাজোৰোক মেৰামতি কৰিছিল;
তোমাৰ বাণিজ্য-দ্ব্ৰয় বেহা-বেপাৰ কাৰিবলৈ সমুদ্ৰৰ আটাই জাহাজোৰোৰ
আৰু সেইহোৰেৰ নাৰিকৰোৰ তোমাৰ মাজত আছিল! ১০ পারস্য, লুদ
আবু পৃষ্ঠদেশীয় লোক তোমাৰ সৈন্য-সামন্ত আছিল, তেওঁলোকে তোমাৰ
বৰ্মণা। তেওঁলোকে তোমাৰ মাজত ঢাল আবু শিৰোৰক্ষক টুপী আৰি
থেছিল; তেওঁলোকে তোমাক সুশেভিতা কৰিছিল। ১১ তোমাৰ সৈন্য-
সামন্তেৰ অৰ্বদ আবু সেলেখৰ লোকসকল তোমালোকক চাৰিওফালে
তোমাৰ গড়োৰেৰ ওপৰত আছিল, আবু গম্যাদীয়া লোকসকল তোমাৰ
দুৰ্ঘৰোৰত আছিল! তেওঁলোকে চাৰিওফালে তোমাৰ গড়োৰ ওপৰত নিজ
নিজ ঢাল আৰি থেছিল! তেওঁলোকে তোমাৰ সৌন্দৰ্য সম্পূৰ্ণ কৰিছিল!
১২ তোমাৰ সকলো প্ৰকাৰৰ ধন-ঐশ্বৰ্যৰ কাৰণে তোচী তোমাৰ গ্ৰাহক
আছিল; তেওঁলোকে বৰ্পু, লোহা, বগীতাম আবু' সীহ আনি সেইহোৰেৰ
বেপাৰ কৰিছিল! ১৩ যাবন, তুৰল আবু মেচেক- তেওঁলোকে তোমাৰ
বেপাৰী আছিল; তেওঁলোকে মানুহ আবু পিলতৰ পাতা দি তোমাৰ বাণিজ্য-
দ্ব্ৰয়ৰ সৈতে বেপাৰ কৰিছিল। ১৪ তোগৰ্মা বংশীয় লোকসকলে ঘোৱা,
যুদ্ধকাৰ ঘোৱা আবু' খুৰ হাতৰ দি তোমাৰ বয়-বস্তুৰেৰ লৈছিল। ১৫ দেদানৰ
লোকসকলেও তোমাৰ বেপাৰী আছিল। অনেক ধীপ তোমাৰ অধীনৰ
বজাৰ আছিল। তেওঁলোকে শিৰণ আকৃতিৰ হাতী-দাঁত আবু' অগৰজ কাঠ
তোমালোকৰ লগত সলন কৰিছিল। ১৬ তোমাৰ হাতোৰে সজা অনেক
বস্তৰ কাৰণে অৰাম আছিল তোমাৰ বণিক; তেওঁলোকে মৰকত মণি,
বেঞ্চো বৰীয়া সূতা, ঝঁঁঁণ বন কৰা কাপোৰ, মিহি শণ সূতাৰ কাপোৰ
পোৱাল আবু পদাৰাগ মণি দি তোমাৰ বাণিজ্য-দ্ব্ৰয়ৰ লৈছিল। ১৭ যিহুদা
আবু ইহুয়ালে দেশ তোমাৰ লগত বেপাৰী আছিল। তেওঁলোকে মৰীতীৰ
ঘেঁঁ ধান, পঞ্চং, মিঠাই, মৌ, তেল আবু সুস্থজনক গছৰ এঁঁ দি তোমাৰ
বয়-বস্তু লৈছিল। ১৮ তোমাৰ হাতোৰে সজা অধিক বয়-বস্তুৰেৰ আবু
তোমাৰ সকলো প্ৰকাৰৰ ধন-ঐশ্বৰ্যৰ কাৰণে দমোচক তোমাৰ বণিক
আছিল; তাৰ লোকসকলে হিলোনৰ দ্ৰাক্ষৰস আবু' মেৰ-ছাগৰ বগা নোম
আনিছিল। ১৯ ঊজালত থকা দান আবু যাবনে তোমাক উজ্জ্বল লোহা,
ভালচেনি আবু সুগন্ধি বচ আদি বয়-বস্তুৰেৰ যোগার কৰিছিল। এয়ে
তোমাৰ বাণিজ্য-দ্ব্ৰয় হ'বলৈ ধৰিবে। ২০ ঘোৱাত উৰ্থাই পুঁতিৰ কাঠিল; ২১
আবু' পুঁতি লোকসকল তোমাৰ বণিক আছিল; তেওঁলোকে তোমাৰ
মেৰ-ছাগ পোৱালি, মতা মেৰ আবু' মতা ছাগলী যোগার কৰিব দিছল। ২২
চিবাৰ আবু' বয়মাৰ বেপাৰীসকলে তোমাৰ সকলো বিধৰ শ্ৰেষ্ঠ সুগন্ধি দ্রব্য
আবু' সকলো বিধৰ বহুল্য পাথৰ বিষয় কৰিবলৈ আছিল; তেওঁলোকে
সোণৰ সলনি তোমাৰ বয়-বস্তুৰেৰ বেপাৰ কৰিছিল। ২৩ হাৰণ, কম্ভি

আবু এদনৰ সৈতে চিবা, আচুর আবু কিলাদৰ বেপাৰীবোৰ তোমাৰ বণিক আছিল। ২৪ বহুমূল্য বস্তু, নীল বৰগীয়া আবু কাৰচিপি বন কৰা চোলা, আবু বৰচীৰে বঙ্গা এৰচ কৰ্তৃ তেয়াৰী বহুমূল্য কাপোৰ থকা চড়ুক তোমাৰ বজাৰলৈ অনা এইবোৰ বস্তুৰেই তোমাৰ বণিক আছিল। ২৫ তচীৰ জাহাজৰে তোমাৰ বাণিজ্য-দ্রব্য লৈ যোৱা বণিকৰ দললম্বৰূপ আছিল! সেই কাৰণে তুমি তোমাৰ সামগ্ৰীবোৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ সমুদ্ৰৰ মাজত অতিশয় শৌৰৰাখিত হৈছিল। ২৬ তোমাৰ বঢ়া বাওতাসকলে তোমাক মহাজল সমূহলৈ লৈ আছিল; পূৰ্বৰ ভাতেৰে সমুদ্ৰৰ মাজত তোমাক ধংস কৰিলো। ২৭ তোমাৰ ধন-সম্পত্তি, বয়-বস্তু, বাণিজ্য দ্রব্য; তোমাৰ পথ প্ৰদৰ্শকসকল, নারিকসকল, আবু তোমাৰ জাহাজ নিম্নান কৰা লোকসকল, বাণিজ্য-দ্রব্যবোৰ বণিকসকল আবু তোমাৰ লগত উপস্থিত থকা সকলো যুক্তিৰ আবু তোমাৰ সকলো কৰ্মচাৰীবোৰ - তোমাৰ বিনাশৰ দিনা এই সকলো লোক সকলে সৈতে সমুদ্ৰৰ মাজত বিষষ্ট হ'ব। ২৮ তোমাৰ পথ দৰ্শকসকলৰ চিওৰৰ শব্দত তোমাৰ চাৰিওফালৰ ঠাইবোৰ কঁপিব। ২৯ আটোই বঢ়া বাওতাসকলে নিজ নিজ জাহাজৰ পৰা বামত নামি আহিব, সমুদ্ৰৰ পথ দৰ্শক আবু সকলো সমুদ্ৰৰ প্ৰত্যেক জন নাৰিকে মাটিৰ ওপৰত যিষ হ'ব। ৩০ তেতিয়া তেওঁলোকে তোমাক তেওঁলোকৰ মাত শুনোৱাৰ আবু বৰ বেজাৰেৰে শোক কৰিব; তেওঁলোকে নিজ নিজ মূৰত ধূলি ছচিয়াব। তেওঁলোকে ছাইত বাগৰি পৰিব। ৩১ তোমাৰ কাৰণে তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ মূৰ টকলা কৰিব, চট কাপোৰেৰে কঁকাল বাদিব। আবু আত্মত শোকেৰে মনৰ তাপত তেওঁলোকে তোমাৰ কাৰণে কান্দিব। ৩২ তেওঁলোকে হাহাকাৰ কৰি তোমাৰ বিলাপ কৰিবলৈ ধৰিব আবু তোমাৰ বিষয়ে এই বিলাপৰ কথা ক'ব, তূৰৰ নিচিনা, সমুদ্ৰৰ মাজত নিস্তুৰে থকা জনীনেই নিচিনা কোন আছে? ৩৩ সমুদ্ৰৰ পৰা তোমাৰ বয়-বস্তুবোৰ বৈ যোৱাৰ সময়ত তুমি অনেক লোকক সন্তুষ্ট কৰিলা; তোমাৰ অধিক ধন-সম্পত্তি আবু বাণিজ্য-দ্রব্যেৰে পথখিৰ বজাসকলক তুমি চহকী কৰিছিল। ৩৪ কিন্তু যেতিয়া তোমাক সমুদ্ৰৰ দ্বাৰাই জল সমূহৰ গভীৰ ঠাইবোৰত তোমাক দশ কৰা হৈছিল, তোমাৰ বাণিজ্য-দ্রব্য আবু তোমাৰ আটোই দল বুৰ গ'ল। ৩৫ দীপ নিবাসী সকলোৰে তোমাক দেখি ভয় খালো, আবু তেওঁলোকৰ বজাসকলৰ নোম শিয়াৰি উঠিল। তেওঁলোকৰ মুখমণ্ডল ভয়েৰে কপিলে! ৩৬ লোকসকলৰ মাজত থকা বণিকসকলে তোমাক দেখি ইচ ইচ কৰে। তুমি আবু যেতিয়াও অৱশিষ্ট নাথাকিবা।"

২৮ তাৰ পাহত যিহোৱাৰ বাক্য পুনৰায় মোৰ ওচৰলৈ আছিল, আবু ক'লে, ২ “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি তূৰৰ শাসনকৰ্ত্তাজনক কোৱা, ‘প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমাৰ হৃদয় গৰ্বিত হ'ল! তুমি কৈছো, ‘মই এজন দেৱতা! মই সমুদ্ৰৰ মাজত দেৱতাৰোৰেৰ আসনত বহি থাকিম!’” যদিও তুমি নিজ মনক দেৱতাৰ মন বুলি মানিছা, তথাপি তুমি মাথাখোন মানুহ হে, কিন্তু ঈশ্বৰ নহয়; ৩ তুমি নিজকে দানিলেন্টকে জনীনী বুলি ভাবিছা, আবু তোমাক আচাৰিত কৰিব পৰা কোনো গুপ্ত কথা নাই! ৪ তোমাৰ জনান আবু বুদ্ধিৰে তুমি নিজকে প্ৰতিপত্তিশালী কৰিলা আবু সোণ আবু বৃপ্ত আজি তোমাৰ ভৱ্লালত বাখিলা। ৫ তোমাৰ বাণিজ্য, তোমাৰ জনান আছিল; তুমি ধন-সম্পত্তি বঢ়ালা আবু তোমাৰ ধন-সম্পত্তিৰ কাৰণে তোমাৰ মন গৰ্বিত হ'ল! ৬ এই কাৰণে প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: কিয়নো তুমি নিজ মনক দেৱতাৰ মন বুলি মানিছা, ৭ এই কাৰণে চোৱা, মই বিদেশীসকলক তোমাৰ বিবুদ্ধে আনিম, যি সকল আন জাতিবোৰ মাজত ভয়ানক মানুহ! তেওঁলোকে তোমাৰ জনান-কান্তিৰ বিবুদ্ধে নিজ তোৰোাল উলিয়াৰ আবু তোমাৰ উজ্জলতা অশুট কৰিব। ৮ তেওঁলোকে তোমাক গালৈল নমাই পঠিয়াৰ আবু তোমাৰ সাগৰৰ মাজ ঠাইত হত হোৱা লোকৰ দবে মৃত্যু হ'ব। ৯ যি জন লোকে তোমাক বধ কৰিব, সেই জন লোকৰ আগত তুমি সঁচাকৈ তেতিয়াও, “মই এজন দেৱতা” বুলি কৰা নে? তুমি মনুষ্য মাত্ৰ কিন্তু ঈশ্বৰ নহয়, আবু যি জন লোকে তোমাক বধ কৰিব, সেই জনৰ হাতত তোমাক শোধাই দিয়া হ'ব। ১০ তুমি বিদেশীসকলৰ হাতত আচুলৎসকলৰ দৰে মৰিবা, কিয়নো

মই এই কলোঁ! এয়ে প্ৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা।” ১১ পুনৰায় যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আছিল, আবু ক'লে, ১২ “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি তূৰৰ বজাৰ বিষয়ে বিলাপ কৰা আবু তুমি তেওঁক কোৱা, ‘প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তুমি সৰ্ব গুপ্তৰ সমষ্টি, পূৰ্ণজ্ঞানী আবু পৰমপুদ্ৰৰ আছিল।’ ১৩ ঈশ্বৰৰ বাবী এদনত, তুমি আচিলা! সকলো বহুমূল্য পাথৰে তোমাৰ আৱৰণ আছিল: চুনী, পীতমণি, হীৱা, বৈদুৰ্য্য মণি, গোমেদক, সৰ্য্যকান্ত, নীলকান্ত, পদ্মবাগ আবু মৰকভ! আবু সোণেৰে তোমাৰ খঞ্জীৰ আবু বাঁহীৰ বাদ্য তোমাৰ মাজত আছিল! তুমি সৃষ্টি হোৱা দিনাই, সেইবোৰ তুমি আৱৰণ কৰিবলৈ তোমাৰ বাবে যুগুত কৰা হৈছিল। ১৪ মই তোমাক ঈশ্বৰৰ পৰিব পৰ্বতত হাপন কৰিছিলোঁ আবু অভিষিক্ত কৰা কৰ্বৰ দৰে তুমি ঢাকি ধৰোঁতা আছিল। তুমি জুইৰ নিচিনা চক্ৰমুকীয়া পাথৰবোৰৰ মাজত অহা-যোৱা কৰিছিলা। ১৫ তোমাত অন্যায় পোৱা নোয়োৱালৈকে তুমি সৃষ্টি হোৱা দিনৰ পৰাই তোমাৰ আচাৰ-ব্যহৰাত সিন্দ আছিল। ১৬ তোমাৰ বাণিজ্যৰ বাহ্যল্যত তোমাৰ ভিতৰখন অত্যাচাৰেৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱাৰ কাৰণে তুমি পাপ কৰিলা! মই তোমাক অশুট বুলি ঈশ্বৰৰ পৰ্বতৰ পৰা বাহিৰ কৰিলোঁ; আবু হে ঢাকি ধৰোঁতা কৰুব, ঝুইৰ দৰে চক্ৰমুকীয়া পাথৰবোৰৰ মাজৰ পৰা মই তোমাক লণ্ড কৰিলোঁ। ১৭ তোমাৰ সৌন্দৰ্যৰ কাৰণে তোমাৰ হৃদয় গৰ্বিত হৈছিল; তোমাৰ উজ্জলতাৰ কাৰণে তুমি নিজ জনান নষ্ট কৰিলা! মই তোমাক মাটিৰ সমান কৰিলোঁ। বজাসকলে তোমাক দেখা পাবলৈ তোমাক তেওঁলোকৰ সন্ধূখত বাখিলোঁ। ১৮ তোমাৰ অপৰাধ অধিক হোৱাত, তোমাৰ বাণিজ্যৰ অন্যায়েৰে তোমাৰ ধৰ্মধামবোৰ তুমি অপৰিব কৰিলা! এই হেতুকে মই তোমাৰ মাজৰ পৰাই অগ্ৰ উলিয়ালোঁ। সেয়ে তোমাক গ্রাস কৰিব। আবু তোমাক সকলোৰে দেখাকৈ মই তোমাক মাটিৰ দশ্ম কৰিব। ১৯ জাতিবোৰেৰ মাজত তোমাৰ জনা সকলোৱেই তোমাক দেখি বিসয় মানিব; তুমি আৱৰ বিষয় হ'বা আবু তোমাৰ অস্তিত্ব কেতিয়াও নাথাকিব।” ২০ তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আছিল আবু ক'লে, ২১ “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি চীদোনোৰ ফলে মুখ কৰি তাইৰ বিবুলে ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰা। ২২ আবু কোৱা, প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে, হে চীদোনী! মই তোমাৰ বিপক্ষ; মই তোমাৰ মাজত গোৱৰাখিত হ'ম, যেতিয়া মই তাৰ দণ্ড দিয়ে আৰু তাৰ মাজত পৰিগ্ৰাহ কৰিব। ২৩ কিয়নো মই তাৰ মাজলৈ মহামাৰী আৰু তাৰ আলিবোৰেত বস্তুপাত কৰিবলৈ মানুহ পঠিয়াম। আবু যেতিয়া চাৰিওফালৰ পৰা তোমাৰ বিবুলে তৰোালৰ দাবাই হত হোৱা লোক পতিত হ'ব, তেতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তোমালোকে জনিব।” ২৪ তাৰ পাহত পাহত ইস্তায়েল-বংশক বিদোতা কোন হুল বা দুখ দিওঁতা কোনো কাঁইট বা তাইৰ চাৰিওফালে থকা তাইৰ হেয়জনক কৰা লোকসকলৰ মাজত কোনো অৱশিষ্ট নাথাকিব; তেতিয়া মই যে প্ৰভু যিহোৱা, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জনিব।” ২৫ প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা ঘোষণা কৰিবে: ‘মই যেতিয়া ইস্তায়েল বংশৰ ছিম-ভিত্তি হোৱা লোকসকলৰ পৰা তেওঁলোকক গোটা খুৰাম, আবু যাতে জাতি সমূহৰ সাক্ষাতে মই তেওঁলোকৰ মাজত পৰিগ্ৰাহ কৰিব।’ তেতিয়া মই যে প্ৰভু যিহোৱা, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জনিব।’ ২৬ প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা ঘোষণা কৰিবে: ‘মই যেতিয়া ইস্তায়েল বংশৰ ছিম-ভিত্তি হোৱা লোকসকলৰ পৰা তেওঁলোকক হিংসা কৰোঁতা সকলক দণ্ড দিম; তেতিয়া, মই যে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জনিব।’”

২৯ আমাৰ নিৰ্বাসনৰ দশম বছৰৰ, দশম মাহৰ দ্বাদশ দিনা, যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আছিল, আবু ক'লে, ২ “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি মিচৰৰ বজা ফৰোণ কালে মুখ কৰি তাৰ আবু গোটেই মিচৰৰ বিবুলে ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰা! ৩ ঘোষণা কৰি কোৱা, ‘প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: হে মিচৰৰ বজা ফৰোণ, চোৱা! মই তোমাৰ বিপক্ষ! তুমি, যি নিজ নৈবোৰেৰ মাজত পৰি থকা সাগৰৰ বৃহৎ প্ৰাণী, যিষে মোক এই বুলি কৈ, ‘মোৰ নৈ মোৰ নিজবেই! নিজৰ কাৰণেই মই তাৰ কৰিলোঁ।’” ৪ কিয়নো মই তোমাৰ জামু-দাঁতৰ গুৰিত হাঁকোটা লগাম, আবু তোমাৰ নীল

নেবোৰ মাছবোৰ তোমাৰ বাকলিত লগাই ৰাখিম; মই তোমাৰ বাকলিত লাগি থকা তোমাৰ নেবোৰ আটাই মাছে সৈতে তোমাৰ নেবোৰ মাজৰ পৰা তোমাক ওপৰলৈ তালি আনিম। ৫ মই তোমাক আৰু তোমাৰ নেবোৰ আটাই মাছবোৰক মৰুপ্রাঞ্চলৈ পেলাই দিম। তুমি মুকলি পথাৰত পৰি থাকিবা, তোমাক চপোৱা কি গোটোৱা নাযাব; মই তোমাক পৃথিৱীৰ জস্তুৰ আৰু আকশণ্যৰ পক্ষিবোৰ আহাৰ হ'বলৈ দিম। ৬ তেতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে মিচৰ সকলো নিবাসিয়ে জানিব, কিয়নো তেওঁলোক ইহৰায়েল-বংশলৈ নলৰ লাখুটিৰুৰ্বপ! ৭ যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক খামোচ মাৰি ধৰিছিল, তেতিয়া তোমালোকে তেওঁলোকক ভাঙিলা আৰু সকলোৰে কান্ধ ফালিলা; আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক ওপৰত ভৰ দিছিল, তেতিয়া তুমি তেওঁলোকৰ ভৰি ভাঙিলা আৰু তেওঁলোকৰ সকলোৰে কঠকালৰ জোৱা লৰাই তেওঁলোকক অচল কৰিলা। ৮ এই কাৰণে প্ৰতি যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! মই তোমাৰ বিৰুদ্ধে এখন তৰোৱাল আনিম আৰু তোমাৰ মাজৰ পৰা মানুহ আৰু পশু সকলোকে উচ্ছম কৰিম। ৯ তাৰ পাছত মিচৰ দেশ ধৰ্স আৰু উচ্ছম হ'ব; তেতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানিব, কাৰণ সেই সাগৰৰ প্ৰাণীয়ে কৈছিল, “নৈখন মোৰেই আৰু ময়েই তাক কৰিলোঁ।” ১০ এই কাৰণে, চোৱা! মই তোমার আৰু তোমাৰ নেবোৰ বিপক্ষ; মই মিচৰ দেশ সম্পূৰ্ণকৈ উচ্ছম আৰু ধৰ্সস্থান কৰিম আৰু মিগদোলৰ পৰা চিবেনিলৈকে, এনে কি, কুচৰ সীমালৈকে তুমি ধৰ্সস্থান হৈ পৰিবা। ১১ মানুহ বা পশু তাৰ মাজেডি নাযাব আৰু চলিশা বছৰলৈকে তাত বাস কৰা নহ'ব। ১২ ধৰ্স কৰা দেশবোৰ মাজত মই মিচৰ দেশকোৱা এক ধৰ্সস্থান কৰিম; আৰু উচ্ছম হোৱা নগৰবোৰ মাজত তাৰ নগৰবোৰেৰে চলিশা বছৰলৈকে ধৰ্সস্থান হৈ থাকিব; মই মিচৰীয়াসকলক জাতি সমূহৰ মাজত ছিন্ন-ভিন্ন কৰিম, আৰু দেশবোৰ মাজত গোট গোট কৰিম। ১৩ কিয়নো প্ৰতি যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যি জাতি সমূহৰ মাজত মিচৰীয়াসকলক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিছিলোঁ, সেই জাতি সমূহৰ মাজৰ পৰা মই চলিশা বছৰলৈকে মূখত তেওঁলোকক গোটাই আনিম। ১৪ মই মিচৰ দেশৰ বন্দী অৱস্থা পৰিবৰ্তন কৰিম, আৰু তেওঁলোকৰ উৎপত্তিৰ দেশ পথোচ দেশলৈ তেওঁলোক লৈ আহিম। তেতিয়া সেই ঠাইত তেওঁলোক এক সামান্য বাজা হ'ব। ১৫ সেয়ে বাজাৰোৰ মাজত সকলোতকৈ সামান্য হ'ব, আৰু আন জাতি সমূহৰ ওপৰত আৰু মূৰ নৃত্বিলৈ; আৰু মই তেওঁলোকক হাস কৰিম যেন আন জাতি সমূহৰ ওপৰত তেওঁলোকে কেতিয়াও প্ৰত্বৰ তেওঁলোকে জানিব।” ১৬ তাৰ পাছত, আমাৰ নিৰ্বাসনৰ সাতাইশ বছৰৰ বছৰী প্ৰথম মাহৰ প্ৰথম দিনা যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচলৈ আহিল, আৰু ক'লে, ১৮ “হে মনুষ্য সত্ত্বন, বাবিলৰ বজা নবৃখন্দনেৰে নিজৰ সৈন্য-সামৰণক ত্ৰৰ বিৰুদ্ধে বৰ পৰিশ্ৰম কৰাবলৈ। সকলোৰে মূৰ টকলা কৰা হ'ল, আৰু সকলোৰে কান্ধৰ ছাল ছিলিগি; তথাপি ত্ৰৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ কৰা পৰিশ্ৰম কাৰণে, ত্ৰৰ পৰা তেওঁ কি তেওঁৰ সৈন্য-সামৰণতি একেো বেচ নাপালৈ। ১৯ এই হেতুকে, প্ৰতি যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘চোৱা! মই বাবিলৰ বজা নবৃখন্দনেৰে মিচৰ দেশ দিম; তেওঁ তাৰ ধৰন লৈ যাব আৰু তাৰ দৰ্ব্য লুট কৰিব আৰু তাৰ সকলো বস্ত কাটিলৈ লৈ যাব; সেইবোৰেই তেওঁৰ সৈন্য-সামৰণৰ বেচ হ'ব।’ ২০ তেওঁ পৰিশ্ৰম কৰাৰ বেচ বৰ্ষূপে মই তেওঁক মিচৰ দেশ দিম কিয়নো তেওঁলোকে মোৰ অৰ্থে কাৰ্য কৰিলোঁ।” এয়ে প্ৰতি যিহোৱাই কৰা মোৰণ। ২১ “সেই দিনা মই ইহৰায়েল-বংশৰ কাৰণে এক শিং গজাম, আৰু তেওঁলোক মাজত তোমাৰ মুখ খুলিম; তেতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানিব।”

৩০ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচলৈ আহিল, আৰু ক'লে, ২ “হে মনুষ্য
সত্ত্বন, তুমি তাৰবৰণী প্ৰাচৰ কৰি কোৱা, যে প্ৰতি যিহোৱাই এই
কথা কৈছে: তোমালোকে হাহাকাৰ কৰি কোৱা, ‘হায়, হায়, সেয়ে কেনে
দিন হ'ব!’ ও কিয়নো সেই দিন ওচৰ! এনে কি, যিহোৱাৰ দিন, মেষে ঢকা
দিন হ'ব, সেয়ে জাতিবোৰ বাবে কাল হ'ব। ৪ তেতিয়া মিচৰ বিৰুদ্ধে

তৰোৱাল আহিব, আৰু তেতিয়া কুচত যাতনা হ'ব, যেতিয়া মিচৰত হত
লোকবোৰ পতিত হ'ব - তাৰ লোক সমূহক তাৰ পৰা নিয়া হ'ব আৰু তাৰ
ভিত্তিমূলবোৰ ভঙ্গ হ'ব। ৫ কুচ, পুট, লুদ, মিহলি থকা আটাই লোক সমূহ
কূব আৰু নিয়মটি পতা দেশৰ লোকসকল তেওঁলোকৰ লগত তৰোৱালৰ
দ্বাৰাই পতিত হ'ব। ৬ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “যিসকল মিচৰৰ
স্তন্ত্ৰবৃপ্ত অৰ্থাৎ তেওঁলোকৰ ফলিয়া হ'ব, তেওঁলোকে পতিত হ'ব আৰু
তাৰ পৰাক্ৰমৰ গৰ্ব খৰ্ব হ'ব। মিগদোলৰ পৰা চিবেনিলৈকে তেওঁলোকৰ
দৈন্য সমূহ তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ব।” এইয়াই প্রতি যিহোৱাৰ ঘোষণা! ৭ আৰু ধৰ্স কৰা দেশবোৰ মাজত তেওঁলোকোৱা ধৰ্স অৱস্থাত পোৱা
লোক হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ নগৰবোৰে উচ্ছম হোৱা নগৰবোৰৰ মাজৰ
উচ্ছম নগৰ হ'ব। ৮ যেতিয়া মই মিচৰত জীই লগাম, আৰু ইয়াৰ আটাই
সাহায্যকাৰীসকলক নষ্ট হ'ব; তেতিয়া মই যে যিহোৱা, ইয়াকে তেওঁলোকে
জানিব। ৯ সেইদিনা নিশ্চিতে থকা কুটীয়াসকলক ভয় লগাবলৈ দূৰত্বোৰে
মোৰ আগৰ পৰা জাহাজেৰে লোলাই যাব, আৰু সেইদিনা মিচৰত হোৱাৰ
নিচিনাকৈ তেওঁলোকৰ মাজত যাতনা হ'ব। কিয়নো চোৱা! সেয়ে আহিছে! ১০ প্ৰতি
যিহোৱাই এইদিনৰে কৈছে: “মই বাবিলৰ বজা নবৃখন্দনেৰে হাতৰ
দ্বাৰাই মিচৰৰ লোক সমূহক লুণ কৰিম। ১১ তেওঁক আৰু তেৱে সৈতে
তেওঁৰ প্ৰজাসকলক, জাতিবোৰ ভয়ানক লোকক দেশ বিন্দুত কৰিবৰ
অৰ্থে আনা হ'ব; আৰু তেওঁলোকে মিচৰৰ বিৰুদ্ধে নিজ নিজ তৰোৱাল
ফাকৰ পৰা উলিয়াই হত লোকসকলৈৰে দেশ পৰিপূৰ্ণ কৰিম। ১২ মই
নদীবোৰ শুকান ঠাই কৰিম, আৰু এই দেশ দুষ্ট লোকসকলৰ হাতৰ মোচি
দিম। মই তাত থকা সকলোকে বিদেশী লোকৰ হাতৰ দ্বাৰাই উচ্ছম
কৰোৱাম! মই, যিহোৱাই ইয়াক ঘোষণা কৰিলোঁ!” ১৩ প্ৰতি যিহোৱাই এই
কথা কৈছে: “মই মুৰ্তিবোৰে নষ্ট কৰিম আৰু নেৰৰ পৰা প্ৰতিমাৰোৰ
লুণ কৰিম। আৰু মিচৰ দেশৰ পৰা অধিগতি আৰু নোলাৰ, আৰু মই
মিচৰ দেশত আত্মক আনিম! ১৪ ইয়াত মই পথোচক ধৰ্স কৰিম,
চোনত জুই লগাম আৰু নো নগৰক দণ্ড দিম। ১৫ আৰু মই মিচৰৰ
দুৰ্গ চীনৰ ওপৰত মোৰ ক্ৰেতে বৰাম আৰু নো নগৰৰ লোক সমূহক
উচ্ছম কৰিম। ১৬ তেতিয়া মই মিচৰত জীই লগাম। চীনে যাতনাত
ধৰকৰাৰ, আৰু নো নগৰক ভঙ্গ হ'ব। আৰু প্ৰতিদিনে শত্ৰুৰ নোকক
আক্ৰমণ কৰিব। ১৭ আবনৰ আৰু শী-চেতৰ ডেকাসকল তৰোৱালৰ
দ্বাৰাই পতিত হ'ব, আৰু সেই দুখন নগৰৰ লোকসকল বন্দী অৱস্থালৈ
যাব। ১৮ যেতিয়া মই তহপঞ্চেচত মিচৰৰ যুৱলিবোৰ ভঙ্গিম, তেতিয়া
তাত দিন অদকাৰ হ'ব, আৰু মিচৰ মাজত থকা পৰাক্ৰমৰ গৰ্ব খৰ্ব
হ'ব। আৰু তাৰ নিজৰ বিষয়ে হ'লে, এডোখৰ মেয়ে তাক ঢাকিব আৰু তাৰ
জীয়াবীসকল বন্দী অৱস্থালৈ যাব। ১৯ এইদিনে মই মিচৰক দণ্ড দিম;
তাতে মই যে যিহোৱা, ইয়াক তেওঁলোকে জানিব। ২০ একাদশ বছৰী
প্ৰথম মাহৰ সমৃষ্টি দিমা যিহোৱাৰ বাক মোলৈ আহিল, আৰু ক'লে, ২১
“হে মনুষ্য সত্ত্বন, মই মিচৰৰ বজা ফৰোৰে বাচ ভঙ্গিলৈ। আৰু চোৱা!
তৰোৱাল ধৰিবলৈ শক্তি পাবৰ কাৰণে তাত ঔষধ লগাই পঢ়ি দি তাক
বদ্বা নহ'ল।” ২২ সেই কাৰণে প্ৰতি যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “চোৱা,
মিচৰৰ বজা ফৰোৱালৈ। তেওঁৰ বিপক্ষে মই তেওঁৰ বাচি ও ভৰা বাছ এই
দুয়োকো ভঙ্গিমাৰ আৰু তেওঁৰ হাতৰ হাতত মোৰ বিৰুদ্ধে আহিল, আৰু ক'লে,
২৩ “হে মনুষ্য সত্ত্বন, মই মিচৰৰ বজা ফৰোৰে বাচ ভঙ্গিলৈ। আৰু চোৱা!
তৰোৱাল ধৰিবলৈ শক্তি পাবৰ কাৰণে তাত ঔষধ লগাই পঢ়ি দি তাক
বদ্বা নহ'ল।” ২৪ সেই কাৰণে প্ৰতি যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “চোৱা,
মিচৰৰ বজা ফৰোৱালৈ। তেওঁৰ বিপক্ষে মই তেওঁৰ বাচি ও ভৰা বাছ এই
দুয়োকো ভঙ্গিমাৰ আৰু তেওঁৰ হাতৰ হাতত মোৰ বিৰুদ্ধে আহিল, আৰু ক'লে,
২৫ আৰু মই মিচৰীয়াসকলক জাতিবোৰ মাজত ছিন্ন-ভিন্ন কৰিম আৰু
দেশবোৰ মাজত গোট গোট কৰিম। ২৬ মই মিচৰীয়াসকলক জাতিবোৰ
মাজত ছিন্ন-ভিন্ন আৰু দেশবোৰ মাজত গোট গোট কৰিম। তেতিয়া মই
যে যিহোৱা, ইয়াক তেওঁলোকে জানিব।”

৩১ তেতিয়া আমার নির্বাসনৰ একাদশ বছৰৰ তৃতীয় মাহৰ প্ৰথম দিনা যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে, ২ “হে মনুষ্য স্তনা, মিচৰৰ বজা ফৰৌণক আৰু তেওঁৰ চাৰিওফালে থকা দাস সমূহক কোৱা, তুমি তোমাৰ মহত্বত কাৰ নিচিনা? ঢ চোৱা! অচৰ লিবানোনত সুন্দৰ ডাল, ঘন ছাঁ আৰু খথ হৈ থকা এজোপা এৰচ গছৰ দৰে আহিল; আৰু তাৰ ওপৰ তাগ মেঘস্পৰ্শী যেন হৈছিল। ৪ জল সমূহে তাক ডাঙৰ-দীঘল কৰিছিল; অগাধ জলে তাক বঢ়াইছিল। তাৰ সুৰ্তিবোৰ তাৰ ৰোৱা ঠাইৰ চাৰিওফালে বৈছিল, আৰু সি নিজৰ সুৰ্তিবোৰ পথাৰৰ আটাই গছৰ গুৰলৈ পঠাইছিল। ৫ এই হেতুকে ওখই সি পথাৰৰ আটাই গছতকৈ ওখ আহিল; সি পঠোৱা অনেক পানীৰ কাৰণে তাৰ ডালবোৰ বৃদ্ধি হৈছিল, আৰু প্ৰচৰ জল পোৱাত তাৰ শাখাবোৰ দীঘল আৰু অনেক হৈছিল। ৬ তাৰ ডালবোৰত আকাশৰ আটাই পঞ্চীয়ো বাহি লৈছিল, তাৰ শাখাবোৰ তলত আটাই বনীয়া জন্তুৰে পোৱালি জঙ্গাইছিল। আৰু তাৰ ছাঁত আটাই মহাজাতিয়ে বাস কৰিছিল। ৭ এইদৰে, তাৰ শিপা অনেক জল সমূহৰ কাষত থকাত, সি নিজ মহত্বত আৰু নিজ ডালবোৰ দৈৰ্ঘ্যত সুন্দৰ আছিল। ৮ দৈৰ্ঘ্যৰ উদ্যানৰ এৰচ গছবোৰে তাক লুকুৱাব নোৱাৰিছিল! দেৱদানু গছবোৰ তাৰ ডালবোৰৰ নিচিনা নাছিল, আৰু অৰ্মেন গছবোৰ তাৰ শাখাবোৰ নিচিনা নাছিল। আৰু দৈৰ্ঘ্যৰ উদ্যানত থকা কোনো গচ সৌন্দৰ্যত তাৰ নিচিনা নাছিল। ৯ মই তাক অধিক ডালবোৰে তাক এনে সুন্দৰ কৰিছিলোঁ; যে, দৈৰ্ঘ্যৰ উদ্যানত থকা এদনৰ সকলো গছে তাক ঝৰ্ণা কৰিছিল!” ১০ এই হেতুকে প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: সি উচ্চতাত ওখ হোৱাৰ, আৰু সি তাৰ ওপৰ তাগ মেঘস্পৰ্শী কাৰিৰ, আৰু তাৰ হৃদয় নিজৰ উচ্চতাত গৰিৰিত হোৱাৰ কাৰণে, ১১ মই তাক জাতিবোৰ পৰাক্ৰমী জনৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলোঁ! এই শাসনকৰ্ত্তাই তেওঁৰ বিবুলে উচিত কাৰ্য কৰিলে আৰু তাৰ দুষ্টৰ কাৰণে তাক দূৰ কৰি দিয়া হৈল। ১২ আৰু জাতিবোৰ ভয়ানক বিদেশীসকলে তেওঁক কাটি এৰি খে গল। পৰ্বতবোৰেৰ ওপৰত আৰু আটাই উপত্যকাত তাৰ ডালবোৰ পৰি আছে, আৰু দেশৰ আটাই জুবিৰোৰ কাষত তাৰ শাখবোৰ ভাগিগল পৰি গল। আৰু তেতিয়া পৃথিবীৰ সকলো জাতিবোৰে তেওঁৰ ছাঁৰ পৰা নামি গল আৰু এৰি গুঁটি গল। ১৩ পৰি থকা সেই গচ্ছদালত আকাশৰ আটাই পঞ্চীবোৰে তাত বাস কৰিছে, আৰু তাৰ শাখাৰ ওপৰত আটাই বনীয়া জন্তু বহি আছে। ১৪ জল সমূহৰ কাষত থকা গছবোৰ কোনো গচে নিজ উচ্চতাত গৰ্ব নকৰিব নিমিত্তে, বা তাৰ ওপৰৰ তাগ মেঘস্পৰ্শ নকৰিবলৈ, নাইবা সেইবোৰ বৃহৎবোৰ মাজৰ পানী পান কৰাসকলৰ মাজৰ কোনো উচ্চতাত নিজকে ওখ মেদেখুৱাবৰ বাবে, মই ইয়াকে কৰিলোঁ। কিয়নো সেই আটাইবোৰ মুত্তলৈ, পৃথিবীৰ আধা ভাগলৈ, গাতলৈ নামিৰ লগাবোৰে সৈতে মনুষ্য স্তনা সকলৰ মাজত সমৰ্পিত হল”। ১৫ প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “সি চিয়োলৈল নামি যোৱা দিনা মই শোকৰ আজো দিলোঁ; মই তাৰ কাৰণে অগাধ জলক ঢাকিলোঁ, তাক সুৰ্তিবোৰ বৰ্দ্ধ কৰিলোঁ, আৰু মহাজল সমূহক শুগিত কৰা হৈল; মই তাৰ বাবে লিবানোনক শোক কৰালোঁ, আৰু পথাৰৰ আটাই গছ তাৰ বাবে জ্যোঁ পৰিল। (Sheol h7585) ১৬ গাতলৈ নামিৰ লগাবোৰে সৈতে মই তাক চিয়োলৈল পেলোৱাৰ সময়ত তাৰ পতনৰ শব্দত মই জাতিবোৰক কঁপালোঁ; আৰু এদনৰ আটাই গছে, লিবানোনৰ মনোনীত আৰু উৎকৃষ্ট পানী পান কৰা আটাইবোৰ পৃথিবীৰ অৰ্ভাগত শাসনা পালে। (Sheol h7585) ১৭ যিসকলে তাৰ বাহুৰূপ আছিল, যিসকলে জাতিবোৰ মাজত তাৰ ছাঁত বাস কৰিছিল, তেওঁলোকে তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হোৱা লোকৰ গুৰিলৈ তাৰে সৈতে চিয়োলৈল নামি গল। (Sheol h7585) ১৮ এইদৰে তুমি প্ৰতাপত আৰু মহত্বত এদনৰ গছবোৰ মাজত কাৰ সদৃশ? তথাপি পৃথিবীৰ অধোভাগলৈ এদনৰ গছবোৰে সৈতে তোমাকো নমোৱা হ'ব; তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হোৱাসকলে সৈতে আচুমৎসকলৰ মাজত তুমি ও পৰি থাকিবা! ফৰোঁৰ আৰু তাৰ আটাই লোক সকলৰ এইবুং গতি হ'ব!” এয়েই প্ৰভু যিহোৱাই কৰা ঘোষণা!

৩২ তেতিয়া আমাৰ নিৰ্বাসনৰ দাদশ বছৰৰ দাদশ মাহৰ প্ৰথম দিনা যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে, ২ “হে মনুষ্য

২৪ এলম, আরু তাইর মৈদামৰ চাৰিওফালে তাইৰ লোক সমূহ তাত আছে; তেওঁলোক আটাইবোৰ হত হ'ল; তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ল! যিসকল তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হল, তেওঁলোক অচুমৎ অৱস্থাবেই পৃথিৱীৰ অৰ্ক্ষভাগলৈ নামি গ'ল, যিসকলে জীৱিতসকলৰ দেশত আস জন্মাইছিল আৰু গাতলৈ নামি যোৱাসকলেৰে সৈতে নিজৰ লাজৰ ভাৰ বৈছে। ২৫ হত লোকসকলৰ মাজত, এলম, তাইৰ আটাই লোক সকলে সৈতে তাৰ বাবে এক শয্যা যুগ্মত কৰা হ'ল; তাইৰ চাৰিওফালে তাৰ মৈদামৰোৰ আছে; তেওঁলোক আটাইবোৰ অচুমৎ, তেওঁলোক তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হ'ল, কিয়নো তেওঁলোকে জীৱিতসকলৰ দেশত আস জন্মাইছিল, আৰু গাতলৈ নামি যোৱাসকলেৰে সৈতে নিজৰ লাজৰ ভাৰ বৈছে; এলম, হত লোকসকলৰ মাজত বখা হৈছে! ২৬ মেচকে তুলন, আৰু তাৰ আটাই দাসবোৰ তাত আছে! তাৰ চাৰিওফালে তেওঁলোকৰ মৈদামৰোৰ আছে! তেওঁলোক আটাইবোৰ অচুমৎ, তেওঁলোক তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হ'ল, কিয়নো তেওঁলোকে জীৱিতসকলৰ দেশত আস জন্মাইছিল। ২৭ যি বীৰসকল অচুমৎ অৱস্থাৰে পতিত হ'ল, যিসকলে নিজ নিজ ঘূৰন্ধৰ অন্তৰে সৈতে চিয়োললৈ নামি গ'ল, যিসকলৰ তৰোৱাল তেওঁলোকৰ মূৰৰ তলত থোৱা হ'ল, আৰু জীৱিতসকলৰ দেশত বীৰসকলৰ আস জন্মোৱাৰ কাৰণে যিসকলৰ হাড়বোৰত তেওঁলোকৰ অপৰাধ লাগি আছে, সেই বীৰসকলৰ লগত, তেওঁলোক নুশু। (Sheol h7585) ২৮ গতিকে তুমি মিচৰ, তুমি ও অচুমৎসকলৰ মাজত ডঃ হ'ব। আৰু তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হোৱাসকলৰ সৈতে শয়ন কৰিব। ২৯ ইদোম, তাইৰ বজাসকল, আৰু তাইৰ আটাই প্ৰধান লোক তাত আছে; তেওঁলোক পৰাক্ৰমী হ'লেও, তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হোৱাসকলৰ সৈতে তেওঁলোকক বখা হৈছে; তেওঁলোক অচুমৎসকলৰ সৈতে, গাতলৈ নামি যোৱাসকলৰ লগত শুৰ। ৩০ হত হোৱাসকলেৰে সৈতে নামি যোৱা উত্তৰদেশীয় অধিপতি আটাইবোৰ, আৰু আটাই চীদেনীয়া লোক তাত আছে। তেওঁলোকে নিজ নিজ প্ৰক্ৰমে দ্বাৰাই আস জন্মোৱাতো তেওঁলোকে লাজ পাইছে, আৰু তেওঁলোকে তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হোৱাসকলৰ লগত অচুমৎ অৱস্থাৰেই পৰি আছে, আৰু গাতলৈ নামি যোৱাসকলেৰে সৈতে নিজৰ লাজৰ ভাৰ বৈছে। ৩১ ফৰোণে তেওঁলোকৰ দেখি নিজৰ আটাই লোক সকলৰ বাবে শাস্ত্ৰা পাৰ!" এয়েই হৈছে প্ৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা। ৩২ "কিয়নো মই জীৱিতসকলৰ দেশত তাৰ আস জন্মাইছিলোঁ, আৰু প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হোৱাসকলৰ লগত অচুমৎসকলৰ মাজত তাক বখা হ'ব, ফৰোণ আৰু তাৰ আটাই লোক সমূহক বখা হ'ব। এয়েই হৈছে প্ৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা।

৩৩ পুনৰাবৃ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আছিল, আৰু ক'লে, ২

"হে মুৰ্য সন্তান, তুমি তোমাৰ জাতিৰ সন্তান সকলক এই কথা ঘোষণা কৰা; তেওঁলোকক কোৱা, 'যেতিয়া মই কোনো দেশৰ বিৰুদ্ধে তৰোৱাল আনিম, তেওঁলোক কোৱা, 'যেতিয়া মই কোনো দেশৰ মাজৰ পৰা কোনো এজন লোকক লৈ তেওঁলোকৰ কাৰণে তাক প্ৰহৰী নিযুক্ত কৰিব। ৩ তেওঁ দেশৰ অহিতে তৰোৱাল আহা দেখি শিঙা বজাই লোকসকলৰ সতৰ্ক কৰে। ৪ তেওঁয়া যদি সেই লোকসকলে শিঙাৰ শব্দ শুনি সতৰ্ক নহয়, আৰু তৰোৱালে আহি তেওঁলোকৰ বধ কৰে, তেনহ'লে তেওঁলোকৰ বক্ষপাতৰ দোষ প্ৰতিজনিৰ নিজৰ মূৰতে পৰিব। ৫ যদি কোনো এজন লোকক তেওঁ শিঙাৰ শব্দ শুনিও সতৰ্ক নহ'ল, তেওঁৰ বক্ষপাতৰ দোষ তেওঁৰ ওপৰতে পৰিব। কিন্তু যদি তেওঁ সতৰ্ক হয়, তেনহ'লে তেওঁ নিজৰ প্ৰাণ বক্ষ কৰিব পৰিব। ৬ কিন্তু প্ৰহৰীয়ে তৰোৱাল আহা দেখিও যদি শিঙা নবজায়, আৰু লোকসকলক সতৰ্ক হ'বলৈ সুযোগ নিদিয়ে, আৰু তৰোৱালে আহি তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা কোনো এজন লোকৰ প্ৰাণ লৈ, তেন্তে তেওঁ নিজৰ অপৰাধৰ কাৰণেই হ'ব, কিন্তু মই প্ৰহৰীৰ হাতৰ পৰা তেওঁৰ বক্ষপাতৰ প্ৰতিশোধ লাগ'।" ৭ এতিয়া তুমিও, হে মুৰ্য সন্তান! মই তোমাক ইস্টায়েল বংশৰ প্ৰহৰীৰবৃপে নিযুক্ত কৰিলো; তুমি মোৰ মুখৰ পৰা বাক্য শুনি মোৰ নামেৰে তেওঁলোকক সতৰ্ক কৰা। ৮ যদি মই এজন দুষ্ট সোকক ক'ত, 'হে দুষ্ট, তুমি নিষ্ঠয়ে মৰিবা!' কিন্তু যদি তুমি সেই দুষ্টজনক তেওঁৰ পথৰ পৰা ঘূৰিবলৈ সতৰ্ক কৰিবলৈ একো নোকোৱা, তেওঁয়া সেই দুষ্ট লোকজনে নিজ অপৰাধৰ কাৰণে

মৰিব, কিন্তু মই তোমাৰ হাতৰ পৰা তেওঁৰ বক্ষপাতৰ প্ৰতিশোধ লাগ'। ৯ কিন্তু যদি সেই দুষ্ট লোকজনক তেওঁৰ পথৰ পৰা ঘূৰিবলৈ তেওঁৰ পথৰ বিষয়ে সৰ্কত কৰা, আৰু তেওঁ নিজ পথৰ পৰা নংুৰ, তেন্তে তেওঁ নিজ অপৰাধৰ কাৰণে মৰিব, কিন্তু তুমি তোমাৰ ধাগ বক্ষ কৰিব। ১০ গতিকে তুমি, হে মুৰ্য সন্তান, তুমি ইস্টায়েলবংশক কোৱা, 'তোমালোকে এই কথা কৈছ: আমাৰ অপৰাধ আৰু পৰাপৰ ভাৰ আৰু পৰাপৰত আছে আৰু আমি সেইবোৰৰ কাৰণে ধৰে আছোঁ। তেন্তে আমি কেনেকৈ জীয়াই থাকিব?' ১১ তুমি তেওঁলোকক কোৱা, 'প্ৰভু যিহোৱাৰ জীৱনৰ শপত - প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে - দুষ্টৰ মৰণত মই সন্তোষ নাপাও, কিয়নো দুষ্টই যদি নিজ পথৰ পৰা ঘূৰে, তেওঁয়া তেওঁ জীয়াই থাকে? ঘূৰু! তোমালোকৰ কু-পথৰ পৰা তোমালোক ঘূৰু! কিয়নো হে ইস্টায়েল বংশ, তোমালোক কিয় মৰিবা?' ১২ আৰু তুমি, হে মুৰ্য সন্তান, তুমি তোমাৰ জাতিৰ সন্তান সকলক কোৱা, 'ধাৰ্মিকৰ ধাৰ্মিকতাই তেওঁৰ অপৰাধৰ দিনা তেওঁক উদ্বাৰ কৰিব নোৱাৰে; আৰু দুষ্টৰ দুষ্টতাৰ বিষয়ে হ'লে, তেওঁ নিজ দুষ্টতাৰ পৰা ঘূৰা দিমা তাৰ দ্বাৰাই তেওঁ পতিত নহ'ব। কিয়নো ধাৰ্মিক জনে পাপ কৰিলে নিজ ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব নোৱাৰিব। ১৩ যেতিয়া মই ধাৰ্মিকৰ বিষয়ে, 'তেওঁ জীয়াই থাকিব!', এই বলি ক'ত, তেওঁয়া যদি তেওঁ নিজ ধাৰ্মিকতাৰ নিৰ্ভৰ কৰি অপৰাধ কৰে, তেন্তে তেওঁ ধাৰ্মিকৰে একো পৰ্যাপ্ত কৰা নহ'ব; তেওঁ ক'বলি ক'ত, তেওঁয়া যদি তেওঁ বদক ওলোটাই দিয়ে, বা চৰু কৰা বন্ধ পনৰাবায় ঘূৰাই দিয়ে, আৰু কোনো অপৰাধ নকৰি জীৱন দায়ক বিধিবোৰত চ'লে, তেন্তে তেওঁ নিষ্ঠয়ে জীয়াই থাকিব; তেওঁ নমৰিব। ১৬ তেওঁ কৰা পাপোৰেৰ কোনো পাপকে তেওঁৰ অহিতে সোঁৰণ কৰা নহ'ব; তেওঁ উচিত আৰু ন্যায় কাৰ্য কৰিলে; তেওঁ অৱশ্য জীয়াই থাকিব। ১৭ তথাপি তোমাৰ জাতিৰ সন্তান সকলে কয়, 'প্ৰভুৰ পথ ন্যায় নহয়!' কিন্তু তেওঁলোকৰ পথবোৰে হে ন্যায় নহয়! ১৮ যেতিয়া ধাৰ্মিক জনে নিজ ধাৰ্মিকতাৰ পৰা উল্লিত অপৰাধ কৰে, তেওঁয়া তেওঁ তাৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব। ১৯ আৰু যেতিয়া দুষ্টই নিজ দুষ্টতাৰ পৰা ঘূৰি উচিত আৰু ন্যায় কাৰ্য কৰিব। ২০ তথাপি তোমালোকে কোৱা, 'প্ৰভুৰ পথ ন্যায় নহয়!' হে ইস্টায়েল বংশ, মই তোমালোকৰ নিজ ধাৰ্মিকতাৰ আহাৰ-ব্যৱহাৰ অনুস৾ৰে তোমালোকৰ প্ৰতিজনিৰ বিচাৰ কৰিম!' ২১ আমি দেশান্তৰিত হোৱাৰ দ্বাদশ বছৰ দ্বাদশ মাহৰ পঞ্চম দিন বিচুলামৰ পৰা ওলাই বৰ্কা পোৱা এজনে মোৰ ওচলৈ আহি মোক ক'লে, 'নগৰখন শক্ৰ হাতৰ হাতত পৰিব!' ২২ পলাই বৰ্কা পোৱা জন অহাৰ আগোয়ে সন্ধ্যাৰ সময়ত যিহোৱাৰ হাতৰ মোৰ ওপৰত আৰ্তিছ; আৰু তেওঁ বক্ষপুতৰে মোৰ ওচৰলৈ আহাৰ সময়ত মোৰ মুখে মেলো হ'ল। সেই কাৰণে মোৰ মুখ মেল খালে; মই আৰু মোৰা হৈ নাথাকিলোঁ। ২৩ তেওঁয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে, ২৪ 'হে মুৰ্য সন্তান, ইস্টায়েলৰ ধৰ্মসংস্থানৰোৰত বাস কৰা লোকসকলে কয়, 'আৱাহাম এজন মাত্ৰ লোক আছিল, তথাপি তেওঁ দেশ অধিকাৰ কৰিছিল; কিন্তু আমি হ'ল অনেক। অধিকাৰৰ অৰ্থে দেশ আমেকই দিয়া হৈছে।' ২৫ এই হেতুকে তেওঁলোকক কোৱা, 'প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'তোমালোক সত্তেজ হৈ মাস খোৱা, মুৰ্তিবোৰলৈ চকু তোলা আৰু বক্ষপাতৰ কৰা লোক; তেন্তে তেওঁলোকে জানো সঁচাকৈ দেশ অধিকাৰ কৰিবা নে?' ২৬ তোমালোকে নিজ নিজ তাৰেৱালত নিৰ্ভৰ কৰা, ঘণলগীয়া কাৰ্য কৰা আৰু নিজ নিজ ওচৰ-চৰুবীয়াৰ পত্তীক অঙ্গটি কৰা লোক; তোমালোকে জানো সঁচাকৈ দেশ অধিকাৰ কৰিবা?' ২৭ তুমি তেওঁলোকক এই কথা ক'বা, 'প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: মোৰ জীৱনৰ শপত, ধৰ্মসংস্থান-বোৰত বাস কৰা লোকসকল অৱশ্যে তাৰেৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ব, আৰু মুকল পথৰত থকাটোক খাৰ কাৰণে মই বনৰায়া জন্মুৰোৰক দিম, আৰু দুৰ্ঘ আৰু শুহত থকাবোৰ মহামাৰীত মৰিব। ২৮ তাৰ পাছত মই দেশক ধৰংস আৰু আচৰিতৰ বিষয় কৰিব; তেওঁয়া তাৰ পৰাক্ৰমৰ গৰ্ব খৰ্ব হ'ব, আৰু ইস্টায়েল পৰ্যৱৰ্তোৰ এনেকৈ ধৰংস কৰা হ'ব যে, কোনেও সেইবোৰ মাজেদি ন্যায়া'।' ২৯ মই তেওঁলোকে কৰা তেওঁলোকে

আটাই ঘিণলগীয়া কার্যের কাবণে মই দেশখন ধ্বংস আৰু আচৰিতৰ বিষয় কৰিম। তেতিয়া মই যে যিহোৱা, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানিব। ৩০ আৰু তুমি, হে মনুষ্য সন্তান - তোমাৰ বিষয়ে হলে, তোমাৰ জাতিৰ সন্তান সকলে দেৱালৰ কাষত আৰু ঘৰৰ দুৰ্বলমুখত তোমাৰ বিষয়ে কথা পাতে; আৰু ভায়েকে ভায়েকে পৰম্পৰে কোৱাকুই কৰি কঢ়, “ব'লা, যিহোৱাৰ মুখৰ পৰা আজি ওলোৱা বাক্য কি, সেই বিষয়ে আমি গৈ ভাববাদীজন'ৰ পৰা শুনোহাইক।” ৩১ তেতিয়া মোৰ প্ৰাজাসকলে তোমালোকৰ ওচৰলৈ প্ৰায়ে যিদৰে আহে, সেইদৰে আহিৰ আৰু তোমালোকৰ আগত বহিৰ, আৰু তেওঁলোকে তোমালোকৰ বাক্য শুনিব, কিন্তু সেইদৰে কাৰ্য নকৰিব; কিয়নো তেওঁলোকে মুখেৰে অধিক প্ৰেম দেখুৱায়, কিন্তু তেওঁলোকৰ অস্তৰ তেওঁলোকৰ লাভ পাছত চলে। ৩২ কিয়নো চোৱা, তুমি তেওঁলোকৰ কাৰণে সুন্দৰ পীতৰ দৰে, আৰু ভালকৈ বাদ্য কৰিব পৰা মনোহৰ গান যেন হে; তেওঁলোকে তোমাৰ বাক্য শুনিব, কিন্তু সেইদৰে কাৰ্য নকৰিব। ৩৩ আৰু যেতিয়া সেয়ে ঘটিব - চোৱা! সেয়ে ঘটিবৰ দিন ওচৰ হৈছে! - তেতিয়া, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ মাজত যে এজন ভাববাদী আছিল, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানিব।

৩৪ তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আছিল, আৰু ক'লে,

২ “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ইহায়েলৰ মেৰ-ছাগ বৰ্থীয়াবোৰৰ বিষয়ে ভাববাদী প্ৰচাৰ কৰা! ভাববাদী প্ৰচাৰ কৰি তেওঁলোকক কোৱা, প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “নিজকেই প্ৰতিপালন কৰা ইহায়েলৰ মেৰ-ছাগৰ বৰ্থীয়াবোৰ সন্তাপ পাত্ৰ! মেৰ-ছাগ বৰ্থীয়াবোৰে জানো মেৰ-ছাগবোৰক প্ৰতিপালন কৰিব নালামে? ত তোমালোকে তেল খোৱা, তোমালোকে নোমেৰে পিঙ্কা কাপোৰ কৰি লোৱা! তোমালোকে হষ্টপুষ্ট মেৰ-ছাগবোৰ বধ কৰা! কিন্তু জাকক হ'লে তোমালোকে প্ৰতিপালন নকৰা। ৪ তোমালোকে দুৰ্বলবোৰক সবল নকৰিলা, আৰু কোনোজন যদি বোগত আক্ৰমত হৈ আছে তেওঁকোৱা সুষ্ঠ নকৰিলা। যিসকল ভাগি পৰিষে, তেওঁলোকক তুমি একত্ৰিত নকৰিলা, নাইবা জাতিচুত্য লোকক পুনৰাবৰ্ত ঘৰাই নানিল বা হেৰোৱাজনক নিবিচারিলা। বৰং বল আৰু উপদ্ৰবৰে তোমালোকে তেওঁলোকৰ ওপৰত বাজতু চলালা। ৫ তেতিয়া বৰ্থীয়া নোহোৱাত তেওঁলোক ছিন্ন-ভিন্ন হল, আৰু ছিন্ন-ভিন্ন হোৱাৰ পাছত তেওঁলোক আটাই বনৰীয়া জন্মুৰ আহাৰ হল। ৬ মোৰ মেৰ-ছাগবোৰে পৰ্বততে পৰ্বততে আৰু প্ৰত্যেক ওখ প্ৰিবিৰ ওপৰত অৰম কৰিছে, এনে কি, মোৰ মেৰ-ছাগবোৰ গোটেই পৃথিবীত ছিন্ন-ভিন্ন হল। তথাপি তেওঁলোকক চাঁওতা কি বিচাৰোতা কোনো নাই।” ৭ এই হেতুকে হে মেৰ-ছাগ বৰ্থীয়াবোৰ, যিহোৱাৰ বাক্য শুনা: ৮ প্ৰভু যিহোৱাৰ এইটোৱেই ঘোষণা, “মোৰ জীৱনৰ শপত্ৎ,” কিয়নো মেৰ-ছাগ বৰ্থীয়াবোৰে মোৰ মেৰ-ছাগবোৰ নিবিচাৰত আৰু মোৰ মেৰ-ছাগবোৰ প্ৰতিপালন নকৰি নিজকেই প্ৰতিপালন কৰি থকাত, বৰ্থীয়াসকল নোহোৱা হল, ফলত মোৰ মেৰ-ছাগবোৰ লুটদ্ৰব্য আৰু আটাই বনৰীয়া জন্মুৰ আহাৰ হল। ৯ এই হেতুকে হে মেৰ-ছাগ বৰ্থীয়াবোৰ, যিহোৱাৰ ঘোষণা শুনা: ১০ “প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে, চোৱা! মই মেৰ-ছাগ বৰ্থীয়াবোৰ বিপক্ষ, মই তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা মোৰ মেৰ-ছাগবোৰ আদায় কৰিম। আৰু তেওঁলোকক মেৰ-ছাগ বৰ্থীয়া বাবৰ পৰা বৰ্থাস্ত কৰিম; মেৰ-ছাগ বৰ্থীয়াসকলে নিজকেই আৰু প্ৰতিপালন নকৰিব, আৰু মোৰ মেৰ-ছাগবোৰ তেওঁলোকলৈ আহাৰ নহ'বৰ কাৰণে মই তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা মেৰ-ছাগবোৰক উদ্বাৰ কৰিম।” ১১ কিয়নো প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! মই নিজেই মোৰ মেৰ-ছাগবোৰ বুজ বিচাৰ ল'ম, আৰু সেইবোৰক বিচাৰি উলিয়াম। ১২ নিজ মেৰ-ছাগবোৰ মাজত থকা দিনা মেৰ-ছাগ বৰ্থীয়াই ছিন্ন-ভিন্ন হোৱা নিজৰ মেৰ-ছাগৰ জাকক বিচাৰি উলিয়াম; আৰু মেঘে ঢাকি আন্দোল কৰা দিনা, সেইবোৰে ছিন্ন-ভিন্ন হোৱা আটাই ঠ'ইৰ পৰা মই সেইবোৰক উদ্বাৰ কৰিম। ১৩ তেতিয়া মই আটাই লোকসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকলৈ আহাৰ নহ'বৰ কাৰণে মই তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা মেৰ-ছাগবোৰক উদ্বাৰ কৰিম। ১৪ কিয়নো প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! মই নিজেই মোৰ মেৰ-ছাগবোৰ বুজ বিচাৰ ল'ম, আৰু সেইবোৰক বিচাৰি উলিয়াম। ১৫ নিজ মেৰ-ছাগবোৰ মাজত থকা দিনা মেৰ-ছাগ বৰ্থীয়াই ছিন্ন-ভিন্ন হোৱা নিজৰ মেৰ-ছাগৰ জাকক বিচাৰি উলিয়াম; আৰু মেঘে ঢাকি আন্দোল কৰা দিনা, সেইবোৰে ছিন্ন-ভিন্ন হোৱা আটাই ঠ'ইৰ পৰা মই সেইবোৰক উদ্বাৰ কৰিম। ১৬ তেতিয়া মই আটাই লোকসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকলৈ নিজৰ দেশলৈ আনিম। আৰু ইহায়েলৰ পৰ্বতত, জুৰিবোৰ কাষত আৰু বসতিৰ যোগ্য ঠ'ইৰেৰত মই সেইবোৰক চৰাম। ১৭ মই উত্তম ঘাঁহনিত সেইবোৰক চৰাম; আৰু

ইহায়েলৰ ওখ পৰ্বতৰ ওপৰত সেইবোৰ তেওঁলোকৰ চৰণীয়া ঠাই হ'ব। তেওঁলোকে তাত উত্তম চৰণীয়া ঠাইত শয়ন কৰিব আৰু ইহায়েলৰ পৰ্বতৰ ওপৰত পুষ্টিকৰ ঘাঁহনিত চৰিব। ১৫ ময়েই মোৰ মেৰ-ছাগবোৰক চৰাম আৰু মই নিজেই সেইবোৰক শয়ন কৰাম।” এয়ে প্ৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা। ১৬ “মই হেৰোৱাজনক বিচাৰিম, জাতিচুত্য কৰাজনক ঘৰাই আনিম; মই ভাগি প্ৰাড়ন্মৰ তগা ঠাই বাক্যি, অসুস্থজনক সবল কৰিম। আৰু মই হষ্টপুষ্ট আৰু বলীজনক সংহাৰ কৰিম। আৰু ন্যায়েৰে প্ৰতিপালন কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ বৰ্থীয়া হ'ম।” ১৭ আৰু তোমালোক, হে মোৰ মেৰ-ছাগৰ জাক, “এই কথা কৈছে “চোৱা! তোমালোকৰ বিষয়ে হলে, মই এটা এটাকৈ মেৰ-ছাগৰ জাকৰ বিচাৰ কৰিম, মতা মেৰ-ছাগ আৰু মতা ছাগৰ সমানে বিচাৰ কৰিম।” ১৮ এয়ে তোমালোকৰ মানত সামান্য বিষয় নে, যে, তোমালোকে উত্তম ঘাঁহনিত চৰিছা, আকৌ তোমালোকৰ চৰণীয়াৰ অৱশিষ্ট ঘাঁহনিত তোমালোকৰ ভাৰিবে গচিকছি, আৰু নিৰ্মল জল পান কৰি, তোমালোকৰ ভাৰিবে অৱশিষ্ট ভাগ ঘোলা কৰিছা? ১৯ কিন্তু এতিয়া মোৰ মেৰ-ছাগবোৰৰ বৰ্থীয়াৰ ঘৰাই চালিত, মোৰ মেৰ-ছাগবোৰে হ'লে, তোমালোকে তোমালোকৰ ভাৰিবে গচিকছি, আৰু নিৰ্মল জল পায়, আৰু তোমালোকৰ ভাৰিবে ঘোলা কৰা পানীহৈ পান কৰিবলৈ পায়।” ২০ এই হেতুকে প্ৰভু যিহোৱাই তেওঁলোকক এই দৰে কৈছে: “চোৱা! মই, ময়েই হষ্টপুষ্ট আৰু ক্ষীণ মেৰ-ছাগবোৰ মাজত বিচাৰ কৰিম, ২১ তোমালোকে দুৰ্বলবোৰক বাহিৰ কৰি ছিন্ন-ভিন্ন নকৰালৈকে, কোৰেৰে আৰু কাপেৰে ঠেলা, আৰু শিখেৰে আটাইকে খোচা! ২২ এই কাৰণে মই মোৰ মেৰ-ছাগৰ জাকক বৰ্ক্ষা কৰিম; তেওঁলোক আৰু লুটদ্ৰব্য নহ'ব। আৰু মই এটা এটাকৈ মেৰ-ছাগৰ জাকৰ বিচাৰ কৰিম! ২৩ আৰু মই সেইবোৰৰ ওপৰত এজন মাত্ৰ বৰ্থীয়া মোৰ দাস দায়ুদক নিযুক্ত কৰিম! তেওঁ সেইবোৰক প্ৰতিপালন কৰিব; তেৱেই সেইবোৰক প্ৰতিপালন কৰি সেইবোৰৰ বৰ্থীয়া হ'ব। ২৪ কাৰণ মই, যিহোৱাই, মোৰ লোকসকলৰ দুশ্শৰ হ'ম, আৰু মোৰ দাস তেওঁলোকৰ মাজত অধিপতি হ'ব। ইয়াক মই, যিহোৱাই ঘোষণা কৰিবলৈ। ২৫ আৰু মই তেওঁলোকৰ লগত এটি শাস্তিৰ নিয়ম স্থাপন কৰিম, আৰু দেশৰ পৰা হিংসুক জন্মুৰেৰ দূৰ কৰিম; যেন তেওঁলোকে মুৰুভূমিত নিয়মেৰ বাস কৰিব, আৰু কাঠনিত টেপনি যাব। ২৬ আৰু মই তেওঁলোকক, আৰু মোৰ পৰ্বতৰ চাৰিওফালে থকা ঠাইবোৰ আশীৰ্বাদ যুক্ত কৰিম আৰু মই উচিত সময়ত বৃষ্টি আনিম, আৰু আশীৰ্বাদযুক্ত বৃষ্টি পৰিব। ২৭ আৰু পথাৰৰ গচে নিজৰ ফল উৎপন্ন কৰিব, পৃথিবীয়ে নিজৰ শক্ষা দিব, আৰু তেওঁলোক নিজৰ দেশত নিয়মে থাকিব; তেতিয়া মই যে যিহোৱা, ইয়াকে তেওঁলোকে জানিব, যেতিয়া মই তেওঁলোকৰ বুৰলিৰ শলমারীৰ ভাস্তি তেওঁলোকক ঘৰীকাম কৰোঁবোৰেৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক উদ্বাৰ কৰিম। ২৮ আৰু তেওঁলোক জাতিবোৰৰ লুটদ্ৰব্য আৰু নহ'ব, বা বনৰীয়া জন্মুৰেৰ তেওঁলোকক গ্ৰাম নকৰিব; কিন্তু তেওঁলোকে নিৰাপদে বাস কৰিব, আৰু তেওঁলোকে শক্তিকত নহ'ব। ২৯ মই গৌৰিৰ অৰ্থে তেওঁলোকৰ বাবে এটি পুলি উৎপন্ন কৰিম; তেওঁলোক দেশত আকালৰ ঘৰাই আৰু বিনষ্ট নহ'ব, বা জাতিবোৰে দিয়া লাজ তেওঁলোকে আৰু ভোগ নকৰিব। ৩০ তেতিয়া তেওঁলোকে জানিব যে যিহোৱা তেওঁলোকৰ দুশ্শৰ, মই তেওঁলোকৰ লগত আছোঁ। তেওঁলোক ইহায়েলৰ বৎশ, মোৰ প্ৰাজা!” প্ৰভু যিহোৱাই ইয়াকে ঘোষণা কৰিছে। ৩১ আৰু প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, কাৰণ তোমালোক মোৰ মেৰ-ছাগ, মোৰ চৰণীয়া পথাৰৰ মেৰ-ছাগ, আৰু মোৰ প্ৰাজা হোৱা। মই তোমালোকৰ দুশ্শৰ হ'ম।” এয়েই প্ৰভু যিহোৱাৰ ঘোষণা।

৩৫ পছে যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আছিল, আৰু ক'লে, ২ “হে মনুষ্য সন্তান, তুমি চেয়ীৰ পৰ্বতৰ ফলে মুখ কৰি তাৰ বিৰুদ্ধে ভাববাদী প্ৰচাৰ কৰা। ৩ আৰু তাক কোৱা, ‘প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! হে চেয়ীৰ পৰ্বত, মই তোমাৰ বিপক্ষ, আৰু মই তোমাৰ অহিতে মোৰ হাত মেলি তোমাক ধৰ্ষণ কৰিম আৰু বিস্ময়ৰ ঠাই কৰিম। ৪ মই তোমাৰ নগণৰোৰে উচ্ছল কৰিম, আৰু অৱহেলিত হ'ব; তেতিয়া মই যে যিহোৱা ইয়াক তুমি জানিব। ৫ কিয়নো ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ

প্রতি তোমার চিরকলীয়া শক্তিভাব আছে, আবু অন্তজনক অপরাধের কালত, তেওঁলোকের আপদর কালতেই তুমি তেওঁলোকের তরোরালৰ হাতত শেধাই দিল - ৬ এই কারণে, প্রভু যিহোরাই কৈছে, 'মোৰ জীৱনৰ শপত, মই তোমাক বক্তময় কৰিম, আবু বক্তই তোমার পাছে পাছে খেদি দিব। যিহুত তুমি বক্তময় ঘিণ কৰা নাছিলা, বক্তই তোমাক অনুসূৰণ কৰিব।' ৭ এইদৰে মই চেয়াৰ পৰ্বতক বিস্যৱ আৰু ধ্বংস ঠাই কৰিম, আবু তাৰ মাজোদ অহা-যোৱা কৰা লোকক তাৰ পৰা উচ্ছ্঵ কৰিম। ৮ আবু মই তাৰ হত হোৱা লোকেৰে সৈতে তাৰ পৰ্বতবোৰ পূৰ কৰিম। তোমার গিৰিবোৰত, তোমার উপত্যকাবোৰত আবু তোমার আটাই জুবিৰোৰ কাষত তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হত হোৱা লোকসকল পতিত হ'ব। ৯ মই তোমাক চিৰকলীয়া ধ্বংসস্থানত পৰিণত কৰিম। তোমার নগবৰোৰত কোনেও বসতি নকৰিব, কিন্তু মই যে যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিব। ১০ তুমি কৈছে, "সেই দুই জাতিৰ মাজত আবু দুখন দেশত যিহোৱা থাকিলো ও সেইবোৰ মোৰেই হ'ব, আবু আমি সেইবোৰ অধিকাৰ কৰিম।" ১১ এই হেতুকে, প্রভু যিহোৱাই কৈছে, মোৰ জীৱনৰ শপত, "মই তোমার ক্রোধ অনুসূৰে, আবু তেওঁলোকে ঘিণ কৰি তুমি দেখুটো তোমার সৈৰ্যা অনুসূৰে মই কাৰ্য কৰিম; আবু যেতো মই তোমাক বিচাৰসিঙ্ক দণ্ড দিম, তেড়িয়া মই তেওঁলোকে মাজত নিজকে চিনাকি দিম। ১২ গতিকে তুমি জানিবা যে ময়েই যিহোৱা! ইস্বায়েলৰ পৰ্বতবোৰ ধ্বংস কৰা হ'ল, সেইবোৰ প্ৰাস কৰিব নিমিতে আমাকেই দিয়া হ'ল, এইবুলি সেইবোৰ বিবুদ্ধে তুমি কোৱা তোমার আটাই নিন্দা-বাক্য মই শুনিলোঁ। ১৩ আবু তোমালোকে মোৰ অহিতে নিজ নিজ মুখেৰে গৰ্ব কৰিলা; আবু মোৰ বিবুদ্ধে তোমালোকৰ বাক্য বচ্ছালা; তাক ময়েই শুনিলোঁ। ১৪ প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: গোটেই পৃথিবীয়ে আনন্দ কৰা সময়ত মই তোমাক ধ্বংস কৰিম। ১৫ ইস্বায়েল বিশ্বৰ আধিপত্য ধ্বংস কৰা হোৱাত যেনকৈ তুমি তাৰ ওপৰত আনন্দ কৰিছিলা, তেনকৈ তোমার অহিতে ময়ো আনন্দ কৰিম; হে চেয়াৰ পৰ্বত, হে গোটেই ইদোম, তোমার সকলোকে ধ্বংস কৰা হ'ব; তাতে, মই যে যিহোৱা, তাক তেওঁলোকে জানিব!"

৩৬ এতিয়া তুমি, হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ইস্বায়েলৰ পৰ্বতবোৰৰ আগত ভাৱবাণী প্ৰাচাৰ কৰি কোৱা, 'হে ইস্বায়েলৰ পৰ্বতবোৰৰ তোমালোকে যিহোৱাৰ বাক্য শুনা!' ২ প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: শুন্দেৱে তোমালোকৰ অহিতে কৈছে, "ভাল হৈছে", আবু 'পুৰাতন উচ্ছ্বসনবোৰ আমাৰ অধিকাৰ হ'ল।' ৩ ও এই হেতুকে ভাৱবাণী প্ৰাচাৰ কৰি কোৱা, 'প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: জাতিবোৰ অৱশিষ্ট লোকে তোমালোকক অধিকাৰ কৰিবৰ কাৰণে, তেওঁলোকে তোমালোকে ধ্বংস কৰিলে আবু চাৰিওফালে তোমালোকক গ্রাস কৰিলে; আবু তোমালোকে গপীহীত গপৰ ও লোকসকলে চৰ্চি ফুৰাৰ বিষয় থালোঁ। ৪ এই কাৰণে, হে ইস্বায়েলৰ পৰ্বতবোৰ, তোমালোকে প্রভু যিহোৱাৰ বাক্য শুনা: চাৰিওফালে থকা জাতিবোৰ অৱশিষ্ট ভাগলৈ লুটদ্বাৰ্য আবু নিন্দাৰ বিষয় হোৱা পৰ্বত আবু উপপৰ্বতবোৰক, জুবিৰৈ থকা ঠাই আবু উপত্যকাবোৰক, উচ্ছ্বসন আৰু পুৰিত্যক নগবৰোৰক প্রভু যিহোৱাই এইদৰে কৈছে - ৫ সেইবোৰ লুটদ্বাৰ্য আবু নিন্দাৰ বিষয় হোৱা হেতুকে প্রভু যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: লুটৰ আশাৰে মোৰ দেশ শূণ্য কৰিবলৈ, জাতিবোৰ যি অৱশিষ্ট ভাগে আবু গোটেই ইদোমে হৃদয়ৰ সম্পূৰ্ণ আনন্দেৰে আবু প্ৰাণৰ হিসাবে নিজৰ বাবে অধিকাৰ আৰ্থে মোৰ দেশ নিৰূপণ কৰিলে, তেওঁলোকে অহিতে মোৰ অস্তৰ্জীলাত আহিত মই কৈছোঁ। ৬ এতেকে তুমি ইস্বায়েলৰ দেশৰ বিষয়ে ভাৱবাণী প্ৰচাৰ কৰি পৰ্বত আবু উপপৰ্বতবোৰক কোৱা, প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! জাতিবোৰ দিয়া লাজ তোমালোকে ভোগ কৰাৰ কাৰণে মোৰ অস্তৰ্জীলাত আবু মোৰ ক্রোধত মই কৈছোঁ। ৭ এই হেতুকে, প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: মই হত দাঙি শপত খাই কৈছোঁ, তোমালোকে চাৰিওফালে থকা জাতিবোৰেহে নিজ নিজ লাজ ভোগ কৰিব। ৮ কিন্তু হে ইস্বায়েলৰ পৰ্বতবোৰ, তোমালোকে হ'লে, তোমালোকৰ ডালবোৰ বচ্ছালা, আবু মোৰ প্ৰজা ইস্বায়েলৰ কাৰণে তোমালোকে ফল উৎপন্ন কৰিবা, কিয়নো তেওঁলোকৰ অহা সময় ওচৰ

চাপিছে। ৯ কাৰণ চোৱা, মই তোমালোকৰ সপক্ষ, আবু মই তোমালোকলৈ ঘূৰিম, তোমালোকৰ চহোৱা আবু তোমালোকত বোা হ'ব। ১০ আবু মই তোমালোকৰ ওপৰত লোকসকলক, গোটেই ইস্বায়েল বংশক, তাৰ আটাইকে বঢ়াম। আটাইকে! তেড়িয়া আবু নগবৰোৰত বসতি হ'ব, আবু উচ্ছ্বসন ঠাইবোৰত ঘৰ সজা হ'ব। ১১ আবু মই তোমালোকৰ ওপৰত মানুহ ও পশু বৃক্ষি কৰিম তাতে সেইবোৰ বাঢ়ি বাঢ়ি অধিক প্ৰাণী উৎপন্ন কৰিব। আবু তেড়িয়া মই তোমালোকৰ দেশ আগৰ কালৰ দৰে বাসস্থান কৰিম, আবু তোমালোকৰ আদি অৱস্থাতকে তোমালোকক অধিক মঙ্গল দান কৰিম; তেড়িয়াহে মই যে যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিবা। ১২ এনে কি, মই তোমালোকৰ ওপৰেনি মানুহ, মোৰ প্ৰজা ইস্বায়েলে অহা-যোৱা কৰিব, তুমি তেওঁলোকৰ আধিপত্য হ'বা, আবু তুমি তেওঁলোকৰ পুনৰায় সন্তানহীন নকৰিবা। ১৩ প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'তুমি মনুষ্য গ্রাসকাৰিণী আবু তোমাৰ জাতিৰ সন্তানহীন-কাৰিণী' বুলি তেওঁলোকে তোমালোকক কৰহ; ১৪ এই হেতুকে প্রভু যিহোৱাই কৈছে, তুমি আবু মনুষ্যক গ্ৰাস নকৰিবা, বা তোমাৰ জাতিক আকৌ সন্তানহীন নকৰিবা। ১৫ আবু জাতিবোৰে দিয়া লাজৰ কথা মই তোমাৰ কাণত আবু নেপোলাম, লোকসকলৰ ধিকাৰ তুমি আবু ভোগ নকৰিবা, আবু তোমাৰ জাতিক আবু উজ্জিত নুখুৰাবা, ইয়াক প্ৰত্ৰ যিহোৱাই কৈছে। ১৬ তেড়িয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, বোলে, ১৭ "হে মনুষ্য সন্তান, ইস্বায়েল বংশই যেতিয়া নিজ দেশত বসতি কৰিছিল, তেড়িয়া তেওঁলোকে নিজৰ আচাৰ-ব্যবহাৰ আৰু কাৰ্যেৰে তাক অঙ্গতি কৰিছিল; মোৰ আগত তেওঁলোকৰ আচাৰ-ব্যবহাৰ, খতুনান হোৱা স্ত্ৰীৰ আশোচৰ দৰে আছিল। ১৮ এই হেতুকে, তেওঁলোকে দেশত বক্তৃতপত কৰাৰ কাৰণে, আবু তেওঁলোকৰ মুৰ্তিৰে তাক অঙ্গতি কৰাৰ কাৰণে, মই তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ কোপ বৰষালোঁ। ১৯ আবু মই তেওঁলোকক জাতিবোৰ মাজত ছিন্নভিন্ন কৰিলোঁ, তেওঁলোকে দেশবোৰে মাজত গোটি গোটি হ'ল; তেওঁলোকৰ আচাৰ-ব্যবহাৰ আৰু কাৰ্য অনুসূৰে মই তেওঁবিলাকক বিচাৰ সিদ্ধ দণ্ড দিলোঁ। ২০ তেড়িয়া তেওঁলোক যি জাতিবোৰৰ গুৰিলৈ গল, সেই জাতিবোৰ গুৰিলৈ গৈ তেওঁলোকে মোৰ পৰিব্ৰজা নাম অপবিত্ৰ কৰিলৈ; কিয়নো লোকে তেওঁলোকৰ বিষয়ে কৈছিল, হ'ইত যিহোৱাৰ প্ৰজা, আবু তেওঁতেই দেশৰ পৰা ওলাই অহা লোক। ২১ কিন্তু ইস্বায়েল-বংশ যোৱা জাতিবোৰ মাজত তেওঁলোকে অপবিত্ৰ কৰাৰ মোৰ পৰিব্ৰজা নামৰ কাৰণে মোৰ দয়া জন্মিল। ২২ এই হেতুকে তুমি ইস্বায়েল বংশ, মই তোমালোকৰ কাৰণে কাৰ্য নকৰোঁ, কিন্তু তোমালোক যোৱা জাতিবোৰৰ মাজত তোমালোকে অপবিত্ৰ কৰাৰ জাতিবোৰ মাজত অপবিত্ৰীকৃত হোৱা মোৰ মহৎ নাম মই পৰিব্ৰজা কৰিম; আবু প্রত্ৰ যিহোৱাই কৈছে, যেতিয়া মই জাতিবোৰৰ সাক্ষাতে তোমালোকৰ মাজত পৰিবীৰীকৃত হ'ম, তেড়িয়া মই যে যিহোৱা, ইয়াকে জাতিবোৰে জানিব। ২৪ কিয়নো মই জাতিবোৰ মাজত তেওঁলোকে অপবিত্ৰ কৰাৰ জাতিবোৰ মাজত তেওঁলোক লৈ যাম। ২৫ তেড়িয়া মই তোমালোকৰ ওপৰত শুণি জল ছটিয়াম, তাতে তোমালোক শুণি জল হ'বা; মই তোমালোকৰ আটাই অলৌচৰ পৰা আবু তোমালোকৰ আটাই মুৰ্তিৰ পৰা তোমালোকক শুণি কৰিম। ২৬ মই তোমালোকক এক নতুন দণ্ড দিম, আবু তোমালোকৰ অস্তৰত এক নতুন আত্মা স্থাপন কৰিম; আবু মই তোমালোকৰ শৰীৰৰ পৰা শিল্ৰূপ মন গুঢ়ি তোমালোকক মাংসৰূপ মন দিম। ২৭ আবু মই তোমালোকৰ অস্তৰত মোৰ আত্মা স্থাপন কৰি, তোমালোকৰ মোৰ বিধিবোৰত চলাম; তাতে তোমালোকে মোৰ শাসন প্ৰালীবোৰে পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিবা। ২৮ আবু মই তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক দিয়া দেশত তোমালোকে বাস কৰিবা; আবু তোমালোক মোৰ প্ৰজা হ'বা, আবু মই তোমালোকৰ আলৌচৰ হ'ম। ২৯ মই তোমালোকৰ আটাই অলৌচৰ পৰা তোমালোকক বক্ষা কৰিম; আবু মই মেঘধূমান আহন্তাৰ কৰিম, আবু তোমালোকৰ ওপৰত দুভিক্ষণ দুৰ্মাম আবু নাপাৰ কাৰণে গছৰ ফল আবু পথাৰ উৎপন্ন বস্ত মই

বৃদ্ধি করিম। ৩১ তেতিয়া তোমালোকে তোমালোকের কু-আচরণ আবু মন্দ কার্যবোর সেঁরবণ করিবা; তোমালোকের অপরাধ আবু যিশ্বলগ্নীয়া কার্যবোর কারণে তোমালোকে নিজের দৃষ্টিত নিজেকে ঘিণাবা। ৩২ প্রভু যিহোরাই কৈছে, তোমালোকে চাই যে মই এই এই কার্য নকরোঁ, ইয়াক তোমালোকে জন্ম উচিত; হে ইস্রায়েল-ব্রশ, তোমালোকের আচার-ব্যরহার কারণে তোমালোকে লজ্জিত আবু বির্বর্ণ হোরা।' ৩৩ প্রভু যিহোরাই এই কথা কৈছে, তোমালোকের আটাই অপরাধের পৰা মই তোমালোকের শুচি কৰা দিনা মই নগরবোর বাসস্থান করিম, আবু উচ্ছম্ভ ঠাইবোর পুনৰায় নির্মাণ কৰা হ'ব। ৩৪ আবু যি দেশ আটাই বাট-বুরুবোর সাক্ষাতে উচ্ছম্ভ আছিল, সেই উচ্ছম্ভ দেশ তোমালোকে চহাবা। ৩৫ আবু তেতিয়া তেওঁলোকে কৰ, 'এই যি দেশ ধ্বংস কৰা হৈছিল, এই দেশ এদন বাবীর নিচিনা হ'ল, আবু এই যি নগরবোর ধ্বংসস্থান, উচ্ছম্ভ, আবু ভগ্ন হৈছিল, এই নগরবোর গড়েরে আবৃত আবু বাসস্থান হ'ল।' ৩৬ তেতিয়া মই যিহোরাই যে ভগ্ন ঠাইবোর পুনৰায় নির্মাণ কৰিলোঁ, আবু ধ্বংস কৰা ঠাই বাবী কৰিলোঁ, ইয়াকে তোমালোকের চারিওফালে অবশিষ্ট থকা জাতিবোরে তেতিয়া জানিব। মই যিহোরাই ইয়াক কলোঁ, আবু ইয়াক সিদ্ধও কৰিম।' ৩৭ প্রভু যিহোরাই এই দৰে কৈছে: 'আবু এটা কথা আছে; মই যেন ইস্রায়েল বংশের কারণে ইয়াক কৰিম, সেইবাবে তেওঁলোকে মোৰ আগত প্রার্থনা কৰিবলৈ মই বাট চাই থাকিম; মই মেৰ-ছাগৰ জাকৰ দৰে তেওঁলোকক মানুহেৰে বৃদ্ধি কৰিম। ৩৮ পবিত্র মেৰ-ছাগৰ জাকৰ, যিচুলেমেৰ নিৰ্মিত উৎসৱৰ মেৰ-ছাগৰ জাকৰেই দৰেই ধ্বংস নগরবোৰ মানুহৰ জাকৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব; তাতে, মই যে যিহোৱা, তাক তেওঁলোকে জানিব।'

৩৭ পাছত যিহোৱাৰ হাত মোৰ ওপৰত অৰ্পিত হ'ল, আবু যিহোৱাই নিজ আত্মাৰে মোক কলৈ গৈ উপত্যকাটিৰ মাজত থলে। সেই উপত্যকা হাড়েৰে পৰিপূৰ্ণ আছিল। ২ তেওঁ সেইবোৰে ওচৰে ওচৰে এইদৰে চাৰিওফালে মোক ফুৰালৈ। আবু চোৱা! সেই উপত্যকাটিত অনেক অনেক হাড় আছিল। আবু চোৱা! সেইবোৰ অতি শুকান। ৩ তেওঁ মোক ক'লে, 'হে মনুষ্য সন্তান, এই হাড়বোৰ জীৱ পাবেনে?' তেতিয়া মই ক'লোঁ, 'হে প্রভু যিহোৱা, আপনিহে জানো!' ৪ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, 'তুম এই হাড়বোৰ আগত ভাববাণী প্ৰাচাৰ কৰা, আবু এইবোৰক কোৱা, 'হে শুকান হাড়বিলাক! যিহোৱাৰ বাক্য শুনা। ৫ প্রভু যিহোৱাই এই হাড়বোৰক এই কথা কৈছে: 'চোৱা! মই তোমালোকেৰ ভিতৰত নিখশ সুমুৰাম; তাতে তোমালোকে জীৱা। ৬ আবু মই তোমালোকেৰ ওপৰত সিৰ দিম, মাংস উৎপন্ন কৰিম, তোমালোকক হালেৰে ঢাকিম, আবু তোমালোকেৰ ভিতৰত প্ৰাণবায়ু দিম; তাতে তোমালোকে জীৱা, আবু মই যে যিহোৱা, তাক তোমালোকে জানিবো।' ৭ পাছত মই আজ্ঞা পোৱাৰ দৰে ভাববাণী প্ৰাচাৰ কৰিলোঁ; মই প্ৰাচাৰ কৰোঁতে এটি শব্দ হ'ল, মৰ মৰ শব্দ হ'ল। আবু হাড়বোৰ গোটখাই নিজ নিজ হাড়ত লাগিল। ৮ আবু মই চাই দেখিলোঁ, সেইবোৰত সিৰ হ'ল, মাংস উৎপন্ন হ'ল, আবু সেইবোৰক ছালে ঢাকিলোঁ! কিন্তু সেইবোৰে ভিতৰত প্ৰাণ-বায়ু নাছিল। ৯ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, 'বায়ুৰ আগত ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰা! হে মনুষ্য সন্তান ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰি বায়ুক কোৱা 'প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: হে বায়ু চাৰিওদিশৰ পৰা আহি এই হত লোকবোৰ জীৱৰ নিমিতে ইহতৰ ওপৰত বলোঁওৱা।' ১০ তেতিয়া তেওঁ মোক আজ্ঞা দিয়াৰ দিম, মই ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰিলোঁ; তেতিয়া সিঁহত ভিতৰত প্ৰাণ-বায়ু সোমালত সিঁহত জীলোঁ। আবু তেতিয়া অতিশয় মহাবাহিনী হৈ নিজ নিজ ভৱিত ভৰ দি থিয় হ'ল। ১১ আবু দুশ্শৰে মোক ক'লে, 'হে মনুষ্য সন্তান, এই হাড়বোৰেই ইস্রায়েলৰ গোটেই বংশ। চোৱা! তেওঁলোকে কয়, 'আমাৰ হাড়বোৰ শুকাল, আবু আমাৰ আশা নাইকিয়া হ'ল, আমি নিচেইকৈ উচ্ছম্ভ হ'লোঁ।' ১২ এই হেতুকে তুমি ভাববাণী প্ৰচাৰ কৰি তেওঁলোকক কোৱা, 'প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! হে মোৰ প্ৰজাসকল, মই তোমালোকেৰ মৈদামৰাবোৰ মুকলি কৰিম, আবু তোমালোকেৰ মৈদামৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াম! আবু মই তোমালোকক ইস্রায়েল দেশলৈ লৈ যাই! ১৩ তেতিয়া হে মোৰ প্ৰজাসকল, মই যেতিয়া তোমালোকেৰ মৈদামৰাবোৰ মুকলি কৰিম,

আবু তোমালোকেৰ মৈদামৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াম তেতিয়া, মই যে যিহোৱা, ইয়াকে তোমালোকে জানিবা। ১৪ আবু মই তোমালোকেৰ অস্তৰত মোৰ আজ্ঞা স্থাপন কৰিম, তেতিয়া তোমালোকে জীৱা, আবু মই তোমালোকেৰ দেশত তোমালোকে বহুবৰ্ম; আবু মই যিহোৱাই যে ইয়াক কলোঁ, আবু ইয়াক সিদ্ধও কৰিলোঁ।' তাক তোমালোকে জানিবা, ইয়াক যিহোৱাই কৈছে। ১৫ তেতিয়া যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ গুৰিলৈ আহিল, বোলে, ১৬ 'এতিয়া তুমি, হে মনুষ্য সন্তান, তুমি নিজৰ কাৰণে এডাল কাৰ্থ লৈ তাৰ ওপৰত এই কথা লিখা, 'যিহুদাৰ আবু তেওঁৰ লগবীয়া ইস্রায়েলৰ সন্তান সকল।' আবু এডাল কাৰ্থ লৈ তাৰ ওপৰত এই কথা লিখা, 'যোচেফৰ, অৰ্থাৎ ইফ্ৰিয়িমৰ আবু তেওঁৰ লগবীয়া ইস্রায়েলৰ আটাই বংশৰ কাৰ্থ।' ১৭ আবু সেই দুভাল তোমার হাতত এডাল এডাল কাৰ্থ হ'ব কাৰণে এডাল এডাল কাৰ্থ লৈ তাৰ ওপৰত এই কথা লিখা, 'আন ডাল লগ লগাই তোমাৰ কাৰণে এডাল কৰা। ১৮ 'আবু এইবোৰৰ দ্বাৰা ইয়াই তুমি কি বুজাইছা, তাক তুমি আমাক নজনাবানে?' এইবুলি তোমার জাতিৰ সন্তানসকলে যেতিয়া তোমাক সুধিৰ, ১৯ তেতিয়া তুমি তেওঁলোকক ক'বা, 'প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! মই ইফ্ৰিয়িমৰ হাতত থকা, যোচেফৰ কাৰ্থভাল, আবু তেওঁৰ লগবীয়া ইস্রায়েলৰ ফৈদবোৰক লৈ, যিহুদাৰ কাৰ্থভালৰ লগতে লগ লগাই এডাল কৰিম, আবু তেওঁলোকে মোৰ হাতত এডাল হ'ব।' ২০ তেতিয়া তুমি লিখা কাৰ্থ দুভাল তেওঁলোকেৰ আগত তোমার হাতত থকিব। ২১ আবু তুমি তেওঁলোকক কেৱা, 'প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! ইস্রায়েলৰ সন্তান সকল যোৱা জাতিৰৰ বাবজৰ পৰা মই তেওঁলোকক লৈ চাৰিওফালৰ পৰা তেওঁলোকক গোটাই তেওঁলোকৰ নিজ দেশলৈ লৈ যাম। ২২ পাছে মই দেশত ইস্রায়েলৰ পৰ্বতবোৰে ওপৰত তেওঁলোকক এক জাতি কৰিম, আবু এজন বজা তেওঁলোকৰ আটাইহৈৰে বজা হ'ব; তেওঁলোক পুনৰাবৃদ্ধি দুই জাতি নহ'ব, বা কেতিয়াও দুই বাজ্য বিভক্ত নহ'ব। ২৩ আবু তেওঁলোকৰ নিজৰ মুৰ্তিৰে, নিজৰ যিশ্বলগ্নীয়া বস্তৰে নাইবাৰ নিজৰ অপৰাধেৰে নিজক আৰু অঙ্গতি নকৰিব; কিন্তু তেওঁলোকে পাপ কৰা তেওঁলোকৰ আটাই বাসস্থানৰ পৰা মই তেওঁলোকক বশ্বা কৰিম, আবু তেওঁলোকৰ শুচি কৰিম; তেতিয়া তেওঁলোক মোৰ প্ৰজা হ'ব, আবু মই তেওঁলোকৰ দেশত চৰ্শুব হ'য়। ২৪ আবু যোৱা দাম দায়দ তেওঁলোকৰ ওপৰত বজা হ'ব, আবু তেওঁলোক সকলোৰে এজন বৰীয়া হ'ব; তেওঁলোকে মোৰ শাসন-প্ৰণালী বোৰত চলিব, আবু মোৰ বিধিবোৰে পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিব। ২৫ আবু তোমালোকৰ পৰ্বতপুৰুষসকলে বাস কৰা, মোৰ দাস যাকোবক মই দিয়া দেশখনত তেওঁলোকে বাস কৰিব; তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পুত্ৰ-পৌত্ৰাদিক্ষে চিৰকাললৈকে তাত বাস কৰিব, আবু মোৰ দাস দায়দ চিৰকাললৈকে তেওঁলোকৰ অধিপতি হ'ব। ২৬ ইয়াক বাহিৰে মই তেওঁলোকৰ লগত এটি শাস্তিৰ নিয়ম কৰিম; সেয়ে তেওঁলোকে সৈতে এটি চিৰকলীৰ নিয়ম হ'ব, মই তেওঁলোকক স্থাপন কৰি তেওঁলোকৰ বৃদ্ধি কৰিম, আবু চিৰকাললৈকে তেওঁলোকৰ মাজত মোৰ ধৰ্মধাম স্থাপন কৰিম। ২৭ মোৰ আবাসো তেওঁলোক লগত থাকিব, আবু মই তেওঁলোকৰ দীখৰ হ'য়, আবু তেওঁলোক মোৰ প্ৰজা হ'ব। ২৮ আবু যেতিয়া মোৰ ধৰ্মধাম তেওঁলোকৰ মাজত চিৰকাললৈকে থাকিব, তেতিয়া মই ইস্রায়েলক পৰিব কৰোঁত যিহোৱা, তাক জাতিৰোৰে জানিব।'

৩৮ পাছত যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আবু ক'লে, ২ 'হে মনুষ্য সন্তান, মাণগোদনীয়, ৰোচ, মেচকে আবু তুবলৰ অধিপতি গোগৰ ফাললৈ মুখ কৰা; তাৰ বিবুদ্ধে ভাববাণী প্ৰাচাৰ কৰি কোৱা! ৩ 'প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: চোৱা! ৰোচ, মেচকে আবু তুবলৰ অধিপতি হে গোগ, মই তোমাৰ বিপক্ষ। ৪ মই তোমাক ওলোটাম, আবু তোমাৰ জামুদাঁতৰ ওৰিত হাঁকেটা লগাম; আবু তোমাক আবু তোমাৰ যোঁৰা আশ্বাৰোহী আদি আটাই সৈন্যসমতকে উলিয়াম; তেওঁলোক আটাইবোৰ সু-সজিজ্ঞ, ফৰ আবু ঢাল ধৰা মহাদল; তেওঁলোক আটাইবোৰ তৰোৱালধাৰী। ৫ তেওঁলোকৰ লগত পাৰস্য, কুচ আবু পৃট আছে; তেওঁলোক আটাইবোৰ ঢাল লোৱা, আবু শিৰোৰক্ষক টুপি পিঙ্ক। ৬ গোমৰ আবু তাৰ আটাই দলসমূহ, উতৰৰ অস্ত ভাগত থকা তোগৰ্মা

বংশ আরু তার আটাই দলসমূহ আদি করি অনেক জাতি তোমারে সৈতে আছে। ৭ তুমি যুগ্মত হোৱা! নিজকে যুগ্মত কৰা; তুমি নিজের ওচৰত গোট খোৱা দলসমূহে সৈতে যুগ্মত হোৱা, আরু তুমি তেওঁলোকৰ ব্যায়া হোৱা। ৮ বহুদিনৰ পাছত তোমার সৈন্য সমূহ গোটোৱা হ'ব; তোৱালৰ মুখৰ পৰা বক্ষা পোৱা, অনেক জাতি সমূহৰ পৰা গোটোৱা লোকসকলৰ দেশলৈ, বহুকালৰ পৰা উচ্ছম হোৱা ইস্রায়েলৰ পৰ্বতবোৰলৈ বচৰবোৰৰ শেষ ভাগত তুমি যাত্রা কৰিবিব; কিন্তু সেই দেশৰ লোকসকলক জাতিবোৰৰ মাজৰ পৰা উলিওৱা হ'ল আৰু তেওঁলোক আটায়ে নিৰাপদে বাস কৰিবছে। ৯ তুমি উচ্চ ধূমুহাৰ দৰে যাত্রা কৰিবিব; তুমি আৰু তোমার আটাই দলসমূহে আৰু তোমারে সৈতে অনেক জাতিয়ে যেষৰ দৰে দেশ ঢাকিব। ১০ প্ৰভু যিহোৱাই এইদেৰ কৈছে: 'সেই দিনা তোমার মনত নানা ভাৱ উদয় হ'ব আৰু তুমি কু-কল্পনা কৰিবা।' ১১ আৰু তুমি ক'বা, 'লুট কৰিবলৈ আৰু বস্ত কাঢ়ি আনিবলৈ, বৰ্তমানে বাস কৰা; আৰু উচ্ছম ঠাইবোৰ অহিতে আৰু জাতিবোৰ মাজৰ পৰা গোটোৱা গুৰু, ছাগলী, আদি বস্ত অজ্ঞা, পৃথিবীৰ মাজ ঠাইত বাস কৰা জাতিৰ অহিতে মোৰ হাত চলাবলৈ, ১২ গড় নোহোৱা গাঁও থকা দেশখনলৈ মই উচ্চ যাম, সুস্থিৰে থকা নিৰাপদে বাস কৰা, সমূলি গড়, ডাঁকি ক কপাট নোহোৱাকৈ বাস কৰা লোকসকলৰ তালৈ যাম। ১৩ চিবা, দদান, তচীচৰ বণিকসকল আৰু তার আটাই ডেকা সিংহবোৰে তোমাক ক'ব, 'আপুনি লুট কৰিবলৈ জানো আহা নাই? বস্ত কাঢ়ি নিবলৈ, সোণ আৰু বৃংগ লৈ যাবলৈ, গুৰু, মেৰ-ছাগ আদি অধিক লুটদ্বাৰা লৈ যাবলৈ আপুনি জানো আপোনাৰ দলসমূহক গোটোৱা নাই?' ১৪ এই হেতুকে, হে মনুষ্য সন্তান, তুমি ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰি গোগক কোৱা, 'প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: সেইদিনা যেতিয়া মোৰ প্ৰজা ইস্রায়েলে নিৰাপদে বাস কৰিব, তেতিয়া তুমি দানো তাক নাজানিনবা?' ১৫ সেইদেৰ তুমি উত্তৰৰ অন্তভাগৰ নিজ ঠাইত পৰা যাত্রা কৰিবা, আৰু তোমারে সৈতে অনেক জাতি যাব; তেওঁলোক আটাইবোৰ অশ্বাৰেহী, তেওঁলোক মহাদল আৰু পৰাক্রমী সৈন্য-সামষ্ট? ১৬ তুমি এডোখৰ যেষৰ দৰে দেশ ঢাকি মোৰ প্ৰজা ইস্রায়েলৰ অহিতে উচ্চ যাবা; হে গোগ, মই জাতিবোৰ সাক্ষাতে তোমার মাজত পৰিবৰ্ত্তি হ'লে জাতিবোৰে মোৰ জানিবৰ কাৰণে শেষ কলাত মোৰ দেশৰ বিৰুদ্ধে মই তোমাক লৈ যাম।' ১৭ প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'ইস্রায়েল দেশৰ বিৰুদ্ধে তোমাক আনিম বুলি আগৰ কালত অনেক বহুৰ ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰা মোৰ দাস ভাৰবাণীসকলৰ দ্বাৰাই যাব বিয়ৱে মই কৈছিলো, তুমিয়েই সেইজন নোহোৱানে।' ১৮ আৰু প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, 'গোগ, ইস্রায়েল দেশৰ বিৰুদ্ধে যোৱা দিনা মোৰ নাকত কোধাপঁি উচ্চিবা!' ১৯ কিয়নো মোৰ পৰ্বতৰ অন্তৰ্জ্বালত আৰু ক্রেধাপ্তি মই কৈছে, ইস্রায়েল দেশে সেই দিনা নিষ্পয়ে মহৎ কম্পন হ'ব যে, ২০ সমুদ্ৰৰ মাছ, আকাশৰ পক্ষী, বনবীৰ্যা জস্ত, মাটিত বগাই ঝুৰা আটাই উৰ্বগ জস্ত আৰু পৰিচীৰ ওপৰত থকা সকলো লোক মোৰ সমূখ্যত কঁপিব আৰু পৰ্বতবোৰ পেলোৱা হ'ব, গড়া ঠাইবোৰ খিহি পৰিব আৰু প্ৰতোকে গড় মাটিতে সমান হ'ব। ২১ আৰু প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, মোৰ সকলো পৰ্বতত মই তাৰ অহিতে তৰোৱাল মাতিম; প্ৰত্যেক মানুহৰ তৰোৱাল নিজ নিজ ভাইৰ বিৰুদ্ধে হ'ব। ২২ আৰু মই মহামাৰী আৰু বস্তপাতেৰে তেওঁলোকৰ বিচাৰ উচিত দণ্ড দিম: 'আৰু মই তেওঁলোকৰ, তেওঁলোকৰ দলসমূহৰ আৰু তাৰ লগত থকা অনেক জাতিৰ ওপৰত প্ৰাৰম্ভ কৰেওঁতা বৰষুণ, মহাশিলাবৃষ্টি, অগ্নি, আৰু গন্ধক বৰষাম। ২৩ আৰু মই নিজকে মহান আৰু পৰিব কৰিব, আৰু অনেক জাতিৰ আগত নিজকে চিনাকি দিম, তেতিয়া, মই যে যিহোৱা, ইয়াক তেওঁলোকে জানিব।

৩৯ "এতিয়া তুমি, হে মনুষ্য সন্তান, তুমি গোগৰ বিৰুদ্ধে তাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰি কোৱা, প্ৰভু যিহোৱাই এই দৰে কৈছে: বোচ, মেচেক, আৰু তুবলৰ অধিপতি হে গোগ চোৱা! মই তোমার বিপক্ষ। ২ আৰু মই তোমাক ওলেটাম, তোমাক চলাই লৈ আহিম, আৰু উত্তৰৰ অন্তভাগৰ পৰা তোমাক উলিয়াই ইস্রায়েলৰ পৰ্বতবোৰে ওপৰলৈ তোমাক আনিম। ৩ আৰু মই প্ৰহাৰ কৰি তোমাৰ ধনু তোমাৰ বাঁও হাতৰ পৰা পেলাই দিম আৰু তোমাৰ সোঁ-হাতৰ পৰা তোমাৰ কঁড়বোৰ পৰি যোৱা কৰিব। ৪ তুমি

ইস্রায়েলৰ পৰ্বতবোৰে ওপৰত তোমাৰ আটাই দলসমূহ আৰু তোমাৰ লগত থকা জাতিবোৰে সৈতে পৰি থাকিবা; তোমাক খাবলৈ মই সকলো বিধৰ হিঙ্কক পক্ষী আৰু বনবীৰ্যা জস্ত তোমাক দিম। ৫ প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, তুমি মুকলি পথাবৰত পৰি থাকিবা; কাৰণ ময়েই ইয়াক কলোঁ। ৬ 'আৰু মই মাজোগৰ মাজলৈ, আৰু দীপীবোৰত নিৰাপদে বাস কৰাবোৰৰ মাজলৈ অগ্নি পঠিয়াম; তেতিয়া, মই যে যিহোৱা, ইয়াকে তেওঁলোকে জানিব। ৭ আৰু মই মোৰ পৰিবত নাম মোৰ প্ৰজা ইস্রায়েলৰ মাজত জনাম আৰু মোৰ পৰিবত নাম অপবিত্ৰাকৃত হ'বলৈ আৰু নিদিম; তেতিয়া, মই যে যিহোৱা, ইস্রায়েলৰ পৰিবত জনা তাক জাতিবোৰে জানিব। ৮ প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, চোৱা! সেয়ে সিন্ধ হ'ব, মই নিজে কোৱা দিন এয়ে। ৯ সেই সময়ত ইস্রায়েলৰ নগৰ নিৰাপদিসকলে লোলাই গৈ, ফৰ আৰু চাল, ধনু আৰু কাঁড়, হাতৰ লাঠি আৰু যাঠী আদি অস্ত্ৰবোৰ খৰি কৰি পুৰিব; তেওঁলোকে সাত বহুবলেকে সেইবোৰ খৰি কৰি পুৰি থাকিব। ১০ তেওঁলোকে পথাবৰ পৰা খৰি নানিব আৰু কাঠনিত কোনো গচ নাকাটিব; কিয়নো তেওঁলোকে অস্ত্ৰবোৰকে খৰি কৰি পুৰিব। প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, তেওঁলোকক লুট কৰাবোৰক তেওঁলোকে লুট কৰিব। ১১ তেতিয়া আৰু মই সেই দিনা ইস্রায়েলৰ মাজত সমুদ্ৰৰ পুৰ ফালৰ বাটৰুবাসকলৰ উপত্যকাটো গোপক পুতিৰলৈ ঠাই দিম; সেয়ে বাটৰুবাৰ বাট বন্ধ কৰিব; সেই ঠাইতে তেওঁলোকে গোগ আৰু তাৰ আটাই লোক সমূহক পুতিৰ; আৰু তেওঁলোকে তাৰ নাম হামোন-গোগৰ [গোগৰ লোক সমূহৰ] উপত্যকা থাব। ১২ আৰু দেশ শুচি কৰিবৰ কাৰণে ইস্রায়েল বংশই সাত মাহলৈকে তেওঁলোকক পুতি থাকিব। ১৩ এনে কি, দেশৰ সকলো লোকে তেওঁলোকক পুতিৰ; প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, মই গৌৰবারায়িত হ'বৰ দিনা সেয়ে তেওঁলোকলৈ যশস্যাৰ কাৰণ হ'ব। ১৪ তেতিয়া লোকসকলে কামত লাগি থাকিব পৰা মানুহক বাচি ল'ব; তেওঁলোকে দেশ দৰ্ম কৰি কৰি দেশ শুচি কৰিবৰ অৰ্থে মাটিত পৰি থকা অৱশিষ্টসকলক বাটৰুবাৰ সহায়ত পুতি থ'ব; সাত মাহৰ মূৰত তেওঁলোকে বিচাৰি ফুৰিব। ১৫ আৰু কোনো বাটৰুবাই দেশৰ মাজেদি যাঁওতে যদি মানুহৰ হাড় দেখে, তেন্তে, পোতাতা মানহিৎ হামোন গোগৰ উপত্যকাত তাৰ পোতক বুলি তেন্তে তাৰ ওপৰত এটা চিন দিব। ১৬ আৰু হামোন [লোক সমূহৰ] বুলি এখন নগৰৰ নামো হ'ব। এইদেৰ তেওঁলোকে দেশ শুচি কৰিব। ১৭ আৰু হে মনুষ্য সন্তান, প্ৰভু যিহোৱাই এই দৰে কৈছে: আটাই বিধৰ পদ্মীক আৰু আটাই বনবীৰ্যা নেহামোক গোট খাই আহা! তোমালোকে গোট খাই আহা! তোমালোকে মাস্খ খাবলৈ আৰু বক্ষপান কৰিবলৈ, মোৰ বজ্জলৈ, ইস্রায়েলৰ পৰ্বতবোৰে ওপৰত মই যি যজ্ঞ কৰিম, তালৈকে চাৰিওফলৰ পৰা আহি একত্ৰিত হোৱা। ১৮ তোমালোকে বীৰসকলৰ মাঝ খাবা আৰু মতা মেৰ-ছাগ, মেৰ-ছাগ পোৱালি, ছাগ আৰু ভৰতাৰ্ঘুণ্প পৃথিবীৰ অধিপতিসকলৰ বৰত পান কৰিবা; তেওঁলোক সকলোৱে বাচানৰ হষ্টপুষ্ট পশুস্বৰূপ। ১৯ তেতিয়া তোমালোকৰ কাৰণে মই যি যজ্ঞ কৰিম, তাৰ তেল তোমালোকে তৃষ্ণ নোহোৱালৈকে তাৰ তেজ পান কৰিবা। ২০ আৰু প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, তোমালোকে মোৰ মেজত বহি ঘোৱা আৰু বখ, বীৰ আৰু আটাই বশুৰাক হে পেট ভৱাৰা।' ২১ তেতিয়া এইদেৰ মই জাতিবোৰ মাজত মোৰ পৰে যিষণ কৰিম, আৰু অনেক জাতিৰ আগত নিজকে চিনাকি দিম, তেতিয়া, মই যে যিহোৱা, ইয়াক তেওঁলোকে জানিব। ২২ আৰু বংশই নিজ অপবাধতে দেশান্তৰলৈ পৈছিলোক কৰিব। ২৩ আৰু জাতিবোৰে জানিব, যে, ইস্রায়েল বংশই নিজ অপবাধতে দেশান্তৰলৈ পৈছিলোক কৰিব। ২৪ তেওঁলোকৰ অশোক আৰু নানা অপৰাধ অনুসৰে, মই তেওঁলোকলৈ কাৰ্য কৰিছিলোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ পৰা মোৰ মুখ ঢাকিছিলোঁ। ২৫ কিন্তু প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, এতিয়া মই যাকোৰ বন্দী অৱস্থা পৰিবৰ্তন কৰিম, আৰু গোটেই ইস্রায়েল বংশক

দয়া করিম আবু মোর পবিত্র নামৰ অর্থে মই উৎসাহী ইম। ২৬ আবু এতিয়া তেওঁলোকে নিজ দেশত নিরাপদে বাস কৰিব, আবু কোনেও তেওঁলোকক ভয় নেদেখুৱাৰ, ২৭ যেতিয়া মই তেওঁলোকক জাতিবৰোৰ মাজৰ পৰা ওলোটাই আনি, তেওঁলোকৰ শক্ৰৰ দেশবৰোৰ পৰা গোটাই অনেক জাতিৰ সাক্ষাতে তেওঁলোকৰ মাজত পৰিবৰ্তীকৃত হম, তেওঁয়া তেওঁলোকে নিজৰ লাজৰ আবু তেওঁলোকে মোৰ বিৰুদ্ধে কৰা নিজৰ আটাই অপৰাধৰ ভাৰ বৰ। ২৮ আবু মই তেওঁলোকক জাতিবৰোৰ মাজলৈ দেশাস্তৰ কৰাৰ পাছত তেওঁলোকৰ দেশলৈ আনি তেওঁলোকক গোটালে, মই যে তেওঁলোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱা, তাক তেওঁলোকে জানিব আবু মই তাত তেওঁলোকৰ কাকো আবু অৱশিষ্ট নাৰাখিম। ২৯ আবু মই তেওঁলোকৰ পৰা মোৰ মুখ আবু নাচকিম; কিয়নো প্ৰতি যিহোৱাই কৈছে, মই ইস্রায়েল-বংশৰ ওপৰত মোৰ আজ্ঞা বাকি দিম।”

৪০ আমি বাবিলনৰ পৰা দেশাস্তৰিত হোৱাৰ পঁচিশ বছৰৰ বছৰি, বছৰৰ আৰষণত, মাহৰ দশ্যম দিনা, নগৰখন প্ৰহাৰিত হোৱাৰ চতুৰ্দশ বছৰৰ মেই দিনাই যিহোৱাই তেওঁৰ হাত মোৰ ওপৰত দি মোক তালৈ নিলে। ২ তেওঁ মোক দুশ্বৰীয়া দৰ্শনত ইস্রায়েল দেশলৈ নি এখন অতিশয় ওখ পৰ্বতত বহুৱালে; তাৰ ওপৰত দক্ষিণফালে এক নগৰমৰূপ গৃহ দেখা গৈছিল। ৩ তেওঁয়া তেওঁ মোক তালৈ নিলে, আবু চোৱা, হাতত এগছ শণ সূতাৰ বৰী আবু এভাল পৰিমান-নল লোৱা পিতলৰ আভাৰ দৰে আবা থকা এজন পুৰুষ আছিল; তেওঁ বাট-চৰাত যিহৈ হৈ আছিল। ৪ পাছে সেই পুৰুষে মোক ক'লে, “হে মৃহুয়া সতন, তুমি নিজৰ চৰুৰে চোৱা, নিজৰ কাপেৰে ঘোনা আবু মই তোমাক যি যি দেখুৱাম, সেই সকলোলৈ মন দিয়া; কিয়নো মই যেন সেই সকলোকে তোমাক দেখুৱাম, এই অভিপ্ৰায়েৰেহে তোমাক ইয়ালৈ অনা হ'ল; তুমি যি যি দেখিবা, সেই সকলোকে ইস্রায়েল বংশক জনাবা। ৫ আবু চোৱা, গৃহৰ বাহিৰে চাৰিওকালে এটা গড় আছিল, আবু পুৰুষমৰ হাতত জুখিবৰ কাৰণে হচ্ছত দীঘল এভাল নল আছিল; তাৰ প্ৰত্যেক হাতত জোখ এক হাত চাৰিআঙ্গুল, পাছে তেওঁ গড় জুখিলত, ডাঠে এক নল, আবু ওখই এক নল হ'ল। ৬ তেওঁয়া তেওঁ পূৰফালে মুখ কৰা বাট-চৰালে আহি তাৰ খটখটিয়েনি উঠিল আবু তেওঁ সেই বাট-চৰাৰ দূৰাৰডলি জুখিলত, বহুলে এক নল হ'ল; আবু এক নল বহুল আন দুৱাৰডলি আছিল। ৭ আবু প্ৰত্যেক প্ৰহৰী কোঁঠালি এক নল দীঘল আবু এক নল বহুল আছিল, আবু সেই কোঁঠালিবোৰ পাঁচ হাত পাঁচ হাত অস্তৰে আছিল; আবু গুহৰ ফালে বাট-চৰাটোৰ বাৰাঙ্গাৰ কাষত থকা দুৱাৰডলি এক নল আছিল। ৮ তেওঁ বাট-চৰাটোৰ গুহৰ ফাললৈ থকা বাৰাঙ্গা জুখ এক নল পালে। ৯ পাছত তেওঁ বাট-চৰাটোৰ বাৰাঙ্গা জুখ আঠ হাত পালে আবু বাৰাঙ্গাৰ ওলাই থকা সন্মুখৰ দুই ভাগত গুহৰ দুহাত দুহাত পালে আবু বাট-চৰাটোৰ বাৰাঙ্গা গুহৰ ফাললৈ আছিল। ১০ আবু সেই পূৰফালৰ বাট-চৰাটোৰ প্ৰহৰী কোঁঠালি এফালে তিনিটা আনফালে তিনিটা আছিল, সেই তিনিটাএকে জোখৰ; আবু ইফালে সিফালে থকা, প্ৰহৰী কোঁঠালি পৃথক কৰা দেৱালবোৰ একে জোখৰ। ১১ পাছে তেওঁ বাট-চৰাটোৰ প্ৰৱেশস্থানৰ প্ৰহৰী জুখ দহ হাত পালে আবু বাট-চৰাটোৰ দৈৰ্ঘ্য জুখ তেৰ হাত পালে। ১২ আবু প্ৰত্যেক প্ৰহৰী-কোঁঠালিৰ আগত ইফালে এশ হাতৰ সীমা আছিল আবু প্ৰত্যেক প্ৰহৰী-কোঁঠালি ইফালে হচ্ছত সিফালে হচ্ছত আছিল। ১৩ আবু তেওঁয়া তেওঁ এটা প্ৰহৰী-কোঁঠালিৰ চালৰ পৰা আন চাললৈকে বাট-চৰাটোৰ জুখ পঁচিশ হাত বহুল পালে, দুৱাৰ সন্মুখ-সন্মুখি। ১৪ তেওঁয়া তেওঁ বাৰাঙ্গাৰ জোখ যিৰ কৰি বিশ হাত পালে; বাট-চৰাটোৰ কেউফালে থকা চোতালখন বাৰাঙ্গাত লাগি আছিল। ১৫ আবু বাট-চৰাটোৰ প্ৰৱেশস্থানৰ সন্মুখৰ পৰা বাট-চৰাটোৰ গুহৰ ফালে থকা বাৰাঙ্গাৰ সন্মুখলৈ পঞ্চাশ হাত। ১৬ প্ৰহৰী-কোঁঠালিবোৰত, বাট-চৰাটোৰ ভিতৰে চিলিঙ্গ দিয়া খিড়কি আছিল আবু সেই খিড়কিৰ ভিতৰে কেউফালে আছিল আবু বাৰাঙ্গাৰ ওলাই থকা সন্মুখৰ দুই ভাগত খাজুৰ গুহৰ আকৃতি আছিল। ১৭ তেওঁয়া তেওঁ মোক বাহিৰ চোতালখনলৈ নিলে আবু চোৱা, চোতালখনৰ কেউফালে সজা অমেক কোঁঠালি আবু

শিল পাৰি দিয়া এতোখৰ ঠাই আছিল; সেই ঠাইতোখৰত ত্ৰিশটা কোঁঠালি আছিল। ১৮ আবু ঠাইতোখৰ বাট-চৰাকেইটাৰ কামে কামে আছিল; সেয়ে বহুলে বাট-চৰাটোৰ দীঘলৰ সমান সেয়ে শিলপাৰি দিয়া চাপৰ ঠাই। ১৯ পাছত তেওঁ তলৰ বাট-চৰাটোৰ সন্মুখৰ পৰা ভিতৰৰ চোতালখনৰ সন্মুখলৈ, বাহিৰে প্ৰহৰী জুখ পূৰ আবু উত্তৰ দুয়োফালে এশ এশ হাত পালে। ২০ পাছত তেওঁ বাহিৰ চোতালখনৰ উত্তৰ ফালে মুখ কৰা বাট-চৰাটোৰ দৈৰ্ঘ্য আবু প্ৰহৰী জুখলৈ। ২১ তাৰ প্ৰহৰী-কোঁঠালি ইফালে তিনিটা সিফালে তিনিটা আছিল আবু তাৰ ওলাই থকা সন্মুখৰ দুই ভাগ আবু তাৰ খিলনিবোৰ জুখ সেই পৰিমাণতেই পালে। ২২ তাৰ প্ৰতিকিৰিবোৰ, তাৰ খিলনিবোৰ আবু তাৰ খাজুৰ গুহৰ গুহৰ আকৃতি আছিল। ২৩ তাৰ প্ৰতিকিৰিবোৰ আবু পূৰফালৰ বাট-চৰাটোৰ সন্মুখত ভিতৰ চোতালখনৰ বাট-চৰা আছিল; আবু তেওঁ এটা বাট-চৰাৰ পৰা আন এটা বাট-চৰাটোলৈ জুখ এশ হাত পালে। ২৪ পাছত তেওঁ মোক দক্ষিণ ফাললৈ নিলে আবু চোৱা, দক্ষিণফালে মুখ কৰা এটা বাট-চৰা আছিল আবু তেওঁ তেওঁ তাৰ ওলাই থকা সন্মুখৰ দুই ভাগ তাৰ খিলনিবোৰ জুখ সেই পৰিমাণতেই পালে। ২৫ তাত আবু তাৰ কেউফালে থকা খিলানবোৰত ওপৰে কোৱা খিড়কিৰ দৰে খিড়কিৰ আছিল, তাৰ দৈৰ্ঘ্য পঞ্চাশ হাত আবু প্ৰহৰী পঁচিশ হাত। ২৬ তাৰ ওপৰত উঠিবলৈ সাতখাপ আছিল; তাৰ খিলানবোৰে ভিতৰ ফালে আছিল আবু তাৰ বাৰাঙ্গা ওলাই থকা সন্মুখৰ দুই ভাগত ইফালে সিফালে খাজুৰ গুহৰ আকৃতি আছিল। ২৭ আবু দক্ষিণ পালে ভিতৰ চোতালখনৰ এটা বাট-চৰা আছিল; তেওঁ এটা বাট-চৰাৰ পৰা আন এটা দক্ষিণ পালে জুখ এশ হাত পালে। ২৮ পাছে তেওঁ মোক দক্ষিণফালৰ বাট-চৰাইদি ভিতৰ চোতালখনলৈ নিলে আবু তেওঁ এটা বাট-চৰাৰ পৰা আন এটা বাট-চৰাটোলৈ জুখ এশ হাত পালে। ২৯ তাৰ প্ৰত্যেক উঠিবলৈ সাতখাপ আছিল; ৩০ তাৰ প্ৰহৰী-কোঁঠালিবোৰ, তাৰ পৰা ওলাই থকা বাৰাঙ্গাৰ দুই ভাগ, আবু তাৰ খিলনিবোৰ সেই পৰিমাণমতেই আছিল; তাৰ আভাৰ বেকুফালে তাৰ খিলানবোৰত খিড়কি আছিল; তাৰ দৈৰ্ঘ্য পঞ্চাশ হাত আবু প্ৰহৰী পঁচিশ হাত। ৩১ আবু কেউফালে পঁচিশ হাত দীঘল আবু পাঁচ হাত বহুল খিলানবোৰ আছিল; ৩২ আবু প্ৰত্যেক বাট-চৰাইদি ভাস্তু চোতালখনৰ ফাললৈ আছিল, আবু তাৰ বাৰাঙ্গা ওলাই থকা সন্মুখৰ দুই ভাগত খাজুৰ গুহৰ আকৃতি আছিল আবু তাৰ ওপৰত উঠিবলৈ আঠ খাপ আছিল। ৩৩ পাছত তেওঁ মোক পূৰফালৰ ভিতৰ চোতালখনৰ মাজলৈ নিলে আবু বাট-চৰাটো জুখ সেই পৰিমাণতেই পালে। ৩৪ তাৰ প্ৰহৰী আবু প্ৰত্যেক বাট-চৰাইদি ভাস্তু চোতালখনৰ ফাললৈ আছিল, আবু তেওঁ এটা বাট-চৰাৰ পৰা আন এটা বাট-চৰাটোলৈ জুখ এশ হাত পালে। ৩৫ পাছে তেওঁ মোক দক্ষিণফালৰ বাট-চৰাইদি ভাস্তু চোতালখনলৈ নিলে আবু বাট-চৰাটো জুখ সেই পৰিমাণতেই আছিল; ৩৬ তাৰ প্ৰহৰী আবু প্ৰত্যেক বাট-চৰাটোৰ বাবাঙ্গাৰ জোখ এক হাত বহুল আছিল, আবু তাৰ খিলানবোৰ সেই পৰিমাণমতেই আছিল; তাৰ বাৰাঙ্গাৰ ওলাই থকা সন্মুখৰ দুই ভাগত খাজুৰ গুহৰ আকৃতি আছিল আবু তাৰ বেকুফালে তাৰ খিলানবোৰত খিড়কি আছিল; তাৰ দৈৰ্ঘ্য পঞ্চাশ হাত আবু প্ৰহৰী পঁচিশ হাত। ৩৭ আবু বেকুফালে পঁচিশ হাত দীঘল আবু পাঁচ হাত বহুল খিলানবোৰ আছিল; ৩৮ তাৰ প্ৰহৰী-কোঁঠালিবোৰ, তাৰ পৰা ওলাই থকা বাৰাঙ্গাৰ দুই ভাগ, আবু তাৰ খিলানবোৰ সেই পৰিমাণমতেই আছিল; তাৰ আভাৰ বেকুফালে তাৰ খিলানবোৰত খিড়কি আছিল; তাৰ দৈৰ্ঘ্য পঞ্চাশ হাত আবু প্ৰহৰী পঁচিশ হাত। ৩৯ আবু কেউফালে পঁচিশ হাত দীঘল আবু পাঁচ হাত বহুল খিলানবোৰ আছিল; ৪০ আবু প্ৰত্যেক বাট-চৰাটোৰ বাবাঙ্গাৰ সন্মুখলৈ পঞ্চাশ হাত। ৪১ প্ৰহৰী-কোঁঠালিবোৰত, বাট-চৰাটোৰ ভিতৰে চিলিঙ্গ দিয়া খিড়কি আছিল আবু সেই খিড়কিৰ ভিতৰে কেউফালে আছিল আবু বাৰাঙ্গাৰ ওলাই থকা সন্মুখৰ দুই ভাগত খাজুৰ গুহৰ আকৃতি আছিল; তাৰ হোম-বলি ধোৱা হয়। ৪২ হোম-বলি, পাপাৰ্থক-বলি আবু দোষার্থক বলি কাটিবলৈ বাট-চৰাটোৰ বাৰাঙ্গাৰ ইফালে দুখন সিফালে দুখন মেজ আছিল। ৪৩ আবু উত্তৰ ফালৰ বাট-চৰাটোৰ প্ৰৱেশস্থানত খটখটিৰ ওচৰত বাহিৰে এফালে দুখন মেজ আছিল আবু আনফালে বাট-চৰাটোৰ বাৰাঙ্গাৰ দাঁতিত দুখন মেজ আছিল। ৪৪ এইদৰে বাট-চৰাটোৰ ভিতৰত চাৰিখন আবু বাট-চৰাটোৰ বাবাঙ্গাৰ দাঁতিত দুখন মেজ আছিল।

আছিল; বলি কাটিবলৈ সর্বমুঠ আঠখন মেজ আছিল। ৪২ আবু হোম-বলির অর্থে ডের হাত দীঘল, ডের হাত বহল, আবু এক হাত ওখ, কটাশিলৰ এনে চারিখন মেজ আছিল; তাত হোম-বলি আবু আন আন বলি কটা অস্ত্র বখা হয়। ৪৩ আবু ভিতৰে কেউফালে চারি আঙ্গিলীয়া হাঁকেটিবোৰ লগোৱা আছিল আবু মেজ কেইখনত উৎসৰ্গ কৰি মাসে থোৱা হয়। ৪৪ আবু ভিতৰ বাট-চৰাটোৰ বাহিৰত উত্তৰ বাট-চৰাটোৰ কাষত ভিতৰ চোতালখনত গায়ন-বায়নসকলৰ কাৰণে কেইটামান কেঁচালি আছিল, সেইবোৰে মুখ দক্ষিণ ফালে; পূৰ বাট-চৰাটোৰ কাষত উত্তৰ ফালে মুখ কৰা এটা কেঁচালি আছিল। ৪৫ আবু তেওঁ মোক ক'লে, “দক্ষিণফালে মুখ কৰা এই কেঁচালিটো গৃহ বৰক পুৰোহিতসকলৰ কাৰণে। ৪৬ আবু উত্তৰ ফালে মুখ কৰা কেঁচালিটো যজ-বেদি বৰক পুৰোহিতসকলৰ কাৰণে; তেওঁলোক চানোকৰ সন্তান; সেবীৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকেই যিহোৱাৰ পৰিচয়া কৰিবলৈ তেওঁৰ শুভলৈ আছে। ৪৭ আবু তেওঁ চোতালখন জুখি এশ হাত দীঘল আবু এশ হাত বহল পালে, সেয়ে চারিওফালে সমান; যজ-বেদিটো গৃহৰ আগত আছিল। ৪৮ পাছত তেওঁ মোক গৃহৰ বাবাঙালৈ নি, সেই বাবাঙার ওলাই থকা সন্মুখৰ প্ৰত্যেক ভাগ জুখি, ইফালে পাঁচ হাত সিফালে পাঁচ হাত পালে, আবু প্ৰত্যেক প্ৰেশেশনানৰ কাষত ওলাই থকা তাগৰ প্ৰষ্ঠ ইফালে তিনি হাত আনফালে তিনি হাত পালে। ৪৯ বাবাঙার দৈৰ্ঘ্য বিশ হাত আবু প্ৰহ বাব হাত আছিল আবু তালে উঠিব পৰা খটখটী আছিল; আবু বাবাঙার ওলাই থকা সন্মুখৰ দুই তাগৰ ওচৰত এফালে এটা সন্ত আবু আনফালে এটা সন্ত আছিল।

৪১ তেতিয়া তেওঁ মোক মন্দিৰৰ গুৰিলে নি, তাৰ সন্মুখৰ ওলাই থকা দুই তাগ জুখি, এফালে হছাত আনফালে হছাত বহল পালে। সেয়ে তম্ভুৰ বহলৰ সমান। ২ আবু প্ৰেশেশনানৰ প্ৰষ্ঠ দহ হাত; আবু প্ৰেশেশনানৰ সন্মুখৰ দুই তাগ ইফালে পাঁচ হাত সিফালে পাঁচ হাত আছিল; আবু তেওঁ তাৰ দৈৰ্ঘ্য জুখি চালিশ হাত আবু প্ৰহ জুখি বিশ হাত পালে। ৩ তেতিয়া তেওঁ ভিতৰ ফালে গৈ প্ৰেশেশনানৰ সন্মুখৰ ওলাই থকা দুই তাগ জুখি দুহাত দুহাত পালে আবু প্ৰেশেশনান জুখি হছাত পালে; প্ৰেশেশনানৰ প্ৰহ সাত হাত আছিল। ৪ তেতিয়া তেওঁ তাৰ দৈৰ্ঘ্য জুখি বিশ হাত পালে আবু “এয়ে অতি পৰিত্ব স্থান” বুলি তেওঁ মোক ক'লে। ৫ তেতিয়া তেওঁ গৃহটিৰ দেৱাল জুখি হছাত পালে আবু চারিওফালে গৃহ মোৰাই থকা কিনাৰৰ কেঁচালিবোৰ প্ৰত্যেক কেঁচালিলোৰ প্ৰথ জুখি চাৰি হাত পালে। ৬ কিনাৰৰ কেঁচালিবোৰ ওপৰা-ওপৰিকৈ তিনি শাৰীৰ আছিল আবু প্ৰত্যেক শাৰীত শিক্ষা কেঁচালি আছিল আবু কিনাৰৰ কেঁচালিবোৰ যেন লালি থাকে, এই অভিপ্ৰায়ে সেইবোৰ কেউফালৰ কিনাৰৰ কেঁচালিত গৃহৰ দেৱালত সোমাল, কিন্তু গৃহৰ দেৱালত সেইবোৰ বৰ্ক নাছিল। ৭ আবু কিনাৰৰ কেঁচালিবোৰে গৃহটি মোৰাই যিমান ওপৰলৈ গ'ল, সেইবোৰ সিমানে বহল হৈ গ'ল, কিয়নো গৃহৰ কেউফালে গৃহৰ মেৰ ক্ৰমে ওখ হৈ গৈছিল; এই হেতুকে গৃহৰ ফালে প্ৰহাই ওপৰলৈ ক্ৰমে বাঢ়িল, এই কাৰণে লোকে তলৰ কেঁচালিৰ পৰা ওপৰৰ কেঁচালিলৈ মাজৰ কেঁচালিলৈনি উঠে। ৮ তেতিয়া মই দেখিলোঁ, গৃহৰ চারিওফালে ওখ ভিত্তিমূল আছিল, কিনাৰৰ কেঁচালিবোৰ ভিত্তিমূল দীঘল হাতৰ ছছাত পৰিমাণৰ সম্পৰ্ক এক নল। ৯ কিনাৰৰ কেঁচালিবোৰ বাহিৰ ফালৰ দেৱালৰ ডাঠ পাঁচ হাত আবু বাকী শূন্য ঠাইখিনি পাঁচ হাত আছিল। ১০ কেউপলৈ গৃহৰ চারিওফালে কেঁচালিবোৰ মাজত বিশ হাত বহল এডোখৰ ঠাই আছিল। ১১ তাত কিনাৰৰ কেঁচালিবোৰ দুৱাৰ বাকী শূন্য ঠাইডোখৰৰ ফাললৈ আছিল; এখন উত্তৰ ফালে আবু আনখন দক্ষিণফালে আছিল; আবু বাকী শূন্য ঠাইডোখৰৰ প্ৰহ কেউফালে পাঁচ হাত। ১২ আবু প্ৰথক কৰা ঠাইৰ সন্মুখৰ পশ্চিমফালে থকা ঘৰ সন্তৰ হাত বহল; আবু ঘৰৰ দেৱালৰ ডাঠ চারিওফালে পাঁচ হাত আবু তাৰ দৈৰ্ঘ্য ন'বৈ হাত। ১৩ তেতিয়া তেওঁ গৃহ জুখি এশ হাত দীঘল পালে আবু প্ৰথক কৰা ঠাইৰ আবু দেৱালে সেইতে ঘৰটোৰ জুখি এশ হাত দীঘল পালে। ১৪ আবু তেওঁ পূৰফালে গৃহৰ আবু প্ৰথক কৰা ঠাইৰ আগফালৰ প্ৰহ জুখি এশ হাত পালে। ১৫ আবু তেতিয়া প্ৰথক কৰা ঠাইৰ মুৰত, তাৰ পাছফালে থকা ঘৰটোৰ দৈৰ্ঘ্য আবু ইফালে সিফালে থকা তাৰ ঠেক বাবাঙাবোৰ দৈৰ্ঘ্য জুখি তেওঁ এশ হাত পালে,

আবু তেওঁ মন্দিৰ, ভিতৰ-মন্দিৰ আবু চোতালখনৰ বাবাঙা জুখিলে। ১৬ এই তিনিওটাৰ কেউফালে দুৱাৰডলি, চিলিঙি দিয়া খিড়িকি আবু ঠেক বাবাঙা আছিল; চোতালখনৰ বাবাঙার সন্মুখৰ কেউফালে মজিয়াৰ পৰা খিড়িকিৱেকে তত্ত্ব লগোৱা আছিল; খিড়িকিৰে চকা আছিল। ১৭ আবু দুৱাৰৰ ওপৰ ভাগ, ভিতৰ গৃহটি, বাহিৰ ঠাই আবু গোটেই দেৱাল, চারিওফালে ভিতৰে আৰু বাহিৰে যি যি আছিল, সেই সকলোকে জোখা হল। ১৮ কৰুৰ আবু খাজুৰ গচৰ আকৃতি এইদৰে কৰা হৈছিল, যে, দুটা দুটা কৰুৰ আকৃতিৰ মাজত এজোপা এজোপা খাজুৰ গচৰ আকৃতি আছিল; আবু প্ৰত্যেক কৰুৰ দুখন দুখন মুখ আছিল। ১৯ এইদৰে, এফালে খাজুৰ গচৰ আকৃতিটোৰ পোনে মানুহৰ মুখ আবু আনফালে খাজুৰ গচৰ আকৃতিটোৰ পোনে ডেকা সিংহৰ মুখ আছিল; কেউফালে গোটেই গৃহত এইদৰে কৰা হ'ল। ২০ মজিয়াৰ পৰা দুৱাৰৰ ওপৰলৈকে কৰুৰ আবু খাজুৰ গচৰ আকৃতি কৰা হৈছিল; মন্দিৰৰ দেৱাল এই প্ৰকাৰ আছিল। ২১ মন্দিৰৰ বিষয়ে হ'লে, দুৱাৰৰ খুটকেইটা চৰিসিমীয়া কৰা আছিল; অতি পৰিত্ব স্থানৰ আগফালৰ বিষয়ে হ'লে, তাৰ আকৃতি মন্দিৰৰ আকৃতিৰ নিচিনা। ২২ বেদিটো কাঠৰ, তিনিহাত ওখ আবু দুহাত দীঘল, তাৰ চুক আবু দীয়ে পথালিয়ে গোটেই গা কাঠৰ আছিল। পাছে তেওঁ মোক ক'লে, “এই বেদিয়েই যিহোৱাৰ আগত থকা মেজ।” ২৩ মন্দিৰ আবু অতি পৰিত্ব স্থানৰ দুফলীয়া দুখন দুৱাৰ আছিল। ২৪ আবু প্ৰত্যেক ফালৰ ঘৰাব পৰা দুই দুই খলপ আছিল। এফালে দুখলপ আবু আনফালে দুখলপ আছিল। ২৫ দেৱালত কৰাৰ দৰে সেইবোৰত, মন্দিৰৰ দুৱাৰ কেইখনত কৰুৰ আবু খাজুৰ গচৰ আকৃতি কৰা আছিল; আবু বাহিৰত বাবাঙার আগফালৰ ওপৰত ডাঠ কাঠৰ চতি আছিল। ২৬ বাবাঙাৰ দুই কাষ্টেক ইফালে সিফালে চিলিঙি দিয়া খিড়িকি আবু খাজুৰ গচৰ আকৃতি আছিল; গৃহৰ কিনাৰৰ কেঁচালিবোৰ আবু ডাঠ কাঠৰ চতিকেইটা এই প্ৰকাৰ আছিল।

৪২ তাৰ পাছত সেই মানুহে মোক উত্তৰ ফালৰ বাটেদি বাহিৰ চোতালখনলৈ নি আবু প্ৰথক কৰা ঠাইৰ সন্মুখত আবু উত্তৰ ফালৰ ঘৰটোৰ সন্মুখত থকা কেঁচালিলোৰলৈ নিলে। ২ আবু এশ হাত দীঘল ঠাইৰ আগত উপস্থিত কৰোৱালে; দুৱাৰ উত্তৰ ফালে আছিল; প্ৰহ পঞ্চাশ হাত। ৩ সেই কেঁচালিলোৰ ভিতৰ চোতালখনৰ বিশ হাতৰ আগত আবু বাহিৰ চোতালখনৰ শিলত পাৰি দিয়া ঠাইৰ সন্মুখত আছিল; তৃতীয় খাপৰ ঠেক বাবাঙাবোৰ সন্মুখ-সন্মুখৰে আছিল। ৪ আবু ভিতৰ ফালে কেঁচালিলোৰৰ আগত দহ হাত বহল আবু এশ হাত দীঘল এটা অহা-যোৱা কৰা বাট আছিল; আবু সেইবোৰ দুৱাৰ উত্তৰফালে আছিল। ৫ ওপৰৰ কেঁচালিলোৰ ঠেক; কিয়নো ঘৰটোত ঠেক বাবাঙা কেইটাই তলৰ আবু মাজৰ কেঁচালিলতকৈ অধিক ঠাই লৈছিল। ৬ কাৰণ সেইবোৰ তিনিও খাপত আছিল, আবু বাহিৰ চোতালখনৰ কেঁচালিলোৰৰ স্তৰ সন্ত নাছিল; এই হেতুকে ওপৰৰ কেঁচালিলোৰ মাটিত থকা তলৰ কেঁচালিলতকৈ আধিক ঠাই লৈছিল। ৭ কাৰণ সেইবোৰ নিচিনি খাপত আছিল, আবু বাহিৰ চোতালখনৰ কেঁচালিলোৰৰ স্তৰ সন্ত নাছিল; এই হেতুকে ওপৰৰ কেঁচালিলোৰ মাটিত থকা তলৰ কেঁচালিলতকৈ অধিক ঠাই লৈছিল। ৮ কাৰণ সেইবোৰ তিনিও খাপত আছিল, আবু বাহিৰ চোতালখনৰ কেঁচালিলোৰৰ স্তৰ সন্ত নাছিল; এই হেতুকে ওপৰৰ কেঁচালিলোৰ মাটিত থকা তলৰ কেঁচালিলতকৈ অধিক ঠাই লৈছিল। ৯ কাৰণ বাহিৰ চোতালখনৰ ফালে কেঁচালিলতকৈ আধিক ঠাই লৈছিল, আবু বাহিৰ চোতালখনৰ ফালে কেঁচালিলতকৈ আধিক ঠাই লৈছিল। ১০ কাৰণ সেইবোৰ নিচিনি খাপত আছিল, আবু বাহিৰ চোতালখনৰ ফালে কেঁচালিলতকৈ আধিক ঠাই লৈছিল। ১১ এইবোৰ আগত যি এটা বাট আছিল, সেই বাট উত্তৰফালে থকা কেঁচালিলোৰৰ সন্মুখৰ বাটৰ নিচিনা যেন দেখা যায়; এইবোৰ সেইবোৰে সমানে দীঘল আবু বহল আবু এইবোৰ আটাইবোৰে বাহিৰলৈ ওলোৱা বাট সেইবোৰৰ দৰে আবু সেই ধৰণেই। ১২ বাটৰ মূৰত, দক্ষিণফালে থকা কেঁচালিলোৰৰ দুৱাৰবোৰেৰ নিচিনা এখন দুৱাৰ আছিল; সেই কেঁচালিলোৰৰ দুৱাৰবোৰে সেমাবলৈ গ'লে, পূৰফালে ঠিক গড়ৰ সন্মুখত সেই দুৱাৰ পোৱা যায়। ১৩ তেতিয়া তেওঁ গৃহ পৃথক কৰা ঠাইৰ সন্মুখফালে থকা ঘৰ সন্তৰ হাত বহল; আবু ঘৰৰ দেৱালৰ ডাঠ পাঁচ হাত আবু তাৰ দৈৰ্ঘ্য ন'বৈ হাত। ১৪ আবু তেতিয়া পৃথক কৰা ঠাইৰ আগফালৰ প্ৰহ জুখি এশ হাত পালে। ১৫ আবু তেতিয়া পৃথক কৰা ঠাইৰ মুৰত, তাৰ পাছফালে থকা ঘৰটোৰ দৈৰ্ঘ্য আবু ইফালে সিফালে থকা তাৰ ঠেক বাবাঙাবোৰ দৈৰ্ঘ্য জুখি তেওঁ এশ হাত পালে,

যিহোরার ওচৰত থকা পুৰোহিতসকলে তাত অতি পবিত্ৰ বস্তু ভোজন কৰে; তাত তেওঁলোকে অতি পবিত্ৰ বস্তুবোৰ, ভঙ্গ্য মেবেদ্য, পাপাৰ্থক বলি আৰু দেৱার্থক বলি থায়; কিয়নো সেই ঠাই পবিত্ৰ। ১৪ যেতিয়া পুৰোহিতসকল পবিত্ৰ স্থানত সোমায়, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পবিচৰ্যা বস্তু তাত নৰখকৈ তাৰ পৰা বাবিৰ চোতালখনলৈ নাযায়; কিয়নো সেইবোৰ পবিত্ৰ, তেওঁলোকে আন বস্তু পিন্ধি লোকসকলৰ ঠাইলৈ যায়।” ১৫ পাছত তেওঁ ভিতৰ গৃহ জুথি এটালত, পূৰফালেমুখ কৰা বাট-চৰাইদি মোক উলিয়াই নিলে আৰু চাৰিওফালে গোটৈই গৃহ জুথিলৈ। ১৬ তেওঁ পূৰফালে পৰিমাণ নলেৰে জুথি পাঁচশ হাত পালে। ১৭ তেওঁ ঘূৰি উত্তৰফালে পৰিমাণ নলেৰে জুথি পাঁচশ হাত পালে। ১৮ তেওঁ দক্ষিঙ্গালে পৰিমাণ নলেৰে জুথি পাঁচশ হাত পালে। ১৯ আৰু তেওঁ পটকাললৈ ঘূৰি সেই ফালে পৰিমাণ নলেৰে জুথি পাঁচশ হাত পালে। ২০ তেওঁ চাৰিওফালে তাক জুথিলে, পবিত্ৰ আৰু সাধাৰণ ঠাইৰ মাজত প্ৰভেদ কৰিবলৈ, তাৰ চাৰিওফালে পাঁচশ হাত দীঘল আৰু পাঁচশ হাত বহল এনে এটা গড় আছিল।

৪৩ পাছত সেই মানহে বাট-চৰাটোলৈ, পূৰফালে মুখ কৰা বাট-চৰাটোলৈ মোক নিলে। ২ আৰু চোৱা! পূৰফালৰ পৰা ইহায়েলৰ ঈশ্বৰৰ গৌৰৰ আহিল; তেওঁৰ ধৰ্ম বহু জল সমূহৰ শব্দৰ দৰে আৰু পৃষ্ঠৰী তেওঁৰ গৌৰৰেৰে উজ্জ্বল হল! ৩ আৰু মই দৰ্শনত দেখা পদাৰ্থ আছিল আৰু নগৰখন ধৰ্মস কৰিবলৈ অহা সময়ত মই দৰ্শনত দেখা পদাৰ্থৰ আছিল। ৪ আৰু যিহোৱাৰ গৌৰৰ পূৰফালে মুখ কৰা বাট-চৰাটোৰ বাটোলি গৃহটিত সোমাল। ৫ তেতিয়া আত্মাই মোক তুলি ভিতৰ-চোতালখনলৈ নিলে; আৰু চোৱা, যিহোৱাৰ গৌৰৰে গৃহটি পৰিপূৰ্ণ কৰিলৈ। ৬ আৰু গৃহটিৰ ভিতৰৰ পৰা এজনে মোক কথা কোৱা মই শুনিবলৈ পালোঁ। আৰু এজন পুৰুষ মোৰ ওচৰত থিয়ে হ'লহি। ৭ তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, এয়ে মোৰ সিংহাসনৰ আৰু মোৰ ভবিৰ তলুৱাৰ ঠাই; ইয়াত মই চিৰকাললৈকে ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ মাজত বাস কৰিম, আৰু ইহায়েল বংশেই তেওঁলোকে বা তেওঁলোকৰ বজাসকলে নিজৰ বেশ্যাকৰ্মৰে, আৰু তেওঁলোকৰ বজাসকলৰ মৰণ কালত তেওঁলোকৰ ‘মৰা শৰেৰে’ মোৰ পবিত্ৰ নাম পুনৰাবৃ অশুচি নকৰিব। ৮ তেওঁলোকে মোৰ দুৱাৰডলিৰ ওচৰত তেওঁলোকৰ দুৱাৰডলি, আৰু মোৰ দুৱাৰ খুটোৱ ওচৰত তেওঁলোকৰ দুৱাৰ খুটো দি, মোৰ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত কেৱল এটা দেৱাল বাখি অশুচি নকৰিব। তেওঁলোকে কৰা তেওঁলোকৰ ঘিণলগীয়া কাৰ্যৰে তেওঁলোকে মোৰ পবিত্ৰ নাম অপবিত্ৰ কৰিলে; এই কাৰণে মই ক্ষেত্ৰত তেওঁলোকক নষ্ট কৰিলোঁ। ৯ এতিয়া তেওঁলোকৰ বেশ্যাকৰ্ম আৰু তেওঁলোকৰ বজাসকলৰ মৰাৰ শৰ তেওঁলোকে মোৰ পৰা দূৰ কৰক; তাতে মই তেওঁলোকৰ মাজত চিৰকাললৈকে বাস কৰিম। ১০ হে মনুষ্য সন্তান, ইহায়েল-বংশই নিজ অপবাধৰ কাৰণে লাজ পাবৰ কাৰণে তুমি তেওঁলোকক গৃহটি দেখুৱোৱা; আৰু সুন্দৰ কৈ গঠা গৃহটি তেওঁলোকে জোখক। ১১ আৰু তেওঁলোকে কৰা আটাই কাৰ্যৰ কাৰণে যদি তেওঁলোকক লজ্জিত হয়, তেন্তে তেওঁলোকে গৃহটিৰ সমৃদ্ধায় আকৃতি আৰু তাৰ আটাই নিয়ম প্ৰণালীৰ বক্ষা কৰি সেই মতে যেন কাৰ্য কৰে, এই অভিপ্ৰায়ে গৃহটিৰ আকাৰা, তাৰ গঠন, ভিতৰলৈ বাহিৰলৈ অহা যোৱা কৰা তাৰ বাটাবোৰ, তাৰ সকলো প্ৰকাৰৰ আকাৰ আৰু তাৰ আটাই ব্যৱহাৰ তেওঁলোকৰ জনোৱা আৰু তেওঁলোকৰ আগতে শিখ। ১২ এয়ে গৃহটিৰ ব্যৱহাৰ, পৰ্বতখনৰ টিঙ্কত তাৰ সমুদায় সীমা চাৰিওফালে পবিত্ৰ হ'ব। চোৱা! গৃহটিৰ ব্যৱহাৰ এয়ে। ১৩ আৰু যজ্ঞ-বেদিটোৰ হাতৰ জোখ এইবোৱেই সেই হাত, এক হাত চাৰি আঙুল। তল ভাগ এক হাত, প্ৰস্থ এক হাত আৰু চাৰিওফালে তাৰ কিনাবৰ বাৰ এবেগেত হ'ব; এয়ে যজ্ঞ-বেদিটোৰ তলি হ'ব। ১৪ আৰু মাটিত থকা তল ভাগৰ পৰা তল খাপলৈ দৃহত আৰু বহলে এক হাত হ'ব। ১৫ আৰু যজ্ঞ-বেদিটোৰ ওপৰ ভাগ কৰি হাত হৰ আৰু যজ্ঞ-বেদিটোৰ জুইশালৰ পৰা ওপৰলৈ চাইটা শিং হ'ব। ১৬ যজ্ঞ-বেদিটোৰ জুইশাল বাৰ হাত দীঘল আৰু বাৰ হাত বহল হ'ব; তাৰ চাৰিওফালে সমান হ'ব। ১৭ আৰু ওপৰ ভাগ চৌদ্দ হাত দীঘল

আৰু চৌদ্দ হাত বহল, চাৰিচুকীয়া হ'ব; আৰু তাৰ চাৰিওফালে থকা বাৰ আধা হাত, আৰু তাৰ তল ভাগ চাৰিওফালে এক হাত হ'ব; তাৰ খটখটী পূৰফাললৈ মুখ কৰি থাকিব।” ১৮ তাৰ পাছত তেওঁ মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যজ্ঞ-বেদিটো সাজি এঁটোৱা দিনা তাত হোম বলি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ আৰু তজে ছচ্যাবলৈ তাৰ নিয়ম প্ৰণালী এইবো। ১৯ মোৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ মোৰ ওচৰত থকা চাদোক বংশৰ লেবীয়া পুৰোহিতসকলক তুমি পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা ডেকা ভতৰা দিবা।” এয়েই প্ৰভু যিহোৱাই দিয়া যোঁগা ২০ তেতিয়া তুমি তাৰ অলপ তজে লৈ বেদিটোৰ চাৰিটা শিঙ্গত, তাৰ ওপৰ ভাগৰ চাৰি চুক্ত আৰু চাৰিওফালে তাৰ বাৰত লগ্নাবা; তুমি এইদৰে তাক শুচি কৰিব। ২১ পাছত পাপাৰ্থক বলিৰ সেই ভতৰাটো লৈ তাৰ ধৰ্মধামৰ বাহিৰে গৃহৰ নিৰূপিত ঠাইত দাহ কৰা হ'ব। ২২ তেতিয়া দ্বিতীয় দিনা তুমি পাপাৰ্থক বলিৰ কাৰণে এটা নিষ্পুণ মতা ছাগ উৎসৰ্গ কৰিবা; তাতে পুৰোহিতসকলে ভতৰাটোৰে যজ্ঞ-বেদিটো শুচি কৰিব। ২৩ তাৰ শুচি কৰি এটালৈ তুমি এটা নিষ্পুণ ডেকা ভতৰা আৰু জাকৰ পৰা এটা নিষ্পুণ মতা মোৰ উৎসৰ্গ কৰিবা। ২৪ তুমি সেই দুটাক যিহোৱাৰ আগলৈ আনিবা; তাতে পুৰোহিতসকলে সেইবোৰে ওপৰত লোগ ছচ্যাবলৈ আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলিষ্ঠৰূপে সেইবোৰে উৎসৰ্গ কৰিব। ২৫ তুমি সাতদিনলৈকে প্ৰতিদিনে পাপাৰ্থক বলিষ্ঠৰূপে এটা এটা ছাগ উৎসৰ্গ কৰিবা; আৰু তেওঁলোকে এটা ডেকা ভতৰা, আৰু জাকৰ পৰা এটা নিষ্পুণ মৈৰ উৎসৰ্গ কৰিব। ২৬ সাতদিনলৈকে তেওঁলোকে যজ্ঞবেদিটো প্ৰায়শিক্ষণ কৰি তাৰ শুচি কৰিব। ২৭ আৰু তেওঁলোকে দিন সম্পূৰ্ণ হ'লে, অষ্টম দিনা আৰু তাৰ পাছত পুৰোহিতসকলৰ যজ্ঞ-বেদিটোত তোমালোকৰ হোম বলি আৰু তোমালোকৰ মঙ্গলার্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিব; তাতে, প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, “মই তোমালোকৰ প্ৰত্যু কৰিম।”

৪৪ তেতিয়া সেই মানহে ধৰ্মধামৰ পূৰফালে মুখ কৰা বাহিৰ বাট-চৰাটোলৈ মোক ওলাটো নিলে, সেয়ে টানকৈ বক্ষ কৰি থোৱা আছিল। ১ পাছত যিহোৱাই মোক ক'লে, “এই বাট-চৰাটো বক্ষ থাকিব, মেলা নাযাব আৰু এইশিমে কোনো লোক নোসোমাব; কিয়নো ইহায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই এইফালেই প্ৰৱেশ কৰিলে; এই হেতুকে ই বক্ষ থাকিব। ৩ অধিপতিজনৰ বিষয়ে হ'লে, কেৱল তেওঁহে যিহোৱাৰ আগত আহাৰ কৰিবৰ আৰ্থে তাত বহিৰে তেওঁ বাট-চৰাটোৰ বাবাশুণৰ বাটোলি সোমাব আৰু সেই একে বাটেদিনেই বাহিৰ ওলাব।” ৪ তাৰ পাছত তেওঁ উত্তৰ বাট-চৰাটোৰ বাটোলি মোক গৃহটিৰ আগলৈ নিলে আৰু মই চাই দেখিলোঁ, যিহোৱাৰ গৌৰৰে যিহোৱাৰ গৃহটি পৰিপূৰ্ণ কৰিলে; তাতে মই উভুৰি হৈ পৰিলোঁ। ৫ পাছে যিহোৱাই মোক ক'লে, “হে মনুষ্য সন্তান, যিহোৱাৰ গৃহটিৰ সকলো নিয়ম প্ৰণালী আৰু তাৰ আটাই বাহিৰৰ ওলাব।” ৬ তাৰ পাছত তেওঁ উত্তৰ বাট-চৰাটোৰ বাটোলি মোক গৃহটিৰ আগলৈ নিলে আৰু মই চাই দেখিলোঁ, যিহোৱাৰ গৌৰৰে যিহোৱাৰ গৃহটি পৰিপূৰ্ণ কৰিলে; তাতে মই উভুৰি হৈ পৰিলোঁ। ৭ হে মনুষ্য সন্তান, যিহোৱাৰ গৃহটিৰ সকলো নিয়ম প্ৰণালী আৰু তাৰ আটাই বাহিৰৰ বিষয়ে মই তোমাক যি ক'ম, তুমি সেই সকলেলৈ মনোযোগ কৰা, চৰুদিয়া, কাণ দিয়া আৰু ধৰ্মধামৰ বাহি৲ে যোৱা প্ৰত্যেক বাটোলি আৰু গৃহটিৰ প্ৰৱেশশুনলৈ ভালকৈ মন দি চোৱা। ৮ আৰু তুমি বিদেহী ইহায়েল বংশক ক'বা, প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ৯ হে ইহায়েল বংশ, তোমালোকে মোক আহাৰ, আৰ্থাৎ তেল আৰু তেজ উৎসৰ্গ কৰা সময়ত, মোক গৃহটি অপবিত্ৰ কৰিবৰ আৰ্থে তাৰ পৰামৰ্শ দেখিবলৈ আচুম্ভ মাংসৰ বিজাতীয়সকলক মোৰ ধৰ্মধামলৈ যে আনিলা, তোমালোক আটাই ঘিণলগীয়া কাৰ্যৰ মাজত সেইটোৱেই তোমালোকৰ পক্ষে যথেষ্ট হওক; তোমালোকৰ আটাই ঘিণলগীয়া কাৰ্যৰ বাহিৰেও তোমালোকে মোৰ নিয়মটি ভাঙিলা। ১০ আৰু যজ্ঞ-বেদিটোৰ জুইশালৰ বক্ষা কৰা নাই; কিন্তু তোমালোকে মোৰ ধৰ্মধামত মোৰ রক্ষণীয় বক্ষা কৰিবলৈ ইচ্ছামতে বক্ষক পাতিলা। ১১ প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ইহায়েল সন্তান সকলো ভাগৰ আৰু অচুম্ভ মাংসৰ কোনো সময়ত, যি লেবীয়াসকলে নিজ নিজ মুক্তিৰ পাছত চলি মোৰ পৰা বিপথে গৈছিল, মোৰ পৰা আঁতৰ হোৱা সেই লেবীয়াসকলে নিজ নিজ অপৰাধৰ ভাৰ বৰ। ১২ তেওঁলোকে মোৰ পৰা বিপথে গৈছিল, মোৰ পৰা আঁতৰ হোৱা সেই

দুর্বার বৰ্যায়া আৰু গৃহটি পৰিচৰ্যা কৰি মোৰ ধৰ্মধামত পৰিচাৰক হ'ব; তেওঁলোকেই হোম-বলি আৰু প্ৰজাসকলৰ অৰ্থে দিয়া বলি কাটিব আৰু প্ৰজাসকলৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ তেওঁলোকেই তেওঁলোকৰ আগত যিয় হ'ব। ১২ তেওঁলোকে প্ৰজাসকলৰ মুন্তিৰোৰ আগত তেওঁলোকৰ পৰিচৰ্যা কৰি ইহায়েল-বংশৰ অপৰাধজনক বিশিষ্ণুস্বৰূপ হৈছিল; এই হেতুকে প্ৰতি যিহোৱাই কৈছে, মই তেওঁলোকৰ অহিতে মোৰ হাত দণ্ডি শপত কৰিবলৈ, যে, তেওঁলোকে নিজ নিজ অপৰাধৰ ভাৰ বৰ। ১৩ আৰু তেওঁলোকে মোৰ ওচৰত পুৰোহিত কৰ্ম কৰিবলৈ নাহিৰ, মোৰ পৰিব্ৰ, মোৰ অতি পৰিব্ৰ বন্ধনোৰ কোনো বন্ধন ওচৰ নাচাপিব, কিন্তু তেওঁলোকৰ লাজৰ আৰু তেওঁলোকে কৰা ঘিণলগীয়া কাৰ্য ভাৰ বৰ। ১৪ গৃহটিৰ সকলো সেৱকীয়া কাৰ্যত আৰু তাত কৰিব লগা আটাই কৰ্মত মই তেওঁলোকক গৃহটিৰ বৰ্কলীয়াৰ বৰ্কক কৰিব। ১৫ কিন্তু ইহায়েলৰ সন্তান সকল মোৰ পৰা বিপথে যোৱা কালত, মোৰ ধৰ্মধামৰ বৰ্কলীয়াৰ বৰ্ক কৰা চাদোকৰ সন্তান লেৰীয়া পুৰোহিতসকে হ'লে, মোৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ মোৰ ওৰিলৈ আহিব; আৰু প্ৰতি যিহোৱাই কৈছে, তেওঁলোকে তেল আৰু তেজ মোৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰিবলৈ মোৰ আগত যিয় হ'ব। ১৬ তেওঁলোকে মোৰ ধৰ্মধামত সোমাৰ, মোৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ মোৰ মেজৰ ওচৰলৈ আহিব আৰু মোৰ বৰ্কলীয়াৰ বৰ্ক কৰিব। ১৭ আৰু তেওঁলোকে ভিতৰ চোতালখনৰ বাট-চৰা কেইষ্টাইদি সোমালি, তেওঁলোকে শণ সূতাৰ বন্ধ পিসিব; আৰু তেওঁলোকে ভিতৰ চোতালখনৰ বাট-চৰা কেইষ্টাইত আৰু গৃহত পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ গাত নোমৰ কাপোৰ নাথাকিব। ১৮ তেওঁলোকৰ মূৰত শণ সূতাৰ পাঞ্জি, আৰু কঁকালত শণ সূতাৰ জড়িয়া থাকিব; ধাম উলিওৱা কোনো কাপোৰ তেওঁলোকে কঁকালত নাবাদিব। ১৯ যেতিয়া তেওঁলোকে বাহিৰ চোতালখনলৈ, তেওঁলোকৰ গুৰিলৈ বাহিৰ চোতালখনলোকে লোলাই যাব, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পৰিচৰ্যা বন্ধ সোলোকাই পৰিব কেঁঠালিবোৰত থব আৰু তেওঁলোকৰ বন্ধেৰে তেওঁলোকৰ পৰিব নকৰিবৰ কাৰণে আন বন্ধ পিসিব। ২০ তেওঁলোকে মূৰ নুঝুৰাব, বা চুলি দীঘল হ'বলৈ নিদিব, কেৱল মূৰ চুলি কাটিব। ২১ ভিতৰ-চোতালখনত সোমোৱাৰ সময়ত কোনো পুৰোহিতে দ্রাক্ষাৰস পান নকৰিব। ২২ তেওঁলোকে বিধৰা, বা পৰিত্যক্ত স্তৰীক বিয়া নকৰিব, কিন্তু ইহায়েল বংশৰ ঔৰসত জন্মা কুমাৰীক, বিধৰা হ'লেও, পুৰোহিতৰ বিধৰাক বিয়া কৰিব। ২৩ আৰু তেওঁলোকে মোৰ প্ৰজাসকলক পৰিব্ৰ আৰু সাধাৰণৰ মাজত প্ৰভেদ শিকাব, শুচি আৰু আঙুচিৰ মাজত বিভিন্ন কৰিবলৈ শিকিব। ২৪ আৰু কোনো বিবাদ হ'লে, তেওঁলোকে বিচাৰ কৰিব; মোৰ আটাই নিৰূপিত পৰ্যটকৰেৰত মোৰ ব্যৱস্থা আৰু বিধিবোৰ তেওঁলোকে পালন কৰিব; আৰু মোৰ বিশ্রাম-দিনৰোৰ পৰিব্ৰ কৰিব। ২৫ আৰু তেওঁলোকৰ কোনো নিজকে অশুচি কৰিবলৈ মৰা মানুহৰ ওচৰলৈ নাযাব, কিন্তু, বায়েক, মাক, পুত্ৰেক, জীয়েক আৰু ভায়েকৰ কি স্বামী নোহোৱা ভান্যেকৰ কাৰণে নিজকে অশুচি কৰিব পাৰে। ২৬ কোনো পুৰোহিত শুচি হোৱাৰ পাছত তাৰ কাৰণে সাত দিন নিৰূপণ কৰা হ'ব। ২৭ প্ৰতি যিহোৱাই কৈছে, 'ধৰ্মধামত পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ, ধৰ্মধামত ভিতৰ-চোতালখনত তেওঁ সোমোৱা দিনা নিজৰ পাপার্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিব।' ২৮ 'আৰু পুৰোহিতসকলে এক আধিপত্য পাব; ময়েই তেওঁলোকৰ সেই আধিপত্য; আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ইহায়েলৰ মাজত কোনো আধিপত্য নিদিব; ময়েই তেওঁলোকৰ আধিপত্য।' ২৯ ভক্ষ্য নৈবেদ্য, পাপার্থক বলি, আৰু দোষার্থক বলি তেওঁলোকেই খাব; আৰু ইহায়েলৰ প্ৰত্যেক বৰ্জিত বন্ধ তেওঁলোকৰেই হ'ব; ৩০ আৰু প্ৰথমে পকা শস্যদৰিৰ প্ৰত্যেকৰ আগ ভাগ আৰু তোমালোকৰ আটাই উত্তোলনীয় উপহাৰৰ প্ৰত্যেক বন্ধু উত্তোলনীয় ভাগ পুৰোহিতসকলৰেই হ'ব; আৰু তোমাৰ ঘতত অশীৰ্বদ থাকিবৰ কাৰণে তুমি তোমাৰ খৰচিয়া শস্যৰ আগ ভাগ পুৰোহিতক দিবা। ৩১ আৰু চৰাই হ'ওক কি পশ হউক, নিজে মৰা বা জন্মৰ দিবা একেকেই পৰাতিসকল নাথাব।

পবিত্র অংশ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে উপহারস্বরূপে উৎসর্গ কৰিবা; সেয়ে দীঘলে পঁচিশ হাজাৰ হাত; আৰু বহলে বিশ হাজাৰ হাত হ'ব; সেয়ে চাৰিওফালে তাৰ সমুদয় সীমাৰ ভিতৰত পবিত্ৰ হ'ব। ২ তাৰে পাঁচ শ হাত দীঘল আৰু পাঁচ শ হাত বহল চাৰিওফালে সমান এনে এডোখৰ ঠাই পবিত্ৰ স্থানৰ কাৰণে থাকিব আৰু তাৰ বাহিৰ ফালে মুকলি ঠাইৰ কাৰণে কেটিপনে পঞ্চশ হাত থাকিব। ৩ আৰু তুমি সেই পৰিমিত অংশৰ পঁচিশ হাজাৰ হাত দীঘল আৰু দুহ হাজাৰ হাত বহল ঠাই এডোখৰ জুখিবা আৰু তাত পবিত্ৰ ধৰ্মধাম হ'ব। ৪ সেয়ে দেশৰ পবিত্ৰ অংশ; সেয়ে যিহোৱাৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ আহা ধৰ্মধামৰ পৰিচাৰক পুৰোহিতসকলৰ কাৰণে হ'ব; আৰু সেয়ে তেওঁলোকৰ ঘৰৰ কাৰণে ঠাই হ'ব, আৰু ধৰ্মধামৰ কাৰণে পবিত্ৰ স্থান হ'ব। ৫ বিশটা কোঁচালি হ'লৈ পঁচিশ হাজাৰ হাত দীঘল আৰু দুহ হাজাৰ হাত বহল ঠাই এডোখৰ গৃহটিৰ পৰিচাৰক লেবীয়াসকলৰ আধিপত্যৰ অৰ্থে হ'ব। ৬ আৰু উপহার স্বৰূপে উৎসর্গ কৰা পবিত্ৰ অংশৰ একামে, পাঁচহাজাৰ হাত দীঘল এডোখৰ ঠাই নগৰখনৰ আধিপত্য, তোমালোকে নিৰূপণ কৰিবা; সেয়ে ইহায়েলৰ সমুদয় বংশৰ কাৰণে হ'ব। ৭ পবিত্ৰ উপহারৰ আৰু নগৰখনৰ আধিপত্যৰ ইফলে শিকান্দা, পবিত্ৰ উপহার আৰু নগৰখনৰ আধিপত্যৰ সন্ধুখত, পশ্চিমফলৰ পশ্চিমদিশে আৰু পুৱফলৰ পূৰদিশে অধিপতিজনৰ ভাগ হ'ব; আৰু সেই ভাগ দীঘলে পশ্চিম সীমাৰ পৰা পুস্তীমালোকে অংশেৰোৰে এক অংশৰ সমান হ'ব। ৮ দেশত ইহায়েলৰ মাজত সেয়ে তেওঁৰ আধিপত্যৰ অৰ্থে হ'ব; আৰু মোৰ আধিপতিসকলে মোৰ প্ৰজাসকলক আৰু অত্যাচাৰ নকৰিব, কিন্তু ইহায়েল-বংশৰ ফৈদ অনুসৰে তেওঁলোক ক দেশ দিব। ৯ প্ৰতু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'হে ইহায়েলৰ অধিপতিসকল, তোমালোকৰ পক্ষে যথেষ্ট হ'ল; তোমালোকে অত্যাচাৰ আৰু ঝুঁটু দূৰ কৰা, বিচাৰ আৰু ন্যায় সিদ্ধ কৰা; প্ৰতু যিহোৱাই কৈছে তোমালোকে মোৰ প্ৰজাসকলক খেদাই দিবলৈ ক্ষান্ত হোৱা। ১০ 'তোমালোকৰ ন্যায় পাঞ্চা, ন্যায় এফা' আৰু ন্যায় বৎ হ'ব লাগে। ১১ বৰত এক হোমৰ দহ ভাগৰ এভাগ আৰু একাফত এক হোমৰ দহ ভাগৰ এভাগ ধাৰিবৰ কাৰণে এফা' আৰু বৎ একে পৰিমাণৰ হ'ব; তাৰ পৰিমাণ হোমৰ অনুসৰে হ'ব। ১২ আৰু চেকলত বিশ গোৱা থাকিব; তোমালোকৰ মানিত বিশ চেকল, পঁচিশ চেকল, পোকৰ চেকল থাকিব। ১৩ তোমালোকে দিব লগীয়া উপহার এই। তোমালোকে এক হোমৰ ঘেঁথৰখনৰ পৰা এফাৰ ছয় ভাগৰ এভাগ আৰু এক হোমৰ ঘৰৰ পৰা এফাৰ ছয় ভাগৰ এভাগ দিবা। ১৪ আৰু তেলৰ, বৎ সম্পৰ্কীয় তেলৰ নিৰূপিত ভাগ এক কোৰৰ পৰা বৰত দহ ভাগৰ এভাগ হ'ব; এক কোৰত দহ বৎ, অৰ্থাৎ এক হোমৰ আছে; কিয়নো এক হোমৰত দহ বৎ থাকে। ১৫ আৰু প্ৰতু যিহোৱাই কৈছে, লোকসকলক প্ৰায়স্ত কৰিবলৈ, ভক্ষ্য নৈবেদ্য, হোম-বলি আৰু মঙ্গলার্থক বলিৰ কাৰণে ইহায়েলৰ পুষ্টিকৰ ঘাঁহনিত চৰা দুশ দুশ মেৰৰ ভিতৰত জাকৰ পৰা এটা এটা মেৰ দিব লাগিব।' ১৬ দেশৰ সকল প্ৰজাই ইহায়েলৰ অধিপতিজনক সেই উপহার দিব। ১৭ আৰু পৰ্বতবোৰত ন-জোনত, বিশ্বাম-দিনত ইহায়েল বংশৰ আটাই নিৰূপিত উৎসৱত হোম-বলি ভক্ষ্য নৈবেদ্য আৰু পেয় নৈবেদ্য উৎসর্গ কৰিবলৈ অধিপতিজন বাধ্য হ'ব; ইহায়েল বংশক প্ৰায়স্ত কৰিবলৈ তেওঁ পাপার্থক বলি, ভক্ষ্য নৈবেদ্য, হোম-বলি আৰু মঙ্গলার্থক বলি উৎসর্গ কৰিব।' ১৮ প্ৰতু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'প্ৰথম মাহৰ প্ৰথম দিনা তুমি এটা নিৰ্মূলী ভতৰা লৈ ধৰ্ম ধামক পাপৰ পৰা মুক্ত কৰিবা। ১৯ পুৰোহিতে সেই পাপার্থক বলিৰ কিছু ভজে জৈলৈ গৃহটিৰ দূৰাৰ খুটাত যজ-বেদিৰ ওপৰ ভাগৰ চাৰি কুচত আৰু ভিতৰ-চোতালখনৰ বাট-চৰাটোৰ দূৰাৰ খুটাত লগাব। ২০ আৰু ভূল কৰা কোনো লোকৰ আৰু কোনো নিৰ্বোধ মানুহৰ কাৰণেও মাহৰ সগুম দিনা তুমি সেই দৰে কৰিব। ২১ প্ৰথম মাহৰ চৌক্ষ দিনৰ দিনা তোমালোকৰ নিশ্বা-পৰ্ব, সাতদিনীয়া ভোজ হ'ব; সেইদিনী খৰিৰ নিদিয়া পিঠা খাৰ লাগিব। ২২ সেই দিনা আধিপতিজনে নিজৰ কাৰণে আৰু দেশৰ আটাই প্ৰজাৰ কাৰণে পাপার্থক বলিস্বৰূপে এটা ভতৰা উৎসৱ কৰিব। ২৩ আৰু তেওঁ ভোজৰ সাতদিন যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোমবলিৰ কাৰণে দিনে দিনে সাতোটা সাতোটা নিৰ্মূলী ভতৰা আৰু সাতোটা সাতোটা মতা মেৰ-ছাগ উৎসৱ কৰিব আৰ পাপার্থক বলিৰ

কারণে প্রতিদিনে এটা এটা ছাগ উৎসর্গ করিব। ২৪ আবু তেওঁ এটা এটা ভত্তার এক এক ঝোঁকা আবু এটা এটা মতা মেৰ-ছাগৰ লগত এক এক ঝোঁকা আবু এক এক ঝোঁকা লগত এক এক হীন তেল দি ভক্ষ্য নৈবেদ্য উৎসর্গ করিব। ২৫ সম্মুখ মাহৰ পোৰাবৰ দিনৰ দিনাৰ পাপাৰ্থক বলি, হোম বলি, ভক্ষ্য নৈবেদ্য আবু তেল উৎসর্গ করিব; তেওঁ ভজত সাত দিনলৈকে সেইদৰে কৰিব।'

৪৬ প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'পূৰফালে মুখ কৰা ভিতৰ চোতালখনৰ বাট-চৰাটো কাম কৰা হয় দিন বন্ধ থাকিব; কিন্তু বিশ্রাম দিনত আৰু ন-জোনৰ দিনা খোলা হ'ব। ২ আবু অধিপতিজন বাহিৰ পৰা বাট-চৰাৰ বাবাৰাঙাৰ বাটোদি সোমাই বাট-বাটাটোৰ দুৱাৰৰ খুটাৰ ওচৰত যথি হ'ব আৰু পুৰোহিতসকলে তেওঁৰ হোম-বলি ও মঙ্গলাৰ্থক বলি উৎসর্গ কৰিব আৰু তেওঁ দুৱাৰতলিত প্ৰণিপাত কৰিব, পাছত ওলাই যাব; কিন্তু বাট-চৰাটো গঢ়লি নোহোৱালৈকে বন্ধ কৰা নাযাব। ৩ আবু দেশৰ প্ৰজাসকলে বিশ্রাম দিনত আৰু ন-জোনত যিহোৱাৰ আগত সেই বাট-চৰাটোৰ প্ৰেৰশ্চান্ত প্ৰণিপাত কৰিব। ৪ আবু যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে অধিপতিজনে উৎসৱ কৰিব লগিয়া হোম বলি এই; বিশ্রামবাৰে হঠা নিৰ্ঘণী মেৰ-ছাগ পোৱালি আবু এটা নিৰ্ঘণী মতা মেৰ-ছাগ হ'ব। ৫ মতা মেৰ-ছাগটোৰ লগত দিয়া ভক্ষ্য নৈবেদ্য এক ঝোঁকা হ'ব আৰু মেৰ-ছাগ পোৱালিবোৰ লগত দিয়া ভক্ষ্য নৈবেদ্য তেওঁৰ শক্তি অনুসাৰে হ'ব আৰু এক এক ঝোঁকা লগত এক এক হীন তেল হ'ব। ৬ আবু ন-জোনৰ দিনা এটা নিৰ্ঘণী ডেকা ভত্তা হ'ব; আবু হঠা মেৰ-ছাগ পোৱালি আবু এটা মতা মেৰ-ছাগ হ'ব, এইবোৰে নিৰ্ঘণী হ'ব। ৭ আবু ভত্তাটোৰ লগত এক ঝোঁকা, মতা মেৰ-ছাগটোৰ লগত এক ঝোঁকা, মেৰ-ছাগ পোৱালিবোৰ লগত তেওঁৰ শক্তি অনুসাৰে আবু এক এক ঝোঁকা লগত এক এক হীন তেল দি তেওঁ ভক্ষ্য নৈবেদ্য যুগ্মত কৰিব। ৮ যেতিয়া অধিপতিজন সোমাব, তেতিয়া তেওঁ বাট-চৰাটোৰ বাবাৰাঙাৰ বাটোদি সোমাব আবু সেই একে বাটোদিৰেই ওলাই যাব। ৯ কিন্তু যেতিয়া দেশৰ প্ৰজাসকল নিৰ্বৃপ্তি উৎসৱত যিহোৱাৰ আগলৈ আহিৰ, তেতিয়া যি জনে প্ৰণিপাত কৰিবলৈ উত্তৰ বাট-চৰাটোৰ বাটোদি সোমাব, তেওঁ দক্ষিণ বাট-চৰাটোৰ বাটোদি ওলাই যাব আৰু যি জনে দক্ষিণ বাট-চৰাটোৰ বাটোদি সোমাব, তেওঁ উত্তৰ বাট-চৰাটোৰ বাটোদি ওলাই যাব; তেওঁ সোমোৱা বাট-চৰাটোৰ বাটোদি ওলাই নাযাব, কিন্তু পোনে পোনে ওলাই যাব। ১০ আবু তেওঁলোক সোমোৱা সময়ত অধিপতিজন তেওঁলোকৰ মাজত হৈ সোমাব; আবু ওলোৱা সময়ত তেওঁলোক সকলোৱে একেলগে ওলাই। ১১ পৰ্বতত্বেৰ আবু নিৰ্বৃপ্তি সময়ত ভক্ষ্য নৈবেদ্য এটা এটা ভত্তাৰ লগত এক এক ঝোঁকা, এটা এটা মতা মেৰৰ লগত এক এক ঝোঁকা, মেৰ পোৱালিবোৰ লগত তেওঁৰ শক্তি অনুসাৰে, আবু এক এক ঝোঁকা লগত এক এক ঝোঁকা তেল হ'ব। ১২ আবু যেতিয়া অধিপতিজনে ইচ্ছামতে দিয়া উপগহৰ উৎসৱ কৰিব, অৰ্থাৎ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোমবলি বা মঙ্গলাৰ্থক বলি ইচ্ছামতে দিয়া উপগহৰস্বৰূপে উৎসৱ কৰিব, তেতিয়া পূৰফালে মুখ কৰা বাটচৰাটো তেওঁৰ কাৰণে খোলা হ'ব আবু তেওঁ বিশ্রামবাৰে কৰা দৰে নিজৰ হোমবলি আবু মঙ্গলাৰ্থক বলি উৎসৱ কৰিব; পাছে তেওঁ বাহিৰলৈ যাব আবু তেওঁ ওলাই যোৱাৰ পাছত বাট-চৰাটো বন্ধ কৰা হ'ব। ১৩ আবু তুমি দিনে দিনে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলিৰ কাৰণে এটা এটা এবছৰীয়া নিৰ্ঘণী মেৰ পোৱালি উৎসৱ কৰিবা; প্ৰতি বাতিপুৰা তুমি তাক উৎসৱ কৰিবা। ১৪ আবু তুমি ঝোঁকা হয় আৰু ভাগৰ এভাগ আৰু মিহি আটাগুড়ি ভেজালৈ হীনৰ তিনিভাগৰ এভাগ তেল দি প্ৰতি বাতিপুৰা তাৰ লগত এক এক ভক্ষ্য নৈবেদ্য উৎসৱ কৰিবা। ১৫ এইদৰে তেওঁলোকে প্ৰতি বাতিপুৰা নিত্য হোমবলিৰ অৰ্থে, মেৰ পোৱালি, ভক্ষ্য নৈবেদ্য আবু তেল উৎসৱ কৰিব।' ১৬ প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'যদি অধিপতিজনে তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ কোনো এজনক কিবা বন্ধ দান কৰে, তেন্তে সেই বন্ধত সেইজনে স্বত্ত্ব থাকিব, সেয়ে তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ হ'ব; পুত্ৰ-পৌত্ৰাদিক্ৰমে

তাত তেওঁলোকৰ স্বত্ত্ব থাকিব। ১৭ কিন্তু তেওঁ যদি তেওঁৰ আধিপত্যৰ পৰা তেওঁৰ বন্ধীবোৰৰ কোনো বন্ধীক কিবা বন্ধ দান কৰে, তেন্তে সেয়ে মুক্তিৰ বহুলৈকে তাৰ হৈ থাকিব; তাৰ পাছত অধিপতিজনৰ পুৰুৱায় হ'ব। কিন্তু তেওঁৰ আধিপত্য হ'লে তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ হ'ব। ১৮ ইয়াৰ উপৰিও, অধিপতিজনে প্ৰজাসকলৰ আধিপত্যৰ পৰা তেওঁলোকক খেদাবৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ আধিপত্যৰ পৰা একো নল'ব; মোৰ প্ৰজাসকলৰ এজনো নিজ আধিপত্যৰ পৰা ছিঞ্চ-ভিন্ন নহ'বৰ কাৰণে তেওঁ নিজ আধিপত্যৰ পৰাই তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আধিপত্য দিব।' ১৯ তাৰ পাছত তেওঁ উত্তৰৰ মুখ কৰা পুৰোহিতসকলৰ পৰিত্বে কোঠালিলৈ বাট-চৰাটোৰ কাৰণ প্ৰেৰশ্চান্তে নোক নিলো, আবু চোৱা! পশ্চিমদিশে পাছফালে এখন ঠাই আছিল। ২০ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, পুৰোহিতসকলে লোকসকলক পৰিত্বে দোষাৰ্থক বলি, পাপাৰ্থক বলি আবু ভক্ষ্য নৈবেদ্য বাহিৰ চোতালখনলৈ নিনিবৰ কাৰণে, সেই পাপাৰ্থক ও দোষাৰ্থক বলি সিজোৱা আবু ভক্ষ্য নৈবেদ্য তাৰ দিয়া ঠাই এয়ে।' ২১ তেতিয়া তেওঁ মোক বাহিৰ চোতালখনলৈ নি চোতালখনৰ চাৰিচুকেদি ফুৰালো; আবু চোৱা, চোতালখনৰ প্ৰত্যেক চুক্তত এখন এখন চোতাল আছিল। ২২ চোতালখনৰ চাৰিচুক্ত, গড়েৱে আৰুত চলিষ্ঠ হাত দীঘল আবু ত্ৰিশ হাত বহল এখন এখন চোতাল আছিল; চুক্তৰ এই চাৰিখন চোতাল একে পৰিমাণৰ। ২৩ সেই চাৰিখনৰ প্ৰত্যেকখনৰ চাৰিওফালে লগালগি এশাৰী এশাৰী ঘৰ আছিল; আবু চাৰিওফালৰ সেই ঘৰবোৰ তলত সিজাবৰ কাৰণে চৌকা পতা আছিল। ২৪ পাছত তেওঁ মোক ক'লে, 'গৃহটিৰ পৰিচাৰকসকলে তেওঁলোকৰ বলিৰ মাংস সিজোৱা ঘৰ এইবোৰ।'

৪৭ তেতিয়া সেই মানুহে মোক গৃহটিৰ দুৱাৰমুখলৈ উলিয়াই আনিলো; আবু চোৱা! গৃহটিৰ দুৱাৰ ডলিৰ তলৰ পৰা সেই জল সমূহ ওলাই পূৰ দিশলৈ বৈ গ'ল, কিয়নো গৃহটিৰ আগফাল পূৰ্বদিশে আছিল; আবু বেদিটোৰ দক্ষিণে গৃহটিৰ সেঁ কামৰ তলৰ পৰা সেই জল সমূহ নামি গৈছিল। ২ পাছত তেওঁ মোক বাটচৰাটোৰ বাটোদি উত্তৰৰ মুখলৈ উলিয়াই নিলো আবু মোক ঘূৰি আহা বাটোদি, পূৰফালে মুখ কৰা বাটচৰাটোলৈ যোৱা পথেদি বাহিৰৰ বাটচৰাটোলৈ আনিলো, আবু চোৱা, সেঁ ফালে জল সমূহ ওলাই বৈ গৈছিল। ৩ পাছত তেওঁ মোক বাটচৰাটোৰ বাটোদি ওলাই যাব; তেওঁ সোমোৱা বাট-চৰাটোৰ বাটোদি ওলাই নাযাব, কিন্তু পোনে পোনে ওলাই যাব। ৪ তেতিয়া তেওঁ এক হাজাৰ হাত জুখিলৈ আবু জল সমূহৰ মাজেদি নিলো; সেয়ে খাৰ-গঠিয়া পানী। ৫ পাছত তেওঁ একাকী এক হাজাৰ হাত জুখিলৈ, সেয়ে একাকী পানী। ৬ তেতিয়া তেওঁ এক হাজাৰ হাত জুখিলৈ আবু মোক জল সমূহৰ মাজেদি নিলো; সেয়ে এককলীয়া পানী। ৫ পাছত তেওঁ একাকী এক হাজাৰ হাত জুখিলৈ, সেয়ে মই পাৰ হৈ যাব নোৱাৰা এখন নদী; কিয়নো জল সমূহ বাঢ়িল, সাঁতোৰিৰ লগা জল সমূহ হ'ল, পাৰ হৈ যাব নোৱাৰা এখন নদী হ'ল। ৬ তেওঁ মোক ক'লে, 'যে মুখ্য সন্তান, তুমি ইয়াক দেখিছ নে?' এইবুলি তেওঁ মোক পুনৰায় নদীখনৰ দাঁতিলৈ লৈ গ'ল। ৭ মই উলিত অহাত, চোৱা, নদীখনৰ পাৰত ইপাৰে সিপাবে অনেক অনেক গচ আছে। ৮ পাছত তেওঁ মোক ক'লে, এই জল সমূহ পূৰ অঞ্চললৈ ওলাই গৈছে; এয়ে অৰাবাৰ মাজেদি নামি যাব, তাৰ পাছত সমূদ্রলৈ যাব; এই জল সমূহ সমূদ্রত সোমালো তাৰ পানী উত্তম হৈ যাব। ৯ আবু এই মহানদীখন যোৱা সকলো ঠাইৰ অসংখ্য জীৱ-জৰুৰি আৰু বহুসংখ্যক মাছ হ'ব; কিয়নো এই জল সমূহ সমূদ্রলৈ গ'লে তাৰ জল সমূহ উত্তম হৈ যাব; আবু নদীখন যোৱা সকলো ঠাই সকলো পানী জীৱ। ১০ তাৰ পাৰত মাছমৰীয়াসকল যথি হ'ব আৰু অযিন-গদীৰ পৰা সেই হোমবলিৰ খোলা বাটোলৈ কোনো ভক্ষ্য নাহি হ'ব; তেওঁ তেওঁলোকৰ মাছ হ'ব দৰে নানা বিধৰ অসংখ্য মাছ হ'ব। ১১ কিন্তু তাৰ বোকা ঠাই আৰু দল-দলনিৰবেৰ উত্তম নহ'ব; সেইবোৰ লোশীয়া ঠাই হ'ব। ১২ আবু নদীখনৰ কাৰণ, তাৰ পাৰত ইফালৈকে জাল মেলি দিয়া ঠাই হ'ব; তেওঁলোকৰ মাছ মহাসমুদ্ৰৰ মাছৰ দৰে নানা বিধৰ অসংখ্য মাছ হ'ব। ১৩ প্রতি বাতিপুৰা তাৰ লগত এক এক ঝোঁকা হ'ব আবু নিত্যে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এজনক কিবা বন্ধ দান কৰে, তেন্তে সেই বন্ধত সেইজনে স্বত্ত্ব থাকিব।

ভিতৰত তোমালোকে ইস্টায়েলৰ বাব কৈদ অনুসারে আধিপত্যৰ কাৰণে দেশ ভাগ বাঁটিবা, সেই সীমা এই; যোচেফে দুভাগ পাৰ। ১৪ আৰু মই তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক দিবলৈ যি দেশৰ বিষয়ে হাত দাঙি শপত কৰিছিলো, সেই দেশ তোমালোকে সমামে আধিপত্যবৰ্পুৰে ল'বা; সেই দেশ আধিপত্যবৰ্পু তোমালোকৰ হ'ব। ১৫ আৰু দেশৰ সীমা এইদেৱ হ'ব। উত্তৰফালে মহাসমুদ্ৰৰ পৰা হিতলোনৰ বাটেন্দি চন্দদৰ প্ৰেৰণ হনৰ ফাললৈ। ১৬ হমাং, বেৰেথো, দম্যোচকৰ আৰু হমাতৰ সীমাৰ মাজত থকা চিৰ্যিম, আৰু হাওৰাণৰ সীমাত থকা হচ্চে-হস্তীকোণ। ১৭ এইদেৱ সীমাটো সমুদ্ৰৰ পৰা দম্যোচকৰ সীমাত থকা হচ্চে-এন্নোলোকে যাব আৰু উত্তৰ ফালে উত্তৰদিশে হমাতৰ সীমা। ১৮ এয়ে উত্তৰ ফাল। আৰু পূৰ্বফাল হাওৰাণ, দম্যোচক, ও গিলিয়দ, এই কেইটাৰে আৰু ইস্টায়েল দেশৰে মাজত থকা যৰ্দন হ'ব; উত্তৰ সীমাৰ পৰা পূৰ সমুদ্ৰলৈকে তোমালোকে জুথিবা। ১৯ এয়ে পূৰ্ব ফাল। আৰু দক্ষিণ দিশে দক্ষিণ ফাল, তামৰৰ পৰা মৰীবোং-কাদেচৰ জল সমুহেনি, মিচৰ জুবিয়েনি মহাসমুদ্ৰলৈকে হ'ব। এয়ে দক্ষিণ দিশৰ দক্ষিণ ফাল। ২০ আৰু দক্ষিণ সীমাৰে পৰা হমাতৰ প্ৰেৰণশানৰ সমূলৈকে পশ্চিমফাল মহাসাগৰ হ'ব। ২১ এয়ে পশ্চিমফাল। এইদেৱ ইস্টায়েলৰ কৈদ অনুসারে তোমালোকে এইদেশ তোমালোকৰ কাৰণে ভাগ বাঁটিবা। ২২ তোমালোকে নিজৰ নিজৰ কাৰণে, আৰু বিদেশী লোকসকলে তোমালোকৰ মাজত প্ৰিবাস কৰি তোমালোকৰ মাজত সন্তান উৎপন্ন কৰিব, তেওঁলোকৰ কাৰণেও তাক আধিপত্যৰ অৰ্থে চিঠি-খেলৰে বাগ বাঁটিবা; আৰু তেওঁলোক ইস্টায়েলৰে সন্তান সকলৰ মাজত তোমালোকৰ বিচেন্নাত স্বজাতীয় যেন হ'ব; তেওঁলোকে ইস্টায়েলৰ কৈদবোৰ মাজত তোমালোকৰ লগত আধিপত্য পাৰ। ২৩ তেওঁতাৰ প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, যি কৈদৰ মাজত বিদেশীয়ে বাস কৰিব, তাতেই তোমালোকে তাৰ আধিপত্য দিবা।'

৪৮ কৈদবোৰ এই এই নাম। একেবাৰে মূৰত উত্তৰ ফালে হিতলোনৰ বাটৰ কাৰ্যেদি হমাতৰ প্ৰেৰণশানলৈকে দম্যোচকৰ সীমাত থকা হচ্চে-এন্নোলোকে, উত্তৰফালে হমাতৰ কাষত পূৰ আৰু পশ্চিমলৈ দানে এক অংশ পাৰ। ২ আৰু দানৰ সীমাৰ কাৰ্যেদি পূৰ্ব ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ আচেৰে এক অংশ পাৰ। ৩ আৰু আচেৰৰ সীমাৰ কাৰ্যেদি পূৰ্ব ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ নশালীয়ে এক অংশ পাৰ। ৪ আৰু নশালীৰ সীমাৰ কাৰ্যেদি পূৰ্ব ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ মনচিয়ে এক অংশ পাৰ। ৫ আৰু মনচিৰ সীমাৰ কাৰ্যেদি পূৰ্ব ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ ইফ্রায়িমে এক অংশ পাৰ। ৬ আৰু ইফ্রায়িমৰ সীমাৰ কাৰ্যেদি পূৰ্ব ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ বুৰেণে এক অংশ পাৰ। ৭ আৰু বুৰেণৰ সীমাৰ কাৰ্যেদি পূৰ্ব ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ যিহুদাই এক অংশ পাৰ। ৮ আৰু যিহুদার সীমাৰ কাৰ্যেদি পূৰ্ব ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ লগন এক অংশ পাৰ। ৯ আৰু মনচিৰ সীমাৰ কাৰ্যেদি পূৰ্ব ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ আন অংশবোৰে এক অংশ সমান তোমালোকে দিব লগা উপহাৰ ভূমি হ'ব; আৰু ধৰ্মধাম তাৰ মাজত হ'ব। ১০ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে তোমালোকে দিব লগা উপহাৰ ভূমি পঁচিশ হাজাৰ হাত বহল আৰু দীঘলে পূৰ্ব ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ আন অংশবোৰে এক অংশ সমান তোমালোকে দিব লগা উপহাৰ ভূমি হ'ব; আৰু ধৰ্মধাম তাৰ মাজত হ'ব। ১১ ইস্টায়েলৰ সন্তান সকল বিপথে যোৱাৰ দৰে বিপথে নোয়োৱা মোৰ বক্ষমীয় ৰক্ষা কৰা চাদেকৰ সন্তান সকলৰ মাজত পৰিকৃত পুৰোহিতসকলৰ কাৰণে সেয়ে হ'ব। ১২ সেয়ে তেওঁলোকৰ পক্ষে, দেশৰ উপহাৰ ভূমিৰ পৰা লোৱা, লেবীয়াসকলৰ সীমাৰ কাষত এক অতি পৰিত্ব উপহাৰ হ'ব। ১৩ আৰু লেবীয়াসকলে পুৰোহিতসকলৰ সীমাৰ সন্তুখত দীঘলে পঁচিশ হাজাৰ হাত আৰু বহলে দহ হাজাৰ হাত এডোখৰ ভূমি পাৰ; তাৰ গোটেই দৈৰ্ঘ্য পঁচিশ হাজাৰ হাত আৰু প্ৰথ দহ হাজাৰ হাত। ১৪ তেওঁলোকে ইয়াৰ অলগো সলনি নকৰিব, নাইবা দেশৰ প্ৰথম ফল হস্তান্তৰ নকৰিব; কিয়নো এয়ে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ব। ১৫ আৰু পঁচিশ হাজাৰ হাতৰ সন্তুখত

হালৰ বাকী পাঁচ হাজাৰ হাত সাধাৰণ হ'ব; সেয়ে নগৰখন বসতিস্থান আৰু চাৰিওফালৰ মুকলি ঠাইৰ কাৰণে হ'ব; নগৰখন তাৰ মাজ ঠাইত হ'ব। ১৬ তাৰ পৰিমাণ এইহোৰ; উত্তৰফাল চাৰি হাজাৰ পাঁচশ হাত, দক্ষিণ ফাল চাৰি হাজাৰ পাঁচশ হাত, পূৰ্ব ফাল চাৰি হাজাৰ পাঁচশ শ হাত আৰু পশ্চিম ফাল চাৰি হাজাৰ পাঁচশ হাত। ১৭ আৰু নগৰখনৰ চাৰিওফালে মুকলি ঠাই থকিব; উত্তৰ দিশে দুশ পঞ্চশ হাত, দক্ষিণ দিশে দুশ পঞ্চশ হাত পূৰ দিশে দুশ পঞ্চশ হাত আৰু পশ্চিম দিশে দুশ পঞ্চশ হাত। ১৮ আৰু পৰিত্ব উপহাৰ ভূমিৰ সন্তুখত দীঘলৰ বাকী ভাগ পূৰ দিশে দহ হাজাৰ হাত আৰু পশ্চিম দিশে দহ হাজাৰ হাত আৰু এয়ে পৰিত্ব উপহাৰ ভূমিৰ আগত হ'ব; আৰু তাৰ উৎপন্ন শস্য নগৰখনত কাম কৰোৱা লোকসকলৰ আহাৰৰ কাৰণে হ'ব। ১৯ আৰু ইস্টায়েলৰ আটাই কৈদৰ মাজৰ যি লোকসকলে নগৰখনত কাম কৰে, তেওঁলোকে তাক চাহব। ২০ গোটেই উপহাৰ ভূমি দীঘলে পঁচিশ হাজাৰ হাত আৰু বহলে পঁচিশ হাজাৰ হাত হ'ব; তোমালোকে নগৰখনৰ অধিকৃত অংশই সৈতে সেই পৰিত্ব উপহাৰ ভূমি চাৰি-চুকীয়া কলি উৎসৰ্গ কৰিব। ২১ পৰিত্ব উপহাৰ ভূমিৰ আৰু নগৰখনৰ অধিকৃত অংশৰ ইফালৰ সিফালৰ অৱশিষ্ট ভাগ অধিগতিজনৰ কাৰণে হ'ব; পূৰ সীমাৰ ফালে উপহাৰ ভূমিৰ পঁচিশ হাজাৰ হাতৰ সন্তুখত আৰু পশ্চিম দিশে পশ্চিম সীমাৰ ফাললৈ পঁচিশ হাজাৰ হাতৰ সন্তুখত অংশবোৰ কাৰণ অধিগতিজনৰ কাৰণে হ'ব; আৰু পৰিত্ব উপহাৰ ভূমি ও গৃহটিৰ ধৰ্মধাম তাৰ মাজ ঠাইত হ'ব। ২২ অধিগতিজনৰ অংশৰ মাজ ঠাইত থকা যি ভাগ লেবীয়াসকলৰ অধিকৃত অংশৰ আৰু নগৰ খনৰ অধিকৃত অংশৰ বাহিৰে যিহুদা আৰু বিন্যামীনৰ সীমাৰ মাজত হ'ব সেয়ে অধিগতিজনৰ হ'ব। ২৩ আৰু অৱশিষ্ট কৈদবোৰ এই এই অংশ হ'ব; পূৰ ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ বিন্যামীনে এক অংশ পাৰ। ২৪ আৰু বিন্যামীনৰ সীমাৰ কাৰ্যেদি পূৰ ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ ইচাখৰে এক অংশ পাৰ। ২৫ আৰু ইচাখৰ সীমাৰ কাৰ্যেদি পূৰ ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ ইচাখৰে এক অংশ পাৰ। ২৬ আৰু ইচাখৰ সীমাৰ কাৰ্যেদি পূৰ ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ জৱলুনে এক অংশ পাৰ। ২৭ আৰু জৱলুনৰ সীমাৰ কাৰ্যেদি পূৰ ফালৰ পৰা পশ্চিম ফাললৈ গাদে এক অংশ পাৰ। ২৮ গাদৰ সীমাৰ কাৰ্যেদি দক্ষিণ ফালে দক্ষিণ দিশে তামৰৰ পৰা মৰীবোং কাদেচৰ জল সমূহৰ মাজেনি, মিচৰ জুবিয়েনি মহাসমুদ্ৰলৈ সীমা হ'ব। ২৯ প্রভু যিহোৱাই কৈছে, আধিপত্যৰ অৰ্থে ইস্টায়েলৰ কৈদবোৰ কাৰণে তোমালোকে চিঠি-খেলৰে ভাগ বাঁটিৰ লগা দেশ এয়ে, আৰু এইহোৰেই তেওঁলোকৰ অংশ। ৩০ আৰু নগৰখন, চাৰিওফালৰ সীমা এইহোৰে। উত্তৰ ফালে চাৰিহাজাৰ পাঁচশ হাত। আৰু ৩১ নগৰখনৰ দুৱাৰবোৰে ইস্টায়েলৰ কৈদবোৰ নাম অনুসারে হ'ব; উত্তৰ ফালে তিনিখন দুৱাৰ, বৃৰেণৰ এখন, যিহুদাৰ এখন আৰু লেবীৰ এখন। ৩২ আৰু পূৰ ফালে চাৰি হাজাৰ পাঁচ শ হাত, আৰু তিনিখন দুৱাৰ, যোচেৰ এখন, বিন্যামীনৰ এখন আৰু দানৰ এখন। ৩৩ আৰু দক্ষিণ ফালে চাৰি হাজাৰ পাঁচ শ হাত, আৰু তিনিখন দুৱাৰ, চিমিয়োনৰ এখন, ইচাখৰ এখন, আৰু জৱলুনৰ এখন। ৩৪ আৰু পশ্চিম ফালে চাৰি হাজাৰ পাঁচ শ হাত আৰু তাৰ তিনিখন দুৱাৰ, গাদৰ এখন, আচেৰৰ এখন, আৰু নশালীৰ এখন। ৩৫ চাৰিওফালে ওঠৰ হাজাৰ পাঁচ শ হাত, আৰু দক্ষিণ ফালে চাৰি হাজাৰ পাঁচ শ হাত আৰু নগৰখন বিপথে নোয়োৱা মোৰ বক্ষমীয় ৰক্ষা কৰা চাদেকৰ সন্তান সকলৰ মাজত পৰিকৃত পুৰোহিতসকলৰ কাৰণে সেয়ে হ'ব।

দানিয়েল

১ যিহুদার বজা যিহোয়াকীমের বাজতু কালের তৃতীয় বছরত, বাবিলের বজা নবুখদনেচের যিরচালেমেলে আহিল, আরু সকলো দিশের পৰা যোগান বন্ধ কৰিবলৈ নগৰখন দেৰি ধৰিলে। ২ প্রভুৱে নবুখদনেচেৰ যিহুদার বজা যিহোয়াকীমেৰ ওপৰত জয়ুত কৰিলে, আৰু তেওঁ ইশ্বৰৰ গৃহৰ পৰা কিছুমান পৰিব্ৰজাৰ বস্ত তেওঁক দিলে। নবুখদনেচেৰ সেই বস্তৰেৰ চিনাৰ দেশত থকা নিজৰ দেৱতাৰ গৃহলৈ গ'ল; আৰু তেওঁ সেই বস্তৰেৰ নিজৰ দেৱতাৰ ভৰালত হল। ৩ তাৰ পাছত বজাই তেওঁৰ নপুংসকসকলৰ অধ্যক্ষ অস্পনজকক হৈছিল, “বাজ-বংশৰ আৰু প্ৰধান লোকসকলৰ মাজত কিছুমান ৪ কলক নথকা, দেখাত আকৰ্ষণীয়, সকলো বিদ্যাত নিপুণ, জ্ঞান আৰু বিবেচনাবে পৰিপূৰ্ণ, আৰু বাজগৃহত পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ যোগ্যতা থকা ইহায়েলী যুৰকসকলক মাতি আনা। তেওঁ তেওঁলোকক কলদীয়া সাহিত আৰু ভাস্য শিকাৰছিল, ৫ বজাই তেওঁৰ বিশেষ উত্তম খাদ্যৰ পৰা আৰু তেওঁ পান কৰা দ্বাক্ষৰসৰ পৰা তেওঁলোকক প্ৰতিদিনৰ ভাগ দিছিল। এই যুৰকসকলক তিনি বছৰৰ বাবে প্ৰশংসণ দিয়া হৈব, আৰু তাৰ পাছত তেওঁলোকে বজাৰ আগত পৰিচৰ্যা কৰিব পাৰিব। ৬ তেওঁলোকৰ মাজত যিহুদা-বংশৰ দানিয়েল, হনিয়া, মীচায়েল, আৰু অজৱিয়াও আছিল। ৭ নপুংসকসকলৰ অধ্যক্ষই তেওঁলোকৰ নাম সলনি কৰি দানিয়েলক বেলটচৰ, হনিয়াক চৰক, মীচায়েলক মৈচক, আৰু অজৱিয়াক অবেদ-নগো নাম দিলে। ৮ কিন্তু দানিয়েলে বজাৰ উত্তম খাদ্য আৰু পান কৰা দ্বাক্ষৰসৰ সৈতে নিজকে অঙ্গত নকৰিবলৈ তেওঁ চিন্তি আছিল; সেই বাবে দানিয়েলে নপুংসকসকলৰ অধ্যক্ষৰ অনুমতি বিচাৰিছিলে, যাতে তেওঁ এইবোৰ খাদ্য হংহ কৰি অঙ্গত নহয়। ৯ তেড়িয়া ইশ্বৰে দানিয়েলক নপুংসকসকলৰ সেই অধ্যক্ষৰ আগত দয়া আৰু অনুগ্ৰহ প্ৰাপ্ত কৰিলে। ১০ তাতে নপুংসকসকলৰ সেই অধ্যক্ষই দানিয়েলক ক'লে, “মোৰ প্ৰভু মহাবাজক মই ডয়া কৰো। তোমালোকে কি খাবা আৰু কি পান কৰিবা সেই বিষয়ে বজাই মোক আদেশ দিছে, কিয়নো তেওঁ তোমালোকৰ মুখ তোমালোকৰ সময়বয়ীয়া যুৰকসকলতকে নিঙৃত দেখিব? তোমালোকৰ কাৰণে মোৰ ওপৰত বজাৰ প্ৰাতাপ আছে।” ১১ তাৰ পাছত দানিয়েল, হনিয়া, মীচায়েল, আৰু অজৱিয়াৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা তত্ত্বাৰধ্যাকৰ সৈতে দানিয়েলে কথা পাতিলে। ১২ তেওঁ ক'লে, “আপুনি অনুগ্ৰহ কৰি, দহ দিন আপোনাৰ এই দাস সকলক পৰীক্ষা কৰিব চাওক; আমাক খাৰলৈ কেৰল শাক-পাচলি, আৰু পান কৰিবলৈ পানী দিয়ক। ১৩ তাৰ পাছত আমাৰ, আৰু বজাৰ উত্তম খাদ্য খোৱা যুৰকসকলতকে তেওঁলোকৰ চেহেৰাৰ পৰীক্ষা কৰি চাওক; আপুনি যি দেখিব, সেইদেৱে আপোনাৰ এই দাসবোৰলৈ ব্যৱহাৰ কৰিব।” ১৪ সেয়ে তেওঁ তেওঁলোকৰ সেই কথাত মাস্তি হৈ দহ দিলৈকে তেওঁলোকৰ পৰীক্ষা কৰিলে। ১৫ দহ দিনৰ পাছত দেখি গ'ল, বজাৰ উত্তম খাদ্য খোৱা যুৰকসকলতকে তেওঁলোকৰ চেহেৰাৰ অধিক স্বাস্থ্যাবান, আৰু অধিক পৰিপুষ্ট হল। ১৬ সেয়ে তত্ত্বাৰধ্যাকে তেওঁলোকক উত্তম আহাৰ, আৰু দ্বাক্ষৰসৰ সলনি তেওঁলোকক শাক-পাচলি দিবলৈ ধৰিলে। ১৭ ইশ্বৰে সেই চাৰি জন যুৱকক সকলো আভ্যন্তৰীণ বিষয়ৰ শিক্ষা, ভান আৰু প্ৰজা দিলে। তাতে দানিয়েলে সকলো প্ৰকাৰৰ দৰ্শন আৰু সপোনৰ কথা বুজিৰ পৰা হল। ১৮ তাৰ পাছত বজাৰ দ্বাৰাই নিৰ্গ্ৰহ কৰা যি সময়ত সকলোকে আনিলৈ বজাই আজ্ঞা দিছিল। সেই সময়ত নপুংসকসকলৰ অধ্যক্ষই বজা নবুখদনেচেৰ আগত তেওঁলোকক উপস্থিত কৰালৈ। ১৯ বজাই তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতিলে, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো দলৰ মাজত, দানিয়েল, হনিয়া, মীচায়েল, আৰু অজৱিয়াৰ তুলনাত আন কাকো পোৱা নগ'ল। সেয়ে তেওঁলোকে বজাৰ আগত পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ প্ৰস্তুত হল। ২০ বজাই তেওঁলোকক সোধা জ্ঞান আৰু বিবেচনাব প্ৰতিটো প্ৰশ্নৰ বিষয়ত, তেওঁৰ বাজত থকা শাস্ত্ৰজ্ঞ আৰু গণকসকলতকে তেওঁলোকক দহগুণে প্ৰেষ্ঠ পালে। ২১ দানিয়েল বজাৰক পৰিচৰ বাজতৰ প্ৰথম বছৰলৈকে সেই ঠাইতে থাকিল।

২ বজা নবুখদনেচেৰ তেওঁৰ বাজতৰ দ্বিতীয় বছৰত এটা সপোন দেখিলে; সেয়ে তেওঁ চিন্তিত হল, আৰু তেওঁ টোপনি যাব নোৱাৰিলে। ২ তাৰ পাছত বজাই মায়াৰী আৰু যিসকলে মূলকলৰ সৈতে কথা পতাৰ দাবি কৰে, তেনে লোক, যদুবৰ, আৰু জ্ঞানী লোকসকলক মাতিলে; আৰু তেওঁ দেখা সপোনৰ বিষয়ে তেওঁলোকক কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে। পাছত তেওঁলোক আহিল, আৰু বজাৰ আগত উপস্থিত হল। ৩ তেড়িয়া বজাই তেওঁলোকক ক'লে, “মই এটা সপোন দেখিলো, সেই সপোনৰ ফলিতা জানিবলৈ মোৰ মন উৎকৃষ্টিত হৈছে।” ৪ তেড়িয়া জ্ঞানী লোকসকলে অৱামীয়া ভাষাবে বজাৰক ক'লে, “মহাবাজ চিৰজীৱি হওক! আপোনাৰ দাস যি আমি, আমাক আপোনাৰ সপোনটো কওক, আৰু আমি তাৰ ফলিতা প্ৰকাশ কৰিম।” ৫ বজাই জ্ঞানী লোকসকলক উত্তৰ দিলে, “এই বিষয়ে স্থিৰ কৰা হৈছে যে, আপোনালোকে যদি সপোন আৰু তাৰ ফলিতা মোক ক'ব নোৱাৰে, তেনেহলে আপোনালোকৰ শৰীৰৰ ডেখৰ দেখৰ কৈ কঢ়া যাব, আৰু আপোনালোকৰ ঘৰবৰৰ গোৱৰৰ দ'ম যেন কৰা হ'ব। ৬ কিন্তু যদি সেই সপোন আৰু তাৰ ফলিতা আপোনালোকে মোক ক'ব পাৰে, তেনেহলে মোৰ পৰা উপহাৰ, পুৰক্ষাৰ, আৰু অধিক সন্ধান পাব; সেয়ে সেই সপোন আৰু তাৰ ফলিতা মোক কওক।” ৭ তেওঁলোকে পুনৰ উত্তৰ দি ক'লে, “মহাবাজ আপোনাৰ দাসক সপোনটো কওক; আৰু আমি তাৰ ফলিতা আপোনাক ক'ম।” ৮ বজাই উত্তৰ দিলে, “মই নিষ্যকৈ জানিছো, এই বিষয়ত মোৰ সিদ্ধান্ত দৃঢ় হোৱা দেখি আপোনালোকে অধিক সময় বিচাৰিছে। ৯ কিন্তু যদি আপোনালোকে সেই সপোন মোক নক্ষা, তেনেহলে আপোনালোকৰ বাবে কেৰল এটাই শাস্তি আছে। যেতিয়ালৈকে মোৰ মন সলনি নহয়, তেড়িয়ালৈকে আপোনালোকে মোক মিছা আৰু বিভাস্তিৰ কথা ক'বলৈ একেলগে সন্মত হৈছে, সেয়ে এতিয়া আপোনালোকেই মোৰ আগত সপোনটো কওক; আৰু তেড়িয়া মই জানিম যে, আপোনালোকে তাৰ ফলিতা ও মোৰ আগত ক'ব পাৰিব।” ১০ জ্ঞানী লোকসকলে বজাৰ উত্তৰ দি ক'লে, “মহাবাজৰ দাবী পুৰণ কৰিব পৰা এনে কেৱলো মানুহ পৃথিবীত নাই। মহান আৰু পৰাক্ৰমী কেৱলো বজাই মায়াৰী, বা মৃত্যুলকৰ লগত কথা পতাৰ দাবী কৰা জনক, বা জ্ঞানী লোকৰ পৰা কেতিয়াও এনে বিষয়ত দাবী কৰা নাই।” ১১ মহাবাজে যি দাবী কৰিছে, সেয়া কঠিন; আৰু মনুষ্যৰ লগত বাস নকৰা দেৱতাৰোৰ বাহিৰে, আন কোনো মহাবাজৰ আগত এই বিষয়ে ক'ব নোৱাৰে।” ১২ এই কথা শুনাৰ পাচত বজাৰ ক'বলৈ আৰু অতিশ্যাকে ক্ৰোক্ষিত হৈ বাবিলৰ স্বকল লোক নিজৰ জানসম্পন্নতাৰ দ্বাৰা পৰিচিত, তেওঁলোকক ধৰ্ষণ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ১৩ সেয়ে এই আজ্ঞা প্ৰচাৰিত হল, জানসম্পন্নতাৰ দাবাৰ পৰিচিত লোকসকলক বধ কৰিবলৈ ধৰিলে; তেওঁলোকে দানিয়েল আৰু তেওঁৰ বন্ধুসকলকৰ বধ কৰিবলৈ ফুৰিলে। ১৪ তাৰ পাছত বাবিলৰ জানসম্পন্নতাৰ দাবাৰ পৰিচিত লোকসকলক বধ কৰিবলৈ ওলাই অহা বজাৰ দেহৰক সেনাপতি অৱিয়োকক দানিয়েলে সুৰক্ষি আৰু বিবেচনাবে উত্তৰ দিলে। ১৫ দানিয়েলে বজাৰ সেনাপতিক সুধিলে, “বজাৰ এই আজ্ঞা কিয় ইমান জৰুৰী?” সেয়ে কি ঘটিছিল, সেই বিষয়ে অৱিয়োকক দানিয়েলক ক'লে। ১৬ তেড়িয়া দানিয়েলে ভিতৰলৈ গ'ল, আৰু বজাৰ আগত যাতে সপোন ব্যাখ্যা কৰিব পাৰে; সেই বাবে বজাৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ তেওঁ অনুৰোধ কৰিলে। ১৭ তাৰ পাছত দানিয়েল তেওঁৰ ঘৰলৈ গ'ল, আৰু হনিয়া, মীচায়েল, আৰু অজৱিয়াক যি ঘটিছিল সেই সকলো ব্যাখ্যা কৰিলে। ১৮ বেবিলৰ অৱিয়োকক জানসম্পন্ন লোকসকলৰ সৈতে, তেওঁ আৰু তেওঁৰ বন্ধুসকলক যাতে বধ কৰা নহয়; সেই বাবে তেওঁ বৰ্ণনাৰ পৰা আৰু কাল পৰিবৰ্তন কৰে; তেওঁ বজাৰক তেওঁৰ সিংহসনৰ পৰা আঁতৰাই, আৰু সিংহসনত বজাৰক বহুৱাই; তেওঁ জ্ঞানীলোকক প্ৰজা দিয়ে, আৰু বিবেচনাকলক জ্ঞান দিয়ে। ১৯ তেওঁ বজাৰ স্বীকৃতি হৈছিল।

কি আছে তাক জানে, আরু তেওঁর লগত পোহৰ থাকে। ২৩ হে মোৰ পূৰ্বপুৰুষ পিতৃসকলৰ দৈশ্ব্য, মই আপোনাৰ ধন্যবাদ আৰু প্ৰশংসা কৰিছোঁ; কাৰণ আপুনি মোক প্ৰজা আৰু শক্তি দিলে। আমি প্ৰাৰ্থনাত আপোনাৰ পৰা যি বিচাৰিছিলোঁ; এতিয়া আপুনি মোক জনালে; বজাৰ চিন্তনীয় বিষয় আপুনি আমাক জনালে।” ২৪ এই সকলোৱে সৈতে বজাই বাবিলৰ জানিলোক সকলক বধ কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰা অবিয়োক দানিয়েলে চাবলৈ গ’ল। তেওঁ গৈ, তেওঁক ক’লে, “বাবিল জানিলোক সকলক বধ নকৰিব। বজাৰ আগলৈ মোক নিৰাপত্তা দিলৈ যাওক, আৰু মই বজাক সপোনৰ ফলিতা ক’ম।” ২৫ তেতিয়া অবিয়োকে বেগাই দানিয়েলক বজাৰ ওচৰলৈ লৈ গ’ল আৰু বজাক ক’লে, “দেশোৱিত যিহুদীসকলৰ মাজত মই এইজন মানুহ পালোঁ, যি জনে বজাৰ সপোনৰ ফলিতা ক’ব।” ২৬ তেতিয়া বজাই দানিয়েলক (যাক বেলটচৰ মতা হৈছিল) ক’লে, “মই দেখা সপোন আৰু তাৰ ফলিতা ত্ৰুটি মোক ক’ব পাৰিবা নে?” ২৭ তেতিয়া দানিয়েলে বজাৰ আগত উত্তৰ দি ক’লে, “মহাবাজে দাবী কৰা নিগচু বিষয়, জানসম্পন্ন লোক, বা মৃতলোকৰ সৈতে কথা পতাৰ দাবী কৰাজন, বা মায়াবী, বা জ্যোতিষীৰ দ্বাৰাই প্ৰকাশিত হোৱা সন্তৰ নহয়। ২৮ কিন্তু মহাবাজ, স্বৰ্গত থকা এজন দৈশ্ব্য আছে; যিজনে গোপন কথা প্ৰকাশ কৰে, আৰু আহিব লগা দিনবোৰত কি ঘটিব, সেই সকলোকে তেওঁ আপোনাক জনিব দিব; আপুনি শয্যায় শুই থকা সময়ত দেখা সপোন আৰু দৰ্শন হইবোৰ: ২৯ হে মহাবাজ, আপুনি শয্যায় ভবিষ্যতৰ বিষয়ে নানা কথা চিন্তা কৰিছিল; আৰু নিগচু বিষয় প্ৰকাশ কৰা জনে, আগলৈ কি ঘটিব, সেই বিষয়ে আপোনাক জানিবলৈ দিলে। ৩০ আন জীৱিত লোকতকে মোৰ অধিক জান আছে বুলি যে মোৰ আগত এই বিষয় প্ৰকাশিত হ’ল, এনে নহয়, কিন্তু মহাবাজে যাতে সপোনৰ ফলিতা, আৰু আপোনাৰ মনৰ গভীৰ চিন্তা আপুনি জানিব পাৰে, সেই বাবে মোলৈ সেই নিগচু বিষয় প্ৰকাশিত হ’ল। ৩১ হে মহাবাজ আপুনি ওপটেল চাই, এটা বৃহৎ মূর্তি দেখিছিল। আপোনাৰ আগত থিয়ে হোৱা সেই মূর্তি অতিশয় ডাঙৰ আৰু উজ্জল আছিল; আৰু তাৰ উজ্জলতা ভয়ানক আছিল। ৩২ সেই মূর্তিটোৱ মূৰ শুদ্ধ সোণৰ, বুকু আৰু বাহু বৃহৎ বৃপুৰ, মাজভাগ আৰু কৰনুন পিতলৰ, ৩৩ আৰু তাৰ তৰিবোৰ লোহাৰ, আৰু ভৱিৰ পতা কিছু পৰিমাণে লোহা আৰু কিছু পৰিমাণে মাটিৰে তৈয়াৰী আছিল। ৩৪ আপুনি চাই থাকোতেই এটা শিল কাটি উলিওৱা হ’ল, কিন্তু মনুষ্যৰ হাতত দ্বাৰাই কটা নহয়, আৰু সেই শিলে মূর্তিটোৰ ভৱিৰ লোহা আৰু মাটিৰ পতা দুখনত খুন্দ মাৰি গুড়ি কৰিলে। ৩৫ তেতিয়া সেই লোহা, মাটি, পিতল, বৃপ আৰু সোণ একেসময়তে ডোখৰ ডোখৰ হৈ ভাঙিলে, আৰু গ্ৰীষ্ম কালৰ মৰণা মৰা ঠাই’ৰ ধূলিৰ দৰে হ’ল। বতাহে সেইবোৰ উড়াই লৈ গ’ল, আৰু তাৰ কোনো চিন পোৱা নগল; কিন্তু যি শিলটোৱে মূর্তিটোক খুন্দ মাৰিছিল, দেয়ে বৃহৎ পৰ্বত হ’ল, আৰু গোটেই পৃথিবী তৰি পৱিল। ৩৬ এয়ে আপোনাৰ সপোন আছিল। এতিয়া আমি মহাবাজৰ আগত ফলিতা কওঁ। ৩৭ হে মহাবাজ, আপুনি বাজাধিবাজ; স্বৰ্গৰ দৈশ্ব্যে আপোনাক বাজা, শ্ৰেষ্ঠ্য, পৰাক্ৰম, আৰু সন্ধান দিছে। ৩৮ মানুহ বাস কৰা ঠাই, হাবিত থকা জনু, আৰু আকাৰৰ চৰাইবোৰক, তেওঁ আপোনাৰ হাতত দিলে, আৰু সেই সকলোৱে ওপৰত আপোনাক শাসনকৰ্তা পতিলৈ; সেই মূর্তিটোৱ সোণৰ মূৰ আপুনিয়েই। ৩৯ আপোনাৰ পাছত, আন এটা বাজা আহিব, যি আপোনাতকে নিষ্কষ্ট হ’ব; আৰু তাৰ পাছত পিতলৰ দৰে আন এক তৃতীয় বাজ্য আহিব, সেয়ে গোটেই পৃথিবীত শাসন কৰিব। ৪০ আৰু চতুৰ্থ বাজ্য লোহাৰ দৰে দৃঢ় হ’ব; কাৰণ লোহাই আন বন্ধ ডোখৰ ডোখৰ কৰি ভাঙে, আৰু সকলো বন্ধ গুড়ি কৰে, সেয়ে সকলো বন্ধ ভাঙিব, আৰু সেইবোৰ গুড়ি হ’ব। ৪১ আপুনি দেখাৰ দৰে, ভৱিৰ পতা আৰু ভৱিৰ আঙুলিবোৰ কিছু পৰিমাণে শেকা মাটিৰ আৰু কিছু পৰিমাণে লোহাৰে তৈয়াৰী আছিল; সেয়ে এয়া বিভক্ত বাজ্য হ’ব; এই বাজ্যত কিছু লোহাৰ শক্তি থাকিব, আৰু আপুনি দেখাৰ দৰে লোহাৰ সৈতে কোমল মাটি মহিলি হৈ থাকিব। ৪২ ভৱিৰ আঙুলিবোৰ কিছু লোহাৰ আৰু কিছু মাটিৰ দ্বাৰাই তৈয়াৰী আছিল, সেই দৰে বাজ্যও আভাগ দৃঢ়, আৰু আভাগ সহজে ভাঙিব পৰা হ’ব। ৪৩ আপুনি কোমল মাটিৰ সৈতে মিহলোৱা লোহা দেখাৰ দৰে

সেই বাজ্যৰ লোকসকল সংমিশ্ৰণ হৈ থাকিব; কিন্তু যেনেকৈ লোহা মাটিত লাগি নাথাকে, তেনেকৈ তেওঁলোক একেলগে বাস নকৰিব। ৪৪ আৰু সেই বাজাসকলৰ সময়ত স্বৰ্গৰ দৈশ্ব্যে এক বাজ্য স্থাপন কৰিব; সেয়ে কেতিয়াও বিনষ্ট নহ’ব, নাইবা আন লোকৰ দ্বাৰাই এই বাজ্য পৰাজিত নহ’ব, আৰু সকলোৱে বাজ্যক ভাঙি ডোখৰ কৰি সকলোকে সংহাৰ কৰিব; আৰু এই বাজ্য চিৰকাললৈকে থাকিব। ৪৫ আপুনি দেখাৰ দৰে পৰ্বতৰ পৰা এটা শিল কাটি উলিওৱা হৈছিল; কিন্তু মনুষ্যৰ হাতত দ্বাৰাই কটা নহয়। সেই শিল লোহা, পিতল, মাটি, বৃপ আৰু সোণ সকলোকে ডোখৰ ডোখৰকৈ ভাঙিছিল। মহান দৈশ্ব্যৰে ইয়াৰ দ্বাৰাই মহাবাজক ইয়াৰ পাছত কি ঘটিব সেই বিষয়ে জনালে; সপোনটো সঁচা আৰু তাৰ ফলিতাৰ বিশ্বাসোয়াগ্য।” ৪৬ তেতিয়া বজা নবৃত্যনেচৰে দানিয়েলৰ আগত উৰুৰি হৈ পৰিল, আৰু সন্ধান জনালে; আৰু তেওঁ উত্তৰ উদ্দেশ্যে নৈবেদ্যে যুগ্মত কৰি ধূপ উৎসৱ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ৪৭ বজাই দানিয়েলক ক’লে, “তোমাৰ দৈশ্ব্যৰ সঁচা, দৈশ্ব্যৰো দৈশ্ব্যৰ, বজাৰে বজা, আৰু নিগচু বিষয় প্ৰকাশ কৰিব পৰা এজনা, সেয়ে তুমি এই নিগচু কথা বুজিব পাৰিছা।” ৪৮ তেতিয়া বজাই দানিয়েলক অধিক সন্ধান কৰিলে, আৰু অনেক আচৰিতজনক উপহাৰবোৰ দিলে। তেওঁ গোটেই বাবিল দেশৰ ওপৰত দানিয়েলক শাসনকৰ্তা নিযুক্ত কৰিলে। দানিয়েল বাবিলত থকা সকলো জনী লোকৰ ওপৰত প্ৰধান অধ্যক্ষ হ’ল। ৪৯ দানিয়েলে বজাৰ আগত নিবেদন কৰিলে, আৰু বজাই চৰক, মৈচক, আৰু অবেদ-নেগোকো বাবিল প্ৰদেশৰ ওপৰত বাজাকাৰ্যত নিযুক্ত কৰিলে; কিন্তু দানিয়েল বাজ প্ৰাসাদত থাকিল।

৩ বজা নবৃত্যনেচৰে যাঠি হাত ওখ আৰু ছহাত বহল এমে এক সোণৰ

মূর্তি সাজি বাবিল প্ৰদেশৰ দূৰা নামৰ সমঝৰত স্থাপন কৰিলে। ২ তাৰ পাছত বজা নবৃত্যনেচৰে যি মূর্তি স্থাপন কৰিছিল, সেই মূর্তি উৎসৱ কৰিবৰ বাবে, প্ৰদেশৰ অধ্যক্ষ, আঞ্চলিক অধ্যক্ষ, স্থানীয় অধ্যক্ষৰ সৈতে, প্ৰদেশৰ উপদেষ্টা, ধন্বন্তৰীলী, বিচাৰক, বিচাৰকৰ্তা আৰু সকলো মুখ্য কৰ্মচাৰী সকলক একত্ৰিত হৈ, আহিলৈ বার্তা পঠিয়ালে। ৩ নবৃত্যনেচৰে যি মূর্তি স্থাপন কৰিছিল, সেই মূর্তি উৎসৱ কৰিবলৈ, প্ৰদেশৰ অধ্যক্ষ, আঞ্চলিক অধ্যক্ষ, স্থানীয় অধ্যক্ষৰ সৈতে, প্ৰদেশৰ উপদেষ্টা, ধন্বন্তৰীলী, বিচাৰক, বিচাৰকৰ্তা আৰু সকলো মুখ্য কৰ্মচাৰী একত্ৰিত হৈ আহিল; আৰু মূর্তিৰ আগত উপস্থিত হ’ল। ৪ তাৰ পাছত ঘোষণাকাৰীয়ে উচ্চবৰে চিৰবিলে, “হে সকলো দেশ লোক, আৰু সকলো ভাষাৰ লোকসকল, আপোনালোক আজ্ঞা দিয়া হৈছে যে, ৫ যি সময়ত আপোনালোকে শিঙা, বাঁহী, বীণা, সুৰবাহাৰ, পেপা, আৰু সকলোৱে ধৰণৰ বাদ্যযন্ত্ৰৰ বাদ্য শুনিবলৈ পাৰ, সেই সময়তেই বজা নবৃত্যনেচৰে স্থাপন কৰা সোণৰ মূর্তিত আপোনালোক সকলোৱে উৰুৰি হৈ সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিব লাগিব। ৬ যি সকলে সেই মূহূৰ্তত উৰুৰি নহ’ব আৰু সেৱা নকৰিব, তেওঁলোকক প্ৰজলিত অশ্বিকুণ্ঠত পেলোৱা হ’ব।” ৭ সেয়ে সকলো লোকে যেতিয়াই শিঙা, বাঁহী, বীণা, সুৰবাহাৰ, পেপা, আৰু সকলোৱে ধৰণৰ বাদ্যযন্ত্ৰৰ বাদ্য শুনিব, তেওঁলোকে বজা নবৃত্যনেচৰে স্থাপন কৰা সোণৰ মূর্তিক উৰুৰি হৈ সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিলে। ৮ সেই সময়ত কলদীয়া মানুহ কেইজনমান আছিল, আৰু যিহুদীসকলৰ অহিতে অভিযোগ কৰিলে। ৯ তেওঁলোকে বজা নবৃত্যনেচৰে ক’লে, “মহাবাজ চিৰজীৰ হওক।” ১০ হে মহাবাজ আপুনি এই আজ্ঞা কৰিছিল যে, প্ৰতিজন ব্যক্তিয়ে যেতিয়াই শিঙা, বাঁহী, বীণা, সুৰবাহাৰ, পেপা, আৰু সকলোৱে ধৰণৰ বাদ্যযন্ত্ৰৰ বাদ্য শুনিব, তেওঁতাৰি সকলোৱে সোণৰ মূর্তিক স্থাপন কৰিব লাগিব। ১১ কিন্তু যি জনে উৰুৰি হৈ সেৱা নকৰিব, তেওঁক প্ৰজলিত অশ্বিকুণ্ঠত পেলোৱা হ’ব। ১২ ইয়াত বাবিল প্ৰদেশৰ বাজ কাৰ্যত আপুনি নিযুক্ত কৰা চৰক, মৈচক, আৰু অবেদ-নেগো নামেৰে কেইজনমান যিহুদীলোক আছে; তেওঁলোকে আপোনাব কথালৈ মনোযোগ দিয়া নাই। তেওঁলোকে আপোনাব দেৱতাৰেক সেৱা নকৰে, আৰু আপুনি স্থাপন কৰা সোণৰ মূর্তিক স্থাপনে প্ৰণিপাত নকৰে।” ১৩ ইয়াকে শুনি নবৃত্যনেচৰে খং আৰু ক্ৰোধেৰে পৰিপূৰ্ণ হ’ল, আৰু চৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগোক তেওঁলোকে ওচৰলৈ আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে। তেওঁয়া তেওঁলোকে সেই লোক

কেইজনক বজাৰ ওচৰলৈ আনিলে। ১৪ নবৃথদনেচৰে তেওঁলোকক ক'লে, “হে চৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগো, আপোনালোকে মোৰ দেৱতাবোৰক সেৱা কৰা নাই, এই কাৰ্য আপোনালোকে জানিয়ে কৰিছে নে? ১৫ এতিয়াও যদি আপোনালোকে শিঙা, বাঁহী, বীণা, সুৰুবাহাৰ, পেপা, আৰু সকলো ধৰণৰ বাদ্যযন্ত্ৰৰ ঘনি শুনাৰ সময়ত মই সজা সোগৰ মূর্তি উৰুৰি হৈ সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিবলৈ যুগুত হয়, তেনেহলে সকলো ভালে হ'ব; কিন্তু যদি আপোনালোকে সেৱা নকৰে, তেনেহলে সেই মুহূৰ্তেই আপোনালোকক প্ৰজ্ঞলিত অগ্ৰিকুণ্ডল পেলোৱা হ'ব। মোৰ হাতৰ পৰা আপোনালোকক উদ্বাৰ কৰিব পৰা দেৱতা কোন আছে?” ১৬ তেওঁত্যাই চৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগোৰে বজাক উত্তৰ দি ক'লে, “হে নবৃথদনেচৰ, আপোনাক এই বিষয়ে উত্তৰ দিয়া আমাৰ একো প্ৰয়োজন নাই। ১৭ ইয়াৰ উত্তৰ যদি আছে, তেনেহলে মহাবৰ্জ, আমি যি জনাৰ সেৱা কৰোঁ, আমাৰ সেই দৈশ্ব্যৰে প্ৰজ্ঞলিত অগ্ৰিকুণ্ডল পৰা আমাক বৰ্ষা কৰিবলৈ সমৰ্থ, আৰু তেওঁ আমাক আপোনাৰ হাতৰ পৰা উদ্বাৰ কৰিব পাৰে। ১৮ কিন্তু যদি উদ্বাৰ নকৰেও, তথাপিও হে মহাবৰ্জ, আপোনাক জনাও যে, আমি আপোনাৰ দেৱতাবোৰক সেৱা নকৰোঁ, আৰু আপুনি শাপন কৰা সোগৰ মূর্তি সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত মকৰোঁ।” ১৯ তাৰ পাছত তেওঁ তেওঁৰ সৈন্যৰ মাজৰ কিছুমান বলী মানুহক চৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগোক বাঁধি প্ৰজ্ঞলিত অগ্ৰিকুণ্ডল পেলোৱলৈ আজ্ঞা দিলে। ২১ তেওঁত্যাই সেই কেইজনক চোলা, জামা, পাখুৰি, আৰু আন আন বস্ত্ৰৰ সৈতে তেওঁলোকক বাঁধি অগ্ৰিকুণ্ডল পেলোই দিয়া হৈল। ২২ বজাৰ আজ্ঞা যথাযথভাৱে পালন কৰা হৈছিল, আৰু অগ্ৰিকুণ্ডল অতিশয় তপত আছিল, সেয়ে চৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগোক লৈ যোৱা মানুহক কেইজনক সেই অগ্ৰিকুণ্ডল পেলোৱাই গ্ৰাস কৰিলে। ২৩ চৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগো, এই তিনি জন লোক কৰা বৰ্ষা অৱস্থাত পৰিবল। ২৪ তাৰ পাছত বজাৰ নবৃথদনেচৰে আচাৰিত হৈ বেগাই ঘিৰ হ'ল। তেওঁ তেওঁৰ পৰামৰ্শদাতা সকলক সুধিলে, “আমি তিনি জন মানুহক বাঁধি জুহীত পেলোৱা নাছিলো নে?” তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে, “হ্য মহাবৰ্জ।” ২৫ তেওঁত্যাই বজাই ক'লে, “কিন্তু মই চাৰিজন মানুহ মুকলি হৈ জুইৰে মাজত অহা-যোৱা কৰি থকা দেখিছেঁ; আৰু তেওঁলোকক একো ক্ষফ হোৱা নাই, আৰু চতুৰ্থ জনৰ উজ্জলতা দেৱতাৰ পুত্ৰৰ দৰে।” ২৬ তেওঁত্যাই নবৃথদনেচৰে সেই প্ৰজ্ঞলিত অগ্ৰিকুণ্ডল দুৱাৰৰ ওচৰলৈ গৈ মাতিলে, “হে সৰ্বোপিৰ দৈশ্ব্যৰ দাস চৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগো ওলাই আহাঁ; ইয়ালৈ আহাঁ!” তাতে চৈদৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগো অশিৰ মাজৰ পৰা ওলাই আছিল। ২৭ প্ৰদেশৰ অধ্যক্ষ, আখণ্ডিক অধ্যক্ষ, আন অধ্যক্ষসকল, আৰু বজাৰ পৰামৰ্শদাতাসকল সকলোৱে সেই তিনিজন লোকক চাৰিলৈ একগোট হ'ল। তেওঁলোকক শৰীৰত জুইয়ে একো ক্ষফ কৰা নাছিল, তেওঁলোকক বন্ধন ও নষ্ট হোৱা নাছিল, আৰু তেওঁলোকক গাত জুইৰে গোকণ ও নাছিল। ২৮ তেওঁত্যাই নবৃথদনেচৰে ক'লে, “চৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগোক নিজৰ দৃত পঠিয়াই বৰ্ষা কৰা দুশ্বৰক আহাঁ আমি প্ৰশংসা কৰোঁহক! তেওঁলোকে মোৰ আজ্ঞা লজ্জন কৰা সময়ত তেওঁলোকে তেওঁতেই ভৱসা কৰিছিল, আৰু নিজৰ দুশ্বৰৰ বাহিৰে আন দেৱতাক যেন সেৱা বা সাষ্টাঙ্গে প্ৰণিপাত কৰিবলগীয়া নহয়, সেই বাবে তেওঁলোকক শৰীৰৰ সমৰ্পণ কৰিলে। ২৯ সেই কাৰণে মই এই আজ্ঞা দিছোঁ যে, যিকোনো লোক, যিকোনো দেশ, বা যিকোনো ভাষাৰ লোকে চৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগোৰ দুশ্বৰৰ বিবুদ্ধে ক'ব, তেওঁলোকক তোখৰ তোখৰকৈ কটা যাব, আৰু তেওঁলোকক ঘৰ জাৰুৰৰ দমৰ দৰে কৰা হ'ব; কাৰণ এইদৰে বৰ্ষা কৰিব পৰা ইয়াত আন কোনো দেৱতা নাই।” ৩০ তেওঁত্যাই বজাই চৰক, মৈচক আৰু অবেদ-নেগোক বাবিল প্ৰদেশত উচ্চ পদত নিযুক্ত কৰিলে।

৪ পৃথিবীত থকা সকলো লোক, দেশ, আৰু সকলো ভাষাৰ লোকসকলৈ এই আজ্ঞা দি পঠিয়ালে, “আপোনালোকৰ মাজৰ

শান্তি বৃদ্ধি হওক! ২ সৰ্বোপিৰ দৈশ্ব্যৰে মোৰ বাবে যি অভুত লক্ষণ আৰু আচাৰিত কাৰ্য দেখুৱালৈ, সেই সকলোকে মই প্ৰচাৰ কৰা উচিত বলি ভবিলোঁ। ৩ তেওঁৰ অভুত লক্ষণৰেৰ কেনে মহৎ! আৰু তেওঁৰ আচাৰিত কাৰ্যৰেৰ কেনে পৰাক্ৰমী! তেওঁৰ বজাৰ চিৰকলিয়া বাজ্য, আৰু তেওঁৰ বজাৰ তুৰুমানকুমৰে থাকে।” ৪ মই নবৃথদনেচৰে মোৰ ঘৰত শাস্ত্ৰে আৰু মোৰ বজাগ্ৰহত কুশলে আছিলোঁ। ৫ কিন্তু এটা সপোনে মোক আতঙ্কিত কৰিলে, আৰু মই শুই থকা সময়ত দেখা প্ৰতিবিষ্ম আৰু মানসিক দৰ্শনে মোক ব্যাকুল কৰিলে। ৬ সেয়ে মোৰ সপোনৰ ফলিতা মোক জনাবৰ বাবে বাবিলৰ সকলো জ্ঞানসম্পন্ন লোকক মোৰ ওচৰলৈ আমিনৰে মই আজ্ঞা কৰিলোঁ। ৭ তেওঁত্যাই মায়াবীলোক, মৃতলোকৰ লগত কথা পতা দাবী কৰা লোক, জ্ঞানলোক, জ্যেত্বিমী সকল মোৰ ওচৰলৈ আছিল। মই তেওঁলোকক সপোনাটো কলোঁ; কিন্তু তেওঁলোকে মোক তাৰ ফলিতা ক'ব নোৱাৰিলোঁ। ৮ কিন্তু শৈষত মোৰ দেৱতাৰ নাম অনুসাৰে যাৰ নাম বেলটচৰ, আৰু যাৰ অস্তৰত পৰিত্ব দেৱতাৰেৰ আত্মা আছে, সেই দানিয়েল মোৰ সন্মুখীনৈলৈ আছিল; আৰু মই তেওঁক মোৰ সপোন ক'লোঁ, ৯ “হে মায়াবীসকলৰ প্ৰধান অধ্যক্ষ বেলটচৰ, মই জানোঁ যে, পৰিত্ব দেৱতাৰেৰ আত্মা আপোনাত আছে, আৰু কোনো নিগচ্য বিষয় আপোনাৰ বাবে কঠিন নহয়। মোৰ সপোন, আৰু সপোনৰ ফলিতা মোক কোৱা। ১০ মই মোৰ শয়্যাত শুই থকা সময়ত মোৰ মানসিক দৰ্শনত মই দেখিলোঁ: পৃথিবীৰ মাজত এজোপা গচ্ছ আছিল, আৰু তাৰ উচ্চতা অতিশ্যায় অধিক আছিল। ১১ সেই গচ্ছ বৃদ্ধি হৈ বৰ্হৎ হ'ল, আৰু তাৰ আগভাগে আকাশ চুকি পোৱা হ'ল: আৰু সুমগ্ন পৃথিবীৰ প্ৰান্তৰ পৰা তাৰ দেখা গ'ল। ১২ তাৰ পাতৰেৰ ধূমীয়া, তাৰ ফল প্ৰচুৰ পৰিমাণৰ আছিল আৰু সকলোৰে বাবে থাপ পৰা আছিল। তাৰ তলত বনৰীয়া জন্মন্ত্ৰোৰে ছাঁ লৈছিল, তাৰ ডালবোৰত আকাশৰ চৰাইবোৰে বাঁহ লৈছিল, আৰু সকলো জীৱিত প্ৰণীয়ে তাৰ পৰা আহাৰ পাইছিল। ১৩ মই মোৰ শয়্যাত শুই থকা সময়ত দৰ্শন দেখিলোঁ যে, এজন পৰিত্ব বাৰ্তাবাহক স্বৰ্গৰ পৰা নামি আছিল। ১৪ তেওঁ চিওৰী ক'লে, “গচ্জোপা কাটা, আৰু তাৰ ডালবোৰে কাটি পেলোৱা, তাৰ পাতৰেৰ চুঁচি পেলোৱা, আৰু তাৰ ফলবোৰে সিঁচিবিত কৰি পেলোৱা। তাৰ তলত পৰা জন্মন্ত্ৰোৰ, আৰু তাৰ ডালবোৰেৰ পৰা পঞ্জীয়োৰেৰ পলাই যাওক। ১৫ কিন্তু তোমালোকে তাৰ মুচাটো লোহা আৰু পিলতৰ শিকলিৰে বাঁধি পথাৰৰ মাটিত কুমুলীয়া যাঁহৰ মাজত বাখা। আকাশৰ পৰা অহা নিয়ৰৰত তাৰ তিতিব দিয়া; মাটিত থকা গচ্ছন্তিৰ মাজত জন্মন্ত্ৰোৰ লগত তাৰ থাকিবলৈ দিয়া। ১৬ সাত বছৰৈলৈকে তেওঁত হৃদয়ৰ মন্মুহ হৃদয়ৰ পৰা সলনি কৰি তেওঁক জুহী পেলোৱা হুওক। ১৭ এই সিন্দ্বাস্ত বাৰ্তাবাহকে জনোৱা আজ্ঞাৰ দ্বাৰাই আৰু পৰিত্ব জনাৰ দ্বাৰাই লোৱা সিদ্ধান্ত। সেয়ে যিসকল জীৱিত তেওঁলোকে জানিব লাগে যে, মানুহৰ বাজ্যত সৰ্বোপৰি জনাই শাসন কৰে, আৰু যিজনকে তেওঁ ইচ্ছা কৰে, সেই জনক সেই বাজ্য দিয়ো, এমে কি, অতি নম্র লোককো তাৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰে।” ১৮ মই বজাৰ নবৃথদনেচৰে এই সপোন দেখিলোঁ। এতিয়া হে বেলটচৰ, আপুনি ইয়াৰ ফলিতা কওক; কিয়োনো মোৰ বজাৰ্যত থকা কোনো জ্ঞানসম্পন্ন লোকে মোক ইয়াৰ ফলিতা ক'ব পৰা নাই। আপুনি ক'ব পারিব, কাৰণ আপোনাৰ অস্তৰত পৰিত্ব দেৱতাৰেৰ আত্মা আছে।” ১৯ তেওঁত্যাই বেলটচৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত দানিয়েলে অলপ সময়ৰ বাবে বিচলিত হ'ল, আৰু চিন্তাত ব্যাকুল হ'ল। বজাই ক'লে, “হে বেলটচৰ, সেই সপোন আৰু তাৰ ফলিতাই আপোনাক ব্যাকুল নকৰক।” বেলটচৰে উত্তৰ দি ক'লে, “হে মোৰ প্ৰতি, আপোনাক ঘৰত কৰা সকল আৰু আপোনাৰ শক্রোৰেৰ বাবে তেওঁ সপোন দেখিলোঁ। এতিয়া হে বেলটচৰ, আপুনি ইয়াৰ ফলিতা কওক; কিয়োনো মোৰ বজাৰ্যত থকা কোনো জ্ঞানসম্পন্ন লোকে মোক ইয়াৰ ফলিতা ক'ব পৰা নাই। আপুনি ক'ব পারিব, কাৰণ আপোনাৰ অস্তৰত পৰিত্ব দেৱতাৰেৰ আত্মা আছে।” ২০ তেওঁত্যাই বেলটচৰ নামেৰে প্ৰখ্যাত দানিয়েলে অলপ সময়ৰ বাবে বিচলিত হ'ল, আৰু চিন্তাত ব্যাকুল হ'ল। বজাই ক'লে, “হে বেলটচৰ, সেই সপোন আৰু তাৰ ফলিতাই আপোনাক ব্যাকুল নকৰক।” বেলটচৰে উত্তৰ দি ক'লে, “হে মোৰ প্ৰতি, আপোনাক ঘৰত কৰা সকল আৰু আপোনাৰ শক্রোৰেৰ বাবে তেওঁ সপোন দেখিলোঁ। এতিয়া হে বেলটচৰ, আপুনি ইয়াৰ ফলিতা কওক; কিয়োনো মোৰ বজাৰ্যত থকা কোনো জ্ঞানসম্পন্ন লোকে মোক ইয়াৰ ফলিতা ক'ব পৰা নাই। আপুনি ক'ব পারিব, আপোনাৰ অস্তৰত পৰিত্ব দেৱতাৰেৰ আত্মা আছে।” ২১ তাৰ পাত ধূমীয়া আৰু তাৰ ফল প্ৰচুৰ পৰিমাণে আছিল, সেয়ে সকলোৰে বাবে থাপ পৰা হৈছিল, তাৰ তলত বনৰীয়া জন্মন্ত্ৰোৰে বাস কৰিলু, আৰু তাৰ ডালবোৰত আকাশৰ চৰাইবোৰে বাঁহ লৈছিল। ২২ হে মহাবৰ্জ, সেই গচ্জোপা আপুনিয়েই। আপুনি বৃদ্ধি হৈ অতি বলাৰান হৈছে, আপোনাৰ মহিমা বৃদ্ধি পাই আকাশ চুকি পোৱা হৈছে; আপোনাৰ ক্ষমতা পৃথিবীৰ অস্তৰলৈকে

হৈছে। ২৩ মহারাজা আপুনি দেখিছিল যে, এজন পবিত্র বার্তাবহক স্বর্গৰ পৰা নামি আহিছিল, আৰু আপোনাক কৈছিল, “গচ্ছজোপা কাটি নষ্ট কৰা; কিন্তু তাৰ মৃচ্ছাটো লোহা আৰু পিতলৰ শিকলৰে বাদি মাটিত পথাৰৰ কুমলীয়া ঘাঁইৰ মাজত বাখা; তাক আকাশৰ নিয়ৰত তিতিব দিবা, আৰু সাত বছৰলৈকে পথাৰৰ জস্তুৱাৰৰ লগত তাক থাকিব দিবা।” ২৪ হে মহারাজ, ইয়াৰ ফলিতা এই, মোৰ প্ৰভু মহারাজলৈ সৰ্বোপৰি জনাবৰ পৰা অহা আজ্ঞা এই। ২৫ মানুহৰ বাজ্য যে সৰ্বোপৰি জনাই শাসন কৰে, আৰু তেওঁ যিজনক দিবলৈ ইচ্ছা কৰে, সেই জনকে সেই বাজ্য দিয়ে, এই কথা আপুনি নজানলৈকে, আপোনাক মানুহৰ মাজৰ পৰা দূৰ কৰা হ'ব, আৰু পথাৰৰ পশুখোৰৰ লগত আপুনি বাস কৰিব লাগিব, আপুনি গুৰুৰ দৰে ঘাঁই খাব লাগিব, আৰু আপুনি আকাশৰ পৰা অহা নিয়ৰত তিতিব লাগিব, এইদৰে আপোনাৰ ওপৰত সাত বছৰ অতিবাহিত হ'ব। ২৬ কিন্তু গচ্ছৰ মৃচ্ছাটো যে বাখিবলৈ আজ্ঞা দিয়া হৈছিল, তাৰ অৰ্থ এই, স্বৰ্গৰ বিদ্যমানৰ শিক্ষা পোৱাৰ পাছতহে, আপোনাৰ হাতলৈ আপোনাৰ বাজ্য পুনৰ শূৰি আহিব। ২৭ এই কাৰণে, হে মহারাজ, মোৰ পৰামৰ্শ আপোনাৰ আগত গ্ৰাহ্য হওক; পাপ নকৰিব, আৰু সু কাৰ্য কৰক। নিশ্চিতি সকলক দয়া কৰক আৰু আপুনি অপৰাধৰ পৰা দূৰ হওক; তাৰ দ্বাৰাই আপোনাৰ উন্নতি দীৰ্ঘকালীন হ'ব পাৰে। ২৮ এই সকলো বজা নবুখদনেচৰত ঘটিলো। ২৯ বাব মাহৰ পাছত তেওঁ বালিব বাজ-গচ্ছত তেওঁ খোজ কাঢ়ি আছিল, ৩০ বজাই কৈছিল, “মই মোৰ ঐশ্বৰ্য পৌৰৰ বাবে মোৰ বাজকৈয়া গৃহ নিৰ্মাণ কৰিছিলোঁ, এয়াই সেই বিশাল বালিব নহয় নে?” ৩১ বজাই এই কথা কৈ থাকেৰতেই, আকশীবাণী হ'ল, হে বজা নবুখদনেচৰত তোমাৰ বিবৃত্তে আজ্ঞা দিয়া হৈছে যে; এই বাজ্যা দীৰ্ঘদিন তোমাৰ হৈ নথাকিব। ৩২ মানুহৰ মাজৰ পৰা তোমাক দূৰ কৰা হ'ব; পথাৰত বনৰীয়া জস্তুৰ সৈতে তোমাৰ ঘৰ হ'ব; আৰু গুৰুৰ দৰে তুমি ঘাঁই খাব লাগিব। সৰ্বোপৰি জনাই শাসন কৰে, আৰু তেওঁ যিজনক দিবলৈ ইচ্ছা কৰে, সেই জনকে সেই বাজ্য দিয়ে, এই কথা আপুনি নজানলৈকে, সত বছৰ অতিবাহিত হ'ব।” ৩৩ এই আজ্ঞা সেই মৃহুৰ্ততে নবুখদনেচৰ বিবৃত্তে ফলিয়ালো। তেওঁক মানুহৰ মাজৰ পৰা দূৰ কৰা হ'ল, আৰু তেওঁ গুৰুৰ দৰে ঘাঁই খালো, তেওঁৰ শৰীৰ আকাশৰ নিয়ৰত তিতিলে, তেওঁৰ চুলি সঙ্গল চাহাইৰ পাখিৰ দৰে দীঘল হ'ল, আৰু তেওঁৰ নথ চাহাইৰ নথৰ দৰে বাঢ়িল। ৩৪ সেই দিনবোৰৰ শেষত মই নবুখদনেচৰে স্ফুলে দৃষ্টি কৰিবলোঁ, আৰু মোৰ মানিসক সুস্থতা মোক ঘূৰাই দিয়া হ'ল। “মই সৰ্বোপৰি জনাবৰ প্ৰশংসা কৰিলোঁ, আৰু অনন্ত কালৈকে থকা জনাক স্থান আৰু পৌৰৰ কৰিলোঁ; কাৰণ তেওঁৰ বাজ শাসন চৰকলীয়া বাজ শাসন, আৰু তেওঁৰ বাজ্য পুৰুষানুকৰে স্থিৰ হৈ থাকে। ৩৫ তেওঁৰ দ্বাৰাই পৰ্যবীৰ সকলো নিবাসী একো নোহোৱাৰ দৰে বিবেচিত হৈছে; তেওঁ স্বৰ্গৰ বাহিনীসকলৰ আৰু পুৰ্যবীৰ নিবাসী সকলৰ মাজত নিজৰ ইচ্ছা অনুসাৰে কাৰ্য কৰে; কোনেও তেওঁক বখাৰ নোৱাৰে, বা তেওঁক আপাতি কৰিব নোৱাৰে; আৰু ‘আপুনি কি কৰিবে?’ এই বুলি তেওঁক কোনেও সুধিৰ নোৱাৰে।” ৩৬ সেই একে সময়ত মোৰ মানিসক সুস্থতা মোলৈ ঘৰি আহিল, আৰু মোৰ বাজ্যৰ পৌৰৰ অৰ্থে মোৰ বাজপদ আৰু ঐশ্বৰ্য মোলৈ ঘূৰি আহিল। মোৰ উপদেষ্টা আৰু মুখ্য লোকসকলৈ মোৰ অনুগ্ৰহ বিচালিলো; মোৰ সিংহাসন মোক পুনৰায় দিয়া হ'ল, এনে কি, মোৰ মহত্ব মোক দিয়া হ'ল। ৩৭ এতিয়া মই নবুখদনেচৰে স্বৰ্গৰ বজাৰ প্ৰশংসা, গুণ কীৰ্তন আৰু তেওঁৰ সমাদৰ কৰিছোঁ; কাৰণ তেওঁৰ সকলো কাৰ্য সত্য, আৰু তেওঁৰ পথোৱাৰ ন্যায়। যি সকলো নিজৰ অহংকাৰত চলে, তেওঁ তেওঁলোক নম্বৰ কৰিব পাৰে।

৫ বহু বছৰ পাছত বেলচৰ বজাই তেওঁৰ এক হাজাৰ প্ৰধান লোকৰ বাবে এটা বৰ ডোজ দিলো, আৰু সেই এক হাজাৰ লোকৰ সাক্ষাতে তেওঁ দ্রাক্ষৰস পান কৰিলো। ২ বেলচৰে দ্রাক্ষৰস পান কৰি থাকেতে, যিবুলালেম মন্দিৰৰ পৰা তেওঁৰ পিতৃ নবুখদনেচৰে অনা সোণৰ আৰু গুৰুৰ পাত্ৰাবোৰত যাতে বজা আৰু তেওঁৰ প্ৰধান লোকসকল, তেওঁৰ পাল্লী আৰু উপগঠনীসকলে পান কৰিব পাৰে, সেই বাবে সেই পাত্ৰাবোৰ অনিবালৈ আজ্ঞা কৰিলো। ৩ যিবুলালেমত থকা স্তুশৰ গৃহৰ মন্দিৰৰ পৰা অনা

সেই সোণৰ পাত্ৰাবোৰ দাস সকলে আনিলো। বজা আৰু তেওঁৰ প্ৰধান লোকসকল, তেওঁৰ পত্নী আৰু উপগঠনীসকলে সেই পাত্ৰাবোৰত পান কৰি তেওঁলোকৰ সোণ, বৃপ্ত, পিতল, লোহা, কাৰ্ত, আৰু শিলৰ দেৱতাবোৰৰ প্ৰশংসা কৰিলো। ৫ সেই মৃহুৰ্ততে মানুহৰ হাতৰ আৰুলি ওলাই দীপাধাৰৰ সন্মুখত দেখা দিলো, আৰু বজা প্ৰাসাদৰ দেৱতাবোৰত লিপা চূলৰ ওপৰত লিখিলো। লিখি থকাৰ সময়ত বজাই হাতৰ এটা অংশ দেখা পালে। ৬ তেওঁত্যাব বজাৰ মুখ বিবৰ্ণ হ'ল, তেওঁ চিতাৎ ব্যাকুল হ'ল; তেওঁৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গী ভাৰঘণ্ট হ'ল, আৰু তেওঁৰ আঁচু কঁপিবলৈ ধৰিলো। ৭ বজাই বৰকৈ চিওৰী, মৃতলোকৰ লগত কথা পতা বুলি দাবী কৰা সকলক, জানীলোকক, আৰু জ্যোতিষী সকলক আনিবলৈ আজ্ঞা দিলো। বজাই বালিত নিজৰ জনাসম্প্ৰতাৰ দ্বাৰাই পৰিচিত লোকসকলক ক'লে, “যি কোনোৱে ইয়াত লিখা কথা আৰু ইয়াৰ অৰ্থ মোক ব্যাখ্যা কৰি বুজাৰ, তেওঁক বেঞ্জেনা বৰণীয়া বন্ধ পিঙ্কোৱা হ'ব, আৰু তেওঁৰ ডিঙিত সোণৰ হাৰ দিয়া হ'ব।” তেওঁক বাজাৰ তৃতীয় শ্ৰেণীৰ শাসকৰ ক্ষমতা দিয়া হ'ব। ৮ তাৰ পাছত বজাৰ লোকসকল, যি নিজৰ জনাসম্প্ৰতাৰ দ্বাৰাই পৰিচিত, তেওঁলোৱে তিতৰলৈ সোমাল; কিন্তু তেওঁলোকে সেই লিখা কথা পঢ়িব নোৱাৰিলো, বা বজাক তাৰ অৰ্থ ব্যাখ্যা কৰি বুজাৰও নোৱাৰিলো। ৯ তেওঁত্যাব বজাৰ বেলচৰ অতিশয় ব্যাকুল হ'ল, আৰু তেওঁৰ মুখ বিবৰ্ণ হ'ল। তাতে তেওঁৰ প্ৰধান লোকসকল বিহুল হ'ল। ১০ তেওঁত্যাব বজাৰ আৰু তেওঁৰ প্ৰধান লোকসকলৰ কথা শুনি, বজামাতা ডোজৰ ঘৰৰ ভিতৰলৈ সোমাই আহিল, বজামাতাই ক'লে, “মহারাজ চিৰজীৱিৰ হওক।” আপোনাক চিতাৎ আপোনাক অশাস্তি নকৰক, আৰু আপোনাব মুখ বিবৰ্ণ নহওক। ১১ পবিত্র দেৱতাবোৰ আভা থকা এজন মানুহ আপোনাব বাজ্যত আছে। আপোনাব পিতৃ থকা সময়ত জনান, বিবেচনা, আৰু দেৱতাবোৰৰ প্ৰজাৰ দৰে প্ৰজা তেওঁত বিচাৰি পোৱা গৈছিল। আপোনাব পিতৃ, বজাৰ নবুখদনেচৰে, তেওঁক শাস্ত্ৰজ, মৃতলোকৰ লগত কথা পতাসকল, জানীলোক, আৰু জ্যোতিষী সকলৰ ওপৰত অধ্যক্ষ নিযুক্ত কৰিলো। ১২ তেওঁৰ অন্তৰত উত্তম আজ্ঞা, বিবেচনা শক্তি, সপোনৰ ফলিলা ক'পৰা পৰা, নিগঢ় বাবুক ব্যাখ্যা কৰিব পৰা, আৰু সমস্যা সামাধান কৰিব পৰা গুণ পোৱা গৈছিল; তেওঁৰ নাম দানিয়েল, বজাই তেওঁক বেলচৰ নাম দিছিল। এতিয়া সেই দানিয়েলক মতা হওক, আৰু তেৰে আপোনাক ইয়াত কি লিখা আছে তাৰ অৰ্থ ক'ব।” ১৩ তাৰ পাছত দানিয়েলক বজাৰ ওচৰলৈ অনা হ'ল, বজাই দানিয়েলক ক'লে, “মোৰ পিতৃ মহাবৰজে যিহুন দেশৰ পৰা অনা দেশাস্তৰিত যিহুনী লোকসকলৰ মাজত যি দানিয়েল আছিল, সেই দানিয়েল আপুনিয়ে নে? ১৪ মই আপোনাব বিষয়ে শুনিছোঁ যে, আপোনাত দেৱতাবোৰৰ আভা আছে, আৰু জনান, বিবেচনা, আৰু উত্তম প্ৰজা আপোনাত পোৱা যায়। ১৫ জনাসম্প্ৰতাৰ দ্বাৰাই পৰিচিত লোক, আৰু মৃতলোকৰ সৈতে কথা পতা বুলি দাবী কৰা লোকসকলক ইয়াত কি লিখা আছে পঢ়ি ইয়াৰ অৰ্থ মোক বুজাৰলৈ, মোৰ ওচৰলৈ অনা হৈছিল; কিন্তু তেওঁলোকে এই কথাখিনিৰ অৰ্থ বুজাৰ নোৱাৰিলো। ১৬ মই শুনিছোঁ যে, আপুনি অৰ্থ বুজাৰ পাৰে, আৰু সমস্যা সামাধান কৰিব পাৰে। সেয়ে এতিয়া যদি আপুনি এই লিখা কথাখিনি পঢ়িব পাৰিব, আৰু ইয়াৰ অৰ্থ মোক বুজাৰ পাৰিব, তেনেহ'লে আপোনাক বেঞ্জেনা বৰণীয়া বন্ধ পৰিধান কৰিবোঁহাঁ হ'ব, আপোনাক ডিঙিত সোণৰ হাৰ পিঙ্কোৱা হ'ব, আৰু আপোনাক বাজ্যৰ তৃতীয় শ্ৰেণীৰ শাসকৰ ক্ষমতা দিয়া হ'ব। ১৭ তেওঁত্যাব দানিয়েলে বজাৰ সন্মুখত উত্তৰ দিক'লে, “আপোনাব উপহাৰবোৰ নিজৰ বাবে বাখাক, আৰু আপোনাব পুৰক্ষাৰ অন লোকক দিয়ক। তথাপি মই মহারাজৰ আগত এই লিখা কথাখিনি পঢ়িম, আৰু ইয়াৰ অৰ্থ মহারাজক বুজাম। ১৮ হে মহারাজ, সৰ্বোপৰি দুশ্শৰে আপোনাব পিতৃ নবুখদনেচৰক বাজ্য, মহিমা, মৰ্যদা, আৰু ঐশ্বৰ দিলু। ১৯ দুশ্শৰে তেওঁক দিয়া মহিমাৰ কাৰণে, সকলো দেশৰ লোক, আৰু সকলো ভাষাৰ লোকে তেওঁৰ সাক্ষাতে কঁপিছিল আৰু ভয় কৰিলু। তেওঁ যিসকলক বধ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলু, তেওঁলোকক বধ কৰিলু, আৰু যিসকলক জীয়াই বাখিবলৈ ইচ্ছা কৰিলু, তেওঁলোকক জীয়াই বাখিলু। তেওঁ ইচ্ছা কৰা সকলক উত্তৰ কৰিলু, আৰু যি সকলক ইচ্ছা

করিছিল তেওঁলোকক নত করিছিল। ২০ যেতিয়া তেওঁ হন্দয় অহংকারী আবু তেওঁর মন কঠিন হৈছিল, আবু তেওঁ গর্ব আচরণ করিছিল, তেওঁয়া তেওঁক বাজ সিংহসনৰ পৰা নমোৱা হৈছিল, আবু তেওঁলোকে তেওঁৰ পৰা তেওঁ এৰ ঐশ্বৰ্য কঢ়িলেছিল। ২১ তেওঁক মানুহৰ মাজৰ পৰা দূৰ কৰা হৈছিল, তেওঁ হন্দয় জন্মৰ সদৃশ হৈছিল, আবু তেওঁ বন্ধীয়া গাধৰ লগত বাস করিছিল, তেওঁ গুৰু দৰে ঘাঁই খাইছিল, আবু তেওঁৰ শৰীৰ আকাৰৰ নিয়ৰত তিতিছিল; মানুহৰ বাজ্যত যে, সৰ্বৰূপৰি ঈশ্বৰে শাসন কৰে, আবু যিজনক তেওঁ ইচ্ছা কৰে, সেই জনকে তাৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰে, এই বিষয়ে তেওঁ নজনালোকে সেই অৱস্থাত আছিল। ২২ হে বেলচৰু, আপুনি তেওঁৰেই পুত্ৰ, আপুনি এই সকলো জানিও, আপোনাৰ হন্দয় নয় কৰা নাই। ২৩ স্বৰ্গৰ প্ৰভুৰ বিৰুদ্ধে আপুনি নিজেকে উচ্চ কৰিলে, আবু তেওঁৰ গুহৰ পৰা পাত্ৰৰে তেওঁলোকে আপোনাৰ আগত আনিলে, আবু আপুনি আবু আপোনাৰ প্ৰধান লোকসকল, আপোনাৰ পঁতী আবু উপগ্ৰামসকলে সেইবোৰত দ্রাক্ষাৰস পান কৰিলে। ২৪ যিবোৰে নেদেখে, নুগুনে, আবু একোকে নাজানে, তেনে ৰূপ, সোণ, পিতল, লোহা, কাঠ, আবু শিলৰ দেৱতাৰোক আপুনি প্ৰশংসন কৰিলে। আপোনাৰ নিশ্চাস যি জনার হাতত আছে, আবু আপোনাৰ সকলো পথ যি জনে জানে, সেই ঈশ্বৰক আপুনি সমাদৰ নকৰিলে। ২৫ সেই বাবে ঈশ্বৰৰ সন্মুখৰ পৰা এখন হাত পঠালে, আবু এই কথাখিনি লিখা হল। ২৫ লিখা কথা খিনি এই, “মিনে, মিনে, তিকেল, উফচৰ্টীন।” ২৬ কথাখিনিৰ অৰ্থ এই: মিনে, ঈশ্বৰে আপোনাৰ বাজ্য গণনা কৰি, তাৰ অন্ত কৰিলে; ২৭ তিকেল, আপোনাক তুলচৰ্মানীত জোখা হ'ল, আবু কম পোৱা গ'ল; ২৮ পিৰেচ, আপোনাক বাজ্য ভাতি মাদীয়া আবু পাৰসীসকলক দিয়া হৈছে।” ২৯ তাৰ পাছত বেলচৰে আজা দিলে, আবু তেওঁলোকে দানিয়েলক বেঞেনো বৰণীয়া বন্ধ, তেওঁৰ ডিঙিত সোণৰ হার পিপালে; আবু বাজ্যৰ তৃতীয় শ্ৰেণীৰ শাসকৰ ক্ষমতা তেওঁৰ থাকিব বুলি বজাই যোৱাগ কৰিলে। ৩০ সেই বাতিয়েই কলদীয়াৰ বজা বেলচৰক হত্যা কৰা হৈছিল। ৩১ তাৰ পাছত মাদীয়াৰ দাবিয়াচৰ প্রায় বায়ষষ্ঠি বছৰ বয়সত তেওঁ সেই বাজ্য পাইছিল।

৬ তাৰ পাছত দাবিয়াবচে উচিত দেখি, গোটেই বাজ্যৰ ওপৰত এশ বিশ জন প্ৰাদেশিক অধ্যক্ষ নিযুক্ত কৰিলে। ২ তেওঁলোকৰ ওপৰত তিনি জন প্ৰধান বিষয়া নিযুক্ত কৰিলে, আবু তেওঁলোকৰ মাজত দানিয়েল এজন আছিল। বজাই যাতে কোনো প্ৰকাৰৰ ক্ষতি বহন কৰিবলগীয়া নহয় সেই বাবে এই প্ৰশাসক সকলৰ ওপৰত তত্ত্বাবধান কৰিবলৈ প্ৰাদেশিক অধ্যক্ষসকলে, বাজ্যৰ বাবে কৰা কাৰ্যবোৰত দানিয়েলৰ ভুল বিচাৰিলে, কিন্তু তেওঁ বিশাসী হোৱাৰ বাবে তেওঁৰ কাৰ্যত কোনো দুনৰ্নীতি বা দোষ পোৱা নগ'ল; তেওঁত কোনো ভুল বা অৱহেলা পোৱা নগ'ল। ৫ তেও়া সেই লোকসকলে ক'লে, “আমি এই দানিয়েলৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ কৰিবলৈ কোনো বিষয়া বিচাৰি নাপালোঁ। তেওঁৰ ঈশ্বৰৰ বিধানৰ বিষয়ে ভুল বিচাৰি নাপোৱালোকে, আমি তেওঁৰ বিৰুদ্ধে আন কোনো ভুল বিচাৰি নাপাম। ৬ তাৰ পাছত সেই বিষয়া আবু অধ্যক্ষসকলে বজাৰ আগত এটা পৰিকল্পনাৰ কথা আনিলে, “মহাবাজ দাবিয়াবচ, চিৰজীৱি হওক। ৭ হে মহাবাজ, বাজ্যৰ সকলো প্ৰধান বিষয়া, আঝলিক অধ্যক্ষ, প্ৰাদেশিক অধ্যক্ষ, পৰামৰ্শদাতা, আবু দেশাধিক্ষয়সকলে একেলগে আমি আলোচনা কৰিছোঁ আবু সিদ্ধান্ত লৈছোঁ যে, মহাবাজে এটা আজা জৰি কৰি তাক পালন কৰিবলৈ জোৱা দিয়া উচিত; সেয়ে এই যে, হে মহাবাজ, যি কোনো মানুহে ত্ৰিশ দিনৰ বাবে আপোনাৰ বাহিৰে আন কোনো দেৱতা বা মানুহৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰে, সেই জনক সিংহৰ গাতত পেলোৱা হব। ৮ এতিয়া মহাবাজ এই আজা জৰি কৰক, আবু এই নথি-পত্ৰত চৰী কৰক; যাতে মাদীয়া ও পাৰসীসকলৰ বিধানৰ দ্বাৰাই পৰিচালিত হৈ এই আজা সলনি নহয়। ৯ সেয়ে বজা দাবিয়াবচে নথী-পত্ৰত চৰী কৰি সেই বাজ আজাৰ বিধানত

সন্নিবিষ্ট কৰিলে। ১০ যেতিয়া দানিয়েলে সেই বিধানৰ নথী-পত্ৰ চৰী হোৱা বুলি জানিলে, তেওঁয়া তেওঁ নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল; সেই সময়ত তেওঁৰ ওপৰ-কোঁটালিৰ খিড়কিবৰ বিশুদ্ধানোৰ ফালে খোলা আছিল, আবু তেওঁ আগত আগতে দিলে দিলটোত তিনিবাৰ আঁচু কঢ়ি নিজৰ ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আবু ধন্যবাদ দিলে। ১১ তেও়া যিসকল লোকে একলগ হৈ যত্যন্তৰ কৰিছিল, তেওঁলোকে আহি দানিয়েলক তেওঁৰ ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা আবু সহায় বিচাৰি অনুৰোধ কৰি থকা দেখা পালে। ১২ তাৰ পাছত তেওঁলোকে বজাৰ ওচৰলৈ গ'ল আবু তেওঁৰ আজাৰ বিষয়ে ক'লে, “হে মহাবাজ, যি কোনো মানুহে ত্ৰিশদিনলোকে আপোনাৰ বাহিৰে আন কোনো দেৱতা বা মানুহৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিব, তেওঁক সিংহৰ গাতত পেলোৱা যাব, এনে আজা আপুনি দিয়া নাছিল নে?” বজাই উত্তৰ দিলে, হয়, মাদীয়া আবু পাৰসীসকলৰ বিধানৰ অনুসৰে সেই কথা হিঁচৰি কৰা হৈছিল; এই আজা সলনি কৰা নহব।” ১৩ তেও়া তেওঁলোকে বজাৰ আগত উত্তৰ দি ক'লে, “হে মহাবাজ, দেশাস্তৰিত যিহুদীসকলৰ মাজত যি দানিয়েল, তেওঁ আপোনাক, বা আপুনি চৰী কৰা আজাৰ নামানে। তেওঁ নিজৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিদিনে তিনিবাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰে।” ১৪ বজাই সেই কথা শুনি, অতিশয় বেজাৰ পালে আবু দানিয়েলক সেই নিয়মৰ পৰা বৰ্কা কৰিবলৈ তেওঁ চিন্তা কৰিলে। বজাই বেলি মাৰ নোয়োৱালোকে দানিয়েলক উদ্বাৰ কৰিবলৈ অনেকে চেষ্টা কৰিলে। ১৫ তাৰ পাছত যি লোকসকল একলগ হৈ যত্যন্তৰ কৰিছিল, তেওঁলোকে বজাৰ ওচৰলৈ গ'ল আবু ক'লে, “হে মহাবাজ, আপুনি জানে যে, বজাই জাৰি কৰা কোনো আজা বা বিধি মাদীয়া আবু পাৰসীসকলৰ বিধান অনুসৰে সলনি হ'ব নোৱাৰে।” ১৬ তেও়া বজাই আজা দিয়াৰ দৰে দানিয়েলক সিংহৰ গাতত পেলোৱা হ'ল। বজাই দানিয়েলক ক'লে, “তুমি সদায় যি জনাক সেৱা কৰা, তোমাৰ সেই ঈশ্বৰে তোমাক বৰ্কা কৰিব।” ১৭ তাৰ পাছত এটা শিল আনি গাতৰ মুখত দিয়া হ'ল; আবু দানিয়েলৰ বিষয়ে কোনো কথা যেন সলনি নহয়, সেই বাবে বজাই নিজৰ আঙুষ্ঠিৰ মোহৰেৰে, আবু প্ৰধান লোকসকলৰ আঙুষ্ঠিৰ মোহৰেৰে তাত ছহ মাৰিলে। ১৮ বজাই নিজৰ বাজ গৃহলৈ গ'ল, আবু গোটেই বাতি লঘোনে থাকিলে। বজাৰ ওচৰলৈ কোনো বাদায়ন্ত্ৰ আনিবলৈ দিয়া নহল, আবু তেওঁৰ টোপনি নাছিল। ১৯ বজাই দোকমোকলিতে উঠি বেগাই সিংহৰ গাতৰ ওচৰলৈ গ'ল। ২০ তেওঁ গাতৰ ওচৰ পাই দুখেৰে দানিয়েলক মাতিলো। বজাই দানিয়েলক ক'লে, “হে জীৱত ঈশ্বৰৰ দাস দানিয়েল, তুমি সদায় যি জনাক সেৱা কৰা, তোমাৰ সেই ঈশ্বৰে সিংহবোৰ পৰা তোমাক বৰ্কা কৰিব পাৰিব মে? ” ২১ তেও়া বজাই দানিয়েলেৰ বজাৰ ক'লে, “মহাবাজ চিৰজীৱি হওক! ২২ মোৰ ঈশ্বৰে তেওঁৰ দৃত পঠাই সিংহবোৰৰ মুখ বৰ্ক কৰিলে, আবু সিহাতে মোৰ অনিষ্ট কৰা নাই; কাৰণ তেওঁৰ সন্মুখত মোক নিৰ্দেশী পালে; আবু হে মহাবাজ, আপোনাৰ সাম্পত্তিৰে মই কোনো দেৱ কৰা নাই।” ২৩ তেও়া বজাই অতিশয় আনন্দিত হৈছিল। বজাই দানিয়েলক গাতৰ পৰা তেওঁলোকে বজাৰ ক'লে, “হে জীৱত ঈশ্বৰৰ দাস দানিয়েলে, বজাৰ পালিব পালিব মে? ” ২৪ তেও়া বজাৰে আপোনাৰ সাম্পত্তিৰে মই কোনো দেৱ কৰা নাই।” ২৫ তেও়া বজা দাবিয়াবচে গোটেই পৃথিবীত বাস কৰা সকলো দেশৰ লোক, আবু সকলো ভাষাৰ লোকলৈ এই পত্ৰ লিখিলে: “তোমালোকৰ মাজত শাস্তি বৰ্দ্ধি হওক। ২৬ মই এই আজা কৰিছোঁ যে, মোৰ বাজ্যৰ সকলো ঠাইৰ লোকসকলে দানিয়েলৰ ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে কম্পান হওক; আবু তেওঁক যোৱা হৈছে। ২৭ তেওঁ আমাক সুৰক্ষিত কৰে, আবু উদ্বাৰ কৰে; স্বৰ্গ আবু পৃথিবীত, তেওঁ আচাৰিত কাৰ্য কৰে; তেওঁ সিংহৰ শক্তিৰ পৰা দানিয়েলক বৰ্কা কৰে।” ২৮ সেয়ে দাবিয়াবচে আবু পাৰস্যৰ কোৰচৰ বাজতৰ সময়ত দানিয়েলৰ উম্মতি হ'ল।

সময়ত সপোন আবু দর্শন পালে। তেতিয়া তেওঁ সপোনত দেখা বিষয়বের আবু আতি গুরুত্পৃষ্ঠ ঘটনাবের লিখিলে। ২ দানিয়েলে ব্যাখ্যা করিলে যে, “মই বাতি দর্শনত দেখিলোঁ যে, আকাশৰ চাৰিও দিশৰ পৰা প্ৰচণ্ড বতাহ আহি মহাসুন্দৰ ওপৰত মথন হৈ আছিল। ৩ সমুদ্ৰৰ পৰা চাৰিটা প্ৰকাণ জন্ম লওই আছিল; আবু সিংহতৰ প্ৰত্যেকটো জন্মৰেই পৃথক আছিল। ৪ প্ৰথমটো সিংহৰ দৰে, কিন্তু কুৰুৰ পশ্চীমৰ ডেউকাৰ দৰে তাৰ ডেউকা আছিল; মই চাই থাকোতে, তাৰ ডেউকা দুখন তাৰ পৰা বিচ্ছিন্ন কৰা হৈছিল; আবু মানুহৰ দৰে সি দুখন ভৱিত থিয় হৈছিল, তাক মানুহৰ হদয় দিয়া হৈছিল। ৫ তাৰ পাছত হিতীয়টো জন্ম ভালুকৰ দৰে, সি এফালৰ ভৱিবে ভৰ দি উঠিল, তাৰ মুখৰ আবু দাঁতৰ মাজত তিনি ডাল কামীহাড় আছিল; আবু তাক কোৱা হৈছিল, উঠ আবু বহতো মানুহক খাই শেষ কৰ। ৬ তাৰ পাছত মই পুনৰ চালোঁ। তাত আন এটা জন্ম আছিল, সি নাহৰকুটুকীৰ বাধৰ দৰে। তাৰ পিঠিত চৰাইৰ ডেউকাৰ দৰে চাৰিখন ডেউকা আছিল, আবু সেই জন্মৰ চাৰিটা মূৰ আছিল; তাক শাসনভাৰ দিয়া হৈছিল। ৭ তাৰ পাছত মই বাতি সপোনত চতুৰ্থ জন্মটো দেখিলোঁ, সি আতকজনক, ভয়ঙ্কৰ, আবু অতিশয় শক্তিমান আছিল। তাৰ ডাঙৰ ডাঙৰ লোহার দাঁত আছিল; সি দোখৰ দোখৰকৈ ভাতি খাইছিল, আবু অৱশিষ্টবোৰ ভৱিবে গচকিছিল। আন জন্মৰেৰতকৈ সি বেলেগে, আবু তাৰ দহটা শিং আছিল। ৮ মই সেই শিংবোৰে মন কৰি থাকোতেই, মই দেখিলোঁ যে সেইবোৰ মাজৰ পৰা আন এটা সুৰ শিং গজি লওই হৈছে। পূৰ্বৰ শিংবোৰ তিনিটা শিং গুৰৰ পৰা উঠলা হৈছিল; আবু সেই শিংটোত মানুহৰ চৰুৰ দৰে দুটা চৰু, আবু গৰ্বৰ কৰি ডাঙৰ ডাঙৰ কথা কোৱা এখন মুখ আছিল। ৯ মই দেখিলোঁ যে, সেই ঠাইত সিংহসনবোৰ স্থাপন কৰা হৈছিল, আবু প্ৰাচীন কালে তেওঁৰ আসনত বহিলে; তেওঁৰ বন্ধু হিমৰ দৰে বগা আছিল, আবু তেওঁৰ মূৰৰ চুলি বিশুদ্ধ উগৰ দৰে আছিল; তেওঁৰ সিংহাসন অগ্ৰিমিখাৰ আছিল, আবু তাৰ চৰকুবোৰ জলন্ত জুইৰ আছিল। ১০ তেওঁৰ সন্মুখৰে এখন অগ্ৰিমৰ মৈ বৈ গৈছিল; হাজাৰ হাজাৰে তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কৰিছিল, আবু অযুত অযুত দৃতে তেওঁৰ আগত থিয় হৈছিল; ন্যায়লয়ৰ সভা বহিল, আবু পৃথিবোৰ খোলা আছিল। ১১ মই একেৰাবে চাই আছিলোঁ, কাৰণ সেই গৰ্বৰ কথাবোৰ সেই শিংটোৰে কৈ আছিল। মই চালোঁ সেই জন্মটো যেতিয়া বধ কৰা হৈছিল, আবু তাৰ শৰীৰৰ ধৰ্মস কৰা হৈছিল; তেতিয়া তাক অগ্ৰিমিখাত পেলাই দিয়া হৈছিল। ১২ বাকী থকা চাৰিটা জন্মৰ শাসন কৰা ক্ষমতা সিংহত পৰা কঢ়ি লোৱা হৈছিল, কিন্তু সিংহত জীৱন কিছুসময়ৰ বাবে বঢ়াই দিয়া হৈছিল। ১৩ মই সেই দৰ্শনত, আকাশৰ ডাঙৰৰ সৈতে মানুহৰ পুত্ৰৰ দৰে এজনক অহা দেখিলোঁ; তেওঁ প্ৰাচীন জনৰ ওচলৈ আহিল আবু তেওঁৰ সন্মুখত উপহিত হৈছিল। ১৪ তেওঁৰ শাসন ক্ষমতা, মহিমা, আবু ভাজকীয়ৰ পৰাক্ৰম দিয়া হ'ল; সেয়ে সকলো দেশৰ লোক, আবু সকলো ভাষাৰ লোকে তেওঁৰ পৰিচৰ্যাৰ কৰা উচিত। তেওঁৰ শাসন ক্ষমতা চিৰকাললৈকে থকা ক্ষমতা, সেয়ে কেতিয়াও লুণ নহৰ; আবু তেওঁৰ বাজ্য এনেকুৱা যে, সেই বাজ কেতিয়াও ধৰ্মস নহ'ল। ১৫ মই যি দানিয়েল, মোৰ ভিতৰত মোৰ আতাই কঢ় পাইছিল, আবু মোৰ মানসিক দৰ্শনে মোৰ ব্যাকুল কৰিছিল। ১৬ তাৰ পাছত মই থিয় হৈ থকসকলৰ মাজৰ এজনৰ ওচলৈ গ'লো, আবু এই সকলো বিষয়ৰ অৰ্থ দেখুৱালৈ তেওঁক কলোঁ। ১৭ এই প্ৰকাণ জন্ম চাৰিটা হ'ল, পৃথিবীৰ পৰা আহিৰ লগা চাৰিজন বাজ। ১৮ কিন্তু সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পৰিত্বে লোকসকলৈ বাজ্যভাৰ পাব, আবু যুগে যুগে অনন্ত কললৈকে বাজত্ব ভৱণ কৰিব। ১৯ তাৰ পাছত মই চতুৰ্থ জন্মটোৰ বিষয়ে অধিক জানিবলৈ বিচাৰিলো, ই আন সকলোতকৈ বেলেগ আছিল। ই লোহার দাঁত আবু পিতলৰ নথৰ সৈতে অতি ভয়ানক আছিল, ই দোখৰ দোখৰ কৰি খাইছিল আবু অৱশিষ্টবোৰ ভৱিবে গচকিছিল। ২০ তাৰ মূৰত থকা দহোঁটা শিং আবু তিনিটা শিং উঘলাৰ পূৰ্বে গজা আনটো শিংটোৰ বিষয়ে মই জানিব বিচাৰিছিলোঁ। চৰু থকা, গৰ্বৰ কথা কোৱা মুখ থকা আবু নিজৰ সঙ্গীসকলকৈ অধিক গৰীবী দেখুৱাৰ শিংটোৰ বিষয়ে মই জানিব বিচাৰিছিলোঁ। ২১ মই চাই থাকোতে দেখিলোঁ যে, প্ৰাচীন কালত

তেওঁ থকাৰ দৰে, সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পৰিত্বে লোকসকলক ন্যায়বিচাৰ দিয়া, পৰিত্বে লোকসকলৈ বাজ্যৰ অধিকাৰী হোৱা সময় আহিল, ২২ সেই শিংটোৰে পাৰিব লোকসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰিলৈ আবু তেওঁলোকক পৰাজয় কৰিলে। ২৩ সেই পুৰুজনে চতুৰ্থ জন্মটোৰ বিষয়ে কোৱা কথা এয়া, এয়ে পৃথিবীৰ চতুৰ্থ বাজ্য হ'ব, বাকী সকলো আন বাজ্যতকৈ এই বাজ্য পৃথক হ'ব, এই বাজ্যাই সমগ্ৰ পৃথিবীৰ গোস কৰিব, ই ভৱিবে গচকিব, আবু ডোখৰ দোখৰ কৰি ভাসিব। ২৪ সেই দহটা শিংটোৰ অৰ্থ এই, সেই বাজ্যৰ পৰা দহ জন বজা উৎপন্ন হ'ব; তেওঁলোকৰ পাছত আন এজন বজা উৎপন্ন হ'ব; তেওঁ আগৰ জনতকৈ পৃথক হ'ব, আবু তেওঁ তিনিও জন বজাক জয় কৰিব। ২৫ তেওঁ সৰ্বোপৰি জনাৰ বিবুলে কথা ক'ব, আবু সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পৰিত্বে জনক তাড়না কৰিব, তেওঁ পৰ্ব আবু বিধান সলনি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব। আবু এক কাল, দুই কাল আবু আধা কালৰ বাবে এই সকলো তেওঁৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব। ২৬ কিন্তু ন্যায়লয়ৰ সভা বহিব; আবু তেওঁলোকে তেওঁৰ পৰা বাজকীয়ৰ পৰাক্ৰম কঢ়ি ল'ব; শেষত গোস কৰা হ'ব, আবু ধৰ্মস কৰা হ'ব। ২৭ বাজ্য আবু বাজশাসন, আবু গোটেই আকাশ মণ্ডলৰ তলত থকা বাজ্যবোৰ মহিমা, যিসকল লোক সৰ্বোপৰি পৰিত্বে ঈশ্বৰৰ সেই লোকসকলক দিয়া হ'ব; তেওঁৰ বাজ্য অনন্তকলীয়া বাজ্য, আবু আন সকলো বাজাই তেওঁক সেৱা কৰিব, আবু তেওঁক মানি চলিব। ২৮ এইথিনিতে সেই বিষয় সমাপ্ত হ'ল। দানিয়েল যি মই, মোৰ চিত্তাই মোক অতিশয় ব্যাকুল কৰিলে, আবু মোৰ মুখ বিবৰণ হ'ল; কিন্তু মই মোৰ নিজৰ মনতে সেই বিষয়সমূহ সাঁচ বাখিলোঁ।”

৮ বেগচৰ বজাৰ বাজত্ব বৃত্তীয় বছৰত, প্ৰথমে পোৱা দৰ্শনৰ পাছত

মই দানিয়েলে আন এটা দৰ্শন দেখিলোঁ। ২ মই সেই দৰ্শনত দেখিলোঁ যে, মই এলম প্ৰদেশৰ চৰচন বাজকেঁচাঁত আছিলোঁ; আবু সেই দৰ্শনত দেখিলোঁ যে মই উলয় নদীৰ পাৰত আছিলোঁ। ৩ তেতিয়া মই চৰু তুলি চালোঁ যে, নদীৰ সন্মুখত দুটা শিং থকা এটা মতা মেৰ-ছাগ থিয় হৈ আছিল; এটা শিং আনটো শিংতকৈ দীঘল আছিল, কিন্তু দীঘল শিংটো ছুটি শিংতকৈ কৰিব আলাহে লাহে লাহে বাঢ়িছিল সেয়ে ছুটি শিংটো দীঘল শিংতকৈ বাঢ়ি উঠিল। ৪ মই দেখিলোঁ সেই মেৰ-ছাগে পশ্চিম, উত্তৰ, আবু দক্ষিঙ্গ ফাললৈ খুন্দিয়াই আছিল; তাৰ আগত আন কোনো জন্ম থিয় হ'ব নোৱাৰিলোঁ। তাৰ হাতৰ পৰা উদ্বাৰ কৰিব পৰা তেওঁলোকৰ মাজত কোনো নাছিল; তাৰ যি ইচ্ছা পৈছিল তাকে কৰি আংশিল, আবু সি পৰাক্ৰমী হৈ উঠিছিল। ৫ এই বিষয়ে চিত্তা কৰি থাকোতে মই দেখিলোঁ যে, পশ্চিম ফালৰ পৰা এটা মতা ছাগলী গোটেই পৃথিবীৰ ওপৰেনি মাটিত ভৱি নিদিয়াকৈ বেগোৰে দৌৰি আহি আছিল। সেই ছাগলীৰ চৰু দুটাৰ মাজত এটা ডাঙৰ শিং আছিল। ৬ দুটা শিং থকা মতা মেৰ-ছাগৰ ওচলৈ পেছিলে আহিল, আবু মই মেৰ-ছাগটোক নদীৰ সন্মুখত থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ। সেই ছাগলীটোৰে দৌৰি মেৰ-ছাগৰ ওচলৈ গৈ, তাৰ প্ৰচণ্ড কোঢত তাক আক্ৰমণ কৰিছিল। ৭ মই ছাগলীটোক মেৰ-ছাগটোৰ ওচলৈ আহিল, আবু মই মেৰ-ছাগটোক নদীৰ সন্মুখত থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ। সেই ছাগলীটোৰে দৌৰি মেৰ-ছাগৰ চালৈ দেখিলোঁ। ৮ তাৰ পাছত সেই ছাগলীটোক নদীৰ নাছিল; তাৰ মেৰ-ছাগটোৰ পৰা কোনো নাছিল। ৯ তাৰ আগত থিয় হৈ থাকিবলৈ সেই মেৰ-ছাগৰ আবু শুকি পালি কৈলোঁ। ১০ সি ইমান ডাঙৰ হ'ল যে, স্বৰ্গৰ বাহিনীসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ল'ল। বাহিনীসকলৰ কিছুমানক আবু তৰা কিছুমানক মাটিত পেলাই ভৱিবে গচকিলোঁ। ১১ সি ডাঙৰ হ'ল এনে কি, সি বাহিনীসকলৰ শৰ্মীয় অধিগতিৰ দৰে ডাঙৰ হ'ল। সি তেওঁৰ পৰা নিত্য বলিদান কঢ়ি লৈছিল, আবু তেওঁ পৰিব স্থান দুষ্যিত কৰিছিল। ১২ দুটীতাৰ কাৰণে বাহিনীসকলক তাৰ ওপৰত দিয়া হ'ল, আবু হোম বলি বন্ধ কৰা হ'ল। এইদৰে সকলো

সত্তাতাক ভু-নৃষ্টিক কবিলে; আর যি কবিলে তাত কৃতকার্য হ'ল। ১৩
 তাৰ পাছত মই পবিত্ৰজনাক কোৱা শুণিলোঁ; আৰু আন পবিত্ৰজনক
 উভৰ দিয়া শুণিলোঁ, “কিমান দিলৈ এই সকলো থাকিব, এই দৰ্শন হোম
 বলিৰ বিষয়ে নে, পাপে সেই ধৰংস আনিব নে, পবিত্ৰ স্থানৰ ওপৰত হাত
 দিয়া হ'ব নে, আৰু স্বগীয়া বাহিনীসকলক গচ্ছা হ'ব নে?” ১৪ তেওঁ মোক
 ক'লে, “এই সকলো দুই হাজাৰ তিনিশ সদিয়া আৰু পুৱালৈকে থাকিব;
 তাৰ পাছত সেই পবিত্ৰ স্থান শুটি কৰা হ'ব।” ১৫ মই দানিয়েলে যেতিয়া
 এই দৰ্শন পাইছিলোঁ, তেতিয়া মই তাক বুজিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ; আৰু
 সেই ঠাইত মানুহৰ দৰে এজন লোক মোৰ সম্মুখত থিয়া হৈছিল। ১৬
 উলয় নদীৰ মাজৰ পৰা মই এজন মানুহৰ মাত শুণিলোঁ; তেওঁ ক'লে,
 “হে গাল্বিয়েল, সেই মানুহজনক এই দৰ্শন বুজিবলৈ সহায় কৰা।” ১৭
 তাতে মই থিয়া হৈ থকা ঠাইৰ ওচৰলে তেওঁ আহিল। তেওঁ যেতিয়া আহিল,
 মই শক্তি হৈলোঁ, আৰু মাটিত উৰুৰি হৈ পৰিলোঁ। তেওঁ মোক ক'লে, “হে
 মানুহৰ সত্তান, বুজি লোৱা, কিয়নো এই দৰ্শন শ্ৰেষ্ঠ সময়ৰ বিষয়ে।” ১৮
 তেওঁ মোৰ লগত কথা পাপি থাকোকেতে, মই মাটিত উৰুৰি হৈ পৰি থোৰ
 নিদৰ গোলোঁ; তেতিয়া তেওঁ মোক স্পৰ্শ কৰিলে আৰু মোক থিয়া কৰাবো।
 ১৯ তেওঁ ক'লে, “চোৱা, ক্ষেত্ৰৰ শ্ৰেষ্ঠ সময়ত যি ঘটিব, তাক মই তোমাক
 দেখুৰাম; কাৰণ এই দৰ্শন শ্ৰেষ্ঠ নিৰূপিত সময়ৰ বাবে। ২০ দুটা শিং
 থকা যি মেৰ-ছাগ তুমি দেখিছিলা, সি মদিয়া আৰু পাৰস্যৰ বজা দুজলক
 বুজাইছে। ২১ আৰু সেই মতা ছাগলাটো গ্ৰাচৰ বজা; আৰু তাৰ চৰু দুটাৰ
 মাজত থকা ডাঙৰ শিংটো প্ৰথম বজা। ২২ আৰু সেয়ে ভাঙি মোৰ শিংড়ৰ
 ঠাইত তাৰ সলনি আন চাৰিটা শিং গজি উঠাৰ অৰ্থ এই, তেওঁৰ দেশৰ
 পৰা চাৰিখন বজা উৎপন্ন হ'ব, কিন্তু তেওঁৰ পৰাক্ৰমৰ সৈতে নহ'ব।
 ২৩ সেই বাজ্যবোৰৰ শ্ৰেষ্ঠ সময়ত, পাপীসকলে যেতিয়া সীমা চৰাব,
 তেতিয়া কঠোৰ চেহৰো থকা, এজন অতি বুদ্ধিয়াক বজা উৎপন্ন হ'ব; ২৪
 তেওঁ পৰাক্ৰম মহান, কিন্তু নিজৰ পৰাক্ৰমেৰে নহয়। তেওঁৰ কাৰণে ধৰংস
 আহিব, আৰু তেওঁ যি কৰিব তাতে কৃতকাৰ্য হ'ব। তেওঁ পবিত্ৰ পৰাক্ৰমী
 লোকসকলক ধৰংস কৰিব। ২৫ তেওঁৰ শিল্পকৰ্মৰ দ্বাৰাই তেওঁ নিজৰ
 হাতেৰে মিছা উন্নতি সিদ্ধ কৰিব, এনে কি, তেওঁ নিজৰ বজাৰোৰ বজাৰ
 বিৰুদ্ধে উঠিব, আৰু তেওঁক ভঙ্গ হ'ব; কিন্তু মানুহৰ শক্তিৰে নহয়। ২৬
 সদিয়া আৰু বাতিপুৰা বিষয়ৰ যি দৰ্শনৰ কথা কোৱা হ'ল, সেয়ে সত্য;
 কিন্তু এই দৰ্শন চাব মাৰি বদ্ধ কৰা আছে; কিয়নো এয়ে ভৱিষ্যতৰ অনেক
 দিনবোৰক নিৰ্দেশ কৰা হৈছে।” ২৭ তাৰ পাছত মই দানিয়েলে মৃচ্ছিত হৈ
 কিছু দিনলৈকে নবিয়াত পৰি আছিলোঁ। তাৰ পাছত মই উৰ্দিলোঁ, আৰু
 বজাৰ বারসায়লৈ গলোঁ; কিন্তু সেই দৰ্শনৰ বাবে মই হতভদল হৈছিলোঁ,
 আৰু সেই ঠাইত সেই দৰ্শন বাজ পোৱা কোনো এজনো নাইছিল।

২ মাদিয়া বংশৰ অহচবেৰোচৰ পুত্ৰ দাবিয়াবচক কলদীয়া বাজ্যৰ

ওপৰত বজা পতা হৈছিল। ১ দাবিয়াবচৰ বাজাতু কালৰ প্ৰথম বছৰত
মই দানিয়েলে, ভাৰবাদী যিবিমিয়ালৈ আহা যিহোৱাৰ বাক্য থকা পুথি
পঢ়িছিলো। মই পঢ়ি জনিব পাৰিছিলো যে, ইয়াত সতৰ বছৰলৈকে
বিচূচালেম ত্যাগ কৰা সমাণ কৰা হ'ব। ৩ তেওঠিয়া মই লোহন দি, চট
কাপোৰ পিঙ্কি, ছাইত বহি, অনুৰোধ আৰু প্ৰাৰ্থনাবে প্ৰতু দৈশ্বৰ অনুহৃত
বিচাৰিবলৈ মই তেওঁলৈ মুখ কৰিলোঁ। ৪ মই মোৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত
প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ, আৰু পাপ স্থীকাৰ কৰি কলোঁ, “হে প্ৰভু আবেদন কৰোঁ,
আপুনি মহান আৰু অসাধাৰণ, আপোনাক ভাল পোৱা আৰু আপোনাৰ
আজ্ঞা পালন কৰা সকলৈ আপুনি বিশ্বাসযোগ্য নিয়ম হিসেব কৰা দৈশ্বৰ, ৫
আমি পাপ কৰিলোঁ, অসৎ কাৰ্য, দুৰ্কৰ্ম, আৰু বিদ্রোহ আচৰণ কৰিলোঁ,
আৰু তোমাৰ আজ্ঞা আৰু বিধান ত্যাগ কৰিলোঁ; ৬ আপোনাৰ দাস যি
ভাৰবাদীসকলৈ আমাৰ বজা, মুখ্যলোক, পূৰ্বপুৰুষ, আৰু দেশৰ সকলো
লোকক আপোনাৰ নামেৰে কথা কৈছিল, আমি তেওঁলোকৰ কথা শুনা
নাছিলোঁ। ৭ হে প্ৰভু দৰ্ঘিকতা আপোনাৰেই, যিহুদাৰ লোক, বিচূচালেম
নিবাদী, আৰু সকলো ইস্রায়েল লোকৰ আজি মুখ বিৰঞ্জ হৈছে। আপোনাৰ
বিৰঞ্জে কৰা বিশ্বাসঘাতৰ বাবে আপোনাৰ দ্বাৰাই কৰা সকলো দেশত ছিন-
ভিন্ন হৈৱা, ওচৰত থকা আৰু দুৰত থকা সকলো ইস্রায়েলি লোকসকলৰ

মুখ বিবর্ণ হচ্ছে। ৮ হে প্রভু, আমাৰ ভৱাসকল, মুখ্য লোকসকল, আৰু আমাৰ পূৰ্বপুৰুষকলৰ মুখ বিবৰ্ণ হচ্ছে, কাৰণ আমি আপোনাৰ বিবুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ। ৯ আমি তেওঁৰ বিবুদ্ধে কৰা বিদ্রোহৰ বাবে দয়া আৰু ক্ষমা আমাৰ প্রত্যু দৈশ্বৰৰেই আছে; ১০ আমাৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাবক আমি শুনা নাই, আৰু তেওঁৰ দাস ভাববাদীসকলৰ দ্বাই আমাক দিয়া বিধানবোৰো মানি চলা নাই। ১১ ইহৱায়লী লোকসকলে আপোনাৰ বিধান লজন কৰিলে, আৰু বিপথগামী হৈ আপোনাৰ কথা মানি চলিবলৈ অমাস্তি হ'ল। দৈশ্বৰৰ দাস মোচিৰ বিধানত লিখা শাও আৰু শপত আমাৰ ওপৰত অধিক পৰিমাণে ফলিয়ালে; কাৰণ আমি তেওঁৰ বিবুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ। ১২ যিহোৱাই আমাৰ আৰু আমাৰ শাসকসকলৰ বিবুদ্ধে কোৱা কথা সিদ্ধ কৰিলে, আৰু আমাৰ ওপৰত মহা দুর্যোগ আনিলো। কিয়নো যিৰুচালেমলৈ যেনে কৰা হ'ল, গোটেই আকাশ মণ্ডলৰ তলত থকা কোনো ঠাইলৈ তেনে কৰা হোৱা নাই। ১৩ মোচিৰ বিধানত লিখাৰ দৰে, সকলো দুর্যোগ আমাৰ ওপৰত আহিল, তথাপি আমি নিজৰ অপৰাধৰ পৰা মন পালটন কৰি আপোনাৰ সত্যতলৈ মনোযোগ দি, আমাৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ পৰা অনুগ্ৰহ পাৰলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা নাই। ১৪ সেই কাৰণে যিহোৱাই হাতত ধৰি দুৰ্যোগবোৰে আমাৰ ওপৰলৈ আনিলো; কাৰণ আমাৰ দৈশ্বৰ যিহোৱাই কৰা সকলো কাৰ্য ধৰ্ময়, তথাপি আমি তেওঁৰ কথা মানি চলা নাই। ১৫ এতিয়া হে আমাৰ প্রত্যু দৈশ্বৰ, মিচৰ দেশৰ পৰা নিজৰ লোকসকলক পৰাক্ৰামী হাতেৰে উলিয়াই আনিলো, অজিঙ্গেক আপোনাৰ নাম কৰিত্বিমত কৰি ৰাখিলো। কিন্তু আমি এতিয়াও পাপ, আৰু দুর্কৰ্ম কৰি আছোঁ। ১৬ হে প্রভু, বিন্য কৰোঁ, আপুনি কৰা সকলো ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে আপোনাৰ নগৰ যিৰুচালেমৰ পৰা, আপোনাৰ পৰিত্ব পৰ্বতৰ পৰা আপোনাৰ খৎ আৰু ক্ষেত্ৰ আঁতৰাওক। আমাৰ পাপ আৰু আমাৰ পূৰ্বপুৰুষকলৰ অপৰাধৰ কাৰণে, যিৰুচালেম আৰু আপোনাৰ লোক, আমাৰ চাৰিওফালে থকা সকলোৰে বাবে ঘৃণাৰ পাত্ৰ হৈছে। ১৭ এতেকে হে আমাৰ দৈশ্বৰ, আপোনাৰ এই দাসৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু অনুগ্ৰহৰ বাবে কৰা মিনতি শুনক, আপোনাৰ অভিপ্ৰায়ৰ বাবে, ধৰ্ম হোৱা আপোনাৰ পৰিত্ব হালন্তে আপোনাৰ মুখ উজ্জ্বল কৰক। ১৮ হে মোৰ দৈশ্বৰ, কণ পাতক; চৰু মেলি আমক চাওক; আমি উচ্ছৃংহ হলো, আপোনাৰ নামৰে প্ৰথ্যাত নগৰখনলৈ দৃষ্টি কৰক। আমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু আপোনাৰ অধিক অনুগ্ৰহৰ কাৰণেহে, আমি আপোনাৰ সহায় পাৰলৈ বিন্য কৰিবোঁ। ১৯ হে প্ৰভু, শুনক! হে প্ৰভু, ক্ষমা কৰক! হে প্ৰভু মনোযোগ দিয়ক, আৰু কাৰ্য কৰক! হে মোৰ দৈশ্বৰ, আপোনাৰ অভিপ্ৰায়ৰ বাবে পেলম নকৰিব। আপোনাৰ নগৰ আৰু লোকসকলে আপোনাৰ নামৰে মাতি আছে।” ২০ এইদৰে যি সময়ত মই কথা কৈ মোৰ পাপ আৰু মোৰ ইহৱায়লী লোকসকলৰ পাপ স্থীকাৰ কৰি আছিলোঁ, আৰু দৈশ্বৰৰ পৰিত্ব পৰ্বতৰ হৈ দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ আগত মোৰ অনুৰোধ কৰি আছিলোঁ, ২১ এনে কি, গধুলীৰ বলিদান উৎসৱ কৰা সময়ত মই প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিলোঁ, সেই সময়ত আগোয়ে দৰ্শনাত দেখা মানহু যি গাত্ৰিয়েল তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ বেগেৰে উভি আহিল। ২২ তেওঁ মোক বিবেচনা শক্তি দিলো, আৰু মোক ক’লো, “হে দানিয়েল, তোমাক বিবেচনা শক্তি আৰু অস্তদৃষ্টি দিবলৈ মই আছিলোঁ। ২৩ যেতিয়া তুমি অনুগ্ৰহৰ বাবে বিন্য কৰিবলৈ আৰস্ত কৰিছিলা, তেওঁতাই আজ্ঞা দিয়া হৈছিল, আৰু মই তাক তোমাৰ আগত ক’বলৈ আছিলোঁ, কাৰঞ্চ তুমি অতি প্ৰিয়। সেই কাৰণে কথাটো বিবেচনা কৰা, আৰু দৰ্শনৰ কথাবোৰ বুজা। ২৪ অধৰ্ম শেষ কৰিবলৈ, পাপৰ অন্ত কৰিবলৈ, পাপৰ প্ৰায়স্তিচ কৰিবলৈ, চিৰহৃষী ধাৰ্মিকতা আনিলো, দৰ্শন আৰু ভাববাণী ক’বলৈ, আৰু মহাপৰিত্ব স্থান অভিযৈক কৰিবলৈ, তোমাৰ লোক আৰু তোমাৰ পৰিত্ব স্থানৰ বাবে সন্তৰ সঙ্গাহ নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে। ২৫ সেয়ে জানি লোৱা আৰু বুজি লোৱা যে, যিৰুচালেম পুনৰ নিৰ্মাণ কৰাৰ আজ্ঞা পোৱাৰ পৰা আৰু অভিযৈক কৰা শাসকৰ্ত্তাৰণ অহালকে সাত সঙ্গাহ আৰু বাষ্পষ্টি সঙ্গাহলৈকে হ'ব। যন্ত্ৰন সময়ৰ স্থানত ও গড়েৰে সৈতে যিৰুচালেমৰ বাস্তা পুনৰ নিৰ্মাণ কৰা হ'ব। ২৬ বাষ্পষ্টি সঙ্গাহৰ পাছত, অভিযৈক লোকসকলৰ উচ্ছৃংহ কৰা হ'ব, আৰু কোনো নথাকিৰ। আহিব লগ্না শসনকৰ্ত্তাৰ সৈনান্ত নগৰখন আৰ ধৰ্মধাম ধৰ্মস কৰিব। জুলাপুৰবনৰ

দ্বারাই সেইজন শেষ হ'ব, আরু শেষলৈকে সেই ঠাইত যুদ্ধ হ'ব; আজ্ঞার দ্বারাই জনশূন্যতা নিরূপিত করা হৈছে। ২৭ এক সঙ্গাহৰ বাবে সেইজনে অনেকের সৈতে এটি নিয়ম সুনির্ণিত কৰিব। সেই সঙ্গাহৰ মাজৰ দিনত বিলিদান আৰু নৈবেদ্য স্থাপিত কৰিব। কোনো এজন যিগণলগীয়া ডেউকাৰ সৈতে আহিব, আৰু ধৰ্ম কৰিব। ধৰ্মস কৰা জনৰ ওপৰত আজ্ঞার দ্বারাই সম্পূৰ্ণ সমাণ্ড বৰ্ণোৱা হ'ব।

১০ পাৰস্যৰ বজা কোৰচৰ বাজতু কালৰ তৃতীয় বছৰত দানিয়েলৰ

আগত এটা বার্তা প্ৰকাশ হৈছিল; আৰু সেই বার্তা সত্য। এইটো আছিল এটা মহাযুদ্ধৰ বিষয়। দানিয়েলে দৰ্শনৰ দ্বারাই অন্তদৰ্দৃষ্টিবে সেই বার্তা বুঝি পালে। ২ সেই দিনবোৰত মই দানিয়েলে তিনি সঙ্গাহ শোক কৰি আছিলোঁ। ৩ সেই তিনি সঙ্গাহ সম্পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে মই সুবাদু আহাৰ, মাস্ঙ খোৱা নাছিলো, দাক্ষাবস পান কৰা নাছিলো, আৰু মই গাত তেলো ঘঁথা নাছিলো। ৪ তাৰ পাছত প্ৰথম মাহৰ চৌবিশ দিনৰ দিনা, মই মহানদীৰ পাৰত আছিলোঁ, নদীখনৰ নাম হিন্দেকেল, ৫ মই ওপৰলৈ চালোঁ, আৰু শণ সূতাৰ বন্ধু পিঙ্গা, আৰু উফৰজৰ উত্তম সেশেৰে তৈয়াৰী উঙ্গলি কৰিলত বদ্ধা এজন মানুহক দেখিলোঁ। ৬ তেওঁৰ শৰীৰৰ পোখৰাজ মণিগৰ দৰে, তেওঁৰ মুখমণ্ডল উজ্জল, চৰু দুটা জলি থকা মশালৰ দৰে, তেওঁৰ বাহ আৰু ভৰি চক্ৰকৰ্যা পিতলৰ দৰে, আৰু তেওঁৰ কোৱা কথাৰ শব্দ বহু লোকৰ কথা কোৱা শব্দৰ দৰে। ৭ মই দানিয়েল অকলেই সেই দৰ্শন দেখিলোঁ; মোৰ লগত থকা লোকসকলে সেই দৰ্শন দেখা নাপালো; কাৰণ তেওঁলোক অতিশয় আতক্ষিত হ'ল; আৰু নিজকে লুকুৱালৈ তেওঁলোক পলালোঁ। ৮ সেয়ে মই অকলেই অৱশিষ্ট থাকিলো, আৰু সেই মহা দৰ্শন দেখা পালোঁ। মোৰ গাত একো শক্তি বাকী নাথাকিলু, মোৰ প্ৰতাশালী চেৰোৱা ভীজনক চেৰেৰোলৈ সলনি হৈছিল, আৰু মোৰ গাত শক্তি নাইকিয়া হৈছিল। ৯ তাৰ পাছত মই তেওঁৰ কথা শুণিলোঁ, তেওঁৰ কথাবোৰ শুনা সময়ত মই মাটিত উৰুৰি হৈ পৰি ঘোৰ নিদ্রাত আছিলোঁ। ১০ তেতিয়া এখন হাতে মোক ছলো, আৰু মই কঁপি উঠিলো, মোৰ আৰু আৰু দুই হাতৰ তলুৰাও তয়ত কঁপি উঠিল। ১১ সেই দুন্তে মোক ক'লো, “হে দানিয়েল, হে অতি প্ৰিয় পুৰুষ, যি কথা মই তোমাক কৈ আছোঁ তুমি তাক বুঝি লোৱা আৰু উঠি থিয় হোৱা; কাৰণ মোক তোমাৰ ওচৰলৈ পঠোৱা হ'ল,” মেতিয়া তেওঁ মোক সেই কথা কৈ আছিল, তেতিয়া মই উঠি থিয় হৈ কঁপিবলৈ ধৰিলোঁ। ১২ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লো, “হে দানিয়েল ভয় নকৰিবা; কাৰণ তমি বুজিৱলৈ, আৰু নিজকে দুশ্বৰ আগত ন্যম কৰিবলৈ মন স্থিৰ কৰা প্ৰথম দিনৰে পৰা তোমাৰ বাক্য শুনা গৈছে, আৰু তোমাৰ বাক্যৰ কাৰণেই মই আছিলোঁ ১৩ পাৰস্যৰ বৰ্ককদুতে মোক প্ৰতিৰোধ কৰিলু, আৰু মই পাৰস্যৰ বজাৰ সৈতে একেশ দিনলৈকে আবদ্ধ কৰি বথা হৈছিলোঁ। কিন্তু প্ৰধান বৰ্কক শশৰকৰ্তা এজনে মোক সহায় কৰিবলৈ আছিল। ১৪ এতিয়া শেষ সময়ত তোমাৰ লোকসকলৈ যি ঘটিব, তাকে তোমাক বুজাৱলৈ মই আছিলোঁ। কিয়নো এই দৰ্শন আহিব লগা দিনবোৰেৰ বাবে হয়।” ১৫ মেতিয়া তেওঁ মোক এই কথা কৈ আছিল, তেতিয়া মই মাটিলৈ মুখ কৰি আছিলোঁ আৰু কথা ক'ব পৰা নাছিলোঁ। ১৬ তেতিয়া মানুহৰ দৰে এজন পুৰুষে মোৰ ঔঠ ছলো, আৰু মই মুখ মেলি মোৰ আগত থিয় হৈ থকা জনক ক'লো, “হে মোৰ মহাশয়, এই দৰ্শনৰ কাৰণে মোৰ ভিতৰত মৰ্মবেদনাই ধৰিবে, মোৰ গাৰ বল নাইকিয়া হ'ল। ১৭ মই আপোনাৰ দাস কেনেক মই মোৰ গৰাকীৰ লগত কথা পাতিৰ পাৰেঁ? কাৰণ মোৰ গাত বল নাই, আৰু মোৰ উশাহো নাইকিয়া হ'ল।” ১৮ তেতিয়া মানুহৰ আকৃতিৰ সেই পুৰুষ জনে পুনৰাই মোক চৌই সৰল কৰিলো। ১৯ তেওঁ ক'লো, “হে অতি প্ৰিয় পুৰুষ ভয় নকৰিবা; তোমাৰ শাস্তি হওক; তুমি এতিয়া সৰল হোৱা, সৰল হোৱা!” মেতিয়া তেওঁ মোক কথা কৈ আছিল, তেতিয়া মই সৰল হ'লো আৰু ক'লোঁ, “মোৰ প্ৰভুৱে কওক; কাৰণ আপুনি মোক সৰল কৰিলো।” ২০ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লো, “মই তোমাৰ ওচৰলৈ কিয় আহিছোঁ, তুমি জানা নে? এতিয়া মই পাৰস্যৰ বৰ্কক দূতবোৰ বিবুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ ঘূৰি যাওঁ। মই মেতিয়া গুচি যাম তেতিয়া গ্ৰাচৰ বৰ্ককদুত আহিব। ২১ কিন্তু সত্যৰ পুতৰকত কি লিখা আছে,

সেই কথা মই তোমাক জনাম; তেওঁলোকৰ বিবুদ্ধে মোক সহায় কৰিবলৈ তোমালোকৰ বৰ্কক দূতবোৰ মাজত মীখায়েলৰ বাহিৰে আন কোনো শক্তিশালী নাই।”

১১ মাদীয়া দাবিয়াৰচৰ বাজতু কালৰ প্ৰথম বছৰতে ময়েই মিখায়েল

সমৰ্থন আৰু বৰ্কা কৰিবলৈ থিয় হৈছিলোঁ। ২ আৰু এতিয়া মই তোমাৰ আগত সত্যবিষয় প্ৰকাশ কৰোঁ। পাৰস্য দেশত তিনি জন বজা উৎপন্ন হ'ব; আৰু চৰুৰ্থ বজা জন আন সকলতকে অধিক ধনৰান হ'ব। তেওঁ নিজৰ ধন-সম্পত্তিৰ দ্বাৰাই ক্ষমতা আৰ্জন কৰিব, আৰু তেওঁ সকলোকে গ্ৰীচ বাজ্যৰ বিবুদ্ধে উচ্টাব। ৩ তাৰ পাছত এজন পৰাক্ৰমী বজা উৎপন্ন হ'ব; তেওঁ অতি বৃহৎ বাজ্য শাসন কৰিব, আৰু তেওঁ নিজৰ ইচ্ছাবে সকলো কাৰ্য কৰিব। ৪ মেতিয়া তেওঁ উৎপন্ন হ'ব, তেওঁৰ বাজ্য ভগ্ন হ'ব, আৰু আকাৰৰ চাৰিও দিশৰ বায়ুলৈ বিভত হ'ব। তেওঁৰ বাজ্য তেওঁৰ বংশধৰসকলক দিয়া নহ'ব; আৰু তেওঁ শাসন কৰা সময়ত থকা ক্ষমতা আৰু নথাকিব। কিয়নো তেওঁৰ বাজ্য উৎখাত কৰা হ'ব, আৰু তেওঁৰ বংশধৰক নিদি আন সকলক দিয়া হ'ব। ৫ দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বলৱান হ'ব; কিন্তু তেওঁৰ সেনাপতি সকলৰ মাজৰ এজন তেওঁতকৈয়ো অধিক বলৱান হৈ এখন ডাঙৰ বাজ্য শাসন কৰিব। ৬ কেইবছৰমানৰ পাছত যেতিয়া নিৰূপিত সময় আহিব, তেতিয়া তেওঁলোকে মিত্ৰতা কৰিব। চৰ্কি সুনিৰ্ণিত কৰিবলৈ দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ জীয়েক উত্তৰ দেশৰ বজালৈ দিয়া হ'ব; কিন্তু জীয়েকে নিজৰ ক্ষমতা হেৰুৱাৰ, আৰু তেওঁক পৰিত্যক্ত কৰা হ'ব। তেওঁ আৰু তেওঁক অনাসকলক, তেওঁৰ পিতৃক, আৰু সেই সময়ত তেওঁক সমৰ্থন কৰা জনক আপনদত পেলোৱা হ'ব। ৭ তথাপি তেওঁৰ শিপাৰ এটি শাখা তেওঁৰ ঠাইত উৎপন্ন হ'ব; তেওঁ সৈন্যসম্মত আক্ৰমণ কৰিব, আৰু উত্তৰ দেশৰ বজাৰ দুৰ্গত সোমাৰ, আৰু তেওঁলোকৰ বিবুদ্ধে কাৰ্য কৰি জৰী হ'ব। ৮ বৃপ্ত আৰু সোণৰ অতি সুন্দৰ পাত্ৰবোৰে সৈতে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ প্ৰতিমাৰোৰ, আৰু দেৱতাৰোৰকো মিচৰলৈ কঢ়ি নিব। কেইবছৰমানৰ বাবে উত্তৰ দেশৰ বজাৰ আক্ৰমণ কৰাৰ পৰা বিৰত থাকিব। ৯ সেই বজা দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বাজ্যত সোমাৰ, কিন্তু তেওঁ নিজৰ দেশলৈ ঘূৰি যাব। ১০ তেওঁৰ পুত্ৰসকল যুদ্ধ কৰিব, আৰু মহা সৈন্য-সামৰণ্য গোটাৰ; তেওঁলোকে দেশৰ মাজেৰে জলপানৰ দৰে সোমাৰ, আৰু তেওঁলোকৰ দুৰ্গৰ সকলো পথত পুনৰ হাততে আক্ৰমণ কৰিব। ১১ দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ অতিশয় ক্ৰোধাপিত হৈ উত্তৰ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব। উত্তৰ দেশৰ বজাৰ ই মহা সৈন্য-সামৰণ্য গোটাৰ, কিন্তু সেই সৈন্যসম্মতক দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ হাতত গতাই দিয়া হ'ব। ১২ যেতিয়া সৈন্য-সামৰণ্য লৈ আহা হ'ব, তেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ অহক্ষাৰেৰ পৰিপূৰ্ণ হ'ব। তেওঁৰ হাজাৰ শক্তিৰ হত্যা কৰা হ'ব, কিন্তু তেওঁ কৃতকাৰ্য নহ'ব। ১৩ উত্তৰ দেশৰ বজাৰ আন এটা সৈন্যৰ দল গঠন কৰিব; সেয়া আগতকৈয়ো ডাঙৰ হ'ব, কেইবছৰমানৰ পাছত উত্তৰ দেশৰ বজাৰ বহুতো সা-সজুলিৰ সৈতে ডাঙৰ সৈন্যৰ দল লৈ আহিব। ১৪ সেই সময়ত দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে অনেক লোক কৃতিবলৈ আছিলোঁ। এই দৰ্শনৰ কথা সিদ্ধ হ'বলৈ, তোমাৰ লোকসকলৈ মাজৰ অতি অত্যাচাৰী লোকসকলে নিজকে নিজে উঠাব, কিন্তু তেওঁলোক উজ্জুটি খাই পৰিব। ১৫ উত্তৰ দেশৰ বজাৰ আহি চৰ্কি প্ৰিয় দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা সিদ্ধ হ'বলৈ, তোমাৰ লোকসকলৈ থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ১৬ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ১৭ উত্তৰ দেশৰ বজাৰ সৈতে তেওঁ কৃতকাৰ্য নহ'ব। ১৮ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ১৯ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ২০ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ২১ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ২২ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ২৩ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ২৪ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ২৫ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ২৬ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ২৭ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ২৮ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ২৯ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৩০ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৩১ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৩২ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৩৩ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৩৪ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৩৫ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৩৬ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৩৭ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৩৮ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৩৯ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৪০ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৪১ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৪২ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৪৩ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৪৪ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৪৫ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৪৬ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৪৭ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৪৮ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৪৯ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৫০ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৫১ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৫২ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৫৩ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৫৪ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৫৫ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৫৬ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৫৭ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৫৮ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৫৯ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৬০ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৬১ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৬২ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৬৩ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৬৪ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৬৫ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৬৬ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৬৭ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৬৮ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৬৯ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৭০ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৭১ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৭২ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৭৩ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৭৪ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৭৫ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৭৬ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৭৭ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৭৮ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৭৯ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ কৰিব। ৮০ যেতিয়া দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ বিবুদ্ধে থাকিব। এই দৰ্শনৰ কথা পৰিষ্কাৰ ক

অপমানৰ কাৰণে সেয়া তেওঁলৈ পুনৰ ঘূৰি আহিব। ১৯ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ দেশৰ দুৰ্গবোৱলৈ মন কৰিব, কিন্তু তেওঁ বিঘিৰ পাই পতিত হ'ব; তেওঁক বিচাৰি পোৱা নাযাব। ২০ তাৰ পাছত বাজাৰ শ্ৰেষ্ঠৰ বাবে কৰ দিবলৈ জোৰ দিয়া এজমে তেওঁৰ স্থান ল'ব। এই জনো অলপ দিনৰ ভিতৰতে বিনষ্ট হ'ব, কিন্তু ক্ষেত্ৰত বা যুদ্ধত নহয়। ২১ তেওঁৰ স্থানত আন এজন ঘৃণনীয় বাস্তি আহিব; লোকসকলে তেওঁক বাজকীয় সম্মান নিদিব। তেওঁ নিঃশেষে আহিব আৰু তোষামোদেৱে বাজাৰৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰিব। ২২ তেওঁৰ আগত অতিশয় ডাঙৰ সৈন্যৰ দলো জলপ্লাহনৰ দৰে উটি যাব। সৈন্য সমূহ আৰু ক্ষেত্ৰে স্থাপন কৰা অধিপতিসকল ধৰ্মস হ'ব। ২৩ তেওঁৰ লগত মিৰতা থিৰ কৰাৰে পৰা তেওঁ প্ৰতাৰণাৰ কাম কৰিব। কেৱল কম সংখ্যক লোকৰ সৈতেহে তেওঁ পৰাক্ৰমী হ'ব। ২৪ তেওঁ প্ৰদেশৰ শ্ৰেষ্ঠৰাজী অংশলৈ সাৰাধানবাবী নিদিয়াকৈ সোমাৰ, আৰু তেওঁৰ পিতৃ, বা পিতৃৰ পিতৃয়ে যি কৰা নাই, তেনে কাৰ্য কৰিব। তেওঁ লুটদ্বাৰা, কাঢ়ি লোৱা বস্ত, আৰু ধৰন সম্পত্তি তেওঁৰ অনুসৰণকাৰী সকলৰ মাজত বিলাই দিব; এনে কি, তেওঁ দুৰ্ঘৰোৱাৰ সৰ্বনাশ কৰিবলৈ কল্পনা কৰিব, কিন্তু অলপ সময়ৰ বাবেহে। ২৫ তেওঁ দক্ষিণ দেশৰ বজাৰ সৈন্যসকলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ ক্ষমতা আৰু সহসৰ উভেজিত কৰিব। দক্ষিণ দেশৰ বজাই অধিক পৰাক্ৰমী সৈন্য সমূহ লগত লৈ, যদু কৰিবলৈ ধৰিব কিন্তু তিষ্ঠিব নোৱাৰিব; কাৰণ লোকসকলে তেওঁৰ অহিতে নানা কল্পনা কৰিব। ২৬ আনকি যিসকলে বজাৰ মেজৰ পৰা আহাৰ খায়, তেওঁলোকেও তেওঁক নষ্ট কৰিবলৈ ঢে়ো কৰিব, আৰু তেওঁৰ সৈন্য সমূহ বানপন্নীৰ দৰে উটি যাব, আৰু তেওঁলোকৰ অনেকক হত্যা কৰা হ'ব। ২৭ আৰু এই দুজন বজাই ইজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে অস্তৰত বেয়া ভাৰ বাধিব, তেওঁলোকে একেখন মেজতে বহিৰ আৰু ইজনে সিজনক মিছা ক'ব; কিন্তু কোনো উদ্দেশ্যত নহয়। কাৰণ নিৰূপিত সময়তহে সেই কথা ফলিয়াৰ। ২৮ তাৰ পাছত অনেক ধন সম্পত্তি লৈ উত্তৰ দেশৰ বজা নিজৰ দেশলৈ উভটি যাব, কিন্তু তেওঁৰ মন পৰিত্ব নিয়মটোৱাৰ বিৰুদ্ধে হ'ব। তেওঁ নিজৰ ইচ্ছা অনুসৰে কাৰ্য কৰি নিজ দেশলৈ উভটি যাব। ২৯ নিৰূপিত সময়ত তেওঁ ঘূৰি আহিব আৰু দক্ষিণ দেশ পুনৰ আক্ৰমণ কৰিব। কিন্তু আগতে মেনেদেৰে হৈছিল, তেতিয়া সেইদেৰে নহ'ব। ৩০ কিয়নো কিম্বৰ জাহাজবোৰ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে আহিব; আৰু তেওঁ বিৰুদ্ধসহাহ হৈ ঘূৰি যাব। পৰিত্ব নিয়মৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ ক্ষেত্ৰ কৰিব আৰু পৰিত্ব নিয়ম অমান্য কৰা লোকসকলক অনুগ্ৰহ দেখুৱাৰ। ৩১ তেওঁৰ সৈন্যদল উঠিত আৰু পৰিবৃষ্টহৰ আৰু দুৰ্ঘ অশুচি কৰিব। তেওঁলোকে প্ৰতিদিনৰ হোম-বলি বন্ধ কৰিব, আৰু তেওঁলোকে ঘৃণনীয় বস্ত স্থাপন কৰিব যিদে ধৰ্মসাক্ষৰূপে অপৰিত্ব কৰিব। ৩২ নিয়ম লজ্জন কৰা সকলক তেওঁ খুচামোদ কৰিব আৰু তেওঁলোকক প্ৰতি কৰিব, কিন্তু নিজৰ সৈশ্বৰক জনা লোকসকল বলৱত্ত হ'ব আৰু ইয়াৰ বিৰুদ্ধে কাৰ্য কৰিব। ৩৩ মানুহৰ মাজৰ জনী লোকসকলে অনেকক বিবেচনা শক্তি দিব; কিন্তু কিছিদিনৰ বাবে তৰোৱাল, আৰু অশিশ্বিখাৰে পতিত হ'ব, তেওঁলোকক বন্দীসকলৰ দৰে আটক কৰা হ'ব, আৰু তেওঁলোকৰ সাম্পত্তি লুট কৰা হ'ব। ৩৪ তেওঁলোকে উজুটি খোৱা সময়ত অলপ সহায় পাৰ, তেওঁলোকে কি কয় সেই কথা নুৰুজা অনেক লোকে তেওঁলোকৰ লগত যোগদান কৰিব। ৩৫ শেষৰ সময় নহালৈকে পৰাক্ষেসিদ্ধ, পৰিত্ব, আৰু শুদ্ধ হ'বলৈ জনী লোকসকলৰ কিছুমানে উজুটি যাব; কাৰণ নিৰূপিত সময় এতিয়াও আহিবলৈ আছে। ৩৬ বজাই যি কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, সেয়াই কৰিব। তেওঁ সকলো দেৱতাতকৈ নিজকে উন্নত আৰু অতিৰিজত কৰিব, আৰু দেৱতাবোৰ ইশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে আশৰ্যজনক বথা কৰ। ক্ষেত্ৰ সিদ্ধ নোহোৱালৈকে তেওঁ কৃতকাৰ্য হ'ব; কাৰণ বিধানত যি আছে, সেয়াই সিদ্ধ কৰা হ'ব। ৩৭ তেওঁ নিজৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দেৱতাবোৰ বাবে বিবেচনা নকৰিব, কাৰণ মহিলাৰ দ্বাৰাই আকাঙ্ক্ষা কৰা দেৱতা, নাইবা আন কোনো দেৱতাবোৰকো নামানিব। তেওঁ অহক্ষণৰে কাৰ্য কৰিব আৰু সকলোতকৈ ওপৰত বুলি দাবী কৰিব। ৩৮ তেওঁলোকৰ পৰিৱৰ্তনে তেওঁ দুৰ্গৰ দেৱতাক সম্মান কৰিব। নিজৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলে নজনা এজন দেৱতাক তেওঁ সোণ, বৃগ, বহুমূলীয়া পাথৰ, মূল্যবান উপহাৰেৰে সম্মান কৰিব। ৩৯ তেওঁ বিজাতীয় দেৱতাৰ সহায়ত শক্রবোৰ অতি দৃঢ় দুৰ্গবোৰ

আক্ৰমণ কৰিব। যি সকলে তেওঁক স্বীকাৰ কৰিব, তেওঁলোক তেওঁ সম্মান কৰিব। অনেকলোক ওপৰত তেওঁ তেওঁলোকক শাসনকৰ্তা পতিব, আৰু ধৰন বাবে তেওঁ মাটি ভাগ কৰিব। ৪০ শেষৰ সময়ত দক্ষিণ দেশৰ বজাই আক্ৰমণ কৰিব। উত্তৰ দেশৰ বজাই বথ, অশাৰোহী, আৰু অনেক জাহাজেৰে সৈতে বামাবলী বতাহৰ দৰে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে আহিব। তেওঁ অনেক দেশ আক্ৰমণ কৰিব, আৰু বামপানীৰ দৰে তেওঁলোকৰ মাজেন্দি ওলাই যাব। ৪১ তেওঁ সমৃদ্ধিশালী দেশলৈ সোমাই আহিব, আৰু অনেক পৰাজিত হ'ব; কিন্তু ইদোম, মোৱাৰ, আৰু অমোনৰ অনেক প্ৰধান লোকে তেওঁৰ আগত পৰা বক্ষা পাৰ। ৪২ তেওঁ অনেক দেশৰ ওপৰত তেওঁৰ ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰিব, আৰু মিচৰ দেশখনেও বক্ষা নাপাৰ। ৪৩ মিচৰ দেশৰ আটাই বহুল্য বস্তু ওপৰত আৰু সোণ বৃপ্ত ভালৰ ওপৰত তেওঁৰ ক্ষমতা থাকিব। দুৰীয়া আৰু কুচীয়াসকলে তেওঁৰ পৰিচ্যৰ্যা কৰিব। ৪৪ পূৰ্ব আৰু উত্তৰৰ পৰা আহা সমাদে তেওঁক সজাগ কৰিব; তাতে তেওঁ বিনষ্ট কৰিবলৈ, আৰু অনেকক নিঃশেষে সংহার কৰিবলৈ মহাক্ষেত্ৰে ওলাই যাব। ৪৫ সমূদ্ৰ আৰু পৰিব্ৰাতাৰ সৌন্দৰ্যৰ পাহাৰ মাজত তেওঁ নিজৰ বাজপ্ৰসাদৰ তমু তৰিব। তেওঁ তেওঁৰ শেষ অৱহাত আহিব, কিন্তু তেওঁক সহায় কৰিবলৈ কোনো নাথাকিব।

১২ সৈ সময়ত তোমাৰ লোকসকলক সুৰক্ষা দান কৰা মহাৰক্ষক-দৃত মীৰায়েল থিয় হ'ব। দেশৰ আৰাস্তি নোহোৱা সময়ৰে পৰা যেমে সক্ষট কেতিয়াও হোৱা নাই, তেমে সক্ষটৰ সময় আহিব। সেই সময়ত পুস্তক খনত নাম লিখা তোমাৰ আটাই লোকসকলে বক্ষা পাৰ। ২ পৃথিবীৰ ধূলিত শুই থকা বহুতো লোকে সার পাৰ। কিছুমানে অনন্তকলীয়া জীৱন, কিছুমানে লাজ, আৰু অনন্তকলীয়া ঘৃণাৰ বাবে সার পাৰ। ৩ যিসকল জনীনী, তেওঁলোক আকাৰণৰ দিশীৰ দৰে প্ৰজলিত হ'ব, আৰু অনেকক ধাৰ্মিকতালৈ ঘূৰাই আন লোকসকল তৰাবোৰ দৰে চিৰকাল জিলিকি থাকিব। ৪ কিন্তু হে দানিয়েল, তুমি শেষ কাললৈকে এই বাক্যবোৰ গোপনে বাখা আৰু এই পুস্তকত মোহৰ মাৰা। অনেক লোক ইফালে সিফালে দৌৰিব, আৰু জনান বৃদ্ধি হ'ব।” ৫ তাৰ পাছত মই দানিয়েলে চালোঁ আৰু আন দুজন পুৰুষক থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ। তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে নদীৰ ইপাবে আৰু আনজেনে নদীৰ সিপাবে থিয় হৈ আছিল। ৬ নদীৰ কায়ত শণ সূতৰ বস্তু পিন্ধি থিয় হৈ থকা পুৰুষ জনক তেওঁলোকৰ এজনে ক'লে, “এই আচাৰিত ঘটনাবোৰ সিদ্ধ হ'বলৈ কিমান দিন লাগিব?” ৭ নদীৰ কায়ত শণ সূতৰ বস্তু পিন্ধি থিয় হৈ থকা পুৰুষ জনে নিজৰ সোঁ আৰু বাঁও হাত আকাৰণৰ ফাললৈকে দাঙিলৈ, আৰু অনন্তকলোকলৈকে জীয়াই থকা জনৰ নামেৰে শপত খালে, সেয়ে সময়, সময়, আৰু অৰ্দ্ধ সময় হ'ব। যেতিয়া পৰিত্ব লোকসকলৰ শক্তি চৰ্চাৰ্বংশ কৰা শেষ হ'ব, তেতিয়া এইসকলো সিদ্ধ হ'ব। ৮ মই শুনিলোঁ, কিন্তু বুজিব নোৱাৰিলোঁ; সেয়ে মই শুনিলোঁ, “হে মোৰ প্ৰভু, এইসকলো বিষয়ৰ পৰিনতি কি হ'ব?” ৯ তাতে তেওঁ ক'লে, “হে দানিয়েল, তুমি নিজৰ পথত মোৱা; কাৰণ শেষ সময়লৈকে এই বাক্যবোৰ বন্ধ কৰা আৰু মোহৰ মৰা হাল। ১০ অনেক লোকে নিজকে শুণ, পৰিত্ব, আৰু পৰীক্ষাসিদ্ধ কৰিব; কিন্তু দুষ্টসকলে দুক্ষমই কৰি থাকিব। দুষ্টসকলৰ মাজৰ কোনেও বুজ নাপাৰ, কিন্তু জনীলোক সকলেহে বুজি পাৰ। ১১ যেতিয়াৰ পৰা হোম বলিদান বন্ধ কৰা হৈছিল, আৰু ধৰ্মসকলীয়া ঘৃণাপন কৰা হৈছিল, তেতিয়াৰ পৰা এক হাজাৰ দুশ নমহই দিন হ'ব। ১২ যিজনে এক হাজাৰ তিনিশ পয়ত্ৰিশ দিনলৈকে অপেক্ষা কৰিব, তেওঁ আৰীৰ্বাদপ্রাপ্ত হ'ব। ১৩ তুমি শেষলৈকে নিজৰ পথত চলি থাকা; আৰু তুমি বিশ্রাম পাৰ। শেষৰ দিনত তোমাক নিযুক্ত কৰা স্থানত তুমি থিয় হ'বা।”

ହୋସେୟା

୧ ଯିହୁଦା ଦେଶର ବଜା ଉଜ୍ଜିଯା, ଯୋଥମ, ଆହଜ, ଆବୁ ହିକ୍ଷୀଯାର ବାଜତ୍ତ୍ଵର ସମୟତ ଆବୁ ହିକ୍ଷୀଯାର ପୁତ୍ର ହୋଚେୟାର ଓଚରଲେ ଯିହୋରାର ବାକ୍ୟ ଆହିଲ । 2 ହୋଚେୟାର ମାଧ୍ୟମ୍ୟେ ପ୍ରଥମ କଥା ପ୍ରକାଶ କରାର ସମୟତ ଯିହୋରାଇ ହୋଚେୟାକ କଲେ, “ତୁମି ଯୋରା ଆବୁ ନିଜର ବାବେ ଏଗରାକୀ ବେଶ୍ୟା ମହିଳାକ ବିବାହ କରା ବେଶ୍ୟାହିତର ଫଳତ ଜୟ ପୋରା ତାଇର ସନ୍ତାନ ସକଳକେ ପ୍ରହଳ କରିବା; କିଯନ୍ତେ ଦେଶଖଣେ ଯିହୋରାର ପରା ଆଂତର ଗୈ ଅତି ଘୃଣିଯାଇ ବେଶ୍ୟା କର୍ମ କରିଛ ।” 3 ସେଇବେଳେ ହୋଚେୟାଇ ଗୈ ନିର୍ଯ୍ୟାଯମ ଜୀବେଳେ ଶୋଭମରକ ବିବାହ କରିଲେ; ତାର ପାଛତ ତାଇ ଗର୍ଭରତୀ ହେ ହୋଚେୟାଲେ ଏଟି ପୁତ୍ର ପ୍ରସର କରିଲେ । 4 ତେତିଆ ଯିହୋରାଇ ହୋଚେୟାକ କଲେ, “ତୁମି ସେଇ ଲୀରାନ ନାମ ଯିଜ୍ଜିଯେଲ ବାଖା; କିଯନ୍ତେ କିଛି ସମୟର ଭିତରତ ଯିଜ୍ଜିଯେଲ ନଗରରେ ଯେହୁରେ କର୍ତ୍ତପାତ କାରଣେ ମହି ଯେହୁର ବଂଶକ ଦେଇ ଦିମ ଆବୁ ମହି ଇହ୍ରାଯେଲ-ବଶ୍ଵର ବାଜ୍ୟ ଶେଷ କରି ଦିମ । 5 ସେଇନିମା ମହି ଯିଜ୍ଜିଯେଲର ଉପତ୍ୟକାତ ଇହ୍ରାଯେଲର ଧନ୍ୟ ଭାଙ୍ଗିମ ।” 6 ପାଛତ ଗୋମର ପୁନରାୟ ଗର୍ଭରତୀ ହେ ଏଜନୀ ହୋରାଲୀ ପ୍ରସର କରିଲେ; ତେତିଆ ଯିହୋରାଇ ହୋଚେୟାକ କଲେ, “ତୁମି ହୋରାଲୀଜୀବୀର ନାମ ଲୋ-ବୁହାମା ବାଖା; କିଯନ୍ତେ ଇହ୍ରାଯେଲର ଲୋକ ସକଳକ ମହି ପୁନରାୟ ଦୟା ନକରିମ, ତେଓଲୋକକ କୋନୋମତେଇ କ୍ଷମା ନକରିମ । 7 କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦାର ଲୋକସକଳକ ହଲେ ମହି ଦୟା କରିମ ଆବୁ ତେଓଲୋକର ଦେଶ୍ୱର ଯିହୋରାର ଦ୍ୱାରାଇ ତେଓଲୋକକ ଉଦ୍ଧାର କରିମ; ସେଇ ଉଦ୍ଧାର ଧନ୍ୟ, ତୋରାଲ ବା ଯୁଦ୍ଧ ଅଥବା ଘୋରା ବା ଅଶ୍ଵାରୋହିର ଦ୍ୱାରା ନହିଁ ।” 8 ଲୋ-ବୁହାମାକ ପିଯାଇ ଏବୁଟାର ପାଛତ ଗୋମର ଗର୍ଭରତୀ ହେ ପୁନରାୟ ଏଟି ପୁତ୍ର ପ୍ରସର କରିଲେ । 9 ତେତିଆ ଯିହୋରାଇ କଲେ, “ତୁମି ତାର ନାମ ଲୋ-ଅମ୍ବୀ ବାଖା; କିଯନ୍ତେ ତୋମାଲୋକ ମୋର ପ୍ରଜା ନୋହୋରା ନହୁଣ୍ଠୁ ମହିଓ ତୋମାଲୋକର ଦେଶ୍ୱର ନହୟ ।” 10 ତଥାପି ଇହ୍ରାଯେଲର ସନ୍ତାନ ସକଳର ସଂଖ୍ୟା ସାଗରର ପାରର ବାଲିର ନିଚିନା ଜୁଥିବ ଆବୁ ଗଣିବ ନୋରାବା କରିମ; ଯି ଠାଇତ ତେଓଲୋକକ କୋରା ହେଲି, “ତୋମାଲୋକ ମୋର ଲୋକ ନୋହୋରା,” ସେଇ ଠାଇତ, ତେଓଲୋକକ କୋରା ହୁବ, “ଜୀରନ୍ତ ଦେଶ୍ୱର ବର ସନ୍ତାନ ।” 11 ଯିହୁଦା ଆବୁ ଇହ୍ରାଯେଲର ଲୋକସକଳ ମିଳିତ ହୁବ ଆବୁ ତେଓଲୋକର ଓପରତ ଏଜନ ନେତା ତେଓଲୋକେ ନିୟୁକ୍ତ କରିବ । ତାର ପାଛତ ତେଓଲୋକେ ସେଇ ଠାଇ ଅଧିକାର କରିବ, କାରଣ ଯିଜ୍ଜିଯେଲର ସେଇ ଦିନ ମହି ହୁବ ।

2 ତୋମାଲୋକର ଭାଇସକଳକ ତୋମାଲୋକେ ଅମ୍ବୀ ଆବୁ ଭାନୀସକଳକ ବୁହାମା ବୁଲି କରା । 2 ତୋମାଲୋକର ମାତୃତ୍ବ ବିବୁଦ୍ଧେ ତୋମାଲୋକେ ବିବାଦ କରା; ତୋମାଲୋକେ ବିବାଦ କରା; କିଯନ୍ତେ ତାଇ ମୋର ଭାର୍ଯ୍ୟ ନହୟ, ଆବୁ ମହିଓ ତାଇର ସାମୀ ନହୟ । ତାଇ ନିଜର ଚରୁବ ଚାରିଲୀର ପରା ପତିତା ଆବୁ ତାଇର ତନ୍ତର ପରା ନିଜ ବ୍ୟାତିଚାର ଦୂର କରିବ । 3 ମେଯେ ନହୁଣେ ମହି ତାଇକ ନଥ କରିମ ଆବୁ ତାଇ ଜୟ ହୋରାର ଦିନା ମେନେକେ ଉଲଙ୍ଘ ଆହିଲ, ତାଇର ଅବଶ୍ଯ ତେନେ କରିମ । ମହି ତାଇକ ମରୁଭୂମି ନିଚିନା କରିମ; ଖରାଂ ମାଟିଲେ ପରିଣତ କରିମ ଆବୁ ତାଇକ ପିଯାହାତ ମରିବିଲେ ଦିମ । 4 ମହି ତାଇର ଲୀରା-ହୋରାଲୀବୀରେ କାରଣ ତେଓଲୋକର ବେଶ୍ୟକରିମ କରିଲେ; ଯି ଗୋରାକୀର୍ଣ୍ଣ ତେଓଲୋକକ ଗର୍ଭଧାରଣ କରିଲୁ, ତାଇ ଲାଜ ଲାଗ୍ଗା କର୍ମ କରିଲେ । କାରଣ ତାଇ କୈଛି, “ମହି ମୋର ପ୍ରେମିକସକଳର ପାଛତ ଯାମ; ତେଓଲୋକେଇ ମୋକ ଖୋରା-ବସ୍ତ ଆବୁ ପାନୀ, ଉଣ ଆବୁ ଶଣ ସୂତା, ତେଲ ଆବୁ ପାନୀଯ ଦିଯେ ।” 6 ମେଇ କାରଣେ, ମହି କାହିଁଟିରେ ତାଇର ପଥ ବନ୍ଦ କରିମ; ମହି ତାଇର ଅହିତେ ଏଥନ ଦେରାଲ ସାଜିମ ଯାତେ ତାଇ ନିଜର ପଥ ବିଚାରି ପାବ ନୋରାବେ । 7 ତାଇ ନିଜର ପ୍ରେମିକସକଳର ପାଛତ ଯାର, କିନ୍ତୁ ତେଓଲୋକକ ଲଗ ଧରିବ ନୋରାବିର; ତାଇ ସିହିତକ ବିଚାରି, କିନ୍ତୁ ନାପାବ । ତେତିଆ ତାଇ କବ, “ମହି ମୋର ପ୍ରଥମ ସ୍ଵାମୀର ଓଚରଲେକେ ସ୍ଥିର ଯାଇଁ, କିଯନ୍ତେ ଏତିଆର ଦିନତକେ ମହି ଆଗେରେ ବ୍ୟାହ ତାଲେରେ ଆହିଲେ ।” 8 କିଯନ୍ତେ ତାଇ ଜନା ନାହିଁ ଯେ, ମହେଁ ତାଇକ ସେଇ ଶ୍ୟା, ଦ୍ରାକ୍ଷବାସ ଆବୁ ତେଲ ଦିଛିଲେ; ତାଇକ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣେ ସ୍ତୁ ଆବୁ ଶୋଣ ଦିଛିଲେ, ଯିବେଳେ ତାଇ ବାଲ ଦେରତାର କାରଣେ ବ୍ୟରହାର କରିଲୁ । 9 ସେଇବେଳେ ଶ୍ୟା ଦୋରାବ ସମୟତ ଆବୁ ନତୁନ ଦ୍ରାକ୍ଷବାସ ତୈଯାର ହୋରା ବତରତ ମହି ତାଇର ଶ୍ୟା ଘୂରାଇ

ଲମ । ତାଇର ଉଲଙ୍ଘତା ଢାକିବାଲେ ବ୍ୟରହାର କରା ମୋର ଉଣ ଆବୁ ଶଣ ସୂତା ମହି କାଢି ଲମ । 10 ମହି ଏତିଆ ତାଇର ପ୍ରେମିକସକଳର ଚକୁର ଶମ୍ଭୁତ୍ତେ ତାଇର ଲୁଣ ଖନ୍ଧ କରିମ; ମୋର ହାତର ପରା ତାଇକ କୋନେଓ ଉଦ୍ଧାର କରିବ । 11 ମହି ତାଇର ସକଳୋ ଆମୋଦ-ପ୍ରମୋଦ ବନ୍ଦ କରିମ; ତାଇର ଉଂସରୋବେ, ନ-ଜେନ, ବିଶାମ-ଦିନ ଆବୁ ତାଇର ସକଳୋ ବିଶେଷ ନିର୍ମିତ ଉଂସରୋବେ ବନ୍ଦ କରିମ । 12 ମହି ତାଇର ସକଳୋ ଦ୍ରାକ୍ଷବାସ ଆବୁ ତାଇର ପରିଣାମ କରିବ । 13 ମହି ତାଇର ବନ୍ଦ କରିମ ଆବୁ ବନ୍ଦ କରିବ । 14 ଏହି ହେତୁରେ ମହି ଏତିଆ ତାଇକ ବିମୋହିତ କରିମ ଆବୁ ତାଇକ ମବୁତ୍ରାସ୍ତାବଳେ ଆନି ତାଇରେ ସୈତେ ମରମେବେ କଥା ପାତିମ । 15 ମହି ସେଇ ଠାଇତ ତାଇକ ତାଇର ଦ୍ରାକ୍ଷବାରୀବୋର ଉତ୍ତାଇ ଦିମ ଆବୁ ଆଖୋର ଉପତ୍ୟକାକ ଆଶାର ଦୂରବସ୍ତ୍ରପ କରିମ । ଯୌନକାଳର ନିଚିନାକେ ତାଇ ତାତ ନିଜର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରି ଗୀତ ଗାର, ଯେନେକେ ତାଇ ମିଚବ ଦେଶର ପରା ଓଲାଇ ଆହାର ସମୟତ ଗୀତ ଗାଇଛି । 16 ଯିହୋରାଇ କୈଛେ, “ସେଇ ଦିନ ତୁମି ମୋର “ମୋର ସ୍ଵାମୀ” ବୁଲି ମାତିବା ଆବୁ “ମୋର ବାଲ” ବୁଲି ପୁନରାୟ ନାମାତିବା । 17 କିଯନ୍ତେ ମହି ତାଇର ମୁଖ ପରା ବାଲ ଦେରତାବୋର ନାମ ଦୂର କରିମ; ତାଇ ପୁନର ସେଇବୋର ନାମ ମୌସରଣ ନକରିବ । 18 ମହି ସେଇନିମା ତୋମାର କାରଣେ ବନ୍ଦବୀଯା ଜ୍ଞାନ, ଆକାଶ-ମଞ୍ଜୁଲ ପ୍ରଥିରୀକ ଉତ୍ତର ଦିବ, 19 ମହି ତୋମାର ଚିରକାଳର ବାବେ ମୋର ଭାର୍ୟା କରି ଲ୍ଲାମ, ଧାରିକତା, ନ୍ୟା ବିଚାର, ଗଭୀର ପ୍ରେ ଆବୁ ଦୂରାବେ ମହି ତୋମାକ ଭାର୍ୟା କରି ଲମ । 20 ମହି ବିଶ୍ଵତାରେ ତୋମାକ ଭାର୍ୟା କରି ଲ୍ଲାମ ଆବୁ ତେଓଲୋକ ଜ୍ଞାନିବ ପାରିବ । 21 ଯିହୋରାଇ କୈଛେ, “ସେଇ ଦିନା ମହି ଉତ୍ତର ଦିବ; ମହି ଆକାଶ-ମଞ୍ଜୁଲକ ଉତ୍ତର ଦିମ; ଆକାଶ-ମଞ୍ଜୁଲ ପ୍ରଥିରୀକ ଉତ୍ତର ଦିବ, 22 ପ୍ରଥିରୀଯେ ଶ୍ୟା, ଦ୍ରାକ୍ଷବାସ, ଆବୁ ତେଲକ ଉତ୍ତର ଦିବ, ଆବୁ ସେଇବୋରେ ଯିଜ୍ଜିଯେଲକ ଉତ୍ତର ଦିବ । 23 ମହି ତାଇକ ମୋର କାରଣେ ଦେଶର ବେଶ୍ୟକ ନିୟମ କରିବ । ଲୋ-ବୁହାମାକ ମହି ଦୟା କରିମ; ଲୋ-ଅମ୍ବୀକ ମହି କମ “ତୁମି ମୋରେଇ ପ୍ରଜା” ଆବୁ ତେଓଲୋକ କରିବ “ଆପୁନିଯେଇ ମୋର ଦେଶ୍ୱର ।”

3 ପାଛତ ଯିହୋରାଇ ମୋକ କଲେ, “ସେଇବେଳେ ଇହ୍ରାଯେଲୀଯାସକଳ ଯଦି ଆନ ଦେରତାବୋର ଫାଲେ ସ୍ଥିରିଲା ଆବୁ ଅର୍ଧାତ ଦିଯା କିଚମିଚିର ପିଠା ଖାବିଲେ ତେଓଲୋକେ ଭାଲ ପାଯ, ତଥାପି ଯିହୋରାଇ ତେଓଲୋକକ ପ୍ରେ କରେ; ସେଇବେଳେ ତୋମାର ଭାର୍ୟା ଆନ ଏଜନ ପ୍ରେମିକ ଥକାତ ଯଦି ଓ ତାଇ ବ୍ୟାତିଚାର କରିଲେ, ତଥାପି ତୁମ ପୁନର ଉଠି ଯୋରା ଆବୁ ତାଇକ ପ୍ରେମ କରା ।” 2 ମେଯେ ମହି ପୋଦର ଚେକଲ ବୁପ ଆବୁ ତେବେ ହେମ ଯେବେଳେ ତାଇକ ନିଜର ବାବେ କିମି ଲାଲୋ । 3 ତାର ପାଛତ ମହି ତାଇକ କଲେଁ, “ତୁମି ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ବାବେ ଅପେକ୍ଷା କରିବ ଲାଗିବ; ତୁମି ବ୍ୟାତିଚାର ନକରିବା ବା କୋନାମୋ ପୁରୁଷରେ ନିୟମିତ ଭାଲାପୋରାର ସମ୍ପର୍କ ନାରଥିବା; ମହି ତୋମାର ପ୍ରତି ତେମେ ବ୍ୟରହାର କରିମ ।” 4 କିଯନ୍ତେ ଇହ୍ରାଯେଲୀଯାସକଳ ଅନେକ ଦିନଲୋକେ ଭାଜା, ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଯଜ୍ଞ, ଶ୍ରୀମତ୍ ଏଫେନ୍ ଆବୁ ଦେରମୂର୍ତ୍ତିବୋର ନୋହୋରାକେ ଥାକିବ । 5 ତାର ପାଛତ ଇହ୍ରାଯେଲୀଯାସକଳେ ଘୂରି ଆହି ତେଓଲୋକର ଦେଶ୍ୱର ଯିହୋରା ଆବୁ ତେଓଲୋକର ବଜା ଦ୍ଵାରକ ବିଚାରି । ଶେଷକାଳତ ତେଓଲୋକେ ଭ୍ୟାବେଳେ ଆହି ତେଲ ଦୂରିଲ ହୈ ଗୈଛେ । ବନ୍ଦବୀଯା ପଣ ଆବୁ ଆକାଶର ଚାଇବୋର,

এনেকি সমুদ্র মাছবোর বিনাশ হৈছে। ৪ তথাপি কোনো মানুহে বিবাদ নকৰক, কোনেও কাৰো বিৰুদ্ধে অভিযোগ নকৰক; কিয়নো, হে পুৰোহিতসকল, তোমালোকৰ ওচৰত মোৰ অভিযোগ আছে। ৫ পুৰোহিতসকল, তোমালোকে দিনত উজ্জুটি খাবা, বাতি তোমালোকৰ সৈতে ভাৰবাদীয়েও উজ্জুটি খাব; মই তোমালোকৰ মাছ ইহৃষ্যালোক বিশ্বল কৰিম। ৬ ঝণ্ডিৰ অভাৱত মোৰ লোকসকল নষ্ট হৈছে। তোমালোকে সেই জ্ঞানক অগ্রাহ্য কৰাৰ কাৰণে মইও তোমালোকক মোৰ পুৰোহিত হিচাবে অগ্রাহ্য কৰিলোঁ। তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ ব্যৱহাৰ তোমালোকে পাহাৰ শৈছা, সেয়ে মইও তোমালোকৰ সন্তান সকলক পাহাৰ যাম। ৭ পুৰোহিতসকল সংখ্যাত যিমানে বৃদ্ধি পাইছে, সিমানে তেওঁলোকে মোৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিছে; মই তেওঁলোকৰ গৌৰৰ লাজত পৰিৰ্বৰ্তন কৰিম। ৮ মোৰ লোকসকলৰ পাপ কাৰ্যত তেওঁলোকে আহাৰ পায়; লোকসকলৰ দৃষ্টতাৰ কাৰণে তেওঁলোক লোজী হয়। ৯ এই হেতুকে, যেনেকৈ লোকসকল, তেনেকৈ পুৰোহিতসকলৰো হ'ব; দুয়োকো তেওঁলোকৰ দৃষ্টি পথৰ বাবে মই শাস্তি দিম। মই তেওঁলোকৰ কাৰ্যৰোৰ বাবে তেওঁলোকক প্রতিফলন দিম। ১০ তেওঁলোকে ভোজন কৰিব, কিন্তু তত্ত্ব নহ'ব, বেশ্যাকৰ্ম কৰিব, কিন্তু সংখ্যা বৃদ্ধি নহ'ব; কিয়নো তেওঁলোকে মৃত্পুংজা কৰি যিহোৱাক ত্যাগ কৰিলো। ১১ ব্যতিচাৰ, দ্রাক্ষাৰস আৰু নতুন দ্রাক্ষাৰসে লোকসকলৰ বৃদ্ধি নষ্ট কৰিছে। ১২ মোৰ লোকসকলে এডোখৰ কাৰ্যৰ মূৰ্তিৰ ওচৰত পৰামৰ্শ বিচাৰে, তেওঁলোকৰ লাখুটিডালে তেওঁলোকক নিৰ্দেশনা দিয়ে, কিয়নো বেশ্যাকৰ্মলৈ নিয়া আতাই তেওঁলোকক বিপথে লৈ গৈছে। তেওঁলোকে বেশ্যাকৰ্ম কৰি নিজৰ ঈশ্বৰৰ তাগ কৰিলো। ১৩ তেওঁলোকে পৰ্বতৰ উচ্চ চূড়াৰোত বলি উৎসৱ কৰে, পাহাৰৰোৰ ওপৰত নৈবেদ্য উৎসৱ কৰে, অলোন, লিবনি, আৰু এলা গৰ্হ তলত, য'ত আৰমদায়ক ছাঁ আছে, তাত ধূপ জ্বালায় সেই কাৰণেই তোমালোকৰ ছোৱালীৰে বেৱ্য হয়, আৰু তোমালোকৰ বোৱাবীৰোৰ ব্যতিচাৰ কৰে। ১৪ তোমালোকৰ ছোৱালীৰেৰে বেশ্যাকৰ্ম কৰিলেও, বা তোমালোকৰ বোৱাবীৰোৰে ব্যতিচাৰ কৰিলেও মই তেওঁলোকক শাস্তি নিদিম; কিয়নো পুৰুষসকলে নিজেই বেশ্যাকৰ্মলৈ নিয়া আতাই তেওঁলোকক বিপথে লৈ গৈছে। ১৫ হে ইহৃষ্যালো, তুমি যদিও ব্যতিচাৰ কৰিছা, তথাপিৰ যিহুদা যেন সেই দোষত দোৰী নহয়; তোমালোক শিলগলালৈ নাযাবা, বৈৎ-আৱনলৈকে উঠি নাযাবা, “জীৱন্ত যিহোৱাৰ শপত” বুলি শপত নাখাবা। ১৬ ঠৰ্বতিভীয়া টেউৰী গাই নিচিনা ইহৃষ্যালীয়াসকল ঠৰ্বতিভীয়া। সেয়ে, বহুল পথাৰত পোৱালি মেৰ-ছাগ এটাক চৰোৱাৰ দৰে যিহোৱাই জানো এতিয়া তেওঁলোকৰ চৰাৰ পাবে? ১৭ ইহৃষ্যামে মৃত্যুৰোৰ সৈতে যোগ দিছে। তেওঁক সেইদৰেই থাকিব দিয়া। ১৮ যেতিয়া তেওঁলোকৰ সুৰা পান কৰা শেষ হয়, তেতিয়া তেওঁলোকে বেশ্যাকৰ্ম কৰি থাকে; তেওঁলোকে নিজৰ গৌৰৰতকৈ ব্যতিচাৰী কাৰ্যক অধিক বেছি ভাল পায়। ১৯ শাস্তিৰ এক বায়ুৰে নিজৰ ডেউকাৰে সেই জতিক মেৰিয়াই উৰাই লৈ যাব; তাতে তেওঁলোকে নিজৰ উৎসৱৰোৰ কাৰণে লাজ পাব।

৫ হে পুৰোহিতসকল, এই কথা শুন! হে ইহৃষ্যালীয়া-বংশ, মনোযোগ দিয়া! হে বাজবংশৰ লোকসকল, শুন! কিয়নো তোমালোক সকলোৰে বিৰুদ্ধে বিচাৰ কৰা হৈছে। কাৰণ তোমালোক মিস্পাত পতা ফান্দম্বৰূপ, আৰু তাৰোত সেলি দিয়া এক জালস্বৰূপ হৈছে। ২ বিদ্রোহিসকলে অনেক লোকক বধ কৰি গতিৰলোকে খন্দা বৰ্তুলোকে গ'ল, মই তেওঁলোকৰ সকলোকে শাস্তি দিম। ৩ মই ইহৃষ্যামক জানো; ইহৃষ্যালো মোৰ পৰা লুকাই থকা নাই; হে ইহৃষ্যাম, তুমি এতিয়া পতিতাৰ কৰ্ম কৰিছ; ইহৃষ্যালে অশুচি হ'ল। ৪ তেওঁলোকৰ কাৰ্যৰোৰে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰীলৈ উলটি যাৰ নিদিয়ে, কিয়নো তেওঁলোকৰ অস্তৰত ব্যতিচাৰী আত্মা আছে, আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাক নাজানে। ৫ ইহৃষ্যালোৰ অহক্ষমেই তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ দিয়ে; ইহৃষ্যামে নিজৰ অপৰাধতে উজ্জুটি খাইছে; তেওঁলোকৰ লগতে যিহুদায়েও উজ্জুটি খাইছে। ৬ নিজৰ মেৰ-ছাগ আৰু গুৰুৰ জাকোৰোৰ লৈ তেওঁলোকে যিহোৱাক বিচাৰি যাব, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক নাপাব;

কাৰণ তেওঁলোকৰ ওচৰ পৰা যিহোৱাই নিজক আঁতৰাই নিলে। ৭ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ সৈতে বিশ্বাসযাতকতা কৰিলে, তেওঁলোকে জাৰিক সন্তানবোৰক জন্ম দিলে। এতিয়া তেওঁলোকৰ পথাৰৰোৰ লগতে ন-জোনৰ উৎসৱে তেওঁলোকৰ গ্রাস কৰিব। ৮ তোমালোকে শিখিয়াত শিঙ্গ বজোৱা, বামাত তুৰী বজোৱা। বৈৎ-আৱনত যুদ্ধৰ উচ্চৰণি কৰি কোৱা, হে বিল্যামীন, “তোমাৰ পাছ ফালৰ শক্রলৈ চোৱা!” ৯ শাস্তি দিয়াৰ দিনা ইহৃষ্যাম জনশুন্ধি হৈ পৰিব। যি ঘটনাবোৰ নিচয়ে ঘটিব, সেই বিষয়ে মই ইহৃষ্যালোৰ ফৈদৰোৰ মাজত সতৰ্ক কৰি ঘোষণা কৰিলোঁ। ১০ যি সকলে চাৰিসীমাৰ শিল আঁতৰাব, যিহুদাৰ নেতৃসকল তেওঁলোকৰ নিচিনাই হ'ল। মই তেওঁলোকৰ ওপৰত পানীৰ ধৰল নিচিনাকৈ মোৰ ক্ষেত্ৰ ঢালি দিম। ১১ ইহৃষ্যামক নিৰ্যাতিত কৰা হ'ল; বিচাৰত তেওঁক চৰ্ছ কৰা হ'ল; কাৰণ ইহৃষ্যামে আসাৰ মুতিৰোৰ পাছত চলিবলৈ মনষ্ট কৰিলে। ১২ সেয়ে মই ইহৃষ্যামলৈ নষ্টকাৰক পোকৰ নিচিনা হ'লো, আৰু যিহুদা-বংশলৈ ধৰ্ষণ কৰা ক্ষয়কাৰক দৰে হ'লো। ১৩ ইহৃষ্যামলৈ নিজৰ অস্মৃততা দেখা পালে, আৰু যিহুদাই নিজৰ আঘাত দেখা পালে; সেনে ইহৃষ্যামে আচীয়াৰ ওচলৈ সহায়ৰ বাবে গ'ল; মহাৰাজৰ ওচলৈ লোক পঢ়াই বাৰ্তা প্ৰেৰণ কৰিলে; কিন্তু মহাৰাজে তোমাক আৰোগ্য কৰিব নোৱাৰিব; তেওঁ তোমাৰ আঘাত নিবায়ম কৰিব নোৱাৰিব। ১৪ মই ইহৃষ্যামলৈ সিংহৰ নিচিনা হ'ম, যিহুদা-বংশলৈ এটা যুবা সিংহৰ নিচিনা হ'ম; মই নিজেই তেওঁলোকক ছৰ্ম-ভিম কৰিব আৰু আঁতৰ হৈ যাম; মই তেওঁলোকক দৃঢ়লৈ লৈ যাম, তেওঁলোকৰ উদ্বাৰ কৰিবলৈ কোনো নাথাকিব। ১৫ মই মোৰ নিজৰ ঠাইলৈ ঘূৰি যাম। তেওঁলোকে নিজৰ দোষ স্থীকাৰ নকৰা পৰ্যন্ত আৰু মোক বিচাৰি নহালৈকে মই সেই ঠাইত থাকিম। তেওঁলোকৰ সঞ্চক্তৰ সময়ত তেওঁলোকে মোৰ বিচাৰিবলৈ আপ্তা চেষ্টা কৰিব।”

৬ “আহাঁ, আমি যিহোৱাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যাওঁ; তেৰেই আমাক চিন্ম-ভিম কৰিলে আৰু তেওঁ আমাক সুস্থ ও কৰিব; তেৰেই আমাক আঘাত কৰিলে আৰু তেওঁ আমাক আমার ঘা পটিৰে বাদিও দিব। ২ দুদিনৰ পাছত তেৰেই পুনৰায় আমাক জীৱন দিব; তৃতীয় দিনা তেওঁ আমাক তুলিব, যাতে আমি তেওঁক সন্মুখত জীয়াই থাকিব পাবোঁ। ৩ আহাঁ, আমি যিহোৱাক জানেইহ'ক, তেওঁক জানিবলৈ ওচৰ চাপি যাওহ'ক; পুৰাৰ সূৰ্যদায়ৰ দৰে তেওঁ নিচয় প্ৰকাশিত হ'ব; বৰষুণৰ দৰে তেওঁ আহিব, বস্তোকলৰ ভূমি ভজিই তোলা বৰষুণৰ দৰেই তেওঁ আহিব।” ৪ হে ইহৃষ্যাম, মই তোমাক লৈ কি কৰিম? হে যিহুদা, তোমাক লৈয়ে বা কি কৰিম? কিয়নো তোমালোকৰ বিশ্বস্ততা বাতিপুৰাৰ কুৰলীৰ নিচিনা; অতি শীঘ্ৰেই অদৃশ্য হৈ যোৱা বাতিপুৰাৰ নিয়ৰৰ নিচিনা। ৫ সেই কাৰণেই মই ভাববাদীৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক খণ্ড-খণ্ডক কাটিলোঁ, মোৰ মুখৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক বধ কৰিলোঁ; মোৰ বিচাৰৰ বায় তোমালোকৰ ওপৰত বিজুলীৰ নিচিনাকৈ চমকি উঠিছে। ৬ কিয়নো মই বলিদান নিবিচাৰোঁ, বিশ্বাসপূৰ্ণ প্ৰেমহে বিচাৰোঁ; মই বিচাৰো মানুহে যেন হোম-বলিতকৈ ঈশ্বৰ-বিষয়ক জনান অধিককৈ লাভ কৰে। ৭ তেওঁলোকে আদমৰ দৰে মই স্থাপন কৰা নিয়ম আমান্য কৰিলে; তেওঁলোকে মোৰ প্ৰতি বিশ্বাস-ঘাতকতা কৰিলে। ৮ গিলিয়দ হৈছে দৃষ্ট লোকসকলৰ নগৰ, য'ত তেজময় পদচিহ্ন ভৱি আছে। ৯ ডকাইতবোৰে যেনেকৈ মানুহৰ অপেক্ষাত খাপ দি থাকে, তেনেকৈ পুৰোহিতসকলেও খাপ দি থাকে; তেওঁলোকে চিখিমলৈ যোৱা বাটত মানুহক বধ কৰে, এনে কি ভয়ঙ্ক অপৰাধমূলক কাৰ্য কৰে। ১০ ইহৃষ্যালীয়া সকলৰ মাজত মই এক ভয়নক বিষয় দেখিলোঁ; তাত ইহৃষ্যামে ব্যতিচাৰ কৰিবে আৰু ইহৃষ্যালে অশুচি হ'ল। ১১ হে যিহুদা, তোমাৰ কাৰণেও ফচল কাটিবৰ সময় স্থিৰ কৰা হৈছে। সেই সময়ত মই মোৰ লোকসকলক বদ্দী অৱস্থাৰ পৰা ঘূৰাই আনি পুনৰায় স্থাপন কৰিম।

৭ যেতিয়া মই ইহৃষ্যালেক সুস্থ কৰিব বিচাৰোঁ, তেতিয়া ইহৃষ্যামৰ পাপৰ লগতে চমৰিয়াৰ দুষ্টৰ কাৰ্যবোৰ প্ৰকাশ পায়; তেওঁলোকে ছলনা কৰে, ঘৰৰ ভিতৰত ঢোৱ সোমায় আৰু বাহিৰত ডকাইতবোৰে লুট-পাট কৰে। ২ কিন্তু তেওঁলোকে নিজৰ মনত বিবেচনা কৰি নাচায় যে, তেওঁলোকৰ সকলো দৃষ্টতা মই মনত বাখোঁ। এতিয়া তেওঁলোকৰ

ପାପ କାର୍ଯ୍ୟରୋବେ ତେଓଲୋକ ସମ୍ମୁଖୀକେ ଆଗ୍ରିବ ଥାଇଛେ; ମୋର ଚକୁର ସମ୍ମୁଖ ସେଇହାରେ ସକଳୋ ସମ୍ଭାବେ ଆଛେ । ୩ ତେଓଲୋକ ଦୁଷ୍ଟତାରେ ସୈତେ ତେଓଲୋକର ବଜାକ ଆବୁ ମିଛା କଥାରେ ସୈତେ ପ୍ରସାଦନ ଲୋକଙ୍କଳକ ଆନନ୍ଦିତ କରେ । ୪ ତେଓଲୋକ ସକଳୋରେଇ ବ୍ୟାଭିଚାରୀ; ତେଓଲୋକ ପିଠା ପ୍ରତ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟ କରୋତ୍ତର ତପତ ତନ୍ଦୁବର ନିଚିନା; ପିଠା ପ୍ରତ୍ୟ କରୋତ୍ତାଜମେ ଆଟ୍ଟାଣ୍ଡି ଖଚାର ପରା ଆବର୍ତ୍ତ କବି ପିଠା ଫୁଲି ଉଠିଲେକେ ତନ୍ଦୁବର ଜୁଇ ଲବଚର କରାବ ପ୍ରୟୋଜନ ନହୁଁ । ୫ ଆମାର ବଜାର ଉଂସରର ଦିନା ପ୍ରଥମନ ଲୋକଙ୍କଳ ଦ୍ରାକ୍ଷବର ବାଗିତ ଅସୁର ହେଲି; ନିନ୍ଦକସଙ୍କରଣ ହେଲି ଏବଂ ନିଜର ହାତ ଆଗବଢ଼ାଇଲି । ୬ କିମ୍ବାନୋ ଏକ ତନ୍ଦୁବର ଦରେ ପ୍ରଭୁଲିତ ହଦ୍ୟରେବେ ସୈତେ, ତେଓଲୋକ ନିଜର ଭିତରରେ ତଳନାର ପରିକଳନା କରେ; ଓରେ ବାତି ତେଓଲୋକର ଖେ ଧୂମାଯିତ ହେ ଥାକେ; ବାତିପୁରା ସେଇ ଖେ ଏକ ଜୁଲା ଅଶ୍ଵିଧାରେ ଦରେ ପ୍ରଥରବରେ ଜୁଲି ଉଠେ । ୭ ତେଓଲୋକ ସକଳୋରେଇ ଏଟା ତନ୍ଦୁବର ଦରେଇ ତପତ; ତେଓଲୋକର ଶାସନକର୍ତ୍ତାସଙ୍କଳ ତେଓଲୋକେ ପ୍ରାସ କରେ; ତେଓଲୋକର ସକଳୋ ବଜା ପତିତ ହଲେ; ତେଓଲୋକର କୋନେ ଓ ସହାୟ ବା ବାବେ ମୋର ନାମାତେ । ୮ ଇକ୍ର୍ୟାମ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତିବୋର ଲଗତ ମିଳି ଗୈଛେ; ଇକ୍ର୍ୟାମ ଏଫାଲେ ପୁରି ଯୋରା ଏଣେ ଏକ ପିଠା ଯାକ ଗୁଟ୍ଟାଇ ଦିଆ ହୋଇବା ନାହିଁ । ୯ ବିଦେଶୀଶକଳେ ତେଓର ଶକ୍ତି ଦୂରବ କରିଲେ, କିନ୍ତୁ ତେଓ ତାକ ବୁଜି ପୋରା ନାହିଁ; ତେଓ ମୂର ବୁଝି ଚିଲିବୋର ଠାୟେ ଠାୟେ ପକିକିଛେ, କିନ୍ତୁ ତେଓ ତାକ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରା ନାହିଁ । ୧୦ ଇଆୟେଲର ଅହକରେଇ ତେଓ ବିବୁଦ୍ଧ ସାକ୍ଷ ଦିଛେ; ଏହି ସକଳୋବୋର ଉପରିତ, ତେଓଲୋକର ଈଶ୍ଵର ଯିହୋରାର ଓଚରିଲେ ତେଓଲୋକ ଉଲଟି ନାହିଁ ବା ତେଓ କିମ୍ବା ନିବିଚାରିଲେଣେ । ୧୧ ଇକ୍ର୍ୟାମ ମେନ ଏଟା ଅଜଳା କପୋ ହଲ, ଏକେବାରେ ବୁଝିଲାଇନ; ତେଓଲୋକେ ଏବାର ମିଚରକ ମାତେ, ପୁନର ଅଚୁରୀଯାର ଓଚରିଲେ ଯାଯା । ୧୨ କିନ୍ତୁ ତେଓଲୋକ ଯେତିଆ ଯାବ, ମହି ତେତିଆ ତେଓଲୋକର ପ୍ରପରତ ମୋର ଜାଳ ପେଲାମ; ଆକୁଶି ଚରାଇବୋର ନିଚିନାକେ ମହି ତେଓଲୋକକ ତଳଲୈ ନମାଇ ଆନିମ; ତେଓଲୋକର ମଞ୍ଜୁଲୀର ଓଚରତ ଯେତେକେ କୋରା ହେଲି, ସେଇଦେଇ ମହି ତେଓଲୋକକ ଶାସ୍ତି ଦିମ । ୧୩ ତେଓଲୋକର ସତ୍ୟ ହ'ବ! କାରଣ ତେଓଲୋକ ମୋର ଓଚରବ ପରା ବିପଥେ ଗଲାଇ । ତେଓଲୋକର ବିନାଶ ହ'ବ! ତେଓଲୋକେ ମୋର ବିବୁଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟେ କରିଲେ, କିନ୍ତୁ ତେଓଲୋକେ ମୋର ବିବୁଦ୍ଧ ମିଛା କଥା କଲେ । ୧୪ ତେଓଲୋକେ ନିଜର ବିଚନାର ଓପରତ ବିଲାପ କରିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରବ ପରା ମୋର ଓଚରତ ତେଓଲୋକେ କାତରୋକ୍ତି ନକରିଲେ । ଶସ୍ୟ ଆବ ନତ୍ରମ ଦ୍ରାକ୍ଷବସ ପାବର କାରଣେ ତେଓଲୋକ ଏକଗୋଟି ହୁଁ ଆବୁ ମୋର ଅହିତେ ବିଦୋହ କରେ । ୧୫ ଯଦି ଓ ମହି ତେଓଲୋକକ ଶିକ୍ଷା ଦିଲୋଣୀ ଆବୁ ତେଓଲୋକର ବାହୁ ଶକ୍ତିଶାଲୀ କରିଲୋ, କିନ୍ତୁ ତେଓଲୋକେ ଏତିଆ ମୋରେଇ ବିବୁଦ୍ଧ କୁକଳନା କରିଛେ । ୧୬ ତେଓଲୋକେ ଘୁରିଛେ, କିନ୍ତୁ ସର୍ବୋପରି ଈଶ୍ଵର ମୌଳି ଘୂରା ନାହିଁ; ତେଓଲୋକେ ଏକ ହର୍ତ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଧନୁର ନିଚିନା ହଲ; ତେଓଲୋକର ନେତାସଙ୍କ ନିଜର ଜିଭାର ଦାସିକର୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଥାର କାରଣେ ତରୋରାଲ ଦ୍ୱାରା ପିତତ ହ'ବ । ଏହିଦେଇ ଇତ୍ତାଯାଲୀୟାଶକଳ ମିଚର ଦେଶର ହାତିହ୍ୟାତର ପାତା ହ'ବ ।

b তোমার মুখত এটি শিঙ্গা বাখা। মোর অর্থাৎ যিহোৱাৰ গৃহৰ ওপৰত
শক্ত এক সংগ্ৰহ চাৰিই নিচিনাকৈ আহিছে; কিয়নো ইয়ায়েলবাসীয়ে
মই দিয়া নিয়মটি লজ্জন কৰিবলৈ, আৰু মোৰ ব্যৱস্থাৰ অহিতে বিদ্ৰোহ
কৰিবলৈ। ২ ইয়ায়েলে মোৰ ওচৰত কাতৰোক্তি কৰি কৈছে, ‘হে মোৰ
ঈশ্বৰ, আমি ইয়ায়েলবাসীয়ে আপোনাক জানো।’ ৩ কিন্তু যি উত্তম,
ইয়ায়েলে তাৰ অগ্রাহ্য কৰিবলৈ; সেয়ে শক্রেৰ তেওঁৰ পাছে পাছে খেণ্ডি
য়াব। ৪ মোৰ নিৰ্দেশ নোলোৱাকৈয়ে ইয়ায়েলীয়াসকলে ৰাজসকলক
নিযুক্ত কৰিলৈ; মই নজানাকৈয়ে তেওঁলোকে নেতৃসকলক মনোনীত
কৰিবলৈ। তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ সোগ আৰু বৃুপেৰে তেওঁলোকৰ বাবে
মৃতি তোহৰ কৰি নিজেই সৰ্বনাশ কৰিবলৈ। ৫ হে চমৰিয়া, মই তোমাৰ
দামুৰিৰ মূৰ্তিৰ অগ্রাহ্য কৰিবলোঁ। এই লোকসকলৰ বিবুদ্ধ মোৰ ক্ষেত্ৰ
প্ৰজনিত হ'ল; নিৰ্দেশী হ'বলৈ তেওঁলোকৰ পুনৰ কিমান কাল লগিব? ৬
কিয়নো এই দামুৰিৰ মূৰ্তি ইয়ায়েলৰ লোকসকলেই নিৰ্মাণ কৰিছে; এজন
শিল্পকাৰে তাক নিৰ্মাণ কৰিবলৈ; কিন্তু সেয়া ঈশ্বৰ নহয়; চমৰিয়াৰ সেই
দামুৰিৰ মূৰ্তিটো ডোখৰ ডোখৰকে তড়া হ'ব। ৭ তেওঁলোকে বতাহক
ৰেপণ কৰে আৰু শেষত বা' মৰলীৰ শশ্য দাব। শশ্যৰ গোচাত কোনো

ଦାନା ନାଥାକେ, ତାର ପରୀ କୋନୋ ଆହାର ଉତ୍ପନ୍ନ ନହିଁ । ସମ୍ମିଳନ କିଛି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ତେଣେ ବିଦେଶୀକଳେ ତାକ ଗ୍ରାସ କରିବ । ୮ ଇତ୍ତାଯେଲକ ଗ୍ରାସ କରା ହିଁ; ତେଣେକେ ଏତିଯା ବିଭିନ୍ନ ଜାତିବୋରର ମାଜଟ ଏକ ଅବାହିତ ପାତ୍ର ନିଚିନାଟିକେ ଆଛେ । ୯ ଏଠା ବନବୀଯା ଗାଧି ଅକଳେ ଇଫାଲେ-ସିଫାଲେ ଘ୍ରି ଫୁରାର ଦରେ ତେଣେକେ ଉଠି ଗାଲ; ଇତ୍ତାଯିମେ ନିଜକେ ପ୍ରତିବକ୍ଷକ କରିବିଲେ ପ୍ରେମିକଳକ ବେଚ ଦି ଆନିଲେ । ୧୦ ସମ୍ମିଳନ ତେଣେକେ ବିଭିନ୍ନ ଜାତିବୋର ସୈତେ ବେଚ ଦି ବନ୍ଦୁତ୍ୱ କରିଲେ, ତଥାପି ମହି ଏତିଯା ତେଣେକେ ବିନାଶ କରିବିଲେ ଏକଲେଖ ପୋଟାମ; ବଜା ଆବୁ ନେତାଙ୍କଳର ଅତ୍ୟାଚାରର ଅଧିନିତ ତେଣେକେ ଯାତନା ଭୋଗ କରିବ । ୧୧ ପାପର ପ୍ରାୟଶିତ୍ତ କରିବର କାରାଣେ ଇତ୍ତାଯିମେ ଅନେକ ଯଜ୍ଞ-ବେଦୀ ସାଜିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେହିବୋର ପାପ କରାର ଯଜ୍ଞ-ବେଦୀ ହିଁ । ୧୨ ମୋର ବ୍ୟାହରୁ ଅନେକ କଥାରେ ସମ୍ମିଳନ ଲିଖେ, ସେହିବୋର ଏକ ବିଜତାଯା କୋନୋ ଅଭୂତ କଥା ବୁଲି ଗଣ୍ୟ ହିଁ । ୧୩ ସମ୍ମିଳନ ତେଣେକେ ମୋର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପଶୁ ବଲି ଦି ତାର ମାଂସ ଖାଇ, କିନ୍ତୁ ମହି, ଯଥୋହାଇ ତେଣେକେ ପ୍ରହଣ ନକରେଁ । ଏତିଯା ମହି ତେଣେକେର ଅପରାଧ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ କରି ତେଣେକେକ ପାପର ପ୍ରତିଫଳ ଦିମ; ତେଣେକେ ମିଚରିଲୈ ଉଲ୍ଲଟି ଯାଏ । ୧୪ ଇତ୍ତାଯେଲେ ମୋର, ତେଣେକେକ ସୁଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ପାହାରି ଗୈ ଡାଙ୍ଗ ଡାଙ୍ଗ ରାଜାଗୁହ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ; ଯଥୁଦା ଇତ୍ତାଯିମେ ନଗର ଗଡ଼େରେ ଆବୃତ କରିଲେ; କିନ୍ତୁ ମହି ତେଣେକେ ନଗରବୋର ଓ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ଜୁଇ ବର୍ଷାମ; ତାତେ ତେଣେକେ ସକଳୋ କୋଠି ଜୁଇଯେ ପରି ଗ୍ରାସ କରିବ ।

১ হে ইয়ায়েল, অন্যান্য জাতিবোব দৰে তুমি অতিশ্য আনন্দ নকৰিবা;
তুমিতো তোমাৰ সংশ্ৰবৰ পৰা আঁতিৰ গৈ বেশ্যাকৰ্ম কৰিছা, মৰণা মৰা
প্ৰতেক মজিয়াত তুমি বেশ্যাকৰ্মৰ বেচ পাই আনন্দিত হৈছ। ২ মৰণা মৰা
মজিয়া আৰু দাঙ্গা পোৱা কুণ্ডি লোকসকলক খাটোল নিদিব; তেওঁলোকে
নতুন দাঙ্গাৰস নাপাব। ৩ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ দেশত বাস নকৰিব;
কিন্তু ইফ্রায়িম হলে মিচৰলৈ উলটি যাব, আৰু তেওঁলোকে আচূরীয়াত
অঙ্গি আহাৰ খাব। ৪ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দাঙ্গাৰস পানীয়
নৈবেদ্য ঢালিবলৈ নাপাব; তেওঁলোকৰ বলিবোৰে তেওঁক সন্তুষ্ট নকৰিব;
তেনে বলিদানবোৰ শোকাৰ্ত লোকসকল আহাৰ নিচিনা হ'ব; সেইবোৰ
যিসকলে থাব, তেওঁলোক সকলো অঙ্গি হ'ব; কিয়নো সেই আহাৰ
কেৰল তেওঁলোকৰ নিজৰ ভোক গুচাৰ কাৰাহেই হ'ব, কিন্তু যিহোৱাৰ
গৃহলৈ নাহিব। ৫ তেওঁলোকৰ পৰ্মৰ দিনা আৰু যিহোৱাৰ উৎসৱৰ
দিনা তেওঁলোকে কি কৰিব? ৬ তেওঁলোকে যদি আচূরীয়াত বিনাশৰ
পৰা বৰ্ক্ষা ও পায়, কিন্তু মিচৰে তেওঁলোকক পৰলোকলৈ গোটাৰ আৰু
মেছিক নগৰে তেওঁলোকক মৈদাম দিব। তেওঁলোকৰ সাঁচতীয়া কাঁইটায়া
ৰূপৰ বস্তুবোৰ লাগতে তেওঁলোকৰ তস্মুবোৰ ঢোৰাত গচ আৰু কাঁইটায়া
গচে ঢাকি পেলাব। ৭ ইয়ায়েলীয়াসকলে ইয়াকে জানিব মে, শাস্তিৰ
দিনবোৰ সমাগত, প্রায়চিন্তিৰ দিন উপস্থিতি হৈছে; তেওঁলোকৰ অনেক
অধৰ্ম আৰু অধিক বিদেহৰ কাৰাপে তেওঁলোকে “ভাৰবাদীক নিৰ্বোধ আৰু
শৰ্শৰৰ আত্মা পোৱা লোকক পংগলা বুলি ভাবে।” ৮ মোৰ সংশ্ৰবৰ সৈতে
ভাৰবাদীজন ইফ্রায়িম প্ৰহীৰ হ'লেও তেওঁৰ সকলো পথতে থাকে ব্যাধিৰ
ফান্দ; সংশ্ৰবৰ গৃহত তেওঁৰ বিপক্ষে থাকে শক্রত। ৯ গিবিয়াৰ সময়ত
যেনেকৈ আছিল, সেইদেৱ ইয়ায়েলীয়াসকল অষ্টতাৰ মাজত ডুব গল।
ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ অধৰ্মৰ কথা সঁৰোব কৰিব; তেওঁলোকৰ পাপ কাৰ্যৰ
প্ৰতিকাৰ সাধিব। ১০ যিহোৱাই কৈছে, “মৰুভূমিত পোৱা দাঙ্গাগুটিৰ
নিচিনাকৈ মই ইয়ায়েলক বিচাৰি পালোঁ; প্ৰথম খতুৰ প্ৰথমে ফল ধৰা
ডিমুৰ গচৰ গুটিৰ নিচিনাকৈয়ে মই তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুসকলক দেখা
পাইছিলোঁ; কিন্তু তেওঁলোকে বাল-পিয়োৱাৰ ওচৰলৈ গৈ সেই লজ্জাপূৰ্ণ
মৃত্যুটোৰ উদ্দেশ্যে নিজকে দিছিল; তাতে তেওঁলোকৰ প্ৰিয় মৃত্যুটোৰ
দৰেই তেওঁলোক ঘৃণিত হৈ পৰিল। ১১ ইফ্রায়িমৰ বিষয়ে হ'লে, চৰাইৰ
নিচিনাকৈ তেওঁলোকৰ পৌৰৰ দূৰৱেল উড়ি যাব; তেতিয়া সত্ত্বনৰ জন্ম
নহ'ব, কোনো গৰ্ভবতী নহ'ব আৰু কোনো গৰ্ভধাৰণো নকৰিব। ১২
যদিওকা কোনোৱে সত্ত্বন সকলক ডাঙৰ-দীঘল কৰে, সেই সত্ত্বন সকলৰ
মৃত্যু ঘটাই মই তেওঁলোকৰ সত্ত্বনহীন কৰিব; তেওঁলোকৰ এজনো
অৰৱিষ্ট নাথাকিব। যেতিয়া মই তেওঁলোকৰ ওচৰ পৰা আঁতিৰ যাম,

তেওঁলোকের আরশোই সত্তাপ হ'ব। ১৩ এদিন মই ইফ্রয়িমক এক মনোহৰ ঠাইত বোপণ কৰা ত্ৰ যেন দেখিছিলোঁ; কিন্তু এতিয়া ইফ্রয়িমে নিজৰ সন্তান সকলক বাহিৰ কৰি বধকাৰী ওচৰলৈ তেওঁলোকক লৈ যাব।” ১৪ হে যিহোৱা, তেওঁলোকের দিয়ক; আপুনি তেওঁলোকক কি দিব? আপুনি তেওঁলোকক গৰ্ভফুল নষ্ট হৈ যোৱা গৰ্ভ আৰু গাথীৰ নথকা শুকান স্তন দিয়ক। ১৫ যিহোৱা হই কৈছে, “শিলগলাত তেওঁলোকে নিজৰ সকলো দুষ্টা আৰাস্ত কৰিছিলোঁ; সেই ঠাইতে মই তেওঁলোকক ঘৃণা কৰিবলৈ ধৰিলোঁ। তেওঁলোকের পাপকৰ্মৰ কাৰণে মই মোৰ লোকসকলৰ মজৰ পৰা তেওঁলোকক খেদি বাহিৰ কৰি দিম; মই তেওঁলোকক পুনৰায় প্ৰেম নকৰিম; তেওঁলোকেৰ সকলো নেতাই বিদ্ৰোহী। ১৬ ইফ্রয়িমক আহত কৰা হৈছে, তেওঁলোকেৰ শিপা শুকাই গৈছে, তেওঁলোকে কোনো ফল উৎপন্ন নকৰিব; তেওঁলোকেৰ সন্তান জন্ম হ'লেও, মই তেওঁলোকক গৰ্ভৰ প্ৰিয় সন্তানৰোক মাৰি পেলোম।” ১৭ মোৰ দৈশ্ব্যে তেওঁলোকক অগ্ৰাহ্য কৰিব, কিয়নো তেওঁলোক তেওঁৰ আজ্ঞাৰ বাধ্য নহ'ল; তেওঁলোক বিভিন্ন জাতিৰোৰ মাজত যাঘাৰী হৈ সূৰি ফুৰিব।

১০ ইস্রায়েল এক লহপহীয়া দ্বাক্ষালতা; তাত প্ৰচুৰ ফল ধৰে। তাৰ ফল যিমানে বৃদ্ধি পালে, সিমান অধিক মেছি সংখ্যাৰ যজ্ঞবেদী তেওঁ নিৰ্মাণ কৰিলৈ। তেওঁৰ দেশৰ যিমানে উন্নতি হ'ল, তেওঁ নিজৰ পৰিত স্তন্ত্ৰোৰ সুন্দৰভাৱে সাজিলৈ। ২ তাৰ লোকসকলৰ অতৰ প্ৰবণ্ণনা পূৰ্ণ; সেয়ে এতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ দোষৰ বোজা বৰ লাগিব। যিহোৱাই তেওঁলোকৰ যজ্ঞবেদীৰেৰ ভাণ্ডি পেলোৱ, তেওঁলোকৰ স্তন্ত্ৰোৰ নষ্ট কৰি দিব। ৩ তেওঁয়া তেওঁলোকে আৰশোই ক'ব, “আমি যিহোৱাৰ ভয় নকৰাৰ কাৰণে আমাৰ কোনো বজা নাই; কিন্তু বজা থাকিলেও, তেওঁ আমাৰ কাৰণে কি কৰিব পাৰিলৈহেইতেন?” ৪ তেওঁলোকে অনেক অনৰ্থক কথা কয়, নিয়ম স্থাপন কৰাৰ সময়ত মিছা শপত খায়; সেয়ে পথাৰৰ মাটিত বিহ গছ গজাৰ নিচিনাকৈ বিচাৰ গজি উঠিছে। ৫ চমৰিয়াত বসবাস কৰা লোকসকলে বৈৰ-আৰনৰ দায়ুৰি-মৃত্যিৰ কাৰণে ভয়তে কঁপিষে; সেয়ে তাৰ লোকসকলে শোক কৰিব, সেইদৰে, সেই মৃত্যুজীত আনন্দিত হোৱা প্ৰৱেহিতসকলেও বিলাপ কৰিব; কাৰণ সেই মৃত্যুৰ সৌৰ এতিয়া তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ কৰা হৈছে। ৬ সেইটো অচূৰীয়ালৈ লৈ যোৱা হ'ব, আৰু মহাবৰাজৰ উপহাৰস্বৰূপে তাক দিয়া হ'ব। ইফ্রয়িমে লাজ পাৰ, ইস্রায়েলে কাঠৰ মৃত্যিৰ অনুসৰণ কৰাৰ কাৰণে লজ্জিত হ'ব। ৭ পানীয়ে যেনেকৈ কাঠৰ সৰু টুৰুৰা উটোৱাই লৈ যায়, চমৰিয়াৰ বজাৰ বিনাশ তেনেদৰে হ'ব। ৮ বৈৰ-আৰনৰ পঞ্জাৰ ওখ ঠাইৰ মঠবোৰ অৰ্থাৎ ইস্রায়েল পাপময় ঠাইৰোৰ ধৰ্ম হ'ব। কাঁইটীয়া বন আৰু গচ্ছবোৰ গজি উঠি সেইহোৰ যজ্ঞবেদীৰেৰ ঢাকি পেলোৱ; তেওঁয়া তেওঁলোকে পৰ্বতবোৰক ক'ব, “আমাৰ ঢাকি পেলোৱ!” সৰু সৰু পাহাৰবোৰক ক'ব, “আমাৰ ওপৰত পৰা!” ৯ যিহোৱাই কৈছে, “হে ইস্রায়েল, গিৰিয়াত থকা দিমেৰে পৰা তুমি পাপ কৰি আহিছা; পাপৰ মাজতৈ তোমালোক থাকি গালা; গিৰিয়াত যন্দই জানো অধৰ্মচাৰীৰোৰক লং নাপাব? ১০ যেতিয়াই মোৰ ইচ্ছা হয়, তেওঁয়াই মই উচ্চজ্ঞল লোকসকলক শাস্তি দিবলৈ তেওঁলোকৰ অহিতে বিভিন্ন জাতিৰোৰক একত্ৰিত কৰা হ'ব। ১১ ইফ্রয়িম এক শিক্ষা পেৱা চেঁটুৰী গুৰু, যি শশ্য মৰণা মাৰিবলৈ ভাল পায়। মই তাইৰ সুন্দৰ ডিঙিত যুৱলি দিম, মই ইফ্রয়িমৰ ওপৰত এক যুৱলি দিম; যিহুদা ইন্তল টানিব, যাকোৰে নিজৰ কাৰণে মৈ টানিব।” ১২ তোমালোকে নিজৰ কাৰণে ধাৰ্মিকতাৰ কঠীয়া সিঁচা, প্ৰেমৰ শশ্য দোৱা, পতিত ভূমি চহোৱা; যিহোৱাৰ বিচাৰিবৰ সময় হৈছে। যেতিয়া তোমালোকে তেনে কৰিবা, তেওঁয়া যিহোৱাই আহি তোমালোকৰ ওপৰত ধাৰ্মিকতাৰ বৃষ্টি বৰয়াৰ; ১৩ কিন্তু তোমালোকে দৃষ্টিৰ ভূমি চহালা, অন্যায়ৰ শশ্য চপালা, ছলনাৰ ফল তোগ কৰিবা; তোমালোকে নিজৰ শক্তি আৰু অনেক সৈন্যবোৰৰ ওপৰত ভাৰসা কৰিছা। ১৪ সেই কাৰণে তোমাৰ লোকসকলৰ মাজত যুদ্ধৰ কেলাহল উঠিব, তোমালোকৰ সকলো দৰ্গবোৰ বিন্শ হ'ব। যেনেকৈ চলমনে যুদ্ধৰ দিনা বৈৰ-আৰেক ধৰ্ম কৰিছিল। সেই সময়ত ল'ৰা-

ছোৱালীবোৰ সৈতে মাকসকলক আছাৰি হিছা-ছিৰ কৰা হৈছিল। ১৫ হে বৈৰেল, তোমালোকলৈকো তেনেদৰে ঘটিব। কাৰণ তোমাৰ দুষ্টতা অতি বেছি। বাতিপুৱা হ'লে ইস্রায়েলৰ বজাৰ সম্পূৰ্ণকৈ ধৰ্ম কৰা হ'ব।

১১ ইস্রায়েল যেতিয়া শিশু আছিল তেওঁয়া মই তেওঁক প্ৰেম কৰিছিলোঁ,

মই মিচৰ পৰা মোৰ প্ৰেক মাতি আনিছিলোঁ। ২ মই তেওঁলোকক যিমানে মাতিছিলোঁ, সিমানেই তেওঁলোক মোৰ ওচৰ পৰা দূৰে আঁতিৰ গ'ল; তেওঁলোকে বাল দেৱতাবোৰ উদ্দেশ্যে বলি উৎসৰ্গ কৰিছিল, আৰু কটা মূর্তিবোৰৰ কাৰণে ধূপ জলাইছিল। ৩ তথাপিৰ ময়েই ইফ্রয়িমক খোজ কাঢ়িবলৈ শিকালোঁ। ময়েই তেওঁক মোৰ কোলাত লৈ ফুৰিলোঁ; কিন্তু তেওঁলোকে নাজানিলৈ যে মই তেওঁলোকৰ কাৰণে চিন্তা কৰোঁ। ৪ মই তেওঁলোকৰ প্ৰেমজীৰ্ণ আৰু প্ৰেমৰ বাকোনোৰে চলাই আনিলোঁ; মই তেওঁলোকৰ বাবে কাকৰ ওপৰৰ পৰা যুৱলিখন তুলি ধৰা লোকৰ নিচিনা হলোঁ; পাছত কুজা হৈ তেওঁলোকক আহাৰ খোৱাই প্ৰতিপালন কৰিলোঁ। ৫ যিহেতু ইস্রায়েলীয়াসকল মোলৈ উলটি আহিবলৈ অসন্তু হ'ল, সেয়ে তেওঁলোক মিচৰলৈ উলটি নাযাব। আৰু অচূৰীয়াই তেওঁলোকৰ ওপৰত শাসন কৰিব। ৬ তেওঁলোকৰ নগৰবোৰৰ ওপৰত যুদ্ধৰ তৰোৱাল পৰিব; তাতে তেওঁলোকৰ দুৱাৰবোৰ ডাংবোৰ নষ্ট হ'ব; নিজৰ পৰিকল্পনাৰ দ্বাৰাই তেওঁলোক বিনষ্ট হ'ব। ৭ মোৰ লোকসকল মোৰ পৰা ঘূৰি যাবলৈ স্থিৰ কৰিছে; যদিও তেওঁলোকে মোক অৰ্থাৎ অতি উৰ্দ্ধত থকা জনাক মাতিলেও, তেওঁ তেওঁলোকক মৃঠৈই উৰ্দ্ধত তুলি নলব। ৮ হে ইফ্রয়িম, মই তোমাক কেনেকৈ ত্যাগ কৰিম? হে ইস্রায়েল, মই তোমাক কেনেকৈ আনাৰ নাহত শোধাই দিম? মই তোমাক কেনেকৈ আদাৰ নিচিনা কৰিম? মই তোমার অৰস্থা কেনেকৈ চৰোয়ীমৰ নিচিনা কৰিম? মোৰ হদ্দয় ব্যাকুল হৈছে; মোৰ সকলো মমতা জাগি উঠিছে। ৯ মোৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধ মই তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে প্ৰকাশ নকৰিম; মই ইফ্রয়িমক পুনৰ বিনষ্ট নকৰিম; কিয়নো মই দৈশ্ব্য, মানুহ নহ'ও; মই তোমালোকৰ মাজত থকা পৰিত জনা; মই ক্ৰোধেৰে উপস্থিত নহ'ম। ১০ তোমাৰ লোকসকল মোৰ (যিহোৱাৰ) পাছত চলিব; মই সিংহৰ নিচিনাকৈ গৰ্জন কৰি মাতিম; মই গৰ্জন কৰি মাতিলে মোৰ সন্তান সকল পশ্চিম ফলৰ পৰা কঁপি কঁপি আহিব। ১১ মিচৰ দেশৰ পৰা চাৰাইৰ নিচিনাকৈ, অচূৰীয়াৰ পৰা কপোৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোক কঁপি কঁপি আহিব; মই তেওঁলোকক নিজ নিজ ঘৰত বাস কৰাম। মই যিহোৱাই ইই কথা কৈছোঁ। ১২ যিহোৱাই কৈছে, “ইফ্রয়িমৰ মিছা কথা, ইস্রায়েল বশৰ ছলনাই মোক চাৰিওফলে বেৰি বাধিছে; কিন্তু যুদ্ধীয়া এতিয়াও মোৰ অৰ্থাৎ দৈশ্ব্যৰ লগত অহা-যোৱা কৰিছে আৰু মোলৈ অৰ্থাৎ পৰিত জনালৈ বিশৃষ্ট হৈ আছে।

১২ ইফ্রয়িমে বতাহ খায়; তেওঁ পোটেইন্দিনটো পূৰ্বৰ বতাহৰ পাছত

পেণ্ডি যায়; তেওঁ মিছা কথা আৰু অত্যাচাৰ বৃদ্ধি কৰে; তেওঁ অচূৰীয়াৰ সৈতে সন্ধি কৰে আৰু মিচৰলৈ তেল পঢ়ায়। ২ যিহুদাৰ বিবুদ্ধে যিহোৱাৰ এটা পোচৰ আছে; তেওঁ যাকোবক তেওঁৰ আচাৰণ অনুসৰে দণ্ড দিব। আৰু তেওঁৰ কাৰ্য অনুসৰে প্ৰতিফল দিব। ৩ গৰ্ভৰ ভিতৰত যাকোবে তেওঁৰ কক্ষায়েকৈ ধৰিবলৈ তেওঁ পৰাত লগত যুদ্ধ কৰি জয়ী হৈছিল; তেওঁ দয়া বিচাৰি সেই দূৰত ওচৰত কান্দিছিল, আৰু মিনতি কৰিছিল; তেওঁ দৈশ্ব্যৰ বৈৰেলত লগ পাইছিল; সেই ঠাইতে দৈশ্ব্যৰে তেওঁৰ সৈতে কথা পাতিছিল। ৫ তেওঁ যিহোৱা, বাহিনীসকলৰ দৈশ্ব্য, যিহোৱা তেওঁৰ নাম। ৬ এতিয়া হে যাকোবৰ বংশ, তোমালোক তোমালোকৰ দৈশ্ব্যৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আছি। প্ৰেম আৰু ন্যায়বিচাৰ ধৰি বাখা আৰু সদায় তোমালোকৰ দৈশ্ব্যৰ অপেক্ষাত থাকা। ৭ যিহোৱাই কৈছে, “ইফ্রয়িম ব্যৱসায়ী; তেওঁৰ হাতত প্ৰবণ্ণনাৰ পাল্লা আছে; তেওঁ অত্যাচাৰ কৰিবলৈ ভাল পায়। ৮ ইফ্রয়িমে কয়, ‘নিচয়ে মই চহকী হলোঁ, নিজৰ কাৰণে মই ধন-সম্পদ গোটালোঁ; মোৰ সকলো পৰিশ্ৰমত, লোকে মোৰ কোনো দোষ বা পাপ বিচাৰি নাপাব।’ ৯ কিন্তু হে ইফ্রয়িম, ময়েই তোমাৰ দৈশ্ব্য যিহোৱা। মই মিচৰ দেশৰ পৰাই তোমাৰ লগত আছোঁ। তোমাৰ পৰ্বত দিনৰ নিচিনাকৈ মই পুনৰাবাস তোমাক তমুত বাস কৰাম। ১০ মই ভাৰবাদীসকলৰ আগত

কথা কলোঁ, অনেক দর্শন দিলোঁ; তেওঁলোকৰ যোগেদি দৃষ্টান্তৰে অনেকে কথা ক'লোঁ। ১১ গিলিয়দ অপৰাধেৰ পূৰ্ণ। তাৰ লোকসকল অপদার্থ। গিলগতল লোকসকলে বলধ উৎসৱ কৰে; তেওঁলোকৰ যজ্ঞ-দেবীৰেৰ পথাবৰ মাটিত থকা শিলৰ দ'মৰ নিচিনা হ'ব। ১২ যাকোৰ অৱাম দেশলৈ পলাই গৈছিল; আৰ্য্যা পাৰৰ কাৰণে ইআয়েলে মজুৰিৰ কাৰ্য লগতে মেৰ-ছাগ চৰোৱাৰ কাৰ্য কৰিছিল। ১৩ যিহোৱাই এজন ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাই মিচৰ দেশৰ পৰা ইআয়েলক আনিছিল; এজন ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাই তেওঁ প্ৰতিপালিত হৈছিল। ১৪ কিন্তু ইফ্রয়িমে যিহোৱাক অতিশয় বেজাৰ দিলোঁ; সেয়ে তেওঁৰ প্ৰভুৰে তেওঁ কৰা বৰ্কপ্রাপ্তৰ দোষৰ কাৰণে তেওঁকেই দেৱীৰ কৰিব; তেওঁ যি অপমানৰ কাৰ্য কৰিছে, সেই অপমান প্ৰভুৰে তেওঁকে ঘৰাই দিব।

১৩ ইফ্রয়িমে কথা ক'লোঁ, লোকসকল কঁপে; ইআয়েলৰ ফৈদ সমূহৰ মাজত তেওঁ মহান হৈছিল। কিন্তু বাল দেৱতাৰ সেৱা উপসনা কৰাৰ দেৱত দেৱীৰ হৈ তেওঁ মাৰিল। ২ এতিয়া তেওঁলোকে আধিকৈক পাৰ কৰি আছে; তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ বৃংপেৰ নিজৰ কাৰণে সাঁচ্ত ঢলা মৃত্তি, অৰ্থাৎ নিজৰ কলা-কোশলেৰে প্ৰতিমা সাজিলোঁ; এই সকলোৰেৰ শিল্পকাৰৰ কাৰ্য; এই মৃত্তিবোৰৰ সহজে তেওঁলোকে কয়, “যি সকলে উৎসৱ কৰে, তেওঁলোকে দাম্বুৰিৰ মৃত্তিবোৰক চুমা খাওক”। ৩ সেই বাবে তেওঁলোক প্ৰতাতৰ কুৰৱলীৰ নিচিনা হ'ব, সোনকালে অদৃশ্য হৈ যোৱা নিয়ৰৰ নিচিনা, মৰণা মৰা মজিয়াৰ পৰা বা ‘মৰলী’ বতাহে উৰুৱাই নিয়া তুহৰ নিচিনা, পিডিকিনোদি বাহিৰলৈ লোৱা ধূৰুৱা নিচিনা হ'ব। ৪ তথাপি

মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি অনা দিনৰে পৰা ময়েই তোমালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱা; মোৰ বাহিৰে তোমালোকৰ আন কোনো দুশ্বৰ নাই; মোৰ বাহিৰে তোমালোকৰ আন কোনো উদ্বাকৰ্তা নাই। ৫ মৰুভূমিত, শুকান দেশত ময়েই তোমালোকক দেখা-শুনা কৰিছিলোঁ। ৬ যেতিয়া তোমালোকে চৰণী পালা, তেতিয়া তোমালোক তুণ্ড হলা, তোমালোক তুণ্ড হোৱাত, তোমালোকৰ মনত গৰ্ব হল, এই নিমিত্তে তোমালোকে মোক পাহিৰিলা। ৭ সেই কাৰণে মই তেওঁলোকৰ ওপৰত সিংহৰ দৰেই হ'ম; নাহৰফুটকী বাঘৰ নিচিনাকৈ বাটট খাপ দি থাকিম। ৮ পোৱালি কাঢ়ি চৰ কৰি নিয়া ভালুকীৰ দৰে মই তেওঁলোকৰ ওপৰত আক্ৰমণ কৰি তেওঁলোকৰ হিয়া চিৰা-ছিৰ কৰিম; সিংহনীৰ নিচিনাকৈ মই তেওঁলোকক সেই শাইতে প্ৰাস কৰিম; বনৰীয়া জঙ্গুৰ দৰেৰে তেওঁলোকক ছিম তিম কৰিম। ৯ হে ইআয়েল, তুমি মোৰ বিপক্ষে অৰ্থাৎ তোমালোকৰ সহায়কাৰীৰ বিপক্ষে থকাৰ কাৰণে মই তোমাক বিলাশ কৰিম, ১০ এতিয়া তোমাৰ বজা ক'ত আছে, যি জনে সকলো নগৰতে তোমাক বক্ষা কৰিব পাৰিব? এতিয়া তোমাৰ শাসনকৰ্ত্তসকল ক'ত আছে, যি সকলৰ বিষয়ে তুমি মোক কৈছিলা, “মোক এজন বজা আৰু শাসনকৰ্ত্তসকলক দিয়া?” ১১ সেয়ে মই খ'ং উঠি তোমাক এজন বজা আৰু শাসনকৰ্ত্তসকলক দিয়া। ১২ সেয়ে মই খ'ং উঠি তেওঁকে আত্মাই নিলে। ১৩ ইফ্রয়িমৰ অপৰাধ বাঢ়ি যোৱা হ'ল; তেওঁৰ পাপবোৰ সাঁচি থোৱা হ'ল। ১৩ নাৰ্বীৰ প্ৰসৱবেদনাৰ দৰে তেওঁৰ ওপৰলৈ কষ্ট আহিব। কিন্তু তেওঁতো এজন অজ্ঞন পুত্ৰ; জ্ঞানৰ সঠিক সময়ত তেওঁ গৰ্জে প্ৰসৱ-দুৱাৰৰ মুখলৈ নাহ। ১৪ চিয়োলৰ শক্তিৰ পৰা মই তেওঁক উদ্বাৰ কৰিম নে? মৃত্যু, তোমাৰ মহামাৰীৰোৰ ক'ত? হে চিয়োল, তোমাৰ সংহাৰ ক'ত? মোৰ চক্ৰৰ পৰা মমতা লুকাই আলে। (Sheol ht585) ১৫ ইফ্রয়িমে তেওঁৰ ভাইসকলৰ মাজত সফলতা লাভ কৰিলো, যিহোৱাৰ পৰা এক প্ৰৱল পূৰ্বৰ বতাহ আহিব, মৰুভূমিৰ পৰা বৈ আহিব; ইফ্রয়িমৰ জুৰিবোৰ শুকাই যাব আৰু কুৱাঁত পানী নোহোৱা হ'ব; শক্তিৰে তেওঁৰ ভাৰলৰ সকলো মূল্যৱান বস্তু লুট কৰি নিব। ১৬ চমৰিয়া দেৱী হ'ব; কাৰণ তেওঁ দুশ্বৰৰ বিবুলৈ বিদোহ কৰিলে; তেওঁলোক তৰোৱালৰ দ্বাৰাই মৰিব, তেওঁলোকৰ শিশুসকলক আচাৰি ছিম-ভিম কৰা হ'ব, তেওঁলোকৰ গৰ্ভৰতী নাৰীসকলৰ উদৰ ফালি পেলোৱা হ'ব।

১৪ হে ইআয়েল, তোমালোকৰ দুশ্বৰ যিহোৱালৈ উলটি আহাঁ, তোমালোকৰ অপৰাধৰ কাৰণে তোমালোক পতিত থালোঁ। ২ মন পালটনৰ বাক্য লগত লোৱা আৰু যিহোৱালৈ ঘূৰি তেওঁক কোৱা,

“আমাৰ সকলো পাপ-অপৰাধ দৰ কৰক আৰু আমাৰ যি উত্তম, তাক গ্ৰহণ কৰক; যাতে আমি আমাৰ ওঁঠেৰে আপেনাৰ প্ৰশংসা কৰিব পাৰোঁ। ৩ অচূৰীয়াই আমাক উদ্বাৰ কৰিব নোৱাৰিব; যোৰাৰ ওপৰত ভাৰসা কৰি আমি যন্ত্ৰ নকৰিম। আমাৰ হাততেৰে নিৰ্মাণ কৰা মূৰ্তিৰ আমি পুনৰ ‘তুমি আমাৰ দৈশ্ব্য’ বুলি কেতিয়াও নকম; কিয়নো আপোনাৰ ওচৰতে অনাঞ্জনে দয়া বিচাৰি পায়।” ৪ যিহোৱাই কৈছ, “তেওঁলোকক বিপথে যোৱাৰ পৰা মই দ্বাৰাই আনি সুস্থ কৰিম, মই বিনা চতৰেই তেওঁলোকক প্ৰেম কৰিম; কিয়নো মোৰ ক্ষেত্ৰে তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰা আত্মিগাল। ৫ মই ইআয়েললৈ নিয়ৰৰ নিচিনা হম; তেওঁ লিলি ফুলৰ নিচিনাকৈ ফুলিব, লিবানোনৰ এবচ গছৰ নিচিনাকৈ তেওঁৰ শিপা নামি যাব। ৬ তেওঁৰ ডালবোৰ বিস্তৃতি হৈ হৈ বাঢ়ি যাব; জিত গছৰ নিচিনা তেওঁৰ সৌন্দৰ্য হ'ব; তেওঁৰ সুগন্ধ লিবানোনৰ এৰচ গছৰ নিচিনা হ'ব। ৭ তেওঁলোকে পুনৰায় মোৰ ছাঁত বাস কৰিবলৈ আহিব; তেওঁলোক প্ৰচুৰ শস্যৰে পুনৰজীৱিত হ'ব, আৰু দ্বাক্ষালতাৰ নিচিনাকৈ ফুলিব; লিবানোনৰ দ্বাক্ষালসৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকৰ সুখ্যাতি হ'ব। ৮ ইফ্রয়িমে ক'ব, ‘মৃত্তিবোৰৰ লগত মোৰ পুনৰ কি সম্পৰ্ক?’ মইয়ে তোমাক উত্তৰ দিম আৰু তেওঁৰ যাত্র ল'ম। মই এক কেঁচাপতীয়া দেৱদাৰু গছৰ নিচিনা; তোমাৰ বিশ্বস্ততাৰ ফল মোৰ কাষৰ পৰাৰ আহে।” ৯ জ্ঞানবানজনে এইবোৰ কথা জানে; কিয়নো যিহোৱাৰ পথবোৰ সততাৰ পথ আৰু ধৰ্মিকজনে সেই পথত গমন কৰে, কিন্তু অধাৰ্মিকজনে ইলে সেইবোৰত উজুটি থায়।

যোরেল

১ পথুরেলের পুত্র যোরেললৈ আহা এইটো যিহোৱাৰ বাক্য। ২ হে পৰিচাৰকসকল, এই কথা শুনা? আৰু হে দেশনিবাসীসকল, কাণ দিয়া। তোমালোকৰ দিনত বা তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দিনত এনে ঘটিছিল নে? ৩ তোমালোকে নিজ নিজ সন্তান সকলক এই বিষয়ে কোৱা, আৰু তেওঁলোকেও নিজ নিজ সন্তান সকলক কঢ়ক, আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান সকলেও তেওঁলোকৰ ভাবী সন্তান সকলক কঢ়ক। ৪ কুটি খোৱা ফৰিণে এৰাখিনি কাকতী ফৰিণে খালে; আৰু কাকতী ফৰিণে এৰাখিনি চেলেকা ফৰিণে খালে; আৰু চেলেকা ফৰিণে এৰাখিনি বিনাশকাৰী ফৰিণে খালে। ৫ হে মতলীয়সকল, সাৰ পোৱা আৰু কান্দা! বিলাপ কৰা, হে দ্বাক্ষাৰস পান কৰোঁতাসকল, কাৰণ নতুন দ্বাক্ষাৰস তোমালোকৰ মুখৰ পৰা সম্প্ৰৱৃণে আতৰাই দিয়া হ'ল। ৬ কিয়নো টো জাতি মোৰ দেশৰ বিৰুদ্ধে উঠি আহিল, অসংখ্য প্ৰাণী থকা এক বলবাৰ জাতি। সিহঁতৰ দাঁত সিহঁতৰ দাঁত্তন্ত্র নিচিনা, আৰু সিংহীৰ শুৰি দাঁতৰ নিচিন সিহঁতৰ গুৰি দাঁত। ৭ সিহঁতৰ মোৰ দ্বাৰান্তৰ ধৰ্মস কৰিলে, আৰু মোৰ ডিমুৰ গচ্ছৰ বাকলি এৰুৱালে। সিহঁতে তাক নিচেইকে বখলিয়ালে আৰু পেলাই দিলে; তাৰ ডালবোৰ বগা কৰিলে। ৮ যোৱন কালৰ স্বামীৰ শোকত চট কাপোৰেৰে কঁকল বদ্ধা কল্যাণকৈ তুমি বিলাপ কৰা। ৯ যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰা ভক্ষ্য আৰু পেয়া নৈবেদ্য বক্ষ কৰা হ'ল। যিহোৱাৰ দাসবোৰ, পুৰোহিতসকলে শোক কৰিছে। ১০ পথাবোৰ নষ্ট হ'ল, ভূময়ে শোক কৰিছে। কিয়নো শশ্য নষ্ট কৰা হ'ল, নতুন দ্বাক্ষাৰস শুকল, আৰু তেল নাইকিয়া হ'ল। ১১ হে পেতিয়সকল, লজিত হোৱা, হে দ্বাক্ষাৰী আপডাল কৰোঁতাসকল, যেছ ধান আৰু ঘৰৰ বাবে বাবে বিলাপ কৰা। কিয়নো পথাৰৰ শশ্য বিনষ্ট হ'ল। ১২ দ্বাক্ষলতা শুকল, ডিমুৰ গচ জঁয় পৰিল, ডালিম, খাজুৰ আৰু আলোৰ গচ্ছৰেৰ - পথাৰৰ সকলো গচ শুকল। সঁচাকে মন্যু সন্তান সকলৰ মাজৰ পৰা আমোদ প্রামোদ নাইকিয়া হ'ল। ১৩ হে পুৰোহিতসকল, তোমালোকে চট কাপোৰ পৰিধান কৰি বিলাপ কৰা! হে যজ্ঞ-বেদিৰ পৰিচাৰকসকল, বিলাপ কৰা। হে মোৰ দ্বিশৰ দাসবোৰ, আহা, চট কাপোৰ পিছি ওবে বাতি পৰি থাকা। কিয়নো তোমালোকৰ দ্বিশৰ গৃহৰ পৰা ভক্ষ্য আৰু পেয়া নৈবেদ্য প্রতিৰোধ কৰা হৈছে। ১৪ তোমালোকে পবিত্ৰ উপবাস নিৰূপণ কৰা, সমাজ গোটি খাবলৈ ঘোষণা কৰা। পৰিচাৰকসকল আদি কৰি দেশনিবাসী আটাই লোকক গোটি খুউৱাই তোমালোকৰ দ্বিশৰ যিহোৱাৰ গৃহত যিহোৱালৈ কাতৰোক্তি কৰা, ১৫ হায় হায়, এয়ে কেনে দিন! কিয়নো যিহোৱাৰ ভয়কৰণ দিন ওচৰ। এই সকলোৰে সৈতে সৰ্বৰ্শক্তিমন দ্বিশৰ পৰা যেন প্রলয়ে উপস্থিত হ'ল। ১৬ আমাৰ চৰুৰ আগত খোৱা বস্তুবোৰ, আৰু এনেকি আমাৰ দ্বিশৰ গৃহৰ আনন্দ আৰু উল্লাস লোপ পোৱা নাই নে? ১৭ বোৱা কঠীয়াৰ ধানবোৰে নিজ নিজ চপৰাৰ তলত শুকাই গল, ভৰ্বলবোৰ ধৰ্মস কৰা হ'ল, শস্যৰ ঘৰবোৰে ভাগিল, কাৰণ শস্যবোৰ নাইকিয়া হ'ল। ১৮ পঞ্চৰোৰে কেনেকৈ কেঁকাইছে। চৰণীয়া ঠাই নোহোৱাৰ বাবে গুৰুৰ জাকবোৰ ব্যাকুল হৈছে এনেকি মেৰ-ছাগ আৰু ছাগলীৰ জাকবোৰে দণ্ড ভোগ কৰিছে। ১৯ হে যিহোৱা, মই তোমাৰে আগত কাতৰোক্তি কৰিছোঁ। কিয়নো অগ্ৰিয়ে অৱণ্যৰ চৰণীয়া ঠাইবোৰ প্রাস কৰিলে, অগ্নিশিখাই পেতিৰ সকলো গচ্ছৰেৰ পুৰি পেলালে। ২০ বৰ্ম পঙ্খৰোৰে তোমাৰ আগত কুন্দন কৰিছে, কিয়নো জলৰ জুৰিবোৰ শুকল, আৰু অৱণ্যৰ চৰণীয়া ঠাইবোৰ অগ্নিয়ে গ্রাস কৰিলে।

২ তোমালোকে চিয়োনত শিঙা বজোৱা, আৰু মোৰ পবিত্ৰ পৰ্বতখনত সতৰ্ক-ধৰ্মনি কৰা! দেশ-নিবাসী সকলোৱেই ভয়ত কঢ়মান হওঁক, কিয়নো যিহোৱাৰ দিন আহি আছে; হয়, সঁচাই সেয়ে ওচৰ পাইছেহি; ২ সেয়ে আঙৰাৰ আৰু ঘোৰ অন্ধকাৰৰ দিন, ডারবীয়া আৰু ঘন মেঘেৰে হোৱা অন্ধকাৰৰ দিন। পৰ্বতখনেৰ ওপৰত ব্যাপি থকা অৱুঘ যেন ব্যাপি, মহৎ আৰু যেন পৰাক্ৰমী এক জাতি আছিছে। তাৰ নিচিনা কেতিয়াও হোৱা নাই, আৰু তাৰ পাছত পুনৰ কেতিয়াও নহ'ব, আনকি পুৰুষানুকৰে

অনেক বছলৈকে পুনৰ নহ'ব। ৩ তাৰ আগত অগ্নিয়ে হোস কৰিছে, আৰু তাৰ পাছত অগ্নিশিখা জলিছে। তাৰ আগত দেশখন এদন বাবীৰ নিচিনা, আৰু তাৰ পাছত ধৰ্মস কৰা মৰুভূমিৰ নিচিনা। এনেকি একোৱেই তাৰ পৰা বক্ষা নাপায়। ৪ সিহঁতৰ আকৃতি মোৰাবৰ আকৃতিৰ নিচিনা, আৰু সিহঁতৰ অশ্বাৰেহী সকল দৰে যোৱাৰ দৰে বেগেৰে যায়। ৫ সিহঁতে জপিওৰা শব্দ পৰ্বতখনেৰ টিতত চলা বৰথসমূহৰ শব্দৰ নিচিনা, সিহঁতে খোৱা শব্দ নবা প্ৰাসকাৰী অগ্নিশিখাৰ শব্দৰ নিচিনা, সিহঁতে যুদ্ধলৈ বেহ পতা পৰাক্ৰমী এক জাতিৰ সদৃশ। ৬ সিহঁতৰ আগত জাতিবোৰে যাতনা পায়, আৰু সিহঁতৰ আটাইহেৰ মুখ বিবৰ্ণ হয়। ৭ সিহঁতে বীৰসকলৰ দৰে লৰ মাৰে; সিহঁতে যুদ্ধু নিচিনাকৈ গড়ত উঠে; সিহঁতে নিজ নিজ শাৰীত থাকে, আৰু তাৰ নকশঙ্কৈ নিজ নিজ পথত যাত্রা কৰে। ৮ সিহঁতে ইটোৱে সিটোৱে টেলাটেলি নকৰে; প্ৰতিজনে নিজ নিজ পথত যাত্রা কৰে; সিহঁতে নিবাপতা ব্যৱহৃত বলপূৰ্বক প্ৰৱেশ কৰে, আৰু সিহঁতে পৰিলোৱে যাত্রাপথৰ পৰা বাহিৰ নহয়। ৯ সিহঁতে নগৰত অমি ফুৰে, গড়ৰ ওপৰত লৰ মাৰে, উঠি ঘৰৰ ভিতৰত সোমায়, আৰু চোৰৰ দৰে খিড়কিয়েনি সোমায়। ১০ সিহঁতৰ আগত পুৰ্বশীৰ্ষী কঁকে, আকাশ-মণ্ডল জোকাৰ খায়, চন্দ্ৰ আৰু সূৰ্য অন্ধকাৰৰ হয়, আৰু তৰাবোৰে নিজৰ পোহৰ নিদিয়ে। ১১ যিহোৱাই নিজ সৈন্যসামৰ্থ আগত নিজ কন্ঠখনি শুনাইছে, কিয়নো তেওঁৰ বাহিৰী অতিশয় অধিক; কাৰণ তেওঁৰ আজা পালন কৰোঁতাসকল বলৱান। কিয়নো যিহোৱাৰ দিন মহৎ আৰু অতি তয়ানক। কোনে তাৰ সহন কৰিব পাৰে? ১২ যিহোৱাই কৈছে, “তথাপি এতিয়াও”, “তোমালোকৰ সমস্ত মনেৰে সৈতে মৌলৈ ঘূৰাৰ লঘোন, কুন্দন আৰু শোক কৰা।” ১৩ আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ বন্ধু নিছুৰি, হৃদয় ছিবা, তোমালোকৰ দৈশ্ব যিহোৱালৈ ঘূৰাৰ কিয়নো তেওঁ কৃপাময় আৰু দয়ালু, ক্ৰেত্বত দীৰ্ঘ আৰু দয়ত মহান, আৰু অমঙ্গলৰ পৰা নিজকে ঘূৰাওঁত। ১৪ কোনে জানে? তেওঁ ঘূৰি মন পালটাৰ পাৰে, আৰু নিজৰ পাছত আশীৰ্বাদ দি যাব পাৰে, তোমালোকৰ দৈশ্ব যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দিবলৈ ভক্ষ্য নৈবেদ্য হৈ যাব পাৰে। ১৫ তোমালোকে চিয়োনত শিঙা বজোৱা, পবিত্ৰ উপবাস নিৰূপণ কৰা, পবিত্ৰ সমাজ গোটি খাবলৈ ঘোষণা কৰা। ১৬ গোকুলসকলক গোটোৱা, সামজিক পবিত্ৰক কৰা, পৰিচাৰকসকলক গোটোৱা আৰু পিয়াহ খোৱাসকলক গোটোৱা। দৰা নিজৰ কোঠালিৰ পৰা, আৰু কন্যা নিজৰ বিয়াৰ তমুৰ পৰা ওলাই আহক। ১৭ যিহোৱাৰ পুৰোহিত, পৰিচাৰকসকল, যজ্ঞ-বেদী আৰু বাবাশুৰ মাজৰ ঠাইত কুন্দন কৰক। তেওঁলোকক ক'বলৈ দিয়া, “হে যিহোৱা, তোমাৰ লোকসকলক গোটোৱা আৰু পিয়াহ খোৱাসকলক গোটোৱা। দৰা নিজৰ কোঠালিৰ পৰা, আৰু কন্যা নিজৰ বিয়াৰ তমুৰ পৰা ওলাই আহক। ১৭ যিহোৱাৰ পুৰোহিত, পৰিচাৰকসকল, যজ্ঞ-বেদী আৰু বাবাশুৰ মাজৰ ঠাইত কুন্দন কৰক। তেওঁলোকক ক'বলৈ দিয়া, “হে যিহোৱা, তোমাৰ লোকসকলক গোটোৱা আৰু পিয়াহ খোৱাসকলক গোটোৱা। দৰা নিজৰ কোঠালিৰ পৰা, আৰু কন্যা নিজৰ বিয়াৰ তমুৰ পৰা ওলাই আহক। ১৮ তেওঁত্যা যিহোৱা নিজ দেশৰ বাবে উদ্যোগী আৰু নিজ লোকসকলল দয়ালু হ'ল। ১৯ যিহোৱাই উত্তৰ দি তেওঁৰ লোকসকলক ক'লে: “চোৱা, মই তোমালোকলৈ শস্য, দ্বাক্ষাৰস, আৰু তেল পঠিয়াম। তোমালোক তাৰেই তৃণ হোৱা, মই পুনৰ জাত সমূহৰ মাজত তোমালোকৰ ধিক্কাৰৰ বিষয় নকৰিম। ২০ মই তোমালোকৰ পৰা উত্তৰদৈৰীয় সৈন্য-সামৰ্থক দূৰ কৰিম, আৰু মই তাৰ শুকান আৰু ধৰ্মস কৰা দেশলৈ খেদি দিম। তাৰ আগ-ভাগ পূৰ সাগৰত, আৰু তাৰ পাছত ভাগ-ভাগ পশ্চিম পেলাই দিম; তাতে তাৰ গেলা গদ্দ ওলাব, দুৰ্গং উঠিব। কাৰণ সি মহৎ কাৰ্য কৰিলে।” ২১ হে দেশ ভয় নকৰিবা, উল্লাসিত হৈ আনন্দ কৰা, কিয়নো যিহোৱাই মহৎ কাৰ্য কৰিলে। ২২ হে পথাৰৰ পশ্চিমাক, ভয় নকৰিবা, কিয়নো মৰুভূমিত থকা চৰণীয়া ঠাইত ঘাঁঁহ গজিছে, গচে গুটি ধৰিছে, ডিমুৰ গচ আৰু দ্বাক্ষলতাই নিজ নিজ ফুল উৎপন্ন কৰিছে। ২৩ হে চিয়োনত সন্তানসকল, তোমালোক আনন্দিত হোৱা, আৰু তোমালোকৰ দ্বিশৰ যিহোৱাত উল্লাস কৰা; কিয়নো তেওঁ তোমালোকক উচিত পৰিমাণে আগতায়া বৰষণু দিছে, আৰু আগতৰ দৰে জাকে আগতায়া আৰু শেষতায়া বৰষণু দিছে। ২৪ যিহোৱাৰ চৰণীয়া ঠাইবোৰে হোৱা অন্ধকাৰৰ দিন, ডারবীয়া আৰু ঘন মেঘেৰে হোৱা অন্ধকাৰৰ দিন। পৰ্বতখনেৰ ওপৰত ব্যাপি থকা অৱুঘ যেন প্রলয়ে উপস্থিত হ'ল। ২৫ “আৰু তোমালোকৰ মাজলৈ মই পঠেৱা সৈন্যসামৰ্থই, কাকতী ফৰিং, চেলেকা ফৰিং, বিনাশকাৰী ফৰিং, আৰু কুটি খোৱা ফৰিং

সেই কেইবছর খোরাখিনি মই পুনৰায় তোমালোকক দিম। ২৬ তাতে তোমালোকে প্রচুর পরিমাণে থাই তঃপু হবা, যিহোৱাৰ নাম প্ৰশংসা কৰিবা, আৰু তোমালোকলৈ আচৰিতভূপে কাৰ্য কৰা তোমালোকৰ ঈশ্বৰ, মোৰ সন্তান সকলে কেতিয়া ও পুনৰ লাজ নাপাৰ। ২৭ তেতিয়া মই যে ইহায়েলৰ মাজত আছোঁ, মই যে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আৰু আন কোনো যে নাই, তাক তোমালোকে জানিবা; মোৰ সন্তান সকলে কেতিয়া ও পুনৰ লাজ নাপাৰ। ২৮ তাৰ পাছতে মই গোটেই মনুষ্যজাতিৰ ওপৰত মোৰ আত্মা বাকি দিম, তাতে তোমালোকৰ পো-জীসুকলে ভাৰবণী প্ৰচাৰ কৰিব। তোমালোকৰ বৃন্দসকলে সপোন দেখিব, আৰু তোমালোকৰ যুৰক-যুবতীসকলে দৰ্শন পাৰ। ২৯ আৰু দুস-দাসীসকলৰ ওপৰতো সেই কালত মোৰ আত্মা বাকি দিম। ৩০ মই তেজ, অশ্বি, ধূৰ্মস্তুতে আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিবীত আভৃত লক্ষণ দেখুৰাম। ৩১ যিহোৱাৰ সেই মহৎ আৰু ভয়ানক দিন অহাৰ আগেয়ে সূৰ্য অঞ্চলকাৰত পৰিণত হ'ব, আৰু চন্দ্ৰ তেজলৈ পৰিৱৰ্তন হ'ব। ৩২ যিকোনোৱে যিহোৱাৰ নাম ল'ব, তেওঁ উদ্বাৰ পাৰ। কিয়নো যিহোৱাই এইদেৰ কৈছে, পৰিত্রাণ আৰু বক্ষা পোৱাসকলৰ মাজৰ পৰা পৰিত্রাণ পোৱা আৰু বক্ষা পোৱাসকলৰ মাজৰ পৰা যিহোৱাই যিসকলক আছান কৰিবলৈ।

৩ চোৱা, সেইবোৰ দিনত আৰু সময়ত, মই যিহুদাৰ আৰু যিবৃচালেমৰ বন্দী-অৱস্থাত থকা লোকসকলক ঘূৰাই আনিম, ২ মই সকলো জাতিক গোটাই যিহোচাফটৰ উপত্যকালৈ নমাই আনিম। সেই ঠাইত মই তেওঁলোকৰ বিচাৰ কৰিম, কিয়নো মোৰ প্ৰজাবোৰক আৰু মোৰ যি উত্তৰাধিকাৰ স্বৰূপ ইহায়েলক তেওঁলোকে জাতিবোৰৰ মাজত ছিন্ন-ভিন্ন কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে মোৰ দেশ ভাগ বাঁচি ল'লে। ৩ তেওঁলোকে মোৰ প্ৰজাসকলৰ কাৰণে চিঠি খেলালে, ল'বাক বিক্রী কৰি তাৰ সলনি বেশ্যা ল'লে, আৰু ছোৱালীক বিক্রী কৰি পান কৰিব অভিপ্ৰায়েৰে দ্বাক্ষাৰস কিনিলে। ৪ এতিয়া তোমালোকে মোৰ প্ৰতি কিয় খঁ কৰিছা, হে তুৰ, চীদেন আৰু পলেষ্টিয়াসকলৰ আটাই অঞ্চল? তোমালোকে মোক ক্ষতিপূৰণ দিয়া নে? যদি তোমালোকে মোক ক্ষতিপূৰণ দিয়া, তেতিয়া হ'লে মই অতি শীঘ্ৰে বেগেৰে গৈ তোমালোকে দিয়া ক্ষতিপূৰণৰ প্ৰতিফল তোমালোকৰ মূৰৰ ওপৰত দিম। ৫ কিয়নো তোমালোকে মোৰ বুপ আৰু সোণ নিলা, আৰু তোমালোকৰ মন্দিৰবোৰলৈ মোৰ উত্তম উত্তম মনোহৰ বস্তুবোৰ লৈ গলা। ৬ তোমালোকে যিহুদা আৰু যিবৃচালেমৰ সন্তান সকলক হ্ৰাসকলৰ ওচৰত বিক্রী কৰিলা যাতে তেওঁলোকে তেওঁলোকক দেশৰ পৰা অপসাৰণ কৰি দূৰলৈ নিয়াৰ নিৰ্দেশ দিব পাৰে। ৭ কিন্তু চোৱা, যি ঠাইত তোমালোকে তেওঁলোকক বিক্রী কৰিলা, সেই ঠাইৰ পৰা নিজ ঠাইলৈ ঘূৰিবলৈ মই তেওঁলোকক উদ্বাৰ কৰিম, আৰু তোমালোকৰ প্ৰতিকাৰৰ প্ৰতিফল মই তোমালোকৰ মূৰৰ ওপৰত দিম। ৮ আৰু তোমালোকৰ পো-জীবোৰক যিহুদাৰ সন্তান সকলৰ হাতত বিক্রী কৰিম। তেওঁলোকে দূৰত থকা জাতি চিয়ায়ী লোকসকলৰ ওচৰত তেওঁলোকক বিক্রী কৰিব। কিয়নো যিহোৱাই এই কথা ক'লে। ৯ তোমালোকে জাতি সমূহৰ মাজত এই কথা ঘোষণ কৰা: ‘যুদ্ধ কৰিবলৈ সাজু হোৱা, বীৰ লোকসকলক জাহাত কৰা, তেওঁলোকক ওচৰলৈ আনা, আৰু আটাই বণ্গুৱা উপস্থিত হওক। ১০ তোমালোকে তোমালোকৰ নাগুলৰ ফাল পিচি তৰোৱাল, আৰু তোমালোকৰ কলম দিয়া কটাৰী পিচি যাঁচী গঢ়েৱা। “মই শক্তিশালী”, এই বুলি দুৰ্বল সকলে কঙ্ক। ১১ হে চাৰিওফালে থকা জাতি সমূহ, অংসৰ হোৱা আৰু আছা, হে যিহোৱা, তোমাৰ বীৰসকলৰ সেই ঠাইলৈ নমাই আনা। ১২ জাতি সমূহ নিজে জাগি উঠক, আৰু যিহোচাফটৰ উপত্যকালৈ আহক; কিয়নো মই সেই ঠাইত চাৰিওফালে থকা জাতি সমূহৰ বিচাৰ কৰিবলৈ বহিম। ১৩ তোমালোকে কাঁচি লগেৱাৰা, কিয়নো শস্য পৰিকল। আহাঁ দাঙ্কাকুণ গচকা, কিয়নো দাঙ্কাকুণ পৰিপূৰ্ণ হৈছে, আৰু বসৰ আধাৰবোৰ উপচি পৰিষে, কিয়নো তেওঁলোকৰ দুষ্টতা অধিক।’

১৪ তাত আলোড়ন হৈছে। সোধ-বিচাৰ কৰা উপত্যকাত আলোড়ন হৈছে। কিয়নো সোধ-বিচাৰ উপত্যকাত দণ্ড দিব লগাঁ যিহোৱাৰ দিন ওচৰ হৈছে। ১৫ সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰ অঞ্চলকাৰ হৈছে, আৰু তৰাবোৰে নিজৰ হৈছে।

পোহৰ নিদিয়া হৈছে। ১৬ যিহোৱাই চিয়োনৰ পৰা গজৰ্জন কৰিব, আৰু যিবৃচালেমৰ পৰা নিজৰ মাত শুনাৰ। আকশ-মণ্ডল আৰু পৃথিবী কঁপিব, কিন্তু যিহোৱা নিজ প্ৰজাসকলৰ আশ্রয় আৰু ইহায়েলৰ সন্তান সকলৰ কেোটৰূপ হ'ব। ১৭ “তেতিয়া মই যে মোৰ পৰিত্র পৰ্বতত চিয়োনত বাস কৰোঁতা তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবা। তেতিয়া যিবৃচালেম পৰিত্র হ'ব, আৰু কোনো বিদেশী সৈন্য দলে তাৰ মাজেন্দি পুনৰ আহা-যোৱা কৰিব নোৱাৰিব। ১৮ সেই দিনা পৰ্বতবোৰৰ পৰা নতুন দ্বাক্ষাৰস টোপা-টোপে পৰিব, ওখ পৰ্বতবোৰৰ পৰা গাধীৰ সৃষ্টী বৈ যাব, যিহুদাৰ আটাই জুৰিবোৰ পালী বৈ যাব, আৰু যিহোৱাৰ গুহৰ পৰা এটা ভুমুক লোহাই চিটীৰ উপত্যকাত পালী দিব। ১৯ যিহুদাৰ সন্তানসকলক কৰা অত্যাচাৰৰ কাৰণে মিচৰ ধৰংসহান হ'ব, আৰু ইদোম ধৰংস-অৱণ্য হ'ব, কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ দেশতে নিৰ্দেশীৰ বক্তপাত কৰিলে। ২০ কিন্তু যিহুদী চিৰকাললৈকে, আৰু যিবৃচালেম পুৰুষানুক্ৰমে থাকিব। ২১ মই তেওঁলোকৰ যি বক্তপাতৰ প্ৰতিকাৰ সধা নাই, সেই বক্তপাতৰ প্ৰতিকাৰ সাধিম,” কিয়নো যিহোৱাই চিয়োনত বাস কৰিছে।

ଆମୋସ

১৮

তোত্তরা যশুহুদের বজা আছিল ডাঙ্গায়া আবু হুসাইনেলের বজা আছিল যোরাচর পুত্র যাবীরিয়াম। ভূমিকম্পের দুর্ঘটনার আগেয়ে ইহায়েলের বিষয়ে আমোচে এই সকলো দর্শন পায়। ২ আমোচে কলে, “যিহোরাই চিয়োনৰ পৰা গৰ্জন কৰিছে, আৰু যুব্রাচেমেৰ পৰা উচ্চবৰে কথা কৈছে। মেৰ-ছাগ বখীয়াবোৰ চৰণীয়া ঠাঁইবোৰ শোক হ'ব আৰু কৰ্মিল পৰ্বতৰ চৰ্দা শুকাই গৈছে।” ৩ যিহোরাই এই কথা কৈছে: “দম্যোচকৰ তিনিটা এনে কি চাৰিটা অপৰাধৰ কাৰণে মই তাক দণ্ড নিদিয়াকৈ নাথাকিম; কিয়নো শস্যৰ মৰণা মৰা লোহার যন্ত্ৰে তেওঁলোকে গিলিয়দক মাৰিলে। ৪ সেইবাবে মই হজায়েলৰ বাজপ্যাসদৰ ওপৰত অগ্নি নিষ্কেপ কৰিম; সেই জুহুয়ে বিন-হৃদদৰ দুর্গৰোৰ গ্রাস কৰিব। ৫ মই দম্যোচকৰ দুবাৰৰ ভাণ্ডি পেলাম। মই আৰন উপত্যকৰ পৰা বাসিন্দাসকলক আৰু বৈৎ-এদনৰ পৰা বাজদণ্ড ধৰা লোকক উচ্ছম কৰিম; অবামৰ লোকসকল বন্দী হৈ কীৰ্তন যাব।” ৬ যিহোরাই এই কথা কৈছে: “গাজাৰ তিনিটা, এনে কি, চাৰিটা অপৰাধৰ কাৰণে মই তাক দণ্ড নিদিয়াকৈ নাথাকিম; কিয়নো ইদোমৰ হাতত শোধাই দিবৰ কাৰণে তেওঁলোকে সকলো লোকক বন্দী কৰিব লৈ গৈছিল। ৭ সেইবাবে মই গজাব প্রাচীৰ ওপৰত অগ্নি নিষ্কেপ কৰিম; সেই অগ্নিয়ে তাৰ দুর্গৰোৰ গ্রাস কৰি পেলাব। ৮ মই আচদোদৰ বাসিন্দাসকলক আৰু অঙ্কিলোনৰ পৰা বাজদণ্ড ধৰা লোকক উচ্ছম কৰিম; মই ইক্রোণৰ বিৰুদ্ধে মোৰ হাত চলাম আৰু পলেষীয়াসকলৰ অৱশিষ্ট জীৱিত লোক বিনষ্ট হ'ব।” ৯ যিহোরাই এই কথা কৈছে: তৃৰ তিনিটা এনে কি, চাৰিটা অপৰাধৰ কাৰণে মই তাক দণ্ড নিদিয়াকৈ নাথাকিম; কিয়নো ভাত্তভোৰৰ চুক্তি অগ্রাহ্য কৰি তেওঁলোকে সকলো লোকক ইদোমৰ হাতত শোধাই দিলে। ১০ সেইবাবে মই তৃৰ প্রাচীৰ ওপৰত অগ্নি নিষ্কেপ কৰিম; সেই জুহুয়ে তাৰ দুর্গৰোৰ গ্রাস কৰি পেলাব।” ১১ যিহোরাই এই কথা কৈছে: “ইদোমৰ তিনিটা, এনে কি চাৰিটা অপৰাধৰ কাৰণে মই তাক দণ্ড নিদিয়াকৈ নাথাকিম; কিয়নো সকলো দয়া-মত্তা ত্যাগ কৰি ইদোমে হাতত তৰোৱাল লৈ নিজ ভাইবোৰ খেদিলে; তেওঁলোকৰ ভয়ক্ষণ ক্ষেত্ৰে অবিৰামে চলি আছিল আৰু তেওঁলোকে তাক চিৰকাল ধৰি বাখিছিল। ১২ সেইবাবে মই তৈমনৰ ওপৰলৈ অগ্নি নিষ্কেপ কৰিম; সেই অগ্নিয়ে ব্রাহ্মাৰ বাজঅট্টলিকাৰোৰ গ্রাস কৰি পেলাব।” ১৩ যিহোরাই এই কথা কৈছে: “অম্মোনৰ লোকসকলৰ তিনিটা, এনে কি চাৰিটা অপৰাধৰ কাৰণে মই তাক দণ্ড নিদিয়াকৈ নাথাকিম; কিয়নো নিজৰ সীমা বঢ়াৰ কাৰণে তেওঁলোকে গিলিয়দক গৰ্ভৰতী মহিলাসকলৰ উদৰ ফালিলে। ১৪ সেইবাবে যন্দৰ দিনত বিজয়ধৰণিবে সৈতে, ভয়ক্ষণ বাৰ্মৰলী বতাহৰ দিনত ধূমুহৰে সৈতে মই বৰোৱা প্রাচীৰবোৰত জুই লগাই দিম; দেয়ে বাজঅট্টলিকাৰোৰ গ্রাস কৰি পেলাব। ১৫ তেওঁলোকৰ বজা আৰু তেওঁলোকৰ অধিকাৰীসকলক একেলগে বন্দী কৰিব লৈ যোৱা হ'ব।”

୧୮

‘অপৰাধৰ কাৰণে মই তাক দণ্ড নিদিয়াকৈ নাথাকিম।’ কিয়নো সি
ইদোমৰ বজাৰ হাড়বোৰ পুৰী চূৰ্ণ কৰিলে। ২ সেইবাবে মই মোৱাৰৰ
ওপৰলৈ অগ্নি নিষ্পেক কৰিম; সেয়ে কৰিয়োতৰ দুর্গবোৰ গ্ৰাস কৰি পেলাব;
যহুৰ ধৰণি আৰু ভীষণ শিখাৰ শৈলেৰে সৈতে কোলাহলৰ মাজত মোৱাৰৰ
পতন হ'ব। ৩ মোৱাৰৰ মাজৰ পৰা মই বিচাৰকত্ব উচ্ছল্প কৰিম আৰু
তেওঁৰ লগত সকলো অধিকাৰীকো বধ কৰিম।’ ৪ যিহোৱাই এই কথা
কৈছে: ‘যিহুদাৰ তিনিটা, এনে কি চাৰিটা অপৰাধৰ কাৰণে মই তাক
দণ্ড নিদিয়াকৈ নাথাকিম।’ কিয়নো তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা অগ্রহ
কৰিলে; তেওঁৰ বিধিৰোৰ পালন নকৰিলে; তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে
যি মিথ্যা দেৱতাবোৰেৰ পাছত চলিছিল, তেওঁলোকো সেইদৰে বিপথে
গ'ল। ৫ সেইবাবে মই যিহুদাৰ ওপৰলৈ অগ্নি নিষ্পেক কৰিম আৰু সেয়ে
বিৰূচালোমৰ দুর্গবোৰ গ্ৰাস কৰি পেলাব। ৬ যিহোৱাই এই কথা কৈছে:

“ইয়াওলের তিনিটা, এনে কি চারিটা অপবাধৰ কাৰণে মই তাক দণ্ড নিদিয়াকে নথাকিম; কাৰণ তাৰ লোকসকলে বৃপুৰ বিনিয়মত সৎ লোকক আৰু এয়োৰ জোতাৰ বিনিয়মত দৰিদ্ৰক বিৰক্তি কৰে। ৭ তেওঁলোকে দৰিদ্ৰৰ মূৰৰোৰ মাটিৰ ধূলিত গছকে আৰু পুড়িতসকলৰ পথৰ পৰা দূৰবলে ঠেলি পঠায়। পিতৃ আৰু পুত্ৰই একেজনী যুৱতীৰ সৈতে শয়ন কৰে আৰু এইদেৱ মোৰ পবিত্ৰ নাম অপবিত্ৰ কৰে। ৮ তেওঁলোক প্ৰত্যেক যজ্ঞ-বেদীৰ কাৰ্যত বদ্ধকৃত লোৱা কাণোৰ ওপৰত শোৱে। জৰিমনা কৰিব পোৱা ধনেৰে দ্রাক্ষাৰস বিনিত তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ মন্দিৰত পান কৰে। ৯ ইয়োৰীয়াসকল যদিও এৰচ গছৰ নিচিনা ওখ আৰু অঞ্জলোন গছৰ নিচিনা শক্তিশালী, আছিল তথাপি তোমালোকৰ সন্মুখতে মই সেই ইয়োৰীয়া লোকক ধৰ্মস কৰিলোঁ; মই ওপৰত থকা তেওঁলোকৰ ফল আৰু তলত থকা তেওঁলোকৰ শিপা নষ্ট কৰিলোঁ। ১০ সেই ইয়োৰীয়াসকলৰ দেশত আধিপত্য দিবৰ কাৰণে ময়েই মিচৰ দেশৰ পৰা তোমালোকক উলিয়াই আনি চলিশ বছৰলৈকে মৰুপ্ৰাপ্তত লৈ ফুৰালোঁ। ১১ হে ইয়াওলবাসী, মই যে তোমালোকৰ সত্ত্বন সকলৰ মাজৰ কোনো কোনোক ভাৰবাদী আৰু যুৱকসকলৰ মাজৰ কোনো কোনোক নাচৰীয়া হিচাবে বাচি ললোঁ, এই কথা জানো সত্য নহয়?” যিহোৱাই ইয়াকে কৈছে। ১২ “কিন্তু তোমালৈকে সেই নাচৰীয়াসকলক দ্রাক্ষাৰস পান কৰালা আৰু ভাৰবাদী প্ৰচাৰ কৰিবলৈ সেই ভাৰবাদীসকলক নিষেধ কৰিলা। ১৩ চোৱা, শশ্যভৰা গাড়ীৰ তলত শস্য পৰিবে যেনেকৈ গুড়ি হয়, তেনেকৈ এতিয়া মই তোমালোকক পিহি গুড়ি কৰিম। ১৪ সেই কালত দৃতগামী লোকেও পলায়ন কৰি বক্ষা পোৱাৰ উপায় নাথাকিব; বলবানে নিজৰ বল দেখাৰ নোৱাৰিব; ১৫ ধূনুঝৰ ছিৰভাৱে বৈ থাকিব নোৱাৰিব; বেগী দৌৰবিদজনে পলাব নোৱাৰিব; এনেকি অশ্বাৰোহীয়ে নিজৰ প্ৰাণ বক্ষা কৰিব নোৱাৰিব। ১৬ যোকাসকলৰ মাজৰ অতি সাহিয়াল লোকেও সেই দিনা উলঙ্গ হৈ পলাই যাব।” ইয়াক যিহোৱাই কৈছে।

ତେହେ ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲର ଲୋକ ସମ୍ମିତ, ତୋମାଲୋକର ବିବୁଦ୍ଧେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯିସକଳକ
ମିଚର ଦେଶର ପରା ମହି ଉଲିଆୟାଇ ଆନିଲୋ, ସେଇ ପୋଟେଇ ଫୈଦର ବିବୁଦ୍ଧେ
ଯିହୋରାଇ କୋରା ଏହି ବାକ୍ୟ ଶୂନ୍ତ; ୨ “ପୃଥିବୀର ସକଳୋ ଫୈଦର ମାଜର ପରା
ମହି କେବଳ ତୋମାଲୋକକେଇ ବାଚି ଲୋଲୋଁ । ଏହି କାରଣେ ତୋମାଲୋକର ସକଳୋ
ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ବାବେ ମହି ତୋମାଲୋକକ ଦଣ୍ଡ ଦିମ । ୩ ଏକ-ପରାମର୍ଶ ନହଲେ
ଦୁଜମେ ଜାନୋ ଏକେଲଗେ ଖୋ କାଢ଼େ? ୪ ଚିକାବ ନୋପୋରାଟେ ଅରଣ୍ୟତ
ସିଂହିଟ ଜାନୋ ଗର୍ଜନ କରେ? ଏକୋ ନଧରାଟିକେ ଯୁବା ସିଂହି ଜାନୋ ତାର
ଗାତ୍ର ଭିତରତ ଗୁଜ଼ି ଥାକେ? ୫ ଫାନ୍ଦତ ଟୋପ ନାଥାକିଲେ ଜାନୋ ଚରାଇ
ଫାନ୍ଦର ଓଚବୈଲେ ଆହେ? ଏକୋ ନଧରାଟିକେ ଜାନୋ ଫାନ୍ଦ ଉଫରି ଉଠିଲେ? ୬
ନଗରତ ବଣଶିଖ ବଜାଲେ ପ୍ରାଜାକଲ ଜାନୋ ନର୍କପିବ? ଯିହୋରାଇ ନୟଟାଲେ
ଜାନୋ ନଗରତ ବିପର୍ଯ୍ୟ ଘଟିଲେ? ୭ ଅରଣ୍ୟେ ପ୍ରଭୁ ଯିହୋରାଇ ତେଓରେ ଦାସ
ଭାବବାନୀମିକଳର ଓଚରତ ନିଜର ପରିକଳନା ପ୍ରକାଶ ନରକାଟିକେ ଏକୋକେ
ନକରେ । ୮ ସିଂହି ଗର୍ଜନ କରିଲେ କୋନେ ତ୍ୟ ନକରିବ? ପ୍ରଭୁ ଯିହୋରାଇ
କରବୈଲେ କଲେ କାନେ ଭାବବାନୀମିକୁପେ କଥା ନୋକୋରାଟିକେ ଥାକିବ ପାରିବ? ୯
ତୋମାଲୋକେ ଅଚାନ୍ଦ ଆରୁ ମିଚରବ ସକଳୋ ଦୂର୍ଗ ଲୋକଙ୍କଳର ଓଚରତ
ପ୍ରଚାର କରି କୋରା, ‘ତୋମାଲୋକ ଚମରିବାର ପର୍ବତବୋର ଓପରତ ଗୋଟି
ଖୋରା; ଚୋରା, ତାର ମାଜତ କିମାନ ବିଶ୍ଵାଳ ହେଛେ । ଲୋକଙ୍କଳର ମାଜତ
କିମାନ ଅତ୍ୟାଚାର ହେଛେ! ’ ୧୦ କିମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯିହୋରାଇ ଏହି କଥା କିମେ,
“ତେଁଲୋକେ ନୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାଜାନେ; ତେଁଲୋକର ଦୂର୍ଗବୋରର ଭିତରତ
ତେଁଲୋକେ ଅତ୍ୟାଚାର ଆରୁ ଲୁଟ୍-ଦ୍ଵାରା ସାଂଚି ହେଛେ । ୧୧ ଏହି ହେତୁକେ କୋନୋ
ଏଜନ ଶକ୍ତରେ ଦେଶ ସେବା ଓ କରିବ; ତେଁ ତେଁଲୋକର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରତିରକ୍ଷାର
ଉପାୟବୋର ସଂଖସ କରିବ ଆରୁ ଦୂର୍ଗବୋର ଲୁଟ୍ କରିବ । ” ୧୨ ଯିହୋରାଇ ଏହି କଥା
କିମେ, “ମେ-ଛାଗ ବ୍ୟାହାଇ ଯେନୈକେ ସିଂହର ମୁଖର ପରା କେବଳ ମେ-ଛାଗର
ଦୁର୍ଖ ଦେଖ ବା କାଥର ଏତୋଥିର ଉଦ୍ଧାର କରିବ ପାରେ, ତେନୈକେ ଚମରିବାତ
ଯି ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲ ଲୋକଙ୍କଳେ ବାସ କରେ, ତେଁଲୋକେ କେବଳ ଶୟାର ଚକ୍ର
ବା ବିଚନା ଚାଦରର ଏଟା ଟୁକ୍ରବାର ସୈତେ ଉଦ୍ଧାର ପାବ । ” ୧୩ ବାହିନୀଗପର
ଦେଶର ଯିହୋରାଇ କିମେ, “ତୋମାଲୋକ ଶୂନ୍ତ ଆରୁ ଯାକୋବର ବଂଶ ବିବୁଦ୍ଧେ

সাক্ষ্য দিয়া। ১৪ কিয়নো মই যিদিনা পাপের কারণে ইত্তায়েলক দণ্ড দিয়, সেইদিনা মই বৈংএলৰ যজ্ঞবেদীৰোৰ ভাণ্ডি পেলাম; বেদীৰ শিংবোৱাৰ ভাণ্ডি মাটিত পৰিব। ১৫ মই জাবকাল কটোৱা ঘৰ আৰু জহকাল কটোৱা ঘৰ ভাণ্ডি পেলাম; হাতী দাঁতৰ শিল্পকাৰ্য কৰা ঘৰবোৰে নষ্ট কৰা হ'ব আৰু ডাঙৰ ডাঙৰ ঘৰবোৰে ঘৰৎস কৰা হ'ব।” যিহোৱাই এই কথা কৈছে।

৪ হে চমৰিয়াৰ পৰ্বতত বাস কৰা বাচানৰ গাইহ দৰে মহিলাসকল, তোমালোকে শুন। তোমালোকে দুখীয়াক অত্যাচাৰ কৰা, অভূতীসকলক চূৰ্ণ কৰা, আৰু নিজ নিজ স্থায়ীক কোৱা, “আমাৰ কাৰণে পানীয় আনা।” ২ প্রভু যিহোৱাই নিজ পৰিত্বাৰ শপত খাই কৈছে: “চোৱা, সেই সময় শিচ্যু আহিয়ে, তেতিয়া হাবেতা লগাই তোমালোকক টানি লৈ যোৱা হ'ব।” তোমালোকৰ শেষজনকো বৰশীৰে টানি নিয়া হ'ব।” ৩ তোমালোক প্ৰতিগৰাকীয়ে নিজৰ সমৃথতে পোৱা নগৰৰ দেৱালৰ গঢ়ছানৰ মাজেদি পোনে পোনে বাহিৰ ওলাই যাবা আৰু তোমালোকক হৰ্মোন ফালে পেলোৱা হ'ব। মই যিহোৱাই এই কথা কৈছে। ৪ তোমালোক বৈংএললৈ যোৱা আৰু পাপ কৰা, গিলগললৈ গৈ অধিক বেছি পাপ কৰা। তোমালোকে প্ৰতি বাতিপুৰা তোমালোকৰ উৎসৱৰ বলি আৰু প্ৰতি তিনি দিনৰ দিনা তোমালোকৰ দশম ভাগ আনা। ৫ তোমালোকে ধন্যবাদৰ অৰ্থে খৰিয়ে দিয়া পিঠা উৎসৱ কৰা আৰু ইচ্ছাকৃতভাৱে দিয়া উৎসৱৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰা; সেইবোৰ বিষয়ে ঘোষণা কৰা; কিয়নো, হে ইত্তায়েলৰ লোক সমূহ, তোমালোকে এই সকলো কৰিয়েই সন্তোষ পোৱা।” প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে। ৬ “মই তোমালোকৰ নগৰবোৰত আহাৰ নিনি তোমালোকৰ দাঁত পৰিকাৰ কৰি ৰাখিলোঁ আৰু তোমালোকৰ সকলোঁ ঠাইত আৱৰ আভাৰ কৰিলোঁ; তথাপি, তোমালোক মোলৈ ঘূৰি নাহিলা।” যিহোৱাই এই কথা কৈছে। ৭ “শশ্য দাবলৈ তিনি মাহ থাকে কৈতেই মই তোমালোকৰ ওপৰত বৰষুণ পৰা বক কৰিব দিলোঁ; এখন নগৰৰ ওপৰত বৰষুণ বৰষালোঁ আৰু আনখনত বৰষুণ বন্ধ কৰিলোঁ। এডোখৰ ভূমিৱে বৰষুণ পালে আৰু আন এডোখৰে বৰষুণ নেপোৱাত শুকাই গ'ল। ৮ পালী খাৰৰ কাৰণে দুই তিনিখন নগৰৰ লোকসকলে ঢলং পংলং কৰি আন নগৰলৈ গ'ল, কিন্তু যথেষ্ট পালী নাপালে। তথাপিৰ তোমালোক মোলৈ ঘূৰি নাহিলা।” যিহোৱাই এই কথা কৈছে। ৯ “মই তোমালোকৰ শস্যবোৰ শুকাই যোৱা বোঝ আৰু ভেকুৰ ধৰা বোগেৰে আঘাত কৰিলোঁ; তোমালোকৰ বাগানসমূহ, দাঙ্কাবাৰীৰোৰ, ডিমৰু আৰু জিত গচ্ছবোৰ কাকতি ফৰিণে খাই ঘৰৎস কৰিলে; তথাপি তোমালোকে মোলৈ ঘূৰি নাহিলা।” যিহোৱাই এই কথা কৈছে। ১০ মিচৰলৈ যেনেকৈ পঠাইছিলো, তেনেকৈ “মই তোমালোকৰ মাজলৈ মহামাৰী পঠালোঁ; তোমালোকৰ যুৱকসকলক মই তৰোলৰ দ্বাৰাই বধ কৰিলোঁ; তোমালোকৰ ঘোৰাবোৰে লৈ গলোঁ; তোমালোকৰ ছাউনিৰ দুর্গন্ধি তোমালোকৰ নাকত সুমুৰাই দিলোঁ; তথাপি তোমালোকে মোলৈ ঘূৰা নাই।” যিহোৱাই এই কথা কৈছে। ১১ মই, তোমালোকৰ দুঃখে চদেম আৰু ঘৰোৱাক যেনেকৈ ঘৰৎস কৰিছিলোঁ, তোমালোককো সেইদৈৰে ঘৰৎস কৰিলোঁ। তোমালোক জুইৰ পৰা উলিয়াই আনা আধা পোৱা কাঠৰ নিচিনা থালো, তথাপি তোমালোকে মোলৈ ঘূৰা নাই।” যিহোৱাই এই কথা কৈছে। ১২ সেই কাৰণে, হে ইত্তায়েলৰ লোক সমূহ, মই তোমালোকলৈ ভয়ানক কিবা এটা ব্যৱহাৰ কৰিবিম; মই ভয়ানক ব্যৱহাৰ কৰিবিম বাবে হে ইত্তায়েলবাসী, তোমালোকে নিজ দুঃখৰ লগত সাক্ষ্য হ'বলৈ যুগ্মত হোৱা। ১৩ কাৰণ চোৱা, যি জনাই পৰ্বতবোৰ নিৰ্মাণ কৰে, বতাহ সৃষ্টি কৰে আৰু মানুহৰ ওচৰত নিজৰ ভাব প্ৰকাশ কৰে; যি জনাই বাতিপুৰাৰ পোহৰক অনুকাৰ কৰে আৰু পথিবীৰ উচ্ছ্বানবোৰত অহা-যোৱা কৰে, তেওঁৰ নাম বাহিনীগণৰ দুঃখৰ যিহোৱা।

৫ হে ইত্তায়েল-বংশ; মই তোমালোকৰ যি বিষয় লৈ বিলাপ কৰিছেঁ, সেই বিষয়ে তোমালোকে শুন। ২ “কুমাৰী ইত্তায়েল পতিত হ'ল, তেওঁ পুনৰ নৃঠিব; তেওঁক নিজৰ দেশৰ মাটিত পৰিত্যক্ত কৰি পেলাই যোৱা হৈছে, তেওঁক তুলিবলৈ কোনো নাই।” ৩ কিয়নো প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “ইত্তায়েলৰ যি নগৰৰ পৰা এক হাজাৰ সৈন্য ওলাই যায়।” ৪ কিয়নো প্রভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “ইত্তায়েলৰ যি নগৰৰ পৰা এক হাজাৰ সৈন্য ওলাই যায়।”

যায়, তাৰ মাত্ৰ দহ জন ইত্তায়েল-বংশলৈ অৱশিষ্ট থাকিব।” ৪ যিহোৱাই ইত্তায়েল-বংশক এই কথা কৈছে, “তোমালোকে মোক বিচাৰা আৰু জীয়াই থাকা; ৫ কিন্তু বৈংএলক বিচাৰি নাযাব; গিলগলত নোসোমাবা, আৰু নেৰ-চেবালৈ নাযাব; কিয়নো গিলগল অৱশেষই বদ্দী হ'ব, আৰু বৈংএল-এলৰ সৰ্বনাশ হ'ব। ৬ তোমালোকে যিহোৱাক বিচাৰা, তাতে জীয়াই থাকিবা; নহলে তেওঁ যোচেফৰ বংশৰ মাজত আগ্নিৰ দৰে জুলি উঠি থাম কৰিব আৰু তাক নুমাৰিবলৈ বৈংএলত কোনো নথাকিব। ৭ তোমালোকে সুবিচাৰক তিতলৈ পৰিণত কৰিছা আৰু ধাৰ্মিকতাক ভূমিস্যাং কৰিছা। ৮ যি জনাই কৃতিকা আৰু মৃগালীৰ কালপুৰুষ নামৰ নক্ষত্ৰ মণ্ডলীক নিৰ্মাণ কৰিলে, অনুকাৰক পুৱাৰ পোহৰলৈ পৰিবৰ্তন কৰে, দিনক বাতিলৈ সলনি কৰে, যি জনাই সাগৰৰ জল সমূহক আহুন কৰি ভূমিৰ ওপৰত দালি দিয়ে, তেওঁৰ নাম যিহোৱা। ৯ তেওঁ শক্তিশালী সৈন্যবোৰ ওপৰত হাত্যা বিলাপ কৰিবলৈ নামাবাদ আহুন ফুলোৰ পোৱা। ১০ নগৰৰ দুৱাৰত অন্যায়ৰ বিৰুদ্ধে যিথ হোৱাজনক, তোমালোকে ঘণ কৰা আৰু সত্য কথা কোৱা জনক তুচ্ছ কৰা। ১১ তোমালোকে দুখীয়াক অত্যাচাৰে গচ্ছকি বলেৰে মেঁচে ধান আদায় কৰা। সেয়ে যদিও তোমালোকে কটা-শিলৰ ডাঙৰ ঘৰ তৈয়াৰ কৰিলা, তথাপি তোমালোকে তাত বাস কৰিবলৈ নাপাবা; মনোহৰ দ্বাক্ষাৰীৰ পাতলিলেও, তাৰ দ্বাক্ষাৰীস পান কৰিবলৈ নাপাবা। ১২ কিয়নো, মই জনো তোমালোকৰ অপৰাধ কিমান অধিক আৰু তোমালোকৰ পাপবোৰ কিমান ভীষণ। তোমালোকে সৎ লোকৰ ওপৰত উপদুৰ কৰা আৰু ভেটী লোৱা; নগৰৰ দুৱাৰত তোমালোকে দৰিদ্ৰসকলৰ প্ৰতি অন্যায় কৰিছা। ১৩ সেই বাবে এই, এই সময়ত বিজলোক মনে মনে থাকে; কিয়নো ই এক দু সময়। ১৪ তোমালোকে যাতে জীয়াই থাকিব পাৰা, সেইবাবে ভাল কামৰ পিছত যোৱা, মেয়া কামৰ পিছত নহয়। তেতিয়া তোমালোকে কোৱাৰ দৰে বাহিনীগণৰ দুঃখৰ যিহোৱা তোমালোকৰ লগত থাকিব। ১৫ যি মন্দ, তাক ঘণ কৰা আৰু যি ভাল, তাক ভালপোৱা। নগৰৰ দুৱাৰত সুবিচাৰ স্থাপন কৰা; তেতিয়া কিজানি যোচেফৰ জীয়াই থকা অৱশিষ্ট লোকৰ প্ৰতি বাহিনীগণৰ দুঃখৰ যিহোৱাই দয়া কৰিব। ১৬ সেইবাবে বাহিনীগণৰ দুঃখৰ প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “নগৰৰ চক্ৰবৰাত লোকে বিলাপ কৰিব, আলিবোৰত হায়! কৰিব; তেওঁলোকে প্ৰেতিয়কক শোক কৰিবলৈ, আৰু শোক কৰাসকলক বিলাপ কৰিবলৈ মাতিব। ১৭ সকলো দ্বাক্ষাৰীতি বিলাপ হ'ব, কিয়নো মই তোমালোকৰ মাজেদি যাম।” যিহোৱাই এই কথা কৈছে। ১৮ তোমালোক যিসকলে প্ৰভুৰ চিচাৰৰ দিন চাৰিলৈ আকাঙ্ক্ষা কৰা, সেই লোকসকলক ধিক। তোমালোকে ক্ষিয় যিহোৱাৰ সোধবিচাৰৰ দিনলৈ আকাঙ্ক্ষা কৰা? সেই দিন অনুকাৰ, পোহৰ নহয়। ১৯ যেনেদেৰে কোনো মানুহ সুখৰ মূখৰ পৰা পলাই গৈ এটা ভালুকৰ সমৃথত পৰে, নাইৰা নিজৰ ঘৰত সোমাই দেৱালত হাত দিঁতে তেওঁক সামে খুটে, তেনেদেৰেই হ'ব সেইদিন। ২০ যিহোৱাৰ দিন জানো পোহৰ নহৈ অনুকাৰ নহৈ? সেয়ে জানো উজ্জলতা নথকা যোৱা অনুকাৰ দিন নহ'ব? ২১ মই তোমালোকৰ পৰ্বতবোৰ ঘণ কৰেঁ, অগ্রাহ কৰেঁ; মই তোমালোকৰ ধৰ্ম-সভাবোৰত আনন্দ নকৰেঁ। ২২ তোমালোকে মোৰ উদ্দেশ্যে তোমালোকৰ হোম-বলি আৰু ভক্তা নেৰেদে উৎসৱ কৰিবলৈ মই সেইবোৰ গ্ৰহণ নকৰিম; এনেকি তোমালোকে যদি হাট্পুষ্ট গঠেৰে মেঝলাৰ্থক বলিও দিয়া, তথাপি মই তালৈ দৃষ্টি নকৰিম। ২৩ তোমালোকৰ গানৰ কোলাহল মোৰ পৰা দূৰ কৰা; মই তোমালোকৰ বীণাৰ শব্দ শুনিব নোখেঁজোঁ; ২৪ কিন্তু ন্যায়বিচাৰ পানীৰ নিচিনাকৈ আৰু ধাৰ্মিকতা অবিবামে বৈ থকা নদীৰ নিচিনাকৈ বৈ যাওঁক। ২৫ হে ইত্তায়েল-বংশ, মৰুপ্ৰস্তুত চঞ্চল বছৰ তোমালোকে মোৰ উদ্দেশ্যে জানো কোনো বলি আৰু নেৰেদে আনিছিলো?

৬ বিক তোমালোক! তোমালোক যিসকল চিয়োনত নিচিতভাৱে আছা আৰু চমৰিয়া পাহাৰত মিৰাপদে বাস কৰি আছা, যি সকলৰ ওচৰলৈ

ইস্রায়েল বংশৰ সকলো লোক সহায়ৰ বাবে আহে, তোমালোক জাতিবোৰৰ প্ৰধানসকলৰ মাজত প্ৰিসিন্দ লোক। ২ তোমালোকে কলনিলৈ গৈ চোৱা; তাৰ পৰা হমাটলৈ যোৱা, তাৰ পাছত পলেষ্ঠীয়া লোকসকলৰ গাত নগৰলৈ নামি যোৱা; সেই ৰাজ্যবোৰতকে তোমালোকৰ এই দুই ৰাজ্য উভয় নে? তোমালোকৰ সীমা, সেইহোৱৰ সীমাতটকে ডাঙুল নে? ৩ তোমালোকে বেয়া দিনক দৰ কৰি এক অত্যচাৰীৰ বাজত্বক ওচৰ চপাই আনিলা। ৪ যিসকলে হাতীদাৰ্ত পালেজত শয়ন কৰে আৰু তেওঁলোকৰ শয্যত আৰামেৰে দীঘল দি পৰে, জাকৰ পৰা মেৰ-ছাগ পোৱালি আৰু গোহালিৰ পৰা দামুৰি ভোজন কৰে; ৫ যিসকলে বীণা বাদ্যেৰে অসাৰ্থক গীত গায়, দায়ুদৰ নিচিনাকৈ বাদ্য-যন্ত্ৰত শীত বচনা কৰে, ৬ যিসকলে পাত্ৰবোৰ পৰা দ্বাক্ষাৰস পান কৰে আৰু উভয় সুন্ধি তেলেৰে সৈতে নিজকে অভিষেক কৰে, কিন্তু যোচেফৰ বিনষ্টৰ কাৰণে তেওঁলোকে দুখ নকৰে! ৭ গতিকে বন্দী হৈ অন্য দেশলৈ যাব লগা সকলৰ মাজত এইসকলেই প্ৰথমে দেশাত্তৰিত হ'ব; তেতিয়া ভোগবিলাসত আৰামেৰে থকাসকলৰ চিওৰ-বাখৰ নাইকিয়া হ'ব। ৮ বাহিনীসকলৰ দৈশুৰ প্ৰভু যিহোৱাই নিজৰ নামেৰে শপত খাই কৈছে: “মই যাকোৰৰ অহংকাৰ আৰু তেওঁৰ দুর্গবোৰ ঘিণ কৰেঁ; সেই বাবে মই নগবখন আৰু তাত থকা সকলোৰোৰ আমৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম।” ৯ তাতে এটা ঘৰত দহজন লোক জীয়াই থাকিলো, তেওঁলোকৰ মৃত্যু হ'ব। ১০ যেতিয়া কোনোবাজনৰ আত্মায়ই মৃতদেহ দাহ কৰিবৰ কাৰণে শাৰটো ঘৰৰ পৰা বাহিৰলৈ দাঙি লবলৈ আহিব আৰু তেওঁ ঘৰৰ একেবাৰে তিতৰিত থকা কাৰোৰাক “তোমাৰ লগত আন কোনোৰা আছে নেকি?” বলি জানিবলৈ সুধিৰ; তেতিয়া তেওঁ ক'ব, “নাই” তাতে সেই আত্মায়ই ক'ব, “মনে মনে থাকি! আমি যিহোৱাৰ নাম উল্লেখ কৰিব নাপায়।” ১১ কিয়নো চোৱা, যিহোৱাই আজ্ঞা দিব, ডাঙুৰ ডাঙুৰ ঘৰ ভাঙি চৰমাহ হ'ব আৰু সুৰ সুৰ ঘৰ চুৰুকা-চুৰুক কৰা হ'ব। ১২ যোঁৰাবোৰে জানো খলাবামা শিলনিত লৱ মাৰিব পাৰে? কোনোৰে জানো তাত বলদেৱে হাল বাব পাৰে? কিন্তু তোমালোকে ন্যায়বিচাৰক বিহুল পৰিণত কৰিলা আৰু ধাৰ্মিকতাৰ ফলক তিতা ফাললৈ পৰিবৰ্তন কৰিলা। ১৩ তোমালোকে লো-দেবাৰত বার্থ আনদ কৰিছ; তোমালোকে কোৱা, “আমি জানো নিজৰ শক্তিৰে কাৰ্যালয় অধিকাৰ কৰা নাই?” ১৪ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে: “হে ইস্রায়েল-বংশ, চোৱা মই তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে এক জাতিক উঠাম; সেই জাতিয়ে লিবোৰ হমাটৰ পৰা আৰাবাৰ উপত্যকা পৰ্যন্ত তোমালোকৰ ওপৰত উপদূৰ কৰিব।”

৭ প্ৰভু যিহোৱাই মোক এই দৰ্শন দেখুৱালৈ: “চোৱা, যেতিয়া দ্বিতীয়বাৰ শস্য বাঢ়িলৈ আৰাস্ত কৰিলে, সেই সময়ত তেওঁ কাকতি ফৰিংবোৰ সুষ্ঠি কৰিছিল। ১ বজাই প্ৰথম শস্য দোৱাৰ পাছত এইটো আছিল দ্বিতীয় শস্যৰ খেতি। ২ সেই কাকতি ফৰিংবোৰে যেতিয়া দেশৰ সকলো সেউজীয়া শাক-পচালি খাই শেষ কৰি পেলাইছিল, তেতিয়া মই মিনতি কৰিলোঁ, “হে প্ৰভু যিহোৱা, অনুগ্ৰহ কৰি ক্ষমা কৰক; যাকোৰ নো কেনেকৈ জীয়াই থাকিব? তেওঁ যে অতি সুৰু।” ৩ তেতিয়া যিহোৱাই এই বিষয়ত মন সলনি কৰি ক'লে, “এইদেৱে নঘটিব।” ৪ প্ৰভু যিহোৱাই মোক এইদেৱে দৰ্শন দিলৈ: যিহোৱা দৈশুৰে বিচাৰ অৰে অগ্ৰিক মাতিলে। সেই অগ্ৰিয়ে মহাসমুদ্ৰক শুকুৰাই পেলালৈ আৰু ভূমিকো গ্ৰাস কৰিবলৈ ধৰিলৈ। ৫ তেতিয়া মই কলোঁ, “হে প্ৰভু যিহোৱা, “মই অনুৰোধ কৰিছেঁ, আপুনি ক্ষান্ত হওঁক, যাকোৰ নো কেনেকৈ জীয়াই থাকিব? তেওঁ যে অতি সুৰু।” ৬ তেতিয়া যিহোৱাই এই বিষয়ত মন সলনি কৰি ক'লে, “এইদেৱে নঘটিব।” ৭ তেওঁ মোক পুনৰ এটা দৰ্শন দিলৈ: প্ৰভুৰে এডাল ওলোম-জৰীৰ হাতত লৈ, ওলোমৰ জোখ লৈ তৈয়াৰ কৰা এটা দৈৱালৰ ওচৰত থিৰ হৈ আছিল। ৮ যিহোৱাই মোক ক'লে, “হে আমোচ, তুমি কি দেখিছা?” তেতিয়া মই কলোঁ, “এডাল ওলোম জৰী দেখিছোঁ।” তেতিয়া প্ৰভুৰে ক'লে, “চোৱা, মই মোৰ প্ৰজা ইস্রায়েলৰ মাজত এডাল ওলোম-জৰীৰ বাধিছোঁ।” তেওঁলোকৰ মই আৰু কেতিয়াও ক্ষমা নকৰিম। ৯ ইচছাক বংশৰ ওখ ঠাইৰ মঠৰেৰ ধৰ্স হ'ব আৰু ইস্রায়েলৰ পুণ্যধামবোৰ উচ্ছৱ হ'ব; মই তৰোৱাল লৈ যাৰবিয়ামৰ বংশৰ বিৰুদ্ধে উঠিম।” ১০ তাৰ পাছত বৈৰেঁএলৰ পুৰোহিত

অমচিয়াই ইস্রায়েলৰ ৰজা যাৰবিয়ামৰ ওচৰলৈ এই খবৰ কৈ পঠালৈ: “ইস্রায়েলৰ বংশৰ মাজত আপোনাৰ বিৰুদ্ধে আমোচে চক্রান্ত কৰিছে; দেশৰ লোকসকলৈ তেওঁ কেনো কথা সহিৰ পৰা নাই।” ১১ আমোচে এই কথা কৈছে: “যাৰবিয়াম তৰোৱালৰ আঘাতৰ দ্বাৰাই মৃত্যু হ'ব; ইস্রায়েলে অৱশ্যেই নিজ দেশৰ পৰা বন্দী হৈ আন দেশলৈ যাব লাগিব।” ১২ অমচিয়াই আমোচক ক'লে, “হে ভাৰবাদী, যোৱা! তুমি ইয়াৰ পৰা যিহুদা দেশলৈ গুঁচ যোৱা। তাৎক্ষেতে ভাৰবাদী হিচাবে জীৱিকা উলিওৱা আৰু তাৎক্ষেতে ভাৰবাদী প্ৰচাৰ কৰা। ১৩ কিন্তু বৈৰেঁএলত হলে পুনৰ ভাৰবাদী প্ৰচাৰ নকৰিবা; কিয়নো এই ঠাইৰ ভাৰজাৰ পুণ্যধাম আৰু এক বাজকীয় মন্দিৰ।” ১৪ তেতিয়া আমোচে উভৰ দি অমচিয়াক ক'লে, “মই ভাৰবাদীও নহ'ত মাহিবা ভাৰবাদীৰ শিষ্যও নহ'ত।” মই এজন পশু-বৰ্যীয়া আৰু ডিমুৰ গৰছোৰৰ ফল সংগ্ৰহ কৰেৱাঁ আছিলোঁ। ১৫ যিহোৱাই মোক মেৰ-ছাগৰ জাক চৰোৱা কাৰ্যৰ পৰা আনি মোক ক'লে, “তুমি যোৱা আৰু মোৰ ইস্রায়েল লোকসকলৰ আগত গৈ ভাৰবাদী প্ৰচাৰ কৰা।” ১৬ তেনেহলৈ এতিয়া আপুনি যিহোৱাৰ বাক্য শুনি; আপুনি কৈছে, “ইস্রায়েলৰ বিৰুদ্ধে ভাৰবাদীৰ শিষ্যও প্ৰচাৰ নকৰিবা।” ১৭ সেইবাবে যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “তোমাৰ ভাৰ্যা নগবখনৰ মাজত বেশ্যা হ'ব, তোমাৰ ল'ৰা-ছোৱালী তৰোৱালৰ দ্বাৰাই পতিত হ'ব, তোমাৰ মাটি জুখি জুখি আনৰ মাজত ভগাই দিয়া হ'ব; তুমি নিজেও এক অশুচি দেশত মৰিবা, ইস্রায়েলক নিজ দেশৰ পৰা দেশাত্তৰিত হ'ব।”

৮ প্ৰভু যিহোৱাই মোক পুনৰ এটা দৰ্শন দেখুৱালৈ: তেওঁ মোক এপাচি পকা ফল দেখুৱালৈ। ২ তেওঁ ক'লে, “আমোচ তুমি কি দেখা পাইছা?” মই কলোঁ, “এপাচি পকা ফল।” তেতিয়া যিহোৱাই মোক ক'লে, “মোৰ প্ৰজা ইস্রায়েলৰ শেষ সময় উপস্থিতি হৈছে: মই তেওঁলোকক কেতিয়াও পুনৰ ক্ষমা নকৰিম। ৩ প্ৰভু যিহোৱাই কৈছে, “সেইদিনা বাজকীয়া-মন্দিৰৰ গানবোৰ বিলাপৰ ধৰ্মি হ'ব; মৰা-শৰ অনেক হ'ব; সেইবোৰ নীৰৰে পেলোৱা হ'ব। “মনে মনে থাকা!” ৪ তোমালোক যিসকলে দৰিদ্ৰক ভৱিষ্যতে গুছকা আৰু দূৰীয়াক নাশ কৰিছা, তোমালোকে এই কথা শুনা। ৫ তোমালোকে কোৱা যে, “ন'-জোনৰ উৎসৱ কেতিয়া শেষ হ'ব?” “আমি পুনৰ শস্য বিক্ৰী কৰিবৰ বাবে, বিশ্রাম-দিন কেতিয়া শেষ হ'ব? আমি বজাৰত হেঁহে বিক্ৰী কৰিবৰ বাবে, আমি ঐক্ষা সুৰু কৰিম, চেকেল বঢ়াম, আৰু অন্যায়ৰ তুলচনী ব্যৱহাৰ কৰি প্ৰবণনী কৰিম। ৬ বুঁৰ বিনিময়ত দৰিদ্ৰক আৰু এয়োৰ জোতাৰ বিনিময়ত অভাৰীক কিনি ল'ম।” সাৰি পেলাই দিয়া ঘোৰে বিক্ৰী কৰিম।” ৭ যাকোৰৰ গৌৰবৰ নামেৰে যিহোৱাই শপত খাই কৈছে, “মই নিশচ্যে তেওঁলোকে যি কাৰ্যবোৰ কৰিছে, তাৰ এটিকো কেতিয়া ও নাপাইবিম।” ৮ ইয়াৰ বাবে জানো দেশ নকৰিব? তাৰ মাজত বাস কৰা সকলোৰে জানো বিলাপ নকৰিব? গোটেই দেশখন নীল নদীৰ বন্যাৰ দৰে ওফন্দি উঠিব, অশান্ত হ'ব আৰু পুনৰ নামি যাব, ঠিক মিচৰৰ নদীখন নিচিনাই হ'ব। ৯ প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “সেই দিনা মই দুপৰীয়াতে সূৰ্যৰ অন্ত যাবেলৈ দিম, দুপৰীয়াই পথীৰীক অন্ধকাৰ কৰিম। ১০ মই তোমালোকৰ উৎসৱৰেৰ শেকেলৈ আৰু তোমালোকৰ সকলো গান বিলাপলৈ পৰিণত কৰিম; তোমালোক সকলোৰে কঁকালত শোকবন্ধৰ চঢ় পিঙ্কাম, প্ৰত্যেকৰ মূৰ টকলা হ'ব; একেটি পুত্ৰ বিয়োগৰ শোকৰ দৰে মই সেই সময়ক শোকলৈ পৰিণত কৰিম, আৰু শোকলৈকে এই তত্ত্বতাৰ দিন চলি থাকিব। ১১ প্ৰভু যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “চোৱা, এনে দিন আহিছে, যেতিয়া মই দেশৰ মাজালৈ দুৰ্ভিক্ষ পঠাম; লোকে তেতিয়া অন্ধৰ বাবে ক্ষুব্ধিত অথবা পানীৰ বাবে তৃষ্ণাতুৰ নহ'ব।” কিন্তু যিহোৱাৰ বাক্য শুনাৰ বাবে আকাল হ'ব। ১২ লোকসকলৈ যিহোৱাৰ বাক্য বিচাৰি মৰ সাগৰৰ পৰা ভূমধ্য সাগৰলৈকে আৰু উত্তৰৰ পৰা পুৰোহিতে প্ৰমাণ কৰি ইফালৈ সিফালে ঘূৰি ফুৰিব। কিন্তু তাৰ কনাপাৰ। ১৩ সেই সময়ত সুন্দৰী মূৰতী আৰু সুন্দৰ ঘূৰকসকল পিয়াহত মুঝী যাব। ১৪ যিসকলে চমায়াৰ পাপৰ শপত খাই কয়, ‘হে দান, তোমাৰ জীৱৰ সৰ্বত্র দেৱতাৰ শপত’ নাইবাৰ কয়, ‘বেৰ-চেৰাৰ দেৱতাৰ শপত’ তেওঁলোক পতিত হ'ব; পুনৰায় কেতিয়াও নৃঠিব।

১ মই প্রভুক বেদীৰ ওচৰত থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ। প্ৰভুৰে ক'লে,

“স্তন্ত্ৰবোৰৰ শীৰ্ষস্থানত আঘাত কৰা যাতে তাৰ ভেঁটিবোৰ কঁপি উঠে।
সেই ঠাইৰ সকলো লোকৰ মূৰৰ ওপৰত যাতে সেইবোৰ ডেখৰ ডেখৰকৈ
ভাঙি পৰে আৰু যি সকল জীয়াই থাকিব, মই তেওঁলোকক তৰোৱালোৰে
বধ কৰিব; তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনেও পলাই যাৰ নোৱাৰিব; তেওঁলোকৰ
মাজৰ এজনেও সাৰিব নোৱাৰিব। ২ তেওঁলোকে চিয়োলৰ গভীৰ পৰ্যন্তলে
গাত খান্দি গ'লেও, মোৰ হাতে তাৰ পৰা তেওঁলোকক উলিয়াই আনিব।
তেওঁলোকে আকাশ পৰ্যন্ত উঠিলেও, তাৰ পৰা মই তেওঁলোকক নমাই
আনিম। (Sheol h7585) ৩ তেওঁলোকে কৰিল পাহাৰৰ ছড়াত নিজকে
লুকুৱাই বাখিলেও, তাৰ পৰা মই তেওঁলোকক বিচাৰি উলিয়াই ধৰি আনিম;
তেওঁলোকে মোৰ দৃষ্টিৰ পৰা সাগৰৰ তলত গৈ লুকালেও, সেই ঠাইত
তেওঁলোকক দশ্মন কৰিবলৈ মই নাগক আজ্ঞা দিম, তাতে সি তেওঁলোকক
দশ্মন কৰিব। ৪ শক্রবোৰ দ্বাৰা তেওঁলোক বন্দী হৈ আন দেশলৈ গলেও,
সেই ঠাইতো মই তেওঁলোকক বধ কৰিবলৈ তৰোৱালক আজ্ঞা দিম।

মঙ্গলৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু অমঙ্গলৰ কাৰণেহে মই তেওঁলোকক ওপৰত
মোৰ দৃষ্টি বাখিম। ৫ বাহিনীসকলৰ প্রভু যিহোৱাই দেশখনক চুলে, দেশ
পমি যায়; তাত বাস কৰা সকলোৱে শোক কৰে। তেওঁৰ স্পৰ্শত গোটেই
দেশ মিচৰৰ নীল নদীৰ দৰে বন্যাত ওফন্দি উঠে, তাৰ পাছত পুণৰায়
নাম যায়। ৬ তেওঁ আকাশ-মণ্ডলত নিজৰ উচ্চ কোঁঠালিবোৰ সাজিলে,
আৰু পৃথিবীৰ ওপৰত নিজৰ চন্দৰতপৰ দৰে আকাশ স্থাপন কৰিলে। তেওঁ
সুন্দৰ জলক আহুন কৰি ভূমিৰ ওপৰত ঢালি দিয়ে। যি জনাই এই
সকলো কৰে, তেওঁৰ নাম যিহোৱা। ৭ যিহোৱাই কৈছে, “হে ইস্রায়েলৰ
লোকসকল, তোমালোক জানো মোৰ ওচৰত কুচীয়া লোকসকলৰ নিচিনা
নোহোৱা? মই জানো মিচৰ দেশৰ পৰা ইস্রায়েলক, কণ্ঠোৰৰ পৰা
পলেষ্টীয়াসকলক আৰু কীৰৰ পৰা আৰামীয়াসকলক জানো উলিয়াই আন
নাই? ৮ চোৱা, প্ৰভু যিহোৱাৰ দৃষ্টি অৱশ্যেই এই পাপপূৰ্ণ রাজীৰ ওপৰত
আছে। পৃথিবীৰ পৰা মই তাক উচ্ছল কৰিম। তথাপিও মই যাকোবৰ
বংশক সম্পূর্ণকৈ ধৰংস নকৰিম। ৯ মই এক আজ্ঞা দিম, চালনীত যেনেকৈ
শস্য চলা হয়, তেনেকৈ সকলো জাতিৰ মাজত মই ইস্রায়েল বংশক
চালিয়া, কিন্তু শস্যৰ এটা ধানো মাটিত নপৰিব। ১০ মোৰ প্ৰজাসকলৰ
সকলো পাণীলোকে কয়, “অমঙ্গলে আমাক চুকি নাপাৰ নাইবা আমাৰ
ওচৰলৈ নাহিব; তেওঁলোক সকলোৰে মৃত্যু তৰোৱালৰ দ্বাৰাই হ'ব। ১১
যিহোৱাই কৈছে, “সেই দিনা মই দায়ুদৰ পৰি যোৱা পঞ্জাটো পুনৰায়
তুলিয়া, মই তাৰ ভাঙি যোৱা ফাটিবোৰ মেৰামতি কৰিম, ধৰংসস্থানবোৰ
ঠিক কৰিম, তাক আগৰ নিচিনাকৈ পুনৰায় গঢ়িম; ১২ যাতে ইস্রায়েলে
ইদোমৰ বাকী অংশ আৰু মোৰ নামেৰে প্ৰথ্যাত হোৱা সকলো জাতিবোৰৰ
দেশ অধিকাৰ কৰিব পাৰে।” যি জনে এই সকলো কাৰ্য কৰে, সেই জন
ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা যোৰ্মণে কৰিছে। ১৩ যিহোৱাই পুৰৰ কৈছে,
“চোৱা, সেই দিনবোৰ নিচয়ে আহিব, যেতিয়া হালোৱাই শস্য দোৱাজনক
অতিক্ৰম কৰি আগবঢ়িব; দ্রাক্ষাঙ্গটি গচকাজনে গুটি বোাজনক লণ ধৰি
অতিক্ৰম কৰি যাব; পৰ্বতবোৰৰ পৰা মিঠা দ্রাক্ষাবস জৰি জৰি পৰিব,
আৰু সেইবোৰ সকলো উপ-পৰ্বতবোৰক দুই লৈ যাব। ১৪ বন্দী অৱস্থাত
থকা মোৰ লোক ইস্রায়েলীয়াসকলৰ মই পুনৰ দ্বাৰাই আনিম; তেওঁলোকৰ
ধৰংস হোৱা নগৰবোৰ পুনৰায় সাজিব আৰু সেইবোৰত বাস কৰিব;
তেওঁলোকে আঙুৰ খেতি কৰি দ্রাক্ষাবস পান কৰিব; তেওঁলোকে বাৰী
পাতি তাৰ ফল ভোগ কৰিব; ১৫ মই ইস্রায়েলীয়া সকলক তেওঁলোকৰ
দেশত বুম, যি দেশ মই তেওঁলোকক দিছোঁ, তাৰ পৰা তেওঁলোকক
কেতিয়াও পুনৰ উঘলা নহব।” এই কথা তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই
কৈছে।

ଓবাদিয়া

১ ওবাদিয়ার দর্শন। প্রভু যিহোরাই ইদোমৰ বিষয়ে চিন্তা কৰি ক'লে:

আমি যিহোরাব পৰা বাৰ্তা শুনিলোঁ, আৰু দেশীবাসীৰ মাজলৈ এজন
বাজদূত পৰ্যালোঁ। তেওঁ কৈছিল, “উটা, তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ
তোমালোক উটা।” ২ চোৱা, মই তোমাক দেশীবাসীৰ মাজত সৰু কৰিম;
আৰু তোমাক অতিশয় হেয়জ্ঞান কৰা হ'ব। ৩ উচ্ছস্থানত শিলৰ গুহাত বাস
কৰা জনৰ মনৰ অহংকাৰে তেওঁক প্ৰবৰ্ধনা কৰিলে। কোনে তোমাৰ মনত
কয়, “কোনে মোক মাটিলৈ নমাব?” ৪ যিহোরাই কৈছে, তুমি দুগল পঞ্জীৰ
দৰে ওপৰলৈ উৰিলেও, আৰু তোমাৰ বাহ তৰাবোৰ মাজত স্থাপিত
হ'লোও, মই তাৰ পৰা তোমাক নমাই আনিম। ৫ তোমাৰ ওচৰলৈ যদি
ৰাতি চোৱা বা ডকাইত আছে, তেনেহ'লে (তোমাক কিন্দৰে উচ্ছম কৰা
হৈছে!) তেওঁলোকে কেৱল নিজৰ বাবে যথেষ্ট পৰিমাণে চুৰ কৰিব নে? যদি
তোমাৰ ওচৰলৈ দ্রাক্ষণ্গটি চাপোৱাসকল আহে তেনেহ'লে তেওঁলোকে
সংগ্ৰহ কৰা দ্রাক্ষণ্গটিৰ অৱশিষ্ট নাৰাখিব নে? ৬ এটোৰ সম্পত্তি কেনেকৈ
লৃট কৰা হৈছিল, আৰু তেওঁৰ গুণ ধনবোৰ কেনেকৈ অনুসন্ধান কৰি
উলিওৱা হৈছিল! ৭ তোমাৰ সৈতে সমক্ষ স্থাপন কৰা লোকসকলে তোমাক
নিজৰ বাটো সীমালৈকে পঠিয়াব। তোমাৰ সৈতে মিলেৰে থকা লোকসকলে
তোমাক প্ৰবৰ্ধনা কৰিলে, আৰু তোমাৰ বিৰুদ্ধে অধিক প্ৰভাৱশীল হ'ল।
তোমাৰ আহাৰ খোৱা লোকসকলে তোমাৰ বাবে ফাল্দ পাতে। ইদোমৰ
একো বিচেনা শক্তি নাই। ৮ যিহোরাই কৈছে, সেই দিনা মই ইদোমৰ
জানী লোকসকলক ধৰ্সন নকৰিম নে, আৰু এটোৰ পৰ্বতৰ পৰা বিচেনা
দূৰ নকৰিম নে? ৯ হে তৈমেন, তোমাৰ লোকসকল আতঙ্কিত হ'ব, সেয়ে
সকলো লোকক এটোৰ পৰ্বতৰ পৰা হত্যা কৰাৰ দ্বাৰাই উচ্ছম কৰা হ'ব।

১০ তোমাৰ ভাই যাকোবক কৰা অত্যাচাৰৰ বাবে তুমি লাজত পৰিবা,
আৰু তুমি সৰ্বকালৰ বাবে উচ্ছম হৰা। ১১ সেই দিনা তুমি আঁতিৰি থাকিবা,
আৰু অচিন্তাৰি লোকে তেওঁৰ ধন-সম্পত্তি লৈ যাব। বিদেশীসকলে তেওঁৰ
দুৱাৰত প্ৰবেশ কৰি, যিবুচালেমৰ বাবে চিঠি খেলাব, আৰু তেওঁলোকৰ
দৰে তুমি ও এজন হ'বা। ১২ কিন্তু তোমাৰ ভায়েৰাব বিপদৰ সময়ত তুমি
নাহাঁহিবা। যিহুদাৰ লোকসকলৰ বিনাশৰ দিনত তেওঁলোকৰ ওপৰত
আনন্দ নকৰিবা; আৰু তেওঁলোকৰ যন্ত্ৰনাৰ দিনত গৰ্ব নকৰিবা। ১৩
তুমি মোৰ লোকসকলৰ দুর্ঘোগৰ সময়ত তেওঁলোকৰ নগৰৰ দুৱাৰত
নোসোমাবা; এনেকি, তেওঁলোকৰ বিপদৰ সময়ত তেওঁলোকৰ ক্ৰেশত
উল্লাসিত নহ'বা। তেওঁলোকৰ ধৰ্সনৰ সময়ত তেওঁলোকৰ ধন-সম্পত্তি
লৃট নকৰিবা। ১৪ তুমি পলাতক লোকসকলক উচ্ছম কৰিবলৈ চাৰিআলিত
থিয় নহোৱা, আৰু যন্ত্ৰণাৰ সময়ত তেওঁৰ অৱশিষ্ট লোকসকলক শোধাই
নিদিবা। ১৫ যিহোৱাৰ দিন দেশবাসী সকলৰ বাবে ওচৰ চাপিছে। তুমি
কৰাৰ দৰেই, তোমালৈ কৰা হ'ব, আৰু তুমি কৰা কাৰ্যৰ প্ৰতিফল তোমাৰ
মূৰত পৰিব। ১৬ কাৰণ মোৰ পৰিত পৰ্বতত তোমালোকে পান কৰাৰ
দৰে, সকলো দেশবাসী সকলে অবিৰাম পান কৰিব। তেওঁলোকে পান
কৰিব আৰু শিলিব, আৰু তেওঁলোকে কেতিয়াও খাবলৈ মোপোৱাৰ দৰে
খাব। ১৭ কিন্তু ৰক্ষা পোৱাসকল চিয়োন পৰ্বতত থকিব, আৰু সেয়ে
পৰিব হ'ব; আৰু যাকোবৰ বংশই তেওঁলোকৰ নিজৰ সম্পত্তি অধিকাৰ
কৰিব। ১৮ যাকোবৰ বংশ অগি, আৰু যোচেফৰ বংশ অগিশিখা, আৰু
এটোৰ বংশ নৰাৰ দৰে হ'ব; আৰু তেওঁলোকে সেইবোৰ জ্বলাব, আৰু গ্রাস
কৰিব। এটোৰ বংশত কেনো অৱশিষ্ট নথাকিব; কাৰণ যিহোৱাই ইয়াক
কৈছিল। ১৯ আৰু দক্ষিণ অঞ্চলত লোকসকলে এটোৰ পৰ্বত অধিকাৰ
কৰিব, আৰু নিম্নতুমিৰ লোকসকলে পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশ অধিকাৰ
কৰিব। তেওঁলোকে ইহুয়িমৰ আৰু চমৰিয়াৰ তুমি অধিকাৰ কৰিব;
আৰু বিন্যামীনীয়া লোকসকলে শিলিয়দ অধিকাৰ কৰিব। ২০ ইহুয়েলী
লোকসকলৰ বন্দীতৃত থকা সৈন্য সমূহে কনানীয়াৰ পৰা চাৰিফতলৈকে
অধিকাৰ কৰিব; আৰু চাফৰদত থকা যিবুচালেমৰ বন্দী লোকসকলে
দক্ষিণ অঞ্চলৰ নগৰবোৰ অধিকাৰ কৰিব। ২১ এটোৰ পৰ্বতৰ বিচাৰ

কৰিবলৈ উদ্বাৰকৰ্ত্তাসকলে চিয়োন পৰ্বতত উঠিব; আৰু ৰাজ্য যিহোৱাৰ
হ'ব।

যোনা

১ অমিতবর পুত্র যোনাটৈ যিহোরার এই বাক্য আহিল; তেওঁ ক'লে ২

“তুমি উঠা, মহানগর নীনবিলে গৈ তাৰ বিৰুদ্ধে প্ৰচাৰ কৰাৰ; কিয়নো সিহংৰে দুষ্টা মোৰ ওচৰ আহি পালে। ৩ কিন্তু যোনাই যিহোৱাৰ সন্মুখৰ পৰা তাঁচলে পলাই যাবৰ কাৰণে যাঁকাটৈ নামি গল আৰু তাত তাঁচলে যোৱা এখন জাহাজ পালে। ৪ তেওঁ যিহোৱাৰ সন্মুখৰ পৰা পলাই যাবলৈ জাহাজ খন্ত ভাড়া দি উঠিল আৰু তাঁচলে যাত্রা কৰিলে। ৫ কিন্তু যিহোৱাই সাগৰলৈ প্ৰবল বতাত পঠিয়াই দিলে; তাতে সাগৰত তয়ঙ্কৰ ধূমুহা হইল আৰু জাহাজ খন্ত ভাণ্ডি যোৱাৰ উপক্ৰম হল। ৬ তেওঁয়া নাবিকসকলৰ অতিশয় ভয় লাগিল আৰু সকলোৱে নিজৰ দেৱতাৰ আগত চিৰঞ্জিৰুক কাতৰোক্তি কৰিবলৈ ধৰিলে। জাহাজৰ ওজন কমাৰলৈ তেওঁলোকে জাহাজত থকা মালবস্তুৰোৱা সাগৰত পেলাই দিলে। কিন্তু যোনাই হ'লে জাহাজৰ তলৰ ফালে নামি গৈ অসৰ্বাগত শুই পৰিল আৰু তেওঁ ঘোৰ টোপনিত আছিল। ৬ তেওঁয়া জাহাজৰ অধিনায়ক জনে যোনাৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “হৈৰি! কি কৰি আছে, আপুনি টোপনি গৈছে? উঠক, আৰু আপোনাৰ দেৱতাক মাতক! কিয়নি আপোনাৰ দেৱতাই আমলৈ মৰ মেলিব আৰু তেওঁয়া হয়তো আমাৰ বিবাশ নহ'ব।” ৭ তাৰ পাছত তেওঁলোকে এজনে আন জনক ক'লে, “আমালৈ ঘটা এই অমঙ্গলৰ কাৰণে দেৱীৰ কোন, সেই বিষয়ে জীৱিবৰ বাবে আহাঁ আমি চিঠি খেলোৱাক” এইবুলি তেওঁলোকে চিঠি খেলোতে, যোনাৰ নাম উঠিল। ৮ তেওঁয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “কেন জনৰ দেৱৰ বাবে আমালৈ এই অমংগল ঘটিছে, এই বিষয়ে আপুনি আমাৰ দয়া কৰি কওক। আপোনাৰ জীৱিকা কি? আপুনি ক'ব পৰা আহিছে? আপুনি কোন দেশৰ আৰু কোন জতিৰ লোক?” ৯ তেওঁয়া যোনাই তেওঁলোকক ক'লে, “মই এজন ইন্দ্ৰীয়া; সাগৰ আৰু ভূমিৰ সৃষ্টিকৰ্তা সৰ্বৰ দৈশৰ যিহোৱাৰ মই ভয় কৰোঁ।” ১০ যোনাই যে যিহোৱাৰ সন্মুখৰ পৰা পলাই আহিছে, তেওঁয়া লোকসকলে সেই বিষয়ে জানিব পাৰিলে; কিয়নো তেওঁ সেই কথা তেওঁলোকক জনালে। তেওঁয়া লোকসকলে অধিকক ভয় খাই তেওঁক সুধিলে, “আপুনি য়া কি কৰিলো?” ১১ তেওঁয়া তেওঁলোকে যোনাক সুধিলে, “তেওঁয়া আমাৰ বাবে সন্মুদ্ৰ শান্ত হ'বলৈ আমি আপোনাক লৈ কি কৰিম?” কিয়নো সন্মুদ্ৰত তেওঁয়া ধূমুহা ক্ৰমে তীৰতৰ হ'বলৈ ধৰিছিল। ১২ তেওঁয়া যোনাই তেওঁলোকক ক'লে, “মোক দাঙি সন্মুদ্ৰত পেলাই দিয়ক, তেওঁয়া আপোনালোকৰ বাবে সন্মুদ্ৰ শান্ত হ'ব, কিয়নো মই জানো যে, মোৰ কাৰণেহে আপোনালোকৰ ওপৰলৈ এই প্ৰবল ধূমুহা আহিছে।” ১৩ তথাপি নাবিকসকলে সন্মুদ্ৰৰ তীৰ পাৰবৰ বাবে পুণ্যৰায় বৰকৈ বাই যাবলৈ ধৰিলে, কিন্তু তেওঁলোক সফল নহ'ল। পচাণ ধূমুহা আৰু উত্তাল সন্মুদ্ৰৰ চৌ অধিক শক্তিশালী হৈ উঠিল ধৰিলে। ১৪ এই হেতুকে তেওঁলোকে যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰি ক'লে, “আমি আপোনাক বিনয় কৰোঁ, হে যিহোৱা, আপোনাক বিনয় কৰোঁ, এই মানুহৰ প্ৰাণৰ কাৰণে আমাক দেৱী নকৰিব; কিয়নো হে যিহোৱা, আপুনিৰ আপোনাৰ ইচ্ছামতে কাৰ্য কৰিছে।” ১৫ এই বুলি কৈ তেওঁলোকে যোনাক দাঙি নি সাগৰত পেলাই দিলে, তেওঁয়া সন্মুদ্ৰৰ ভয়ানক মূৰ্তি নাইকীয়া হ'ল। ১৬ সেই লোকসকলে যিহোৱাৰ অত্যন্ত ভয় কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ উদ্দেয়ে এটা বলি উৎসং কৰিলে আৰু তেওঁৰ ওচৰত সংকল্প কৰিলে। ১৭ আনফালে যোনাক গিলি থবৰ কাৰণে যিহোৱাই এটা ডাঙৰ মাছ নিৰূপণ কৰি হৈছিল আৰু সেই মাছৰ পেটত যোনা তিনিদিন তিনিৰাতি থাকিল।

২ যোনাই সেই মাছৰ পেটৰ পৰা নিজ দৈশৰ যিহোৱাৰ আগত প্ৰার্থনা কৰিলে। ২ তেওঁ ক'লে, “মই যিহোৱাৰ মোৰ কষ্টৰ বিষয়ে প্ৰার্থনাত ক'লো; তাতে তেওঁ মোক উত্তৰ দিলে। চিয়োলৰ ভিতৰৰ পৰা মই সহায়ৰ কাৰণে কাতৰোক্তি কৰিলোঁ আৰু আপুনি মোৰ স্বৰ শুনিলো। (Sheol h7585) ৩ আপুনি মোক গভীৰ জলত সাগৰৰ মাজত পেলালো আৰু মোক সাগৰৰ

সেঁতে বেৰি ধৰিলে, আপোনাৰ আটাই চৌ আৰু তৰঙ্গ মোৰ ওপৰেদি গ'ল। ৪ মই ক'লো, ‘আপোনাৰ দৃষ্টিৰ পৰা মোক দূৰ কৰি দিলে; মই কেনেকৈ পুনৰ আপোনাৰ পৰিত্ব মন্দিৰৰ ফালে দৃষ্টি কৰিম?’ ৫ জল সমূহে মোক গ্ৰাস কৰি প্ৰাণৰ সংশয়লৈ লৈ গ'ল; অগ্ৰজ জনে মোক আগুৰি ধৰিলে; সাগৰৰ লতা-বনবোৰে মোৰ মূৰ মেৰাই ধৰিলে। ৬ মই ধূবি গৈ পৰ্বতৰোৰ মূল পৰ্যন্ত নামি গলোঁ; নিজৰ ডাঙ্বোৰেৰে পৃথিবীয়ে মোক চিৰকাললৈকে আটক কৰিলে; কিন্তু, হে মোৰ দৈশৰ যিহোৱা, আপুনি সেই গাতৰ পৰা মোক উঠাই আনিলে। ৭ মোৰ প্ৰাণ মেতিয়া মোৰ অস্তৰত ব্যাকুল হ'ল, মই যিহোৱাৰ সৌৰৱণ কৰিলো আৰু মোৰ প্ৰাৰ্থনা আপোনাৰ ওচৰত আপোনাৰ পৰিত্ব মন্দিৰত উপস্থিত হ'ল। ৮ যিসকলে অসাৰ দেৱতাবোৰক মানে, তেওঁলোকে আপোনাৰ যি বিশৃঙ্খলা, তাক অৱহোলা কৰে। ৯ কিন্তু মই হ'লে স্তুতি-ধন্যবাদেৰে আপোনাৰ উদ্দেশ্যে বলি উৎসংস্ক কৰিম; মই কৰা সংকল্প সিদ্ধ কৰিব; পৰিআগ যিহোৱাৰ পৰাই আছে!” ১০ পাছত যিহোৱাই মাছটোক আজগা দিয়াত মাছটোৱে যোনাক বামত বমি কৰি উলিয়াই দিলে।

৩ তাৰ পাছত দিতীয়বাৰৰ বাবে যিহোৱাৰ বাক্য যোনাৰ ওচৰলৈ আহিল। ২ তেওঁ ক'লে, “তুমি উঠি সেই মহানগৰ নীনবিলৈ যোৱা আৰু মই যি কথা তোমাক ক'বলে দিম, সেই কথা তাত যোৰ্ধণা কৰিবা।” ৩ তেওঁয়া যোনাই যিহোৱাৰ কথা অনুসাৰে নীনবিলৈ গ'ল। নীনবি এখন অতি ডাঙৰ নগৰ আছিল; গোটেই নগৰখন ধূৰিবলৈ তিনি দিনৰ সময় লাগে। ৪ যোনাই সেই নগৰত সোমাই এদিনৰ বাট গল আৰু এই কথা যোৰ্ধণা কৰিলে, “চালিশ দিনৰ পাছত নীনবি ধূংস হৈ যাব।” ৫ তেওঁয়া নীনবিৰ লোকসকলে ইশৰক বিশাস কৰিলে আৰু তাৰ কাৰণে উপবাস যোৰ্ধণা কৰিলে; ডাঙৰৰ পৰা সুৱলুকে সকলোৱে চঢ় কাপোৰ পিঙ্কিলে। ৬ শীঝোই সেই খৰৰ গৈ বজাৰৰ কাগত পৰিল। তেওঁয়া তেওঁ সিংহসন এৰি উঠি আহিল আৰু গাৰ পৰা বাজবস্তু সোলোকাই চঢ় কাপোৰ পিঙ্কি ছাইত বহিল। ৭ তাৰ পাছত তেওঁ নীনবিত তেওঁৰ আৰু তেওঁৰ মন্ত্ৰিসকলৰ যোগেদি এই আদেশ ঘোষণা কৰাবলৈ: “মানুহ বা পশু, গুৰু বা মেৰ-ছাগৰ জাক কোনেও একো বস্তুৰ আস্থা নলওক; আহাৰ কি পানী নাখাওক। ৮ মানুহ আৰু পশু সকলোৱে গাত চঢ় কাপোৰ পিঙ্কিক আৰু দৈশৰৰ বাগত উচ্চ স্বৰেৰে কাতৰোক্তি কৰক। প্ৰত্যেকে নিজ নিজ মন্দ পথৰ পৰা ধূৰুক আৰু হিংস্তৰাব কাৰ্য এৰি দিয়ক। ৯ কোনে জানো? হয়তো ইঙ্গৰেজে তেওঁৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধৰ পৰা মান ধূৰাই কোমল হ'ব, আৰু তেওঁয়া আমিও ধূংস হৈ নাযাম।” ১০ পাছত তেওঁলোকে যি কৰিলে আৰু কেনেকৈ তেওঁলোকে নিজ নিজ মন্দ পথৰ পৰা ধূৰিলে, সেই বিষয়ে তেওঁয়া ইঙ্গৰেজে দেখিলে, তেওঁয়া তেওঁ নিজৰ মন ধূৰালে। তাতে তেওঁ যি শাস্তি দিব বুলি মনস্ত কৰিছিল, তাক তেওঁ নকৰিলে।

৪ সেয়ে যোনা অতিশয় অসন্তুষ্ট হ'ল আৰু ক্ষেত্ৰিত হৈ পৰিল। ২ তেওঁ যিহোৱাৰ আগত প্ৰার্থনা কৰি ক'লে, “হে যিহোৱা, মই নিজ দেশত থাকেতেই ভাৰিছিলো যে, এনেকুৰাই হ'ব। সেই কাৰণেই মই প্ৰথমে তাঁচলে পলাই গৈছিলোঁ; কিয়নো মই জানিলোঁ যে, আপুনি কৃপালু দৈশৰ, প্ৰেমেৰে পৰিপূৰ্ণ, ক্ৰোধত ধীৰ, দয়াত মহান আৰু ধূংস কৰাৰ পৰা মন পৰিবৰ্তন কৰোঁ। ৩ এওঁয়া হে যিহোৱা, মিনতি কৰোঁ, আপুনি মোৰ প্ৰাণ লওক; কিয়নো মই জীৱাই থকাকৈ মৰি যোনাই ভাল হ'ল।” ৪ তেওঁয়া যিহোৱাই ক'লে, “তুমি খঁ কৰাটো জানো উচিত হৈছে?” ৫ তাৰ পাছত যোনা নগৰখনৰ পৰা লালাই গল। তেওঁ নগৰখনৰ পূবদিশে এটা আশ্রয় গৃহ সজি তাৰ ছাঁয়াত বহিল আৰু নগৰখনৰ কি দশ্যা হ'ব, তাক চাবলৈ অপেক্ষা কৰি থাকিল। ৬ পাছত দৈশৰ যিহোৱাই এজোপা এৰাগচ নিৰূপণ কৰিলে আৰু যোনাই কষ্ট নাপাবলৈ তেওঁৰ গাত ছাঁ পৰিবৰ বাবে মূৰৰ ওপৰলৈকে গচ পুলিতো বাঢ়লে। সেই গচ জোপাৰ কাৰণে যোনা অতি আনন্দিত হ'ল। ৭ কিন্তু পাছদিনা অতি বাতিপুৰাতে ইঙ্গৰেজে এটা পোক পঠালে আৰু সেই পোকটোৱে গচডাল কুটাত, গচডাল শুকাই গল। ৮ পাছত সূযোদায়ৰ সময়ত ইঙ্গৰেজে পূবৰ পৰা গৰম বতাহ বলিবলৈ দিলে; তাতে যোনাৰ মূৰত এনেকৈ ব'দ পৰিল যে, তেওঁ অজ্ঞান হোৱাৰ দৰে

হ'ল। তেতিয়া যোনাই নিজৰ মৃত্যু বিচাৰি ক'লে, “মই জীয়াই থকাতকৈ
মৰি যোৱাই ভাল।” ৯ কিন্তু ঈশ্বৰে যোনাক ক'লে, “এৰা গছজোপাৰ
কাৰণে খং কাৰি তুমি ভাল কৰিছা নে?” যোনাই ক'লে, “হয়, মই খং কাৰি
ভালেই কৰিছোঁ, এনেকি মৃত্যু পৰ্যন্ত কৰিম।” ১০ তেতিয়া যিহোৱাই
ক'লে, “তুমি পৰিশ্ৰম নকৰা, নবচোৱা, একে বাতিতে গজি একে বাতিতে
মৰা এৰাগছ জোপালৈ তোমাৰ মৰম লাগিল; ১১ কিন্তু যি মীনবিত সেঁহাত
আৰু বাওহাতৰ মাজৰ প্ৰভেদ নজনা একলাখ বিশ হাজাৰতকৈও অধিক
সন্তান আছে আৰু অনেক পঙ্কও আছে; তেনেহ'লে মোৰ জানো সেই
মহানগৰ মীনবিলে দয়া মালাগিব?”

ମିଥ୍ରା

ঝিন্দুর বজা যোথম, আহজ, আবু হিকিয়ার বাজতুর সময়ত চমরিয়া
আবু যিরুচালেমের বিষয়ে দর্শনত পোরা, মোৰেষিয়া মীখালৈ আহ
যিহোৱাৰ বাক্য। ২ হে লোকসকল, সকলোৱে শুনক। হে পথিকী আবু
তাত থকা সকলোৱে শুনক। প্রতি যিহোৱা নিজৰ পবিত্ৰ মন্দিৰৰ পৰা
আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষী হওক; ৩ ঢাওক, যিহোৱা নিজৰ স্থানৰ পৰা
ওলাই আছিছে; তেওঁ নামি আহিব আবু পথিবীত থকা মুৰ্তি পূজা কৰা
মন্দিৰবোৰ ধৰ্মস কৰিব। ৪ জাইৰ তাপত মম গলাৰ দৰে পৰ্বতবোৰ
তেওঁৰ আগত পমি যাব, এচলীয়া ঠাইৰ পৰা যেনেকৈ পানী ঢালিলৈ
তললৈ বৈ আহে তেনেকৈ তেওঁৰ আগত উপত্যকাবোৰ ভাণ্ডি ভিন্ন হৈ
যাব। ৫ যাকোবৰ বিদোহ, আবু ইস্রায়েল-বংশৰ পাপৰ কাৰণেই এই
সকলো হ'ব; যাকোবৰ বিদোহৰ কাৰণ কি আছিল? চমৰিয়া নহয়ন নে?
যিহুদাৰ মন্দিৰবোৰ কাৰণ কি? যিৰুচালেম নহয়ন নে? ৬ মই পথাৰত
চমৰিয়াক দ্রাক্ষাবীৰীত গছ বোৱা ঠাইৰ দৰে, ধৰ্মস স্তুপ কৰিব। মই
তেওঁৰ গৃহৰ শিলবোৰ উপত্যকালৈ বগৰাই পোলম, মই তেওঁৰ ভিত্তিমূল
অনাবৃত কৰিম। ৭ তেওঁৰ সকলো কটা-মুৰ্তিৰোৰ ভাণ্ডি দোখৰ দোখৰ
কৰা হ'ব, আবু তেওঁৰ সকলো উপহাৰ জুইৰে পোৱা যাব। তেওঁৰ সকলো
প্রতিমাৰোৰ মই উচ্ছল কৰিম; কাৰণ তেওঁ বেশ্যাৰ্বতিৰ পৰা মই সকলো
উপহাৰৰ গোটাইছিল, আবু মেশ্যাই পৰিশোধ কৰাৰ দৰে, তেওঁলোকে
ঘূৱাই দিব।” ৮ এই কাৰণে মই বিলাপ আবু রুদ্ধন কৰি চিঞ্চিৰিম; মই
খালি ভৰি আবু বিষন্ত হৈ যাম; মই শিয়ালৰ দৰে চিঞ্চিৰিম, আবু
ফেঁচাৰ দৰে শোক প্ৰকাশ কৰিম। ৯ তেওঁৰ যাঁবোৰে সুস্থ হ'ব নোৱাৰাৰ
কাৰণে; সেইবোৰে যিহুদালৈকে আহিল। সেই যাঁবোৰে যিৰুচালেমলৈ মোৰ
লোকসকলৰ দুৰাবলৈ আহি পালে। ১০ গাত নগৰত এই বিষয়ে নকৰা,
আৰু একেবাবে নাকপিদিবা, বৈৰ্ণলি-অফুলত মই নিজকে ধূলিত বাগৰাম।
১১ বিষন্ত আবু লজিত হৈ চফীৰ নিবাসী সকলৰ মাজেৰে যোৱা।
চাননৰ নিবাসী সকল বাহিৰলৈ ওলাই নাহিল। তেওঁলোকৰ বৰ্ষণাবেক্ষণ
বৰ্ষিত কৰাৰ বাবে বৈৰ-এচলে বিলাপ কৰিলে। ১২ কাৰণ মাৰোৎ
নিবাসী সকলে শুভ সহস্রদৰ বাবে আগহেৰে আপেক্ষা কৰি আছিল, কিন্তু
যিৰুচালেমৰ দুৰাবলৈ, যিহোৱাৰ পৰা দুর্যোগ নামি আহিল। ১৩ লাখীচ
নিবাসী সকলৰ ঘোৱাৰ দলত বথ লগোৱা; চিয়োন জীবায়ী বাবে লাখীচেই
পাপৰ আৰম্ভণ; কিয়নো ইয়ায়েলৰ অধৰ্ম কাৰ্য্যৰে তোমাৰ মাজত পোৱা
গল। ১৪ সেয়ে আপুনি মোৰেচ-গতক বিদ্যায় উপহাৰ দিব; ইস্রায়েলৰ
বজাসকলক অকজীৱৰ নগৰে নিৰাশ কৰিব। ১৫ মাৰোচ-নিবাসী সকলক
মই আপোনাৰ ওচৰলৈ আনিম, তাৰে এজনে আপোনাৰ অধিকাৰ ল'ব;
ইয়ায়েলৰ মুখ্য লোকসকল আডুলমৰ গুহালৈকে যাব। ১৬ চুলি কাটক,
আৰু মূৰ খুৰাওক যি সন্তুন সকলৰ কাৰণে আপুনি আনন্দ কৰে, ঈগল
চৰাইৰ দৰে নিজকে টপা কৰক; কাৰণ আপোনাৰ সন্তুন সকল আপোনাৰ
পৰা বঢ়িক্ষত হ'ব।

২ যিবোৰে নিজৰ নিজৰ শয্যায়ত অধৰ্ম কল্পনা কৰে, আৰু কুৰ্ম চিত্তা
কৰে, তেওঁলোকৰ সন্তোষ হ'ব। বাতিপুৱাৰ পোহৰত তেওঁলোকে
এইবোৰ কৰে; কাৰণ তেওঁলোকৰ ক্ষমতা আছে। ২ তেওঁলোকে পথাৰলৈ
লোভ কৰে আৰু সেইবোৰ কাটি লয়, আৰু তেওঁলোকে খবৰোৱলৈ লোভ
কৰে আৰু সেইবোৰ দখল কৰি লয়; এহদৰে তেওঁলোকে মানুহ আৰু
তেওঁলোকৰ ঘৰ, মানুহ আৰু তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰিক অত্যাচাৰ
কৰে। ৩ সেই কাৰণে যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘চোৱা, মই এই জিতিৰ
বিবুকে দুৰ্যোগ আনিম, সেই দুৰ্যোগৰ পৰা তোমালোকে নিজৰ ডিঙি
ওঢ়াব নোৱাৰিবা, আৰু তোমালোক গৰৰেৰে চলিব নোৱাৰিবা, কাৰণ এয়া
অমঙ্গলৰ সময়। ৪ সেই দিনা তোমাৰ শফেসকলে বিলাপৰ কৰি ক্ৰদন্তেৰে
তোমাৰ বিষয়ে এটি গীত গাব, তেওঁলোকে গাব, ‘আমি ইহায়লৈসুকল
সম্পৰ্কৰূপে ধৰ্মস হোৱা; যিহোৱাই মোৰ লোকসকলৰ অধৰ্ম সলনি কৰিছে;
তেওঁ ইয়াক মোৰ পৰা কেনেকৈ দূৰ কৰিব? বিদোহী সকলক তেওঁ আমাৰ
পথাৰবোৰ ভগাই দিছে। ৫ সেই বাবে যিহোৱাৰ সমাজত চিঠি খেলৰ

দ্বারাই আঞ্চলিক ভাগ করিবলৈ ধৰ্মী লোকসকলৰ কোনো বৎসুধৰ নাথাকিব। ৬ “ভাৰবাণী প্ৰচাৰ নকৰিবা,” তেওঁলোকে কহ, “তেওঁলোকে ইইবোৰৰ বিষয়ে ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰা উচিত নহয়; আৰু নিদৰ আহ উচিত নহয়।” ৭ যাকোবৰ বৎশক প্ৰকৃততে ইইদৰে কোৱা উচিত নে? “যিহোৱাৰ আত্মা ক্রেতাত আছে নে? ইইবোৰ সঁচাই তেওঁৰ কাৰ্য নে?” যি জনে ন্যায়ত চলে, মোৰ বাক্যই তেওঁক উপকাৰ নকৰিব নে? ৮ ইতিমধ্যে মোৰ লোকসকল শক্ৰৰ দৰে হৈ উঠিছে; নিৰাপদে আছো খুলি ভাবি যুদ্ধৰ পৰা ঘূৰি অহা সৈন্যসকলৰ দৰে, সমেহ নোহোৱা পথিকৰ পৰা তুমি পোচক, আৰু বন্ধু খুলি লৈছা; ৯ তোমালোকে মোৰ লোকসকলৰ মহিলাসকলক তেওঁলোকৰ অনন্দদায়ক ঘৰৰ পৰা খেদি দিছ; তুমি তেওঁলোকৰ তুলুণ সন্তান সকলৰ পৰা মোৰ আশীৰ্বাদ চিৰকাললৈকে কাঢ়ি লৈছা। ১০ উঠা, আৰু এই ঠাই এবি মোৰা, অশুভতাৰ কাৰণে এই ঠাই তোমালোক থাকিবৰ বাবে নহয়; ইয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে ধৰ্মস কৰা হ'ব। ১১ যিথ্যা আত্মা আৰু মিছা কথাবৰে কোনো এজনে যদি তোমাৰ ওচৰলৈ আহি কয়, “মই দ্রষ্টব্য আৰু সুখ পৰান বিষয়ে তোমাৰ আগত ভাৰবাণী প্ৰচাৰ কৰিম,” তেনহ'লে তেওঁক এই লোকসকলৰ কাৰণে ভাৰবাণী হ'বলৈ বিবেচনা কৰা হ'ব। ১২ যে যাকোব, মই নিশ্চয়তাৰে তোমাৰ সকলো লোকক সমবেত কৰিম; মই নিশ্চয় ইস্তায়েলৰ অৱশিষ্ট ভাগক একগোট কৰিম; গৰালত থকা মেৰ-ছাগোৰৰ দৰে, আৰু চৰবীয়া পথাৰৰ মাজত থকা এজাক পশুৰ দৰে, মই তেওঁলোক একক্রিত কৰিম। অধিক লোক হোৱাৰ কাৰণে তাত কোলাহলপূৰ্ণ শব্দ হ'ব। ১৩ কোনো এজনে তেওঁলোকৰ আগে আগে যাব; তেওঁলোকে দুৱাৰ ভঙিব; আৰু দুৱাৰ মাজেৰে বাহিৰ ভলাই যাব; তেওঁলোকৰ বজা তেওঁলোকৰ আগেয়ে ওলাই যাব, যিহোৱা তেওঁলোকৰ আগধৰোঁতা হ'ব।

ତମ କଳେ, "ଯାକୋବର ମୁଖ୍ୟ ଲୋକସକଳ, ଆବୁ ଇସ୍ରାୟେଲର ବଂଶର
ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଳ ଏତିଯା ଶୁଣା: ନ୍ୟାୟ ବୁଝି ପୋରାଟେ ତୋମାଲୋକର
ବାବେ ଉଚିତ ନହ୍ୟ ନେ? ୨ ତୋମାଲୋକର ଯିସକଳେ ଭଲ କର୍ମ ଘଣ କରେ,
ଆବୁ ପାପକ ଭଲ ପାୟ, ତେଓଲୋକର ତୋମାଲୋକେ ଛାଲ ବଖଲିଯାବା,
ଆବୁ ତେଓଲୋକର ହାଡ଼ର ପରା ମାଂସ ଏବୁରାବା, ୩ ତୋମାଲୋକେ ମୋର
ଲୋକସକଳର ମାଂସର ଖୋରାକ ପରା, ତୋମାଲୋକେ ମୋର ଲୋକସକଳରେ ଛାଲ
ବଖଲିଓରା, ତେଓଲୋକର ହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗ, ପାତ୍ରର ବାବେ ମାଂସ, ଆବୁ କେବାହିତ ଦିଯା
ମାଂସର ଦରେ, ତୋମାଲୋକେ ତେଓଲୋକକ ଟୁକୁରା ଟୁକୁର କରା ଆବୁ ଖୋରା ।
୪ ତେତିଯା ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଳ ଯିହୋରାର ଆଗତ କାତରୋକି କରିବ, କିନ୍ତୁ
ତେତେ ତୋମାଲୋକକ ଉତ୍ତର ନିଦିବ । ସେଇ ସମୟତ ତେତେ ତୋମାଲୋକର ପରା
ମୁଖ ଲୁକୁରାବ, କାରଣ ତୋମାଲୋକେ ପାପ କର୍ମ କରିଛା ।” ୫ ଭାବବାଦୀସକଳର
ବିଷୟେ ଯିହୋରାଇ ଏହିଦରେ କୈଛେ, ମୋର ଲୋକସକଳକ କୋମେ ଆନ୍ତର କରେ:
ଯିସକଳେ ତେଓଲୋକର ଆହାର ଖୁବାଇ, ତେଓଲୋକର ବାବେ ତେଓଲୋକେ
ଯୋଗ୍ୟା କରେ, ତାତ ଉତ୍ସତି ହବ ।” କିନ୍ତୁ ଯିସକଳେ ନିଜର ମୁଖଟ ଏକୋ
ନଳଯ, ତେଓଲୋକର ବାବେ ତେଓଲୋକେ ତେଓଲୋକର ବିବୁଦ୍ଧ ଯୁଦ୍ଧ ଯୋଗ୍ୟା
କରେ । ୬ ସେଇ କାରଣେ କୋମେ ଦର୍ଶନ ନୋହାରାକେ ତୋମାଲୋକଟେ ବ୍ୟାତି
ହବ; ଆବୁ ତୋମାଲୋକେ ଭାବିଯାଏ ଗଣନା କରିବ ନୋରାବାକେ ତୋମାଲୋକଟେ
ଆକାର ହବ; ଭାବବାଦୀସକଳର ଓପରତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମାର ଯାବ, ଆବୁ ସେଇ ଦିନା
ତେଓଲୋକର ଓପରତ ଆକାର ହବ । ୭ ଦର୍ଶକସକଳକ ଲାଜତ ପେଲୋରା ହବ,
ଆବୁ ଭାବିଯାଏ ଗଣନା କରା ସକଳ ବିବାଦିତ ହବ । ତେଓଲୋକ ସକଳରେ ନିଜର
ମୁଖ ଢାକିବ; କାରଣ ମୋର ପରା ତେଓଲୋକଟେ ଏକୋ ଉତ୍ତର ନାହିଁ ।” ୮ କିନ୍ତୁ
ମୋର କ୍ଷେତ୍ର, ଯାକେବକ ତେତେ ଅପରାଧ ଆବୁ ଇସ୍ରାୟେଲକ ତେତେ ପାପ
ଯୋଗ୍ୟା କରିବିଲେ, ମୈ ଯିହୋରାର ଆତ୍ମର ଦ୍ୱାରାଇ ଶକ୍ତି, ନ୍ୟାୟ ଚିଟାର, ଆବୁ
ପାରାକ୍ରମେରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ୯ ସକଳେ ସଂସକରିତ କରିବିଥିରେ ଯୋରା, ଆବୁ ନ୍ୟାୟ
ସ୍ଥାନ କରିବାର ବିଷୟର ମୁଖ୍ୟ ଲୋକସକଳ, ଆବୁ ଇସ୍ରାୟେଲ ବଂଶର
ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କଳ, ଏତିଯା ଏଇ କଥା ଶୁଣା; ୧୦ ତୋମାଲୋକେ ବ୍ୟାପାତ୍ତେରେ
ଚିଠ୍ୟେନ, ଆବୁ ପାପେରେ ଯିର୍ବ୍ୟାଳେମ ନିର୍ମାଣ କରିଲା; ୧୧ ତୋମାଲୋକର ମୁଖ୍ୟ
ଲୋକସକଳେ ଉତ୍କୋଳର ବାବେ ଚିଟାର କରେ, ତୋମାଲୋକର ପୁରୋହିତସକଳେ
ମୂଲ୍ୟର ବାବେ ଶିକ୍ଷା ଦିଲେ, ଆବୁ ତୋମାଲୋକର ଭାବବାଦୀସକଳେ ଧନର ବାବେ
ଭାବିଯାଏ ବାଣୀ କରେ, ତଥାପି ତୋମାଲୋକେ ଯିହୋରାର ଓପରତ ଭାବନା କରି
କୋରା “ଯିତରା ଆମା ଲାଗି ନାହିଁ ନେ ୨ କୋମେ ଆପଦ ଆମାଲେ ନାହିଁ

১২ এই হেতুকে তোমালোক কারণে পথার চহোরার দরে চিয়োনক চহোরা হ'ব, যিরূচালেম ধ্বসর স্তপ হ'ব, আরু মন্দির থকা পাহার জংগলর দরে হ'ব।

৪ কিন্তু আহি থকা দিনত এইদের ঘটিব, যিহোরার গৃহ থকা পর্বতটো আন পর্বতবোৰ ওপৰত স্থাপন কৰা হ'ব। এই গৃহটি পাহারবোৰতকৈয়ে উচ্চ কৰা হ'ব; আৰু লোকসকল সেত মোৰাদি তালৈ যাব। ২ অনেক দেশৰ লোক যাব আৰু ক'ব, “আহাু, আমি যিহোরার পৰ্বতটোলৈ উট্টোহ'ক, আৰু যাকোবৰ শিশুৰ গৃহলৈ যাওহ'ক। তেওঁ আমাক তেওঁৰ পথৰ বিষয়ে শিক্ষা দিব, আৰু আমি তেওঁৰ পথত চলিম;” কিয়নো চিয়োনৰ পৰা বিধান, আৰু যিরূচালেমৰ পৰা যিহোরার বাক্য বাহিৰ ওলাব। ৩ তেওঁ অনেক লোকৰ মাজত বিচাৰ কৰিব, আৰু দূৰত থকা বহুতো দেশবাসীৰ বিষয়ে সিদ্ধান্ত ল'ব; তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ তৰোৱাল ভাণি নাঞ্জলৰ ফাল, আৰু তেওঁলোকৰ যাঠী ভাণি কলম দিয়া কঠৰী গঢ়াই ল'ব; এটা দেশে আন দেশৰ বিৰুদ্ধে তৰোৱাল নাদাঙ্গিৰ, অথবা তেওঁলোকে যুদ্ধবিদ্যা পুনৰ নিশ্চিকিব। ৪ তাৰ পৰিৱৰ্তে প্ৰতিজন লোকে দ্রাক্ষাবাবী, আৰু ডিমৰু গছৰ তলত বহিব। কোনেও তেওঁলোকৰ ভয় খুৱাৰ নোৱাৰিব; কাৰণ বাহিৰীসকলৰ যিহোৱাই নিজৰ মুখেৰে এই কথা কৈছিল, ৫ কাৰণ সকলো লোকে নিজৰ নিজৰ দেৱতাৰ নামেৰে চলে, কিন্তু আমি চিৰকাললৈকে আমাৰ স্টশুৰ যিহোৱাৰ নামেৰে চলিম। ৬ যিহোৱাই কৈছে, “সেই দিনা মই যিসকলক দুৰ্শশাগ্রান্ত কৰিছিলোঁ, সেই পশুসকলক মই একগোট কৰিম, আৰু অনুন্নত লোকসকলক একত্ৰি কৰিম। ৭ মই পঙ্কুক অৱশিষ্ট কৰি বাখিম, আৰু যিজনক দূৰ কৰা হৈছিল, তেওঁক এক বলৱান জাতি কৰিম; আৰু মই, যিহোৱাই এতিয়াৰ পৰা চিৰকাললৈকে চিয়োন পৰ্বতত তেওঁলোকৰ ওপৰত বাজুত কৰিম। ৮ তোমালোক পশুৰ জাকৰ বাবে পহৰা দিয়া দুৰ্গ, আৰু তোমালোকলৈ চিয়োন জীয়াবীৰ পাহাৰ, পূৰ্বৰ শাসন, যিরূচালেম জীয়াবীৰ বাজা আহিৰ। ৯ এতিয়া কিয় তোমালোকে চিওঁৰি কদিছিই? প্ৰসৱ কৰা মহিলাৰ দৰে, তোমালোকৰ যে আকস্মিক বেদনা হৈছে; তোমালোকৰ মাজত কোনোৰজা নাই নে? আৰু তোমালোকৰ পৰামৰ্শদাতা বিনষ্ট হইল নে? ১০ চিয়োন জীয়াবী, বেদনা অনুভৱ কৰা, প্ৰসৱ কৰিবলৈ লোৱা মহিলাৰ দৰে, উৎপন্ন কৰিবলৈ পৰিশ্ৰম কৰা, কাৰণ তোমালোক এতিয়া নগৰৰ পৰা বাহিৰ ওলাই গৈ, পথাৰত থাকিব লাগিব, আৰু বাবিললৈ যাব লাগিব; সেই ঠাইতে তোমালোকে উদ্ধাৰ পাবা, সেই ঠাইতেই যিহোৱাই তোমাৰ শক্তিৰ হাতৰ পৰা তোমাক মুক্ত কৰিব। ১১ এতিয়া অনেক দেশ তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে একত্ৰি হ'ব; তেওঁলোকে কৈছে, তেওঁক কলুঘিত হ'ব দিয়া, আমাৰ চৰুক চিয়োনক আগ্ৰহেৰে চাৰ দিয়া।” ১২ ভাৰবাদীয়েৰ কৈছে, “তেওঁলোকে যিহোৱাৰ কল্পনাবোৰে নাজান, নাহিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ আঁচনিবোৰ নুৰুজে; কাৰণ তেওঁ মৰণ মৰা ঠাইত ডাঙৰি গোটোৱাৰ দৰে তেওঁলোকৰ গোটাইছে।” ১৩ যিহোৱাই কৈছে, “হে চিয়োন জীয়াবী উঠা, আৰু প্ৰহাৰ কৰা; কাৰণ মই তোমাৰ শিং লোহাৰ আৰু তোমাৰ খুৰা পিতলৰ কৰিম; তুমি অনেকে লোকক মাৰি চূৰ্ণ কৰিব; মই যিহোৱাই নিজৰ বাবে তেওঁলোকৰ অন্যায়ৰ সম্পত্তি উৎসৰ্গ কৰিম, তেওঁলোকৰ অধিকাৰ গোটাই পৃথিবীৰ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰিম।”

৫ যিরূচালেমৰ লোকসকল, এতিয়া একলগ হৈ যুকলৈ শাৰী পাতি আহু, তোমালোকৰ নগৰৰ চাৰিওফালে এখন দেৱাল আছে, কিন্তু তেওঁলোকে ইস্রায়েলৰ মুখ্যলোকসকলক লাঠিবে গালত প্ৰহাৰ কৰিব। ২ কিন্তু হে বৈতলোহেম-ইহুৱাথা, যিহুদাৰ গোঁটোৰ মাজত যদিও তোমালোক অতি স্মৃদ, তথাপি ইস্রায়েলক শাসন কৰিবলৈ তোমালোকৰ পৰাই এজন মোৰ ওচৰলৈ আহিৰ, সেই জনৰ আৰুশণি পূৰ্বকালৰ পৰা অনন্তকাললৈকে; ৩ এই হেতুকে দীঘৰে তেওঁলোকক ত্যাগ কৰিব; যেতিয়ালৈকে তেওঁ প্ৰসৱ বেদনাবে স্থান জ্যো নিৰ্দিব, আৰু তেওঁৰ ভাইৰ অৱশিষ্ট লোকসকল ইস্রায়েলৰ লোকসকললৈ উলটা আহিৰ। ৪ যিহোৱাৰ শক্তিৰে তেওঁ যিহু হ'ব, আৰু তেওঁৰ পশুৰ জাক চৰাব, তেওঁলোকৰ স্টশুৰ যিহোৱাৰ নামৰ মহিমাত, তেওঁলোকে বাস কৰিব; কাৰণ তেওঁ

পৃথিবীৰ শেষলৈকে মহান হ'ব। ৫ তেৰেই আমাৰ শাস্তি হ'ব; যেতিয়া অচূৰে আমাৰ দেশলৈ সোমাই আহিৰ, আৰু আমাৰ দুৰ্গবোৰ অহিতে তেওঁলোকে দৃঢ়ভাৰে অগ্ৰগতি কৰিব, তেতিয়া আমি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাত জন মেৰ-ছাগ বৰ্ষীয়া, আৰু লোকসকলৰ ওপৰত আঠ জন মৃখু লোকক তুলি ধৰিব। ৬ এই লোকসকলে তৰোৱালেৰে অচূৰৰ দেশ, আৰু নিজৰ হাতৰ তৰোৱালেৰে নিশোদৰ দেশ শাসন কৰিব। যেতিয়া অচূৰে আমাৰ দেশত সোমাব, আৰু আমাৰ সীমাৰ ভিতৰত খোজ দিব, তেতিয়া তেওঁ আমাক অচূৰৰ পৰা বৰ্ষীক কৰিব। ৭ বহুতো মানুহৰ মাজত যাকোবৰ অৱশিষ্ট লোক, যিহোৱাৰ পৰা অহা নিয়ৰ, আৰু ঘাষ্ট পৰা বৰুৱাৰ দৰে থাকিব। সেইভাৰে মানুহৰ, আৰু মনুষ্য সত্ত্বন সকলৰ বাবে অপেক্ষা নকৰে। ৮ দেশৰ আৰু বহুতো মানুহৰ মাজত যাকোবৰ অৱশিষ্ট লোক, জংলত জন্মৰ মাজত থকা সিংহ দৰে, আৰু মেৰ-ছাগৰ জাকৰ মাজত থকা যুবা সিংহ দৰে থাকিব। যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ মাজেৰে যায়, তেওঁ তেওঁলোকক গচকে আৰু ফলি টুকুৰা টুকুৰ কৰে, আৰু সুই ঠাইত তেওঁলোকক বৰ্ষী কৰিবলৈ কোনো নাথাকে। ৯ তোমাৰ শক্রবোৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ হাত তুলি ধৰা হওক, আৰু সেয়ে তেওঁলোকক ধৰ্ম কৰিব। ১০ “সেই দিনা এইদেৰ ঘটিব,” যিহোৱাই কৈছে, “মই তোমালোকৰ মাজৰ পৰা তোমালোকৰ ঘোৰাৰোৰ ধৰ্ম কৰিম, আৰু তোমালোকৰ বৰ্থবোৰ বিনষ্ট কৰিম। ১১ মই তোমালোকৰ দেশৰ নগৰবোৰ উচ্ছৱ কৰিম, আৰু তোমালোকৰ দুৰ্গবোৰ ভাণি পেলাম। ১২ মই তোমালোকৰ হাতৰ মায়াকৰ্ম নষ্ট কৰিম, আৰু তোমালোকৰ কোনো গণক দীৰ্ঘ সময় নাথাকিব। ১৩ মই তোমালোকৰ মাজৰ পৰা কটা-প্ৰতিমাবোৰ, আৰু তোমালোকৰ শিলৰ স্তনবোৰ ধৰ্ম কৰিম। তোমালোকৰ নিজৰ হাতৰ কাৰ্যক প্ৰগিপাত কৰি নাথাকিবা; ১৪ মই তোমালোকৰ মাজৰ পৰা আচৰা খুঁটা বিনাশ কৰিম, আৰু মই তোমালোকৰ নগৰবোৰ ধৰ্ম কৰিম। ১৫ যি দেশে মোৰ কথা নুমনে, সেই দেশৰ ওপৰত মই খ'ং আৰু জ্বেধেৰে প্ৰতিকাৰ সাধিম।

৬ যিহোৱাই যি কৈছে, এতিয়া তোমালোকে শুন। যীৰ্থাই তেওঁক ক'লে, “উঠক আৰু পৰ্বতবোৰেৰ সন্মুখত আপোনাৰ অৱস্থাৰ বিষয়ে কওক, পাহাৰবোৰক আপোনাৰ মাত শুনিবলৈ দিয়ক। ২ হে পৰ্বতবোৰ, আৰু পৃথিবীৰ স্থায়ী ভিত্তিলুম, যিহোৱাৰ অভিযোগ শুনা; কাৰণ যিহোৱাৰ নিজৰ লোকসকলৰ সৈতে অভিযোগ আছে, আৰু তেওঁ তেওঁ ইস্রায়েলৰ বিৰুদ্ধে ন্যায়লয়ত ঝুঁজিব। ৩ হে মোৰ লোকসকল, মই তোমালোকক কি কৰিবলৈ? মই কেনেকৈ তোমালোকৰ পৰিশ্ৰমান্ত কৰিবলৈ? মোৰ অহিতে সাক্ষ্য দিয়া। ৪ কাৰণ মই তোমালোকৰ মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলোঁ, আৰু বন্দীঘৰৰ পৰা তোমালোকক মুক্ত কৰিবলৈ; মই তোমালোকৰ ওচলৈ মোচি, হারোং, আৰু মিৰিবয়মক পঠিয়াইছিলোঁ। ৫ হে মোৰ লোকসকল, মোৰাবৰ বৰ্জা বালকে কি পৰিকল্পনা কৰিছিল, আৰু বিয়োৰ পুৰো বিলিয়মে বালাকক কি উত্তৰ দিছিল, সেই বিষয়ে সোৱৰণ কৰা। ৬ তাতে চিটামৰ পৰা গিলগললৈ যাওঁতে যি ঘটিছিল, যিহোৱাৰ সেই ন্যায় কাৰ্যবোৰ বিষয়ে তোমালোকে জানিব পাবিবা। ৭ সৰ্বোপৰি দীঘৰক প্ৰগাম কৰোঁতে, মই যিহোৱালৈ কি লৈ যাম? মই তেওঁৰ ওচৰলৈ এবছৰীয়া দামুৰিৰ সৈতে হোম-লিল লৈ যোৱা উচিত নে? ৮ হজাৰ হজাৰ মেৰ-ছাগ, বা দহ হজাৰ তেলৰ নদীত যিহোৱাৰ সন্তুষ্ট হ'ব নে? মোৰ অপৰাধৰ বাবে মোৰ প্ৰথমে জ্যো হোৱা সত্তান, আৰু মোৰ নিজৰ পাপৰ বাবে মোৰ ওৰসৱ ফল দান কৰিম নে? ৯ হে মনুষ্য, যিহোৱাই যি ভাল, সেই বিষয়ে তোমালোকক কৈছিল; আৰু যিহোৱাই তোমালোকৰ পৰা এইৰোৰ বিচাৰে: ন্যায়ৰূপ কাৰ্য কৰা, দয়াশীলতাক ভাল পোৱা, আৰু তোমালোকে ইস্রায়েলৰ লোকসকললৈ উলটা আহিৰ। ১০ দুষ্ট লোকৰ ঘৰৰ সম্পত্তি উৎসৰ্গ কৰিম, আৰু যিছা জোখবোৰ যিগলগলীয়া। ১১ অন্যায়ৰ তুলাচনী আৰু প্ৰবণক ওজনৰ মোৰ ব্যৱহাৰ কৰা জনক মই নিদৰ্শী বুৰি বিবেচনা কৰিম নে? ১২ ধৰী লোকসকল অত্যাচাৰেৰে পৰিপূৰ্ণ, তাৰ নিবাসী সকলে মিছা কথা কষ, আৰু তেওঁলোকৰ জিভা প্ৰতাবণপূৰ্ণ। ১৩ এই হেতুকে মই বিষয়

ଆଧାତେରେ ତୋମାଲୋକ ଆଧାତ କରିଲୋ; ତୋମାଲୋକ ପାପର କାରଣେ ମହି ତୋମାଲୋକ ଧଂସ କରିଲୋ । ୧୫ ତୋମାଲୋକେ ଖାଦ୍ୟ କିନ୍ତୁ ତୃପ୍ତ ନହବା, ତୋମାଲୋକର ପ୍ରେ ଖାଲିଯେ ହେ ଥାକିବ; ତୋମାଲୋକେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଗୋଟାରା କିନ୍ତୁ ବନ୍ଧୁ କରିବ ନୋରାବିବା; ଆବୁ ତୋମାଲୋକେ ଯି ବନ୍ଧୁ କରିବା, ତାକ ମହି ତରୋରାଳକ ଶୋଧାଇ ଦିମ । ୧୫ ତୋମାଲୋକେ ସିଂଚିବା କିନ୍ତୁ ଦାବଲେ ନାପାବା; ତୋମାଲୋକେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଗୁଡ଼ି ଚେପିବା, କିନ୍ତୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରବସ ପାନ କରିବିଲେ ନାପାବା । ୧୬ ଅତ୍ରୀର ବିଧିବୋର, ଆବୁ ଆହାବର ବଂଶର ସକଳେ କାର୍ଯ୍ୟବୋର ପାଲନ କରିଛା, ତୋମାଲୋକେ ତେଓଲୋକର ଉପଦେଶତ ଚଲିଛିଲା; ସେଯେ ମହି ତୋମାଲୋକର ନଗର ଧଂସ କରିମ, ଆବୁ ତୋମାଲୋକ ନିବାସୀଙ୍କଲେ ବିଜ୍ଞପ କରିବ, ମୋର ଲୋକସକଳ ଅରଜା ତୋମାଲୋକେ ବହନ କରିବା ।”

୭ ମୋର ସନ୍ତାପ ହଲ! କାରଣ ମହି ଶ୍ରୀକାଳର ଫଳ ଚପାଇ ଶେଷ ହେ ଯୋରାର ନିଚିନୀ, ଆବୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାବାିତ ଥାକି ଯୋରା ଦ୍ରାକ୍ଷାଗୁଡ଼ି ପୋଟୋରା ଦରେ ହଲୋ, କାରଣ ତାତ ପୁନର କୋନୋ ଫଲର ଥୋପା ବିଚାରି ପୋରା ନାଯା, ତଥାପିଓ ମହି ପ୍ରଥମେ ପକା ଡିମରୁ ଫଳ ପାବଲେ ଇଚ୍ଛା କରିଛୋ । ୨ ପୃଥିବୀର ପରା ଦ୍ରଶ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକ ଉଚ୍ଛମ ହଲ, ଲୋକସକଳର ମାଜତ ଏଜନୋ ନ୍ୟାୟପରାଯଣ ଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ନାଇ; ତେଓଲୋକ ସକଳୋରେ ବନ୍ଧୁପାତ କରିବଲେ ଥାପ ଦି ଥାକେ, ପ୍ରତିଜନ ଲୋକ ଆବୁ ତେଓର ଭାଯେକସକଳେ ଜାଲୋରେ ଆନକୋନୋ ଏଜନ ଲୋକ ଧରେ । ୩ ଅନିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବିଲେ ତେଓଲୋକର ହାତ ପାର୍ତ୍ତ, ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଧନ ଖୋଜେ, ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଉତ୍କଳେ ତେଓଲୋକ ଲୋକ ପ୍ରତିକାରି ଥାକେ, ଆବୁ ପ୍ରତାରଶାଳୀ ଲୋକେ ଯି ପାବଲେ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତାକ ଆନର ଆଗତ କହ; ସେଯେ ତେଓଲୋକେ ଏକେଲାଗେ ପରିବଳନା କରେ । ୪ ତେଓଲୋକର ମାଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନ ଜ୍ଞଂଖଳୀ ଗୋଲାପ ଦରେ, ନ୍ୟାୟପରାଯଣ ଲୋକ ଜୋପୋହା କାଇଟାଯା ଗଛର ବେବା; ତୋମାର ପ୍ରହରୀସକଳର ଦ୍ଵାରାଇ କୋରା ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ଦିନ ଏଯେ; ତୋମାର ଦୁଷ୍ଟ ଦିନ ଏଯା; ଏତିଯା ତାତ ବିଜ୍ଞାତିର ମୁଢି ହେଛେ । ୫ କୋନୋ ଚର୍ବିଯାକ ବିଶ୍ୱାସ ନକରିବା, କୋନୋ ବସ୍ତୁର ଓପରତ ଆଶ୍ଚା ନାବାଧିବା, ତୁମି କି କୈଛା, ସେଇ ବିଷୟେ ସାରଧାନ ହୋରା, ଏଣେ କି, ଯି ମହିଳାଇ ତୋମାର ଆଁରତ ମିଛା କଥା କହୁ, ତେଓର ପ୍ରତିତ ସାରଧାନ ହୋରା; ୬ କାରଣ ପୁତ୍ରାଇ ନିଜର ପିତ୍ରକ ଆମାନ୍ୟ କରେ, ଜୌଯେକେ ନିଜର ମାତ୍ର ବିବୁଦ୍ଧେ ଉଠେ, ଆବୁ ଯୋରାବୀନୋକେ ନିଜର ଶାହୁରେକର ବିବୁଦ୍ଧେ ଉଠେ; ତେଓର ନିଜର ଘରର ମାନୁହେଇ ତେଓର ଶକ୍ତ ହୟ; ୭ କିନ୍ତୁ ମହି ହ'ଲେ, ଯିହୋରାଲେ ଅପେକ୍ଷା କରିମ; ମହି ମୋର ଆନକର୍ତ୍ତା ଦ୍ରଶ୍ୟଲେ ଅପେକ୍ଷା କରିମ; ମୋର ଦ୍ରଶ୍ୟରେ ମୋର କଥା ଶୁଣିବ । ୮ ହେ ମୋର ଶକ୍ତ, ମୋର ଅହିତ ଆନନ୍ଦ ନକରିବା; ମହି ପରି ଯୋରାର ପାହତ, ପୁନର ଉଠିମ, ମହି ଯେତିଯା ଅନ୍ଧକାରତ ବହେଁ, ତେତିଯା ଯିହୋରା ମୋର ବାବେ ପୋହର ହୟ । ୯ କାରଣ ମହି ଯିହୋରାର ଅହିତ ପାପ କରିଲୋ, ତେଓ ମୋର ବିଷୟେ ବିଚାର ନକରାଲୋକେ, ମହି ତେଓର କ୍ଷେତ୍ର ସହନ କରିମ, ଆବୁ ତେଓ ମୋର ବାବେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିବ, ତେଓ ମୋର ପୋହରେ ଆନିବ, ତେତିଯା ନ୍ୟାୟ ବିଚାରରେ ତେଓ ମୋକ ବନ୍ଧୁ କରା, ମହି ଦେଖିବଲେ ପାପ । ୧୦ ତେତିଯା ମୋର ଶକ୍ତରେ ସେଯା ଚାବ, “ତୋମାର ଦ୍ରଶ୍ୟ ଯିହୋରା କ'ତ?” ବୁଲି ସୋଧା ଜନ ଲାଜତ ପରିବ, ମୋର ଦୃଷ୍ଟିଯେ ତେଓର କାବ; ତେଓର ବାଟ ବୋକାର ନିଚିନୀକେ ଗଚକା ହ'ବ । ୧୧ ତୋମାର ଦେରାଲୋବେ ନିର୍ମାଣ କରାର ଦିନ ଆହିଛେ; ସେଇ ଦିନା ଶୀମାବୋର ଦୂରଲୋକେ ସମସ୍ତସାରିତ ହ'ବ । ୧୨ ସେଇ ଦିନା ଅଚ୍ଚର ପରା ମିଟରତ ଥକା ନଗରବୋରିଲୋକେ, ମିଚର ପରା ବୃତ୍ତ ନଦୀଲୋକେ, ସମୁଦ୍ର ପରା ସମୁଦ୍ରଲୋକେ, ଆବୁ ପର୍ବତର ପରା ପର୍ବତଲୋକେ, ଆପୋନାର ଲୋକସକଳ ଆପୋନାର ଓଚରିଲେ ଆହିବ । ୧୩ ଏତିଯା ତାତ ବାମ କରା ଲୋକସକଳର, ଆବୁ ତେଓଲୋକର କର୍ମର ଫଲର କାରଣେ, ସେଇ ଦେଶବୋର ଉଚ୍ଛମ ହ'ବ । ୧୪ ଆପୋନାର ଲୋକସକଳକ ଆବୁ ଆପୋନାର ଆଧିପତ୍ୟର ପଞ୍ଚ ଜାକକ, ଆପୋନାର ଲାଖୁଟିରେ ଚାବାଓକ; ଯଦିଓ ତେଓଲୋକ କରିଲ ପାହାରର ଅବଣ୍ୟତ ଅକଳିଶରେ ଆହେ, ତଥାପିଓ ତେଓଲୋକକ ଆଗର ଦରେଇ, ବାଚାନତ ଆବୁ ଶିଲିଯିଦିତ ଖାଲେ ଦିଯିକ । ୧୫ ତୋମାଲୋକ ମିଚର ଦେଶର ପରା ଓଲାଇ ଆହୁ ଦିନର ଦରେ, ମହି ତେଓଲୋକକ ଆଚିବିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖୁରାମ । ୧୬ ଦେଶବାସୀଯେ ସେଇ ସକଳୋ ଦେଖିବ ଆବୁ ନିଜର ସକଳୋ ପରାକ୍ରମର ବିଷୟେ ଲାଜିତ ହ'ବ, ତେଓଲୋକେ ତେଓଲୋକର ହାତ ମୁଖତ ଦିବ, ଆବୁ ତେଓଲୋକର କାଗ କଲା ହ'ବ । ୧୭ ତେଓଲୋକେ ସାପର ଦରେ ଧୂଳି ଢେଳେକିବ, ଆବୁ ପୃଥିବୀତ ବଗାଇ ଫୁରା ପ୍ରାଣୀର ଦରେ, ତେଓଲୋକେ ଗୁହାର

ପରା ଭଯେରେ ବାହିର ଓଲାବ; ତେଓଲୋକେ ଭଯେରେ ଆମାର ଦ୍ରଶ୍ୟ ଯିହୋରାର ଓଚରିଲେ ଆହିବ, ଆବୁ ଆପୋନାର କାରଣେ ତେଓଲୋକେ ଭୟ କରିବ । ୧୮ ପାପ କ୍ଷମା କରା, ଆବୁ ନିଜର ଆଧିପତ୍ୟର ଅବଶିଷ୍ଟ ଭାଗର ଅପରାଧ ଏବି ଦିଯା, ଏମେ ଆପୋନାର ଦରେ ଦ୍ରଶ୍ୟ କେନ ଆହେ? ଆପୁନି ଆପୋନାର କ୍ରୋଧ ଚିରକାଳଲୋକେ ଧରି ନାରାଖେ, କାରଣ ଆପୁନି ଆପୋନାର ନିର୍ଭୟେଗ୍ୟ ଚୁକ୍ତି ଆମାକ ଦେଖୁରାବିଲେ ତାଲ ପାଯ । ୧୯ ଆପୁନି ପୁନର ଆମାକ ଦୟା କରିବ, ଆମାର ଅପରାଧବୋର ଆପୋନାର ଭରିବେ ଗଚକିବ; ଆପୁନି ଆମାର ସକଳୋ ପାପ ଗଭୀର ସମୁଦ୍ରତ ପେଲାଇ ଦିବ । ୨୦ ଯି ଦରେ ଆପୁନି ଅନାଦି କାଳତ ଆମାର ପୂର୍ବପୁରୁଷକଳର ଆଗତ ଶପତ କରିଛି, ସେଇ ଦରେ ଆପୁନି ଯାକୋବଲେ ସତ୍ୟତା ଆବୁ ଅଭାବମିଳ ବିଶ୍ୱାସତାର ଚୁକ୍ତି ଦେଖୁରାବ ।

ନାନ୍ଦମ

মই ইলকোচ গাঁৰাব নহূম। যিহোৱাই মোক দৰ্শনৰ ঘোদেনি দিয়া
নীনিৰি নগৰৰ বিষয়ে এই এক ঘোষণা। ২ যিহোৱা নিজ মৰ্য্যদা
ব্যাখ উদ্যোগী আৰু প্ৰতিকাৰ সাধোতা টেছৰ; যিহোৱা প্ৰতিকাৰ সাধোতা
আৰু ক্ৰোধেৰে পৰিপূৰ্ণ; যিহোৱাই তেওঁৰ নিজ বিৰোধী সকলৰ ওপৰত
প্ৰতিকাৰ সাধে আৰু নিজ শক্তিৰেৰ কাৰণে ক্ৰোধ বাঢ়ে। ৩ যিহোৱা
ক্ৰোধত ধীৰ আৰু পৰাক্ৰমত মহান; কিন্তু তেওঁ দোষীক কোনো মতেই
নিৰ্দোষী ঘোষণা নকৰে; বা-মালীৰা আৰু শুমুহা ইল যিহোৱাৰ পথ আৰু
মেষ তেওঁৰ ভাৰিৰ ধূলিস্থৰূপ। ৪ তেওঁ সমুদ্ৰক ধৰ্মকি দি শুকুৱাই পেলায়
আৰু আটাই নদ-নদী শুকান কৰে; বাচনৰ সৈতে কৰ্মল অৱসৱ হ'ল,
লিবামোনৰ ফুলোৰো শুকাই গ'ল। ৫ তেওঁৰ ভয়ত পৰ্বতৰামোৰ কঁপে
আৰু পিৰিবোৰ দ্বৰীভূত হয়; তেওঁৰ আগত পৃথিবী, এনে কি, জগতখন
আৰু তাৰ সকলো নিবাসী ভাগি পৰে। ৬ তেওঁ ক্ৰোধৰ আগত কোনে
থিয় হ'ব পাৰে? তেওঁৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধক কোনে সহ্য কৰিব পাৰে? তেওঁৰ
প্ৰচণ্ড ক্ৰোধৰ সমূখ্যত কোনে থিয় হ'ব পাৰে? তেওঁৰ ক্ৰোধ অশ্বিৰ দৰে
আহে আৰু তেওঁৰ দ্বাৰাই শিলোৰো ভোখৰ ভোখকৈ ভঙ্গ হয়। ৭ যিহোৱা
মঙ্গলময়, সঞ্চিত দিনা তেওঁ দৃঢ় কোঠাৰ্ষৰূপ; আৰু তেওঁত আশ্রয় লোৱা
লোকসকলক তেওঁ জানে। ৮ কিন্তু তেওঁৰ শক্তিসকলক তেওঁ বানপানীৰ
ধৰণ দ্বাৰাই সম্পূর্ণকৈ শেষ কৰিব আৰু তেওঁ সেই লোকসকলক আকাৰলৈ
দেখি পঠাব। ৯ তোমালোকে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে কি চৰান্ত কৰিছা? তেওঁ
সম্পূর্ণকৈ অন্ত কৰিব; ইতীয়বাৰ সকলো নহব। ১০ কিয়নো, সিহত জোট
লগা কাঁইতৰ নিচিনা হলেও, সিহতক শুকান নৰাব নিচিনকৈ ভস্য কৰা
হ'ব। ১১ তোমালোকৰ নীনিৰি নগৰৰ পৰাই যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে কু-কল্পনা
কৰোঁতা, কু-আলচ কৰোঁতা এজন ওলাল। ১২ যিহোৱাই এই ক্ষমা কৈছে:
যদিও তেওঁলোক শক্তিতে পূৰ্ব আৰু বহুম্যথক; থথাপি তেওঁলোকক
উচ্ছ্঵ কৰা হ'ব আৰু তেওঁলোকৰ কোনো এজনো অৱশিষ্ট নাথাকিব।
কিন্তু হে যিহুদা, যদিও মই তোমাক দুখ দিলোঁ, থথাপি মই তোমাক পুনৰ
দুখ নিদিম। ১৩ মই এতিয়া তোমার পৰা তাৰ যুৱলি ভাসি পেলাম, আৰু
তোমার বাধাবোৰ ছাঞ্চিপেলাম।” ১৪ আৰু হে নীনিৰি নগৰ, তোমালোকৰ
বিষয়ে যিহোৱাই আজ্ঞা দিছে যে, তোমালোকৰ কোনো বংশধৰ্বৰ নাম বখা
নাযাব; মই তোমালোকৰ দেৱতাবোৰৰ ঘৰৰ পৰা কটা-মূৰ্তি আৰু সঁচত
চলা মূৰ্তিৰোৰ উচ্ছ্ব কৰিব; মই তোমালোকৰ যৌদাম খানিম, কিয়নো
তোমালোক পাপিষ্ঠ। ১৫ চোৱা, যি জনে শুভবাৰ্তা আনে আৰু শাস্তি প্ৰচাৰ
কৰে, সেই জনৰ চৰণ পৰ্বতৰ ওপৰত আছে। হে যিহুদা, তোমালোকৰ
পৰ্বতৰোৰ পালন কৰা আৰু তোমালোকৰ প্ৰতিজ্ঞাবোৰ সিদ্ধ কৰা, কিয়নো
দৃষ্ট লোকজনে তোমালোকক আক্ৰমণ নকৰিব, সি নিঃশেষে বিনষ্ট হ'ল।

२ यि जने तोमालोकक डोखर-डोखरकै भांगिर, तेंदुं तोमालोकक बिरुद्दे उठी आहि आছे। तोमालोके दुर्गवोर दृढ करा, वाटवोरलै पहरा दि थाका, निजके अतिशय बलरान करा आरु निज सेम्यनदलवोरक एकत्रित करा। ३ कियानो यादि व लूटन करेंता सकले तेंडुलोकक खाली करि उलियाइ पर्यालो आरु तेंडुलोकक द्राक्षलतार डालवोरा नष्ट करिले थाथापि यिहोराइ इस्त्रायेलर महत्वर दबे याकोबर महत्व पूनरायाहा प्राप्त करिब। ४ तेंदुंवर वीर लोकसकलर डालवर वं वंगा आरु पराक्रमी लोकसकल मेस्न्दर व बरवीया कापोरे पिंपाळा; यूद्धलै साज होवारा दिना तेंडुलोकक थर्थबोरार तीक्ष्ण जिलिके आरु छाईप्रेचे गच्छबोरार जाठिवोर हातत वरकै वताहत तुलि धरि लबावलै लाले। ५ रथबोरार अति वेगबे वाटवर माजेदी चिलिलै धरिले; तेंडुलोके वहल मुक्कली वाटवोरार इथेने सिखनक इफाले-सिफाले चलाले। सेहिबोर देखिवलै आवियार निचिना आरु सेहिबोर विजुलीर निचिनाकै अति वेगेबे गैছे। ६ यि जने तोमालोकक डोखर-डोखरकै भांगिर, तेंदुं निज विषयासकलक माति पर्याहीचे; एमेतेते तेंडुलोके वेगेबे याओंते याओंते उज्जटी खाले; तेंडुलोके ततालिके दुर्गटो आक्रमण करिबलै याय। आक्रमण करेंता सकलक वळा करिबलै डालवोरा युग्मत करा इल। ७ बरवीबोरात

থাকা দুর্বারবের মুকলি হৈ গ'ল, তেতিয়া বাজগৃহ পানীনী নাশ হৈ গ'ল। ৭ যিহোৱাই এই বিষয়ে কথা কৈছিল: বাণী ছচ্ছ অনাবৃতা হ'ল আৰু তেওঁক নিয়া হ'ল; তেওঁৰ দাসীসকলে বুকুত ভুকুৱাই কপৌৰ স্বৰেৰে শোক কৰিছে। ৮ কিন্তু নীনিৰ আগৰ কলৱে পৰা এটা জলপূৰ্ণ পুৰুৰীষৰূপ; তথাপি তেওঁলোক বৈ যোৱা পানীৰ দৰে পলাইছে। অন্য লোকসকলে ব'ৰা ব'ৰা' বুলি চিএৰে, কিন্তু কোনেও ঘূৰি নাচায়। ৯ তোমালোকে বূপ লুট কৰি নিয়া, সোং লুট কৰি নিয়া, কিয়নো বস্তুৰোৰ সৌন্দৰ্য মহিমা সীমাবদী। ইয়াতে সকলো প্ৰকাৰ মনোহৰ বন্ধ অতিক্ষেত্র অধিক পৰিমাণে আছে। ১০ সেই নীনিৰ শুদ্ধা আৰু উচ্ছৱ; প্ৰতিজনৰ ভয়ত মন পমি গৈছে আৰু আঁষ্টুৱে আঁষ্টুৱে লগালগিছে। সকলোৰে বেদনা, আৰু সকলোৰে মুখ বিৰবৰ্ষ হৈছে। ১১ যি ঠাইত কোনেও ভয় নথকতাৰে সিঙ্গ, সিঙ্গিনী আৰু সিঙ্গ পোৱালিৰ দৰে ফুৰিছিল, সিংহৰ সেই গুহা আৰু যুবা সিংহৰ সেই খোৱা ঠাই ক'ত? ১২ সিংহই নিজৰ পোৱালিৰেৰ কাৰণে জোৱা ওকৈ অমেক পশু ছিবিছিল আৰু নিজ সিংহনীৰোৰ কাৰণে ডিতি টেপা দি মাৰিছিল আৰু বলিৰ চিকাৰেৰে নিজৰ গুহাবোৰ আৰু ধৰি অমা নিজৰ চিকাৰেৰ গাতৰেৰত ভাৰাই বাধিছিল। ১৩ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, “চোৱা, মই তোমালোকৰ বিপক্ষ”; “মই তোমালোকৰ বথখোৰ ধূৰ্বত পুৰি পেলাম আৰু তৰোৱালে তোমালোকৰ যুবা সিংহেৰোক গ্রাস কৰিব; মই তোমালোকৰ দেশৰ পৰা তোমালোকৰ চিকাৰ উচ্ছৱ কৰিম আৰু তোমালোকৰ দৃতবোৰ মাত আৰু শুনা নাজাব।

করিব আবু তরোরালে তোমাক ছেদন করিব। ফরিঙ্গ দরে তোমাক খাই পেলাব; তুমি ফরিঙ্গ আবু কাকতী ফরিঙ্গ নিচিনা বহসংখ্যক হোৱা। ১৬ তুমি আকাশৰ তৰাবোৰতক তোমাৰ বাণিকসকলক অধিক কৰিলা; কিন্তু তেওঁলোক ফরিংবোৰ নিচিনা: তেওঁলোকে দেশ লুঞ্ছণ কৰি তাৰ পাছত উড়ি গুঢ়ি যাই। ১৭ তোমাৰ ৰাজকুমাৰসবল কাকতী ফরিঙ্গ সংখ্যাবোৰ নিচিনা আবু তোমাৰ সেনাপতিসকল এনে ফরিঙ্গ নিচিনা যি ফরিঙ্গে জাৰৰ দিনা বেৰাত আশ্রয় লয় - কিন্তু যেতিয়া বেলি উদয় হয়, তেতিয়া তেওঁলোকে যি ঠাইল উড়ি যায়, সেই ঠাইৰ বিষয়ে কোনো নাজামে। ১৮ হে অচৰৰ বজা, তোমাৰ মেৰ-ছাগ বৰীয়াবোৰ টোপনিত আছে; তোমাৰ প্ৰধান লোকসকলে বিশ্রাম কৰি আছে। তোমাৰ প্ৰজাবোৰ পৰ্বতৰ ওপৰত গোট গোট হ'ল, কিন্তু তেওঁলোকক একেলগো গোট খোৱাবলৈ কোনো নাই। ১৯ তোমাৰ ঘা সৃষ্টি হ'বলৈ কোনো সন্তোৱনা নাই। তোমাৰ ঘা অত্যন্ত। তোমাৰ বিষয়ে বাৰ্তা শুনা সকলোৱে তোমালৈ হাত-তালি দিব; কাৰণ কোনে তোমাৰ অনৰ্গল দুৰ্কৰ্মৰ পৰা মুক্তি পাইছে?

ହାବାକୁକ

ଭାବବାଦୀ ହୃଦୟକେ ସୋଣଗା କରା ବାର୍ତ୍ତା ଗ୍ରହିତ କରିଲେ । ୨ “ହେ ଯିହୋରା,
ମହି କିମାନ ଦିନ ସହାଯର ବାବେ କାନ୍ଦି ଥାକିମ, ଆରୁ ଆପୁନି ମୁଶଳକେ
ଥାକିବ? ମହି ଆପୋନାର ଆଗତ ଅତ୍ୟାଚାର ଭୟତ କାତରୋକି କରିଛେ,
କିନ୍ତୁ ଆପୁନି ମୋକ ବକ୍ଷା ନକରେ । ୩ ଆପୁନି ମୋକ କିମ ଅପରାଧ,
ଆରୁ ଅନ୍ୟାଯ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାବ ଦିଦେ? ମୋର ଆଗତ ଉପଦ୍ରବ ଆରୁ ଅତ୍ୟାଚାର ହୈ
ଆହେ, ଇଯାତ ବିବୋଧ, ଆରୁ ବିବାଦ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଛେ । ୪ ସେଇ କାରଣେ ବିଧାନ
ଦୂର୍ଲଭ ହେଉଁ, ଆରୁ ନାୟକ ବିଚାର ବହୁଦିନଲୋକେ ନାଥାକିବା । ଦୁଇଇ ଧାର୍ମିକଙ୍କ
ଚାରିଓକାଳେ ବେରି ଧରାବ କାରଣେ, ତଳ ବିଚାର ହୟ ।” ୫ “ଦେଶୀୟ ଲୋକସକଳଙ୍କ
ଚୋରା, ଆରୁ ପ୍ରୀକ୍ଷା କରା, ଆଚରିତ ଆରୁ ବିମ୍ବିତ ହୋଇବା! କାରଣ ମହି
ତୋମାଲୋକର ଦିନତ ନିଶ୍ଚୟ ଏଣେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ; ଯି କାର୍ଯ୍ୟ ତୋମାଲୋକର
ଆଗତ ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ତୋମାଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ ନକରିବା । ୬ କାରଣ ଚୋରା!
ଦେଶର ହିଂସା ଆରୁ ଅବିରାଚକ କଳନ୍ଦୀୟ ସକଳଙ୍କ ମହି ତୁଳି ଧ୍ୟବିଲୁ ଉଦୟତ ।
ତେଓଲୋକେ ପୃଥିଵୀର ପ୍ରତ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା କରି, ଯିବୋର ତେଓଲୋକର ନହୟ,
ସେଇବୋର ସର ଅଧିକାର କରିବ । ୭ ତେଓଲୋକ ଆସନ୍ତମ ଆରୁ ଭୟନକ;
ତେଓଲୋକର ବିଚାର ଆରୁ ଏଶ୍ୟ ତେଓଲୋକର ନିଜର ପରିବା ଆବଶ୍ୟ ହୟ ।
୮ ତେଓଲୋକର ମୌଁରାବୋର ନାହରଖୁଣ୍ଡି ବାଧତକେଯୋ ଦ୍ରତ୍ତିରୀ, ଆରୁ
ପଥଳି ପରବ ବାକୁରୁବଟକେଯୋ ବେଗୀ । ସେଯେ ତେଓଲୋକର ମୌଁରାବୋର ଛାବ
ମରା, ଆରୁ ତେଓଲୋକର ଅଶ୍ଵାବେହିସକଳ ଟଙ୍ଗଲେ ଖାବଲେ ବେଗେରେ ଉବି
ଅହାର ଦରେ, ବହୁ ଦୂର ପରା ଦେଗେରେ ଆହେ । ୯ ତେଓଲୋକ ସକଳୋରେ
ଆତ୍ୟାଚାର କରିବିଲେ ଆହେ, ତେଓଲୋକ ଦଲେ ଦଲେ ମୁଖ୍ୟର ବତାହର ଦରେ
ଯାଯା, ଆରୁ ତେଓଲୋକେ ବାଲିର ଦରେ ବଦ୍ମିକରଣ ଗୋଟି ଖୋରାଇ । ୧୦ ସେଯେ
ତେଓଲୋକେ ବଜାକ ବିଦ୍ୟ କରେ, ଆରୁ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତେଓଲୋକର ବାବେ
ହେହ୍ୟାତର ପାତ୍ର ହୟ । ତେଓଲୋକେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୂର୍ଗିକ୍ତ ତୁଳି ଜାନ କରେ; କାରଣ
ତେଓଲୋକେ ମାଟି ଦମ କରେ ଆରୁ ଶୀମା ବାନ୍ଧି ସେଇ ସକଳୋ କାଢି ଲଞ୍ଚ ।
୧୧ ତାର ପାଛତ ତେଓଲୋକେ ବତାହର ଦରେ କିଞ୍ଚିପରିତରେ ଆଗବାଚିବ; ଆରୁ
ଯିବକଳର ଶକ୍ତିରେଇ ନିଜର ଦେବତା, ସେଇ ଦୋଯି ଲୋକସକଳର ଓପରେରେ
ପାର ହୁବ ।” ୧୨ “ହେ ମୋର ଈଶ୍ୱର ଯିହୋରା, ମୋର ପବିତ୍ର ଜାନା, ଆପୁନି ଅନନ୍ଦି
କାଳର ପରା ନାହିଁ ଜାନୋନେ? ଆମର ମୃତ୍ୟୁ ନହିଁ ବ । ଯିହୋରାଇ ବିଚାର ବାବେ
ତେଓଲୋକ ଅଭିସେକ କରିଲେ, ଆରୁ ଆପୁନି ଶିଳ, ତେଓଲୋକକ ସଂଶୋଧନ
କରିବଲେ ଆପୁନି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହଲ । ୧୩ ପାପଟେ ହିନ୍ଦୁଭାରେ ଦୃଷ୍ଟି କରିବଲେ
ଆପୋନାର ଦୃଷ୍ଟି ଅତି ପବିତ୍ର, ଆରୁ ଆପୁନି ଅନୁଗ୍ରହେରେ ସେତେ ଅନ୍ୟାଯ
କାର୍ଯ୍ୟ ଚାବ ନୋରାବେ । ତେନ୍ହାଲେ ଆପୁନି ବିଶ୍ୱାସଯାତ କରା ସକଳଲୈ କିମ୍
ଅନୁଗ୍ରହେରେ ଦୃଷ୍ଟି କରିଛେ? ଦୃଷ୍ଟିଲୋକେ ନିଜତକେ ଅଧିକ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଗ୍ରାସ
କରାର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଆପୁନି କିମ୍ ନିରବେ ଥାକେ? ୧୪ ଆପୁନି ଶାଗର ମାହର ଦରେ,
ଆରୁ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ନୋହୋରା ବଗାଇ ଯୋରା ଲତାର ଦରେ ମାନୁହକ ସୃଷ୍ଟି କରିଲେ?
୧୫ ତେଓଲୋକେ ସକଳୋକେ ତେଓଲୋକର ବରସୀରେ ତୋଳେ, ତେଓଲୋକେ
ମାତ୍ର ଧର୍ମ ଜାଲୋରେ ମାନୁହକ ଧରେ, ଆରୁ ତେଓଲୋକକ ତେଓଲୋକର ଜାଲୋରେ
ଗୋଟାୟ; ଏଇ କାରଣେ ତେଓଲୋକେ ଉତ୍ସାହିତ ହୈ ତିଏହରେ ଆରୁ ଅନନ୍ଦ କରେ ।
୧୬ ସେଇ କାରଣେ ତେଓଲୋକେ ନିଜର ମାତ୍ର ଧର୍ମ ଜାଲର ଉତ୍ତେଶ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ,
ଆରୁ ତେଓଲୋକର ଜାଲର ଉତ୍ତେଶ୍ୟ ଧୂମ ଜ୍ଵାଲା; କାରଣ ହଙ୍ଗମପ୍ରତି ପଶୁଭୋର
ତେଓଲୋକର ଅଂଶ ଆରୁ ଚର୍ବିଯୁକ୍ତ ମାଂସ ତେଓଲୋକର ଆହାର ହୟ । ୧୭
ସେଯେ ତେଓଲୋକେ ସହଭୂତି ନୋହୋରାକେ ନିଜର ଜାଲ ଖାଲି କରି, ଅବିରାମ
ଦେଶୀୟ ଲୋକସକଳକ ବଧ କରିବ ନେ?

২ মোর অহীনানত মই থিয় হম, আৰু পহৰা দিয়া ওখ স্তুত মই নিজে
থাকিম, আৰু মই সাৰাধানে পহৰা দিম। আৰু তেওঁ মোক কি ক'ব, আৰু
মোৰ অভিযোগৰ পৰা মই কেণেকৈ ঘূৰিব পাৰোঁ, মই বিঘোষ মই চাম। ২
যিহোৱাই মোক উত্তৰ দিক'লে, “এই দৰ্শনৰ কথা লিখি থোৱা, আৰু এনে
স্পষ্টকৈ ফলিত লিখা, যাতে যি কোনোৱে খৰকৈ পঢ়িব পাৰে। ৩ কাৰণ
এই দৰ্শন যদিও ভবিষ্যত সময়ৰ বাবে থাথাপি ও শ্ৰেষ্ঠত এই দৰ্শন প্ৰকাশ
পাব আৰু বিফল নহ'ব। যদিও পলম হয়, তাৰ বাবে অপেক্ষা কৰা; কাৰণ
সেয়া নিষ্পত্তি সিদ্ধ হ'ব, আৰু পলম নহ'ব। ৪ চোৱা! মাঝুৰ আজ্ঞা অহংকাৰী
হয়, আৰু নিজেই নিজৰ বাবে ন্যায়পৰায়ণ নহয়, কিন্তু ধাৰ্মিক লোক নিজৰ

বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব। ৫ কাৰণ সুৱাই গৰীব যুৱকক বিশ্বাসঘাতক কৰে; সেয়ে তেওঁ সহ্য নকৰিব, কিন্তু তেওঁৰ বিস্তৃত আকাঙ্ক্ষা সমাধি আৰু মৃত্যুৰ দৰে সম্প্ৰসাৰিত কৰে, যি ভেতোয়াও সন্তুষ্ট নহয়। তেওঁ নিজৰ বাবে সকলো দেশ আৰু লোকসকলক গোটাই, (Sheol h7585) ৬ এই লোকসকল তেওঁৰ বিবুদ্ধে দৃষ্টিক্ষম আৰু তেওঁৰ সম্পর্কে বিদ্রোহজনক বাক্য নক'ব নে? তেওঁলোকে ক'ব, যি নিজৰ নহয়, তেনে সন্তাপ যিজনে বৃক্ষি কৰে! তেনেদেৰে তুমি কিমান দিন প্ৰতিজ্ঞাৰ বোজাৰ ভাৰ বৃক্ষি কৰিবা? ৭ যিজনে তোমাৰ অহিতে দাঁতকৰচে, সেই জনে অকস্মাতে তোমাৰ অহিতে উঠে, আৰু যিজনে তোমাক আতঙ্কিত কৰে, সেই জনে জাগ্ৰত নহ'ব নে? তুমি তেওঁলোকৰ বাবে প্ৰতাৰিত লোক হ'বা! ৮ তুমি অনেক দেশ লৃপ্ত কৰাৰ কাৰণে, সকলো অৱশিষ্ট লোকে তোমাক লৃপ্ত কৰিব; মানুহৰ বৰ্জনপাত্ৰ কাৰণে, দেশ, পানি, আৰু তাৰ আটাই বিবাসীয়সকললৈ কৰা অত্যাচাৰৰ বাবে এয়ে সিদ্ধ হ'ব। ৯ যিজনে নিজৰ ঘৰৰ বাবে পাপ অৰ্জন কৰে, সেই জনৰ সন্তাপ হ'ব। দৃষ্টিৰ হাতৰ পৰা উদ্বাৰ পাবলৈ, তেওঁ ওখ ঠাইত নিজৰ আশ্রয়হীন স্থাপন কৰে।' ১০ তুমি অনেক লোকক উচ্ছৰণ কৰিবলৈ তোমাৰ ঘৰৰ বাবে লজ্জাজনক চিন্তা কৰিলা, আৰু তোমাৰ নিজৰ আত্মাৰ বিবুদ্ধে পাপ কৰিলা। ১১ দেৱালৰ মাজৰ পৰা শিলে চিঞ্চিৰ কান্দিব, আৰু কঢ়াৰ মাজৰ পৰা চাটিয়ে তাৰ উত্তৰ দিব। ১২ বৰ্জনতেৰে নংগৰ নিৰ্মাণ কৰা জনৰ আৰু অপৰাধৰ দ্বাৰা ইন্গৰ স্থাপন কৰা জনৰ সন্তাপ হ'ব। ১৩ এয়ে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ পৰা নহয় নে? লোকসকলে ঝঁইৰ বাবে পৰিশ্ৰম কৰে, আৰু সেই দেশবাসীয়ে অসাৰ বস্তুৰ বাবে চিন্তিত হয়, ১৪ সয়ন্ত্ৰ যেনেকৈ পানীৰে পৰিপূৰ্ণ, সেইদৰে পৃথিবীখন যিহোৱাৰ জননৰ মহিমাবে পৰিপূৰ্ণ হ'ব। ১৫ যিজনে নিজৰ চৰুৰীয়াক সুৰা পান কৰায়, আৰু যেতিয়ালৈকে মতলীয়া নহয়, তুমি বিষ দি তেওঁক সুৰা পান কৰায় থাকা, যাতে তুমি তেওঁৰ বিবস্তা দেখা পোৱা।' ১৬ তুমি শৌৰৰ পৰিৱৰ্তে লাজেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব; তুমি ও পান কৰা, আৰু তোমাৰ নিজৰ বিবস্তাৰ প্ৰকাশ কৰা! যিহোৱাৰ সৌ হাতত থকা পিয়লা তোমালৈ ঘূৰি আছিব, আৰু অপমানে তোমাৰ সন্মান ছানি ধৰিব। ১৭ লিবানোনত হোৱা অত্যাচাৰে তোমাক ঢাকিব, আৰু পশুবোৰ ধৰণস দেখি তুমি আতঙ্কিত হ'বা; মানুহৰ বৰ্জনপাত্ৰ কাৰণে, আৰু দেশ, নগৰ, আৰু তাত থকা সকলো বিবাসীলৈ কৰা অত্যাচাৰৰ বাবেই এইদৰে ঘটিব। ১৮ কটা-প্ৰতিমাই তোমাক কি উপকাৰ কৰে? যে তাৰ বাবে নিৰ্মাণকাৰীয়ে যেতিয়া তাক কাটকে বা গলোৱা ধাতুৰ পৰা যেতিয়া প্ৰতিমা তৈয়াৰ কৰে, তেওঁ এজন মিছা শিক্ষক; যেতিয়া নিৰ্মাণকাৰীয়ে নিষ্পাদণ মূৰ্তি তৈয়াৰ কৰে, তেওঁতা তেওঁ নিজৰ হাতৰ কৰ্মত বিশ্বাস কৰে। ১৯ যি জনে কঢ়াক সাৰ পোৱা বুলি কৱ, বা শিলক উটা বুলি কৱ, তেওঁৰ সন্তাপ হ'ব! সেইবোৰে জানো শিক্ষা দিব? চোৱা, এইবোৰত সোণ আৰু বৃপ্ত খটোৱা হৈছে, কিন্তু সেইবোৰৰ ভিতৰত কিঞ্চিত প্ৰাণবায়ু নাই। ২০ কিন্তু যিহোৱা নিজৰ পৰিব্ৰত মন্দিৰত আছে: সমদায় পৃথিবী তেওঁৰ আগত নিজম দি থাকক।

তাৰিখানী হুৰক্কুলৰ প্ৰাৰ্থনা: ২ হে যিহোৱা, মই আপোনাৰ বাঞ্ছা
শুণিলোঁ, আৰু মোৰ ভয় লাগিছো। হে যিহোৱা, এই সময়ৰ ভিতৰত
আপোনাৰ কাৰ্য পুনৰ আৰাস্ত কৰক, আৰু এই সময়ৰ ভিতৰতে আমাক
জনাঙ্কক; ক্ষেত্ৰৰ সময়ত আপুনি দয়া সঁৰিব কৰক। ৩ ঈশ্বৰ তৈমনৰ
পৰা, আৰু পবিত্ৰ জনা পাৰণ পৰ্বতৰ পৰা আহিছে; (চলা) তেওঁৰ গৌৰেৰ
আকাশ-মঙ্গল আৱিৰি ধৰিছিল, আৰু পৃথিবী তেওঁৰ প্ৰশংসনে পৰিপূৰ্ণ
হৈছিল। ৪ তেওঁৰ হাতৰ বৰষ্ণা জলি থকা পোৱৰ দৰে, আৰু তাতেই
তেওঁ তেওঁৰ পৰাক্ৰম ধৰি বাধে। ৫ তেওঁৰ আগে মহামৰী যায়,
আৰু তেওঁৰ খোজৰ পাছত বোগ যায়। ৬ তেওঁ যিয় হয় আৰু পৃথিবী
জোখে; তেওঁ চাই আৰু দেশবিলাক কম্পমান কৰে! এনে কি চিৰহংষ্যী
পৰ্বতৰোৰ ছিম-ভিন্ন হৈছে, আৰু চিৰহংষ্যী পাহাৰোৰ পৰি গৈছে; তেওঁৰ
পথ অনন্তকলীয়া। ৭ মই দেখিলোঁ, কৃচনৰ তমুৰোৰ দুখত আছে; আৰু
মিদিয়ন দেশৰ তমুৰ কাপোৰোৰে কঁপিছে। ৮ নদীৰোৰ সৈতে যিহোৱাৰ
ক্ষেত্ৰ হৈছে নে? আপোনাৰ ক্ষেত্ৰ নদীৰোৰ বা আপোনাৰ উভজেন্জা
সাগৰৰ বিৰুদ্ধে নে? যেতিয়া আপুনি আপোনাৰ ঘোৰাবোৰ ওপৰত

উঠে, তেজিয়া আপোনার বথে রক্ষা পাই নে? ৯ আপুনি আপোনার ধনু
আবৃত নকরাকে লৈ আহিছে; আপুনি আপোনার ধনুত কাঁড় লগাইছে।
(চেলা) আপুনি পৃথিবীখন নদীবোনেরে ভাগ করিছ। ১০ পর্করতোৰে
আপোনাক দেখিছে আৰু ক্লেশত মোচোৰা খাইছে; অগাধ জল সেইবোৰেৰ
ওপৰেৰে গৈছে; গভীৰ সমগ্ৰে গৰ্জন কৰিছে! ই ওপৰলৈ টোবোৰ উঠায়।
১১ আপোনার উৰি যোৱা কাঁড়ৰ পোহৰ আৰু আপোনার চকমকায় থকা
যাঠিৰ উজ্জলতাত, সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰ নিজৰ নিজৰ উচ্চ স্থানত স্থিৰ হৈ আছে।
১২ আপুনি বিকাৰেৰে পৃথিবীৰ মাজান্দি যাত্রা কৰিছে। আপুনি ক্ষেত্ৰত
দেশবোৰক মৰণা মাৰান্দি মাৰিছে। ১৩ আপুনি আপোনার লোকসকলক
পৰিত্রাণৰ আৰু আপোনার অভিযুক্ত জনৰ পৰিত্রাণৰ বাবে ওলাই গৈছে।
আপুনি দৃষ্টলোকৰ ঘৰৰ মূৰবীক গুড়ি কৰি ডিঙিৰ পৰা ভিত্তিমূললৈকে
অনাবৃত কৰিলে। (চেলা) ১৪ আপুনি যুক্তাৰুসকলৰ সেনাপতিসকলক
তেওঁলোকৰ নিজৰ কাঁড়েৰে মুৰবোৰ খুচিলে; তেওঁলোকে ধুমুহাৰ দৰে
আমাক ছিম-ভিম কৰিবলৈ আহিছিল, তেওঁলোকে দুৰীয়াক গুপুত স্থানত
ৰখাৰ দৰে প্ৰাস কৰিছিল। ১৫ আপুনি যোঁৰাবোৰে সৈতে সাগৰৰ ওপৰেৰে
যাত্রা কৰিলে, আৰু মহাজলবাশিক স্তুপকৃত কৰিলে। ১৬ মই শুনিলোঁ
আৰু মোৰ ভিতৰ অংশে কঁপি উঠিল! শব্দত মোৰ ওঁচ কঁপি উঠিছে! মোৰ
হাড়বোৰ ক্ষয় হ'ব ধৰিছে, আৰু মোৰ ভিতৰ অংশে কঁপি উঠিছে তথাপি
যি সকলে আমাক আক্ৰমণ কৰিলে, তেওঁলোকৰ ওপৰলৈ সঞ্চটৰ দিন
আহাৰ বাবে মই নিবৰে অপেক্ষা কৰি আছোঁ। ১৭ যদিও ডিমৰু গছত
কলি হোৱা নাই, আৰু তাত দাক্ষালতাৰ পৰা গুটি উৎপন্ন হোৱা নাই,
যদিও জিত গছৰ উৎপন্ন হৈ হতাশ কৰিছে, আৰু পথাৰবোৰত শস্য উৎপন্ন
হোৱা নাই, যদিও গঁৰালৰ পৰা মেৰ-ছাগৰ জাকক উচ্ছম কৰা হৈছে, আৰু
গোহালিত এটাৰ গুৰু নাই, ১৮ তথাপিও মই যিহোৱাত আনন্দ কৰিম,
মোৰ আশকৰ্তা দীশৰত মই উল্লাস কৰিম। ১৯ প্ৰভু যিহোৱা মোৰ বল; আৰু
তেওঁ মোৰ ভৰি হৰিণীৰ ঠেঁঠেৰ দৰে কৰিছে, আৰু মোৰ ওখ ঠাইবোৰত
মোক চলাই লৈ যাব। সংগীত পৰিচালকলৈ; মোৰ তাৰযুক্ত বাদ্যেৰে।

জেফানিয়া

১ আমোনৰ পুত্ৰ যিহুদাৰ বৰ্জা যোচিয়াৰ বাজত্বৰ সময়ত কুটীৰ পুত্ৰ চফনিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য উপস্থিত হল। কুটী আছিল গদলিয়াৰ পুত্ৰ, গদলিয়া অমৰিয়াৰ পুত্ৰ, অমৰিয়া হিক্সিয়াৰ পুত্ৰ। ২ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “মই পৃথিবীৰ বুকুল পৰা সকলোকে নিঃশেষ কৰি শোলাম। ৩ মানুহ আৰু পশু, আকাশৰ পঞ্চী আৰু সমুদ্ৰৰ মাছবোৰক মই শেষ কৰি দিম। মই দৃষ্টিৰেৰ পতন ঘটাম! পৃথিবীৰ পৰা মই মানুহক উচ্ছুল কৰিম। ৪ মই যিহুদাৰ বিৰুদ্ধে আৰু যিৰুচ্লেমৰ নিবাসীসকলৰ বিৰুদ্ধে মোৰ হাত মেলিম। মই এই দেশত থকা বাল দেৱতাৰ অৱশ্যে আৰু প্রতিমা পূজাকাৰীসকলৰ সৈতে পুৰোহিতসকলৰ নাম লুণ কৰিম; ৫ যিসকলে আকাশৰ বাহিনীৰেক ঘৰৰ চলাৰ ওপৰত উঠি প্ৰণাম কৰে আৰু যিসকলে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰণাম কৰি শপত খায়, অথচ পাছত মলকম দেৱতাৰ নামেৰেও শপত থাই প্ৰিপাত কৰে, তেওঁলোকক মই নিঃশেষ কৰিম। ৬ যিসকলে যিহোৱাৰ পাছত চলাৰ পৰা উলটি গৈছে আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ইচ্ছাত চলা নাই নাইবা তেওঁৰ ইচ্ছা জানিবলৈ বিচাৰা নাই, সেই সকলোকে মই নিঃশেষ কৰিম।” ৭ প্ৰাতি যিহোৱাৰ উপগ্ৰহিত আপোনালোক নীৰবে থাকক, কিয়নো যিহোৱাই সোধ-বিচাৰ কৰা দিন ওচৰ চাপি আহিছে; কাৰণ যিহোৱাই এক যজ্ঞৰ আয়োজন কৰিষে; নিজৰ নিমত্তি লোকসকলৰ পৰিত্ব কৰিলে। ৮ যিহোৱাই এই কথা কৈছে, “মোৰ সেই যজ্ঞৰ দিন মই বাজ অধ্যক্ষসকলক, বাজপুত্ৰসকলক, আৰু বিদেশী পোছক পৰিহিত সকলো লোককে দণ্ড দিম। ৯ যিসকলে জাঁপ দিন দুৱাৰডলি পৰা হয়, যিসকলে নিজৰ প্ৰভুৰ গৃহ হিস্তুতা আৰু ছলনাবে পূৰ কৰে, সেই দিন মই তেওঁলোকে সকলোকে দণ্ড দিম।” ১০ যিহোৱাই কৈছে, “সেই দিনা মৎস্য-দ্বাৰৰ পৰা যন্ত্ৰণাৰ ক্রন্দন শুনা যাব; দ্বিতীয় বিভাগৰ পৰা বিলাপৰ শব্দ, পৰ্বতবোৰৰ পৰা এক বৃহৎ শব্দ শুনা যাব। ১১ হে মকটেচৰ বাসিন্দাসকল, তোমালোকে বিলাপ কৰা; কিয়নো তোমালোকৰ সকলো ব্যৱসায়ী লোকক নিঃশেষ কৰা হব; বৃপ্ত বৈ অনা সকলোকে নিঃশেষ কৰা হ'ব। ১২ সেই সময়ত মই এটা চাকি ল'ম আৰু যিৰুচ্লেমৰ সকলো ঠাইতে বিচাৰিম; যিসকলে তেওঁলোকৰ দ্বাক্ষৰসতে সৃষ্টি থাকে আৰু মনতে কয়, “যিহোৱাই মঙ্গল কি অমঙ্গল একোৱেই নকৰিব” তেওঁলোকক দণ্ড দিম। ১৩ তেওঁলোকৰ সম্পদ লুট কৰা হ'ব, তেওঁলোকৰ ঘৰ-বাৰীৰোৰ ধৰ্মস্থান হ'ব; এনে কি, তেওঁলোকে ঘৰ সজিব, কিন্তু তাত বাস কৰিবলৈ নাপাৰ; দ্বাক্ষাৰীৰ পাতিব, কিন্তু দ্বাক্ষাৰস পান কৰিবলৈ নাপাৰ। ১৪ যিহোৱাৰ সেই মহৎ দিন নিকটৱৰ্তী; ওচৰ চাপি আহিছে আৰু অতি বেগেৰে আহিছে! সৌৱা শুনা, সেয়া যিহোৱাৰ সেই দিনৰ শব্দ! তেওঁয়া যোদ্ধাসকলে চিৰঁবি চিৰঁবি কাদেন্দৰত ভাণ্ডি পৰিব। ১৫ সেই দিন হ'ব ক্ষেত্ৰে দিন, অতি সঞ্চটময় আৰু ক্ষেত্ৰে দিন, এক ধূমহা আৰু ধৰ্মসৰ দিন, ঘন অন্ধকাৰ আৰু হতাশাৰ দিন, মেছাহুম আৰু উত্তল তৰঙ্গৰ অন্ধকাৰৰ দিন, ১৬ শিঙ্গ-ধৰ্মনি আৰু ৰণনাদৰ দিন; সেই দিন গড়েৰে আৰু নগবৰোৰে আৰু ওখ কোঠৰোৰে বিপন্নৰ দিন হ'ব। ১৭ মই লোকসকলৰ ওপৰত ভীষণ ক্রেশ আনিম; তেওঁলোকে অন্ধ মানুহৰ নিচিনাকৈ ফুৰিব, কাৰণ যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে পাপ কৰিলে। তেওঁলোকৰ তেজ ধূলিৰ নিচিনাকৈ পেলাই দিয়া হ'ব। তেওঁলোকৰ দেহ গোৱৰ নিচিনাকৈ মাটিত পৰি থাকিব। ১৮ যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰে দিনা তেওঁলোকৰ বৃপ্ত বা সোনেও তেওঁলোকৰ উক্তাৰ কৰিব নোৱাৰিব; কিন্তু তেওঁৰ অস্তৰ্জ্বলাৰ তাপত গোটেই দেশ অগ্ৰিত গ্ৰাসিত হ'ব; কিয়নো পৃথিবী নিবাসী সকলোকে তেওঁ নিঃশেষ কৰি দিব; হয়, ভয়ন্কতাৰে সংহাৰ কৰিব।

২ হে নিলাজ জাতি, তোমালোক একত্ৰিত হোৱা, একেলগ হৈ গোট খোৱা। ২ কিয়নো দণ্ডজ্ঞাৰ আদেশে জাৰি হোৱাৰ আগেয়ে, সেই দিন তুহৰ দৰে উৰি অহাৰ আগেয়ে; যিহোৱাৰ জুলত ক্ষেত্ৰ আপোনালোকৰ ওপৰলৈ অহাৰ আগেয়ে, যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰ দিন আপোনালোকৰ ওপৰলৈ অহাৰ আগেয়ে, যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰ দিন আপোনালোক একত্ৰিত হওক। ৩ হে পৃথিবীৰ সমুদ্দায় ন্ত

লোক, আপোনালোক যিসকলে যিহোৱাৰ শাসন-প্ৰণালী মানি চলিছে, আপোনালোকে যিহোৱাৰ কিজিনি যিহোৱাৰ ক্ষেত্ৰে দিনত আপোনালোকে বক্ষা পাৰ। ৪ গাজা জনশৃণ্য হ'ব আৰু অক্ষিলোন ধৰ্মস্থান হ'ব; অচদোৰ লোক সমুহক দুপুৰ বেলা খেদাই দিয়া হ'ব, আৰু ইক্ষোপক উয়ালি পেলোৱা হ'ব। ৫ হে সমুদ্রতাৰ বাস কৰা কৰেয়ীয়া লোকসকল, আপোনালোকৰ সন্তাপ হ'ব। হে পেলেষ্টায়াসকলৰ দেশ কনান! যিহোৱাই আপোনালোকৰ বিপক্ষে কৈছে, “কোনো অৱশিষ্ট নথকালোকে মই তোমাক উচ্ছুল কৰিম।” ৬ সমুদ্ তীৰৰ এলেকা হ'ব চৰীয়া ভূমি; মেৰ-ছাগ বৰীয়াৰ তৃংভূমি আৰু মেৰ-ছাগৰ জাকৰ নিবাপদ আশ্রয়স্থান হ'ব। ৭ সেই সমুদ্রতাৰ এলেকা, যিহুদাৰ বংশৰ জীয়াই থকা অৱশিষ্ট লোকৰ অধিকাৰত থাকিব। তেওঁলোকে তাত মেৰ-ছাগৰ জাক চৰাব; সন্ধিয়া তেওঁলোকে অক্ষিলোন ঘৰত শুই থাকিব; তেওঁলোকৰ দৈশ্ব যিহোৱাই তেওঁলোকক প্রতিপালন কৰিব; তেওঁ তেওঁলোকৰ ভৱিষ্যত অৱশ্য পুণঃশুপন কৰিব। ৮ “মই মোৱাৰে কৰা উপহাস আৰু অমোনৰ সন্তানবোৰে কৰা গালি-শপনিবোৰ শুনিলো; তেওঁলোকে মোৰ লোকসকলক তিৰক্ষাৰ কৰিলে আৰু নিজৰ দেশ বঢ়াবলৈ লোকসকলৰ অহিতে সীমা উলঞ্জন কৰিলো।” ৯ সেয়ে, বাহিনীগৰ যিহোৱা, ইস্রায়েল দৈশ্বে এইদৰে কৈছে, “মোৰ জীৱনৰ শপত, মোৱাৰ নিশচয়ে চৰোমৰ নিচিনা, আৰু অমোনীয়াসকল ঘমোৱাৰ নিচিনা হ'ব; এক কাঁইটীয়া হাবিবে ভৱা ঠাই আৰু এক লোপৰ কৃপলৈ পৰিণত হ'ব; চিৰকালৰ পতিত ভূমি হৈ থাকিব; মোৰ প্ৰজাসকলৰ অৱশিষ্ট সোকে তেওঁলোকক লট কৰিব আৰু মোৰ জাতিৰ অৱশিষ্ট সোকে তেওঁলোকৰ দেশ অধিকাৰ কৰিব।” ১০ মোৱাৰ আৰু অমোনৰ অহক্ষাৰ কাৰণেই তেওঁলোকলৈ এনে ঘটিব; কাৰণ তেওঁলোকে বাহিনীগৰ যিহোৱাৰ লোকসকলৰ প্রতি ঠাট্টা-বিন্দুপ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ অহিতে নিজৰ দেশ বঢ়াই ভুলিছে। ১১ যিহোৱা তেওঁলোকৰ ওচৰত ভীষণৰূপ ভয়ানক হ'ব; তেওঁ পৃথিবীৰ সকলো দেৱ-দেৱীক শক্তিহীন কৰিব; তেওঁত্যা সকলো জাতিৰ লোকে যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰিব; নিজ নিজ দেশৰ পৰা, সমুদ্ৰৰ উপকূলসমূহৰ পৰা তেওঁৰ ওচৰত প্ৰিপাত কৰিব। ১২ হে কুইয়াসকল, তোমালোকো মোৰ তৰোৱালৰ আঘাতত নিহত হ'বা। ১৩ যিহোৱাই উত্তোলন বিৰুদ্ধে হাত মেলি আচৰক বিনষ্ট কৰিব; নীনবি নগবৰ একেবাবে জনশৃণ্য আৰু মুৰুভূমিৰ দৰে শুকান ভূমি কৰিব। ১৪ তাৰ পাছত পশুৰ জাক আৰু বন্য প্ৰাণীবোৰে তাত বাস কৰিব; নগৰৰ ধৰ্মস্থূলৰেৰত চৰাই আৰু ফেঁচাবোৰে বাই সতি বাতি কঠিব। খিড়কীকীত সিঁহত চিৰিকীৰিব এক শব্দ শুনা যাব; কাউটীবোৰে খালী ঘৰবোৰ দুৱাৰমুখত আহি মাতিব; কিয়নো ঘৰবোৰ এৰচ কাঠৰ চটিবোৰ তেওঁ উন্মুক্ত কৰিলে। ১৫ এয়ে সেই নিভয়ে থকা উল্লাসপ্ৰিয়া নীনবি নগবৰ; তাই নিজৰ মনতে কয়, “ময়েই আহেঁ, মোৰ সমান আন কোনো নাই!” তাই কেনেকৈ ধৰ্মস্থে হৈ গ'ল! বন্য পশুৰ আশ্রমস্থল হ'ল। যিসকলে তাইৰ ওচৰেদি যাব, প্ৰতিজনে ইচ ইচ কৰি শৃং কৰিব আৰু তাইক হাতেৰে ভুক্ত দেখুৱাৰ।

৩ ধিক সেই বিদেহিনী নগৰ! ধিক অষ্টাচাৰী আৰু অত্যচাৰকবিবী নগৰ। ২ তাই দৈশ্বৰ কথালৈ মনোযোগ নিদিয়ে; যিহোৱাৰ শাসন গ্রাহ্য নকৰে। যিহোৱাৰ ওপৰত ভাৰসা নকৰে; নিজ দৈশ্বৰ ওচৰলৈ তাই নামে। ৩ তাইৰ বাজপুত্ৰবোৰে মেন গৰ্জনকাৰী সিহ আৰু বিচাৰকত্ববোৰে গধুলি বেলাৰ ক্ষুধাতৰ বাংকুৰুৰ; সিহতে বাতিপুৰাৰ কাৰণে একো পেলাই নাৰাখে। ৪ তাইৰ ভাৰবাসীসকল দাস্তিক আৰু বিশ্বাসপ্ৰাপ্তক! তাইৰ পুৰোহিতসকলে পৰিত্বক অপৰিত্ব কৰিবে আৰু ব্যৱস্থাৰ বিৰুদ্ধে অনিষ্ট কাৰ্য কৰিবে। ৫ তাইৰ মাজত থকা যিহোৱা ধাৰ্মিক; তেওঁ কোনো অন্যায় নকৰে; প্ৰতি-ৰাতিপুৰাতে তেওঁ নিজৰ ন্যায়বিচাৰ কৰে। তেওঁৰ ন্যায় বিচাৰ পোহৰৰ পৰা লুকাই নাথাকিব, তথাপি অপৰাধীৰ লজ্জাবোধ নাই। ৬ যিহোৱাই কৈছে, “মই জাতিবোৰক উচ্ছুল কৰিবলৈ আলোক কৈছে নিভয়ে থকা উল্লাসপ্ৰিয়া কৰিবলৈ; কোনো সেইবোৰে বাই হ'ল; মই তেওঁলোকৰ আলিখনোৰ জনশৃণ্য কৰিবলৈ; কোনো সেইবোৰে নকৰে; তেওঁলোকৰ সকলোৰ সকলো নগৰ

বিনষ্ট হৈ গ'ল; সেইবোৰত কোনো মানুহ নাই; কোনেও বাস নকৰে। ৭
মই যিবৃচালেমক ক'লো, ‘এতিয়া তুমি অবশ্যেই মোক ভয় কৰিবা আৰু
মোৰ শাসন গ্ৰহণ কৰিবা। তাতে তোমাৰ নিবাস উচ্ছল কৰা নহ'ব।’
এয়ে তোমাৰ বিষয়ে মই নিৰ্বপিত কৰা মোৰ পৰিকল্পনা। কিন্তু তাইৰ
লেকসকলে বাতিপুৱাতে উঠি অতি আগছেৰে সৈতে দুষ্টতাৰ কাৰ্যবোৰ
কৰি থাকিল।” ৮ যিহোৱাই এইদৰে কৈছ, “সেইবাবে তোমালোক সেই
দিন পৰ্যট মোৰ অপেক্ষাত থাকা, যি দিনা মই লুটপাত কৰিবলৈ উঠিম।
কিয়নো মই এয়ে ঠিক কৰিছো যে, জাতিবোৰক মই একগোট কৰিম,
বাজ্যবোৰক একত্ৰিত কৰিম আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ কোপ, মোৰ
জুগন্ত ক্ৰোধ ঢালি দিম। মোৰ অন্তৰ্জ্ঞালাৰ অগ্ৰিমে গোটেই পৃথিবীৰ গ্ৰাসিত
হ'ব। ৯ তাৰ পাছত মই জাতিবোৰক পৰিত্ব উঠি দিম যাতে তেওঁলোকে
সকলোৱে কাঙ্কশ মিলাই একে মনেৰে মোৰ প্ৰাৰ্থনা কৰিব পাৰে।
১০ মোৰ লোকসকল, যিসকল সিচ'বিত হৈ ইথোপীয়া দেশৰ নৈৰ সিপাৰত
থাকে, মোৰ সেই আৰাধনাকাৰীসকলে মোৰ উদ্দেশ্যে উৎসৱৰ উপহাৰ
লৈ আহিব। ১১ তুমি মোৰ আহিতে যি যি অপৰাধ কৰিলা, তাৰ বাবে
তোমাক সেই দিনা লজ্জিত কৰা নহ'ব। কিয়নো সেই সময়ত অহংকাৰত
উল্লাস কৰোঁতা লোকসকলক মই তোমাৰ মাজৰ পৰা দূৰ কৰিম; তাতে
মোৰ পৰিত্ব পৰ্যবৰ্তন ওপৰত তুমি পুনৰ কেতিয়াও অহংকাৰ নকৰিবা। ১২
কিন্তু মই তোমাৰ মাজত এক নন্দ আৰু দুৰী দৰিদ্ৰ জাতিক অৱশিষ্ট ৰাখিম;
তেওঁলোকে যিহোৱাৰ নামত নিৰ্ভৰ কৰিব। ১৩ ইআয়েলৰ সেই অৱশিষ্ট
ভাগে অপৰাধ নকৰিব; তেওঁলোকে মিছ কথা নকৰে আৰু তেওঁলোকৰ
মুখত ছলনাৰ কথা নাথাকিব। এইদৰে তেওঁলোকে ঢৰিব আৰু শুণ;
তেওঁলোকক ভয় দেখুৱাবলৈ কোনো নাথাকিব।” ১৪ হে চিয়োন-কন্যা,
গান গোৱা! হে ইআয়েল, জয়-ধনি কৰো; হে যিবৃচালেম-কন্যা, সমস্ত
মনেৰে সৈতে আনন্দ আৰু উল্লাস কৰা! ১৫ যিহোৱাই তোমাৰ দণ্ডবোৰ দূৰ
কৰিলে; তোমাৰ শক্তিৰেক খেদি দিলে; ইআয়েলৰ বজা যিহোৱা তোমাৰ
মাজত আছে; তুমি আৰু কেতিয়াও অমঙ্গললৈ ভয় নকৰিবা। ১৬ সেই
দিনা যিবৃচালেমক এই কথা কোৱা হ'ব, ‘হে চিয়োন, তুমি ভয় নকৰিবা;
তোমাৰ হাত শিখিল নহওক। ১৭ তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা তোমাৰ মাজত
আছে; সেই পৰাক্ৰমাজনে তোমাক বক্ষা কৰিব; তেওঁ আনন্দেৰে সৈতে
তোমাৰ বিষয়ে উল্লাস কৰিব; তেওঁ তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেমেৰে সৈতে তোমাৰ
বিষয়ে নীৰব হ'ব। তেওঁ গানেৰে সৈতে তোমাৰ বিষয়ে আনন্দ কৰিব।
১৮ পৰ্যবৰ্তন সময়ত আনন্দ কৰা মানুহৰ দৰে আনন্দ কৰিব।” যিহোৱাই
কৈছে, “মই তোমাৰ লজ্জা আৰু বিনাশৰ ভয়বোৰ দূৰ কৰিম। ১৯ চোৱা!
তোমাৰ উপদ্ৰবকাৰীলৈ সেই সময়ত মই যি কৰিব লাগে, তাকে কৰিম; মই
সহায়হীন খোৱাক বক্ষা কৰিম আৰু খেদি দিয়াত সিচ'বিত হোৱাসকলক
গোটাম; যি যি দেশত তেওঁলোক লজ্জিত হৈছিল, সেই সকলোতে মই
তেওঁলোকক প্ৰশংসা আৰু সুখাপি দান কৰিম। ২০ সেই সময়ত মই
তোমালোকক একেলগ কৰি লৈ আনিম; সেই সময়ত মই তোমালোকক
একত্ৰিত কৰিম; কিয়নো, মই যেতিয়া তোমালোকৰ ভৱিষ্যত পুনৰ গঠণ
কৰিম, তেতিয়া পৃথিবীৰ সকলো জাতিৰ মাজত মই তোমালোকক এক
সুখ্যাপি আৰু প্ৰশংসা দান কৰিম আৰু তোমালোকে তাক দেখো পাৰা।”

ହଗୟ

୧ ବଜା ଦାରିଯାବଚର ବାଜ୍ତୁର ଦିତୀୟ ବଚ୍ଛବର, ସର୍ଷ ମାହର ପ୍ରଥମ ଦିନା, ଯିହୁଦାର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଚଲ୍ଟୀଯେଲର ପୁତ୍ର ଜ୍ବୁରାବିଲଟୈ, ଆବୁ ଯିହୋଚାଦକର ପୃତ୍ର ପ୍ରଧାନ ପୁରୋହିତ ଯିହୋଚାରେ ତାବବାଦୀ ହଜ୍ରୟର ଦ୍ୱାବାଇ ଯିହୋରାର ବାକ୍ୟ ଆହିଲ, ଆବୁ ତେଣେ କ'ଲେ, ୨ “ବାହିନୀସକଳର ଯିହୋରାଇ ଏହି କଥା କୈଛେ: ‘ଏହି ଲୋକସକଳେ କୟ, “ଯିହୋରାର ଗୁହ୍ନ ନିର୍ମାଣ କରିବିଲେ, ଏତିଯାଇ ଆମାର ଅହାର ସମୟ ନହ୍ୟା’।” ୩ ଦେଇଁ ତାବବାଦୀ ହଜ୍ରୟର ଦ୍ୱାବାଇ ଯିହୋରାର ବାକ୍ୟ ଆହିଲ, ଆବୁ କ'ଲେ, ୪ “ତୋମାର ବାବେ ଏଇଟୋରେଇ ସମୟ ଯେ, ତୁମି ତୋମାର ସମ୍ପର୍କ ହୋଇ ଘରତ ବାସ କରା। ଯିହେତୁ ଏହି ଘର ଧ୍ୱନି ହେଲିଲୁ।” ୫ ଦେଇଁ ଏତିଯା ବାହିନୀସକଳର ଯିହୋରାଇ ଏହି କଥା କୈଛେ: ତୋମାଲୋକର ପଥ ବିବେଚନା କରା! ୬ ତୋମାଲୋକେ ଅଧିକ ଗୁଡ଼ ସିଟିଛିଲା, କିନ୍ତୁ ଅଲପହେ ଚପାଳା; ତୋମାଲୋକେ ଖୋରା, କିନ୍ତୁ ତୋମାଲୋକର ଯଥେତେ ପରିମାଣେ ନାଥାକେ, ତୋମାଲୋକେ ପାନ କରା, କିନ୍ତୁ ମତଲାରୀ ଯୋହୋରା; ତୋମାଲୋକେ ବସ୍ତ୍ର ଶିଙ୍ଗା, କିନ୍ତୁ ତୋମାଲୋକେ ଉମ ନୋପୋରା; ଉପାର୍ଜନେ ଉପାର୍ଜନ କରା ଧନ କେବଳ ବିଦ୍ଵା ଥକା ମୋନାତ ଥାବୈ ଉପାର୍ଜନ କରା! ୭ ବାହିନୀସକଳର ଯିହୋରାଇ ଏହି କଥା କୈଛେ: ‘ତୋମାଲୋକର ପଥ ବିବେଚନା କରା! ୮ ପର୍ବତଲୈ ଉଠି ଗୈ କାଠ ଆନା; ଆବୁ ମୋର ଗୁହ୍ନ ନିର୍ମାଣ କରା। ଯିହୋରାଇ କୈଛେ, “ତେତିଯାରେ ମହି ସ୍ତୁଣ୍ଟ ହୟ, ଆବୁ ମହି ପୌରବାନ୍ତ ହୟ! ୯ ‘ତୋମାଲୋକେ ଅଧିକର ବାବେ ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରା, କିନ୍ତୁ ଢୋରା! ମହି ଫୁ ମରି ଉତ୍ସୁରାଇ ଦ୍ୱାରା ବାବେ ତୋମାଲୋକେ ଅଲପହେ ଘରଲୈ ଆନିଲା। କିମ୍ବ? ଏହି ବୁଲି ବାହିନୀସକଳର ଯିହୋରାଇ ଘୋଷଣ କରିଛେ! କାରଣ, ମୋର ଗୁହ୍ନଟି ଉଚ୍ଛବ୍ଲ ହେ ପରି ଆଛେ, ତଥାପି ତୋମାଲୋକର ପ୍ରତିଜ୍ଞେ ନିଜର ଘରତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେ ଆଛା। ୧୦ ଏହି କାବଣେ ଆକାଶେ ତୋମାଲୈ ନିଯମ ବରମାବଲୈ ପ୍ରତିବୋଧ କରି ବାଖିଛେ, ଆବୁ ପୃଥିବୀଯେ ଉତ୍ସପଦନ ଆଟକ କରି ବାଖିଛେ। ୧୧ ମହି ଦେଶ, ପର୍ବତ, ଆବୁ ଶ୍ଶୟର ଓପରତ, ନତୁନ ଦ୍ରାକ୍ଷବର୍ଷ, ତେଲ, ଆବୁ ଭୂମିରେ ଉତ୍ୟନ କରା ବସ୍ତ୍ର ଓପରତ, ଆବୁ ମାନୁହ, ପଣ, ଆବୁ ତୋମାଲୋକର ହାତର ପରିଶ୍ରମର ସକଳୋ ଫଳର ଓପରତ ଥବାଏ ମାତିଲୋ।” ୧୨ ତେତିଯା ଚଲ୍ଟୀଯେଲର ପୁତ୍ର ଜ୍ବୁରାବିଲ, ଯିହୋଚାଦକର ପୃତ୍ର ପ୍ରଧାନ ପୁରୋହିତ ଯିହୋଚାରା, ଆବୁ ଲୋକସକଳର ସକଳୋ ଇତ୍ସ୍ଵାଯେଲର ଅରଶିଷ୍ଟ ଲୋକେ ତେତୋଲୋକର ଦୟଶ୍ଵର ଯିହୋରାର ବାକ୍ୟ, ଆବୁ ତେଣେ ତେତୋଲୋକର ଦୟଶ୍ଵର ଯିହୋରାଇ ପାତ୍ରତା ଭାବବାଦୀ ହଜ୍ରୟର କଥା ଶୁଣିଲେ, ଆବୁ ଲୋକସକଳେ ଯିହୋରାଲୈ ଭୟ କରିଲେ। ୧୩ ତେତିଯା ଯିହୋରାର ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ହଜ୍ରୟ ଯିହୋରାର ବାର୍ତ୍ତା ଲୋକସକଳକ କ'ଲେ, “ମହି ତୋମାଲୋକର ଲଗତ ଆଛେ!” ଏଯେ ଯିହୋରାର ଘୋଷଣା! ୧୪ ଦେଇଁ ଯିହୋରାଇ ଯିହୁଦାର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଚଲ୍ଟୀଯେଲର ପୁତ୍ର ଜ୍ବୁରାବିଲ, ଯିହୋଚାଦକର ପୃତ୍ର ପ୍ରଧାନ ପୁରୋହିତ ଯିହୋଚାରା, ଆବୁ ଜନମାଧ୍ୟବନର ଅରଶିଷ୍ଟ ଲୋକସକଳର ଆତ୍ମା ଉତ୍ୱେଜିତ କରିଲେ; ସେଇଁ ବାବେ ତେତୋଲୋକେ ବାହିନୀସକଳର ଦୟଶ୍ଵର ଯିହୋରାର ଗୁହ୍ନ କାମ କରିବାଲେ ଗଲା, ୧୫ ତେତିଯା ବଜା ଦାରିଯାବଚର ବାଜ୍ତୁର ଦିତୀୟ ବଚ୍ଛବର ମର୍ଷ ମାହର ପ୍ରତିବିଶ ଦିନ ଆଛି।

୨ ବଜା ଦାରିଯାବଚର ବାଜ୍ତୁର କାଲର ଦିତୀୟ ବଚ୍ଛବର ମର୍ଷ ମାହର ଏକେଶ ଦିନା ଭାବବାଦୀ ହଜ୍ରୟର ଦ୍ୱାବାଇ ଯିହୋରାର ବାକ୍ୟ ପୁନର ଆହିଲ, ୨ “ଯିହୁଦାର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଚଲ୍ଟୀଯେଲର ପୁତ୍ର ଜ୍ବୁରାବିଲ, ଯିହୋଚାଦକର ପୁତ୍ର ପ୍ରଧାନ ପୁରୋହିତ ଯିହୋଚାରା, ଆବୁ ଜନମାଧ୍ୟବନର ମାଜର ଅରଶିଷ୍ଟ ଲୋକକ ଏହି କଥା କୋରା, ୩ ତୋମାଲୋକର ମାଜତ କୋନ ଆଛେ? ଯିଜନେ ଏହି ଗୁହ୍ନ ପୂର୍ବର ପୌର ଦେଖିଛେ: ଆବୁ ଏତିଯା ଏହି ଗୁହ୍ନ କେନେ ଦେଖିଛା? ତୋମାଲୋକର ଦୃଷ୍ଟି ଏଯେ ଏକୋ ନୋହୋରାର ଦରେ ନହ୍ୟ ନେ? ୪ ‘ହେ ଜ୍ବୁରାବିଲ ବଲରାନ ହୋରା!’ ଯିହୋରାଇ ଏହି କଥା ଘୋଷଣ କରିଛେ, ଯିହୋଚାଦକର ପୁତ୍ର ହେ ପ୍ରଧାନ ପୁରୋହିତ ଯିହୋଚାରା, ତୁମି ବେଲରାନ ହୋରା; ଆବୁ ଯିହୋରାଇ କୈଛେ, ଦେଶର ସକଳୋ ଲୋକ ତୋମାଲୋକ ବେଲରାନ ହୋରା, ଆବୁ କାର୍ଯ କରାନ; କାର୍ଯ ବାହିନୀସକଳର ଯିହୋରାଇ କୈଛେ, ‘ମହି ତୋମାଲୋକର ଲଗତ ଆଛେ!’ ୫ ତୋମାଲୋକ ଯେତିଯା ମିଟର ପରା ଲୋଇ ଆହିଲା, ତେତିଯା ପ୍ରତିଭାବୋର ଅନୁରୂପ କରାର ଦ୍ୱାବାଇ, ମହି ତୋମାଲୋକର ସେତେ ନିୟମ ଥାପନ କରିଲୋ। ଆବୁ ମୋର ଆତ୍ମା ତୋମାଲୋକର ମାଜତ ସ୍ଥିତି ଲ'ଲେ; ଦେଇଁ ତୋମାଲୋକେ ତୟ ନକରିବା। ୬ କାରଣ ବାହିନୀସକଳର ଯିହୋରାଇ ଏହି କଥା କୈଛେ, ‘ଖଣ୍ଡକ ପାଛତେ, ମହି ଆବୁ ଏବାର ଆକାଶ-ମଞ୍ଚ, ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର ଆବୁ ଶୁକାନ ଭୂମି କପାମ! ୭ ଆବୁ ମହି

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶବୋରକ କପାମ, ଆବୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶେ ମୋଲେ ବହୁମୂଳ୍ୟାନ ବନ୍ତ ଆନିବ; ବାହିନୀସକଳର ଯିହୋରାଇ କୈଛେ, ମହି ଏହି ଗୁହ୍ନ ପୂର୍ବର ପ୍ରତା ପତ୍ରେ କେବିଯତର ପ୍ରତା ପ ଅଧିକ ହବ, ଆବୁ ବାହିନୀସକଳର ଯିହୋରାଇ ଏହିଦରେ ଘୋଷଣ କରିଛେ, ଏହି ଠାଇତ ମହି ଶାସ୍ତି ଦାନ କରିବିମ। ୧୦ ବଜା ଦାରିଯାବଚର ବାଜ୍ତୁର ଦିତୀୟ ବଚ୍ଛବର ନରମ ମାହର ଚୌବିଶ ଦିନର ଦିନା, ଭାବବାଦୀ ହଜ୍ରୟର ଦ୍ୱାବାଇ ଯିହୋରାର ବାକ୍ୟ ଆହିଲ, ୧୧ “ବାହିନୀସକଳର ଯିହୋରାଇ ଏହି କଥା କୈଛେ: ୧୨ କୋନୋ ମାନୁହ ଯଦି ମେହିବେର ମାଜର ପରା କାରିବ ଶିଳର ଓପରତ ଶିଳ ଥାପନ ନକରା ଦିନରେ ପରା ଆଜିଲେକେ ମେହିବେର ଦିନ ବିବେଚନା କରା। ୧୬ କୋନୋ ମାନୁହ ଯଦି ଯେତିଯାଇ ଶ୍ୟାମ ଦ'ମର ପରା ବିଶ ଜୋଖର ଶ୍ୟାମ ଲ'ବଲେ ଆହେ, ତେତିଯା ତାତ କେବଳ ଦହ ଜୋଖର ଶଶ୍ୟ ମାଥୋନ ପାଯ, ଆବୁ କୋନୋ ମାନୁହ ଯେତିଯା ପ୍ରଥମଶ କଲାହ ଦ୍ରାକ୍ଷବର୍ଷ ଲ'ବଲେ ଦ୍ରାକ୍ଷକୁଞ୍ଜିଲେ ଆହେ, ତେତିଯା ତାତ କେବଳ ବିଶ କଲହେ ପାଯ। ୧୭ ଯିହୋରାଇ ଏହି କଥା କୈଛେ, ମହି ତୋମାଲୋକର ଦୁର୍ଦ୍ଵାହାନ୍ତ କରିଲୋଲେ, ଆବୁ ତୋମାଲୋକର ହାତର ସକଳୋ ଉତ୍ୟନ ଉତ୍ୟନ ରୋଗେରେ ନଷ୍ଟ କରିଲୋଲେ, ତଥାପି ତୋମାଲୋକର ଏତିଯାର ମୋଲୈ ଘୁରି ଅହା ନାହିଁ। ୧୮ ‘ନରମ ମାହର ଚୌବିଶ ଦିନଲେକେ ଯିମାନ ଦିନ ଅତୀତ ହେ ଗଲ, ଆବୁ ଯିହୋରାର ମନ୍ଦିରର ଭିତ୍ତିମୁଖ ଥାପନ କରା ଦିନରେ ପରା ଆଜିଲେକେ ସକଳୋ ଦିନ ବିବେଚନା କରା! ୧୯ ଭର୍ବାଲତ ଏତିଯାଲେକେ ଶ୍ୟାମ ଆହେ ନେ? ଦ୍ରାକ୍ଷଲତା, ତିମ୍ବୁ ଗାଛ, ଡାଲିଆ, ଆବୁ ଜିତ ଗଛେ ଫଳ ଦିଯା ନାଟିଲି; କିନ୍ତୁ ଆଜିର ପରା ମହି ତୋମାକ ଆଶୀର୍ବଦ କରିବି’। ୨୦ ତାର ପାଛତ ବଜା ଦାରିଯାବଚର ବାଜ୍ତୁର କାଲର ଦିତୀୟ ବଚ୍ଛବର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ମାହର ଚୌବିଶ ଦିନର ଦିନା ଯିହୋରାର ବାକ୍ୟ ଦିତୀୟରାର ହଜ୍ରୟଲେ ଆହିଲ, ଆବୁ ତେଣେ କ'ଲେ, ୨୧ “ଯିହୁଦାର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଜ୍ବୁରାବିଲକ କରାରା, ମହି ଆକଶ-ମଞ୍ଚ ଆବୁ ପୃଥିବୀ କପାମ; ୨୨ ମହି ବାଜାବୋର ସିଂହାସନ ଲୁଟିଆଇ ପେଲାମ, ଆବୁ ଦେଶର ବାଜାବୋର ଶକ୍ତି ନାଶ କରିମ, ଆବୁ ବ୍ୟଥ ଆବୁ ବ୍ୟଥ ଆବୋହିନୀସକଳକ ଲୁଟିଆଇ ପେଲାମ; ଘୋରା ଆବୁ ଯୋବାର ଆବୋହି ପ୍ରତିଜମକ ନିଜର ଭାଯୋକର ତରୋରାଲେରେ ଆଧାତ କରି ତଳତ ପେଲୋରା ହେ ବାହିନୀସକଳକ କରିଲେ, ୨୩ ବାହିନୀସକଳର ଯିହୋରାଇ ଏହି ଘୋଷଣା କରିଛେ, ସେଇ ଦିନା ମୋର ଦାସ ଚଲ୍ଟୀଯେଲର ପୁତ୍ର ଜ୍ବୁରାବିଲକ ମହି ପ୍ରତିହଣ କରିମ; ଆବୁ ମହି ତୋମାକ ମୋର ଆଙ୍ଗଠିତ ମୋହରର ଦରେ ଥାପନ କରିମ; କାରଣ, ବାହିନୀସକଳର ଯିହୋରାଇ କୈଛେ, ମହି ତୋମାକ ମନୋନୀତ କରିଲେ!!’

জাখারিয়া

১ দাবিয়াবচর বাজত্ব দ্বিতীয় বছৰের অষ্টম মাহত, ইন্দোৰ নাতিয়েক
বেৰেখিয়াৰ পুত্ৰ জখবিয়া ভাববাদীৰ চৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আছিল: ২
“যিহোৱাই তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ওপৰত অতিশয় অসমৃষ্ট হৈছিল! ৩ সেই কথণে তুমি লোকসকলক কোৱা: ‘বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা
কৈছে, “তোমালোকে মোলৈ ঘূৰা!” এয়ে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বাক্য: “তেওয়া মই তোমালোকলৈ ঘূৰিমি!” এই কথা বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই
কৈছে। ৪ তোমালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ নিচিনা তোমালোক নহ’বা; যিসকলৰ আগত আগৰ কালৰ ভাৰবাদীসকলে কৈছিল, “বাহিনীসকলৰ
যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তোমালোকে নিজ কু-পথৰ, আৰু নিজ নিজ
কু-কাৰ্যৰ পৰা ঘূৰা!” কিন্তু তেওঁলোকে সেই কথা নুভনিলো, বা মোলৈ কাঠ
নিদিলো।” এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা। ৫ “তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকল ক’ল? ৬
আৰু ভাৰবাদীসকল চিৰকাললৈকে জীয়াই আছে নে? ৭ কিন্তু মোৰ দাস
ভাৰবাদীসকলক মই আজ্ঞা কৰা মোৰ বাক্য আৰু নিয়মবোৰ তোমালোকৰ
পূৰ্বপুৰুষসকলৰ কাণ্ঠত পৰা নাছিল নে? তেওয়া তেওঁলোকে মন পালটন
কৰি ক’লে, ‘আমাৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু আমাৰ কাৰ্য অনুসূচৰ আমালৈ
কৰিবৰ কাৰণে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই থিৰ কৰাৰ দৰে তেওঁ আমালৈ
কৰিলো।’” ৭ দাবিয়াবচৰ বাজত্ব দ্বিতীয় বছৰে একাদশ, অৰ্থাৎ চৰাট
মাহৰ চৌবিশ দিনৰ দিনা ইন্দোৰ নাতিয়েক বেৰেখিয়াৰ পুত্ৰ জখবিয়া
ভাৰবাদীক যিহোৱাৰ দ্বাৰাই এই বাক্য জনোৱা হ’ল, ৮ “মই বাতি দৰ্শনত
দেখিলো যে, এজন লোকে এটা বঙ্গ ঘোৰাবাট উঠি সমতলত থকা মেন্দি
গচ্ছোৰেৰ মাজত থিয়ে হৈ আছিল; আৰু তেওঁৰ পাছত বঙ্গ, মুগা আৰু বগা
বৰগীয়া হৈইবাটাও ঘোৰা আছিল। ৯ তেওয়া মই সুধিলো, “হে মোৰ
প্রভু, এইবোৰ কি বস্ত?” তেওয়া মোৰ লগত কথা হোৱা দৃতজনে মোক
ক’লে, “এইবোৰ কি বস্ত সেই বিষয়ে মই তোমাক দেখুৰাম।” ১০ তেওয়া
মেন্দি গচ্ছোৰেৰ মাজত থিয়ে দি থকা সেই লোকজনে উত্তৰ দি ক’লে,
“পৃথিবীত চাৰিওফালে ফুৰিবলৈ যিহোৱাই পঠোৱা লোক এইসকল।”
১১ তেওয়া তেওঁলোকে মেন্দি গচ্ছোৰেৰ মাজত থিয়ে হৈ থকা যিহোৱাৰ
দৃতজনক উত্তৰ দি ক’লে, “আমি পৃথিবীৰ সকলো ফালে ফুৰিবলৈ আৰু
চোৱা, গোটেই পৃথিবী সুষ্ঠিৰ আৰু বিশ্রামে আছে।” ১২ তেওয়া যিহোৱাৰ
দৃতজনে উত্তৰ দি ক’লে, “হে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, যি ব্যৰুচালেমৰ,
আৰু যিহুদাৰ নগবৰোৰ অহিতে আপুনি এই সত্ত্ব বছৰ ক্রোধ কৰিবোৱাক
আছে, সেই ব্যৰুচালেম আৰু যিহুদাৰ সেই নগবৰোৰ ওপৰত আপুনি
কিমান কাললৈ দয়া নকৰাকৈ থাকিব?” ১৩ তেওয়া যিহোৱাই মোৰ
সৈতে কথা হোৱা দৃতজনক উত্তম বাক্য, এনে কি, শাস্ত্রনাদায়ক বাক্যেৰে
উত্তৰ দিলো। ১৪ তেওয়া মোৰ লগত কথা হোৱা দৃতজনে মোক ক’লে,
“তুমি ঘোষণা কৰি কোৱা, ‘বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে:
‘মই যিবুচালেম আৰু চিয়োনৰ অৰ্থে মহা অস্তৰ্জালাৰে জলিছে।’ ১৫
আৰু নিষিদ্ধে থকা জাতি সহূলৰ ওপৰত মই অতিশয় অসমৃষ্ট হৈছোঁ;
কিয়নো মই কেৱল অলপ অসমৃষ্ট হোৱাত, তেওঁলোক অমসলৰ অৰ্থে
সাহায্য কৰেৱাত হ’ল।” ১৬ এই হেতুকে যিহোৱাই এই কথা কৈছে:
“মই নানা দয়াৰে সৈতে যিবুচালেমলৈ ঘূৰিলোঁ; তাত মোৰ গৃহ সজা
হ’ব” বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ এই বান- “আৰু যিবুচালেমৰ ওপৰত
এডল পৰিমাণ-জৰী বিস্তাৰ কৰা হ’ব।” ১৭ তুমি আকে ঘোষণা কৰি
কোৱা, ‘বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: ‘মোৰ নগবৰোৰ পুনৰায়
মঙ্গলেৰ উপগতি পৰিব, যিহোৱাই চিয়োনক পুনৰায় শাস্ত্রনা কৰিব আৰু
যিবুচালেমক আকে মনোনীত কৰিব।’” ১৮ পাছত চকু তুলি চাই মই
চাৰিটা শিং দেখিলোঁ। ১৯ তেওয়া মোৰ লগত কথা হোৱা দৃতজনক মই
সুধিলোঁ, “এইবোৰ কি?” তেওয়া তেওঁ মোক উত্তৰ দি ক’লে, “যিহুদা,
ইহৰায়েল আৰু যিবুচালেমক ছিন্ন-ভিন্ন কৰা শিং এইবোৰ।” ২০ তাৰ
পাছত যিহোৱাই মোক চাৰিজন শিল্পকাৰ দেখুৰালে। ২১ তেওয়া মই
সুধিলোঁ, “এওঁলোকে কি কৰিবলৈ আহিছে?” তেওঁ উত্তৰ দি ক’লে, “যি
কোনো মানুহকে নিজৰ মূৰ দাঙিৰ নোৱাৰাকৈ যিহুদাৰ ছিন্ন-ভিন্ন কৰা

শিং এইবোৰ; কিন্তু যি জাতিবোৰে যিহুদা দেশ ছিন্ন-ভিন্ন কৰিবলৈ নিজ
নিজ শিং তুলিছিল, সেই জাতিবোৰক আসিত কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোক
শিংবোৰ ভাণি পেলাবলৈ, এওঁলোক আহিছে।

২ তাৰ পাছত মই চকু তুলি চাই হাতত এডাল পৰিমাণ-জৰী লোৱা এজন
পুৱৰক দেখিলোঁ। ২ তেওয়া মই সুধিলোঁ, “আপুনি কলৈ যায়?”
তেওয়া তে ওঁ মোক ক’ল, “যিবুচালেমৰ দৈৰ্ঘ্য আৰু প্ৰস্থ কিমান, তাক
জুখি নিৰ্বায় কৰিবলৈ যাওঁ” ৩ তেওয়া মোৰ সৈতে কথা হোৱা দৃতজন
আগবঢ়াচি গ’ল, আৰু আন এজন দৃতে তেওঁৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই
আছিল। ৪ আৰু যিহোৱা দৃতজনে তেওঁক ক’লে, “তুমি বেোাই মোৰ আৰু
সেই ডেকাক এই কথা কোৱা, যিবুচালেম গড় নোহোৱা গাঁওৰ নিচিনা
বস্তিত্বান হ’ব; যিবুচালেমৰ মাজত থকা অধিক মানুহ আৰু পুণ্য কাৰণে।
৫ কিয়নো যিহোৱাই কৈছে, ‘ময়েই তাৰ চাৰিওকালে অগ্ৰিম গড়, আৰু
তাৰ মাজত চৌৰৰ পৰুষ হ’ম। ৬ যিহোৱাই কৈছে, হে লোকসকল, হে
লোকসকল! তোমালোক উত্তৰ দেশৰ পৰা পলাই যোৱা; কিয়নো যিহোৱাই
কৈছে, ‘আকাৰৰ চাৰি বায়ুৰে কৰা নিচিনাকৈ মই তোমালোক ক ছিন্ন-
ভিন্ন কৰিলোঁ!’ ৭ বাবিল জীয়াৰীয়ে সৈতে প্ৰবাস কৰা হে চিয়োন, বক্ষাৰ
অৰ্থে পলোৱা।” ৮ কিয়নো বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই মোক সম্মানিত
কৰিলে, আৰু তোমালোক লুঝণ কৰা জাতিবোৰ ওচৰলৈ তেওঁ মোক
পঠিয়ালো; কাৰণ যিজনে তোমালোকক স্পৰ্শ কৰে, সেইজনে তেওঁৰ চকুৰ
মণি স্পৰ্শ কৰে। ৯ কিয়নো চোৱা, মই বেত্তিয়া সিংহত ওপৰত মোৰ
হাত জোকৰিব। তেওয়া সিংহত সেই লোকসকলৰ বন্দীকাম কৰা লোকৰ
নৃত্ৰব্য হ’ব।” আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই যে মোক পঠিয়ালো, তেওয়া
তোমালোকে জনিবা। ১০ “হে চিয়োন জীয়াৰী, গীত গাই আনন্দ কৰা;”
কিয়নো, যিহোৱাই কৈছে, চোৱা, “মই আছিছোঁ, আৰু মই তোমালোকৰ
মাজত বাস কৰিমা।” ১১ তেওয়া সেই দিনা অনেক জাতিয়ে যিহোৱাৰ লগ
ল’ব। তেওঁ ক’ব, “তোমালোক মোৰ প্ৰজা হ’বা; আৰু মই তোমাৰ মাজত
বাস কৰিম।” ১২ তেওয়া বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই যে মোক তোমাৰ ওচৰলৈ
পঠালো, ইয়াকে তুমি জানিবা। ১২ আৰু যিহোৱাই পবিত্ৰ দেশত নিজ
অংশমূৰ্পে যিহুদা অধিকাৰ কৰিব আৰু পুনৰায় যিবুচালেমক মনোনীত
কৰিব। ১৩ হে সমূদ্য লোক, যিহোৱাৰ আগত মনে মনে থাক; কিয়নো
তেওঁ স্বৰ্গৰ পৰা জাগি উঠিছে।

৩ তেওয়া যিহোৱাই দৃতজনৰ আগত প্ৰধান পুৰোহিত যিহোচৰাক
থিয়ে হৈ থকা দেখুৰালে আৰু তেওঁৰ অহিতে শক্রতা দেখুৰাব কাৰণে
তেওঁৰ সোহাতে চয়তানক থিয়ে হৈ থকা যেন তেওঁ মোক দেখুৰালে। ২
তেওয়া যিহোৱাৰ দৃতে চয়তানক ক’লে, “হে চয়তান, যিহোৱাই তোমাক
ধৰ্মকি দিয়ক, যিজনে যিবুচালেমক মনোনীত কৰিলে, তেওঁ তোমাক
ধৰ্মকি দিয়ক! এওঁ জুইৰ পৰা উলিয়াই আনা আধা পোৱা খৰি যেন নহয়
নে?” ৩ সেই সময়ত যিহোৱাই মলিন বন্দু পিঙ্কি দৃতজনৰ আগত থিয়ে হৈ
আছিল, ৪ সেইবাবে দৃতে ক’লে আৰু তেওঁৰ আগত থিয়ে হৈ থকাসকলক
ক’লে, “এওঁ গাৰ পৰা মলিন বন্দু সোলোকাই পেলোৱা।” তেওয়া তেওঁ
যিহোচৰাক ক’লে, “চোৱা! মই তোমাৰ অপৰাধ তোমাৰ পৰা আতৰালোঁ,
আৰু মই তোমাক উত্তম বন্দু পিঙ্কাম।” ৫ মই কলোঁ, “তেওঁৰ মূৰত
তোমালোকে এটা পাঞ্চৰ পিঙ্কাই দিয়া।” এইবেৰে যিহোৱাৰ দৃত যেতিয়া
তেওঁলোকৰ ওচৰত থিয়ে হৈ আছিল, তেওয়া তেওঁলোকে যিহোচৰার
মূৰত এটা শুচি পাঞ্চৰ পিঙ্কাই দিলে, আৰু তেওঁক বন্দু পিঙ্কালোক। ৬ তাৰ
পাছত যিহোৱাৰ দৃতজনাই যিহোচৰাক শুন্দাৰে আজ্ঞা কৰি ক’লে, ৭
“বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: তুমি যদি মোৰ পথত চলা, আৰু
মোৰ আজ্ঞাৰেৰ যদি পালন কৰা, তেনেহ’লে তুমি মোৰ গহটিৰ কাৰ্য
চলাৰা আৰু মোৰ চোতালখন বাখিবা; কাৰণ মোৰ আগত থিয়ে হৈ থকা
এই লোকসকলৰ মাজত, মই তোমাক অহা যোৱা কৰিবলৈ অধিকাৰ
দিম। ৮ হে প্ৰধান পুৰোহিত যিহোচৰা, শুনা, তুমি আৰু তোমাৰ আগত
বহি থকা লগবৰীয়াসকল শুনা! কিয়নো তেওঁলোকেই চিন্মৰূপ লোক,
কাৰণ চোৱা, মই মোৰ দাসৰ এটি গৱালি উৎপন্ন কৰিম। ৯ এইটো শিলৰ
যিহোচৰাক আগত মই স্থাপন কৰা শিলটোলৈ চোৱা। এইটো শিলৰ

ওপৰতেই সাতোটা চকু বখা হৈছে', বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, 'চোৱা, মই তাৰ উপযুক্ত শিলালিপি খোদিত কৰিব, 'আৰু এই দেশৰ পাপসন্ধু এককিনাই মচি প্লেমা'। ১০ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, 'সেইদিনা প্ৰতিজনে নিজৰ ওচ-চুবুৰীয়াক নিজ দ্বাক্ষালতাৰ ডালৰ ওচৰলৈ আৰু ডিমগু গচ্ছোপাৰ তললৈ নিমন্ত্ৰণ কৰিব।

৪ পাছত মোৰে সৈতে কথা হোৱা দৃজন পুৰু উভতি আহিল, আৰু
টোপণিত থকা মানুহক জগোৱাৰ দৰে মোক জগালৈ। ২ তেওঁ মোক
ক'লে, "তুমি কি দেখিছা?" তেতিয়া মই ক'লোঁ, "মই সম্পূর্ণ সোণেৰে
নিৰ্মাণ কৰা এক দীপাধাৰৰ দেখিছোঁ; তাৰে ওপৰত এটা পাত্ৰ আছে।
তাতে সেই পাৰ্বত সাতোটা প্ৰণীপ আছে, আৰু তাৰ ওপৰত থকা
প্ৰত্যেক দীপাধাৰৰ সৈতে সাতডালকৈ শৈলিতা আছে; ৩ আৰু তাৰ ওচৰত
দুজোপা জিতগছ আছে, এজোপা তেলধাৰৰ সেঁফাল আৰু আনজোপা
তাৰ বাঁওফালে।" ৪ পাছত মোৰে সৈতে কথা হোৱা দৃজনক আকো মই
সুধিলোঁ, "হে মোৰ প্ৰভু এইবোৰ অৰ্থ কি?" ৫ তেতিয়া মোৰে সৈতে
কথা হৈ থকা দৃজনে উত্তৰ দি মোক ক'লে, "ইয়াকো তুমি নাজানা নে?"
মই ক'লো, "হে মোৰ প্ৰভু, মই নাজানো।" ৬ তেতিয়া তেওঁ উত্তৰ দি
মোক এই কথা ক'লে, "জৰুৰুৰাবিলৈ আহা যিহোৱাৰ বাক্য এই, 'শক্তি বা
পৰাক্ৰমৰ দ্বাৰাই নহয়, বিৰু মোৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই'। ইয়াক বাহিনীসকলৰ
যিহোৱাই কৈছে।" ৭ "হে বহুৎ পৰ্বত, তুমি কোনো? জৰুৰুৰাবিলৰ আগত
তুমি সমঘল হৈ যাবা, আৰু 'অনুগ্ৰহ, ইয়ালৈ অনুগ্ৰহ হওক।' এই জয়ৰুৰনিৰ
সৈতে তেওঁ প্ৰধান শিলটো উলিয়াই আনিব।" ৮ পাছত যিহোৱাৰ বাক্য
মোলৈ আহিল আৰু ক'লে, ৯ "বোলে, জৰুৰুৰাবিলৰ হাততে এই গৃহটিৰ
ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলৈ আৰু তেওঁৰ হাতে ইয়াক সমাপ্ত কৰিব; ইয়াতে
তুমি জানিবা যে, বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ
পঢ়লৈ ১০ কিয়নো সুৰু বিষয়ৰ দিন কোনে হেজজন কৰিব? তেতিয়া
লোকসকলৈ আনন্দ কৰিব আৰু জৰুৰুৰাবিলৰ হাতত ওলোম-ৰচিডাল
দেখিব। এইবোৰেই গোটেই পৃথিবীত ইফালৈ সিফালে ফুৰিবাগৈ।" তেতিয়া
সেইবোৰে পৃথিবীত ইফালৈ সিফালে ফুৰিবালৈ খৰিলৈ। ৮ তেতিয়া তেওঁ
মোক আহান কৰিলৈ আৰু মোক মাতি ক'লে, "চোৱা, উত্তৰ দেশৰ ফালে
ওলাই মোৰাবোৰে উত্তৰ দেশত মোৰ ক্ষেত্ৰ মাৰ নিয়ালো।" ৯ সেয়ে
যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ১০ "বোলে তুমি গৈ
হিলয়, টোবিয়া, যিদয়া - এই দেশাস্তৰিত লোকসকলৰ পৰা বৃপ্ত আৰু
সোণ লোৱাগৈ; আৰু আজিয়েই তুমি নিজে এইবোৰ লৈ যিজন বাবিলৰ
পৰা আহিল, সেই চফনিয়াৰ পুত্ৰ মোচিয়াৰ ঘৰলৈ যোৱা।" ১১ তাতে
সেই ঘৰত সোমাই সেই বৃপ্ত আৰু সোণ গৈ, তাৰে দুটা কিবীটি সাজি
যিহোচাদকৰ পুত্ৰ যিহোচুৱা প্ৰধান পুৰোহিতৰ মূৰত দিয়াগৈ। ১২ আৰু
তুমি তেওঁক ক'বা, 'বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'চোৱা, সেই
পুৰুষ জনৰ নাম পোখা! তেওঁ যি ঠাইত আছে, সেই ঠাইতেই বাচিব; আৰু
তেওঁ তেতিয়া যিহোৱাৰ মন্দিৰ সাজিব।' ১৩ হয়, তেৱেই যিহোৱাৰ মন্দিৰ
সাজিৰ আৰু তেওঁ গোৰূৰ মুহূৰ্তেৰে বিভূমিত কৰিব; তেওঁ নিজ সিংহাসনত
বহি বাজতু কৰিব। আৰু পুৰোহিত হৈ নিজ সিংহাসনত বহিৰ আৰু
দুয়োটোৰে মাজত শাস্ত্ৰি মন্ত্ৰণা থাকিব। ১৪ আৰু সেই দুটা কিবীটি হেলেম,
টোবিয়া, যিদয়া, আৰু চকনিয়াৰ পুত্ৰ মোচিয়াৰ উদাবৰাতৰ সৌৰঘণৰ অৰ্থে,
যিহোৱাৰ মন্দিৰত বৰ্খা হ'ব। ১৫ আৰু দূৰৈত থকা লোকসকলৈ যেতিয়া
আহি যিহোৱাৰ মন্দিৰ নিৰ্মাণৰ সাহায্য কৰিব, তেতিয়া বাহিনীসকলৰ
যিহোৱাই যে মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পৰ্যালৈ, ইয়াক তোমালোকে
জিনিবা; আৰু তোমালোকে যদি যত্নেৰে দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাক্য পালন কৰা,
তেতিয়া এয়ে সিদ্ধ হ'ব।"

৫ পাছত মই উভতি আহিলোঁ আৰু চকু তুলি চালোঁ, তাতে মই এখন
উড়ি থকা নুৰিয়াৰ পৰা পুথি দেখিলোঁ। ২ তেতিয়া দৃতে মোক ক'লে,
"তুমি কি দেখিছা?" মই উত্তৰ দি ক'লোঁ, "মই নুৰিয়াৰ পৰা এখন উড়ি
থকা পুথি দেখিছোঁ, সেয়ে দীঘলে বিশ হাত আৰু বহলে দেহ হাত।" ৩
তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, "গোটেই দেশৰ ওপৰেনি ওলাই যোৱা এয়ে
অভিশাপ, কিয়নো যিয়ে চৰ কৰে, সি তাৰ এপিষ্টৰ মতে উচ্ছল হ'ব
আৰু যিয়ে মিছা শপত খায়, সি তাৰ আন পিঠিৰ মতে উচ্ছল হ'ব।" ৪
বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, 'ইয়াক মই উলিয়ালো,' আৰু সেয়ে চৰৰ
ঘৰত আৰু মোৰ নামেৰে মিছা শপত খোৱাজনৰ ঘৰত সোমাব। আৰু সেয়ে
তাৰ ঘৰৰ মাজত থাকি কাঠ আৰু শিলে সৈতে তাক বিনষ্ট কৰিব।" ৫
তেতিয়া মোৰে সৈতে কথা হোৱা দৃজনে ওলাই আহি মোক ক'লে, "তুমি
চকু তুলি চোৱা, সৌটো কি আহিছে?" ৬ তেতিয়া মই সুধিলোঁ, "সেইটো
কি?" তেওঁ ক'লে, "আহি থকা সেইটো এটা ঐফা-পাত্ৰ। সেইটোৱেই
গোটেই দেশৰ লোকসকলৰ অতিশয় অনৈতিক আচৰণৰ উপমাস্বৰূপ।" ৭
তাৰ পাছত দৃতে সেই পাত্ৰটোৰ পৰা স্বৰূপীয়া সীহৰ ঢাকনীখন মুকলি কৰি
দিলে আৰু সেই ঐফা-পাত্ৰটোৰ তলিত এগবাৰী তিৰোতা বহি আছিল।
৮ দৃতে মোক ক'লে, "এয়ে দুষ্টতা!" এইবলি তেওঁ তাইক ঐফা-পাত্ৰৰ
ভিতৰলৈ হেঁচা মাৰি ঠিলি দিলে আৰু মুকলি কৰা সীহৰ ঢাকনীখন পনৰ
বন্ধ কৰিলৈ। ৯ তেতিয়া মই চকু তুলি চাই দেখিলোঁ যে, দুগৰাকী মহিলা

মোৰ ফালে আহি আছিল আৰু সেই দুগৰাকীৰ ডেউকাত বায়ু আছিল;
সিহঁতৰ ডেউকা বৰটোকোলাৰ ডেউকাৰ ডেউকাৰ নিচিনা আছিল। সেই দুগৰাকীয়ে
পৃথিবী আৰু আকাৰৰ মাজেন্দি ঐফা-পাত্ৰটো তুলি লৈ গৈছিল। ১০ সেয়ে
মোৰে সৈতে কথা হৈ থকা দৃজনক মই সুধিলোঁ, "সেই দুগৰাকীয়ে ঐফা-
পাত্ৰটো লৈ ক'লৈ গৈছে?" ১১ তেওঁ মোক ক'লে, "চিনাৰ দেশত সেই
পাৰ্বত বাবে এটা মন্দিৰ সাজিবলৈ গৈছে, সেইটো সজা হ'লে, তাইক
তাইৰ নিজৰ ঠাইত স্থাপন কৰা হ'ব।"

৬ তেতিয়া পুনৰায় মই মোৰ চকু তুলি চাই দেখিলোঁ, দুই পৰ্বতৰ মাজৰ
পৰা চাৰিখন বৰ্থ ওলাই আছিল। সেই পৰ্বতৰ পিতলৰ পৰ্বত। ২
প্ৰথম বৰ্থত বৰ্ণ মোৰা, দিতীয়বৰ্থত কলা মোৰা, ও তৃতীয়বৰ্থত বণা মোৰা
আৰু চতুৰ্থ ধনত বলী ফুটুকা যোৰা। ৪ তেতিয়া মোৰে সৈতে কথা হোৱা
দৃজনক মই প্ৰশ্ন কৰি ক'লো, "হে মোৰ প্ৰভু, এইবোৰ কি?" ৫ দৃত-
জনে উত্তৰ দি মোক ক'লে, "এইবোৰ হ'ল গোটেই পৃথিবীৰ প্ৰত্ৰু আগত
যিয়া হৈ থকাৰ পৰা ওলাই আহা আকাৰৰ চাৰি বায়ু। ৬ কলা ঘোৰাৰ
বথখন উত্তৰ দেশৰ ফাললৈ ওলাই গৈছে, বগাবোৰ পচিম দেশৰ ফাললৈ
আৰু অমজুল দাগ থকাৰোৰ দক্ষিণ দেশলৈ গৈছে।" ৭ আৰু বলীবোৰে
ওলাই গৈ, পৃথিবীত ইফালৈ সিফালে ফুৰিবৰ বাবে অনুমতি খুজিলৈ,
তেতিয়া দৃতে ক'লে, "মোৰা পৃথিবীত ইফালৈ সিফালে ফুৰিবালৈ সিফালে ফুৰিবাগৈ।" তেতিয়া
সেইবোৰে পৃথিবীত ইফালৈ সিফালে ফুৰিবালৈ খৰিলৈ। ৮ তেতিয়া তেওঁ
মোক আহান কৰিলৈ আৰু মোক মাতি ক'লে, "চোৱা, উত্তৰ দেশৰ ফাললৈ
ওলাই মোৰাবোৰে উত্তৰ দেশত মোৰ ক্ষেত্ৰ মাৰ নিয়ালো।" ৯ সেয়ে
যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ১০ "বোলে তুমি গৈ
হিলয়, টোবিয়া, যিদয়া - এই দেশাস্তৰিত লোকসকলৰ পৰা বৃপ্ত আৰু
সোণ লোৱাগৈ; আৰু আজিয়েই তুমি নিজে এইবোৰ লৈ যিজন বাবিলৰ
পৰা আহিল, সেই চফনিয়াৰ পুত্ৰ মোচিয়াৰ ঘৰলৈ যোৱা।" ১১ তাতে
সেই ঘৰত সোমাই সেই বৃপ্ত আৰু সোণ গৈ, তাৰে দুটা কিবীটি সাজি
যিহোচাদকৰ পুত্ৰ যিহোচুৱা প্ৰধান পুৰোহিতৰ মূৰত দিয়াগৈ। ১২ আৰু
তুমি তেওঁক ক'বা, 'বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'চোৱা, সেই
পুৰুষ জনৰ নাম পোখা! তেওঁ যি ঠাইত আছে, সেই ঠাইতেই বাচিব; আৰু
তেওঁ তেতিয়া যিহোৱাৰ মন্দিৰ সাজিব।' ১৩ হয়, তেৱেই যিহোৱাৰ মন্দিৰ
সাজিৰ আৰু তেওঁ গোৰূৰ মুহূৰ্তেৰে বিভূমিত কৰিব; তেওঁ নিজ সিংহাসনত
বহি বাজতু কৰিব। আৰু পুৰোহিত হৈ নিজ সিংহাসনত বহিৰ আৰু
দুয়োটোৰে মাজত শাস্ত্ৰি মন্ত্ৰণা থাকিব। ১৪ আৰু সেই দুটা কিবীটি হেলেম,
টোবিয়া, যিদয়া, আৰু চকনিয়াৰ পুত্ৰ মোচিয়াৰ উদাবৰাতৰ সৌৰঘণৰ অৰ্থে,
যিহোৱাৰ মন্দিৰত বৰ্খা হ'ব। ১৫ আৰু দূৰৈত থকা লোকসকলৈ যেতিয়া
আহি যিহোৱাৰ মন্দিৰ নিৰ্মাণৰ সাহায্য কৰিব, তেতিয়া বাহিনীসকলৰ
যিহোৱাই যে মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পৰ্যালৈ, ইয়াক তোমালোকে
জিনিবা; আৰু তোমালোকে যদি যত্নেৰে দৈশ্বৰ যিহোৱাৰ বাক্য পালন কৰা,
তেতিয়া এয়ে সিদ্ধ হ'ব।"

৭ পাছত বজা দাবিৰাবচৰ বাজতু চতুৰ্থ বছৰৰ কিশেৱে নামেৰে
নৰম মাহৰ চতুৰ্থ দিনা, জখ্বিৰিয়াৰ ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য
আহিল। ২ সেই সময়ত, যিহোৱাৰ অনুগ্ৰহ প্ৰার্থনা কৰিবলৈ বৈৰেলৈ
লোকসকলে চৰেচৰ, ৰেগক-মেলক আৰু তেওঁলোকৰ লোকসকলক
পঠিয়াই দিলৈ। ৩ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ গৃহত উপস্থিত থকা বাহিনীসকল
আৰু ভাৰবাদীসকলক ক'লে, "মই ইহামন বছৰ যি দৰে শোক কৰি আহিছোঁ,
সেইদৰে নিজকে পৃথক বাখি পঞ্চম মাহত বৰ্ত বাখি মেঘে?" ৪ তেতিয়া
বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে, ৫
"তুমি দেশৰ সকলো লোকসকলক আৰু পুৰোহিতসকলক এই কথা
কোৱা, 'মেতিয়া তোমালোকে যি পঞ্চম আৰু সপ্তম মাহত বৰ্ত আৰু শোক
কৰিছিলো, তেতিয়া তোমালোকে সেই সতৰ বছৰত, মোৰে উদ্দেশ্যে
প্ৰকৃততে বৰ্ত কৰিছিলো নে?' ৬ আৰু যেতিয়া তোমালোকে ভোজন-গান
কৰিছিলো, তেতিয়া তোমালোকে নিজৰ নিজৰ কাৰণে ভোজন-পান কৰা
নাছিলো নে?' ৭ এই কথাই পূৰ্বকালৰ ভাৰবাদীসকলৰ দ্বাৰাই যিহোৱাৰ
যোৗণা কৰি কোৱা সেই বাক্য নহয়নে, যি কালত যিৰুচালেম আৰু তাৰ

চারিওকালে উন্নত অবস্থাত থকা নগরবোর আরু তারে সৈতে দক্ষিণ অঞ্চল আরু পশ্চিমাঞ্চলের নিয়ন্ত্রিত তোমালোকে বাস করিছিলা?" ৮ পুনরায় জরুরিবার ওচৰলৈ যিহোৱাৰ বাক্য আহিল, ৯ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: "তোমালোকে সত্যবে, বিশ্বসেৰে আৰু দয়াৰে বিচাৰ কৰা, আৰু প্ৰতিজনে নিজ নিজ ভাইৰে সৈতে দয়া আৰু কৰুণা ব্যৱহাৰ কৰা; ১০ আৰু যি সকল বিধৰা, পিছুহীন, বিদেশী আৰু দিবিদৰ সেই লোকসকলক অত্যাচাৰ নকৰিবা; আৰু তোমালোক কোনেও নিজ নিজ ভাইৰে বিৰুদ্ধে নিজ মনত কু-কল্পনা নকৰিবা।" ১১ কিন্তু তেওঁলোকে শুনিবলৈ অসন্তান হ'ল; আৰু কান্দ আঁতৰাবলৈ থিৰ কৰিলৈ; আৰু শুনান সন্তান নহ'লৈ নিজ নিজ কাগত সোপা দিলৈ। ১২ এলে কি তেওঁলোকে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই নিজ আভাৰ দ্বাৰাই আগৰ কালৰ ভাববাদীসকলৰ ঘোণেন্দি পঠোৱা বাক্য নুশ্বনিৰ কাৰণে তেওঁলোকে নিজ নিজ হাদ্য হীৱাৰদৰে টান কৰিলৈ; এই কাৰণে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ মহাক্ষেত্ৰ হ'ল। ১৩ যেতিয়া বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই লোকসকলক মাতিছিল, তেতিয়া লোকসকলে নুশ্বনিলৈ। "সেই একেধৰণে" বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই ক'লে, "তেওঁলোকে চিৰাগৰি মাতিব, কিন্তু মই নুশ্বনি।" ১৪ কিন্তু মই তেওঁলোকে নজনকৈ আটাই জাতিৰ মাজলৈ বা "মাৰলি বতাৰেৰে তেওঁলোকক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিব। এইদৰে তেওঁলোকৰ পাছত দেশখন এনেদৰে উচ্ছম হ'ল, যে তাৰ মাজেদি কোনেও আহা-যোৱা নকৰিলৈ; কিয়নো তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই মনোহৰ দেশখন উচ্ছম হ'ল।"

b তেতিয়া বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ক'লে, ২ "বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'মই চিয়োনৰ অৰ্থে মহা অন্তৰ্জ্বালৰে জ্বলিছোঁ, মই তাইৰ অৰ্থে মহা ক্ষেত্ৰেৰে জ্বলিছোঁ।' ৩ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'মই চিয়োনলৈ উলটি আহিলোঁ আৰু যিবৃচূলেমৰ মাজত বাস কৰিব, কাৰণ যিবৃচূলেম সত্যশুল্কী বুলি আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ পৰ্বতখন পৰিব্ৰজা বুলি প্ৰখ্যাত হ'ব।'" ৪ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: অতি বৃঢ় হোৱাৰ কাৰণে পুনৰায় যিবৃচূলেমৰ চকৰোৰত বহিৰ, প্ৰতিজন বুঢ়া-বৃটীয়ে নিজ নিজ হাতত লাখুটি ল'ব। ৫ আৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰ খেল ধৰেলিৰে সেই নগৰৰ আলিবাটোৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ব।" ৬ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: "সেই দিনত এই লোকসকলৰ যি অৱশিষ্ট ভাগ থাকিব, সেই লোকসকলৰ দৃষ্টিত সেয়ে আচৰিত বোধ হ'ব; মোৰ দৃষ্টিতো সেয়ে আচৰিত বোধ হ'ব নো? ইয়াক বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে। ৭ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'চোৱা, মই পুৰ আৰু পঢ়িম দেশৰ পৰা মোৰ প্ৰজাসকলক নিস্তাৰ কৰি আনিম।' ৮ কিয়নো যিবৃচূলেমত বাস কৰিবলৈ মই তেওঁলোকক ধূৱাই আনিম, যাতে তেওঁলোক পুনৰায় মোৰ প্ৰজা হ'ব, আৰু সত্যতাত আৰু ধাৰ্মিকতাত মই তেওঁলোকৰ টেক্ষৰ হ'ম।" ৯ "বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'তোমালোক সাহিয়াল হোৱা, যি কথা বৰ্তমান শুনি আছা সেই একেই বাক্য ভাববাদীসকলৰ মুখেৰে কোৱা হৈছিল, যেতিয়া তেওঁলোকে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ গৃহৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰা হৈছিল, তেতিয়াই মন্দিৰ নিৰ্মান কৰা হৈছিল। ১০ কিয়নো সেই কালৰ পূৰ্বে কোনো লোকক মজুৰি দিবৰ বাবে বা কোনো পশুক কেৰেয়া ল'ব'ৰ বাবে টকা নাছিল। আৰু বাহিনীলৈ যোৱাজনৰেই হওকে বা কি ভিতৰলৈ আহা জনৰেই হওকে শক্তিৰ পৰা কোনো শাস্তি নাছিল। কিয়নো মই প্ৰতিজনক নিজ নিজ ওচৰ-চৰুৰীয়াৰ বিৰুদ্ধে উটটাই দিছিলোঁ। ১১ কিন্তু এতিয়া মই পূৰ্ব কালৰ দৰে এই লোকসকলৰ অৱশিষ্ট ভাগলৈ ব্যৱহাৰ নকৰিব।" এইটোৱেই হ'ল বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ ঘোষণা। ১২ "কিয়নো কুশলযুক্ত কঠীয়া সিঁচা হ'ব। দাঙ্কালতাই নিজ নিজ ফল ধৰিব, ভূমিয়ে নিজৰ শস্য উৎপন্ন কৰিব, আৰু আকাশ মণ্ডলে নিয়ৰ বৰষাব, কাৰণ মই এই অৱশিষ্ট লোকসকলক সেই সকলোৰে অধিকাৰী কৰিব। ১৩ জাতিৰোৰ মাজত তোমালোক যেনেকৈ শাৰোৰ উদ্বৰণস্বৰূপ হৈছিলা, হে যিবৃচূলেম বংশ আৰু হৈস্ত্রায়েল বংশ, তেনেকৈ এতিয়া মই তোমালোকক উদ্বাৰ কৰিব আৰু তোমালোক আশীৰ্বাদৰ বিষয় হ'ব। ভয় নকৰিবা, তোমালোকৰ হাত সৰল হওক!" ১৪ কিয়নো

বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: "তোমালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলে মোৰ ক্ৰোধ তোলা সময়ত মই যেনেকৈ তোমালোকৰ অমঙ্গল কৰিবলৈ সঙ্কল্প কৰিছিলোঁ," ইয়াক বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে, 'আৰু মই মন পালটোৱা নাছিলোঁ, ১৫ তেনেকৈ আকোৰ এই কালত যিবৃচূলেমৰ আৰু যিবৃচূল-বংশৰ মঙ্গল কৰিবলৈ সঙ্কল্প কৰিছোঁ! তোমালোকে ভয় নকৰিবা।' ১৬ তোমালোকে কৰিবলগীয়া কাৰ্য এইবোৰ: প্ৰতিজনে নিজ নিজ ওচৰ-চৰুৰীয়াৰ সৈতে সত্য আলাপ কৰিবা, তোমালোকে নগৰৰ দুৱাৰত যথাৰ্থ আৰু শাস্তিৰ কৰিব। ১৭ তোমালোক কোনেও নিজ মনত নিজ ওচৰ-চৰুৰীয়াৰ বিৰুদ্ধে কু-কল্পনা নকৰিবা আৰু যিছা শপত নিদিবা; কিয়নো এই আটাইবোৰ মই ঘিণ কৰোঁ!" এই কথা যিহোৱাই কৈছে। ১৮ পাছে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বাক্য মোৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, ১৯ "বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'চৰুৰ্থ, পঞ্চম, সপ্তম আৰু দশম মহাহ উপৰাস যিবৃচূল-বংশৰ কাৰণে আনন্দ ও উল্লাসৰ বিষয় আৰু সন্তোষজনক উৎসৱ হ'ব।' এই হেতুকে তোমালোকে সত্যক আৰু শাস্তিৰ ভাল পোৱা।" ২০ "বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'লোকসকল আকোৰ আহিল, আনন্দি ভিত্তিৰ নগৰত নিবাস কৰা লোকসকলো আহিল।' ২১ আৰু এখন নগৰৰ নিবাসীসকলে আন এখন নগৰলৈ গৈ ক'ব, 'ব'লা, যিহোৱাৰ অনগ্ৰহ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ আৰু বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বিচাৰিবলৈ আমি রেগাই যাওঁহক! ময়ো যাম! ২২ হয়, অনেক দেশৰ লোক আৰু প্ৰাকৃতীৰ্মী জাতি সমূহ যিবৃচূলেমত বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বিচাৰিবলৈ আৰু যিহোৱাৰ অনগ্ৰহ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ আহিল।' ২৩ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: 'সেই দিনা জাতি সমূহৰ মাজৰ আটাই ভাষা ক'ব পৰা দহ জন লোকে এজন যিছন্দী লোকৰ কাপোৰ আঁচল ধৰি ক'ব, 'আমি তোমালোকৰ লগত যাম, কিয়নো আমি শুনিছোঁ, ঈশ্বৰ তোমালোকৰ লগত আছে।'

n হৃদক দেশৰ বিৰুদ্ধে যিহোৱাৰ বাক্য হ'ল আৰু দয়েচকত তেওঁৰ আশ্রয় হ'ল; কিয়নো ইস্ত্রায়েল আটাই ফৈদেৰ ওপৰত থকাৰ দৰে মনুষ্য জাতিৰ ওপৰত যিহোৱাৰ দৃষ্টি হ'ব। ২ আৰু দয়েচকৰ সীমাত থকা হয়তো আশ্রয় হ'ব, চীদোনে সৈতে তুৰো হ'ব, যদিওবা সিহত বৰ জানী। ৩ তুৰে নিজৰ বাবে দৃঢ় কেঁচি সাজিলে আৰু ধূলিৰ দৰে বৃপ্ত আৰু বাটৰ বোকাৰ দৰে উত্তম সোণ দ'ম কৰিলে। ৪ চোৱা প্ৰভুৰে তাইৰ অধিপত্যা আতৰাবা, আৰু সমৃদ্ধত থকা তাইৰ পৰাক্ৰম নষ্ট কৰিব আৰু তাইক অগ্ৰিম দ্বাৰাই গ্ৰাসিত কৰা হ'ব। ৫ ইয়াকে দেখি অক্ষিলোনে ভয় কৰিব। আৰু ঘাচায়ো দেখি গাজোয়া অত্যন্ত কঁপিব। ইকোণ, তাইৰ আশা হতবুদ্ধি হ'ব। কিয়নো তাইৰ আশাভূমি লাজ দিওঁতা হ'ব; ঘচাৰ পৰা বৰা লুণ হ'ব আৰু কোনেও অক্ষিলোনত বাস নকৰিব। ৬ এক অচিনাকি জাতিয়ে অচ্ছদোদত বাস কৰিব, আৰু মই পলেষ্টীয়াসকলৰ গৰ্ব বিছুম্ব কৰিব। ৭ আৰু মই তেওঁৰ মুখৰ পৰা তেওঁ পান কৰা জেজ আৰু তেওঁৰ দাঁতৰ মাজৰ পৰা তেওঁৰ ঘিশলগীয়া প্ৰসাদ আতৰাই দিম; তেতিয়া তোৱোঁ আমাৰ ঈশ্বৰৰ পক্ষে অৱশিষ্ট লোক হ'ব, তেওঁ যিহুদত প্ৰধান লোক বুলি গণিত হ'ব আৰু ইকেণ যিবৃচূলৰ পূৰ্ব হ'ব। ৮ কোনেও মাজেদি আহা-যোৱা কৰিব নোৱাৰাকৈ মোৰ বংশৰ চাৰিওফালে সৈন্যসমন্বয়ৰ বিৰুদ্ধে মই ছাউনি পাতিম, তেতিয়া কোনো অত্যাচাৰী লোক তেওঁলোকৰ মাজেদি পুনৰায় যাব নোৱাৰিব; কাৰণ নিজ কুৰুৰে এতিয়া মই দৃষ্টি কৰিলোঁ। ৯ হে চিয়োন-জীয়াৰী, অতিশ্য উল্লাস কৰা, হে যিবৃচূলেম-জীয়াৰী, জয়ধৰি কৰাৰ। চোৱা! তোমাৰ বৰা তোমাৰ ওচৰলৈ ধাৰ্মিকতাৰে আহিলে তেওঁ ন্যায়, পৰিত্বাণযুক্ত আৰু ন্যম; তেওঁ গাধত, গাধীৰ পোৱালিতেই উঠি আহিলে। ১০ মই ইহুয়িমৰ পৰা বথ আৰু যিবৃচূলেম কৰিব আৰু যুবৃচূলেম পৰা দোৰা উচ্ছম কৰা হ'ব; কিয়নো তেওঁ জেনেকৈ তেওঁৰ বংশৰ চাৰিওফালে সৈন্যসমন্বয়ৰ পক্ষে আহিলে তেওঁ ন্যায়, পৰিত্বাণযুক্ত আৰু ন্যম; তেওঁ গাধত, গাধীৰ পোৱালিতেই উঠি আহিলে। ১১ মই ইহুয়িমৰ পৰা বথ আৰু যিবৃচূলেম কৰিব আৰু যুবৃচূলেম পৰা দোৰা উচ্ছম কৰা হ'ব; কিয়নো তেওঁ জাতিয়োৰক শাস্তিৰ কথা ক'ব, তেওঁৰ বাজা সমুদ্ৰৰ পৰা সমুদ্ৰলোকে আৰু নদীৰ পৰা পুৰিয়াৰ অত্সনেকে হ'ব। ১২ আৰু তোমাৰ বিষয়ে হ'লে, তোমাৰে সৈতে স্থাপন কৰা নিয়মটিৰ তেজৰ গুণত পানী নথকীৰ গাতৰ পৰা মই তোমাৰ বন্দীয়াৰবোৰক মোকলালোঁ। ১২ হে আশা কৰা বন্দীয়াৰসকল, তোমালোকে উলটি সংৰক্ষিত দুগ্নীলৈ আহাঁ!

মই আজিয়েই প্রকাশ করিছোঁ যে, মই তোমাক দুণ্ড মঙ্গল দান করিব। ১৩ কিয়নো মই যিহুদাক মোৰ পক্ষে ধনুষ্বৃপ্তি ভৱালোঁ আৰু ইহুয়িমক কাঁড়বৃপ্তে ঘণ্ট জুবিলোঁ। হে চিয়োন, তোমাৰ সস্তান সকলৰ বিবুদ্ধে তোমাৰ সস্তান সকলক মই উচ্টাম, আৰু শীকসকল, মই তোমাক এজন বীৰ তৰেোলস্বৰূপ কৰিব। ১৪ যিহোৱাই তেওঁলোকৰ ওপৰত দেখা দিব আৰু তেওঁক কাঁড় বিজুলীৰ নিচিনাকৈ ওলাৰ! প্ৰভু যিহোৱাই শিঙা বজাৰ আৰু দক্ষিণ অঞ্চলৰ বামাবলী বায়ুষ্বৰূপ বৰ্থত গমন কৰিব। ১৫ বাহিনীসকলৰ যিহোৱা তেওঁলোকৰ দলস্বৰূপ হ'ব আৰু তেওঁলোকে শক্রৰ মঙ্গল খাৰ আৰু ফিসৱ শিলস্বৰূপ সিহিতক ভৰিৰ তলত গত কৰিব। তেওঁয়া তেওঁলোকে সিহিতৰ তেজ পান কৰিব আৰু দ্রাক্ষাবস পান কৰি গোলমাল কৰাৰ দৰে গোলমাল কৰিব; আৰু তেজ বৰ্খা পাত্ৰৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোক তেজেৰে পূৰ হ'ব আৰু যজ্ঞবেদীৰ চাৰি চুকৰ নিচিনা হ'ব। ১৬ সেইদিন তেওঁলোকৰ দৈশুৰ যিহোৱাই নিজৰ মেৰ-ছাগৰ জাকস্বৰূপ প্ৰজা বুলি তেওঁলোকক উদ্বাৰ কৰিব; কিয়নো তেওঁলোক দেশৰ ওপৰত তেওঁৰ কিবীটিৰ এটি জকমকোৱা মুকুতাস্বৰূপ হ'ব। ১৭ কাৰণ তেওঁৰ মঙ্গল কেনে মহৎ! আৰু তেওঁৰ সৌন্দৰ্য বা কেনে মহৎ! শস্যই যুৱাসকলক আৰু নতুন দ্রাক্ষাৰসে যুৱাতীসকলক সতজে কৰিব।

১০ তোমালোকে বসন্তকালৰ সময়ত যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰা-ধূমুহা-বৰষুণ সৃষ্টি কৰোঁতা যিহোৱা তেৱেই! আৰু তেৱেই তেওঁলোকৰ বাবে জাকে জাকে বৰষুণ দিব, মানহ আৰু পথাৰ উত্তৱয়ৰ বাবেই বৰষুণ বৰাবায়। ১ কিয়নো গৃহ-দেবতাবোৰে অসাৰ কথা কয় আৰু দৈৱজ্ঞবোৰে যিহু দৰ্শন পাই, তেওঁলোকে মিছা সপোনৰ কথা প্ৰকাশ কৰি বৃথা সান্ত্বনা দিয়ে; এই কাৰণে তেওঁলোকে মেৰ-ছাগৰ নিচিনাকৈ অমি ফুৰে আৰু বৰীয়া নোহোৱাত দুখ পায়। ৩ মেৰ-ছাগৰ বৰীয়াসকলৰ অহিতে মোৰ ক্ষেত্ৰে জুলি উচ্চিষ্ঠে, আৰু এই পৰিচাৰকসকলক মই দণ্ড দিম, কিয়নো বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই তেওঁৰ জাক যিহুদা-বংশৰ বৃজ-বিচাৰ লৈ, তেওঁলোকক নিজৰ উত্তম বুগুৱা ঘোৰা যেন কৰিব। ৪ তাৰে পৰাই চুকৰ শিলটো, তমু ধৰি বৰ্খা খুঁটি, যুৰুৰ ধনু আৰু অধিপতি সকল আহিব। ৫ তেওঁলোকে বীৰ হৈ বৃংজত বাটৰ বোকাত তেওঁলোকৰ শক্রবোৰক গচকিব; তেওঁলোকে যুদ্ধ কৰিব, কিয়নো যিহোৱা তেওঁলোকৰ লগত আছে, আৰু যিসকল অশ্বাৰোহী, তেওঁলোকক লজ্জিত কৰিব। ৬ “মই যিহু বংশক সবল কৰিম আৰু যোচেৰ বংশক উদ্বাৰ কৰিব; কিয়নো তেওঁলোকক মই পুনৰাবাৰ পূৰ্ব অৰস্তুলৈ আনিম কাৰণ তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ দয়া আছে। তেওঁলোক যেন মোৰ দ্বাৰাই পৰিত্যক্ত হোৱা নাছিল, এনেকুৱা তেওঁলোক হ'ব; কাৰণ মই তেওঁলোকৰ দৈশুৰ যিহোৱা আৰু মই তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিয়। ৭ তেওঁয়া ইহুয়িমায়াসকল বীৰপুৰুষৰ নিচিনা হ'ব আৰু দ্রাক্ষাবস দ্বাৰাই যেনেকৈ মানহৰ মনত আনন্দ হয়, তেওঁলোকৰ দুদয়ত তেনে আনন্দ হ'ব; তেওঁলোকৰ সস্তান সকলে তাকে দেখি আনন্দ কৰিব। তেওঁলোকৰ দুদয়ে যিহোৱাত উল্লাস কৰিব। ৮ মই তেওঁলোকক সুহৃবিলাই মাতি একগোট কৰিব, কিয়নো মই তেওঁলোকক উদ্বাৰ কৰিম আৰু তেওঁলোক পুনৰাবাৰ বৃদ্ধি পোৱাৰ দৰে বৃদ্ধি পাব। ৯ মই তেওঁলোকক জাতি সমূহৰ মাজত বীজ সিচাৰ দৰে সিচিছিলাঁ, কিন্তু তেওঁলোকে দূৰ দেশত মোক সৌৰৱণ কৰিব যাতে তেওঁলোকে নিজ নিজ সস্তান সকলৰ সৈতে জীৱন-ঘাপন কৰি ঘূৰি আহিব। ১০ কিয়নো মই তেওঁলোকক মিচৰ দেশৰ পৰা ঘূৰাই আনিম আৰু আৰুৰ পৰা তেওঁলোকক গোটি খুৰাম। যেতিয়া তেওঁলোকৰ ঠাইৰ নাটিন হ'ব, তেওঁয়া মই তেওঁলোকক গিলিয়দ দেশ আৰু লিবানোনলৈ আনিম। ১১ তেওঁলোকে সঞ্চক্টপৰ সমুদ্ৰৰ মাজিদি যাতা কৰিব; তেওঁলোকে সাগৰৰ টোক প্ৰহাৰ কৰিব; আৰু বীৰ মণিৰ সকলো জল তেওঁলোকে শুকুৱাই পেলাৰ। আৰুৰ মহত্ত্ব তল পেলোৱা হ'ব আৰু মিচৰ দণ্ডভালি তেওঁলোকৰ পৰা দূৰ কৰা যাব। ১২ মই তেওঁলোকক মোৰে সৈতে সবল কৰিম আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ নামেৰে অহা-যোৱা কৰিব।” এয়েই যিহোৱাৰ ঘোষণা।

১১ হে লিবানোন, অন্তিয়ে তোমাৰ এৰচ গছবোৰ প্ৰাস কৰিবৰ কাৰণে তোমাৰ দুৱাৰবোৰে মুকলি কৰাৰ। ২ হে দেৱদাৰু, বিলাপ কৰাৰ,

কিয়নো এৰচ বৃক্ষ পতিত হ'ল, কাৰণ যি উত্তম আছিল সেইবোৰ নষ্ট হ'ল! হে বাচানৰ অলোন গছবোৰ, বিলাপ কৰা কিয়নো দুৰ্গম কাৰ্ত্তনি ভাঙি পৰিছে। ৩ মেৰ-ছাগৰ বৰীয়াবোৰৰ মাতে চিওৰিছে, কিয়নো তেওঁলোকৰ গৌৰৰ ধৰ্মস্থাপ্তি হ'ল! যুৱা সিংহবোৰ গৰ্জি উঠিছে, কিয়নো যৰ্দনৰ গৌৰৰ উচ্চন্তা হ'ল। ৪ এই হেছুকে মোৰ দৈশুৰ যিহোৱাই এই কথা কলে, “বধ কৰিবলগীয়া মেৰ-ছাগৰ জাকক তুমি চৰোৱা; ৫ সেইবোৰৰ কিনোতাবোৰে সেইবোৰক বধ কৰে আৰু নিজক দেখী বুলি নাভাবে; আৰু সেইবোৰক বেঁচোঁতা প্ৰতিজনে কয়, ‘যিহোৱা ধন্য হ'লেক' কিয়নো মই ধনী হ'লো', কাৰণ সেইবোৰৰ নিজ বৰীয়াসকলে সেইবোৰক মৰম নকৰিব।) ৬ কিয়নো দেশ-নিবাসীসকলক মই দয়া নকৰিব।” এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা। “কিন্তু চোৱাৰি! মই লোকসকলৰ প্ৰতিজনক নিজ মেৰ-বৰীয়াৰ আৰু নিজ বজাৰ হাতত শোধাই দিম; তেওঁলোকে দেশ চৰ্ছ কৰিব, কিন্তু মই তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক উদ্বাৰ নকৰিব।” ৭ তেওঁয়া বেচোঁতাসকলৰ বধ কৰিবলগীয়া সেই মেৰ-ছাগৰ জাকবোৰৰ বৰীয়া মই হ'লো, আৰু মই নিজৰ কাৰণে দুভাল লাখুটি লোঁো, এভালৰ নাম “দয়া” আৰু আনডালৰ নাম “একতা” বাখিলোঁ। এইদৰে মই মেৰ-ছাগৰ জাকটো চৰাবলৈ ধৰিলোঁ। ৮ মই এক মাহৰ ভিতৰতে সেই তিনিজন মেৰ-ছাগৰ বৰীয়াক বিনষ্ট কৰিলোঁ; কিয়নো মই তেওঁলোকৰ প্ৰতি আধৈৰ্য হ'লো - কিয়নো তেওঁলোকৰ প্ৰাণে মোৰ ঘণি কৰিলে। ৯ তেওঁয়া মই ক'লো, “মই তোমালোকক আৰু নচাৰাওঁ। যবোৰ মৰি আছে - সেইবোৰক বিনষ্ট হ'বলৈ দিয়া। আৰু যিবোৰ অৱশিষ্ট থাকিব, সেইবোৰক ইজনে সিজনৰ মাংস খাওক।” ১০ সেই কাৰণে মই সকলোজ জাতিৰ লগত স্থাপন কৰা নিয়মটি ভাঙিবলৈ মোৰ “দয়া” নামৰ লাখুটিলাল দুড়োখৰ কৰিলোঁ। ১১ সেইদিন সেই নিয়মটি তত্ত্ব হ'ল আৰু মোৰ সেইদৰে কৰা দেখি বেচোঁতাসকলে জালিলে যে, এয়ে যিহোৱাৰ বাক্য। ১২ মই তেওঁলোকক কলোঁ, “যদি তোমালোকে তাল দেখা, তেন্তে মোক মোৰ বেচ দিয়া; যদি তাল নেদেখা তেন্তে নালাগে।” তেওঁয়া তেওঁলোকে মোৰ বেচৰ অৰ্থে ত্ৰিশ চেকল বৃংশ জুৰি মোক দিলো। ১৩ তেওঁয়া যিহোৱাই মোক ক'লো, “সেই বৃপ ধন-ভৰালত জয়া দিয়া, তেওঁলোকৰ বিবেচনাত এয়ে উচিত মল্য।” তেওঁয়া মই সেই ত্ৰিশ চেকল বৃংশ লৈ যিহোৱাৰ গৃহত কুৰাৰ অগত জয়া দিলোঁ। ১৪ পাছত যিহুদা আৰু ইহুয়েলৰ মাজত আতুৰ বৰ্ধন ভাঙিবলৈ মোৰ “একতা” নামৰ আনডাল লাখুটি দুড়োখৰ কৰিলোঁ। ১৫ তেওঁয়া যিহোৱাই মোক পুনৰাবাৰ ক'লো, “তুমি আকৈ নিজৰ বাবে এজন অজ্ঞান মেৰ-ছাগৰ বৰীয়াৰ সঁজুলি লোৱা, ১৬ কিয়নো চোৱাৰি! মই দেশত এজন মেৰ-ছাগৰ বৰীয়া উৎপন্ন কৰিব।” তেওঁ নষ্ট হ'ল বৰ্হলগীয়া ছাগলীবোৰ বৃজ চেকল বন্ল'ব। ছিন্ন-ভিন্ন হোৱা ছাগলীবোৰক নিবিচাৰিব বা ভগ হোৱাটোক সুস্থ নকৰিব। আনকি সুস্থকুৰ প্ৰতিপালন নকৰিব, কিন্তু হষ্টপুষ্টিবোৰে মাংস খাৰ পাৰ আৰু সেইবোৰৰ খুৱাও ডোখৰ ডেখৰকে ছিডিব। ১৭ হায়, জাক এৰি ঘোৱা অযোগ্য মেৰ-বৰীয়া! তেওঁৰ সেঁ চৰু আৰু সেঁ হাতৰ বিৰুদ্ধে তৰোৱাল লৈ আহা! তেওঁৰ সেঁ হাত নিষ্কৰ্মা হৈ যাব আৰু তেওঁৰ সেঁ চৰু অদ্ব হ'ব।

১২ ইহুয়েলৰ বিষয়ে যিহোৱাৰ বক্তব্য - এয়ে যিহোৱাৰ ঘোষণা, যি জন আকাশ মণ্ডল বিস্তাৰ কৰোঁতা, পৃথিবীৰ ভিত্তিমূল হাপন কৰোঁতা আৰু মৃহুৰ অন্তৰত আত্মা গঠন কৰোঁতা: ২ চোৱাৰি! মই যিবুচালেমক চাৰিওফলে থকা আটাই জাতিবোৰক চলংপং হোৱা পান-প্ৰাপ্তস্বৰূপ কৰিব আৰু যিবুচালেমক অৱৰোধ কৰা সময়ত এয়ে যিহুদাৰ বিৰুদ্ধেও ঘটিব। ৩ সেই দিনা মই যিবুচালেমক সকলোজ জাতিৰ পক্ষে তুলিবলৈ কঠকৰ শিলস্বৰূপ কৰিব; আৰু যিসকলে তাক তুলিব, তেওঁলোকে নিজকে বৰকে আঘাত কৰিব আৰু পৃথিবীৰ আটাই জাতিয়ে তাইৰ আহিতে গোটি খাব। ৪ সেইদিনা যিহোৱাৰ ঘোষণা এই - “মই প্ৰত্যেক ঘোৰাক আঘাত কৰি ভয় লাগাব আৰু তাত উঠা জনক বলীয়া কৰিব; মই যিহুদা বৎশলৈ মোৰ চৰু মুকলি কৰিব, কিন্তু সৈন্যসকলৰ প্ৰত্যেক ঘোৰাক আঘাত কৰি কণা কৰিব।” ৫ তেওঁয়া যিহুদাৰ প্ৰধান সোকসকলে নিজ নিজ মনতে ক'ব, ‘যিবুচালেম নিবাসীসকলক আমাৰ বল, কাৰণ বাহিনীসকলৰ

যিহোরা তেওঁলোকের ঈশ্বর'। ৬ সেই দিনা মই যিহুদার পরিচারকসকলক খবির মাজত থকা জুই ধৰা পাত্রবদের আৰু ডাঙৰিবোৰ মাজত জুলাই থেৱা অবিয়াৰ দৰে কৰিব; তেওঁলোকে সো আৰু বাওঁ ফালে চাৰিওকামে আটাই জাতিক গ্রাস কৰিব আৰু নিজ ঠাই যিবুচালেমতেই পুনৰায়া বাস কৰিব। ৭ দায়ুদৰ বংশ আৰু যিবুচালেম-নিবাসীসকল যিহুদাতকে বৰ বুলি বিবেচিত নহ'ব কাৰণে, যিহোরাই যিহুদাৰ তমুৰেৰ প্ৰথমে বৰ্ক কৰিব। ৮ সেইদিনা যিহোরা যিবুচালেম-নিবাসীসকলৰ ঢালস্বৰূপ হ'ব আৰু তেওঁলোকেৰ মাজৰ দুৰ্বল লোক সেইদিনা দায়ুদৰ সদৃশ হ'ব আৰু দায়ুদৰ বংশ ঈশ্বৰৰ সদৃশ, তেওঁলোকেৰ আগে আগে যোৱা যিহোৱাৰ দৃতেইস সদৃশ হ'ব। ৯ আৰু সেইদিনা যিবুচালেমৰ বিৰুদ্ধে অহা আটাই জাতিক মই নষ্ট কৰিবলৈ থিৰ কৰিম।" ১০ আৰু দায়ুদ-বংশৰ আৰু যিবুচালেম নিবাসীসকলৰ ওপৰত মই অনুগ্রহ আৰু মিনতিৰ কাৰণে আত্মা বাকি দিম; তেতিয়া তেওঁলোকে মোক যি দৰে বিছিলি, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে চাৰ। একেটি পুত্ৰৰ কাৰণে বিলাপ কৰা নিচিনাকৈ তেওঁলোকে তেওঁৰ কাৰণে বিলাপ কৰিব আৰু প্ৰথমে জন্মা পুত্ৰৰ বিয়োগত মানুহে বেজাৰ পোৱাৰ দৰে তেওঁলোকে তেওঁৰ কাৰণে মনত বেজাৰ পাৰ। ১১ মঙ্গিদৈন সমথলৰ হৃদন-বিমোগত কৰা বিলাপৰ নিচিনাকৈ যিবুচালেমত সেই দিনা মহা বিলাপ হ'ব। ১২ দেশৰ প্রত্যোক গোষ্ঠীয়ে বেলেগে বেলেগে বিলাপ কৰিব; দায়ুদ-বংশৰ গোষ্ঠীয়ে বেলেগে আৰু তেওঁলোকেৰ পত্নীসকল বেলেগে; নথন বংশৰ গোষ্ঠীয়ে বেলেগে আৰু তেওঁলোকেৰ পত্নীসকল বেলেগে বিলাপ কৰিব। ১৩ লোৰী-বংশৰ গোষ্ঠীয়ে বেলেগকৈ আৰু তেওঁলোকেৰ পত্নীসকল বেলেগে; চিমিয়াৰ গোষ্ঠীয়ে বেলেগে আৰু তেওঁলোকেৰ পত্নীসকল বেলেগে; ১৪ প্রত্যেক অৱশিষ্ট গোষ্ঠীৰ মাজত এক এক গোষ্ঠীয়ে বেলেগে আৰু তেওঁলোকেৰ পত্নীসকলে বেলেগে বেলেগে বিলাপ কৰিব।

১৩ "সেই দিনা পাপ আৰু অশুচিতা গুচাবলৈ দায়ুদ বংশৰ আৰু যিবুচালেম-নিবাসীসকলৰ কাৰণে এক ভূমূক খোলা যাব। ২ বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ ঘোষণা এই - "সেইদিনা মই দেশৰ পৰা প্ৰতিমাৰোৱাৰ নাম লুণ্ঠ কৰিম, তেতিয়া সেইবোৱক পুনৰ সৌৰৰণ কৰা নহ'ব; আৰু মই ভাৰবাদীসকলক আৰু অশুচিতাজনক আভাকাৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই পঠিয়াম। ৩ তেতিয়াও যদি কোনোৱে ভাৰবাদীৰ প্ৰচাৰ কৰে, তেনেহ'লে তেওঁৰ জন্মাদাতা পিতৃ-মাতৃয়ে তেওঁক ক'ব, 'তই জীয়াই নাথাকিবি, কিয়নো তই যিহোৱাৰ নাম লৈ মিছা কথা কৰা!' আৰু সি প্ৰচাৰ কৰিলে তেওঁৰ জন্মাদাতা পিতৃ-মাতৃয়ে তেওঁক খুঁট মাৰিব। ৪ তেতিয়া এনে ঘটিব যে, সেই দিনা প্রত্যেক ভাৰবাদীয়ে প্ৰচাৰ কৰা সময়ত নিজ নিজ দৰ্শনৰ বিষয়ে লজিত হ'ব আৰু তেওঁলোকে ছল কৰিব আৰ্থে নোমাল হোলোচোলা পুনৰ নিপঞ্জিব। ৫ কিয়নো তেওঁ ক'ব, "মই ভাৰবাদী নহয়। মই কেৱল খেতিয়কে; কিয়নো ল'বা কালৰে পৰা মই খেতি কৰি আহিছোঁ। ৬ কিন্তু কোনোৱে তেওঁক ক'ব, 'তোমাৰ বাহু দুটোৰ মাজত এইবোৰ ঘাৰ দাগ কিহৰ?' তেতিয়া তেওঁ উত্তৰ দিব, 'মোৰ বন্ধুসকলৰ ঘৰত মই এইবোৰ আঘাত পোৱা দাগ!'।" ৭ "হে তোৱোৱাল! তুমি মোৰ মেৰ-ছাগ বৰীয়াৰ অহিতে, মোৰ লগবীয়া পুৰুজনবেই অহিতে সাৰ পোৱা"- এয়ে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ ঘোষণা। "মেৰ-ছাগ বৰীয়াজনক আঘাত কৰা, তেতিয়া মেৰ-ছাগবোৰ ছিম-ভিম হৈ যাব। কিয়নো মই ক্ষুদ্ৰসকলৰ ওপৰত মোৰ হাত চলাম। ৮ যিহোৱাই কৰা ঘোষণা এই, গোটেই দেশৰ দুৰ্ভাগ লোক উচ্ছল হ'ব।" তেওঁলোক অৱশিষ্ট নাথাকিবি; কেৱল তুঁয়ি ভাগ তাত অৱশিষ্ট থাকিব। ৯ আৰু সেই তৃতীয় ভাগক মই জুইত সুমুৰাই, বৃপ্ত খপাৰ দৰে খপিম আৰু সোণ পৰীক্ষা কৰাৰ দৰেপৰীক্ষা কৰিম। তেওঁলোকে মোৰ নামেৰে প্ৰাণিমা কৰিব, আৰু মই তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'ম, 'এয়ে মোৰ প্ৰজা!' আৰু তেওঁলোকে ক'ব, 'যিহোৱা মোৰ ঈশ্বৰ'।"

১৪ চোৱা! যি দিনা তুমি দুট কৰি লোৱা দ্বাৰা শক্রৱে তোমাৰ মাজত তাগ কৰি ল'ব, যিহোৱাৰ এনে এটা সোধ-বিচাৰৰ দিন আহি আছে। ২ কিয়নো মই যুঁজৰ অৰ্থে যিবুচালেমৰ অহিতে আটাই জাতিক

গোটাম; তাতে নগৰখন আটক কৰা হ'ব। ঘৰবোৰ লুট কৰা হ'ব আৰু মহিলাসকলক বলাংকাৰ কৰা হ'ব। নগৰখনৰ এভাগ লোক বন্দী অৱশ্যলৈ লোই যাব, কিন্তু অৱশিষ্ট লোকসকলক নগৰখনৰ পৰা উচ্ছল কৰা নহ'ব। ৩ কিন্তু যিহোৱাই যুদ্ধ কৰিবলৈ লোই যাব আৰু সেই নগৰখনৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ যুঁজ কৰাৰ দৰেই যুঁজ কৰিব। ৪ সেই দিনা পৰফালে যিবুচালেমৰ সন্মুখত থকা জৈতুন পৰ্বতৰ ওপৰত তেওঁৰ চৰণ হিতি হ'ব; আৰু জৈতুন পৰ্বত মাজেৰে ফাটি পূৰ আৰু পচিম ফালে ভাগ হৈ বৰ ডাঙৰ উপত্যাকা হ'ব আৰু পৰ্বতৰ এফাল উত্তৰ দিশে আৰু আন ফাল দক্ষিণ দিশে হ'হকি যাব। ৫ তেতিয়া তোমালোকে মোৰ পৰ্বতৰ দুখনৰ উপত্যাকাইদ পলাবা; কিয়নো পৰ্বতৰ দুখনৰ সেই উপত্যাকা আঁচললৈকে বিস্তৃত হ'ব। এনে কি, যিহুদাৰ বজা উজ্জিয়াৰ বাজতুৰ সময়ত ভূমিকম্প হওতে যেনেকৈ তোমালোকে পলাইছিলা, তেনেকৈ পলাবা; তেতিয়া মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা আহিব আৰু তোমালোকৰ সৈতে সকলো পৰিত্রে লোক থাকিব। ৬ আৰু সেই দিনা পোহৰ নাইকিয়া হ'ব, তৰাবোৰ ম্লান হৈ যাব। ৭ কিন্তু সেয়ে যিহোৱাই জনা অনুপম দিন হ'ব, সেয়ে দিনো নহয় বাতিও নহয়, কিন্তু সন্ধিয়া সময়ত পোহৰ হ'ব। ৮ আৰু সেইদিনা যিবুচালেমৰ পৰা জীৱন্ত জল সমূহ লোৱা, তাৰ আধা পূৰ সমূদ্ৰৰ ফালে, আধা পচিম সমূদ্ৰৰ ফালে যাব; সেয়ে গৰম বা জাৰকালতো থাকিব। ৯ যিহোৱা গোটেই পৃথিবীৰ ওপৰত বজা হ'ব। সেইদিনা যিহোৱা অধিতীয় হ'ব আৰু তেওঁৰ নামো অধিতীয় হ'ব। ১০ গোৱাৰে পৰা তাৰ মাজত দক্ষিণফালে থকা বিয়োনলৈকে গোটেই দেশ পৰিবৰ্তন হৈ আৰাবা যেন হ'ব আৰু নগৰখন বিনায়ীনৰ দুৱাৰৰ পৰা প্ৰথম দুৱাৰৰ ঠাইলৈকে, চুকৰ দুৱাৰলৈকে আৰু হৰনেলৰ ওখ কেঁচো পৰা বজাৰ দ্বাক্ষাকুণ্ডলৈকে ওখ হৈ নিজ ঠাইত স্থাপিত হ'ব। ১১ লোকসকলে যিবুচালেমত বাস কৰিব; কেনো শক্রৱে তেওঁলোকক ওঁস কৰিবলৈ তালৈ নাহিব। যিবুচালেম নিবাপদে বাস কৰিব। ১২ যিবুচালেমৰ বিৰুদ্ধ যুঁজ কৰা আটাই জাতিক যিহোৱাই এই মহামাৰীৰে আঘাত কৰিব: ভৰিব ওপৰত ভৰ দি থিয় হৈ থাকেুতে তেওঁলোকৰ মাঃস ক্ষয় পাব, চৰুৰ গাতত তেওঁলোকৰ চৰু ক্ষয় পাব আৰু তেওঁলোকৰ মুখত তেওঁলোকৰ জিভা ক্ষয় পাব। ১৩ আৰু সেই দিনা তেওঁলোকৰ মাজত যিহোৱাৰ পৰা মহাকোলাহল উপস্থিত হ'ব; তেতিয়া প্ৰতিজনে নিজ ওচৰ-চুৰুীয়াৰ হাতত ধৰিব আৰু প্ৰতিজনে নিজ ওচৰ-চুৰুীয়াৰ অহিতে হাত তুলিব। ১৪ যিহুদায়ো যিবুচালেমত যুঁজ কৰিব। ১৫ যিহুদায়ো যিবুচালেমৰ যিহোৱাৰ বজাৰ আদি ধৰ্ম-সম্পত্তি অধিকৰণে গোটাম। ১৫ আৰু সেই ছাউনিয়েৰত থকা খোঁৰা, খছৰ, গাধ আদি সকলো পশুৰ আঘাতবোৰ, সেই আঘাতৰ নিচিনাই হ'ব। ১৬ আৰু যিবুচালেমৰ বিৰুদ্ধে অহা আটাই জাতিৰ অৱশিষ্ট থকা প্ৰতিজনে বছৰে বছৰে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বজাৰ আগত প্ৰণাপত কৰিবলৈ আৰু পঁজা-পৰ্ব পালন কৰিবলৈ উঠি আহিব। ১৭ পৰিধীৰ আটাই গোষ্ঠীবোৰ মাজত যিসকলে বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ বজাৰ আগত প্ৰণাপত কৰিবলৈ আঘাতৰ বন্দন-পাত্ৰ পালন কৰিবলৈ উঠি আহিব। ১৮ আৰু মিচৰীয়া গোষ্ঠী যদি উঠি আহি উপস্থিত নহয়, তেনে তেওঁলোকৰ ওপৰতো বৰষুপ নহ'ব; পঁজা-পৰ্ব পালন কৰিবলৈ উঠি নহা জাতিক যিহোৱাই মহামাৰীৰে আঘাত কৰিব। ১৯ এয়ে যিচৰ আৰু পঁজা-পৰ্ব পালন কৰিবলৈ উঠি নহা আটাই জাতিৰ দণ্ড হ'ব। ২০ কিন্তু সেই দিনা, "যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে পৰিবা!" এই কথা মোঁৰাবোৰ ঢিলিঙ্গত থাকিব আৰু যিহোৱাৰ গৃহত থকা সকলো বন্দন-পাত্ৰ যজ্ঞবেদীৰ আগত থকা তেজ বাপৰিৰ নিচিনা হ'ব; ২১ এনে কি, যিবুচালেম আৰু যিহুদাৰ প্ৰত্যেক ভাগ কৰিবলৈ উচ্ছল কৰা হ'ব। ২২ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ২৩ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ২৪ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ২৫ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ২৬ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ২৭ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ২৮ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ২৯ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৩০ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৩১ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৩২ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৩৩ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৩৪ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৩৫ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৩৬ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৩৭ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৩৮ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৩৯ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৪০ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৪১ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৪২ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৪৩ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৪৪ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৪৫ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৪৬ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৪৭ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৪৮ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৪৯ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৫০ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৫১ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৫২ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৫৩ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৫৪ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৫৫ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৫৬ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৫৭ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৫৮ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৫৯ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৬০ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৬১ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৬২ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৬৩ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৬৪ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৬৫ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৬৬ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৬৭ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৬৮ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৬৯ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৭০ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৭১ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৭২ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৭৩ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৭৪ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৭৫ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৭৬ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৭৭ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৭৮ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৭৯ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৮০ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৮১ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৮২ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৮৩ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৮৪ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৮৫ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৮৬ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৮৭ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৮৮ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৮৯ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৯০ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৯১ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৯২ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৯৩ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৯৪ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৯৫ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৯৬ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৯৭ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৯৮ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ৯৯ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১০০ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১০১ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১০২ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১০৩ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১০৪ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১০৫ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১০৬ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১০৭ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১০৮ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১০৯ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১১০ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১১১ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১১২ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১১৩ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১১৪ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১১৫ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১১৬ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১১৭ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১১৮ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১১৯ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১২০ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১২১ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১২২ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১২৩ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১২৪ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১২৫ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১২৬ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১২৭ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১২৮ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১২৯ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১৩০ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১৩১ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১৩২ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১৩৩ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১৩৪ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰা উচ্ছল কৰা হ'ব। ১৩৫ এনে কি, যিবুচালেমৰ পৰ

ମାଲାଖି

ମାଧ୍ୟମରେ ଦ୍ୱାରାଇ ଇଞ୍ଚାରୋଲୀଯାସକଳଙ୍କିଲେ ଯିହୋରାର ବାକ୍ୟ । ୧ ଯିହୋରାଇ କୈଛେ, “ମହି ତୋମାଲୋକ ପ୍ରେମ କରିଲୋଁ,” କିନ୍ତୁ ତୋମାଲୋକେ କୋରା, “ଆପୁଣି ଆମାକ କେନେକିମେ ପ୍ରେମ କରିଲେ?” ଯିହୋରାଇ କୈଛେ, “ଏଠୋ ଜାନୋ ଯାକୋବର କକାଥେକ ନାହିଁ? ତ ତଥାପିଓ ମହି ଯାକୋବକେହେ ପ୍ରେମ କରିଲୋଁ; କିନ୍ତୁ ଏଠୋକ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଲୋଁ । ମହି ତେଣୁବେ ପରିବର୍ତ୍ତତବୋର ଏକ ଧର୍ମସ୍ଥାନ କରିଲୋଁ ଆବୁ ତେଣୁବେ ଉତ୍ତରାଧିକାର ମର୍ବ୍ଭମିର ଶିଖାଲବୋରକ ଦିଲୋଁ ।” ୪ ସଦିଓ ଇଦେମେ କୈଛେ, “ଆମାକ ଚର୍ଚ୍-ବିଚର କବା ହଇ; କିନ୍ତୁ ଆମି ଧର୍ମସ୍ଥାନବୋର ପୁନର୍ବୟ ସାଜିମି,” ଦେଯେ, ବାହିନୀସକଳଙ୍କ ଯିହୋରାଇ କୈଛେ, “ତେଣୁଲୋକେ ସାଜିବ ପାରେ, କିନ୍ତୁ ମହି ତାତି ପୋଲାମ; ଲୋକ ସକଳେ ତେଣୁଲୋକ ଦୁଷ୍ଟତାର ଦେଶ” ଆବୁ ଯିହୋରାଇ ଚିକାଳ କ୍ରୋଧ କବା ଜାତି ଝୁଲି” କବ । ୫ ଇଯାକ ତୋମାଲୋକେ ନିଜର ଚକ୍ରବେ ଦେଖା ପାବା ଆବୁ ତୋମାଲୋକେ କ’ବା, “ଇଞ୍ଚାରୋର ସୀମାର ବାହିରତେ ଯିହୋରା ମହାନ ହେବକୁ” । ୬ ବାହିନୀସକଳଙ୍କ ଯିହୋରାଇ ଏହି କଥା କୈଛେ, “ପୁତ୍ରାଇ ନିଜର ପିତ୍ରକ ଆବୁ ଦାନେ ନିଜର ମାଲିକକ ସମଦର କବେ, ମହି ସଦି ପିତ୍ର ହେବ, ତେଣେ ମୋର ସମ୍ମାନ କ’ତ? ମହି ସଦି ମାଲିକ ହେବ, ତେଣେ ମୋର ପ୍ରତି ଭୟ କ’ତ? ଯାହ ପୁରୋହିତସକଳ, ତୋମାଲୋକେହି ମୋର ନାମ ତୁଛ କରିଛା । କିନ୍ତୁ ତୋମାଲୋକେ କୈଛା, ‘ଆମି କେନେକେ ଆପୋନାର ନାମ ତୁଛ କରିଲୋଁ?’ ୭ ତୋମାଲୋକେ ମୋର ଯଜ୍ଞ-ଦୈନୀ ଓ ପ୍ରତ ଅଶ୍ଵଚ ଖୋରା-ବନ୍ଧ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଛା । ତଥ୍ୟମେ କୈଛା, ‘ଆମି କେନେକେ ଆପୋନାକ ଅଶ୍ଵଚ କରିଲୋଁ?’ ଏହିକଥା କର୍ତ୍ତେଇ ଯିହୋରା ମେଜକ ସ୍ଥାପିତ କବା ହୟ । ୮ ତୋମାଲୋକେ ବଲିଦାନର ଅର୍ଥେ ମେତ୍ୟା ଅକ୍ଷ ପଣ୍ଡ ଉତ୍ସର୍ଗ କବା, ଦେଯେ ଜାନୋ ନୁହୁଣ୍ଡା ନହ୍ୟ? ତୋମାଲୋକେ ମେତ୍ୟା ଖୋରା ଆବୁ ବୌଦ୍ଧୀଯା ପଣ୍ଡ ଉତ୍ସର୍ଗ କବା ଦେଯା ଓ ଜାନୋ ନୁହୁଣ୍ଡା ନହ୍ୟ? ତୋମାଲୋକର ଦେଶାଧିପତିର ଆଗତ ତାକ ଉପହାର ସ୍ଵରୂପେ ଦି ଢୋରାଚୋନ; ତେଣୁ ଗ୍ରାୟ କରିବନେ ବା ତୋମାଲୋକର ପ୍ରତି ପ୍ରଶନ୍ନ ହବନେ? ଇଯାକେ ବାହିନୀଗଣର ଯିହୋରାଇ କୈଛେ । ୯ ଏତିଯା ତୋମାଲୋକେ ଦ୍ୱିଶ୍ଵର ଓ ଚର୍ବତ ନିବେଦନ କବା ଯେମେ ତେଣୁ ଆମାର ପ୍ରତି ସଦୟ ହୟ; ତୋମାଲୋକର ହାତେରେଇ ଏଣେ ଉତ୍ସର୍ଗ କବା ହେବେ, ଦେଯେ ତେଣୁ ଜାନୋ ତୋମାଲୋକର ଏଜନକେ ଆହ୍ୟ କରିବ? ଇଯାକେ ବାହିନୀଗଣର ଯିହୋରାଇ କୈଛେ । ୧୦ “ଓହ୍ ତୋମାଲୋକର ମାଜର ଏଜନେ ଓ ସଦି ମଦିରର ଦ୍ୱାରବୋର ବନ୍ଧ କରିଲେହେତେନ, ତେବେହେ ତୋମାଲୋକେ ମୋର ଯଜ୍ଞଦୈନୀ ଓ ପ୍ରତ ବୃଥାଇ ଜୁଇ ନୁହୁଣ୍ଡାଲେହେତେନ! ତୋମାଲୋକତ ମହି ଅଲପୋ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନହ୍ୟ” ଇଯାକ ବାହିନୀଗଣର ଯିହୋରାଇ କୈଛେ । “ତୋମାଲୋକର ହାତର ପରା ମହି କୋନୋ ଉତ୍ସର୍ଗ ଗ୍ରହଣ ନକରିମ । ୧୧ କିଯନ୍ତୋ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉଦୟସ୍ଥାନ ପରା ଅଶ୍ଵଗମ୍ଯଶାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସକଳୋ ଜାତିର ମାଜତ ମୋର ନାମ ମହାନ ହବ ଆବୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହାନତ ମୋର ନାମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଧୂପ ଜୁଲୋରା ଆବୁ ଶୁଣି ନିବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କବା ହବ; କିଯନ୍ତୋ ମୋର ନାମ ଜାତିବୋର ମାଜତ ମହାନ ହବ” ବାହିନୀଗଣର ଯିହୋରାଇ କୈଛେ, ୧୨ “କିନ୍ତୁ, ତୋମାଲୋକେହି ଇଯାକ ଅପିବିତ୍ର କରିବା; କିଯନ୍ତୋ ତୋମାଲୋକେ କୈଛା, ଯିହୋରାର ମେଜ ଅଭିଷିଳ୍ପି ଦେଇ ଏଣେ ମେଜର ଫଳ ଆବୁ ତାର ଖାଦ୍ୟକ ସ୍ଥାନ କବା ହବ । ୧୩ ତୋମାଲୋକେ ପନ୍ଦର କୈଛା, ‘ଆଯା କି ଯେ କଟକର ଆବୁ ତାର ପ୍ରତ ତୋମାଲୋକେ ସ୍ଥାନପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାନିନ (ନାକେବେ କବା ଶଦ) କବା;’ ଇଯାକେ ବାହିନୀଗଣର ଯିହୋରାଇ କୈଛେ । “ତୋମାଲୋକେତୋ ଲୁଟ କବା, ଖୋରା ଆବୁ ବୌଦ୍ଧୀଯା ପଣ୍ଡ ଆନି ବଲି ଉତ୍ସର୍ଗ କାବଣେ ଦିଯାଇ! ମହି ଜାନୋ ଦେଯା ତୋମାଲୋକର ହାତର ପରା ଗ୍ରହଣ କରିମି? ଇଯାକ ଯିହୋରାଇ କୈଛେ, ୧୪ “ସି ଛଲନାକାରୀଯେ ନିଜର ମେବ-ଛାଗର ଜାକର ମାଜତ ମତା ମେବ-ଛାଗ ଥାକିଲେ ଓ ପ୍ରତ୍ବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସନ୍ଧକ୍ଷମ କବି ଏଜନୀ ସୁଲୀଯା ମାଇକ୍ରି ପଣ୍ଡ ବଲି ଉତ୍ସର୍ଗ କବେ, ତେଣୁ ଶୋପାପର୍ଷ ହେବକ; କିଯନ୍ତୋ ମହି ମହାନ ବଜା; ସକଳୋ ଜାତିର ମାଜତ ମୋର ନାମ ଡଯାଇ” ଇଯାକ ବାହିନୀଗଣର ଯିହୋରାଇ କୈଛେ ।

২ এতিয়া হে পুরোহিতসকল, তোমালোকৰ প্রতি এই আজ্ঞা। ২
বাহিনীসকলৰ যিহেৱোই কৈকে, “মোৰ নামৰ মহিমা স্বীকৰ কৰিবৰ
কাৰণে তোমালোকে যদি মোৰ কথা নুভুন আৰু মনোযোগ নিদিয়া, তেন্তে
মই তোমালোকৰ ওপৰত এক শাও পঠ্যম আৰু তোমালোকৰ সকলো
আশীৰ্বাদৰ পাত্ৰক শাওলৈ পৰিণত কৰিম। বাস্তুবি ইতিমধ্যে মই
সকলোক শাও দিলোঁ: কাৰণ তামালোকে মোৰ আজ্ঞালৈ মনোযোগ দিয়া

নাই। ১ চোরা, মই তোমালোকৰ কাৰণেই তোমালোকৰ বৎশৰসকলক
শাস্তি দিম। তোমালোকৰ মুখত মই উৎসৱৰ উৎসর্গিত পঞ্চৰ বিঠা লিপি
দিম আৰু তাৰেই সৈতে তোমালোকক লৈ যোৱা হ'ব।” ৪ “তোমালোকে
জানিবা যে, মই তোমালোকৰ ওচলৈ এই আজ্ঞা পঠাইছো যাতে লেবীৰ
সৈতে হাশ্বণ কৰা মোৰ ব্যৱস্থা চলি থাকে।” ইয়াক বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই
কৈছে। ৫ “লেবীৰ লগত মই যি ব্যৱস্থা হাস্পন কৰিছিলোঁ, সেয়া জীৱন
আৰু শাস্তিৰ ব্যৱস্থা; মই তেওঁক সেই দুয়োকাৰ দিছিলোঁ; তেওঁ মোক যাতে
ভয় কৰে, ই এক ভয়ৰ ব্যৱস্থাও; তেওঁ মোক সঁচাই ভয় কৰিছিল আৰু
মোৰ নামত ভািত হৈছিল। ৬ তেওঁৰ মুখত সত্যতাৰ শিক্ষা আছিল আৰু
তেওঁৰ ওঁতে কোনো অধৰ্ম পোৱা নাছিলোঁ; তেওঁ শাস্তিৰে আৰু সত্যতাৰে
মোৰ লগত অহাযোৱা কৰিছিল আৰু অনেকক পাপৰ পৰা ঘূৰাইছিল। ৭
এজন পুৰোহিতৰ ওঁতে জন্ম বৰ্ণ কৰিব লাগে আৰু মানুহে তেওঁৰ মুখৰ
পৰা আদেশ বিচাৰিব লাগে; কাৰণ তেওঁেই মোৰ অৰ্থাৎ বাহিনীসকলৰ
যিহোৱাৰ বাতাবাহক। ৮ কিন্তু তোমালোকে হ'লে সত্যৰ পথেৰ পৰা
এফলীয়া হৈ গ'লা; ব্যৱস্থা সম্পৰ্কীয় শিক্ষাত অনেকক উজ্জিৎ খুৱালা।
এইদৰে লেবীৰ সৈতে হোৱা মোৰ নিয়মটি তোমালোকে নষ্ট কৰিবা।”
ইয়াক বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই কৈছে। ৯ “সকলো লোকৰ সন্মুখত
মই তোমালোকক তুচ্ছ আৰু ঘৃণাৰ পাত্ৰ কৰিলোঁ; কাৰণ মোৰ পথত
তোমালোকে চলা নাই, কিন্তু তাৰ পৰিৰবৰ্তে ব্যৱস্থাৰ বিষয়ত লোকসকলৰ
লগত পক্ষপাতিকৰিবালা।” ১০ আমাৰ সকলোৰে শিত এজনা নহয়
জানো? এজনা দুশ্বৰেই জানো আমাক স্বজন কৰা নাই? ততে আমি কিয়
প্রতিজনে নিজ নিজ ভাইলৈ বিশ্বাসাতকতকা কৰি আমাৰ পৈতৃক ব্যৱস্থাক
অপৰিত কৰোঁ? ১১ যিহুদাই বিশ্বাসাতকতকা কৰিলে; ইহুয়েল আৰু
বিচুলামেত খিলাফীয়া কাৰ্য কৰা হৈছে; কিয়নো যিহুদাই যিহোৱাৰ সেই
পৰিৱেত্তন, যাক তেওঁ প্ৰেম কৰে, তাক অপবিৰত কৰিছে; যিহুদাৰ লোকে
এজন বিদেশী দেৱতাৰ কন্যাক বিয়া কৰিছে। ১২ যি ব্যক্তিয়ে এনেৰূপ
কাৰ্য কৰে, তেওঁ যদিও বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নৈবেদ্য উৎসৱ
কৰে, তথাপি যিহোৱাই যাকোৰ বৎশৰ মাজৰ পৰা তেওঁক উচ্ছ্ব
কৰিব। ১৩ তোমালোকৰ আন এটা অপকৰ্ম এই; তোমালোকে চৰু-লো,
ক্রন্দন আৰু বিলাপেৰে যিহোৱাৰ ব্যজ্ঞবেদী সম্পূৰ্ণকে তিয়াই পেলাইছাছ;
সেই কাৰণে তোমালোকে যি উৎসৱ কৰে, তাৰ প্ৰতি তেওঁ দৃষ্টিপাত
নকৰে আৰু প্ৰসন্ন হৈ তোমালোকৰ হাতৰ পৰা তাৰ গ্ৰহণে নকৰে।
১৪ তোমালোকে কোৱা, “কিয় নকৰে?” ইয়াৰ কাৰণ হৈছে, যিহোৱা
তোমালোক প্ৰত্যেকজন লোক আৰু তেওঁৰ যৌৱনকালৰ ভাৰ্যাৰ বিবাহৰ
মাজত সাক্ষী হৈছিল; যদিও তেওঁ তোমাৰ সংগী আৰু বিবাহৰ নিয়মৰ দ্বাৰা
হোৱা তোমাৰ ভাৰ্যা, তথাপি ও তুম তেওঁৰ প্ৰতি বিশ্বাস-ঘাতকতা কৰিছ।
১৫ যিহোৱাই জানো স্বামী আৰু ভাৰ্যাক নিজৰ আত্মাৰ এক অংশৰে এক
কৰা নাই? শৰীৰ আৰু আত্মাত তেওঁলোক তেওঁৰেই। তেওঁ তেওঁলোকক
কিয় এক কৰিলে? কাৰণ তেওঁ তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই দুশ্বৰভৰ্ত বৎশ পাবলৈ
আশা কৰি আছিল; গতিকে তোমালোকে নিজৰ নিজৰ আত্মাৰ বিষয়ে
সাৰাধৰণ হোৱা; যৌৱনকালৰ ভাৰ্যাৰ সৈতে কোনো বিশ্বাস-ঘাতকতা
নকৰিব। ১৬ “কিয়নো মই ভাৰ্য্যা ত্যাগ ধিগ কৰোঁ” ইয়াক ইহুয়েলৰ
ঈশ্বৰ যিহোৱাই কৈছে। বাহিনীগৰ যিহোৱাই কৈছে, “যিজনে নিজৰ
বন্ধু অত্যাচাৰেৰে ঢাকে, তেওঁক মই ধিগ কৰোঁ।” সেয়ে আপোনালোকে
নিজৰ নিজৰ আত্মাৰ বিষয়ে সাৰাধৰণ হওঁক, বিশ্বাস-ঘাতকতা নকৰিব।
১৭ তোমালোকে নিজৰ কথাৰ দ্বাৰাই যিহোৱাৰ ক্লান্ত কৰি তুলিছা; কিন্তু
তোমালোকে কৈছা, “কেনেকৈ আমি তেওঁক ক্লান্ত কৰিছোঁ?” এইদৰে
তোমালোকে কৰিছা, কিয়নো তোমালোকে কৈছা, “যিসকলে দুৰ্কৰ্ম কৰে,
তেওঁ যিহোৱাৰ দৃষ্টিপত উত্তম আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ গৱৰত সন্তুষ্ট,” নাইবা
তোমালোকে কৈছা, “ন্যায় বিচাৰ কৰোঁতা সেই দুশ্বৰ ক'ত আছে?”

୩ ବାହିନୀଗର୍ବ ଯିହୋଇ କୈଛେ, “ଦୋରା, ମୈ ମୋର ନିଜ ବାର୍ତ୍ତାବହକ
ପଞ୍ଚମ ଆରୁ ତେଣୁ ମୋର ଆଗେଣେ ଗୈ ପଥ ଯୁଗ୍ମ କରିବ; ତାର ପାଛତ ଯି
ପ୍ରଭୁର କାରସେ ତୋମାଲୋକେ ଅପେକ୍ଷା କରିଛା, ତେଣୁ ହୃଦୟରେ ନିଜର ମନ୍ଦିରଟେ
ଆହିବ; ନିୟମର ସେଇ ବାର୍ତ୍ତାବହକ, ଯିଜନାତ ତୋମାଲାକ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ,
ଦୋରା ଏହି ଆହି ଆଚେ” । କିନ୍ତୁ କେଉଁବେଳେ ଯାହାମନ୍ତର ଦିନ କୋଣ ମୁହିଁ

पारिव? तेंदुँ उपस्थित हाले कोने थिय है थिब्रेवे थाकिव पारिव? कियनो तेंदुँ शोधन करा एकुवा जुहीर तूल्य आबु धोबार चाबोनर तूल्य। ३ तेंदुँ बूप परिक्षार आबु विशुद्ध करा लोकर दरे बिचार करिवले बहिव। तेंदुँ लेवीर सत्तान सकलक शुच करिव; सोग आबु बूपर दरे तेंडोलोक क विशुद्ध करिव। पाचत तेंडोलोके यिहोराव उद्देश्ये धार्मिकतर नैवेद्य उंसर्ग करिव। ४ तेतिया मेनेकै पूर्वर दिनबोरत आबु आदिकालर बहुवरोबत हैचिल, तेनेकै यिहूदा आबु यिचालेमर लोकसकलर उंसर्ग नैवेद्ये यिहोराक सन्तुष्ट करिव। ५ बाहिनीगणर यिहोराइ कैचे, “तेतिया मई बिचार करिवर काबणे तोमालोकर ओचलै आहिम; सेइ समयत मायावी, बजिचावी, मिछा सास्ही आबु यिसकले बनुवार पारिश्रमिकत अन्याय करे, विद्वारा आबु पितृहीनक अत्याचार करे, विदेशीर प्रति अविचार करे आबु यिसकले मोक भय नकरे, सेइ लोकसकलर बिरुद्धे मई एक द्रुत साक्षी है आहिम।” ६ “कियनो मई, यिहोरा, मोर कोनो परिवर्तन नाई, सेये, हे याकोबर वंशधर, तोमालोक बिन्टे होरा नाई।” ७ तोमालोकर पूर्व-पूरुषसकलर दिनबेरे परा तोमालोके मोर विधिबोर त्याग करि आहिछा, सेइबोरे पालन करा नाई। मोर ओचलै घूरि आहां आबु मरो तोमालोकर कायलै घूरि आहिम; किन्तु तोमालोके कैचा, ‘आमि केनेकै घूरि आहिम?’ ८ मानुहे ईश्वरक ठंगार नेकिं? किन्तु तोमालोकेतो मोक ठंगाइছा। तथापि तोमालोके कैचा, ‘आमि केनेकै आपोनाक ठंगाइछां?’ आयर दशम भागत आबु दानर विषयत तोमालोके मोक ठंगाइছा। ९ तोमालोक एक अतिशापत अतिशङ्क; कियनो तोमालोके मोकेह ठंगाइছा, एने कि गोटोइ जातियेह ठंगाइছे। १० तोमालोके तोमालोकर समस्त आयर दशमांश मोर गृहत आहार हव्बर काबणे भऱ्बालै आना। मई तोमालोकले आकाशर दुरावर मुकलि करिव ने नकरिव, आबु ठायर नधराकै तोमालोकले आशीर्वाद वर्षाम ने नवर्षाम, ताक जानिवलै तोमालोके इयाबेहि मोक परीक्षा करि चोरा।” बाहिनीसकलर यिहोराइ एहि कथा कैचे। ११ “मई तोमालोकर बिरुद्धे थासकावी पोकक धमकि दिम याते सेइबोरे तोमालोकर भूमिर शस्य नष्ट नकरिव; तोमालोकर बाहीर द्राक्षलतार फल समयर आगोये सरि नपरिव।” इयाक बाहिनीगणर यिहोराइ कैचे। १२ “सकलो जातिये तोमालोकक धन्य बुलिव; कियनो, तोमालोक आनन्दपूर्ण देशेर लोक हव्बा।” बाहिनीगणर यिहोराइ एहि कथा कैचे। १३ यिहोराइ पुनर कैचे, “तोमालोके मोर अहिते टान टान कथा कैचा।” किन्तु तोमालोके कैचा, ‘आमि तोमार अहिते कि कलों?’ १४ तोमालोके कंडा, “ईश्वरब भजना करा अनर्थक। तेंदुँ आज्ञा पालन करा वा शोक प्रकाश करि बाहिनीसकलर यिहोराव साक्षाते चला-घूरा करावा द्वाराइ आमार कि लाभ हल? १५ आमि एतिया गर्वी लोकसकलक धन्य बोलौ; हय, दृष्टिचारीसकल प्रतिष्ठित हैचे आबु तेंडोलोके ईश्वरक परीक्षा करिव वळा पाइछे।” १६ तेतिया यिसकले यिहोराक भय करे, तेंडोलोके एजमे आन जनर सैते आलाप करिले आबु यिहोराइ ताक मनोयोगेवे शुनिले; यिहोरालै तय वाखेहांता आबु तेंदुँ नामक सन्धान करोता सकलर काबणे तेंडोलोकर सन्मूखत एखन स्यारगार्थक पुढी लिखा हल। १७ बाहिनीसकलर यिहोराइ कैचे, “तेंडोलोक मोरेह इव्व; मई कार्य कराव दिना तेंडोलोक मोर निजर विशेष सम्पत्ति इव्व; मानुहे मेनेकै निजर सेवाकावी पुतेकक मरम करि शास्त्रिव परा रेहाइ दिये, मरो तेंडोलोक रेहाइ दिय। १८ तेतिया पुनराय तोमालोक घूरि आहिवा; धार्मिक आबु दुष्टर माजत, अर्थां ईश्वर आवाधना करा लोकर आबु तेंदुँ आवाधना नकरा लोकर माजत प्रतेद देखिवलै पावा।”

८ बाहिनीसकलर यिहोराइ एहि कथा कैचे, “कियनो चोरा, सेइ दिन आहिछे; सेये अश्विशालर निचिनाकै ज़लिव। सेइ दिना सकलो गर्वी ओ दृष्टिचारी लोक नरावर निचिना हव्ब; यि दिन आहि आছे, सेइ दिने तेंडोलोकक पुरि पेलाव; एडाल शिपा कि डाल एकोके अराशिष्ट नथकाकै तेंडोलोकक पुरि पेलाव। २ किन्तु मोर नामत भय वाखेहांता यि

तोमालोक, तोमालोकर प्रति धार्मिकतारूप सूर्य उदित हव्ब, याव किरब सुस्थितादायक; तोमालोके बाहिर है गोहालिर परा मुकलि होरा दामुरिव निचिनाकै डेव दिवा। ३ तोमालोके दुष्ट लोकसकलक गचकिबा; मई एहि कार्य कराव दिना तेंडोलोक तोमालोकर भविर तलत थका हाँहे येन हव्ब।” इयाक बाहिनीसकलर यिहोराइ कैचे। ४ “तोमालोके मोर दास मोठिर ब्यरहावर कथा अर्थां मई तेंदुँक होरेव पर्वतत सकलो इत्रायेलर काबणे यि सकलो विधि आबु शासन-प्रणालीवोर दिछिलौ, सेइबोर सौर्वरण करा। ५ चोरा, यिहोराव सेइ महं आबु भयानक दिन अहार पूर्वेहि मई तोमालोकर ओचलै एलिया भावबादीक पठाम। ६ तेंदुँ पितृसकलै घूराव याते मई आहि पृथिवीक अतिशापेवे आघात नकरिव।”

ନୃତ୍ୟ ନିୟମ

তেজিয়া যীচুরে ক'লে, “হে পিতৃ, এ ওঁলোকক শ্ফুরা কৰা; কিয়নো এ ওঁলোকে কি কৰিছে, সেই বিষয়ে নাজানে।”
পাছত তেওঁলোকে চিঠি খেলি তেওঁৰ বন্ধু ভগাই লনে।

লুক ২৩:৩৮

ମଥି

যীচু প্রাইট দায়িদুর বংশের আবু দায়িদুল অব্রাহামের বংশের লোক। যীচু
প্রাইটের বংশের তালিকা এই: - ১ অব্রাহামের পুত্র ইচহাক; ইচহাকের পুত্র
যাকোব; যাকোবের পুত্র যিহুন আবু তেওঁর ভায়েক-ককায়েক সকল; ৩
যিহুনের পুত্র পেরচ আবু চেবেহ, তেওঁলোকের মাক আছিল তামাৰা পেরচের
পুত্র হিশ্বাগ; হিশ্বাগের পুত্র বামা ৪ বামার পুত্র অমীনাদব; অমীনাদবের পুত্র
নহচেন; নহচেনের পুত্র চলমোন। ৫ চলমোনের পুত্র বেৱেজ - তেওঁর মাক
আছিল বাহবা বেৱেজের পুত্র ওবেদ তেওঁর মাক আছিল বৃষা ওবেদের পুত্র
ঘিচ্যা; ৬ ঘিচ্যের পুত্র দায়িদুর বৰ্জা। দায়িদুর পুত্র চলমোন, তেওঁর মাক
আছিল উবিয়ার ভাৰ্যা। ৭ চলমোনের পুত্র বহাবিয়াম; বহাবিয়ামের পুত্র অবিয়া
অবিয়ের পুত্র আচা; ৮ আচার পুত্র যিহোচাফটা যিহোচাফটের পুত্র যোৰাম;
যোৰামের পুত্র উচিয়া ৯ উচিয়ের পুত্র যোথাম; যোথামের পুত্র আহচ; আহচের
পুত্র ইফিক্যা ১০ ইফিক্যার পুত্র মণচি; মণচির পুত্র আমোন; আমোনের পুত্র
যোচিয়া ১১ যোচিয়ার পুত্র যেখনীয়া আবু তেওঁৰ ভায়েক সকল। ইস্টায়েল
জাতিক বাবিল দেশশ্লৈ বন্দী হিচেপে লৈ যোৱাৰ সময়ত এওঁলোক আছিল।
১২ বাবিল দেশশ্লৈ নিয়াৰ পাছতে যেখনীয়াৰ পুত্র চল্লিয়েলৰ জন্ম হল।
চল্লিয়েলৰ পুত্র জুবুন্নাবিল; ১৩ জুবুন্নাবিলের পুত্র আবীহুন আভীহুনের
পুত্র ইলীয়াকীম; ইলীয়াকীমের পুত্র আচোনা ১৪ আচোনের পুত্র চানোক;
চানোকৰ পুত্র আধীমা আধীমের পুত্র ইলীহুন; ১৫ ইলীহুনের পুত্র ইলিয়াচৰ
ইলিয়াচৰের পুত্র মনতন; মনতনের পুত্র যাকোবা ১৬ যাকোবের পুত্র যোচেফে;
তেওঁ মরিয়মের স্বামী আবু এই মরিয়মের গর্ভত যীচু জন্ম হয়, যি জন্মে
প্রীত বোলা হয়। ১৭ এইদৰে অব্রাহামের পৰা দায়িদুল মৃত্যু চৌক্ষ পুৰুষ;
দায়িদুলে পৰা বাবিল দেশশ্লৈ বন্দী কৰি নিয়া পৰ্যস্ত মৃত্যু চৌক্ষ পুৰুষ; পুণৰ
বাবিললৈ বন্দী কৰি নিয়াৰ পাছৰ পৰা প্রাইটলৈ মৃত্যু চৌক্ষ পুৰুষ। ১৮ যীচু
প্রাইটের জন্ম এইদৰে হৈছিল। যীচুৰ মাক মরিয়মক যোফেলে বাগদান কৰা
হৈছিল, কিন্তু তেওঁলোক একেলগ হোৱাৰ পৰৈহে মরিয়মে পবিত্ৰ আত্মাৰ
শক্তি গভৰতী হোৱা অনুভূত কৰিলে। ১৯ তেওঁৰ স্বামী যোচেফে এজন
ধৰ্মিক লোক হোৱাত মরিয়মক মানুহৰ আগত নিন্দাৰ পাত্ৰ কৰিবলৈ
ইচ্ছা নকৰি, গুপ্তে ত্যাগ কৰিবলৈ মন কৰিলে। ২০ কিন্তু তেওঁ যেতিয়া
এইবোৰ কথা চিন্তা কৰিলে, তেতিয়া প্ৰভুৰ এজন দৃত আহি সপোনত
তেওঁক দৰ্শন দি ক'লে, “হে দায়িদুর বংশেৰ সন্তান যোচেফ, তোমাৰ ভাৰ্যা
মৰিয়মক গ্ৰহণ কৰিবলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো তেওঁৰ গভৰ সন্তান পবিত্ৰ
আত্মাৰ পৰা হৈছে। ২১ তেওঁ এটি পুত্র প্ৰসৱ কৰিব আৰু তুমি তেওঁৰ নাম
যীচু থৰা। কাৰণ তেৱেই নিজৰ লোকক তেওঁলোকৰ পাপ সমূহৰ পৰা
মৃত্যু কৰিব।” ২২ এই সকলো ঘটিছিল যাতে ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাই প্ৰভুৰে
এই যি বচন কোৱাইছিল সেয়া পূৰ্ণ হয়: ২৩ “চোৱা, সেই কুমাৰী গৰ্ভতী
হৈ এটি পুত্র প্ৰসৱ কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ নাম ইমানুেলেল থব;”
এই নামৰ অৰ্থ আমাৰ লগত দৈশ্বৰ। ২৪ পাছত যোচেফে টেপিনিৰ পৰা
সাৰ পাই উটি, প্ৰভুৰ দৃতে তেওঁক আজা দিয়াৰ দৰে নিজৰ ভাৰ্যায়ুপে
মৰিয়মক গ্ৰহণ কৰিলে। ২৫ কিন্তু পুত্র প্ৰসৱ নকৰা পৰ্যস্ত যোচেফে তেওঁৰ
সৈতে সহবাস নকৰিলে। পাছত যোচেফে সেই সন্তানৰ নাম যীচু থলে।

২ হেবোদ যেতিয়া যিহুদীয়ার বজা আছিল, তেতিয়া যিহুদীয়ার বৈচলেহম নামৰ ঠাইত যীচুর জন্ম হলা সেই সময়ত পূর্ব দেশৰ পৰা কেইজনমান জ্যেতিয়ী পঞ্চিতে যিরুচালেমলৈ আহি সুধিলে, ২ ‘যিহুদী সকলৰ যি জন বজা জনিছে, তেওঁ ক'ত? কিয়নো পূর্ব দিশত আমি তেওঁৰ তৰা দেখা পালোঁ, আৰু তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ আহিছাঁ।’ ও এই কথা শুনাত হেবোদ বজাৰ লগতে গোটৈই যিরুচালেমত উঙ্গল-খুঙ্গল লাগিল। ৪ তেতিয়া হেবোদে সকলো প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ মাতি একগোট কৰিলে আৰু তেওঁলোকক সুধিলে, ‘আৰু তেওঁক ক'ত জন্ম গ্ৰহণ কৰিব?’ ৫ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, ‘যিহুদীয়া প্ৰদেশৰ বৈচলেহম নামৰ ঠাইত; কিয়নো ভাববাদীৰ দ্বাৰাই এইদেৱে লিখা আছে, ৬ ‘আৰু তুমি, যিহুদা প্ৰদেশৰ বৈচলেহম, তুমি যিহুদাৰ অধিপতি সকলৰ মাজত কোনোমতে নগণ্য নহয়। কিয়নো তোমাৰ মাজত পৰাই এজন শাসনকর্তা

ওলাৰ, তোৱে মোৰ লোক ইস্রায়েলক চৰাব।” ৭ তেতিয়া হেৰোদে সেই জ্যোতিষী পশ্চিত কেইজনক গুপ্তে মাঠি সেই তৰা সঠিক্ৰমে কোন সময়ত আবিৰ্ভূত হৈছিল, সেই বিষয়ে তেওঁলোকৰ পৰা জ্ঞানৰ বাবে সুধিলে। ৮ তাৰ পাছত তেওঁলোকক বৈলোহমলৈ পঠিয়াই দি ক'লে, “আপোনালোক যাওক আৰু সেই শিশুটোৱ বিষয়ে ভালদৰে বিচাৰ লওক; আৰু বিচাৰি পালে, তেওঁৰ সহাদ আহি মোক দিব, তেতিয়া ময়ো গৈ তেওঁক প্ৰিণ্পত কৰিব পাৰিম।” ৯ ৰজাৰ এই কথা শুনি তেওঁলোক গুচি গ'ল; তাতে যি তৰা তেওঁলোকে পূৰ দিশত দেখিছিল, সেই তৰা তেওঁলোকৰ আগে আগে গৈ শিশুটি থকা ঠাই পালে, আৰু সেই ঠাইৰ ওপৰত বৈ থাকিল। ১০ তাতে সেই তৰা দেখি, তেওঁলোক আনন্দত অতি আত্মহাৰা হ'ল। ১১ তাৰ পাছত তেওঁলোকে ঘৰৰ ভিতৰলৈ সোমাই গৈ মাক মহিয়ম সৈতে শিশুটিক দেখি নতিশৰে প্ৰিণ্পত কৰি তেওঁৰ আৰাধনা কৰিলে। তাৰ পাছত নিজৰ নিজৰ বহুমূলীয়া বস্ত্ৰ টোপোলা মেলি, সোণ, ধূনা-এঁষ্ঠা আৰু গুদৰস উপহাৰ দিলে। ১২ পাছত হেৰোদৰ ওচৰলৈ উলটি নাযাবৰ বাবে তেওঁলোকে সপোনত স্তৰশৰৰ পৰা সাৰাধান বাণী শোৱাত, তেওঁলোকে বেলেঙ বাটৰে নিজৰ নিজৰ দেশলৈ উভতি গ'ল। ১৩ তেওঁলোকে যোৱাৰ পাছত, প্ৰভুৰ এজন দৃতে সপোনত আবিৰ্ভূত হৈয়ে যোচেফক ক'লে, “উঠা, শিশু আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ, মিচৰ দেশলৈ পলাই যোৱা আৰু মই তোমাক নোকোৱা পৰ্যন্ত সেই ঠাইতে থাকিবা, উলটি মাহিয়া; কিয়নো লৰা জনক বিনাশ কৰিবৰ কাৰণে হেৰোদে তেওঁক বিচাৰি আছে।” ১৪ সেই নিশ্চিয় যোচেফে উঠি, শিশু আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ মিচৰ দেশলৈ গ'ল, ১৫ আৰু হেৰোদৰ মৃত্যুলৈকে তেওঁলোক সেই ঠাইতে থাকিল। “মিচৰ দেশৰ পৰা মই মোৰ পুত্ৰক মাতিলো।” এই যি বচন ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাই প্ৰভুৰে কোৱাইছিল, এই বচন সিন্ধু হবলৈ এইদৰে ঘটিল। ১৬ তেতিয়া জ্যোতিষী পশ্চিত কেইজনৰ দ্বাৰাই নিজেক প্ৰাপ্তিত হোৱা দেখি হেৰোদ অতিশয় ক্ৰুৰ হ'ল। তেওঁ জ্যোতিষী পশ্চিত কেইজনৰ পৰা যি সময়ৰ কথা জনিছিল, সেই কাল অনুসৰে দুৰ্বৰ আৰু তাৰকৈক ককম বয়সৰ যুৱান লৰা শিশু বৈলোহম আৰু ইয়াৰ আশে-পাশে থকা অধিল সমূহত আছিল, সেই সকলোকে বধ কৰিবলৈ আদেশ দি পঠিয়াই দিলে। ১৭ তেতিয়া যিবিমিয়া ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাই যি কথা কোৱা হৈছিল, সেয়া সিন্ধু হ'ল: ১৮ “ৰামাত এটা মাত শুনা গ'ল, বিলাপৰ বোল আৰু মহা-শোক, বাহেলে নিজৰ সন্তান সকলৰ কাৰণে ক্ৰন্দন কৰিবচে আৰু তেওঁ সন্তুনা পাবলৈ ও ইচ্ছা কৰা নাই, কাৰণ তেওঁলোকৰ কেৱো জীৱাই থকা নাই।” ১৯ পাছত মেতিয়া হেৰোদৰ মৃত্যু হ'ল, তেতিয়া ওচুৰ এজন দৃতে মিচৰ দেশত থাকোতেই সপোনত আবিৰ্ভূত হৈয়ে যোচেফক ক'লে, ২০ “উঠা, লৰাচি আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ ইস্রায়েল দেশলৈ উলটি যোৱা; কিয়নো যি সকলে এই শিশুটোৱ প্রাণ নাশ কৰিবলৈ বিচাৰি আছিল, তেওঁলোকৰ মৃত্যু হ'ল।” ২১ তেতিয়া যোচেফে উঠি, শিশু আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ ইস্রায়েল দেশলৈ আছিল। ২২ কিন্তু যেতিয়া যোচেফে শুনিলে যে বিহুদীয়াত পিতৃ হেৰোদৰ স্থানত তেওঁৰ পুত্ৰ আৰ্থিলায়ে বাজ্য শাসন কৰিবচে, তেতিয়া তেওঁ তালৈ উলটি যাৰৰ বাবে ভয় কৰিলে; পাছত দুঃখে এক সপোনত সাৰাধান কৰি দিয়াত তেওঁ গালীল প্ৰদেশলৈ গ'ল, ২৩ আৰু তাৰ নাচৰত নামৰ এখন নগৰত বসস্বাস কৰিব ধৰিলে। তেওঁক নাচৰতীয়া বুলি মতা হ'ব, এই যি বচন ভাৰবাদী সকলৰ দ্বাৰাই কোৱা

३ सेइ कालत बाणाइजक योहन आहि, विहृदीयार मरुप्रासात न प्रचार करिव धरिले। २ तेंदू कले, “मान-पालटन करका। कियानो वर्गवाराज्य ओचर हला!” ३ कारण एरोई सेइ योहन, यि जनव विषये विचऱ्या भारवादींचा दावाइ एই बुलि कोरा हेलिल मे, “मरुप्रासात एजनव उच्चस्वर शुभा गैছे, तोमालोके प्रथुर पथ प्रस्तुत करा। तेंदूवाच पोन करा।” ४ योहनें उट्टर नोमेरे तेयारी कापोरा प्रपञ्चिली, कँकालत चामवार उंडुली वाढीचिल. कूरुवा फरिं आरु हाविर नोंद तेंदू आहार आछिल। ५ सेइ समरत विरुद्धालेम, समग्र विहृदीया आरु यर्दन नदीवर दगिकावधीया अंधलर लोक सकल तेंदू ओचरले आहिर धरिले। ६ लोके सकले विचऱ्याचे विकास घेण्याचे वापर यांची निवारणी विचऱ्याचे वापर

যোহনে তেওঁলোকক যদ্দন নদীত বাণিজ্য দিলে। ৭ যোহনে যেতিয়া দেখিলে যে অনেক ফৰীচী আৰু চন্দ্ৰী সকল বাণিজ্যৰ কাৰণে তেওঁৰ ওচৰালৈ আহিছে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “সৰ্গ বৰ্ধণৰ সকল! আগলৈ যি ক্ৰেষ্ট হব লগা আছে, তাৰ পৰা পলাবৰ বাবে আপোনালোকক কোনে চেতনা দিলে? ৮ মন-পালটনৰ উপযুক্ত ফল ধৰি ফলৱান হওকে ৯ আপোনালোকে নিজৰ মনতে আমাৰ পূৰ্ব পুৰুষ অৱাহাম আছে বুলি চিন্তা ও কৰিব; কিয়নো মই আপোনালোকক কও, দিশৰে এই শিলবোৰ পৰাও অৱাহামৰ বাবে বংশৰ সন্তান উৎপন্ন কৰিব পাৰে। ১০ গচ্ছবোৰ গুৰিত কুঠাৰ লাগি আছে; যি যি গচে ভাল গুটি নথৰে, তাক কাটি জুইত পেলোৱা হয়। ১১ আপোনালোকে মন-পালটন কৰা বাবে মই আপোনালোকক পানীত বাণিজ্য দিছো, কিন্তু যি জন আছি আছে, তেওঁ মোতকৈ ও শক্তিশালী; মই তেওঁ পাদুকৰ বাবলোকো যোগ্য নহ'ত; তেওঁ আপোনালোকক পৰিত্ব আত্মা আৰু জুইত বাণিজ্য কৰিব। ১২ তেওঁৰ কুলা তেওঁৰ হাততে আছে; তেওঁ শশ্যৰ মৰণা মৰা ঢোতাল ভালকৈ পৰিকৰা কৰিব আৰু তেওঁ নিজৰ শশ্য ভৱালত চপাই থি, কিন্তু ঘুলা, সেই জুইত পুৰি পেলাব, যি জই কেতিয়া নুম্মায়।” ১৩ সেই সময়ত যীচুৱে বাণিজ্য লবলৈ গালীল প্ৰদেশৰ পৰা যদ্দন নদীৰ পাৰত থকা বাণিজ্যক যোহনৰ কাষলৈ আহিল। ১৪ কিন্তু যোহনে তেওঁক বাধা দিক'লে, “মইহে আপোনাৰ দ্বাৰা বাণিজ্য হোৱা উচিত, এনে স্তুলত আপুনি মোৰ ওচৰালৈ আহিহে?” ১৫ কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, “এতিয়া এন্টেকেয়ে হবলৈ দিয়া; কিয়নো সকলো ধাৰ্মিকতা আমি এইদেৱে পূৰ্ণ কৰা উচিত।” তেতিয়া যোহন সন্তু হ'ল। ১৬ যীচুৱে বাণিজ্যলৈ পানীৰ পৰা উঠাৰ লগে লগে তেওঁৰ সন্মুখত হ'ল স্বৰ্গ মুকলি হ'ল আৰু দৈশ্বৰৰ আত্মা কৌৰোৰ দৰে নামি আহি তেওঁৰ ওপৰত পৰা দেখিলে। ১৭ তেতিয়া এই আকাশ-বাণী হ'ল, “চোৱা, এওঁ মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, এওঁত মই পৰম সন্তুষ্ট।”

৮ তাৰ পাছত চয়তানে যেন যীচুৱে পৰীক্ষা কৰিব পাৰে, সেয়ে পৰিত্ব আত্মাই তেওঁক মৰুপ্রাঞ্চলৈ লৈ গ'ল। ১ তাত চঞ্চল দিন আৰু চঞ্চল বাতি উপবাসে থকাৰ পাছত যীচুৱে ভোক লাগিল। ৩ তেতিয়া চয়তানে আহি তেওঁক ক'লে, “আপুনি যদি দৈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেনহেলে এই শিলবোৰে পিঠা হবলৈ আজ্ঞা দিয়ক।” ৪ তাতে তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “শাস্ত্ৰত লিখা আছে, মানুহ কেৱল পিঠাবে জীয়াই নাথাকে, কিন্তু দৈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা প্ৰত্যেকটো বাক্যবেহে জীয়াই থাকে।” ৫ তেতিয়া চয়তানে তেওঁক পৰিত্ব নগৰ যুৰ্বালেম মন্দিৰৰ কলচাৰ ওপৰলৈ লৈ গ'ল; ৬ আৰু যীচুৱক ক'লে, “আপুনি যদি দৈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেনহেলে নিজকে তললৈ পেলাই দিয়ক; কিয়নো শাস্ত্ৰত এইদেৱে লিখা আছে, তেওঁ নিজৰ দৃত সকলক তোমাৰ আৰ্থে আজ্ঞা দিব আৰু তোমাৰ তাৰ যেন শিলত খুন্দা নাথায়, এই কাৰণে তেওঁলোকে তোমাক হাতোৱে দণ্ডি ধৰিব।” ৭ যীচুৱে তাক ক'লে, “তোমাৰ প্রভু পৰমেশ্বৰক পৰীক্ষা নকৰিবা, এই বুলিও শক্তত লিখা আছে।” ৮ তাৰ পাছত আকো চয়তামে তেওঁক এক অতি ওখ ঠাইলৈ লৈ গ'ল আৰু জগতৰ সকলো বাজৰৰ সৈতে সেইবোৰে ঐশ্বৰ্য দেখুৱালে। ৯ চয়তানে তেওঁক ক'লে, “আপুনি যদি মূৰ দেৱাই মোৰ উপসনা কৰে, তেনহেলে এই সকলালোকে মই আপোনাক দিম।” ১০ তেতিয়া যীচুৱে তাক ক'লে, “ওঁগি যা চয়তান! কিয়নো শাস্ত্ৰত এই বুলিও লিখা আছে, তোমাৰ প্রভু পৰমেশ্বৰক প্ৰণিপাত কৰা আৰু কেৱল তেওঁবেই আৰাধনা কৰা।” ১১ তেতিয়া চয়তানে তেওঁক এবি শুভ গল আৰু স্বৰ্গৰ দৃত সকল আহি যীচুৱ শুশ্ৰায়া কৰিবলৈ। ১২ যীচুৱে মেতিয়া যোহনক বদী কৰি বুলি শুণিলে, তেতিয়া তেওঁ গালীল প্ৰদেশলৈ গ'ল। ১৩ তেওঁ নাচৰত এবি জৰুলুন আৰু নঙ্গলী এলেকাৰ গালীল সাগৰৰ তীৰত থকা কফনৱাহুলৈ লৈ, তাত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে। ১৪ যিয়া ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাই এই যি বন কোৱা হৈলৈ তাক পূৰ্ণ কৰিবলৈ এই সকলো ঘটিল: ১৫ “জৰুলুন দেশ আৰু নশ্তালী দেশ, সাগৰৰ তীৰত, যদ্দনৰ সিপাবৰ অনা-ইহুদী সকলৰ গালীল।” ১৬ যি সকল লোকে অক্ষকাৰত বাস কৰি আছিল তেওঁলোকে মহা-জ্যোতি দেখিবলৈ পালে। যি সকল লোকে মৃত্যুছায়াৰ দেশত বাস কৰিছিল তেওঁলোকৰ ওপৰত দণ্ডি প্ৰকাশিত হৈল।” ১৭ সেই সময়েৰ পৰা যীচুৱে এই বুলি

প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে, “তোমালোকে মন-পালটন কৰা; কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ আহি পালে।” ১৮ পাছত যীচুৱে গালীল সাগৰৰ পাৰত হোকজাটি ফুৰোতে দুজন ভাই-ককাই চিমোন, যাক পিতৰোৰ বোলে আৰু তেওঁৰ ভায়েক আন্তিমক, সাগৰত জাল পেলোৱা দেখিলে। কিয়নো তেওঁলোক মাহমৰীয়া আছিল। ১৯ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মোক অনুসৰণ কৰি আহা, মই তোমালোকক মানুহ ধৰা জালোৱা কৰিব।” ২০ তেতিয়াই তেওঁলোকে জাল এবি তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। ২১ তাৰ পৰা আগুৰাই গৈ যীচুৱে যাকোব আৰু যোহন নামৰ আন দুজন ভাই-ককাইক দেখা পালে। তেওঁলোক চিবিদিয়ৰ পুতেক আছিল। বাপেক চিবিদিয়ৰ সৈতে তেওঁলোকে নাৰত বহি নিজৰ নিজৰ জালবোৰ ঠিক কৰি আছিল। যীচুৱে তেওঁলোকক মাতিলে। ২২ তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ নাও আৰু বাপেকোকে এবি যীচুৱে পাছে পাছে গ'ল। ২৩ যীচুৱে গালীল প্ৰদেশৰ সকলো ঠাইতে থকা নাম-ধৰ্ববোৰত গৈ উপদেশ দিবলৈ ধৰিলো দৈশ্বৰৰ বাজ্যৰ শুভৰ্বার্তা প্ৰচাৰ কৰিলে; আৰু বুলোক সকলৰ মাজৰ পৰা নানা ধৰণৰ বোঝ-ব্যাখ্যিত থকা লোকক সুষ্ঠু কৰিলে। ২৪ সমগ্ৰ চিবিয়া দেশতে তেওঁৰ খ্যাতি বিয়পি পৰিল আৰু লোক সকলে নানা ধৰণৰ বেমাৰ আৰু যন্ত্ৰণাত আক্রান্ত লোক, ভূতে পোৱা লোক, মগী বোঁগী আৰু পক্ষাধাতগুষ্ঠি আদি নানা ধৰণৰ বোঁগী সকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আছিল। যীচুৱে তেওঁলোকক সুষ্ঠু কৰিলে। ২৫ তাতে গালীল, দিকাপলি, যুৰ্বালেম, আৰু যুদ্ধীয়া লগতে যদ্দনৰ সিপাৰৰ পৰাও বহু মানুহ দল বাজি যীচুৱ পাছে পাছে আছিল।

৯ তেতিয়া যীচুৱে বহু লোকৰ ভিৰ দেখা পাই পাহাৰৰ ওপৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁ তাত বহিল। তেতিয়া তেওঁৰ শিয়া সকল তেওঁৰ ওৱৰলৈ আহিল। ২ তেওঁ মাত লগাই তেওঁলোকক এই বুলি উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে, ৩ আত্মাত দৰিদ্ৰ সকল ধন্য; কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য তেওঁলোক। ৪ শোক কৰা সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে সান্তুনা পাব। ৫ ন্যৰ সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে দেশ খন অধিকাৰ কৰিব। ৬ ধাৰ্মিকতালৈ ভোক আৰু পিয়াহ লগা সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোক তৃষ্ণ হব। ৭ দয়ালু সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে দয়া পাব। ৮ নিৰ্মল চিতৰ লোক সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে দৈশ্বৰৰ দৰ্শন পাব। ৯ মিলনকাৰী সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে সান্তুনা পাব। ১০ ধাৰ্মিকতালৈ কাৰণে তাড়না পোৱা সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে সান্তুনা পাব। ১১ যেতিয়া লোক সকলে মোৰ কাৰণে তোমালোকক নিন্দা আৰু তাড়না কৰিব, আৰু তোমালোকৰ অহিতে মিছাকৈ সকলো প্ৰকাৰ কু-কথা কৰ, তেতিয়া তোমালোক ধন্য। ১২ আনন্দ কৰা আৰু উল্লাসিত হোৱা; কিয়নো স্বৰ্গত তোমালোকৰ পুৰুষৰ অধিক আছে। কাৰণ তোমালোকৰ পূৰ্বতে যি ভাৰবাদী সকল আছিল, তেওঁলোককো লোক সকলে সেইবোৰে তাড়না কৰিছিল। ১৩ তোমালোক পথৰিবীৰ লোগ; কিন্তু লোগৰ সোৱাদ যদি হৈবেই যায়, তেনহেলে সেই লোগ কিহেৰে লুণীয়া কৰা যাব? তেতিয়া সেইবোৰে পুণৰ কোনো কাৰণ নহ'ব, কেৱল বাহিৰলৈ পেলোৱাৰ আৰু মানুহৰ গচকাৰ যোগ্যে হ'ব। ১৪ তোমালোক জগতৰ প্ৰেহৰ। পৰ্বতৰ ওপৰত থকা নগৰ গুণ্ঠ হব নোৱাৰে। ১৫ মানুহে চাকি লগাই পাত্ৰৰ কথি নথয়, কিন্তু গচাৰ কথি কেৱল লুণীয়া কৰা যাব? তেতিয়া সেইবোৰে পুণৰ কোনো কাৰণ নহ'ব, কেৱল বাহিৰলৈ পেলোৱাৰ আৰু মানুহৰ গচকাৰ যোগ্যে হ'ব। ১৬ এইদেৱে তোমালোকৰ পোহৰ মানুহৰ আগত প্ৰকাশিত হওক; তাতে তেওঁলোকে তোমালোকৰ ভাল কৰ্ম দেখি, স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃৰ স্তুতি কৰিব। ১৭ নাভিবিৰা যে মই বিধানবাৰ ভাৰবাদী সকলৰ বাক্য বিনষ্ট কৰিবলৈ আহিছো, কিন্তু সিদ্ধকৰিবলৈহে আহিলোঁ। ১৮ কিয়নো মই তোমালোকৰ স্বৰ্গৰাজ্যত পৰিষেবা কৰিবলৈ শুধু গণ্যহৈ হ'ব। ১৯ কিয়নো মই হেতুকৰে যি কোনোৱে এই আজ্ঞাবোৰৰ মাজৰ সু এটি উলজন কৰে আৰু আন লোকক সেইবোৰে কৰিবলৈ শিকায়, তেওঁ স্বৰ্গৰাজ্যত সকলোকে সু বুলি গণ্য হ'ব; কিন্তু যি কোনোৱে সেইবোৰে পালন কৰে আৰু সেইবোৰে শিকায়, তেওঁ স্বৰ্গৰাজ্যত মহান বুলি গণ্য হ'ব। ২০ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ ধাৰ্মিকতা, ধৰ্মীয় অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলতকৈ অধিক নহ'লে তোমালোকে কোনো

প্রকারে স্বর্গবাজ্যত প্ররোশ করিব নোরাবিবা। ২১ তোমালোকে শুনিছা, পূর্বকালৰ লোক সকলৰ আগত ইয়াকে কোৱা হৈছিল যে তুমি নৰ-বৰ্দ নকৰিবাবা আৰু যি কোনোৱে নৰ-বৰ্দ কৰে, সি সোধ-বিচাৰত দণ্ডৰ পাত্ৰ হব। ২২ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, যি কোনোৱে তেওঁৰ ভায়েবৰ ওপৰত খং কৰে, তেওঁ সোধ-বিচাৰত দণ্ডৰ পাত্ৰ হব আৰু যি কোনোৱে তেওঁৰ ভায়েক কৰ, তেওঁ মহাসভাত দণ্ডৰ পাত্ৰ হব আৰু যি কোনোৱে নিজ ভাইক 'তুমি আপনাধা' বুলি কয়, তেওঁ অশিম্য নৰকৰ দণ্ডৰ পাত্ৰ হ'ব। (Geenna g1067) ২৩ এই হেতুকে বেদিত তোমাৰ নৈবেদ্য উৎসৱ কৰোতে, তোমাৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ ভায়েবৰ কোনো কথা আছে বুলি যদি তোমাৰ মনত পৰে, ২৪ তেনহেলে তুমি বেদিৰ আগত তোমাৰ নৈবেদ্য বাথি খৈ প্রথমে তোমাৰ ভায়েবৰ সৈতে মিলন হোৱা আৰু তাৰ পাছত পুনৰ আহি নৈবেদ্য উৎসৱ কৰা। ২৫ তোমাৰ গুচিৰিয়াৰ সৈতে তুমি আদালতৰ চোতালৈলৈ গৈ থাকোতেই বেগাই মিলন হোৱা; অন্যথা জানোছা তোমাৰ গুচিৰিয়াই তোমাক বিচাৰকৰ হাতত শোধাই দিয়ে; বিচাৰকেও তোমাক টেকেলাৰ হাতত শোধাই দিয়ে আৰু তেতিয়া তোমাক কাৰাগাবত ভৰাই থোৱা হৈব। ২৬ মই তোমালোকক স্বৰূপকে কওঁ, যেতিয়ালৈকে দিবলগীয়া ধনৰ শেষ পিছিচাৰ পৰ্যন্ত আদায় নিদিয়া, তেতিয়ালৈকে তোমালোকে তাৰ পৰা কোনোমতে ওলাৰ নোৱাৰিবা। ২৭ "তোমালোকে এই বুলি কোৱা শুনিছা, 'বাপ্তিচাৰ নকৰিবা'। ২৮ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, যি কোনোৱে মহিলাৰ ফালে কাম ভাৱে চায়, সি তেতিয়াই মনতে তাইৰে সৈতে ব্যভিচাৰ কৰিলে। ২৯ যদি তোমাৰ সেঁ চুকুৱে তোমাৰ বিঘণিন জন্মায়, তেনহেলে তাক কাটি তোমাৰ পৰা উলিয়াই পেলাই দিয়া; কিয়নো তোমাৰ পোতাই শৰীৰ নৰকত পেলোৱা হোৱাতকৈ, এটা অঙ্গ নষ্ট হোৱাই তোমাৰ পক্ষে ভাল। (Geenna g1067) ৩০ যদি তোমাৰ সেঁ হাতে তোমাৰ বিঘণিন জন্মায়, তেনহেলে তাকো কাটি তোমাৰ পৰা পেলাই দিয়া; কিয়নো তোমাৰ গোটাই শৰীৰ নৰকলৈ যোৱাতকৈ এটা অঙ্গ নষ্ট হোৱাই তোমাৰ ভাল।" (Geenna g1067) ৩১ এইদেৰেও কোৱা হৈছিল, যি কোনোৱে নিজৰ ভাৰ্যাক ত্যাগ কৰে, তেনহেলে তেওঁ ভাৰ্যাক ত্যাগ-পত্ৰ দিয়ক।' ৩২ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ যে, একমতে ব্যভিচাৰ দোষত বাহিৰে কোনোৱে যদি আন কাৰণত নিজৰ ভাৰ্যাক ত্যাগ কৰে, তেনহেলে তেওঁ তেওঁক ব্যভিচাৰী কৰায় আৰু যি কোনোৱে সেই ত্যাগ কৰা মহিলাৰ বিয়া কৰাই তেরোঁ ব্যভিচাৰ কৰে। ৩৩ পুনৰায় তোমালোকে শুনিছা, পূৰ্বকালত এই কথা কোৱা হৈলৈ যে 'তুমি যিষা শপত নাখাৰা, বৰং প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে কৰা তোমাৰ শপত পালন কৰিবা'। ৩৪ কিন্তু মই কওঁ, তোমালোকে কোনো শপতেই নাখাৰা, স্বৰ্গৰ নামত শপত নাখাৰা, কাৰণ সেয়ে দৈশৰৰ সিংহাসন, ৩৫ আৰু পৃথিবীৰ নামতো শপত নাখাৰা, কিয়নো সেয়ে তেওঁৰ ভৰি পীৰা; যিবুচালেমৰ নামৰেও নহয়, কিয়নো সেয়া মহান বজাৰ নগৰা। ৩৬ এনে কি নিজৰ মূৰত ধৰিও শপত নাখাৰা, কিয়নো এডাল চুলিকো তোমালোকে বগা বা ক'লা কৰিব নোৱাৰা। ৩৭ কিন্তু তোমালোকৰ কথা 'হ্যাঁ' যদি হয় বা 'নহয়' যদি নহয় হওক। ইয়াতকৈ অধিক যি, সেয়া চৱাতানৰ পৰাহে হয়। ৩৮ তোমালোকে 'চুকুৰ সলনি চুকু, দাঁতৰ সলনি দাঁত' এই যি কথা কোৱা হৈছিল, সেই বিষয়ে শুনিছা। ৩৯ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে দুষ্ট লোক সকলৰ প্রতিৰোধ নকৰিবা; বৰং কোনোৱে যদি তোমাৰ সেঁ গালত চৰ মাৰে, তেনহেলে তেওঁলৈ আন খন গালোৱে পাতি দিবা। ৪০ কোনোৱে যদি আদালতত তোমাৰ ওপৰত গোচৰ তাৰি তোমাৰ চেলা ল'ব খোজে, তেনহেলে তেওঁক তোমাৰ চাদাৰখনো এৰি দিবা। ৪১ যি কোনোৱে তোমাক এমাইল বাট বলেৰে নিয়ে, তেওঁক লগত দুমাইল যাবা। ৪২ যি জনে তোমাক খোজে, সেই জনক দিবা আৰু কোনোৱে তোমাৰ পৰা ধাৰ বিচাৰিলে, তেওঁক বিমুখ নকৰিবা। ৪৩ তোমালোকে কোৱা শুনিছা, 'তোমাৰ চুবুৰায়াক প্ৰেম কৰিবা আৰু শক্ৰক ধিণ কৰিবা'। ৪৪ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ শক্ৰক প্ৰেম কৰিবা আৰু তোমালোকক তাড়না কৰা সকলৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা, ৪৫ তেতিয়াহৈ তোমালোকক স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ সন্তান হ'ব পাৰিবা। কিয়নো তেওঁ দুষ্ট আৰু ধৰ্মীক অথবা অধৰ্মীক সৎ দুয়োৰো ওপৰত সূৰ্য উদয় হ'বলৈ দিয়ে আৰু ধৰ্মীক অথবা অধৰ্মীক

এই দুয়োৰো ওপৰত বৰষুণ বৰষায়। ৪৬ কিয়নো যি মানুহে তোমালোকক প্ৰেম কৰে, তোমালোকে যদি কেৱল তেওঁলোককে প্ৰেম কৰা, তেনহেলে কি পুৰুষকাৰ পাৰা? কৰ সংঘৰকাৰী সকলেও জানো তাকে নকৰে? ৪৭ তোমালোকে যদি কেৱল তোমালোকেৰ ভাই সকলকে শুভেচ্ছা জনোৱা, তেনহেলে আনতকৈ অধিক বেচি কি কৰিবলা? অনা-ইহুদী সকলেও জানো তাকে নকৰে? ৪৮ এই হেতুকে তোমালোকৰ স্বীকীয় পিতৃ যেনে সিদ্ধ, তোমালোকে তেনে সিদ্ধ হোৱা।

৬ সাৰাধান! মানুহক দেখুৰাবলৈ তেওঁলোকৰ আগত তোমালোকে নিজ নিজ ধাৰ্মিকতাৰ কৰ্ম নকৰিবা; তেনেকুৰা কৰিলে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ওচৰ পৰা তোমালোকে একো পুৰুষকাৰ নাপাৰা। ২ এই হেতুকে, তুমি যেতিয়া দান কৰা, তেতিয়া মানুহৰ পৰা প্ৰশংসা পাৰলৈ কপটীয়া সকলৰ নিচিনাকৈ নকৰিবা। তেওঁলোকে নাম-ঘৰে, নাম-ঘৰে আৰু বাটো-পথে নিজৰ আগে আগে ঢাক-চোল কোৱাই দান দিয়ে। মই তোমালোকক স্বৰূপকে কওঁ, তেওঁলোকে নিজৰ পুৰুষকাৰ পালেই। ৩ কিন্তু তোমালোকে যেতিয়া দান দিবা, তেতিয়া তোমালোকৰ সেঁ হাতে কি কৰে বাঁও হাতক সেই বিষয়ে জিনিবলৈ নিদিবা; ৪ কিয়নো তেতিয়াহৈ তোমালোকৰ দান গোপন হ'ব আৰু গুপ্তে দেখা তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকক প্ৰতিদিন দিব। ৫ তোমালোকে যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেতিয়া কপটীয়া সকলৰ দৰে নহৰা; কিয়নো মানুহক দেখুৰাবৰ কাৰণে তেওঁলোকে নাম-ঘৰে, নাম-ঘৰে আৰু আলিবাৰট চুকে চুকে থিয়ে হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ভালপায়। মই তোমালোকক স্বৰূপকে কওঁ, তেওঁলোকে নিজ নিজ পুৰুষকাৰ পালেই। ৬ কিন্তু তোমালোকে যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেতিয়া ভিতৰ-কোঠালৈলৈ গৈ দুৱাৰ বৰ্বৰ কৰিবা আৰু যি জনক দেখা পোৱা নায়া, তোমালোকৰ সেই পিতৃৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিবা; তাতে গুপ্তে দেখা তোমালোকক পিতৃয়ে তোমালোকক প্ৰতিদিন দিব। ৭ প্ৰাৰ্থনা কৰা সময়ত অনা-ইহুদী সকলৰ নিচিনাকৈ তোমালোকে অনৰ্থক পুনৰুক্তি নকৰিবা; কিয়নো তেওঁলোকে ভাৱে, তেওঁলোকৰ বেচি কথাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা তেওঁ শুনিব। ৮ এতকে তোমালোক তেওঁলোকৰ নিচিনা নহৰা; কিয়নো তোমালোকৰ কি কি প্ৰয়োজন আছে, সেই বিষয়ে তোমালোকে পিতৃৰ পৰা খোজাৰ আগেয়ে, তোমালোকৰ পিতৃয়ে জানে। ৯ এই হেতুকে তোমালোকে এইদেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা; 'হে আমাৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃ, তোমাৰ নাম পুজনীয় হওক; ১০ তোমাৰ বাজ্য হওক; যেনেকৈ স্বৰ্গত, তেনেকৈ পুৰীৰিতো তোমাৰ ইচ্ছা পূৰ হওক। ১১ আমাৰ প্ৰয়োজনীয় আহাৰ আজি আমাক দিয়া। ১২ আমাৰ ধৰুৰাহাতক অমি যেনেকৈ ক্ষমা কৰিবলৈ, তেনেকৈ আমাৰো ধাৰ ক্ষমা কৰা। ১৩ আমাক পৰীক্ষলৈ নিনিবা, কিন্তু পাপ আত্মাৰ পৰা আমাক ধৰি বাখা।' ১৪ কিয়নো তোমালোকে যদি আন লোকৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা, তেনহেলে তোমালোকৰ স্বীকীয় পিতৃয়ে তোমালোকৰে অপৰাধ ক্ষমা কৰিব; ১৫ কিন্তু তোমালোকে যদি আন লোকৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰা, তেনহেলে তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকৰে অপৰাধ ক্ষমা নকৰিব। ১৬ যেতিয়া তোমালোকে লয়ন দিয়া, তেতিয়া কপটীয়া সকলৰ নিচিনাকৈ মুখ মলিন নকৰিবা; কিয়নো তেওঁলোকে লয়নীয়া বুলি মানুহক দেখুৰাবলৈ মুখ বিবৰণ কৰে। মই তোমালোকক পিতৃ তোমালোকৰে কওঁ, তেওঁলোকে নিজ নিজ পুৰুষকাৰ পালেই। ১৭ কিন্তু তোমালোকে যেতিয়া লয়ন দিয়া, তেতিয়া তোমাৰ মূৰত তেল সানিবা আৰু মুখ ধুই ল'বা; ১৮ যাতে আনে জানিব নোৱাৰে যে, তোমালোকে লয়ন দিয়া। কিন্তু তোমালোকৰ পিতৃ, যি জনক তোমালোকে দেখা নোপোৱা, কেৱল তেৰেই ইয়াক দেখা পাব। তাতে গুপ্তে দেখা তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকক পুৰুষকাৰ দিব। ১৯ যি ঠাইত পোক আৰু মাঘাৰে ক্ষম কৰে, চোৰেও সিদ্ধি দি চুৰ কৰে, এনে পৃথিবীত নিজলৈ ধন নাসাৰিচা; ২০ কিন্তু য'ত পোক আৰু মাঘাৰে ক্ষম নকৰিব। ২১ কিয়নো য'তে তোমালোকৰ ধন থাকিব, ততে তোমালোকৰ মনো হ'ব। ২২ চকুৰেই শৰীৰৰ প্ৰদীপ; এই হেতুকে তোমালোকৰ চকু যদি ভালো থাকে, তেনহেলে তোমালোকৰ গোটেই শৰীৰ দীপ্তিময় হ'ব; ২৩ কিন্তু

তোমালোকৰ চকু যদি বেয়া হয়, তেনেহলে তোমালোকৰ গোটেই শৰীৰ অন্ধকাৰময় হ'ব। এতকে তোমালোকৰ তাত থকা পোহৰ যদি আচলতে অন্ধকাৰময় হয়, তেনেহলে সেই আকাৰ কিমান গভীৰ হব। ২৪ কিয়নো দুজন গবাকীৰ ওচৰত সেৱাকৰ্ম কৰিব নোৱাৰে; কিয়নো তেওঁ এজনক যিগ কৰি আন জনক প্ৰেম কৰিব; নাইবা এজনত আসন্ত হৈ, আন জনক হেয়জন কৰিব। তোমালোকে ঈশ্বৰ আৰু ধন, এই উভয়তে কৰ্ম কৰিব নোৱাৰা। ২৫ এই হেতুকে মই তোমালোকক কঁও, ‘কি ভোজন কৰিব বা কি পান কৰিম?’—এই বুলি প্ৰাণৰ কাৰণে, নাইবা ‘কি পিণ্ডিম?’—এই বুলি শৰীৰৰ কাৰণে চিন্তা নকৰিব। আহাৰতকৈ প্ৰাণ, আৰু কাপোৰতকৈ শৰীৰ প্ৰেষ্ঠ নহয় নে? ২৬ আকাৰশৰ চৰাইবোৱলৈ চোৱা; সেইবোৰে নবয়, নদায়, আৰু ভৰ্বালত নচপায়; তথাপি তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে সেইবোৰকো আহাৰ দিয়ে। তোমালোক সেইবোৰতকৈ অধিক মূল্যৱান নোহোৱা নে? ২৭ আৰু তোমালোকৰ মাজৰ কোনো চিন্তা কৰি নিজৰ আয়ুস এহাতকে বঢ়াব পাৰে? ২৮ বস্তৱ বাবেও কিয় চিন্তা কৰা? পথাৰৰ লিলিখুলোৰ কেনেকৈ বাচে, সেই বিষয়ে ভাৰি চোৱা; সেইবোৰে শ্ৰম নকৰে, কাপোৰো নবয়; ২৯ তথাপি মই তোমালোকক কঁও, চলোমন বজা ইমান শ্ৰেষ্ঠৰ মাজত থাকিও এইবোৰ এটাৰো নিচিনা নিজৰ বিভৃষিত কৰিব পৰা নাছিল। ৩০ এতকে, পথাৰৰ যি বন আজি আছে, কাহীলৈ ঝুইশালত পেলোৱা হ'ব, সেই বনকো যদি ঈশ্বৰে এনেকৈ ভূষিত কৰে, তেনেহলে হে অল্পবিশ্বাসী সকল, তেওঁ তাতকৈ তোমালোকক অধিক ভূষিত নকৰিব নে? ৩১ এই হেতুকে কি খাম? কি পান কৰিম? বা কি পিণ্ডিম? এই বুলি চিন্তা নকৰিব। ৩২ কিয়নো আনা-ইহুদী সকলেও এইবোৰ বিচাৰে আৰু এইবোৰ যে তোমালোকৰে প্ৰয়োজন, এই বিষয়ে তোমালোকৰ স্বীকীয় পত্ৰয়ে জানে। ৩৩ কিন্তু তোমালোকে প্ৰথমে ঈশ্বৰৰ বাজ্য আৰু ধাৰ্মিকতা বিচাৰা; তাতে এই সকলোৰে তোমালোকক দিয়া হ'ব। ৩৪ এতকেক কাহীলৈ কাৰণে চিন্তা নকৰিবা; কিয়নো কাহীলৈয়ে নিজৰ বাবে চিন্তা কৰিব। দিনৰ যি কঁষ্ট, দিনটৈলৈ সেয়ে যথেষ্ট।

৭ তোমালোকে অন্য লোকৰ সোধ-বিচাৰ নকৰিবা, তেতিয়াহে তোমালোকৰো বিচাৰ কৰা হ'ব, আৰু যি জোখেৰে তোমালোকে জোখা, সেই জোখেৰে তোমালোককো জোখা হ'ব। ২ কিয়নো যেনেকুৰা বিচাৰেৰে তোমালোকৰো বিচাৰ কৰা হ'ব, আৰু যি জোখেৰে তোমালোকে জোখা, সেই জোখেৰে তোমালোককো জোখা হ'ব। ৩ তুমি নিজৰ চকুত থকা চতি ডাললৈ মন নকৰি, ভায়ৰেৰ চকুত থকা সৰু কুটা ডাললৈ কিয় চাইছো? ৪ তোমাৰ নিজৰ চকুত এডাল চতি লাগি থাকেতেই, তোমাৰ ভাইক ‘আহা, তোমাৰ চকুৰ পৰা কুটা ডাল উলিয়াবলৈ দিয়া’ এই কথা কেনেকৈ কৰ পাৰা? ৫ হে কেপটীয়া, প্ৰথমতে নিজৰ চকুৰ পৰা সেই চতি ডাল উলিয়াবলৈ পেলোৱা, তেতিয়াহে তোমাৰ ভাইৰ চকুৰ পৰা কুটা ডাল উলিয়াবলৈ ভালকে দেখিবা। ৬ কোনো পবিত্ৰ বস্তু কুৰুক্ষৰোৰ নিদিবা আৰু গাহৰিব আগত তোমালোকৰ মুকুতা নেপেলাবা; হয়তো সিহিতে সেইবোৰে ভৰিব তলত লৈ গচকি নষ্ট কৰিব আৰু তোমাৰ ফলে ঘূৰি আহি তোমাকো টুকুবা-টুকুৰ কৰি ফেলোৱা। ৭ শোজা, তেতিয়াহে তোমালোকক দিয়া হ'ব; বিচাৰা, তেতিয়াহে পাবা; টুকুবিগোৱা, তেতিয়াহে তোমালোকক দুৱাৰ মুকলি কৰা হ'ব। ৮ কিয়নো যি জনে খোজে, সেই জনে পায়, যি জনে বিচাৰে, সেই জনে দেখা পায় আৰু যি জনে টুকুবিশায় সেই জনলৈকে দুৱাৰ মুকলি কৰা হয়। ৯ তোমালোকৰ মাজত এনে কোনো মানহ আছে নেকি যি, তেওঁৰ লৰাই পিঠা খুজিলে তাক শিল দিব? ১০ নাইবা মাছ খুজিলে সাপ দিব? ১১ তোমালোক দুষ্ট হৈয়ো যানি নিজৰ সন্তানক উত্তম বস্তু দিব জানা, তেনেহলে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ওচৰত যি সকলে বিচাৰে, সেই লোক সকলক জানো তেওঁ অধিকৰূপে ভাল বস্তু নিদিব? ১২ এতকে, লোকে তোমালোকক যেনে ব্যৱহাৰ কৰিলে তোমালোকে ভাল পোৱা, তোমালোকেও তেওঁলোকক তেনেহলে ব্যৱহাৰ কৰিবা; কিয়নো এয়ে বিধান আৰু ভাৰবাদী সকলৰ শিক্ষাৰ সাৰ। ১৩ টেক দুৱাৰেদি সোমোৱা; কিয়নো যিয়ে সৰ্বনাশলৈ নিয়ে, সেই দুৱাৰ ডঙ্গৰ আৰু বাটো বহল। তাৰ মাজেদি সোমোৱা লোকো অনেক। ১৪ কিন্তু

যিয়ে জীৱনলৈ নিয়ে, সেই দুৱাৰ সৰু আৰু বাটো ঠেক। অতি কম লোকেহে ইয়াক বিচাৰি পায়। ১৫ ভুৱা ভাৰবাদী সকলৰ বিষয়ে সাৰধান হোৱা। সিহিতে তোমালোকৰ ওচৰলৈ মেৰৰ বেশ লৈ আহে, অখচ ভিতাৰি সিহিত হিস্ব বাঞ্কুৰ। ১৬ সিহিতে জীৱনৰ ফলৰ দ্বাৰাই তোমালোকে সিহিতক চিনি পাবা। মানুহ জানো কাহীটীয়া জোপোহাৰ মাজৰ পৰা আঙুৰৰ ফল বা কাহীট গছৰ পৰা ডিমুৰ ফল পাৰ পাৰে? ১৭ ঠিক তেনেহলে প্ৰত্যেক ভাল গছত ভাল ফল ধৰে আৰু বেয়া গছত বেয়া ফল ধৰে। ১৮ ভাল গছত বেয়া ফল আৰু বেয়া গছত ভাল ফল ধৰিব নোৱাৰে। ১৯ যি গছত ভাল ফল নথৰে, সেই গছ কাটি জুইত পেলোৱা হয়। ২০ এতকে সিহিতৰ ফলৰ দ্বাৰাই তোমালোকে সিহিতক চিনি পাবা। ২১ যি সকলে মোক ‘প্ৰভু প্ৰভু’ বোলে, তেওঁলোক সকলোৱে যে স্বৰ্গবাজ্যত সোমাব, এনে নহয়; কিন্তু যি জনে স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ ইচ্ছা পালন কৰে, সেইজনেহে সোমাব। ২২ সেইদিনা বহলোকে মোক ক'ব, ‘হে প্ৰভু, হে প্ৰভু’ আমি আপোনাৰ নামেৰে ভাৰেক্ষি প্ৰাচাৰ কৰা নাই নে? আপোনাৰ নামেৰে ভূত খেদোৱা নাই নে? আপোনাৰ নামেৰে অনেক পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰা নাই নে? ২৩ তেতিয়া মই সিহিতক স্পষ্টকৈ ক'ম, ‘মই তহতক কেতিয়াও চিনি নাপাও, দুৰচাৰীবোৰ। মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ হ’। ২৪ সেই কাৰণে কঁও, যি কোনোৱে মোৰ এই সকলো কথা শুনি পালন কৰে, তেওঁ এনেকুৱা এজন বুদ্ধিমান লোকৰ নিচিনা যি জনে শিলৰ ওপৰত তেওঁৰ ঘৰ সাজিলে। ২৫ পাচত বৰষুণ পৰিল, ধল আহিল আৰু প্ৰচণ্ড বতাহ বলাত সেই ঘৰত আহি খুন্দা লাগিল; কিন্তু সেই ঘৰটো নপৰিল, কাৰণ ইয়াক শিলৰ ওপৰত নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল। ২৬ পুনৰ যি কোনোৱে মোৰ এই সকলো কথা শুনি পালন নকৰে, তেওঁ এনেকুৱা এজন মূৰ্খ লোকৰ নিচিনা, যি জনে বালিৰ ওপৰত তেওঁৰ ঘৰ সাজিছিল। ২৭ পাচত বৰষুণ পৰিল, ধল আহিল আৰু প্ৰচণ্ড বতাহ বলাত সেই ঘৰটো আহি খুন্দা লাগিল; তাতে সেই ঘৰটো পৰি গ'ল আৰু সুস্পৰ্শকৈ ঘৰটোৰ পতন হ'ল। ২৮ যীচূৱে যেতিয়া কথা কৈ শেষ কৰিলে, তেতিয়া লোক সকলে তেওঁৰ শিক্ষাত বিস্মিত হৈ গ'ল; ২৯ কিয়নো তেওঁ তেওঁলোকৰ বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ দৰে উপদেশ দিয়া নাছিল, বৰঞ্চ এজন অধিকাৰ থকা লোকৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকৰ উপদেশ দিছিল।

৮ যীচূ যেতিয়া পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিল, তেতিয়া মানুহৰ বৃহৎ দল এটাৰ তেওঁৰ পাছে পাছে আহিলৈ ধৰিলে। ২ সেই সময়ত এজন কুষ্ঠ বোগী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি প্ৰণিপাত কৰি তেওঁক ক'লে, ‘হে প্ৰভু, আপুনি যদি ইচ্ছা কৰে, তেনেহলে মোক শুচি কৰিব পাৰে।’ ৩ যীচূৱে হাত খন আগবঢ়াই তেওঁক চুই ক'লে, ‘মই ইচ্ছা কৰিছোঁ; তুমি শুচি হোৱা।’ লণে লণে মানুহ জৰুৰ কুঠৰেগ ভাল হৈ গ'ল। ৪ তেতিয়া যীচূৱে মানুহ জনক ক'লে, সাৰধান, তুমি এই কথা কাকো নকৰা; বৰং যোৱা, পুৰোহিতৰ আগত গৈ নিজকে দেখুওৱা আৰু মোচিৰ আদেশ অনুসাৰে নৈবেদ্য উৎসৱ কৰা। তেতিয়া লোক সকলৰ আগত তুমি সাক্ষ্য হো যে, তুমি সুস্থ হলা।’ ৫ ইয়াৰ পাচত যীচূ কফৰনাহূম নগৰলৈ গ'ল। তাত এজন এশৰ সেনাপতিয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি বিনয় কৰি ক'লে, ৬ ‘হে প্ৰভু, মোৰ এজন দাস ঘৰত বিচানত পৰি আছে। সি পক্ষঘাত বোগত অতিশয় যাতনা পাই আছে।’ ৭ যীচূৱে তেওঁক ক'লে, ‘মই আহিম আৰু তেওঁক সুস্থ কৰিব।’ ৮ সেই সেনাপতিয়ে উত্তৰ দি ক'লে, ‘হে প্ৰভু, মই এনে যোগ্য নহ'ত যে আপুনি মোৰ ঘৰত সোমাব; কিন্তু মুখেৰে মাখোন কৈ দিয়ক, তাতে মোৰ দাস সুস্থ হ'ব। ৯ মই নিজেও আনৰ অধিকাৰৰ অধীন আৰু মোৰ অধীনতো সৈন্য সকল আছে। মই এজনক ‘যা’ বুলিলে, সি যায়; আন জনক ‘আহ’ বুলিলে, সি ‘আহে’ আৰু মোৰ দাসক ‘এইটো কৰি বুলিলে সি সেই কাম কৰে।’ ১০ যীচূৱে এই কথা শুনি বিস্মিত হ'ল আৰু যি সকল লোক তেওঁৰ পাছে পাছে আছিল, সেই লোক সকলক উদ্দেশ্য কৰি তেওঁক ক'লে, ‘মই আহিম আৰু মুখেৰে মাখোন কৈ দিয়ক, তাতে মোৰ দাস সুস্থ হ'ব। ১১ যীচূৱে কাহীটো মাজত দেখা পোৱা নাই। ১২ এটো আপোনালোকক কঁও, পূৰ্ব আৰু পশ্চিম সকলো দিশৰ পৰা আনেক আহিব আৰু আৰাহম, ইচ্ছাক আৰু যাকোবৰ লগত স্বৰ্গবাজ্যত ভোজন

করিবলৈ বহিব; ১২ কিন্তু যি সকল এই রাজ্যৰ সন্তান, তেওঁলোকক বাহিৰ আঙ্গীৰত পেলোৱা হ'ব। তাতে লোক সকলে ক্ৰদন কৰিব আৰু যন্ত্ৰণাত দাঁত কৰিব।” ১৩ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই শ্ৰেণী সেনাপতিক ক'লে, “তুমি যোৱা; তুমি যি দৰে বিশ্বাস কৰিলা, সেইদেইহ হওক।” সেই সময়তেই তেওঁৰ দাস জন সুস্থ হল। ১৪ পাছত যীচু শিতৰ ঘৰত সেমাল আৰু তাতে পিতৰৰ শাৰৱেকক জৰুত পৰি থকা দেখিলৈ। ১৫ যীচুৱে তেওঁৰ হাত খন স্পৰ্শ কৰিলে আৰু লগে লগে তেওঁৰ জৰু নাইকৰিয়া হ'ল। তেতিয়া তেওঁ বিচনাৰ পৰা উঠি যীচুৱে সেৱা শৃংশুমা কৰিবলৈ ধৰিলৈ। ১৬ সন্দিয়া হোৱাত লোক সকলে ভূতে পোৱা অনেক মানুহক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলৈ। তেওঁ মুখৰ কথখৰেই সেই ভূতৰ আত্মাবোৰ খেদালে আৰু যি সকল অসুস্থ আছিল, সেই সকলো বোগীকে সুস্থ কৰিলৈ। ১৭ ইয়াৰ দ্বাৰা যিচ্যো ভাৰবাদীয়ে কোৱা এই বচন পূৰ্ণ হ'ল, “তৈৱেই আমাৰ দৰ্বলতা ল'লে আৰু আমাৰ বোগৰ ভাৰ বলে।” ১৮ যীচুৱে নিজৰ চাৰিওফালে বহু মানুহৰ দল দেখি শিষ্য সকলক গালীল সাগৰৰ সিপাৰলৈ যাবৰ বাবে আজ্ঞা দিলৈ। ১৯ সেই সময়ত বিধানৰ অধ্যাপক এজনে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “হে গুৰু, আপুনি যালৈকে যাব, ময়ো আপোনাৰ পাছে পাছে তালৈ যাম।” ২০ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “শিয়ালৰ গাত আৰু আকাশৰ চৰাইৰো বাহ আছে; কিন্তু মানুহৰ পুত্ৰৰ নিজৰ মূৰ থখলৈ ঠাই নাই।” ২১ শিষ্য সকলৰ মাজৰ আন এজনে আহি তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু, প্ৰথমতে গৈ মোৰ পিতৰক মৈদাম দি আহিবলৈ অনুমতি দিয়ক।” ২২ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “যি সকল মৃত, তেওঁলোকেই মৃত সকলক মৈদাম দিয়ক, কিন্তু তুমি মোৰ পাছে পাছে আছা।” ২৩ তাৰ পাছত যীচু নারত উঠিল আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলৈ। ২৪ হঠাৎ সাগৰত প্ৰবল ধূমুহা আছিল আৰু নান ওখনৰ ওপৰলৈকে টোৰ লহৰৰোৰ ওফন্দি উঠিলৈ ধৰিলৈ; তেতিয়া যীচু টোপনিত আছিল। ২৫ শিষ্য সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক জগাই ক'লে, “হে প্ৰভু, আমাক বচাঁওক; আমি এতিয়া মৰিব।” ২৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “অল্পবিশাসীৰ দল! তোমালোকে কিয় ইমান ডৱ খাইছা?” পাছত তেওঁ উঠি, বতাহ আৰু সাগৰক ডিয়ালৈ; তেতিয়া সকলোৰোৰ অতি শাস্ত হল। ২৭ ইয়াকে দেখি লোক সকলে বিশ্বাস মানিলো আৰু কলে, “এও কেনে ধৰণৰ মানুহ যে বতাহ আৰু সাগৰেও এওঁৰ কথা মানে।” ২৮ যীচু যেতিয়া সাগৰৰ সিপাৰে থকা গদাদীয়া সকলৰ দেশলৈ আছিল, তাতে ভূতে পোৱা দুজন মানুহ মৈদামনিৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই আছিল আৰু তেওঁৰ আগত উপস্থিত হ'ল। সিঁহত ইমানেই ভয়নাক আছিল যোৱা, কোনোৱে সেই বাটেন্দি যাব নোৱাৰিছিল। ২৯ সিঁহতে চিএৰি ক'লে, “হে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, আপোনাৰ লগত আমাৰবোৰ কি কাম আছে? নিদিষ্ট সময়ৰ পুৰোহীত আমাক যাতনা দিবলৈ ইয়ালৈ আহিছে নেকি?” ৩০ সেই সময়ত সিঁহতে পৰা নাতিদুৰোহে এজনক গাহৰি চি আছিল। ৩১ ভূতবোৰে যীচুক কাৰ্য্যত কৰি ক'লে, আপুনি যদি আমাক খেদালৈকে বিচাৰে, তেনেহলে সেই গাহৰি জাকৰ মাজত সোমাবলৈ আমাক পঢ়িয়াই দিয়ক। ৩২ তেওঁ সিঁহতক ক'লে, “তেনেহলে যা!” তেতিয়া মানুহ দুজনৰ পৰা ভূতবোৰ বাহিৰ ওলাই আহি গাহৰিবোৰত সেমাল। তাতে সেই গাহৰিবোৰ যীচুক কাৰ্য্যত কৰি ক'লে, আপুনি গাল আৰু সাগৰত পৰি পানীতু দুবি মৰিল। ৩৩ তেতিয়া গাহৰিবোৰ বাহিৰ বখীয়াবোৰে দৌৰি পলাই গৈ নগৰত থকা মানুহৰোৰক সকলোৰোৰ কথা জনালৈ; বিশেষকৈ ভূতে পোৱা লোক দুজনৰ বিষয়েও সহাদ দিলৈ। ৩৪ তেতিয়া যীচুক সাক্ষাৎ কাৰিবলৈ নগৰতৰ সকলো মানুহ ওলাই আছিল; তেওঁলোকে যীচুক দেখা পাই তেওঁক অনুৰোধ কৰি ক'লে, তেওঁ মেন তেওঁলোকৰ অঞ্চলৰ পৰা গুঁট যায়।

৯ পাছত যীচুৱে নাবত উঠি সাগৰ পাৰ হৈ নিজৰ নগৰলৈ আহিল। ২ এনেতে কেইজনমান লোকে বিচনাত পৰি থকা এজন পক্ষাধ্যাত বোগত আক্রান্ত তাৰশ বোগীক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলৈ। সেই লোক সকলৰ দৃঢ় আঞ্চ দেখি যীচুৱে বোগীজনক ক'লে, “বোপা, নিৰ্ভয় হোৱা; তোমাৰ সকলো পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল।” ৩ তেতিয়া বিধানৰ অধ্যাপক কেইজনমানে নিজৰ মাজতে মনে মনে কৰলৈ ধৰিলৈ, “এই মানুহ জনে

দৈশ্বৰ নিদা কৰিছে।” ৪ যীচুৱে তেওঁলোকৰ মনৰ চিতা বুজি পাই ক'লে, ‘আপোনালোকে মনে মনে বেয়া চিতা কৰিছে কিয়?’ ৫ কোনটো কোৱা সহজ- ‘তোমাৰ পাপ সুহৃ ক্ষমা কৰা হ'ল’ নে ‘তুম উঠি খোজকাটি ফুৰা?’ ৬ কিন্তু আপোনালোকে যেন জানিব পাৰে যে, এই প্ৰথৱীত পাপ ক্ষমা কৰাৰ ক্ষমতা মানুহৰ পুত্ৰ আছে; ইয়াকে কৈ যীচুৱে সেই বোগীজনক ক'লে, উঠা, তোমাৰ শখ্য তুলি লোৱা আৰু নিজৰ ঘৰলৈ যোৱা।’ ৭ তাতে তেওঁ উঠি নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল। ৮ ইয়াকে দেখি লোক সকলৰ ভয় লাগিল আৰু ঈশ্বৰে মানুহক এনে ক্ষমতা দিয়াৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ ধৰিলৈ। ৯ যীচু যেতিয়া সেই ঠাইৰ পৰা গৈ আছিল, তেতিয়া মথি নামেৰে এজন মানুহক কৰ সংগ্ৰহ কৰা ঠাইত বহি থকা দেখা পালৈ। যীচুৱে তেওঁক ক'লে, ‘মোৰ পাছত আছা।’ মথিয়ে তেতিয়াই উঠি তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। ১০ ইয়াৰ পাছত যীচুৱে মথিৰ ঘৰত ভোজন কৰিবলৈ বহিলৈ। তাত কৰ সংগ্ৰহকৰী আৰু পাপী লোক সকল আহি যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ লগত ভোজনত বহিলৈ। ১১ ফৰীচী সকলে ইয়াকে দেখি যীচুৰ শিষ্য সকলক সুধিলৈ, ‘তোমালোকৰ গুৰুৱে কৰ সংগ্ৰহকৰী আৰু ‘পাপী লোক’ সকলৰ সৈতে কিয় ভোজন কৰে?’ ১২ এই কথা শুনি যীচুৱে ক'লে, ‘সুস্থ মানুহৰ কাৰণে চিকিৎসকৰ প্ৰয়োজন নাই; কিন্তু বোগী সকলৰ কাৰণেহে প্ৰয়োজন আছে।’ ১৩ ‘মই বিলদিন নোখোজো, দয়াৰে বিচাৰো,’ শাস্ত্ৰৰ এই কথায়াৰ অৰ্থ কি সেই বিষয়ে শিকি আহাগৈ। কিয়নো মই ধৰ্মিক লোকক মন-পালন কৰিবৰ বাবে নিমন্ত্ৰণ কৰা নাই, কিন্তু পাপী লোকক নিমন্ত্ৰণ কৰিবৰ বাবেহে মই আছিছোঁ।’ ১৪ তাৰ পাছত মোহনৰ শিষ্য সকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, ‘আমি আৰু ফৰীচী সকলে প্ৰায়েই লঘোন দিওঁ, কিন্তু আপোনাৰ শিষ্য সকলে কিয় লঘোন নিদিয়ে?’ ১৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, ‘দৰা লগত থাকেতে জানো দৰাৰ সথি সকলে শোক কৰিব পাৰে? কিন্তু এনে দিন আহিৰ, যেতিয়া দৰাক তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা লৈ যোৱা হ'ব; তেতিয়া তেওঁলোকক ও লঘোন দিব।’ ১৬ ‘কোনেও পুৰণি বন্ধুত নতুন কাপোৰৰ টাপলি নামাৰে; কিয়নো টাপলি মাৰা নতুন কাপোৰৰ ডোখেৰে সেই বন্ধুক ফালি নিয়ে; তাতে ফটা ডোখৰ বেচিকেহে ফাটে।’ ১৭ এনেদেৰে কোনো মানুহে নতুন দ্রাক্ষাৰসচামাৰ পুৰণি স্টোত্তৰয়; যদি থায়, মোটোৰে ফাটি দৈ সেই দ্রাক্ষাৰস পৰি যায় আৰু মোটোৰোৰে নষ্ট হয়। বৰ্বৎ মানুহে নতুন দ্রাক্ষাৰস নতুন মোটতে থেয়, আৰু তেতিয়াহে দুয়ো সুৰক্ষিত থাকে।’ ১৮ যীচুৱে লোক সকলক কাৰ্য্যত এইবোৰ কথা কৈ আছিল, তেতিয়া এজন শাসনকৰ্তাৰ আহি তেওঁক প্ৰশিপাত কৰি ক'লে, ‘মোৰ ছোৱালী জনীৰ এইমাত্ মৃত্যু হ'ল; আপুনি আহি তাইৰ ওপৰত হাত বাখক, তাতে তাই জীয়াই উঠিব।’ ১৯ তেতিয়া যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলে উঠি তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। ২০ সেই সময়তে এগৰাকী মহিলাই পাছফালৰ পৰা যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ কাপোৰ দহি চুলে; সেই মহিলা গৰাকী বাৰ বছৰ ধৰি বজ্জ্বার বোগত ভুগি আছিল। ২১ তেওঁ মেনে মনে মনে ভাবিছিল, “যদি মই যীচুৰ কাপোৰ থনকে আকৰণ কৰি পাবো, তেনেহলেও মই ভাল হৈয়া।” ২২ যীচুৱে মুখ ঘৰাই তেওঁক মেন ক'লে, ‘ভৰী, নিৰ্ভয় হোৱা; তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক সুস্থ কৰিলৈ।’ সেই সময়ৰ পৰা সেই মহিলা গৰাকী বৰু সুস্থ হ'ল। ২৩ তাৰ পাছত যীচু সেই মহিলা কাৰ্য্যত হাতত ধৰিলৈ। ২৪ যীচুৱে তেওঁলোকে ভাসি কৰি ক'লে, ‘যোৱা চোৱা কৰিবলৈ ধৰিলৈ।’ ২৫ পাছত লোক সকলক ঘৰৰ পৰা বাহিৰ বিৰামত যীচু তিতভুলৈ গ'ল। ২৬ পাছত লোক সকলো ঠাইতে এই ঘটনাৰ বিষয়ে বিৱাপি পৰিল। ২৭ যীচু তাৰ পৰা যাওঁতে দুজন অক্ষ লোক তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। তেওঁলোকে চিএৰি

যেনেদেরে বিশ্বাস করিছা, তোমালোকৰ প্রতি সেইদৰেই হওক।” ৩০ সেই মুহূর্ততে তেওঁলোকৰ চৰু মুকলি হ'ল। তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে সাৰাধান কৰি দি'ক'লে, “চাৰা, এই বিষয়ে মেন কোনেও নাজনে।” ৩১ কিন্তু তেওঁলোকে ওলাই গৈ সেই এলেকাৰ সকলো ঠাইতে এই বিষয়ে কৈ ফুৰিলৈ। ৩২ সেই দুজন মানুহ যেতিয়া ওলাই গ'ল, সেই সময়তে কিছুমান মানুহ ভৃতে পোৱা এজন বোৱা লোকক যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলৈ। ৩৩ যীচুৱে সেই ভৃতক দেোৱাৰ পাছত বোৱা মানুহ জনে কথা কৰলৈ ধৰিলৈ। ইয়াকে দেখি সকলো মানুহে আচৰিত হৈ ক'লে, “ইস্তায়েল দেশত আগেয়ে কেতিয়াও অনেকৰা দেখা পোৱা নাই।” ৩৪ কিন্তু ফৰীচী সকলে ক'লে, “সি ভৃতবোৰ বজা চয়তনৰ সহায়ত ভৃতক খেদায়।” ৩৫ যীচুৱে সকলো নগৰ আৰু গাঁওৰোত গৈ ইহুদী সকলৰ নাম-ঘৰবোৰত উপদেশ দিলে আৰু বাজুৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলৈ। ইয়াৰ বাহিৰেও তেওঁ সকলো ধৰণৰ বোগ-ব্যাধিত পৰি থকা লোক সকলক সুহৃত্তা দান কৰিলৈ। ৩৬ তাতে লোক সকলৰ ভিৰ দেখা পাই, তেওঁলোকৰ প্রতি যীচুৰ মৰম লাগিল; কাৰণ তেওঁলোক বৰ্যায়া নোহোৱা মেৰ নিচিনা ক্লান্ত আৰু অসহায় আছিল। ৩৭ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, “শস্য সৰহ, কিন্তু বনুৱা তাকৰ। ৩৮ এই হেতুকে শস্যৰ গৰাকীৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা, যাতে তেওঁ নিজৰ শস্যস্কেতৈলৈ বনুৱা সকলক পঠাই দিয়ে।”

১০ যীচুৱে তেওঁৰ বাব জন শিষ্যক একেলগে ওচৰলৈ মাতি তেওঁলোকক অশুট আত্মাক খেদাবলৈ আৰু সকলো ধৰণৰ বোগ-ব্যাধি আৰু অসুস্থ জনক সুষ্ঠ কৰিবলৈ অধিকাৰ দিলৈ। ২ সেই বাব জন পঁচনিৰ নাম এই, অথথ চিমোন, যি জনক পিতৰো বোলে আৰু তেওঁৰ ভায়েক আস্তি, চিবদিয়াৰ পুত্ৰক যাকোৰ আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহন, ৩ ফিলিপ আৰু বার্থলিমায়, থোমা আৰু কৰ সংগ্ৰহকাৰী মথি, আলফয়াৰ পুত্ৰক যাকোৰ আৰু থৰ্ডেয়, ৪ জাতীয়তাবাদী চিমোন আৰু যীচুক যি জনে শক্ৰৰ হাতত শোধাই দিছিল, সেই দুষ্কৰিয়োতীয়া যিহুদা। ৫ এই বাব জনক যীচুৱে এই আদেশ দি পঠালৈ, “তোমালোকে অনা-ইহুদী সকলৰ কোনো ঠাইলৈ নাযাবা আৰু চৰ্মৰীয়া সকলৰ কোনো নগৰত নোসোমাবা। ৬ কিন্তু ইস্তায়েল জাতিৰ হেৰোৱা মেৰবোৰত ওচৰলৈ যোৱা। ৭ বাটত যাওঁতে যাওঁতে এই কথা প্ৰচাৰ কৰিবা যে ‘স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ হ'ল।’ ৮ অসুস্থ লোকক সুস্থ কৰিবা, মৃত লোকক তুলিবা, কুষ্ঠ বোগী সকলক শুচি কৰিবা, ভূতক খেদাবা। তোমালোকে বিনামূল্যে পাইছা, বিনামূল্যেই দিবা। ৯ তোমালোকৰ কঁকলৰ পেটিত তোমালোকে সোগ, বৃপ্ত বা তাম নাইবা পাইচাও নিনিবা। ১০ বাটত যোৱাৰ কাৰণে কোনো জোলেঙ্গা, দুটা চোলা, পাদুকা বা লাখুটি এইবোৰে নলবা; কিয়নো বনুৱা নিজৰ পাৰিশ্ৰমিক পোৱাৰ যোগ্য। ১১ তোমালোকে যেতিয়া কোনো নগৰৰ বা গাৰিত সোমাবা, তাত এজন উপযুক্ত মানুহ বিচাৰি ল'বা আৰু আন ঠাইলৈ নোয়োৱা পৰ্যন্ত সেই ঘৰতে থাকিবা। ১২ তেতিয়া তোমালোকে কোনো এথৰত সোমাবা, তেতিয়া সেই ঘৰৰ লোকক শুভেচ্ছা জনাই মঙ্গলবাদ দিবা। ১৩ সেই ঘৰ যদি উপযুক্ত হয়, তেনহলে তোমালোকৰ শাস্তি সেই ঘৰৰ ওপৰলৈ নামি আহক; কিন্তু সেই ঘৰ যদি উপযুক্ত নহয়, তেনহলে তোমালোকৰ শাস্তি তোমালোকৰ ওচৰলৈ উলটি আহক। ১৪ যদি কোনোৱে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে বা তোমালোকৰ কথাও নৃশূণে, তেনহলে সেই ঘৰ বা নগৰৰ পৰা ওলাই যাওঁতে তোমালোকৰ ভৰিব ধূলি জোকাৰি পেলোবা। ১৫ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, মহা-বিচাৰৰ দিবা সেই নগৰতকে বৰং চড়োম আৰু ঘমোৱা নগৰৰ দশা অধিক সহিব পৰা হ'ব।” ১৬ শুনা! মই বাংকুৰবোৰ মাজলৈ তোমালোকক মেৰ-পোৱালুৰনিচিনাকৈ পঠিয়াইছো; এই হেতুকে তোমালোক সাপৰ দৰে টেঙুৰ আৰু কপোৰ নিচিনা অমায়িক হোৱা। ১৭ সৰ্কতভাৱে চলিবা; কিয়নো লোক সকলে তোমালোকক বিচাৰ সভাত শোধাই দিব আৰু তেওঁলোকৰ নাম-ঘৰবোৰত তোমালোকক কোবাৰ। ১৮ মোৰ কাৰণেই তোমালোকক বাজ্যপাল আৰু বজা সকলৰ সম্মুখীলে লৈ যোৱা হ'বা, যাতে তোমালোকে তাত তেওঁলোকৰ আৰু অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰত সাক্ষ্য

দিব পাৰা। ১৯ লোক সকলে যেতিয়া তোমালোক শোধাই দিব, তেতিয়া কেনেকৈ, কি কথা ক'ব লাগে, সেই বিষয় লৈ চিষ্টা নকৰিবা; কিয়নো তেতিয়া যি কথা ক'ব লাগে, সেই বিষয়বোৰে সেই মুহূৰ্ততে তোমালোকক দিয়া হ'ব। ২০ কিয়নো সেই কথা তোমালোকে নহয়, কিন্তু তোমালোকক পিতৰ আত্মাইতেমালোকৰ ভিতৰ পৰা কৰ। ২১ ককায়েক ভায়েকক আৰু বাপকে পুত্ৰকে মৃত্যুগুলৈ শোধাই দিব। সন্তান সকলে মাক-বাপকেৰ বিৰুলৈ উঠি তেওঁলোকক মৃত্যুৰ মুখলৈ ঠোলি দিব। ২২ মোৰ নামৰ কাৰণে, তোমালোক সকলোৰে ঘৃণাৰ পাত্ৰ হ'বা; কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহি থাকে, সেই জনেই পৰিব্ৰান্ধ পাৰ। ২৩ যেতিয়া কোনো নগৰৰ লোকে তোমালোকক তাড়না কৰে, তেতিয়া আন এখন নগৰলৈ পলাই যাবা; মই তোমালোকক সঁচাকৈ কৈছোঁ, ইস্তায়েল দেশৰ সকলো নগৰলৈ তোমালোকে গৈ শেষ কৰাৰ আগেয়ে মানুহৰ পুত্ৰ আছিব। ২৪ শিষ্য কেতিয়াও গুৰুতকৈ উৰ্দ্ধত নহয়, দাসো প্ৰভুতকৈ উৰ্দ্ধত নহয়। ২৫ শিষ্য যদি গুৰুৰ দৰে আৰু দাস যদি নিজৰ প্ৰভুৰ দৰে হ'ব পাৰে, সেয়ে যথেষ্ট। ঘৰৰ গৰাকীকৈ যেতিয়া তেওঁলোকে বেলচুৰুৰ বুলিলে, তেনহলে তেওঁৰ পৰিয়ালৰ আন সকলোকে কিমান অধিক বুলিব। ২৬ গতিকে তোমালোকে তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো কুৰুৱাই বৰ্খা সকলো বিষয়েই প্ৰকাশ পাৰ আৰু গোপনে বৰ্খা সকলো বিষয়েই জনোৱা হ'ব। ২৭ মই তোমালোকক আকাৰত যি কওঁ, সেইবোৰ তোমালোকে পোহৰত প্ৰকাশ কৰিবা আৰু তোমালোকে কাপেৰে যি শুণিছা, সেইবোৰ ঘৰৰ ওপৰত উঠি ঘোষণা কৰিবা। ২৮ যি সকলে কেৱল শৰীৰকহে বধ কৰে, কিন্তু আত্মাক বধ কৰিব নোৱাৰে, তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা; কিন্তু যি জনে আত্মা আৰু শৰীৰ, এই দুয়োকোৱা নৰকত নষ্ট কৰিব পাৰে, তেওঁকেহে ভয় কৰিবা। (Geenna g106) ২৯ দুটা ঘৰ-চিৰিকা ক্ষুদ্ৰ পহিচালে নেমেচে নে? থাপি তোমালোকৰ পিতৰ অনুমতি অবিবেন সেইবোৰে এতিও মাচিত নথৰে। ৩০ তোমালোকৰ মূৰৰ আত্মাইতোৰ চুলিলৈ হিচাব বৰ্খা আছে। ৩১ এই হেতুকে ভয় নকৰিবা; তোমালোক আনেক ঘৰ-চিৰিকাতকৈ বহুলীয়া। ৩২ এতকে যি কোনোৱে মানুহৰ আগত মোক স্থীকাৰ কৰে, ময়ো স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৰ আগত ময়ো তেওঁক অস্থীকাৰ কৰে, স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৰ আগত ময়ো তেওঁক অস্থীকাৰ কৰিব। ৩৩ এই পৃথিবীত শাস্তি দিবলৈ আত্মাই বুলি নাভাবিবা; শাস্তি দিবলৈ নহয়, কিন্তু তোৱাল দিবলৈহে আহিলোঁ। ৩৪ বাপকেৰ বিৰুদ্ধে পুত্ৰকেৰ, মাকৰ বিৰুদ্ধে জীয়েকৰ, শাহ্ৰেকৰ বিৰুদ্ধে বোৱাধীয়েকৰ তেন্দন জন্মাবলৈহে আহিলোঁ; ৩৫ নিজৰ পৰিয়ালৰ লোক সকলেই মানুহৰ শক্ৰ হ'ব। ৩৭ যি কোনোৱে মোাতকেয়ো নিজৰ পিতৰ বা মাতৃক অধিক প্ৰেম কৰে, তেওঁ মোৰ উপযুক্ত নহয়; আৰু যি কোনোৱে মোাতকে নিজৰ পুত্ৰকে বা জীৱৰেক অধিক প্ৰেম কৰে, তেওঁ মোৰ উপযুক্ত নহয়। ৩৮ যি কোনোৱে নিজৰ ক্ৰুচ লৈ মোৰ পাছে পাছে নাছে; তেৱঁ মোৰ উপযুক্ত নহয়। ৩৯ যি কোনোৱে নিজৰ জীৱন বৰ্ষা কৰিব বিচাৰে, তেওঁ মোৰ জীৱন হৈৱৰাব; আৰু যি কোনোৱে মোৰ কাৰণে নিজৰ জীৱন উৎসংগ্ৰহ কৰে, তেওঁ মোৰ উপযুক্ত নহয়। ৪০ যি কোনোৱে তোমালোকক গ্ৰহণ কৰে; তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে আৰু যি কোনোৱে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱাৰ জনকেই গ্ৰহণ কৰে। ৪১ এজন ভাৰবাদীক যদি কোনোৱে ভাৰবাদী বুলি গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ ভাৰবাদীৰ পুৰুষৰ পাৰ আৰু এজন ধৰ্মিকক যদি কোনোৱে ধৰ্মিক বুলি গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ ধৰ্মিকৰ পুৰুষৰ পাৰ। ৪২ যি কোনোৱে এই সাধাৰণ লোক সকলৰ মাজৰ ভাৰ এজনক যদি আপোক পোৱা হ'ব।

১১ যীচুৱে তেওঁৰ বাব জন শিষ্যক এইদৰে আদেশ দি শেষ কৰিলৈ। তাৰ পাছত তেওঁ নগৰে নগৰে শিক্ষা দিবৰ বাবে আৰু প্ৰচাৰ কৰিব কাৰণে সেই ঠাইব পৰা শুচি গ'ল। ২ যোহনে বন্দীশালৰ পৰা যেতিয়া প্ৰীষ্ঠৰ কৰ্ম কথা শুনিলে, তেতিয়া নিজৰ শিষ্য সকলৰ দ্বাৰাই যীচুক সুধি পঠালে, ৩ ক'লে “আহিব লগা জন আপুনিয়ে হয়নে, নে আমি অন্য কোনোৱা এজনলৈ অপেক্ষা কৰিম?” ৪ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোক

ক'লে, “যোরা, তোমালোকে যি শুনিছা আৰু দেখিছা, সেই বিষয়ৰ সম্বাদ যোহনক দিয়াগৈ। ৫ অন্ধই দৃষ্টিশক্তি পাইছে, ঘোৱাই খোজ কাঢ়িছে, কুঠ বৈগীক শুণি কৰা হৈছে, কলাই পুৰণ শুনিছে, মৃত সকলক জীৱনলৈ পুণৰুত্থিত কৰা হৈছে, দৰিদ্ৰ সকলৰ আগত শুভদৰ্বতা ঘোষণা কৰা হৈছে। ৬ ধন্য সেই লোক, যি জনে মোক লৈ কোনো বাধা নাপায়।” ৭ যোহনৰ শিষ্য সকল যেতিয়া উলটি গল, সেই সময়ত যীচুৱে যোহনৰ বিষয়ে লোক সকলৰ আগত এই কথা কৰলৈ ধৰিলে, “আপোনালোকে কি চাৰব বাবে মৰুপ্রাপ্তলৈ হৈছিল- বতাহে লোৱা এক নল-খাগৰি? ৮ তেনেহলে কি চাৰলৈ ওলাই গৈছিল- মিহি কাপোৰ পিংডা মানুহ নে? বাস্তৱিকতে, যি সকলে মিহি কাপোৰ পিঙ্কে, তেওঁলোক বজাৰ ভৱনতেহে থাকে। ৯ তেনেহলে কি চাৰলৈ ওলাই গৈছিল- এজন ভাৰবাদীক নে? হয়, মই আপোনালোকক কঠ, ‘তেওঁ ভাৰবাদীকৈয়ো মহান। ১০ এই জন তেৰেই, যি জনৰ বিষয়ে শাস্ত্ৰ লিখা আছে, ‘চোৱা, মই তোমাৰ আগত মোৰ বাৰ্তাৰহক পঠাম, তেওঁ তোমাৰ আগত তোমাৰ পথ প্ৰস্তুত কৰিব।’ ১১ মই আপোনালোকক সঁচাকৈয়ে কঠ, মহিলাৰ গৰ্ভত যিমান মানুহৰ জন্ম হৈছে, তেওঁলোকৰ মাজত বাণাইজক যোহনতকে মহান কোনো নাই, কিন্তু স্বৰ্গৰাজ্য আটাইতকে গুৰুত্বশীল সুৰ বাঞ্ছিও যোহনতকে মহান। ১২ বাণাইজক যোহনৰ দিনৰ পৰা এতিয়ালৈকে স্বৰ্গৰাজ্য ভীষণতাবে আক্ৰান্ত হৈছে আৰু বলৱান লোকে বলেৰে তাক নিয়মত্বণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। ১৩ যোহনৰ সময়লৈকে সকলো ভাৰবাদীয়ে আৰু বিধান-শাস্ত্ৰী ভাবোতি প্ৰকাশ কৰিছে। ১৪ আপোনালোকে যদি এই কথা গ্ৰহণ কৰিব খোজে, তেনেহলে আহিব লগা যি এলিয়া, এই যোহনেই সেই জন। ১৫ যি জনৰ শুনিবলৈ কাগ আছে, তেওঁ শুনক। ১৬ এই যুগৰ সোক সকলক কাৰ লগত তুলনা কৰিব? এওঁলোক এনেকুৱা লৰা-ছোৱালীৰ নিচিনা, যি সকলে বজাৰত বহি সঙ্গী সকলক মাতি কয়; ১৭ ‘আমি তোমালোকৰ কাৰণে বাঁধি বজালো, তোমালোকে নানাচিলা; আমি শোকৰ গান গালো, তোমালোকে বিলাপ নকৰিলা।’ ১৮ যোহনে আহি ভোজন গ্ৰহণ বা দাঙ্কাৰস পান একো নকৰাৰ কাৰণে লোকে কয়, ‘তেওঁক ভৱে পাইছে। ১৯ মানুহৰ পুত্ৰই আহি ভোজন-পান কৰিবে কাৰণে লোকে কয়, ‘এই চোৱা, এই জন এজন খুৱুৱা আৰু মানাহী মানুহ; কৰ সংগ্ৰহকাৰী আৰু পামীৰোৰ বনু! কিন্তু জন যে সতত, নিজৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই প্ৰমাণিত হয়।’ ২০ যীচুৱে যিবোৰ নগৰত বেঁচি ভাগ পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰিছিল, সেইবোৰ ঠাইৰ নিবাসী সকলক তেওঁ গৰিবণা দিলো, কাৰণ তেওঁলোকে মন-পালটন নকৰিলো। ২১ “হায় কোৰাচিন! হায় বৈৰেচনা! কিয়নো তোমালোকৰ মাজত যিবোৰ পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰা হ'ল, সেইবোৰ কাৰ্য যদি তুৰ আৰু চীদোন নগৰত কৰিলো হয়, তেনেহলে বহু দিনৰ আগেয়ে তাৰ নিবাসী সকলে চট পিন্ধিলৈহেতেন আৰু ছাইত বহি মন-পালটন কৰিলৈহেতেন। ২২ কিন্তু মই আপোনালোকক কঠ, সোধ-বিচাৰৰ দিনা আপোনালোকতকৈ তুৰ আৰু চীদোনৰদশা সহিব পৰা হ'ব। ২৩ তুমি, কফৰনাহু! তুমি ভাৱা নেকি যে তোমাক স্বৰ্গলৈ তোলা হ'ব? কেতিয়াও নহয়, তোমাক মৃতলোকলৈ, অৰ্থাৎ নৰকলৈহে অনা হ'ব। কিয়নো তোমাৰ মাজত যিবোৰ পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰা হ'ল, সেইবোৰ কৰ্ম যদি চদমোত কৰা হ'লহেতেন, তেনেহলে চদমোত আজিও থাকিলৈহেতেন। (Hadés gge) ২৪ কিন্তু মই তোমালোকক কঠ, সোধ-বিচাৰৰ দিনা তোমালোকতকৈ চদমোত নগৰৰ দশা সহিব বাবে অধিক সহজ হ'ব।” ২৫ সেই সময়ত যীচুৱে মাত লগাই কলে, “হে পিতৃ, তুমি সুৰ্গ আৰু পৃথিবীৰ প্ৰভু, মই তোমাৰ প্ৰশংসা কৰাবো, কাৰণ তুমি জ্ঞানী আৰু বুদ্ধিমত্ত লোকৰ পৰা এইবোৰ কথা গুপ্তে বাখিছা, কিন্তু শিশু সকলৰ দৰে সৰল লোক সকলৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলা। ২৬ হয় পিতৃ, ‘এইদৰে তোমাৰ দৃষ্টিই সন্তোষজনক হৈছে।’ ২৭ কিয়নো মোৰ পিতৃয়ে সকলোকে মোৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছে; পিতৃৰ বাহিৰে পুঁত্ৰক কোনেও নাজানে: পুত্ৰৰ বাহিৰে পিতৃক কোনেও নাজানে। পুত্ৰ যি জনৰ আগত পিতৃক প্ৰকাশ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেৰেই তেওঁক জানে। ২৮ হে প্ৰিয়ান্ত, আৰু ভাৰক্ষান্ত লোক সকল, মোৰ ওচৰলৈ আহা; মই তোমালোকক জিৰণি দিম। ২৯ মই নম্য আৰু কোমল চিতৰ মানুহ; এই হেতুকে, তোমালোকৰ ওপৰত মোৰ যুৱলি লোৱা আৰু মোৰ শিক্ষা

লোৱা; তাতে তোমালোকে নিজৰ মনত জিৰণি পাব। ৩০ কিয়নো মোৰ যুৱলি বৈ নিয়া সহজ আৰু মোৰ বোজাৎ লঘু।”

১২

এদিন বিশ্বামৰাবে শিষ্য সকলৰ সৈতে যীচু শুস্যক্ষেত্ৰ মাজেডি বাবে তেওঁলোকে শশ্যৰ থোক ছিতি ছিতি থাইছিল। ২ ইয়াকে দেখি ফৰীচী সকলে তেওঁক ক'লে, “চাওক, বিধানৰ মতে বিশ্বামৰাবে যি কৰ্ম কৰিব নাপায়, সেই কৰ্ম আপোনাৰ শিষ্য সকলে কৰিবছে।” ৩ তেতিয়া যীচুৱে মানুহে যোহনৰ বিষয়ে জানো আপোনালোকে পঢ়া নাই? ৪ কেনেকৈ, তেওঁ দৰ্শনৰ গৃহত সোয়াটি উৎসৱৰ পিঠা খাইছিল; সেই দৰ্শন পিঠা বিধানৰ মতে তেওঁ আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলে অৱশ্যেই খোৱা উচিত নাছিল। সেই পিঠা কেৱল পুৰোহিত সকলেহে খাৰ পাৰে। ৫ তাৰোপৰি আপোনালোকে মোচিৰ বিধান-শাস্ত্ৰত পঢ়া নাই নে, বিশ্বামৰাবে যে পুৰোহিত সকলে মন্দিৰত কাম কৰি বিশ্বামৰাবৰ নিয়ম উলজন কৰিলেও নিৰ্দেশী হয়? ৬ কিন্তু মই আপোনালোকক কঠ, মন্দিৰতকৈয়ো মহান এজন ইয়াত আছে। ৭ ‘মই বলিদান নোখোজো, দয়াহে খোৱা’শাস্ত্ৰৰ এই কথাৰ অৰ্থ আপোনালোকে জনা হ'লে, নিৰ্দেশী সকলক দেৱী নকৰিবলৈহেতেন। ৮ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰই বিশ্বামৰাবৰ অধিপতি?’ ৯ তাৰ পাছত যীচু সেই ঠাইৰ পৰা গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ নাম-ঘৰত সোমাল। ১০ তাৰ এজন মানুহ আছিল, আৰু সেই মানুহ জনৰ এখন হাত শুকাই গৈছিল। যীচুক পাপ কৰাৰ অপৰাধত দোষ দিবৰ উদ্দেশ্যে ফৰীচী সকলে তেওঁক সুধিলে, ‘বিধান অনুসৰে বিশ্বামৰাবে সুহৃ কৰিব পায় নে?’ ১১ তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, ‘আপোনালোকৰ মাজৰ কাৰোবাৰ যদি কেৱল এটা মেৰথাকে আৰু সেই মেষটোয়দি বিশ্বামৰাবে গাতত পৰে, তেনেহলে তাক ধৰি তুলি অনিবলৈ নোযোৱা কোনোৱা আছে নে? ১২ তেনেহলে মেৰতকৈমানুহ কিমান বহুযুলীয়া! এই হেতুকে, বিশ্বামৰাবে ভাল কৰ্ম কৰা বিধানযুক্ত।’ ১৩ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই মানুহ জনক ক'লে, ‘তোমাৰ হাত খন মেলি দিয়া।’ তাতে মানুহ জনে নিজৰ হাত খন মেলি দিয়াত, সেই হাত খন সম্পৰ্ক সুস্থ হৈ আন খন হাতৰ নিচিনা হ'ল। ১৪ তেতিয়া ফৰীচী সকল বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল আৰু যীচুক বধ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে চক্ৰান্ত কৰিবলৈ ধৰিলো। ১৫ যীচুৱে সেই বিষয়ে বুজি পোৱাত, তেওঁ তাৰ পৰা আতৰি গ'লা তেতিয়া বহি মানুহ তেওঁত পাছে পাছে পাছে গ'ল আৰু সেই লোক সকলক তেওঁ সুহৃ কৰিলে। ১৬ যীচুৱে তেওঁলোকক তেওঁৰ বিষয়ে আনৰ আগতকৈ নুফুৰিবলৈ সাৰাধান কৰি দিলো। ১৭ এইদৰে যিচ্যা ভাৰবাদীৰ যোগেদি কোৱা এই কথা পূৰ্ণ হ'ল; মোলে- ১৮ ‘চোৱা, তেওঁ মোৰ সেৱক, তেওঁক মই মনেনীত কৰিবলৈ। তেৰেই মোৰ প্ৰিয়জন, মোৰ প্ৰাণ তেওঁতোৱে পৰম সন্তুষ্ট হয়। মই তেওঁক ওপৰত মোৰ আভা দিম, তাতে তেওঁ অনা-ইহুদী সকলক ন্যায়-বিচাৰৰ যোগাপাৰ কৰিব। ১৯ তাৰ পাছত যীচুৱে চক্ৰান্ত কৰিবলৈ ধৰিলো। ২০ ন্যায়-বিচাৰৰ জয়কুলৈ প্ৰাচাৰ নকৰে মানে, তেওঁ খেতেলি যোৱা নল নাভাডিব, খোৱাই থকা শলিতা ও নুনুমাব; ২১ আৰু অনা-ইহুদী সকলে তেওঁৰ নামত আশা বাধিব।’ ২২ কিন্তু সময়ত মানুহ কিছুমানে ভূতে পেৰা মানুহ এজনক যীচুৱে ওচৰলৈহেতেন। ২৩ তাৰ পাছত যীচুৱে মানুহ লোকে বিস্যাম কালে, ‘এই মানুহ দায়ুদৰ বংশবৰ হ'ব পাৰে নে?’ ২৪ ফৰীচী সকলে যীচুৱে এই আচৰিত কাৰ্য কথা শুনি কলে, ‘এই মানুহে ভূতবৰেৰ বজা বেলচৰুৰ সহায় অবিহুনে ভূতক নেবেদায়।’ ২৫ কিন্তু যীচুৱে ফৰীচী সকলৰ মনৰ ভাব বুজিৰ পাৰি তেওঁলোকক ক'লে, ‘যি বাজা নিজৰ মাজতে বিবাদ কৰি ভাগ হয়, সেই বাজা ধৰ্স হয় আৰু যি নগৰ বা পৰিয়াল বৰ্তি নথাকৰিব। ২৬ চৰাতানে যদি চয়তানকে খেদায়, তেনেহলে সি নিজৰ মাজতে ভাগ হয়; তেতিয়া তাৰ বাজা কেননকৈ বৰ্তি থাকিব? ২৭ মই যদি বেলচৰুৰ শক্তিৰ সহায়ত ভূতৰ আত্মা খেদাও,

তেনেহলে আপোনালোকৰ অনুগামী সকলে কি শক্তিৰ সহায়ত সিহতক খেদায়? গতিকে আপোনালোকৰ অনুগামী সকলে আপোনালোকক সঠিক কথা কৈছে নে নাই বিচাৰ কৰিব। ২৮ কিন্তু মই যদি ঈশ্বৰৰ আতাৰ দ্বাৰাই ভূতৰ আত্মাবোক খেদাও, তেনেহলে জনিব যে, ঈশ্বৰৰ বাজ্য অৱশ্যেই আপোনালোকৰ ওচৰ আহি পালে। ২৯ বলৱান জনক প্ৰথমে নাৰাদিলে কোনোবাই জানো তেওঁৰ ঘৰত সোমাই বস্তু লুট কৰিব পাৰে? বলৱান জনক বন্দী কৰাৰ পাছতেহ তেওঁৰ ঘৰত সকলো বস্তু তেওঁ লুট কৰিব পাৰিব। ৩০ যি জন মোৰ পক্ষত নহয়, তেওঁ মোৰ বিপক্ষ; আৰু যি জনে মোৰ সৈতে নচপায়, তেওঁ সিঁচি পেলায়। ৩১ এই হেতুকে মই আপোনালোকক কঁও, মানুহৰ সকলো পাপ আৰু ঈশ্বৰক কৰা নিন্মা ক্ষমা হ'ব, কিন্তু পৰিব আত্মাৰ বিৰুদ্ধে কোৱা কোনো নিন্মাজনক কথা ক্ষমা কৰা নহ'ব। ৩২ মানুহৰ পুত্ৰ বিৰুদ্ধে কোনোৰে কথা ক'লে, তেওঁক ক্ষমা কৰা হ'ব, কিন্তু কোনোৰে পৰিব আত্মাৰ বিৰুদ্ধে কথা ক'লে তেওঁক ইহলোকত বা পৰলোকতো ক্ষমা কৰা নহ'ব। (aión g165) ৩৩ গছ ভাল হ'লে ফল ভাল হয় আৰু গচ বেয়া হ'লে ফল বেয়া হয়। কিয়নো এজোপা গচক তাৰ ফল দেখি চিনিব পাৰিব। ৩৪ সংসৰ ব্ৰহ্মধৰসকলি, নিজে বেয়া হৈ কেনেকৈ আপোনালোকে ভাল কথা ক'ব পাৰিব? মানুহৰ মন যি কথাবে পূৰ্ণ থাকে, মথে সেই কথাকে কয়। ৩৫ ভাল মানুহে তেওঁৰ অস্তৰভূত ভবি থকা ভাল সঞ্চয়ৰ পৰা ভাল কথা উলিয়ায় আৰু বেয়া মানুহে তেওঁৰ অস্তৰভূত ভবি থকা বেয়া সঞ্চয়ৰ পৰা বেয়া কথা উলিয়ায়। ৩৬ কিন্তু মই আপোনালোকক কঁও, লোক সকলে যিবোৰ অনৰ্থক কথা কয়, সোধ-বিচাৰৰ দিনা প্ৰত্যেকটো কথাৰ হিচাব তেওঁলোকে দিব লাগিব। ৩৭ কিয়নো আপোনাৰ নিজৰ কথাৰ দ্বাৰাই আপুনি নিৰ্দেশী বুলি প্ৰমাণিত হব আৰু আপোনাৰ নিজৰ কথাৰ দ্বাৰাই আপোনাৰ দেৱী বুলি প্ৰমাণিত কৰা হব। ৩৮ তাৰ পাছত কেইজনমান বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচীয়ে যীচুক উত্তৰ দি ক'লে, “হে গুৰু, আমি আপোনাৰ পৰা জিন হিচাপে এটা পৰাক্ৰম কাৰ্য চাৰিলৈ ইচ্ছা কৰিব।” ৩৯ কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “এই যুগৰ দুষ্ট আৰু বিভিন্নাবিশ্বে কসকলে পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিন বিচাৰে; কিন্তু যোনা ভাৰবাদীৰ চিনৰ বাহিৰে আন কোনো চিন তেওঁলোকক দেখুওৱা নহ'ব। ৪০ যোনা যেনেকৈ তিনি দিন তিনি বাতি ডাঙৰ মাছৰ পেটৰ তিতৰত আছিল, তেনেকে মানুহৰ পুত্ৰও তিনি দিন তিনি বাতি মাটিৰ তলত থাকিব। ৪১ বিচাৰৰ দিনা এই কালৰ মানুহৰে সৈতে নীনিৰি নগৰৰ লোক সকল উঠি তেওঁলোকক দেৱী কৰিব, কিয়নো নীনিৰি লোক সকলে যোনাৰ প্ৰচাৰৰ ফলত মণ-পলাটন কৰিছিল। চাওক, ইয়াত যোনাতকৈয়ো অধিক মহান এজন আছে। ৪২ বিচাৰৰ দিনা এই কালৰ মানুহৰে সৈতে দক্ষিঙ দেশৰ বাগায়ে উঠি তেওঁলোকক দেৱী কৰিব, কিয়নো চলেমন বজাৰ ভজনৰ কথা শুনিবলৈ তেওঁ পৃথিৱীৰ শেষ সীমাৰ পৰা আহিছিল। চাওক, ইয়াত চলেমনতকৈয়ো অধিক মহান এজন আছে। ৪৩ তেতিয়া কোনো অঙ্গতি আত্মা কোনো মানুহৰ পৰা বাহিৰ ওলায়, তেতিয়া সি জিবিগ বিচাৰি পানী নথকা শুকন ঠাইবোৰত ঘূৰি ফুৰে। কিন্তু সি মেতিয়া সেই ঠাই নাপায়; ৪৪ তেতিয়া সি কয়, যি ঘৰৰ পৰা ওলাই আহিলোঁ, পুনৰ মই সেই ঘৰলৈকে উলটি যাম! ‘পাছত সি মেতিয়া ঘূৰি আহি দেখে, কোনোবাই সেই ঘৰ সৰাপোঁচা কৰি সকলো সজাই-গৰাই পৰিক্ৰাৰ কৰিব থৈছে; ৪৫ তেতিয়া সেই অঙ্গতি আত্মাই হৈ নিজতকৈয়ো দুষ্ট আন সাতোটা ভূতৰ আত্মাক লগত লৈ আনে আৰু তাতে সোমাই বাস কৰে। তাতে সেই মানুহৰ প্ৰথম অৱস্থাতকৈ শেষ অৱস্থা অধিক বেয়া হৈ যায়। এই কালৰ দুষ্ট লোক সকলৰ আগত কথা কৈ আছিল, তেতিয়া তেওঁৰ মাক আৰু ভায়েক সকলে আহি তেওঁৰ সৈতে কথা পাতিবৰ বাবে বাহিৰত থিয় হৈ অপেক্ষা কৰি আছিল। ৪৭ তেনেকে কোনো এজন লোকে তেওঁক ক'লে, “চাওক, আপোনাৰ মা আৰু ভাই সকলে আপোনাৰ লগত কথা পাতিবৰ কাৰণে বাহিৰত থিয় হৈ আছে।” ৪৮ যীচুৱে তেতিয়া সেই লোক জনক ক'লে, “কোন মোৰ মা নাইবাৰা মোৰ ভাই সকলেই বা কোন?” ৪৯ তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ হাত খন মেলি শিষ্য সকলৰ ফালে দেখুৱাই ক'লে, “এয়া চাওক, এওঁলোকেই মোৰ মা আৰু মোৰ ভাই সকল! ৫০ কাৰণ, যি

କୋନୋରେ ମୋର ସ୍ଵର୍ଗତ ଥକା ପିତୃର ଇଚ୍ଛା ପାଲନ କରେ, ତେଣୁଳୋକେଇ ମୋର ଭାଇ, ଭନୀ ଆବୁ ମା ।

১৩ সেইদিনা যাচুরে ঘৰৰ পৰা ওলাই সাগৰৰ তীব্রত গৈ বহিছিল। ২
সামাজিক প্ৰয়োগ মাত্ৰ দ্বারা কোনো আতি শক্ত প্ৰভাৱ কৰিব নোৱা

তাতে তেওঁর চারিওকালে বহুতো লোক আহি গোট খোরাত, তেওঁ এখন নারত উঠি বহিল আৰু সেই গোট খোৱা সকলো মানুহ বামতে থিয়ে হৈ থাকিল। ৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰ মাধ্যমেই বহুত বিষয়ৰ ওপৰত কথা কবলৈ ধৰিলে। তেওঁ ক'লে, “এজন খেতিয়াকে কঠিয়া সিচিলৈ গ'ল। ৪ তেওঁ সিচাঁতে সিচাঁতে, কিছুমান কঠিয়া বাটৰ কাষত পৰিল; তাতে চৰাইবোৰে আহি সেইবোৰ খুঁটি খালে। ৫ কিছুমান কঠিয়া শিলাম্য মাটিত পৰিল। তাত মাটি বেছি নথকাত আৰু মাটিও গভীৰ মোহোৱা কাৰণে যদিও সোনকালে গজালি ওলাল, ৬ তথাপি সূৰ্য উদয় হোৱাৰ পাছত, শিপা গভীৰ মোহোৱা কাৰণে তাপ লাগি সেইবোৰ লেৰেলি শুকাই গ'ল। ৭ আন কিছুমান কাঁইটানিত পৰিল; তাতে কাঁইটায়া বনবোৰ বাঢ়ি উঠাত, সেইবোৰ হেচি ধৰি মাৰিলে। ৮ আনবোৰ কঠিয়া ভাল মাটিত পৰিল আৰু শশ্য উৎপন্ন কৰিলে। তাতে কিছুমানত এশ গুণ, কিছুমানত ঘাস্তি গুণ আৰু কিছুমানত ত্ৰিশ গুণকৈ শশ্য উৎপন্ন হ'ল। ৯ যাৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।” ১০ যীচুৱ শিশ্য সকলে আহি তেওঁক সুধিলে, “আপুনি কিয় দৃষ্টান্তৰ মাধ্যমেৰে লোক সকলৰ আগত কথা কয়?”

১১ উত্তৰত তেওঁ শিশ্য সকলক ক'লে, “স্বৰ্গাজাৰ বিষয়াবোৰ নিগচ্ছ-তত্ত্ববোৰ তোমালোকক জানিলৈ সুযোগ দিয়া হৈছে, কিন্তু তেওঁলোকক দিয়া হোৱা নাই। ১২ কিয়নো যাৰ আছে, তেওঁক অধিক দিয়া হ'ব, তাতে তেওঁৰ প্ৰচুৰ হ'ব। কিন্তু যাৰ নাই, তেওঁৰ যি আছে সেইখিনিও তেওঁৰ পৰা নিয়া হ'ব। ১৩ সেই বাবেই মই তেওঁলোকৰ আগত দৃষ্টান্ত দি কওঁ। কিয়নো, তেওঁলোকে দেখিও নেদেখে, শুনি ও নুশনে আৰু নুজেও। ১৪ এইবৰে যিচ্যা ভাৰবাদীয়ে কোৱা এই ভাৰবাদী তেওঁলোকলৈ পূৰ্ণ হৈছে, ‘তোমালোকে শুনোতে শুনিবা, কিন্তু কোনোমতে নুজিবা; দেখোতে দেখিবা, কিন্তু কোনোমতে নাজিবা;’ ১৫ কিয়নো এই লোক সকলৰ হৃদয় অসাৰ হৈছে, আৰু কাণ গুৰুৱ হৈ গৈছে, তেওঁলোকে চকুও বন্ধ কৰি বাখিছে তাতে তেওঁলোকে চকুৰে নেদেখে, কাণেৰে নুশনে, হৃদয়েৰে নুজে, আৰু তেওঁলোক যেন পুৰু ঘূৰি নাহে, আৰু মই তেওঁলোকক যেন সুহ নকৰোঁ। ১৬ কিন্তু তোমালোকৰ চৰু ধৰ্ম, কিয়নো সেইবোৰে দেখে; তোমালোকৰ কাণো ধন্য, কিয়নো সেইবোৰে শুনে। ১৭ তোমালোকক মই সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে যিবোৰ দেখিছা, সেইবোৰ অনেক ভাৰবাদী আৰু ধাৰ্মিক লোকে চাৰিবেলে ইচ্ছা কৰিও দেখা নাপালে, আৰু তোমালোকে যিবোৰে শুনিছা, এইবোৰে শুনিবলৈ নাপালে।” ১৮ “এতিয়া তোমালোকে সেই কঠিয়া সিচা প্ৰেতিয়কৰ দৃষ্টান্তৰ অৰ্থ শুনা। ১৯ যেতিয়া কোনোৱে দৈশ্বৰৰ বাজ্যৰ কথা শুনি ও নুজে, তেতিয়া দুষ্ট-আত্মাই অৰ্থাৎ চৱাতানে আহি, তেওঁৰ হৃদয়ত যিবোৰ সিচা হ'ল, সেইবোৰে কাঢ়ি যিয়ে; এই জন লোক বাটৰ কাষত পৰা কঠিয়া স্বৰূপ। ২০ শিলাম্যৰ মাটিত যি কঠিয়া পৰিছিল, তেওঁ এনে এজন লোক যি জনে বাক্য শুনে আৰু লগে লগে আনন্দেৰে সেই বাক্য গ্ৰহণো কৰে। ২১ কিন্তু তেওঁৰ ভিততে সেই বাক্যৰ শিপা গভীৰ মোহোৱাত, তেওঁ অলপ দিনৰ বাবে মাথোন হিৰি হৈ থাকে। যেতিয়া সেই বাক্যৰ কাৰণে দুখ-কষ্ট বা তাড়ানা আছে, তেতিয়াই তেওঁ বাক্য ত্যাগ কৰে। ২২ কাঁইটানিত পৰা কঠিয়াবোৰে এনে ধৰণৰ লোক, তেওঁলোকে বাক্য শুনে কিন্তু সংসাৰৰ চিত্ত-ভাৱনা আৰু ধন-সম্পত্তিৰ মায়াই সেই বাক্যক হেচি ধৰে; তাতে তেওঁ বিফল হয়। (aión g165) ২৩ ভাল মাটিত কঠিয়া পৰিছিল, তেওঁ এনে লোক যি জনে বাক্য শুনে, বাক্য বুজে আৰু প্ৰকৃতার্থিত উন্নত কৰি ফল উৎপন্ন কৰে। তাতে কোনোৱে এশ গুণ, কোনোৱে মাষ্টি গুণ, কোনোৱে ত্ৰিশ গুণ ফল দিয়ে।” ২৪ এবাৰ যীচুৱে লোক সকলৰ আগত আৰু এটা দৃষ্টান্ত দিলে। “স্বৰ্গাজাৰ এজন খেতিয়কৰ নিচিনা, যি জনে নিজৰ পথাৰত ভাল কঠিয়া পিচিলে। ২৫ পাছত যেতিয়া সকলো মানুহ টোপনি গ'ল, তেতিয়া সেই মানুহ জনৰ শক্তৰে আহি ধৰনৰ মাজত বিনে বনৰ শুটি সিঁচি শুটি গ'ল। ২৬ শেষত যেতিয়া সেই ধান গচ বাঢ়ি থোক ওলাল, তেতিয়া তাৰ মাজত বিনে বনো

জগালি মেলি দেখা দিলো। ২৭ পাছত সেইবোর দেখি গৃহস্থৰ দাস সকলে আহি তেওঁক ক'লে, 'মহাশয়, আপুনি জানো পথাৰত ভাল কঠিয়া সিচা নাছিল? তেনেহলে এতিয়া বিনে বন ক'ৰ পৰা হ'ল?' ২৮ তেওঁ সিহঁতক ক'লে, 'কোনোৰা শক্ৰৰে ইইটো কৰিছে।' দাস সকলে তেওঁক ক'লে, 'তেনেহলে আপুনি বিচাৰে যদি আমি গৈ সেইবোৰ তুলি পেলাম?' ২৯ গৃহস্থই ক'লে, 'নহয়, বনবোৰ উভালিবলৈ ঘাঁওতে তোমালোকে কিজানি ধৰণকো তাৰ লগতে উভালি পেলাবা।' ৩০ গতিকে শশ্য দোৱাৰ সময়লৈকে সেইবোৰক একেলগে বাঢ়িবলৈ দিয়া। শশ্য চপোৱাৰ সময়ত মই দারণী সকলক ক'ম, প্ৰথমতে বিনে বনবোৰ উভালিবা আৰু পুৰুৰিব বাবে মুঠি মুঠিকে বাঢ়িবা। তাৰ পাছত মোৰ ভঁৰালত ধান চপাই থবা।'" ৩১ যীচুৰে তেওঁলোকক আন এটা দৃষ্টান্ত দিলো। তেওঁ ক'লে, 'স্বৰ্গৰাজ্য এতি সবিৰহ গুটিৰ নিচিনা; সেই গুটি কোনো এজন মানুহলৈ নিজৰ পথাৰত সিচিলো। ৩২ সকলো সীজৰ মাজত ই অৱশ্যে আটাইহুকৈ সৰু, কিন্তু বৃক্ষি পোৱাৰ পাছত ই শাক-পাচলিৰ গঢ়বোৰ মাজত সকলোতকৈ ডাঙৰ হৈ এজোপা গচ হয় আৰু আকাশৰ চৰায়ে আহি তাৰ ভালত বাস কৰে।'" ৩৩ যীচুৰে তেওঁলোকক পুনৰ এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, 'স্বৰ্গৰাজ্য খন্মিৰ নিচিনা। এগৰাকী মহিলাই তাকে লৈ প্ৰায় তিনি দোং পিঠাগুড়িৰ লগত মিহলালে। তাৰ ফলত আটাইহুনি পিঠা গুটি ফুলি উঠিল।' ৩৪ যীচুৰে দৃষ্টান্তৰ দ্বাৰাই লোক সকলৰ আগত এইবোৰ কথা ক'লে। তেওঁ দৃষ্টান্ত নিদিয়ালৈকে তেওঁলোকক একো কথা নক'লে। ৩৫ ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাই যি কথা কোৱা হৈলৈ সেয়া মেন পূৰণ হয়, তাৰ বাবেই এইদৰে ঘটল - মই দৃষ্টান্তৰে মোৰ মুখ মেলিম, জগত স্থানৰ আৰু শৰণীৰে পৰা যি গুণ আছিল, সেইবোৰ প্ৰকাশ কৰিম। ৩৬ পাছত যীচুৰে লোক সকলক বিদায় দি ঘৰলৈ আছিল। তেওঁতাৰ তেওঁৰ শিশু সকলে ওঠলৈ আহি তেওঁক সুধিলো, 'পথাৰৰ বিনে বনৰ দৃষ্টান্তটো আমাৰ বুজাই দিয়ক।' ৩৭ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, 'যি জনে ভাল কঠিয়া সিংচে, তেওঁ মানুহৰ পুত্ৰ। ৩৮ পথাৰ খন এই জগত আৰু ভাল কঠিয়া হৈছে স্বৰ্গৰাজ্যৰ সন্তান সকল। সেই বিনে বনবোৰ হৈছে চৰ্যানৰ সন্তান। ৩৯ যি শক্ৰৰে সেইবোৰ সিচিলে, সি চয়ানৰ; শশ্য দোৱাৰ সময়েই এই জগতৰ শেষ সময় আৰু দারণী সকল স্বৰ্গৰ দৃত। (aiōn g165) ৪০ এতেকে যেনেকে বনবোৰ গোটাই জুহিত পোৱা যায়, সেইদৰে জগতৰ শেষতো হ'ব। (aiōn g165) ৪১ মানুহৰ পুত্ৰই তেওঁ দৃত সকলক পঠাই দিব আৰু সেই দৃত সকলে পাপলৈ নিয়া সকলো বিবৃজনক বিষয়বোৰ আৰু দুৰাচাৰী লোক সকলক, মানুহৰ পুত্ৰৰ বাজ্যৰ মাজৰ পৰা গোটাই অঘিকুণ্ড পেলাই দিব। ৪২ তেওঁতাৰ তাৎ ক্ৰমন আৰু দাঁত কৰচন হ'ব। ৪৩ সেই সময়ত ধাৰ্মিক সকল তেওঁলোকৰ পিতৃৰ বাজ্যত সূৰ্যৰ নিচিনাকৈ উজ্জল হ'ব। যাৰ কাণ আছে, তেওঁ গুৰুক। ৪৪ 'স্বৰ্গৰাজ্য, পথাৰৰ মাজত লুকুৱাই থোৱা ভাৰ্বালৰ নিচিনা; এজন মানুহে সেইবোৰ বিচাৰি পোৱাৰ পাছত পুনৰ লুকুৱাই থলে। তাৰ পাছত তেওঁ আনন্দ মনেৰে ওঁচি গ'ল আৰু তেওঁৰ যি যি আছিল, সৰ্বৰস্ব বেঁচি সেই পথাৰ কিনি ল'লে।' ৪৫ 'পুৰুষ স্বৰ্গৰাজ্য এনে এজন সদাগৰৰ নিচিনা, যি জনে উত্তম মুকুতা বিচাৰিছিল। ৪৬ যেতিয়া তেওঁ এটা বহুমূলীয়া মুকুতা বিচাৰি পালো, তেওঁ গৈ নিজৰ যি যি আছিল, সৰ্বৰস্ব বেঁচি সেই মুকুতাটো কিনি ল'লে।' ৪৭ 'আকো স্বৰ্গৰাজ্য এখন জালৰ নিচিনা। সেই জাল সাগৰত পেলোৱা হ'ল আৰু সকলো বিধৰ মাছ সেই জালত উঠিল ৪৮ জাল পৰিপূৰ্ণ হোৱাত মাছমৰীয়া সকলে তাক টানি বামলৈল তুলিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোকে বহি ভাল মাছবোৰ বাছি খালৈত বাখিলৈ আৰু যোঝাবোৰ পেলাই দিলো। ৪৯ জগতৰ শেষ কালতো এইদৰেই হ'ব। স্বৰ্গৰ দৃত সকলো আহি ধাৰ্মিক সকলৰ মাজৰ পৰা দুষ্টোৰেক পৃথক কৰিব আৰু জুলন্ত অশ্বিত সিহঁতক পেলাব। (aiōn g165) ৫০ তাত ক্ৰমন আৰু দাঁত কৰচন হ'ব।' ৫১ তাৰ পাছত যীচুৰে শশ্য সকলক সুধিলো, 'তোমালোকে এই সকলো কথা বুঝি পালা নে?' তেওঁলোকে ক'লে, 'হয়, পালোঁ।' ৫২ তেওঁতাৰ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, 'গতিকে, স্বৰ্গৰাজ্যৰ বিষয়ে শিক্ষা পোৱা প্ৰত্যেক জন বিধানৰ অধ্যাপক এনে এজন শিয়ত পৰিগত হয়, যি জনে এজন গৃহস্থ দৰে নিজৰ ভাৰ্বালৰ পৰা নতুন আৰু পূৰণ উত্তয় বন্ধ বাহিৰলৈ উলিয়াই।' ৫৩ যীচুৰে এই দৃষ্টান্তবোৰ কোৱাৰ পাছত তাৰ পৰা

গুচি গ'ল। ৫৪ তার পাছত যীচুর নিজের মন্দিরে আহিল আবু লোক সকলক
তেওঁলোকের নাম-ঘৰত শিক্ষা দিলৈল ধৰিবলৈ। তাতে তেওঁৰ কথা শুনি
তেওঁলোকে বিস্মিত হৈ গ'ল। তেওঁলোকে ক'লে, “এই মানুহ জনে এনে
জান আবু পৰাক্ৰম কাৰ্যবোৰ কৰাৰ ক্ষমতা ক'ৰ পৰা পালে? ৫৫ ই জানো
সেই বাটৈৰে পুতুকে নহয়? ইয়াৰ মাকৰ নাম মৰিয়ম আৰু ভামেকহৰু
নাম যাকোব, যোচেফ, চিমোন, আৰু যিহুদা নহয় নে? ৫৬ ইয়াৰ সকলো
ভৰ্ণীয়েকো ইয়াত আমাৰ মাজতে নাই জানো? তেমেহলে ই এইবোৰ
ক'ৰ পৰা পালে?” ৫৭ এইদৰে যীচুক লৈ লোক সকলে বিঘণি পালে।
তেড়িয়া যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “ভাৱাৰদী নিজেৰ দশে” আবু নিজেৰ
ঘৰৰ বাহিৰে আন কোনো ঠাইতে অসম্মানিত নহয়।” ৫৮ লোক সকলৰ
অবিশ্বাসৰ কাৰণে তেওঁ তাত বিশেষ বেছি পৰাক্ৰম কাৰ্য নকৰিবলৈ।

১৪ সেই সময়ত গালীলৰ শাসনকর্তা হেবোদে যীচুৰ সুখ্যাতিৰ বিষয়ে
পৰিচয়। > হেবোদে দুষ্ট মহানৰ্ক ক'লে “ইই লোক কো

শুনলে। ২ তেওঁ নিজের দাস সকলক ক'লে, এই লোক জন নিশ্চয় যোহন বাণাইজক; তেওঁ মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা উঠিল আৰু সেই বাবে এই সকলো পৰাক্রম কাৰ্য সাধন কৰিছে। ৩ কিয়নো হেৰোদে লোক সকলৰ দ্বাৰাই যোহনক বান্ধি কাৰাগারত বণ্ডী কৰি বাখিছিল। তেওঁ নিজেৰ ভায়েক ফিলিপৰ ভাৰ্যা হেৰোডিয়াক ভাৰ্যা বাখিছিল আৰু তেওঁৰ কাৰণে এইদেৱে বণ্ডী কৰিছিল। ৪ কাৰণ যোহনে হেৰোদক কৈছিল, “হেৰোডিয়াক আপুনি ভাৰ্যা হিচাপে বখা বিধান সন্মত নহয়।” ৫ সেয়ে হেৰোদে যোহনক বধ কৰিবলৈ চল বিচাৰি আছিল, কিন্তু তেওঁ লোক সকললৈ ভয় কৰিছিল, কাৰণ তেওঁলোকে যোহনক এজন তাৰবণ্ডীবৃপ্তে মান্য কৰিছিল। ৬ পাছত হেৰোদ জন্ম দিনৰ দিনা, হেৰোডিয়াৰ জীয়েকে সভাৰ মাজত নাচি হেৰোদক সন্তুষ্ট কৰিলো। ৭ সেয়েহে, হেৰোদে তাইক শপত খাই প্ৰতিজ্ঞা কৰিলো যে, তাই যিকেৰে বিচাৰিৰ তাকে তেওঁ তাইক দিব। ৮ ছোৱালী জন্মায়ে মাকৰ পৰা পৰামৰ্শ পাই ক'লে, “এখন থালত বাণাইজক যোহনৰ মূৰটো আনি মোক দিয়ক।” ৯ তাতে বৰ্জা অতিশয় দুঃখিত হল; কিন্তু নিজেৰ শপতৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰে সৈতে একেলগে ভোজনত বহা সকলৰ কাৰণেও, তেওঁ সেই মতে কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলো। ১০ তেওঁ মানুহ পঢ়াই কাৰাগারত যোহনৰ শিৰচেছে কৰালো। ১১ পাছত মূৰটো এখন থালত আনি ছোৱালী জন্মীক দিলে আৰু তাই সেইটো মাকৰ ওচৰলৈ লৈ গল। ১২ তাৰ পাছত যোহনৰ শিশ্য সকলে আহি মৃতদেহটো লৈ গৈ মৈদাম দিলে আৰু পাছত তেওঁলোকে গৈ সেই সকলো কথা ঘীৰুক জনালো। ১৩ যোহনৰ মৃত্যুৰ কথা শুনি ঘীৰু অকলে এখন নারত উঠি সেই ঠাইৰ পৰা কোনো এক নিৰ্জন ঠাইলৈ গল। কিন্তু লোক সকলে ইয়াকে জানিব পাৰি বিভিন্ন নগৰৰ পৰা ওলাই বামেদি খোজকাঢ়ি তেওঁৰ পাছ ল'লে। ১৪ তেওঁ নারৰ পৰা নামি মানুহৰ বৃহৎ দলটো দেখা পাই তেওঁলোকৰ আগলৈ আহিল। তাতে সেই লোক সকললৈ ঘীৰু মৰম লগাত তেওঁলোকৰ বোঝাবোৰ সুস্থ কৰিলো। ১৫ তেওঁয়া গধুলি হবলৈ ধৰিছিল, শিশ্য সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “এই ঠাই নিৰ্জন আৰু দিনৰ সময়ো প্রায় শ্ৰেষ্ঠ হ'ল; লোক সকলক বিদায় দিয়ক, তেওঁয়া তেওঁলোকে গোওৰোলৈ গৈ নিজেৰ কাৰণে খোৱা বন্তি কিনিব পাৰিব।” ১৬ ঘীৱুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তেওঁলোক যোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই।” তোমালোকেই তেওঁলোকক খাৰলৈ দিয়া।” ১৭ শিশ্য সকলে তেওঁক ক'লে, “আমাৰ ইয়াত কেৱল পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছেৰ আছে।” ১৮ ঘীৱুৱে ক'লে, “সেইখিনিয়ে মোৰ ওচৰলৈ আনা।” ১৯ পাছত তেওঁ লোক সকলক বশৰ ওপৰত বহিবলৈ আদেশ দিলো। তাৰ পাছত সেই পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ লৈ তেওঁ সঁগলৈ চাই আশৰীবাদ কৰিলো। তাৰ পাছত পিঠা খিনি ভাণি শিশ্য সকলক দিলে আৰু শিশ্য সকলে সেইবোৰ লোক সকলক খাৰলৈ দিলো। ২০ তাতে সকলোৱে খাই তৃপ্ত হল; খোৱাৰ পাছত শিশ্য সকলে বৈ যোৱা সেই তঙ্গ টুকুবোৰৰ বাৰটা পাচি তুলি ল'লে। ২১ তাত ভোজন কৰা মানুহৰ মাজত মহিলা আৰু সুৰ লৰা-ছোৱালীক বাদ দি পুৰুষ মানুহ প্রায় পাঁচ হজাৰ মান আছিল। ২২ ইয়াৰ পাছতে, ঘীৱুৱে শিশ্য সকলক আদেশ দিলো, তেওঁলোকে মেন নারত উঠি তেওঁৰ আগেয়ে সিপাৰলৈ যায় আৰু লোক সকলক তেওঁ নিজে বিদায় দিলো। ২৩ লোক সকলক

বিদায় দি তেওঁ প্রার্থনা করিবৰ কাৰণে পাহাৰৰ ওপৰলৈ অকলে উঠি গল; আৰু যদিও তেতিয়া অকৰকাৰ হৈ আহিছিল, তথাপি তেওঁ অকলশ্ৰে তাতে আছিল। ২৪ ইতিমধ্যে নাও খনে মাটি সাগৰৰ পৰা আহি সাগৰৰ মাজ পালে আৰু বিপৰীত দিশৰ পৰা বাতাহ বলাত নাও খনে প্রায় নিয়মত হেৰুয়াই টোৰ কোৰত চলং-পলং হবলৈ ধৰিলে। ২৫ শিয় নিশা যীচু সাগৰৰ ওপৰত খোজকাটি শিয় সকলৰ ওচলৈ আহি আছিল। ২৬ শিয় সকলে যীচুক সাগৰৰ ওপৰত খোজকাটি আহি থকা দেখি ভীষণগতারে ভয় খাই “ভৃত, ভৃত” বুলি চিএৰিবলৈ ধৰিলে। ২৭ যীচুৰে তেতিয়াই তেওঁলোকক ক'লে, “এয়া মইহে: ভয় নকৰিবা, সাহসী হোৱা।” ২৮ পিতৰে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, “হে প্ৰভু, যদি আপুনিয়ে হয়, তেনেহলে পানীৰ ওপৰেদি আপোনাৰ ওচৰলৈ যাৰ বাবে মোক আজ্ঞা দিয়ক।” ২৯ যীচুৰে ক'লে, “আহা!” পিতৰে তেতিয়া নাৰৰ পৰা নামি পানীৰ ওপৰেদি খোজকাটি যীচুৰ কাষলৈ আগবঢ়ি গল। ৩০ কিন্তু বাতাহ দেখা পাই তেওঁ ভয় খোৱাত ভুবলৈ ধৰিলে। তেতিয়া তেওঁ চিএৰি মাতিলে, “প্ৰভু, মোক বচাওকঁক”। ৩১ যীচুৰে তেতিয়াই নিজে হাত মেলি তেওঁক ধৰি ক'লে, “অল্পবিশ্বাসী, কিয়া সন্দেহ কৰিলা?” ৩২ পাছত যেতিয়া যীচু আৰু পিতৰ নাৰত উঠিল, বাতাহ নাইকিয়া হ'ল। ৩৩ তেতিয়া নাৰত থকা শিয় সকলে যীচুক প্ৰণিপাত কৰি ক'লে, “আপুনি সঁচাকৈয়ে দৈশ্ব্যৰ পুত্ৰ।” ৩৪ তাৰ পাছত তেওঁলোক পাৰ হৈ, গিনেচৰৎ নামৰ প্ৰদেশ পালে। ৩৫ তাতে সেই ঠাইৰে মানুহৰোৱে যীচুক চিনি পোৱাত, সেই অঞ্চলৰ সকলো ঠাইতে তেওঁ অহাৰ বাৰ্তা পঠিয়াই দিলে। তাতে লোক সকলে বোঝী সকলক যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে। ৩৬ তেওঁলোকে যীচুক মিনতি কৰিলে যেন সেই বোঝী সকলে তেওঁৰ কাপোৰৰ দহি মাঘোন চুবলৈ পায়। তাতে যিমান লোকে চুলে, তেওঁলোক সকলোৱে সুষ্ঠু হ'ল।

১৫ সেই সময়ত যীচুলেমৰ পৰা কেইজনমান ফৰীচী আৰু বিধানৰ অধ্যাপক যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, ২ “আমাৰ পৰিচাৰকৰ সকলৰ দিনৰ পৰা চলি আহা বিধান, আপোনাৰ শিয় সকলে কিয় মানি নচলে? কিয়নো তেওঁলোকে তেজন কৰাৰ আগত হাতো নোৰোৱে।” তেওঁ যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকৰ পৰম্পৰাগত বিধান পালনৰ কাৰণে আপোনালোকে কিয় দৈশ্ব্যৰ আজ্ঞা উলঝন কৰে?” ৪ কাৰণ দৈশ্ব্যৰ কৈছে, ‘তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা’; আৰু ‘যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ-মাতৃকৰ কুবচন কয়, তেওঁৰ মৃত্যুদণ্ড হ'ব।’ ৫ কিন্তু আপোনালোকে কয়, ‘যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ বা মাতৃক কয়, ‘মোৰ যি যি বন্স্ত আপোনালোকৰ সহায় হব পাৰে, সেইহোৱে মই দৈশ্ব্যৰ উপহাৰ দিলোঁ।’ ৬ তেনেহলে পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি তেওঁ কোনো সন্মান কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই। এইদৰে আপোনালোকৰ পুৰুষে পুৰুষে চলি অহা বিধানৰ কাৰণেই আপোনালোকে দৈশ্ব্যৰ বাক্য মূল্যহীন কৰিছে। ৭ আপোনালোকে কপটিয়া। যিচ্যাভাৰবাদীয়ে আপোনালোকৰ বিষয়ে তিকেই ভাববাণী কৰিলে, ৮ “এই মানুহৰোৱে ওঠৰে মোক সন্মান কৰে, কিন্তু তেওঁলোকৰ দুদয় মোৰ পৰা দূৰৰেত থাকে; ৯ তেওঁলোকে অনৰ্থকৰুপে মোৰ আৰাধনা কৰে। কাৰণ তেওঁলোকে মানুহৰ বীৰ্তি নীতিবোৰ, আজ্ঞাৰ দৰে শিকায়।” ১০ তাৰ পাছত যীচুৰে লোক সকলক ওচৰলৈ মাতি ক'লে, “মোৰ কথা শুনক আৰু বুজক। ১১ মুখত যি সোমায়, সেয়ে মানুহক অঙ্গতি নকৰে, কিন্তু মুখৰ পৰা যি ওলায়, সেয়েহে মানুহক অঙ্গতি কৰে।” ১২ তেতিয়া শিয় সকলে আহি যীচুক ক'লে, ‘ফৰীচী সকলে যে আপোনাৰ এই কথা শুনি অপমান বোধ কৰিছে, ইয়াক আপুনি জানে নে?’ ১৩ যীচুৰে উত্তৰ দি ক'লে, “যিবোৰ গচ্ছপুলি মোৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে বোৱা নাই, তাক উভালি পেলোৱা যাব। ১৪ তেওঁলোকৰ কথা এৰি দিবা; তেওঁলোক অক্ষ পথ প্ৰদৰ্শক। অন্ধই অন্ধক বাট দেখুৱালো, দুয়ো খাইত পৰিব।” ১৫ তেতিয়া পিতৰে যীচুক ক'লে, “এই দৃষ্টান্তটীৰ অৰ্থ আমাক বুজাই দিয়ক।” ১৬ তেওঁ ক'লে, “তোমালোকে এতিয়াও বুজি পোৱা নাই নে? ১৭ তোমালোকে এই কথা ও নুৱাজা নে- মুখত যি সোমায়, সেয়ে পেটৰ ভিতৰলৈ যায় আৰু শোচৰ দ্বাৰেদি বাহিটলৈ ওলায়। ১৮ কিন্তু মুখৰ পৰা যিবোৰ ওলায়, সেইবোৰ মানুহৰ পৰা বাহিবলৈ ওলায় আৰু সেইবোৰেই মানুহক অঙ্গতি কৰে। ১৯ কিয়নো মানুহৰ মনৰ পৰাই সকলো কুচিত্তা, নৰ-বধ,

ব্যভিচাৰ, মৌনপাপ, চুৰি, মিছা সাক্ষ্য আৰু নিন্দা এইবোৰ ওলায়। ২০ এইবোৰেহে মানুহক অঙ্গতি কৰে; কিন্তু নোৰোৱা হাতৰে তেজন কৰিলে মানুহ অঙ্গতি নহয়।” ২১ তাৰ পাছত যীচুৰে সেই ঠাই এৰি তুৰ আৰু চীদেন অঞ্চললৈ গল। ২২ সেই ঠাইৰ এগবাকী কলান দেশীয় মহিলাই আহি চিএৰি চিএৰি কৰলৈ হে প্ৰভু, দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান, মোলৈ দয়া কৰক। ভূতে পোৱাৰ বাবে মোৰ ছোৱালী জনীয়ে অতিশ্যৰ যন্ত্ৰণা পাই আছে।” ২৩ কিন্তু যীচুৰে তেওঁক একো উত্তৰ নিদিলে। শিয় সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি অনৰোধ কৰি ক'লে, “তাইক বিদ্যু দিয়ক; কিয়নো তাই চিএৰি চিএৰি আমাৰ পাছে পাছে আহি আছে।” ২৪ কিন্তু যীচুৰে উত্তৰ দি ক'লে, “মোক আন কোনো মানুহৰ ওচৰলৈ পঠোৱা নাই, কেৱল ইস্তায়েল-বংশৰ হেৰোৱা মেৰৰ ওচৰলৈহে পঠোৱা হৈছে।” ২৫ তাতে মহিলা গৰাকীয়ে আহি যীচুক প্ৰণিপাত কৰি ক'লে, “হে প্ৰভু, মোলৈ দয়া কৰক।” ২৬ কিন্তু যীচুৰে উত্তৰ দি ক'লে, “ল'ৰা-ছোৱালীৰ খোৱা বন্ধবৰেৰ কুকুৰৰ আগত পেলাই দিয়া উচিত নহয়।” ২৭ তাই ক'লে, “হ্য প্ৰভু, কিন্তু গৰাকীৰ মেজৰ পৰা উকৰি পৰাবোৰ কুকুৰে খাৰালৈ পায়।” ২৮ তেতিয়া যীচুৰে উত্তৰ দিলো, “হে নাৰী, তোমাৰ বিশাদ মহৎ; তোমাৰ ইছচাৰ দৰেই তোমালৈ হওক।” তাতে সেই মুহূৰ্তেৰ পৰা মহিলা গৰাকীৰ জীয়েক সুষ্ঠু হ'ল। ২৯ তাৰ পাছত যীচুৰে সেই ঠাইৰ পৰা গালীল সাগৰৰ ওচৰলৈ গল। তাতে তেওঁ তেওঁ গৈ এটা পাহাৰৰ ওপৰত উত্ত বহিল। ৩০ তেতিয়া বহু মানুহৰ দল এটা তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল; তেওঁলোকে খোৱা, অক্ষ, বোৱা, কোঙা আৰু অনেকে বোঝীক যীচুৰ চৰণলৈ আনিলে আৰু যীচুৰে তেওঁলোকক সুষ্ঠু কৰিলে। ৩১ তাতে সেই লোক সকলে বোৰাক কথা কোৱা, কোঙাক সুষ্ঠু হোৱা, খোৰাক খোজ কঢ়া আৰু অন্ধক দৃষ্টি পোৱা দেখি বিশ্যায় মানি ইস্তায়েল দৈশ্ব্যৰ স্তুতি কৰিলে। ৩২ পাছত যীচুৰে তেওঁৰ শিয় সকলক ওচৰলৈ মাতি ক'লে, “এই লোক সকললৈ মোৰ মৰ্ম লাগিছে; কিয়নো তেওঁলোক মোৰ লগত তিনি দিন ধৰি আছে আৰু তেওঁলোকৰ লগত একো খোৱা বন্ধ নাই। তেওঁলোকক লঘোনে বিদায় দিবলৈ মোৰ ইছচা নাই; হয়তো বাটত অসুস্থ হৈ পৰিব পাৰে।” ৩৩ তেতিয়া শিয় সকলে তেওঁক ক'লে, “এনেকুৰা এক নিৰ্জন ঠাইত ইমানোৰে মানুহক খুৱাৰৰ বাবে আমি ইমান পিঠা ক'ত পায়?” ৩৪ যীচুৰে তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকৰ ওচৰত কেইটা পিঠা আছে?” ৩৫ তেওঁলোকে ক'লে, “সাতাতা পিঠা আৰু কেইটামান সৰু মাছ আছে।” ৩৫ তেতিয়া যীচুৰে লোক সকলক মাটিত বহিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ৩৬ তেওঁ সেই সাতোটা পিঠা আৰু মাছক-ইটালা লালে। তাৰ পাছত দৈশ্ব্যৰ ধন্বাদ দি সেইবোৰ ভাগি তেজী কৰিলে কেইটা পিঠা আছে।” ৩৭ তেওঁলোকে ক'লে, “সাতাতা পিঠা আৰু কেইটামান সৰু মাছ আছে।” ৩৮ যীচুৰে তেওঁলোকে ক'লে, “মানুহক ধন্বাদ দিবলৈ যে আমি ইমান পিঠা ক'ত পায়?” ৩৯ যীচুৰে তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকৰ ওচৰত কেইটা পিঠা আছে।” ৪০ যীচুৰে তেওঁলোকে ক'লে, “সাতাতা পিঠা আৰু কেইটামান সৰু মাছ আছে।” ৪১ তেতিয়া যীচুৰে লোক সকলে বাহি কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ৪২ যীচুৰে তেওঁলোকে ক'লে, “সাতাতা পিঠা আৰু কেইটামান সৰু মাছ আছে।” ৪৩ তেতিয়া যীচুৰে লোক সকলে বাহি কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ৪৪ যীচুৰে তেওঁলোকে ক'লে, “সাতাতা পিঠা আৰু কেইটামান সৰু মাছ আছে।” ৪৫ যীচুৰে লোক সকলে বাহি কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ৪৬ যীচুৰে তেওঁলোকে ক'লে, “সাতাতা পিঠা আৰু কেইটামান সৰু মাছ আছে।” ৪৭ যীচুৰে লোক সকলে বাহি কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ৪৮ যীচুৰে তেওঁলোকে ক'লে, “সাতাতা পিঠা আৰু কেইটামান সৰু মাছ আছে।” ৪৯ যীচুৰে লোক সকলে বাহি কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ৫০ যীচুৰে তেওঁলোকে ক'লে, “সাতাতা পিঠা আৰু কেইটামান সৰু মাছ আছে।”

১৬ ফৰীচী আৰু চৰ্দুকী সকলে যীচুক পৰাক্ষা কৰিবৰ কাৰণে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু আকাশৰ পৰা কোনো এটা পৰাক্রম কাৰ্যৰ চিন তেওঁলোকক দেখুৱাবলৈ কলে। ২ যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “সন্ধিয়া হলে আপোনালোকে কয়, ‘ব'তৰ ফৰকাল হব, কিয়নো আকাশ খন ব'ঞ্চ হৈছে।’ ৩ ব'তৰিপুৰা কয়, ‘আজি ডাৰ্বৰীয়া হব; কিয়নো আকাশ ব'ঞ্চ ও অন্ধকাৰ হৈছে।’ আপোনালোকে আকাশৰ অৱস্থাৰ প্ৰভাৱ জনোৱাৰে, অথচ সময়ৰ চিন বুজিব নোৱাৰে। ৪ এই যুগৰ পাপী আৰু বিভিচাৰীলোক সকলে পৰাক্রম কাৰ্যৰ চিন বিচাৰে। কিন্তু যোনাৰ চিনৰ বাহিৰে তেওঁলোকক আন একো চিন দেখুওৱা নহ'ব।” তাৰ পাছত যীচুৰে তেওঁলোকক এৰি গুচি গল। ৫ পাছত তেওঁৰ শিয় সকল সিপাৰলৈ আহিল, কিন্তু লগত পিঠা আনিবলৈ পাহাৰি গল। ৬ যীচুৰে তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকে শুনো! ফৰীচী আৰু চৰ্দুকী সকলৰ খমিৰ পৰা সাবধানে থাকিবা।” ৭ শিয় সকলে নিজৰ মাজত কেৱা-কুই কৰিলে, “আমি পিঠা আনা নাই কাৰণে তেওঁ এইদৰে ক'লে নেকিব।” ৮ এই কথা বুজিব পাৰি যীচুৰে ক'লে, “অল্পবিশ্বাসী সকল, তোমালোকে

নিজের মাজত পিঠা লৈ নহাব কাৰণে এই কথা কৈছেঁ বুলি কিয়া আলোচনা কৰিছা? ৯ তোমালোকে অতিয়াও বুজা নাই নে বা তোমালোকে মনতো পৰা নাই নে সেই পাঁচ হাজাৰ মানুহৰ কাৰণে পাঁটা পিঠাৰ কথা আৰু তাৰ পাছত কেইটা পাচি তোমালোকে তুলি লৈছিলা? ১০ নাইবাৰা সেই চাৰি হাজাৰ মানুহৰ কাৰণে সত্তাৰ পিঠাৰ কথা আৰু কেইটা পাচি তোমালোকে তুলি লৈছিলা? ১১ মই যে তোমালোকক পিঠাৰ কথা কোৱা নাই, সেই বিষয়ে তোমালোকে কিয়া বুজি পোৱা নাই? কিন্তু ফৰীচী আৰু চন্দ্ৰকী সকলৰ খৰিবৰ পৰা সাৰাধৰণ হবলৈহে কৈছো? ১২ তেতিয়া শিষ্য সকলে বুজি পালে যে, তেওঁ পিঠাৰ খৰিবৰ পৰা তেওঁলোকক সাৰাধৰণ হবলৈ কোৱা নাই, কিন্তু ফৰীচী আৰু চন্দ্ৰকী সকলৰ শিক্ষাৰ পৰাহে সাৰাধৰণ হবলৈ বাবে কৈছে। ১৩ তাৰ পাছত চীৰু যেতিয়া চীজাবিয়া-ফিলিপীৰ অঞ্চললৈ গ'ল, তেতিয়া শিষ্য সকলক তেওঁ সুধিলে “মানুহৰ পুত্ৰ কেন?” এই বিষয়ে লোক সকলে কি বুলি কয়? ১৪ তেওঁলোকে ক'লে, “কোনো কোনোৱে কয় বাণিস্মী দিওঁতা যোহন; কোনোৱে এলিয়া, আন কোনোৱে যিবিমিয়া বা ভাৰবাদী সকলক এজন বুলি কয়া?” ১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, “কিন্তু তোমালোকে নো মোক কোন বুলি ভাৰা?” ১৬ তেতিয়া চিমোন পিতৰে উত্তৰ দি কলে, “আপুনি সেই অভিষিক্ত জন অৰ্থাৎ ত্ৰীষ্ঠ, জীৱন্ত দেশ্বৰৰ পুত্ৰা!” ১৭ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “বাৰ যোনাৰ পুত্ৰ চিমোন, তুমি ধ্বনি, কিয়নো তেজ আৰু মাঃসই তোমাৰ আগত এই কথা প্ৰকাশ কৰা নাই, কিন্তু স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৰেহে প্ৰকাশ কৰিলে। ১৮ ময়ো তোমাক কওঁ যে ‘ত্ৰীষ্ঠ পিতৰ অৰ্থাৎ শিল’, আৰু এই শিলৰ ওপৰত মই মোৰ মণ্ডলী স্থাপন কৰিম, মৃত্যুৰ কোনো শক্তিশয়হীয়ক পৰাজয় কৰিব নোৱাৰিব। (Hadès g86) ১৯ মই তোমাক স্বৰ্গৰাজৰ চাবিবোৰ দিম, তাতে তুমি এই প্ৰতিবীত যিহৰক বাদিবা, সেয়ে স্বৰ্গতো বাদি বৰ্থা হ'ব; আৰু তুমি প্ৰতিবীত যিহেকে মুকলি কৰিবা, সেয়ে স্বৰ্গতো মুকলি হবলৈ দিয়া হ'ব।” ২০ তেতিয়া যীচুৱে শিষ্য সকলক এই আজা দিলে, তেওঁলোকে যাতে কাকো নক্যব যে তেৱেই “ষ্ট্ৰীষ্ঠ, অৰ্থাৎ অভিষিক্ত জন।” ২১ সেই সময়ৰ পৰা যীচুৱে তেওঁ শিষ্য সকলক জনাবলৈ ধৰিলে যে, তেওঁ অৰশ্যেই যিবুচালেমলৈ যাব লাগিব, আৰু তাত পৰিচাৰক, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ পৰা অনেক দুখভোগ পাই মৃত্যুভোগ কৰি তিন দিনৰ দিনা পুনৰায় উত্তৰ্ত লাগিব। ২২ তেতিয়া পিতৰে তেওঁক একাঘলৈ নি অনুমোগ কৰি ক'লে “হে প্ৰভু, ই আপোনাৰ পৰা দূৰ হওক! আপোনাৰ প্ৰতি কেতিয়াও এমে নথ্যটক।” ২৩ কিন্তু যীচুৱে পিতৰৰ ফালে ঘূৰি চাই তেওঁ ক'লে, “মোৰ আগৰ পৰা দূৰ হ চ্যাতান; তই মোৰ পথৰ বিধিনি স্বৰূপ, তই দেশ্বৰৰ কথা নাভাৰি, মানুহৰ কথাহে ভাবিছ।” ২৪ তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁ শিষ্য সকলক ক'লে, “কোনোৱে যদি মোৰ পাছত আহিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেনহেলে তেওঁ নিজেকে অঙ্গীকাৰ কৰক আৰু নিজৰ ঢুক তুলি লৈ, মোক অনন্সৰণ কৰক। ২৫ কিয়নো যি কোনোৱে মোৰ কাৰণে নিজৰ জীৱন হেবুৱায়, তেওঁ সেই জীৱন পাব। ২৬ কাৰণ কোনো মানুহে গোটৈই খন জগত পায়ো যদি নিজৰ জীৱনকে হানি কৰে, তেনহেলে তেওঁৰ কি লাভ? মানুহে নিজৰ প্ৰাণৰ সলনি কি দিব পাৰে? ২৭ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰীই নিজৰ পিতৰৰ প্ৰতাপেৰে স্বৰ্গ দৃত সকলক লগত লৈ আহিব। তেতিয়া তেওঁ প্ৰতিজনক নিজৰ কৰ্ম অনুস৾ৰে ফল দিব।” ২৮ মই তোমালোকক স্বৰ্পন্ধক কওঁ, তোমালোকৰ মাজত এনে কিছুমান লোক ইয়াত যিয়ে হাচে, যি সকলে মানুহৰ পুত্ৰক নিজৰ বাজালৈ আহা নেদেখা পৰ্যন্ত মতাভাগ নকৰে।”

— ‘এটা আপোনার, এটা মোচির আবু এটা এলিয়ার কারণে।’ ৫ তেওঁ যেতিয়া কথা কৈ আছিল, সেই সময় এচপৰা উজ্জল মেঘে তেওঁলোকক ঢাকি ধরিলো সেই মেঘৰ পৰা এই বাণী শুনা গ’ল, ‘এও মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, এওত মই পৰম সন্তুষ্ট, এওত কথা শুনা।’ ৬ এই কথা শুনি শিষ্য সকলে অতিশয় ভয় পাই মাটিত উভৰি খাই পৰিল। ৭ তেওঁয়া যীচুৱে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক স্পষ্ট কৰি ক’লে, ‘উঠা, ভয় নকৰিবা।’ ৮ তাৰ পাছত তেওঁলোকে চুক্ত তুলি চাই যীচুৱ বাহিৰে আন কাকো দেখা নাপালে। ৯ পাছত তেওঁলোক পৰ্বতৰ পৰা নামি আহি থাকোকে, যীচুৱে তেওঁলোকক আজ্ঞা দি ক’লে, ‘মানুহৰ পুত্ৰ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উখন নোহোৱা পৰ্যন্ত তোমালোকে এই দৰ্শনৰ কথা কাকো নকৰিবা।’ ১০ তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক সুধিলে, ‘তেনেহলে এলিয়া প্ৰথমে আহিব লাগে বুলি বিধানৰ অধ্যাপক সকলে কিয় কৰ?’ ১১ তেওঁ উভৰ দি ক’লে, ‘এলিয়া অৱশ্যেই আহিব আৰু তেওঁ সকলো পুনঃস্থাপন কৰিব।’ ১২ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, এলিয়া ইতিমধোই আহি গ’ল আৰু লোক সকলে তেওঁক চিনি নাপালে; লোক সকলে তেওঁৰ প্ৰতি যি ইচ্ছা তাকে কৰিবলৈ। এইদৰে মানুহৰ পুত্ৰোক তেওঁলোকৰ হাতত দুখতোগ কৰিব লাগিব।’ ১৩ তেওঁয়া শিষ্য সকলে বুঝি পালে যে, তেওঁ বাস্তিস্য দিয়া যোহনৰ বিষয়ে তেওঁলোকক কৈ আছে। ১৪ যীচু আবু তেওঁৰ শিষ্য সকল যেতিয়া লোক সকলৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আছিল, তেওঁয়া এজন মানুহ যীচুৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁৰ আগত আঁকুকাটি ক’লে, ১৫ ‘হে প্ৰভু, আপুনি মোৰ পুত্ৰলৈ দয়া কৰকা। সি মৃহী ৰোগত আক্ৰান্ত হৈ বৰ কষ্ট পাই আছো। সি বাবে বাবে হয় জই অথবা পানীয়ৰ পৰি যায়। ১৬ মই আপোনার শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আনিছিলৈ, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰিলো।’ ১৭ তেওঁয়া যীচুৱে উভৰ দি ক’লে, ‘তোমালোক অবিশ্বাসি আৰু অপথে যোৱা বৎশ; আবু কিমান কাল মই তোমালোকৰ লগে লগে থাকিম? কিমান দিন নো মই তোমালোকক সহিম? লৰাটিক মোৰ ওচৰলৈ আনা।’ ১৮ তেওঁয়া যীচুৱে সেই ভূতৰ আত্মাক ডিবিয়াই দিয়াত, সি লৰাটোৰ পৰা ওলাই গ’ল আবু সেই মুহূৰ্তৰ পৰা ল’বাটা সুষ্ঠু হল। ১৯ তাৰ পাছত শিষ্য সকলে বিবলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, ‘আমি নো তাক কিয় খেদৰ নোৱাৰিলো?’ ২০ যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, ‘তোমালোকৰ অল্প-বিশ্বাসৰ কাৰণে; কিয়নো মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, এটি সৰিয়হই গুটিৰ সমানো যদি তোমালোকৰ বিশ্বাস থাকে, তেনেহলে এই পৰ্বতোক যদি তোমালোকে কোৱা ‘ইয়াৰ পৰা তালীয়া’ তেওঁয়া ইয়াবা তোমালোকৰ বাবে একোৱেই অসাধ্য নহব। ২১ প্ৰার্থনা আবু লয়োনৰ বিলে এই ধৰণৰ দুষ্ট আত্মা কেনোমতে বাহিৰ নহয়।’ ২২ পাছত যীচু আবু তেওঁৰ শিষ্য সকল গলালী প্ৰদেশত থকা সময়ত যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক’লে, ‘মানুহৰ পুত্ৰক লোক সকলৰ হাতত শোধাই দিয়া হব। ২৩ লোক সকলে তেওঁক বধ কৰিব আবু তিন দিনৰ দিনা তেওঁ পুনৰাই জীৱাই উঠিয়া।’ এই কথা শুনি শিষ্য সকল অতি দুঃখিত হলা। ২৪ যীচু আবু তেওঁৰ শিষ্য সকল কফৰনাহুলৈ গ’লা যি সকল কৰ সংগ্ৰহকাৰীয়ে আধিল তোলে, তেওঁলোকে পিতৰৰ ওচৰলৈ আহি ক’লে, ‘তোমালোকৰ গুৰুৰে আধিলিটো নিদিয়ে নে?’ ২৫ তেওঁক ক’লে ‘দিয়ো।’ ইয়াৰ পাছত পিতৰে ঘৰলৈ আহি কিবা কোৱা আগেয়ে যীচুৱে তেওঁক ক’লে, ‘চিমোন, তোমাৰ মনত কি ভাব হয়? প্ৰয়োৱিৰ বজা সকলে কোন লোকৰ পৰা কৰ বা মাচুল আদায় কৰে? নিজৰ দেশৰ লোক সকলৰ পৰা নে আন বিদেশী সকলৰ পৰা?’ ২৬ পিতৰে ক’লে ‘বিদেশী সকলৰ পৰা’, যীচুৱে তেওঁক ক’লে, ‘তেনেহলে নিজৰ দেশৰ লোক সকল কৰ দিয়াৰ পৰা মুক্ত। ২৭ তথাপি আমি যেন কৰ সংগ্ৰহকাৰী সকলৰ বিধিনি নজল্যাৰে, এই কাৰণে তুমি সাগৰলৈ গৈ বৰশী বোৱা আবু প্ৰথমে যি মাছ উঠিব সেইটোকে ধৰি মুখ মেলিলে এটকা বৃপ্তপাৰা; সেইটো আনি, মোৰ আবু তোমাৰ কাৰণে দিবলগীয়া কৰ তেওঁলোকক দিয়লাগৈ।’

১৮ সেই সময়ত শিশু সকলে যীচুর ও চৰালৈ আহি সুবিলে, “প্ৰভু, স্বৰ্গৰাজত শ্ৰেষ্ঠ কোন?” ২ তেজিয়া যীচুৰে এটি শিশুক ও চৰালৈ মাতি আনি তেওঁলোকৰ মাজত থিয় কৰাই কলো, ৩ “মই তোমালোকক

সঁচাকে কওঁ, যদি তোমালোকে মন পরিবর্তন করি শিশু সকলৰ দৰে হব নোৱাৰা, তেনহলে কোনোমতেই স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিবাঁ। ৪ এতকে যি কোনোৱে এই শিশুতিৰ দৰে নিজকে নম্বৰ কৰে, তেৱেই স্বৰ্গৰাজ্যত সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ। ৫ আকো যি কোনোৱে এমে এটি শিশুক মোৰ নামেৰে গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোকেই গ্ৰহণ কৰে। ৬ মোক বিশ্বাস কৰা এই নম্বৰ সকলৰ মাজৰ কোনোৱা এজনক যদি কোনোৱে পাপৰ পথত লৈ যায়, তেনহলে তেওঁক ডিঙ্গিট এটা ডাঙৰ জাত বাঞ্ছি বৰং সন্মুদ্ৰৰ গভীৰ পানীত ঢুবাই দিয়াই তেওঁৰ পক্ষে ভাল হব। ৭ হায়! বিধিনিৰ সময়ৰ কাৰণে এই জগত; কিয়নো বিধিনিৰ সময় অৱশ্যেই আহিব। কিন্তু যি মানুহৰ দ্বাৰা যাই বিধিনি হয়, তেওঁৰ সন্তাপ হ'ব। ৮ তোমালোকক পাপলৈ নিয়াৰ কাৰণ যদি তোমালোকৰ হাত বা ভৰি হয়, তেনহলে তাক কাটি দূৰলৈ দলিয়াই পেলোৱা; দুই হাত বা দুই ভৰি লৈ অনন্ত জুইত পেলোৱা হোৱাতকে, কোঙা বা খোৱা হৈ জীৱনত প্ৰৱেশ কৰাই তোমালোকৰ পক্ষে ভাল। (aiōnios g166) ৯ তোমালোকৰ চক্ৰে যদি তোমালোকক পাপৰ পথলৈ নিয়ে, তেনহলে তাকো কাটি তোমালোকৰ পৰা দূৰলৈ দলিয়াই পেলোৱা; দুই চৰু লৈ অনন্ত অশীময় নৰকত পেলোৱা হোৱাতকে, বৰং কণা হৈ জীৱনত সোমোৱাই তোমালোকৰ পক্ষে ভাল। (Geenna g1067) ১০ সেয়ে সাৰাধৰে চলিবা; তোমালোকে এই সৰু সকলৰ মাজৰ এজনকো হেয়জন্ম নকৰিবা; কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, স্বৰ্গত তেওঁলোকৰ দৃত সকলে মোৰ স্বৰ্গীয় পত্ৰৰ মুখ সদয় যেন দেখা পায়। ১১ কাৰণ যি হৈবলা, তাক বিচাৰি বৰ্কা কৰিবলৈ মানুহৰ পুত্ৰ আহিল। ১২ তোমালোকে কি ভাবা? যদি কোনো এজন মানুহৰ এশ্টা মেৰ আছে আংৰু তাৰ মাজৰ পৰা যদি এটা ভুল পথে গৈ হৈবাই যায়, তেতিয়া তেওঁ জামো নিৰান্বেটা মেষক পাহাৰৰ দাঁতিত এৰি খৈ হেৰোৱা মেষটোক বিচাৰি নাযাব? ১৩ আৰু যদি হেৰোৱাটোক কেনেবোকৈ পায়, তেনহলে মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ যে, ভুল পথে নোমোৱা সেই নিৰান্বেটা মেষটোক হয়তোৰে, যিটো হেৰৈ গৈছিল সেই মেষটোক ঘূৰাই পোৱাত তেওঁ জামো নিৰান্বেটা মেষটোকে কারণে হৈছে নকৰে। ১৪ এইদৰে এই সৰু সকলৰ মাজৰ এটিও নষ্ট হোৱাটো স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃয়ে ইচ্ছা নকৰে। ১৫ কিন্তু তোমাৰ ভায়েৰাই যদি তোমাৰ বিৰুদ্ধ পাপ কৰে, তেনহলে তেওঁ অকলে থাকেতেই ওচকলৈ গৈ তেওঁৰ দোষ দেখুৱাই দিয়া। তেওঁ যদি তোমাৰ কথা শুনে, তেনহলে তুমি তোমাৰ ভায়েৰাক ঘূৰাই পালা। ১৬ কিন্তু যদি নুশুনে, তেনহলে দুই এজন ভাইক তোমাৰ লগত লৈ যোৱা, যাতে দুই বা তিনি জন সাক্ষীৰ কথাত প্ৰতেকটো বিষয় সত্য বুলি প্ৰমাণিত হয়। ১৭ যদি তেওঁ তেওঁলোকৰ কথাও নুশুনে, তেনহলে মণ্ডলীক জনাবা; মণ্ডলীৰ কথাও যদি নুশুনে, তেনহলে তেওঁ তোমাৰ ওচৰত অনা-ইহুদী আৰু কৰ সংগ্ৰহকাৰী সকলৰ দৰে হওক। ১৮ মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকে পৃথীৱীত যিহকে বাঞ্ছিবা, সেয়ে স্বৰ্গতো বুলি কৰিব কৰা হব। ১৯ পুনৰাবাৰ মই তোমালোকক কওঁ, পৃথীৱীত তোমালোকৰ দুজনৰ যদি প্ৰাথনানীয় কোনো বিষয়ত এক মন হয়, তেনহলে স্বৰ্গত থকা মোৰ পত্ৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকলৈ সেই বিষয় সিদ্ধ কৰা হ'ব। ২০ কিয়নো যি ঠাইত দুই বা তিনি জন মোৰ নামেৰে গোটা খায়, সেই ঠাইত ময়ো তেওঁলোকৰ মাজত থাকোঁ।” ২১ তেতিয়া পিতৃৰে যীচুৰ ওচকলৈ আহি তেওঁক ক’লে, “হে প্ৰভু, মোৰ ভায়ে মোৰ আহিতে কিমান বাৰ পাপ কৰিলে মই তেওঁক ক্ষমা কৰিব? সাত বাবলৈকে নে?” ২২ যীচুৰে তেওঁক ক’লে, “সাত বাবলৈকে বুলি মই তোমাক নকওঁ; কিন্তু সাত সত্য গুণ বাৰ বুলিয়ে কওঁ। ২৩ স্বৰ্গৰাজ্যক এনেদৰে তুলনা দিয়া হয়; যেনেকৈ, এজন বজাই নিজৰ দাস সকলৰ ওচৰত হিচাৰিলো ২৪ যেতিয়া তেওঁ হিচাৰ লবলৈ আৰন্ত কৰিলে, তেতিয়া তেওঁৰ আগলৈ এনে এজন দাসক অনা হ’ল যি জনৰ বজাৰ ওচৰত দহ হাজাৰ বূপৰখণ আহিল। ২৫ কিন্তু পৰিশোধ কৰিবলৈও তেওঁৰ ক্ষমতা নাছিলা তেতিয়া বজা জনে এই আদেশ দিলে যে, সেই লোক জনৰ সৈতে তেওঁৰ স্তৰী, ল’ৰা-ছোৱালী আৰু তেওঁৰ সৰ্বস্ব বিঞ্চি কৰি যেন খং পৰিশোধ কৰা হয়। ২৬ তেতিয়া সেই দাসে মাটিত পৰি বজাৰ ভৰিত ধৰি ক’লে, ‘হে প্ৰভু, ধৈৰ্য ধৰক, মই আপোনাৰ আটাইহিনি খণ পৰিশোধ কৰিম।’ ২৭

তেতিয়া সেই বজা জনে মৰম কৰি সেই দাসক এৰি দিলে আৰু তাৰ খণও ক্ষমা কৰি দিলে। ২৮ পাছত সেই দাসে বাহিৰলৈ গৈ তেওঁৰ এজন সহকৰীক দেখা পালো তাৰ ওচৰত সেই সহকৰী জনৰ প্ৰায় এশ মুদ্ৰাখণ আছিলা দাস জনে সেই সহকৰী জনৰ ডিতি চেপি ক’লে, তই যি মুদ্ৰা ধাৰে লৈছিলি, সেই মুদ্ৰা এতিয়া পৰিশোধ কৰ।” ২৯ তেতিয়া তাৰ সহকৰী জনে মাটিত পৰি কাকুতি-মিনতি কৰি কলে, ‘ধৈৰ্য ধৰছোন, মই তোৰ সকলো ধাৰ পৰিশোধ কৰিব।’ ৩০ কিন্তু তেওঁ সন্মত নহ’লা বৰং পৰিশোধ নকৰা পৰ্যন্ত তেওঁক বন্দীশালত বন্দী কৰি থলে। ৩১ তেতিয়া তেওঁৰ সহদাসৰোৰে এই ঘটনা দেখি অতিশ্য দৃঢ়ত হলা সিহতে বজাৰ ওচৰলৈ গৈ যি ঘটল, সেই সকলো বিষয় তেওঁক জনালে। ৩২ তেতিয়া বজাৰ খ’ল আসক মাটি কলে, ‘দৃঢ় দাস! তই মোক কাকুতি-মিনতি কৰাত মই তোৰ সকলো ধাৰ ক্ষমা কৰিবলৈ গৈ কেলোঁ ৩৩ তেনহলে মই যেনেকৈ তোক দয়া কৰিবছিলোঁ, তয়ো তেনেকৈ তোৰ সহদাসক দয়া কৰা উচিত নাছিল নে?’ ৩৪ তেতিয়া বজাৰ খ’ল আৰু দিবলগীয়া আটাইহিনি খণ পৰিশোধ নকৰা পৰ্যন্ত দাস জনক যাতনাকাৰীৰ হাতত শোধাই দিলে। ৩৫ ঠিক সেইদৰে তোমালোক প্ৰতিজনে যদি তোমালোকৰ ভাইক অন্তৰেৰে সৈতে ক্ষমা মকৰা, তেনহলে মোৰ স্বৃগীয় পিতৃয়েও তোমালোকক এইদৰে কৰিব।”

১৯ এইবোৰ কথা কোৱাৰ অন্তত যীচু গালীল প্ৰদেশৰ পৰা যদৰ্দনৰ সিপাবে থকা যিহুদীয়াৰ সীমালৈ আছিলা। ২ মানুহৰ বহুৎ দল এটাও তেওঁৰ পাছে পাছে আহিবলৈ ধৰিলৈ আৰু তেওঁ সেই লোক সকলক সুস্থ কৰিবলৈ। ৩ সেই সময়ত কেইজনমান ফৰাইটো আহি যীচুক পৰাক্ষা কৰিবৰ কাৰণে সুধিলৈ, ‘কেনো লোকৰ পক্ষে যি কোনো কাৰণত পত্নীক ত্যাগ কৰাটো বিধান সন্মত হয় নে?’ ৪ তাতে যীচুৰে উতৰ দি ক’লে, ‘আৰাণ্ডীতে সৃষ্টিৰতাই যে তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰিব জনন কৰিলে, সেই বিষয়ে আংশিকালোকে জানো পঢ়া নাই?’ ৫ তাৰ পাছত ইশৰে আকো কৈছিল, ‘এই হেতুকে মানুহে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক এৰি, নিজৰ স্তৰীত আসক্ত হৈ এক দেহ হ’ব?’ ৬ তেওঁলোকক এতিয়া দুজন নহয়, কিন্তু দুয়ো এক দেহ হল। এতকে ইশৰে যি জনক একেলগে যোগ কৰিবে, মানুহে তেওঁক বিয়োগ নকৰক।’ ৭ তেতিয়া ফৰাইটী সকলে তেওঁক সুধিলৈ, ‘তেনহলে মোচিয়ে কিয় ত্যাগ-পত্ৰ দি ভাৰ্যাক এৰিবলৈ আজা দিছে?’ ৮ যীচুৰে তেওঁলোকক ক’লে, ‘আংশিকালোকৰ কঠোৰ মনৰ কাৰণে মোচিয়ে নিজৰ ভাৰ্যাক ত্যাগ কৰিলে আপোনালোকক আজা দিছে; আৰাণ্ডীতে কিন্তু এনেকুৰা নাছিল। ৯ সেয়ে, মই আংশিকালোকক কওঁ, যদি কোনো মানুহে ব্যভিচাৰ বাহিৰে আন কোনো কাৰণত ভাৰ্যাক ত্যাগ কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে সেই জনে ব্যভিচাৰ কৰে আৰু কোনোৱে যদি পৰিত্যক্ত হোৱা সেই ভাৰ্যাক বিয়া কৰায়, তেনহলে তেৱেঁ ব্যভিচাৰ কৰে।’ ১০ তেতিয়া শিয়া সকলে যীচুক ক’লে, ‘যদি নিজৰ ভাৰ্যাক এনেক পুৰুষৰ সম্পৰ্ক এনেকুৰাই হয়, তেনহলে বিয়া নকৰোৱাই ভাল।’ ১১ যীচুৰে তেওঁলোকক ক’লে, ‘সকলোৱে এই শিক্ষা মানি লব নোৱাৰে, কেৱল যি সকলক সেই ক্ষমতা দিয়া হৈছে, তেওঁলোকে হৈ বিষয় মানি লব পাৰে।’ ১২ কোনোৱে মাক গৰ্ত পৰায় নপুংসক হৈ জন্ম পাইছে; আন কাৰোৰক মানুহেই নপুংসক কৰিছে; পুণৰ এনে কোনো কোনো লোক আছে যি সকলে স্বৰ্গৰাজ্যৰ কাৰণে নিজকে নিজে নপুংসক কৰিছে। যি জনে এই শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিব পাৰে, তেওঁ গ্ৰহণ কৰক।’ ১৩ তাৰ পাছত লোক সকলে সুৰু ল’বা ছেৱালীৰোৰক যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ১৪ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ১৫ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ১৬ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ১৭ যীচুৰে তেওঁলোকক ক’লে, ‘শিশুৰ পৰিবৰ্তন কৰিবলৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব।’ ১৮ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ১৯ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ২০ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ২১ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ২২ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ২৩ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ২৪ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ২৫ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ২৬ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ২৭ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ২৮ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ২৯ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৩০ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৩১ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৩২ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৩৩ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৩৪ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৩৫ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৩৬ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৩৭ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৩৮ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৩৯ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৪০ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৪১ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৪২ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৪৩ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৪৪ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৪৫ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৪৬ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৪৭ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৪৮ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হৈ বিয়া কৰিব। ৪৯ তেতিয়া যীচুৰ কাখলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাথনা কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেনহলে যীচুৰে হ

সৈ ইন্সত্ত্ব জীবনত সোমাবলৈ ইচ্ছা করা, তেনেহলে তেওঁর আজ্ঞাবোর
পালন করা।” ১৮ মানুহ জনে তেওঁক সুধিলো, “কোনবোর আজ্ঞা?” যীচুরে
ক’লে, “নৰ-বধ নকৰিবা; ব্যভিচৰ নকৰিবা; চৰ নকৰিবা; ১৯ মিছা সাক্ষ
নিদিবা; নিজৰ পিত-মাত্ৰক সম্মান কৰা; আৰু তোমাৰ ছুৱৰীযাক নিজৰ
নিচনাটকৈ প্ৰেম কৰিবা।” ২০ সেই যুৱক জনে তেওঁতা তেওঁক ক’লে,
“মইতো এই সকলোৰেৰ পালন কৰি আহিছোঁ; এতিয়া মোৰ কি কৰিবলৈ
বাকী আছে?” ২১ যীচুরে তেওঁক ক’লে, “ঘণ্ডি তুমি নিখুঁত হবলৈ ইচ্ছা
কৰা, তেনেহলে যোৱা; তোমাৰ সৰৰষ্ব বেচা আৰু দৰিদ্ৰ সকলক দান কৰা,
তাতে স্বৰ্গত তোমাৰ ধন হবা তাৰ পাছত আহা, মোৰ অনুকূলী হোৱা।”
২২ এই কথা শুনি যুৱক জন অতি দুঃখিত হৈ শুটি গ’ল; কিয়নো তেওঁৰ
বহুত ধন-সম্পত্তি আছিল। ২৩ তেওঁতা যীচুৰে তেওঁৰ শিশু সকলক ক’লে,
“মই তোমালোকক সঁচাকৈ কঙ্গ, ধনী লোকৰ বাবে স্বৰ্গবাজাত থ্ৰেশ কৰা
কঠিন। ২৪ পুনৰ্বাৰ মই তোমালোকক কঙ্গ, ধনী ব্যক্তিৰ কাৰণে দেশৰূপৰ
বাজাত সোমোৱাটকে বৰং বেজীৰ বিক্ৰাণেদি উট সোমোৱা উজ্জু।” ২৫
এই কথা শুনি শিশু সকলে অতিশয় বিস্মিত হৈ ক’লে, “তেনেহল প্ৰিভাণ
পোৱা কাৰ সন্তুৰ?” ২৬ যীচুৰে তেওঁলোকলৈ চাই ক’লে, “ই মানুহৰ পক্ষে
অসন্তু ঠিকই, কিন্তু দেশৰূপ পক্ষে সকলো সন্তুৰ।” ২৭ তেওঁতা পিতৰে
উত্তৰ দি তেওঁক ক’লে, “চাওক, আমি সকলোকে এৰি আপোনাৰ পাছত
আহিছোঁ, তেনেহলে আমি পাম নে? ” ২৮ যীচুৰে তেওঁলোকক ক’লে, “মই
সঁচাকৈ তোমালোকক কঙ্গ, তোমালোক যি সকল মোৰ অমূগামী হ’লা,
নতুন সৃষ্টিৰ সময়ত যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ নিজৰ প্ৰাতাপেৰি সিংহাশনত
বহিৰ, তেওঁতা তোমালোকে বাৰ খন সিংহাশনত বহিবা আৰু ইস্বায়েলৰ
বাৰ কৈদৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবা। ২৯ যি কোনোৱে মোৰ নামৰ কাৰণে
নিজৰ ঘৰ, ভাই, তৰী, পিত, মাত, সন্তান, বা মাটিকে এৰে, তেওঁ তাৰ
এশ শুণ বেচি পাব আৰু অনন্ত জীবনতো অধিকাৰী হব। (alionios g166)
৩০ যি সকল এতিয়া প্ৰথমত আছে, তেওঁলোকৰ মাজৰ অনেকে পাচ হ’ব,
আৰু যি সকল শ্ৰেষ্ঠত আছে, তেওঁলোকৰ মাজৰ বহু লোক আগ হ’ব।”

২০ “সর্গারাজ এজন গবাক্ষীর নিচিন্না। তেওঁ এদিন নিজের দ্বাক্ষাবাবীর কামৰ বাবে অতি বাতিপুরাতে বনুৱা সকলক বিচার ওলাই গল। ২ তেওঁ এক একদীনার দিবলৈ বনুৱা সকলক সৈতে বন্দবস্ত কৰি সিহঁতক দ্বাক্ষাবাবীলৈ পঠাই লিলে। ৩ প্রায় নটা বজাত তেওঁ আকো ওলাই গল আৰু আন কিছুমান বনুৱাক বজাবত তেড়িয়াও থিয় হৈ থকা দেখি তেওঁ সিহঁতক ক'লে, ৪ ‘তোমালোকেও মোৰ দ্বাক্ষাবাবীলৈ কাম কৰিবলৈ যোৱা। তোমালোককো মই উচিত মজুৰী দিয়।’ তেড়িয়া সিহঁতেও কাম কৰিবলৈ গ'ল। ৫ আকো প্রায় বারটা আৰু তাৰ পাছত নিনিটা বজাত তেওঁ ওলাই গৈ, সেই একদেৰেই কৰিলে। ৬ পুণৰ প্রায় পাঁচ মান বজাত তেওঁ ওলাই গৈ আন কেইজনমান বনুৱাক থিয় হৈ থকা দেখি সিহঁতক সধিমু, ‘তোমালোকে একো কাম কৰাবলৈক পোটেই দিনলৈ ইয়াত কিয় থিয় হৈ আছ? ৭ সিহঁতে তেওঁক ক'লে, ‘কোনেও আমাক কামত লগোৱা নাই।’ তেড়িয়া তেওঁ সিহঁতক ক'লে, ‘তোমালোকো মোৰ দ্বাক্ষাবাবীর কামলৈ যোৱা।’ ৮ পাছত গৰুলি সময়ত, সেই দ্বাক্ষাবাবীৰ গৰাকীয়ে নিজেৰ কৰ্মচাৰীক ক'লে, ‘বনুৱা সকলক মাতি শেষৰ জনৰ পৰা আৰবন্ত কৰি, প্ৰথম জনলৈকে প্ৰত্যেককে মজুৰী দিয়া।’ ৯ পাঁচ মান বজাত যি সকলক বনুৱাক কামত লগোৱা হৈছিল, সিহঁতে আহি এক দীনাবৰকেপালে। ১০ তাতে যি সকল বনুৱাক প্ৰথমে কামত লগোৱা হৈছিল, সিহঁতে বেচিকে মজুৰী পাব বুলি মনে মনে ভাৱিলৈ; কিন্তু সিহঁতেও এক একদীনাৰহে পালে। ১১ সিহঁতে নিজেৰ মজুৰী পোৱাৰ পাছত গৰাকীৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ কৰিব ক'লে, ১২ “আমি পোটেই দিনটো ৰদৰ তাপত কাম কৰিলৈ; কিন্তু এই শেষত অহা বনুৱা সকলে মাত্ৰ এষটা কাম কৰিছে, তথাপি আপুনি সিহঁতক আমাৰ সমানেই দিলে।” ১৩ তেড়িয়া গৰাকীয়ে সিহঁত মজুৰ এজনক উত্তৰ দিলে, “বৰু, মই তোমালোকৰ ওপৰত একো অন্যায় কৰা নাই; তোমালোকে জানো মোৰ লগত এক দীনাৰাত কাম কৰিবলৈ বন্দবস্ত কৰা নাছিলা? ১৪ তোমালোকক যিমান দিছোঁ, এই শেষৰ কেইজনকো সিমান দিবলৈ মোৰ ইচ্ছা; নিজেৰ পাবলগীয়াখিন লৈ তোমালোক গুচি

যোরা। ১৫ যিবোর মোৰ নিজৰ বস্ত, সেইবোৰ মই নিজৰ ইচ্ছামতে
ব্যৱহাৰ কৰাৰ অধিকাৰ জানো মোৰ নাই? মে মই উত্তম কৰ্ম কৰা বাবে
তোমালোকৰ চকু পুৰিছে? ১৬ এইদৰে পাছ হোৱা সকল আগ হ'ব আৰু
আগ হোৱা সকল পাছ হ'ব।” ১৭ তাৰ পাছত যীচু যিচূলামলৈ যোৱাৰ
পথত, বাৰ জন শিয়ুক একষৰীয়া কৰি মাতি নি ক'লে, ১৮ “চোৱা,
আমি যিচূলামলৈ গৈ আছোঁ; তাত মানুহৰ পুত্ৰক প্ৰধান পুৰোহিত আৰু
বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব; তাতে তেওঁলোকে
তেওঁক দেৰী কৰি প্ৰাণদণ্ডৰ আজ্ঞা দিব; ১৯ তেওঁলোকে তেওঁক বিদ্যুৎ
কৰিবৰ কাৰণে চাৰুকেৰে কোৰাবলৈ আৰু ঝুঁচত দিবলৈ অনা-ইহৃদী
সকলৰ হাতত শোধাই দিব; কিন্তু তিন দিনৰ দিনা তেওঁক তোলা হ'ব।”
২০ তাৰ পাছত চিবিদিয়ৰ পুতোক দুজনৰ সিহঁত মাকে লগত লৈ যীচুৰ
ওচৰলৈ আহিয়া আৰু প্ৰশিপাত কৰি তেওঁৰ ওচৰত যাচনা কৰিলে। ২১
তেড়িয়া যীচুৰে তেওঁক সুধিলৈ “তুমি কি বিচাৰি আহিছা?” তেওঁ যীচুক
ক'লে, “আপুনি এই আদেশ দিয়ক যেন আপোনাৰ বাজ্যত মোৰ এই
দুটা পুত্ৰৰ এটাই আপোনাৰ সোঁ হাতে, আনটোৱে বাওঁহাতে বাহিবলৈ
পায়।” ২২ যীচুৰে উভৰ দি ক'লে, “তোমালোকে কি খুজিছা, সেই বিষয়ে
নজানা। মই যি পাত্ৰত পান কৰিবলৈ গোছোঁ, তোমালোকে সেই পাত্ৰত
পান কৰিব পাৰিবা নে?” তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে ‘পাৰিম’। ২৩ তেওঁ
তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে মোৰ পান-পাত্ৰত পান কৰিবা হয়,
কিন্তু মোৰ সোঁ হাতে আৰু বাওঁহাতে বাহিবলৈ দিবৰ বাবে মোৰ ক্ষমতা
নাই। মোৰ পিতৃয়ে যি লোক সকলৰ কাৰণে ইয়াক যুগ্মত কৰি ৰাখিছে,
তেওঁলোককে দিয়া হ'ব।” ২৪ এই কথা শুনি আন দহ জন শিয়াই এই
দুজন ভাই-ককায়েকৰ প্ৰতি অসন্তুষ্ট হ'ল। ২৫ তেড়িয়া যীচুৰে শিয়া
সকলক মাতি ক'লে, “তোমালোকে এই কথা জানা যে, অনা-ইহৃদী সকলৰ
শাসনকৰ্তা সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰতুল কৰে, আৰু নেতা সকলে
তেওঁলোকৰ ওপৰত ক্ষমতা চলায়। ২৬ তোমালোকৰ মাজত তেনে হোৱা
উচিত নহয়; তোমালোকৰ মাজত যি কোনোৱে মহান হবলৈ ইচ্ছা কৰে,
তেওঁ তোমালোকৰ সেৱাকাৰী হওক। ২৭ যি কোনোৱে তোমালোকৰ
মাজত প্ৰথম হবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ তোমালোকৰ দাস হওক, ২৮
মানুহৰ পুৰাই সেৱা-শুণ্যা পাৰলৈ নহয়, কিন্তু সেৱা শুণ্যা কৰিবলৈ আৰু
অনেকৰ মুক্তিৰ মূল্যৰ আৰ্থে নিজৰ প্ৰাণ দিবলৈহে আহিলা।” ২৯ পাছত যীচু
আৰু তেওঁৰ শিয়া সকল যিবোহৈ নগংৰৰ পৰা ওলাই যাওঁতে, অনেক লোক
যীচুৰ পাছে পাছে গল। ৩০ তাতে বাটৰ কাষত দুজন অন্ধ বহি আছিল;
যীচু সেই বাটোদি যোৱা শুনি সিহঁতে চিএৰি চিএৰি কৰলৈ ধৰিলে, “হে
দায়ানুদৰ বংশৰ সন্তান আমাক দয়া কৰক।” ৩১ কিন্তু সিহঁতক মনে মনে
থাকিবলৈ লোক সকলে ডিবিয়ালো; কিন্তু সিহঁতে তেড়িয়া পুনৰ বৰকৈ
চিএৰি বিহে ক'লে, “হে প্ৰতু, দায়ানুদৰ বংশৰ সন্তান, আমাক দয়া কৰক।”
৩২ তেড়িয়া যীচু থমকি ব'ল আৰু সিহঁতক মাতি সুধিলৈ, “তোমালোকে কি
বিচাৰা? মই তোমালোকৰ কাৰণে কি কৰিম?” ৩৩ সিহঁতে যীচুক ক'লে,
“হে প্ৰতু, আমাৰ চকু মুকলি কৰক।” ৩৪ তেড়িয়া সিহঁতলৈ মৰম লাগি
যীচুৰে সিহঁতৰ চকু চুলে; তেড়িয়াই সিহঁতে দেখা পালে আৰু তেওঁৰ পাছে
পাছে গল।

২১ যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল যুবচালোমৰ ওচৰ জৈতুন পৰ্বতৰ
বৈঞ্জনিক গাঁওলে আহিল, তেতিয়া যীচুৰে দুজন শিষ্যক এই কথা
কৈ পঠিয়ালো, ২ “তোমালোক সন্মুখৰ গাঁওঁখন লৈ যোৱা; তাতে বাবি থোৱা
গাঁধ এজনী পোৱালিয়ে সৈতে পোৱা; সেই দুটা মোৰ বাবে খুলি আলাণগে।
৩ যদি তোমালোক কোনোবাই কিবা কয়, তেনেহলে তোমালোকে কবা,
‘প্ৰভুৰ এই দুটাৰ প্ৰয়োজন আছে, তাতে তেওঁ লংগে লংগেই তোমাক দি
পঠ্যাৰ’।” ৪ যি বচন ভাৱাবদীৰ দ্বাৰাই কোৱা হৈছিল, এইটো সম্পূৰ্ণ
হওক, ৫ “তোমালোকে চিয়োন-জীৱৰীক কোৱা, চোৱা, তোমাৰ বজা
তোমাৰ ওচৰবলৈ আহিছে, তেওঁ নম্বৰ হৈ, গাধৰ ওপৰত বহি, অৰ্থাৎ গাধ
পোৱালিৰ ওপৰত উঠিটা” ৬ সেই বচন সিদ্ধ হৈলৈ এয়ে ঘটিল; তেতিয়া
শিষ্য সকল গ'ল আৰু যীচুৰে দিয়া আদেশ অননুসৰি কৰিলে, ৭ গাধজনী
আৰু পোৱালিটো আনিলে, আৰু সিঁহত পিঠিত তেওঁলোকৰ কঠোৰ পাৰি
দিলে: তাৰ পাহত তেওঁ আৰু ওপৰত বহিল। ৮ তেতিয়া জনক সকলৰ

অধিক ভাগে নিজৰ কাপোৰ বাটত পাৰি দিলে; আৰু কিছুমান লোকে গঢ়ৰ ডালবোৰকে কাটি আনি বাটত পাৰি দিলে; ৯ আৰু তেওঁৰ আগে-পাছে যোৱা লোক সকলে বিড়িয়াই ক'লে, ‘হোচানা! হোচানা! দায়ুদৰ বংশৰ সন্তাৱ যি জন প্ৰভুৰ নামেৰে আহিছে, তেওঁ ধন; উঞ্চলোকত জয়খনি হওক।’ ১০ যেতিয়া যীচু যিৰুচলেমত প্ৰেৰণ কৰিলে, তেতিয়া লোক সকলে পুণৰ উৎফুল্লিত হৈ কৰ ধৰিলে ‘এই জন কেন?’ ১১ তাতে লোক সকলে ক'লে, ‘এও গালীল প্ৰদেশৰ নাচৰতৰ পৰা আহা ভাৰবাদী যীচু।’ ১২ পাছত যীচু বংশৰ মন্দিৰত সোমাল, তাত যি সকলে মন্দিৰৰ ভিতৰত বেচা-কিনা কৰে, তেওঁলোকক বাহিৰ কৰিলে আৰু ধন সলোৱা সকলৰ মেজ আৰু কপৌ বেচাবোৰ আসনবোৰে লুটিয়াই পেলালৈ। ১৩ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, ‘এইটো লিখা আছে, ‘মোৰ ঘৰ প্ৰাথনাৰ ঘৰ কোৱা হ'ব’, কিন্তু তোমালোকে তাক ডকাইতৰ গুহা কৰিছা।’ ১৪ তেতিয়া অঙ্গ আৰু খোৱা সকল সেই মন্দিৰলৈ আহিল আৰু যীচুৰে তেওঁলোকক সৃষ্টি কৰিলে। ১৫ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তেওঁ কৰা আচাৰিত কৰ্মবোৰ দেখি আৰু যেতিয়া ল'বাৰোৰে মন্দিৰত চিৰঞ্জিৰি ‘জয়! জয়! দায়ুদৰ বংশৰ সন্তাৱ’, বুলি কোৱা শুণিলৈ, তেতিয়া তেওঁলোক ক্ষেত্ৰিত হ'ল। ১৬ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুক ক'লে, ‘লোক সকলে কি কৈছে তুমি শুণিছা নে? যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, ‘হয়! আপোনালোকে কেতিয়াও পঢ়া নাই নে, ‘তুমি শিশু আৰু কেচুবাবোৰ মুখৰ পৰা স্তুতি সম্পূৰ্ণ কৰিলা?’’ ১৭ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক এৰি নগৰৰ পৰা ওলাই বেথিয়া গাঁৱলৈ গ'ল আৰু বাতিতো তাতেই থাকিল। ১৮ ৰাতিপুৱা নগৰৈলৈ ঘূৰি আহোতে তেওঁৰ ভোক লাগিলা। ১৯ এমেতে বাটৰ কাষত এজোপা ডিমৰু গুছ দেখা পালে আৰু তেওঁ ওচৰলৈ গ'ল, কিন্তু পাতৰ বাহিৰে একে নোপোৱাত, তেওঁ ক'লে, ‘এতিয়াৰ পৰা এই গচ্ছত কোনো কালে ফল নথৰক’। লংগে লংগেই সেই ডিমৰু জোপা শুকাই গ'ল (aión g165)। ২০ যেতিয়া শিষ্য সকলে সেই গচ্ছজোপাপৰ অৱস্থা দেখা পালে, তেতিয়া তেওঁলোকে বিস্ময় মানিল ক'লে, ‘এই ডিমৰু গচ্ছজোপা অক্ষয়াৎ কেনেকে শুকাই গ'ল?’ ২১ যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, ‘মই তোমালোকক সঁচাকে কওঁ, তোমালোকে যদি সদহে নকৰি বিশ্বাস কৰা, তেনেহলে কেৱল ডিমৰু গুছকে এইদৰে কৰিব পাৰিবা এনে নহয়; কিন্তু এই পৰ্বতটোক যদি কোৱা, ইয়াৰ পৰা উঠি সাগৰত পৰ গৈ, তেতিয়া সিং হ'ব।’ ২২ তোমালোকে প্ৰাথমাবে বিশ্বাস কৰি যি যি খোজা সকলোকে পাবা।’ ২৩ যীচু মন্দিৰলৈ আহি উপদেশ দি থকাৰ সময়ত, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সুশিলে, ‘তুমি কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰিছা? এই অধিকাৰ তোমাক কোনো দিলৈ?’ ২৪ যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, ‘ময়ো আপোনালোকক কি অধিকাৰেৰে এইবোৰ কৰিছো, সেই বিষয়ে আপোনালোকক কম।’ ক'কওচেন- ২৫ বাণিসা দিঁত্তং যোহন- তেওঁ কৰ পৰা আহিছে? স্বৰ্গৰাজৰ পৰা নে মানুহৰ পৰা?’ তাতে তেওঁলোকে পৰম্পৰে আলোচনা কৰি ক'লে, ‘আমি যদি কওঁ স্বৰ্গৰ পৰা, তেওঁ আমাৰ ক'ব, তেনেহলে কিয় তেওঁত বিশ্বাস নকৰিলাই? ২৬ কিন্তু আমি যদি কওঁ ‘মানুহৰ পৰা’, তেনেহলে লোক সকলৈ আমাৰ ভয় লাগে; কিয়নো সকলোৱে যোহনক ভাৰবাদী বুলি মানে।’ ২৭ পাছত তেওঁলোকে যীচুক উত্তৰ দি ক'লে, ‘আমি নাজানোনা।’ তেতিয়া তেৱে তেওঁলোকক ক'লে, ‘তেনেহলে কি অধিকাৰেৰে মই এইবোৰ কৰোঁ, সেই বিষয়ে ময়ো আপোনালোকক নকওঁ।’ ২৮ ‘কিন্তু আপোনালোকে কি ভাৱে? এজন মানুহৰ দুজন পুত্ৰক আছিল; তেওঁ প্ৰথম জনৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, ‘বোপা তুমি আজি দ্বাক্ষাৰাবীত কাম কৰাগৈ।’ ২৯ তাতে সি পিতাকৰ উত্তৰ দিলে, ‘মই নাযাঁওঁ;’ কিন্তু পাছত মনত অনুশোচনা কৰি গ'ল। ৩০ যেতিয়া জনৰ ওচৰলৈকো গৈ, সেই একে কথাকে ক'লে। তাতে তেওঁ উত্তৰ দিলে, ‘মই যাম পিতা?; কিন্তু তেওঁ নগ'ল।’ ৩১ এই দুজোজনৰ মাজত পিতাকৰ ইচ্ছা কোন জনে পালন কৰিলে? তেওঁলোকে ক'লে, ‘প্ৰথম জনে।’ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, ‘মই আপোনালোকক সঁচাকে কওঁ, কৰ সংগ্ৰহকৰী আৰু বেশ্যাবোৰে আপোনালোক আগেয়ে ইঁঁঁশৰ আৰ্জাত সোমাব। ৩২ কিয়নো যোহন আপোনালোকৰ ওচৰলৈ ধাৰ্মিকতাৰ

পথেৰে আহিল, তথাপি আপোনালোকে তেওঁত বিশ্বাস নকৰিলে; কিন্তু কৰ সংগ্ৰহকৰী আৰু বেশ্যাবোৰে তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে; আপোনালোকে এইবোৰ দেখিয়ে, পাছত বিশ্বাস কৰিবলৈকে অনুত্পন্ন নকৰিলে।’ ৩৩ ‘আৰু এটা দ্বিতীয়ত শুনক। এজন মানুহ আছিল; তেওঁ এখন দ্বাক্ষাৰাবী পাতিলৈ, আৰু তাৰ চাৰিওফালে বেৱা দি, তাৰ মাজত প্ৰেৰাশল পাতিলৈ। তাৰ পাছত তটি সাজিলে, আৰু প্ৰেতিয়ক সকলৰ হাতত গতাই দি, তেওঁ আন দেশলৈ গ'ল। ৩৪ যেতিয়া দ্বাক্ষাৰাবী চোপোৱাৰ বতৰ ওচৰ হ'ল, তেওঁ নিজৰ গুটি পাৰলৈ, প্ৰেতিয়ক সকলৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ দাসবোৰক পঠাই দিলে। ৩৫ কিন্তু দ্বাক্ষাৰাবীৰ খেতিয়ক সকলে তেওঁৰ দাসবোৰক ধৰিলৈ; এজনক কোবালে, এজনক বধ কৰিলে, এজনক শিল দলিয়াই মাৰিলে। ৩৬ পুনৰায় তেওঁ আগতকৈ অধিক দাস পঠালে; তাতে সিহাঁতকো সেই একেদেৰ ব্যৱহাৰ কৰিলে। ৩৭ পাছত দ্বাক্ষাৰাবীৰ গৰাকীয়ে ‘পুৰুক আদাৰ কৰিব বুলি, সিহাঁতৰ ওচৰলৈ পঠালে। ৩৮ কিন্তু প্ৰেতিয়ক সকলে পুত্ৰক দেখি, পৰম্পৰে ক'লে, ‘এওঁৰেই উত্তৰাধিকাৰী; আহা, আমি এইক বধ কৰোহক, তাতে তেওঁক উত্তৰ উত্তৰাধিকাৰ আমাৰ হ'ব।’ ৩৯ এই বুলি সিহাঁতে তেওঁক ধৰি, দ্বাক্ষাৰাবীৰ গৰাকী জন আহিলে, সেই খেতিয়ক সকলক কি কৰিব?’ ৪১ লোক সকলে তেওঁক ক'লে, ‘তেওঁ সেই দুর্জন্মৰণোৰক নিষ্ঠৰভাৱে সংহাৰ কৰিব, আৰু যি সকলে বতৰত ফলবোৰ শোধাই দিব, এনে আন খেতিয়ক সকলৰ হাতত সেই দ্বাক্ষাৰাবীৰ গতাই দিব।’ ৪২ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, ‘এই শাস্ত্ৰীয় বচন আপোনালোকে পঢ়া নাই নে, ‘ঘৰ-সজা সকলে যি শিল অঞ্চল্য কৰিলে, সেয়ে চুকৰ প্ৰধান শিল হ'ল; এয়ে প্ৰভুৰ পৰা হ'ল, আৰু আমাৰ দেখাত আচাৰিত?’ ৪৩ এই হেতুকে মই আপোনালোকক কওঁ, আপোনালোকৰ পৰা দুশ্বৰ বাজ্য নিয়া হ'ব, আৰু তাৰ ফল উৎপন্ন কৰা জাতিক দিয়া হ'ব। ৪৪ এই শিলৰ ওপৰত যি কোনো পৰিব, তেওঁ ডোখৰ-ডোখৰকৈ ভাগি যাব; কিন্তু যাব ওপৰত এই শিল পৰিব, তেওঁ ডুলিৰ দৱে উত্তুবাই পেলাব।’ ৪৫ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফুৰীটী সকলে তেওঁৰ এই দ্বিতীয়স্তৰেৰ শুণি, তেওঁ যে তেওঁলোকৰ বিষয়ে কৈছে এই কথা বুজি পালে। ৪৬ কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিবলৈ ছল চিপাৰিলে, কাৰণ লোক সকলক ভয় কৰিলে, কিয়নো লোক সকলে তেওঁক ভাৰবাদী বুলি মাৰিছিল।

২২

যীচুৰে উত্তৰ দিলে, আৰু দ্বিতীয়তৰে তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতি ক'লে যে, ২ ‘স্বৰ্গৰাজৰ তুলনা এনে এজন বজাৰ লগত দিয়া যায়, যি জনে তেওঁৰ পুত্ৰে পুত্ৰেক বিয়াৰ ভোজ পাতি, ও এই ভোজলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰিবলৈ তেওঁৰ দাসবোৰক পঠাই দিলে, কিন্তু নিমন্ত্ৰিত সকল আহিবলৈ মন নকৰিলে। ৪ পুনৰায় তেওঁ আন দাসবোৰক এই আদেশ দি পঠালে, ‘যি সকলক নিমন্ত্ৰণ কৰা হৈছে তেওঁলোকক কোৱাগৈ; চোৱা, মই ভোজ যুগ্মত কৰিলোঁ। মোৰ বলধ আদি হষ্টপুষ্ট পশ মৰা হৈছে, আৰু সকলো সম্পূৰ্ণ হ'ল; তোমালোকে বিয়াৰ ভোজলৈ আহা।’ ৫ কিন্তু তেওঁলোকে অৱহেলা কৰি কোনোৱে নিজৰ খেতিলৈ আৰু কোনোৱে নিজৰ বেহা-বেগাবলৈ ওলাই গ'ল। ৬ আৰু অৱশিষ্টৰেৰে তেওঁৰ সেই দাসবোৰক ধৰি, অপমান কৰি বধ কৰিলে। ৭ তাতে বজাৰ খঁ উঠিট, তেওঁৰ সৈন্য সকলক পঠিয়াই, সেই নৰবয়ৰোৰক সংহাৰ কৰি, সিহাঁতৰ নগৰ খন পুৰি পেলালৈ। ৮ তেতিয়া তেওঁৰ দাসবোৰক ক'লে, বিয়াৰ ভোজ যুগ্মত হৈ আছে, কিন্তু নিমন্ত্ৰিত সকল যোগ্য নাছিল; ৯ এই কাৰণে তোমালোকে বাজপথৰ চাৰিআলিলৈ গৈ যিমান মানুহ পোৱা, সেই আটাই লোককে বিয়াৰ উৎসৱলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰাগৈ।’ ১০ তেতিয়া তেওঁৰ দাসবোৰে বাটলৈ ওলাই গৈ, ভাল-বেয়া যিমান মানুহ পালে, সেই সকলোকে গোটাই আমিলে; তাতে আলহী সকলক বিয়াৰ ঘৰ ভৱি পৰিল। ১১ কিন্তু বজাৰ আলহী সকলক চাৰলৈ ভিতৰলৈ আহোতে বিয়াৰ কাপোৰ নিপিঙ্গা এজন মানুহ দেখি সুধিলে, ১২ ‘হে মিতা, বিয়াৰ কাপোৰ নেহোৱাকৈ তুমি আহি ইয়াত কেনেকৈ সোমাল?’ তেতিয়া তেওঁ অবকাশ পাবলৈ হ'ল; ১৩ তাতে বজাৰ ইতেওঁ দাস সকলক মাতি ক'লে, ইয়াক হাত-ভাৰি বাহিৰ আৰ্কাবত পেলাই দিয়া; তাতে কেন্দ্ৰ আৰু দাঁত কৰচন হ'ব।’ ১৪ কিয়নো

নিমন্ত্রিত লোক অনেক, কিন্তু মনোনীত লোক তাকর।” ১৫ তাৰ পাছত ফৰীচী সকল গল, আৰু কেনেকৈ যীচুক নিজে কোৱা কথাত তেওঁলোকে বন্দী কৰিব পাৰে, সেই বিষয়ে পৰিৰক্ষণমা কৰিব ধৰিবলৈ। ১৬ এনে মন্ত্ৰণা কৰি, তেওঁলোকে হেৰোদীয়া মানুহৰ সৈতে তেওঁলোকৰ শিষ্য সকলক যীচুৰ ওচলৈ পঠিয়ালো তেওঁলোকে যীচুক ক'লে, “হে গুৰু, আপুনি সত্তা, আৰু সত্যজূপে ঈশ্বৰৰ পথৰ বিষয়ে শিক্ষা দিছে, আপুনি কোনো ব্যক্তিৰ মতামতক ভয় নকৰে; এই কাৰণে কোনো লোকৰ সৈতে আপুনি পক্ষপাত নকৰে। ১৭ গতিকে আমাৰ কওকচেন, চীজাৰক কৰ দিয়া বিধান সন্মত হয় নে নহয়? এই বিষয়ে আপুনি কি ভাৱে, চীজাৰক কৰ দিব পায় নে নাপায়?” ১৮ যীচুৰে তেওঁলোকৰ দুষ্টা বুজি পাই ক'লে, “হে কপটীয়া সকল, কিয় মোৰ পৰীক্ষা কৰিছে? ১৯ কৰ দিয়া ধন মোৰ দেখুৰাওঁক” তেওঁয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ আগলৈ আধিলি এটা আনিলে। ২০ যীচুৰে তেওঁলোকক সুবিলে, “এই প্ৰতিমূৰ্তি আৰু নাম কাৰ হয়?” ২১ তেওঁয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “চীজাৰবা” তেওঁয়া যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “তেনেহলে যি চীজাৰব, সেয়া চীজাৰক দিয়ক আৰু যি ঈশ্বৰৰ, সেয়া ঈশ্বৰক দিয়ক।” ২২ এই কথা শুনি তেওঁলোকে বিস্যাম মানিলে পাছত তেওঁলোকে তেওঁক এবি শুচি গ'ল। ২৩ সেইদিন পুনৰুখান বিশ্বাস নকৰা চদ্দূকী সকল যীচুৰ ওচলৈ আহিলা তেওঁলোকে তেওঁক সুবিলে, ২৪ “হে গুৰু মোচিয়ো ক'লে, ‘কোনো মানুহ যদি সত্তান নোহোৱাকৈ মৰে, তেনেহলে ভায়েকে তেওঁৰ পত্নীক বিয়া কৰাই ককায়েকলৈ বংশ উৎপন্ন কৰিব।’ ২৫ আমাৰ ইয়াত সাত জন ভাই-ককাই আছিল; প্ৰথম জনে বিয়া কৰালৈ আৰু সত্তান নোহোৱাকৈ মৰি, তেওঁৰ তিৰোতাক ভায়েকলৈ এৰি গল। ২৬ পাছত দ্বিতীয়, তৃতীয় আদি কৰি সাতো জন ভাই একদেৱে কৰিলে আৰু মৰিল। ২৭ সকলোৰে পাছত সেই তিৰোতা জনী মৰিল। ২৮ তেনেহলে পুনৰুখানত তেওঁ সেই সাত জনৰ ভিতৰত কেন জনৰ পত্নী হৰ? কিয়নো সকলোৰে তেওঁক বিয়া কৰাইছিল।” ২৯ যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকে দৰ্শনাত্ত্ব আৰু ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰম নাজানি ডুল কৰিছে। ৩০ কিয়নো পুনৰুখানত বিয়া নকৰাই, বিয়া দিয়াও নহয়; কিন্তু সৰ্বত্থ থকা দূতৰ নিচিনা হয়। ৩১ মৃত সকলৰ পুনৰুখানৰ বিষয়ে যি বাক ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই আপোনালোকক কোৱা হৈছিল বোলে, ৩২ “হই আৱাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ, যাকোবৰ ঈশ্বৰ”; তেওঁ মৃত সকলৰ ঈশ্বৰ নহয়, কিন্তু জীৱিত সকলৰৰ হৈশ্বৰ।” ৩৩ ইয়াকে শুনি, লোক সকলে তেওঁৰ উপদেশত বিস্যাম মানিলে। ৩৪ যেতো ফৰীচী সকলে শুনিলে যে, যীচুৰে চদ্দূকী সকলক নিবৃত্ত কৰিছে, তেওঁয়া তেওঁলোকক একলোট হল, ৩৫ তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন বিধান পশিতে তেওঁক পৰীক্ষা কৰি সুবিলে- ৩৬ “হে গুৰু, বিধানৰ কোনটো আজা প্ৰধান?” ৩৭ যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “তুমি সকলো হৃদয়, আৰু সকলো চিত্ৰে তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক প্ৰেম কৰা।” ৩৮ এইটোই প্ৰধান আৰু প্ৰথম আজা। ৩৯ এইদেৱে দ্বিতীয়টো আজা হ'ল- ‘তোমাৰ চুৰুৰীয়াক তোমাৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰা।’ ৪০ এই দুটাআজাই গোটেইবিধান আৰু ভাৱবাদী সকলৰ কথাক নিৰ্ভৰ কৰে।” ৪১ ফৰীচী সকল গোট খাই থাকোঁতে, যীচুৰে তেওঁলোকক এটা প্ৰশ্ন সুবিলে, ৪২ তেওঁ সুবিলে, “আৰ্টিকৰ বিষয়ে আপোনালোকৰ মনে কি ধৰো? তেওঁ কাৰ সত্তান?” তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “দায়ুদৰ সত্তান।” ৪৩ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “তেনেহলে দায়ুদে কেনেকৈ আত্মাৰ দ্বাৰাই প্ৰভু বুলিলে আৰু কলে, ৪৪ প্ৰভুৰে মোৰ প্ৰভুক কলে, মই তোমাৰ শক্তিৰোক তোমাৰ চৰণৰ অধীন নকৰালৈকে, মোৰ সেৱা হাতে বহি থাকা। ৪৫ এতকে দায়ুদে যদি আৰ্টিক প্ৰভু বোলে, তেনেহলে তেওঁ কেনেকৈ তেওঁৰ সত্তান হ'ব পাৰে?” ৪৬ তেওঁয়া কোনো তেওঁক একো উত্তৰ দিব নোৱাৰিলে; আৰু সেই দিনাৰে পৰা তেওঁক কোনো কথা সুধিবলৈকো কাৰো সাহস নহ'ল।

২৩

২ তেওঁ ক'লে “বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল মোচিৰ আসনত বাই আছে। ৩ এই কাৰণে তেওঁলোকে তোমালোকক যি আজা দিয়ে, সেই সকলোকে পালন আৰু মান্য কৰিবা; কিন্তু তেওঁলোকৰ কৰ্মৰ দৰে নকৰিবা; কিয়নো তেওঁলোকে যি দৰে কঢ়, সেইদেৱে নকৰে। ৪

হয়, তেওঁলোকে গধুৰ আৰু অসহনীয় ভাৰ বাঞ্ছি মানুহৰোৰ কান্তত দিয়ে, কিন্তু নিজে এটা আঙুলিবেও সেই ভাৰ লৰাবলৈ ইচ্ছা নকৰে। ৫ তেওঁলোকে মানুহক দেখুৰাবলৈ নিজৰ সকলো কৰ্ম কৰে, তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ তাৰিখ ডাঙৰেক লয়, আৰু কাপোৰ দহি দীঘলকে বাখো ৬ ভোজত প্ৰধান ঠাই, আৰু নাম-ঘৰত প্ৰধান আসন, ৭ হাট-বজাৰত নমকৰ আৰু লোক সকলে ‘বৰিব’সমেথন বৰিলে তেওঁলোকে ভালপায়। ৮ কিন্তু তোমালোকে হলে, ‘বৰিব’বুলি মতা নহ’বা; কিয়নো এজন তোমালোকৰ গুৰু আছে, আৰু তোমালোক সকলো ভাই ভাই। ৯ পৃথিবীত কাকো পিতৃ বুলি নামাতিবা; কিয়নো এজন, অৰ্থাৎ স্বৰ্গত থকা জনাই তোমালোকৰ পিতৃ। ১০ আৰু তোমালোকে আচাৰ্যবুলি মতা নহ’বা; কিয়নো শ্রীষ্টি তোমালোকৰ আচাৰ্য। ১১ কিন্তু তোমালোকৰ মাজত যি জন শ্ৰেষ্ঠ, তেওঁ তোমালোকৰ পৰিচাৰক হ'ব। ১২ যি কোনোৰে নিজকে নিজে বৰ বুলি মানিব, তেওঁক সৰু কৰা হ'ব; আৰু যি কোনোৰে নিজকে নিজে সৰু বুলি মানিব, তেওঁক বৰ কৰা হ'ব। ১৩ কিন্তু হায় হায় কপটীয়া বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো মানুহৰোৰ আগত আপোনালোকে স্বৰ্বৰাজ্যৰ দূৰাৰ বদ্ধ কৰিছে; কাৰণ আপোনালোকে নিজেও নোমোাই, আৰু সোমাবলৈ ধৰা সকলকো সোমাবলৈ নিদিয়ে। ১৪ হায় হায় কপটীয়া, অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! আপোনালোকে বাৰী-বিধাৰ সকলৰ ঘৰ-বাৰী গ্ৰাস কৰে আৰু দীঘল প্ৰাৰ্থনাৰে দ্বাদেশৰ ধৰে, এই হেতুকে আপোনালোকে অধিক দণ্ড পাব। ১৫ হায় হায় কপটীয়া, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো আপোনালোকে এজনক ইহুদী ধৰ্ম দিবলৈ, সাগৰ আৰু পৃথিবী ঘূৰি ঘূৰে; আৰু মেয়ে লয়, সেই জনক নিজতকোৱে দুগুণ নৰকৰি কৰে। (Geenna g1067) ১৬ হায় হায় অক পথ প্ৰদৰ্শক! আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো আপোনালোকে কয় যে, মন্দিৰত ধৰি শপত খালে একো নহয়; কিন্তু যি জনে মন্দিৰৰ সোণাগত ধৰি শপত ধৰিশ পথে হেতু ধৰুৰা হয়। ১৭ হে নিৰ্বোধ আৰু অক সকল, সোণ আৰু সোণক পৰিত্ব কৰা যি মন্দিৰ, এই দুয়োৰো মাজত কোনটো শ্ৰেষ্ঠ? ১৮ আপোনালোকে কয় যে, বেদিত ধৰি শপত খালে, একো নহয়; কিন্তু যি জনে তাৰ ওপৰৰ নৈবেদ্যত ধৰি শপত খায়, তেওঁতেও ধৰুৰা। ১৯ হে অক সকল, নৈবেদ্য আৰু নৈবেদ্যক পৰিত্ব কৰা যি বেদি, এই দুয়োৰো মাজত কোনটো শ্ৰেষ্ঠ? ২০ এতকে যি কোনোৰে বেদিত ধৰি শপত খায়, তেওঁ বেদিত আৰু তাৰ ওপৰৰ সকলকলে ধৰি শপত খায়। ২১ আৰু যি কোনোৰে মন্দিৰত ধৰি শপত খায়, তেওঁ তেওঁ ধৰুৰা হয়। ২২ যি কোনোৰে স্বৰ্বৰাজ্যৰ নামে শপত খায়, তেওঁ তেওঁ ধৰুৰা হয়। ২৩ হে নিজহাত আৰু অক সকল, সোণ আৰু সোণক পৰিত্ব কৰা যি মন্দিৰ, এই দুয়োৰো মাজত কোনটো শ্ৰেষ্ঠ? ২৪ হে অক পথে পৰমেশ্বৰক প্ৰেম কৰা।” ২৫ হে অক পথ প্ৰদৰ্শক! আপোনালোকে পদ্মনাভ, গুৱামুৰি, আৰু জীৱাৰ দশম ভাগ দান কৰে, কিন্তু বিধানৰ মাজৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ যি ভাগ, ন্যায়-বিচাৰ, দয়া আৰু বিশ্বাস, এইবোৰৰ ভাগ হলে নিদিয়ে। কিন্তু এইবোৰ পালন কৰা, আৰু সেইবোৰক তাগা নকৰা আপোনালোকৰ উচিত আছিল। ২৬ হে অক পথে পৰমেশ্বৰক সকল, আপোনালোকে পোক এটাকে ছেকি পেলাই, কিন্তু উত্তকে শিলি খায়! ২৫ হায় হায় কপটীয়া, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! আপোনালোকে সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো আপোনালোকে পদ্মনাভ, গুৱামুৰি, আৰু জীৱাৰ দশম ভাগ দান কৰে, কিন্তু বিধানৰ মাজৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ যি ভাগ, ন্যায়-বিচাৰ, দয়া আৰু বিশ্বাস, এইবোৰৰ ভাগ হলে নিদিয়ে। কিন্তু বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো আপোনালোকে বাটি-কাঁহীৰ বাহিৰফল শুচি কৰে, কিন্তু ভিতৰফল অপহৰণ আৰু অতিশয়াৰে পৰিপূৰ্ণ। ২৬ হে অক ফৰীচী সকল, আপোনালোকে পোক এটাকে ছেকি পেলাই, কিন্তু ভিতৰফল মৰা মানুহৰ হাড় আৰু সকলো প্ৰকাৰ মলিবে পৰিপূৰ্ণ। ২৮ সেইদেৱে আপোনালোকে বাহিৰফল মানুহে দেখাত ধৰ্মিক; কিন্তু ভিতৰত, কপট আৰু অধমৰে পূৰ হৈ আছে। ২৯ হায় হায় কপটীয়া, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল। আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো আপোনালোকে বগাইকৈ লিপা মৈদামৰ নিচিনা; সেইবোৰ বাহিৰফল দেখিবলৈ সুন্দৰ, কিন্তু ভিতৰফল মৰা মানুহৰ হাড় আৰু সকলো প্ৰকাৰ মলিবে পৰিপূৰ্ণ।

৩০ আপোনালোকে কয় যে, ‘আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ দিনত আমি থকা হ'লে, ভাৰবাদী সকলৰ বৰ্তপাতত তেওঁলোকৰ সঙ্গী নহলোহেঁতেন’। ৩১ এইদৰে, আপোনালোকে যে ভাৰবাদী সকলৰ বধ কৰোঁতা সকলৰ সস্তান, এই বিষয়ে আপোনালোকে নিজেই নিজৰ পক্ষত সাক্ষ্য দিছ। ৩২ এই হেতুকে চোৱা, আপোনালোকেও নিজৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ জোখৰ পাত্ৰ পূৰ কৰিব। ৩৩ হে সৰ্পগণ, কলসপৰ বংশ, আপোনালোকে নো কেনেকৈ নৰকৰ সোধ-বিচাৰ পৰা সাবিব? (Geenna g1067) ৩৪ এই কাৰণে চাওক, মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ ভাৰবাদী, জ্ঞানী আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলক পঠাওঁ; তেওঁলোকক আপোনালোকে বধ কৰিব, ক্রুচত দিব; কিছুমানক আপোনালোকে নাম-ঘৰত কোৱাৰ, আৰু নগৰে নগৰে তাড়না কৰিব। ৩৫ তাতে ধাৰ্মিক হেবলৰ বৰ্তপাতত পৰা, বৰখিয়াৰ পুত্ৰেক যি জখবিৱাক আপোনালোকে মন্দিৰ আৰু বেদিৰ মাজত বধ কৰিছিল, তেওঁৰ বৰ্তপাতোকে পৃথিবীৰ ওপৰত সকলো ধাৰ্মিকৰ বৰ্তপাতত দোষ আপোনালোকৰ ওপৰত পৰিব। ৩৬ মই আপোনালোকক সঁচাকৈ কওঁ, এইবোৰ এই কালৰ লোক সকললৈ হ'ব।” ৩৭ “যিৰুচৈলেম, যিৰচালেম, যি জনে ভাৰবাদী সকলৰ বধ কৰে আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ পঠোৱা সকলক শিল দলিল্যাই মাৰে, কিমান বাৰ মই তোমালোকৰ সস্তান সকলক একলগ কৰিবলৈ যাত্ কৰিবলৈ, কুকুৰাই যেনেকৈ নিজৰ পোৱালিবোৰক ডেউকাৰ তলত চপাই লয়, তেনেক ময়ো তোমাৰ সস্তানৰোৰক চপাই লবলৈ ইচ্ছা কৰিছিলোঁ, কিন্তু তুমি সন্মত নহলো। ৩৮ চোৱা, তোমাৰ ঘৰ তোমাৰ বাবে পৰিত্বক হৈছে; ৩৯ কিয়নো মই তোমাক কওঁ, প্ৰভুৰ নামেৰে যি জন আহিছে তেওঁ ধন্য, এই কথা নোকোৱালোকে তুমি এতিয়াৰ পৰা পুনৰ মোক দেখিবলৈ নাপাবা।”

২৪ যীচু ধৰ্মধামৰ পৰা ওলাই যাওঁতে, তেওঁৰ শিশ্য সকলে তেওঁক মন্দিৰৰ গাঁথনিবোৰ দেখুৱাবলৈ ওচৰলৈ আছিল। ১ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে এই সকলোকে নেন্দেছিছানে? মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, যি শিল পেলোৱা নহৰ, ইয়াত এনে এটা শিলো আন এটা শিলৰ ওপৰত বধা নহ'ব।” ৩ পাছত তেওঁ যেতিয়া জৈতুন পৰ্বতৰ ওপৰত বহিল, তেতিয়া শিশ্য সকলে গুপ্তে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সেই বিষয়ে সুধিৰে, “এইবোৰ কেতিয়া হ'ব? আপোনাৰ আগমণ আৰু এই জগতৰ শেষ হোৱাৰ চিন কি? সেই বিষয়েও আমাক কওঁ।” (aión g165) ৪ তেতিয়া যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “কোনেও যেন তোমালোকক নুভুলায়, এই বিষয়ে সাৰাধান হোৱা। ৫ কিয়নো অনেকে মোৰ নামেৰে আছি, ‘মই শ্রীষ্ট’ বুলি অনেকেক ভুলাব। ৬ তোমালোকে বৰ্ণণ কথা আৰু যদুৰ সন্দৰণৰাব বাতৰি শুনিবাৰ সাৰাধান হোৱা, ব্যাকুল নহ'বা; কিয়নো এইদৰে ঘটিব লাগে; কিন্তু তেতিয়াও শেষ নহ'ব। ৭ জাতিৰ বিৰুদ্ধে জাতি, বাজ্যৰ বিৰুদ্ধে বাজ্যৰ উঠিৰ, ঠায়ে ঠায়ে আকাল আৰু ভূমিক্ষ হ'ব। ৮ এই সকলো মাথোন প্ৰসৱ যাতনাৰ আৰাস্তগিহে। ৯ সেই কালত ক্রেশভোগ কৰিবলৈ মানুহবোৰে তোমালোকক শক্তৰ হাতত শোধাই দিব, বধো কৰিবা মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকে সকলো জাতিৰ ঘূণাৰ পত্ৰ হ'বা। ১০ তেতিয়া অনেকে বিশ্বাসত পৰিষিন পাৰ, ইজনে সিজনক শক্তৰ হাতত শোধাই দিব আৰু ইজনে সিজনক ঘণ কৰিব। ১১ বছতো মিছা-কোৱা ভাৰবাদী ওলাই অনেকেক ভুলাব। ১২ কাৰণ অধৰ্ম অধিক হোৱাত, অনেকেৰ প্ৰেম চঁচা হৈ যাব। ১৩ কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহি থাকে, সেই জনেই পৰিত্বাগ পাৰ। ১৪ সকলো জাতিৰ আগত সাক্ষ্য হৰব বাবে সৰ্বৰাজ্যৰ এই শুভবাৰ্তা যেতিয়া পোঁচেই জগতত ঘোষণা কৰা হ'ব; তেতিয়াহে শেষ সময় উপস্থিত হ'ব। ১৫ এই হেতুকে যি অৱহেলিত ধৰণসকাৰী বিশ্বলগ্নীয়া বস্তৰ কথা দানিয়েল তাৰবাদীৰ দ্বাৰাই কেোৱাইছিল, তাক তেতিয়া পৰিব্ৰাত ঠাইত থকা দেখিবাৰা এই বিষয়ে যি জনে পঢ়ে, তেওঁ শুঁজুক। ১৬ তেতিয়া বিছুনীয়াত থকা মানুহবোৰ পৰ্বতলৈ পলাই যাওঁক; ১৭ ঘৰৰ ওপৰত থকা জনে, তেওঁৰ ঘৰৰ পৰা বস্তৰোৰ উলিয়াই নিৰবলৈ নানামক; ১৮ পথাৰত থকা জনে, তেওঁৰ কাপোৰ খন লবলৈ উলটি নাযাওঁক। ১৯ কিন্তু সেই কালত গৰ্ভবৰ্তী আৰু নিজৰ কেচুৰাক প্ৰতিপালন কৰি থকা তিৰোতা সকলৰ সস্তাপ হ'ব।

২০ তোমালোকৰ পলোৱা সেইদিন যেন জাৰকালি বা বিশ্বামৰাৰে নহয়, ইয়াৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰা। ২১ কিয়নো সেই কালত মহাক্রেশ হ'ব, জগতৰ আদিবে পৰা এতিয়ালৈকে তেনে ক্রেশ কেতিয়াও হোৱা নাই আৰু নহবও। ২২ সেই দিনৰ সংখ্যা কম নকৰা হ'লে কোনো মানুহৰ বক্ষ নহলহেঁতেন; কিন্তু মনোনীত লোকৰ কাৰণে সেই দিনৰ সংখ্যা কম কৰা হ'ব। ২৩ তেতিয়া যদিও তোমালোকক কোনোৱে কয়, ‘চোৱা, শ্ৰীষ্ট ইয়াত আছে! বা ‘তাত আছে! তথাপি বিশ্বাস নকৰিব। ২৪ কিয়নো ভুৱা শ্ৰীষ্ট আৰু ভুৱা ভাৰবাদীবোৰ ওলাই এনে মহৎ চিন আৰু আঙ্গুত লক্ষণ দেখুৱাৰ যে, সাধ্য হ'লে, মনোনীত লোক সকলকো ভুলাব। ২৫ চোৱা, এই কথা মই আগেয়ে তোমালোকক কলোঁ। ২৬ এই হেতুকে কোনো মানুহে আছি যদিও তোমালোকক কয়, ‘চোৱা, শ্ৰীষ্ট মৰুপ্রাপ্ত আছে! তেনেহলে ওলাই নাযাবাৰা; নাইবা, ‘চোৱা, তেওঁ ভিতৰ-কোঠালীত আছে বুলিলৈ বিশ্বাস নকৰিবা। ২৭ কিয়নো বিজুলীয়ে যেনেকৈ পূৰৰ পৰা ওলাই পশ্চিমলৈ চমকনি মাৰে, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰৰে আগমণ হ'ব। ২৮ য'ত মৰা শ থাকে, সেই ঠাইত শঙ্গনো গোটি খায়। ২৯ কিন্তু সেই কালৰ ক্রেশৰ পাছতেই সূৰ্য অন্ধকাৰময় হ'ব, চন্দ্ৰো পোহৰ নিদিব; আকাশৰ পৰা তৰাবোৰ খিঁ পৰিব আৰু আকাশৰ পৰাক্রমবোৰ লৰোৱা হ'ব। ৩০ যেতিয়া আকাশত মানুহৰ পুত্ৰৰ চিন প্ৰকাশিত হ'ব; তেতিয়া পৃথিবীৰ সকলো ফৈদে হিয়া ভুকুৰাবা। আকাশত মেঘৰ ওপৰত মানুহৰ পুত্ৰক পৰাক্রম আৰু মহা প্ৰতাপেৰে আছি দেখিব। ৩১ তেতিয়া তূৰীৰ মহাশ্বেৰে তেওঁ নিজৰ দ্রৃত সকলক পঠাব; তাতে তেওঁলোকে আকাশৰ এক সীমাৰ পৰা আন সীমালোকে চাৰিওফালৰ পৰা তেওঁৰ মনোনীত লোক সকলক আনি গোটাৰ। ৩২ ডিমুৰ গৰছ পৰা এটা দ্বৃষ্টাপ্ত শিকা। যেতিয়া তাৰ ঠাল কোমল হৈ কুঁহিপাত মেলে, তেতিয়া জহকাল ওচৰ হৈছে বুলি তোমালোকে জানা। ৩৩ সেইদৰে যেতিয়া এই সকলোকে দেখিবা, তেতিয়া তেওঁ ওচৰ চাপি দুৱাৰুম্ব পালেহি বুলি তোমালোকে জানিবা। ৩৪ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, এই সকলো নঘটে মানে এই কালৰ মানুহবোৰ লুণ নহ'ব। ৩৫ আকশণ আৰু পৃথিবী লুণ হ'ব, কিন্তু মোৰ বাক্য হলে কেতিয়াও লুণ নহ'ব। ৩৬ কিন্তু অকল পিতৃৰ বাহিৰে সৰ্গৰ দৃতোৱেৰ বা পুত্ৰ বা আন কোনেও সেইদিন আৰু সয়ম নাজানে। ৩৭ নোহৰ দিনবদৰে সেইদিনা মানুহৰ পুত্ৰৰ আগমণ হ'ব। ৩৮ কিয়নো জলপ্লাৰনৰ আগেয়ে নোহে জাহাজত সুমুৱা দিনলকৈ যেনেকৈ মানুহবোৰে তোজন-পান কৰি বিয়া কৰাই, বিয়া দি আছিল, ৩৯ আৰু জলপ্লাৰন আছি সকলোকে উত্তোৱাই নিনিয়ালৈকে জনান নাপালে, সেইদিন আৰু মানুহৰ পুত্ৰৰ আগমণ হ'ব। ৪০ তেতিয়া দুজন মানুহ পথাৰত থাকোকেতে এজনক গ্ৰহণ কৰা হ'ব আৰু এজনক ত্যাগ কৰা হ'ব। ৪১ দুজনী তিৰোতাই জাতেৰে ডলি থাকোকেতে এজনীক গ্ৰহণ কৰা হ'ব আৰু এজনীক ত্যাগ কৰা হ'ব। ৪২ এই হেতুকে পৰ দি থাক: কিয়নো তোমালোকৰ প্ৰত কোন মুহূৰ্তত আছিব, সেই বিষয়ে তোমালোকে নাজান। ৪৩ কোন পৰত চোৱ আছিব, সেই বিষয়ে গৃহষ্ট জনে আগেয়ে জনা হ'লে পৰ দি থাকি নিজৰ ঘৰত সিকি দিব নিদিলেহেঁতেন; ইয়াক তোমালোকে জানা। ৪৪ এতেকে তোমালোকে যুগ্মত হৈ থাক: কিয়নো যি সময় তোমালোকে নাভাবা, সেই সময়ে মানুহৰ পত্ৰ আছিব। ৪৫ এই কাৰণে বুদ্ধিমান আৰু বিশ্বাসী দাস কোন জন হয়, উচিত সময়ত আহাৰ দিবলৈ যি জন দাসক প্ৰভুৰে সিহঁতৰ ওপৰত গৰাকী পাতলে সেই জন নহয় নে? ৪৬ প্ৰভু অহা কালত, যি দাসক এইদৰে কৰা দেখে, সেই দাস দৰ্শন। ৪৭ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তেওঁ নিজৰ সৰ্বৰ্ক্ষৰ ওপৰত থাকে, সেই জনক পৰিষিন পাৰ, যি সিজনক ঘণ কৰিব। ৪৮ কিন্তু মোৰ প্ৰভুৰে পলাই যাওঁক; এই বিষয়ে যি নাজানে, সেই সময়তে তাৰ প্ৰভু আছি, ৫১ তাক দুড়েৰ কৰিব কিপটায়া সকলক লগত তাৰ পাললগীয়া ভাগ নিষ্পুণ কৰিব; তাতে ক্ৰন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হ'ব।

২৫ তেতিয়া চাকি লৈ, দৰাক আগবঢ়াবলৈ ওলাই যোৱা দহ জনী কন্যাৰ লগত সৰ্বৰাজ্যৰ তুলনা দিয়া হ'ব। ২ তেওঁলোকৰ মাজত

পাঁচ জনী নির্বুদ্ধি আবু পাঁচ জনী সুবুদ্ধি আছিল। ৩ কিয়নো নির্বুদ্ধি কেইজনীয়ে তেওঁলোকৰ চাকিৰ লগত নিজৰ চাকিৰ লগত তেল নল'লে; ৪ কিন্তু সুবুদ্ধি কেইজনীয়ে তেওঁলোকৰ চাকিৰ লগত নিজৰ পাত্ৰত তেলা ললে। ৫ পাছত দৰা আহেতে পলম হোৱাত, সকলোৱে কলমটীয়াই টোপনি গ'ল। ৬ কিন্তু মাজিনশা মেতিয়া; ঢোৱা, সৌৱা দৰাৰ। তেওঁক অগবঢ়াই আনিবলৈ ওলোৱাইঁক', এই বুলি চিৎৰিলে। ৭ তেতিয়া সেই আটাই কেইজনী ক্যান্যাই উঠি, তেওঁলোকৰ জ্বলোৱা চাকি সাজু কৰি ললে। ৮ এনেতে নির্বুদ্ধি কেইজনীয়ে সুবুদ্ধি কেইজনীক ক'লে, তোমালোকৰ পৰা অলপ মান তেল আমাক দিয়া; কিয়নো আমাৰ চাকি নুমাও নুমাও হৈছে। ৯ কিন্তু সুবুদ্ধি কেইজনীয়ে উত্তৰ দি ক'লে, 'কিজানি তোমালোক দিলে আমালৈ নুজুৰিব; তাতকে তেল-বেচেত্তাৰ ওচৰলৈ গৈ, তোমালোকৰ কাৰণে কিনি আনাণৈ'। ১০ কিন্তু তেওঁলোকে কিনিবলৈ যাওতেই, দৰা আহিল আবু সাজু হৈথক কেইগৰাকীয়ে তেওঁৰ লগত বিয়াৰ ভোজলৈ গ'ল আবু দুৱাৰ বন্ধ কৰা হলা। ১১ পাছত আন কেইজনী ক্যান্যাই আহি ক'লে, 'হে প্ৰভু, হে প্ৰভু, আমালৈ দুৱাৰ মেলি দিয়ক'। ১২ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, 'মই সঁচাকৈ কওঁ তোমালোকক মই চিনি নাপাও'। ১৩ এতেকে পৰ দি থাকা; কিয়নো সেইদিন বা সময় তোমালোকে নাজানা। ১৪ কিয়নো স্বৰ্গৰাজ এনে এজন মানুহৰ নিচিনা, যি নিজৰ দাসবোৱক মাতি আনি নিজ সম্পত্তি সহিংস্তৰ হাতত শোধাই দি দূৰ দেশলৈ যায়। ১৫ তেওঁ এজনক পাঁচ গাগৰি, এজনক দুই গাগৰি, এজনক এক গাগৰি, এইদৰে প্ৰতিজনক যোগাতা অনুসৰে বন দি যাতা কৰিলে। ১৬ তাতে যি জনে পাঁচ গাগৰি পাইছিল, তেওঁ তেতিয়াই গৈ বেপাৰ কৰি পুনৰ পাঁচ গাগৰি লাভ উলিয়ালে। ১৭ সেইদৰে যি জনে দুই গাগৰি পাইছিল, তেরোঁ পুনৰ দুই গাগৰি লাভ উলিয়ালে। ১৮ কিন্তু যি জনে এক গাগৰি পাইছিল, সি গৈ মাটিত গাত খানি প্ৰভুৰ ধন লুকাই থ'লে। ১৯ বহু দিনৰ পাছত সেই দাসবোৱক প্ৰভু আছিল আবু সিহঁতৰ সৈতে হিচাৰে কৰিলে। ২০ তেতিয়া যি জনে পাঁচ গাগৰি পাইছিল, সি আকো পাঁচ গাগৰি আনি ক'লে, 'হে প্ৰভু আপুনি মোক পাঁচ গাগৰি গতাই দিছিল; চাওক মই পুনৰ পাঁচ গাগৰি লাভ কৰিলোঁ। ২১ প্ৰভুৰে তেওঁকে ক'লে, 'চাৰাইচ উত্তম বিশ্বাসী দাস! অলপ বিষয়তে তুমি বিশ্বাসী আছিলা, তোমাক বহু বিষয়ত গবাক্ষী পাতিমা তুমি তোমার প্ৰভুৰ আনন্দৰ ভাণী হোৱা।' ২২ পাছত যি জনে দুই গাগৰি পাইছিল, তেওঁ আহি ক'লে, 'হে প্ৰভু, আপুনি মোক দুই গাগৰি গতাই দিছিল; চাওক মই আবু দুই গাগৰি লাভ কৰিলোঁ। ২৩ তেতিয়া প্ৰভুৰে তেওঁক ক'লে, 'চাৰাইচ উত্তম বিশ্বাসী দাস, তুমি অলপ বিষয়তে বিশ্বাসী আছিলা, তোমাক অনেক বিষয়ৰ গবাক্ষী পাতিমা তুমি তোমার প্ৰভুৰ আনন্দৰ ভাণী হোৱা।' ২৪ পাছত যি জনে এক গাগৰি পাইছিল, তেওঁ আহি ক'লে, 'হে প্ৰভু, আপুনি কঠিন মানুহ, ইয়াক মই জনিছিলোঁ; আপুনি যি ঠাইত বোৱা নাই তাতে দয় আবু যি ঠাইত সিচা নাই তাতে চপায়; ২৫ সেথেৰে ভয় লাগি, মই গৈ আপোনাৰ ধনৰ গাগৰি মাটিত লুকাই হৈছিলোঁ চাওক, আপুনি যি দিছিল সেয়া ঘৰাই পাইছে।' ২৬ কিন্তু তেওঁৰ প্ৰভুৰ উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, 'হেৰ দন্ত আবু এলেহোৱা দাস, মই যি ঠাইত নবঙ্গ তাতে দাও আবু যি ঠাইত নিসিচঁ তাতে চপাঁও, ইয়াকে যদি তুমি জানিছিলা; ২৭ তেনেহলে ধন ভৱালীৰ ওচৰলত মোৰ ধন থখ লাগিছিল, তেতিয়া মই আহি সুতে সৈতে মোৰ ধন পালোহেতেন। ২৮ এই কাৰণে এওঁ পৰা এই গাগৰি লৈ যাৰ দহ গাগৰি আছে, তেওঁক দিয়া। ২৯ কিয়নো যাৰ আছে, তেওঁকেই দিয়া হৰ, তাতে তেওঁৰ অধিক হৰ; কিন্তু যাৰ নাই, তেওঁৰ যি আছে, সেয়া তেওঁৰ পৰা নিয়া হৰ। ৩০ এই অনুপ্যুজু দাসক বাহিৰ আক্ষাৰত পেলোৱাগৈ; তাতে ক্ৰন্দন আবু দাঁত কৰচনি হ'ব।' ৩১ 'যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ সকলো দৃতক লগত লৈ নিজৰ প্ৰতাপেৰে আহিব, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ প্ৰতাপৰ সিংহাসনত বাহিব। ৩২ সকলো জাতিৰ মানুহক তেওঁৰ আগলৈ গোটাই অনা হ'ব আবু বৰ্থায়াই যেনেকৈ ছাগনীৰ পৰা মেৰবোৱক পৃথক কৰে, তেনেকৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ এজনৰ পৰা আন জনক পৃথক কৰি, ৩৩ মেৰবোৱক সেঁফালে আবু ছাগনীৰোৱক বাঁওফালে থ'ব। ৩৪ তেতিয়া বজাই তেওঁৰ সৌৱাগৈ কাপোৰ সকলক ক'ব, 'আহা, মোৰ পিতৃৰ আশীৰ্বাদ পোৱা সকল, জগত স্থাপন কৰাৰে পৰা

তোমালোকৰ কাৰণে যুগত কৰি থোৱা বাজ্যৰ অধিকাৰী হোৱা। ৩৫ কিয়নো মোৰ ভোক লাগিছিল, তাতে তোমালোকে মোৰ খাবলৈ দিছিলা; মোৰ পিয়াহ লাগিছিল, মোক পান কৰিবলৈ দিছিলা; অতিথি হৈছিলোঁ, মোক অশ্বয় দিছিলা; ৩৬ উদঙ্গে আছিলোঁ, মোক চাৰবলৈ গৈছিলা; নবিয়া পৰিছিলোঁ, মোক চাৰবলৈ গৈছিলা; আবু বন্দীশালত আছিলোঁ, তাতো মোৰ ওচৰলৈ গৈছিলা।' ৩৭ তেতিয়া ধৰ্মিক সকলে তেওঁক উত্তৰ দি ক'ব, 'হে প্ৰভু আমি কেতিয়া আপোনাৰ ভোক লগা দেখি, খাবলৈ দিছিলোঁ? পিয়াহ লাগাতে পান কৰাইছিলো? ৩৮ আমি কেতিয়া আপোনাক অচিন-অতিথি হোৱা দেখি আশ্বয় দিছিলোঁ? নাইবা উদঙ্গে থকা দেখি, কাপোৰ পিঙাইছিলো? ৩৯ আমি কেতিয়া আপোনাক নবিয়া পৰা, বা বন্দীশালত থকা দেখি, আপোনাৰ ওচৰলৈ গৈছিলোঁ? ৪০ তেতিয়া বজাই উত্তৰ দি তেওঁলোকৰ ক'ব, 'মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, মোৰ ভাইবোৰ মাজত সৰু এটিলোকো যি কৰিছিলা, সেয়া মোলৈহে কৰিছিলা।' ৪১ তেতিয়া তেওঁৰ বাঁওফালে থকাবোৰক কৰ, 'হেৰ মোৰ পৰা আতৰি থকা সকল, চ্যাতান আবু তাৰ দৃতবোৰ কাৰণে যুগত কৰি থোৱা অনন্ত জহীলৈ তোমালোক ওঁচ যোৱা। (aiōnios g166) ৪২ কিয়নো মোৰ ভোক লাগিছিল, তোমালোকে মোৰ খাবলৈ নিদিলা; পিয়াহ লাগিছিল, মোক পান কৰিবলৈ নিদিলা; ৪৩ অতিথি হৈছিলোঁ, মোক আশ্বয় নিদিলা; উদঙ্গে আছিলোঁ, মোক কাপোৰ নিপিকলা; নবিয়া আবু বন্দীশালত পৰিছিলোঁ; মোক চাৰবলৈ নগলা।' ৪৪ তেতিয়া সিহঁতে উত্তৰ দি ক'ব, 'হে প্ৰভু, আমি নো কেতিয়া আপোনাক ভোক বা পিয়াহ লগা, অতিথি হোৱা, উদঙ্গে থকা, নবিয়াত পৰা, বন্দীশালত থকা দেখি আপোনাৰ সেৱা শুশ্ৰাৰ কৰা নাছিলোঁ?' ৪৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ উত্তৰ দি ক'ব, 'মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, এইবোৰ সৰু এটিলোকো যি নকৰিলা, সেয়া মোলৈহে নকৰিলা।' ৪৬ এই কাৰণে সিহঁত অনন্ত দণ্ডলে, কিন্তু ধৰ্মিক সকল অনন্ত জীৱনলৈ যাব।' (aiōnios g166)

২৬ যীচুৱে এই সকলো কথা কৈ শেষ কৰোঁতে, তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, ২ 'তোমালোকে জানা নে দুদিনৰ পাছত নিষ্ঠাৰ-পৰ্ব হ'ব, মানুহৰ পুত্ৰক ক্ৰুচত দিবলৈ শক্ৰৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব।' ৩ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সুমাজৰ পৰিচাবক সকল কায়াফা নামেৰে মহা-পুৰোহিতৰ চোতালত গোট থালে; ৪ তেওঁলোকে যীচুক ছলেৰে ধৰি বধ কৰিবলৈ আলোচনা কৰিলো; ৫ তেওঁলোকে ক'লে, 'ভোজৰ সময়ত নহয়, কিয়নো লোক সকলৰ মাজত হৰ্বামুৰা লাগিবা।' ৬ পাছত যীচু বৈথনিয়া গাঁৰত চিমোন নামৰ কুঠুৰোৱীৰ ধৰত থকা সময়ত ৭ এগৰাকী মহিলাই বহুমুলীয়া সুগন্ধি ভৰা এটা বগা তেলৰ বটল লৈ যীচু ভোজনত বহি থাকোঁতে, তেওঁৰ মূৰত বাকি দিলেহি। ৮ শিষ্য সকলে তাকে দেখি দ্ৰুজ হৈ ক'লে, 'কি কাৰণে এইদৰে অপচয় কৰিছা? ৯ কিয়নো ইয়াক বেছি ধনত বিঞ্চি কৰি দিবিদ সকলক দান কৰিব পৰা গ'লহ'ইনেন।' ১০ কিন্তু যীচুৱে ইয়াকে জানিবলৈ পায়, তেওঁলোকক ক'লে, 'এই মহিলা জনীক কিয় অসুবিধা দিছা? কাৰণ তেওঁ মোলৈ উত্তম কৰ্ম কৰিলো। ১১ কিয়নো দৰিদ্ৰ সকল তোমালোকৰ লগত সদায় আছে; কিন্তু তোমালোকৰ লগত মই আস্যাল নাথাকোৱা। ১২ এই কাৰণে তেওঁ এই সুগন্ধি তেল যে মোৰ শৰীৰত বাকি দিলো; য়া মোক মৈদানত থৰুৰ অৰ্থেহে কৰিলো। ১৩ মই তোমাক সঁচাকৈ কওঁ, গোটেই জগতৰ যি যি ঠাইত এই শৰুতাৰা যোগণা কৰা হ'ব, সেই ঠাইতে এই যি কৰ্ম মহিলা গৰাকীয়ে কৰিলো, তেওঁক পুৰুষৰ পুৰুষৰ লেবলৈ গৈছিলো, ১৪ মহিলা দিবলৈ যীচুৱে ইয়াকো কোৱা হ'ব।' ১৫ তেতিয়া বাব জনৰ মাজৰ, দ্বিক্রিয়াতোতীয়া য়হুন্দা নামেৰে এজনে প্ৰধান পুৰোহিত সকলৰ ওচৰলৈ গ'ল, ১৫ আবু ক'লে 'মই আপোনালোকৰ হাতত তেওঁক শোধাই দিলো, মোক কিংকি দিবলৈ ইহাকে কৰি হ'ব?' ১৬ তেতিয়াৰে পৰা তেওঁলোকে যীচুক শোধাই দিবলৈ সুযোগ বিচাৰি থাকিল। ১৭ পাছত খমিৰ নোহোৱা পিঠাৰ পৰ্বৰ প্ৰথম দিনা শিষ্য সকলে যীচুক ওচৰলৈ আহি সুধিলে, 'নিষ্ঠাৰ-পৰ্ব তোজ আপোনাৰ কাৰণে আমি ক'ত যুগত কৰাটো বিচাৰে?' ১৮ তেওঁ ক'লে, 'নগৰলৈ গৈ নিদিষ্ট জনক কোৱাগৈ, গুৰুৰে কৈকেছে, মোৰ কাল ওচৰ হৈছে; মোৰ শিষ্য সকলে সৈতে মই তোমার বৰত নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ ভোজ পালন কৰিম।'

১৯ তেতিয়া শিষ্য সকলে যীচুরে আদেশ দিয়ার দরে নিষ্ঠা-পর্বর ভোজ যুগ্মত করিলেগৈ। ২০ পাছত সন্ধিয়া হোৱা সময়ত তেওঁ বাব জন শিষ্যৰ সৈতে ভোজনত বাহিল; ২১ এনেতে তেওঁলোকে ভোজন কৰোঁতে, তেওঁ ক'লে, মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ এজনে মোক শোধাই দিব। ২২ তেতিয়া তেওঁলোকে অতি দুখিত হৈ, প্রতিজনে যীচুক সুধিৰলৈ ধৰিলে, ‘হে প্ৰভু, সেই জন মই নে?’ ২৩ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, ‘মোৰে সৈতে যি জনে ভোজন-পাত্ৰত হাত জুৰুবিয়ালে, তেৱেই মোক শোধাই দিব। ২৪ মানুহৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে যেনেকৈ লিখা আছে, তেনেকৈ তেওঁৰ গতি হ'ব; কিন্তু যি মানুহৰ দ্বাৰাই মানুহৰ পুত্ৰক শোধাই দিয়া হয়, তেওঁ সন্তাপৰ পাত্ৰ; সেই মানুহৰ জন্ম নোহোৱা হ'লৈই ভাল আছিল।’ ২৫ তেতিয়া তেওঁক শোধাই দিয়া যিহুদাই মাত লগাই ক'লে, ‘ব'ৰিব, সেই জন মই নে?’ তেওঁ তেওঁক ক'লে, “হুমি নিজকে নিজেই ক'লা।” ২৬ পাছত তেওঁলোকে ভোজন কৰোঁতে, যীচুৱে পিটা লৈ আশীৰ্বাদ কৰি ভাণ্ডি শিষ্য সকলক দি ক'লে, “লোৱা, খোৱা এয়ে মোৰ শৰীৰ।” ২৭ পাছত তেওঁ পান-পাত্ৰকো লৈ স্তুতি কৰি, তেওঁলোকক দি ক'লে, “লোৱা, তোমালোকে সকলোৱে পান কৰা; ২৮ কিয়নো মোৰ যি তেজ, য়ায়া নিয়মৰ তেজা অনেকৰ পাপ মোচনৰ কাৰণে উলিওৱা হৈছে, সেয়ে এই। ২৯ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে সৈতে মই মোৰ পিতৃৰ বাজ্যত ন বস পান নকৰা দিনলৈকে, এতিয়াৰ পৰা এই দ্রাঙ্গাঙ্গটিৰ বস পান নকৰোঁ।” ৩০ পাছত তেওঁলোকে বাহিৰ লেলাই গীত গাই গাই হ'জৈন পৰ্বতলৈ গ'ল। ৩১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “এই ব'তি তোমালোক সকলোৱে মোক এৰি যাবা; কিয়নো লিখা আছে, ‘মই মেৰবৰখীয়াক আঘাত কৰিম তাতে জাৰক মেৰবোৰ ছিম-ভিন্ন হৈ যাবা।’ ৩২ কিন্তু মোৰ উত্থানৰ পাছত মই তোমালোকৰ আগে আগে গালীল প্ৰদেশলৈ যাম।” ৩৩ তেতিয়া পিতৃৰে তেওঁক ক'লে, “সকলোৱে আপোনান্ত বিশিনি পাই আতিৰ গলেও, মই কেতিয়াও নায়ও।” ৩৪ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মই তোমাক স্বৰূপক কওঁ, এই ব'তি কুকুৰাই ডাক দিয়াৰ আপোয়ে, তুমি মোক তিনি বাব অস্থীকাৰ কৰিব।” ৩৫ পিতৃৰে তেওঁক ক'লে, “যদি আপোনাক লগত মই মৰিবও লাগে, তথাপি আপোনাক অস্থীকাৰ নকৰিম।” সেইদৰে সকলোৱে শিষ্যয়ো ক'লে। ৩৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ সৈতে গেঞ্চিমানী নামেৰে এখন ঠাইলৈ গৈ, তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, “মই সৌখিনলৈ গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি অহালৈকে তোমালোক হিয়ালে বহি থাকা।” ৩৭ পাছত তেওঁ পিতৃৰক আৰু চিবদিৰ পুত্ৰেক দুজনক লগত লৈ শোকালু আৰু ব্যৱকুল হ'বলৈ ধৰিলে। ৩৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ প্ৰাণ মৰণৰ তুল্য শোকালু হৈছে; তোমালোক হিয়ালে থাকি মোৰ লগত পৰ দিয়া।” ৩৯ পাছত তেওঁ অলপ আগুৱাই হ'গৈ উৰুৱি হৈ পৰি প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে “হে মোৰ পিতৃ, যদি সন্তুষ্ট হয়, তেনেহলে এই দুখৰ পান-পাত্ৰ মোৰ পৰা দুৰ হওক; তথাপি মোৰ ইচ্ছাৰ দৰে নহয়, তোমাৰ ইচ্ছাৰ দৰেই হওক।” ৪০ পাছত শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আছি, তেওঁলোকক টোপনি যোৱা দেখি, তেওঁ পিতৃৰক ক'লে, “তোমালোকে মোৰ লগত এঘষ্টাও পৰ দি থাকিব নোৱাৰিলা নে? ৪১ পৰীক্ষাত মেন নপৰা, এই কাৰণে পৰ দি প্ৰাৰ্থনা কৰা; আত্ম ইচ্ছুক, কিন্তু শৰীৰ দৰ্বল।” ৪২ পুনৰাবাৰ তেওঁ দিতীয়া বাব গৈ, প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, “হে মোৰ পিতৃ, মই পান নকৰকৈক যদি এই দুখৰ পান-পাত্ৰ দুৰ হ'ব নোৱাৰে, তেনেহলে তোমাৰ ইচ্ছাই পৰ হওক।” ৪৩ পাছত তেওঁ পুনৰাবাৰ আহি তেওঁলোকক টোপনি যোৱা দেখিলে; কিয়নো তেওঁলোকৰ চৰু টোপনিত জাপ খাই গৈছিল। ৪৪ পুনৰাবাৰ তেওঁ তেওঁলোকক এৰি হৈ, তৃতীয়বাবো একে কথাকে কৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। ৪৫ তেতিয়া তেওঁ শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁলোকক ক'লে, “বাৰু, এতিয়া টোপনিত থাকি বিশ্বাম কৰা? চোৱা, সময় ওচৰ হ'ল আৰু মানুহৰ পুত্ৰক পাপীবোৰৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছে। ৪৬ উঠা, আমি যাওহক; চোৱা, মোক শোধাই দিয়া জন ওচৰ পালোহি।” ৪৭ যীচুৱে কথা কৈ থাকেতোই, চোৱা, বাব জনৰ মাজৰ যিহুদা আৰু তেওঁৰে সৈতে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সমাজৰ পৰিচাৰক সকল তৰোৱাল আৰু টাঙ্গেন ধৰা মানুহৰ ডাঙৰ দল এটা সেই ঠাইলৈ আছিল। ৪৮ তেওঁক শোধাই দিয়া জনে তেওঁলোকক এই চিনেৰে সক্ষেত দিছিল, বোলে, ‘মই যি জনক চুমা খাম, তেৱেই সেই জন,

তেওঁকে ধৰিবা।’ ৪৯ তেতিয়াই তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ গৈ, ‘ব'ৰিব প্ৰণাম’ এই বুলি, তেওঁক চুমা খালে। ৫০ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, ‘ব'দু, তুমি যি কৰিবলৈ আছিলা তাকে কৰা।’ তেতিয়া তেওঁলোকে ওচৰলৈ আছি, যীচুৰ গত হাত দি তেওঁক ধৰিলে। ৫১ চোৱা, যীচুৰ লগৰ এজনে হাত মেলি, নিজৰ তৰোৱাল উলিয়াই মহা-পুৰোহিতৰ দাস এজনক আঘাত কৰি তাৰ কাগ এখন কাটি পেলালৈ। ৫২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, ‘তোমাৰ তৰোৱাল পুনৰাবাৰ খাপত সোমাই খোৱা; কিয়নো যি জনে তৰোৱাল ধৰে, সেই জন তৰোৱাল দ্বাৰাই বিনষ্ট হ'ব। ৫৩ ‘মোৰ পিতৃছয়ে এতিয়াই মোলৈ বাব বাহিনীতকৈয়ো অধিক স্বৰ্গৰ দৃত পঠাই দিয়ক’, মই এনে নিবেদন কৰিব নোৱাৰোঁ বুলি তুমি ভাবিছা নে? ৫৪ কিন্তু ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচনত যিহেতু কোৱা হৈছে, সেয়েহে এইদৰে সিদ্ধ হ'বলৈ নঘিটিব নে?’ ৫৫ সেই সময়ত যীচুৱে লোক সকলক ক'লে, ‘আপোনালোকে তৰোৱাল আৰু টাঙ্গেন লৈ ডকাইত ধৰাৰ নিচিনাকৈ মোক ধৰিবলৈ লোলাই আছিষ্ট হৈ; যেতিয়া মই নিতো মন্দিৰত বহি উপদেশ দি আছিলোঁ, তেতিয়া আপোনালোকে মোক নথিৰিলে, ৫৬ কিন্তু ভাৰবাদী সকলৰ শাৰীৰ বচন সিদ্ধ হ'বলৈ এই সকলো ঘটিল।’ তেতিয়া সকলো শিষ্যই তেওঁক এৰি পলাই গ'ল। ৫৭ পাছত বিধানৰ অধ্যাপক আৰু পৰিচাৰক সকল যি ঠাইত গোট খাই আছিল, সেই ঠাইলৈকে যীচুক ধৰা সকলে লৈ গৈ কায়াফা নামেৰে মহা-পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ তেওঁক আছিলো। ৫৮ কিন্তু পিতৃৰে মহা-পুৰোহিতৰ চেতালৈকে আতৰে আতৰে তেওঁৰ পাছে পাছে গৈ, তাত সোমাই শেষত কি হয়, তাকে চাৰলৈ টেকেলাবোৰ লগত বহিল। ৫৯ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত সকল আৰু গোটেই মহাসভাই যীচুক বধ কৰিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য বিচাৰিলো। ৬০ অনেক মিছা সাক্ষী আগুৱাই আছিলু, তথাপি তেওঁলোকে এজনকো বিচাৰি নাপালো। কিন্তু শেষত দুজন আগুৱাই আছিল আৰু ক'লে, ৬১ ‘এওঁ কৈছিল - ‘মই ঈশ্বৰৰ এই মন্দিৰ ধৰ্মস কৰি, তিন দিনৰ ভিতৰতে তাক সাজিব পাৰোঁ।’’ ৬২ তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে উঠি যীচুক ক'লে, ‘তুমি একো উত্তৰ নিদিয়া নে? তোমাৰ অহিতে এওঁলোকে কি সাক্ষ্য দিছে?’ ৬৩ কিন্তু যীচুৱে নিজম দি থাকিল। তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে তেওঁক ক'লে, ‘তোমাক জীৱনময় ঈশ্বৰৰ শপত দিছো, তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, শীষ্ট হোৱা নে নোহোৱা, আমাক কোৱা।’ ৬৪ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, ‘তুমি সঁচাকৈ ক'লা; তথাপি মই আপোনালোকক কওঁ, এতিয়াৰ পৰা আপোনালোকে মানুহৰ পুত্ৰ পৰাক্ৰমৰ সোঁ হাতে বহি থকা আৰু স্বৰ্গৰ পৰা মেঘত অহা দেখিব।’ ৬৫ তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে নিজৰ কাপোৰ ফলি ক'লে, ‘এওঁ ঈশ্বৰক নিদা কৰিলে, এতিয়া আমাৰ সাক্ষীৰ কি প্ৰয়োজন আছে? চোৱা, এতিয়া তোমালোকে নিজে ঈশ্বৰ নিদা শুনিলা। ৬৬ গতিকে তোমালোকে কি ভাবা?’ তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে, ‘এওঁ প্ৰাণদণ্ডৰ মোগা।’ ৬৭ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৰ মুখত থই পেলাই ভুকুৱালো; ৬৮ আৰু কেতোৱাৰে চকিয়াই সুধিৰে, ‘হেৰা প্ৰাণি, ভাৰেকি ক'লে, এতিয়া আমাৰ সাক্ষীৰ কি প্ৰয়োজন আছে? চোৱা, এতিয়া তোমালোকে নিজে ঈশ্বৰ নিদা শুনিলা। ৬৯ সেই সময়ত পিতৃৰ বাহিবৰফালে চোতালত বহি আছিল; তাতো এজনী চাৰকীৰ্ণী তেওঁৰ ওচৰলৈ আছিল আৰু ক'লে, ‘তুমিও গালীলীয়া যীচুৰ মুখত আছিলু।’ ৭০ কিন্তু তেওঁ আটাহৈ আগতে অস্থীকাৰ কৰি ক'লে, ‘তুমি কি কৈছো, মই বৰ্জা নাই।’ ৭১ পাছত তেওঁ বাট-চ'ৰালৈ লোলাই গ'ল, তাতো আন এজনী চাৰকীৰ্ণীয়ে তেওঁক দেখিলে আৰু তাত থকা লোক সকলৰ আগত ক'লে, ‘এওঁ নাচৰতীয়া যীচুৰ লগত আছিল।’ ৭২ তাতে তেওঁ শেষত খাই আকো অস্থীকাৰ কৰি ক'লে, ‘মই সেই মানুহ জনক চিন নাপাও।’ ৭৩ অলপ পাছত তাত থকা সকলে ওচৰলৈ আছি পিতৃৰক ক'লে, ‘অৱশ্যে তুমি তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন; কিয়নো তোমাৰ ভায়াই তোমাৰ চিনাকি দিষ্টে।’ ৭৪ তাতে তেওঁ কথালৈ পিতৃৰ মনত পৰিবলা কৈছিল। ৭৫ তেতিয়া যীচুৱে কোৱা সেই কথালৈ পিতৃৰ মনত পৰিবলা। ৭৬ আৰু তেওঁলোক দ্বাৰা আছিল, তুমি মোক তিনি বাব অস্থীকাৰ কৰিব।

২৭ পাছত ব'তি পুৱালত সকলো প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সমাজৰ পৰিচাৰক সকলে যীচুক বধ কৰিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কুমত্রনা কৰিলো।

করিলে; ২ তেওঁক বান্ধিলে আবু পীলাত নামেরে দেশাধিপতির হাতত শোধাই দিলে। ৩ তেড়িয়া তেওঁক শক্রির হাতত অর্পণ কৰা যিহুদাই তেওঁক দেষী কৰি দণ্ডজ্ঞা দিয়া দেখি মনত খেদ পাই প্ৰধান পুৰোহিত আবু পৰিচাবক সকলক সেই শ্ৰিং টা বৃপুৰ মুদ্রা ওভেডাই দিলে; ৪ আবু ক'লে, “নিৰ্দেশীৰ তেজ শোধাই দি মই পাপ কৰিলৈঁ”; কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে, ‘তাতনো আমাৰ কি কাম? তুমিয়েই তোমাৰ বিষয়ে চাবা’। ৫ তেড়িয়া তেওঁ মন্দিৰত সেই বৃপু পেলাই দি তাৰ পৰা গুচি গৈ নিজকে নিজে ফাঁচি ল'লে। ৬ পাছত প্ৰধান পুৰোহিত সকলে সেই বৃপু লৈ ক'লে, ‘এই বৃপু তেজৰ মূল্য হোৱা হেতুকে ভৱালত থোৱা বিধান সন্মত নহয়’। ৭ তাতে তেওঁলোক একত্ৰি হৈ পৰামৰ্শ কৰিলে আবু বিদেশী সকলক মৈদাম দিবলৈ সেই বৃপুৰে কুমাৰৰ পথাৰ কিনিলে। ৮ এই কাৰণে আজিলেকে সেই পথাৰ ‘তেজৰ মাটি’ বুলি জনাজাত। ৯ তেড়িয়া যিবিয়িয়া ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাই যি বচন কোৱা হৈছিল, ৰোলে ‘ইস্তায়েলৰ সন্তানৰ কোনো কোনোৰে যি জনৰ মূল্য নিৰূপণ কৰিলে, সেই মূল্য নিৰূপণ কৰা জনৰ শ্ৰিং টা বৃপুৰ মূল্য সিহঁতে লৈলে, ১০ আঠাৰ প্ৰভুৰ মোক আদেশ দিয়াৰ দৰে কুমাৰৰ মাটিৰ কাৰণে দিলে’, এই বচন সিদ্ধ হ'ল। ১১ পাছত যীচুক সেই দেশাধিপতিৰ সন্মুখত যিয় কৰেোৱাত, দেশাধিপতিয়ে তেওঁক সুধিলে, ‘তুমি ইহুদী সকলৰ বজা নে?’ যীচুৰে তেওঁক ক'লে, ‘ঠিক তুমিয়েই কৈছা’। ১২ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত আবু পৰিচাবক সকলে তেওঁক অপবাদ দিয়াতো, তেওঁ একো উতৰ নিদিলে। ১৩ তেড়িয়া পীলাতে তেওঁক ক'লে, ‘এওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কিমান সাক্ষ দিছে, সেই বিষয়ে তুমি শুনা নাই নে?’ ১৪ কিন্তু তেওঁ এ্যাবো উতৰ নিদিয়াত দেশাধিপতিয়ে অতিশয় বিস্ময় মানিলে। ১৫ সেই পৰ্বত সময়ত সোক সকলে যি বদ্বীক মুকলি কৰি দিয়াটো ইচ্ছা কৰে, দেশাধিপতিয়ে তেওঁকে তেওঁলোকলৈ মুকলি কৰি দিয়ে, তেওঁক এনে দন্তৰ আছিল। ১৬ সেই সময়ত বাৰাবাৰ নামেৰে এজন কুখ্যত কাৰাৰবন্দী আছিল। ১৭ তাতে তেওঁলোক গোট খোৱাত, পীলাতে তেওঁলোকক সুধিলে, ‘মই তোমালোকলৈ কোন জনক মুকলি কৰাটো তোমালোকে ইচ্ছা কৰা, বাৰাবাৰক নে শ্ৰীষ্টি বোলা যীচুক?’ ১৮ কিয়নো তেওঁলোকে যে অস্ময়া কৰি যীচুক শোধাই দিছিল, সেই কথা তেওঁ জানিছিল। ১৯ পাছত তেওঁ পৰিচাবক আসন্ত বাহি থাকোতে তেওঁৰ ভায়াই তেওঁলৈ কৈ পঠালো, ৰোলে, ‘সেই ধাৰ্মিক জনৰ কথাত তুমি একো হাত নিদিবা; কিয়নো তেওঁৰ কাৰণে, মই আজি সপোনত যি দেখিলৈঁ বহুত দুখ পালোঁ। ২০ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত আবু পৰিচাবক সকলৰ বাৰাবাৰক মুকলি কৰি দিলৈ আবু যীচুক বধ কৰিবলৈ লোক সকলক উচ্চটালে। ২১ তাতে দেশাধিপতিয়ে উতৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, ‘এই দুই জনৰ মাজত মই কোন জনক মুকলি কৰাটো তোমালোকৰ ইচ্ছা?’ তেওঁলোকে ক'লে, ‘বাৰাবাৰক’। ২২ পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, ‘তেনে হ'লে শ্ৰীষ্টি বোলা যীচুক যই কি কৰিব?’ সকলোৱে ক'লে, ‘তাক কুচ্ছত দিয়ক। ২৩ তাতে তেওঁ ক'লে, ‘কিয়া? তেওঁ কি দোষ কৰিলে?’ কিন্তু তেওঁলোকে বাকৈ আটাই পাৰি ক'লে, ‘তাক কুচ্ছত দিয়ক’। ২৪ তেড়িয়া পীলাতে দেখিলৈ যে তেওঁ একো সকলকে যোচেফৰ মাক মুদ্রাৰ পুত্ৰকে দেহ উথিত হ'ল। ২৫ তেওঁ একো সকলে, ইদৈবে ভূমিকম্প আদি ঘটনা হোৱা দেখি বৰ ভয় পাই ক'লে, ‘এওঁ সঁচাকৈয়ে দৈশ্বৰৰ পুত্ৰ’। ২৬ পীলাত প্ৰদেশৰ পৰা তেওঁক শুশ্ৰায়া কৰা বহু মহিলা তেওঁৰ পাছে পাছে আহি আছিল, তেওঁলোকে দূৰৰ পৰা সকলো চাই আছিল। ২৭ তেওঁলোকৰ ভিতৰত মগদলীনী মৰিয়ম, যাকোৰ আবু যোচেফৰ মাক মৰিয়ম আবু চিবদিয়াৰ পুত্ৰকে দুজনৰ মাক, আদি কৰি যীচুৰ সেৱা-শুশ্ৰায়া কৰিবলৈ যীচুৰ লগত আহা মহিলা সকল আছিল। ২৮ তেড়িয়া গুৱালি হৈ আহিছিল, তালৈ আৰিমায়িয়া নগৰৰ পৰা এজন ধনী মানুহ আছিল, তেওঁ নাম যোচেফ, তেওঁ যীচুৰ শিশ্য আছিল। ২৯ তেওঁ পীলাতৰ ওচৰলৈ গৈ, যীচুৰ দেহ খুজিলে; তেড়িয়া পীলাতে দেহ দিবলৈ আজা দিলে। ৩০ পাছত যোচেফে দেহলৈ, শণ সূতৰ মিহি চাফা কাপোৰে দেহস্তো মেৰিয়ালে, ৩১ আবু নিজৰ বাবে শিলত খান্দি থোৱা যি মৈদাম আছিল, তাৰ ভিতৰত দেহস্তো শুবাই থলে। তাৰ পাছত এচটা ডাঙৰ শিল বগৰাই আনি মৈদামৰ দুৱাৰত থলে আবু তেওঁলোক তাৰ পৰা গুচি গ'ল। ৩২ কিন্তু মগদলীনী মৰিয়ম আবু আন মৰিয়ম তাত উপস্থিত হৈ, মৈদামৰ বিপৰীত দিশত বহি আছিল। ৩৩ পাছদিন অৰ্থাৎ আয়োজন দিনৰ পাছদিনা, প্ৰধান পুৰোহিত আবু ফুৰিচী সকলে পীলাতৰ ওচৰত গোট খাই ক'লে, ৩৪ ‘হে মহাশয়, এই প্ৰবন্ধকে জীৱাই থাকোতে কৈছিল, ‘তিন দিনৰ মূৰত মই পুনৰাবৃত্তি’ম, এতিয়া এই কথা আমাৰ মনত পৰিবেছ। ৩৫ এই হেতুকে, ভূতীয় দিনলোকে তেওঁৰ মৈদাম বাখিবলৈ আজা দিয়ক; কিজানি তেওঁৰ শিষ্যবোৰে আহি তেওঁৰ দেহ চৰ কৰি নিব

অহা চিমোন নামেৰে এজন মানুহক বিচাৰি পালে, তেওঁলোকে তেওঁক যীচুৰ কুচু বৈ নিবলৈ ধৰি নিলে। ৩৬ তাতে তেওঁলোকে তেওঁক যীচুৰ লাগথা, অৰ্থাৎ ‘মূৰত লাগথোলা’ নামৰ এখন ঠাই হ'ল পালে। ৩৭ তাতে তেওঁলোকে তেওঁক তিতাৰে মিহিল দ্বাৰাস পান কৰিবলৈ দিলে; কিন্তু তেওঁ তাক চেকি চাই পান কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে। ৩৮ পাছত তেওঁলোকে যীচুৰ কুচুত দি তেওঁৰ কাপোৰ চিঠি খেলি ভাগ-বাঁটি ল'লে; ৩৯ আবু তাতে বহি তেওঁলোকে যীচুৰ পহৰা দি থাকিল। ৩১ তেওঁৰ এই অপবাদ লিখি, মূৰত এখন ফলক আৰি দিলে, ‘এই জন ইহুদী সকলৰ বজা যীচুৰ’। ৩২ সেই সময়ত তেওঁৰ সৌফালে এটা, বাঁওফালে এটা, এইদৰে দুটা ডকাইতক তেওঁৰ লগত কুচুত দিয়া হ'ল। ৩৩ তাতে যি সকলে সেই বাটেদি অহা-যোৱা কৰিছিল, সেই বাটৰুবোৰে মূৰ জোকাৰি জোকাৰি, নিন্দা কৰি ক'লে, ৩৪ ‘হেৰা’ মন্দিৰ নষ্ট কৰোতা আবু তিন দিনৰ ভিতৰত সাজোঁতা, নিজকে বক্ষা কৰা। তুমি যদি দৈশ্বৰৰ পুত্ৰ হোৱা, তেনেহলে কুচুত পৰা নামি আহা’। ৩৫ সেইদৰে প্ৰধান পুৰোহিত, পৰিচাবক আবু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে বিদ্রূপ কৰি ক'লে, ৩৬ ‘তেওঁ আন লোকক বক্ষা কৰিলে, কিন্তু নিজকে বক্ষা নকৰে কিয়া তেওঁ বোলে ইস্তায়েলৰ বজা; এতিয়া কুচুত পৰা নামকচোন; তেড়িয়াহে আমি তেওঁক বিশ্বাস কৰিম। ৩৭ তেওঁ দৈশ্বৰত ভাৰসা কৰিছে; দৈশ্বৰে যদি তেওঁক ভালপায়, তেনেহলে এতিয়া তেওঁক নিষ্ঠাৰ কৰিচোন; কিয়নো নিজকে কৈছিল ‘ময়েই দৈশ্বৰৰ পুত্ৰ’।’ ৩৮ তেড়িয়া তেওঁৰ লগত কুচুত দিয়া সেই দুটা ডকাইতেও তেওঁক একেদৰেই নিন্দা কৰিলে। ৩৯ পাছত বাৰ বজাৰ পৰা তিন বজালৈকে, গোটেই খন দেশৰ ওপৰত আঙাৰ হ'ল; ৪০ আৰু তিনি মান বজাত যীচুৰে বৰ মাতেৰে বিশিয়াই ক'লে, ‘এলী, এলী, লামা চৰজনানী?’ অৰ্থাৎ, ‘হে মোৰ দৈশ্বৰ, হে মোৰ দৈশ্বৰ; কিয় মোক পৰিত্যাগ কৰিলা?’ ৪১ তেড়িয়া তাতে থিয়ে হৈ থকা কোনো কোনোৰে ইয়াকে শুনি ক'লে, ‘তেওঁ এণ্ডিয়াক মাতিছে’। ৪২ তেড়িয়াই তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে ল'বি গৈ, স্পঞ্জ এটুকুৰা লৈ চিৰকাৰে পূৰ কৰি, তাক নলৰ অগত লগাই তেওঁক পান কৰিবলৈ দিলে। ৪৩ কিন্তু আনবোৰে ক'লে, ‘আকলে থকিবলৈ দিয়া; অলিয়াই তেওঁক একে বক্ষা কৰিবলৈ আহে নে নাহে তাকে চাঁও’। ৪৪ তেড়িয়া যীচুৰে বৰ মাতেৰে বিশিয়ালে আবু প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলে। ৪৫ চোৱা, তেড়িয়াই মন্দিৰৰ আৰ-কাপোৰ ওপৰৰ পৰা মজিয়ালৈকে ফাটি দুইটা হ'লা ভূমিকম্প হ'ল; শিলৰোৰ ফাটিল; ৪৬ তেড়িয়া মৈদামৰোৰ মুকলি হৈ গ'ল আবু বহু নিন্দিত পৰিত্ব লোকৰ দেহ উথিত হ'ল। ৪৭ তেওঁলোকে মৈদামৰ পৰা ওলাই পৰিত্ব নগলৈলৈ শ'ল আবু বহু ব্যক্তিক দেখা দিলে। ৪৮ পাছত এশৰ সেনাপতি আবু তেওঁৰ লগত যীচুৰ পহৰা দি থকা কৰিলে, এইদৰে ভূমিকম্প আদি ঘটনা হোৱা দেখি বৰ ভয় পাই ক'লে, ‘এওঁ সঁচাকৈয়ে দৈশ্বৰৰ পুত্ৰ’। ৪৯ পীলাত প্ৰদেশৰ পৰা তেওঁক শুশ্ৰায়া কৰা বহু মহিলা তেওঁলোকে দূৰৰ পৰা সকলো চাই আছিল। ৫০ তেওঁলোকৰ ভিতৰত মগদলীনী মৰিয়ম, যাকোৰ আবু যোচেফৰ মাক মৰিয়ম আবু চিবদিয়াৰ পুত্ৰকে দুজনৰ মাক, আদি কৰি যীচুৰ সেৱা-শুশ্ৰায়া কৰিবলৈ যীচুৰ লগত আহা মহিলা সকল আছিল। ৫১ তেড়িয়া গুৱালি হৈ আহিছিল, তালৈ আৰিমায়িয়া নগৰৰ পৰা এজন ধনী মানুহ আছিল, তেওঁ নাম যোচেফ, তেওঁ যীচুৰ শিশ্য আছিল। ৫২ তেওঁ পীলাতৰ ওচৰলৈ গৈ, যীচুৰ দেহ খুজিলে; তেড়িয়া পীলাতে দেহ দিবলৈ আজা দিলে। ৫৩ পাছত যোচেফে দেহলৈ, শণ সূতৰ মিহি চাফা কাপোৰে দেহস্তো মেৰিয়ালে, ৫৪ আবু নিজৰ বাবে শিলত খান্দি থোৱা যি মৈদাম আছিল, তাৰ ভিতৰত দেহস্তো শুবাই থলে। তাৰ পাছত এচটা ডাঙৰ শিল বগৰাই আনি মৈদামৰ দুৱাৰত থলে আবু তেওঁলোক তাৰ পৰা গুচি গ'ল। ৫৫ কিন্তু মগদলীনী মৰিয়ম আবু আন মৰিয়ম তাত উপস্থিত হৈ, মৈদামৰ বিপৰীত দিশত বহি আছিল। ৫৬ পাছদিন অৰ্থাৎ আয়োজন দিনৰ পাছদিনা, প্ৰধান পুৰোহিত আবু ফুৰিচী সকলে পীলাতৰ ওচৰত গোট খাই ক'লে, ৫৭ ‘হে মহাশয়, এই প্ৰবন্ধকে জীৱাই থাকোতে কৈছিল, ‘তিন দিনৰ মূৰত মই পুনৰাবৃত্তি’ম, এতিয়া এই কথা আমাৰ মনত পৰিবেছ। ৫৮ এই হেতুকে, ভূতীয় দিনলোকে তেওঁৰ মৈদাম বাখিবলৈ আজা দিয়ক; কিজানি তেওঁৰ শিষ্যবোৰে আহি তেওঁৰ দেহ চৰ কৰি নিব

আৰু মানুহবোৰক ক'ব, 'তেওঁ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উঠিল'; যদি সেয়ে
হয় তেনহ'লে ই প্ৰথম অস্তিতকেয়ো শেষ আস্তি অধিক হানিজনক হ'ব'।
৬৫ তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, 'তোমালোকে এদল চন্তৰী
লোৱা; এতিয়া যোৱা আৰু তোমালোকে যেনেকৈ পৰা বাখাণ্গে'। ৬৬
তাৰ পাছত তেওঁলোকে গৈ শিলচটাত মোহৰ মাৰিবলে আৰু এদল চন্তৰীক
মৈদাম বিখিবলৈ দায়িত্ব দিলে।

২৮ তেতিয়া বিশ্রামবাৰ পাৰ হৈ, সপ্তাহৰ প্ৰথম দিন ওচৰ চাপিল,
মণ্ডলীনী মৰিয়াম আৰু আন মৰিয়ামে মৈদাম ঢাৰলৈ গ'ল। ২
চোৱা, তাতে বৰ ভূমিকম্প হ'ল; কিয়নো প্ৰভুৰ দৃতে স্বৰ্গৰ পৰা নামি
আহি শিলচটা বগৰালে আৰু তাৰ ওপৰতে বাহিল। ৩ তেওঁৰ শৰীৰ
বিজুলীৰ নিচিনা আৰু বন্ধু হিমবদেৰ শুক্র আৰু তেওঁৰ ভয়তে প্ৰহৰী
সকল কঁপি কঁপি মৰাৰ নিচিনা হ'ল। ৪ কিন্তু সেই মহিলা কেইজনীক,
দৃতে মাত লগাই ক'লে, 'তোমালোকে ভয় নকৰিবা; কিয়নো ক্ৰুচত
হত হোৱা যীচুক তোমালোকে বিচাৰিছা বুলি মই জানিছোঁ। ৫ তেওঁ
ইয়াত নাই; কিন্তু যেনেকৈ তেওঁ কৈছিল, তেনেকৈ তেওঁ উঠিলা আহা,
তেওঁ শয়ন কৰা ঠাই চোৱাহি। ৬ এতিয়া তোমালোকে বেগাই যোৱা আৰু
তেওঁৰ শিষ্য সকলক এই কথা কোৱাণ্গে যে, তেওঁ মৃত লোকৰ মাজৰ
পৰা উঠিল। চোৱা, তোমালোকৰ আগেয়ে তেওঁ গালীল প্ৰদেশলৈ শৈছে;
তোমালোকে তাতে তেওঁক দৰ্শন পাবা; চোৱা, এই কথা মই তোমালোকক
ক'লোঁ। ৮ তাতে তেওঁলোকে ভয় আৰু মহা-আনন্দেৰে মৈদামৰ পৰা
ততাতৈয়াকৈ গুঁচি গ'ল আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলক সম্বাদ দিবলৈ ল'বি
গ'ল। ৯ তাতে চোৱা যীচুৱে তেওঁলোক সাক্ষাৎ হৈ ক'লে, 'তোমালোকৰ
মঙ্গল হওক'। তাতে মহিলা সকল ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ চৰণত ধৰি
প্ৰণিপাত কৰিলে। ১০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, 'ভয় নকৰিবা;
তোমালোক যোৱা, মোৰ ভাই সকলক গালীল প্ৰদেশলৈ যাবৰ বাবে
সহাদ দিয়াগৈ; তেওঁলোকে তাতে মোক দেখা পাব'। ১১ পাছত মহিলা
সকল যাওঁতে, চোৱা, চন্তৰীবোৰৰ কোনো কোনোৱে নগৰলৈ আছি,
যি যি ঘটিছিল, সেই সকলোৰ সহাদ প্ৰধান পুৰোহিত সকলৰ আগত
দিলেহি। ১২ তেতিয়া তেওঁলোকে পৰিচাৰক সকলৰ সৈতে একত্ৰিত হৈ
আলোচনা কৰিলে আৰু সেনাবোৰক ভালোমান ধন দি ক'লে, ১৩ 'আমি
টোপনিত থাকোঁতে, যীচুৰ শিষ্যবোৰে বাতি আহি, তাক চূৰ কৰি নিলে,
এই বুলি ক'বা। ১৪ এই কথা যদি দেশাধিপতিয়ে শুনে, তেতিয়া আমি
তেওঁক বুজাই-বঢ়াই লম আৰু তোমালোকক এই বিষয়তোৰ পৰা দ্রুত
ৰাখিয়া।' ১৫ তেতিয়া সিহঁতে ধন লালে আৰু তেওঁলোকে শিকাই দিয়াৰ
দৰেই সিহঁতে কৰিলে; এইদৰে এই কথা ইহুন্দী সকলৰ মাজত বিয়পি
গ'ল আৰু আজিলোকে এই কথা, এইদৰে প্ৰচলিত হৈ আছে। ১৬ পাছত
গালীল প্ৰদেশৰ যি পৰ্বত যীচুৱে নিৰূপণ কৰি হৈছিল তালোকে তেওঁৰ
এঘাৰ জন শিষ্য গ'ল; ১৭ আৰু তেওঁক দেখা পাই প্ৰণিপাত কৰিলে; কিন্তু
কোনো কোনোৱে সংশয় কৰিলে। ১৮ তেতিয়া যীচুৱে ওচৰলৈ আহি
তেওঁলোকক ক'লে, 'বোলে, স্বগত আৰু পৃথিবীত সকলো অধিকাৰ মোক
দিয়া হ'ল। ১৯ এই হেতুকে, তোমালোক যোৱা; আৰু সকলো জাতিকে
শিষ্য কৰি, পিতৃ, পত্ৰ আৰু পৰিত্র আত্মাৰ নামেৰে তেওঁলোকক বাণাইজ
কৰা; ২০ মই যি যি আজ্ঞা তোমালোকক দিলোঁ, সেই সকলোকে পালন
কৰিবলৈ তেওঁলোকক শিক্ষা দিয়া; আৰু চোৱা, জগতৰ শেষলৈকে মই
সদায় তোমালোকৰ সঙ্গে সঙ্গে আছোঁ। (aión g165)

ମାର୍କ

୧ ଦେଖିବାର ପ୍ରେ ଯୌଚାରିକ ଶୁଭବାରୀ ଆବଶ୍ୟକ । ୨ ଯିଚ୍ଛା ଭାବବାଦୀର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଲିଖିଥାଏ, ‘ତୋରା, ମୈ ମୋର ବାର୍ତ୍ତାବାହକକ ତୋମାର ଆଗତ ପଞ୍ଜୀୟାଇଛେ, ତେଣୁ ତୋମାର ବାଟ ସୁହିତ କରିବା’ । ମୁହଁପ୍ରାତତ ଏଜନର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଶବ୍ଦା ଗୈଛେ, ‘ତୋମାଲୋକେ ପ୍ରଭୁ ପଥ ସୁହିତ କରା, ତେଣୁର ବାଟ ପୋନ କରା’ । ୪ ଏହିଦେବ ମୁହଁପ୍ରାତତ ବାଣିଷ୍ଠା କରେଂତା ଆବୁ ପାପ ମୋଚନର ଅର୍ଥେ ମନ-ପାଲଟନର ବାଣିଷ୍ଠାର କଥା ଘୋଷା କରେଂତା ଯୋହନ ଆହିଲ । ୫ ତାତେ ତେଣେଟି ଯିହନ୍ଦୀଆ ଆବୁ ଯିବ୍ରାଚାଲେମର ସକଳେ ଲୋକ ତେଣୁର ଓଚର ଚାପିବାଲେ ଓଲାଇ ଆହିଲ ଆବୁ ନିଜର ନିଜର ପାପ ସ୍ଥିକର କରି, ତେଣୁର ଦ୍ୱାରାଇ ଯଦିନ ନନ୍ଦିତ ବାଣିଷ୍ଠା ଲେଣେ । ୬ ମେଇ ଯୋହନ ଟାର ନୋମର କାପୋର ଆବୁ କଙ୍କଳତ ଚାମରାର ଟଙ୍ଗିଳ ବାନ୍ଧିଛିଲୁ ଆବୁ ତେଣୁ କୁଚାର ଫରିଂ ଆବୁ ହାବିର ମୌ ଖାଇଛିଲ । ୭ ତେଣୁ ଘୋଷା କରି କ'ଲେ, ‘ମୋଟିକେ ଶକ୍ତିମାନ ଏଜନ ମୋର ପାହିତ ଆହି ଆହେ ଆବୁ ମହି, ତେଣୁର ପାଦୁକର ଫିଟର ବାଢ଼ ତଳ ମୂର କବି ଖୁଲିବାରେ ଯୋଗ୍ୟ ନହେଣ । ୮ ମେଇ ଆପେନାଲୋକକ ପାନୀତ ବାଣିଷ୍ଠା ଦିଲୋଣେ; କିନ୍ତୁ ତେଣୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ ବାଣିଷ୍ଠା ଦିବ ।’ ୯ ମେଇ ସମୟତ ଯୀଚୁ ଗାଲୀଲ ଦେଶର ନାଚରତର ପରା ଆହି, ଯୋହନର ଦ୍ୱାରାଇ ଯଦିନ ନନ୍ଦିତ ବାଣିଷ୍ଠା ଲେଣେ । ୧୦ ତେଣୁ ପାନୀର ପରା ଉଠି ଆହେତେହ ଆକାଶ ଦୁଫୁଳ ହେ ଯୋରା ଆବୁ କପୋର ନିଚିନା ତେଣୁର ଓପଲେ ଆତ୍ମାର ନମା ଦେଖିଲେ । ୧୧ ଆବୁ ଏହିଦେବ ଆକାଶ-ବୀର ହଲ ଯେ, ‘ତୁମି ମୋର ପ୍ରିୟ ପ୍ରତା ତୋମାତ ମହି ପରମ ସହୃଦୟ ।’ ୧୨ ତେଣ୍ଡିଆ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଇ ତେଣୁର ମୁହଁପ୍ରାତେ ଚାଲିଲ କବି ଲୈ ଗଲ । ୧୩ ମେଇ ମୁହଁପ୍ରାତତ ତେଣୁ ଚଙ୍ଗିଶ ଦିଲାନ୍ତକେ ବନଧୀରୀ ଜନ୍ମର ଲଗତ ଥାକୋତେ ଚତ୍ୟାନର ଦ୍ୱାରାଇ ପରୀକ୍ଷିତ ହଲ, ଆବୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୂର ସକଳେ ତେଣୁର ଶୁଣ୍ଠ୍ୟ କରିଲେ । ୧୪ ଯୋହନକ ବନ୍ଦୀଶଳତ ଥୋରାର ପାହିତ ଯୀଚୁ ଗାଲୀଲ ଦେଶଲେ ଗଲ ଆବୁ ଦ୍ୱିଶ୍ଵର ଶୁଭବାରୀ ଘୋଷା କରିଲେ । ୧୫ ଯୀଚୁରେ ପ୍ରାଚାର କରିଲେ ଆବୁ କଲେ, ‘କାଳ ସମ୍ପର୍କ ହଲ, ଆବୁ ଦ୍ୱିଶ୍ଵର ବାଜ୍ୟ ଓଚ ହଲା ତୋମାଲୋକେ ମନ-ପାଲଟନ କରା ଆବୁ ଶୁଭବାରୀତ ବିଶ୍ୱାସ କରା’ । ୧୬ ପାହିତ ତେଣୁ ଗାଲୀଲ ସାଗରର ତୀରେଦି ଦେ ଥାକୋତେ, ଚିମୋନ ଆବୁ ଚିମୋନ ଭାଯେକ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ସାଗରର ଜାଳ ବାଇ ଥିଲେ, କିଯନୋଣ ତେଣୁଲୋକ ଜାଲୋରା ଆଛିଲ । ୧୭ ତେଣ୍ଡିଆ ଯୀଚୁରେ ତେଣୁଲୋକକ କ'ଲେ, ‘ମୋର ପାହିତ ଆହା, ମହ ତୋମାଲୋକକ ମାନୁହ ଧରା ଜାଲୋରା କରିମ’ । ୧୮ ତେଣ୍ଡିଆଇ ତେଣୁଲୋକେ ଜାଲବୋର ଏବି ଯୀଚୁର ପାଛେ ପାଛେ ଗଲ । ୧୯ ପାହିତ ଯୀଚୁରେ ଅଲପ ଦୂର ଆଶ୍ରାମିତି ହିଁ ଥାକୋତେ, ଚିବଦିଯିର ପୁତେକ ଯାକୋର ଆବୁ ତେଣୁର ଭାଯେକ ଯୋହନକ ଦେଖିଲେ, ତେଣୁଲୋକେ ନାରତ ଜାଳ ମୋରାମତି କବି ଆହିଲ । ୨୦ ତେଣୁ ତେଣ୍ଡିଆଇ ତେଣୁଲୋକକ ମାତିଲେ; ଲଗେ ଲଗେ ତେଣୁଲୋକେ ନିଜର ବାପେକ ଚିବଦିଯ ଓ କାମ କରା ବନୁରାର ସକଳେ ସୈତେ ନା ଏବି ଯୀଚୁର ପାଛେ ପାଛେ ଗଲ । ୨୧ ପାହିତ ତେଣୁଲୋକେ କରଫରାନ୍ତମାଲେ ଗଲ ଆବୁ ବିଶ୍ୱାସବାର ଆହିଲତ ନମ-ଘରତ ସୋମାଇ ଉପଦେଶ ଦିଲେ । ୨୨ ତେଣୁର ଉପଦେଶତ ଲୋକ ସକଳେ ବିଶ୍ୱାସ ମାନିଲେ, କିଯନୋଣ ତେଣୁ ବିଧାନର ଅଧ୍ୟାପକ ସକଳେ ଉପଦେଶ ଦିଯାର ନିଚିନାକେ ନିଦି କ୍ଷମତାପଣ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦରେ ତେଣୁଲୋକକ ଉପଦେଶ ଦିଲେ । ୨୩ ମେଇ ସମୟତ ତେଣୁଲୋକର ସେଇ ନମ-ଘରତେ ଅଞ୍ଚିତ ଆତ୍ମାଇ ଧରା ଏଜନ ମାନୁହ ଆହିଲ । ତେଣୁ ଆଟାଇ ପାରି କ'ଲେ, ୨୪ ‘ହେ ନାଚରତୀଯା ଯୀଚୁ, ଆପୋନାର ଲଗତ ଆମାର କି କାମ? ଆପୁନି ଆମାକ ନଷ୍ଟ କରିବର ବାବେ ଆହିଲେ ନେ? ଆପୁନି କୋନ, ମହି ଜାନୋନା? ଆପୁନି ଦ୍ୱିଶ୍ଵର ପବିତ୍ର ଜନ ।’ ୨୫ କିନ୍ତୁ ଯୀଚୁରେ ତାକ ଡବିଯାଇ କ'ଲେ, ‘ମମେ ମେନ ଥାକ ଆବୁ ଇୟାର ପରା ବାହିର ଓଲା! ।’ ୨୬ ତେଣ୍ଡିଆ ସେଇ ଅଞ୍ଚିତ ଆତ୍ମାଇ ଏକ ଡାଙ ମାତରେ ତେଣ୍ଡିବି ମାନୁହ ଜନକ ଲଗତ ପେଲାଇ ମୁଚିତ ତେଣୁର ପରା ବାହିର ଓଲାଇ ଗଲ । ୨୭ ତାତେ ସକଳୋରେ ବିଶ୍ୱାସ ମାନି, ଇଜନେ ସିଜନେ ସୋଧା-ସୁଧି କରି କଲେ, ‘ଏହିଯା କି? କ୍ଷମତାପଣ୍ଠ ଜନର ଦରେ ଏକ ନତନ ଉପଦେଶ! ଏଂ ଅଞ୍ଚିତ ଆତ୍ମାକୋ ଆଜା ଦିଯାତ, ସିହିତେ ଦେଖେନ ଏଂକ ମାନେ ।’ ୨୮ ତେଣ୍ଡିଆ ତେଣୁର ଖ୍ୟାତି ଗାଲୀଲ ପ୍ରଦେଶର ଚିଦିଶେ ଆବୁ ମେଇ ଏକଖଲ ସକଳେ ଠାଇଲେ ବିଯପି ଗଲ । ୨୯ ପାହିତ ତେଣୁଲୋକେ ନମ-ଘରତ ପରା ଲୋଇ ଆହିଲ ଆନ୍ଦ୍ରିୟର ଘରତ ସୋମାଲ । ତେଣୁଲୋକ ଲଗତ ଯାକୋର ଆବୁ ଯୋହନେ ଆହିଲ । ୩୦ ତାତେ ଚିମୋନର ଶାହରେ କ୍ଷରତ ଅସ୍ତ୍ର ହେ ବିଚନାତ ପରି ଆହିଲ । ତେଣ୍ଡିଆଇ

তেওলোকে তেওঁ বিষয়ে যৌচৰ জনালে। ৩১ তাতে তেওঁ ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ হাতত খবিলৈ আৰু তেওঁক তুলিলো তেভিয়া সেই জৰুৰে তেওঁক এবিলৈ, আৰু তেওঁ তেওলোকৰ সেৱা-শুণ্যা কৰিবলৈ ধৰিলৈ। ৩২ সেই দিনা সন্ধিয়া বেলি মাৰ গলত, লোক সকলেন সকলোৱে গোপীক আৰু ভূতে পোৱা লোক সকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলৈ; ৩৩ আৰু নগৰৰ লোক সকল আহি দুৱাৰ-মুখতে শোটি খালে। ৩৪ তাতে তেওঁ মানা বিধ বোগত কষ্ট পাই থকা অনেক বোগীক সুষ্ঠু কৰিলৈ আৰু ভূতে পোৱা বহু লোকৰ পৰা ভূত খেদলো কিন্তু ভূতবোৰক একো কথা কৰলৈ নিদিলে, কিয়নো সিইতে তেওঁক জানিছিল। ৩৫ অতি বাতিপুৰো প্রায় আকাবাৰ হৈ থাকোতেই তেওঁ উঠি, বাহিৰলৈ লওলাই গৈ নিঞ্জন ঠাইত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল। ৩৬ পাছত চিমোন আৰু লগবৰোৰে তেওঁক বিচাৰি গলা। ৩৭ পাছত তেওঁক পাই কলে, “সকলোৱে আপোনাক বিচাৰি আছে”। ৩৮ তাতে তেওঁ তেওলোকক ক'লে, “ব'লা, আমি ওচৰ আন ঠাইবোৰলৈ থাওঁ, সেই ঠাইবোৰতো মই বাক্য ঘোষণা কৰিব লাগে; মই এই বাবেই লওলাই আহিলোঁ”। ৩৯ পাছত তেওঁ গৈ, গালীল প্ৰদেশৰ সকলো ঠাইতে, তেওলোকৰ নাম-ঘৰবৰোৰতো প্ৰচাৰ কৰিলে আৰু ভূতবোৰক খেদলো। ৪০ তাতে এজন কুষ্ঠ বোগী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল; আৰু সবিনয়েৰে তেওঁৰ সন্মুখত আঁচু লৈ ক'লে, “আপুনি যদি ইচ্ছা কৰে, তেনেহে মোক শুচি কৰিব পাৰে”। ৪১ তেভিয়া তেওঁৰ মৰম লাগিল আৰু হাত মেলি তেওঁক চুই ক'লে, “মই ইচ্ছা কৰিছোঁ শুচি হোৱা”। ৪২ তেভিয়া তেওঁৰ শৰীৰৰ পৰা কুষ্ঠেৰোগ আতৰিল আৰু তেওঁ শুচি হল। ৪৩ যীচুৱে তেওঁক কঠোৱা আজ্ঞা দি দিবায় দিলৈ। ৪৪ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “সারধান হোৱা; কোনো ব্যক্তিক একো নকৰা; কিন্তু যোৱা, পুৰুহিতৰ ওচৰত গৈ নিজেক দেখুওৱা আৰু তুমি শুচি হৰব অৰ্থে মোচিয়ে যি যি উৎসৱ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলৈ, তেওলোকক সাক্ষ্য দিবৰ বাবে সেইবোৰ উৎসৱ কৰাগৈ”। ৪৫ কিন্তু তেওঁ লওলাই গৈ সকলোৱে আগত ঘোষণা কৰিবলৈ ধৰিলৈ আৰু এই কথা এনে ধৰণে প্ৰাকাশ হৰলৈ খৰিলৈ যে, যীচুৱে প্ৰাকাশ্যৰূপে কোনো নগৰত সোমাব নোৱাৰা হল। তেওঁ গৈ বাহিৰত নিঞ্জন ঠাইবোৰত থাকিবলগীয়া হাল যাতে চাৰিওকালৰ পৰা লোক সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিব পাৰে।

କିଛିଦିନର ପାଛତ, ଯୀତ୍ର ମୁନର କହରନାହୁମାଲେ ଆହିଲା ତେତ୍ୟା ଲୋକ ସକଳେ ତେଁ ସରତ ଆହେ ବୁଲି ଶୁଣି, ୨ ଇମାନ ମାୟହ ଗୋଟି ଖାଲେ ଯେ, ଭିତରର କୋନୋ କୋଠିଲିତ ଠାଇ ନୋହାରା ହଲ; ଅନକି ଦୂରାବ-ମୁଖରେ ଠାଇ ନାଇକିଯା ହଲ । ତାତେ ଯୀଚୁରେ ତେଁଲୋକର ଆଗତ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରିଲେ । ୩ ତେତ୍ୟା ଲୋକ ସକଳେ ଚାରି ଜନେ କଟିଯାଇ ଆନା ଏଜନ ପଞ୍ଚଥାତ ବୋଗୀକୀ ଯୀଚୁର ଓଚରଲେ ଆନିଲେ । ୪ କିନ୍ତୁ ଜନ ସମାଗମର ବାବେ ତେଁତେ ଓଚରଲେ ତେଁତିକାର ଚାଲ ଗୁଡ଼ାଇ ବାଟି କରି ଲାଲେ ଆବୁ ପଞ୍ଚଥାତ ବୋଗୀଜନକ ଶୋରା ଶୟାରେ ସୈତେ ତଳିଲେ ନମାଇ ଦିଲେ । ୫ ତାତେ ଯୀଚୁରେ ତେଁଲୋକର ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖି, ସେଇ ଜର୍ତ୍ତର ବୋଗୀଜନକ କ'ଲେ, “ବୋପା ତୋମର ସକଳୋ ପାପ କ୍ଷମା ହଲ” । ୬ କିନ୍ତୁ ତାତ ବହି ଥିକା ବିଧାନର ଅଧ୍ୟାପକ ସକଳର ମାଜର କୋନୋ କୋନୋରେ ମନତେ ଭାବି କ'ଲେ, ୭ “ଏଁ ଏମେ କଥା କେନେକି କବ ପାରେ? ଏଁ ଟେଶ୍‌ବର ନିନ୍ଦା କରିଛେ । ଏଜନ ଟେଶ୍‌ବରଟ ବାହିର କୋମେ ପାପ କ୍ଷମା କରିବ ପାରେ?” ୮ ତେଁଲୋକେ ନିଜର ମନତ ଏମେ କଥା ଭାବି ଥିକା ବୁଲି ଯୀଚୁରେ ନିଜର ଆତ୍ମାତ ତେତ୍ୟାଇ ଜାନିଲେ; ମେଘେରେ ତେଁଲୋକକ କ'ଲେ, “ଆପୋନାଲୋକେ ଅନ୍ତର୍ବତ କିମ୍ବା ଏନେ କଥା ଭାବିରେ? ୯ ‘ତୋମର ସକଳୋ ପାପ କ୍ଷମା ହଲ’ ନାଇବା ଉଠା, ତୋମାର ଶୟା ତୁଳି ଲୈ ଖୋଜକାଢ଼ି ଯୋରା”; ଏହି ଦୁଟା କଥାର ମାଜତ ପଞ୍ଚଥାତ ବୋଗୀଜନକ କୋନଟେ କବଲେ ଉଜୁ? ୧୦ କିନ୍ତୁ ଆପୋନାଲୋକେ ଯେଣ ଜାନେ ଯେ, ପୃଥିଵୀର ପାପ କ୍ଷମା କରିବର ବାବେ ମାନୁହ ପୁତ୍ର କ୍ଷମତା ଆହେ”, ଏହି ବୁଲି ତେଁ ପଞ୍ଚଥାତ ବୋଗୀଜନକ କ'ଲେ, ୧୧ “ମାତ୍ର ତୋମାକ କଣ୍ଠ, ଉଠା, ତୋମାର ଶୟା ତୁଳି ଲୈ, ନିଜର ସରଲେ ଯୋରା” । ୧୨ ତାତେ ତେଁ ତେତ୍ୟାଇ ଉଠିଲା, ଆବୁ ସକଳୋରେ ଶନ୍ତିଖାତ ନିଜର ଶୟା ତୁଳି ଲୈ ଲୋଇ ଗଲା; ଇଯାକେ ଦେଖି ସକଳୋରେ ବିସୟ ମାନି କ'ଲେ, “ଆମି ଏନେକୁଠା କେତ୍ଯାଓ ଦେଖା ନାଇ”, ଏହିବେ ଟେଶ୍‌ବର ସ୍ତତି କରିବ ଧ୍ୱିଲେ । ୧୩ ତାର ପାଛତ ଯୀତ୍ର ଆକୌ ସାଗରର ତୀରଲୈ ଲୋଇ ଗଲା, ଆବୁ ଲୋକ ସକଳ ତେଁତି ଓଚରଲେ ଅହାତ, ତେଁ ତେଁଲୋକକ ଉପଦେଶ ଦିଲେ । ୧୪ ପାଛତ ତେଁ ଯାଏଁତେ ଆଲକ୍ଷ୍ୟର

पुतेक लेवीक कर लोरा चर्बात वहि थका देखा पाले आबू तेओंक क'ले, “मोर पाछे पाछे आहा”। तेतिया तेओं उट्ठि, तेओं पाछे पाछे गळ। १५ मेतिया याचूरे लेवी घरत डोजन करि आछिल, तेतिया अनेक कर संग्रहकरी आबू पापी लोक आबू तेओं शिष्य सकलेले तेओंवरे सैतेते डोजन करिवले वहिल; लगते तेओं पाचे पाचे आहा अनेक लोक तात उपस्थित आछिल। १६ ताते तेओं पापी आबू कर संग्रहकरी सकलर सैतेते डोजन करा देखि, फरीटी समाजर विधानर अध्यापक सकले तेओं शिष्य सकलक क'ले, “एंड किय कर संग्रहकरी आबू पापी लोकर लगत डोजन-पान करे?” १७ याचूरे इयाके शुनि तेओंलोकक क'ले, “निवोणी मानुह वाबे चिकिंसकर कोणो प्रयोजन माटी, किन्तु रोगीवाबे प्रयोजन आছे। मई धार्मिक जनक नहय किन्तु पापीकरे निमत्रण जनावरी आहिहें”। १८ एवाब योहनर शिष्य सकल आबू फरीटी सकले लघोन दि आछिल ताते तेओंलोकक आही याचूक सुविले, “योहनर शिष्य सकले आबू फरीटी सकलर शिष्य सकलेले लघोन दिये, किन्तु आपोनार शिष्य सकले लघोन निदिये; इयाब कारण कि?” १९ तेतिया याचूरे तेओंलोकक क'ले, “सर्वी सकल दरवार लगत थका समयत, तेओंलोकक लघोन दिव पाबे ने? तेओंलोकक लगत दरवा थाके माने तेओंलोकक लघोन दिव नोराबे। २० किन्तु एने दिन आहिर, यिदिना तेओंलोकक परा दरावाक निया हव आबू सेहि दिनत तेओंलोकक लघोन दिव। २१ कोनें प्रबन्ध वस्त्र नतुन कापोरब टापली नामाबे; तेने करिले, यि डोखवेबे टापली घरा हय, सेये ताक कापी निये; अर्थात् नतुन डोखवे पुरुणिक कापी निये आबू तेतिया सरव भागवे फाटी याय। २२ पुरुण छालर मोटेट नतुन द्राक्षारस कोनोवारे नथये आबू यदि कोनोवाहि थय, तेनेहले सेहि द्राक्षारसे सेहि मोट फाली पेलाब, ताते द्राक्षारस आबू मोट, दुयोटाइ नष्ट हव, किन्तु नतुन द्राक्षारस नतुन मोटत्हे थय।” २३ ताब पाछत तेओं विश्वामाबारे शश्यक्षेत्रम जाजेदी याओंते, तेओं शिष्य सकले शश्यर घोकवारे छित्री थाविले। २४ ताते फरीटी सकले याचूक कले, “चोरा, विधान अनुसारे विश्वामाबारे यि करिव नापाय, सेहिवोरे इहेंते किय करिहे?” २५ तेतिया तेओं तेओंलोकक कले, “दायुद आबू तेओं लगवारेवर थ्रयोजन होवात आबू तोके लगात यि कर्म करिविल, सेहि विषये आपोनालोके केतियाओ पढा माटी ने? २६ तेओं केनेके अवियाथ महा-पुरोहितर समयत, देश्वर गृहत सोमाल आबू पुरोहितर वाहिवे विधान अनुसारि अनां लोके थाक नोराबा यि दर्शन-पिठा, सेहिवोरे तेओं थाले आबू लगवारेवरको दिले? २७ याचूरे तेओंलोकक पुनर्व कले, “विश्वामाबार मानुहर कारवेह हल; किन्तु मानुह विश्वामाबार कारवेह नहल; २८ एই हेतुके मानुहर पुत्र विश्वामा-वारवो अधिपति”।

३ ताब पाछत याचूरे पुनर्व नाम-घरत सोमाल; आबू तात हात शुकाइ

योरा रोगी एजन आछिल। २ विश्वामाबारे सेहि व्यक्ति जनक तेओं सूख करिव ने नकरे, इयाके लोक सकले चाइ आछिल आचलते तेओंलोकक तेओंक अपवाद दिवर वाबे कारण विचारी आछिल। ३ तेतिया याचूरे सेहि हात शुकाइ योरा बुगीया मानुह जनक क'ले, “उठा, आबू सकलोकार माजत थिय होवा”。 ४ ताब पाछत तेओं लोक सकलक सूधिले, “विधानर मते विश्वामाबारे बेया कर्म ने, भाल कर्म करा उचित? आबू नब-वेद करिव पाय ने प्राण रक्षा करिव पाय?” किन्तु तेओंलोकक मने मने थाकिल। ५ तेतिया तेओंलोकक हदयर कर्तिनता देखि तेओं असरुत्त है खेडेर चारिओफाले चाले आबू सेहि मानुह जनक कले, “तोमार हात थन मेली दिया”。 तेतिया तेओं हात थन मेली दिले आबू याचूरे सेहि हात थन पूर्वर सूख अवस्थाले अनिले। ६ तेतिया फरीटी सकल वाहिले लोलाइ गै हेबोनीया मानुह सकलर सैतेते आलोनाचा करिले आबू तेओंक विनष्ट करिवर वाबे तेओं विरुद्धे मन्त्राक करिवले। ७ ताब पाछत याचूरे येतिया तेओं शिष्य सकलर सैतेते सागरर पार्वले गळ; तेतिया गालील आबू यिहेदीयाब परा अहा मानुहर दल एटाइ तेओंक अनुसरण करिले, ८ आबू विरुद्धालेम, इदोमार यर्दनर सिपारवर परा, तुव आबू चीदोनार चारिओफालर परा मानुहर एटा वृहृ दले तेओं करि थका सकलो कर्मर

कथा शुनिले आबू तेओंलोक ओचर चापि आहिल। ९ तेतिया लोक सकलर समागम अधिक होरा देखि, तेओं हेचा-ठेलार माजत नपरिवर वाबे शिष्य सकलक एथन नांग व्युग्त वाखिवले आज्ञा दिले। १० कियानो तेओं अनेक लोकक सुख वरा देखि, व्याधिये वरा सकलोराई तेओंक छूटले हेचा-ठेला करि आहिल। ११ आबू अंगुच आत्माबोवे तेओंक येतियाहि देखे, तेतियाहि तेओं अगत परे आबू कान्दी कान्दी कय, ‘आपुनी इश्वर पुत्र’। १२ किन्तु तेओंक प्रकाश नवरिवले सिंहातक दृच्छिकै सारधान करि दिले। १३ पाचे तेओं पर्वत उट्ठि, यि सकलक तेओं इच्छा करिले, तेओंलोकक मातिले, आबू तेओंलोक तेओं ओचरले आहिल। १४ तेतिया तेओं वाब जनक नियुक्त करिले (यि सकलक तेओं पाचनी नाम दिल्ला) याते तेओंलोकक तेओं संज्ञे संज्ञे थाकिव पाबे आबू तेओंलोकक याते प्रचार कविवले पष्टियाब पाबे, १५ आबू तेओंलोके येन तृत खेदावर वाबे अधिकारो पाब पाबो। १६ तेओं यि वाब जनक नियुक्त करिले, सेहि केहीजन हल-चिमोन, यि जनक तेओं पितर नाम दिल्ला। १७ चिबदियर पुतेक याकोब आबू याकोब भायेक योहन, (ऐ दुजनक बनेवगच, अर्थात् मेघ-गर्जेमर पुतेक नाम दिले); १८ अस्सिय, फिलिप, वार्थलमाया, मथि, थोमा, आलफ्यर व्युतेक याकोब, थदेय, जातीयतावादी चिमोन, १९ आबू तेओंक शक्रर हातत शोधाहि दिया टक्किरियोतायिया यिहूदा। २० पाछत तेओं एटा घरत सोमाल; आबू पुनरुवाय तात इमान मानुह गोट खाले ये, तेओंलोकके डोजन करिव नोराबिले। २१ तेओं लगवारे याचूरे तेओंलोकक तेओंलोके तेओंक, ‘तेओं वली हल’ वली कै खरिवले लोलाइ गळ। २२ आबू यिहूदालेमर परा अहा विधानर अध्यापक सकले क'ले, “तेओं गात वेलच्चूब आছे; आबू भुतर सेहि जाजर घावाई तेओं भुतरेवे खेदया” २३ तेतिया याचूरे तेओंलोकक ओचरले माति दृष्टित्वेते क'ले, “चयातने चयातनक केनेके खेदावर पाबे? २४ यदि कोने वाज्य निजर विरुद्धे निजे ताग है याय, तेनेहले सेहि वाज्य एक है थाकिव नोराबे। २५ आबू कोने घर यदि निजर विरुद्धे निजे ताग है याय, तेनेहले सेहि घर एक है थाकिव नोराबे। २६ चयातनेव यिय हय, तेनेहले सि थाकिव नोराबिव किन्तु तार गात अस्त हव। २७ वेलानजनक थर्थमे नावाङ्दिले, कोनें तेओं घरत सोमाल तेओं वस्त लूट करिव नोराबे; वाकिलेहे तेओं घर लूट करिव पारिवा। २८ मई आपोनालोकक व्युत्पौके केंत्र, मनुय-सन्तान सकलर सकलो विधर पाप, आबू ईश्वर निन्दा करा यि निन्दा, एहिवेस रसकलोरे क्षमा हय; २९ किन्तु यि कोनोरे परिव आत्मार निन्दा करे, सेहि जनव क्षमा कोनो काले नहव; सि अनंत पापाव अधिकारी”। (aiōn g165, aiōnios g166) ३० याचूरे ऐ कथा तेओंलोकक कले; कारण तेओंलोकके कैचिल, “तेओं गात अंगुच आत्मा आहो” ३१ एनेते तेओं याक आबू भायेक सकल आही, वाहिवे थिय है तेओंक माति पठाले। ३२ तेतिया लोक सकल तेओं उत्तर चारिओकामे वहि आछिल; आबू तेओंलोकके तेओंक क'ले, “चाओक, आपोनार मा, ताई आबू तनी सकले वाहिवे आपोनाक चिबाचिहे”। ३३ ताते तेओं उत्तर दि तेओंलोकक क'ले, “योर आहे आबू योर भाई सकल कोन?” ३४ पाचत तेओं चारिओकामे क्षमा हय; ३५ कियानो यि जने इश्वर इच्छा पालन करे, सेहि जनेही योर भाई, भनी, आबू आइयो हया”

४ ताब पाचत याचूरे सागरवर तीव्रत गै पुनर्व उपदेश दिवले खरिले।

तेतिया अधिक लोक तेओं घरत ओचर गोट खोरावे तेओं सागरले गै एथन नारात उट्ठि वहिल; आबू लोक सकल सागरवर पाबतेते वै थाकिल। २ तेतिया तेओं दृष्टित्वेते तेओंलोकक अनेक उपदेश दिले आबू उपदेश दिवते तेओंलोकक कले: ३ “शुनक, एजन खेतियाके कठीया सिचिवले गळ। ४ तेओं सिचांते सिचांते, किछुमान कठीया आलिवाटर कायथ परिल; ताते चराहिवोवे आहि सेहिवो खुंटि खाले। ५ किछुमान कठीया आलिवाटर कायथ परिल; ताते माटी थका शिलनित परिल, ताते माटी डार्त नोहोरावे वाबे

সোনাকালে গজিলা ৬ কিন্তু যেতিয়া সূর্য উদয় হ'ল আবু তাপ লাগিল তেতিয়া শিপা নোহোরা বাবে, সেইবোর শুকাই গল। ৭ কিছুমান কঠিয়া কাঁইটিনি পরিল; তাতে কাঁইটায়া বনবোর বাচি উঠি সেইবোরক হেঁচি ধরিলে আবু সেইবোরত একো ফল নথবিল। ৮ আন কিছুমান কঠিয়া ভাল মাটিত পরিল আবু গজালি মেলি বাচি উঠিল, তাতে ফলউৎপন্ন হলা সেই কঠিয়াবোর কিছুমানে ডেবুৰি, তিনি বুৰি আবু এশ গুণলৈকে ফল উৎপন্ন কৰিলে।” ৯ তেওঁ ক'লে, “যার শুণিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক”। ১০ তাৰ পাছত যীচু নিৰ্জন ঠাঁইত থকা সময়ত তেওঁৰ সঙ্গী সকলে সেই বাব জন শিষ্যৰ সৈতে গৈ সেই দৃষ্টান্ত কেইটাৰ বিষয়ে তেওঁক সুধিলৈ। ১১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ নিগৃত-তত্ত্ব তোমালোকক দিয়া হৈছে কিন্তু যি সকল লোক বাহিৰত আছে, তেওঁলোকৰ আগত সকলো কথা দৃষ্টান্তেৰে কোৱা হৈছে, ১২ যাতে তেওঁলোকে যেতিয়া চাই, হয়, তেওঁলোকে চাই; কিন্তু দেখা নাপায়, আবু যাতে তেওঁলোকে যেতিয়া শুনে; হয়, শুনে, কিন্তু বুঝি নাপায়, অন্যথা তেওঁলোকে ঘূৰি আহিলোহেতেন, আবু ঈশ্বৰেও ক্ষমা দিলেহেতেন।” ১৩ পাছত তেওঁ কলে, “তোমালোকে এই দৃষ্টান্ত বুজা নাই নে? তেনহেলৈ সকলো দৃষ্টান্ত কেনকৈ বুজিবা? ১৪ সেই যেতিয়কে বাক্য সিঁচে। ১৫ য'ত বাক্য সিঁচ হয়, সেই আলিবাটৰ কাষত থকা এওঁলোক এনেকুৱা লোক, এওঁলোকে বাক্য শুনি উঠাৰ লগে লগে চ্যাতানেআহি তেওঁলোকৰ পৰা সিঁচ বাক্য কাঢ়ি নিয়ে; ১৬ সেইদৈৰে শিলিন্ত সিঁচ এওঁলোকে এনেকুৱা লোক, তেওঁলোকে বাক্য শুনাৰ লগে লগে আনন্দেৰে গ্ৰহণ কৰে, ১৭ কিন্তু তেওঁলোকৰ শিপ্পা নথকাত, অলপ দিন মাথোন থাকে; পাছত বাক্যৰ কাৰণে কেশ বা তড়ানা হোৱা মাত্রকে তেওঁলোকে বিঘ্নিন পায়। ১৮ আবু আনন্দৰে কাঁইটিনিত সিঁচাঁ, এওঁলোকে বাক্য শুনাৰ পাছত, ১৯ সংসাৰৰ চিতা, ধৰন ম্যায় আবু আন আন বিষয়ৰ লোভসোমাই, বাক্য হেঁচি ধৰে; তাতে সেই বাক্য বিফল হয়। (alibg 165) ২০ আবু ভাল মাটিত সিঁচাঁ এওঁলোক এনেকুৱা লোক, তেওঁলোকে বাক্য শুনি গ্ৰহণ কৰে আবু ত্ৰিশ, যাঠি আবু এশ গুণকৈ ফল উৎপন্ন কৰে।” ২১ যীচুৰে তেওঁলোকক আবু কলে, “তোমালোকে ঘৰৰ ভিতৰত চকি জ্ঞালাই গছাৰ ওপৰত নথে দেৱৰ বা খাটৰ তলত থবলৈ আনা নে? কিন্তু তাক ভিতৰলৈ আনি গছাৰ ওপৰতহে বৰ্থা হয়। ২২ কিয়নো যি প্ৰকাশিত নহৰ এনে কোনো চকি থোৱা বস্তু নাইআবু যি বিষয়ৰ পোহৰলৈ নাহিৰ, এনে গোপন কৰি বাধিবলৈও কোনো বিষয় নাই। ২৩ কাৰোবাৰ যদি শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক”। ২৪ যীচুৰে তেওঁলোকক পুনৰ কলে, “তোমালোকে কি শুনা, তালৈ মন কৰা; যি জোখেৰে তোমালোকে জোখা হৰ; আবু তোমালোকক অধিক দিয়া হৰ। ২৫ কিয়নো যাৰ আছে, তেওঁকেই দিয়া হৰ; কিন্তু যাৰ নাই, তেওঁৰ যি আছে, সেইবিধি তেওঁৰ পৰা বিয়া হৰ।” ২৬ যীচুৰে কলে, “ঈশ্বৰৰ বাজ্য এজন মানুহে তেওঁৰ কঠিয়া মাটিত সিঁচাঁ দৰে হয়। ২৭ তেওঁ বাতায়ে-দিনে, শোওঁতে উঠোৱে, সেই কঠিয়া কেনকৈ গজে আবু বাঢ়ে, সেই বিষয়ে নাজাম। ২৮ পথৰীয়ে নিজে নিজে, প্ৰথমে পাত, পাছত থোৰ, তাৰ পাছত থোকত পুৰ হোৱা গুটি উৎপন্ন কৰে। ২৯ তাৰে গুটি পকাৰ পাছত, শস্য দাবাৰ সময় উপস্থিত হল বুলি জানি, তেওঁ তেওঁত্যাক কাঢ়ি লগায়।” ৩০ যীচুৰে পুনৰ ক'লে, “আমি কেনকৈ ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ তুলনা দিম, বা কি দৃষ্টান্তেৰে এই বিষয়টো প্ৰকাশ কৰিম? ৩১ সি এটি সবিয়হ গুটিৰ নিচিনা; যি গুটি মাটিত সিঁচাঁতে, পৃথৱীৰ আটাই কঠিয়াতকে সুৰু; ৩২ কিন্তু সেই বীজ সিঁচাঁৰ পাছত, সি গজি বাচি আটাই উদ্ভিদতকৈ ডাঙৰ হয় আবু ইমান ডাঙৰ ডাঙৰ ডাল ধৰে যে আকাশৰ চৰাইবোৰেও আহি তাৰ ছাঁত বাস কৰিব পাৰে।” ৩৩ এইদৈৰে অনেক দৃষ্টান্তেৰে, যীচুৰে তেওঁলোকৰ শুনা শক্তি অনুসাৰে তেওঁলোকক একো নকলে; অৱশ্যে নিজৰ শিষ্য সকলক ব্যক্তিগত ভাৱে সকলো বিষয় ব্যাখ্যা কৰি বুজাই দিলো। ৩৫ সেইদিন গধুলি সময়ত যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “আমি সিপাবলৈ যাওঁকহা।” ৩৬ তেতিয়া শিষ্য সকলে লোক সকলক এৰি থৈ, তেওঁ যেনকৈ নারাত আছিল, তেনকৈয়ে যীচুৰে কঠিয়া লগত লৈ গল; আবু আন আন নারো তেওঁলোকৰ

লগত আছিল। ৩৭ পাছত বৰ ধুমুহা বতাহ ব'লাত, টোৰ কোৰত নাও খন পানীৰে পূৰ হবলৈ ধৰিলো। ৩৮ সেই সময়ত তেওঁ নাৰৰ গুৰিৰফালে গাৰুত মূৰ দিয়ে টোপিন গৈ আছিল। তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক জগাই ক'লে, “হে ঘুৰু, আমি যে এতিয়া মৰোঁ, ইয়ালৈ আপুনি চিতা নকৰে নে?” ৩৯ তেতিয়া তেওঁ উঠি, বতাহক ডিবিয়ালে আবু সাগৰকো ক'লে, “শাস্তিৰে থিৰে থাকা” তেতিয়া বতাহ আতবি গল, আবু অতি শাস্তি হৈ পৰিল। ৪০ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোক কিয় ডয়াতুৰ হৈছা? এতিয়ালৈকে বিশ্বাস হোৱা নাই নে?” ৪১ তাৰে তেওঁলোকে ভয়ত অতিশয় আতুৰ হৈ ইজনে সিজনে কোৱা-মেলা কৰিব ক'লে, “বতাহ আবু সাগৰেও যে এওঁৰ কথা মানে, এওঁ নো কোন?”

৫ তাৰ পাছত তেওঁলোক সাগৰৰ সিটো পাৰে থকা, গোৰাচেনীয়া সকলৰ অঞ্চল পালে। ২ যীচুৰে নাৰৰ পৰা নাৰৰ সময়তে অশুচি আত্মাই ধৰা এজন মানুহে তেওঁক লগ ধৰিব আছিলো সি মৈদামৰ পৰা ওলাই আছিলো। ৩ সেই মানুহ জনে মৈদামনিত নিয়াম কৰিছিলো কোমেও তেওঁক বাদ্ধি বাধিব পৰা নাছিল, শিকলিবেও বাদ্ধি বাধিব পৰা নাছিল। ৪ তেওঁক বাবে বাবে বেৰী আবু শিকলিবে বাদ্ধা হৈছিল, কিন্তু তেওঁ শিকলি ছিডি পেলাই, বেৰী ও ডোখৰ ডোখৰ কৰিছিল। তেওঁক দমন কৰিবলৈ কাৰে শকি নাছিল। ৫ প্ৰতিটো বাতি আবু দিনত তেওঁ মৈদামলৈ যায় আবু পৰ্বতত গৈ চিএৰে; আবু শিলোৰে নিজকে নিজে আঘাত কৰে। ৬ মেতিয়া তেওঁ দূৰৰে পৰা যীচুৰ দেখা পালে, তেতিয়া তেওঁ দৌৰি আহিল আবু যীচুৰ প্ৰণালীত কৰিলো। ৭ তাৰ পাছত তেওঁ কন্দি কন্দি বৰ মাতৰে কলে, “হে সৰোপৰি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু, আপোনাৰ লগত মোৰ কি কাম? মই আপোনাৰ ঈশ্বৰৰ শপত দিছোঁ, মোক যাবত্না নিদিব।” ৮ কিয়নো যীচুৰে তেওঁক কৈছিল, “হেৰ অশুচি আত্মা, এই মানুহ জনৰ পৰা বাহিৰ ওলা।” ৯ পাছত যীচুৰে তেওঁক সুধিলৈ “তোৰ নাম কি?” তাৰে সেই মানুহ জনে তেওঁক ক'লে, “মোৰ নাম বাহিনী কিয়নো আমি অনেক আছোঁ।” ১০ পাছত যীচুৰে যেন সেই ঠাঁইৰ পৰা সিহাঁতক নেথেদে, এই কাৰণে অনেক বিনয় কৰিব ক'লে। ১১ সেই সময়ত ওচৰৰ পৰ্বতত এজাক গাহাৰি চৰি আছিল। ১২ তাৰে সেই ভূতবোৰে যীচুৰ বিনয় কৰিব ক'লে, “আমাক সেই গাহাৰি চৰি ভিতৰত পঠাই দিয়ক।” ১৩ তাৰে তেওঁ অনুমতি দিয়াৰ পাছত সেই অশুচি আত্মাবোৰ বাহিৰ ওলাই গাহাৰিৰোৰত সোমাল; তেতিয়া সেই জাকত থকা প্রায় দুই হাজাৰ গাহাৰি বৰ জোৰেৰে দৌৰি গৈ গৰাৰ পৰা সাগৰত পানীত পৰি ডুবি মৰিল। ১৪ তেতিয়া যি সকলে সেই গাহাৰিৰ জাকতোৰে তত্ত্বাধান কৰি আছিল, তেওঁলোক পলাই গৈ নগৰ আবু গাঁৰবোৰত সমষ্টি সমাদ দিলো। তেতিয়া ঘটি যোৱাৰ ঘটনাতোৰ কথা শুনিবলৈ পোৱাত লোক সকলে সেই অশুচি আত্মাই ধৰা লোক জনক চাৰলৈ আছিল; ১৫ আবু যীচুৰ ওচৰলৈ আছি, সেই ভূতে পোৱা মানুহ জনক, অৰ্থাৎ বাহিনীয়ে পোৱা জনক কাপোৰ পিঙ্কি, শুন্দ মনেৰে বহি থকা দেখা পাই লোক সকলে ভয় কৰিলো। ১৬ সেই ঘটনা যি সকল লোকে দেখিছিল তেওঁলোকে লোক সকলক, কেনকৈ কি ঘটিল আৰু ভূতে পোৱা মানুহ জনৰ আবু গাহাৰিৰোৰ বিষয়ে বুজাই দিলো। ১৭ তেতিয়া সেই ঠাঁইলৈ অহা সোকলে যীচুৰে তেওঁলোক পেঁচাই গৈ নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ আহি তেওঁক সৈতে তেওঁক বাধিবলৈ বিনয় কৰিবলৈ। ১৮ পাছত যীচুৰে যেতিয়া কেশ পোৱালৈ আহি তেওঁলোক পেঁচাই গৈ জন আছিল, এবিহী যীচুৰে তেওঁলোক কেশ পোৱালৈ আহি তেওঁলোক পেঁচাই গৈ জন আছিল। ১৯ পাছত যীচুৰে যেতিয়া কেশ পোৱালৈ আহি তেওঁলোক পেঁচাই গৈ জন আছিল। ২০ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁলোকক কেশটো খালে; সেই সময়ত তেওঁ পেঁচাই গৈ পোৱা পালি দেশত ঘোষণা কৰিবলৈ ধৰিলো; তাৎক্ষণ্যে সকলোৰে বিনয় কৰিলো। ২১ পাছত যীচুৰে যেতিয়া নামেৰে আকো সিপাবলৈ গল, তেতিয়া মানুহৰ বৃহৎ দল এটা তেওঁৰ ওচৰত গোটা খালে; সেই সময়ত তেওঁ সাগৰৰ ভীত আছিল। ২২ এনেতো যাধীৰ নামেৰে নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী এজনে আহি তেওঁক

দেখি তেওঁর চৰণত পৰিলা। ২৩ তেওঁ বাবে বাবে বিনয় কৰি যীচুক কলে, “মোৰ ছোৱালী জনীৰ মৃত্যু ওচৰ চাপিছে, তাই যেন সুষ্ঠু হৈ জীয়াই থাকে, এই কাৰণে আপুনি আহি, তাইৰ গাত হাত দিয়কাহি।” ২৪ তেড়িয়া যীচু তেওঁৰ লগত গল আৰু বছ লোক তেওঁৰ পাছে পাছে হৈ তেওঁক হেঁচ-মেলি ধৰিলে। ২৫ আৰু সেই সময়ত তাতে বাৰ বছৰ ধৰি তেজ ঘোৱা বেগ ভোগ কৰি থকা তিৰোতা এজনী আছিলা। ২৬ অনেক বেজৰ ওচৰত চিকিৎসা কৰি আৰু সৰ্বৰ খৰচ কৰিও তেওঁ সুস্থ হোৱা নাছিল, কিন্তু বেচি কষ্টহে পাই আছিল। ২৭ তেওঁ যীচুৰ বিষয়ে শুনি, লোক সকলৰ মাজত সোমাল আৰু তেওঁৰ পাছফালেনি আহি, তেওঁৰ কাপোৰ চূলে ২৮ কিয়নো তেওঁ কৈছিল, “মই যদি তেওঁৰ কাপোৰ মাথোন চূলে পাও, তেড়িয়াও মই বক্ষা পাম।” ২৯ তেড়িয়া তেওঁ যীচু চূলে পাই, তেওঁৰ তেজ বৈ থকা শুকাই গ’ল আৰু তেওঁ শৰীৰত সেই ব্যাধিৰ পৰা মুক্ত হোৱা গম পালে। ৩০ সেই সময়ত যীচুৰে নিজৰ পৰা শক্তি ওলাই ঘোৱা গম পাই, লোক সকলৰ মাজত মুখ ধৰাই সুধিলে, “মোৰ কাপোৰ কোনে চূলে?” ৩১ তাতে তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক কলে, “লোক সকলে আপোনাক হেঁচ-মেলি ধৰা দেখিও, কোনে মোক চূলে বুলি কয় নে?” ৩২ কিন্তু সেই কৰ্ম কৰা জনীক দেখিবলে তেওঁ চাৰিওফালে চালে। ৩৩ তেড়িয়া সেই তিৰোতাই নিজলৈ যি ঘটিল, সেই বিষয়ে জানিব পোৱাত, ভয়ৰে কঁপি কঁপি আহি তেওঁৰ আগত পৰিল আৰু সকলো সত্য কথা ক'লে। ৩৪ তাতে যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “আইটি, তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক সুস্থ কৰিলে; শাস্তিৰে ঘোৱা আৰু সুস্থ থাকি তোমাৰ সেই ব্যাধিৰ পৰা মুক্ত হোৱা।” ৩৫ তেওঁ এই কথা কয় থাকোতে, নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী জনৰ ঘৰৰ পৰা মানুহৰোৰে আহি ক'লে, “তোমাৰ ছোৱালী মৰিলা গুৰুক পুনৰ কিয় কষ্ট দিয়া?” ৩৬ কিন্তু যেতিয়া সেই বাব্য যীচুৰ কাপত পৰিল, তেওঁ নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী জনক কলে, “ভয় নকৰিবা; বিশ্বাস মাথোন বাবা।” ৩৭ পাছত পিতৰ, যাকোব আৰু যাকোবৰ ভায়েক যোহন কিন্তু তেওঁলোকৰ বাহিৰে আন কাকো তেওঁৰ লগত থাকিব নিদিলে। ৩৮ তেওঁলোকে নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী জনৰ ঘৰলৈ আহি তাতে কেন্দ্ৰন আৰু বৰ বিলাপ কৰাৰেক দেখিলে। ৩৯ পাছত যীচুৰে ভিতৰলৈ সোমাই, তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে কিয় বিলাপ আৰু কেন্দ্ৰন কৰিছা? ৪০ ছোৱালী জনী ঘৰা নাই, টোপনিতহে আছে।” তাতে তেওঁলোকে তেওঁক হাহিলে। কিন্তু তেওঁ সকলোকে বাহিৰ কৰি, ছোৱালী জনীৰ মাক-দেউতাক আৰু তেওঁৰ সঙ্গী সকলক লগত লৈ, যি ঠাইত ছোৱালী জনী আছিল, সেই ঠাইলৈ গ'ল। ৪১ পাছত তেওঁ ছোৱালী জনীৰ হাতত ধৰি তাইক কলে, “টিলাখা কুলী”; অৰ্থাৎ, “আইছ, মই তোমাক কওঁ, উঠা।” ৪২ সেই মৃহুর্ততে ছোৱালী জনীনো উঠি খোজ কাঢ়িলে, (কিয়নো তাইৰ বয়স বাৰ বছৰ হৈছিল)। তেড়িয়া তেওঁলোকে অতিশয় বিস্যায় মানিলে। ৪৩ পাছত এই কথা ঘেন কোনে ও নাজনে, তাৰ বাবে তেওঁ তেওঁলোকক এনে দৃঢ় আজ্ঞা দিলে আৰু তাইক কোনো ঘোৱা বস্তু দিবলৈ ক'লে।

৬ তাৰ পাছত যীচুৰে সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই, নিজ নগৰলৈ আহিল আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলো তেওঁৰ পাছে পাছে আহিল। ২ পাছত যেতিয়া বিশ্বামৰাৰ আহিল, তেওঁ নাম-ঘৰত উপদেশ দিবলৈ বৰিলে। তাতে বহলোকে শুনি, তেওঁৰ কথাত বিস্যায় মানি কলে, “তেওঁ এইবোৰে শিক্ষা কৰি পৰা পাবে? দৈশ্বে তেওঁক দিয়া এমে জ্ঞান কেনেকুৰা? আৰু তেওঁৰ হাতৰ দ্বাৰাই যে এইচুপে পৰাক্ৰম কাৰ্যাবৰ সাধিত হয়, এইবোৰে নো কি? তই সেই বাটৈ নহয় নে? মৰিয়াৰ পুত্ৰ আৰু যাকোব, যোচিৰ, যিহুন আৰু চিমোনৰ ককায়েক নহয় নে? ইয়াৰ ভনী কেইজনীও আমাৰ ইয়াত নাই নে?” এইদৰে তেওঁলোকে তেওঁত বিধিনি পালে। ৪ তেড়িয়া যীচুৰে তেওঁলোকক কলে, “আপোন দেশ, আপোন জ্ঞাত আৰু আপোন ঘৰৰ বাহিৰে, আন কোনো ঠাইত এজন ভাৰবাদী মৰ্যদাহীন নহয়।” ৫ সেই ঠাইত তেওঁ কেইজনমান নৰিয়াৰ গাত হাত দি, তেওঁলোকক সুস্থ বাবিৰ বাহিৰে তাত আন একো পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰিব নোৱাৰিলো। ৬ তেওঁলোকক অবিশ্বাসত তেওঁ বিস্যায় মানিলে। পাছত তেওঁ চাৰিওফালৰ গাঁৱলৈ গৈ উপদেশ দিলে। ৭ যীচুৰে তেওঁৰ সেই বাৰ জন পাঁচনিক

ওচৰলৈ মাতি আনিলে, আৰু দুজন দুজনকৈ তেওঁলোকক পঠিয়াই দিলো তেওঁলোকক অশুটি আত্মাবোৰ ওপৰত ক্ষমতা দি, ৮ এই আদেশ দিলে যে, তেওঁলোকে যেন বাটু যাতা কৰোঁতে নিজৰ লাখুটি ডালত বাহিৰে লগত আন একো নাৰাবে আৰু তেওঁলোকে যেন লগত পিঠা বা জোলো বা টঙ্গলিত পিইচা, এইবোৰ নলয়; ৯ আৰু দীঘল চোলা ও যেন নিপিক্ষে, কিন্তু তেওঁলোকে ভৰিব চেঙ্গেল পিঙ্কক। ১০ যীচুৰে তেওঁলোকক পুনৰ কলে, “তোমালোকে যেতিয়া এখন ঘৰত সেমোৱা, তেড়িয়া সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই নোৱাৰালৈকে, সেই ঘৰতে থাকিব। ১১ কিন্তু ঠাইৰ মানুহে যদি তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে আৰু তোমালোকৰ কথাও নুশুনে, তেনহেলে সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই যাঁতেও সেই ঠাইৰ লোক সকলৰ বিপক্ষে প্ৰামাণ স্বৰূপে তোমালোকৰ ভৰি-তলুৱাৰ ধূলি জোকাৰি পেলাবা।” ১২ পাছত তেওঁলোকে ওলাই মৈ মানুহৰোৰ মন-পালটন কৰিবলৈ প্ৰচাৰ কৰিলে; ১৩ বহুত ভূত খেদলৈ আৰু বহুত নৰিয়া লোকৰ গাত তেল সানি, তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে। ১৪ এনেদৰে যীচুৰ নাম চাৰিওফালে প্ৰখ্যাত হৈবলৈ ধৰিলে; তাৰ পাছত হৈৰোদে বজোৱা এই কথাবোৰে শুনিবলৈ পালো কিছুমান লোকে ক'ব ধৰিলে যে, “যোহন বাণাইজিক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা জীৱিত হাল, এই হেতুকে তেওঁ এইবোৰে পৰাক্ৰম কাৰ্য সাধন কৰিব পাৰিছে।” ১৫ কিন্তু আন কিছুমানে ক'লে, “তেওঁ এলিয়া”; আন কোনোবাই কলে, “পুৰণি কালৰ ভাৰবাদী সকলৰ নিচিনা তেৱোঁ এজন ভাৰবাদী।” ১৬ কিন্তু হৈৰোদে এইবোৰে কথা শুনি কলে, “যোহন, যি জনৰ মই মূৰ ছেদন কৰিলোঁ, তেওঁহে উঠিল।” ১৭ কিয়নো হৈৰোদে নিজে মানুহ পঠিয়াই যোহনক ধৰি আনি বদৌশালত বৰ্জ কৰি বাখিচিলা এইদৰে তেওঁক বন্দী কৰাৰ কাৰণ আছিল হৈৰোদিয়া, যি জনী তেওঁৰ নিজ ভাই ফিলিপৰ ভাৰ্যা আছিল আৰু এইজনী হৈৰোদিয়াৰ বাবেই তেওঁক বন্দী কৰিছিল; কাৰণ হৈৰোদে হৈৰোদিয়াক বিয়া কৰাইহৈছিল। ১৮ আৰু যোহনে হৈৰোদক কৈছিল, “তুমি ভাইৰে গুলিৰ নিজৰ লগত স্বৰূপে যে বাখিছা, এয়া বিধান সন্মত নহয়।” ১৯ এই কথাৰ কাৰণে হৈৰোদিয়া তেওঁৰ বিবেৰী হৈছিল, আৰু তেওঁক বধ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, কিন্তু বধ কৰিব পৰা নাছিল। ২০ কিয়নো হৈৰোদে যোহনক ভয় কৰিছিল আৰু জানিছিল যে, যোহন এজন ধাৰ্মিক আৰু পৰিব্ৰজাৰ লোক সেয়েহে হৈৰোদে তেওঁক নিবাপদে বাখিবলৈ যত্ন কৰিছিলা যেতিয়া তেওঁ যোহনৰ শিক্ষা শুনিছিল, তেড়িয়া সেই শিক্ষাই তেওঁক বিশিলত কৰিছিল আৰু আনন্দেৰে তেওঁৰ কথা শুনিছিল। ২১ কিন্তু এনে এটা দিন আহিল, সেইদিনা হৈৰোদিয়াই নিজৰ কাৰণে কাম কৰিবলৈ এক সুযোগ পালো: হৈৰোদে নিজৰ জন্য দিনৰ দিনা তেওঁৰ বিষয়া, সেনাপতি, আৰু গালীল প্ৰদেশৰ প্ৰধান লোক সকলক মৈশে-ভোজলৈ নিমিস্তু কৰিছিল। ২২ তাতে হৈৰোদিয়াৰ আপোন জীয়েক ভিতৰলৈ আহিল আৰু নাচি নাচি, হৈৰোদ আৰু তেওঁৰে সৈতে তোজনত বহা সকলক সম্মুখ কৰিলো তোজিয়া বজাই তাইক ক'লে, “তুমি যি ইচ্ছা কৰা মোক ঘোজা, মই তাকে তোমাক দিম।” ২৩ আৰু শুপত খাই তাইক ক'লে, “মোক যিহকে খোজা, মই তাকেই দিম, আনকি মোৰ বাজাৰ আধা অংশও মই দিম।” ২৪ তেড়িয়া তাই বাহিৰলৈ গৈ নিজৰ মাকক সুধিলে, “মই কি খুজিম?” তেওঁক ক'লে, “যোহন বাণাইজিকৰ মূৰ।” ২৫ তেড়িয়া তাই বেগাই বজাৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “মই এতিয়াই বাণাইজিক যোহনৰ মূৰটো এখন থালত আনি মোক দিয়াটো ইচ্ছা কৰোঁ।” ২৬ তাতে বজা শোকতুৰ হল কিন্তু নিজৰ শশপত্ৰ কাৰণে আৰু ভোজনত বহা সকলক সম্মুখ তাইক কৰিলো তোজিয়া বজাই তাইক ক'লে। ২৭ তাতে বজা শোকতুৰ মূৰ আনিবলৈ কেন্দ্ৰলৈ আহি ক'লে, “যোহন বাণাইজিক যোহনৰ মূৰটো এখন থালত আনি মোক দিয়াটো ইচ্ছা কৰোঁ।” ২৮ আৰু যোহনৰ মূৰটো এখন থালত আনি ছোৱালী জনীক দিলে আৰু তাই গৈ তাইৰ মাকক দিলে। ২৯ পাছত তেওঁৰ শিষ্য সকলে এই কথা ঘোৱালৈ পৰি বাখিবলৈ যত্ন কৰিলো তেওঁৰ শশপত্ৰ কাৰণে আৰু ভোজনত বহা সকলক সম্মুখ তাইক কৰিলো তোজিয়া বজাই তেওঁৰ আবিৰ্বাপণ কৰিলো। ৩০ পাছত পাঁচনি সকলে যীচুৰ ওচৰলৈ বাখিবলৈ যি যি কৰিছিল আৰু যি যি শিকাইছিল, সেই সকলো বিষয় তেওঁৰ আগত বৰ্ণনা কৰিলে। ৩১ তেড়িয়া তেওঁ তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকে অকলে এখন নিৰ্জন ঠাইলৈ যোৱা আৰু তাতে কিছুকাল বিশ্বাম কৰোঁ” কিয়নো

সেই সময়ত ইমান মানুহ অহা-যোরা করি আছিল যে, তেওঁলোকে অবসর লবলৈ আবু তোজন করিবলৈকো জিৰিপ পোৱা নাছিল। ৩২ তেতিয়া শিষ্য সকল নাৰত উঠি অকলৈ নিৰ্জন ঠাই এখনলৈ গল। ৩৩ কিন্তু বহু মানুহে তেওঁলোকক যোৱা দেখিলে আৰু তেওঁলোকক চিনি পালো সেয়েৱে তেওঁলোকক দেখা লোক সকলে আটাই নগৰৰ পৰা বামেৰে তালৈ বেগাই গল, আৰু তেওঁলোকতকৈ আগে গৈ তাত উপস্থিত হল। ৩৪ তেতিয়া যীৱী পাৰলৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁ বহু লোকক তাত উপস্থিত হৈ থকা দেখিলে আৰু তেখেত সকলক দেখি তেওঁৰ মৰম লাগিল; কিয়নো তেখেত সকল বৰ্থীয়া নোহোৱা মেৰৰ নিচিনা আছিল। তেওঁ তেখেত সকলক অনেকে উপদেশ দিবলৈ ধৰিলৈ। ৩৫ পাছত দিনৰ শোৱ ভাগত তেওঁৰ শিষ্য সকল ওচৰলৈ আহি ক'লে, “এই ঠাই নিৰ্জন আৰু সময় বহু পলম হৈ গল;” ৩৬ গতিকে লোক সকলক এতিয়া বিদায় দিয়ক, তেতিয়া তেখেত সকলে ওচৰ গাঁৱলৈ গৈ নিজৰ কাৰণে খোৱা বস্ত কিনিব পাৰিবা” ৩৭ কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে তেখেত সকলক খাবলৈ দিয়া” তাতে তেওঁলোকে তেওঁক কলে, “আমি গৈ দুশ আধলি (দীনাৰ) ব পিঠা কিনি তেখেত সকলক খাবলৈ দিম নে?”? ৩৮ কিন্তু তেওঁ শিষ্য সকলক ক'লে, “তোমালোকৰ লগত কেইটা পিঠা আছে?” পাছত তেওঁলোকে বিচাৰ লৈ কলে, “পাঁচ্টা পিঠা আৰু দুটা মাছ লৈ সঞ্চলৈ চাই, আশীৰ্বাদকৰিলে; আৰু লোক সকলক ভগাই দিবলৈ পিঠা ভাণি ভাণি শিষ্য সকলক দি থাকিল; আৰু মাছ দুটা ও সকলোকে ভজ জুমকে বহিৰলৈ তেওঁ আদেশ দিলে। ৪০ তাতে তেওঁলোকে এশ এশ আৰু পঞ্চাশ পঞ্চাশ কৰি গোটা বান্ধি বহিল। ৪১ তেতিয়া তেওঁ সেই পঁচাটা পিঠা আৰু দুটা মাছ লৈ সঞ্চলৈ চাই, আশীৰ্বাদকৰিলে; আৰু লোক সকলক ভগাই দিবলৈ পিঠা ভাণি ভাণি শিষ্য সকলকে জৰু মাকে বহিৰলৈ তেওঁ আদেশ দিলে। ৪২ তাতে সকলোৱে খাই তপ্ত হল। ৪৩ পাছত তেওঁলোকে ডোখাৰা-ডুখিৰি পিঠা আৰু মাছবোৰ তুলি বাৰটা পাচি ভৰালে। ৪৪ সেই পিঠা তোজন কৰা মানুহ পাচ হাজাৰ আছিল। ৪৫ তাৰ পাচত যীচুৱে লোক সকলক বিদায় দি থাকোতে, তেওঁৰ শিষ্য সকলক নাওত উঠি তেওঁ যোৱাৰ আগতে সিপাবে থকা বৈৰে-চৈদা নগবলৈ যাবাৰ বাবে আগ্রহেৰে আজ্ঞা দিলে। ৪৬ তাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা বিদায় লৈ প্ৰার্থনা কৰিবলৈ পৰ্বতৰ ওপৰলৈ গল। ৪৭ সফিৰা সময়ত সেই নাও খন সাগৰৰ মাজত পাইছিল আৰু তেওঁ অকলে বামত আংশিল। ৪৮ পাছত তেওঁ দেখিলে যে, শিষ্য সকলে বতাহৰ বিপৰীতে অতি কঠিনে ব'ষ্ঠি বাই নাওত গৈ আছে। যীচুৱে নিশা চতুৰ্থ পৰ মানত, সাগৰৰ ওপৰেনি খোজকাটি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আছি, তেওঁলোকক পাছ পেলাই যাবলৈ ইচ্ছা কৰিলে। ৪৯ কিন্তু সাগৰৰ ওপৰত তেওঁক খোজকাটি অহা দেখি তেওঁলোকে ভূত বুলি ভাৰি চিৰি উঠিল, ৫০ কিয়নো তেওঁক দেখি সকলোৱে উগুল-থুগুল লাগিছিল তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে কথা হ'ল আৰু কলে, “সাহস ৰাখা; মইহৈ হয়, ভয় নকৰিবা”। ৫১ পাছত তেওঁ শিষ্য সকলৰ লগত নাৰত উঠিল আৰু বতাহো নাইকিয়া হ'ব ধৰিলে। তাতে তেওঁলোকে মনতে অতিশয় বিসয় মানিলে; ৫২ কিয়নো তেওঁলোকে পিঠাৰ বিষয়ে বুজি নাপালে, কাৰণ বুজি নাপালৈ তেওঁলোকৰ মন কঠিন কৰা হ'ল। ৫৩ তাৰ পাছত তেওঁলোকে পাৰ হৈ শিনেচৰ-ওদেশ পালে, আৰু তাতে নাও খন লাগালে ৫৪ আৰু তেওঁলোকে নাৰৰ পৰা নামি আগতে সেই ঠাইৰ মানুহবোৰে যীচুক চিনি পালো ৫৫ তেওঁলোকে বেগাই গৈ সেই ঠাইৰ অৰঙলৰ চাৰিওফালে থকা বোগী সকলক খাটত তুলি আনিলে, আৰু তেওঁ যি যি ঠাইত আছে বুলি শুনিলে, তালোকে বোগী সকলক লিবলৈ ধৰিবলৈ ৫৬ তেওঁ যি যি নগৰ আৰু গুঁলৈলৈ গৈছিল, সেই সকলো ঠাইতে নিৰিয়া সকলক হাটে-বজাৰে থলে, আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ যাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ কাপোৰৰ দহি মাথোন চুবলৈ পায়; এইদৰে যিমানে চুলে, সকলোৱে বক্ষা পালে।

৭ তাৰ পাছত যিৰচুলেমৰ পৰা অহা কেইজনমান বিধানৰ অধ্যাপক ফৰীচী সকলৰ সৈতে আহি যীচুৰ ওচৰত গোট খালো ২ তেওঁলোকে তেওঁৰ কেইজনমান শিষ্যক অঙ্গতি অৰ্থাৎ হাত নুঝুৱাকৈ ভোজন কৰা দেখিছিল। ৩ কিয়নো ফৰীচী আৰু আন ইংদৌ সকলে হাত ভালকৈ নুঝুলে ভোজন নকৰে; এই নিয়মক তেওঁলোকৰ পৰিচাৰক সকলে পুৰুষে পুৰুষে

চলি আহা বিধিৰ নিচিনাকৈ মানি চলে। ৪ আৰু বজাৰৰ পৰা আহি গা নোধোৱা পৰ্যন্ত তেওঁলোকে ভোজন নকৰে ইয়াৰ উপৰি তেওঁলোকে মানি চলিবলৈ গ্ৰহণ কৰা বহু বীতি আছে অৰ্থাৎ তেওঁলোকে বাৰহাৰ কৰা বাটি, সোটা, পিতলৰ পাৰি আদিৰ লগতে তোজন শয়ন কৰা ঠাইবোৰ পানীৰে ধুই লোৱা নিয়মবোৰো কঠোৰ ভাৰে পালন কৰে। ৫ তেতিয়া ফৰীচী আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তেওঁক সুধিলে, “আপোনালোক পৰিচাৰক সকলে পৰিচাৰক সকলে পালন কৰা পূৰ্বপুৰুষৰ বিধিৰ দৰে আচৰণ নকৰাকৈ, অঙ্গতি হাতেৰে কিয় ভোজন কৰে?” ৬ তেতিয়া তেওঁক ক'লে, “আপোনালোকে কপটীয়া সকলৰ বিষয়ে যিচ্যাই ভালকৈয়ে ভাৰোক্তি প্ৰচাৰ কৰিবলৈ, তেওঁ লিখিছিল - ‘এই মানুহবোৰে ওঁঠেৰে মোক সন্মান কৰে, কিন্তু তেওঁলোকৰ মন মোৰ পৰা দুবৈতে থাকে।’ ৭ তেওঁলোকে অনৰ্থকৰুপে মোক ভক্তি কৰে, আৰু মানুহৰ বীতি নীতিবোৰে আজ্ঞা বুলি শিকায়া” ৮ আপোনালোকে কঠোৰ দৈশ্ব্যৰ আজ্ঞা এৰি, লোক সকলৰ পুৰুষে পুৰুষে পুৰুষে চলি আহা বিধান মানিছে।” ৯ তেওঁ পুৰুষ ক'লে, “আপোনালোকে এইদৰে আপোনালোকে পুৰুষে পুৰুষে চলি অহা বিধান মানিছে।” ১০ কিয়নো মোটায়ে ক'লে, “তুমি তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা” আৰু “যি কোনোৱে পিতৃ-মাতৃৰ অহিতে কুবচন বোলে, তেওঁ নিষ্যে মৰক”। ১১ কিন্তু আপোনালোকে কয় - “যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ বা মাতৃক কয়, মোৰ যি যি বস্তৰে আপোনালোকৰ সহায় হব পাৰিলোঁ হয়, সেইবোৰে কৰ্বৰান (দৈশ্ব্যৰ দান) কৰা হৈছে। ১২ তেনেহলে তেওঁ পিতৃ বা মাতৃক পুনৰ সন্মান কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই”; ১৩ এইদৰে আপোনালোকে পুৰুষে পুৰুষে প্ৰচলিত হৈ অহা বিধিৰ কাৰণে দৈশ্ব্যৰ বাক্য মূল্যহান কৰিবে। ইয়াৰ উপৰি এনে ধৰণৰ বহু কাম আপোনালোকে কৰে।” ১৪ পাছত যীচুৱে লোক সকলক ওচৰলৈ মাত্ৰ মাত্ৰ মাত্ৰ কৰিব পৰা কোনো বস্ত নাই; কিন্তু মানুহৰ ভিতৰলৈ সেমাই অঙ্গতি কৰিব পৰা কোনো বস্ত নাই; কিন্তু মানুহৰ ভিতৰলৈ পৰা যি যি বাহিৰলৈ ওলাই, সেইবোৰেহে মানুহক অঙ্গতি কৰে। ১৫ কাৰোবাৰ যদি শুনিবলৈ কাগ আছে, তেওঁ শুনক”। ১৭ পাছত তেওঁ লোক সকলৰ ওচৰ পৰা গৈ ঘৰত সোমাল, তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলে সেই দৃষ্টান্তটোৰ অৰ্থ তেওঁক সুধিলে। ১৮ তাতে যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকো ইমান অবুজ নে? বাহিৰৰ পৰা মানুহৰ ভিতৰলৈ যিবোৰ বস্ত সোমায়, সেইবোৰে মানুহক অঙ্গতি কৰে। ১৬ কাৰোবাৰ যদি শুনিবলৈ কাগ আছে, তেওঁ শুনক”। ১৭ পাছত তেওঁ লোক সকলৰ ওচৰ পৰা গৈ ঘৰত সোমাল, তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলে সেই দৃষ্টান্তটোৰ অৰ্থ তেওঁক সুধিলে। ১৮ তাতে যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকো ইমান অবুজ নে? বাহিৰৰ পৰা মানুহৰ ভিতৰলৈ যিবোৰ বস্ত সোমায়, সেইবোৰে মানুহক অঙ্গতি কৰে। ১৬ কাৰোবাৰ যদি শুনিবলৈ কাগ আছে, তেওঁ শুনক”। ১৯ পাছত তেওঁ লোক সকলৰ ওচৰ পৰা গৈ ঘৰত সোমাই শৈচৰ দ্বাৰা বাহিৰ হৈ যায়; এই কথাযৰাৰে তোমালোকুৰে বুজি পোৱা নাই নে?” এইদৰে তেওঁ খাব পৰা সকলো স্বষ্টকে শুভি বুলি ক'লে। ২০ তেওঁ পুনৰ ক'লে, “মানুহৰ পৰা যি ওলায় সেইবোৰে মানুহক অঙ্গতি কৰে। ২১ কিয়নো ভিতৰৰ পৰা, অৰ্থাৎ মানুহৰ মনৰ পৰা কুচিষ্ট, ব্যভিচাৰ, চৰ, বৰ-বধ, ২২ পৰিশৰী গমণ, লোভ, দুষ্টতা, ছল, কামাতিলাশ, কু-দৃষ্টি, নিন্দা, অহংকাৰ, মূৰ্খতা, এইবোৰে ওলায়। ২৩ এই সকলো মন্দ ভিতৰৰ পৰা ওলায়; আৰু এইবোৰেই মানুহক অঙ্গতি কৰে।” ২৪ পাছত তেওঁ তাৰ পৰা উঠি, তুৰ আৰু চীদেৱৰ সীমালৈ আতিৰি গল। তাতে এটা ঘৰত সোমাই, কোনেও নজনাকৈ থাকিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, কিন্তু লুকাই থাকিব নোবাৰিলে। ২৫ যি গৰাকী তিৰোতাই যীচুৱে বিষয়ে শুণি ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ চৰণত পৰিল। ২৬ সেই তিৰোত গৰাকী গ্ৰীক আছিল আৰু জাতিত চৰকৈলোকীয়া। তাইৰ জীয়েকৰ পৰা ভূত খেদালৈ তাই তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে। ২৭ তেতিয়া তেওঁ তাইক ক'লে, “প্ৰথমে ল'বাহাঁত খাই তৃপ্ত হওক; কিয়নো ল'বাহাঁতৰ থোৱা বস্ত কুৰুৰ আগত পেলাই দিয়া উচিত নহয়”。 ২৮ কিন্তু তাই উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “হয় প্ৰতু, তথাপি মেজৰ তলত থকা কুকুৰে ল'বাহাঁতৰ উফৰি পৰাবোৰ খাবলৈ পায়।” ২৯ তাতে তেওঁ তাইক ক'লে, “এই কথাৰ কাৰণে তুমি যোৱা, তোমাৰ জীয়েকৰ পৰা ভূত বাহিৰ হৈ ওলাই গল।” ৩০ পাছে, তাই নিজৰ ঘৰলৈ গৈ দেখিলৈ যে, ছোৱালী জনী শয্যায়ত শুই আছে আৰু ভূত ওলাই গুঁট গল। ৩১ আকো তেওঁ তুৰ সীমাৰ পৰা ওলাই, চীদেৱ হৈ দিকাপলিৰ সীমাব মাজেদি গালীল সাগৰলৈ আছিল।

৩২ তেতিয়া মানুহবোরে কলা আবু খোনা মানুহ এজনক তেওঁর ওচৰলৈ লৈ আহিল আবু মানুহ জনক হাত দিবলৈ তেওঁক বিনয় কৰিলে। ৩৩ তেতিয়া তেওঁ সেই মানুহ জনক ডিবৰ মাজৰ পৰা আতৰাই নিলে আবু মানুহ জনক কাগ দুখনত আঙুলি দিঃ; ৩৪ থুইবে জিভা চুই স্বগলৈ চাই হুমুনিয়াহ কাটি ক'লে- “ইফফাথা, আর্থাত্ মুকলি হওক”। ৩৫ তেতিয়া তেওঁ কাগ মুকলি হল; আবু জিভারো বাক আতৰিল, তেওঁ পোন হৈ কথা ক'বলৈ ধৰিলে। ৩৬ পাছত এই কথা কাকো নক'বলৈ তেওঁ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে; কিন্তু তেওঁ যিমানেই নিষেধ কৰিলে, সিমানেই অধিকৈক তেওঁলোকে ঘোষণাহে বুৰিবলৈ ধৰিলে; ৩৭ আবু তেওঁলোকে অতিশয় বিস্ময় মানি ক'লে, “তেওঁ সকলোৰে ভালদৰেই কৰিলে; তেওঁ কলাকো শুনিবলৈ আবু বোবাকো কথা ক'বলৈ শক্তি দিয়ে”।

b সেই সময়ত বছ মানুহ দলে দলে আহি তেওঁৰ ওচৰত গোট খাব ধৰিলে, কিন্তু তেওঁলোক খাবলৈ একো নাছিলা তেতিয়া যীচুৱে নিজৰ শিষ্য সকলক ওচৰলৈ মাতি ক'লে, ২ “এই লোক সকলৈলৈ মোৰ মৰম লাগিছে; কিয়নো এওলোক মোৰ লগত আজি তিনি দিন ধৰি আছে আবু এওলোক লগত খাবলৈ একো নাই।” ৩ যদি মই তেওঁলোকক নিজৰ নিজৰ ঘৰলৈ লঘোনে বিদায় দিঁও, তেনহেলে বাটত হয়তো অচেতন হৈ যাব! কিয়নো কোনো কোনো লোক দূৰেৰ পৰা আহিছে”। ৪ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক ক'লে, “এই লোক সকল তৃষ্ণ হব পৰাকৈ এনে নিৰ্জন ঠাইত ইমানোৰে পিঠা আমি কৰ পৰা যোগাৰ কৰিব পাৰিম?” ৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকৰ কেইটা পিঠা আছে?” তেওঁলোকে ক'লে, “সাতোটা”। ৬ তেতিয়া তেওঁ লোক সকলক মাটিত বহিবলৈ আদেশ দিলে। পাছত তেওঁ সেই সাতোটা পিঠা লৈ স্কুল কৰি, ভাঙি বিলাই দিবলৈ তেওঁৰ শিষ্য সকলক দিলে; তাতে তেওঁলোকে লোক সকলক বিলাই দিলে। ৭ আবু তেওঁলোক লগত অলপ সৰু মাছো আছিল, তেওঁ সেই মাছখিনিকো আশীৰ্বাদ কৰিলে আবু বিলাই দিলৈ ক'লে। ৮ তাতে লোক সকলে খাই তৃষ্ণ হ'ল। তাৰ পাছত তেওঁলোকে বৈ যোৱা টুকুবাবোৰ সাতোটা ভৰা পাচি তুলি লালে। ৯ তাতে তেওঁলোক প্রায় চাৰি হাজাৰ মানুহ আছিল। তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক বিদায় দিলে, ১০ তেওঁ শিষ্য সকলৈলৈ সৈতে নাৰত উঠিল আবু দলমনুথুৰ অঞ্চললৈ গ'ল। ১১ তেতিয়া ফৰীচী সকল ওলাই আহিল আবু তেওঁৰে সৈতে তৰ্ক-বিতক কৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁলোকে তেওঁক পৰীক্ষা কৰাৰ উদ্দেশ্যে স্বৰ্গৰ পৰা কোনো এটা পৰাক্রম কাৰ্যৰ চিন বিচাৰিলে। ১২ তাতে তেওঁ আভাত বৰকে হুমুনিয়াহ পেলাই ক'লে, “এই কালৰ লোক সকলে কিয় পৰাক্রম কাৰ্যৰ চিন বিচাৰে? মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ ক'ও, এই কালৰ লোক সকলক কোনো চিন দিয়া নহ'ব”। ১৩ পাছে তেওঁ তেওঁলোকক এৰি আকোৰ নাৰত উঠি সিপাহীলৈ গুঁটি গ'ল। ১৪ তেতিয়া শিষ্য সকলে লগত পিঠা ল'বলৈ পাহিবলে। তেওঁলোক লগত এটা পিঠাৰ বাজিৰে নাৰত একোৱেই নাছিল। ১৫ এনেতে তেওঁ সতৰ্ক কৰি তেওঁলোকক আজ্ঞা দি ক'লে, “চাৰা, তোমালোকে ফৰীচী সকলৰ খমিৰ আবু হেৰোদৰ খমিৰলৈ সারধান হ'বা।” ১৬ তাতে শিষ্য সকলৈলৈ ইজনে সিজনেন বুক্তি সহকাৰে কোৱা-মেলা কৰি ক'লে, “আ! আমাৰ পিঠা নাই।” ১৭ যীচুৱে এই বিষয়ে জানিবলৈ পোৱাৰত তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ পিঠা নোহোৱা হেতুকে, তোমালোকে কিয় যুক্তি-তৰ্ক কৰিছা? তোমালোকে এতিয়ালৈকে বুজি শোৱা নাই নে? এতিয়ালৈকে তোমালোকক হন্দয় কঠিন কৰি বাধিছা নে? ১৮ তোমালোকক চৰু আছে কিন্তু নেদেখো? তোমালোকৰ কাগ আছে কিন্তু নুঁশনা? তোমালোকৰ মনত নম্বেৰে নে? ১৯ মই যেতিয়া পাঁচ হাজাৰ মানুহৰ মাজত পাঁচটা পিঠা ভাঙি দিছিলোঁ, তেতিয়া তোমালোকে বৈ যোৱা টুকুবা-টুকুবৰোৰ কেইটা পাচি তুলি লৈছিলা?” তেওঁলোকে ক'লে, “বাকটা”। ২০ “আবু যেতিয়া চাৰি হাজাৰ মানুহৰ মাজত সাতোটা পিঠা ভাঙি দিছিলোঁ, তেতিয়া তোমালোকে বৈ যোৱা টুকুবা-টুকুবৰোৰ কেইটা পাচি তুলি লৈছিলা?” তেওঁলোকে ক'লে, “সাতোটা”। ২১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তেনহেলে তোমালোকে এতিয়ালৈকে বুজা নাই নে?” ২২ পাছত তেওঁলোক বৈ-চেনা গাঁবলৈ আহিলা লোক সকলে এজন

মানুহক যীচুৱে ওচৰলৈ আনিলে আবু তেওঁক চুই দিবলৈ বিনয় কৰিলে। ২৩ তেতিয়া তেওঁ সেই অন্ধ জনক হাতত ধৰি গাঁৰৰ বাহিৰলৈ লৈ গ'ল। তাতে তেওঁৰ চৰুত থুই দিলে আবু শৰীৰ চুই সুধিলে- “বিবা দেখিছা নে?” ২৪ তেতিয়া তেওঁ চৰু তুলি চাই ক'লে, “লোক সকলক দেখা পাইছে; কিন্তু তেওঁলোক খোজকাটি ফুৰা গাঁছৰ নিচিনা।” ২৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ চৰু পুনৰ হাততেৰে স্পৰ্শ কৰিলে আবু তেওঁ চৰু মেলি দিয়াত, সকলো পুনৰুদ্ধাৰ হোৱা পালে আবু সকলোকে স্পষ্টকৈ দেখিলে। ২৬ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ চৰু নিজৰ ঘৰলৈ পঠাই দি ক'লে, “নগৰত নামোৰাবা।” ২৭ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে চীজাবিয়া-ফিলিপীৰ গাঁওবোৰলৈ ওলাই গ'লা বাটত তেওঁ নিজৰ শিষ্য সকলক সুধিলে, “মানুহবোৰে মোক কোন বুলি কয়?” ২৮ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে- “কিছুমানে ‘যোহন বাগাইজক’; কিছুমানে ‘এলিয়া’; আবু আন কিছুমানে ভাববাদী সকলৰ মাজৰ এজন বুলি কয়।” ২৯ তেতিয়া তেওঁলোকক সুধিলে, “কিন্তু তোমালোকে নো মোক কোন বুলি ভাবা?” পিতৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “আপনি শ্রীষ্ট, সেই অভিযোগ জন।” ৩০ তেতিয়া এই বিষয়ে কাৰো আগত নকবলৈ যীচুৱে তেওঁলোকক সারধান কৰি দিলে। ৩১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কৰলৈ ধৰিলে যে, মানুহৰ প্ৰতো বছ কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব, তেওঁ পৰিচাৰক সকলৰ দ্বাৰা অগ্ৰাহ হ'ব আবু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তেওঁক বধ কৰিব; তাতে তিনি দিনৰ দিনা পুনৰাবৈ জীয়াই উঠিবল লাগিব। ৩২ তেওঁ এই কথা স্পষ্টভাৱে ক'লে। তেতিয়া পিতৰে তেওঁক এফলাজীয়কে নি, অনুযোগ কৰিব ধৰিলে। ৩৩ কিন্তু তেওঁ ঘূৰি, নিজৰ শিষ্য সকলক চাই পিতৰক উভায়াই ক'লে, “মোৰ ওচৰ পৰা গুঁটি যা চয়তান। তই ঈশ্বৰৰ কথা নাভাবি, মানুহৰ কথাহে ভাবিছ।” ৩৪ পাছত তেওঁ নিজৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে লোক সকলক ওচৰলৈ মাতি আনি ক'লে, “কোনোৱে যদি মোৰ পাছত আহিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ নিজকে নিজে দমন কৰক, আবু নিজৰ কুচ তুলিলৈ মোৰ পাছে পাছ আহক। ৩৫ কিয়নো যি কোনোৱে নিজৰ জীৱন বৰ্কা কৰিব খোজে, তেওঁ তাক হেৰুৱাব; কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ আবু শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে নিজৰ জীৱন হেৰুৱাব, তেওঁ সেই জীৱন বৰ্কা কৰিব। ৩৬ কাৰণ কোনো এজন মানুহে গোটেই জগত খন পোৱাৰ পাছতো যদি নিজৰ জীৱন হেৰুৱাই, তেনহেলে তেওঁৰ কি লাভ? ৩৭ কিয়নো মানুহে আপোন জীৱনৰ সলনি কি দিব পাৰে? ৩৮ কাৰণ এই কালৰ ব্যতিচাৰী আবু পালী লোকৰ সন্ধৃত যি কোনোৱে মোক আবু মোৰ বাক্যত লাজ পায়, মানুহৰ পুত্ৰ যেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰিত্ব দৃত সকলৰ সৈতে তেওঁৰ শিত্ৰ প্ৰতাৰে আহিব, তেতিয়া তেৱে সেই মানুহত লাজ পাব।”

১ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ ক'ও, ইয়াত উপস্থিত থকা লোক সকলৰ মাজৰ কিছুমানে ঈশ্বৰৰ বাজ্য পৰাকৰমেৰে অহা নেদেখালৈকে মৃত্যুৰ সেৰাদ নাপাবা” ২ তাৰ হয় দিনৰ পাছত যীচুৱে কেৱল পিতৰ, যাকোব আবু যোহনক লগত লৈ এটা ওখ পৰ্যটৰ ওপৰলৈ উঠি গ'ল; তাতে তেওঁলোকক সন্ধৃত তেওঁ বৃপ্তিৰিত হল। ৩ তেওঁৰ বৰ্জল আবু এনে বেগ হৈছিল যে পৃথিবীৰ কেৱল খোবাই তেনে বেগ কৰিব নোৱাৰে। ৪ তেতিয়া মোচিৰ সৈতে এলিয়াই তেওঁলোকক দেখা দিলে, আবু যীচুৱে লগত কথা-বৰ্তাৰ হ'ল। ৫ তাতে পিতৰে মাত লগাই যীচুৱে ক'লে, “বৰিছ, ইয়াত থকা আমাৰ ভাল; অমি আপোনালৈ এটা, মোচিলৈ এটা, এলিয়াৰ বাবে এটা, এইদৰে তিনিটা পঞ্জা সার্জোঁ” ৬ কিয়নো কি কৰ লাগিছিল, সেই বিষয়ে পিতৰে নেজানিছিল; কাৰণ তেওঁলোক বৰ ভয় লাগিছিল। ৭ তেতিয়া এড়োখৰ মেয়ে তেওঁলোকক ছাঁ কৰি ধৰিলে; আবু সেই মেয়েৰ পৰা এই বালী শুনা গ'ল, “এও মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, এওঁৰ কথা শুনা।” ৮ পাছত তেওঁলোকে অকস্মাতে চাৰিওকাললৈ চাই, যীচুৱে বাহিৰে আন কাকো দেখা নাপালো। ৯ পাছত তেওঁলোক পৰ্যটৰ পৰা নামি আহোতে, যীচুৱে তেওঁলোকক এই আজ্ঞা দিলে, “তোমালোকে যি যি দেখিলা, মানুহৰ পুত্ৰ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা পুনৰৱায় নৃঢ়ালৈকে এই বিষয়ে কাকো নক'বা”। ১০ তাতে তেওঁলোকে সেই কথা মানি লালে কিন্তু ‘মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুৰুশন’ কি হয়, এই বিষয়ে নিজৰ মাজতে সুধা-সুধি কৰিলে।

১১ পাছত তেওঁলোকে যীচুক সুধিলে, “এলিয়া প্রথমে আহিব লাগে বুলি বিধানৰ অধ্যাপক সকলে কিম কয়?” ১২ তাতে তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “এই কথা বাস্তৱিক যে এলিয়াই প্রথমে আহিব সকলোকে পুনঃপ্রতিষ্ঠা কৰে; তেমেছ’লে মানুহৰ পুত্ৰৰ বিষয়েও নো কেনেকৈ লিখা আছে যে, তেওঁ অনেক দুখভোগ কৰিব আৰু তেওঁক অৱহলে কৰা হ’ব? ১৩ কিন্তু মই তোমালোকক কঁও যে, এলিয়া আহিল আৰু তেওঁৰ বিষয়ে যেনেকৈ লিখা আছে, তেনেকৈ মানুহবোৰে নিজ ইচ্ছা অনুসৰে তেওঁলৈ কৰিবলৈ।” ১৪ পাছত যেতিয়া তেওঁলোক অন্য শিষ্য সকলৰ ওচৰলে আহিল, তেতিয়া তেওঁলোকক চাৰিওফালে অলেখ মানুহে আহিব কৰিব থকা দেখিলে আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তাতে তেওঁলোকৰ সৈতে তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰি আছিল। ১৫ তেতিয়া লোক সকলে যীচুক দেখি অতিশ্য চমৎকৃত হ’ল আৰু তেওঁৰ ওচৰলে বেগাই গৈ তেওঁক আদৰণি জনালৈ। ১৬ তেতিয়া তেওঁ শিষ্য সকলক সুধিলে, “তোমালোকে এওঁলোকৰ লগত কি বিষয়ত তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰি আছা?” ১৭ তেতিয়া লোক সকলৰ মাজৰ পৰা এজন লোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “হে গুৱ, মই আপোনাৰ ওচৰলে মোৰ পুত্ৰক আনিলো; অশুচ আত্মাই তাৰ তাত প্ৰেৰণ কৰি তাক কথা কৰলৈ বাধা কৰে। ১৮ সেই কাৰণে তাৰ কঁপিন উঠে আৰু তাক তললৈ পেলাই দিয়ে; তাৰ মুখৰ পৰা ফেন ওলায় আৰু য’তে তাক ধৰে, ত’তে তাক আছাৰ মাৰি পেলায়; তেতিয়া তাৰ মুখেদি ফেন ওলায়, আৰু সু সি দাঁত কৰে। সি যীচুই গৈছে; সেয়েহে তাক খেদবলৈ আপোনাৰ শিষ্য সকলৰ আগত নিবেদন কৰিছিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকে নোৱাৰিলৈ।” ১৯ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, “হে অল্পবিশ্বাসী বৰ্ণ, মই তোমালোকৰ লগত কিমান কাল থাকিম? কিমান কালনো তোমালোকক সহিম? তেওঁক মোৰ ওচৰলে আনা।” ২০ তাতে তেওঁলোকে ল’ৰা জনক তেওঁৰ ওচৰলে আনিলে আৰু তাতে ভূতৰ আত্মাই যীচুক দেখাৰ লগে লৰা জনক মুচিৰ পেলালে, আৰু তাতে সি মাটিত পৰি মুখেদি ফেন উলিয়াই, ছটফটাৰলৈ ধৰিলৈ। ২১ তেতিয়া যীচুৱে ল’ৰা জনৰ দেউতাৰক সুধিলে, “ইয়াৰ এনে অৱস্থা হোৱা কিমান দিন হ’ল?” তাতে তেওঁ ব’লে, “শিশু কালৰে পৰা হৈছে; ২২ আৰু এই আত্মাই তাৰ নষ্ট কৰিবলৈ বাবে বাবে জুই আৰু পানীতো পেলায়; কিন্তু আপুন যদি কিবা কৰিব পাবে তেনেহে আমালৈ কৃপা কৰি উপকাৰ কৰক।” ২৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “যদি পাৰে বুলি ক’লা যে! বিশ্বাস কৰা জনৰ বাবে সকলো সন্তো।” ২৪ তেতিয়া সেই ল’ৰা জনৰ বাপকে কিয়ালৈক ক’লে, “বিশ্বাস কৰিছোঁ; মোৰ অবিশ্বাসৰ প্ৰতিকাৰ কৰক!” ২৫ তেতিয়া যীচুৱে মানুহৰ দলটোক একেলোৰে ল’বি অহা দেখি, সেই অশুচ আত্মাক উবিয়াই কলে, “হে বোৱা আৰু কলা আত্মা, মই তোক আজা দিছোঁ, তই ইয়াৰ পৰা বাহিৰ ওলাই যা; মুনৰ ইয়াত প্ৰেৰণ নকৰিবা।” ২৬ তেতিয়া সি আটাহ পাৰি ল’ৰা জনক বৰকে মোচোৱা মাৰি বাহিৰ ওলাল; আৰু ল’ৰা জন দেখিবলৈ মোৰ বিচিনা হোৱাৰ, বহুত মানুহে ক’লে, “সি মৰিলৈ।” ২৭ কিন্তু যীচুৱে হাতত ধৰি তাক উঠালে আৰু তেতিয়া সি উঠি বহিলৈ। ২৮ পাছত তেওঁ ঘৰৰ ভিতৰত প্ৰেৰণ কৰোঁতে তেওঁৰ শিষ্য সকলে গুপ্তে তেওঁক সুধিলে, “আমি সেই আত্মাটোক কিয়া খেদব নোৱাৰিলৈঁ?” ২৯ তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “প্ৰাৰ্থনাৰ অবিহেনে আন কোনো উপায়েৰে এইবিধিক খেদব নোৱাৰিব।” ৩০ পাছত তেওঁলোকে সেই ঠাই’ৰ পৰা ওলাই, গালীল প্ৰদেশৰ মাজোদি যাতা কৰিলে, কিন্তু যীচুৱে ইচ্ছা কৰিছিল, তেওঁলোকৰ যাতাৰ কথা কোনোৱে মেন নাজানে। ৩১ কিয়নো তেওঁ নিজৰ শিষ্য সকলক শিক্ষা দি কৈছিল, বোলে “মানুহৰ পুত্ৰক মানুহবোৰ হাতত শোধাই দিয়া হ’ব, তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিব আৰু বধ কৰাৰ তিন দিনৰ পাছত তেওঁ পুনৰায় উঠিব।” ৩২ কিন্তু তেওঁলোকে সেই ঠাই’ৰ কথা নুবুজিলে, আৰু তেওঁক সুধিবলৈকো ভয় কৰিলে। ৩৩ এইদৰে তেওঁলোক কফৰনাহুমলে আহিল। পাছত তেওঁ ঘৰ সোমাই তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকে বাটট কি কোৱা-মেলা কৰিছিলোঁ?” ৩৪ কিন্তু তেওঁলোক নিজম দি থাকিল, কিয়নো কোন শ্ৰেষ্ঠ, সেই বিষয়ে বাটট তেওঁলোকে পৰম্পৰাবে কোৱা-মেলা কৰিব আহিছিল। ৩৫ তাতে তেওঁ ঘৰ বিষয়ে বাটট তেওঁলোকে পৰম্পৰাবে কোৱা-মেলা কৰিব আহিছিল।

৩৬ তাতে তেওঁ ঘৰ পৰাবে কোনোৱে পৰিচাৰক হ’ব। ৩৭ তেতিয়া তেওঁ কোনাত লৈ আহিল আৰু তেওঁলোকৰ মাজত থলৈ। ৩৮ তাৰ পাছত তাক কোনাত লৈ তেওঁলোকক কলে, “যি কোনোৱে এনে শিশু এটিক মোৰ নামেৰে গ্ৰহণ কৰে; তেওঁ মোকেই গ্ৰহণ কৰে আৰু যি কোনোৱে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনক গ্ৰহণ কৰে।” ৩৮ তেতিয়া যোহনে তেওঁক ক’লে, “হে গুৱু, আপোনাৰ নামেৰে ভূতৰোক খেদোৱা এজনক আমি দেখিলোঁ; কিন্তু তেওঁ আমাৰ পাছে পাচে নহাত, আমি তেওঁক নিয়েধ কৰিবলোঁ।” ৩৯ তেতিয়া যীচুৱে ক’লে, “তেওঁক নিয়েধ নকৰিবা; কিয়নো মোৰ নামেৰে পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰাৰ পাছত, সোনকালে মোৰ নিন্দা কৰিব পৰা কোনো নাই।” ৪০ কাৰণ যি জন আমাৰ বিপক্ষ নহয়, তেওঁ আমাৰ সপক্ষ। ৪১ যি কোনোৱে ঝীষ্টিৰ লোক বুলি তোমালোকক এবাটি পানীকৈ খুৱায়, মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কেত, তেওঁ নিজৰ পুৰুষৰ কোনোমতে নেহেৰুৱাৰ। ৪২ কিন্তু যি কোনোৱে মোত বিশ্বাস কৰা এই শিশু সকলৰ মাজৰ এজনৰো বিধিনি জন্মায়, তেওঁৰ ডিতিক জাঁত আৰি, সাগৰত পেলাই দিয়াই তেওঁৰ বাবে ভাল হ’ব। ৪৩ যদি তোমাৰ হাত, তোমাৰ বিধিনিৰ কাৰণ হয়, তেনেহলে সেই হাত কাটি পেলোৱা; দুহাতীয়া হৈ নৰকৰ নুনুমুৰা জইলৈ যোৱাৰাতকৈ, কোঞ্জ হৈ জীৱনত সোমোৱা তোমাৰ ভাল। (Geenna g1067) ৪৫ যদি তোমাৰ ভৰি, তোমাৰ বিধিনিৰোৰ কাৰণ হয়, তেনেহলে সেই ভৰি কাটি পেলোৱা; দুটা ভৰিবে নৰকত পেলোৱা হোৱাৰাতকৈ, খোৰা হৈ জীৱনত সোমোৱা তোমাৰ ভাল। (Geenna g1067) ৪৭ আৰু তোমাৰ চকুৱাৰ যদি তোমাৰ বিধিনিৰ কাৰণ হয়, তেনেহলে তাকো উলিয়াই পেলোৱা; দু-চকুৱাৰ হৈ, নৰকত পেলোৱা হোৱাৰাতকৈ, এচকুৱাৰ হৈ, দুশ্বৰ বৰাজ্যত সোমোৱা তোমাৰ ভাল। (Geenna g1067) ৪৮ কিয়নো সেই ঠাইত পোক নমৰে আৰু জুইয়ো নুনুমায়। ৪৯ কিয়নো প্ৰতিজনক অগ্ৰিমূপ লোগেৰে লুণীয়া কৰা হ’ব। ৫০ লোগ উত্তম; কিন্তু যদি লোগৰ সোৱাদ নাইকিয়া হয়, তেনেহলে তাক কিহেৰে লুণীয়া কৰা যাব? তোমালোকৰ অন্তৰত লোগ বাখা, আৰু পৰম্পৰাবে শাস্তিৰে থাকা।”

১০ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই ঠাই এৰি যদৰ্দনৰ সিপাবে থকা যিহুদীয়াৰ সীমালৈ গাল; আৰু লোক সকল আহি আকো তেওঁৰ ওচৰত গোট খালো তেওঁ নিজৰ অভ্যাস অমুযায়ী তেওঁলোকক পুনৰ উপদেশ দিব ধৰিলৈ। ২ তেতিয়া ফৰীচাৰি সকল আহি তেওঁক সুধিলে, “পুৰুষে নিজৰ তৰোতাক ত্যাগ কৰাতো বিধান সন্তুত হয় নে?” এই প্ৰশ্ন তেওঁক পৰীক্ষা কৰিবৰ বাবে সুধিছিল। ৩ তেতিয়া তেওঁ উত্তৰ দি ক’লে, “মোচিয়ে আপোনালোকক কি আজা দিলৈ?” ৪ তেওঁলোকে কলে, “এটা প্ৰমাণ পত্ৰ লিখি দি তাইক ত্যাগ কৰিবলৈ মোচিয়ে পুৰুষক অনুমতি দিলৈ।” ৫ যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “আপোনালোকক কঠিন মনৰ লোক হোৱাৰ কাৰণে তেওঁ এই আজা আপোনালোকৰ বাবে লিখিলৈ, ৬ কিন্তু সৃষ্টিৰ আদিতে দুশ্বৰে তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰি স্বজিলে। ৭ ‘এই হেতুকে পুৰুষে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক এৰি তেওঁৰ ভাৰ্য্যাত আসজ্ঞ হৈব, ৮ আৰু দুয়ো এক দেহ হৈব।’ গতিকে তেওঁলোক, পুনৰ দৃজন্ম নহয়, কিন্তু এক দেহ।’ ৯ এতকে দুশ্বৰে যাক যোগ কৰি দিলৈ, তেওঁক কোনো মানুহে বিয়োগ নকৰক।’ ১০ পাছত তেওঁলোক যেতিয়া ঘৰত আছিল, শিশু সকলে এই বিষয়ে আকো তেওঁক সুধিলে। ১১ তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “যি মানুহে নিজৰ ভাৰ্য্যাক ত্যাগ কৰি আন এজনীক বিয়া কৰাব, তেওঁ তেওঁ তাইৰ বিবুকে ব্যভিচাৰ কৰে। ১২ আৰু যদি তাই নিজৰ স্বামীক ত্যাগ কৰি আন লোকৰ সৈতে বিয়া হয়, তেনেহলে তায়ো ব্যভিচাৰ কৰে।” ১৩ পাছত লোক সকলে শিশুবোৱাৰ স্পৰ্শ কৰাৰ আশাৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল, কিন্তু তেওঁ শিষ্য সকলে তেওঁলোকক উত্তিব্যালৈ। ১৪ তেতিয়া যীচুৱে দেখা পাই তেওঁলোকৰ ওপৰত কুপিত হৈ ক’লে, “শিশু সকলক মোৰ ওচৰলৈ আহিব দিয়া, নিয়েধ নকৰিবা; কিয়নো দুশ্বৰে বাজ্য এওঁলোকৰ নিচিনা এজনৰ বাবে হৈব।” ১৫ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কেত, যি কোনোৱে শিশুৰ নিচিনা হৈ দুশ্বৰ বাজ্য গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁ কোনোমতত তাত প্ৰেৰণ কৰিব নোৱাৰিব।” ১৬ পাছত তেওঁ সিংহতক কোনাত ল’লে আৰু সিংহত গাত হাত দি আশীৰ্বাদ কৰিলে। ১৭ পাছত তেওঁ যাত্রা আৰস্ত কৰোঁতে, এজন

ਮानुहे तेंदुँ ओचरलै बेगाइ आहि तेंदुँ आगत आँठू लै सुधिले, “हे सं गुरु, अनंत जीवनर अधिकारी हवलै मई कि करिव लागिव?” (alönios g166) १८ याचूरे कले, “मोक सं किय बुलिचा? ईश्वरत वाहिरे सं कोनो नाई।” १९ तमु एই आज्ञावोरे निश्चय जान वे: नर-वध नकरिवा, व्याप्तिचर नकरिवा, चूर नकरिवा, मिचा साक्षी निदिवा, प्रबंधना नकरिवा आबु निजर पितृ-मातृक सम्मान करिवाचा। २० मानुह जने कले, “हे गुरु, डेका कालवे परा मई एই सकलोबोरे आज्ञा पालन करि आहिचे।” २१ तेतिया याचूरे तेंदुँलै चाले आबु तेंदुँ कथें प्रेम करि कले, “एटा विषय तोमार वाकी आছे; त्रुमि गै तोमार सर्वस्व रेचिं दरिद्र सकलक दान कर्वा, तेतियाहे स्वर्तं तोमार धन हवा तार पाछत आहा, मोक अनुसरण करा।” २२ सेई कथात तेंदुँ युक्त कला परिवल, आबु तेंदुँ वर दृष्टित है गुच्छ गळ, कियानो तेंदुँ वह धन-सम्पत्ति थका मानुह आहिल। २३ पाचत याचूरे चारिओफाले चाइ शिय सकलक कले, “धनी लोके ईश्वरव राज्यात प्ररेश कर्वा केने दुःसाध्य।” २४ तेंदुँ सेई कथात शिय सकले विसाय मानिले। किंतु याचूरे पुनर तेंदु़ोकर कले, “हे सतान सकल, यि सकले धनत भारसा करे, तेंदु़ोकर ईश्वरव राज्यात सोमारो केने दुःसाध्य।” २५ धनी लोके ईश्वरव राज्यात प्ररेश कर्वातके, वेजीर विजाहिद उट सरकि योराई उजु।” २६ ताते तेंदु़ोके अतिशय विसाय मानिले जिमेने कोरा-कुइ करि तेंदुँ कूदिले, “तेनेहले कोने परित्राण पावा?” २७ याचूरे तेंदु़ोकर फाले चाइ कले, “मानुहव वाबे असाध्य हय; किंतु ईश्वरव वाबे नहय; कियानो ईश्वरव वाबे सकलो साध्य।” २८ पितरे तेंदुँ कंकवले धरिले, “चाऽक, आमि सकलोके एरि, आपोनार पाचे पाचे आहिलो।” २९ याचूरे कले, “मई तोमालोकर सत्यरूपे कंव, कोनोरे यदि मोरा कारणे वा मोरा शुद्धार्तार कारणे घर-वारी, भाई-भनी, पितृ-मातृ, सतान, माटी त्याग करि आहिचे, ३० तेनेहले तेंदु़ोके ईहीवरेर सलनि एश गुण ओडोताई पाव। ताढुा तोग करि हलें एहि जगतत एश गुण घर-वारी, भाई, भनी, मातृ, सतान आबु माटी पाव; इयार उपरि परकालत अनंत जीवन पाव। (alön g165, alönios g166) ३१ किंतु आग हेराव सकलर अनेके लोक पाच हव आबु पाच हेराव सकल आग हव।” ३२ ताते पाचत तेंदु़ोके यिव्यालेमै योरा वाटेरे यात्रा करि आहिल; आबु याचूरे तेंदु़ोकर आगे आगे गै आहिल एनेते शिय सकले विसाय मानिले, आबु पाचे पाचे योरा सकलबो भय लागिल। तेतिया तेंदुँ आकी वार जन पाचनिक चपाई लै, निज जीवनत यिव्योरे घटना अलपते घटिबल्लीया आছे, सेई विषयावेब तेंदु़ोकर कंकवले धरिले, ३३ “दोरा, आमि यिव्यालेमै यात्रा करिहोः आबु मानुहव प्रत्कर धनापन प्रबोहित आबु विधानर अध्यपक सकलर हातत शोधावे दिया हवा। तेंदु़ोके तेंदुँ ओचरलै आहि कले, “हे गुरु, आमि आपोनार किहके खोजो, ताके मेन आपुनी आमार वाबे करिव आमि एने इच्छा करो।” ३६ तेंदुँ तेंदु़ोकर कले, “मई तोमालोकर वाबे कि करातो तोमालोके इच्छा करा?” ३७ तेंदु़ोके कले, “आपोनार प्रतपर वाजत्तु आमार एजने मेन आपोनार सौं हाते आबु एजने मेन बांधते बहिले पाय, एने अनुमति दियक।” ३८ किंतु याचूरे तेंदु़ोकर उटवर दि कले, “तोमालोके कि खुजिछा, सेई विषये नाजाना। मई यि पात्रत पान करोऱ, तोमालोके सेई पात्रत पान करोऱ, तात तोमालोके पान करिवा; आबु मई यि वाणिसारे वाणाइजित हात, तोमालोके ताते वाणाइजित हवा।” ४० किंतु कोन जन मोर सौं हाते वा बांधते बहिरे, सेई विषये कर्वले मोर क्षमता नाई, किंतु यि सकलर वाबे युग्मत कर्वा हैचे, तेंदु़ोकर कहे दिया हव।” ४१ आन दह

जने एই कथा शुनि, याकोब आबु योहनलै कूपित हव धरिले। ४२ याचूरे तेंदु़ोकर ओचरलै माति कले, “अना-इह्दी सकलर शासनकर्ता रूपे यि सकल गण, तेंदु़ोकर ओपरत प्रत्युत करे; आबु विषया सकले तेंदु़ोकर ओपरत क्षमता चलाय, इयाक तोमालोके जाना।” ४३ किंतु तोमालोकर माजत तेने नहय; तोमालोकर माजत यि कोनोरे महान हवलै इच्छा करे, तेंदुँ तोमालोकर परिचारक हওक, ४४ आबु तोमालोकर माजत यि कोनोरे श्रेष्ठ हवलै इच्छा करे, तेंदुँ सकलोबो दास हওक। ४५ कियाने मानुहव पुत्र सेरा शुक्रया पावर वाबे नहय, किंतु सेरा शुक्रया करिवले आबु अनेकर मुक्तिर मूल्यार अर्थे निजर प्राण दिवलैहे आहिल।” ४६ ताते पाचत तेंदु़ोक यिव्याहे नगवले आहिल। तेंदुँ यि समयत निजर शिय सकलर सैते वह लोकर लगत यिव्याहे नगवर परा गै आहिल, सेई समयत पथर दाँतित तीमयर पुतेक वारतीमय नामर एजन अन्ध भिक्षारी वह आहिल। ४७ सेई वाटेदि नाचरतीया याचू आहि थका बुलु शुनि, तेंदुँ आताह पारि कंकवले धरिले, “हे दायुदर सत्तान याचू, मोक दया करका!” ४८ ताते अन्ध मानुह जनक मने थाकिले अनेके लोके डवियाले; किंतु तेंदुँ अधिककै आताह पारि कले, “हे दायुदर सत्तान, मोक दया करका!” ४९ तेतिया याचूरे थकिकै तेंदुँ क्षमता आनिवलै आज्ञा दिले तेतिया लोक सकले सेई अन्धक कले- “भय नकरिवा, उठा! तेंदुँ तोमाक मातिछे।” ५० ताते तेंदुँ निजर कापोर पलेइ, जांप मारि उट्टि, याचूरे ओचरलै आहिल। ५१ तेतिया याचूरे तेंदुँ कुटुर दि सुधिले, “मई तोमार वाबे कि करातो तोमार इच्छा?” ताते सेई अन्ध तेंदुँ कंकवले, “बरूगु, मई येन देखिवले पाओँ।” ५२ तेतिया याचूरे तेंदुँ कंकवले, “योरा। तोमार विश्वासेहि तोमाक वक्षा करिले।” तेंदुँ तेतियाहे दृष्टि पाले आबु तेंदुँ गै थका पথेबे तेंदुँ क्षमता अनुसरण करि याव धरिले।

११ येतिया तेंदु़ोक यिव्यालेमर ओचरलै जैतुन पर्वतर कायत थका

बैंगफी आबु बैथेनिया पाले, तेतिया याचूरे निजर शिय सकलर माजर दुजनक आगत पठियाई दिले; २ आबु तेंदु़ोकर एই आदेश दि कले - “तोमालोके सन्मृत्यर गाऊँखन लै योरा। तात तोमालोके सोमा ओतेइ, कोनो मानुहे केतिया व नुँदा एटा गाध पोरालि वाक्की थोरा देखिवा; सेई पोरालिटो मोर वाबे आनागो।” ३ कोनोवाई यदि तोमालोकक कय, “एहिटो किय मेलिछा?” तेतिया तोमालोके कंकवा, ‘प्रत्यु इयाक प्रयोजन आছे, आबु तेंदुँ एतियाहे इयाक पुनर्व इयालै पठाई दिव।” ४ तेतिया तेंदु़ोके कगै, दूरावर वाहिरत मुकलि वाटत वाक्की थोरा एटा गाध पोरालि पाइ सेईटो मेलिले। ५ एनेते, तात थिय है थका लोक सकले कंकवले, “तोमालोके गाध पोरालि मेल कि करवा?” ६ ताते तेंदु़ोके याचूरे कोराव दरे लोक सकलक कोरात, लोक सकले गाध पोरालिटो आनिवलै तेंदु़ोकर एरि दिले। ७ पाचत शिय दुजने सेई गाध पोरालिटो याचूरे ओचरलै आनिले आबु तात ओपरत तेंदु़ोकर कापोर पारि दिले। पाचत तात ओपरत तेंदुँ वाहिरत वाहिरत। ८ अनेके निजर किजर कापोरवेब पथत पारि दिले, आबु किचुमाने पथावर परा डाल-पात आदि काटि आनि पथत पारि दिले। ९ यि सकल लोक तेंदुँ आगे-पाचे होइल आबु यि सकले तेंदुँ क्षमता अनुसरण करिल, तेंदु़ोके विडियाई कंकवले धरिले, “जय! जय! यि जन प्रत्यु नामेरे आहिचे, तेंदुँ धन्दा; १० आबु आमार ओपर-पितृ दृश्य द्यावर यि वाज्य आहिचे, सेई जन धन्दा! उर्ध्वालोकत जयध्वनी हुओक।” ११ एहिदरे याचू यिव्यालेमर प्ररेश करिले आबु मन्दिर एलोकत सोमाल। तात पाचत तेंदुँ चारिओफाले घूर्व सकलोबोरे चाले। एहिदरे पलम होरात सक्किया है आहिल, पाचत तेंदुँ वार जन शियर तेनेते बैथेनिया गाऊँखन लोलाई गळ। १२ पाचदिना खन तेंदु़ोक बैथेनिया गाऊँखर परा धुवी आहेत, तेंदुँ भोक लागिल। १३ तेतिया तेंदुँ दूरैरे परा, पाते सैते एजोपा डिम्बु गच देखी, फल पोरावर आशात तालै गळ; किंतु ओचर पोरात पातर वाहिरे एको नापाले; कियाने सेई समय डिम्बूर फल दिया वतर नाचिल। १४ तेतिया तेंदुँ मात लगाई सेई गचक कले, “एतियार परा

কোনেও তোর ফল কোনো কালে নাখাওক।” তেওঁর শিষ্য সকলে, তেওঁকি ক’লে শুনিলে। (aión g165) ১৫ পাছত তেওঁলোক বিচূলমে আহি পোরাত, যীচুরে মন্দিরৰ এলেকাত সেমাই মন্দিরত বেচা-কিনা কৰা সকলক বাহিৰ কৰিবলৈ ধৰিলে; আৰু ঘন সলোৱা সকলৰ মেজ, আৰু কপো বেচাবোৱাৰ আশন লুটিয়াই পেলালে; ১৬ তেওঁ মন্দিৰৰ মাজেদি কোনো লোকক বেচা-বিন্না কৰিবলৈ একে পাত্ৰ লৈ যাৰ নিদিলে। ১৭ তেওঁ উপদেশ দি তেওঁলোকক ক’লে, “এনদেৱে লিখা নাই নে? ‘যে মোৰ ঘৰক সকলো জাতিৰ বাবে প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ বোলা যাৰ? কিন্তু তোমালোকে তাক ডকাইতৰ গুহাকৰিবা।’” ১৮ এই কথা শুনি, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তেওঁক কেনেকে বধ কৰিব পাৰে, তাৰ উপায় বিচাৰিব ধৰিলৈ কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁলৈ ভয় কৰিলৈ কাৰণ গোটেই লোক সম্মহে তেওঁৰ উপদেশত বিস্ময় মানিছিল। ১৯ আৰু সন্দিয়া হ’লৈই তেওঁলোক নগৰৰ বাহিৰলৈ লোলাই গৈছিল। ২০ ৰাতিপূৰা তেওঁলোকে সেই বাটেডি আহোতে, সেই ডিমৰু গচজেপা শিপাই সৈতে শুকাই যোৱা দেখিলে। ২১ তেতিয়া পিতৰৰ মনত পৰিব আৰু তেওঁ যীচুক ক’লে, “ৰবি, চাওক! আপুনি শাও দিয়া ডিমৰু গচজেপা শুকাই গ’ল।” ২২ যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক’লে, “তোমালোকে ঈশ্বৰত বিশ্বস বাধা; ২৩ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, যি কোনোৱে এই পৰ্বতটোক যদি কয়, ইয়াৰ পৰা উঠি সাগৰত পৰ গৈ, আৰু মনত সন্দেহ নকৰ যি জনে কয় আৰু তেওঁ যদি সেয়ে ঘটিব বুলি বিশ্বাস কৰে, তেনহেলে তেওঁলৈ ঈশ্বৰে সেয়ে সিদ্ধ কৰিব। ২৪ এই হেতুকে মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰি যি যি খোঞা, সেই সকলোকে পালোৱা বুলি বিশ্বাস কৰা; তেতিয়াহে পাৰা, ২৫ আৰু স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃত্বে যাতে তোমালোকৰে অপৰাধ ক্ষমাকৰিব, সেই বাবে তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ থিয় হওতে, যদি কাৰোবাৰ বিবুদ্ধে তোমালোকৰ কিবা কৰলগীয়া থাকে, তেনহেলে তেওঁক নিষ্ক্ৰিয় কৰা। ২৬ কিন্তু তোমালোকক যদি ক্ষমা নকৰা, তেনহেলে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃয়েও তোমালোকৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰিব।” ২৭ এইদেৱে তেওঁলোক আকো যিবচূলমেলৈ আছিল এনেতে যীচুৰে তেওঁ মন্দিৰত ফুৰোতে, প্ৰধান পুৰোহিত, বিধানৰ অধ্যাপক, আৰু পৰিচাৰক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, ২৮ “আপুনি কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰিছে বা এইবোৰ কৰিবলৈ কোনে এই ক্ষমতা আপোনাক দিলো?” ২৯ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁলোকক ক’লে, “মই আপোনালোকক এটা কথা সোখো, আপোনালোকে মোক উত্তৰ দিয়ক; তেতিয়াহে মই কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰিছো সেই বিষয়ে আপোনালোকক ক’ম। ৩০ ‘যোহনৰ বাণিষ্ঠা স্বৰ্গৰ পৰা নে মানুহৰ পৰা হৈছিল?’ মোক উত্তৰ দিয়ক।” ৩১ তেতিয়া তেওঁলোকে পৰম্পৰাবে কোৱা-মেলাৱা আৰু যুক্তি-তক্তি কৰি ক’লে, “স্বৰ্গৰ পৰা বুলি যদি কওঁ, তেনহেলে তেওঁত কিয় বিশ্বাস নকৰিলা, তেওঁ এনেকে কৰ। ৩২ কিন্তু মানুহৰ বুলি কয় নে? তেওঁলোকে মানুহৰেৰেলৈ ভয় কৰিলৈ, কিয়নো সকলোৱে যোহনক স্বৰূপেই এজন ভাৰবাদী বুলি মানিছিল। ৩৩ পাছে তেওঁলোকে যীচুক উত্তৰ দি ক’লে, “আমি নাজানো।” তাতে যীচুৰে তেওঁলোকক ক’লে, “মই কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰোঁ, সেই বিষয়ে ময়ো তোমালোকক নকঢঁ।”

১২ পাছত যীচুৰে দ্বাষ্টাপৰে ধৰ্মীয় নেতা সকলক ক’বলৈ ধৰিলে,

“এজন মানুহে দাঙ্কাবাৰী পাতি, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ২ পাছত তেওঁ বতৰৰ দিমত পেতিয়ক সকলৰ পৰা সেই দাঙ্কাবাৰীৰ কিছুমান গুটিৰ অংশ পাৰলৈ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ এজন দাসক পঠাই দিলে। ৩ কিন্তু তেওঁলোকে সেই দাস জনক ধৰি, কোৱাই মেলি শুদ্ধাহাতে পঠিয়াই দিলে। ৪ পাছত আন এজন দাসক মৃত্যুত আঘাত কৰিলৈ আৰু অপমানো কৰিলৈ। ৫ পুনৰ আন এজনক পঠোৱাত তেওঁলোকে তেওঁকো বধ কৰিলৈ এনদেৱে কিছুমানক কোবালে আৰু কিছুমানক বধ কৰিলৈ। ৬ পাছত পঠিয়াপুৰা তেওঁৰ এজন মাথোন ব্যক্তি আছিল, সেই জন হ’ল তেওঁৰ প্ৰিয় পুৰা অৱশেষত তেওঁ, তেওঁকো তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলো তেওঁক’লে,

‘তেওঁলোকে নিশ্চয় মোৰ পুত্ৰক সন্মান কৰিবা।’ ৭ কিন্তু সেই খেতিয়ক সকলে পৰম্পৰাবে আলোচনা কৰি কলে, ‘এই জনেই উত্তৰাধিকাৰী; আহা, আমি এওঁক বধ কৰোঁ; তেতিয়া উত্তৰাধিকাৰ আমাৰেই হ’ব।’ ৮ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিলৈ আৰু বধ কৰি, দাঙ্কাবাৰীৰ বাহিৰত পেলাই দিলে। ৯ এতেকে শেষত সেই দাঙ্কাবাৰীৰ গবাকীয়ে কি কৰিব? তেওঁ আহি, সেই পেতিয়ক সকলক সংহাৰ কৰি সেই বাৰী আন লোকক দিব। ১০ এই ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচন তোমালোকে পঢ়া নাই নে? ‘ঘৰ-সজোতা সকলে যি শিল অগ্রাহ্য কৰিলৈ, সেয়ে কুচুৰ প্ৰধান শিল হ’ল;’ ১১ এয়ে প্ৰভুৰ পৰা হ’ল আৰু আমাৰ দৃষ্টিত আচৰিত;” ১২ তেতিয়া তেওঁতে সকলে যীচুৰ সেই দৃষ্টিস্থানটো তেওঁতে সকলৰ বিপক্ষে কোৱা বুলি জানিবলৈ পাই তেওঁক বন্দী কৰিব খুজিলৈ কিন্তু লোক সকলকলৈ ভয় কৰিব তেওঁক এবি গুটি গ’ল। ১৩ পাছত যীচুক বাক্যাৰূপ কান্দত ধৰিব আশয়েৰে তেওঁতে সকলে কিছুমান ফৰীচা আৰু কেইজনমান হেবোদিয়া লোকক তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠালে। ১৪ তেওঁলোকে আহি তেওঁক ক’লে, “হে গুৰু, আমি জানো যে আপুনি কোনো এজনৰে মত মানি নলয়া আৰু মানুহৰ মাজত পক্ষপাতো নকৰো আপুনি সতাৰূপে ঈশ্বৰৰ পথৰ বিষয়ে শিক্ষা দিয়ো চীজাৰক কৰ আদায় দিয়াটো বিধান সন্মত হয় নে নহয়? আমি কৰ আদায় দিম নে নিদিম?” ১৫ কিন্তু তেওঁলোকৰ কপট ভাৰ বুজি পাই তেওঁক ক’লে, “আপোনালোকে কিয় মোক পৰীক্ষা কৰিছে? মোৰ ওচৰলৈ এটা আধিলামাক, মই চাওঁ।” ১৬ তেতিয়া তেওঁলোকে এটা আধিলি আনি যীচুক দিলো যীচুৰে তেওঁলোকক সুধিলে, “এই প্ৰতিমূলি আৰু নাম কাৰাব?” তেওঁলোকে তেওঁক ক’লে, “চীজাৰব।” ১৭ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁলোকক ক’লে, “গতিকে যি চীজাৰব, সেয়া চীজাৰক দিয়ক; আৰু যি ঈশ্বৰ, সেয়া ঈশ্বৰক দিয়ক।” তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁত অতিশ্য বিস্ময় মানিলে। ১৮ পাছত পুনৰুখান নাই বুলি কোৱা চদূকী সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক সুধিলে, ১৯ “হে গুৰু, মোচিয়ে আমাৰ বাবে লিখিলে ‘কোনো ভাইৰ যদি নিজ ভাৰ্যা জীয়াই থাকেতে মৃত্যু হয়, কিন্তু তেওঁৰ সন্তান নাই; তেনহেলে তেওঁ এবি বাৰ্যাক তেওঁত ভায়ে প্ৰহৃত তাৰে প্ৰহৃত অতিশ্য বিস্ময় মানিলে। ২০ সেই ঠাইত সাত জন ভাই-কাকাই আছিল; প্ৰথম জনে এগৰাবাৰি তিৰোতা বিয়া কৰিলৈ আৰু সন্তান নথককৈ তেওঁত মৃত্যু হ’ল। ২১ তাতে হিতীয় জনেৰে তেওঁত কিয় মোক উত্তৰ দিয়ক কৰিব আৰু সন্তান নথককৈ তেওঁতোৱে মৃত্যুৰ নথকতাৰে আৰু তত্ত্বাত সাত জনেই সন্তান নথককৈ মৃত্যুৰ বৰণ কৰিলৈ আৰু অৱশেষত সেই তিৰোতা গৰাকীৰো মৃত্যু হ’ল। ২২ তেইদেৱে সাত জনেই সন্তান নথককৈ তেওঁতোৱে মৃত্যুৰ বৰণ কৰিলৈ আৰু অৱশেষত সেই তিৰোতা গৰাকীৰো মৃত্যু হ’ল। ২৩ এতিয়া পুনৰুখানত তাই তেওঁলোকৰ মাজৰ কেৱল জনৰ ভাৰ্যা হ’ব? কিয়নো তাইক সাত জনেই কৰিব আৰু হৈছিল।” ২৪ যীচুৰে তেওঁলোকক ক’লে, “ধৰ্মশাস্ত্ৰ আৰু ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰমৰ বিষয়ে নজনাতোৱেই হৈছে আপোনালোকৰ প্ৰাণিতাৰে প্ৰহৃত থকা দুৰ্বল নিচিয়া হ্যান্ডল কৰিব।” ২৫ কিন্তু তেওঁলোকে বিয়া নকৰো যোৱা কৰিব আৰু দেশলৈ গৈছিলে, তেওঁলোকে বিয়া নকৰাই বা বিয়া দিয়াও নহয়, কিন্তু স্বৰ্গত থকা দুৰ্বল নিচিয়া হ্যান্ডল কৰিব।” ২৬ কিন্তু মৃত্যু লোকৰ মাজৰ পৰা যোত্তীয় পুনৰুখায় উঠে, তেতিয়া তেওঁলোকে বিয়া নকৰাই বা বিয়া দিয়াও নহয়, কিন্তু স্বৰ্গত থকা দুৰ্বল নিচিয়া হ্যান্ডল কৰিব।” ২৭ যীচুৰে তেওঁলোকক ক’লে, “থিয়ে নিজ ভাৰ্যা জীয়াই থাকেতে মৃত্যু হয়, কিন্তু তেওঁ এবি বুলি হ’ল;” ২৮ পাছত তত্ত্বাত সাত জনেই সন্তান নথককৈ তেওঁতোৱে মৃত্যুৰ বৰণ কৰিলৈ আৰু অৱশেষত সেই তিৰোতা গৰাকীৰো মৃত্যু হ’ল। ২৯ এতিয়া যীচুৰে উত্তৰ দিলে, “থে ইস্ত্ৰায়েল, শুনা; প্ৰভুৰেই আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু যোহনৰ পৰা হৈছিল, কেনেজন নিচিনীয়া?” ৩০ যীচুৰে উত্তৰ দিলে, “থেখমটো এই, ‘হে ইস্ত্ৰায়েল, শুনা; প্ৰভুৰেই আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু তত্ত্বাত এজন জনক ধৰি, কোৱাই মেলি শুদ্ধাহাতে পঠিয়াই দিলে।’” ৩১ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৩২ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৩৩ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৩৪ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৩৫ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৩৬ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৩৭ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৩৮ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৩৯ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৪০ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৪১ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৪২ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৪৩ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৪৪ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৪৫ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৪৬ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৪৭ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৪৮ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৪৯ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৫০ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৫১ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৫২ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৫৩ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৫৪ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৫৫ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৫৬ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু এখন টঙি সজি পেতিয়াক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গাল। ৫৭ এই দুটাকৈ প্ৰথম জনে আছিল, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গত খন্দি তাত আঙুলৰ বস চেপি উলিয়াৰ বাবে যোলনী থলো আৰু

চুবুৰীয়াক প্রেম কৰা, এয়ে সকলো হোমবলি বা বলিদানতকৈয়ো অধিক।” ৩৪ তাতে যীচুৱে তেওঁক সু-বিবেচনারে উভৰ দিয়া দেখি ক’লে, “তুমি ঈশ্বৰৰ বাজাৰৰ পৰা দূৰৈত নাই।” তেতিয়াৰে পৰা তেওঁক পুনৰ কোনো কথা সুধীবলৈ কাৰো সাহস নহ’ল। ৩৫ পাছত যীচুৱে মণ্ডিৰত বহি উপদেশ দিওঁতে, সমিধান দি সেই লোক সকলক ক’লে, “গ্ৰীষ্ম যে দায়ুৰৰ সত্ত্বন, এই বিষয়ে বিধানৰ অধ্যাপক সকলে কেনেকৈ কৰ পাৰে? ৩৬ কিয়নো দায়ুদে পৰিব আত্মাৰে নিজে কৈছিল, ‘প্ৰভুৰে মোৰ প্ৰভুক ক’লে, মোৰ সৌৰ হাতে বহি থাকা, যেতিয়ালৈ মই তোমাৰ শক্ৰবোৰক তোমাৰ ভৰি-শীৱা নকৰাও।’ ৩৭ দায়ুদে নিজেই তেওঁক ‘প্ৰভু বুলিছিল, তেনেহলে তেওঁ কেনেকৈ তেওঁৰ সত্ত্বন হয়?’ আৰু লোক সময়ে আনন্দৰে তেওঁৰ কথা শুনিলে। ৩৮ তেতিয়া তেওঁৰ উপদেশৰ মাজত ক’লে, “বিধানৰ অধ্যাপক সকললৈ আপোনালোক সারধান হওক; তথেত সকলে দীঘল বন্ধ পিকি ফুৰিবলৈ ৩৯ আৰু হাত-বজাৰত নমক্ষৰ, নাম-বৰত প্ৰধান আসন, ভোজত প্ৰধান ঠাই, ৪০ এই সকলোকে ইচ্ছা কৰে আৰু বাঁৰী মহিলা সকলৰ ঘৰ-বাঁৰী গ্ৰাম কৰি দীঘল প্ৰাৰ্থনাৰে দৃদ্বাবেশ ধৰো তেথেত সকল অধিক দণ্ডৰ পাত্ৰ হব।” ৪১ পাছত যীচুৱে ভৰ্বালৰ সন্মুখত বহি, লোক সকলে দান পাত্ৰত কেনেকৈ ধন সুমুৱাইছিল, তাকে চাই আছিল। তেতিয়া অমেৰ ধনী লোকে বহু ধন সুমুৱাই দিলে। ৪২ পাছত এজনী দৰিদ্ৰ বাঁৰী মহিলাই আহি অতি কম মূল্যৰ তামৰ মুদ্ৰাৰ দুই পাই সুমুৱাই দিলে। ৪৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁ নিজৰ শিয়া সকলক ওচলৈ মাতি ক’লে, “মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, দান পাত্ৰত ধন সুমুৱাই দিয়া লোক সকলৰ ভিতৰত এই দৰিদ্ৰ বাঁৰী মহিলা গৰাকীয়ে সকলোতকৈ অধিক দিলে। ৪৪ কিয়নো সকলোৱে নিজৰ নিজৰ অতিৰিক্ত সম্পত্তিৰ পৰা দিলে, কিন্তু এই দৰিদ্ৰ বাঁৰীয়ে ধনৰ নাটচনি হোৱাতো, তেওঁৰ যি আছিল অৰ্থাৎ তেওঁৰ সকলো জীৱিকা দিলে।”

১৩

পাছত যীচু মণ্ডিৰৰ পৰা ওলাই যাওঁতে তেওঁৰ শিয়া সকলৰ আৰু ইয়াৰ গাঁথনি! ২ তাতে যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “তুমি এই বৰ বৰ গাঁথনি দেখিছা নে? ইয়াৰ কোনো এটা শিল আনটো শিলৰ ওপৰত পৰি থকা নাপাৰা কিয়নো এই সকলো ভাঙি পেলোৱা হব।” ৩ পাছত তেওঁ জৈতুন পৰ্বতত, মণ্ডিৰৰ বিপৰীতে বহি থাকোতে পিতৰ, যাকোৰ, যোহন আৰু আন্দিয়েই শুণুতে তেওঁক সুধীলৈ, ৪ “আমাক কওক এনে ঘটনা কেতিয়া ঘটিব? আৰু এই সকলো সিদ্ধ হ’বলৈ উদ্যত হোৱা চিন কি হব?” ৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক’বলৈ ধৰিলে, “কোনেও যেন তোমালোকক নুভলায়, এই কাৰণে সারধান হোৱা। ৬ অনেকে মোৰ নামেৰে আহি, ‘মায়েই সেই জন’, বুলি বহু মানুহক ভুলাব। ৭ তোমালোকে যেতিয়া বৰণ কথা আৰু যন্দি হোৱাৰ সন্তোষৰ বাতৰি শুনিবা, তেতিয়া উদ্বিগ্ন নহ’বা; কাৰণ এইবোৰ ঘটিৰ লাগে; কিন্তু শেষ সময় তেতিয়াও আহিবলৈ আছেই। ৮ কিয়নো জাতিৰ বিৰুদ্ধে জাতি আৰু বাজাৰৰ বিৰুদ্ধে বাজ্য উঠিব; ঠায়ে ঠায়ে ভূমিকম্প আৰু আকালো হ’বা এইবোৰ যাতনাৰ আৰশণিহে মাথেন। ৯ কিন্তু তোমালোকে নিজেলৈ সারধান হ’বা; কিয়নো মানুহৰে তোমালোকক বিচাৰ সভাত শোধাই দিব; তদুপৰি নাম-বৰত তোমালোকক প্ৰহাৰ কৰিব। মোৰ কাৰণে দেশাধিপতি আৰু বজা সকলৰ সন্মুখত মোৰ সাক্ষী হৰলে তোমালোক থিয় হৰা। ১০ কিন্তু প্ৰথমে সকলো জাতিৰ আগত শুভাৰ্তা প্ৰচাৰ হ’ব লাগিব। ১১ মেতিয়া তেথেত সকলে তোমালোকক বন্দী কৰি নি শোধাই দিব; তেতিয়া কি ক’ব লাগে সেই বিষয়ে আগেয়ে চিন্তা নকৰিব। সেই সময়ত কি ক’ব লাগে, সেই বিষয় তেতিয়াই দিয়া হ’ব; কিয়নো তোমালোকক সেই কথা কওঁতা নোহোৱা, কিন্তু পৰিব আত্মাহে কওঁতা। ১২ তেতিয়া ককায়েকে ভায়েকক, বাপেকে পুতেকক মৰণলৈ শোধাই দিব; আৰু সত্ত্বন সকলে মাক-বাপেকৰ বিৰুদ্ধে থিয় হৈ তেওঁলোকক বধ কৰিব। ১৩ মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকক সকলোৱে সৃগৱ পাত্ৰ হ’বা; কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহন কৰি থাকিব, সেই জনেই পৰিবাগ পাৰ। ১৪ কিন্তু যেতিয়া পুজাৰ বাবে সেই ঋংসংকৰী ঘিণগীয়া প্ৰতিমূৰ্তিটো থাকিব নলগীয়া ঠাইত থকা দেখিবা, (যি জনে

পচে, তেওঁ বুজক), তেতিয়া যিহুদীয়াত থকা লোক সকল পৰ্বতলৈ পলায় যাওঁক; ১৫ ঘৰৰ ওপৰত থকা জনে, তেওঁৰ ঘৰৰ ভিতৰৰ পৰা কোনো বস্তু উলিয়াবলৈ নামি নাহিক আৰু ভিতৰলৈ নোসোমাওক; ১৬ আৰু পথাৰত থকা জনে নিজৰ কাপোৰ খন ল’বৰ বাবেও উলটি নাযাওঁক। ১৭ কিন্তু সেই কালত গৰ্ভৰতী আৰু কোলাত কেুচুৰ থকা তিৰোতা সকলৰ সন্তাপ হ’ব ১৮ এইবোৰ যেন জাৰ-কালত নথটে, তাৰ বাবে প্ৰার্থনা কৰিব। ১৯ কিয়নো সেই কেইটা দিনত বহু মনোকৰ্ত হ’বা ঈশ্বৰে স্বজ্ঞা সৃষ্টিত, আৰস্তুণিৰে পৰা এতিয়ালৈকে তেমে কষ্ট কেতিয়াও হোৱা নাই আৰু নহ’বও। ২০ যদি প্ৰভুৰে সেই দিনৰ সংখ্যা কম নকৰে, তেনেহলে কোনো মানুহৰে বঙ্গা নহ’বা কিন্তু যি সকলক তেওঁ মনোনীত কৰিলে, যি সকলক তেওঁ বাছি ল’লে; সেই লোক সকলক কাৰণে তেওঁ এই দিনৰ সংখ্যা কম কৰিলে। ২১ তেতিয়া যদিও কোনোৱে তোমালোকক কয়, ‘চোৱা, শ্ৰীষ্ট ইয়াত আছে!’ বা ‘চোৱা, সৌ তাত আছে!’ তথাপি বিশ্বাস নকৰিব। ২২ কিয়নো ভুৱা শ্ৰীষ্ট আৰু ভুৱা ভাৰবাদী সকল আৰিভৰ হৰ আৰু চিনৰ সৈতে আৰ্�চ্যজনক কাম কৰিব; সন্তৰ হ’লে তেওঁলোকে মনোনীত লোক সকলকো ভুলাবলৈ চেষ্টা কৰিব। ২৩ সেয়েহে তোমালোক সারধান হোৱা! কিয়নো মই তোমালোকক সময়ৰ আগতে এই বিষয়ে কলোঁ। ২৪ কিন্তু সেই মনোকষ্টৰ দিনবোৰৰ পাছত, সৰ্ব্য অন্দকাৰময় হ’ব, চন্দ্ৰো পোৰৰ নিদিব ২৫ আকাশৰ পৰা তৰাবোৰ খি তললৈ পৰিব আৰু আকাশত থকা পৰাক্ৰমবোৰ লোৱো হ’ব। ২৬ তেতিয়া তেথেত সকলে মানুহৰ পুত্ৰক, পুত্ৰকুম আৰু প্ৰতাপোৰে মেঘৰ ওপৰত অহা দেখিব। ২৭ তেওঁ দৃত সকলক পঠিয়াই পথিৰীৰ সীমাৰ পৰা আকাশৰ সীমালৈকে, চাৰিওফালৰ পৰা নিজৰ মনোনীত লোক সকলক আনি গোটাৰা ২৮ ডিমৰু গঞ্জলোপাৰ পৰা এটা দৃষ্টান্ত শিকা। যেতিয়া তাৰ ঠাল কোমল হৈ কুঁহিপাত মেলে তেতিয়া জহকল ওচৰ হৈছে বুলি তোমালোকে জানা। ২৯ সেইদৰে যেতিয়া এইবোৰ ঘটনা দেখিবা, তেতিয়া তেওঁ ওচৰ চাপি দুৱাৰমুখ পালেই বুলি তোমালোকে জানিব। ৩০ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, এই সকলো নথটলৈকে এই কালৰ লোক লুণ নহ’ব। ৩১ আকাশ আৰু পথিৰী লুণ হ’ব কিন্তু মোৰ বাক্য কেতিয়াও লুণ নহ’ব। ৩২ কিন্তু পিতৰ বাহিৰে সেই সময় বা দিনৰ প্ৰসংগত কোনো এজনে নাজানে, সেয়া স্বৰ্গৰ দৃতেই হওক বা পুৰুই হওক। ৩৩ সেই বিষয়ে সারধান হোৱা! পৰ দি প্ৰার্থনা কৰি থাকা; কিয়নো সেই সময় কেতিয়া আহিব, এই বিষয়ে তোমালোকে নাজানা। ৩৪ সেইদিন এনেদৰে আহিব, যেনেকৈ কোনো লোক নিজৰ ঘৰ এবি বিদেশলৈ যায় আৰু নিজৰ দাসবোৰক তেওঁ অধিকাৰ দি প্ৰতিজনৰ কাম ভাগ কৰি দিয়ে, আৰু স্বৰ দুৱাৰীক পৰ দি থাকিবলৈ আজ্ঞা দিয়ো ৩৫ এই হেতুকে তোমালোকে পৰ দি থাকিবা; কিয়নো ঘৰ গৰাকী গধুলি বা মাজিনিশা বা কুকুৰাই ডাক দিয়া পৰত বা বাতিপুৰা কেতিয়া আহিব তোমালোকে নাজানা। ৩৬ তেওঁ অক্ষমাতে আহিব তোমালোকক যেন টোপনিত থকা নেদেখে। ৩৭ মই তোমালোকক কি কি কৰ লাগে, সেই সকলোৰোকৰকে কলোঁ, পৰ দি থাকা।”

১৪

নিষ্ঠাৰ-পৰ্ব আৰু খৰি নোহোৱা পিঠাৰ পৰ্বলৈ দুদিন আছিল; এনে সময়ত প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে কেনেকৈ যীচুক গোপনে ধৰি বধ কৰিব পাৰে, সেই বিষয়ে উপয়া বিচাৰিলে; ২ এনেতে তেথেত সকলে ক’লে, “পৰ্বৰ সময়ত যেন নহয়, কিয়নো মানুহৰ মাজত হলুলুল দষ্টি গোচৰ হব নালাগো।” ৩ পাছত তেওঁ যেতিয়া বৈথনিয়া গাঁৰ চিমোন কুঠৰোগীৰ মৰত ভোজন কৰিবলৈ আহিল, তাতে তেওঁ ভোজনৰ মেজ পুনৰ পৰিকাৰ কৰিলে; তেতিয়া এজনী তিৰোতাই বহুমলীয়া বিশুদ্ধ জটামাসীৰ সুগন্ধি তেলোৱে তৰা এটা স্ফটিকৰ বটল লৈ আহিলা তাতে তাই সেই টেমাটো ভাঙি যীচুৰ মৰত তেল বাকী দিলে। ৪ সেই সময়ত তাত উপস্থিত থকা কিছুমান লোকে কুপিত হৈ ইজনে-সিজনক ক’ব ধৰিব। “এনেদৰে নষ্ট হোৱাৰ কাৰণ কি? ৫ কিয়নো এই সুগন্ধি তেল বিক্রী কৰি, তিনি শ অধিলি তকৈয়ো অধিক পালোহেঁতেন আৰু দৰিদ্ৰ সকলক দান দিব পাৰিলেহেঁতেন।” তাতে তেওঁলোকে সেই মহিলা গৰাকীৰ নিন্দা কৰিলে। ৬ কিন্তু যীচুৰে ক’লে, “তেওঁক এবি দিয়া; তেওঁক যি অশান্তি কৰি আছা? তেওঁ মোলৈ উত্তম কৰ্মকে কৰিলে। ৭

দৰিদ্ৰ সকল তোমালোকৰ লগত সদায় থাকিব আৰু যেতিয়া তোমালোকৰ ইচ্ছা হয়, তেতিয়াই তেওঁলোকৰ উপকাৰ কৰিব পাৰা; কিন্তু তোমালোকে মোক সদায় তোমালোকৰ লগত নাপাৰা। ৮ তেওঁ যি পাৰিবলৈ তাকে কৰিলে; মোক মেদিমত থোৱা কাৰ্যৰ কাৰণে মোৰ শৰীৰত তেল সানিলে। ৯ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কঁও, গোটেই জগতৰ যি যি ঠাইত এই শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰা হ'ব, সেই সকলো ঠাইত তেওঁক সুৰিবৰ অৰ্থে, তেওঁ যি কৰ্ম কৰিলে, এই কৰ্মকো ঘোষণা কৰা হ'ব।” ১০ পাছত দৰ্শকবিয়োগীয়া যিহুদা সেই বাৰ জনৰ এজন, তেওঁ যীচুক প্ৰধান পুৰোহিত সকলৰ হাতত শোধাই দিবলৈ তেখেত সকলৰ ওচৰলৈ গ'ল। ১১ তেখেত সকলে তেওঁৰ কথা শুনি আলন্দিত হৈ তেওঁক ধন দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে। তাতে তেওঁ যীচুক সুবিধা অনুসৰি শোধাই দিবলৈ উপায় বিচাৰিলে। ১২ খমিৰ নোহোৱা পঠিবাৰ পৰ্বতৰ প্ৰথম দিনা অৰ্থাৎ নিষ্ঠাৰপৰ্বতৰ মৰে পোৱালি বলি দিয়াৰ দিনা তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক সুধিলে, “আপোনাৰ বাবে নিষ্ঠাৰ-পৰ্বতৰ ভোজ কোন ঠাইত ঘৃণত কৰিবলৈ আপুনি ইচ্ছা কৰে?” ১৩ তেতিয়া যীচুৱে নিজৰ দুজন শিষ্যক পঠিয়ালে আৰু ক'লে, “তোমালোক নগলৈলে ঘোৱা; তাতে একলহ পানী লৈ আহা এজন মানুহে তোমালোকক লগ ধৰিব; তেওঁৰ পাছে পাছে ঘোৱা;” ১৪ আৰু তেওঁ যি ঘৰত সোমায়, সেই ঘৰৰ গবাকীক ক'বা, ‘‘গুৰুৰে কৈছে, মই যি ঠাইত মোৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে নিষ্ঠাৰ-পৰ্বতৰ ভোজ খাম, সেই আলহী-কোঠা ক'ত?’” ১৫ তেতিয়া তেওঁ আচ-বাৰেৰে সজোৱা ওপৰ-মহলৰ এটা কোঠালি দেখুৰাই দিব; তাতে আমাৰ বাবে ভোজন ঘৃণত কৰাগৈ। ১৬ তেতিয়া শিষ্য দুজন ওলাই নগলৈলে গ'ল আৰু যীচুৱে যেনেকৈ কৈছিল, তেনেকৈয়ে তেওঁলোকে সকলোবোৰ পালো পাছত তেওঁলোকে তাতে নিষ্ঠাৰ-পৰ্বতৰ ভোজ ঘৃণত কৰিলে। ১৭ পাছত সন্ধিয়া সময়ত তেওঁ বাৰ জন শিষ্যৰ লগত সেই ঠাইলৈ আহিল। ১৮ তাতে তেওঁলোকে যেতিয়া ভোজনৰ মেজত বহিল আৰু খাৰ ধৰিলে, তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “মই তোমালোকক সঁচৈক কঁও, তোমালোকৰ মাজৰ এজনে অৰ্থাৎ মোৰ লগত ভোজন কৰা জনেই মোৰ বিশ্বাসযাতক হ'ব।” ১৯ তেতিয়া তেওঁলোক সকলোৱে দুখ কৰিলে, আৰু এজন এজনকৈ তেওঁক ক'লে, “সেই জন নিষ্ঠ্য যই নহয়?” ২০ তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “এই বাৰ জনৰ মাজৰ যি জনে মোৰ সৈতে ভোজন-প্ৰত্ৰ পঠিয়া জুবুৰিয়ায়, তেৱেই সেই জন। ২১ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে যেনেকৈ লিখা আছে, তেনেকৈ তেওঁৰ গতি হ'ব; কিন্তু যি জন মানুহৰ দাবাই মানুহৰ পুত্ৰক শোধাই দিয়া হ'ল, তেওঁ সন্তাপৰ পাতা; সেই মানুহ জনৰ জন্ম নোহোৱা হ'লেই তেওঁৰ ভাল আছিল।” ২২ তেওঁলোকে ভোজন কৰোঁতে, তেওঁ পিঠা লৈ, আৰীবাদ কৰিলে আৰু ভঙ্গি তেওঁলোকক দি ক'লে, “লোৱা; এয়ে মোৰ শৰীৰ।” ২৩ পাছত তেওঁ পান পাত্ৰটো লৈ স্কৃতি কৰি তেওঁলোকক দিলো তাতে সকলোৱে তাৰ পান কৰিলে। ২৪ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “বিধানৰ মতে মোৰ যি তেজ অনেকৰ কাৰণে ডেলিওৰা হৈছে, সেয়ে এই নিয়মৰ তেজ। ২৫ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কঁও, ঈশ্বৰৰ বাজ্যত বস পান নকৰা দিনলৈকে এতিবাৰ পৰা দ্বাক্ষাণ্ডিৰ বস পুৰু পান নকৰোঁ।” ২৬ পাছত তেওঁলোকে গীত গাই গাই বাহিৰলৈ ওলাই আহি জৈতুন পৰ্বতলৈ গ'ল। ২৭ তাতে যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোক সকলোৱে মোৰ কাৰণে বিঘিনি পাবা; কিয়নো এনে লিখা আছে যে, ‘মই মেৰবীয়াক আঘাত কৰিম, তাতে মেৰবোৰে সিচৰতি হৈ যৈব।’ ২৮ কিন্তু মোৰ উত্থানৰ পাছত মই তোমালোকৰ অগে আগে গালীলি প্ৰদেশলৈ যাম।” ২৯ তেতিয়া পিতৰে যীচুক ক'লে, “যদিৰ সকলোৱে বিঘিনি পায়, তথাপি মই নাপাম।” ৩০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মই তোমাক স্বৰূপকৈ কঁও, আজি এই বাতি কুৰুৰাই দুবাৰ ডাক দিয়াৰ আগেয়ে, তুমি মোক তিনি বাৰ অঙ্গীকাৰ কৰিবা।” ৩১ কিন্তু পিতৰে অতি দৃঢ়কৈ ক'লে, “যদি আপোনাৰ লগত মই মৰিবও লাগে, তথাপি আপোনাক অঙ্গীকাৰ ন কৰিব।” এইদৰে সকলোৱে প্ৰতিজ্ঞা কৰি ক'লো। ৩২ পাছত তেওঁলোকে গেঞ্চিমানী নামৰ এখন ঠাইত আহি, যীচুৱে নিজৰ শিষ্য সকলক ক'লে, “মই প্ৰার্থনা কৰি অহালৈকে তোমালোক ইয়াতে বহি থাকা।” ৩৩ পাছত তেওঁ পিতৰ, যাকোব আৰু যোহনক নিজৰ লগত নিলে আৰু তেওঁ অতিশ্য চমৎকৃত আৰু ব্যাকুল

হ'ব ধৰিবলৈ। ৩৪ তাতে তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ প্ৰাণ মৰণৰ তুল্য শোকাতুৰ হৈছে; তোমালোকে ইয়াতে থাকি পৰ দিয়া।” ৩৫ পাছত তেওঁ অলপ আঙুলাই গৈ, মাটিত পৰি, যদি হ'ব পাৰে, তেনেহলে সেই দৃঢ়সময় তেওঁৰ পৰা দুৰ হ'বলৈ প্ৰার্থনা কৰি ক'লে, ৩৬ “আৰো, পিতৃ, সকলো তোমাৰ সাধা; মোৰ পৰা এই দুখৰ পান-পাত্ৰুৰ কৰা; কিন্তু মোৰ ইচ্ছা নহয়, তোমাৰ ইচ্ছাৰে।” ৩৭ পাছত তেওঁ আহি, তিনি জন শিষ্যকো টোপনিয়াই থকা দেখি, পিতৰক ক'লে, “হে, চিমোন, তুমিও টোপনি গ'লা নে? ৩৮ এষটা ও পৰ দি থাকিব নোৱাৰিলা নে? পৰীক্ষাত যেন নপৰা, এই কাৰণে তোমালোকে পৰ দি প্ৰার্থনা কৰা; আজা ইচ্ছুক কিন্তু শৰীৰ দূৰ্বল।” ৩৯ তেতিয়া তেওঁ আকো আতবি গৈ, একে কথাকে কৈ প্ৰার্থনা কৰিলে। ৪০ পাছত আকো আহি, তেওঁলোকক টোপনিত থকা পালো; কিয়নো তেওঁলোকৰ চকু টোপনিয়ে জাপ খুৰাই নিছিল আৰু সেই সময়ত তেওঁক কি উত্তৰ দিব লাগিছিল, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে নাজানিলে। ৪১ পাছত তৃতীয় বাৰ আহি, তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে এতিয়াও টোপনিয়াই আছা আৰু বিশ্বাম কৰিছা হ'ব! সেই সময় আহিল; চোৱা, মানুহৰ পুত্ৰক পাপী লোকৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছে। ৪২ উঠা, আমি এতিয়া যাব লাগে; চোৱা, মোক শোধাই দিয়া জন ওচৰ পালেছি।” ৪৩ তেতিয়া যীচুৱে এই কথা কৈ থাকোতেই, বাৰ জনৰ মাজৰ যিহুদা আৰু তেওঁৰে সৈতে, প্ৰধান পুৰোহিত, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু পৰিচাৰক সকলৰ লগত তাৰোাল আৰু টাঙ্গেন লৈ থকা মানুহৰ এটা দল ওচৰ চাপি আহিল। ৪৪ তেওঁক শোধাই দিয়া জনে সেই লোক সকলক এই সংকেত দিছিল যে, “মই যি জনক চুমা খাম, তেৱেই সেই জন; তেওঁকেই আবদ্ধ কৰি সাৰাধৰে তেওঁক লৈ যাবা।” ৪৫ পাছত তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ গৈ কলে “বৰিবি” আৰু তেওঁক চুমা খালে। ৪৬ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৱ গাত হাতত দি তেওঁক আবদ্ধ কৰিলে। ৪৭ তাতে তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ লোক সকলৰ মাজৰ এজনে তাৰোাল উলিয়াই মহা-পুৰোহিতৰ এজন দাসক ধাপ মাৰি, তেওঁৰ কাণ এখন কাটি পেলালে। ৪৮ তেতিয়া যীচুৱে মাত লগাই তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে তাৰোাল আৰু টাঙ্গেন লৈ ডকাইতক ধৰাৰ নিচিনাকৈ মোক ধৰিবলৈ ওলাই আহিলাই নে? ৪৯ যেতিয়া যই তোমালোকৰ সৈতে আছিলো আৰু মদিবৰত নিতো উপদেশ দিছিলো, তেতিয়া তোমালোকে মোক নথবিলা; কিন্তু সেই সকলোবোৰ ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচন সিদ্ধ হোৱাৰ বাবেহে এইদৰে ঘটিল।” ৫০ পাছত যীচুৰ সৈতে থকা সকলোৱে তেওঁক ত্যাগ কৰিলে আৰু পলালা। ৫১ তেতিয়া কোনো এজন ডেকাই উদ্ধ গাংত শশ সূত্ৰ মিহি কাপোৰ এখন লৈ, যীচুৰ পাছে পাছে গৈছিল; তেতিয়া তেওঁলোকে তাক আবদ্ধ কৰিলে। ৫২ কিন্তু সি কাপোৰ ধন এবি উলঙ্গ হৈ পলাই গ'ল। ৫৩ পাছত তেওঁলোকে যীচুৰ মহা-পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। তেতিয়া সকলো প্ৰধান পুৰোহিত, পৰিচাৰক আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকল তেওঁৰ লগত আহি পোট খালে। ৫৪ আৰু তেতিয়াই পিতৰে আতবে আতবে যীচুৰ পাছে পাছে মহা-পুৰোহিতৰ চোতালৰ ভিতৰলৈকে সোমালা তাতে নিজেক উম দিবলৈ পহৰা দি থকা টেকেলো সকলৰ মাজত বহি, জুই পৰাই আছিল। ৫৫ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত সকল আৰু গোটেই মহাসভাই যীচুৰ বক ধৰিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য বিচাৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকে একো নাপালে। ৫৬ কিয়নো অনেকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দিলো। ৫৭ পাছত কেইজনামে উঠঁ, তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দি ক'লে, ৫৮ “হাতে সজা এই মদিব মই নষ্ট কৰি, তিনি দিন দিনৰ ভিতৰত হাতে নৰকা আন এটা সাজিমা।” আমি তেওঁক এনে কথা কোৱা শুনিলোঁ। ৫৯ কিন্তু ইয়াতো তেওঁলোকৰ সাক্ষ্য নিমিলিল। ৬০ তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে মাজত থিয় হৈ, যীচুৰ সুধিলে, বোলে, “তোমাৰ একো উত্তৰ নাই নে? তোমাৰ আহিতে এওলোকেনো কি সাক্ষ্য দিছে?” ৬১ কিন্তু তেওঁ একো উত্তৰ নিদিলে আৰু নিজেমে থাকিল। পুনৰ মহা-পুৰোহিতে তেওঁক সুধিলে, “তুমি পৰমধন্য জনৰ পুত্ৰ গ্ৰীষ্ম হৈ নে?” ৬২ তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “মই হ'তে, আৰু তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰক পৰাক্ৰমৰস্তে হাতে বহি থকা আৰু আকাশত মেঘেৰে আহা দেখিবা।” ৬৩ তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে নিজৰ চোলা ফালি ক'লে, “সাক্ষীত আমাৰ কি প্ৰয়োজন আছে? ৬৪ তোমালোকে

ঈশ্বরক নিন্দা করা শুনিলা; এতিয়া তোমালোকে কি সিদ্ধান্ত লৈছা?" তাতে সকলোরে তেওঁক প্রাণদণ্ডের মোগ্য বুলি দেখী করিলে। ৬৫ পাছত কোনো কোনোরে তেওঁর গাত থুই পেলাবলৈ ধরিলে আরু তেওঁ মুখ ঢাকি, তেওঁক ভুকুবাই ক'লে, "ভাবেক্ষি প্রচার করোঁতাঁ!" আরু সেনাপতি সকলে তেওঁক লৈ গৈ প্রহার করিলে। ৬৬ তেতিয়া পিতৃ তলব চোতালত থাকোঁতে মহা-পুরোহিতের বনকরা ছোলালী এজনী তেওঁে ওচৰলৈ আহিল, ৬৭ আরু পিতৃক জুই পুরাই থকা দেখা পাই তেলৈ চাই ক'লে, "ভূমিও সেই নাচৰতীয়া যীচুৰ লগত আছিলা।" ৬৮ কিন্তু তেওঁ এই বিষয়টো অসীকার কৰিক ক'লে, "ভূমি যি কৈছা সেই বিষয়ে মই নাজানো আরু বুজিও পোৱা নাই।" তেতিয়া তেওঁ বাট-চ'বলৈ ওলাই গল আরু কুকুবাই ডাক দিলো ৬৯ কিন্তু সেই বেটায়ে তেওঁক তাতে দেখি, ওচৰত থিয় দি থকা সকলক পুনৰ ক'বলৈ ধরিলে, "এই লোক জন সিঁহৰ মাজৰ এজন।" ৭০ কিন্তু তেওঁ আকো অসীকার কৰিলো। অলপ সময়ের পাছত সেই ঠাইত থিয় হৈ থকা লোক সকলে পিতৃক কলে, "ভূমি অৱশ্যে সিঁহৰ মাজৰ এজন কিয়নো ভূমিও গালীলীয়া মানুহ।" ৭১ কিন্তু তেওঁ শাও দিলে আরু শপত খাই ক'লে, "তোমালোকে যি জন মানুহৰ কথা কৈ আছা, সেই জন মানুহক মই চিনিয়ে নাপাও।" ৭২ তেতিয়া কুকুবাই হিতীয় বাব ডাক দিলো। তেতিয়া যীচুৰে কোৱা কথা পিতৃব মনত পৰিল "কুকুবাই দুবাৰ ডাক দিয়াৰ আগেয়ে মোক তিনি বাব অসীকার কৰিবা।" তাতে তেওঁ দুখত ভাগি পৰিল আরু কান্দিব ধৰিলে।

১৫ পাছত বাতিপুরা প্রধান পুরোহিত, পৰিচাবক আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ সৈতে গোটোই মহাসভাই মন্ত্রী কৰিলো তেতিয়া তেখেত সকলে যীচুক বান্ধিলো আৰু পীলাতৰ হাতত শোধাই দিলো। ২ তেতিয়া পীলাতৰে তেওঁক সুধিলে, "ভূমি ইহুদী সকলৰ বজা হয় নে?" তাতে তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "ভূমিয়েই কৈছা।" ৩ এনেতে প্রধান পুরোহিত সকলে তেওঁক বহুত অপবাদ দিলো। ৪ তেতিয়া পীলাতৰে আকো তেওঁক সুধিলে, "ভূমি একো উত্তৰ নিদিয়া নে? চোৱা, এওলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কিমান অপবাদ দিছো।" ৫ কিন্তু যীচুৰে কোনো দিখলীয়া উত্তৰ নিদিলে আৰু তাতে তেওঁ বিস্যু মানিলো। ৬ সেই পৰ্বত সময়ত মানুহৰোৰে বিচাৰিলে যি কোনো এজন বন্দীক পীলাতৰে মুকলি কৰিব দিয়ে। ৭ সেই সময়ত বিদেহোই লোক সকলৰ সৈতে কাৰাগাবৰত, কিছুমান হত্যাকাৰীৰ লগত প্ৰতিষ্ঠিত ব্যৱহাৰ বিৰুদ্ধে যোৱা বাজদোহী এজন আছিল; তেওঁৰ নাম আছিল বাবাৰু। ৮ তেতিয়া লোক সকলে পীলাতৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু আগতে কৰি আহা নিয়ম অনুসৰি কৰিবলৈ তেওঁক অনুৰোধ কৰিলো। ৯ পীলাতৰে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, "তোমালোকৰ বাবে মই ইহুদী সকলৰ বজাক যেন মুকলি কৰোঁ, তোমালোকে এমে ইচ্ছা কৰা নে?" ১০ কিয়নো তেওঁ জানিছিল যে প্রধান পুরোহিত সকলে ইৰ্মা কৰি যীচুক তেওঁৰ ওচৰত শোধাই দিছিল। ১১ কিন্তু প্রধান পুরোহিত সকলে যীচুৰ সলনি বাবাৰাক মুকলি কৰিবৰ বাবে দাবী কৰিবলৈ লোক সকলক উচ্চটালো। ১২ পাছত পীলাতৰে আকো উত্তৰ দি তেওঁলোকক সুধিলে, "তেনেহলে তোমালোকে যি জনক ইহুদী সকলৰ বজা বুলি কোৱা তেওঁক মই কি কৰিব?" ১৩ তেতিয়া তেওঁলোকে আকো আটাহ পাৰি ক'লে, "তাক কুচত দিয়ক।" ১৪ তেতিয়া পীলাতৰে তেওঁলোকক সুধিলে, "কিন্তু তেওঁনো কি দোষ কৰিলো?" তাতে তেওঁলোকে অধিককৈ আটাহ পাৰি ক'লে, "তাক কুচত দিয়ক।" ১৫ তেতিয়া পীলাতৰে লোক সকলক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ তেওঁলোকলৈ বাবাৰাক মুকলি কৰি দিলে আৰু যীচুক চাবুকেৰে কোৱোৱাই, কুচত দিবলৈ শোধাই দিলো। ১৬ তেতিয়া সেনাবোৰে চোতাললৈ অৰ্থাৎ প্ৰিটৰিয়ম ভিতৰলৈ তেওঁক কৈ গল, আৰু গোটোই সৈন্য দলক মতি গোট খুৱালে। ১৭ পাছত তেওঁলোকে যীচুক উজ্জল বৰণীয়া কাপোৰ পিন্দালে, আৰু কাঁচিটৰ কিলীটি সাজি মূৰত পিন্দাই দিলো; ১৮ মানুহৰোৰে তেওঁক নমকৰ জনাই ক'লে "হে ইহুদী সকলৰ বজা, জয় হওক!" ১৯ তেতিয়া নলেৰে তেওঁক মূৰত কোৱালে আৰু থুই পেলালো তাৰ পাছত তেওঁৰ আগত আঁচুকচি শৰ্কাৰ জনালো। ২০ এইদৰে তেওঁক ঠাট্টা-বিদ্রূপ কৰি উঠি, সেই উজ্জল বৰণীয়া কাপোৰ সোলোকাই তেওঁক নিজৰ কাপোৰ পিন্দালে আৰু তেওঁক কুচত

দিবৰ বাবে বাহিৰলৈ লৈ গ'ল। ২১ সেই সময়ত মানুহৰোৰে কুৰীণীয়া দেশৰ পৰা আহা চিমোন নামৰ (এই জন আলেকজেন্দ্ৰৰ আৰু বুফৰ বাপেক) লোক এজনক জৰবদত্তে যীচুৰ কুচটো কঢ়িয়াই নিবালৈ ধৰি আনিলো। ২২ এইদৰে সৈন্য সকলে গলগথা বুলি কোৱা ঠাই খন লৈ যীচুক লৈ আহিল; (এই নামৰ অৰ্থ "মুৰব লাওহোলা")। ২৩ তাতে তেওঁলোকে যীচুৰ গন্ধৰসেৰে মিহিলি হোৱা দ্রাক্ষাৰস যাচিলৈ কিন্তু তেওঁ তাক প্ৰহণ নকৰিলো। ২৪ পাছত তেওঁক কুচত দি উঠি, তেওঁৰ কাপোৰ কোনে কি পাব, সেয়ে নিশ্চয় কৰিবলৈ, তেওঁলোকে চিঠি খেলি সেই কাপোৰ ভগাই ল'লে। ২৫ তেতিয়া ন মান বজাত তেওঁলোকে যীচুৰ কুচত দিলো। ২৬ আৰু "ইহুদী সকলৰ বজা" এই বুলি তেওঁৰ অপৰাধৰ জননী ওপৰত লিখি দিলো। ২৭ তেওঁৰ লগত আন দৃজন ডকাইতৰ সেঁফালৈ এজনক আৰু বাঞ্ছালৈ আন এজনক, এনেদৰে কুচতদিলো। ২৯ পাছত অহায়োৱা কৰা বাটুৰুৱা সকলে মুৰ জোকাৰি নিন্দা কৰি কৰিবলৈ ধৰিলে, "হেৰো মন্দিৰ নষ্ট কৰোঁতা আৰু তিন দিনৰ ভিতৰত সাজোঁতা, ৩০ নিজকে বক্ষা কৰি আৰু কুচৰ পৰা নামা" ৩১ সেইদৰে প্ৰধান পুৰোহিত সকলে বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ সৈতে ঠাট্টা-বিদ্রূপ কৰি পৰম্পৰৰ মাজত ক'লে, "সি আন লোকক বক্ষা কৰিছিল কিন্তু নিজকেই বক্ষা কৰিব নোৱাৰে। ৩২ হে আঁষ্ট, ইয়ালেৰ বজা, এতিয়াই কুচৰ পৰা নামি আহা; তাতে আমি যেন দেখা পাও আৰু বিশ্বাস কৰোঁ।" তেতিয়া যি দৃজনক তেওঁৰ লগত কুচত দিয়া হ'ল, সেই দৃজনে তেওঁক নিন্দা কৰিলো। ৩৩ পাছত বাৰ মান বজাৰ পৰা তিনি বজালৈকে গোটোই দেশ আকাৰ হ'ল। ৩৪ আৰু ঠিক তিনি বজাৰ সময়ত যীচুৰে বৰ মাতৰে বিঙ্গিয়াই ক'লে, "এলোই, এলোই, লামা চৰকানী?" অৰ্থাৎ "হে মোৰ ঈশ্বৰ, হে মোৰ ঈশ্বৰ, কি কাৰণত মোক তুমি পৰিত্যাগ কৰিলা?" ৩৫ তেতিয়া ওচৰত থিয় দি থকা লোক সকলৰ মাজৰ কোনো কোনোৰে ইয়াকে শুনি ক'লে, "চোৱা, ই এলিয়াক মাতিছে।" ৩৬ তাতে কোনো এজনে বেগাই গৈ, স্পঞ্জে এটা চিৰকাৰে পুৰ কৰি, তাক নলৰ আগত লগাই তেওঁক পান কৰিবলৈ দি ক'লে, "বৰা, এলিয়াই ইয়াক নমাই দিবলৈ আহে নে নাহে, তাকে আমি চাও আহা।" ৩৭ তেতিয়া যীচুৰে বৰকৈ আটাহ পাৰি, প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলো। ৩৮ তাতে মন্দিৰৰ আৰ-কাপোৰ খন ওপৰৰ পৰা তলালকে ফলি দুভাগ হ'ল। ৩৯ তেওঁ এইদৰে প্ৰাণ ত্যাগ কৰা দেখি, তেওঁৰ ওচৰত থিয় দি থকা এশৰ সেনাপতিয়ে ক'লে, "সঁচাকৈ এই মানুহ জন ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আছিল।" ৪০ সেই সময়ত বহু মহিলাই আতৰৰ পৰা তাই আছিল। তেওঁলোকৰ ভিতৰত মণ্ডলীনী মৰিয়ম, সুৰ যাকোৰ আৰু যোচিৰ মাক মৰিয়ম আৰু চালোনী ও আছিল। ৪১ যীচু মেতিয়া গালীল প্ৰদেশত আছিল, তেতিয়া এই মহিলা সকলে তেওঁৰ পাছে পাছে গৈ তেওঁক সেৱা শুশ্ৰা কৰিছিলা ইয়াৰ ওপৰিও বহু মহিলা তেওঁৰ লগত যিৰাচনামলৈ আছিলো। ৪২ এই দিনটো আছিল আয়োজনদিন; বিশ্বাস দিনৰ আগদিন্না। সেয়েহে তেতিয়া আবেলি ওচৰ চাপি অতুল, ৪৩ অৰিমাথিয়াৰ ঘোচেফ সেই ঠাইলৈ আছিলা। তেওঁ পেঁপৰ মণ্ডলীৰ এজন সন্মানীয় সদস্য আছিল। তেওঁ দুশ্বৰৰ বাজালৈ আপেক্ষা কৰি আছিলা তেওঁ সাহসেৰে পীলাতৰ ওচৰলৈ গল আৰু যীচুৰ দেহ বিচাৰিলো। ৪৪ ইতিমধ্যে পীলাতৰে যীচুৰ মৃত্যু হোৱা বুলি জানিলৈ পোৱাৰত, পীলাতৰ আচাৰিত হ'ল; তেওঁ এশৰ সেনাপতিক মতি আনিলো আৰু যীচুৰ মৃত্যুৰ বিষয়ে সুধিলো। ৪৫ যেতিয়া তেওঁ এশৰ সেনাপতিৰ পৰা যীচুৰ মৃত্যু জানিলো, তেতিয়া তেওঁ মোচেফক যীচুৰ দেহতো নিবলৈ অনুমতি প্ৰদান কৰিলো। ৪৬ যোচেফে শণ সুৰাত কাপোৰ লাগত লৈ আহিলো। তেওঁ যীচুক কুচৰ পৰা নমালো আৰু লগত অনা শণ সুৰাত কাপোৰেৰে মেৰিয়াই শিলত খান্দি উলিওৱা মৈদাম এটাত শুৱাই থ'লো তাৰ পাছত এচ্চটা ডাঙৰ শিল বগৰবাই আনি মৈদামৰ প্ৰৱেশ দ্বাৰত কৰি দিলো। ৪৭ মণ্ডলীনী মৰিয়ম আৰু যোচিৰ মাক মৰিয়মে যীচুক মৈদাম দিয়া ঠাইটো দেখা পালো।

১৬ তাৰ পাছত বিশ্বামৰাব শেষ হোৱাত, মণ্ডলীনী মৰিয়ম, যাকোৰৰ মাতৃ মৰিয়ম আৰু চালোনীয়ে আহি যীচুৰ গাত সানিবলৈ সুগন্ধি দ্বৰ্য কিনিলে। ২ আৰু সঞ্চাহাৰ প্ৰথম দিনা আত বাতিপুৰা, সুয় উদয় হওতেই, তেওঁলোকে মৈদামলৈ গলা। ৩ তেওঁলোকে নিজৰ মাজত কোৱা-কুই কৰি ক'লে, "মৈদামৰ প্ৰৱেশ দ্বাৰত থকা শিলটো কোনে আমাৰ বাবে

বগৰাই দিৰ?" ৪ কিয়নো সেই শিলচতা অতি ডাঙৰ আছিল; এমেতে চুক্তি চুলি চাওতে তেওঁলোকে দেখিলে যে, শিলচটা বগৰাই থোৱা আছে। ৫ তেওঁলোকে তেতিয়া মৈদামৰ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল আৰু বগা কাপোৰ পিঙ্কা ডেকা এজনক সোঁফালে বহি থকা দেখিলে, তাতে তেওঁলোক অতি আচৰিত হ'ল। ৬ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, "তোমালোকে ভয় নকৰিবা; তোমালোকে ক্রুচ হত হোৱা নাচতীয়া যীচুক বিবাৰিছ; তেওঁ উঠিল। তেওঁ ইয়াত নাই; চোৱা, এয়ে তেওঁক শুৱাই থোৱা ঠাই। ৭ কিন্তু তোমালোকে গৈ, তেওঁৰ আন শিষ্য সকলৰ লগতে পিতৰক কোৱাগৈ যে, 'তেওঁ তোমালোকৰ আগেয়ে গালীল প্ৰদেশলৈ যাব আৰু তাতে তেওঁ যেনেকৈ তোমালোকক কৈছিল, তেনেকৈ তোমালোকে তেওঁক দেখা পাৰা।' ৮ তেতিয়া তেওঁলোক মৈদামৰ পৰা ওলাই পলাল; কিয়নো সেই সময়ত তেওঁলোক সঁচাটকে কম্পন আৰু বিস্ময়ত হৈ আছিল; তেওঁলোকে কোনো ব্যক্তিক নক'লে, কিয়নো তেওঁলোকে অতি ভয় খাইছিল। ৯ (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) সংস্কৃত প্রথম দিনৰ বাতিপুৰা, যীচু পুনৰুৰ্থিত হোৱাৰ পাছত; যি গৰাকীৰ পৰা তেওঁ সাতোটা ভূত খেদইছিল, সেই মণ্ডলীনী মৰিয়মক তেওঁ প্ৰথমতে দেখা দিলে। ১০ তেতিয়া তেওঁ গৈ শোক আৰু ক্ৰন্দন কৰি থকা যীচুৰ পূৰ্বৰ সঙ্গী সকলক বাৰ্তা দিলে; ১১ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচু যে জীয়াই উঠিল আৰু মণ্ডলীনী মৰিয়মক যে দৰ্শন দিলে, সেই কথা তেওঁলোকে শুনিলে কিন্তু বিশ্বাস নকৰিলে। ১২ এই সকলো ঘটনা ঘটাৰ পাছত, যীচুৰে অন্য দুজন লোকক গাঁৱলৈ যাতা কৰি থাকোতে তেওঁ অন্যূপ ধৰি, তেওঁলোকক দেখা দিলে। ১৩ তাতে তেওঁলোকে গৈ অন্য শিষ্য সকলক সহাদ দিলে; কিন্তু তেওঁলোকে সেই কথা বিশ্বাস নকৰিলে। ১৪ পাছত এঘাৰ জনে ভোজনত বহি থাকোঁতে, যীচুৰে তেওঁলোকক দেখা দিলে আৰু তেওঁৰ উথানৰ পাছত, তেওঁক দেখা পোৱা সকলক বিশ্বাস নকৰাৰ কাৰণে তেওঁলোকক অবিশ্বাস আৰু কঠিন মনক গৰিহণা কৰিলে। ১৫ আৰু যীচুৰে তেওঁলোকক কলে, "তোমালোকে জগতৰ সকলো ঠাইলৈ গৈ সমুদ্য সৃষ্টিৰ আগত শুভবাতা প্ৰচাৰ কৰা। ১৬ তাতে যি জনে বিশ্বাস কৰি বাণাইজিত হয়, তেওঁ পৰিব্ৰান্ত পাৰ কিন্তু যি জনে অবিশ্বাস কৰে, তেওঁক দণ্ডজ্ঞা কৰা হ'ব। ১৭ এইবোৰ পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিন, বিশ্বাস কৰা সকলৰ অনুগামী হ'ব। তেওঁলোকে মোৰ নামেৰে ভূত খেদাৰ, নতুন নতুন ভাষাৰে কথা ক'ব; সাপক হাতেৰে তুলি ল'ব; ১৮ আৰু প্ৰাণনাশক কোনো বন্ধু পান কৰিলেও তেওঁলোকৰ একো হানি নহ'ব আৰু নৰিয়াৰ গাত হাত দি, তেওঁলোকক সুষ্ঠ কৰিব।" ১৯ এইদৰে তেওঁলোকৰ সৈতে কথা হোৱাৰ পাছত প্ৰভু যীচুক স্বৰ্গলৈ নিয়া হ'ল আৰু তেওঁ ঈশ্বৰৰ সোঁ হাতে বহিল। ২০ পাছত তেওঁলোকে ওলাই গৈ সকলো ঠাইতে ঘোষণা কৰিব ধৰিলে, আৰু প্ৰভুৰে লগে লগে কাৰ্য কৰি সেই অনুগামী সকলৰ পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিনৰ দ্বাৰাই বাক্য সপ্রমাণ কৰিলে। আমেন।

ମୁକ

ଆମର ମାଜତ ସ୍ଥିରୋବ ଘଟନା ସଟିଲ, ସେଇବୋର ଘଟନାର ବିବରଣ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବଲେ ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ ଚଢ଼ିଏ କରିଛେ । ୨ ଆଦିବେ ପରା ସି ସକଳେ ନିଜର ଚକୁରେ ଦେଖିଛି ଆବୁ ସି ସକଳ ଦାସେ ବାକ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିଛି, ତେଓଳୋକେଇ ଆମାକ ଇହିବେର ଜନାଲେ । ଓ ଏହି ହେତୁକେ, ହେ ମହାମହିମ ଥିଯାଫିଲ, ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧେ ମହି ପ୍ରଥମରେ ପରା ଭାଲଦରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଲେ ଆବୁ ମେଁ ଆପୋନାଲୈ ଏକନିକ୍ରମେ ଲିଖି ଉଚିତ ହେ ଯେଣ ଦେଖିଲେ । ୪ ମହି ଇଛୁ କରାବୁ, ଆପୁନିମ ଯେଣ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଶକ୍ତି ପାଯା, ଆବୁ ସେଇବୋର ସତତ ଜାନିବ ପାରେ । ୫ ଯିନ୍ଦୀଯାର ବଜା ହେବୋର ଦିନତ ପୁରୋହିତ ଅବିଧର ଦଲତ ଜଖିରୀଯା ନାମେରେ ଏଜନ ପୁରୋହିତ ଆଛି; ଜଖିରୀଯାର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଏଲୀଚାବେଂ ହେବୋର ବଂଶର ଆଛି । ୬ ଏଓଳୋକ ଦୁଇୟ ଦ୍ୱିଶବ୍ଦ ଦୃଷ୍ଟି ଧାର୍ମିକ, ପବିତ୍ର ଆଛି । ପ୍ରଭୁ ର ସକଳୋ ଆଜା ଆବୁ ବିଧାନଟ ଉତ୍ତରେ ନିଖୁତ ବୁପେ ଜୀବନ- ଯାପନ କରିଛି । ୭ କିନ୍ତୁ ଏଲୀଚାବେଂ ବନ୍ଦ୍ୟ ହୋଇ କାବଣେ, ତେଓଳୋକର କୋନେ ସତନ ନାହିଁ । ତେଓଳୋକ ଦୁଇୟ ସବସତୋ ଅତି ବୃଦ୍ଧ ଆଛି । ୮ ଏଦିନ ନିଜର ଦଲର ପାଲ କ୍ରେ ପୁରୋହିତର ଦାୟିତ୍ୱ ପୋରାତ, ଜଖିରୀଯାଇ ପୁରୋହିତ ହିଟିପେ ଦ୍ୱିଶବ୍ଦ ସମ୍ମୁଖ କର୍ଯ୍ୟ କରି ଆଛି; ୯ କିନ୍ତୁ ନୋ ପୁରୋହିତ ସକଳର କର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାଣୀ ଅନୁୟାୟୀ ଗୁରୁର ମନ୍ଦିରର ସୌମ୍ୟରେ ମୁହଁ ଜ୍ଞାନବୈଲେ ତେରେ ଓପରତ ପାଲ ପରିବ । ୧୦ ଧୂ ଜ୍ଞାନର ସମୟତ ତାତ ପୋଟ ଖୋରା ସକଳୋ ଲୋକେ ବହିବିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆଛି । ୧୧ ଏନେ ସମୟତେ ପ୍ରଭୁ ଏଜନ ଦୂତ ଆହି ଜଖିରୀଯାର ସମ୍ମୁଖ ଉପର୍ହିତ ହେ ଧୂ ଦେବିର ସୌନ୍ଦରୀ ଥିଯା ହଲ । ୧୨ ସର୍ବ ଦୂତକ ଦେଖି ଜଖିରୀ ଚମକି ଉଠିଲ ଆବୁ ତେରେ ଭାବ ଲାଗିଲ । ୧୩ କିନ୍ତୁ ସେଇ ଦୂତ ତେରେକ କ'ଲେ, “ହେ ଜଖିରୀ, ଭୟ ନକରିବା; କିନ୍ତୁ ନୋମାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣା ଗଲ, ଆବୁ ତୋମାର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଏଲୀଚାବେଂତେ ଏଜନ ପୁତ୍ର ପ୍ରସର କରିବ ଆବୁ ତୁମି ତେଓଳେ ନାମ ଯୋହନ ଥିବା ।” ୧୪ ତେଓଳେ କାବଣେ ତୋମାର ଆନନ୍ଦ ଆବୁ ଉତ୍ସାହ ହବ, ଆବୁ ତେରେ ଜନ୍ମାତ ଅନେକଙ୍କାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବ । ୧୫ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ଦୃଷ୍ଟି ତେଓଳେ ମହାନ ହବ; ତେଓ ଦ୍ୱାରାବସ ବା ସୁରା ପାନ ନକରିବ; ଆବୁ ଓପଜୋରେ ପରା ପରିବ ଆତ୍ମାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହର । ୧୬ ଇତ୍ୟାଯେଲର ସତନ ସକଳର ଅମେକକ ତେଓ ତେଓଳୋକର ପ୍ରତ୍ଯ ଦ୍ୱିଶବ୍ଦଲେ ସ୍ଵାବା । ୧୭ ତେଓ ଏଲିଯାର ଆତ୍ମା ଆବୁ ଶକ୍ତିରେ ସୈତେ ପ୍ରଭୁର ଆମେ ଆଗେ ଯାବ । ତେଓ ପିତ୍ତ ସକଳର ମନ ତେଓଳୋକର ସତନଲୈ ସ୍ଵାବାର ଆବୁ ଅବାଧ୍ୟ ସକଳକ ଧାର୍ମିକତାର ଜାନଲୈ ସ୍ଵାବା । ଏହିଦରେ ତେଓ ପ୍ରଭୁ କାବଣେ ଯୁଗ୍ମତୋରା ଲୋକ ସକଳକ ପ୍ରକ୍ଷତ କରିବ । ୧୮ ତେତିଯା ଜଖିରୀଇ ସେଇ ଦୂତକ କ'ଲେ, “ଇହକ ମହି କେନୋକେ ଜାନିମ? କିନ୍ତୁ ମହି ବୃଦ୍ଧ ହେଉଁ ଆବୁ ମୋ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅତି ବୃଦ୍ଧା ହେଛେ ।” ୧୯ ତାତେ ଦୂତ ଦିକ'ଲେ, “ମହି ଗାରିଯେଲ; ଦ୍ୱିଶବ୍ଦ ସାକ୍ଷାତେ ମହି ଥିଯି ହେ ଥାକୋଁ; ତୋମାର ସୈତେ କଥା ହବଲେ ଆବୁ ତୋମାର ଆଗତ ଏହି ଶ୍ଵତ୍ବାର୍ତ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ କରିବିବ ବାବେ ମୋକ ପଠ୍ୟୋରା ହଲ । ୨୦ ଚୋରା, ଏହିବୋର ଘଟନା ନୟତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ ମୋର ହେ ସ୍ଥାନିକିବା; କୋନୋ କଥା କବ ନୋରାବିବା; କାବଣ ତୁମ ମୋର କଥା ବିଶ୍ୱାସ ନକରିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ସକଳୋ କଥା ନିର୍ବିଗତ ସମୟତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହବ ।” ୨୧ ଆନନ୍ଦିନେ, ମାନୁହବୋରେ ଜଖିରୀଯାର ବାବେ ଅପେକ୍ଷା କରି ଆଛି ଆବୁ ମନ୍ଦିରର ଭିତରତ ତେଓଳେ ପଲମ ହୋଇ ଦେଖି ଚିତ୍ତିତ ହଲ । ୨୨ ପାହତ ତେଓ ମେତିଯା ବାହିବୈଲେ ଆଛି, ଲୋକ ସକଳର ଲଗତ ଏକୋ କଥା କବ ନୋରାବିଲେ; ତେତିଯା ଲୋକ ସକଳେ ବୁଝିବ ପାରିଲେ ଯେ ମନ୍ଦିରର ଭିତରତ ତେଓ କୋନେ ଦର୍ଶନ ପାଇଛେ । କିନ୍ତୁ ତେଓ ଲୋକ ସକଳର ସୈତେ ଇଂଗିତରେବେ କଥା ପାତିଲେ, ମୁଖେରେ କୋନୋ କଥା କବ ନୋରାବିଲେ । ୨୩ ତାତେ ସେଇ ଦୂତ ତେଓଳେ ଓଚରିଲେ ଆହି କ'ଲେ, “ହେ ମହା ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ ପୋରା କଣ୍ୟା, ତେତିଯା ଦ୍ୱିଶବ୍ଦ ଗାରିଯେଲ ଦୂତ କଥା ଗାଲି ପ୍ରଦେଶର ନାଚରତ ନଗରର ମରିଯମ ନାମେରେ ଏକ କୁମାରୀର ଓଚରିଲେ ପଠ୍ୟୋ । ୨୪ ଏହି କୁମାରୀ ବଜା ଦୟାନ୍ଦର ବଂଶର ଯୋଚେକ ନାମେରେ ଏଜନ ବ୍ୟାକ୍ତିରେ ବାଗଦନ କରି ଆଛି । ୨୫ ତାତେ ସେଇ ଦୂତ ତେଓଳେ ଓଚରିଲେ ଆହି କ'ଲେ, “ହେ ମହା ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ ପୋରା କଣ୍ୟା,

তোমার মঙ্গল হওক! প্রভু তোমার লগত আছে” ২৯ কিন্তু এই কথা শুনি মরিয়মের উগল-থুগুল লাগিল আবু আচরিত হৈ ভাবিলে “ই কেনে মঙ্গলবাদ!” ৩০ স্বর্গৰ দূতে তেওঁক ক’লে, “হে মরিয়ম, তয় নকরিবা; কিয়নো তুমি ঈশ্বরৰ দ্বাৰা অনগ্রহ পালা। ৩১ চোৱা, তুমি গৰ্ভৰতী হৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিবা আবু তেওঁৰ নাম ঘূৰি থাব। ৩২ তেওঁ মহান হব, আবু সৰ্বোপৰি জনৰ পুত্ৰ বুলি প্ৰখ্যাত হব। প্রভু প্ৰমেশ্বৰে তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষ দায়ুদৰ সিংহসন তেওক দিব; ৩৩ যাকোবৰ বৎশৰ ওপৰত তেওঁ চিৰকাল বাজতু কৰিব, আবু তেওঁৰ বাজৰ কেতিয়াও অস্ত নহয়” (alīn g165) ৩৪ তেওত্যা মৰিয়মে স্বৰ্গৰ দৃতক ক’লে, “ই কেনেকে সন্তু হব পারে? কাৰণ মই এজনী কুমাৰী।” ৩৫ তেওত্যা স্বৰ্গৰ দূতে উত্তৰ দি তেওঁক ক’লে, “পবিত্ৰ আত্মা তোমাৰ ওপৰলৈ আহিব, আবু সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ শক্তিয়ে তোমাৰ ছাঁ দি ধৰিব। এই হেতুকে সেই পবিত্ৰ গৰ্ভফলৰ নাম ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি প্ৰখ্যাত হব, ৩৬ আবু চোৱা, তোমাৰ আত্মীয় এলীচাবেতে বৃদ্ধাকালতো গৰ্ভত পুত্ৰ সন্তু ধৰণ কৰিছে; যদিও তেওঁক লোকে বাঁজী বুলিছিল, কিন্তু তেওঁ এতিয়া হয় মাহৰ গৰ্ভৰতী। ৩৭ কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাবে কেনো বিষয় আসাধ্য নহয়।” ৩৮ মৰিয়মে ক’লে, “প্রভুৰ দাসী যি মই, মোলৈ আপুনি কোৱাৰ দৰে হওক।” ইয়াৰ পাছতে স্বৰ্গৰ দৃত মৰিয়মেৰ ওচৰৰ পৰা ওপু গল। ৩৯ তেওত্যা মৰিয়মে উঠি বেগাবেগিকৈ যিষ্ঠদীয়াৰ পাৰ্বত্য অঞ্চলৰ অখন নগৰলৈ গল ৪০ তাত জ্যোতিৰ্যাবৰ ঘৰত সেমাই মৰিয়মে এলীচাবেতক অতিবাদন জনলৈ। ৪১ তাতে মৰিয়মে মেই মঙ্গলবাদ শুনা মাত্ৰেই, এলীচাবেতৰ গৰ্ভত শিশুটি নাচি উঠিল; আবু এলীচাবেতে কৰলৈ ধৰিলে, “তিৰোতা সকলৰ মাজত তুমি ধন্য।” আবু তোমাৰ গৰ্ভকলো ধন্য। ৪৩ মোৰ প্ৰভুৰ মাত্ৰ যে মোৰ ওচৰলৈ আহিছে, মোৰ এন্মে সৌভাগ্য কেনেকৈ হল? ৪৪ কিয়নো তোমাৰ মঙ্গলবাদৰ স্বৰ মোৰ কাণত পৰাৰ লগে লগে, মোৰ গৰ্ভৰ শিশুটি উল্লাসত নাচি উঠিল। ৪৫ তুমি ধন্য; কিয়নো প্ৰভুৰ তোমাক যি কথা কৈছিল, সেই সকলো সিদ্ধ হব বুলি তুমি বিশ্বাস কৰিলা।” ৪৬ তেওত্যা মৰিয়মে ক’লে, “মোৰ প্ৰাণে প্ৰভুৰ মহিমা বৰ্ণাইছে, ৪৭ মোৰ আত্মাই মোৰ ত্ৰাঙ্কণতা ঈশ্বৰত উল্লাস কৰে। ৪৮ কিয়নো তেওঁ তেওঁৰ দাসীৰ নীহ অৱস্থালৈ চালে; আবু এতিয়াৰ পৰা পুৰুষানুক্রমে সকলোৱে মোক ধন্যা বুলিব। ৪৯ কিয়নো পৰাক্ৰমী জনে মোৰ কাৰণে মহৎ কৰ্ম কৰিলে; আবু তেওঁৰ নাম পবিত্ৰ। ৫০ যি সকলে তেওঁলৈ ডয়া কৰে, পুৰুষে পুৰুষে তেওঁলোকৰ ওপৰত তেওঁৰ দয়া থাকে। ৫১ তেওঁ নিজ বাহুৰ দ্বাৰাই পৰাক্ৰমী কৰিলে। নিজ নিজ অস্তৰত অহংকাৰ কৰা সকলক তেওঁ ছিন্ন-ভিন্ন কৰিলে। ৫২ তেওঁ শাসক সকলক সিংহসনৰ পৰা নমাই দিলে, কিন্তু নীহ লোকক তুলি ধৰিলে। ৫৩ তেওঁ শুধাৰুৰ লোকক উত্তম বস্তি দিলে আবু বনৰস্তক শুদ্ধ-হাতে পঢ়াই দিলে। ৫৪ তেওঁ নিজৰ দাস ইয়াৰেলক সাহায্য কৰিলে, তেওঁ দয়ালুৱা; ৫৫ অৱাহাম আবু তেওঁৰ বৎশলৈ চিৰকাল দয়া কৰিবৰ কাৰণে, যেনেকৈ তেওঁ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা কৰিলিল, মেই বিষয় তেওঁ সোঁৰবণ কৰিলে।” (alīn g165) ৫৬ পাছত এলীচাবেতৰ লগত মৰিয়ম তিনি মাহ মান থাকি নিজৰ ঘৰলৈ উলটি আহিল। ৫৭ পাছত এলীচাবেতৰ প্ৰসৱৰ কাল পূৰ্ণ হোৱাৰত, তেওঁ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে। ৫৮ তাতে ওচৰ চুবুৰীয়া আবু আত্মীয় স্বজনে যেতিয়া শুণিলে যে প্ৰভুৰে তেওঁৰ প্ৰতি দয়া কৰিলে, তেওত্যা সকলোৱে তেওঁৰে সৈতে আনন্দ কৰিলে। ৫৯ তাৰ পাছত আঠ দিনৰ দিনা তেওঁলোকে শিশুটিক লৈ চুম্ব কৰিবলৈ আহিল আবু সকলোৱে বাপেকৰ নাম অনুস৾ৰে শিশুৰ নাম জ্যোতিৰ্যা থাব খুজিছিল; ৬০ কিন্তু মাকে উত্তৰ দি ক’লে, “নহয় ইয়াৰ নাম যোহন হব।” ৬১ তেওত্যা তেওঁলোকে এলীচাবেতক ক’লে, “তোমাৰ বৎশৰ মাজত এই নাম কাৰো নাই।” ৬২ পাছত তেওঁলোকে সংকেত দি ল’ৰাৰ বাপেকৰ পৰা জানিব বিচাবিলে যে, তেওঁ কি নাম দিব ইচ্ছা কৰে। ৬৩ তেওত্যা তেওঁ ফলি খুঁজি তাত লিখিলে, “ইয়াৰ নাম ‘যোহন।’” তাতে সকলোৱে বিস্ময় মানিলো। ৬৪ তেওত্যা ই জ্যোতিৰ্যার মুখ আবু জিভাৰ বাক্স মুকলি হৈ গল আবু তেওঁ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ ধৰিলে। ৬৫ তেওত্যা আশে-পাশে থকা লোক সকল আচৰিত হল আবু যিষ্ঠদীয়াৰ গোটেই

পার্বত্য অঞ্চলের লোক সকলে যি ঘটিল সেই বিষয়ে কোরা-কুই করিবলৈ ধরিলে। ৬৬ যি সকলে এই কথা শুনিলে, তেওঁলোকে মনে মনে বিষয়টো ভাবি করলে ধরিলে, “ভাবিয়াতে এই ল’বা তেমেহে কি হব?” কিয়নো তেওঁলোকে বুজিছিল যে প্রভুর হাত তেওঁ লগত আছে। ৬৭ পাছত ল’বা জন্ম পিতৃ জ্ঞানবিয়াই পবিত্র আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ, এই ভাবোক্তি প্রচাৰ কৰিলে। ৬৮ ‘ইস্টায়েল’ৰ প্রভু ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা হওক; কিয়নো তেওঁ নিজৰ মানুহবোৰক সহায় কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোক মুক্ত কৰিবলৈ আহিছে ৬৯ তেওঁ আমাৰ কাৰণে তেওঁৰ দাস দায়ুদৰ বংশত এজন শক্তিশালী আগকৰ্ত্তক দিলে। ৭০ এই বিষয়ে ঈশ্বৰে পবিত্র ভাৱাবাদী সকলৰ দ্বাৰা পূৰ্বতৈ কৈছিল। (aión g165) ৭১ তেওঁ শক্ত সকলৰ হাতৰ পৰা আৰু যি সকলে আমাক ঘৃণা কৰে, সেই সকলোৰে হাতৰ পৰা আমাক বক্ষা কৰাৰ প্রতিশ্ৰুতি দিলে। ৭২ তেওঁ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ প্ৰতি দয়া দেখুৱাৰ আৰু তেওঁৰ পবিত্র বিধান সৌৰৱণ কৰাৰ; ৭৩ এই বিধান হৈছে পতিজ্ঞা, যি আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ অত্রাহামক তেওঁ দিছিল। ৭৪ শক্তবোৰ হাতৰ পৰা আমাক মুক্ত কৰিব বুলি তেওঁ প্রতিশ্ৰুতি দিলে, যাতে আমি নিৰ্ভেয়ে তেওঁৰ আগত সেৱা কৰিব পাৰোঁ, ৭৫ আৰু আমাৰ জীৱনৰ আয়ুৰ কালত পবিত্র আৰু ধাৰ্মিকতাবে সেৱা কৰি থাকিব পাৰোঁ ৭৬ হে মোৰ সন্তান, তোমাক সৰ্বোপৰি জন্ম ভাৱাবাদী বুলি কোৱা হৈব; কিয়নো তুমি প্ৰভুৰ আগমণৰ কাৰণে লোক সকলক যুগ্মত কৰিবলৈ তেওঁ আগে আগে যাবা। ৭৭ লোক সকলক পাপৰ ক্ষমা লাভ দ্বাৰা পৰিত্রাণ পোৱাত সহায় পাবলৈ শিক্ষা দিবা। ৭৮ ঈশ্বৰে আমাক ক্ষমা কৰিব, কাৰণ তেওঁ কোমল চিত্ৰ আৰু দয়ালু। তেওঁ কৰুণাবে পুৱাৰ অৱণৰ দৰে আগকৰ্ত্তাৰ ঈশ্বৰ পৰা আমাক সহায় কৰিবলৈ আহিব। ৭৯ তেওঁ অক্ষকাৰ আৰু মতৃছয়াত বহি থকা লোক সকলক পোহৰ দিব। তেওঁ আমাৰ ভৰি শাস্তিৰ পথত গমন কৰাৰ। ৮০ এন্দেৰে যোহন বাণাইজক বাঢ়িবলৈ ধৰিলে আৰু আত্মত শক্তিশালী হৈ উঠিল; ইস্টায়েল জীৱিৰ আগত মুকলিকৈ প্ৰকাশ হৈৱাৰ আগলৈকে তেওঁ মৰুপ্রাপ্তত বাস কৰিছিল।

২ সেই সময়ত চীজীৰ আগষ্টচে নিৰ্দেশ জৰি কৰিলে যে, বোম সাধাজ্যত বাস কৰা সকলো লোকৰ নাম লিখাই গণনা কৰা হওক। ২ চিৰিয়াৰ ৰাজ্যপাল কুৰীণীয়ৰ সময়ত এয়ে প্ৰথম লোক পিয়ল হৈছিল। ৩ সেয়ে, নাম লিখাৰ বাবে প্ৰতোকে নিজৰ নিজৰ নগবলৈ গ’ল। ৪ ৰজা দায়ুদৰ বংশধৰ হোৱা হেতুকে যোচকেৰ গালীল প্ৰদেশৰ নাচৰত নগবৰ পৰা দায়ুদৰ নগৰ নামেৰে থাকত যিহুদাৰ বৈলেহেম নগলৈ গ’ল। ৫ যোচকে তেওঁলৈ বাদগান কৰা মৰিয়মকো লগত তৈ নাম লিখাৰ বাবে গ’ল। সেই সময়ত মৰিয়ম গৰ্তৰতী আছিল। ৬ পাছত তেওঁলোক তাতে থাকোতে, মৰিয়মৰ প্ৰসৱৰ কাল পূৰ্ণ হৈল। ৭ তেওঁ নিজৰ প্ৰথম পুত্ৰ সন্তান প্ৰসৱ কৰিলে আৰু তেওঁক কাপোৰেৰে মেৰিয়াই দানা পাাৱত ওৱাই থকে; কাৰণ অতিথিশালাত তেওঁলোকৰ কাৰণে থকা ঠাই নাছিল। ৮ সেই অঞ্চলত কিছুমান মেৰবীয়াই বাতি পথাৰত নিজৰ নিজৰ জাকবোৰ পথৰা দি আছিল। ৯ হঠাতে প্ৰভুৰ দৃত এজন আহি তেওঁলোকৰ ওচৰত উপস্থিতি হ’ল আৰু তেওঁয়াই প্ৰভুৰ মহিয়া তেওঁলোকৰ চাৰিওকলৈ উজ্জল হৈ প্ৰকাশিত হ’ল; তাতে তেওঁলোকৰ অতিশয় ভয় লাগিল। ১০ তেওঁয়া দৃতে তেওঁলোকক কলে, “ভয় নকৰিবা; কিয়নো চোৱা, যি শুভবাৰ্তা সকলো লোকৰ কাৰণে হৈব, সেই মহা আনন্দৰ শুভবাৰ্তা মই তোমালোকৰ আগত যোৗণা কৰোঁ যে, ১১ আজি দায়ুদৰ নগৰত তোমালোকৰ কাৰণে আগকৰ্ত্তা জনিলি; তেওঁ অতিভিক্ত প্ৰভু ছীৰ্ষ। ১২ তোমালোকলৈ এয়ে চিন হৈ যে, ল’বা জনক কাপোৰেৰে মেৰিয়াই দানা পাাৱত ওৱাই থোৱা দেখা পৰাৰ।” ১৩ তেওঁয়া আক্ষমাতে স্বৰ্গবাহিনীৰ এক বৃহৎ দলে সেই দৃতৰ লগ ল’লে আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি কৰলে ধৰিলে, ১৪ ‘উৰ্দ্ধলোকত ঈশ্বৰৰ মহিয়া, আৰু পৃথিবীত তেওঁৰ প্ৰীতিৰ পাত্ৰ মানুহবোৰ মাজত শাস্তি।’ ১৫ পাছত স্বৰ্গৰ দৃত সকল তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা স্বৰ্গলৈ উলটি যোৱাত মেৰবীয়ায়োৰে পৰম্পৰাবে কোৱা-কুই কৰিলে, ‘ব’লা, এতিয়া আমি বৈলেহেমলৈ যাওহক; যি ঘটনাৰ কথা প্ৰভুৰে আমাৰ আগত যোৗণা কৰিলে, তাকে চাবলৈ যাওঁ ব’লা।’ ১৬ তাৰ পাছত তেওঁলোকে

বেগাই বিচাৰি গ’ল, তাতে বিচাৰি যোৱাত মৰিয়ম, যোচকে, আৰু দানা পাত্ৰ শুৱাই থোৱা ল’বা জনক দেখা পালে। ১৭ এইদৰে দেখাৰ পাছত শিশুটিৰ বিষয়ে তেওঁলোক যি যি কথা দৃতে কৈছিল, সেই সকলো কথা তেওঁলোকে লোক সকলক জনালে। ১৮ তাতে মেৰবীয়া সকলৰ কথা শুনি সকলোৰে বিস্যু মানিলে। ১৯ কিন্তু মৰিয়মে হলে সেইবোৰ কথা মনতে সঁচ থলে আৰু সেই বিষয়ে চিন্তা কৰিবলৈ ধৰিলে। ২০ ইয়াৰ পাছত মেৰবীয়ায়োৰে তেওঁলোক যি দৰে কোৱা হৈছিল, সেই অনুসাৰে সকলো দেখি আৰু শুনি তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা স্তুতি কৰি ঘৰলৈ উলটি গ’ল। ২১ পাছে আৃঠ দিনৰ পাছত, যেতিয়া তেওঁৰ চৰ্ম কৰিবৰ সময় হ’ল, তেওঁয়া তেওঁলোকে শিশুটিৰ নাম যীচু বাখিলে; তেওঁ মাহগতত হিতুক প্ৰভুৰ উলটি লিখা আছিল। ২২ কাৰণ প্ৰভুৰ পৰ্বত লিখা আছিল। ২৩ কাৰণ প্ৰভুৰ উলটি লিখা আছিল। ২৪ তেওঁয়া তেওঁলোক প্ৰথমে পৰ্বত দৃষ্টি কৰি আছিল। ২৫ তেওঁয়া প্ৰথমে পৰ্বত নামেৰে এজন ধাৰ্মিক আৰু ঈশ্বৰভক্ত লোক আছিল। পবিত্র আত্মা তেওঁৰ সৈতে আছিল। ২৬ প্ৰভুৰ অভিযোগ জনক দেখা নাপায় মানে, তেওঁ মৃত্যুভোগ নকৰিব, এই কথা পবিত্র আত্মাৰ দ্বাৰাই তেওঁলৈ প্ৰকাশ কৰা হৈছিল। ২৭ হে সেইদিনা পৰিত্ব আত্মাৰ দ্বাৰাই চালিত হৈ চিমিয়োন মদিৰলৈ আছিল। বিধানৰ বিধান পালন কৰিবলৈ মাক-বাপকে শিশু যীচুক ভতৰলৈ আনিলে। ২৮ তেওঁয়া চিমিয়োনে যীচুক কোলাত লৈ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি ক’লে, ২৯ ‘হে প্ৰভু, এতিয়া আপুনি নিজৰ প্ৰতিশ্ৰুতি অনুসাৰে আপোনাৰ দাসক শাস্তিৰে বিদায় দিয়ক। ৩০ কিয়নো মোৰ চুকুৱে আপোনাৰ পৰিত্রাণ দেখা পালে, ৩১ যি পৰিত্রাণ আপুনি সকলো লোকৰ সাক্ষাৎে প্ৰস্তুত কৰিলে। ৩২ তেওঁ অনা-ইহৈন্দি সকলৰ আগত সত্য প্ৰকাশ কৰাৰ এক পোহৰ হৈ আৰু তেৱেই আপোনাৰ প্ৰজা ইস্টায়েল লোকৰ গৌৰৰ হৈব।’ ৩৩ শিশুটিৰ বিষয়ে চিমিয়োনে যি সকলো কথা ক’লে, সেই বিষয় শুনি মাক-বাপকে বিস্মিত হৈ গ’ল। ৩৪ তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ অশীৰ্বাদ কৰি যীচুৰ মাক মৰিয়মক ক’লে, ‘মনোযোগেৰে শুনা! এই শিশুটিই ইস্টায়েলৰ মাজত অনেকৰ পতন আৰু উত্থানৰ কাৰণ হৈ আৰু তেওঁ এনে এক চিন হ’ব যাৰ বিৰুদ্ধে অনেকেই কথা ক’ব; ৩৫ তাতে বহু লোকৰ মন ভাৱনা প্ৰকাশ হৈ পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৩৬ সেই যীচুইতে হাজাৰ নামৰ এগৰাকী ভাৱদানী আছিল। ৩৭ তেওঁ আচেৰ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ জীৱেক তেওঁৰ অনেকেই কথা ক’ব; ৩৮ তাতে বহু লোকৰ মন ভাৱনা প্ৰকাশ হৈ পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৩৯ তেওঁ সেই যীচুইতে হাজাৰ নামৰ এগৰাকী ভাৱদানী আছিল। ৪০ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ জীৱেক তেওঁৰ অনেকেই কথা ক’ব; ৪১ তাতে বহু লোকৰ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ জীৱেক কটালৈ। তেওঁ মনিৰ এৰি কলেকো যোৱা নাছিল; দিনে বাতিয়ে উপবাস আৰু প্ৰার্থনাবে ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰিছিল। ৪২ ঠিক সেই সময়তে, তেওঁ তেওঁলোকৰ ফালে আগবাঢ়ি আহিছিল অনেকেই কথা ক’ব; ৪৩ তাতে বহু পাছত তেওঁ স্বামীৰ সৈতে সাত বছৰ থাকিল ৩৭ আৰু পাছত ওচৰ কৈছিল। ৪৪ তেওঁ অনেকেই পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৪৫ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৪৬ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৪৭ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৪৮ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৪৯ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৫০ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৫১ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৫২ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৫৩ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৫৪ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৫৫ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৫৬ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৫৭ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৫৮ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৫৯ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৬০ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৬১ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৬২ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৬৩ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৬৪ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৬৫ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৬৬ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৬৭ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৬৮ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৬৯ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৭০ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৭১ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৭২ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৭৩ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৭৪ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৭৫ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৭৬ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৭৭ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৭৮ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৭৯ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৮০ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৮১ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৮২ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৮৩ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৮৪ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৮৫ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৮৬ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যোৱাক তেওঁলোকে প্ৰেমিত পৰিব আৰু যীচুৰ মাক পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শুলৈ বিশ্বাস।’ ৮৭ তেওঁ কৈদৰ পৰ্নৱেৰৰ যো

বিচারিবলৈ ধৰিলে। ৪৫ কিন্তু মানুৰ মাজত বিচাৰি নাপায় যিবুচালেমলৈ পুণৰ ঘূৰি আহি তেওঁলোকে যীচুক কাত বিচাৰি ফুৰিব ধৰিলে। ৪৬ তিনি দিনৰ পছত তেওঁলোকে যীচুক মদিবৰত পালে। তেওঁ অধ্যাপক সকলৰ মাজত বহি তেওঁলোকৰ কথা শুনি আছিল আৰু বনা প্ৰশ্ন সুবি আছিল। ৪৭ আৰু যি সকলে তেওঁৰ কথা শুনিলে, তেওঁলোক সকলোৱে তেওঁৰ বুদ্ধি আৰু উত্তৰত বিস্যৱ মানিলে। ৪৮ মাক-বাপেকেও তেওঁক দেখি আচৰিত হ'লা মাকে তেওঁক ক'লে, “বোপা, তুমি আমালৈ কিয় এইদৰে কৰিলাই? তোমাৰ দেউতাৰা আৰু মই তোমাক বিচাৰি হাবাখুৰি থাই ফুৰিছোই।” ৪৯ তেতিয়া তেওঁলোকক তেওঁ ক'লে, “তোমালোকে কি কাৰণে মোক বিচাৰি ফুৰিছাই? মই মোৰ পিতৃৰ ঘৰত থকা যে উচিত, ইয়াক জানো তোমালোকে নাজানা?” ৫০ কিন্তু তেওঁ কি কথা কব বিচাৰিলি, সেই কথাৰ অৰ্থ তেওঁলোকে বুজি নাপালে। ৫১ তাৰ পছত তেওঁলোকৰ লগত তেওঁ নাচৰতলে উভটি গাল আৰু তেওঁলোকৰ বাধ্য হৈ থাকিল। তেওঁৰ মাকে এই সকলো কথা মনত বাখিলে। ৫২ কিন্তু এইদৰে যীচু জান আৰু বয়সত বুদ্ধি পাব ধৰিলে; আৰু দৈশৰ অনুগ্ৰহ সৈতে, মানুৰ প্ৰেমত অধিককৈ বাঢ়ি যাব ধৰিলে।

৩ তিবিবিয়া চীজাৰৰ বাজতৰ পোকৰ বছৰত যিহুদীয়াৰ বাজ্যপাল অছিল পতীয় মীলাত। সেই সময়ত হেৰোদ আছিল গালীল প্ৰদেশৰ ৰজা; আৰু তেওঁৰ ভায়ক ফিলিপ আছিল যিহুবিয়া আৰু ত্ৰাখোনীতিয়া প্ৰদেশৰ ৰজা; লুচাণিয়া আছিল অবিলীনী প্ৰদেশৰ ৰজা। ২ হানন আৰু কায়াফা আছিল ইহুদী সকলৰ মহা-প্ৰৱেহিত। সেই সময়তে অৱগ্ৰহ্য জৰুৰিয়াৰ পুতকে যোহনে দৈশৰ বাকা আছিল। ৩ তেতিয়া যোহনে যৰ্দন নদীৰ চৌদিশৰ সকলো প্ৰাণলৈ গে প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে, যাতে লোক সকলে পাপৰ পৰা ক্ষমা লাভ পাৰিৰ কাৰণে মন-পালন্ত কৰে আৰু বাণিস্ত লয়। ৪ ভাৰবাদী যিচায়াৰ পুষ্টকত যেনেকৈ লিখা আছে: “মৰুপ্রান্ত এজনৰ কস্তুৰ শুনা গৈছে, তোমালোকে প্ৰভুৰ পথ যুগ্মত কৰা, তেওঁৰ বাট পোন কৰা। ৫ আটাই উপত্যকাৰ পূৰ কৰা হৰ, প্ৰতিটো পৰ্বত আৰু পাহাৰ সমান কৰা হৰ, একা-বেকা পথথোৰে পোন হৰ, খলা-বমা পথথোৰে সমান কৰা হৰ। ৬ সকলো মৰ্ত্তাই দৈশৰ পৰিব্ৰাদ দেখিব।” ৭ তাতে বাণিস্ত লবৰ কাৰণে অনেক লোক যোহন নচৰলে আহিব ধৰিলে। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “হে দৃষ্ট! সৰ্বৰ বংশধৰণ! দৈশৰ যি ক্ৰেষ্ট আহি আছে তাৰ পৰা পলাবৰ বাবে কোনে আপোনালোকক সতৰ্ক কৰি দিলে? ৮ আপোনালোকে যে মন-পালন্ত কৰিবে, তাৰ উপযুক্ত ফলেৰে ফলবান হওক। নিজৰ মনতে নাভাৰিব যে ‘আৱাহাম আমাৰ পিতৃপুৰুষ’।

কিয়নো মই আপোনালোকক ক ওঁ যে, এই শিলবোৰৰ পৰাও দৈশৰে অৱাহামৰ কাৰণে সন্তান উৎপন্ন কৰিব পাৰে। ৯ গছৰ শুভত ইতিমধ্যে কুঠাৰ লাগিয়েই আছে; যি গছে ভাল ফল নিদিয়ে, তাক কাটি জুইত পেলোৱা হৰ।” ১০ তেতিয়া লোক সকলে যোহনক সুবিলে, “তেনেহলে আমি এতিয়া কি কৰিব লাগিগ?” ১১ তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “যদি কাৰোৰাৰ দন্তা চোলা আছে, তেনেহলে যাব নাই তেওঁক এটা চোলা দিয়ক আৰু যাৰ খোৱা বস্ত আছে, তেরোঁ সেইদৰে কৰক।” ১২ তেতিয়া কেইজনমান কৰ সংগ্ৰহকাৰীয়ো বাণিস্ত লবৰ বাবে আহিল। তেওঁলোকে তেওঁক সুবিলে, “হে শুৰু, আমি কি কৰিব লাগে?” ১৩ তেওঁ সেই লোক সকলক ক'লে, “যিমান কৰ আদায়া কৰিব লাগে তাকৈ অধিক ধন নলব।” ১৪ কেইজনমান সৈনিকেও তেওঁক সুবিলে, “আৰু আমাৰ বিষয়েনো কি হ'ব? আমি কি কৰিম?” তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “বলেৰে কাৰো পৰা ধন নলব। কাকো মিছাকৈ দোষাবোপ নকৰিব। আপোনালোকৰ যি বেতন তাতে সন্তুষ্ট হৈ থাকিব।” ১৫ লোক সকলে যিহেতু অতি আগ্ৰহেৰে ঝীষ্টিৰ আগমণলৈ অপেক্ষা কৰি আছিল, সেয়ে এই যোহনেই তেওঁলোকৰ সেই প্ৰত্যাশিত অভিযোগ ঝীষ্ট জন হয় নে নহয় সেই বিষয়ে তেওঁলোকে মনে মনে বিশেচনা কৰি আছিল। ১৬ যোহনে উত্তৰ দি সকলোকে কলে, “মই আপোনালোকক পনািতোহে বাণিস্ত দিঁও, কিন্তু মোতাকে অধিক শক্তিমান এজন আছিছে; মই তেওঁৰ পাদুকৰ ফিটাৰ বাক খুলিবোৰে যোগ্য নহ'ও; তেৰেই আপোনালোকক পৰিব্ৰাদ আত্মাত আৰু জুইত বাণিস্ত দিব। ১৭ শস্যৰ মৰণা মৰা চোতাল ভালকৈ পৰিকাৰ

কৰিবলৈ আৰু ধান নিজৰ ভঁৰালত চপাই থবালৈ তেওঁৰ কুলা তেওঁৰ হাতত আছে আৰু যি জুই কেতিয়াও মূনুমায়, তাত তেওঁ যুৰি পেলাৰ।” ১৮ এইদৰে আন বহতো উপদেশ দি যোহনে লোক সকলৰ আগত শুভৱাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে। ১৯ বজা হেৰোদে নিজৰ ভায়েকৰ ভাৰ্যা হেৰোদিয়াক বিয়া কৰেঁৰা আৰু তেওঁ কৰা আনান্য কু-কৰ্মবোৰৰ কাৰণে যোহনে হেৰোদেকো তিৰক্ষাৰ কৰিলে। ২০ তেতিয়া হেৰোদে পুণৰ আন এক দুৰ্ক্ষ কৰিলে; তেওঁ যোহনক বন্দী কৰি বন্দীশালত থলে। ২১ সকলো মানুহে যেতিয়া যোহনৰ দ্বাৰা বাণিস্ত লৈ আছিল, যীচুয়েও বাণিস্ত লৈ। পছত তেওঁ যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, তেতিয়া আকাশৰ দুৱাৰ মুকলি হ'ল। ২২ সেই সময়ত পৰিব্ৰাদ আত্মা এক কৌণীৰ আকৃতিবে তেওঁৰ ওপৰলৈ নামি আছিল আৰু স্বৰ্গৰ পৰা এই মাত শুনা গাল, “তুমি মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, তোমাত মই পৰম সন্তুষ্ট।” ২৩ প্ৰায় ত্ৰিশ বছৰ বয়সত যীচুৱে নিজৰ কাৰ্য আৰস্ত কৰিলে। লোক সকলৰ ধাৰণাত তেওঁ যোচেফৰ পুত্ৰ; যোচেফ এলিৰ পুত্ৰ; ২৪ এলি মন্ত্ৰৰ পুত্ৰ; মন্ত্ৰ লৈবীৰ, লৈবী মৰ্কিব; মৰ্কি যান্নায়াৰ; যান্নায়া যোচেফৰ পুত্ৰ; ২৫ যোচেফ মতাথিয়ৰ পুত্ৰ; মতাথিয় আমোচৰ; আমোচ নহুমৰ; নহুম ইচলিব; ইচলি নগিৰ পুত্ৰ; ২৬ নগি মাটৰ পুত্ৰ; মতো মতথিৰ; মতথি চিমিয়িনৰ; চিমিয়িন যোচেফৰ; যোচেফ যোদাৰ পুত্ৰ; ২৭ যোদা যোহাননৰ পুত্ৰ; যোহানন বীচাৰ; বীচা, জৰুৰবাবিল; জৰুৰবাবিল চল্টীয়েলৰ; চল্টীয়েল নেৰিব; ২৮ নেৰি মৰ্কিব পুত্ৰ; মৰ্কি অদীৰ; অদী কোচমৰ; কোচ ইলমাদমৰ; ইলমাদম এৰৰ; ২৯ এৰ যিহোচুৱাৰ পুত্ৰ; যিহোচুৱা ইলীয়েচৰৰ; ইলীয়েচৰ যোৰীমৰ; যোৰীম মন্ত্ৰতৰ; মন্ত্ৰ লেবীৰ; ৩০ লৈবী চিমিয়োনৰ পুত্ৰ; চিমিয়োন যুদাৰ; যুদা যোচেফৰ; যোচেফ যোনৰমৰ; যোনম ইলীয়াকীমৰ; ৩১ ইলীয়াকীম মিলেয়াৰ পুত্ৰ; মিলেয়া মিলাৰ; মিলা মতথিৰ; মতথ নাধনৰন; নাধন দায়ুদৰ; ৩২ দায়ুদ যিচ্যৰ পুত্ৰ; যিচ্যৰ ওবেদৰ; ওবেদ বোৱাৰ; বোৱা চালমোন; চলমোন নহচোনৰ; ৩৩ নহচোন অমীনাদৰ পুত্ৰ; অমীনাদৰ অদীৰীন; অদীন অলীৰ পুত্ৰ; অলী হিঙোণৰ; হিঙোণ পেৰেচৰ; পেৰেচ যিহুদাৰ পুত্ৰ; ৩৪ যিহুদা যাকোবৰ পুত্ৰ; যাকোব ইচচাকৰ; ইচচাক অৱাহামৰ; অৱাহাম তৰেহৰ; তৰেহ নাহেৰ পুত্ৰ; ৩৫ নাহেৰ চৰুগৰ পুত্ৰ; চৰুগ বিয়ৰ; বিয় পেলগৰ; পেলগ এৰৰৰ; এৰৰ চেলহৰ পুত্ৰ; ৩৬ চেলহ কেন্দ্ৰৰ পুত্ৰ; কেন্দ্ৰ অৰ্কচদৰ; অৰ্কচদৰ চেমৰ; চেম নোহৰ; নোহ লেমকৰ পুত্ৰ; ৩৭ লেমক মথুচেলহৰ পুত্ৰ; মথুচেলহ হনোকৰ; হনোক যেবেদৰ; যেবেদ মহলালেলৰ; মহলালেল কেনলনৰ পুত্ৰ; ৩৮ কেনল ইনোচৰ পুত্ৰ; ইনোচ চেখৰ; চেখ আদামৰ পুত্ৰ।

৪ ইয়াৰ পছত যীচু পৰিব্ৰাদ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ যদৰ্ন নদীৰ পৰা উলটি আছিল আৰু আত্মাৰ দ্বাৰা পৰিচলিত হৈ মৰুপ্রাণলৈ গ'ল। ২ তাত চল্পিশ দিন ধৰি চ্যাতানে তেওঁক প্ৰৱেলনত পেলাৰ বিচাৰিলে। এই চল্পিশ দিন যীচুৱে একোকে নাখালো; সেয়ে, এই সময় পাৰ হোৱাৰ পছত তেওঁৰ ভোক লাগিল। ৩ তেতিয়া চ্যাতানে যীচুক ক'লে, “আপুনি যদি দৈশৰ পুত্ৰ হয়, তেনেহলে এই শিলবোৰ পিঠা হৰলৈ দিয়ক।” ৪ যীচুৱে তাক উত্তৰ দিলে, “শাস্ত্ৰত লিখা আছে, মানুহ কেৱল পিঠাৰে জীয়াই নাথাকে।” ৫ তাৰ পছত চ্যাতানে যীচুক এক ওখ ঠাইলেন লৈ গ'ল আৰু মুহূৰ্ততে জগতৰ সকলো বাজ্য তেওঁক দেখুৱালৈ। ৬ চ্যাতানে তেওঁক কলে, “এই সকলো বাজ্যৰ ক্ষমতা আৰু সেইবোৰে শ্ৰেষ্ঠ মই আপোনাক দিম, কাৰণ এই সকলো মোক দিয়া হৈছে আৰু মই যি জনকে ইচ্ছা কৰোঁ, তেওঁকে এইবোৰ দিব পাৰোঁ।” ৭ এই হেতুকে আপুনি যদি মোৰ আগত প্ৰণিপাত কৰি মোৰ আৱাধন কৰে, তেনেহলে এই সকলোক আপোনাকেই হৈব।” ৮ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি তাৰক কলে, “শাস্ত্ৰত লিখা আছে, তোম নিজৰ ভোক পিঠাৰে জীয়াই নাথাকে।” ৯ তাৰ পছত চ্যাতানে যীচুক ধৰিবুচালেমলৈ লৈ গ'ল আৰু মণিবৰ সুচল চূড়াৰ ওপৰত যিকৰাই কলে, “আপুনি যদি দৈশৰ পুত্ৰ হয়, তেনেহলে এই সকলোক পৰি বিশেচনা কৰিব।” ১০ কিয়নো শাস্ত্ৰত এনেদেৰে লিখা আছে: ‘তোমাক বক্ষা কৰিবলৈ তেওঁ নিজৰ দৃত সকলক তোমাৰ অৰ্থে আজ্ঞা দিব।’ ১১ ‘তোমাৰ ভৱি যেন শিলত খুন্দা নাখায়, এই কাৰণে তেওঁলোকে তোমাক হাতোৰে দাঙ্গি দিব।’

১২ তেতিয়া যীচুরে উত্তর দিক কলে, “তোমার প্রভু প্রবর্মেশ্বরক পৰীক্ষা নকৰিবা” এনেকৈয়ো লিখা আছে।” ১৩ ইহুদের চৰতানে যীচুক পৰীক্ষা কৰাৰ পাছত আন সময়ত সুযোগ পোৱাৰ অপেক্ষাবে যীচুক এৰি থৈ আতৰি গ’ল। ১৪ তাৰ পাছত যীচু আত্মাৰ শক্তিবে গালীল প্ৰদেশলৈ উলটি গ’ল আৰু এই সংবাদ সেই অঞ্চলৰ চাৰিওদিশে বিয়পি পৰিল। ১৫ তেওঁ তেওঁলোকৰ নাম-ঘৰবোৰেত শিক্ষা দিব ধৰিলে, আৰু সকলোৱে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰিলো। ১৬ এদিন যীচু নাচৰতলে গ’ল। এই ঠাইতে তেওঁ ডাঙৰ-দীঘল হৈছিল। তেওঁ নিজৰ নিয়ম অনুস৾ৰে বিশ্বামৰাবে নাম-ঘৰত সেমাই শাস্ত্ৰপাঠ কৰিবলৈ থিয় হল। ১৭ তেওঁৰ হাতত ভাৰবাদী যিচ্যালী লিখা পুস্তক খন দিয়া হ’ল। তেওঁ সেই পুস্তক মেলোতে এই অংশটো পালে, য’ত লিখা আছে: ১৮ “প্ৰভুৰ আত্মা মোৰ ওপৰত আছে, কিয়নো দৰিদ্ৰ সকলৰ আগত শুভতাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ, তেওঁ মোক অভিষিক্ত কৰিলে। তেওঁ মোক বণ্ডীয়াৰ সকলৰ আগত মুক্তিৰ কথা আৰু অন্ধৰ আগত পুনৰাবৃ দৃষ্টি পোৱাৰ কথা ঘোষণা কৰিবলৈ পঠালো। চেপা খোৱা সকলক মুক্তি কৰিবলৈ পঠালো। ১৯ ইয়াৰ উপৰি প্ৰভুৰ গ্ৰাহ্য বছৰ ঘোষণা কৰিবলৈ মোক পঠালো।” ২০ পাছত যীচুৰ পুস্তক খন জপাই পৰিচাৰকৰ হাতত দিলো আৰু তেওঁ বহিল। সেই সময়ত নাম-ঘৰত উপস্থিত থকা লোক সকলৰ দৃষ্টি তেওঁৰ ওপৰত আছিল। ২১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কৰিবলৈ ধৰিলে, “ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ এই যি বচন আপোনালোকে শুনিলে, সেয়া আজি পূৰ্ণ হ’ল।” ২২ তেওঁ কোৱা কৰাবৰ পক্ষে সকলোৱে সাক্ষ্য দিলে আৰু তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা অনুগ্ৰহৰ কথাত বিস্মিত হ’ল। তেওঁলোকে ক’লে, “এও যোচেফৰ পুত্ৰেক নহয় জানো?” ২৩ যীচুৰে তেওঁলোকক ক’লে, “অৱশ্যেই আপোনালোকে প্ৰচলিত এই দৃষ্টান্তটো মোক কৰ, ‘বেজ, আগেয়ে নিজকে সুষ্ঠু কৰা।’ কফৰনাহুমত তুমি যি যি কাৰ্য কৰিছা বুলি আমি শুনিছো, সেই সকলো ইয়াত নিজৰ গাওঁটো কৰা।” ২৪ তেওঁ পুনৰ ক’লে, “মই সঠিক ভাবে আপোনালোকক কওঁ, কোনো ভাৰবাদী তেওঁৰ নিজৰ গাৰাং গ্ৰাহ্য নহয়।” ২৫ মই সত্যতাৰে আপোনালোকক কওঁ যে, এলিয়াৰ দিনত যেতিয়া চাৰে তিনি বছৰ ধৰি বৰষুঁ নোহোৱাকৈ আকাশ বন্ধ আছিল আৰু গোটৈই দেশত বৰ আকাল হৈছিল, সেই সময়ত ইহায়েল দেশত অনেক বিধৰা আছিল; ২৬ কিন্তু তেওঁলোকৰ কোনো এজনীৰ ওচৰলৈকে এলিয়াক পঠোৱা হোৱা নাছিল, কেৱল চীডেন এলেকাৰ চাৰিফতত বাস কৰা আনা-ইহুনি বিধৰা এগৰাকীৰ কাষলৈহে পঠোৱা হৈছিল। ২৭ পুনৰ ইলীচা ভাৰবাদীৰ দিনত ইহায়েলৰ মাজত অনেক কুষ্ট বোগী আছিল, কিন্তু তেওঁলোকৰ কোনো এজনকে সুষ্ঠু কৰা হোৱা নাছিল, কেৱল চিৰিয়া দেশৰ নামানকেহে সুষ্ঠু কৰি শুচি কৰা হৈছিল।” ২৮ এইহোৰ কথা শুনি নাম-ঘৰৰ লোক সকল খণ্ডত জুলি-পকি উঠিল। ২৯ তেওঁলোকে উঠিয় যীচুক বলেৰে নগৰৰ বাহিৰলৈ লৈ গ’ল আৰু তেওঁলোকে পাহাৰৰ চূড়াৰ পৰা তেওঁক টেলি তললৈ পেলাই দিয়াৰ মনোভাৱেৰে তেওঁলোকৰ নগৰ খন যি পাহাৰৰ ওপৰত আছিল, সেই পাহাৰ খনৰ শেষ প্ৰাপ্তলৈকে তেওঁক লৈ গ’ল। ৩০ কিন্তু তেওঁ সেই লোক সকলৰ মাজেদিয়েই ওলাই আহিল আৰু তেওঁৰ পথত শুচি গ’ল। ৩১ তাৰ পাছত যীচু গালীল প্ৰদেশৰ কফৰনাহুম চৰহৈলৈ গ’ল। তাৰত এদিন বিশ্বামৰাবে তেওঁ লোক সকলক নাম-ঘৰত উপদেশ দি আছিল। ৩২ তেওঁৰ উপদেশত তেওঁলোকে বিস্যাম মানিলো; কিয়নো তেওঁ ক্ষমতাৰে সৈতে শিক্ষা দিছিল। ৩৩ নাম-ঘৰত সেইদিনা অশুচি আত্মাৰ ভূতে পোৱা এজন মানুহ আছিল। তেওঁ বৰ মাতৰে চিৎৰি কৈছিল, ৩৪ “হে, নাচৰতীয়া যীচু! আপোনাৰ লগত আমাৰ কি প্ৰয়োজন? আপুনি আমাৰ ধৰণ কৰিবলৈ আহিছে নেকি? মই জানো আপুনি কোন, আপুনি দুশ্বৰ পৰিব্ৰজান।” ৩৫ যীচুৰে তাক ডিবিয়াই কলে, “মনে মনে থাক আৰু তাৰ পৰা বাহিৰ ওলা!” তেতিয়া সেই ভূতৰ আত্মাই মানুহ জনক সকলোৱে মাজতে আচাৰি পেলালৈ আৰু তেওঁৰ একো ক্ষতি নকৰাবকৈ তেওঁৰ ভতৰৰ পৰা বাহিৰ ওলাই গ’ল। ৩৬ ইয়াকে দেখি সকলোৱে অবাক হৈ নিজৰ মাজতে কোৱা-কুই কৰিবলৈ ধৰিলে, “ই কেনেকুৱা কথা? ক্ষমতা আৰু পৰাক্ৰমেৰে এওঁ দেখোন অশুচি আত্মাৰেকো আজ্ঞা দিয়ে আৰু সুহংত বাহিৰ ওলাই যায়?” ৩৭ পাছত তেওঁৰ বিষয়ে সকলো কথা সেই অঞ্চলৰ চাৰিওফাল থকা সকলো স্থানতে

বিষ্পিগ'ল। ১৮ যীচু নাম-ঘৰৰ পৰা লওলাই চিমোনৰ ঘৰলৈ গ'ল। তাতে চিমোনৰ শাহুয়েক ভীষণ জৰুত কঠ পাই আছিল। তেওঁক সুস্থ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁলোকে যীচুক অনুৰোধ কৰিলে। ১৯ তেতিয়া যীচুৰে চিমোনৰ শাহুয়েকৰ ওচৰত থিয় হৈ জৰুক ডিবিয়ালে। তেতিয়া তেওঁৰ পৰা জৰু এবিলে আৰু তেওঁ উঠি তেওঁলোকৰ সেৱা শুশ্ৰাৰ্গ কৰিব ধৰিলে। ৮০ সূৰ্য অস্ত যোৱাৰ সময়ত লোক সকলে নানা ধৰণৰ বোগত আকৃষ্ণ সকলো বোগাকৈ যীচুৰ ওচৰলৈ লৈ আনিলে। তেওঁ তেওঁলোকৰ প্রত্যেকৰে ওপৰত হাত বাখি সুস্থ কৰিলে। ৮১ তেওঁলোকৰ মাজৰ অনেকৰে পৰা ভৃত্যোৰ লওলাই আহিল। সিহতে আটাহ পারি কৰলৈ ধৰিলে, “আগনি দীঘৰৰ পুত্ৰা” কিন্তু তেওঁ সিহতক ডিবিয়াই মুখ বন্ধ কৰি দিলে, কাৰণ সিহতে জানিছিল যে, তেরেইঁ শ্রীষ্ট। ৮২ যেতিয়া বাতিপুৱা হ'ল, যীচু লওলাই আহি এক নিৰ্জন ঠাইলৈ গ'ল। তাতে জনতাৰ এটা বৃহৎ দলে তেওঁক বিচাৰি আহি তেওঁৰ ওচৰ পালে আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰত পৰা তেওঁ আতিৰি নাযাবৰ বাবে তেওঁক ধৰি বাখিবলৈ ঢেষ্টা কৰিলে। ৮৩ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মই আই অন নগৰতো সঁষ্ঠৰ বাজাৰ বিষয়ে শুভবাৰ্তা যোৱামা কৰিব লাগে, কাৰণ এই বাবেই মোক পঢ়োৱা হৈছে।” ৮৪ তাৰ পাছত তেওঁ সমঝ যিহুদা বাজাৰ নাম-ঘৰোৰত প্ৰাচাৰ কৰি ফৰিলে।

ଏଦିନ ଯୀତ୍ର ଚିନ୍ମେତ୍ରର ହୁଦର ପାରତ ଥିଯାଇ ଆଛିଲା ଆବୁ ବହୁଲୋକେ ତେଁଓକ୍ତ ଚାରିଓକାମେ ବୈରି ଧରି ଟୁଶରର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ଆଛିଲା । ୨ ଏଣେ ସମୟରେ ତେଁଓ ଦେଖିଲେ ହୁଦର ଦାର୍ତ୍ତିତ ଦୂରନ ନାଓ ବୈ ଆତେ ଆବୁ ମାଞ୍ଚମୌରୀ ଯୀତ୍ର ସକଳେ ନାଓ ଦୁଖନର ପରା ନାମି ଜାଳ ଧୁଇ ଆଛେ । ତ ତାରେ ଏଥିନ ନାରତ ଯୀତ୍ର ଉଠିଲା, ସେଇ ନାଓ ଖନ ଚିମୋନର ଆଛିଲା । ଯୀତ୍ରରେ ତେଁଓକ୍ତ ନାଓ ଖନ ବାମର ପରା ଅଲପ ଦୂରେତେ ଲୈ ଯାବର ବାବେ କ'ଲେ; ତାର ପାଞ୍ଚତ ତେଁଓ ନାରତ ବହିଲ ଆବୁ ତାର ପରାଇ ଲୋକ ସକଳକ ଶିକ୍ଷା ଦିବ ଧରିଲି । ୪ ତେଁଓର କଥା ଶେଷ ହୋଇବାକୁ କ'ଲେ, “ଏତିଯା ଦ ପାନୀ ଲୈ ନାଓ ଖନ ଲୈ ବଲା ଆବୁ ତାତ ମାଛ ଧରାବର କାବରେ ତୋମାଲୋକର ଜାଳ ପେଲୋରା ।” ୫ ଚିମୋନ ଉତ୍ତର ଦି କ'ଲେ, “ହେ ମହାଶୟ, ଆମି ଓରେ ବାତି ପରିଶ୍ରମ କରି ଏକୋ ନାପାଲୋ; ଥଥାପି ଆପୋନାର କଥାତ ମହି ଜାଳ ପେଲାମ ।” ୬ ପାଞ୍ଚତ ତେଁଓଲୋକେ ତାତ ଜାଳ ପେଲୋଗୁଡ଼େ, ପ୍ରତିବ ମାଛ ଜାଳତ ଲାଗିଲ ଆବୁ ତେଁଓଲୋକର ଜାଳ ଫଟିବିଲେ ଧରିଲି । ୭ ତେତିଆ ତେଁଓଲୋକେ ସହାୟର କାବରେ ଆନ ନାରତ ଥକା ସଙ୍ଗୀ ସକଳକ ହାତ ବାଉଳ ଦିଲା ମାତିଲେ ଆବୁ ସଙ୍ଗୀ ସକଳେ ଆହି ଦୂରୋଥିନ ନାରତ ଇମାନ ମାଛ ଭରାଯେ, ନାଓ ଡୁରୋ ଡୁରୋ ହଲ । ୮ ଇଯାକେ ଦେଖି ଚିମୋନ ପିତରର ଯୀତ୍ରର ଚରଣତ ପରି କ'ଲେ, “ପ୍ରତ୍ଯେ ମହି ଏଜନ ପାଶୀ ମାନୁହ, ଆମୁଣି ମୋର ଓଚରର ପରା ଆତିରି ଯାଓକ ।” ୯ ଇମାନବୋର ମାଛ ଦେଖି ଚିମୋନ ଆବୁ ତେଁଓର ଲଗତ ମାଛ ଧରୋବେ ଏକେଳଗେ ଥକା ଲୋକ ସକଳ ଅବାକ ହେବାଣ । ୧୦ ଚିମୋନର ବ୍ୟରସାୟର ସଙ୍ଗୀ ଚିବଦ୍ଧିର ପୁତ୍ରକେ ଯାକୋବ ଆବୁ ଯୋହନ ଓ ଆଚିରିତ ହଲ । ତେତିଆ ଯୀତ୍ରରେ ଚିମୋନକ କ'ଲେ, “ଭୟ ନକରିବା, ଏତିଆର ପରା ତୁମ ମନ୍ୟ ସରିବା ।” ୧୧ ପାଞ୍ଚତ ତେଁଓଲୋକେ ନାଓ କେହିଖନ ବାମଲେ ଆନି ସକଳେ ତ୍ୟାଗ କରି ଯୀତ୍ରର ଅନୁଗୀଚୀ ହଲ । ୧୨ ଏବାର ଯୀତ୍ର ଅନ୍ୟ ଏଥିନ ନଗରତ ଆଛିଲ । ତାତ ସର୍ବ ଶରୀର କୁଠ ରୋଗେରେ ଭାବେ ଏଜନ ମାନୁହେ ଯୀତ୍ରକ ଦେଖି ଉବୁରି ହେ ପରିବ ଆବୁ ମନିତ କରି ତେଁଓକ୍ତ କ'ଲେ, “ପ୍ରତ୍ଯ, ଆମୁଣ ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେନେହଲେ ମୋକ ଶୁଣି କରିବ ପାରେ ।” ୧୩ ତେତିଆ ଯୀତ୍ରର ହାତ ମେଲି ତେଁଓକ୍ତ ଚିତ୍ତ କ'ଲେ, “ମହି ଏତିଯାଇ ଇଚ୍ଛା କରିଛୋ, ତୁମି ଶୁଣି ହୋଇ ।” ଆବୁ ତେତିଆଇ ତେଁଓର ଶରୀରର ପରା କୁଠରୋଗ ଆତରିଲ । ୧୪ ତାର ପାଞ୍ଚତ ଯୀତ୍ରରେ ତେଁଓକ୍ତ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଲେ “ଏହି କଥା କାକୋ ନକବା । କିନ୍ତୁ ଯୋରା, ପୁରୋହିତର ଓଚରତ ନିଜକେ ଦେୟୁରାଗେ ଆବୁ ଲୋକ ସକଳର ଅଗତ ସନ୍ଧ୍ୟ ହବଲେ ଶୁଣି ହୋଇବାର କାବଗେ ମୋଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସରି ବଲି ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଗୈ ।” ୧୫ ଥଥାପି ଯୀତ୍ରର ବିଷୟେ ନାନା ଖବର ଅଧିକ ବୃପ୍ତ ବ୍ୟାପି ଗଲ ଆବୁ ତେଁଓର କଥା ଶୁଣିବାଲେ ଆବୁ ବୋଗର ପରା ସୁନ୍ଦ ହେବର ବାବେ ବହୁଲୋକେ ତେଁଓର ଓଚରଲେ ଆହି ତିବ କରିବ ଧରିଲେ । ୧୬ କିନ୍ତୁ ଯୀତ୍ରର ପାରେ ଆତିରି ଗୈ ନିର୍ଜନ ଠାଇତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆଛିଲ । ୧୭ ଏଦିନ ତେଁଓ ଶିକ୍ଷା ଦି ଥକା ସମୟରେ କେଇଜନମାନ ଫର୍ବାଚୀ ଆବୁ ବିଧାନର ଅଧ୍ୟାପକ ତାତ ବହି ଆଛିଲ । ତେଁଓଲୋକ ଗାନ୍ଧୀଲ ଆବୁ ଯିନ୍ଦ୍ରା ଅଧ୍ୟଳର ବିଭିନ୍ନ ଗାଁ ଆବୁ ଯିବ୍ରାଚାଲେମ ନଗରର ପରାଓ ଆହିଲ । ବୋଣୀ ସୁନ୍ଦ କରିବଲେ ପ୍ରଭୁ ଶକ୍ତି ଯୀତ୍ରର ଲଗତ ଆଛିଲ । ୧୮ ତେନେ ସମୟରେ

কেইজনমান মানুহে এজন পক্ষাঘাতগত ব্যক্তিক শয়্যাৰে সৈতে কঢ়িয়াই আনিলে; তেওঁলোকে বোগীজনক যীচূৰ সম্মুখত থবলৈ ইচ্ছা কৰি তিচৰত আনিবৰ বাবে চেষ্টা কৰিছিল। ১৯ কিন্তু লোক সকলৰ ভিৰৰ কাৰণে ভিতৱলৈ যবৰ বাবে বাট নাগালো। সেই কাৰণে তেওঁলোকে যবৰ ওপৰত উঠি চালি আতাৰাই শয়্যাৰ সৈতে বোগীজনক লোক সকলৰ মাজত থকা যীচূৰ সম্মুখতে একেবাবে নমাই দিলো। ২০ তেওঁলোকৰ বিশ্বাস দেখি যীচূৰে ক'লে, “ভাই, তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল।” ২১ তাতে বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলে এই আলোচনা কৰিবলৈ ধৰিলো, “ঈশ্বৰক মিন্দা কৰি কথা কোৱা এই জন কোন হয়? একমাত্ৰ ঈশ্বৰৰ বাহিৰে আন কোনে পাপ ক্ষমা কৰিব পাৰে?” ২২ কিন্তু যীচূৰে তেওঁলোকৰ মনৰ চিষ্টা বুজি পাই ক'লে, “আপোনালোকে মনলৈ কিয় এই প্ৰশ্ন আনিছে? ২৩ কোনটো কৰলৈ সহজ, ‘তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল’ নে ‘তুমি উঠি খোজকচি ফুৰা?’ কৈ? ২৪ কিন্তু আপোনালোকে যেন জানিব পাৰে যে প্ৰথীৱীত পাপ ক্ষমা কৰিবলৈ মানুহৰ প্ৰত্ৰফলমতা আছে।” সেয়ে তেওঁ পক্ষাঘাত বোগীজনক ক'লে, “মাই তোমাক কওঁ, উঠা, তোমাৰ শয়্যা তুলি লৈ নিজৰ ঘৰলৈ যোৱা।” ২৫ লগে লগে সকলোৰে সম্মুখত মানুহ জন থিয় হল আৰু যি শয়্যাৰ ওপৰত তেওঁ শুই আছিল, সেই শয়্যা তুলি লৈ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি কৰি নিজৰ ঘৰলৈ উলটি গ'ল। ২৬ তাতে সকলো লোক আচৰিত হ'ল আৰু ভয়েৰে ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি ক'লে, “আজি আমি আশৰ্জনক ঘটনা দেখিলো।” ২৭ এই ঘটনাৰ পাছত, যীচূৰ তাৰ পৰা বাহিৰলৈ লোই গ'ল আৰু কৰ আদায় কৰা ঠাইত লেবী নামৰ এজন কৰ-সংগ্ৰহক বহি থকা দেখি তেওঁক ক'লে, “মোৰ পাছে পাছে আহা।” ২৮ তাতে লেবী উঠিল আৰু সকলো এৰি যীচূৰ অনুগামী হ'ল। ২৯ তাৰ পাছত লেবীয়ে নিজৰ ঘৰত যীচূৰ কাৰণে এক বৰ ভোজ পাতিলে; তেওঁলোকৰ লগত অনেক কৰ-সংগ্ৰহক আৰু আন আন কিছুমান লোকে ভোজ মেজত বহিছিল আৰু খাই আছিল। ৩০ তেতিয়া ফৰীচী আৰু তেওঁলোকৰ বিধানৰ অধ্যাপক সকলে যীচূৰ শিষ্য সকলেৰ ওচৰত অভিযোগ কৰি ক'লে, “তোমালোকে কিয় কৰ-সংগ্ৰহক আৰু পাণী লোকৰ সৈতে ভোজন-পান কৰা?” ৩১ তেতিয়া যীচূৰে উত্তৰ দি ক'লে, “নিৰোগী মানুহৰ বেজত সকাম নাই, কিন্তু বোগীৰহে আছে। ৩২ মই ধাৰ্মিক জনক নহয়; কিন্তু মন-পালন কৰিবলৈ পাণীকে নিম্নলুণ কৰিবলৈ আহিহোঁ।” ৩৩ তেওঁলোকে যীচূৰক ক'লে, “যোহনৰ শিষ্য সকলে প্ৰাণী কৰে আৰু লঘোন দিয়ে, ফৰীচী সকলৰ অনুগামী সকলেও সেইদৰে কৰে, কিন্তু আপোনাব শিষ্য সকলে সকলো সময়তে ভোজন-পান কৰে।” ৩৪ তেতিয়া যীচূৰে তেওঁলোকক ক'লে, “দৰা লগত থাকোতে বৰষাত্ৰী সকলক জানো কোনোৰে উপৰাসে ৰাখিৰ পাৰে? ৩৫ কিন্তু এনে দিন আহিৰ, তেতিয়া তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা দৰাক লৈ যোৱা হৰ আৰু সেই দিনবোৰত তেওঁলোকেও নলোন দিৰ।” ৩৬ তেতিয়া যীচূৰে তেওঁলোকক এটা দৃষ্টিক দি ক'লে, “নতুন বস্তুৰ পৰা এডোখৰ ফালি লৈ কোনেও পুৰুণ বস্তুত টাপলি নামাৰে; যদি কোনোবাই সেইদৰে কৰে, তমেহলৈ তেওঁ নতুন বস্তু খন ফালিব; তাৰ উপৰি নতুন বস্তুৰ পৰা লোৱা কাপোৰৰ টুকুৰা ডোখৰ পুৰুণ বস্তুৰ কাপোৰ থনৰ লগত নিমিলিব। ৩৭ পুৰুণ ছালৰ মোটত কোনেও নতুন দাঙ্কৰেস নথয়; থলে নতুন বস্তু সেই মোট ফালি পেলাব; তাতে বস্তু ও পৰি যাৰ আৰু মোটো নষ্ট হব। ৩৮ নতুন দাঙ্কৰেস নতুন ছালৰ মোটত বৰ্খা উচিত। ৩৯ পুৰুণ দাঙ্কৰেস পান কৰাৰ পাছত কোনেও নতুন বস্তু পান কৰিবলৈ নিবিচাৰে; কিয়নো তেওঁ কঢ়ে কঢ়ে, ‘পুৰুণটোৱে ভাল।’”

৬ এদিন বিশ্বামবাৰে যীচূৰ শস্যক্ষেত্ৰৰ মাজেৰে গৈ আছিল। তাতে তেওঁৰ শিষ্য সকলৈ শস্যৰ থোক ছিলি, হাতেৰে মোহাৰি মোহাৰি থাই হৈছিল। ২ ইয়াকে দেখি কেইজনমান ফৰীচীয়ে ক'লে, “বিধানৰ মতে বিশ্বামবাৰে যি কাম আচলতে কৰিব নাপায়, সেই কাম তোমালোকে কিয় কৰিছা?” ৩ তাৰ উত্তৰত যীচূৰে তেওঁলোকক ক'লে, “দায়দ আৰু তেওঁৰ লগৰবোৰে যেতিয়া ভোক লাগিছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে কি কৰিছিল সেই কথা আপোনালোকে জানো পঢ়া নাই? ৪ তেওঁতো ঈশ্বৰৰ গৃহত সোমাই ঈশ্বৰৰ দৰ্শন পঠা লৈ খাইছিল আৰু তেওঁ সঙ্গী সকলকো

থাৰলৈ দিছিল, কিন্তু সেই পঠা পুৰোহিত সকলৰ বাহিৰে আনে খোৱা বিধান সন্মত নাছিল।” ৫ যীচূৰে তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, “মানুহৰ পুত্ৰই বিশ্বামবাৰৰ প্ৰভু।” ৬ আন এদিন বিশ্বামবাৰ যীচূৰে নাম-বৰত সোমাই শিক্ষা দি আছিল; তাত এনে এজন লোক আছিল যি জনৰ সোঁ হাত খন শুকাই হৈছিল। ৭ বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলে যীচূৰ দোষ দিবৰ বাবে এক অজুহাত বিচাৰি আছিল। সেয়ে বিশ্বামবাৰে তেওঁ কাৰোবাৰক সুস্থ কৰে নে নকৰে তাকে চাৰলৈ যীচূৰ ওচৰ পৰা লক্ষ্য কৰি থাকিল। ৮ যীচূৰে তেওঁলোকৰ মনৰ ভাৰ জানিছিল আৰু সেয়ে শুকানহতোয়া মানুহ জনক তেওঁ ক'লে, “তুমি উঠি সকলোৰে মাজত থিয় হোৱা।” তেতিয়া মানুহ জনে সকলোৰে আগত থিয় হ'ল। ৯ তেতিয়া যীচূৰে অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলক ক'লে, “মাই আপোনালোকক এটা প্ৰশ্ন সুধো, বিধান অনুসৰে বিশ্বামবাৰে কেনে ধৰণৰ কৰ্ম কৰা উচিত, ভাল কৰ্ম কৰা নে বেয়া কৰা? এজনৰ প্ৰাণ বেচোৱা নে ধৰণ কৰা উচিত?” ১০ তাৰ পাছত চাৰিওকালে বহি থকা লোক সকলক চাই যীচূৰে মানুহ জনক ক'লে, “তোমাৰ হাত খন মেলি দিয়া।” তেওঁ সেই কথা শুনি হাত খন মেলি দিওতে, তেওঁৰ হাত খন একেবোৰে ভাল হৈগ'ল। ১১ তাতে ফৰীচী আৰু অধ্যাপক সকলক ভীষণ খ'ব উঠিল আৰু যীচূৰ লৈ কি কৰিব পৰা যায় সেই বিষয়ে পৰম্পৰে আলোচনা কৰিবলৈ ধৰিলো। ১২ সেই সময়ত যীচূৰে এবাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰিবৰ কাৰণে পৰ্বতৰ ওপৰলৈ গ'ল। ওবে বাতি তেওঁ দৈঁওঁৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকিল। ১৩ পাছত পোহৰ হোৱাৰ সময়ত, তেওঁ তেওঁৰ শিষ্য সকলক নিজৰ ওচৰলৈ মাতিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা বাৰ জনক মনেনীত কৰি তেওঁলোকক পাঁচিনি পদ দিলো। ১৪ সেই পাঁচিনি সকলক নাম হ'ল- চিমোন, এই জনক তেওঁ পত্ৰ নাম দিছিল, আৰু তেওঁৰ ভাৱেক আদ্বিন্দা, যাকোব, যোহন, ফিলিপ, বাৰ্থেলমেয়, ১৫ মথি, ফোমা, আলফৱৰ পুত্ৰক যাকোব, চিমোন, এই জন উদ্যোগী দলৰ লোক আছিল, ১৬ যাকোবৰ পুত্ৰক যিহন্দা আৰু যিহুন্দা ঈস্কৰিয়োতীয়া, এই জনে শেষত বিশ্বাসঘাতক হ'ল। ১৭ তাৰ পাছত যীচূৰে তেওঁৰ পাঁচিনি সকলৰ লগত পৰ্বতৰ পৰা নামি আহি এডোখৰ সমতল ভূমিত থিয় হ'ল। তাত তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ এক বিশাল দল আছিল। সময় যিহুন্দা, যিবৃচালেম, তুৰ আৰু চীমোনৰ সমুদ্ৰৰ উপকূলৰত্তী অঞ্চলৰ পৰা অনেক লোক আহি তাত উপস্থিত হৈছিল। ১৮ তেওঁলোকে যীচূৰ কথা শুনিবলৈ আৰু নিৰিয়াৰ পৰা সুস্থ হৰব বাবে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছিল। যি সকলে অশুভ আভাৰ দৰা কষ্ট পাই আছিল তেওঁলোকো সুস্থ হ'ল। ১৯ তেতিয়া সকলোৰে তেওঁক স্মৰণ কৰিবলৈ দুচ্ছিন্ন কৰিবলৈ ধৰিলো, কাৰণ তেওঁৰ পৰা ওলাই অহা শক্তিয়ে সকলোকে আৰোগ্য কৰিছিল। ২০ পাছত তেওঁ শিষ্য সকলৰ ফালে চাই ক'লে, “ধন্য তোমালোক, যি সকলে এতিয়া ভোকাতুৰ, কিয়নো তেওঁক স্মৰণ কৰিবলৈ ধৰিলো, কাৰণ তেওঁৰ পৰা ওলাই অহা শক্তিয়ে সকলোকে আৰোগ্য কৰিছিল। ২১ ধন্য তোমালোক, যি সকলে এতিয়া কপিলি আছা, কিয়নো তোমালোকে হাঁহিবা। ২২ ধন্য তোমালোক, যেতিয়া লোক সকলে মানুহৰ পুত্ৰৰ কাৰণে তোমালোকক ধৰণ কৰে, সমাজচৰ্য কৰে, নিন্দা কৰে, আৰু তোমালোকৰ নাম শুনিলে পাপিষ্ঠ বুলি বাহিৰ কৰে। ২৩ সেই সময়ত তোমালোকে আনন্দ কৰিবা, আনন্দত নাচি উৰিবা; কিয়নো চোৱা, স্বৰ্গত তোমালোকৰ বাবে পুৰুষৰ সংষ্ঠিত আছে, কাৰণ তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুণ সকলে ও ভাৰবাদী সকলক এনে ধৰণৰ ব্যৱহাৰে কৰিছিল। ২৪ কিন্তু হায় ধন্য তোমালোক ক্ষেত্ৰ নষ্ট হৈব। ২৫ হায় হায় যি সকল এতিয়া তৃণ, তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ! কিয়নো তোমালোকে পাছত ক্ষুধাৰ্ত হৈব। হায় হায় যি সকলে এতিয়া হাঁহিছা, তোমালোকে সন্তাপৰ পাত্ৰ! কিয়নো তোমালোকে পাছত ক্ষুধাৰ্ত হৈব। হায় হায় যি সকলে এতিয়া হাঁহিছা, তোমালোকে শক্তিপূৰ্বক কৰিব। ২৬ যেতিয়া সকলো মানুহে তোমালোকক শলাগিব, তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰা! কিয়নো তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলে ভাৰিকোৱা ভাৰবাদী সকললৈও এনে ধৰণৰ ব্যৱহাৰে কৰিছিল। ২৭ কিন্তু যি সকলে শুনি আছা, যেতিয়া তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে নিজৰ শক্তিৰেৰ প্ৰেম কৰিবা আৰু যি সকলে তোমালোকক ধৰণ কৰে, তেওঁলোকলৈ মঙ্গল কৰিব। ২৮ যি সকলে তোমালোকক দুৰ্ব্যৱহাৰ কৰে, তেওঁলোকক কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা।

২৯ কোনোরে যদি তোমার এখন গালত চৰ মাৰে, তেওঁক আন খন গালো
পাতি দিবা; আবু কোনোৰে যদি তোমার চাদৰ খন কঢ়ি লয়; তেওঁক
তোমার ঢোলা ও ল'বলৈ বাবা নিদিবা। ৩০ যি জনে তোমাক খোজে,
তেওঁক দিয়া; তোমার কোনো বস্ত যদি কোনোবাই লয়, তেনহেলে সেই
বস্ত ওভোতাই নিবিচাৰিবা। ৩১ লোকে তোমালোক মেনে ব্যৱহাৰ
কৰিবল তোমালোকে ভাল শোৱা, তোমালোকে তেওঁলোক তেনে
ব্যৱহাৰ কৰা। ৩২ তোমালোকক প্ৰেম কৰা সকলকৰে যদি তোমালোকে
প্ৰেম কৰা সকলক প্ৰেম কৰে। ৩৩ তোমালোকক উপকাৰ কৰা সকলকে
যদি তোমালোকে কেৰল উপকাৰ কৰা, তেনহেলে কি প্ৰশংসা পাবা?
কিয়নো পাশীয়েও সেইদেৰে কৰ্ম কৰে। ৩৪ ধাৰ পৰিশোধৰ আশা কৰিব
পথা লোকক যদি তোমালোকে কেৰল ধাৰ দিয়া, তেনহেলে তোমালোকে
কি প্ৰশংসা পাবা? কিয়নো পাশীয়েও পাশীক ধাৰ দিয়ে আবু সেই ধাৰ
পুৰু ঘূৰাই পোৱাৰ আশা কৰে। ৩৫ কিন্তু তোমালোকে নিজৰ শক্ৰোৰেক
প্ৰেম কৰিবা আবু উপকাৰ কৰিবা। কেতিয়াও কোনো বস্ত ঘূৰাই পুৰুল
আশা কৰিবাৰ ধাৰ দিবা; এইদেৰে উচিত কৰ্ম কৰিবল তোমালোকৰ পুৰুকাৰ
অধিক হ'ব আৰু তোমালোক সৰ্বোপৰি জনাব সন্তান হ'বা। কিয়নো
তেওঁ অকৃতজ্ঞ আবু দৃষ্ট সকলৰ প্ৰতি দয়াৱান হয়। ৩৬ তোমালোকৰ
পিতৃ মেনে দয়ালু, তোমালোকো তেনে দয়ালু হোৱা। ৩৭ তোমালোকে
পৰৱৰ সোধ-বিচাৰ নকৰিবা, তেতিয়া তোমালোকৰো বিচাৰ কৰা নহ'ব।
আনৰ দেৱ নথিৰিবা, তেতিয়া তোমালোকৰো দোষ ধৰা নহ'ব। আন
লোকক ক্ষমা কৰা, তেতিয়া তোমালোককো ক্ষমা কৰা হ'ব। ৩৮ দান
কৰা, তাতে তোমালোককো দান দিয়া হ'ব; লোকে ঠিক জোখাত হঁচি,
জোকাৰি, উপচাই, তোমালোকৰ কোঁচত বাকি দিব; কিয়নো যি জোখেৰে
তোমালোকে জোখা, সেই জোখেৰে তোমালোককো জোখা হ'ব। ৩৯
পাছত যীুৱে তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, এজন অক্ষই জানো
আন এজন অদ্বিতীয় বাট দেখুৱাই নিব পাবে? ৪০ দুয়ো খৌৰেত নপৰিব
নে? গুৰুতকৈ শিষ্য উৰ্দ্ধত নহয়; কিন্তু শিক্ষা সম্পূৰ্ণ হলে প্ৰতিজন শিষ্য
নিজৰ গুৰুৰ দৰে হৈ উৰ্টে। ৪১ নিজৰ চকুত থকা চতি ডাললৈ মন নকৰি,
ভয়েৰাৰ চকুত থকা সুৱ কুটা ডাললৈ কিয় চাইছা? ৪২ তুমি নিজৰ চকুত
থকা চতি ডাললৈ নাচাই, কেনেকি তোমাৰ ভাইক ক'ব পাৰা যে, 'ভাই,
তোমাৰ চকুত যি কুটা আছে, আহা সেই ডাল উলিয়াই দিও?' হে কপটীয়া,
পথমতে নিজৰ চকুত পৰা চতি ডাল উলিয়াবলৈ ভালদৰে দেখা পাৰা।' ৪৩
'এনে কোনো ভাল গছ নাই, য'ত বেয়া ফুল ধৰে; এনে কোনো বেয়া গছ
নাই, য'ত ভাল ফুল ধৰে। ৪৪ কাৰণ প্ৰত্যেক গছকে তাৰ ফুল দ্বাৰাই
চিনা যায়। কিয়নো মানুহে কাঁইটীয়া জোপোহাৰ পৰা ডিমৰু ফুল সংগ্ৰহ
নকৰে। পুলি কাঁইটৰ পৰাও আঙুৰ নাপাৰে। ৪৫ ভাল মানুহে নিজৰ
হৃদয়ৰ ভাল ভালৰ পৰা ভাল দ্বাৰা উলিয়ায় আবু দৃষ্ট লোকে মন্দ হৃদয়ৰ
পৰা মন্দ বিষয় উলিয়ায়। কিয়নো মানুহৰ হৃদয়ত যি থাকে, তেওঁৰ মুখে
তাকে কয়। ৪৬ তোমালোকে কিয় মোক 'প্ৰভু, প্ৰভু' বুলি মাতা, অথব
মই যি ক'ত তাক পালন নকৰা? ৪৭ যি কোনোৱে মোৰ ওচৰলৈ আহি
মোৰ বাক্য শুনি পালন কৰে, তেওঁ ক'ব নিচিনা হয়, সেই বিষয়ে মই
তোমালোকক জনাওঁ- ৪৮ তেওঁ এনে এজন মানুহৰ নিচিনা, যি মানুহে
ঘৰ সাজোঁতে দকৈ খান্দি শিলৰ ওপৰত ভেঁটি স্থাপন কৰিবলৈ। পাছত
যেতিয়া বান আহিল, তেতিয়া পানীৰ সেঁত আহি সেই ঘৰত জোখেৰে
আঘাত কৰিবলৈ, কিন্তু তাক লৰাব নেৱাৰিবলৈ। কিয়নো তাক ভালকে সজা
হৈছিল। ৪৯ কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ বাক্য শুনি পালন নকৰে, তেওঁ এনে
এজন মানুহৰ নিচিনা যি মানুহে ভেঁটি স্থাপন নকৰাকৈ মাটিৰ ওপৰত ঘৰ
সাজে। পাছত যেতিয়া বান আহিল, তেতিয়া পানীৰ সেঁত আহি সেই ঘৰত
জোখেৰে আঘাত কৰিবলৈ আবু তেতিয়াই ঘৰটো ভাঙি গল; তাতে ঘৰটো
সম্পৰ্কত ঘৰও হল।'

এশৰ সেনাপতিৰ প্ৰিয় দাস অসুষ্ঠু হৈ মৰোঁ মৰোঁ আৰস্থাত আছিলা। ৩
কিন্তু সেনাপতিয়ে মেতিয়া যীচুৰ বিষয়ে শুনিলৈ পালে, তেওঁত্যাই অসুষ্ঠু
দাস জনক বৰ্কা কৰিবৰ বাবে যীচুৰ অনুৰোধ কৰিলৈ ইহুদী সকলৰ
কেইজনমান পৰিচাৰকক পঠিয়াই দিলো। ৪ তেওঁত্যাই তেওঁলৈকে যীচুৰ
ওচৰলৈ আহিল আৰু অতিশয় বিনয় কৰি ক'লে, “যাৰ বাবে আপোনাৰ
ওচৰত আহিছোঁ, তেওঁলৈ আপুনি যেন অনুগ্ৰহ কৰিব; তেওঁ এনে অনুগ্ৰহ
পাৰব যোগ্য ব্যক্তি। ৫ কিয়নো তেওঁ আমাৰ দেশীয় লোকক প্ৰেম কৰে
আৰু নাম-ঘৰটোও তেৱেই আমাৰ বাবে সাজি দিলো।” ৬ তেওঁত্যাই যীচুৰে
তেওঁলোকৰ লগত গৈ ঘৰৰ ওচৰ পাওঁতে, সেই সেনাপতিয়ে বন্ধুবোৰক
তেওঁৰ ওচৰত কৰলৈ পঠালে যে, “হে প্ৰভু, নিজকে দুখ নিদিব; কিয়নো
আপুনি যে আহি মোৰ ঘৰৰ ভিতৰত সোমাৰ, মই এনে যোগ্য নহ'ও;
৭ সেই কাৰণে ময়ো আপোনাৰ ওচৰলৈ ঘাৰৰ বাবে যোগ্য হৈছোঁ বুলি
নাভিলৈঁ; কিন্তু মাত্ৰ এষাৰ বাক্য কওক, তাতে মোৰ দাস যেন সুষ্ঠু হ'ব।
৮ কিয়নো মই পৰৰ ক্ষমতাৰ অধীন মানুহ, মোৰ অবীনতো সেনাৰোৰ
আছে; মই এজনক যোৱা বুলিলে, সি যায় আৰু আন এজনক আহাৰ বুলিলে,
সি আহো মোৰ দাসক এইটো কৰ বুলিলে, সি কৰে।” ৯ যীচুৰে এই কথা
শুনি অতি বিস্যায় মানিলৈ আৰু মুখ ঘূৰাই তেওঁৰ পাছে পাছে ভিৰ কৰি
অহা লোক সকলক ক'লে, “মই তোমালোকক কঠ, ইস্রাইলৰ মাজতো
মই ইহুমান বিশ্বাস কোনো এজনৰ পৰা পোৱা নাই।” ১০ পাছত যি সকলক
পঠোৱা হৈছিল, তেওঁলোকে ঘৰলৈ উভতি আহি, সেই দাসক সুষ্ঠু হোৱা
দেখা পালে। ১১ ইয়াৰ কিছুদিনৰ পাছত, যীচুৰ নায়িন নামেৰে এখন
নংগৰলৈ গৈ আছিলা তাতে তেওঁৰ শিয়্য সকল আৰু এজাক মানুহৰ এটা
দল তেওঁৰ লগত গৈ আছিল। ১২ তেওঁত্যাই তেওঁ গৈ নংগৰৰ দুৱাৰৰ ওচৰ
পালে, তেওঁত্যাই এজন মৃত লোকক কিছুমান মানুহেৰে বাহিৰলৈ কঢ়িয়াই লৈ
আহি থকা দেখিলো। সেই মৃত লোক জন আছিল এজনী বিধৰাৰ একমাত্ৰ
সন্তান। সেই নংগৰৰ বহুত লোকক তেওঁৰ সংগে সংগে আহি আছিল। ১৩
তেওঁত্যাই প্ৰভুৰে তেওঁক দেখি গভীৰ মৰমত তেওঁৰ ফালে চালে আৰু ক'লে,
“তুমি নাকান্দিয়া।” ১৪ পাছত তেওঁ ওচৰলৈ গৈ মৰা লোক জনক কঢ়িয়াই
নিয়া চাং খন চূলে; তাতে চাং খন কঢ়িয়াই নিয়া লোক সকল স্থিৰ হৈ
পৰিব। তেওঁত্যাই তেওঁ ক'লে, “হে ডেকা, মই তোমাক ইয়াকে কৈছোঁ,
তুমি উঠ।” ১৫ তেওঁত্যাই সেই মৃত লোক জন উঠি বহিল আৰু কথা
কৰলৈ আৰস্থ কৰিলে। তেওঁত্যাই যীচুৰে তেওঁক নি, তেওঁৰ মাত্ৰৰ হাতত
তুলি দিলে। ১৬ ইয়াকে দেখি সকলোৰে ভয় লাগিল আৰু ঈশ্বৰৰ স্তুতি
কৰি তেওঁলোকে কৰলৈ ধৰিলে, “আমাৰ মাজত এজন মহান ভাৰবাদী
ওলাল, আৰু দুশ্বেৰ তেওঁৰ মানুহৰোলৈ দৃষ্টি কৰিলো।” ১৭ পাছত গোটেই
যিহুদীয়াত আৰু ইয়াৰ চাৰিওফালে থকা অংগুল সম্মত তেওঁৰ বিষয়ে এই
কথা বিয়পি গ'ল। ১৮ পাছত যোহনৰ শিয়্যবোৰে এই সকলোৰে ঘটনাৰ
বিষয়ে যোহনৰ ওচৰত গৈ সমাদ দিলে। ১৯ তেওঁত্যাই যোহনে তেওঁৰ দুজন
শিয়্যক মাতি আনি প্ৰভুৰ ওচৰত শুধিৰণৰ বাবে পঠিয়ালৈ যে, “আহিব
লগ্যা জন আপুনিয়ে নে? নে আমি আন কোনো এজনৰ বাবে আপেক্ষা
কৰি থাকিম?” ২০ তেওঁত্যাই সেই লোক দুজন যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু
ক'লে, “বাঞ্ছাইজক যোহনে আমাক আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছে আৰু
শুধিষ্ঠৰে যে, ‘আহিবলগ্যা জন আপুনিয়েই নে? নে আন কোনো এজনৰ
বাবে আমি আপেক্ষা কৰি থাকিম?’” ২১ সেই সময়ত যীচুৰে অনেকে
লোকক ৰোগ, মহাব্যাধিৰ পৰা আৰোগ্য কৰিছিল আৰু ভূতৰ আত্মাৰ
পৰা অনেকক মৃত্যু কৰিছিল আৰু অনেকক অদৃষ্ট পাবলৈ অনুমতি
দিছিল। ২২ তেওঁত্যাই তেওঁ তেওঁলোকক উভৰ দি ক'লে, “তোমালোকে
যোৱা, আৰু যি দেখিলা, শুনিলা, সেই বিষয়ৰ সমাদ যোহনক দিয়াগৈ;
আৰু ক'বা, ‘অঙ্গই চুক পুনৰায় পাইছে, লেংৰোই খোজ কঢ়িছে, কুঠ
ৰোগীক শুচ কৰা হৈছে, কলাই শুনিষে, মৃত লোকক জীৱন দিয়া হৈছে,
দৰিদ্ৰ সকলৰ আগত শুভৰ্বার্তা যোৱণা কৰা হৈছে, ২৩ আৰু যি জনে
মোত বিধিন নাপায়, তেওঁ ধন্যা।” ২৪ পাছত যোহনে পঠোৱা বাৰ্তাৰাহক
দুজন তেওঁত্যাই ঘূৰি গ'ল, তেওঁত্যাই যীচুৰে লোক সকলৰ অগত যোহনৰ
বিষয়ে কৰলৈ ধৰিলে, “আপোনালোকে কি চাৰিব বাবে মৰপ্ৰাণ্যলৈ ওলাই
গৈছিল বাবে লোৱাৰ নল নে? ২৫ তেওঁহেনে কি চাৰিব গৈছিল এজন

କୋମଳ କାପୋର ପିତା ମାନୁହ ନେ? ଚାଙ୍ଗକ, ସି ସକଳେ ଉତ୍ତର ବସ୍ତି ପିନ୍ଧି ସୁଥିଭୋଗେ ଜୀଯାଇ ଥାକେ, ଏଣେ ମାନାରାତ୍ର ଲୋକ ବାଜରନଠନରେ ଥାକେ । ୨୬ ତେମେହେ କି ଚାବଲୈ ଗୈଛି, ଭାବବାଦୀକ ନେ? ହୟ, ମହି ଆପୋନାଲୋକର କଣ୍ଠ ତାବବାଦୀତକେମୋ ବସ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନକ । ୨୭ ଏହି ଜନେଇ ସେଇ ଲୋକ, ଯାର ବିଯାରେ ଲିଖା ହୈଛି- ‘ଚୋରା, ମହି ମୋର ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ତୋମର ଆଗତ ପଠିଯାଇଛି, ତେଣୁ ତୋମର ଆଗେ ଆଗେ ଗୈ ତୋମର ବାଟ ଯୁଗୁତ କରିବା’ ୨୮ ମହି ଆପୋନାଲୋକର କଣ୍ଠ, ‘ନାବୀର ପରା ଜୟ ପୋରା କୋନୋ ଲୋକର ମାଜତ, ଯୋହନ୍ତରେ ମହାନ କୋନୋ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଟେଶ୍‌ବର ବାଜରତ ସୁରୁତକେମୋ ସୁର ଜନେଇ ତେଣୁତକେ ମହାନ ।’ ୨୯ ସକଳେ ମାନୁହେ ଆବୁ କର ସଂଘରକୀୟ ସକଳେ ଓ ଯୀଚିର କଥା ଶୁଣି, ଯୋହନ୍ବର ବାଣିଷ୍ଟିସ୍ମେରେ ବାଣ୍ଡାଇଜିତ ହଲ ଆବୁ ଟେଶ୍‌ବର ଧାରିକ ବୁଲି ଯୀକାର କରିଲେ; ୩୦ କିନ୍ତୁ ଫେରୀଚି ଆବୁ ପ୍ରତିତ ସକଳେ ତେଣୁର ଦ୍ୱାରାଇ ବାଣ୍ଡାଇଜିତ ନୋହାରାତ ଟେଶ୍‌ବର ଅଭିଯାନ ନିଜର ଆର୍ଥି ବିଫଳ କରିଲେ । ୩୧ ‘ଏତେକେ ଏଣେ ସର୍ବଗ୍ର ମାନୁହୋବେର ମହି ଏହି ଯୁଗର କାବ ଲଗତ ତୁଳନା କରିମ? ଆବୁ ତେଣୁଲୋକ କାବ ୩୨ ସିବୋର ଲାବା ବେଜାରତ ବହି ଥାକି, ଇହଜେ ସିଜନକ ମାତି କର୍ଯ୍ୟ, ‘ଆମି ତୋମାଲୋକର ଆଗତ ବାହି ଜାଲୋକ, କିନ୍ତୁ ତୋମାଲୋକେ ନାମିଟିଲା; ଆମି ତୋମାଲୋକ କରିଲୋ, କିନ୍ତୁ ତୋମାଲୋକେ ନାକାନିଲା’; ତେଣୁଲୋକ ଏହି ଲାବାବୋବର ନିଚିନା । ୩୩ କିନ୍ତୁ ଜାଲ, ନିଜର ସକଳେ ସମ୍ମାନର ଦ୍ୱାରାଇ ଅନିନ୍ଦୀୟ ବୁଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବେ ।’ ୩୬ ଏଦିନ ଫେରୀଚି ସକଳର ଏଜନ ଲୋକେ ଯୀଚିକ ତେଣୁର ସରତ ଭୋଜନ କରିବଲେ ଅନୁରୋଧ କରିଲୁ ମେଯେହେ ତେଣୁ ସେଇ ଫେରୀଚିର ସରତ ମୋମାଇ ହେବେ ଏଜନନ୍ତ ବାହି । ୩୭ ସେଇ ଶମ୍ଭାତ ନଗରର ଥିବା ଏଜନୀ ପାତକି ତିରୋତୀଇ ଫେରୀଚିର ସରତ ତେଣୁ ଭୋଜନନ୍ତ ବହି ଥିବା ବୁଲି ଜାନିବିଲେ ପାଯ, ସୁଗନ୍ଧି ତେଲେରେ ଭାବା ଏଟା ଶ୍ଵରଟିକର ବଟଳ ଆନିଲେ; ୩୮ ତାର ପାଛତ ତେଣୁ ଯୀଚିର ପାଛକାଳେ ଚରଣ ଓ ଚରତ ଯଥି ହେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଚକୁଲୋରେ ତେଣୁର ଚରଣ ତ୍ୟାଇ ମୂରବ ଚଲିବେ ମାଟିଲେ ଆବୁ ତେଣୁର ଚରଣତ ଚୂମ ଥାଇ, ଯୁଗନ୍ତି ତେଲ ଶାନିଲେ । ୩୯ ତେଣୁକ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରି ଫେରୀଚିର ଇହଯାକେ ଦେଖି ନିଜର ମନତେ କଲେ, ‘ଏ ଓ ତାବବାଦୀ ହୋଇ ହଲେ, ଏଓଙ୍କ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ କରା ଏହିଜନୀ ତିରୋତା କୋନ ଆବୁ ଏଓ କେମେ ତିରୋତା, ଅର୍ଥାତ୍ ତେଣୁ ଯେ ପାତକି, ଇହାବ ତେଣୁ ଜାନିଲେହେତେଲେ’ । ୪୦ ତେତିଯା ଯୀଚିରେ ଉତ୍ତର ଦି ତେଣୁକ କ’ଲେ, ‘ହେ ଗୁରୁ, କଂକୁ! ।’ ୪୧ ଯୀଚିରେ କଲେ ‘ଏଜନ ମହାଜନର ଦୁଜନ ଧେରୁରା ଆଛିଲ; ତାର ମାଜର ଏଜନର ପାଁଚ ଶ ଦୀନାରୀ, ଏଜନର ପଥଶଶ ଦୀନାରୀ ବୃପ୍ତ ଧାର ଆଛିଲ; ୪୨ ପାଛତ ଧାର ଶୁଭିବଲେ ତେଣୁଲୋକର ଏକୋ ନଥକାତ, ତେଣୁ ଦୂରୋକେ କ୍ଷମା କରିଲେ ତାର ପାଛତ ତେଣୁଲୋକର ମାଜତ କୋନ ଜନେ ତେଣୁକ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କରିବ?’ ୪୩ ତେତିଯା ଚିମୋନେ ଉତ୍ତର ଦି କଲେ, ‘ବୋଧ କରେଇ, ଯି ଜନକ ଅଧିକ କ୍ଷମା କରିଲେ, ତେରେଇ’ । ତେତିଯା ଯୀଚିରେ ତେଣୁକ କ’ଲେ, ‘ତୁମି ସଂଚାକେ ଶୁଦ୍ଧିବୁପେ ବିଚାର କରିଲା’ । ୪୪ ତେତିଯା ତେଣୁ ସେଇ ତିରୋତାର ଫାଲିଲେ ମୁଖ ଶୂରାଇ ଚିମୋନକ କ’ଲେ, ‘ଏହି ତିରୋତା ଜୀବିକ ଦେଖିଯା ନେ? ମହି ତୋମାର ସରବେ ଲାଇଲୋଲେ, ତୁମି ମୋକ ଭବି ଧୁବଲେ ପାନୀ ନିଦିଲା; କିନ୍ତୁ ତେଣୁ ଚକୁଲୋରେ ମୋର ଭବି ତ୍ୟାଇ, ଚଲିବେ ମାଟିଲେ । ୪୫ ତୁମି ମୋକ ଚୂମ ନାଖାଲା; କିନ୍ତୁ ମହି ଆହିବେର ପରା ତେଣୁ ମୋର ଭବିତ ଚୂମ ଖାବଲେ ନେବିଲେ । ୪୬ ତୁମି ମୋର ମୂରତ ତେଲ ନାସାନିଲା; କିନ୍ତୁ ତେଣୁ ମୋର ଭବିତ ସୁଗନ୍ଧି ତେଲ ଶାନିଲା; ୪୭ ଏହି ହେତୁକେ ମହି ତୋମାକ କଣ୍ଠ, ତେଣୁର ପାପ ବ୍ୟହତ ହୋଇବେ କ୍ଷମା କରା ହଲ, କିମ୍ବା ତେଣୁ ପାପ ଏଓ ନୋ କୋନ?’ ୫୦ କିନ୍ତୁ ଯୀଚିରେ ସେଇ ତିରୋତାକ କ’ଲେ, ‘ତାବର ବିଶାସେ ତୋମାକ ପରିବାର କରିଲୁ ଶାତ୍ରିରେ ଯୋରା’ ।

তেওঁর সৈতে সেই বার জন পাঁচিনি ও আছিল। ১ ইয়ার উপরি ভূত্র আত্মা আবু নরিয়ার পরা মৃত্যু হোৱা কেইজনীমান তিবোতা, লগতে সাতটা ভূত্র কবলৰ পৰা উকুৰ হোৱা মণ্ডলীনী বুলি মতা সেই মৰিয়ম; ৩ আবু হোৰোদ বজাৰ ঘৰগঢ়ৰী কূচৰ ভাৰ্যা, যোহানা, আবু চোচুৱা, আবু আম আন অনেক মহিলা তেওঁৰ লগত আছিল। এই তিবোতা সকলে নিজ নিজ সম্পত্তিৰ পৰা তেওঁলোকৰ সেৱা শুশ্ৰাৰ কৰিছিল। ৪ সেই সময়ত বিভিন্ন চহৰৰ পৰা দলে দলে মানুহৰোৱে আহি যীচৰ ওচৰত একগাঁট হৈছিল। তেওঁয়া তেওঁ উপদেশ দিব ধৰোৱে, এই দৃষ্টান্ত দি ক'লে, “এজন খেতিয়কে বীজ সিঁচিবলৈ গাল; ৫ তাতে বীজ সিঁচাৰ সময়ত, কিছুমান বীজ বাটৰ কাষত পৰিব; তেওঁয়া ভবিৰে গচকা হ'ল আবু আকাশৰ চৰাইবোৰে সেইবোৰে খুঁটি থালে। ৬ কিছুমান শিলনিত পৰিব; তাতে গজালি মেলি গছৰ পুলি হৈ বাটিল, কিন্তু সেই হাঁই জীপাল নোহোৱা বাবে পুলিবোৰ শুকাই গাল। ৭ কিছুমান বীজ কাঁচাইৰ মাজত পৰিব; তাতে কাঁচাইয়া বন তাৰ লগত বাঢ়ি, হেঁচি ধৰি মৰিলে। ৮ কিন্তু কিছুমান বীজ ভাল মাটিত পৰিব, তাতে সেইবোৰে গজালি মেলি গচ হৈ বাঢ়ি এশ গুণ গুণ গুণি ধৰিলো।” এইবোৰে কথা কোৱাৰ পাছত, তেওঁ বৰ মাত্রেৰে ক'লে, “যি জনৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনকা।” ৯ পাছত তেওঁৰ পিষ্যবোৰে আহি সুধিলে, “এই দৃষ্টান্তৰ অৰ্থ কি হব পাৰে?” ১০ তাতে তেওঁ ক'লে, “দীশ্বৰৰ বাজ্যৰ গোপন বহস্যবোৰে জানিবলৈ তোমালোকক অহাধিকাৰ দিয়া হৈছে, কিন্তু আন লোক সকলক দৃষ্টান্তেৰে কেৱল শিক্ষা দিয়া হব, কাৰণ তেওঁলোকে দেখিও নেদেখে আবু শুনিও তেওঁলোকে মৃত্যুজো। ১১ দৃষ্টান্তটোৰ অৰ্থ এই; বীজেই দীশ্বৰৰ বাজ্য। ১২ বাটৰ কাষত যি বীজবোৰে পৰিবিলো, সেইবোৰে শুনা লোক সকল; তাতে চয়তানে আহি তেওঁলোকৰ মনৰ পৰা বাক্যবোৰ কঢ়ি লৈ যায়, যাতে তেওঁলোকে বিশ্বাস নকৰে আবু প্ৰতিবাণো নাপায়। ১৩ আবু শিলনিত যি পৰিব, সেইবোৰে বাক্য শুনি আনন্দেৰে গ্ৰহণ কৰা মানুহ; এওঁলোকৰ শিশা নথকাত, এওঁলোকে অলপ সময় বিশ্বাসত থাকে, পাছত পৰীক্ষাৰ সময় আহিলে হৰি পৰে। ১৪ আবু যিবোৰে বীজ কাঁচাইনি পৰিব, সেয়ে হৈছে, যি সকলৰ শুনাৰ পাছত আয়ুসৰ কাল নিয়াঁওতে, জীৱনৰ চিন্তা, ধন, সম্পত্তি আবু সুখত মংস হোৱাত, এওঁলোকৰ একো ফল সিদ্ধ নহয়। ১৫ কিন্তু ভাল মাটিত পৰা বীজবোৰ হ'ল এনেকুৱা মানুহ, তেওঁলোকে বাক্য শুনি সৰল আবু শুদ্ধুৰূপে মনত বাখে আবু সেই বাক্যত হিঁচ হৈৰেখৰেৰে ফল উৎপন্ন কৰে। ১৬ কোনেও চাকি লগাই পাদেৰে ঢাকি নথয় বা বিচনাৰ তলত নথয়; কিন্তু ভিতৰলৈ আহা সকলে পোহৰ দেখিবলৈ গচাৰ ওপৰত হৈথ্য থাকে। ১৭ কিয়নো যি প্ৰকাশিত নহ'ব, এনে কোনো লুকুৱাই থোৱা বস্ত নাই; আবু যিহক জনা নহ'ব, আবু যি অপ্ৰকাশিত হৈ থাকিব, এনে কোনো শুপুত বস্ত নাই। ১৮ এতকে আপোনালোকে কিদেৰে শুনিছে সেয়া বিচেচনা কৰিব; কিয়নো যিয়ে শুনিছে, তেখেতক পুণৰ দিয়া হ'ব; কিন্তু যিয়ে শুনা নাই, তেখেতে যি আছে বুলি নিজে ভাৱে, সেয়াও তেখেতৰ পৰা নিয়া হ'ব।” ১৯ সেই সময়ত যীচৰ মাৰ আবু ভায়েক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল; কিন্তু লোক সকলৰ কাৰণে তেওঁৰ সৈতে সাকাহ কৰিব নোৱাবিলে। ২০ তেওঁয়া তেওঁক এই সম্বাদ দিয়া হাল যে, “আপোনাৰ আই আবু ভাই সকলে আপোনাক দেখা পোৱাৰ ইচ্ছাৰে বাহিৰত থিয়ে হৈ আছে।” ২১ কিন্তু তেওঁ উভয় দি তেওঁলোকক ক'লে, “যি সকলে দীশ্বৰৰ বাক্য শুনি পালন কৰে, তেওঁলোকেই মোৰ আই আবু মোৰ ভাই।” ২২ পাছত এদিন যীচৰে শিশ্যবোৰৰ সৈতে এখন নাৰত উঠি, তেওঁলোকক ক'লে, “আহা, আমি সৰোৱৰৰ সিপাৰলৈ যাওঁ।” তেওঁয়া তেওঁলোকে নাও মেলি সিপাৰলৈ গাল। ২৩ কিন্তু যাঁওতে যাওতে, তেওঁৰ টেপনি আহিল; আবু সেই সময়তে সৰোৱাৰত ধুমুহা বতাহ বলিবলৈ ধৰিবলে, তাতে চোট পনী সোমাই থকাত, তেওঁলোক সঞ্চক্ত পৰিব। ২৪ তেওঁয়া তেওঁলোকে যীচৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক জগাই ক'লে “হে নাথ, হে নাথ, আমি এত্যি মৰোহে।” তেওঁয়া তেওঁ সাৰ পাই, বতাহ আবু পুনীৰ টোক ডিবিয়ালে; লগে লগে বতাহ আবু চৌ ক্ষান্ত হল আবু সকলোৱোৰে শান্ত হৈ পৰিব। ২৫ তেওঁয়া যীচৰে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ বিশ্বাস ক'ত?” তেওঁয়া তেওঁলোকে ভয়াতুৰ হৈ, বিস্ময় মানি ইজনে সিজনক

b তাৰ অলপ সময়ৰ পাছত, তেওঁ নগৰে নগৰে আৰু গাৱেঁ গাৱেঁ যাত্রা
কৰি ইশ্বৰৰ ৰাজাৰ শুভবার্তা ঘোষণা আৰু প্ৰচাৰ কৰিব ধৰিলে:

ক'লে, “এও মো কোন? বতাই আবু পানীকো আজ্ঞা দিয়াত সেইবোৰেও এওঁৰ কথা মানে!” ২৬ পাছত তেওঁলোকে গালীল প্ৰদেশৰ সন্ধূখত থকা গেৰাচৈনীয়া সকলৰ দেশ পালেগৈ। ২৭ তাতে যীচুৱে বামত উঠোঁতে, নগৰৰ এটা ভৃত পোৱা মানুহ তেওঁৰ আগত উপস্থিত হলি। সি বহু দিনৰ পৰা কাপোৱা শিকা নাছিল আৰু ঘৰতো থকা নাছিল কিন্তু মেদামোৰেৰতেৰ থাকিছিল। ২৮ সি যীচুৰ দেখাৰ লগে লগে কান্দিব ধৰিবলৈ আৰু তেওঁৰ সন্ধূখতে পৰিবাৰ পাছত বৰ মাতৰে ক'ব ধৰিবলৈ, “হে সৰ্বোপৰি দীখৰবৰ পুত্ৰ যীচু, আপোনাৰ লগত মোৱা কি কাম? মই মিনতি কৰিছো, মোক যাতনা নিদিব।” ২৯ কিয়নো সেই মানুহৰ পৰা ওলাই যাবলৈ তেওঁ অঙ্গতি আত্মাক আদেশ দিছিল, কিয়নো সেই অঙ্গতি আত্মাই মানুহ জনক বহু দিনৰ পৰা ধৰি আছিল। মানুহ জনক শিকলি আৰু বেৰীৰে বান্ধি বাখিছিল আৰু পহৰাও দি থকা হৈছিল; কিন্তু সি বান্ধ হিঁচি, ভূতৰ দ্বাৰাই চালিত হৈ নিৰ্জন ঠাইলৈ আহি আছিল। ৩০ তেওঁয়া যীচুৱে তাক সুধিলে, “তোৱ নাম কি?” তেওঁয়া সি ক'লে, “বাহিমী; কিয়নো তাৰ ভিতৰত অনেক ভূত সোমাই আছিল।

৩১ পাছত সেই ভূতহত্ক অগাধ ঠাইলৈ যাবৰ বাবে আজ্ঞা নিদিবলৈ ভূতবোৰে তেওঁক বিনয় কৰিলৈ। (*Abyssos g12*) ৩২ সেই সময়ত পৰ্বতত এজাক গাহৰি চৰি আছিল তেওঁয়া ভূতবোৰে সেই গাহৰিবোৰ ভিতৰত সোমালৈ অনুমতি চৰিবাৰ যীচুৰ মিনতি কৰিলো তেওঁয়া যীচুৱে তেনদেৰেই সিংহতক অনুমতি দিলো। ৩৩ সেই সময়তেই মানুহ জনক পৰা ভূতবোৰ ওলাই, গাহৰিবোৰ ভিতৰত সোমাল আৰু লগে লগে গাহৰি জাক লবি গৈ, গৰাৰ পৰা সৰোৰত পৰি মৰিল। ৩৪ এই ঘটনা দেখি বৰ্খিয়াবোৰে পলাই গৈ নগৰ আৰু গাৰেঁ-ভুয়ে সঘাদ দিলো। ৩৫ তেওঁয়া মানুহবোৰে এই ঘটনা চাবলৈ ওলাই আহিল আৰু যীচুৰ ওচৰলৈ আহি দেখিলৈ যে, যি মানুহ জনক পৰা ভূত ওলাই গৈছিল, সি কাপোৱা পদিঙ সচেতন আৰু জ্ঞান পোৱা হৈ যীচুৰ চৰণৰ ওচৰত বহি আছো ইয়াকে দেখি আটাইলোকে ভয় কৰিলৈ। ৩৬ আৰু সেই ভূতে পোৱা লোক জনে কেনেকৈ বৰ্ষা পালে, দেখাৰবোৰে সেই বিষয়ে আনৰোৱা লোকৰ আগত ক'লে। ৩৭ তেওঁয়া গেৰাচৈনীয়া সকলৰ দেশৰ চাৰিওফালৰ মানুহে আহি তেওঁলোকৰ ওচৰ পৰা আত্মৰ যাবলৈ যীচুক অনুৰোধ কৰিলৈ, কিয়নো তেওঁলোকৰ বৰ ভয় লাগিছিল। ৩৮ সেয়েহে তেওঁ নারত উঠি, উলটি গল। তেওঁয়া যি মানুহৰ পৰা ভূত ওলাই গল, সি তেওঁৰ লগত থাকিবলৈ মিনতি কৰিলৈ; কিন্তু তেওঁ তাক পঠিয়াই দি ক'লে, ৩৯ “তোমাৰ ঘৰলৈ যোৱা, দুশ্বে তোমাৰ জীৱনলৈ কেনে মহৎ কৰ্ম কৰিলৈ, সেই বিষয়ে বৰ্ণনা কৰাটৈ।” তেওঁয়া সি তাৰ পৰা গৈ, যীচুৱে তালৈ যি মহৎ কৰ্ম কৰিলৈ, সেই বিষয়ে গোটেই খন নগৰত যোৗষ কৰিব ধৰিলৈ। ৪০ পাছত যীচু শুৰি আহোতে, লোক সকলৈ তেওঁক আদেৰেৰে গ্ৰহণ কৰিলৈ, কিয়নো তেওঁৰ মাথোন এজনী বাৰ বছীয়া জীয়েক আছিল আৰু তাৰো মৰোঁ মৰোঁ হৈ আছিল। তাতে তেওঁ আহোতে, লোক সকল তেওঁৰ ওচৰত ভিৰ লাগি আছিল। ৪৩ সেই ভিৰ মাজত বাৰ বছৰ ধৰি তেজ যোৱা বেগ ভোগ কৰি থকা এজনী তিৰোতা আছিল। তেওঁ চিকিৎসকৰ ওচৰত গৈ, সৰ্বৰ ধন, সম্পত্তি বায় কৰিব সুত যোৱা নাছিল। ৪৪ সেই জৰী তিৰোতাই যীচুৰ পছফালেনি আহি, তেওঁৰ কাপোৱাৰ দহি চুই দিলে আৰু তেওঁৰ তেজ যোৱা তেওঁয়াই বঢ়ি গৈল। ৪৫ তাতে যীচুৱে ক'লে, “মোক কোনে চুলে?” তেওঁয়া সকলোৱে স্পৰ্শ নকৰা বুলি কোৱাত পিতৰ আৰু তেওঁৰ লগত যোৱা সকলৈ ক'লে, “হে নাথ, লোক সকলে আপোনাক বেৰি ধৰিব, হেচি-মেলি তিৰ কৰি বাখিবৰ নোৱাৰিবা তেওঁয়া তেওঁ কপি আহি যীচুৰ সন্ধূখত উৰুবৰৈ হৈ পৰিল আৰু কিয় তেওঁক চুইলৈ আৰু কেনেকৈ মুহূৰ্তেতে সুস্থ হ'ল; সেই বিষয়ে সকলোৱে আগত ক'লে। ৪৮ তেওঁয়া যীচুৱে তেওঁৰ ক'লে, “আইটি, তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক সুস্থ কৰিলৈ; শাস্তিৰে যোৱা।”

৪৯ তেওঁ এই কথা কৈ থাকোতেই, নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী জনৰ ঘৰৰ পৰা কোনো এজনে আহি তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ জীয়েৰা মৰিল; গুৰুক পুনৰ দুখ নিদিব।” ৫০ কিন্তু যীচুৱে সেই কথা শুনি তেওঁক উৰুব দিলে, “ভয় নকৰিবা; বিশ্বাস মাথোন কৰা আৰুতাতেই তাই বক্ষা পৰিব।” ৫১ পাছত ঘৰলৈ আহি, পিতৰ, যোহন, যাকোব, আৰু ছোৱালীৰ মাক-দেউতাকৰ বাহিৰে, কোনো এজনকে তেওঁৰ লগত সোমালৈ নিদিলৈ। ৫২ আৰু সকলোৱে সেই সময়ত তাইৰ কাৰণে কান্দি কান্দি হিয়া ভুৰুবাই আছিল। কিন্তু তেওঁ ক'লে, “তোমালোকে নাকান্দিবা; তাই মৰা নাই, তাই মা৤ টোপনিতহে আছে।” ৫৩ কিন্তু তাই মৰিল বুলি তেওঁলোকে জানি তেওঁক হাহিলে। ৫৪ কিন্তু তেওঁ তাইৰ হাতত ধৰি, মাতি ক'লে, “আইটি, উঠ।” ৫৫ তেওঁয়াই তাইৰ প্ৰাণ উভতি আছিল আৰু তাই উঠি বহিল। তেওঁয়া তাইৰ কথাৰলৈ দিবৰ বাবে যীচুৱে আদেশ দিলো। ৫৬ তাতে তাইৰ মাক-দেউতাকে বিস্যু মানিলো; কিন্তু এই ঘটনাৰ কথা কাকো নকবলৈ তেওঁ তেওঁলোকক আদেশ দিলো।

৯ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ বাব জন পাঁচনিক একেলগে মাতি সকলো ভূতৰ ওপৰত ক্ষমতা আৰু বোগ সুষ্ঠু কৰিবলৈকে শক্তি আৰু ক্ষমতা দিলো। ১ দীখৰবৰ বাজাৰ কথা যোৗশণা কৰিবলৈ আৰু অসুস্থ লোক সকলক সুস্থ কৰিবলৈ তেওঁলোকক পঠিয়ালো। তেওঁ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “যাত্রাৰ কাৰণে কোনো বন্ধন নলবাৰ; লাখুটি বা মোনা, বা পিঠা বা ধন; বা দুটাকৈ চোলাও নলবাৰ; ৪ আৰু তোমালোকে যি ঘৰত সোমোৱাৰ, তাতে থাকিবা আৰু তাৰ পৰাবাই ওলাই যাবা। ৫ আৰু যুবোৰে মানুহে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁলোকৰ নগৰৰ পৰা ওলাই যাওঁতে, সেই লোকবোৰৰ বিপক্ষে প্ৰমাণ স্বৰূপে তোমালোকে ভবিৰ ধূলি জোকাৰি পেলোবা।” ৬ পাছত তেওঁলোকে ওলাই গৈ গৈৱে গৈৱে শুভবাৰ্তা যোৗশণা কৰিবলৈ আৰু সকলো ঠাইতে বৌগী সকলক সুস্থ কৰি গল। ৭ সেই সময়ত হোৰোদে বজা ইয়াই এই ঘটনাবোৰ বাবতা পাই নিজ মনত অশাস্তি পালে; কিয়নো কিছুলোকে কৈছিল যে যোহন মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা জীৱিত হল, ৮ আৰু আন কিছুমান লোকে কৰ ধৰিলৈ যে, “এলিয়া পুণ্য আবিৰ্ভূত হৈছে” আৰু কিছুমানে ক'লে যে, “পূৰ্বকালৰ ভাৰবাদী সকলৰ মাজৰ কোনো এজন পুনৰাবাই জীৱাই উঠিছিছে।” ৯ হোৰোদে ক'লে “মই যোহনৰ মণছেড়ে কৰিলোঁ; কিন্তু এওঁ মো কোন যাব বিষয়ে এনে কথা শুনি আছোঁ?” তাতে তেওঁ যীচুক চাবলৈ এটা উপায় বিচাৰিলৈ। ১০ পাছত যি পাঁচনি সকলক পঠোৱা হৈছিল তেওঁলোকে ঘূৰি আহি, যি যি কৰ্ম কৰিছিল সেই সকলোৰোৰ কথা যীচুৰ আগত বৰ্ণনা কৰিলৈ। তেওঁয়া তেওঁ তেওঁলোকক লগত লৈ বৈৰে-চৈদা নামেৰে এখন নগৰৰ ফালে কোনোৱে নজনাকৈ আতৰি গল। ১১ কিন্তু লোক সকলে সেই কথা জানি, তেওঁ পাছে পাছে গল। তেওঁয়া যীচুৱেও তেওঁলোকক আনন্দেৰে গ্ৰহণ কৰি, দীখৰবৰ বাজাৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰিলৈ আৰু যি সকল লোকৰ সুস্থ হৈবলৈ প্ৰয়োজন আছিল, তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলৈ। ১২ দিনৰ প্ৰায় শেষ ভাগত বাৰ জন পাঁচনি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “আমি যি ঠাইত আহি আছোঁ সেয়া অতি নিৰ্জন ঠাই। সেয়েহে লোক সকলক বিদায় দিয়ক, তেওঁয়া তেওঁলোকে ওচৰ গাঁওত গৈ নিজৰ বাবে থকা ঠাই আৰু খোৱা বন্ধুৰ কৰি লব পাবিবা।” ১৩ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকেই তেওঁলোকক খাৰবলৈ দিয়া।” তেওঁয়া তেওঁলোকে ক'লে, “আমি গৈ খোৱা বন্ধু আহি কৰিব কিৰে নাই।” ১৪ কিয়নো তেওঁলোক পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছক কৰিব কৰি আছিল। তেওঁয়া তেওঁ প্ৰায় শেষ কপি আহি আছিল। ১৫ তেওঁয়া তেওঁলোকক সুস্থ কৰিব ক'লে, “আতাইকে তেনদেৰেই বহিলৈ দিয়ে।” ১৬ তেওঁয়া সেই পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ হাতত লৈ, বৰ্ণলি চাই সেইবোৰ আৰীবাদ কৰিলৈ আৰু লোক সকলৈ আগত বৰ্ণনা কৰিব কৰি আছিল। ১৭ তাতে তেওঁলোক সকলোৱে থাই তপু হ'ল। পাছত সকলোৱে খোৱা ঘৰত বস্তুবোৰৰ বৈ যোৱা টুকুৰা বাটা পাচিত ভৰোৱা হ'ল। ১৮ এদিন যীচুৱে নিৰ্জন ঠাইত প্ৰাৰ্থনা কৰা সময়ত শিষ্য সকলো তেওঁৰ লগত আছিল, সেই সময়ত তেওঁ শিষ্য

সকলক সুধিলে, “লোক সকলে মোক কোন বুলি কয়?” ১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে উত্তর দি ক’লে, “যোহন বাণিজক, কিন্তু আন কিছুমানে এলিয়া বুলি ভাবে, আন কিছুমানে পূর্বকলার ভববাদী সকলর কোনো এজন পুনর্বায় জীরিত হৈ উঠা লোক বুলি ভাবে।” ২০ তেতিয়া যীচুরে তেওঁলোকেক সুধিলে, “কিন্তু তোমালোকে নো মোক কোন বুলি ভাবে?” তাতে পিতৃর উত্তর দি ক’লে, “ঈশ্বর অভিযন্ত, শ্রীষ্ট।” ২১ তেতিয়া এই কথা কাকো নকবলৈ তেওঁ তেওঁলোকক সারধান কৰিব আদেশ দিলে; ২২ আবু তেওঁ ক’লে, “মানুহৰ পুঁত্রই অনেক দুখ ভোগ কৰিব লাগিব আবু পরিচারক, প্রধান পুরোহিত আবু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ দ্বাবাই তেওঁ অগ্রহ্য আবু হত হৈ তৃতীয় দিন উথিত হব লাগিব।” ২৩ যীচুরে সকলোৱে আগত ক’লে, “কোনোৱে যদি মোৰ পাছত আহিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেনেহলে তেওঁ নিজেই নিজকে অধীক্ষাৰ কৰিব লাগিবআবু দিনে দিনে নিজৰ কুচ তুলি লৈ, মোৰ পাছে পাছে আহিব লাগিব।” ২৪ কিয়নো যি কোনোৱে নিজৰ জীৱন বৰ্ষা কৰিব খোজে, তেওঁ তাক হেৰুৱাব; কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ কাৰণে নিজৰ জীৱন হেৰুৱায়, তেওঁহে তাক বৰ্ষা কৰিব। ২৫ কাৰণ কোনো মানুহে গোটোই খন জগত পায়ো নিজকে নিজে যদি হেৰুৱায় বা হানি কৰে তেনেহলে তেওঁৰ কি লাভ? ২৬ কিয়নো যি কোনোৱে মোক আবু মোৰ বাক্যত লাজ পায়, মানুহৰ পুঁত্রই যেতিয়া নিজৰ পিতৃ আবু পবিত্ৰ দুৰ্বল প্রতাপেৰে আহিব, তেতিয়া তেওঁ সেই লোকল লাজ দিব। ২৭ কিন্তু মই তোমালোকক সত্যকৈক কওঁ, ইয়াতে যিয় হৈ থকা লোক সকলৰ মাজতে কিছুমান লোক আছে, যি সকলে ঈশ্বৰৰ বাজ্য নেদেখালৈ মৃত্যুৰ সোৱাদ নাপাবা।” ২৮ এই কথা কোৱাৰ আঠ দিন মানৰ পাছত, তেওঁ পিতৃৰ, যোহন আবু যাকোবক লগত লৈ, প্রাৰ্থনা কৰিবলৈ পৰ্বতৰ ওপৰলৈ গাল। ২৯ তাতে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁতে তেওঁৰ মুখমণ্ডলৰ সৌন্দৰ্যহীন অ্যানৰূপ ললে আবু তেওঁৰ কাপোৱাৰেৰ বগা আবু চৰকমীয়া হল। ৩০ সেই সময়ত দুজন মানুহে তেওঁৰ সৈতে কথা-বাঞ্ছা কৰি থকা তেওঁলোকে দেখিলে, তেওঁলোক মোটি আবু এলিয়াল আছিল; ৩১ তেওঁলোকক প্রতাপযুক্ত দেখা হৈছিলা তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনা অনুসূৱাৰে যীচুৱে কেনেদৰে যিৰুচালেমত মৃত্যুবৰণ কৰিব, সেই বিষয়ে কথা পাতি আছিল। ৩২ তেতিয়া পিতৃৰ আবু তেওঁৰ লগত মোৱা কেইজনৰ বৰ টেপনি ধৰিবছিল; তথাপি জানি থাকি, তেওঁৰ মহিয়া আবু তেওঁৰ ওচৰত থকা সেই দুজন মানুহক দেখা পালে। ৩৩ তাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা যাবলৈ ধৰোতে, পিতৃৰ যীচুক ক’লে, “হে নাথ, ইয়াত থকা আমাৰ ভাল; আবু আমি আপোনালৈ এটা, মোচিলৈ এটা, আবু এলিয়ালৈ এটা, এন্দেৰে তিনিটা পঞ্জা সাজো।” পিতৃৰ যি কথা কৈছিল সেই বিষয়ে তেওঁৰ কোনো জ্ঞান নাছিল। ৩৪ এই কথা কওঁতেই, এচমকা মেঘ আহি তেওঁলোকক ছাঁ কৰি ধৰিবলৈ; তাতে মেঘ চারিফোলালৈ সোমাওঁতে, তেওঁলোকৰ ভয় লাগিল। ৩৫ তেতিয়া সেই মেঘৰ পৰা এই বাণী শুনিলে, “এওঁ মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, মোৰ মনোনীত জন, এওঁৰ কথা শুনা।” ৩৬ সেই বাণী হোৱা মাত্রে, যীচুক অকলে দেখা গাল আবু তেওঁলোকে সেই সময়ত যি যি দেখিছিল, নীৰবে থাকি কাকো একো কথা কোৱা নাছিল। ৩৭ তাৰ পাছদিন তেওঁলোক পৰ্বতৰ পৰা নমাৰ পাছত বহু মানুহৰ এটা দল তেওঁৰ আগত উপস্থিতি হল। ৩৮ সেই সময়ত মানুহবোৰ মাজৰ পৰা এজনে বিশ্বিয়াই ক’লে, “হে শুৰু, মই মিনতি কৰোঁ, মোৰ ল’ৰালৈ দৃষ্টি কৰক; কিয়নো সি মোৰ একেটি ল’ৰা।” ৩৯ আবু চাওক, ভূতৰ আজ্ঞাই তাক ধৰোতে সি অকস্মাতে আটাহ পাৰে আবু তাক মুচাৰিলে মুখৰ পৰা ফেন ওলায় আবু তাক আঘাত কৰি বৰ কঠেৰে এৰি যায়। ৪০ এই সেই অঙ্গটি আজ্ঞাক খেদাৰলৈ আপোনাৰ শিশু সকলক মিনতি কৰিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকে নোৱাবলৈ।” ৪১ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি ক’লে, “হে অবিশ্বাসী আবু অপৰে যোৱা বৎশ, যই কিমান কাল তোমালোকৰ লগত থাকি তোমালোকক সহিম? তোমাৰ ল’ৰা জনক ইয়ালৈ আনা।” ৪২ তাতে সি আহোতেই ভূতে তাক আছাৰ মাৰি পেলাই বৰকৈ মুচাৰিলে। কিন্তু যীচুৱে সেই অঙ্গটি আজ্ঞাক ডবিয়াই খেদিলে আবু ল’ৰা জনক সুষ্ঠু কৰি বাপেকৰ হাতত শোধাই দিলে। ৪৩ তাতে ঈশ্বৰৰ মাহাত্ম্য দেখি সকলোৱে বিস্যু মানিলো; কিন্তু তেওঁ কৰা কৰ্মবোৰত লোক সকলে বিস্যু মানি থাকোঁতে, তেওঁ শিষ্য সকলক ক’লে, ৪৪ “এই সকলো

কথা তোমালোকে মনত বাখিবা; কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰক মানুহবোৰ হাতত শোধাই দিয়া ই’ব।” ৪৫ কিন্তু তেওঁলোকে সেই কথা নুৰুজিলে আবু বুজি নাপাবলৈ সেই বিষয়ক তেওঁলোকৰ পৰা গুপ্তে বখা হলা তেওঁলোকে সেই কথাৰ বিষয়ে যীচুক সুবিলাল ওভ কৰিবলৈ। ৪৬ পাছত তেওঁলোকৰ মাজত কোন প্ৰেষ্ঠ এই কথাক লৈ তেওঁলোকৰ বাদ-বিচাৰ হৈছিল। ৪৭ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকৰ মনৰ বিবেচনা বুজি পোৱাৰ সুৰ ল’ৰা এজনক নিজৰ কাষত বহুবাই ল’ৰা। ৪৮ তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ ক’লে, “যি কোনোৱে এই ল’ৰা জনক মোৰ নামেৰে গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোকে গ্ৰহণ কৰে আবু যি কোনোৱে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠাবাৰ জনকোৱে গ্ৰহণ কৰো কিয়নো তোমালোকৰ সকলোৱে মাজত যি জন আটাইতকৈ সুৰ সেই জনেই মহান।” ৪৯ পাছত যোহনে মাত লগাই ক’লে, “হে নাথ, আমি এজনক আপোনাৰ নামেৰে ভূতবোৰক খেদোৱা দেখিলোঁ; কিন্তু তেওঁ আমাৰ লগত আপোনাৰ পাছে পাছে আহা নাই কাৰণে আমি তেওঁক নিষেধ কৰিলোঁ।” ৫০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “তেওঁ নিষেধ নকৰিবা; কিয়নো যি জন তোমালোকৰ বিপক্ষ নহয়, তেওঁ তোমালোকৰ সপক্ষ।” ৫১ পাছত যীচুৱে স্বগলৈ যোৱাৰ সময় প্ৰায় হোৱাৰ অৱস্থাত, তেওঁ যিৰুচালেমলৈ যাবাৰ বাবে মনস্ত কৰিবলৈ ৫২ তেওঁ সেই ঠাই গৈ পোৱাৰ আগেয়ে কিছুমান বাতাবাহকক পঠালে, তেওঁলোকে যীচুৱে কাৰণে সকলোৱৰ যুগুত কৰিবলৈ চমৰীয়া সকলৰ এখন গাঁত সোমাল। ৫৩ কিন্তু তেওঁ যিৰুচালেমলৈ যাবাৰ বাবে মন স্থিৰ কৰাত, সেই ঠাই বলৈ লোক সকলে তেওঁক হৈ নকৰিবলৈ। ৫৪ ইয়াকে দেখি যাকোৱা আবু যোহন নামৰ এই দুজন শিয়াই ক’লে, “হে প্ৰভু, স্বৰ্গৰ পৰা জীুই লোক সিহংক যেন ভস্ম কৰে, আমি এনে আজ্ঞা দিবলৈ আপুনি ইচ্ছা কৰে নে?” ৫৫ কিন্তু তেওঁ মুখ ঘূৰাবে আবু তেওঁলোক ডিবিয়াই দিলে। ৫৬ তাৰ পাছত তেওঁলোক আন এখন গাঁতলৈ গাল। ৫৭ তেওঁলোকে বাটত যাওতে, এজন মানুহে যীচুক ক’লে, “আপুনি য’লৈকে যায় ত’লৈকে ময়ো আপোনাৰ পাছে পাছে আহা যাম।” ৫৮ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “শিয়ালৰ গাত আছে আবু আকাশৰ চৰাইবোৰে বাহ আছে কিন্তু মানুহৰ পুত্ৰৰ মূৰ থবলৈ কোনো ঠাই নাই।” ৫৯ পাছত যীচুৱে আন এজনক ক’লে, “তুমি মোৰ পাছে পাছে আহা।” কিন্তু তেওঁ ক’লে, “হে প্ৰভু, প্ৰথমত দেই যোৰ পিতৃক মৈদাম দিবলৈ অনুমতি দিয়কা।” ৬০ তেতিয়া তেওঁ সেই মানুহ জনক কলে, “মৃতবোৰে নিজৰ মৃতবোৰক মৈদাম দিয়ক কিন্তু তুমি গৈ ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ কথা যোগাক কৰা।” ৬১ আন এজনে ক’লে, “হে প্ৰভু, ময়ো আপোনাৰ পাছে পাছে আহা যাম।” ৬২ তেতিয়া তেওঁ সেই মানুহ জনক কলে, “হে প্ৰভু, প্ৰথমত দেই যোৰ ধৰণ মৈদাম দিবলৈ অনুমতি দিয়কা।” ৬২ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “যি কোনোৱে নাওলত হাত হৈ পাছফাললৈ স্বীকৃ চায় তেওঁ ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ উপযুক্ত নহয়।”

১০ এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত প্ৰভু যীচুৱে আন সত্তৰ জনক নিযুক্তি কৰিবলৈ তাৰ পাছত তেওঁ নিজে যি যি নগৰ আবু ঠাইত যাব বিচাৰিছিল, সেইবোৰ ঠাইলৈ দুজন দুজনকৈ পঠিয়াই দিলে। ২ আবু তেওঁলোক ক’লে, “শস্য সৰহ, কিন্তু বনৰা তাকৰ; সেই কাৰণে নিজৰ শস্যক্ষেত্ৰে বনুৱা সকলক পঠিয়াই দিবলৈ, শস্যৰ গৰাকীক প্ৰাৰ্থনা কৰা।” ৩ তোমালোক যোৱা; ঢোৱা, বাংকুৰুৰ মাজত মই তোমালোকক মেৰ-পোৱাৰলি স্বৰূপে পঠিয়াইছোঁ। ৪ তোমালোকে কোনো ধৰণ মোনা বা জোলেওঁ বা পাদুকা নলবা; আবু বাটত যাওতে কাকো সন্তুষ্যণজননবাৰ। ৫ তোমালোকে যি ঘৰত সোমোৱা, তাত প্ৰথমে ক’বা, ‘এই ঘৰৰ কুশল হওকা’ ৬ যদি তাত কুশলৰ পাত্ৰ থাকে, তেনেহলে তোমালোকৰ কুশল সেই লোকৰ ওপৰত থাকিব কিন্তু যদি তাত কুশলৰ পাত্ৰ নাই, তেনেহলে তোমালোকলৈ ঘূৰি আহিব। ৭ আবু তোমালোকে যি ঘৰত থাকিবা, ততে তেওঁলোকে যি খোৱা বন্ধ দিয়ে সেইবোৰকে তোজন-পান কৰিবা; কিয়নো বনুৱা জন তেওঁৰ বেচে বোঝায়। এঘৰৰ পৰা এঘৰলৈ নাযাবা। ৮ তোমালোকে যেতিয়া এখন নগৰত সোমোৱা আবু তাত থকা লোক সকলে তোমালোকক প্ৰহণ কৰিবলৈ, তেওঁলোকে তোমালোকৰ আগত যি খাৰলৈ দিয়ে সেইবোৰকে ভোজন কৰিবা; ৯ সেই ঠাইত থকা বোঁগী সকলক সুস্থ কৰিবা আবু ঈশ্বৰৰ বাজ্য তোমালোকৰ ওচৰ আহি পালে’

बुलि तेंड्लोकक क'वा। १० किन्तु कोनो नगरत सोमालो, मानुहज्जोरे यदि तोमालोकक ग्रहण करवे, सेहि नगरब आलिबाटूल यावा आरु एहि कथा कवा, ११ तोमालोकक नगरब यि धुलि आमार भारित लागि आहे सेहि धुलिओ तोमालोकक विरुद्धे ज्ञोकारी प्लेलालो, थथापि एहि कथा जानी लोरा ये ईश्वरब वाज्य तोमालोकर ओर आहि पालो। १२ महि तोमालोकक कंडे, सेहि महा-विचारब दिना एहि नगरतकै चदोमर अवरहा नेहि सहनीय हव। १३ हाय हाय कोराचिन! हाय हाय बैंड-चैद! तोमालोक सत्तापर पात्र; कियनो तोमालोकर माजत यिवोरे पराक्रम कार्य कवा हैलिल, सेहिवोरा कार्य तुर आरु चौदोनेत यदि करिलों हय, तेतिया तार निवासी सकले वह दिनब आगेये चट पिंकी, छाइत वहि अनुताप करिलोहेतेन। १४ किन्तु महा-विचारब दिना तोमालोकर दशातकै तुर आरु चौदोनर दशा सहिवले वेहि सहनीय हव। १५ हे कर्फनाहम, तुमि भावा ने, तुमि वस्त्रेले तोला हवा बुलि? तुमि नवरलोहेले पोलोरा हवा। (Hades g86) १६ यि कोनोरे तोमालोकर कथा शुने, तेऽं मोरो कथा शुने, यि कोनोरे तोमालोकक अग्राह्य करे, तेऽं मोको अग्राह्य करे आरु यि कोनोरे मोक अग्राह्य करे, तेऽं मोक पठोत्ता जनको अग्राह्य करे। १७ पाचत सेहि सउत जने आनंदेर घूर्णी आहि क'ले, “हे प्रभु, आपोनार नामर द्वाराई भृत्योरो आमार वशीतृत हल।” १८ यीचूरे तेंड्लोकक क'ले, “स्वर्गब परा विज्ञाली निचिनाकै, मई चयातानक परा देखिलै। १९ चोरा, साप आरु केंकोरा-विचा गचकिबैले आरु शक्तर सकलो पराक्रमर ओपरत तोमालोकक क्षमता दिलै; ताते एकोरे तोमालोकर कोनो प्रकारे अन्याय कविब नोराविभ। २० तथापि भूतर आआवोरे ये तोमालोकर वशीतृत हल, सेहि कथात आनंद नकरि, तोमालोकर नाम ये व्यर्गत लिखाहेहे, सेहि वावेहे अधिक आनंद कवा।” २१ सेहि शक्तते तेऽं पवित्र आशात उल्लासित हेक ले, “हे पितृ, स्वर्ग आरु पृथिवीर प्रभु, तुमि ज़जानी आरु विद्यारवत्त सोकर परा एहिवोर कथा गुप्तेर वार्थ, शिशु सकलर आगत प्रकाश कविला, एहि वावे तोमाक धन्यवाद दिण। हय पितृ, सेहिदरे तोमार दृष्टित सन्तोषजनक होरा कारणे तोमाक धन्यवाद दिण।” २२ “मोर पितृये तोमालोकर योर ओपरत समर्पन कविचित्तारु पुढे नो कोन, पितृव वाहिरे कोनेव एहि विषये नाजाने; आरु पितृ नो कोन, सेहि विषये पुत्रब वाहिरे आन कोनेव नाजाने आरु यि जनर आगत पुत्रेहि तेऽंक प्रकाश कविले इच्छा करे, तेऽंव वाहिरे आन कोनेव जानिव नोरावो।” २३ इयार पाचात यीचूरे शिशु सकलर फाळे घूरु गुप्ते क'ले, “तोमालोकर यि यि देखिछा सेहिवोर देखा चक्रवोर धन्य, २४ कियनो यहि तोमालोकक कंडे ये, तोमालोके यि यि देखिछा, ताक अनेक भारवादी आरु वजाई देखिवलै इच्छा कविओ देखिवलै नापाले को यि यि शुनिला, सेहि विषये अनेके शुनिवैले इच्छा कविओ, शुनिवैले नापालो।” २५ इयार पाचात एजन विधान प्रिंतिते उर्थि यीचूक पराक्रांक कवि चोरार छलेवे सुधिले, “हे गुरु, महि कि कवि अनंत जौरनर अधिकारी हम?” (aiōnios g166) २६ तेतिया यीचूरे क'ले, “विधानत कि लिखा आছे? तुमि कोनेवे विधान-शास्त्र पाचिछा?” २७ तेऽं उत्तर दिक'ले, “तुमि सकलो हादय, सकलो प्राण, सकलो शक्ति आरु सकलो चित्तेरे तोमार प्रभु परमेश्वरक प्रेम कवा, आरु तोमार चूबुरीयाक निजर निचिनाकै प्रेम कवा।” २८ तेतिया यीचूरे तेऽंक क'ले, “तुमि स्थितिक उत्तर दिला, इयाके कवा तेतिया तुमि अनंत जौरन पावा।” २९ किन्तु तेऽं निजके निर्दोषी बुलि प्रमाणित कविलैले इच्छा कवि यीचूक क'ले, “मोर चूबुरीया नो कोन?” ३० तेतिया यीचूरे समिधान दि क'ले, “एजन मानुह यिवृचालेमर परा यिवीहो नगरलै गे आहिल, याओंते वाटते तेऽं डकाइतर हातत परिल, तेतिया सिहते तेऽंक विबन्द्रु कवि मवियाइ, बन्त-वाहानि लै आधामवारकै मारि एवि तै गुच्चे ग'ल। ३१ एनेते कोनो एजन पुरोहित सेहि वाटेनि गोहिल; पाचात तेऽं सेहि मानुह जनक देखि, एफकलीया है ग'ल। ३२ सेहिदरे एजन लेवीयो वेहि ठाई प्रोरात मानुह जनक देखि एफकलीया है ग'ल। ३३ किन्तु एजन चमवीयाइ यात्रा कवि गै थाकोते, सेहि मानुह जन परि थका ठाई पाले; ताते मानुह जनक देखि तेऽं वर्म उपजिल

आरु तेऽं मानुह जनब ओरलै आहिला ३४ तेऽं मानुह जनब गात तेल आरु द्राक्षारस वाकि दि घांबोर वाक्षिले; पाचत निजर वाहमर ओपरत वहसाइ आलही-घालै लै गल आरु तेऽंक शुक्र्या कविले। ३५ पाचदिना तेऽं दूता दीनावीउलियाइ आलही-घालर गवाकीक दि क'ले, ‘एওंक शुक्र्या कविबा आरु यि अधिक खर्च हय, सेया महि उत्तित आहिले परिशोध कविम।’ ३६ एहि तिनि जनर माजत, डकाइतर हातत परा सेहि मानुह जनब कोन जनक चूबुरीया बुलि भाविषाचा?’ ३७ तेतिया यीचूरे तेऽंक क'ले, “यि जने तेऽंक दया कविले, तेरेहि।” तेतिया यीचूरे तेऽंक क'ले, “त्रिमि वेसेहिदरे कवा।” ३८ पाचत तेऽंलोके आगवाच्चि याओंते, यीचूरे अखन गारात सोमाल, सेहि गारात मार्था नामबे एजनी महिलाइ तेऽंक आदविज जानाइ निजर घरत आलही कवि वाखिले; ३९ आरु तेऽं भूतायेक मवियमें प्रभु यीचूरे चर्गवर ओरत वहि तेऽं वाक्य शुनी थाकिल। ४० किन्तु मार्थाइ आहार योगारब वावे वहत व्यस्त आहिला। तेऽं यीचूरे ओरले आहि क'ले “हे प्रभु, मोर भूतायेम योक ये अकलशरे काम कविलै एवि दिचे याआ पुनिन मन नकरे ने? सेयेहे सहाय कविबैले तातिक आज्ञा दियक।” ४१ किन्तु प्रभुवे उत्तरत तेऽंक क'ले, “मार्था, मार्था, तुमि वह विषयत चित्तित आरु व्यस्त है आचा, किन्तु मात्र एटा विषयाहे प्रयोजनीया ४२ मवियमें सेहि उत्तर विषयटो मनेनीत कविले, तेऽं वरा सेहिटो निया नहव।”

११ एदिन यीचूरे एठाइत प्रार्थना कवि आहिला प्रार्थना शेष होराव

पाचत तेऽंके एजन शिष्याइ ओरलै आहि क'ले, “हे प्रभु, योहने येनेके तेऽं शिशु सकलक प्रार्थना कविबैले शिकाले; तेनेके आपुनिओ आमाक शिकाओंक।” २ तेतिया यीचूरे तेऽंलोकक क'ले, “तोमालोके प्रार्थना कवा समयत एहिदरे क'वा, ‘हे पितृ, तोमार नाम प्रज्ञनीय हहोक; तोमार वाज्य हहोक; ३ आमार प्रयोजनीया दैनिक आहार आमाक प्रतिदिने दिया। ४ आमार पाप क्षमा कवा कियनो आमिव निजर निजर ध्वराक क्षमा कविलों। आरु आमाक परावीक्षालै निनिवा।’” ५ इयार पाचत यीचूरे तेऽंलोकक क'ले, “धरा हहोक, तोमालोकर माजर कोनो एजनब वदू आहो तुमि यदि माजिनिशा वदू जनर ओरलै चर्बत गै कोरा, ‘हे वदू, मोर तिनिटा पिठा धारे दिया; ६ बियनो एहिमात्र मोर घरलै एजन पर्थिक वदू आहिहे तेऽंक आहार दिलै मोर एको आहार नाही।’ ७ तेतिया सेहि वदू जने तितरब परा उत्तर दि कव पावे ‘मोक विरक्त नकविबा। एतिया दुरावर वदू आरु मोर सन्तान सकल शुही आहो तोमाक पिठा दिवैले उर्थिव नोरावो।’ ८ किन्तु मई तोमालोकक कंडे, वदू होरा तेहुके तेऽं उर्थि आहि निदिलेव तुमि वावे वावे खुजी थकात, एटा समयत तेऽं उर्थि आहि तोमार यिमान प्रयोजन सिमालेहि पिठा तोमाक दिव। ९ मई तोमालोकक गुलब कंडे, खोजातेतिया तोमालोकक दिया हव, विचारा तेतिया पावा, टुकुविओरा तेतिया तोमालोकर वावे दुरावर युकलि कवा हव। १० कियनो शोजा लोके पाय, विचारा जने देखे आरु यि जने टुकुवियाइ, तेऽंले दुरावर युकलि कवा हव। ११ तोमालोकक माजत कोन जन पितृये पुहेहि पिठा खुजिले, शिल दिव? वा याच खुजिले, माचर लसली साप दिव? १२ नाइवा कवी खुजिले ताक केंकोरा-विचा दिव? १३ एतेके तोमालोक दुर्जन हैयो निज निज सन्तान सकलक यदि भाल वस्तु दिव जाना तेनेहेले तातकेयो तोमालोकर व्यर्गत थका पितृये तेऽं ओरलै चर्बत प्रोजो लोक सकले परिवत्र आज्ञा निदिव मे? १४ एक समयत यीचूरे एजन वोरा मानुहर पवा एटा भूत खेदाइचिल आरु भूतटो वाहिरे है योरात, सेहि वोरा मानुह जने कथा क'वैल धरिलो ताते देखि लोक सकले विसाय मालिले। १५ किन्तु किहुमान लोके कले, “भूतर वजा रेलेच्चरब व सहायतारे एतेके भूतटोरेक एनेदरे खेदाया।” १६ आन किहुमाने तेऽंक पराक्रांक कविबैले व्यर्गब परा कोनो पराक्रम कार्यब चिन विचारिले। १७ किन्तु यीचूरे तेऽंलोकर मनब ताव बुजी पाय क'ले, “यदि कोनो वाज्य निजर विरुद्धे भिन भिन है य, तेनेहेले सेहि वाज्य उत्तम है आरु एखन घरत यदि निजर भितवते वितेद जन्मे, सेहि घर खेनो विनष्ट है। १८ चयातान यदि निजर विरुद्धे भिन भिन है, तेनेहेले

তার বাজ্য কেনেকৈ থাকিব? কাৰণ তোমালোকে কৈছা যে, মই বেলচূবুৰ ব দ্বাৰাই ভৃত্যোৰক খেদাও, তেনহেলে তোমালোকৰ অনুগামী সকলে কাৰ দ্বাৰাই খেদায়? এই কাৰণে তেওঁলোক তোমালোকৰ বিচাৰক হৰ। ২০ কিন্তু মই যদি ঈশ্বৰৰ আঙুলিবে ভৃত্যোৰক খেদাও, তেনহেলে ঈশ্বৰৰ বাজ্য অৱশ্যে তোমালোকৰ মাজলৈ আছিল। ২১ যেতিয়া এজন বলৱান লোকে অস্ত্ৰশস্ত্ৰে ভালকৈ সুসজ্জিত হৈ নিজৰ ঘৰ খন পহুন দিয়ে, তেতিয়া তেওঁৰ সম্পত্তি সুৰক্ষিত হৈ থাকে; ২২ কিন্তু যেতিয়া তেওঁতকৈ আন এজন বলৱান লোক আহি তেওঁক পৰাজয় কৰে, তেতিয়া সেই বলৱান লোক জনে তেওঁৰ পৰা অস্ত্ৰশস্ত্ৰোৰ সৈতে তেওঁৰ সকলো সম্পত্তি লুঁচন কৰে। ২৩ যি ব্যক্তি মোৰ ফলীয়া নহয়, তেওঁ মোৰ বিপক্ষ আৰু যি কোনোৰে মোৰে সৈতে নচপায়, তেওঁ সিঁচি পেলায়। ২৪ যেতিয়া এটা অশুচি আত্মা কোনো মানুহৰ পৰা ওলাই যায়, তেতিয়া সি পানী নথকা ঠাইবোৰত ঘূৰি ঘূৰি জিৰণি বিচাৰে আৰু এনে কোনো ঠাই বিচাৰি নাপালে সি কয়, “মই যি ঘৰৰ পৰা ওলাই আহিলো সেই ঘৰলৈকে উভতি যাম।” ২৫ পাছত উভতি আহি সি যেতিয়া সেই ঘৰ খন সৰা পোচা আৰু সজোৱা-পোৱোৱা দেখে, ২৬ তেতিয়া সি গৈ নিজতকৈ দুষ্ট আন সাতোটা ভৃত্য আত্মা লগত লৈ আছে, আৰু তাতে সোমাই নিবাস কৰে আৰু সেই মানুহ জনৰ শেষ অৱশ্য প্রথম অৱস্থাতকে বেয়াই যায়।” ২৭ এই কথা কৈ থাকোতে এজনী তিৰোতাই লোক সকলৰ মাজৰ পৰা বৰ মাতৰে তেওঁক ক'লে, “আপোনাক যি গৰ্তি ধাৰণ কৰিলে আৰু যাব তন আপুনি পান কৰিলে তেওঁ ধন্য।” ২৮ কিন্তু তেওঁ ক'লে, “হয়, তথাপি যি সকলে ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনি পালন কৰে তেওঁলোককে দেনা!” ২৯ এনেদৰে অনেক লোক কে তেওঁৰ ওচৰত গোটা খোৱাত, তেওঁ ক'বলে ধৰিলে, “এই কালৰ মানুহ, দুর্জন মানুহ ইহতে পৰাক্রম কাৰ্যৰ চিন বিচাৰে কিন্তু যোনাবচিনৰ বাহিৰে আন কোনো চিন ইহতক দিয়া নহব।” ৩০ কিয়নো যোনা যোনেকৈ নীনিবিৰ লোকলৈ চিন হৈছিল, তেনকৈ এই কালৰ লোকৰ ওচৰত মানুহৰ পুত্ৰাই চিন হৰ। ৩১ দক্ষিঙ দেশৰ বাণীয়েমহা-বিচাৰত এই কালৰ মানুহবোৰৰ সৈতে উঠি তেওঁলোকক দোৰী কৰিব কিয়নো তেওঁ চলোমনৰ জ্ঞানৰ কথা শুনিবলৈ পৃথিবীৰ সীমাৰ পৰা আহিলো কিন্তু চোৱা, চলোমনকৈকো মহান এজন ইয়াত আছে। ৩২ মহা-বিচাৰত নীনিবি নগৰৰ লোক সকল এই কালৰ লোক সকলৰ সৈতে যিথ হৈ ইহতক দোধী কৰিব, কিয়নো তেওঁলোকে যোনাৰ ঘোষণাত মন-পালটন কৰিবলৈ, কিন্তু চোৱা যোনাতকৈকো মহান এজন ইয়াত আছে। ৩৩ কোনো লোকে চাকি জুলাই কোনেও গুপ্ত ঠাইত বা দোগৰ তলত নথয় কিন্তু ভিতৰলৈ সেমোৱাই অহা সকলক পোহৰ দিলৈ গছৰ ওপৰতহে থয়। ৩৪ তোমাৰ চৰুৱেই শৰীৰৰ প্ৰদীপ; যেতিয়া তোমাৰ চৰু ভালো থাকে, তেতিয়া তোমাৰ শৰীৰ অদ্বিকাৰয় হয়। ৩৫ এতকে তোমাৰ ভিতৰত থকা পোহৰটো যোন অদ্বিকাৰ হৈ নপৰে, সেই বিষয়ে মন কৰিব। ৩৬ এতকে যদি তোমাৰ গোটেই শৰীৰৰ দিষ্টীময় হয়া কিন্তু যেতিয়া বেয়া থাকে, তেতিয়া তোমাৰ শৰীৰ অদ্বিকাৰয় হয়। ৩৭ এই কথা কোৱাৰ পাছত এজন বৰীচীয়ে তেওঁৰ লগত ভোজন কৰিবলৈ তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে; তাতে তেওঁ ভিতৰলৈ সেমোৱাই ভোজনত বহিল; ৩৮ আৰু তেওঁক ভোজনৰ আগেয়ে নিজকে ধুই লোৱা নেদেখি, সেই ফৰীচীয়ে বিস্ময় মানিলৈ। ৩৯ তেতিয়া প্ৰভুৰ তেওঁক ক'লে, “আপোনালোক ফৰীচী সকলো বাটি কাহিঁৰ বাহিৰফল পৰিকাৰ কৰে, কিন্তু আপোনালোকৰ ভিতৰফল অপহৰণ আৰু দুষ্টাতোৰে পৰিপূৰ্ণ। ৪০ হে নিৰ্বোধ সকল! যি জনে বাহিৰফল নিৰ্মাণ কৰিলে সেই জনে ভিতৰফলো নিৰ্মাণ নকৰিবলৈ নে? ৪১ ভিতৰত যি আছে, সেইখনিকে দান কৰা; তেতিয়া সকলো বস্তু তোমালোকলৈ শুভ হৰ। ৪২ কিন্তু হয় ফৰীচী সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰা আপোনালোকে পদিনা, আৰু আৰু বাগিছাত হোৱা শাক-পাচলিৰ দশম ভাগ দান কৰে কিন্তু ন্যায়-বিচাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰেম ত্যাগ কৰে আচলতে অন্যান্য বিষয় সমূহৰ লগতে ন্যায়-বিচাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰেমকো পালন কৰা আপোনালোকৰ প্ৰয়োজন

আছিলা ৪৩ হায় হায় ফৰীচী সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো আপোনালোকে নাম-ঘৰত প্ৰধান আসন আৰু হাট-বজাৰত সন্মানপূৰ্ণ সন্তুষ্ণণৰোৰক প্ৰেম কৰে। ৪৪ হায় হায়! আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ কিয়নো যি অদৃশ মৈদামৰ ওপৰত মানুহবোৰে নজনাকৈ খোজ দিয়ে, এনে মৈদামৰ নিচিনা আপোনালোক।” ৪৫ সেই সময়ত বিধান পঞ্জিত এজনে উত্তৰ দি যীচুক ক'লে, “হে গুৰু আৰুনি যিবোৰ কথা কৈছে সেই কথাবোৰে আমাক অপমান কৰে।” ৪৬ তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “হায় হায় বিধান পঞ্জিত সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো আপোনালোকে ভাববাদী সকলৰ সৃষ্টিৰ বাবে মৈদাম নিৰ্মাণ কৰিছে কিন্তু আপোনালোকৰ পৰ্বপুৰুষ সকলে তেওঁলোকক বধ কৰিছিল। ৪৮ সেয়েহে ইয়াত আপোনালোক সাঙ্ঘী হৈছে আৰু নিজ পৰ্বপুৰুষ সকলৰ কৰ্মত সন্মতিও জনাইছে, কিয়নো তেখেত সকলে প্ৰকৃততে ভাববাদী সকলক বধ কৰিছিল, সেই কাৰণে এতিয়া আপোনালোকে মৈদাম সাজিছে। ৪৯ ইয়াৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ জ্ঞানেও কলে, “মই তেওঁলোকলৈ ভাববাদী আৰু পাঁচনি সকলক পঠিয়াম আৰু তেওঁলোকে মই পঠিয়োৱা সকলৰ কোনো জনক তাড়না কৰিব আৰু কোনো জনক বধ কৰিব। ৫০ সেই কাৰণে জগত সৃষ্টিৰ আৰাণ্ডণিৰে পৰা আজলৈকৈ যিমান ভাববাদী হত্যা কৰা হৈছে, তেখেত সকলৰ বৰ্কপাতৰ কাৰণে এই সময়ৰ লোক সকল দায়ী। ৫১ হয়, মই আপোনালোকক কঢ়-হেলবল বৰ্কপাতৰ পৰা আৰন্ত কৰি যি জখৰিয়াক যজ্ঞবেদি আৰু মন্দিৰৰ মধ্য হানত হত্যা কৰা হৈছিল, সেই জখৰিয়াৰহত্যা পৰ্যন্ত সমষ্ট বৰ্কপাতৰ বাবে এই কালৰ লোক সকল দায়ী হৰা। ৫২ হায় হায় বিধানৰ অধ্যাপক সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰা কিয়নো আপোনালোকে জান্যৰ চাবি ধৰি আছে, কিন্তু তাতে প্ৰৱেশ নকৰিবলৈ আৰু প্ৰৱেশ কৰিবলৈ ধৰা সকলকো বাধা দিছে।” ৫৩ যীচুৱে সেই ঠাই এৰি যোৱাৰ পাছত, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলে তেওঁৰ কথাত প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ আৰু তেওঁক কৈ বেছ কথাত বিতৰ্ক কৰি, ৫৪ তেওঁ কোৱা কথাবৈই তেওঁক ফান্দত পেলাব বিচাৰিলৈ।

১২ এনেতে অসংখ্য লোক শোট শোৱাত, লোক সকলৰ মাজত গচকা-গচকা-গচকি হ'লা তেতিয়া যীচুৱে প্ৰথমে তেওঁৰ শিশ্য সকলক কৰবলৈ ধৰিলে, “যি কপট, সেই ফৰীচী সকলৰ খমিবলৈ সাৰাধান হৰা।” ২ কিন্তু যি প্ৰকাশিত নহব এনে কোনো ঢাকি খোৱা বস্তু নাই আৰু যি জানিব পৰা নহব, এনে লুকুৱা বস্তু নাই। ৩ এতকে তোমালোকে আক্ষৰাত যি কথা কথা কলা, সেইবোৰ পোহৰত শুনা যাব আৰু ভিতৰৰ কেঠালিত তোমালোকে কাণে কাণে যি কথা কৈছা, সেয়া ঘৰৰ ওপৰ পৰা ঘোষণা কৰা হ'ব। ৪ হে মোৰ বৰ্ক সকল, মই তোমালোকক কঢ়, যি সকলে শৰীৰক বধ কৰে আৰু তাৰ পাছত একো কৰিব নোৱাৰে, তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিব। ৫ কিন্তু কোন জনক ভয় কৰিব লাগে সেই বিষয়ে মই তোমালোকক জনাও। ভয় সেই জনক কৰিবা, যি জনক বধ কৰাৰ পাছত নকৰতো পেলাবৰ ক্ষমতা আছো হয়, মই তোমালোকক কঢ়; তেওঁলৈকে ভয় কৰা। (Geenna g1067) ৬ পাঁচটো ঘৰ-চিৰিকাৰ ক্ষুদ্ৰ পচাটো বিকীনকৈবলৈ নে? তথাপি সেইবোৰৰ এটাকো ঈশ্বৰৰ আগত পাহাৰ নাযায়। ৭ কিন্তু তোমালোকৰ মূৰৰ সকলো চুলিও গণনা কৰা হৈছে। ভয় নকৰিবা; কিয়নো তোমালোক অনেক ঘৰ-চিৰিকাতকৈ বহুমূলীয়া। ৮ মই তোমালোকক পুনৰ কঢ়, মানুহবোৰ আগত যি জনে মোক স্থীকাৰ কৰে, মানুহৰ পুত্ৰো ঈশ্বৰৰ দৃত্যোৰ আগত তেওঁক স্থীকাৰ কৰিব। ৯ কিন্তু মানুহবোৰ আগত যি জনে মোক অস্থীকাৰ কৰে, ঈশ্বৰৰ দৃত্যোৰ আগত তেওঁকে অস্থীকাৰ কৰা হব। ১০ যি কোনোৰে মানুহৰ পুত্ৰো অহিতে কথা কয়, তেওঁক ক্ষমা কৰা হব। কিন্তু পৰিত্ব আত্মা আহিতে নিন্দা কৰা জনক ক্ষমা কৰা নহব। ১১ যেতিয়া তেওঁলোকে নাম-ঘৰবোৰত আৰু ক্ষমতা পোৱা আৰু শসনকৰ্তা সকলৰ সন্মুখত তোমালোকক হাজিৰ কৰাব, তেতিয়া কেনেকৈ কি উত্তৰ দিব লাগে বা কি কথা কৰ লাগে, সেই বিষয়ে চিন্তা নকৰিব। ১২ কিয়নো যি কথা সেই সময়ত কৰলগীয়া হব, সেয়া পৰিত্ব আত্মাই সেই মুহূৰ্ততেই তোমালোকক শিকাই দিব।” ১৩ তাৰ পাছত লোক সকলৰ মাজৰ পৰা

এজনে তেওঁক ক'লে, “হে গুৰু, পৈতৃক সম্পত্তি মোৰ সৈতে ভাগ কৰিবলৈ, মোৰ কৰকাইক আজ্ঞা দিয়ক।” ১৪ কিন্তু যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “হে ভাই, তোমালোকৰ ওপৰত বিচাৰক বা ভাগ কৰেতা পাতিলৈ?” ১৫ তেওঁ তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, “সকলো লোভৰ পৰা নিজকে দুৰৱত ৰাখি সাৰাধৈনে থাকিবা; কিয়নো উচ্চি পৰিলো মানুহৰ জীৱন তেওঁৰ সম্পত্তিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নহয়।” ১৬ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, “এজন ধৰ্মী মানুহৰ মাটিত বহু শশ্য উৎপন্ন হৈছিল। ১৭ তাতে তেওঁ মনতে ভাৰি ক'লে, “মোৰ শশ্য সামৰিবলৈ ঠাই নাই; মই এতিয়া কি কৰিবম?” ১৮ পাছত তেওঁ নিজকে কলে, “মই ইয়াকে কৰিম যে, আগপৰ ভৰ্বালবোৰ ভাণিম আৰু এটা ডাঙুৰ ভৰ্বাল সাজিমা সেই ভৰ্বালত মোৰ সকলো শশ্য আৰু ভাল বস্তু সামৰি থাম।” ১৯ তাৰ পাছত মই মোৰ প্ৰাণক কম, ‘হে প্ৰাণ, অনেক বছৰলৈ তোমাৰ বৰ্হত ভাল বস্তু সাঁচি থোৱা হৈছো। জিৰাই-সন্তাই থাকা আৰু ভোজন-পান কৰিব আনন্দ কৰা।’ ২০ কিন্তু দৈশ্বৰে তেওঁক ক'লে, ‘হে নিৰ্বোধ লোক, আজি বাতি তোমাৰ প্ৰাণ নিয়া হৰাবাততে যিবোৰ বস্তু যুগ্মত কৰি থলা, সেইবোৰ কাৰ হ'ব? ২১ ঠিক এইদিবে যি জনে দৈশ্বৰলৈ ধনৱান নহয়, কেৱল নিজলৈ ধন সাঁচি থয়, তেওঁ তেনেকুৱা লোক।’ ২২ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, “সেই বাবে মই তোমালোকক কণ্ঠ, তোমালোকে কি খাম বুলি প্ৰাণক কাৰণে আৰু কি পিন্ধিৰ বুলি শৰীৰৰ কাৰণে চিতা নকৰিবা। ২৩ কিয়নো আহাৰতকৈ প্ৰাণ আৰু বস্তুতকৈ শৰীৰৰ শ্ৰেষ্ঠ। ২৪ ঢোঁৰা কাউৰীবোলৈ ঢোৱা, সিহঁতে নবয় বা নাদায়; সিহঁতে ভৰ্বালত বা মেৰত নাই; তথাপি দৈশ্বৰে সিহঁতক আহাৰ দিয়ে। তোমালোকক চাৰইতকৈ কিমান বহুলীয়া। ২৫ আৰু তোমালোকৰ মাজত কোনে চিতা কৰি নিজৰ আয়ুস এহাতকে বঢ়াব পাৰে? ২৬ এতকে তোমালোকে যদি আটাইতকৈ সুরুটোৱে কৰিব নোৱাৰা তেনেহলে আনবোৰ বিষয়ে কিয় চিতা কৰা? ২৭ পথাৰত কনাৰিফুল কেলোকে বাঢ়ে, সেই বিষয়ে চিতা কৰি চোৱা; সেইবোৰে শ্ৰম নকৰব আৰু সূতাৰ নাকটো মই তোমালোকক কণ্ঠ, চলমান তেওঁৰ সকলো শ্ৰষ্টৰ সৈতেও সেইবোৰ এটাৰ নিচিমাৰ প্ৰভৃতি নাছিল। ২৮ কিন্তু পথাৰত থকা যি বন আজি আছে কাহিলে জুইশালত পেলোৱা হ'ব, তাকো যদি দৈশ্বৰে এইদিবে ভূমিত কৰে, তেনেহলে হে অল্পবিশ্বাসী সকল, তোমালোকক তাতকৈকোৱা বেছি ভূমিত নকৰিব নে! ২৯ তোমালোকে কি থাবা, কি পান কৰিবা এইবোৰ তোমালোকে নিচিবিবো আৰু অস্তিৰ নহবা। ৩০ কিয়নো জগতৰ সকলো জাতিয়ে এইবোৰ বিচাৰে; আৰু এইবোৰ তোমালোকৰো প্ৰয়োজন আছে বুলি তোমাৰ পিতৃয়ে জনে। ৩১ কিন্তু তোমালোকে দৈশ্বৰৰ বাজত বিচাৰা; তাতে এইবোৰ তোমালোকক দিয়া হ'ব। ৩২ হে তাৰু জাকটি, ভয় নকৰিবা, কিয়নো তোমালোকৰ বাজত দিবলৈ, তোমালোকৰ পিতৃ প্ৰসন্ন হৈছে। ৩৩ তোমালোকৰ বি যি সম্পত্তি আছে, সেইবোৰ বিজীৱ কৰি দৰিদ্ৰ সকলক দান কৰা আৰু যি ঠাইত ঢেৰ নাযায়, পোকেও নষ্ট নকৰে; এনে স্বৰ্গত নিজৰ কাৰণে পুৰুষ হৈ নোয়োৱা মোনা যুগ্মত কৰি অক্ষয় ধন সাঁচি থোৱা। ৩৪ কিয়নো য'তে তোমালোকৰ ধন, ত'তে তোমালোকৰ মনো হৰ হ'ব।” ৩৫ “তোমালোকে কঁকাল বাদা আৰুতোমালোকৰ চাকি জুলি থাকক, ৩৬ আৰু বিয়াৰ পৰা আহি দুৱাৰত টুকুৰিয়ালৈ দুৱাৰ মোলি দিবলৈ নিজ নিজ প্ৰভুলৈ বাট চাই থকা মানুহৰোৰ নিচিমা তোমালোকেো হোৱা। ৩৭ প্ৰভু অহাৰ পাছত যি দাস সকলক তেওঁ পৰ দি থকা দেখে, তেওঁলোক ধন্য মই তোমালোকক সঁচাকৈ কণ্ঠ, তেওঁ নিজৰ কঁকাল বাদ্ধি, তেওঁলোকক ভোজনত বহুৱাই, নিজেই তেওঁলোকক শুশ্রাৰ কৰিব আৰু আহাৰ বাচ্চি দিব। ৩৮ তেওঁ মাজৰাতি বা শেষৰাতিৰ আহি যদি তেওঁলোকক সেইদৰেই দেখে তেনেহলে তেওঁলোক ধন্য। ৩৯ কোন সময়ত চোৱাহিব, সেই বিষয়ে ঘৰৰ গৰাকীয়ে জনা হলে, পৰ দি থাকি সিন্ধি দিবলৈ নিজৰ ঘৰ এৰি নিদলৈহেতেন; ইয়াক তোমালোকে জনা। ৪০ তোমালোকে যুগ্মত হৈ থাকা; কিয়নো যি ক্ষণত তোমালোকে নাভাবা, সেই ক্ষণতে মানুহ পুত্ৰ আহিব।” ৪১ তেওঁয়া পিতৃৰে ক'লে, “হে প্ৰভু, এই দৃষ্টান্ত অকল আমাৰ বাবে ক'লে নে, নাইবা সকলোকে কৈছে?” ৪২ তাতে প্ৰভুৰে ক'লে, “নিজৰ ভৃত্য সকলক উচিত সময়ত নিবৃপ্তি আহাৰ দিবলৈ, প্ৰভুৰে সিহঁতৰ ওপৰত যাক গৰাকী পাতিব এনে বিশ্বাসী আৰু

বুদ্ধিমান ঘৰগীৱৰী কোন? ৪৩ প্ৰভু আহা সময়ত যাক এমে কৰা দেখে সেই দাস ধন। ৪৪ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কণ্ঠ, তেওঁ নিজৰ সৰ্বস্বত্ব ওপৰত তাক ঘৰগীৱী পাতিব। ৪৫ কিন্তু সেই দাস জনে যদি নিজৰ মনতে কয়, ‘মোৰ প্ৰভু অহাত পলম হ'ব’, আৰু এমেদেৰে আম বন্দী বেটীক যদি কোবাল্টে ধৰে, আৰু ভোজন-গান কৰি তেওঁে মতলীয়া হয়। ৪৬ তেনেহলে যি দিন আৰু সময়ৰ কথা তেওঁে অলপো চিতা নকৰে, সেইদিন আৰু সময়তে তেওঁৰ প্ৰভু আহি হাজিৰ হ'বা তাতে প্ৰভুৰে দাসক কাটি টুকুৰ-টুকুৰ কৰিব আৰু অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে যি ঠাই যুগ্মত কৰা হৈছে, তেওঁৰ ছান তাতেই হ'ব। ৪৭ যি দাসে তাৰ প্ৰভুৰ ইচ্ছা জানিও যুগ্মত হৈ নাথকে আৰু তেওঁৰ ইচ্ছাৰ দৰে নকৰে, সেই দাসে ভালেমান কোৱ থাব। ৪৮ কিন্তু যি জনে নাজানিকোৰৰ বোঝায় কৰ্ম কৰে সি তাকৰ কোৱ থাবা যি জনক অধিক দিয়া হৈছিল, তেওঁৰ পৰা অধিক বিচৰা হব; লোক সকলে যি জনক সৰহকৈ গোটাই দিলে, তেওঁৰ পৰা অধিককৈ খুজিব। ৪৯ মই পৃথিবীত জুই পেলাৰলৈ আহিলোঁ আৰু আহ! যদি এই আশা পূৰ্ণ হৈ আগতেই প্ৰজলিত হলহেতেন। ৫০ কিন্তু মই এটা বাণিস্বাৰে বাণাইজিত হ'ব লাগে, আৰু সেয়া সম্পন্ন নোহোৱালৈ মই বহুত কষ্ট পাই আছেঁ। ৫১ মই পৃথিবীত শাস্তি দিবলৈ আহিলোঁ বলি ভাবিছা নে? মই তোমালোকক কণ্ঠ, তেনে নহয়, কিন্তু বিভেদে দিলৈ আহিলোঁ। ৫২ এতিয়াৰ পৰা ঘৰৰ পাঁচ জন ভিন ভিন হৈ, দুজনৰ বিপক্ষে তিনি জন, তিনি জনৰ বিপক্ষে দুজনহে হৈব। ৫৩ পুতোকৰ বিপক্ষে বাপেক; বাপেকৰ বিপক্ষে পুতোক; জীয়েকৰ বিপক্ষে মাক, মাকৰ বিপক্ষে জীয়েক; বোৱাৰীৰ বিপক্ষে শাহুৱেক, শাহুৱেকৰ বিপক্ষে বোৱাৰী ভিন ভিন হৈ যাব।” ৫৪ ইয়াৰ পাছত যীচুৱে সোক সকলৰ ফালে চাই ক'লে, “পশ্চিম দিশত দাবৰ এচটা উঠা দেখিলেই, আপোনালোকে কয় ‘বৰষুণ আহিব’ আৰু পাছত সেইদিবে হয়। ৫৫ দক্ষিণ ফলৰ বতাহ বুলিলে কয় ‘বৰ জহ হ'ব”; পাছত সেই জনো সেইদিবে ঘটে। ৫৬ হে কপটীয়া সকল, আপোনালোকে পৃথিবীৰ আৰু আকাৰৰ বূপ নিৰ্ণয় কৰিব জানে; কিন্তু এই কালৰ বিষয়ে কিয় আপোনালোকে বিচাৰ কৰিব নাজানে? ৫৭ নিজৰ বিষয়ে উচিত বিচাৰ কি কাৰণত কৰিব নোৱাৰে? ৫৮ কিয়নো আপোনাৰ গুৰিয়াৰ তৈতে আৰুনি যেতিয়া বিচাৰকৰ ওচৰলৈ যায়, তোত্যা বাটতেই তেওঁৰ পৰা মুক্ত হৈলৈ চেষ্টা কৰে যাতে তেওঁে আপোনাক বিচাৰকৰ্তাৰ সন্মুখৰে বলেৰে দানি নিয়ে আৰু বিচাৰকৰ্তাৰ দারোগাৰ হাতত শোধাই নিদিয়ে; তেতিয়া দারোগায়ো বদ্বীশালত সোমাই থৰ নোৱাৰিব। ৫৯ মই আপোনালোকক কণ্ঠ, শ্ৰেষ্ঠ পইচাটোও পৰিশোধ নকৰালোকে কোনো প্ৰকাৰে আগন্মি কাৰাগাৰৰ পৰা মুক্ত হৈ নোৱাৰিব।”

১৩ সেই সময়ত তাত উপস্থিত থকা কেইজনমান লোকে যীচুৱে

গালীলীয়া লোকেৰ বিষয়ে এই সমাদ দিল যে, পীলাতে তেওঁলোকৰ বলিৰ উৎসৰ্প তেজৰ সৈতে গালীলীয়া সকলৰ তেজ মিহল কৰিবিল। ২ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকে ভাৰিবে নে যে, এই গালীলীয়া সকলে দুখতোগ কৰাৰ কাৰণে আন গালীলীয়া সকলতকৈ অধিক পাপী আছিল? ৩ মই আংশিপোনালোকক কণ্ঠ তেনে নহয়; কিন্তু মন-পালটন নকৰিলে, আংশিপোনালোক সকলোৱে সেইদৰে বিনষ্ট হৈব। ৪ চৌলাহত এটা ওখ দুৰ্গৰ পতনত যি ওঠে জন মানুহৰ মৃত্যু হৈছিল, আপোনালোকে ভাৰি যে বিয়চলৈম বাকী মানুহতকে তেওঁলোক বেছি পাপী আছিল? ৫ মই আংশিপোনালোকক কণ্ঠ তেনে নহয়; কিন্তু মন-পালটন নকৰিলে, আংশিপোনালোকে বিষষ্ট হৈব।” ৬ তাৰ পাছত যীচুৱে এই দৃষ্টান্ত দি ক'লে, “কোনো এজন মানুহৰ দাক্ষাকাৰীত এজোপা দিমুৰ গছ ৰোৱা হৈছিলা এবাৰ গৰাকীয়ে আহি তাৰ ফল বিচাৰিলে, কিন্তু এটা ও ফল নাপালে। ৭ তেতিয়া গৰাকীয়ে বাৰীচোৱাক ক'লে, ‘চোৱা, মই তিনি বছৰ ধৰি এই দিমুৰ গছৰ ফল বিচাৰি আছোঁ, কিন্তু একোৱে নাপাও; সেয়েহে ইয়াক কাটি পেলোৱা। কিয় ইয়াক অথবা মাটি ডৰা নষ্ট কৰিব দিওঁ?’ ৮ তাতে বাৰীচোৱাই তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, ‘হে প্ৰভু এই বছৰে থাকিবলৈ দিয়ক। মই ইয়াৰ চাৰিওফালে থাকি পৰা দিমুৰ নাইবা হৈব।’ ৯ পাছত যদি ফল ধৰে, তেনেহলে ভালৈ; নহলে ইয়াক কাটি পেলা’।” ১০ এদিন

বিশ্বামৰাবে এটা নাম-ঘৰত যীচুৱে উপদেশ দি আছিল। ১১ তাত এনে এগৰাকী মহিলা আছিল, যি মহিলা গৰাকীয়ে এটা শক্তিহীন কৰা অঙ্গটি আত্মাৰ অধীনত ওঠৰ ধৰি কঠ ভোগ কৰি আছিল আৰু তাই কুঁজী হৈ গৈছিল, একেবাবে পোন হব পৰা নাছিল। ১২ যীচুৱে তাইক দেখি মাটিলে আৰু ক'লে, “হে নাৰী তোমাৰ শক্তিহীন অৱস্থাৰ পৰা তুমি মুক্ত হোৱা।” ১৩ তাৰ পাছত যীচুৱে তাইব ওপৰত হাত বাখিলে আৰু লগে লগে তাই পোন হৈ ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰিবলৈ। ১৪ কিন্তু যীচুৱে বিশ্বামৰাবে সুষ্ঠু কৰাৰ কাৰণে, নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী জনে ক্ষেত্ৰিক হৈ লোক সকলক ক'লে, “কাম কৰাৰ কাৰণে হয় দিন আছো। গতিকে সেই হয় দিনত আহিবা আৰু সুস্মৃহৰ্বা, বিশ্বামৰাবত নহয়।” ১৫ প্রভুৰে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, “কপটিয়া সকল। বিশ্বামৰাবে আপোনালোক সকলোৱে জানো নিজৰ গাধ বা গুৰু গোহালিৰ পৰা মেলি পানী খোৱাবলৈ নিনিয়ো? ১৬ তেনেহলে সুদীৰ্ঘ ওঠৰ বছৰ ধৰি চ্যাতনৰ বদ্ধনত থকা অৱাহামৰ বংশৰ এই মহিলা গৰাকীক বিশ্বামৰাবৰ দিনা এই বন্ধনৰ পৰা মুকলি কৰা উচিত নহয় নে?” ১৭ তেওঁ এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত, তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যি সকল লোক আছিল: সেই লোক সকলে লাজ পালো কিন্তু তেওঁ কৰা সকলো গৌৰৰময় কাৰ্যবোৰে দেখি লোক সকলে আনন্দ কৰিবলৈ। ১৮ তাৰ পাছত যীচুৱে ক'লে, “ঈশ্বৰৰ বাজ্য কিহৰ নিচিনা? আৰু কিহৰ লগত মই ইয়াৰ তুলনা দিম? ১৯ ইহল এটা সুৰ সৰিয়হৰ বীজবদৰে; এজন লোকে সেইবোৰ আনি নিজৰ বাগিছাত সিঁচিলে আৰু তাৰ পৰা গজালি ওলাই বাঢ়ি এজোপা ডাঙৰে গচ্ছ হৈ উঠিল; তাতে আকাশৰ চৰাইবোৰে আহি তাৰ ডালবোৰত বাহ সাজিলে।” ২০ তেওঁ আকো ক'লে, “ঈশ্বৰৰ বাজ্যক মই কিহৰ লগত তুলনা কৰিব? ২১ ঈশ্বৰৰ বাজ্য খ্যামৰবোৰে এগৰাকী মহিলাই তাকে লৈ প্রায় তিনি দোণ ময়দাবৰ সৈতে মহিলায় আৰু আটাইখিনি ময়দা নফুলালোকে ঢাকি থখা।” ২২ এইদৰে তেওঁ নগৰে নগৰে গাঁৱে গাঁৱে উপদেশ দি দি যিবৃচ্ছালেমল গ'ল। ২৩ তেড়িয়া কোনো এজনে সুধিলে, “প্রভু, তাৰক লোকেহে উদ্ধাৰ পাব নে?” তেড়িয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে ২৪ “ঠেক দুৱাৰেদি সোমাবলৈ বহুত কষ্ট, প্ৰাণপণে চেষ্টা কৰা; মই তোমালোকক কও, অনেক লোকে তাত সেমাবৰ বাবে যত্ন কৰিব, কিন্তু নোৱাৰিবা ২৫ কাৰণ ঘৰৰ গৰাকীয়ে উঠি দুৱাৰ বক্ষ কৰিব, তেড়িয়া তোমালোকে বাহিৰত থিয়ে হৈ দুৱাৰত টুৰিয়াই ক'বা, প্রভু আমালৈ দুৱাৰ মেলি দিয়ক, তেওঁ উত্তৰ দি আপোনালোকক ক'ব, ‘তোমালোকক কোন ঠাইৰ মানুহ, সেই বিষয়ে মই নাজানো।’” ২৬ তেড়িয়া তোমালোকে ক'বা, আপোনাৰ সাক্ষাতে আমি ভোজন-পান কৰিবলৈ আৰু আমাৰ আলি বাটিতে আপুনি উপদেশ দিলৈ। ২৭ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি কৰ, মই তোমালোকক কও, ‘এই সকল কৰ মানুহ, সেই বিষয়ে মই নাজানো; হে দুৱাচীৰীৰোৰ মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ হ।’ ২৮ তেড়িয়া ক্ৰন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হ'ব। তাতে তোমালোকে অৱাহাম, ইচ্ছাক, যাকোব আৰু ভাৱাবাদী সকলক ঈশ্বৰৰ বাজ্যত দেখা পাবা, কিন্তু তোমালোকক বাহিৰত পেলোৱা হ'ব। ২৯ তেতে পূৰ্ব, পশ্চিম, উত্তৰ, দক্ষিণৰ পৰা মানুহবোৰ আহি ঈশ্বৰৰ বাজ্যত তোজনত বহিৰ, ৩০ আৰু চোৱা যি সকল আগ হব, সেই সকলোৱেৰ পাছ পৰিব; আৰু যি সকল পাছ পৰিব তেওঁলোক আগবঢ়িবা।” ৩১ কিন্তু সময়ৰ পাছত কেইজনমান ফৰীচীয়ে আহি তেওঁক ক'লে, “তুমি ইয়াৰ পৰা অংতৰি যোৱা; কাৰণ হেৰোদে তোমাক বধ কৰিবলৈ বিচাৰি আছো।” ৩২ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “যোৱা তোমালোকে গৈ সেই শিয়ালক এই কথা কোৱাগৈ, মই আজি আৰু কাহিলে ভূত খেদম নবিয়াক সুহৃ কৰিব, তৃতীয় দিনা মই মোৰ কাৰ্য সিদ্ধ কৰিব। ৩৩ যি কি নহওক আজি, কাহিলে আৰু পৰহিলে মই যাত্রাত আগবঢ়ি থাকিব লাগিব; কোনো কাৰণতেই এজনো ভাৱাবাদী যিবৃচ্ছালেমৰ পৰা দুৰৈত মৃত্যু হব নোৱাৰো। ৩৪ হে যিবৃচ্ছালেম! যিবৃচ্ছালেম! যি জনে ভাৱাবাদী সকলক বধ কৰে আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ পঠোৱা সকলৰ ওপৰত শিল দলিয়াই। বহু বাব মই তোমাৰ এই ল'ৰা ছোৱালীৰোৰক বচাব খুজিছিলো, কুকুৰবাই যেনেকৈ নিজ পোৱালিবোৰক ডেউকাৰ তলত সুৰক্ষা দি ৰাখে তেনেকৈ বাখিৰ খুজিছিলোঁ: কিন্তু আপুনি সন্তান নহ'ল। ৩৫ চোৱা, তোমালোকৰ ঘৰ ধৰ্স হৈ গৈছে; মই তোমালোকক কওঁ- যেতিয়ালৈকে তোমালোকে এই

কথা নোকোৱা ‘প্রভুৰ নামেৰে যি জন আহিছে তেওঁ ধন্য’ তেতিয়ালৈকে তোমালোকে মোক দেখিবলৈ নাপাবা।”

১৪

এদিন বিশ্বামৰাবে এইদৰে হৈছিল, যীচুৱে ফৰীচী সকলৰ এজন প্ৰধান অধিকাৰীয়ে ঘৰত পিণ্ঠি থাবলৈ সেমাল, তাতে লোক সকলে তেওঁক ভালদৰে চাবলৈ ধৰিবলৈ। ২ সেই ঠাইত তেওঁৰ আগত এজন জোনেদৰী বেোৰত আক্ৰম লোক আছিল। ৩ তাতে যীচুৱেৰ মাত লগাই বিধান পশ্চিম আৰু ফৰীচী সকলক সুধিলৈ, “বিশ্বামৰাবে সুষ্ঠু কৰিব পাই নে নাপায়?” ৪ কিন্তু তেওঁলোকে নিজম দি থাকিলৈ। তেড়িয়া তেওঁ মানুহ জনক ধৰি আনিলৈ আৰু সুৰ কৰি পঞ্চিয়াই দিলৈ। ৫ আৰু তেওঁলোকক ক'লে, “অংগোনালোকৰ কাৰোবাৰৰ বলধা বা গাধ নাদত পৰিবলৈ, তৎক্ষণাত নুভলিব মে।” ৬ তেড়িয়া তেওঁলোকে সেই কথাৰ উত্তৰ দিব নোৱাৰিলৈ। ৭ তেড়িয়া লোক সকলে প্ৰধান ঠাইত মনোনীত কৰি লোৱা দেখি, যীচুৱে তেওঁলোকক দৃষ্টিক্ষম ঠাইত ক'লে। ৮ “কোনোবাই তোমাৰ বোজলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰিলৈ, প্ৰধান ঠাইত মনৰিত হৈছে; ৯ পাছত তেনে কৰিলৈ, যি জনে তোমালোক দুয়োকে নিমন্ত্ৰণ কৰিছে; তেওঁ ওঁ আহি তোমাক ক'ব, ‘এওঁক তোমাৰ ঠাইতো এৰি দিয়া।’ তেড়িয়া তুমি লাজত পৰিবা, কাৰণ তুমি গৈ সকলোতকৈ চাপৰ ঠাইত বহিৰ লাগিব। ১০ কিন্তু যেতিয়া নিমন্ত্ৰিত হৈও চাপৰ ঠাইত বহিৰ; তেড়িয়া তোমাক নিমন্ত্ৰণ কৰা জন আহি দেখিলৈ ক'ব, ‘হে বদু, ওখ ঠাইলৈ যোৱা।’ তেড়িয়া তোমাৰ সৈতে তোজনত বহা সকলোৰে আগত তুমি মৰ্যাদা পাবা। ১১ কিয়নো যি কোনোৱে নিজকে বৰ বুল মানে, তেওঁক সুৰ কৰা হ'ব; আৰু যি কোনোৱে নিজকে সুৰ বুল মানে, তেওঁক বৰ কৰা হ'ব। ১২ তেড়িয়া তেওঁক নিমন্ত্ৰণ কৰা জনে আহি দেখিলৈ ক'ব, ‘দুপৰ বা নিশাৰ ভোজ পাতিলৈ, তুমি নিজৰ বদু বা ভাই সকলক বা জাতি-কুটুম্ব বা ধৰ্মৰ চুৰুবীয়া সকলক নামাতিবা; তেওঁলোকে তোমাক নিমন্ত্ৰণ কৰিব, আৰু তোমাৰ প্ৰতিদান ঘূৰাই দিব। ১৩ কিন্তু যেতিয়া ভোজ পাতা, তেড়িয়া দৰিদ্ৰ, কোঙা, খোৱা, অৰু এনে লোকক মাতিবা। ১৪ তাতে তোমাক প্ৰতিদান বৰু প্ৰথা ঘৰাবলৈ তেওঁলোকৰ একো নোহোৱাত, তুমি ধন্য হৰা। কিয়নো ধাৰ্মিক সকলৰ পুনৰুত্থানত তোমাক প্ৰতিদান দিয়া হব।” ১৫ যি সকলে যীচুৱে সৈতে ভোজনত বহিৰছিল, তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে এই কথা শুনি, তেওঁক ক'লে, “যি কোনোৱে ঈশ্বৰৰ বাজ্যত ভোজন কৰিব তেওঁ ধন্য।” ১৬ কিন্তু যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “এজন মানুহে নিশা বৰ ভোজ পাতি, অনেক লোকক নিমন্ত্ৰণ কৰিলৈ। ১৭ পাছত ভোজনৰ সময় হোৱাত, তেওঁ নিজৰ এজন দাসক পঠাই নিমন্ত্ৰিত সকলক ক'লে, ‘আহক, এতিয়া ভোজন যুগত হৈছে।’ ১৮ তাতে সকলো লোকে একেভাৰেৰে ক্ষমা বিচাৰি তেওঁক ক'বলৈ ধৰিলৈ; প্ৰথম জনে তেওঁক ক'লে, ‘মই এডৰা মাটি কিনিলোঁ; মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ; মই সেই মাটি চাবলৈ যাব লাগে।’ ১৯ আন এজনে ক'লে, ‘মই পাঁচ হাল বলধ কিনিলোঁ; সেই বাবে ময়ো তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ, মই পথাৰত তাক প্ৰাণ কৰি চাবলৈ যাওঁ।’ ২০ আন এজনে ক'লে, ‘মই এগৰাকীক বিয়া কৰালৈ, এই কাৰণে যাব নোৱাৰো।’ ২১ তেড়িয়া সেই দাসে মহাশয়ৰ আগত লোক সকলে কোৱাৰ দৰে আহি সমাদ দিলৈ। তেড়িয়া ধৰৰ গৰাকীয়ে ক্ষুদ্ৰ হৈ তেওঁলোক ক'বলৈ ধৰিলৈ; প্ৰথম জনে তেওঁক ক'লে, ‘মই এডৰা মাটি কিনিলোঁ; মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ; মই সেই মাটি চাবলৈ যাব লাগে।’ ১৯ আন এজনে ক'লে, ‘মই পাঁচ হাল বলধ কিনিলোঁ; সেই বাবে ময়ো তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ, মই পথাৰত তাক প্ৰাণ কৰি চাবলৈ যাওঁ।’ ২০ আন এজনে ক'লে, ‘মই এগৰাকীক বিয়া কৰালৈ, এই কাৰণে যাব নোৱাৰো।’ ২১ তেড়িয়া সেই দাসে মহাশয়ৰ আগত লোক সকলে কোৱাৰ দৰে আহি সমাদ দিলৈ। তেড়িয়া ধৰৰ গৰাকীয়ে ক্ষুদ্ৰ হৈ তেওঁলোক ক'বলৈ ধৰিলৈ; প্ৰথম জনে তেওঁক ক'লে, ‘মই এডৰা মাটি কিনিলোঁ; মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ; মই সেই মাটি চাবলৈ যাব লাগে।’ ১৯ আন এজনে ক'লে, ‘মই পাঁচ হাল বলধ কিনিলোঁ; সেই বাবে ময়ো তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ, মই পথাৰত তাক প্ৰাণ কৰি চাবলৈ যাওঁ।’ ২০ আন এজনে ক'লে, ‘মই এগৰাকীক বিয়া কৰালৈ, এই কাৰণে যাব নোৱাৰো।’ ২১ তেড়িয়া সেই দাসে মহাশয়ৰ আগত লোক সকলে কোৱাৰ দৰে আহি সমাদ দিলৈ। তেড়িয়া ধৰৰ গৰাকীয়ে ক্ষুদ্ৰ হৈ তেওঁলোক ক'বলৈ ধৰিলৈ; প্ৰথম জনে তেওঁক ক'লে, ‘মই এডৰা মাটি কিনিলোঁ; মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ; মই সেই মাটি চাবলৈ যাব লাগে।’ ১৯ আন এজনে ক'লে, ‘মই পাঁচ হাল বলধ কিনিলোঁ; সেই বাবে ময়ো তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ, মই পথাৰত তাক প্ৰাণ কৰি চাবলৈ যাওঁ।’ ২০ আন এজনে ক'লে, ‘মই এগৰাকীক বিয়া কৰালৈ, এই কাৰণে যাব নোৱাৰো।’ ২১ তেড়িয়া সেই দাসে মহাশয়ৰ আগত লোক সকলে কোৱাৰ দৰে আহি সমাদ দিলৈ। তেড়িয়া ধৰৰ গৰাকীয়ে ক্ষুদ্ৰ হৈ তেওঁলোক ক'বলৈ ধৰিলৈ; প্ৰথম জনে তেওঁক ক'লে, ‘মই এডৰা মাটি কিনিলোঁ; মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ; মই সেই মাটি চাবলৈ যাব লাগে।’ ১৯ আন এজনে ক'লে, ‘মই পাঁচ হাল বলধ কিনিলোঁ; সেই বাবে ময়ো তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ, মই পথাৰত তাক প্ৰাণ কৰি চাবলৈ যাওঁ।’ ২০ আন এজনে ক'লে, ‘মই এগৰাকীক বিয়া কৰালৈ, এই কাৰণে যাব নোৱাৰো।’ ২১ তেড়িয়া সেই দাসে মহাশয়ৰ আগত লোক সকলে কোৱাৰ দৰে আহি সমাদ দিলৈ। তেড়িয়া ধৰৰ গৰাকীয়ে ক্ষুদ্ৰ হৈ তেওঁলোক ক'বলৈ ধৰিলৈ; প্ৰথম জনে তেওঁক ক'লে, ‘মই এডৰা মাটি কিনিলোঁ; মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ; মই সেই মাটি চাবলৈ যাব লাগে।’ ১৯ আন এজনে ক'লে, ‘মই পাঁচ হাল বলধ কিনিলোঁ; সেই বাবে ময়ো তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ, মই পথাৰত তাক প্ৰাণ কৰি চাবলৈ যাওঁ।’ ২০ আন এজনে ক'লে, ‘মই এগৰাকীক বিয়া কৰালৈ, এই কাৰণে যাব নোৱাৰো।’ ২১ তেড়িয়া সেই দাসে মহাশয়ৰ আগত লোক সকলে কোৱাৰ দৰে আহি সমাদ দিলৈ। তেড়িয়া ধৰৰ গৰাকীয়ে ক্ষুদ্ৰ হৈ তেওঁলোক ক'বলৈ ধৰিলৈ; প্ৰথম জনে তেওঁক ক'লে, ‘মই এডৰা মাটি কিনিলোঁ; মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ; মই সেই মাটি চাবলৈ যাব লাগে।’ ১৯ আন এজনে ক'লে, ‘মই পাঁচ হাল বলধ কিনিলোঁ; সেই বাবে ময়ো তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ, মই পথাৰত তাক প্ৰাণ কৰি চাবলৈ যাওঁ।’ ২০ আন এজনে ক'লে, ‘মই এগৰাকীক বিয়া কৰালৈ, এই কাৰণে যাব নোৱাৰো।’ ২১ তেড়িয়া সেই দাসে মহাশয়ৰ আগত লোক সকলে কোৱাৰ দৰে আহি সমাদ দিলৈ। তেড়িয়া ধৰৰ গৰাকীয়ে ক্ষুদ্ৰ হৈ তেওঁলোক ক'বলৈ ধৰিলৈ; প্ৰথম জনে তেওঁক ক'লে, ‘মই এডৰা মাটি কিনিলোঁ; মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ; মই সেই মাটি চাবলৈ যাব লাগে।’ ১৯ আন এজনে ক'লে, ‘মই পাঁচ হাল বলধ কিনিলোঁ; সেই বাবে ময়ো তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ, মই পথাৰত তাক প্ৰাণ কৰি চাবলৈ যাওঁ।’ ২০ আন এজনে ক'লে, ‘মই এগৰাকীক বিয়া কৰালৈ, এই কাৰণে যাব নোৱাৰো।’ ২১ তেড়িয়া সেই দাসে মহাশয়ৰ আগত লোক সকলে কোৱাৰ দৰে আহি সমাদ দিলৈ। তেড়িয়া ধৰৰ গৰাকীয়ে ক্ষুদ্ৰ হৈ তেওঁলোক ক'বলৈ ধৰিলৈ; প্ৰথম জনে তেওঁক ক'লে, ‘মই এডৰা মাটি কিনিলোঁ; মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ; মই সেই মাটি চাবলৈ যাব লাগে।’ ১৯ আন এজনে ক'লে, ‘মই পাঁচ হাল বলধ কিনিলোঁ; সেই বাবে ময়ো তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ, মই পথাৰত তাক প্ৰাণ কৰি চাবলৈ যাওঁ।’ ২০ আন এজনে ক'লে, ‘মই এগৰাকীক বিয়া কৰালৈ, এই কাৰণে যাব নোৱাৰো।’ ২১ তেড়িয়া সেই দাসে মহাশয়ৰ আগত লোক সকলে কোৱাৰ দৰে আহি সমাদ দিলৈ। তেড়িয়া ধৰৰ গৰাকীয়ে ক্ষুদ্ৰ হৈ তেওঁলোক ক'বলৈ ধৰিলৈ; প্ৰথম জনে তেওঁক ক'লে, ‘মই এডৰা মাটি কিনিলোঁ; মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ; মই সেই মাটি চাবলৈ যাব লাগে।’ ১৯ আন এজনে ক'লে, ‘মই পাঁচ হাল বলধ কিনিলোঁ; সেই বাবে ময়ো তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ, মই পথাৰত তাক প্ৰাণ কৰি চাবলৈ যাওঁ।’ ২০ আন এজনে ক'লে, ‘মই এগৰাকীক বিয়া কৰালৈ, এই কাৰণে যাব নোৱাৰো।’ ২১ তেড়িয়া সেই দাসে মহাশয়ৰ আগত লোক সকলে কোৱাৰ দৰে আহি সমাদ দিলৈ। তেড়িয়া ধৰৰ গৰাকীয়ে ক্ষুদ্ৰ হৈ তেওঁলোক ক'বলৈ ধৰিলৈ; প্ৰথম জনে তেওঁক ক'লে, ‘মই এডৰা মাটি কিনিলোঁ; মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ; মই সেই মাটি চাবলৈ যাব লাগে।’ ১৯ আন এজনে ক'লে, ‘মই পাঁচ হাল বলধ কিনিলোঁ; সেই বাবে ময়ো তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ, মই পথাৰত তাক প্ৰাণ কৰি চাবলৈ যাওঁ।’ ২০ আন এজনে ক'লে, ‘মই এগৰাকীক বিয়া কৰালৈ, এই কাৰণে যাব নোৱাৰো।’ ২১ তেড়িয়া সেই দাসে মহাশয়ৰ আগত লোক সকলে কোৱাৰ দৰে আহি সমাদ দিলৈ। তেড়িয়া ধৰৰ গৰাকীয়ে ক্ষুদ্ৰ হৈ তেওঁলোক ক'বলৈ ধৰিলৈ; প্ৰথম জনে তেওঁক ক'লে, ‘মই এডৰা মাটি কিনিলোঁ; মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ; মই সেই মাটি চাবলৈ যাব লাগে।’ ১৯ আন এজনে ক'লে, ‘মই পাঁচ হাল বলধ কিনিলোঁ; সেই বাবে ময়ো তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ, মই পথাৰত তাক প্ৰাণ কৰি চাবলৈ যাওঁ।’ ২০ আন এজনে ক'লে, ‘মই এগৰাকীক বিয়া কৰালৈ, এই কাৰণে যাব নোৱাৰো।’ ২১ তেড়িয়া সেই দাসে মহাশয়ৰ আগত লোক সকলে কোৱাৰ দৰে আহি সমাদ দিলৈ। তেড়িয়া ধৰৰ গৰাকীয়ে ক্ষুদ্ৰ হৈ তেওঁলোক ক'বলৈ ধৰিলৈ; প্ৰথম জনে তেওঁক ক'লে, ‘মই এডৰা মাটি কিনিলোঁ; মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ; মই সেই মাটি চাবলৈ যাব লাগে।’ ১৯ আন এজনে ক'লে, ‘মই পাঁচ হাল বলধ কিনিলোঁ; সেই বাবে ময়ো তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ, মই পথাৰত তাক প্ৰাণ কৰি চাবলৈ যাওঁ।’ ২০ আন এজনে ক'লে, ‘মই এগৰাকীক বিয়া কৰালৈ, এই কাৰণে যাব নোৱাৰো।’ ২১ তেড়িয়া সেই দাসে মহাশয়ৰ আগত লোক সকলে কোৱাৰ দৰে আহি সমাদ দিলৈ। তেড়িয়া ধৰৰ গৰাকীয়ে ক্ষুদ্ৰ হৈ তেওঁলোক ক'বলৈ ধৰিলৈ; প্ৰথম জনে তেওঁক ক'লে, ‘মই এডৰা মাটি কিনিলোঁ; মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছোঁ; মই

মোর শিষ্য হব নোরাবে। ২৮ কিয়নো গড় কাবেং বাস্তিলৈ মন কবিলে, প্রথমতে বহি তাৰ কিমান খৰ্চ আৰু ইয়াক সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ সমৰ্থ আছে নে নাই, এই বিষয়ে গণনা নকৰা আপোনালোকৰ মাজত কেন আছে? ২৯ তেওঁ ভেটি তুলি যদি সম্পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰে, তেনেহলে এই কৰ্ম চাই থকা লোক সকলে তেওঁক বিদ্রো কৰি ক'ব ধৰিব, ৩০ এই মানুহ জনে সাজিবলৈ আৰাস্ত কৰিলে কিন্তু সম্পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰিলৈ। ৩১ অথবা অন্য এজন বজাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ যাওঁতে প্ৰথমতে বহি চিত্ত নকৰিব নে, যে তেওঁৰ দহ হাজাৰ সৈন্যই বিপক্ষৰ বিশ হাজাৰ সৈন্যৰ বিৰুদ্ধে যুজিব পাৰিব নে নোৱাৰিব? ৩২ যদি নোৱাৰে তেনেহলে সি জন বজা দূৰোতে থাকোতে, কটকী পষ্টিয়াই শাস্তিৰ বাবে সন্ধিৰ কথা সুধিব। ৩৩ এতকে আপোনালোকৰ যি কোনোৱে নিজৰ সৰ্বস্ত ত্যাগ নকৰে, তেওঁ মোৰ শিষ্য হ'ব নোৱাৰে। ৩৪ লোগ হলে উত্তম; কিন্তু যদি লোগৰো সোৱাদ নাইকিয়া হয়, তেনেহলে ইয়াক কিছেৰে পুণৰাই সোৱাদ কৰা হ'ব? ৩৫ সি মাটিৰ বা সাবৰ ভোটিৰ কাৰণেও উপযুক্ত নহ'ব; তাতে মানুহে সেইবোৰ বাহিৰলৈ পেলাই দিব। যি জনৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।”

১৫ সেই সময়ত কৰ সংগ্ৰহকৰী আৰু পাপী লোক সকলে যীচুৰ কথা শুনিবৰ বাবে আছিল। ২ তেতিয়া ফৰীচী আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে গৰিহণ কৰি ক'লে, “এই লোক জনে পাপী লোক সকলকল গ্ৰহণ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ সৈেতে ভোজন-পানো কৰে।” ৩ তেতিয়া তেওঁখেত সকলক এই দৃষ্টাস্ত দি তেওঁ ক'লে, “এশ মেষ থকা কোনো মানুহৰ যদি এটা হৰেয়া, ৪ তেনেহলে তেওঁ সেই নিৰাবনৈকতা মেৰেক হাবিৰ মাজতে এৰি হেৰুৱাটোক বিচাৰি নাযাব নে? ৫ আৰু যেতিয়া হেৰুৱাটোক বিচাৰি পায়, তেতিয়া আনন্দিত হয় আৰু নিজৰ কাঙ্কস্ত তুলি ঘৰলৈ আনে। ৬ এইদৰে যেতিয়া তেওঁ ঘৰ আহি পায়, তেতিয়া বন্ধু আৰু চুৰুৰীয়া সকলক মাতি একত্ৰিত কৰি তেওঁলোকক কয়, ‘মোৰ সৈেতে আনন্দ কৰা; কিয়নো মই হেৰোৱা মেৰ-পোৱালিটো পালোঁ।’ ৭ মই আপোনালোকক কঁও, সেইদৰে মন-পালটন নকৰা নিৰাবনৈহ জন ধাৰ্মিক লোকৰ অৰ্থে যিমান আনন্দ, মন পালটোৱা এজন পাপীৰ অৰ্থে, স্বৃগত তাতকৈ অধিক আনন্দ হব। ৮ অথবা কোনো এজনী মহিলাৰ দহেটো আধালিৰ যদি এটা হৰেষ্টি, তেওঁ চাকি জুলাই ঘৰ সাৰি তাক নোপোৱালৈকে নিবিচাৰিব নে? ৯ আৰু হেৰুৱাতো বিচাৰি পালে, তেওঁ নিজৰ বন্ধু আৰু চুৰুৰীয়া সকলক একলগে গোটায় কয়, ‘মোৰ সৈেতে আনন্দ কৰা; কিয়নো যি আধালিটো হেৰুৱাইছিলো সেইটো পালোঁ।’ ১০ সেইদৰে মই আপোনালোকক কঁও, মন পালটোৱা এজন পাপীৰ অৰ্থে, দীঘৰৰ দৃতবোৰ সাক্ষাতে আনন্দ হয়।” ১১ তেওঁ পুনৰ ক'লে, “কোনো এজন মানুহৰ দুজন পুত্রেক আছিল; ১২ সুৰুটোৱে বাপেকক ক'লে, ‘দেউতা ধন, সম্পত্তিৰ যি ভাগ মই পাঁও, সেই ভাগ মোক দিয়ক’। তেতিয়া তেওঁ নিজৰ সম্পত্তি সহিতক ভগাই দিলে। ১৩ অলপ দিনৰ পাছত, সেই জন সুৰু পুত্রেক সকলো গোটাই দূৰ দেশলৈ যাত্রা কৰি তাত লম্পস্ট আচৰণ কৰি সকলো সম্পত্তি অপবায় কৰিলে। ১৪ তাতে সকলো ধন ব্যয় হোৱাত, সেই দেশত তেওঁ ঘৰ আকল হ'ল আৰু তাতে সুৰু পুত্রেক জনে কষ্ট পাবলৈ ধৰিলে। ১৫ তেতিয়া তেওঁ গৈ সেই দেশৰ এজন মানুহৰ আশ্রয়ত কাম কৰিবলৈ ল'লে। তাতে সেই মানুহ জনে তেওঁক গাহাৰি চৰাবলৈ নিজৰ পথবালৈ পঠিয়াই দিলে। ১৬ তেওঁ গাহাৰি যোৱা দানাৰে তঙ্গ হৰলৈ বৰ হেপাঁহ কৰিলে, কাৰণ তাতে তেওঁক কোনো একো খাবলৈ দিয়া নাছিল। ১৭ শেষত তেওঁ চেতনা পাই ক'লে, ‘মোৰ পিতৃৰ ওচৰত বহুত চাকৰে পেত ভাৰাই খাবলৈ পাই কিন্তু ইয়াত মই ভোকৰ জুলাত মৰিছোঁ।’ ১৮ মই যেতিয়া দেউতাৰ ঘৰলৈ গৈ এই কথা কম, সৰ্বৰ অহিতে আৰু আপোনাৰ দেখাত পাপ কৰিলোঁ; ১৯ আপোনাৰ পুত্ৰ বুলি মতাৰ যোগ্য নহ'ও; শোক আপোনাৰ এটা চাকৰৰ নিচামাকৈ হলো বাথক’। ২০ পাছত তেওঁ তেনে ভাৰেবেই দেউতাকৰ ওচৰলৈ আছিল। কিন্তু তেওঁ ঘৰ পৰা দূৰোতে থাকোতেই, দেউতাকে দেখিলে আৰু তেওঁক চাই মৰম লগাত চুমা খালে। ২১ তেতিয়া পুত্রেকে ক'লে, ‘দেউতা স্বৰ্গৰ অহিতে আৰু আপোনাৰ দেখাত মই পাপ কৰিলোঁ।’ ২২

কিন্তু বাপেকে দাসবোৰক ক'লে, ‘আটাইতকৈ উত্তম বস্ত্ৰ বেগাই আনি এওঁক পিকাই দে; এওঁৰ হাতত আঙ়টি, ভৰিত জোতা দে; ২৩ পোহনীয়া দামুৰিটো আনি মৰা আহা, আমি ভোজন কৰি, বং কৰোঁহক; ২৪ কিয়নো মোৰ এই লৰা মৰি গৈছিল আৰু এতিয়া এওঁ জীৱন পাইছে। এওঁ হৰাই গৈছিল কিন্তু এতিয়া বিচাৰি পাইছোঁ।’ এনেদৰে কৈ তেওঁ আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে। ২৫ সেই সময়ত বৰ পুত্রেক পথাৰত আছিল। পাছত তেওঁ আহি ঘৰৰ ওচৰ পাটি, বাজনা আৰু নচাৰ শব্দ শুণিলে। ২৬ তেতিয়া দাসবোৰৰ এটাক মাতি সুবিলো, ‘এইবোৰ নো কি হৈছে?’ ২৭ তেতিয়া দাস জনে ক'লে, ‘তোমাৰ ভায়েৰা আছিল; আৰু তোমাৰ পিতৃয়ে তেওঁক সুষ্ঠু শৰীৰে পোৱা হৈছেকে, পোহনীয়া দামুৰিটো মাৰিব দিলে।’ ২৮ তেতিয়া তেওঁৰ খ'ং উটিল আৰু ভিতৰলৈ যাবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে; পাছত দেউতাক ওলাই আছিল আৰু তেওঁক বিনয়েৰে বুজালে, ২৯ তেতিয়া বৰ পুঁই বাপেকক উভৰ দি ক'লে, ‘চাওক, ইমান বছৰে মই আপোনাৰ সেৱা কৰিলোঁ, কেতিয়াও মই আপোনাৰ আজ্ঞা উলজন কৰা নাই; তথাপি মোৰ বন্ধু সকলৰ লগত প্ৰীতি ভোজ কৰিবলৈ এটি ছাগলী পোৱালি ও আপুনি মোক দিয়া নাই।’ ৩০ কিন্তু আপোনাৰ সুৰু লৰা ব্ৰেশ্যাৰ লগত সকলো ধন-সম্পত্তি খৰছ এতিয়া ঘৰি আছিলে আৰু আপুনি সি ঘৰি আংহোতেই তাৰ কাৰণে পোহনীয়া দামুৰিটো মাৰিলে।’ ৩১ তেতিয়া বাপেকে সেই ল'ৰাক ক'লে, ‘বোপা তুমি সদায় মোৰ লগত আছা আৰু মোৰ যি যি আছে, সকলো তোমাৰেই। ৩২ কিন্তু তোমাৰ এই ভায়েৰা মৰা হৈয়ো আকৌ জীয়াই উটিল; হেৰোৱা হৈয়ো পালোঁ; এই কাৰণে আমি প্ৰীতি ভোজ পাতি আনন্দ কৰিব লাগোঁ।’

১৬ যীচুৰে শিষ্য সকলক ক'লে, ‘এজন ধনী মানুহৰ এজন ঘৰগীৰামাছিল, এই ঘৰগীৰায়ে ধনী মানুহ জনৰ সম্পদ নষ্ট কৰিবৰে বুলি অভিযোগ আনিলো। ২ তেতিয়া সেই ধনী ব্যক্তি জনে ঘৰগীৰী দায়িত্ব থকা ব্যক্তি জনক মাতি ক'লে, ‘এইবোৰ তোমাৰ ঘৰগীৰী দায়িত্ব থাকিব নোৱাৰা।’ ৩ তেতিয়া সেই ঘৰগীৰী দায়িত্ব থকা ব্যক্তি জনে মনতে ভাবিলে, ‘এতিয়া মই কি কৰিবি, যদি মোক এই কৰ্মৰ পৰা অংতৰাই দিয়ে, মই দিন হজিৰা কৰি খালৈ মোৰ শক্তি নাই আৰু ভিক্ষা কৰিবলৈও মোৰ লাজ লাগে।’ ৪ মোক ঘৰগীৰী দায়িত্বৰ পৰা অংতৰালেও লোক সকলে যাতে তেওঁলোকৰ ঘৰলৈ মোক নিমন্ত্ৰণ কৰে, সেই কাৰণে কি কৰিব লাগিব তাক মই জানিছোঁ।’ ৫ তাৰ পাছত তেওঁ ধনী মানুহ জনৰ প্ৰতিজন ধৰুৱাক মাতিলো আৰু তেওঁ প্ৰথম জনক সুধিলে, ‘আমাৰ গৰাকীক কিমান ঝঁধ পৰিবৰ্শে কৰিবলৈ আছে?’ ৬ তেওঁ ক'লে, ‘এশ মোন তেলা। ঘৰগীৰী দেওঁক ক'লে, তোমাৰ তালিকা পত্ৰ খন লোৱা আৰু ইয়াতে সেনাকলে পথগশ লিখা।’ ৭ তাৰ পাছত আন জনক সুধিলে, ‘তোমাৰ কিমান দিবলগীয়া খন আছে?’ তেওঁ ক'লে, ‘এশ মোন যেছঁ।’ ৮ তেওঁ সকলো কাম আগ-পাছ বিচাৰ কৰি বুদ্ধিমান লোকৰ দৰে কৰিছিলা এই হেতুকৈ ধনী লোক জনে ঘৰগীৰীক শলাগিলে, কিয়নো পোহৰৰ সন্তানতকৈ এই জগতৰ সন্তানবোৰ নিজ জাতিলৈ অধিক বুদ্ধিমত্তা (aión g165) ৯ মই তোমালোকক কঁও, অ্যথাৰ্থ ধনেৰে আপোনালোকে নিজলৈ বন্ধু লালত কৰে, কিন্তু যেতিয়া সম্পদৰ অন্ত পৰিবে, তেতিয়া তেওঁলোকে আপোনালোকক অন্ত নিবাসত গ্ৰহণ কৰিব। (aiónios g166) ১০ যিজন অলপ কথাত বিশ্বাসী তেওঁ অধিক কথাতো পেত বিশ্বাসী; যিজন সুৰুতকৈ সৰুত অধৰ্মি, তেওঁ অধিকতো অধৰ্মি। ১১ এই কাৰণে পাৰ্থীৰ ধনত যদি অবিশ্বাসী হোৱা, তেনেহলে প্ৰকৃত ধনত আপোনাক কোনে বিশ্বাস কৰিব? ১২ যদি অন্য লোক বাবে বিশ্বাসী নহ'ও, তেনেহলে যি আপোনাৰ নিজৰ তাক কেনেকৈ আপোনাক দিব। ১৩ কোনো চাকৰে দুজন গৰাকীৰ ওচৰত সেৱাকৰ্ম কৰিব নোৱাৰে, কিয়নো তেতিয়া তেওঁ এজনক যিঘ কৰি আন জনক প্ৰেম কৰিব, নাইবাৰ এজনত আসন্দ হৈ আন জনক হেয়েঞ্জন কৰিবা আপোনালোকে সুশ্ৰুত আৰু ধন এই দুয়োটা বিষয়তে একলগে কৰ্ম কৰিব নোৱাৰা।’ ১৪ এই কথাবোৰ শুনি, ধন লুভীয়া ফৰীচী সকলে তেওঁক

উপলুঙ্ঘ করিলো। ১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, ‘আপোনালোকে মানুহৰ আগত নিজকে নিজে ধার্মিক প্রমাণিত কৰোঁতা, কিন্তু দৈশ্বৰে আপোনালোকের হদয় জানে; এতকে মানুহৰ মাজত যি উত্তম, দৈশ্বৰে দেখাত সেয়ে ঘিণগলগীয়া। ১৬ যোহন অহালেকে বিধান আৰু ভাববাদী সকলৰ বাক্য আছিল; তেতিয়াৰ পৰা দৈশ্বৰৰ বাজাৰ শুভবার্তা মোৰণা কৰা হৈছে, প্রতিজনে অতি আগথৰে সেই বাজ্যত প্ৰেৰণ কৰিবলৈ আপাগ চেষ্টা কৰিছো। ১৭ কিন্তু বিধানৰ এক বিদ্যু লুণ্ঠ হোৱাতকৈ আকাশ আৰু পৃথিবী লুণ্ঠ হোৱা সহজ। ১৮ যি কোনোৱে নিজৰ পলিন্ক বিবাহ বিচ্ছেদ কৰি অন্য মহিলাক বিবাহ কৰায়, তেওঁ ব্যাড়চাৰ কৰে; যদি সেই পৰিষ্কৃত্বজ্ঞা মহিলা গৰাকীকৰ আন কোনো লোকে বিয়া পাতে তেৰো ব্যাড়চাৰ কৰো। ১৯ কোনো এজন ধনী মানুহ আছিল। তেওঁ বেণোৱা বৰাবীয়া শংগ সূতাৰ কাপোৰ পিঙ্কি, প্রতিদিনে নিজৰ বহুত সম্পত্তি উল্লাস কৰি আছিল। ২০ লাজাৰ নামেৰে গোটেই শৰীৰত ঘা লগা এজন মগনীয়া সেই ধনী ব্যক্তি জনৰ দুৰ্বাবত খোৱা হৈছিল। ২১ সেই ধনী ব্যক্তি জনৰ টেবুলৰ তলত পৰা খোৱা বস্ত্ৰে পেট পুৰাবলৈ মগনীয়া জনে আশা কৰি বৈ থাকিছিল। তাতে কুকুৰবোৰেও আহি তাৰ ঘাঁবোৰ চেনকি থাকে। ২২ কালক্রমে সেই মগনীয়া জন মৰিল, স্বৰ্গৰ দৃত সকলে আহি আৰাহামৰ কোলালৈ তেওঁক লৈ গ'লা পাছত ধনী ব্যক্তি জনো মৰিল তাতে তেওঁক মৈদাম দিয়া হলা। ২৩ ধনী ব্যক্তি জনে নৰকত অতি যাতনা পাই ওপৰলৈ চুক তুলি চাই বহু দুৰ্বাবত আৰাহাম আৰু তেওঁৰ কোলাল লাজাৰক দেখা পালো (Hades g86)। ২৪ তেতিয়া ধনী ব্যক্তি জনে চিওৰি ক'লে, পিতৃ আৰাহাম, মোৰ প্রতি দয়া কৰক আৰু লাজাৰক ইয়ালৈ পঠাই দিয়কা তেওঁ আঙুলিৰ আগ পানানীত জুড়ুবিয়াই, মোৰ জিভা চেঁচা কৰিবলৈ তেওঁক পঠিয়াই দিয়কা। ২৫ কিন্তু আৰাহামে তেওঁক ক'লে, ‘বোপা, তুমি জীৱনৰ আয়ুস কালত যেনেদেৰে নিজক সুখত বাখিবৰ বাবে ভাল বস্ত পাইছিলা, সেইদেৰে লাজাৰে তাত দুখ পাইছিল, এতিয়া সেই কথা সেঁবৰণ কৰা; কিন্তু এতিয়া তেওঁ ইয়াত শাস্তি আছে আৰু তুমি হলে যাতনা পাই আছা। ২৬ এতিয়া তোমাৰ আৰু আমাৰ মাজত এক মহাশূন্য হ্যাপন কৰা আছো। আমি ইচ্ছা কৰিলেও ইয়াৰ পৰা তুমি থকা ঠাইলৈ যাব নোৱাৰো আৰু তোমাৰ তাৰ পৰা ইচ্ছা কৰিলেও কোনো ইয়ালৈ আহিব নোৱাৰা।’ ২৭ ধনী ব্যক্তি জনে ক'লে, ‘হে পিতৃ, তেনেহলে দয়া কৰি লাজাৰক মোৰ দেউতাৰ ঘৰলৈ পঠিয়াই দিয়কা। ২৮ তাতে মোৰ পাঁচ জন ভাই আছে, সিহঁতক যেন তেওঁ গৈ, আহিবলগীয়া এই যাতনাৰ ঠাইৰ বিষয়ে সাক্ষ দি সাৰাধান কৰি দিয়ো। ২৯ কিন্তু আৰাহামে তেওঁক ক'লে, ‘তেওঁলোকৰ বাবে মেটি আৰু ভাববাদী সকল আছে, তেওঁলোকৰ কথা শুনক।’ ৩০ তেতিয়া সেই ধনী ব্যক্তি জনে ক'লে, ‘তেনে নহওক পিতৃ আৰাহাম, কিন্তু মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা যদি কোনো এজন তেওঁলোক ওচৰলৈ যায়, তেনেহলে তেওঁলোকে মন পালটো।’ ৩১ তেতিয়া তেওঁক আৰাহামে ক'লে, ‘যদি তেওঁলোকে মেটি আৰু ভাববাদী সকলৰ বাক্য নুশুমে, তেনেহলে মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা কোনো এজন উঠি গৈ কলেও তেওঁলোকে নুশুনিবা।’

১৭ ধীৰুৰে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে,

‘যিহৰ দ্বাৰা পাপ হয়, সেয়া আহিবই; কিন্তু যাৰ দ্বাৰা আহে, তেওঁ সন্তুপ পাত্র। ২ সৰু সকলৰ মাজৰ এজনকো যদি কোনোৱে পাপৰ পথত লৈ যায়, তেনেহলে তেওঁৰ ডিঙিত জাঁত আৰি সাগৰত পেলাই দিয়া ভাল। ৩ তোমালোকে নিজৰ বিষয়ত সাৰাধান হোৱা। তোমাৰ ভায়ে যদি পাপ কৰে, তেওঁক তৰিক্ষাৰ কৰা আৰু তেওঁ যদি অনুতাপ কৰে, তেনেহলে তেওঁক ক্ষমা কৰা। ৪ তেওঁ যদি এদিনৰ ভিতৰত তোমাৰ বিৰুদ্ধে সাত বাৰ পাপ কৰে আৰু সাত বাবেই যদি উভতি আহি কয়, ‘মই মন-পালটন কৰিবোঁঁ’; তেতিয়াও তেওঁক ক্ষমা কৰিবা।’ ৫ তেতিয়া পাঁচনি সকলে প্ৰভুক ক'লে, ‘আমাৰ বিশ্বাস বাধাই দিয়ক।’ ৬ তেতিয়া প্ৰভুৰে ক'লে, ‘এটি সবিয়হ উটিৰ সমান যদি তোমালোকৰ বিশ্বাস হয়, তেনেহলে তুমি এই মুনি গচ্ছক ক'ব পাৰিবা ‘উভালি যা আৰু সাগৰত দোৱা হ'; তেতিয়া দেখিবা সি তোমাৰ কথা শুনিছে। ৭ তোমালোকৰ মাজত কাৰোবাৰ দাসে যেতিয়া হাল বাই, বা মোৰ পালম কৰি পথাৰৰ পৰা আহে, তেতিয়া তেওঁক ক'বা নে, ‘তুমি এতিয়াই আহা, তোজনত বহা।’ ৮ তাতকে তেওঁক নকৰা নে, ‘মোৰ খোৱা বস্তু

যুগ্মত কৰা আৰু মই থাই বৈ আজিৰ নহও মানে, কঁকালত গামোচা বাঢ়ি মোৰ আলপৈচান ধৰা, পাছত তুমিও খোৱা-বোৱা কৰিবা।’ ৯ সেই দাসে তেওঁৰ আজি দিয়া অনুসূয়াৰে কাৰ্য কৰা কাৰণে তেওঁক কি ধন্বাদ দিব? ১০ তোমালোকৰ বাবেও সেই একেই কথাৰ প্ৰযোজ্য। তোমালোকক যি কাৰ্য কৰিবলৈ আজি দিয়া হৈছে, সেইদেৰ সকলোৰেৰ কাৰ্য কৰাৰ পাছত কৰি আমি অযোগ্য দাস, আমাৰ কৰ্তব্যে আমি কৰিবলৈ।’ ১১ ধীৰুৰে যিৰূচালমলৈ যাঁতে, চমৰীয়া আৰু গালীল প্ৰদেশৰ ওচৰেদি গৈ আছিল। ১২ সেই সময়ত এখন গাঁৱত সোমাঁতে দহ জন কুঠো বোগীয়ে দূৰত থিয় হৈতেওঁক দেখা দি, ১৩ বৰ মাতৰেৰ ক'লে, ‘হে ধীৰু, মহাশয়, আমাক দয়া কৰক।’ ১৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক দেখি ক'লে, ‘তোমালোকে গৈ পুৰোহিত সকলৰ আগত নিজকে নিজে দেখুওৱাগৈ।’ পাছত তেওঁলোক গৈ থাকোতে সুষ্ঠু হ'ল। ১৫ তাতে তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে, নিজকে সুষ্ঠু হোৱা দেখি, বৰ মাতৰেৰ দৈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি উলটি আছিল; ১৬ আৰু ধীৰুৰ চৰণত উন্নৰিব হৈ পৰি তেওঁৰ স্তুতি কৰিবলৈ ধীৰুৰে সেই লোক জন, চমৰীয়া আছিল। ১৭ ইয়াকে দেখি ধীৰুৰে ক'লে, ‘তোমালোক দহ জনেই সুষ্ঠু নহালো মে? তেনেহলে আন ন জন ক'ত? ১৮ এই অন্য জাতিৰ মানুহ জনৰ বাহিৰে আন কোনো এজনে কিয় দৈশ্বৰৰ মহিমাক স্তুতি কৰিবলৈ উলটি নাহিল?’ ১৯ পাছত ধীৰুৰে তেওঁক ক'লে, ‘উঠা আৰু যোৱা; তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক সুষ্ঠু কৰিলো।’ ২০ দৈশ্বৰৰ বাজ্য কেতিয়া আহিব বুলি ফৰীটী সকলে এই কথা সোধাত, তেওঁ উন্নৰ দি ক'লে, ২১ ‘দৈশ্বৰৰ বাজ্য দৃশ্যবূপে নাহে; ইয়াতে বা সেইখিনিতে চোৱা, এনে কথা কোনোৱে নকল; কাশ চাওক, দৈশ্বৰৰ বাজ্য আপোনালোকৰ ভিতৰতে আছে।’ ২২ পাছত ধীৰুৰে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, ‘যি কালত তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰৰ এটা দিন দেখিবলৈ ইচ্ছা কৰিবা, কিন্তু দেখিবলৈ নাপাবা, সেই কাল আহিব। ২৩ মানুহবোৰেৰে তেতিয়া চোৱা, সৌ তাত আছে; চোৱা, ইয়াত আছে, এই বুলি তোমালোকক ক'ব; কিন্তু তোমালোক নায়াৰা আৰু তেওঁলোকৰ পাছে পাছে নচলিবা। ২৪ কিয়নো বিজুলীয়ে যেনেকৈ আকাশৰ এফলে ওলালে, আকাশৰ আন ফালকে পোহৰ কৰে, মানুহৰ পুত্ৰৰ দিনতো সেইদেৰেই হ'ব। ২৫ কিন্তু থ্রথমতে তেওঁ অনেক দুখ তোঁগ কৰি, এই কালৰ মানুহৰ দৰাবাই অগ্ৰাহ্য হ'ব লাগিব। ২৬ মোহৰ সময়ত যেনেকুৱা হৈছিল, মানুহৰ পুত্ৰৰ সময়তো তেনেকুৱাই হ'ব। ২৭ নোহ জাহাজত উঠা দিনলৈকে লোক সকলে ভোজন-পান কৰিছিল, বিয়া কৰিছিল আৰু বিয়াও দিছিল। ২৮ সেইদেৰে লোটৰ সময়তো লোক সকলে ভোজন-পান কৰিছিল, কিনা-চেচা, বুৰা-পোতা আৰু ঘৰ সতিছিল। ২৯ কিন্তু যিদিনা লোটু চদমোৰ পৰা ওলাই আছিল, সেই দিনাই আকাশৰ পৰা জুই আৰু গন্ধক বৰিলু আৰু সেই ঠাইৰ সকলকে ধৰ্ম কৰিলো। ৩০ সেইদেৰে মানুহবোৰ পুত্ৰ প্ৰকাশিত হোৱা দিনতো হ'ব। ৩১ সেইদিনা কোনোৱা যদি ঘৰৰ ওপৰত আছে, কিন্তু তেওঁৰ বস্ত্ৰোৰ যদি ঘৰৰ ভিতৰত আছে, তেনেহলে তেওঁ বস্ত্ৰোৰ আৰিবলৈ নানামক। তেনেহলেৰে কোনোৱা যদি পথাৰত আছে, তেৰোঁ কোনো বস্তু ললৈ উলটি নাহক। ৩২ লোটৰ ত্ৰিবোতাৰ সেঁৰো। ৩৩ যি কোনোৱে নিজৰ জীৱন বৰ্ষা কৰিবলৈ বিচাৰ, তেওঁ তাৰ হেৰুৰাব। কিন্তু যি কোনোৱে জীৱন ব্ৰহ্মবাৰ, তেওঁ জীৱাই থাকিব। ৩৪ মই তোমালোকক ক'ও, সেই বাতি দুজন মানুহ একে শয্যায়তে থাকেুকতে, এজনক গ্ৰহণ কৰা হ'ব, আন জনক ত্যাগ কৰা হ'ব। ৩৫ দুজনী তিৰোতাই একেলগে জাঁতেৰে ডলি থাকেুকতে এজনীক গ্ৰহণ কৰা হ'ব। ৩৬ দুজন মানুহ পথাৰত থাকেুকতে এজনক গ্ৰহণ কৰা হ'ব, এজনক ত্যাগ কৰা হ'ব। ৩৭ তেতিয়া তেওঁলোকে উন্নৰ দি তেওঁক সুধিলে, ‘ক'ত প্ৰভু?’ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, ‘য'ত মৰা শাকে, তাতে শঙ্গুনা গোট খায়।’

১৮ নিৰাশ নোহোৱাকে তেওঁলোকে যেন সকলো সময়তে প্ৰাৰ্থনা

কৰা উচিত, এই বিষয়ে বুজি পাৰ কাৰণে ধীৰুৰে তেওঁলোকক এই দৃষ্টান্ত দি ক'লে, ২ ‘এখন নগৰত দৈশ্বৰলৈ ভয় নকৰা, মানুহকো নমনা, এনে এজন বিচাৰক আছিল। ৩ সেই নগৰত এজনী বাৰী মহিলা ও আছিল; তেওঁ সেই বিচাৰকৰ ওচৰলৈ আহি নিবেদন কৰিলে যে, ‘অন্যায়ৰ

प्रतिकार करि योर विपक्षक परा योर उद्धार करक'। ४ ताते तेऽं किञ्च दिलैले सन्तत नहङ्ग; किन्तु पाहत निजर मनते क'ले, 'मई यदि ओ दीश्वरक भय नकरोँ, आबू मानुहको नामानो, ५ तथापि एই विधरा गराकीये योक बारे बारे अमनि दियार कारणे, अनायार प्रतिकार करि उद्धार करिम; नहले तेऽं पुग्र आहि योक अमनि दिव'।' ६ पाहत प्रभुरे क'ले, 'सेइ अधार्मिक विचारके कि कय, शुना। ७ तेनेहले दीश्वरैले दिने-बातिये कर्कृति करा तेऽंव यि मनोनीत लोकर भालर अर्थे तेऽं शक्रक शास्ति दिवालै पलम करे, तेऽं अनायार प्रतिकार करि सेइ लोकक उद्धार नकरिबन नेत?' ८ मई तोमालोकक कक्ष, तेऽं सोनकाले आहिव आबू अन्यायर प्रतिकार करि तेऽलोकक उद्धार करिब। तथापि येतिया मानुहर पुरु आहिब, तेतिया पृथिवीत विश्वास पाव ने?" ९ इयार पाहत, निजेके धार्मिक बुलि भवा आबू आन लोकक हेयज्ञान करा, एने किञ्छुमान लोकर उद्देश्ये तेऽं एই दृष्टिस्त दिले। १० 'दुजुन मानुहे मन्दिरत प्रार्थना करिबालै गाल'; तेऽलोकक एजन फरीची, आन जन कर संग्रहकरी। ११ फरीचीये यिह नेजर मते एहोदे प्रार्थना करिले, 'हे दीश्वर, मई आन यानुवू निचिना अपहारक, अन्यायकरी, ब्युतिचारी, नाइवा एই कर संग्रहकरी जनर मनिचनाओ नहउ, एই कारणे मई तोमारे न्तु करोँ। १२ मई संग्राहत दुवार लोहान दिठ; आबू योर सकलो आयर दशम भाग दान करोँ।' १३ किन्तु कर संग्रहकरी सकले आतरब यिह तै, वर्षर काळे चक्र तुलिलै साहस नकरिले; किन्तु निजर हिया भुक्तराइ भुक्तराइ क'ले, 'हे दीश्वर, मई एजन पाली; योलै प्रसर है दया करक'। १४ मई तोमालोकक कक्ष, सेइ वास्ति जन धार्मिक बुलि प्रामाणित नहर, किन्तु एই जनहे प्रामाणित है निजर घरलै गाल; कियन्यो यि कोनोरे निजके निजे वर बुलि माने, तेऽंक सूरु करा हव; किन्तु यि कोनोरे निजके निजे सूरु बुलि माने, तेऽंक वर करा हव'। १५ एदिन लोक सकले निज निज शिशुबोरक यीचूरे चूइ आशीर्वाद करिबर कारणे तेऽंव ओचरैले आनिले; किन्तु शिश्य सकले एहोब देखि तेऽलोकक डवियाले। १६ तेतिया यीचूरे तेऽलोकक ओचरैले माति क'ले, 'शिशुबोरक मोर ओचरैले आहिबले दिया, निषेद्ध नकरिबा; कियन्यो दीश्वरब राज्य एनेकुरा लोकर वाबे'। १७ एই दृष्टान्तटो दियार पाहत तेऽं क'ले, 'तोमालोकक व्यूपूकै कक्ष, यि कोनोरे शिशुबोरब निचिना है दीश्वरब राज्य ग्रहण नकरे, तेऽं तात कोनोरमते सोमावलै नापाव'। १८ एजन धनी शासनकर्ताह सुधिले, 'हे सं गुरु, मई कि करि अनन्त जीरनर अदिकारी ह'य?' (aiōnios g16) १९ यीचूरे क'ले, 'किय योक सं बुलि कैहा? दीश्वरब वाहिरे सं कोनो नाइ। २० छुमि दीश्वरब आज्ञाबोर जाना ने, ब्युतिचार नकरिबा, नव-वध नकरिबा, चूर नकरिबा, मिछा साक्ष्य निदिबा, तोमार पित्-मातृक सन्मान करिबा।' २१ ताते शासनकर्ताह क'ले, 'डेका कालबे परा मई एই सकलोबोर पालन करि आहोँ।' २२ यीचूरे एই कथा शुनि तेऽंक क'ले, 'एतिया ओ एटा विषयत तोमार क्रित आছे; तोमार यि यि आछे, आटाहिबोर बेचि दिविद्व सकलक बिलाइ दिया, तेतियाहे व्यग्रत तोमार धन हव; तात पाहत मोर पाहे पाहे आहा।' २३ तेऽं येतिया एই कथा शुनिले, तेतिया तेऽं शोकात्वर ह'ल, कियन्यो तेऽं वर धनी आछिल। २४ तेतिया यीचूरे तेऽंक देखि क'ले, 'धनरात लोक सकल दीश्वरब राज्यत सोमोरा केमे दुसाध्य।' २५ कियन्यो धनी लोक 'दीश्वरब राज्यत' सोमोरातकै, बेजीब विकारारे उट सरबि योराइ सहज।' २६ यि सकल लोके एই कथा शुनिले तेऽलोकके क'ले, 'तेनेहले कोने परिआग पाव?' २७ यीचूरे उत्तर दि क'ले, 'यिबोर कथा मानुहर देखात असाध्य, सेहिबोर कर्म दीश्वरब दृष्टिसाध्य।' २८ तेतिया पितारे क'ले, 'चाओक, आमि निजर सकलो एरि आपोनार पाहे पाहे आहिलो।' २९ तेतिया यीचूरे तेऽलोकक क'ले, 'मई तोमालोकक व्यूपूकै कक्ष, दीश्वरब राज्यर कारणे यि कोनोरे घर, तिरोता, भायेक, माक-बापेक, वा सत्तान सकलक त्याग करे, ३० एই पृथिवीत तेऽंव अधिक गुण, आबू पुरकालत अनन्त जीरन नापाव, एने कोनो नाइ।' (aiōn g165, aiōnios g166) ३१ पाहत तेऽं वार जन पाँचिकल लगत लै तेऽलोकक क'ले 'चोरा आमि यिबाचलेलै यात्रा

কাহিছঁ; তাতে ভাববাদী সকলৰ দ্বাৰাই যি যি লিখা আছে, সেই সকলো
কথা মানুহৰ পুত্ৰত সিদ্ধ হ'ব। ৩২ কিয়নো আনা-ইহুদী লোকৰ হাতত
তেওঁক শোধাই দিয়া হ'ব; তাতে মানুহে তেওঁক বিদ্যুৎ কৰিব, অপমান
কৰিব, তেওঁৰ গাত থই পোলাৰ, ৩৩ আৰু চাৰুকেৰে কোৱাই তেওঁক বধ
কৰিব; পাছত তিনি দিনৰ দিনা তেওঁ আকো উঠিব।” ৩৪ কিন্তু এই কথা
তেওঁ কিয় ক'লে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে একো নুবজিলে; তেওঁলোকৰ
পৰা এই বাক্য গোপন কৰি বৰাবৰ বাবে, যি বাক্য কোৱা হ'ল; সেই বাক্যৰ
বিষয়ে তেওঁলোকে একো নাজানিলে। ৩৫ পাছত তেওঁ যীৰীহোৰ ওচৰ
পোৱাত, এজন অন্ধই বাটৰ কাষত বহি ভিক্ষা কৰি আংশিল। ৩৬ তাতে
মানুহৰ দল এটাই সেই বাটেদি যোৱা শুনি, তেওঁ তাৰ কাৰণ সুধিলে।
৩৭ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “নাচৰতীয়া যীচু এই বাটেদি গৈ
আছে।” ৩৮ তেতিয়া তেওঁ বিশ্বাই ক'লে, “হে যীচু, দায়ুদৰ সস্তান, মোক
দয়া কৰক।” ৩৯ তাতে তেওঁক মনে মনে থাকিবৰ বাবে আগে আগে
যোৱা মানুহবোৰে আহি তেওঁক ডিবিয়ালে; কিন্তু তেওঁ তেতিয়া বেচিকে
আটাই পাৰি ক'লে, “হে দায়ুদৰ সস্তান, মোক দয়া কৰক।” ৪০ তেতিয়া
যীচু থমকি ব'ল আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ মানুহ জনক আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে।
৪১ পাছত তেওঁ ওচৰলৈ আহাত, যীচুৰে তেওঁক সুধিলে, “মই কি কি কাৰাটো
তোমাৰ ইচ্ছা? ” তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “হে প্ৰভু, মই মেন দেখিবলৈ পাও।”
৪২ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “তুমি দষ্টি পোৱা; তোমাৰ বিশাসেই
তোমাৰ বৰক্ষা কৰিবলৈ।” ৪৩ সেই সময়ত তেওঁ দষ্টি পালে আৰু দৈশ্বৰৰ
প্ৰশংসা কৰি তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল; মানুহবোৰে এই কাৰ্য দেখা পাই
দৈশ্বৰৰ স্তুতি কৰিব ধৰিলে।

১৯ পাছত যীচু যিরীহো নগৰত সোমাই সেই নগৰৰ মাজেদি যাবলৈ
ধৰিলে। ২ সেই নগৰত চক্ৰেয় নামৰ এজন মানহ আছিল। তেওঁ

কর সংগ্রহক সকলৰ প্ৰধান আৰু ধৰ্মী আছিল। ৩ তেওঁ যীচুক চালৈলৈ অৰ্থাৎ যীচু নো কোন হয় জানিবৰ বাবে, তেওঁক চালৈলৈ বহত চেষ্টা কৰিলৈ, কিন্তু মানুহৰ ভিৰ বেছি হোৱা বাবে যীচুক দেখা নাপালৈ, কাৰণ তেওঁ চুটি-চাপৰ লোক আছিল। ৪ সেয়েহে তেওঁ সকলোৰে আগত বেগাই গ'ল আৰু যি পথেৰে যীচু আহি আছিল, সেই পথৰ কাষত থকা ডিমৰু গছ এজেপাত উঠি যীচুক চালৈলৈ ধৰিলৈ। ৫ পাছত যীচুৰে সেই ঠাই পাওতে, ওপৰলৈ চাই তেওঁক দেখি ক'লে, “হে তক্ষেণ, বেগাই নামি আহা, কিয়নো মই আজি তোমাৰ ঘৰত থাকিব লাগো” ৬ তেতিয়া তেওঁ বেগাই নামি আহি, আনদেৱে তেওঁক আলহী কৰি রাখিবলৈ লৈ গ'ল। ৭ তাকে দেখি সকলোৱেই ভোঠেভোাই কৰলৈ ধৰিলৈ, “এওঁ এজন পাশী মানুহৰ ঘৰত আলহী হ'বলৈ গৈছে”। ৮ তেতিয়া চকৱেই প্ৰভুৰ আগত থিয় হৈক ক'লে, “হে প্ৰভু, চাওক মোৰ যি সম্পত্তি আছে, তাৰ আধাৰিণি দৰিদ্ৰ লোকে দান কৰোঁ আৰু মিছা অপবাদ দি, কোনো মানুহৰ পৰা যদি কিবা লৈছোঁ, তেনেহে তাৰ কাৰি গুণ ওভোতাই দিণ্ঠি”। ৯ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “আজি এই ঘৰলৈ পৰিত্রাণ আহিল; কিয়নো এৱোঁ অৱাহামৰেই সন্তান। ১০ কাৰণ, যি হৈবোল, তাক বিচাৰি বৰ্কা কৰিবলৈ মানুহৰ পুত্ৰ আহিল”। ১১ যেতিয়া লোক সকলে এইবোৰ কথা শুনি আছিল, তেতিয়া তেওঁ যীচুলোৰে ওচৰ পোৱাত আৰু দশ্মৰূৰ বাজা এতিয়াই প্ৰকাশিত হ'ব বুলি তেওঁলোকে ভাৱি থাকাত, তেওঁ পুনৰ এটা কথা দৃষ্টান্ত দি কৰলৈ ধৰিলৈ, ১২ “এজন ভদ্ৰবশীয় লোকে তেওঁৰ নিজৰ বাবে বাজপদ লৈ উলতি আহিবৰ বাবে দূৰ বাজলৈ যাত্রা কৰিলৈ। ১৩ তেওঁ যোৱা সময়তে তেওঁৰ দহ জন দাসক মাতি আনি, তেওঁলোকক দহ মিনা বৃপ দি ক'লে, “মই আহি নোপোৱালৈকে বেপাৰ কৰিবা”। ১৪ কিন্তু তেওঁৰ স্বদেশীয় সকলে তেওঁক ধিগ কৰি, তেওঁৰ পাছত দূত পঠাই কোৱালৈ, বোলে, ‘আমাৰ ওপৰত বাজতু কৰিবলৈ, সেই জন মানুহ আমাক নালাগো’। ১৫ তাৰ পাছত তেওঁ দূৰ বাজাৰ পৰা বাজপদ লৈ উলতি আহিল আৰু যি সকল দাসক তেওঁ ধন দি গৈছিল, তেওঁলোকক মাতি পঠালো তাৰ পাছত তেওঁলোকে কি ব্যৱসায় কৰিলে; সেই বিষয়ে জানিবৰ বাবে তেওঁলোকক শুধিৰ ধৰিলৈ। ১৬ তেতিয়া প্ৰথম জন দাসে আহি ক'লে, ‘হে প্ৰভু, আপোনাৰ মিনাৰ দ্বাৰাই দহ মিনা লাভ পোৱা হ'ল’। ১৭ তাতে তেওঁ তাক ক'লে,

'চাবাইচ, উত্তম দাস; তুমি অতি অলপ বিশয়তে বিশ্বাসী হ'লা; তুমি দহ খন নগরৰ ওপৰত অধিকাৰী হোৱা'। ১৮ পাছত দ্বিতীয় জন দাসে আহি ক'লে, 'হে প্ৰভু, আপোনাৰ মিনাৰ দ্বাৰা পাঁচ মিনা হ'ল'। ১৯ তাতে ভদ্ৰবংশীয় লোক জনে তেওঁক ক'লে, 'তুমিৰ পাঁচ খন নগরৰ ওপৰত ক্ষমতা পাণ্ডু হোৱা'। ২০ আৰু আন এজন দাসে আহি ক'লে, 'হে প্ৰভু, মই আপোনাৰ মিনা গামোচাতে বাঞ্চি বাখিচোঁ, য়া চাওক, ২১ কিয়নো আপুনি কঠিন মানুহ, যিহক হৈ যোৱা নাই, তাকে তোলে আৰু যিহক বোৱা নাই, তাকে দায়; এই হেছুকে মই আপোনালৈ ভয় কৰিলোঁ'। ২২ ভদ্ৰবংশীয় লোক জনে তেওঁক ক'লে, 'হেৰ দুষ্ট দাস, তোৱ নিজৰ মুখৰ কথাবৈহ তোৱ সেৰধ-বিচাৰ কৰিবম; মই কঠিন মানুহ, যিহকে থোৱা নাই, তাকে তোলোঁ, যিহকে বোৱা নাই, তাকে দাও, ইয়াকে তই জানিন্ছিল; ২৩ তেমেহেলে কি কাৰণে মোৰ ধন মহাজনৰ হাতত নথলি? মহাজনৰ তাত থোৱা হ'লে, মই আহি সুতে সৈতে তাক উলিয়াই ললোহেতেন?' ২৪ পাছত ওচৰত যিহৈ হৈ থকা সকলক তেওঁক ক'লে, 'ইয়াৰ পৰা সেই মিনা লৈ, যাৰ দহ মিনা আছে, তাক দিয়া'। ২৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, 'হে প্ৰভু, তাৰ দহ মিনা আছেই'। ২৬ 'মই তোমালোকক কঠ, যাৰ আছে, তেওঁকেই দিয়া হ'ব; কিন্তু যাৰ নাই, তেওঁৰ যি আছে, তাকো তেওঁৰ পৰা নিয়া হ'ব।' ২৭ কিন্তু মোৰ সেই যি শক্রবৰে, সিহতৰ ওপৰত মই ৰাজত্ব কৰাতো নিবিচাৰিলে, সিহতক ইয়ালৈ আনি মোৰ আগতে বধ কৰিবক'। ২৮ এই সকলোক কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকৰ আগে আগে যিবৃচালনে অভিমুখে যাত্রা কৰিলে। ২৯ পাছত তেওঁ জৈতুন পৰ্বতৰ কাষৰ বৈৎফণ্ণী আৰু বৈখনিয়া গাৰিৰ ওচৰ পোৱাত, তেওঁ দুজন শিষ্যক এই আদেশ দি পঢ়িয়াই ৩০ ক'লে, 'সন্মুখৰ গাঁওখন লৈ তোমালোক যোৱা; তাৰ সোমা ওঁতে, কোনো মানুহে কেতিয়াও ন্যুঁ এটা গাধ পোৱালি বাঞ্চি থোৱা দেখিবা; সেই পোৱালিটো মুকলি কৰি মোৰ ওচৰলৈ আনণ্গৈ; ৩১ আৰু তাক কিয় মেলিছা বুলি যদি কোনোবাই তোমালোকক সুধে, তেমেহেলে এইদেৰ ক'বা, 'প্ৰভুৰ ইয়াৰ প্ৰয়োজন আছে'।' ৩২ তেতিয়া যি সকলক পঠোৱা হ'ল, তেওঁলোকে যীচুৱে কোৱাৰ দৰেই সকলোকে পালে। ৩৩ তেওঁলোকে গৈ গাধ পোৱালিটো মেলোতৈ তাৰ গৰাকী সকলে সুধিৰে, 'গাধ পোৱালিটো কিয় মেলিছ?' ৩৪ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, 'প্ৰভুক ইয়াৰ প্ৰয়োজন আছে।' ৩৫ পাছত যীচুৱ ওচৰলৈ সেই গাধ পোৱালিটো আনিলে আৰু তেওঁলোকে নিজ নিজ কাপোৰ তাৰ পিঠিত পাৰি দি, তাৰ ওপৰত যীচুৱ বহুৱালে; ৩৬ আৰু তেওঁ গৈ থাকোতে মানুহবৰে তেওঁলোকৰ কাপোৰবোৰ বাটত পাৰি দিলে। ৩৭ পাছত যীচুৱ ওচৰলৈৰ ওচৰ আহি পাঁওতে জৈতুন পৰ্বতৰ পৰা নামি যোৱা ঠাইত, গোটেই শিষ্য সকলে, যি যি পৰাক্ৰম কাৰ্য দেখিছিল, তাৰ কাৰণে বেগ মাত্ৰে ইশ্বৰৰ স্তৱ কৰি আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে, ৩৮ আৰু ক'লে, 'প্ৰভুৰ নামেৰে যি জন বজা আহিছে, তেওঁ ধন! স্বৃত শাস্তি, আৰু উৰ্কলোকত মহিমা হওক!' ৩৯ তেতিয়া লোক সকলৰ মাজৰ পৰা ফৰীচী সকলৰ কোনো কোনোৱে আহি তেওঁক ক'লে, 'হে গুৰু, আপোনাৰ শিষ্য সকলক উভিয়াওক।' ৪০ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, 'মই তোমালোকক কঠ, এ ঝঙ্গলোকে মনে মনে থাকিলো, শিলবৰে আটাহ পাৰিব।' ৪১ পাছত যীচুৱ ওচৰলৈ আহি যিবৃচালনে নগৰ দেখি শোকাতৰ হৈ কান্দিলো ৪২ আৰু ক'লে, 'হায়! হায়! তোমাৰ এই দিনত শাস্তিজনক কি, সেই বিষয়ে তুমি জনা হ'লে! কিন্তু এতিয়া তোমাৰ চক্ৰৰ পৰা সেইবোৰ নুৰুৱা হৈছে।' ৪৩ কিয়নো তোমাৰ কৃপাদৃষ্টিৰ কাল তুমি জনজা কাৰণে, যি কালত তোমাৰ শক্রবৰে তোমাৰ চাৰিওফালে গড় বাঞ্চি তোমাক বৈৰি ধৰিব আৰু চাৰিওফালৰ পৰা তোমাক আগচি ধৰিব, ৪৪ সেই কালত তেওঁলোকে তোমাক আৰু তোমাৰ ভিতৰত থকা সন্তান সকলক একেলগে মাটিৰ সমান কৰিব। তোমাৰ এটা শিলৰ ওপৰত এটা শিল থাকিব নিদিব; কাৰণ তোমাৰ তত্ত্ববধানৰ বাবে দৈশ্ব যে তোমাৰ ওচৰলৈ আহিল, সেই কথা তুমি নুৰজিলাম।' ৪৫ পাছত তেওঁ যিবৃচালনে মন্দিৰত সোমাই, তাত থকা বিক্রেতা সকলক বাহিৰ কৰিবলৈ ধৰিলে, আৰু ৪৬ সিহতক ক'লে, 'লিখা আছে, 'মোৰ ঘৰ প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ হ'ব', কিন্তু তোমালোকে তাক ডকাইতৰ গুহা কৰিলাইক।' ৪৭ তেতিয়াৰে পৰা যীচুৱে নিতো সেই মন্দিৰত উপদেশ দি আছিল। তাতে

প্রধান পুরোহিত, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু প্রধান লোক সকলে তেওঁক
বধ কৰিবলৈ ছল বিচাৰিব ধৰিলৈ; ৪৮ কিন্তু সকলো মানুহে তেওঁৰ কথা
একাত্মনে শুনি থকাত, তেওঁলোকে কি কৰিব পাৰিব, তাৰ একো নিশ্চয়
কৰিব নোৱাৰিলৈ।

২০ এদিন যীচুরে যিৰুচালেম মন্দিৰত শুভাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰি, লোক
সকলক যোকিয়া উপদেশ দি আছিল তেকিয়া পৰিচাৰক সকলৰ

সকলক যোত্যা উপদেশ দাও আছল, তোত্যা প্রাচীরক সকলৰ সৈতে প্রধান পুরোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। ২ তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “আমাক কোৱা, তুমি কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰিছা? বা তোমাক এই ক্ষমতা দিওত জন কোন?” ৩ তেওঁয়া তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “ময়ো তোমালোকক এটা প্ৰশ্ন সুধিৰ বিচাৰো, তোমালোকে মোক উত্তৰ দিয়া! ৪ যোহনৰ বাণিস্মা স্বৰ্গৰ পৰা, নে মানুহৰ পৰা হৈছিল?” ৫ তেওঁয়া তেওঁলোকে ইজনে সিজনে বিবেচনা কৰি ক'লে, “স্বৰ্গৰ পৰা” বুলি যদি ক'তে, তেনহলে তেওঁত কিয় বিশ্বাস নকৰিলা বুলি তেওঁ ক'ব। ৬ কিন্তু আমি যদি ক'তে, ‘মানুহৰ পৰা’, তেনহলে লোক সকলে আমাক শিল দলিয়াই মাৰিব; কাৰণ লোক সকলে যোহনক এজন ভাৰবাদীৰূপে দৃঢ় বিশ্বাস কৰে।” ৭ তেওঁলোকে তেওঁয়া উত্তৰ দি ক'লে, “সেয়ে ক'ব পৰা আহিল, সেই বিষয়ে আমি নাজানো।” ৮ তেওঁয়া যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “তেনহলে, কি ক্ষমতাৰে মই এইবোৰ কৰোঁ, সেই বিষয়ে ময়ো তোমালোকক নক'তে!” ৯ পাছত তেওঁ লোক সকলৰ আগত এই দৃষ্টান্ত দি ক'বলৈ ধৰিলে, “এজন মানুহে দুঃখবাৰী পাতিতাক খেতিয়ক সকলৰ হাতত গতাই দি বহু দিনৰ কাৰণে আন দেশলৈ গল। ১০ পাছত সেই খেতিয়ক সকলে দ্বাক্ষাৰীৰ গুটিৰ অংশ তেওঁক যেন দিয়ে, এই কাৰণে বেতৰৰ দিনত, তেওঁ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ এজন দাসক পঠাই দিলে। কিন্তু খেতিয়ক সকলে তেওঁক কোবাই, শুদা-হাতে খেদি দিলো। ১১ আকো তেওঁ আন এজন দাসক পঠিওৱাত, তেওঁলোকে তেওঁকো কোবাই, অপমান কৰি শুদা-হাতে খেদি দিলো। ১২ তৃতীয় বাৰ আন এজনক পঠিওৱাত, তেওঁলোকে তেওঁকো আঘাত কৰি বাহিৰলৈ পেলাই দিলো। ১৩ তেওঁয়া দ্বাক্ষাৰীৰ গৰাকীয়ে ক'লে, “মই কি কৰিব? মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰক পঠাই দিম; কিজিনি তেওঁলোকে তেওঁক আদাৰ কৰিব!” ১৪ কিন্তু খেতিয়ক সকলে তেওঁক দেখি ইজনে সিজনে কোৱা-মেলা কৰি ক'লে, ‘এৰেই উত্তৰাধিকাৰী; আহা, উত্তৰাধিকাৰ আমাৰ হবলৈ এওঁক বধ কৰোঁকাৰ।’ ১৫ এই বুলি তেওঁলোকে তেওঁক দ্বাক্ষাৰীৰ পৰা বাহিৰ কৰি বধ কৰিলো। এই হেতুকে সেই দ্বাক্ষাৰীৰ গৰাকীয়ে তেওঁলোকক কি কৰিব? ১৬ তেওঁ আহি সেই খেতিয়ক সকলক সংহাৰ কৰি, আন লোকৰ হাতত দ্বাক্ষাৰীৰ গুলুৰে দেখলো।” ১৭ তাতে তেওঁ তেওঁলোকলৈ চাই ক'লে, “এই লিখ চন্দনৰ অৰ্থকি? তেনহলে ঘৰ-সজা সকলে যি শিল অঞ্চল্য কৰিলো, সেয়ে চুকৰ প্ৰধান শিল হ'ল?” ১৮ সেই শিলৰ ওপৰত যি কোনো পৰিব, তেওঁ ডোখৰ-ডোখৰকৈ ভাগি যাব; কিন্তু যাৰ ওপৰত সেই শিল পৰিব, তেওঁক ধূলিৰ দৰে গুড়ি কৰি পেলোৱ।” ১৯ বিধানৰ অধ্যাপক আৰু প্ৰধান প্ৰৱেহিত সকলে তেওঁলোকৰ বিৰুলোকে যীচুৰে এই দৃষ্টান্ত ক'লে বুলি জানি, সেই সময়তেই তেওঁক হাতে-হাতে ধৰিবলৈ উপায় বিচাৰিলে; কিন্তু লোক সকলৰ বাবে ভয় কৰিলো। ২০ তাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ ধৰ্মিকতাত সাৰধানতাৰে সৰ্তক দৃষ্টি ৰাখি, তেওঁৰ কথাত যেন দায় ধৰিব পাবে আৰু তেওঁক দেশৰ অধিকাৰী আৰু শাস্কৰ্তাৰ হাতত যেন শোধাই দিব পাৰে, এই কাৰণে সাধুৰ বেশ ধৰা কিছুমান চোৱাচোৱা পঠাই দিলো। ২১ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “হে শুৰু, আপুনি যথাৰ্থৰূপে কথা কৈছে আৰু উপদেশ দিছে আৰু কাৰো মূলৈন নাচাই, পক্ষপাত নকৰাকৈ দেশৰ পথ দেখুৰাই আছে, ইয়াক আমি জানোঁ।” ২২ কিন্তু বিধানৰ মতে আমি চীজাৰক কৰি দিব পায় নে নাপায়?” ২৩ যীচুৰে তেওঁলোকৰ চতুৰালি বুজি তেওঁলোকক ক'লে, ২৪ “মোক এটা আধিলদেখুঁওৱা। ইয়াত কাৰ প্ৰতিমূৰ্তি আৰু নাম দিয়া আছে?” তেওঁলোকে ক'লে, “চীজাৰৰ।” ২৫ তেওঁয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তেনহলে যি চীজাৰৰ, সেই চীজাৰক দিয়া আৰু যি দেশৰ, তাক দেশৰক দিয়া।” ২৬ তাতে অধ্যাপক আৰু

প্রধান পুরোহিত সকলে লোক সকলৰ আগত তেওঁৰ কথাত দোষ ধৰিব নোৱাৰিলো। তেওঁৰ উভৰত কেৰল বিস্যায় মানি নিজম দি থাকিল। ২৭ পাছত পুনৰুখান নাই বুলি কোৱা চাড়ুকী সকলৰ কোনো কোনোৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, ২৮ “হে গুৰু, ককাই-ভাইৰ মাজৰ পঢ়ী থকা কোনো এজন যদি নিঃসন্তান হৈ মৰে, তেনেহলে, তেওঁৰ ভায়েক বা ককায়েক সেই পঢ়ীক বিয়া কৰাই মৃত জনলৈ বৎশ উত্পন্ন কৰিব, এই বুলি মোচিয়ে আমালৈ লিখিলে। ২৯ বাবু, কোনো সাত জন ভাই-ককাই আছিল; পথম জনে বিয়া পাতি নিঃসন্তান হৈ মৰিল। ৩০ ক্ৰমায়ে দ্বিতীয় জনে তাইবে সৈতে বিয়া পাতিলৈ আৰু ৩১ দ্বিতীয় জনেও তাইকেই বিয়া কৰিলে; সেইদৰে সাত জনেই সন্তান নথকাকৈ মৰিল। ৩২ অৱশ্যত সেই পঢ়ীও চুকাল। ৩৩ এতিয়া পুনৰুখানৰ সময়ত তেওঁ কোন জনৰ পঢ়ী হৈ, কাৰণ সাত জনেই তেওঁক বিয়া কৰাইছিল?” ৩৪ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “এই যুগৰ সন্তান সকলে বিয়া কৰাই আৰু বিয়া দিয়াও হয়; (aiōn g165) ৩৫ কিন্তু যি সকলে সেই যুগৰ আৰু মৃত লোক সকলৰ মাজৰ পৰা পুনৰুখান পাৰৰ যোগ্য বুলিগণ্য হয়, তেওঁলোকে বিয়া নকৰাই আৰু বিয়া দিয়াও নহয়। (aiōn g165) ৩৬ তেওঁলোকৰ মৃত্যু হ'ব নোৱাৰে; কাৰণ, তেওঁলোক স্বৰ্গৰ দৃত সকলৰ তুল্য; আৰু পুনৰুখানৰ সন্তান হোৱা বাবে তেওঁলোক দৈশ্বৰ সন্তান হয়। ৩৭ মোচিয়ে জোপোহাৰ আঁৰত থকাপ্রভুক, আৰাহামৰ দৈশ্বৰ, ইচ্ছাকৰ দৈশ্বৰ, যাকোবৰ দৈশ্বৰ বুলি মতাত, মৃত যে পুনৰুখিত হয়, তেওঁ ইয়াকে প্ৰকাশ কৰিছিল। ৩৮ এতিয়া তেওঁ মৃত লোকের দৈশ্বৰ নহয়, কিন্তু জীৱিত লোক সকলৰহে দৈশ্বৰ; কিয়নো তেওঁৰ সম্বন্ধে সকলো জীয়াই আছে?” ৩৯ তাতে কোনো কোনো বিধানৰ অধ্যাপকে উভৰ দি ক'লে, “হে গুৰু, আপুনি ভাল কৈছে” ৪০ কিয়নো তেওঁক পুনৰ কোনো কথা সুধিবলৈ তেওঁলোকৰ সাহস নহ'ল। ৪১ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “আঁষ্ট যে দায়ুদৰ সন্তান, ইয়াক কেনেকৈ কয়? ৪২ কিয়নো দায়ুদে নিজে গীতমালা পুস্তকত কৈছে, প্ৰভুৰ মোৰ প্ৰভুক ক'লে, ‘মোৰ সোঁ হাতে বেঠি থাকা, ৪৩ যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শক্তিৰেক তোমাৰ ভৱি পীৰা নকৰোঁ।’ ৪৪ এইদৰে দায়ুদে তেওঁক 'প্ৰভু বুলিলে; তেনেহলে তেওঁ কেনেকৈ দায়ুদৰ সন্তান হ'ব পাৰে?’ ৪৫ পাছে সকলো লোকে শুনকৈ, তেওঁ তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, ৪৬ “এতকে তেওঁলোকলৈ সারধান হোৱা, যি সকল বিধানৰ অধ্যাপকে দীঘল বস্ত্ৰ পদ্ধি ফুৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে আৰু হট-জাগৰত নমক্ষাৰ বিচাৰে, নাম-ঘৰত প্ৰধান আসন আৰু ভোজনত প্ৰধান ছাইবোৰ ভালপ্যায়; ৪৭ আৰু বাৰী-বিধাৰা সকলৰ ঘৰ-বাৰী গ্ৰাস কৰি নীঘল প্ৰাৰ্থনাবে ছন্দবেশ ধৰে, তেওঁলোকে অৱশ্যে অধিক দণ্ড পাৰ।”

২১

পাছত তেওঁ চুক তুলি চাই, ধৰী লোক সকলক দান পাত্ৰত ধন সুমাৰাই দিয়া দেখিলে। ২ কেৱলো এগৰাকী দুয়ীয়া বিধাৰাই তাত দুই পঁচাটা সুমুৰাই দিয়াও দেখিলে। ৩ তাতে তেওঁ ক'লে, “মই তোমালোকক সঁচাকৈ ক'লে, সেই লোক সকলকতকে এই দুয়ীয়া বিধাৰা গৰাকীয়ে অধিক দিলে। ৪ কিয়নো তেওঁলোক সকলেৰে নিজ নিজ অতিৰিক্ত সম্পত্তিৰ পৰা দান দিলো কিন্তু তেওঁৰ ধনৰ নাটিৰ হোৱাতো, জীৱিকালে যি আছিল, সেই আটাইখিনিকে দিলো।” ৫ পাছত কোনো কোনোৰে ‘উত্তম শিল আৰু উৎসৱ কৰা দ্বাৰাৰে যিবুচালেম মন্দিৰ কেনে বিভূষিত’ বুলি কোঠাত, তেওঁ ক'লে, ৬ “এই যিবোৰ বস্তু দেখিছিঃ; যেতিয়া সম্য অছিব, ইয়াৰ এটা শিলৰ ওপৰত এটা শিল নাথাকিৰ, সকলোৰে পেলোৱা হ'ব।” ৭ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “হে গুৰু, তেনেহলে এইবোৰ কেতিয়া হ'ব? আৰু এইবোৰ ঘটিবলৈ উদ্যত হোৱাৰ চিন কি?” ৮ তাতে যীচুৰে ক'লে, “তোমালোক যেন আন্ত নোহোৱা, এই কাৰণে সারধান হোৱা কিয়নো অনেকে মোৰ নামেৰে আহি, ‘ময়েই সেই জন’ আৰু ‘কাল ওচৰ,’ এই বুলি যেতিয়া ক'ব; তেতিয়া তোমালোকে তেওঁলোক পাছত নাযাবা। ৯ যেতিয়া তোমালোকে বেণ আৰু হুৰামুৰাবাৰ বাৰ্তা শুনা, তেতিয়া ভৱাতৰ নহ'বা; কিয়নো এই সকলোৰে ঘটিবই লাগিব; কিন্তু তেতিয়াই শেষ নহয়।” ১০ তেতিয়া তেওঁ পুনৰ তেওঁলোকক ক'লে, “জাতিৰ বিৰুদ্ধে জাতি, বাজ্যৰ বিৰুদ্ধে বাজ্য উঠিব; ১১ আৰু বৰ

বৰ ভূমিকম্প হ'ব, ঠায়ে ঠায়ে আকাল আৰু মহামাৰী হ'ব; আকাশৰ পৰা ত্যক্ষৰ লক্ষণ আৰু মহৎ চিন ওলাব। ১২ কিন্তু এই সকলো ঘটনা ঘটাৰ পূৰ্বতে, মানুহে তোমালোকৰ ওপৰত হাত দি তোমালোকক তাড়না কৰিব; নাম-ঘৰ আৰু বন্দীশালত শোধাই দিব; আৰু মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকক বজা আৰু দেশাধিপতিৰ আগলৈ নিয়া হ'ব। ১৩ সাক্ষৰ অৰ্থে এটা সুযোগ পাবলৈ এই সকলো কথা তোমালোকলৈ ঘটিব। ১৪ এতকে উভৰ দিবলৈ আগেয়ে চিন্তা নকৰিবলৈ, তোমালোকৰ মনত নিষ্ঠয় কৰা; ১৫ কিয়নো তোমালোকৰ বিৰোধী সকলোৰ কোনেও প্ৰতিশোধ বা প্ৰত্যুত্ব কৰিব নোৱাৰা বাক্য আৰু জ্ঞান মই তোমালোকক দিম। ১৬ আৰু পিতৃ-মাতৃ, ভাই-ককাই, জাতি-কুকুৰ আৰু বুদ্ধ সকলৰ দ্বাৰাই তোমালোক শক্তিৰ হাতত সম্পত্তি হ'বা, তাতে তোমালোকৰ কিছুমানক তেওঁলোকে বধ কৰাব। ১৭ তোমালোক মোৰ নামৰ বাবে সকলোৰে ঘৃণাৰ পাৰ হ'ব। ১৮ কিন্তু তোমালোকৰ মূৰৰ এডালো চুলি নষ্ট নহ'ব। ১৯ তোমালোকে নিজ ধৈৰ্যৰে, নিজ নিজ প্ৰাণ লাভ কৰিব। ২০ যেতিয়া যিবুচালেম সৈন্য সকলৰ দ্বাৰাই বেৰি ধৰা দেখিবা, তেতিয়া তাৰ ধৰ্মস ওচৰ চাপিল বুলি জিবিবা। ২১ তেতিয়া যিহৰীয়াত থকা লোক সকল পৰ্বতলৈ পলাই যাওঁক; আৰু নগৰৰ খনত থকা লোক সকল লোলাই যাওঁক; আৰু গৱারে ভৱে থকা মানুহ নগৰৰ ভিতৰলৈ নোসামাওক। ২২ এই দিনবোৰ হ'ল প্ৰতিশোধৰ দিন; শাস্ত্ৰৰ বাণী অনুসাৰে সিদ্ধ হবলৈ এইদৰে হ'ব। ২৩ সেই সময়ত গৰ্ভবতী আৰু পিয়াহ দিয়া তিৰোতা সকলৰ সন্তোষ হ'ব। কিয়নো দেশ খনত অতিশয় দুখ আৰু এই লোক সকলৰ ওপৰত ক্ষেত্ৰ হ'ব। ২৪ তেওঁলোক তোৱালৰ আঘাতত পৰিব আৰু সকলো দেশলৈ বন্দী কৰি নিয়া হ'ব; আৰু অনা-ইছুদী মানুহৰ কাল সম্পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে যিবুচালেম অনা-ইছুদী মানুহৰ ভৰিবে গচাৰা হ'ব। ২৫ তেতিয়া সূৰ্য, চন্দ্ৰ আৰু তৰাবোৰত নানা চিন লোকা পথীবৰীতো, সাগৰ আৰু চৌৰ তজ্জন-গৰ্জনৰ কাৰণে ব্যাকুল হোৱা জাতিৰেবৰ ক্ষেত্ৰ হ'ব। ২৬ পথীবৰীত যি ঘটিব, তাৰ চিনতা আৰু ভয়ত মানুহৰেৰ বিমুচ্ছিত হ'ব; কিয়নো আকাশৰ পৰাক্রমৰে লৰোৱা হ'ব। ২৭ তেতিয়া পৰাক্রম আৰু মহা প্ৰতিপৰে মানুহৰ পুৰুক মেধত অহা দেখিব। ২৮ কিন্তু এইবোৰ ঘটনা ঘটিবলৈ আৰস্ত হ'লে, মূৰ দাঙি ওপৰলৈ চোৱা, কিয়নো তোমালোকৰ পৰিবাগ ওচৰ চাপিছে।” ২৯ পাছত যীচুৰে তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, “তিমু আদি সকলো গছ চোৱা; ৩০ সেইবোৰ কুইপিত মেলা দেখিলে, তেতিয়া জহকাল ওচৰ হৈছে বুলি তোমালোকে এইবোৰ ঘটা দেখিবা, তেতিয়া দৈশ্বৰ বাজ্য ওচৰ হৈ আহিছে বুলি জিবিবা। ৩২ মই তোমালোকক স্বৰূপকে ক'লে, এই কালৰ লোক সকল লুণ হুণ হোৱাৰ আগেয়ে সকলো ঘটিব। ৩৩ স্বৰ্গ আৰু পথীবৰী লুণ হ'ব; কিন্তু মোৰ বাক্য লুণ নহ'ব। ৩৪ কিন্তু এইবোৰ চিন্তা, মণ্ডতা আৰু অপৰিমিত ভোজনৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ দ্বাদ্য যেন ভাৰাগ্রস্ত নহয় আৰু কান্দাৰ নিচিনাসেইদিন যেন তোমালোকলৈ অকস্মাতে নাহে, এই কাৰণে তোমালোকে নিজে সারধানে থাকিব। ৩৫ কিয়নো সেইদিন পথীবৰীত বসতি কৰা সকলো লোকৰ ওপৰলৈ আহিব। ৩৬ কিন্তু এই সকলো ঘটিবলৈ লগা ঘটনাৰ পৰা তোমালোক সামৰিব বাবে আৰু মানুহৰ পুৰুক আগত যিথ হৈবলৈ যেন সমৰ্থ হোৱা, এই কাৰণে সকলোৰে সময়তে পৰ দি প্ৰাণৰ্থা কৰি থাকিবাব।” ৩৭ সেই সময়ত তেওঁ দিনত মন্দিৰত গৈ উপদেশ দি আছিল; আৰু বাতি বাহিৰলৈ গৈ, জৈতুন নামেৰে পৰ্বতত কঠাইছিল। ৩৮ সকলো মানুহে মন্দিৰত তেওঁৰ কথা শুনিব বাবে বাতিপুৰা সোনকালে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছিল।

২২

মই সময় খৰিব নোহোৱা পৰ্বতৰ ওচৰ হোৱাতো, এই পৰ্বক নিষ্ঠাৰ পৰ্ব বোলা হয়, ২ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে কেনেকৈ যীচুৰক বধ কৰিব পাৰে, তাৰে উপায় বিচাৰিলে, কিয়নো তেওঁলোকে লোক সকলক ভয় কৰিছিল। ৩ তেতিয়া বাৰ জন পাঁচনিৰ মাজৰ যিহুদা, যাৰ উপনাম দুৰ্কৰিয়োতীয়া, তেওঁৰ ভয়ত কিছুই নামদার সোমাল। ৪ তাতে তেওঁ গৈ গৈ, কেনেকৈ যীচুৰক তেওঁলোকৰ হাতত শোধাই দিব। ৫ তেতিয়া পৰায়ে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সেনাপতি সকলৰ সৈতে কথা-বাৰ্তাৰ হ'ল। ৫ তেতিয়া তেওঁলোকে আনন্দিত হ'ল আৰু তেওঁক ধন

দিবলৈ সন্তাই'হ'ল। ৬ তাতে তেওঁ মান্তি হ'ল আবু লোক সকল নথকা সময়ত, তেওঁলোকৰ হাতত তেওঁক শোধাই দিবলৈ সুযোগ বিচারিলে। ৭ খৰিৰ নোহোৱা পিঠাৰ দিন, যিদিনা নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ মেৰ বালি দিব লাগে, সেইদিন উপস্থিত হোৱাত, ৮ যীচুৱে পিতৰ আবু যোহনক পঠিয়াই দি ক'লে, “তোমালোক যোৱা, আমি ভোজন কৰিবলৈ নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ ভোজ যুগ্মত কৰিবাগৈ।” ৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “আমি কত যুগ্মত কৰাতো আপুনি ইচ্ছা কৰে?” ১০ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “চোৱা, তোমালোকে নগৰৰ ভিতৰত সোমালৈই, পানী একলহ লৈ অহা এজন মানুহে তোমালোক লগ ধৰিব। তেওঁ যি ঘৰত সোমায়, তোমালোকে তেওঁৰ পাছে পাছে হৈছে গৈ সেই ঘৰত সোমাবা। ১১ তেতিয়া ঘৰৰ গৰাকীক ক'বা, ‘গুৰুৰে তোমাক কৰলৈ কৈছে, বোলে মই যি ঠাইত মোৰ শিশ্য সকলৰ সৈতে নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ ভোজ খাম, সেই আলহী-কোঠালি ক'ভ আছে?’ ১২ তাতে সেই মানুহে সজোৱা ওপৰ-মহলৰ এটা ডাঙৰ কেঠালি তোমালোকক দেখৰাই দিব। তাতে তোমালোকে যুগ্মত কৰিবা।” ১৩ তেতিয়া তেওঁলোক গ'ল আবু তেওঁ কোৱাৰ দৰে তাত সকলোৰো পালো পাছত তেওঁলোকে তাতে নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ ভোজ যুগ্মত কৰিলে। ১৪ সময় হোৱাত, তেওঁ পাঁচনি সকলৰ সৈতে ভোজনত বহিল। ১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ দুখভোগৰ আগেয়ে তোমালোকে সৈতে এই নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ ভোজ খাৰলৈ মই বৰ ইচ্ছা কৰিলোঁ। ১৬ কিয়নো মই তোমালোকক ক'ওঁ, দুশ্বৰৰ বাজ্যত এয়ে সিদ্ধ নোহোৱালৈকে, মই এই ভোজ পুনৰ নাথাওঁ।” ১৭ পাছত যীচুৱে পান-পাত্র লৈ স্তুতি কৰি ক'লে, “এইটো লোৱা আবু তোমালোকৰ মাজত তগাই লোৱা; ১৮ কিয়নো মই তোমালোকক ক'ওঁ, দুশ্বৰৰ বাজ্যত আহি নোপোৱালৈকে মই এই ভোজ পুনৰ নাথাওঁ।” ১৯ তাৰ পাছত পিঠা লৈ তেওঁ স্তুতি কৰিবলৈ আৰু ভাণ্ডি তেওঁলোকক দি ক'লে, “এয়ে তোমালোকৰ কাৰণে দান কৰা মোৰ শৰীৰ, মোক সুৰ্যুবলৈ ইয়াকে কৰিবা।” ২০ পিঠা ভোজন কৰাৰ পাছত, সেইদিনে পান-পাত্রকৈ লৈ ক'লে, “তোমালোকৰ কাৰণে উলিওৱা মোৰ তেজৰ দ্বাৰাই হোৱা যি নতুন নিয়ম, সেয়ে এই। ২১ কিন্তু চোৱা, মোক শক্ৰৰ হাতত শোধাই দিঁতো জন মোৰে সৈতে মেজতে আছে। ২২ কিয়নো মেনেকৈ নিৰূপণ কৰা হৈছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুৰুৰ গতি হ'ব হয়, কিন্তু যি মানুহৰ দ্বাৰাই তেওঁক শোধাই দিয়া হ'ব, তেওঁ সন্তাপৰ পাতা!” ২৩ তাতে তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনে এই কৰ্ম কৰিব, সেই বিষয়ে ইজনে সিজনে সোধা-সুধি কৰিবলৈ ধৰিলো। ২৪ তেওঁলোকৰ মাজত কোন জনক প্রেষ্ট বুলি মনা হ'ব, সেই বিষয়ে তেওঁলোকৰ ভিতৰত বাদ-বিবাদ হ'ল। ২৫ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “আনা-ইহুন্দী বজা সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত বাজতুক কৰে আবু তেওঁলোকৰ মাজত ক্ষমতা পোৱা অধিকাৰী সকলক ‘উপকাৰক’ বুলি কোৱা হয়। ২৬ কিন্তু তোমালোক তেনেকুৰা নহৰ। তোমালোকৰ মাজত যি জন শ্ৰেষ্ঠ, তেওঁ সুৰ এজনৰ নিচিনা হওক; আবু যি জন প্ৰধান, তেওঁ পৰিচাৰকৰ নিচিনা হওক। ২৭ কিয়নো বিবেচনা কৰাচোন, কোন শ্ৰেষ্ঠ? ভোজনত বহা জন নে, পৰিচাৰক জন? ভোজনত বহা জন নহয় নে? কিন্তু মই পৰিচাৰকৰ নিচিনাকৈ তোমালোকৰ মাজত আছোঁ। ২৮ কিন্তু তোমালোক মোৰ সকলো পৰীক্ষাৰ সময়ত, মোৰ লগত থকা লোক হৈছা। ২৯ মোৰ পিতৰে যেনেকৈ মোক বাজ্য দান কৰিলে, সেইদিনে তোমালোককো মই বাজ্যদান কৰিলোঁ, ৩০ মোৰ মেজত মেন ভোজন-পান কৰিবা, এই কাৰণে ময়ো তোমালোকৰ বাবে বাজ্য নিয়োজন কৰি হৈছোঁ। তাতে তোমালোকে সিংহাসনত বহি ইস্ত্রালেৱ বাব ফৈদৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবা। ৩১ চিমোন, চিমোন, চোৱা, ধান চলাবদৰে চালিবলৈ, চ্যৱতানে তোমালোকক তাৰ নিজৰ কৰি ল'ব খুজিলে; ৩২ কিন্তু তোমাৰ বিশাস যেন লোপ নাপায়, এই কাৰণে, মই তোমাৰ অৰ্থে প্ৰার্থনা কৰিলোঁ; আবুতুমি মন পালটোৱাৰ পাছত, তোমাৰ ভাইস্কলকো বিশাসত স্থিৰ হৈ থকিবলৈ উদ্দগাৰ।” ৩৩ পাছত পিতৰে তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু, আপোনাৰ সৈতে বন্দীশাল আবু মৰণলৈকো যাবৰ বাবে মই যুগ্মত হৈ আছোঁ।” ৩৪ তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “হে পিতৰ, মই তোমাক ক'ওঁ, তুমি যে মোক জানা, ইয়াকে তিনি বাব অধিকাৰ নকৰালৈকে, আজি কুকুৰাই

ডাক নিদিবা।” ৩৫ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মই যেতিয়া বিনা ধন, পাদুকা, মোনা আবু জোলোভাৰে, তোমালোকক পঠিয়াইছিলো, তেতিয়া তোমালোকৰ কেনো বস্তুৰ অভাৱ হৈছিল নে?” তেওঁলোকে ক'লে, “কেনো অভাৱ হৈৱো নাছিল।” ৩৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “কিন্তু এতিয়া যাৰ ধনৰ মোনা আছে, তেওঁ তাক ল'ওঁক; সেইদিনে জোলোভাৰ লওঁক; আবু যাৰ তৰোৱাল নাই, তেওঁ নিজৰ চোলা বেচি এখন তৰোৱাল কিনক। ৩৭ কিয়নো মই তোমালোকক ক'ওঁ, এই যি বচন লিখা আছে, সেয়ে মোত সিদ্ধ হ'ব লাগে; ‘তেওঁ বিধানহীন সকলৰ লগত গণ্য হ'লা’ কিয়নো মোৰেই সম্ভৱীয় কথা সিদ্ধ হৈ আছিবে।” ৩৮ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, “হে প্ৰভু, চাওক! ইয়াত দুখন তৰোৱাল আছে।” তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “সেয়ে যোৱেষ্ট।” ৩৯ পাছত তেওঁ বাহিৰলৈ লওাই, তেওঁৰ নিয়মৰ দৰে জৈতুন পৰ্বতলৈ গ'ল, আবু শিশ্য সকল তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। ৪০ সেই ঠাই পাই তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “পৰীক্ষাত যেন নপৰা, এই কাৰণে প্ৰার্থনা কৰা।” ৪১ পাছত তেওঁ এটা শিলৰ দলি সমান আৰত বৈ অঁচুকাঢ়ি প্ৰার্থনা কৰি ক'লে, ৪২ “হে পিতৰ, যদি তোমাৰ ইচ্ছা হয়, তেনেহলে এই দুখৰ পান-পাত্ৰ মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ কৰা; তথাপি মোৰ ইচ্ছা নহয়, তোমাৰেই ইচ্ছা সিদ্ধ হোক।” ৪৩ তেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা এজন দুতে তেওঁক দেখা দি, শক্তি দান কৰিলে। ৪৪ পাছত তেওঁ অতি যাতনা পাই বৰকৈ প্ৰার্থনা কৰিব ধৰিলে, আবু গোটা বাঞ্ছি মাটিলৈ বৈ যোৱা তেজৰ নিচিনাকৈ, তেওঁৰ ঘাম তেজময় হৈ গ'ল। ৪৫ পাছত তেওঁ প্ৰার্থনা কৰি উঠি, শিশ্য সকলৰ ওচৰলৈ আহিল আবু তেওঁলোকক শোকত ভাগৰি শুই যোৱা দেখি ক'লে, ৪৬ “তোমালোকে কিয় শুইছা? পৰীক্ষাত যেন নপৰা, এই কাৰণে উঠি প্ৰার্থনা কৰা।” ৪৭ তেওঁ ক'ওঁ কথা কৈ থাকেতেই, বাৰ জন পাঁচনিৰ লগৰ যিহুদাৰ নেতৃত্বত এদল মানুহ আহি সেই ঠাইত উপস্থিত হ'ল। তাতে তেওঁ চূমা খালৈ যীচুৰ ওচৰ চাপি গ'ল। ৪৮ কিন্তু যীচুৱে তাক ক'লে, “হে যিহুদা, তুমি চুমাৰেহে মানুহৰ পুত্ৰক শক্ৰৰ হাতত শোধাই দিছা নে?” ৪৯ পাছত কি ঘটিব, তাকে দেখি তেওঁৰ সঙ্গী সকলে ক'লে, “হে প্ৰভু, আমি তৰোৱালেৰে আঘাত কৰিব নে?” ৫০ আবু তেওঁলোকৰ কোনো এজনে মহা-পুৰোহিতৰ দাস এজনক আঘাত কৰি, তাৰ সো কাগ খন কাটি শোলালে। ৫১ তেতিয়া যীচুৱে সময়িন দি ক'লে, “ইয়াকো সহন কৰা।” পাছে তেওঁৰ কাণ খন চুই, তেওঁক সুষ্ঠ কৰিলে। ৫২ তেতিয়া তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অহা প্ৰধান পুৰোহিত, মন্দিৰৰ সেনাপতি আবু পৰিচাৰকৰ সকলক যীচুৱে ক'লে, “যেনেকৈ ডকাইতৰ বিৰুদ্ধে লওাই আহিল নে? ৫৩ যেতিয়া তোমালোকে তৰোৱাল আবু টাঙেলন লৈ লওাই আহিল নে? ৫৪ যেতিয়া মই নিতো তোমালোকৰ লগত মন্দিৰত আছিলো, তেতিয়া তোমালোকে মোৰ বিৰুদ্ধে হাত নেমেলিলা; কিন্তু এয়ে তোমালোকৰ সময় আবু আকাৰৰ অধিকাৰ।” ৫৫ পাছত তেওঁলোকক তেওঁক ধৰি নিলে, আবু মহা-পুৰোহিতৰ ঘৰলৈ লে গ'ল; কিন্তু পিতৰে এক দুৰ্বত বাখি পাছে গ'ল। ৫৫ পাছত চোতালৰ মাজ মজিয়াত তেওঁলোকে জুই জুই জুলাই একেলগে বাহোতে, পিতৰেৰে তেওঁলোকৰ মাজত বহিল। ৫৬ তেওঁ বহি থাকেতে জুইৰ পোহৰত, কোনো এজনী চাকৰণীয়ে দেখা পাই, তেওঁলৈ একেখাৰে চাই ক'লে, “এই মানুহ জনো তেওঁৰ লগত আছিল।” ৫৭ কিন্তু তেওঁ অঁধীকাৰ কৰি ক'লে, “হে নাৰী, মই তেওঁক চিনি নাপাও।” ৫৮ অলপ সময়ৰ পাছত, আন এজনে তেওঁক দেখা পাই ক'লে, “তুমি তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন।” কিন্তু পিতৰে ক'লে, “হেৰা, মই নহও।” ৫৯ প্রায় এঝন্টা মানুব পাছত, আন কোনো এজনে দৃঢ়কে ক'লে, “সঁচা, এই মানুহ জনো তেওঁৰ লগত আছিল; কিয়নো তেওঁ এজন গালীলীয়া।” ৬০ কিন্তু পিতৰে ক'লে, “হেৰা, তুমি কি কৈছা, মই তেওঁক নাজানোৱেই।” এই কথা ক'ওঁতেই, কুকুৰাই ডাক দিলে। ৬১ তাতে প্ৰভুৰ ঘূৰি পিতৰলৈ চাওতে, এই যি কথা প্ৰভুৰে তেওঁক কৈছিল, ‘কুকুৰাই ডাক দিয়া আগেয়ে, তুমি তিনি বাব মোক অধীকাৰ কৰিবা।’ ৬২ সেই কথা সুৰবি তেওঁ বিহুলৈ গৈ, অতি শোকেৰে কান্দিলৈলৈ ধৰিলো। ৬৩ পাছত যি সকল লোকে যীচুৰ ধৰি বাখিছিল, তেওঁলোকে তেওঁক বিদ্যুৎ কৰি কোবালে; ৬৪ আবু কাপোৰেৰে তেওঁৰ চকু বাঞ্ছি সুধিলে, “তোমাক কোনে মারিলে, ইয়াক ভাববাণীৰে কোৱা?” ৬৫ আবু নিন্দা কৰি যীচুৰ বিহুলৈ

ଆନ ଆନ ବହ କଥା କ'ଲେ । ୬୬ ପାଛତ ଦିନ ହଳତ, ପ୍ରଧାନ ପୁରୋହିତ ଆବୁ ବିଧାନ ଅଧ୍ୟାପକ ସକଳର ସୈତେ ଲୋକ ସକଳର ପରିଚାରକ ସକଳ ଗୋଟିଏ ଖାଲେ ତେଁଣ୍ଠାକେ ତେଁଣ୍ଠାକେ ମହାଭାତିଲେ ଆନିଲେ, ୬୭ ତେଁଣ୍ଠାକେ କ'ଲେ, “ତୁମି ଯଦି ଆଣ୍ଟି ହୋରା, ତେଣେହେ ଆମକ କୋରା ।” କିନ୍ତୁ ତେଁଣ୍ଠାକେ ତେଁଣ୍ଠାକେ କ'ଲେ, “ଯଦି ତୋମାଲୋକକ କଣ୍ଠ, ତଥାପି ତୋମାଲୋକେ ମୋକ ବିଶ୍ୱାସ ନକରିବା, ୬୮ ଆବୁ ଯଦି ସୁଧୋ, ତଥାପି ଉତ୍ତର ନିଦିବା । ୬୯ କିନ୍ତୁ ଏତିଯାର ପରା ମାନୁଷ ପ୍ରତି ଈଶ୍ୱରର ପରାକ୍ରମର ମୌର୍ଯ୍ୟ ହାତେ ବହି ଥାକିବ ।” ୭୦ ତେତିଯା ତେଁଣ୍ଠାକେ ତେଁଣ୍ଠାକେ ମୁଧିଲେ, “ତେଣେହେ ତୁମି ଈଶ୍ୱରର ପତ୍ର ନେ?” ଯାଚିରେ ତେଁଣ୍ଠାକେକ କ'ଲେ, “ତୋମାଲୋକେଇ କୋରା ଯେ, ମହି ହଞ୍ଚ ।” ୭୧ ତେତିଯା ତେଁଣ୍ଠାକେକ କ'ଲେ, “ଆମର ଅନ୍ୟ ସାକ୍ଷର କି ପ୍ରୋଜେଣ ଆଛେ? କିଯନିଲୋ ଆମି ନିଜେ ଏଓର ମୁଖର ପବାଇ ଏତିଯା ଶୁଣିଲୀ ।”

২৩ ইয়ার পাছত তেওঁলোক গোটেই লোক সকলে উঠি পীলাতৰ
আগলৈ যীচুক কলৈ আছিল। ২ তেওঁলোকে তেওঁক অপবাদ দি
কলৈ ধৰিবলৈ, বোলে, “আমি দেখিছো যে, এই মানুহজন চীজাবক কৰ
দিবলৈ নিষেধ কৰেঁতা আৰু নিজকে নিজে অভিযোগ বজা বুলি আমাৰ
দেশীয়ে মানুহক বিপথে নিওঁতা।” ৩ তেওঁয়া পীলাতে তেওঁক সুধিলে, “তুমি
ইহুদী সকলৰ বজা নে?” তাতে যীচুরে উত্তৰ দি কলে, “তুমিয়েই কৈছা।”
৪ তেওঁয়া পীলাতে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু লোক সকলক ক’লে, “মই এই
মানুহ জনৰ বিৰুদ্ধে কোনো দেষ বিচাৰি নাপালোঁ।” ৫ কিন্তু তেওঁলোকে
পুৰু ক’লে, “এই মানুহ জনে গালীল প্ৰদেশৰ পৰা আৰুষ কৰিব গোটেই
যিহুদীয়ত আৰু অতিয়া এই ঠাইতো লোক সকলক উপদেশ দি উচ্চাই
আছে।” ৬ পীলাতে ইয়াকে শুনি, মানুহ জন গালীলীয়া নে? এই বুলি
সুধিলে। ৭ পাছত তেওঁক হেৰোদ বজাৰ ক্ষমতাবীন এলোকৰ ভিতৰৰ
বুলি পীলাতে জানিবলৈ পোৱাত, তেওঁক হেৰোদৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে;
কিয়নো সেই সময়ত তেৱে যীচুলেমতে আছিল। ৮ যেতিয়া হেৰোদে
যীচুক দেখিলে, তেওঁ অতিশয় আনন্দিত হ’ল; কিয়নো বহু দিনৰ পৰা
তেওঁক চাবলৈ ইছা কৰি অছিল তেওঁ তেওঁৰ বিধয়ে শুণিছিল, সেয়ে তেওঁ
কৰা পৰাক্ৰম কাৰ্য চাবলৈ তেওঁ আশা কৰিছিল। ৯ তেওঁয়া হেৰোদে
অনেক কথা সুধিলে, কিন্তু যীচুৱে তেওঁক একো উত্তৰ নিদিলো। ১০ আৰু
প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে উগ্র হৈ বৰকৈতে তেওঁক
অপবাদ দি আছিল। ১১ পাছত হেৰোদে তেওঁৰ সেনা সকলোৱে সৈতে
যীচুক হেয়েজান আৰু বিদ্ৰূপ কৰিব, বাজকীয়া বন্ধু পিঙ্কাই পীলাতৰ ওচৰলৈ
আকো পঠিয়াই দিলে। ১২ সেই দিনৰ পৰা হেৰোদ আৰু পীলাত পৰম্পৰা
বন্ধু হল (ইয়াৰ আগেয়ে তেওঁলোকৰ মাজত শৰ্কুৰ ভাৰ আছিল)। ১৩ পাছত
পীলাতে প্ৰধান পুৰোহিত, শাসনকৰ্তা সকলক আৰু লোক সকলক মাতি
গোটে খুৰালো। ১৪ আৰু তেওঁলোকৰ ক’লে, “লোক সকলক অপথে নিওঁতা
বুলি, এই মানুহ জনক মোৰ ওচৰলৈ আলিলা; কিন্তু চোৱা মই তোমালোকৰ
আগত সেৱা-বিচাৰ কৰিব, তোমালোকে অপবাদ দিয়া কথাত তেওঁৰ একো
দোষ নাপালোঁ। ১৫ হেৰোদেও একো দোষ নাপালো; কিয়নো তেওঁ পুনৰ
আমাৰ ওচৰলৈ এওঁক পঠিয়াই দিলে আৰু চোৱা, এওঁ প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য
কোনো কৰ্ম কৰা নাই। ১৬ এই হেতুকে এওঁক শাস্তি দি এৰি দিম।” ১৭
সেই পৰিৰ সময়ত তেওঁলোকলৈ এজনক মুকলি কৰি দিবলগীয়া আছিল।
১৮ কিন্তু সকলোৱে একেলগে আটাহ পাৰি ক’লে, “ইয়াক দূৰ কৰক;
বাৰাবাক আমাৰ বাবে মুকলি কৰক।” ১৯ সেই বাৰাবাই নগৰৰ মাজত
বাজদ্রোহ আৰু নৰ-বধ কৰাৰণে তাক বন্দীশালত ঘোৱা হৈছিল। ২০
তাতে পীলাতে যীচুক মুকলি কৰিবলৈ ইছা কৰিব, তেওঁলোকৰ আকো
ক’লে, ২১ কিন্তু তেওঁলোকে আটাহ পাৰি ক’লে, “তাক কুচত দিয়ক,
কুচত দিয়ক।” ২২ তেওঁয়া তেওঁ তৃতীয়বাবো তেওঁলোকৰ ক’লে, “কিয়?
এই মানুহ জনে কি দোষ কৰিলে? প্ৰাণদণ্ডৰ কোনো কাৰণ মই বিচাৰি
পোৱা নাই; এই হেতুকে এওঁক শাস্তি দি এৰি দিম।” ২৩ কিন্তু তেওঁলোকে
দাবী কৰিলে; তেওঁক যেন কুচত দিয়া হয়, এই আশয়েৰে আঁকোৰগোজ
হৈ বৰ মাতৰে নিবেদন কৰিলে। তাতে পীলাতে তেওঁলোকৰ বৰ মাতত
পতিয়ন গ’লা। ২৪ তেওঁয়া পীলাতে তেওঁলোকৰ সেই নিবেদনৰ দৰে
কৰিবলৈ বায় দিলে। ২৫ পাছত বাজদ্রোহ আৰু নৰ-বধ কৰাৰ কাৰণে

বন্ধুশালত থেরা যি জনক তেওঁলোকে খুজিছিল, সেই জনক তেওঁ মুকলি করি দিলো কিন্তু যৌচৰ তেওঁলোকৰ ইচ্ছাট শোধাই দিলো। ২৬ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক লৈ যাওতে গাঁৱৰ পৰা আহা চিমোন নামেৰে এজন কুবীয়ামা মানুহক ধৰি যৌচৰ পাছে পাছে ক্রুটো লৈ যাবলৈ তেওঁক কান্দত তলি দিলো। ২৭ তাতে মানুহৰ এটা বহু দল আৰু তেওঁলৈ হিয়া চুকুৱাই বিলাপ কৰা অনেক মহিলা তেওঁপ পাছে পাছে গ'ল। ২৮ কিন্তু যৌচৰে তেওঁলোকলৈ ঘূৰি ক'লে, “হে যিৰুচালেমৰ জীৱীয়ৰী সকল, মোৰ বাবে নাকান্দিবা, নিজৰ বাবে আৰু তোমালোকৰ সত্ত্বন সকলৰ বাবে জ্ঞান কৰা। ২৯ কিয়নো চোৱা, যি সময়ত বদ্ধ্য তিৰোতা, সন্তান নোহোৱা গৰ্ত আৰু পিয়াহ নিদিয়া স্তনক ধন্য বুলিব, এনে কাল আহিছ। ৩০ তেড়িয়া লোক সকলে পৰ্বতৰোক ক'বলৈ ধৰিব, ‘আমাৰ ওপৰত পৰা’, উপপৰ্বতৰোক ক'বলৈ ধৰিব, ‘আমাৰ ঢাৰিব ধৰা’। ৩১ কিয়নো কেচো গচ্ছত যদি তেওঁলোকে এইবোৰ কৰ্ম কৰে, তেনহেলে শুকান গচ্ছত কি কৰা যাব?” ৩২ সেই সময়ত দুজন দুকৰ্মী মানুহকো তেওঁলৈ লগত বধ কৰিবলৈ লৈ যোৱা হ'ল। ৩৩ পাছত মূৰৰ লাউখোলা নামেৰে ঠাই পোৱাত, তাতে তেওঁক আৰু তেওঁৰ সোফালৈ এজন আৰু বাঁওফলৈ এজন, এইদৰে সেই দুজন দুকৰ্মী মানুহকো ক্রুচত দিলো। ৩৪ তেড়িয়া যৌচৰে ক'লে, “হে পিতৃ, এওঁলোকক ক্ষমা কৰা; কিয়নো এওঁলোকে কি কৰিবছে, সেই বিষয়ে নাজোনে।” পাছত তেওঁলোকে চিঠি খেলি তেওঁৰ বন্ধু ভগাই লৈলো। ৩৫ আৰু সোক সকলে যিহু হৈ চাই থাকেতে শাসনকৰ্তা সকলে তেওঁক উপহাস কৰি ক'লে, “ই আন লোককহে বক্ষা কৰিব পাৰিবলৈ যদি ই দৈশ্ব্যৰ সেই অভিষিক্ত আৰু তেওঁৰ মণোনীত জন হয়, তেনহেলে নিজকে নিজে বক্ষা কৰক।” ৩৬ সেনাবোৰেও ওচলৈ আহি, তেওঁক চিৰকা যাচি ঠাঁটা কৰি ক'লে, ৩৭ “আপুনি যদি ইছুনী সকলৰ বজা হয়, তেনহেলে নিজকে নিজে বক্ষা কৰক।” ৩৮ আৰু “এওঁ ইছুনী সকলৰ বজা”। এই বুলি লিখা এখন জাননী তেওঁৰ ওপৰত লিখি দিলো। ৩৯ তেড়িয়া ক্রুচত আৰি থোৱা সেই দুজন দুকৰ্মীৰ এজনে তেওঁক নিদা কৰি ক'লে, “আপুনি শ্বাস নহয় নে? আপুনি নিজকে আৰু আমাকাৰ বক্ষা কৰক।” ৪০ কিন্তু আনজনে সেই দুকৰ্মীক ডিবিয়াই ক'লে, “তুমি একেই দণ্ডত থাকিও দৈশ্ব্যৰলৈ ভয় নকৰা নে? ৪১ আমি হলে ন্যায় দণ্ডৰ যোগ্য-পাত্ৰ, আমি নিজ নিজ কৰ্মৰ উচিত ফল পাইছোঁ কিন্তু এইজনে একো অনুচিত কৰ্ম কৰা নাই।” ৪২ পাছত তেওঁ ক'লে, “হে যৌ, আপুনি আপোনাৰ বাজালৈ আহিলে, মোকা সুৱাৰিব।” ৪৩ যৌচৰে তেওঁক ক'লে, “মই তোমাক স্বৰূপকৈ কঁও, তুমি আজিয়েই পৰমদেশত মোৰ সঙ্গী হো।” ৪৪ তেড়িয়া বাৰ মান বজাৰ সময় হ'ল আৰু তিনি বজালৈকে গোটেই খন দেশৰ ওপৰত আকৰ্ষণ হ'ল; ৪৫ সৰ্বত্রে লুণ্ঠে হ'ল আৰু মান্দিৰৰ আঁক-কাপোৰ খন মাজেদি ফৰ্টি গ'ল। ৪৬ পাছত যৌচৰে বৰ মাতৰে ক'লে, “হে পিতৃ, তোমাৰ হাতত মোৰ আত্মা সমৰ্পণ কৰিছোঁ।” এই বুলি কৈ, তেওঁ প্রাণ ত্যাগ কৰিবলৈ। ৪৭ তেড়িয়া যি যি হ'ল, তাকে দেখি, এশৰ সেনাপতিয়ে দৈশ্ব্যৰ প্ৰশংসা কৰি ক'লে, “এই মানুহ জন সঁচাকৈ ধৰ্মিক আছিল।” ৪৮ এই দৃশ্য চাৰলৈ যি সকল লোক আহিল, তেওঁলোকে এই সকলোঁ ঘটনা দেখি হিয়া ভুকুৱাই উলটি গ'লা। ৪৯ কিন্তু তেওঁৰ চিনাকি লোক আৰু যি তিৰোতা সকল গালীল প্ৰদেশৰ পৰা তেওঁৰ পাছে পাছে আহি আছিল, তেওঁলোকেও আতৰত যিহু হৈ এইবোৰ ঘটনা চাই আছিল। ৫০ তেড়িয়া তাত উপস্থিত থকা ইছুনী সকলৰ অবিমাথিয়া নগৰৰ যোচেফ নামেৰে উত্তম আৰু ধৰ্মিক হিচাপে জনাজাত যি ধৰ্মিক মেলুৱে জন আছিল, ৫১ সেই মেলুৱে জনে তেওঁলোক আলোচনা আৰু কৰ্মত সন্ধানি দিয়া নাছিল। তেওঁ অবিমাথিয়াৰ পৰা আহিছিলা এই চহৰ খন আছিল ইছুনী লোকৰ চহৰ। তেওঁ দৈশ্ব্যৰ বাজালৈ অপেক্ষা কৰি আছিল। ৫২ এই বাজি জনে পীলাতৰ ওচৰলৈ গৈ যৌচৰ দেহ বিচাৰিলৈ। ৫৩ পাছত তেওঁক নমাই শণ সুতাৰ মহি কাপোৰেৰে মেৰিবাই, আগেয়ে কোনো বাঞ্চিৰ দেহ নোথোৱা শিলত খাদি উলিওৱা এটা মৈদামত শুৰাই থালো। ৫৪ সেইদিন আয়োজনৰ দিন আছিল আৰু বিশ্বামৰো ওচৰ চাপিছিল। ৫৫ তাতে তেওঁৰ সৈতে গালীল প্ৰদেশৰ পৰা আহা তিৰোতা সকলে তেওঁৰ দেহ কেনেকৈ থোৱা হ'ল, সেই বিষয়ে চালৈ আহিছিলা। ৫৬ পাছত উলটি আহি, সugন্ধি দ্বৰ্য আৰ

তেল যুগ্মত করিলে। পাছত তেওঁলোকে বিধানৰ দৰে বিশ্রামবাৰে জিৰণি
ল'লে।

২৪ কিন্তু সংগ্ৰহৰ প্ৰথম দিনা অতি দেকমোকালিতে, তেওঁলোকে
যুগ্মত কৰা সুধিৰি দ্বৰ্য লগত লৈ মৈদামৰ ওচৰলৈ আছিল। ২
তেওঁলোকে মৈদামৰ মুখৰ পৰা শিলচটা বগৰাই থোৱা দেখিলে। ৩ পাছত
তেওঁলোক মৈদামৰ ভিতৰলৈ সেমাই গল কিন্তু তাৎ প্ৰতু যীচুৰ দেহ
দেখা নাপালে। ৪ তাতে তেওঁলোকে এই বিষয়ে সংশয় কৰি থাকোতে,
সেই ঠাইত চক্ৰমুকীয়া বন্ত পিঙ্কা দুজন পুৰুষ তেওঁলোকৰ ওচৰত আহি
থিয় হল। ৫ পাছত তিবোতা সকলে ভয় পাই মাটিৰ ফালে মূৰ দোৱাই
থাকোতে, সেই দৃতে তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকে ঘৃত সোৱৰ মাজত
জীৱিত জনক কিয় বিচাৰিছা?” ৬ “তেওঁ ইয়াত নাই, কিন্তু তেওঁ উঠিল!
তেওঁ গালীল প্ৰদেশত থাকোতেই, যি কথা কৈছিল, সেই কথা তোমালোকে
সোৱৰণ কৰা, ৭ তেওঁ কৈছিল বোলে, মানুহৰ প্ৰত পাপী লোকৰ হাতত
সমৰ্পিত হ'ব আৰু ক্ৰুচত হত হৈ, তৃতীয় দিনা পুনৰায় উঠিৰ লাগিবা”
৮ সেই সময়ত তেওঁ কোৱা কথাবোৰ তিৰোতা সকলৰ মনত পৰাত,
৯ তেওঁলোকে মৈদামৰ পৰা ঘূৰি গৈ, এঘাৰ জন পাইদিনকে আদি কৰি
সকলোকে এই সকলো কথাৰ সহাদ দিলে। ১০ তেওঁলোকৰ মাজত
মগদলীনী মৰিয়ম, যোহানা আৰু যাকোবৰ মার মৰিয়ম আছিল; আৰু
তেওঁলোকে সৈতে আন কেইজনায়েও পাঁচনি সকলক এইবোৰ কথা
ক'লে। ১১ কিন্তু পাঁচনি সকলৰ দৃষ্টিত সেইবোৰ অনৰ্থক কথা মেন লগাত,
তেওঁলোকে তিৰোতা সকলক অবিশ্বাস কৰিলে। ১২ তথাপি পিতৰে উঠি
মৈদামলৈ লৱি গৈ, চাপিৰ চাই কেৱল শণ সৃতাৰ মাহি কাপোৰ কেইখন
দেখিলো পাছে যি ঘটিল তাতে তেওঁ বিস্ময় মানি নিজ ঘৰলৈ গুঁচ গল। ১৩
পাছত তেওঁলোকৰ মাজৰ দুজনে সেই দিনাই যিবৃচালেমৰ পৰা চাৰে সাত
মাইল দূৰত থকা ইয়াম্যানু নামৰ এখন গাঁৱলৈ গৈ আছিল। ১৪ তেওঁলোক
দুয়োজনে এই সকলো ঘটনাৰ বিষয়ে কথোপকথন কৰি গৈ আছিল। ১৫
তেওঁলোকে কথোপকথন আৰু সোধা-সুধি কৰি থাকোতেই, যীচুৰে নিজে
ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকৰ সৈতে যাব ধৰিলে। ১৬ কিন্তু তেওঁলোকে যেন
তেওঁক চিনিব নোৱাৰে, এই কাৰণে তেওঁলোকৰ চকু বন্ধ হল। ১৭ যীচুৰে
তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকে ইজনে সিজনে কি কথা পাতি গৈ
আছা?” তাতে তেওঁলোক মলিন মুখেৰে থিয় হৈ ব'ল। ১৮ তেতিয়া ক্লিয়পা
নামৰ এজনে উত্তৰ দি ক'লে, “যি যি কথা এই কেইদিনত ঘটি আছে,
সেইবোৰ কথা যিবৃচালেমত বাস কৰি কেৱল আপনুয়ে নাজনে হ'বলা?”
১৯ যীচুৰে তেওঁলোকক সুধিলে, “কি কথা?” তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, যি
নাচৰতীয়া যীচু, দৈশৰ আৰু সকলো লোকৰ সাক্ষাতে কৰ্মত আৰু বাক্যত
পৰাক্ৰমী ভাববাদী আছিল, ২০ তেওঁক আমাৰ প্ৰধান পুৰোহিত আৰু
শাসনকৰ্তা সকলে কেনেকৈ দেৱী কৰি প্ৰাণদণ্ডৰ অৰ্থে শোধাই দি ক্ৰুচত
দিলে। ২১ কিন্তু যি জনে ইস্তামেল লোকক মুক্ত কৰিব, তেৱেই সেই জন
বুলি আমি আশা কৰিছিলোঁ। কিন্তু এই সকলোক উপৰি এই কথা ঘটা
আজি তিনি দিন হৈছে। ২২ ইয়াৰ উপৰি আমাৰ লগৰ কেইবাগৰাকী
তিৰোতাইয়ো ৰাতিপুৱাই মৈদামলৈ গৈ আমাক বিস্যাল লগালে; ২৩
কিয়নো তেওঁ দেহ নাপাই উলটি আহি ক'লে যে, তেওঁলোকে দৃত সকলক
দেখা পালে আৰু তেওঁ জীবাই উঠিল বুলি কোৱা শুনিলে। ২৪ পাছত আমাৰ
লগৰ কেইজনমান মানুহ মৈদামলৈ গৈ তিৰোতা সকলে কোৱাৰ দৰেই
দেখিলে; কিন্তু তেওঁক দেখা নাপালে। ২৫ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “হে
নিৰ্বোধ আৰু ভাববাদীয়ে কোৱা সকলো কথাত বিশ্বাস কৰিবলৈ ভোগেহা
মনৰ মানুহ! ২৬ আৰীষ্টে দুখ ভোগ কৰি নিজৰ প্ৰতাপত সোমাৰ নেলাগিছিল
নে?” ২৭ পাছত তেওঁ মোচিৰ পৰা আৰু সকলো ভাববাদীৰে পৰা আৰস্ত
কৰি শোটেই ধৰ্মশাস্ত্ৰ নিজৰ বিষয়ে লিখা কথা তেওঁলোকক বুজাই
দিলে। ২৮ এনেদৰে তেওঁলোকে যাব বিচৰা গাৰৰ ওচৰ পোৱাত, যীচুৰে
আৰু দুৰ পথ যাবলৈ থকা যেন দেখুৱালে। ২৯ কিন্তু তেওঁলোকে যীচুক
বৰকৈ অনুৰোধ কৰি ক'লে, “চাওক, এতিয়া দিনৰ শেষ; প্ৰায় সন্ধিয়া
হৰলৈ হৈছে। আপুনি আমাৰ সৈতে থাকি যাওঁক” ৩০ তেতিয়া তেওঁ
তেওঁলোকৰ সৈতে থাকিল। পাছত তেওঁ ভোজন কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ

লগত বহোঁতে পিঠা লৈ আশীৰ্বাদ কৰি ভাতি তেওঁলোকক দিলে। ৩১
এনেতে তেওঁলোকৰ চকু মুকলি হ'ল আৰু তেওঁক চিনি পালে; তেতিয়া
তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা আড়শ্য হল। ৩২ পাছত তেওঁলোকে পৰস্পৰে
কোৱা-কুই কৰি ক'লে, “বাটত আহি থাকোতে তেওঁ যেতিয়া আমাৰ সৈতে
কথোপকথন কৰিছিল আৰু ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ অৰ্থ বুজাই দিছিল, তেতিয়া আমাৰ
হৃদয় প্ৰজ্ঞলিত হৈছিল নে?” ৩৩ সেই সময়তে তেওঁলোক দুজন উঠি,
যিবৃচালেমলৈ উলটি আছিল; তাতে একে ঠাইতে গোট খোৱা এঘাৰ জন
আৰু লগত থকা সকলক দেখা পাই, ৩৪ তেওঁলোকক ক'লে, “নিচ্য প্ৰভু
উঠিল; আৰু চিমোনক দেখা দিলে।” ৩৫ পাছত বাটত যি যি হল আৰু
পিঠা ভাগোতে তেওঁক কেনেকৈ চিনি পালে, সেই সকলোবোৰ সেই দুজন
লোকে তেওঁলোকক ক'লে। ৩৬ এইবোৰ কথা কৈ থাকোতেই যীচু নিজে
তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ ক'লে, “তোমালোকৰ শাস্তি হওক!” ৩৭ কিন্তু
ভূত দেখিছোঁ বুলি ভাৰি, তেওঁলোকৰ ভয়াতুৰ আৰু আতঙ্কিত হ'ল। ৩৮
তেতিয়া যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ মনত কিয় উগুল-ঘৃণুল
লাগিছে? আৰু তোমালোকৰ অনৰ্বত কি কাৰণে প্ৰশ্ন জাগিছে? ৩৯ মোৰ
হাত আৰু ভাৰি চাই জাত হোৱা যে মইহে, মোক স্পৰ্শ কৰি চোৱা যি দৰে
মোক দেখিছোঁ, সেইদৰে আভাৰ হ'লে হাড় আৰু মাংস নাই”; ৪০ ইয়াকে
কৈ তেওঁ নিজৰ হাত-ভাৰ তেওঁলোকক দেখৰালে। ৪১ কিন্তু তেওঁলোক
আনন্দিত হ'লেও, তেতিয়াও অবিশ্বাস কৰি বিস্যাম মানি থকা বাবে, যীচুৰে
তেওঁলোকৰ ক'লে, “তোমালোকৰ কিবা খোৱা বস্ত আছে নে?” ৪২
তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক এতোখৰ ভজা মাছ দিলে। ৪৩ যীচুৰে তাকে
লৈ তেওঁলোকৰ আগত খালে; ৪৪ আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মোচিৰ
বিধানত, ভাৰবাদী সকলৰ বিধান-শাস্ত্ৰত আৰু গীতামালত মোৰ বিষয়ে যি
যি বচন লিখা আছে, সেই সকলো সিদ্ধ হ'ব লাগে বুলি তোমালোকৰ
লগত থাকোতেই, যি কথা মাই কৈছিলোঁ, মোৰ সেই কথা এই।” ৪৫
তেতিয়া তেওঁ ধৰ্মশাস্ত্ৰ বুজিটেল তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ চকু মুকলি কৰি
দিলে; ৪৬ আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “এইদৰে লিখা আছে, যে আৰীষ্টে
দুখভোগ কৰি ভৃতীয়া দিনা মৃত লোকৰ মাজত পৰা পুনৰায় উঠিলা। ৪৭ আৰু
যিবৃচালেমৰ পৰা আৰস্ত কৰি সকলো জাতিৰ আগত মন-পালটন আৰু
পাপ মোচনৰ কথা তেওঁৰ নামেৰে মোষণা কৰা হ'ব। ৪৮ তোমালোক এই
সকলোৰে সাক্ষী আছা। ৪৯ চোৱা মোৰ পিতৃয়ে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই
প্ৰতিজ্ঞা তোমালোকলৈ পঠাই দিমা কিন্তু ওপৰৰ পৰা শক্তি নোপোৱালৈকে
এই নগৰতে থাকা।” ৫০ পাছত যীচুৰে তেওঁলোকক বৈথনিয়া গাৰিৰ
সন্ধুখলৈকে আগবঢ়াই আনি, তেওঁ হাত উঠাই তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ
কৰিলে। ৫১ এইদৰে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি থকা সময়ত, তেওঁ
তেওঁলোকৰ পৰা পৃথক হ'ল আৰু তেওঁক স্বীকৃত নিয়া হ'ল। ৫২ তেতিয়া
তেওঁলোকে তেওঁক স্তুতি কৰি, অতি আনন্দেৰে যিবৃচালেমলৈ উলটি
আছিল; ৫৩ আৰু সদায় মন্দিৰত দীপ্খৰৰ প্ৰশংসা কৰি থাকিল।

যোহন

১ আদিতে বাক্য আছিল; বাক্য ঈশ্বর সৈতে আছিল আবু সেই বাক্যাই স্বয়ং ঈশ্বর। ২ এই বাক্য আদিতে ঈশ্বর সৈতে আছিল। ৩ তেওঁ দ্বারাই সকলো সৃষ্টি হল আবু যি সকলো হল, সেইবোৰ এটাও তেওঁৰ অবিহনে নহ'ল। ৪ জীৱন বাক্যতেই আবু সেই জীৱনই সকলো মানুহক পঠিয়াইছিল। ৫ সেই শোহৰ আদ্বাৰত উজ্জ্বল উঠিল আবু আদ্বাৰে তাৰ পৰাত্ত নকৰিলে। ৬ ঈশ্বৰে যোহন নামেৰে এজন মানুহক পঠিয়াইছিল। ৭ তেওঁ সেই পোহৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিবলৈ এজন সাক্ষীবুৰ্পে আহিছিল যাতে তেওঁৰ দ্বারাই সকলোৱে বিশ্বাস কৰে। ৮ যোহন নিজে সেই পোহৰ নাছিল; তেওঁ সেই পোহৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিবলৈহে আহিছিল। ৯ সেই পোহৰ জগতলৈ আহিছিল আবু সকলো মানুহকে পোহৰ দিয়া, সেই সত্ত পোহৰ আছিল। ১০ তেওঁ জগততে আছিল; জগত তেওঁৰ দ্বারাই সৃষ্টি হৈছিল, কিন্তু জগতে তেওঁক নাজালিলে। ১১ যি জগত তেওঁৰ নিজবেই, তেওঁ সেই ঠাইলৈ আছিল, কিন্তু তেওঁৰ নিজৰ লোকেই তেওঁক গ্ৰহণ নকৰিলে। ১২ কিন্তু যিমান মানুহে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে আবু তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰিলে, সেই লোক সকলক ঈশ্বৰৰ সন্তান হ'বলৈ তেওঁ ক্ষমতা দিলে। ১৩ তেওঁলোকৰ জন্ম তেজৰ পৰা বা মাধ্যস্বক অভিলাখৰ পৰা বা মানুহৰ ইচ্ছাৰ পৰা হল, এনে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ পৰাহে হৈছে। ১৪ সেই বাক্যাই মাস্হ হ'ল; অনুগ্ৰহ আবু সত্ততাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ আৰাম মাজত বসতি কৰিলে; তাতে পিতৃৰ একমাত্ পুত্ৰ হিচাপে তেওঁৰ যি মহিমা, সেই মহিমা আমি দেখিলোঁ। ১৫ যোহনে তেওঁৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দি চিৎপৰি ক'লে, “যি জনৰ বিষয়ে মই কৈছিলোঁ, এৱেই সেই জন। যি জন মোৰ পাছত আহিছে, তেওঁ মোতকৈ আগ হল, কাৰণ তেওঁ মোৰ পূৰ্বেও আছিল।” ১৬ আমি সকলোৱে তেওঁৰ সেই পূৰ্বতাৰ পৰা অনুগ্ৰহৰ ওপৰিও বিনামূলীয়া অনুগ্ৰহ পালোঁ। ১৭ কাৰণ মোটিৰ দ্বাৰা বিধান দিয়া হৈছিল, কিন্তু অনুগ্ৰহ আবু সত্ত্বতা যীচু শ্ৰীষ্টিৰ দ্বাৰাহে আছিল। ১৮ ঈশ্বৰক কোনো কেতিয়াও দেখা নাই, পিতৃৰ কোলাত থকা একমাত্ পুত্ৰই তেওঁক প্ৰকাশ কৰিলে। ১৯ যোহনে এই সাক্ষ্য দিলে: ইহুনী সকলো যীচুলামৰ পৰা কেইজনমান পুৰোহিত আবু লৈকীয় যোহনৰ ওচৰলৈ পঠালে। তেওঁলোকে আহি যোহনক সুধিলে, “আপুনি কোন?” ২০ যোহনে অৰ্পীকাৰ নকৰি মুকলীকে উত্তৰ দিলে, “মই শ্ৰীষ্ট নহয়।” ২১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “তেনেহলে কোন? আপুনি এলিয়া নেকি?” তেওঁ ক'লে, “নহয়, মই নহওঁ,” তেওঁলোকে ক'লে, “তেনেহলে আপুনি সেই ভাৰবাদী নেকি?” তেওঁ উত্তৰ দিলে, “নহওঁ।” ২২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “তেনেহলে আপুনি কোন হয়? আমাক কওক যাতে যি সকলে আমাক পঠাইছে, তেওঁলোকক আমি উত্তৰ দিব পাৰোঁ। আপোনাৰ নিজৰ বিষয়ে আপুনি কি কয়?” ২৩ তেওঁ ক'লে, “যিচয়া ভাৰবাদীয়ে যি দৰে কৈছিল, ‘ময়েই সেই মাত, যি জনে মৰুপ্রাপ্তত বিভিজাই কয়, প্ৰত্ৰৰ পথ পোন কৰা।’” ২৪ যোহনে ওচৰলৈ যি সকলক পঠোৱা হৈছিল, তেওঁলোকে ফৰীচী সম্পদায়ৰ আছিল। তেওঁলোকে যোহনক সুধিলে, ২৫ “আপুনি যদি শ্ৰীষ্ট ও নহয়, এলিয়াও নহয় বা ভাৰবাদীও নহয়, তেনেহলে কিয় বাণিষ্ঠৰ দিছে?” ২৬ যোহনে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “মই হ'লে পানীতহে বাণিষ্ঠৰ দিছোঁ, কিন্তু আপোনালোকৰ মাজত এনে এজন থিয়ে হৈ আছে, যি জনক আপোনালোকে চিনি নাপায়। ২৭ তেৱেই সেই লোক যি জন মোৰ পাছত আহিছে। মই তেওঁৰ ভাৰিৰ পাদুকাৰ ফিটাৰ বাদু খুলিবৰো যোগ্য নহওঁ।” ২৮ যদৰ্ন নদীৰ সিপাৰে বৈৰখ্যনিয়া গাৰাঁত, য'ত যোহনে বাণিষ্ঠৰ দি আছিল, তাতে এই সকলো ঘটিল। ২৯ পাছদিনা যোহনে যীচুক তেওঁৰ ওচৰলৈ আবু দেখি ক'লে, “সৌৱা চোৱা, ঈশ্বৰৰ মেৰ-পেৱোৱালি, জগতৰ পাপ বহন কৰি নিষ্ঠিতা জন! ৩০ এৱেই সেই লোক যি জনৰ বিষয়ে মই কৈছিলোঁ যে, যি জন মোৰ পাছত আহিছে, তেওঁ মোতকৈ আগ হ'ল, কাৰণ তেওঁ মোৰ বহু আগেয়ে আছিল।” ৩১ মই তেওঁক চিনি পোৱা নাছিলোঁ; কিন্তু তেওঁ যেন ইস্রায়েলবাদীৰ আগত প্ৰকাশিত হৰ পাৰে, সেই বাবে মই আহি পানীত বাণিষ্ঠৰ দিছোঁ।” ৩২ তাৰ পাছত যোহনে সাক্ষ্য দি

ক'লে, “মই স্বৰ্গৰ পৰা আত্মাক কপোৰ নিচিনাকৈ নামি আহা, আবু তেওঁৰ ওপৰত থকা দেখিলোঁ। ৩৩ মই তেওঁক চিনি নাপালোঁ। কিন্তু যি জনে পানীত বাণিষ্ঠৰ দিবলৈ মোক পঠালে, তেৱে মোক কৈছিল, ‘তুমি যি জনৰ ওপৰত আত্মাক নামি আহা দেখিবা, তেৱে সেই জন, সেই জনে পৰিত্র আত্মাক বাণিষ্ঠৰ দিব।’” ৩৪ মই সেয়া দেখিলোঁ আবু সাক্ষ্য দিওঁ যে, এওঁ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।” ৩৫ পাছদিনা যোহন, তেওঁৰ দুজন শিষ্যৰে সৈতে থিয়ে হৈ আছিল। ৩৬ সেই সময়তে তেওঁলোকে যীচুক খোজকাঢ়ি যোৱা দেখি যোহনে ক'লে, “সৌৱা, ঈশ্বৰৰ মেৰ-পোৱালিক চোৱা।” ৩৭ সেই দুজন শিষ্যৰ যোহনৰ কথা শুনি যীচুক অনুসৰণ কৰিবলৈ ধৰিলে। ৩৮ যীচুৰে মুখ ঘূৰাই তেওঁলোক পাছে পাছে আহা দেখি ক'লে, “তোমালোকক কি লাগে?” তেওঁলোকে যীচুক ক'লে, “ৰবি, অৰ্থাৎ গুৰু, আপুনি ক'ত থাকে?” ৩৯ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “আহা, চোৱাই।” তেতিয়া তেওঁলোকে গৈ তেওঁৰ থকা ঠাই চালে আবু সেইদিনা তেওঁৰ লগতে থাকিল, কাৰণ তেতিয়া প্ৰায় সকিয়া হৰলৈ হৈছিল। ৪০ যি দুজনে যোহনৰ কথা শুনি, তেওঁৰ পাছে পাছে পৈছিল তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন হৈছে চিমোন পিতৰৰ ভায়েক আদ্বিয়। ৪১ তেওঁ পথমতে তেওঁৰ ককায়েক চিমোনক লগ পাই ক'লে, “আমি মহীচৰ অৰ্থাৎ ঔষিক দেখা পালোঁ।” ৪২ আদ্বিয়ই চিমোনক যীচুৰ ওচৰলৈ লৈ আছিল। যীচুৰে তেওঁলৈ চাই ক'লে, “তুমি যোহনৰ পুত্ৰেক চিমোন, তোমাক কৈকা বুলি মতা হব।” “কৈফৈ” নামৰ অৰ্থ ‘পিতৰ’ অৰ্থাৎ শিল। ৪৩ পাছদিনা যীচুৰে যেতিয়া গালীল প্ৰদেশলৈ যাবাৰ বাবে ইচ্ছা কৰিলে, তেতিয়া যীচুৰে ফিলিপক দেখা পাই ক'লে, “মোৰ পাছে পাছে আহা।” ৪৪ ফিলিপ বৈৰ-চৈদৈ গাৰাঁৰ লোক আছিল। আদ্বিয় আবু পিতৰো সেই একে গাৰাঁৰে লোক আছিল। ৪৫ ফিলিপে পাছত নথনেলেক দেখা পাই ক'লে, “মেচিয়ে বিধান-শাস্ত্ৰ যি জনৰ বিষয়ে লিখিছিল আবু ভাৰবাদী সকলেও যি জনৰ বিষয়ে লিখিছে, আমি তেওঁক দেখা পালোঁ; তেওঁ নাচৰত নিবাসী যোচেফৰ পুত্ৰেক যীচু।” ৪৬ নথনেলে ফিলিপক ক'লে, “নাচৰতৰ পৰা কোনো উত্তম বস্তু জানো ওলাব পাৰে?” ফিলিপে তেওঁক ক'লে, “আহি চোৱাই।” ৪৭ যীচুৰে নথনেলেক নিজৰ ফালে আহি থকা দেখি, তেওঁৰ বিষয়ে ক'লে, “এ ঔঁক চোৱা, এজন প্ৰকৃত ইস্রায়েলী লোক। তেওঁৰ ভিতৰত একে ছলনা নাই।” ৪৮ নথনেলে যীচুক সুধিলে, “আপুনি মোক কেননেকৈ চিনি পালোঁ?” যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “ফিলিপে তোমাক মতাৰ আগেয়ে যেতিয়া তুমি ডিমু গৰ্হ ভলত আছিলা, মই তেতিয়াই তোমাক দেখিছিলোঁ।” ৪৯ নথনেলে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “ৰবি, আপুনিয়েই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ। আপুনিয়েই ইস্রায়েলৰ বড়া।” ৫০ যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “তোমাক ডিমু গৰ্হ ভলত আছিলা, এই কথা কোৱাৰ কাৰণেই বিশ্বাস কৰিছা নেকি? ইয়াতকোৱা অনেক মহৎ বিষয় তুমি দেখিবলৈ পাৰা।” ৫১ যীচুৰে তেওঁ ক'লে, “মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কঙ্গ, তোমালোকে স্বৰ্গৰ দুৱাৰ মুকলি হোৱা দেখিবা আবু ঈশ্বৰৰ দৃত সকলে মানুহৰ পুত্ৰৰ ওপৰেই উঠি যোৱা আবু নামি আহা দেখিবা।”

২ তিন দিনৰ দিনা গালীল প্ৰদেশৰ কাঙা নগৰত এখন বিয়া হৈছিল আবু যীচুৰ মাক তাত আছিল। ২ সেই বিয়ালৈ যীচু আবু তেওঁৰ শিষ্য সকলকো নিমন্ত্ৰণ কৰা হৈছিল। ৩ পাছত যেতিয়া দ্রাক্ষাৰস শেষ হৈ আছিল, তেতিয়া যীচুৰ মাকে আহি যীচুক ক'লে, “তেওঁলোকৰ দ্রাক্ষাৰস শেষ হল।” ৪ যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “হে নাৰী, এই কামত মোৰ সেতো কি কাম? মোৰ এতিয়াও সময় হোৱা নাই।” ৫ তেওঁৰ মাকে দাস সকলকক ক'লে, “এ ঔঁক তোমালোকক যিহুকে কয়, তাকে কৰিবাইক।” ৬ সেই ঠাইতে ইহুনী সকলকৰ বীতি অনুসৰে শুচি হৰ কাৰণে পাথৰৰ ছয়টা পানী থোৱা শিলৰ পাৰে আছিল। সেইবোৰে প্ৰত্যেকেতে থায় আশীৰ পৰা এশ বিশলিটাৰ পানী ধৰে। ৭ যীচুৰে দাসবোৰক ক'লে, “এই পাত্ৰকেটাত পানী ভৰাই দিয়া।” দাসবোৰে তেতিয়া সেই পাত্ৰকেটাতৰ কাগলৈকে পূৰ্ণ কৰি পানী ভৰাই দিলে। ৮ তাৰ পাছত যীচুৰে সিইতক ক'লে, “এতিয়া তাৰ অলপ উলিয়াই ভোজৰ অধিকাৰীৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা।” তাতে দাসবোৰে সেইদিবে কৰিলে। ৯ তোজৰ অধিকাৰীয়ে পানীৰ পৰা এশ বোজো সেই দ্রাক্ষাৰস চাকি চালে; কিন্তু সেই বস ক'ৰ পৰা আছিল, তেওঁ

নাজানিলে। যি দাসবোরে পানী তুলিছিল, সিহঁতেহে জানিলে। তেতিয়া ভোজার অধিকারীয়ে দ্বাক মাতি ক'লে, ১০ “সাধাৰণতে সকলো মানুহে প্ৰথমে উত্তম দ্বাক্ষাবস পৰিবেশন কৰে আৰু অতিথি সকলে সেয়া ইচ্ছমতে খোৱাৰ পছত, তেওঁলোকক আগতকৈ নিম্নমানৰ দ্বাক্ষাবস পৰিবেশন কৰে। কিন্তু তোমালোকে হ'লে এতিয়লৈকে উত্তম দ্বাক্ষাবস বাৰ্থি দৈছে।” ১১ গালীল প্ৰদেশৰ কান্না নগৰত এই প্ৰথম আচৰিত চিনৰ কাৰ্য কৰি যীচুৱে নিজৰ মহিমা প্ৰকাশ কৰিলে। তাতে তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে। ১২ তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ মাক, ভায়েকহাঁত আৰু শিষ্য সকলৰ সৈতে কফৰনাহুলৈ গ'ল আৰু তাতে তেওঁলোক কিছুদিন থাকিল। ১৩ ইহুদী সকলৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব পালনৰ সময় ওচৰ হোৱাত যীচু যিৰচালেমলৈ গ'ল। ১৪ তেওঁ তাত গৈ দেখিলে যে মন্দিৰৰ মাজত লোক সকলে ঘাঁড়-গৰু, মেৰ, কপী চৰাই বেঁচি আছে আৰু ধূন সলোৱা লোক সকলো তাত বহি আছে। ১৫ তেতিয়া তেওঁ কিছুমান বহীৰে এডল চাবুক বনাই লৈল আৰু সেইডালেৰে ঘাঁড়-গৰু, মেৰবোৰেৰে সৈতে সকলোকে মন্দিৰৰ পৰা খেদাই দিলে, আৰু ধূন সলোৱা সকলৰ টকা-পইচা সকলো বাকি দি সিহঁতৰ মেজবোৰ নুটিয়াই পেলালৈ। ১৬ যি সকলে পাৰচৰাই বেচিছিল, তেওঁলোকক ক'লে, “ইয়াৰ পৰা এইবোৰ লৈ যোৱা! মোৰ পিতৃৰ গৃহক ব্যৱসায়ৰ গৃহ নকৰিবা।” ১৭ ইয়াতে শাস্ত্ৰত লিখা এই কথা তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মনত পৰিব: “তোৱাৰ গৃহৰ প্ৰতি মোৰ আগ্ৰহে মোক গ্ৰাস কৰিব।” ১৮ তেতিয়া ইহুদী নেতা সকলে যীচুক সুধিলে, “এইবোৰ আচৰিত কাৰ্য কৰিবলৈ তুমি যে অধিকৰ পাইছো, তাৰে কি প্ৰমাণ তুমি আমাক দেখুৱাৰ পাবিবো।” ১৯ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে এই মন্দিৰৰ ভাঙ্গি পেলোৱা, মই তিনি দিনত তাক তুলি ধৰিবিম।” ২০ তেতিয়া ইহুদী সকলে ক'লে, “এই মন্দিৰ নিয়াৰ্ম কৰেৱেতে হৃষচলিশ বছৰ লাগিছিল আৰু তুমি তাক তিন দিনতে তুলিবা নে? কী কিন্তু যীচুৱে মন্দিৰ বুলি নিজৰ দেহ-মন্দিৰৰ বিষয়লৈহে সেই কথা কৈছিল। ২২ সেয়ে, পাছত যেতিয়া যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা হ'ল, তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মনত পৰিব যে তেওঁ এই কথাই কৈছিল। তেতিয়া তেওঁলোকে ধৰ্মশাস্ত্ৰ কথাত আৰু যীচুৱ এই কথাত বিশ্বাস কৰিলে। ২৩ নিস্তাৰ-পৰ্বৰ সময়ত যিৰচালেমত থাকেতে যীচুৱে যিৰবোৰ আচৰিত কাম কৰি চিন দেখুৱালে, সেইবোৰ দেখি বহু মানুহে তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰিলে। ২৪ কিন্তু যীচুৱে হ'লে তেওঁলোকৰ ওপৰত নিজে কোনো বিশ্বাস স্থাপন নকৰিলে, কাৰণ তেওঁ সকলো লোককে জানিছিল। ২৫ মানুহৰ সম্পর্কে কোনো লোকৰ সাক্ষৰ প্ৰয়োজন তেওঁৰ নাহিল; কিয়নো মানুহৰ অস্তৰত কি আছে, তেওঁ নিজে তাক জানিছিল।

৩ ফৰীচী সকলৰ মাজত নীকদীম নামেৰে এজন লোক আছিল। তেওঁ ইহুদী পৰিষদৰ এজন অধিকাৰী আছিল। ২ এদিন বাতি তেওঁ যীচুৱ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “ৰবিৰ, আমি জানো যে আপুনি ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা অহা এজন শিক্ষক। কিয়নো আপুনি এই যি যি আচৰিত চিন দেখুৱাইছে, ঈশ্বৰ সঙ্গী নহ'লে এনে চিন কোনো দেখুৱাৰ নোৱাৰে।” ৩ উত্তৰত যীচুৱে নীকদীমক ক'লে, “মই আপোনাক সঁচাকৈয়ে কওঁ, নতুন জন্ম নহ'লে, কোনো ঈশ্বৰৰ বাজা দেখা পাৰ নোৱাৰে।” ৪ নীকদীমে তেওঁক ক'লে, “মানুহ বুত হ'লে, কেনেকৈ তেওঁৰ জন্ম হব পাৰে? তেওঁ দ্বিতীয়া বাৰ মাকৰ গভৰ্ত সোমাই জন্ম গ্ৰহণ কৰিব পাৰিব নে?” ৫ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মই আপোনাক সঁচাকৈয়ে কৈছোঁ, জল আৰু আভাৰ পৰা জন্ম নহ'লে, কোনো ঈশ্বৰৰ বাজা দেখা পাৰ নোৱাৰে।” ৬ শৰীৰৰ পৰা যাৰ জন্ম হয়, সেয়ে শৰীৰৰ হয় আৰু আভাৰ পৰা যাৰ জন্ম হয়, সেয়ে আভাৰ হয়। ৭ মই যে আপোনাক ‘আপোনালোকৰ নতুনকৈ জন্ম হোৱা প্ৰয়োজন’ বুলি ক'লে, এই কথাত বিস্মিত নহ'ব। ৮ বাধুৰে যি দিশলৈ ইচ্ছা কৰে সেই দিশলোকে বয়। আপনি তাৰ শব্দ শুনিবলৈ পায়, কিন্তু ক'ব পৰা আহে বা কলৈনো যায়, সেই বিষয়ে আপুনি নাজানে। আভাৰ পৰা যি সকলৰ জন্ম হয়, তেওঁলোক সকলোৰে তেনেকুৰা হয়।” ৯ নীকদীমে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “এইবোৰ কেনেকৈ হ'ব পাৰে?” ১০ যীচুৱে

নুবুজে নে? ১১ আপোনাক সঁচাকৈয়ে কওঁ, আমি যি জানো তাকে কওঁ আৰু যি দেখো সেই বিষয়ত সাক্ষ দিঁও, কিন্তু আপোনালোকে আমাৰ সাক্ষ গ্ৰহণ নকৰে। ১২ মই আপোনালোকক পাৰ্থিৰ বিষয়ৰ কথা ক'লে আপোনালোকে যদি বিশ্বাস নকৰে, তেনেহেলে মই বৰ্ণীয় বিষয়ৰ কেোনো কথা ক'লে কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিব? ১৩ যি জন স্বৰ্গৰ পৰা নামি আছিল, সেই মানুহৰ পুত্ৰৰ বাহিৰে কোনো স্বৰ্গলৈ উঠা নাই। ১৪ মোচিয়ে যেনেকৈ মৰুপ্লাস্ত সাপটোক ওপৰত তুলিছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰকে অৱশ্যেই ওপৰত উঠোৱা হৰ, ১৫ যাতে তেওঁত বিশ্বাস কৰা সকলোৰে অনন্ত জীৱন পাব পাৰে। (aiónios g166) ১৬ কাৰণ ঈশ্বৰে জগতক ইমান প্ৰেম কৰিলে যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰকে দান কৰিলে, যাতে যি কোনোৰে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ নষ্ট নহয়, কিন্তু অনন্ত জীৱন পায়। (aiónios g166) ১৭ কিয়নো জগতক দেৰী সাব্যস্ত কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু জগতে তেওঁৰ দ্বাৰাই পৰিত্বাগ পাবলৈহে ঈশ্বৰে পুত্ৰক জগতলৈ পঠিয়ালৈ। ১৮ তেওঁত বিশ্বাস কৰা জনৰ সোধ-বিচাৰ কৰা নহয়, বিশ্বাস নকৰাৰ জনক দেৰী কৰা হ'ল, কিয়নো তেওঁ একমাত্ৰ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ নামত বিশ্বাস কৰা নাই। ১৯ সোধ-বিচাৰৰ কাৰণ এয়ে যে, জগতলৈ পোহৰ আছিল, কিন্তু মানুহে পোহৰতকৈ আদ্বাৰক অধিক প্ৰেম কৰিলে; কাৰণ তেওঁলোকৰ কৰ্ম মন্দ আছিল। ২০ কিয়নো যি জনে কু-আচৰণ কৰে, তেওঁ পোহৰক ঘুণা কৰে আৰু তেওঁৰ কৰ্ম মেন প্ৰকাশ নাপায়, এই কাৰণে তেওঁ পোহৰলৈ নাহে। ২১ কিন্তু যি জনে সত্য আচৰণ কৰে, তেওঁ পোহৰ ওচৰলৈ আহে যাতে সেই পোহৰত স্পষ্ট বুজা যায় যে তেওঁৰ সকলো কৰ্ম ঈশ্বৰৰ বাধ্যতাত হৈছে।” ২২ তাৰ পাছত যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল যিহুদীয়া প্ৰদেশলৈ গ'ল। তাত তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে কিছুদিন থাকি লোক সকলক বাস্তুসু দি আছিল। ২৩ যোহনে চালীম নামৰ গাঁও খনৰ ওচৰতে থকা ঐনোন নামৰ ঠাই খনত বহুত পানী থকাৰ কাৰণে তাতে বাস্তুসু দি আছিল আৰু লোক সকলেও তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি বাস্তুসু লৈছিল। ২৪ তেতিয়াও যোহন বন্দীশালত বন্দী হোৱা নাছিল। ২৫ সেই সময়ত ইহুদী বীতি অনুসুৰে শুভি হোৱাৰ বিষয়টোলৈ লৈ যোহনৰ কেইজনমান শিষ্য আৰু এজন ইহুদী মানুহৰ মাজত তৰ্ক-বিতৰক সৃষ্টি হ'ল। ২৬ পাছত তেওঁলোকে যোহনৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, “ৰবিৰ, যদন নদীৰ সিপাৰে যি জন লোক আপোনাৰ লগত আছিল আৰু যি জনৰ বিষয়ে আপুনি সাক্ষ দিছিলে, চাওক, তেওঁ বাস্তুসু দি আছে। আৰু সকলো মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ আছে।” ২৭ যোহনে উত্তৰ দিলে, “স্বৰ্গৰ পৰা দিয়া নহ'লে কোনেও একোকে লাভ কৰিব নোৱাৰে। ২৮ মই কৈছিলো যে মই ত্ৰৈষ্ঠ নহ'ত, কিন্তু মোক তেওঁৰ আগেয়ে পঠোৱা হৈছে।” এই কথাৰ সাক্ষ তোমালোকে নিজেই দিব পাৰা। ২৯ যি জনৰ হাতত কইনাক দিয়া হয়, তেওঁ দৰাৰ বকুল জন থিয়ে হৈথাকে আৰু দৰাৰৰ কথা শুনে। দৰাৰ মাত যেতিয়া শুনে বকুল জন অশিশ্য আনন্দিত হয়। তেনেহেলে যোৱো সেই আনন্দ সম্পূৰ্ণ হ'ল। ৩০ তেওঁ বাঢ়ি বাঢ়ি যাৰ লাগে, কিন্তু মই হ'লে সমুৰৈ হৈ যাৰ লাগে। ৩১ যি জন ওপৰৰ পৰা আহিছে, তেওঁ সকলোৰে ওপৰত। যি জন জগতৰ পৰা আহে, তেওঁ জগতৰ আৰু তেওঁ জাগতিক কথাহে কয়; কিন্তু যি জন স্বৰ্গৰ পৰা আহিছে, তেওঁ সকলোকে উদ্বৃত। ৩২ তেওঁ যি দেখিলে আৰু শুনিলে, তাৰে যি নীকদীম আছিল, তাৰে যি নীকদীম আছিল, তাৰে যি নীকদীম আছিল। ৩৩ তেওঁ যি দেখিলে আৰু শুনিলে, তাৰে যি নীকদীম আছিল, তাৰে যি নীকদীম আছিল, তাৰে যি নীকদীম আছিল। ৩৪ তেওঁ যি দেখিলে আৰু শুনিলে, তাৰে যি নীকদীম আছিল, তাৰে যি নীকদীম আছিল, তাৰে যি নীকদীম আছিল। ৩৫ পিতৃয়ে পুত্ৰক প্ৰেম কৰে আৰু তেওঁৰ হাতত সকলো শোধাই দিলে। ৩৬ পুত্ৰত বিশ্বাস কৰা জনৰ অনন্ত জীৱন আছে; পুত্ৰক অমান্য কৰা জনৰ জীৱনৰ দৰ্শন নাপাব, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ক্রোধহে তেওঁৰ ওপৰত থাকে।” (aiónios g166)

৪ যোহনতকৈ যীচুৱে যে বেছি শিষ্য কৰি বাস্তুসু দি আছে, এই কথা ফৰীচী সকলে শুনিছে বকুল যীচুৱে জনিব পাৰিলে; ২ যদিও যীচুৱে নিজে বাস্তুসু দিয়া নাছিল, কিন্তু তেওঁৰ শিষ্য সকলোহে দিছিল। ৩ তেতিয়া তেওঁ যিহুদীয়া প্ৰদেশ এৰি পুনৰ গালীল প্ৰদেশলৈ গ'ল। ৪ গালীললৈ যোৱাৰ সময়ত তেওঁ চমৰীয়া প্ৰদেশৰ শিষ্যক হৈয়ো এইবোৰ কথা

চমৰীয়াৰ চুখৰ নামৰ এখন নগৰলৈ আহিল। এই নগৰ খন যাকোবে তেওঁৰ পত্রকে যোচেফক যি ডোখৰ মাটি দিছিল, তাৰ ওচৰতে আছিল। ৬ সেই ঠাইতে যাকোবৰ নাদ আছিল। যাত্রা কৰি শ্রান্ত হৈ পৰাত যীচুৱে গৈ সেই নাদৰ দাঁতত বহিল। তেতিয়া সময় প্ৰায় ভড-দুপৰীয়া আছিল। ৭ এনে সময়তে চমৰীয়াৰ এগবাৰীক মহিলাই পানী তুলিবলৈ আহিল। যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মোক অলপ পানী খাৰলৈ দিয়াছোন।” ৮ সেই সময়ত যীচুৰ শিষ্য সকলে নগৰলৈ খোৱা বস্তু কিনিবলৈ গৈছিল। ৯ সেই চমৰীয়া মহিলা গৰাকীয়ে যীচুক ক'লে, “আপুনি এজন ইহুদী মানুহ হৈয়ো মোৰ পৰা কেনেকৈ পানী খাৰ খুজিছে? মইতো চমৰীয়া মহিলা!” কিয়নো সেই সময়ত ইহুদী সকলে চমৰীয়া সকলৰ লগত কোনো ধৰণৰ মিলা শ্ৰীতি নাছিল। ১০ যীচুৱে উভৰ দি তেওঁক ক'লে, “তুমি যদি জানিলাহেতেন যে দেশৰ দান কি আৰু কোনে তোমাক ‘মোক পানী খাৰলৈ দিয়া’ বুলি কৈছে, তেনহেলে তুমিয়েই তেওঁক খুজিলাহেতেন আৰু তেরোঁ তোমাক জীৱনময় পানী দিলোহেতেন।” ১১ সেই মহিলাই তেতিয়া উভৰ দিলে, “মহাশয়, আপোনাৰ ওচৰত পানী তুলিবলৈ পাত্ৰ নাই আৰু নাদটোও গভীৰ; তেনহেলে আপুনি ক'ব পৰা সেই জীৱনময় পানী পাৰ? ১২ আপুনি জানো আমাৰ পিতৃপুৰুষ যাকোবতকে মহান? তেওঁ আমাক এই নাদটো দি গ'ল। তেওঁ নিজে এই নাদৰ পানী খাইছিল। তেওঁৰ সন্তান আৰু পশুবোৰেও ইয়াৰ পানী খাইছিল।” ১৩ যীচুৱে উভৰ দি তেওঁক ক'লে, “এই পানী খোৱা প্ৰতিজনৰ আকো পিয়াহ লাগিব; ১৪ কিন্তু মই যি পানী দিম, তাক যি কোনোৱে পান কৰে, তেওঁৰ কোনো কালে পিয়াহ নালাগিব। বৰং মই যি পানী তেওঁক দিম, সেই পানী তেওঁৰ ভত্তৰত অনন্ত জীৱনলৈকে ব্ৰহ্মবুাই ওলাই থকা পানীৰ ভূমুক হ'ব।” (aiōnios g165, aiōnios g166) ১৫ সেই মহিলাই তেওঁক ক'লে, “হে মহাশয়, মোৰ পিয়াহ যেন নালাগে আৰু পানী তুলিবলৈ যেন ইয়ালৈ আহিব নালাগে, এই কাৰণে সেই পানী মোক দিয়ক।” ১৬ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “যোৱা, তোমাৰ স্বামীক ইয়ালৈ মাতি আনাগৈ।” ১৭ সেই মহিলাই উভৰ দি তেওঁক ক'লে, “মোৰ স্বামী নাই।” যীচুৱে তেওঁক কলে, “তুমি ঠিকেই কৈছা যে তোমাৰ স্বামী নাই।” ১৮ কিয়নো তোমাৰ স্বামী পাঁচ জন হৈ গ'ল আৰু এতিয়া যি জন আছে, তেৰোঁ তোমাৰ স্বামী নহয়; সেয়ে তুমি যি কৈছা ই সঠিক!“ ১৯ সেই তিৰোতাই যীচুক ক'লে, “মহাশয়, মই দেখিছো, আপুনি এজন ভাৰবাদী। ২০ আমাৰ পিতৃপুৰুষ সকলে এই পৰ্বতত ওপৰত ভজনা কৰিছিল, কিন্তু আপোনাক ইহুদী সকলে কয় যে যিবুলালেই সেই ঠাই য'ত লোক সকলে ভজনা কৰা উচিতত।” ২১ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “হে নারী, মোৰ কথা বিশ্বাস কৰা! এনে কাল আহিছে যেতিয়া তোমালোকে পিতৃ দৈশ্বৰ ভজনা এই পৰ্বতত নাহিবা যিবুলালেমত নকৰিবা। ২২ তোমালোকে যিহক নাজানা, তাৰ ভজনা কৰা; আমি যিহক জানো তাৰ ভজনা কৰোঁ; কিয়নো পৰিবাণ ইহুদী লোকৰ মাজৰ পৰাই আহিছে। ২৩ কিন্তু যি কালত ঘৃণ্প ভক্ত সকলে আত্মাৰে আৰু সত্ত্বেৰে পিতৃৰ ভজনা কৰিব, এনে কাল আহিছে, এনে কি এতিয়াই সেই সময় হৈছে; কিয়নো পিতৃয়ে এনেকুৱা ভক্ত সকলকহে বিচাৰে। ২৪ দৈশ্বৰেই আত্মা আৰু তেওঁৰ ভজনা কৰা সকলে আত্মাৰে আৰু সত্ত্বেৰে তেওঁক ভজনা কৰিব লাগে।” ২৫ সেই মহিলাই তেওঁক ক'লে, “মচাই, যি জনক ঝীষ বোলা হয়, তেওঁ যে আহি আছে সেই যিবুলৈ মই জানো। তেওঁ যেতিয়া আহিব, তেতিয়া আমাক সকলো কথা জনাব।” ২৬ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তোমাৰে সৈতে কথাৰ্বার্তা হোৱা ময়েই সেই মচাই।” ২৭ তেনে সময়তে তেওঁৰ শিষ্য সকল ঘূৰি আহিল আৰু এগবাৰীক মহিলাৰ সৈতে যীচুক কথা পাতি থকা দেখি আচৰিত হ'ল। তথাপি কোনেও তেওঁক এই কথা নন্দুখিলে “আপুনি কি বিচাৰিছে?” বা “কি কাৰণে আপুনি তেওঁৰ লগত কথা পাতিছে?” ২৮ সেই মহিলা গৰাকীয়ে তেতিয়া নিজৰ পানী লোৱা পাত্ৰ তাতে এবি তৈ নগৰলৈ গৈ লোক সকলক মাতি ক'লে, ২৯ “আহাহোন, এজন মানুহক চোৱাই; মই যি সকলো কৰিলো, তেওঁ সেই সকলোকে মোক ক'লে। এই জনেই সেই শ্ৰীষ্ট নেকি?” ৩০ তেতিয়া লোক সকলে নগৰৰ পৰা ওলাই যীচুৰ ওচৰলৈ আহিব ধৰিলে। ৩১ ইয়াৰ মাজতে শিষ্য সকলে তেওঁক অনুৰোধ কৰি ক'লে, “বৰিব, আপুনি অলপ মান কিবা খাই লওক।” ৩২ কিন্তু তেওঁ

তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ এনে আহাৰ খাবলগীয়া আছে, যিহৰ বিষয়ে তোমালোকে নাজানা।” ৩৩ শিষ্য সকলে পৰম্পৰাৰে কোৱা-কুই কৰিবলৈ ধৰিলে, “তেনহেলে কি কোনোবাই তেওঁলৈ খোৱা বস্তু আনি দিলে নেকি?” ৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মোক পঠোৱা জনৰ ইচ্ছা পালন কৰা, আৰু তেওঁৰ কাৰ্য সিদ্ধ কৰাই মোৰ আহাৰ।” ৩৫ তোমালোকে প্ৰায়েই নোকোৱা মে আৰু চাৰিমাহ বাকী আছে, তাৰ পাছতে ধান দাবৰ সময় হ'ব? কিন্তু, মই হ'লে তোমালোকক কও, তোমালোকে চকু তুলি পথাৰলৈ চোৱা, এতিয়াও দাবলৈ ধান পকি আছে। ৩৬ যি জনে দায়, তেওঁ বেচ পায় আৰু অনন্ত জীৱনলৈ শশ্য চপায়; তাতে যি জনে ধান বোৱে আৰু ধান দায়, দুয়োৱে একেলগে আনন্দ কৰে। (aiōnios g166) ৩৭ ইয়াত এই কথাটো সত্য যে, ‘এজনে বোৱে আৰু আন জনে দায়।’ ৩৮ মই তোমালোকক এনে শশ্য দাবলৈ পঠালোঁ, যিহৰ কাৰণে তোমালোকে শ্ৰম কৰা নাই; তাৰ কাৰণে আন লোকে পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰেই শ্ৰমৰ শশ্য গোটাইছা।” ৩৯ যি মহিলা গৰাকীয়ে সাক্ষ্য দিছিল যে “মই যি সকলোক বৰিলোঁ, তেওঁ মোক সেই সকলোকে ক'লে,” তেওঁৰ কথাত সেই নগৰৰ অনেক চমৰীয়া মানুহে যীচুত বিশ্বাস কৰিলো। ৪০ লোক সকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক তেওঁলোকক লগত কিছিদিন থাকিবলৈ অনুৰোধ কৰিলো। তেওঁ তাত দুদিন থাকিল। ৪১ তেওঁৰ কথা শুনি অনেকে বিশ্বাস কৰিলো। ৪২ তেওঁলোকে সেই মহিলা গৰাকীক ক'লে, “এতিয়া যে আমি বিশ্বাস কৰিছাঁ, কেৱল তোমাৰ কথাতে নহয়, কিন্তু আমি নিজেই তেওঁৰ কথা শুনি বুজি পালোঁ যে, এও সঁচাকেয়ে জগতৰ আৰ্থিকতা।” ৪৩ দুদিনৰ পাছত তেওঁ তাৰ পৰা গালীল প্ৰদেশলৈ গ'ল। ৪৪ কাৰণ যীচুৱে নিজে কৈছিল যে, কোনো ভাৰবাদীয়ে নিজৰ দেশত মৰ্যাদা নাপায়; ৪৫ তেওঁ যেতিয়া গালীল প্ৰদেশলৈ আহিল, তেতিয়া গালীলীয়া লোক সকলে তেওঁক সাদৰেৰে গ্ৰহণ কৰিলো; কাৰণ তেওঁলোকে সেই নিষ্ঠাৰ পৰ্বৰ সময়ত যীচুলোমেলৈ পঞ্চিল আৰু তাতে নিষ্ঠাৰ পৰ্বৰ সময়ত তেওঁ যি যি কৰিছিল, সেই সকলো তেওঁলোকে দেখিছিল। ৪৬ পাছত তেওঁ গালীল প্ৰদেশৰ কালা নগৰলৈ পুনৰ আহিল। ইয়াতে তেওঁ পানীক দাঙ্কাবসলৈ পৰিগত কৰিছিল। তেতিয়া কফৰনাহূম নগৰত কোনো এজন বাজ-কৰ্মচাৰীৰ পুত্ৰ অসুৰ্খ হৈ আছিল। ৪৭ তেওঁ যেতিয়া শুনিলে যে যীচু যিহুদীয়াৰ পৰা গালীল প্ৰদেশলৈ ঘূৰি আহিছে, তেতিয়া তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ গৈ অনুৰোধ কৰি ক'লে, যীচুৱে যেন আহি তেওঁৰ ল'বাৰ সুষ্ঠু কৰি দিয়ে; কিয়নো তেওঁৰ ল'বাৰ জন তেতিয়া মৰোঁ মৰোঁ অৱস্থাত আছিল। ৪৮ যীচুৱে তেতিয়া তেওঁক ক'লে, “আপোনালোকে কোনো আভূত চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য নেদেখিলে, মোৰ ওপৰত বিশ্বাস নকৰিব।” ৪৯ সেই বাজকৰ্মচাৰী জনে তেওঁক ক'লে, “মহাশয়, দয়া কৰি মোৰ ল'বাৰিচ মৃত্যু নহওতেই আহক!“ ৫০ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “ঘৰলৈ যাওক, আপোনাৰ ল'বাৰ জন জীয়াই উঠিল।” ৫২ তেতিয়া তেওঁ সিংহতক সুধিলে, “সি কেতিয়াৰ পৰা ভাল হ'বলৈ ধৰিলৈ?” সিহাতে তেওঁক ক'লে, “কালি দুপৰীয়া সময়ত তাৰ জৰ এৰিলে।” ৫৩ ল'বাৰটোৰ বাপকে বুজিব পাৰিলৈ যে ঠিক সেই সময়তে যীচুৱে তেওঁক কৈছিল, “আপোনাৰ ল'বাৰ জন জীৱন পালে।” তেতিয়া সেই বাজকৰ্মচাৰী আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ সকলোলৈ যীচুত বিশ্বাস কৰিলো। ৫৪ যীচুৱে পুণৰ যিহুদীয়াৰ পৰা গালীল প্ৰদেশলৈ গৈ এইটো দ্বিতীয়া আচৰিত চিন দেখুৱালৈ।

এই ঘটনাৰ পাছত যীচু যিবুলালেমলৈ গ'ল, কাৰণ সেই সময়ত ইহুদী সকলো এটা পৰ্ব আহিল। ২ যিবুলালেমত যেখ-দ্বাৰাৰ ওচৰত এটা পুখুৰী আছে। ইত্ৰী ভাষত সেই পুখুৰীটোক বৈথেচ্দাৰ বোলা হয়। পুখুৰীটোক পাঁচেটা চালি দিয়া ঘাটা অছিল। ৩ সেইবোৰত কণা, খোৱা, নিচলা আদি কৰি অনেকে বুগীয়া মানুহ পৰি থাকে। সেই লোক সকলে পানীত খলকনি উঠাৰ অপেক্ষাত থাকে। কাৰণ সময়ে সময়ে প্ৰভুৰ এজন দৃতে সেই পুখুৰীলৈ নামি গৈ পানীত আলোড়ন তোলে আৰু সেই

আলোড়ন পাছতেই প্রথমে যি জনে পানীত নামিব পারে, তেওঁর যি কোনো বোগ ভাল হৈ যায়। ৫ তাত আঠাত্রিশ বছৰ ধৰি বেমোৰ ভোগ কৰি থকা এজন বৃগীয়া মানুহ আছিল। ৬ যৌচৰে তেওঁক পৰি থকা দেখি আৰু বহু দিনৰ বোগী যেন জানি, তেওঁক সুধিলে, “তুমি সুষ্ঠ হ'বলৈ ইচ্ছা কৰা নে” ৭ বোগী জনে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “মহাশয়, যেত্যায় পানীত খলকনি উঠে, তেত্যায় পুখুৰীত নমাই দিবলৈ মোৰ কোনো মানুহ নাই; সেয়ে, মই যাওঁতে যা ওঁতে মোটকৈ আগেয়ে আনে নামেগো।” ৮ যৌচৰে তেওঁক ক'লে, “উঠা, তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ খোজকাটি ফুৰা।” ৯ তেত্যাই সেই মানুহ জনে সুষ্ঠ হ'ল আৰু নিজৰ শয্যা তুলি লৈ খোজ কাটিবলৈ ধৰিলে। ১০ সেই দিনটো বিশ্বামৰাৰ আছিল; সেয়েহে ইহুদী সকলে সুষ্ঠ হোৱা জনক ক'লে, “আজি বিশ্বামৰাৰ; বিধানৰ মতে শয্যা তুলি নিব নাপায়।” ১১ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, “যি জনে মোক সুষ্ঠ কৰিলে, সেই জনেই মোক ক'লে, বোলে তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ খোজকাটি ফুৰা।” ১২ তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ খোজকাটি যোৱা বুলি কোৱা সেই মানুহ জন কোন?” ১৩ কিন্তু সুষ্ঠ হোৱা মানুহ জনে ‘তেওঁ কোন আছিল তাক জনা নাছিল। কিয়নো সেই ঠাইত অনেকে ভিৰ কৰাত, যীচু আতৰি গৈছিল। ১৪ পাছত যৌচৰে মন্দিৰত তেওঁক দেখা পাই ক'লে, “চোৱা তুমি এত্যায় সুষ্ঠ হ'লা! আৰু পাপ নকৰিবা, যাতে তোমাৰ অধিক ক্ষতি নহয়।” ১৫ তেত্যায় সেই মানুহে হৈ ইহুদী সকলক ক'লে, “যি জনে মোক সুষ্ঠ কৰিলে, তেওঁ যীচু।” ১৬ এই কাৰণতে ইহুদী সকলে যীচুক তাড়ান কৰিলৈ ধৰিলে, কাৰণ তেওঁ বিশ্বামৰাৰে এইবোৰ কৰ্ম কৰিলে। ১৭ যৌচৰে তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ পিতৃয়ে এত্যালোকে কৰ্ম কৰি আছে, ময়ো কৰিছোঁ।” ১৮ যৌচৰে এই কথাখাৰ কাৰণে ইহুদী সকলে তেওঁক বধ কৰিবলৈ উপায় বিচাৰিলে। কিয়নো যীচুৰে যে কেৱল বিশ্বামৰাৰ বিধান লজন কৰিলে, এনে নহয়, তেওঁ ঈশ্বৰক নিজৰ পিতৃ বুলি মাতি নিজেক ঈশ্বৰৰ সমান কৰিলে। ১৯ ইয়াৰ উত্তৰত যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “মই সঁচাকেয়ে আপোনালোকক ক'ঙ্গ, পুঁই নিজৰ পৰা একো কৰিব নোৱাৰে। পিতৃক যি কৰা দেখে, কেৱল তাকেহে কৰিব পাৰে। ২০ কাৰণ, পিতৃয়ে পুত্ৰক প্ৰেম কৰে আৰু নিজে যি কৰে সেই সকলোকে পুত্ৰক দেখুৱায়। আপোনালোক যেন অধিক আচাৰিত হৈ যায়, তাৰ বাবে তেওঁ ইয়াতকৈয়ো মহৎ মহৎ কৰ্ম পুত্ৰক দেখুৱাৰ। ২১ পিতৃয়ে যেনেকৈ মৃতকক তুলি জীৱন দিয়ে, পুত্ৰয়ো যি জনকে ইচ্ছা কৰে, তেওঁক জীৱন দিয়ে। ২২ পিতৃয়ে কোনো জনৰ সোধ-বিচাৰ নকৰে, কিন্তু সমস্ত বিচাৰৰ ভাৰ তেওঁ পুত্ৰক দিলে, ২৩ যাতে শিতকৃ যেনেকৈ সকলোৱে সম্মান কৰে, তেনেকৈ পুত্ৰকো যেন সম্মান কৰে; যি জনে পুত্ৰক সম্মান নকৰে, তেওঁ তেওঁক পঠোৱা পিতৃকো সম্মান নকৰে। ২৪ মই সঁচাকেয়ে ক'ঁ, যি জনে মোৰ কথা শুনি মোক পঠোৱা জনত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে আৰু তেওঁ দেৰীয়ৰূপে বিনোচিত নহ'ব, কিন্তু মৃত্যুৰ পৰা জীৱনলৈ পাৰ হ'ল। (aiónios g166) ২৫ আপোনালোকক সঁচাকেয়ে ক'ঁ, যি সময়ত মৃত লোকে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ মাত শুনিব, এনে সময় আহি আছে, বৰং আহি পালেহি আৰু যি সকলে শুনিব, তেওঁলোক জীৱ। ২৬ কিয়নো পিতৃ নিজে যেনেকৈ জীৱনৰ অধিকাৰী, তেনেক তেওঁ পুত্ৰকো নিজে জীৱনৰ অধিকাৰী হৰলৈ দিলে। ২৭ পিতৃয়ে সেই পুত্ৰৰ হাতত মানুহৰ সকলো সোধ-বিচাৰৰ ক্ষমতা দিলে, কাৰণ তেওঁ মানুহৰ পুত্ৰ। ২৮ এই কথা শুনি বিস্মিত নহ'ব; কিয়নো এনে সময় আহিছে, যি সকল মৈদামত আছে, তেওঁলোক সকলোৱে মনুয়ে পুত্ৰ মাত শুনিব ২৯ আৰু ওলাই আহিব। সংকৰ্ম কৰা সকল জীৱনৰ পুনৰুখানলৈ, দুষ্টকৰ্ম কৰা সকল সোধ-বিচাৰৰ পুনৰুখানলৈ ওলাই আহিব। ৩০ মই নিজে একো কৰিব নোৱাৰে; যেনেকৈ শুনো, তেনেকৈ বিচাৰ কৰোঁ আৰু মোৰ বিচাৰ ন্যায়; কিয়নো মই মোৰ নিজৰ ইচ্ছা বিচাৰা নাই, কিন্তু যি জনে মোক পঠাইছে, তেওঁৰ ইচ্ছাহে বিচাৰো। ৩১ মই যদি কেৱল নিজৰ বিষয়ে নিজে সাক্ষ্য দিওঁ, তেনেহলে মোৰ সেই সাক্ষ্য সত্য নহয়। ৩২ আন এজন আছে, যি জনে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে আৰু মই জানো যে তেওঁ মোৰ বিষয়ে যি সাক্ষ্য দিয়ে, সেই সাক্ষ্য সত্য। ৩৩ আপোনালোকে যোহনৰ ওচৰলৈ লোক পঠাইছিল আৰু যোহনে সত্যৰ পক্ষে সাক্ষ্য দিছিল।

৩৪ অৱশ্যে মোৰ মানুহৰ পৰা পোৱা সাক্ষ্যৰ প্ৰয়োজন নাই; তথাপি মই এইবোৰ কথা কৈছোঁ, যাতে আপোনালোকে পৰিত্রাণ পাব পাৰে। ৩৫ সেই যোহন আছিল এটি প্ৰদীপ স্বৰূপ, তেওঁ নিজে জুলি শোহৰ বিলাই আছিল। আপোনালোকে অলপ কালৰ বাবে তেওঁৰ পোহৰত আনন্দ উপভোগ কৰিবলৈ ইচ্ছুক হৈছিল। ৩৬ কিন্তু মোৰ যি সাক্ষ্য আছে, সেয়া যোহনৰ সাক্ষ্যতকৈয়ে মহত্পূৰ্ণ; কাৰণ পিতৃয়ে মোক কামৰোৰ সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ দিছে, মই সেইবোৰ কামেই কৰিছোঁ আৰু সেইবোৰে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে যে পিতৃয়ে মোক পঠাইছে। ৩৭ সেই পিতৃ, যি জনে মোক পঠালো, তেওঁ মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে। আপোনালোকে তেওঁৰ মাত কোনো কালে শুনা নাই; তেওঁৰ আকৃতিত দেখা নাই। ৩৮ তাৰ উপৰি তেওঁৰ বাক্যও আপোনালোকৰ অস্তৰত নাই; কিয়নো যি জনক তেওঁ পঠালো, আপোনালোকে সেই জনক বিশ্বাস নকৰে। ৩৯ আপোনালোকে সকলো ধৰ্মসাম্বৰ অতি মনোযোগ সহকাৰে পঢ়ে, কাৰণ আপোনালোকে ভাৱে সেইবোৰ মাজদিয়ে আপোনালোকে অনন্ত জীৱন পাৰ। সেই শাস্ত্ৰবোৰে মোৰ বিষয়েই সাক্ষ্য দিছে; (aiónios g166) ৪০ তথাপি আপোনালোকে জীৱন লাভ কৰিবলৈ, মোৰ ওচৰলৈ আহিব নিবিচাৰে। ৪১ মই মানুহৰ প্ৰশংসাপাৰলৈ চেষ্টা নকৰোঁ; ৪২ কিন্তু মই আপোনালোক জানো যে, আপোনালোকৰ অস্তৰত ঈশ্বৰৰ প্ৰতি প্ৰেম নাই। ৪৩ মই মোৰ পিতৃৰ নামেৰে আহিছোঁ আৰু আপোনালোকে মোক গ্ৰহণ নকৰে; কিন্তু আন কোনো যদি নিজৰ নামেৰে আহে, আপোনালোকে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিব। ৪৪ আপোনালোকে এজনে আন জনৰ পৰা প্ৰশংসাগ্ৰহণ কৰিবলৈ আশা কৰে, কিন্তু যি প্ৰশংসা একমাৰ ঈশ্বৰৰ পৰা প্ৰোৱা যায়, তালৈ আশা নকৰে। সেয়ে আপোনালোকে কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিব পাৰিব? ৪৫ নাভাৰিব যে পিতৃৰ অগত মই আপোনালোকক দেৰী কৰিব; আপোনালোকক দেৰী কৰোঁত আন এজন আছে। যি মোচিৰ ওপৰত আপোনালোকে আশা কৰিবে, তেওঁতেই আপোনালোকক দেৰী কৰিবে। ৪৬ আপোনালোকে যদি মেচিক বিশ্বাস কৰে, তেনেহলে মোকে বিশ্বাস কৰিবলৈহেতেন; কিয়নো মোচিয়ে মোৰেই বিষয়ে লিখিছে। ৪৭ কিন্তু তেওঁৰ লিখনি যদি আপোনালোকে বিশ্বাস নকৰে, তেনেহলে কেনেকৈ মোৰ কথা বিশ্বাস কৰিব?

৬ ইয়াৰ পাছত যীচু গালীল সাগৰৰ সিপাৰলৈ গ'ল। এই সাগৰক তিবিৰিয়া সাগৰো কোৱা হয়। ২ তেত্যায় বহু মানুহৰ এটা দল যীচুৰ পাছে পাছে গ'ল, কাৰণ যীচুৰে বোগী সকলো যি কৰিবিছিল, সেই সকলো আচাৰিত কাৰ্য চিনবোৰে তেওঁলোকে দেখা পাইছিল। ৩ পাছত যীচু আৰু তেওঁৰ শয্য সকল পাহাৰৰ ওপৰলৈ উঠিগৈ বৈহিল। ৪ সেই সময়ত ইহুদী সকলৰ নিশ্চাৰ-পৰ্বতৰ দিন ওচৰ চাপি আহিছিল। ৫ যীচুৰে ওপৰৰ ফালে চাই দেখিলে যে এক বৃহৎ মানুহৰ দল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি আছে। তেত্যায় তেওঁ ফিলিপক সুধিলে, “এওঁলোকক শোৱাৰ কাৰণে আমি ক'ৰ পৰা পিঠা কিনিবলৈ পাম?” ৬ ফিলিপক পৰীক্ষা কৰিবলৈকে যীচুৰে এই কথা ক'লে, কাৰণ যীচুৰে বি কৰিব তাক তেওঁ নিজে জানিছিল। ৭ ফিলিপে উত্তৰ দিলে, “এওঁলোকক প্ৰত্যেকে যদি অলপকৈয়ে পায়, তথাপি দুশ আধাৰিলৰ পিঠা কিনিলেও যথেষ্ট নহ'ব।” ৮ যীচুৰে শয্য সকলৰ মাজত এজনৰ নাম আছিল আন্দিয়। তেওঁ যীচুৰ পিতৃৰ ভাৱে কৰিব তাৰে কে হ'ব? ৯ যীচাত এজন সুন্দৰ লোক আছে আৰু তেওঁ ওচৰত পঁচাটো যৰ পিঠা আৰু দুটা সুৰ মাচ আছে; কিন্তু ইয়ান মানুহৰ মাজত তাৰে কি হ'ব? ১০ যীচুৰে ক'লে, “লোক সকলক বহিৰলৈ দিয়া।” সেই ঠাইতে ভালেমান বন আছিল। তেত্যায় সকলো লোক তাৰ পিতৃৰত ওচৰত পঁচাটো যৰ পিঠা আৰু দুটা সুৰ মাচ আছে; কিন্তু ইয়ান পিতৃৰ ধন্যবাদ দিলে। তেনেদেৰে তেওঁ পাছত মাছো ভগাই দিলে। যেয়ে যিমান বিচাৰিলে সিমানকৈ পালে। ১২ তেনেকৈ তেওঁলোক পৰিত্রুণ হৈ রহিলে শয্য সকলক ক'লে, “যি হুকুমাৰোৰ বাকি থাকিল, তাৰ একোৱেই যেন নষ্ট নহয়; সেইবোৰ একেলগে গোটাই লোৱা।” ১৩ তেত্যায় শয্য সকলে সেইবোৰ গোটালে আৰু লোক সকলে খোৱাৰ পাছত

সেই পাঁচটা যৰৰ পিঠাৰ যি টুকুবাৰোৰ বাকী থাকিল, সেইবোৰ গোটাই তেওঁলোকে বাৰ্বা পাচ পূৰ কৰিলে। ১৪ যীচুৰ এই আচৰিত কাৰ্য দেখি লোক সকলে কৰলৈ ধৰিলে, “জগতলৈ যি জন ভাৱবাদী আহাৰ কথা আছে, এওঁ নিষয়ে সেই ভাৱবাদী।” ১৫ যেতিয়া যীচুৰে বুজিলে যে লোক সকলে তেওঁক জোৰ কৰি তেওঁলোকৰ বজা পাতিবৰ কাৰণে ধৰি নিবলৈ উদ্যত হৈছে; তেতিয়া তেওঁ আতৰি অকলে সেই পাহাৰলৈ পুনৰ উঠ গল। ১৬ যেতিয়া সন্ধিয়া নামি আছিল, যীচুৰ শিষ্য সকল সাগৰৰ তীব্রলৈ নামি গল। ১৭ তেওঁলোকে গৈ খখন নাৰত উঠিল আৰু কফৰনাহমু নগৰৰ ফালে সাগৰ পাৰ হৈ যাবলৈ ধৰিলে। ইতিমধ্যে আৰুৰ হৈগৈছিল, কিন্তু যীচুৰ তেতিয়াও তেওঁলোকৰ ওচৰ আহি নাপাল। ১৮ বৰ জোৰেৰে বতাহ বলাত সাগৰত ঢো উঠিছিল। ১৯ শিষ্য সকলে নাও বাই প্রায় পাঁচ ছয় কিলোমিটাৰমান ঘোৱাৰ পাছত দেখিলো, যীচুৰ সাগৰৰ ওপৰেনি খোজকাটি নাৰ্বি ওচৰলৈ আহি আছে। তাকে দেখি তেওঁলোকে অতিশয় ভয় খালে। ২০ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “য়া মইহো ভয় নকৰিবা।” ২১ শিষ্য সকলে যীচুৰ নাৰত তুলি ললৈ বিচাবিলৈ আৰু তেওঁলোক যি ঠাইলৈ গৈ আছিল, নাও খন তেতিয়াই সেই ঠাই পালেগৈ। ২২ পিছদিনা খনৰ কথা। যি সকল লোক সাগৰৰ আন পাৰত যিহৈ হৈ আছিল, তেওঁলোকে দেখিছিল যে কেৱল মাত্ৰ এখন নাৰৰ বাহিৰে সেই ঠাইত আন এখনো নাও নাছিল আৰু যীচুৰ তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে তাত নৃষ্টিল, অকল শিষ্য সকলহে আতৰি গৈছিল। ২৩ কিন্তু, প্রভুৰে ধন্যবাদ দিয়াৰ পাছত লোক সকলে যি ঠাইত পিঠা খাইছিল, সেই ঠাইৰ ওচৰতে তিবিৰিয়াৰ পৰা আহা কিছুমান নাও আছিল। ২৪ সেয়ে, লোক সকলে যেতিয়া জানিলৈ যে যীচুৰ আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল সেই ঠাইত নাই, তেতিয়া তেওঁলোকে সেই নাওবোৰত উঠি যীচুৰ বিচাৰি কফৰনাহমুলৈ গল। ২৫ সাগৰৰ সিটো পাৰত তেওঁলোকে যীচুৰ দেখা পাই ক'লে, “বৰি, আপুনি ইয়ালৈ কেতিয়া আছিল?” ২৬ যীচুৰে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “মই আপোনালোকক অতি সত্যজ্যে কওঁ, আপোনালোকে আচৰিত চিন দেখিছে কাৰণে নহয়, বৰং পিঠা খাই তঙ্গ হোৱাৰ কাৰণেহে মোক বিচাৰিছে। ২৭ ক্ষয়ণীয় আহাৰকাৰণে শ্ৰম কৰিবলৈ এৰক; কিন্তু অনন্ত জীৱনলৈকে যি আহাৰ থাকে তাৰ কাৰণে শ্ৰম কৰক। সেই আহাৰ মানুহৰ পুত্ৰী আপোনালোকক দিব; কিয়নো পিতৃ দিশ্বেৰে তেওঁৰ ওপৰত নিজৰ মোহৰমালিবলৈ।” (aiónios g166) ২৮ লোক সকলে তেওঁক সুধিলো, “তেনেহলে দৈশ্বৰৰ কৰ্ম কৰিবলৈ আমি কি কৰিব লাগে?” ২৯ যীচুৰে উত্তৰ দিলে, “দিশ্বেৰে যি জনক পঠালে, আপোনালোকে তেওঁত বিশ্বাস কৰাই হৈলে দৈশ্বৰৰ মনোনীত কৰ্ম।” ৩০ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলো, “আমি দেখি বিশ্বাস কৰিবলৈ আপুনি কি এনে কাৰ্য কৰি আচৰিত চিন দেখুৰাৰ? আপুনি কি কৰ্ম কৰিব? ৩১ আমাৰ পৰ্বপুৰুষ সকলে মৰুপ্রাপ্ত মাঝা খাইছিল, মেনেকৈ শাস্ত্ৰ লিখা আছে, তেওঁ তেওঁলোকক খালৈ স্বৰ্গৰ পৰা পিঠা দিলৈ।” ৩২ যীচুৰে তেওঁলোকক খালৈ স্বৰ্গৰ পৰা নাই পিঠা দিলৈ।” ৩৩ যীচুৰে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মই আপোনালোকক দিয়া নাছিল, কিন্তু মোৰ পিতৃহোৱে আপোনালোকক স্বৰ্গৰ পৰা প্ৰকৃত পিঠা দিয়ে ৩৪ যীচুৰে তেওঁলোকে ক'লে, “তেনেহলে দৈশ্বৰৰ কৰ্ম কৰিবলৈ আমি কি কৰিব পাবে?” ৩৫ যীচুৰে তেওঁলোকক খালৈ স্বৰ্গৰ পৰা নাম-মৰত ক'লে, “ই বৰ কঠিন শিক্ষা; কোনে ইয়াক গ্ৰহণ কৰিব পাৰে?” ৩৬ যীচুৰে তেওঁলোকক মনতে জীৱনিব পাবিছিল যে তেওঁৰ শিষ্য সকলে এই বিষয়ত বুৰু বা বা কৰি আছে; সেয়ে তেওঁ শিষ্য সকলক সুধিলে, “এই কথাত তোমালোকে মনত বিশ্বিনি পাইছা নেকি? ৩৭ মানুহৰ পুত্ৰক যেতিয়া উৰ্কত তেওঁৰ আগৰ থকা ঠাইলৈ উঠা দেখিবা, তেতিয়া তোমালোকে কি ভাবিবা? ৩৮ আতাইহৈ জীৱন দিয়ে। মাংস একো উপকাৰত নাহে, মই তোমালোকক যিবোৰ কথা কৈছো, সেই কথাই আত্মা আৰু জীৱন। ৩৯ কিন্তু তোমালোকৰ মাজত এনে কিছুমান আছে, যি সকলে বিশ্বাস নকৰে।” কিয়নো যীচুৰে আদিবে পৰা জানিছিল, কোনে কোনে বিশ্বাস নকৰে আৰু কোনে তেওঁক শক্ৰ হাতত শোধাই দিব। ৩৫ তেওঁ পুনৰ ক'লে, “এই কাৰণে মই তোমালোকক কৈছিলোঁ যে, পিতৃহো ইচ্ছা নকৰিবলৈ কোনেও মোৰ ওচৰলৈ আহি নোৱাৰে।” ৩৬ ইয়াৰ পাছত তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ অনেক উলটি গল; তেওঁৰ লগত পুনৰ আহা-যোৱা নকৰিলো। ৩৭ যীচুৰে তেতিয়া সেই বৰ জনক পাঁচনিক ক'লে, “তোমালোকে যা বালৈ ইচ্ছা কৰা নে?” ৩৮ চিমোন পিতৃৰে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “প্রভু, আমি কাৰ ওচৰলৈ যাম? অনন্ত জীৱনৰ কথা আপোনাৰ ওচৰতে আছে।” (aiónios g166) ৩৯ আমি বিশ্বাস কৰিছো আৰু জানিছো যে আপুনিয়েই দৈশ্বৰৰ পৰিত্ব জন।” ৪০ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “মই তোমালোক বাৰ জনক মনোনীত কৰা নাই নে? কিন্তু তোমালোকৰ মাজতো এজন দিয়াবলআছে।” ৪১ ইয়াত ইক্ষুবিয়োতীয়া চিমোনৰ পুত্ৰ

বিশ্বাস কৰে, তেওঁ যেন অনন্ত জীৱন পায়; আৰু শেষৰ দিনা মই তেওঁক তুলিম।” (aiónios g166) ৪১ পাছত ইহুদী নেতা সকলে যীচুৰ বিষয়ে তোৱৰভোৱান আৰস্ত কৰিলে; মিহেতু তেওঁকেছিল, “স্বৰ্গৰ পৰা নাম আহাৰ ময়েই;” ৪২ সেই নেতা সকলে কৈছিল, “এওঁ যোচেৰ পুত্ৰে যীচুৰ, যাৰ বাপেক-মাকক আমি জানো, সেই জনেই নহয় নে? তেনেহলে ‘মই স্বৰ্গৰ পৰা নাম আহিছোঁ’ এই কথা তেওঁ কেনেকৈ কৈছে?” ৪৩ যীচুৰে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “আপোনালোকে নিজৰ মাজত সেই তোৱৰভোৱান বন্ধ কৰক। ৪৪ যি জনে মোৰ পঠাইহৈ, সেই পিতৃহো চপাই নললো, কোনেও মোৰ ওচৰলৈ আহি নোৱাৰে; আৰু মই শেষৰ দিনা তেওঁক তুলিম। ৪৫ ভাৰবাদী সকলৰ পুত্ৰক এই তুলি লিখা আছে, ‘তেওঁলোক সকলোৱে দৈশ্বৰৰ পৰা শিক্ষা লাভ কৰিব।’ যি জনে পিতৃৰ পৰা শুণি শিক্ষা পাইছে, তেৱেই মোৰ ওচৰলৈ আছে। ৪৬ কোনোৱে যে পিতৃক দেখিলো, এনে নহয়, কেৱল যি জন দৈশ্বৰৰ পৰা হয়, তেৱেই পিতৃক দেখিলো। ৪৭ মই সঁচাকৈয়ে কৈছোঁ, যি জনে বিশ্বাস কৰে, সেই জনৰ অনন্ত জীৱন আছে।” (aiónios g166) ৪৮ জীৱন দিওঁতা আহাৰ (পঠি) ময়েই। ৪৯ আপোনালোকৰ পিতৃপুৰুষ সকলে মৰুপ্রাপ্ত মাঝা খাইছিল আৰু তেওঁলোক মৰিল ৫০ স্বৰ্গৰ পৰা নাম আহা আহাৰ এয়ে; যি মানুহে ইয়াক খায়, তেওঁ পুনৰ নমবে। ৫১ স্বৰ্গৰ পৰা নামা জীৱনময় আহাৰ ময়েই। যদি কোনোৱে এই আহাৰ খায়, তেনেহলে তেওঁ চিৰকাল জীৱ; আৰু জুগতৰ জীৱনৰ কাৰণে মই যি আহাৰ দিম, সেয়ে মোৰ মাংস।” (aiónios g165) ৫২ এই কথাত ইহুদী সকল খণ্ডত জুলি উঠি পৰস্পৰে বাকযুদৃত লিঙু হৈক'লে, “কেনেকৈ এই মানুহ জনে তেওঁৰ দেহেৰ মাংস আমাক খাবলৈ দিব পাৰে?” ৫৩ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “সঁচাকৈয়ে মই আপোনালোকক কওঁ, মানুহৰ পুত্ৰী মাংস নাখলো আৰু তেওঁৰ তেজ পান নকৰিলে, আপোনালোকৰ ভত্বত জীৱন আনই। ৫৪ যি কোনোৱে মোৰ মাংস খায়, আৰু মোৰ তেজ পান কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে; আৰু শেষৰ দিনা মই তেওঁক তুলিম।” (aiónios g166) ৫৫ কিয়নো মোৰ মাংসই প্ৰকৃত কক্ষ্য আৰু মোৰ তেজেই প্ৰকৃত পানীয়। ৫৬ যি জনে মোৰ মাংস খায় আৰু মোৰ তেজ পান কৰে, সেই জন মোত থাকে, ময়ো তেওঁত থাকে। ৫৭ মোনেকৈ জীৱিত পিতৃহো যোক পঠালে আৰু পিতৃপুৰুষ সকলে যেনেকৈ খায়ো মৰিল, তাৰ চিনান নহয়; যি জনে এই আহাৰ খায়, সেই জন চিৰকাল জীৱি।” (aiónios g165) ৫৮ এই সকলো কথা যীচুৰে কফৰনাহমুত উপদেশ দিয়াৰ সময়ত নাম-মৰত ক'লে। ৫৯ যীচুৰে শিষ্য সকলৰ মাজৰ অনেকে এই কথা শুনি ক'লে, “ই বৰ কঠিন শিক্ষা; কোনে ইয়াক গ্ৰহণ কৰিব পাৰে?” ৬০ যীচুৰে তেওঁলোকক মনতে জীৱনিব পাবিছিল যে তেওঁৰ শিষ্য সকলে এই বিষয়ত বুৰু বা বা কৰি আছে; সেয়ে তেওঁ শিষ্য সকলক সুধিলে, “এই কথাত তোমালোকে মনত বিশ্বিনি পাইছা নেকি? ৬১ মানুহৰ পুত্ৰক যেতিয়া উৰ্কত তেওঁৰ আগৰ থকা ঠাইলৈ উঠা দেখিবা, তেতিয়া তোমালোকে কি ভাবিবা? ৬২ আতাইহৈ জীৱন দিয়ে। মাংস একো উপকাৰত নাহে, মই তোমালোকক যিবোৰ কথা কৈছোঁ, সেই কথাই আত্মা আৰু জীৱন। ৬৩ কিন্তু তোমালোকৰ মাজত এনে কিছুমান আছে, যি সকলে বিশ্বাস নকৰে।” কিয়নো যীচুৰে আদিবে পৰা জানিছিল, কোনে কোনে বিশ্বাস নকৰে আৰু কোনে তেওঁক শক্ৰ হাতত শোধাই দিব। ৬৫ তেওঁ পুনৰ ক'লে, “এই কাৰণে মই তোমালোকক কৈছিলোঁ যে, পিতৃহো ইচ্ছা নকৰিবলৈ কোনেও মোৰ ওচৰলৈ আহি নোৱাৰে।” ৬৬ ইয়াৰ পাছত তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ অনেক উলটি গল; তেওঁৰ লগত পুনৰ আহা-যোৱা নকৰিলো। ৬৭ যীচুৰে তেতিয়া সেই বৰ জনক পাঁচনিক ক'লে, “তোমালোকে যা বালৈ ইচ্ছা কৰা নে?” ৬৮ চিমোন পিতৃৰে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “প্ৰভু, আমি কাৰ ওচৰলৈ যাম? অনন্ত জীৱনৰ কথা আপোনাৰ ওচৰতে আছে।” (aiónios g166) ৬৯ আমি বিশ্বাস কৰিছো আৰু জানিছো যে আপুনিয়েই দৈশ্বৰৰ পৰিত্ব জন।” ৭০ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “মই তোমালোক বাৰ জনক মনোনীত কৰা নাই নে? কিন্তু তোমালোকৰ মাজতো এজন দিয়াবলআছে।” ৭১ ইয়াত ইক্ষুবিয়োতীয়া চিমোনৰ পুত্ৰ

যিহুদার বিষয়ে কৈছিল; কিয়নো যদি তেওঁ বাব জন্ম মাজৰ এজন আছিল, তথাপি তেরে পাছত যীচুক শক্রু হাতত শোধাই দিছিল।

৭

তাৰ পাছত যীচুৱে গালীল প্ৰদেশৰ ভিন ভিন ঠাইত ঘূৰিৱলে। ইহুদী সকলে তেওঁক বধ কৰিবলৈ সুযোগ বিচাৰি থকা বাবে যীচুৱে যিহুদীয়া প্ৰদেশলৈ যাৰলৈ ইছা নকৰিলে। ২ তেতিয়া ইহুদী সকলৰ পঁজা-পৰ্বত সময় প্ৰায় ওচৰ চাপিছিল। ৩ সেই কাৰণত যীচুৰ ভায়েকহাঁতে তেওঁক ক'লে, “ভূমি যি যি কাম কৰিছা, সেইবোৰ তোমাৰ শিষ্য সকলে দেখা পাৰব বাবে তুমিও এই ঠাই এবি যিহুদীয়ালৈ যোৱা। ৪ যদি কোনোবাই নিজে জনাজাত হৰ বিচাৰে, তেনহেলে তেওঁ গোপনে একো নকৰে। তুমি যেতিয়া এইবোৰ কামকে কৰা, তেনহেলে জগতৰ সন্ধৃত নিজকে দেধুউৱা।” ৫ কিয়নো তেওঁৰ ভায়েক সকলে তেওঁত বিশ্বাস কৰা নাছিল। ৬ সেয়ে যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, ‘মোৰ নিৰূপিত সময় এতিয়াও অহা নাই, কিন্তু তোমালোকৰ সময় মানুহ আছে। ৭ জগতে তোমালোকক ঘূৰি কৰিবলৈ; মোৰে ঘূৰি কৰে; কিয়নো মই জগতৰ বিষয়ে এই সাক্ষ দিও যে, জগতৰ সকলো কাম মন্দ। ৮ তোমালোকে পৰ্বলৈ যোৱা; মোৰ সময় এতিয়াও পূৰ্ণ হোৱা নাই, সেয়ে মই এতিয়া পৰ্বলৈ নাথাঁও।” ৯ তেওঁলোকক এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত যীচু গালীল প্ৰদেশতে থাকি গ'ল। ১০ তেওঁৰ ভায়েক সকল পৰ্বলৈ গ'ল আৰু পাছত তেৱ্বে তালৈ গ'ল। কিন্তু তেওঁ মুকলিকৈ যোৱা নাছিল, গোপনে গ'ল। ১১ পৰ্বৰ সময়ত ইহুদী সকলে যীচুক বিচাৰি সোধা-সুধি কৰিলে, “সেই মানুহ জন ক'ত আছে?” ১২ লোক সকলৰ মাজত যীচুৰ বিষয়ে নানা ধৰণৰ আলোচনা হৰলৈ ধৰিলে। কোনো কোনোৰে ক'লে, “তেওঁ এজন ভাল মানুহ।” আন কিছুমানে আকো ক'লে, “নহয়, নহয়, তেওঁ লোক সকলক ভুল পথত লৈছো।” ১৩ কিন্তু ইহুদী সকলৰ ভয়ত তেওঁৰ বিষয়ে কোনো মুকলিকৈ একো কথা নকলে। ১৪ যেতিয়া পৰ্বৰ আধা সময় পাৰ হ'ল, তেতিয়া যীচুৰে মদিবলৈ গৈ উপদেশ দিবলৈ আৰাস্ত কৰিলে। ১৫ তাতে ইহুদী সকলে অতিশ্য আচৰিত হৈ ক'লে, “এই লোক জনে কেতিয়াও কোনো শিক্ষা নোলোৱাকৈ ইমানবোৰ ধৰ্ম কথা কেনোকৈ জানিলে?” ১৬ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিক'লে, “এই উপদেশ মোৰ নিজৰ নহয়, মোৰ পঠোৱা জনবৈছে।” ১৭ যদি কোনোৰে তেওঁৰ ইছা পালন কৰিবলৈ বিচাৰে, তেনহেলে তেওঁ জনিব যে এই শিক্ষা সঁশৰুৰ পৰা আহিছে নে মই নিজৰ পৰা কৈছোঁ। ১৮ যি জনে নিজৰ পৰা কথা কয়, তেওঁ নিজৰ মৰ্যাদা বিচাৰে, কিন্তু কোনো জনে যদি পঠোৱা জনৰ গৌৰৰ বিচাৰে, তেনহেলে তেওঁ সত্য, আৰু তেওঁৰ ভিতৰত একো আসামুতা নাই। ১৯ মোচিয়ে জানো আপোনালোকক বিধান দিয়া নাই? কিন্তু আপোনালোকক কোনো যে সেই বিধান পালন নকৰে। আপোনালোকে মোৰ কিয় বধ কৰিবলৈ বিচাৰিছে। ২০ লোক সকলে উত্তৰ দিলে, “তোমাক ভুতে পাইছে; তোমাক কোনে বধ কৰিবলৈ বিচাৰিছে।” ২১ যীচুৱে উত্তৰত তেওঁলোকক ক'লে, “মই এটা কাম কৰিলোঁ, তাতে আপোনালোকক সকলোৱে বিস্যু মানিছে। ২২ মোচিয়ে আপোনালোকক চুমৎ কৰাৰ বীতি দিলে আৰু আপোনালোকে বিশ্বামৰাৰে শিশু সকলৰ চুমৎ কৰে। (মূলত: এই বিধান মোচিৰ পৰা নহয়, কিন্তু পিতৃপুৰুষ সকলৰ পৰাৰে আহিছে); ২৩ মোচিৰ বিধান মেন উলজ্জন কৰা নহয়, এই যুক্তিতে যদি বিশ্বাম বাবেৰে মানুহৰ চুমৎ কৰা হয়, তেনহেলে মই বিশ্বামৰাৰে এজন মানুহক সম্পৰ্কভাৱে সুস্থ কৰিবলৈ কাৰণে আপোনালোকক মোৰ ওপৰত কিয় খ' উটাইছ? ২৪ উপবুৰুটকে চাই বিচাৰ নকৰিব, বৰং ন্যায়-বিচাৰ কৰক।” ২৫ তেতিয়া যীচুচানেমৰ কেইজনমান লোক ক'লে, “যি জনক তেওঁলোকে বধ কৰিবলৈ বিচাৰিছে, এৱেই জানো সেই জন নহয়? ২৬ কিন্তু চোৱা, এওঁতে মুকলিকৈ কথা কৈ আহে, তথাপি তেওঁলোকে এওঁক একো কোৱা নাই। তেনহেলে, এন হব পাৰে নেকি, শাসনকৰ্তা সকলে সঁচাই জানিব পাৰিবছে যে এই লোক জনেই গ্ৰীষ্ম? ২৭ এওঁ ক'ব' পৰা আহিছে, তাক অমি জানো; কিন্তু গ্ৰীষ্ম আহিলে, কোনো নাজনিব, তেওঁ ক'ব' পৰা আহিছে।” ২৮ তেতিয়া যীচুৱে মদিবত শিক্ষা দিলে আৰু উচ্চস্বৰে ক'লে, “আপোনালোকে মোৰ জানে আৰু মই ক'ব' পৰা আহিছে, সেই বিষয়েও জানো মই ইছাৰে অহা

নাই, কিন্তু যি জনে মোক পঠালে, তেওঁ সত্য; তেওঁক আপোনালোকে নাজানে। ২৯ মই হ'লে তেওঁক জানো; কিয়নো মই তেওঁৰ পৰা আহিছোঁ আৰু তেৱেই মোক পঠিয়ালে।” ৩০ তাতে সেই লোক সকলে তেওঁক ধৰিবলৈ উপযাপ বিচাৰিলে; তথাপি কোনেও তেওঁৰ গত হাত নিদিলে; কিয়নো তেতিয়া তেওঁৰ সময় হোৱা নাছিল। ৩১ কিন্তু লোক সকলৰ অনেকে তেওঁ বিশ্বাস কৰিলে। তেওঁলোকে ক'লে, “এই লোক জনে অনেক আচৰিত কাম কৰিছে। কিন্তু গ্ৰীষ্ম যেতিয়া আহিব, তেতিয়া তেওঁ এওঁতকৈ আধিক আচৰিত চিনৰ কাৰ্য কৰিব নেকি?” ৩২ লোক সকলে যে যীচুৰ বিষয়ে এনেবোৰ কথা কোৱা-কুই কৰিব আছে, সেই বিষয়ে ফৰীচী সকলে শুনিবলৈ পালে। তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে তেওঁক বণ্ডী কৰিবলৈ বিষ্যা সকলক পঠিয়াই দিলে। ৩৩ যীচুৰে ক'লে, “মই অলপ কালহে আপোনালোকৰ লগত আছোঁ। তাৰ পাছত যি জনে মোক পঠিয়াইছে, মই তেওঁৰ ওচৰলৈ যাম। ৩৪ আপোনালোকে মোক বিচাৰিব, কিন্তু নাপাবা; আৰু মই যি ঠাইত ঘূৰি, তালৈ যাব নোৱাৰিব।” ৩৫ ইহুদী সকলে তেতিয়া পৰম্পৰাক কথা পাতিলে, “আমি যে তেওঁক বিচাৰি নাপাম, এনেকে তেওঁনো ক'লৈ যাব? গ্ৰীক সকলৰ মাজত যি সকল ইহুদী বাস কৰিছে, তালৈ গৈ তেওঁলোকক শিক্ষা দিব নেকি? ৩৬ তেওঁ যে কৈছে, ‘মোক বিচাৰিবা, কিন্তু নাপাবা, আৰু মই যি ঠাইত থাকিম, তালৈ যাব নোৱাৰিব।’” ৩৬ ইহুদী সকলে তেতিয়া পৰম্পৰাক কথা পাতিলে, “আমি যে তেওঁক বিচাৰি নাপাম, এনেকে তেওঁনো ক'লৈ যাব? গ্ৰীক সকলৰ মাজত যি সকল ইহুদী বাস কৰিছে, তালৈ গৈ তেওঁলোকক শিক্ষা দিব নেকি?” ৩৭ তেওঁ যে ঠাইত থাকিম, তালৈ যাব নোৱাৰিব।” ৩৭ পৰ্বৰ শ্ৰেষ্ঠ দিন - যি দিনটো পৰ্বৰ প্ৰধান দিন, সেইদিনা যীচুৰে অশুল টুকি থিয় হল, আৰু উচ্চস্বৰে ক'লে, “কোনো মানুহৰ মদি পিয়াহ লাগে, তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ আহি পান কৰক। ৩৮ যি কোনোৰে মোত বিশ্বাস কৰে, দৰ্শনাত্মত কোৱাৰ দৰে, তেওঁৰ ভিতৰৰ পৰা জীৱনময় জলৰ নৈবেৰ ওলাই বৈ যাব।” ৩৯ যীচুক বিশ্বাস কৰা সকলে যে আজ্ঞা পাৰ, সেই বিষয়ে তেওঁ এই কথা ক'লে। কিয়নো তেতিয়ালৈকে আজ্ঞা দিয়া হোৱা নাছিল, কাৰণ তেতিয়ালৈকে যীচু মহিষাওত হোৱা নাছিল। ৪০ এই সকলে কথা শুনি, লোক সকলৰ কোনো কোনোৰে ক'লে, “এওঁ সঁচাই সেই ভাৰবাদী।” আন কিছুমানে ক'লে, “এওঁ গ্ৰীষ্ম।” ৪১ কিন্তু কিছুমানে ক'লে, “কি? গ্ৰীষ্ম জানো গালীল প্ৰদেশৰ পৰা ওলাব? ৪২ ধৰ্মশান্তত কোৱা নাই জানো, গ্ৰীষ্ম যে দায়ুদৰ বৎসৰ পৰা হব আৰু দায়ুদ যি বৈৰেহেম নগতত আহিল, তেওঁ তাৰ পৰাই আহিব?” ৪৩ এইদৰে যীচুৰ বিষয়ক লৈ লোক সকলৰ মাজত মতভেদ সৃষ্টি হ'ল। ৪৪ তেওঁলোকক কোনোৰে তেওঁক ধৰিবলৈ বিচাৰিলে, তথাপি কোনেও তেওঁৰ গত হাত নিদিলে। ৪৫ তেতিয়া যি বিষয়া সকলক পঠালৈ হৈছিল, তেওঁলোক প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল। তেওঁলোকে সিহঁতক সুধিলে, “তাক কিয় নালিলা?” ৪৬ তেতিয়া বিষয়া সকলে উত্তৰ দিলে, “সেই জনৰ দৰে কোনো মানুহে কেতিয়াও আগোৱে কথা কোৱা নাই।” ৪৭ তেতিয়া ফৰীচী সকলে উত্তৰ দিলে, “তোমালোকো তেনহেলে ভোল গলা নেকি? ৪৮ শাসনকৰ্তা বা ফৰীচী সকলৰ মাজৰ কোনোৰাই জানো তাক বিশ্বাস কৰিব? ৪৯ কিন্তু এই লোক সকলে বিধানৰ একোকে জানো, তেওঁলোক অভিশঙ্গ।” ৫০ তেওঁলোকক ক'লে, “প্ৰথমে কোনো মানুহক কথা মুশনিলে আৰু তেওঁৰ কৰ্ম নাজানিলে, আমাৰ বিধানে জানো তেওঁক দেৰী কৰে? ৫১ কিন্তু এই লোক সকলে বিধানৰ পৰা ওলাব? ৫২ ধৰ্মশান্তত কোৱা নাই জানো, গ্ৰীষ্ম যে বিষয়া সকলক পঠালৈ হৈছিল, তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকো তেনহেলে ভোল গলা নেকি? ৫৪ শাসনকৰ্তা বা ফৰীচী সকলৰ মাজৰ কোনোৰাই জানো তাক বিশ্বাস কৰিব? ৫৫ কিন্তু এই লোক সকলে বিধানৰ একোকে জানো, তেওঁলোক অভিশঙ্গ।” ৫৬ তেওঁলোকক ক'লে, “প্ৰথমে কোনো মানুহক কথা মুশনিলে আৰু তেওঁৰ কৰ্ম নাজানিলে, আমাৰ বিধানে জানো তেওঁক দেৰী কৰে?” ৫৭ তাতে তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “তুমিও গালীল প্ৰদেশৰ মানুহ নেকি? ৫৮ তেতিয়া ফৰীচী সকলে উত্তৰ দিলে, “তোমালোকো তেনহেলে ভোল গলা নেকি? ৫৯ শাসনকৰ্তা বা ফৰীচী সকলৰ মাজৰ কোনোৰাই জানো তাক বিশ্বাস কৰিব? ৬০ তেতিয়া বিচাৰি চোৱা, দেখিবা যে গালীল প্ৰদেশৰ পৰা কোনো ভাৰবাদীৰ আৰিভৰ্তা হোৱা নাই।” ৬১ তাৰ পাছত ইহুদী সকল নিজৰ ভণৰ ঘৰলৈ গুছি গ'ল।

৮ যীচু জৈতুন পৰ্বতলৈ গ'ল। ২ অতি বাতিপুৰাতে তেওঁ পুণৰ মন্দিৰলৈ আহিল; তেতিয়া সকলো মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ ধৰিলে। ৩ তেনহেলে বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলে ব্যাভিচাৰ কৰ্মত ধৰা এগৰাকী মহিলাক আনি তেওঁলোকৰ মাজত থলে। ৪ তেওঁলোকে যীচুক সুধিলে, “হে গুৰু, এই মহিলা গৰাকী ব্যাভিচাৰ কৰ্ম কৰোতেই ধৰা পৰিল। ৫ এতিয়া মোচিৰ বিধানত আমাক আজ্ঞা দিছে যে, এনে মহিলাক শিল দলিলাই মাৰিব লাগে। এনে স্থলত

আপুনি তাইর বিষয়ে কি কহ্য?" ৬ এই কথা তেওঁলোকে যৌচুক পৰীক্ষা কৰিবলৈ ক'লে, যাতে তেওঁৰ নামত দোয়াবোপ কৰিবলৈ কিবা সূত্ৰ পাৰ পাৰে। কিন্তু যৌচুৱৰ তলোলৈ মূৰ কৰি আঙুলিবে মাটিত লিখিবলৈ ধৰিবলৈ। ৭ কিন্তু তেওঁলোকে যেতিয়া বাবে বাবে তেওঁক সুধীবলৈ ধৰিবলৈ, তেওঁ মূৰ দাঙি তেওঁলোকক ক'লে, "আপোনালোকৰ মাজত যি জন নিষ্পাপী, তেৱেই থথমে তাইলৈ শিল দলিলাওক" ৮ পাছত তেওঁ পুৰুৰ বাৰ তলোলৈ মূৰ কৰি মাটিত আঙুলিবে লিখিব ধৰিবলৈ। ৯ এই কথা শুনি তেওঁলোকৰ বয়সীয়া সকলৰ পৰা আৰম্ভ কৰি শৈশব জনলৈকে এজন এজনকে সকলো বাহিৰলৈ লোলাই গ'লা অৱশেষত কেৱল যৌচু আৰু তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ থকা সেই মহিলা গৰাকীহে সেই ঠাইত থাকিল। ১০ যৌচুৱে উঠি সেই মহিলা গৰাকীক সুধিলে, "হেনাৰী, তোমাক অপবাদ দিয়া সকল ক'ত গ'ল? তোমাক কোনেও দোৰী নকৰিবলৈ নেকি?" ১১ তাই ক'লে, "নাই, কোনেও নকৰিবলৈ প্রভু?" যৌচুৱে ক'লে, "ময়ো দোৰী নকৰোঁ; যোৱা, এতিয়াৰ পৰা পুনৰ পাপ নকৰিবা।" ১২ ইয়াৰ পাছত যৌচুৱে আকো লোক সকলৰ লগত কথা কৰিলৈ ধৰিবলৈ, "মই জগতৰ পোহৰ, যি জন মোৰ পাছে পাছে আছে, তেওঁ আঞ্চাৰত নুফুৰি, জীৱনৰ পোহৰ পাব।" ১৩ তেতিয়া ফৰীচী সকলে তেওঁক ক'লে, "তোমার সাক্ষ্য সত্য নহয়, কাৰণ তুমি নিজে নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছা।" ১৪ যৌচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, "যদিও মই নিজৰ বিষয়ে নিজে সাক্ষ্য দিছোঁ, তথাপি মোৰ সাক্ষ্য সত্য; কিয়নো মই ক'ৰ পৰা আহিলাঁ, আৰু ক'লৈ গৈ আছোঁ, সেই বিষয়ে মই জানো; কিন্তু আপোনালোকে মই ক'ৰ পৰা আহিছোঁ, বা ক'লৈ যাও সেই বিষয়ে নাজানে। ১৫ আপোনালোকে মাধ্যস্ক ভাৰ অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰিছ; মই এনেদেৰে লোকৰ বিচাৰ নকৰোঁ। ১৬ তথাপি যদি বিচাৰ কৰোঁ, তেনহেলে মোৰ সোধ-বিচাৰ সত্য; কিয়নো মই অকলশৰীয়া নহওঁ; মইতো আছাঁৰেই, আৰু মোক পঢ়োৱা পিতৃত আছে। ১৭ আপোনালোকৰ বিধানত লিখা আছে, দুজনৰ সাক্ষ্য যদি একে হয়, তেনহেলে ই সত্য হয়। ১৮ মই নিজৰ বিষয়ে নিজে সাক্ষ্য দিছোঁ, আৰু মোক পঢ়োৱা পিতৃতও মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছোঁ।" ১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে যৌচুৱে সুধিলে, "তোমার পিতৃ ক'ত আছে?" যৌচুৱে উত্তৰ দিলে, "আপোনালোকে মোকে নাজানে আৰু মোৰ পিতৃকো নাজানে; যোক জনা হ'লে মোৰ পিতৃকো জানিলোহেতেন।" ২০ মদিৰৰ ধনত্বালৰ কায়ত থাকি শিক্ষা দিঁতেও তেওঁ এইবোৰে কথা ক'লে, তথাপি তেতিয়াও তেওঁৰ সময় উপস্থিত হোৱা নাই বাবে কোনেও তেওঁক বন্ধী নকৰিলে। ২১ পাছত তেওঁ আকো ফৰীচী সকলক ক'লে, "মই যাওঁ; আপোনালোকে মোক বিচাৰ, কিন্তু আপোনালোক নিজ নিজ পাপতে মৰিব। মই যি ঠাইলৈ যাওঁ, সেই ঠাইলৈ আপোনালোকে যাব নোৱাৰে।" ২২ তেতিয়া ইহুদী সকলে ক'লে, "এওঁ কি আপোনালোকাত হৰ নেকি? কিয়নো মই যি ঠাইলৈ যাওঁ আপোনালোকে সেই ঠাইলৈ যাব নোৱাৰে বুলি যে কৈছে?" ২৩ তেওঁ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "আপোনালোক তলৰ পৰা আহিচে আৰু মই ওপৰৰ পৰা আহিছোঁ; আপোনালোকে এই জগতৰ; কিন্তু মই এই জগতৰ নহওঁ।" ২৪ এই কাৰণতে আপোনালোকক ক'লো যে, "আপোনালোক নিজ নিজ পাপ সমূহতে মৰিব"; আপোনালোকে যদি বিশ্বাস নকৰে যে ময়েই সেই জন, তেনহেলে আপোনালোক নিজ নিজ পাপ সমূহত মৰিব।" ২৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে "তুমি নো কোন?" যৌচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "সেই বিষয়ে থথমে পৰা মই আপোনালোকক কৈ আছোঁ।" ২৬ আপোনালোকৰ বিষয়ে ক'বলে আৰু বিচাৰ কৰিবলৈ অনেক কথা মোৰ আছে। কিন্তু মোক যি জনে পঠিয়াইছে, তেওঁ সত্য; মই তেওঁৰ পৰা যি শুনিলাঁ, সেই বিষয়ে জগতক কৈছোঁ।" ২৭ তেওঁ যে পিতৃৰ বিষয়ে এই কথা ক'লে ইয়াক তেওঁলোকে বুজি নাপালে। ২৮ সেয়ে যৌচুৱে ক'লে, "আপোনালোকে যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰক ওপৰলৈ তুলিব, তেতিয়া আপোনালোকে জানিব যে মহিয়ে সেই জন আৰু মই নিজৰ পৰা একো নকৰোঁ। পিতৃয়ে যেনেকৈ মোক শিকাইছে, মই সেইদৰেই এইবোৰে কথা কৈছোঁ।" ২৯ মোক যি জনে পঠালে, তেওঁ মোৰ লগত আছে। তেওঁ মোক অকলশৰীয়াকৈ বখা নাই, কিয়নো মই সদায় তেওঁৰ সন্তোষজনক কাম কৰোঁ।" ৩০ যৌচুৱে যেতিয়া এইবোৰে কথা কৈ আছিল, অনেকে তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে। ৩১ যি

ইহুদী সকলে তেওঁক বিশ্বাস কৰিলে, যৌচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "মোৰ বাক্যতে যদি আপোনালোক থাকে, তেনহেলে সঁচাকৈয়ে আপোনালোক মোৰ শিষ্য; ৩২ আৰু আপোনালোকে সত্যক জানিব আৰু সেই সত্যই আপোনালোকক মুক্ত কৰিব।" ৩৩ তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, "আমি অৱাহামৰ বংশধৰ; আৰু কেতিয়াও কাৰো সেৱাকৰ্ম কৰা নাই; তেনহেলত আপোনালোকক মুক্ত কৰা হ'ব", এনে কথা তুমি কেনেকৈ কৈছোঁ?" ৩৪ যৌচুৱে উত্তৰ দিলে, "মই আপোনালোকক সঁচাই কও, যি কোনোৱে পাপ-আচৰণ কৰে তেওঁ পাপৰ দাস।" ৩৫ দাস পৰিয়ালত চিৰকাল নথাকে, কিন্তু সন্তান হ'লে সদায় পৰিয়ালত থাকে। (aiōn g165) ৩৬ এই কাৰণে পুত্ৰই যদি আপোনালোকক মুক্ত কৰে, তেনহেলে আপোনালোক অৱশ্যেই মুক্ত হ'ব। ৩৭ আপোনালোকে যে অৱাহামৰ বংশধৰ, সেই বিষয়ে মই জানো; কিন্তু আপোনালোকে মোক বধ কৰিবলৈ উপায় বিচাৰি ফুৰিছে; কাৰণ আপোনালোকৰ অন্তৰত মোৰ বাক্যই ঠাই নাপায়। ৩৮ মই মোৰ পিতৃৰ ওচৰত যি দেখিলোঁ, সেই বিষয়েই কৈ থাকো আৰু আপোনালোকেও আপোনালোকৰ পিতৃৰ পৰা যি শুনিলে, তাকেই কৰি থাকে।" ৩৯ তাৰ উত্তৰত তেওঁলোকে যৌচুক ক'লে, "আমাৰ পিতৃ অৱাহাম।" যৌচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "আপোনালোকে যদি অৱাহামৰ সন্তান হয়, তেনহেলে অৱাহামে যি কৰিলে, আপোনালোকেও তেনে কৰ্ম কৰিলোহেতেন।" ৪০ দৈশ্বৰ ওচৰৰ পৰা যি সত্য মই শুনিলো, তাকেই আপোনালোকক কৈছোঁ। তথাপি এতিয়া আপোনালোকে মোকে বধ কৰিবলৈ বিচাৰিছে; কিন্তু অৱাহামেতো এনে কৰ্ম কৰা নাই। ৪১ আপোনালোকৰ পিতৃয়ে যি কৰ্ম কৰে, আপোনালোকে তাকে কৰে।" তেওঁলোকে তেতিয়া যৌচুক ক'লে, "আমি জাৰজ সন্তান নহওঁ; আমাৰ এজন পিতৃ আছে, তেওঁ ঈশ্বৰ।" ৪২ যৌচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "ঈশ্বৰ আপোনালোকৰ পিতৃ হোৱা হ'লে, আপোনালোকে মোক প্ৰেম কৰিলোহেতেন; কিয়নো মই ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা আহিছোঁ; মই নিজৰ পৰা আহি ইয়াত থকা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰহেতো মোক ইয়ালৈ পঠিয়ালে।" ৪৩ আপোনালোকে মোৰ কথাবোৰ কিয় নুবুজে? তাৰ কাৰণ এই যে আপোনালোকে মোৰ কথাবোৰ শুনি সহন কৰিব পৰা নাই। ৪৪ চয়তান আপোনালোকৰ পিতৃ আৰু আপোনালোক তাৰ পৰা হৈছে। সেই কাৰণে আপোনালোকক আপোনালোকৰ সেই পিতৃৰ অভিলাম পূৰ্ণ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে। চয়তান আদিবে পৰা নৰবণ্ডী; সি সত্যত নথাকে, কিয়নো তাৰ ভিত্তৰত সত্য নাই। সি যেতিয়া যিছা কথা কয়, তেতিয়া সি নিজৰ স্বভাৱৰ পৰাই কয়। কাৰণ সি মিছলীয়া আৰু সকলো মিছুৰ বাপেক। ৪৫ মই সত্য কথা কওঁ বাবে আপোনালোকে মোক বিশ্বাস নকৰে। ৪৬ আপোনালোকৰ মাজৰ কোনে মোক পাণী বুলি দোৰী কৰিব পৰে? মই যদি সত্য কথা কৈছোঁ, তেনহেলে আপোনালোকে কিয় মোক বিশ্বাস নকৰে? ৪৭ যি জন ঈশ্বৰৰ লোক, তেওঁ পিতৃৰ কথা ক'লে, সেই পিতৃ অভিলাম পূৰ্ণ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে। চয়তান আদিবে পৰা নৰবণ্ডী; সি সত্যত নথাকে, কিয়নো তাৰ ভিত্তৰত সত্য নাই। সি যেতিয়া যিছা কথা কয়, তেতিয়া সি নিজৰ স্বভাৱৰ পৰাই কয়। ৪৮ যৌচুৱে উত্তৰ দিলে, "মোক ভূতে পোৱা নাই, বৰখও মই মোৰ পিতৃক সন্মান কৰোঁ; কিন্তু, আপোনালোকে মোক অসন্মান কৰে।" ৪৯ যৌচুৱে উত্তৰ দিলে, "মোক ভূতে পোৱা নাই, বৰখও মই মোৰ পিতৃক সন্মান কৰোঁ; কিন্তু এজন আছে?" ৫০ যৌচুৱে উত্তৰ দিলে, "মই নিজৰ একজন নাই, কিন্তু এজন আছে।" ৫১ মই আপোনালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, কোনোৱে যদি আৰু মোৰ বাক্য পালন কৰে, তেওঁ কোনো কালে মৃত্যুক নেদেখিব।" (aiōn g165) ৫২ ইহুদী সকলে তেওঁক ক'লে, "আমি সঁচাই কও, যি জনে বিচাৰে আৰু তেওঁ বিচাৰোঁ কৰে।" ৫৩ মই আপোনালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, কোনোৱে যদি আৰু মোৰ বাক্য পালন কৰে, তেওঁ কোনো কালে মৃত্যুক নেদেখিব।" ৫৪ যৌচুৱে উত্তৰ দিলে, "মই যদি নিজে নিজক মহিমাবিহুত কৰোঁ, তেনহেলে আপোনালোক মোৰ মহিমাব একো মূল্য নাই, কিন্তু তুমি কৈছোঁ, 'কোনোৱে যদি মোৰ বাক্য পালন কৰে, তেওঁ কোনো কালে মৃত্যুভোগ নকৰিব।'" (aiōn g165) ৫৫ তুমি কি আমাৰ ওপৰ-পিতৃ অৱাহামতকোয়া মহান হ'লা নেকি? তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল আৰু ভাৰবাদী সকলৰে মৃত্যু হ'ল; তুমি নিজকে কোন বুলি ভাবিছাই?" ৫৬ যৌচুৱে উত্তৰ দিলে, "মই যদি নিজে নিজক মহিমাবিহুত কৰোঁ, তেনহেলে মোৰ মহিমাব একো মূল্য নাই, কিন্তু মোৰ পিতৃ, যি জনক আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ বুলি দাবী কৰে, তেৱেই মোক পৌৰোাস্বিত কৰে। ৫৭ আপোনালোকে তেওঁক নাজানে; মই হ'লে তেওঁক জানো; মই তেওঁকে কৈছোঁ

ନାଜାନୋ ବୁଲି ଯଦି କଣ୍ଠ, ତେଣହଲେ ଆପୋନାଲୋକର ନିଚିନା ମିଛଲୀଆ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ମରୀ ତେଣୁକ ଜାନୋ, ଆବୁ ତେଣୁର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ । ୫୬ ଆପୋନାଲୋକର ଓପର-ପୂର୍ବ ଅବାହାମେ ମୋର ଦିନ ଦେଖାର ଆଶାତ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତ ହେଛି; ତେଣୁ ସେଇଦିନ ଦେଖିଲେ ଆବୁ ଆନନ୍ଦ କରିଲେ ।” ୫୭ ଇହନୀ ସକଳେ ଯୀରୁକ କଲେ, “ତୋମାର ବସନ ଏତିଯାଓ ପଞ୍ଚଶିଲ ବର୍ଷର ହୋଇ ନାହିଁ ଆବୁ ତୁ ମି ଅବାହାମକ ଦେଖିଲା ନେ?” ୫୮ ଯୀରୁରେ ତେଣୁଲୋକକ କଲେ, “ସଂଚକୈରେ ମରୀ ଆପୋନାଲୋକକ କଣ୍ଠ, ଅବାହାମର ଜୟନ୍ତର ଆଗବେ ପରା ମରୀ ଆଛେ ।” ୫୯ ତେତିଯା ତେଣୁଲୋକେ ତେଣୁକ ମାରିବର କାରଣେ ଶିଳ ତୁଳି ଲାଗି । କିନ୍ତୁ ଯୀରୁରେ ଗୋପେ ମନ୍ଦିରର ପରା ବାହିରିଲେ ଓଳାଇ ଗାଲ ।

৯ যীচুরে বাটদীন গৈ থকার সময়ত এজন ওপজাৰে পৰা অন্ধ মানুহক
দেখিলো। ২ তেওঁৰ শিশু সকলে তেওঁক সুধিলো, “বৰি এই মানুহ
কাৰ পাপৰ কাৰণে অন্ধ হৈ উপজিল? সি নিজে পাপ কৰিলে, নে তেওঁৰ
মাক-বাপকে পাপ কৰিলো?” ৩ যীচুরে উভৰ দিলো, “সি নিজেও পাপ
কৰা নাই, আৰু তাৰ মাক-বাপকেও কৰা নাই, কিন্তু এওঁৰ মাধ্যমেন্দি
শিশৰৰ কৰ্ম প্ৰকাশিত হ'বলৈহৈ হৈছে। ৪ আমি দিন থাকোতৈ মোক
পঠোৱা জনৰ কৰ্ম কৰিব লাগে। বাতি হৈ আহিছে, তেওঁতাৰ কোমেও
কৰ্ম কৰিব নোৱাৰিব। ৫ যিমান দিন মই জগতত আছোঁ, মইয়ে জগতৰ
পোৱাৰ।” ৬ এই কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ মাটি ধূই পেলাই, ধূইৰে
বোকা কৰিলে আৰু লোক জনৰ চৰুত সেই বোকা সানি বা লিপি
দিলো। ৭ তাৰ পাছত তেওঁক ক'লে, “যোৱা; চীলোহৰ পুখুৰীত গৈ ধূই
পেলোৱা।” (চীলোহৰ অনুবাদিত অৰ্থ ‘পঠোৱা হল’); তেওঁতাৰ মানুহ
জনে গৈ ধূলি আৰু দৃষ্টি পাই ঘূৰি আহিল। ৮ তাকে দেখি তেওঁৰ প্ৰতিবেশী
আৰু যি সকলে তেওঁক আগেয়ে তিক্ষণ কৰা দেখিছিল, তেওঁলোকে কৰলৈ
ধৰিলো, “ই সেই জন মানুহ নহয় নে, যি জনে বহি কিঞ্চা মাণি থাকে?”
৯ কোনো কোনোৱে কলে, “হয়, ইয়েই সেই জন।” আন কোনোবাই
ক'লে, “নহয়, কিন্তু ই দেখাত তাৰ নিচিনা।” কিন্তু মানুহ জনে নিজে ক'লে,
“হয়, মই সেই জনেই হওঁ।” ১০ তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলো, “তেনেহলে
তোমাৰ চৰু কেনেকৈ মুকলি হল?!” ১১ তেওঁ উভৰ দিলো, “যীচু নামৰ
মানুহ জনে মাটি বোকা কৰিলে আৰু মোৰ চৰুত সেই বোকা লিপি দিবা
সানি দি ক'লে, “চীলোহলৈ গৈ ধূই পেলোৱা”; সেইদৰে মই গৈ ধোৱাত
দেখা পালোঁ।” ১২ তেওঁতাৰ তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলো, “সেই জন ক'ত
আছে?” তেওঁ ক'লে, “মই নাজানো।” ১৩ যি জন মানুহ আগেয়ে অন্ধ
আছিল, লোক সকলে তেওঁক ফৰীচী সকলৰ ওচলৈ লৈ গল। ১৪ যিদিনা
যীচুৰে বোকা কৰি তেওঁৰ চৰু মুকলি কৰিছিল, সেই দিনটো বিশ্বামৰাৰ
আছিল। ১৫ সেই কাৰণে ফৰীচী সকলে আকো তেওঁক প্ৰশংস সুধিলো
যে তেওঁ কেনেকৈ দৃষ্টি ঘূৰাই পালে। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তেওঁ
মোৰ চৰুত বোকা লগাই দিলো, আৰু মই ধূই দিয়াত এতিয়া মই দেখা
পাওঁ।” ১৬ তাতে ফৰীচী সকলৰ কিছুমানে ক'লে, “এই মানুহ চিশৰৰ
ওচৰৰ পৰা আহা নাই; কিয়নো সি বিশ্বামৰাৰ পালন নকৰে।” কিন্তু আন
কোনো কোনোৱে কলে, “কিন্তু পাপী মানুহ কেনেকৈ এনে আচাৰিত কাম
কৰিব পাৰে? এইবৰে তেওঁলোকৰ মাজত ভাগ হল।” ১৭ সেয়ে,
তেওঁলোকে আকো সেই অন্ধ জনক সুধিলো, “যি মানুহ জনে তোমাৰ চৰু
মুকলি কৰিলে, তুমি তেওঁৰ বিষয়ে কি কোৱা? মানুহ জনে ক'লে, “তেওঁ
এজন ভাৰবাদী।” ১৮ মানুহ জনৰ মাক-বাপকেক মাটি আনি নসুধা
পৰ্যন্ত ইহুনী সকলে বিশ্বাস নকৰিলো যে এই মানুহ জন আগতে অন্ধ
আছিল আৰু এতিয়া দেখা পাইছে। ১৯ তেওঁলোকে তেওঁৰ মাক-বাপকেক
সুধিলো, “এই জন তোমালোকৰ সেই ল'ৰা জন হয় নে, যি জনৰ বিষয়ে
তোমালোকে কৈ থাকা যে সি অন্ধ হৈয়ে জন্মাছিল। তেনেহলে সি এতিয়া
কেনেকৈ দেখা পাইছে?” ২০ তেওঁৰ মাক-বাপকে উভৰ দিলো, “আমি
জানো, ই আমাৰে ল'ৰা আৰু সি ওপজাৰে পৰা অন্ধ আছিল। ২১ কিন্তু
সি এতিয়া কেনেকৈ দৃষ্টি পাইছে, তাক নাজানো; আৰু কোনো তাৰ চৰু
মুকলি কৰিলে, সেই বিষয়েও নাজানো; তাৰ বয়স হৈছে, তাকে সুধক,
সিয়ে নিজৰ বিষয়ে নিজে ক'ব।” ২২ ইহুনী সকলে আগেয়ে স্থিৰ কৰিছিল যে

কোনোরে যদি যীচুক মচাই বুলি স্বীকার করে, তেনেহলে তেওঁক নাম-ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰা হ'ব। ২৩ এই কাৰণতে, তেওঁৰ মাক-বাপেকে ক'লে, “সি বয়সীয়া; তাক সোধক।” ২৪ তেতিয়া তেওঁলোকে আগেয়ে অক হ'থকা মানুহ জনক দিয়া বাৰ মাতি ক'লে, “ঈশ্বৰৰ মিঠিমা কৰা; সেই মানুহ যে এজন পাপী তাক আমি জানো।” ২৫ তাতে তেওঁ উত্তৰ দিলে, “তেওঁ পাপী হয় নে নহয়, তাক মই নাজানো; কিন্তু এটা বিষয় জানো যে মই অক আছিলো আৰু এতিয়া দেখা পাইছো।” ২৬ তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “তেওঁ তোমাক কি কৰিলো? তোমাৰ চকু কেকেৰে মুকলি কৰিলো?” ২৭ তেওঁ উত্তৰ দিলে, “মইতো আপোনালোকক অখনিয়ে ক'লো, কিন্তু আপোনালোকে নুশ্বিলো; তেনেহলে আৰো কি কাৰণে শুনিব খোজিছে? আপোনালোকে ও তেওঁৰ শিষ্য হ'বলৈ ইচ্ছা কৰে নেকি?” ২৮ তেতিয়া তেওঁলোকে সেই মানুহক ধিক্কাৰ দি ক'লে, “তইহে তাৰ শিষ্য; আমি হ'লে মোচিৰ শিষ্য। ২৯ দুশ্বৰে যে মোচিৰ কথা ক'লে, তাক আমি জানো; কিন্তু এই মানুহ ক'ব পৰা আহিছে, তাক আমি নাজানো।” ৩০ সেই মানুহে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “কি বিস্ময়জনক বিষয়! তেওঁ কৰ পৰা আহিছে তাক আপোনালোকে নাজালে, অথচ তেওঁ যোৰ চকু মুকলি কৰিলো। ৩১ আমি জানো যে, দুশ্বৰে পাপী লোকৰ কথা নুশ্বে; কিন্তু যি জনে দুশ্বৰৰ আৰাধনা কৰে আৰু তেওঁ ইচ্ছা পালন কৰে সেই জনৰ কথা, দুশ্বৰে শুনো। ৩২ জগত সৃষ্টি হোৱাৰে পৰা কেতিয়াও শুনা নাই যে কোনোবাই এজন ওপজাৰে পৰা অক্ষ লোকৰ চকু মুকলি কৰিলো। (aión g165) ৩৩ সেই মানুহ যদি দুশ্বৰৰ ওচৰ পৰা আহা নাই, তেনেহলে একোকে কৰিব নোৱাৰিলৈহেতেন।” ৩৪ তেওঁলোকে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “তইতো সম্পূৰ্ণ পাপতে জ্ঞা পাইছ। এতিয়া তাই আমাকে শিকাও নে?” তাৰ পাছত ইহুদী সকলে তেওঁক নাম-ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰিব দিলে। পাছত যীচুৱে তেওঁক দেখা পাই সুধিলে, “তুমি মানুহৰ পুত্ৰক বিশ্বাস কৰিছা নে?” ৩৬ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “প্ৰভু, তেওঁ কোন? মোক কওক, মই যেন তেওঁক বিশ্বাস কৰিব পাৰোঁ।” ৩৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তুমি তেওঁক দেখা পালা; আৰু তোমাৰে সৈতে কথা পাতি থকা জনেই সেই জন।” ৩৮ তেতিয়া মানুহ জনে ক'লে, “প্ৰভু, মই বিশ্বাস কৰিছোঁ” এই বুলি তেওঁ যীচুক সেৱা কৰিলে। ৩৯ যীচুৱে ক'লে, “মই এই জগতলৈ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ আহিছোঁ, যাতে যি সকলে দেখা নাপায়, তেওঁলোকে দেখা পায় আৰু যি সকলে দেখা পায়, তেওঁলোক যেন অক্ষ হয়।” ৪০ কেইজনমান ফৰীচী ও যীচুৱ লগত আছিল। তেওঁলোকে ইয়াকে শুনি যীচুক সুধিলে, “আমিও অক্ষ নেকি?” ৪১ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোক যদি অক্ষ হ'য়, তেনেহলে আপোনালোকৰ কোনো পাপেই নহ'লেহেতেন; কিন্তু তোমালোকে এতিয়া কৈছা, ‘আমি দেখিছোঁ;’ গতিকে তোমালোকৰ পাপ থাকি গ'ল।

୧୦ ସ୍ଥିରେ କ'ଲେ, "ମୈ ସଂଚାକେ ଆପୋନାଲୋକକ କଣ୍ଠ, ସି ଜନେ ମେବର ଗରାଲ୍‌ଟେ ଶୋମା ଓତେ ଦୂରାବେଦି ନୋମୋଯା, କିନ୍ତୁ ତାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆମ କୋନୋ ଫାଲେ ବଗାଇ ଶୋମାଯା, ଶି ଏଟା ଚୋର ଆବୁ ଡକାଇତ । ୨ ଜନେ ଦୂରାବେଦି ଶୋମାଯା, ତେଣୁ ମେବରିଆୟା । ଓ ଦ୍ୱାର-ବର୍କ୍‌ଷକେ ମେବରିଆୟକ ଦୂରାବ୍ ମେଲି ଦିଯେ । ମେବରାବେ ତେଣୁର ମାତ ଶୁନେ ଆବୁ ତେଣୁ ନିଜର ମେବରାବେକ ନାମ ଧରି ଧରି ମାତି ବାହିଲେ ଲୈ ଯାଇ । ୪ ନିଜର ସକଳେ ମେବକ ବାହିର କବାର ପାହତ ତେଣୁ ମେବରାବେର ଆଗେ ଆଗେ ଯାଇ ଆବୁ ମେବରାବେ ତେଣୁର ପାହତ ପାହେ ପାହେ ଗେ ଥାକେ, କିମ୍ବା ସିହିତେ ତେଣୁର ମାତ ବୁଝି ପାଯା । ୫ ସିହିତେ ଏଜନ ଅଚିନାକି ଲୋକର ପାହତ କେତ୍ତାଓ ନାୟାବ, ବସର ସିହିତେ ତେଣୁର ଓଚବ ପରା ପଲାଇହେ ଯାବ । କାରଣ ସିହିତେ ଅଚିନାକି ଲୋକର ମାତ ଚିନି ନାପାଯା । ୬ ସ୍ଥିରେ ତେଣୁଲୋକ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଟୋ କ'ଲେ; କିନ୍ତୁ ତେଣୁ ସେ କି କବ ବିଚାରିଛେ, ସେଇ ବିଷୟେ ତେଣୁଲୋକ ନୁଭାଜିଲେ । ୭ ତେତିଆରୀ ସ୍ଥିରେ ପୁନର ତେଣୁଲୋକକ କ'ଲେ, "ମୈ ଆପୋନାଲୋକକ ସଂଚାଇ କଣ୍ଠ, ମୟେଇ ମେବର ଗରାଲର ଦୂରାବ । ୮ ମୋର ଆଗେଯେ ସି ସକଳ ଆହିଲ, ତେଣୁଲୋକ ସକଳୋରେ ଏହି ଚୋର ଆବୁ ଡକାଇତ; କିନ୍ତୁ ମେବରାବେ ସିହିତର କଥା ନୁଭାନିଲେ । ୯ ମୟେଇ ଦୂରାବ; ସି କୋନୋରେ ମୋର ମାଜେଦି ଶୋମାଯା, ତେଣୁ ବର୍କ୍‌ଷକା ପାବ । ତେଣୁ ଭିତରୁଲେ ଆବୁ

বাহিরলৈ অহা-যোৱা কৰিব, আৰু চৰণীয়া ঠাই পাৰ। ১০ চোৰে কেৱল চৰ, বধ, আৰু বিনাশ কৰিবলৈহে আহে; কিন্তু মই হ'লে, তেওঁলোকে যেন জীৱন পায় আৰু তাকেই যেন প্ৰচৰকে পায়, এই কাৰণে আহিলোঁ। ১১ ময়েই সজ মেৰবযীয়া; সজ মেৰবযীয়াই তেওঁৰ মেৰব কাৰণে নিজৰ প্ৰাণকো দিয়ে। ১২ কিন্তু এজন বেতনভোগী দাস, তেওঁ নিজে মেৰবযীয়া নহয় আৰু মেৰবোৰ তেওঁৰ নিজৰ নহয়; সেই বাবে তেওঁ যেতিয়া বাংকুৰুৰ অহা দেখে, মেৰবোৰ এবি পলাই যায়; তাতে বাংকুৰুৰে সিইতক ধৰিবলৈ যায় আৰু সিইতক চাৰিওফালে ছিঁড়ি-ভিন্ন হৈ পৰে। ১৩ এজন বেতনভোগী দাস হোৱাৰ কাৰণে তেওঁ পলাই যায়; মেৰবোৰলৈ তেওঁৰ কোনো চিন্তা নাথাকে। ১৪ ময়েই সজ মেৰবযীয়া; মই নিজৰ মেৰবোৰক জানো আৰু মোৰ মেৰবোৰেও মোক জানে; ১৫ পিতৃয়ে মোক জানে আৰু ময়ো পিতৃক জানো। মই মোৰ মেৰব বাবে নিজৰ প্ৰাণকো দিঁওঁ। ১৬ মোৰ এনে অনেকে মেৰ আছে, যি এই গৰালৰ নহয়। মই অৱশেষেই সিইতক আনিব লাগে। সিইতেও মোৰ মাত শুনিব আৰু তেওঁতাৰ সকলো একেটা জাক হ'ব আৰু সিইতক বযীয়াও হ'ব এজন। ১৭ পিতৃয়ে মোক এই বাবেই প্ৰেম কৰে, কাৰণ মই নিজৰ প্ৰাণ সমৰ্পণ কৰোঁ যাতে সেই প্ৰাণ পুনৰাব্য পাব পাৰোঁ। ১৮ কোনোও মোৰ পৰা মোৰ প্ৰাণ হৰণ কৰিব নোৱাৰে, কিন্তু মই নিজৰ তাক সমৰ্পণ কৰোঁ আৰু তাক সমৰ্পণ কৰাৰ ক্ষমতা মোৰ আছে; পুনৰাব্য তাক পোৱাৰ ক্ষমতাও মোৰ আছে। এই আজ্ঞা মই মোৰ পিতৃৰ পৰা পাইছ'ঁ।” ১৯ এনেৰোৰ কথাব কাৰণে ইহুদী সকলৰ মাজত আকো মতৰ অমিল হৰলৈ ধৰিলৈ। ২০ তেওঁলোকৰ মাজত অনেকে ক'লে, “ইয়াক ভূতে পাইছে; ই বলিয়া; ইয়াৰ কথা তোমালোকে কিয় শোনা?” ২১ আন সকলে ক'লে, “কিন্তু এই সকলো কথাতো এজন ভূতে পোৱা মানুহে কোৱা কথা নহয়; ভূতে জানো অন্দৰ চৰু মুকলি কৰিব পাৰো?” ২২ তাৰ পাছত যিবৃচালেমত মন্দিৰ প্ৰতিটিৰ পৰ্ব উপস্থিত হল। ২৩ সেই সময়ত শীতকাল আছিল; যীচুৰে মন্দিৰত চলোমনৰ বাবাঙাত খেজকঢ়ি আছিল। ২৪ তেনেতে ইহুদী সকলে তেওঁক আঙুৰি ধৰিব ক'লে, “আৰু কিমান কাল তুমি আমাক সন্দেহৰ দোমোজাত বাখিবা? তুমিয়ে যদি দীৰ্ঘ হোৱা, তেনেহলে আমাক স্পষ্টকৈ কোৱা।” ২৫ যীচুৰে উত্তৰ দিলো, “মই আপোনালোকক ক'লো, কিন্তু আপোনালোকতো বিশ্বাসেই নকৰে; মোৰ পিতৃৰ নামেৰে মই যি সকলো কৰ্ম কৰিছো, সেইবোৰেই মোৰ বিষয়ে সাক্ষ দিছে। ২৬ তথাপি আপোনালোকে বিশ্বাস নকৰে; কাৰণ আপোনালোক মোৰ মেৰব জাকৰ মাজৰ নহয়। ২৭ মোৰ মেৰবোৰে হ'লে মোৰ মাত শুনে। মই সেই সকলক জানো, আৰু সেই সকল মোৰ পাছে পাছ আছে; ২৮ মই সেই সকলক অনন্ত জীৱন দিঁওঁ; তাতে তেওঁলোক কোনো কালে বিনষ্ট নহ'ব, আৰু কোনো মেৰৰ হাতৰ তেওঁলোকক কাঢ়ি নল'ব। (aiōn g165, aiōnios g166) ২৯ মোৰ পিতৃ, যি জনে তেওঁলোকক মোক দিলো, তেওঁ সবাতোকে মহান; সেই পিতৃৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক কোনো কাঢ়ি ল'ব নোৱাৰে। ৩০ মই আৰু পিতৃ এক।” ৩১ তেওঁতাৰ ইহুদী সকলে তেওঁক মাৰিবলৈ আকো শিল তুলি ল'লে। ৩২ যীচুৰে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলো, “পিতৃৰ পৰা আমেক ভাল কৰ্ম কৰি মই আপোনালোকক দেখুৱালোঁ; সেইবোৰ কোন কৰ্ম কৰিব কাৰণে আপোনালোকে মোক শিল দলিলয়াই মাৰিব বিছৰিছে?” ৩৩ ইহুদী সকলে তেওঁক উত্তৰ দিলো, “ভাল কৰ্মৰ কাৰণে আমি তোমাক শিল দলিলয়াই মাৰিব বিচৰা নাই, কিন্তু তুমি মানুহ হৈয়ো, নিজকে ঈশ্বৰ বুলি ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিছা, সেই কাৰণেহে বিচারিছোঁ।” ৩৪ যীচুৰে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলো, “আপোনালোকৰ বিধান-শাস্ত্ৰত জানো এইদৰে লিখা নাই ‘মই ক'লো, ‘তোমালোক ঈশ্বৰবোৰ?’” ৩৫ যি সকল লোকলৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য আহিছিল, সেই লোক সকলক তেওঁ যদি ঈশ্বৰবুলি ক'লো (ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচন অলৱ, এই বচন কেতিয়াও ভৱণ নহয়)। ৩৬ তেনেহলে যি জনক পিতৃয়ে পৰিত্ব কৰিবলৈ আৰু জুগতলৈ পঠালে, তেওঁক আপোনালোকে কিয় কয়, ‘তুমি ঈশ্বৰ নিন্দা কৰিছা’ বুলি; কাৰণ মই ক'লো যে, ‘মই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ?’ ৩৭ মোৰ পিতৃৰ কাৰ্য যদি মই নকৰোঁ, তেনেহলে মোক বিশ্বাস নকৰিব; ৩৮ কিন্তু যদি কৰোঁ, মোক বিশ্বাস নকৰিবলৈও, অন্তত: সেই কাৰ্যক বিশ্বাস কৰক, যাতে আপোনালোকে জানিব পাৰে আৰু বুজিব পাৰে যি পিতৃ মোত আছে আৰু মই পিতৃত আছোঁ।” ৩৯

তেওঁতাৰ তেওঁলোকে আকো যীচুক ধৰিবলৈ উপায় বিচাৰিলে; কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা ওলাই গ'ল। ৪০ পাছত যদৰ্নৰ সিপাৰত য'ত যোহনে প্ৰথমতে বাণিস দিছিল, যীচু সেই ঠাইলৈ পংগৰ গ'ল আৰু তাতে থকিল। ৪১ তাতে অনেক লোক যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু কোৱা-কুই কৰিবলৈ ধৰিলে “যোহনে একো আচাৰিত চিন নকৰিব পাৰে সঁচা, কিন্তু এই লোকৰ বিষয়ে তেওঁ যি যি কথা কৈছিল, সেই সকলোৱেই সত্য।” ৪২ আৰু সেই ঠাইত অনেকে যীচুক বিশ্বাস কৰিলে।

১১ বৈথনিয়া গাৰ্ব লাজাৰ নামৰ এজন ব্যক্তিৰ অসুখ হৈ আছিল।

মৰিয়ম আৰু তাইব বায়েক মাৰ্থাৰ সেই গাৰ্বতে থাকে। ২ এওঁ সেই জনী মাৰিয়ম, যি গৰাকীয়ে পাছত প্ৰভুৰ ওপৰত বহুমূল্য সুৰাঙ্গি তেল দালি নিজৰ চুলিবে প্ৰভুৰ চৰণ মচি মচি সাবি দিছিল। তেওঁৰে ভায়েক এই লাজাৰ অসুস্থ আছিল। ৩ সেয়েৰে লাজাৰৰ বায়েক ভন্নায়েক দুজনীয়ে যীচুৰে এই কথা কৈ পঠিলালৈ, “প্ৰভু, চা-ওকাতি, আপুনি যাক প্ৰেম কৰে, তেওঁ নবিয়াত পৰি আছে।” ৪ যীচুৰে এই কথা শুনি ক'লে, “এই অসুখ তেওঁৰ মৃত্যুৰ কাৰণে হোৱা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰৰ গৌৰৰ কাৰণেই হৈছে, যেন তাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ পত্ৰ মহিমাপূৰ্ণ হয়।” ৫ মাৰ্থা, তেওঁৰ ভন্নায়েক আৰু লাজাৰক যীচুৰে প্ৰেম কৰিছিল। ৬ তেওঁ যেতিয়া শুনিলৈ যে লাজাৰ অসুস্থ, তেওঁতাৰ তেওঁ যি ঠাইত আছিল তাতে পুনৰ দুদিন থাকিল। ৭ তাৰ পাছতে তেওঁ শিয় সকলক ক'লে, “ব'লা, আমি পুনৰ যিহুদীয়ালৈ যাওঁ।” ৮ শিয় সকলে তেওঁক ক'লে, “ব'বি, এই কিছুদিনৰ আগেয়ে ইহুদী সকলে আপোনাক শিল দলিলয়াই মাৰিবলৈ বিচাৰিছিল; আকো তালৈকে যায় নে?” ৯ যীচুৰে উত্তৰ দিলো, “দিনটোত বাৰ ঘণ্টা শোহৰ হৈ নাথাকে জানো? কোনোৰে যদি দিনত ফুৰে, তেনেহলে তেওঁ উজুটি নাথায়; কিয়নো তেওঁ এই জগতৰ পোহৰ দেখে। ১০ কিন্তু কোনোৰে যদি বাতি ফুৰে, তেনেহলে তেওঁ উজুটি খাওঁ।” ১১ তেওঁ শিয় সকলে তেওঁক ক'লে, “আমাৰ বক্সু লাজাৰ টোপনি গৈছে; তেওঁক টোপনিৰ পৰা জগাবলৈ মই যাওঁ।” ১২ তাতে শিয় সকলে তেওঁক ক'লে, “প্ৰভু, তেওঁ যদি টোপনি গৈছে, তেনেহলে ভাল হৈ যাব।” ১৩ যীচুৰে লাজাৰৰ মৃত্যুৰ বিষয়ে কৈছিল, কিন্তু শিয় সকলে ভাৱিলৈ যীচুৰে স্বাভাৱিক টোপনিত জিবণি লোৱাৰ কথা কৈছে। ১৪ যীচুৰে তেওঁতাৰ স্পষ্টকৈ তেওঁলোকক ক'লে, “লাজাৰ মৰিল। ১৫ তোমালোকৰ বাবে মই আনন্দিত হৈছোঁ যে মই তাৰ নাছিলো; কাৰণ তোমালোকে যেন বিশ্বাস কৰিব পাৰা। আহা, আমি তেওঁৰ ওচৰলৈ যাওঁ।” ১৬ তেওঁতাৰ খোম, যি জনক দিদুমো বোলা হয়, তেওঁ লগব শিয় সকলকক ক'লে, “ব'লা, আমি ও যাওঁ, আমি ও যীচুৰ লগতে মৰিব পাৰিমি।” ১৭ যীচুৰে আহি শুনিব পাৰিলৈ যে লাজাৰক মৈদাম দিয়া চাৰি দিন হল। ১৮ বৈথনিয়া যিবৃচালেমৰ ওচৰতে, প্ৰায় দুই মাইলমানৰ দূৰত্বত; ১৯ ইহুদী সকলৰ অনেকেই মাৰ্থা আৰু মাৰিয়মক ভায়েকৰ কাৰণে সাস্তুনা দিবলৈ আহি আছিল। ২০ এনেতে মাৰ্থাই যেতিয়া যীচু অংহিহে বুলি শুনিলৈ, তেওঁতাৰ তেওঁৰ লগত দেখো কৰিবলৈ গ'ল; কিন্তু মাৰিয়ম তেওঁতাৰ ঘৰতে বহি আছিল। ২১ মাৰ্থাই যীচুক ক'লে, “হে প্ৰভু, আপুনি ইয়াত থকা হলে, মোৰ ভাই নমৰিলহেতেলে; ২২ কিন্তু এতিয়াও মই জানো যে, ঈশ্বৰৰ অগত আপুনি যিহুকে যাচনা কৰিব, ঈশ্বৰে আপোনাক তাকে দিব।” ২৩ যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ ভায়েৰ পুনৰাব্য উঠিব।” ২৪ মাৰ্থাই তেওঁক ক'লে, “মই জানো, শেষৰ দিনা পুনৰুত্থানৰ কালত সি পুনৰাব্য উঠিব।” ২৫ যীচুৰে মাৰ্থাক ক'লে, “ময়েই পুনৰুত্থান আৰু জীৱনো; যি কোনোৰে মোক বিশ্বাস কৰে, তেওঁ মৰিলেও জীয়াই থাকিব; ২৬ আৰু যি কোনোৰে জীয়াই থাকি মোত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ কোনো কুলে নমৰিব। তুমি কি এই কথা বিশ্বাস কৰা নে?” (aiōn g165) ২৭ তেওঁ তেওঁক ক'লে, “হ্য প্ৰভু, মই বিশ্বাস কৰিছোঁ যে জগতলৈ যি জন আহিব লগা আছে, আপুনিয়েই সেই অভিযোগ জন দিবলৈ আহি আছিল। ২৮ এই কথা কৈ, মাৰ্থা তাৰ কাৰণে গ'ল আৰু ভন্নায়েক মৰিয়মক গুপ্ততে মতি ক'লে, “গুৰু আহিল, আৰু তোমাক মাতিছোঁ।” ২৯ মাৰিয়মে তাকে শুনি ততাতোয়াকৈ উঠি তেওঁৰ ওচৰলৈ গ'ল। ৩০ যীচুৰে তেওঁতাৰ পুনৰাব্য কৰিব কৰা নাছিল।

ঠাইত তেওঁর লগত দেখা করিবলৈ আহিছিল, তেওঁ সেই ঠাইতে আছিল। ৩১ যি ইহুদী সকল মরিয়মৰ সৈতে ঘৰত আছিল আৰু তেওঁক সান্ত্বনা দি আছিল, তেওঁলোকে মৰিয়মক মেগাই উটি বাহিৰলৈ মোৰা দেখি, তেওঁৰ পাছে পাছে আছিল। তেওঁলোকে ভাৰিলৈ যে মৰিয়মে মৈদামৰ ওচৰত কান্দিবলৈ গৈছে। ৩২ যি ঠাইত যীচু আছিল, মৰিয়মে সেই ঠাই পাই, তেওঁৰ চৰণত পৰি ক'লে, “হে প্ৰভু, আপুনি ইয়ত থকা হ'লে, মোৰ ভাই নমৰিলেহেতেন।” ৩৩ যীচুৱে যেতিয়া দেখিলৈ যে মৰিয়মে কান্দিছে আৰু তেওঁৰ লগত আহা ইহুদী সকলেও কান্দিছে, তেতিয়া তেওঁ আস্তাৎ যন্ত্ৰা পালে আৰু গভীৰ ভাৰে উদ্বিগ্ন হৈ পৰিল। ৩৪ তেওঁ কলে, “তোমালোকে তেওঁক ক'ত বথিখা?” তেওঁলোকে ক'লে, “অভু, আহি চাওকহি।” ৩৫ যীচুৰে ক্ৰন্দন কৰিলে। ৩৬ ইহুদী সকলেক ক'লে, “চোৱা, তেওঁ লাজাৰক কিমান যে প্ৰেম কৰিছিল!” ৩৭ কিন্তু তেওঁলোকৰ কোনো কোনোেক ক'লে, “যি জনে এজন অন্ধৰ চকু মুকলি কৰিলে, তেওঁ এই মানুহ জনৰো মৃত্যু নহৰলৈ এনে একো কৰিব নোৱাৰিলৈহেতেন নে?” ৩৮ তেতিয়া যীচুৰে পুনৰ নিজে অস্তৰত যন্ত্ৰা পালে, আৰু মৈদামৰ ওচলৈ গ'ল। সেই মৈদাম এটা শুহা আছিল। শুহৰ মুখত এচটা শিল পাতি থোৰা আছিল। ৩৯ যীচুৰে ক'লে, “শিলচটা গুচাই দিয়া।” মৃত লাজাৰক বায়েক মাৰ্থাই যীচুৰ ক'লে, “অভু, এতিয়া শৰীৰৰ পচি দৰ্গন্ধ হৈছে; কিয়নো সি মৰাব আজি চাৰি দিন হ'ল।” ৪০ যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “মই জানো তোমাক কোৱা নাছিলো, যদি বিশ্বাস কৰা, তেনহেলে ঈশ্বৰৰ মহিমা দেখিবলৈ পোবা?” ৪১ তেতিয়া লোক সকলে শিলচটা আত্মাই দিলে। যীচুৰে ওপৰলৈ চকু তলি ক'লে, “হে পিতৃ, তুমি মোৰ কথা শুনাৰ কাৰণে মই তোমাক ধনাবাদ দিওঁ। ৪২ মই জানো, তুমি সকলো সময়তে মোৰ কথা শুনি থাকা। কিন্তু মোৰ চাৰিওফালে যথি হৈ থকা লোক সকলৰ কাৰণে মই এই এই কথা কৈছো, তেওঁলোকে মেন বিশ্বাস কৰে যে তুমি মোক পঠাইছা।” ৪৩ ইয়াকে কৈ, তেওঁ ডাঙৰ মাতৰে ক'লে, “লাজাৰ বাহিৰলৈ ওলাই আহা।” ৪৪ তেতিয়াই মৃত লাজাৰ সেই মৈদামৰ পৰা বাহিৰ ওলাই আছিল। তেওঁৰ হাত-ভৰি মৈদামৰ কাপোৰেৰে মেৰিয়াই, বদ্ধা আছিল আৰু তেওঁৰ মুখ এখন গামোচাৰে বদ্ধা আছিল। যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “বাদ্ধ খুলি দিয়া আৰু তেওঁক যাবলৈ দিয়া।” ৪৫ মৰিয়মৰ ওচলৈ যি সকল ইহুদী লোক আহিছিল, সেই লোক সকলৰ মাজৰ অনেকে যীচুৰে যি কৰিলে তাকে দেখি তেওঁক বিশ্বাস কৰিলে। ৪৬ কিন্তু তেওঁলোকৰ কিছুমানে ফৰীচী সকলৰ ওচৰলৈ গৈ, যীচুৰে যি কৰিলে, সেই সকলোকে তেওঁলোকক জনালো। ৪৭ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে একেলোগে পৰিষদক লগত লৈ মহাসভা পাতি ক'লে, “আমি এতিয়া কি কৰিম? এই মানুহে দেখোন অনেক আচাৰিত চিনৰ কাৰ্য কৰিছে; ৪৮ তাক যদি আমি এইভাৱে এনেয়ে এৰি দিওঁ, তেনহেলে সকলো মানুহে তাক বিশ্বাস কৰিব। তেতিয়া বোম দৈৰ্ঘ্যী সেক সকলে আহি আমাৰ জাতি আৰু ঠাই উভয়কে অধিকাৰ কৰিল'ব।” ৪৯ কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজত কায়াফাৰা নামৰ এজন, যি জন সেই বছৰত মহা-পুৰোহিত হৈছিল, তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে একোকে নাজানা।” ৫০ তোমালোকে ভাৰি ও নোচোঁৰা যে, সকলোৰে লগত আমাৰ জাতিৰ বিনাশ হোৱাতকে, বৰং তোমালোকক পক্ষে সকলো লোকৰ কাৰণে এজন মানুহৰ মৃত্যু হোৱাই ভাল।” ৫১ এই কথা কায়াফাই যে নিজৰ পৰা ক'লে এনে নহয়; কিন্তু সেই বছৰত মহা-পুৰোহিত হোৱা বাবে ভাৰবাৰী স্বৰূপে ক'লে যে, সকলো জাতিৰ কাৰণে যীচুৰে মৃত্যুৰ বণ কৰিব লাগিব। ৫২ কিন্তু যীচুৰে যে কেৱল ইহুদী জাতিৰ কাৰণে মৃত্যুৰ বণ কৰিব, তেনে নহয়; কিন্তু ঈশ্বৰৰ যি সকলো সত্ত্বন চাৰিওফালে সিঁচৰিত হৈ আছে, সেই সকলোকে মেন একত্ৰিত কৰিব পাৰে, এই কাৰণে যীচুৰে মৃত্যুৰ বণ কৰিব। ৫৩ সেইদিন খনৰ পৰা তেওঁলোকে যীচুৰক বধ কৰিবলৈ যড়াযন্ত্ৰ কৰিবলৈ ধৰিলে। ৫৪ সেয়ে, যীচুৰে তেতিয়া প্ৰকাশ্যে ইহুদী সকলৰ মাজত চলা-ফুৰা বদ্ধ কৰি দিলে। তেওঁ সেই ঠাইৰ পৰা মৰুপ্তাস্তৰ ওচৰৰ দেশত থকা ইক্সৰিয়ম নামৰে এখন নগৰলৈ গ'ল আৰু তাত তেওঁ শিশ্য সকলৰ সৈতে থাকিল। ৫৫ ইহুদী সকলৰ নিষ্ঠাৰ-পৰ্বতৰ দিন ওচৰ চাপি আহিছিল আৰু দেশৰ বছলোকে পৰ্বৰ আগেয়ে নিজকে শুচি কৰিবৰ কাৰণে যিবুচালেমলৈ গ'ল। ৫৬

তাত তেওঁলোকে যীচুৰ বিচাৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁলোকে মন্দিৰত থিয়ে হৈ পৰম্পৰে কোৱা-কুই কৰিলে, “তেওঁ কি এই পৰ্বলৈ নাহিব নেকি? আপোনালোকে কি ভাৱে?” ৫৭ প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে এই আজা দিছিল যে, যীচু ক'ত আছে সেই বিষয়ে যদি কোনোবাই জানে, তেনহেলে খবৰটো তেওঁলোক জনাওঁক যাতে তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিব পাৰে।

১২ নিষ্ঠাৰ-পৰ্বত হয় দিনৰ আগতে যীচু বৈথনিয়া গাঁওলৈ আছিল,

সেই ঠাইত লাজাৰে বাস কৰিছিল। এই জন লাজাৰকে যীচুৰে মৃত্যুৰ পৰা তুলিছিল। ২ সেই ঠাইতে তেওঁলোকে যীচুৰ কাৰণে বাতিৰ আহাৰ যুগত কৰিলে। মাৰ্থাই ঘোৱা আহাৰৰ বাঢ়ি দিছিল, যীচুৰ লগত যি সকলে ভোজনত বহিছিল তেওঁলোকৰ মাজতে লাজাৰে আছিল। ৩ তেতিয়া মৰিয়মে বহুমুল্য বিশুদ্ধ জটামাংঘীৰ সুগন্ধি তেল আনি যীচুৰ চৰণত ঘৰিলৈ আৰু নিজৰ চুলিলৈ যীচুৰ চৰণ মচি সেই তেল সানি দিলে; তেতিয়া সেই তেলৰ সু-গন্ধই গোটেই ঘৰ জুৰিলে। ৪ তেতিয়া তেওঁৰ শিশ্য সকলৰ মাজৰ যি জনে তেওঁক শক্ৰৰ হাতত শোধাই দিব, সেই দুক্কিৰিয়াতীয়া যিহুদাই মৰিয়মৰ এই কাৰ্যক বিবোধ কৰিলে আৰু ক'লে, ৫ “আমি এই তেল তিনি শ আধিলিত বিজ্ঞি কৰি, দৰিদ্ৰ সকলৰ মাজত কিয় দান নকৰিবো?” ৬ তেওঁ যে দৰিদ্ৰ সকললৈ চিষ্টা কৰি এই কথা কৈছিল, এনে নহয়, কিন্তু তেওঁ চোৱা তেওঁৰ হাতত ধনৰ জোলোঞ্চ আছিল, সেই কাৰণে তাৰ ভিতৰত যি দিয়া যায়, তাকে তেওঁ চোৱ কৰে, এই কাৰণতে তেওঁ এনে কথা কৈছিল। ৭ তেতিয়া যীচুৰে ক'লে, “তেওঁক অকলে থাকিবলৈ দিয়া! মোক মৈদামত থোৱা দিনৰ কাৰণে তেওঁক এই সুগন্ধি বাথিৰলৈ দিয়া হৈছিল। ৮ কিয়নো দৰিদ্ৰ সকল তোমালোকৰ লগত সদায় থাকিব; কিন্তু মই তোমালোকৰ লগত সদায় নাথাকো।” ৯ ইহুদী সকলৰ বহুতে গম পালে যে, যীচু বৈথনিয়াতে আছে। তেতিয়া তেওঁলোক তালৈ আছিল, কিন্তু যীচুৰ চাবৰ কাৰণে যে আছিল এনে নহয়, যি জন লাজাৰক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰে তুলিছিল, সেই জন লাজাৰক চাবলৈহে তেওঁলোক আছিল। ১০ সেয়েহে প্ৰধান পুৰোহিত সকলে লাজাৰক বধ কৰিবলৈ চক্ৰান্ত কৰিব। ১১ কিয়নো সেই কাৰণে বহুতে ইহুদী লোকে যীচুৰ বিশ্বাস কৰিছিল। ১২ পাছদিনা নিষ্ঠাৰপৰ্বলৈ আহা লোক সকলে শুনিবলৈ পালে যে, যীচু যিবুচালেমলৈ আছিল। ১৩ তেতিয়া তেওঁলোকে খেজুৰৰ পাত হাতত লৈ তেল তেওঁক আগ বচাললৈ নগৰলৈ গল আৰু চিুৰি-চিুৰি ক'লে, “হোচানা! হোচানা! যি জন প্ৰভুৰ নামৰে আছিহে, দুশ্বে তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰকা ইহোয়েলৰ বজাক সঁষ্ঠৰে আশীৰ্বাদ কৰক।” ১৪ তেতিয়া যীচুৰে এটা গাধ পোৱালি দেখা পালে আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত বহিল, যেনেকৈ শাস্ত্ৰ লিখা আছে। ১৫ “তোমালোকে ভয় নকৰিবা, হে চিয়োন জীৱীৰী; চোৱা তোমালোকৰ বজা আহিছে, তেওঁ গাধ পোৱালিৰ ওপৰত উঠি আছিহে।” ১৬ এই সকলো বিষয় তেওঁৰ শিশ্য সকলে থেথমতে বুজি পোৱা নাছিল; কিন্তু যেতিয়া যীচু মহিমাস্থিত হৈ উত্তোলিত হল, তেতিয়া তেওঁলোকৰ মনত পৰিল যে, শাস্ত্ৰত এই বিষয়ে লিখা আছিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ কাৰণে এনে কৰ কৰিছিল। ১৭ যেতিয়া যীচুৰে লাজাৰক মৈদামৰ পৰা উঠি আহিবলৈ কৈছিল আৰু তেওঁক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা জীৱিত কৰি তুলিছিল, সেই সময়ত যি সকল লোক তেওঁৰ লগত আছিল, তেওঁলোকে এই বিষয়ে আন লোক আগত সাক্ষ দিবলৈ ধৰিলে। ১৮ এই কাৰণে লোক সকলে তেওঁক দেখা কৰিবলৈ আছিল, কিয়নো তেওঁলোকে শুনিল যে, এই আচাৰিত কাৰ্যবোৰে তেওঁ কৰিছে। ১৯ তাতে ফৰীচী সকলে ইজনে সিজনৰ মাজত কোৱা-কুই কৰি ক'লে, “তোমালোকে দেখিলা, আমাৰ সকলো চেষ্টা চেষ্টা ব্যৰ্থ হল। চোৱা, গোটেই জগত খনে তেওঁৰ পাছত গাঁল।” ২০ সেই সময়ত নিষ্ঠাৰ পৰ্ব উপলক্ষে উপাসনা কৰিব বাবে লোক সকল যিবুচালেমলৈ আছিল, তেওঁলোকৰ মাজত কেইজনামান গ্ৰীক মানুহ আছিল। ২১ তেওঁলোকে গালীল দেশৰ বৈংচন্দে গাঁও পৰা ফিলিপৰ ওচৰলৈ আহি অবৰোধ কৰি ক'লে, “হে মহাশ্যায় আমি যীচুৰ চাবলৈ ইছচা কৰোঁ।” ২২ ফিলিপে আহি আদিয়ক এই কথা ক'লে; তেতিয়া আদিয়ই ফিলিপে সৈতে আহি যীচুৰ জনালে।

২৩ যীচুরে উত্তর দি তেওঁলোকক ক'লে, “মানুহৰ পুত্ৰ মহিমাস্থিত হ'বৰ সময় হৈছে। ২৪ মই তোমালোকক অতি স্বৃপ্নকৈ কেওঁ, ধানৰ গুটি এটি যদি মাটিত পৰি মৰি নায়ায়, তাতে সি অকল এটা গুটি হৈয়েই থাকে; কিন্তু যদি মৰে, তেনেহলে তাত অনেক গুটি ধৰে। ২৫ যি কোনোৱে নিজৰ জীৱনক প্ৰেম কৰে, তেওঁ তাক হেৱৰাই আৰু যি কোনোৱে এই জগতত নিজৰ জীৱনক প্ৰেম নকৰে, তেওঁ অনন্ত জীৱনলৈ তাক বক্ষা কৰে। (aiónios g166) ২৬ কোনোৱে যদি মোৰ পৰিচয়া কৰিব খোজে, তেনেহলে তেওঁ মোৰ পাছে পাছে আহক; তাতে মই যি ঠাইত থাকোঁ, মোৰ সেৱক জনো সেই ঠাইতে থাকিব; কোনোৱে যদি মোৰ সেৱা কৰে, তেনেহলে মোৰ পিতৃয়ে তেওঁক সমাদৰ কৰিব। ২৭ এতিয়া মোৰ প্ৰাণ ব্যাকুল হৈছে আৰু মই কি ক'ম? হে পিতৃ, এই সময়ৰ পৰা মোৰ বক্ষা কৰা, ইয়াকে ক'ম নে? কিন্তু এই কাৰণেহে মই এই সময়লৈ আহিলোঁ। ২৮ হে পিতৃ, তোমাৰ নাম মহিমাস্থিত কৰা।” তেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা এটা বাণী আহিল আৰু ক'লে, “মই মহিমাস্থিত কৰিলোঁ, আকৌ মহিমাস্থিত কৰিব।” ২৯ তেতিয়া তাতে লোক সকল থিয়ে হৈ আছিল আৰু তেওঁলোকে ইয়াক মেঘ-গৰ্জন বুলি কলে; কিছুমানে কলো, “স্বৰ্গ দৃতে তেওঁৰ সৈতে কথা ক'লে।” ৩০ যীচুৰে উত্তৰ দি ক'লে, “মোৰ কাৰণে এই বাণী হোৱা নাই, তোমালোকৰ কাৰণেহে এই বাণী হ'ল। ৩১ এতিয়া এই জগতৰ সোধ-বিচাৰ হৈছে; এতিয়া এই জগতৰ অধিকাৰীক বাহিৰ কৰা হ'ব; ৩২ আৰু মই পৃথিবীৰ পৰা উত্তোলিত হ'লে, সকলোকে মোৰ ওচৰলৈ আৰক্ষণ কৰিব।” ৩৩ তেওঁৰ মৃত্যু কেনে ধৰণে হৰ, সেই বিষয়ে বুজুৱালৈ তেওঁ এই কথা ক'লে। ৩৪ তাতে লোক সকলে তেওঁক উত্তৰ দি কলে, “আমি বিধান-শাস্ত্ৰ শুনিছোঁ, আৰ্�ষ চিৰকাল থাকিব; তেনেহলে এনে কথা আপুনি কেনেকৈ কেছে যে, ‘মানুহৰ পুত্ৰ উত্তোলিত হ'ব? মানুহৰ পুত্ৰ নো কোন?’” (aión g165) ৩৫ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ মাজত এতিয়াও অলপ কাল শোহৰ আছে। যেতিয়ালৈকে পেহৰ আছে, আগবঢ়ি থাকা; যাতে আকাৰে তোমালোকক পাছ নেপেলাই। যি জন আকাৰাবত ফুৰে, তেওঁ ক'লৈ যায় সেই বিষয়ে নাজানে। ৩৬ যেতিয়ালৈকে পোহৰ আছে, তেতিয়ালৈকে পোহৰ ওপৰত বিশ্বাস বাখা; যাতে তোমালোক পোহৰৰ বস্তন্তৰ হোৱা।” যীচুৰে এই সকলোক কথা কৈ তেওঁলোকৰ ওচৰ পৰা গৈ নিজক লুকুৱালৈ। ৩৭ সেই কথা সিঙ্ক হ'বলৈ, তেওঁ তেওঁলোকৰ আগত বহুত আচৰিত কৰ্ম কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোককে তেওঁত বিশ্বাস নকৰিলে, ৩৮ যাতে যিচ্যাই ভাবিদৰ সেই কথাবাবৰ বেন সম্পূৰ্ণ হয়, কিয়নো তেওঁ কৈছিল, “হে প্ৰভু, আমি কোৱা সংবাদ কোনে বিশ্বাস কৰিলো? আৰু প্ৰভুৰ বাহুবল কাৰ আগত প্ৰকাশিত হ'ব?” ৩৯ কাৰণ এই বিষয়ে তেওঁলোকে বিশ্বাস নকৰিলে, যিচ্যাই আকৌ তেওঁলোকক কৈছিল, ৪০ “তেওঁ তেওঁলোকৰ চৰু অংশ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ অন্তৰ কঠোৰ কৰিলে, নহ'লে তেওঁলোকে নিজ চৰুৰে দেখিলোহেতে আৰু হুদয়েৰে নিজকে বুজিলোহেতেন আৰু ঘৰিলোহেতেন আৰু মই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলোহেতেন।” ৪১ এইদৰে যিচ্যাই এই বিষয়ে ক'লে, কাৰণ যীচুৰ পৌৰৰ তেওঁ দেখিলু আৰু সেয়েহে তেওঁ কৈছিল। ৪২ তথাপি শাসনকৰ্তা সকলৰ মাজৰ অনেক যীচুৰ বিশ্বাস কৰিলে; কিন্তু তেওঁলোকক নাম-ঘৰৰ পৰা নিয়ন্ত্ৰ কৰাৰ তত্ত্বে ফৰীচী সকলৰ কাৰণে তেওঁলোকে স্থীকাৰ নকৰিলে; ৪৩ কিয়নো তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা প্ৰশংসা তকে মানুহৰ পৰা পোৱা প্ৰশংসা কৰেছিল। ৪৪ যীচুৰে অতি উচ্চৰে ক'লে, “যি কোনোৱে মোৰ কথা শুনিও যদি পালন নকৰে, তথাপি মই তেওঁৰ সোধ-বিচাৰ নকৰোঁ; কিয়নো মই জগতৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ অহা নাই; কিন্তু জগতৰ পৰিআগ কৰিবলৈহে আহিলোঁ। ৪৮ যি কোনোৱে মোৰ অত্যাহ্য কৰে, আৰু মোৰ কথা ও গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁ সোধ-বিচাৰ কৰোঁতা এজন আছে, আৰু মই যি বাৰ্তা দিছোঁ শেষৰ দিনা সেই বাৰ্তাই তেওঁ সোধ-বিচাৰ কৰিব। ৪৯ কিয়নো মই নিজৰ পৰা এই কথা কোৱা

নাই; কিন্তু মোৰ পঠোৱা পিতৃয়ে মই কি কব লাগে, আৰু কেনেদৰে কব লাগিব, এই বিষয়ে মোৰ আজ্ঞা কৰিলে। ৫০ মই জানো যে, তেওঁৰ আজ্ঞাত অনন্ত জীৱন আছে; এই হেতুকে মই যি কথা কেওঁ, পিতৃয়ে মোক কোৱাৰ দৰেই কঁওঁ।” (aiónios g166)

১৩ ইহুদী সকলৰ নিষ্ঠাৰ-পৰ্বতৰ পূৰ্বে যীচুৰে জানিব পাৰিলো, যে

এই জগতৰ পৰা পিতৃৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ যোৱাৰ সময় ওচৰ চাপি আহিছে; সেয়েহে জগতত থকা নিজৰ লোক সকলক সকলো সময়তে প্ৰেম কৰি তেওঁলোকক শেষলৈকে প্ৰকৃত প্ৰেমৰ প্ৰমাণ দিলো। ২ তেওঁলোকৰ বাতিৰ আহাৰ খোৱাৰ সময় হ'ল, ইতিমধ্যে চ্যাতানে যীচুৰ বিশ্বাস্থাতকতা কৰিবলৈ চিমোনৰ পুত্ৰ ঈক্ষিয়িয়েতোৱা বিহুদাৰ মনত কু-ব্ৰহ্মি সুমুৰাই দিলো। ৩ যীচুৰে জানিছিল যে, পিতৃয়ে তেওঁক সকলো বস্তৰ ওপৰত ক্ষমতা দিছে; তেওঁ দৈশ্বৰৰ পৰা আহিছে আৰু পুনৰাবৈ তেওঁ দৈশ্বৰৰ ওচৰলৈ উভতি যাব। ৪ তেওঁ বাতি আহাৰ খোৱা ঠাইত পৰা উঠি আহিল আৰু গাত লোৱা কাপোৰ থন থৈ, এখন গামোচা ললে আৰু নিজৰ ক'কাল বাঞ্ছিলে, ৫ তাৰ পাছত চৰিয়াত পানী বাকি লৈ তেওঁ শিয়া সকলৰ ভবি ধূৰাবলৈ ধৰিবলৈ আৰু ক'কালত বাকি লোৱা গামোচাৰে তেওঁলোকৰ ভবি মচিলো। ৬ তাতে তেওঁ চিমোন পিতৰৰ ওচৰলৈ আহাত, পিতৰে তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু আপুনি মোৰ ভবি ধূৰাব নে? ” ৭ যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “মই কি কবিছোঁ তুমি এতিয়া বুজি নাপাবা; কিন্তু এই বিষয়ে পাছত বুজি পাবা।” ৮ পিতৰে তেওঁক ক'লে “আপুনি মোৰ ভবি কেতিয়াও নুৰুৱাৰ।” যীচুৰে উত্তৰ দিলো, “যদি তোমাৰ ভবি নুৰুৱাও, তেনেহলে মোৰে সেতে তোমাৰ একো সম্পৰ্ক নাই।” (aión g165) ৯ তেতিয়া চিমোন পিতৰে তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু, মোৰ অকল ভবি ধূই দিয়াই নহয়, কিন্তু মোৰ হাত আৰু মূৰো ধূৰাওক।” ১০ যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “গা ধোৱা লোকৰ ভবি ধোৱাৰ বাহিৰে, আন একো ধূৰৰ প্ৰয়োজন নাই, কিয়নো তেওঁৰ গোটেই শৰীৰৰ পৰিক্ৰাৰ আছে। তোমালোকো পৰিক্ৰাৰ হৈ আছা, কিন্তু সকলোৱেই নহয়।” ১১ কোনে তেওঁক বিশ্বাস্থাতকতা কৰিব, সেই বিষয়ে যীচুৰে জানিছিল; এই কাৰণে তেওঁ ক'লে, “তোমালোক সকলো নিৰ্মল নহয়।” ১২ যীচুৰে তেওঁলোকৰ ভবি ধূৰাই উঠি, নিজৰ পিঙ্কা কাপোৰ লৈ আকৌ বহিল; পাছত তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ কাৰণে মই যি কৰিলোঁ, সেই বিষয়ে তোমালোকে বুজিলা নে? ১৩ তোমালোকে যে মোক ‘গুৰু’ আৰু ‘প্ৰভু’ বুলি মাতিছিল, সেয়া ঠিকেই কৰিছা; কিয়নো মই সেয়েই হওঁ। ১৪ এতকে প্ৰভু আৰু গুৰু যি মই; মই যদি তোমালোকৰ ভবি ধূৰালোঁ, তেনেহলে তোমালোকেও ইজনে সিজনৰ ভবি ধূই দিয়া উচিত। ১৫ কিয়নো মই তোমালোকলৈ যি দৰে কৰিলোঁ, তোমালোকেও যেন সেইদৰে কৰা, এই কাৰণে তোমালোকক আহি দেৰুৰালোঁ। ১৬ মই তোমালোকক অতি স্বৰ্পুকৈ কেওঁ, নিজ গৰাকীটক দাস ডাঙৰ নহয়; আৰু যি জনে পঠালে সেই জনতকে পঠোৱা বাৰ্তাবাহক জন ডাঙৰ নহয়। ১৭ তোমালোকে এই সকলোৱেৰ পালন কৰা; এইবোৰ পালন কৰিলে, তোমালোক আশীৰ্বাদৰ ভাগী হোৱা। ১৮ তোমালোকৰ সকলোৱে বাবে এই বিষয়ে কথা কৈছোঁ এনে নহয়; কিন্তু যি সকলক মই জানো তেওঁলোককহে মনোনীত কৰিলোঁ, তেওঁলোকক জানো; কিন্তু দৰ্মস্থাতৰ বচন সিদ্ধ হ'বলৈ; যি জনে মোৰ পিঠা খায়, সেই জনে মোৰ বিৰুদ্ধে গেৱুৰা দাঙিলৈ।” ১৯ এইদৰে যেতিয়া ঘটিব, তেতিয়া ময়েই যে সেই জন হয়, ইয়াক তোমালোকে যেন বিশ্বাস কৰা, এই কাৰণে ঘটিব আগেয়ে, মই এতিয়াৰ পৰা তোমালোকক কৈ আছোঁ। ২০ মই তোমালোকক অতি স্বৰ্পুকৈ কেওঁ, মই যি জনক পঠাই দিওঁ, তেওঁক যি কোনোৱে গ্ৰহণ কৰে; তেওঁ মোকেই প্ৰহণ কৰে আৰু যি কোনোৱে মোক প্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনকেই প্ৰহণ কৰে।” ২১ এই কথা কৈ, যীচুৰে আজ্ঞাত পৰিক্ৰা পাই সাক্ষ দি ক'লে, “মই তোমালোকক অতি সঁচাকে কেওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ এজনেই মোক বিশ্বাস্থাতকতা কৰিব।” ২২ শিয়া সকলে ইজনে সিজনৰ মুখলৈ চাৰ ধৰিলে, কিন্তু কোন জনৰ বিষয়ে এই কথা ক'লে, সেই বিষয়ে নজনীৰ বাবে তেওঁলোক আচাৰিত হ'ল। ২৩ যীচুৰে শিয়া সকলৰ মাজৰ এজনক তেওঁ বহুত প্ৰেম কৰিছিল সেই শিয়া জনে মেজৰ কাষত

হেলনীযা হৈ পৰি যীচুৰ বুকুৰ কাষতে আছিলা। ২৪ তেতিয়া চিমোন পিতৰে ইঙ্গিত দি সেই শিশ্য জনক ক'লে, “তেওঁ কাৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে, সেৰাধোচোনা?” ২৫ তেতিয়া তেওঁ যীচুৰে উত্তৰ দিলে, “মই যি জনক এই পিঠা ডোখৰ ভাণ্ডি জুৱিৰিয়াই ভগাই দিম, তেৱেই সেই জন।” তেতিয়া তেওঁ পিঠা ডোখৰ ভাণ্ডি জুৱিৰিয়াই লৈ, ঈষ্টৰিৱোত্তীয়া চিমোনৰ পুতৰে যিহুদাক দিলে। ২৭ সেই পিঠা ডোখৰ পোৱাৰ পাছতেই, চ্যাতান তেওঁৰ ভিতৰ সোমাল। তেতিয়া যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “তুমি যি কাম কৰিবলৈ লৈছা, সেই কাম বেগতে কৰা।” ২৮ কিন্তু তেওঁ কিয় এই কথা ক'লে, সেই বিষয়ে তেওঁৰ লগত মেজত ভোজন কৰিবলৈ বহা লোক সকলৰ কোনো বুজি পোৱা নাছিল। ২৯ কিয়নো কিছুমানে ভাৰিলৈ যে, যিহুদাৰ লগত ধনৰ জোলোঙ্গ থকাৰ কাৰণে, ‘পৰবৈলৈ যি যি লাগে সেইবোৰ কিনিবলৈ নাইবা দৰিদ্ৰ সকলক কোনো বস্তু দিবলৈ’ যীচুৰে তেওঁক এই কথা ক'লে, । ৩০ তাতে তেওঁ সেই পিঠা ডোখৰ গ্ৰহণ কৰি, তেতিয়াই বাহিৰলৈ গ'ল। সেই সময়, নিশাৰ সময় আছিল। ৩১ যেতিয়া সেই ঠাইৰ পৰা যিহুদা বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল, যীচুৰে ক'লে, “এতিয়া মানহুৰ পুত্ৰ মহিমান্বিত হল, ঈশ্বৰো তেওঁৰ যোগেনি মহিমান্বিত হল। ৩২ ঈশ্বৰু যদি তেওঁৰ যোগেনি মহিমান্বিত হল, তেতিয়া ঈশ্বৰেৰ পুত্ৰক নিজৰ যোগেনি মহিমান্বিত কৰিব, তেওঁ তৎক্ষণাতেই কৰিব।” ৩৩ মোৰ প্ৰিয় সন্তান সকল, তোমালোকৰ লগত মই আলপ সময়ে আছোঁ। তোমালোকে মোক বিচাৰিবা; কিন্তু ইহুদী সকলক যেনেকৈ কৈছিলোঁ যে, ‘মই যি ঠাইলৈ যাওঁ, সেই ঠাইলৈ তোমালোকে যাব নোৱাৰা’, তেনেকৈ এতিয়া তোমালোককো কৈছোঁ। ৩৪ মই তোমালোকক এটা নতুন আজাঞ দিওঁ, তোমালোকে পৰম্পৰে প্ৰেম কৰিবা; মই যেনেকৈ তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ, তেনেকৈ তোমালোকে পৰম্পৰে প্ৰেম কৰিবা। ৩৫ তোমালোকৰ যদি পৰম্পৰৰ মজত প্ৰেম থাকে, তেনেহলে তোমালোক যে মোৰ শিশ্য হয়, ইয়াক তাৰ দ্বাৰাই সকলোৰে জানিব।” ৩৬ চিমোন পিতৰে তেওঁক সুধীলে, “হে প্ৰভু, আপুনি ক'লৈ যায়?” যীচুৰে উত্তৰ দি ক'লে, “মই যি যালৈ যাওঁ, তালৈ তুমি এতিয়া মোৰ পাছে পাছে আহিব নোৱাৰা; কিন্তু পাছত তুমি মোৰ পাছে পাছে আহিবা।” ৩৭ পিতৰে তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু, এতিয়াই নো কি কাৰণে আপোনাৰ পাছে পাছে যাব নোৱাৰো? মই আপোনাৰ কাৰণে মোৰ প্রাণকো দিম।” ৩৮ যীচুৰে উত্তৰ দি ক'লে, “মোৰ কাৰণে তোমাৰ প্রাণ দিবা নে? মই তোমাক অতি স্বৰূপকৈ ক'লে, তুমি মোক দোকৰোকালিতে কুৰুৰাই ডাক দিয়াৰ আগণেয়ে তিনি বাৰ অঙ্গীকাৰ কৰিবা।”

১৪ “তোমালোকৰ হৃদয় ব্যাকুল নহওকা ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰা আৰু মোকো বিশ্বাস কৰা। ২ মোৰ পিতৰ ঘৰত অনেক থকা ঠাই আছে; আৰু নথকা হ'লে তোমালোকক ক'লোহেতেন; কিয়নো মই তোমালোকলৈ ঠাই যুগ্মত কৰিবলৈ যাওঁ। ৩ যদি মই যাওঁ আৰু তোমালোকলৈ ঠাই যুগ্মত কৰোঁ, তেনেহলে মই যি ঠাইত থাকেঁ, তোমালোকে সেই ঠাইতে থাকিবলৈ পাৰা, এই কাৰণে মই আকো আহি তোমালোকক মোৰ ওচৰলৈ লৈ যাম। ৪ মই যি ঠাইলৈ যাওঁ, তোমালোকে তাৰ বাট জানা।” ৫ থোমাই যীচুৰ ক'লে, “হে প্ৰভু, আপুনি ক'লৈ যায়, তাকেই আমি নাজানো; তেনেহলে বাট নো আমি যেনেকৈ জানিমি?” ৬ যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “ময়েই বাট, সত্য আৰু জীৱন; মোৰ যোগেনি নগ'লে, পিতৰ ওচৰলৈ কোনো নায়াৰ নোৱাৰে। ৭ তোমালোকে মোক জনা হ'লে, মোৰ পিতৰক জানিলোহেতেন; এতিয়াৰ পৰা তোমালোকে তেওঁক জানিছা আৰু দেখিছাও।” ৮ ফিলিপে যীচুৰ ক'লে, “হে প্ৰভু, পিতৰক আমাক দেখুৱাৰওক, সেয়ে আমালৈ যথেষ্ট হ'ব।” ৯ যীচুৰে ক'লে, “হে ফিলিপ, তোমালোকৰ সৈতে ইমান দিন থকাতো তুমি মোক চিনি পোৱা নাই নে? যি জনে মোক দেখিলে, তেওঁ মোৰ পিতৰকই দেখিলে; ইয়াৰ পাছতো পিতৰক দেখুৱাৰওক বুলি কোনোকৈ কৰ পাবিলো।” ১০ “মই যে পিতৰ আছোঁ আৰু পিতৰ পিতৰ যে মোৰ লগত আছে, ইয়াক তুমি বিশ্বাস নকৰা নে? মই যি যি কথা তোমালোকক ক'লে, সেইবোৰ নিজৰ পৰা নক'লে; কিন্তু পিতৰে মোৰ লগত থাকি তেওঁৰ কাৰ্যবোৰ সম্পন্ন কৰে। ১১ মই যে পিতৰ আছোঁ, আৰু পিতৰ যে মোৰ লগত আছে, মোৰ এই কথাতে বিশ্বাস কৰা; নাইবা মই কৰা কাৰ্যবোৰ

কাৰণে মোক বিশ্বাস কৰা। ১২ মই তোমালোকক অতি স্বৰূপকৈ ক'লে, মই যি কাৰ্য কৰোঁ, মোক বিশ্বাস কৰা জনেও তেনেকুৰা কাৰ্য কৰিব আৰু তাতকেয়ো মহৎ মহৎ কাৰ্য কৰিব; কিয়নো মই পিতৰ ওচৰলৈ যাওঁ। ১৩ তোমালোকে মোৰ নামেৰে যিহকে খুজিবা, মই তাকে পূৰ্ণ কৰিম; তাতে পিতা, পুত্ৰ দ্বাৰাই যেন মহিমান্বিত হয়। ১৪ তোমালোকে মোৰ নামেৰে যদি কিবা খোজা, তেনেহলে সেয়া মই পূৰ্ণ কৰিম। ১৫ তোমালোকে যদি মোক প্ৰেম কৰা, তেনেহলে মোৰ আজাবোৰ পালন কৰিবা। ১৬ আৰু মই পিতৰ ওচৰত প্ৰার্থনা কৰিম, তেওঁ যাতে তোমালোকক আন এজন সহায়কৰ্তা দিয়ে আৰু তেওঁ যেন চিৰকাল তোমালোকৰ লগত থাকো (aión g165)। ১৭ সেই সত্যৰ আত্মক জগতে গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে; কিয়নো জগতে তেওঁক নেদেখে আৰু নাজনেও; তোমালোকে হ'লে তেওঁক জানা; কিয়নো তেওঁ তোমালোকৰ সঙ্গে সঙ্গে থাকে আৰু তেওঁ তোমালোকৰ মাজত থাকিব। ১৮ মই তোমালোকক অনাথকৈ এৰি নাযাওঁ; মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আকো আহিম। ১৯ অলপ সময়ৰ পাছত জগতে মোক পুণৰ দেখিবলৈ নাপায়, কিন্তু তোমালোকে হ'লে মোক দেখা পাবা; কাৰণ মই জীয়াই আছোঁ বাবে তোমালোকো জীয়াই থাকিবা। ২০ সেইদিনা তোমালোকে জানিবা যে, মই পিতৰ আছোঁ আৰু তোমালোকো মোত আছা, ময়ো তোমালোকত আছোঁ। ২১ যি জনে মোৰ আজা পাই পালন কৰে, সেই জনে মোক প্ৰেম কৰে; আৰু যি জনে মোক প্ৰেম কৰে, সেই জন মোৰ পিতৰ প্ৰেমৰ পাত্ৰ হ'ব আৰু ময়ো সেই জনক প্ৰেম কৰি, তেওঁৰ আগত নিজকে প্ৰকাশ কৰিম।” ২২ তেতিয়া ঈশ্বৰিয়োত্তীয়া নহয়, আন যিহুদাই তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু, কিমো হ'ল যে, আপুনি জগতৰ আগত প্ৰকাশিত নহয়, কিন্তু আমাৰ আগত নিজকে প্ৰকাশ কৰিব?” ২৩ যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “কানোৱে যদি মোক প্ৰেম কৰে, তেনেহলে তেওঁ মোৰ বাক্য পালন কৰিব; মোৰ পিতৰয়ে তেওঁক প্ৰেম কৰিব, আৰু আমি তেওঁক ওচৰলৈ আছি, তেওঁৰ সৈতে নিবাস কৰিম। ২৪ যি জনে মোক প্ৰেম নকৰে, সেই জনে মোৰ বাক্যও পালন নকৰে; আৰু যি বাক্য তোমালোকে শুনিবলৈ পাইছা, সেই বাক্য মোৰ নহয়, কিন্তু মোক পঠোৱা পিতৰৰে। ২৫ মই তোমালোকৰ লগত থাকোতেই, এইবোৰ কথা তোমালোকক ক'লো; ২৬ কিন্তু সেই সহায়কৰ্তা পৰিবত আত্মা, যি জনক পিতৰয়ে মোৰ নামেৰে পঠিয়াব, তেওঁ তোমালোকক সকলো শিক্ষা দিব আৰু মই তোমালোকক যি যৈকোঁ, এই আটাই কথা তোমালোকক সেঁৰোৱাৰ। ২৭ মই তোমালোকলৈ শাস্তি এৰি যাওঁ, মোৰ শাস্তি তোমালোকক দিণওঁ; জগতে যেনেকৈ দিয়ে মই তেনেকৈ নিদিণওঁ। তোমালোকৰ হৃদয় ব্যাকুল নহওক, আৰু ভয়াতুৰো নহওক। ২৮ মই তোমালোকক যি দৰে ক'লো, সেই বিষয়ে তোমালোকে শুনিলা, মই গৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ পুনৰ আহিমা তোমালোকে যদি মোক প্ৰেম কৰা, তেনেহলে মই পিতৰ ওচৰলৈ যাব ওলোৱাৰ কাৰণে তোমালোকে আনন্দ কৰিলাহেতেন; কিয়নো পিতৰ মোতকৈ মহান। ২৯ এইবোৰ ঘটা কালত তোমালোকে যেন বিশ্বাস কৰা, এই কাৰণে ঘটাৰ আগেয়ে, মই তোমালোকক এইবোৰ কথা ক'লোঁ। ৩০ তোমালোকৰ সৈতে মই অধিক কথা এতিয়া নহ'ম, কিয়নো জগতৰ অধিকাৰী আহিছে; আৰু মোৰ ওচৰত তাৰ একো নাই। ৩১ কিন্তু মই যে পিতৰক প্ৰেম কৰোঁ, আৰু পিতৰয়ে মোক দিয়া আজাবোৰ মই যে পালন কৰোঁ, এই বিষয়ে জগতে জানিবলৈ; এতিয়া উঠা, আমি ইয়াৰ পৰা যাওহক।”

১৫ “ময়েই প্ৰকৃত দাঙ্কলাতাৰ; মোৰ পিতৰ যেতিয়ক ২ গুচাই পেলায় আৰু যি যি ভালত গুটি ধৰে; সেইবোৰ ভালত পুনৰ অধিক গুটি ধৰিবলৈ তেওঁ পৰিষ্কাৰ কৰি দিয়ে। ৩ মই তোমালোকক কেৱাৰ শিক্ষাৰ যোগেনি তোমালোকক এতিয়া পৰিষ্কৃত হৈছে। ৪ তোমালোক মোত সংযুক্ত হৈ থাকে, ময়ো তোমালোকক সৈতে গুলিপে যীচুৰ ক'লে, “হে প্ৰভু, পিতৰক আমাক দেখুৱাৰওক, সেয়ে আমালৈ যথেষ্ট হ'ব।” ৫ যীচুৰে ক'লে, “হে ফিলিপ, তোমালোকৰ সৈতে ইমান দিন থকাতো তুমি যোক চিনি পোৱা নাই নে? যি জনে মোক দেখিলে, তেওঁ মোৰ পিতৰকই দেখিলে; ইয়াৰ পাছতো পিতৰক দেখুৱাৰওক বুলি কোনোকৈ কৰ পাবিলো।” ৬ মই যে পিতৰ নক'লে, “মই যে পিতৰ আছোঁ আৰু পিতৰ যে মোৰ লগত আছে, ইয়াক তুমি বিশ্বাস নকৰা নে? মই যি যি কথা তোমালোকক ক'লে, সেইবোৰ নিজৰ পৰা নক'লে; কিন্তু পিতৰে মোৰ বাহিৰে তোমালোকে একো কৰিব নোৱাৰা। ৭ কোনোৱে যদি মোৰ লগত নাথাকে, তেনেহলে তেওঁক পেলায়

ডালৰ দৰে বাহিৰলৈ পেলোৱাত, সি শুকাই যায় আৰু সেইবোৰ গোটাই ভুইত পেলাই দিয়া যয়, তাতে সেইবোৰ পোৱা যায়। ৭ তোমালোক যদি মোত থাকা আৰু মোৰ শিক্ষা ও যদি তোমালোকত থাকে, তেনহেলে যি ইচ্ছা কৰা, তাকে খোজা, সেয়াই তোমালোকলৈ কৰা হব। ৮ ইয়াতে মোৰ পিতৃ মহিমান্বিত হয়, তোমালোকে অধিক ফল ধৰি নিজকে প্ৰমাণ কৰা যে, তোমালোক মোৰ প্ৰকৃত শিষ্য। ৯ পিতৃয়ে যেনেকৈ মোক প্ৰেম কৰিলে, ময়ো তোমালোকক তেনেকৈ প্ৰেম কৰিলোঁ; তোমালোকে মোৰ প্ৰেমত থাকা। ১০ যদি মোৰ আজ্ঞা পালন কৰা, তেনহেলে, মই যেনেকৈ পিতৃৰ আজ্ঞা পালন কৰি, তেওঁৰ প্ৰেমত থাকোঁ; তোমালোকোৱে তেনেকৈ তেওঁৰ প্ৰেমত থাকিবা। ১১ মোৰ আনন্দ তোমালোকত যেন থাকে আৰু তোমালোকৰ আনন্দ যেন সম্পূৰ্ণ হয়, এই কাৰণে তোমালোকক এইবোৰ কথা মই ক'লোঁ। ১২ এই মোৰ আজ্ঞা, মই যেনেকৈ তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ, তেনেকৈ তোমালোকে পৰম্পৰে প্ৰেম কৰিবা। ১৩ বন্ধুৰ বাবে নিজৰ প্ৰাণ দিয়াৰ দৰে শ্ৰেষ্ঠ প্ৰেম আম ক'তো নাই। ১৪ তোমালোকক মই যি যি আজ্ঞা দিঁত, সেইবোৰ যদি পালন কৰা, তেনহেলে তোমালোক মোৰ বন্ধু। ১৫ এতিয়াৰ পৰা মই তোমালোকক দাস বুলি নকঁত, কিয়নো প্ৰভুৰে যি কৰে দাসে সেই বিষয়ে নাজানে। মই তোমালোকক বন্ধু বুলি কণ্ঠ, কিয়নো মোৰ পিতৃৰ পৰা যি যি শুনিলোঁ; সেই বিষয়বোৰে তোমালোকক জনালোঁ। ১৬ তোমালোকে যে মোক মনোনীত কৰিলা এনে নহয়, মইহে তোমালোকক মনোনীত কৰিলোঁ; আৰু তোমালোক যেন ফলৱস্ত হোৱা, তাতে তোমালোকক ফল যেন স্থায়ী হয়। মোৰ নামেৰে পিতৃৰ আগত যি খুজিবা, সেয়াই তেওঁ তোমালোকক দিব, এই কাৰণে তোমালোকক নিযুক্ত কৰিলোঁ। ১৭ মই তোমালোকক এইবোৰ আজ্ঞা দিছাঁ, তোমালোকে পৰম্পৰে ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰিবা। ১৮ জগতে যদি তোমালোকক ঘৃণা কৰে, তেনহেলে জানিব লাগে যে তোমালোকক ঘৃণা কৰাৰ পূৰ্বে মোকেই ঘৃণা কৰিল। ১৯ তোমালোক জগতৰ হোৱা হ'লে, জগতে তোমালোকক নিজৰ লোকৰ দৰে প্ৰেম কৰিলেহেতেন; কিন্তু তোমালোক জগতৰ নোহোৱা। মই তোমালোকক জগতৰ মাজৰ পৰা মনোনীত কৰিলোঁ, এই কাৰণে জগতে তোমালোকক ঘৃণা কৰে। ২০ মই তোমালোকক যি শিক্ষা দিলোঁ সেই বিষয়ে সৌৰৰণ কৰা, ‘এজন দাস তেওঁৰ গৰাকীতকে ডাঙৰ নহয়া’ তেওঁলোকে যদি মোক তাড়না কৰিলে, তেনহেলে তোমালোককোৱা তাড়না কৰিব; মোৰ বাক্য যদি পালন কৰে, তেনহেলে তোমালোকক বাক্যও পালন কৰিব। ২১ কিন্তু যি জনে মোক পঞ্চালী, তেওঁক তেওঁলোকে নজনাৰ কাৰণে, মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকক এইবোৰে কৰিব। ২২ মই আহি তেওঁলোকক কথা নোকোৱা হ'লে, তেওঁলোকৰ পাপ নহলেহেতেন; কিন্তু এতিয়া মোক আৰু মোৰ পিতৃৰ কৰ্মবোৱক তেওঁলোকে দেখিলে, তথাপি তেওঁলোকে আমাক ঘৃণা কৰিল। ২৫ বিধান-শাস্ত্ৰ এই বাক্য পৰ্য হৰলৈ, এই সকলো ঘটিল, যেনদেৱে তেওঁলোকৰ শাস্ত্ৰত লিখা আছে, ‘কোনো কাৰণ নোহোৱাতো তেওঁলোকে মোক ঘৃণা কৰিলেঁ।’ ২৬ কিন্তু পিতৃৰ পৰা ওলোৱা সেই সহায়কৰ্তা আহিব, সেই অগ্ৰসৰ হোৱা সত্যৰ আজ্ঞাক মই যেতিয়া তোমালোকলৈ পঠাম, তেতিয়া তেওঁ মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিব। ২৭ তোমালোক আদিৰে পৰা মোৰ লগত থকাৰ কাৰণে, তোমালোকে যেন সৌৰীৰিবা, এই কাৰণে মই এইবোৰ কথা

এতিয়া তোমালোকক ক'লোঁ। মই তোমালোকৰ লগত থকাৰ কাৰণে, এইবোৰ কথা আৰুশ্বিতে পৰা কোৱা নাছিলোঁ। ৫ কিন্তু যি জনে মোক পঠিয়াইছে, এতিয়া মই তেওঁৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যাওঁ; তথাপি তোমালোকৰ কোনেও মোক এইবোৰ সুবিৰ নিবিচৰা, ‘তুমি নো কলৈ গৈ আছা?’ ৬ কিন্তু মই তোমালোকক এইবোৰ কথা কোৱা কাৰণে, তোমালোকৰ হৃদয়ে বেজাৰেৰ ভৰি পৰিবেছ। ৭ তথাপি, মই তোমালোকক সঁচাকৈ কৈছোঁ; মই যোৱাই তোমালোকৰ পক্ষে ভাল, কিয়নো মই নগ'লে, তোমালোকৰ ওচৰলৈ সেই সহায়কৰ্তা নাহিব; কিন্তু মই গ'লে তোমালোকৰ ওচৰলৈ তেওঁক পঠিয়াই দিম। ৮ তেওঁ যেতিয়া আহিব, তেওঁ পাপৰ বিষয়ে, ধৰ্মিকতাৰ বিষয়ে আৰু সোধ-বিচাৰৰ বিষয়ে চেতনা দিব, কিয়নো এই জগতৰ অধিকাৰীৰ সোধ-বিচাৰৰ কৰা হ'ল। ১২ তোমালোকক ক'বলৈ মোৰ অনেক কথা আছে, কিন্তু সেই কথা এতিয়া গ্ৰহণ কৰিবলৈ অতিৰিক্ত হব। ১৩ কিন্তু সেই সত্যৰ আজ্ঞা যেতিয়া আহিব, তেতিয়া তেওঁ আটাই সত্যলৈ তোমালোকক পথ দেখিৱাই নিব; কিয়নো তেওঁ নিজৰ পৰা একো কথা নক'ব; কিন্তু যি কথা শুনিব, সেই বিষয়েহে ক'ব আৰু তোমালোকক ভাৰিয়তৰ কথা জনাব। ১৪ তেওঁ মোক মহিমান্বিত কৰিব; কিয়নো মোৰ যি যাছে, তেওঁ তাৰ পৰা লৈ, তোমালোকক জনাব। ১৫ পিতৃৰ যি যাছে, সেই সকলো মোৰ; এই হেতুকে মই ক'লোঁ, সত্যৰ আজ্ঞাই মোৰ পৰা সকলো গ্ৰহণ কৰি তোমালোকৰ আগত যোৰণা কৰিব। ১৬ কিছু সময়ৰ পাছত তোমালোকে মোক দেখিবলৈ নোপোৱা; কিন্তু আকো অলপ সময়ৰ পাছত, মোক দেখিবলৈ পোৱা।” ১৭ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ কোনো কোনোৰে পৰম্পৰৰ মাজত আলোচনা কৰি ক'লে, “তেওঁ আমাক কি কৰিলৈ বিচাৰিষে, কিছু সময়ৰ পাছত মোক দেখিবলৈ নোপোৱা; কিন্তু আকো অলপ সময়ৰ পাছত মোক দেখিবলৈ পোৱা;” ১৮ এতকে তেওঁলোকে ক'লে, “তেওঁনো এছিটো কি কৈছে, ‘অলপ সময়?’ তেওঁ কি কথা কৈ আছে আমি নাজানো।” ১৯ ধীৱোৱে দেখিলে যে তেওঁলোকে তেওঁক সুবিৰৰ বাবে আগ্ৰহী, সেয়েহে মনৰ ভাৰ বুজি পাই তেওঁলোকক ক'লে, “মই যে তোমালোকক কলোঁ, কিছু সময়ৰ পাছত তোমালোক মোক দেখিবলৈ নোপোৱা, কিন্তু আকো অলপ সময়ৰ পাছত মোক দেখিবলৈ পোৱা।” ২০ তেতিয়া তেওঁলোকক আনন্দ কৰিব; তেতিয়া তোমালোকে শোক কৰিবা; কিন্তু পাছত তোমালোকৰ সেই শোক আনন্দ হৈ যাব। ২১ প্ৰসৱৰ সময়ত উপস্থিত হোৱাত মহিমাই প্ৰসৱৰ বেদনত দুখ পায়; কিন্তু সত্যান ও পজিলেই, জগতলৈ এটি শিশু জন্ম হোৱাৰ আনন্দত, বেছি সময়লৈ সেই বেদনা তেওঁৰ মনত নাথাকে। ২২ ঠিক সেইবোৰে তোমালোকেও এতিয়া দুখত আছ; কিন্তু মই আকো তোমালোকক দেখা দিম; তেতিয়া তোমালোকৰ হৃদয় আনন্দিত হৈ আৰু তোমালোকৰ সেই আনন্দ কোনেও তোমালোকৰ পৰা কাঢ়ি নিব নোৱাৰিব। ২৩ সেইদিনা মোক একো প্ৰশ্ন মনুৰোধ। মই তোমালোকক সঁচাকৈ ক'লে, তোমালোকে মোৰ নামেৰে পিতৃৰ আগত যদি কৰিব খোজা, তেনহেলে তেওঁ তোমালোকক দিব। ২৪ এতিয়ালোকে মোৰ নামেৰে তোমালোকে একো খোজা নাই; খোজা, তেতিয়াহে পৰা, তেতিয়া তোমালোকৰ আনন্দ পৰিপূৰ্ণ হৈ। ২৫ এইবোৰ কথা উপমাৰে মই তোমালোকক ক'লোঁ, যি সময়ত মই তোমালোকক উপমা দিব নোৱাৰিম, প্ৰকাশকৈ পিতৃৰ কথা জনাম, এনে সময় আছিছে। ২৬ সেইদিনা যি খোজা, মোৰ নামেৰে খুজিবা; আৰু মই তোমালোকক কোৱা নাই যে, মই তোমালোকৰ হৈ পিতৃ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিব; ২৭ কিয়নো পিতৃয়ে নিজেই তোমালোকক প্ৰেম কৰে; কাৰণ তোমালোকে মোক প্ৰেম কৰিলা আৰু মই যে পিতৃৰ পৰা আহিছোঁ, ইয়াকো বিশ্বাস কৰিলা। ২৮ মই পিতৃৰ ওচৰত পৰা জগতলৈ আহিলোঁ; আকো জগতক

১৬

“মই তোমালোকক এই সকলোৰোৰ কথা এই কাৰণে কলোঁ, যাতে তোমালোকৰ নিজৰ বিশ্বাসত বিদ্যমান জনজন্ম। ২ মানুহবোৰে নাম-ঘৰৰ পৰা তোমালোকক বাহিৰ কৰিব, সেই কালত তোমালোকক বধ কৰোতা প্ৰতিজনে সৈশ্বৰৰ সেৱা কৰিবহোঁ বুলি ভাৰিব, এনে কাল আহি আছে। ৩ তেওঁলোকে মোৰ পিতৃক আৰু মোৰ পিতৃৰ কৰ্মবোৱক তেওঁলোকে দেখিলে, তথাপি তেওঁলোকে আমাক ঘৃণা কৰিল। ৪ কিন্তু যেতিয়া সেই সময় আহিব, তেতিয়া মই কোৱা কথাবোৰে তোমালোকে যেন সৌৰীৰিবা, এই কাৰণে মই এইবোৰ কথা

এবি এতিয়া মই পিতৃর ওচৰলৈ যাওঁ।” ২৯ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলে ক’লে, “চাওক, আপুনি এতিয়া স্পষ্টকৈ কৰ ধৰিছে; আপুনি কোনো কথা অস্পষ্টকৈ কৈ থকা নাই। ৩০ এতিয়া আমি বুজি পালোঁ যে আপুনি সকলো জানে, কোনো ব্যক্তিয়ে আপেনাক সুধাৰ আগতেই আপুনি তাৰ উভৰ দিব পাৰে, আপুনি যে ঈশ্বৰৰ পৰা আহিহে, ইয়াকে আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ। ৩১ যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “এতিয়া বিশ্বাস কৰিছা নে?” ৩২ চোৱা, এনে সময় আহিহে, আৰু প্ৰকৃতে এনে সময় আহিহে, যেতিয়া তোমালোকে নিজ নিজ সা-সম্পত্তি গোট শোট হৈ থাকিবা আৰু মোক অকলশৰীয়ালোকে এবি যাবা, তথাপি মই অকলশৰীয়া নহওঁ, কিয়নো পিতৃ মোৰ লগত আছে। ৩৩ এই কাৰণে মই তোমালোকক এইবোৰ কথা ক’লোঁ, যাতে তোমালোকে মোৰ শাস্তি পোৱা। জগতত তোমালোকে কষ্ট পাৰা, কিন্তু নিৰ্ভয় হোৱা; মই জগতৰ ওপৰত জয় কৰিবলোঁ।”

১৭ যীচুৱে এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাহত, স্বৰ্গলৈ চৰু তুলি ক’লে, “হে পিতৃ, এতিয়া সময় হৈছে; তোমাৰ পুত্ৰক মহিমাপূৰ্বত কৰা, যাতে তোমাৰ পুত্ৰয়ো তোমাক মহিমাপুৰ্বত কৰিব পাৰে; ২ যি দৰে সকলোকে অনন্ত জীৱন দিবলৈ তুমি সকলো মানুহৰ ওপৰত তোমাৰ পুত্ৰক অধিকাৰ কৰিবলৈ দিলা। (aiōnios g166) ৩ এইচোৱে অনন্ত জীৱন; একমাত্ৰ সত্ত্বশৰ যি তুমি, তোমাক আৰু তুমি পঠ্যোৱা যীচু আৰ্টিক তেওঁলোকে যেন জানে। (aiōnios g166) ৪ তুমি মোক যি কৰ্ম কৰিবলৈ দিছিলা, সেয়া মই সিদ্ধ কৰি পথবৰীত তোমাক মহিমাপুৰ্বত কৰিবলোঁ ৫ এতিয়া, হে পিতৃ, তোমাৰ সামিধৰে মোক মহিমাপুৰ্বত কৰা। জগত সৃষ্টিৰ পূৰ্বে তোমাৰ সৈতে মোৰ যি মহিমা আছিল, সেই মহিমাৰে, এতিয়া মোক মহিমাপুৰ্বত কৰা। ৬ তুমি এই জগতৰ মাজৰ পৰা যি সকল মানুহক মোক দিলা, সেই সকলৰ আগত মই তোমাৰ নাম প্ৰকাশ কৰিবলোঁ; তেওঁলোক তোমাৰেই আছিল, তুমি তেওঁলোকক মোক দিলা; আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ বাক্য ধৰি বাখিহে। ৭ এতিয়া তেওঁলোকে জানিছে, তুমি মোক যি যি দিছিলা, সেই সকলোৱেই যে, তোমাৰ কাৰণ পৰাই হৈছে। ৮ কিয়নো তুমি যি বাক্য মোক দিলা, সেই বাক্য মই তেওঁলোকক দিলোঁ আৰু তেওঁলোকে সেই সকলোকে গ্ৰহণো কৰিলো, মই যে তোমাৰ পৰা আহিলোঁ, ইয়াকো তেওঁলোকে সঁচাকৈ জানিলে আৰু তুমি যে মোক পঠালা সেয়াও বিশ্বাস কৰিলো। ৯ মই তেওঁলোকক কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ। মই গোটেই জগতৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰা নাই, কিন্তু যি সকলক মোক দিলা, তেওঁলোকৰ কাৰণেহে কৰিছোঁ; কিয়নো তেওঁলোক তোমাৰ। ১০ মোৰ সকলো বস্তু তোমাৰ আৰু যি যি তোমাৰ, সেই সকলোৱেই মোৰ; মই তোমাৰ যোগেদিয়েই সেইবোৰত মহিমাপুৰ্বত হৈছোঁ। ১১ মই এই জগতত রেছি দিন নাথাকো; কিন্তু এই লোক সকল ইলে জগতত থাকিব, মই তোমাৰ ওচলৈ যাওঁ। হে পৰিত পিতৃ, আমি যেনেকৈ এক হৈ আছোঁ, তোমাৰ নামেৰে মোক দিয়া লোক সকলো যেন তেনেকৈ এক হৰ পাৰে। ১২ মই তেওঁলোকৰ লগত থকা সময়ত, তুমি যি নাম মোক দিছা, তোমাৰ সেই নামত মই তেওঁলোকক বক্ষা কৰিবলোঁ; আৰু মই তেওঁলোকক পহৰা দিলোঁ; তাতে তেওঁলোকক এজনো বিনষ্ট নহল, কেৱল বিনাশৰ পুত্ৰতে শান্তীয় বচন সিদ্ধ কৰিবলৈ বিনষ্ট হল। ১৩ কিন্তু এতিয়া মই তোমাৰ ওচলৈ আহিছোঁ; এই কাৰণে জগতত থাকেতেই এইবোৰ কথা কৈছোঁ। মোৰ আনন্দ যেন তেওঁলোকে সম্পূৰ্ণৰূপে পায়া। ১৪ মই তোমাৰ বাক্য তেওঁলোকক দিলোঁ; কিন্তু জগতে তেওঁলোকক ঘৃণা কৰে, কাৰণ তেওঁলোকক জগতৰ নহয়; মই যেনেকৈ জগতৰ নহওঁ। ১৫ তেওঁলোকক এই জগতৰ পৰা নিবলৈ মই তোমাক প্ৰাৰ্থনা নকৰোঁ, কিন্তু তুমি তেওঁলোকক চৰতানৰ পৰা বক্ষা কৰা। ১৬ তেওঁলোকক জগতৰ নহয়, মই যেনেকৈ জগতৰ নহওঁ। ১৭ তোমাৰ বাক্যসত; সত্যতাৰে তোমাৰ সেৱা কাৰিবলৈ তেওঁলোকক পৰিত্ব কৰা। ১৮ তুমি যেনেকৈ মোক জগতলৈ পঠালা, ময়ো তেনেকৈ তেওঁলোকক জগতলৈ পঠালোঁ। ১৯ তেওঁলোকক কাৰণে মই নিজকে পৰিত্ব কৰিছোঁ, যাতে তেওঁলোকো সত্য বৃপ্তে পৰিত্ব হৰ পাৰে। ২০ মই কেৱল এওঁলোকৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা নকৰোঁ, কিন্তু এওঁলোকৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই মোক বিশ্বাস কৰা সকলোৱে কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, ২১ গতিকে তেওঁলোকে যেন সকলোৱে

এক হয়; হে পিতৃ, তুমি যেনেকৈ মোৰ লগত আছা, তেনেকৈ ময়ো তোমাৰ লগত আছোঁ, তেনেকৈ তেওঁলোকেও যেন আমাৰ লগত থাকে, তাতে জগতে যেন বিশ্বাস কৰে তুমি যে মোক পঠিয়লালা। ২২ আৰু তুমি মোক যি মহিমা দিলা, সেই মহিমা ময়ো তেওঁলোকক দিলোঁ, সেই কাৰণে তেওঁলোক এক; আমি সকলোৱেই যেন এক হৰ পাৰোঁ, ২০ তাৰ বাবে মই তেওঁলোকত আৰু তুমি মোৰ লগত থাকিবা, এইদৰে তেওঁলোক যেন সম্পূৰ্ণকে এক হয়, জগতে যাতে জানে তুমি মোক পঠিয়াইছা, আৰু তুমি যেনেকৈ মোক প্ৰেম কৰিলা, তেনেকৈ তেওঁলোককে প্ৰেম কৰা। ২৪ হে পিতৃ, মই বিচাৰো, তুমি মোক যি দিছা, যি ঠাইত মই আছোঁ, তেওঁলোকো যেন মোৰ লগত সেই ঠাইত থাকে, তুমি যি মহিমা মোক দিছা সেই মহিমা যেন তেওঁলোকে দেখিবলৈ পায়, কাৰণ জগত স্থাপন কৰাৰ পুৰ্বেই তুমি মোক প্ৰেম কৰিলা। ২৫ হে ন্যায়াৰান পিতৃ, জগতে তোমাক নাজিনিলে, কিন্তু মই তোমাক জানিলোঁ; আৰু তুমি যে মোক পঠালা, সেয়া তেওঁলোকেও জানিলে। ২৬ তুমি কোন হয়, সেই বিষয়ে মই তেওঁলোকৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰিছোঁ, আৰু ইয়াৰ পাছতো মই ইয়াকে কৰি থাকিম, তেতিয়া তুমি মোক যেনে প্ৰেম কৰা, তেওঁলোকেও একেদৰে আন লোকক প্ৰেম কৰিব আৰু মই তেওঁলোকৰ লগত থাকিম।

১৮ যীচুৱে এইবোৰ কথা কৈ, কিদোণ উপত্যকাৰ সিপাৰে য’ত এখন বাণিজা আছিল, সেই ঠাইল তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে তালৈ ওলাই গ’ল; আৰু সেই বাণিজত তেওঁ আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল সোমাল। ২ শক্ৰৰ হাতত শোধাই দিয়া যিহুদায় সেই ঠাই চিনি পাইছিল; কিয়নো যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক লগত লৈ বহুত বাৰ সেই ঠাইলৈ গৈছিল। ৩ তেতিয়া যিহুদায় প্ৰধান পুৰোহিত, ফৰীচা সকলৰ বিষয়া আৰু সৈন্যৰ দল এটাৰ সৈতে জৌৰ, অবিয়া আৰু অন্তৰ্শস্ত্ৰ লৈ, সেই ঠাইত উপস্থিত হইল। ৪ তেতিয়া যীচুৱে, তেওঁৰ প্ৰতি কি ঘটিবলৈ গৈ আছে সেই বিষয়ে আগেয়ে জনাবাৰ বাবে, তেওঁলোকৰ আগলৈ ওলাই গৈ তেওঁ সুধিলে, “তোমালোকে কোন জনক বিচাৰিষা?” ৫ তেওঁলোকে উভত দিলে, “নাচৰতীয়া যীচুক।” যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “ময়েই সেই জন।” ৬ তেওঁক শক্ৰৰ হাতত শোধাই দিয়া যিহুদাও তেওঁলোকৰ সৈতে থিয় হৈ আছিল। ৬ যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “ময়েই সেই জন”, তেতিয়া তেওঁলোক পাছ হুঁকি আছিল আৰু মাটিত পৰি গ’ল। ৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক আকৌ সুধিলে, “তোমালোকে কোন জনক বিচাৰিষা?” তেওঁলোকে ক’লে, “নাচৰতীয়া যীচুক।” ৮ যীচুৱে উভত দিলে, “মই তোমালোকক কৈছোঁ, ময়েই সেই জন; এতকেৰে যদি মোক বিচাৰিষা, তেনেহলে এওঁলোকক যাবলৈ দিয়া।” ৯ তেওঁ ও আগেয়ে কোৱা কথা সম্পূৰ্ণ হৈবলৈ এইবোৰ ঘটিল। তেওঁ কৈছিল, “মোক যি সকলক দিলা, তেওঁলোকৰ এজনকো মই হৈবুওৱা নাই।” ১০ তেতিয়া চিমোন পিতৰৰ, এখন তৰোৱাল আছিল, তেওঁ সেই তৰোৱাল ফাঁকৰ পৰা উলিয়াই, মহা-পুৰোহিতৰ দাসক ঘাপ মাৰি, তাৰ সোঁ কাণ খন কাটি পেলালে। সেই দাসৰ নাম আছিল মক্ষ।” ১১ তেতিয়া যীচুৱে পিতৰক কলে, “তৰোৱাল ফাঁকত সুয়ুৱাই হোৱা; পিতৰে মোক যি দূৰ্ধৰ পান-পাত্ৰ দিলে, মই তাতে পান নকৰিব নে?” ১২ তেতিয়া নৈন্য দল আৰু তেওঁলোকৰ সেনাপতি আৰু ইহুদী সকলৰ বৰ্খীয়াবোৰে যীচুক ধৰি বাবা, ১৩ থৰ্থমতে হাননৰ ওচৰলৈ লৈ গ’ল। কিয়নো তেওঁ সেই বহুত যথাৰণ কৰিছোঁ। ১৪ এই কায়াফাই ইহুদী সকলক পৰামৰ্শ দিলিল যে, “লোক সকলৰ কাৰণে এজন মানুহ মৰা ভাল।” ১৫ তেতিয়া চিমোন পিতৰ আৰু আন এজন শিষ্য যীচুৱে পাছে পাচে গ’ল। সেই শিষ্যৰ মহা-পুৰোহিতৰ সৈতে চিনাকি থকা বাবে যীচুৱে সৈতে মহা-পুৰোহিতৰ চোতালৈ সেমাই গ’ল। ১৬ কিন্তু পিতৰ দুৱাৰ বাহিৰত থিয় হৈ থে থাকিল। এই হেতুকে মহা-পুৰোহিতৰ চিনাকি সেই আন শিষ্যাই আকৌ বাহিৰলৈ আছি, দুৱাৰী মহিলা গৰাকীৰ কৈ, পিতৰক ভিতৰলৈ আনিলে। ১৭ তাতে সেই দুৱাৰী মহিলা গৰাকীয়ে যীচুৱে পিতৰক ক’লে, “তুমিও এই মানুহ জনৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ এজন নহয় নে?” তেওঁ সেই ক’লে, “মই নহয়।” ১৮ সেই ঠাইতে দাস আৰু বশকৰোৰে ঠাণ্ডাৰ কাৰণে জুই জলাইছিল আৰু থিয় হৈ জুই পুৱাই আছিল; পিতৰেও সিঁতৰ লগত থিয় হৈ জুই পুৱাই আছিল।

তেতিয়া মহা-পুরোহিতে যীচুক, তেওঁর শিষ্য সকলৰ বিষয়ে আবুশিকার বিষয়ে সুধিলে। ২০ যীচুরে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, “মই জগতৰ আগত মুকলিকে ক'লোঁ; মই নাম-ঘৰত আৰু মন্দিৰত, ইহুদী সকলৰ গোটখোৱা ঠাইত সদয়। শিক্ষা দিলোঁ আৰু কেতিয়াও গুপ্তে একো কোৱা নাই। ২১ আপোনালোকে মোক কিয় সুধি আছে? তেওঁলোকক সোধক যি সকলে মোৰ কথা শুনিলে; তেওঁলোকক মই কি ক'লো, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানে।” ২২ যীচুরে এইবৰে কথা কোৱাত, ওচৰত থিয়ে হৈ থকা টেকেলাতেৰে মাজৰ এজনে যীচুক চৰ মাৰিলে আৰু ক'লে, “এনে ধৰণৰ উত্তৰ মহা-পুরোহিতক কিয় দিছা?” ২৩ যীচুরে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “যদি মই কিবা অন্যায় কথা কৈছোঁ, তেতিয়াহুলে অন্যায় কথাৰ প্ৰমাণ দিয়া; কিন্তু যদি মই সঠিক কথা কৈছোঁ, তেনেহুলে মোক কিয় মাৰিছা?” ২৪ তাৰ পাছত হাননে যীচুক, মহা-পুরোহিত কায়াকাৰ ওচৰলৈ পঢ়াই দিলে, যীচুক তেতিয়া বাঞ্ছি থোৱা আছিল। ২৫ তাতে চিমোন পিতৰে থিয়ে হৈ জৈই পুৱাই আছিল। তাত থকা মানহুৰোৰে তেওঁক সুধিলে, “তুমিও তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ এজন নহয়নে?” তেওঁ অস্থীকাৰ কৰি ক'লে, “মই নহয়।” ২৬ মহা-পুরোহিত এজন দাসে, যি জনৰ কাণ পিতৰে কাটি পেলাইছিল, তেওঁৰ সমন্ধীয় এজনে ক'লে, “মই তোমাক তেওঁৰ লগত বাগিছাত দেখো নাছিলো নে?” ২৭ তেতিয়া পিতৰে আকো অস্থীকাৰ কৰিবলৈ; আৰু সেই সময়তে তৎক্ষণাত কুৰুৰুই ডাক দিলো। ২৮ ইয়াৰ পাছত তেওঁলোকে যীচুক কায়াকাৰ ঘৰৰ পৰা প্ৰিটোৰিয়মলৈ লৈ গ'ল; তেতিয়া সময় বাতিপৰা আছিল; তেওঁলোকে নিজেই প্ৰিটোৰিয়ামৰ ভিতৰত সোমালৈ মন নকৰিলে, জানোছা তেওঁলোক অঙ্গুই হৈ পৰে, কিয়নো তেওঁলোকে নিষ্ঠাৰ-পৰ্বতৰ ভোজ খাবলৈ আশা কৰি আছিলো। ২৯ এতকে পীলাতে বাহিৰলৈ গৈ তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকে এই মানুহ জনৰ বিপক্ষে কি গোচৰ আনিছা?” ৩০ তেওঁলোকে উত্তৰ দি পীলাতক ক'লে, “এই লোক জন দুক্ষমী নোহোৱা হলে, আপোনাৰ হাতত এওঁক শোধাই নিদিলোহেঁতেন।” ৩১ তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, “এওঁক লৈ যোৱা তোমালোকৰ বিধানৰ মতে তেওঁ সোধ-বিচাৰ কৰা।” ইহুদী সকলে তেওঁক ক'লে, “কাকো প্ৰাণদণ্ড দিবলৈ বিধান অনুসৰি আমাৰ ক্ষমতা নাই।” ৩২ কিদৰে তেওঁৰ মৃত্যু হৈ এই বিষয়ে যীচুরে যি কথা ইঙ্গিত দিছিল, সেই ধৰণৰে মৰিবলৈ এই ইঙ্গিত সিদ্ধ হ'বলৈ এনে হ'ল। ৩৩ এতকে পীলাতে আকো প্ৰিটোৰিয়মৰ ভিতৰলৈ সোমাই গৈ, যীচুক সুধিলে, “তুমি ইহুদী সকলৰ বজা নে?” ৩৪ যীচুরে উত্তৰ দিলে, “তুমি নিজেই এই কথা সুধিছা নে নাইবা অন্য লোকে মোৰ বিষয়ে তোমাক এই কথা সুধিবলৈ ক'লো?” ৩৫ পীলাতে উত্তৰ দিলে, “মই জানো ইহুদী মানুহ? তোমাৰ নিজৰ জাতিৰ লোক আৰু প্ৰধান পুৰোহিত সকলে মোৰ হাতত তোমাক শোধাই দিলো; তুমি কি কৰ্ম কৰিলা?” ৩৬ যীচুরে উত্তৰ দিলে, “মোৰ বাজা এই জগতৰ নহয়; মোৰ বাজা এই জগতৰ হোৱা হলে ইহুদী সকলৰ হাতত যাতে মোক শোধাই দিব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে মোৰ সেৱক সকলে মোক বক্ষা কৰিবলৈ প্ৰাণপণে যন্দু কৰিবলৈহেঁতেন; কিন্তু এতিয়া মোৰ বাজা ইয়াত নহয়।” ৩৭ তেতিয়া পীলাতে তেওঁক ক'লে, “তেনেহুলে তুমি বজা নে?” যীচুরে উত্তৰ দিলে, “মই যে বজা হওঁ, ইয়াক তুমিৰেই কৈছোঁ। সত্যতাৰ পক্ষে সাক্ষ দিবলৈ মই জ্ঞ ধৰি এই জগতৈলে আছিলোঁ। যি কোনোৱে এই সত্যৰ পক্ষত আছে, তেওঁলোকে মোৰ কথা শুনো।” ৩৮ পীলাতে তেওঁক ক'লে, “সত্য নো কি?” এই কথা সুধি তেওঁ পুনৰ বাহিৰত থকা ইহুদী সকলৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকক ক'লে, “মই এই মানুহ জনৰ একো দেখ দেখা পোৱা নাই। ৩৯ তোমালোকৰ এটা নিয়ম আছে, সেই নিয়ম অনুসৰি নিষ্ঠাৰ-পৰ্বতৰ সময়ত মই তোমালোকলৈ এজনক এৰি দিব লাগে, তোমালোকৰ যদি ইচ্ছা হয়, তেনেহুলে মই তোমালোকলৈ ইহুদী সকলৰ বজাক এৰি দিম নে?” ৪০ তেতিয়া তেওঁলোকে আকো আটাই পারি ক'লে, “এই মানুহ জনক নহয় কিন্তু বাৰাবাক এৰি দিয়ক”। সেই ‘বাৰাবাক’ এজন দক্ষত আছিল।

বেঞ্জো কাপোর পিন্ধালে; ৩ ইয়ার পাছত তেওঁর ওচৰলৈ আহি কৰলৈ ধৰিবলৈ, “অভিনন্দন, হে ইহুদী সকলৰ বজা, যজ্য হওকা!” এইদৰে কৈ তেওঁক চৰ মৰিবলৈ ধৰিবলৈ। ৪ পীলাতে আকো বাহিৰলৈ গৈ মানুহবোৱাৰক ক'লে, “চোৱা, মই এওঁত একো দোষ নাপালোঁ আৰু সেহেয়ে তোমালোকে জানিবৰ কাৰণে, এওঁক তোমালোকৰ সম্মুখীনে উলিয়াই আনিছো।” ৫ এনান্তে যীচুক কঁইটৰ কৰিটি আৰু উজ্জল বৰগীয়া কাপোৰ পিন্ধাই বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিলো। পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে “চোৱা, এই জনেই সেই মানুহ” ৬ তেও়িয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু তেওঁলোকৰ বিষয়া সকলে যীচুক দেখি, আটাহ পাৰি ক'লে, “কুচ্ছত দিয়ক, কুচ্ছত দিয়ক”। পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে নিজে এওঁক নি কুচ্ছত দিয়গৈ; কিয়নো মই এওঁত একো দোষ নাপালোঁ।” ৭ ইহুদী সকলে পীলাতক উত্তৰ দিলো, “আমাৰ এক বিধান আছে, সেই বিধানৰ মতে তাৰ প্ৰাপণও হোৱা উচিত, কিয়নো সি নিজকে নিজে দিশৰৰ পুত্ৰ বুলি দাবী কৰে।” ৮ তেও়িয়া পীলাতে এই কথা শুনি বৰ ভয় পালে, ৯ তেওঁ প্ৰিটিৰিয়মৰ উত্তৰলৈ সোমাই যীচুক আকো সুধিলো, “তুমি ক'ৰ পৰা আহিছা?” কিন্তু যীচুরে তেওঁক একো উত্তৰ নিদিলো। ১০ তেও়িয়া পীলাতে তেওঁক ক'লে, “তুমি মোক একো কথা নোকোৱা নে? তোমাক যে এৰি দিবলৈ মোৰ ক্ষমতা আছে আৰু তোমাক কুচ্ছত দিবলৈকো মোৰ ক্ষমতা আছে, ইয়াক তুমি নাজানা নেকি?” ১১ যীচুৰে তেওঁক উত্তৰ দিলো, “ওপৰৰ পৰা ক্ষমতা নিদিয়া হ'লে, মোৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ একো ক্ষমতা নহ'লাহেতেন; এই কাৰণে, যি জনে তোমাৰ হাতত মোক শোধাই দিলো; তেওঁৰেই পাপ গুৰুতৰ।” ১২ এই উত্তৰ শুনি পীলাতে তেওঁক এৰি দিবলৈ উপায় বিচাৰিলো; কিন্তু ইহুদী সকলে আটাহ পাৰি ক'লে, “যদি এওঁক এৰি দিয়ে, তেনেহলে আপুনি চীজাৰ বৰুৱা নহয়, যি কোনোৱে নিজকে নিজে বজা পাতে, তেওঁ চীজাৰ বিৰুদ্ধে কথা কথা।” ১৩ এইবোৰে কথা শুনি, পীলাতে যীচুক পুৰু বাহিৰলৈ আনালো, আৰু ইতী ভাষাবে যাক গৰখথা বোলে, এনে শিলপতা নামেৰে ঠাইত সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ বিচাৰৰ অসন্ত বহিল। ১৪ তেও়িয়া নিষ্ঠাৰ-পৰ্বতৰ আয়োজনৰ দিনৰ প্ৰায় বাৰটা বজাৰ সময় হৈছিল আৰু পীলাতে ইহুদী সকলক ক'লে, “চোৱা, এয়া তোমালোকৰ বজা।” ১৫ তেও়িয়া তেওঁলোকে আটাহ পাৰি ক'লে, “দূৰ কৰক, দূৰ কৰক, কুচ্ছত দিয়ক”। পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকৰ বজাক মো কুচ্ছত দিয়ে নে? প্ৰধান পুৰোহিত সকলে উত্তৰ দিলো, “চীজাৰ বাহিৰে আমাৰ আন বজা নাই।” ১৬ তেও়িয়া পীলাতে যীচুক কুচ্ছত দিবলৈ, তেওঁলোকৰ হাতত শোধাই দিলো। ১৭ তাৰ পাছত তেওঁলোকে যীচুক বাহিৰলৈ লৈ আহিল আৰু নিজৰ কাৰণে কুচ্ছত ভাৰ বৈ, ইতী ভাষাবে যাক গলগথা বোলে, এনে মূৰৰ লাউডখোলা নামেৰে ঠাইলৈ লৈ গল। ১৮ সেই ঠাইতে তেওঁলোকে যীচুক কুচ্ছত দিলো তেওঁৰ লগত আন দুজনক মানুহক দুইকামে বাখি যীচুক মাজত কুচ্ছত দিলো। ১৯ পীলাতে এখন জাননী লিখি কুচ্ছত ওপৰত লগাই দিলো। তাত এই কথা লিখা আছিল, “নাচৰতীয়া যীচু, ইহুদী সকলৰ বজা।” ২০ এই জাননী ইতী, বেয়ায়া আৰু গ্ৰীক ভাষাবে লিখা আছিল; আৰু যীচুক কুচ্ছত দিয়া ঠাই নগৰৰ ওচৰ হোৱাত, ইহুদী সকলৰ বহুলোকে সেই জাননী খন পঢ়িলো। ২১ এই কাৰণে ইহুদী সকলৰ প্ৰধান পুৰোহিত সকলে পীলাতক ক'লে, “ইহুদী সকলৰ বজা।” এই কথা নিলিখিব; কিন্তু “মই ইহুদী সকলৰ বজা, এই বুলি এওঁ কৈছিল”, ইয়াকে লিখক। ২২ পীলাতে উত্তৰ দিলো, “মই যি লিখিলো, লিখিলোৱেই।” ২৩ পাছত সৈন্য সকলে যীচুক কুচ্ছত দিলো, তেওঁৰে পিন্ধা কাপোৰ চাৰি ভাগ কৰি, গাইপতি এভাগ এভাগ ল'লে; আৰু তেওঁৰ চোলা ল'লে। সেই চোলা সিয়ান নোহোৱাকৈ ওপৰৰে পৰা গোটেইটো বোৱা আছিল। ২৪ এই কাৰণে তেওঁলোকে পৰম্পৰে ক'লে, “এইটো চোলা আমি ফালি নেপেলোও, কিন্তু এইটো পাৰব বাবে চিঠি খেলোৱা হওকা।” শাস্ত্ৰীয় বচন সিদ্ধ হবলৈ এনে হাল “তেওঁলোকে নিজৰ মাজত মোৰ পিন্ধা কাপোৰ ভাগ-বাঁচি ল'লো। ইয়াক নাফালি কোনে পাৰ চিঠি খেলালো।” ২৫ এতেকে সৈন্য সকলে এইবোৰ কৰ্ম কৰিলো। যীচুৰ কুচ্ছত ওচৰতে তেওঁৰ মাক, মাকৰ ভন্নীয়েক, ক্ৰোপাৰ তিৰোতা

১৯ তেতিয়া পীলাতে যীচুক চাবুকেরে কোবাবলৈ আদেশ দিলে। ২
তাৰ পাছত সৈন্য সকলে কাঁইটেৰে কিৰীটি সজি যীচুৰ মৰত দি,

দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ মাকক ক'লে, “হে নারী, ঢোরা, তোমার পুত্র”! ২৭ তেতিয়া তেওঁ সেই শিয়াকো ক'লে, “ঢোরা, সৌরা তোমার মাত্ৰ”! সেই সময়ৰে পৰা সেই জন শিয়াই তেওঁক নিজৰ ঘৰলৈ লৈ গ'ল। ২৮ ইয়াৰ পাছত যীচুৱে বুজিলে যে সকলো কৰ্ম এতিয়া শেষ হল; সেয়েৱে শাস্ত্ৰীয় বচন সিদ্ধ হ'বৰ কাৰণে কলে, “মোৰ পিয়াহ লাগিছে”। ২৯ সেই ঠাইত চিৰকাৰে পূৰ হোৱা এডোখৰ এচোৱ এডালত লগাই, তেওঁৰ মুখত দিলে ৩০ তাতে যীচুৱে সেই চিৰকা পাই ক'লে, “সিদ্ধ হল”, তাৰ পাছত তেওঁ মূৰ দোৱাই আজ্ঞা অপণ কৰিলে। ৩১ সেইদিন আয়োজনদিন হোৱাত, বিশ্বামৰাৰত দেহ কুচৰ ওপৰত নাথাকে, (সেই বিশ্বামৰাৰ দিনটো এটা বিশেষ দিন বা বৰ-দিন আছিল, কিয়নো সেইদিন নিষ্ঠাৰপৰ্ব দিনো আছিল), এই কাৰণে তেওঁলোকৰ ভৰি ভাঙি, দেহ তললে নমাৰৰ বাবে ইহুদী সকলে পীলাতৰ ওচৰত গৈ সুধিলে। ৩২ তাতে সৈন্য সকলে আছি, যীচুৰ লগত কুচত দিয়া, পথখম আৰু দিতীয় জনৰো ভৰি ভাঙিলে। ৩৩ কিন্তু যেতিয়া যীচুৰ ওচৰলৈ আছিল, তেতিয়া তেওঁৰ মৃত্যু হোৱা দেখি, ভৰি নাভাঙিলো। ৩৪ তথাপি সৈন্য সকলৰ এজনে বৰছাৰে খোঁ মাৰি তেওঁৰ কোষ হানিলো; আৰু তেতিয়াই তাৰ পৰা তেজ আৰু পানী ওলাই আছিল। ৩৫ এই ঘটনা যি জনে দেখিলে সেই জনে আছি এই বিষয়ে সাক্ষ্য দিলে, তেওঁৰ সাক্ষ্য সতা; আৰু তেওঁ জনে যে তেওঁ সতা কথা কৈছে, এই কাৰণে তোমালোকে যেন বিশাস কৰা। ৩৬ কিয়নো ‘তেওঁৰ এডাল হাড়োঁ ভঙ্গ নহৰ’, ধৰ্মশাস্ত্ৰ এই বচন সিদ্ধ হ'বলৈহে, এই সকলো ঘটনা ঘটিল। ৩৭ ধৰ্মশাস্ত্ৰই পুনৰ আম এঠাইত কৈছে, ‘তেওঁলোকে যি জনক বিশ্বে, সেই জনে যীচুৰ এজন শিয়াই, যি জন ইহুদী সকলৰ ভয়ত গোপনে আছিল, সেই জনে যীচুৰ দেহ নিবৰ বাবে পীলাতৰ ওচৰত গৈ সুধিল; তাতে পীলাতৰ অনুমতি দিয়াত, তেওঁ গৈ যীচুৰ দেহটো নমাই লৈ গ'ল। ৩৯ তেওঁৰ লগত নীকদীনো আছিল, এই জনে পথখম বাৰ বাতি যীচুৰ চাবল তেওঁৰ ওচৰলৈ পৈছিল, তেৱেোঁ আছি গন্ধৰস মহিলি কৰা পায় চৌকিশ কিলোগ্ৰাম সুগন্ধি আনিলে। ৪০ এইদেৱে তেওঁলোকে যীচুৰ দেহ লৈ, ইহুদী সকলৰ দেদামত থোৱা বীৰ্ত অননুবিৰ সেই সুগন্ধি সামৰ শণ সূতাৰ মিহি কাণোৰেৰে মেৰিয়াই তেওঁক মেদামত থলো। ৪১ আৰু যি ঠাইত যীচুৰ কুচত দিয়া হৈছিল, সেই ঠাইতে এখন বাণিচা আছিল; সেই বাণিচাতে কেতিয়াও কোনো লোকক নোখোৱা, এনে এটা নতুন মৈদামো আছিল। ৪২ কাৰণ সেইদিন ইহুদী সকলৰ আয়োজনদিন হোৱাত, সেই মৈদাম ওচৰত থকা কাৰণে, তেওঁলোকে তাতে যীচুৰ শুৱাই থলে।

২০ সংগ্ৰহৰ পথখম দিনা অতি বাতিপুৰা,

আন্দাৰ থাকোতোই, মগদলীনী
মৰিয়মে মৈদামৰ ওচৰত গৈ, মৈদামৰ পৰা শিলচৰ্টা আতৰাই
থোৱা দেখিলে। ২ তাতে তেওঁ সৌৰ মাৰি, চিমোন পিতৰ আৰু যীচুৰ প্ৰিয়
সেই আন শিয়াৰ ওচৰলৈ গৈ, তেওঁলোকক ক'লে, কোনোবাই প্ৰভুক
মৈদামৰ পৰা নিলে, কিন্তু তেওঁক ক'ত থলে, সেই বিষয়ে আমি নাজানো।
৩ তাতে পিতৰ আৰু সেই আন শিয়া সকল বাহিৰলৈ ওলাই আছি মৈদামৰ
ওচৰলৈ গ'ল। ৪ তেওঁলোক দুয়ো একেলগে সৌৰি গ'ল, কিন্তু আন শিয়া
জন পিতৰক পাছ পেলাই আগত দৌৰীৰ গৈ পথখমে মৈদামৰ ওচৰ পালো; ৫
আৰু তেওঁলোকে চাপি চাই, পৰি থকা শণ সূতাৰ মিহি কাপোৰে দেখিলে,
কিন্তু মৈদামৰ ভিতৰলৈ নেমোৰাল। ৬ তাতে চিমোন পিতৰে তেওঁৰ
পাছে পাছে আছি মৈদামত সোমাল, আৰু দেখিলে যে, শণ সূতাৰ মিহি
কাপোৰ কেইখন সেই ঠাইতে পৰি আছে, ৭ কিন্তু যি গামোচা তেওঁৰ
মুৰত আছিল, সেই গামোচা সেইবোৰ কাপোৰৰ লগত নাই, সুকীয়াকৈ
ঠাইত মেৰিয়াই থোৱা আছে। ৮ ইয়াৰ পাছত যি জন শিয়া মৈদামৈলে
প্ৰথমতে গৈছিলে তেওঁ ভিতৰলৈ সোমাই সকলো দেখি বিশ্বাস কৰিলে।
৯ কাৰণ ধৰ্মশাস্ত্ৰ এই কথা কোৱা হৈয়ে যে ‘মৃত লোক সকলৰ মাজৰ
পৰা তেওঁ পুনৰাবৃ উঠিব’, শাস্ত্ৰ এই শিক্ষা তেওঁলোকে এতিয়ালৈকে
বুজা নাছিল। ১০ তাতে সেই দুজন শিয়া পুনৰ নিজৰ ঘৰলৈ শুচি গ'ল।
১১ কিন্তু মৰিয়মে মৈদামৰ বাহিৰত যিহৈ হৈ কান্দি আছিল; আৰু কান্দি

কান্দি মৈদামৰ ভিতৰলৈ মূৰ দোৱাই চুক ফুৰালে, ১২ যীচুৰ দেহ শুৱাই
থোৱা ঠাইৰ মূৰ-শিতানত এজন আৰু ভৰি-পথানত এজন, এনেদৰে
দুজন শুনু বস্তু প্ৰিধান কৰা সৰ্গৰ দৃতক বহি থকা দেখিলে। ১৩ তেতিয়া
তেওঁলোকে মৰিয়মক সুধিলে, “হে নারী, কিয় কান্দিছা?” তেওঁ ক'লে,
“কোনোবাই মোৰ প্ৰভুক নিলে; কিন্তু তেওঁক ক'ত থলে নাজানো।” ১৪
এই কথা কৈ, তেওঁ পাছফালো মুখ ঘৰাই, যীচুৰ যিহৈ হৈ থকা দেখিলে;
কিন্তু তেৱেই যে যীচুৰ তেওঁ চিন নাপালো। ১৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক
সুধিলে, “হে নারী, তুমি কিয় কান্দিছা? কোন জনক মো বিচাৰিছা?”
তেতিয়া তেওঁ বাৰীচোৱা বুলি ভাবি তেওঁক ক'লে, “হে মহাশয়, আপুনি
যদি তেওঁক এই ঠাইৰ পৰা নিলো, তেনেহলে ক'ত থলে, মোক কওক; মই
তাৰ পৰা তেওঁক লৈ যাম।” ১৬ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “অ”, মৰিয়মা
তেতিয়া মৰিয়মে মুখ ঘৰাই ইঝী ভাবাবে ক'লে ‘ৰুশুণি’ ইয়াৰ অৰ্থ,
'হে গুৰু'। ১৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তুমি মোক নুচুৱা, কিয়নো মোৰ
পিতৰু ওচৰলৈ এতিয়ালৈকে মই উঠ্য নাই। কিন্তু তুমি মোৰ ভাই সকলৰ
ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকক কোৱাগৈ, যি জন মোৰ পিতৰ আৰু তোমালোকৰো
পিতৰ; আৰু মোৰ দৈশৰ আৰু তোমালোকৰো দৈশৰ, তেওঁৰ ওচৰলৈ মই
উঠ্য যাওঁ।” ১৮ তেতিয়া মগদলীনী মৰিয়ম গ'ল আৰু শিয়া সকলক এই
সম্বাদ দিলে যে, ‘মই প্ৰভুক দেখিলোঁ।’ মৰিয়মে তেওঁলোকক জনালে
যে ‘তেৱেই মোক এই কথা ক'বলে ক'লে।’ ১৯ সেইদিনা সন্ধিয়া সময়,
এই দিন সংহার পথখম দিন আছিল, শিয়া সকল এটা ঘৰত গোট থালো
তেওঁলোক থকা ঘৰৰ দুৱাৰবোৰে ইহুদী সকলৰ ভয়ত বন্ধ কৰি ল'লে,
তেতিয়া যীচুৱে আহি তেওঁলোকৰ মাজত যিহৈ হৈ ক'লে ‘তোমালোকৰ
শাস্তি হওক।’ ২০ এই কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক তেওঁৰ
হাত দুখন আৰু কোষ দেখুৱালো। তাতে শিয়া সকলে প্ৰভুক দেখি আনন্দ
কৰিলে। ২১ এই কাৰণে যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, ‘তোমালোকৰ
শাস্তি হওক, পিতৰে যেনেকৈ মোক পঠালে, ময়ো তেনেকৈ তোমালোকক
পঠায়াই দিম।’ ২২ এই কথা কৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত নিখাস পোলাই
ক'লে, ‘পৰিত্ব আজ্ঞা গ্ৰহণ কৰা।’ ২৩ তোমালোকে যি সকলৰ পাপ ক্ষমা
কৰিবা, তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰা হব; ‘আৰু যি সকলৰ পাপ ক্ষমা
নকৰা, তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰা নহব।’ ২৪ থোৱা, বাৰ জনৰ মাজৰ
যাক দিদুমো বোলে, তেওঁ যীচুৰ আহা সময়ত তেওঁলোকৰ লগত নাছিল।
২৫ এতেকে আন শিয়া সকলে তেওঁক ক'লে, ‘আমি প্ৰভুক দেখিলোঁ।’
কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, ‘তেওঁৰ হাতত গজাল চিন নেদেখিলে
আৰু গজাল চিনত মোৰ আঙলি নুস্মুৱালে, অংৱৰ তেওঁৰ কোষত হাত
নুস্মুৱালে মই কোনোমতে বিশ্বাস নকৰোঁ।’ ২৬ আকো আঠ দিনৰ
পাছত, তেওঁৰ শিয়া সকল থোৱাৰ সৈতে ভিতৰত থাকোতে, দুৱাৰ বন্ধ হৈ
থকাতো, যীচুৱে আহি মাজত যিহৈ হৈ ক'লে, ‘তোমালোকৰ শাস্তি হওক।’
২৭ তেতিয়া তেওঁ শোমাক ক'লে, ‘ইয়াত তোমার আঙলি লি, মোৰ হাত
চোৱা; আৰু তোমার হাত মেলি, মোৰ কোষত সুমুৱোৱা। বিশ্বাসী নহৈ
বিশ্বাসকাৰী হোৱা।’ ২৮ থোমাই উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, ‘হে মোৰ প্ৰভু,
হে মোৰ সেইশৰ্ব।’ ২৯ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, ‘মোক দেখাৰ কাৰণেহে তুমি
বিশ্বাস কৰিছা। যি সকলে নেদেখিও বিশ্বাস কৰে, তেওঁলোকেই ধন।’
৩০ যীচুৱে তেওঁৰ শিয়া সকলৰ আগত ইয়াতকৈয়ো অনেক আচাৰিত চিন
দেখুৱাইছিল, যিবোৰ এই পুত্রকত লিখা নাই। ৩১ কিন্তু যীচু যে দৈশৰৰ
পুত্ৰ ছীষ, ইয়াক মেন তোমালোকে বিশ্বাস কৰা, বিশ্বাস কৰি তেওঁৰ নামত
যেন জীৱন পোৱা, এই কাৰণে এইবোৰ কথা লিখা হল।

২১ এই সকলোৰোৰ ঘটি যোৱাৰ পাছত যীচুয়ে নিজকে তিবিবিয়া
সাগৰৰ দাঁতিত শিয়া সকলৰ সন্মুখত দেখা দিলো এই ভাবে
যীচুয়ে পুনৰ শিয়া সকলক দৰ্শন দিলো: ১ চিমোন পিতৰ আৰু যাক দিদুমো
বোলে, সেই থোৱা, আৰু গালাল প্ৰদেশৰ কাঙ্গা নগৰত থকা নথনেলো আৰু
চিবদিয়াৰ পুত্ৰকে দুজন আৰু আন দুজন যীচুয়েৰ শিয়া, এওঁলোক সকলোৱে
একে ঠাইতে আছিল। ২ চিমোন পিতৰে তেওঁলোকক ক'লে, ‘মই মাছ
মাৰিবলৈ যাওঁ।’ তেওঁলোকে ক'লে, ‘আমিও, তোমাৰ লগত যাওঁ।’ এই
বুলি তেওঁলোক ওলাই গৈ নারত উঠিল; কিন্তু সেই বাতি তেওঁলোকে

একোকে নাপালে। ৪ পাছত বাতি পুরালত, যীচু বামত থিয় হ'ল; কিন্তু তেওঁ যে যীচু, ইয়াক সেই শিয়াকেইজনে নাজানিলে। ৫ তেতিয়া যীচুরে তেওঁলোকক সুধিলে, “বেব যুবক সকল, তোমালোকৰ লগত কিবা খোৱা বস্তু আছে নে?” তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “নাই”। ৬ তেতিয়া যীচুরে তেওঁলোকক ক'লে, ‘নাবৰ সেঁফালে জাল পেলোৱা, তেতিয়াহে পাৰা’। তাতে তেওঁলোকে জাল পেলালে আৰু বহুত মাছ লাগিল, মাছৰ ভৰত, জাল টানি তুলিবই নোৱাৰিলে। ৭ তেতিয়া যীচুৰ প্ৰিয় শিয়াই পিতৰক ক'লে, “এৱেই প্ৰভু”। যেতিয়া চিমোন পিতৰে এই কথা শুনিলে যে, এৱেই দৈশৰ, তেতিয়া তেওঁ গাত চোলা পিঙ্কি নিজেই জাপ মাৰি সাগৰত পৰিল (কিয়নো তেওঁ সাধাৰণতাৰে কাপোৰ পিঙ্কি আছিল)। ৮ কিন্তু আন শিয়াকেইজনে, মাছে সৈতে জাল টানি টানি নারেৰে আছিল; তেওঁলোক বাম পাৰলৈ বেছি দুৰ নাছিল, কিয়নো তেওঁলোক বামৰ পৰা দুশ হাত মানৰ অধিক আতৰত নাছিল। ৯ পাছত তেওঁলোক বামত উঠিল, তাতে কয়লাৰ জুইৰ ওপৰত মাছ আৰু পিঠা দেখিলো। ১০ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “এতিয়া যিবোৰ মাছ ধৰিলা তাৰ পৰা কিছুমান মাছ আনাগৈ”। ১১ তেতিয়া চিমোন পিতৰে নারত উঠি, এশ দুইকুৰি তেব টা; বৰ মাছেৰে ভৰি থকা জাল টানি বামলৈ তুলিলে; ইমানবোৰ মাছ লাগিলতো, জাল নাফাটিল। ১২ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “আহা তোমালোকে পুৱাৰ আহাৰ তোজন কৰাহি”। তেতিয়া তেৱেই যে প্ৰভু, ইয়াকে জানি ‘তুমি নো কোন?’ এই বুলি সুধিবলৈ শিয়া সকলৰ মাজাৰ কোনো এজনৰ সাহস নহ'ল। ১৩ পাছত যীচুৰে আহি, পিঠা আৰু মাছ লৈ তেওঁলোক দিলে। ১৪ মৃত লোকৰ মাজাৰ পৰা উঠাৰ পাছত, এইদৰে তৃতীয় বাৰ যীচুৰে শিয়া সকলক দৰ্শন দিলে। ১৫ তেওঁলোকে আহাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাছত, যীচুৰে চিমোন পিতৰক সুধিলে, “হে যোহনৰ পুতেক চিমোন, তুমি এই সকলোকে মোক অধিক প্ৰেম কৰা নে?” পিতৰে তেওঁক ক'লে, “হয় প্ৰভু; মই যে আপোনাক প্ৰেম কৰোঁ, আপুনি জানে”। যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “মোৰ মেৰ-পোৱালি সকলক চৰোৱা।” ১৬ পুনৰ দ্বিতীয় বাৰ তেওঁ সুধিল, “হে যোহনৰ পুতেক চিমোন তুমি মোক প্ৰেম কৰা নে?” পিতৰে তেওঁক ক'লে, “হয় প্ৰভু; আপোনাক মই প্ৰেম কৰোঁ, এই বিষয়ে আপুনি জানে।” যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “মোৰ মেৰবোৰে প্ৰতিশালন কৰা।” ১৭ তৃতীয় বাৰ তেওঁ সুধিলে, “হে যোহনৰ পুতেক চিমোন, তুমি মোক প্ৰেম কৰা নে?” পিতৰে অসম্ভোষ কৰি ক'লে, ‘তেওঁ কিয় আকৌ তৃতীয় বাৰ এই কথা সুধিলে, তুমি মোক ভাল পোৱা নে?’ ইয়াকে ভৰি তেওঁ ক'লে, “হে প্ৰভু, আপুনি সকলো জানে; মই যে আপোনাক প্ৰেম কৰোঁ, আপুনি জানে।” যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “মোৰ মেৰবোৰক চৰোৱা।” ১৮ মই তোমাক সঁচাকৈ ক'তে, তুমি ডেকা কালত, নিজে নিজৰ কঁকাল বান্দি, য'লৈকে ইচ্ছা ত'লৈকে গৈছিলা; কিন্তু যেতিয়া তুমি বৃঢ় হ'বা, তেতিয়া হাত মেলিবা আৰু অৱান লোকে তোমাৰ কঁকাল বান্দি, তোমাৰ য'লৈ যাৰৰ ইচ্ছা নাই, ত'লৈকে তোমাক লৈ যাবা।” ১৯ তেতিয়া যীচুৰে এই সকলো কথাৰে বুজাই দিলে যে, তেওঁ কেনে মৰণেৰে দৈশৰক মহিমান্বিত কৰিব। এইদৰে কোৱাৰ পাছত যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “মোৰ পাছে পাছে আহা।” ২০ তেতিয়া পিতৰে মুখ ঘূৰাই, যি জনে বাতিৰ তোজনৰ সময়ত, যীচুৰ বুকুলে হাউলি গৈ সুধিলিব, ‘হে প্ৰভু, আপোনাক শক্ৰৰ হাতত কোনো শোধাই দিব?’ যীচুৰ সেই প্ৰিয় শিয়াক পাছে পাছে আহা দেখিলে। ২১ তাতে পিতৰে তেওঁক দেখি, যীচুক সুধিলে, “হে প্ৰভু, এই মানুহ জনৰ কি অৱস্থা হ'ব?” ২২ তেতিয়া যীচুৰে ক'লে, “মই অহালোকে তেওঁ যদি জীয়াই থাকে, মই যদি এনদৰে থকাটো ইচ্ছা কৰোঁ, তেনেহলে তাৰ পৰা তোমাৰ কি হ'ব? তুমি মোক অনুসৰণ কৰা।” ২৩ এই কথা ভাই সকলৰ মাজত বিয়পি গ'ল; সেই শিয়া নমৰিব বুলি যীচুৰে তেওঁক কোৱা নাই; কিন্তু ‘মই অহালোকে তেওঁ যদি জীয়াই থাকে, মই যদি এনদৰে থকাটো বিচাবো, তেনেহলে তাত তোমাৰ কি কাম?’ অকল ইয়াকেহে কৈছিল। ২৪ যি জনে এইবোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে আৰু এইবোৰ লিখিলে, এৱেই সেই শিয়া; অমি জানো যে, তেওঁ সাক্ষ্য সত্য। ২৫ ইয়াৰ বাহিবেও যীচুৰে বহু কৰ্ম কৰিলো সেই সকলোকে এটা এটাকৈ লিখিবলৈ গ'লো, যিমানবোৰ পুস্তক হ'ব, বোধ কৰোঁ, সিমানবোৰ পৃথিৱীতো নথৰিব।

ପାଁଚନି

১ হে থিয়াফিল, মই প্রথম প্রদর্শন আবাসন্তীরে পৰা যীচুক স্বগলৈ
নিয়া দিনলৈকে তেওঁ যি কৰ্ম কৰিলে আৰু উপদেশ দিলো, সেই
সকলোবোৰ বিষয়ে লিখিলোঁ। ২ পাছত তেওঁক ওপৰলৈ তুলি নিয়া
দিনলৈকে তেওঁ মনোনীত কৰা পাঁচনি সকলক পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই
আজ্ঞা দিলো। ৩ কুচীয়া মৃত্যুৰ দুখভোগৰ পাছত তেওঁ পাঁচনি সকলৰ
আগত সময়ে সময়ে দেখা দি নিজেকে জীয়াই থাকাৰ প্ৰমাণ দিলো। এইদৰে
যীচুৱে চলিশ দিনলৈকে দৰ্শন দি দুষ্খৰ বাজ্যৰ কথা ঘোষণা কৰিলো। ৪
এদিন পাঁচনি সকলৰ সৈতে সমবেত হোৱা সময়ত তেওঁ এই আজ্ঞা
দিলো, “তোমালোকে যিবুচালেম এৰি নাযাবা, কিন্তু মোৰ পৰা পিতৃৰ যি
প্ৰতিজ্ঞা শুনিলা, সেই প্ৰতিজ্ঞলৈকে বাট চাই থাকা। ৫ যোহনে পানীতহে
বাণিষ্ঠু দিলো, কিন্তু কিছুদিনৰ পাছত তোমালোকক পবিত্ৰ আত্মাৰ বাণিষ্ঠু
দিয়া হৰ।” ৬ পুনৰ গোট খোৱা সময়ত তেওঁলোকে যীচুক সুধিলো, “হে
প্ৰভু, ইস্বারেক আপুনি এই কালতে পুনৰাই বাজ্য দিব নে?” ৭ তেওঁয়া
তেওঁলোকক তেওঁ ক'লে, “যি কাল আৰু সময় পিতৃয়ে নিজৰ ক্ষমতাৰ
অৰীনত বাখিছে, সেই বিষয়ে তোমালোকে জনিবলৈ নোপোৱা। ৮ কিন্তু
যেতিয়া তোমালোকৰ ওপৰত পবিত্ৰ আত্মা আহিৰ, তেতিয়া তোমালোক
আত্মাৰ শক্তিশালী হৰা। তেতিয়া তোমালোকে যিবুচালেম আদি কৰি
গোটেই যিহুদীয়া, চমৰীয়া দেশত আৰু পুথিৰৰ সীমালৈকে মোৰ সাক্ষী
হৰা।” ৯ এই কথা কোৱাৰ পাছত প্ৰভু যীচুক আকাশলৈ তুলি নিয়া হ'ল
আৰু এচপৰা যেহে তেওঁক ঢাকি ধৰিলো। তাতে তেওঁলোকে ওপৰলৈ
ৰ' লাগি চাই থাকিল, কিন্তু পুনৰবাৰ প্ৰভু যীচুক দেখা নাপালো। ১০
এইদৰে আকাশলৈ একেথেচে চাই থাকেতে, হঠাৎ বগা বস্ত্ৰ পৰিধান কৰা
দূজন লোক তেওঁলোকৰ ওচৰত থিয়ে হ'ল আৰু তেওঁলোকক কলে, ১১
“হে গালীল দেশৰ গালীলীয়া সকল, তোমালোকে কিয় আকাশলৈ ৰ'
লাগি চাই বৈছা? এই জন যীচুক তোমালোকৰ কামৰ পৰা স্বগলৈ নিয়া
হৰ। তোমালোকে তেওঁক যেনকৈ স্বগলৈ যোৱা দেখিলা, সেইহৰপে তেওঁ
আকোৰ আহিৰ।” ১২ তাৰ পাছত পাঁচনি সকল জৈতুন নামৰ পাহাৰৰ পৰা
যিবুচালেমলৈ উভতি আহিলা। এই পাহাৰ যিবুচালেমৰ পৰা বিশ্বাসবাৰে
যোৱা বাটৰ সমান দূৰেত আৱস্থিত ১৩ যেতিয়া তেওঁলোকে যিবুচালেম
নগৰ গৈ পালে, তাতে তেওঁলোকে পিতৃৰ, যোহন, যাকোব, আন্দ্রেয়,
ফিলিপ, থোমা, বার্থলমেয়, মথি, আলফয়াৰ পুত্ৰক যাকোব, উদ্যেগী
চিমোন আৰু যাকোবৰ পুত্ৰক যিহুদা থাকা ধৰৰ ওপৰৰ কেঠালিলৈ
গল। ১৪ তাতে তেওঁলোকে কেইগৰাকীমান মহিলা, যীচুক মাক মৰিয়ম
আৰু তেওঁৰ ভায়েক সকলৰ সৈতে সকলোৱে এক মনেৰে প্ৰাঞ্চনাত লাগি
থাকিল। ১৫ সেই সময়ছোৱাত প্ৰায় এশ বিশ জন লোক গোট খাই
আছিল, তাতে পিতৃৰ উঠত ক'লে, ১৬ “হে ভাই সকল, ধৰ্মাশ্তৰৰ বচন
সিদ্ধ হ'বলৈ যীচুক বন্দী কৰাৰ প্ৰয়োজন আছিল; কিয়নো যীচুক বন্দী কৰা
সকলক যিহুদাই বাট দেখুতোৱাৰ বিষয়ে পবিত্ৰ আত্মাই দায়দৰ মুখেৰে
পূৰ্বতে প্ৰকাশ কৰিছিল। ১৭ তেওঁ আৰু মাজেৰেই এজন আছিল আৰু
এই পৰিচয়াৰ্থৰ ভাগো পাহিছিল। ১৮ দুৰ্কৰ্য কৰি প্ৰোৱা ধৰনেৰে তেওঁ
এডেখৰ মাটি কিনিলে আৰু তাতে তলমূৰকৈ পৰি যিহুদাৰ পেট ফাটি
নাটী ভুঁৰু সকলো ওলাল। ১৯ এই কথা যিবুচালেমত নিবাস কৰা আটাই
মানুৰ মাজত বিয়পি পৰিল আৰু সেয়েহে তেওঁলোকৰ ভায়াত সেই মাটিৰ
নাম হকলদামা, অৰ্থাৎ তজৰ মাটি হল।” ২০ পিতৃৰে পুনৰ ক'লে,
“কিয়নো গীতমালা পুস্তকত লিখা আছে, ‘তেওঁৰ খৰ্কা ঠাই নিৰ্জন হওক,
‘তাত কোনো মানুহ নাথাকক; আৰু আনে তেওঁৰ অধ্যক্ষ পদ পাঁতক।’
২১ গতিকে, প্ৰভু যীচুক যোহনে বাণিষ্ঠু দিনবেৰে পৰা স্বগলৈ নিয়া
দিনলৈকে যি সকল লোকে আৰুৰ মাজত চলা-ফুৰা কৰিছিল, ২২ সেই
লোক সকলৰ মাজৰ বাণিষ্ঠু লোৱা এজন লোক নিশ্চয়কৈ আৰুৰ সৈতে
তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ সাক্ষী হোৱাৰ প্ৰয়োজন আছে।” ২৩ তেওঁয়া লোক
সকলে ঘোচেক, যি জনক বাচৰুৰ অথবা যুষ্ট নামেৰেও জনা যাব আৰু
মতথিয়; এই দুয়োজনকে আগলৈ আনিলো। ২৪ পাছত তেওঁলোকে প্ৰাঞ্চনা

କବି କ'ଳେ, “ହେ ପ୍ରତି, ତୁ ମି ଅର୍ଥାୟୀ, ସକଳୋରେ ହଦିଯ ଜାନା। ମେଯେହେ ଏଇ ଦୂଜନର ମାଜର ପରା ଏଜନକ ମନୋନୀତ କରା; ୨୫ କିମନୋ ଯିହୁଦୀ ପାପ କବି ନିଜର ଯାବଲଗୀରୀ ଠାଇଲ ଗଲା ମେଇ ଠାଇତ ଏହି ଦୂରୋ ଜନର ମାଜର କୋଣ ଜନକ ତୁ ମି ଏହି ପରିଚ୍ୟା ଆର ପାଞ୍ଚିନ ପଦ ପାବଲେ ମନୋନୀତ କରିଛା, ମେଯା ପ୍ରକାଶ କରା।” ୨୬ ପାତଚ ତେତେଲୋକେ ଦୂରୋ ଜନର କାବସେ ଚିଠି ଖେଳୋତେ ମନ୍ତ୍ୟଥିର ନାମ ଉଠିଲ ଆବୁ ତେତେ ଏଥାର ଜନ ପାଞ୍ଚିନର ଲଗତ ଗଣିତ ହଳ ।

পঞ্চাশ-দিনীয়া পর্ব দিনা যীৰুৱে মনোনীত কৰা পাঁচনি সকল ঠাইত
একেলগে গোটা খাই আছিল। ২ সেই সময়ত অতিশয় বেগেৰে ধূমহা
বতাহ ব'লাৰ নিটিনা এটা শব্দ স্বৰ্গৰ পৰা আক্ষয়তে আহি যি ঘৰত পাঁচনি
সকল বহি আছিল, সেই গোটৈই ঘৰটো জুৰিলৈ। ৩ তেতিয়া তেওঁলোকৰ
আগত জিভাৰ সদৃশ জুই লোলাই প্ৰতিজনৰ ওপৰত বৈধ থাকিল। ৪ সেই
সময়ত তেওঁলোক সকলোৱে পৰিব্ৰজাৰ আভাৰে পূৰ হৈ, আভাই নিৰ্দেশ
দিয়াৰ দৰে আন আন ভাষাৰে কথা কৰলৈ ধৰিলৈ। ৫ সেই সময়ত
ঘৰচূলামেত বাস কৰা ইহুন্দী লোক আৰু আকাশৰ তলত থকা সকলো
দেশৰ পৰা অহা ধৰ্মীয় ভক্ত সকল সেই ঠাইত আছিল। ৬ যেতিয়া স্বৰ্গৰ
পৰা অহা সেই শব্দ তেওঁলোকে শুনিবলৈ পালে, তেতিয়া তেওঁলোক
একগোট হল আৰু প্ৰতিজনে তেওঁলোকৰ নিজ ভাষাৰে পাঁচনি সকলক
কথা কোৱা শুনি কিংকৰ্ত্তব্যমুছ হল; ৭ তাতে তেওঁলোকে বিসায় মানিলে
আৰু আচৰিত হৈ নিজৰ মাজতে ভৱেত্তুলালে আৰু কলে, “যি সকলে
এই কথা কৈছে, তেওঁলোক গালীলীয়া মাঝুহ নহয় নে? ৮ যদি সেয়ে
সত্য হয়, তেনেহে আমি প্ৰতিজনে নিজ নিজ মাত্-ভাষাত কেনেকৈ
শুনিবলৈ পাইছেই? ” ৯ পার্থিয়া, মদিয়া, এলাম, মেচোপেতিমিয়া, যিহুদা,
কোপ্লাদকিয়া, পত্ত, এচিয়া, ১০ ফিৰুগিয়া, পাম্ফুলিয়া, মিচৰ, এই সকলো
দেশৰ মানুহ আৰু কুবীয়ীৰ ওচৰৰ লুবিয়াৰ সীমাত থকা সকল, বোম
নগৰৰ পৰা অহা ইহুন্দী সকল আৰু ইহুন্দী ধৰ্ম লোৱা বিদেশী লোক সকল,
১১ ঝৌতি আৰু আৰৰ দেশৰ মানুহৰোৱাৰ নিজ নিজ মাত্-ভাষাত ঈশ্বৰৰ
মহৎ আচৰিত কাৰ্যৰ কথা কৈ থকা শুনিবলৈ পোৱাত ১২ তেওঁলোকে
বিসায় মানি সংশ্যৰ মনেৰে কোৱা-বুই কৰি ক'লে, “এই সকলোৰোৱাৰ অৰ্থ
কি? ” ১৩ কিন্তু কিছু সংখ্যক লোকে ক'লে, “এইৰোৰ মানুহ নতুন দ্রাক্ষাবস
পান কৰি মতলীয়া হৈছে। ” ১৪ তেতিয়া পিতৰে ঘৰে জন পাঁচনিৰে সৈতে
থিয়ে হৈ বৰ মাতেৰে ক'লে, “হে যিহুন্দী লোক সকল, হে আটাই ঘৰচূলামে
নিবাসী সকল, এই কথা আপনালোকৰ জৱত হওক আৰু মোৰ কথালৈ কাণ
দিয়ক। ১৫ আপোনালোকে যেনেকৈ ভাবিষে, তেনেকৈ এওঁলোক মতলীয়া
নহয়, কাৰণ এতিয়া পুৱাৰ ন মানহে বাজিছে। ১৬ কিয়নো এই সকলো
কথা যোৱেল ভাববাদীৰ যোগে কোৱা হৈছিল; ১৭ ঈশ্বৰে কৈছে, শেষৰ
দিনা সকলো মানুহৰ ওপৰত মোৰ আভাৰ বাকি দিম, তাতে তোমালোকৰ
সত্তি-সন্তুতি সকলে ভাববাদী প্ৰচাৰ কৰিব, তোমালোকৰ যুৱক সকলে
দৰ্শন পাৰ, তোমালোকৰ বৃন্দ লোক সকলে সপোন দেখিব। ১৮ আৰু সেই
কালত মই তোমালোকৰ দাস, দাসী সকলৰ ওপৰত মোৰ আভাৰ বাকি
দিম, তাতে তেওঁলোকে ভাববাদী প্ৰচাৰ কৰিব, ১৯ আৰু মই আকাশত
অডুত লক্ষণ আৰু পুঁথিৰোতো নানা পৰাক্ৰম চিন যেনে, তেজ, জুই আৰু
বেঁৰা স্বৰূপ মেষ দেখুৱামা ২০ প্ৰভু সেই মহৎ আৰু প্ৰিসিদ্ধ দিন অহাৰ
পুৰৈতি, সূৰ্য আঙৰাব আৰু চন্দ্ৰ তেজৰ দৰে হ'ব। ২১ কিন্তু যি কোনোৱে
প্ৰতৰ নামত প্ৰাৰ্থনা কৰে, সি পৰিব্ৰাপ পাব। ” ২২ হে ইস্তায়েলী লোক
সকল, এই কথাবোৰে শুনক; নাচৰতীয়া যীৰু আপোনালোকলৈ ঈশ্বৰৰ
মনোনীত জন যে হয়, এই বিষয়ে আপোনালোকে জানি আছে। ঈশ্বৰে
যে তেওঁৰ দ্বাৰাই আচৰিত আৰু অডুত কৰ্ম আৰু চিন আপোনালোকৰ
আগত দেখুৱালে, সেয়াও আপোনালোকে জানে ২৩ কাৰণ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা
তেওঁ নিৰ্ণয় আৰু পৰ্যজ্ঞানেৰে তেওঁক তোলা হাল, কিন্তু আপোনালোকে
তেওঁক বিধানহীন হাতৰ দ্বাৰা ই ক্ৰুচত তুলি বধ কৰিব। ২৪ কিন্তু ঈশ্বৰে
তেওঁক মৃত্যুৰ যাতনাৰ পৰা মুক্ত কৰি জীৱালৈ, কিয়নো তেওঁ মৃত্যুৰ
বদ্ধনত থকা অসাধ্য। ২৫ তেওঁৰ বিষয়ে দায়ুদে কৈছিল, বোলে, ‘মই
সদায় প্ৰুক মোৰ সন্ধুখত দেখিলোঁ; মই লৰচৰ নহৰলৈ তেওঁ মোৰ
সেঁফালো থাকেঁ: ২৬ এই হেতুক মোৰ মন আনন্দিত হৈছে, মোৰ জিভাই

উল্লাস করিছে, আবু মোর শৰীরেও ভাৰসাৰে বাস কৰিব; ২৭ কিয়নো তুমি মৃতলোকত মোৰ আত্মাক নেৰিবা, আবু তোমাৰ পবিত্ৰ জনক ক্ষয় পাৰেলৈ নিদিবা। (Hades g86) ২৮ তুমি মোক জীৱনৰ পথ দেখুৱাৰা আবু তোমাৰ সম্মুখত যি আনন্দ, তাৰে মোক পূৰ কৰিব।' ২৯ হে ভাইসকল, পিতৃ কুলপতি দায়ুদৰ কথা আপোনালোকৰ আগত স্পষ্টকৈ কৰ পাৰোঁ যে, তেওঁ মৰিল আবু তেওঁক মৈদামত খোৱা হল, তেওঁে সেই মৈদাম আজিলোকে আমাৰ মাজত আছে। ৩০ কিন্তু নিজে এজন ভাৰবাদী হৈ তেওঁৰ বংশৰ পৰা এজনক তেওঁৰ সিংহাসনত বহুবালৈ, ঈশ্বৰে শপত থাই যি প্রতিজ্ঞা কৰিছিল, ৩১ সেই প্রতিজ্ঞাৰ বিষয়ে জানিবলৈ পোৱাত, ভবিষ্যতৰ ঘটনালৈ চাই শ্রীষ্টৰেই পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে ক'লে যে, 'তেওঁক মৃতলোকত ত্যাগ কৰা নহ'ল আবু তেওঁৰ শৰীৰোৰে ক্ষয় নাপালো।' (Hades g86) ৩২ সেই যীচুকে ঈশ্বৰে পুনৰুত্থানৰ পৰা জীৱিত কৰিলে, সেই ঘটনাৰ সামৰ্থী আমি আছোঁ ৩৩ এতেকে উত্তোলিত হৈ ঈশ্বৰে সৌঁ হাতে ওখ পদ পাই আবু পবিত্ৰ আত্মাৰ বিষয়ে পিতৃৰ পৰা প্রতিজ্ঞা পাই আপোনালোকে যি দেখিছে আবু শুণি আছে, এইবোৰ তেওঁ বাকি দিলো ৩৪ কিয়নো দায়ুদ হ'লে স্বগলৈ উঠা নাই, কিন্তু তেওঁ নিজেই এই কথা ক'লে, 'প্রভুৰ মোৰ প্ৰত্বক ক'লে, মোৰ সোঁফালে বহি থাকা, ৩৫ 'যেত্যালৈকে মই তোমাৰ শক্ৰবোকৰ তোমাৰ ভাৰ-পীৰী নকৰোঁ।' ৩৬ এই কাৰণে ইয়ায়েলৰ সকলো মানুহে ইয়াক নিশ্চয়কৈ জনা উচিত যে, যি জনক অৰ্থাৎ যি জন যীচুক আপোনালোকে কুচত দিলো, ঈশ্বৰে হলে তেওঁক প্ৰভু আবু শ্রীষ্ট পাতলে। ৩৭ এই কথা শুনি তেওঁলোকৰ হৃদয় বিঙ্কাত, পিতৃৰ আবু আন পাঁচিনি সকলক তেওঁলোকে কলে, 'হে ভাই সকল, আমি এত্যাক কি কৰিম?' ৩৮ তেতিয়া পিতৃৰ তেওঁলোকে কলে, 'আপোনালোকে পাপ ক্ষমা পাবলৈ অনুতঙ্গ হওক আবু যীচু শ্রীষ্টৰ নামেৰে প্রতিজ্ঞে বাণিষ্ঠা গ্ৰহণ কৰক, তনে কৰিলেহে আপোনালোকে পবিত্ৰ আত্মা পাৰ। ৩৯ কিয়নো আপোনালোক আবু আপোনালোকৰ সন্তান সকললৈ আবু দুৰৈত থকা লোকৰ সকলৰ কাৰণেও এই প্রতিজ্ঞা আছে যে, আমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰে সকলোকে নিমৰণ কৰিব। ৪০ ইয়াৰ উপৰি তেওঁ ভালেমান কথারে সাক্ষ্য দি তেওঁলোকক উদগণি দিলো আবু ক'লে, 'এই কুলিল লোকৰ পৰা নিজকে বেক্ষ কৰক।' ৪১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ কথা গ্ৰহণ কৰি বাণিষ্ঠা লালে আবু সেই দিনাই প্রায় তিনি হাজাৰ লোকক তেওঁলোকৰ লগত লগ লংগোৱা হ'ল। ৪২ পাছত তেওঁলোকে পাঁচিনি সকলৰ উপদেশত, সহভাগিতাত, পিণ্ড ভঙ্গত আবু প্ৰার্থনাত লাগি থাকিল। ৪৩ তাতে পাঁচিনি সকলৰ দ্বাৰাই অনেক অঙ্গুত লক্ষণ আবু আচাৰিত চিন যেতিয়া দেখুওৱা হ'ল, তেতিয়া সকলো লোকৰ ভয় লাগিল ৪৪ আবু বিশ্বাস কৰা সকলোৱে এককলগ হৈ সকলো সম্পত্তি উমেহতীয়াকৈ ভাগ কৰিলে। ৪৫ আবু তেওঁলোকৰ স্থার আবু অস্থার সম্পত্তি বেচি যাৰ যি প্ৰয়োজন, সেইদেৰে সকলোকে ভগাই দিলে। ৪৬ তাৰ পাছত সকলোৱে এক উদ্দেশ্যেত সদায় মন্দিৰলৈ গৈ থাকিল আবু ঘৰে ঘৰে পঢ়া ভাঙি ঈশ্বৰে স্তুতি কৰি, সকলোৱে আনন্দেৰে আবু নম্র হৃদয়েৰে খোৱা-বোৱা কৰিলে। ৪৭ আবু ঈশ্বৰে স্তুতি কৰি সকলোৱে আবু প্ৰার্থনাৰ পত্ৰ হলা প্ৰভুৰে দিনে দিনে পৰিত্রাণ পোৱা লোক সকলক তেওঁলোকৰ লগত লগ লগাই দিলে।

৩ এদিন প্ৰাৰ্থনাৰ সময়ত, অৰ্থাৎ আবেলি প্ৰায় তিনি মান বজাত পিতৃৰ আবু যোহন যিচুচালে মন্দিৰলৈ গৈ আছিল। ২ তনে সময়ত সেই মন্দিৰলৈ অহা লোক সকলৰ ওচৰত ভিক্ষা মাগিবলৈ সেই মন্দিৰৰ সুন্দৰ নামৰ দুৰাৰম্ভুত যি জনক সদায় থোৱা হৈছিল, তনে ওপজাৰে পৰা থোৱা মানুহ এজনক কিছুলোকে কঢ়িয়াই আমিলে। ৩ তেওঁ পিতৃ আবু যোহনক সেই মন্দিৰত সেমাবলৈ ধৰা দেখি, ভিক্ষা পাবৰ বাবে অনুৰোধ কৰিলে। ৪ তেতিয়া পিতৃৰ আবু যোহনে তেওঁলৈ একথেৰে চাই কলে, 'আমালৈ চোৱা।' ৫ তেতিয়া তেওঁ কিছু পোৱাৰ আশাত তেওঁলোকলৈ চাই থাকিল। ৬ তেতিয়া পিতৃৰ কলে, 'মোৰ লগত বৃপ্ত সোণ একো নাই, কিন্তু যি আছে তাকে তোমাক দিওঁ; নাচৰতীয়া যীচু শ্রীষ্টৰ নামেৰে উঠ ফুৰা।' ৭ তাকে কৈ তেওঁ তাৰ সৌঁ হাতত ধৰি তুলি দিয়াত ভৰি আবু

গাঁঠিয়ে বল পালে। ৮ তাতে সেই মগনীয়াই লাফ মাৰি থিয়ে হৈ খোজকাটি ফুৰিলে আবু ডেও দি দি ঈশ্বৰক স্তুতি কৰি তেওঁলোকৰ সৈতে মন্দিৰত সোমাল। ৯ তাতে সকলো লোকে তেওঁক খোজকাটা আবু ঈশ্বৰক স্তুতি কৰা দেখিলে ১০ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক মন্দিৰৰ সুন্দৰ দূৰাৰত বহি কিঞ্চা খোজা মানুহ জন বুলি জনিবলৈ পোৱাত, তেওঁলৈ যি ঘটিল, সেই বিষয়ে বৰ আচাৰিত হল আবু বিশ্বাস মানিলে। ১১ সেই সুষ্ঠু হোৱা খোৰা জনে পিতৃ আবু যোহনক ধৰি থকা দেখি সকলো লোকে বিশ্বাস মানিলে আবু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ বেগাই আহিল; তাতে তেওঁলোক থকা সেই ঠাই চলোমনৰ বাবাগু বুলি জনাজাত আছিল। ১২ ইয়াকে দেখি পিতৃৰ লোক সকলক কলে—'হে ইয়ায়েলীয়া লোক সকল, আপোনালোকে কিয় ইয়াত এই কাৰ্য দেখি বিশ্বাস মানিছে? আমি আমাৰ শক্তিৰে বা ভক্তিৰে এই মানুহ জনক খোজ কঢ়ালৈ বুলি ভাৰি আমাৰ ফালে কিয় একেথেৰে চাই আছে? ১৩ যি জন যীচুক আপোনালোকে শক্ৰৰ হাতত শোধাই দিলে আবু গীলাতে এৰি দিবলৈ কোৱাৰ পাছতো তেওঁক এৰি দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিলে, অৱাহাম, ইচহাক, যাকোবৰ ঈশ্বৰ, অৰ্থাৎ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ ঈশ্বৰে নিজৰ সেৱক সেই যীচু শ্রীষ্টক মহিমায়ত কৰিলে। ১৪ কিন্তু সেই পিতৃ আবু ধাৰ্মিক জনক অস্বীকাৰ কৰি, নববধী এটাকহে মোকলাই দিবৰ বাবে আপোনালোকে অনুমতি বিচাৰি নিবেদন কৰিলে; ১৫ আবু জীৱনদাতা জনক আপোনালোকে বধ কৰিলে; কিন্তু ঈশ্বৰে মৃতলোকৰ মাজৰ পৰা তেওঁক তুলিলে, তাৰ সাম্মী আমি আছোঁ ১৬ আবু তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰাৰ কাৰণে, এই যি মানুহ জনক আপোনালোকে চিনি পাইছে, এওঁক তেওঁৰ নামেই বলৱান কৰিল আবু তেওঁ জন্মোৱা বিশ্বাসে আপোনালোকৰ বস্থাপুত এওঁক স্পৰ্শ সুষ্ঠু কৰি খোজ কঢ়ালে। ১৭ হে ভাই সকল মই জানিছোঁ, আপোনালোকৰ শাসনকৰ্তা সকলে আবু আপোনালোকে নুৰজিয়ে সেই কৰ্ম কৰিলে। ১৮ কিন্তু ঈশ্বৰে পূৰ্বতে ভাৰবাদী সকলৰ মৃত্যুৰে শ্রীষ্ট দৃঢ়তোগৱে বিষয়ত যি কথা কোৱাইছিল, সেই বিষয়কে তেওঁ এই বৃপে সিদ্ধ কৰিলে। ১৯ এই কাৰণে মন-পালটাই ঘূৰি আহক যাতে, আপোনালোকৰ পাপ-মোচন হয় আবু প্ৰভুৰ সম্মুখৰ পৰা শাস্তিযুক্ত কাল যেন আহ: ২০ আবু আপোনালোকৰ কাৰণে নিমুপিত যি জন শ্রীষ্ট, সেই জন যীচুক যেন তেওঁ পঠিয়াই দিয়ে। ২১ ঈশ্বৰে পবিত্ৰ ভাৰবাদী সকলৰ ধাৰাৰ্য যি যি সময়ৰ কথা পূৰ্বতে কৈছিল, সকলো বিষয়ৰ পুনঃঘাসণৰ সেই সময়লৈকে স্বৃগতি এই যীচু শ্রীষ্টক গ্ৰহণ কৰাৰ আৱশ্যক আছে। (aión g165) ২২ মোচিয়ে কৈছিল, 'প্ৰভু পৰমেশ্বৰে আপোনালোকৰ ভাই সকলৰ মাজৰ পৰা মোৰ নিচিনা এজন ভাৰবাদী উৎপন্ন কৰিব আবু তেওঁ আপোনালোকক যি কথা কৰ, সেই সকলো কথা আপোনালোকে শুনিব ২৩ কিন্তু সেই ভাৰবাদীৰ কথা যি কোনো প্ৰাণীয়ে নুগনে, তেওঁক নিজৰ লোকৰ মাজৰ পৰা উচ্ছৰণ কৰা হব।' ২৪ ইয়াৰ উপন্যাসে চমুৰেল আদি কৰি যিমানবোৰে ভাৰবাদীয়ে কথা কলে, সকলোৱে এই সময়ৰ বিষয়েই কৈ গ'ল। ২৫ আপোনালোক সেই ভাৰবাদী সকলৰ সন্তান আবু আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ সেন্টে ঈশ্বৰে কৰা সেই বিধানৰ উত্তোলিকাৰী; তেওঁ অৱাহামক কৈছিল 'তোমাৰ বংশত পৃথিবীৰ সকলো জাতিয়ে আশৰ্বাদ পাৰ।' ২৬ আপোনালোকৰ প্ৰতি জনক নিজ দুষ্টৰ পৰা ঘূৰাই আশৰ্বাদ দিলৈ ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰ যীচুক প্ৰথমতে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠালে।

৪ পিতৃৰ আবু যোহনে লোক সকলৰ মাজত কথা কৈ থাকেতো মন্দিৰৰ পুৰোহিত, সেনাপতি আবু চন্দ্ৰকী সকলে তেওঁলোকৰ ওচৰত আহি উপস্থিত হলা। ২ পিতৃ আবু যোহনে লোক সকলক যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ৩ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনক ধৰিলে আবু তেতিয়া সন্দিয়া সময় হোৱা বাবে, পাছদিনা পুৱা নোহোৱালৈকে কাৰাগাবৰত বন্দী কৰি থলে। ৪ কিন্তু যি সকলে শিক্ষা শুনিলিল, তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ৫ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ৬ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ৭ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ৮ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ৯ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ১০ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ১১ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ১২ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ১৩ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ১৪ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ১৫ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ১৬ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ১৭ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ১৮ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ১৯ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ২০ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ২১ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ২২ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ২৩ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ২৪ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ২৫ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ২৬ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ২৭ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ২৮ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ২৯ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ৩০ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ৩১ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ৩২ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ৩৩ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ৩৪ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ৩৫ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ৩৬ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ৩৭ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ৩৮ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ৩৯ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ৪০ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰজত হ'ল। ৪১ তেওঁলোকে পিতৃৰ আবু যোহনে লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়তো যোগ্যা কৰি থকাত ত

সকল একেলগে যিরুচালেমত মিলিত হল। ৬ তাতে মহা-পুরোহিত হানন উপস্থিত আছিল। তেওঁর বাহিরেও কায়াফা, যোহন, অলেকজেন্দ্রা আবু মহা-পুরোহিতৰ পৰিয়ালৰ বৰ্হত লোক উপস্থিত আছিল। ৭ তেওঁলোকে পিতৰ আবু যোহনক মাজত থিয় কৰাই সুধিলে- “তোমালোকে কি শক্তিৰে বা কি নামেৰে এই কাৰ্য কৰিছা?” ৮ তেতিয়া পিতৰে পৰিত্ব আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ তেওঁলোকক কলে- “হে লোক সকলৰ শাসনকৰ্তা আবু পৰিচাৰক সকল, ৯ আজি এজন অসুহ মানুহলৈ কৰা উপকাৰ দেখি, তেওঁ কি উপায়েৰে সুস্থ হল সেই বিষয় জানিবৰ বাবে আপোনালোকে আমাৰ এই বিষয়ে সেৱধ-বিচাৰ কৰি প্ৰশ্ন সুধিষ্ঠ নেকি? ১০ সেয়াই যদি হয়, আপোনালোক আবু ইস্রায়েলৰ আটাইলোকে ইয়াকে জানক যে, যি যীচু শ্ৰীষ্টক আপোনালোকে ত্ৰুচ্ছত দিছিল আবু তেওঁক ঈশ্বৰে মৈদামৰ পৰা তুলিলৈ আবু সেই নাচৰভায়া যীচুৰ নামেৰে এই বাঞ্ছি জন সুস্থ হৈ ইয়াত আপোনালোকৰ আগত থিয় হৈ আছে। ১১ যি শিলক আপোনালোকৰ দৰে ঘৰ সাজোতাই অৱহেলা কৰিলো, সেই যীচু শ্ৰীষ্টই হৈছে সেই শিলা সেই শিলক চুকৰ প্ৰধান শিল কৰা হল। ১২ তেওঁৰ বাহিৰে আন কতো পৰিত্বাগ নাই, কিয়নো স্বৰ্গৰ তলত আবু মানুহৰ মাজত যাৰ দ্বাৰা আমি উকোৰ পাম, এনে আন কোনো নাম নাই।” ১৩ পিতৰ আবু যোহনৰ সাহস দেখি আবু তেওঁলোক লিখা-পত্র নজনা লোক বুলি জানিবলৈ পোৱাত, তেওঁলোকে বিস্যাম মানিলো তেওঁলোকে জনিলৈ যে, পিতৰ আবু যোহন যীচুৰ লগত আছিল। ১৪ সেই সুস্থ হোৱা লোক জন তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ থকা দেখি, ইহুদী নেতা সকলে পিতৰ আবু যোহনৰ বিৰুদ্ধে একো কৰ নোৱাৰিলৈ। ১৫ তেওঁলোকে পাঁচনি সকলকৰ সতা কক্ষৰ পৰা ওলাই যাবলৈ আজা দিলৈ আবু নিজৰ মাজতে আলোচনা কৰি ক'লে- ১৬ “এই লোক সকলক লৈ কি কৰা যায়? এওঁলোকে যে এক আচাৰিত কাম কৰিলে যিৰুচালেমত থকা সকলোৰে জানিছে আবু আমি তাক অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰোঁ। ১৭ কিন্তু মানুহৰ মাজত যেন এই কথা বিয়পি নায়ায়, সেই কাৰণে এওঁলোকক এই নামেৰে আন লোকৰ আগত কোনো কথা নকলৈ আমি সাৰাধান কৰি দিওঁহক।” ১৮ তেতিয়া তেওঁলোকে পিতৰ আবু যোহনক মাতি আনি, যীচুৰ নামেৰে কোনো কথা নকলৈ আবু উপকণে নিদিবলৈ আজা দিলে। ১৯ কিন্তু পিতৰ আবু যোহনে উত্তৰত তেওঁলোকক ক'লে- “আপোনালোকেই বিচাৰ কৰি কওঁক ঈশ্বৰৰ আজা আমান্য কৰা বা আপোনালোকৰ আজা পালন কৰা” ইয়াৰ ভিতৰত কোনটো বিষয় আমি পালন কৰা উচিত হৈ? ২০ কিয়নো আমি বিবেৰ দেখিলোঁ আৰু শুনিলো, সেই বিষয়বোৰ নোকোৱাকৈ থাকিব নোৱাৰোঁ। ২১ পাছত পুনৰবাৰ সতৰ্ক কৰি পিতৰ আবু যোহনক থাবলৈ এবি দিলৈ। কিয়নো তেওঁলোকে পিতৰ আবু যোহনক শাস্তি দিলৈ একো উপায় নাপালে, ইয়াৰ উপৰি তেওঁলোকে কৰা কাৰ্যৰোৰ দিশ লোক সকলে ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি আছিল। ২২ আবু যি জন লোক সুস্থ হৈছিল, সেই মানুহজনৰ বয়স চল্লিশ বছৰ বেঁচি আছিল। ২৩ পিতৰ আবু যোহনক এবি দিয়াৰ পাছত, তেওঁলোক সঙ্গী সকলৰ ওচৰলৈ গ'ল আবু প্ৰধান পুৰোহিত, পৰিচাৰক সকলোৰ যি যি কৈলিল, সেই সকলোৱাৰ কথা তেওঁলোকক জানালৈ। ২৪ এইবোৰ কথা শুনি সকলোৱা একেলগে উচ্চবৰে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰার্থনা কৰিলে, “প্ৰভু, আকাশমণ্ডল, পৃথিবী, সাগৰ আবু এই সকলোৱা মাজত যি যি আছে, সকলোৱে সৃষ্টিকৰ্তা তুমিয়েই। ২৫ তুমি তোমাৰ দাস, আমাৰ পিতৃপুৰু দায়ুদৰ মুখৰে পৰিত্ব আত্মাৰ দ্বাৰা এই কথা কৈছিলা, জাতিবোৰ কিয় কুন্দ হল? সকলো লোকে কিয় অসাৰ চিষ্টা কৰে? ২৬ ঈশ্বৰ আবু তেওঁৰ অভিযিক্ত জনৰ বিৰুদ্ধে জগতৰ বজা সকল একেলগে উঠিছে, শাসনকৰ্তা সকল একগোট হৈছে। ২৭ হয়, এই নগৰতে তুমি অভিযিক্ত কৰা তোমাৰ পৰিত্ব দাস যীচুৰ বিৰুদ্ধে হেৰোদ আবু পঞ্জীয় পীলাত; অনা-ইহুদী আবু ইস্রায়েলী সকলৰ সৈতে একেলগ হৈছিল। ২৮ তোমাৰ হাতেৰে আবু তোমাৰ ইচ্ছাত যি ঘটিব বুলি তুমি পূৰ্বতে ঠিক কৰিছিলা, সেই কাৰ্য সিদ্ধ হবলৈকে তেওঁলোকক একত্ৰিত হল। ২৯ হে প্ৰভু, এতিয়া তেওঁলোকৰ এই জীতি প্ৰদৰ্শন শুনা! তোমাৰ দাস সকলক তোমাৰ বাক্য অতি সাহসেৰে কৰলৈ অনুগ্ৰহ দান কৰা। ৩০ তোমাৰ পৰিত্ব দাস যীচুৰ নামেৰে সুস্থ কৰিবলৈ, আচাৰিত কাৰ্য

আৰু চিন দেখুৰাবলৈ তুমি তোমাৰ হাত আগবঢ়াই দিয়া।” ৩১ এনেদৰে প্ৰার্থনা কৰাৰ পাছত, যি ঠাইত তেওঁলোক গোট খাই আছিল; সেই ঠাই কাঁপিবলৈ ধৰিলে আবু সকলোৱা পৰিত্ব আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হল। তাৰ পাছত তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ বাক্য সাহসেৰে কৰলৈ ধৰিলে। ৩২ বিশ্বাসী সকল মন-গ্ৰামে এক হৈ আছিল। তেওঁলোকৰ কোনো নিজৰ সম্পত্তিৰ নিজৰ বুলি দাবী নকৰিলো, বৰং তেওঁলোকে আটাই বস্তু উমেহতীয়াকৈ বাখিলো। ৩৩ পাঁচনি সকলে মহান শক্তিৰ প্ৰভাৱেৰে প্ৰভু যীচুৰ পুনৰুত্থানৰ সাক্ষ্য দিলৈ আবু তেওঁলোক সকলোৱা মহা অনুগ্ৰহ প্ৰাপ্ত হল। ৩৪ তেওঁলোকৰ মাজত কোনো এজনৰে একো অভাৱ নাছিল, কিয়নো যি সকলৰ ঘৰ-বাৰী বা মাটি আছিল, তেওঁলোকে সেইবোৰে বেঁচি সেই সম্পত্তিৰ মূল্য আনি পাঁচনি সকলৰ চৰণত হৈছিল। ৩৫ পাছত বিশ্বাসী সকলৰ যাৰ বেনেকৈ প্ৰয়োজন, তেনেকৈ পাঁচনি সকলে সকলোকে ভগাই দিয়ে। ৩৬ যোচেক নামৰ লৈবী বংশৰ এজন মানুহ আছিল। তেওঁ কৃপ দ্বীপৰ পৰা আহিলু আবু পাঁচনি সকলে তেওঁক বাৰ্ষিকৰা বুলি মাতিছিলো। এই নামৰ অৰ্থ “উৎসাহনাতা”। ৩৭ যোচেকৰ এডোখৰ মাটি আছিল। তেওঁ সেই মাটি বেঁচি পোৱা ধন পাঁচনি সকলৰ চৰণত আনি থালো।

৫ তেতিয়া অননিয় নামেৰে এজন লোক আবু তেওঁৰ ভাৰ্যা চফীৰাই

এডোখৰ মাটি বিঝী কৰিলো ২ অননিয়ই তেওঁৰ ভাৰ্যাৰ জ্ঞাতসাৰেই সেই ধনৰ কিছু অংশ নিজৰে লুকাই বাধি, এক অংশ আনি পাঁচনি সকলৰ চৰণত থালো । ৩ তেতিয়া পিতৰে তেওঁক কলে- “হে অননিয়, পৰিত্ব আত্মাৰ ওচৰত মিছা মাতিবলৈ চ্যাতানক তুমি কিয় তোমাৰ হাদ্যতত কাৰ্য কৰিবলৈ দিলা? কিয় তুমি মাটি বেঁচা ধনৰ কিছু অংশ নিজলৈ লুকাই বাধিলা?

৪ সেই মাটি যেতিয়া বিঝী হোৱা নাছিল, তেতিয়া সেই মাটি জানো তোমাৰেই ক্ষমতাৰ অধীনত নাছিল? এতিয়া বেচাৰ পাছতো তুমিয়েই সেই ধনৰ গৰাকী নাছিলানে? তেনেহেল এনে কাম কৰিবলৈ তুমি তোমাৰ মনত কেনেকৈ ঠিবং কৰিলা? তুমি মানুহ আগত নহয়, ঈশ্বৰৰ আগতহে মিছা কথা ক'লা।” ৫ এই কথা শুনাৰ লগে লগে অননিয়ই মাটিত পৰি প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলো। যিৰোৰ মানুহে এই কথা শুনিলো, তেওঁলোকে বৰ ভয় খালো। ৬ পাছত যুৱক সকল আগবঢ়াচ্ছি আহি তেওঁক কাপোৱেৰে মেৰিবাই বাহিৰলৈ নি মৈদাম দিলো। ৭ প্ৰায় তিনি ঘটাই মানুহ পাছত, অননিয়ৰ স্তৰী চফীৰা সেই ঠাইলৈ আছিল কিন্তু কি ঘটিল, সেই বিষয়ে তেওঁ নাজানিলো। ৮ পিতৰে তেওঁক সুধি-লে- “কোৰাছেন, তোমালোকে বাবু এই মাটি ইমান টকাতে বেচিলা নে?” তেতিয়া তেওঁ কলে, “হ্য ইমানতে বেচা হল।” ৯ তেতিয়া পিতৰে চাফীৰাক কলে, “প্ৰভুৰ আত্মাক পৰীক্ষা কৰিবলৈ তোমালোকে কেনেকৈ একমত হলা? চোৱা, যি সকলে তোমাৰ স্বামীক মৈদাম দিব গৈছিল; তেওঁলোক আহি দুৱাৰৰ ওচৰ পাইছেহি, তেওঁলোকে তোমাকো বাহিৰলৈ লৈ যাব।” ১০ তেতিয়াই পিতৰৰ চৰণত পৰি চফীৰাই প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলো। যুৱক সকলে তিতৰলৈ আহি, চফীৰাকো মৃত দেখিলো। তেতিয়া তেওঁকো বাহিৰলৈ নি তেওঁৰ স্বামীৰ কাষতে মৈদাম দিলো। ১১ মণ্ডলীৰ সকলো লোকে যেতিয়া এই কথা শুনিলো, তেওঁলোকে অতিশয় ভয় খালো। ১২ পাছত পাঁচনি সকলৰ দ্বাৰাই মানুহৰ মাজত অনেক চিন দেখিলৈ নি মৈদাম দিলো। তেওঁলোকে বাহিৰলৈ নি বিশ্বাস কৰি প্ৰভুৰ বিশ্বাসত যোগ দিলো। ১৫ ইয়াৰ উপৰি নোক লোকে কৰা কাৰ্যৰোৰ দিশ লোক সকলে ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি আছিল। ১৬ কিন্তু রাগী পীলাত যি যি কৈলিল, সেই বিশ্বাস কৰি প্ৰভুৰ বিশ্বাসত যোগ দিলো। ১৭ কিন্তু মানুহে বুগীয়া আবু অশুচি আভাই ধৰা লোক সকলোৱা কৰা কাৰ্য সিদ্ধ হবলৈকে তেওঁ লগত থিবলৈ আছিল। ১৭ কিন্তু মানুহে বুগীয়া আবু পুৰোহিত আবু তেওঁৰ লগত অৰ্থাৎ চন্দ্ৰীক দলৰ লোক সকল দ্বাৰা জৰায়া দেওয়া হৈছিল উঠিল। ১৮ তেওঁলোকে পাঁচনি সকলক কাৰ্যৰ দ্বাৰা বনাই আহি বনাই দেওয়া হৈছিল। ১৯ কিন্তু রাগী পীলাত যাব দিলো, ২০ “যোৱা, তোমালোকে

গৈ মন্দিরত থিয় হৈ, অনস্ত জীৱনৰ সকলো কথা লোক সকলৰ আগত কোৱাগৈ। ২১ আজ্ঞা অমুসোৱে তেওঁলোকে বাতিপুৱাতে মন্দিৰত সোমাই উপদেশ দিলে। অনফলে মহা-পুৰোহিত আৰু তেওঁৰ সংগী সকলে আহি ইয়ায়েলি সকলৰ জেষ্ঠ লোকৰ এক মহাসভা মতিলৈ আৰু পাঁচনি সকলক বন্দীশালৰ পৰা আনিবলৈ মানুহ পঠালৈ। ২২ কিন্তু সেই বিষয়া সকলে বন্দীশাললৈ গৈ তেওঁলোকক দেখা নাপালৈ আৰু উভতি আহি কলে, ২৩ “আমি বিদ্যুশালৰ দুৱাৰ টানকে বান্ধি থোৱা দেখলোঁ আৰু বৰ্ষীয়াবোৰেও দুৱাৰত থিয় হৈ আছে; কিন্তু দুৱাৰ খুলি ভিতৰত তেওঁলোকক দেখা নাপালোঁ।” ২৪ এই কথা শুনি মন্দিৰত সেনাধিপতি আৰু প্ৰধান পুৰোহিত সকলে ইয়াৰ পৰিণতি কি হব বুলি ভাৰি হত্বুদি হ'ল। ২৫ তেন্তে কোনোৱা এজনে আহি জনালে যে, “আপোনালোকে যি সকল মানুহক বন্দীশালত হৈছিল, সেই মানুহবোৰে মন্দিৰত থিয় হৈ লোক সকলক উপদেশ দি আছে।” ২৬ তেতিয়া সেনাধিপতি জনে তেওঁৰ লোক সকলৰ সৈতে সেই ঠাইহৈলৈ গৈ পাঁচনি সকলক লৈ আছে। তাতে মানুহবোৰে পাথৰ মাৰিব পাৰে বুলি ভয় খাই তেওঁলোকে পাঁচনি সকলক কোনো বেয়া ব্যৱহাৰ নকৰিলে। ২৭ পাছত তেওঁলোকক আনি সভাত উপস্থিত কৰোঁতে মহা-পুৰোহিতে তেওঁলোকক পশ্চা কৰিলে, ২৮ “এই নামেৰে উপদেশ নিদিলৈ আমি তোমালোকক কঠোৰ আজ্ঞা দিছিলোঁ; তথাপি তোমালোকে নিজৰ শিক্ষকৰে যিৰুচালেম পূৰ্ণ কৰিছা আৰু সেই মানুহক বক্তৃপত্ৰৰ বাবে আমাক দোষী কৰিব বিচারিছা।” ২৯ তেতিয়া পিতৃ আৰু আন পাঁচনি সকলে উতৰ দি কলে, “আমি মানুহৰ নহয়, ঈশ্বৰৰে আজ্ঞা মনা উচিত। ৩০ যি জনক আপোনালোকে কঠিত ওলোমাই হত্যা কৰিলে, আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ ঈশ্বৰে সেই জন যৌচৰ মৃত্যুৰ পৰাৰ জীয়ালৈ। ৩১ সেই যৌচৰ ঈশ্বৰে বজা আৰু আগকৰ্তা হিচাপে নিজৰ সেৱা হাতে বহুবাই উন্নত কৰিলে, যাতে ইয়ায়েলি সকলে মন-পলাটন কৰে আৰু যৌচৰে মেন তেওঁলোকক পপ ক্ষমা কৰিব পাৰে। ৩২ এই কথাৰ আমি সাক্ষী আছোঁ আৰু যি সকল ঈশ্বৰৰ বাধ্য হয়, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক যি পৰিত্ব আভা দিছে, সেই পৰিত্ব আভা ও ইয়াৰ সাক্ষী।” ৩৩ এই কথা শুনি মহাসভাৰ সভ্যসকল খণ্ডত জুলি উঠিল আৰু পাঁচনি সকলক বধ কৰিবলৈ বিচাৰিলে। ৩৪ কিন্তু তেতিয়া গালালীয়েল নামৰ এজন ফৰাইটা, যি জন সকলো মানুহক বন্দীশালৰ এজন অধ্যাপক, তেওঁ থিয় হ'ল আৰু পাঁচনি সকলক অলংক সময়ৰ কাৰণে বাহিবলৈ নিবৰ বাবে নিৰ্দেশ দিলৈ। ৩৫ তাৰ পাছত তেওঁ ক'লে, “হে ইয়ায়েলি সকল, এই লোক সকলক লৈ আপোনালোকে যি কৰিবলৈ হৈছে, সেই বিষয়ে সাৰাধান হওক। ৩৬ কিয়নো কিছুদিনৰ আগেয়ে থুদা নামৰ এজনে আহি, নিজকে বৰ এজন বুলি দাবী কৰিছিল আৰু কম-পেচি পৰিমাণে আঘ কাৰি শৰ মানুহে থুদাৰ লগ হৈছিল। তেওঁক বধ কৰা হ'ল আৰু তেওঁত অনুগামীৰোধ সেচিবিত হৈ কোনো চিন-চাব নোহোৱা হ'ল। ৩৭ এই মানুহ জনৰ পাছত, লোক পিয়ালৰ সময়ত যিহুদা নামৰ গালালীয়া এজন ওলাল আৰু তেওঁ ভালোমান মানুহক নিজৰ ফাললৈ আনিলে; তোৱো নিহত হোৱাত তেওঁৰ অনুগামী সকলো ছিন্ন-ভিন্ন হৈ গ'ল। ৩৮ এতিয়া মই আপোনালোকক কঠওঁ, এই লোক সকলৰ পৰা দূৰৈত থাকক আৰু তেওঁলোকক এৰি দিয়ক; কিয়নো এই পৰিবৰ্ক্ষণা বা কৰ্ম যদি মানুহৰ পৰা হয়, তেনহেলৈ ই বার্থ হৰ। ৩৯ কিন্তু যদিহে ঈশ্বৰৰ পৰা হয়, তেনহেলৈ আপোনালোকে তেওঁলোকক বদ্ধ কৰিব নোৱাৰিব। হয়তো দেখিব যে, আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধেই যুদ্ধ কৰিছে।” তেতিয়া, তেওঁলোকে এই পৰামৰ্শ গ্ৰহণ কৰিলে। ৪০ তাৰ পাছত তেওঁলোকে পাঁচনি সকলক ভিতৰলৈ মতি আনি কোৱাই, যৌচৰ নামেৰে কোনো কথা নকৰলৈ আদেশ দি যাবলৈ দিলে। ৪১ পাঁচনি সকলে যৌচৰ নামত অপমান পোৱাৰ যোগ্য হোৱাৰ কাৰণে আনন্দিত হৈ মহাসভাৰ পৰা গুছি গল। ৪২ ইয়াৰ পাছত তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে মন্দিৰত আৰু সকলো ঘৰতে গৈ শিক্ষা দিবলৈ ধৰিবলৈ আৰু যৌচৰেই যে ছীষ্ট এই কথা প্ৰচাৰ কৰিব থাকিল।

৬ সেই সময়ত শিয় সকলৰ সংখ্যা দিনে দিনে বৃদ্ধি হৈ আছিল। গ্ৰীকভাৰী ইহুদী সকলে স্থানীয় ইৱৰী ভাষী ইহুদী সকলৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ আনিলে যে, খাদ্য বিতৰণৰ সময়ত প্ৰতিদিনে তেওঁলোকৰ

বিধৰা সকলক অৱহেলা কৰা হৈছে। ২ তেতিয়া বাৰ জন পাঁচনিয়ে সকলো শিয়কে মতি আনি কলে- “আমাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ বাক্য অৱহেলা কৰি তেজনৰ পৰিচ্যৰ্যা কৰা কামত লাগি থকা সঠিক কাৰ্য হোৱা নাই। ৩ এই কাৰণে হে ভাই সকল, আপোনালোকে নিজৰ মাজৰ পৰা সত্ত্বে পালে আংশু তেওঁলোকে তেতিয়া এই লোক সকলক মনোনীত কৰিলে - স্তিফান, তেওঁ বিশ্বাসী আৰু পৰিত্ব আভাৰে পূৰ্ণ আছিল; ফিলিপ, প্ৰথৰ, নিকানৰ, তীমোন, পার্মিনা আৰু আন্তিয়থিয়াৰ নিকলায় এই ব্যক্তি জনে ইহুদী ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰিছিল। ৪ বিশ্বাসী সকলে এই সাত জন লোকক পাঁচনি সকলৰ আগলৈ আনিলে আৰু পাঁচনি সকলে প্ৰার্থনা কৰি তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত দিলে। ৫ তাৰ পাছত ঈশ্বৰৰ বাক্য টোদিশে বিয়াপি গল আৰু শিয় সকলৰ সংখ্যা যিৰুচালেমত দ্রঢ়তগতি বৃদ্ধি পাবলৈ ধৰিলে। ইয়াৰ উপৰি ইহুদী পুৰোহিত সকলৰ মাজৰ অনেকে শ্ৰীষ্টী বিশ্বাসৰ অনুগামী হৈ শৰণ ললে। ৬ স্তিফানে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ আৰু শক্তিৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ লোক সকলৰ মাজত বহু অনোকিক আৰু আচাৰিত কাৰ্য কৰিবলৈ ধৰিলে। ৭ কিন্তু লিবস্তীন নামৰ সমাজৰ কেইজনমান ব্যক্তিৰ লগতে কুৰীয়ায়, আলেকজেন্দ্ৰিয়া, কিলিকিয়া আৰু এচিয়া, এই ঠাই সমূহৰ পৰা অহা কিছুমান ব্যক্তিয়ে স্তিফানৰ সৈতে তাৰ কৰিলে। ৮ কিন্তু স্তিফানে যি জনান আৰু আভাৰে কথা কলে, সেই কথাক তেওঁলোকে প্ৰতিবেৰোধ কৰিব নোৱাৰিলে। ৯ তেতিয়া তেওঁলোকে কিছুলোকক গুপুতে উচ্চটাই এই বুলি কৰলৈ দিলে যে, “আমি শুনিছো স্তিফানে মোচি আৰু ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিছো।” ১০ এনেদৰে তেওঁলোকে জনসাধাৰণ, পৰিচাৰক আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলক উত্তেজিত কৰি তুলিলৈ আৰু তেওঁলোকে স্তিফানক ধৰি মহাসভালৈ আনিলে। ১১ তেওঁলোকে কিছুলোকক গুপুতে উচ্চটাই এই বুলি কৰলৈ দিলে যে, “আমি শুনিছো স্তিফানে মোচি আৰু ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিছো।” ১২ এনেদৰে তেওঁলোকে জনসাধাৰণ, পৰিচাৰক আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলক তেওঁতেজিত কৰি তুলিলৈ আৰু তেওঁলোকে স্তিফানক ধৰি মহাসভালৈ আনিলে। ১৩ তেওঁলোকে মিছা সাক্ষী দি থিয় কৰালৈ আৰু ক'লে, “এই মানুহ জনে পৰিব্ৰজাত স্থান আৰু বিধানৰ বিৰুদ্ধে কথা কৰলৈ নৈবে। ১৪ কিয়নো আমি তেওঁকে কোৱা শুনিছো যে, এই নাচৰতীয়া যৌচৰে এই ঠাই নষ্ট কৰিব আৰু মোচিয়ে আমাক দিয়া বিধানও সলনি কৰিব।” ১৫ তেতিয়া সভাত বহু সকলোৱে তেওঁলৈ একেথৰে চাই থাকিল আৰু স্তিফানৰ মুখ স্বৰূপ দৃতৰ মুখৰ নিচিনা দেখিলে।

৭ তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে স্তিফানক সুধিলে- “এইবোৰ কথা সঁচা নেকি?” ২ স্তিফানে ক'লে- “হে ভাই সকল আৰু পিতৃ সকল, মোৰ কথা শুনক। আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ অৰাহাম হাৰোগত বসবাস কৰাৰ আগেয়ে যেতিয়া মেচোপতেমিয়াত আছিল, সেই সময়ত সৌৰৰ মৰণ ঈশ্বৰে তেওঁক দেখা দি ক'লে- ৩ “তুমি তোমাৰ দেশে আৰু জ্ঞতি-কুঠুম্বক এৰি, মই যি দেশ তোমাক দেখুৱাম, সেই দেশলৈ যোৱা।” ৪ তেতিয়া তেওঁ কলদিয়া সকলৰ দেশে এৰি হাৰোণ নগবলৈ আহি বসতি কৰিলে। পাছত তেওঁৰ পিতৃৰ মৃত্যু হোৱাত আপোনালোকে এতিয়া বসতি কৰা এই দেশলৈ ঈশ্বৰে সেই ঠাইৰ পৰা তেওঁক আনিলে। ৫ নিজৰ অধিকাৰৰ কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁক একোকে নিদিলে; এনে কি এখোজ মাটি ও মিদিলে। কিন্তু তেওঁক আৰু তেওঁৰ ভাৰীবংশৰ অধিকাৰৰ অৰ্থে ঈশ্বৰে এই দেশ দিৰ বুলি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে; যদিও অৰাহামৰ সেই সময়লৈকে কোনো সন্তান নাছিল। ৬ ঈশ্বৰে তেওঁক এইদৰে কৈছিল, “তোমাৰ বংশধৰ সকলে বিদেশত প্ৰাৰ্থাস কৰিব। সেই দেশে মানুহে তেওঁলোকক চাৰি শৰ বছৰ ধৰি দাসত্বৰ বদ্ধনত বাখিৰ আৰু অতাচাৰ কৰিব।” ৭ ঈশ্বৰে ইয়াকো কলে, “তেওঁলোকে যি জাতিৰ দাসত্ব খাটিব, মই সেই জাতিৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবিম; তাৰ পাছত তেওঁলোকে ওলাই আহি এই ঠাইতে মোৰ সেৱা উপসনা কৰিবিব।” ৮ ইয়াৰ পাছত ঈশ্বৰে অৰাহামক চুম্বণ কৰাৰ বিধান দিলে। সেয়েহে, অৰাহামে নিজৰ পুত্ৰ ইচহাক জন্ম হোৱাত, আঠ দিনৰ দিনা তেওঁৰ চুম্বণ কৰালৈ। পাছত ইচহাকৰ পুত্ৰ যাকোৰ আৰু যাকোৰ পুত্ৰ বাণীৰ পিতৃকুল হ'ল। ৯ পাছত সেই পিতৃকুল সকল যোচেৰ প্ৰতি ঈশ্বাৰিত হৈ তেওঁক মিচৰ দেশলৈ বেঢিলে, কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁৰ সঙ্গী আছিল। ১০ সকলো ক্লেশৰ পৰা ঈশ্বৰে উদ্বাৰ কৰি তেওঁকে

মিচৰ দেশৰ বজা কোৰণেৰ সাক্ষাতে অনুগ্ৰহ আৰু জ্ঞান দান কৰিলে। তাতে ফৰৌণে তেওঁক মিচৰ দেশৰ আৰু নিজ গৃহৰ অধিকাৰী পাতিলে। ১১ গোটেই মিচৰ আৰু কলান দেশত ভাষ্য আকাল হোৱাত, মহাক্রেশ হল আৰু আমাৰ পিতৃপুৰুষ সকলৰ খাদ্য বস্তুৰ অভাৱ হল। ১২ কিন্তু যাকোৰে মিচৰ দেশত শস্য থকাৰ বার্তা পাই, প্ৰথমতে আমাৰ পিতৃপুৰুষ সকলক তালে পঠালে। ১৩ দিনীয়া বাৰ যোৱাত যোচেকে ককায়েক সকলৰ ওচৰত নিজৰ পৰিচয় দিলে আৰু দেখোৱণে যোচেকে পৰিয়ালৰ বিষয়ে জ্ঞাত হ'ল। ১৪ তেড়িয়া যোচেকে তেওঁৰ ককায়েক সকলক পিছু যাকোৰ আৰু জ্ঞাতি-কৃত্তু সকলক মিচৰ দেশলৈ আনিবলৈ উভটাই পঠালে; তেওঁলোক মুঠ পয়সন্তৰ জন আছিল। ১৫ তাতে যাকোৰ মিচৰ দেশলৈ গ'ল। সেই ঠাইতে তেওঁৰ আৰু আমাৰ পিতৃপুৰুষ সকলো মৰিল। ১৬ তেওঁলোকৰ দেহ চিথিমলে নি মৈদাম দিয়া হ'ল; সেই মৈদাম অৱাহামে চিথিমত হমোৰ পুতেকহঠত পৰা ধন দি কিনিছিল। ১৭ দৈশ্ব্যে অৱাহামৰ আগত শপত কৰি যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই প্ৰতিজ্ঞা পূৰ্ণ হোৱাৰ সময় ওচৰ হোৱাত, মিচৰত তেওঁ লোক সকল বুদ্ধি পাই বিস্তাৰিত হল। ১৮ তাৰ পাছত মিচৰত আন এজন বজা আছিল। তেওঁ যোচেকে সম্বন্ধে নাজনিছিল। ১৯ সেই জন বজাই আমাৰ জাতিৰ লোক সকলক প্ৰৱৰ্ধণা কৰি আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ প্ৰতি কু-ব্যৱহাৰ কৰিলে। এনে কি শিশুৰে জীবাই নাথাকিবলৈ তেওঁলোকৰ নৰজাতে কেছুৰোৰ বাহিৰত পেলাই দিবলৈ দিলে। ২০ সেই সময়তে মোচিৰ জন্ম হ'ল। তেওঁ দৈশ্ব্যৰ দৃষ্টিত অতি সুন্দৰ আছিল তিনি মাহলৈকে তেওঁ পিতৃৰ গৃহত প্ৰতিপালিত হৈছিল। ২১ পাছত তেওঁক বাহিৰলৈ পেলাই দিয়াত, ফৈৰণৰ জীয়েকে তেওঁক তুলি নি নিজৰ পুৰুষুপে প্ৰতিপালন কৰিলে। ২২ মোচি মিচৰীয়া সকলৰ সকলো বিদ্যাত শিক্ষিত হৈ উঠিল। বাক্য আৰু কৰ্ত্তব্য তেওঁ মহা-ক্ষমতাশঙ্কলী হল। ২৩ যেতিয়া মোচিৰ বয়স প্ৰায় চলিশ বছৰ, তেড়িয়া তেওঁ নিজৰ ইস্তায়েলী ভাই সকলক চাৰটল মন কৰিলে। ২৪ এজন ইস্তায়েলী লোকক অন্যায় ব্যৱহাৰ কৰা দেখি, মোচিয়ে ইস্তায়েলী জনৰ পক্ষক সমৰ্থন কৰিলে আৰু মিচৰীয়া জনক প্ৰথাৰ কৰি সেই অন্যায় ব্যৱহাৰৰ প্ৰতিকাৰ কৰিলে। ২৫ মোচিয়ে ভাৰিছিল যে, তেওঁৰ স্বজাতীয় ভাই সকলে হয়তো বুজিব দৈশ্ব্যে যে তেওঁৰ হতুৱাই তেওঁলোকক মুক্ত কৰিব কিন্তু তেওঁলোকে নুবুজিলে। ২৬ পাছদিনা খন দুজন ইস্তায়েলীয়ে নিজৰ মাজত যেতিয়া কাজিয়া কৰিছিল, তেড়িয়া তেওঁ ওচৰলে গৈ তেওঁলোক মিলন কৰিবৰ কাৰণে কলে, ‘হে লোক সকল, তোমালোক পৰম্পৰাৰে ভাই হৈ, ইজনে সিজনৰ প্ৰতি কিয় অন্যায় ব্যৱহাৰ কৰিছা?’ ২৭ কিন্তু যি জনে নিজৰ নিকটৰ আত্মজনক অন্যায় ব্যৱহাৰ কৰিছিল, তেওঁ মোচিক ঠেলা মাৰি আতৰাই কলে ‘আমাৰ ওপৰত কোনে তোমাক শাসনকৰ্তা আৰু বিচাৰক পাতিলো? ২৮ কলি যেনেকে মিচৰীয়া জনক বধ কৰিলা, তেনেকে মোৰ বধ কৰিব খোজা নো?’ ২৯ এই কথা ভুণি মোচি মিচিন দেশলৈ পেলাই গৈ তাত প্ৰবাসী বৃপ্ত থাকিল আৰু সেই ঠাইতে তেওঁৰ দুজন পুত্ৰৰ জন্ম হ'ল। ৩০ এনেদৰে চলিশ বছৰ পূৰ্ণ হ'ল। চীনয়া পৰ্বতৰ ওচৰৰ অৱগ্যত এক জলন্ত জোপোহাৰ শিখাৰ মাজত দৈশ্ব্যৰ দৃতে তেওঁক দৰ্শন দিলে। ৩১ এই দৰ্শন দেখি মোচি আচাৰিত হল আৰু ভালদৰে চাৰটল যেতিয়া ওচৰ চাপি গল, তেড়িয়া প্ৰভুৰ এই বাণী শুনিলে- ৩২ ‘মই তোমাৰ পিতৃপুৰুষ সকলৰ ঈশ্বৰ; অৱাহাম, ইচহাক আৰু যাকোৰ দৈশ্ব্যৰ।’ মোচি ভয়তে কঁপিবলৈ ধৰিলে আৰু সেই জলন্ত জোপোহাটো চাৰটলে সাহস নকৰিলে। ৩৩ পাছত প্ৰভুৰে তেওঁক কলে, ‘তোমাৰ ভাৰিৰ পৰা পদুকা সোলোকোৱা। কিয়নো যি ঠাইত তুমি থিয় হৈ আছা, সেয়ে পৰিত তুমি।’ ৩৪ মিচৰ দেশত থকা মোৰ মানহৰোৰ দুৰৱস্থা মই নিশ্চয়কৈ দেখিছোঁ আৰু তেওঁলোকৰ আৰ্তনাদ ও শুনিছোঁ। সেয়েহে তেওঁলোকক উক্তাৰ কৰিবলৈ মই নামি আহিলোঁ। এতিয়া আহা, মই তোমাক মিচৰ দেশলৈ পঠাও।’ ৩৫ এই জনেই সেই মোচি, যি জনক তেওঁলোকে প্ৰত্যাখান কৰি কৈছিল, ‘কোনে তোমাক এজন শাসনকৰ্তা আৰু বিচাৰক পাতিলো?’ তেৱেই সেই জন, যি জনক দৈশ্ব্যে শাসনকৰ্তা আৰু উদ্বাবৰকৰ্তা বৰুৱে স্বৰ্গৰ দৃতৰ দাৰা জোপোহাৰ মাজত দেখা দি পঠাই দিলে। ৩৬ মোচিয়ে মিচৰ দেশত, লোহিত সাগৰত আৰু মৰুভূমিৰ মাজত চলিশ বছৰলৈকে নানা আড়ত

লক্ষণ আৰু আচাৰিত চিন দেখুৱাই তেওঁলোক মিচৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে। ৩৭ এই জন মোচিয়েই ইস্তায়েলী ভাই সকলক কৈছিল, ‘ঈশ্বৰে তোমালোকৰ মাজৰ পৰা মোৰ নিচিন্তা এজন ভাববাদী উৎপন্ন কৰিব।’ ৩৮ তেৱেই মৰুপ্রাণত আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ সৈতে এক সহভাগীতাত আছিল চীনয়া পৰ্বতত আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ সৈতে তেওঁৰ সৈতেই কথা কৈছিল আৰু তেৱেই আমাক জনাবলৈ জীৱনময় বাক্য গাইছিল। ৩৯ এই জনে আমাৰ ওপৰ-পিতৃ, যি জনৰ কথা আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলে মানিবলৈ অসম্মত হৈ, তেওঁক অগ্ৰহ্য কৰিছিল আৰু মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে; কিন্তু তেওঁতৰ কিন হল অমি তাক নাজনো। গতিকে, আমাক বাট দেখুৱাই নিবলৈ দেৱতাবোৰ মূর্তি সাজি দিয়ক।’ ৪১ তেড়িয়া তেওঁলোকে এটা দামুৰিৰ মূর্তি সাজিলৈ আৰু সেই মূর্তিৰ আগত বলিদান উৎসৱ কৰিলে। তেওঁলোকে নিজ হাতেৰে কৰা কাৰ্যত আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে। ৪২ তেওঁলোকৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে গতিকে, আমাক বাট দেখুৱাই নিবলৈ দেৱতাবোৰ মূর্তি সাজি দিয়ক।’ ৪১ তেড়িয়া তেওঁলোকে এটা দামুৰিৰ মূর্তি সাজিলৈ আৰু সেই মূর্তিৰ আগত বলিদান উৎসৱ কৰিলে। তেওঁলোকে নিজ হাতেৰে কৰা কাৰ্যত আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে। ৪৩ তেওঁলোকৰ বিমুখ হ'ল, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আকাশৰ গ্ৰহ, তৰাবোৰক পূজা কৰিবলৈ এৰি দিলে; ভাববাদী সকলৰ পুষ্টকত এইদৰে লিখা আছে, ‘হে ইস্তায়েল জাতি, তোমালোকে চলিশ বছৰলৈকে মৰুপ্রাণত মোৰ কাৰণে পশ বলি আৰু নৈবেদ্য উৎসৱ কৰিছিলা নে? ৪৩ তোমালোকে মোলকৰ তথ্য আৰু বিফন দেৱতাৰ তৰাবোৰ মূজা কৰিবলৈ সাজিলা, আৰু সেইবেৰকহে তোমালোকে গ্ৰহণ কৰিলা। সেয়েহে মই তোমালোকক বাবিল দেশৰ ফালে লৈ যাম।’ ৪৪ মৰুপ্রাণত আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ ওচৰত সাক্ষা-তথ্য আছিল। ঈশ্বৰে মোচিক যি দৰে আজা দিছিল আৰু মোচিয়ে যি আৰ্হি দেখিছিল, সেই আহিতে এই তমু তৈয়াৰ হৈছিল। ৪৫ পৰবৰ্তীকালত আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলে যিহোৱুৱাবে সৈতে সেই তমু কঢ়িয়াই এই ঠাইলৈ আনিছিল। সেই সময়ত আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ সন্মুখৰ পৰা ঈশ্বৰে অন্য জাতিবোৰক খেদাই দিয়াত তেওঁলোকক প্ৰৱেশ কৰি এই ঠাই অধিকাৰ কৰিলে। সেই তমু দায়ুদৰ দিনলৈকে এই ঠাইত আছিল। ৪৬ দায়ুদে ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাই যাকোৰ ঈশ্বৰ থাকিবৰ কাৰণে এটি আবাস বনাবলৈ প্ৰার্থনা কৰিলে। ৪৭ কিন্তু চলোমনেহে তেওঁলৈ এটা গৃহ নিয়মাগ কৰিলে। ৪৮ কিন্তু সৰ্বোপৰিবিজনা হাতেৰে সজা গৃহবোৰত নাথাকে; এই বিষয়ে ভাববাদীয়ে কৈছিল, ৪৯ ‘প্ৰভুৰে কৈছে, স্বৰ্গ মোৰ সিংহাসন, আৰু পৃথিবীৰ মোৰ ভৰ-শীৰা; মোৰ কাৰণে তুমি কেনেকুৱা গৃহ নিয়মাগ কৰিবা? নাইবা, মোৰ জৰিবলৈ লোৱা ঠাইয়েই বা কত? ৫০ মোৰ হাতে জানো এই আটাইবোৰ স্বজা নাই?’ ৫১ হে টৰ-ভিজীয়া লোক সকল, হদ্বয় আৰু কাশণ চৰুং নোহোৱা লোক, আপোনালোকে সদায় পৰিত্ব আভাৰ প্ৰতিবেদ কৰে; পূৰ্ব-পুৰুষ সকলে যেনেকেৰে কৰিবলৈ, আপোনালোকে সেইদৰেই কৰিবে। ৫২ এনে কেনেৰা ভাববাদী আছিল নে, যি জনক আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলে নিৰ্বাচন কৰা নাছিল? যি সকল ভাববাদীয়ে ধাৰ্মিক জনৰ আগমণক কথা আগেয়ে কৈছিলে, সেই ভাববাদী সকলকো তেওঁলোকে হত্যা কৰিলে আৰু এতিয়া আপোনালোকে সেই ধাৰ্মিক জনকো শক্তৰ হাতত শোধাই দি হত্যা কৰিলে। ৫৩ পৰ্বতৰ দৃতৰ ব্যৱহাৰৰ মাধ্যমেই আপোনালোকে বিধান পায়ো, সেই বিধান পালন নকৰিলে।’ ৫৪ এইবেৰ কথা শুনি মহাসভাৰ সদস্য সকলৰ হদয় স্থিফান প্ৰতি খঙ্গত জুলি উঠিল আৰু নিজৰ দাঁত কৰিচিলে। ৫৫ কিন্তু তেওঁ পৰিবাৰ আত্মাৰ পৰিপূৰ্ণ হৈ, স্বৰ্গৰ ফাললৈ একেথেৰে চাই ঈশ্বৰৰ মহিমা দেখিলে; তেওঁ যীচুক ঈশ্বৰৰ সেঁফালে থিয় হৈ থকা দেখিছোঁ।’ ৫৬ তেড়িয়া মহাসভাৰ সদস্য সকলে নিজৰ কাৰণত সোপা দি বৰ মাতৰে চিৎৰি উঠিল আৰু সকলোৱে একেলোগে তেওঁৰ ফালে চোচাঁ ললে। ৫৮ পাছত তেওঁক ধৰি নগৰৰ বাহিৰে উলিয়াই আনি শিল দলিয়াবলৈ ধৰিলে। সাঙ্গীবোৰে নিজৰ নিজৰ কাপোৰবোৰে চোল নামৰ এজন ডেকাৰ ভৰি কাৰাত থালে। ৫৯ তেওঁলোকে স্থিফানক শিল দলিয়াই থাকোতে, তেওঁ প্ৰভুৰ স্বৰূপ কৰিলে, ‘হে প্ৰভু যীচু, মোৰ আত্মা গ্ৰহণ কৰক।’ ৬০ পাছত তেওঁ আঁচুকচি

বৰ মাতেৰে কলে, “হে প্ৰভু, এওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে এই পাপ গণ্য নকৰিব।” ইয়াকে কৈ তেওঁ ঢলি পৰিল আৰু মহা-নিদ্রা গ'ল।

b স্থিফনক বধ কৰা কথাত চৌলৰো সম্মতি আছিল। সেই সময়ত যিৰুচালেমত থকা মঙ্গলীৰ বিৰুদ্ধে বৰ তাড়না হৈছিল আৰু পাঁচনি সকলৰ বাহিৰে আম বিশাসী সকল সমগ্ৰ যিহুদা আৰু চমৰীয়া দেশৰ ঠাঁৰে ঠায়ে সিঁচিত হৈ গ'ল। ২ ভজ্জ লোক সকলে স্থিফনক মৈদানে দিলে আৰু তেওঁৰ কাৰণে বৰকে ক্রন্দন কৰিলে। ৩ কিন্তু চৌলে ঘৰে ঘৰে গৈ পুৰুষ আৰু মহিলাক বলেৰে ধৰি আনি বন্দীশালত হৈ মঙ্গলীট উৎপাত কৰিব ধৰিলে। ৪ কিন্তু, যি সকল বিশাসী সিচিত হৈ গ'ল, তেওঁলোকে সকলো ঠাইতে শুভবাৰ্তাৰ বাক্য প্ৰচাৰ কৰিলে। ৫ ফিলিপে চমৰীয়া নগৰলৈ গৈ প্ৰীষ্ট কথা ঘোষণা কৰিবলৈ ধৰিলে। ৬ তাতে ফিলিপে কৰা আচৰিত কৰ্মবোৰ শুনি আৰু দেখি লোকে সকলে একান্ত মনেৰে তেওঁৰ কথা শুনিব ধৰিলে। ৭ কিয়নো অশুচ আত্মাই ধৰা অনেক মানুহৰ পৰা ভূতবোৰে আটাই পৰি ওলাই গ'ল; বহুতে পক্ষাঘাত বোৰী আৰু শোৱা লোক সকলক সৃষ্টি কৰা হল। ৮ তাতে সেই নগৰত মহা আনন্দ হল। ৯ সেই নগৰতে আগমে মায়াকৰ্ম্ম অভ্যাস কৰা চিমোন নামেৰে ঐজন মানুহ আছিল। সেই মানুহ জনে চমৰীয়া বাসীৰ আগত নিজকে বৰ এজন লোক বুলি দাবী কৰি চমক লগাইছিল। ১০ সবুৰ পৰা ডাঙুলকে সকলো চমৰীয়া বাসীয়ে তেওঁৰ কথাত মনোযোগ দিছিল; তেওঁলোকে কৈছিল, “এই জন ঈশ্বৰৰ মহান শক্তিশালী বাঢ়ি।” ১১ তেওঁ ভালোমান দিন ধৰি মায়াকৰ্ম্মে চমক দেখুৱাৰ কাৰণে মানুহবোৰে তেওঁক মানিছিল। ১২ কিন্তু ফিলিপে ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰাতে তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিলে পুৰুষ আৰু মহিলাক যীচু প্ৰীষ্ট নামত বাণিষ্ঠসু দিয়া হল। ১৩ পাছত সেই চিমোনে নিজেও বিশ্বাস কৰি বাণিষ্ঠসু লালে; তাৰ পাছত তেওঁ ফিলিপ লগত থাকি আচৰিত চিন আৰু কাৰ্যৰোৰ সিদ্ধ হোৱা দেখি বিশ্বাস মনিলে। ১৪ চমৰীয়া বাসীয়ে এন্দেৰে ঈশ্বৰৰ বাক্য প্ৰণগ কৰা শুনি যিৰুচালেমত থকা পাঁচনি সকলে শিতৰ আৰু যোহনক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে। ১৫ শিতৰ আৰু যোহনে সেই ঠাইলৈ আহি তাত থকা লোক সকলে যেন পৰিব্রত আত্মা পায়, তাৰ বাবে প্ৰার্থনা কৰিলে। ১৬ কিয়নো তেওতালৈকে তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰিব্রত আত্মা অহা নাছিল, কেৱল তেওঁলোকক প্ৰভু যীচুৰ নামত বাণিষ্ঠসুহে দিয়া হৈছিল। ১৭ পাছত পাঁচনি সকলে লোক সকলৰ ওপৰত হাত খেল আৰু তেওঁলোকে তেওত্যা পৰিব্রত আত্মা পালে। ১৮ চিমোনে যেতিয়া দেখিলে যে পাঁচনি সকলে হাত দিয়াত পৰিব্রত আত্মা দান কৰা হৈছে, তেওত্যা তেওঁ পাঁচনি সকলক ধন যাচি কলে, ১৯ “এই শক্তি মোকো দিয়ক, ময়ো যেন যি জনৰ ওপৰতে হাত বাখো, তেওঁ যেন পৰিব্রত আত্মা পায়।” ২০ কিন্তু পিতৰে চিমোনক ক'লে, “তুমি আৰু তোমাৰ ধন ধৰ্ষণ হওকে; কিয়নো তুমি ভালিবা ঈশ্বৰৰ দান ধনেৰে কিনিব পৰা যায়। ২১ আমাৰ এই কামত তোমাৰ কোনো ভাগ বা অংশ নাই, যিহেতু ঈশ্বৰৰ আগত তোমাৰ হৃদয় সৰল নহয়। ২২ তুমি এই দুষ্টতাৰ পৰা মন-পালন কৰা আৰু প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা; হ্যাতো তোমাৰ মনৰ এই মন্দ চিন্তা তেওঁ ক্ষমতাৰ কৰিব পাবে। ২৩ কিয়নো মই দেখিছো, তোমাৰ মন তিতা পিতৰ নিচিনা আৰু তুমি পাপৰ বদ্ধনত আছা।” ২৪ তেওত্যা চিমোনে উত্তৰ দিলে, “আপোনালোকে যি কৈছে, তাৰ কোনো কথাই মোৰ জীৱনত যেন নঘটে, এই কাৰণে আপোনালোকেই মোৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰক।” ২৫ এইদেৱে পিতৰ আৰু যোহনে প্ৰভুৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দি বাক্য প্ৰচাৰ কৰি যিৰুচালেমলৈ উলটি আছিল; বাটত তেওঁলোকে চমৰীয়া সকলৰ বিভিন্ন গাৱাঁত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে। ২৬ পাছত ঈশ্বৰৰ এজন দুলে ফিলিপক কলে, “উঠা, দক্ষিণ ফাললে যি পথ যিৰুচালেমৰ পৰা গাজালৈ নামি গৈছে, সেই পথেদি নামি যোৱা।” (এই পথটো মৰুভূমিৰ মাজত আছিল।) ২৭ তেওত্যা ফিলিপে প্ৰস্তুত হৈ সেই বাটেন্দি গ'ল। বাটত ইথিওপিয়া দেশৰ এজন মানুহক লগ পালে; তেওঁ ইথিওপিয়াৰ বাণী কান্দাৰীৰ সকলো ধন-সম্পদ চোৱা-চিতা কৰিবলৈ ক্ষমতা পোৱা নপুংসক বাজকৰ্মচাৰী আছিল। ঈশ্বৰৰ ভজনা কৰিবলৈ তেওঁ যিৰুচালেমলৈ আহিছিল। ২৮ তেওঁ নিজৰ বথত বহি উভাটি

গৈ থাকোতে যিচয়া ভাববাদীৰ পুস্তক পঢ়ি গৈছিল। ২৯ এনে সময়তে আত্মাই ফিলিপক কলে, “তুমি কাষলৈ গৈ সেই বথত লগে লগে যোৱা।” ৩০ তেওত্যা ফিলিপে ওচৰলৈ লাৰি গৈ, তেওঁ যিচয়া ভাববাদীৰ পুস্তক পঢ়া শুনি সুধিলো, “আপুনি যি পঢ়িছ, সেই বিষয়ৰ অৰ্থ জানো বুজি পাইছে?” ৩১ তেওঁ ক'লে- “কোমোবাই মোক বুজাই নিদিলে, মই কেনেকৈ বুজি পাম?” তাতে তেওঁ ফিলিপক বথত উঠি তেওঁৰ সৈতে বহিলৈ অনুৰোধ কৰিলে। ৩২ ধৰ্মান্বন্তৰ যি অংশটো তেওঁ পঢ়িছিল, সেয়া এই- “মাৰিবলৈ নিয়া মেৰ-পোৱালিৰ নিচিনাকে তেওঁক আনিলো আৰু নোম কাটিয়াৰ আগত মেৰ-পোৱালি নিজম হৈ থকাৰ দৰে তেওঁ নিজৰ মুখ নেমেলিলো। ৩৩ তেওঁ অপমানিত হোৱা কালত, ন্যায়-বিচাৰ কৰা নহ'ল, তেওঁৰ বথৰ কথা কোনে কৰ? কিয়নো পৃথিবীৰ পৰা তেওঁৰ জীৱন লৈ যোৱা হাল।” ৩৪ এই কথা পঢ়ি নপুংসকে ফিলিপক সুধিলো, “অনুৰোধ কৰিছে, ভাববাদীয়ে কাৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে, ক'ব নে? নিজৰ বিষয়ে নে অন্য কাৰোৰ বিষয়ে কৈছে?” ৩৫ তেওত্যা ফিলিপে মাত লগাই যিচয়া পুস্তকৰ এই শাস্ত্ৰাংশৰ পৰা আৰন্ত কৰি তেওঁৰ আগত যীচুৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে। ৩৬ এইদেৱে বাটট যাওঁতে যাওঁতে এডোখৰ জলাশৱৰ ওচৰ পোৱাত নপুংসকে কলে, “চাওক, ইয়াতে পানী আছে; গতিকে বাণিষ্ঠসু লোৱাত এতিয়া মোৰ কি বাধা আছে?” ৩৭ ফিলিপে কলে, “যদি সমস্ত মনেৰে বিশ্বাস কৰিছা, তেনেহেলৈ বাধা নাই।” তেওত্যা বিষয়াজনে কলে, “যীচুৰ প্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, ইয়াক মই বিশ্বাস কৰিছে।” ৩৮ তাতে বিষয়াজনে বথ বাখিবলৈ আজ্ঞা কৰিলো ফিলিপ আৰু নপুংসক বিষয়াজন পানীত নামিল; ফিলিপে তেওঁক বাণিষ্ঠসু দিলে। ৩৯ যেতিয়া তেওঁলোক পানীৰ পৰা উঠিল, প্ৰভুৰ আত্মাই ফিলিপক কাড়ি লৈ গল; তাতে নপুংসকে তেওঁক পুনৰ দেখা নাপালো তেওঁ আনন্দ মনেৰে নিজ বাটে গুছি গ'ল। ৪০ কিন্তু ফিলিপ পুনৰ আচেদন নগৰত উপস্থিত হ'ল আৰু সেই অঞ্জলিৰ সকলো নাবে নগতে গৈ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰি চীজাবিয়া পাল।

৯ সেই সময়ত চৌলে প্ৰভুৰ শিষ্য সকলক ভয় দেখুওৱাৰ লগতে বধ কৰাৰ ভাৰুকি দিবলৈ ধৰিলো। তেওঁ যিৰুচালেমত মহা-পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ গ'ল, ২ আৰু দম্যোচক নগৰত থকা নাম-ঘৰৰ সমাজলৈ লিখা অনুমতি পত্ৰ লালে যাতে তেওঁ সেই পথৰ যি কোনো পুৰুষ বা মহিলাক পালেই তেওঁলোকক যেন ধৰি বাঞ্ছি যিৰুচালেমলৈ আনিব পাৰে। ৩ এই উদ্দেশ্যেৰ যাত্রা কৰি দম্যোচক নগৰৰ ওচৰ পাওঁতে অকস্মাতে আকাৰৰ পৰা পোহৰ ওলাই তেওঁৰ চাৰিওফালে প্ৰকাশিত হল; ৪ তেওঁ তৎক্ষণাত মাটিত পৰিব আৰু এক আকাৰ-বাণী শুনিবলৈ পালে, বোলে, “হে চৌল, হে চৌল, মোক কিয় তাড়না কৰিছা?” ৫ চৌলে উত্তৰ দি কলে- “হে প্ৰভু, আপুনি কোনো?” তেওত্যা প্ৰভুৰে কলে, “যি জনক তুমি তাড়না কৰি আছা, মই সেই যীচু; ৬ কিন্তু উঠা, নগৰত সোমোৱাৰ, তাতে তুমি কি কৰিব লাগিল, সেই বিষয়ে তোমাক কোৱা হ'ব।” ৭ তেওঁৰ লগত যোৱা মানুহবোৰে তাত কোনো ব্যক্তিক দেখা নাপালো কিন্তু সেই আকাৰ-বাণী শুনি অবাক হৈ থাকিল। ৮ পাছত চৌলে মাটিৰ পৰা উঠি চৰু মেলি একো নেদেখিলো। তেওত্যা আন লোকে তেওঁক হাতত ধৰি দম্যোচক নগৰলৈ আনিলো। ৯ তাতে তেওঁ তিনি দিনলৈকে দৃষ্টিহীন হৈ থাকিল আৰু ভোজন-পানো নকৰিলো। ১০ সেই সময়ত দম্যোচক নগৰত থকা আনন্দিয়া নামেৰে ঐজন শিষ্যক প্ৰভুৰ দৰ্শন দি কলে, “হে আনন্দিয়া।” তেওঁ ক'লে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ১১ তেওত্যা প্ৰভুৰে তেওঁক কলে, “তুমি উঠা, পোন নামৰ আলিবাটোৰে যোৱা, আৰু যিহুদাৰ ঘৰলৈ গৈ তাৰ্ত নগৰৰ চৌল নামৰ ব্যক্তি জনৰ খৰ লোৱা। তাতে তুমি দেখিবা, তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰি আছোঁ।” ১২ তেওত্যা চৌলে দৃষ্টি পৰা কান্দাৰী সকলো ধন-সম্পদ চোৱা-চৰা-চিতা কৰিবলৈ ক্ষমতা পোৱা নপুংসক বাজকৰ্মচাৰী আছিল। ঈশ্বৰৰ ভজনা কৰিবলৈ তেওঁ যিৰুচালেমলৈ আহিছিল। ১৩ তেওঁ প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, সেই অনন্দিয়া আহিছে।” ১৪ আৰু ইয়াতো আপোনালোকে যি কৈছে, তাৰ কোনো কথাই মোৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰক।” ১৫ এইদেৱে পিতৰ আৰু যোহনে প্ৰভুৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দি বাক্য প্ৰচাৰ কৰি যিৰুচালেমলৈ উলটি আছিল; বাটত তেওঁলোকে চমৰীয়া সকলৰ বিভিন্ন গাৱাঁত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে। ১৬ পাছত চমৰীয়া সকলক কাৰ্যৰ কথাত ধৰি দেখিলো তেওঁক হাতত ধৰি দেখিলো। ১৭ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ১৮ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ১৯ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ২০ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ২১ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ২২ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ২৩ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ২৪ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ২৫ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ২৬ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ২৭ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ২৮ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ২৯ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৩০ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৩১ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৩২ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৩৩ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৩৪ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৩৫ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৩৬ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৩৭ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৩৮ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৩৯ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৪০ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৪১ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৪২ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৪৩ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৪৪ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৪৫ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৪৬ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৪৭ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৪৮ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৪৯ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৫০ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৫১ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৫২ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৫৩ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৫৪ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৫৫ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৫৬ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৫৭ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৫৮ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৫৯ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৬০ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৬১ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৬২ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৬৩ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৬৪ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৬৫ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৬৬ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৬৭ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৬৮ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৬৯ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৭০ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৭১ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৭২ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৭৩ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৭৪ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৭৫ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৭৬ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৭৭ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৭৮ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ৭৯ তেওত্যা প্ৰভুৰ দৰ্শন পুৰোহিত

মোর নাম প্রচার করিবলৈ, সেই জন মোর মনেন্নীত পাত্র। ১৬ কিয়নো তেওঁ মোর নামৰ কাৰণে কিমান দুখভোগ কৰিব লাগিব, ইয়াকে মই তেওঁক দেখুৱাৰা।” ১৭ তেড়িয়াই অনন্যি গাল আৰু সেই ঘৰত সোমাই চৌলক বিচাৰি উলিয়ালৈ তাৰ পাছত তেওঁ চৌলৰ গত হাত দি কলে, “হে ভাই চৌল, আপুনি যেন দৃষ্টি পায় আৰু পবিত্ৰ আভাৰে পৰিপূৰ্ণ হয়, এই কাৰণে আপুনি অহা বাটত যি জন প্ৰভু যীচুৱ আপোনাক দেখা দিলে, তেৱেই মোক আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠালৈ।” ১৮ তেড়িয়াই তেওঁৰ চুকুৰ পৰা মাছৰ বাকলৰ নিচিনা এটা ওলাই আহিল আৰু পুনৰায় দৃষ্টি পালে; তাৰ পাছত তেওঁ উঠি বাঞ্ছাইজিত হল। ১৯ ইয়াৰ পাছত তেওঁ শোৱা-বোৱা কৰি বলৱান হল। এনেদেৰে কিছুদিন তেওঁ শিশ্য সকলৰ সৈতে দম্যোচক নগৰতে থাকিল। ২০ আৰু যীচু যে দশশৰুৰ পুত্ৰ হয়, এই কথা নাম্য-ঘৰবৰাবৰত তেওঁ ঘোষা কৰিবলৈ ধৰিলে। ২১ তাতে সকলোৱে শুনি বিশ্যায় মানি কলে, “বোলো, যি জনে যিৰচালেমত এই নামেৰে প্ৰাণ্যা কৰা সকলক লঙ-ভঙ কৰিছিল আৰু অত্যিও তেনেলোকক বাঢ়ি প্ৰধান পূৰ্বোহিতৰ আগলৈ নিবৰ আশয়েৰে এই ঠাইলৈকো আহিছে, সেই জন এৱেই নহয় নো?” ২২ কিন্তু চৌলে অধিক শক্তিমান হৈ, এই যীচুৱেই যে গ্ৰীষ্ম হয়, ইয়াৰ প্ৰমাণ দি দম্যোচকত থকা ইছদী সকলক নিবুৰু কৰিবলৈ। ২৩ এনেদেৰে বৰ দিনৰ পাছত ইছদী সকলে তেওঁক বধ কৰিবলৈ চৰাঙ্গ কৰিলো। ২৪ আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিবলৈ দিনে-ৰাতিয়ে দুৱাৰ বৰেত খাপ দি থাকিল; কিন্তু চৌলে তেওঁলোকৰ চৰাঙ্গত বুজি পালো। ২৫ তাৰ পাছত তেওঁৰ শিশ্য সকলে বাতিতেই তেওঁক পাচিত ভৱাই, গড়েদি নমাই দিলো। ২৬ পাছত চৌলে যিৰচালেমলৈ গৈ শিশ্য সকলৰ লগ লবলৈ চেষ্টা কৰাত, সকলোৱে তেওঁলৈ ভয় কৰিলো, আৰু তেওঁ যে শিশ্য হয়, ইয়াকো বিশ্যাস নকৰিলো। ২৭ কিন্তু বাৰ্ষৰাই তেওঁক পাঁচিন সকলৰ আগলৈ আনিলো ইয়াৰ পাছত দম্যোচকৰ পথত কেনেকৈ চৌলে প্ৰভুৰ দেখা পাইছিল, আৰু প্ৰভুৰে তেওঁৰ আগত কি কথা কৈছিল, আৰু তেওঁ কেনেকৈ দম্যোচকত যীচুৰ নামত সাহসৰে প্ৰচাৰ কৰিছিল, সেই সকলো কথা তেওঁলোকৰ আগত বৰ্দনা কৰিলো। ২৮ চৌলে তেওঁলোকৰ লগত যিৰচালেমত অহা-যোৱা কৰি প্ৰভু যীচুৰ নামেৰে সাহসৰে প্ৰচাৰ কৰিলো। ২৯ তাতে তেওঁ গ্ৰীকতাৰ্যী ইছদী সকলৰ সৈতে কথোপকথন আৰু বাদ-বিবাদ কৰিলো, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি আছিল। ৩০ ভাই সকলে এই বিষয়ে জানিবলৈ পোৱাত তেওঁক চীজাবিয়ালৈ নি তাৰ নগৰলৈ পঢ়াই দিলো। ৩১ সেই সময়ত গোটেই যিছদীয়া, গালীলী, আৰু চৰাবীয়া দেশৰ মণ্ডলী সমূহ শাস্তি আছিল; বিশ্যাস সকল সংখ্যত বৃদ্ধি হৈ প্ৰভুৰ ভক্তি আৰু পবিত্ৰ আতাই দিয়া উদগমিত জীৱন-যাপন কৰিছিল। ৩২ তাৰ পাছত পিতৃৰ যাঁয়ে যাঁয়ে ফুলি লুদা নগতৰ নিবাসী পৰিৱে লোক সকলৰ ওচৰ পালোগৈ। ৩৩ সেই ঠাইতে পম্বাযাত বোগত আক্ৰান্ত হৈ আঠ বছৰ শশ্যাত পৰি থকা ঐনিয়া নামেৰে এজন মানুহক দেখিলো। ৩৪ পিতৃৰে তেওঁক কলে, “হে ঐনিয়া, যীচু আৰু যীচু আপোনাক সুস্থ কৰিছে; আপুনি উঠি আপোনাৰ শয্যা চপাই লওক!” তাতে তেওঁ তেড়িয়াই উঠি যিথ হল। ৩৫ পাছত লুদা আৰু চাৰোপঁনিবাসী সকলেৰে প্ৰভুলৈ মন-পালটালো। ৩৬ আৰু যাক ভাষাত দৰ্কা অৰ্থাৎ হিলী বুলি মাতে, দান দিয়া আৰু সৎকৰ্মৰে পূৰ্ণ হৈ থকা টাৰিখা নামৰ শিশ্যা ঐজনী যাফেত আছিলো। ৩৭ সেই সময়ত তেওঁ নিৰিয়াত পৰি মৃত্যু হোৱাত, লোক সকলে তেওঁক ধূৱাই ওপৰৰ কোঠালিত শুৱাই থলে। ৩৮ তাতে লুদা নগতৰ যাকেৰ ওচৰ হোৱাত, আৰু পিতৃৰা তাতে আছে বুলি শুনি, শিশ্য সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ দুজন মানুহ পঢ়িয়াই মিনিত কৰিলো, বোলে, “পলম নকৰি আমাৰ ইয়ালৈ আহক!” ৩৯ তেড়িয়া পিতৃৰ উঠি তেওঁলোকৰ লগত গৈ তাত উপস্থিত হোৱাত, লোক সকলে তেওঁক ওপৰৰ কোঠালিলৈ নিলে আৰু বিধৰা সকলে তেওঁৰ ওচৰত যিথ হৈ কন্দি কন্দি, দকাই তেওঁলোকৰ লগত থাকোতে প্ৰস্তুত কৰা চোলা আদি কাপোৰ দেখুৱাবলৈ ধৰিলো। ৪০ কিন্তু পিতৃৰে তেওঁলোক আটাইকে বাহিৰলৈ যাব দি আৰুকাটি প্ৰাণ্যা কৰিলো; পাছত মৃতদেহৰ ফাললৈ ঘূৰি চাই কলে, “হে টাৰিখা উঠা!” তেড়িয়া তেওঁ চুকু মেলি পিতৃক দেখি বহিলা। ৪১ তাতে তেওঁ টাৰিখাৰ হাতত ধৰি তুলিলো; আৰু পবিত্ৰ লোক আৰু বিধৰা সকলক মাতি, তেওঁলোকৰ আগত জীৱাই

উঠা দেখুবালে । ৪২ এই কথা যাফোৰ সকলো ঠাইতে জনাজাত হৈ
যোৱাত, অনেকম মানুহে প্ৰভৃতি বিশ্বাস কৰিবলৈ । ৪৩ তাৰ পাছত পিতৰে
যাফোত, চিমোন নামেৰে এজন মচিয়াৰৰ মৰত বহু দিন থাকিল ।

১০ চীজাবিয়া নগরত ইটালীয়া নামৰ সৈন্য দলৰ কণ্ঠে লিয়া নামেৰে
কেন্দ্ৰৰ প্ৰতি আভিযোগ কৰিব।

এজন এশৰ সেনাপতি আছিলা ২ তেওঁ এজন ভক্ত লোক আছিল, তেওঁৰ ঘৰৰ সকলোৱে দৈশ্বয়বলৈ ভয় বাখিছিল। তেওঁ আন লোক লোকক দান কৰিছিল আৰু সদায় দৈশ্বয়ৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনাইছিল। ৩ এদিন আবেলি প্ৰায় তিনি মান বজাত, দৰ্শনত “হে কণীলিয়া!” বুলি তেওঁক মাতা দৈশ্বয়ৰ এজন দৃঢ়ক স্পষ্টকৈ দেখিলো ৪ তেড়িয়া কণীলিয়াই দৃঢ়লৈ তথা লাগি চাই ভয় খাই কলে, “কি কয় প্ৰভু?” দৃতে তেওঁক কলে, “তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু দান সোৱৰবীয় বৃপ্তে দৈশ্বয়ৰ আগত গ্ৰহণীয় হ'লা ৫ এতিয়া যাকফৈলৈ মানুহ পঠিয়াই চিমোন, বাৰ প্ৰাণ্যাত নাম পিতৰ, তেওঁক মাতি পঠোৱা, ৬ তেওঁ সাগৰৰ তীৰত নিবাস কৰা চিমোন নামৰ মুচিয়াৰ ঘৰত আলহৈ হৈ আছো” ৭ এনেদেৰে কণীলিয়ক কৈ স্বৰ্গৰ দৃত গুচি গ'ল, তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ ঘৰৰ দুজন লঙ্গুৱা আৰু আলপেচান ধৰা সকলৰ মাজৰ ভক্ত সৈন্য এজনক মাতি আনি, ৮ তেওঁলোকক সকলো কথা তেওঁ বুজাই কলে, আৰু যাকফৈলৈ পঠিয়াই দিলো ৯ পাছদিনা বাৰ মান বজাত তেওঁলোকে নংগৰৰ ওচৰ পালে, সেই সময়ত পিতৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিবৰ বাবে ঘৰৰ ওপৰলৈ উঠিছিলা ১০ তেড়িয়া তেওঁৰ তোক লগাত খাবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, কিন্তু লোক সকলে আহাৰ যুগ্মত কৰি থাকোতে তেওঁ মুৰ্ছিত হৈ পৰিল; ১১ আৰু আকাশ খন মুকলি হৈ, চাৰি চুক্ত ধৰি পৃষ্ঠাবৰীলৈ নমাই দিয়া ডাঙৰ কাপোৰৰ নিচিনা কোনো এটা পাত্ৰ নমা দেখিলো ১২ তাত সকলো বিধৰ চাৰিপঞ্চিয়া জন্ম, উৰগ আৰু আকাশৰ চাৰিবৰোৱে আছিলা ১৩ তেড়িয়া তেওঁলৈ এনে বাণী হল বোলে: “উঠা, মাৰি যোৱাৰা” ১৪ কিন্তু পিতৰে কলে, “হে প্ৰভু, এনে নহওক; কিয়নো মই কোনো ধৰণৰ বৰ্জিত আৰু অঙ্গৰ বস্তে কেতিয়াও যোৱা নাই” ১৫ দিতিয়া বাৰ তেওঁলৈ এই বাণী হল: “ঈশ্বৰে যিহকে শুচি কৰিলে, তাক তুমি বৰ্জিত নুৰুলিয়া” ১৬ এইদেৰে তিনি বাৰ ঘটিল আৰু সেই পাত্ৰ তেড়িয়াই আকাশৰ ওপৰলৈ তুলি নিয়া হলা ১৭ তেড়িয়া পিতৰে যি দৰ্শন দেখিলো; সেই দৰ্শনৰ অৰ্থ কি হব পাৰে ইয়াকে চিষ্টা বৰি থাকেতোহৈ, কণীলিয়াই পঠোৱা মানুহ কেইজনে সুধি সুধি চিমোনৰ ঘৰালৈ আহি দূৰাবৰুখুত যিয় হল, ১৮ আৰু মাত লগাই সুধিলে, “বোলে সেই চিমোন ইয়াত থাকে নে যি জনৰ প্ৰাণ্যাত নাম পিতৰ?” ১৯ তেড়িয়া পিতৰে সেই দৰ্শনৰ কথা ভাৱি থাকেতোহৈ, আত্মাই তেওঁক কলে, “চোৱা, তিনি জন মানুহে তোমাক বিচাৰিছে ২০ তুমি উঠা আৰু নামি যোৱা। তেওঁলোকে সৈতে সংশ্যণ নকৰি যোৱা; কিয়নো মইহে তেওঁলোকক পঠালো” ২১ তেড়িয়া শিতৰে নামি গৈ গৈ সেই মানুহকেইজনক কলে, “তোমালোকে যি জনক বিচাৰিছা, সেই জন ময়েই তোমালোকে কি কৰাগত আছিলা?” ২২ তেওঁলোকে কলে, “কণীলিয়া নামেৰে ধাৰ্মিক আৰু দৈশ্বয়ৰ উপাসনা কৰা আৰু গোটেই ইহুদী জাতিৰ আগত সুখ্যাতি পোৱা এনে এজন এশৰ সেনাপতিয়ে আপোনাক তেওঁৰ ঘৰালৈ মতাই নি, আপোনাৰ পৰা কথা শুনিবলৈ স্বৰ্গৰ পৰিবৰ্দ্ধ দৃতৰ দ্বাৰাই দৈশ্বয়ৰ আদেশ পাইছো” ২৩ তেড়িয়া পিতৰে তেওঁলোকক বাতিতো তেওঁৰ তাতে থকাৰ ব্যৱস্থা কৰি দিলো পাছদিনা তেওঁ যাকোত থকা ভাই সকলৰ মাজৰ কেইজনমানক লগত লৈ তেওঁলোকৰ সৈতে যাত্রা কৰিলে ২৪ তাৰ পাছদিনা তেওঁলোকে চীজাবিয়ালৈ আছিলা কণীলিয়াই নিজৰ জ্ঞতি আৰু আত্মীয় বন্ধু সকলক গোটা খুৱাই তেওঁলোকলৈ আপেক্ষা কৰি আছিলা ২৫ পিতৰ ঘৰত সোমাঁতে কণীলিয়াই দেখা কৰি তেওঁক সম্মান জনাবলৈ চৰাগত পৰি প্ৰাণী কৰিলো ২৬ কিন্তু পিতৰে তেওঁক ধৰি কলে, “উঠা; ময়ো মানুহহো” ২৭ তাৰ পাছত যেতিয়া পিতৰে তেওঁ সৈতে কথা কৈ কৈ ঘৰত সোমাল, বহু মানুহ গোটা খাই থকা দেখি, ২৮ তেওঁলোকক কলে, “বিধান বিহীন জাতিৰ কোনো মানুহৰ লগ লোৱা নইবা তেওঁ তালৈ যোৱা যে যিহুদী মানুহৰ বাবে নিষেধ, ইয়াক আপোনালোকে জানো। কিন্তু কোনো মানুহক বৰ্জিত বা অঙ্গৰ নুৰুলিয়ালৈ দৈশ্বয়ৰ মোক দেখ্যুৱালো ২৯ এই হেতুকে মোক মাতোতে কোনো আপত্তি নকৰাকৈ

মই আহিলোঁ গতিকে এতিয়া সুধিহেঁ, কিমনো আপোনালোকে মোক মাতিলো” ৩০ তেতিয়া কর্ণীলিয় কলে, “আজি চাৰি দিন হ'ল ঠিক এই সময়ত অৰ্থাৎ আবোল তিনি মান বজাত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিলোঁ; তেতিয়া চাওক, উজ্জল বন্ধু পিঙ্কা এজন মানুহ মোৰ আগত থিয় হলু । ৩১ তেওঁ কলে, ‘হে কৰ্ণীলিয়, তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুন গ'ল আৰু তুমি দুয়ীয়াক দিয়া দান ঈশ্বৰৰ আগত সৌৰংশু কৰা হলু । ৩২ এতকে যাফোলে মানুহ পঠিয়াই, সাগৰৰ দাঁতিত চিমোন নামেৰে এজন মুচিয়াৰৰ ঘৰত আলাই হৈ থকা চিমোন, যাৰ প্ৰথ্যাত নাম পিতৰ, তেওঁক মাতি আঢ়ানা পৈ । ৩৩ এই হেতুকে মই তেতিয়াই আপোনাৰ তালৈ মানুহ পঠালোঁ। আপুনি যে এতিয়া আহি পালো, ভাল কৰিলো এতকে প্ৰভুৰে যি আজ্ঞা আপোনাক দিলো, সেই সকলো বিষয়া শুণিলৈ আমি সকলোৱে এতিয়া ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে উপস্থিত আছোঁ । ৩৪ তেতিয়া পিতৰে মাত দিলে আৰু কলে, “ইয়াকে মই নিচ্ছকে উপলাদি কৰিবোঁ যে, ঈশ্বৰে কাৰো পক্ষপাতীতু নকৰে । ৩৫ বৰং সকলো জাতিৰ মাজত যি জনে তেওঁলৈ ভয় বাখি ধৰ্মিক আচাৰণ কৰে, সেই জন তেওঁৰ গ্ৰহণযোগ্য হয় । ৩৬ যি জন সকলোৱে প্ৰভু, সেই যীচু শ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই মিলনৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰোৱে, ঈশ্বৰে যি বাক্য ঈশ্বৱেলৰ লোক সকললৈ পঠালে, ৩৭ আৰু যোহনে বাণিস্বাৰ কথা ঘোষণা কৰাৰ পাছত, গালীল প্ৰদেশৰ পৰা আৰাস্ত হৈ গোটৈই যিহুদীয়ালৈকে বিশ্বাপি গ'ল, সেই বাক্য আপোনালোকে নিজেও বুজি আছোঁ । ৩৮ সেয়ে এই যে, যেনেকে ঈশ্বৰে নাচৰতীয়া যীচুক পবিত্ৰ আত্মা শক্তি আৰু মহিমাবে অভিষিষ্ঠ কৰিলো; তেনেকে তেওঁ বিজিত ঠাইত সৎ কৰ্ম কৰি, চ্যাতনৰ পৰা দুখ পোৱা সকলক সুস্থ কৰিছিল; কাৰণ ঈশ্বৰ তেওঁৰ সহায় আছিল । ৩৯ আৰু ইহুদী সকলৰ গৰে-ভুৱে গৈ আৰু যিবুচালেমতো তেওঁ যি যি কৰ্ম কৰিছিল, সেই সকলো কৰ্মৰ সাক্ষী আমি আছোঁ। এই যীচুকেই তেওঁলোকে কাঠত ওলোমাই বধ কৰিলো । ৪০ কিন্তু ইইজনকে প্ৰাকাশিত কৰিবলৈ ঈশ্বৰে তেওঁক ডৃতীয় দিনা তুলিলে, ৪১ আটাই মানুহৰ আগত নহয়, কিন্তু তেওঁ মৃত বিলাকৰ মাজৰ পৰা উঠাৰ পাছত তেৰেঁ সৈতে তোজন-পান কৰা ঈশ্বৰৰ মনেনীত সাক্ষী যি আমি, আমাৰ আগতহে প্ৰাকাশিত হবলৈ দিলো । ৪২ জিৱিত আৰু মৰা দুয়োৰে বিচাৰকতা হবলৈ ঈশ্বৰে যি জনক নিযুক্ত কৰিলো, তেৰেঁই সেই জনা, এই কথা সকলো লোকৰ আগত যোৱণা কৰিবলৈ আৰু সাক্ষ্য দিবলৈ তেওঁ আমাৰ আজ্ঞা দিলো । ৪৩ তেওঁৰ পক্ষে সকলো ভাৰবাদীয়েৰ সাক্ষ্য দিয়ে যাতে তেওঁত বিশ্বাস কৰা সকলোৱে তেওঁৰ নামেৰে পাপ-মোচন পায়া । ৪৪ পিতৰে এই কথা কৈ থাকোতৈই, শুণ থকা সকলোৱে ওপৰত পবিত্ৰ আত্মা আছিলা । ৪৫ তাতে পিতৰ লগত অহা চুমৎ হোৱা বিশ্বাসী সকলো অনা-ইহুদী সকলৰ ওপৰতো পবিত্ৰ আত্মা বাকি দিয়া দেখি বিস্যাম মানিলো । ৪৬ কিন্তু সেই অনা-ইহুদী সকলে নানা ভাবাদীয়েৰ কথা কৈ ঈশ্বৰৰ স্মৃতি কৰা তেওঁলোকে শুনিলৈ পালো তেতিয়া পিতৰে উত্তৰ দিক কলে, ৪৭ “আমাৰ নিচিনকে পবিত্ৰ আত্মা পোৱা এওঁলোক বাণাইজিত নহবলৈ কেনোবাই জলক বাধা দিব পাৰে নে?” ৪৮ তেতিয়া তেওঁ যীচু শ্ৰীষ্টৰ নামেৰে তেওঁলোকক বাণাইজিত হবলৈ আজ্ঞা দিলো পাছত সেই ঠাইতে তেওঁলোকক কিছুদিন থাকিবলৈ তেওঁ মনিত কৰিলো ।

১১ পাছত পঁচাঁনি সকল আৰু যিহুদীয়াত থকা ভাই সকলে শুণিলৈ

পালে যে, অনা-ইহুদী লোকেও ঈশ্বৰৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰিলো । ২ পাছত তেতিয়া পিতৰ যিবুচালেমলৈ আছিল, তেতিয়া তেওঁক লৈ চুমৎ হোৱা মানুহৰেৰে দ্বিধাৰোধ হোৱাত নিন্মা কৰিলো; ৩ তেওঁলোকে কলে, “তুমি চুমৎ নোহোৱা মানুহৰেৰে লগত সহযোগ কৰি, সিঁহতৰ সৈতে খোৱা-বোৱা কৰিবলা!” ৪ কিন্তু পিতৰে এই কথা বিত্ত ভাৰে বৰ্ণনা কৰি তেওঁলোকক কলে, ৫ “এই যাকো নগৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকোতৈই মুৰ্ছা গ’লো আৰু দৰ্শনত চাৰি চুকত ধৰি স্বৰ্গৰ পৰা নমোৱা ডাঙৰ কাৰ্পোৰৰ নিচিনা কোনো এটা পাত্ৰ মোৰ ওচৰলৈ নামি অহা দেখিলোঁ; ৬ তেতিয়া তালৈ মন কৰি একেথৰে চাই থাকোতে তাত পৃথিবীৰ চাৰিটোঁত্তীয়া জন্তু আৰু বনৰীয়া জন্তু, উবগ আৰু আকাৰৰ চাৰিই এই এসকলোকে দেখিলোঁ।” ৭ আৰু তেতিয়া “হে পিতৰ, উঠি মাৰি খোৱা!” এই বুলি মোলৈ কোৱা এটা বাণীও শুণিলোঁ । ৮ মই কঠোঁ, “হে প্ৰভু, এনে নহওক: কিয়নো

কোনো বৰ্জিত বা অঙ্গটি বস্তু মোৰ মুখত কেতিয়াও দিয়া নাই” ৯ কিন্তু পুনৰ আকাৰৰ পৰা নে স্বৰ্গৰ পৰা উত্তৰ আহিল, “ঈশ্বৰে যিহকে শুচি কৰিলে, সেইবোৰ তুমি বৰ্জিত নুবুলিবা” ১০ এইদৰে তিনি বাৰ ঘটাৰ পাছত সেই সকলোৱে আকোৰ বৰ্জিলৈ তুলি নিয়া হলু । ১১ আৰু চোৱা, তেতিয়াই চীজাজিয়াৰ পৰা মোৰ ওচৰলৈ পঠোৱা তিনি জন মানুহ, মই যি ঘৰত আছিলোঁ, তাত উপস্থিত হলু । ১২ তাতে একো সংশয় নকৰিকৈ তেওঁলোকৰ লগত যাৰলৈ আত্মাই মোক আজ্ঞা দিলো পাছত এই ভাই হয় জন মোৰ লগত গ'ল আৰু আমি সেই মানুহৰ ঘৰত গৈ সোমালোঁ । ১৩ তাতে তেওঁ আমাৰ কলে, কেনেকৈ এজন দৃতে তেওঁৰ ঘৰত থিয় হৈ কৈছিল যে, “যাফোলে মানুহ পঠাই, যাৰ প্ৰথ্যাত নাম পিতৰ, সেই চিমোনক মাতি পঠোৱাৰা । ১৪ তাতে তুমি আৰু তোমাৰ ঘৰৰ সকলোৱে যাৰ দ্বাৰাই পৰিভ্ৰান্গ পৰা, সেই কথা তেওঁ তোমাক কৰাৰ” ১৫ পাছে মই কথা কৰলৈ ধৰোতৈই, পূৰ্বতে আমাৰ ওপৰত যেনেকৈ পৰিব্ৰান্গ আমিছিল, তেনেকৈ তেওঁলোকৰ ওপৰতো নামিলা । ১৬ “যোহনে হেলে পানীতহে বাণিজ্য দিলে কিন্তু তোমালোকক হ'লে পৰিব্ৰান্গ আত্মা দিয়া হ'ব,” প্ৰভুৰে কোৱা এই কথা মোৰ মনত পৰিলা । ১৭ এতকে আমি প্ৰভু যীচু শ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ বাবে ঈশ্বৰে যি দান আমাৰ দিলো সেই একে দান তেওঁলোকোৱা দিলো, গতিকে ঈশ্বৰক প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ মই নো কোন?” ১৮ এই কথা শুনি তেওঁলোকে কোনো সহাবি নিদি বৰং ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি কলে, “তেনেহো, ঈশ্বৰে আনা-ইহুদী লোককো জীৱনৰ অৰ্থে মেন-পালটন দান কৰিলো” । ১৯ ইতিপৰ্বে যিহোৰ মানুহে স্ফৰণৰ মৃত্যুৰ ক্ষেত্ৰত হোৱা বেজাৰৰ কাৰণে গোট গোট হৈ আছিল, তেওঁলোকে ফৈনীকীয়া, কুপ, আৰু আত্মিয়ালৈকে ফুৰি, ইহুদী লোকৰ বাহিৰে আন কাৰো আগত ঈশ্বৰৰ মণি পৰিৱে নামান আত্মিয়ালৈ আহি গৌকভায়ী সকলৰ আগত প্ৰভু যীচুৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলো । ২১ আৰু প্ৰভুৰ হাত তেওঁলোকৰ সহকাৰী হলু, তাতে বহুসংখ্যক লোকে বিশ্বাস কৰি প্ৰভুলৈ আছিলা । ২২ পাছত তেওঁলোকৰ সবিশেষ বাৰ্তা যিবুচালেমত থকা মণ্ডলীৰ কাণত যেতিয়া পৰিল, তেতিয়া মণ্ডলীয়ে বার্ষিকৰাক আত্মিয়ালৈ পঠিয়াই দিলো । ২৩ তেওঁ তাত উপস্থিত হৈ ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ দেখি আনন্দিত হলু, আৰু হৃদয়ৰ আগ্ৰহেৰে প্ৰভুত আসসজ হৈ থাকিবলৈ সকলোকে উদগালো । ২৪ কিয়নো তেওঁ উত্তম লোক হোৱাৰ উপগ্ৰহি, পৰিব্ৰান্গ আত্মাৰে বিশ্বাসত পৰিপূৰ্ণ আছিল, তাতে মানুহৰ এটা ডাঙৰ দলে প্ৰভুত যোগ দিলো । ২৫ পাছত বাৰ্ষিকৰাই চোলক বিচাৰিবলৈ তাৰ্ত নগলৈ গলা । ২৬ আৰু তেওঁলোকে গোটৈই বছৰ মণ্ডলীত গোট খোৱা বহু লোকক উপদেশ দিলো এই আত্মিয়ালৈ নগবৰতেই শিশ্য সকলক প্ৰথমে শ্ৰীষ্টিয়ান বুলি মতা হ'লা । ২৭ সেই সময়ত কিছুমান ভাৰবাদী বিচালেমৰ পৰা আত্মিয়ালৈ আছিলা । ২৮ আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ আগামৰ নামেৰে এজনে উঠি, আত্মাৰ দ্বাৰাই চালিত হৈ জনালৈ যে, গোটৈই পৃথিবীত বৰ আকাল হ'ব আৰু ক্লোন্দিয়াৰ দিনত সেয়ে ঘটিব। ২৯ তাতে শিশ্য সকলৰ প্ৰতিজনে শক্তি অনুসৰে, যিহুদীয়াত নিবাস কৰা ভাই সকলৰ পৰিচৰ্যাৰ কাৰণে সহায় পঠিয়ালৈ সিদ্ধাত ললো । ৩০ পাছত সেইদৰে কাৰ্য কৰি, বাৰ্ষিকৰা আৰু চোলৰ হাতত পৰিচাৰক সকলৈ দৰ্ম পঠিয়াই দিলো ।

১২ সেই সময়ত হেৰোদ বজাই মণ্ডলীৰ কোনো কোনো লোকক অত্যাচাৰ কৰিব ধৰিলে ২ আৰু তেওঁ যোহনৰ ককায়েক যাকোৰক তৰোালেৰে বধ কৰিবলৈ হুক্রম দিলো । ৩ এই কাৰ্যত ইহুদী সকল সন্তুষ্টি হোৱা দেখি, তেওঁ পিতৰকো বন্দী কৰিলো তেতিয়া খৰিৰ নোহোৱা পিণ্ঠীৰ দিন আছিল । ৪ পিতৰক বন্দী কৰি হৈ কৰিবলৈ তাৰ্ত সৈন দলক নিযুক্ত কৰিলো আৰু তেওঁলোকে পৰিৱে ধৰিলো । ৫ এইদৰে পিতৰক বন্দীশালত বাখিলো, কিন্তু তেওঁ বাবে হাজিৰ কৰাবা । ৬ এইদৰে পিতৰক বন্দীশালত বাখিলো, দিনে নিবৰ্তনে ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিলা । ৭ পাছত হেৰোদে তেওঁক বাবিৰলৈ অতিৰিক্ত পৰিচাৰক সকলৈ দৰ্ম পঠিয়া এনে নহওক: কিয়নো

শিকলিরে বেঙ্গা হৈ টোপনিত আছিল আবু প্রহরীবোৰে দুৱাৰমুখত বন্দীশল পহৰা দি আছিল। ৭ সেই সময়ত প্ৰভুৰ এজন দৃত অংশি উপস্থিত হ'ল আবু সেই কোঠালিটো পোহৰেৰ উজ্জল হৈ উঠল। তাতে চাপৰ মাৰি পিতৰক জগাই দৃতে কলে, “বেগাই উঠা” তেতিয়া তেওঁৰ হাতৰ পৰা শিকলিৰ বাবু সুলকি পৰিবল। ৮ দৃতে তেওঁক কলে, “ক'কল বাবি পদুকা পিঙ্কা” পিতৰে সেইদৰে কৰিলো দৃতে তেওঁক কলে, “তোমাৰ কাপোৰ গাত লৈ মোৰ পাছে পাছে আহা” ৯ পাছে পিতৰে দৃতক অনুসৰণ কৰি বাহিৰলৈ ওলাই গ'লা কিন্তু দৃতে কৰা কৰ্ম যে সঁচা, ইয়াকে নাভাৰি দৰ্শন পোৱা বুলি ভাৰিলো। ১০ এইদৰে প্ৰথম আবু দ্বিতীয় প্ৰহরীবোৰক পাৰ কৰি নগৰলৈ অহ-যোৱা কৰা যিখন লোহাব দুৱাৰ আছিল, সেয়া নিজে নিজে তেওঁলোকলৈ মুকলি হৈ গ'লা তাতে তেওঁলোক বাহিৰলৈ আহি বটৰ এমূৰ পাওতে তৎক্ষণাং দৃতে তেওঁৰ লগ এৰিলো। ১১ তেতিয়া পিতৰে চেতনা পাই কলে, “প্ৰভুৰে তেওঁৰ দৃত পঠিয়াই হৈৰোদৰ হাতৰ পৰা আবু ইহুদী লোকৰ সকলো আকাঙ্ক্ষাৰ পৰা মোক যে উক্তাৰ কৰিলো, এতিয়াহে মই নিশ্চয়কৈ জনিবোঁ” ১২ ইয়াকে তেওঁ জনাৰ পাছত, মাৰ্ক নামৰে প্ৰথ্যাত হোৱা যি যোহন, তেওঁৰ মাৰ্ক মৰিয়মৰ ঘৰলৈ গ'লা, তাতে অনেকে লোক গোট খাই আৰ্থাৰ্থনা কৰি আছিল। ১৩ তেতিয়া তেওঁ বাহিৰৰ দুৱাৰত দুৰুক্ষিওত, ৰোদা নামৰে এজনী চাকৰীয়ে মাত দিলৈ আছিল। ১৪ তাতে তাই পিতৰৰ মাত শুণি বুজি পাই, আনন্দত দুৱাৰ মেলিলৈ পাহিৰ ভিতৰলৈ লৱি গৈ, পিতৰ দুৱাৰমুখত ঘিয় হৈ আহে বুলি কলেগৈ। ১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তাইক কলে, “তই পাগলি হৈছো” কিন্তু তাই সঁচা বুলি দৃততাৰে নিশ্চিত তাৰে কলে তেওঁলোকে কলে, “তেমেহলে সেই জন তেওঁৰ দৃতহ হো” ১৬ কিন্তু পিতৰে দুৱাৰত বাবে বাবে টুকুবিয়াই আছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে দুৱাৰ মেলি দিয়াত, তেওঁক দেখি বিস্যাম মানিলো। ১৭ পিতৰে নিজম দি থাকিবলৈ হাতৰে ইংগিত দি, প্ৰভুৰে কেনেকৈ তেওঁক বন্দীশলিৰ পৰা মুকলি কৰি আনিলো, তাৰ ব্যাপক তেওঁলোকৰ আগত বৰ্ণনা কৰিলো আবু কলে, “তোমালোকে যাকোৰ আবু ভাই সকলক এই সংবাদ দিবো” ইয়াকে কৈ তেতিয়াই তেওঁ ওলাই আন ঠাইলৈ গুচি গ'লা। ১৮ পাছে বাতিপুৱা হ'ল, পিতৰৰ নো কি হ'ল, এই বুলি সৈন্য সকলৰ মাজত বৰ হৃলঙ্গুল লাগিলা। ১৯ তেতিয়া হৈৰোদে তেওঁক বিচাৰি নাপাই, প্ৰথৰী সকলৰ সোধ-বিচাৰ কৰি প্ৰাণদণ্ডৰ আজ্ঞা দিলো তেতিয়া তেওঁ যিদীয়াৰ পৰা চীজাবিয়ালৈ গ'ল আবু তাতে থাকিলা। ২০ তুৰীয়া আবু চীড়ানীয়া সকলৰ প্ৰতি হৈৰোদৰ অতিশয় ক্ৰেত্ব আছিলা কিন্তু তেওঁলোকে একে আলোচনামে তেওঁৰ আগলৈ গৈ, গ্লাত নামৰে বজাৰ ভিতৰুৱাল ফুকনক তেওঁলোকৰ ফলীয়া কৰি, শাপ্ত স্থাপন কৰিবলৈ নিবেদন কৰিলো, কাৰণ এই বজাৰ দেশৰ পৰাই তেওঁলোকৰ দেশলৈ খোৱা বস্তুবোৰ আহিছিলা। ২১ এটা নিৰ্বুল দিনত হৈৰোদে বাজকীয়া বন্ত পিন্ডি বিচাৰৰ আসনত বাহিছিল আবু সেইদিনা তাৰ পৰা তেওঁলোকলৈ ভাষণ দিছিল। ২২ তেতিয়া লোক সকলে বিশ্বাই কলে, “এয়া এজন সৈশৰৰ মাত, মানুহৰ মাত নহয়!” ২৩ কিন্তু সেই প্ৰশংসা সৈশৰক নিদিয়াত, প্ৰভু দৃতে তেতিয়াই তেওঁক আঘাত কৰিলো আবু পুৰোকে খোৰাত, তেওঁ প্রাণ ত্যাগ কৰিলো। ২৪ কিন্তু সৈশৰৰ বাক্য ব্যাপক হাৰত বিয়প গ'লা। ২৫ এইদৰে বাৰ্গৰা আবু চৌলো যি পৰিবৰ্যা কৰ্মৰ দায়িত্ব পাইছিল, সেয়া তেওঁলোকে সেন্দ্ৰ কৰিলো, আবু মাৰ্ক নামৰে প্ৰথ্যাত হোৱা যোহনক লগত লৈ যিৰুচালেৰ পৰা উভতি আছিল।

১৩ আত্মিয়ত্বাত থকা মণ্ডলীত কেইজনমান ভাৰবাদী আবু উপদেশক

আছিলা তেওঁলোক বাৰ্গৰা, চিমোন, যি জনক নিপ বোলে, কুৰীগীৰ লুকীয়, হৈৰোদে বজাৰ লগত প্ৰতিপালিত হোৱা মানহেম আবু চৌলা। ২ যি সময়ত তেওঁলোকে প্ৰভুৰ উপসনা কৰি লঘোন দি আছিল, সেই সময়তে পবিত্ৰ আত্মাই কলে, “যি কৰ্ম কৰিবলৈ মই বাৰ্গৰাৰ আবু চৌলক মাতিলোঁ, সেই কৰ্মৰ কাৰণতে তেওঁলোকে মোলে পৃথক কৰি দিয়া।” ৩ তাতে তেওঁলোকে লঘোন দি প্ৰাৰ্থনা কৰি, সেই দুজনৰ ওপৰত হাত দি পঠিয়াই দিলো। ৪ এইদৰে পবিত্ৰ আত্মাৰ বাধ্য হৈ বাৰ্গৰাৰ আবু চৌল চিলুকিয়ালৈ গ'ল, তাৰ পৰা জাহাজেৰে কুপু দ্বীপলৈ গ'লা। ৫ তাতে চালামী নগৰ পাই, ইহুদী সকলৰ নাম-ঘৰবোৰত সৈশৰৰ বাক্য প্ৰচাৰ কৰিলো

সেই সময়ত যোহনো তেওঁলোকৰ পৰিচাৰক হৈ আছিলা। ৬ এইদৰে তেওঁলোকে সেই দ্বীপটোৰ চাৰিওফালে ফুৰি পাফঃ নগৰলৈকে গ'ল, তাতে বাৰ্গীয়াৰ নামৰে যি এজন বিহুদী মানুহ মায়াৰী আবু ভাৰিকৰাৰ ভাৰবাদী আছিল, তেওঁক দেখা পালো। ৭ তেওঁ সেই দ্বীপৰ অধিপতি বুদ্ধিমান চৰ্জিয় পৌলৰ লগত আছিল। সেই অধিপতিয়ে সৈশৰৰ বাক্য শুনিবলৈ ইচ্ছা কৰি চৌল আবু বাৰ্গৰাৰক মাতি পঠিয়ালো। ৮ কিন্তু ইলুমাই, অৰ্থাৎ সেই মায়াৰীয়ে (কিয়নো) এয়ে তেওঁৰ নামৰ অৰ্থঃ অধিপতিক বিশ্বাসৰ পৰা আতৰাই আনাৰ উদ্দেশ্যেৰে তেওঁলোকৰ প্ৰতিৰোধ কৰিলো। ৯ তাতে চৌল, যি জনক পৌলো বোলে, তেওঁ পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ, তেওঁলৈ স্থিৰ দৃষ্টিতে চালে ১০ আবু কলে, “হৈৰো সকলো কপত আবু দুশ্মনৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱাটো, চ্যাতানৰ পুতেকে আবু সকলো প্ৰকাৰ ধাৰ্মিকতাৰ শক্ত, তই প্ৰভুৰ সৱল পথ বিপৰীতী কৰিবলৈ বখা নাই নে? ১১ আবু এত্যোঁ চা, প্ৰভুৰ হাত তোৱ ওপৰত আছে আবু তই কিছু সময়লৈকে সুৰ্য নদেখি অদ্ব হৈ থাকিবিবি” তেতিয়াই ইলুমাইৰ চৰু জলকতবক লাগিল আবু অন্ধকাৰময় হ'ল; তেতিয়া তেওঁক হাতত ধৰি নিবলৈ তেওঁ মানুহ বিচাৰিবলৈ ধৰিলো। ১২ এই ঘটনা দেখি, সেই অধিপতিয়ে প্ৰভুৰ উপদেশত বিস্যাম বিশ্বাস কৰিলো। ১৩ ইয়াৰ পাছত পৌল আবু তেওঁৰ লগপৰ কেইজনে পাফঃ নগৰলৈ গ'লা কিন্তু যোহনে তেওঁলোকক এৰি, যিৰুচালেমলৈ উলটি আছিল। ১৪ পৌল আবু তেওঁৰ লগপৰ কেইজনে পৰ্গাৰ পৰা যাতা কৰি পিচিদিয়া দেশৰ অস্তিত্বায়া নগৰ পাই তাতে বিশ্বামৰাবে নাম-ঘৰত সোমাই বহিল। ১৫ তাতে বিধান-শাস্ত্ৰ আৰু ভাৰবাদী সকলৰ বাক্য পচাৰ পাছত, নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী সকলে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ কৈ পঠিয়ালৈ বোলে, “হে ভাই সকল, মানুহবোলৈ তোমালোকৰ যদি কোনো উদগণপৰ কথা আছে, তেমেহলে সেই বিষয়ে কোৱা।” ১৬ তেতিয়া পৌলে উঠি, হাতৰে ইংগিত দি কলে, “হে ইস্রায়েলীয়া মানুহবোৰে আবু হৈ সৈশৰৰ ভয়কৰী লোক সকল, শুনকা। ১৭ এই ইস্রায়েলী সকলৰ ইশৰে আমাৰ ওপৰ-পুৰুষ সকলক মনেনীত কৰিলে আবু যিচৰ দেশত প্ৰাসী হৈ থকা সময়ত মানুহবোৰেৰ উন্নতি সাধন কৰি, তাৰ পৰা নিজ পৰাক্ৰমেৰে তেওঁলোকক বাহিৰ কৰি আনিলো। ১৮ আবু দুৰুবিমান বছলকৈৰে মহামুস্তত তেওঁলোকক পিচুৰ মিচিনাকৈ প্ৰতিপালন কৰিলো। ১৯ পাছত তেওঁ কনান দেশৰ সাত জাতিক উচ্চেদ কৰি, তেওঁলোক দেশখনক উত্তৰাধিকাৰ স্বৰূপে ইস্রায়েলী সকলক দিলো। ২০ এইদৰে প্ৰায় চারি শ পঞ্চাশ বছৰ পাব হৈ গ'লা তাৰ পাছত, চৰ্মেল ভাৰবাদীৰ সময়লৈকে বিচাৰকতাৰ সকলক মিযুক্ত কৰিলো। ২১ পাছত তেওঁলোকে এজন বজা বিচাৰতা, দৈশৰে বিন্যামী ফৈদৰ কীচৰ পুত্ৰ চৌলক চাষ্টিশ বছলকৈলৈকে বাজতু কৰিবলৈ দিলো। ২২ ইয়াৰ পাছত দৈশৰে বজাৰ শাসনৰ পৰা তেওঁক আতৰাই, তেওঁলোকৰ বজা হৈলৈ দায়ুদক মনেনীত কৰিলো আবু দায়ুদৰ বিষয়ে সংশ্য দি কলে, ‘মোৰ মনৰ দৰে এজনক, অৰ্থাৎ যিচৰ পুত্ৰ দায়ুদক পালোঁ; তেওঁ মোৰ সকলো ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰিবা।’ ২৩ এই জন মানুহৰ বংশৰ পৰা দৈশৰে প্ৰতিজ্ঞ কৰাৰ দৰে এজন গ্ৰানকৰ্তা, অৰ্থাৎ যীচৰ ইস্রায়েলী লোকৰ আগত উপস্থিতি কৰিলো। ২৪ যীচৰ আহাৰ আগেয়ে, যোহনে ইস্রায়েলী লোক সকলৰ আগত মন-পালনৰ বাস্তুস্থাৰ কথা ঘোষণা কৰিলো। ২৫ যোহনে তেওঁৰ কাৰ্য সম্পৰ্ক কৱাঁতে, এই কথা কৈছিল, ‘আপোনালোকে মোক কোন বুলি ভাৰিবেছ? মই সেই জন নহাঁও। কিন্তু শুনক, এনে এজন মোৰ পাছত আহি আছে, যি জনৰ চৰণৰ পাদুকাৰ বাবু খুলিবৰে মই যোগ্য নহাঁওঁ।’ ২৬ হে ভাই সকল, হে আৰাহামৰ বংশৰ সন্তান সকল আবু আপোনালোকৰ মাজৰ দৈশৰ ভয়কৰী সকল, আমালৈ এই পৰিগ্ৰামৰ বাক্য পোলৈ দিলো। ২৭ কিয়নো যিৰুচালেম নিবাসী আবু তেওঁলোকৰ শশিসনকৰ্তা সকলে তেওঁক নাজানি আবু প্ৰত্যেক বিশ্বামৰাবত পঢ়া ভাৰবাদী সকলৰ বাক্যকোৱা মুৰুজি, যীচৰ দোষাবোপ কৰি, সেই বাক্য পূৰ্ণ কৰিলো। ২৮ আনকি প্ৰাণদণ্ডৰ কোনো কাৰণ বিচাৰি নাপাই, তেওঁক পথে পৰিপূৰ্ণ কৰিবলৈ পীলাতৰ আগত নিবেদন কৰিলো, ২৯ আবু তেওঁৰ বিষয়ে যি যি কথা লিখা আছিল; তেওঁলোকে সেই সকলোকে সম্পৰ্ক কৰি তেওঁক কাৰ্য পৰা নমাই মৈদামত শুৱাই থলো। ৩০ কিন্তু দৈশৰে তেওঁক মৃত্যুবোৰ মাজৰ পৰা তুলিলৈ ৩১ আবু

গালীল প্রদেশের পৰা যিচুলামেলৈ তেওঁ ন লগত আহা সকলক তেওঁ
অনেক দিনলৈ দেখা দি থাকিলা তেওঁলোকেই এতিয়া সোক সকলৰ
আগত তেওঁ সাক্ষী হৈ আছো ৩২ গতিকে আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ
আগত ইশ্শৰে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ বিষয়ে, আমি আপোনালোকৰ এই শুভবৰ্তা
জনাইছো: ৩৩ ইশ্শৰে যৌচৰক মৃত্যুৰ পৰা তুলি, সেই প্ৰতিজ্ঞা আমাৰ সত্ত্বান
সকললৈ সিদ্ধ কৰিলো। এই বিষয়ে গীতমালাৰ দুই নম্বৰ শীতত লিখা
আছে, বোলে, ‘তুমি মোৰ পুত্ৰ, আজি মই তোমাক জন্ম দিলো।’ ৩৪
ইশ্শৰে যৌচৰক যে মৃত্যুৰেৰ মাজাৰ পৰা তুলিলো, আগলৈ ক্ষয় নাপাবলৈহে
তুলিলো। এই বিষয়ে ইশ্শৰে কৈছিলো: ‘দায়ুদৰ ওচৰত যি পৰিত্ব বিধান
আৰু সত্য প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিলো, সেই সকলো মই তোমালোক দিমা।’ ৩৫
এইদেৱে আন গীতত তেওঁ কৈছে, ‘তুমি তোমাৰ পৰিত্ব জনক ক্ষয় পাৰলৈ
নিদিবা।’ ৩৬ কিয়নো দায়ুদে ইশ্শৰ ইচ্ছাৰ দৰে সেৱা কৰি, তেওঁৰ
সময়ত মানুহৰোৰ উপকাৰ সাধন কৰিলে আৰু মহা-নিন্দা গল, আৰু
তেওঁক পিতৃপুৰুষ সকলৰ সৈতে মৈদামত থোৱা হোৱাত ক্ষয় পালে, ৩৭
কিন্তু যি জনক ইশ্শৰ তুলিলো, সেই জনে ক্ষয় নাপালো। ৩৮ এই কাৰণে,
হে ভাই সকল, সেই জনৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ আগত পাপ মোচনৰ
ন্যায় বিষয়ৰ গ্ৰহণীয়তা প্ৰচাৰ কৰা হৈছো ৩৯ আৰু মৌচিৰ বিধানৰ দ্বাৰাই
যি দৈৰ্ঘ্যৰ পৰা আপোনালোকে ন্যায়তা প্ৰদান কৰিব পৰা নাই; সেই
আটাই দোৰৰ পৰা যুচৰ বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই সকলোৰে মুক্ত হয়, ইয়াক
আপোনালোকে জানি লওঁক। ৪০ এতেকে সাৰধান হওক, যাতে কোনো
ভাৰবাদী সকলৰ পুতৰকত লিখা এই বাক্য মতে আপোনালোকলৈ মেন
নথটে, ভাৰবাদী সকলে কৈছে - ৪১ ‘হে হেয়জানকাৰী সকল, তোমালোকে
চোৱা, বিস্ময় মানা, আৰু অৰ্থাৎ হোৱা; এনে কৰ্ম মই তোমালোকৰ
দিনত কৰিম, কিয়নো যি কৰ্মৰ বিৱৰণ কোনোৱে তোমালোকক কলেও,
তোমালোকে সেই বিৱৰণ কোনোমতে বিশ্বাস নকৰিবা।’ ৪২ পাছত পৌল
আৰু বাৰ্গৰা ওলাই যাবলৈ ধৰোতে, মানুহৰোৰে নিবেদন কৰি ক’লে,
“আহা বিশ্বাম-বাৰতো এইদেৱে প্ৰচাৰ কৰা হওকা।” ৪৩ তেও়িয়া নাম-ঘৰৰ
সমাজ ভঙ্গিলত, অনেক ইহুদী আৰু ইহুদী ধৰ্ম লোৱা ভক্ত সকলে পৌল
আৰু বাৰ্গৰীক অনুসৰণ কৰিলো, তাতে তেওঁলোকৰ সৈতে কথা-বতৰা হৈ,
ইশ্শৰৰ অনুগ্ৰহত খিৰ হৈ থাকিবলৈ তেওঁলোকক উদগণি দিলো। ৪৪ তাৰ
পাছৰ বিশ্বামবাৰত নগৰৰ প্ৰায় সকলো মানুহে ইশ্শৰৰ বাক্য শুনিবলৈ
গোট খালো। ৪৫ কিন্তু ইহুদী সকলে লোক সকলক দেখি, ইশ্শৰে পুৰ হৈ
নিন্দা কৰি কৰি পৌলে কোৱা কথা অৰমানান কৰিলো। ৪৬ তাতে পৌল
আৰু বাৰ্গৰাই সাহসেৰে কলে, “প্ৰথমতে আপোনালোক ইশ্শৰৰ বাক্য
কোৱা উচিত আছিলা কিন্তু আপোনালোকে নিজকে দুৰ কৰি অনন্ত জীৱনৰ
অযোগ্য দেখুৱালো, সেয়ে চাওক, আমি আনা-ইহুদী লোক সকলৰ মাজলৈ
যুবলিলো। (aiónios g166) ৪৭ কিয়নো প্ৰভুৰে আমাৰ এনে আজ্ঞা দিলে,
‘তোমাক মই আনা-ইহুদী সোকৰ পোহৰ কৰি থলোঁ, মেন তুমি জগতৰ
সীমালৈকে পৰিবাগশৰূ হোৱা।’ ৪৮ আনা-ইহুদী লোকে ইয়াকে শুনি
অনন্দিত হৈ ইশ্শৰৰ বাক্যৰ প্ৰশংসা কৰিলো। যি সকলক অনন্ত জীৱন
পালৈ নিৰূপিত আছিল, সেই সকলোৱে বিশ্বাস কৰিলো। (aiónios g166)
৪৯ এইদেৱে প্ৰভুৰ বাক্য সেই শঠীৰ গোটেই অঞ্চলত বিয়পি গ'লা। ৫০
কিন্তু ইহুদী সকলে, ভক্ত দণ্ড মহিলা সকলক আৰু নগৰৰ প্ৰধান লোকক
উচ্চাই, পৌল আৰু বাৰ্গৰীক তাড়না কৰি, তেওঁলোকৰ সীমাৰ পৰা
খেদাই দিলো। ৫১ তাতে তেওঁলোকে ভৱিৰ ধূলি সিঁহত অহিতে জোকাৰি
পেলাই, ইকনিয়া নগৰবলৈ গ'লা। ৫২ আৰু শিষ্য সকল আনন্দেৰে আৰু
পৰিত আপোনালোক পৰিপৰ্ণ ক'লো।

ଲକ୍ଷଣ ଆରୁ ପାରାକ୍ରମ କାର୍ଯ୍ୟ କରି, ତେଓର ଅନୁଗ୍ରହ ବାକ୍ୟର ସାଙ୍କ୍ୟ ଦିଲେ । ୪ ତାତେ ନଗରର ଲୋକ ସକଳର ମାଜତ ଦୂଟା ଦଲ ହଲୁ; ଏଟା ଦଲେ ଇହନ୍ଦୀ ସକଳର ଆରୁ ଆନଟୋ ଦଲେ ପାଁଚିନ୍ ସକଳର ପକ୍ଷ ଲାଲେ । ୫ ପାଛତ ଅନା-ଇହନ୍ଦୀ ଆରୁ ଇହନ୍ଦୀ ସକଳେ ନିଜର ଅଧିକାରୀ ସକଳର ସୈତେ ଲଗ ହେ ପୌଲ ଆରୁ ବାର୍ଣ୍ଣବାକ ଅପମାନ କରିବିଲେ ଆରୁ ଶିଳ ଦଲିଯାଇ ମାରିବାଟିମୁଁ ଶ୍ଵର୍ଦ୍ଧମ୍ବନ୍ତ କରିଲେ । ୬ କିନ୍ତୁ ପୌଲ ଆରୁ ବାର୍ଣ୍ଣବାଇ ଏହି ବିଷୟେ ଜାନିବିଲେ ଶୋରାତ ଲୁକାଯନିଆ ଦେଶର ଲୁତ୍ରା ଓ ଦର୍ବି ନଗର ଆରୁ ତାର ଓଚ୍ଚ-ପାଜରର ଅଞ୍ଚଳିଲେ ପଲାଇ ଗଲ । ୭ ତେଓଲୋକେ ମେହି ଠାଇବେରତୋ ଶ୍ଵରାର୍ତ୍ତ ପ୍ରାଚାର କରିଲେ । ୮ ଲୁତ୍ରା ନଗରତ ଭରିବ ବଳ ନୋହୋରା, କେତ୍ଯାଓ ଖୋଜ ନକ୍ତା ଓ ପେଜାରେ ପରା ଖୋବା ଲୋକ ଏଜନ ବହି ଆହିଲ ଆରୁ ୯ ତେଓ ପୌଲର କଥାବୋର ଶୁଣି ଆହିଲ । ପୌଲେ ତେଓର ଫଳେ ଏକେଥେ ଢାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ ଲୋକ ଜନର ସୁନ୍ଦର ହବର ବାବେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଛେ । ୧୦ ପୌଲେ ତେତ୍ୟା ବର ମାତ୍ରେ ଲୋକ ଜନକ କ'ଲେ, “ତୁମି ତୋମର ଦୁଇ ଭରିତ ଭବ ଦି ଥିଥ୍ ହୋରା” ତାତେ ମାନୁହ ଜନ ଲାଫ ମରି ଉଠିଲ ଆରୁ ହୋଜକଟିକ୍ ଫୁରିବିଲେ ଧରିଲେ । ୧୧ ପୌଲେ କବା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ମେତ୍ୟା ଲୋକ ସକଳେ ଦେଖା ପାଲେ, ତେଓଲୋକେ ଲୁକାଯନିଆ ଭାଷାତ ଉଚ୍ଚବସ୍ତରେ କରିଲେ ଧରିଲେ, “ମାନୁହର ବୁଝ ଲୈ ଦେରତାବୋର ଆମର ମାଜତ ଅରାଟିର୍ବ ହେଛେ” । ୧୨ ତେଓଲୋକେ ବାର୍ଣ୍ଣବାକ “ଜୀଉଚ” ଆରୁ ପୌଲ ଯିହେତୁ ପ୍ରଥମ ବନ୍ତା ଆହିଲ, ଦେଇଯେ ତେଓକୁ “ହେରମେନାଚ” ବୁଲି କବିଲେ ଧରିଲେ । ୧୩ ନଗରର ଠିକ ବାହିରେ ଜୀଉଚର ଯି ମନ୍ଦିର ଆହିଲ, ତାର ପୁରୋହିତେ କେହିଟାମାନ ଘାତ ଗୁରୁ ଫୁଲର ମାଳା ଲୈ ନଗରର ଦୂରାମୟଥାଲେ ଆହିଲ; ପୁରୋହିତ ଆରୁ ମାନୁହବୋବେ ସେଇବୋର ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବିଲେ ବିଚାରିଲେ । ୧୪ କିନ୍ତୁ ପାଁଚିନ୍ ବାର୍ଣ୍ଣବାକ ଆରୁ ପୌଲେ ମେତ୍ୟା ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ, ତେତ୍ୟା ଲୋକ କରିଲେ ବାହିରେ ଲୈ ଲୋକ ସକଳକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କବି ତିଏବି କ'ଲେ, ୧୫ “ବୈଜ୍ଞାନିକ, ଆପୋନାଲୋକର ଦେବ ସକଳୋ ମାନୁତର କବିର ପରା ସାଧାରଣ ମାନୁହ । ଆମି ଆପୋନାଲୋକର ଶ୍ଵରାର୍ତ୍ତ ଶୁନାବେ ଆହିଛୁ । ଏହି ଅମା ବିଷୟବୋର ତଥ୍ୟଗ କବି, ଯି ଜନ ଦ୍ୱାରେ ସର୍ବ, ପୃଷ୍ଠାରୀ, ଶମ୍ଭୁ ଆରୁ ତାର ମାଜତ ଥକା ସକଳୋକେ ଭଜନ କରିଲେ, ସେଇ ଜନ ଜୀବିତ ଦ୍ୱାରେ ଆପୋନାଲୋକ ଘ୍ରାଵି ଆହିବ ଲାଗେ । ୧୬ ଅତୀତତ ତେଓ ସକଳୋ ଜାତିକ ନିଜର ଇଚ୍ଛନ୍ମୂଳରେ ଚଲିବିଲେ ଦିଲିଛି । ୧୭ କିନ୍ତୁ ତଥାପି ତେଓ ନିଜର ବିଷୟେ ପ୍ରମାଣ ନିଦିଯାଇକେ ନାଥାକିଲି । ତେଓ ସକଳୋରେ ମେଲିବି କରେ । ତେଓ ଆକାଶର ପରା ବରସୁନ୍ ଆରୁ ବିଭିନ୍ନ ଝାତୁତ ଶଶ ଦିଯି । ତେଓ ଆପୋନାଲୋକିଲେ ଆହାର ଯୋଗ୍ୟ ଆରୁ ଆପୋନାଲୋକର ହଦ୍ୟ ଆନନ୍ଦରେ ପ୍ରମଣ କରେ । ୧୮ ଏହିବେର କଥା କୈ ପୌଲ ଆରୁ ବାର୍ଣ୍ଣବାଇ ତେଓଲୋକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କବାର ପରା ଲୋକ ସକଳକ କୌନ୍ତେ ମତରେ ବାଧା ଦି ବାଧିଲେ । ୧୯ ଇଯାର ପାଛତ ଆନ୍ତିର୍ଯ୍ୟା ଆରୁ ଇକନିଯର ପରା କେଇଜନମାନ ଇହନ୍ଦୀ ଲୋକ ଆହି ତାତ ଥକା ଲୋକ ସକଳକ ପ୍ରୋର୍ଚିତ କବାତ ମାନୁହବୋବେ ପୌଲିଲେ ଶିଳ ଦଲିଯାଲେ ଆରୁ ପାଛତ ତେଓ ମରିଲ ବୁଲି ଭାବି ତେଓକ ନଗରର ବାହିରେ ଚୋରାଇ ଲୈ ଗଲ । ୨୦ କିନ୍ତୁ ଶିର୍ଯ୍ୟ ସକଳ ଆହି ତେଓକ ଆଗ୍ରହି ଧରି ଥିଥ୍ ହଲୁ ଆରୁ ତାର ପାଛତ ତେଓ ଉତ୍ତି ପୁନର ନଗରିଲେ ଗଲ । ପିଛିଦିନା ପୌଲ, ବାର୍ଣ୍ଣବାରେ ସେତେ ଦର୍ବି ନଗରିଲେ ଗଲ । ୨୧ ସେଇ ନଗରତ ତେଓଲୋକେ ଶୁଭାର୍ତ୍ତ ପ୍ରାଚାର କରିଲେ ଆରୁ ବହ ଲୋକ ଯୌଚିର ଶିର୍ଯ୍ୟ ହଲ । ପୁନର ତେଓଲୋକ ଲୁତ୍ରା, ଇକନିଯ ଆରୁ ଆନ୍ତିର୍ଯ୍ୟା ପ୍ରାର୍ଥନା ଆରୁ ଉପବାସେରେ ସୈତେ ପ୍ରତ୍ୟେକଟୋ ବିଶ୍ୱାସୀ ମଞ୍ଗୁଲିତ ଶିର୍ଯ୍ୟ ସକଳର କାବରେ ପରିଚାରକ ସକଳକ ମନୋନିତ କରିଲେ ଆରୁ ଯି ଜନ ପ୍ରଭୁତ ତେଓଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ ଥାପନ କରିଲେ, ତେଓର ହାତତ ତେଓଲୋକ ସଂପି ଦିଲେ । ୨୪ ଇଯାର ପାଛତ ତେଓଲୋକ ପିଚିଦିଯା ପ୍ରଦେଶର ମାଜେଦି ପାଞ୍ଚଶିଲ୍ଲୀଯିଲେ ଆହିଲ । ୨୫ ତେଓଲୋକେ ପରିଗତ ବାକ୍ୟ ପ୍ରାଚାର କରି ଆତମିଲ୍ଲୀଯିଲେ ଆହିଲ । ସେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ତେଓଲୋକେ ଏହି ନଗରତେ ତେଓଲୋକକ ଦ୍ୱାରେ ପ୍ରମାଣ କରିଲେ । ୨୬ ତାର ପରା ପୌଲ ଆରୁ ବାର୍ଣ୍ଣବାଇ ଜାହାଜେରେ ଆନ୍ତିର୍ଯ୍ୟା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଲେ । ୨୭ ଆନ୍ତିର୍ଯ୍ୟା ପ୍ରାର୍ଥନା ପାଛତ ତେଓଲୋକେ ମଞ୍ଗୁଲିର ବିଶ୍ୱାସୀ ସକଳକ ଏକତ୍ରିତ କରିଲେ । ଦ୍ୱାରେ ତେଓଲୋକିଲେ ଯି କି କରିଲେ ଆରୁ

কেনেকৈ তেওঁ অনা-ইহুদী সকললৈ বিশ্বাসৰ দুৱাৰ মুকলি কৰি দিলে, সেই সকলো কথা বিৰবি ক'লে। ২৪ তাৰ পাছত পৌল আৰু বাৰ্গৰো শিষ্য সকলৰ সৈতে সেই ঠাইত ভালমেন দিনলৈ থাকিল।

১৫ যিহুদা প্ৰদেশৰ পৰা কেইজনমান লোক আহি বিশ্বাসী ভাই সকলক

এই শিক্ষা দিলে যে, “মোচিৰ বিধান অনুসাৰে চূৰ্ণৎ কাৰ্য নকৰিলে, আপোনালোকে উদ্বাৰ নাপাৰ।” ২ পৌল আৰু বাৰ্গৰোই এই শিক্ষাৰ বিৰোধিতা কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজত তৰ্ক-বিতৰ্ক হল। পাছত ভাই সকলে সিদ্ধান্ত ললে যে, এই বিষয়ৰ মীমাংসাৰ কাৰণে পৌল, বাৰ্গৰো আৰু আন কেইজনমান বিচূলেমত থকা পাঁচনি আৰু পৰিচাৰক সকলৰ ওচৰলৈ যাওঁক। ৩ এই সিদ্ধান্তৰে মণ্ডলীয়ে তেওঁলোক বিচূলেমলৈ পঠাই দিলে তেওঁলোকে কৈমীকীয়া আৰু চুমৰীয়া দেশৰ মাজেদি গল আৰু আন-ইহুদী সকল যে শ্ৰীষ্ট বিশ্বাসী হৈছে, সেই বিষয়ে মোখ্যা কৰিলে। এনেদৰে তেওঁলোকে বিশ্বাসী ভাই সকলক অতি আনন্দিত কৰিলে ৪ পাছত তেওঁলোক যেতিয়া বিচূলেম পায়াই, তেতিয়া মণ্ডলী, পাঁচনি আৰু পৰিচাৰক সকলে তেওঁলোকক আদৰণি জনালে। ইশ্বৰে তেওঁলোকৰ লগত থাকি যি যি কৰিলে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে সকলো কথা জনালে। ৫ কিন্তু যবীচী সকলৰ মাজৰ পৰা আহা কেইগৰাকীয়ান বিশ্বাসী থিয় হল আৰু ক'লে, “অনা-ইহুদী বিশ্বাসী সকলৰ চূৰ্ণৎ কৰা আৱশ্যক আৰু মোচিৰ বিধান পালন কৰিবলৈ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিয়া হওক।” ৬ পাছত পাঁচনি আৰু পৰিচাৰক সকলে এই বিষয়ে আলোচনা কৰিবলৈ একগোটে হল। ৭ বৰ সময় ধৰি হোৱা তৰ্ক-বিতৰ্ক পাছত পিতৰে উঠি তেওঁলোকক ক'লে, “ভাই সকল আপোনালোকে জানে যে, অনেক দিনৰ আগোয়ে দুশ্বৰে আপোনালোকৰ মাজত মোক মনোনীত কৰিছিল যেন অনা-ইহুদী লোকে মোৰ মুখেৰে শুভাৰ্তাৰ বাক্য শুনি বিশ্বাস কৰে। ৮ দুশ্বৰে সকলোৰে হৃদয় জানে। তেওঁ আমাক যেনেকৈ পৰিত্ব আত্মা দান কৰিছিল, অনা-ইহুদী সকলকো সেইদৰে পৰিত্ব আত্মা দান কৰি তেওঁলোকলৈ সাক্ষাৎ দিছিল। ৯ আমাৰ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত দুশ্বৰে বিবেচনা কৰি একো পক্ষপাত নকৰিলে, বৰঞ্চ বিশ্বাস কৰাৰ পাছত তেওঁলোকৰ হৃদয় দুশ্বৰে শুচি কৰিলে। ১০ গতিকে, আমাৰ পিতৰপুৰুষ আৰু আমি যি যুৱালিং বোজা বৰ পৰা নাই, সেই বোজা অনা-ইহুদী শিষ্য সকলৰ কাঙাত তুলি দি এতিয়া আপোনালোকে কিয় দুশ্বৰ পৰীক্ষা কৰিছে? ১১ কিন্তু আমি বিশ্বাস কৰোঁ যে, তেওঁলোকেও আমাৰ দৰেই প্ৰভু যুৰীচৰ অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই পৰিব্ৰান্ন লাভ কৰিব।” ১২ তেতিয়া সকলো মানুহ নীৰৰ হৈ গ'ল আৰু বাৰ্গৰো আৰু পৌলৰ যোগেদি অনা-ইহুদী সকলৰ মাজত দুশ্বৰে যি আচাৰিত কৰ্ম আৰু চিন দেখুৱালে, সেই সকলো ঘটনা মানুহৰেৰে তেওঁলোকৰ পৰা শুনিলে। ১৩ তেওঁলোকে কথা কৈশে কৰাৰ পাছত যাকোৱে কৰিলে আৰস্ত কৰিলে, “ভাই সকল, মোৰ কথা শুনক। ১৪ চিমোন পিতৰে ক'লে, কেনেকৈ দুশ্বৰে প্ৰথমবাৰৰ বাবে অনা-ইহুদী সকলৰ প্ৰেম কৰিলে আৰু নিজৰ নামৰ কাৰণে অনা-ইহুদী সকলৰ মাজৰ পৰা কিছুলোকক প্ৰহণ কৰিলে। ১৫ এই বিষয়ত ভাৰবাদী সকলৰ কথাবোঁ মিল আছে, যেনেকৈ লিখা আছে: ১৬ এইবোৰ পাছত মই উলটি আহিম, দায়ুদৰ ভাতি যোৱা পঁজা মই পুনৰায় গঢ়িম মই তাৰ ভগ্নাশেষ পুনৰ নিম্নাং কৰি থিক কৰিম, ১৭ যাতে মানৰ জাতিৰ অৱশিষ্ট অংশই প্ৰত্ৰু অত্বেষণ কৰিব পাৰে; মোৰ নামেৰে আমন্ত্ৰিত সকলো অনা-ইহুদী ও ইহুদী অস্তুৰ্ভৰ। ১৮ যি জন প্ৰত্ৰুৰে পূৰ্বে এই বিষয়ৰেৰ জনাইছিল, তেওঁ এই কথা কৈকৈ” (aión g165) ১৯ এই কাৰণে মোৰ বিচাৰ এই যে, যি সকল অনা-ইহুদী লোক দুশ্বৰলৈ স্বীকৃছে; আমি তেওঁলোকক কষ্ট দিয়া উচিত নহয়। ২০ বৰং আমি তেওঁলোকলৈ এই কথা লিখি জনাওঁ যে, তেওঁলোকে মেন মুৰি পূজা বিষয়ক কোনো অশুচিত, ব্যভিচাৰ আৰু টেউ চেপি মৰা প্ৰাণীৰ মাঝস আৰু তেজ খোৱা, এই সকলোৰেৰ পৰা প্ৰথকে থাকে। ২১ কিয়নো পূৰ্বকালেৰে পৰা প্রত্যেক নগৰতে মোচিৰ বিধান প্ৰাচাৰ কৰা লোক সকল আছে আৰু প্রত্যেক বিশ্বাসৰাবে ইহুদী সকলৰ নাম-ঘৰত তেওঁলোকে সেইবোৰ পঢ়ে। ২২ তেতিয়া গোটেই মণ্ডলীৰ সৈতে পাঁচনি আৰু পৰিচাৰক সকলো যাকোৰ কথাত সমৰ্থন দিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা যিহুদা

আৰু চীল, নামৰ মণ্ডলীৰ দুজন নেতাক মনোনীত কৰি পৌল আৰু বাৰ্গৰোৰ লগত অস্তিয়াখিয়ালৈ পঠাইলৈ ঠিক কৰিলে। এই যিহুদাক বাৰ্গৰোৰ বুলিও মতা হয়। ২৩ তেওঁলোকৰ হাতত এইদৰে এখন পত্ৰ লিখি পঠাইলৈ: “আস্তিয়াখিয়া, চিবিয়া আৰু কিলিকিয়াৰ অনা-ইহুদী বিশ্বাসী ভাই সকলৰ সমীপলৈ পাঁচনি, পৰিচাৰক আৰু বিশ্বাসী ভাই সকলৰ শুভেচ্ছা। ২৪ আমি শুনিবলৈ পাইছো যে, আমাৰ মাজৰ পৰা গৈ কেইজনমান লোকে আমাৰ আজ্ঞাৰ অবিহনে আপোনালোক শিক্ষা দিন অস্তিৰ কৰিছে আৰু আপোনালোক নানা সমস্যাৰ মাজত পেলাইছে। ২৫ সেয়েহে আমি কেইজনমানক মনোনীত কৰিবলৈ একমত হলো আৰু তেওঁলোক আমাৰ প্ৰিয় ভাই বাৰ্গৰো আৰু পৌলৰ সৈতে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠালোঁ।

২৬ পৌল আৰু বাৰ্গৰোৰ মণ্ডলীয়ে তেওঁলোক বিচূলেমলৈ পঠাই দিলে তেওঁলোকে কৈমীকীয়া আৰু চুমৰীয়া দেশৰ মাজেদি গল আৰু আন-ইহুদী সকল যে শ্ৰীষ্ট বিশ্বাসী হৈছে, সেই বিষয়ে মোখ্যা কৰিলে। এনেদৰে তেওঁলোকে বিশ্বাসী ভাই সকলক অতি আনন্দিত কৰিলে ৪ পাছত তেওঁলোক যেতিয়া বিচূলেম পায়াই, তেতিয়া মণ্ডলী, পাঁচনি আৰু পৰিচাৰক সকলে তেওঁলোকক আদৰণি জনালে। ইশ্বৰে তেওঁলোকৰ লগত থাকি যি যি কৰিলে, সেই বিষয়ে মোখ্যা কৰিলে। ৫ কিন্তু যবীচী সকলৰ মাজৰ পৰা আহা কেইগৰাকীয়ান বিশ্বাসী থিয় হল আৰু ক'লে, “অনা-ইহুদী বিশ্বাসী সকলৰ চূৰ্ণৎ কৰা আৱশ্যক আৰু মোচিৰ বিধান পালন কৰিবলৈ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিয়া হওক।” ৬ পাছত পাঁচনি আৰু পৰিচাৰক সকলে এই বিষয়ে আলোচনা কৰিবলৈ একগোটে হল। ৭ বৰ সময় ধৰি হোৱা তৰ্ক-বিতৰ্ক পাছত পিতৰে উঠি তেওঁলোকক ক'লে,

“ভাই সকল আপোনালোকে জানে যে, অনেক দিনৰ আগোয়ে দুশ্বৰে আপোনালোকৰ মাজত মোক মনোনীত কৰিছিল যেন অনা-ইহুদী লোকৰ ওপৰাক পঠাই দিয়া পাছত তেওঁলোক আস্তিয়াখিয়ালৈ গল। তাতে তেওঁলোকে লোক সকলক একত্ৰিত কৰি চিঠি খন দিলে।

৩১ পাছত লোক সকলে চিঠি খন পঢ়ি উৎসাহিত হৈ আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে। ৩২ যিহুদা আৰু চীল নিজেও ভাৰবাদী হোৱাত তেওঁলোকে বহুতো কথাৰে ভাই সকলক উৎসাহ দি শক্তি যোগালে। ৩৩ এইদৰে যিহুদা আৰু চীল কিছুদিন তাত থকাৰ পাছত তেওঁলোকক পঠোৱা লোক সকলৰ ওচৰলৈ উলটি যাবাৰ কাৰণে ভাই সকলৰ পৰা বুশুলে বিদায় ললে। ৩৫ কিন্তু পৌল আৰু বাৰ্গৰো আস্তিয়াখিয়াতে থাকিল। তেওঁলোকে আন আন লোকেৰে সৈতে প্ৰভুৰ বাক্যৰ পৰা উপদেশ দি প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে। ৩৬ কিছুদিনৰ পাছত পৌলে বাৰ্গৰোক ক'লে, “বলা, যিবোৰ নগৰত আমি প্ৰভুৰ বাক্য শোখাৰ কৰিছিলো, সেই ঠাইবোৰলৈ আমি এতিয়া উভতি যাও আৰু ভাই সকলক দেখা কৰো; তাতে তেওঁলোক কেনে আছে তাক চাঁওগো।” ৩৭ তেতিয়া বাৰ্গৰোই তেওঁলোকৰ লগত যোহনকো নিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে। এই যোহনক মাৰ্ক বুলিও মতা হয়। ৩৮ কিন্তু পৌলে ভাৰিলে, মাৰ্কক লগত নিয়াটো ভাল নহ'ব, কাৰণ পাম্ফুলিয়াত মাৰ্কে তেওঁলোকৰ লগ এৰি উভতি গৈছিল। পাছত তেওঁলোকৰ লগত কাম কৰিবলৈ নগ'ল। ৩৯ তাৰ ফলত তেওঁলোক দুয়োৰে মাজত মত বিৰোধ হল। পাছত পৰম্পৰে পৃথক হৈ গ'ল। বাৰ্গৰোই মাৰ্কক লগত লৈ জাহাজেৰে কুপ দীপলৈ যাতা কৰিলে। ৪০ কিন্তু পৌলে চীলক মনোনীত কৰিলে আৰু ভাই সকলে তেওঁক প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহৰ হাতত তুলি দিলে। পাছত তেওঁলোক তাৰ পৰা ওলাই গ'ল। ৪১ পৌলে চিবিয়া আৰু কিলিকিয়া দেশৰ মাজেদি গৈ মণ্ডলী সমূহক অধিক শক্তিশালী কৰিলে।

১৬ তাৰ পাছত পৌল দৰ্বী আৰু লুক্সা চহৰলৈ গ'ল। তাতে তীমথিয় নামৰ এজন শ্ৰীষ্ট শিষ্য আছিল। তীমথিয়ৰ মাত্ আছিল এগৰাকী যিহুদী শ্ৰীষ্ট বিশ্বাসীনী মহিলা আৰু পিতৃ শ্ৰীক লোক আছিল। ২ লুক্সা আৰু ইকনিয় চহৰে ভাই সকলে তীমথিয়ৰ অতি প্ৰশংসন কৰিছিল।

৩ পৌলে যাত্রাত তীমথিয়ৰেৰ নিজৰ লগত লৈ যাবলৈ বিচাৰিলে আৰু সেয়ে তেওঁক চূৰ্ণৎ কৰালে; কাৰণ সেই অঞ্চলবোৰত ইহুদী লোক আছিল আৰু তেওঁলোকে তীমথিয়ৰ পিতৃ শ্ৰীক জাতিৰ বুলি জনিছিল। ৪ পাছত তেওঁলোক নগৰবাদীৰ মাজেদি যাওতে বিচূলেমত পাঁচনি আৰু পৰিচাৰক সকলে লিখি দিয়া নিৰ্দেশনাবেৰ পালন কৰিবলৈ মণ্ডলীবোৰক জনালে। ৫ এইদৰে মণ্ডলীবোৰ বিশ্বাসত দৃঢ় কৈ দিনে লেখত বৃদ্ধি পাৰলৈ ধৰিলে। ৬ পৰিত্ব আত্মাই পৌল আৰু তেওঁৰ সংগী সকলক এচিয়া দেশত বাক্য প্ৰচাৰ কৰিবলৈ বাধা দিলে, তেতিয়া তেওঁলোক কৃষ্ণগীয়া আৰু গালাতীয়াৰ অঞ্চলবোৰ মাজেদি গ'ল। ৭ আৰু মুচিয়াৰ

সীমান্ত অঞ্চলত আহি তেওঁলোকে বিথুনিয়া গাঁওলৈ যাবৰ বাবে চেষ্টা কৰিলে, কিন্তু প্রভু যীচূ আত্মাই তেওঁলোকক যাবলৈ নিদিলে। ৮ সেয়েহে, তেওঁলোকে মুচিয়া পাৰ হৈ ত্ৰোৱা নগৰলৈ শুটি গ'ল। ৯ নিশা পৌলে এটা দৰ্শন দেখিল যে, এজন মাকিদনিয়া মানুহে থিয় হৈ তেওঁক মিনতি কৰি কৈছে “মাকিদনিয়ালৈ আহি আমাক সহায় কৰা।” ১০ পৌলে এই দৰ্শন পোৱাৰ পাছত আমি শীঘ্ৰেই মাকিদনিয়ালৈ যাবৰ কাৰণে প্ৰস্তুত হ'লো। কাৰণ, আমি বুজি পালোঁ যে মাকিদনিয়াৰ লোক সকলৰ আগত শৰ্দৰ্বাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবৰ বাবে দৈশ্ব্যৰ আমাক মাতিছে। ১১ পাছত ত্ৰোৱা এবি আমি জাহাজেৰে পোনে পোনে চামথাকীলৈ গলো আৰু পিছদিনা নিয়াপলি নগৰলৈ আহিলোঁ। ১২ তাৰ পৰা আমি মাকিদনিয়াৰ ফিলিপী নগৰলৈ গলোঁ। ফিলিপী নগৰ খন সেই এলোকাৰ এখন উল্লেখনীয় নগৰ আৰু ই এক ৰোমান উপনিৰেশ। আমি এই নগৰত বহু দিন থাকিলোঁ। ১৩ বিশ্বামৰাৰে আমি নগৰৰ দুৱাৰৰ বাহিৰেনি নদীৰ কাষলৈ গলো; ভাৰিছিলো, তাত নিষ্য প্ৰাণনা কৰিবৰ বাবে ঠাই আছো তাতে যি মহিলা সকল আহি একেলগে মিলিত হৈছিল, পাছত আমি তেওঁলোকৰ কাষত বহি কথা কৰলৈ ধৰিলোঁ। ১৪ সেই মহিলা সকলৰ মাজত থৃয়াতীৰা চহৰৰ দৈশ্ব্যৰ উপাসনা কৰা লুদীয়া নামৰ এগৰাকী মহিলাও আছিল আৰু তেওঁ বেঙ্গলীয়া কাপোৰ ব্যৱসায় কৰিছিল। তেওঁ আমাৰ কথা শুনি আছিল। তাতে পৌলে যি কথা কৈ আছিল, সেই কথা মন দি শুণিবলৈ প্ৰভুৰে লুদীয়াৰ হদয় মুকলি কৰিলে। ১৫ তাতে লুদীয়া আৰু পৰিয়ালৰ সকলোৱে বাণিষ্ঠা ললে আৰু আমাক অনুৰোধ কৰি ক'লে, “যদিহে মোক আপোনালোকে প্ৰত্ৰ বিশ্বসকাৰিবী বুলি বিচেচনা কৰে তেনেহলে মোৰ ঘৰত আহি থাককহি।” এইদৰে তেওঁ আমাক বৰকে জোৰ কৰিলে। ১৬ এদিন আমি তেওঁয়া প্ৰাণনাৰ ঠাইলৈ গৈ আছিলোঁ, তেওঁয়া এক অশুচি আত্মাই লক্ষ্য এজনী অলপবয়সীয়া হোৱলী আমাৰ আগত আহি উপস্থিত হ'ল। অশুচি আত্মাৰ প্ৰভাৱত তাই ভাৰ্যতত কথা কৰ পাৰিছিল আৰু এনেদেৰ তাই মালিকবোৰক বহু লাভতাম কৰিছিল। ১৭ এই হোৱলী জনীয়ে পৌল আৰু আমাৰ পিছে পিছে আহিল আৰু উচ্চস্বৰে ক'লে “এই মানুহৰোৰ সৰ্বোপৰি দৈশ্ব্যৰ দাস। তেওঁলোকে পৰিব্ৰান্তৰ পথৰ বিষয়ে আপোনালোকৰ আগত যোৰ্যা কৰিছে।” ১৮ এইদৰে তাই ভালোমান দিনলৈকে কৈ আছিল। শেষত পৌলে বিৰক্ত হৈ, পিছলে ঘৃবি সেই আত্মাক ক'লে, “মই তোক যীচূ শ্ৰীষ্টৰ নামত আজ্ঞা দিছোঁ, তাইৰ পৰা বাহিৰ ওলা।” তেওঁয়া লংগে লংগে সেই ভূতৰ আত্মা বাহিৰ ওলাই গ'ল। ১৯ তাৰ পাছত তাইৰ মালিকবোৰে যেতিয়া দেখিল যে, তেওঁলোকৰ লাভতৰ আশা নোহোৱা হ'ল, তেওঁয়া তেওঁলোকে পৌল আৰু চীলক ধৰি চেঁচাবাই বজাৰলোকে আনি শাসনকৰ্তা জনৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। ২০ তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ শাসনকৰ্তা সকলৰ ওচৰলৈ নি ক'লে, “এইলোক ইহুদী মানুহ আৰু আমাৰ নগৰত এওঁলোকে গণপোল আৰস্ত কৰিছে। ২১ এওঁলোকে এমেবোৰ শিক্ষা দিছে, যিবোৰ ৰোমান নাগৰিক হিচাপে প্ৰহণ কৰা বা পালন কৰা আমাৰ কাৰণে নীতি বিৰুদ্ধ।” ২২ তেওঁয়া আন জনতাৱ একেলগে পৌল আৰু চীলক বিৰুদ্ধে থিয় হ'ল। শাসনকৰ্তা সকলে পৌল আৰু চীলক কাপোৰ ফালি সিঁহতক বেতোৰে কোৱাৰলৈ আদেশ দিলে। ২৩ অতিকৰ মাৰধৰ কৰাৰ পাছত তেওঁলোকৰ বন্দীশালত সুমুৰাই থলে আৰু কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষক কঢ়া পহৰা দিবলৈ আদেশ দিলে। ২৪ কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষই এই আদেশ পাই পৌল আৰু চীলক জেলৰ ভতৰ কক্ষলৈ নি কঢ়াৰ বৈৰিত তেওঁলোকৰ ভিৰি আৰদ্ধ কৰি বাদি থলে। ২৫ তেওঁয়া প্ৰায় মাজনিশা পৌল আৰু চীলক দৈশ্ব্যৰ উদ্দেশ্যে প্ৰাণনা কৰি স্কৃতি-গীত গাই আছিল। আন কয়লী সকলো তেওঁলোকে গোৱা স্কৃতি-গীত শুনি আছিল। ২৬ এই সময়তে হ'ল এক বৰ ভূমিকম্প হ'ল আৰু বন্দীশালৰ ভেত্তি পৰ্যন্ত কঁপি উঠিল। তেওঁয়া বন্দীশালৰ সকলো দুৱাৰ আৰু কয়লী সকলৰ শিকলিৰ বাক্ষবোৰ খোল থাই গ'ল। ২৭ কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষই টোপনিৰ পৰা সাৰ পাই কাৰাগাৰৰ দুৱাৰবোৰ মুকলি দেখি, নিজৰ তৰোৱাল উলিয়াই আত্মাত্মী হৰলৈ বিচাৰিলে। কয়লোন তেওঁ ভাৰিলো যে, কয়লীবোৰ পলাই গ'ল। ২৮ কিন্তু পৌলে চিঙ্গিৰি বৰ মাতৰেৰে ক'লে, “নিজৰ ক্ষতি নকৰিব। আমি সকলো ইয়াতে আছোঁ।” ২৯ তেওঁয়া

কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষই কাৰোবাৰ চাকি আনিবলৈ কৈ তিতৰলৈ দৌৰি গ'ল আৰু ভয়তে কঁপি কঁপি পৌল আৰু চীলক আগত উৰুৰি খাই পৰিল। ৩০ তেওঁলোকৰ বাহিৰলৈ আনি সুধিলে, “মহাশ্য সকল, পৰিব্ৰান্ত পাৰলৈ হ'লে মই কি কৰিব লাগিব?” ৩১ তেওঁলোকে ক'লে, “প্ৰভু যীচূত বিশ্বাস কৰক, তেওঁয়া আপুনি আৰু আপোনাৰ ঘৰৰ সকলোৱে পৰিব্ৰান্ত লাভ কৰিব।” ৩২ তেওঁলোকে তাৰ পাছত কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষই সেই নিশাই পৌল আৰু চীলক লৈ গৈ তেওঁলোকৰ আঘাতৰ ঠাইবোৰে ধুই দিলে আৰু তেওঁ সপৰিয়ালৈ তেওঁয়াই বাণিষ্ঠ গ্ৰহণ কৰিলে। ৩৪ তেওঁ পৌল আৰু চীলক নিজৰ ঘৰলৈ আনি খাৰলৈ দিলে আৰু পৰিয়ালৰ আটায়ে দৈশ্ব্যৰ বিশ্বাস কৰাত, তেওঁ সমস্ত পৰিয়ালৈ সৈতে অতিশয় আনন্দ কৰিলে। ৩৫ পিছদিনা পুৰা শাসনকৰ্তা সকলে পৰীয়া সকললৈ এই বাৰ্তা দি পঠালো, “সেই মানুহকেই ইজনক এৰি দিয়া।” ৩৬ কাৰাগাৰৰ অধ্যক্ষই সেই কথা পৌলক জনাই ক'লে, “শাসনকৰ্তা সকলে আপোনালোকক এৰি দিবৰ কাৰণে আমাৰ ওচলৈ বাৰ্তা পঠাইছে; গতিকে আপোনালোকক এতিয়া লওাই আহক আৰু শাস্তিৰে গুছি যাওক।” ৩৭ কিন্তু পৌলে তেওঁলোকৰক ক'লে, “আমি ৰোমান নাগৰিক; আমাক বিনা বিচাৰেৰে বাইজৰ আগত কোৱাই কাৰাৰদী কৰি থলো। এতিয়া তেওঁলোকে আমাক গোপনে এৰি দিব বিচাৰিষে নেকি? এইটো হ'ব নোৱাৰে। তেওঁলোক নিজে ইয়ালৈ আহি আমাক বাহিৰলৈ উলিয়াই নিব লাগিব।” ৩৮ পৰীয়া সকলে শাসনকৰ্তা সকলৰ ওচলৈ গৈ এই সহাদ পাই তেওঁলোকে পৌল আৰু চীলক ৰোমান লোক বুলি জানিলে আৰু তেওঁলোকে ভয় থলো। ৩৯ পাছত শাসনকৰ্তা সকলে আহি তেওঁলোকৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিলে আৰু বন্দীশালৰ পৰা বাহিৰলৈ আনি নগৰ এৰি যাবলৈ তেওঁলোকৰ অনুৰোধ কৰিলে। ৪০ পৌল আৰু চীল কাৰাগাৰৰ পৰা ওলাই লুদীয়াৰ ঘৰলৈ গ'ল। তাতে তেওঁলোক গৈ ভাই সকলৰ লগত দেখা হ'ল আৰু তেওঁলোকৰ উৎসাহ উদ্বৃত্তি দিলে। তাৰ পাছত পৌল আৰু চীলে নগৰ এৰি গুছি গ'ল।

১৭ ইয়াৰ পাছত তেওঁলোক আপিষ্ঠপলি আৰু আপল্লানিয়া নগৰৰ মাজেদি যিচলনীকি চহৰলৈ গ'ল। তাত ইহুদী সকলৰ এটা নাম-ঘৰ আছিল। ২ পৌলে তেওঁৰ নিয়ম অনুযায়ী ইহুদী সকলৰ নাম-ঘৰলৈ গ'ল আৰু একেৰাবে তিনিটা বিশ্বাম-বাৰত তেওঁলোকৰ সৈতে ধৰ্মবাস্তৰৰ পৰা যুক্তিৰে আলোচনা কৰিলে। ৩ তেওঁ শাস্ত্ৰীয় বচন মেলি ব্যাখ্যা কৰিলে যে, আৰ্�টী দুখভোগ কৰা আৰু মৃত্যুৰ পৰা পুণ্যজীৱিত হোৱাৰ প্ৰয়োজন আছিল। ৪ তেওঁ আৰু পৰীয়া ক'লে, “এই যি যীচূক মই আপোনালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰিছোঁ, সেই যীচূৰেই হৈছে ত্ৰীষ্ণ।” ৫ তাতে কিছুমান ইহুদীয়ে এই কথাত সম্বতি জনাই পৌল আৰু চীলক লগত যোগ দিলে। তাৰোপৰি অনেক দৈশ্ব্যতত্ত্ব গ্ৰীক আৰু গণ্য-মান্য মহিলা সকলকে ধৰি এক বৃহৎ দলে তেওঁলোকৰ লগত যোগ দিলে। ৫ কিন্তু বিশ্বাস নকৰা ইহুদী সকলে হিংসা কৰি বজাৰ অধ্যক্ষৰ পৰা কিছুমান দুষ্ট লোকক মতি আনি একগোট কৰিলে আৰু নগৰৰ মাজত গণপোল লগাই দিলে। পৌল আৰু চীলক বিচাৰি মানুহৰোৰ মাজলৈ নিবৰ বাবে তেওঁলোকে যাচোনৰ ঘৰ আক্ৰমণ কৰিলে। ৬ কিন্তু তাত তেওঁলোকৰ নাপাই যাচোন আৰু কেনো কেনো ভাইক টানি আনি চহৰৰ শাসনকৰ্তাৰ আগতোঁ লৈ গ'ল আৰু ত্ৰিশিৰি কৰিলৈ ধৰিলে, “যি লোক সকলে সমষ্টি পথিকী উলট-পালট কৰিবে, তেওঁলোক এতিয়া ইয়াতো উপস্থিত হৈছে, ৭ আৰু যাচোনে তেওঁলোকক আলহী কৰি বাথিষ্ঠে। এই লোক সকলে চীজাৰৰ আজ্ঞা অমান্য কৰি কৈ ফুৰিষে যে, যীচূ নামৰ অন এজন বেজা আছে।” ৮ এইবোৰ কথা শুনি সমবেত জনতা আৰু নগৰৰ শাসনকৰ্তা সকল উদ্বিগ্ন হৈ পৰিল। ৯ তেওঁলোকে যাচোন আৰু আন লোক সকলৰ পৰা জৰিমনা ললে আৰু জৰিমনা আদায় দিয়াৰ পাছত তেওঁলোকৰ যাবলৈ এৰি দিলে। ১০ সেই বাইতিয়েই ভাই সকলে পৌল আৰু চীলক বিবৰ্যালৈ পঠাই দিলে। সেই ঠাই পাই তেওঁলোক ইহুদী সকলৰ নাম-ঘৰলৈ গ'ল। ১১ যিচলনীকি লোক সকলতকে বিবৰ্যালৈ লোক সকল উদাৰ মনোভাৱাপন আছিল। তেওঁলোকে অতি আগহৰেৰ বাক্য শুনি

ग्रहण करिले आबू सत्याता जानिवले प्रतिदिने शास्त्रव बाकी अनुसन्धान करिले। १२ इयार फलत तेंड़लोकर माजर अनेके विश्वास करिले। एই विश्वासी सकलर माजत केहेजनमान प्रभावशाळी ग्रीक महिला आबू वहत पूर्वांश आहिले। १३ किन्तु पोले विरयाले आहि ईश्वरव बाकी प्रचार करि आहे बुली शुनिले पाई थिचलनीकीर इहृदी सकल सेई ठाईले आहि लोक सकलक उत्तेजित करिले। १४ भाइ सकले तेतियाई पलम नकरि पोलक सागरव टाईले पाठ्याई दिले; किन्तु चील आबू तीमथिय विवरायाते थाकिल। १५ यि सकल लोके पोलक लगत तैले गैले गेहिल, तेंड़लोके तेंड़क आधिनी चहरलै लै गैल आबू पोलक ताते एविले। पाछत तेंड़लोके पोलर परा चील आबू तीमथियर कावणे एই आदेशलै आहिल ये, तेंड़लोके येण अति सोनकाले पोलर लग लय। १६ आधिनी चहरत पोले चील आबू तीमथियर कावणे अपेक्षात थाकोते, सेई चहर मृत्तिरोबेरे पूर्ण है थका देखिले। ताते तेंड़व अन्तर-आत्मा अति व्याख्यित है उठिल। १७ सेयेहे तेंड़ इहृदी आबू ईश्वरक उपासना कर्वा ग्रीक सकलर लगत नाम-घरत युक्तिरे आलोचना करिले। वजार अख्लतो प्रतिदिने लग पोरा लोक सकलर लगत आलोचना करिले। १८ ताते इपिकूरी आबू स्तोयिकी दर्शन-शास्त्रव दर्शनिक केहेजनमाने पोलर लगत तर्क-युक्त लिण्ह इल। किहमाने क'ले, “एই जने वकवकाई कि कवलै विचारिष्य?” आन कोनोवाई क'ले, “इ देखिच्छे कोनोवाव विदेशी देवतावोरव कथा प्रचार कविष्य!” कावण पोले यीचु आबू तेंड़व पुनरुत्थानव विषयेहे कै आहिल। १९ तेंड़लोके पोलक धरि आयेपापगर सतलै नि सुरुदिले, “आपूनि एই यि नतुन शिक्षा दिले, सेईटो कि, सेई विषये आमि जानिव पार्हावे नी? २० कियानो आपूनि किछुमान अडूत कथा आमक शुनाइच्छे। गतिके एই कथावोरव अर्थ कि, सेई विषये आमि जानिव विचारोवा?” २१ आधिनीव लोक सकले आबू तात थका विदेशी सकलेव मात्र किछुमान नियत नतुन विषय लै आलोचना करि वा शुनि आजिर समय कटाय। २२ तेंडिया पोले आयेपापगर सतला माजत थिय है क'ले, “हे आधिनीव जनगण, महि देखिच्छे ये आपोनालोके सकलो फेक्षते अतिश्य धर्मगण मानूह। २३ कियानो महि घूर्णे फुरोते आबू आपोनालोके उपासना कर्वा बृश्वरोव लक्ष्य करोते, अदिनद ईश्वरलै बेदि बुली लिखा एटा बेदि देखा पालो। एतेके आपोनालोके नाजानिय जनव उपासना कविष्य, तेंडव सम्वदे महि आपोनालोकर उच्चरत प्रचार कविष्यहै। २४ ईश्वर, यि जन पृथिवी आबू तात थका सकलो बृश्वर सुष्टिकर्ता, तेंडव वर्ष आबू पृथिवीव गवावी। तेंडव मन्युष्यव हातेवे सजा मन्दिरत निवास नकरे। २५ मन्युष्यव हातव सेरो कार्य तेंडव प्रयोजन नाई। तेंडवतो एकोते अभाव नाई कावण तेंडव निजेहे सकलोके जीरव, निखास आबू आन सकलो दिये। २६ एजन मानूहव परा ईश्वरव समग्र मानव जाति सृष्टि करिले याते तेंडलोके गोटेहे पृथिवीते वसवास कविल पावे। ईश्वर, मानूहव वसवास कवि थाकिव परा ठाईव रीसा आबू निर्नावित काल ठिक करिले। २७ सेये, मानूहव ईश्वरक विचारिव लागे आबू विचारि येण शेषत तेंडव लग पाय। आचलते, तेंडव आमाव कावो परा दूर्बत नाई। २८ कियानो आमि तेंडवते जीवाई आच्छे, चला-फुरा कविष्यहै आबू आच्छे, येनेके आपोनालोकर कवि सकलर एजने कैके, ‘कावण आमि तेंडव सत्तनाव’। २९ आमि यदि ईश्वरव सत्तन हंड, तेनेहले मानूहव शिल्पकला आबू चित्तावे सजा सोग, बूप वा पाथरव मृत्तिर दरवे ईश्वरव श्रेष्ठाकिताव आमि कल्पना कविव नालागे। ३० एই कावणते, मानूहव अज्ञानताव एने कालचोरावक ईश्वरव क्षमाव चक्रवे चाहिते किन्तु एतिया तेंडव सकले ठाईतेव आटाई मानूहव मन-पालटन कविवलै आज्ञा दिले। ३१ कियानो तेंडव एने एटा दिन निरुपण कविष्य, सेइदिना तेंडव मनोनीत कर्वा लोक जनव द्वावाई गोटेहे पृथिवीव धर्मिकताव सोध-विचार कविव। ईश्वरे सेई लोकव मृत्तवोरव माजरव परा तुलि सकलोरे आगत तेंडव प्रमाण दिले। ३२ आधिनीव लोक सकले येतिया युत सकलर पुनरुत्थानव कथा शुनिले, केहेजनमाने पोलक ठाटा-मक्षवा कविवलै धरिले, किन्तु आन कोनो कोनोरे क'ले, “एই विषये आमि आको एवाव आपोनाव परा शुनिम।” ३३ इयार पाछत

पोले तेंडलोकर एवि गुहि गळ। ३४ किन्तु केहेजनमाने आहि पोलक लग धरिले आबू विश्वास करिले। सेई विश्वासी सकलर माजत आयेयपागर सदस्य दिन्हुयाचिर, दमावी नामव एगराकी महिला आबू तेंडलोकर लगत आन केहेजनमान आहिल।

१८ इयार पाछत पोले आधिनी एवि कविव्यलै गळ। २ ताते तेंडव पात देशेत जन्मा आकिला नामव एजन इहृदीक देशा पाले; सेई समयत तेंडव, तेंडव भार्या प्रिक्लिलाक लै इटाली देशव परा आहिल, कावण फ्रॉन्डियाई सकलो इहृदीके बोम एवि यावलै निर्देश दिलिल। पोल तेंडलोकर ओचरलै यिहेत ब्यासायत पोलर दरवे तम्ह बोनोवा लोक आहिल, सेयेहे पोले तेंडलोकर लगते थाकिकाकम कविवलै धरिले। ४ प्रतेक विश्वासावारे पोले नाम-घरत युक्त-प्रामार्शवे इहृदी आबू ग्रीक सकलक विश्वास कविवलै प्रत्यय जन्माय। ५ चील आबू तीमथिय वाकिदिनिया देशव परा अहाव पाछत पोले आआव द्वावा अनुप्राप्तिहै योषाका कविले आबू इहृदी सकलर आगत यीचूरै ये आपै इस्त हय, सेई साक्ष्य दिले ६ येतिया इहृदी सकले पोलर विबुद्धाचरव एवि तेंडवलै धरिले, तेतिया पोले तेंडलोकर फाले निजव कापोर जोकारि क'ले, “आपोनालालोकर तेजर दाय आपोनालोकर मूर्बव ओपरते थाकक; महि निर्देशी। एतियाव परा महि अना इहृदी सकलर ओचरलै याँत।” ७ पाछत, तेंडव तात परा गै ईश्वरव उपासना कर्वा तौत-युक्त नामेवे एजनव घरत उपस्थित हला तेंडव घर नाम-घरव कावाते आहिल। ८ पोलर कथा शुनि नाम-घरव आधिकारी झीलेआ आबू तेंडव घरव सकलोरे अत्युते घरव कविवलै धरिव करिले। ९ प्रत्युरे वाति पोलक दर्शन दि कले “तुम्ह भय नकविबा, मने मने नाथाकी, प्रचार कर्वा; १० महि तोमाव लगत आहो, कोनेवे तोमाक हानि कविव नोरावे, योव वह लोक एहि नगरत आहो।” ११ ताते पोले एवचर छय माह तेंडलोकर माजत थाकी ईश्वरव वाक्य शिकाले। १२ तेंडिया गाल्लियो आखाया देशव अधिपति है थका समयत इहृदी सकले, पोलर विपक्षे उत्ती, तेंडव लगते थाकिव नानिले; १३ तेंडलोके कले, “एই लोक जने विधानव विबुद्धे गै ईश्वरव उपासना कविवलै मानूहबोरक उत्तनिन दिले।” १४ पोले येतिया कथा कवलै इच्छा कविले, तेतिया गाल्लियोरे इहृदी सकलर उद्देश्ये कले, “हे इहृदी सकल, एये अन्याव वा आपत्ति जनक गोचर होरा हले, महि तोमालोकर ओजर आपत्ति मानिलो हय।” १५ किन्तु एই सकलो प्रश्न तोमालोकर वाक्य, नाम वा विधानव बाद-विचारव कावणेहे व्यवहार हय, तेनेहले एहि विषये तोमालोके निजे विचार कवि चावा, एहि विषये विचार कविवलै महि उत्साहित नहाऊ।” १६ पाछत गेल्लियोरे तेंडलोकर विचारव आसनव परा अतव कविले। १७ ताते तेंडलोके नाम-घरव अधिकारी चोस्त्रिनिक वलपूर्वक धरि आनि विचारव आसनव ओचरत मारवद कविले, सिहाते कवा कामवोरत गाल्लियोरे मनोमोग निदिले। १८ पोले, सेई ठाईतेव वह दिनलोके थाकी, भाई सकलर परा विदाय लै सागरीव परोदि चिरिया देशलै यात्रा कविले; तेंडव लगत प्रिक्लिला आबू आकिला गळा. तेंडव विक्रियात निजव मूर्ब खुराहिल; कियानो तेंडव तोनो संकल्प आहिल। १९ इयार पाछत तेंडलोक येतिया इफिक नगरव पाले, प्रिक्लिला आबू आकिलाक ताते थाकिलेले दि पोले निजे नाम-घरव सेई इहृदी सकले सेतेव बाद-विचार कविले। २० ताते आबू किछुदिन थाकिवलै तेंडलोके पोलेर अनुवोध वाक्य, किन्तु तेंडव अमाति हल। २१ “ईश्वरव इच्छा हले आपोनालोकर ओचरलै आको अमाति हल।” एই बुली कै, सागरीव परोदि इफिकले यावर वावे जाहजेवे यात्रा कविले। २२ पाछत चीजावियात नामि, यिवृचालेमले गै मात्रिकी अस्त्रिक अतिनदन जनाई, ताव परा आस्त्रियियोरे आहिल। २३ तेंडव किछुदिन ताते थाकी, ताव परा गालातीया आबू फिरुदिग्या देशेदि फुरि फुरि सकलो शियक उत्साहित कविले। २४ सेई समयत आपल्लो नामेवे एजन इहृदी मानूह इफिले आहिला। तेंडव आलेकजेन्ड्रिया

নিবাসী, এজন স্বকর্তা আবু ধর্মশাস্ত্র বিষয়াবোরত নিপূণ আছিল। ২৫ তেওঁ যোহন্স বাণিজ্যে শিক্ষা পাইছিল আবু আত্মাত উৎসাহিত হৈ ঈশ্বর বাক বিশ্বারূপে ঘোষণা করিছিল; কিন্তু তেওঁ যোহন্স বাণিজ্যে বিষয়ে জানিছিল। ২৬ পাছত তেওঁ নাম-ঘরত সাহসেৰে প্রচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে; তেওঁয়া প্ৰিফিল আৰু আকিলাই তেওঁৰ এই কথা শুনত, তেওঁক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ লৈ আছিল আৰু ঈশ্বৰৰ পথৰ বিষয়ে বিশদভাৱে বুজাই দিলৈ। ২৭ যেতিয়া তেওঁ আখ্যা দেশলৈ যাব বিচাৰিলে; ভাই সকলে উৎসাহ দি তেওঁক আদৰিৰ লবলৈ শিয় সকললৈ পত্ৰ লিখি প্ৰেৰণ কৰিলে; তাতে তেওঁ সেই ঠাই পোৱাত অনুগ্ৰহ দ্বাৰাই বিশ্বাস কৰা সকলক মহৎ উপকাৰ সাধন কৰিলে। ২৮ কিয়নো চীচু যে গ্ৰীষ্ম হয়, তেওঁ শাস্ত্ৰৰ দ্বাৰাই এই বিষয়ে প্ৰমাণ কৰি দেখুৱালৈ, তাতে তেওঁ সবৰ্সাধাৰণৰ আগত ইহুদী সকলৰ আপত্তি খণ্ডন কৰিলে।

১৯

আপন্নো কৰিন্থত থকা সময়ত পৌলে উচ্চভূমি অঞ্চলৰ মাজেনি আহি ইফিচ চৰে পালেহি; তাতে তেওঁ কেহজনমান শিয়্যক লগ পালো ২ পৌলে তেওঁলোকে সুধিলে, “আপোনালোকে যেতিয়া বিশ্বাস কৰিলে, তেওঁয়া পৰিব্ৰত আত্মা পালে নে?” তেওঁলোকে তেওঁক কলে, “পৰিব্ৰত আত্মা দিয়া হৈছে নে নাই, সেই বিষয়ে আমি শুনিবলৈকে নাপালোঁ” ৩ তেওঁয়া তেওঁ কলে, “তেনেহলে আপোনালোকে কি কাৰ্যত বাণাইজিত হল?” তেওঁলোকে কলে, “যোহন্স বাণিজ্য লোৱা দেখি।” ৪ তেওঁয়া পৌলে কলে, “যোহন্স লোক সকলক কৈছিল, যি জন মোৰ পাছত আহিছে, তেওঁত অৰ্থাৎ যীচুত বিশ্বাস কৰা; এই বুলি তেওঁ তেওঁলোকক মন-পালটৰেৰ বাণিজ্যেৰ বাণাইজ কৰিলে।” ৫ এই কথা শুনি তেওঁলোকে প্ৰভু যীচুৰ নামেৰে বাণাইজিত হল। ৬ ইয়াৰ পাছত পৌলে যেতিয়া তেওঁলোকৰ গাত হাত দিলৈ, তেওঁয়া তেওঁলোকৰ ওপৰলৈ পৰিব্ৰত আত্মা আছিল; তাতে তেওঁলোকে নানা ভাষাৰে কথা কৈ ভাৰোভি প্ৰচাৰ কৰিলে। ৭ তেওঁলোক প্ৰায় বাৰ জন মান মানুহ আছিল। ৮ পাছত পৌল নাম-ঘৰলৈ গ’ল আবু সেই ঠাইত তিনি মাহ মান থাকি নিভীক ভাবে প্ৰচাৰ কৰিলে, আবু ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ বিষয়ে নানা কথাৰে বাদ-বিচাৰ কৰি লোক সকলক মনোনিবেশ কৰিবলৈ তেওঁ বুজাই দিলৈ। ৯ কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমান লোকৰ মন কঠোৰ আবু আবাধ্য হ’ল। তেওঁলোকে লোক সকলৰ আগত গ্ৰীষ্মীয় পথৰ নিন্দা কৰিবলৈ ধৰিলৈ তেওঁয়া তেওঁ তেওঁলোকক তাতে এৰি শিয় সকলক পথকে তুৰাণ নামেৰে এজনৰ পঢ়াশালৈলৈ নি নিতো কথোপকথন কৰিব ধৰিলৈ। ১০ এইদৰে তেওঁ দুবছৰলৈ সেই ঠাইতে থাকিল, আবু এচিয়াত বাস কৰা সকলো ইহুদী আবু গ্ৰীক সকলে প্ৰত্ৰৰ বাক্য শুনিবলৈ পালে। ১১ দৈখৰে পৌলৰ হৃতৱাই এনে পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰালৈ যে, ১২ তেওঁৰ গাৰ পৰা গামোচা বা কাপোৰ নিৰিয়া মানুহৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱাত, তেওঁলোকৰ বোঁগ আতৰিল আবু ভূতৰ আত্মাবোৰে ওলাই যোৱাত তেওঁলোক মুক্ত হ’ল। ১৩ কিন্তু দেশ ভৰি ফুৰা কেইজনমান ইহুদী ভূত খেদো ওতাই, ভূতৰ আত্মাই ধৰা সকলৰ আগত প্ৰভু যীচুৰ নাম, নিজৰ কামত ব্যৱহাৰ কৰি কয়, “যি জনাৰ কথা পৌলে প্ৰচাৰ কৰিছে, সেই যীচুৰ শপত দি তোমালোক আজা দিছোঁ।” ১৪ কিয়াৰা নামৰ যিহুদী প্ৰধান পুৰোহিত এজনৰ সাত জন পুত্ৰকে এই কৰ্ম কৰিছিল। ১৫ তাতে ভূতৰ আত্মাই উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, “যীচুক জানো, পৌলকো চিনি পাওঁ; কিন্তু তোমালোক নো কোন?” ১৬ এই বুলি সেই ভূতৰ আত্মাই ধৰা মানুহ জনে তেওঁলোকৰ ওপৰত জাঁপ মাৰি আটীকৈক বশ কৰি বলেৰে পৰাজয় কৰিলে; তেওঁয়া তেওঁলোকক উলঙ্গ আবু আঘাত পাই, সেই ঘৰ পৰা পলাল। ১৭ পাছত ইফিচত নিবাস কৰা ইহুদী আবু গ্ৰীক সকলে এই কথা শুনি সকলোৱে ভয় পালে আবু প্ৰভু যীচুৰ নাম মহিমান্বিত হল। ১৮ তেওঁয়া বিশ্বাস কৰা সকলৰ বহু লোক আঁচি, নিজ নিজ কৰ্ম যীচীকাৰ কৰিলে ১৯ আবু মাযাকৰ্ম কৰা সকলৰ ভালোমান লোকে নিজ নিজ পুস্তক গোটাই আনি সকলোৱে আগত পুৰি পেলালে। সেইবোৰ মূল গণনা কৰি পঞ্চাশ হাজাৰ বূপৰ মুদ্রা পালে। ২০ এইদৰে মহা-পৰাক্ৰমেৰ প্ৰত্ৰৰ বাক্য চৌদিশে বিশপি গল। ২১ এই কাৰ্য সম্পৰ্ক হোৱাত পৌলে মাকিদিনিয়া আবু আখ্যায়া দেশেদি ফুৰি বিশ্বালৈলৈ যাবৰ

বাবে মন কৰি ক'লে, ‘তালৈ যোৱাৰ পাছত মই ৰোম নগৰকো দেখা পাৰ লাগিব।’ ২২ তাতে তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কৰা সকলৰ মাজৰ তীমথিয় আবু ইৰান্ত, এই দুজনক মাকিদিনিয়ালৈ পঁঠিয়াই দি তেওঁ নিজে এচিয়া দেশত কিছুদিন থাকিল। ২৩ সেই সময়ত ইফিচত এই পথৰ সজাগতাৰ বিষয়ে বৰ গোলমাল লাগিল। ২৪ কিয়নো আৰ্টেমী দেৱীৰ বূপৰ মন্দিৰ সজা দীমীত্ৰিয় নামেৰে এজন সোণাৰী আছিল; তেওঁ শিল্পকাৰ সকলক বহুত কাম যোগাই দিছিল; ২৫ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক আবু একে ব্যৱসায়ৰ কাৰিকৰ সকলক একগোট কৰি কলে- ‘হে লোক সকল, এই ব্যৱসায়ৰ দ্বাৰাই আমাৰ সম্পত্তি হৈছে, ইয়াক আপোনালোকে জানে। ২৬ কিন্তু ধিবোৰ হাতেৰে সাজে, সেইবোৰ সঁশ্ৰূত নহয়’ পৌলে এই কথা কৈ, অকল ইফিচৰ নহয়, প্ৰায় গোটেই এচিয়াত বহু লোকক প্ৰভায়িত কৰি আপথে নিলৈ, ইয়াক আপোনালোকে দেখিছে আবু শুণিও আছে।

২৭ ইয়াতে যে অকল আমাৰ ব্যৱসায়ৰ অপঘণ্ট হৈৱার শকা আছে, এনে নহয়; গোটেই এচিয়া, এনে কি গোটেই জগত খনে পূজা কৰা যি আৰ্টেমী মহা-দেৱী, তেওঁৰ মন্দিৰক একো যেন গণ্য নকৰাৰ আবু তেওঁক তেওঁৰ একশৰ্মৰ পৰা আতৰোৱাৰ আশক্ষা আছে।’ ২৮ এই কথা শুনি, তেওঁলোকে খণ্ডত জুলি উঠি বিশ্বাই কলে, ‘ইফিচিয়া সকলৰ আৰ্টেমী মহান।’ ২৯ তেওঁয়া গোটেই নগৰত হুলস্তুল লাগিলৈ পৌলৰ লগত ফুৰা মাকিদিনিয়াৰ গায় আবু আৰ্টিষ্টৰ নামৰ লোক দুজনক তেওঁলোকে ধৰি নি একে মনেৰে মঞ্চিলৈ উঠি গাল। ৩০ সেই সময়ত পৌলে লোক সকলৰ মাজত সোমাবলৈ মন কৰিলে কিন্তু শিয় সকলে তেওঁক যাবলৈ নিদিলৈ। ৩১ এচিয়াৰ কেইজনমান খেলৰ অধিকাৰীয়ে পৌলৰ বৰু হৈ, তেওঁৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠাই মঞ্চত দেখা নিদিবলৈ তেওঁক মিনতি কৰিলে। ৩২ সভত গঙ্গাগোল হোৱাত বেলেগ বেলেগ কথাৰে চিএৰিৰ আছিল আবু কি কাৰণে গোট খাইছিল, সেই বিষয়ে সৰহ ভাগ মানুহে নাজানিলৈ। ৩৩ পাছত ইহুদী সকলৰ আলেকজেন্দ্ৰীক আগলৈ ঠিলি লোক সকলৰ মাজৰ পৰা উলিয়াই আনিলৈ। তাতে আলেকজেন্দ্ৰীৰে হাত চাপিৰি দি, লোক সকলৰ আগত বহলাই কৰিলে বিচাবলৈ; ৩৪ কিন্তু তেওঁ ইহুদী মানুহ বুলি গম পাই, ‘ইফিচিয়া সকলৰ আৰ্টেমী মহান।’ এই কথা কৈ সকলোৱে দুষ্পট মানুলোকে একে মাত্ৰে চিএৰি থাকিল। ৩৫ পাছত নগৰৰ কেৱলী জনে লোক সকলক ক্ষান্ত হৰলৈ দি কলে, ‘হে ইফিচৰ লোক সকলৰ আগত বহলাই কৰিলে বিচাবলৈ; ৩৬ কিন্তু তেওঁ ইহুদী মানুহ বুলি গম পাই, ‘ইফিচিয়া সকলৰ আৰ্টেমী মহান।’ এই কথা কৈ সকলোৱে দুষ্পট মানুলোকে একে মাত্ৰে চিএৰি থাকিল। ৩৭ পাছত নগৰৰ কেৱলী জনে লোক সকলক ক্ষান্ত হৰলৈ দি কলে, ‘আলেকজেন্দ্ৰী চাপিৰি দি লোক সকলৰ আগত গঙ্গাগোল হোৱাত বেলেগ বেলেগ কথাৰে চিএৰিৰ আছিল আবু কি কাৰণে গোট খাইছিল, সেই বিষয়ে সৰহ ভাগ মানুহে নাজানিলৈ। ৩৮ পাছত ইহুদী সকলৰ আলেকজেন্দ্ৰীক আগলৈ ঠিলি লোক সকলৰ মাজৰ পৰা উলিয়াই আনিলৈ। তাতে আলেকজেন্দ্ৰীৰে হাত চাপিৰি দি, লোক সকলৰ আগত বহলাই কৰিলে বিচাবলৈ; ৩৯ কিন্তু তেওঁ ইহুদী মানুহ বুলি গম পাই, ‘ইফিচিয়া সকলৰ আৰ্টেমী মহান।’ এই কথা কৈ সকলোৱে দুষ্পট মানুলোকে একে মাত্ৰে চিএৰি থাকিল। ৪০ পাছত নগৰৰ কেৱলী জনে লোক সকলক ক্ষান্ত হৰলৈ দি কলে, ‘হে ইফিচৰ লোক সকল, ইফিচিয়া সকলৰ মহান আৰ্টেমী দেৱীক আকাশৰ পৰা তললৈ পৰা মৃতিৰোৰ মন্দিৰ-বক্ষক বুলি এই নগৰত থকা লোক সকলৰ মাজত নজান লোক কেন আছে? ৪১ এইবোৰ কথা অখণ্ডনোৱাৰ হোৱাৰ কাৰণে, আপোনালোকে বিচাৰ নকৰাকৈ একো নকৰি ক্ষান্ত হৈ থকা উচিত। ৪২ কিন্তু যদি আপোনালোকৰ আন বিষয়ৰ কোনো সমস্যা থাকে, তেনেহলে নিয়মিত সভত সেই বিষয়ৰ নিষ্পত্তি হব। ৪৩ কিন্তু আজিৰ হৰ্মুৰাবৰ কোনো কাৰণ নথকাত, আমাৰ ওপৰত গোচৰ চলিব শকা আছে আবু এই জনতা গোট খোৱাৰ বিষয়ে আমি একো উত্তৰ দিব নোৱাৰিম।’ ৪৪ এই বুলি তেওঁ সভা সামৰিলৈ।

২০

পঁঠিয়াই লোক সকলক উৎসাহিত কৰিলে আবু বিদায় লৈ মাকিদিনিয়ালৈ যাব বাবে ওলাল। ২ পাছত সেই অঞ্চলদি ফুৰি, বিভিন্ন কথাৰে শিয় সকলক উদগণি দি, তেওঁ গ্ৰীচ দেশ পলোঁগ। ৩ তাত তিনি মাহ থাকি, সমুদ্-পথেদি চিৰিয়া দেশত যাবলৈ উদ্যত হোৱাত, ইহুদী সকলে তেওঁৰ বিবুদ্ধে চক্ৰত কৰিলো তেওঁয়া তেওঁ মাকিদিনিয়াইদি উলিত যাবলৈ সেন্দৰত গ্ৰহণ কৰিলে। ৪ তাতে কিছুমান ব্যাক্তিও তেওঁৰ লগত যাবলৈ ওলাল। বিৰয়া নগৰৰ পুৰী পুত্ৰক চোপাৰ, খিলনীকীয়াৰ আৰ্বিষ্টৰ আবু চিকুণ, দৰী নগৰৰ গায় আবু তীমথিয়, এচিয়াৰ তুথিক আবু ত্ৰিকুণ, এই কেইজন লোক এচিয়ালোকে তেওঁৰ লগত গাল। ৫ কিন্তু

এওঁলোকে আগবাটি যোরাত, ত্রোরাত আমালৈ বৈ আছিল। ৬ পাছত খমির নোহোর পিঠোর দিন পাৰ হৈ যোৱাত, আমি ফিলিপীৰ পৰা জাহাজেৰে যাত্রা কৰিবো, পাঁচ দিনত ত্ৰোৱাত তেওঁলোকক লগ পালোঁ; তাত সাত দিন থাকিলোঁ। ৭ আমি যেতিয়া সঙ্গাহৰ প্ৰথম দিনটোতো পিঠো ভাঙিবলৈ একগঠ হলোঁ; শৌলে বিশ্বাসী সকলক উপদেশ দি আছিল, পাছদিনা তেওঁ যাবলৈ সিদ্ধান্ত লোৱাত, মাজৰতিলৈকে বক্তৃতা দি আছিল। ৮ তেতিয়া আমি গোটি যোৱা সেই ওপৰ কোঠালিত বহু চাকি জুলি আছিল। ৯ তাতে খিড়কীতি বহি উত্তুখ নামৰে এজন তেকা যোৱা টোপনিত মগ্ন হোৱাত, তৃতীয় মহলৰ পৰা তললৈ পৰিবল; পাছত তেওঁক মৃত অৱস্থাত পালোঁ। ১০ তেতিয়া পৌলে নামি গৈ তাৰ গাত পৰি আকোৱালি ধৰি কলে, “আপোনালোকে কন্দা-কঢ়া নকৰিব; কিয়নো এভৰ শৰীৰত প্রাণ আছে!” ১১ ইয়াৰ পাছত তেওঁ ওপৰলৈ গৈ পিঠো ভাঙি খালো আৰু বহু সময়লৈকে, অৰ্থাৎ বাতিপুৱালোকে কথোপকথন কৰি কৰি, তেওঁলোকৰ ওচৰ পৰা এইদৰে গলগৈ। ১২ পাছত তেওঁলোকে সেই ল'ৰাক জীৱাই উঠ্য দেখি, অতি সাড়ুনা পালোঁ। ১৩ পাছত আমি আগবাটি গৈ পৌলক আচং নগৰত তুলি লোৱাৰ মনোভাৱেৰে জাহাজত উঠি তালৈ যাত্রা কৰিলোঁ; কিয়নো পৌলে খোজকাটি যাবলৈ বিচৰাত আমি সেইদৰে থিৰাং কৰিলোঁ। ১৪ আচং নগৰত তেওঁ আমাক লগ ধৰিবলৈ, ইয়াৰ পাছত আমি তেওঁক লগত লৈ মিতুলীনী দ্বীপলৈ যাত্রা কৰিলোঁ। ১৫ ইয়াৰ পৰা জাহাজেৰে যাত্রা কৰি পাছদিনা, থীয়া দ্বীপৰ সন্মুখ পালোঁ আৰু দিত্যাত দিনা চামঃ দ্বীপত লগাই, আমি পাছদিনা মিলীত নগত পালোঁ। ১৬ কাৰণ পৌলে আগতেই সিদ্ধান্ত কৰিছিল যে, ইফিচত তেওঁ নথিকৰিব; এচিয়াতো সময় অতিবাহিত নকৰিবা কিয়নো পৰঞ্চা-দিনীয়া পৰ্বৰ সময়ত যিৰুচালেমত উপস্থিত থাকিবলৈ তেওঁৰ ইচছা। ১৭ পাছত তেওঁ মিলীতৰ পৰা ইফিচলৈ মানুহ পঢ়াই, মঙ্গুলীৰ পৰিচাৰক সকলক মতাই আলিনে। ১৮ তেওঁলোক তেওঁৰ ওচৰলৈ অহাত, তেওঁ কৰলৈ ধৰিবলৈ “ষই এচিয়ালৈ আহাৰ প্ৰথম দিনাৰে পৰা আপোনালোকৰ লগত সকলো সময়ত থাকি, সম্পূৰ্ণ নমতা আৰু চৰুলোৰে, ১৯ আৰু ইহুদী সকলৰ চক্ষুত দ্বাৰাই মৌলৈ ঘটা পৰীক্ষাতো কেনেকৈ প্ৰভু সেৱাকৰ্ম কৰিলোঁ ২০ আৰু কেনেকৈ আপোনালোকৰ আগত, কোনো হিত কথা কৰিবলৈ আৰু সৰ্বসাধাৰণৰ আগত আৰু ঘৰে ঘৰে আপোনালোকৰ উপদেশ দিবলৈ পচাং নুহৰিকলো, ২১ আৰু দেশৰ মন-পালটন আৰু প্ৰতু যীৰু ছ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ বিষয়ে ইহুদী আৰু যীৰুক সকলক সারধান কৰি তেওঁলোকৰ আগত সাক্ষ দিলোঁ; সেই সকলো বিষয় আপোনালোকে নিজে জানিছে। ২২ আৰু এতিয়া চাওক, মই পৰিব আৰাবৰ নিৰ্দেশত আৰদ্ধতে হৈ যিৰুচালেমলৈ যাব ওলাইছো; তাতে মৌলৈ কি কি খটিব, সেই বিষয়ে নাজানো; ২৩ কেৱল ইয়াকে জনিনছোঁ যে, বৰন আৰু ক্ৰেশে মৌলৈ বাট চাই আছে বলি পৰিব আৰাই নগতে নগবে মোক সাক্ষ দিছে। ২৪ কিন্তু দৈথ্যৰ অনুগ্ৰহ ভুবাৰ্তাৰ বিষয়ে সাক্ষ দিয়া আৰু মোৰ দৌৰ, অৰ্থাৎ প্ৰতু যীৰুৰ পৰা পোৱা মোৰ যি পৰিচাৰ্যৰ কাৰ্য, সেই কাৰ্য সম্পূৰ্ণ কৰাৰ লগত তুলনা কৰিবলৈ গলে, মোৰ প্রাণ মৌলৈ প্ৰিয় বুলি একোতে গণ্য নকৰোঁ। ২৫ এতিয়া চাওক, যি সকলৰ মাজত মই দৈথ্যৰ বাজাৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰি ফুৰিলোঁ, সেই সকলৰ মাজত, আপোনালোকে মোৰ মুখ ইয়াৰ পাছত যে দেখিবলৈ নাপাবা, ইয়াকো মই জানিছোঁ। ২৬ এই হেতুকে মই যে আটাইবে তেজৰ পৰা নিদোৰী, ইয়াৰ সাক্ষ আজি দিছোঁ; ২৭ কিয়নো আপোনালোক দৈশৰৰ আটাই পৰিকল্পনা জনাবলৈ পাছ নুহৰিকলো। ২৮ আপোনালোকে নিজে বাবে আৰু পৰিব আৰাই যি সকলৰ মাজত আপোনালোক অধ্যক্ষ পাতিলে, সেই সকলোৱে সারধান হৈ, ইশ্বৰে নিজেৰ তেজেৰে যি মঙ্গলীক কিনিলে, সেই মঙ্গলীক প্ৰতিপালন কৰক। ২৯ মই যোৱাৰ পাছত, দুৰ্জন বাংকুৰবোৰে আপোনালোকৰ মাজত সোমাই, জাকলৈ নিৰ্দিয় আচৰণ কৰিব; ৩০ আৰু আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা ও কোনো কোনো মানুহ ওলাই, সিহৰত পাছে পাছে শিষ্য সকলক আকৰ্ষণ কৰি বিপথে নিবলৈ বিচাৰিব, ইয়াক মই জানিছোঁ। ৩১ এতেকে আপোনালোকে পৰ দি থাকক মই যে চক্ৰলোৰে তিনি বিছৰলৈকে দিনে-ৰাতিয়ে প্ৰতিজনক সচেতন কৰিবলৈ নেবিলোঁ, ইয়াকো সোৰৱণ কৰিব। ৩২ এতিয়া, যি দৈশৰে আপোনালোকক বিশ্বাসত বৃদ্ধি কৰিব

পাৰে আৰু পৰিবৰ্তীকৰ হোৱা সকলৰ মাজত উত্তোধীকাৰ দিব পাৰে, তেওঁলৈ আৰু তেওঁৰ অনুগ্ৰহ বাক্যলৈ আপোনালোক সমৰ্পণ কৰি দিলোঁ। ৩৩ মই কাৰো বৃূপ বা সোণ বা কাপোৰত লোড কৰা নাই। ৩৪ মই আৰু মোৰ সঙ্গী সকলৰ প্ৰয়োজনলৈ মোৰ এই হাতেৰে উপাৰ্জন কৰি সেৱা কৰিলোঁ, এই বিষয়ে আপোনালোকে নিজে জানে। ৩৫ সকলো বিষয়তে মই আপোনালোকক আৰ্হি দেখুৰালোঁ; আপোনালোকে সেইদৰে পৰিশ্ৰম কৰি, দূৰ্বল সকলক উপকাৰ কৰা উচিত আৰু প্ৰতু যীৰুৰ বাক্য সৌৰা উচিত। তেওঁ নিজে কৈছিলি- “গ্ৰহণ কৰাবাটকৈ দান কৰা ধন্য।” ৩৬ এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত, তেওঁ আঁটু লৈ সকলোৱে সৈতে প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ ৩৭ পাছত সকলোৱে বৰ ক্ৰন্দন কৰিলে আৰু পৌলৰ ডিঙিত ধৰি চুমা খালোঁ। ৩৮ “মোৰ মুখ আৰু দেখিবলৈ নাপাব” বিশেষকৈ এই কথাৰ কাৰণে তেওঁলোকে গভীৰভাৱে শোক কৰিলোঁ; পাছত তেওঁক জাহাজলৈকে আগবঢ়াই হৈ আছিল।

২১ সেই ঠাইত আমি তেওঁলোকৰ পৰা পৃথক হৈ জাহাজেৰে পোন বাটেদি কো দ্বীপলৈ গৈ পাছদিনা বোদঃ দ্বীপ পালোঁ। তাৰ পৰা আমি পাতাৰ নগৰলৈ যাত্রা কৰিলোঁ। ২ পাতাৰা তাত জাহাজত ফৈলীকীয়া অঞ্চলদি যোৱা এখন জাহাজ পোৰাত, আমি সেই জাহাজত উঠি যাত্রা কৰিলোঁ। ৩ পাছত কুণ্ঠ দ্বীপ দেখা পাই, তাক বাঁওহাতে এবি, চিয়াৰা দেশলৈ গৈ, তুৰনগৰত নামিলো; কিয়নো তাত জাহাজৰ মাল-বস্তু দিবলগীয়া আছিল। ৪ সেই ঠাইব শিষ্য সকলক বিচাৰি পোৰাত, আমি তাতে সাত দিন থাকিলোঁ; তেওঁলোকে পৰিত্ব আত্মাৰ দ্বাৰাই পৌলক যিৰুচালেমলৈ যাবৰ বাবে মানা কৰিলোঁ। ৫ আমি সেই কেইদিন তাতে থাকি ওলাই যাওঁতে, তেওঁলোকে লৰা-তিৰোতাৰ সৈতে সকলোৱে নগবৰ বাহিৰলৈকে আমাক আগবঢ়াই হৈ থেলৈ আৰু সাগৰৰ তীৰত আঁটু লৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি, পৰস্পৰে বিদ্যাৰ ললোঁ। ৬ আমি জাহাজত উঠিলো কিন্তু তেওঁলোকে নিজ নিজ ঘৰলৈ উলটি গল। ৭ পাছত আমি তুৰৰ পৰা গৈ, তলিমায়ি পাই, সমুদ্-যাত্রা শেষ কৰিলোঁ আৰু ভাই সকলক মঙ্গলবাদ জনাই তেওঁলোকৰ লগত এদিন থাকিলোঁ। ৮ পাছদিনা আমি তাৰ পৰা ওলাই গৈ, চীজাবিয়া পালোঁ। তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক যি ফিলিপ, তেওঁৰ ঘৰত থাকিলোঁ। ৯ তাত তেওঁৰ ভাৰোক্তি প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ১০ তাত আমি কেইদিনমান থাকোঁতে, যিহুদীয়াৰ পৰা আগাব নামৰে এজন ভাৰবাদী আছিল। ১১ তেওঁ আমাৰ ওচৰলৈ আই পোন ককালৰ পৰা টঙালি লৈ নিজৰ হাত-ভৰি বাক্ষি কৰলৈ ধৰিবলৈ, “পৰিত্ব আত্মাই এই কথা কৈছে যাব এই টঙালি, সেই মানুহক যিৰুচালেমত ইহুদী সকলে এইদৰে বাক্ষি আৰু ভাই সকলক মঙ্গলবাদ জনাই তেওঁলোকৰ লগত এদিন থাকিলোঁ। ১২ পাছত আপোনালোকে নাযাবৰ বাবে মহিলাক মতাই আলিনে। ১৩ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক যি ফিলিপ, তেওঁৰ ঘৰত থাকিলোঁ। ১৪ তাত তেওঁৰ ভাৰোক্তি প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ১৫ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ১৬ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ১৭ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ১৮ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ১৯ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ২০ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ২১ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ২২ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ২৩ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ২৪ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ২৫ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ২৬ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ২৭ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ২৮ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ২৯ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৩০ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৩১ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৩২ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৩৩ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৩৪ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৩৫ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৩৬ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৩৭ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৩৮ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৩৯ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৪০ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৪১ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৪২ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৪৩ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৪৪ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৪৫ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৪৬ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৪৭ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৪৮ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৪৯ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৫০ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৫১ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৫২ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৫৩ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৫৪ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৫৫ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৫৬ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৫৭ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৫৮ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৫৯ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৬০ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৬১ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৬২ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৬৩ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৬৪ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৬৫ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৬৬ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৬৭ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৬৮ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৬৯ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৭০ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৭১ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৭২ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৭৩ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৭৪ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৭৫ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৭৬ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ্ষী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ৭৭ তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভাৰ্তাৰ্তা প্ৰচাৰক কৰা চাৰিবৰ

ବୋଲେ, ତେଣୁଳୋକେ ଲାବା ଚନ୍ଦ୍ର କବିର ନାଲାଗେ ଆବୁ ବୀତି ମତେ ଆଚରଣ କବିର ନାଲାଗେ । ୨୨ ଏତେକେ କି ହେ? ତୁମି ଆହିଲା ବୁଲିଏ ତେଣୁଳୋକେ ଅବଶ୍ୟ ଶୁଣିଛେ । ୨୩ ଏତେକେ ଆମି ତୋମାକ ଏଟା କଥା କଣ୍ଠେ, ତୁମି ତାକେ କବା; ସଙ୍କଳପ କବା ଆମାର ଚାରି ଜନ ମାନୁହ ଆଚେ; ୨୪ ତେଣୁଳୋକର ଲଗତ ଏକଳେଗେ ନିଜକେ ଶୁଚି କବା ଆବୁ ତେଣୁଳୋକର ମୂର ଖୁବାବଲୈ ତୁମି ଖବଚ ଦିଯା । ଏହି ବିଷୟେ ଯି ସମ୍ବାଦ ପାଲେ, ଦେଯେ ଯେ ଏକୋ ନହୟ, ଆବୁ ତୁମି ଯେ ନିଜେ ବିଧାନ ପାଲନ କବି ନିୟମିତତ୍ଵରେ ଆଚରଣ କବି ଚଲିଛା, ଦେଇ ବିଷୟେ ସକଳୋରେ ଜାନିବ । ୨୫ କିନ୍ତୁ ଅମା-ଇହନ୍ତି ସକଳର ମାଜତ ବିଶ୍ୱାସ କବା ସକଳର ବିଷୟେ ହେଲେ, ତେଣୁଳୋକେ ମୂର୍ତ୍ତି ଦିଯା ପ୍ରସାଦ, ଟେଟ୍-ଚେପା ଦି ମରା ଜନ୍ମର ମାଂସ ଆବୁ ତେଣୁ ଖୋରା ଆବୁ ସ୍ୟାଭିଚାର ପରା ନିଜକେ ବସିଥିଲେ ଆମି ନିଶ୍ଚୟ କବି ନିର୍ଦ୍ଦେଶନ ଲିଖି ପଢ଼ାଇଁ ।” ୨୬ ତେଣୁଳୋ ପୌଲେ ଦେଇ ମାନୁହକେଇଜନକ ଲୈ ପାଞ୍ଚଦିନା ମନ୍ଦିରର ଦୋମାଲ ଆବୁ ତେଣୁଳୋକର ପ୍ରତିଜନର କାରବେ ନୈରେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ ହୋଇଲେ, ଶୁଚି କବା କାର୍ଯ୍ୟ କିମାନ ଦିନ ଲାଗିବ, ଦେଇ ବିଷୟେ ଜାନାଲେ । ୨୭ କିନ୍ତୁ ଦେଇ ସାତ ଦିନ ପ୍ରାୟ ଶେଷ ହଲତ, ଏଚିଆ ଦେଶର ଇହନ୍ତି ସକଳେ ତେଣୁକ ମନ୍ଦିରର ଦେଖି, ଗୋଟେଇ ଲୋକ ସକଳର ଉଚ୍ଚତାଇ, ତେଣୁକ ଧରି ବିଭିନ୍ନ କଲେ, ୨୮ “ହେ ଇନ୍ଦ୍ରାଯେର ସନ୍ତନ ସକଳ, ସହାୟ କବା; ଯି ମାନୁହେ ଆମାର ଜାତିର ବିଧାନର ଆବୁ ଏହି ଠାଇର ବିବୁଦ୍ଧେ ଆଟାଇ ଠାଇତେ ସକଳୋ ଲୋକର ଶିକ୍ଷା ଦିବ ଲାଗିଛେ, ଏହି ଜନେଇ ତେଣୁ । ଇହାର ବାହିରେ ଗ୍ରୀକ ମାନୁହଙ୍କେ ମନ୍ଦିରର ଭିତରଲୈ ଆନି, ଏହି ପରିଦ୍ର ଠାଇ ଅପବିତ କରିଲେ ।” ୨୯ କିମାନ ତେଣୁଳୋକେ ଆଗେଯେ ଅକ୍ରମ ନାମେରେ ଇହିଚିଆ ଏଜନକ ନଗବର ମାଜତ ପୌଲର ଲଗତ ଦେଖିଛିଲ; ଆବୁ ତେଣୁ ତେଣୁ ତାକ ମନ୍ଦିରର ଭିତରଲୈ ଆନିଛିଲ ବୁଲି ତେଣୁଳୋକେ ଭାବିଛିଲ । ୩୦ ତାତେ ଗୋଟେଇ ନଗର ଅନ୍ଧିର ହୋରାତ, ମାନୁହବେର ଲବି ଆହି ପୌଲକ ଧରି ମନ୍ଦିରର ପରା ବାହିବିଲେ ଟାନି ଲୈ ଗଲ ଆବୁ ତେତିଆଇ ଦୂରାବୋରେ ବେଙ୍କ କବା ହଲ । ୩୧ ଏହିଦେଇ ତେଣୁଳୋକେ ତେଣୁକ ବଧ କବିବିଲେ ଯତ୍ତ କରେଣ୍ଟେଇ, ସିର୍ବ୍ରାତେମର ଗୋଟେଇଖନ ହତଙ୍କୁଳ ଲଗାର କଥା ସୈନ୍ୟ ଦଲର ହାଜାରର ସେନାପତିଯେ ଶୁଣିଲେ, ୩୨ ତେତିଆଇ ତେଣୁ ସେନାବୋରର ସୈତେ ଏଶର ସେନାପତିବିଳାକ ଲଗତ ଲୈ ତେଣୁଳୋକର ଓଚରଲୈ ବେଗାଇ ଆହିଲ । ତାତେ ତେଣୁଳୋକେ ହାଜାରର ସେନାପତି ଆବୁ ସେନାବୋରକ ଦେଖି, ପୌଲକ କୋବାବଲୈ ଏବିଲେ । ୩୩ ପାହତ ହାଜାରର ସେନାପତିଯେ ଓଚଲେ ଆହି, ତେଣୁକ ଧରି, ଦୁଭାଲ ଶିକଳିରେ ବାନ୍ଦିବିଲେ ଆଜ୍ଞା ଦିଲେ; ପାହତ ସୁଧିଲେ- “ଏହିଟୋ କୋନ ଆବୁ କି ନୋ କରିଲେ ।” ୩୪ ତାତେ ଲୋକ ସକଳର ଉତ୍ତରାତ କାରବେ, ସେନାବୋର ଦ୍ୱାରାଇ ତେଣୁକ ଦାନି ନିଯା ହଲ; ୩୬ କିମାନ ଲୋକ ସକଳେ ପାହେ ପାହେ ହୈ ଗୈ ବିଭିନ୍ନ ବିଭିନ୍ନ କାରବେ, କୋଲାହଲର କାରବେ ତେଣୁ ଏକୋ ନିଚ୍ଚୟ କବିର ନୋବାରି, ପୌଲକ ଦୁର୍ଗର ଭିତରଲୈ ନିବାଲୈ ଆଜ୍ଞା ଦିଲେ । ୩୫ ପାହତ ଜଖଲାଟ ଉଠୋତେ, ଲୋକ ସକଳର ଉତ୍ତରାତ କାରବେ, ସେନାବୋର ଦ୍ୱାରାଇ ତେଣୁକ ଦାନି ନିଯା ହଲ; ୩୬ କିମାନ ଲୋକ ସକଳେ ପାହେ ପାହେ ହୈ ଗୈ ବିଭିନ୍ନ ବିଭିନ୍ନ କାରବେ, “ତାକ ଦୂର କରବକ” । ୩୭ ପାହତ ପୌଲକ ଦୁର୍ଗର ଭିତରଲୈ ନିବାଲେ ଧରେବୋତେ, ତେଣୁ ହାଜାରର ସେନାପତିକ କଲେ, “ଆପୋମାର ଆଗତ ମହି କିଛି କଥା କବିଲେ ପାରେ ନେ?” ତେତିଆ ସେନାପତିଯେ ସୁଧିଲେ, “ତୁମ ଶ୍ରୀ କାର୍ତ୍ତ୍ତିମାନ ଭାସ୍ୟ କବ ଜାନ ନେ? ୩୮ ଯି ଜନ ମିଚର୍ବୀଆଇ ଇହାର ଆଗେଯେ ଯାତକ ସକଳର ମାଜର ଚାରି ହାଜାର ମାନୁହଙ୍କ ଉଚ୍ଚତାଇ ଲଗତ ଲୈ ଅବଗଲେ ଗୈଛିଲ, ତୁମି ଦେଇ ଜନ ନେହୋରା ନେ?” ୩୯ କିନ୍ତୁ ପୌଲେ କଲେ, “ମହି କିଲିବିଯା ଦେଶର ତାର୍ତ୍ତ ନଗର ଯିହନ୍ତି ମାନୁହ, ସାମାନ୍ୟ ମାନୁହ ହନ୍ତେ ବିବର କରେଣେ, ମାନୁହଙ୍କେର ଆଗତ କଥା କବିଲେ ମୋକ ଅନୁମତି ଦିଯକ ।” ୪୦ ପାହତ ତେଣୁକ ଅନୁମତି ଦିଯାତ, ପୌଲେ ଜଖଲାଟ ଓପରଟ ଥିଲା ହେ, ମାନୁହଙ୍କେର ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରିୟ ହାତ ଦାନି ସଂଷ୍ଟାନ ଜାନାଲେ, ତାବ ପାହତ ଲୋକ ମୂର ହାତ ଆତି ନିଜମ ଦି ଥାକିଲ ଆବୁ ତେଣୁ କେଣ୍ଟି ଜାନ୍ୟାର ତେଣୁଳୋକ କରିଲ ଆବୁର କବିଲ

২২ হে ভাই আবু পিতৃসকল, এতিয়া আপোনালোকৰ আগত মই
নিজৰ পক্ষে যি উতৰ দিম, সেই বিষয়ে শুনকচোন। ২ যেতিয়া
লোকসকলে ইৱী ভাষাৰে কথা কোৱা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোক নিমাত
হ'লা তেওঁ কলে, “মই খিদৰী মানুহ, কিলিকিয়া দেশৰ তাৰ্ত নগৰ মোৰ
ওপজা ঠাই, কিন্তু এই নগৰত প্রতিপালিত হৈ, গমলীয়েল অধ্যাপকৰ
চৰণত ঠিকমতে আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ পৰা প্ৰচলিত বিধানৰ শিক্ষা
পালোঁ; আৰু আজি আপোনালোক যেনে হৈ আছে, ময়ো সেইদেৱে দেশৰূপৈ

উৎসাহী হৈ আছিলোঁ; ৪ আবু এই পথৰ পুৰুষ আৰু মহিলা সকলক বাক্সি
বন্দীশালত শোধি ই দি, আনকি মণ্ডলেকে তেওঁলাকৰ ওপৰত তাড়না
কৰিছিলোঁ। ৫ এই বিষয়ে মহা-পুৰোহিত আবু পুৰিচাৰক সকলৰ সমাজ
খোৱা মোৰ সাক্ষী আছে তেওঁতে সকলৰ পৰাই পত্ৰ লৈ, দম্যোচকত যি
সকল এই পথৰ ভাই আছিল, সেই লোকসকলক দণ্ড দি বাক্সি বিবৃচালেমলৈ
আনিবৰ কাৰণে তালৈ যাত্রা কৰিছিলোঁ। ৬ কিন্তু মই যাত্রা কৰি দম্যোচক
নগৰৰ ওচৰ পাঠতে, দুপুরীয়া সময়ত অকস্মাতে আকাশৰ পৰা উজ্জ্বল
পোহৰ আহি দোৰ চাৰিওফালে প্ৰকাৰিত হল। ৭ তাতে মই মাটিত বাগৰি
পৰিবৰ্ণ আৰু 'হে চৌল, হে চৌল, মোক কীয় তাড়না কৰিছা?' মোলৈ
কোৱা এনে বাধী শুনিলোঁ। ৮ মই উত্তৰ দিলোঁ, 'হে প্ৰভু, আপুনি কোনো?'
তেওঁ মোক ক'লে, 'তুমি যি জনক তাড়না কৰিছা, মই সেই নাচৰতীয়া
যীচী?' ৯ মোৰ সঙ্গীসকলেও সেই পোহৰ দেখিবলৈ পালে, কিন্তু মোক
কথা কোৱা জনৰ মাত শুনা নাছিলা। ১০ পাছত মই সুবিধেলোঁ, 'প্ৰভু, মই
কৰিব কৰিবলাগিয়া যি আছে, সেই সকলোৱেৰ বিষয়ে তোমাক
তাতে তুমি কৰিবলাগিয়া যি আছে, সেই পোহৰ দেখিবলৈ পালে, কিন্তু মোক
তাতে কোৱা হ'ব।' ১১ সেই পোহৰৰ প্ৰাপ্তৰ কাৰণে মই দেখা পোৱা
নাছিলোঁ, সেয়েহে সঙ্গীসকলৰ হাতত ধৰি দম্যোচকলৈ গ'লো। ১২ পাছে
মই নঘৰ নিবাসী ইহুদী সকলৰ মাজত সুখ্যতি পোৱা অনিয়ন্ত্ৰণৰ
বিধানৰ ভক্ত এজনক লগ পালোঁ। ১৩ পাছত তেওঁ আহি মোৰ ওচৰত থিয়
হৈ কলে, 'হে ভাই চৌল, দৃষ্টি পোৱা।' সেই মূহূৰ্ততে মই তেওঁক দেখা
পালোঁ। ১৪ পাছত তেওঁ মোক কলে, 'আমাৰ ওপৰ-পুৰুষ সকলৰ শৰ্শৰে
তোমাক মনোনীত কৰিলে, যাতে তুমি ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা জানা আবু ধৰ্মীক
জনক দেখা পোৱা। এতিয়া তেওঁৰ মুখৰ বাক শুনা; ১৫ কাৰণ যি যি
দেখিলা, শুনিলা, সকলো মানুহৰ আগত তেওঁলৈ তাৰ সাক্ষী হ'ব।' ১৬
এতিয়া কিয় পলম কৰিছা? উঠা, তেওঁৰ নামত প্ৰার্থনা কৰি বাঙাইজিত
হৈ, নিজৰ পাপ ধূই পেলোৱা।' ১৭ তাৰ পাছত মই বিবৃচালেমলৈ উলটি
আহি মন্দিৰত প্ৰার্থনা কৰি থাকোতে মুৰুচা গ'লো। ১৮ তাতে তেওঁ মোক
কোৱা শুনিলো, 'তুমি লৰালবিকে বিবৃচালেমৰ পৰা বেগাই ওলাই যোৱা,
কিয়নো এই মানুহৰোৱে তুমি মোৰ বিষয়ে দিয়া সাক্ষ্য প্ৰহণ নকৰিবা।' ১৯
মই ক'লো, 'হে প্ৰভু, মই যে প্ৰত্যেক নাম-ঘৰত সোমাই তোমাক বিশ্বাস
কৰা সকলক কোৱাই কোৱাই বন্দীশালত হৈছিলোঁ। ২০ আবু তোমার
সাক্ষী স্কুলৰ বন্ধুপাত্ৰ সময়ত, ময়ো নিজে ওচৰত থিয় হৈ সন্ধানি দি,
তেওঁক বধ কৰা সকলৰ কাপোৰ বাখিছিলোঁ।' ২১ কিন্তু তেওঁ মোক কলে,
'যোৱা, কিয়নো মই তোমাক দূৰৈত থকা অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰলৈ
পঞ্চিয়াম।' ২২ এইখনিলৈকে তেওঁৰ কথা শুনি, তেওঁলোকে চিৰিৰ কলে,
'এনে মানুহক পুঁথীৱৰ পৰা দূৰ কৰক: কিয়নো সি জীয়াই থকাৰ যোগ্য
নহয়।' ২৩ তেওঁলোকে বিডিয়াই বিডিয়াই, নিজৰ নিজৰ কাপোৰ পেলাই,
ওপৰলৈ ধূলি উৰুৱাই থাকোতে, ২৪ হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে পৌলক দুৰ্গ
ভিতৰলৈ নিবলৈ আজ্ঞা দিলো আবু তেওঁৰ অহিতে মানুহৰোৱে কি কাৰণত
এমেদৰে আটাৰ পাৰিছে, সেই বিষয়ে জানিবলৈ তেওঁক চাবুকেৰে কোৱাই
সুধৰিবলৈ আজ্ঞা দিলো। ২৫ পাছত তেওঁক চাবুকেৰে কোৱাবলৈ চামৰাৰ
ফিটৰে বদ্ধা হ'ল, তেওঁয়া পৌলে ওচৰত থিয় হৈ থকা এশৰ সেনাপতিক
কলে, 'বিনা দণ্ডজ্ঞানৰে বোমীয়া মানুহক চাবুকেৰে কোৱাবলৈ আইন মতে
আপোনালোকৰ ক্ষমতা আছে নে?' ২৬ এশৰ সেনাপতিয়ে এই কথা শুনি
হাজাৰৰ সেনাপতিৰ ওচৰলৈ গো কলে, 'আপুনি কি কৰিবলৈ উদ্যত হৈছে?
কিয়নো এই মানুহ জন এগাৰাকী বোমীয়া নাগৰিক।' ২৭ তেওঁয়া হাজাৰৰ
সেনাপতিয়ে আহি তেওঁক কলে, 'মোক কোৱাচোলে, তুমি এগাৰাকী বোমীয়া
নাগৰিক নে?' পৌলে কলে, 'হয়।' ২৮ হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে উত্তৰ দিলো,
'মই ভালেমান ধৰ ভৰিহে নাগৰিকত্ব লাভ কৰিছিলোঁ।' কিন্তু পৌলে কলে,
'মই জন্মতেই এজন বোমীয়া নাগৰিক।' ২৯ তেওঁয়া যি সকলে তেওঁৰ
সেৱা-বিচাৰ কৰিবলৈ উদ্যত হৈছিল, তেওঁলোকে তেওঁয়াই তেওঁৰ ওচৰৰ
পৰা গুঁটি গ'ল আবু হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে পৌল এগাৰাকী বোমীয়া নাগৰিক
বুলি জৰি ন দ্য খালে, কাৰণ তেওঁ নিজে তেওঁক বদ্ধা ইছিল। ৩০ পাছদিনা
ইহুদী সকলে পৌলক কি অপৰাদ দিলিছিল, হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে তাৰ
পিলে পৰি পৰি বিবিধ পৰিবেশ পৰি পৰি পৰি পৰি পৰি পৰি পৰি পৰি

ଦିଲେ ଆରୁ ପ୍ରଧାନ ପୁରୋହିତ ସକଳ ଆରୁ ମହାସଭାର ସକଳୋକେ ଗେଟ୍ ଖାବଲୈ ଆଞ୍ଜଳି ଦିଲୋ ପାହତ ତେଉଁ ପୌଳକ ନମାଇ ଆଣି ତେଉଁଲୋକର ମାଜତ ଉପଶିତ କରାନୀ

۲۵

সকলো বিষয়তে উভয় বিবেকের ঈশ্বর প্রজার দরে আজিলোকে আচরণ করি আছোঁ” ২ এনেতে অনন্য নামের মহা-পুরোহিতে, ওচৰত থিয়ে হৈ থকা সকলক তেওঁ মুখত মারিবলৈ আজ্ঞা দিলো। ৩ তেতিয়া পৌলে তেওঁক ক'লে, “হে বগটো লিপা গড়ি, ঈশ্বরে আপোনাকে হো ঘোষাত কবিবলৈ উদ্যত হৈ আছে আপুনি বিধানৰ মতে মোৰ সোধ-বিচার কৰিবলৈ বহি আছে, মে সেই বিধান উলজনি কৰি মোক মাৰিবলৈ আজ্ঞা দিছে” ৪ তাতে ওচৰত থিয়ে হৈ থকা সকলে ক'লে, “তাই ঈশ্বরৰ মহা-পুরোহিতক অগমান কৰ নে?” ৫ পৌলে ক'লে, “হে ভাইসকল, এওঁ যে মহা-পুরোহিত, সেই বিষয়ে মই জনা নাছিলো। কিয়নো লিখা আছে, ‘তুমি বজাতীয় লোকৰ শাসনকৰ্ত্তাৰ কু-ব্যাক্য নুবুলিবাবা।’” ৬ পাছত পৌলে তেওঁলোকৰ এভাগ ফৰীচী, এভাগ চন্দুকী বুলি জানি, মহাসভাত বিড়িয়াই ক'লে, “হে ভাইসকল, মই ফৰীচী, আৰু এজন ফৰীচীৰ পুতুকো কাণগ মৃতসকলৰ পুনৰুত্থানৰ আশাৰ বিষয়ে মোৰ সোধ-বিচার হৈছে” ৭ তেওঁ এই কথা কঠতে, ফৰীচী আৰু চন্দুকী সকলৰ মাজত বিবাদ হল, আৰু লোকসকল দুভাগত ভাগ হল। ৮ কিয়নো চন্দুকীসকলে পুনৰুত্থান, স্বৰ্গৰ দত্ত আৰু আজ্ঞা, এইবেৰে নাই বুলি কয়, কিন্তু ফৰীচী সকলে সেইবেৰে হীকাৰ কৰে। ৯ তাতে বৰকে হৃলঙ্গুল হল আৰু ফৰীচীসকলৰ ফলীয়া বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ কেইজনমানে উঠি বাগ্যনুক কৰি ক'লে, “আমি এই মানুজ জনৰ ওচৰত একো দেন্দৰ নাপাও ও যদি কোনো আজ্ঞা নাইহৈ দুতে দন্মেচকৰ পথত সঁচাকি তেওঁৰ সৈতে কথা ক'লে,” ১০ তেতিয়া অতিশ্যৰ বিবাদ হল, তেওঁলোকে পৌলক ডোখৰ ডোখৰ কৰিব বুলি হাজাৰ সেনাপতিয়ে ভয় কৰি, সেনাপতিৰ নামি গৈ তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা তেওঁক বলেৰে কাটি দুর্গত ভিতৱলৈ নিবলে আজ্ঞা দিলো। ১১ তাতে সেই ৰাতি প্ৰত্ৰে তেওঁৰ ওচৰত থিয়ে হৈ ক'লে, “নিৰ্ভুল হোৱা, কিয়নো বিবৃতালম্বত মেনেকৈ মোৰ বিষয়ে সাক্ষাৎ দিলা, বোৰ নগবৰতো তেনেকৈ সাক্ষ্য দিব লাগিবা।” ১২ পাছ দিন বাতিপুৱা হোৱাত ইহুদী সকলে এক পৰামৰ্শ হৈ, পৌলক বধ নকৰালৈকে আমি ভোজন-পান নকৰোঁ বুলি, শপতমেৰে নিজকে বাঞ্ছিলো। ১৩ সেই চক্ৰান্ত কৰা লোক চলিষ্য জনতকে অবিক আছিল। ১৪ তেওঁলোকে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকলৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, “পৌলক বধ নকৰালৈকে আমি একো নাখাওঁ, এই শপত খাই নিজকে বাঞ্ছিলোঁ। ১৫ এই কাৰণে আপোনালোকৰ মহাসভাৰ সৈতে এই বিষয়ে অধিক নিশ্চিত তাৰে জানিবৰ ছলেৰে, আপোনালোকৰ ওৱলৈ তেওঁক আনিবৰ বাবে হাজাৰ সেনাপতিৰ আগত আবেদন কৰিব, তেতিয়া সি আপোনালোকৰ ওৱ আহি নাপাওঁতেই আমি তাক বধ কৰিবলৈ সাজু হৈ থকিমা।” ১৬ কিন্তু পৌলৰ ভাগিনিয়েকে তেওঁলোকৰ এই খাপ দিয়া কথা শুনি, দুৰ্গত সেমাই হৈ পৌলক ক'লে। ১৭ তেতিয়া পৌলে এজন এশৰ সেনাপতিক মাতি ক'লে, “এই ডেকাক হাজাৰ সেনাপতিৰ ওচৰলৈ লৈ মোৱা, কিয়নো তেওঁৰ আগত এই বিষয়ে কেনো সহাদ জনাবলৈ আছোঁ।” ১৮ তেতিয়া তেওঁ তাক লগত লৈ হাজাৰ সেনাপতিৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, “আপোনাৰ আগত এই ডেকাক কিবা কথা কৰলৈ আছে বুলি বদ্বীয়াৰ পৌলে মোক মাতি আপোনাৰ ওচৰলৈ ইয়াক আনিবলৈ মিনতি কৰিবলো।” ১৯ হাজাৰ সেনাপতিৰে তাক হাতত ধৰি লৈ, এফলীয়া হৈ শুণতে সুধিলো, “মোক ক'বলৈ তোমাৰ কি কথা আছোঁ?” ২০ ডেকাজনে ক'লে, “আপুনি পৌলৰ বিষয়ে সুধি জানিব খোজাৰ নিচিনাকৈ, তেওঁক কালৈলৈ মহাসভালৈ যেন লৈ যাব, আপোনাৰ আগত এনে নিবেদন কৰিবলৈ ইহুদী সকলে সিদ্ধান্ত কৰিবছে। ২১ এতকে আপুনি তেওঁলোকৰ কথা নুশ্চিনি, কাৰণ তেওঁলোক চলিষ্য জনতকে অধিক মানুহে পৌলক বধ নকৰালৈকে ভোজন-পান নকৰোঁ বুলি প্ৰতিজ্ঞা কৰিবে আৰু এই প্ৰতিজ্ঞাবে নিজকে বাঞ্ছি খাপ দি আছে। আনকি তেওঁলোক সঁজু হৈ আপোনাৰ অনুমতিলৈ বাট চাই আছোঁ।” ২২ তেতিয়া হাজাৰ সেনাপতিয়ে সেই ডেকাক বিদায় দিয়াৰ পূৰ্বে

এই আদেশ দিলে, “তুমি যে এইবোর কথা মোর আগত প্রকাশ করিলা, পুনর কাকো নকৰবা” ২৩ তেজিয়া তেওঁ এশৰ সেনাপতি সকলৰ দুজনক ওচৰলৈ মাতি আমি আজ্ঞা দিলে, “বাতি ন বজাত চীজৰিয়া যাবলৈ দুশ জন সৈন্য, সন্ত জন অশ্বারোহী আৰু দুশ বৰাহ-ধাৰী সৈন্য যুগ্মত কৰা” ২৪ আৰু পৌলক নিৰাপদে ফৌলিৱ্ব দেশাধিপতিৰ ওচৰলৈ বহুৱাই লৈ যোৱা বাহনো যুগ্মত কৰিবলৈ তেওঁলোক আজ্ঞা দিলে। ২৫ পাছত তেওঁ এইদৰে পত্ৰ নথি দিলে, ২৬ “মহামহিম শ্রীযুক্ত ফীলিঙ্গ দেশাধিপতিলৈ ক্ষেপণিয় লুটিচৰ নমক্ষণা। ২৭ এই মানুহ জনক ইহুনী লোকে ধৰি বধ কৰিবলৈ উদ্যত হৈছে, সেনাবোৰে সৈতে গৈ, এওঁ এজন ৰোমীয়া মানুহ বুলি জানি, মই এওঁক উদ্ধাৰ কৰিলোঁ ২৮ পাছত কি কাৰণে তেওঁলোকে এওঁক অপবাদ দিছে, তাক জনিবৰ মনেৰে তেওঁলোকৰ মহসভালৈ এওঁক নিয়াও হৈছিলা ২৯ তাতে প্রাণদণ্ড বা কাৰাবাদণ্ডৰ বন্ধন পেৱাৰ যোগ্য এনে কোনো অপবাদ দিয়া হোৱা নাই, কিন্তু তেওঁলোকৰ বিধানৰ ওপৰত বাদ-বিচাৰ কৰি কোনো দোষ ধৰা ঘোনহে পালোঁ ৩০ পাছত এওঁৰ বিৰুদ্ধে কৰা চক্রাস্তৰ কথা মোক জনোৱা হ'ল আৰু সেয়ে সিদ্ধ হোৱাৰ আগস্তুক দেখি, মই তৎক্ষণাং এওঁক আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলোঁ আৰু এওঁ গুচৰীয়া সকলকো আপোনাৰ আগত এওঁৰ বিৰুদ্ধে গোচৰ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলোঁ ইতি।” ৩১ পাছত সেনা সকলে আজ্ঞা অনুসৰে বাতিতে পৌলক তুলি, আস্তপাত্ৰি নগৰৰল লিলো ৩২ কিন্তু পাছদিনা অশ্বারোহী সকলক তেওঁৰ লগত যাবলৈ দি দুর্দলৈ উলটা আহিলা ৩৩ পাছত তেওঁলোকে চীজাৰিয়া পাই, দেশাধিপতিক পত্ৰ খন দি, তেওঁৰ আগত পৌলকো হাজিৰ কৰালো ৩৪ তেজিয়া তেওঁ সেই পত্ৰ পঢ়ি পৌল কোন প্ৰদেশৰ বুলি সুবিলে; পাছে কিলিকিয়াৰ বুলি জানি, ৩৫ তেওঁ ক'লে, “তোমাৰ গুচৰীয়াবোৰ আহিলোহে মই তোমাৰ কথা শুনিমা” তেজিয়া তেওঁ হোৰোৰ প্ৰিটৰিয়মত বাখিবলৈ তেওঁক আজ্ঞা দিলোঁ।

۸۸

ଆରୁ ତର୍ତ୍ତୁଳିନାମେରେ ଏଜନ ଉକୋଲେ ସିତେ ଆହି ଦେଶାଧିପତିର ଆଗତ ପୌଲିର ବିବୁଦ୍ଧ ଅଭିଯୋଗ ଦିଲେ । ୨ ତାର ପାଛତ ପୌଲ ଦେଶାଧିପତିର ଆଗତ ଆହି ଥିଯ ହଲ, ତର୍ତ୍ତୁଳିଟ ତେଣୁକ ଦୋଷାବୋପ କରିବିଲେ ଥିଲିଲେ ଆରୁ ଦେଶାଧିପତିକ କ'ଲେ, “ହେ ମହାମହିମ ଫୀଲିଙ୍ଗ, ଆପୋନାର ଦ୍ୱାରା ଆମି ମହାଶାନ୍ତି ତୋଗ କରିଛୋ ଆରୁ ଆପୋନାର ଦୂରଦର୍ଶିତାକୁ ଆମାର ଜାତିଲୈ ଅନେକ ଉତ୍ସନ୍ତି ସାଧନ କରିଛେ, ଓ ସକଳେରେ ଇହାକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୃତଜ୍ଞତାରେ ଶୀକାର କରିଛୋ । ୪ ଗତିକେ ଆପୋନାର ଅଧିକ ସମ୍ଯା ଆମି ଯେଣ ନଳାଁ, ଏହି କାରଣେ ନିବେଦନ କରିବୁ, ଆପୁନି ଅନୁଗ୍ରହ କରି ନୟ ହେ ଆମାର ଅଲପ କଥା ଶୁଣକ । ୫ କିଯାନୋ ଆମି ଦେଖିବିଲେ ପାଲୋଁ, ଯେ ଏହି ମାନୁଷଟେ ମହାମୀ ସ୍ଵରୂପ ଆରୁ ପ୍ରୋଟେଇ ଜଗତ ନିବାସୀ ଇହନ୍ତି ସକଳର ମାଜତ ବାଜାହୋଇ କରାଏଠା ଆରୁ ନାଚରତୀଯା ସକଳର ଦଲର ଅଗ୍ରି । ୬ ଇହାର ବାହିରେବେ, ଇ ମନ୍ଦିର ଅଞ୍ଚଳ କରିବିଲେ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି; ସେଇ ବାବେ ଆମି ତାକ ଆଟିକ କରି ବାହିଲୋଁ । ୭ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥାନ ସେନାପତି ଲୁଚ୍ଯ ଆହି ବର ବଳେରେ ଆମାର ହାତର ପରା ପୌଲକ କାଢି ଆନିଲେ । ୮ ଆପୁନି ଯେତିଆ ମୋଧ-ବିଚାରତ ପୌଲକ ପ୍ରକ୍ଷ କରିବ, ତେତିଆ ଆମି ଯି ଯି ଅପବାଦ ଏଣୁକ ଦିଲ୍ଲୀ, ସେଇ ବିଷୟେ ସକଳୋ ବୁଝିବ ପାରିବା” । ୯ ତାତେ ଇହନ୍ତି ସକଳାଙ୍କ ଏକେଲଗ ହେ ପୌଲକ ଦୋଷାବୋପ କରିଲେ ଆରୁ ଏହିବେ କଥା ସଂଚା ବୁଲି କଲେ । ୧୦ ପାଛତ ଦେଶାଧିପତିଯେ ପୌଲକ କ'ବିଲେ ସନ୍ତେଷ ଦିଯାତ, ପୌଲ କ'ବିଲେ ଆବର୍ତ୍ତ କରିଲେ, “ଆପୁନି ଅନେକ ବହୁବ ପରା ଏହି ଜାତିର ବିଚାରକତା ହେ ଆହେ, ଇହାକେ ଜାନି ମହି ହ୍ୱରିତ ମନେରେ ନିଜର ପକ୍ଷେ ଉତ୍ତର ଦିବ ଖୁଜିଛୋ । ୧୧ କାରଣ ଅନୁସନ୍ଦାନ କରିଲେ ଆପୁନି ଜାନିବ ପାରିବ ଯେ, ମହି ଭଜନା କରିବିଲେ ଯିବୁଚାଲେମଲେ ଯୋରା ଆଜି ବାବ ଦିନ ମାଥେନ ହେଛେ; ୧୨ ତାତ ଏ ଓଳୋକେ ମନ୍ଦିରତ ବା ନାମ-ଘରତ ବା ନଗରତେଇ ହେବୁ, କୋନୋ ବ୍ୟକ୍ତିର ସିତେ ମୋକ ବାଦ-ବିଚାର ବା ଲୋକ ସକଳକ ଉଚ୍ଚତାଇ ଉତେଜିତ କରି ଆଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରାବା ଏବାନେ ଦେଖା ନାହିଁ; ୧୩ ଆରୁ ଏତିଆ ଯି ଯି ଅପବାଦ ମୋକ ଦିଲ୍ଲୀ, ଏହି ବିଷୟେ ଏକୋ ପ୍ରମାଣ ଆପୋନାର ଆଗତ ଦିବ ନୋରାବେ । ୧୪ କିନ୍ତୁ ଆପୋନାର ଆଗତ ମହି ଇହାକେ ଶୀକାର କରିବୁ ଯେ, ବିଧାନ-ଶାନ୍ତ୍ରତ ଲିଖାର ଦରେ ସକଳୋ କଥା ପାଲନ କରି, ଏହେତେ ସକଳେ ଯି ପଥକ ବିଦ୍ୱାମ ବୋଲେ, ସେଇ ପଥ ଅନୁମାରେ ମହି ଓପର-ପୁରୁଷ ସକଳର

ঈশ্বরের আবাধনা করোঁ আৰু ভাববাদী সকলৰ পৃষ্ঠকত যি যি লিখা আছে, সেই সকলোকে বিশ্বাস কৰোঁ। ১৫ আৰু ধৰ্মিক, অধৰ্মিক, এই দুবিধ লোকৰ পুনৰুত্থান হ'ব বুলি এখেত সকলে যি আশাৰে বাট চাই আছে, ঈশ্বৰত ময়ো সেই আশা কৰোঁ। ১৬ এই কাৰণে দৈশ্বৰলৈ আৰু মানহুলৈ নিৰ্বিজ্ঞে বিবেক বৰ্ষা কৰিবলৈ ময়ো সদায় যত্ন কৰি আছোঁ। ১৭ এতিয়া কিছু বছৰৰ মূৰত মই নিজৰ জড়িতৰ মানহুক দান আনি দিবৰ বাবে আৰু নৈবেজ্য উৎসৱ কৰিবলৈ আহিছিলো। ১৮ এতিয়া সেই কাৰ্যতেই এচ্চিয়াৰ কিছুমান ইহুদী লোকেহে সোক বিচৰালেমৰ মদিবৰত শুচিকৃত উৎসৱত পালে; মোৰ লগত আন কোনো ব্যক্তিও নাই, কিন্তু এখেত সকলোহে হৰামুৰ লগালৈ। ১৯ ইয়াৰ উপৰি মোৰ অহিতে যদি এখেত সকলৰ কোনো কথা আছিল, তেনহেলৈ আপোনাৰ ওচৰত ব্যক্তি সমূহে নিজে আহি গোচৰ দিব লাগিছিল। ২০ নতুনা, মই মহাসভাৰ আগত ঘিৰে থাকোঁতে, এই একেই লোক সমূহে মোৰ কি দোষ পালে, সেই বিষয়ে এখেত সকলে নিজেই কোৱা উচিত আছিল; ২১ নহলে এতিয়া যি বিষয়ৰ কথা মই আপোনালোকৰ আগত চিৰণিৰ কৈছোঁ, তেনদেৱে, ‘মুসলমলৰ পুনৰুত্থান’ৰ বিষয়ে আজি আপোনালোকৰ আগত মোৰ সোধ-বিচাৰ হৈছ”। ২২ ফৌলিৱে সেই পথৰ বিষয়ে ভাললৈ জনা বাবে, সোধ-বিচাৰ সংগ্ৰহ বাধি তেওঁলোকক কলে, “লুচিয় হজাৰৰ সেনাপতি বিচৰালেমৰ পৰা আহিলৈ আপোনালোকৰ কথা সম্পূৰ্ণকৈ জানিব পাৰিম।” ২৩ পাছত পৌলৰ পহৰা দিলৈলে, কিন্তু মৰমৰে আৰু সেৱা কৰিবলৈ অহা তেওঁৰ আত্মীয়ৰ সকলক বিমেধ নকৰিবলৈ তেওঁ এশৰ সেনাপতিক আজ্ঞা দিলো। ২৪ কিছুদিনৰ পাছত ফৌলিঙ্গে, দ্রুচিলা নামৰ তেওঁৰ ইহুদী ভাৰ্যাৰ সৈতে আহি, পৌলক মতাই আনি, ঝীঝী যীচুত যি বিশ্বাস, সেই বিষয়ে তেওঁৰ পৰা শুনিলো। ২৫ তেওঁ ধৰ্মিকতা, ইন্দ্ৰিয়-দন্মন, আৰু ভবিষ্যত সোধ-বিচাৰৰ বিষয়ে যুক্তি দেখুৱাৰওতে, ফৌলিঙ্গে ত্ৰাস্যুক্ত হৈ উত্তৰ দিলো; “এতিয়া সম্পত্তি যোৱা; মই আজৰি পালে পাছত তোমাক মতাই আনিমা” ২৬ আৰু পৌলে তেওঁক ধন দিব বুলি তেওঁ আশা কৰি, ঘনে ঘনে তেওঁক মতাই কথোপকথন কৰিলে। ২৭ কিন্তু দুবছৰৰ মূৰত পৰ্কিয় ফাঁষ্টে ফৌলিঙ্গৰ পদ পালে, তাতে ফৌলিঙ্গে ইহুদী সকলৰ প্ৰিয়পাত্ৰ হবলৈ ইচ্ছা কৰি, তেওঁ পৌলক বৰ্খীয়াৰ অধীনত থৈ গ'লা।

২৫ ফাঁট সেই প্রদেশলৈ আহি, তিন দিনৰ পাছত চীজাবিয়াৰ পৰা
যিৰুচালেমলৈ গাল। ২ তাতে প্ৰধান পুৰোহিত সকলে আৰু ইছদী
সকলৰ প্ৰধান লোকে তেওঁৰ আগত পৌলৰ বিবৃন্দে দৃঢ়ভাৱে জনালো।
ও এনে উদ্দেশ্যেৰে ফাঁটক অনুগ্ৰহ যাচান কৰিব নিবেদন কৰিলো, যাতে
তেওঁ মানুহ পঠাই পৌলক যিৰুচালেমলৈ লৈ আহে, আৰু তেওঁলোকে যেন
বাটতে খাপ দি পৌলক বধ কৰিব পাৰে, সেই বিষয়ে পৰিকল্পনা কৰিব
ধৰিলো। ৪ কিন্তু ফাঁট তেওঁলোকক উত্তৰ দিলো, যে পৌলক চীজাবিয়াত
বন্ধী কৰি বৰ্থা হৈছে আৰু সেয়েহে সেনকালে তেওঁ নিজে ভালৈকে
যাব। ৫ গতিকে, তেওঁ ক'লে, “যদি সেই মানুহৰ কোনো দোষ আছে,
তেনহেলে তোমালোকৰ মাজৰ কেইজনমান শাক্তমন্ত লোকে মোৰে সৈতে
গৈ, তেওঁৰ ওপৰত গোচৰ কৰিবকা” ৬ পাছত তাত আঠ দহ দিনতকৈ
বেচি দিন নাথাকি, তেওঁ চীজাবিয়ালৈ শুণি গালা পাছদিনা তেওঁ বিচাৰৰ
আসনত বহি, পৌলক আনিবলৈ আজা দিলো। ৭ পাছত তেওঁ উপস্থিত
হোৱাত যিৰুচালেমৰ পৰা অহা ইছদী সকলে তেওঁৰ চাৰিওফালৈ যিয় হৈ,
তেওঁক অনেক বিষয়ত গুৰুতৰ দোষ দিব ধৰিলো, কিন্তু তেওঁলোকে একো
প্ৰমাণ দেখুৰুৱা নোৱাৰিলৈ। ৮ তেতিয়া পৌলে নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দি
ক'ব ধৰিলো, “ইছদী সকলৰ বিধানৰ, বা মদিবৰ, বা চীজাৰৰ বিবৃন্দ মই
একো পাপ কৰা নাই।” ৯ কিন্তু ফাঁটে ইছদীসকলৰ প্ৰয়াপত্ৰ হোৱাৰ ইচ্ছা
কৰিলো। তেওঁ উত্তৰ দি পৌলক ক'লে, “তুমি যিৰুচালেমলৈ গৈ, তাতে
মোৰ আগত ঐহোৰৰ বিষয়ে, তোমাৰ সোধ-বিচাৰ হবলৈ ইচ্ছা কৰা
নে?” ১০ পৌলে ক'লে, “মই চীজাৰৰ বিচাৰৰ আসনৰ আগত যিয় হৈ
আছে, ইয়াতে মোৰ সোধ-বিচাৰ হোৱা উচিত। মই যে ইছদীসকলৰ
একো অন্যায় কৰা নাই, ইয়াক আপনিও ভালদৰে জানি আছে। ১১
এতকে মই যদি অন্যায়কৰী হৈছো, বা প্ৰাণদণ্ডৰ ঘোষ্য কোনো কৰ্ম

কৰিলোঁ, তেনহেলে মৰিবলৈকো আমাস্তি নহওঁ। কিন্তু তথেতসকলে মোক যিবোৰ অপবাদ দিছে, সেইবোৰ যদি সঁচা নহয়, তেনহেলে তথেত সকলৰ হাতত মোক শোধাই দিলৈ কাৰো শক্তি নাই। মই চীজাৰক আপীল কৰোঁ” ১১ তেতিয়া ফীষ্টে মন্ত্ৰী সকলৰ সৈতে পৰাৰ্মশ কৰি পোলক কলে, “তুমি চীজাৰত আপীল কৰিলা; এতিয়া তোমাক চীজাৰৰ আগলৈ লৈ যোৱা হ'বাৰ” ১৩ কিন্তুদিনৰ পাছত বজা আগ্ৰিম্ব আৰু বৰীকী চীজাবিয়ালৈ আহি ফীষ্টক মঙ্গলবাদ কৰিলে। ১৪ তেওঁ তাত বছ দিন থকাত, ফীষ্টে ভজাৰ আগত পোলৰ বিষয়ে জনালে, তেওঁ কলে, “ফীলিৱেৰ বন্দী কৰি বখা এজন বন্দীয়াৰ ইয়াত আছে। ১৫ মেতিয়া মই বিৰুচালেমত আছিলোঁ, তেতিয়া ইহুনি সকলৰ প্ৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকলে তেওঁৰ বিষয়ে মোক জনাই, বিচাৰ আৰু দণ্ডজ্ঞা যাচনা কৰিছিল। ১৬ তেতিয়া মই তেওঁলোকক উত্তৰ দিলোঁ, যি জনৰ নামত অভিযোগ দিয়া হৈছে, তেওঁ মেতিয়ালৈকে অভিযোগকাৰীৰ সন্মুখত আত্মপক্ষ সমৰ্থন কৰিবলৈ নোৱাৰে, তেতিয়ালৈকে তেওঁক কোনো লোকৰ হাতত শোধাই দিয়া বোৰীয়া লোকৰ নিয়ম নাই। ১৭ তেতিয়া তথেতসকলে আহি ইয়াতে গোট খোৱাত, অলপো পলম নকলি, পাছ দিনাই মই বিচাৰৰ আসনত বহিলোঁ, আৰু বন্দী কৰি খোৱা মানহু জনক আনিলৈ আজ্ঞা দিলোঁ। ১৮ পাছত গুৰীয়াবোৰে তেওঁৰ চৰিওফালে খিয় হৈ, যি দুৰ্কৰ্তৰ অপবাদ তথেত সকলে দিব বুলি মই ভাৰিছিলো, এনে একো অপবাদ নিদিলো। ১৯ কিন্তু তথেত সকলে নিজৰ ধৰ্মৰ বিষয়ে আৰু পোলে যি জনক জীয়াই উঠা বুলি কৈছিল, এনে যীচু নামৰ কোনো মৃত এজনৰ বিষয়কলৈহে তথেত সকলৰ মত-পাৰ্থক্য আছিল। ২০ তাতে এনেকুৱা বাদ-বিচাৰৰ বিষয়বোৰত সংশ্য কৰি মই তেওঁক সুধিৰণ, তুমি বিৰুচালেমলৈ গৈ, এইবোৰৰ বিষয়ে তোমাৰ সোধ-বিচাৰ হবলৈ মন কৰা নে? ২১ কিন্তু পোলে বাজাধিৰাজৰ ওচৰত সোধ-বিচাৰৰ পৰা নিস্পত্তি পাৰৰ বাবে বৰ্ফিত থাকিবলৈ আপীল কৰাত, মই চীজাবিয়ালৈ নপঠিওৱালৈকে, তেওঁক বৰিখবলৈ আজ্ঞা দিলোঁ।” ২২ তেতিয়া আগ্ৰিম্বই ফীষ্টক কলে, “মই মানহু জনৰ কথা শুনিবলৈ মোৰ মন গৈছে” ফীষ্টে কলে, “কালিলৈ তেওঁৰ কথা শুনিবলৈ পাৰা” ২৩ পাছদিনা আগ্ৰিম্ব আৰু বৰীকী বৰ প্ৰতিদেৱে আহি, হজাৰৰ সেনাপতি সকলক আৰু নগৰৰ মানহুৰেৰ সৈতে বাজদৰবাৰত সোমাল আৰু ফীষ্টক আজ্ঞাবে পোলক তেওঁলোক আগলৈ নিয়া হল। ২৪ তেতিয়া ফীষ্টে কলে, “হে বজা আগ্ৰিম্ব আৰু আমাৰ সৈতে ইয়াত উপস্থিত থকা লোক সমূহ আপোনালোকে এই মানহু জনক যে দেখিছে, এই জনেই সেই ব্যক্তি; যি জনৰ বিষয়ে বিৰুচালেমৰ আৰু ইয়াত থকা ইহুনি লোক সকলেও মোৰ আগত আবেদন কৰি আঠাহ পাৰি কৈছিল, ই আৰু জীয়াই থকা উচিত নহয়। ২৫ কিন্তু মই জানিব পাৰিলোঁ, এওঁ প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য একো কৰা নাই; আৰু এওঁ নিজে বাজাধিৰাজৰ ওচৰত আশীল কৰাৰ বাবে মই পঠাবলৈ নিশ্চয় কৰিলোঁ। ২৬ কিন্তু আমাৰ বাজাধিৰাজলৈ ইয়াৰ বিষয়ে লিখিবলৈ একো নিশ্চয়তা নাপালোঁ। এই কাৰণে এওঁ কৰাবলৈ আপোনালোকৰ আগলৈ আনিলোঁ। এতকে সোধ-বিচাৰ কৰাৰ পাছত, মই যাতে লিখিবৰ বাবে কোনো কথা পাওঁ, হে আগ্ৰিম্ব ভজা, সেয়েহে বিশেষকৈ আপোনাৰ আগলৈ ইয়াক আনিলোঁ। ২৭ কিয়নো কোনো বন্দীয়াৰক পঠাওঁতে, তেওঁৰ অহিতে দিয়া অপবাদ নজনোৱাতো, মই অযুক্তিকৰ মেন দেখোঁ।”

২৬ যেতিয়া আগ্রিম্ভই পৌলক নিজের পক্ষত কথা কবলৈ অনুমতি
দিলে, তেতিয়া পৌলে হাত মেলি নিজের পক্ষে উভৰ দিব ধৰিলৈ।
২ তেওঁ ক'লে, “হে বজা আগ্রিম্ভ, ইছদী সকলে মোৰ বিষয়ে যি অভিযোগ
দিছে; সেই বিষয়ে আজি আপোনাৰ সন্তুখত আত্মপক্ষ সমৰ্থন কৰিবলৈ
পাই নিজকে মই ধন্য মানিছো। ও ইছদী সকলৰ মাজত বিশেষকৈ যিবোৰ
নীতি নিয়ম আৰু বাদ-বিচার আছে, সেই সকলোৰেৰ বিষয়ে আপোনাৰ
জ্ঞান আছে; সেই বাবেই বিনয় কৰোঁ আপনি যেন দৈৰ্ঘ্য ধৰি মোৰ কথাবোৰ
শুনো। ৪ মোৰ জীৱন-ঘাপনৰ বিষয়ে ডেকা কালৰে পৰা নিজ জতিৰ লোক
সকলে আৰু যিৰুচালোমত থকা সকলো ইছদী লোকে জানো। ৫ ইয়াৰ
উপৰি তেখেত সকলে ইয়াকো জানে যে, মই ফৰীচী হৈয়ো কিদৰে আমাৰ
ধৰ্মৰ সকলো কঠিন নিয়মবোৰ পালন কৰি প্ৰকৃত ফৰীচী এজনৰ দৰেই

জীবন-যাপন করিছিলোঁ। এই বিষয়ে তেখেত সকলে সাক্ষী ও দিব পারো ৬ টিশুরে আমার পূর্বপুরুষ সকলৰ আগত যি প্রতিজ্ঞা করিছিল, সেইবোৰ পূর্ণ হোৱাৰ বাবেৰে মই এতিয়া সেধ-বিচাৰত পৰি, যিহৈ হৈ আছোঁ। ৭ সেই প্রতিজ্ঞাৰ ফল পাবলৈ আমাৰ বাৰটা জাতিয়ে, বাতিয়ে-দিনে উৎসাহেৰে আৱধনা কৰি, আশা কৰি আছে। সেই আশাৰ কাৰণে, হে মহাবাজ, ইহুদী সকলে মোক অপবাদ দিষে। ৮ টিশুৰে যদি মৃত লোকক পুনৰুত্থি কৰে তেনেহলে আপেনালোকে কিয় অবিশ্বাস বোধ কৰিবিছ? ৯ ময়ো সেইদৰে নাচটাৰীয়া যীচূৰ নামৰ বিবুদ্ধে অনেক বিপৰীত আচৰণ কৰিব লাগে বুলি নিজে ভাবিছিলোঁ, ১০ আৰু সেইদৰেই যিচূলেমেত কৰিছিলোঁ প্ৰধান পুৰোহিতৰ পৰা অধিকাৰ পাই, অনেক পৰিব্ৰজাৰ লোকক বন্ধীশালত হৈছিলোঁ আৰু তেখেত সকলক বধ কৰাৰ সময়ত, মই নিজে সন্মতিও প্ৰকাশ কৰিছিলোঁ। ১১ এনেদৰে মই তেখেত সকলক শাস্তি দি যীচূ ছ্ৰীষ্টৰ নিন্দা কৰিবলৈ জোৰ কৰিছিলোঁ তেখেত সকলৰ বিবুদ্ধে ক্ষেত্ৰ ইমানেই তীব্ৰ হৈ উঠিছিল যে, তেখেত সকলক তাড়না কৰিবৰ বাবে মই বিদেশৰ চহৰ সমূহলোকে যাত্রা কৰিছিলোঁ। ১২ এইদৰে প্ৰধান পুৰোহিতৰ সকলৰ পৰা অধিকাৰ আৰু আজ্ঞা-পত্ৰ পোৱাৰ পাছত, দমোচক নগৰলৈ যাত্রা কৰোঁতে, ১৩ হে মহাবাজ, দুপৰীয়া বাটৰ মাজত সূৰ্যৰ ব্ৰশ্টতকৈয়ো দীপ্তিমান এটি পোহৰ আকাৰৰ পৰা আহি মোৰ আৰু মোৰ লগত যাত্রা কৰি থকা লোক সকলৰ চাৰিওফালে প্ৰকাশিত হলো। ১৪ তেতিয়া আমি সকলোৰে মাটিক বাগৰি পৰিবলৈ আৰু এনেতে মই হীৱী ভাষাৰে কোৱা এটি বাণী শুনিলোঁ, ‘হে চৌল, হে চৌল, মোক কিয় তাড়না কৰিছা? জোঙ্গত লাখি মৰা তোমালৈ টান’; ১৫ তেতিয়া মই সুবিলো, ‘হে প্ৰভু, আপুনি কোনাঁ?’ তেতিয়া প্ৰভুৰে ক’লে, ‘যি জনক তুমি তাড়না কৰিছা, মই সেই যীচূ। ১৬ এতিয়া উটা, তোমাৰ ভাৰিত ভৰ দি যিথ হোৱা; কিয়নো, তুমি যি দৰ্শনাত মোক দেখা পালা আৰু ইয়াৰ পাছত এই মানুহোৱাৰে আৰু আনা-ইহুদী সকলৰ হাতৰ পৰা তোমাক উদ্ধাৰ কৰি যি দৰ্শনাত মই তোমাক দেখা দিয়, সেই সকলো বিষয়ৰ প্ৰচাৰক আৰু সাক্ষী হ'বৰ বাবে তোমাক দাস বৃূপ মনোনীত কৰিবলৈ মই দৰ্শন দিলোঁ; ১৭ আৰু আনা-ইহুদী সকলো যেন মোক বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই পাপ-মোচন আৰু পুবিত্ৰীকৃত হোৱাৰে সকলৰ মাজত ভাগ পায়, ১৮ এই মনোভাৱেৰে তেওঁলোকৰ চকু মুকলি হ'বলৈআৰু অনুকাৰৰ পৰা পোহৰলৈ, চয়তানৰ ক্ষমতাৰ অধীনৰ পৰা স্টশুৰলৈ ঘূৰিবৰ কাৰণে, তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ মই তোমাক নিযুক্ত কৰি পঠাওঁ, তাৎক্ষণ্যে তেওঁলোকে স্টশুৰৰ পৰা পাপৰ ক্ষমা যেন পায় আৰু মোক বিশ্বাস কৰাৰ যোগেন্দি মই যেন তেওঁলোকক এই ভাগ দিব পাণোঁ।’ ১৯ পোলে এনেদৰে পুনৰ ক'বলৈ ধৰিলো, ‘হে বজা আগিপি, মই সেই স্বৰ্গীয় দৰ্শনাক অমৃত্যু নকৰি, ২০ দমোচক আৰু যিচূলেমেত থকা লোক সকলৰ আগত, পাছত যিছিমায়া আৰু তাৰ সকলো অঞ্চলৰ লগতে অনা-ইহুদী সকলৰ আগতো মই প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, যাতে তেখেত সকলো মন-পালটাই স্টশুৰলৈ ঘূৰে আৰু মন-পালটনৰ যোগ্য আচৰণ স্টশুৰৰ সাক্ষাতে কৰো। ২১ সেই কাৰণে ইহুদী সকলো মদিৰত মোক ধৰি বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল । ২২ এনেতে স্টশুৰৰ পৰা উপকাৰ পাই, আজলৈ যিবে আছোঁ আৰু সকলোৰে সন্মুখত সাক্ষ দিছোঁ সেই মহান জননৰ বিষয়ৰে ক'বলৈ যাওতো ভাৱবাদী সকলো আৰু মোচিয়ে যি যি ঘটিব বুলি কৈছিল, সেই বিষয়ৰ বাহিৰে আন একো কথা কোৱা নাই; ২৩ আৰু যীচূ দুখভাগৰ পাত্ৰ হয় বা নহয় আৰু মৃত লোকৰ পুনৰুত্থানত প্ৰথম হৈ নিজ জতি আৰু আনা-ইহুদী সকলোৰে পোহৰ প্ৰকাশ কৰিব বা নকৰিব, ইয়াৰ বিষয়োহে মই সুৰ বৰ সকলোৰে আগত কলোঁ।’ ২৪ তেওঁ এইদৰে নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিওতে, ফাঁষ্টে বৰ মাতৰেৰে ক'লে, ‘হে পোল, তুমি বলীয়া হৈছা; সৰহ বিদ্যায়ই তোমাক বলীয়া কৰিছোঁ।’ ২৫ কিন্তু পোলে ক'লে, ‘হে মহামহিম ফীষ্ট, মই বলীয়া হোৱা নাই; সত্য আৰু সুবোধৰ কথাহে কৈছোঁ কিয়নো বজায়োঁ এই বিষয়ে জানে; এই কাৰণেহে মই তেওঁৰ আগত সাহসেৰে কৈছোঁ। ২৬ কিয়নো বজায়োঁ এই বিষয়ে জানে; এই কাৰণেহে মই তেওঁৰ আগত সাহসেৰে কৈছোঁ। মই সুনিষ্ঠত যে, এই বিষয়োৱাৰে প্ৰকাশ্যৰূপ ঘটিছোঁ এইবোৰ লুকুৱাই বাধিৰ নোৱাৰি কাৰণ ইয়াক গোপনে কৰা হোৱা নাই। ২৭ হে বজা আগিপি, আপুনি ভাৱবাদী সকলৰ কথা বিশ্বাস কৰে নে? মই

জানো আপুনি বিশ্বাস কৰোঁ।’ ২৮ তেতিয়া আগিপি পৌলক ক'লে, ‘তুমি মোক আৰু যিচূলোক কৰিবলৈ অলপ কথাবেই মোৰ প্ৰবৃত্তি জ্ঞাব খুজিছোঁ।’ ২৯ কিন্তু পৌলে ক'লে, ‘অকল আপুনিয়েই নহয়, যি সকলে আজি মোৰ কথা শুনিছে, সেই সকলোৰে অলপ কথাবে হওক, বা বহু কথাবে হওক, এই শিকলিৰ বকনৰ বাহিৰে, সকলোভাৱে যেন মোৰ নিচিনা হয়, টিশুৰৰ আগত এই প্ৰাথমিক মই কৰিছোঁ।’ ৩০ তেতিয়া বজা, দেশাধিপতি, বণীকী আৰু তেওঁলোক সৈতে বহা লোক সকলে উৰ্টি, ৩১ আৰত হৈ গৈ প্ৰস্পৰে কথা-বাৰ্তা কৰি ক'লে, ‘এই মানুহ জনে বঞ্চন বা প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য একো কৰ্ম কৰা নাই।’ ৩২ তেতিয়া আগিপিই ফীষ্টক কলে, ‘এই মানুহ জনে চীজাৰ ওচৰত আৰীলী নকৰা হ'লে মুকলি হব পৰিবলৈহেতেন।’

২৭ পাছত যেতিয়া আমাৰ ইটালী দেশলৈ জাহাজেৰে যোৱাৰ কথা

নিষিদ্ধ হইল, তেওঁলোকে পৌল আৰু অন্য কিছুমান কাৰাবণ্ডীক বাজাধিৰাজৰ সৈন্য দলৰ যুলিয় নামৰ এজন এশৰ সেনাপতিৰ হাতত শোধাই দিলোঁ ২ আদৰম্ভত্তিৰ পৰা আহি থকা এখন জাহাজত আমি উঠিলোঁ। এই জাহাজ খন এচিয়া দেশৰ সন্মুদ্-পথৰ উপকূলৰ কামে কামে যাত্রা কৰাৰ কথা আছিলোঁ। তাতে আমাৰ লগত যিচলনীকী নগৰৰ মাকিনিয়াৰ অৰিষ্টোৰ্ধ আছিলোঁ। ৩ পাছদিনা আমি চীদোন মগৰৰ পাৰত নামিলোঁ। ৪ তাতে যুলিয়ই পৌলক দয়াৰে গণ্য কৰি বুৰু-বান্ধৰ সকলৰ ওচৰলৈ গৈ প্ৰাণ জুৰাই আহিলৈ দিলোঁ। সেই ঠাই'ৰ পৰা আমি জলযাত্রা কৰি যাওতে সন্মুখত বতাহ পালোঁ, সেই বাবে কুপু দীপীৰ কামৈদি যাবলৈ ললোঁ। ৫ পাছত কিলিকিয়াৰ আৰু পামুলিয়াৰ সন্মুখত থকা সাগৰৰ পাৰ হৈ, লুকিয়া দেশৰ মুৰা নগৰ' পালোঁ। ৬ সেই ঠাই'তে এশৰ সেনাপতিৱে, ইটালী দেশলৈ যোৱা আলেকজেন্দ্ৰিয়া নগৰৰ এখন জাহাজ লগ পোৱাত, আমাক তাতে তুলি দিলোঁ। ৭ এনেদৰে বহু দিন লাহে লাহে গৈ, কোনো প্ৰকাৰে কুদীৰ ওচৰত পালোঁ, তাতে বতাহে আমাক বাধা দিয়াত আওগুনাই যাব নোৱাৰি, ক্রীতী দীপীৰ সুৰাক্ষিত এলেকৰ কামে চল্লমানীৰ সন্মুখেন্দি আহি, ৮ কোনো প্ৰকাৰে সুন্দৰ যুলি নামেৰে এখন ঠাই' পালোঁ; এই ঠাই'ৰ ওচৰত লাচেয়া নগৰৰ আছিলোঁ। ৯ এইদৰে বহু সময় নষ্ট হ'ল আৰু আমাৰ সন্মুদ্-যাত্রা ও অতি বিপদজনক হৈ উঠিলোঁ; ইয়াৰ উপৰি আমাৰ উপৰাস পৰ্বৰ দিনো পাৰ হৈ গ'ল, সেয়েহে পৌলে তেওঁলোকক পৰামৰ্শ দিব ধৰিলোঁ; ১০ তেওঁ ক'লে যে, ‘হে লোকসকল, মই দেখিহোঁ যে এই যাত্রাত আমাৰ বিপদ আৰু বহু ক্ষতি হব, ইয়াত আমাৰ অকল সামগ্ৰী আৰু জাহাজৰে নহয়; আৰ্কিমি আমাৰ প্ৰাণো সংকটত পৰিবাৰ।’ ১১ কিন্তু এশৰ সেনাপতিয়ে পৌলে কোৱা কথাতকৈ জাহাজৰ পথ নিৰ্মাণ কৰা লোক জনৰ আৰু জাহাজৰ গৰাকীৰ কথাতহে বেছি গুৰুত্ব দিলোঁ। ১২ সেই বন্দৰটো শীতকালত থাকিব বাবে বেছি সুবিধাজন নোহোৱাত, দক্ষিণ-পচিম আৰু উত্তৰ-পচিম দিশে থকা ক্রীতীৰ ফৈলীক বন্দৰ যদি কোনো প্ৰকাৰে পাৰ পাৰে, তাতে শীত কালৰ সময়খনি থাকিবৰ আশাৰে বেছি ভাগ নাবিকে তালৈ যালৈ ওলোৱা বিষয়টোত মত দিলোঁ। ১৩ পাছত দক্ষিণৰ বতাহ অলপ বলিবলৈ ধৰাত, তেওঁলোকৰ অভিপ্ৰায় সিদ্ধ হোৱা বুলি তাৰি, জাহাজ মেলি ক্রীতীৰ ওচৰে কৈবলৈ ধৰিলোঁ। ১৪ কিন্তু অলপ সময়ৰ পাছতে উৱাকুলো নামৰ বৰ ধুমুহা বতাহ ধীপটোৱা হইমূৰ পৰা হৈ গ'ল; সেই ধুমুহাৰ মাজত সোমাই পৰিলা বাধা নেউচি আগবঢ়িয়া নোৱাৰাত বতাহৰ গতিত চলি যাব বাবে জাহাজ খনত পাল তৰি দিয়া হ'ল; তেতিয়া বতাহৰ বলতে জাহাজ খন চলি যাব ধৰিলোঁ। ১৬ এনেদৰে আমি কোনা নামেৰে এটা সু দীপীৰ আঁৰে গৈ থাকিলোঁ; তাতে কোনো প্ৰকাৰে জাহাজ খনত পাল কৰিবলৈ কৈছোঁ। ১৭ তাৰ পাছত নাও খন তুলি লৈলৈ লৈলৈ সক্ষম হ'ল। ১৭ তাৰ পাছত নাও খন তুলি লৈলৈ, তাত থকা বহু বাজৰহাৰ কৰি কোনো প্ৰকাৰেৰ জাহাজ খন লাগিব বুলি তাৰি ভয় খালে আৰু পুল নমাই দি, আগবঢ়ি যাব ধৰিলোঁ। ১৮ তাৰে ধুমুহাৰ প্ৰকোপ বাটি যোৱাৰে জাহাজ খন বেয়াকৈ চল-পংলং কৰিবলৈ ধৰাত, পাছদিনা তেওঁলোকে জাহাজ খন পাৰ কিছুমান সামগ্ৰী পোলাবলৈ ধৰিলোঁ। ১৯ তিনি দিনৰ দিনা তেওঁলোকে নিজ হাতে জাহাজৰ সঁজুলিবোৰে

পেলাই দিলো। ২০ ধূমুহার প্রকোপ ক্রমে বাঢ়ি থকাত আবু কেইবাদিনলৈ স্র্য, তবা নোলোরাকে থকাত আমার প্রাণবন্ধার সকলো আশা নোহোরা হৈছিল। ২১ তাতে তেওঁলোকে কেইবাদিনে লঘোনে থকাত, পৌলে তেওঁলোকে মাজত থিয়ে হৈ ক'লে, “হে লোকসকল, আপোনালোকের এই বিপদ আৰু ক্ষতি নহলেহেনেন যদি মোৰ কথা শুনি ক্ষীতিৰ পৰা জাহাজ এৰি নিদিলেহেণ্টেন। ২২ কিন্তু এতিয়াও মই আপোনালোকে উৎসাহ দিওঁ, অংগোপনালোকে সাহস কৰক; কিয়নো আপোনালোকের মাজৰ কোনো জীৱৰে প্ৰাণ হানি নহব, মাৰ জাহাজ খনবহে ক্ষতি হ'বা। ২৩ কিয়নো মই যি জন ইশ্বৰৰ লোক আবু যি জনৰ মই আৰাধনা কৰোঁ; তেওঁৰ দৃতে যোৱাৰাতি মোৰ ওচৰত দেখ দিলো; ২৪ আবু থিয়ে হৈ ক'লে ‘হে পৌল, তুমি ভয় নকৰিবা চীজৰৰ আগত তুমি থিয়ে হই বল লাগিব আবু চোৱা, তোমাৰ লগত যোৱা সকলো মানুহক ইশ্বৰে অনুগ্ৰহ কৰি তোমাক দিলো।’ ২৫ এই কাৰণে, হে মোৰ প্ৰিয় সকল, আপোনালোকে সাহস কৰক; কিয়নো মোক যেনেকৈ ক'লে, তেনেকৈ নিশ্চয় ঘটিবা ইশ্বৰত মোৰ এনে বিশ্বাস আছে। ২৬ কিন্তু আমি কোনো এটা দীপিত উঠিব লাগিবা।” ২৭ এনেদৰে ধূমুহার মাজত ইফাল-সিফাল কৰি আন্দিয়া সমুদ্ৰত প্ৰায় চৌক্ষ বাতি পাৰ হৈ যোৱাত, মাজিনিশা জাহাজৰ খালাচী সকলে বামৰ ওচৰত পলাইবি বুলি ভাবিলো। ২৮ তাতে তেওঁলোকে পানী জোখোতে প্ৰায় এক শ বিশ ফুট পালো আবু অলপ সময়ৰ পাছত আকো জোখাত নহৈবে ফুট পালো। ২৯ কোনো শিলাময়া ঠাইত লাগিব বুলি ভয় কৰি, জাহাজৰ পাছকালে লঙ্গৰ পেলালো আবু বাতিপুৰোৰ বাবে প্ৰাৰ্থনাৰে বাট চাই থাকিলা। ৩০ নারোৰীয়া সকলে জাহাজ খনৰ আগফালে লঙ্গৰ পেলোৱাৰ ছলেৰে সাগৰত নাও খন নমাই পলোৱাৰ উপায় কৰি থাকোতে, ৩১ পৌলে এশৰ সেনাপতি আবু সেনাবোৰক ক'লে, “যদিহে এইবোৰ মানুহ জাহাজত নাথাকে তেনেহেলে আপোনালোকেও নিজৰ প্ৰাণ বক্ষা কৰিব নোৱাৰিবা।” ৩২ তেতিয়া পলাবলৈ শোজা লোকসকলে নাবৰ লেজু কাতি তাক পানীত উটি যাবলৈ দিলো। ৩৩ পাছত বাতিপুৰোৰ সময়ত, পৌলে সকলোকে আহাৰ কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলো তেওঁ ক'লে, “আজি চৌক্ষ দিম আপোনালোকে বাট চাই একো নেৰোখাৰাকৈ অনাহাৰে আছে, ৩৪ সেই বাবে আপোনালোকক মিনাতি কৰিছে, আপোনালোক যেন অলপ আহাৰ গ্ৰহণ কৰে, কিয়নো সেয়ে আপোনালোকৰ জীয়াই থকাত উপকাৰ স্বৰূপ হৈব; কাৰণ আপোনালোকৰ কোনোজনৰে মৰৰ এডাল চুলিং এন্ট নষ্ট নহ'বা।” ৩৫ ইয়াকে কৈ তেওঁ পিঠা লৈ, সকলোৰে আগত ইশ্বৰৰ স্তুতি কৰি পিঠাটো ভাণ্ডি ভোজন কৰিলো। ৩৬ তেতিয়া সকলোৰে উৎসহিত হৈব নিজ নিজ আহাৰ গ্ৰহণ কৰিলো। ৩৭ জাহাজত আমি দুই শ শয়সওৰ জন লোক আছিলোঁ। ৩৮ সকলোৰে আহাৰ কৰি ভৃঞ্চ হোৱাত, তেওঁলোকে জাহাজ খনৰ ওজন কমাবলৈ যেহেতোৰে সাগৰত দলিলাই দিলো। ৩৯ পাছত যেতিয়া দিন হল, তেতিয়াও তেওঁলোকে সেই অঞ্চল নিমি নামাপোলে, কিন্তু সমান তীব্ৰেৰে এডোখৰ ধূপীয়া ঠাই দৈখি জাহাজ খন তাত সুমুৰাবলৈ চেষ্টা কৰিলো। ৪০ সেইবোৰে লঙ্গৰবোৰে কাতি সাগৰত পেলাই দিলো আবু একে সময়তে হালিৰ বাক খুলি দি, বাতাত পাল তৰি সেই তীবলৈ আগবাচি গল। ৪১ কিন্তু জাহাজ খন আহি আহি আগি দুখন সাগৰৰ সঙ্গম স্তুলৰ এক অশীন্ত অঞ্চলত সোমাই পৰিল; তাতে জাহাজৰ আগ অংশটো বালিত খুন্দা যোৱাত, জাহাজ খন নলবাটোক লাগি বৰিল আবু পাছ অংশটো ভাণ্ডি যাৰ ধৰিলো। ৪২ সেনা সকলে বন্দীবোৰে সাঁতুৰি পলায় বুলি তাৰি তেওঁলোকে সেই বন্দী সকলক বধ কৰাৰ আচনি কৰিছিল; ৪৩ কিন্তু এশৰ সেনাপতিৰে পৌলক বক্ষা কৰাৰ মনেৰে নিজে সেনা সকলৰ উদ্দেশ্যৰ পৰা তেওঁলোকক নিষেধ কৰি, এই আজি দিলো যে, ‘যিবোৰে সাঁতুৰিৰ জালে, সেইবোৰে যেন আপোয়ে জাঁপ মাৰি সাঁতুৰি বামলৈ যাওক।’ ৪৪ আবু বাকিবোৰে জাহাজৰ কাঠৰ পাট বা আন কোনো জাহাজৰ বস্তুৰ সহায় লৈ পাছে পাছে যাবলৈ কোৱাত, আমি সকলোৰে বামত উঠি বক্ষা পালোঁ।

২৮ এনেদৰে সকলোৰে নিবাপদে বামত উঠি বক্ষা পোৱাৰ পাছত, আমি সেই দীপটোৰ নাম মিলিতা বুলি জানিলোঁ। ২ তাত থকা শানীয় লোক সকলে আমাক বিদেশী বুলি কৰিল মৰম দেখুৱাই নহয়,

কিন্তু তেতিয়া ঘন বৰষুণ আৰু জাৰুৰ কাৰণে তেওঁলোকে জুই জুলালে আৰু আমাক মৰমেৰে গ্ৰহণ কৰিলো। ৩ কিন্তু পৌলে যেতিয়া এমঝি খৰি গোটাই জুইত দিলো তেতিয়া জুইৰ তাপ পাই এটা কলা সাপ ওলাই আহি তেওঁৰ হাতত মেৰিয়াই ধৰিলো। ৪ তাতে স্থানীয় লোক সকলে তেওঁৰ হাতত সাপ ওলমি থকা দেখিলো ইজনে সিজনক কৰিলৈ ধৰিলো, “এই মানুহ জন নিশ্চয়কৈ এজন হত্যাকাৰী; সাগৰৰ পৰা বক্ষা পোৱাৰ পাছতো ন্যায় দিওঁতাই ইয়াক জীয়াই থাকিব নিদিলো।” ৫ কিন্তু যেতিয়া তেওঁ জোকাৰ মাৰি সাপটোক জুইত পেলাই দিয়া দেখিলো; আনফালে তেওঁৰ একো ক্ষতিও নহ'ল, ৬ তেতিয়া তাত উপস্থিতি থকা লোকসকলে তেওঁৰ গা জৰু হৈ উথিই উঠিব বা অকস্মাতে পৰি মৰিব বুলি ভাৰিছিলা কিন্তু বহু সময় তেওঁৰ একো হোৱা নেদেখি, সিহতে মত সলনি কৰি ক'লে যে, “তেওঁ এজন দেৱতা।” ৭ সেই ঠাইইত ওচৰত পুলিয়া নামেৰে দীপটোৰ প্ৰধান লোক জনৰ মাটি আছিলো তেৱেই আমাক আদৰণি জনাই, মৰমেৰে তিনি দিন আলাহী কৰি ৰাখিলো; ৮ আবু সেই সময়তে পুলিয়াৰ পিতৃৰ জৰুৰ আৰু গ্ৰহণী বোগ হৈ আছিলো পৌলে তাতে সোমাই গাত হাত দি প্ৰাৰ্থনা কৰি তেওঁক সুষ্ঠু কৰিলো। ৯ এনেদৰে সুষ্ঠু কৰাৰ পাছত সেই দীপটোৰ প্ৰধান লোক জনৰ মাটি আছিলো তেই সকলো আহি সুষ্ঠু হৈল। ১০ তেতিয়া তেওঁলোকে আমাক অনেকে আদৰ-সাদৰ কৰিলৈ আৰু আমাৰ যোৱাৰ সময়তো নানা প্ৰয়োজনীয় বস্তু আনি জাহাজত তুলি দিলো। ১১ তিনি মাহৰ পাছত আমি আলেকজেন্দ্ৰিয়া নগৰৰ পৰা দিয়স্কৰী, অৰ্থাৎ যজা লোৱাৰ চিন থকা জাহাজ খনত উঠি যাবা কৰিলোঁ; এই জাহাজ খন জাৰকলি আহি এই দীপটোত আছিলো। ১২ এনেদৰে আমি চুৰাকূচ নগৰৰলৈ আছিলোঁ আৰু সেই ঠাইতে তিনি দিন থাকিলোঁ। ১৩ তাৰ পৰা যাবা কৰি আমি বীগিয়া নগৰৰ পালোঁ; এদিন পাছত দক্ষিণৰ বতাহ বলাত, দিতীয় দিনা পুতিয়ালী নগৰ পালোহি ১৪ তাত কেইবাজনো ভাই পালোঁ, তেওঁলোকে আমাক সাত দিন থাকিবলৈ নিমন্ত্ৰণ দিলো; এইদৰে আমি বোঝলৈ যাবা কৰিলোঁ। ১৫ তাৰ পৰা ভাই সকলে আমাৰ সমষ্টি শুনি আমাক আগবঢ়াই নিবলৈ অঞ্জিয় হাত আৰু তিনি চৰাইলৈকে আছিলো; পৌলে তেওঁলোকক দেখি ইশ্বৰৰ স্তুতি কৰি সাহস পালো। ১৬ বোৰ নগৰত সোমোৱাৰ পাছত, পৌলক তেওঁৰ পহৰা দিয়া সেনাৰ সৈতে নিজৰ মতে থাকিবলৈ অনুমতি দিলো। ১৭ পাছত তিনি দিনৰ মূৰত পৌলে ইহুদী সকলৰ প্ৰধান লোক সকলক মতাই আনি পোট খুৱালৈ আৰু তেওঁলোক গোটা খোৱাত, তেওঁক ক'লে, “হে ভাইসকল, মই মোৰ জাতিৰ নাইবাৰা পূৰ্বপুৰুৰ বীতিৰ বিৰুদ্ধে একো কৰা নাই; তথাপি যিবুচালোৰ পৰা নিয়া হৈ বোৰীয়া লোক সকলৰ হাতত মই বন্দী চিচাপে সমৰ্পিত হৈছিলো। ১৮ তেখেত সকলে মোৰ সোধ-বিচাৰ কৰি মোক মুক্ত কৰিবলৈ কামনা কৰিলো, কিয়নো মোক প্ৰাণদণ্ড দিয়া একো কাৰণ নাইলো। ১৯ কিন্তু যেতিয়া ইহুদী সকলে আপন্তি কৰিলো, মই চীজৰ বৰ ওচৰত আপীল কৰিলৈ বাধ্য হালোঁ; কিন্তু এনে নহয় যে, মই মোৰ জাতিক কোনো অপৰাদ দিছিলোঁ। ২০ এই কাৰণে আপোনালোকক চালৈ আৰু কথা-বাৰ্তা হালৈ মাতিলোঁ, কিয়নো ইহুদালোৰ আশাৰ কাৰণেহে মই এই শিকলৰ বাঙ্কনত আছোঁ।” ২১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “আমি তোমাৰ বিষয়ে যিহুদীয়াৰ পৰা কোনো পত্ৰক পোৱা নাই আৰু ভাই সকলৰ মাজৰ পৰা আগবঢ়াই পৰা কৰিলো। ২২ কিন্তু তোমাৰ মত কি, সেই বিষয়ে আমি তোমাৰ পৰা শুনিবলৈ শোজা; কিয়নো এই মতৰ বিষয়ে আমি জনো যে, ই সকলো ঠাইতে নিদিত হৈছে।” ২৩ পাছত তেওঁলোকে তেওঁলৈ এটা দিন নিৰ্ধাৰণ কৰিলৈ আৰু বহুলোকে তেওঁক লগ পাবলৈ তেওঁ বসতি কৰা ঠাইলৈ আছিলো। ২৪ তেতিয়া তেওঁলোক নিষেধ কৰি, এই আজি দিলো যে, “যিবোৰে সাঁতুৰিৰ জালে, সেইবোৰে যাঁপ মাৰি সাঁতুৰি বামলৈ যাওক।” ২৫ তাৰ পাছত পৌলে যেতিয়া ক'লে, “প্ৰতি আত্মাই যিচ্যা ভাৰবাদীৰ দ্বাৰা আমাৰ পূৰ্বপুৰুৰ সকলৰ বিষয়ে ভালদৰে কৈছিলুঁ”; কিন্তু সেই কথাত পৰস্পৰৰ মাজত একমত নোহোৱাত, তেওঁলোক বিদ্যাৰ ল'বলৈ ধৰিলো। ২৬ পৌলে কৈছিল, “এই মানুহবোৰৰ ওচৰলৈ গৈ

କୋରା, 'ତୋମାଲୋକେ ଶୁନାତ ଶୁନିବା କିନ୍ତୁ ନୁବୁଜିବା; ଦେଖୋତେ ଦେଖିବା କିନ୍ତୁ ନାଜନିବା; ୨୭ କିଯାନୋ ଏହି ମାନୁହବୋରର ହଦୟ ଡୋତୋହା ହୈ ପରିଛେ, ତେଓଁଲୋକର କାଣୋ ଶୁନିବାଲେ ଗୁଡ଼ିର, ତେଓଁଲୋକେ ନିଜ ନିଜ ଚକୁ ବନ୍ଦ କରିଲେ; ନହିଁଲେ ତେଓଁଲୋକରେ କାଣୋ ଶୁନିବାଲେ ହେଠିନେ, ଆବୁ କାଣେରେ ଶୁନିଲେହେଠିନେ, ଆବୁ ଅନ୍ତରେରେ ବୁଜିଲେହେଠିନେ, ଆବୁ ଘୂରି ଆହିଲେହେଠିନେ, ଆବୁ ମଇ ତେଓଁଲୋକକ ସୁହ କରିଲୋହେଠିନା' ୨୮ ମେଇ କାବଗେ ଆମୋନାଲୋକେ ଜାନିବ ଯେ, ଈଥରର ଏହି ପରିତ୍ରାଣର କଥା ଅନା-ଇହନୀ ସକଳର ମାଜଲେ ପଢ଼ୋରା ହେଛେ ଆବୁ ତେଓଁଲୋକେ ତେଓଁର ବିଷୟେ ଶୁନିବା' ୩୦ ପାଛତ ପୌଳେ ଦୁବର୍ବଲୈକେ ନିଜେ ଭାଡ଼ା ଲୋରା ସରତ ଥାକିଲେ ଆବୁ ଯିମାନ ମାନୁହ ତେଓଁର ଓଚବଲେ ଆହିଲ, ମେଇ ଆଟାଇ ଲୋକକେ ତେଓଁ ଗ୍ରହଣ କରିଲେ ୩୧ ତାତେ ତେଓଁ କୋନୋ ବାଧା ନୋପୋରାକେ ଈଶ୍ୱରର ବାଜ୍ୟ ଆବୁ ପ୍ରଭୁ ଯିନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରୀଷ୍ଟର ବିଷୟେ ସାହସେରେ ପ୍ରଚାର କରି ଥାକିଲା।

ଶୋମୀଯା

১ মই পোল, যীচু শ্রীষ্টের এজন দাস আরু দৈশ্বর শুভবার্তাৰ কাৰণে প্ৰথক হোৱা আমন্ত্ৰিত পাঁচনি; ২ যি শুভবার্তাৰ বিষয়ে দৈশ্বৰে পৰ্বতে তেওঁৰ ভাৰবাদী সকলৰ ঘোগেদি পবিত্ৰ বিধান-শাস্ত্ৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, ত সেয়ে তেওঁৰ প্ৰত যীচু শ্রীষ্টেৰ বিষয়ৰ শুভবার্তাৰ; যি জনে মানৰ বৃপ্তে দায়ুদৰ বংশত জালিছিল ৪ তেওঁ পবিত্ৰ আত্মাৰ শক্তিৰ ঘোগেদি দৈশ্বৰ পুত্ৰৰ পোষণা কৰা হৈ পবিত্ৰতাৰ দ্বাৰা মৃতুৰ পৰা পুনৰুৰ্থিত হ'ল, তেৱেই আমাৰ প্ৰত যীচু শ্রীষ্ট। ৫ তেওঁৰেই দ্বাৰাই আমি তেওঁৰ নামৰ কাৰণে, সকলো জাতিৰ মাজত বিশ্বাসৰূপ আজি ধীনতাৰ অৰ্থে অনুগ্ৰহ আৰু পাঁচনি পদ পালোঁ; ৬ সেই জাতিবোৰৰ মাজত আপোনালোকে যীচু শ্রীষ্টেৰ আমন্ত্ৰিত লোকা ৭ ৰেমত থকা দৈশ্বৰে যি পিয়ে লোক আৰু তেওঁক বিশ্বাস কৰা সেই পবিত্ৰ লোক সকল; আমাৰ পিত দৈশ্বৰ আৰু প্ৰত যীচু শ্রীষ্টেৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শাস্তি হওক। ৮ প্ৰথমতে, যীচু শ্রীষ্টেৰ ঘোগেদি আপোনালোক সকলোৰে বিষয়ে মই দৈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰিছো, কাৰণ গোটেই জগতত আপোনালোকৰ বিশ্বাস প্ৰচাৰিত হ'লা। ৯ কিয়নো দৈশ্বৰ মোৰ সাক্ষা, যি জনক মই নিজ আত্মাৰে সৈতে তেওঁৰ পুত্ৰৰ শুভবার্তাৰ দেৱা কৰোঁ আৰু সেই জনৰ ওচৰত মই নিৰস্তোৱা আপোনালোকৰ নাম উল্লেখ কৰি, ১০ মোৰ প্ৰাৰ্থনা কৰাৰে সদয় অনুৰোধ কৰোঁ, আৰু শ্ৰেষ্ঠত মই যেনে কোনো প্ৰকাৰে দৈশ্বৰ ইছাচৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ ওচৰত আহিবলৈ সফল হওঁ। ১১ কিয়নো মই আপোনালোকৰ চাৰিব অতিশয় হাবিয়াহ কৰি আছোঁ, যাতে মই আপোনালোকক কোনো আভিক বৰৰ ভাগী কৰিব পাৰোঁ, আৰু তাতে আপোনালোকেও যেন সৃষ্টিৰ থাকিব পাৰো। ১২ আপোনালোকৰ আৰু মোৰ, উভয় পক্ষৰ আস্তৰিক বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ মাজত নিজেও আশ্বাস পাবলৈ, মই ইছাচৰ কৰিছোঁ। ১৩ হে ভাই সকল, মই নিবিচাৰোঁ যে, আপোনালোকে এই কথা নজনিকৈ থাকক; মই বাবে বাবে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহিব বিচাৰিছিলোঁ যেনেকৈ মই আৰু অনা-ইছদী লোক সকলে ফল পাইছোঁ, তেনেকৈ আপোনালোকেও পাওক; কিন্তু এতিয়ালৈকে বাধা পাই আছোঁ। ১৪ গ্ৰীক, বিদেশী, জানী আৰু অজনী, এই সকলোৰে ওচৰত মই ধৰুৱা হৈ আছোঁ। ১৫ এই হেতুকে বেমত থকা যি আপোনালোক, আপোনালোকৰ আগতো মই সাধ্য অনুসাৰে শুভবার্তাৰ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ইছচুক আছোঁ। ১৬ কিয়নো শুভবার্তাৰ মই লাজ নাপাও; কাৰণ প্ৰথমে ইছদী, পাছত গ্ৰীক লোকলৈ আৰু বিশ্বাস কৰা প্ৰত্যেক জনলৈ, য়ায় পবিত্ৰাণৰ অৰ্থে দৈশ্বৰৰ শক্তি। ১৭ কিয়নো ইয়াত দৈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতা বিশ্বাসৰ পৰা বিশ্বাসলৈ প্ৰকাশিত হৈ আছে; এই বিষয়ে লিখাও আছে, “ধাৰ্মিক জন বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই জীৱি।” ১৮ যি সকলে অধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাই সত্যক নিবাৰণ কৰে, দৈশ্বৰৰ ক্রোধ সেই অধৰ্মি আৰু ভক্তিহীন লোক সকললৈ স্বৰ্গৰ পৰা প্ৰকট হয়; ১৯ কাৰণ দৈশ্বৰৰ বিষয়ে যি জানিব পৰা যায়, সেয়ে প্ৰকাশিত হৈ আছে কিয়নো দৈশ্বৰে সেই বিষয়ে সিংহতক শক্ষিত কৰিলে। ২০ কিয়নো দৈশ্বৰৰ সেই আদ্য গুণবোৰৰ বিষয়ে, জগত সৃষ্টিৰ কালেৰে পৰা তেওঁ সৃষ্টি কৰা সকলোকে বোধগম্য হৈ স্পষ্টকৈ দেখা গৈছে, যাতে তেওঁৰ অনাদি অনন্ত পৰাক্ৰম আৰু দৈশ্বৰিক স্বতাৱৰ বিষয়ে আপোনালোকৰ একো নজনাৰ কাৰণ নাথাকে; (*aidios g126*) ২১ কিয়নো দৈশ্বৰৰ বিষয়ে জনিও, তেওঁক দৈশ্বৰ বুলি তেওঁলোকে স্তুতি বা ধন্যবাদো নকৰিলে; কিন্তু নিজৰ তৰ্ক-বিতৰ্কত অজনী হাল আৰু তেওঁলোকৰ অবোধ হৃদয় অনুকৰণযৰ্ম হ'ল। ২২ নিজক জনী দাবীদাৰ কৰি, তেওঁলোক মৰ্য হ'ল; ২৩ আৰু কৃষ্ণীল মানুহ, চৰাই, চাৰিটেঝীয়া জুতু আৰু উৰগ আদিৰ আকাৰহৃক্ত প্ৰতিমূৰ্তিৰে সৈতে তেওঁলোকে চিৰহঢ়াই দৈশ্বৰ মহিমাক সলনা-সলনি কৰিলে। ২৪ এই কাৰণে তেওঁলোকৰ শৰীৰক অৰ্মাণ্ডা কৰিবলৈ, দৈশ্বৰে তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ অভিলাখেৰে তেওঁলোকক অশুচিতলৈ সোধাই দিলে। ২৫ তেওঁলোকে দৈশ্বৰৰ সত্যতাক মিছৰ সৈতে সাল-সলনি কৰি সৃষ্টিকৰ্তাৰ সলনি সৃষ্টি বঙ্গেৰোৰ আৰাবণা আৰু সেৱা কৰিলে; সেই জন সাহিত্যকাৰ চিৰকল ধন। আমেন। (*g101 n165*)

২৬ এই কারণে, ঈশ্বরে তেওঁলোকক অনাদরযুক্ত কামাতিলায়লৈ শোধাই
দিলো; কিয়নো তেওঁলোকৰ স্তৰ সোক সকলে স্বাভাৱিক সঙ্গ এৰি, স্বতাৱৰ
বিপৰীত সঙ্গ কৰিবে; ২৭ সেইদৰে পুৰুষ সকলেও স্বাভাৱিক স্তৰ সঙ্গ এৰি,
পৰম্পৰে কামাতিলৈ দন্ধ হৈ পুৰুষে সেতে পুৰুষে লাজৰ কৰ্ম সাধন কৰি
নিজকে নিজলৈ আস্তিৰ উচিত প্ৰতিফল আনিলো। ২৮ তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ
অৱগত হৰলৈ নিবিচাৰিলে, সেই কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক লম্পট মন
দি, অনুচিত কৰ্মবোৰ কৰিবলৈ তেওঁলোকক এৰি দিলো। ২৯ তেওঁলোক
সকলো অধাৰ্মিকতা, দুষ্টতা, লোভ আৰু দৰ্শাৰে ভৰি থকা। তেওঁলোক
নৰবয়ী, বিবাদ, ছল আৰু শক্ততাৰে পৰিপূৰ্ণ; ৩০ তেওঁলোক পৰচৰ্চা,
পৰিনিন্দা কৰৈতা, ঈশ্বৰৰ ঘৃণাৰ পাত্ৰ; হিংসাত্মক, উদ্রূত, অহংকাৰী,
কুকল্পনা জন্মোৱা, পিতৃ-মাতৃক নমনা লোক। ৩১ তেওঁলোক অজ্ঞানী,
অনিৰ্ভৱযোগ্য, মেঝহীন আৰু নিৰ্দয় লোক ৩২ আৰু এইদৰে আচৰণ কৰা
সকল যে মৃত্যুৰ যোগ্য, ঈশ্বৰে এই বিচাৰ জানিও, তেওঁলোকে সেইদৰে
আচৰণ কৰে; কেৱল সেয়ে নহয়, কিন্তু তেনেকুৱা আচৰণ কৰা সকলক
সম্ভাবিত দিয়ে।

২ হে লোকৰ সোধ-বিচার কৰা মানুহ, এই কাৰণে আপোনালোকক
ক্ষমা কৰা নহব, কিয়নো যি কথাতে নিজক দোষী কৰি আছে; কাৰণ লোকৰ সোধ-
বিচার কৰে, সেই কথাতে নিজক দোষী কৰি আছে; কাৰণ লোকৰ বিচার
কৰা যি আপোনালোক, আপোনালোকে নিজেও সেই একে আচৰণ কৰি
আছে। ২ আৰু এনে আচৰণ কৰা সকলৰ বিৰুদ্ধে দীশ্বৰৰ দণ্ডাঞ্জা যে সত্যৰ
দৰে হয়, ইয়াক আমি জানো। ৩ কিন্তু বিবেচনা কৰকচৰেন, আপোনালোক
যি সকলে এনে আচৰণ কৰা সকলৰ বিচার কৰি আছে, তাতে নিজেও
একে কৰ্ম কৰি, দীশ্বৰৰ দণ্ডাঞ্জাৰ পৰা সাৰিম বুলি তাৰিছে নে? ৪ নে
আপুনি তেওঁৰ মেঘশীল অনুগ্ৰহ, ধৈৰ্য আৰু চিৰসহিষ্ণুতাৰূপ ধন হৈয়জন
কৰিছে? যি দীশ্বৰৰ অনুগ্ৰহে আপোনাক মন-পালটন কৰাৰ পথত লৈ
যায়, সেই বিষয়ে আপুনি নাজনে নে? ৫ কিন্তু আপোনাৰ কঠিনতা আৰু
যেহেতুই হৃদয়ে, ন্যায়বান দীশ্বৰৰ সোধ-বিচার প্ৰকাশ হোৱা ক্ষেত্ৰে সেই
দিনলৈ নিজৰ বাবে ক্ষোধ সঁচোছে। ৬ তেওঁ প্ৰতিজনক নিজ নিজ কৰ্ম
অনুসৰে প্ৰতিফল দিব; ৭ যি সকলে সৎকৰ্মত ধৈৰ্য ধৰি মহিমা, সম্মান
আৰু অৰ্জন্তাৰ বিচাৰে, তেওঁলোকক অনন্ত জীৱন দিবা (aiónios g166) ৮
কিন্তু বিৰোধী লোক সকললৈ আৰু সতক আমান্য কৰি আধাৰিকতক মান্য
কৰা সকললৈ ক্ষোধ আৰু কোপ হ'ব; ৯ তাতে সকলো মানুহৰ প্ৰাণৰ,
প্ৰথমতে ইহুদী, পাছত গ্ৰীকলোকৰে, তেনে কুৰৰ্ম সাধন কৰা সকলোৰে,
ক্ষেত্ৰ আৰু সঙ্কল ঘটিব। ১০ কিন্তু প্ৰথমে ইহুদী, পাছত গ্ৰীক লোকলৈ
সৎকৰ্ম সাধন কৰা সকলো লোকলৈ গৌৰৰ, যদ্যা, আৰু শৰ্শিত হ'ব; ১১
কিয়নো দীশ্বৰৰ সৈতে কোনো পক্ষপাত নাই। ১২ সেয়েহে বিধান নাজানি
যি সকলে পাপ কৰিলে, সেই সকলোৰে বিধান অবিহুনে বিনাশ হ'ব আৰু
একেদৰে যি সকলে বিধান জানিও পাপ কৰিলে, তেওঁলোকৰ বিধানৰ
দ্বাৰাই সোধ-বিচাৰ হ'ব। ১৩ কিয়নো দীশ্বৰৰ আগত বিধান শুনা সকল
ধৰ্মীক নহয়, কিন্তু বিধান পালন কৰা সকলহে ধৰ্মীক বুলি প্ৰমাণিত
হ'ব; ১৪ কাৰণ যেতিয়া বিধানহীন অনা-ইহুদী সকলে স্বভাৱতে বিধানৰ
কৰ্ম কৰে, তেতিয়া সেই বিধানহীন সকলৰ বিধান তেওঁলোকেই হয়।
১৫ এনেদৰে তেওঁলোকে বিধানৰ যি প্ৰয়োজনীয় কৰ্ম নিজ নিজ হৃদয়ত
লিখা থকা দেখুৱাইছে; আৰু তেওঁলোকৰ বিবেকেও সেই বিষয়ে সাক্ষ্য দি
তেওঁলোকৰ মৰণ ভাৱেৰে নিজকে হয়তো অভিযুক্ত বা সমৰ্থন কৰে, ১৬
আৰু যিদিনা মোৰ শুভৰ্বৰ্তৰ দৰে দীশ্বৰে ত্ৰীষ্ণ ঘৰী দ্বাৰাই লোক সকলৰ
গুপ্ত বিষয়ৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব, সেইদিনা এনে ঘটিব। ১৭ আপুনি যদি
নিজকে ইহুদী বুলি কৰ, তেনেহেলে বিধানত নিৰ্ভৰ কৰক আৰু দীশ্বৰত
আমন্দৰে গৌৰৰ কৰক, ১৮ আৰু বিধানৰ পৰা শিক্ষা পোৱাত, তেওঁৰ
ইচ্ছা জানক আৰু সেই বিষয়ে প্ৰথক হ'লে সেইবোৱক পৰীক্ষা কৰক; ১৯
নিজকে অৰু সকলৰ পথদৰ্শক বুলি বিশ্বাস কৰি আকাৰত থকা সকললৈ
গোহৰ হওক, ২০ অজ্ঞানক জ্ঞান দিওতা, শিশু সকলৰ গুৰু আৰু বিধানত
থকা সকলো জ্ঞান আৰু সত্যতাৰ বিষয়ে আপুনি জানক। ২১ তেনেহেলে
তেওঁলোক শিক্ষা দিব'ওঁতা, আপুনি নিজকে শিক্ষা নিন্দিয়ে নে? ২২ চৰ

নকবিবলৈ ঘোষণা কৰা জন, আপুনি চূৰ নকৰে নে? ২২ হে ব্যতিচাব নকবিবলৈ কোৱা জন, আপুনি ব্যতিচাব নকৰে নে? হে মৃত্তিপূজাবোৰক ঘিগ কৰা জন, মদ্দিবৰোৰ পৰা আপুনি লুট নকৰে নে? ২৩ হে বিধানত গৌৰৰ কৰা জন, আপুনি বিধান উলজ্জন কৰি দৈশ্বৰ অসম্ভাব নকৰে নে? ২৪ কিয়নো “দৈশ্বৰ নাম তোমালোক কাৰাবেই অনা-ইহুদী সকলৰ মাজত নিদিত হৈছে,” ঠিক এনেদেৰ লিখাৰ আছো। ২৫ কাৰণ আপুনি যদি বিধান পালন কৰে, তেনেহলে প্ৰকৃততে আপোনাৰ ছফতৰ লাভ হয়; কিন্তু আপুনি যদি বিধান-উলজ্জনকাৰী হয়, তেনেহলে আপুনি ছফ্ট নোহোৱাৰ সমান হৈল। ২৬ এতেকে ছফ্ট নোহোৱা জনে যদি বিধানৰ বিধিবোৰ পালন কৰে, তেনেহলে আচুম্ভ জনো ছফ্ট বুলি গণিত নহ'ব নে? ২৭ আৰু বিধান পালনকাৰী স্বাভাৱিক আচুম্ভ জনে, ছফ্ট হয়ো বিধান উলজ্জন কৰা যি আপুনি, অংগোনাৰ সোধ-বিচাৰ শাস্ত্ৰ অনুসাৰে তেওঁ নকৰিব নে? ২৮ কিয়নো মাত্ৰ বাহ্যিকভাৱে ইহুদী হৈলেই প্ৰকৃত ইহুদী হৈব নোৱাৰি আৰু মাঙ্সত কৰা যি বাহিৰ ছফ্ট সেই জনো ছফ্ট নহয়; ২৯ কিন্তু যি জন ভিতৰে ইহুদী, তেওঁহে ইহুদী হয়; আৰু আখৰেৰে নহয়, কিন্তু আত্মাৰে, হৃদয়ৰ যি ছফ্ট, সেয়েহে ছফ্ট; তেওঁৰ প্ৰশংসা মানুৰ পৰা নহয়। কিন্তু দৈশ্বৰ পৰাহে হয়।

৩ তেনেহলে ইহুদী সকলৰ এনে কি সুবিধা আছে, যি অন্য লোকৰ বহুতো সুবিধা আছে; তাৰ মাজৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়টো হ'ল, দৈশ্বৰে তেওঁৰ শিক্ষা পথমে ইহুদী সকলকেই দিছিল। ৩ কাৰণ কোনো কোনো ইহুদী সকলে যদি অবিশাস কৰে, তেতিয়া কি হ'ব? তেওঁলোকৰ অবিশাসে দৈশ্বৰৰ বিশ্বাস যোগ্যতা বিফল কৰিব নে? ৪ কোনো প্ৰকাৰে এনে নহবা সকলো মানুৰ মিছলীয়া হ'লেও, দৈশ্বৰক সত্য বুলি মনা হওক; এই বিষয়ে লিখাও আছে, “তুমি যেন নিজৰ কথাত ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত হ'বা, আৰু সকলো বিচাৰত জয়ী হ'বা।” ৫ কিন্তু আমাৰ অধাৰ্মিকতাই যদি দৈশ্বৰ ধাৰ্মিকতা প্ৰকাশ কৰে, তেনেহলে আমি কি ক'ম? ক্ষেত্ৰ সফলকাৰী দৈশ্বৰ অধাৰ্মিক নে? মই সাধাৰণ মানুহৰ মুক্তিৰে কৈছোঁ ৬ এনে যেন কেতিয়াও নহওকা কিয়নো তেতিয়া দৈশ্বৰে কেনেকৈ জগতৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব? ৭ কিন্তু মোৰ মিছৰ দ্বাৰাই যদি দৈশ্বৰ সত্যতা তেওঁৰ মহিমাৰ অৰ্থে উপচিৎ পৰে, তেনেহলে আকো পাপী বুলি এতিয়াও মোৰ কিয় সোধ-বিচাৰ কৰা হয়? ৮ “ভালৰ অৰ্থে কুৰকম কৰোঁহক,” এই কথায়াৰ আমি কৈছোঁ বুলি যেনেকৈ কোনো লোকে আনৰ আগত আমাৰ নিন্দা কৰি কয়, তেনেকৈ আমিও কিয় নকওঁ? এনে কথা কোৱা সকলৰ ন্যায় দণ্ডজ্ঞাৰ যোগ্য। ৯ তেনেহলে কি? আমি আনতকে উত্তম নে? কোনোমতে নহঁওঁ; কিয়নো আমি আগেয়ে দুয়ো ইহুদী আৰু প্ৰীক সকলক এই দায় দিলোঁ যে তেওঁলোক সকলোৱেই পাপৰ অধীনী। ১০ এই বিষয়ে লিখাও আছে, “ধাৰ্মিক কোনো নাই; জনো নাই। ১১ বিচেক কোনো নাই। দৈশ্বৰক বিচাৰও কোনো নাই। ১২ সকলো অপথে গাল, একেবাৰে আকৰ্মন হ'ল; সদাচাৰণকাৰী কোনো নাই, এজনো নাই। ১৩ সিইত্ব ডিগৱিৰ লনী মুক্তি মৈদামৰ নিচিন্না। সিইত্বে জিভারে প্ৰতাৰণা কৰে সিইত্বে তওঁৰ তলত কালসপৰ বিষ থাকে। ১৪ সিইত্বে মুখ অভিশাপ আৰু কাটুবাক্যেৰ পৰিপূৰ্ণ। ১৫ সিইত্বে তৰি বৰ্জনতা কৰিবলৈ বেশী। ১৬ সিইত্বে সকলো পথত বিনাশ আৰু দুশ্মা হয়। ১৭ সিইত্বে শাস্তিৰ পথ নাজানিলো। ১৮ সিইত্বে চক্ৰৰ আগত দৈশ্বৰলৈ ত্যন্ত নাই।” ১৯ আমি জনো যে বিধানে যি যি কয়, বিধানৰ অধীনত থকা লোক সকলকেহে কয়, যাতে তাৰ দ্বাৰাই সকলোৱে মুখ বচ হয় আৰু গোটেই জগত দৈশ্বৰ আগত দণ্ডনীয় হয়। ২০ কিয়নো বিধানৰ কৰ্ম দ্বাৰাই কোনো মানুহ তেওঁৰ আগত ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত নহ'ব; কাৰণ বিধান-শাস্ত্ৰ আৰু ভাৰবাদী সকলোৱে সাক্ষ্য দিলে, দৈশ্বৰে এনে বিষয়ত ধাৰ্মিকতা বিনাবিধানে প্ৰকাশিত কৰিছে; ২২ দৈশ্বৰ সেই ধাৰ্মিকতা যীচু ছ্ৰীষ্টক বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই বিশ্বাস কৰা সকলোলৈ দিয়া হয়, কিয়নো দৈশ্বৰত কোনো প্ৰেদে নাই। ২৩ কাৰণ সকলোৱে পাপ কৰিলৈ আৰু দৈশ্বৰ মহিমাৰ পৰা বৰ্ষিত হ'ল, ২৪ কিন্তু ছ্ৰীষ্ট যীচুত যি

মুক্তি, তাৰ দ্বাৰাই দৈশ্বৰ অনুথত বিনামূল্যে ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত হ'ল। ২৫ কাৰণ দৈশ্বৰে যীচু ছ্ৰীষ্টক তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰাই বিশ্বাসৰ প্ৰতিকাৰ স্বৰূপে, তেওঁৰ দৈৰ্ঘ্য-গুণত, পূৰ্বে কৰা নানা পাপৰ দণ্ড নিদিয়াকে থকাৰ কাৰণে, নিজ ধাৰ্মিকতা দেখুৰাবলৈ, তেওঁ যীচু ছ্ৰীষ্টক দান কৰিবলৈ। ২৬ তেওঁ পুৰু যীচুক দান কৰি আজিও দেখুৰাই যে, তেওঁ ন্যায়বান দৈশ্বৰে এই কাৰ্য কৰিবে যাতে, তেওঁৰ নামাবৰায়ণতা থাকে আৰু যদি কোনোৱে যীচুত বিশ্বাস কৰে, তেৱে যেন ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত হয়। ২৭ তেনেহলে আৰু-শুধা কত? তাক দূৰ কৰা হ'ল। কেনেকুৱা বিধানেৰে? কৰ্মবোৰে দ্বাৰাই নে? নহয়; বিশ্বাসৰ বিধানেৰেহে। ২৮ এতেকে আমি সিদ্ধান্ত কৰিবিছোঁ যে, বিধানৰ কৰ্ম দ্বাৰা নহয়, বিশ্বাসেৰেহে মানুহ ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত হয়। ২৯ দৈশ্বৰ অকল ইহুদী সকলৰ দৈশ্বৰ নে? তেওঁ অনা-ইহুদী সকলোৱে দৈশ্বৰ হয়। ৩০ প্ৰকৃততে দৈশ্বৰ যদি এজন, ছফ্ট হোৱাৰ সকলক বিশ্বাসৰ কাৰণে আৰু ছফ্ট সকলক বিশ্বাসৰ দ্বাৰাইহে ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত কৰিব। ৩১ তেনেহলে আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই বিধান লুপ্ত কৰিবিছোঁ নে? এনে যেন কেতিয়াও নহওক; ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে আৰম্ভি বিধান স্থিবৰে কৰিবিছোঁ।

৪ তেনেহলে শৰীৰৰ সমফু হোৱা আমাৰ উপৰি-প্ৰুৰু যি আৰাহাম, তেওঁৰ বিষয়ে আমি কি ক'ম? ২ কিয়নো আৰাহামে যদি কৰ্ম দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হৈছিল, তেনেহলে গৌৰৰ কৰাৰ কাৰণ তেওঁৰ আছিল; কিন্তু দৈশ্বৰ আগত সেই গৌৰৰ কৰাৰ কোনো কাৰণ নাছিল। ৩ কাৰণ ধৰ্মশাস্ত্ৰী কি কৈছে? আৰাহামে দৈশ্বৰত বিশ্বাস কৰাত, সেই বিশ্বাস তেওঁলৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰ্থে গণিত হ'ল। ৪ কৰ্মকাৰীৰ বেচ অনুগ্ৰহৰ পৰা বুলি গণিত নহয়, কিন্তু সেয়া পাবলগীয়া বুলিলৈ গণিত হয়। ৫ কিন্তু যি জন কৰ্মকাৰী নহয় কিন্তু অধাৰ্মিক সকলক ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰা জনক বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ সেই বিশ্বাস ধাৰ্মিকতাৰ আৰ্থে প্ৰমাণিত হয়। ৬ এইদেৰ দায়াৰে দৈশ্বৰ কৈছিল, ‘মেই বাক্ষি ধন্য যি বাক্ষিৰ ধাৰ্মিকতা দৈশ্বৰে গণনা কৰে কিন্তু তেওঁৰ কৰ্ম দ্বাৰা নহয়’, ৭ এই বিষয়ে কোৱা আছে, বোলে- “যি সকলৰ অধৰ্ম ক্ষমা কৰা হ'ল, আৰু যি সকলৰ পাপ ঢকা হ'ল, তেওঁলোক ধন্য; ৮ যি মানুহৰ অৰ্থে ভুৱে পাপ গণনা নকৰিব, তেওঁ ধন্য।” ৯ তেনেহলে সেই ধন্যবাদ কেৱল ছফ্ট হোৱা সকললৈ নে, নে কেৱল আচুম্ভ সকললৈ হয়? কিয়নো আমি কওঁ, “আৰাহামৰ বিশ্বাস ধাৰ্মিকতাৰ আৰ্থে গণিত হ'ল;” ১০ তেনেহলে কি ধৰণে গণিত হ'ল? তেওঁ ছফ্ট হোৱা অৰহাত, নে ছফ্ট নোহোৱা অৰহাত, নে বিশ্বাস ধাৰ্মিকতাৰ আৰ্থে গণিত হ'ল। ১১ ছফ্ট নোহোৱা অৰহাত হৈছিল, ১২ আৰু যাতে তেওঁৰ কৰ্ম পিতৃ হয় আৰু ধাৰ্মিকতা যেন তেওঁলোকলৈ গণিত হয়; ১৩ কিয়নো আৰাহাম বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতা আছিল, তাৰ ছাব স্বৰূপে তেওঁ সেই ইহুদীবুলি চিন পাইছিল, যাতে ছফ্ট নোহোৱা অৰহাত বিশ্বাস কৰা সকলোৱে তেওঁ পিতৃ হয় আৰু ধাৰ্মিকতা যেন তেওঁলোকলৈ গণিত হয়; ১৪ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতা আছিল, তাৰ ছাব ধাৰ্মিকতাৰ আৰ্থে গণিত হ'ল; ১৫ কিয়নো আৰাহাম বিশ্বাসৰ পথত চলে তেনেহলে তেওঁলোকে আৰাহামৰ সন্তান। ১৬ কিয়নো সেই প্ৰতিজ্ঞা আৰাহাম বা তেওঁৰ বংশলৈ কৰা হৈছিল যে, তেওঁ জগতৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব, সেয়ে বিধানৰ দ্বাৰাই নহয়, কিন্তু তেওঁৰ বিশ্বাসৰ ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাইহে হৈছিল। ১৪ কিয়নো বিধানৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহাম বিশ্বাস আছিল, সেই লোক সকলেও যদি আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ পথত চলে তেনেহলে তেওঁলোকে আৰাহামৰ সন্তান। ১৭ কিয়নো সেই প্ৰতিজ্ঞা আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ১৮ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ১৯ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ২০ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ২১ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ২২ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ২৩ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ২৪ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ২৫ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ২৬ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ২৭ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ২৮ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ২৯ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৩০ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৩১ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৩২ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৩৩ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৩৪ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৩৫ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৩৬ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৩৭ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৩৮ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৩৯ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৪০ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৪১ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৪২ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৪৩ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৪৪ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৪৫ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৪৬ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৪৭ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৪৮ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৪৯ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৫০ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৫১ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৫২ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৫৩ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৫৪ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৫৫ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৫৬ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৫৭ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৫৮ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৫৯ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৬০ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৬১ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৬২ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৬৩ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৬৪ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৬৫ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৬৬ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৬৭ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৬৮ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৬৯ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৭০ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৭১ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৭২ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৭৩ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৭৪ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৭৫ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৭৬ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৭৭ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৭৮ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৭৯ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৮০ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৮১ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৮২ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৮৩ কিয়নো আৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই হৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰাহামৰ নিচিন্না। ৮৪ কিয়নো আৰাহাম

আশা বাঁধি বিশ্বাস করিলে; ১৯ আবু বিশ্বাসত দূর্বল নহে, নিজৰ প্রায় এশ বছৰ বয়সৰ শৰীৰক আবু চাৰাৰ গৰ্ভক মৰাৰ নিচিনা অৱস্থাৰূপে মন কৰিছিল যদিও, ২০ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাত সংশ্ৰে কৰি অবিশ্বাস কৰা নাছিল; কিন্তু দুশ্শৰে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই মহিমাময় প্ৰতিজ্ঞাৰ বাবে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দি, বিশ্বাসত বলৱান হ'ল। ২১ ঈশ্বৰে তেওঁক যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই প্ৰতিজ্ঞা সম্পূৰ্ণভাৱে সিদ্ধ কৰিব পাৰে বুলি তেওঁ জানিছিল। ২২ এই কাৰণে সেই বিশ্বাস তেওঁলৈ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিত হ'ল। ২৩ তেওঁলৈ গণিত হ'ল বুলি যে, কেৱল তেওঁৰ উপকাৰৰ বিষয়ে লিখা হ'ল, এনে নহয়; ২৪ কিন্তু আমাৰ বাবেও লিখা হ'ল আৰু আমাৰ প্ৰত্যু যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা জনক বিশ্বাস কৰা যি আমি, আমলৈকে গণিত হ'ব। ২৫ সেই যীচু আমাৰ অপৰাধৰ কাৰণে সমপিত হ'ল; আৰু আমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে তেওঁক তোলা হ'ল।

৫ এই কাৰণে আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হোৱাত, আমাৰ প্ৰত্যু যীচু শ্ৰীষ্টৰ যোগেনি ঈশ্বৰৰ সৈতে আমাৰ শান্তি আছে। ১ তেওঁৰ যোগেনি আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ভিতৰত সোমাবলৈ পাও, ইয়াতে আমি অনুগ্ৰহ পাই স্থিতেও আছোঁ ইয়াতে আমি আনন্দ কৰোঁ, এই ভাৰসালৈয়ে এদিন ঈশ্বৰক মহিমাৰ অংশীদাৰ হ'ম। ৩ অকল সেয়ে নহয়, কিন্তু আমাৰ নাম দুখ-কষ্টৰ মাজতো আমি উল্লাস কৰোঁ কিয়নো আমি জানো যে, এই সকলো দুখ-কষ্টই আমাক বৈৰ্যৰ পথত আগবঢ়াই লৈ যায়। ৪ ধৈৰ্যই বিক্ষিপ্ত গঠন কৰে আৰু ব্যক্তিত্বে আশা জন্মায়। ৫ সেই আশাই লাজত নেপেলায়; কিয়নো আমাক দান কৰা পৰিত আত্মৰ যোগেনি আমাৰ হৃদয়ত ঈশ্বৰৰ প্ৰেম বাবি দিয়া হৈছে। ৬ কিয়নো ইতিপূৰ্বে যেতিয়া আমি দূৰ্বল আছিলোঁ, তেতিয়া শ্ৰীষ্টে উপযুক্ত সময়ত ঈশ্বৰক ভক্তি নকৰা সকলৰ কাৰণে আপোন প্রাণ দিলোঁ। ৭ ধাৰ্মিক লোকৰ কাৰণে কেৱল এজনে প্ৰাণ নিদিয়ে; সৎলোকৰ কাৰণে প্ৰাণ দিবলৈকো আৱশ্য কোনো জনৰ সাহস থাকিব পাৰে। ৮ কিন্তু দুশ্শৰে আমাৰ বাবে তেওঁৰ প্ৰেমৰ প্ৰমাণ দিছে, কাৰণ ইতিপূৰ্বে যেতিয়া আমি পাণী আছিলোঁ, তেতিয়া শ্ৰীষ্টে আমাৰ বাবে আপোন প্ৰাণ দিলোঁ। ৯ এতকেতে এতিয়া শ্ৰীষ্টৰ তেজেৰে ধাৰ্মিক বুলি গণিত হোৱাত, কিমান অধিক গুণে আমি তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ ক্রোধৰ পৰা পৰিত্বাণ পাম। ১০ কিয়নো যেতিয়া শৰ্কু আছিলোঁ, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ মৃত্যুৰ যোগেনি যদি আমি ঈশ্বৰে সৈতে মিলন হ'লোঁ, তেনহেলে সেই মিলনৰ যোগেনি আমি কিমান অধিক গুণে তেওঁৰ জীৱনৰ দ্বাৰাই পৰিত্বাণ পাম; ১১ অকল সেয়ে নহয়, যি জনৰ যোগেনি আমি ঈশ্বৰে সৈতে এতিয়া মিলন হব পাৰিলোঁ, সেই জন প্ৰত্যু যীচু শ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰত আমি উল্লাসো কৰি আছোঁ। ১২ এতকেতে যেনেকৈ এজন মানুহৰ যোগেনি পাপ জগতো আছিল, সেইদেৱে পাপৰ যোগেনি মৃত্যু আছিল; আৰু সকলোৱে পাপ কৰাত, সেই মৃত্যু সকলো মানুহৰ মাজত বিয়পি গ'লা। ১৩ কিয়নো বিধান দিয়ালৈকে জগতত পাপ আছিল; কিন্তু য'ত বিধান নাই, তাত পাপকো গণনা কৰা নায়ায়। ১৪ তথাপি যি সকলে আদমৰ আজ্ঞা-লজ্জনৰ দৰে পাপ কৰা নাই, আদমৰ পৰা মোচিলৈকে তেওঁলোকৰ ওপৰতো মৃত্যুৰে বাজতু কৰিছিল; সেই আদম আভিলগ্নীয়া জনৰ প্ৰতিবৃপ্ত আছিল। ১৫ কিন্তু অপৰাধ যেনেকুৰা, অনুগ্ৰহৰ বৰ তেনেধৰণৰ নহয়। কিয়নো এজনৰ অপৰাধৰ বাবে যদি অনেকৰ মৃত্যু হ'ল, তেনহেলে কিমান অধিক ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ আৰু এজন মানুহৰ অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই অহা দান, সেয়ে যীচু শ্ৰীষ্টত অনেকলৈ উপচি পৰিব। ১৬ পাপ কৰা এজনৰ দ্বাৰাই যেনে হ'ল, অনুগ্ৰহৰ দান তেনে নহয়; কিয়নো এজনৰ পৰাই দণ্ডৰ বায় দিয়া হ'ল; কিন্তু অনেক অপৰাধৰ পাছতো ধাৰ্মিকতালৈ অনুগ্ৰহৰ বৰ দিয়া হ'ল। ১৭ কাৰণ এজনৰ অপৰাধত যদি, এজনৰ দ্বাৰাই মৃত্যুৰে বাজতু পাল, তেনহেলে যি সকলে অনুগ্ৰহ আৰু ধাৰ্মিকতাৰ দানত উপচয় হয়, তেওঁলোকে অধিক গুণে এজনৰ দ্বাৰাই জীৱনত বাজতু পাৰ, সেই জন যীচু শ্ৰীষ্ট। ১৮ এতকেতে যেনেকৈ এটা অপৰাধৰ যোগেনি সকলো মানুহলৈ দণ্ডৰ আদেশ দিয়া হ'ল, তেনেকৈ ধাৰ্মিকতাৰ এটা কাৰ্যৰ যোগেনি সকলো মানুহৰ বাবে জীৱনৰ ধাৰ্মিকতালৈ অনুগ্ৰহৰ বৰ দিয়া হ'ল। ১৯ কিয়নো এজন মানুহৰ আজ্ঞা-লজ্জনৰ যোগেনি যেনেকৈ অনেকক পাপী বুলি গণিত

কৰা হ'ল, তেনেকৈ এজনৰ আজ্ঞা পালনৰ যোগেনি অনেকক ধাৰ্মিক কৰা হ'ব। ২০ ইয়াৰ বাহিৰেও অপৰাধ অধিক হ'বলৈ বিধান সোমাই আছিল; কিন্তু যি ঠাইত পাপ অধিক হ'ল, সেই ঠাইত অনুগ্ৰহ একেৰাবে উপচি পৰিব। ২১ সেই কাৰণে যেনেকৈ মৃত্যুৰ পাপে বাজতু পালে, তেনেকৈ আমাৰ প্ৰত্যু যীচু শ্ৰীষ্টৰ যোগেনি অনন্ত জীৱনৰ আৰ্থে অনুগ্ৰহে ধাৰ্মিকতাৰ বাজতু পায় (aiónios g166)

৬ তেনহেলে আমি কি ক'ম? অনুগ্ৰহ অধিক হ'বলৈ পাপ কৰি থাকিম

নে? ২ এমে নহওক। পাপৰ সমষ্টে মৰা যি আমি, আমি তাত পুণৰ কেনেকৈ জীয়াই থাকিম? ন নতুৰা, আমি যিমান লোক শ্ৰীষ্ট যীচুৰ উদ্দেশ্যে বাণাইজিত হ'লো, সকলোৱে যে তেওঁৰ মৃত্যুৰ উদ্দেশ্যে বাণাইজিত হ'লো, ইয়াক আপোনালোকে নাজানা নে কি? ৪ এতকেতে শিত্ৰ মহিমাৰ যোগে যেনেকৈ শ্ৰীষ্টক মৃত্যু সকলৰ মাজৰ পৰা তোলা হ'ল, তেনেকৈ আমি যেন নতুনতাৰ জীৱন-যাপন কৰোঁ, এই কাৰণে বাণিসূৰ যোগেনি আমি তেওঁৰ সৈতে মৃত্যুৰ উদ্দেশ্যে মেদামত থোৰা হ'লোঁ। ৫ কিয়নো তেওঁৰ মৃত্যুৰ সাদৃশ্যেৰে আমি যদি সংযুক্ত হ'লোঁ, তেনহেলে উত্থানৰ সাদৃশ্যেৰেও সংযুক্ত হ'ম। ৬ আমি যেন পুণৰ পাপৰ সেৰক নহ'ও, এই কাৰণে এই পাপময় শৰীৰ বিনষ্ট হ'বলৈ বাবে, আমাৰ পুৰণি পুৰুষক তেওঁৰ সৈতে ক্রুচত দিয়া হ'ল, ইয়াক আমি জানোঁ; ৭ কিয়নো যি জন মৰিল, তেওঁ পাপৰ পৰা মুক্ত হ'ব ধাৰ্মিক বুলি গণিত হ'ল। ৮ কিন্তু আমি যদি শ্ৰীষ্টে সৈতে মৰিলো, তেনহেলে তেওঁৰ সৈতে যে জীয়াই উঠিজি জীৱনৰো ভাগী হ'ম, সেই বিষয়ে আমি বিশ্বাস কৰোঁ। ৯ কিয়নো মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা যি শ্ৰীষ্ট, তেওঁ পুণৰ কেতিয়াও নমৰে আৰু মৃত্যুৱে যে তেওঁৰ ওপৰত পুণৰ প্ৰত্যু কৃতু কৰিব নোৱাৰে, ইয়াকো আমি জানোঁ। ১০ কাৰণ তেওঁ যি মৃত্যুভোগ কৰিলো, সেয়া পাপৰ উদ্দেশ্যে এবাৰেই ভোগ কৰিলো; কিন্তু তেওঁ যি জীৱন ভোগ কৰিছে, সেই জীৱন ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে ভোগ কৰিছে। ১১ সেইদেৱে আপোনালোকেও নিজক পাপৰ উদ্দেশ্যে মৰা বুলি গণ্য কৰক, কিন্তু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে শ্ৰীষ্ট যীচুত জীয়াই থকা বুলি গণ্য কৰক। ১২ এতকেতে আপোনালোকে শৰীৰক অভিলাষৰ বশীভূত হ'বলৈ, আপোনালোকৰ মৰ্ত্য শৰীৰক পাপক বাজতু কৰিবলৈ নিদিব। ১৩ নিজ নিজ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰক অধাৰ্মিকতাৰ সঁজুলি স্বৰূপে পাপলৈ সমৰ্পণ নকৰিব; কিন্তু নিজৰ জীৱনক ঈশ্বৰলৈ সমৰ্পণ কৰক। মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা জীৱিত বুলি প্ৰে আৰু নিজ নিজ নিজ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰ ধাৰ্মিকতাৰ সঁজুলি স্বৰূপে ঈশ্বৰলৈ সমৰ্পণ কৰক। ১৪ কিয়নো আপোনালোকৰ ওপৰত পাপক প্ৰত্যু কৃতু কৰিবলৈ নিদিব; কাৰণ আপোনালোকে বিধানৰ অধীন নহয়, কিন্তু অনুগ্ৰহেৰে অধীন হৈ আছে। ১৫ তেনহেলে কি? আমি বিধানৰ অধীন নহয়, কিন্তু অনুগ্ৰহৰ অধীন হোৱাৰ কাৰণে পাপ কৰিম নে? এনে নহওক। ১৬ মৃত্যুৰ কাৰণে পাপ নাইহা ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে আজ্ঞা পালন, এই উভয়ৰ মাজত যাৰ ওচৰত আপোনালোকে নিজক আজ্ঞা পালনৰ অৰ্থে দাস স্বৰূপে সমৰ্পণ কৰে, সেইটোৱে আজ্ঞা পালন কৰি যে তাৰ দাস হয়, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে? ১৭ কাৰণ আগেয়ে আপোনালোক পাপৰ দাস আছিল, কিন্তু এতিয়া যি আদৰ্শৰ শিক্ষলৈ সমৰ্পণ হ'ল আৰু অন্তৰেৰে সৈতে সেই বিষয় মনিবলৈ যে আপোনালোকে আজ্ঞাধীন হ'ল, তাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ হ'ওক। ১৮ আপোনালোকক ধাৰ্মিকতাৰ দাস। ১৯ আপোনালোকৰ মাসৰ দূৰ্বলতাৰ কাৰণে, মই মানুহৰ দৰে কৈছোঁ কিয়নো আপোনালোকে যেনেকৈ পৰ্বতে অধৰ্মৰ অশুণ্ঠিত বৰ কাৰণে, নিজ নিজ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰক অশুণ্ঠিত আৰু অধৰ্ম অধীনত সমৰ্পণ কৰিছিল, তেনেকৈ এতিয়া পৰিত্বাত লাভ কাৰণে, নিজ নিজ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰক দাস স্বৰূপে ধাৰ্মিকতাৰ অধীনত সমৰ্পণ কৰক। ২০ কাৰণ যেতিয়া আপোনালোক পাপৰ দাস আছিল, তেতিয়া ধাৰ্মিকতাৰ সমষ্টকে স্বাধীন আছিল। ২১ তেনহেলে যি যি বিষয়ত এতিয়া আপোনালোকে লাজ পাই আছে, তেতিয়া সেইবোৰত আপোনালোকৰ ফল কি আছিল? কিয়নো সেইবোৰৰ পৰিপাম আছিল মৃত্যু। ২২ কিন্তু এতিয়া আপোনালোকক পাপৰ পৰা মুক্ত হৈ ঈশ্বৰৰ দাস হোৱাত, আপোনালোকে পৰিত্বাত লাভৰ ফল পাইছে; আৰু ইয়াৰ

পরিগম অনন্ত জীরণ। (aiōnios g166) ২৩ কিয়নো পাপৰ বেচ মৃত্যু; কিন্তু আমাৰ প্ৰতি শ্ৰীষ্ট শীচুৰ দ্বাৰাই দৈশ্বেৰে দিয়া বিনামূলীয়া দান অনন্ত জীৱন। (aiōnios g166)

ହେ ଭାଇ ସକଳ, ମାନୁଷ ସିମାନ କାଳ ଜୀବୀଇ ଥାକେ, ସିମାନ ଆୟୁଷ କାଳଗୈହେ ସେ ବିଧାନେ ତାର ଓ ପ୍ରସର ପ୍ରଭୃତି କରେ, ଇହାକ ଆପୋନାଲୋକେ ନାଜାନେ ନେକି? ଯି ସକଳେ ବିଧାନ ଜାନେ, ମହି ସେଇ ବିଧାନ ଜନା ସକଳକ କୈହେଁ ୨ କାରଣ ସଧାରୀ ଶ୍ରୀ, ଜୀଜୀଏ ଥିବା ସ୍ଵାମୀରେ ସୈତେ ବିଧାନେରେ ବଢା, କିନ୍ତୁ ସ୍ଵାମୀର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲେ ତେଣୁ ସ୍ଵାମୀର ବିଧାନର ପରା ମୁକ୍ତ ହୁଏ । ୩ ଏତେକେ ତେଣୁ ସ୍ଵାମୀ ଜୀଜୀଏ ଥାକୋତେଇ ଯଦି ତେଣୁ ଆମ ପୂରୁଷର ସୈତେ ସହବାସ କରେ, ତେତିଆ ତେଣୁକ ବ୍ୟାଚିକାରୀଗୀ ବୋଲା ଯାଇ କିନ୍ତୁ ସ୍ଵାମୀର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲେ ତେଣୁ ବିଧାନର ପରା ମୁକ୍ତ ହୁଏ, ପାଛତ ଆମ ପୂରୁଷ ହେଲେ, ତେଣୁ ବ୍ୟାଚିକାରୀଗୀ ନହୁଁ । ୪ ସେଇଦରେ, ହେ ମୋର ଭାଇ ସକଳ, ଆମ ଯେଣ ଟେଶ୍‌ବଲେ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୋଣୀ, ଏହି କାରଣେ ଆପୋନାଲୋକୋ ଆନ ଏଜନର, ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ ଲୋକର ମାଜର ପରା ଉତ୍ଥିତ କରେଣାତମାନ ହବଲେ, ଝାଇଟ ଶରୀରର ଯୋଗେଦି ବିଧାନର ସମସ୍ତେ ମୃତ ହଲୁ । ୫ କିଯନୀ ସେତିଆ ଆମ ମାଙ୍ଗସ ବଶତ ଆଛିଲୋ, ତେତିଆ ମୃତ୍ୟୁଲେ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବଲେ, ବିଧାନର ଯୋଗେଦି ହେବା ପାପର ଅଭିଳାଷୋବର ବାବେ ଆମର ଅଙ୍ଗ-ପ୍ରତ୍ୟସବୋବେ ନିଜ ନିଜ କର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିଲେ । ୬ କିନ୍ତୁ ଏତିଆ ଆମ ବିଧାନର ପରା ମୁକ୍ତ ହଲୋ; ଯଥିତେ ବନ୍ଦ ଆଛିଲୋ, ତାର ସମସ୍ତେ ଆମି ମୃତ ହଲୋ । ଗତିକେ ଏତିଆ ଆମି ଆଖବର ଲିଖିବିର ପ୍ରାଚୀନତାରେ ନହୁଁ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ନତୁନତାରେ ମେରାକର୍ମ କରେଣୀ । ୭ ତେନେହେ ଆମି କି କମ? ବିଧାନେଇ ପାପ ନେ? ଏମେ ନହୁଁକ । କିନ୍ତୁ ପାପନୋ କି, ସେଇ ମହି ବିଷୟେ ଆଗତେ ନାଜନିଛିଲୋ; କେବଳ ବିଧାନର ଯୋଗେଦିରେ ଜୀବିବଲେ ପାଲାଣୀ “କିଯନୀ ତୁମି ଲୋତ ନକବିବା,” ବିଧାନେ ଇହାକ ନୋକରୋହାଇଲୁ, ଲୋତ ନୋ କି ସେଇ ବିଷୟେ ନାଜନିଲୋହିଲେନେ । ୮ କିନ୍ତୁ ପାପେ ଛଳ ପାଇ, ସେଇ ଆଜାର ଯୋଗେଦି ମୋର ଅନ୍ତର୍ଭବ ଲୋତ ଆଦି ସକଳୋ ଅଭିଳାଷ ସାଧନ କରିଲେ, କିଯନୀ ବିଧାନ ଅବିହୁନେ ପାପ ମୃତ । ୯ ପୂର୍ବରେ ବିଧାନ ଅବିହୁନେ ମହି ଜୀଜୀଏ ଆଛିଲୋ, କିନ୍ତୁ ପାଛତ ସେଇ ଆଜା ଅହାତ, ପାପ ପନ୍ଦରାଯ ଜୀଜୀଏ ଉଠିଲ ଆବୁ ମହି ମରିଲୋ । ୧୦ ଦେଖା ଗଲ ଯେ, ଜୀରନ କାରଣେ ଦିଯା ଯି ଆଜା, ସେଇ ଆଜା ମୋର ବାବେ ମୃତ୍ୟୁଜନକ ହଲୁ । ୧୧ କିଯନୀ ପାପେ ଛଳ ପାଇ, ସେଇ ଆଜାର ଯୋଗେଦି ମୋକ ତୁଳାଯ ଆବୁ ତାର ଦ୍ୱାରାଇ ଇ ମୋକ ବଧ କରିଲେ । ୧୨ ଏହି କାରଣେ ବିଧାନ ପବିତ୍ର, ଆଜାଓ ପବିତ୍ର, ନ୍ୟାୟପାରାଯଣ ଆବୁ ଉତ୍ତମ । ୧୩ ତେନେହେ ଯି ଉତ୍ତମ, ସେଯେ ମୋଲେ ମୃତ୍ୟୁଜନକ ହଲ ନେ? ଏମେ ନହୁଁକ । କିନ୍ତୁ ଯି ଉତ୍ତମ, ତାର ଦ୍ୱାରାଇ ପାପେ ମୋର ଜୀରନତ ମୃତ୍ୟୁ ସାଧନ କରାବ ଯୋଗେଦି ସେଯେ ପାପ ବୁଲି ପ୍ରକାଶ ପାଯ ଆବୁ ଆଜାର ଦ୍ୱାରାଇ ପାପ ଯେଣ ଅତିଶ୍ୟ ପାପ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ଏହି କାରଣେ ପାପହେ ମୋର ବାବେ ମୃତ୍ୟୁଜନକ ହଲ । ୧୪ କିଯନୀ ବିଧାନ ଯେ ଆତ୍ମିକ, ସେଇ ବିଷୟେ ଆମି ଜାନୋ, କିନ୍ତୁ ମହି ହଲେ ମାହସିକ ମହି ପାପର ଅଧୀନଲେ ବିକ୍ରିତ ହଲୋ । ୧୫ କାରଣ ମହି ଯି ସାଧନ କରୋଣୀ, ସେଇ ବିଷୟେ ମହି ଆଚଳତେ ନାଜାନୋ କିଯନୀ ମୋର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ ନକରୋଣୀ; କିନ୍ତୁ ଯିହାକେ ଶିଖାଓ, ତାକେଇ କରୋଣୀ । ୧୬ କିନ୍ତୁ ମୋର ଇଚ୍ଛାର ଦରେ ଯଦି ନକରୋଣୀ, ତେନେହେ ବିଧାନ ଯେ ଉତ୍ତମ, ଇହାକ କ୍ଷୀକାର କରୋଣୀ । ୧୭ କିନ୍ତୁ ଏତିଆ ମହି ନହୁଁ, ମୋର ଜୀରନତ ନିବାସ କରା ପାପହେ ତାକ ସାଧନ କରିବେ । ୧୮ କିଯନୀ ମହି ଜାନୋ ଯେ, ମୋର ଜୀରନତ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୋର ମାଂସତ ଉତ୍ତମତା ବାସ ନକରୋ ଇଚ୍ଛା କରିବଲେ ମହି ସମୟ, କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତମତାଲେ ଇଚ୍ଛା ହୁଏ, ତାକ ନକରୋଣୀ; କିନ୍ତୁ ଯି ମନ୍ଦଲେ ମୋର ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ, ତାକେଇ କରୋଣୀ । ୨୦ କିନ୍ତୁ ମୋର ଇଚ୍ଛାର ଦରେ ଯଦି ମହି ନକରୋଣୀ, ତେନେହେ ମହି ନହୁଁ, ମୋର ଜୀରନତ ନିବାସ କରା ପାପହେ ତାକ ସାଧନ କରିବେ । ୨୧ ଏତେକେ ବିଚାରି ପାଇଛିଲେ ଯେ, ମେତାଯା ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିବଲେ ମୋର ଇଚ୍ଛା ହୁଏ, ତେତିଆ ମନ୍ଦ ମୋର ଓଚରତ ଥାକେ, ଏମେ ଏକ ଧାରଣା ମୋର ଅଙ୍ଗ-ପ୍ରତ୍ୟସବୋବେ ଦେଖୋ । ୨୪ ହାୟ, ହାୟ, ମହି କେବେ ଦୂର୍ଭୀଗ୍ୟ ମାନୁହ! ଏହି ମୃତ୍ୟୁର ଦେହ ପରା ମୋକ କୋନେ ନିଷାର କରିବ? ୨୫ ଆମର ପ୍ରତ୍ୟେ ଧୀର ଝାଇ ଝାଇର

যোগেদি মই ঈশ্বরৰ ধন্যবাদ কৰোঁ। এতেকে এহাতে মই আপোন মনেৰে ঈশ্বৰৰ বিধানৰ, কিন্তু আনহাতে মাংসেৰে পাপৰ বিধানৰ সেৱাকৰ্ম কৰোঁ।

b এই কাবণে এতিয়া প্রীষ্ট ঘীচুত থকা সকলৰ কোনো দণ্ডজ্ঞা নাই। ২ কিয়নো প্রীষ্ট ঘীচুত মোৰ জীৱনক আত্মাৰ বিধানত পাপ আৰু মৃত্যুৰ বিধানৰ পৰা মুক্ত কৰিলৈ। ৩ বিধান মাংসৰ কাৰণে দুৰ্বল হোৱাত যি কৰিব নোৱাৰিলে, সেয়েহে দুশ্শবে নিজৰ পুত্ৰক পাপৰ অৰ্থে উৎসর্পিত হ'বলৈ, পাপময় মাংসৰ সাদৃশ্যৰে পঠিয়ালে, আৰু মাংসত পাপৰ দণ্ডজ্ঞা দিলো ৪ তেওঁ সেইটোৱে কৰিলে, যাতে আমাৰ জীৱনত যেন বিধানৰ বিধান সিদ্ধ কৰা হয়; সেয়েহে আমি মাংসিকৰ দৰে নহয়, কিন্তু আত্মা অনুসাৰে চৰ্ণে আহক। ৫ কিয়নো মাংস অনুসাৰে জীয়াই থকা সকলে মাংসিক বিষয় ভাবে; কিন্তু আত্মা অনুসাৰে জীয়াই থকা সকলে আত্মিক বিষয় ভাবে। ৬ কাৰণ মাংসৰ ভাৱ হ'ল মৃত্যু; কিন্তু আত্মাৰ ভাৱ হৈছে জীৱন আৰু শান্তি, ৭ কিয়নো মাংসৰ ভাৱ দুশ্শবলৈ শৰ্কৰতা; কাৰণ সেয়ে দুশ্শবৰ বিধানৰ বশীভূত নহয় আৰু হ'বও নোৱাৰো ৮ যি সকলে মাংসৰ বশত আছে, তেওঁলৈকে দুশ্শবক সন্তুষ্ট কৰিব নোৱাৰে। ৯ যিহেই নহওক, আপোনালোক মাংসৰ বশত নহয় কিন্তু আত্মাৰ বশতহে আছে, আৰু সেয়াই যদি সত্য হয়, তেমেহলে দুশ্শবৰ আত্মা আপোনালোকৰ অস্তৰত বাস কৰে। কিন্তু যি জনত প্রীষ্ট আত্মা নাই, তেওঁ প্রীষ্ট নহয়। ১০ যদি প্রীষ্ট আপোনালোকৰ জীৱনত থাকে, তেনেহলে পাপৰ কাৰণে এই শৰীৰ মৰা; কিন্তু ধৰ্মিকতাৰ বাবে আত্মা জীৱন। ১১ যি জনে প্রীষ্ট ঘীচুত মৃত শোকৰ মাজৰ পৰা তৃলিঙ্গে, তেওঁ আত্মা যদি আপোনালোকৰ জীৱনত থাকে, তেনেহলে প্রীষ্ট ঘীচুত মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা জনে আপোনালোকত নিবাস কৰা তেওঁৰ আত্মাৰ যোগেদি, আপোনালোকৰ মৰ্ত্য দেহকো জীয়াব। ১২ এতেকে হে ভাই সকল, আমি মাংসৰ বশত জীয়াই থাকিবলৈ মাংসৰ ধূৰুৱা নহ'ও। ১৩ কাৰণ আপোনালোকে যদি মাংসৰ বশত জীয়াই থাকে, তেনেহলে আপোনালোক মেনে হলেও মৰিব; কিন্তু আত্মাৰ দ্বাৰাই যদি শৰীৰৰ কৰ্মবোৰ বধ কৰা হয়, তেনেহলে আপোনালোকৰ জীৱ। ১৪ কিয়নো যিমান লোক দুশ্শবৰ আত্মাৰ দ্বাৰা চলিত হয়, সেই সকলোৱে দুশ্শবৰ সন্তান। ১৫ সেয়েহে আপোনালোকে ক্ষয় কৰিবলৈ পুনৰাবৃত্ত দাসত্বৰ আত্মা পাইছে, এনে নহয়; কিন্তু যি আত্মাৰ দ্বাৰা আমি আৰকা, পিতৃ বুলি মাতেঁ, এনে তোলনীয়া পুত্ৰ আত্মা পালে। ১৬ আমি যে দুশ্শবৰ সন্তান, এই বিষয়ে পৰিব্র আত্মা নিজে আমাৰ আত্মাৰ সৈতে সাক্ষ দিয়ে। ১৭ আমি যদি সন্তান হ'ও, তেনেহলে উত্তৰাধিকাৰী হ'ও। প্রীষ্টে সৈতে মহিমান্বিত হ'বলৈ যদিহে আমি তোৱে সৈতে দখুভোগ কৰোঁ, তেনেহলে আমি দুশ্শবৰ উত্তৰাধিকাৰী আৰু প্রীষ্টে সৈতে ও উত্তৰাধিকাৰী হ'ও। ১৮ কিয়নো আমাৰ বাবে যি প্ৰতাপ প্ৰকাশিত হ'ব, তাৰে সৈতে বৰ্তমান সময়ৰ দুখৰ তুলনা কৰিবলৈ মই কোনো বিষয় মোগ্য নহয় বুলি গণ্য কৰোঁ। ১৯ কাৰণ দুশ্শবৰ সন্তান সকল প্ৰকাশিত হৈৱোলৈ, সংষ্ঠিৰ আশাই বাট চাই আছে। ২০ কাৰণ সুষ্ঠি খন যে আপোন ইচ্ছাৰে অসাৰতাৰ বশীকৃত হ'ল, এনে নহয়; কিন্তু বশকৰ্তাৰ কাৰণেহে হ'ল; সেয়ে এই আশাৰে হ'ল যে, ২১ সৃষ্টিখনে নিজেও মেন ক্ষয়মূলক দাসত্বৰ পৰা মুক্তি হৈ দুশ্শবৰ সন্তান সকলৰ প্ৰতাপ মূলক মুক্তি পাৰ। ২২ কিয়নো এতিয়া ও গোচেটৈ সৃষ্টিয়ে প্ৰসূৰ মেদনাৰ দৰে দুখ পাই একেলগে কেঁকেই আছে, ইয়াক আমি জানো। ২৩ অকল সেয়ে নহয়, আত্মাৰ প্ৰথম ফল পোৱা যি আমি, আমিও তোলনীয়া প্ৰত্ৰ বাবলৈ বাট চাই, আমাৰ শৰীৰৰ মুক্তিৰ অপেক্ষাৰে অস্তৰত কেঁকেই আছোঁ। ২৪ কিয়নো আমি আশাৰেহে পৰিবাগ পালোঁ; কিন্তু দেখাত যি আশা, সেই আশা নহয়; কাৰণ যিহক দেখা যায়, তালৈ কোনে আশা কৰে? ২৫ কিন্তু আমি যিহক দেখা নাই, তালৈ যদি আশা কৰোঁ, তেনেহলে দৈৰ্ঘ্যৰেহে তালৈ বাট চাই থাকোঁ। ২৬ সেই একেদৰে আত্মোা আমাৰ দুৰ্বলতাত উপকাৰ কৰোঁ কাৰণ, উচিত মতে কি প্ৰথমনা কৰিব লাগে, সেই বিষয়ে আমি নাজানো; কিন্তু আত্মা নিজে আমাৰ বাবে অনিৰ্বচনীয় কেঁকিনিৰে নিবেদন কৰে। ২৭ আত্মাৰ ভাৱ কি, সেই বিষয়ে অস্তৰ্যামী দুশ্শবৰে জানে, কাৰণ দুশ্শবৰ ইচ্ছা অনুসৰি, তেওঁ পৰিব্র সোকৰ বাবে নিবেদন কৰে। ২৮ আমি জানো যে, যি সকলে দুশ্শবৰ প্ৰেম কৰে,

সেই সকল তেওঁর অভিপ্রায় অনুসৰি আমন্ত্রিত, তেওঁলোকের বাবে তেওঁ মঙ্গলৰ অর্থে সকলো উত্তম কার্য একেলগে কৰিছে। ২৯ কিয়নো দৈশ্বরৰ পুত্ৰ যেন অনেক ভাই সকলৰ মাজত প্রথমে জন্মা হয়, এই কাৰণে দৈশ্বৰৰ যি সকলক আগেয়ে জানিলো, তেওঁলোকক তেওঁৰ সেই পুত্ৰৰ প্রতিমৰ্তিৰ অনুৰূপ হ'বলৈ, আগেয়ে নিৰূপণো কৰিলো; ৩০ আৰু যি সকলক আগেয়ে নিৰূপণ কৰিলো, তেওঁলোকক আমন্ত্রণো কৰিলো যি সকলক আমন্ত্রণ কৰিলো, তেওঁলোকক ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰিলো; আৰু যি সকলক ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰিলো, তেওঁলোকক মহিমামিতে কৰিলো। ৩১ তেজিয়াহলে এইবোৰ কথাত আমি কি 'ক'ম? যদি দৈশ্বৰ আমাৰ সপক্ষ হয়, তেনহেলে আমাৰ বিপক্ষ কোন হ'ব পাৰে? ৩২ যি জনে নিজৰ পুত্ৰকোৱাৰ নকৰি, আমাৰ আটাৰৈয়ে কাৰণে তেওঁক শোধাই দিলো, সেই জনে আমাক অনুহৃত কৰি তেওঁৰ সৈতে সকলো নিদিব নে? ৩৩ দৈশ্বৰৰ মনোনীত সকলৰ বিবুদ্ধে কোনে অপবাদ দিব? দৈশ্বৰেৰে ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰোঁতা। ৩৪ দণ্ডজ্ঞা দিওঁতা নো কোন? যি জন মৰিল, এনে কি, মৃত সোকৰ মাজৰ পৰা তোলাও হ'ল, সেই জন আৰু যাচু; তেওঁ দৈশ্বৰৰ সোঁফালে থাকি, আমাৰ কাৰণে নিবেদনো কৰি আছে। ৩৫ আৰু প্ৰেমৰ পৰা কোনে আমাক বিচ্ছিন্ন কৰিব পাৰে? ক্ৰেশ বা সঞ্চত, তড়না বা আকাল, বস্ত্ৰহীনতা বা প্ৰাণ সংশ্য বা তাৰোাল, এইবোৰে পাবে নে? ৩৬ এই বিষয়ে লিখাৰ আছে, “আমি তোমাৰ কাৰণে ওৰে দিনটো হত হ'ব লাগিছো কঠিবলৈ নিয়া যেৰ দৰে আমি গণিত হ'লোঁ।” ৩৭ তথাপি আমাক প্ৰেম কৰা জনৰ যোগেদি, এই সকলো কথাত আমি জয়তকৈয়ো জয়বুজু। ৩৮ কিয়নো মোৰ এনে দৃঢ় বিশাস আছে যে, তাৰ পৰা মৃহৃ বা জীৱন, স্বৰ্গৰ দৃত বা শাসনকৰ্তা, বৰ্তমান বা তাৰিখত বিষয় বা পৰাক্ৰম, ৩৯ ওপৰ বা তল বা আন কেনো সৃষ্টি বস্তুৰেই আমাক প্ৰতু হীষ্ট যাচুত থকা দৈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ পৰা বিচ্ছিন্ন কৰিব নোৱাৰে।

୨ ମହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଅଧୀନିତ ସତ୍ୟ କଣ୍ଠେ, ମିଛା ନକଣ୍ଠେ, ଆବୁ ମୋର ବିବେକେବେ ପବିତ୍ର

আত্মার অধীনত মোর পক্ষে সাক্ষ দিছে যে, ২ মোর হস্তয়ত অতি নৃথ আবু নির্বত্ত যাতনা হৈছে। ৩ কিয়নো যি সকল শৰীরৰ সংস্কৰে মোৰ স্বজ্ঞাতীয়, মোৰ সেই ভাই সকলৰ কাৰণে মই নিজেই খ্ৰীষ্টৰ পৰা শাপগ্রস্ত হ'বলে ইচ্ছা কৰিব পাৰিলোহেতেন। ৪ তেওঁলোক ইন্দ্ৰায়ীলীয়া তেওঁলোক তোলনীয়া পুত্ৰ, শ্ৰীশ্বৰ্য, নানা ধৰ্ম নিয়ম, বিধান-শাস্ত্ৰ, আৰাধনা, আবু প্ৰতিজ্ঞা সমূহ, তেওঁলোকৰ হয়। ৫ ওপৰ-পুৰুষ সকলো তেওঁলোককৰেই; আবু শৰীৰৰ সংস্কৰে শ্ৰীষ্ট ও তেওঁলোকৰ পৰাই হ'লা যি জন সৰ্বোপৰি, সেই দৈশ্বৰ যুগে যুগে ধৰ্ম্য। আমেন। (aiōn g165) ৬ কিন্তু দৈশ্বৰৰ বাক্য যে বিফল হৈ পৰিল, এনে নহয়। কিয়নো ইন্দ্ৰায়ীলৰ পৰা হোৱা সকলোৱে যে ইন্দ্ৰায়ীল, এনে নহয়। ৭ তেওঁলোক অৱাহামৰ বৎশ হোৱাত, সকলো যে তেওঁৰ সন্তান, সেয়াও নহয়; কিন্তু “ইচ্ছাকৰ পৰাবে তোমাৰ বৎশ বিখ্যাত হ'বা” ৮ এই শাস্ত্ৰীয়া বচনৰ অৰ্থ হ'ল; শৰীৰৰ যি সন্তান, তেওঁলোক দৈশ্বৰৰ সন্তান নহয়; কিন্তু প্ৰতিজ্ঞাৰ যি সন্তান, তেওঁলোককৰে বৎশ বুলি গণিত হয়। ৯ কিয়নো প্ৰতিজ্ঞাৰ বাক্য এই: এনেকুৱা সময়ত মই আহিম, তেওঁত্যাচাৰাৰ এটি প্ৰতি হ'ব। ১০ অকল সেয়ে নহয়; কিন্তু বিবেকাও এজনৰ পৰা, আমাৰ পত্ৰ ইচ্ছাকৰ পৰা গৰ্তভী হোৱাত, ১১ সন্তান নৌ ওপজোত্তেই আৰু ভাল বা বেয়া একো নকৰোঁতেই, কৰ্মৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু আমন্ত্ৰণকাৰীৰ ইচ্ছাৰ কাৰণে, দৈশ্বৰৰ মনোনীতৰ দৰে হোৱা অভিপ্ৰায়ত থিবে থাকিবলৈ, ১২ তেওঁক কোৱা পৈছিল, বোলে, “বৰটোৱে সুৰুটোৱে সেৱাকৰ্ম কৰিব।” ১৩ এই বিষয়ে লিখিৱ আছে: “মই যাকোবক প্ৰেম কৰিলোঁ, কিন্তু এচোক যিণ কৰিলোঁ” ১৪ তেনেহলে আমি কি ক'ম? দৈশ্বৰত অধাৰিকতা আছে নে? এনে নহ'ওক। ১৫ কিয়নো তেওঁ মোচিক কৈছিল, “মই যি জনক দয়া কৰোঁ, তেওঁকেই দয়া কৰিব; আবু যি জনক কৃপা কৰোঁ, তেওঁকেই কৃপা কৰিব।” ১৬ এতকে এয়ে, ইচ্ছা কৰা বা দৌৰ মৰা জনৰ পৰা নহয়, কিন্তু দয়াকাৰী দৈশ্বৰৰ পৰাবে হয়। ১৭ কিয়নো ধৰ্মশাস্ত্ৰই কোৱণকো কৈছ, “তোমাত মোৰ পৰাক্ৰম মেন দেখুৱাম, তাৰ বাবে আবু গোটেই জগত মোৰ নাম প্ৰচাৰিত হ'বৰ বাবে, মই তোমাক তলিলোঁ” ১৮ এতকে যি জনৰ বাবে তেওঁৰ ইচ্ছা হয়,

তেওঁকেই তেওঁ দয়া করে আবু যি জনব বাবে তেওঁর ইচ্ছা হয়, তেওঁকেই তেওঁ কঠিন করে। ১৯ তেড়িয়া আপুনি মোক ক'ব, বোলে, “তেনেহলে তেওঁ আকো দোষ ধৰে কিয়? কিয়নো তেওঁর ইচ্ছার প্রতিৰোধ কোনো কৰিলে?” ২০ হে অবাধ্য লোক, ঈশ্বরক প্রভুতৰে কৰা তুমি নো কোন? নিৰ্মাণ বস্তুৱে, “তুমি মোক এনেকুৱা কিয় কৰিলা” বুলি নিৰ্মাণকৰ্ত্তাৰ ক'ব নে? ২১ একে লদা মাটিৰে সমাদৰলৈ এটা, আনদৰলৈ এটা, এনে দুবিধ প্ৰতি বনাবলে, মাটিৰ ওপৰত কুমাৰৰ ক্ষমতা নাই নে? ২২ ঈশ্বৰে, নিজ ক্ষেত্ৰ দেখুৱাৰ বাবে আৰু পৰাক্ৰম জনোৱাৰ ইচ্ছৰে যদি বিমাশৰ কাৰণে যুগুত হোৱা ক্ষেত্ৰৰ পাত্ৰ সকলক অধিক চিবসহিষ্ণুতাৰে সহন কৰিলে, ২৩ আবু যি সকলক প্ৰতাপৰ কাৰণে তেওঁ আগমেয়ে প্ৰস্তুত কৰিলে, সেই অনুগ্ৰহৰ প্ৰাত্ৰোৰত নিজ প্ৰাপ্তপূৰ্ব ধনৰ বিষয় জনোৱাৰ অভিপ্ৰায়েৰে দয়াও সাধন কৰিলে, ২৪ তেওঁ আমাৰ তেনেকুৱা দয়াৰ পাত্ৰ বুলি, কেৰল ইছুনী সকলৰ মাজৰ পৰা নহয়, কিন্তু আনা-ইছুনী সকলৰ মাজৰ পৰা ও আমস্থণ কৰিলে। ২৫ সেইদেৱে তেওঁ হোচেয়াৰ পুনৰ্গতো কৈকে: “যি লোক মোৰ নহয়, তেওঁক মোৰ লোক বুলি, আবু অপিয় জৰীক প্ৰেমৰ বুলি মাতিম। ২৬ আবু ‘তোমালোক মোৰ লোক নোহোৱা’; এই কথা যি ঠাইত তেওঁলোকক কোৱা হৈছিল, তাত তেওঁলোক জীৱনময় ঈশ্বৰৰ সন্তান বুলি প্ৰায়ত হ'ব” ২৭ কিন্তু ইস্যায়েলৰ বিষয়ে যিচ্যাই এই কথা ঘোষণা কৰে, “ইস্যায়েলৰ সন্তান সকলৰ সংখ্যা যদিও সমুদ্ৰৰ বালিৰ নিচিনা হয়, তথাপি অৱশিষ্ট ভাগেহে পৰিব্ৰাণ পৰা। ২৮ কিয়নো প্ৰভুৰে তেওঁৰ বাক্য সংক্ষিপ্ত আৰু সমাপ্ত কৰি, পৃথিবীত সিদ্ধ কৰিব। ২৯ এই বিষয়ে যিচ্যাই আগমেয়ে কৈছিল, “বাহিনী সমূহৰ প্ৰভৱে আমাৰ বাবে সঁচ নৰখা হ'লে, আমি চদোৰ নিচিনা হ'লোহৈতেন আবু ঘৰোৱা নগৰৰ ভুল্য হ'লোহৈতেন। ৩০ তেনেহলে আমি কি ক'ম? আনা-ইছুনী সকলে ধাৰ্মিকতালৈ কাৰ্য নকৰিও, ধাৰ্মিকতা পালে; ৩১ কিন্তু ইস্যায়েল লোকে ধাৰ্মিকতাৰ বিধানলৈ কাৰ্য কৰিও, সেই বিধান নাপালে। ৩২ কি কাৰণে? কিয়নো তেওঁলোকে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই নহয়, কৰ্মৰ দ্বাৰাইহে পোৱা যায় বুলি কাৰ্য কৰিলে। উজুটি খুড়ো শিলত তেওঁলোকে উজুটি খালে; ৩৩ এই বিষয়ে লিখাৰ আছে, “চোৱা, মই চিৱানত উজুটি খুড়ো শিল, অৰ্থাৎ বিঘজনক শিল থ'ম। তেওঁত বিশ্বাস কৰা জন লজ্জত নপৰিব।”

୧୦ ହେ ଭାଇ ସକଳ, ତେଓଲୋକର ବାବେ ମୋର ହନ୍ଦଯର ବାଞ୍ଛା ଆରୁ ଈଶ୍ଵରର

ଆଗତ ଜେନୋରା ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ସେ, ତେଉଁଲୋକେ ଯେଣ ପରିତ୍ରାଣ ପାଯା। ୨ ଦ୍ୟୁଶ୍ଵରବୈଳେ ତେଉଁଲୋକର ଆଗ୍ରହ ଆଚେ ବୁଲି ମହି ତେଉଁଲୋକର ପକ୍ଷେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଛେ; କିନ୍ତୁ ସେଇ ଆଗ୍ରହ ଜଡ଼ା ଅନୁସାରେ ନହଯା। ୩ କାରଣ ତେଉଁଲୋକେ ଦ୍ୟୁଶ୍ଵର ଧାର୍ମିକତା ନାଜାନି, ନିଜର ଧାର୍ମିକତା ହୃଦୟର କରିବାଲେ ବିଚାରି, ଦ୍ୟୁଶ୍ଵର ଧାର୍ମିକତାର ବସିତ୍ତ ନହଲୁ। ୪ କିଯାନୋ ଧାର୍ମିକତାର କାରଣେ ବିଶ୍ୱାସ କରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନର ବାବେ କ୍ରିଷ୍ଟ ହଳ ବିଧାନର ସମ୍ପର୍କରୀତା। ୫ କାରଣ ମୋଚିଯେ ଲିଖିଥିଲେ ଯେ, ଯି ମାନୁହେ ସରହାମ୍ବଳକ ଧାର୍ମିକତା ପାଲନ କରେ, ତେଉଁହେ ଏହି ଧାର୍ମିକତାର ଦ୍ୱାରା ଜୀଜୀଏ ଥାକିବା । ୬ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସମୂଳକ ଧାର୍ମିକତାଇ ଏହିଦରେ କଥି, “ତୁମି ନିଜ ହଦୟତ ନକ’ବା ସେ, ସ୍ଵଗଳେ କେନା ଉଠିବା? ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମିକ ନମାଇ ଆନିବିଲେ ୭ ବା, ଆଗାଧ ଠାଇଲେ କୋନ ନାମିବା? ଅର୍ଥାତ୍ ମୁତ୍ତ ଲୋକର ମାଜର ପରା କ୍ରିଷ୍ଟକ ତୁଳି ଆନିବିଲୋ” (Abyssos g12) ୮ କିନ୍ତୁ ଇ କି କଥି? “ଦେଇ ବାକ୍ ତୋମାର ଓଚରତ, ତୋମାର ମୁଖର ଆରୁ ତୋମାର ହଦୟରେ ଆହେ” ସେଯେ ଆମି ଘୋଷାକ କରା ବିଶ୍ୱାସର ବାକ୍ୟ । ୯ କିଯାନୋ ଆପୁନି ଯଦି ନିଜ ମୁଖେରେ ଯୀଚକ ପ୍ରଭୁ ବୁଲି ସ୍ଥିକାର କରେ ଆରୁ ଦ୍ୟୁଶ୍ଵରେ ଯେ ତେଉଁକ ମୁତ୍ତ ଲୋକର ମାଜର ପରା ତୁଳିଲେ, ଇଯାକ ଯଦି ହଦୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ତେଣେହେ ପରିତ୍ରାଣ ପାବ । ୧୦ କାରଣ ଧାର୍ମିକତାର କାରଣେ ହଦୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରା ହୟ; ଆରୁ ପରିତ୍ରାଣର କାରଣେ ମୁଖେରେ ସ୍ଥିକାର କରା ହୟ । ୧୧ କିଯାନୋ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ବଚନେ କୈଛେ, “ଯି କୋନୋରେ ତେଓତ୍ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ତେଓ ଲାଜତ ନପରିବ ।” ୧୨ କାଗଣ ହିନ୍ଦୀ ବା ଗ୍ରୀକ ଇଯାର ମାଜତ ଏକୋ ପ୍ରଭେଦ ନାହିଁ; କିଯାନୋ ସକଳୋରେ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଭୁ ଆହେ, ଯିମନ ମାନୁହେ ତେଓତ୍ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ତେଓଲୋକର ବାବେ ତେଓ ଧନରାନା । ୧୩ କାରଣ ଯି କୋନୋରେ ପ୍ରଭୁ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ତେଓ ପରିତ୍ରାଣ ପାବ । ୧୪ ଏତେକେ ଯି ଜନକ ତେଓଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ କରା ନାହିଁ, ସେଇ ଜନର ଆଗତ କେନେକେ ଆର୍ଥନା କରିବ? ଆର ଯି ଜନର ବିଷୟେ ଶୁଣା

নাই, তেওঁত নো কেনেকৈ বিশ্বাস করিব? আবু যোষণাকাৰী নহ'লে, কেনেকৈ শুনিব? ১৫ আবু পঠোৱা নহ'লে, কোনে ঘোষণা কৰিব? এই বিষয়ে লিখাও আছে, “মসলৰ শুভৰ্বার্তা প্ৰচাৰ কৰাৰ সকলৰ ভাৰি কেনে সুন্দৰ!” ১৬ কিন্তু সকলোৱে যে শুভৰ্বার্তা মানি ললে, এমে নহয়; কাৰণ যিচ্যায়ো কৈছে, “হে প্ৰভু, আমি কোৱা বাৰ্তা কোনে বিশ্বাস কৰিবিলো?” ১৭ এতেকে শ্ৰণৰ দ্বাৰাই বিশ্বাস আবু শ্ৰীষ্টৰ বাক্যৰ দ্বাৰাইহে শ্ৰণ হয়। ১৮ কিন্তু মই কঞ্চি, “তেওঁলোকে জানো শুনিবলৈ পোৱা নাই? অৱশ্যে পালো তেওঁলোকৰ স্বৰ গোটৈই পৃথিবীলৈ, আবু তেওঁলোকৰ কথা জগতৰ সীমালৈকে বিশ্বাপি গলা” ১৯ তদুপৰি মই কঞ্চি, “ইহায়েলৰ লোকে জানো জানিবলৈ পোৱা নাই?” পথমতে মোচিয়ে কৈছে, “নগণ্য জাতিৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ দৰ্শা জন্মামা নিবৰ্ধে জাতিৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ খৎ তোলামা” ২০ আবু যিচ্যায়ো অতি সাহস কৰিব কৈছে, “যি সকলে মোক নিবিচাৰিলৈ, তেওঁলোকে মোক পালো যি বিলাকে মোৰ বিষয়ে নুসুধিলে, তেওঁলোকৰ আগত মই প্ৰকাশিত হ'লোৱা” ২১ কিন্তু ইহায়েলৰ লোকৰ বিষয়ে তেওঁ কৈছে, “আজ্ঞা নমনা আবু আপত্তি কৰা লোকলৈ মই ওৰে দিনটো হাত মেলিলোৱা”

১১ তেনেহলে মই কঞ্চি, দৈশ্বৰে নিজ লোকক ত্যাগ কৰিলে মে? এনে নহওক, কিয়নো ময়ো অৱাহনৰ বংশৰ বিন্যামীন ফৈদৰ এজন ইহায়েলীয়া। ১ দৈশ্বৰে আগেয়ে জনা নিজ লোকক ত্যাগ কৰা নাই? নতুৱা, এলিয়াৰ বিৰৱণত শাস্ত্ৰই কি কৈছে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নাজানে নে? তেওঁ ইহায়েলৰ লোকৰ বিৰুদ্ধে দৈশ্বৰ আগত কিদিৰে নিবেদন কৰিছিল? তেওঁ কৈছিল, ত কেনেছিল, ত “হে প্ৰভু, লোক সকলে তোমাৰ ভাৰবাণী সকলক বধ কৰিলে, তোমাৰ বেদিৰোৱ খন্দি পেলালো; আবু এতিয়া মইহে অৱশিষ্ট আছোঁ; মোৰো প্ৰাণ তেওঁলোকে বিচাৰি আছোঁ” ৪ কিন্তু উত্তৰত দৈশ্বৰে তেওঁক কি কয়? “বাল দেৱতাৰ আগত আঁট নেলোৱাৰকৈ থকা এনে সাত হাজাৰ মানুহ মই নিজলৈ অৱশিষ্ট বাখিলোৱাঁ” ৫ এইদৰে বৰ্তমান কালতো অনুগ্ৰহেৰে মনোনীত কৰা অৱশিষ্ট লোক আছে। ৬ কিন্তু সেয়ে যদি অনুগ্ৰহেৰে হয় তেনেহলে কৰ্মেৰ নহয়; অন্যথা সেই অনুগ্ৰহ, অনুগ্ৰহ হৈ নাথাকে। ৭ তেনেহলে কি? ইহায়েলৈ যি বিচাৰিছে, সেই শোৱা নাই, কিন্তু মনোনীত লোকেৰে তাক পালো; অৱশিষ্ট সকলক কঠিন কৰা হল। ৮ এই বিষয়ে এইদৰে লিখাও আছে, “দৈশ্বৰে সিংহতক মূৰ্ছাজনক আত্মা, আবু যাতে নেদেখিব, এনে চকু আবু যাতে নুশুনিৰ, এনে কাণ দিলো; আজিলৈকে তেওঁলোক সেইদৰেই আছে।” ৯ আবু দায়ুদেও কৈছে, “সিংহতৰ ভোজনৰ মেজ, সিইতলৈ ফাল্দ আবু কুন্দা, বিধিনি আবু প্ৰতিফল স্বৰূপ হওক; ১০ সিইতে নেদেখিবলৈ, সিংহত চকু অদ্বিতীয় হওকা” আবু আপুনি সিঁহতৰ পিঠি সদায় ঝুঁজী কৰক। ১১ তেনেহলে মই কঞ্চি, তেওঁলোকে পৰিবলে উজ্জ্বল খালে নে? এনে নহওক। কিন্তু তেওঁলোকৰ অসৰ্জালা জন্মাবলৈ তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ দ্বাৰাই অনা-ইহুদী সকলৰ পৰিব্ৰান্ত হৈল। ১২ পাছত তেওঁলোকৰ অপৰাধেই যদি জগতৰ ধন আবু তেওঁলোকৰ হানিয়েই যদি অনা-ইহুদী সকলৰ ধন হয়, তেনেহলে তেওঁলোকৰ পৰিপূৰ্ণতা তাতকৈ কিমান অধিক হব? ১৩ এতিয়া অনা-ইহুদী লোক যি আপোনালোক, আপোনালোকক মই কৈছোঁ। যেতিয়ালৈকে মই অনা-ইহুদী সকলৰ নিযুক্ত পাঁচনি হৈ আছোঁ, মোৰ সেই পৰিয়া পদৰ গৌৰৰ কৰিবিছোঁ; ১৪ কিজানি কোনোমতে মোৰ স্বজাতীয়ৰ সকলৰ অসৰ্জালা জন্মাই, তেওঁলোকৰ কিছুমানৰ পৰিব্ৰান্ত কৰাৰ পাবোঁ। ১৫ কিয়নো তেওঁলোকৰ ত্যাগ কৰাই যদি জগতৰ মিলন হয়, তেনেহলে তেওঁলোকৰ গ্ৰহণ কৰাই মৃত সকলৰ জীৱন লাভৰ বাহিৰে আনকি হ'ব পাৰে? ১৬ যদি সনা পিঠাণুড়িৰ প্ৰথম ভাগ পৰিব্ৰান্ত, তেনেহলে গোটেই লদাই পৰিব্ৰান্ত; আবু যদি শিপা পৰিব্ৰান্ত, তেনেহলে ডালবোৰো পৰিব্ৰান্ত। ১৭ কিন্তু কেতোৰে ডাল যদি ভাঙ্গি পেলোৱা হল আবু আপুনি বনৰীয়া জলফাই গঢ় হৈয়ো, যদি সেইবোৰে মাজত কলম স্বৰূপে লগোৱা হল আবু আপুনি জলফাইৰ শিপাৰ বসৰ সহভাগী হল, ১৮ তেনেহলে ডালবোৰে বিৰুদ্ধে দৰ্প নৰকৰিব। যদিও দৰ্প কৰে, তথাপি আপুনি যে শিপাক ভৰণ-পোষণ দি আছে, এনে নহয়, কিন্তু শিপাইহে আপোনাক ভৰণ-পোষণ দি আছে। ১৯ ইয়াতে আপুনি ক'ব, “মোক কলম স্বৰূপে লগাবলৈহে ডালবোৰে

ভাঙ্গি পেলোৱা হ'ল।” ২০ সঁচা, তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে সেইবোৰে ভাঙ্গি পেলোৱা হ'ল, আপুনি হ'লে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই স্থিৰ হৈ আছে। উচ্চমনা নহ'ব, বৰং ভয় কৰিব। ২১ কাৰণ যদি দৈশ্বৰে স্থানৰ ভালবোৰক মৰম নকৰিলে, তেনেহলে আপোনালোকে মৰম নকৰিব। ২২ এতেকে দৈশ্বৰৰ মেহে আবু তীক্ষ্ণ ভাৰ চাওকা এফালে যি সকল ইহুদী পৰিল, তেওঁলোকৰ বাবে হৈছে তীক্ষ্ণ ভাৰ; আনফলে আপোনালোকৰ বাবে তেওঁত ভাৰ হৈছে নেহশীলা। যদি আপুনি সেই নেহ ভাৰত থাকে, তেতিয়াহে, নহ'লে, আপুনিৰ কটা যাৰ যি আপুনি, আপুনি যদি স্বতাৰৰ বিপৰীতে উত্তম জলফাই গঢ়ত কলম স্বৰূপে লগোৱা হ'ল, তেনেহলে স্বতাৰৰকৈ কলম স্বৰূপে লগাবলৈ দৈশ্বৰ সক্ষম। ২৪ কাৰণ স্বতাৰৰ বনৰীয়া জলফাই গঢ় হৈছে নেহশীলা। ২৫ কিয়নো সেইবোৰে পুনৰ কলম স্বৰূপে লগাবলৈ দৈশ্বৰ মেহে। ২৬ কিয়নো হে ভাই সকল, আপোনালোকে যেন নিজকে জননৰ বুলি নামানে, এই কাৰণে, যেতিয়ালৈকে অনা-ইহুদী লোকৰ পৰিপূৰ্ণতা নহয়, তেতিয়ালৈকে কিছু পৰিমাণে ইহায়েলী লোকৰ যে কঠিনতা জমিল, এই নিগ়্ৰ-তত্ত্ব আপোনালোকে নজনাকৈ থকা মোৰ ইচ্ছা নাই। ২৬ এইদৰে সকলো ইহায়েলী লোকে পৰিব্ৰান্ত পাৰ; এই বিষয়ে লিখাও আছে: চিয়োনৰ পৰা উদ্বাৰকৰ্তা আহিব; তেওঁ যাকোবৰ বংশৰ পৰা ভঙ্গি লজন দূৰ কৰিব; ২৭ আবু যেয়েই তেওঁলোকে সৈতে মোৰ নিয়ম হ'ব, তেতিয়া মই তেওঁলোকৰ পাপ গুচ্ছা।” ২৮ এফালে তেওঁলোক শুভৰ্বার্তাৰ সমষ্টে আপোনালোকৰ কাৰণে শক্র; কিন্তু আনফলে দৈশ্বৰৰ মনোনীত সমষ্টে তেওঁলোক ওপৰ-পুৰুষ সকলৰ কাৰণে প্ৰিয়াপৰ্তি। ২৯ কিয়নো দৈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ বৰ আবু আমদ্রুণ অপৰিৰতনীয়। ৩০ কাৰণ যেনেকৈ আপোনালোকে আগেয়ে দৈশ্বৰৰ অবাধ্য আছিল, কিন্তু এতিয়া তেওঁলোকৰ অবাধ্যতাৰ কাৰণে দয়া পালে, ৩১ তেনেকৈ এতিয়া এই ইহুদী সকলেও যেন আপোনালোকৰ দয়া প্ৰাপ্তিৰ কাৰণে দয়া পায়, তাৰ বাবে তেওঁলোকে এতিয়া অবাধ্য হ'ল; ৩২ কিয়নো দৈশ্বৰে সকলোকে দয়া কৰিবৰ বাবে, সকলোকে অবাধ্যতাৰ বৰ্দ্ধ কৰিলে। (eleesha g1653) ৩৩ দৈশ্বৰৰ জন্ম আবু বুদ্ধিৰূপ ধন কেনে গঠীভাৰি তেওঁকে পথ অগ্ৰযাপি! আবু তেওঁত পথ অনুসন্ধান কৰা কেনে অসাধ্য! ৩৪ “কিয়নো পত্ৰুৰ মন কোনে জানিলে? আবু তেওঁত মন্ত্ৰণাকাৰীয়ে বা কোন হ'ল? ৩৫ নতুৱা কোনে দৈশ্বৰলৈ আগেয়ে দিলে যে, তাৰ বাবে তেওঁকে প্ৰতিদিন কৰিব লাগে?” ৩৬ কিয়নো সকলো বন্ধু তেওঁ তেওঁৰ পৰা, তেওঁৰ দ্বাৰাই আবু তেওঁৰ কাৰণেই হয়; তেওঁৰেই মহিমা চিৰকাল হওক। আমেন। (aión g165)

১২ এতেকে, হে ভাই সকল, দৈশ্বৰ সকলো দয়াৰ দ্বাৰাই মই এই মিনতি কৰোঁ যে, আপোনালোকে নিজ নিজ শৰীৰক দৈশ্বৰৰ গ্ৰহণীয়া, জীৱিত, আবু পৰিব্ৰান্ত বলি স্বৰূপে উৎসৱ কৰক; এয়েই আপোনালোকেৰ যুক্তিসংস্থ আৰাধনা। ২ আপোনালোকে জগতৰ অনুবূপ নহ'ব; কিন্তু মন নতুন কৰাৰ যোগেদি বুপুত্বৰিত হওক, তাতে আপোনালোকে পৰীক্ষা কৰি জান লওক, কোনটো উত্তম, গ্ৰহণীয় আবু সিদ্ধ, কিয়নো এয়ে দৈশ্বৰৰ ইচ্ছা। (aión g165) ৩ কিয়নো মোক দিয়া অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই মই আপোনালোকৰ প্ৰত্যেক জনক কওঁ যে, উপযুক্ত বিচেন্তাৰতকে কোনেও নিজকে বৰ বুলি বিচেন্তা নকৰক; কিন্তু দৈশ্বৰে যাক যি পৰিমাণে বিশ্বাস দিলে, তেওঁ সেই অনুসাৰে নিজৰ বিষয়ে গতীৰ মনেৰে বিচেন্তা কৰক। ৪ কাৰণ আমাৰ এই শৰীৰত যেনেকৈ অনেক অঙ্গ-প্রত্যঙ্গ আছে, অথচ সেই সকলো অঙ্গ-প্রত্যঙ্গৰ একে বৃপ্ত কাৰ্য নহয়, তেনেহলে কেতোক আমিও অনেক কৈ শ্ৰীষ্টত এক দেহ হ'ত আবু প্ৰতিজনে পৰম্পৰ অঙ্গ-প্রত্যঙ্গ হৈ আছে। ৬ কিন্তু আমাক দিয়া অনুগ্ৰহৰ দৰে, আমি পৃথক অক্ষ অনুগ্ৰহৰ বৰ প্ৰাণ হৈছোঁ। সেই বৰ যদি ভাৰ চাওকা হ'ব হয়, তেনেহলে বিশ্বাসৰ পৰিমাণেৰে সেয়া কওঁহকা। ৭ যদি পৰিচৰ্যাৰ বৰ হয়, তেনেহলে পৰিচৰ্যাৰে থাকেহক, বা শিক্ষা দিঁভাতাই শিক্ষা দিয়া কাৰ্যত থাকেহক। ৮ উদগাৰ্তাই উদগোৱাৰ কাৰ্যত থাকে, দান দিঁভাতাই দানশীলতাৰে

দাম করক; শাসন করা জনে যত্নের শাসন করক; দয়া করা জনে হর্ষিত মনেরে দয়া করক। ১ প্রেম অকল্পিত হওক; যি মন্দ, তাক ঘণ করক; যি উত্তম, তাত আসন্ত হওক। ১০ ভাত্ত-প্রেমত পরম্পর রেহশীল হওক; আবু সমাদৰ করা কথাত, ইজনে সিজনতকৈ আগ হওক। ১১ যত্নত এলেছোৱা নহ'ব; আজ্ঞাত উৎসাহী হওক; প্রভুৰ সেৱাকৰ্ম কৰক। ১২ আশাত আনন্দ কৰক; দ্রেশত সহনীয় হওক; প্রার্থনাত লাগি থাকক; ১৩ পবিত্ৰ লোকে সকলৰ অভাৱ দূৰ কৰা কথাত, তেওঁলোকেৰ সহভাগী হওক; অতিথি-সেৱাত আসন্ত হওক। ১৪ যি সকলো আপোনালোকক তাড়না কৰে, তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰক; শাও নিদি আশীৰ্বাদ কৰক। ১৫ যি সকলো আনন্দ কৰে, তেওঁলোকে সৈতে আনন্দ কৰক; যি সকলে ক্রন্দন কৰে, তেওঁলোকে সৈতে ক্রন্দন কৰক। ১৬ আপোনালোকৰ পৰম্পৰৰ ভাৱ একে হওক। বৰ বৰ বিষয়াৰো চিন্তা নকৰি, সামান্য লোকৰ দৰে চলকা নিজৰ নিজৰ মনত জ্ঞানী নহ'ব। ১৭ অপকাৰৰ সলনি কাৰো অপকাৰ নকৰিবা সকলো মানুহে দেখাত যি উত্তম, সেই উত্তমলৈ চিন্তা কৰক। ১৮ যদি হ'ব পাৰে, তেনহেলো আপোনালোকৰ সাধ্য অনুসূৱাৰে সকলো মানুহৰ সৈতে শাস্তিৰে থাকক। ১৯ হে প্ৰিয় সকল, আপোনালোকে অন্যায়ৰ প্রতিকাৰ নকৰিব, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ক্রোধলৈ ঠাই থাব; কিয়নো এন্দেৰে লিখা আছে, প্ৰভুৰে কৈছে, “প্ৰতিকাৰ কৰা মোৰ কৰ্ম, মহিষে প্ৰতিফল দিম।” ২০ “কিন্তু যদি তোমাৰ শক্ৰৰ ভোক লাগে, তেনহেলো তেওঁক ভোজন কৰোঁৱা; যদি তেওঁৰ পিয়াহ লাগে, তেনহেলো জল পান কৰোঁৱা; তেনে কৰিলে তেওঁৰ মূৰত জুলি থকা আঞ্জো দ'ম কৰি থবো।” ২১ কুৰক্মৰ দ্বাৰাই পৰাজিত নহ'ই, ভাল কৰ্মৰ দ্বাৰাই কুৰক্ম পৰাজয় কৰক।

১৩ প্ৰত্যেক ব্যক্তিয়ে শাসনকৰ্তা সকলৰ বশীভূত হওক; কিয়নো ঈশ্বৰৰ পৰা নাহিলে, কোনোৱে কঢ়ত্ব নাপায়; আবু যি যি আছে, সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই নিৰূপিত। ২ এতকে যি জনে সেই ক্ষমতাৰ প্ৰতিৰোধ কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাৰ প্ৰতিৰোধ কৰে; আবু যি সকলো প্ৰতিৰোধ কৰে, তেওঁলোকে নিজেই নিজলৈ দণ্ডজ্ঞা মাতি আনে। ৩ কিয়নো শাসনকৰ্তা সকল ভাল কৰ্মলৈ নহয় কিন্তু কুকৰ্মলৈহে ভয়ৰ কাৰণ হয়। আপুনি ক্ষমতালৈ নিৰ্ভয়ে থাকিব খোঁা নে? তেনহেলো ভাল কৰ্ম কৰক, তেতিয়াহে প্ৰশংসা পাব; ৪ কিয়নো আপোনাৰ ভালৰ কাৰণে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক হৈছে। কিন্তু আপুনি যদি কুৰক্ম কৰে, তেনহেলো ভয় কৰিব; কিয়নো তেওঁ তাৰোাল বৃথা ধৰিছে, এনে নহ'য়; কাৰণ তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক, দুৰাচাৰী লোকলৈ ক্ৰোধৰ আৰ্থে তেওঁ প্ৰতিফল দিণ্ড়ত। ৫ এই কাৰণে বশীভূত হওক, অকল ক্ৰোধৰ ভয়ত নহ'য়; বিবেকৰ কাৰণেও ঈশ্বৰৰ বশীভূত হ'ব লাগে। ৬ আবু এই কাৰণে আপোনালোকে দিবলগীয়া কৰ আদায় দিয়ক; কিয়নো তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ সেৱক হৈ, সেই কৰ্মতেই লাগি থাকে। ৭ যাৰ যি পাবলগীয়া, তেওঁ তাক দিয়ক; কৰ দিবলগীয়াক কৰ দিয়ক; মাচুল দিবলগীয়াক মাচুল দিয়ক; ভয় কৰিব লগা জনক ভয় কৰক; সন্মান কৰিবলগীয়া জনক সন্মান কৰক। ৮ পৰম্পৰে প্ৰেম কৰাৰ বাহিৰে, আন কোনো কথাত আপোনালোক কাৰোৰ ধূৰু নহ'ব; কিয়নো যি জনে আন লোকক প্ৰেম কৰে, তেওঁ পৰিধানকো সিদ্ধ কৰিলে। ৯ কিয়নো “ব্যাচিবাৰ নকৰিবা, নৰ-বধ নকৰিবা, তৰু নকৰিবা, লোভ নকৰিবা” আদি কৰিব আন কোনো আজ্ঞাৰ যদি আছে, তেনহেলো এই কথাতে এইবোৰে পোৱা যায়: “তোমাৰ চুৰুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰা!” ১০ প্ৰেমে চুৰুৰীয়াৰ অনিষ্ট সাধন নকৰে; এই কাৰণে প্ৰেমেৰ বিধান পালন কৰা হয় ১১ এই কাৰণে আপোনালোকে এই কাল জানে যে, এতিয়াই টোপনিৰ পৰা সাৰ পাৰে সময় হ'ল; কিয়নো প্ৰথমে যেতিয়া আমি বিশ্বাস কৰিলোঁ, তেতিয়াতকৈ এতিয়া পৰিত্রাণ আমাৰ ওচৰ হ'ল। ১২ ৰাতিৰ অধিক ভাগ গ'ল, দিও ওচৰ চপিল, এই কাৰণে আহক, আদ্বাৰৰ কৰ্ম এৰি হৈ পোহৰৰ সাজ পিঙ্কোঁইক। ১৩ বস্তৰস, মততা, লম্পত আচৰণ, কামাভিলাষ, বিবাদ আবু দৰ্শা, এইবোৰ ত্যাগ কৰি, দিনৰ উপযুক্ত শিষ্টাচৰণ কৰোঁহক। ১৪ কিন্তু আপোনালোকে প্ৰভু যীৱী আৰু প্ৰষ্টুত সকলৰ আগতো পৰীক্ষাসন্দিক। ১৯ এতকে শাস্তিজনক আবু পৰম্পৰৰ উন্নতি সাধক যি যি আছে, সেইবোৰহে অনুসৰণ কৰোঁ আহক। ২০ খোৱা বস্তৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ কৰ্ম বিনষ্ট নকৰিব। সকলো বস্তু পৰি যি মানুহে যি তজন কৰিলে তেওঁলৈ বিধিনি জ্ঞো, সেইটোৱেই তেওঁলৈ মদ। ২১ মঙ্গ খোৱা বা দ্বাক্ষৰস পান কৰা বা আন যি কাৰ্যৰ দ্বাৰাই আপোনাৰ ভায়েবোৰ দোষী হয়, সেইবোৰ নকৰাই উচিত। ২২ আপোনাৰ যি নিৰ্দিষ্ট বিশ্বাসৰাৰে আছে, সেইবোৰ আপোনাৰ আবু ঈশ্বৰৰ মাজত বাখক। যি জনে যি বিষয়ক যোগ্য জজন কৰে, সেই বিষয়ত নিজৰ বিচাৰ নকৰা জন ধন্য। ২৩ কিন্তু সংশয় কৰা জনে যদি থায়, তেনহেলো তেওঁক দোষী কৰা হ'ল; কিয়নো সেয়ে বিশ্বাসমূলক নহয়; আবু যি যি বিশ্বাসমূলক নহয়, সেই সকলোৱেই পাপ।

১৪ যি জন বিশ্বাসত দূৰ্বল, তেওঁক বিচাৰ নকৰি আপোনালোকে গ্ৰহণ কৰক; কিন্তু বিভিন্ন মত, বিবাদ, বা সোধ-বিচাৰ কৰিবৰ অৰ্থে নহয়। ২ কোনো এজনৰ সকলো বস্তু খাবলৈ বিশ্বাস আছে; কিন্তু আনহাতে যি জন দূৰ্বল, তেওঁ কেৱল শাক-পচালিহে থায়। ৩ যি জন লোকে সকলো থায়, তেওঁ নথোৱাৰ জনক হেয়জতান নকৰক আবু যি জনে নাথায়, তেওঁ শোৱাৰ জনৰ নকৰক; কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে। ৪ আপুনি লোকৰ দাসৰ যে বিচাৰ কৰিছে, আপুনি নো কোনো? তেওঁ নিজ প্ৰভুৰ আগত হয় থিৰে থাকে নাইবা পাৰে; কিন্তু তেওঁক থিৰ কৰা যাব; কিয়নো প্ৰভুৰে তেওঁক থিৰ কৰিব পাৰে। ৫ কোনো এজনে নিজে যদি এটা দিনক আন দিনতকৈ অধিক মান্য কৰে; আনহাতে কোনোৱে সকলো দিনকে সমানে মান্য কৰে, কিন্তু প্ৰতিজনে নিজ নিজ মন বিশ্বাসত দৃঢ় কৰি ৰাখক। ৬ যি জনে বিশেষ দিন মানে, তেওঁ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সেইদিন মানক; যি জনে থায়, তেওঁ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে থাওক; কিয়নো তেওঁ দৈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰো যি জনে নাথায়, তেৱেোঁ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে নাথাওক; আবু দৈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰক। ৭ কিয়নো আমাৰ কোনেও নিজৰ কাৰণে জীয়াই নাথাকো আবু কোনেও নিজৰ কাৰণে নমৰো। ৮ কিয়নো যদি আমি জীয়াই থাকো, তেনহেলো প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে জীওঁ; আবু যদি মৰোঁ, তেনহেলো প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে মৰোঁ; এই কাৰণে যদি জীওঁ বা মৰোঁ, আমি প্ৰভুৰেই হৈ আছোঁ। ৯ কিয়নো মৃত্যু হোৱা সকলৰ আবু জীৱিৰত সকলৰ প্ৰভু হ'বলৈ, আৰু মৰিল আবু জীৱাই উঠিল। ১০ কিন্তু আপুনি কিয়নো নিজৰ ভায়েবাৰ সোধ-বিচাৰ কৰিছে? আপোনাৰ ভায়েবাৰক নো কিয় হেয়জতান কৰিছে? কিয়নো আমি সকলোৱে ঈশ্বৰৰ বিচাৰৰ আসনৰ আগত যিহ হ'ম। ১১ কাৰণ এনেকৈ লিখা আছে, প্ৰভুৰে কৈছে, “মোৰ জীৱনৰে শপত, প্ৰভুৰে যে কৈছে, সকলোৱে মোৰ আগত আঁশু ল'ব, আবু প্ৰত্যেক জিভাই ঈশ্বৰৰ গৌৰৰ কৰিব” ১২ এনেদেৰে আমি প্ৰতিজনে ঈশ্বৰৰ আগত নিজৰ বিষয়ে হিচাব দিব লাগিব। ১৩ এই কাৰণে আমি কেতিয়াও পৰম্পৰৰ সোধ-বিচাৰ নকৰিবম; কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে আপোনালোকে এই বিচাৰ কৰক, কোনেও যেন নিজ ভাইৰ আগত বিপত্তিজনক বস্তু বা ফান্দ পাতি নাথাবো। ১৪ স্বভাৱতে কোনো বস্তু যে অশুট নহয়, ইয়াক মই জানো আবু প্ৰভু যীচুত দৃঢ় দিশ্বাস কৰোঁ; কিন্তু যি জনে যি বস্তু অশুট হয়, ইয়াক মই জানো আবু প্ৰভু যদি আপোনাৰ ভাই দুঃখিত হয়, তেনহেলো আপুনি প্ৰেম আচৰণ কৰা নহ'ল। যি জনৰ কাৰণে গ্ৰীষ্ম মৰিল, সেই জনক আপোনাৰ খোৱা বস্তুৰ দ্বাৰাই নকৰিব। ১৫ এনেকৈ আপোনালোকৰ ভাল কৰ্মবোৰ আন লোকৰ ঠাট্টা নিন্দাৰ কাৰণ হৰলৈ নিদিব; ১৭ কিয়নো ভোজন বা পান কৰাই ঈশ্বৰৰ বাজ্য নহয়; ১৯ কিন্তু ধৰ্মিকতা, শাস্তি আবু পৰিত্ব আভাৰ আনন্দ, এইবোৰহে ঈশ্বৰৰ বাজ্য সাৰ। ১৮ কাৰণ এই বিষয়ত যি জনে আৰু বিজ্ঞানিক কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ গ্ৰহণকাৰী আবু বাজ্ঞি সকলৰ আগতো পৰীক্ষাসন্দিক। ১৯ এতকে আপোনালোকৰ ভাল কৰ্মবোৰ আনলোকৰ ঠাট্টা নিন্দাৰ কাৰণ হৰলৈ তেওঁলৈ মদ। ২১ কৰ্ম খোৱা বা দ্বাক্ষৰস পান কৰা বা আন যি কাৰ্যৰ দ্বাৰাই আপোনাৰ ভায়েবোৰ দোষী হয়, সেইবোৰ নকৰাই উচিত। ২২ আপোনাৰ যি নিৰ্দিষ্ট বিশ্বাসৰাৰে আছে, সেইবোৰ আপোনাৰ আবু ঈশ্বৰৰ মাজত বাখক। যি জনে যি বিষয়ক যোগ্য জজন কৰে, সেই বিষয়ত নিজৰ বিচাৰ নকৰা জন ধন্য। ২৩ কিন্তু সংশয় কৰা জনে যদি থায়, তেনহেলো তেওঁক দোষী কৰা হ'ল; কিয়নো সেয়ে বিশ্বাসমূলক নহয়; আবু যি যি বিশ্বাসমূলক নহয়, সেই সকলোৱেই পাপ।

১৫ কিন্তু বলৱত্ত যি আমি, আমি নিজক সন্তুষ্ট নকৰি, দূৰ্বল লোক সকলৰ দূৰ্বলতাৰূপ ভাৱ বোৱা উচিত। ২ আমাৰ প্ৰতিজনে নিজ চুৰুৰীয়াক ধৰ্মত বৃদ্ধি কৰিবলৈ, তেওঁৰ ভালৈ চাই, তেওঁক সন্তুষ্ট কৰক। ৩ কিয়নো আৰু বিলোকন নিজকে নিজে সন্তুষ্ট নকৰিলে; কিন্তু যেনেদেৰে লিখা আছে, বোলে, “তোমাক নিন্দা কৰা সকলৰ নিন্দাও মোৰ ওপৰত পৰিল”, ঠিক সেইদেৰে হ'ল; ৪ কিয়নো আগেয়ে যিবোৰ কথা লিখা হৈছিল,

সেইবোর আমি দৈর্ঘ্যেরে আবু শাস্ত্রের সান্ত্বনারে ভারসা পাবলে আমার শিক্ষার কারণেহে লিখা হৈছিল। ৫ এতিয়া যি জন দৈর্ঘ্য আবু শাস্ত্রের দীর্ঘ, তেওঁ আপোনালোকের ছাই যীচুর মত অনুসূরে এক মন হবলে সাহায্য প্রদান কৰক; ৬ এইদৰে আপোনালোকে এক মনেৰে আবু একবৰেৰে আমাৰ প্রভু যীচু ছাইটৰ প্ৰশংসা কৰকা। ৭ এতেৰে দীৰ্ঘৰ মহিমাৰ অৰ্থে, মনেকে ছাইটৰ আপোনালোকে গ্ৰহণ কৰিলে, তেনেকে আপোনালোকেও ইজনে সিজনক গ্ৰহণ কৰক। ৮ কিয়নো মই কঠ, ওপৰ-পুৰুষ সকলক দিয়া প্ৰতিজ্ঞাবোৰ নিশ্চিত কৰিবলৈ আবু দীৰ্ঘৰ সত্যতাৰ পক্ষে ছাইটক চৱল হোৱা সকলৰ পৰিচাৰক কৰা হ'ল। ৯ আবু অনা-ইহুনী লোকেও দীৰ্ঘৰ দয়াৰ অৰ্থে তেওঁক শৌৰাহিত কৰিবলৈ, এই বিষয়ে এনে ধৰণে লিখাও আছে, “এই কাৰণে মই অনা-ইহুনী সকলৰ মাজত তোমাৰ স্তুতি কৰিব; আবু তোমাৰ নামেৰে শীতো গাম।” ১০ আকৌ কৈছে, “হে অনা-ইহুনী সকল, তেওঁলোকৰ সৈতে আনন্দ কৰা।” ১১ আকৌ, “প্ৰভুৰ প্ৰশংসা কৰা, হে সকলো অনা-ইহুনী আবু সকলোৱে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক।” ১২ আকৌ যিচ্যায়ো কৈছে, “যিচ্যৰ পৰা এনে এটি গজালি লোৱা, যি জনে অনা-ইহুনী সকলৰ ওপৰত শাসন কৰিবলৈ উঠিৰ, আবু তেওঁত অনা-ইহুনী লোক সকলে ভাৰসা কৰিব।” ১৩ এতেকে আপোনালোকে যেন পৰিত্ব আভাৰ শক্তিৰে আশাত উপচি পৰিব পাৰে, তাৰ বাবে আশাৰ আকৰ দীৰ্ঘে আপোনালোকক আৰু বিশ্বাস কৰাৰ সকলোকে আনন্দ আৰু শাস্ত্ৰে পৰিপূৰ্ণ কৰক। ১৪ হে মোৰ ভাই সকল, আপোনালোকৰ বিষয়ে মোৰ নিজৰো এই দৃঢ় বিশ্বাস আছে যে, আপোনালোক সকলোৱে জনান্ত আবু পৰম্পৰক চেতনা দিবলৈ সমৰ্থ হৈ মঙ্গলভাৱত পৰিপূৰ্ণ হৈ আছে। ১৫ কিয়নো দীৰ্ঘৰে মোক দিয়া এই অনুগ্ৰহৰ কাৰণে, আপোনালোকক পুনৰ সেৱাৰাবলৈ কিছুমান বিষয়ত বেছি সাহসেৰে লিখিলোঁ। ১৬ অনা-ইহুনী সকলে যেন পৰিত্ব আভাৰ দ্বাৰাই পৰিবৰ্তীকৃত নৈবেদ্য স্বৰূপ পৰম গ্ৰহণীয় হয়, এই আশেয়ে, মই অনা-ইহুনী সকলৰ বাবে ছাই যীচুৰ সেৱকৰূপ, দীৰ্ঘৰ শুভবাৰ্তাৰ পৰিচাৰ কৰিবলৈ পালোঁ। ১৭ এতেকে, দীৰ্ঘৰ সহকীয় কাৰ্য বিষয়ে, ছাই যীচুত মোৰ শুধা আছে। ১৮ কিয়নো মই যে কোনো কাম কৰিছোঁ, এনে কথা মই কোৱা নাই মোৰ বাক্য আবু কাৰ্য দ্বাৰা অনা-ইহুনী সকলক দীৰ্ঘৰ বাধ্য কৰিব বাবে ছাইটই মোৰ যোগেন্দি যি কৰিবে, ইয়াৰ বাহিৰে আন একো কথা কৰলৈ সাহস নকৰোঁ। ১৯ তেওঁ অচাৰিত চিন আবু আলোকিক কাৰ্য আবু পৰিব আভাৰ শক্তিৰ দ্বাৰাই এই সকলো সাধন কৰিবে; তাতে মই যীচুলালেৰ পৰা ইল্লোবিয়ালেকে আবু ইয়াৰ চাৰিওফালে ছাইটৰ শুভবাৰ্তা সম্পৰ্কৰূপে প্ৰচাৰ কৰিব পাৰিলোঁ। ২০ এইদৰে ব্যত ছাইটৰ নাম কেতিয়াও প্ৰচাৰ কৰা হোৱা নাই, সেই ঠাইত ছাইটৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰাই মোৰ লক্ষ্য অন্য লোকে হৃষাপন কৰা মূলৰ ওপৰত সজিবলৈ মই নিবিচাৰিলোঁ। ২১ মনেকে লিখা আছে, মোলে, “যি সকলৰ আগত তেওঁৰ বিষয়ে সহাদ দিয়া নাই, তেওঁলোকে দেখিব, আবু যি সকলে শুনা নাই, তেওঁলোকে বুজিবা।” ২২ এই কাৰণে মই আপোনালোকৰ ওচলৈ যাবৰ বাবে অনেকবৰাৰ বাধা পালোঁ; ২৩ কিন্তু এতিয়া এইবোৰ অঞ্চলত মোৰ কাৰ্য কৰিবলৈ ঠাই নাই, আবু বৰ বছৰ ধৰি আপোনালোকক ওচৰত যাবলৈ ইছা কৰিছিলোঁ। ২৪ যেতিয়া মই স্পেইন দেশলৈ যাত্রা কৰিব, মই আশা কৰোঁ যে, মই আপোনালোকে দেখা পাম আবু তেওঁত্যাই আপোনালোকৰ কথাত কিছু সময় ডুঁহু হৈ, পছত আপোনালোকৰ দ্বাৰাই তালৈ আগবঢ়াই থোৱা হয়। ২৫ কিন্তু মই এতিয়া পৰিত্ব লোকৰ পৰিচাৰ অৰ্থে যৰুচালেমেলৈ যাওঁ। ২৬ কিয়নো মাকিদনিয়া আবু আখায়া দেশীয় লোক সকলে যিবুচালেমত থকা পৰিত্ব লোক সকলৰ মাজৰ দৰিদ্ৰ সকলৰ অৰ্থে, কিছু দান কৰিবলৈ ভাল দেখিলে। ২৭ হয়, তেওঁলোকে সেই বিষয়ে সতোষজনক দেখিলে আবু প্ৰকৃততে তেওঁলোকে যিবুচালেমত থকা পৰিত্ব লোক সকলৰ ধৰুৱা ও আছিল। কিয়নো অনা-ইহুনী সকল যদি অপাৰ্থিৰ বিষয়ত তেওঁলোকৰ সহভাগী হ'ল, তেনেহলে পাৰ্থিৰ বিষয়তো তেওঁলোকৰ শুশ্ৰায় কৰিবলৈ ধৰুৱা হ'ল। ২৮ এতেকে মই যেতিয়া সেই কাৰ্য সমাপ্ত কৰিব, অৰ্থাৎ সেই দান বূপ ফল প্ৰমাণিস্ত কৰি তেওঁলোকক শোধাই দিয়াৰ পাছত, মই স্পেইন দেশৰ যাত্রাৰ থাকোতে অংশোনালোকৰ ওচলৈ যাম। ২৯

আবু মই জানো যে, আপোনালোকৰ ওচলৈ যাওঁতে, ছাইটৰ আশীৰ্বাদৰ পৰিপূৰ্ণতাৰে যাম। ৩০ হে ভাই সকল, মই অনুৰোধ কৰোঁ, প্ৰভু যীচু ছাইটৰ নামৰ দ্বাৰাই আবু পৰিত্ব আভাৰ প্ৰেমৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে মোৰ অৰ্থে, দীৰ্ঘৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰক আবু মোৰে সৈতে প্ৰাণপণে যত্ন কৰক; ৩১ যাতে যিদীয়ীত থকা আজ্ঞা নমনা সকলৰ পৰা মই যেন বৰ্কা পাওঁ আবু যিবুচালেমলৈ মোৰ যি পৰিচাৰ্যা, সেয়ে পৰিত্ব লোক সকলৰ আগত যেন গ্ৰহণীয় হয়। ৩২ আবু দীৰ্ঘৰ ইচ্ছাবে আপোনালোকৰ ওচলৈ আনদেৰে বৈ, আপোনালোকৰ সকলোৱে লগত থাকক। আমেন।

১৬ মই আপোনালোকৰ নিবেদন কৰিছোঁ যে, কিংকিঞ্চয়া নগৰৰ মণ্ডলীৰ পৰিচাৰিকা ফৈব নামেৰে আমাৰ ভণীক, ২ আপোনালোকে পৰিত্ব লোক সকলৰ যোগ্যমতে প্ৰভু তেওঁক গ্ৰহণ কৰিব আবু আপোনালোকৰ পৰা যদি কোনো ধৰণৰ সাহায্য আবু মোৰ নিজৰো উপকাৰ কৰিছিল। ৩ ছাই যীচুত মোৰ সহকাৰী হোৱা প্ৰিয়া আবু আলিকাক মঙ্গলবাদ দিব; ৪ তেওঁলোকে মোৰ প্ৰাণ দিবলৈ সাজু আছিল; মই তেওঁলোকক ধন্যবাদ দিঁও আবু কেৱল মই নহয়, অনা-ইহুনী সকলৰ আটাই মণ্ডলী সকলো লোকে তেওঁলোকক ধন্যবাদ দিছে; ৫ আবু তেওঁলোকৰ ঘৰত গোট ঘোৱা মণ্ডলীকো আপোনালোকে মঙ্গলবাদ দিব। ছাইটৰ উদ্দেশ্যে হোৱা এচিয়া দেশৰ প্ৰথম ফল, মোৰ যি প্ৰিয় ইপেনিত, তেওঁকো মঙ্গলবাদ দিব। ৬ যি মৰিয়মে আপোনালোকৰ কাৰণে বহু পৰিশ্ৰম কৰিলো, তেওঁক মঙ্গলবাদ দিব। ৭ মোৰ জ্ঞাতি আবু লগৰ বন্দীয়াৰ আৰু পাঁচনি সকলৰ মাজত প্ৰসিদ্ধ হোৱা, মোক্তকেয়ো আগেয়ে ছাইট আশ্রয় লোৱা, যি আনন্দনিক আবু যুনিয়ন, তেওঁলোকক মঙ্গলবাদ দিব। ৮ প্ৰভু মোৰ প্ৰিয় আমিয়াল্যাতক মঙ্গলবাদ দিব। ৯ ছাইট আমাৰ সহকাৰী উৰ্বৰিক আবু মোৰ প্ৰিয় স্তাখুক মঙ্গলবাদ দিব। ১০ ছাইট পৰীক্ষিসন্ধি, আপিলিক মঙ্গলবাদ দিব। অবিটুৰুল পৰিয়ালক মঙ্গলবাদ দিব। ১১ মোৰ জ্ঞাতি হেবন্দিয়োনক মঙ্গলবাদ দিব। নাৰ্কিছইতৰ যি সকল প্ৰভুত আছে, তেওঁলোকক মঙ্গলবাদ দিব। ১২ প্ৰভুত পৰিশ্ৰমকাৰিণী ক্ৰফোনা আৰু ক্ৰফোকাক মঙ্গলবাদ দিব। যি প্ৰিয় পাঁচোঁয়ে প্ৰভুত বহু পৰিশ্ৰম কৰিলো, তেওঁক মঙ্গলবাদ দিব। ১৩ প্ৰভুত মনোনীত বুৰুক, আবু মোৰ মাত্ৰমূৰ্পূ তেওঁৰ মাকক মঙ্গলবাদ দিব। ১৪ অচুক্ষ্ট, ঝিগোন, হৰ্মা, পাত্ৰোৱা, হৰ্মি, আৰু এওলোকৰ লগৰ ভাই সকলক মঙ্গলবাদ দিব। ১৫ ফিললগ, যুলিয়া, নীৰিয়া আবু তেওঁৰ ভনায়েক আবু লুল্ম, এওলোকক আবু এওলোকৰ লগত থকা সকলো পৰিত্ব লোককো মঙ্গলবাদ দিব। ১৬ আপোনালোকে পৰম্পৰে পৰিত্ব চুমাৰে মঙ্গলবাদ কৰিব। ছাইটৰ সকলো মণ্ডলীয়ে আপোনালোকৰ মঙ্গলবাদ কৰিছে। ১৭ হে ভাই সকল, মই আপোনালোকৰ মিনতি কৰোঁ যে, যি সকলে দল দল হৈ গোট সৃষ্টি কৰি পাপক প্ৰৱেচিত কৰে, তেওঁলোকৰ প্ৰতি লক্ষ্য বাখিবা আপোনালোকে যি সত্যৰ শিক্ষা পালে, তেওঁলোকে সেই শিক্ষাৰ বিপৰীত; এনেকুৱা লোকৰ পৰা আপোনালোক দূৰত থাকিব। ১৮ কিয়নো তেনেকুৱা লোকে আমাৰ প্ৰভু ছাইটৰ সেৱাকৰ্ম নকৰি, নিজ নিজ পেটৰ সেৱাকৰ্ম কৰে; আবু মধুৰ বাক্য আবু সুন্দৰ কথাবৰে নিৰ্দেশীয় লোকৰ মন ভুলায়। ১৯ কিয়নো আপোনালোকৰ আজ্ঞাধীনতাৰ কথা সকলো ঠাইতে বিয়পি পৰিবেছ। সেয়েহে মই আপোনালোকৰ কথাত আনন্দ কৰোঁ; কিন্তু আপোনালোক উত্তম বিষয়ত জ্ঞানী আবু মন্দ বিষয়ত যেন শুন্দ হয়, এয়ে মোৰ বাঞ্ছা। ২০ আবু শাস্ত্ৰি আকৰ দীৰ্ঘৰ অতি সনোকালে চৱতানক আপোনালোকৰ ভাৰিৰ তলত মৰ্দন কৰিব। আমাৰ প্ৰভু যীচু ছাইটৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোকৰ লগত থাকিব। ২১ মোৰ সহকাৰী তীমথিয় আবু বজাতীয় দুৰ্কিয়া, যাচোন আবু চোটিপাত্ৰ, এওলোকে আপোনালোকৰ মঙ্গলবাদ কৰিছে। ২২ আবু এই প্ৰতি লিখক যি মই, ততিয়ই, প্ৰভুত আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছোঁ। ২৩ মোৰ আবু গোটেই মণ্ডলীৰ আলই শুশ্ৰায়া কৰোঁতা গায়ে আপোনালোকৰ মঙ্গলবাদ কৰিবে। এই নগৰৰ ভৰ্তালী ইৰাত্তচে আবু কাৰ্ত্ত ভায়ে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিবে। ২৪ আমাৰ প্ৰভু যীচু ছাইটৰ

অনুগ্রহ আপোনালোক সকলৈ হওক। ২৫ এতিয়া যীচু খ্রীষ্টৰ বিষয়ে যি
শুভবার্তা মই প্রচাৰ কৰিলোঁ, সেই শুভবার্তাৰ মাধ্যমত আপোনালোকক
স্থিৰ বাধিবলে ঈশ্বৰৰ ক্ষমতা আছো অনাদি কালৰে পৰা ঈশ্বৰে তেওঁৰ
বহস্য গোপনে বাধিছিল, কিন্তু এতিয়া শুভবার্তাৰ মাধ্যমত সেয়া প্ৰকাশ
পালে আৰু সেইদৰেই মই প্রচাৰো কৰিলোঁ (aiōnios g166) ২৬ সম্পত্তি
অনাদি ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাৰ দৰে ভাববাদী সকলে লিখা শাস্ত্ৰৰ দ্বাৰাই এতিয়া
প্ৰকাশিত হ'ল আৰু আজ্ঞাধীনতাৰ কাৰণে সকলো অনা-ইহুনী লোকৰ
আগত জনোৱা হ'লা (aiōnios g166) ২৭ যি একমাত্ৰ প্ৰজাৱান ঈশ্বৰ, যীচু
খ্রীষ্টৰ দ্বাৰাই, তেওঁৰেই মহিমা চিৰকাল হওক। আমেন। (aiōn g165)

୧ କର୍ମିତୀଯା

୧ ଟିଶ୍‌ବର ଇଚ୍ଛାର ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଚୁର ଆମାନ୍ତିତ ପାଂଚିନ ପୌଳ ଆବୁ ଆମାର
ଭାଇ ଚୋନ୍‌ଦିନର ପରା ଏହି ପତ୍ର । ୨ ଏହି ପତ୍ର କରିଥିଥିଥିଲା କିମ୍ବା ଏହି ପତ୍ର
ମଞ୍ଗଳୀ; ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଚୁରେ ପବିତ୍ର କରି ଯି ସକଳକ ପବିତ୍ର ଲୋକ ହେବିଲେ ଆମାନ୍ତଣ
କବିଲେ, ତେଓଳୋକର ଆବୁ ସକଳୋ ଠାଇତେ ଯି ସକଳ ଲୋକେ ଆମାର ଅର୍ଥାଏ
ତେଓଳୋକର ଆବୁ ଆମାରେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଚୁର ନାମତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ସେଇ
ସକଳୋରେ ସମୀପଟେ । ୩ ଆମାର ପିତ୍ର ଟିଶ୍‌ବର ଆବୁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଚୁର ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ପରା
ଆପୋନାଲୋକିଲେ ଅନୁଗ୍ରହ ଆବୁ ଶାନ୍ତି ହେବେ । ୪ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଚୁର ଟିଶ୍‌ବରେ ଯି
ଅନୁଗ୍ରହ ଆପୋନାଲୋକର ଦାନ କବିଲେ, ତାର କାରଣେ ମହି ସଦାୟ ମୋର
ଟିଶ୍‌ବରକ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଁବୁ । ୫ ଆପୋନାଲୋକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଚୁର ସକଳୋ ବିଷୟରେ
ସକଳୋ ଧରଣ ବର୍ତ୍ତୁଳ ଦିଯାର କ୍ଷମତାରେ ଆବୁ ଜ୍ଞାନତ ଉପଚି ପରିବହେ । ୬
ତେଓଣ୍ଡ ଆପୋନାଲୋକକ ଉପଚାଇ ଦିଦିବେ ଆବୁ ଏଇଦରେ ଆପୋନାଲୋକର
ମାଜତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ସମ୍ପକୀୟ ଶାକ୍ୟ ସତ୍ତବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେ ଆହେ । ୭ ମେହି କାରଣେ
ଆପୋନାଲୋକର ଆତ୍ମିକ ବରର କୋନୋ ଅଭାବ ନାହିଁ ଆବୁ ଆମାର ପ୍ରଭୁ
ଯୀଚୁର ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଦିଲୋମେ ଆପୋନାଲୋକେ ଆହେହେ ଆପେକ୍ଷା
କରି ଆହେ । ୮ ତେଓଣ୍ଡ ଆପୋନାଲୋକକ ଶୈଖିଲେକେ ବଲରାତ୍ନ କରିବ, ଯାତେ
ଆମାର ପ୍ରଭୁ ଯୀଚୁର ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ସେଇଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପୋନାଲୋକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ, ପବିତ୍ର
ହେ ଥାକିବ । ୯ ଟିଶ୍‌ବର ବିଶ୍ୱାସୀ; ତେରେଇ ଆପୋନାଲୋକ ତେଓଣ୍ଡ ପୁତ୍ର,
ଆମାର ପ୍ରଭୁ ଯୀଚୁର ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ସହଭାଗିତା ଲାଭର କାରଣେ ଆମାନ୍ତର କରିବୁ । ୧୦
କିନ୍ତୁ ମୋର ପ୍ରେସ୍ ଭାଇ ଆବୁ ଭାନୀ ସକଳ, ଆମାର ପ୍ରଭୁ ଯୀଚୁର ନାମତ
ମହି ଆପୋନାଲୋକର ବିର୍ଯ୍ୟ କର୍ବୋ ଯେ, ଆପୋନାଲୋକର ପରମପବର ମାଜତ
ଯେମେ ମତର ମିଳ ଥାକେ; ଆପୋନାଲୋକର ମାଜତ କୋନୋ ବିଭିନ୍ନ ନାଥାକକ ।
ଆପୋନାଲୋକ ସକଳୋରେ ଯେମେ ଏକେ ମନ ଆବୁ ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୁଏ । ୧୧ ମୋର
ଭାଇ-ଭାନୀ ସକଳ, ମହି କ୍ଲ୍ରୀୟର ସର୍ବର ଲୋକ ସକଳର ପରା ଶୁଣିବିଲେ ପାଇଛେ
ଯେ, ଆପୋନାଲୋକର ମାଜତ ନାମା ବାକି-ବିତଙ୍ଗ ହେ ଆହେ । ୧୨ ଏତିଯା
ମହି ଏହି କଥା କବଲେ ବିଚାରିଛି ଯେ, ଆପୋନାଲୋକ ପ୍ରତିଜ୍ଞନେ କହ୍ୟ “ମହି
ପୌଲର ଦଲର” ଅଥବା “ମହି ଆପଙ୍ଗୋର ଦଲର” ନାହିଁ ମହି କୈଫାବ” ବା “ମହି
ଶ୍ରୀଷ୍ଟର ଦଲର” । ୧୩ ତମେହଲେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକ ଭାଗ କରିବା ହେବେ ନେକି? ପୌଲକ
ଜାଣେ ଆପୋନାଲୋକର କାରଣେ କ୍ରୁଚତ ଦିଯା ହେଛି? ଆପୋନାଲୋକେ
ଜାଣୋ ପୌଲର ନାମେରେ ବାଣ୍ଡିଶ୍ୟ ଲୋଇଲା? ୧୪ ମହି ଟିଶ୍‌ବର ଧନ୍ୟବାଦ କର୍ବୋ ଯେ
କ୍ରିସ୍ତ ଆବୁ ଗ୍ୟାରର ବାହିରେ ଆପୋନାଲୋକର ଆନ କୋନୋ ଏଜନକେ ମହି
ବାଣ୍ଡିଶ୍ୟ ଦିଲ୍ଲୀ ନାହିଁ । ୧୫ ଗତିକେ କୋନେଥିବ କବ ନୋରାବିର ଯେ ଆପୋନାଲୋକେ
ମୋର ନାମେରେ ବାଣ୍ଡିଶ୍ୟ ଲୋଇଲେ । ୧୬ ଅରଶ୍ୟ ହୁଏ, ତିକନାର ପରିବାରର ଲୋକ
କବକଲେ ମହି ବସିଥିଲେ କ୍ରୁଚର ଶିକ୍ଷା ମୂର୍ଖତା । କିନ୍ତୁ ଟିଶ୍‌ବରେ ପରିଭାଗ କରା ଯି ଆମି,
ଆମାଲେ ଇ ଟିଶ୍‌ବର ଶକ୍ତିଶ୍ଵର । ୧୭ କାରଣ ଏଇଦରେ ଲିଖିଥା ଆହେ: “ମହି
ଜାନୀ ସକଳର ଜାନ ନଷ୍ଟ କରିବ; ମହି ବସିନାମ ସକଳର ମୂର୍ଖତାର ବସିବିଷ୍ଟ ॥ ୧୮
କିନ୍ତୁ ଜାନୀ ଲୋକ କାହିଁ ବା କାତ? ପଣ୍ଡିତ ଲୋକେଇ କାହିଁ କାତ? ଏହି ଜଗତର ତାରିକି
ଲୋକ ବା କାତ? ଟିଶ୍‌ବର ଜାନୋ ଜଗତର ଜାନକ ମୂର୍ଖତାଲେ ପରିଣିତ କରା
ନାହିଁ? (aiōn g165) ୧୯ ଦେୟେ ଟିଶ୍‌ବର ନିଜ ଜାନତ ଯେତିଆ ଜନିଲେ ଯେ
ଜଗତେ ନିଜର ଜାନେରେ ଟିଶ୍‌ବରକ ନାଜନିଲେ, ତେତିଆ ପ୍ରାଚାର ମୂର୍ଖତାର ଦ୍ୱାରାଇ
ଯି ସକଳେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେଇ ସକଳକ ଉଦ୍ଧାର କରାତ ଟିଶ୍‌ବର ସୁଷ୍ଟୁତ ହଲ ।
୨୦ ଇହନ୍ତୀ ସକଳ ଲୋକ କରିବି ଏହି କଥା ଏକ ବସିଥିଲି ସ୍ଵର୍ଗ ଆବୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ
କବକଲର ଓଚରତ ମୂର୍ଖତାଶ୍ଵରପୁ । ୨୧ କିନ୍ତୁ ଇହନ୍ତୀ ଲୋକେଇ ହେବେ କା ଏହି
ଲୋକେଇ ହେବେ, ଟିଶ୍‌ବରେ ଯି ସକଳକ ଆମାନ୍ତର କରିବେ, ଆମି ତେଓଳୋକର
ଓଚରତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଟିଶ୍‌ବର ଶକ୍ତି ଆବୁ ଜାନମସ୍ତ୍ରପୁ ପ୍ରାଚାର କରିବୋ । ୨୫ କାରଣ
ଟିଶ୍‌ବର ଯି ମୂର୍ଖତା, ଦେୟା ମାନୁହର ଜାନନ୍ତେ ଆଧିକ ଜାନସଂପ୍ରଦା ଆବୁ ଟିଶ୍‌ବରର

যি দুর্বলতা, সেয়া মানুহক শক্তিকে অধিক শক্তিশালী। ২৬ ভাই-ভনী
সকল, ঈশ্বরে যে আপোনালোকক আহন্ত করিষে, সেই বিষয়ে অলপ ভাব
চাওক। মানুহৰ বিচারত আপোনালোক বহুতেই জানী আছিল, এনে নহয়;
ক্ষমতাসম্পন্ন বাস্তিও যে আছিল, এনে নহয় নাইবা অনেকে যে অভিজ্ঞাত
বংশত জনিছিল, তেনেও নহয়। ২৭ কিন্তু ঈশ্বরে জ্ঞানবন্ধক লাজ দিবলৈ
জগতৰ মুর্ধবোৰক মনোনীত কৰিলে আৰু বলনবন্ধক লাজ দিবলৈ ঈশ্বরে
জগতৰ দুৰ্বলবোৰক মনোনীত কৰিলে। ২৮ জগত যি তৃষ্ণ আৰু শৃণিত,
যাবাৰ কোনো মূল্যাই নাই, সেই সকলক ঈশ্বরে মনোনীত কৰিলে যাতে
জগতৰ মূল্যবান সকলক তেওঁ মূল্যহীন কৰিব পাৰে। ২৯ ঈশ্বরে এই কাম
কৰিলে যাতে কোনো মানুহে তেওঁৰ ওচৰত অহংকাৰ কৰিব নোৱাৰে।
৩০ কাৰণ ঈশ্বৰৰ কাৰ্য দ্বাৰাই আপোনালোক এতিয়া ঝীষ্ট ঘীচুৰ লগত
যুক্ত হ'ল। ঝীষ্টই হৈছে আমাৰ বাবে ঈশ্বৰে দিয়া জ্ঞান, তেৰেই আমাৰ
জীৱনৰ ধৰ্মীকতা, পবিত্ৰতা আৰু মুক্তি। ৩১ সেয়েহে শাস্ত্ৰ লিখা আছে,
“যি জনে গৰ্ব কৰে, তেওঁ প্ৰভুতেই গৰ্ব কৰক।”

হে প্রিয় ভাই আবু বনী সকল, যেতিয়া মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ
গৈ দৈশুৰ নিগৃঢ়-তত্ত্ব প্ৰচাৰ কৰিছিলোঁ, যেতিয়া মই শুলা বৰ্জুতাৰে
বা জ্ঞানৰ উত্তমতাৰে প্ৰচাৰ কৰা নাছিলোঁ। ২ কিয়নো মই সিদ্ধান্তে নেছিলোঁ
যে, আপোনালোকৰ মাজত থকাৰ সময়ত কেৱল যৌৰ হীষ্ট আবু তেওঁৰ
ক্রুজীয় মৃত্যুৰ বাহিৰে আন একোৱেই নজনাম। ৩ মই আপোনালোকৰ
ওচৰত দূৰ্বলতাৰে সৈতে ভয়ত অতিশয় কঁপি আছিলোঁ। ৪ তাতে মোৰ
কথা আবু ঘোৰ প্ৰচাৰত কোনো জ্ঞানযুক্ত মনোমোহা ভাষা নাছিল, কিন্তু
সেইবেৰত আত্মাৰ শক্তিৰ প্ৰমাণ আছিল, ৫ সেয়েহে আপোনালোকৰ
বিশ্বাস যেন মানুহৰ জ্ঞানত নিৰ্ভৰীল নহৈ দৈশুৰ শক্তিত নিৰ্ভৰীল হয়।
৬ তথাপি যি সকল লোক পৰিপক্ষ, সেই লোক সকলৰ মাজত অৱশ্যে
আমি জ্ঞানৰ কথা কঠঁ; সেই জ্ঞান এই পাৰ্থিৰ জগতৰ নহয় নাইৰা এই
যুগৰ বিশ্বৰ পাত্ৰ শাসনকৰ্তা সকলৰ জ্ঞান নহয়; (aiōn g165) ৭ কিন্তু
আমি নিগৃঢ়-তত্ত্ব দৈশুৰ জ্ঞানৰ কথা কঠঁ। এই জ্ঞান গুণত আছিল আবু
দৈশুৰে এই বিষয়ে আমাৰ পৌৰৰ অৰ্থে যুগৰোৰ প্ৰৱেহি হিৰ কৰিছিল।
(aiōn g165) ৮ এই যুগৰ শাসনকৰ্তা সকলৰ কোনো সেই জ্ঞানৰ বিষয়ে
জ্ঞান নাছিল। কিয়নো, জ্ঞান হ'লে, তেওঁলোকে মহিমাপূৰ্ণ প্ৰভুক ক্রুত
নিদিলোহেতেন; (aiōn g165) ৯ কিন্তু সেই গুণত জ্ঞানৰ বিষয়ে এইদৰে
লিখা আছে, 'চকুৰে যি যি নেদেখিলে, কাগে যি যি নুশিলে, মনেও যি
নাভাবিলে, সেই সকলো দৈশুৰক যি সকলে প্ৰেম কৰে, সেই সকলৰ বাবে
তেওঁ যুগত কৰিলে', ১০ কিন্তু দৈশুৰে আত্মাৰ দ্বাৰাই সেইবোৰ আমাৰ
আগত প্ৰকাশ কৰিলে; কাৰণ আজ্ঞাই সকলো বিষয়ৰ অনুসৃতান কৰে;
এনে কি, দৈশুৰ নিগৃঢ়তত্ত্বৰে অনুসৃতান কৰে। ১১ কোনো এজনৰ মনৰ
কথা তেওঁত থকা আত্মাৰ বাহিৰে আন কোনে জানিব পাৰে? সেইদৰে
দৈশুৰ গভীৰ বিষয়বোৰে দৈশুৰ আত্মত বাহিৰে, আন কোনেও জানেন।
১২ আমি জগতৰ আত্মা পোৱা নাই, কিন্তু দৈশুৰ পৰা তেওঁৰ আত্মাহে
পালোঁ যাতে দৈশুৰে অনুগ্ৰহেৰে আমাৰ যি সকলো দান কৰিলে সেইবোৰ
বুজি পাওঁ। ১৩ আমি সেই দানবোৰ বিষয়ে কঠুতে, মনুষ্যৰ জ্ঞানৰ পৰা
শিক্ষা পাই নকঠঁ, কিন্তু আত্মাৰ পৰা শিক্ষা পাইহৈ কঠঁ। আত্মিক বিষয়
বুজাবলৈ আত্মিক জ্ঞানেৰে কঠঁ। ১৪ কিন্তু যি সকলৰ ভিতৰত দৈশুৰ
আত্মা নাই, তেওঁলোকে দৈশুৰ আত্মাৰ কথা গ্ৰাহ নকৰে; কিয়নো তেওঁৰ
মানত সেইবোৰ মূৰ্খতা। তেওঁ সেই কথাৰ তত্ত্ব পাৰ নোৱাৰে। কিয়নো
সেই বিষয়বোৰ মাত্ আত্মিকবুল্পেহে বিচাৰ কৰা হয়। ১৫ কিন্তু আত্মিক
বিজ্ঞ জনে সকলো বিষয়কে বিচাৰ কৰে; তেওঁ আন কোৱো বিচাৰৰ অধীন
নহয়। ১৬ 'কিয়নো, প্ৰভুৰ মন কোনে বুজি পাব পাৰে যে তেওঁ প্ৰভুক
নিৰ্দেশ দিব পাৰে?' কিন্তু ঝীষ্ট মন আমাৰ অস্তৰত আছে।

ତ୍ରୈ ପିଲି ଭାଇ ଆରୁ ଭନୀ ସକଳ, ମହି ଆତିକ ଲୋକକ କୋରାର ଦରେ
ଆପୋନାଲୋକକ କବ ପରା ନାହିଁ, ସବୁ ଥୀଷ୍ଟ ଆପୋନାଲୋକ ଶିଶୁ
ହୋରାତ, ଆପୋନାଲୋକ ଓଚବତ ମଧ୍ୟକ ଲୋକକ କୋରାର ଦରେ କ'ଲୋ । ୨
ଏହି ଆପୋନାଲୋକ ଟାନ ଆହାର ନୁହରାଇ, ଗାହିର ଖୁରାଇଛିଲେ; କିମନୋ
ତେତିଆ ଆପୋନାଲୋକେ ଖାବ ନାବାରିଛିଲ, ଏଣେ କି ତେତିଆ ନେବାରାଙ୍ଗ; ୩

କାରଣ ଆପୋନାଲୋକ ଏତିଆ ଓ ମାସିକ ହେ ଆହେ କିଯନ୍ତୋ ଆପୋନାଲୋକର ମାଜତ ଈର୍ଷୀ ଆବୁ ବିବାଦ ଥକାତ ଆପୋନାଲୋକ ଜାନୋ ମାସିକ ନହ୍ୟ? ମାନୁହର ଦରେଇ ଆଚାର-ବ୍ୟରହାର ନକରେ ନେ? ୫ କିଯନ୍ତୋ କୋନୋରେ “ମାଇ ପୌଲର ଲୋକ” ଆବୁ ଆନ କୋନୋରେ “ମାଇ ଆପଟଳ୍ଲୋର ଲୋକ” ବୁଲି କୋରାତ ଆପୋନାଲୋକେ ଜାନୋ ଜାଗତିକ ମାନୁହର ଦରେଇ ବ୍ୟରହାର କରା ନାହିଁ? ୫ ତେଣହଲେ ଆପଟଳ୍ଲୋ କୋନ? ପୌଲେଇ ବା କୋନ? ଏତୋଳେ ଟିଶ୍ଵରର ପରିଚାରକ ମାଥୋନେ; ଏତୋଳେକବ ଯୋଗେଦି ଆପୋନାଲୋକ ବିଶ୍ଵାସୀ ହଳ। ପ୍ରତ୍ଯେବେ ପ୍ରତିଜନକେ ନିଜ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦିଲେ; ୬ ମାଇ ବୁଲୋ, ଆପଟଳ୍ଲୋରେ ପାନୀ ଦିଲେ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରରେ ବୟାଢ଼ିଲେ। ୭ ଏତେକେ ତୋଣ୍ଡତ ଜନ ଏକେ ନହ୍ୟ ଆବୁ ପାନୀ ଦିଅଁତା ଜନୋ ଏକେ ନହ୍ୟ; କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵର, ଯି ଜମେ ବୃଦ୍ଧି କରେ, ତେବେଇ ସକଳେ । ୮ ଯି ଜମେ ସୁରେ ଆବୁ ଯି ଜନେ ପାନୀ ଦିଯେ, ଦୁରୋ ଏକ । ତେଓଳେକ ପ୍ରତିଜନେ ନିଜର କର୍ମ ଅନୁମାରେ ନିଜର ପୁରୁଷର ପାବ । ୯ କିଯନ୍ତୋ ଆମି ପରମ୍ପରର ଈଶ୍ଵରର ସହକରୀ । ଆପୋନାଲୋକ ଟିଶ୍ଵରର ଶ୍ୟାଙ୍କେତ୍ର, ଈଶ୍ଵରେ ସଜା ଗୁହସ୍ଵରୂପ । ୧୦ ଈଶ୍ଵର ଯି ଅନୁଗ୍ରହ ମୋକ ଦିଯା ହଳ, ତାର ଦ୍ୱାରାଇ ଦକ୍ଷ ଘର-ସାଜେତାର ଦରେ ମାଇ ଭିତ୍ତିମୂଳ ଥ୍ରାପନ କବିଲେଣ୍ଠାି ଆବୁ ତାର ଓପରତ ଆମେ ସାଜେ । କିନ୍ତୁ କେନେକେ ତେଓଁ ତାର ଓପରତ ସାଜିଛ, ସେଇ ବିଷୟର ପ୍ରତ୍ୟେକି ଯେଣ ସାରଧାନ ହୟ । ୧୧ କିଯନ୍ତୋ ଯି ଭିତ୍ତି ଆଗେୟେ ଥ୍ରାପନ କରା ହଳ, ତାର ବାହିରେ ଆନ ଭିତ୍ତିମୂଳ କୋନେ ଓ ଥ୍ରାପନ କବିବ ନାହାରେ; ଯୌତୁ କ୍ରୀଟିଷ୍ଟି ହେଛେ ସେଇ ଭିତ୍ତିମୂଳ । ୧୨ ଏଇ ଭିତ୍ତିମୂଳ ଓପରତ ଯଦି ମୋଖ, ବୃପ୍ତ, ମୂଳ୍ୟବାନ ବତ୍ତା, କାଠ, ଖେ ବା ନରରେ ଯଦି କେନେରେ ସାଜେ, ୧୩ ତେଣହଲେ ତେଓଁର କର୍ମ ପ୍ରକାଶିତ ହବ; କିଯନ୍ତୋ ମେଇ ଦିନର ପୋହର ତାକ ପ୍ରକାଶ କରିବ । କାରଣ ମେଇଦିନ ଅନ୍ତିମ ପ୍ରକାଶିତ ହବ; ତାତେ ପ୍ରତିଜନର କର୍ମ କେନେକୁବା, ଅନ୍ତିମେ ନିଜେଇ ତାକ ପରୀକ୍ଷା କରିବ । ୧୪ ତାର ଓପରତ ସଜା କୋନେ ଜନର କର୍ମ ଯଦି ରୟ, ତେଣହଲେ ତେଓଁ ପୁରୁଷର ପାବ । ୧୫ ଆବୁ କୋନେ ଜନର ସଜା କର୍ମ ଯଦି ପୋରେ, ତେଣହଲେ ତେଓଁର ହାନି ହବ; ଅରଶ୍ୟେ ତେଓଁ ନିଜେ ଉତ୍କାର ପାବ, ଯଦି ଓ ତେଓଁର ଅବଶ୍ଯ ଏମେ ଲୋକର ଦରେ ହେ, ଯି ଜନେ ଅନ୍ତିମ ମାଜେଦି ପାର ହେ ବେଙ୍ଗା ପାବ । ୧୬ ଆପୋନାଲୋକ କେ ଈଶ୍ଵରର ମନ୍ଦିର, ଆବୁ ଈଶ୍ଵରର ଆତ୍ମା ଯେ ଆପୋନାଲୋକର ନିବାସ କରେ, ଇହାକ ଆପୋନାଲୋକ କାନ୍ଜାନେ ନେ? ୧୭ କୋନୋରେ ଯଦି ଈଶ୍ଵରର ମନ୍ଦିର ନଷ୍ଟ କରେ, ତେଣହଲେ ଈଶ୍ଵରେ ତେଓଁକୋ ନଷ୍ଟ କରିବ; କିଯନ୍ତୋ ଈଶ୍ଵରର ମନ୍ଦିର ପରିତ୍ରା ଆବୁ ଆପୋନାଲୋକେ ତେଣେ ପରିତ୍ରା । ୧୮ କୋନେ ଓ ନିଜକେ ନିଜେ ନୁଭୁଲାଓକ । ଆପୋନାଲୋକର ମାଜର କୋନୋରେ ଯଦି ଏହି ସୁଗର କାହାତ ନିଜକେ ଜାନୀ ବୁଲି ଭାବେ, ତେଣହଲେ ତେଓଁ ଜାନୀ ହ'ଲେ ମୂର୍ଖ ହୁଓକ । (aión g165) ୧୯ କାରଣ ଈଶ୍ଵରର ଦୃଷ୍ଟିତ ଏହି ଜଗତର ଜାନ ମୁଖ୍ୟତାଧ୍ୱର୍ମ । କିଯନ୍ତୋ ଲିଖ ଆହେ, ‘ତେଓଁ ଜାନୀ ସକଳକ ତେଓଳୋକର ଧୂର୍ତ୍ତତାତ ଧରେ’ । ୨୦ ପୁନରାୟ, “ଜାନୀ ସକଳର ତର୍କ-ବିରକ୍ତ ଅସାର ବୁଲି ପ୍ରତ୍ୟେ ଜାନେ” । ୨୧ ଏତେକେ କେନେବେ ଯେ ମାନୁହକ ଲୈ ଗର୍ବ ନକରେ । କିଯନ୍ତୋ ସକଳୋ ଆପୋନାଲୋକରେଇ; ୨୨ ପୌଲ, ଆପଟଳ୍ଲୋ ବା କୈଫିହି ହୁଓକ ନାଇବା ଏହି ଜଗତ, ଜୀବନ ବା ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ହୁଓକ, ବର୍ତ୍ମାନ ବା ଭବିଷ୍ୟତର ସକଳୋ ବିଷୟ, ଏହି ସକଳୋ ଆପୋନାଲୋକର; ୨୩ ଆପୋନାଲୋକ କ୍ରୀଟିବ ଆବୁ କ୍ରୀଟ ଈଶ୍ଵର ।

৪ লোক সকলের মাজত আমার পরিচয় এয়ে হওক যে, আমি গ্রীষ্মে
দেরেক আবু ঈশ্বরের নিগৃত তত্ত্বৰূপ ধনৰ অধ্যক্ষ। ২ কিন্তু অধ্যক্ষ জন
যেন বিশ্বাসী হয়, মানুহে এনে গুণ বিচাৰে। ৩ মোৰ বিষয়ে আপেনালোকৰ
হাতাৰ বা আম কোনো মানুহৰ বিচাৰ সভাৰ হাতাৰ যে, মোৰ বিচাৰ হয়,
ই মোৰ বাবে অতি সামান্য কথা। কিয়নো মই মোৰ নিভজেৰেই বিচাৰ
নকৰোঁ। ৪ কিয়নো মই মোৰ নিজৰ বিৰুদ্ধে থকা একো অভিযোগৰ বিষয়ে
নাজানো। কিন্তু তাৰ অৰ্থ এয়ে নহয় যে, মই নিৰ্দেশী বুলি প্ৰমাণিতি; কাৰণ
যি জনে মোৰ সোৱা-বিচাৰ কৰে, তেওঁ প্ৰভু। ৫ এতকে আপেনালোকে
প্ৰভু অহাৰ প্ৰৱেই অৰ্থাৎ সেই ঠিক কৰা সময়ৰ আগেয়ে একো বিষয়ৰে
বিচাৰ নকৰিব। তোৱেই আঢ়াৰৰ গুপ্ত বিষয়ৰেৰ পেছৱলৈ আনিব আৰু
হৃদয়ৰ উদ্দেশ্যবোৰো প্ৰকাশ কৰিব। সেই কালত প্ৰতিজনে ঈশ্বৰৰ পৰা
নিজৰ নিজৰ প্ৰশংসা পাৰ। ৬ প্ৰিয় ভাই আৰু ভূতী সকল, আপেনালোকৰ
কাৰণে মই মোৰ নিজৰ আৰু আপালোৱা উদ্বৃহৎ দি এই সকলো কথা
কলো যাতে আপেনালোকে আমাৰ পৰা এই শিক্ষা পাই যে, “শৰ্কৃত
যি যি লিখা আচ্ছে তাক অতিক্রম কৰি যাব নালাগে।” আপেনালোকৰ

কোনেও যেন এজনর পক্ষ হৈ আন জনৰ বিপক্ষে গৰ্ব নকৰে। ৭ কিয়নো আপুনি যে আন লোক সকলতাক বিশিষ্ট সেয়া কোনে দেখা পায়? দশশৰৰ পৰা যি দান হিচাপে পোৱা নাই, তেনে কি বস্তুই বা আপোনাৰ আছে? আপুনি যেতিয়া দান হিচাপে পাই, ততিয়া দান যেন পোৱা নাই, এনে দিখাবোধ কৰি অহংকাৰ কিয় কৰে? ৮ আপোনালোকৰ যি প্ৰয়োজন সেই সকলো গাই আপোনালোক এতিয়া পূৰ্ণ হৈ আছে। এতিয়া আপোনালোক ধৰনৰত হৈছে। আমাক বাদ দিয়েই আপোনালোকে বাজতু পাইছে। অৱশ্যে, আপোনালোকে বাজতু পালে ভালৈই হয়, তেনহেনে আপোনালোকৰ সৈতে অমিও বাজতু পাব পাৰোঁ। ৯ কাৰণ, মোৰ ধাৰণা হয়, পাচনি সকল যি আমি, দশশৰে আমাক বধ কৰিবলৈ নিয়া লোক সকলৰ দৰে সমদলত শ্ৰেণৰ শাৰীত প্ৰদৰ্শন কৰি ৰাখিছে। সেয়ে আমি জগতৰ, শৰ্মৰ দৃত অৱৰ মনুষৰ আগত এক কৌতুৰ্বৰ পাত্ৰ হৈছোঁ। ১০ আমি গ্ৰীষ্টৰ অৰ্থে মূৰ হৈছোঁ, কিন্তু আপোনালোক গ্ৰীষ্টত বুদ্ধিমত হৈছে। আমি দৰ্বল, কিন্তু আপোনালোক বলৱত্ত। আপোনালোক মানবত, কিন্তু আমি অনাদৃত। ১১ এই সময়লৈকে আমি ভোক আৰু পিয়াহত কষ্ট পাইছোঁ। পিঙ্কনত আমাৰ জৰী বদ্ধ, আমাক নিষ্ঠৰভাৱে আঘাত কৰা হৈছে, আমি গ্ৰহণীন। ১২ আমি নিজ হাতেৰে কাম কৰি কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰিছোঁ। লোকে যেতিয়া আমাক নিন্দা কৰে, আমি আশীৰ্বাদ কৰিছোঁ; যেতিয়া তাড়না কৰে, আমি সহন কৰিছোঁ; ১৩ কোনোৱে অপবাদ দিলে, বিশ্বত্বাবে কথা পাঁতো। এতিয়ালৈকে আমি যেন জগতৰ আৱৰ্জনা আৰু আটাইতকে মলিনৰ বন্ধুৰূপ হৈ আছোঁ। ১৪ মই আপোনালোকলৈ যে এইবোৰে কথা লিখি লাজ দিছোঁ, এনে নহয়; কিন্তু মোৰ প্ৰিয় সন্তান বুলি চেতনাহে দিছোঁ। ১৫ কিয়নো গ্ৰীষ্টত যদিও আপোনালোকৰ দহ হাজাৰ গুৰু থাকিব পাৰে, কিন্তু পিতৃ অনেক নাই; কাৰণ গ্ৰীষ্ট যীচূত শুভবাতৰাৰ দ্বাৰা ময়েই আপোনালোকৰ পিতৃ ব্ৰহ্মপু হ'লো। ১৬ এতকে বিনয় কৰোঁ, আপোনালোক মোৰ অনুকূলী হওক। ১৭ এই অভিপ্ৰায়েৰে মই তীমথিয়ক আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছোঁ। তেওঁ প্ৰতু মোৰ প্ৰিয় আৰু বিশ্বাসী পৃত্ৰ; তেওঁ আপোনালোক গ্ৰীষ্ট সম্বৰ্ধী মোৰ পঞ্চাবোৰে সেঁৰোৰাই দিব, যিবোৰে শিক্ষা মই সকলো ঠাইতে সকলো মণ্ডলীতে দি থাকোঁ। ১৮ মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ নাই যোৱা বাবে কোনো কোনো অহংকাৰী হৈ উঠিছে। ১৯ কিন্তু প্ৰত্ৰৰ ইচ্ছা হ'লে, মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ সোনাকালে যাম; ততিয়া যি সকল অহংকাৰী হৈ উঠিছে, তেওঁলোকৰ কথা নহয়, কিন্তু পৰাক্ৰম জনিম। ২০ কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাজ্য কথাত নহয়, পৰাক্ৰমতেহে হয়। ২১ আপোনালোকৰ বি ইচ্ছা? মই লাঠি লৈ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যামনে? নে প্ৰেমেৰে আৰু মদুৰাৰ আভাৰে যাম?

ଆମି ଶୁଣିଛୋ ସେ, ଆପୋନାଲୋକର ମାଜତ ସଂଭିତାର ଆହେ; ଯି ସଂଭିତାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନା-ଇନ୍ଦ୍ରୀ ସକଳର ମାଜତେ ନାହିଁ । ଏଣେ କି ଶୁଣିବାଲୈ ପାଇଛୋ ଆପୋନାଲୋକର ମାଜର ଏଜନେ ନିଜର ପିତୃର ଭାର୍ଯ୍ୟକେ ବାଥ୍ରେ । ୧ ଆପୋନାଲୋକେ ତଥାପି ନିଜର ବିସ୍ମୟ ଅହୁକାରରେ କରି ଆହେ ଇହାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆପୋନାଲୋକେ ଜାଣେ ଶୋକ କରା ଉଚିତ ନାହିଁ? ଏମେ କର୍ମ ଯି ଜନ ସ୍ୟକ୍ଷେ କରିବେ, ତେଓଙ୍କ ମେନ ଆପୋନାଲୋକର ମାଜର ପରା ବାହିର କରି ଦିଲ୍ଲୀ ହୁଯା । ଓ ଶରୀରେର ଅନୁପସିଥ ଥାକିଲେ, ଆଜ୍ଞାତ ମହି ଆପୋନାଲୋକର ଲଗତ ଆହେ; ଯି ସ୍ୟକ୍ଷେ ଏଣେ ପ୍ରକାରର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ଉପସିଥ ଥକିବାର ଦରେ ମହି ତେଓଙ୍କ ବିସ୍ମୟେ ବିଚାର କରିଲୋ । ୪ ଆପୋନାଲୋକେ ମେତିଯା ଆମାର ପ୍ରଭୁ ଯୀଚୁ ନାମେରେ ଏକବିତି ହୁଯ, ମୋର ଆତାଓ ଆମାର ପ୍ରଭୁ ଯୀଚୁ ଶକ୍ତିତ ସେଇ ଠାଇତ ଥକାତ ମହି ଏହି ମାନୁଷର ବିଚାର କରିଲୋ । ୫ ତେନ୍ଦେରୁମା ମାନୁଷକ ମାଧ୍ୟର ବିନାଶର ଅର୍ଥେ ଚତୁରନ ହାତତ ଶୋଧାଇ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚିତ, ଯାତେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଚୁ ଦିନା ତେଓଙ୍କ ଆତାଇ ପରିବାଶ ପାଯ । ୬ ଆପୋନାଲୋକେ ଅହୁକାର କବା ଭାଲ ନହୁଁ; ଅଲପ ଖରିବେ ସେ ସନା ପିଠାଙ୍ଗଡ଼ିର ଗୋଟେଇ ଲଦା ଫୁଲାଇ, ଇହାକ ଆପୋନାଲୋକେ ନାଜାନେ ନେ? ୭ ନିଜକେ ଶୁଢ଼ି କରି ପୁରୁଣ ଖରିବ ଦୂର କରି ପେଲୋଓକ ଯାତେ, ଆପୋନାଲୋକ ସନା ପିଠାଙ୍ଗଡ଼ିର ନୱତନ ଲଦା ହରି ପାରେ; କାରଣ ଆପୋନାଲୋକତେ ଏତିଯା ଖରିବ ନୋହାରେ ପିଠାର ଦରେ । ପରବି ଖରିବ ଦର କରକ । କାରଣ ଆମର ନିତ୍ରାପର୍ବର୍ତ୍ତ ମେବ ପୋରାଲିବିପେ ଯି

জনক বলিদান করা হ'ল, তেওঁ ছীট। ৮ এতেকে আহক, আমি পুরণি খমির পিঠারে অর্থাৎ পাপ স্থান আরু দুষ্টারে নহয়, কিন্তু সবলতা আরু সত্যতাৰ খমিৰবিহীন পিঠারে পৰি পালন কৰোহক। ৯ মই মোৰ পত্ৰত লিখিছিলে যে, আপোনালোকে যেন ব্যভিচাৰী মানুহৰে সৈতে আলাপ-ব্যৱহাৰ নকৰে। ১০ কিন্তু সেই বুলিয়েই যে এই জগতৰ ব্যভিচাৰী, লোভী, প্ৰথমক বা মৃত্তিপূজক লোক সকলৰ সৈতে একেবাৰে আলাপ-ব্যৱহাৰ কৰিব নালাগে, এনে নহয়; কাৰণ সেয়ে হ'লে, আপোনালোক জগতৰে বাহিৰ হব লগা হব। ১১ মই এতিয়া আপোনালোকলৈ লিখিছোঁ যে, ছীষ্টত ভাই বা ভনী বুলি পৰিচিত কোনো মানুহ যদি ব্যভিচাৰী, লুভীয়া, মৃত্তিপূজক, নিন্দক, মতলীয়া, প্ৰথমক হয়, তেনহলে তেওঁৰে সৈতে আলাপ-ব্যৱহাৰ, এনে নহয়; কাৰণ সেয়ে হ'লে, আপোনালোকৰ জগতৰে বাহিৰ হব লগা হব। ১২ কাৰণ মণ্ডলীৰ বাহিৰৰ মানুহৰ বিচাৰ কৰিবলৈ মোৰ কি দৰকাৰ? মণ্ডলীৰ ভিতৰৰ মানুহৰ বিচাৰ জানো আপোনালোকে নকৰে? ১৩ কিন্তু বাহিৰৰ মানুহৰ বিচাৰ দুশ্বৰেহে কৰে। “আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা সেই দুষ্ট লোকক বাহিৰ কৰি দিয়ক।”

৬ আপোনালোকৰ মাজত কাৰোবাৰ যদি আন এজনৰ বিবুদ্ধে কোনো অভিযোগ কৰাৰ কাৰণ থাকে, তেনহলে তেওঁ কোন সাহসত দুশ্বৰৰ পৰিত লোকৰ ওচলৈ নাযায়, এজন অবিশ্বাসী বিচাৰকৰ অৰ্থাৎ অধৰ্ম লোকৰ কাষলৈ পৈ বিচাৰৰ সমাধান বিচাৰে? ২ আপোনালোকে জানো নাজানে, যে দুশ্বৰৰ পৰিত লোক সকলেই জগতৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব? যেতিয়া আপোনালোকেই জগতৰ বিচাৰ কৰিব, তেনহলে এতিয়া আপোনালোকে জানো অতি সামান্য বিষয়বোৰ বিচাৰ কৰিব নোৱাৰে? ৩ আপোনালোকে নাজানে নেকি যে, আমি সৰ্গৰ দৃত সমূহৰো বিচাৰ কৰিব? যদি সেয়ে হয়, তেনহলেতো এই জীৱন সম্পৰ্কীয় বিষয়বোৰ অতি সাধাৰণ কথা। ৪ এতেকে আপোনালোকৰ দ্বাৰায়েই যদি দৈনিক জীৱন সম্পৰ্কীয় বিষয়বোৰ সোধ-বিচাৰ কৰা হয়, তেনহলে যি সকল মণ্ডলীৰ লোক নহয়, এনে লোকক আপোনালোকে কিয় বিচাৰকৰ আসন্নত বহুৱাই? ৫ আপোনালোকৰ লাজ দিবৰ কাৰণে মই এই কথা কৈছোঁ। আপোনালোকৰ মাজত সঁচাই এনে কোনো জ্ঞানৱান লোক এজনো নাই নেকি, যি জনে ভাই, ভনী সকলৰ মাজত বিবাদ হ'লে, সেইবোৰ সোধ-বিচাৰ কৰি নিষ্পত্তিৰ বাবে ঠৰুৰ কৰিব পাৰে? ৬ কিন্তু তাৰ সলনি এনেকুৱা হয় যে, এজন বিশ্বাসী ভায়ে আন বিশ্বাসী ভাইৰ বিবুদ্ধে আদালতলৈ যায় গোচৰ দিয়ে, তাকো অবিশ্বাসী সকলৰ আগত। ৭ আপোনালোক ছীষ্টিয়ান সকলে ইজনে সিজনৰ বিবুদ্ধে গোচৰ দি আছে, তাতে এটাই প্ৰমাণ হয় যে আপোনালোক পৰাজিত হৈ আছে। তাতকৈ বৰঞ্চ অন্যায় সহন নকৰে কিয়? নিজৰো হানি হৈলৈ কিয় নিদিয়ে? ৮ কিন্তু তাৰ সলনি আপোনালোকে নিজেই অন্যায় কৰি আছে আৰু আন লোকক ঠুঁগাই আছে; তেওঁলোক আপোনালোকৰ নিজৰেই ভাই-ভনী। ৯ যি সকলে অধৰ্ম আচৰণ কৰে তেওঁলোক যে দুশ্বৰৰ বাজৰ অধিকাৰী নহ'ব, সেই সেই বিষয়ে নাজানে নেকি? আপোনালোক ভাই নহ'ব; যি সকল অনৈতিক যৌনচাৰত ব্যভিচাৰী, অধৰ্ম, মৃত্তিপূজক, পৰঞ্জীগ্ৰামী, পুৰুষ বেশ্যা, পুষ্পমেঘনী আদি অভ্যাসত লিঙ্গ হয়, ১০ যি সকল চোৱ, লুভীয়া, মতলীয়া, পৰিনদাকাৰক আৰু প্ৰতাৰক, তেওঁলোক দুশ্বৰৰ বাজৰ অধিকাৰী নহ'ব। ১১ আপোনালোকে কোনো কোনো তেনেকুৱা লোক আছিল; কিন্তু এতিয়া আমাৰ প্ৰত্ব যীচু ছীষ্ট নামেৰে আৰু দুশ্বৰৰ আঘাতে আপোনালোক হৈলৈ পৰিৱৰ্তন কৰিব। ১২ “মোলে সকলো বিধান সন্মত”, কিন্তু সকলোৱেই হিতজনক নহয়। সকলো কৰিবলৈ মোৰ অধিকাৰ আছে, কিন্তু একোৱে মই দস নহ'ব। ১৩ “পেটৰ কাৰণেই আহাৰ; আহাৰৰ কাৰণেও পেটৰ”; কিন্তু দুশ্বৰে এই দুয়োকো লোপ কৰিব। তথাপি শৰীৰ ব্যভিচাৰৰ কাৰণে নহয়, প্ৰভুৰ কাৰণেহে আৰু প্ৰভুও শৰীৰৰ কাৰণেহে; ১৪ দুশ্বৰে নিজৰ শক্তিৰে প্ৰভুক তুলিলৈ আৰু আমাকো তুলিব। ১৫ আপোনালোকৰ শৰীৰ যে, ছীষ্টৰ অঞ্চ-প্ৰতঙ্গ, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে? তেনহলে, ছীষ্টৰ অঞ্চ-প্ৰতঙ্গবোৰ লৈ, বেশ্যাৰ দেহৰ সৈতে যুক্ত কৰিব নে? এনে নহওক। ১৬

যি জন বেশ্যাত আসক্ত লোক, তেওঁ তাইৰে সৈতে এক দেহ হয়, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নেকি? কিয়নো শাস্ত্ৰ আছে, “তেওঁলোক দুয়ো এক দেহ হ'ব।” ১৭ কিন্তু যি জন প্ৰভুত আসক্ত লোক, তেওঁ তৈৰে সৈতে এক আহাৰ হয়। ১৮ ব্যভিচাৰৰ পৰা পলাওক মানুহৰ যি পাপ কাৰ্য কৰে, সেইবোৰ তেওঁৰ শৰীৰৰ বাহিৰত কৰে; কিন্তু যি কোনোৱে ঘোনপাপ কৰে, তেওঁ নিজৰ শৰীৰৰ বিৰুদ্ধেই পাপ কৰে। ১৯ আপোনালোকৰ শৰীৰ যে দুশ্বৰৰ মণ্ডিৰ আৰু দুশ্বৰৰ পৰা পোৱা পৰিত্ব আভা যে আপোনালোকৰ অন্তৰত থাকে, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে কি? আপোনালোক এতিয়া নিজৰ নহয়। ২০ কিয়নো আপোনালোকক মূল্য দি কিনা হৈছে; এই হেতুকে আপোনালোকৰ শৰীৰৰ দ্বাৰা দুশ্বৰৰ মহিমাহিত কৰক।

৭ এতিয়া আপোনালোকে মোলৈ যি বিষয়ে লিখিছিল, সেই বিষয়ে উত্তৰ দিওঁ; এজন পুৰুৱে বিয়া নকৰাই ভাল; ২ কিন্তু নানান ব্যভিচাৰ কাৰ্যত পৰীক্ষিত নহ'বলৈ প্ৰতিজন পুৰুৱ নিজা ভাৰ্যা হওক আৰু প্ৰতি গৰাকী মহিলাৰ নিজা স্বামী হওক। ৩ শৰীৰৰ অধিকাৰ হিচাপে স্বামীয়ে ভাৰ্যাক আৰু সেইদৈৰে ভাৰ্যায়ে স্বামীক তেওঁৰ পালগীয়া দিয়ক। ৪ ভাৰ্যায় নিজৰ শৰীৰৰ ওপৰত কোনো ক্ষমতা নাই, স্বামীৰেহে আছে; সেইদৈৰে স্বামীৰে নিজা শৰীৰৰ ওপৰত কোনো ক্ষমতা নাই, ভাৰ্যারেহে আছে। ৫ আপোনালোকে ইজনে সিজনৰ শৰীৰৰ মিলনত বাধিত নকৰিব; কেৱল প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ বাবে দুয়োৱে এক পৰামৰ্শ হৈ অলপ সময়ৰ কাৰণে পথখে থাকিব পাৰে; পাছত পুনৰ একেলগে মিলিত হ'ব, যাতে ইন্দ্ৰিয়ৰ আত্মসংযমৰ অভাৱত চয়তমে আপোনালোকক পৰীক্ষাত নেপেলায়। ৬ মই এই সকলো কথা আপোনালোকক আজৰাব দৰে যে কৈছোঁ, এনে নহয়; কিন্তু অনুমতিহে মাথোন দিছোঁ। ৭ মোৰ ইচ্ছা, সকলোৱেই যেন মোৰ নিচিনা হয়। কিন্তু প্ৰত্যেকে দুশ্বৰৰ পৰা ভিন্ন ভিন্ন বৰ দান পাইছে, এজনে এক প্ৰকাৰে, আন জনে আন প্ৰকাৰে। ৮ অবিবাহিত আৰু বিধৰা সকলক মই কঙ্গ, তেওঁলোকে মোৰ নিচিনাকৈ যদি থাকিব পাৰে, তেনহলে ভাল। ৯ কিন্তু ইন্দ্ৰিয়-দমন কৰিব নোৱাবিলে, বিয়া হোৱা উচিত; কিয়নো কামাগীত জ্বলাতকৈ বিয়া কৰেৱাই ভাল। ১০ এতিয়া বিবাহিত লোক সকলক মই এই আজ্ঞা দিও—অৱশ্য মই নহয়, এই আজ্ঞা প্ৰভুৰেই, “কোনো ভাৰ্যাই যেন স্বামীক পৰিত্যাগ নকৰে।” ১১ কিন্তু যদি তেওঁ স্বামীক এবি গুছি যায়, তেনহলে তেওঁ বিয়া নকৰাকৈ থকা উচিত অথবা তেওঁ যেন স্বামীৰ সৈতে মিলন হওক; — আৰু “স্বামীয়েও নিজ ভাৰ্যাক পৰিত্যাগ নকৰক”। ১২ এতিয়া আন সকলোলোকে অৱশ্যে প্ৰভুৰে নহয়, কিন্তু মইহে কঙ্গ, যদি কোনো ভাইৰ ছীষ্ট পৰিশ্ৰাম নকৰা ভাৰ্যা থাকে আৰু তেওঁ যদি স্বামীৰ সৈতে থাকিবলৈ সন্তুত হয়, তেনহলে স্বামীয়ে তেওঁক পৰিত্যাগ নকৰক। ১৩ আকো কোনো মহিলাৰ যদি অবিশ্বাসী স্বামী থাকে আৰু সেই স্বামী যদি তেওঁৰ সৈতে থাকিবলৈ সন্তুত হয়, তেনহলে তেওঁ যেন স্বামীক পৰিত্যাগ নকৰে। ১৪ কিয়নো বিশ্বাসী ভাৰ্যাৰ যোগেদিয়ে সেই অবিশ্বাসী স্বামীয়ে আৰু বিশ্বাসী স্বামীৰ যোগেদিয়ে সেই বিশ্বাস নকৰা ভাৰ্যাই পৰিত্যাগ লাভ কৰে; এনে নহ'লে, আপোনালোকৰ সন্তানোৰে অশুভ হ'লহেতেন; কিন্তু এতিয়া সিঁত্ক পৰিত্ব সন্তান। ১৫ তথাপি অবিশ্বাসী সঙ্গীজনে বিশ্বাসীজনক যদি এবি গুছি যায়, তেনহলে তেওঁ যাঁওকে। এনে কথাত ভাই বা ভনী গৰাকী তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনৰ বাধ্য-বাধকতাৰ কাৰণে দাসত্বত নাথাকিব। দুশ্বৰে আমাক শাস্তিৰে থাকিবলৈ কাৰণে আমদৰণ কৰিব। ১৬ হে বিশ্বাসী ভাৰ্যা, তোমাৰ স্বামীক তুমি পৰিত্যাগ কৰাৰ পাৰিবা নে, সেই কথা তুমি কেনেকৈ জানা? ১৭ প্ৰভুৰে যাক যেনে দায়িত্ব দিছে আৰু দুশ্বৰে যাক যিহলৈ আমদৰণ কৰিব, প্ৰতিজনে সেই অনুসৰি এই জীৱন-যাপন। ১৮ কোনোৱা চৰণ হোৱা অৱস্থাত আমৰিত হৈছে নেকি? তেওঁ চৰণ হোৱাতে থাকক; কোনোৱা চৰণ নোহোৱা অৱস্থাত আমৰিত হৈছে নেকি? তেওঁৰ চৰণ হোৱাৰ পথযোজন নাই। ১৯ চৰণ হওক বা নহওক, সেইটো গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয় নহয়, কিন্তু দুশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন কৰাই হ'ল সাৰ কথা। ২০ দুশ্বৰে যাক যি

অবস্থাতে আমন্ত্রণ করিছে, তেওঁ সেই অবস্থাতে থাকক। ২১ যেতিয়া দীশ্বরে তোমাক আমন্ত্রণ করিছিল, তেতিয়া তুমি দাস আছিলা নেকি? ইয়াকে লৈ একো চিন্তা নকরিবা; অরশ্যে যদি মুক্ত হোৱাৰ সুযোগ পোৱা, তাক প্ৰহণ কৰা। ২২ দাস অবস্থাত যি জনক প্ৰভুৰ আমন্ত্রণ কৰিলে, তেওঁ প্ৰভুৰ মুক্ত লোক। সেইদৰে, যি জনক মুক্ত অবস্থাত বিশ্বাসলৈ আমন্ত্রণ কৰিলে, তেওঁ গ্ৰীষ্ম দাস। ২৩ মূল্য দি আপোনালোক সকলোকে কিনা হৈছে, সেয়ে মানুহৰ দাস নহ'ব। ২৪ ভাই-ভনী সকল, আমি প্ৰতিজন যি অবস্থাত বিশ্বাসলৈ আমন্ত্রিত হলোঁ, আমি সেই অবস্থাতে দীশ্বৰে সৈতে থাকোৱক। ২৫ যি সকলৰ বিয়া হোৱা নাই, তেওঁলোকৰ বিষয়ে মই প্ৰভুৰ পৰা কোনো আজ্ঞা পোৱা নাই; তথাপি এই বিষয়ত এজন বিশ্বাসযোগ্য লোক হিচাপে প্ৰভুৰ দয়াত মই নিজস্ব মত প্ৰকাশ কৰিছোঁ। ২৬ সেয়ে মোৰ ভাৰ হয়, বৰ্তমান এই সকলটোয়া সময়ৰ কাৰণে এজন ব্যক্তিৰ পক্ষে তেওঁ যেনে আছে, তেনে থকাই ভাল। ২৭ তুমি কোনো মহিলাবে সৈতে প্ৰতিজ্ঞাৰ দ্বাৰা বিবাহ বদ্ধনত আছা নেকি? তেনেহলে মুক্ত হ'বলৈ চেষ্টা নকৰিবা। তুমি ভাৰ্য্যার পৰা মুক্ত হৈ আছা নেকি অৰ্থাৎ অবিবাহিত নেকি? তেনেহলে ভাৰ্য্যা পালৈ চেষ্টা নকৰিবা। ২৮ কিন্তু তুমি যদি বিয়াও কৰোৱা, তাত তোমার কোনো পাপ নহয়। কোনো কুমাৰীয়ে যদি বিয়া কৰাই, তেনেহলে তোৱোঁ পাপ নকৰে। কিন্তু যি সকলে বিয়া কৰাই, তেওঁলোকে জীৱনত নানা ধৰণৰ সমস্যাত পৰিব লাগিব। মই এই সকলোৰে পৰা আপোনালোকে বেহাই দিব বিচাৰোঁ। ২৯ কিন্তু, হে ভাই-ভনী সকল, মই ইয়াকে কত, সময় কম। এতিয়াৰ পৰা যি সকলৰ ভাৰ্য্যা আছে, তেওঁলোকে এনেভাৱে চলক যেন তেওঁলোকৰ ভাৰ্য্যা নাই; ৩০ যি সকলে দ্ৰন্দন কৰিছে, তেওঁলোকে এনেভাৱে চলক যেন দ্ৰন্দন কৰা নাই; যি সকলে আনন্দ কৰিছে, তেওঁলোকে এনেভাৱে চলক যেন আনন্দ কৰা নাই; যি সকলে কোনো বস্তু ক্ৰম কৰিছে, তেওঁলোকে এনেভাৱে চলক যেন তেওঁলোকৰ নিজৰ একো নাই। ৩১ যি সকল জাগতিক বিষয়ত জড়িত, তেওঁলোকে যেন স্পষ্টভাৱে তাত আসন্দ নহয়; কাৰণ এই জগতৰ ধাৰা লুণ হ'ব ধৰিছে। ৩২ মই বিচাৰোঁ, আপোনালোকে যেন চিন্তা-ভাৱনাৰ পৰা মুক্ত হৈ থাকিব পাৰে। অবিবাহিত জনে প্ৰভুৰ বিষয়বেৰে তাৰে; তেওঁ চিন্তা কৰে কেনেকৈ তেওঁ প্ৰভুক সন্তুষ্ট কৰিব। ৩৩ কিন্তু বিবাহিত পুৰুষে সংসাৰৰ বিষয়বেৰে তাৰে; তেওঁ চিন্তা কৰে কেনেকৈ ভাৰ্য্যাক সন্তুষ্ট কৰিব। ৩৪ তেওঁ দীশ্বৰ আৰু ভাৰ্য্যা দুয়ো দিশত ভাগ হয়। সেইদৰে এগৰোৱা অবিবাহিতা বা কুমাৰী মহিলাই প্ৰভুৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে যেন তেওঁ দেহ আৰু আজ্ঞাত পৰিব হয়। কিন্তু বিবাহিতা মহিলাই সংসাৰৰ বিষয়বেৰে তাৰে; তেওঁ চিন্তা কৰে কেনেকৈ পুৰুষৰ ক্ষমতাৰ সন্তুষ্ট কৰিব। ৩৫ মই আপোনালোকৰ হিতৰ অধৈৰে এই কথা কৈছোঁ। আপোনালোকৰ ওপৰত কোনো বিধিৰ বোজ জাপি দিবলৈ নহয়, কিন্তু আপোনালোকে যেন শিষ্ট আচৰণ কৰে আৰু মনোযোগেৰে প্ৰভৃত আসন্দ হৈ থাকে। ৩৬ তথাপি যদি কোনো মানুহৰ বোধ হয় যে তেওঁৰ কুমাৰী বাগদণ্ডাৰ প্ৰতি তেওঁ ন্যায় আচৰণ কৰা নাই, যদি তাইৰ বিয়াৰ বয়স পাৰ হৈ গৈছে আৰু যদি তেওঁৰ বিয়া হোৱাৰ অতি প্ৰয়োজন বোধ হয়, তেনেহলে তেওঁ নিজৰ ইচ্ছামতে তাইক বিয়া কৰক; তাত পাপ নহয়। ৩৭ কিন্তু যদি তেওঁ বিয়া নকৰাবলৈ মনতে সিদ্ধান্ত লয়, তেনেহলে তেওঁৰ ওপৰত কোনো চাপ নাই তেওঁ নিজৰ ইচ্ছাক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰে, আৰু তেওঁ যদি তাইক কুমাৰীভাৱে বাখিব বিচাৰে, তেনেহলে তেওঁ ঠিক কার্যই কৰে। ৩৮ এতকে যি জনে তেওঁৰ বাগদণ্ডা কুমাৰীক বিয়া কৰাবা, তেওঁ ঠিক কার্যই কৰে আৰু বিয়া নকৰা জনে তাটকেয়ো ভাল কৰ কৰে। ৩৯ স্বামী যিমান দিন জীয়াই থাকে, সিমান দিনলৈকে ভাৰ্য্যা তেওঁৰ বক্ষনত আবদ্ধ থাকে। কিন্তু তাইৰ স্বামীৰ মৃত্যু হ'লে তেওঁ মুক্ত; তেতিয়া তেওঁ যাকে ইচ্ছা কৰে, সেই জনলৈকে বিয়া হ'ব পাৰে; অৱশ্যে সেই লোক যেন প্ৰভুত বিশ্বাসকাৰী হয়। ৪০ কিন্তু মোৰ বিবেচনাত তাই যেনেকৈ আছে যদি তেনেকৈয়ে থাকে, তেনেহলে আৰু অধিক সুৰী হ'ব। মই ভাৱো যে মোতো দীশ্বৰৰ আত্মা আছে।

B এইবাৰ মই দেৰতাৰ মূৰ্জিলে উৎসৰ্গ কৰা প্ৰসাদৰ বিষয়ে কৈছোঁ। আমি জানো যে “আমাৰ সকলোৰে জ্ঞান আছে”। জ্ঞানে অহংকাৰ

জ্ঞায়ায়, কিন্তু প্ৰেমে গঢ় দিয়ে। ২ যদি কোনোৰে কিবা বিষয়ত সকলো জানো বুলি তাৰে, তেনেহলে তেওঁ যিৰূপে জনা উচিত, সেইভাৱে এতিয়াও নাজানে। ৩ কিন্তু কোনোৰে যদি দীশ্বৰক প্ৰেম কৰে, তেনেহলে দীশ্বৰে তেওঁক জানে। ৪ মূৰ্জিলে উৎসৰ্গ কৰা প্ৰসাদৰ খোৱাৰ বিষয়ে কওঁ; আমি জানো যে “জগত খন্দত দেৱতা বুলি আচলতে একোৰে নাই” আৰু “এজন দীশ্বৰৰ বাহিৰে আন দীশ্বৰ নাই”。 ৫ কিয়নো স্বৰ্গতে হওক বা পৃথিবীতে হওক, দেৱ-দেৱী বুলি কোৱা “বহুতো দেৱতা আৰু বহুতো প্ৰভু” থাকিলেও, ৬ কিন্তু আমাৰ কাৰণে একমাত্ৰ এজন পিণ্ড দীশ্বৰ আছে। তেওঁৰ পৰাই সকলোৰে সন্তুষ্ট কৰা হৈছে আৰু আমি তেওঁৰ কাৰণেই জীয়াই আছোঁ। আমাৰ প্ৰভুও মীয়াই আছোঁ। ৭ কিন্তু সকলোৰে এনে জ্ঞান নাই; কিয়নো কোনো লোকৰ পৰ্বৰ্মুৰ্জাবাৰ অভ্যাস এতিয়ালৈকে থকাত, তেওঁলোকে দেৱতালৈ উৎসৰ্গ কৰা খোৱা বস্তু এতিয়াও প্ৰসাদ বুলি খায়; তাতে তেওঁলোকৰ বিবেক দূৰ্বল হোৱাত, সেয়ে অশুভ হয়। ৮ খোৱা বস্তু দ্বাৰা আমি দীশ্বৰৰ আগত গ্ৰহণযোগ্য নহওঁ। আমি নাখালেও আমাৰ ক্ষতি নহয় বা খালেও আমাৰ লাভ নহয়। ৯ কিন্তু সাৰাধান! যি সকল বিশ্বাসত দূৰ্বল, আপোনালোকৰ এই স্বাধীনতা তেওঁলোকলৈ যেন উজ্জিত খুউৱা মুঢ়াৰ্বুপ নহয়। ১০ তোমাৰ জ্ঞান আছে; কিন্তু যি জনৰ বিবেক দূৰ্বল, তেওঁ যদি তোমাক দেৱতাৰ মন্দিৰত বহি প্ৰসাদ খোৱা দেখা পায়, তেনেহলে তেওঁ জনো মূৰ্জিলে উৎসৰ্গ কৰা খোৱা বস্তু খালৈ উৎসাহিত নহ'ব? ১১ এইভাৱে তোমাৰ জ্ঞানৰ দ্বাৰা সেই দূৰ্বল বিবেকৰ ভাই বা ভনী, যাৰ কাৰণে গ্ৰীষ্ম মৰিল, তেওঁ বিষ্ট হয়। ১২ আপোনালোকে এপোনালোকৰ ভাই-ভনী সকলৰ বিৰুদ্ধে এইদৰে পাপ কৰি তেওঁলোকৰ দূৰ্বল বিবেকত আঘাত কৰিলে, আপোনালোকে গ্ৰীষ্মৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰা হয়। ১৩ এতকে খোৱা বস্তুৰে যদি মোৰ ভাই-ভনীৰ বাবে বিশ্বাস বৰূপ হয়, তেনেহলে ভাই-ভনীৰ পাপৰ কাৰণ নহ'লে মই পুনৰ কেতিয়াও মঙ্গহ নাখাওঁ। (aión g165)

D মই স্বাধীন নহয় নে? মই পাঁচনি নহয় নে? আমাৰ প্ৰভু যীৰুক মই জানো দেখা নাই? প্ৰভুত কৰা মোৰ কৰ্মৰ ফল আপোনালোকেই জানো নহয়? ২ মই আপোনালোকলৈ পাঁচনি নহ'লেও, একমাত্ৰ আপোনালোকেই মোক পাঁচনি পদ পোৱা লোক বুলি মানে; কিয়নো প্ৰভুত মই যে এজন পাঁচনি তাৰ প্ৰমাণ আপোনালোকেই ৩ অমাৰ সোধ-বিচাৰ কৰা সকলৰ বাবে, তেওঁলোকৰ ওচৰত আমাৰ উভৰ এয়ে। ৪ আমাৰ জ্ঞানো ভোজন আৰু পান কৰাৰ ক্ষমতা নাই? ৫ অন্যান্য পাঁচনি আৰু প্ৰভুৰ নিজৰ ভাৱেক, ভোজনেক সকলৰ লগতে কৈফয়ে যেনেকৈ কৰে, তেনেকৈ আমাৰ জ্ঞানো কোনো বিশ্বাসীক ভাৰ্য্যা হিচাপে লগত সৈ যাবলে ক্ষমতা নাই? ৬ বাৰ্ণকা আৰু ময়েই কেৱল জীৱিকা নিৰ্বাহ কৰিব কাৰণে কাৰ্য কৰিব লাগে নেকি? ৭ কোন সৈনিকে নিজৰ খৰছত সেন্য দলত থাকে? যি জনে দাঙ্কাৰী পাতে তেওঁ কি তাৰ ফল নাখায়? এনে কোন আছে যি জনে পশুৰ জাকক প্ৰতিপালন কৰে, কিন্তু তেওঁ তাৰ গাথীৰ পান নকৰে? ৮ মই মানুহৰ বিচাৰ বুদ্ধিৰ ওপৰত নিভৰত কৰিব জানো এই কথা কৈছোঁ? কিন্তু দীশ্বৰৰ বিধাৰে জানো এই সকলো কথা নকৰয়? ৯ কাৰণ মোচিৰ বিধান-শাস্ত্ৰত লিখা আছে, “আপোনালোকে মৰণা মাৰ্বোতে গৱৰ মুখত মোখোৱা নাবৰিকিব”, দীশ্বৰে মাত্ৰ গৱৰুৰ কথা ভাৰি এই কথা কৈছে নে? ১০ কিন্তু এনে নহয় আমাৰ কথা ভাৰি কৈছোঁ এই সকলো কথা কৈছে, নহয় নে? শাস্ত্ৰত আমাৰ কাৰণেই এই সকলো লিখা হৈছে, কাৰণ যি জনে হাল বায় তেওঁ শস্য পোৱা আশা কৰিবেই হাল বায়; আৰু যি জনে মৰণা মাৰে, তেওঁ শস্যৰ পৰা খাদ্য পাবলৈ মৰণা মাৰে। ১১ আমি আপোনালোকৰ কাৰণে আত্ৰিক কঠিয়া সিচি যদি আপোনালোকৰ পৰা মাধ্যমিক শস্য দাঁও, তেনেহলে সেয়া জানো অধিক বেচি পোৱা হয়? ১২ যদি আপোনালোকৰ ওপৰত এই ক্ষমতা আমে দাবী কৰে, তেনেহলে আমাৰ তাতকৈয়ো অধিক দাবী নাথিকিৰে নে? আমি আপোনালোকৰ ওপৰত এই অধিকাৰ কৰিব বিচাৰ নাই, কিন্তু গ্ৰীষ্মৰ শুভৰ্বাৰ্তাত কোনো বাধা নজিবিব বাবে আমি সকলো সহন কৰিবছোঁ। ১৩ আপোনালোকে জানে নে, যি সকলে পতিবি

মন্দিরত সেৱা কৰে, তেওঁলোকে খোৱা বস্তু মন্দিৰৰ পৰা পায় আৰু যি সকলে নিতো যজ্ঞবেদিৰ ওপৰত নৈবেদ্য উৎসৱ কৰে, তেওঁলোকে তাৰ ভাগ পায়। ১৪ এইদৈৰে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰক সকলৰ কাৰণেও ঈশ্বৰে নিয়ম কৰিলে যে, তেওঁলোকৰ জীৱিকা সেই শুভবাৰ্তাৰ পৰাই হ'ব। ১৫ কিন্তু মই আপোনালোকলৈ এই অধিকাৰ প্ৰয়োগ কৰা নাই, আপোনালোকৰ পৰা তেনেধৰণৰ সহায় পাৰলৈ লিখা নাই। এই বিষয়ত মই গৰ্ব কৰোঁ কিয়নো কোনো লোকৰ দ্বাৰাই অৱহোলিত হোৱাতকে মই মৰাই ভাল। ১৬ কাৰণ মই শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলেও তাৰ বাবে গৰ্ব কৰা নাই, কাৰণ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰা মোৰ কৰ্তব্য, আৰু যদি মই শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ নকৰোঁ, তেতিয়াহৈ এইটো মোৰ কাৰণে অতি সন্তুপন বিষয়। ১৭ কিয়নো মই যদি নিজৰ ইচ্ছাবে প্ৰচাৰ কৰোঁ, তেনেহলে মোৰ পূৰ্বকাৰ আছো তথাপি মোৰ ওপৰত সেই দায়িত্ব আছে বাবেই মই কৰোঁ। ১৮ তাতে মই কি পূৰ্বকাৰ পায়? মেতিয়া আমি শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰোঁ তেতিয়া এই শুভবাৰ্তা মই বিনামূলীয়াকৈ প্ৰচাৰ কৰোঁ এনেদেৰে প্ৰচাৰ কৰাৰ কাৰণে আমাৰ যি বেতন পোৱাৰ ক্ষমতা আছে, তাক আমি ব্যৱহাৰ কৰা নাই। ১৯ যদিও মই স্থাবীন, তথাপি মই নিজকে সকলোৰে দাস কৰিলোঁ, যেন তাতে মই অনেকক আৰু কৰিবলৈ মই বিধানহীন হৈ থকা লোকৰ দৰে হ'লোঁ যদিও মই নিজে ঈশ্বৰৰ বিধানৰ বাহিৰত নহওঁ, কিন্তু আৰু ভূটৰ বিধান নামানো; কিন্তু নিজে বিধানৰ অধীন হোৱা সকলক জয় কৰিবলৈ বিধানৰ অধীন হোৱা জনৰ নিচিনা হ'লোঁ। ২১ বিধানৰ বাহিৰত যি সকল আছে, তেওঁলোকেক জয় কৰিলৈ মই বিধানহীন হৈ থকা লোকৰ দৰে হ'লোঁ যদিও মই নিজে ঈশ্বৰৰ ওচৰত ইহুদীৰ নিচিনা হ'লোঁ। যদিও মই বিধান নামানো; কিন্তু নিজে বিধানৰ অধীন হোৱা সকলক জয় কৰিবলৈ বিধানৰ অধীন হোৱা জনৰ নিচিনা হ'লোঁ। ২১ বিধানৰ বাহিৰত যি সকল আছে, তেওঁলোকেক জয় কৰিলৈ মই বিধানহীন হৈ থকা লোকৰ দৰে হ'লোঁ যদিও মই নিজে ঈশ্বৰৰ ওচৰত ইহুদীৰ নিচিনা হ'লোঁ। ২২ দূৰ্বল সকলক পাৰলৈ, তেওঁলোকেক ওচৰত দূৰ্বল সকলৰ দৰে দূৰ্বল হ'লোঁ; যাতে তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিব পাৰোঁ। ২৩ মই যি কৰোঁ, সেই সকলোকেই শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে, অৰ্থাৎ আশীৰ্বাদৰ সহভাগী হ'লৈলেহ কৰোঁ। ২৪ আপোনালোকে নাজানা নে, দোৰ প্ৰতিমোগ্যতাত অনেকে দোৰ মাৰে: কিন্তু এজনেহে বৰ্ণ পায়? সেয়ে এনেকে দোৰক, যাতে পূৰ্বকাৰ পাব পাৰোঁ। ২৫ আৰু যি মানুহে মালযুক আদি কৰি খেলত জিকিবলৈ চেষ্টা কৰে, তেওঁলোকে সকলোভাৱে ইন্দ্ৰিয়দমন কৰে। তেওঁলোকে বিনামী কিবীটি পাৰলৈ এইদৈৰে কৰে, কিন্তু আমি হ'লে, অবিনাশী কিবীটি পাৰলৈহে তাক কৰোঁ। ২৬ এতেকে মই এক লক্ষ্য কৰি দোৰ মাৰোঁ, কিন্তু লক্ষ্য নকৰাকৈ নহয়; মুষ্টিযুক কৰোঁ, কিন্তু বাযুত ঘোৰাৰ দৰে নামারোঁ; ২৭ কিন্তু লোকৰ আগত ঘোষণা কৰি, শেষত নিজে যেন ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত অগ্রাহ নহওঁ, এই কাৰণে মই নিজ শৰীৰকো ঘৃত্যাই বশ কৰি বাখিছোঁ।

১০ হে প্ৰিয় ভাই আৰু ভুনী সকল, আপোনালোকে নজশনাকৈ থকা মোৰ ইচ্ছা নাই যে, আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকল মেঘৰ তলত আছিল, আৰু সকলোৰেই সাগৰৰ মাজেদি পাৰ হৈছিল। ২ মোচিৰ অনুকূলী আৰু সমৰ্পিত হোৱাৰ সকলোৰে মেঘ আৰু সাগৰত বাঙাইজিত হ'লা। ৩ তেওঁলোক সকলোৱেই একে আত্মিক আহাৰ ভোজন কৰিছিল, ৪ সকলোৱেই একে আত্মিক ভজ পান কৰিছিল কিয়নো যি শিল তেওঁলোকৰ লগত গৈছিল, তাৰ পৰাই তেওঁলোকে পানীয়ৰ পান কৰিছিল; সেই শিলেই প্ৰীষ্ট। ৫ তথাপি তেওঁলোকৰ অধিক ভাগ লোকৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ সন্তুষ্ট নহ'ল; কিয়নো তাৰ প্ৰমাণ এই যে, তেওঁলোকক অৱণ্যতে নিপাত কৰা হ'ল। ৬ এই সকলো ঘটনা আমালো আৰু স্বৰূপ হ'ল; তেওঁলোকে যেনেকে কামনা কৰিছিল, আমি যেন তেনেকে মন্দ বিষয়ৰ কামনা নকৰোঁ। ৭ তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে যেনেকে মুৰ্তিপঞ্জক হৈছিল, আপোনালোক তেনে নহ'ল; সেই বিষয়ে এনেদেৰে লিখা আছে, “মানুহবোৱে ভোজন-পান কৰিবলৈ বাহিল আৰু পাছত ধোন কামনাৰে নাচিবলৈ উঠিল”। ৮ তেওঁলোকৰ কিছুমানে যেনেকে ধোনপাপ কৰাত; একেনিনাই একুৰি তিনি হাজাৰ মানুহ মৰা পৰিল, তেনেকে আমি ব্যতিচাৰ নকৰোঁহেক। ৯ তেওঁলোকৰ কিছুমানে যেনেকে ঈশ্বৰৰ পৰীক্ষা কৰাত, সাপৰ দ্বাৰাই বিনষ্ট হ'ল, তেনেকে আমি যেন প্ৰীষ্টক পৰীক্ষা নকৰোঁ। ১০ তেওঁলোকৰ কিছুমান লোক অসন্তুষ্ট হৈ ধৰংসকাৰী স্বৰ্গৰ দৃতৰ কৰলত পৰি মৃত্যু

হ'ল, আপোনালোক তেনেকৈ অসন্তুষ্ট নহ'ব। ১১ তেওঁলোকলৈ আৰু স্বৰূপে এইবোৰ ঘটিছিল; আৰু শেষৰ যুগৰ মানুহ যি আমি, আমাক চেতনা দিবলৈ এইবোৰ লিখা আছে। (aictg 165) ১২ এই কাৰণে যি কোনোৰে স্থিৰ আছোঁ বুলি ভাবে, তেওঁ নপৰিবৰ বাবে সারধান হওক। ১৩ যি প্ৰলোভন মানুহবোৰৰ মাজলৈ আছে, সেইবোৰ বাবিৰে আন পৰীক্ষা আপোনালোকলৈ শক্তিৰ অতিবিক পৰীক্ষা ঘটিবলৈ নিদিব; কিন্তু ঈশ্বৰৰ বিশাসী; তেওঁ আপোনালোকলৈ শক্তিৰ অতিবিক পৰীক্ষা ঘটিবলৈ নিদিব। ১৪ এই কাৰণে, হে মোৰ প্ৰিয় ভাই আৰু ভূনী সকল সকলো প্ৰকাৰৰ মুত্তিপূজাৰ পৰা দূৰেত থাকক। ১৫ মই আপোনালোকক বুদ্ধিমান যেন ভাবি কঙ্গ, আপোনালোকে নিজে মোৰ কথা বিবেচনা কৰি চাব। ১৬ আমি যি আশীৰ্বাদৰ পানপাত্ৰক আশীৰ্বাদ কৰোঁ, সেয়ে প্ৰীষ্টৰ তেজৰ সহভাগিতা নহয় নে? আৰু যি পিণ্ডা ভাঙ্গে, সেয়ে প্ৰীষ্টৰ সহভাগিতা নহয় নে? ১৭ কিয়নো অনেক যি আমি, সকলোৱেই এক পিঠাত অংশ গ্ৰহণ কৰাৰ যোগেদি আমি অনেক লোক হলেও এক শৰীৰৰ ভাগী হোৱোঁ। ১৮ ইহুয়েলে জাতিৰ কথা চিন্তা কৰকা চোৱা, যি লোকে উৎসৱ কৰা বলিব মাস্ব খায়, তেওঁলোকে বেদিৰ সহভাগী নহয় নে? ১৯ তেনেহলে মই কি কথা কৈছোঁ? দেৱতলৈ উৎসৱ কৰা প্ৰসাদৰ কোনো তাৎপৰ্য আছে নে? বা মূর্তিবোৰ কোনো বাস্তবতা আছে? ২০ তেনে নহয়; কিন্তু অনা-ইহুদী লোকে যি বি বলিদান কৰে, তাক ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে নহয়, ভূত, পিশাচৰ উদ্দেশ্যেহে কৰে, ইয়াকেহে কৈছোঁ; আৰু আপোনালোক ভূত, পিশাচৰ সহভাগী হোৱা মোৰ ইচ্ছা নাই। ২১ আপোনালোকে প্ৰুৰ পান-পাত্ৰ আৰু ভূত, পিশাচৰ পান-পাত্ৰ, এই উভয়ত পান কৰিব নেৰাবে; প্ৰুৰ মেজ আৰু ভূত, পিশাচৰ মেজ এই উভয়বে ভাগী ও হ'ব নেৰাবে। ২২ নতুবা, আমি প্ৰুৰ দৰ্শা জ্ঞানৰ খুজিছোঁ নে কি? আমি জানো তেওঁতকে বলৰস্ত? ২৩ সকলো বিধান সন্মত, কিন্তু সকলোৱেই হিতজনক নহয়; সকলো আৰাধ কিন্তু সকলোৱেই ধৰ্মত বুদ্ধি নকৰে। ২৪ প্ৰতিজনে নিজৰ হিত নিবিচাৰি, পৰৱ হিত বিচাৰক। ২৫ যি কোনো বস্ত বজাৰত বেচে, দোষাদোষ জ্ঞানৰ কাৰণে একো নুসুধি-নুপুচি সেইবোৰে তোজন কৰিব; ২৬ কিয়নো পৃথিবী আৰু তাৰ পৰিপূৰ্ণতা প্ৰভৱেই। ২৭ প্ৰীষ্টত বিশাস নকৰাৰ সকলৰ কোনোৰে আপোনালোকক নিমন্ত্ৰণ কৰিবে, আপোনালোক যদি যাবলৈ সন্মত হয়, তেনেহলে দোষাদোষ জ্ঞানৰ কাৰণে একো নুসুধি-নুপুচি, যি কোনো বস্ত আপোনালোকৰ আগত থোৱা হয়, সেই বস্তকে তোজন কৰিব। ২৮ কিন্তু কোনোৰে যদি আপোনালোকক, “ঘঘে বলি দিয়া আহাৰ হয় বুলি কয়”, তেনেহলে সেই কথা জনোৱা জনৰ কাৰণে আৰু দোষাদোষ জ্ঞানৰ কাৰণে, সেই দ্বৰ্য ভোজন নকৰিব। ২৯ দোষাদোষ জ্ঞানৰ বুলি যে কৈছোঁ, সেয়ে আপোনালোক আনৰহে; কিয়নো মোৰ স্থানিতা অনৰ দোষাদোষ জ্ঞানৰ দ্বাৰাই কিয় সোধ-বিচাৰ কৰা হয়? ৩০ মই যদি কৃতজ্ঞতাৰে ভোজন কৰোঁ, তেনেহলে যি বস্তৰ কাৰণে ধন্যবাদ কৰোঁ, তাৰ কাৰণে মই নিন্দিত হওঁ কিয়? ৩১ এতেকে আপোনালোকে ভোজন-পান আদি যি কৰ্ম কৰে, সকলোকে ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ অৰ্থে কৰিব। ৩২ তেনেকে আপোনালোকো ইহুদী, কি গ্ৰীক বা ঈশ্বৰৰ মণ্ডলী কাৰো বিঘিণ জনক নহয়। ৩৩ কিন্তু অনেকে পৰিবাগ পাৰলৈ, মই নিজৰ হিত নিবিচাৰি আনৰ হিত বিচাৰি, সকলো বিষয়তে সকলোকে সন্তুষ্ট কৰোঁ। তাতে সকলোৱে পৰিবাগ পায়।

১১ মই যেনেকৈ প্ৰীষ্ট অনুকূলী, আপোনালোকে তেনেকৈ মোৰ অনুকূলী হৈওক। ২ আপোনালোকে সকলো বিষয়তে যে, মোক সেঁৰণ কৰি মই দিয়া বিধিবোৰ পালন কৰি আছে, তাৰ কাৰণে আপোনালোক প্ৰশংসা কৰিবছোঁ। ৩ কিন্তু প্ৰীষ্ট যে প্ৰত্যেক পুৰুষৰ মূৰ বুৰুপ, পুৰুষ মহিলাৰ মূৰ বুৰুপ আৰু ঈশ্বৰৰ মূৰ বুৰুপ, ইয়াক যেন আপোনালোকে জানে, এই মোৰ ইচ্ছা। ৪ যি কোনো পুৰুষে মূৰ ঢাকি প্ৰাৰ্থন কৰে, তেওঁ নিজৰ মূৰ অৰ্মহ্যাদা কৰে। ৫ কিন্তু যি কোনো মহিলাই উদ্বৰ্দ্ধ মূৰে প্ৰাৰ্থন কৰে, তাৰ কাৰণে নিজৰ মূৰ খুৰুটোৱাৰ নিচিনা হয়। ৬ কাৰণ মহিলাই যদি ওপৰি নলয়, তেনেহলে চুলিও কঠা

যাওঁক; কিন্তু চুলি কটা বা মূৰ খুৰুৱা যদি লাজৰ কথা হয়, তেনেহলে তেওঁ ওৰণি লওঁক এ কিয়নো পুৰুষ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি আৰু গৌৰৰ স্বৰূপ হোৱাৰ, ওৰণি লোৱা তেওঁৰ উচিত নহয়; কিন্তু মহিলা হালে পুৰুষৰে গৌৰৰ। ৮ কিয়নো পুৰুষ মহিলাৰ পৰা নহয়, কিন্তু মহিলাহে পুৰুষৰ পৰা হাল। ৯ কাৰণ মহিলাৰ কাৰণে পুৰুষ নহয়, পুৰুষৰ কাৰণেহে মহিলাক সজা হৈছিল। ১০ সেয়েহে স্বৰ্গৰ দৃত সকলৰ কাৰণে মহিলা সকলে নিজৰ মূৰত ক্ষমতাৰ চিন বখা কৰ্তব্য। ১১ থাথপি যি কি নহওক, প্ৰভুত, মহিলাৰ অবিহনে পুৰুষ স্বাধীন নহয়, পুৰুষৰ অবিহনে মহিলাৰ স্বাধীন নহয়। ১২ কিয়নো যেনেকৈ পুৰুষৰ পৰা মহিলা আহিলা তেনেকৈ পুৰুষো মহিলাৰ দ্বাৰাই আহিল; কিন্তু সকলোৱে ঈশ্বৰৰ পৰাহে আহিল। ১৩ আপোনালোকে মনতে বিচাৰ কৰি চাওক, মহিলা মানুন্মে উদং মূৰৰে ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰা উচিত নে? ১৪ প্ৰতিতিয়ে নিজেও আপোনালোকক নিশ্চিকায় নে যে, পুৰুষৰ দীঘল চুলি হোৱা তেওঁলৈ অনাদৰজনক? ১৫ কিন্তু মহিলাৰ দীঘল চুলি হোৱাই তেওঁলৈ গৌৰৰজনক; কিয়নো সেই দীঘল চুলি ওৰণিৰ অৰ্থে দিয়া হ'ল। ১৬ কিন্তু কোনোৱে যদি বাদিবিবাদলৈ মন কৰে, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীবোৰৰ আৰু আমাৰো এনে কোনো দস্তু নাই। ১৭ এই আদেশৰ লগত আৰু এটা কথা কওঁ, এই কথাত মই প্ৰশংসা নকৰোঁ; সেই কথা এই, আপোনালোকে ভাললৈ নহয়, বেয়ালৈহে গোটা খায়। ১৮ কাৰণ প্ৰথমে যেতিয়া আপোনালোক মণ্ডলীত গোটা খায়, তেতিয়া আপোনালোকৰ মাজত ভিন ভিন দল হয়, ইয়াকে মই শুনিছোঁ আৰু কিছু কিছু বিশ্বাসো কৰিছোঁ। ১৯ কিয়নো আপোনালোকৰ মাজৰ পৰীক্ষাসন্দৰ মানুহেৰোৰ প্ৰকাশিত হ'বলৈ, আপোনালোকৰ মাজত নানা মতো হ'ব লাগে। ২০ তাতে আপোনালোকে যেতিয়া একে ঠাইতে গোটা খায়, তেতিয়া প্ৰভুৰ ভোজ ভোজন কৰা নহয়; ২১ কিয়নো ভোজন কৰোঁতে, প্ৰতিজনে আনৰ আগেয়ে নিজৰ নিজৰ ভোজহে গ্ৰহণ কৰে; তাতে কোনো জনৰ ভোক থাকে, কোনো জন মতলীয়া হয়। ২২ তেনেহলে ভোজন-পান কৰিবলৈ, আপোনালোকৰ নিজ নিজ ঘৰ নাই নে? নাইবাৰ ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীক হেয়জনান কৰি, দীনহীন সকলক লাজ দিয়া নে? মই আপোনালোকক কি ক'ম? এই কথাত আপোনালোকক প্ৰশংসা কৰিম নে? আপোনালোকৰ প্ৰশংসা নকৰোঁ। ২৩ কিয়নো যি শিক্ষা মই প্ৰভুৰ পৰা পাই আপোনালোকক দিলো, সেয়ে এই, “প্ৰভু যীচুক যি বাতি শক্ৰৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছিল, ২৪ সেই ৰাতিয়েই তেওঁ পিঠা লৈ, ধন্যবাদ কৰি ভাঙ্গি কলে, ‘তোমালোকৰ কাৰণে এই মোৰ শৰীৰ যি তোমালোকৰ বাবে ভঙ্গ হ'ব; মোক সুৰ্যৰিবৰ অৰ্থে, তোমালোকক ইয়াকে কৰিবা।’ ২৫ এইদৈ ভোজনৰ পাছত, তেওঁ পান-পাত্ৰকো লৈ ক'লে, ‘এই পান-পাত্ৰ মোৰ ভজৰ দ্বাৰাই হোৱা নতুন নিয়ম; তোমালোকে যিমান বাব ইয়াক পান কৰা, সিমান বাব মোক সুৰ্যৰিবৰ অৰ্থে, ইয়াকে কৰিবা।’ ২৬ কিয়নো আপোনালোকে যিমান বাব এই পিঠা খায় আৰু এই পাত্ৰত পান কৰে, প্ৰভু নহালৈকে সিমান বাব আপোনালোকে তেওঁৰ মৃহু প্ৰচাৰ কৰি আছে।” ২৭ এতেকে যি কোনোৱে অযোগ্যৰূপে প্ৰভুৰ সেই পিঠা খায় বা সেই পাত্ৰত পান কৰে, তেওঁ প্ৰভুৰ শৰীৰৰ আৰু তেজৰ দোষী হ'ব। ২৮ কিন্তু মানুহে নিজে নিজৰ পৰীক্ষা কৰি, পাছে সেই পিঠা ভোজন কৰক আৰু সেই পাত্ৰত পান কৰক। ২৯ কিয়নো যি কোনোৱে সেই শৰীৰৰ বিবেচনা নকৰি ভোজন-পান কৰে, তেওঁ নিজ দণ্ড ভোজন-পান কৰে। ৩০ এই কাৰণে আপোনালোকৰ মাজত বহুত মানুহ দৰ্বলী আৰু বৃগীয়া; আৰু বহুত মানুহ নিৰ্দিত হল। ৩১ কিন্তু আমি নিজৰ বিচাৰ নিজে ঠারৰ কৰা হলে, আমাৰ বাবে দণ্ডাঞ্জা নহলেহেতেন। ৩২ কিন্তু যাতে আমি জগতৰে সেতে দণ্ড নাপাম, এই কাৰণে আমাৰ সোধ-বিচাৰ হোৱাৰ প্ৰভুৰ পৰা শাস্তি পাইছোঁ। ৩৩ এতেকে, হে মোৰ ভাই সকল, আপোনালোকে যেতিয়া ভোজন-পান কৰিবলৈ গোট খায়, তেতিয়া ইজনে সিজনলৈ বাট চাই থাকিব ৩৪ আৰু আপোনালোকৰ গোট খোৱাটো যেন দণ্ডৰ কাৰণ নহয়, এই কাৰণে কোনো জনৰ ভোক লাগে যদি, তেওঁ ঘৰতে খাওক। অৱশিষ্ট কথাবোৰ বিষয়ে, মই গ'লেহে দিহা দিম।

১২ হে ভাই সকল, আত্মিক বৰৰ বিষয়ে আপোনালোকে নজনাকৈ থকা মোৰ ইচ্ছা নাই। ২ আপোনালোকে জানে, যেতিয়া আপোনালোক

মূর্তিপূজক আছিল, তেতিয়া নিৰ্বাক মূর্তিবোৰ ওচৰলৈ গৈছিল। ৩ এই কাৰণে মই আপোনালোকক জনাইছোঁ যে, ঈশ্বৰৰ আত্মাৰে কথা কওঁতা কোনেও যীচুক শাপগ্ৰহ বুলি নকৰয়; আৰু পৰিব্ৰত আত্মাৰ দ্বাৰাই নহলে, কোনেও যীচুক ‘প্ৰভু’ বুলিব নোৱাৰে।” ৪ নানা প্ৰকাৰ আত্মিক বৰ আছে, কিন্তু আত্মা একে; ৫ আৰু পৰিচ্যামা অনেক বিধি কিন্তু প্ৰভু একে; ৬ কৰ্মসাধক গুণে অনেক বিধি, কিন্তু ঈশ্বৰ এক, তেওঁ সকলোতে সকলো কৰ্মৰ সাধনকৰ্তা। ৭ কিন্তু হিতৰ কাৰণে প্ৰতিজনকে আত্মা-প্ৰকাশক গুণ দিয়া হৈছে। ৮ তাতে আত্মাৰ দ্বাৰাই এজনক বুদ্ধিৰ কথা, একে আত্মাৰ ইচ্ছা অনুসৰে আন জনক জন্মৰ কথা, ৯ একে আত্মাৰে আন জনক বিশ্বাস দিয়া হৈছে; সেই একে আত্মাৰ দ্বাৰাই কোনোক সুস্থ কৰিব পৰা বৰ, ১০ আন কোনো জনক পৰাক্ৰম কাৰ্য সাধন কৰিবলৈ, আন কোনোক ভাৰবাণী ক'বৰ, আন কোনোক আত্মাৰ দ্বাৰাবোৰ, আন কোনোক নানা বিধ ভাষা ক'বৰ, আৰু আন কোনোক নানা ভাষাৰ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰিবৰ শক্তিৰূপ বৰ দিয়া হৈছে; ১১ কিন্তু সেই একমাত্ৰ আত্মাই যাকে যি বৰ দিবলৈ মন কৰে, সেয়াই তেওঁক ভাগ-বাঁটি দি, সেই সকলোকে সাধন কৰিব। ১২ কিয়নো যেনেকৈ শৰীৰৰ এক আৰু তাৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ অনেক, কিন্তু সেই শৰীৰৰ সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ অনেক হ'লো এক শৰীৰৰ হয়, তেনেকৈ ঝীঝও। ১৩ কাৰণ আমি ইহুদী হওঁ বা ব্ৰাইহণ হওঁ বা সাধন হওঁ বা স্বাধীন হওঁ, সকলোৱেই এক শৰীৰৰ হবলৈ এক আত্মাত বাণাইজত হ'লো; আৰু সকলোৱে এক আত্মা পান কৰিবলৈ পালোঁ। ১৪ কিয়নো শৰীৰৰ এক অঙ্গ নহয়, কিন্তু অনেক। ১৫ ভৰিয়ে যদি কয়, মই হাত নোহোৱা কাৰণে শৰীৰৰ অংশ নহয়, তেনেহলে সি সেই কাৰণে যে শৰীৰৰ অংশ নহয়, এনে নহয়। ১৭ গোটেই শৰীৰেই চকু হোৱা হলে, শ্ৰাগ ক'ত হলেহেতেন? আৰু গোটেইটো শ্ৰাগ হোৱা হলে, শ্ৰাগ ক'ত হলেহেতেন? ১৮ কিন্তু এতিয়া ঈশ্বৰে নিজ ইচ্ছামতে অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰক, এনে কি, সেইবোৰ প্ৰত্যেকক শৰীৰত লগাই দিলে। ১৯ নতুনা আটাইবোৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ এক অঙ্গ হোৱা হলে, তেনেহলে শৰীৰৰ ক'ত হলেহেতেন? ২০ কিন্তু এতিয়া অনেক অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ হলেও, শৰীৰ এক। ২১ আৰু তোমাত মোৰ প্ৰয়োজন নাই বুলি চকুৱে হাতক ক'ব নোৱাৰে; বা তোমালোকত মোৰ প্ৰয়োজন নাই বুলি মূৰে তৰি দুখনক ক'ব নোৱাৰে। ২২ কওঁতা ছবি, শৰীৰৰ যি যি অঙ্গ আন অঙ্গতকে দুৰ্বল বোধ হয়, সেই সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গও প্ৰয়োজনীয়হৈ হয় ২৩ শৰীৰৰ যি যি অঙ্গ আনতকে অনাদৰণীয় জন্মন কৰোঁ, সেইবোৰক অধিক আদৰেৰে ভূষিত কৰোঁ; ২৪ আৰু আমাৰ কুৰুপ অঙ্গবোৰে একে প্ৰয়োজন নাই। ২৫ কিন্তু আমাৰ সুৰ্যৰ অঙ্গবোৰে একে প্ৰম্পৰে হিত চিন্তা কৰে, এই কাৰণে ঈশ্বৰে অনাদৰণীয়াটোক অধিক আদৰণীয় কৰি, শৰীৰ সংগঠিত কৰিবলৈ। ২৬ তাতে এক অঙ্গই দুখ পালে, তাৰে সৈতে সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গই দুখ পালয়; আৰু এক অঙ্গই মহান পালে, তাৰে সৈতে সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গও আনন্দ কৰে। ২৭ আপোনালোক আৰু একে একেজনেই এক এক অঙ্গ স্বৰূপ। ২৮ আৰু ঈশ্বৰে মণ্ডলীত প্ৰথমে পাঁচিন সকলক, দিয়ায়তে ভাৰবাণী সকলক, তৃতীয়তে উপদেশক সকলক স্থাপন কৰিবলৈ; তাৰ পাছত প্ৰাকৃত কাৰ্যবোৰে, তাৰ পাছত সুস্থ কৰিব পৰা বৰ, উপকাৰ, শাসন-পদ আৰু নানা ভাষা দিলে। ২৯ সকলোৱেই পাঁচিন নে? সকলোৱেই ভাৰবাণী নে? সকলোৱেই উপদেশক নে? সকলোৱেই পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰোঁতা নে? ৩০ সকলোৱেই সুস্থ কৰিব পৰা বৰ পাইছে নে? সকলোৱেই পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰিব যান নে? ৩১ কিন্তু উত্তম উত্তম পথ মই আপোনালোকক দেখুৰাওঁ।

১৩ যদি ওই মানুহৰ বা স্বৰ্গ দৃত ভাৰাবে কথা কওঁ, থাথপি মোৰ প্ৰেম নাথাকিলে, যষ্টি কেৱল বাজি থকা কাঁহ, বা বাদ্য কৰি থকা তালসৰপু হৈছে। ২ যষ্টি যদি ভাৰবাণী পাওঁ, সকলো নিঘৃ-তত্ত্ব আৰু সকলো বিদ্যা জানো আৰু পৰ্বত আত্মাৰ পৰা মোৰ যদি এনে বিশ্বাসো থাকে, তথাপি মোৰ প্ৰেম নাথাকিলে, মই একো নহওঁ। ৩ আৰু দৰিদ্ৰক

খুবাবলৈ যদি মোৰ সৰ্বস্ব ব্যয় কৰোঁ আৰু পুৰি তসা হ'বলৈ মোৰ শৰীৰকো
শোধাই দিঁও, তথাপি মোৰ প্ৰেম নাথাকিলে, তাত মোৰ একো লাভ নাই।
৪ প্ৰেম সহনশীল আৰু মহশীল; প্ৰেমে হিংসা নকৰেৰ বা গৰ্ষ নকৰে; ই
অহংকাৰী বা অশিষ্টাচৰী নহয়, ৫ ই নিজৰ লাভ নিবিচাৰে, সহজে
কৃপিত নহয় আৰুই অন্যায় আচৰণ নকৰেৰ ৬ ই ধৰ্মার্থিকতাত আনন্দ
নকৰে, কিন্তু সত্যতাত আনন্দ কৰে, ৭ প্ৰেমে সকলোকে আকোৱালি
লয়, সকলোকে বিশ্বাস কৰে, সকলোকে আশা কৰে আৰু সকলোকে
সহ্য কৰে। ৮ প্ৰেম কেতিয়াও লুণ নহ'ব; কিন্তু ভাববাণী হলে, লোপ
হ'ব; পৰভাষা হ'লে, সেইবোৰ গুটিব; জান হ'লে, সেই জনো লুণ হ'ব।
৯ কিয়নো আমাৰ জ্ঞান খণ্ডমাত্ আৰু আমাৰ ভাবোক্তি খণ্ডমাত্; ১০
কিন্তু সম্পূৰ্ণতা উপছিত হ'লে, সেই খণ্ডবোৰ লুণ হ'ব। ১১ মেতিয়া মই
শিশু আছিলোঁ, তেতিয়া শিশুৰ নিচিনাকৈ কথা কৈছিলোঁ, শিশুৰ দৰে
ভাৰিছিলোঁ, শিশুৰ দৰে বিচেনাও কৰিছিলোঁ। মেতিয়া বয়স পালোঁ,
তেতিয়াৰ পৰা শিশুৰ সকলো কথা এৰিলোঁ। ১২ কিয়নো এতিয়া আমি
দৰ্গত দেখাৰ দৰে, অস্পষ্টকৈ দেখিছোঁ; কিন্তু তেতিয়া মুখ্য-মুখ্যকৈ
দেখিম। এতিয়া মোৰ জ্ঞান খণ্ডমাত্, কিন্তু তেতিয়া, মই যেনেক সম্পূৰ্ণকৈ
জনা হ'লোঁ, তেনেকে সম্পূৰ্ণ বৃপত জনিম। ১৩ কিন্তু এতিয়া তিনিটা বিষয়
আছে: বিশ্বাস, আশা, প্ৰেম, কিন্তু এই কেইটাৰ মাজত প্ৰেমেই শ্ৰেষ্ঠ।

১৪ আপোনালোকে প্ৰেমৰ পাছে পাছে যাঁওক; আৰু আভিক বৰবোৱলৈ
একান্ত মনেৰে হাবিয়াহ কৰক, বিশেষকৈ শ্ৰেষ্ঠিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ
কৰিবৰ হাবিয়াহ কৰক। ২ কিয়নো যি জনে বিশেষ কথা কোৱাৰ ক্ষমতা
পাইছে, তেওঁ কোনো মানুহৰ সতে নহয় দৈশ্বৰৰ সতেহে কথা কৰ্য, কাৰণ
তেওঁ কি কথা কয় কোনেও নুৰজে, কিন্তু তেওঁ আত্মাৰ দ্বাৰাই নিগৃত-
তত্ত্ববোৰ বিষয়ে কয়। ৩ কিন্তু যি জনে শ্ৰেষ্ঠিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰে,
তেওঁ মানুহোৰক ধৰ্মিকতাত বৃদ্ধি কৰিবলৈ আৰু আশাস আৰু সন্তুন
দিবলৈ কথা কয়। ৪ যি জনৰ পৰভাষা কৰলে ক্ষমতা আছে, তেওঁ নিজকে
ধৰ্মত বৃদ্ধি কৰে; কিন্তু যি জনে শ্ৰেষ্ঠিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁ
মণ্ডলীক গঢ়ি তোলে। ৫ আপোনালোকে যেন পৰভাষা কয়, এই মোৰ
হিছছা; কিন্তু তাতকৈ ভাবোক্তি যেন প্ৰচাৰ কৰে, ইয়ালৈ মোৰ বৰ হিছছা;
আৰু পৰভাষা কোৱা জনে, মণ্ডলীয়ে ধৰ্মত বৃদ্ধি পাৰলৈ যদি অৰ্থ নুৰুজায়,
তেনেহলে এনে জনতকৈ ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰা জন শ্ৰেষ্ঠ। ৬ এতিয়া,
হে প্ৰিয় ভাই! আৰু ভনী সকল, মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ গৈ যদি
পৰভাষা কওঁ, কিন্তু আপোনালোকৰ ওচৰলৈ গৈ প্ৰাকাশিত সত্য জ্ঞান বা
ভাববাণী বা কোনো শিক্ষা বিষয়ে যদি নকওঁ, তেনেহলে আপোনালোকৰ
কিবা লাভ হবনে? ৭ শব্দ কৰা নিষ্পাণ বস্তৰ মাজতো বাঁহী হওক, বা
বীণা হওক, শুৱলা স্বৰ সৃষ্টি কৰি স্পষ্টকৈ শুৱলা ধৰণিত যদি নাবাৰেজ,
তেনেহলে বাঁহীৰে বা বীণাগেৰে কি সূৰ বজোৱা হয়, সেই বিষয়ে কেনেকৈ
জনা যাব? ৮ কাৰণ ৰণ-শিঙার মাত যদি অস্পষ্ট হয়, তেনেহলে যুদ্ধলৈ
কোনে নিজকে সজাব? ৯ ঠিক সেইদৰে আপোনালোকে এবং যদি সহজে
বুজিব পৰা কথা জিভাৰে নকয়, তেনেহলে যি কোৱা হয়, সেই বিষয়ে
কেনেকৈ জানিব? কিয়নো এইবোৰ কথা আপোনালোকে বৰাহত কোৱাৰ
নিচিনা হ'ব। ১০ জগতত বহু প্ৰকাৰৰ ভাষা আছে, তথাপি তাৰ অৰ্থ
নোহোৱা ভাষা এটোঁ নাই। ১১ কিন্তু মই যদি সেই ভাষাৰ অৰ্থ নুৰুজাঁ,
তেনেহলে যি জনে কয়, তেওঁৰ বাবে মই বিদেশীৰ নিচিনা হ'ম; আৰু
সেই কোৱা জনে মোৰ বাবে বিদেশীৰ নিচিনা হ'ব। ১২ এতেকে লোকৰ
ক্ষেত্ৰতো ঠিক তেনে ধৰণবেই, আপোনালোকে আত্মাৰ বিবিধ বৰলৈ
হাবিয়াহ কৰিছে মেতিয়া, মণ্ডলীক ধৰ্মত বৃদ্ধি কৰিবৰ বাবে উপচি পৰিবলৈ
যত্ত কৰক। ১৩ এই কাৰণে যি জনে পৰভাষা কয়, তেওঁ যেন অৰ্থও বুজাই
দিব পাৰে, তাৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰক। ১৪ কিয়নো পৰভাষারে যদি
প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, তেনেহলে মোৰ আত্মাই প্ৰাৰ্থনা কৰে, কিন্তু মোৰ হৃদয়
ফলহীন হয়। ১৫ তেনেহলে অমি কি কৰা উচিত? অংমি আত্মাৰে
প্ৰাৰ্থনা কৰিব নে, মনেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিব? অমি আত্মাৰে গীত গাম নে,
মনেৰে গীত গাম? ১৬ নৃত্বা তুমি যদি আত্মাৰে দৈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিব,
কিন্তু যি সকলে শুনিবলৈ দৰ্শক হিচাপে তালৈ আহে, তেওঁ যদি বুজি

কি কৈছা, তেওঁলোকে বুজি নাপালে। ১৭ কিয়নো তুমি হ'লে, বহত
ভালকৈ ধন্যবাদ কৰিছা, কিন্তু অন্য লোক সকলক আভিক ভাৰে গঢ়ি
তোলা নহল। ১৮ মই যে আপোনালোকতকৈ বেছি পৰভাষা কওঁ, তাৰ
কাৰণে মই দৈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰিছোঁ; ১৯ তথাপি মণ্ডলীত পৰভাষাৰে দহ
হাজাৰ কথা কোৱাতকৈ, মানুহক শিক্ষা দিবলৈ, বুজি শোৱাকৈ বুদ্ধিৰে
পাঁচটা কথা কোৱা ভাল বুলি ভাৰো। ২০ হে প্ৰিয় ভাই! আৰু ভনী সকল,
আপোনালোক বিবেচনাত শিশুৰ দৰে নহ'ব; কিন্তু মন্দ বিষয়ত শিশু
সকলৰ দৰে হৈ, চিতা আৰু বিবেচনাত বয়সস্থ লোকৰ দৰে হওক। ২১
বিধান-শাস্ত্ৰ লিখা আছে, “প্ৰভুৱে কৈছে, পৰভাষা কোৱা লোকৰ দ্বাৰাই,
আৰু বিদেশী সকলৰ ঠেঁ দ্বাৰাই নিগৃত হ'ব।” ২২ এই কাৰণে বেলেগ
বেলেগ ভাষাবে কথা কোৱা, বিশ্বাস কৰা সকলৰ কাৰণে নহয়, অবিশ্বাসী
সকলৰ কাৰণে চিন হয়; কিন্তু শ্ৰেষ্ঠিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰা, বিশ্বাস
নকৰা সকলৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু বিশ্বাস কৰা সকলৰ কাৰণে চিন হয়।
২৩ এতেকে গোটৈ মণ্ডলীয়ে মেতিয়া একগোট হয়, আৰু আটাইলোকে
যদি পৰভাষা কৈ থাকে, তেতিয়া সাধাৰণ বা কোনো অবিশ্বাসী মানুহ
সেই স্থানত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ, তেওঁলোকে আপোনালোকক বলীয়া বুলি
নক'ব'নে? ২৪ সকলোৰে যদি ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰে আৰু বিশ্বাস নকৰা
সাধাৰণ কোনো এজন মানুহ যদি সেই স্থানলৈ আছে, তেনেহলে সেই
ভাববাণী শুনি তেওঁ নিজৰ পাপৰ বিষয়ে সচেতন আৰু ভাববাণীৰ দ্বাৰাই
তেওঁ বিচাৰ প্ৰাণ হয়। ২৫ এইদৰে লোক জনৰ হৃদয়ৰ কোনো গুণকথা
প্ৰকাশ পায় তাতে তেওঁ মাটিত উৰুৰি হৈ পৰি, নিশ্চয়ে ‘আপোনালোকৰ
মাজত দৈশ্বৰ আছে’, এই বুলি দৈশ্বৰৰ সেৱা কৰিব। ২৬ এতেকে হে প্ৰিয়
ভাই আৰু ভনী সকল আপোনালোকে কি কৰিব? মেতিয়া আপোনালোক
এঠাইত গোট খায়, তেতিয়া কোনো জনে গীত, কোনো জনে উপদেশ,
কোনো জনে প্ৰকশিত খায়, কোনো জনে পৰভাষা, কোনো জনে তাৰ
অৰ্থ ভাগণি কৰি কথা ক'ব। কিন্তু এই সকলো যেন মণ্ডলী বৃদ্ধি কৰিবলৈ
কৰা হয়। ২৭ কোনোৱে যদি পৰভাষা কয়, তেনেহলে দুজন, বা তাতকৈ
অধিক হ'লোঁ, তিনি জনে পাল অনুক্ৰমে কওক; আৰু এজনে অৰ্থ বুজাই
দিয়ক। ২৮ কিন্তু অৰ্থ বুজাই দিউতা যদি কোনো নাই, তেনেহলে তেওঁ
মণ্ডলীত নিজম দি থাকি কেৱল নিজৰ আৰু দৈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে কথা কওক।
২৯ আৰু ভাববাণী দুই বা তিনি জনে কথা কওক, আন সকলে বিবেচনা
কৰি চাওক। ৩০ কিন্তু উপসনাত বহি থকা সকলৰ কোনো জনৰ আগত
কিবা কথা প্ৰকশিত হ'লে প্ৰথম জন নিজম দি থাকক। ৩১ কিয়নো
আপোনালোক সকলোৱেই এজন এজনকৈ শ্ৰেষ্ঠিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ
কৰি, আন এজনক শিকাব পাৰে আৰু সকলোকে উদগাওক। ৩২ কিয়নো
ভাববাণী সকলৰ আত্মা ভাববাণী সকলৰ বশত থাকে। ৩৩ কিয়নো
দৈশ্বৰে কেতিয়া ও বিশ্বখন সৃষ্টি নকৰে, কিন্তু তেওঁ শান্তি দিউতা দৈশ্বৰ
হয়। যেনেকৈ পৰিত্ব লোক সকলৰ মণ্ডলীত, ৩৪ তেনেহলেক আপোনালোকৰ
মণ্ডলী সমূহতো মহিলা সকল নিজম দি থাকক; কিয়নো কথা ক'বলৈ
তেওঁলোকক নিবেদন কৰি থাকক, কিন্তু তেওঁলোকে নিবেদন কৰি থাকক
বিধান-শাস্ত্ৰয়ে ও সেইদৰেই কৰ। ৩৫ কিন্তু তেওঁলোকে যদি নিজে
ভাববাণী বা আপোনালোকত হ'লে বিশ্বখন প্ৰশংসা কৰিব, ৩৬ কিন্তু তেওঁলোকে
ভাববাণী আত্মা ভাববাণী সকলৰ মাজৰ পৰা লাইছিল নে? বা অকল আপোনালোকৰ
ওচৰলৈহে আহিছিল নে? ৩৭ কোনোৱে যদি নিজকে নিজে ভাববাণী
বা আভিক বুলি মানে, তেনেহলে মই আপোনালোকলৈ যিবোৰ কথা
লিখিছোঁ, সেইবোৰ দৈশ্বৰৰ আদেশ বুলি তেওঁ জানক। ৩৮ কিন্তু কোনোৱে
যদি নাজানে, তেনেহলে তেওঁ নে নাজানক। ৩৯ এই কাৰণে, হে মোৰ প্ৰিয়
ভাই! আৰু ভনী সকল, শ্ৰেষ্ঠিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰিবলৈ হাবিয়াহ কৰক
আৰু পৰভাষা ক'বলৈ নিষেধ নকৰিব। ৪০ কিন্তু সকলো কৰ্ম সুন্দৰকৈ
শালিনতা বজাই কৰা হওক।

১৫ হে প্ৰিয় ভাই! আৰু ভনী সকল যি শুভৰ্বৰ্তা মই আপোনালোকৰ
আগত প্ৰচাৰ কৰিবলৈ, সেয়া আপোনালোকক জনাইছোঁ, সেইবোৰ

আপোনালোকে গ্রহণ করিলে, আবু তাতে থিবেও আছে; ২ আবু যি বাক্যৰ দ্বাৰাই মই আপোনালোকৰ আগত শুভবার্তা প্ৰচাৰ কৰিলো, সেয়া যদি আপোনালোকে ধৰি আছে, তেনহেলে তাৰ দ্বাৰাই পৰিবারো পাইছে; নতুৱা আপোনালোকে বৃথাই বিশ্বাস কৰিলে। ৩ কিয়নো মই যি শিক্ষা পালোঁ, তাৰে এই প্ৰধান শিক্ষা আপোনালোকক দিলোঁ যে, ধৰ্মশাস্ত্ৰ অনুসাৰে ছীষ্ট আমাৰ পাপৰ কাৰণে মৰিল; ৪ আবু তেওঁক মেদাম দিয়া হ'ল; আবু ধৰ্মশাস্ত্ৰ অনুসাৰে তৃতীয় দিনা পুনৰুৰ্থিত হ'ল; ৫ আবু তেওঁ কৈফাক দেখা দিলে; পাছত সেই বাৰ জনক, ৬ আবু তাৰ পাছত পাঁচশতকে অধিক ভাই আবু ভনি সকলক একে সময়তে দেখা দিলে, তেওঁলোকৰ অধিক ভাগ এতিয়ালোকে আছে, কিন্তু কোনো কোনো নিন্দিত হ'ল। ৭ পাছত যাকোক আবু তাৰ পাছত পাঁচনি সকলৰ আগত তেওঁ দেখা দিলে। ৮ সকলোৰে শ্ৰেষ্ঠত অকালত জন্মাৰ নিচিনা যি মই, মোকো দেখা দিলে। ৯ কিয়নো পাঁচনি সকলৰ মাজত মই সকলোতকে সুৰু, এনে কি, পাঁচনি নাম পাবৰো যোগ্য নহ'ও; কাৰণ মই দৈশ্বৰৰ মণ্ডলীক তাড়না কৰিছিলোঁ । ১০ তথাপি মই যি হৈছোঁ; দৈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহেৰে হৈছোঁ; আবু মোলৈ তেওঁৰ যি অনুগ্ৰহ, সেয়ে ব্যৰ্থ নহ'ল; কিন্তু মই তেওঁলোকতকে অধিক পৰিশ্ৰম কৰিলোঁ; কিন্তু ময়েই যে কৰিলোঁ, এনে নহয়, দৈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহে মোৰ লগত কৰিলে। ১১ এতকে মই বা তেওঁলোক যেনে হওক, আমি সেইদৰে ঘোষণা কৰিলোঁ আবু আপোনালোকে সেইদৰে বিশ্বাস কৰিলে। ১২ কিন্তু ছীষ্টক যে মৃতবোৰৰ মাজৰ পৰা তোলা হ'ল, ইয়াক যদি ঘোষণা কৰা হয়, তেনহেলে মৃতবোৰে পুনৰুৰ্থান নাই বুলি আপোনালোকৰ কোনো কোনো লোকে কেনেকৈ কয়? ১৩ যদি মৃতবোৰে পুনৰুৰ্থান নাই, তেনহেলে ছীষ্টকো তোলা নহ'ল; ১৪ আবু ছীষ্টক যদি তোলা নহ'ল, তেনহেলে আমাৰ ঘোষণা বৃথা, আপোনালোকৰ বিশ্বাসো বৃথা। ১৫ আবু আমি দৈশ্বৰৰ মিছা সাক্ষী দিছোঁ বুলি ওলাই পৰিম; কাৰণ আমি দৈশ্বৰৰ বিষয়ে এই সাক্ষ্য দিলোঁ যে, তেওঁ ছীষ্টক তুলিলে; ১৬ কিয়নো, যদি মৃতবোৰক তোলা নহ'ল, তেনহেলে অৱাপোনালোকৰ বিশ্বাস অসাৰ্থক, আপোনালোক এতিয়াও নিজ নিজ পাপতেই আছে। ১৮ তেনহেলে ছীষ্টকৰ আশ্রয়ত নিন্দিত হোৱা সকলো বিনিষ্ট হৈছে। ১৯ ছীষ্টত আমাৰ যি আশা, সেয়ে যদি অকল এই জীৱনৰ আয়ুস কাললৈ হয়, তেনহেলে আমি সকলো মানুহতকে অধিক দয়া নথোৱাকৈ আছোঁ। ২০ কিন্তু এতিয়া ছীষ্ট নিন্দিত লোকৰ মাজৰ পৰা উত্থিত হ'ল, তেৱেই মৃত লোক সকলৰ মাজত প্ৰথম ফল। ২১ কিয়নো মৃত্যু মনুষ্যৰ দ্বাৰাই হোৱাত, মৃতবোৰে পুনৰুৰ্থানো মনুষ্যৰ দ্বাৰাই হ'ল। ২২ কাৰণ আদমত যেনেকৈ সকলো মৰে, তেনকৈ ছীষ্টসকলোৱে জীৱনৰ পৰা; ২৩ কিন্তু প্ৰতিজনে নিজ নিজ শ্ৰেণীত জীৱন পাৰ; প্ৰথম ফল ছীষ্ট, ছীষ্টত যি সকল মোনোনীত, তেওঁত আগমণত সেই মৃত লোক সকলেই উঠিব। ২৪ ইয়াৰ পাছত শ্ৰেণীহ'ব; কিয়নো তেওঁ সকলো শাসনকৰ্তাৰ ক্ষমতা, আবু পৰাক্ৰম লোপ কৰি পিতৃ দৈশ্বৰৰ হাতত বাজ্য শোধাই দিব। ২৫ কিয়নো যেতিয়ালোকে তেওঁ সকলোৱে শক্তক তেওঁৰ ভৱিষ্যত তল নকৰে, তেতিয়ালোকে তেওঁ বাজ্যত কৰিব লাগিব। ২৬ শ্ৰেণী যি মৃত্যু, তাকো ধৰ্মস কৰা হ'ব। ২৭ কিয়নো 'তেওঁ সকলোকে বশীভূত কৰি তেওঁৰ ভৱিষ্যত তলত থলে'। কিন্তু সকলোকে বশীভূত হ'বা' বুলি যেতিয়া তেওঁ কৰ, তেতিয়া যি জনে সকলোকে তেওঁৰ বশীভূত কৰিলে, তেওঁ যে সেইবোৰ পৰা বাহিৰ, এয়ে প্ৰকাশিত হয়। ২৮ আবু সকলোৱেই ছীষ্টৰ বশীভূত হ'লে, পুত্ৰ নিজে পিতৃ দৈশ্বৰৰ অধীন হৰা যেন দৈশ্বৰ, যি জনে তেওঁক সকলোৱে ওপৰত অধিকাৰ কৰিবলৈ দিছে, তেৱেই সৰ্বেসৰ্বা হয়। ২৯ আবু মৃতবোৰ কাৰণে বাণাইজিত হোৱা লোকে কি কৰিব? যদি মৃতবোৰক সমূলি তোলা নহ'ল, তেনহেলে তেওঁলোকৰ কাৰণে সেই লোক কিয় বাণাইজিত হয়? ৩০ আবু আমিও বা কিয় প্ৰতি মৃত্যুত সঙ্কট পৰো? ৩১ হে প্ৰিয় ভাই আবু ভনি সকল, আমাৰ প্ৰভু ছীষ্ট চীৰাত আপোনালোকৰ বিষয়ে মোৰ যি গৰ্ব আছে, তাৰ দোহাই নি কৈছোঁ, প্ৰতি দিনেই মই মৃত্যু-মুখত আছোঁ। ৩২ মই যদি মানুহৰ দৰেহে ইফিচিত বনবীয়া জন্মুৰে সৈতে যুদ্ধ কৰিলোঁ, তেনহেলে মোৰ কি লাভ হ'ল? মৃতবোৰক যদি তোলা নহ'ল, তেনহেলে "আহক, আমি ভোজন-

পান কৰোঁক; কিয়নো কাললৈ আমি মৰিম"। ৩৩ আপোনালোক ভাস্ত নহ'ব; কু-সঙ্গই সদাচাৰ নষ্ট কৰে। ৩৪ ধৰ্মিকতাৰে সচেতন হওকা পাপ নকৰিব; কিয়নো দৈশ্বৰৰ কথাত কোনো কোনো জৰুৰ বোঝ্য জ্ঞান নাই। আপোনালোকে লাজ পাবলৈ মই এই এই কথা কৈছোঁ। ৩৫ কিন্তু কিছুমানে কয়, "মৃতোৰে কেনেকৈ পুনৰুৰ্থিত হব? আবু কেনেকুৰা দেহৰ সৈতে তেওঁলোক আহিব?" ৩৬ হে নিবৰ্ণোধ, তুমি যি বীজ বোপণ কৰিছা, সি নমৰা পৰ্যন্ত নংগজে; ৩৭ আবু পাছত যি ডাল ওলাব, সেয়ে তুমি বোৱা নাই। গোম হওক, বা আন কোনো ধানেই হওক, তুমি গুটি মাথোন বোপণ কৰিছা; ৩৮ কিন্তু দৈশ্বৰে নিজ ইচ্ছাবে তাক গা দিয়ে, আবু প্ৰত্যেকে গুটিক নিজ নিজ গা দিয়ে। ৩৯ সকলো মঙ্গ একে বূপ মঙ্গহ নহয়; ৪০ সকলো মঙ্গ একে বূপ মঙ্গহ আছে। ৪১ স্বীয়ীয় শৰীৰ আছে, পাৰ্থিৰ শৰীৰোৱা আছে; কিন্তু স্বীয়ীয়ৰোৱাৰ কাস্তি এক প্ৰকাৰ আৰু পাৰ্থিৰোৱাৰ কাস্তি এক প্ৰকাৰ। ৪২ স্বীয়ীয় পৌৰৰ এক প্ৰকাৰ উজ্জল ভিজ্ব হয়। ৪৩ সেইদৰে মৃতোৰে পুনৰুৰ্থানো একে। যিহক বোৱা যায়, সেয়ে ক্ষয়ৰ পাত্ৰ; যিহক তোলা হয়, সেয়ে অক্ষয়তাৰ পাত্ৰ; ৪৪ যিহক বোৱা যায়, সেয়ে দৰ্বীলতাৰ পাত্ৰ; যিহক তোলা হয়, সেয়ে প্ৰভাৱৰ শক্তি; ৪৫ যিহক বোৱা যায়, সেয়ে স্বাভাৱিক পাত্ৰ; যিহক তোলা হয়, সেয়ে অতিকৃত দেহ আছে, তেনহেলে আত্মিক দেহে আছে। ৪৬ এইদৰে লিখাৰ আছে, "প্ৰথম মানুহ আদম জীৱনময় প্ৰাণী হ'ল; কিন্তু শ্ৰেষ্ঠৰ আদম জীৱনদায়ক আভা হ'ল।" ৪৭ তথাপি আত্মিক যি, সেয়ে প্ৰথম নহয়; কিন্তু স্বাভাৱিক যি সেয়েহে প্ৰথম, যি আত্মিক সেয়ে পাছত হ'ল। ৪৮ প্ৰথম মানুহ পৃথিবীৰ ধূলিৰ পৰা হোৱা, মৃণয়; কিন্তু হিতীয় মানুহ পূৰ্ণৰ পৰা অহা। ৪৯ সেই স্বীয়ীয়লোক সকল, সেই স্বীয়ীয় লোক ছীষ্টক দৰেৱে। ৫০ আবু আমি যেনেকৈ সেই মৃণয় জন যেনে আছিল, মৃণয়বোৱাৰে তেনে; আবু সেই স্বীয়ীয়লোক সকল, সেই স্বীয়ীয় লোক ছীষ্টক দৰেৱে। ৫১ চাওক, মই আপোনালোকক এটি নিয়ম্পত্ৰ-তত্ত্ব কঠে, আমি সকলোৱেই নিন্দিত নহ'ম; কিন্তু চক্ৰৰ পচাৰতে বূপান্বিত হ'ম। ৫২ এক মুহূৰ্ততে যেতিয়া শ্ৰেষ্ঠ তৃৰী বাজিৰ, তেতিয়া চক্ৰৰ পলকতে সেয়া ঘাটিবা তুলি যেতিয়া বাজিৰ, তেতিয়া মৃত লোক সকলক কঠে, মাস্ত আবু তেজ দৈশ্বৰৰ বাজ্যৰ অধিকাৰী হ'ব নোৱাৰে; আবু ক্ষয়শীল অক্ষয়তাৰ অধিকাৰী হ'ব নোৱাৰে। ৫৩ চাওক, মই আপোনালোকক এটি নিয়ম্পত্ৰ-তত্ত্ব কঠে, আমি সকলোৱেই নিন্দিত নহ'ম; কিন্তু চক্ৰৰ পচাৰতে বূপান্বিত হ'ম। ৫৪ এক মুহূৰ্ততে যেতিয়া শ্ৰেষ্ঠ তৃৰী বাজিৰ, তেতিয়া চক্ৰৰ পলকতে সেয়া ঘাটিবা তুলি যেতিয়া বাজিৰ, তেতিয়া এই ক্ষয়ৰ দেহাই অক্ষয়তাৰক আৰু এই মৃত্যুৰ দেহাই অমৰতাৰক পিঙ্গিৰ লাগিব। ৫৫ পাছত যেতিয়া এই ক্ষয়ৰ দেহাই অক্ষয়তাৰক আৰু এই মৃত্যুৰ দেহাই অমৰতাৰক পিঙ্গিৰ, তেতিয়া এই যি কথা লিখা আছে, বোলে- "জয়ৰ অৰ্থে মৃত্যুক গিলি খোৱা হ'ল, সেয়ে সিদ্ধ হ'ব" ৫৬ "হে মৃত্যু, তোমাৰ জয় ক'ত? হে মৃত্যু, তোমাৰ হ'ল ক'ত?" (Hadés g86) ৫৭ মৃত্যুৰ হুল পাপ আৰু পাপৰ শক্তি বিধান। ৫৮ কিন্তু দৈশ্বৰৰ ধন্যবাদ দিওঁ, তেওঁ আমাৰ প্ৰতি যীৰ্য্য ধীষ্ট দাবাই আমাক জয় দান কৰিব। ৫৯ এতকে, হে মোৰ প্ৰিয় ভাই আবু ভনী সকল আপোনালোকে সুষ্ঠিৰ আৰু দৃঢ় সংকল্প কৰক, দৈশ্বৰৰ কাৰ্যত সকলো সময়তে নিজকে সম্পূৰ্ণৰূপে সাপি দিয়কা আপোনালোকে জানে যে, দৈশ্বৰৰ বাবে কৰা পৰিশ্ৰম বৰ্য নহয়।

১৬ পৰিব্ৰজাৰ লোক সকলৰ কাৰণে দান তোলাৰ বিষয়ে হ'লে, মই গালাতীয়াৰ মণ্ডলী সমূহক যেনেকৈ আদেশ দিলোঁ, তেনকৈ আপোনালোকে কৰিব। ১ সংশ্লেষণৰ প্ৰথম দিনা আপোনালোকৰ উপাৰ্জনৰ পৰা প্ৰতিজনে নিজ নিজ আয় অনুসাৰে নিজৰ ঘৰৰ কোনোৰা বিশেষ স্থানত সাঁচি বাধিবা মই যেতিয়া আপোনালোকৰ ওচৰত উপগ্ৰহিত হ'ম, তেতিয়া যেন দান তোলা নহয়। ২ এই কাৰণে মই যেতিয়া উপগ্ৰহিত হ'ম, তেতিয়া আপোনালোকে যি সকলক যোগ্য বুলি বিবেন্না কৰে তেওঁলোকৰ হাতত সেই দান বিবৃচালমেলৈ দি পঠাবা আমি লিখি দিয়া

এখন পত্র তেওঁলোকে প্রমাণ স্বীকৃত করে যাবা। ৪ যদি আমি যোরাতে উচিত হয়, তেনেহলে তেওঁলোক অংশমার লগতে যাব। ৫ কিন্তু যেতিয়া আমি মাকিদিনয়া হৈ - যাত্রা করিম, তেতিয়া মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহিম। ৬ আপোনালোকৰ লগত কিজানি কিছুদিন থাকিম, হয়তো জাৰ-কালো আপোনালোকৰ লগত কটাম; পাছত মই যাবলগীয়া ঠাইলৈ যাবৰ বাবে আপোনালোকেই মোক যোৱাৰ ব্যবস্থা কৰি দিব পাৰিব। ৭ এতিয়া মই যাত্রা পথত আপোনালোকৰ সৈতে সাঙ্গাং কৰিবলৈ বিচৰা নাই; কাৰণ প্ৰভুৰ ইচ্ছা হলৈ, আপোনালোকৰ লগত কিছুদিন থাকিবলৈ মই আশা কৰি আছোঁ। ৮ তথাপি পঞ্চশ-দিনীয়া পৰিলৈকে মই ইফিচ্চত থাকিম; ৯ কিয়নো কাৰ্যসাধক এখন বহল দুৱাৰ মোৰ বাবে মুকলি হৈছে; আবু তাত বিৰোধী বহত আছে। ১০ এতিয়া যদি আপোনালোকৰ ওচৰত তীমথিয় উপস্থিত হয়, তেনেহলে তেওঁ যাতে আপোনালোকৰ তাত নিৰ্ভয়ে থাকে, কিয়নো তেওঁ মোৰ দৰেই প্ৰভুৰ কাৰ্য কৰে, কোনেও যেন তেওঁক হেয়েজোন নকৰো। ১১ কিন্তু তেওঁ বেন মোৰ ওচৰলৈ আছে, এই কাৰণে আপোনালোকে তেওঁক কুশলে আগবঢ়ায় থ'ব; কিয়নো তেওঁ ভাই সকলৰ সৈতে অহালৈ, মই বাট চাই আছোঁ। ১২ এতিয়া আপলো ভাইৰ প্ৰসংগত কওঁ, আমি তেওঁক দৃঢ়তাৰে সকলো প্ৰকাৰৰ ভাই সকলৰ সৈতে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবে, মই তেওঁক বহত মিনতি কৰিলোঁ; কিন্তু এতিয়া যালৈ তেওঁ ঠিৰাং কৰা নাই; তথাপি যেতিয়া সুযোগ পাব, তেতিয়া তেওঁ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাব। ১৩ আপোনালোক সজাগ হৈ থাকক; বিশ্বাসত সুস্থিৰ হোৱা, ডেকা সকলৰ দৰে শক্তিমন্ত হওক। ১৪ আপোনালোকৰ সকলো কৰ্ম প্ৰেমৰে কৰা হওক। ১৫ হে ভাই সকল মই আপোনালোকক এই মিনতি কৰিছোঁ, স্তিফানাৰ পৰিয়াল, যি আখায়া দেশৰ প্ৰথম ফলস্বৰূপ আবু তেওঁলোকে যে পৰিত লোকৰ পৰিচয়া কৰিবলৈ স্ব-ইচ্ছাৰে ভাৰ ল'লে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানে; ১৬ আপোনালোকে এনেকুৰা লোকৰ কাৰ্যত, সাহায্য আবু পৰিশ্ৰম কৰা সকলৰ বশীভৃত হওক। ১৭ আমি সকলো আনন্দিত হৈছোঁ, কাৰণ স্তিফান, ফৰ্ণুন্ত আবু আখায়িক ইয়ালৈ অহাত আপোনালোক নথকাত মোৰ যি অভাৱ আছিল, সেই অভাৱ তেওঁলোকে সম্পূৰ্ণ কৰিলে। ১৮ কাৰণ তেওঁলোকে আপোনালোকৰ নিচিনকৈ মোৰ আত্মা জুৰালে; এতকে আপোনালোকে এনে লোকক চিনি পাবলৈ ভুল নকৰিব। ১৯ এচিয়া দেশৰ মণ্ডলী সমূহে আপোনালোকৰ শুভেচ্ছা জনাইছো আকিলা, প্ৰিষ্ঠা আবু তেওঁলোকৰ ঘৰত গোট খোৱা মণ্ডলীয়ে আপোনালোকক প্ৰভৃত শুভেচ্ছা জনাইছো। ২০ সকলো ভাই, ভণী সকলৈ আপোনালোকক শুভেচ্ছা জনাইছো আপোনালোকেও পৰম্পৰে ইজনে সিজনক পৰিত চুমাৰে শুভেচ্ছা জনাব। ২১ মই, পৌলে, নিজ হাতেৰে এই শুভেচ্ছা বাণী লিখি পঠালোঁ। ২২ কোনোৱে যদি প্ৰত্বক প্ৰেম নকৰে, তেওঁ শাপগ্রাস্ত হওক। আমাৰ প্ৰত্ব আহক। ২৩ প্ৰত্ব যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোকৰ লগত থাকক। ২৪ খ্ৰীষ্ট যীচুত মোৰ প্ৰেম আপোনালোক সকলোৰে লগত থাকক। আমেন।

২ কৰিণ্থীয়া

এই কথার সাফী লৈছে। ২৪ আমি যে আপোনালোকের বিশ্বাসের ওপরত
প্রত্তু করিছে, এনে নহয়, কিন্তু আপোনালোকের আনন্দের সহকাৰী হৈছে,
কিয়নো আপোনালোকে বিশ্বাসত স্থিৰ হৈ আছে।

২ সেয়েহে কিছুমান দুখজনক পরিস্থিতির বাবে পুনরাই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ নায়াও বুলি মই নিজৰ বিষয়ত বিচেচনা কৰিলোঁ। ২ কিয়নো মই যদি আপোনালোকক বেজাৰ দিওঁ তেনহেলে যোক আনন্দিত কৰ্ণেঁতা কোন থাকিব? কেৱল মোৰ দ্বাৰাই বেজাৰ পোৱা সেই লোকেই থাকিব? ত আৰু এই সকলোৰ কথা লিখিলোঁ, যাতে যেতিয়া মই আহিম, তেতিয়া যি জনৰ ওচৰ পৰা আমি আনন্দ পোৱা উচিত, সেই জনৰ পৰা যেন দুখ পাবলগ্যান নহয়। কিয়নো আপোনালোকৰ বিষয়ে মোৰ দৃঢ় বিশ্বাস এই যে, আমাৰ আনন্দত আপোনালোক সকলোৰ আনন্দিত হব।। ৪ বছ কষ্ট, মনো-বেদনা, আৰু চৰুপামীৰে আপোনালোকলৈ লিখিলোঁ। মই আপোনালোকক দুখ দিবলৈ বিচৰা নাই, কিন্তু বুজাবলৈ বিচাৰিছোঁ যে, মই আপোনালোকক কিমান প্ৰেম কৰোঁ। ৫ কিন্তু কোনোৱে যদি দুখ দি থাকে, তেনহেলে তেওঁ অকল যোৰ দুখ দিলৈ এনে নহয়; মেছি বাঢ়াই নকলেও মই এটা কথা কওঁ যে, তেওঁ আপোনালোক সকলোকে দুখ দিলৈ। ৬ এনে মানুহলৈ অধিক ভাগ লোকে দিয়া শাস্তিয়েই যথেষ্ট। ৭ এতকেৰ তাতকৈ এনে মানুহক আপোনালোকে ক্ষমা কৰৰ আৰু সাজনা দিয়া উচিত। নহলে তেওঁ হয়তো অতিৰিক্ত মনৰ দ্বৰত হতাশ হৈ পৰিব। ৮ মই আপোনালোকক উৎসাহিত কৰিছোঁ, এনে ব্যক্তিক যে আপোনালোকে এতিয়াও প্ৰেম কৰে, ইয়াকে মুকলিভাৱে বুজিব দিয়কা। ৯ কিয়নো সকলো বিষয়ত আপোনালোক আজ্ঞাধীন হয় নে নহয়, তাৰ প্ৰামাণ পোৱাৰ আশয়েৰে লিখিলোঁ। ১০ যদি আপোনালোকে কোনো এজনৰ দেয়ে ক্ষমা কৰে, তেনহেলে ময়ো সেইদেৱে ক্ষমা কৰোঁ এই কাৰণে মই যদি কিবা ক্ষমা কৰিলোঁ, তেনহেলে যি ক্ষমা কৰিলোঁ, ছীষ্ঠিৰ সাক্ষাৎে আপোনালোকৰ কাৰণেই ইয়াক কৰিলোঁ; ১১ কিয়নো চয়তানে যেন আমাৰ ওপৰত ছল নাপায়া কাৰণ তাৰ পৰিকল্পনা আমি নজনা নহত। ১২ ছীষ্ঠিৰ শুভবৰ্ত্তী প্ৰচাৰ কৰিবৰ কাৰণে মই ত্ৰোৱা নগৰভৈলৈ আহোতে, যদিও প্ৰভুৰ দ্বাৰাই যোলৈ এখন দুৱাৰ মুকলি কৰা হৈছিল, ১৩ মোৰ ভাই ইতীতক তাতে লগ নোপোৱাত, মোৰ আভাত একো শাস্তি নাপালোঁ; সেয়েহে তেওঁলোকক এবি বিদায়ালৈ মাকিদিনিয়ালৈ আহিলোঁ। ১৪ কিন্তু সেই দীশ্বৰ ধন্য, যি জনাই আমাক সদায় ছীষ্ঠিত জয়যুক্ত হ'বলৈ পথ দেখুৱাই আৰু আমাৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ জ্ঞানৰূপ সুগন্ধ সকলোঁ ঠাইতেই প্ৰকাশ কৰে। ১৫ কিয়নো পৰিব্ৰান্বৰ পাত্ৰ আৰু বিনাশৰ পাত্ৰ সকলৰ মাজত আমি দীশ্বৰভৈলৈ ছীষ্ঠিৰ সুৰাণ স্বৰ্পু। ১৬ যি সকল হৈৰাই গৈছে, তেওঁলোকৰ ওচৰত আমি মৃহূৰ পৰা উৎপন্ন মৃত্যুজনক গদ্দ; কিন্তু যি সকলে পৰিবাগ পালে, তেওঁলোকৰ ওচৰত আমি জীৱনৰ পৰা উৎপন্ন জীৱনদায়ক গদ্দ। এনে কৰ্মৰ যোগ্য কোন আছে? ১৭ কিয়নো অধিক ভাগ মানুহৰ দৰে আমি দীশ্বৰৰ পৰা শিক্ষা পাই কেৱাৰ দৰে, আমি দীশ্বৰৰ সাক্ষাতে, ছীষ্ঠিত কথা কওঁ।

୩ ଆମି ନିଜର ପ୍ରସଂସା କରିବେଲେ ଆକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରିବେହଁ ନେ ? ନାହିଁବା
ଆପୋନାଲୋକଲୈ ବା ଆପୋନାଲୋକର ପରା ସୁଖାତିର ପତ୍ର ପାବଲୈ,
କୋଣେ କୋଣେ ଲୋକର ନିଚନାକେ ଆମାରୋ ପ୍ରୟୋଗଜମ ଆଛେ ନେ ? ୨
ଆମର ହଦୟତ ଲିଖା ଆବୁ ସକଳେ ମାନୁହେ ପଢ଼ି ଜନିବ ପରା ସୁଖାତିର
ପତ୍ର ଆପୋନାଲୋକେଇ ହେ ଆଛେ ୩ ଆପୋନାଲୋକ ଆମାର ଦ୍ୱାରାଇ ଝାଇସି
ପରା ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇବା ପତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗପେ ପ୍ରକାଶିତ ହଲ, ଦେଇ ଚିନ୍ତାହୀନେ ନହ୍ୟ,
କିନ୍ତୁ ଜୀବନମଧ୍ୟ ଦ୍ୱିଶ୍ଵର ଆଭାର ଦ୍ୱାରାଇହେ ଲିଖା; ଶିଳବ ଫଳିତେ ନହ୍ୟ,
କିନ୍ତୁ ମାଂସମୟ ହଦୟରୁପ ଫଳିତହେ ଲିଖା ହଲ । ୪ ଆବୁ ଦ୍ୱିଶ୍ଵର ପ୍ରତି ଏଯେ
ଦୃଢ଼ ପ୍ରତ୍ୟାମି ଝାଇସି ଦ୍ୱାରାଇ ପାଲୋଇ । ୫ ଆମି ନିଜ ନିଜେ ମୀମାଂସା
କରିବଲେ ନିଜ ଗୁଣେରେଇ ଯେ ଯୋଗ୍ୟ ହୁଁ, ଏଣେ ନହ୍ୟ; କିନ୍ତୁ ଆମାର ସେଇ
ଯୋଗ୍ୟତା ଦ୍ୱିଶ୍ଵର ପରାବେ ହ୍ୟା ୬ ତେବେଇ ଆମାକ ନୟନ ନିଯମର ପରିଚାରକ
ହବଲେ ଯୋଗ୍ୟ କରିଲେ ଦେଇ ଆଖବର ନହ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଆଜାବରେ; କିଯାନୋ
ଆଖବର ଲିଖିନ ସମୁହେ ବ୍ୟବ କରେ, କିନ୍ତୁ ଆଜାଇ ଜୀବନ ଦିଯେ । ୭ କିନ୍ତୁ ମୃତ୍ୟୁର
ଯ ପରିଚର୍ୟା ଶିଳିତ କଟା ଆଖବର ଲିଖନିରେ ପ୍ରମାଣିତ ହଲ, ଦେଇ ଏଣେ

প্রতাপযুক্ত হৈছিল যে, ইন্দ্রায়েল সন্তান সকলে মোচির মূখলৈ একেথেরে চাব নেৰাৰিলে, যদিও সেই প্রতাপ ক্রমায়ে কমি গৈছিল, ৪ তেনেহলে আত্মাৰ পৰিচৰ্যা তাতকেয়ো প্রতাপযুক্ত নহ'ব নে? ৯ কিয়নো দণ্ডজ্ঞেৰ পৰিচৰ্যা যদি প্রতাপযুক্ত হয়, তেনেহলে ধৰ্মীকৰ্তাৰ পৰিচৰ্যা তাতকেয়ো অধিক প্রতাপযুক্ত হয়! ১০ কাৰণ এনে অতিৰিক্ত প্রতাপৰ কাৰণে এই বিষয়ে সেই প্রতাপযুক্ত পৰিচৰ্যাৰ গৌৰৰ নাইকিয়া হল। ১১ কাৰণ লুণ্ঠ হৈ যোৱাটো যদি কাণ্ডিযুক্ত, তেনেহলে সদায় থকাটো তাতকে অধিক প্রতাপযুক্ত। ১২ আমাৰ এনে আশা থকাত, আমি অতি উদাৰ চিত্ৰেৰে কথা কঢ়, ১৩ আৰু ইন্দ্রায়েল সন্তান সকলে, সেই লুণ্ঠ হৈ যোৱাটোৰ শেষ যেন একেথেৰে চাবলৈ নাপায়, এই কাৰণে মোচিয়ে যেনেকৈ তেওঁৰ মুখত ওৰণি ল'লে, আমি তেনেকৈ নকৰোঁ। ১৪ কিন্তু তেওঁলোকৰ মন কঠিন কৰা হ'লা কিয়নো যেতিয়া পুৰণি বিধান পঢ়া হয়, তেতিয়া তেওঁলোকে আজিও সেই একে ওৰণি লয়। সেই ওৰণি যতিয়াও আতৰাই দিয়া হোৱা নাই, কাৰণ একমাৰ শ্রীষ্টৰ যোগেদিহে সেয়া সন্তু হল। ১৫ কিন্তু এতিয়লোকে মোচিৰ পৃষ্ঠক পঢ়েতে, তেওঁলোকৰ হৃদয়ত সদায় ওৰণি আছে। ১৬ কিন্তু যেতিয়া কোনো ব্যক্তি প্ৰভুলৈ স্থূৰে, তেতিয়া সেই ওৰণি আতৰাই দিয়া হয়। ১৭ প্ৰভুৱেই আত্মা; আৰু প্ৰভুৰ আত্মা য'ত, তাতেই স্বাধীনতা। ১৮ আৰু আমি সকলোৱে, ওৰণি নোলোৱা মুখ্যেৰে দৰ্ঘণত দেখাৰ দৰে প্ৰভুৰ গৌৰৰ চাওতে চাওতে, সেই গৌৰৰ পৰা গৌৰৰ পাই, আত্মাৰূপ প্ৰভুৰ দ্বাৰাই পৰিণত হোৱাৰ দৰে পৰিণত হৈ, সেই একে প্ৰতিমূৰ্তিৰ হ'ব লাগিছোঁ।

৪ এতকে আমি এই পৰিচৰ্যা পদ পোৱাত, আৰু একেদৰে দয়া লাভ

কৰাত, কেতিয়াও আমি নিৰুৎসাহ নহ'ও; ২ কিন্তু লাজুৰ গুণ্ঠুত কাৰ্য ত্যাগ কৰি, ধূৰ্তাচাৰী নহ'ে আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্যত ভাঁজ নিদি, সত্যতা প্ৰকাশ কৰি, ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিতে সকলো মানুহৰ বিবেকৰ আগত নিজকে যোগ্য-পাত্ৰ দেখুৱাইছোঁ। ৩ কিন্তু আমাৰ শুভাৰ্থা যদি ঢকা হয়, তেনেহলে বিবাশৰ পত্ৰ সকললৈহে ঢকা হয়; ৪ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি যি শ্রীষ্ট, তেওঁৰ গৌৰৰ প্ৰকাশক শুভাৰ্থাৰ দীনিষ্ঠ যেন প্ৰকাশিত নহয়, এই কাৰণে এই যুগৰ দেৱতাই সেই অবিশ্বাসী লোক সকলৰ জ্ঞান-চৰু অন্ধ কৰিবলৈ। (aiónios g165) ৫ কাৰণ আমি নিজক নহয়, কিন্তু যীচুৰ শ্রীষ্টক প্ৰতি আৰু যীচুৰ কাৰণে নিজক আপোনালোকৰ দাস বুলি প্ৰচাৰ কৰোঁ। ৬ যীচুৰ পৃষ্ঠৰ মুখত ঈশ্বৰৰ গৌৰৰ প্ৰকাশক জ্ঞানৰূপ দীনিষ্ঠ প্ৰকাশ কৰিবলৈ, যি ঈশ্বৰে ক'লে, “কিয়নো আকাৰৰ মাজৰ পৰা পোহৰ প্ৰকাশিত হ'ব”, সেই ঈশ্বৰে আমাৰ হৃদয়ত পোহৰ প্ৰকাশ কৰিবলৈ। ৭ শক্তিৰ বাহল্যতা যেন আমাৰ পৰা নহয় কিন্তু ঈশ্বৰৰ হয়, এই কাৰণে মাটিৰ পাত্ৰ যি আমি, আমাৰ জীৱনত সেই দীনীত্ৰিপূৰ্ণ ধন আছে; ৮ আমি সকলোতে ক্লেশ ভোগ কৰিও, ঠেকত পৰা নহ'ও; উদিষ্ট হৈয়ো, নিৰাশ নহ'ও; ৯ তাড়না পায়ো, অনাথ নহ'ও; পেলোৱা হৈয়ো, বিনষ্ট নহ'ও; ১০ আমি সদায় যীচুৰ মৃত্যু শৰীৰত লৈ ফুৰিছোঁ, যাতে যীচুৰ জীৱন আমাৰ শৰীৰত প্ৰকাশিত হয়। ১১ কিয়নো জীয়াই থকা যি আমি, আমাৰ মৰ্ত্য মাস্তত যীচুৰ জীৱন প্ৰকাশিত হ'বলৈ, আমি যীচুৰ কাৰণে সদায় মৃত্যুৰ হাতত সমৰ্পিত হৈছোঁ। ১২ এইদৰে মৃত্যুৰে আমাৰ জীৱনত, কিন্তু জীৱনে আপোনালোকত নিজ কাৰ্য সাধন কৰিবছে। ১৩ কিন্তু যেনেকৈ লিখা আছে, বোলে “মই বিশ্বাস কৰিবলৈ, এই হেতুক কথা ক'লেঁ”; তেনেকৈ আমি সেই একেই বিশ্বাসজনক আত্ম পোৱাত, বিশ্বাস কৰিবছোঁ, এই হেতুকে কথা কৈছোঁ। ১৪ কাৰণ যি জনে প্ৰতি যীচুৰ তুলিলে তেৱেই যে যীচুৰ লগত আমাকো তুলিব আৰু তেওঁলোকে সৈতে আমাকো উপস্থিতি কৰিব, সেই বিষয়ে আমি জানো। ১৫ কিয়নো এইবোৰে আপোনালোকৰ কাৰণেহে হৈছে, যাতে অনেক লোকে ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ অৰ্থে অনুভূত পায় ধনবাদত উপচি পৰ। ১৬ এই কাৰণে আমি নিৰুৎসাহ নহ'ও; যদিও আমাৰ বাহ্যিক পুৰুষ বিনষ্ট হৈ আছে, তথাপি আমাৰ আস্তৰিক পুৰুষ দিমে দিমে নতুন হৈ উঠিছে। ১৭ আমাৰ এই দুখ-কষ্ট কষ্টকৰ্তীয়া, এই কষ্টকৰ্তীয়া লঘু ক্লেশে আমাৰ জীৱনলৈ আনিবলয়ীয়া শ্ৰেষ্ঠ শাশ্বত মহিমায় যি অনন্তকলীয়া প্ৰভাৱ, তাৰ লগত আমাৰ দুখ-কষ্টকৰ্তী কোনো তুলনাই নহয়। (aiónios g166) ১৮ এই কাৰণে দৃশ্য বস্তুলৈ নাচাই,

অদৃশ্য বস্তুলৈ চাই থাকোহকা কাৰণ দৃশ্য বস্তু অলপদিনীয়া; কিন্তু অদৃশ্য বস্তু অনন্তকলীয়া। (aiónios g166)

৫ কিয়নো আমি জানো যে, যি তমুৰূপ পাৰ্থিৰ ঘৰত আমি আছোঁ, সেয়া যদি ভগ্ন হয়, তেনেহলে বিনাহাতে সজা ঈশ্বৰে থাকিবলৈ দিয়া এক অনন্তকলীয়া ঘৰ স্বৰ্গত আছে। (aiónios g166) ২ কাৰণ আমি ইয়াৰ ভিতৰত কেঁকাই থাকি, স্বৰ্গৰ পৰা হোৱা আমাৰ সেই ঘৰৰূপ বস্ত্ৰেৰে ঢকা হ'বলৈ অতিশ্যাহ হাবিয়াহ কৰিছোঁ। ৩ বাস্তৱিকতে তাৰে ঢকা হ'লে, আমি উলঙ্ঘ হৈ নম্পৰিম। ৪ আমি যে কেঁকাই আছোঁ, এই তমুৰ থাকি, ভাৰাহস্থহেৰে কেঁকাই আছোঁ; কাৰণ আমি বিবৰ্ত হ'বলৈ ইচ্ছা নকৰোঁ; কিন্তু জীৱনৰ দ্বাৰাই যেন মৰ্ত্তক শিল পেলোৱা হয়, এই কাৰণে বস্ত্ৰেৰে ঢকা হ'বলৈ ইচ্ছা কৰোঁ। ৫ ইয়াৰ বাবে যি জনে আমাক প্ৰস্তুত কৰিবলৈ, তেওঁ ঈশ্বৰ; আৰু তেৱেই আমাক বইনাস্বৰূপে পৰিব্রত আত্মা দিলো। ৬ এতকে সদায় দৃঢ় বিশ্বাসী হোৱা কাৰণে জীৱিব যে, এই শৰীৰত নিবাস কৰালৈকে প্ৰভুৰ পৰা দূৰত প্ৰবাস কৰিছোঁ; ৭ কিয়নো আমি দেখাৰ দ্বাৰাই চলা নাই, বিশ্বাসৰ দ্বাৰাইহে চলিছোঁ; ৮) এতকে আমি সহিয়াল হৈছোৱেই; শৰীৰত পৰা দূৰত প্ৰবাস আৰু প্ৰভুৰ লগত নিবাস কৰাই ভাল দেখিছোঁ। ৯ এই হেতুকে নিবাস কৰোঁ বাপৰাস কৰোঁ, তেওঁৰ প্ৰিয়পাত্ৰ হৈলৈহে আমি যথ' কৰি আছোঁ। ১০ কিয়নো প্ৰতিজনে কৰা কৰ্ম ভাল হওক বাপৰা হওক, শৰীৰত দ্বাৰাই কৰা কৰ্মৰ ফল পাবলৈ, আমি সকলোৱে শ্রীষ্টৰ বিচাৰৰ আসনৰ আগত প্ৰকাশিত হ'ব লাগিব। ১১ এই কাৰণে প্ৰভুৰ ভয় কি, ইয়াক জানিবলৈ পোৱাত আমি লোক সকলক প্ৰতি কৰিছোঁ; কিন্তু ঈশ্বৰৰ আগত আমি প্ৰকাশিত হৈ আছোঁ আৰু মই আশা কৰোঁ যে, আপোনালোকৰ বিবেকতো আমি প্ৰকাশিত হৈ আছোঁ। ১২ আপোনালোকলৈ আমি আকো আমাৰ প্ৰশংসা আগবঢ়িইছোঁ, এনে নহয়, কিন্তু যি সকলে হৃদয়ৰ কথাত নহয়, মৌখিক কথাত গৌৰৰ কৰে, তেওঁলোকৰ আগত আপোনালোকে আমাৰ আৰ্থে গৌৰৰ কৰিব উলঙ্ঘ দিবলৈহে আপোনালোকক উপায় দিছোঁ। ১৩ কিয়নো আমি যদি হততুন্দি হৈছোঁ, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ কাৰণেহে হৈছোঁ। ১৪ কাৰণ শ্রীষ্টৰ প্ৰেমে আমাক সীমাবদ্ধ কৰি বাধিছে; কিয়নো আমি নিশ্চয় কৰিবলৈ যে, সকলোৱে কাৰণে এজন মৰিল, এতকে সকলোৱে মৰিল। ১৫ আৰু শ্রীষ্ট সকলোৱে বাবে মৰিল, এই আশয়েৰে জীৱন পোৱা সকলে যেন নিজক কাৰণে জীয়াই নাথাকি, তেওঁলোকৰ অৰ্থে মৃত্যুভোগ কৰা আৰু পুনৰুত্থিত হোৱা জনৰ বাবেহে যেন জীয়াই থাকে। ১৬ এই কাৰণে পৰা কোনো এজনকে আমি মাংস অনুসাৰে নাজানিম; একেদৰে শ্রীষ্টক আগেয়ে মাংস অনুসুৰে জীৱিলো, এতিয়াৰ পৰা নাজানিম। ১৭ এতকে কোনো যদি শ্রীষ্টত আছে, তেনেহলে তেওঁ নতুন সৃষ্টি। পুৰণিবোৰ লুণ্ঠ হ'ল; চাওক, নতুন হ'ল। ১৮ কিন্তু যি ঈশ্বৰে শ্রীষ্টৰ দ্বাৰাই তেওঁৰে সৈতে আমাক মিলন কৰালৈ আৰু সেই মিলনৰ পৰিচৰ্যা পদ আমাক দিলো; সেই ঈশ্বৰৰ পৰাই এই সকলো হয়। ১৯ সেই মিলনৰ কথা এই, ঈশ্বৰে শ্রীষ্ট জৰুৰি সৈতে আমাক মিলন কৰিলৈ, তেওঁলোকৰ পাপময় বাধাবোৰ গণনা নকৰিলৈ; আৰু সেই মিলনৰ বাৰ্তা আমাৰ গতাই দিলো। ২০ এতকে ঈশ্বৰে আমাক বাজডুত পাতি, আমাৰ দ্বাৰাই মিলতি কৰোঁৰাব দৰে আমি শ্রীষ্টক আগেয়ে মাংস অনুসুৰে জীৱিলো, এতিয়াৰ পৰা নাজানিম। ২১ এতকে কোনো যদি শ্রীষ্টত আছে, তেনেহলে তেওঁ নতুন সৃষ্টি। “আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ পৰ্বত আৰু সুৰ হ'বলৈ, পাপ নকৰা জনকে পাপী কৰি, তেওঁকে আমাৰ পাপৰ বাবে ক্ৰুচত বলি বৰুপে উৎসং কৰিবলৈ।

৬ আৰু সেয়ে, আমি শ্রীষ্টৰ সহকাৰী হৈ, এই মিলতিৰ কৰিছোঁ যে, আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ অনুগ্রহ ব্যৰ্থবূপে গ্ৰহণ কৰা নহ'ব। ২ কিয়নো তেওঁ কৈছে, “মই গ্ৰাহ্য-কালত তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলো; আৰু পৰিআগৰ দিনা তোমাৰ উপকাৰ কৰিলোঁ।” চাওক, এতিয়া পৰমগ্ৰাহ্য কাল; এতিয়াই পৰিআগৰ দিন। ৩ সেই পৰিচৰ্যা পদ যেন কলাঙ্কিত নহয়, এই কাৰণে আমি কোনো কথাত বিবিধ নজলাও। ৪ বৰং, আমি নিজক ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক হিচাপে, আমাৰ এই সকলো কৰ্ম দ্বাৰাই যোগ্য-পাত্ৰ দেখুৱাই নহয়। ৫ কোৰ, বন্দীশালত থকা, ছৰামুৰা,

পরিশ্রম, পৰ দিয়া, লোন, ৬ শুদ্ধতা, জ্ঞান, চিৰসহিষ্ণুতা, মৰম, পৰিত্র আত্মাত, অকপট প্ৰেম আৰ্থাত মেহ; ৭ সত্যৰ বাক্যত, ঈশ্বৰৰ শক্তিত, সেৱা আৰু বাঁওফালে ধাৰ্মিকতাৰ অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰৰ সৈতে, মোহ্য-পাত্ৰ দেখুৱাইছোঁ। ৮ আমি মৰ্যদা আৰু অমৰ্য্যদা, কু-যশ আৰু সূ-মশ, প্ৰথংকৰ নিচিনা, কিন্তু সত্যবাদী; ৯ অবিদিতৰ নিচিনা, কিন্তু সুবিদিত; মৰো মৰো হোৱাৰ নিচিনা, কিন্তু চাওক জীয়াই আছোঁ; শাস্তি পোৱাৰ নিচিনা, কিন্তু হত হোৱা নাই। ১০ শোক কৰাৰ নিচিনা, কিন্তু সদায় আনন্দিত; দৰিদ্ৰৰ নিচিনা, কিন্তু অনেকক ধনৱস্তু কৰোঁতা; একো নথকাৰ নিচিনা, কিন্তু আমাৰ সকলো আছে। ১১ কৰিষ্যায়া সকল, আমি আপোনালোকৰ বাবে, আমাৰ সকলো সত্যতাৰ বিষয়ে ক'লো আৰু আমাৰ হৃদয়ো বহল। ১২ আপোনালোকৰ হৃদয় আমাৰ জীৱনত সন্ধৃচ্ছিত হোৱা নাই, কিন্তু নিজ নিজ অস্তৰতেহে সন্ধৃচ্ছিত হৈ আছে। ১৩ কিন্তু একে প্ৰকাৰৰ প্ৰতিদান কৰিবলৈ, সান্তুন্ত থকা সকলক কোৱাৰ দৰে কৈছোঁ, আপোনালোকৰ হৃদয় বহলভাৱে মুকলি কৰক। ১৪ অবিশ্বাসী সকলৰ সৈতে আপোনালোক অসমানভাৱে সংযুক্ত নহয়, কিয়নো ধাৰ্মিকতা আৰু অধৰ্মৰ মাজত পৰম্পৰৰ কি সম্পৰ্ক? আৰাবো সৈতে পোৱৰ বা কি সহভাগিতা? ১৫ বেলিয়ালে সৈতে ঝীষ্টিৰ কি মিলন?

অবিশ্বাসী জনৰ লগত বিশ্বাস কৰা জনৰ কি সম্পৰ্ক? ১৬ আৰু মূৰ্তিবোৰৰ সৈতে ঈশ্বৰৰ মদিবৰ কি বিধান আছে? কিয়নো আমি জীৱনময় ঈশ্বৰৰ মদিব; এই বিষয়ে ঈশ্বৰে কৈছে, বোলে, "মই তেওঁলোকৰ মাজত বসতি কৰি থাকিম আৰু আহা-যোৱা কৰিম; মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম আৰু তেওঁলোক মোৰ লোক হ'ব।" ১৭ এতেকে, প্ৰভুৰে কৈছে, "তোমালোকে সিহঁতৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহা আৰু পৃথক হোৱা, আৰু কোনো অশুচি বস্তুক নুচোৱা, তাতে মই তোমালোকৰ গ্ৰহণ কৰিম, ১৮ আৰু তোমালোকৰ পিতৃ হ'ম আৰু তোমালোকো মোৰ পো-জী হ'বা, ইয়াক সৰ্বশক্তিমান প্ৰভুৰে কৈছে।

৭ এই হেতুকে, রে প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, এইবোৰ প্ৰতিজ্ঞ পোৱাত, আহক, আমি শৰীৰ আৰু আত্মাৰ সকলো অশুচিতাৰ পৰা নিজকে শুচি কৰি, ঈশ্বৰৰ ভয়ত পৰিত্রাতা সিদ্ধ কৰোঁহক। ২ আপোনালোকৰ হৃদয়ত আমাক ঠাই দিয়ক! আমি কাৰো অন্যায় কৰা নাই, কাৰো অনিষ্ট কৰা নাই, কাকো ঠগোৱাৰ নাই। ৩ মই আপোনালোকৰ দোষ ধৰিবলৈ এই কথা কৈছোঁ, এনে নহয়; কিয়নো আমাৰে সৈতে মৰিবলৈ আৰু জীয়াই থাকিবলৈকো আপোনালোক আমাৰ হৃদয়ত আছে বুলি আগেয়ে কৈছিলোঁ। ৪ আপোনালোকলৈ মোৰ আত্মিশ্বাস অধিক, আপোনালোক অৰ্থে মোৰ শুঘ্যাও অধিক; এইদৰে আমাৰ সকলো ক্লেশত, মই সান্তুন্তৰে পূৰ্ণ হৈ আছোঁ আৰু আনন্দত একেৰোৱা উপচি পৰিবেঁ। ৫ কিয়নো যেতিয়া আমি মাকিদিনিয়া দেশলৈ আহিলোঁ, আমাৰ শাৰীৰিক একো জিৰণি নাছিল, বৰং সকলোতে অশান্তিহে পাইছিলোঁ; বাহিৰত বিৰোধ আৰু অন্তৰত ভয় আছিল। ৬ কিন্তু নম্ব সকলৰ সান্তুন্দতা ঈশ্বৰে তীব্ৰ আগমণৰ দ্বাৰাই আমাক সান্তুন্ন দিলে; ৭ কেৱল তেওঁৰ আগমণৰ দ্বাৰায়েই নহয়, কিন্তু আপোনালোকৰ হাবিয়াহ, শোক আৰু আমাৰ কাৰণে আপোনালোকৰ উৎসাহৰ কথা কওঁতে, আপোনালোকৰ কথাত তেওঁ পোৱা শান্তুন্দৰেও আমাক এনে সান্তুন্ন দিলে যে, তাৰেই মই অধিক আনন্দ পালোঁ। ৮ কিয়নো মোৰ সেই পত্ৰৰ দ্বাৰাই আপোনালোক দুঃখিত হ'লো মই বেজাৰ নকৰোঁ। আগেয়ে যদি তেওঁৰে বেজাৰ কৰিছিলোঁ, এতিয়া দেখিলোঁ যে মোৰ প্ৰত্যখনে আপোনালোকক দুঃখিত কৰিলে, কিন্তু সেই পত্ৰী মাথেন অলপ সময়হে আপোনালোকৰ দুখ জন্মাইছিল, ৯ এতিয়া আনন্দ কৈছোঁ; কিয়নো আপোনালোক দুঃখিত হোৱাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু দুঃখিত হোৱাৰ দ্বাৰাই যে আপোনালোকৰ মন পৰিবৰ্তিত হ'ল, সেই কাৰণেহোঁ আমাৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ একো হানি নহয়, সেই বাবে আপোনালোক ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে দুঃখিত হৈছিল, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জনিছিলোঁ। ১০ কাৰণ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে হোৱা মনোদুখে, অনুতঙ্গ নোহোৱাকৈয়ে পৰিত্রাণলৈ মন-পালন কৰায়; কিন্তু সাংসাৰিক মনোদুখে অপৰিৰতনীয়া মহুয় সাধন কৰে। ১১ কিয়নো, ঈশ্বৰৰ মহৎ ইচ্ছাৰ দৰে হোৱা সেই মনোদুখেই আপোনালোকৰ অন্তৰত কেনে যত্ন, কেনে দুৰ্বল খণ্ডন, কেনে

বিৰক্তি, কেনে ভয়, কেনে হাবিয়াহ, কেনে উৎসাহ, কেনে প্ৰতিকাৰ সাধন কৰিলো! সেইবোৰ কথাত আপোনালোকে সকলো প্ৰকাৰে নিজকে নিৰ্দেশী বুলি প্ৰমাণ কৰিলো। ১২ যদি ওঁৰা মই আপোনালোকলৈ লিখিছিলো, তথাপি অন্যায় কৰা জনৰ কাৰণে বা অপকাৰ শোৱাৰ জনৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু আমাৰ অৰ্থে আপোনালোকৰ যি যত্ন, সেয়ে ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত আপোনালোকৰ বাবে যেন প্ৰকাৰিত হয়, এই কাৰণেহোঁ লিখিছিলো। ১৩ এতেকে আমি সান্তুন্ন পালোঁ। আৰু আমাৰ সেই সান্তুন্নৰ ওপৰিও তীতৰ আনন্দত আমি আৰু অধিক আনন্দ পালোঁ; কাৰণ আপোনালোক সকলোৰে দ্বাৰাই হৈল। ১৪ যদিও মই তেওঁৰে আগত আপোনালোকৰ অৰ্থে গৌৰিৰ কৰিলো, তথাপি মোক লাজত পেলোৱা হোৱা নাই, কিন্তু যেনেকৈ আমি আপোনালোকৰ আগত সকলো কথা সঁচালি কৰলো, তেনেকৈ তীতৰ আগত কৰা আমাৰ সেই গৌৰিৰ সঁচাহে হ'ল। ১৫ আৰু আপোনালোকে তেওঁৰ আজগাধীন হৈ, ভয় আৰু কম্পনেৰে যে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিছিল, সেই কথা তেওঁ সৌৰৰণ কৰোঁতে, আপোনালোকলৈ তেওঁৰে নেই অতি অধিক হ'ল। ১৬ সকলো বিষয়তে মই যে আপোনালোকত ভাৰসা কৰিছোঁ।

৮ হে প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, মাকিদিনিয়া দেশৰ মণ্ডলী সমৃহক দিয়া ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ বিষয়ে মই আপোনালোকক জনায়ে যে, ২ ক্লেশপূৰ্ণ মহা-পৰীক্ষাতো তেওঁলোকৰ আনন্দ অধিক হ'ল আৰু তেওঁলোকৰ অতি দৰিদ্ৰতা দানালীতাৰূপ ধৰণত উপচি পৰিল। ৩ কিয়নো মই সাক্ষ্য দিছোঁ যে, তেওঁলোকে নিজ শক্তি অনুসূৰিৰ উপৰি, সাধাৰ অতিৰিক্ত পৰিমাণে দিলে, আৰু ৪ নিজ ইচ্ছাবে অনেকে মিলিত কৰি, প্ৰিত লোক সকলৰ সহতাগতত পৰিবৰ্যা কাৰ্যৰ সহভগী হৰলৈ আমাৰ আগত যাচনা কৰিলে, ৫ আৰু কেৱল আমি আশা কৰা অনুযায়ী নহয়, কিন্তু প্ৰথমে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে, শেষত ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে আমাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকে দান কৰিলে। ৬ সেই বাবে আমি তীতক উৎসাহিত কৰিলো, কিয়নো যেনেকৈ তেওঁ আগেয়ে আপোনালোকৰ লগত কাৰ্য আৰন্দ কৰিছিল, তেনেদেৰই আপোনালোকৰ সেই অনুগ্ৰহতো যেন পৰিপূৰ্ণ কৰে। ৭ কিন্তু আপোনালোকে, বিশ্বাস, বাক্য, জ্ঞান, সকলোৰিধ যত্ন আৰু প্ৰেম, এই সকলোতে যেনেকৈ আমাৰ বাবে উপচি পৰিবেঁ, তেনেকৈ সেই অনুগ্ৰহতো উপচি পৰিবলৈ চঢ়ো কৰক। ৮ এই কথা আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে কোৱা নাই, কিন্তু আন ব্যক্তিৰ যত্নৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ প্ৰেমৰ সত্যতা বিবেচনা কৰিবে কৈছোঁ। ৯ কিয়নো আপোনালোকে প্ৰভু চীৰু ঝীৰু ঝীৰু অনুগ্ৰহ জনানো তেওঁ ধনী আছিল যদিও, তেওঁৰ দৰিদ্ৰতাৰ দ্বাৰাই আপোনালোক যেন ধনী হয়, তাৰ বাবে তেওঁ দৰিদ্ৰ হ'ল। ১০ এই বিষয়টো আপোনালোকৰ পক্ষে উপযুক্ত, সেই কাৰণে মই পৰামৰ্শহে দিছোঁ; কিয়নো আপোনালোকে এবছৰ আগেয়ে কোনো কাৰ্য কৰিবলৈ বিচাৰিছিল, কেৱল সেয়াই নহয়, কিন্তু নিজ ইচ্ছাৰে কৰিবলৈ প্ৰস্তুতো আছিল। ১১ এতিয়া সেই কাৰ্য সিদ্ধ কৰক। যেনেকৈ ইচ্ছা আৰু প্ৰস্তুতা আছিল, তেনেকৈ শক্তি অনুসূৰি সেই কাৰ্য সিদ্ধ কৰক। ১২ কিয়নো কাৰ্য কৰিবলৈ প্ৰস্তুততা থাকিলে, শক্তি নথকাৰ দৰে নহয়, কিন্তু শক্তি থকাৰ দৰে কৰিলেহোঁ গ্ৰহণ হৈ আছে। ১৩ কিয়নো আন লোক সকলে কাৰ্য নকৰি জিৰণি ল'ব আৰু আপোনালোকে কাৰ্যৰ দায়িত্ব ল'ব, এনে নহয়; কিন্তু সকলোৰে ন্যায় হওক। ১৪ এই বৰ্তমান সময়ত আপোনালোকৰ প্ৰাচুৰ্যত ইচ্ছাৰ তেওঁলোকৰ অভাৱৰ পূৰ্ণ কৰিবা এইদৰে তেওঁলোকৰ প্ৰাচুৰ্যতায়ো আপোনালোকৰ অভাৱৰ পূৰ্ণ কৰিবা আৰু ইয়াতে সকলোৰে বাবে সমতা স্থাপন হয়; ১৫ যি দৰে লিখাৰ আছে, "যি জনে অধিক গোটাইছিল, তেওঁৰ একো নাথকিলি; কিন্তু যি জনে অলপ গোটাইছিল, তেওঁৰ অভাৱ নহ'ল।" ১৬ কিন্তু যি ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ অৰ্থে তীব্ৰ হৃদয়ত সেই একে উৎসাহ জন্মাইছে, তেওঁ ধন্য। ১৭ কিয়নো তেওঁ আমাৰ উদগণি গ্ৰহণ কৰিলে কিন্তু তাতকৈয়ো নিজে উৎসাহী হৈ, নিজ ইচ্ছাৰে আপোনালোকৰ ওচৰলে গ'ল। ১৮ তাতে তীব্ৰ সৈতে আমাৰ এজন ভাই, যি জনে শুভবাৰ্তা যোৱাৰ কাৰণ বিষয়ত সকলো মণ্ডলীৰ মাজত প্ৰশংসন লাভ কৰিছে; সেই জন ভাইক আমি তেওঁৰ লগত পঠাই দিলোঁ। ১৯ তেওঁ কেৱল মৰ্যদা পোৱা ব্যক্তিয়ে নহয়, কিন্তু প্ৰভুৰ গৌৰিৰ আৰু আমাৰ প্ৰস্তুততাৰ অৰ্থে, আমাৰ যোগেন্দি সাধিত হ'ব

ଲଗା ପ୍ରତ୍ଯେ ଅନୁଗ୍ରହ କାର୍ଯ୍ୟ ଆମାର ସହ୍ୟତୀ ହାବୈଲେ ମଞ୍ଗୁଣୀ ସକଳର ଦ୍ୱାରାଇ ପରିଚାରକରୁଣେ ମନୋନୀତ ହୋଇବା । 20 ଆବୁ ଆମାର ଦ୍ୱାରାଇ ସାଧିତ ହବ ଲଗା ଏହି ମହା-ଦନର ବିଷୟେ କୋଣେ ଓ ଯେଣ ଆମାର ବଦଳାମ ନକରେ, ତାର ବାବେ ଆମି ସର୍ତ୍ତକ ହେଛୋ; 21 କିମ୍ବାନେ କେବଳ ପ୍ରତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ନହୁଁ କିନ୍ତୁ ମାନୁହୁଁ ଆଗତୋ ଯି ଯି ଉଚ୍ଚିତ, ସେଇଟାହେ ଆମି ଚିନ୍ତା କରିଛୋ । 22 ଆବୁ ତେଓର ସେତେ ଆନ ଏଜନ ଭାଇକ ଆମି ପାଠିଯାଲୋ । ତେ ଓହି ଆମି ଅନେକବାର ଅମେକ ବିଷୟତ ପୌରୀକୀ କରି ଏହିବୋର କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସାହୀ ପାଲୋ ଆବୁ ଆପୋନାଲୋକର ପ୍ରତି ଥକା ତେଓର ଦୂର ବିଶ୍ୱାସର କାରଣେ ଏହିବାର ଅଧିକ ଆଗ୍ରହୀ ଦେଖିଲୋ । 23 ତୀତର ବିଷୟେ ହଲେ, ତେ ଓହ ମୋର ସହଭାଗୀ ଆବୁ ଆପୋନାଲୋକର ପ୍ରତି ମୋର ପାଞ୍ଚିନ କର୍ମ ସହକାରୀ ଆମାର ଭାଇ ଦୁଜନର ବିଷୟେ ହଲେ, ତେ ଓଳୋକ ମଞ୍ଗୁଣୀ ସମ୍ଭୁବ ଦୂର ଆବୁ ଔତ୍ତିବେଳେ ଗୌରିର ସ୍ଵରୂପ । 24 ଏତେକେ ଆପୋନାଲୋକର ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ କରକ ଆବୁ ଆନ ମଞ୍ଗୁଣୀବେଳେ ମାଜତ ଆପୋନାଲୋକର ବିଷୟେ ଯି ଗୌରି କରିଛିଲୋ, ମେୟା ପ୍ରକାଶ କରକ ।

১ কিয়নো পবিত্র লোক সকলৰ পৰিচয়া কৰা কাৰ্যৰ বিষয়ে মই
আপোনালোকলৈ লিখাৰ প্ৰয়োজন নাই। ২ মই আপোনালোকৰ
কামনা জানো, যাৰ বিষয়ে মই মার্কিনিয়া সকলৰ আগত আপোনালোকৰ
পক্ষে গৌৰৰ কৰিছিলোঁ। মই তেওঁতে সকলক কৈছিলোঁ যে, এবছৰৰ
অগৰ পৰাই আখ্যাৰা প্ৰস্তুত হৈ আছিল; আৰু আপোনালোকৰ সেই আগহে
অধিক ভাগ মানুহক প্ৰতাৰত পেলালোঁ। ৩ এতিয়া মই আপোনালোকৰ
ওচৰলৈ ভাই সকলক পঠালোঁ, যাতে আপোনালোকৰ পক্ষে আমাৰ সেই
গৌৱৰ যেন ব্যৰ্থ নহয় আৰু মই যেনেকৈ কৈছিলোঁ, আপোনালোকে
তেনেকৈ যেন প্ৰস্তুত হৈ থাকোঁ। ৪ নহলে মার্কিনিয়াৰ পৰা মোৰ লগত
অহা কোনো মানুহে যদি আপোনালোকক অপ্ৰস্তুত পায়, তেনহে আমি
আপোনালোকৰ প্ৰতি সেই দৃঢ় আশা বৰ্খাত, আমি লাজত পৰিম - মই
আপোনালোকৰ বিষয়ে এমে একো কথা নক'ত, কাৰণ আপোনালোকৰ
বিশ্বাস ওপৰত মই নিশ্চিত হৈ আছোঁ। ৫ সেই কাৰণে মই ভাই কেইজৰনক
উৎসাহিত কৰিবলৈ প্ৰয়োজন দেখি, আপোনালোকৰ ওচৰত পঠিয়াম বুলি
ভাৰিলোঁ; আপোনালোকে যি পূৰ্বৰে পৰা প্ৰতিজ্ঞা কৰা সেই আশীৰ্বাদ
হৰ্ষণ দান, সেই বিষয়ে তেওঁতে সকলে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আছি যেন
আয়োজন কৰোঁ এই বিনামূলীয়া আশীৰ্বাদ দানৰ দৰে যেন যুগ্মত থাকে,
কিন্তু আপোনালোকে বাধাত পৰি দান কৰিবলৈ, এমে যেন নহয়। ৬ কিন্তু
সেই বিষয়ে সাৰ কথা এই- যি জনে অলপকৈ বয়, তেওঁ অলপকৈ চপাব;
আৰু যি জনে অধিককৈ বয়, তেওঁ অধিককৈ চপাব। ৭ প্ৰতিজ্ঞণে নিজৰ
হৃদয়ত যেনেকৈ ঠাৰৰ কৰিবলৈ, তেনেকৈ দিয়াকা মনোনুখোৰে যেন নহয় বা
আৱশ্যকতাৰে ও যেন নিদিয়ে- কিয়নো হৰ্ষিত মনেৰে দিয়া জনক দৰ্শনৰ
প্ৰেম কৰে। ৮ দৰ্শনৰে আপোনালোকৰ সকলো বিষয়তে অনুগ্ৰহত বৃক্ষ
কাৰিব পাৰে আৰু সকলো সময়তে আপোনালোকৰ সকলো জোৱা ওকৈ
থকাত, আপোনালোক সকলো সংকৰ্মত যেন উপচি পৰিৰ পাৰোঁ। ৯ এই
বিষয়ে যি দৰে লিখোঁ আছে, “তেওঁ নিজ ধন-সম্পত্তি দৰিদ্ৰ সকলক
বিলাই দি, দান কৰিবলৈ; তেওঁৰ ধাৰ্মিকতা চিৰকাললৈকে থাকে” (aiōn
g165)। ১০ যি জনে কঠীয়া সিদ্ধোতাজনক সিটিবলৈ কঠীয়া আৰু ভোজনৰ
কাৰণে আহাৰ যোগাই, তেরেই আপোনালোকৰ কঠীয়া যোগাই বাহুল্য
কৰিব আৰু আপোনালোকৰ ধাৰ্মিকতাৰ ফল বৃক্ষি কৰিব; ১১ এইদৰে
আপোনালোক সকলো দানশীলতাৰ অৰ্থে সকলো বিষয়তে ধনৰস্ত হৰ,
আৰু সেই দানশীলতাই আমাৰ দ্বাৰাই দীৰ্ঘবলৈ ধন্যবাদ সাধন কৰাব। ১২
কিয়নো এই দান দি পৰিচয়া কৰা কাৰ্যত পবিত্ৰ লোকৰ অভাৰ পূৰ কৰিছে,
অকল এয়ে নহয়, কিন্তু দৰ্শনৰ অনেক ধন্যবাদত দীৰ্ঘবলৈ উদ্দেশ্যে উপচি
পৰিছে। ১৩ আপোনালোকৰ এই পৰিচয়া কৰা কাৰ্যত পৰীক্ষাৰ দ্বাৰাই
নিয়ুক্ত কৰা হ'ল; আপোনালোকে দীৰ্ঘকৰ মহিমান্বিত কৰিবছে, কিয়নো
আপোনালোকে ঝীষ্টৰ শুভৰাতৰ বিষয়ে স্থাকাৰ কৰি বশৰংতী হোৱা কাৰণে
আৰু তেওঁতে সকললৈ আৰু আন লোকলৈ আপোনালোকে ভালেমান
দান কৰিবলৈ। ১৪ তেওঁলোকে আপোনালোকলৈ অতিশয় হাবিয়াহ কৰি
আছে আৰু আপোনালোকৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনাত আছে, কিয়নো দৰ্শনৰ সেই
মহৎ অনুগ্ৰহত আপোনালোকৰ ওপৰত আছে। ১৫ দৰ্শনৰ বৰ্ণনাতীত দানৰ
কাৰণে তেওঁৰ ধনবাদ হওক।

১০ মই, যি পৌল, নিজে ত্রীষ্ঠার মন্দু আৰু কোমল স্বাভাৱে
আপোনালোকক মিনতি কৰিছোঁ - মই আপোনালোকৰ সাক্ষাৎ
নিষ্ঠা কিন্তু আসাক্ষাৎতে আপোনালোকৰ প্ৰতি সাহিত্যাঙ্গ। ২ মই আপোনালোকক
মিনতি কৰিছোঁ যে, যেতিয়া মই আপোনালোকৰ সৈতে থাকো তেতিয়া
যেন মই আত্মবিশ্বাসৰ সাহসেৰে সহানী নহও; কিন্তু যেতিয়া আমাক যি
সকলে মাংস অনুসাৰে চোৱা বুলি জ্ঞান কৰিব, তেতিয়া সেই সকলৰ বিৰুদ্ধে
মই যেনে আৱশ্যকতা জ্ঞান কৰিছোঁ, উপস্থিতি কালত তেনে সাহসেৰে
মই সহায়ল হয়। ৩ কিয়নো আমি মাংসত থাকিলেও, মাংস অনুসাৰে
যুদ্ধ নকৰোঁ; ৪ কিয়নো আমাৰ যুদ্ধ অন্ত-স্তৰে কৰা মাংশিক যুদ্ধ নহয়
কিন্তু স্বৰ্ণীয় শক্তিৰ দ্বাৰাই দুৰ্গণ বিনাশ কৰাৰ যোগ্য, - ইয়াতে কোনো
ভুল ধাৰণা নাথাকক। ৫ আমি মনৰ তক-বিতক আৰু ঐশ্বৰীক জ্ঞানৰ
বিৰুদ্ধে উত্থাপিত হোৱা উদ্ভূত বিষয়বেৰে ভাণি পেলাই, সকলো ভাৰ বন্দী
কৰিব, ত্রীষ্ঠার আজ্ঞাধীন কৰিছোঁ; ৬ আৰু আপোনালোকৰ আজ্ঞাধীনতা
সম্পূৰ্ণ হ'লে, সকলো আবাধ্যতাৰ প্ৰতিকাৰ সংধিবলৈ যুগ্মত হৈ আছোঁ। ৭
সন্মুখত যি আছে, সেয়া আপোনালোকে স্পষ্ট দৃষ্টিবে চোকো কোনোৱে
যদি নিজকে ত্রীষ্ঠার পাঁচনি বুলি নিজ প্ৰমাণত বিশ্বাস কৰে, তেনহেলো
তেখেত যেনকৈ ত্রীষ্ঠার, আমিও তেনকৈ বুলি তেখেতে নিজে পুনৰাবায়
বিবেচনা কৰি জানক। ৮ আমাৰ ক্ষমতাৰ বিষয়ে যদিও কিছু অধিক পৌৰৰ
কৰোঁ, যি ক্ষমতা প্ৰভুৰ আপোনালোকক বিনষ্ট কৰিবৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু
আপোনালোক যেন ধৰ্মত বুদ্ধি হয়া তথাপি সেই বিষয়ে মই লজ্জিত নহ'ম।
৯ মোৰ পত্ৰবোৰৰ দ্বাৰাই যেন আপোনালোকক তয় দেখুৱাৰ ধৰণে
নহও; ১০ কিয়নো কিছুমান বাঞ্ছিয়ে কয়, “তেখেতৰ পত্ৰবোৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ
আৰু শক্তিযুক্ত, কিন্তু শাৰীৰিকভাৱে তেখেত দৰ্বল আৰু তেখেতৰ বাক্য
শুনা অযোগ্য।” ১১ আমি অনুপস্থিতি থকা সময়ত পত্ৰ দ্বাৰাই বিষয়বেৰ
যেনদেৱে লিখিছোঁ, উপস্থিতি হলে আমি কাৰ্যতো তেনেকুৱাই বুলি, সেই
মানুহবোৱে বিবেচনা কৰি জানক। ১২ কিয়নো নিজকে নিজে প্ৰশংসা কৰা
লোক সকলৰ লগত আমি নিজক গণনা বা তুলনা কৰিবলৈ সাহস নকৰোঁ;
কিয়নো যেতিয়া তেওঁলোকে ইজনে সিজনক জোখে আৰু নিজকে আন
এজনৰ লগত তুলনা কৰে, তেতিয়া তেওঁলোকে যেন নিজকে সুস্মাৰুষ্টি
কৰে। ১৩ কিন্তু আমি হ'লে অপৰিমিত বূপে পৌৰৰ নকৰি, দুশ্বেৰ যিহৰ
দ্বাৰাই আমাৰ অংশৰ পৰিমাণ মিৰুপণ কৰিব, আপোনালোকৰ ওচৰলৈকে
পৌৰা কৰিলে, আমি সেই পৰিমাণ অনুসাৰে পৌৰৰ কৰিম। ১৪ কিয়নো
আপোনালোকৰ সেই খিলিকেৰে আমাৰ স্বত্ব নথকাৰ দৰে, আমি নিজক
ডাঙৰ কৰা নাই; কিন্তু ত্রীষ্ঠার শুভাৰ্তাৰ প্ৰচাৰ কৰোঁতে কৰোঁতে, আমি
আপোনালোকৰ ওচৰ গৈ পাইছিলো। ১৫ আমি যে অপৰিমিত বূপে আনৰ
পৰিশ্ৰমৰ কথাত পৌৰৰ কৰিছোঁ, এনে নহয়; কিন্তু আশা কৰোঁ, লোকৰ
বিশ্বাস বাঢ়িলে, আমাৰ পৰিমাণ-জৰীৰী অনুসাৰে আপোনালোকৰ মাজত
বাছল্যবূপে যেন বুদ্ধি হ'ম। ১৬ অংশমি আপোনালোকৰ সিমূৰে থকা
অংশলতো শুভাৰ্তাৰ প্ৰচাৰ কৰিব পাৰিমাৣ আমি আন লোকৰ অংশলত
কৰা কাৰণ পৌৰৰ নকৰিম। ১৭ “কিন্তু যি জনে পৌৰৰ কৰে, তেওঁ প্ৰভুতেই
পৌৰৰ কৰক।” ১৮ কিয়নো যি জনে নিজকে নিজে যোগ্য-প্ৰত্ৰ দেখুৱাই,
তেখেত পৰীক্ষসিদ্ধ নহয়; কিন্তু যি জনক প্ৰভুৰে যোগ্য-প্ৰত্ৰ জ্ঞান কৰে,
তেখেতহে পৰীক্ষসিদ্ধ।

ମେଇ ବିଚାରୋ ଯେଣ ଆପୋନାଲୋକେ ମୋର ସ୍ୟକିଷିତ ଅଞ୍ଜନତାର
ପ୍ରତି ସହନ କରେ, ପ୍ରକୃତେ ଆପୋନାଲୋକେ ମୋର ପ୍ରତି ସହନ କରି
ଆଛେ । ୨ କିମ୍ବା ମେଇ ଆପୋନାଲୋକ ଏକ ଶ୍ଵେତିକ ଅସ୍ତର୍ଜୁଲାରେ ଦୀର୍ଘ କରୋଇ;
କାରଣ ତ୍ରୀଷ୍ଟର ହାତ ନିର୍ଦ୍ଦୀଳୀ କଣ୍ୟା ସ୍ଵର୍ଗେ ସମର୍ପଣ କରିବର ହାବିଯାହେବେ,
ଆପୋନାଲୋକ ଏକମାତ୍ର ଶ୍ଵାମୀଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ତ୍ରୀଷ୍ଟଲେ ବାଗଦାନ କରିଲୋ । ୩
କିନ୍ତୁ ମେଇ ଭୟ କରୋ, ଯେନ୍ତେ ମେଇ ସମ୍ପଦ ତାର ଧୂର୍ତ୍ତତାରେ ହାରାକ ଭୁଲାଇଛି,
ତେଣେଦରେ ତ୍ରୀଷ୍ଟଲେ ଆପୋନାଲୋକ ଯି ସରଳ ଆଶ୍ରୁ ଶୁଦ୍ଧ ଭାବ ଆଛେ, ମେଇ
ଭାବ ଯେଣ କୋଣୋ ପ୍ରକାରେ କିଜାନି ବିପଥେଲେ ଯାଯା । ୪ କିମ୍ବା ମେଇ ଜନ ଯୀତ୍ର
କଥା ଆମି ଯୋଗସଂ କରୋ, ଏଣେ ଆନ କୋଣୋ ଯୀତ୍ର କଥା କୋଣୋରେ ଯଦି
ଆହି ଯୋଗା କରେ ବା ଆପୋନାଲୋକ ଯି ଆତ୍ମା ପୋରା ନାଇ ଏଣେ ଅନ୍ୟବିଧ
ଆତ୍ମା ଓ ଯଦି ପୋରା ନାଇବା ଯି ଶୁଭବାର୍ତ୍ତ ଆପୋନାଲୋକେ ଗ୍ରହଣ କରା ନାଇ,

এনে অন্যবিধ শুভবার্তা ও যদি গ্রহণ করে, তেনেহলে আপোনালোকে সেয়া ভালকৈ সহন কৰকা। ৫ কাৰণ মোৰ মতে, সেই অতি প্ৰধান পাঁচনি সকলতকে মই অলপো নিকৃষ্ট নহয়। ৬ কিন্তু যদিও মই বৰুৱত সামান্য হওঁ, মই জ্ঞানত সামান্য নহওঁ; সকলো বৰণে আৰু সকলো বিষয়তে আমি আপোনালোকক সেই বিষয়ে প্ৰকাশ কৰিলোঁ। ৭ আপোনালোকক বৰ হ'বলৈ, মই নিজকে সুৰু কৰি বিনাম্যূল্যে দীৰ্ঘৰ শুভবার্তা আপোনালোকক আগত প্ৰচাৰ কৰোতে, মই পাপ কৰিলোঁ নে? ৮ মই আন মণ্ডলী সুযুৰৰ ধন অপৰণ কৰিলোঁ আৰু তেওঁলোকৰ সাহায্য গ্ৰহণ কৰিলোঁ, যাতে ইয়াৰ যোগেদি মই আপোনালোকক পৰিচয়ী কৰিব পাৰোঁ। ৯ আৰু আপোনালোকৰ লগত থাকোতে, যেতিয়া মোৰ নাটনি হৈছিল, তেতিয়া মই আপোনালোকৰ কোনো এজনৰে ওপৰত ভাৰ নিদিলোঁ; কিয়নো ভাই সকলে মাকিননিয়াৰ পৰা আহি মোৰ অভাৱৰ সময়ত সহায় কৰিলোঁ; আৰু কোনো বিষয়তে আপোনালোকক ওপৰত ভাৰ নিদিয়াকৈ মই নিজকে বাখিলোঁ; আৰু মই নিজকে এনেদৰেই বাখিম। ১০ ঝীষ্টৰ সত্যতা যেনেকে মোৰ লগত বাস কৰি আছে, তেনেদৰে মোৰ এই গৌৰৰ আখায়াৰ সকলো অঞ্চলত বন্ধ কৰা নহব। ১১ আৰু কীয়? মই আপোনালোকক প্ৰেম নকৰাৰ কাৰণে নে? দুঃখৰে জানো, মই যে আচলতে প্ৰেম কৰোঁ। ১২ কিন্তু মই এতিয়া যি কৰি আছোঁ, ভৱিষ্যতেও ইয়াকে কৰি থাকিম; যাতে ছদ্ৰ বিচাৰোক সকলে যি বিষয়ত শায়া কৰে, সেই বিষয়ত যেন তেওঁলোক আমাৰ নিচিনা হব পৰে, আৰু আমি যেন তেওঁলোকৰ সেই ছদ্ৰ পাবৰ উপায় খণ্ডন কৰিব পাৰোঁ। ১৩ কিয়নো তেনেকুৰা মানুহ ভাঁৰিকোৱা পাঁচনি, প্ৰবৰ্ধক কাৰ্য্যকৰী; তেওঁলোক ঝীষ্টৰ পাঁচনিৰ বেশ ধৰা মানুহ। ১৪ এই কথা আচাৰিত নহয়, কিয়নো চয়তামে নিজে দাঙিময় দৃতৰ বেশ ধৰে যেনে ১৫ এতেকে তাৰ দাস সকলেও ধাৰ্মিক দাস সকলৰ বেশ ধৰাটো বৰ মহৎ বিষয় নহয়; কিন্তু তেওঁলোকৰ শেষ, তেওঁলোকৰ নিজ কৰ্ম দ্বাৰাই হব। ১৬ মই আকো কৈছোঁ, আপোনালোকৰ কোনোও মোক অজ্ঞান বুলি নাভাৰিব; কিন্তু যদিও ভাৱে, তাৰ বাবে মোক অজ্ঞান দৰেই গ্ৰহণ কৰিব যাতে মই যথকিপৰিৎ শায়া কৰিব পাৰোঁ। ১৭ মই যি দৰে এই আত্মবিশাসী গৌৰৰ কথা কৈছোঁ, তেনেদৰে প্ৰভুৰে উদগণি নিদিয়ে কিন্তু মই নিশ্চিত জ্ঞানেৰে কৈছোঁ। ১৮ কিয়নো অনেকে মাস অনুসূয়াৰে গৌৰৰ কৰে সেই বাবে ময়ো গৌৰৰ কৰিম। ১৯ কিয়নো আপোনালোকে জ্ঞানৰস্ত হৈ আনন্দেৰে অজ্ঞানৰোক সহন কৰে। ২০ কাৰণ কোনোৱে যদি আপোনালোকক দাস কৰে, কোনোৱে যদি আপোনালোকৰ মাজত মতভেদ জন্মাই, কোনোৱে যদি আপোনালোকৰ পৰা লাজ বিচাৰে, কোনোৱে যদি আপোনালোকক চৰ মাৰে, তথাপি আপোনালোকে সহন কৰে। ২১ হয়, আমি এক প্ৰকাৰ দুৰ্বলীয়েই আছিলোঁ, ইয়াক মই লাজ পাই থীকৰাৰ কৰিছোঁ। যেতিয়া যি কোনো কথাত যদি কোনো ব্যক্তিয়ে গৌৰৰ কৰে, মই অজ্ঞানতাৰে কৈছোঁ, তেনেহলে মইয়ো গৌৰৰ কৰিম। ২২ তেখেত সকল ইঁৰী লোক নে? মইয়ো হওঁ। তেখেত সকল ইহৃষ্যালীয়া নে? মইয়ো হওঁ। তেখেত সকল অৱাহামৰ বৰ্ণ নে? মইয়ো হওঁ। ২৩ তেখেত সকল ঝীষ্টৰ দাস নে? হত বুদ্ধিৰ দৰে কৈছোঁ, মই তাতোকে অধিক; তাৰ প্ৰমাণ অধিক পৰিশ্ৰামত, বন্দীশালৰ অধিক বঢ়ন্ত, অতিৰিক্ত কোৰত, অনেকবাৰ প্ৰাণৰ সশ্যতা। ২৪ আৰ্থাৎ পাঁচ বাৰ ইহৃষ্টী সকলৰ হাতেৰে “এক কৰ দুকুলিকৈ” কোৰ থাইছিলোঁ। ২৫ তিনি বাৰ বেতৰ কোৰ থাইছিলোঁ, এবাৰ শিলৰ দলি খাইছিলোঁ, তিনি বাৰ জাহাজ ভগাব দুখ পালোঁ, আধাৰ জলত এদিন এৰাবতি থাকিলোঁ; ২৬ অনেক যাজ্ঞাত, নদীৰ সংকটত, ডকাইতৰ সংকটত, স্বজ্ঞাতীয় সকলৰ পৰা হোৱা সংকটত, আনা-ইহৃষ্টী সকলৰ পৰা হোৱা সংকটত, নগৰত থাকি পোৱা সংকটত, মৰুভূমিত থাকি পোৱা সংকটত, সাগৰত থাকি পোৱা সংকটত, ভাঁৰিকোৱা ভাই সকলৰ মাজত থাকি পোৱা সংকটত। ২৭ পৰিশ্ৰাম আৰু দুৰ্ভোগত আৰু বহু বাতিৰ টোপনি-খতি, লঘোনে থকাত আৰু পিয়াহত আৰু একো খাদ্য নোহোৱাত, জাৰ পোৱাত আৰু উদ্দেশ থকাত, মই এই সকলো ভোগ কৰিছিলোঁ। ২৮ এইবোৰ বিষয় বাদ দিলেও, বিশেষকে সকলো মণ্ডলীৰ চিত্তাই মোৰ দৈনিক ভাৰবৰূপ হৈ আছে। ২৯ কাৰ দুৰ্বলতাত মই দুৰ্বল হোৱা নাই? কোনো আন এজনক পাপত পেলাই মোৰ অন্তৰত জালা দিয়া নাই? ৩০ মই যদি গৌৰৰ কৰিব

লগা হয়, তেনেহলে মোৰ নানা দুৰ্বলতাৰ বিষয়ে মই গৌৰৰ কৰিম। ৩১ মই যে মিছ নকওঁ, সেই বিষয়ে প্ৰভু যীচুৰ পিতৃ দুঃখৰ, যি জন চিৰকাল ধৰন, তেওঁ জানো। (aión 165) ৩২ দয়েচকত আৰিতা বজাৰ তলৰ অধিপতিয়ে মোক ধৰিবৰ আশয়েৰে দমোচকীয়া সকলৰ নগৰ পহৰা দিয়াইছিল; ৩৩ কিন্তু খিড়িকীয়েন্দি পাচিবে গড়েনি নমাই দিয়াত, তেওঁৰ হাতৰ পৰা সাৰিলোঁ।

১২ মই গৌৰৰ কৰিব পাৰোঁ যদিও ই হিতজনক নহয়; কিন্তু নানা

দৰ্শন আৰু প্ৰভুৰ প্ৰকাশিত বিষয়ৰ কথা ক'ম। ২ ঝীষ্টত আশ্ৰয় লোৱা এনে এজন মানুহক মই জানো, যি জনে চৌক্ষ বছৰ আগোয়ে, শাৰীৰিক বৃপ্ত নে নিঃশৰীৰে সেই বিষয়ে মই নাজানো, দুঃখৰেৰে জানে, - তেখেতক তত্ত্বীয় স্বৰ্ণলৈ নিয়া হৈছিল। ৩ আৰু এনে এজন মানুহক মই জানো, সশৰীৰেৰে নে বিনাশৰীৰেৰে সেয়ে মই নাজানো, দুঃখৰেৰে জানে, - ৪ তেখেতক পৰমদেশলৈ নিয়া হৈছিল, তাতে তেওঁ অনিবৰ্চনীয় আৰু মানুহক কৰ নোপোৱা কথা শুনিবলৈ পাইছিল। ৫ তেনেকুৱা জনৰ অৰ্থে মই গৌৰৰ কৰিম; কিন্তু নানা দুৰ্বলতাৰ বাহিৰে, মোৰ নিজৰ অৰ্থে আন একো কথাত গৌৰৰ নকৰোঁ। ৬ কাৰণ যদিও গৌৰৰ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰোঁ, তথাপি মই অজ্ঞান নহ'ম; কিয়নো মই সঁচা ক'ম; আৰু গৌৰৰ কৰাৰ পৰা আত্মত থাকিম, যাতে কোনেও মোক শ্ৰেষ্ঠ বুলি জন নকৰে; কিন্তু মোক ধি দৰে দেখে বা যি দৰে মোৰ কথা শুনে, সেইদৰেহে মোক জন কৰকা। ৭ আৰু সেই প্ৰকাশিত বিষয়ৰ অনুপমতাত মই যেন অতিশয় দৰ্শ নকৰোঁ। সেই কাৰণে মোৰ শৰীৰত এটা কাহিট, অৰ্থাৎ, মোক তুকুৱাৰলৈ চ্যাতনৰ এক দৃত দিয়া হ'ল; যাতে মই অধিক গৰিবত হৈ নপৰোঁ। ৮ সি মোৰ পৰা যেন দূৰ হয় সেই বিষয়ে মই প্ৰভুৰ আগত তিনি বাৰ নিবেদন কৰিলোঁ। ৯ তাতে তেওঁ মোক ক'লে, ‘মোৰ যি অনুগ্ৰহ, সেয়ে তোমাৰ বাবে জুৰিব; কিয়নো দুৰ্বলতাত মোৰ শঙ্কি সিদ্ধ হয়’; সেই বাবে মই মহা-আনন্দেৰে মোৰ নানা দুৰ্বলতাত গৌৰৰহে কৰিম, কিয়নো তাতে ঝীষ্টৰ শক্তি মোৰ ওপৰত বাস কৰোঁ। ১০ এই হেতৰে ঝীষ্টৰ কাৰণে মই দুৰ্বলতা, অপমান, দৰিদ্ৰতা, তাড়না, সন্কট, এইবোৰত সন্তুষ্ট হওঁ; কিয়নো যেতিয়া মই দুৰ্বল, তেতিয়া বলৱান। ১১ মই নিৰ্বোধ হ'লো! এনে হবলৈ আপোনালোকে মোক অগ্যতা কৰিলে, কিয়নো আপোনালোকৰ দ্বাৰাই মই প্ৰশংসিতহে হব লাগিছিল; কিয়নো মই একো নহলেও, ‘অতি প্ৰধান পাঁচনি’ সকলতকে অলপো নিকৃষ্ট নাছিলোঁ। ১২ আপোনালোকৰ মাজত সকলৈ দৈৰ্ঘ্য, আচাৰিত চিন, অডুত লক্ষণ আৰু পৰাক্ৰম কাৰ্য্যৰ দ্বাৰাই পাঁচনিৰ চিনৰে প্ৰকাশিত হৈছিল। ১৩ মই যে নিজে আপোনালোকৰ ভাৰাই মই প্ৰশংসিতহে হব লাগিছিল; কিয়নো মই একো নহলেও, ‘অতি প্ৰধান পাঁচনি’ সকলতকে অলপো নিকৃষ্ট নাছিলোঁ। ১৪ আপোনালোকৰ মাজত কৰিম আৰু এইবোৰ কৰিম। ১৫ মই নিৰ্বোধ হ'লো! এনে হবলৈ আপোনালোকে কৰিম অধিক্য কৰিম, কিয়নো আপোনালোকৰ দ্বাৰা মই প্ৰশংসিতহে হব লাগিছিল; কিয়নো মই একো নহলেও, ‘অতি প্ৰধান পাঁচনি’ সকলতকে অলপো নিকৃষ্ট নাছিলোঁ। ১৬ আপোনালোকৰ মাজত কৰিম আৰু এইবোৰ কৰিম। ১৭ মই যে নিজে আপোনালোকৰ দ্বাৰা মই প্ৰশংসিতহে হব লাগিছিল; কিয়নো মই একো নহলেও, ‘অতি প্ৰধান পাঁচনি’ সকলতকে অলপো নিকৃষ্ট নাছিলোঁ। ১৮ আপোনালোকৰ মাজত কৰিম আৰু এইবোৰ কৰিম। ১৯ আপোনালোকৰ মাজত কৰিম আৰু এইবোৰ কৰিম। ২০ আপোনালোকৰ মাজত কৰিম আৰু এইবোৰ কৰিম। ২১ আপোনালোকৰ মাজত কৰিম আৰু এইবোৰ কৰিম। ২২ আপোনালোকৰ মাজত কৰিম আৰু এইবোৰ কৰিম। ২৩ আপোনালোকৰ মাজত কৰিম আৰু এইবোৰ কৰিম। ২৪ আপোনালোকৰ মাজত কৰিম আৰু এইবোৰ কৰিম। ২৫ আপোনালোকৰ মাজত কৰিম আৰু এইবোৰ কৰিম। ২৬ আপোনালোকৰ মাজত কৰিম আৰু এইবোৰ কৰিম। ২৭ আপোনালোকৰ মাজত কৰিম আৰু এইবোৰ কৰিম। ২৮ আপোনালোকৰ মাজত কৰিম আৰু এইবোৰ কৰিম। ২৯ আপোনালোকৰ মাজত কৰিম আৰু এইবোৰ কৰিম। ৩০ আপোনালোকৰ মাজত কৰিম আৰু এইবোৰ কৰিম।

সেইরূপত দেখিম আৰু আপোনালোকে মোক যিৰূপে দেখিবলৈ ইচ্ছা নকৰে, মোক সেইরূপত দেখে; তাতে কিজানি আপোনালোকৰ মাজত বাদ-বিবাদ, ঈর্ষা, খৎ-ৰাগ, বিৰোধ, পৰচৰ্চা, দৰ্প, হ্ৰামুৰা, এই সকলো ঘটিৰ; ২১ তাতে পুনৰ আহিলে, মোৰ ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ আগত মোক সৰু কৰিব; আৰু মই সেই অনেক লোকৰ কাৰণে শোক কৰিব লাগিবা কাৰণ যি সকলে আগেয়ে পাপ কৰিছিল, তেওঁলোকে সেই অশুচি কাৰ্যবোৰৰ পৰা মন-পালন নকৰি, ব্যাভিচাৰ আৰু লম্পট আচৰণত যেনেদেৰ চলি আছিল, তেনেদেৰ চলি থাকিল।

১৩ তৃতীয় বাৰ ধৰি মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহি আছোঁ। দুই বা তিনি জন সাক্ষীৰ মুখৰে সকলো কথা নিশ্চয় কৰা হ'ব। ২ আগেয়ে পাপ কৰা সকলক আৰু আন সকলোকে মই দ্বিতীয় বাৰ উপস্থিত হৈ কোৱাৰ দৰে, সেই বিষয়ে আকৌ কৈছোঁ: “যদি আকৌ আহো মই তেওঁতে সকলক ক্ষমা নকৰিমা” ৩ মই আপোনালোকক এই কথা কৈছোঁ, কিয়নো শ্বাষ্টে যে মোৰ দ্বাৰাই কথা কয় তাৰে প্ৰমাণ আপোনালোকে বিচাৰি আছে; তেওঁ আপোনালোকলৈ দূৰ্বল নহয় কিন্তু আপোনালোকৰ মাজত বলৱান। ৪ কিয়নো দূৰ্বলতাৰ দ্বাৰাই তেওঁক ক্রুচত দিয়া হৈছিল কিন্তু ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ দ্বাৰাই তেওঁ জীয়াই আছে। আমি তেওঁত দুৰ্বল আছোঁ বিন্তু ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ কাৰণে, আমি তেওঁৰ সৈতে আপোনালোকৰ লগত জীৱন-যাপন কৰিম। ৫ আপোনালোক বিশ্বাসত আছে নে নাই, সেই বিষয়ে জানিবলৈ নিজক পৰীক্ষা কৰি তাৰ প্ৰমাণ চাওক। যীচু শ্বাষ্ট যে আপোনালোকৰ অন্তৰত বাস কৰি থাকে সেই বিষয়ে আপোনালোকে অন্তৰ নকৰে নে? যদি নকৰে তেনেহলে আপোনালোক অপ্রমাণিক লোক। ৬ আৰু মই সুনিশ্চিত যে, আপোনালোকে আমাক অপ্রমাণিক লোক বুলি গণিত নকৰিব। ৭ এতিয়া আমি ঈশ্বৰৰ আগত এই প্ৰার্থনা কৰোঁ, আপোনালোকে যাতে কোনো ধৰণৰ কুকৰ্ম নকৰো। আমি পৰীক্ষাসিদ্ধ বুলি প্ৰকাশিত হ'বলৈ নহয়, কিন্তু আমি অপ্রমাণিকৰ নিচিনা হ'লেও, আপোনালোকে যেন উচিত কৰ্ম কৰোঁ। ৮ কিয়নো সত্যৰ বিপক্ষে আমাৰ একো শক্তি নাই কিন্তু সত্যৰ পক্ষে আছে। ৯ কাৰণে যেতিয়া আমি দূৰ্বল কিন্তু আপোনালোক বলৱত্ত, তেতিয়া আমি আনন্দ কৰোঁ; আৰু আপোনালোকৰ সম্পূৰ্ণতাৰ কাৰণে প্ৰার্থনাও কৰোঁ। ১০ এই কাৰণে, বিনষ্ট কৰিবলৈ নহয় কিন্তু ধৰ্মত বৃদ্ধি কৰিবলৈ প্ৰভুৰে মোক যি ক্ষমতা দিলো, সেই ক্ষমতাৰ দৰে, মই উপস্থিত কালত যেন কঠিন ব্যৱহাৰ কৰিব নালাগিব, এই অভিপ্ৰায়েৰে অনুস্থিত থাকোঁতে, এইবোৰ কথা লিখিছোঁ। ১১ শেষতে, হে ভাই সকল, আপোনালোকে আনন্দ কৰক! সিদ্ধ হোৱা কৰ্ম কৰক, শাস্ত্ৰনায়ুক্ত হওক, একে মনৰ লোক হওক, মিলেৰে শাস্তিত থাকক, তাতে প্ৰেম আৰু শান্তিৰ আঁকৰ ঈশ্বৰ আপোনালোকৰ লগত থাকিব। ১২ পৰিত্ব চুমাবে পৰম্পৰে মঙ্গলবাদ কৰক। ১৩ সকলো পৰিত্ব লোকে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে। ১৪ প্ৰভু যীচু শ্বাষ্টৰ অনুগ্ৰাহ, ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আৰু পৰিত্ব আজ্ঞাৰ সহভাগিতা আপোনালোকৰ লগত থাকক।

ଗାଲାତିଆ

ମହି ପୋଲ, ଏଜନ ପାଂଚନି । ଏହି ପାଂଚନି ପଦ କେନୋମ୍ବାର ମାନୁହର ପରା ବା
ମାନୁହର ଦସାଇ ମହି ପୋରା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯୀଚୁ ଶ୍ରୀଅଶ୍ଵ ଆଶ୍ରମି ପିତୃ ଦୟଶ୍ଵର, ଯି
ଜଣେ ଯୀଚୁକ ମୂଳ ଲୋକର ମାଜର ପରା ତୁଳିଛିଲ, ତେଓଳୋକର ଦସାଇ ମହି
ପାଂଚନି ନିୟନ୍ତ୍ର ହାଲୋ । ୨ ମହି ଆଶ୍ରମୀ ସହବତୀ ଯି ସକଳୋ ତାଇ ଆହେ,
ଆମାର ସକଳୋରେ ପରା ଏହି ପତ୍ର ଗାଲାତୀଯର ମଞ୍ଗଲିବୋର ସମୀପଲୈ । ୩
ଆମାର ପିତୃ ଦୟଶ୍ଵର ଆଶ୍ରୁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଚୁ ଶ୍ରୀଅଶ୍ଵ ପରା ଆପୋନାଲୋକଲେ ଅମ୍ବାହ
ଆଶ୍ରୁ ଶାନ୍ତି ହେବ; ୪ ଯୀଚୁରେ ଆମାର ପାପ ସମୁହ କାରଣେ ନିଜକେ ଉଚ୍ଛର୍ଗ
କରିଲେ ଯାତେ ଆମାର ପିତୃ ଦୟଶ୍ଵର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ତେଓ ଆମାକ ବର୍ତ୍ତମାନ
ମନ୍ଦ ସଂସାରର ପରା ଉନ୍ନାବ କରିବ ପାରେ । (aiōn g165) ୫ ସେଇ ପିତୃ ଦୟଶ୍ଵର
ମହିମା ଚିବକାଳ ହେବ । ଆମେନ । (aiōn g165) ୬ ଶ୍ରୀଅଶ୍ଵ ଅନୁଗ୍ରହ ଯି
ଜଣେ ଆପୋନାଲୋକ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିଲେ, ଆପୋନାଲୋକ ଇମାନ ସୋବାକାଳେ
ତେଓର ପରା ଅନ୍ୟବିଧ ଶୁଭବାର୍ତ୍ତି ଲୁବି ଗୈଛେ ଦେଖି ମହି ଆଚରିତ ମାନିଛେ ।
୭ ଆଚଳତେ କେନୋମ୍ବାର ଅନ୍ୟ ଶୁଭବାର୍ତ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କିଚୁମାନ ଲୋକ ଆହେ,
ଯି ସକଳେ ଆପୋନାଲୋକକ ବିଆନ୍ତ କରେ ଆଶ୍ରୁ ଶ୍ରୀଅଶ୍ଵ ଶୁଭବାର୍ତ୍ତି ବିକୃତ
କରିବିଲେ ବିଚାରେ । ୮ କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ରମୀ ଆପୋନାଲୋକର ଆଗତ ଯି ଶୁଭବାର୍ତ୍ତି ପ୍ରଚାର
କରିଲୋ, ତାର ବାହିରେ ଆନ ଶୁଭବାର୍ତ୍ତି, ଆମିରେଇ ହେବକ ବା ସର୍ବ ଦୂରେଇ
ହେବ, କୋନୋରେ ଯଦି ଆପୋନାଲୋକର ଆଗତ ପ୍ରଚାର କରେ, ତେନେହଲେ
ତେଓ ଅଭିଶଷ୍ଟ ହେବ । ୯ ଆଶ୍ରମ ଆଗେଯେ ଯେନେକେ କୈଛିଲୋ, ଏତିଯା ମହି
ପୁନର କହେଁ, “ଆପୋନାଲୋକ ଯି ଶୁଭବାର୍ତ୍ତି ପ୍ରାହି କରିଲେ, ତାର ବାହିରେ
ଆନ ଶୁଭବାର୍ତ୍ତି, କୋନୋରେ ଯଦି ଆପୋନାଲୋକର ଆଗତ ପ୍ରଚାର କରେ,
ତେନେହଲେ ତେଓ ଅଭିଶଷ୍ଟ ହେବ ।” ୧୦ ମହି ଏତିଯା ମାନୁହର ନେ ଦୟଶ୍ଵର
ପ୍ରଶଂସା ବିଚାରିଛେ? ଅଥବା, ମହି ମାନୁହକ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବିଲେ ଚେଷ୍ଟା କରିଛେ
ନେକି? ମହି ଯଦି ଏତିଯା ମାନୁହକ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବିଲେ ଚେଷ୍ଟା କରେଁ, ତେନେହଲେ
ମହି ଶ୍ରୀଅଶ୍ଵ ଦାସ ନହାଁ । ୧୧ ଭାଇ ସକଳ, ମହି ଆପୋନାଲୋକକ ଜନବାଲୈ
ବିଚାରୋ ଯେ, ମହି ଯି ଶୁଭବାର୍ତ୍ତି ପ୍ରଚାର କରିଛେ, ମେ଱ା କେନୋମ୍ବାର ମାନୁହର ମତ
ଅନୁସାରେ ନହାଁ । ୧୨ କାରଣ ମହି ମାନୁହର ପରା ତାକ ପୋରା ନାହିଁ ଆଶ୍ରମୀ
ଶିକୋରାଓ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯୀଚୁ ଶ୍ରୀଅଶ୍ଵ ନିଜେ ଏହି ବିଷୟେ ମୋର ଆଗତ ପ୍ରକାଶ
କରିଲେ । ୧୩ ଆପୋନାଲୋକେତୋ ଶୁଣିଛେ ଯେ, ଇହନ୍ତି ଧର୍ମ ପାଲନ କରାର
ସମ୍ୟତ ମହି କି ତାର ଜୀବନ-ଧ୍ୟାନ କରିଛିଲୋ, କେମେ ନିର୍ମାତାରେ ଦୟଶ୍ଵର
ମଞ୍ଗଲୀ ଓ ପ୍ରଭତ ଅଧିକ ପରିମାଣେ ତାଡ଼ନ କରି, ତାକ ଧର୍ମ କରିବିଲେ ଚେଷ୍ଟା
କରିଛିଲୋ । ୧୪ ଇହନ୍ତି ଧର୍ମ ଚର୍ଚାରେ ମୋର ସମ୍ମାନ୍ୟକ ଆନସକଳତେକି ମହି
ଅନେକ ଆଗବାନ୍ତି ଗୈଛିଲୋ । ପୂର୍ବପୁରୁଷ ସକଳର ପରମପାରାଗତ ବୀତି-ନୀତି
ପାଲନତ ମହି ସେହିଥେ ଉତ୍ସହୀ ଆହିଛିଲୋ । ୧୫ କିନ୍ତୁ ଦୟଶ୍ଵର ମୋର ମାତ୍ରଗର୍ଭରେ
ପରା ବାହି ଲେ ଆଶ୍ରୁ ତେଓର ଅନୁଗ୍ରହେ ମୋର ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିଲେ । ୧୬ ମହି
ଯେନ ଅନା-ଇହନ୍ତି ସକଳର ଆଗତ ତେଓର ପୁତ୍ରର ବିଷୟେ ଶୁଭବାର୍ତ୍ତି ପ୍ରଚାର କରେ;
ମେ଱େ, ଦୟଶ୍ଵରେ ଯେତିଯା ନିଜ ପୁତ୍ରକ ମୋର ଜୀବନତ ପ୍ରକାଶ କରିବିଲେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ହେଛିଲ, ତେତିଯା ମହି କ୍ଷଣିକର ବାବେଓ ମାଙ୍ଗସ ଆଶ୍ରୁ ତେଜେରେ ସୈତେ କେନୋମ୍ବାର
ପ୍ରବାର୍ମନ କରିଲୋ; ୧୭ ଏଣେ କି ମୋତକେ ଆଗେଯେ ହୋରା ପାଂଚନି ସକଳକ
ଲଗ ପାଲିଲେ ଯିବ୍ରାତମେଲେ ନ ଗଲାଲେ । କିନ୍ତୁ ମହି ଆବର ଦେଶଶୈଳେ ଗୈଛିଲୋ
ଆର ପାହତ ପୁନର ଦମ୍ଭୋକଲେ ଉଲଟି ଆହିଲୋ । ୧୮ ଇହାର ତିନି ବିଚରବ
ପାହତ, ମହି କୈଫାରେ ସୈତେ ଚିନା ପରିଚିଯ ହବିଲେ ଯିବ୍ରାତମେଲେ ଗଲା ଲେ ଆଶ୍ରୁ
ତେଓର ଲଗତ ପୋଦ୍ବର ଦିନ ଥିଲିଲୋ । ୧୯ ତାତ ପ୍ରଭୁ ଭାଯେକ ଯାକୋବର
ବାହିରେ ଆନ କେନୋମ୍ବାର ପାଂଚନି ପଦ ପୋରା ଲୋକକ ମହି ଦେଖା ନାପାଲୋ ।
୨୦ ଚାତକ, ଦୟଶ୍ଵର ଦୃଷ୍ଟି ମହି ଆପୋନାଲୋକର ଓଚରତ ଏହି ଯି ସକଳୋ
କଥା ଲିଖିଛେ, ସେଇବୋର ମିଛା ନହାଁ । ୨୧ ତାର ପାହତ ମହି ଚିରିଯା ଆଶ୍ରୁ
କିଲିକିଯାର ଶାସନାଧୀନ ଅଞ୍ଚଳୋବେଲେ ଗଲା; ୨୨ ତେତିଯା ଏହି ଅଶ୍ରୁ
ଲୋରା ଯିହନ୍ଦୀଯାର ମଞ୍ଗଲୀବୋର ସୈତେ ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାକ୍ଷାତ-ପରିଚୟ
ହୋରା ନାଲି । ୨୩ କିନ୍ତୁ ତେଓଳୋକେ କେବଳ ଶୁଣିବାଲେ ପାଇଛି, “ଯି ଜଣେ
ପୂର୍ବତେ ଆମାକ ତାଡ଼ନ କରିଛି, ତେଓ ଏହି ବିଶ୍ଵାସର ବାଣୀ ପ୍ରଚାର
କରିଛେ, ଯି ତେଓ ପୂର୍ବେ ସଂଖ୍ସର ମହିମା କରିବାଲେ ଧରିଲ ।” ୨୪ ଆଶ୍ରୁ ତେଓଳୋକେ
ମୋର ବାବେ ଦୟଶ୍ଵର ମହିମା କରିବାଲେ ଧରିଲ ।

চৌক বছৰ পাৰ হ'ল। মই বার্ণবাৰ সৈতে যিৰুচালেমলৈ পুনৰ গৈছিলো, লগত তীতকো লৈছিলোঁ। ২ দুশ্বৰ পৰা পোৱা প্ৰকশিত আজা অনুসাৰে মই তালৈ গৈছিলোঁ। যি শুভৰাতা মই আনা-ইহুদী সকলৰ মাজত প্ৰচাৰ কৰি থাকো, তাকে তেওঁলোকৰ আগত বাখ্যা কৰিবলৈ; কিন্তু সেই ঠাইৰ গণ্য-মান্য নেটা সকলৰ ওচৰত মই সকলোৰেৰ গোপনে ক'লো। মই বিচাৰিছিলোঁ, তেওঁলোকে মেন বুজিৰ পাৰে যে মই বৃথাই দৌৰিৰ থকা নাই বা বৃথাই দৌৰিলোঁ বুলি মেন নাভাবে। ৩ মোৰ সঙ্গী তীতক গ্ৰীক মানুহ হোৱা সত্ত্বে তেওঁক চুম্বণ কৰিবলৈ বাধ্য নকৰিলো। ৪ গুচ্ছৰ দৰে পঠারা কেইজনমান ভণ্ড গ্ৰীষ্মিয়ান ভাইৰ কাৰণে এনে হ'ল। গ্ৰীষ্মীয়ানৰ বিশ্বাসী হিচাপে আমাৰ যি স্বাধীনতা আছে, তাত দোষ উলিয়াবলৈ তেওঁলোক গোপনে সোমাইছিল যাতে আমাক ইহুদী বীতি-নীতিৰ দাস কৰিব পাৰে। ৫ কিন্তু শুভৰাতাৰ সত্য মেন আপোনালোকৰ লগত থাকে, সেয়ে এক মুহূৰ্তৰ কাৰণেও সেই ভণ্ড বিশ্বাসী ভাই সকলৰ বশ্যতা স্থীকাৰ কৰি তেওঁলোকৰ বশ্যতী নহ'লো। ৬ মণ্ডলীত যি সকল মান্যৰস্ত বুলি খ্যাত, তেওঁলোকে হ'ল মোক একোকে নজনালো। তেওঁলোক কি প্ৰকাৰৰ লোক আছিল, তাতে মোৰ একোকে প্ৰয়োজন নাই। দুশ্বৰে মানুহৰ সমাদৃত বিষয়বোৰে গ্ৰহণ নকৰে। ৭ এই মান্যৰস্ত লোক সকলে দেখিলো যে দুশ্বৰে মোক আছুৱৎ সকলৰ ওচৰত শুভৰাতা প্ৰচাৰৰ দায়িত্ব দিছে, যেনেকৈ চুম্বণ হোৱা সকলৰ ওচৰত শুভৰাতা প্ৰচাৰৰ দায়িত্ব পিতৰৰ ওপৰত দিছিল। ৮ কিয়ামো চুম্বণ হোৱা সকলৰ প্ৰতি যি দুশ্বৰে পিতৰৰ হৈ পাঁচনি পদৰ কাৰ্য সাধন কৰিছে, তেওঁ অনা-ইহুদী সকলৰ কাৰণে মোৰ হৈয়ো একে পাঁচনি পদৰ কাৰ্য কৰিবলৈ কৈফীয়া আৰু যোহোনে বুজি পালে যে মই দুশ্বৰ পৰা বিশেষ অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, তেওঁতয়া মোৰ আৰু বার্ণবাৰ কৰৰ্মদল কৰি তেওঁলোকৰ সহতাগতিত গ্ৰহণ কৰিলো। তেওঁলোক বাজী হ'ল যে, আমি আনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰলৈ যাম আৰু তেওঁলোক চুম্বণ হোৱা সকলৰ ওচৰলৈ যাব; ১০ তেওঁলোকৰ কৰেল মাত্ৰ এটা অনুৰোধ আছিল যে, আমি যেন দৰিদ্ৰ সকলৰ কথা মনত বাখ্যো। অৱশ্যে, এই কাৰ্য কৰিবলৈ ময়ো যত্নবান আছিলোঁ। ১১ কৈফীয়া যেতিয়া আস্তিয়াখালৈ আছিল, তেওঁতয়া মই তেওঁৰ সন্ধুখতে তেওঁৰ সারধান কৰিলোঁ; কাৰণ তেওঁ দোষ কৰিছিল। ১২ কিয়নো যাকোৰ ওচৰৰ পৰা কেইজনমান ইহুদী লোক আহিছিল আৰু তেওঁলোক অহাৰ আপেয়ে, কৈফীয়া অনা-ইহুদী সকলৰ সৈতে খোৱা-বোৱা কৰি আছিল। কিন্তু যেতিয়া তেওঁলোক আছিল, তেওঁতয়া চুম্বণ হোৱা লোক সকললৈ ভয় কৰি কৈফীয়া ইহুদী সকলৰ সঙ্গ এৰি নিজক পৃথকে বাখিছিল। ১৩ অন্যান্য বিশ্বাসী ইহুদী সকলেও কৈফীয়া লগত এই কপট আচৰণত যোগ দিছিল। এনে কি বার্ণবাৰও তেওঁলোকৰ কপটতাৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত হৈছিল। ১৪ কিন্তু মই যেতিয়া দেখিলোঁ যে, তেওঁলোক শুভৰাতাৰ সত্যতা অনুসাৰে সৰল পথত চলা নাই, তেওঁতয়া মই কৈফীক সকলোৱে সন্ধুখত ক'লো, “আপনি এজন ইহুদী হৈয়ো যদি ইহুদী সকলৰ দৰে আচৰণ নকৰি, অনা-ইহুদী সকলৰ দৰে জীৱন-ধাৰণ কৰিবলৈ জোৱ কৰিছে কিয়?” ১৫ আমি জন্মস্ত্ৰে ইহুদী, “অনা-ইহুদী পাণী” নহয়। ১৬ তথাপি আমি জানো যে কোনো বিধানৰ কৰ্মেৰে নহয়, কিন্তু অকল যীৱা গ্ৰীষ্মত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাইহে ধৰ্মিক বুলি গণিত হয়; সেই কাৰণে আমি ও গ্ৰীষ্ম যীৱাৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই ধৰ্মিক বুলি গণিত হওঁ। কিয়নো বিধানৰ কৰ্ম দ্বাৰাই কোনো মানহৈই ধৰ্মিক বুলি গণিত নহ'ব। ১৭ কিন্তু আমি ইহুদী সকলে গ্ৰীষ্মত ধৰ্মিক বুলে দুশ্বৰ গ্ৰহণীয়া হৰলৈ গৈ যদি নিজে পাণী হৈ পৰো, তেনেহলে তাৰ অৰ্থ এয়ে নেকি যে, গ্ৰীষ্ম পাপৰ সেৱক? কেতিয়াও নহ! ১৮ কিয়নো, মই যিহকে ভাঙিলোঁ, তাকে যদি মই আকো সাজোঁ, তেনেহলে মই নিজকে নিজে অপৰাধী বুলি প্ৰাণ কৰোঁ। ১৯ মইতো বিধানৰ দ্বাৰাই বিধানৰ উদ্দেশ্যে মৰিলোঁ, যেন দুশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে যীৱাই থাকিব পাৰোঁ। ২০ মই গ্ৰীষ্মে সৈতে ক্ৰুচত হত হ'লোঁ; মই জীয়াই আছেো বুলিলোঁ, সেয়ে এতিয়া মই নহয়, গ্ৰীষ্মহে মোৰ লগত জীয়াই আছে; মোৰ শৰীৰত যি জীৱন এতিয়া আছে, দুশ্বৰৰ পত্ৰত কৰা বিশাসতোহে মই সেই

জীরন-যাপন করিছে। তেওঁ মোক প্রেম করিলে আবু মোর কারণে নিজকে সমর্পণ করিলে। ২১ ঈশ্বর এই অনুগ্রহ মই বৰ্থ নকৰোঁ; কিয়নো বিধান পালন দ্বাৰাই যদি ধার্মিকতা হয়, তেনেহলে শ্রীষ্ট অকাৰণে মৰিল।

৩ হে অৰজু গালাতীয়া লোক,

কাৰ চকুৱে আপোনালোকক মুঞ্চ কৰি
পেলাইছে? আপোনালোকৰ চকুৱে আগতেই যীচু শ্রীষ্ট কৃত হত হোৱা
বুলি জানো মই স্পষ্টভাৱে বৰ্ণনা কৰা নাইলো? ২ মই কেৱল এই বিষয়ে
আপোনালোকৰ পৰা জানিব বিচাৰো যে, আপোনালোকে বিধানৰ
কাৰ্য দ্বাৰাই আত্মা পালে নেকি? নে বাৰ্তা শুনি বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই পালে?
৩ আপোনালোক ইমানেই অবুজ নে? আত্মাৰে আৰস্ত কৰি, এতিয়া
মাসিক আচৰণত কিয় সমাপ্ত কৰিবলৈ গৈ আছে? ৪ আপোনালোকে
বৃথাই ইমান দুখভোগ কৰিলে, যদি বাস্তৱিকতে সেই দুখভোগ অনৰ্থ হৈ
থাকে? ৫ গতিকে কওকচেন, যি জনে আপোনালোকক আজ্ঞা দান কৰে
আবু আপোনালোকৰ মাজত পকাৰ্ডম কাৰ্য সাধন কৰে, তেওঁ বিধানৰ কৰ্মৰ
দ্বাৰাই কৰে নে বাৰ্তা শুনি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই কৰে? ৬ যেনেকৈ অৱাহামে
“ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰিছিল আবু সেই বিশ্বাসেই তেওঁৰ পক্ষে ধাৰ্মিকতাৰ
স্থীকৃতি দিলে।” ৭ তেনেহলে আপোনালোকেও এই কথা জানক যে,
যি সকলে বিশ্বাস কৰে, তেওঁলোকেই অৱাহামৰ সন্তান। ৮ ধৰ্মশাস্ত্ৰত
এই বিষয়ে পূৰ্বৈ লিখা আছিল যে, ঈশ্বৰে অনা-ইহুনী সকলক বিশ্বাসৰ
দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰে। অৱাহামৰ ওচৰত এই শুভবাৰ্তা আগেয়ে
ঘোষণা কৰা হৈছিল, “সকলো জাতিয়ে তোমাৰ মাধ্যমত আশীৰ্বাদ পাণ্ড
হ'ব।” ৯ সেয়েহে, অৱাহাম বিশ্বাসী হোৱাত যেনেকৈ আশীৰ্বাদ পাইছিল,
তেনেকৈ বিশ্বাসী সকলো অৱাহামে সৈতে আশীৰ্বাদ পাণ্ড হ'ব।” ১০ কিয়নো
যিমান মানুনে বিধান-শাস্ত্ৰৰ কৰ্মৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে, সেই সকলোৱেই
শাপগ্রস্ত, কিয়নো শাস্ত্ৰ লিখা আছে, “বিধানত যি সকলো লিখা আছে,
তাৰ সকলো কথা যি জনে পালন নকৰে, তেওঁ শাপগ্রস্ত।” ১১ এতিয়া
এইটো সুস্পষ্ট যে বিধানৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিকে কোনো ধাৰ্মিক বুলি গণিত
নহয়, কাৰণ “ধাৰ্মিক জন বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যীজাই থাকিব।” ১২ বিধানৰ
লগত বিশ্বাসৰ সন্ধৰ নাই। কিন্তু “যি জনে বিধানৰ সকলো কথা পালন
কৰে, তেওঁ বিধানৰ মাজতে জীৱিত থাকিব।” ১৩ শ্রীষ্টই ম্যুলি দি বিধানৰ
শাপৰ পৰা আমাক মুক্ত কৰিলে। কাৰণ, তেওঁ আমাৰ কাৰণে শাপগ্ৰস্ত
হ'ল; কিয়নো লিখা আছে, “যি জনক কাৰ্যত আৰঁ হয় তেওঁ শাপগ্রস্ত।” ১৪
শ্রীষ্টই নিজৰ ওপৰত এই অভিশাপ লোৱাৰ এয়ে উদ্দেশ্য আছিল যে, যি
আশীৰ্বাদ অৱাহামে লাভ কৰিছিল, সেই আশীৰ্বাদ শ্রীষ্ট যীচু দ্বাৰাই অনা-
ইহুনী সকলেও যেন লাভ কৰিব পাৰে আবু বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যেন আমি
প্ৰতিজ্ঞযুক্ত আত্মা পাব পাৰোঁ। ১৫ ভাই সকল, মই এজন মানুহৰ দৰে
কৈছোঁ। মানুহৰ মাজত এবাৰ যেতিয়া এখন নিয়ম-পত্ৰ থিব কৰা হয়, সেই
নিয়ম-পত্ৰ কেনেও বাতিল কৰিব নোৱাৰে আবু তাত একো যোগ দিবও
নোৱাৰে। ১৬ ঈশ্বৰে অৱাহাম আবু তেওঁৰ বৎশলৈ প্ৰতিজ্ঞাবোৰ কৰিছিল।
ইয়াত বহু বচনত “বৎশলোৱে” বুলি অনেকৰ বিষয়ে কোৱা নাই, কিন্তু
কেৱল এজনক হে “তোমাৰ বৎশলৈ” বুলি ক'লে; সেই বৎশল শ্রীষ্ট। ১৭
এতিয়া মই ইয়াকে কঙ্গ, পূৰ্বত ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই নিয়মৰ চুক্তি থিব কৰা হ'ল
আবু তাৰ চাৰি শি ত্ৰিশ বছৰৰ পাছত বিধান আছিল। তাতে পূৰ্বৰ সেই
নিয়মৰ চুক্তি প্ৰতিজ্ঞাৰ কৰাৰ দ্বাৰা বাতিল হৈ নাযাহ। ১৮ উত্তৰাধিকাৰৰ
যদি বিধান পালনৰ জৰিয়তে পাণ্ড হয়, তেনেহলে সেয়া পুনৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ
ওপৰত মিৰ্জাশীল হ'ব নোৱাৰে। কিন্তু ঈশ্বৰে বিনামূল্যে এই উত্তৰাধিকাৰৰ
এক প্ৰতিজ্ঞাৰ দ্বাৰাই অৱাহামক দান কৰিলে। ১৯ তেনেহলে ঈশ্বৰে বিধান
কিয় দিলে? বিধান লজ্জন কৰাৰ দ্বাৰা অপৰাধ বুজিবলৈ বিধান দিয়া
হৈছিল, যি জনৰ ওচৰত ঈশ্বৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, অৱাহামৰ সেই বৎশ
নহালেক, তাতে বতি থাকিবলৈ বিধান দিয়া হৈছিল। স্বৰ্গৰ দুত সকলৰ
যোগেদি এজন মধ্যস্থকাৰীৰ দ্বাৰাই এই বিধান নিৰূপিত কৰা হৈছিল। ২০
এতিয়া এজন মধ্যস্থকাৰীৰ উপস্থিতিয়ে ইয়াকে বুজ্যা যে, তাত এজনতকৈ
অধিক লোক আছে; কিন্তু ঈশ্বৰ হ'লে এজনহে। ২১ তেনেহলে বিধান
ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাৰেৰ বিৰুদ্ধে নেকি? নিশ্চয় নহয়। যদি এনে এক বিধান
থাকিলহেনেন যিয়ে জীৱন দিব পাৰে, তেনেহলে ধাৰ্মিকতা অৱশ্যেই

সেই বিধান পালন কৰাৰ দ্বাৰাই হ'লহেনেন। ২২ কিন্তু শাস্ত্ৰই সকলোকে
পাপৰ অধীনত ৰাখিলে। সেই বাবেই যীচু শ্রীষ্টক বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই
আমাৰ উকাবল কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ সেই প্ৰতিজ্ঞা; যেন যি সকলো বিশ্বাস কৰে,
তেওঁলোক সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ অধিকাৰী হয়। ২৩ এইদৰে
বুলি জানো মই স্পষ্টভাৱে বৰ্ণনা কৰা নাইলো? ২ মই কেৱল এই বিষয়ে
আপোনালোকৰ পৰা জানিব বিচাৰো যে, আপোনালোকে বিধানৰ
কাৰ্য দ্বাৰাই আত্মা পালে নেকি? নে বাৰ্তা শুনি বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই পালে?
৩ আপোনালোক ইমানেই অবুজ নে? আত্মাৰে আৰস্ত কৰি, এতিয়া
মাসিক আচৰণত কিয় সমাপ্ত কৰিবলৈ গৈ আছে? ৪ আপোনালোকে
বৃথাই ইমান দুখভোগ কৰিলে, যদি বাস্তৱিকতে সেই দুখভোগ অনৰ্থ হৈ
থাকে? ৫ গতিকে কওকচেন, যি জনে আপোনালোকক আজ্ঞা দান কৰে
আবু আপোনালোকৰ মাজত পকাৰ্ডম কাৰ্য সাধন কৰে, তেওঁ বিধানৰ কৰ্মৰ
দ্বাৰাই কৰে নে বাৰ্তা শুনি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আপোনালোক সকলো ঈশ্বৰৰ
সন্তান হৈছে। ৭ কাৰণ আপোনালোক যি সকলে শ্রীষ্ট বাস্ত্ৰলৈছে,
তেওঁলোক সকলোৱেই নিজক শ্রীষ্টে ঢাকিলে। ৮ এতিয়া শ্রীষ্ট যীচুত যি
সকল আছে, তেওঁলোক মাজত ইহুনী কি হীক, দাস কি স্বাধীনৰ কোনো
পাৰ্থক্য নাই; পুৰুষ বা স্ত্ৰীৰ মাজত কোনো ভেডাবেদে নাই। কিয়নো শ্রীষ্ট
যীচুত আপোনালোক সকলোৱেই এক। ৯ আপোনালোক যদি শ্রীষ্টৰ
হয়, তেনেহলে আপোনালোক অৱাহামৰ বৎশৰণও হৈছে আবু অৱাহামৰ
ওচৰত ঈশ্বৰে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, আপোনালোক তাৰ উত্তৰাধিকাৰীও
হৈছে।

৪ কিন্তু মই কঙ্গ, উত্তৰাধিকাৰী শিশুহৈ থকালৈকে, সৰ্বস্ব গৰাকী

হ'লেও তাতে তেওঁ আবু দাসৰ মাজত একো প্ৰতেকে নাথাকে; ২ কিন্তু পিতৃ নিৰূপিত সময়লৈকে তেওঁ ন্যায়ৰ বক্ষক আবু তত্ত্বাধ্যায়ক
সকলৰ অধীনত থাকে। ৩ এনেকৈ আমি যেতিয়া শিশু অৰহাত আছিলোঁ,
আমি তেনেকৈ জগতৰ মৌলিক বিধিৰ অধীনত দাস আছিলোঁ; ৪ কিন্তু
যেতিয়া কাল সম্পূৰ্ণ হ'ল, তেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁৰ নিজ পুত্ৰক পঠাই দিলে,
যি জন মহিলাৰ পৰা জন্ম পোৱা আবু ব্যৱস্থা বিধানৰ অধীনত উৎপন্ন
হোৱা, ৫ তেওঁ যাতে বিধানৰ অধীনত থকা সকলোকে মুক্ত কৰিব পাৰে,
তাতে আমি সকলোৱে যেন তেওঁৰ সন্তান বুঁপে স্থীকৃত হ'ওঁ। ৬ কাৰণ
আপোনালোক আত্ময়ে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰ আত্মা নিজৰ
ওচৰণ পৰা আমাৰ হৃদয়লয়ে পঠায় দিলে; সেই আত্মাই, “আবু, পিতৃ”,
এই বুলি মাতে। ৭ এই কাৰণে আপুনি পুনৰ আগৰ দৰে দাস নহয় কিন্তু
পুত্ৰ হৈছে; যিহেতু পুত্ৰ হৈছে, সেয়েহে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই উত্তৰাধিকাৰীও
হৈছে। ৮ পূৰ্বতে আপোনালোকে যেতিয়া ঈশ্বৰক জন্ম নাইল, তেতিয়া
যিবোৰ স্বাভাৱিকলুপে ঈশ্বৰ নহয়, সেইবোৰ সেৱাকৰ্ম কৰিছিল। ৯ কিন্তু
এতিয়া আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ পৰিচয় পালে, ইয়াৰ উপৰি ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই
পৰিচিত হ'ল; এনে স্থুলত কেনেকৈ পুনৰ সেই দুৰ্ল আবু দীনাহীন প্ৰাথমিক
বিধিলৈ উলটি থাব? কেনেকৈ পুনৰ সেই বিধিবোৰৰ সেৱাকৰ্ম কৰিব
পাৰিব? ১০ আপোনালোকে বিশেষ বিশেষ দিন, মাহ, খাতু আবু বছৰ
এইবোৰ পালন কৰি আছে। ১১ আপোনালোকৰ কাৰণে মোৰ এই ভয়
হয়; জানোচা মই যি পৰিশ্ৰম কৰিলোঁ, সেয়ে কিজানিবা কেনেবোকে ব্যৰ্থ
হয়। ১২ হে ভাই সকল, বিনয় কৰি কৈছোঁ, আপোনালোক মোৰ নিচিনা
হওক; কিয়নো ময়ো আপোনালোকৰ নিচিনা হৈছোঁ। আপোনালোকে
মোৰ একো অন্যয় কৰা নাইল। ১৩ মোৰ শৰীৰৰ দূৰ্বলতাৰ কাৰণে
মই যে প্ৰথম বাৰ আপোনালোকৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিছিলোঁ,
সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানে। ১৪ মোৰ মাস্তত আপোনালোকৰ যি
পৰীক্ষা হৈছিল, সেই বিষয়ত আপোনালোকে হেজানান আবু ঘূঢ়াবোৰ
কৰা নাইল। ১৫ এজন দৃঢ় এজন দৃঢ়, এনে কি শ্রীষ্ট যীচুৰ নিচিনাৰকে
হৈছিল, বৎশলৈ এজন দৃঢ়, এনে কি শ্রীষ্ট যীচুৰ নিচিনাৰকে
হৈছিল। ১৫ এতিয়া আপোনালোকৰ সেই আনন্দ ক'ত? কিয়নো আপোনালোক
কে নিজ নিজ চকুকো কঢ়ি মোক দিলেহেনেন। ১৬ এতিয়া
আপোনালোক সকল সত্য কথা কোৱাৰ মই আপোনালোকৰ ওচৰত শক্ত
হৈলোঁ? ১৭ সেই লোক সকল আপোনালোকৰ প্ৰতি আগ্ৰহী নহয়। তেওঁলোকে
আপোনালোকৰ পক্ষে মই সাক্ষ দিছিলোঁ যে, সাধ্য হোৱা হলে
আপোনালোকে নিজ নিজ চকুকো কঢ়ি মোক দিলেহেনেন। ১৮ অৱশ্যে
আপোনালোকৰ তাৰ প্ৰতি আগ্ৰহ প্ৰকাশ কৰে। ১৮ অৱশ্যে আগ্ৰহ দেখুওৱা ভাল,
যদিহে সৎ উদ্দেশ্যেৰে তাৰ কৰা হয়। অকল মই আপোনালোকৰ তাৰ

উপস্থিত থাকতে যে ভাল, এনে নহয়, কিন্তু সকলো সময়তে থকা ভাল। ১৯ হে মোর প্রিয় সন্তান সকল, আপোনালোকের কাবণে পুনৰ এবাৰ প্ৰসৱ যন্ত্ৰণা ভোগ কৰিছোঁ; যেতিয়ালৈকে আপোনালোকেত ঝীষ্ঠ আকাৰ উৎপন্ন নহয়, তেতিয়ালৈকে ভোগ কৰি আছোঁ। ২০ এতিয়া আপোনালোকেৰ চৰতৰ যাবণ বাবে মোৰ মন গৈ আছে আৰু তাৰ বেলেগ ভাৰে এই সকলো কথা আপোনালোকেৰ লগত আলোচনা কৰিব পাৰিবলৈ হয়া আপোনালোকেৰ বাবে মই বিৰুদ্ধিত পৰি আছোঁ। ২১ হে বিধান-শাস্ত্ৰৰ অধীন হ'ব খোজা সকল, মোক কওকচোন, আপোনালোকেৰ মজাৰ কোনো বিধানৰ কথা শুনিবলৈ নিবিচাৰে? ২২ কিয়নো লিখা আছে যে, অৱাহামৰ দুজন পুত্ৰ আছিল; বেটীৰ গতত ওপজা এজন, স্বাধীন জনীৰ গতত ওপজা এজন। ২৩ কিন্তু বেটীৰ যি জন, সি মাংস অনুসাৰে জন্মছিল, কিন্তু স্বাধীন জনীৰ যি জন, সেই জন প্ৰতিজ্ঞাৰ গুৰে জন্মছিল। ২৪ এইবোৰ কথাৰ এটা আন প্ৰকাৰ ভাৰাৰ্থ আছে; কিয়নো এই দুজনীয়েই দুই বিধান হৈছে; এক নিয়ম চীনয় পৰ্বতৰ পৰা দাসত্ৰূপ অৱস্থাত প্ৰসৱ কৰোঁত; সেৱে হৈছে হাগাৰা। ২৫ কিয়নো আৰব দেশত হাগাৰ শব্দৰ অৰ্থ, চীনয় পৰ্বত; আৰু বৰ্তমানে থকা যিৰুচালেমকো বুজায়; কিয়নো তাই নিজ সন্তানে সৈতে বন্দী অৱস্থাত আছিল। ২৬ কিন্তু উৰ্দ্ধলোকত থকা যিৰুচালেম স্বাধীন; তেওঁ হৈছে, আমাৰ মাত্ৰ। ২৭ কিয়নো লিখা আছে, “হে প্ৰসৱ নকৰাৰ বন্ধাৰ্যা আনন্দ কৰা, তোমালোকৰ মজাৰ যি গবাকীয়ে সন্তান প্ৰসৱ কৰা নাই; বৰ মাতেৰে উল্লাস আৰু হৰ্ষবন্দ কৰা; কিয়নো শিৰিয়েক থকা জনীতকৈ অনাধিনী জনীৰ সন্তান অধিক হৰ।” ২৮ এতিয়া হে ভাই সকল, ইচ্ছাকৰ দৰে আমিও প্ৰতিজ্ঞাৰ সন্তান হৈছোঁ। ২৯ কিন্তু তেতিয়া যেনেকৈ মাংস অনুসাৰে জন্ম পোৱা জনক তড়ান কৰিছিল, তেনেকৈ এতিয়াও হৈছে। ৩০ কিন্তু শাস্ত্ৰী কি কয়? ‘বেটী আৰু তাইৰ পুত্ৰক খেদি দিয়া; কিয়নো স্বাধীন জনীৰ পুত্ৰক সৈতে, বেটীৰ পুত্ৰকে উত্তৰাধিকাৰী নাপাৰ।’ ৩১ এতক্ষেত্ৰে হে ভাই সকল, আমি বেটীৰ সন্তান নহওঁ; সেই স্বাধীন গবাকীৰহে সন্তান হওঁ।

৫ ঝীষ্ঠে আমাক স্বাধীন কৰিছে যাতে আমি স্বাধীন ভাবে থাকিব পাৰোঁ; এতক্ষেত্ৰে সুষ্ঠিৰ হওক, পুনৰ দাসত্ৰূপ ফান্দন্ত নপৰিব। ২ চাওক, মই পৌলী আপোনালোকে কৈ আছোঁ, যদি আপোনালোকে চৰুৎ কৰা যোগেদি পুনৰ বিধিবোৰলৈ ঘূৰি যায়, তেনেহলে ঝীষ্ঠ আপোনালোকেৰ একো লাভ নহ'ব। ৩ পুনৰ মই সকলো মানুহক সাক্ষ্য দি কওঁ যে, আপোনালোকে যদি চৰুৎ হৰলৈ বিচাৰি আছে, তেতিয়াহলে প্ৰতিজ্ঞেৰ বিধান পালন কৰিব লাগিব। ৪ পূৰ্বতে আপোনালোকে ঝীষ্ঠ পৰা বিচ্ছিন্ন হৈ আছিল, আপোনালোক সকলোৰে বিধানৰ দ্বাৰাই বিচাৰত গ্ৰহণীয় হোৱাটো বিচাৰিছিল; এইদৰে আপোনালোক অনুহৃত পৰা থখি পৰিছিল। ৫ কিয়নো আমি আত্মাৰ যোগেদি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধৰ্মীকতাৰ আশা লৈ বাট চাই আছোঁ। ৬ কিয়নো ঝীষ্ঠ যীচুত চৰুৎ আৰু অচুৰতৰ একো সাৰ্থকতা নাই, কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে প্ৰেমৰ যোগেদি একমাত্ৰ বিশ্বাসে কাৰ্য সাধন কৰে। ৭ আপোনালোকে ভালদৰে দেৰিবিছিল; পাছত কোনো আপোনালোকে সত্যক নামানিলে বাধা জন্মালৈ? ৮ যি জনে আপোনালোক প্ৰোচৰণা কৰিছে, সেই জন আপোনালোকক আহুন কৰা জনৰ পৰা অহা নহয়। ৯ অলপ খিৰে সেনা পিঠাগুড়িৰ আটাইথিনিকে ফুলায়। ১০ আপোনালোকে যে আন কোনো বিষয় নাভাৰে, এই বিষয়ে প্ৰত্যুত আমাৰ সম্পূৰ্ণ বিশ্বাস আছে; কিন্তু যি জনে আপোনালোকক অস্তিৰ কৰে, সেই জনে নিজ দণ্ড ভোগ কৰিব, তেওঁ যি কোনোৰে নহওক। ১১ হে ভাই সকল, মই যদি চৰুৎ হোৱা বিধান বাজহৰাৰ ভাবে প্ৰচাৰ কৰোঁ, তেনেহলে মই কিয় এতিয়া ও নিৰ্যাতন ভোগ কৰি আছোঁ? কিন্তু চৰুৎৰ প্ৰযোজন সময়ে যদি এতিয়াও কওঁ তেতিয়া হ'লে, কুচৰ বিধিনি লুণ্ঠ হৈলৈহেন্তে। ১২ যি সকলে আপোনালোকক ভুল ধাৰণা দি আছে, তেওঁলোকে নিজে আগুৰাই যাওক আৰু নিজে নিজৰ আগুৰকোৱে ছেদন কৰক। ১৩ হে ভাই সকল, আপোনালোকক স্বাধীনতাৰ বাবেৰে আমন্ত্ৰিত হ'লা আপোনালোকৰ এই স্বাধীনতা কেৱল মাংসৰ অভিলাষ পুৰ কৰিবৰ কাৰণে নহওক; কিন্তু প্ৰেমৰ যোগেদি এজনে আম জনৰ সেৱাকৰ্ম কৰক।

১৪ কিয়নো সকলো বিধান সিদ্ধ হৈ এটা আজতো স্থিৰ আছে, সেইটো হ'ল, ‘তোমাৰ চৰুবীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰা।’ ১৫ কিন্তু আপোনালোকে যদি পৰম্পৰৰ মজাত খোৱা কামোৰা কৰি থাকে, তেনেহলে সাৰধান হ'ব, যাতে আপোনালোকে এইদৰে ইজনে সিজনৰ অনিষ্ট সাধন নকৰে। ১৬ কিন্তু মই কওঁ, আপোনালোকে আত্মাৰে চলক; তাতে কোনোমতে আপোনালোকে মাংসৰ অভিলাষ পুৰ নকৰিব। ১৭ কিয়নো মাংস আত্মাৰ বিৰুদ্ধে আৰু আভাই মাংসৰ বিৰুদ্ধে অভিলাষ কৰে; কাৰণ আপোনালোকে যি কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তাক যেন আপোনালোকে নকৰে, তাৰ কাৰণে এই দুয়ো পৰম্পৰ বিৰুদ্ধে বিৰুদ্ধ। ১৮ কিন্তু আপোনালোকে যদি আত্মাৰ দ্বাৰাই চালিত হয়, তেনেহলে আপোনালোকে বিধানৰ অধীন নহয়। ১৯ এতিয়া মাংসৰ কাৰ্যবোৰ দৃশ্যমান সেয়ে ব্যাডিচাৰ, অশুচি কাৰ্য, লম্পট আচৰণ, ২০ মৃত্পিংজা, মায়াকৰ্ম, নানা বিধি শক্ততা, বিবাদ, ঈৰ্ষা, খং-ৰাগ, বিৰোধ বিভেদ, নানামত অসুস্থা, মততা, ২১ হিংসুক, মতলীয়া, মতলীয়া হৈ হাই-কাজিয়া কৰা, আৰু এইবোৰ নিচিনা আন আন অপৰাধ কৰ্ম; এই সকলো বিষয়ৰ ওপৰত মই যেনেকৈ পূৰ্বতে আপোনালোকক সাৰধান কৰি কৈছিলোঁ, তেনেকৈ এতিয়াও কৈছোঁ, যি সকলে এনে আচৰণ কৰে, তেওঁলোকে দৈশ্বৰৰ বাজ্যত অধিকাৰ নাপাৰ। ২২ কিন্তু আত্মাৰ ফল হ'ল, প্ৰেম, আনন্দ, শাস্তি, চৰিসহিষ্ণুতা, দয়া, মঙ্গলতাৰ, বিশ্বাস, ২৩ মৃদুভাৰ, ইন্দ্ৰিয়-দমন। এইবোৰ বিৰুদ্ধে কোনো বিধান নাই। ২৪ আৰু যি সকল ঝীষ্ঠ যীচুৰ, তেওঁলোকে মাংসিক অভিলাষেৰে সৈতে কু-ভাৰণা আৰু আসঙ্গিক কুচত দিলো। ২৫ আমি যদি দাত্তাৰে জীৱাই থাকো, তেনেহলে আত্মাৰে চলেইকঁ। ২৬ সেয়েহে আমি ইজনে সিজনৰ খং তলি আৰু ইজনে সিজনক হিংসা কৰি, অনৰ্থক অহংকাৰ নকৰেইকঁ।

৬ হে ভাই সকল, কোনো মানুহ যদি কোনো অপৰাধত পৰে, তেনেহলে তেনেকুৰা জনক পুনৰ সুষ্ঠ কৰক; কিন্তু পাছত নিজে নিজৰ পৰীক্ষাত নপৰিবৰ বাবে আপুনি ও সাৰধান হ'ব। ২ আপোনালোকে ইজনে সিজনৰ ভাৰ কঢ়িয়াওক আৰু ঝীষ্ঠৰ বিধান সম্পূৰ্ণকৈ পালন কৰক। ৩ কিয়নো কোনোৰে একো নহেয়ো যদি নিজকে বৰ মানে, তেনেহলে তেওঁ নিজকে প্ৰতাৰণা কৰে। ৪ প্ৰতিজ্ঞে নিজ কৰ্ম বিবেচনা কৰক; আৰু তেতিয়া তেওঁ অন্যৰ তুলনাত নহয় কিন্তু নিজৰ বিষয়তহে গৌৰৰ কৰাৰ কাৰণ পাৰ। ৫ কিয়নো প্ৰতিজ্ঞে নিজে নিজৰ ভাৰ ব'ব। ৬ যি জনে বাক্যৰ শিক্ষা পায়, তেওঁ শিক্ষকৰ সৈতে সকলো ভাল বস্তুৰ ভাগ দিয়ক। ৭ আপোনালোক ভাস্ত নহ'ব, সৈশ্বৰক প্ৰতাৰণা নকৰিব। কিয়নো মানুহে যিহকে বুৰে তাকেহে দাব। ৮ কাৰণ যি জনে নিজৰ মাংসৰ উদ্দেশ্যে বুৰে, তেওঁ মাংসৰ পৰা আৰক্ষযৰূপ শস্য দাব; কিন্তু যি জনে আত্মাৰ উদ্দেশ্যে বুৰে, তেওঁ আত্মাৰ পৰা অনন্ত জীৱনযৰূপ শস্য দাব। (aiónios g166) ৯ আমি ভাল কৰ্ম কৰি বৰ যেন ক্লান্ত নহওঁ; কিয়নো আমি ক্লান্ত নহ'লে উচিত সময়ত দাবলৈ পাম। ১০ এই হেতুকে আহক, সুযোগ পালে সকলোৰে বাবে, বিশেষকৈ পৰিয়াল স্বৰূপ বিশ্ব কৰা মোক সকলৰ বাবে উত্তম কৰ্ম কৰোঁ আহক। ১১ চাওক, মই নিজ হাতেৰে কিমান দিঘলীয়া চিঠি আপোনালোকলৈ লিখিলোঁ। ১২ যি সকল লোকে মাংসিক বুপে ভাল প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিব বিচাৰে, সেই সকলেৰে আপোনালোকক চৰুৎ হৈলৈ বাধ্য কৰাই, কিন্তু তেওঁলোকে ঝীষ্ঠৰ কৰ্তৃত আৰু তড়ান নাপাৰ। ১৩ কিয়নো চৰুৎ হোৱা সকলে নিজেও বিধান পালন নকৰে; আপোনালোকক মাংসত তেওঁলোকে যেন গৌৰৰ কৰিব পাৰে, এই কাৰণে আপোনালোকক চৰুৎ হোৱাটো তেওঁলোকে ইচ্ছা কৰে। ১৪ কিন্তু আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ ঝীষ্ঠৰ বাহিৰে আগুৰাই তড়ান নাপাৰ। ১৫ কিয়নো চৰুৎ হোৱাটো একো নহয়, অচুৰতো একো নহয়; কিন্তু নতুন সৃষ্টিহে গুৰুত্বপূৰ্ণ। ১৬ যিয়ান মানুহ এই সুত্ৰ অনুসাৰে চলিব, তেওঁলোকৰ ওপৰত শাস্তি আৰু দুয়া থাককা। ১৭ এতিয়াৰ পৰা কোনো কথাত গৌৰৰ পৰা নহওক; তেওঁ দ্বাৰাই জগত খন কৰে বাবে আৰু মই জগত খন কৰিব তুচ্ছত হত হোঁ। ১৮ কিয়নো চৰুৎ হোৱাটো একো নহয়, অচুৰতো একো নহয়; কিন্তু নতুন সৃষ্টিহে গুৰুত্বপূৰ্ণ। ১৯ যিয়ান মানুহ এই অসুবিধা নিদিয়ক; কিয়নো মই নিজ শৰীৰত যীচুৰ বনান চিন লৈ ফুৰি

আছোঁ। ১৮ ভাই সকল, আমাৰ প্ৰভু যীচু খীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোকৰ
আত্মাৰ লগত থাকক। আমেন।

ইফিচীয়া

১ মই পৌল, ঈশ্বর ইচ্ছার দ্বারাই শ্রীষ্ট যীচুর নিযুক্ত এজন পাঁচনি। ঈফিচত থকা ঈশ্বরের আবু শ্রীষ্ট যীচুর বিশ্বাস করা পবিত্র লোক সকলের সমীক্ষণে; ২ আমার পিতৃ ঈশ্বর আবু প্রভু শ্রী শ্রীষ্টই আপোনালোকের অনুগ্রহ আবু শাস্তি দান করক। ৩ আমার প্রভু যীচু শ্রীষ্টের পিতৃ ঈশ্বরের প্রশংসা হওক। তেওঁ স্বৰ্ণীয় ঠাইবোরত থকা সকলো আত্মিক আশীর্বাদেরে সৈতে শ্রীষ্ট আমাক আশীর্বাদ করিলে। ৪ জগত সৃষ্টির পূর্বতে ঈশ্বরে শ্রীষ্ট বিশ্বাস করা সকলক মনোনীত করিলে। আমি যেন ঈশ্বরের দৃষ্টিতে পবিত্র আবু নিষ্কলঙ্ঘ হওঁ, এই কাবণ্ড তেওঁ আমাক মনোনীত করিলে। ৫ ঈশ্বরে প্রেমের দ্বারাই পূর্বে পরা আমাক যীচু শ্রীষ্টের মাধ্যমেনি নিজের তোলনীয়া সন্তান বৃুগে নিরূপণ করিলে। এই কার্য ঈশ্বরে আনন্দেরে নিজের মনোবাঞ্ছা সম্পন্ন করিলে। ৬ ঈশ্বরে এই সকলো করিলে, যাতে তেওঁের প্রিয় যীচু শ্রীষ্ট আমাক যি অনুগ্রহ বিনামূল্যে দান করিলে, সেই গৌরবময় অনুগ্রহের প্রশংসা হয়। ৭ কিয়নো ঈশ্বরের সেই প্রিয়জনত, তেওঁের তেজের দ্বারা আমি মৃষ্টি পালোঁ; তেওঁের উপচি পরা অনুগ্রহের দ্বারা আমি পাপের ক্ষমা পালোঁ। ৮ সেই অনুগ্রহ তেওঁ আমালৈ সকলো জান আবু বুদ্ধিত উপচাই দিলে। ৯ শ্রীষ্টের কার্য সম্পন্ন করার পরিকল্পনারে ঈশ্বরে নিজ ইচ্ছা অনুসারে তেওঁের পবিকল্পনার গোপনীয়তা আমার আগত প্রকাশ করিলে। ১০ ঈশ্বরে স্ত্রী করি বাখিলৈ যে নিরূপিত সময় পূর্ণ হলে পবিকল্পনার কার্য-সাধনের অর্থে তেওঁ স্বীকৃত আবু পৃথিবীত থকা সকলোকে মিলন করাই শ্রীষ্টের অধীনে আনিব। ১১ ঈশ্বরে নিজের ইচ্ছার মন্ত্রণা অনুসারে সকলো কার্য সাধন করে। তেওঁের পরিকল্পনার দ্বরে আগেয়ে যি যি স্ত্রী করি বাখিলৈ, সেইদেবেই তেওঁ আমাক শ্রীষ্ট মনোনীত করি ললে। ১২ আমি যি সকলো আগেয়ে শ্রীষ্ট আশা বাখিলৈ, সেই সকলুর পরাই যেন তেওঁের মহিমার প্রশংসা হয়, সেই বাবেই তেওঁ আমাক মনোনীত করি ললে। ১৩ আপোনালোকে শ্রীষ্টে সত্ত্বের বাক্য, পৰিব্রাগ লাভের শুভবার্তা শুনি তেওঁের বিশ্বাস করিলে। আপোনালোকের উত্তৰাধিকাবর অর্থে ঈশ্বরের প্রতিজ্ঞাযুক্ত পবিত্র আত্মারে মোহৰ মৰ্বা হল। ১৪ ঈশ্বরে যি সকলো প্রতিজ্ঞা করিলে, সেই সকলো প্রতিজ্ঞা সম্পূর্ণে প্রাপ্তি নোহোরালোকে সেই আত্মা আমার উত্তৰাধিকাবর বইনা স্বৰূপ হৈ আছে। এই সকলোবোৰ দ্বারাই ঈশ্বরের মহিমার প্রশংসা হব। ১৫ এই কাবণ্ড মই যেতিয়া প্রভু যীচু শ্রীষ্টের ঈশ্বরের অর্থাং সেই গৌরবময় পত্তয়ে আত্মিক জ্ঞান দিয়ক আবু তেওঁক বুজিলৈ নিজের তত্ত্ব-জ্ঞান প্রকাশ করক। ১৬ ঈশ্বরের আমার প্রভু যীচু শ্রীষ্টের ঈশ্বরের অর্থাং সেই প্রার্থনা করোঁ যে, আপোনালোকক আমার প্রভু যীচু শ্রীষ্টের ঈশ্বরের অর্থাং সেই গৌরবময় পত্তয়ে আত্মিক জ্ঞান দিয়ক আবু তেওঁক বুজিলৈ নিজের তত্ত্ব-জ্ঞান প্রকাশ করক। ১৭ মই এই প্রার্থনা করোঁ যে, আপোনালোকক আমার প্রভু যীচু শ্রীষ্টের ঈশ্বরের অর্থাং সেই গৌরবময় পত্তয়ে আত্মিক জ্ঞান দিয়ক আবু তেওঁক বুজিলৈ নিজের তত্ত্ব-জ্ঞান প্রকাশ করক। ১৮ ঈশ্বরের আমার প্রার্থনা যি আশা আবু মনোনীত পবিত্র লোক সকলুর মাজত তেওঁের যি উত্তৰাধিকাবর প্রতাপূর্বু ধন, তাক আপোনালোকের দুর্দয়ের শ্রেষ্ঠিক চুক্রে যেন দেখা পায়; ১৯ লগতে ঈশ্বরের শক্তির কার্যসাধক গুণ অনুসারে বিশ্বাস করা যি আমি, আমার মাজত তেওঁের শক্তির যি অতিবিত্র মহাশক্তিয়ে কার্য করিছে, সেই বিষয়েও যেন আপোনালোকে জানিব পারে। ২০ সেই মহাশক্তিবেই তেওঁ মৃত লোকের পরা যীচু শ্রীষ্টক তুলিলে আবু নিজের সোঁ হাতে স্বর্ণীয় ঠাইত বহুবালে। ২১ সকলো শাসন, ক্ষমতা, পৰাক্রম, আবু প্রভুত্ত আদি করি যিমান নাম ইহলোক আবু পৰলোকত উল্লেখ করা যায়, সেই সকলো নামের উক্তি শ্রীষ্টের নাম স্থাপিত হল। (aiōn g165) ২২ ঈশ্বরে সকলোকে শ্রীষ্টের চৰণের তলত বৰ্ণিত করিলে আবু তেওঁকেই সকলোবে মূৰ করি মণ্ডলীক দান করিলে; ২৩ সেই মণ্ডলী তেওঁের শৰীৰ, তেওঁের পৰিপূৰ্ণতাই সকলো বিষয় সকলো প্রকাৰে পূৰ্ণ কৰে।

২ পূৰ্বতে আপোনালোক নিজ অপৰাধ আবু পাপবোৰত মৰি আছিল। ২ এইবোৰ সৈতে আপোনালোকে জীৱন-যাপন কৰি জগতের নিয়ম অনুসারে চলি আছিল। আপোনালোকে আকাশৰ মন্দ শক্তিৰ অধিকাৰী

অনুসৰণকাৰী হৈ, অবাধ্যতাৰ সন্তান সকলৰ জীৱনত কাৰ্য কৰি থকা অশুট আত্মাৰ দৰে চলি আছিল। (aiōn g165) ৩ আমি সকলোৱেই এসময়ত মাংস আবু মনৰ ইচ্ছাবে কাৰ্য কৰিছিলোঁ আবু আমাৰ মাংসিক কু-অভিলাষবোৰ কামনা পূৰ্ণ কৰি সেই বিশ্বাসবিহীন লোক সকলৰ মাজত জীয়াই আছিলোঁ। আমিও আম সকলোৱে নিচিনা, স্বত্বাবেত ঈশ্বৰে ক্ৰেত্ব সন্তান আছিলোঁ। ৪ কিন্তু দয়া ধনেৰে ধনৰান ঈশ্বৰে যি মহা প্ৰেমেৰে আমাক প্ৰেম কৰিলে, ৫ তাৰ কাৰণে আমি অপৰাধত মৰি থকা কালতেই, শ্রীষ্টৰ সৈতে তেওঁ আমাক নতুন জীৱন দিলে; অনুগ্ৰহেৰে আপোনালোকে পৰিব্ৰাগ পালে; ৬ তেওঁ আমাক শ্রীষ্ট যীচু সৈতে তেওঁেতে তুলিলে আবু শ্রীষ্ট যীচুৰ সৈতে স্বৰ্ণীয় ঠাইবোৰত বহুবালে। ৭ ঈশ্বৰে এই কাম কৰিলে, যাতে শ্রীষ্ট যীচুৰ সৈতে স্বৰ্ণীয় ঠাইবোৰত বহুবালে। ৮ কিয়নো নিযুক্ত আৰু যুগত তেওঁে অনুগ্ৰহ মহা ধন যুগে যুগে প্ৰকাশ কৰিব পাৰে। (aiōn g165) ৯ কিয়নো নিযুক্ত আৰু যুগত তেওঁে অনুগ্ৰহ যোগেন্দ্ৰিবিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে পৰিব্ৰাগ পালে; আবু সেয়ে আমাৰ পৰা নহয়; কিন্তু সেয়া ঈশ্বৰবৰেহ এক দান। ১০ কোনেও যেন গৰ্ব কৰিব নোৱাৰে, সেয়ে কৰ্মৰ পৰাও নহয়। ১১ কিয়নো আমি ঈশ্বৰৰ কাৰিকৰী; যি সৎ কাম ঈশ্বৰে আমাৰ কাৰণে আগেয়ে প্ৰস্তুত কৰিলে, সেই পথত চলিবলৈ আবু সৎ কাম কৰিবলৈ ঈশ্বৰে আমাক শ্রীষ্ট যীচুৰ সৃষ্টি কৰিলে। ১১ মনত বাখিৰ যে, মাংসত আপোনালোক অনা-ইহুদী লোক আছিল; মাংসত হাতবে যি সকলৰ চুৰং কৰা হৈছে অৰ্থাৎ যি সকলে নিজকে চুৰং কৰা লোক বুলি কয়, তেওঁলোকে আপোনালোকে অচুৰং লোক বুলি কয়। ১২ সেই সময়ত আপোনালোক শ্রীষ্টৰ পৰা পথক হৈ আছিল; আপোনালোক ইহায়েলৰ নাগবিক নাছিল; প্ৰতিজ্ঞাযুক্ত বিধান সমূহৰ লগত আপোনালোকৰ কোনো সহৃদ নাছিল; আপোনালোকৰ আশা নাছিল; এই পৃথিবীত আপোনালোক ঈশ্বৰবিহীন আছিল। ১৩ আগেয়ে আপোনালোক ঈশ্বৰৰ পৰা বহুত দূৰেত আছিল, কিন্তু এতিয়া শ্রীষ্ট যীচুৰ থকাৰ কাৰণে তেওঁে তেজেৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰে ওচৰলৈ আনা হল। ১৪ তেৱেই আমাৰ শাস্তি। কিয়নো তেওঁে ইহুদী আবু অনা-ইহুদী উভয়কে এক কৰিলে। শ্রীষ্টই কৃত নিজেৰ দেহ উৎসৱ কৰি আমাৰ পৰস্পৰৰ মাজৰ ধূমা আবু শক্ততাৰ প্ৰাচীৰ ভাষ্টি পেলালে। ১৫ শ্রীষ্ট যীচুৰে সমষ্ট আজ্ঞা আবু বিধান লোপ কৰিলে, যাতে দুই দলৰ পৰা তেওঁে এক নতুন লোকৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে আবু তাৰ দ্বাৰাই শাস্তি শাপন হয়। ১৬ তেওঁলোকৰ মাজত থকা শক্ততাৰ অৱসন্ন ঘটাই কুচৰ দ্বাৰাই উভয় পক্ষক এক দেহত ঈশ্বৰে সৈতে মিলন কৰিবৰ কাৰণে তেওঁ এইদেৰে কৰিলে। ১৭ এই বাবেই শ্রীষ্টই আছি আপোনালোক যি সকল দূৰৈত আছিল, তেওঁলোকৰ আগতো শুভবার্তা আবু তেওঁে শাস্তি প্ৰচাৰ কৰিলে। ১৮ কিয়নো শ্রীষ্টৰ মাধ্যমেনি আবু উভয়কে এক কৰিলে। ১৯ কোনেও যেন গৰ্ব কৰিব নোৱাৰে, সেয়ে কৰ্মৰ পৰাও নহয়। ২০ এইবোৰ ভিত্তিল পাঁচনি আবু সকল দূৰৈত আছিল, তেওঁলোকৰ আগতো শুভবার্তা আবু তেওঁলোকৰ আগতো শাস্তি প্ৰচাৰ কৰিলে। ২১ কোনেও যেন গৰ্ব কৰিব নোৱাৰে, সেয়ে কৰ্মৰ পৰাও নহয়। ২২ এইবোৰ সৈতে আপোনালোকে সহ-নাগবিক আবু ঈশ্বৰৰ পৰিয়াল স্বৰূপ হৈছে। ২৩ এইবোৰ ভিত্তিল পাঁচনি আবু তাৰবাদী সকল, শ্রীষ্ট যীচুৰে সেই ভিত্তিলৰ চৰণে যাবৰ বাবে অৰিকাৰ পালোঁ। ২৪ হে অনা-ইহুদী সকল, আপোনালোক এতিয়াৰ পৰা পুনৰ অতিথি বা বিদেৱী নহয়; কিন্তু ঈশ্বৰৰ পৰিত্বলোকৰ সৈতে আপোনালোকোকে সহ-নাগবিক আবু ঈশ্বৰৰ পৰিয়াল স্বৰূপ হৈছে। ২৫ এইবোৰ ভিত্তিল পাঁচনি আবু তাৰবাদী সকল, শ্রীষ্ট যীচুৰে সেই ভিত্তিলৰ চৰণে যাবৰ প্ৰধান শিল আবু সেই ভিত্তিলৰ ওপৰতে আপোনালোকে গঁথা হৈছে। ২৬ যীচুৰ শক্তিত ঈশ্বৰৰ পৰিয়ালৰ সকলো গাঁথনি একেলগে সংলগ্ন হৈ, প্ৰভুৰ কাৰণে এক পৰিত্ব গৃহ স্বৰূপে বৃদ্ধি পাইছে। ২৭ তেওঁতেও আপোনালোক একেলগে গঁথা হৈ, আভাত ঈশ্বৰৰ এক আৰাস বৃপ্ত গঁথ উঠিছে।

৩ এই কাৰণে মই পৌল, আপোনালোক অনা-ইহুদী লোকৰ কাৰণে ৩ শ্রীষ্ট যীচুৰে এজন বণ্দী। ২ আপোনালোকে শুনিছে যে আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁ আবু তাৰ ভাৰ তেওঁে মোক দিলে। ৩ ঈশ্বৰে তেওঁে সতৰ নিগচ-তত্ত্ব মোক জৰিবলৈ দিলে। এই বিষয়ে মই আপোনালোকৈ আগেয়ে অলংপ লিখিছিলোঁ। ৪ আপোনালোকে সেইবোৰে পঢ়িলে, শ্রীষ্ট সম্বৰ্ধীয় সত্যৰ এই নিগচ-তত্ত্ব মোক দ্বাৰা পঢ়িলৈ আছিলোঁ। ৫ মই নিগচ-তত্ত্ব আভাৰ দ্বাৰা এতিয়াৰ যিভাৰে তেওঁে পৰিত্ব গৃহ ব্যক্তি পৰিয়ালৰ পৰ্যাবৰ্তনে পঢ়িলৈ আছিলোঁ।

ভাবত জনোরা হোৱা নাছিল। ৬ সেই নিগঢ়-তত্ত্ব এই- শুভবার্তাৰ দ্বাৰাই অনা-ইহুদী সকল খৃষ্ট যীচূত যুক্ত হৈ ইহুদী সকলৰ সৈতে সহ অধিকাৰী, এক শৰীৰৰ সদয় আৰু প্ৰতিভাত সহভাগী হয়। ৭ ঈশ্বৰে নিজৰ পৰাৰক্ষম কাৰ্য সাধন কৰি মোক যি অনুগ্ৰহ দিলে, ঈশ্বৰৰ সেই বিশ্বে অনুগ্ৰহ দানৰ ফলত শুভবার্তা প্ৰচাৰ কৰাৰে কাৰণে মই এজন দান হলো। ৮ ঈশ্বৰৰ পৰিব্ৰজা লোক সকলৰ মাজত মই অতি নিগঢ়ত্বকে ও নগণ্য; তথাপি ঈশ্বৰে মোক এই বৰ দান কৰিলে, যাতে মই খৃষ্টত থকা ধাৰণাতীত সম্পদৰ শুভবার্তা অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰলৈ খৈ ঘোষণা কৰোঁ; ৯ আৰু সকলো বস্তুৰে স্থানকৰ্তা ঈশ্বৰৰ নিগঢ়ত্বকে পৰিকল্পনাৰ কথা সকলোকে জনাওঁ এই নিগঢ়ত্ব সত্য পূৰ্ব কালৰে পৰা ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা গুপ্ত আছিল। (aiōn g165) ১০ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা এই যেন মণ্ডলীৰ ঘোগেনি স্থগীয় স্থানবোৰত আধিপত্য আৰু ক্ষমতা প্রাণ শাসনকৰ্তা সকলৰ ওচৰত ঈশ্বৰৰ জ্ঞান জনোৱা হয়; ১১ তাতে তেওঁ আমাৰ খৃষ্ট যীচূত নিজৰ অনন্ত কালৰ পৰিকল্পনা অনুসৰে কাৰ্য কৰিলে। (aiōn g165) ১২ খৃষ্টত বিশ্বস কৰাৰ দ্বাৰাই অমি সাহস আৰু দৃঢ় প্ৰত্যয়েৰে সৈতে ঈশ্বৰৰ সন্মুখলৈ আহিব ক্ষমতা পালোঁ। ১৩ গতিকে মোৰ নিবেদন এই যে, আপোনালোকৰ কাৰণে মই ক্ৰেশ ভোগ কৰিছো বাবে আপোনালোক যেন নিৰুৎসাহ নহয়; সেই সকলোৰে আপোনালোকৰ গৌৰৰ বাবেই হৈছে। ১৪ এই কাৰণে মই পিতৃৰ ওচৰত আঁতু লৈছোঁ। ১৫ সেই পিতৃৰ পৰাই স্বৰ্গত আৰু পথবীত থকা প্ৰত্যেকৰ পৰিবালো নাম পাইছে; তেওঁৰ পৰাই সকলো প্ৰাণীক সৃষ্টি কৰা হৈছে। ১৬ ঈশ্বৰে নিজৰ প্ৰাপ্তিপৰ ধন অনুসৰে এনে শক্তি আপোনালোক দান কৰক যাতে, তেওঁৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ আস্তৰিক পুৰুষ শক্তিশালী হয়। ১৭ বিশ্বসৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ হৃদয়বোৰত খৃষ্ট নিবাস কৰক, যাতে আপোনালোক তেওঁৰ প্ৰেমৰ ভিত্তিমূলত শিশা ধৰি সুদৃঢ় হয়। ১৮ তাতে আপোনালোক আৰু ঈশ্বৰৰ সকলো পৰিব্ৰজাৰ সকলে যেন খৃষ্টৰ প্ৰেমৰ গভীৰতা, উচ্চতা, দৈৰ্ঘ্যতা আৰু বিস্তাৰতা বুজি পাৰে। ১৯ খৃষ্টৰ অধিতীয় মহান প্ৰেম যেন আপোনালোকে উপলব্ধি কৰিব পাৰে, তাতে ঈশ্বৰৰ সকলো পৰিপূৰ্ণতাৰে আপোনালোক পূৰ্ণ হৈব। ২০ আমাৰ হৃদয়ত ঈশ্বৰৰ যি শক্তিয়ে কাৰ্য কৰে, তেওঁ সেই শক্তি অনুসৰে অমি যি যাচানা কৰোঁ বা চিন্তা কৰোঁ, তাতকৈও অধিক মেটি কৰিব পাৰে। ২১ মণ্ডলীত আৰু খৃষ্ট যীচূত যুগে যুগে সদাসৰ্বদায় তেওঁৰেই মহিমা হওক। আমেন। (aiōn g165)

৮ এতকে প্ৰভুত বদ্বীয়াৰ যি মই; মই আপোনালোকক এই মিনতি কৰোঁ যে, ঈশ্বৰে যি আমন্ত্ৰণেৰে আপোনালোকক আমন্ত্ৰিত কৰিলে; সেই আমন্ত্ৰণৰ ঘোগ্য আচৰণ কৰি জীৱন-যাপন কৰক। ২ আপোনালোকে সকলো সময়তে অতি ন্যাভাৰে, মধুতাৰে আৰু সহিষ্ণুতাৰে প্ৰেমত থাকি পৰম্পৰক গ্ৰহণ কৰক। ৩ শান্তিৰ বদ্বন্ত থাকি আত্মাৰ ঐক্য বাধিবলৈ যত্নৰান হওক। ৪ শৰীৰ এক আৰু আত্মাও এক; ঠিক সেইদেৱে আপোনালোক সকলো এক আমন্ত্ৰণৰ আশাৰ কাৰণে আমন্ত্ৰিত হ'লা। ৫ এজনেই প্ৰভু, এক বিশ্বাস, এক বাস্তিস্য আৰু ৬ এজনেই ঈশ্বৰ, যি জন সকলোৰে পিতৃ; তেওঁ সকলোৰে ওপৰত, সকলোতে ব্যাপ্ত আৰু সকলোৰে অস্তৰত আছে। ৭ খৃষ্টই যি পৰিমাণৰ বৰ দান আমাৰ কাৰণে বাখিছে, সেই পৰিমাণ অনুসৰে আমাক প্ৰতিজনকে দান কৰিছে। ৮ শান্তি লিখাৰ দৰে, তেওঁ ওপৰলৈ উঠিল, বন্দীয়াৰ সকলক বন্দী কৰি নিলে, আৰু লোক সকলক নানা বৰ দান দিলে। ৯ যেতিয়া কোৱা হৈছে, “তেওঁ ওপৰলৈ উঠিল” ইয়াৰ অৰ্থ কি? এই কথাত এইটোৱে বুজা নাযায় নে, যে তেওঁ পৃথিবীৰ তল ভাগলৈও নামিছিল? ১০ যি জন নামিছিল, তেওঁ সেই একেই ব্যক্তি; যি জনে সকলো পূৰ্ণ কৰিবৰ কাৰণে আকাশতকে বহুত ওপৰলৈ উঠিল। ১১ সেই খৃষ্টই লোক সকলক এইবুঁপে বৰ দান দিলে, কিছুমানক পাঁচনি, কিছুমানক ভাৰবাদী, কিছুমানক শুভবার্তা প্ৰচাৰক, কিছুমানক পালক আৰু শিক্ষক হৈলৈ ক্ষমতা দিলে। ১২ ঈশ্বৰৰ পৰিব্ৰজা লোক সকলক প্ৰস্তুত কৰিবৰ বাবে পৰিচৰ্যাৰ কাৰ্য কৰিবলৈ আৰু খৃষ্টৰ শৰীৰৰ বৃদ্ধি কৰিবলৈ তেওঁ এই সকলোৰ বৰ দান দিলে। ১৩ যেতিয়ালৈকে আমি সকলোৰে ঈশ্বৰৰ পূত্ৰ বিশ্বাসৰ আৰু জ্ঞানৰ ঐক্যতাত এক নহও আৰু সম্পূৰ্ণ সিদ্ধতা অৰ্থাৎ খৃষ্টৰ নিচিনাকৈ সম্পূৰ্ণ সিদ্ধ নহওঁ,

তেতিয়ালৈকে আমি কাৰ্য কৰি বৃদ্ধি পাই থাকিম। ১৪ তেতিয়া পুণৰ আমি শিশুৰ নিচিনা হৈ নাথাকো। অস্তিজনক প্ৰৱঞ্চনাৰ ধূৰ্ততাৰ মানুহৰ ছলনাৰ দ্বাৰা ভুল শিক্ষা পাই বৰাহত তেলং-পংলং হৈ ইফালে সিফালে নিয়া নহওঁ। ১৫ কিন্তু প্ৰেমৰ সৈতে সত্য কথা কম আৰু সকলোভাৱে যি খৃষ্ট মূৰ স্বৰূপ, তেওঁৰ উদ্দেশ্যে সকলো বিশ্বত আমি বৃদ্ধি পাম। ১৬ মানুহৰ শৰীৰৰ অঙ্গৰেৰ যেনেদেৱে একেলগে যুক্ত হৈ থাকে আৰু সেইবোৰে কৰণীয় কাৰ্য সাধন কৰি গোটাই শৰীৰৰ বৃদ্ধি কৰে, সেইদেৱে খৃষ্টৰ পৰা উৎপন্ন হোৱা সকলো বিশ্বাসী, খৃষ্টৰ শৰীৰত সংযুক্ত আৰু সংলগ্ন হৈ পৰম্পৰৰ সৈতে প্ৰেমত একত্ৰিত হৈ বৃদ্ধি সাধন কৰে। কিয়নো শৰীৰৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ পৰম্পৰৰ ওপৰত নিভৰণী। ১৭ এতকে প্ৰভু যীচূত হৈ মই দৃঢ়ভাৱে কওঁ যে, বিশ্বাস নকৰাৰ অনা-ইহুদী লোক সকলৰ দৰে আপোনালোকে জীৱন-যাপন নকৰিব। কিয়নো তেওঁলোকৰ মনৰ চিন্তা অসাৰ। ১৮ কিয়নো ভাল-বেয়া বিষয়ত তেওঁলোকৰ দহয় অংকৰাবময় আছিল। তেওঁলোকে দহয়েৰে কঠিনতাৰ কাৰণে তেওঁৰ বাৰ্তা শুনিবলৈ নিভৰেৰে আৰু সেই বাবেই যীচূতৰ আমাক দিয়া অনন্ত জীৱনৰ পৰা তেওঁলোকৰ বধিত হৈ থাকে। ১৯ তেওঁলোকৰ বিবেকে আসাৰ হৈছে; তেওঁলোক সকলো প্ৰকাৰৰ লোভত পৰি অশুচি কৰ্মবোৰত লিপ্ত হৈ কৰণাবাৰ হাতত নিজক শোধাই দিছে। ২০ কিন্তু আপোনালোক হলে খৃষ্টৰ বিষয়ে ইহোৰে শিক্ষা পোৱা নাই; ২১ আপোনালোকে তেওঁৰ বিষয়ে শুনিছে আৰু যীচূত থকা সত্যতাৰ বিষয়েও শিক্ষা পালে, ২২ আপোনালোকে প্ৰৱঞ্চনাপূৰ্ণ অভিলাষত নষ্ট হোৱা পৰুষৰ অৰ্থাৎ পৰ্বতৰ জীৱন-যাপনৰ বদ্ধন সোলোকাই থবলৈ শিক্ষা পালে। ২৩ সেই শিক্ষা অনুসৰে আপোনালোক যেন নিজৰ নিজৰ মনৰ আভাত পুনৰাবৃত্ত নতুন হৈ উঠি, ২৪ সত্যতাৰ ধাৰ্মিকতা আৰু পৰিব্ৰাতত ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ দৰে সৃষ্টি হোৱা নতুন পুৰুষক যেন পিন্দিব পাৰে। ২৫ সেয়ে, আপোনালোকে মিছ এৰিব, প্ৰতিজনে নিজ নিজ ওচৰ চুক্ৰীয়াই সৈতে সত্য আলাপ কৰক; কিয়নো আমি ইজনে সিজনৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ হৈ আছোঁ। ২৬ কুকুৰ হৈ তাৰ প্ৰাপত পাপ নকৰিব; বেলি মাৰ নো যাওঁতেই আপোনালোকৰ বেলাপ শান্ত হওক; ২৭ আপোনালোকে চয়তানক সুযোগ নিদিব। ২৮ যি জনে চূৰ কৰে, তেওঁ পুনৰ চূৰ নকৰক; কিন্তু অভাৱত পৰা লোক দান কৰিবলৈ সমৰ্থ হৰেৰ কাৰণে, নিজ হাতেৰে সংবৰসায়ত পৰিশ্ৰম কৰক। ২৯ আপোনালোকৰ মুখৰ পৰা কোনো বেয়া কথা নোলাক, কিন্তু শুনা সকলক অনুগ্রহ দান কৰিবলৈ ভাল কথা কওক। ৩০ মুক্তি দিনৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ যি পৰিত্ব আভাত আপোনালোকক মোহৰ মৰা হল, তেওঁক অসমুষ্টি নকৰিব। ৩১ সকলো কুটুবাক, খৰ, ক্ৰোধ, দল-কাজিয়া, নিন্দা আটাই হিংসাৰে সৈতে এই সকলো আপোনালোকৰ পৰা দূৰ হওক। ৩২ পৰম্পৰৰ প্ৰতি মেহশীল হওক আৰু কোমল চিতৰ লোক হওক; ঈশ্বৰে আপোনালোকক মেনেকৈ খৃষ্টৰ ক্ষমা কৰিলে, তেনেকৈ আপোনালোকে ওপৰস্থৰে ক্ষমা কৰক।

৯ এতকে আপোনালোক ঈশ্বৰৰ প্ৰিয় সত্ত্বান হিচাপে তেওঁৰ অনুকৰী হওক। ১ খৃষ্টে যেনেকৈ আপোনালোকক প্ৰেম কৰিলে আৰু আমাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে সুগন্ধযুক্ত নৈৰেদ্য আৰু বলি স্বৰূপে নিজকে শোধাই দিলে, তেনেকৈ আপোনালোকেও প্ৰেমৰ পথত চলক। ৩ আপোনালোকৰ মাজত যেন ব্যভিচাৰ আদি কোনো ধৰণৰ অনৈতিক বা অশুচি কৰ্ম আৰু লোভ নাথাকক; সেইবোৰে বিষয়ে কথা-বাৰ্তাৰ নহওক; ঈশ্বৰৰ পৰিত্ব লোকৰ এয়ে উচিত; ৪ আপোনালোকৰ কথা-বাৰ্তাৰ মাত্ৰ ধন্যবাদ্যযুক্ত হওক। লজ্জাভুক অশ্বিলতা, নিৰ্বোধ বলকনি, নিম্নমানৰ বৰিকতা আপোনালোকৰ মাজত নহওক। ৫ আপোনালোকে নিশ্চয়ে জানে যে, যি সকলে ব্যভিচাৰ কৰে বা যি সকল অশুচি আৰু লুভীয়া, যি সকলক মৃত্যুজুক পুনি কোৱা হয়, তেওঁলোকৰ কাৰণে খৃষ্টৰ আৰু ঈশ্বৰৰ বাজ্যত কোনো স্থান নাই। ৬ অনৰ্থক বাজ্যৰ দ্বাৰা আপোনালোকক ভুলাবলৈ কাকো নিদিব; কিয়নো এইবোৰ কাৰণে অবাধ্যতাৰ সত্ত্বান সকলৰ ওপৰলৈ ঈশ্বৰৰ ক্ষেত্ৰে নামি আছে। ৭ গতিকে, আপোনালোক তেওঁলোকৰ সহভাগী নহও। ৮ কিয়নো পূৰ্বতে আপোনালোক যদি ও আৰু বোৰ সত্ত্বানক কিন্তু এতিয়া প্ৰভুত প্ৰতি আনন্দ প্ৰদান কৰিব।

সকলৰ দৰে জীৱন-যাপন কৰক। ৯ কাৰণ সকলো মঙ্গলতাৰ, ধাৰ্মিকতাৰ আৰু সত্যতাই হৈছে পোহৰৰ ফল। ১০ ইয়াৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে প্ৰতিৰূপ সন্তোষজনক কি, সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰি নিৰ্ণয় কৰিব পাৰিব। ১১ আকৰৰ ফলহীন কাৰ্যবোৰ অংশদীৰ্ঘ নহ'ব; বৰং সেইবোৰ দোষ দেখুৱাই দিয়ক; ১২ কিয়নো তেওঁলোকে গুপ্তে যি যি কৰে, সেইবোৰ উচ্চাবণ কৰিবলৈকো লাজৰ বিষয়। ১৩ পোহৰৰ দ্বাৰাই সকলো প্ৰকশিত হয় ১৪ কিয়নো পোহৰতে সকলো স্পষ্ট হৈ পৰে। সেই বাবে কোৱা হৈছে: “হে টোপিনওৱা জন সাৰ পোৱা আৰু মৃত লোক সকলৰ মাজৰ পৰা উঠা; তাতে আপোনালোকৰ ওপৰত শ্ৰীষ্টই পোহৰ দিব।” ১৫ এতকে কিদৰে জীৱন-যাপন কৰিছে, তালৈ সাৰাধৰনে দৃষ্টি কৰক; অজ্ঞানৰ দৰে নহয়, কিন্তু জ্ঞানীৰ দৰে চলক; ১৬ সুসময়ক কিনি লব; কিয়নো এই কাল মন্দ। ১৭ এই হেতুকে আপোনালোকে নিৰ্বোধ নহ'ব, কিন্তু প্ৰভুৰ ইচ্ছা কি তাক জ্ঞান হওক। ১৮ দ্রাক্ষাৰসেৰে মতোয়া নহ'ব; কিয়নো তাত নষ্টিমু আছে, কিন্তু পৰিত্ব আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হওক; ১৯ ধৰ্মগীত, স্তুতি-গীত আৰু আত্মিক গানেৰে আপোনালোকে পৰম্পৰাবে আলোচনা কৰক আৰু প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে হৃদয়েৰে গান আৰু প্ৰসংশা কৰক। ২০ সদায় আমাৰ প্ৰভু যীচু শ্ৰীষ্ট নামেৰে সকলো বিষয়ৰ কাৰণে পিতৃ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰক। ২১ শ্ৰীষ্টৰ ভয়ত ইজনে সিজনৰ বশীভূত হওক। ২২ হে ভাৰ্যা সকল, আপোনালোকে যেনেকৈ প্ৰভুৰ, তেনেকৈ নিজ নিজ স্থামীৰো বশীভূত হওক; ২৩ কিয়নো শ্ৰীষ্ট যেনেকৈ মণ্ডলীৰ মূৰ আৰু নিজেই শৰীৰৰ তাঙ্গকৰ্তা, তেনেকৈ স্থামীৰ ও ভাৰ্য্যাৰ মূৰ বৰূপ হৈছে। ২৪ মণ্ডলী যেনেকৈ শ্ৰীষ্টৰ বশীভূত, তেনেকৈ সকলো বিষয়ত ভাৰ্যা সকলো নিজ নিজ স্থামীৰ বশীভূত হওক। ২৫ হে পুৰুষ সকল, শ্ৰীষ্ট যেনেকৈ মণ্ডলীক প্ৰেম কৰিবলৈ আৰু তাৰ কাৰণে নিজকে শোধাই দিলে, তেনেকৈ আপোনালোকে ও নিজ নিজ ভাৰ্যাক প্ৰেম কৰক; ২৬ মণ্ডলী যেন পৰিত্ব হয়, তাৰ বাবে তেওঁ আমাৰ বাক্যৰূপ জনন্মানত ধৃই শুচি কৰিলে। ২৭ তেওঁ মণ্ডলীক পৰিক্ৰষাৰ কৰিবলৈ যাতে তেওঁ নিজৰ আগত মণ্ডলীক গৌৰৱময়, দাগ থকা বা শোটোৱা পৰা আদি কৰি একো ঘূণ নথকা, পৰিত্ব আৰু নিষ্কলনৰূপে উপস্থিত কৰিব পাৰে। ২৮ সেইদৰে স্থামী সকলে নিজ নিজ ভাৰ্যাক প্ৰেম কৰা উচিত। যি জনে নিজ ভাৰ্যাক প্ৰেম কৰে, তেওঁ নিজকেই প্ৰেম কৰে।

২৯ কিয়নো কোনেও নিজৰ শৰীৰক কেতিয়াও ঘৃণা নকৰে; কিন্তু পৰিপূৰ্ণ কৰি তাৰ যত্ন লয়। সেইদৰে শ্ৰীষ্টযো মণ্ডলীক ভালপায়। ৩০ কাৰণ আমি তেওঁৰ শৰীৰৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ। ৩১ ‘এই কাৰণে মানুহে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক এৰি, নিজ তিৰোতাত আসন্দ হ'ব আৰু তাতে দুয়ো এক দেহ হব।’ ৩২ ই এক মহান গোপন সত্য, কিন্তু মই আচলতে শ্ৰীষ্ট আৰু তেওঁৰ মণ্ডলীৰ বিষয়েহে কৈছোঁ। ৩৩ যি কি নহওক, আপোনালোকে প্ৰতিজনে নিজ নিজ ভাৰ্যাক নিজৰ নিচনকৈ প্ৰেম কৰক আৰু ভাৰ্য্যায়ো উচিত মতে নিজৰ স্থামীক সম্মান কৰক।

৬ হে সন্তান সকল, তোমালোক পিতৃ-মাতৃৰ আজ্ঞাধীন হোৱা; কিয়নো ঈশ্বৰৰ, দৃষ্টিত এয়ে উচিত। ২ “তোমালোকে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা” এয়ে প্ৰতিজ্ঞাযুক্ত প্ৰথম আজ্ঞা। ৩ তেতিয়াহে তোমালোকৰ কল্যাণ হ'ব আৰু পৃথিবীত দীৰ্ঘায়ুলৈ জীৱিত থাকিবা।” ৪ হে পিতৃ সকল, আপোনালোকে নিজ নিজ সন্তান সকলৰ খৎ মোতোলোৰ; কিন্তু প্ৰভুৰ শিক্ষা আৰু অনুশাসনত তেওঁলোকক প্ৰতিপালন কৰক। ৫ দাস সকল, তোমালোক যেনেকৈ শ্ৰীষ্ট, তেনেকৈ গভীৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু কম্পনেৰে সেনে নিজ নিজ জগতৰ প্ৰভু সকলৰ আজ্ঞাধীন হোৱা; ৬ কেৱল চক্ৰ-চাকৰৰ দৰে মানুহৰ সন্তোষজনক নহৈ, বৰং নিজকে শ্ৰীষ্টৰ দাস বৃূপে আন্তৰিকতাৰে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰি প্ৰভু সকলৰ সেৱাকৰ্ম কৰা। ৭ তোমালোকে আনন্দ মনেৰে এনেদৰে কাম কৰিবা যাতে মানুহক নহয় ঈশ্বৰৰহে সেৱা কৰিছা। ৮ মনত বাখিবা, তোমালোক দাস বা স্থামীয় যিয়েই নহোৱা প্ৰতিজনে সকলো সংকৰ্মৰ কাৰণে নিজে প্ৰভুৰ পৰা পুৰুষৰূপৰ পাৰা। ৯ আপোনালোক যি সকল প্ৰভু, আপোনালোকেও আপোনালোকৰ দাস সকলক সেই একে ব্যৱহাৰ কৰক। তেওঁলোকক ভয় নেদেখুৱাই এৰি দিয়ক, কাৰণ আপোনালোকে জানে যে স্বৰ্গত তেওঁলোক

আৰু আপোনালোকৰ একেই হ'ব আৰু তেওঁত কোনো পক্ষপাত নাই। ১০ অৱৰেষণত, প্ৰভু আৰু তেওঁৰ শক্তিৰ পৰাক্ৰমত বলৰস্ত হওক। ১১ ঈশ্বৰৰ আটাই যুদ্ধৰ সাজ পিন্ধি লওঁ যাতে চয়তানৰ নানা বিধি কোশলৰ বিৰুদ্ধে থিয় হ'ব পাৰে। ১২ কিয়নো বস্ত আৰু মাংসৰ সৈতে আমাৰ মালযুদ্ধ হোৱা নাই; কিন্তু আধিপত্য, ক্ষমতা, এই অদ্বিতীয় যুগৰ শাসনকৰ্তা, আৰু বৰ্ণীয় ঠাইহোৱাৰ মন্দ শক্তিৰ দলবোৰৰ সৈতে হৈছে। (aiṭṭha g165) ১৩ এই হেতুকে, আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ আটাই সাজ-পোছাক পিন্ধি লওঁক; মন্দ দিনত চয়তানক প্ৰতিবেধোৰে কৰিবলৈ সমৰ্থ হ'বৰ কাৰণে সকলোকে সিন্ধু কৰি থিবে থাকক। ১৪ এতকে সত্যেৰে কঠকাল বাঞ্ছি, ধাৰ্মিকতাৰ বুকুৰৰ পিন্ধি, ১৫ শাস্তিৰ শুভবাৰ্তা যোৗশণাৰ কাৰণে প্ৰস্তুতাৰ ভৰিত জোতা পিন্ধি থিবে থাকক। ১৬ যিহেৰে আপোনালোকে সকলো পাপ শক্তিৰ অগ্ৰিম শৰ সমূহ নমাৰ পাৰে, এনে বিশ্বাসৰ ঢাল লওঁক: ১৭ পৰিত্বাণ শিৰস্তাণ আৰু আত্মাৰ তৰোৱালৰূপ ঈশ্বৰৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰক। ১৮ সকলো প্ৰার্থনা আৰু নিবেদনেৰে সকলো সময়তে আত্মাত প্ৰার্থনা কৰক; আৰু ইয়াৰ কাৰণে পৰ দি, ঈশ্বৰৰ সকলো পৰিত্বে লোকৰ কাৰণে সম্পূৰ্ণ ধৈৰ্য আৰু নিবেদনত লাগি থাকক। ১৯ মোৰ কাৰণে প্ৰার্থনা কৰিব, যাতে শুভবাৰ্তাৰ নিগৃত-তত্ত্ব সাহসেৰে প্ৰাচাৰ কৰিবলৈ মই মুখ মেলিবৰ সময়ত উপযুক্ত কথা মোক দিয়া হ্যাঁ। ২০ কিয়নো মই শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে শিকলিবে বন্ধা হৈও এজন বাজদূতৰ কাম কৰিবিছোঁ। প্ৰার্থনা কৰিব, বদ্বীশালতো যিভাৰে শুভবাৰ্তা কোৱা উচিত, মই সেইভাৱে যেন সাহসেৰে কৰিবলৈ পাৰিমা। ২১ মই কেনে আছোঁ, কি কৰিছোঁ, সেই বিষয়ে প্ৰিয় ভাই আৰু প্ৰভুৰ বিশ্বাসী সেৱক তথিকৰ পৰা সকলো জানিব পাৰিব। ২২ আপোনালোকে যেন আমাৰ পিয়েয়ে জানিব পাৰে আৰু তেওঁ যেন আপোনালোকৰ হৃদয়ত আশ্বাস দিয়ে, এই আশয়েৰেই মই তেওঁক আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠালোঁ। ২৩ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু শ্ৰীষ্টই ভাই সকলক শাস্তি আৰু বিশ্বাস সহিত প্ৰেম দান কৰক। ২৪ আমাৰ প্ৰভু যীচু শ্ৰীষ্টৰ প্ৰতি যি সকলে অক্ষয় প্ৰেম কৰে, সেই সকলোৰে লগত অনুগ্ৰহ থাকক।

ফিলিপীয়া

া প্রাইট যীচুর দাস পৌল আবু তাময়িহ, প্রাইট যীচুত থকা যি সকল
পিত্র লোক ফিলিপাতী আছে তেখেত সকলৰ সৈতে তেখেত সকলৰ
অধ্যক্ষ আবু পরিচারক সকলৰ সমীগৈল। ২ আমাৰ পিতৃ দৈশ্বৰ আবু
প্রভু যীচু প্রাইটৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আবু শাস্তি হওক। ৩
মই আপোনালোকৰ প্ৰতিটো ভাৱেৰে মোৰ দৈশ্বৰ দণ্ডবাদ কৰোঁ। ৪
প্ৰতিবাৰে মই আপোনালোকৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, এয়া সদায় এটা
আনন্দৰ নিবেদন হয়। ৫ পথম দিনৰে পৰা এতিয়ালৈকে শুভবাৰ্তা
যোৗষণাৰ কাৰ্যত আপোনালোকৰ সহভাগিতা থকাৰ বাবে মই ধন্যবাদ
কৰোঁ। ৬ যি জনে আপোনালোকত সৎকৰ্ম আৰস্ত কৰিলে, সেই জনে যীচু
প্রাইটৰ আগমণৰ দিনলৈকে সিদ্ধ কৰি থাকিব বুলি দৃঢ় প্ৰত্যয় কৰিলোঁ।
৭ আপোনালোক সকলোৱে বিষয়ে এনে ন্যায় ভাৱ বৰ্খ মোৰ উচিত;
কাৰণ আপোনালোক মোৰ হৃদয়ত আছা কিয়নো মই বন্দী অৱস্থাত
থাকোতে আবু শুভবাৰ্তাৰ পক্ষত উতৰ আবু প্ৰমাণ দিয়া কথাত যি অনুগ্ৰহ
পালোঁ, তাৰে আপোনালোকো সহভাগী হৈছে। ৮ কাৰণ প্রাইট যীচুৰ মেহত
মই আপোনালোকৰ কাৰণে কিমান হাবিয়াহ কৰোঁ, সেই বিষয়ে দৈশ্বৰ
মোৰ সাঙ্গী আছোঁ। ৯ আবু মই প্ৰাৰ্থনা কৰি আহোঁ যাতে আপোনালোকে
প্ৰেম, জ্ঞান আবু সকলো বিবেচনাত অধিক অধিককৈ উপচি পৰোঁ। ১০
মই প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, আপোনালোকে যাতে যি যি শ্ৰেষ্ঠ, সেইবোৰ বিবেচনা
কৰি, সেইদৰে নিৰ্যাত কৰিব পাৰে আবু এইদৰে প্রাইটৰ দিনৰ অপেক্ষাবে
নিৰ্দেশী আবু নিৰ্বিঘ হওক। ১১ নিবেদন কৰোঁ, আপোনালোক যেন
দৈশ্বৰৰ মহিমা আবু প্ৰশংসাৰ অৰ্থে, যীচু প্রাইটৰ যোগেন্দি ধাৰ্মিকতাৰ
ফলেৰে পৰিপূৰ্ণ হয়। ১২ এতিয়া হে ভাই সকল, আপোনালোকে এই
জাতি জনি লোৱাতো মই ইচ্ছা কৰোঁ যে, মোলৈ যি যি ঘটিল, সেইবোৰ
শুভবাৰ্তাৰ বাবে বাধা হোৱাৰ বিপৰীতে বৃদ্ধিৰ অৰ্থে ঘটিল। ১৩ কাৰণ
প্রাইট মোৰ যি বদ্ধন, সেয়ে গোটেই প্ৰটৰিয়মত আৰু আন সকলোৰে
আগত প্ৰকশত হল। ১৪ আবু সেয়ে প্ৰাইট থকা ভাই সকলৰ অধিক
ভাগে মই বৰ্ধনত থকা অৱস্থাত প্ৰভু দৃঢ় বিশ্বাস বাধিছে, আবু দৈশ্বৰৰ
বাক্য নিৰ্ভয়বৃপ্তে ক'বলৈ অধিক সাহস কৰিবে। ১৫ কোনো কোনোৱে
ইধৰাবে আবু বিবাদেৰে আবু কোনো কোনোৱে সত্তোৱেৰে প্রাইটক যোৗণা
কৰোঁ। ১৬ এভাগে প্ৰেমৰ কাৰণে যোৗণা কৰে, ইয়াৰ চিন স্বৰূপে মই
শুভবাৰ্তাৰ পক্ষত উতৰ দিলৈলৈ নিযুক্ত হৈছোঁ বুলি জানিছোঁ। ১৭ কিন্তু
কিছুমানে স্বীৰ্পণৰ তাৰে আবু আনন্দক তাহিন ভাৰে প্রাইটক প্ৰচাৰ কৰে,
তেখেত সকলে শুন্দি ভাৱেৰে নহয়, কিন্তু মোৰ বদ্ধন ক্লেশ্যুক্ত কৰিবৰ
আশেয়েৰেহে তাকে কৰে। ১৮ তাতোই বা কি হল? কপঠেৰেই হওক বা
সত্যেৰেই হওক, কোনো প্ৰকাৰে প্ৰাইট প্ৰচাৰিত হৈ আছে; ইয়াতে মই
আনন্দহে কৰিছোঁ, আবু আনন্দ কৰি থাকিম। ১৯ কিয়নো মই জানোঁ যে,
আপোনালোকৰ প্ৰাৰ্থনা আবু যীচু প্রাইটৰ আত্মাৰ উপকাৰৰ যোগেন্দি মোৰ
পৰিত্বাব অৰ্থে, সেয়ে মোলৈ ঘটিলোঁ। ২০ এয়ে মোৰ আকাঙ্ক্ষা আবু আশা
সিদ্ধ হ'ব যে, মই কোনোমতে লজিজত নহমা কিন্তু সাহসৰে যেনেকে
সদায়, তেনকে এতিয়াও জীৱনৰ দ্বাৰাই হওক বা মৰণৰ দ্বাৰায়েই হওক,
মোৰ শৰীৰত প্ৰাইট মহিমাৰিত হ'ব। ২১ কিয়নো মোৰ পক্ষে জীয়াই
থকা হৈছে প্ৰাইট, মৰাই হৈছে লাভ। ২২ কিন্তু যাংসত জীয়াই থকাই যদি
মোৰ পক্ষে কৰ্মৰ ফল উৎপন্ন কৰোঁতা হয়, তেনহলে কোনটো মনোনীত
কৰিম, সেই বিষয়ে মই নাজানোঁ। ২৩ কিন্তু মই এই দুটাৰ চেপাৰ মাজত
সোমাই আহোঁ ইয়াৰ পৰা গৈ, প্ৰাইটৰ লগত থাকিবলৈ মোৰ ইচ্ছা; কিয়নো
সেয়ে অতি অধিক গুণে উত্তম! ২৪ কিন্তু এতিয়া আপোনালোকৰ কাৰণে
শৰীৰত জীৱিত থকাই অধিক প্ৰয়োজন হৈছে। ২৫ আবু ইয়াকে মই দৃঢ়
প্ৰত্যয় কৰি থাকিম বুলি জানিছোঁ; হয়, আবু বিশ্বাসত আপোনালোকৰ
বৃদ্ধি আবু আনন্দ হ'বৰ বাবে আপোনালোক সকলোৰে লগত থাকিবলৈ
পামা। ২৬ মোৰ বাবে আপোনালোকৰ শাখাৰ কাৰণ প্ৰাইট যীচুত উপচি
পৰা উচিত, যিহেতু মই আপোনালোকৰ সৈতে পুনৰাবৃ উপস্থিত আহোঁ।
২৭ মই যদি আপোনালোক চাবলৈ যাওঁ, নাইবা অনুপস্থিতো থাকো,

তথাপি আপোনালোকে যে এক আত্মাৰে থিৰ হৈ আছে আৰু এক মনেৰে শুভবাৰ্তাৰ সমঘাসীয় বিশ্বাসৰ পক্ষে প্ৰাণপণ কৰিছে, সেই বিষয়ে যেন আপোনালোকৰ পৰা শুনিবলৈ পাম, ইয়াৰ বাবেই আপোনালোকে ঝীষ্টিৰ শুভবাৰ্তাৰ মোগ্য জীৱন-যাপন কৰক, এয়ে মাত্ৰ মোৰ নিবেদন। ২৮ আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধী সকলৰ বাবে কোনো বিশয়ত ত্ৰাসযুক্ত নহ'ব; সেয়ে তেওঁখে সকলৰ অৰ্থে বিনাশ, কিন্তু আপোনালোকৰ অৰ্থে দশুৰৰ পৰাই প্ৰতিভাৰ প্ৰমাণ হয়। ২৯ কিয়নো, ঝীষ্টত কেৱল বিশ্বাস কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু ঝীষ্টৰ কাৰণে দুখ ডোগ কৰিবলৈকে, আপোনালোকক তেওঁৰ কাৰণে অনুগ্ৰহ দান কৰা হ'ল, ৩০ যিহেতু আপোনালোকে আগেয়ে মোক যি বৃপ্ত যুদ্ধ কৰা দেখিলো, আৰু এতিয়াও কৰি থকা শুনিছে, সেইদেৰে আপোনালোকেও যুদ্ধ কৰক।

২ এতেকে ঝীষ্টিত যদি কোনো আশাস, প্রেমৰ যদি কোনো সান্ত্বনা, আভাৰ যদি কোনো সহভাগিতা আৰু কোনো মেঝে আৰু দয়া থাকে, ২ তেনহেলে আপোনালোকে একে বিষয় ভাৰি, এক প্রেমৰ, এক মনৰ আৰু এক ভাৰৰ লোক হৈ মোৰ আনন্দ পৰিপূৰ্ণ কৰকা। ৩ আপোনালোকে বিৰোধ বা অনৰ্থক দৰ্গেৰে একে নকৰিব; কিন্তু নগভাবে প্ৰত্যেকে নিজতকে আঠানক উত্তম বুলি মান্য কৰকা। ৪ প্ৰতিজনে নিজৰ বিষয়ে নহয়, কিন্তু আঠান বিষয়ে ভাৰক। ৫ ঝীষ্ট যীচুত যি ভাৰ, সেয়ে আপোনালোকৰ হওক, ৬ যি জনৰ অস্তিত্ব দৈশৰ-বূপী আছিলা তেওঁ দৈশৰৰ সমান হলেও তাক কাঢ়ি লোৱা বুলি নামিলিন। ৭ বৰং নিজকে শূণ্য কৰিবলৈ আৰু তেওঁ দাসৰ বৃপ্তি ধাৰণ কৰিবলৈ তেওঁ মানুহৰ নিচিনা হৈ অৱৰ্তীণ হলা। আৰু তেওঁ আকাৰ-প্ৰকাৰত মানুহৰ দৰে হলা। ৮ তেওঁ নিজকে সুৰু কৰি মৃত্যুলৈকে, এনে কি ঝুটীয়ি মৃত্যুলৈকে আজ্ঞাধীন হলা। ৯ এই কাৰণে দৈশৰে তেওঁক অতি ওখ পদ দিলে, আৰু সকলো নামতকৈ সেই শ্ৰেণী নাম তেওঁক দান কৰিলে, ১০ যাতে স্বৰ্গত, প্ৰথৰিত আৰু প্ৰথৰিবৰ তলত নিবাস কৰা সকলোৱে যীচুৰ নামত আৰু লয়। ১১ আৰু যীচু ঝীষ্ট যে প্ৰভু, ইয়াক যেন পিতৃ দৈশৰৰ মহিমাৰ অৰ্থে সকলো জিভাই যীকাৰ কৰে। ১২ এতেকে, হে মোৰ প্ৰিয় সকল, আপোনালোকে যেনেকে সদায় আজ্ঞাধীন আছিল, তেনেকে মোৰ সাক্ষাতে যি বৃপ্তি, কেৰল সেইদৰে নহয়, কিন্তু এতিয়া মোৰ অনুপস্থিতিতো অধিককৈ ভয় আৰু কম্পনেৰে নিজ নিজ প্ৰতিভাৎ সম্পন্ন কৰকা। ১৩ কিয়নো দৈশৰে নিজৰ হিত-সন্কল্পৰ কাৰণে আপোনালোকৰ অন্তৰত ইচ্ছা কৰোঁতা আৰু কাৰ্য সাধন কৰোঁতা, এই উভয়ৰ সাধনকৰ্তা হৈছে। ১৪ বিবাদ আৰু তাৰ-বিতৰক নোহোৱাকৈ সকলো কৰ্ম কৰক; ১৫ যাতে দৈশৰৰ নিকলক্ষ সন্তান হ'বৰ কাৰণে, আপোনালোক যেন পৰিত্ৰ, নিৰ্দেশী আৰু শুল্ক হয় আৰু জগতত যি কুটিল আৰু বিপথগামী লোক আছে, তেথেক সকলৰ মাজত আপোনালোক দীঘি স্বৰূপ হওক। ১৬ জীৱনৰ বাবে ধাৰণ কৰক, এয়ে ঝীষ্টৰ আগমণৰ দিনত মোৰ বাবে শাখাৰ কাৰণ হ'ব; কিয়নো মই বৃথা দৌৰ মৰা নাই আৰু বৃথা পৰিশ্ৰামো কৰা নাই। ১৭ কিন্তু আপোনালোকৰ বিশ্বাসবৃপ্ত যজত্ত আৰু সেৱাৰ কাৰ্যত, যদিওৰা মই নেবেদ্য শৰূপে ঢলা যাওঁ, তথাপি মই আনন্দ কৰোঁ; আৰু আপোনালোক সকলোৱে সৈতে আনন্দ কৰোঁ। ১৮ এই বিষয়ে আপোনালোকেও আনন্দ কৰক আৰু মোৰ মোৰে সৈতে আনন্দ কৰক। ১৯ কিন্তু আপোনালোকৰ বিষয়ে জনিবলৈ পোৱাৰত মই যেন সন্তুষ্ট হ'ম, এই কাৰণে সোনকালৈ আপোনালোকৰ তালৈ তীমথিয়ক পঠ্যবৰ বাবে মই প্ৰতি যীচুত আশা কৰিছোঁ। ২০ কিয়নো আপোনালোকৰ বিষয়ে সঁচাকৈ চিত্তা কৰিবলৈ তীমথিয়ক মনৰ দৰে আন লোক মোৰ কোনো নাই। ২১ কাৰণ সকলোৱে যীচু ঝীষ্টৰ বিষয়ে নহয়, নিজৰ বিষয়েহে চেষ্টা কৰে। ২২ কিন্তু আপোনালোকে তীমথিয়ক পৰিকল্পনাসিদ্ধ শুণৰ বিষয়ে জানে, কাৰণ আৰু সহকাৰী আৰু সহসনো যি হিপক্ৰমনীত, তেথেকত আপোনালোকৰ অৰ্থে সেৱাকৰ্ম কৰিবলৈ। ২৩ এতেকে মোৰ কি ঘটিব, সেই বিষয়ে জনা মাত্ৰকে তেওঁক পঠ্যবৰ বাবে মই আশা কৰিছোঁ। ২৪ কিন্তু মই নিজেও সোনকালৈ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাম বুলি প্ৰভুত বিশ্বাস কৰিছোঁ। ২৫ মোৰ অভাৱত সেৱা শুঁশ্যা কৰোঁতা আপোনালোকৰ পঢ়চনি, অথচ মোৰ ভাই, সহকাৰী আৰু সহসনো যি হিপক্ৰমনীত, তেথেকত আপোনালোকৰ

তালৈ পঠিয়াবলৈ মই প্রয়োজন দেখিলোঁ। ২৬ কিয়নো তেখেত নবিয়াত পৰা বাৰ্তা আপোনালোকে শুনিলে, তেওঁ আপোনালোকৰ কাৰণে অতিশয় হাবিয়াহ কৰিছিল আৰু তেওঁ বৰ উদিপু হৈছিল। ২৭ তেখেত নবিয়াত পৰি মৃতপ্ৰায় হৈছিল হয়, কিন্তু স্টশৰে তেওঁলৈ দেয়া কৰিলো অকল তেওঁলৈ নহয়, কিন্তু মোৰ দুখৰ ওপৰি দুখ যেন নঘটে, এই কাৰণে, মোলৈকো দেয়া কৰিলো। ২৮ এতকে আপোনালোকে তেওঁক পুনৰাবী দেখি যেন আনন্দিত হয় আৰু মোৰ শোকো যেন কম হয়, এই কাৰণে তেখেতক পঠিয়াবলৈ ইচ্ছা কৰিলো। ২৯ সম্পূৰ্ণ আনন্দেৰে আপোনালোকে প্ৰভুত থাকি ইপাফ্ৰন্দীতক গ্ৰহণ কৰিব আৰু তেনেকুৱা মানুহক আদৰশীয় জ্ঞান কৰিব, ৩০ কিয়নো মোৰ সেৱা শুণ্ঘষাত আপোনালোকৰ যি যি খুচুটি আছিল, তাক সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ, তেখেত প্ৰাণপণ কৰি শ্ৰীষ্টৰ কাৰ্যৰ কাৰণে মৃতপ্ৰায় হৈছিল।

৩ শেষতে,

হে মোৰ ভাই সকল, প্ৰভুত আনন্দ কৰক। এই একে কথাকে আপোনালোকলৈ লিখিবৰ বাবে মোৰ কোনো সমস্যা হোৱা নাই আৰু সেইবোৰে আপোনালোকক নিবাপদে বাধিব। ২ সেই কুকুৰহঠতলৈ সাৰধানে থাকিব। সেই দুর্কৰ্ম্মাকাৰী সকলৰ প্ৰতি সাৰধান হওক আৰু যি সকলে ছিঙ-ভিঙ কৰিব চিচাৰে, সিঁহঠলৈকো সাৰধানে থাকক। ৩ কিয়নো আমি হে প্ৰভুতে চুন্নং হোৱা লোকা আমি শ্ৰষ্টৰ আত্মাৰে আৱধান কৰোঁ আৰু শ্ৰীষ্ট যীচুট গৌৰৰ কৰোঁ আৰু মাংসত একো ভাৰসা নকৰোঁ। ৪ তথাপি মই হ'লে মাসতেৰ ভাৰসা কৰিবে কৰিব পাৰোঁ কোনোৱে যদি মাংসত ভাৰসা কৰিব পাৰে বুলি ভাৰে, তেনেহলে তালকে মই অধিক ভাৰসা কৰিব পাৰোঁ। ৫ মই অঞ্চল দিনত চুন্নং হোৱা ইহৰায়েল জাতিৰ, বিল্যামীন ফৈদৰ, ইহৰী সকলৰ মাজৰ এজন আৰু বিধানৰ সহজে এজন ফৰীচী। ৬ মই উদ্যমেৰে মঙ্গলীৰ তাড়নাকাৰী আৰু বিধানৰ ধাৰ্মিকতাৰ সহজে নিৰ্দেশী আছিলোঁ। ৭ কিন্তু মোৰ পক্ষে যি যি লাভ আছিল, সেই সকলোকে শ্ৰীষ্টৰ কাৰণে মই মূল্যাহীন যেন মানিলোঁ; ৮ মোৰ প্ৰভু শ্ৰীষ্ট যীচুট জ্ঞানৰ উত্তমতাৰ কাৰণে, মই সকলোকে মূল্যাহীন যেনহে মানিছোঁ; আৰু তেওঁৰ কাৰণে সকলোকে অগ্রাহ্য কৰিলোঁ, যাতে মই তেওঁক লাভ কৰিব পাৰোঁ। ৯ আৰু এতিয়া মই তেওঁক বিচাৰি পালোঁ। মোৰ নিজ ধাৰ্মিকতা, বা বিধানৰ পৰা পোৱা ধাৰ্মিকতাৰে ধাৰ্মিক নহয়; ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে মই শ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই দৈশ্বৰ পৰা পোৱা ধাৰ্মিকতাৰে, ধাৰ্মিক হলোঁ। ১০ এই ধাৰ্মিকতা তেওঁক জ্ঞানৰ যোগেন্দি তেওঁৰ পুনৰুখানৰ শক্তি আৰু তেওঁৰ দ্বিভোগৰ সহভাগিতাত মই শ্ৰীষ্টৰ মৃত্যুৰ সমৰ্পণ হৈ তেওঁৰ দ্বাৰাই বৃপ্তাপ্তিৰ হৈছোঁ; ১১ যাতে কোনো প্ৰকাৰে মৃত লোকৰ পুনৰুখানৰ ভাগী হব পাৰোঁ। ১২ মই এইবোৰে এতিয়ালৈ গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাই, সেই বাবে মই এতিয়া সিদ্ধ হোৱা নাই; কিন্তু যি কাৰণত শ্ৰীষ্ট যীচুট দ্বাৰাই মোক নিয়ন্ত্ৰণ কৰা হ'ল, মই যেন কোনো প্ৰকাৰে সেইবোৰক মোৰ অধীনত কৰিব পাৰোঁ, তাৰ বাবে মই চলি আছোঁ। ১৩ হে ভাই সকল, মই যে সেয়া মোৰ অধীনত কৰিলোঁ, সেই বিষয়ে এনে তাৰ এতিয়ালৈকে কৰা নাই; কিন্তু মই এই কাম কৰোঁ: পাছত থকা সকলোকে পাহাৰি, আগত থকা বোৱলৈহে ব্যত কৰোঁ। ১৪ শ্ৰীষ্ট যীচুট দৈশ্বৰ কৰা স্বীকৃত আমন্ত্ৰণৰ বটাৰ অৰ্থে ঘাইকে আগপাট্ৰি গৈ আছোঁ। ১৫ এতকে আমি যিমান সিদ্ধ লোক আছোঁ, সকলোৱে সেইবৃপ্তি ভাৰক আৰু যদি কোনো বিষয়ত আপোনালোকৰ অন্য ভাৰ থাকে, তেনেহলে দৈশ্বৰে সেই বিষয়ে আপোনালোকলৈ প্ৰকাশ কৰিব। ১৬ যি কাৰণতেই হওক, আমি যি পথত এইথিনি পালন কৰোঁ, তাতেই যেন অনুসৰণ কৰি চলোঁ। ১৭ হে ভাই সকল, আপোনালোকেও মোৰ অনুকাৰী হওক আৰু আপোনালোকৰ আৰ্হি স্বৰূপ যি আমি, আৰু আমাৰ দৰে যি সকলে জীৱন-যাপন কৰে, তেখেত সকলক অনুসৰণ কৰক। ১৮ মই আপোনালোকক বাবে বাবে কৈছোঁ, এতিয়াও চৰুলো তুকিয়েই কওঁ, আপোনালোকৰ অনেকে জীয়াই থকিওঁ, শ্ৰীষ্টৰ ক্ৰুচৰ শক্তি হৈ আছে; ১৯ তেখেত সকলৰ দৈশ্বৰ, নিজ নিজ লাজত তেখেত সকলৰ পৌৰৰ আৰে, তেখেত সকলে পৰ্যাখিৰ বিষয়বোৰৰ বিষয়ে ভাৰি থাকে। ২০ কিয়নো আমি যি ৰাজ্যৰ মানুহ, সেই ৰাজ্য স্বৰ্গত আছে, আৰু স্বৰ্গৰ পৰাই আহিব বুলি

আমাৰ ত্ৰাগকৰ্তা প্ৰভু যীচুটলৈ অপেক্ষা কৰি আছোঁ; ২১ তেওঁ যি কাৰ্যসাধক গুণেৰে সকলোকে বশীভূত কৰিব পাৰে, তেনেবেই তেওঁ আমাৰ এই নীহ অৱহাৰ শৰীৰক বৃপ্তাপ্ত কৰি, তেওঁৰ প্ৰতাপৰ শৰীৰৰ সমৰূপ কৰিব।

৪ এতকে, হে মোৰ প্ৰিয় আৰু ইষ্ট ভাই সকল, আপোনালোকেই

মোৰ আনন্দ আৰু কিমীটি স্বৰূপ; প্ৰেমৰ বৰু সকল, এনেবেই প্ৰভুত আপোনালোকে হিঁৰে থাকক। ২ মই ইবদিয়া আৰু চৃষ্টুখীৰ বিনয় কৰি আছোঁ, প্ৰভুত তেওঁলোক যেন এক মনৰ হয়। ও প্ৰকৃততে, মই আপোনালোককো নিবেদনৰ কৰোঁ, হে মোৰ সৎ বৰু সকল, আপোনালোকে সেই ভীৰু দুজনীৰ সহায় কৰক; কিয়নো তেখেত সকলে ফ্ৰীমেন্ট আৰু মোৰ সহকাৰী সকলৰ সৈতে শুভবাৰ্তাৰ বাবে মোৰ সহিত প্ৰাণপণ কৰিছিল; আৰু এই লোক সকলৰ নাম জীৱন পুনৰ্কৃত লিখা আছোঁ। ৪ আপোনালোকে প্ৰভুত সদায় আনন্দ কৰক; পুনৰাবী কওঁ, আনন্দ কৰক। ৫ আপোনালোকৰ ক্ষান্ত শ্বতুৰ সকলো মানুহে জনক। প্ৰভু অহাৰ সময় ওচৰ। ৬ আপোনালোকে একোলৈ চিঢ়া নকৰিব, কিন্তু সকলো বিষয়তে আপোনালোকৰ যাচনা, দণ্ডবাদযুক্ত প্ৰাৰ্থনা আৰু নিবেদনেৰে সৈতে দৈশ্বৰৰ আগত জনোৱা হওক। ৭ তাতে সকলো বুদ্ধিকৈতে উত্তম, যি দৈশ্বৰৰ শাস্তি, সেয়ে শ্ৰীষ্ট যীচুট আপোনালোকৰ হৃদয়ে আৰু আনন্দক পহৰা দিব। ৮ শেষতে, হে ভাই সকল, যি যি সত্য, আদৰশীয়, ন্যায়, শুদ্ধ, প্ৰেময়, আৰু সুখ্যাতিযুক্ত যি কোনো সদগুণ আৰু যি কোনো প্ৰশংসাযুক্ত, সেইবোৰ বিষয় আলোচনা কৰক। ৯ আপোনালোকে যি যি শিকিলো, গ্ৰহণ কৰিলো, শুনিলো আৰু মুৰোক মেনে দেখিলো, তেনেবেৰ সকলোৱে আচৰণ কৰক; তাতে শাস্তিৰ আঁকৰ দৈশ্বৰ আপোনালোকৰ লগত থাকিব। ১০ মই প্ৰভুত অতিশয় আনন্দিত, কাৰণ মোৰ উপকাৰৰ অৰ্থে আপোনালোকৰ চিঢ়া শ্ৰেষ্ঠত পুনৰ্বৰ্জিত হ'ল। যদিও আপোনালোকে আগতে চিঢ়া কৰিছিল, কিন্তু তেড়িয়া সহায় কৰিবলৈ কোনো সুবিধা পোৱা নাছিল। ১১ নাটনিৰ বিষয়ে মই যে এই কথা কৈছোঁ, এনে নহয়; কিয়নো মই সকলো ধৰণৰ অৱহাতে সত্ত্বষ্ট হৈ থাকিবলৈ শিকিলোঁ। ১২ মই অভাৰৰ সময়ত থাকিবলৈ জানো আৰু প্ৰাত্ৰ্যাত্মাৰ সময়টো থাকিবলৈ জানো; সকলো বিষয়তে মই তৃণ হ'বলৈ আৰু স্কুবিধি হ'বলৈ, উপচয় ভোগ কৰিবলৈ আৰু অভাৱৰ থাকিবলৈ শিকিলোঁ। ১৩ মই শ্ৰীষ্ট দ্বাৰা সকলো কাম সিদ্ধ কৰিব পাৰোঁ, কিয়নো তেওঁ মোক বলৱান কৰে। ১৪ তথাপি আপোনালোক যে, মোৰ ক্ৰুশত সহভাগী হ'ল, সেই বিষয়ে বৰ ভাল কৰিলে। ১৫ হে ফিলিপীয়া সকল, আপোনালোকে নিজেও জানে যে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰৰ অৰ্থে আৰ্হি পুনৰ্বৰ্জিত হ'লোঁ। ১৬ মই চিঢ়া দ্বাৰা সকলো কাম সিদ্ধ কৰিব পাৰোঁ, কিয়নো তেওঁ মোক বলৱান কৰে। ১৪ তথাপি আপোনালোক যে, মোৰ ক্ৰুশত সহভাগী হ'ল, সেই বিষয়ে বৰ ভাল কৰিলে। ১৫ হে ফিলিপীয়া সকল, আপোনালোকে নিজেও জানে যে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰৰ অৰ্থে আৰ্�হি পুনৰ্বৰ্জিত হ'লোঁ। ১৭ মই যে দেন বিচাৰিছোঁ, সেয়ে নহয়, কিন্তু আপোনালোকৰ হিঁচাবত বহু লাভজনক ফল দেখিবলৈহে বিচাৰিছোঁ। ১৮ সকলো বিষয়তে মোৰ প্ৰচুৰতা আছোঁ। মই সম্পূৰ্ণ হ'লোঁ। মই ইপাফ্ৰন্দীতৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ পৰা উপকাৰৰ পঠিয়াইছিল। ১৯ মই এই পুনৰ্বৰ্জিত হ'লোঁ। ২০ এই পুনৰ্বৰ্জিত হ'লোঁ। ২১ শ্ৰীষ্ট যীচুট থকা সকলোকে নিজেও জন্মায়। ২২ মই অভাৱৰ হিঁচাবত বহু লাভজনক ফল দেখিবলৈহে বিচাৰিছোঁ। ২৩ সকলো পৰিব্ৰজাৰ দ্বাৰা আপোনালোকৰ সকলো, প্ৰতোপৰে নিজ ধৰন অনুসৰণ কৰক। ২৪ এই পুনৰ্বৰ্জিত হ'লোঁ। ২৫ এই পুনৰ্বৰ্জিত হ'লোঁ। ২৬ এই পুনৰ্বৰ্জিত হ'লোঁ। ২৭ এই পুনৰ্বৰ্জিত হ'লোঁ। ২৮ এই পুনৰ্বৰ্জিত হ'লোঁ। ২৯ এই পুনৰ্বৰ্জিত হ'লোঁ। ৩০ এই পুনৰ্বৰ্জিত হ'লোঁ।

କଳ୍ପିତା

১ দৈশ্বর ইচ্ছার দ্বারাই শ্রীষ্ট যীচুর নিযুক্ত পাচিম পৌল আবু তামিথিয় ভাই, ২ কলচিত থকা শ্রীষ্ট বিশ্বাসী ভাই আবু পবিত্র লোক সকলৰ সমীপলৈ। আমাৰ পিতৃ দৈশ্বরৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আবু শাস্তি হওক। ৩ আমাৰ পত্ৰ যীচু শ্রীষ্টৰ পত্ৰ দৈশ্বরৰ ধন্যবাদ জনায় আপোনালোকৰ কাৰণে সদায় আমি প্ৰাৰ্থনা কৰি আছোঁ ৪ আমি শুনিবলৈ পালোঁ যে, শ্রীষ্ট যীচুত আপোনালোকৰ যি বিশ্বাস আবু দৈশ্বরৰ কাৰণে পথখৰ কৰি বৰ্খা পবিত্র লোক সকলৰ প্ৰতি যি প্ৰেম আছে, ৫ সেইদেৱে আপোনালোকৰ কাৰণেও আশা-ধৰনৰ বিষয় স্বৰ্গত সাঁচি থোৱা হৈছে আপোনালোকৰ মাজত উপস্থিতি হোৱা শুভবাৰ্তাৰূপ সত্যতাৰ বাক্য প্ৰথমে শুনিলে; ৬ আবু যিদিনা আপোনালোকে সত্যপুং দৈশ্বরৰ অনুগ্ৰহৰ কথা শুনিলে আবু জানিলে, সেই দিনাৰ পৰাই সেই শুভবাৰ্তা আপোনালোকৰ মাজত যেনেকৈ, গোটেই জগততো তেনকৈ উপস্থিতি হৈ ফল ধৰি বাঢ়ি আছে ৭ সেইবোৰ আপোনালোকে আমাৰ প্ৰিয় সহস্ৰাস ইপাক্ষাৰ পৰাই শিকিলে; তেওঁত আমাৰ কাৰণে শ্রীষ্টৰ বিশ্বাসী পৰিচাৰক; ৮ আবু পবিত্র আত্মাৰ গুণত আপোনালোকৰ যি প্ৰেম আছে, তাৰ তেওঁতেই আমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলো ৯ এই কাৰণে সেই কথা শুনা দিনৰ পৰা, আমি আপোনালোকৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ নেৰিলো, আপোনালোক সকলোৱে অতিৰিক্ত জ্ঞান আবু বুদ্ধিৰ সহজে দৈশ্বরৰ ইচ্ছা বিষয়ক তত্ত্ব-জ্ঞানেৰে পৰিৰূপ হওকা ১০ আমি এনে ধৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰি আছোঁ যাতে, সকলো ভাবে সন্তুষ্ট কৰিবৰ অৰ্থে আপোনালোকে যেন প্ৰভৃত যোগাযুক্ত জীৱন-যাপন কৰে আবু তেওঁৰ সেই তত্ত্ব-জ্ঞানত বাঢ়ি সকলো সৎকৰ্মত ফলৱৰ্তন হয়া ১১ আমি নিবেদন কৰোঁ যে, আপোনালোকে যেন সম্পূৰ্ণ সহন আবু চিৰসহিষ্ণুতাৰ অৰ্থে, তেওঁৰ প্ৰতাপৰ পৰাক্ৰম অনুসৰে সকলো শক্তিৰে শক্তিৰস্ত হয়া ১২ আমি নিবেদন কৰোঁ আবু আনন্দেৰে সৈতে তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰোঁ, কাৰণ পিতৃয়ে আমাক পবিত্র লোক সকলৰ যি অধিকাৰ পোহৰত আছে, সেই অধিকাৰৰ অংশীদাৰ হ'বলৈ যোগায় কৰিলো ১৩ তেৱেই আমাক আঙ্কাৰৰ পৰাক্ৰমৰ পৰা উদ্বোধ কৰি নিজ প্ৰেমৰ পূৰ্বৰ বাজাত স্থানন্তৰ কৰি থালো ১৪ তেওঁৰ সেই পুত্ৰত আমাৰ ঝুঁতু, পাপৰ ক্ষমা আছে ১৫ সেই পুত্ৰ আদুশু দৈশ্বরৰ প্ৰতিমূৰ্তি তেওঁ গোটেই সন্তুষ্টিৰ প্ৰথমজাত, ১৬ কিয়নো যি বৰ্ষত আবু পুৰিযীত, দশ্য আবু অদৃশ্য বন্ধ আছে, সেই সকলোৱেৰ তেওঁতেই সৃষ্টি হৈল সিংহাসন হওক বা প্ৰভৃত হওক, আধিপত্য হওক বা ক্ষমতা হওক, এই সকলোৱেৰ তেওঁ দ্বাৰাই আবু তেওঁৰ কাৰণে সৃষ্টি কৰা হৈল ১৭ তেওঁ সকলোৱে পূৰ্বৰ পৰা আছে আবু সকলোৱেৰ তেওঁতেই নিয়ন্ত্ৰণত আছোঁ ১৮ তেৱেই হৈছে, তেওঁৰ শৰীৰ স্বৰূপ মঙ্গীৰ মূল তেৱেই প্ৰাথমিক প্ৰাধিকাৰী, তেওঁ আদি আৰু মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা প্ৰথমজাত এই কাৰণে সকলো বিষয়তে তেওঁ অংগীক্য হয়া ১৯ সেই কাৰণে দৈশ্বৰে আনন্দেৰে সিদ্ধান্ত ল'লৈ যে, তেওঁত সকলো সম্পূৰ্ণতাৰ বাস কৰা উচিত; ২০ আবু তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলোৱেৰ তেওঁৰে সৈতে মিলন সাধন কৰিলো পুৰিযীত থকা হওক বা বৰ্ষত থকা হওক, তেওঁৰ চুক্তিৰ পুৰুব তেজৰ দ্বাৰাই শাস্তি স্থাপন কৰিবলৈ দৈশ্বৰে সকলোতে ভাল দেখিলো ২১ আপোনালোকেও পূৰ্বতে দৈশ্বৰৰ পৰা অসম্পৰ্কীয় আবু দৃক্ষৰ্মত থাকি মনেৰে শক্ত হোৱা লোক আছিলা ২২ তথাপি দৈশ্বৰে তেওঁৰ দৃষ্টিত আপোনালোকৰ পবিত্র, নিষ্কলন্ক আবু নিৰ্দোহিতীযুৰে উপস্থিতি কৰিবৰ বাবে শ্রীষ্টৰ মাংসমণ শৰীৰত মৃত্যুৰ দ্বাৰাই এতিয়া মিলন সাধন কৰিলো ২৩ আপোনালোকে যি শুভবাৰ্তা শুনিছে, তাতে যদি বিশ্বাস কৰি স্থিৰে থাকে আবু শুভবাৰ্তাৰ পৰা উৎপন্ন হোৱা যি আশা আপোনালোকে পালে, সেই আশাৰ মূলৰ পৰা যদি আত্মৰ নায়া, তেনেকে শ্রীষ্ট সকলোৱেৰ সম্পন্ন কৰিব আবু স্বৰ্গৰ তলত থকা সকলো সৃষ্টিৰ মাজত সেই একে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰিত হৈ আছে; মই পৌল, এই শুভবাৰ্তাৰ এজন দাস ২৪ এতিয়া আপোনালোকৰ কাৰণে মোৰ যি দুখভোগী, তাতেই মই আনন্দ কৰিছোঁ, আবু শ্রীষ্টৰ নানা ক্লেশৰ যি অৱিশ্বিতিনি অপূৰ্ব হৈ আছে, সেই খিন মই তেওঁৰ শৰীৰ স্বৰূপ মঙ্গীৰী কাৰণে মোৰ মাংসত পূৰ্ণ কৰিছোঁ।

২৫ সেই বাক্য সম্পূর্ণক্রমে প্রাচীর করিবলৈ, আপোনালোকৰ কাৰণে দুশ্শব্দে
মোক দিয়া ঘৰগ্ৰীবাৰ অনুসুবে মই সেই মণ্ডলীৰ পৰিচাৰক হৈছে। ২৬
সেই নিগৃত-তত্ত্ব যুগে যুগে আৰু পুৰুষে পৰমে শুণ্ট আছিল, কিন্তু এতিয়া
তেওঁৰ পৰিত্ব লোকৰ আগত প্ৰকাশিত হৈছে; (aiōn g165) ২৭ দুশ্শব্দে
তেওঁৰ মূল্যবান মহিমাময় নিগৃত তত্ত্ব অনা-ইউন্দী সকলৰ ওচৰত প্ৰকাশ
কৰিবলৈ মনস্থ কৰিলো, সেই নিগৃত তত্ত্ব সকলো লোকৰ কাৰণে; আৰু সেই
নিগৃত তত্ত্ব হইল ব্যৱ শ্ৰীষ্ট, যি জন আপোনালোকৰ মাজত আছে তেৱেই
আমাৰ পৌৰৰ আশা। ২৮ সেই জন তেৱেই, যি জনৰ বিষয়ে আমি প্ৰাচীর
কৰি আছোঁ। আমি প্ৰত্যেক জনকে সতৰ্ক কৰোঁ আৰু সকলো প্ৰজাৰে
প্ৰতিজনক শিক্ষা দি শ্ৰীষ্টক প্ৰাচীৰ কৰোঁ যাতে শ্ৰীষ্টে সকলোকে দুশ্শব্দৰ
ওচৰত সিদ্ধ লোক বুলে উপগ্ৰহিত কৰিব পাৰোঁ। ২৯ তেওঁৰ কাৰ্যসাধনক
শক্তিয়ে মোৰ জীৱনত পৰাক্ৰমেৰে কাৰ্য সাধন কৰি আছে, সেই শক্তি
অনুসুবে তেওঁৰ কাৰণে প্ৰাণপণ কৰি মই পৰিশ্ৰমো কৰি আছোঁ।

২ আপোনালোকক সহায় করাবে কারণে মই কিমান কঠোরে প্রতিকুল
অবস্থার মূখ্য-মুখ্য হৈছো, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জনাটো মই
বিচারো। যি সকল লায়দিকেয়াত আছে আৰু যুধামন মানুহে মোৰ মাংসময়
মুখ দেখে নাই, সেই সকলৰ বাবেও মোৰ যুজ হৈ আছে। ২ মই বিচারো
তেখেত সকলৰ হৃদয়ে যেন আশ্চৰ্স পায় আৰু তেখেত সকলো প্ৰেমত
সংযুক্ত হৈ সম্পূৰ্ণ নিশ্চয়তাযুক্ত বুদ্ধিবৃপ্ত সকলো ধনত ধনী হ'বৰ বাবে
যেন দৈশ্বৰ নিগৃত-তত্ত্ব জানে, সেই নিগৃত তত্ত্ব ইহল, শ্ৰষ্টা। ত সেই
আৰু ছীষ্টতেই জান আৰু বিদ্যাৰ সকলো ধন গুণ্ট আছে। ৪ কোনেও যেন
আপোনালোকক প্ৰলোভন-বাক্যেৰে নুচ্ছলায়, এই কাৰণে মই এইবোৰ
কথা কৈছো। ৫ আৰু মই শাৰীৰিক ভাবে উপস্থিত নাথাকিলেও, আভাৱে
আপোনালোকৰ লগত আছো; আৰু আনন্দ কৰি আপোনালোকৰ সু-বৰ্তি
আৰু ছীষ্টত আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ যি অলৱতা, সেয়া চাই আছো। ৬
এতেকে আপোনালোকে ছীষ্ট ঘীচু যেনেকৈ গ্ৰহণ কৰিলে, তেনেকৈ
তেওঁতেই জীৱন-যাপন কৰক। ৭ তেওঁতেই দৃঢ় বৃপ্ত শিপা ধৰি, তেওঁত
গঁথা হৈ, যেনেকৈ শিশু পাইছিল, তেনেকৈ বিশ্বাসত স্থিৰ হৈ থাকক,
আৰু ধন্বন্দৰদত উপচি পৰক। ৮ কোনেও যেন আপোনালোকক দৰ্শন-
বিদ্যা আৰু প্ৰবৰ্ধনৰ দ্বাৰাই বন্দী কৰি নিনিয়ে, এই কাৰণে সাধাধান হৈ;
সেইবোৰে মানুহ পুৰুষে পুৰুষে চলাই অহা বিধান আৰু জগতৰ প্ৰাথমিক
বিবিৰণ অনুভূপ, ছীষ্টত অনুভূপ নহয়। ৯ কিয়নো তেওঁত দৈশ্বৰত্ব সকলো
সম্পূৰ্ণতাৰ শাৰীৰিক বৃপ্ত নিবাস কৰে। ১০ যি জন সকলো আধিপত্য
আৰু কৃষ্মতাৰ মূৰ, তেওঁতেই আপোনালোক সম্পূৰ্ণবৃপ্তে পূৰ্ণ হৈ আছে।
১১ তেওঁতেই আপোনালোক বিনাহাতে কৰা চৰুণ, মাংসময় শৰীৰ বন্ধ
ব্ৰহ্মণৰ সোলোকাই পোলোৱাৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে ছীষ্টৰ চুলতেৰে চৰুণ
হল। ১২ বাস্তিস্যত আপোনালোকে তেওঁৰ সৈতে মৈদানত খোৱা হল আৰু
দৈশ্বৰৰ কাৰ্য সাধন শক্তি বিশ্বাস কৰাব দ্বাৰাই তেওঁৰ সৈতে তোলাও হ'ল।
১৩ আৰু আপোনালোকে যেতিয়া অপৰাধত আৰু মাংসৰ আচৰণত
মৃত আছিল, তেতিয়া দৈশ্বৰে তেওঁৰ সৈতে আপোনালোকক জীৱালো আৰু
বাস্তোৰিক তেওঁ আমাৰ সকলো অপৰাধ ক্ষমা কৰিলা। ১৪ আমাৰ বিৰুদ্ধে
ধাৰৰ অভিযোগ থকা হাতে লিখা যি আজৰাৰ প্ৰমাণ পত্ৰ খন আমাৰ বিপক্ষে
আছিল, সেই খন তেওঁ মচি পেলালো আৰু গজাল মাৰি কুচত লগাই, সেই
খন দূৰ কৰিলো। ১৫ তেওঁ সকলো আধিপত্য আৰু শাসনকৰ্ত্তাৰোক
অপসৰিত কৰিলে, আৰু তেওঁলাক মুকলিভাৱে প্ৰকাশিত কৰিলে আৰু
তেওঁৰ কুচৰ যোগেদি এটা বিজয়ৰ শোভাযাত্রা তেওঁলোকক চালিত
কৰিলো। ১৬ এতেকে কোনেও আপোনালোকক তোজনত বা পান কৰাত
বা উৎসৱত বা ন জোনত বা বিশ্রামবাৰ কথাত, বিচাৰ নকৰক। ১৭
এই সকলো ভাবী বিষয়ৰ ছাঁ মাথোন; কিন্তু প্ৰকৃত সত্য হৈছে ছীষ্ট। ১৮
কোনো এজনকে প্ৰতাৰণাপূৰ্ণ নম্বৰতাৰ দ্বাৰা আৰু সুৰ্গৰ দৃত সকলক কৰা
সেৱা-কাৰ্য্যৰ দ্বাৰা নিজকে বিটাৰ পৰা অপহৃত হৰলৈ নিদিবা। এনে লোক
সকলে নানা দৰ্শনৰ কথাত প্ৰতাৰিত কৰি নিজৰ মাংসময় মনৰ গৰ্বত বৃথা
গৰিবত হয়। ১৯ কিন্তু সংস্কৰ্ষ আৰু বন্ধনবোৰৰ দ্বাৰাই প্ৰতিপালিত আৰু
দৃঢ়বৃপ্ত সংযুক্ত হোৱা গোটৈই শৰীৰ যি জনৰ পৰা ঐশ্বৰিক বৃদ্ধি পাই
বাবিছে, সেই মূৰ স্বৰূপ ছীষ্টক অৱলম্বন নকৰে। ২০ যদি আপোনালোকে

জগতৰ পাপপূর্ণ নিয়মবোৰ বিশ্বাসত শ্ৰীষ্টৰ সৈতে একেলগে মৰিল, তেনেহলে কিয় জগতৰ বিশ্বাসত জীৱন-যাপন কৰি বশীভূত হৈ আছে: ২১ “সেইবোৰক নথিৰিবা, নাচিকিবা, নচুবাও?” ২২ সেক সকলৰ বাবে এই আজ্ঞা আৰু শিক্ষা সকলো বস্তু ভোগ কৰাৰ দ্বাৰাই ক্ষয় পাবৰ কাৰণেহে হৈছো। ২৩ এইবোৰ বিধান মানুহে বনোৱা ধৰ্মৰ জ্ঞান, আৰু নিজ ইচ্ছাৰ জ্ঞান, প্ৰতাৱশাপূৰ্ণ নহৰা আৰু শাৰীৰিক দুখ দিয়া, কিন্তু এইবোৰ মাথাবৰ অভিলাষ দমন কৰিবলৈ সাৰ্থক নহয়।

৩ এতকে আপুনি যদি শ্ৰীষ্টৰ সৈতে তোলা হ'ল; তেনেহলে য'ত ঈশ্বৰৰ সেৱা হ'লে শ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে অনুসন্ধান কৰক। ২ ওপৰৰ বিষয়াৰে ভাৰক, কিন্তু পথ্যীৰীত যি আছে সেই বিষয়ে নাভাৰিব, ৩ কিয়নো আপোনালোকৰ মৃত্যু হ'ল আৰু ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ জীৱন শ্ৰীষ্টৰ সৈতে গুণ বাখিছে। ৪ আমাৰ জীৱন স্বৰূপ শ্ৰীষ্ট যৈত্যো প্ৰকাশিত হ'ব, তেতিয়া তেওঁৰ সৈতে আপোনালোকো প্ৰতাপত প্ৰকাশিত হ'ব। ৫ এতকে আপোনালোকে, শুভীৰত থকা এই সকলোকে মাৰি পেলাওঁক; নিজ নিজ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ স্বৰূপ যি ব্যভিচাৰ, অশুচিতা, কামাভিলাষ, কু-অভিলাষ আৰু লোভ, মেনে মুৰ্তিগুৰি। ৬ এইবোৰৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ ক্ষেত্ৰে অবাধ্যতাৰ সন্তান সকলৰ ওপৰলৈ আছে; ৭ পৰ্বতে আপোনালোকে যৈত্যো এইবোৰত জীয়াই আছিল, তেতিয়া আপোনালোকেও এইবোৰত চলিছিল। ৮ কিন্তু যৈত্যো ক্ষেত্ৰ, খঁ, কু-অভিলাষ, নিদা আৰু মুখৰ পৰা ওলোৱা অবচীয় বচন, এইবোৰ দূৰ কৰক। ৯ ইজনে সিজনক মিছা কথা নকৰ; কিয়নো আপোনালোকে তাৰ কৰ্মৰ সৈতে সেই আগৰ পুৰুষক ফটা বস্তু স্বৰূপে সেলোকাই পেলালে; ১০ আৰু যি নিজ সৃষ্টিকৰ্তাৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ দৰে, তত্ত্ব জ্ঞানৰ কাৰণে নতুন কৰোঁৱা হৈ আছে, সেই নতুন পুৰুষক বস্তু স্বৰূপে পিঙ্কলো। ১১ এই জ্ঞানত কোনো শ্ৰী বা ইহুদী, চুনুৎ বা আচুনুৎ, অসভ্য লোক, স্কুলীয়া, দাস, স্বাধীন, এনে কোনো থাকিব নোৱাৰে; কিন্তু শ্ৰীষ্টই সকলো বিষয় আৰু সকলোতে থাকে। ১২ এতকে ঈশ্বৰৰ মনোনীত প্ৰিয় আৰু পৰিব্ৰজাৰ সকলৰ যি উপযুক্ত, সেই মতে দয়া, নেহ, মধুৰ ভাব, নৃতা, মৃতাৰ আৰু চিবসিহুতা, এই সকলোকে পিঙ্কলক; ১৩ আপোনালোক পৰম্পৰ সহনীয় হওক; ইজনে সিজনৰ পতি দয়ালু হওক; আৰু যদি কাৰোৰাৰ বিৰুদ্ধে কাৰোৰাৰ দোষ দিয়াৰ কাৰণ থাকে, তেনেহলে পৰম্পৰে ক্ষমা কৰক; কিয়নো প্ৰভুৰে যেনেকৈ আপোনালোকেও তেনেকৈ ক্ষমা কৰিলে, আপোনালোকেও পৰম্পৰে শিক্ষা আৰু চেতনা দি, অনুগ্ৰহৰ কথাত কৃতজ্ঞতাৰে নিজ নিজ হদয়ত ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে গান কৰক। ১৪ আৰু আপোনালোকে যি কৰিব পাৰে, সেইবোৰ বাক্যতে হওক বা কাৰ্যতে হওক, সকলোকে প্ৰভু যীচৰ নামত কৰক; আৰু তেওঁৰ দ্বাৰাই পিতৃ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰক। ১৮ হে ভাৰ্যা সকল, আপোনালোক নিজ নিজ স্বামীৰ বশীভূত হওক কিয়নো এয়ে প্ৰভুৰ মতে উচিত। ১৯ হে পুৰুষ সকল, আপোনালোকে নিজ নিজ ভাৰ্যাক প্ৰেম কৰক আৰু তেওঁলোকলৈ তিতা ব্যৱহাৰ নকৰিব। ২০ হে সন্তান সকল, আপোনালোক সকলো বিষয়তে পিতৃ-মাতৃৰ আজ্ঞাধীন হওক; কিয়নো প্ৰভুত সেয়ে সন্তোষজনক। ২১ হে পিতৃ সকল, আপোনালোকে নিজ নিজ সন্তান সকলক প্ৰৱেচিত কৰি নাথাকিব, তাতে তেওঁলোক যেন মিৰাশ নহয়। ২২ হে দাস সকল, আপোনালোকে সকলো বিষয়তে মাধ্যম-সন্মুক্তি নিজ নিজ প্ৰভু সকলৰ আজ্ঞাধীন হওক। আপোনালোকৰ চক্ৰ সন্মুক্ত, মানুহৰ সন্তোষজনক নহ'ই কিন্তু আতৰিকতাৰে প্ৰভুলৈ ভয় বাখি, তেওঁলোকৰ সেৱা কৰক। ২৩ আপোনালোকে যি কৰে, সেইবোৰ মানুহৰ উদ্দেশ্যে নহয়, কিন্তু প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যেৰে মনে চিতে সৈতে কৰক; ২৪ আপোনালোকে প্ৰভুৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ স্বৰূপ প্ৰতিদিন পাৰ বুলি আপোনালোকে জানো। আপোনালোকে প্ৰভু শ্ৰীষ্টৰ কাৰণে সেৱাকৰ্ম কৰক।

২৫ কিয়নো যি জনে অন্যায় কৰে, তেওঁ নিজে কৰা অন্যায়ৰ প্ৰতিফল পাৰ আৰু তাত পক্ষপাতীত নাই।

৮ হে প্ৰভু সকল, আপোনালোকে নিজ দাস সকলৰ পতি যি ন্যায়

আৰু সাম্য, সেয়া তেওঁলোকক দিয়ক আৰু জনক যে স্বৰ্গত আপোনালোকৰে এজন প্ৰভু আছে। ২ আপোনালোকে প্ৰাৰ্থনাত লাগি থাকক আৰু ধন্যবাদৰে সচেতন থাকিব। ৩ আমাৰ কাৰণেও প্ৰাৰ্থনা কৰিব, যাতে শ্ৰীষ্টৰ যি নিগৃত-তত্ত্বৰ কাৰণে অংগী বদ্ধ হৈ আছোঁ; সেই নিগৃত-তত্ত্ব কৰলে স্থৰে যেন আমাৰ বাবে বাক্যৰ দুৱাৰ মেলি দিয়ো। ৪ আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰক যাতে, মই যি দৰে কোৱা উচিত, সেইদৰে যেন স্পষ্টকৈ প্ৰকাশ কৰিব পাৰোঁ। ৫ বাহিৰা লোকৰ পতি জ্ঞানেৰে আচৰণ কৰিব আৰু সময়ক জ্ঞানেৰে ব্যৱহাৰ কৰিব। ৬ আপোনালোকৰ বাৰ্তালাপ যেন সদায় অনুহৃত্যুক হৈ থাকক আৰু আমাদায়ুক লোগৰদৰে, কোন জনক কেনেকৈ উত্তৰ দিব লাগে, সেই বিষয়ে যেন আপোনালোকে জানি লওক। ৭ তুথিকে আপোনালোকক মোৰ বিষয়ে সকলো কথা জনাব। তেওঁ প্ৰভুৰ এজন প্ৰিয় ভাই, বিশ্বাসী পৰিচাৰক আৰু এজন সহনদাস। ৮ মই তেওঁক নিৰ্দিষ্ট কৰি আপোনালোকৰ তালৈ পঠিয়ালোঁ, যাতে আপোনালোকে আমাৰ বিষয়ে জনিব পাৰে আৰু তেওঁ যেন আপোনালোকৰ হৃদয়ত আশ্বাস দিয়ো। ৯ আৰু তেওঁৰ লগত ওনিচিমিক, যি জন আপোনালোকেৰে বিশ্বাসী আৰু প্ৰিয় ভাই, তেওঁকো পঠিয়ালোঁ; তেওঁলোকে ইয়াৰ সকলো কথা আপোনালোকক জনাব। ১০ মোৰ লগৰ বন্দিয়াৰ আৰিষ্টৰ্থ, আৰু বৰ্ণবাৰ কুটুম্ব মাৰ্ক, তেওঁৰ বিষয়ে আপোনালোকে যদি এইদৰে লিখা আদেশ পত্ৰ পায়, তেনেহলে এহন কৰিব, “যদি তেওঁ আপোনালোকৰ তালৈ যায়, গ্ৰহণ কৰিব।” ১১ আৰু যীচু, যাক যুষ্ট বোলে, এওঁলোকে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিবে; এওঁলোক চুমৎ হোৱা লোক আৰু কেৱল এওঁলোকেই ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ কাৰণে মোৰ সহকাৰী; এওঁলোক মোৰ শাস্তিজনক হই। ১২ ইপাহাই আপোনালোকক মঙ্গলবাদ জনাইছো। তেওঁ আপোনালোকৰ মাজাৰ এজন আৰু শ্ৰীষ্ট যীচুৰ দাসা তেওঁ সদায় প্ৰাৰ্থনাবে আপোনালোকৰ পক্ষে প্ৰাণগণ কৰিবে, যাতে আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ সকলো ইচ্ছাত সিদ্ধ আৰু নিশ্চয়কৈ হিঁৰে থাকে। ১৩ কিয়নো মই তেওঁৰ সাম্য দিছোঁ যে, তেওঁ আপোনালোকৰ আৰু লায়দিকেয়া আৰু হিয়াপলিত থকা সকলৰ কাৰণে বৰ পৰিশ্ৰম কৰিবে। ১৪ লুক নামৰ প্ৰিয় চিকিৎসক আৰু দীমায়ো আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিবে। ১৫ লায়দিকেয়াত থকা ভাই সকলক, মুস্কাক আৰু তেওঁলোকৰ ধৰত শোট খোৱা মঙ্গলীক মঙ্গলবাদ দিব। ১৬ আপোনালোকৰ তাত এই পত্ৰ পাঠ কৰা হ'লে, লায়দিকেয়াত থকা মঙ্গলীতো যেন পাঠ কৰা হয়, এনে চেষ্টা কৰিব; আৰু লায়দিকেয়াৰ পৰা যি পত্ৰ পাব, সেই পত্ৰ আপোনালোকেও পাঠ কৰিব। ১৭ আৰ্থিক এই কথা ক'ব, “আপুনি প্ৰভুত যি পৰিচৰ্যা পদ পালে, সেয়া সিদ্ধ কৰিব কাৰণে তালৈ সাৰধান হ'ব।” ১৮ মোৰ এই মঙ্গলবাদ, মই পৌলে, নিজ হাতেৰে লিখিলোঁ। আপোনালোকে মোৰ শিকলিৰ বন্দন সুৱৰিব। আপোনালোকৰ লগত অনুগ্ৰহ থাকক।

১ থিচলনীকীয়া

১ মই পৌল, চীল আৰু তীমথিয়, পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু গ্ৰীষ্টত থকা থিচলনীকীয়া সকলৰ মণ্ডলীৰ সমীপটৈ; অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি আপোনালোকলৈ হওক। ২ আমি সদ্যাৰ প্ৰাৰ্থনা কালত আপোনালোক সকলোৰে নাম সৌৰৱণ কৰোঁ আৰু আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ। ৩ আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ কাৰ্য, প্ৰেমৰ পৰিশ্ৰম আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচু গ্ৰীষ্টত যি আশা আছে, সেই আশাক দৃঢ়ভাবে আৰু সহনশীলতাৰে যে আপোনালোকে ধৰি বাখিছে, সেয়েহে এইবোৰ বিষয় সৌৱৰণ কৰি নিৰ্ভৰে আমি শিতৃ ঈশ্বৰৰ উচ্বৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছোঁ। ৪ হে ঈশ্বৰৰ প্ৰিয় ভাইসকল, আপোনালোক যে মনোনীল লোক, সেই বিষয়ে আমি জানোঁ; ৫ কাৰণ আমাৰ দ্বাৰা প্ৰচাৰিত শুভবৰ্তী কেৱল কথাবৰে আপোনালোকলৈ অহা নাছিল, কিন্তু পৰাৰ্থক মাজত পৰিব্ৰাতা আৰু অধিক বিশ্বাসতাৰে আপোনালোকলৈ অহিছিল। তাতে আমি আপোনালোকৰ বাবে কেনে ধৰণে আছিলোঁ, সেই বিষয়ে আপোনালোকৰ লগত থকাৰ সময়ত আপোনালোকে নিজে জানিছিল। ৬ বৰ ক্ৰেশৰ মাজত পৰিব্ৰাতা আৰাই দিয়া আনন্দৰ সৈতে আপোনালোকে সেই শুভবৰ্তী গ্ৰহণ কৰি আমাৰ আৰু প্ৰভুৰ অনুকূলী হ'ল। ৭ তাৰ ফলত আপোনালোক মাকিদিনিয়া আৰু আখ্যাত থকা সকলো বিশ্বাসী লোকলৈ আৰ্হি হৈছে। ৮ মাৰ্ত্ত মাকিদিনিয়া আৰু আখ্যাত অধিলতে যে আপোনালোকৰ পৰা প্ৰভুৰ বাক্য বিয়পি পৰিবেছ এনে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি আপোনালোকৰ যি বিশ্বাস, সেই বৰ্তাৰ্ত সকলো ঠাইতে বিয়পি পৰিবেছ। এই বিষয়ে আমি একো কেৱলৰ প্ৰয়োজন নাই। ৯ কাৰণ সোক সকলে আমাক জনাইছে যে, আপোনালোকে কিদৰে আমাক গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু কি ভাৰে আপোনালোকে মৃতি পূজাৰ পৰা ঘূৰি জীৱস্ত আৰু সত্য ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰি আছোঁ। ১০ ঈশ্বৰে যি পুত্ৰক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তুলিলে, তেওঁ স্বৰ্গৰ পৰা ঘূৰি অহালৈ আমি আপেক্ষাও কৰি আছোঁ। সেই পুত্ৰ যীচুৰেই আমাক আহিব লগ্য ক্ৰোধৰ পৰা বক্ষ কৰিব।

২ প্ৰিয় ভাইসকল, আপোনালোকে নিজেই জানে যে, আপোনালোকৰ ওচলে আমাৰ যোৱা অৰ্থহীন নহ'ল; ২ আপোনালোকে এই কথাও জানে যে, আমি আগেয়ে ফিলিসী নগৰত অনেক দুখভোগ কৰিছিলোঁ আৰু আমাক অপমানিত কৰা হৈছিল। তেওঁয়া নানা বিৰোধিতাৰ মাজতো আমি আপোনালোকৰ আগত শুভবৰ্তী কৰলৈ আমাৰ ঈশ্বৰত সাহস পালোঁ। ৩ কিমনো আমাৰ উপদেশ ভুল শিক্ষাৰ পৰা নহয়, অশুচিতমূলক উদ্দেশ্যৰ পৰাও নহয় বা ছলনাযুক্ত নহয়; ৪ কিন্তু যেনেকৈ ঈশ্বৰে আমাক বিচাৰ কৰি বিশ্বাসী গণ্য কৰিলে আৰু শুভবৰ্তী জনোৱাৰ তাৰ দিলে; তেনেকৈ আমি মানন্দক সন্তুষ্ট নকৰি আমাৰ হৃদযৰ পৰীক্ষা কৰেঁতাৰ ঈশ্বৰকে সন্তুষ্ট কৰি কওঁ। ৫ আপোনালোকে জানে যে, আমি কোনো কালে তোষামোদ কৰা বাক্য কোৱা নাই বা লোত চাকিৰ লৈছনা কৰি কোনো কথা কোৱা নাই; ঈশ্বৰ ইয়াৰ সাক্ষী। ৬ আমি আপোনালোকৰে হওক বা আনৰে হওক, কোনো মানন্দক পৰা পাঁচনি হিচাপে মান মৰ্যদা বিচাৰা নাই; অৱশ্যে গ্ৰীষ্টৰ পাঁচনি হোৱা বাবে আমি কোনো বিষয় দাবী কৰিব পাৰিলোহৈতেন। ৭ মাকে নিজৰ সন্তানক লালন-পলান কৰাৰ নিচিন্তকৈ আমিও আপোনালোকৰ ওচৰত অতি মৃদুশীলতাৰে আছিলোঁ। ৮ এইদৰে আপোনালোকৰ প্ৰতি আমি অধিক স্নেহীলী আছিলোঁ। আপোনালোকক কেৱল ঈশ্বৰৰ শুভবৰ্তী দিয়াতে সন্তুষ্ট নাছিলো, কিন্তু আপোনালোকৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ দিবলৈ আমি সন্তুষ্ট আছিলোঁ; কাৰণ আমাৰ বাবে আপোনালোক অতি প্ৰিয়। ৯ ভাই, আপোনালোকে সৌৱৰণ কৰক; আমাৰ পৰিশ্ৰম আৰু কৰ্তৃ নিশ্চয় মনত আছোঁ আপোনালোকৰ কাৰো ওপৰত বোজা নহ'লে, আমি দিমে-ৰাতিয়ে কাম কৰি আপোনালোকৰ আগত ঈশ্বৰৰ শুভবৰ্তী ঘোষণা কৰিছিলোঁ। ১০ আপোনালোকৰ দৰে বিশ্বাসী সকলোৰ মাজত আমি কেনে পৰিব্ৰত, ধৰ্মিক, আৰু নিৰ্দোষ আচৰণকাৰী আছিলোঁ, তাৰ সাক্ষী আপোনালোক আছিল আৰু ঈশ্বৰো আছে। ১১ আপোনালোকে জানে, পিতৃয়ে নিজৰ সন্তান সকলক ব্যৱহাৰ কৰাৰ দৰে আমিও আপোনালোকৰ প্ৰতিজনক উপদেশ, উৎসাহ আৰু সান্তুন

দৃঢ়ভাবে দিছিলোঁ যাতে, ১২ যিজন ঈশ্বৰে আপোনালোক তেওঁৰ বাজ্য আৰু মহিমালৈ আমন্ত্ৰণ কৰিলে, সেই জন ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত আপোনালোকে যেন যোগ্য জীৱন-যাপন কৰে। ১৩ এই কাৰণতে আমি সকলো সময়তে ঈশ্বৰক দণ্ডনাবাদ জনাওঁ; ঈশ্বৰৰ বাক্য যেতিয়া আপোনালোকে আমাৰ পৰা পাইছিল, তেওঁয়া মানন্দক বাক্য বুলি নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাক্য বুলিহে গ্ৰহণ কৰিছিল, আৰু এই বাক্য বুলুপ্ত ঈশ্বৰৰ বাক্য। এই বাক্যই বিশ্বাস কৰা সকলোৰে মাজত কাৰ্য সাধন কৰি আছে। ১৪ হে ভাইসকল, যিহুদাত গ্ৰীষ্ট যীচু ঈশ্বৰৰ যি মণ্ডলী সমূহ আছে, আপোনালোকে সেই মণ্ডলী সমূহৰ অনুকূলী হ'ল; ইহুনী সকলৰ পৰা তেওঁলোকে যিবোৰ দুখ-কষ্ট ভোগ কৰিছে, সেই একে নিৰ্যাতন আপোনালোকেও স্বজাতীয় লোকৰ হাতত ভোগ কৰি আছে। ১৫ ইহুনী সকলে প্ৰভু যীচুৰ আৰু ভাববাদী সকলক হত্যা কৰিছিল আৰু এতিয়া আমাকো তাড়না কৰি আছে। তেওঁলোকে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট নকৰে আৰু সকলো মানন্দৰ বিপক্ষত থাকে। ১৬ আমি অনা-ইহুনী সকলক পাপৰ পৰা উদ্বো পাৰে বাবে শিক্ষা দিওঁ, কিন্তু তেওঁলোকে আমাক পৰিত্বাগৰ কথা কৰলৈ যাওতে বাধা আৰোপ কৰে; এইদৰে তেওঁলোকে বাবে বাবে পাপ কৰি ঈশ্বৰৰ সীমা পাৰ আছে। সেয়েহে ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ ঘৃতোৎ বৃপ্ত তেওঁলোকলৈ নামি আছিছে। ১৭ হে ভাইসকল, মনৰ পৰা নহ'লেও, আপোনালোকৰ পৰা কিছুদিনৰ কাৰণে আমি শৰীৰবিৰিক ভাৰে আতৰত আছোঁ; কিন্তু আপোনালোকৰ মুখ পুণৰ দেখা পাবলৈ আমি অতি উৎসুক হৈ আছোঁ; সেয়েহে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ অধিক চেষ্টা কৰিছিলোঁ। ১৮ এই কাৰণে আমি, বিশেষকৈ মই পৌলে দুই এবাৰ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাব ঘুঞ্জিছিলোঁ; কিন্তু চহ্যতামে আমাক বাধা জন্মালৈ। ১৯ কিমনো আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ আগমণৰ দিনা তেওঁৰ সাক্ষাতে আপোনালোকেই জানো আমাৰ আশা, আনন্দ আৰু গৌৰৰ মুকুট নহ'ব? ২০ বাস্তৱিকতে আপোনালোকেই আমাৰ গৌৰৰ আৰু আনন্দ।

৩ গতিকে আমি যেতিয়া ধৈৰ্য ধৰিব নোৱাৰিলোঁ, তেওঁয়া আথিনী নগৰত অকলে থাকিবলৈকে মনন্ত কৰিলোঁ। ২ সেয়েহে আপোনালোকক বিশ্বাসত দৃঢ় কৰিবলৈ আৰু আশ্বাস দিবলৈ আমি গ্ৰীষ্টৰ শুভবৰ্তী ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক আমাৰ যি ভাই তীমথিয়, তেওঁক আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠাইছিলোঁ, ৩ যাতে এনেবোৰ ক্ৰেশৰ মাজত আপোনালোক কোনোৰে হতাশ নহয়। কাৰণ আপোনালোকে জানে যে ক্ৰেশৰ কাৰণেই আমি নিযুক্ত হৈছোঁ। ৪ সেই বিষয়ে আমি আপোনালোকৰ লগত থাকোতেই ক্ৰেশ যে আমাৰ ওপৰত আহিব সেই কথা আগেয়ে কৈছিলোঁ। পাছত সেইদৰে ঘটিল, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানে। ৫ সেই বিষয়ে ময়ো পুনৰ সহিব নোৱাৰি, আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ স্থিতি জানিবৰ কাৰণে তেওঁক পঠিয়াইছিলোঁ। আমাৰ ভয় হৈছিল, হ্যাতো চহ্যতামে আপোনালোকক পৰীক্ষাত পেলালৈ আৰু আমাৰ সকলো পৰিশ্ৰম বৰ্য হ'ল। ৬ কিন্তু তীমথিয় আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পৰা ঘূৰি আহিপ আপোনালোকৰ বিশ্বাস আৰু ভালপোৱাৰ শুভ সংবাদ আমাক দিলোহি; তেওঁ জনালে যে, আপোনালোকে আমাক নেহতাৰেৰে সকলো সময়তে সৌৱৰণ কৰি আছোঁ; আমাক দেখা পাবলৈ যেনেকৈ আপোনালোকে ইচ্ছা কৰে, তেনেকৈ আমিও আপোনালোকৰ চাবৰ কাৰণে অতিশ্যে হাবিয়াহ কৰি আছোঁ। ৭ এই কাৰণে, হে ভাইসকল, আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ যোগেন্দি আমাৰ সকলো দুখ ঝেশতো আমি উৎসাহ পাওঁ। ৮ কিয়নো আপোনালোকে প্ৰভুত দৃঢ় থকাৰ বাবে আমি এতিয়া সঁচাকৈ জীয়াই আছোঁ। ৯ আপোনালোকৰ কাৰণে তিনিই আপোনালোকৰ সাহস সাহস কৰিব। ১০ আপোনালোকে জানে যে, আপোনালোকৰ বিশ্বাস আৰু পৰিমিত, আৰু নিৰ্দোষ আচৰণকাৰী আছিলোঁ, তাৰ সাক্ষী আপোনালোক আছিল আৰু ঈশ্বৰো আছে। ১১ আপোনালোকে জানে, পিতৃয়ে নিজৰ সন্তান সকলক ব্যৱহাৰ কৰাৰ দৰে আমিও আপোনালোকৰ প্ৰতিজনক উপদেশ, উৎসাহ আৰু সান্তুন

সকলো পবিত্র লোকে সৈতে আহিব, তেতিয়া তেওঁৰ সেই আগমণৰ কালত আমাৰ পিতৃ দৈশৰ আগত আপোনালোক যেন পবিত্রতাৰে নির্দোষী হৈ যিয় হ'ব পাৰিব, তাৰ বাবাই আমি প্ৰাৰ্থনা কৰি আছোঁ।

৮ সৰ্বশেষত, হে প্ৰিয় ভাইসকল, দৈশৰক সন্তুষ্ট কৰিবৰ কাৰণে কি বৃপ্তে

জীৱন-যাপন কৰিব লাগে, এই বিষয়ে আপোনালোকে আমাৰ পৰা যি শিক্ষা প্ৰাপ্তি কৰিলে, সেইভাৱেই আপোনালোকে চলিছে। আমি প্ৰতু ধীচূত থাকি আপোনালোক উদগাঁও আৰু পৰামৰ্শ দিঁও, আপোনালোকে যেন অধিককৈ সেইভাৱে জীৱন-যাপন কৰে। ২ কাৰণ প্ৰতু ধীচূত অধিকাৰৰ দ্বাৰাই আমি আপোনালোকক কি কি পৰামৰ্শ দিছিলোঁ, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানে। ৩ কিয়নো দৈশৰৰ ইচ্ছা এই যে, আপোনালোকে যেন পৰিত্ব হয় অৰ্থাৎ সকলো ধৰণৰ ব্যতিচৰণৰ পৰা যেন দৈৰ্ঘ্যে থাকে। ৪ আপোনালোক প্ৰত্যেকে নিজৰ নিজৰ তাৰ্যাৰ লগত কেনেদেৰ পৰিত্বতাৰে আৰু সন্মানজনক ভাৱে সহাবস কৰিব লাগে, সেই বিষয়ে জানে। ৫ দৈশৰক নজনা আনা-ইছিলী সকলো নিচিনা আৰেধ মাধ্যমিক কামনাৰ বশত চলিব নালগে। ৬ এই বিষয়ত কোনেও যেন সীমা পৰা নহয় আৰু তেওঁৰ ভাইক নঠিগোঁয়; আমি আগেয়ে আপোনালোকক জনাইছিলোঁ আৰু সারধান কৰি দিছিলোঁ যে, এই সকলো পাপ বিষয়ৰ কাৰণে প্ৰতুৰে তেওঁলোকক দণ্ড দিব। ৭ কিয়নো দৈশৰৰ আমাৰ অপবিত্রতালৈ নহয়, কিন্তু পৰিত্বতালৈ হে আমন্ত্ৰণ কৰিলে। ৮ এতকে যি জনে এই শিক্ষা অগ্রাহ্য কৰে, তেওঁ মানুহক নহয়, কিন্তু যিজনে তেওঁৰ পৰিত্ব আত্মা আপোনালোকক দান কৰিলে, সেই দৈশৰকেই অগ্রাহ্য কৰে। ৯ ভাস্তুপ্ৰেমৰ বিষয়ে হ'লে আপোনালোকলৈ লিখা অপ্রয়োজন; কিয়নো এজনে আন জনক প্ৰেম কৰাৰ শিক্ষা আপোনালোকে দৈশৰৰ পৰাই শিকিছে । ১০ বাস্তৰতে সন্মুদ্যো মাকিদনিয়া প্ৰদেশৰ সকলো বিশ্বাসী ভাইকে আপোনালোকে প্ৰেম কৰে। কিন্তু হে ভাইসকল, আমাৰ পৰামৰ্শ এই যে, আপোনালোকে যেন প্ৰেমত অধিককৈ উপচি পৰে। ১১ আমি আপোনালোকক পুণৰ পৰামৰ্শ দিঁও যে, আপোনালোকে শাস্তিপূৰ্ণ জীৱন কটোৱাৰ বাবে আগ্ৰাহ চেষ্টা কৰক; আমি দিয়া আজ্ঞা অনুসৰে নিজৰ কাৰ্যত মনোযোগ দিয়ক, নিজ হাতেৰে পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰক। ১২ আপোনালোকে এনেদেৰে জীৱন কটোঁক যাতে বিশ্বাস নকৰা বাহিৱা লোকে আপোনালোকৰ সন্মানপূৰ্ণ উপযুক্ত আচাৰ-ব্যবহাৰক মান কৰিব পৰাৰে আৰু এইদেৰে আপোনালোকৰ যেন একোৱাৰে অভাৱ নহয়। ১৩ হে ভাইসকল, যিসকল লোক নিদ্ৰিত হ'ল তেওঁলোকক কি হ'ব সেই সমষ্টে আপোনালোকে একো নজনকৈ থকাটো আমি নিবিচাৰেঁ; কাৰণ আশীৰ্বীন অন্য লোকৰ নিচিনাকৈ আপোনালোকে শোকাকুল হোৱাটো আমি নিবিচাৰেঁ। ১৪ কিয়নো যীৰু মৰি পুনৰাবৃত্তি, ইয়াক যদি আমি বিশ্বাস কৰোঁ, তেনেহেলে আমি ইয়াকে বিশ্বাস কৰোঁ যে, দৈশৰে যীৰুৰ আশ্রয়ত হ্যতু হোৱা সকলকোঁ যীৰুৰ লগত তৈ লৈ যাৰ। ১৫ প্ৰতুৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই আমি আপোনালোকক এই কথা কণ্ঠে যে, আমি যিমান লোক জীৱাই আছোঁ আৰু প্ৰতুৰ আগমণত যিমান লোক অৱশিষ্ট থাকিম, আমি সকলোৱে কোনোমতে সেই মৃত লোক সকলতাকৈ আগেয়ে নাযাওঁ। ১৬ কিয়নো প্ৰতু নিজে জয়বৰ্ধনি, প্ৰধান স্বৰ্গৰ দৃতত স্বৰ, আৰু দৈশৰৰ তৃতীৰ বাদ্যৰে সৈতে স্বৰ্বৰ পৰা নামি আহিব; তেতিয়া শ্ৰীষ্টৰ আশ্রয়ত মৰা লোক সকল প্ৰথমে উঠিব; ১৭ তাৰ পাছত আমি যি সকল জীৱাই থাকিম, সেই সময়ত আকাশত প্ৰভুৰ লগ লৰবলৈ তেওঁলোকৰ সৈতে আমাকো মেঘৰ মাজত তুলি নিয়া হ'ব আৰু এইদেৰে আমি সদায় প্ৰতুৰ সাক্ষতে থাকিম। ১৮ এতকে, এইবোৰ কথাৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে পৰম্পৰাক সাত্ত্বন দিয়ক।

৫ হে ভাইসকল, এতিয়া সেই কাল বা সেই সময়ৰ কথা মই আপোনালোকলৈ একো লিখাৰ প্ৰয়োজন নাই; ২ কিয়নো আপোনালোকে নিজেই ভালদৰে জানে যে, বাতি যেনেকৈ চোৰ আছে, প্ৰতুৰ দিনটোও তেনেকৈয়ে আহিব। ৩ যেতিয়া লোক সকলে “শাস্তি আৰু নিৰাপত্তা” বৰ কথা কৰ, তেতিয়া হাতাতে হোৱা গৰ্ততাৰ প্ৰসৰ বেদনাৰ নিচিনাকৈ, তেওঁলোকলৈ বিনাশ আহিব আৰু তেওঁলোক কোনোমতেই সাৰিব নোৱাৰিব। ৪ কিন্তু হে ভাই সকল, চোৰৰ আহিব পৰাকৈ সেইদিন

আপোনালোকৰ ওচৰত উপস্থিত হবলৈ, এতিয়া আপোনালোক পুনৰ আক্ষাৰত থকা নাই; ৫ কিয়নো আপোনালোক সকলোৱেই পোহৰ আৰু দিনৰ সত্তাৰ। আমি বাতি বা আক্ষাৰত লোক নহওঁ। ৬ এই দেতুকে আহক, আমি আন লোকবোৰ নিচিনাকৈ টোপনিয়াই নাথকি, পৰ দি আৰু সংযত হৈ থাকোইক। ৭ কিয়নো যি সকলে টোপনিয়াই, তেওঁলোকে বাতিহে টোপনিয়ায়; যি সকল মদ্যপায়ী, তেওঁলোক বাতিহে মাতাল হয়। ৮ কিন্তু আমি হলে দিনৰ সত্তাৰ হোৱাত, আহক আমি সংযৌ হওঁ; বিশ্বাস আৰু প্ৰেমৰ বুকুবিৰ পিন্দি, মূৰত পৰিব্ৰান্ব আশাৰূপ নিশ্চয়তাৰ টকয়া পিঙোইক। ৯ কিয়নো আমি ক্ৰোধৰ পাত্ৰ হবলৈ নহয়, আমাৰ প্ৰতু ধীচূত শ্ৰীষ্ট দ্বাৰাই পৰিব্ৰান্ব লাভ কৰিবলৈহে দৈশৰে আমাৰ মনোনীত কৰিলে; ১০ আমি জীয়াই থাকো বা নিন্দিত অৱস্থাতেই থাকো, আমি যেন তেওঁৰ লগতেই জীৱিত থাকিব পাৰোঁ, এই কাৰণে যীৰুৰে আমাৰ কাৰণে প্ৰাণ দিলে। ১১ এতকে আপোনালোকে এতিয়া যেনেকৈ আছে, তেনেকৈয়ে পৰম্পৰে সাত্ত্বনা দি থাকক আৰু এজনে আন জনক গঢ় দি তোলক। ১২ ভাই সকল, আমি বিনয় কৰোঁ, যি লোক সকলে আপোনালোকৰ মাজত পৰিশ্ৰম কৰে আৰু প্ৰতু আপোনালোকৰ ওপৰত পৰিচালনাত আছে, আৰু আপোনালোকক উপদেশ দিয়ে, সেই লোক সকলক আপোনালোকে সন্মান কৰক। ১৩ আমি পুণৰ কণ্ঠ, আপোনালোকে তেওঁলোকৰ কাৰ্যৰ কাৰণে প্ৰেমৰ মনোভাৱে অতিশয়বুপো তেওঁলোকক সঘ্যান কৰক আৰু পৰম্পৰাৰ মাজত শাস্তি বজায় বাথক। ১৪ ভাই সকল, আমি আপোনালোকক এই উপদেশ দিঁও, অনিয়মত হৈ চলা লোকক আপোনালোকে সাৰধান কৰক; নিৰুস্থাসী লোকক উৎসাহ দিয়ক, দুৰ্বল লোকৰ সাৰথি হওক আৰু সকলোৱে প্ৰতি সহিষ্ণু হওক। ১৫ সাৰধান, কোনেও যেন অপকাৰৰ সলনি কাৰো অপকাৰ নকৰে। কিন্তু পৰম্পৰাৰ আৰু সকলোৱে কাৰণে যি উত্তম, তেনে কৰ্ম কৰিবলৈ যেন চেষ্টা কৰে। ১৬ সকলো সময়তে আনন্দত থাকক। ১৭ নিৰস্তৰে প্ৰাৰ্থনাকৰি থাকক। ১৮ সকলো বিষয়তে দৈশৰক ধন্যবাদ দিয়ক; কিয়নো আপোনালোকৰ প্ৰতি শ্ৰীষ্ট ধীচূত দৈশৰৰ এই ইচ্ছা। ১৯ পৰিত্ব আত্মা কনুমাৰ। ২০ ভাৰবাৰী হৈজ্ঞান নকৰিব। ২১ সকলো বিষয় বিচেনা কৰি যি বিষয় ভাল, তাৰে ধৰি বাথক। ২২ সকলো প্ৰকাৰৰ মদ্যৰ পৰা পৃথকক থাকক। ২৩ শাস্তিদাতা দৈশৰে আপোনালোকক সম্পূৰ্ণবুপে পৰিত্ব আক্ষাৰত আশ্রয়ত মৰিছে নিৰ্দোধীবুপে সম্পূৰ্ণকে বক্ষিত হওক। ২৪ যি জনে আপোনালোকক আমন্ত্ৰণ কৰিছে, তেৱেই সেয়া কৰিব, কাৰণ তেওঁ বিশ্বাসী। ২৫ ভাই সকল, আমাৰ কাৰণেও প্ৰাৰ্থনা কৰিব। ২৬ সকলো ভাইকে পৰিত্ব চুমাবে শুভেচ্ছা জনাব। ২৭ মই আপোনালোকক প্ৰতুৰ যোগেন্দি এই অনুৰোধ কৰোঁ যে, এই পত্ৰ যেন সকলো ভাইৰ আগত পাঠ কৰি শুনোৱা হয়। ২৮ আমাৰ প্ৰতু ধীচূত শ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোক সকলোৱে লগত থাকক।

২ থিচলনীকীয়া

১ পোল, চীল আবু তামথিয়, আমার পিতৃ ঈশ্বর আবু প্রভু যীচু ঝীষ্টি থকা থিচলনীকীয়া সকলৰ মণ্ডলীৰ সমীপত্তে, ২ পিতৃ ঈশ্বৰ আবু প্রভু যীচু ঝীষ্টিৰ অনুগ্রহ আবু শাস্তি আপোনালোকৰ সহবতী হওক। ৩ ভাইসকল, আপোনালোকৰ কাৰণে আমি সদয় ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ; আমি এনেদেৰ ধন্যবাদ কৰা উচিত, কাৰণ আপোনালোকৰ বিশ্বাস অতিশয়ৰূপে বৃক্ষি পাইছে আবু আপোনালোক সকলোৱে প্ৰেমত পৰম্পৰৰ প্ৰতি উপচি পৰিছে; ৪ আপোনালোকে যি সকলৰ পৰা তাড়না আবু ক্ৰেশ সহন কৰি আছে, সেই সকলৰ মাজতো আপোনালোকে যে বিশ্বাস আবু সহনশীলতাৰ হিস্বে আছে, তাৰ কাৰণে আমি ঈশ্বৰৰ বিভিন্ন মণ্ডলী আপোনালোকৰ বিষয়ে কৈ গৰ্ব বোধ কৰোঁ। ৫ এইবোৰ বিষয় ঈশ্বৰৰ ন্যায় সোধ-বিচাৰৰ এক স্পষ্ট লক্ষণ, যাৰ ফলত ঈশ্বৰৰ যি বাজুৰ কাৰণে আপোনালোকে দৃঢ়ত্বে কৰিছে, সেই সকলৰ মাজতো আপোনালোকে যে বিশ্বাস আবু সহনশীলতাৰ হিস্বে আছে, তাৰ কাৰণে আমি ঈশ্বৰৰ বিভিন্ন মণ্ডলী আপোনালোকৰ বিষয়ে কৈ গৰ্ব বোধ কৰোঁ। ৬ এইবোৰ বিষয় ঈশ্বৰৰ ন্যায় সোধ-বিচাৰৰ এক স্পষ্ট লক্ষণ, যাৰ ফলত ঈশ্বৰৰ যি বাজুৰ কাৰণে আপোনালোকে দৃঢ়ত্বে কৰিছে, সেই সকলৰ মাজতো আপোনালোকে যে বিশ্বাস আবু সহনশীলতাৰ হিস্বে আছে, তাৰ কাৰণে আমি ঈশ্বৰৰ বিভিন্ন মণ্ডলী আপোনালোকৰ বিষয়ে কৈ গৰ্ব বোধ কৰোঁ। ৭ তেওঁৰ ন্যায় পৰিচয়ৰ বেগ দিয়ে, তেওঁ সেই সকলক ক্ৰেশ দিব, ৮ আবু আপোনালোক যি সকলে এতিয়া ক্ৰেশ পাইছে, আপোনালোকক আমাৰ লগত ঈশ্বৰে বিশ্বাস দিব। তেওঁতা প্ৰভু যীচুৰে তেওঁৰ পৰাক্রমশালী দৃত সকলৰ সৈতে জুলত অগ্ৰিমে বৰ্ঘৰৰ পৰা নামি আহি প্ৰকাশিত হ'ব, তেওঁতা এইবোৰ ঘটিব; ৯ তেওঁতা যি সকলে ঈশ্বৰক নাজামে আবু আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ শুভাৰ্তাৰ পালন নকৰে, সেই লোক সকলক তেওঁ দণ্ড দিব। ১০ তেওঁলোক প্ৰভুৰ লগত থকাৰ পৰা আতৰ হৈ আবু তেওঁৰ পৰাক্রমৰ প্ৰতাপৰ পৰা দূৰৈত থাকি, দণ্ডৰ সৈতে অনন্ত বিনাশ ভোগ কৰিব। (aiōniōs g166) ১১ সেইদিনা যীচু যেতিয়া নিজৰ পৰিব্ৰজাক সকলৰ দ্বাৰা মহিমাপূৰ্ণ হৈলৈ আহিৰ, তেওঁতা বিশ্বাস কৰা সকলোৱে আচৰিত হ'ব; আপোনালোকো সেই বিশ্বাসী সকলৰ মাজত আছে, কাৰণ আপোনালোকে আমাৰ সাক্ষ্য বিশ্বাস কৰিলৈ। ১২ এই কাৰণে আমি আপোনালোকৰ বাবে সদয় প্ৰার্থনা কৰি থাকোঁ, যাতে আমাৰ ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ তেওঁৰ আমন্ত্ৰণৰ যোগ্যপৰ্যাপ্ত বুলি গণ্য কৰিব। তাতে তেওঁৰ শক্তি আপোনালোকে যেন মঙ্গলভাৱেৰে সকলো ভাল কাম কৰাৰ ইচ্ছা আবু বিশ্বাসৰ প্ৰতিটো কাৰ্য যেন সম্পূৰ্ণ কৰে; ১৩ তাতে যেন আমাৰ ঈশ্বৰ আবু প্ৰভু যীচু ঝীষ্টিৰ অনুগ্রহ অনুসৰে আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ নাম আপোনালোকৰ দ্বাৰাই মহিমাপূৰ্ণ হয় আবু আপোনালোকো তেওঁত মহিমাপূৰ্ণ হওক।

২ হে ভাইসকল, এতিয়া আমি আপোনালোক অনুবোধ কৰোঁ যে, আমাৰ প্ৰভু যীচু ঝীষ্টিৰ আগমণ আবু তেওঁৰ ওচৰত আমি গোট খোৱাৰ বিষয়ে আপোনালোকে জানি নওক, ২ আমি আপোনালোকক কঁওঁ, ‘প্ৰভুৰ দিন ইতিমধ্যে আহিৰ’ এই বুলি আপোনালোকৰ মন সহজতে অঙ্গিৰ নহওক নাইবাৰ ব্যাকুল নহওক; কিয়নো কোনো কোনোৱে হয়তো আত্মাৰ দ্বাৰাই বা অন্য কাৰোৰ কথাৰ দ্বাৰাই অথবা আমি লিখা কোনো চিঠিটো দ্বাৰাই এই বুলি ক'ব পাৰে। ৩ আপোনালোকক কোনোৱুপ কাৰো ভুলাবলৈ নিদিব; কিয়নো সেইদিন অহাৰ আগেয়ে ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে ধৰ্ম পৰিত্যাগ কৰা দেখা যাব আবু সেই অবাধ্যতাৰ পুৰুষ, যি বিনাশ হৰলগণ্যী পুৰুষ; সি প্ৰকাশিত হ'ব। ৪ ঈশ্বৰৰ নামেৰে খ্যাত আবু উপসনাব যোগ্য যি সকলো আছে, এই সকলোৱে বিৰুদ্ধে থিয়ে হৈ সেই অবাধ্যতাৰ পুৰুষে নিজকে ওখত প্ৰতিশ্চিত কৰিব; এমে বি, ঈশ্বৰৰ মদিদৰত বাহি নিজকে নিজে ঈশ্বৰৰ বুলি যোৰণা কৰিব। ৫ এইবোৰ যে ঘটিব সেই কথা মহি আপোনালোকৰ লগত থাকোতেই আপোনালোকক কৈছিলোঁ; সেই বিষয়ে আপোনালোকৰ মনত নপৰে নে? ৬ সেই অবাধ্যতাৰ পুৰুষক কেৱল তাৰ নিৰূপিত কালতহে প্ৰকাশিত হৈলৈ কিহে বাধা দি বাধিছে, সেয়া আপোনালোকে জানে। ৭ কিয়নো ঈশ্বৰৰ অবাধ্যতাৰ সেই গোপন তত্ত্বই ইতিমধ্যে কাৰ্য সাধন কৰি আছে; কেৱল এজন আছে যি জনে বৰ্তমান তাক প্ৰকাশ হোৱাত বাধা দি বাধিছে; তাক দূৰ নকৰাৰ পৰ্যন্ত বাধা দিয়ে থাকিব। ৮ তাৰ পাছত সেই অবাধ্যতাৰ পুৰুষ জন প্ৰকাশিত হ'ব আবু প্ৰভু যীচুৰে নিজৰ মুখৰ নিশ্চাসৰ দ্বাৰাই তাক ধৰংস কৰিব

আবু তেওঁৰ আগমণৰ আবিৰ্ভাৰ দ্বাৰাই তাক শেষ কৰিব। ৯ চয়তানৰ কৰ্ম অনুসৰে সেই অবাধ্যতাৰ পুৰুষ আহিৰ। সি সকলো মিছা পৰাক্রম কাৰ্য, আচৰিত চিন আবু অড়ত লক্ষণ দেখুৰাব; ১০ বিনাশ পথৰ যাত্ৰা সকলক অধাৰ্মিকতাৰ ছলনাৰে সকলো ধৰণৰ প্ৰথমত্বাৰ কৰিব। কিয়নো, এই লোক সকলে পৰিব্ৰান্গ পাবৰ কাৰণে সত্য প্ৰেমক গ্ৰহণ নকৰিব। ১১ সেয়েহে তেওঁলোকে যাতে মিছাত বিশ্বাস কৰিব, তাৰ বাবে ঈশ্বৰে তেওঁলোকলৈ এক আন্তিজনক কাৰ্য কৰা শক্তি পঠাব। ১২ যি সকলে সত্যক বিশ্বাস নকৰিবলৈ কিন্তু অধাৰ্মিকতাত আনন্দিত হ'ল, সেই লোক সকলৰ বিচাৰ হ'ব। ১৩ প্ৰভুৰ প্ৰিয় ভাইসকল, আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰক সকলো সময়তে ধন্যবাদ দিয়া আমাৰ কৰ্তব্য; কিয়নো আপোনালোকক আত্মাৰ শুভিৰূপ কাৰ্যেৰ পৰিব্ৰান্গে আনিলৈ আবু সত্যক বিশ্বাস কৰাৰ মাধ্যমেৰে পৰিব্ৰান্গ পাবৰ কাৰণে ঈশ্বৰে আদিবে পৰা আপোনালোকক পথম ফলবূপে মনোনীত কৰিব। ১৪ আমাৰ শুভাৰ্তাৰ দ্বাৰাই পৰিব্ৰান্গ পাবলৈ তেওঁ আপোনালোকক আমন্ত্ৰণ কৰিবলৈ যাতে আপোনালোকে আমাৰ প্ৰভু যীচু ঝীষ্টিৰ মহিমাৰ ভাগী হয়। ১৫ এই হেতুকে, হে ভাই সকল, থিৰে থাকক; পত্ৰ দ্বাৰা বা কথাৰ দ্বাৰাই যি যি শিক্ষা আমি আপোনালোকক দিলোঁ, সেই সকলোকে ধৰি বাধক। ১৬ এতিয়া আমাৰ প্ৰভু যীচু ঝীষ্টিৰ নিজে আবু যিজনে আমাক প্ৰেম কৰি, আমাক অনন্ত সাস্তুণা আবু ভৱিষ্যতৰ উত্তম আশা অনুগ্ৰহেৰে দিলে, আমাৰ সেই পিতৃ ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ দ্বাৰায়ক সাস্তুণ দিয়ক; (aiōniōs g166) ১৭ আবু সকলো সৎ কৰ্ম আবু সদবাক্যত আপোনালোকৰ মন সুষ্ঠিৰ কৰক।

৩ শেষতে, হে ভাইসকল, আমাৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰক। প্ৰাৰ্থনা কৰক যাতে আপোনালোকৰ মাজত প্ৰভুৰ বাক যেনেকৈ দ্রুতগতিত প্ৰসাৰিত হৈছিল, তেনেকৈ বিস্তাৰিত আবু পৌৰোহৰিত হওক; ২ প্ৰাৰ্থনা কৰক যেন দুৰ্বাচাৰী আবু দুষ্ট লোকৰ হাতৰ পৰা আমি বৰ্কা পাওঁ; কিয়নো, সকলো লোকৰ যে বিশ্বাস আছে, এনে নহয়। ৩ কিন্তু, প্ৰভু বিশ্বাসী; তেৱেই আপোনালোকক সুহিত কৰিব আবু দুষ্ট শক্তি চয়তানৰ হাতৰ পৰা বৰ্ক কৰিব। ৪ আপোনালোকৰ সময়তে প্ৰভুত আমাৰ দৃঢ় বিশ্বাস আছেয়ে, আমি দিয়া সকলো আদেশ আপোনালোকে পালন কৰিবে আবু আগলৈও কৰি থাকিব। ৫ প্ৰভুৰে আপোনালোকৰ দ্বাৰায়ক ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আবু যীচু ঝীষ্টিৰ সহনশীলতাৰ পথত চলাওঁক। ৬ ভাইসকল, আমি আমাৰ প্ৰভু যীচু ঝীষ্টিৰ নামেৰে আপোনালোকৰ এই আদেশ দিওঁ যে, কোনো ভায়ে যদি এলেহৰা হৈ অনিয়মত চলে আবু আমাৰ পৰা আপোনালোকে পোৱা শিক্ষা অনুসৰে নচলে, তেনেহেলৈ তাৰ লং এৰক। ৭ কিয়নো আমাৰ অনুকৰী কেনেকৈ হ'ব লাগে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নিজে জানে। আপোনালোকৰ মাজত থকাৰ বিষয়ত আমি এলেহৰা হৈ অনিয়মত চলা নাছিলোঁ; ৮ মূল্য নিদিয়াকৈ আমি কাৰো আহাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ থাকিব। ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে আমি আপোনালোকৰ ওপৰত বেজাৰো নহবলৈ দিনে-ৰাতিয়ে পৰিশ্ৰম আবু কঠিনেৰে কাম কৰিছিলোঁ। ৯ ইয়াত আমাৰ যে ক্ষমতা নাই, এনে নহয়; কিন্তু আপোনালোক যেন আমাৰ অনুকৰী হয়, তাৰ বাবে আপোনালোকৰ ওচৰত আমি আহিৰ হৈলৈকে ইয়াকে কৰিলোঁ। ১০ কাম কৰিবলৈ যদি কোনোৱে অসন্তুত হয়, তেনেহেলৈ তেওঁ আহাৰো গ্ৰহণ নকৰক, এই বাধাৰ লাগে, সেই বিষয়ে আপোনালোকৰ মাজত থাকোতেই, আমি আপোনালোকৰ আদেশ দিছিলোঁ। ১১ কাৰণ, আমি শুনুবলৈ পাওঁ যে, আপোনালোকৰ কোনো কোনোৱে এলেহৰা হৈ অনিয়মত চলি আছে বাধাৰ নিজৰ আহাৰ ভোজন কৰিব। ১২ এমে লোক সকলক আমি প্ৰভু যীচু ঝীষ্টিৰ নামেৰে আদেশ আবু উপদেশ দিওঁ, তেওঁলোকে শাস্তভাৱে কাম কৰি নিজৰ নিজৰ আহাৰ ভোজন কৰিব। ১৩ হে ভাইসকল, সৎ কাম কৰিবলৈ যাওতে আপোনালোকক কেতিয়াও নিৰুৎসাহ নহ'ব। ১৪ এই প্ৰভু দ্বাৰাই জনোৱা আমাৰ বাক্য কোনোৱে যদি নামামে, তেনেহেলৈ আপোনালোকে সেই মানুহক চিনি বাখিব আবু তেওঁ লাজ পাবলৈ তেৱে সেয়েতে আলাপ-ব্যৱহাৰোৱা নকৰিব; ১৫ কিন্তু তেওঁক শক্ৰবদেৰ ভজন নকৰিব, বৰং ভাই বুলি চেতনা দিয়ক। ১৬ এতিয়া শাস্তিদাতাৰ প্ৰভুৰে নিজে সকলো সময়ত সকলোৱাৰে আপোনালোকক শাস্তি দান কৰক। প্ৰভু আপোনালোকক সকলোৱে সঙ্গী হওক। ১৭ মোৰ এই পৌলে নিজ হাতে

লিখিলোঁ; এয়েই মোৰ প্রত্যেক পত্ৰৰ চিন; মই এনেকৈয়ে লিখোঁ। ১৮
আমাৰ প্ৰভু যীচু ঔষ্ট'ৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোক সকলোৱে লগত থাকক।

১ তীব্রিয়

১ মই পৌল, গ্রান্ট যীচুর এজন পাঁচিলি আমার আগকর্তা ঈশ্বর আবু আশামুহি গ্রান্ট যীচুর আজ্ঞা অনুসরে নিযুক্ত। ২ বিশ্বাসী হিচাবে মোর এজন প্রকৃত পুত্র তীব্রিয়র সমীপলৈ, পিতৃ ঈশ্বর আবু আমার প্রভু গ্রান্ট যীচুর পরা অনুগ্রহ, দয়া আবু শাস্তি হওক। ৩ মার্কিনিয়ালে যোরার সময়ত মই তোমাক যি কৈছিলোঁ, এতিয়াও সেই বিষয়ে কর্তৃ তুমি ইকিতে থাকা, তাতে কিছুমান লোকক পুণ্য ভূল শিক্ষা নিদিবলে আদেশ দিব পারিবা। ৪ কাবণ তেওঁলোকে বাধাবাহে সৃষ্টি করো গল্প-কথা আবু অতীর্থীন বৎশ তালিকাত মনোযোগ নিদিবা। এইবোরে অথবা তর্ক বিভক্তর সৃষ্টি করে আবু ঈশ্বরুর কামত সহায় নকরে ঈশ্বরুর কাম বিশ্বাসুর দ্বারা হয়। ৫ এই আদেশৰ উদ্দেশ্য হৈছে প্রেম; যি প্রেম নির্মল চিত্ত, সৎ বিবেকে আবু অকপট বিশ্বাসুর পরা হয়। ৬ এইবোর পরা কোনো জোরো এফলীয়া হৈ অনর্থক কথার বাবে বিপথে গলা। ৭ তেওঁলোকে বিধানৰ অধ্যাপক হবলৈ ইচ্ছা করে, কিন্তু তেওঁলোকে নিজেই নৃবজে বা যি বিষয়ে জোৰ দি কয়, সেই সম্বন্ধে নাজানো। ৮ কিন্তু বিধান যে কোনো লোকে আইনসংগত ভাবে ব্যবহার কৰিলে উত্তম হয়, ইয়াক আমি জানো; ৯ তথাপি, বিধান ধার্মিক লোকৰ নহয়, কিন্তু সেয়া দিয়া হৈছিল, সেই লোক সকলৰ কাৰণে, যি সকল বিধানহীন আবু বিদোহী, ভক্তিহীন আবু পাপী, অপবিত্র আবু অধৰ্মিক, যি সকল পিতৃবীৰী, মাতৃবীৰী, নববীৰী, ১০ ব্যতিচারী, সমকামী, দাস বিক্ৰীৰ সৰবৰাহকাৰী, মিছলীয়া, মিছা সাক্ষী আবু যি সকলে সত্য শিক্ষৰ বিপৰীতে আন কিবা কাম কৰা, মিছ শপতকাৰী, ১১ পৰমধান ঈশ্বৰুৰ গৌৰুৰময় শুভবৰ্তাৰ্তা অনুসুৰে সেই শিক্ষৰ ভাৰ তেওঁ মোৰ ওপৰত দিলো। ১২ যিজনাই মোক শক্তি দিলে আবু মোক বিশ্বাসী জ্ঞান কৰি পৰিচৰ্যা পদত নিযুক্ত কৰিলো, সেই প্রভু গ্রান্ট যীচুক মই ধন্যবাদ জনাণ। ১৩ যদিও আগেয়ে মই গ্রীষ্মৰ নিন্দক আছিলোঁ, অত্যাচারী আবু হিস্তে আছিলোঁ, তথাপি তেওঁ মোক দয়া কৰিলে কাৰণ মই নুৰুজি অবিশ্বাসী হৈ সেইবোৰ কৰিছিলোঁ। ১৪ কিন্তু আমার প্রভুৰ অনুগ্রহ, গ্রান্ট যীচুত বিশ্বাস আবু প্রেমৰ সৈতে মোক বাহ্যলূপে দিয়া হ'ল। ১৫ পাপী লোকৰ পৰিভাগ কৰিবৰ কাৰণে গ্রান্ট যীচু যে জগতলৈ আছিল, এই কথা বিশ্বাসযোগ্য আবু সকলোৱে প্ৰহণ কৰিবৰ যোগ্যা আবু এই পাপী লোকৰ মাজত ময়েই প্ৰধান। ১৬ এই কাৰণেই মোক প্ৰথমে দয়া কৰা হ'ল যাতে প্ৰধান পাপী যি মই, মোৰ যোগেন্দি যেন যীচু গ্রীষ্মীতি তেওঁক অসীম সহনশীলতা দেখুৱাৰ পাবে আবু অনন্ত জ্ঞানৰ পাবলৈ যি সকলে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিব, সেই সকলৰ বাবে মোক এক দষ্টাত স্বৰূপে বাখিলো। (aiōnios g166) ১৭ এতিয়া অনন্ত কালৰ বজালৈ, আবু চিৰাহীয়া, অদৃশ্য একমাত্ৰ ঈশ্বৰৈলৈ মৰ্যদা আবু গৌৰুৰ চিৰকাল হওক। আমেন। (aiōn g165) ১৮ মই তোমাক এই আদেশ দিওঁ, হে মোৰ পুত্ৰ তীব্রিয়; মই তোমার সম্বন্ধে জনোৱা ভাৰবাধীৰ দৰে, তুমি তাতে একমত হৈ সেই অনুসুৰে যেন উত্তম যুঝত প্ৰাপণক কৰা। ১৯ আবু তুমি যেন বিশ্বাস আবু উত্তম বিবেকৰ বক্ষা কৰি চলা। কোনো কোনো লোকে সেই বিশ্বাস আবু উত্তম বিবেক ত্যাগ কৰাত, তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰূপ নোৰা ভগ্ন হ'ল। ২০ তেওঁলোকৰ ভিতৰত হৃষিমায় আবু আলোকজেন্দাৰ নামৰ দুজনো আছো এওঁলোকে যেন নিদা কৰিবলৈ পুণ্য নিশিকে, তাৰ বাবে মই এওঁলোকৰ চ্যাতানৰ হাতত সমৰ্পণ কৰি দিলোঁ।

২ মোৰ প্ৰথম নিবেদন এই যে, সকলোৰোৰ মানুহৰ কাৰণে অনুৰোধ, প্ৰাৰ্থনা, নিবেদন আবু ধন্যবাদ কৰা হওক। ২ ইয়াৰ বাবে বজা আবু অধিকাৰী সকলৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগে, যাতে আমি সকলো ঈশ্বৰুভক্তি সততাত থাকি ক্ষান্ত আবু শাস্তিৰ্পূৰ্ণ জীৱন-যাপন কৰিব পাৰোঁ; ৩ এয়ে আমাৰ আগকর্তা ঈশ্বৰু দষ্টিত উত্তম আবু গ্ৰহণীয়া। ৪ তেওঁৰ ইচ্ছা এয়ে যে, সকলো মানুহে যেন পৰিভাগ আবু সতৰ জ্ঞান পায়। ৫ কাৰণ ঈশ্বৰ এজন আবু তেওঁৰ সৈতে মানুহৰ মাজত মধ্যস্থত এজন, তেৱেই মনুষ্য গ্রান্ট যীচু; ৬ তেওঁ সকলো মানুহৰ কাৰণে মুক্তিৰ মূল হিচাবে

সাক্ষ্য দিলো। ৭ এই সাক্ষ্য দিবৰ কাৰণে মোক এজন ঘোষণাকাৰী আবু পাঁচিনি বুপে নিযুক্ত কৰিলো মই বিশ্বাস আবু সত্যত অনা-ইউন্দী সকলৰ শিক্ষক হলোঁ। মই সচা কথা কওঁ; মই মিছ নকওঁ। ৮ মোৰ ইচ্ছা এয়ে যে, সকলো ঠাইতে পুৰুষ সকলে ক্রোধ আবু বাদ-বিবাদৰ মনোভাৰ নাৰাখি পৰিব্রত হাত দাঙি প্ৰার্থনা কৰক। ৯ সেইদেৰে মই বিচাৰো, মহিলা সকলেও সুলাজ, নম্ব আবু সুবোধেৰে সৈতে পৰিপাটি পোছাকেৰে নিজকে ভূষিত কৰক; নানা ধৰণৰ কেশ-বিল্যাস কৰি, সোণ বা মুৰু পিঙ্কি অথবা বহুমূল্য কাপোৰেৰে নহয়; ১০ কিন্তু ঈশ্বৰুভক্তি সীকাৰ কৰা বিষয়ত হ'লে, সৎ কাৰ্যৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰুভক্তিৰ পৰিচয় দিয়াই মহিলা সকলৰ উপযুক্ত ভূষণ হওক। ১১ মহিলা সকলে সম্পূৰ্ণ বাধ্যতা আবু নীৰৰতাৰে বেশৰভৰ্তী হৈ শিক্ষা গ্ৰহণ কৰক। ১২ শিক্ষা দিবৰ বাবে বা পুৰুষৰ ওপৰত ক্ষমতা চলাবৰ বাবে মই মহিলাক অধিকাৰ নিদিওঁ; কিন্তু শাস্তিৰভাৱে থাকিবলৈহে কওঁ। ১৩ কিয়নো প্ৰথমে আদমক পাছতহে হারাক নিম্যাং কৰা হৈছিল, ১৪ আবু আদমক ডুলুটোৱা নহ'ল কিন্তু মহিলা গৰাকীক সম্পূৰ্ণভাৱে ডুলাই অপৰাধত পেলালো; ১৫ তথাপি যদি সুবোধেৰে সৈতে বিশ্বাস, প্ৰেম আবু পৰিব্ৰতাত থাকি তেওঁলোকে জীৱন-যাপন কৰে, তেনেহলে মহিলাই সন্তান প্ৰসৱৰ দ্বাৰাই পৰিভাগ পাব।

৩ কোনোৱে যদি অধ্যক্ষ পদৰ বাবে আকাঙ্ক্ষা কৰে, তেনেহলে তেওঁ উত্তম কৰমলৈ ইচ্ছা কৰে, এই কথা বিশ্বাসযোগ্য। ১ এতকে অধ্যক্ষ নিৰ্দেশী, এজনী তিৰোতাৰ স্বাক্ষী, পৰিমিত ভোগী, বিচেকক, পৰিপাটি, অতিথি সেৱক, শিক্ষা দিয়াত নিপুন ৰ আবু মদনী বা প্ৰাহাৰক নহৈ, ক্ষান্ত স্বভাৰী, নিৰ্বিবেধী, নিষ্ঠাভী, অৰ্থাৎ ধনক প্ৰেম নকৰা উচিত। ৪ সেই লোক জনে যেন নিজৰ ঘৰৰ লোক সকলক উত্তমৰূপে শাসন কৰে আবু তেওঁৰ সন্তানবোৱে যেন সকলো সন্ধানেৰে তেওঁক মানি চলো। ৫ কিয়নো এজন লোকে যদি নিজৰ ঘৰৰ লোক সকলকেই শাসন কৰিব নোৱাৰে তেনেহলে তেওঁ কেনেকৈ ঈশ্বৰুৰ মণ্ডলীৰ তত্ত্বাবধান কৰিব? ৬ তেওঁ নতুন শিষ্য হৈ হন নালাগে, কিয়নো তেওঁ যেন গৰ্ব-অহংকাৰত নপৰে আবু চ্যাতানৰ দ্বাৰা যেন দণ্ড পোৱা নহয়। ৭ ইয়াৰ ওপৰিও তেওঁ বাহিৰত থকা লোক সকলৰ মাজত স্বৃথ্যত্বিত্যুক্ত হোৱা দৰকাৰ, যাতে তেওঁ নিদিত নহয় আবু চ্যাতানৰ ফান্দত নপৰে; এই কাৰণে স্বৃথ্যত থকা লোক হব লাগো। ৮ সেইদেৰে পৰিচাৰক সকল ধীৰ, শ্ৰদ্ধাৰ যোগ্য হব লাগো; তেওঁলোক দৃতলীয়া, কথকী, দ্বাৰাকাৰসত অতি আসন্দ থকা আবু কুচিত লাভ বিচৰা লোক হব নালাগো। ৯ তেওঁলোকে সদায় নিৰ্মল বিৰেকত বিশ্বাসৰ নিগৃত-তন্ত্ৰ সঁচি বৰ্খা উচিত। ১০ প্ৰথমে তেওঁলোকে নিজকে পৰীক্ষা কৰক, পাছত নিৰ্দেশী হলোহে পৰিচাৰকৰ কাৰ্য কৰক। ১১ পৰিচাৰিকা মহিলা সকলো সন্ধানৰ যোগ্য হব লাগো। তেওঁলোক যেন অপবাদ দিওতা নহয়, কিন্তু নিজক সংহয় কৰি বৰ্খা, ধীৰ, আবু সকলো বিষয়তে তেওঁলোক যেন বিশ্বাসযোগ্য হয়। ১২ পৰিচাৰক সকলে এগৰাকী মহিলাৰ স্বামী হৈ নিজ নিজ সন্তান আৰু নিজ ঘৰ খন উত্তমৰূপে শাসন কৰক। ১৩ কিয়নো যি পৰিচাৰক সকলে উত্তমৰূপে পৰিচাৰকৰ কাৰ্য কৰে, তেওঁলোকে নিজলৈ সুনাম অৰ্জন কৰে আবু গ্রান্ট যীচুত তেওঁলোক বিশ্বাসত সাহসী হয়। ১৪ মই তোমার বাবে এইবোৰ কথা লিখিলোঁ আবু সুনোকালে মই তোমার তালৈ যাবলৈ আশা কৰি আছোঁ। ১৫ কিন্তু মই যদি পলমো কৰো, তথাপি তুমি সত্যতাৰ স্তুত আবু ভিত্তিমূল স্বৰূপ যি ঈশ্বৰুৰ গৃহ, অৰ্থাৎ জীৱনময় ঈশ্বৰুৰ মণ্ডলীত কেনে আচাৰ-ব্যবহাৰ কৰিব লাগে, সেই বিষয়ে জানিবৰ বাবে এইবোৰ কথা তোমালৈ লিখিলোঁ; কিয়নো মণ্ডলী হৈছে সত্যৰ স্তুত আবু ভিত্তিমূল। ১৬ আবু একেলগে আমি একমত হৈ কওঁ যে, “ভক্তিৰ নিগৃত সত্য অতি মহান। তেওঁ মাংসত প্ৰকাশিত হ'ল, আত্মাত ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰা হ'ল, দৃতবোৰ দ্বাৰাই দেখা পোৱা গল, অন্যান্য জাতি সকলৰ আগত ঘোষণা কৰা হ'ল, জগতত বিশ্বাস কৰা হ'ল, প্ৰতাপত তুলি নিয়া হ'ল।”

৪ পৰিত্ব আজাই স্পষ্টকৈ কৈছে যে, আহিবলগীয়া দিনত কিছুমান মানুহ

দ্বারাই এইবোর শিক্ষা দিয়া হব। এনে লোক সকলে নিজৰ বিবেকৰ বিবুদ্ধে তপত লোৰ দাগ দি নিজক অসৰ কৰো । ৩ এনে মিছলীয়াবোৰে বিয়া কৰালৈ নিষেধ কৰে আৰু কিছুমান খাদ্য ও খাবলৈ নিষেধ কৰে, কিন্তু যি খাদ্য দৈশ্বৰে অজন কৰিছে; সেই খাদ্য যি সকলে সত্যক জানি বিশ্বাস কৰিলে, তেওঁলোকে দৈশ্বৰক ধন্যবাদ দি প্ৰহণ কৰিব পাৰো । ৪ কিয়নো দৈশ্বৰৰ সৃষ্টি সকলো বস্তৱেই উত্তম আৰু ধন্যবাদেৰে সৈতে গ্ৰহণ কৰিলে, একোৱেই অগ্রাহ্য নহয়, ৫ যিহেতু দৈশ্বৰৰ বাক্য আৰু প্ৰাথনাৰ দ্বাৰাই সকলোকে পৰিব্ৰজা কৰা হয় । ৬ এই সকলো কথা ভাই সকলক মনত পেলাই দিলে, তুমি গ্ৰীষ্ম চীচূৰ অজন উত্তম পৰিচারক হবাৰ কাৰণ বিশ্বাসৰ বাক্য আৰু উত্তম শিক্ষাৰ অনুকৰী হৈ তুমি প্ৰতিপালিত হৈছো । ৭ কিন্তু নিন্দাযুক্ত, অপবিত্র আৰু বৃত্তি মানুহৰ অনৰ্থক গল্প-কথাত মন নিদি, ভক্তি নিষ্পুণ হৈলৈ অভ্যাস কৰিবা । ৮ কিয়নো শৰীৰচৰ্চাই কেৱল অলপহে উপকাৰ কৰে, কিন্তু ভক্তি সকলো বিষয়ত লাভজনক, কাৰণ সেয়ে বৰ্তমান আৰু ভবিষ্যত জীৱনৰ আয়ুস লাভৰ নিষ্চয়তা প্ৰদান কৰে । ৯ এই কথা বিশ্বাসযোগ্য আৰু সকলোৱে গ্ৰহণ কৰিব পৰা, সম্পূৰ্ণ উপযোগী । ১০ কিয়নো এই আশৰণেই আমি পৰিশ্ৰম কৰোঁ আৰু প্ৰাপণপৰে কঠ কৰোঁ কাৰণ যি জন সকলো লোকৰ, বিশেষকৈ বিশ্বাসী সকলৰ আগকৰ্তা, সেই জীৱনময় দৈশ্বৰৰ ওপৰত আমি ভাৰসা কৰোঁ । ১১ তুমি এইবোৰ কথা আজ্ঞা দিয়া আৰু শিকোৰা । ১২ তোমাৰ অলপ বয়সক হেয়জান কৰিবলৈ কাকো নিদিবা; কিন্তু তুমি বাক্যত, আচাৰ-ব্যৱহাৰত, প্ৰেমত, বিশ্বাসত আৰু শুন্দতাত, বিশ্বাস কৰা লোক সকলৰ আৰ্হি হোৱা । ১৩ মই নোয়োৱালৈকে তুমি পঢ়াত, উদগণি দিয়াত আৰু শিক্ষা দিয়াত মনোযোগ দি থাকিবা । ১৪ যি বৰ তোমাক দিয়া হৈছে, সেই বৰ অৱহেলা নকৰিবা; পৰিচারক সকলে যি সময়ত তোমাৰ ওপৰত হাত দিছিল, সেই সময়ত সেই বৰ ভাৰবাণীৰ দ্বাৰাই তোমাৰ ওপৰত অপৰ্যুপিত হৈছিল । ১৫ এই বিষয়বোৰত মনোযোগ দি কাৰ্য কৰা আৰু সেইদেৰ চলা, তেওঁতাই সকলো লোকৰ আগত তোমাৰ বিশ্বাসৰ বৃক্ষি আৰু বিশ্বাসৰ তেওঁতি প্ৰকাশ পাৰ । ১৬ তুমি নিজৰ জীৱন আৰু শিক্ষা দিয়া বিষয়ত সাৰাধান হোৱা আৰু এই দায়িত্বোৰে পালন কৰিবা । ইয়াকে কৰিলে তুমি নিজকে আৰু তোমাৰ কথা শুনা লোক সকলকো পৰিব্ৰজা কৰিব পাৰিবা ।

৫ বৃক্ষ সকলৰ প্ৰতি কটুব্যাক্য ব্যৱহাৰ নকৰিবা, কিন্তু তেওঁলোকক পিতৃৰ নিচিনাকৈ, ডেকা সকলক ভাইৰ নিচিনাকৈ উৎসাহিত কৰিবা । ২ বৃক্ষ মহিলা সকলক মাতৰ নিচিনাকৈ আৰু যুৱতী সকলক সম্পূৰ্ণ শুন্দতাৰে ভনীৰ নিচিনাকৈ বিনয় কৰিবা । ৩ যি সকল প্ৰকৃত বিধৰা, সঁচাই অকলশৰীয়া সেই সকলক সমাদৰ কৰিবা । ৪ কিন্তু যদি কোনো বিধৰাৰ সন্তান বা নাতি-নাতিনী থাকে, তেনহেলে তেওঁলোকে প্ৰাপ্তি নিজৰ ঘৰৰ লোক সকলৰ প্ৰতি শুদ্ধা-ভক্তি দেখুৱাবলৈ আৰু নিজ পিতৃ-মাতৰ প্ৰতি উপকাৰ কৰিবলৈ শিকক, কিয়নো এয়ে দৈশ্বৰৰ দুষ্টিত গ্ৰহণীয় । ৫ কিন্তু যি গৰাকী প্ৰকৃত বিধৰা আৰু অকলশৰীয়া, তেওঁ দৈশ্বৰত কৰা বিশ্বাস সুনিশ্চিত বাধি, বাতিয়ে-দিমে নিবেদন আৰু প্ৰাথনাত আস্তক থাকক । ৬ কিন্তু যি গৰাকী ইন্দ্ৰিয় সুখত মঘ থাকে, তেওঁ জীৱাই থকিও মৰা । ৭ এইবোৰ বিষয়ে তুমি আদেশ দিবা, যাতে তেওঁলোক নিৰ্দেশী হয় । ৮ কিন্তু কোনোৰে যদি আপোন লোকৰ, বিশেষকৈ নিজৰ ঘৰৰ পৰিয়ালৰ বাবে চিত্ত নকৰে, তেনহেলে তেওঁ বিশ্বাস অধীক্ষাৰ কৰিলে আৰু এজন অবিশ্বাসী লোকতকেয়ো অধম হল । ৯ গৰাকী বিধৰা বুলি এনে মহিলা সকলৰ নাম তালিকাভুত হওক: যি গৰাকীৰ বয়স যাঠিতকৈ কৰ মন নহয় আৰু তেওঁ এজন স্বামীৰ ভাৰ্যা আছিল । ১০ তেওঁত এনেৰোৰ সৎকামৰ কাৰণে সুনাম থকা উচিত; অৰ্থাৎ যদি তেওঁ সন্তানবোৰক লালন-পালন কৰি থাকে, অলাহী সুন্ধি থাকে, পৰিত্ব লোক সকলৰ ভাৰ ধূৱাই থাকে, ক্ৰেশ পোৱাৰোৰ উপকাৰ কৰে, আৰু সকলো সৎ কৰ্ম অনগামী হৈ থাকে, এই সকলো সৎকৰ্মৰ বাবে সেই জীৱীয়ে সুখ্যতি পোৱা উচিত । ১১ কিন্তু যুৱতী বিধৰা সকলৰ গ্ৰহণ নকৰিবা, কিয়নো তেওঁলোকে ইন্দ্ৰিয়-সুখতিভাণীৰ হৈ গ্ৰীষ্মৰ বিবুদ্ধে গৈ বিয়া হৈলৈ ইচ্ছা কৰিব । ১২ এইদেৱে তেওঁলোকে পূৰ্বৰ শপত প্ৰত্যাহাৰ কৰাৰণে পাপত আৰদ্ধ হয় । ১৩ ইয়াৰ উপৰি

তেওঁলোকে ঘৰে ঘৰে ঘূৰি ফুৰি অকৰ্মণ হৈ পৰে আৰু মাত্ৰ অকৰ্মণ্যৈ নহয়, পৰচৰ্চা আৰু লোকৰ কামত হস্তক্ষেপ কৰি, অনৰ্থক কথাবোৰ কৰলৈ শিকে, এইবোৰ তেওঁলোকে কৰা উচিত নহয় । ১৪ এতেকে মোৰ আজ্ঞা এই যে, যুৱতী বিধৰা সকলে তিৰক্ষাৰ অৰ্থে বিপক্ষক কোনো সুযোগ নিদিবৰ বাবে তেওঁলোকে পুণৰ বিয়া কৰাওক, সন্তান মাক হওক, আৰু ঘৰ-সংস্কাৰ কৰক । ১৫ কিয়নো ইতিমধ্যে কোনো কোনোৰে এনেদেৱে চয়তাৰ পাছত বিপথে গল । ১৬ যদি কোনো বিশ্বাসী মহিলাৰ মাজত বিধৰা সকল থাকে, তেনহেলে মঙ্গলীক ভাৰগত্ত নকৰি তেৱেই সেই সকলৰ উপকাৰ কৰক যাতে মঙ্গলীয়ে স্বৰূপ বিধৰা সকলক সাহায্য কৰিব পাৰে । ১৭ যি পৰিচারক সকলে উত্তমবুপে পৰিচলনা কৰে, বিশেষকৈ যি সকলে বাক্য আৰু শিক্ষাপত্ৰ পৰিশ্ৰম কৰে, তেওঁলোকে দুণ্গ সমাদৰৰ যোগ্য-পাত্ৰ বুলি গণিত হওক । ১৮ কিয়নো দৰ্ঘণাস্ত্ৰত কৈছে “মৰণা মাৰেতে গুৰু মুখত মোখোৰা নাবাদ্বিবা” আৰু “ব্ৰনুৱা নিজ বেচৰ যোগ্য” । ১৯ পৰিচারক সকলৰ বিবুদ্ধে আহা অপবাদ দুই তিনি জন সাক্ষী নহলে গ্ৰহণ নকৰিবা । ২০ আনবোৰে যেন ভয় কৰে, এই কাৰণে পাপী সকলক সকলোৰে আগত তিৰক্ষাৰ কৰিবা । ২১ দৈশ্বৰ, প্ৰীতী চীচূ আৰু মনেনীত দৃত সকলৰ সাক্ষাতে মই তোমাক এইবোৰ বিধৰা মানি চলিবলৈ দৃঢ় আজ্ঞা দিছোঁ কিন্তু সম্পূৰ্ণ সত্য নজনকৈ তুমি কোনো বিচাৰ নকৰিবা আৰু পক্ষপাতেৰে একো নকৰিবা । ২২ কাৰো ওপৰত হঠাতে হাত নিদিবা আৰু অন্য লোকৰ পাপৰ অংশীদাৰ নহ'বা নিজকে নিৰ্দেশী কৰি বাধিবা । ২৩ তুমি কেৱল পানী নাখাবা, কিন্তু তোমাৰ পেটৰ কাৰণে আৰু সঘনাই হৈ থকা অসুবহুৰ কাৰণে অলপ দ্রাক্ষৰস পান কৰিবা । ২৪ কোনো কোনো মানুহৰ পাপ সুস্পষ্ট আৰু বিচাৰ-পথত অগ্ৰাধামী হয় আৰু কোনো কোনো লোকৰ পাপ পাছত স্পষ্ট হয়া । ২৫ ঠিক সেইদেৱে মানুহৰ সৎ কৰ্মবোৰো সহজে প্ৰকাশ পায়। যদি ও সেইবোৰৰ কিছুমান স্পষ্ট বৃপ্ত দেখা পোৱা নাযায়, তথাপি সেইবোৰক চিৰদিনৰ বাবে গুণ্ড কৰি বাধিব নোৱাৰি ।

৬ দৈশ্বৰৰ নাম আৰু শিক্ষা যেন নিন্দিত নহয়, সেই বাবে ঘূৰিলৰ অধীন হোৱা দাস সকলে নিজ নিজ প্ৰতু সম্পূৰ্ণ সমাদৰেৰে যোগ্য জ্ঞান কৰক । ২ আৰু যি সকল দাস প্ৰতু বিশ্বাসী, তেওঁলোক পৰস্পৰ ভাই । সেই বাবে দাস সকলে তেওঁতে সকলক অসম্মান কৰা উচিত নহয় । বৰং তেওঁলোকে আৰু ভালদেৱে সেৱা কাৰ্য কৰা উচিত, যিহেতু যি সকলে সেৱা লাভ কৰিবে, তেওঁলোকো বিশ্বাসী আৰু প্ৰিয় । এইবোৰ কথা শিকোৱা আৰু ঘোষণা কৰা । ৩ কোনোৰে যদি ভিন্ন শিক্ষা দিয়ে আৰু নিৰাময় সত্য বাক্য, যি বাক্য আমাৰ প্ৰতু চীচূ প্ৰীতৰ; সেই বাক্য গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁ আচলতে ঐশ্বৰীক শিক্ষা গ্ৰহণ নকৰে আৰু ভক্তিৰ অনুবৃত্ত শিক্ষাত মাস্তি নহয় । ৪ তেওঁ অহংকাৰী আৰু একোকে নাজানে, কিন্তু বাদ-বিচাৰ আৰু বাগ্যনুৰুগ্ব বোগত বোগাগ্ৰাহণ হয়। সেইবোৰৰ পৰাই হিংসা, বিবাদ, নিন্দা, দুষ্ট-ধাৰণাৰ উৎপন্ন হয় । ৫ মন-অষ্ট আৰু সতাহীন মানুহবোৰ পৰাই দ্বন্দ্ব-কাজিয়া উৎপন্ন হয় । তেওঁলোকে সত্যৰ পৰা আতাৰি যায় আৰু ভক্তিৰ জাগতিক লাভৰ উপায় বুলি ভাবে । ৬ কিন্তু যি কৰিবা, আচলতে সন্তুষ্ট মনেৰে কৰিবা; কিয়নো দৈশ্বৰৰ ভক্তিতে সকলো লাভ বিলীন হৈ থাকে । ৭ আমি এই জগতলৈ একোকে অনা নাই আৰু ইয়াৰ পৰা একো লৈ যাবও নোৱাৰোঁ । ৮ সেই বাবে আমি অন্য-বন্ধনতে সন্তুষ্ট হৈ লাগো । ৯ কিন্তু যি সকলে ধনৰন্ত হৈলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁলোকে পৰীক্ষা আৰু ফাদৰত পৰে আৰু নানা ধৰণ আৰু হানিজনক অভিলাষত পৰি যি যি কৰে সেইবোৰে তেওঁলোক ধৰণ আৰু বিনাশলৈ লৈ যায় । ১০ ধনক প্ৰেম কৰাই সকলো মন্দ পথত মূলা তালৈ আকংশ্কা কৰি, কোনো কোনো মানুহে বিশ্বাসৰ পৰা আস্ত হৈ যানোৱা বৃপ শলাৰে নিজকেই খো মৰে । ১১ কিন্তু, হে দৈশ্বৰৰ লোক, তুমি এই সকলোৰে পৰা পলোৱা ধৰ্মিকতা, ভক্তি, বিশ্বাস, প্ৰেম, ধৈৰ্য, মনুভাৱ, এইবোৰক অনুসৰণ কৰা । ১২ বিশ্বাসৰ উত্তম যুদ্ধত প্ৰাপণ কৰা । যি অনন্ত জীৱনৰ বাবে তুমি আমন্ত্ৰিত হ'লা আৰু অনেক সাক্ষীৰ আগত যি উত্তম বিশ্বাস স্থীকাৰ কৰিবালৈ, তাক তুমি ধাৰণ কৰি থাকা (aiónios g166) । ১৩ সকলোৰে জীৱন দিঁতো দৈশ্বৰৰ সাক্ষাতে আৰু যি জনে পত্ৰীয়া পীলাতৰ আগত সেই উত্তম স্থীকাৰৰপে সাক্ষ্য দিছিল, সেই গ্ৰীষ্ম চীচূৰ সাক্ষাতেও, মই তোমাক এই আজ্ঞা দিছোঁ যে, ১৪ আমাৰ

প্রভু যীচু গ্রীষ্মের আবির্ভাব নোহোরালৈকে, এই আদেশ নিষ্কলন্ধ আৰু
নিৰ্দেশীকৈ বাখিবা। ১৫ সেই পৰমধন্য ঈশ্বৰ, যি জন একমাত্ৰ পৰাক্ৰমী,
আজত্ত কৰা বজা আৰু শাসন কৰা প্রভু, তেওঁই সঠিক সময়ত তেওঁক
আবিৰ্ভাৱ কৰাৰ। ১৬ যি জন একমাত্ৰ অধিকাৰী আৰু অগম্য দীংঞ্চি-
নিবাসী। কোনো মানুহে কেতিয়াও তেওঁক দেখা নাই আৰু দেখা পাৰও
নোৱাৰো তেওঁৰেই সমাদৰ আৰু অনন্ত পৰাক্ৰম হওক। আমেন। (aiōnios
g166) ১৭ যি সকল এই জগতত ধনৰস্ত, তেওঁলোকক এই আজ্ঞা দিয়া
যে, তেওঁলোক উচ্চমনা নহওক আৰু তেওঁলোকে অনিশ্চিত ধন-সম্পদত
ভাৰসা নকৰকা যি ঈশ্বৰে, আমি ভোগ কৰিবলৈ সকলোকে বাহ্য্যবৃপ্তি
আমাক দিছে, সেই ঈশ্বৰত ভাৰসা কৰক। (aiōn g165) ১৮ তেওঁলোকক
ভাল কৰ্ম কৰিবলৈ; ভাল কৰ্মবোৰত ধনী হৈ উদাৰ আৰু ভগাই লবলৈকে
ইচ্ছুক হৰলৈ কোৱা উচিত। ১৯ আৰু সেইবৃপ্তি প্ৰকৃত জীৱন-ধাৰণ কৰি
পৰকালৰ বাবে নিজৰ অৰ্থে তেওঁলোকে উত্তম ভিত্তিমূল স্বৰূপ ধন সাঁচক।
(aiōnios g166) ২০ হৈ তীমথিয়, তোমাক যি গতাই দিয়া হ'ল, তাক পহৰা
দি সুৰক্ষিত কৰি বাখিবা। তথাকথিত মিথ্যা জ্ঞানৰ অসাৰ কথা-বতৰা আৰু
তৰ্ক-বিতৰ্কৰ মাজলৈ নাযাবা ২১ কোনো কোনোৱে সেই ধৰণৰ জ্ঞান
প্ৰকট কৰি স্থীকাৰ কৰা বিশ্বাসৰ পথৰ পৰা এফলীয়া হৈ গ'লা ঈশ্বৰৰ
অনুগ্রহ তোমালোক সকলোৰে লগত থাকক।

২ তীমথিয়

১ মই পোল, প্রাইট যৌচৃত থকা জীরনৰ প্রতিজ্ঞা অনুসৰি, দেশৰ বৰ্ছাৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই প্ৰাইট যৌচৃত নিযুক্ত পাঁচনি; ২ প্ৰয়োগ পুত্ৰ তীমথিয়ৰ সময়পৈলো: পত্ৰ দেশৰ আৰু আমাৰ প্ৰভু প্ৰাইট যৌচৃত পৰা অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শান্তি তোমালৈ হওক। ৩ মই দেশৰ বৰ্ছাৰ দ্বাৰাদ দিওঁ, যি জন দেশৰ কৰণ পূৰ্বপুৰুষৰ দিনৰে পৰে আৰাধনা কৰি আহা হৈছে, সেই জন দেশৰ কৰণ মই নিৰ্মল বিবেকেৰে আৰাধনা কৰোঁ; সেই জনৰ ওচৰত নিতো দিমে-বতিয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ সময়ত তোমাক সোঁৱৰণ কৰোঁ, ৪ তোমাৰ চৰকুলো আনদেৰে পূৰ হোৱা চাৰিলৈ মই অভিশয় হাবিয়াহ কৰি আছোঁ। ৫ যি বিশ্বাস প্ৰথমে তোমাৰ বৃৰ্তি মা লোয়ী আৰু তোমাৰ মাত্ৰ উনীনীকৰি অন্তৰত বাস কৰিবলৈ, বোধ কৰোঁ তেনে অকপট বিশ্বাস তোমাৰ অন্তৰতো বাস কৰিবে বুলি মই সুনিষিত। ৬ এই কাৰণে মই তোমাক সোঁৱাইছো যে, মোৰ হাত তোমাৰ ওপৰত দিয়াৰ দ্বাৰাই দেশৰ বি অনুগ্ৰহৰ বৰ তোমাক দান কৰা হ'ল, সেই বৰ পুনৰ জাগ্রত কৰা। ৭ কিয়নো দেশৰে আমাক তয়ৰ আত্মা দিয়া নাই, কিন্তু শক্তি, প্ৰেম আৰু সুবন্ধিৰ আত্মা দিলো। ৮ এতকে আমাৰ প্ৰভুৰ দিয়া সাক্ষ্যৰ বিষয়ে আৰু তেওঁৰ অৰ্থে বন্দীয়াৰ হোৱা যি মই পোল, মোৰে বিষয়ে তুমি লজিত নহোৱা কিন্তু দেশৰ শক্তি অনুসৰি, শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে মোৰে সৈতে ক্লেশ তোগ কৰা, ৯ কাৰণ তেৱেই আমাক পৰিব্ৰান্ব কৰিলো আৰু পৰিত্ব আমন্ত্ৰণেৰে আমন্ত্ৰণো কৰিলো, সেয়ে আমাৰ কৰ্মৰ দৰে নহয় কিন্তু তেওঁৰ নিজ অভিশয় আৰু অনুগ্ৰহৰ দেবেৰে কৰিলো; যি অনুগ্ৰহ অনাদি কালৰ পূৰ্বে প্ৰাইট যৌচৃত আমাক দিয়া আছিল; (alionios g166) ১০ কিন্তু এতিয়া আমাৰ আগকৰ্তা প্ৰাইট যৌচৃত আৰিভাৰৰ দ্বাৰাই প্ৰকাশিত হ'ল; যি জনে মৃত্যুক বিনাশ কৰি, শুভবাৰ্তাৰ দ্বাৰাই জীৱন আৰু অক্ষয়তাক পোহৰেলৈ আনিলো; ১১ সেই শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে মোক ঘোষণাকৰী, পাঁচনি আৰু শিক্ষক হিচাপে নিযুক্ত কৰিলো। ১২ এই কাৰণে মই এইবোৰ দুখ তোগ কৰিলো লজিত নহওঁ; কিয়নো মই যি জনক বিশ্বাস কৰিলোঁ, তেওঁক জানো আৰু তেওঁৰ হাতত মই নিজকে অৰ্পণ কৰি দিলো, তাতে তেওঁ যে সেই দিনৰ কাৰণে মোক পহৰা দি বাখিবলৈ সমৰ্থ, ইয়াকে দৃঢ় প্ৰত্যয় কৰিছোঁ। ১৩ মোৰ যি যি কথা শুনিলা তাক নিৰাময় বাক্যৰ আৰ্হি হিচাপে লৈ প্ৰাইট যৌচৃত সম্বন্ধীয় বিশ্বাস আৰু প্ৰেমত ধাৰণ কৰা। ১৪ যি উত্তম দান তোমাক গতাই দিয়া হৈছে, সেই দান আমাত নিবাস কৰা পৰিত্ব আত্মাৰ দ্বাৰাই পহৰা দি ৰাখিব। ১৫ ফুগিঙ্গা আৰু হৰ্মগিনি আদি কৰি এচ্যায়ত থকা সকলোৱেই মোৰ পৰা বিমুখ হৈলা এই বিষয়ে তুমি জানি আছা। ১৬ অনীচিমৰ স্বৰূপৰ লোক সকলক প্ৰভুৰ দেয়া কৰক, কিয়নো তেওঁ বাবে মোৰ প্ৰাণ জুৱাইছিল আৰু মই বন্দীশালৰ শিকলিত থাকিলো লাজ নাপাইছিল; ১৭ বৰং ৰোম নগৰত থাকোঁতে, তেওঁ অতি কষ্টেৰে মোক বিচাৰি পাইছিল - ১৮ তেওঁ যাতে সেইদিনা প্ৰভুৰ পৰা দয়া পায়, প্ৰভুৰ এনে অনুগ্ৰহ কৰক, আৰু ইফিচ্যতো তেওঁ কিমান সেৱা শুশ্ৰায় কৰিছিল সেই বিষয়ে তুমি তালকৈ জনা।

২ এতকে হে মোৰ পুত্ৰ, প্ৰাইট যৌচৃত থকা যি অনুগ্ৰহ, তাৰ দ্বাৰাই তুমি বলৱান হোৱা। ২ আৰু অনেক সাক্ষীৰ আগত মোৰ পৰা যি যি শুনিলা, সেই সকলো কথা অন্য লোকক শিকাবলৈ, বিশ্বাসী আৰু নিপুণ লোক সকলক সমৰ্পণ কৰা। ৩ প্ৰাইট যৌচৃত এজন উত্তম সৈনিকৰ দৰে তুমি মোৰে সৈতে ক্লেশ সহন কৰা। ৪ কোনো এজন লোক সৈনিকৰ কামত থাকোতে জীৱিকাৰ অৰ্থে অন্য কোনো ব্যবসায়ত নিজকে আৰদ্ধ হবলৈ নিদিয়ে কিন্তু যি জনে তেওঁক এই পদ দিলো, তেওঁকহে সন্তুষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে। ৫ একেদেৰে কোনো এজন খেলৱৈৱে যদি ও জিকিবলৈ যত্ন কৰে, তথাপি তেওঁ যদি বিধান অনুসৰি পালন নকৰে, তেনেহলে তেওঁক মূৰুটেৰে বিভূষিত কৰা নহয়। ৬ পৰিশ্ৰমী খেতিয়কে প্ৰথমেই তেওঁৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাগ ভোগ কৰিব লাগো। ৭ মই যি যি কলোঁ সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰিবা, কিয়নো প্ৰভুৰ দেয়া মোক মাজৰ পৰা তোলা, দায়ুদৰ বংশৰ যৌচৃত প্ৰাইটক সোঁৱৰণ কৰা। ৯ সেই শুভবাৰ্তাৰ সম্বন্ধে মই শিকলিৰ বন্ধনত

থাকি দুৰ্কৰ্মীৰ দৰে ক্লেশ তোগ কৰিছোঁ। কিন্তু দেশৰ সেই বাক্যত হ'লে শিকলিৰ বৰ্দন নাই। ১০ এই কাৰণে যি সকলক মনোনীত কৰা হ'ল অৰ্থাৎ তেওঁলোকে অন্ত গোৰাৰেৰে সৈতে যেন প্ৰাইট যৌচৃত থকা পৰিব্ৰান্ব লাভ কৰিব পাৰে, তাৰ কাৰণে মই এই সকলোৰেৰকে সহন কৰিছোঁ। (alionios g166) ১১ এই কথা বিশ্বাসযোগ্য: “আমি যদি তেওঁৰ সৈতে মৰিলোঁ, তেনেহলে তেওঁৰে সৈতে জীৱনৰোৰ ভাগী হুম। ১২ আমি যদি সহন কৰোঁ, তেনেহলে তেওঁৰে বাজতুও কৰিবা আমি যদি তেওঁক অঙ্গীকাৰ কৰোঁ, তেনেহলে তেৱেৰ আমাক অঙ্গীকাৰ কৰিব। ১৩ আমি অবিশ্বাসী হৈলো, তেওঁ বিশ্বাসী হৈথাকে, কিয়নো তেওঁ নিজকে অঙ্গীকাৰ কৰিব নোৱাৰাবে।” ১৪ তুমি এই সকলো কথা তেখেত সকলক সোঁৱাৰই থাকিবা, আৰু বাগযুদ্ধ নকৰিবলৈ প্ৰভুৰ সাক্ষাতে তেখেত সকলক দৃঢ় আজ্ঞা কৰা, কিয়নো বাগযুদ্ধবনোৰে একো লাভ নজম্যাই কিন্তু শুনা লোক সকলক নাশ কৰে। ১৫ তুমি নিজকে পৰীক্ষিসিদ্ধ লোক, লাজৰ যোগ্য নোহোৱা কৰ্মী আৰু সত্যৰ বাক্য শুন্দীকৈ কোৱাত নিপুণহৰলৈ দেশৰ অনুমোদন পাৰবৰ বাবে যত্ন কৰা। ১৬ কিন্তু নিন্দাযুক্ত কথাবোৰ পৰা পৃথক থাকিবা, কিয়নো এইবোৰে অধিকবৃণু দেশৰ অবিশ্বাস কৰিবলৈ বাট দেখুৱাই লৈ যায়। ১৭ এনে কথাবোৰ বিশ্বাস পৰে আৰু শোলা ঘাৰ দৰে নষ্ট কৰি বিস্তাৰ লাভ কৰে, এনে লোকবোৰ ভিতৰত হেমিয়া আৰু ফিলীতো আছে, ১৮ তেওঁলোক সত্য পথৰ পৰা ব্রহ্ম হৈৱোৱা। তেওঁলোকে পুনৰুন্ধান হৈ যোৱা বুলি প্ৰাচাৰ কৰি কিছুমান লোকৰ বিশ্বাস বিনষ্ট কৰিছে। ১৯ তথাপি দেশৰে স্থাপন কৰা দৃঢ় ভিত্তিমূল থিৰে থাকে আৰু তাৰ ওপৰত এই কথা মোহৰ মৰা আছে, মোল-“প্ৰভুৰ তেওঁৰ লোক সকলক জানে,” আৰু “যি কোনোৱে প্ৰভুৰ নাম লয়, তেওঁ অধীক্ষিতকাৰ পৰা দূৰ হওক।” ২০ কিয়নো ডাঙৰ ঘৰত কেৱল সোণ বূপৰ পত্ৰে থাকে, এনে নহয়, কাঠৰ আৰু মাটিৰ পত্ৰও থাকে। তাৰে কিছুমান সমাদৰৰ কাৰণে আৰু কিছুমান অনাদৰৰ কাৰণে। ২১ এতকে কেোনোৱে যদি এইবোৰে পৰা নিজকে শুভ কৰি বাখে, তেনেহলে তেওঁ সমাদৰৰ পা৤, পৰিত্বাকৃত, প্ৰভুৰ কাৰ্যৰ বাবে উপযোগী আৰু সকলো সৎ কৰ্মৰ বাবে প্ৰস্তুত থাকিব। ২২ কিন্তু তুমি যোৱন কালৰ অভিলাষৰ পৰা পলোৱা আৰু ধৰ্মিকতা, বিশ্বাস, প্ৰেম, শাস্তি আৰু নিৰ্মল মনোৱে প্ৰভুলৈ প্ৰার্থনা কৰা লোক সকলৰ সৈতে এক হৈ সেইবোৰে অনুসৰণ কৰা। ২৩ কিন্তু মূৰ্খতা আৰু অথথা কথাবোৰ পৰা দূৰত থাকা কিয়নো এইবোৰে বিৰোধ জন্মায় কজিয়া সৃষ্টি কৰে। ২৪ প্ৰভুৰ দানে দানে বিৰোধ কৰিব নালাগে কিন্তু সকলোকে মৃদুশীল, শিক্ষা দিয়া নিপুণ আৰু অপকাৰত সহনীয় হৈ, ২৫ বিৰোধ কৰাৰেৰক মুদুভাৰে শিক্ষা দিব লাগো তেওঁয়া সেই সত্যৰ তত্ত্ব জ্ঞানৰ অৰ্থে দেশৰ ক্লেশৰে তেওঁলোকক মন-পালনৰ বৰ দিব ২৬ আৰু চুঞ্চানৰ ইচ্ছা সাধনৰ অৰ্থে তাৰ ফান্দত বন্দী হৈ থাকিলো তেওঁলোকে চেতনা পাৰ।

৩ কিন্তু ইয়াকে জানিবা যে, শেষ-কালত ভয়ঙ্কৰ সময় উপস্থিত হৈ।

২ কিয়নো সেই কালত মানুহবোৰ নিজকে নিজে প্ৰেম কৰোঁতা, ধন লুভীয়া, দম্পী, অহংকাৰী, মিন্দক, পত্ৰ-মাত্ৰৰ প্ৰতি আবাধ্য, অকৃতজ্ঞ, অপবিত্র, ও মেহহীন, বৃজনি নমনা, অপবাদক, ইন্দ্ৰিয়-দমন নকৰা, উগ্র, সামুক ঘিণওঁতা, ৪ বিশ্বাসাঘাতক, আঁকোৰগোজ, মদগৰী, দেশৰ প্ৰেম কৰাতকে বৰং সুখ প্ৰিয় হৈব। ৫ তেওঁলোকে ধাৰ্মিকতাৰ আকাৰ ধাৰণ কৰিব, কিন্তু তাৰ শক্তি অঙ্গীকাৰ কৰিব। এনে লোক সকলৰ পৰা তুমি আতৰি থাকিবা। ৬ কিয়নো তেওঁলোকৰ কিছুমান মানুহে, ছলেৰে পৰৰ ঘৰত সোমাই, নিৰ্বৰ্দ্ধ তিৰোতা সকলক মোহিত কৰি বন্দীবীৰ তল্য কৰিলো আৰু পাৰাকাৰত সহনীয় হৈ, ৭ বিৰোধ কৰাৰেৰক মুদুভাৰে শিক্ষা দিব লাগো তেওঁয়া সেই সত্যৰ তত্ত্ব জ্ঞানৰ অৰ্থে দেশৰ ক্লেশৰে যদি ও জিকিবলৈ যত্ন কৰে। ৮ যেনেকৈ যান্তি আৰু যামৰিয়ে মেচিৰ বিৰোধীতা কৰিছিল, তেনেকৈ এই মিছা শিক্ষক সকলেৰ সত্যতাৰ প্ৰতিৰোধ কৰিছিল। তেখেত সকল মন ব্রহ্ম আৰু বিশ্বাসৰ সময়কে অপ্রাপ্যিক। ৯ কিন্তু তেখেত সকলো অধিক আগবংশিব নোৱাৰিব, কিয়নো সেই দুজনৰ দৰে, তেখেত সকলোৰে মূৰ্খতা সকলোৰে আগত প্ৰক্ৰিয়ত। ১০ কিন্তু তুমি মোৰ শিক্ষা, আচাৰ-ব্যৱহাৰ, অতিগ্রাম্য, বিশ্বাস, চিৰসহিষ্ণুতা, প্ৰেম, ধৈৰ্য, ১১ তাড়না আৰু দুখতোগ, সেই সকলোৰে

অনুগামী হলা আৰু আস্তিয়াধিয়া, ইকনিয়া, আৰু লুক্ষ্মাত মোলে কি ঘটনা ঘটিছিল, সেই বিষয়েও তুমি জানা। মই এনে ধৰণৰ তাড়না সহন কৰিছোঁ যে, সেইবোৰ তাড়নাৰ পৰা দৈশ্বৰেহে মোক উদ্বাৰ কৰিলো। ১২ আৰু বাস্তৱিকতে যি সকলে গ্ৰীষ্ম তত্ত্বাবে জীৱন-যাপন কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, এনে লোক সকলে তাড়না পাৰ। ১৩ কিন্তু দুষ্ট আৰু প্ৰবণৰ সকলে কিছুমান লোকক বিপথে মে যাব আৰু নিজেও ভাস্ত হৈ আধিকৰণ মন্দ হৈ যাব। ১৪ কিন্তু তুমি যি শিকিলা আৰু দৃঢ়তাৰে যি বিশ্বাস পালা, সেই শিক্ষাতে স্থিৰে থাকা, কিয়নো কোন ব্যক্তিৰ পৰা সেই শিক্ষা পালা, সেই বিষয়ে তুমি জানা। ১৫ আৰু যি পৰিত্ব বিধান-শাস্ত্ৰই গ্ৰীষ্ম যৌৰ সম্বন্ধীয় বিশ্বাসৰ যোগেনি তোমাক পৰিভাগৰ অৰ্থে জ্ঞানী কৰিব পাৰে, তাকো তুমি শিশু কালৰে পৰা জানা। ১৬ সকলো ধৰ্মশাস্ত্ৰ দৈশ্বৰ দ্বাৰা নিশ্চাসিত আৰু শিক্ষাৰ বাবে, অনুযোগৰ বাবে, শুধৰণিৰ বাবে আৰু ধাৰ্মিকতা সম্বন্ধীয় শিক্ষাত লাভজনক; ১৭ যাতে দৈশ্বৰ মানুহ সিদ্ধ আৰু সকলো সৎ কৰ্মৰ কাৰণে সুসজ্জিত হৈ পাৰো।

৪ মই দৈশ্বৰ আৰু গ্ৰীষ্ম যৌৰ দৃষ্টিত, যি জন জীৱিত আৰু মৃত লোকৰ ভাৰী বিচাৰকতা, তেওঁৰ আবিৰ্ভাৰ আৰু বাজ্যৰ শপত দি, মই তোমাক এই দৃঢ় আজ্ঞা দিওঁ - ২ তুমি বাক যোৰণা কৰা; সময়ত আৰু অসময়তে উৎসাহী হোৱা; সম্পূৰ্ণ দৈৰ্ঘ্য আৰু উপদেশেৰে অনুযোগ কৰা, ডিবিওৱা আৰু উদগোৱা। ৩ কিয়নো লোক সমূহে নিৰাময় শিক্ষা সহিব নিবিচৰা, এনে সময় আহিৰ। তেতিয়া তেখেত সকলৰ খজুওৱা কাণে শুনিব বিচৰা শিক্ষা শুনিবলৈ, নিজ নিজ অভিলাষ অনুসাৰে নিজৰ চৌপাশে দ'মে দ'মে শিক্ষক কৰি ল'ব। ৪ তেনেকুৱা লোকবোৰে সত্যৰ পৰা কাণ ঘূৰাই, পৌৰাণিক কথালৈ মনোযোগ দিব। ৫ কিন্তু তুমি, সকলো বিষয়তে চেতনাযুক্ত হৈ থাকা, ক্লেশ সহন কৰা, শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰকৰ কাৰ্য কৰা, তোমাৰ পৰিচৰ্যা কৰ্ম সম্পূৰ্ণ কৰা। ৬ কিয়নো সম্পত্তি মই নৈবেদ্য স্বৰূপে চলা হৈছোঁ, আৰু মোৰ প্ৰাণ-নোকা মেলিবৰ সময় উপস্থিত হৈছে। ৭ মই সেই উত্তম যুদ্ধত প্ৰাণপণ কৰিলৈন, নিৰুপিত পথৰ শেষলৈকে দৌৰিলৈন, বিশ্বাস বাখিলৈন। ৮ মোৰ বাবে যি ধাৰ্মিকতাৰূপ কিৰীটি সাঁচি বৰ্খা হৈছে, সেই কিৰীটি ধাৰ্মিক বিচাৰকতা প্ৰত্ৰৰ দ্বাৰা সেইদিনা মোৰ দিয়া হব; আৰু অকল মোকে নহয়, কিন্তু তেওঁৰ আবিৰ্ভাৰক প্ৰেম কৰা সকলোকে দিব। ৯ মোৰ ওচৰলৈ সোনকালে আহিবলৈ তুমি যত্ত কৰা; ১০ কিয়নো দীমাই এই বৰ্তমান সংসাৰৰ প্ৰেমত পৰি, মোক ত্যাগ কৰি থিচলনীকীলৈ গ'ল; ক্ৰীকেন্ত গালাতীয়ালৈ আৰু তীত দালমাতিয়ালৈ গ'ল। (aiōn g165) ১১ একমাত্ লুকহে মোৰ লগত আছে। তুমি মাৰ্কক লগত লৈ আহিবা; কিয়নো পৰিচৰ্যা কৰ্মত তেওঁ মোৰ বাবে উপকাৰী। ১২ তুথিকক ইফিলৈ পঠালৈন। ১৩ ত্ৰোৱা নগৰত মই যি বৰ চোলাটো কাৰ্পৰ হাতত এৰি আহিলৈ, তুমি আহোতে সেই চোলাটো আৰু পুস্তকবোৰ, বিশেষকৈ ছালত লেখা পুস্তক আৰু সামগ্ৰীবোৰ লৈ আহিবা। ১৪ আলেকজেন্দ্ৰ কঁহাৰে মোৰ অপকাৰ কৰিলো; তেওঁৰ কৰ্ম অনুসাৰে প্ৰভুৰ তেওঁক প্ৰতিফল দিব। ১৫ তেওঁলৈ তুমিৰ সাৰাধান হোৱা; কিয়নো তেওঁ অতিশয়ৰূপে আমাৰ বাক্যৰ প্ৰতিৰোধ কৰিছিল। ১৬ মই প্ৰথম বাব নিজৰ পক্ষে উন্নত দিয়াৰ সময়ত, কোনেও মোৰ ফলিয়া হৈ উপস্থিত নহল; সকলোৱে মোক ত্যাগ কৰিলে; এয়ে তেওঁলোকলৈ গণিত নহওক। ১৭ কিন্তু মোৰ দ্বাৰাই যেন ঘোৰণা কাৰ্য সিদ্ধ হয় আৰু সকলো অনা-ইহুদী লোকে যেন শুনিবলৈ পায়, এই কাৰণে প্ৰভুৰ মোৰ ওচৰত থিয় হৈ মোক বলৱান কৰিলো; তাতে মই সিংহৰ মুখৰ পৰা উদ্বাৰ পালোঁ। ১৮ প্ৰভুৰে মোক সকলো দুৰ্কৰ্মৰ পৰা উদ্বাৰ কৰিব আৰু তেওঁৰ স্বীয় বাজ্যৰ অৰ্থে বক্ষা কৰিব; তেওঁৰ মহিমা চিৰকাল হওক। আমেন। (aiōn g165) ১৯ তুমি শিক্ষা, আক্ৰিলাক আৰু অনীচিমৰ ঘৰ লোক সকলক মঙ্গলবাদ দিব। ২০ ইৰাত্ত কৰিব্বিত থাকিল, কিন্তু অফিম নৰিয়া পৰাত মই তেওঁক মিলীতত হৈ আহিলৈন। ২১ তুমি জাৰ-কালিৰ আগেয়ে আহিবলৈ যত্ত কৰিবা। উৰুল, পুদেন্ত, লীন, ক্লোনিয়া ভনী আৰু সকলো ভাইয়ে তোমাক মঙ্গলবাদ কৰিছে। ২২ প্ৰভু তোমাৰ আত্মাৰ লগত থাকক। তোমালোকৰ সৈতে তেওঁ অনুগ্ৰহ থাকক। আমেন।

ତୀତ

୧ ମହି ପୌଳ, ଦ୍ୟଶ୍ଵର ଦାସ ଆରୁ ଯାଚୁ ତ୍ରୀଷ୍ଠର ନିୟୁକ୍ତ ପାଂଚନି; ଦ୍ୟଶ୍ଵର ମନୋନୀତ ଲୋକର ବିଶ୍ଵାସ ସୁଦୃଢ଼ କରିବିଲେ ଆରୁ ଏଥର୍ଥିକ ଆଚରଣର ସତ୍ୟର ଜାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବିଲେ ମହି ସହାୟ କରେଁ । ୨ ମେଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଆଶାତ ଆମାର ଏହି ବିଶ୍ଵାସ ଆରୁ ଜୀବନ ଲାଭ ହେଲା ଅନନ୍ଦି କାଳର ପ୍ରେରିତ ଯିହା ନୋକୋରା ଦ୍ୟଶ୍ଵରେ ଏହି ଜୀବନ ଦିଯାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛିଲା। (aiōnios g166) ୩ ଦ୍ୟଶ୍ଵରେ ତେଓର ବାକ୍ୟ ଠିକ ଠିକ ସମୟରେ ପ୍ରଚାର କରିବାର ଦ୍ୟଶ୍ଵର ପ୍ରକାଶ କରିଲେ। ଦ୍ୟଶ୍ଵରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବ ମୋର ହାତରେ ତୁଲି ଦିଲେ ଆରୁ ଆମାର ତ୍ରୀଷ୍ଠର ଆଜା ଅନୁସାରେ ମହି ଏହି ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରେଁ । ୪ ସାଧରଣ ବିଶ୍ଵାସର ଦରେ ସଥାର୍ଥ ପ୍ରେତ ତୀତର ସମୀପିଲେ । ପିତ୍ତ ଦ୍ୟଶ୍ଵର ଆରୁ ଆମାର ତ୍ରୀଷ୍ଠର ଆଜା ଅନୁସାରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଦୟା ଆରୁ ଶାନ୍ତି ତୋମାଲେ ହେବାକ । ୫ ଅମ୍ବଶୂର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅମ୍ବଶୂର କରିବିଲେ ଆରୁ ମୋର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ନଗରେ ନଗରେ ପରିଚାରକର ନିୟୁକ୍ତ କରିବିଲେକେ, କ୍ରୀତୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ମହି ମହି ତୋମାର ହୈ ଆହିଲୋ । ୬ ସି ଜନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ, ଏଗରାକୀ ମହିଲାର ସ୍ଥାମୀ, ସି ଜନର ସନ୍ତାନ ସକଳ ବିଶ୍ଵାସୀ ଆରୁ ଦୁଃଖ ବା ଆବାଧ୍ୟ ବୁଲି ପରିଚିତ ନହେ, ତେଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକ ପରିଚାରକରୁବେ ଗଣ୍ୟ କରିବା । ୭ ଅଧ୍ୟକ୍ଷକର ବାବେ ଏତେ ପ୍ରୋଜୋନୀୟ, ଯିହେତୁ ତେଣେ ଦ୍ୟଶ୍ଵର ଲୋକ ସକଳର ପରିଚାରକ; ମେଯରେ, ତେଣେ ନିର୍ଦ୍ଦିଲଙ୍କ ହୋଇ ଉଚିତ ତେଣେ ଅହଙ୍କାରୀ, ଅଳପତେ କ୍ରୋଧୀ, ମଦପୀ, ପ୍ରାହାରକ ଆରୁ କୁଚିତ, ଲାଭ ବିଚାର ହବ ନାଲାଗେ । ୮ କିନ୍ତୁ ଅତିଥି ମେରକ, ସାଧୁକ ପ୍ରେମ କରେଁତା, ବିବେଚକ, ନ୍ୟାୟ କରେଁତା, ପିତ୍ରି ଆରୁ ଆତ୍ମସଂହାରୀ ହିଂସା ଲାଗେ । ୯ ଆରୁ ନିରାମୟ ଶିକ୍ଷାତ ଆଶାସ ଦିବିଲେ ଆରୁ ଆପନି ଦର୍ଶକୋର ସକଳକ ଅନୁୟୋଗ କରିବିଲେ ସମ୍ରଥ ହବର କାବଣେ, ଉପଦେଶର ଅନୁରୂପ ବିଶ୍ଵାସ୍ୟୋଗ୍ୟ ବାକ୍ୟର ଆସନ୍ତ ହବ ଲାଗେ । ୧୦ କିଯନୋ ବିଶେଷକେ ଚନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ଲୋକ ସକଳର ମାଜତ ଅନର୍ଥକ ବାକ୍ୟ କଂଠା, ଶୃଂଖଳାହିନୀ, ଭାଣୁମ କରେଁତା ଆରୁ ଅନେକ ଅବାଧ୍ୟ ଲୋକ ଆହେ । ୧୧ ତେଓଲୋକର ମୁଖ ବନ୍ଦ କରା ଆଶ୍ୟକ; ତେଓଲୋକ ଏନ୍ଦ୍ରକୁରା ମାନୁହୁ ଯେ, କୁଚିତ ଲାଭ କାବଣେ ତେଓଲୋକେ ଅନୁଚିତ ଶିକ୍ଷା ଦି କୋନୋ କୋନୋ ପରିବାଲାର ସକଳୋକେ ବିମଟ କରେ । ୧୨ ତେଓଲୋକର ଏଜନ ସଦେଶୀୟ ଭାବବାଦୀଯେ କୈହେ, ସେ କ୍ରୀତୀର ମାନୁହବୋର ମିଛିଲୀୟା, ବେଯା, ହିଂସୁକ ଜାତ୍ରୀ ଆରୁ ଏଲେହାରୀ ଭାତଭାରୀ । ୧୩ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଚଂଚା । ତେଓଲୋକ ଯେଣ ବିଶ୍ଵାସତ ନିବାରିଯ ହେ, ଏହି କାବଣେ ତୁମି ତେଓଲୋକକ କଠୋର ଅନୁୟୋଗ କରିବା । ୧୪ ଇହନୀ ସକଳର ଆଖ୍ୟାନବୋର ଅବା ସତ୍ୟର ପରା ବିମୁଖ ହୋଇ ମାନୁହବୋର ଆଦେଶଟିଲେ ମନ ଦି ସମରର ଅପ୍ଯବରହାର ନକରିବା । ୧୫ ନିର୍ମଳ ସକଳର ବାବେ ସକଳୋରେ ଏହି ଶୁଣି; କିନ୍ତୁ କଳ୍ପିତ ଆରୁ ଅବିଶ୍ଵାସୀ ସକଳର ବାବେ ଏକାରେଇ ଓହି ନହୟ ବରେ ତେଓଲୋକର ମନ ଆରୁ ବିବେକ, ଏହି ଉଭୟେ କଳ୍ପିତ । ୧୬ ଦ୍ୟଶ୍ଵରକ ଜାନୋ ବୁଲି ତେଓଲୋକେ ମୁଖେରେ ସୀକାର କରେ, କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆସ୍ତିକାର କରେ ତେଓଲୋକ ଘଣତାଲୀୟା, ଆଜା ନମନା ଆରୁ ସକଳୋ ସଂ କର୍ମ ବାବେ ଅନୁପମୋଗୀ ।

୨ କିନ୍ତୁ ତୁମି ନିରାମୟ ଶିକ୍ଷାର ସୈତେ ଉପ୍ୟୁକ୍ତ କଥା କବା । ୨ ବୃଦ୍ଧ ସକଳ ଯେଣ ପରିମିତ ଭୋଗୀ, ଧୀର, ବିବେଚକ, ବିଶ୍ଵାସତ ଗଭୀର, ପ୍ରେମତ ଆରୁ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ନିବାରି ହେଲା । ୩ ସେଇଦରେ ବୃଦ୍ଧ ମହିଳା ସକଳୋରେ ଯେଣ ସକଳୋ ସମୟରେ ପିତ୍ରି ଏକାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅପରଦିକା ବା ବହ ଦ୍ୟଶ୍ଵରର ଦାସୀ ନହୟ ଯି ଯି ଉତ୍ତମ, ଏହି ଶିକ୍ଷା ତେଓଲୋକେ ଦିଯକ, ତେଓଲୋକ ଯାତେ ଚିତ୍ତାଧାରାତ ସୁମ୍ଭବ ହେ, ପିତ୍ରି ପ୍ରେମ କରେଁତା ଆରୁ ସତ୍ୟନ-ପ୍ରିୟା ହେବାକ । ୪ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୫ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୬ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୭ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୮ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୯ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୧୦ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୧୧ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୧୨ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୧୩ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୧୪ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୧୫ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୧୬ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୧୭ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୧୮ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୧୯ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୨୦ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୨୧ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୨୨ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୨୩ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୨୪ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୨୫ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୨୬ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୨୭ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୨୮ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୨୯ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୩୦ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୩୧ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୩୨ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୩୩ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୩୪ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୩୫ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୩୬ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୩୭ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୩୮ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୩୯ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୪୦ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୪୧ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୪୨ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୪୩ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୪୪ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୪୫ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୪୬ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୪୭ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୪୮ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୪୯ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୫୦ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୫୧ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୫୨ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୫୩ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୫୪ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୫୫ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୫୬ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୫୭ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୫୮ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୫୯ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୬୦ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୬୧ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୬୨ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୬୩ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୬୪ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୬୫ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୬୬ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୬୭ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୬୮ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୬୯ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୭୦ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୭୧ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୭୨ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୭୩ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୭୪ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୭୫ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୭୬ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୭୭ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୭୮ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୭୯ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୮୦ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୮୧ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୮୨ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୮୩ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୮୪ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୮୫ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୮୬ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୮୭ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୮୮ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୮୯ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୯୦ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୯୧ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୯୨ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୯୩ ତେଓଲୋକର ଦେଖୁରାଯ ଆରୁ ଅନୁପମିତା ହେବାକ । ୯୪ ତେଓଲ

ফিলীমন

১ আমার প্রিয় ভাই আরু সহকর্মী ফিলীমনৰ প্রতি, শ্রীষ্ট যীচুৰ বন্দীয়াৰ পৌল আৰু আমাৰ ভাই তীমথিয়; ২ আৰু আমাৰ ভনী আপ্পিয়া, সহসেনা আৰ্থিগ্নি আৰু তোমাৰ ঘৰত গোট খোৱা মণ্ডলীৰ প্রতি, ৩ আমাৰ পিতৃ দ্বিশ্বৰ আৰু প্রভু যীচু শ্রীষ্টৰ পৰা অনুগ্ৰহ আৰু শাস্তি কামনা কৰিলোঁ। ৪ মোৰ প্ৰাৰ্থনাত মই তোমাৰ নাম উল্লেখ কৰি, সদায় মোৰ দ্বিশ্বৰৰ ধন্যবাদ দিও, ৫ প্রভু যীচুৰ প্রতি তোমাৰ বিশ্বাস আৰু দ্বিশ্বৰৰ সকলো পৰিত্ব লোকৰ প্রতি থকা তোমাৰ প্ৰেমৰ কথা শুনিবলৈ পালোঁ। ৬ তোমাৰ বিশ্বাসৰ সহভাগিতা যেন আমাৰ লগত থকা সকলো উত্তম বিষয়ৰ জ্ঞানত শ্রীষ্টৰ অৰ্থে কাৰ্যসাধক হয়, এনেন প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ। ৭ হে ভাই, তোমাৰ প্ৰেমত মই অতি আনন্দ আৰু সান্তুন পালোঁ, কিয়নো তোমাৰ দ্বাৰা দ্বিশ্বৰৰ পৰিত্ব লোক সকলৰ হৃদয় পুনৰাই সজীৱ কৰা হ'ল। ৮ গতিকে যি উচিত সেইটো কৰিবৰ বাবে তোমাক আজ্ঞা দিবলৈ যীচু শ্রীষ্টত মোৰ সাহস আছে, ৯ তথাপি মই তোমাক, তোমাৰ প্ৰেমৰ কাৰণে ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে অনুৰোধ কৰোঁ। মই পৌল, বৃদ্ধ হৈছোঁ আৰু এতিয়া শ্রীষ্ট যীচুৰ কাৰণে মই বন্দী। ১০ মোৰ বন্দী অৱস্থাত জল্লা পুত্ৰ ওনৈচিমৰ প্ৰসংগত মই তোমাৰ অনুৰোধ কৰোঁ; ১১ তেওঁ আঘোয়ে তোমাৰ অনুপকৰী আহিঙ্গ কিন্তু এতিয়া তোমাৰ আৰু মোৰ বাবেও উপকৰী হ'ল। ১২ যি জন মোৰ প্ৰাণৰ প্ৰিয়, তেওঁকেই মই তোমাৰ ওচৰলৈ উভতাই পঠালোঁ। ১৩ শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে হোৱা মোৰ বদ্ধনত, তোমাৰ সলনি তেওঁ যেন মোৰ পৰিচৰ্যা কৰে, এই কাৰণে মই তেওঁক লগত বাখিৰ খুজিছিলোঁ। ১৪ কিন্তু তোমাৰ অনুমতি আবিহনে মই একো কৰিবলৈ আৱশ্যক নেদেখিলোঁ, সেয়েহে তোমাৰ সং গুণ উপায়স্তৰ হৈ কৰা নহওক, কিন্তু স্ব-ইচ্ছাৰে হওক। ১৫ সন্তুষ্টতা: তেওঁক চিৰকাল পাবৰ বাবে, তোমাৰ পৰা কিছু সময়ৰ কাৰণে পৃথক কৰা হৈছিল। (alōnios g166) ১৬ এজন দাসৰ দৰে নহয় কিন্তু দাসতকৈ শ্ৰেষ্ঠ, বিশেষকৈ মোৰ বাবে এজন প্ৰিয় ভাইৰ দৰে; মাংস আৰু প্রভু উভয়তে তোমালৈ অধিক প্ৰিয়। ১৭ যদি তুমি মোৰ সহভাগী বুলি গণ্য কৰা তেনেহলে মোৰ তুল্য বুলি তেওঁক গ্ৰহণ কৰিবা। ১৮ আৰু তেওঁ যদি তোমাক কিবা অন্যায় কৰিবলৈ বা ধৰুৱা হৈছে, তেনেহলে তাক মোৰ বুলিয়েই গণনা কৰিবা। ১৯ মই পৌল, নিজ মনৰ সৈতে নিজ হাতে লিখিলোঁ, মই পৰিশোধ কৰিম। তোমাৰ জীৱনৰ কাৰণে তুমি যে মোৰ ওচৰত খণ্ণী, সেই বিষয়ে মই নকওঁ। ২০ হয় ভাই, প্ৰভুত মোক আনন্দিত হৰলৈ দিয়া আৰু শ্রীষ্টত মোৰ প্ৰাণ পুনৰ সতোজ কৰা। ২১ তোমাৰ আনুগত্যতাত আত্মবিশ্বাস আছে, সেয়েহে মই তোমালৈ লিখিলোঁ, তুমি মই কোৱাতকৈও অধিক কৰিবা বুলি জানিছোঁ। ২২ কিন্তু সেই একে সময়তে, মোলৈ এটা থকা ঠাই যুগ্মত কৰি ৰাখিবা; মই আশা কৰোঁ তোমালোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ দ্বাৰাই মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ অনুমতি পালোঁ। ২৩ শ্রীষ্ট যীচুৰ সম্বন্ধে মোৰ লগত বন্দীয়াৰ ইপাক্ষাই তোমাক মঙ্গলবাদ কৰিছে; ২৪ আৰু মাৰ্ক, আৰিষ্টাৰ্থ, দীমা আৰু লুক, মোৰ এই সহকৰী সকলেও মঙ্গলবাদ কৰিছে। ২৫ আমাৰ প্ৰভু যীচু শ্রীষ্টৰ অনুগ্ৰহ তোমালোকৰ আত্মাৰ লগত থাকক। আমেন।

ଇତ୍ତି

୧ ପୂର୍ବକଳତ ଈଶ୍ୱରେ ଭାବାଦୀ ସକଳର ମଧ୍ୟମେଦି ବହୁ ବାର ନାନାଭାବରେ ଆମର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ସକଳର ସୈତେ କଥା ପାତିଛି । ୨ କିନ୍ତୁ ଏତିଆ ଏଇ ଶୈର ଦିନବୋରେ ଈଶ୍ୱରେ ତେଁବେଳେ ପୁତ୍ର ଦ୍ୱାରାଇ ଆମର ଲଗତ କଥା କ'ଲେ; ଈଶ୍ୱରେ ସେଇ ପୁତ୍ରକେଇ ସକଳୋରେ ଉତ୍ସାହିକାରୀ ହେଲେ ନିୟନ୍ତ୍ର କବିଲେ ଆରୁ ତେଁବେଳେ ଯୋଗେଦି ବିଶ୍ୱ-ବ୍ରାହ୍ମାଣ୍ଡ ଖନୋ ସୃଷ୍ଟି କବିଲେ । (aion g165) ୩ ସେଇ ପୁତ୍ର ଈଶ୍ୱରର ପୌରମୟ ପୋହରେ ଈଶ୍ୱରର ସକଳୋ ଗୁଣର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅତିବିଷ୍ଟ; ପୁତ୍ରଇ ଈଶ୍ୱରର ପରାକ୍ରମ ବାକ୍ୟର ଦ୍ୱାରାଇ ସକଳୋ ଧରି ବାଧିଛେ । ସେଇ ପ୍ରତିଏ ସକଳୋ ମାନୁଷଙ୍କ ପାପର ପରା ଶୁଣି କବିଲେ ଆରୁ ତାର ପାହତ ସ୍ଵର୍ଗତ ଈଶ୍ୱରର ମହିମାର ସୌହାତେ ଓ ଖେ ସିଂହାସନତ ବହି । ୪ ଈଶ୍ୱରେ ତେଁବେଳେ ପୁତ୍ରକ ଯି ନାମ ଦିଲେ, ସେଇ ନାମ ଯେଣେକେ ସ୍ଵର୍ଗର ଦୃତ ସକଳର ନାମତକେ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ, ଯେଣେକେ ତେଁ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୃତ ସକଳ ତୁଳନାତ ଅନେକ ମହାନ ହେ ଉଠିଲି । ୫ କାବଣ, ଈଶ୍ୱରେ କେତ୍ଯାବା ସେଇ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୃତ ସକଳର ମାଜତ କୋଣେ ଏଜନକ କୈଛିଲ ନେଇ ଯେ, “ତୁମି ମୋର ପୁତ୍ର; ଆଜି ମହି ତୋମାର ପିତ୍ର ହଲୋ?” ଆକୌ, ତେଁ କେତ୍ଯାବା ତେଁଲୋକକ କୈଛି ନେଇ ଯେ, “ମହି ତେଁବେଳେ ପିତ୍ର ଆରୁ ତେଁ ମୋର ପୁତ୍ର ହଲେ?” ୬ ପ୍ରତିଏ, ଈଶ୍ୱରେ ଯେତିଆ ସେଇ ପ୍ରଥମେ ଜ୍ଞାନ ଜନକ ଜ୍ଞାନଟେ ଅନିଲେ, ତେତା ତେଁ କ'ଲେ, “ଈଶ୍ୱରର ସମସ୍ତ ଦୃତ ସକଳେ ତେଁବେଳେ ଆବାଧନ କରକ ।” ୭ ସ୍ଵର୍ଗର ଦୃତ ସକଳର ବିଷୟେ ଈଶ୍ୱରେ କୈଛେ, “ତେଁ ନିଜର ଦୃତ ସକଳକ ବାୟୁବ୍ରୂପେ ଆରୁ ନିଜର ସେଇର ସକଳକ ଅଗ୍ନିଶିଖାବ୍ରୂପେ ତୈୟାର କରେ ।” ୮ କିନ୍ତୁ ପୁତ୍ରର ବିଷୟେ ଈଶ୍ୱରେ କ'ଲେ, “ହେ ଈଶ୍ୱର, ତୋମାର ସିଂହାସନ ଚିକାଳ ହ୍ରାୟା, ତୋମାର ବାଜ୍ୟର ଶାସନ, ନ୍ୟାୟର ଶାସନ । (aion g165) ୯ ତୁମି ଧର୍ମିକତାକ ପ୍ରେମ କବିଲା ଆରୁ ଦୁରାଚାରୀକ ଧିନ କବିଲା; ଏଇ କାବଣେ ଈଶ୍ୱରେ, ତୋମାର ଈଶ୍ୱରେ ତୋମାର ସୀଙ୍କ ସକଳତକେ ତୋମାର ଅଧିକ ଅନନ୍ଦରୂପ ତେଲେରେ ଅଭିଷିଷ୍ଟ କବିଲେ ।” ୧୦ ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମି ଆଦିତ ପୃଥିବୀର ଭିତ୍ତିଜୁଳ ହାଗନ କବିଲା । ଆକାଶ-ମଞ୍ଗଳେ ତୋମାର ହାତର କର୍ମା, ୧୧ ସେଇବେଳେ ଧିଂସ ହେ ଯାବ । ୧୨ ତୁମି ଚାଦରର ଦରେ ସେଇବେଳେ କୁରିଯାବା, କାପୋବର ଦରେ ସେଇବେଳେ ସଲୋରା ହେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମି ହଲେ ସଦାୟ ଏକେ ଆଚା ଆରୁ ତୋମାର ବହୁବୋବେ କେତ୍ଯାଓ ଶେଷ ନହବ ।” ୧୩ କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରେ ସ୍ଵର୍ଗର ଦୃତ ସକଳର ମାଜତ କୋଣେ ଜନକ କେତ୍ଯାବା ଏଇ କଥା କୈଛେ ନେ ଯେ, “ମହି ତୋମାର ଶକ୍ତିବୋକ ତୋମାର ଭବି-ପୀରା ନକରେମାନେ, ତୁମି ମୋର ସୌହାତେ ହେ ଯାଇ ବହି ଥାକା?” ୧୪ ସକଳୋ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୃତେହି ଜାନୋ ସେଇକାରୀ ଆତ୍ମା ନହୟ? ମୋର ଆବାଧନ କବିଲେ ଆରୁ ପରିତ୍ରାଗ ଅଧିକାରୀ ହଲେ ଉଦୟତ ହୋଇ ସକଳର ପରିଚ୍ୟାର କାବଣେ ଜାନୋ ତେଁଲୋକକ ପଠୋରା ହୋଇ ନାହିଁ?

୨ ଏଇ କାବଣେ ଆମି ଯି ଶୁଣିଛୋ, ତାତ ପୁନର ଅଧିକକେ ମନୋଯୋଗ ଦିଯା ଉଚିତ, ଯାତେ ଆମି ଘାଟଟିଲେ ଚାପି ଆହି, ପୁନର ଘାଟର ପରା କୋଣେ ପ୍ରକାରେ ଦୂର୍ବେଳ ଭିତ୍ତିଯାଇ ନାହାଏ । ୨ କିମ୍ବାମେ ଯି ବାକ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୃତ ସକଳର ଦ୍ୱାରାଇ କୋରା ହେଇଲେ, ସେଇ ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ ବୁଲି ପ୍ରମାଣିତ ହଲେ; ପାପ-ଆଚରଣ କବା ଆରୁ ଈଶ୍ୱରର ଆଦେଶ ଅମାନ କବା ପ୍ରତ୍ୟେକେଇ ନ୍ୟାୟର ଶାଶ୍ଵତ ଯୋଗ୍ୟବ୍ରୂପେ ପାଲେ । ୩ ତେଲେହେଲେ ଏମେ ଏକ ମହେ ପରିତ୍ରାଗ ଅଗ୍ରହୀ କବିଲେ ଆମି କେନେକେ ବସା ପାରେ? ଏଇ ଉକ୍ତାବର କଥା ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଭୁ ଦ୍ୱାରାଇ ଯୋଗ୍ୟବ୍ରୂପେ ପାଲେ । ୪ ଈଶ୍ୱରେ ନାନା ଚିନ, ଅନ୍ତର୍ତ ଲକ୍ଷଣ, ଅନେକ ପରାକ୍ରମ କର୍ଯ୍ୟ ଆରୁ ନିଜର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ପରିତ୍ରାଗ ଆତ୍ମାର ନାନା ବସନାର ଦ୍ୱାରା ଏଇ ବିଷୟେ ଶାକ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କବିଲେ । ୫ ଆମି ଯି ଭାବୀ ଜଗତ ବିଷୟେ କଥା କୈଛେ, ସେଇ ବିଷୟ ଈଶ୍ୱରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୃତ ସକଳର ଅଧିନାତ ବ୍ୟାଧି ନାହିଁ । ୬ କିନ୍ତୁ ଇଯାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, କୋଣେ ଏଜନେ କୋଣେ ଏଠାଇତ ଏଇ ସାକ୍ଷ ଦି କୈଛେ, “ମାନୁହନେ କି, ତୁମି ଯେ ତେଁଲେ ଦୃଷ୍ଟି କବା? ଅଥବା ମାନୁହ ସନ୍ତାନେଇ ବା କି, ତୁମି ଯେ ତେଁଲେ ଦୃଷ୍ଟି କବା? ୭ ତୁମି ସ୍ଵର୍ଗ ଦୃତ ସକଳତକେ ମାନୁହକ ଅଲପହେ ସବୁ କବିଲା; କିନ୍ତୁ ତୁମି ତେଁବେଳେ ମହିମା ଆରୁ ସମ୍ମାନର ମୁକ୍ତିଟେବେ ବିଭୂଷିତ କବିଲା; ୮ ଆରୁ ସକଳୋ ବସ୍ତ ତୁମି ତେଁବେଳେ ଭାବିର ତଳତ ବାଧିରିବା ଏହି ବିଷୟରେ କବିଲେ ।” କିମ୍ବାମେ ଈଶ୍ୱରେ ସକଳୋକେ ମାନୁହର ଅଧିନ କବିଲେ । ୯ ଆରୁ ପରିତ୍ରାଗ ଅଧିକାରୀରେ ଏହି କାହିଁଏବେ ଆମି ଏତିଯାଲେକେ ସକଳୋ ତେଁବେଳେ

ଅଧିନାତ ଦେଖା ନାହିଁ । ୧୦ ତଥାପି ଆମି ଯୀଚୁକ ଦେଖିଛେ, ଯି ଜନକ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୂତ ସକଳତକେ ଅଲପହେ ସବୁ କବା ହଲେ; ତେଁବେଳେ ପ୍ରଥମ ଆରୁ ସମ୍ମାନର ବାଜମୁକୁଟ ପିକୋରା ହଲେ । ମେଁହେ, ଈଶ୍ୱର ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାନୁହର ବାବେ ଯୀଚୁରେ ମୃତ୍ୟୁର ଆସନ୍ତ ଲାଲେ । ୧୦ ସକଳୋ ଈଶ୍ୱରର କାବଣେ ଆରୁ ସକଳମେ ତେଁବେଳେ ମୋର ମାଜନ୍ଦି ସିଦ୍ଧ କବି ତୋଳା କାର୍ଯ୍ୟ ଈଶ୍ୱରର ସଠିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଆହିଲ । ୧୧ ଯି ଜନେ ପରିବତ କବେ ଆରୁ ଯି ସକଳକ ପରିବତ କବା ହୁଏ, ମେଁହେ ସକଳୋରେ ଏକେ ଜନ ଈଶ୍ୱରର ପରିଯାଳର ଲୋକ । ମେଁହେ କାବଣେ ଯି ଜନେ ପରିବତ କବେ ମେଁହେ ଯୀଚୁରେ ଲୋକ ସକଳକ ଭାଇ ବୁଲି ମାତିବଲେ ତେଁବେଳେ ଲାଜ ନାପାୟ । ୧୨ ଯୀଚୁରେ କୈଛେ, “ମୋର ଭାଇ ସକଳର ଆଗତ ମେଁହେ ତୋମାର ନାମ ପ୍ରାବାର କବିମ, ସହଭାଗୀତାର ମାଜତ ତୋମାର ଗୁଣ କୀର୍ତ୍ତନ କବିମ ।” ୧୩ ତେଁବେଳେ ଆକୌ କୈଛେ, “ମେଁହେ ତେଁବେଳେ ଭାବସା କବିମ ।” ତେଁବେଳେ ଆକୌ ଇଯାକୋ କୈଛେ, “ଚୋରା, ଏଯା ମେଁହେ ଆରୁ ମୋ ମାଜନ ସନ୍ତାନ ସକଳ, ଈଶ୍ୱରେ ଯି ସକଳକ ମୋକ ଦିଛେ ।” ୧୪ ଈଶ୍ୱରର ମେଁହେ ସକଳୋ ସନ୍ତାନ ତେଁବେଳେ ତାର ମାନୁହ ମାନୁହ ନେଇ ଯୀଚୁରେ ନିଜେତେ ମେଁହେ ସନ୍ତାନ ସକଳର ଦରେ ଏହି ଉତ୍ସବ ସହଭାଗୀ ହଲୁ, ଯାତେ ମୃତ୍ୟୁର ମଧ୍ୟମେଦି ମୃତ୍ୟୁର କ୍ଷମତା ଯାର ହାତତ ଆହେ ମେଁହେ ଚତ୍ୟାନକ ଶକ୍ତିହିନ କବିଲେ ପାରେ, ଆରୁ ୧୫ ମୃତ୍ୟୁର ଭାତ ଯି ସକଳେ ଗୋଟେଇ ଜୀବନ ଦାସତ୍ତ କଟାଇଛି, ତେଁଲୋକକ ମୁକ୍ତ କବିବ ପାରେ । ୧୬ ବାସ୍ତରିକ ଏହି କଥା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ଯୀଚୁରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୃତ ସକଳକ ସହାୟ କବା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆବାଧନ ବନ୍ଧନର ବନ୍ଧନର ସକଳକହେ ସହାୟ କବିଛେ । ୧୭ ମେଁହେ ବାବେଇ ଯୀଚୁରେ ନିଜେ ପରିଷକ୍ଷା ଆବୁ ଦୁଖଭୋଗର ମାଜନ୍ଦି ଗୈଛି, ମେଁହେ ବାବେ ଯି ସକଳ ଲୋକ ପରିଷକ୍ଷାର ମଲ୍ଲାହିନ ହୁଏ ତେଁଲୋକକ ତେଁ ସହାୟ କବିବ ପାରେ ।

୩ ଏଇ କାବଣେ, ହେ ସଂଗୀଯ ଆମତ୍ରଣର ସହଭାଗୀ ପରିବତ ଭାଇ ସକଳ, ଆପୋନାଲୋକେ ଯୀଚୁଲେ ମନୋଯୋଗ କବକ । ତେଁ ଓ ଆମି ହୀକାର କବା ଈଶ୍ୱରର ପାଂଚିନ ଆରୁ ମେଁହେ ମହା-ପୁରୋହିତ । ୨ ଈଶ୍ୱରର ପରିଯାଳର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସକଳର ପ୍ରତି ମୋଟ ଯେଣେକେ ବିଶ୍ୱାସି ଆହିଲ, ତେଣେକେ ଯୀଚୁ ନିଜେତେ ତେଁବେଳେ ନିୟନ୍ତ୍ର କବା ଈଶ୍ୱରର ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସି ଆହିଲ । ୩ କୋନୋ ଲୋକେ ଯେତିଆ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରେ, ତେତିଆ ଗୃହଟକେ ଏହି ନିର୍ମାତାର ମର୍ମଦୀ ଯେଣେକେ ଅଧିକ ହୁଏ, ମେଁହେ ଦେଇବେ ଯୀଚୁରେ ନିର୍ମାତାକ କବିଲେ ଏହି ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୪ ମୋଟ ପାଂଚକେ ଦେଇଲେ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୫ ମୋଟ ପାଂଚକେ ଦେଇଲେ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୬ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୭ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୮ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୯ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୧୦ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୧୧ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୧୨ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୧୩ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୧୪ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୧୫ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୧୬ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୧୭ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୧୮ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୧୯ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୨୦ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୨୧ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୨୨ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୨୩ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୨୪ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୨୫ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୨୬ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୨୭ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୨୮ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ୍ୱାରାଇ ନିର୍ମାଣ କରିଲେ । ୨୯ ତେଣେକେ ଯୋଗ୍ୟ ପରିଷକ୍ଷା କବାର ଦ

আমি ঝীঁষ্টৰ সহভাগী; ১৫ এই বিষয়ে ইয়াকে কোরা হৈছে, “আজি যদি তোমালোকে তেওঁৰ মাত শুণিবলৈ পোৱা, তেনহলে তোমালোকৰ দ্বদ্য কঠিন নকৰিব। যেনেকৈ ইয়ায়েলী সকলে সেই বিদোহৰ দিনত কৰিছিল।” ১৬ কোনে দৈশ্বৰৰ মাত শুনাৰ পাচতো তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিদোহ কৰিছিল? তেওঁলোক সেই সকল লোকেই নহয় নে, যি সকলক মোটিয়ে মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি লৈ আছিল? ১৭ দৈশ্বৰে চাঞ্চিৰ বচৰ ধৰি কাৰ ওপৰতেই বা কুৰু আছিল, সেই লোক সকলৰ ওপৰতে নহয় নে, যি সকলে পাপ কৰিছিল আৰু যি সকলৰ মৃতদেহ মৰপ্ৰাণত পৰি আছিল? ১৮ দৈশ্বৰে কাৰ বিৰুদ্ধে বা শপথ খাই কৈছিল, “এওঁলোকে মোৰ বিশ্বামিত সোমাবলৈ নাপাব?” যি সকল অবাধ্য, তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে নহয় নে? ১৯ ইয়াতে আমি দেখো যে, অবিশ্বাসৰ কাৰণেই তেওঁলোক সোমাব নোৱাৰিলৈ।

৪ এতেকে, আমি সর্কর হ'ব লাগে যাতে আংপোনালোকৰ মাজৰ
কোনো ব্যক্তিকে ঈশ্বৰৰ বিশ্বামত সোমাবোৱাৰ যি প্ৰতিজ্ঞা, সেই
প্ৰতিজ্ঞাত যেন অযোগ্য দেখা নায়া। ২ ইয়াওলেৰ লোক সকলৰ
আগত যেনেকে ঈশ্বৰৰ বিশ্বামত বিষয়ে শুভবৰ্তা ঘোষণা কৰা হৈছিল,
তেনেকে আমাৰ আগতো কৰা হৈছে। কিন্তু, সেই শুভবৰ্তাৰ শিক্ষা
শুনিও তেওঁলোকৰ কোনো লাভ নহ'ল, কাৰণ তেওঁলোকে সেইবোৰে শুনি
বিশ্বাসেৰে গ্ৰহণ নকৰিলে। ৩ আমি যি সকলে বিশ্বাস কৰিছোঁ, আমিৱে
সেই বিশ্বামত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ সক্ষম; যি দৰে কোৱা হৈছে: “মহী দ্ৰুদ্ধ
হৈ শপত খালোঁ, এওঁলোকে মোৰ বিশ্বামত সোমাবলৈ নাপাব” যদিও
জগতৰ আৰাণ্ডৌৰ পৰাই সৃষ্টি কাৰ্য মেশ কৰি ঈশ্বৰে এই কথা কৈছিল।
৪ কিয়নো এঠাইত সঙ্গম দিনৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে কৈছিল, “ঈশ্বৰে সঙ্গম
দিনা তেওঁৰ সকলো কৰ্মৰ পৰা বিশ্বাম কৰিলো।” ৫ পুনৰায় তেওঁ কৈছে,
“এওঁলোক মোৰ বিশ্বামত সোমাবলৈ নাপাব।” ৬ এতেকে, কিছুমান
লোকৰ প্ৰৱেশৰ বাবে এতিয়াও ঈশ্বৰৰ বিশ্বাম আচুতীয়াকৈ বথা আছে
আৰু ঈশ্বৰৰ বিশ্বাম শুভবৰ্তা যি ইয়াওলীৰ লোক সকলে প্ৰথমে শুনিছিল,
তেওঁলোকৰ আবাধ্যতাৰ কাৰণে তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ বিশ্বামত প্ৰৱেশ কৰিব
নোৱাৰিলে। ৭ তেওঁত্যাং ঈশ্বৰে পুনৰ এটা দিন স্তুতি কৰিলে আৰু সেই দিনৰ
বিষয়ে তেওঁ ক'লে, “আজি।” বহুত দিনৰ পাছত বজা দায়ুমৰ যোগেন্দ্ৰি
তেওঁ এই দিনৰ বিষয়ে পুনৰায় কৈছিল, “আজি যদি তোমালোকে তেওঁৰ
যাত শুনিবলৈ পোৱা, তেনেকে তোমালোকৰ হৃদয় কঠিন নকৰিল।” ৮
কিয়নো যিহোচুৱাই তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ বিশ্বামত লৈ যাব পৰা হ'লে,
ঈশ্বৰে পাছত আন এটা দিনৰ “আজি” বোলা কথাটো নক'লে হেছেন।
৯ এতেকে ঈশ্বৰৰ লোকৰ কাৰণে সেই সঙ্গম দিনৰ বিশ্বাম সংৰক্ষিত
আছে। ১০ কিয়নো যেনেকে ঈশ্বৰে তেওঁৰ কৰ্ম শেষ কৰি বিশ্বাম কৰিছিল,
তেনেকে যি কোনোৰে ঈশ্বৰৰ বিশ্বামত প্ৰৱেশ কৰে, তেৱেোঁ নিজৰ কৰ্মৰ
পৰা বিশ্বাম পায়। ১১ সেই কাৰণে আহক, আমি সেই বিশ্বামত সোমাবলৈ
যত্থ কৰোৱাকো। আমি কোনো যেন সেই আবাধ্য ইয়াওলীৰ লোক সকলৰ
দৰে অবিশ্বাসৰ পুৰণি আৰি অনুসৰণ কৰি পতিত নহ'ম। ১২ কিয়নো
ঈশ্বৰৰ বাক্য জীৱনময়, কাৰ্যসাধক আৰু আটাই দুধীৰী তৰোৱালতকৈও
চোকা। এই বাক্য প্ৰাণ আৰু আত্মা, গাষ্ঠি আৰু মজো এই সকলোকে ভেদ
কৰালৈকে বিপোতা, মনৰ ভাৱনা আৰু অভিপ্ৰায়কো বিচাৰ কৰোঁতা। ১৩
সৃষ্টিৰ একো ব্ৰহ্মেই ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিৰ অগোচৰ নহয়; তেওঁৰ চৰুৰ আগত
সকলোৱেই উদ্বাৎ আৰু মুকলি তেওঁৰ ওচৰত আমি অৱশেষেই হিচাৰ দিব
লাগিব। ১৪ বৰ্ণবোৰৰ মাজেদি যোৱা আমাৰ এজন মহান মহা-পুৰোহিত
আছে। তেওঁ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচি হীষ্ট। গতিকে আহক, আমি আমাৰ বিশ্বাস
দৃঢ়কৈ ধৰি বাচোৱাকো। ১৫ কিয়নো আমাৰ মহা-পুৰোহিত এনেকুৱা নহয়
যে, তেওঁ আমাৰ দূৰ্বলতাত আমাৰ লগত দুখ উপলক্ষি কৰিব নোৱাৰে;
কাৰণ তেওঁ পাপ নকৰাকৈয়েৰ সকলো বিষয়ত আমাৰ দৰে পৰীক্ষিত
হৈছিল। ১৬ এতেকে বিশ্বাসেৰে সৈতে অনুগ্ৰহৰ সংহাসনৰ ওচৰলৈ
আহক, যাতে আমাৰ প্ৰয়োজনত সহায় হৰ্বে আমি দিয়া লাভ কৰি অনুগ্ৰহ
পৰা পাৰোঁ।

୫ ପ୍ରତିଜନ ଇନ୍ଦ୍ରୀ ମହା-ପୁରୋହିତକ ଲୋକ ସକଳର ମାଜର ପରା ମନୋନୀତ କରା ହୁଏ । ଲୋକ ସକଳର ପକ୍ଷ ହୈ ଦୟଶର ବିଷୟକ ସେରା କାର୍ଯ୍ୟର ବାବେ

তেওঁক নিযুক্ত করা হয়, যাতে তেওঁ মানুহৰ পাপৰ কাৰণে উপহাৰ আৰু
বলিদান উৎসৱ কৰে। ২ মানুহৰ অজ্ঞতা আৰু আস্ত অবস্থাত মহা-পুৰোহিত
জনে তেওঁলোকৰ প্ৰতি সহানুভূতিশীল হব পাৰে, যিহেতু তেৱেোঁ আন
লোক সকলৰ দৰে নিজৰ দুৰ্বলতাৰ দ্বাৰা দেষ্টিত। ৩ যেনেকে আন লোক
সকলৰ পাপৰ কাৰণে তেওঁ বলি উৎসৱ কৰে, তেনেকে নিজে দুৰ্বল
হোৱা কাৰণে নিজৰ কাৰণেও তেওঁ সেই বলি উৎসৱ কৰা আৰম্ভ্যক। ৪
মহা-পুৰোহিত হোৱা সম্মানৰ বিষয় আৰু কোনো এই সম্মান নিজে লৰ
নোৱাৰে। কিন্তু ঈশ্বৰ যি জনক আমন্ত্ৰণ কৰা তেৱেই সেই সম্মান পায়, যি
দৰে হাৰোণক এই কাৰ্যত আমন্ত্ৰণ কৰা হৈছিল। ৫ সেইদৰে খ্ৰীষ্টো
মহা-পুৰোহিত হৈ নিজে মহিমা লকলৈ নিজকে মনোনীত নকৰিলৈ। কিন্তু
ঈশ্বৰেই তেওঁক ক'লৈ, “তুমি মোৰ পুত্ৰ, আজি মই তোমাৰ পিতৃ হ'লো।”
৬ সেইদৰে আন এঠাইত কৈকে, “তুমি চিকালৰ কাৰণে মৰ্কিচেন্দেকৰ
বীতি অনুসৰে হোৱা এজন পুৰোহিত।” (aiōn g165) ৭ ধীৰু মেতিয়া
এই জগতত নিজ শৰীৰত বাস কৰিছিল, যি জনে তেওঁক মৃত্যুৰ হাতৰ
পৰাৰ বৰ্কা পৰিব পাৰে সেই ঈশ্বৰৰ ওচৰত চৰুলোৰে সেতো অতিশয়
ক্ৰিয়ন কৰি অনুৰোধ আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল। ঈশ্বৰৰ প্ৰতি থকা ভক্তিভাৱৰ
কাৰণে, ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলে। ৮ ধীৰু ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হোৱা সন্দেহ
দুখভাগ কৰিছিল আৰু তাৰ মাজেডিয়েই বাধ্যতা হ'বলৈ শিক্ষা পালে; ৯
এইভাৱে ধীৱুৰে মহা-পুৰোহিতৰূপে পূৰ্ণ সিদ্ধতা লাভ কৰিলে আৰু সেয়ে
তেওঁৰ বাধ্য হোৱা সকলোৰে কাৰণে তেওঁ অনন্ত পৰিব্ৰাগৰ পথ হ'ল;
(aiōnios g166) ১০ আৰু মৰ্কিচেন্দেকৰ বীতি অনুসৰে হোৱা মহা-পুৰোহিত
বুলি ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই অভিহিত হ'ল। ১১ ধীৰুৰ বিষয়ে আমাৰ অনেক কথা
ক'লৈ আছে; কিন্তু আপোনালোকৰ কাণ গধুৰ হোৱা বাবে সেই বিষয়
বৃজাবৈ টেন। ১২ ইমান দিনে আপোনালোক শিক্ষক হৈ উঠিৰ লাগিছিল,
কিন্তু তাৰ পৰিৱৰ্তে এতিয়াও কোনোৱে যেন পুনৰাবৈ আপোনালোকক
তেওঁশ্বৰৰ বাবে সুযুৰু আদিকথাবৃপ্ত বৰ্গমালা শিকায়, আপোনালোকৰ এমে
প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। আপোনালোক এলেুৱা মানুহ হল যে, টান আহাৰ
নহয়, গাধীৰে আপোনালোকৰ প্ৰয়োজন হৈ আছে। ১৩ কিয়নোৱা যাৰ
ভোজন মাথোন গাধীৰ, তেওঁতো এতিয়াও শিকি। ধাৰ্মিকতা সমষ্টীয়
শিক্ষাত সেই ব্যক্তিৰ কোনো অভিজ্ঞতা নাই। ১৪ কিন্তু টান আহাৰ হলে
সম্পূৰ্ণ বয়সপ্ৰাপ্ত সকলৰ বাবেৰে অৰ্থাৎ তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ কঠিন
শিক্ষাবোৱা বৃজি অভ্যস কৰে; তেওঁলোকে ভুল আৰু শুন্দৰ বিচাৰ কৰাত
নিপুণ হৈ ভাল-বেয়া নিৰ্ণয় কৰিবলৈ শিকিছে।

৬ এতেকে, প্রাণীর বিষয়ে আমি যি প্রাথমিক শিক্ষা পালো, তাক পাছ পেলাই, আহক আমি পরিপূর্ণতাৰ ফালে আগবঢ়ি শাঁও। পুনৰায় যেন আমি মৃত কৰ্মৰ পৰা মন-পৰিৱৰ্তন আৰু দৈশ্বৰ ওপৰত বিশ্বাস, ২ নানা বাস্তিস্য আৰু হাত দিয়াৰ বিষয়ে শিক্ষা, মৃত লোকৰ পুনৰুত্থান আৰু হ্যাণী অনন্ত দণ্ডৰ বিষয়ে নতুনকৈ ভিত্তিমূল স্থাপন নৰেোঁ। (aiōnios g166) ৩ অৱশ্যে, দৈশ্বৰে অনুমতি দিলে আমি তাকেই কৰিম। ৪ কিয়নো যি সকলে এৰাৰ পোহৰ প্রাণ হৈছে, তেওঁলোকেই স্বীয়ী দানৰ আস্থাদ পালে আৰু পৰিব্ৰজা আজ্ঞাৰ সহভাগী হ'ল। ৫ কিন্তু যি সকলে দৈশ্বৰৰ মঙ্গলবাক্যৰ আস্থাদ পালে, ভাৰী যুগৰ নানা পৰাক্ৰমৰ বিষয়ে জানিলে (aión g165) ৬ আৰু তাৰ পাছত ধৰ্ম ঝঁই হ'ল, তেওঁলোকক নতুনকৈ মন-পৰিৱৰ্তনৰ অৰ্থে পুনৰায় গঢ় দিয়া আসাধ্য; কাৰণ তেওঁলোকে নিজৰ অৰ্থে দৈশ্বৰ পুত্ৰক পুনৰ কুচত দিলে আৰু প্ৰাকাশ্যৰূপে মানুহৰ আগত তেওঁক নিন্দাৰ পাত্ৰ কৰিবলৈ। ৭ যি মাটিয়ে তাৰ ওপৰত ঘনে ঘনে পৰা বৰষুণ শুই লয় আৰু সেই মাটি চাহাই কাম কৰা সকলৰ কাৰণে সেই মাটিয়ে প্ৰয়োজনীয় শাক-পাচালি আদি উৎপন্ন কৰে, সেই মাটিয়ে দৈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ পায়। ৮ কিন্তু সেই মাটিয়ে যদি কাঁইট গচ্ছ আৰু পুলি কাঁইট উৎপন্ন কৰে, তেনহেলে ইই আকমিলা হৈ যায় আৰু সেই মাটি অভিশশ্পু হোৱাৰ ভয় থাকে। তাৰ শেষগতি জুলন। ৯ প্ৰিয় বড়ু সকল, যদিও আমি ইইবোৰ কথা কৈছোঁ, তথাপি আপেনালোকৰ বিষয়ে হ'লে আমাৰ এনে দৃঢ় বিশ্বাস আছে যে, আপেনালোকৰ অৱস্থা ইয়াতকৈয়ে ভাল আৰু আপেনালোকে যি কৰি আচে, সেয়া পৰিব্ৰজ লাভৰ পদক্ষেপ। ১০ কিয়নো দৈশ্বৰ এনে অনায়

বিচারক নহয় যে, আপোনালোক পরিশ্রম আবু তেওঁ নামৰ বাবে পৰিত্বলোক সকলৰ প্রতি আপোনালোকে যি সেৱা যত্ন কৰিলে আবু এতিয়াও একে সেৱা যত্ন কৰি প্ৰেম দেখুৱাই আছে; ঈশ্বৰে ইইৰোৰ কেতিয়াও নগাহৰে। ১১ আমি বিচারো, আপোনালোক প্ৰত্যেক জনে যেন মেষ পৰ্যন্ত একেই ধৰণৰ আগ্ৰহ দেখুওৱা লোক হয়। তাতে আপোনালোকে সম্পূৰ্ণকৈ নিশ্চিত হব যে, আপোনালোকৰ আশা পূৰ্ণ হৰ। ১২ আপোনালোক এলেৱৰা হোৱাটো আমি নিবিচাৰোঁ। আমি বিচারো, যি সকলে বিশ্বাস আবু ধৈৰ্যৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ বিধান সমূহ লাভ কৰে, আপোনালোক তেওঁলোকৰ অনুকূলী হওক। ১৩ ঈশ্বৰে যেতিয়া অৱাহামলৈ এটি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, তেতিয়া ঈশ্বৰকৈ মহান কোনো নথকতত তেওঁ নিজৰ নামেৰেই শপত খাইছিল। ১৪ তেওঁ কৈছিল, “মই অৱশ্যেই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব আবু অতিশয়বৃপ্তে তোমার বংশও বৃদ্ধি কৰিব।” ১৫ তাতে অৱাহামে ধৈৰ্যৰে অপেক্ষা কৰিলে আবু পাছত তেওঁ সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ ফল পালে। ১৬ মানুহে নিজৰকৈ মহান কোনো ব্যক্তিৰ নামেৰেই শপত খায়। শপতৰ দ্বাৰা নিজৰ প্ৰতিজ্ঞা বক্ষাৰ নিশ্চয়তা দান কৰিলে তেওঁলোকৰ সকলো বিবাদৰ অৱসান হয়। ১৭ সেইদৈৰে ঈশ্বৰে তেওঁ প্ৰতিজ্ঞাৰ উভাৱিকাৰী সকলক শপতৰ মাধ্যমেনি নিশ্চয়তা দি অধিক স্পষ্টভূপ্লে দেখুৱাৰ বিচাৰিলে যে তেওঁ সেই উদ্দেশ্য অপৰিবৰ্তনীয়। ১৮ ঈশ্বৰে এই কাৰ্য দৰ্টা অপৰিবৰ্তনীয় বিষয়ৰ দ্বাৰাই কৰিছিল, যি বিষয়ত ঈশ্বৰে মিছা-কোৱাৰ অসাধ্য। আমি যি সকলে ঈশ্বৰৰ ওচৰত আশ্রয় বিচাৰি পলাই গলো, আমি আমাৰ আগত থকা আশাক যেন দৃঢ়তাৰে ধৰিবলৈ প্ৰচুৰ উৎসাহ পাও, তাৰ কাৰণে কৰিলে। ১৯ আমাৰ যি আশা আছে, সেই আশা আমাৰ আত্মাৰ লদৰ স্বৰূপ; সেয়ে নিশ্চিত আবু দৃঢ়। সেই আশাই আঁক-কাপোৰ ভিতৰ ফালে মনিৰৰ মহা পৰিত স্থানত আমাক প্ৰৱেশ কৰায়। ২০ যৌচু, যি জন মঙ্কিচেদকৰ বীতি অনুযায়ী চিৰকালৰ বাবে মহা-পুৰোহিত হল, তেওঁ আমাৰ কাৰণে অগ্রহায়ী হৈ সেই ঠাইত প্ৰৱেশ কৰিল। (aiōn g165)

৭ এই মঙ্কিচেদক চালেমৰ বজা আবু সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুৰোহিত আছিল। অৱাহামে যেতিয়া বজা সকলক পৰাস্ত কৰি উল্লিট আহিছিল, তেতিয়া তেওঁ লগত অৱাহামৰ সাক্ষাৎ হল আবু মঙ্কিচেদকে অৱাহামক আশীৰ্বাদ কৰিলে। ২ অৱাহামে যি সকলো অধিকাৰ কৰিছিল, তাৰ পৰা দহ ভাগৰ এভাগ তেওঁক দিছিল; “মঙ্কিচেদকৰ” নামৰ অৰ্থ হৈছে “ধাৰ্মিকতাৰ বজা” আবু তেওঁ “চালেমৰ বজা” অৰ্থাৎ “শাস্ত্ৰাবজা”। ৩ মঙ্কিচেদকৰ পিতৃ, মাতৃ বা তেওঁৰ পূৰ্বুৱৰ কোনো বংশতালিকা নাছিল। তেওঁৰ আৰস্তগ আবু শৈশ জীৱনৰ কোনো নথি-পত্ৰ নাই। ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ দৰে তেওঁ হৈছে চিৰকালৰ পুৰোহিত। ৪ এতিয়া বিবেচনা কৰি চাওক, এই মঙ্কিচেদক কিমান মহান পুৰুষ আছিল, যি জনক আমাৰ আদিপত্ৰ অৱাহামে যুদ্ধত লৃত কৰা উত্তম বস্তৰ দহ ভাগৰ এভাগ দিছিল। ৫ লেবীৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ যি সকলে পুৰোহিত বাব পালে, তেওঁলোকে নিজৰ ভাই ইঞ্জায়েলী সন্তান সকলৰ পৰা বিধান অনুস৾ৰে দশমাংশ গ্ৰহণ কৰাৰ আদেশ পালে, যদি ও তেওঁলোক উভয়েই অৱাহামৰ বংশধৰ। ৬ কিন্তু মঙ্কিচেদক, যি জন লেবীৰ বংশধৰৰ নোহোৱাতো তেওঁ অৱাহামৰ পৰা দশম ভাগ লৈছিল আবু যি জনৰ ওচৰত ঈশ্বৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই অৱাহামক তেওঁ আশীৰ্বাদো কৰিছিল। ৭ এই বিষয়ত কোনো সদেহ নাই যে সৰু লোকেই সকলো সময়ত ডাঙৰ পৰা আশীৰ্বাদ লাভ কৰে। ৮ এফালে দেখা যায়, যি সকলে দশম ভাগ পায়, তেওঁলোক মৃতুৰ অধীন মাহঃ; কিন্তু আনফালে, যি জনে অৱাহামৰ পৰা দহ ভাগৰ এভাগ পালে তেওঁ জীয়াই আছে বুলি সাক্ষ্য পোৱা হৈছে। ৯ পুনৰ ইয়াক এনেকৈয়ো ক'ৰ পাৰি যে, লেবীয়ে দহ ভাগৰ এভাগ পাইছিল আবু তেওঁ নিজেও অৱাহামৰ যোগদি দহ ভাগৰ এভাগ দিলে; ১০ কিয়নো মঙ্কিচেদকৰ সৈতে যেতিয়া অৱাহামৰ সাক্ষাৎ হৈছিল তেতিয়া লেবী তেওঁৰ পূৰ্বুৱৰ অৱাহামৰ শব্দীৰ ভিতৰত আছিল। ১১ লেবীয়া পৌৰোহিতৰ অধীনত লোক সকলে বিধান পালে; এতকে সেই লেবীয়া পুৰোহিতৰ কাৰ্য দ্বাৰাই যদি পূৰ্ণতা লাভ কৰিব পাৰি, তেনেহলে আন এজন পুৰোহিতৰ প্ৰয়োজন নহ'লহৈতেন, যি জন প্ৰথম লেবীয়া পুৰোহিত হাৰোণৰ বীতিৰ নিচিনা নহয়, কিন্তু মঙ্কিচেদকৰ বীতিৰ নিচিনা আছিল। ১২ যেতিয়া পুৰোহিতৰ

সলনি হয়, তেতিয়া বিধানো সলনি হোৱা আৰশ্যক। ১৩ যি জনৰ বিষয়ে এই সকলো কথা কোৱা হৈছে, তেওঁতো অন্য এক ফৈদৰ, সেই ফৈদৰ পৰা কোনেও কেতিয়াও বেদিৰ কৰ্ম কৰা নাই। ১৪ কাৰণ ই সুস্পষ্ট যে আমাৰ প্ৰভু যিহুদা ফৈদৰ পৰা আহিছে আবু এই বংশৰ বিষয়ে পুৰোহিত হোৱাৰ বিষয়ে মোচিয়ে কেতিয়াও একে কোৱা নাই। ১৫ ইইৰোৰ বিষয় অধিক পৰিশ্ৰাক হৈয়া যেতিয়া মঙ্কিচেদকৰদৰে আন এজন পুৰোহিতৰ উৎপন্ন হ'ল। ১৬ এই নতুন পুৰোহিত জন মানোৰীয়া বীতি-নীতি আবু বিধান অনুযায়ী পুৰোহিত হোৱা নাই, কিন্তু তেওঁ এক ধৰ্মসৈন শক্তিৰ অধিকাৰী হৈ তেনে হ'ল। ১৭ কিয়নো শাস্ত্ৰই তেওঁৰ বিষয়ে এই সাক্ষ্য দিছে, তুমি চিৰকালৰ বাবে মঙ্কিচেদকৰ বীতি অনুসূৰে পুৰোহিত হৈছা। (aiōn g165) ১৮ পুৰুণি বিধান দূৰ কৰা হ'ল, কাৰণ ই দূৰ্বল আবু নিষ্কল হৈ পৰিছিল। ১৯ কিয়নো মোচিৰ বিধানে একোকে সিদ্ধ কৰিব নোৱাৰিলে। এতিয়া আমাৰ ওচৰত এক উত্তমতাৰ আশা আছে আবু সেই আশাৰ মাজোদি আমি ঈশ্বৰৰ ওচৰ চাপি যাওঁ। ২০ এই উত্তমতাৰ আশা ঈশ্বৰে এক শপত নেলোৱাকৈ হোৱা নাছিল; কিন্তু আন সকল পুৰোহিত হোৱাৰ সময়ত হ'লে ঈশ্বৰে কোনো শপত লোৱা নাছিল। ২১ ঈশ্বৰে যীচুক মহা-পুৰোহিত কৰাৰ সময়ত এক শপত খালে - “প্ৰভুৰে শপত খালে আবু তেওঁ এই বিষয়ত নিজৰ মন পৰিবৰ্তন নকৰিব: ‘তুমি চিৰকালৰ এজন পুৰোহিত’।” (aiōn g165) ২২ এই শপতৰ দ্বাৰাই যীচু উত্তমতাৰ এক বিধানৰ জামিনদাৰী হ'ল। ২৩ লেবী সকলৰ অনেকৈই এজনৰ পাছত আন জন পুৰোহিত হ'ল আবু মৃত্যু হোৱাৰ কাৰণে কোনো এজনে অনন্তকাল পৰিচৰ্যা কৰি যাব নোৱাৰিলে। ২৪ কিন্তু যীচু চিৰকাল জীৱিত আছে বাবে তেওঁৰ পুৰোহিত পদে চিৰহায়ী। (aiōn g165) ২৫ সেয়েহে যি সকলে যীচুৰ মাধ্যমেনি ঈশ্বৰৰ কাৰ চাপে, তেওঁলোক যীচুৰে সম্পূৰ্ণকৈ উদ্বাৰ কৰিব পাৰে; কাৰণ তেওঁলোকৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ওচৰত নিনেৰেন কৰিবলৈ যীচু সদায় জীয়াই আছে। ২৬ এনেকুৱা নিষ্পাপ, শুদ্ধ, পৰিত্বা, পাপী সকলৰ পৰা পৃথক হোৱা এজন মহা-পুৰোহিত আমাৰ বাবে প্ৰয়োজন আছিল। আকাশ-মণ্ডলৰ উৰ্জাতো তেওঁক তুলি নিয়া হৈছিল। ২৭ আন মহা-পুৰোহিত সকলৰ নিচিনাকৈ প্ৰতিদিনে থথমে নিজৰ আবু তাৰ পাছত লোক সকলৰ পাপাৰ কাৰণে বলি উৎসৰ্গ কৰাৰ তেওঁৰ কেনে প্ৰয়োজন নাই, কাৰণ তেওঁ নিজকে বলিৰূপে উৎসৰ্গ কৰাৰ দ্বাৰাই এই কাম সকলোৰে কাৰণে এবাবেই সাধন কৰিলে। ২৮ কিয়নো বিধান অনুসূৰে যি মহা-পুৰোহিত সকলক নিযুক্ত কৰা হয়, তেওঁলোক দূৰ্বল মানুহ: কিন্তু বিধানৰ পাছত ঈশ্বৰৰ শপত বাকৰ দ্বাৰা যি জনক মহা-পুৰোহিতৰূপে নিযুক্তি দিয়া হ'ল, তেওঁ চিৰকালৰ অৰ্থে সিদ্ধ, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ। (aiōn g165)

৮ এতিয়া আমি যি বিষয়ে কলেই লৈছো, তাৰ সাৰ কথা হৈছে, আমাৰ এজন মহা-পুৰোহিত আছে যি জন স্বৰ্গত মহিমায় সিংহাসনৰ সৌঁফলে বহিল। ২ তেওঁ মহা-পৰিত্বা স্থানত প্ৰকৃত উপাসনা তমুৰ পৰিচৰ্যাকাৰী হৈছে। সেই তমু কোনো মণ্ডল দ্বাৰা স্থাপিত কৰাৰ নহয়, কিন্তু প্ৰভুৰ দ্বাৰা স্থাপিত হৈছে। ৩ প্ৰত্যেক মহা-পুৰোহিতক বলি আবু উপহাৰ উৎসৰ্গ কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰা হয়। এতকে এই মহা-পুৰোহিত সকলে কিবা বন্ধু উৎসৰ্গ কৰিবলৈ নাহি। ৪ কিন্তু যীচুষ্ট যদি পৃথিবীত থাকিলে হৈতেনে তেওঁ এজন পুৰোহিত হব নোৱাৰিলেহৈতেনে; কিয়নো আগাৰ বিধান অনুসূৰে উপহাৰ আদি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ মানুহ আছে; ৫ পুৰোহিত সকলৰ এই কাম স্বীয়াৰ কামৰ এক নমনা আবু ছাঁয়া মাথোনা কিয়নো মোচিয়ে যেতিয়া সেই উপাসনা তমুটো নিৰ্মাণ কৰিবলৈ লৈছিল, তেতিয়া তেওঁক ঈশ্বৰে এই বুলি সতৰ্ক কৰি দিছিল, “চাৰা, পাহাৰৰ ওপৰত তোমাক যি নমনা দেখুওৱা হ'ল, ঠিক সেইদৈৰে নিৰ্মাণ কৰিব।” ৬ কিন্তু এতিয়া, ব্ৰীষ্টক যি কাৰ্যত নিয়োগ কৰা হৈছে, সেয়া সেই মহা-পুৰোহিত সকলতকোৱে অধিক গুণে উত্তম। কাৰণ তেওঁ এক উত্তম বিধানৰ মধ্যস্থ হৈছে, যি বিধান আগতকৈ অধিক গুণে শ্ৰেষ্ঠ। এই বিধান, শ্ৰেষ্ঠ বিষয়ৰ প্ৰতিজ্ঞাৰোৰ ওপৰত স্থাপিত হৈছে। ৭ কিয়নো, সেই প্ৰথম বিধান নিৰ্দেশী হোৱা হ'লে, দিতীয়টোৰ কোনো প্ৰয়োজন নহ'লহৈতেন। ৮ কিন্তু ঈশ্বৰে লোক সকলৰ মাজত দোষ-কুঠি দেখাত কলে, “প্ৰভুৰে

কৈছে, ঢোরা! সময় আহিছে, মই ইস্রায়েল আবু যিহুদার লোক সকলৰ সৈতে এটা নতুন নিয়ম সম্পন্ন কৰিম, ৯ যি সময়ত মই মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকৰ ওপৰ-পুরুষ সকলক হাতত ধৰি উলিয়াই আনিছিলো, সেই সময়ত তেওঁলোকৰ কাৰণে যি বিধান দিছিলো, এই নতুন বিধান, সেই বিধান অনুসাৰে নহয়। তেওঁলোকে মোৰ সেই বিধানত নচলিল বাবে মই আবু তেওঁলোকলৈ মনোযোগ নিলিলোঁ' প্ৰভুৰে এই কথা কৈছে ১০ প্ৰভুৰে পুনৰ কৈছে, 'সেই সময়ৰ পাছত, ইস্রায়েল-ব্ৰহ্মৰ কাৰণে মই এই নিয়ম হাপন কৰিম; 'তেওঁলোকৰ চিত্তত মোৰ বিধান দিম, আবু তেওঁলোকৰ দহয়ত তাক লিখিম; মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হই আবু তেওঁলোক মোৰ লোক হইব।' ১১ 'প্ৰভুক জানা' এই বুলি নিজৰ প্ৰতিবেশীক আবু নিজ নিজ ভায়েকক কোনো লোকে পুনৰ শিক্ষা নিদিব। কাৰণ সুবুৰ পৰা বৰলৈকে সকলোৱে মোক জানিব। ১২ মই তেওঁলোকৰ প্ৰতি দয়া দেখুৱাই, অধাৰ্মিকতাৰ কাৰ্যবোৰ ক্ষমা কৰিম; তেওঁলোকৰ সকলো পাপ মই পুনৰ সোৰৱণ নকৰিম।' ১৩ ঈশ্বৰে এই নিয়মক 'নতুন' বুলি কৈক প্ৰথমটোক পূৰণি কৰিলে। কিন্তু যিটো পুৰণি, সেয়া জীৱণপ্ৰায় বুলি ঘোষণা কৰিলে আবু ই শীঁঝৈই আদ্য হৈ যাব।

৯ সেই প্ৰথম ব্যৱহৃত এই জগতত সেৱা উপাসনা কৰিবলৈ নানা বিধান দিয়া হৈছিল আবু উপাসনাৰ বাবে এটি বিশেষ মহা-পৰিব্ৰজান দিয়া হৈছিল আবু উপাসনাৰ বাবে এটা তস্তু নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল আবু তাৰ ভিতৰত এটা কোঠালি যুগ্মত কৰিছিলা সেই তস্তুৰ প্ৰথম অংশক 'অতি পৰিব্ৰজান' বোলা হয়, তাতে দীপাধাৰ, মেজ আবু ঈশ্বৰলৈ উৎসৱ কৰা বিশেষ পিঠা থাকে। ত আবু দিতীয় আৰ্দ্ধ-কাপোৰৰ পাছকালে আন এটা অংশ আছিল, সেই অংশক 'মহা-পৰিব্ৰজান' বোলা হৈছিল। ৪ এই অংশত ধৃপ জলোৱাৰ কাৰণে সোণৰ বেদি অংশাৰ ব্যৱহাৰ নিয়ম-চন্দ্ৰুক আছিল; ইয়াৰ চাৰিওফালে সোণৰ পতা মৰা আছিল আবু তাৰ ভিতৰত আছিল মাঝা থকা সোণৰ ঘট, হাৰোণৰ লাখুটি আবু বিধান থকা দুখন শিলৰ ফলি। ৫ সেই চন্দ্ৰুক ওপৰত প্ৰতিপৰ দুটো সোণৰ কৰুৰ আছিল, সিহঁতৰ পাখিৰোৰে সেই চন্দ্ৰুকৰ ঢাকনিৰ ওপৰত ছাঁ দি বাখিছিলা এই সকলোৰ বিষয়ে আমি এতিয়া ভাষি পাতি ক'বলৈ নোৱাবিম। ৬ এইদৰে সেইবোৰ নিৰ্মাণত হোৱাত পুৰোহিত সকলে উপাসনাৰ কাৰ্য সিদ্ধ কৰিবলৈ প্ৰথম কোঠালিত সদায় সোমায়; ৭ কিন্তু দিতীয়টোত হ'লো, কেৱল মহা-পুৰোহিতে অকলে বছৰেকেত এবাৰ সোমায়; তেওঁ নিজৰ পাপৰ কাৰণে আবু মানুহৰোৰে নাজানি কৰা পাপৰ কাৰণে উৎসৱ কৰা পশুৰ তেজ নোলোৱাকৈ নোসোমায়। ৮ ইয়াতে পৰিব্ৰজাআৰাই জনাইছে যে যিমান দিন এই প্ৰথম উপাসনাৰ তস্তু থাকিব সিমান দিলৈলৈ সেই মহা-পৰিব্ৰজানত সোমোৱা প্ৰৱেশৰ পথ খোলা নহয়। ৯ ই আজিৰ কাৰণে এটা দৃষ্টান্ত স্বৰূপ; উৎসৱতি বলি আবু উপহাৰে উপাসনাকাৰীৰ বিবেকক সম্পূৰ্ণ বৃপে নিয়ুক্ত কৰিব পৰা নাই। ১০ এইবোৰ কেৱল আহাৰ, পানীয় আবু নানা বিধ বাহ্যিক শুচিতাৰ স্থান; এই সকলো নতুন আদেশ নহালৈকে মাঙসিক ধৰ্ম-বিধি মাত্ৰ। ১১ ভাৰ্য্যত মঙ্গলৰ মহা-পুৰোহিত স্বৰূপে ছীষ্ট আছিল, তেওঁ অধিক মহত্ব আবু অধিক সিদ্ধাতাৰ পৰিব্ৰজা তস্তুৰেণি আছিল, এই তস্তু মানুহৰ হাতেৰে বনোৱা নহয়, এই জগতৰ কোনো বস্তুৰেণি নহয়। ১২ ছাগলীৰ আবু দামুৰিৰ তেজৰ গুণে নহয়, কিন্তু তেওঁ নিজৰ তেজৰ গুণে ছীষ্ট একেৰাৰতে সকলোৱে কাৰণে অতি পৰিব্ৰজানত সোমাই আমাৰ বাবে অনন্তকাল ছায়া মুক্তি উপজৰ্ণন কৰিলে। (aiōniōs g166) ১৩ ছাগ বা ভৰাৰ তেজ আবু চেউৰীৰ ভস্মা, এই সকলো অণ্টি মানুহৰ ওপৰত চতিয়াই তেওঁলোকৰ শৰীৰৰ শুচিতাৰ কাৰণে পৰিব্ৰজাৰ কৰে। ১৪ তেনেহলে যি জনে অনন্ত আত্মাৰে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে নিৰ্দোষী বলি স্বৰূপে নিজকে উৎসৱ কৰিলে, সেই ছীষ্টৰ তেজে আমাৰ বিবেকক মৃত কৰ্ম পৰা কিমান অধিক গুণে শুচি কৰিব। যাতে আমি জীৱনময় ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিব পৰাবোঁ (aiōniōs g166) ১৫ ঈশ্বৰে যি সকলক আমদণ্ড কৰি অনন্ত কালৰ অধিকাৰ দিয়াৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, তেওঁলোকে যেন তাক পায়, সেই কাৰণে ছীষ্ট নতুন নিয়মৰ মধ্যস্থ হ'ল। তেওঁলোক সেইবোৰৰ অধিকাৰী হ'ব, কাৰণ প্ৰথম বিধান চলি থকাৰ সময়ত তেওঁলোকে যি পাপ কৰিলে, সেই পাপৰ পৰা তেওঁলোকক মুক্তি দিলৈলৈ ছীষ্টই আপোন প্ৰাণ দিলোঁ (aiōniōs g166)

১৬ কোনোবাই নিয়ম-পত্ৰ কৰি গ'লে, যি জনে নিয়ম কৰিবে তেওঁৰ মৃত্যুৰ প্ৰাণ পোৱা আৰশ্যক। ১৭ মৃত্যু ঘটিলৈহে নিয়ম-পত্ৰ কাৰ্যকৰী হয়; কাৰণ নিয়ম কৰা জন জীৱাই থাকে মানে সেই নিয়ম-পত্ৰ কাৰ্যকৰী নহয়। ১৮ ঠিক সেইদৰে সেই প্ৰথম বিধান তেজৰ বিনে হংশণ নহ'ল। ১৯ সকলো লোকৰ ওচৰত বিধানৰ প্ৰতিটো আদেশ যোৗাব কৰাৰ পাছত মোচিয়ে দামুৰি আবু ছাগৰ তেজ লৈ তাৰ লগত পানী মিহলাই উজ্জল বঙ্গ বৰগীয়া মেৰ নোম আবু এচোৰ বনেৰে সৈতে বিধান পুস্তক আৰু সকলো মানুহৰ ওপৰত চতিয়াই দিছিল। ২০ তেড়িয়া তেওঁ কৈছিল 'ঈশ্বৰে তোমালোকৰ উদ্দেশ্যে দিয়া যি বিধানৰ আজ্ঞা, এয়ে সেই নিয়মৰ তেজে।' ২১ উপাসনা তমু আবু উপাসনাৰ কামত ব্যৱহাৰ সকলো পাৰ্তৰ ওপৰত মোচিয়ে সেইদৰে তেজ ছটিয়াই দিছিল। ২২ বিধানৰ মতে প্ৰায় সকলোকেই তেজেৰে শুচি কৰা হয়; তেজ উলিওৱা নহ'লে পাপ-মোচন নহয়। ২৩ এতকে যি স্বৰ্গীয় বিষয়ৰ নকল মা৤, সেইবোৰে এই উপাসনেৰে শুচি কৰা হোৱা আৰশ্যক। কিন্তু আচল যি স্বৰ্গীয় বিষয়, সেয়ে ইয়াতকে শ্ৰেষ্ঠ বলিদানৰ দ্বাৰাই শুচি কৰা হোৱা আৰশ্যক। ২৪ কিয়নো প্ৰকৃতিৰ প্ৰতিৰূপ মা৤ যি হাতে কৰা পৰিব্ৰজাহন, সেয়া সত্যৰ নকলহে মা৤। ছীষ্ট সেই ঠাইত নোমালাৰ; কিন্তু সম্পত্তি আমাৰ কাৰণে তেওঁ ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে উপস্থিত হ'লৈলৈ স্বৰ্গতহে সোমাল। ২৫ কিন্তু মহা-পুৰোহিতে মেনেকৈ পৰৰ তেজ লৈ বছৰে বছৰে পৰিব্ৰজাহন যে সোমাল, এনে নহয়; ২৬ সেয়ে হোৱা হলে জগত হাপনৰে পৰা তেওঁ অনেকবাৰ দুখতোগ কৰিব লাগিলাহেতেন; কিন্তু এতিয়া তেওঁ আভা-বলিদানৰ দ্বাৰাই পাপ নাশৰ আৰ্থে যুগৰোবৰ শ্ৰেষ্ঠ এবাৰ মাথোন প্ৰকাশিত হ'ল। (aiōni g165) ২৭ আবু মেনেকৈ এবাৰ মাথোন মৰিবলৈ আবু তাৰ পাছত সোধ-বিচাৰ মানুহৰ কাৰণে নিৰূপিত আছে, ২৮ তেনেকৈ ছীষ্ট অ অনেকৰ পাপৰ ভাৰ বৰ কাৰণে এবাৰ উৎসৱ হ'লত; দিতীয় বাৰ বিনাপাগে তেওঁলৈ অপেক্ষা কৰি থকা সকলক তেওঁ পৰিব্ৰজাৰ আৰ্থে দৰ্শন দিব।

১০ কিয়নো বিধান ভাবি মঙ্গলৰ ছায়া বিশিষ্ট হৈ, বিধান সেইবোৰ বিষয়ৰ প্ৰকৃত বৃপ নহয়। সেয়েহে যি সকল পুৰোহিতে ঈশ্বৰৰ উপাসনা কৰিবলৈ আহে, তেওঁলোকে বছৰ বছৰ একে বৃপে বাবে বাবে বলিদান কৰে; কিন্তু বিধানে সেইবোৰৰ দ্বাৰাই চাপি যোৱা সকলক কেতিয়াও সিদ্ধ কৰিব নোৱাৰে। ২ পৰা হ'লৈ, উৎসৱ কৰা হৃগিত হ'লহেতেন নহয় নে? কিয়নো আৰবনাকাৰী সকল এবাৰ শুচিত হোৱা হ'লো, তেওঁলোকৰ কোনো পাপ বিবেক পুনৰ নাথাকিলেহেতেন। ৩ কিন্তু সেই সকলোৰোৰ দ্বাৰাই বছৰে বছৰে পাপহে সোৰৱণ কৰা হৈছে। ৪ কিয়নো পাপ গুচাবলৈ ভতৰা আৰু ছাগলীৰ তেজৰ সাধ্য নাই। ৫ এই হেতুকে ছীষ্ট জগতত সোমারা কালত কয়, তুমি বলিদান আবু নৈবেদ্যলৈ ইচ্ছা নকবিলা, কিন্তু মোৰ বাবে শৰীৰ যুগ্মত কৰিলা; ৬ হোমত আবু পাপাৰ্থক বলিদানত তুমি সন্তুষ্ট নহ'লা; ৭ তেড়িয়া মই কলো, ঢোৱা মই আহিলো, পুস্তকত মোৰ বিষয়ে বেনেদৰে লিখা আছে, হে ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ আহিলোঁ। ৮ তেওঁ পৰ্বৰ বিবৰণ অনুসৰি কয়, 'বলিদান, নৈবেদ্য, হোম আবু পাপাৰ্থক বলিদানলৈ তুমি ইচ্ছা নকবিলা, আবু সেইবোৰত সন্তুষ্ট নহ'লা; ৯ তেড়িয়া মই কলো, ঢোৱা মই আহিলো, পুস্তকত মোৰ বিষয়ে বেনেদৰে লিখা আছে, হে ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ আহিলোঁ।' তেওঁ দিতীয়টো স্থাপিত কৰিবৰ কাৰণে, প্ৰথমটো আতৰাই পেলালো। ১০ সেইদৰে দিতীয়টো স্থাপিত হোৱাৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাবে আমি যীচু ছীষ্টৰ শৰীৰৰ বলিদান স্বৰূপে একেবাবে উৎসৱ কৰাৰ দ্বাৰাই পৰিব্ৰাকৃত হলোঁ। ১১ প্ৰতিজন পুৰোহিতে যি দৈনে দৈনে সেৱা কাৰ্য কৰি, যি প্ৰকাৰৰ বলিদানে কেতিয়াও পাপ গুচা নোৱাৰে, সেই একে প্ৰকাৰৰ বলিদান বাবে বাবে উৎসৱ কৰি। ১২ কিন্তু শ্ৰীষ্ট হ'লৈ, একমা৤ পাপাৰ্থক বলিদান উৎসৱ কৰিলে আবু সদাকালৰ আৰ্থে ঈশ্বৰৰ সঁৰাঁলে বহিল। ১৩ তেওঁবোৰে পৰা তেওঁ শক্রে সকলক তেওঁ ভাৰি পৰিৱেক কৰিব। তাৰ পৰা কাৰ্য কৰি আৰু সদাকালৰ একমা৤ প্ৰাণ দিলোঁ (aiōniōs g166)

ଅର୍ଥେ ପତ୍ରିକାକୁ କବିଲେ । ୧୫ ଇହାର ଉପରି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମୟୋ ଆମାକ ସନ୍କଷ୍ଟ ଦିଛେ; ମେଯେରେ ପ୍ରଥମେ ତେଣୁ କିମେ, ୧୬ ମେଇ ଦିନର ପାହତ ପ୍ରତ୍ଯେ କିମେ, ତେଣୁଲୋକେ ମୈତେ ମହି ଏହି ନିୟମ କବିମା ମହି ତେଣୁଲୋକର ହଦୟତ ମୋର ବିଧାନ ଗାଢି ଦିମ, ଆବୁ ତେଣୁଲୋକର ମନତ ମେଇବେଳେ ଲିଖି ଦିମ; ୧୬ ଏହି କଥା କୋରାର ପାହତ ତେଣୁ ପୁନର କୟ: ମହି ତେଣୁଲୋକର ପାପ ଆବୁ ଅଧରମୋର ପୁନର ସୌରବଗ ନକବିମ । ୧୮ ମେଯେରେ ଏବାର ଯେତିଯା ମେଇ ସକଳୋ ପାପ-ମୋଚନ କରା ହଲ, ଏମେ ହୃଦାତ ପାପର ବାବେ ପୁନର ବଲିଦାନ କବାର କୋନୋ ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ୧୯ ଏତେକେ, ଏ ଭାଇ ସକଳ, ମେଇ ମହା-ପବିତ୍ର ହୃଦାତ ପ୍ରଶେଷ କବାର ମୟୂର ଅଧିକାର ଆମାର ଆହୋ ଯୀଚୁର ତେଜର ଗୁଣତ ଆମି ନିର୍ଭିକତାର ମୈତେ ମେଇ ଠାଇତ ପ୍ରଶେଷ କବିବ ପାବୋଁ ୨୦ ତେଣୁ ଆମାର କାବଣେ ମେଇ ଆର୍ବ-କାପୋରର ମାଜନ୍ଦି ଏଟା ପଥ ମୁକଳି କବିଲେ ଆର୍ଥାତ୍ ତେଣୁର ଶିରିର ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ଆମାର ବାବେ ମେଇ ପଥେ ମୁକଳି କବି ଦିଲେ, ମେଇ ପଥ ନନ୍ତ ଆବୁ ଜୀବନମ୍ୟ । ୨୧ ଆବୁ ଆମାର କାବଣେ ଦେଖିବର ଗୁହର ଓପରତ ନିୟୁକ୍ତ ଏଜନ ମହାନ ପ୍ରେରିତି ଥିଥାତ, ଆମି ଯିକାର କବା ଆଶା ଦୂର ବୁପେ ଧରି ବାଥୋଇଛକ; କିମ୍ବାନେ ଯି ଜନେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କବିଲେ ତେଣୁ ବିଶ୍ୱାସେରେ ଦେଖିବର ଓଚବୈଳେ ଚାପି ଯାଉଁଥିବକ, ୨୩ ଏତିଯା ଆହକ, ଆମାର ଶିରୀରେ ଶୁଦ୍ଧ ପାନୀରେ ଧୂଟୋରା ହୋଇତ, ଆମି ଯିକାର କବା ଆଶା ଦୂର ବୁପେ ଧରି ବାଥୋଇଛକ; କିମ୍ବାନେ ଯି ଜନେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କବିଲେ ତେଣୁ ବିଶ୍ୱାସି । ୨୪ ମେଯେରେ ସକଳୋରେ ପ୍ରେମତ ଆବୁ ସୁନ୍ଦରମ୍ଭତ ଉଦ୍‌ଗାନ ଦିବ୍ସିଲେ ପରମ୍ପରାରେ ଗଭିର ଭାବେ ଚିତ୍ରା କବି ଚାଟ ଆହକ; ୨୫ କୋମୋ କୋମୋ ଜନର ଦନ୍ତର ମତେ ଆମି ଗୋଟି ହେ ସମରେତ ହୋଇବାର ଅଭ୍ୟାସ ତ୍ୟାଗ ନକରେ ଆହକ; କିମ୍ବାନେ ଦିନ ଯିମାନ ଓଚର ହେ ଆହିଛେ, ମିମାନେ ଅଧିକିରେ ପରମ୍ପରାର ଉଦ୍‌ଗାନହେତୁ । ୨୬ ସଦି ସତର ତତ୍ତ୍ଵ-ଜ୍ଞାନ ପୋରାର ପାହତ ଆମି ଜାନି ଶୁଣି ପାପ-ଆଚରଣ କରୋଁ, ତେନେହେ ପାପର କାବଣେ ବଲିଦାନ କବା ପୁନର ବାକୀ ନାଥିକେ; ୨୭ କେବଳ ମୋଧ-ବିଚାର ଏକ ବକମ ତ୍ୟଙ୍କର ଅପେକ୍ଷା, ଆବୁ ଦେଖିବର ବିପକ୍ଷ ସକଳକ ଗ୍ରାସ କବିଲେ ଉଦ୍‌ଯତ ହେ ଥିଥା ଅନନ୍ତ ଜୁଇ ବୈ ଥିକିବ । ୨୮ ଯି କୋମୋରେ ମୋଟିବ ବିଧାନ ଅବହେଲା କବେ, ତେଣୁ ଦୁଇ ବା ତିନି ସାକ୍ଷିର ପ୍ରମାଣେ, ନିର୍ଦ୍ଦୟତାବେ ମରିବ ଲଗା ହୟ । ୨୯ ତେନେହେ ଦେଖିବର ପୁଅକ ଯି ଜନେ ଭାବିର ତଳତ ଗହକ, ଆବୁ ନିୟମର ଯି ତେଜର ଦ୍ୱାରାଇ ତେଣୁ ପିବାତ୍ମିକାରୁ ହେଲିଲ, ମେଇ ତେଜକ ଯି ଜନେ ଅଟ୍ଟିକ କବେ, ଆବୁ ଅନୁଧାର ଆଜ୍ଞାର ଅପମାନ କବେ, ମେଇ ଜନ ଆପୋନାଲୋକର ବିଚେତନା ଅମୁଖର, ତେଣୁ ତାତକେ କିମାନ ଦୂରୋର ଦନ୍ତର ଯୋଗ୍-ପାତ୍ର ବୁଲି ଗଣିତ ହବ । ୩୦ କିମ୍ବାନେ ଆମି ଜାନେ, ତେଣୁ କୈହେ, “ପ୍ରଭୁରେ ନିଜର ଲୋକ ସକଳର ମୋଧ-ବିଚାର କବିବା” । ୩୧ ଜୀବନମ୍ୟ ଦେଖିବର ହାତତ ପରା ଅତି ତ୍ୟଙ୍କକ କଥା । ୩୨ ମେଇ ପୂର୍ବକାଳ ଦିନବୋର ଦୋରବଗ କବକ, ଆପୋନାଲୋକେ ପୋହର ପୋରାର ପାହତ, ଯିବୋର ଦୁଖ ଆବୁ କଟ୍ଟ ଭୋଗ କବିବ ଲଗା ହୈଛିଲ, ତଥାପି ଆପୋନାଲୋକ ହିଂସା ଆହିଲା । ୩୩ କେତିଯାବା ଲୋକ ସକଳେ ଆପୋନାଲୋକକ ପ୍ରକାଶ୍ୟେ ନିନ୍ଦା କବିଲି ଆବୁ ବୁବ ମାନୁହର ସମ୍ମାନତ ଆପୋନାଲୋକ ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ହେଲିଲା କେତିଯାବା ଅନ୍ୟ ଲୋକର ଉପରତ ଆପୋନାଲୋକ ଦରେ ନିର୍ଯ୍ୟାତନ ହୋଇ ଦେଖି, ଆପୋନାଲୋକେ ମେଇ ଲୋକ ସକଳକ ସହାନୁଭୂତି ଦେଖୁବାଇଲା । ୩୪ ଯି ସକଳ କାବାଗାରତ ବନ୍ଦୀ ଆଛିଲ, ଆପୋନାଲୋକେ ତେଣୁଲୋକକ ସାହାଯ୍ୟ କବିଲି ଆବୁ ତେଣୁଲୋକର ଦୁଖତ ସମ୍ମାନତ୍ତ୍ଵତିଲା ହେଲିଲା । ଆପୋନାଲୋକ କୋନୋ ବଞ୍ଚି କୋନୋବାଇ ବାଜେଯାଙ୍କ କବିଲେଣ, ଆପୋନାଲୋକେ ଆନନ୍ଦ କବିଛ, କାବାର ଆପୋନାଲୋକେ ଜାନିବ ପାରିଛେ ଯେ, ଏହିବୋର ବଞ୍ଚିତକେ ଉତ୍କର୍ଷ ଆବୁ ଚିରାହୀ ଏଟା ସମ୍ପଦ ଆପୋନାଲୋକର ବାବେ ଆହୋ । ୩୫ ଏତେକେ ଆପୋନାଲୋକେ ସାହସ ନେହେବୁବାର, ମେଇ ସାହସ ଆପୋନାଲୋକକ ମହା-ପୂର୍ବକାର ଆନି ଦିଲା । ୩୬ କିମ୍ବାନେ ଆପୋନାଲୋକେ ଦେଖିବର ଇଚ୍ଛା ପାଲନ କବି ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଫଳ ଯେଣ ପାଯ, ତାବ ବାବେ ଆପୋନାଲୋକର ଦୈର୍ଘ୍ୟର ପ୍ରୟୋଜନ ଆହେ । ୩୭ କିମ୍ବାନେ ଅଲପତେ ଆହିବ ଲଗା ଜନ ଆହିବ ଧରିଛେ, ପଲମ ନକବିବ । ୩୮ କିନ୍ତୁ ମୋ ଧାର୍ମିକ ଜନ ବିଶ୍ୱାସର ଦ୍ୱାରା ଯି ଜୀଯାଇ ଥାକିବ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ହୁଅ ଥିଯା, ତେନେହେ ମୋ ପ୍ରାଣ ମେଇ ଜିଜନ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନହାଏ । ୩୯ କିନ୍ତୁ ଯିବୋରେ ସରବନଶୀଳେ ହୁଅ ଥିଯା, ଆମି ତେଣୁଲୋକର ମାଜର ନହୁଁ; ଆମି ଜୀବାତାର ବରକ ଲାଭ କବିବର ବାବେ ବିଶ୍ୱାସ କରା ସକଳର ମାଜର ନହୁଁ ତାହୁଁ ।

পুরুষ সকলে সাক্ষ্য পালে। ৩ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আমি বুজিলো যে, সৃষ্টি থন ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ মোগেদি স্থাপন কৰা হ'ল; তাতে দৃশ্যাবস্থোৰ যে প্ৰকাশিত বস্তুৰোৰ পৰা উৎপন্ন কৰা হ'ল, এনে নহয়। (atön g165) ৪ বিশ্বাসৰ গুণে হেবলে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে কয়নিতকৈয়ো উত্তম বলিদান উৎসৱ কৰিলে; আৰু তাৰ দ্বাৰাই, তেওঁ যে ধাৰ্মিক, ইয়াৰে সাক্ষ্য পালে ঈশ্বৰে তেওঁৰ উপহাৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছিল; আৰু তাৰ দ্বাৰাই তেওঁ মৃত হৈয়ো এতিয়ালৈকে কথা কৈ আছে। ৫ বিশ্বাসৰ গুণে, হনমেক মৃত্যু নেদেৰিবৰ কাৰণে, তেওঁক লোকাস্তুৰলৈ নিয়া হ'ল; তাতে তেওঁক পোৱা নগ'ল; কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁক লোকাস্তুৰলৈ নিলে; কাৰণ লোকাস্তুৰলৈ নিয়াৰ পূৰ্বেই, তেওঁ যে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰিলে, ইয়াৰ সাক্ষ্য পালে। ৬ কিন্তু বিনা বিশ্বাসেৰ ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰা অসাধ্য; কিয়নো, ঈশ্বৰ যে আছে, আৰু তেওঁ যে তেওঁক বিচাৰ লোকৰ পুৰুষৰ দিউতা হয়, ইয়াকে তেওঁৰ ওচৰলে চপা মানুৰে বিশ্বাস কৰিব লাগে। ৭ বিশ্বাসৰ গুণে নোহে, তাৰি বিষয়ত আদেশ পাই ভয়তে নিজৰ পৰিবালৰ পৰিত্বাণৰ অৰ্থে এখন জাহাজ নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু তাৰ দ্বাৰাই জগতক দেৱী কৰি, নিজে বিশ্বাসমূলক ধাৰ্মিকতাৰ অধিকাৰী হ'ল। ৮ ঈশ্বৰত বিশ্বাস আছিল কাৰণে ঈশ্বৰে যেতিয়া অৱাহামক আছান কৰিলে, তেতিয়া তেওঁ বাধ্য হ'ল, আৰু তেওঁক যি দেশে দিয় বুলি ঈশ্বৰে কৈছিল, সেই দেশ অধিকাৰ কৰিবৰ বাবে তেওঁ গৈছিল; আৰু ক'লৈ যাব লাগে, সেই বিষয়ে নাজিনি ওলাই গৈছিল। ৯ এইহৈবে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেওঁ বিদেশীৰ দৰে প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশত প্ৰবাসী হৈ থাকিলা সেই একে প্ৰতিজ্ঞাৰ সহধিকাৰী ইচহাক আৰু যাকোৰৰ সহিত তম্ভুত বাস কৰিছিল; ১০ কিয়নো যি নগৰৰ প্ৰতিশূলক আৰু নিৰ্মাণকৰ্তা ঈশ্বৰ, সেই ভিত্তিমূল থকা নগৰ কৰা হৈতে তেওঁ অপেক্ষা কৰি আছিল। ১১ বিশ্বাসৰ মোগেদি অৱাহাম আৰু চাৰায়ো অতিৰিক্ত বয়সত বৎশ উৎপাদনৰ শক্তি পালে; কিয়নো যি নগৰৰ প্ৰতিশূলক আৰু বুলি জন্ম কৰিছিল। ১২ এই হেতুকে এজনৰ পৰা, সেই মৃত্যু তুল্য জনৰ পৰাই, লেখত আকাশৰ তৰাবোৰেৰ সমান, আৰু সাগৰৰ তীৰত থকা বালিৰ নিচিকা অসংখ্য লোক উৎপন্ন হ'ল। ১৩ সেই সকলৈ বিশ্বাসত মৰিল; তেওঁলোকে প্ৰতিজ্ঞাৰোৰ ফল নাপালো; কিন্তু দূৰৈৰে সেইবোৰক দেখি নমকাৰ কৰিছিল; আৰু নিজে যে প্ৰথীৰীত বিদেশী আৰু প্ৰবাসী, তাক স্থীকাৰ কৰিছিল। ১৪ কিয়নো যি সকলৈ এনেকুৱা কথা কয়, তেওঁলোকে যে নিজ দেশ বিচাৰিষে, ইয়াকে প্ৰকাশ কৰে। ১৫ তেওঁলোকে যি দেশৰ পৰা ওলাই আছিল, তালৈ মন কৰা হ'লে, অৱশ্যে উলটি যাবলৈ সু-সময় পালেহেন্তেন। ১৬ কিন্তু এতিয়া তেওঁলোকে তাতকৈ এটি উত্তম স্বীকীয় দেশলৈ আকাঙ্ক্ষা কৰে; এই হেতুকে ঈশ্বৰে, তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ বুলি প্ৰথ্যাত হ'বলে লাজ নাপায়; কিয়নো তেওঁলোকৰ কাৰণে তেওঁ এখন নগৰ যুগ্মত কৰিলো। ১৭ অৱাহাম পৰাকৃতি হোৱাত, বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ইচহাকক উৎসৱ কৰিলো হয়, তেওঁ আনন্দেৰে সেই প্ৰতিজ্ঞা গ্ৰহণ কৰি নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক উৎসৱ কৰিলো, ১৮ যি জনৰ বিষয়ে কৈছিল, “ইচহাকৰ জৰিবতে তোমাৰ বৎশৰ সকলক দেখা পাৰা।” ১৯ কাৰণ ঈশ্বৰে যে মৃত লোকৰ মাজৰ পৰাৰ তুলিব পাৰে, ইয়াকে অৱাহামে দৃঢ় বিশ্বাস কৰিছিল, আৰু তাৰ পৰা দৃষ্টিক স্বৰূপে তেওঁক পুনৰ্বায় পালেও। ২০ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ইচহাকে ভবিষ্যত বিষয়ৰ কথাত যাকোৰ আৰু এটোক আশীৰ্বাদ কৰিলো। ২১ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যাকোৰে, মৰণ-কলত যোচেফৰ পুত্ৰ দুজনৰ প্ৰতিজ্ঞনক আশীৰ্বাদ কৰিলো; আৰু নিজৰ লাখুটিৰ মূৰত ভৰ দি, তজনাও কৰিলো। ২২ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যোচেফে অস্তি কালত মিচৰ দেশৰ পৰা ইহুয়েলৰ সন্তান সকলক ওলাই যোৱাৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিলো, আৰু নিজৰ অস্তিৰ বিষয়ে আদেশ দিলো। ২৩ মোচিৰ জ্যো হোৱাত মাক-বাপকে তিনি মাহলৈকে তেওঁক লুকুৱাই থোৱা হৈছিল; বিশ্বাস আছিল কাৰণে তেওঁলোকে তেনেকৈ বাখিছিল। কিয়নো তেওঁলোকে দেখিলে যে, লোজাজন অতি সুদৰ্শন; আৰু বোজৰ আজগালৈ তেওঁলোকে ভয় নকৰিলো। ২৪ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই মোচি বয়সত বুঢ়ি পায় বাট্ৰিলৈ ধৰিলো, আৰু বোৰণৰ জীৱেকৰ পুত্ৰ বুলি প্ৰথ্যাত হ'বলে অৰীকাৰ কৰিলো; ২৫ কিয়নো তেওঁ পাপৰ অলপন্দিনীয়া সুখভোগ কৰাতকৈ, ঈশ্বৰৰ লোকৰ লগত দুখভোগ কৰাকে মনোনীত কৰিলো, ২৬ আৰু মিচৰৰ সকলো সম্পত্তিকে ঝীঝৰ

নিন্দা মহা ধন জ্ঞান করিলে; কিয়নো তেওঁ পুরুষার-দানলে দৃষ্টি করিছিল। ২৭ বিশ্বাসৰ গুণে তেওঁ রজার ক্ষেত্রে ভয় নকৰি, মিচৰ দেশ ত্যাগ করিলে; কিয়নো অদৃশ্য জ্ঞান দেখা পেৱাৰ দৰে তেওঁ ঘিৰে থাকিল। ২৮ আৰু প্ৰথমে জয় পোৱা সকলৰ সংহারকৰ্ত্তাৰ তেওঁলোকক স্পৰ্শ নকৰিব কাৰণে, তেওঁ বিশ্বাসৰ গুণে নিষ্ঠাৰ পৰ্ব পালন আৰু তেজ লগোৱা কাৰ্য কৰিল। ২৯ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকে, শুকান মাটিয়েদি যোৱাৰ দৰে, লোহিত সাগৰৰ মাজেদি যাত্ৰা কৰিলে; কিন্তু মিচৰ দেশৰ লোক সকলে আহিলে চেষ্টা কৰোতে তেওঁলোকক গ্ৰাস কৰা হ'ল। ৩০ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই সাত দিন যিৰীহোৰে গড় প্ৰদক্ষিণ কৰোতে সেই গড় খ'হি পৰিল। ৩১ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই বাহাৰ বেশ্যাই চোৱাচোৱা সকলক শাস্তিৰে আলইবৃপু গ্ৰহণ কৰোতে, অবাধ্য সকলৰ লগত তেওঁ বিনষ্ট নহ'ল। ৩২ আৰু অধিক কি ক'ম, গিদিয়োন, বাবাক, চিমচোন, যিশু, দায়ুদ, চুমুৱেল, আৰু ভাৱাবাদী সকল, এই সকলোৰে বৃত্তান্ত ক'বলৈ গলে সময় নোজোৰে; ৩৩ তেওঁলোকে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই নানা বাজ্য পৰাজয় কৰিলে, ধৰ্মিকতাৰ কৰ্ম কৰিলে, প্ৰতিজ্ঞাৰ ফল পালে, সিংহবোৰ মুখ বন্ধ কৰিলে, অগ্ৰিৰ তাপ নুৰুৱালো, ৩৪ তৰোৱালৰ মুখৰ পৰা হাত সাৰিলে, দৰ্শনতাৰ পৰাও বলৱত্ত হ'ল, মুদ্রত পৰাক্ৰমী হ'ল, অন্য জাতিৰ সৈন্যেৰক হৰুৱালো। ৩৫ তিৰোতা সকলে নিজ নিজ মৃত সোকক পুনৰুখনৰ দ্বাৰাই পুনৰাবৃ পালে; আৰু আন লোক সকলে শ্ৰেষ্ঠ পুনৰুখনৰ ভাগী হ'বৰ কাৰণে, মুড়ি অগ্ৰাহ্য কৰি, যন্ত্ৰণা-মন্ত্ৰত প্ৰহাৰৰ দ্বাৰাই হত হ'ল। ৩৬ আন আন মানুহে বিদ্যুৎ আৰু চৰুকৰ কোৱ, বদন আৰু বদীশালৰ পৰীক্ষা পালে; ৩৭ তেওঁলোকক শিল দলিলাই মৰা হ'ল, কৰতোৰে ফলা হ'ল, তেওঁলোক নানা ধৰণৰ পৰীক্ষারে পৰীক্ষিত হ'ল; তেওঁলোকক তৰোৱালোৰে বধ কৰা হ'ল; তেওঁলোকে দীনহীন, আৰু ক্লেশ আৰু অত্যাচাৰৰ প্ৰাপ্তু, মেষ আৰু ছাগলীৰ ছাল পদ্ধি ফুৰিছিল; ৩৮ (এই জন্মত তেওঁলোকৰ মোগ্য নাছিল;) তেওঁলোক নিৰ্জন হাঁত, পৰ্বত, গুহত, আৰু পৃথিবীৰ গঢ়কৰত ফুৰিছিল; ৩৯ এই সকলোৰে, বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই সাক্ষ পালেও, প্ৰতিজ্ঞাৰ ফল নাপালে; ৪০ কিয়নো দুশ্বৰে আমাৰ কাৰণে কোনো শ্ৰেষ্ঠ বিষয় মুগ্ধত কৰি বৰ্খা বাবে আমাৰ অবিহনে তেওঁলোকক সিন্ধু হ'বলৈ নিদিলে।

১২ এতেকে ইমানবোৰ সাক্ষীয়ে আমাৰ চাৰিওফালে বেৰি থকা দেখি, আহক, আমিও আটাই বাধা আৰু আমাৰ লগ ধৰি থকা পাপ দূৰ কৰি আমাৰ আগত থকা দৌৰোৰ পথত ধৈৰ্যৰে দৌৰোৱাইক, ২ আহক আমাৰ বিশ্বাসৰ আদি আৰু সিদ্ধিকৰ্ত্তা যীভালৈ চাই থাকেোক, তেওঁ তেওঁ আগত থকা আনন্দৰ কাৰণে অপমানকে হেয়জনান কৰি, কুচ যন্ত্ৰণা সহন কৰি, দুশ্বৰৰ সিংহাসনৰ সোঁফালে বহিল। ৩ এতেকে আপোনালোকে যেন নিজ নিজ প্ৰাণৰ ক্লান্তি ক্লান্ত নহ'লে, এই কাৰণে যি জনে নিজৰ বিৰুদ্ধে কৰা পাপী সকলৰ এনে প্ৰতিবাদ সহন কৰিছিল, তেওঁলৈ মনোযোগ কৰোঁ আহক। ৪ আপোনালোকে পাপৰ লগত যন্ত্ৰ কৰি এতিয়াও তেজ বোৱালোকে প্ৰতিৰোধ কৰা নাই, ৫ আৰু যি আশ্বাসৰ বাণীয়ে, পুত্ৰ বুলি আপোনালোকৰ লগত কথা-বাৰ্তা কৰিছে, বোলে- “হে মোৰ পুত্ৰ প্ৰভুৰ শাসন হেয়জনান নকৰিবা, আৰু তেওঁৰ পৰা অনুযোগ পালে ক্লান্ত নহ'বা”; ৬ কিয়নো প্ৰভুৰ যাক প্ৰেম কৰে, তেওঁক শাস্তি দিয়ে, আৰু তেওঁ গ্ৰহণ কৰা প্ৰতিজন পুত্ৰক কোৱাব; এই কথা আপোনালোকে পাহিৰিলে। ৭ আপোনালোকে যি সহন কৰি আছে, সেয়ে আপোনালোকৰ শাসনৰ আৰ্থে, দুশ্বৰে পুত্ৰ সকলৰ প্ৰতি যেনেকৈ, তেনেকৈ আপোনালোকৰ প্ৰতিও ব্যৱহাৰ কৰি আছে; কিয়নো পত্ৰিয়ে শাস্তি নিদিয়া এনে কোন পুত্ৰ আছে? ৮ কিন্তু সকলোৰে যি শাসনৰ সহভাগী হ'ল, আপোনালোকে যদি তাৰ ভাগী নহ'য়, তেনেহলে আপোনালোক জাৰজহে পুত্ৰ নহ'য়। ৯ ইয়াৰ বাহিৰেও আমাৰ মাংসিক পিতৃ সকল শাসনকৰ্ত্তা আছিল, আৰু আমি তেওঁলোকক সমাদৰ কৰিছিলোঁ; পাছত তাতকৈ, যি জন আত্মা সমূহৰ পিতৃ, তেওঁৰ বশীভূত হৈ জীৱন-ধাৰণ নকৰিম নে? ১০ তেওঁলোকে হ'লে, যেনেকৈ উচিত দেখিছিল, তেনেকৈ অলগ দিনৰ কাৰণে শাস্তি দিছিল, কিন্তু তেওঁ হ'লে আমাৰ হিতৰ কাৰণে, অৰ্থাৎ আমি যেন তেওঁৰ পৰিব্ৰতাৰ ভাগী হ'ত, তাৰ কাৰণে শাস্তি দিছে। ১১ সকলো শাস্তি উপস্থিত সময়ত আনন্দৰ বিষয় নহ'য়, কিন্তু দুশ্বৰ বিষয় যেন দেখা যায়, তথাপি পাছত তাৰ

দ্বাৰাই আত্যাস পোৱা লোক সকলক ধাৰ্মিকতাৰ শাস্তিযুক্ত ফল দিয়ে। ১২ এই কাৰণে আপোনালোকে ওলম পৰা হাত আৰু জঠৰ আঁঠু পেন কৰক; ১৩ আৰু শোৰাই যেন বিপথগামী নহয়, বৰং সুহৃহ হয়, এই কাৰণে নিজ নিজ ভৱি লৈ, পোন বাট কৰক। ১৪ সকলোৰে সহিত এক্য, আৰু যি পৰিব্ৰতাৰ অবিহনে কোনো প্ৰভুৰ দৰ্শন নাপাব, সেই পৰিব্ৰতাকো শেন্দি যাঁওকে; ১৫ পাছত জানো কোনোৰে দুশ্বৰৰ অনুগ্ৰহবিহীন হয়, বা কোনো তিতাৰ মূল লোহাই আপোনালোকৰ বিঘিৰিন জন্মেৱাত, তাৰ দ্বাৰাই অধিক ভাগ অঙ্গত হৈ যায়; ১৬ বা এসাঁজ আহাৰৰ কাৰণে নিজ জ্যেষ্ঠাধিকাৰ বেচা যি এটো, তেওঁৰ মিচোনা কোনো ধৰ্মনিন্দক, বা কোনো ব্যভিচাৰী হয়, তালৈ সাৰাধানে দৃষ্টি বাখিব। ১৭ কিয়নো আপোনালোকে জানে যে, এটোৱে পাছত সেই আশীৰ্বাদৰ অধিকাৰী হ'বৰ বাবে ইচ্ছা কৰিলে আৰু চৰুলোৰে স্বয়ত্ত্বে বিচাৰিলতো, অগ্ৰাহ্য হ'ল, কাৰণ তেওঁ মন-পালটন কৰিবলৈ ঠাই নাপালে। ১৮ কিয়নো স্পৰ্শনীয় আৰু অগ্ৰিবে প্ৰজন্মিত পৰ্বত কলা বৰগীয়া মেষ, আক্ৰান্ত, ধূমুহা, বতাহ, তুৰীৰ ধৰণি, আৰু বাক্যৰ শব্দ, এইবোৰৰ ওচলৈ আপোনালোক আহা নাই, ১৯ সেই মাত শুনা লোক সকলে এই প্ৰার্থনা কৰিলে যে, তেওঁলোকক যেন পুনৰৰ কোনো বাক্য কোৱা নহয়; ২০ কিয়নো কোনো পশুৱেৰ যদি সেই পৰ্বত স্পৰ্শ কৰে, তেনেহলে তাক শিল দলিলাই মৰা হ'ব, এই আজ্ঞা তেওঁলোকে সহিব নোৱাৰিলে, ২১ আৰু সেই দৰ্শন এনে ভয়ঙ্কৰ যে, মোটিৱে কৈছিল, মই বৰ ভয় পাই কঁপি আছোঁ; ২২ কিন্তু চিৱোন পৰ্বত, জীৱনময় দুশ্বৰৰ নগৰ, স্বৰ্ণীয় যিৰুচালেম, আৰু তাত দহ হাজাৰ স্বৰ্গৰ দৃতে গুণ-কীৰ্তন কৰো ২৩ স্বৰ্গত নাম লিখা প্ৰথমে জন্ম পোৱা সকলৰ মহাসভা আৰু মণ্ডলী, সকলোৰে বিচাৰকতা দুশ্বৰ, সিন্ধু হোৱা ধৰ্মিক লোক সকলৰ আত্মা সমূহ, ২৪ নতুন নিয়মৰ মধ্যস্থ যীচু, আৰু হেবলতকৈ অতি উত্তম কথা কওঁতা শাস্তি কৰা তেজ, এই সকলোৰে ওচৰেলৈ আপোনালোক আহিল। ২৫ সাৰাধান, বাক্য কওঁতা জনক আপোনালোকে অগ্ৰাহ্য কৰা সকলৈ যদি নামসাৰিল, তেনেহলে যি জনে স্বৰ্গৰ পৰাই আদেশ দিছিল সেই জনক অগ্ৰাহ্য কৰা সকলৈ যদি নামসাৰিল, তেনেহলে যি জনে স্বৰ্গৰ পৰাই আদেশ দিলে, তেওঁৰ কৰা বিমুখ হৈল অমি যে নামসাৰিল; এই কথা কিমন অধিক গুণে নিশ্চয়। ২৬ তেতিয়া তেওঁৰ ধৰণিয়ে পথীয়ী লৰাইছিল, কিন্তু এত্যাবা তেওঁ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, বোলে, আৰু এবাৰ যই হই কৰেল পথীয়ী লৰাম, এনে নহয় আকাশকো লৰাম। ২৭ ইয়াতে, ‘আৰু এৰাৰ’, এই শব্দই, অলন বস্তুৰেৰ থাকিবৰ কাৰণে, নিৰ্মিত বস্তুৰ দৰে লৰোৱা বস্তুৰেৰ দূৰ কৰা বুজাইছে। ২৮ এই হেতুকে আমি অলন বা জ্ঞাবৰ অধিকাৰী হোৱাত, আহা, যি অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই অধিক ভক্তি আৰু ভয়ৰেৰ সতোষজনক বৃগত দুশ্বৰৰ আৰাধনা কৰিব পাৰোঁ, সেই অনুগ্ৰহ গ্ৰহণ কৰি লওহক; ২৯ কিয়নো আমাৰ দুশ্বৰ গ্ৰাসকাৰী অগ্ৰিবৃপু।

১৩ ভাত-প্ৰেম চলিথাকক। ২ আপোনালোকে অতিথি সেৱা নাপাহৰিব; কিয়নো তাৰ দ্বাৰাই কোনো কোনোৰে নাজনকৈয়ে স্বৰ্গৰ দৃত সকলকেই আলই সুধিলে। ৩ বন্দীয়াৰ সকলক লগৰ বন্দীয়াৰ যেন গণ্য কৰি তেওঁলোকক সেঁৰৱণ কৰক; নিজেও শৰীৰত জীয়াই থকা বুলি জন্ম কৰি অত্যাচাৰৰ পোৱা সকলকে লোঁৱণ কৰক। ৪ সকলোৰে মাজত বিবাহ আদৰণীয়, আৰু তাৰ শয্যা শুচি হওক; কিয়নো ব্যভিচাৰী আৰু পৰষ্প্ৰিয়ামী সকলৰ সেৱধ-বিচাৰ দুশ্বৰে কৰিব। ৫ আপোনালোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ নিৰ্লাভী হওকে, অৰ্থাৎ ধন সম্পত্তিক প্ৰেম কৰা নহওক; আপোনালোকৰ যি আছে, তাতে আপোনালোক সন্তুষ্ট হৈ থাকক; কিয়নো তেৰেকৈ, মই তোমাক কেতিয়াও নেবিম, কেতিয়াও ত্যাগ নকৰিম। ৬ এতেকে আমি সাহসেৰে ক'ব পাৰোঁ যে, প্ৰভু মোৰ সহায়কৰ্তা, মই ভয় নকৰিম; মানুহে মোক কি কৰিব? ৭ আপোনালোকৰ যি মায়ক সকলে আপোনালোকক দুশ্বৰৰ বাক্য কৈ গ'ল, তেওঁলোকক সেৱণ কৰক; আৰু তেওঁলোকক জীৱন, আচাৰণৰ শেষগতি চাই-চিত্তি, তেওঁলোকক বিশ্বাসৰ অনুকূলীয় হওক। ৮ যীচু শ্ৰীষ্ট কালি, আজি, আৰু বিচাললৈকে সেই একে হৈ আছে। (aion g165) ৯ আপোনালোক নানা বিধ নতুন শিক্ষাৰ দ্বাৰাই বিপথে চালিত নহ'ব; কিয়নো সেই আহাৰৰ দ্বাৰাই নহয়, অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই

হৃদয় স্থির করা ভাল। ১০ যি বেদিত ভোজন করিবলৈ তম্বুত আৰাধনা কৰা সকলৰ ক্ষমতা নাই, এনে এটি বেদি আমাৰ আছে। ১১ কিয়নো যি যি প্ৰাণীৰ তেজ পাপৰ বালদান স্বৰূপে মহা-প্ৰেহিতিৰ দ্বাৰাই পবিত্ৰ হ্রানৰ ভিতৰলৈ নিয়া হয়, সেইবোৰৰ শৰীৰ ছাউনিৰ বাহিৰে শোৱা যায়।

১২ এই কাৰণে যীচুৱেও, তেওঁৰ নিজৰ তেজৰ দ্বাৰাই লোক সকলক পবিত্ৰ কৰিবলৈ, নগৰৰ দূৰাবৰ বাহিৰত মৃত্যুভোগ কৰিলে। ১৩ এতেকে আহক, তেওঁৰ নিন্দাৰূপ ভাৰ বৈ, ছাউনিৰ বাহিৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ আমি যাওঁহক। ১৪ কিয়নো ইয়াত আমাৰ কেোনো চিৰস্থায়ী নগৰ নাই, কিন্তু আমি সেই ভাৰি নগৰ বিচাৰি আছোঁ। ১৫ এতেকে আহক, আমি তেওঁৰেই দ্বাৰাই সদায় ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে স্তৱৰূপ যজ্ঞ, তেওঁৰ নাম স্বীকাৰকাৰী উঠৰ ফল উৎসৱ কৰোঁহক। ১৬ কিন্তু উপকাৰ আৰু সহভাগিতাৰ কাৰ্য নাপাহৰিব; কিয়নো এনে যজ্ঞত ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট হয়। ১৭ আপোনালোকে আপোনালোকৰ নায়ক সকলক মান্য কৰি তেওঁলোকৰ বশীভৃত হওক; কিয়নো হিচাপ দিব লগা লোক সকলৰ দৰে তেওঁলোকে আপোনালোকৰ প্ৰাগৰ কাৰণে প্ৰহৰী কাৰ্য কৰিছে; এতেকে তেওঁলোকে যেন সেই কৰ্ম আৰ্ত্তস্বৰেৰে নকৰি আনন্দেৰে কৰিব পাৰিব, তাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ বশীভৃত হওক; কিয়নো আৰ্ত্তস্বৰেৰে কৰিলে আপোনালোক একো হিত নহ'ব। ১৮ আপোনালোকে আমাৰ কাৰণেও প্ৰাৰ্থনা কৰিব; কিয়নো আমি ও আমাৰ সৎ বিবেক আৰু সকলো বিষয়তে সদাচাৰণ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি আছোঁ, আৰু ইয়াক আমি দৃঢ় প্ৰত্যয় কৰোঁ; ১৯ কিন্তু মোক যেন পুনৰ আপোনালোকৰ বাবে সোনকালে দিয়া হয়, এই কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ মই আপোনালোক অধিক মিনতি কৰিছোঁ। ২০ শাস্তিৰ আঁকৰি যি ঈশ্বৰে, অনন্তকাল হ্রাণী নিয়মৰ তেজৰ গুণে মেৰবোৰৰ সেই মহান বক্ষক, আমাৰ প্ৰত্য যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা পুনৰায় আনিলে, তেওঁ নিজৰ ইচ্ছা সাধনৰ অৰ্থে আপোনালোক সকলো সদৰিষয়ত সিদ্ধ কৰক; (aiónios g166) ২১ তেওঁৰ দৃষ্টিত যি উন্নত, সন্তোষজনক, তাকে আমাৰ যীচু শ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই সম্পন্ন কৰক; তেওঁৰ মহিমা চিৰকাল হওক।

আমেন। (aión g165) ২২ হে ভাই সকল, মই আপোনালোকক উৎসাহিত কৰোঁ, আপোনালোকে এই উদগশিৰ বাক্য সহন কৰিব; কিয়নো মই সংক্ষেপে আপোনালোকৰ বাবে লিখিলোঁ। ২৩ আমাৰ ভাই তীমথিয়ক মুকলি কৰা হৈছে, ইয়াকে জনিবা; তেওঁ সোনকালে আহিলে, তেৱে সৈতে মই আপোনালোক দেখা কৰিবলৈ যাম। ২৪ আপোনালোকে আপোনালোকৰ নায়ক সকলক আৰু সকলো পবিত্ৰ লোকক মঙ্গলবাদ দিব। ইটালী দেশৰ লোক সকলে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে। ২৫ আপোনালোক সকলোৰে লগত অনুগ্ৰহ থাকক। আমেন।

যাকোব

১ মই যাকোব, ঈশ্বর আবু প্রভু যীচু ছ্রীষ্টের এজন দাস, সিঁচবিত হৈ থকা বাব ফৈদের লোক সকলের ওচলৈ এই সন্ধান। ২ হে মোর ভাইসকল, আপোনালোকে মেতিয়া নানা বিধ পরীক্ষাত পরে, তেতিয়া সেই বিশ্বাক অতি আনন্দের বিষয় বুলি মানিব; ৩ কিয়নো আপোনালোকের বিশ্বাসের পরীক্ষাই যে সহল ক্ষমতা জ্ঞায়, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানে। ৪ এই কাবণে সহলশীলতাক সিদ্ধ কার্য-বিশিষ্ট করা হওক, যাতে আপোনালোকে একেতে অসম্পূর্ণ নহৈ সিদ্ধ আবু সম্পূর্ণ হয়। ৫ কিন্তু আপোনালোকের কাবণেবাব যদি জ্ঞানের অভাব হয় তেনেহলে যি জ্ঞান দিওতা ঈশ্বর, যি জনে গবিহণ নকরাকে মুক্তহস্তে সকলেকে দান করে, তেওঁক ঘচনা করক আবু তাতে আপোনালোকক দিয়া হ'ব। ৬ কিন্তু বিশ্বাসেরে নিঃসংশ্লিষ্ট হৈ ঘচনা করক; কিয়নো যি জনে সংশ্লিষ্ট করে, তেওঁ বতাবে বলেরা আবু ওপৰলৈ উধূৰা সাগৰৰ ঢোৰ মিচিনা হয়। ৭ এনে ধৰণের মানুহে যে প্রভুর পৰা কিবা পাব, ইয়াক তেওঁ নাভাবক; ৮ কিয়নো সেই মানুহ, দুই মনৰ; তেওঁ নিজের সকলো গতিতে অস্থিৰ। ৯ যি ভাই আর্থিকতাবে দূর্বল বা নষ্ট; তেওঁ নিজের উচ্চপদের বাবে গৌৰৰ কৰক; ১০ যি জন ধৰণান, তেওঁ ঈশ্বরে শিকেৱাৰ নছাতাত পৌৰ কৰক; কিয়নো বনৰীয়া ফুল এটোৱা নিচিনা তেৱোঁ লঙ্ঘ হৈ ঘৰ। ১১ কাৰণ সূৰ্য অতি তাপৰ সৈতে উদয় হয় আবু তৃণ শুক্ৰবায়, তাতে তাৰ ফুল সৰি পৰে আবু তাৰ সৌন্দৰ্য্যে ও নষ্ট হয়। এনেদৰে ধৰণান মানুহে এদিন নিজের মাজেতেই মলিন হৈ ঘৰ। ১২ যি মানুহে পৰীক্ষা সহন কৰে, তেওঁ ধন্য, কিয়নো পৰীক্ষা সফল্য হ'লে, প্রভুক প্ৰেম কৰা সকলক জীৱনশূল কৰিবিতি দিবলৈ গতুৰে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, সেয়া তেওঁ পাব। ১৩ কিন্তু যেতিয়া পৰীক্ষিত হয়, তেতিয়া কোনোৱে যেন এই বুলি নকঁওঁক “ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই মই পৰীক্ষিত হৈছোঁ”, কিয়নো মদ বিষয়ত ঈশ্বৰ নিজেও অপৰীক্ষিত আবু কোনো লোকৰ পৰীক্ষাও তেওঁ নকৰে। ১৪ কিন্তু প্ৰত্যেক ব্যক্তি নিজেৰ কু-অভিলাষৰ দ্বাৰাই প্ৰলোভিত হয় আবু ফুচুলনিত পৰি পৰীক্ষিত হয়। ১৫ তাতে সেই কু-অভিলাষে গৰ্তধাৰণ কৰি পাপ প্ৰসৱ কৰে; পাছত পাপ পূৰ্ণতাপ্রাণ হ'লে, তাৰ ফলাফল হয় মৃত্যু। ১৬ হে মোৰ প্ৰিয় ভাইসকল, আপোনালোক হাস্ত নহৈব। ১৭ সকলো উত্তম দান আবু সকলো সিদ্ধ বৰ ওপৰৰ পৰাবে আহে, আবু আকাশৰ জ্যোতিৰো সেই পিতৃৰ পৰাত তললৈ নামি আহে। ছাঁ যি দনে সলনি হয়, তেনেদেৰে তেওঁৰ কোনো পৰিৱৰ্তন নহয়। ১৮ ঈশ্বৰে তেওঁৰ স্থৃত বস্তুবোৰ মাজত আমি যেন এবিধ পথখম ফল হওঁ। ১৯ হে মোৰ প্ৰিয় ভাইসকল, আপোনালোকে এই কথা জনিব যে, প্ৰত্যেক ব্যক্তি শুনিবলৈ প্ৰস্তুত থাকিব, ক'বলৈ ধীৰ আবু ক্ৰোধলৈয়ো ধীৰ হওক, ২০ কিয়নো মানুহৰ ক্রোধে ঈশ্বৰে বিচৰা ধাৰ্মিকতা সাধন নকৰে। ২১ এতেকে আপোনালোকে সকলো আগুচিতা আবু হিংসাৰ অধিকতা দূৰ কৰি, যি বোৱা বাক্য আপোনালোকৰ আত্মাৰ পৰিব্ৰাণ কৰিবৰ বাবে সমৰ্থ, তাক ন্যুভাৰে গ্ৰহণ কৰক। ২২ কেৱল শুনোতা হৈ নিজক নৃত্বাল, কিন্তু বাক্য পালন কৰোতা হওক। ২৩ কিয়নো কোনোৱে যদি বাক্য পালন কৰোতা নহয়, কেৱল মাথোন শুনোতা হয়, তেনেহলে সেই লোক দৰ্পণত নিজেৰ স্বাভাৱিক মুখ দেখা পোৱা মানুহৰ নিচিনা হয়; ২৪ কাৰণ তেওঁ নিজকে চাই ওঁচ যায়, তাতে তেওঁ কেনেকুৱা আছিল, সেই বিষয়ে তেতিয়াই পাহাৰি যায়। ২৫ যি কোনোৱে স্বাধীনতা স্বৰূপ সিদ্ধ বিধানৰ বাবে চাপৰি দৃষ্টি কৰি চাই থাকে আবু শুনি পাহাৰি যোৱা নহয়, কিন্তু পালন কৰোতা হয়, তেওঁৰে নিজ কাৰ্যত ধন্য হ'ব। ২৬ কোনোৱে যদি নিজকে ধাৰ্মিক বুলি মালে, কিন্তু নিজেৰ জিডা দান নকৰি নিজেৰ হস্তযৱক ভুলায়, তেনেহলে সেই মানুহৰ ধৰ্ম-কৰ্ম ব্যৰ্থ। ২৭ মাটোৱা আবু বিশ্বাৰ সকলক তেওঁলোকৰ ক্ৰেশৰ কালত চাৰলৈ যোৱা আবু সংসাৰৰ পৰা নিজকে নিকলকুপে বাখা, এয়েই পিতৃ ঈশ্বৰৰ আগত শুন্দ আবু নিৰ্মল ধৰ্ম-কৰ্ম।

২ হে মোৰ ভাইসকল, আমাৰ মহিমাময় প্ৰভু যীচু ছ্রীষ্টেৰ সম্বৰ্ধীয়া বিশ্বাস, পক্ষপাতেৰে ধাৰণ নকৰিব। ৩ কিয়নো যদি আপোনালোকৰ সভালৈ

সোণৰ আঙষ্টি আবু সুন্দৰ বস্ত্ৰ পিঙ্কা কোনো এজন মানুহ সোমাই আহে আৰু মলিয়ন বস্ত্ৰেৰে দৰিদ্ৰ এজনো আহে, তেতিয়া আপোনালোকে সেই পৰিকাৰৰ বস্ত্ৰ পিঙ্কা জনক যদি মনোযোগেৰে কৰয়, “আপুনি ইয়াতে বস্ত্ৰদে বহক” আবু সেই দৰিদ্ৰজনক যদি কৰয়, “তই তাতে থিয় হৈ থাক” বা “মোৰ এই ভাৰি-পীৱাৰ তলতে বহ”; ৪ তেনেহলে আপোনালোকে নিজেৰ মাজতে প্ৰতেড বাখি, কু-বিচেনা কৰা বিচাৰকতা সকলৰ দৰে পক্ষপাতা নহল নে? ৫ হে মোৰ প্ৰিয় ভাইসকল, শুনক, সংসাৰত যি সকল দৰিদ্ৰ, ঈশ্বৰে তেওঁলোক বিশ্বাসত ধনৰস্ত আবু তেওঁক প্ৰেম কৰা সকলৰ আগত প্ৰতিজ্ঞা কৰা বাজ্যৰ অধিকাৰী কৰিবলৈ আপোনালোকক মনোনীত কৰা নাই নে? ৬ কিন্তু আপোনালোকে সেই দৰিদ্ৰ সকলক কিয় স্বান নকৰিবলৈ! ধনৰস্ত লোকে আপোনালোকক অত্যাচাৰ নকৰে নে? তেওঁলোকে আপোনালোকক সোধ-বিচাৰে আসনৰ সম্ভূলৈ টানি নিনিয়ে নে? ৭ আবু যি নামৰে আপোনালোকক নিমন্ত্ৰিত হৈছে, সেই উত্তম নামক তেওঁলোকে নিন্দা নকৰে নে? ৮ যদিহে বিধান-শাস্ত্ৰ লিখাৰ দৰে, “তোমাৰ চৰীয়াৰ নিজেৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰিবো”, এই বাজকীয়া বিধান যদি আপোনালোকে সিদ্ধ কৰে, তেনেহলে ভাল কৰিবছে; ৯ কিন্তু যদি পক্ষপাত কৰে, তেনেহলে পাপ কৰিবছে, আবু আজ্ঞা-লজ্জনকাৰী বুলি বিধানৰ দ্বাৰাই দোষী কৰা হৈছে। ১০ কিয়নো কোনোৱে যদি সকলো বিধান পালন কৰোতে, এটা বিধানে যদি তেওঁৰ ক্ৰিত হয়, তেনেহলে তেওঁ সকলো বিধান ভংগ কৰিলে আবু দোষী হল। ১১ কিয়নো যিজন ঈশ্বৰ হয়, তেওঁ কৈছে, “তুমি ব্যতিচাৰ নকৰিবো”, সেইজন ঈশ্বৰেই পুনৰ কৈছিল, “তুমি নৰ-বধ নকৰিবো” এই হেতুকে আপোনালোকে ব্যতিচাৰ নকৰিও যদি নৰ-বধ কৰে, তেনেহলেও ঈশ্বৰৰ বিধান লজ্জনকাৰী হল। ১২ যি সকল লোকৰ সোধ-বিচাৰ হ'ব, সেয়া স্বাধীনতা স্বৰূপ বিধানৰ দ্বাৰাই হ'ব; আপোনালোকে নিজকে সেই লোক সকলো নিচিনা কথা কৈ সেইহোৱে পালন কৰক। ১৩ কিয়নো যিজনে দয়া নকৰে, সোধ-বিচাৰে তেওঁলৈ নিদৰ্যী হয়। দয়াই পৰিচাত যজী হৈ শুল্যা কৰে। ১৪ হে মোৰ ভাইসকল, কোনোৱাই যদি কয় যে, তেওঁৰ বিশ্বাস আছে, কিন্তু যদি কৰ্ম নাথাকে তেনেহলে কি লাভ? সেই বিশ্বাসে তেওঁক পৰিত্বাগ দিব পারিব নে? ১৫ কোনো ভাই বা ভানী উদ্দেশে আবু দেশিক আহাৰৰ অভাৱত থাকিলে, ১৬ আপোনালোকৰ মাজৰ এজনে যদি সিহিতক কৰয়, “তোমালোকে কুশলে যোৱা আবু উম লগাই তৃণ হৰণ”; কিন্তু আপোনালোকে সিহিতৰ শৰীৰৰ প্ৰয়োজনীয় বস্তু যদি নিদৰিয়ে, তেনেহলে কি লাভ? ১৭ ঠিক সেইদৰে বিশ্বাসৰ লগত যদি কৰ্ম নাথাকে, তেনেহলে সি অকলে মৰা। ১৮ তথাপি কোনোৱাই ক'ব পাবে, “তোমাৰ বিশ্বাস আছে আবু মোৰ সংৰ কৰ্ম আছে।” বাবু, তেনেহলে বিনাকৰ্মৰে আপোনাৰ বিশ্বাস মোক দেখ্যুৱাৰেক আবু মই মোৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই আপোনাক মোৰ বিশ্বাস দেখ্যুৱাম। ১৯ ঈশ্বৰ এজন বুলি আপুনি বিশ্বাস কৰিবে; ভৃত্যাবৰেও সেই কথাত বিশ্বাস কৰে আবু ভয়ত ধৰণ আহে, এজনে যিজনে আবু মোৰ সংৰ কৰ্ম আছে।” বাবু, তেনেহলে বিনাকৰ্মৰে আপোনাৰ বিশ্বাস মোক দেখ্যুৱাৰেক আবু মই মোৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই আপোনাক মোৰ বিশ্বাস দেখ্যুৱাম। ২০ ঈশ্বৰে এজন পুত্ৰ আপুনি আপুনি বিশ্বাস তেওঁক পৰি পৰি পৰিত্বাগ কৰা হৈছিল। ২১ এই শাস্ত্ৰীয় বচন সিদ্ধ হ'ল, য'ত কোৱা আহে, “আৱাহামে ঈশ্বৰেদিৰ ওপৰত নিজ পুত্ৰ ইচ্ছাক উৎসৱ কৰাৰ সময়ত, সেই কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হোৱা নাছিল নে? ২২ এইদৰে চালে দেখিব যে, বিশ্বাস তেওঁৰ কৰ্মৰ সহকাৰী আছিল আবু সেই কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিকতাৰেও সেই কথাত বিশ্বাস কৰে আবু ভয়ত চিয়োৰে। ২৩ কিন্তু, হে নিৰ্বোধ মানুহ, কৰমহীন বিশ্বাস মৈ ব্যৰ্থ, ইয়াক আপুনি জানিবলৈ ইচ্ছা কৰে নে? ২৪ আমাৰ পিতৃ আৱাহামে যজ্ঞবেদিৰ ওপৰত নিজ পুত্ৰ ইচ্ছাক উৎসৱ কৰাৰ সময়ত, সেই কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হোৱা নাছিল নে? ২৫ এইদৰে চালে দেখিব যে, বিশ্বাস তেওঁৰ কৰ্মৰ সহকাৰী আছিল আবু সেই কৰ্মৰ দ্বাৰাই মানুহ ধাৰ্মিক বুলি গণিত হৈছে। ২৬ কিন্তু আপোনালোকে দেখিব যে কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হৈছে। ২৭ কিন্তু আপোনালোকে দেখিব যে কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হৈছে। ২৮ কিন্তু আপোনালোকে দেখিব যে কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হৈছে। ২৯ কিন্তু আপোনালোকে দেখিব যে কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হৈছে। ৩০ কিন্তু আপোনালোকে দেখিব যে কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হৈছে।

৩ হে মোৰ ভাইসকল, আপোনালোকৰ মাজত অনেক লোকে শিক্ষক হ'বলৈ চেষ্টা কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই, কাৰণ আপোনালোকে জানে যে আমাৰ দৃঢ়ৰূপে অধিক সোধ-বিচাৰ হ'ব। ২ কিয়নো আমি সকলোৱে

অনেক বিষয়ত ক্রটি করোঁ। কোনো লোক এজনে যদি বাক্যট ক্রটি নকরে, তেওঁহে সিদ্ধ লোক, আনন্দিক নিজ শৰীরকো সম্পূর্ণবৃপ্তে দমন কৰিবলৈ সেই জন সমর্থ। ৩ যোৰাবোৰে আমাৰ বশীভূত হ'বলৈ আমি যেতিয়া সিহঁতৰ মুখত লেকাম বাদি দিওঁ, তেতিয়া আমি সিহঁতৰ গোটেই শৰীৰটোকে ঘূৰাৰ পাৰোঁ। ৪ লক্ষ্য কৰিবা যে, কেনেকৈ অতি ডাঙৰে জাহাজোৰে প্ৰচণ্ড বায়ুৰ দ্বাৰাই চলিত হ'লেও, সেইবোৰক অতি সুৰ বৃত্তাকাৰ হালিবেৰে গুৰিয়ালৰ ইচ্ছা অনুসৰে ঘূৰুৱো যায়। ৫ সেইদৰে জিভাও অতি ক্ষুদ্র অঙ্গ কিন্তু ই মহা-দৰ্পৰ কথা কয়। লক্ষ্য কৰা, যে সুৰ জুইৰ ফিরিঙ্গতি এটিয়ে কিমান ডাঙৰ হাবি পুৰি পেলায়! ৬ সেইদৰে জিভাও হৈছে এক অগ্নি স্বৰূপ, আমাৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰ মাজত জিভা অধৰ্ময়া জগত স্বৰূপ; সেয়ে গোটেই শৰীৰক কলক্ষিত কৰি আমাৰ জীৱনৰ লগতে নিজে ন নৰকৰ অগ্ৰিমে প্ৰজলিত হয়। (Geenna g1067) ৭ কিয়নো পশ, পক্ষী, উৰাগ আৰু জলজতু আদি কৰি সকলোৰে স্বভাৱক মানুহৰ স্বভাৱ দ্বাৰাই বশ কৰিব পাৰে আৰু বশ কৰি আহা হৈছে; ৮ কিন্তু জিভাক দমন কৰিবলৈ মানুহৰ মাজত কাৰো সাধ্য নাই; ই অশান্ত দুষ্টো স্বৰূপ, মৃত্যুজনক বিহেৰে পৰিপূৰ্ণ। ৯ তাৰ দ্বাৰাই আমি আমাৰ পিতৃ প্ৰত্ৰৰ প্ৰশংসা কৰোঁ; আৰু তাৰেই দৈশ্বৰ সদশ্যেৰে হোৱা লোক সকলক অভিশাপ দিওঁ। ১০ একে মুখৰ পৰাই আশীৰ্বাদ আৰু অভিশাপৰ কথা ওলায়। হৈ মোৰ ভাই সকল, এমে হোৱা উচিত নহয়। ১১ একেটা ভূমুকৰ বিদ্বানীই নিৰ্মল আৰু তিতা, একেলগে দুবিধ পানী ওলাই নে? ১২ হে মোৰ ভাইসকল, ডিমুৰু গচ্ছত জলফাই নাইবা দ্রাক্ষালাভত ডিমুৰু ফল ধৰিব পাৰে নে? তেনেদেৰে লুগীয়া পানীৰ ভূমুকেও সোৱাদ পানী উৎপন্ন কৰিব নোৱাৰে। ১৩ আপোনালোকৰ মাজত জনী আৰু সুবুদি থকা লোক কোন? তেওঁ সদাচাৰৰ দ্বাৰাই জলমূলক মৃদুতান নিজ কাৰ্য দেখুৱাওঁক। ১৪ কিন্তু আপোনালোকৰ হদয়ত যদি তিক্ততপূৰ্ণ ঈৰ্ষ্যা আৰু বিৰোধ থাকে, তেনেহৰে সতৰ বিৰুদ্ধে শাল্যা নকৰিব আৰু মিছাকৈয়ো নকৰে। ১৫ এনেন জ্ঞান ওপৰৰ পৰা নামি অহা নহয়, কিন্তু সেয়ে পাৰ্থিৰ, ইন্দ্ৰিয়াসক্ত আৰু ভৌতিক। ১৬ কিয়নো যি ঠাইতে ঈৰ্ষ্যা আৰু বিৰোধ থাকে, তাতেই দৰ্দ আৰু আটাই কুকুৰ্য থাকে। ১৭ কিন্তু ওপৰৰ পৰা অহা যি জ্ঞান, সেয়ে প্ৰথমে শুক, পাহত শাস্তিযুক্ত, ক্ষত স্বতাৰী, কোমল-স্বতাৰী, দয়া আদি উত্তম ফলেৰে পৰিপূৰ্ণ, নিঃসংঘাত আৰু নিৰ্মল। ১৮ যি সকল লোক মিলমকাৰী, তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই বোপান কৰা শাস্তি ধাৰ্মিকতাৰ ফল পোৱা যায়।

৮ আপোনালোকৰ মাজত হাই-কাজিয়া আৰু বিৰোধ নো ক'ৰ পৰা হয়? আপোনালোকৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গত যুদ্ধ কৰা যি যি কু-অভিলাষ, সেইবোৰ পৰা নহয় নে? ২ আপোনালোকৰ যি নাই, তাকে পাব বিচাৰে কিন্তু নাপায়া তেতিয়া আপোনালোকে বধ কৰে আৰু হিংসা কৰে, কিন্তু তেতিয়াও আপোনালোকৰ অভিলাষ পুৰণ নহয়; সেয়েহে আপোনালোকে কাজিয়া কৰে, মাৰ-পিত কৰে আপোনালোকে যি বিচাৰে, সেয়া নাপায়, কাৰণ আপোনালোকে দৈশ্বৰ ওচৰত নিবিচাৰে। ৩ আপোনালোকে বিচাৰে, আৰু বিচাৰিলেও নাপায়, কাৰণ আপোনালোকে অসৎ উদ্দেশ্য বাধি বিচাৰে। আপোনালোকে কেৱল নিজৰ ভোগ-বিলাস পুৰণ কৰিবৰ কাৰণে বস্তোৰে বিচাৰে। ৪ হে ব্যতিচারী সকল, জগতৰ সৈতে বৰ্খা মিত্রাতাই দৈশ্বৰ শক্তা, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে? এতেকে যি জনে জগতৰ প্ৰেমিক হবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ নিজকে নিজে দৈশ্বৰ শক্ত কৰি লয়। ৫ অথাৰা ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচনে অৰ্থকৰ্পে কয় বুলি আপোনালোকে ভাবিহে নে? যি আজ্ঞা তেওঁ আমাত নিবাস কৰাইছিল, সেই আজ্ঞাই সৰ্বলৈ অতিশয় হাবিয়াহ কৰে নে? ৬ কিন্তু দৈশ্বৰে আমাৰ অতিকৈ অনুগ্ৰাহ দান কৰে। শাস্ত্ৰে এইদৰে কয়, “দৈশ্বৰ অহংকাৰী লোকৰ বিপক্ষ হয়, কিন্তু ন্য৷ লোক সকলক তেওঁ অনুগ্ৰাহ দান কৰে।” ৭ এতেকে আপোনালোক দৈশ্বৰ বশীভূত হওক আৰু চ্যাতানক প্ৰতিৰোধ কৰক, তাতে সি আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা পলাই যাব। ৮ দৈশ্বৰ ওচৰলৈ চাপি আহক; তাতে তেৱে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ চাপিব। হে পাপ কৰ্ম কৰোঁত সকল, আপোনালোকৰ হাত পৰিক্ষাৰ কৰক আৰু হে দুই মনৰ মানুহ, আপোনালোকৰ হৃদয় শুচি কৰক। ৯ বিলাপ, শোক আৰু ক্ৰন্দন কৰক; আপোনালোকৰ হাঁহি শোক হৈ যাওঁক, আৰু আপোনালোকৰ

আনন্দ বিষাদ হৈ যাওঁক। ১০ প্ৰভুৰ দৃষ্টিত আপোনালোকে নিজকে নত কৰক, তাতে তেওঁ আপোনালোকে উন্নত কৰিব। ১১ হে ভাইসকল, আপোনালোকে ইজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে কথা নকৰ; যি জনে ভাইৰ বিৰুদ্ধে কথা কয় আৰু ভাইৰ সোধ-বিচাৰ কৰে, সেই জনে বিধানৰ বিৰুদ্ধে কথা কয় আৰু দীঘৰৰ বিধানৰ সোধ-বিচাৰ কৰা যি তুমি, তুমি নো কোন? ১২ শুনক, আপোনালোকে কয় যে, আজি বা কাইলৈ আমি অমুক নগবলৈ গৈ, তাতে এবছৰ থাকি বেহা-বেপাৰ কৰি লাভ কৰিব; ১৪ কিন্তু কালিলৈ কি ঘটিব, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নাজানে আৰু আপোনালোকৰ জীৱন নো কি? কিয়নো এখন্তেক দেখা পোৱা হৈ পাহত দেখা নোপোৱা যি ভাপ, আপোনালোক সেই ভাপ স্বৰূপ। ১৫ তাৰ সলনি বৰং এইদৰে আপোনালোকে কোৱা উচিত যে, “যদি প্ৰভুৰ ইচ্ছা কৰে, আমি জীৱাই থাকিম, আৰু এই কৰ্ম বা সেই কৰ্ম কৰিব পাৰিম।” ১৬ কিন্তু এতিয়া আপোনালোকে নিজৰ নিজৰ পৰিকল্পনাত অহংকাৰ কৰি আছে; এনে অহংকাৰ অতি মন্দ। ১৭ এতেকে যিজনে সৎ কৰ্ম কৰিবলৈ জানিও, উচিত ভাবে নকৰে, সেই জনে পাপ কৰে।

৯ এতেকে চাওক, হে ধনৰস্ত লোক, আপোনালোকৰ বাবে যি যি দৰ্দশা আহিৰ ধৰিছে, তাৰ কাৰণে হাহাকাৰ কৰি ক্ৰন্দন কৰক। ২ আপোনালোকৰ ধন-সম্পত্তি গেলি পঢ়ি যাব ধৰিছে; আপোনালোকৰ কাপোৰবোৰে পোকে খোৱা হ'ল। ৩ আপোনালোকৰ সোণ-বৃপ্ত ক্ষয়দীয়া হ'ল আৰু সেই ক্ষয়দীয়াতাবোৰে আপোনালোকৰ বিপক্ষে সাক্ষ্য দিব আৰু সেইবোৰে জুইৰ নিচিনা হৈ আপোনালোকৰ মঙ্গ হথাব। আপোনালোকে শেষ কালতেৰ ধন-সম্পত্তি সঁচিলে। ৪ চাওক, আপোনালোকৰ পথাৰৰ শসা দোৱা বনুৱাবোৰ যি দেখে আপোনালোকে প্ৰথঞ্জনা কৰি বাখি নিদিলে, সেই বেচেই আটাই পাৰিছে; আৰু সেই দাওনী সকলৰ আৰ্�ত্বৰ বাহিনীগণৰ প্ৰভুৰ কাণ্ড পৰিষে। ৫ আপোনালোকে পৃথিবীত সুখভোগ আৰু ইন্দ্ৰিয়-সুখভিলাষেৰে জীৱাই থাকিলো; হত্যাৰ দিনটো আপোনালোকে নিজ নিজ হৃদয় তপ্ত কৰিবলৈ। ৬ যিজনে আপোনালোকক প্ৰতিৰোধ নকৰে, সেই ধাৰ্মিক লোকজনক আপোনালোকে দোৰী কৰি বধ কৰিবলৈ। ৭ এতেকে, হে ভাইসকল, প্ৰভুৰ আগমণলৈ ধৈৰ্য ধৰি থাকক। চাওক, খেতিয়কে খেতিৰ বহুমূল্য শস্য পৃথিবীৰ পৰা পাবৰ বাবে বাট চাই থাকে আৰু যেতিয়লৈকে পথম আৰু পাছৰ বৰষুণ নাপাই, তেতিয়লৈকে ধৈৰ্য ধৰি থাকে। ৮ তেনেদেৰে আপোনালোকেও ধৈৰ্য ধৰক, নিজ হৃদয় থিবে বাখক; কাৰণ প্ৰভুৰ আগমণ ওচৰ পালেছি। ৯ হে ভাইসকল, আপোনালোকৰ যাতে সোধ-বিচাৰ নহ'ব, তাৰ কাৰণে ইজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ নকৰিব। ১০ হে ভাইসকল, যি ভাবদানী সকলে প্ৰভুৰ নামেৰে কথা কৈ গ'ল, তেখেত সকলক ‘ক্লেশ সহন আৰু চিবহিষ্ঠুতাৰ অৰ্থে’ আহি বুলি মানিব। ১১ চাওক, যি সকলে সহন কৰে, তেওঁলোকক আমি ধন্য বুলি ক'ও। ইয়োৰ সহনৰ বিষয়ে আপোনালোকে কে শুনিছে আৰু প্ৰভুৰ কার্যে বিশে দেখিলে যে, প্ৰভু অতি মেহৰান আৰু দয়ালু। ১২ কিন্তু, হে মোৰ ভাইসকল, বিশেষকে আপোনালোকে স্বৰ্গৰ, নাইবা পৃথিবীৰ বা আন কোনো নামৰ শশপত্ৰে শশপত্ৰ নাথাব; কিন্তু আপোনালোকে যেন সোধ-বিচাৰত নপৰে এই কাৰণে আপোনালোকৰ ‘হয়’ যেন ‘হয়’ হওক আৰু ‘নহয়’ যেন ‘নহয়’ হওক। ১৩ আপোনালোকৰ মাজত কোনোবাই ক্লেশ তোগ কৰি আছে নে? তেওঁ প্ৰার্থনাত বাধ্য হওক। ১৪ কোনোবাৰ নৰিয়াত পৰি আছে নে? তেওঁ প্ৰার্থনাসৰ গীত গান কৰক। ১৫ তাতে তেওঁলোকক প্ৰভুৰ নামেৰে তেওঁৰ গাত তেল সানি তেওঁৰ কাৰণে প্ৰার্থনা কৰক; ১৫ তাতে বিশ্বাসমূলক প্ৰার্থনাই সেই নৰিয়া জনক সুস্থ কৰিব আৰু প্ৰভুৰে তেওঁক তুলিব; আৰু যদিও তেওঁ পাপ কৰিবলৈ, তথাপি ক্ষমা কৰা যাব। ১৬ এতেকে আপোনালোকৰ হাঁহি শোক হৈ যাওঁক, আৰু আপোনালোকৰ

ধার্মিক জনর নিবেদন কার্য সাধন করাত মহা-শক্তি বিশিষ্ট। ১৭ এলিয়া, আমাৰ নিচিনা অন্তৃতিশীল লোক হৈয়ো, তেওঁ বৰষুণ নহ'বলৈ দৃঢ় প্ৰার্থনা কৰিলে; তাতে তিনি বছৰ ছয় মাহলৈকে দেশত বৰষুণ নহ'ল। ১৮ পাছত আকৌ প্ৰার্থনা কৰাত, আকাশৰ পৰা বৰষুণ ইল আৰু গৃথিৱীয়ে নিজ ফল উৎপন্ন কৰিলে। ১৯ হে মোৰ ভাইসকল, আপোনালোকৰ মাজৰ কোনো এজন যদি সত্যৰ পৰা আন্ত হয় আৰু তেওঁক যদি কোনোবাই ঘূৰাই আনে, ২০ তেনেহলে তেওঁ ইয়াকে জানক যে, যিজনে কোনো এজন পাপীক ভট পথৰ পৰা ঘূৰাই আনে, তেওঁ সেই জনৰ প্ৰাণক মৃত্যুৰ পৰা বক্ষা কৰিব আৰু তেওঁৰ পাপ সমূহ ঢাকা হ'ব।

১ পিতৃ

১ মই পিতৃর, যীচু শ্রীষ্টৰ মনেনীত পাঁচনি, যি সকল প্রবাসী লোক পন্ত
গালাতীয়া, কোপাদিকিয়া, এচিয়া আৰু বিথুনিয়া দেশেত গোট গোট
হৈ আছে, তেখেত সকলৰ সমীপলৈ। ২ এতিয়া পিতৃ ঈশ্বৰৰ পূৰ্বজন্ম
অনুসাৰে যীচু শ্রীষ্টৰ আজাধীন হ'বলৈ পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই শুচি কৰা
হ'ল আৰু তেওঁৰ তেজ ছিটিয়াই দিয়া হ'ল। আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ
হওক আৰু আপোনালোকৰ শাস্তি বৃদ্ধি হওক। ৩ ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ প্ৰভু
যীচু শ্রীষ্টৰ পিতৃ ধন্য; তেওঁৰ প্রাচুৰ দয়া অনুসাৰে মৃত লোকৰ মাজৰ
পৰা যীচু শ্রীষ্টৰ পুনৰুত্থানৰ দ্বাৰাই জীৱনময় আশাৰ কাৰণে আৰু অক্ষয়,
নিৰ্মল আৰু অজৱ উত্তোধিকাৰৰ কাৰণে আমাৰ নতুন জন্ম দিলৈ,
৪ সেই উত্তোধিকাৰৰ স্বৰ্গত আপোনালোকৰ কাৰণে সঘিত আছে; ই
চিৰহায়ী, কলচিত নহয়; শুদ্ধা ৫ শেষৰ কালত প্ৰকাশিত হ'বলৈ যুগ্মত
হোৱা পৰিভাষৰ কাৰণে, ঈশ্বৰৰ শক্তিত আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই
ৰুক্ষিত হৈ আছে। ৬ যদিও এতিয়া বিভিন্ন দুখ-কষ্টই আপোনালোকক
শোকৰ অনুভৱ আনি দিছে, তথাপি এই কথা ভাৰি আপোনালোকে
আৰম্ভ কৰক। ৭ আপোনালোকৰ এই বিশ্বাস পৰীক্ষিসিদ্ধ হ'বল লাগে,
কিয়নো আপোনালোকৰ বিশ্বাস সোণতকেও মূল্যবান। বিশ্বাসৰ পৰীক্ষিত
যদি আপোনালোকৰ বিশ্বাস অটল দেখা যায়, তেনহেলে যীচু শ্রীষ্টৰ
পুনৰাগমনৰ সময়ত আপোনালোকে কিমান গৌৰৰ, প্ৰশংসা, মৰ্যাদা পাবা
৮ তেওঁক আপোনালোকে দেখা নাই, কিন্তু আপোনালোকে তেওঁক প্ৰেম
কৰিছে; এতিয়াও আপোনালোকে তেওঁক দেখা নাই কিন্তু আপোনালোকে
তেওঁক বিশ্বাস কৰি আছে আৰু আপোনালোক অনৰ্বিচ্ছন্ন উত্তোলসত মহা
আনন্দিত হৈ গৌৰৰময় হৈছে। ৯ এতিয়া আপোনালোকৰ নিজৰ বিশ্বাসৰ
ফল আপোনালোকে গ্ৰহণ কৰিছে, সেয়া আপোনালোকৰ আত্মাৰ পৰিভ্ৰাণা
১০ যি ভাৰবাদী সকলে আপোনালোকৰ কাৰণে নিৰূপিত অনুগ্ৰহৰ বিষয়ে
ভাৰবাদী কৰিছিল, তেখেত সকলে সেই পৰিভ্ৰাণৰ বিষয়ে যত্নেৰে বিচাৰ
আৰু অনুসন্ধান কৰিছিল। ১১ কেনেকুৰা ধৰণৰ পৰিভ্ৰাণ আহিবলগীয়া
আছিল, সেই বিষয়ে তেখেত সকলে অনুসন্ধান কৰি জানিব বিচাৰিছিল
এই বিষয়েৰ শ্রীষ্টৰ আত্মাই কোৱা সেই কাল বা সময়ৰ কথাৰ অনুসন্ধান
কৰি জানিবলৈ বিচাৰিছিল। শ্রীষ্টৰ প্ৰতি ঘটিবলগীয়া দৃঢ়ভোগ আৰু
পাছত তেলৈ আহিবলগীয়া মহিমাবোৰৰ বিষয়ে সেই আত্মাই তেখেত
সকলক আগতীয়কৈ কৈছিল। ১২ এই ভাৰবাদী সকললৈ প্ৰকাশিত হ'ল
যে, তেখেত সকলে নিজৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু আপোনালোকৰ কাৰণে
সেই সকলো বিষয়ৰ পৰিচৰ্যা কৰিছিল; সেই সকলো সমাদৃ, স্বৰ্গৰ পৰা
পঠোৱা পৰিত আত্মাৰ যি সকলে আপোনালোকৰ আগত শুভৰ্বৰ্তা প্ৰাচাৰ
কৰিছিল, তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই সম্পত্তি আপোনালোক দিয়া হ'ল; এই
বিষয়ৰোপ স্বৰ্গৰ দৃত সকলেৰ প্ৰকাশ হোৱাটো ইচ্ছা কৰে। ১৩ এতকে
মনৰ কঁকাল বাদকু আপোনাৰ চিতা শাস্তি হওকা যীচু শ্রীষ্ট প্ৰকাশিত
হোৱা কালত আপোনালোকলৈ যি অনুগ্ৰহ দিয়া হ'ব, সেই অনুগ্ৰহত
সম্পূৰ্ণৰূপে ভাৰসা বাখক। ১৪ আজাধীন হোৱা সন্তান সকলৰ যেনে
উপযুক্ত, তেনকৈ আপোনালোক পুৰ্বৰ অজ্ঞন অৱস্থাৰ অভিলাষৰ অনুৰূপ
নহয়। ১৫ আপোনালোকৰ আমাত্ৰণ কৰা জন যেনে পৰিবে, আপোনালোকে
সকলো আচাৰ-ব্যৱহাৰত তেনে পৰিবে হওক। ১৬ কিয়নো লিখা আছে,
'তোমালোক পৰিবে হোৱা, কাৰণ মই পৰিবে।' ১৭ আৰু যি জনে পক্ষপাত
নকৰাকৈ প্ৰত্যেক জনৰ কৰ্ম অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰে, তেওঁক যদি পিতৃ
বুলি মাতিছে, তেনহেলে আপোনালোকৰ জীৱন-যাপনৰ কাল ভঙ্গিৰে
নিয়াৰ। ১৮ আপোনালোকে জানে যে, আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষৰ পৰা
চলি অহা অসাৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ পৰা, আপোনালোক সোধ, বৃপ আদিৰ
ক্ষয়ণীয় বস্তৰ দ্বাৰাই যে মুক্ত হ'ল, এনে নহয়, ১৯ কিন্তু নিদোষী আৰু
নিকলক মেৰ-পোৱালি স্বৰূপ শ্রীষ্টৰ বহুমূল্য তেজৰ দ্বাৰাইহে মুক্ত হ'ল
২০ জগত স্থাপনৰ পূৰ্বৰে পৰা তেওঁ মনেনীত আছিল, কিন্তু কালৰ
শেষত, তেওঁ আপোনালোকৰ কাৰণে প্ৰকাশিত হ'ল; ২১ তেওঁৰ দ্বাৰাই
আপোনালোক, মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তেওঁক তোন্তো আৰু গৌৱৰ

দিওঁতা ঈশ্বৰৰ বিশ্বাসকাৰী লোক হ'ল; তাতে আপোনালোকৰ বিশ্বাস
আৰু দৃঢ় আংশ্চ ঈশ্বৰত আছে। ২২ আপোনালোকে সতৰ আজাধীনতাৰ
দ্বাৰা অকপ্ত ভাতৃপ্ৰেমৰ আৰ্থে নিজৰ আত্মা শুচি কৰিবলৈ, পৰস্পৰক
হদয়েৰে আস্তৰিক প্ৰেম কৰক। ২৩ কিয়নো আপোনালোকে ক্ষয়ণীয়
বীজৰ পৰা নহয়, অক্ষয় বীজৰ পৰা, ঈশ্বৰৰ জীৱনময় আৰু চিৰকাল স্থায়ী
যি বাক্য, সেই বাক্যৰ দ্বাৰাই নতুন জন্ম পোৱা হৈছে। (aión g165) ২৪
কাৰণ মৰ্ত্যমাত্ৰেই তৃণ সদৃশ আৰু তাৰ সকলো গৌৱৰ তহৰে ফুল সদৃশ।
তৃণ শুকাই আৰু ফুলো সৰে; ২৫ কিন্তু প্ৰত্ৰু বাক্য চিৰকাল থাকে; যি
বাক্য আপোনালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰা হ'ল, এয়ে সেই শুভবাৰ্তাৰ
বাক্য। (aión g165)

২ এতকে সকলো মন্দ, প্ৰৱণনা, কপটতা, হিংসা আৰু পৰচৰ্চা, দূৰ
কৰক। ২ নতুনকৈ জন্ম হোৱা শিশু সকলৰ দৰে, মিহলি নোহোৱা শুদ্ধ
আত্মিক গাযীৰলৈ অতিশয় হাবিয়াহ কৰক, আৰু তাৰ দ্বাৰাই পৰিআশৰ
আৰ্থে আপোনালোকে বৃদ্ধি হওক, ও যদিহে আপোনালোকে প্ৰভু মেৰীশীল
বুলি আস্বাদ পালো। ৪ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহক, যি জন জীৱনময় শিল
মানুহৰ দ্বাৰাই অগ্ৰাহ্য হ'ল, কিন্তু তেওঁ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই মনেনীত আৰু
বহুমূল্যীয়। ৫ আপোনালোকে নিজেও জীৱনত শিলৰ দৰে গঁথা হৈ, যীচু
শ্রীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ পৰমগ্রাহ্য আত্মিক যজ্ঞ উৎসৱ কৰিবলৈ, পৰিএ
পুৰোহিত সমূহ হ'বৰ আৰ্থে এক আত্মিক ঘৰ হৈ উঠিছে। ৬ কিয়নো
ধৰ্মশাস্ত্ৰত এইদৰে লিখা আছে, চোৱা, মই দিয়োনত মনেনীত আৰু
বহুমূল্য চুকৰ এক প্ৰধান শিল হ'ল, ৮ আৰু, 'উজুটি খুউৱা শিল, আৰু
বিষ্ণুজনক শিল হ'ল।' তেওঁলোক বিঘ্নজনক, তেওঁলোকে বাক্য অমান্য কৰাত উজুটি
খায়, তাৰ কাৰণে তেওঁলোক নিযুক্তও হৈছিল। ৯ কিন্তু আপোনালোক
মনেনীত বৎশ, বাজকীয়া পুৰোহিত সমূহ, পৰিত্ব জাতি, আৰু ঈশ্বৰৰ নিজ
অধিকাৰৰ আৰ্থে এক বিশেষ লোক হৈছে যাতে, যি জনে আপোনালোকক
আদ্বাৰৰ পৰা তেওঁৰ আচাৰিত পোহৰলৈ আমৰণ্ত্ৰণ কৰিলৈ, আপোনালোকে
যেন তেওঁৰ সদগুণ প্ৰকাশ কৰে। এই কাৰণে ১০ আগেয়ে আপোনালোক
প্ৰজা নাছিল, কিন্তু এতিয়া ঈশ্বৰৰ প্ৰজা হ'ল; দয়াৰ পাত্ৰ নাছিল, কিন্তু
এতিয়া দয়াৰ পাত্ৰ হ'ল। ১১ হে প্ৰিয় সকল, আপোনালোক বিদেশী আৰু
প্ৰবাসী; যেনেহে মই আপোনালোকক মিনতি কৰোঁ যে আত্মাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ
কৰা মাসিক অভিলাষৰ পৰা পৃথকে থাকক। ১২ আপোনালোকক অনা-
ইহুনী সকলে যি বিষয়ত দুৰ্কৰ্মকাৰী বুলি বিৰোধী কথা কয়, সেই বিষয়ত
তেওঁলোকে আপোনালোকৰ সৎকৰ্ম দেখি কুপাদুষিৰ দিনা যেন ঈশ্বৰৰ
স্তুতি কৰে, তাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ মাজত আপোনালোকৰ আচাৰ-
ব্যৱহাৰৰ উত্তম হওক। ১৩ আপোনালোকে প্ৰভুৰ কাৰণে মনুষ্যৰ দ্বাৰাই
হাস্তিৰ সকলো বীতিৰ বশীভূত হওক; যেনেদেৰে বজা সকলোৰে ওপৰ,
১৪ আৰু দেশাধিপতি সকলক, দুৰ্কৰ্মকাৰী সকলৰ প্ৰশংসাৰ আৰ্থে আৰু
সৎকৰ্মকাৰী সকলৰ প্ৰশংসাৰ আৰ্থে তেওঁ দ্বাৰাই পঠোৱা হৈছে বুলি,
তেওঁলোকৰ বশীভূত হওক। ১৫ আপোনালোকে সৎ কৰ্ম কৰি কৰি যেন
নিৰ্বোধ লোক সকলৰ অজ্ঞানতাক নিৰ্বুতৰ কৰে, ঈশ্বৰৰ এই ইচ্ছা। ১৬
আপোনালোকে স্থায়ীন লোকৰ দৰে হয়; কিন্তু সেই স্থায়ীনতাৰ দুঃতোৱ
চাকনি নকৰিব, বৰং ঈশ্বৰৰ দাস সকলৰ দৰে জীৱন-যাপন কৰক। ১৭
সকলোকে সমাদৰ কৰক। ভাইমাত্ৰকে প্ৰেম কৰক। ঈশ্বৰৰ বলে ভয় বাখক।
বজা কৰক। ১৮ হে দাস সকলক, তোমালোক সম্পূৰ্ণ ত্যয়েৰে নিজ
নিজ প্ৰত্ৰু বশীভূত হোৱা; কেৱল উত্তম আৰু ক্ষান্ত স্বভাৱী সকলৰ নহয়,
কিন্তু কুটিল-মনৰ লোক সকলৰে বশীভূত হোৱা। ১৯ কিয়নো কোনোৱে
যদি ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে বিবেকৰ কাৰণে অন্যায় ভোগ কৰি দুখ সহন কৰে,
তেনেহেলে তাত কি প্ৰশংসা আছে? কিন্তু সৎ কৰ্ম কৰি দুখভোগ কৰি
যদি সহন কৰা, তেনেহেলে তাত কি প্ৰশংসনীয়। ২০ কাৰণ পাপ কৰি দুখকু খাই যদি সহন
কৰা, তেনেহেলে তাত কি প্ৰশংসনীয়। ২১ কাৰণ পাপ কৰি কৰি দুখভোগ কৰি

তার বাবেই তোমালোক আমন্ত্রিত হ'ল; কিয়নো তোমালোক যেন খ্রীষ্টের খোজৰ অনুগমী হোৱা, এই কাৰণে তেওঁ তোমালোকৰ অৰ্থে দুখভোগ কৰি তোমালোকৰ কাৰণে এটি আহি হৈ গ'ল। ২২ তেওঁ কোনো পাপ নকৰিলে; তেওঁৰ মুখত কোনো ছলনা পোৱা নগ'ল; ২৩ তেওঁ নিন্দিত হলেও কাকো নিন্দা নকৰিলে; দুখ পোৱা কালত, ডাৰি-ধৰ্মকি নিন্দিলে, কিন্তু ন্যাখূপে বিচাৰ কৰিবাত জনৰ ওপৰত ভাৰ দিলো ২৪ তাতে আমি যেন পাপৰ সম্বন্ধে মৰি, ধাৰ্মিকতাৰ সম্বন্ধে জীয়াই থাকো, আৰু এই কাৰণে তেওঁ নিজ শৰীৰত আমাৰ ভাৰ বৈ কঠিৰ ওপৰলৈ নিলো। তেওঁৰ সঁচৰ দ্বাৰাই আপোনালোক সহৃহ হ'ল। ২৫ আপোনালোকে সকলোৱে আন্ত মেৰ নিচিনাকৈ অভি ফুৰিছিল; কিন্তু এত্যাবাসী আপোনালোকৰ আত্মাৰ বক্ষক আৰু অধ্যক্ষৰ ওচৰলৈ আপোনালোক উভতি আহিছে।

৩ সেইদৰে হে ভাৰ্যা সকল, আপোনালোক নিজ নিজ স্বামীৰ বশীভূত হওক; গতিকে, তেথেত সকলৰ কোনো কোনোৱে যদি দীক্ষৰ বাক্য অমান্য কৰে, তথাপি নিজ নিজ ভাৰ্য্যাৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ দ্বাৰাই, ২ আপোনালোকৰ ভয়াৰু নিৰ্মল আচাৰ-ব্যৱহাৰ দেখি, তাৰ দ্বাৰাই বিনাবাক্যেৰে যেন তেওঁলোকক পোৱা যায়, সেই বাবে বশীভূত হওক। ৩ কেশ-বেশ আৰু সোণৰ অলঙ্কাৰ পিঙ্কা বা নানা বস্ত্ৰ পৰিধান; এনে বাহ্যিক ভূমণ আপোনালোকৰ নহওক। ৪ কিন্তু আপোনালোকৰ হৃদয়ত নিৰ্দেশীয়াৰূপে চিৰছায়ী হৈ থকা শাস্ত আৰু নম্ব আত্মা আপোনালোকৰ ভূমণ হোৱা উচিত, এয়াই দীক্ষৰ দৃষ্টিত মহা মূল্যৱান। ৫ কিয়নো আগৰ কালত যি পৰিত্ব তিৰোতা সকলে দীক্ষৰ ভাৰসাৰা বাখিছিল, তেথেত সকলেও নিজ নিজ স্বামীৰ বশীভূত হৈ, সেইদৰে নিজক বিভৃতি কৰিলে; ৬ সেইদৰে চৰাই অৱাহামৰ আজ্ঞা মানিলো। এত্যাবাসী আপোনালোকেও যদি উচিত কৰ্ম কৰে আৰু আপোনালোকৰ কোনো সমস্যাৰ বাবে যদি তয় নাথাকে, তেনহেলে আপোনালোকে তেওঁৰ জীয়াৰী ৭ সেইদৰে হে স্বামী সকল, আপোনালোকতকে স্তৰী সকল মাটিৰ পাত্ৰবদেৰ কোমল, জীৱনৰ পুত্ৰন্বৰ সহকাৰিণী বুলি জানি, আপোনালোকৰ প্ৰার্থনাত যেন বাধা নজেয়ে, এই কাৰণে তেথেত সকলৰ সৈতে জননমতে সহবাস কৰি তেথেত সকলক সমাদৰ কৰক। ৮ অৱশ্যেত কণ্ঠ, আপোনালোক সকলোৱে একে মনৰ, আনৰ দুখত দৃঢ়ী, মেঝশীল, প্ৰেম কৰেৱাত আৰু নম্ব হওক। ৯ অপকাৰৰ সলনি অপকাৰ, আৰু তিৰকাৰৰ সলনি তিৰক্ষাৰ নকৰক, বিৰোধিতাৰ পুনৰায় আশীৰ্বাদ কৰক, কিয়নো ইয়াৰ বাবে আপোনালোক আমন্ত্ৰি, আপোনালোক ক্ষমতাপূৰ্ণ আশীৰ্বাদৰ উত্তোধিকাৰ পোৱা লোকা কিয়নো আশীৰ্বাদৰ অধিকাৰী হ'বৰ কাৰণে আপোনালোক আমন্ত্ৰিৎ হ'ল। ১০ “কাৰণ, যি জনে জীৱনক প্ৰেম কৰিলে, আৰু মঙ্গলৰ দিন চাৰিলৈ ইচ্ছা কৰে, তেথেতে কু-কথাৰ পৰা নিজৰ জিভা, আৰু ছলনা-বাক্যৰ পৰা নিজৰ উঁঠ বাখক; ১১ কু-পথৰ পৰা ঘূৰক আৰু ভাল কৰ্ম কৰক। শাস্তি বিচাৰক আৰু তাতে লাগি থাকক। ১২ প্ৰভুৰ চকুৰে ধাৰ্মিক সকলক দৃষ্টি কৰে, আৰু তেওঁৰ কাণে তেথেত সকলৰ প্ৰার্থনা শুনো। কিন্তু যি সকল কু-কৰ্মী, তেথেত সকললৈ প্ৰভুৰ মুখ বিবেৰী।” ১৩ যি ভাল, তালৈ যদি আপোনালোকে ইচ্ছা কৰে, তেনহেলে আপোনালোকক কোনো ক্ষতি কৰিব? ১৪ কিন্তু ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে যদি ও দুখভোগ কৰিব লগ'য় হয়, তথাপি আপোনালোক ধন্য; কিন্তু তেওঁলোকৰ ভয়ত ভয়াতুৰ নহ'ব আৰু ব্যাকুল নহ'ল। ১৫ ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে খ্রীষ্টক প্ৰভু ইচ্ছাপে আপোনালোকৰ হৃদয়ত পৰিত্ব দুখূপ মানিব, যি কোনোৱে আপোনালোকৰ অন্তৰত থকা আশাৰ বিষয়ে বিচাৰ লয়, তেওঁক আপোনালোকে নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিবলৈ সষ্টম থাকিব, কিন্তু নছ'ত আৰু সন্মানেৰে সৈতে এইবোৰ কৰিব। ১৬ যি সকলে খ্রীষ্টত থাকি কৰা আপোনালোকৰ সদাচাৰণৰ নিন্দা কৰে, আপোনালোক যি বিষয়ত নিন্দিত হয়, সেই বিষয়ত তেওঁলোক যেন লাজত পৰিব, এই কাৰণে আপোনালোকে উত্তম বিবেক বাখিব। ১৭ কিয়নো কুকৰ্ম কৰি দুখভোগ কৰাতকে, দীক্ষৰ বাবে এনে ইচ্ছা হয়, তেনহেলে সৎ কৰ্ম কৰি দুখভোগ কৰা বেছি ভাল। ১৮ খ্রীষ্টয়ো সেই পাপৰ সম্বন্ধে এবাৰ দুখভোগ কৰিবক জনে, অৰ্থাৎ খ্রীষ্টে পাপবোৰ কাৰণে কেৱল এবাৰ দুখভোগ

কৰিলে; তেওঁ মাস্ত হত হ'ল, কিন্তু আত্মাত হ'লে পুনৰ্জীৱিত হ'ল; ১৯ সেই আত্মাৰে তেওঁ গ'ল আৰু এত্যাবাসী কাৰণাবলোৰ ওচৰত গৈ প্ৰচাৰ কৰিলে। ২০ সেইবোৰ নোহৰ সময়ত দীক্ষৰ অবাধ্য আছিলা নোহৰ জাহাজ তৈৱৰ কৰাৰ সময়ত দীক্ষৰ সহিত হৈ তেওঁলোকৰ বাবে অপেক্ষা কৰিছিলা ইংশৰে অলপ মানুহক বক্ষা কৰিলে, আঠ টা আঢ়া সেই জৰুৰ পৰা বক্ষা পালো। ২১ সেই জৰুৰ বাণিস্মৰ প্ৰতীক, যাৰ যোগে আপোনালোকে বক্ষা পালো সেই বাণিস্মৰ যোগেনি শবীৰৰ য়ালু আত্মৰোৱা নহয়, কিন্তু দীক্ষৰ ওচৰত সৎ বিবেক বজাৱ বৰ্খাৰ কাৰণে এক আবেদন। চীৰু খ্রীষ্ট পুনৰুখানৰ যোগেনি আপোনালোকে বক্ষা পালো। ২২ তেওঁ স্বৰ্গলৈ গ'লা স্বৰ্গৰ দৃত সকল, বিদিসংগত শাসন, আৰু পৰাক্ৰম, অৱশ্যে তেওঁলৈ সমৰ্পণ কৰক।

৪ এতেকে, খ্রীষ্টই মাস্ত দুখভোগ কৰাৰ কাৰণে, নিজকে সেই একে অভিপ্ৰায়েৰে সুসজ্জিত কৰকা যি জনে মাস্ত দুখভোগ কৰে, সেই জনে পাপৰ পৰা ক্ষান্ত হয়। ২ এমে বাঞ্ছিয়ে মাধ্যস্ক অভিলাষত দীৰ্ঘ সময় জীৱন-যাপন নকৰে কিন্তু দীক্ষৰ ইচ্ছাৰ দৰে মানৰ জীৱনৰ অৱশিষ্ট সময় কঠায়। ৩ যিহেতু অনা-ইহৈনী সকলে কৰি অহ, ইন্দ্ৰিয়পৰায়ণতা, আবেগ, সুৰাসন্ত, পৰার্থক আমোদ-প্ৰমোদ, ঘিণলগীয়া মৃত্পুজা - এইবোৰত যি সময় পাৰ কৰিলে সেয়াই যথেষ্ট। ৪ তাতে আপোনালোকে তেওঁলোকৰ সৈতে সেইবোৰ কৰ্ম নকৰা দেখি তেওঁলোকে আচৰিত মানি আপোনালোকক নিন্দা কৰে। ৫ কিন্তু যি জন জীৱিত আৰু মৃত লোক সকলৰ সেধ-বিচাৰ কৰিবলৈ শুণুত আছে, তেওঁৰ আগত তেওঁলোকে হিচাব দিব লাগিব। ৬ কিয়নো যি সকল মৰিল, তেওঁলোকৰ আগত এই অভিপ্ৰায়েৰে শুভবাৰ্তা প্ৰাচাৰ কৰা হৈছিল, যদিও তেওঁলোকৰ বিচাৰ যিহেতু মানৰ শৰীৰত হব, আত্মাত তেওঁলোকে সেই অনুসাৰে দীক্ষৰলৈ জীৱিত। ৭ কিন্তু সকলোৱে শেষ ওচৰ চাপিছে; এতেকে প্ৰাৰ্থনাৰ বৰ্ষাচন হৈ থাকক; ৮ বিশেষকে আপোনালোকৰ মাজত পৰম্পৰে আগ্ৰহ্যত প্ৰেম বাখক; কিয়নো প্ৰেমে আনৰ পাপ সমূহ নিবিচাৰে। ৯ আপত্তি নকৰাকৈ ইজন-সিজনৰ প্ৰতি অতিথিপৰায়ণ হওক। ১০ আপোনালোকে যেনেকে প্ৰতিজনে অনুগ্ৰহৰ বৰ পালে, তেনেকৈ দীক্ষৰ বহুবিধি আনুগ্ৰহৰ ধনৰ উত্তম তত্ত্বাধায়কৰদৰে, আপোনালোকে পৰম্পৰক সেৱা শুণ্যা কৰক; ১১ যদি কোনোৱে কথা কয়, তেনহেলে দীক্ষৰ বাক্যবদেৰ কওক; যদি কোনোৱে সেৱা শুণ্যা কৰে, তেনহেলে দীক্ষৰে দিয়া শক্তি অনুসাৰে কৰক; এইবোৰে সকলো বিষয়ত যীৱু খ্রীষ্টৰ দ্বাৰাই দীক্ষৰ মহিমাপৰিত হয়; তেওঁহেই মহিমা আৰু পৰাক্ৰম চিৰকাল হওক। আমেন (aiōn g165), ১২ হে প্ৰিয় লোক সকল, আপোনালোকক পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে আপোনালোকৰ মাজত যি অগ্ৰিময় কঠৰ জুই জুলিছে, এইবোৰত আপোনালোকে বিস্মিত নহ'ব, কোনো অভূত বিষয় ঘটিছে বুলি মনত নাভাৰিব। ১৩ কিন্তু খ্রীষ্টৰ দুখভোগৰ সহভাণী হোৱা বাবে আপোনালোকে আনন্দ কৰক, ইয়াৰ উপৰি তেওঁৰ গৌৰৰ প্ৰকাশিত হোৱা সময়ত আপোনালোকে অধিক আনন্দ আৰু উল্লাস কৰিব পাৰিব। ১৪ আপোনালোক ধন্য, যদি আপোনালোকে খ্রীষ্টৰ নামৰ কাৰণে নিন্দিত হয়; কাৰণ দীক্ষৰ আৰু গৌৰৰ আত্মা আপোনালোকৰ ওপৰত স্থিৰ হৈ আছে। ১৫ কিন্তু আপোনালোকৰ মাজত কোনেও যেন নৰবণী, চোৰ, কুৰক্মকাৰী বা পৰচৰ্চকাৰী বুলি দুখভোগ কৰক; ১৬ যদি কোনো এজনে খ্রীষ্টিয়ান হোৱা কাৰণে দুখভোগ কৰে, তেনহেলে লজ্জিত নহওক; কিন্তু সেই নামেৰে দীক্ষৰক মহিমাপৰিত কৰক। ১৭ কিয়নো দীক্ষৰ পৰিয়াল বৰ্গৰ সৈতে সেধ-বিচাৰৰ সময় আৰম্ভ হৈছে; আৰু সেয়ে যদি প্ৰথমে আমাৰ সৈতে আৰম্ভ হয়, তেনহেলে দীক্ষৰ শুভবাৰ্তা নমনা সকলৰ শেষগতি কি হ'ব? ১৮ আৰু যদি ধাৰ্মিক লোকেই কোনো প্ৰকাৰেৰে পৰিত্বাগ পায়, তেনহেলে ভাঙ্গিহৈ আৰু পাপিষ্ঠ লোকে ক'ত মুখ দেখুৱাৰ? ১৯ এই কাৰণে আপোনালোকে নিজৰ পক্ষে উত্তম বিবেক বাখিব।

৫ মই আপোনালোকৰ মাজৰ পৰিচাৰক সকলক দৃঢ় আহ্বান জনাও
যে, মইয়ো সহকৰ্মী সকলৰ এজন পৰিচাৰক আৰু গ্ৰীষ্মৰ দুখভোগৰ
এজন সাঙ্গী; প্ৰকাশিত হ'বলৈ উদ্যত হোৱা গৌৰবৰ সহভাগী ২ গতিকে,
মই আপোনালোকক দৃঢ় আহ্বান কৰোঁ, হে পৰিচাৰক সকল, ঈশ্বৰৰ
মেষৰ জাৰক আপোনালোকে যত্ন লওঁকা তেওঁলোকক প্ৰতিগালম কৰক,
অৱশ্যে আৱশ্যকতাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু স্ব-ইচ্ছাৰে কৰক, কিন্তু অসং
ধনৰ বাবে নহয়। ৩ যি সকল লোকৰ ওপৰত আপোনালোক তত্ত্বারধ্যাক,
তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভৃতিৰে অধিকাৰ নকৰিব; কিন্তু জাকৰ আৰ্হিহৈ
তেওঁলোকৰ তত্ত্বারধ্যান কৰক; ৪ যেতিয়া প্ৰধান বক্ষক প্ৰকাশিত হৰ,
তেওঁয়া আপোনালোকে গ্ৰীষ্মবৃূপ অপ্লান কিৰীটি পাৰ। ৫ সেইদৰে হে
ডেকা লোক সকল, আপোনালোক পৰিচাৰক সকলৰ বশীভূত হওক,
আপোনালোক সকলোৱে নষ্টতাৰে নিজকে ভালদৰে মেৰিয়াই বাধি লওঁক
আৰু ইজনে সিজনক সেৱা কৰক; যিহেতু, ঈশ্বৰে অহংকাৰী সকলক
প্ৰতিৰোধ কৰে, কিন্তু নন্ম সকলক অনুগ্ৰহ দান কৰে। ৬ সেই কাৰণে
ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰমী হাতৰ অধীনত নিজকে নন্ম কৰক, তাতে উপযুক্ত সময়ত
ঈশ্বৰে আপোনালোকক উন্নত কৰিব। ৭ আপোনালোকৰ সকলো চিন্তাৰ
ভাৰ তেওঁৰ ওপৰত পেলাই দিয়ক; কিয়নো আপোনালোকৰ কাৰণে
তেওঁ চিন্তা কৰে। ৮ সচেতন হওক, পৰ দি থাকক। আপোনালোকৰ
শক্ৰ চয়তানে গুজিৰি থকা সিংহৰ নিচিবাইক যি কোনো এজনকে গ্ৰাস
কৰিবলৈ গোপনে উপায় বিচাৰি ফুৰিছে। ৯ তাৰ বিৰুদ্ধে থিয় হওক।
আপোনালোকৰ বিশ্বাস দৃঢ় কৰি বাখকা এইটো জনিব যে, গোটেই
জগতত থকা আপোনালোকৰ ভাতৃ সকলেও একে দুখভোগ কৰি আছে।
১০ আপোনালোকে অলপ সময় দুখভোগ কৰাৰ পাছত, সকলো অনুগ্ৰহৰ
ঈশ্বৰ, যি জনে অনন্ত গৌৰবৰ বাবে আপোনালোকক গ্ৰীষ্মত আমন্ত্ৰণ
কৰিছে, তেৱেই আপোনালোকক সিদ্ধ, সুস্থিৰ আৰু বলৱত্ত কৰিব। (alōnios
g166) ১১ তেওঁৰ পৰাক্ৰম চিৰকাল হওক। আমেন। (alōn g165) ১২ মই
চীলক বিশ্বাসী ভাই হিচাপে গণ্য কৰোঁ আৰু তেওঁৰ যোগোদি সংক্ষেপে
এই পত্ৰ আপোনালোকলৈ লিখিলোঁ। আপোনালোকৰ প্ৰবেধ দিলোঁ আৰু
এয়ে ঈশ্বৰৰ প্ৰকৃত অনুগ্ৰহ বুলি সাক্ষ্যও দিলোঁ। মই আপোনালোকক
দৃঢ় আহ্বান কৰোঁ আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰকৃত অনুগ্ৰহৰ সাক্ষ্য দান কৰি, এই পত্ৰ
লিখিলোঁ। ইয়াতে আপোনালোক দৃঢ় হৈ থাকক। ১৩ আপোনালোকৰ
সৈতে মনোনীত হোৱা বাবিল দেশত থকা মঙ্গলীয়ে আৰু মোৰ পুত্ৰ মাৰ্কী
আপোনালোকক মঙ্গলবাদ জনাইছে। ১৪ প্ৰেমৰ চুমাৰে আপোনালোকে
পৰম্পৰক মঙ্গলবাদ দিয়ক। গ্ৰীষ্মত যি সকল আছে, আপোনালোক
সকলোৰে শান্তি হওক।

୧୮ ପିତର

१ महि चिमोन पितर, यीच्छा आँष्ट्रे एजन दास आरु पांचनि। यि सकले आमार दैश्वर आरु त्राणकर्ता यीच्छा आँष्ट्रे धार्मिकतर वाध्यमत अमि लाभ कराव दरे एकेहे अमूल्य विश्वास लाभ करिछे, सेही सकलवर समीपलै। २ दैश्वर आरु आमार प्रभु यीच्छक गणीतावर जनावर माजेदी आपोनालोकलै अनुग्रही आरु शास्त्रि बाह्यल्याख्युपे होको। ३ यि जने निजर महिमा आरु सदगुणेरे आमाक आमत्रुण करिले, तेंडंक गणीतावर जनावर माध्यमेदि तेंडंक ऐश्वरिक शक्तिये आमाक दैश्वर प्रति तक्षिपूर्ण जीरन-यापन कराव सकलो विषय दान करिले। ४ तेंडंक एहिवोर द्वावाइ आमाक मूल्याबान आरु अति महंग प्रतिज्ञावोर दान करिले। तेंडंक एनेदरे करिले याते आपोनालोके सेही प्रतिज्ञावोर द्वावाइ जगतर मन्द अभिलाषावोर दुर्नीतिर परा मृक्त है ऐश्वरिक व्यवावर सहभागी हाव पारे। ५ दैश्वरे यि सकलो विषय तार कारणे आपोनालोकवर विश्वासर माध्यमेरे सदगुण लाभ करिबले निजे सम्पूर्णरूपे यस्तु करक। सदगुणेर लगते आपोनावर ज्ञानो बृद्धि करक। ६ ज्ञानवर लगत इद्विद्य-दमन, इद्विद्य-दमनवर लगत दैर्घ्य, दैर्घ्यवर लगत दैश्वरभक्ति, ७ दैश्वर-भक्तिर लगत परम्परवर माजात भात्त-म्हेह आरु भात्त-म्हेह लगत प्रेम बृद्धि करक। ८ कियनो आपोनालोकवर यदि एही सकलो गुण थाके आरु सेहिवोर आपोनालोकवर माजात बृद्धि पाया, तेनेहले आमार प्रभु यीच्छ आँष्ट्रेर तत्त्व-ज्ञानात आपोनालोक कर्महीन वा निष्कल नह'वार। ९ यि जनर एही सकलो गुण नाही, तेंडंक ओरतहे देखे; आचलते तेंडंक अद्वा। तेंडंक ये पूर्ववर पाप समूहर वरा शुचि करा हैचे, सेही विषय तेंडंक पाहवि गल। १० एतेके भाइ सकल, दैश्वरे ये आपोनालोकवर आमत्रुण आरु मनोनीत करिछे, सेही विषय आपोनालोकवर निजे निश्चित हवर कारणे अधिक यत्तु करक। एहिवोर करिले, आपोनालोके उज्जटि नाथाव। ११ ताते आमार प्रभु आरु त्राणकर्ता यीच्छेर अनन्त राजात आपोनालोकवर अति अस्तविकतावे प्रब्रेश करोवाही हव। (*aiōnios g166*) १२ एही हेतुके, यदिओ आपोनालोके एही सकलोवोर जाने आरु यि सत्य तात थिरे आहे, तथापि महि सकलो समरयते आपोनालोकवर एही विषयवोर मनत पेलाइ दिवलै प्रस्तु थाकिम; १३ किसु महि एहिटो सठिक बुलि भारो ये, यिमान दिन महि एही तम्हुरूप अस्त्रायी देहत थाकिम, सिमान दिनलैके एही विषयवोर सौंसारावी दि आपोनालोकवर जाग्रत करि वर्खा मोर उचित। १४ कियनो महि जानो ये, शीश्वेह महि योर तम्हु चूचम; आमार प्रभु यीच्छ अस्तित्व इयाके नोक जनाले। १५ महि आपाण चेंटा करिव्हाय थाते योर मृत्युर पाचतो आपोनालोके एही सकलो विषय सकलो समरयते मनत वारो। १६ आमार प्रभु यीच्छ आपाणकर्त्त्वावे सजा कोनो गल्प-कथा कोरा नाहिलो। अमि तेंडंक यदिहा निजर चकुवे देविहिलां। १७ कियनो, “एंडोर योर प्रिय पुढू, एंडोरेह महि परम मनुष्टु, ” स्वर्वर गोरवरमय अतपापर द्वावा तेंडेले अहा एही वाणीर माध्यमेदि श्रीष्टी पितृ दैश्वरवर परा सन्यान आरु गोरवर पाईचिल। १८ आमि येतिया तेंडंक लगत सेही पवित्र पाहवत आछिलों, तेतिया स्वर्गवर परा कोरा एही मात निजे शुनिहिलो। १९ भावदादी सकलवर एही वाक्य आमार ओरत अधिकरूपे निश्चित हैचे आरु सेही विषयत मनोयोग दिया आपोनालोकवर पक्षे भाल। सेही वाक्य एक अद्वाकर ठाईत ज्ञलि थका चाकिव निचिना। येतियालैके वातिपुरा नवय आरु आपोनालोकवर हदवयत प्रभाती तरावर उदयव नवय, तेतियालैके अद्वाकर वर माजातो सेये पोहर दिव। २० सकलोवरे ओपरत प्रथमे इयाके जानि थांक मे, धर्मशास्त्रवर कोनो भावावासी, भावावादीजनर निजर युक्ति-व्याख्यावर परा नाहे; २१ भावावासी केतिया वा मानुहर इच्छावे नाहे, किंतु पवित्र आत्मार परिचालनात भावावादी सकल दैश्वरवर परा पोवार कथा क्याव।

୧୮ ଅତୀତ ଇନ୍ଦ୍ରାୟିଲବାସୀର ମାଜତ ଯେନେଦରେ ମିଛଲୀଯା ଭାରବାଦୀ ସକଳ ଆଚିଳ ତେନେଦରେ ଆପୋନାଲୋକର ମାଜିଲାକୁ ଭଣ୍ଡ ଶିକ୍ଷକ ସକଳ

ଆହିବ । ତେଣ୍ଠାକେ ମେନ ମନେ ଏନ୍ଦେକୁରା କିଥୁମାନ ବିବୋଧୀ ଆଶ ମତବାଦ ଲୈ ଆହିବ ଯିଥେ ଲୋକ ସକଳର ସ୍ଵର୍ଗ କରି ଦିବ । ଏନେ କି ଯି ଜନେ ତେଣ୍ଠାକେ କିମି ଲାଲେ, ସେଇ ପ୍ରଭୁକେ ଅସ୍ତ୍ରିକାର କରିବ; ଏହିଦରେ ତେଣ୍ଠାକେ ଶୈଶ୍ଵେତ ନିଜିଲୈ ସ୍ଵର୍ଗ ମାତି ଆନିବ । ୨ ଅନେକେ ସେଇ ଭଣ୍ଡ ଶିକ୍ଷକ ସକଳର ଲଙ୍ଘଟ ଆଚରଣ ଅନୁସରଣ କରିବ; ତେଣ୍ଠାକେ ପ୍ରୋଚଳନାତ ମାନ୍ଦେ ସତ୍ୟର ପଥରେ ବିଷୟେ ନିନ୍ଦା କରିବ । ଓ ତେଣ୍ଠାକେ ଲୋଭର ବଞ୍ଚି ଛାଇହୀ କଥାରେ ଆପୋନାଲୋକର ପରା ଅର୍ଥ ଲାଭ କରିବ । ଏହି ଭଣ୍ଡ ଶିକ୍ଷକ ସକଳର ବିବୁଦ୍ଧ ବିଚାରର ଶାସ୍ତି ଆନେକ ଦିନଲୈ ଆପେକ୍ଷା କରି ନାଥାକିବ; ତେଣ୍ଠାକେ ବିନାଶ ପଲମ କରିବା ନହ୍ୟ । ୪ ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂତ ସକଳେ ସେତିଆ ପାପ କରିଛିଲ, ତେତିଆ ଦ୍ୱାରେ ତେଣ୍ଠାକେ ଏବି ଦିଯା ନାହିଁ; ବସଂ ବିଚାରର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ଧକୁପର ବେଦନନ୍ତ ବଞ୍ଚିତ ହେଲେ ତେଣ୍ଠାକେ ସେଇ ସକଳକ ନରକତ ପେଲାଇ ଦିଲେ । (Tartaroō gyo2020) ୫ ଦ୍ୱାରେ ସେଇ ପୁରୁଷ ଜଗତକେ ଏବି ଦିଯା ନାହିଁ; ଦ୍ୱାରର ପ୍ରତି ଅଭିଜ୍ଞିନୀ ଲୋକ ସକଳର ଓପରଲେ ତେଣ୍ଠାକେ ଏବି ଜଳପ୍ଲାଇନ ଆନିଲେ; କେବଳ ନୋହ ଆବୁ ତେଣ୍ଠାକେ ଲଗତ ଆନ ସାତ ଜନକ ତେଣ୍ଠାକେ ବର୍ଷା କରିଲେ । ଏହି ନୋହେ ଲୋକ ସକଳକ ଧାର୍ମିକତାର ପଥର ଚାଲାର ସମ୍ବନ୍ଧେ ପ୍ରଚାର କରିଛିଲ । ୬ ଚନ୍ଦେମ ଆବୁ ଘାମୋର ନଗର ଭୟ କରି ଦ୍ୱାରେ ସେଇ ନଗରର ଲୋକ ସକଳକ ବିଚାର କରି ଶାସ୍ତି ଦିଲ୍ଲି । ଇଯାର ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରେ ଭାବୀ କାଳତ ଦ୍ୱାରର ଭକ୍ତିଜୀବିନ ଲୋକର ଶେସ ଅରହ୍ତା କି ହବ ତାକେଇ ଉତ୍ତାହରଣ ସ୍ଵର୍ଗରେ ହ୍ରାପେ ହ୍ରାପନ କରିଲେ । ୭ କିନ୍ତୁ ଲୋଟିକ ତେଣ୍ଠାକେ ବର୍ଷା କରିଲେ । ଲୋଟ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଆଛି । ସେଇ ନଗରର ବିଧାନନ୍ଦିନ ମାନୁହବୋର ଅନୈତିକ ଚାଲ-ଚଳନନ୍ତ ତେଣ୍ଠାକେ ପଥର ବସିଥିଲେ । ୮ ସେଇ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଜନେ ବିଧାନନ୍ଦିନ ମାନୁହବୋର ମାଜତ ବାସ କରିଛିଲ ଆବୁ ତେଣ୍ଠାକେ ଧାର୍ମିକ ଆତାଇ ପ୍ରତିଦିନେ ଏହି ଲୋକ ସକଳର ଧାର୍ମିକ କର୍ଯ୍ୟବୋର ଦେଖି ଆବୁ ସେଇବୋର ବିଷୟେ ଶୁଣି ଯତ୍ନା ଭୋଗ କରିଛିଲ । ୯ ଗତିକେ ଯି ସକଳ ଦ୍ୱାରର ଭାବରେ ତେଣ୍ଠାକେ କେନ୍ଦ୍ରରେ ପ୍ରକାଶର ପରା ଉଦ୍ଧବ କରିବ ଲାଗେ, ପ୍ରଭୁରେ ଜାନେ । ସି ସକଳେ ଦ୍ୱାରର ଭାବରେ ଏବି ନକରେ, ଧାର୍ମିକ ଲୋକ; ତେଣ୍ଠାକେ କେନ୍ଦ୍ରରେ ବିଚାର ଦିନା ଶାସ୍ତି ଦିଯା ହବ, ସେଇ ବିଷୟେ ଓ ପ୍ରଭୁରେ ଜାନେ । ୧୦ ଏହି ଦଶ ବିଶେଷତାରେ ତେଣ୍ଠାକେ ବାରେ, ଯି ସକଳେ ଅଞ୍ଚିତର ମାଂସିକ ଅଭିଲାଷ୍ୟବେଳର ଚଳେ ଆବୁ ପ୍ରଭୁର କର୍ତ୍ତୃତ ହେଯେଜାନ କରେ । ଏହି ଭଣ୍ଡ ଶିକ୍ଷକ ସକଳ ଦୂ: ସାହ୍ରାମୀ ଆବୁ ତେଣ୍ଠାକେ ନିଜର ଇଚ୍ଛାମେତ ଚଳେ । ତେଣ୍ଠାକେ ଏମେ କି ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂତ ସକଳକୋ ନିନ୍ଦା କରିବିଲେ ଭୟ ନକରେ । ୧୧ ସକଳୋ ମୁୟସ୍ତକେୟୋ ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂତ ସକଳ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଲୀ ଆବୁ କ୍ରମତାଶାଲୀ, ତଥାପି ପ୍ରଭୁର ଚରତ ତେଣ୍ଠାକେ ବିଷୟେ ଶୁଣି ଭୁଲିଛିନ । ୧୨ କିନ୍ତୁ ଜାନନ୍ଦିନ, ବୁଦ୍ଧିଜୀବିନ ପଶୁବୋର ନିଜର ସଭାରଗତ ବାସନାର ଅଧୀନ, ଯାର ଜୟ ମୂରିବର ବାହେଇ ହେବ; ଏହି ଭଣ୍ଡ ଶିକ୍ଷକ ସକଳେ ଦିନର ବେଳା ଅନ୍ୟା କାମ କରି ଆନନ୍ଦ କରେ । ସେଇ ସକଳ ଆପୋନାଲୋକର ମାଜତ ଅପସିକ୍ଷାର ଦାଗ ଆବୁ କଳକ ସ୍ଵର୍ଗ । ତେଣ୍ଠାକେ ଆପୋନାଲୋକର ଲଗତ ଭୋଗ-ପାନ କରି ନିଜର ପ୍ରତାରଗାପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଖ ଉପଭୋଗ କରେ, ୧୪ ସକଳୋ ମହିଳାର ପ୍ରତି ତେଣ୍ଠାକେର ଚର୍ଚା ବ୍ୟାଚିଭାବେରେ ଭରା ଆବୁ ତେଣ୍ଠାକେକାମେ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରି କେତ୍ଯାଓ ଓ ସନ୍ତୃତ ନହ୍ୟ; ଆବୁ ଯି ସକଳ ଚକ୍ରଲମବା, ସେଇ ସକଳକ ଭୁଲ ପଥର ଲୈ ଯାଇ । ତେଣ୍ଠାକେର ମନ କେବଳ ଲୋଭ କରାତ ଅଭାସ; ତେଣ୍ଠାକେ ଅଭିଶଷ୍ଟ । ୧୫ ଏହି ଭଣ୍ଡ ଶିକ୍ଷକ ସକଳେ ପୋନ ପଥ ତ୍ୟାଗ କରି ଅପଥେ ଗୈଛେ । ତେଣ୍ଠାକେକାମେ ବିଯୋବର ପୁତ୍ର ବିଲିଯମକ ଅନୁସରଣ କରେ; ବିଲିଯମେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରେମ କରିଲେ ଆବୁ ତାବେ ବେଚ ପାବଲେ ଉଚିତ ଦେଇଛିଲ । ୧୬ କିନ୍ତୁ ବିଲିଯମେ ତେଣ୍ଠାକେ ଅପବାଧର କାରଣେ ଏଟା ଗାଧର ପରା କଟୋରେ ଧରିବ ଧରିବ ପାଲେ । ଗାଧ ପଶ ହୋଇବା ବାବେ କଥା କର ନୋରାବେ । କିନ୍ତୁ ସେଇ ଗାଧରେ ମାନୁହ ମାତ୍ରେ କଥା କାଇ ଭାରାବାଦୀର ମୂର୍ଖ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧା ଦିଲିଲ । ୧୭ ଏହି ଲୋକ ସକଳ ପାନୀ ନଥକ ନାଦର ନିଚିନ୍ନା ଆବୁ ସୁମାର ବତାହେ ଚାଲାଇ ନିଯାମ ମେସବ୍ରପ । ତେଣ୍ଠାକେର କାରଣେ ସୌର ଆଜାର ସାଁଥି ଥୋରା ହେବ । ୧୮ କିମ୍ବାନେ ତେଣ୍ଠାକେକାମେ ଆସାବତାର ଗର୍ବ କଥା କର ନୋରାବେ । ଯି ସକଳେ ଭୁଲ ପଥର ଜୀବନ-ଯାପନ କରାନେ ଲୋକ ସକଳର ତେଣ୍ଠାକେର ପାପ ସତ୍ୟବର ମାଂସିକ ଅଭିଲାଷ୍ୟରେ ଲୁଙ୍କ କରେ । ୧୯

এই ভঙ্গ শিক্ষক সকলে তেওঁলোকক স্বাধীনতা দিয়ার প্রতিজ্ঞা করে, কিন্তু নিজেই সেই সকলো নিদর্শনীয় কামর দাস হৈ থাকে। কারণ যিহে এজন মানুহক জয় কৰি পৰিচালনা কৰে, তেওঁ তাৰে দাস হয়। ২০ কিয়নো প্ৰভু আৰু আগকৰ্তা যীচু আৰ্টিক গভীৰতাৰে জনোৱা ফলত জগতৰ মন্দতাৰ পৰা হাত সাৰি অহাৰ পাছতো যেতিয়া সেই একেই পাপৰ জীৱনলৈ পুণৰাই ঘূৰি যায়, তেনেহলে তেওঁলোকৰ প্ৰথম অৱস্থাতকে শেষ অৱস্থা অধিক বেয়া হব। ২১ কাৰণ যি পৰিত্ব বিধান তেওঁলোকে লাভ কৰিছিল, তাৰ পৰা যদি উলটি যায়, তেনেহলে তেওঁলোকৰ বাবে সেই ধাৰ্মিকতাৰ পথ নজনাই ভাল আছিল। ২২ তেওঁলোকৰ ক্ষেত্ৰত এই প্ৰবাদ সত্য হৈছে, “কুকুৰে নিজৰ বমিলৈ ঘূৰে আৰু গাহৰিক ধুটো হলেও সি বোকালৈকে আকো উলটি যায়।”

৩ হে প্ৰিয় সকল, মই আপোনালোকলৈ লিখা এইখন দ্বিতীয় পত্ৰ; এই উভয়ৰ দ্বাৰাই সোঁৱৰণ কৰাই আপোনালোকৰ নিৰ্মল মনক চেতনা দিছোঁ; ২ পৰিত্ব ভাৰবাদী সকলে পূৰ্বতে কোৱা কথাবোৰ আৰু আপোনালোকৰ পাঁচনি সকলে পোৱা আগকৰ্তা প্ৰভুৰ আজ্ঞা আপোনালোকে যেন সোঁৱৰণ কৰে, তাৰ বাবে এই পত্ৰ লিখিছোঁ। ৩ প্ৰথমে ইয়াকে জানিব যে, শেষ-কালত বিদ্যুপত আসক্ত বিদ্যুপকাৰী লোকবোৰ উপহৃত হ'ব; তেওঁলোকে নিজ নিজ কু-অভিলাষ অনুসাৰে চলিব। ৪ তেওঁলোকে ক'ব, “আমাৰ পিতৃৰ আগমণৰ প্রতিজ্ঞা কি হ'ল? কাৰণ আমি জানো আমাৰ পিতৃপুৰুষ মৰাৰ সময়ৰ পৰা, এনে কি সৃষ্টিৰ অংশদিবে পৰা একেদেৱেই ঘটি আছে?” ৫ কাৰণ তেওঁলোকে পূৰ্বে কি ঘটিছিল তাক স্মাৰণ নকৰি পাহৰি গ'ল। প্ৰথমে যে আকাশমণ্ডল জলৰ পৰা আৰু জলৰ দ্বাৰাই পৃথিবী আৰু দৈশ্ব্যৰ মুখৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই সকলো সৃষ্টি হ'ল। ৬ আৰু এই সময়তেই দৈশ্ব্যৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই জগত জলপ্লাবিত হৈ বিনষ্ট হৈছিল; ৭ একে বাক্যৰ গুণে বৰ্তমান এই কালৰ আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিবী জুইৰ দ্বাৰাই ধৰ্মস হৰবলৈ সংৰক্ষণ হৈছে, এইদৰে ভক্তিহীন মানুহবোৰো বিচাৰ আৰু বিনাশ হোৱাৰ দিনলৈকে ব্ৰক্ষিত হৈ আংছোঁ। ৮ কিন্তু, প্ৰিয় সকল, আপোনালোকে এই কথা নাপাহৰিব যে দৈশ্ব্যৰ আগত অনিদিনেই হাজাৰ বছৰৰ নিচিনা আৰু হাজাৰ বছৰেই এদিনৰ নিচিনা। ৯ প্ৰভুৰ নিজ প্রতিজ্ঞাৰ কথাত তেনে পলম নকৰে; কোনোৱে যদি পলম কৰা বুলি ভাবে, এনে নহয় ঈশ্বৰে কোনো এজনো যাতে বিনষ্ট নহয়, কিন্তু সকলোৱে যেন মন-পালটন কৰে সেয়ে তেওঁ আমাৰ কাৰণে দৈৰ্ঘ্য ধৰি আছে। ১০ কিন্তু চোৱাৰ অহাৰ দৰে প্ৰভুৰ দিন আহিৰ, সেইদিনা আকাশমণ্ডল ডাঙৰ শব্দ কৰি গুচি যাব। আকাশৰ সকলো বস্তু জুইত জুলি ধৰ্মস হব; পৃথিবী আৰু তাৰ সকলো বস্তু পোৱা যাব। ১১ এইদৰে আটাইবোৰ ধৰ্মস হৰবলৈ যোৱা দেখি, আপোনালোকে চিন্তা কৰকচোন, পৰিত্ব ভক্তি আৰু আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ যোগেদি আপোনালোক কেনেকুৱা লোক হোৱা উচিত? ১২ পৰম আংগোৰে দৈশ্ব্যৰ সেই দিনৰ অপেক্ষাত থকা কাৰণে আকাশমণ্ডল পুৰি লয়প্রাণ হ'ব আৰু মূলবস্তুৰ দন্ধ হৈ গলি যাব। ১৩ কিন্তু তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰে, আমি নতুন আকাশমণ্ডল আৰু নতুন পৃথিবীলৈ অপেক্ষা কৰি আছোঁ; সেইবোৰত ধাৰ্মিকতা নিবাস কৰে। ১৪ এতেকে, হে প্ৰিয় সকল, আপোনালোকে এই সকলো ঘটনা ঘটিব বুলি অপেক্ষা কৰি আছে, সেয়েহে আপোনালোকে যেন দৈশ্ব্যৰ লগত নিকলক্ষ আৰু নিৰ্দেশী হৈ শাস্তিৰে থাকিব পাৰে, তাৰ কাৰণে যত্ন কৰক। ১৫ মনত ৰাখিব, আমাৰ দৈশ্ব্যৰ দীৰ্ঘ-সহিষ্ণুতাই আপোনালোকক পৰিভাষণৰ সময় দিছে; এইদৰে আমাৰ প্ৰিয় ভাই পৌলেও দৈশ্ব্যৰে দিয়া জ্ঞান অনুসাৰে আপোনালোকলৈ লিখিলে; ১৬ আৰু এইবোৰ বিষয়ৰ প্ৰসং কৰি সকলো পত্ৰত লিখিলে; কোনো কোনো ঠাইত বুজিলৈ টান কথা আছে; অজ্ঞ আৰু বিশ্বাসত দুৰ্বল মানুহবোৰে শাস্ত্ৰৰ অন্যান্য কথাৰ যেনেকৈ বিকৃত অৰ্থ কৰে, তেনেকৈ পোলৰ কথাৰ বিকৃত অৰ্থ কৰি নিজকেই বিনাশৰ পথত লৈ যায়। ১৭ এতেকে, হে প্ৰিয় সকল, আপোনালোকে এই সকলো বিষয় আগেয়ে জানি সাৰধানে থাকক, আপোনালোক অনেতিক কাৰ্য কৰা লোকৰ অস্তি পথত নায়াব, নিজ বিশ্বাসৰ স্থিৰতাৰ পৰা যেন পতিত নহয়, এই কাৰণে সাৰধানে থাকক। ১৮ আমাৰ প্ৰভু আৰু আগকৰ্তা যীচু আৰ্টিক অনুগ্ৰহত

আৰু জ্ঞানত বাঢ়ি যাওঁক। এতিয়া আৰু চিৰকাললৈকে তেওঁৰ মহিমা হওক। আমেন। (aiōn g165)

୧ ଯୋହନ

୧ ସି ଆଦିରେ ପରା ଆଛି, ସି ଆମି ଶୁଣିଲୋ, ସି ଚକୁବେ ଦେଖିଲୋ, ସି ଆମି ମନୋଯୋଗେରେ ଦୃଷ୍ଟି କବି ଦେଖିଲୋ ଆବୁ ସି ଆମାର ହତେରେ ଅନୁଭବ ବରିଲୋ, ମେଇ ଜୀବନର ବାକର ପ୍ରସଂଗ ଆମି ଲିଖିଲୋ, ୨ ଆବୁ ମେଇ ଜୀବନ ପ୍ରକାଶିତ ଆଛି, ଆମି ଦେଖିଲୋ, ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରିଛିଲୋ ଆବୁ ଆପୋନାଲୋକେ ମେଇ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଆମାର ଆଗତ ପ୍ରକାଶିତ ହଲ; (aiōnios g166) ୩ ସେଯା ଆମି ଦେଖିଲୋ, ଶୁଣିଲୋ ଆବୁ ଆପୋନାଲୋକେ ଲୋଷେଣା ଓ କରିଲୋ, ଗତିକେ ଆପୋନାଲୋକେ ଆମାର ସୈତେ ସହଭାଗୀତ ବାସିବ. ଆମାର ସି ସହଭାଗୀତ, ସେଯା ପିତ୍ର ସୈତେ ଆବୁ ତେଓର ପୁତ୍ର ଯିତ୍ର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ସୈତେ ସହଭାଗୀତ। ୪ ଆବୁ ଆପୋନାଲୋକର ଆନନ୍ଦ ଯେନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ମେଇ କାବଣେ ଆମି ଏହିବେଳ କଥା ଲିଖିଛୋ, ୫ ଆମି ସି ବାର୍ତ୍ତା ତେଓର ପରା ଶୁଣି ଆପୋନାଲୋକର ଆଗତ ଘୋଷଣା କରିଛୋ, ମେଇ ବାର୍ତ୍ତାଇ ହଲ, ଦ୍ୱିତୀୟ ପୋହର ଆବୁ ତେଓତ୍ତ ଆମାର ଅକଗ ମାନୋ ନାହିଁ । ୬ ସେଯେତେ ଆମି ସଦି ତେଓରେ ସୈତେ ସହଭାଗୀତାତ ଆହେଁ ବୁଲି କଣ୍ଠ ଆବୁ ଆମି ଆନ୍ଦୋଳନ ଚଳିଲୋ, ତେନେହେ ଆମି ମିହିଲୀଆ ଆବୁ ସତ୍ୟ ଆଚରଣ ଆମାର ନାହିଁ ୭ କିନ୍ତୁ ତେଓ ମେନୌକେ ପୋହରଟ ଆହେ, ତେନେକେ ଆମିଓ ସଦି ପୋହରଟ ଚଳେ, ତେନେହେ ପରମ୍ପରା ମାଜତ ଆମାର ସହଭାଗୀତା ଆହେ ଆବୁ ତେଓର ପୁତ୍ର, ଯିତ୍ର ତେଜେ ସକଳୋ ପାପର ପରା ଆମାକ ଶୁଣି କରେ । ୮ ଆମାର ପାପ ନାହିଁ ବୁଲି ସଦି କଣ୍ଠ ଆବୁ ତେନେହେ ଆମି ନିଜେଇ ନିଜକେ ଭୁଲାଣ୍ଡା; ଆବୁ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ସତ୍ୟତା ନାହିଁ । ୯ କିନ୍ତୁ ଆମି ସଦି ଆମାର ପାପବେଳେ ସ୍ଥିକାର କରେ, ତେନେହେ ଲିଖିଲେ ଯି ବାର୍ତ୍ତା ତେଓର କଥା ଲିଖିଛୋ । ୧୦ ଆମି ପାପ କରା ନାହିଁ ବୁଲି ସଦି କଣ୍ଠ ଆବୁ ତେଓର ପରା ଆମାକ ଶୁଣି କରେ । ୧୧ ଆମି ପାପର ପାପବେଳେ କଥା କରେ ଆବୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଆମି ନିଜେଇ ନିଜକେ ଭୁଲାଣ୍ଡା; ଆବୁ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ସତ୍ୟତା ନାହିଁ । ୧୨ କିନ୍ତୁ ଆମି ସଦି ଆମାର ପାପର ପାପବେଳେ ଧାର୍ମିକ ଯିତ୍ର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଆହେ । ୨ ତେରେଇ ଆମାର ପାପର ପ୍ରାୟାଶ୍ଚିତ୍କ କରିବାଟା; କେବଳ ଆମାରେଇ ନହୁଁ, ଗୋଟେଇ ଜୀବନରେ, ୩ ଆବୁ ଆମି ତେଓର ଆଜ୍ଞାବେଳେ ସଦି ପାଲନ କରେ, ତେନେହେ ତାର ଦ୍ୱାରାଇ ଆମି ଜାନିମ ଯେ, ତେଓକୁ ଆମି ଜାନିଲୋ । ୪ କୋନୋରେ ସଦି କର, ମେଇ ଦ୍ୱିତୀୟ ହଲ, କିନ୍ତୁ ତେଓର ଆଜ୍ଞାବେଳେ ପାଲନ ନକରେ, ତେନେହେ ତେଓ ଏବେଳେ ପରା ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୫ କିନ୍ତୁ ସି ଜନେ ତେଓର ବାକ୍ୟ ପାଲନ କରେ, ତେଓର ଅନ୍ତର୍ବତ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରେମ ସ୍ଵର୍ପେଇ ମିନ୍ଦ ହଲ । ତାର ଦ୍ୱାରାଇ ଆମି ଜାନୋ ଯେ, ତେଓର ଆମି ଆହେ । ୬ ମେଇ ତେଓର ଥାକ୍ୟେ, ଏହି ବୁଲି ସଦି କୋନୋରେ କର, ତେନେହେ ଯିତ୍ର କରିବିଲେ, ତେରୋ ତେନେ ଆଚରଣ କରିବିଲେ, ତେରୋ ତେନେ ଆଚରଣ କରିବିଲେ । ୭ ହେ ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନସକଳ, ଯିତ୍ର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଆମାର ନାମର ଗୁଣେ ଆପୋନାଲୋକର ପାପ କ୍ଷମା କରା ହଲ; ଏହି କାବଣେ ଆମାର ଆନ୍ଦୋଳନ ଆନ୍ଦୋଳନର ଅନୁଭବ ଆବୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶିତ ହୈଛେ । ୯ ମେଇ ପୋହରଟ ଆହେ, ଏହି ବୁଲି ସି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ଏତିଯାଲୋକେ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆବୁ କରିବାରେ ଆହେ । ୧୦ ସି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ପ୍ରେମ କରେ, ତେଓ ପୋହରଟ ଆହେ ଆମି ଏହିବେଳ ସାମାଜିକ କଥା ଲିଖିଛୋ, ୧୧ କିନ୍ତୁ ସି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ଆମାର ଆନ୍ଦୋଳନ ଆବୁ କରିବାରେ ଆହେ ଆମି ଏହିବେଳ କଥା ଲିଖିଛୋ, ୧୨ କିନ୍ତୁ ସି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ଆମାର ଆନ୍ଦୋଳନ ଆବୁ କରିବାରେ ଆହେ । ୧୩ ହେ ପିତ୍ର ସନ୍ତାନସକଳ, ଯିତ୍ର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଆମାର ନାମର ଗୁଣେ ଆପୋନାଲୋକର ପାପ କ୍ଷମା କରା ହଲ; ଏହି କାବଣେ ଆମାର ଆନ୍ଦୋଳନ ଆନ୍ଦୋଳନର ଅନୁଭବ ଆବୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶିତ ହୈଛେ । ୧୪ କିନ୍ତୁ ସି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ଆମାର ଆନ୍ଦୋଳନ ଆବୁ କରିବାରେ ଆହେ । ୧୫ ସି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ଆମାର ଆନ୍ଦୋଳନ ଆବୁ କରିବାରେ ଆହେ । ୧୬ କିନ୍ତୁ ସି ଜଗତକ ବା ଜଗତ ଥକା ବିଷୟବୋରକ ପ୍ରେମ ନକରିବ; କୋନୋରେ ସଦି ଜଗତକ ପ୍ରେମ କରେ, ତେନେହେ ପିତ୍ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରେମ ତେଓର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ । ୧୬ କିନ୍ତୁ ସି ଜଗତକ ବା ଜଗତ ଥକା ବିଷୟବୋରକ ଆର୍ଥିକ ମାନସର ଅଭିଲାଷ, ଚକ୍ରର ଅଭିଲାଷ, ଆବୁ ଜୀବନ କାଳର ଅହଂକାର, ଏହିବେଳ ପିତ୍ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରେମ ନହୁଁ ହେବ, ଜଗତର ପରାହେ ହେବ । ୧୭ ଜଗତ ଆବୁ ଜଗତର କାମନା-ବାସନା ଶେଷ ହୈ ଶୁଣି ଯାଏ ଧରିବେଳ, କିନ୍ତୁ ସି ଜନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ହିଚା ପାଲନ କରେ, ତେଓ ଚିରକାଲେକେ ଥାକେ । (aiōn g165) ୧୮ ହେ ଶିଶୁସକଳ, ଶେଷ-କାଳ ଉପର୍ଯ୍ୟାପିତ୍ତ ହୈଛେ ଆବୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟର ଶକ୍ତ ଆହିବ ଲାଗିଛେ, ଏହି ସି କଥା ତୋମାଲୋକେ ଶୁଣିଲା, ମେଇଦେବ ଏତିଯାଇ ଅନେକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟର ଶକ୍ତ ଆହିଲ, ଇହାର ଦ୍ୱାରାଇ ଆମି ଜାନୋ ଯେ, ଶେଷ-କାଳ ଉପର୍ଯ୍ୟାପିତ୍ତ ହୈଛେ । ୧୯ ଶ୍ରୀଷ୍ଟର ଏହି ଶକ୍ତରେ ଆମାର ମାଜର ପରା ଲୋଇ ଗଲ, କିନ୍ତୁ ସି ଜନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ହିଚା ପାଲନ କରେ । ୨୦ କିନ୍ତୁ ସି ଆପୋନାଲୋକେ ପରିତ୍ର ଜନର ପରା ଅଭିମନ୍ଦ ପାଇଛେ, ଆବୁ ଆପୋନାଲୋକେ ସତ୍ୟକ ଜାନେ । ୨୧ ଆପୋନାଲୋକେ ସତ୍ୟକ ନାଜାନେ ବୁଲି ଯେ ମେଇ ଏହିବେଳ ଆପୋନାଲୋକେ ଲିଖିଛୋ, ଏଣେ ନହୁଁ, କିନ୍ତୁ ଆପୋନାଲୋକେ ସତ୍ୟକ ଆବୁ ସତ୍ୟ ଯେ କୋନୋ ମିଛା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଜାନିଛେ ମେଇ ଲିଖିଲୋ । ୨୨ ଯିତ୍ର ଏହି ଶକ୍ତରେ ଆମାର ମାଜର ପରା ଲୋଇ ଗଲ, କିନ୍ତୁ ସି ଜନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ହିଚା ପାଲନ କରେ । ୨୩ କିନ୍ତୁ ସି ଜନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ହିଚା ପାଲନ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଜାନିଛେ ମେଇ ଲିଖିଲୋ । ୨୪ ଯିତ୍ର ସି ଜନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ହିଚା ପାଲନ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ମାଜର ପରା ଲୋଇ ଗଲ । ୨୫ କିନ୍ତୁ ସି ଜନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ହିଚା ପାଲନ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ମାଜର ପରା ଲୋଇ ଗଲ । ୨୬ ଯି ପିତ୍ର ସକଳେ ଆପୋନାଲୋକକ ବିପର୍ଯ୍ୟାମୀ କରେ, ତେଓଲୋକର ପ୍ରସଂଗତେ ମେଇ ଆପୋନାଲୋକେ ଏହିବେଳ କଥା ଲିଖିଲୋ । ୨୭ ଆବୁ ତେଓର ପରା ଗ୍ରହଣ କରା ଅଭିମନ୍ଦ କରିବାକୁ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୨୮ ଆବୁ ଏହି ଆମାର ଆଗତ କରା ତେଓର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଜ୍ଞା; ଅନ୍ତ ଜୀବନ । (aiōn g166) ୨୯ ସି ଜନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ହିଚା ପାଲନ କରିବାକୁ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୩୦ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୩୧ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୩୨ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୩୩ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୩୪ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୩୫ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୩୬ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୩୭ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୩୮ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୩୯ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୪୦ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୪୧ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୪୨ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୪୩ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୪୪ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୪୫ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୪୬ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୪୭ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୪୮ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୪୯ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୫୦ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୫୧ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୫୨ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୫୩ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୫୪ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୫୫ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଯିଶ କରେ, ତେଓ ପରା ପାଇବା ନାହିଁ, ଏହି ବିଷୟରେ ଆମାର ଅନ୍ତର୍ବତ ନାହିଁ ୫୬ ଯି କୋନୋର

তুলাৰলৈ কাৰো নিৰ্দিষ্ট; যি কোনোৱে ধৰ্মিকতা আচৰণ কৰে, ঝীঁট যেনে ধৰ্মিক, তেৱেও তেনে ধৰ্মিক হয়। ৮ যি কোনোৱে পাপ-আচৰণ কৰে, তেওঁ চ্যতনৰ; কিয়নো চ্যতনো আদিৰে পৰা পাপ কৰি আছে। চ্যতনৰ কৰ্ম দৰ্শন কৰিবৰ কাৰণে ঈশ্বৰ পুত্ৰ প্ৰকাশিত হইল। ৯ যিজন ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পোৱা হয়, তেওঁ পাপ-আচৰণ নকৰে; কাৰণ ঈশ্বৰৰ বীজ তেওঁৰ অস্তৰত থাকে তেওঁ পাপ কৰিব নোৱাৰে; কাৰণ ঈশ্বৰৰ পৰা তেওঁৰ জন্ম হইল। ১০ ইয়াতে প্ৰকাশ পায় কোন ঈশ্বৰৰ সন্তান আৰু কোন চ্যতনৰ সন্তান। যি কোনোৱে ধৰ্মিকতাৰ আচৰণ নকৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ সন্তান নহয়। ১১ কিয়নো আমি যেন পৰম্পৰে প্ৰেম কৰোঁ, এই বাৰ্তা আপোনালোকে আদিৰে পৰা শুনি আছে। ১২ আপোনালোক কৱিয়নৰ নিচিনা নহব কৱিয়ন চ্যতনৰ লোক আছিল আৰু তেওঁ চ্যতনৰ পৰা হইল আৰু নিজ ভায়েকৰ বধ কৱিলৈ। তেওঁ কি কাৰণে নিজ ভাইক বধ কৱিলৈ? কাৰণ তেওঁৰ কৰ্ম মন্দ আছিল, কিন্তু তেওঁৰ ভায়েক ধৰ্মিক আছিল। ১৩ হে মোৰ ভাইসকল, জগতে যদি আপোনালোকক ঘৃণা কৰে, তেনহেলে তাত বিস্ময় নায়ানিৰ। ১৪ আমি ভাই সকলক প্ৰেম কৰাৰে কাৰণে বুজি পাও যে, আমি মৃত্যুৰ পৰা জীৱনলৈ পাৰ হালোঁ, ইয়াকে জানো। যি কোনোৱে প্ৰেম নকৰে, তেওঁ মৃত্যুতৈ থাকে। ১৫ যি কোনোৱে নিজ ভাইক ঘিণ কৰে, তেওঁ এজন নৰবধী। কোনো নৰবধীৰ অস্তৰত অনন্ত জীৱন নথাকে, ইয়াক আপোনালোকে জানে। (aliosios g166) ১৬ যীচূ ঝীটী আমাৰ কাৰণে নিজৰ প্রাণ দিলৈ, ইয়াতেই আমি প্ৰেমৰ তত্ত্ব জনিবলৈ পালোঁ। আমিও ভাই সকলক কাৰণে নিজ প্ৰাণ দিয়া উচিত। ১৭ কিন্তু যিজনৰ সাংসাৰিক জীৱিকাৰ উপযোগ আছে, তেওঁ নিজ ভাইৰ আভাৰ দেখিয়ে যদি খেঁহ নকৰি হৃদয় বৰ্জ কৰি থায় আৰু তেওঁৰ পৰা নিজ খেঁহ আটক কৰে, তেনহেলে ঈশ্বৰৰ প্ৰেম কেনেকৈ তেওঁৰ অস্তৰত থাকিব? ১৮ হে প্ৰিয় সন্তানসকল, আহক; আমি কেৱল বাক্যৰ দ্বাৰাই বা জিভাবে নহয়, কৰ্ম আৰু সত্যেৰে প্ৰেম কৰোৱক। ১৯ ইয়াৰ দ্বাৰাই আমি জানো যে, সত্যৰ পৰা হইত্বে; ২০ আৰু আমাৰ অস্তৰে আমাক দেয়ী কৰিলেও তেওঁৰ উপস্থিতিৎ আমাৰ অস্তৰ আশাসত থাকিব। কাৰণ ঈশ্বৰ আমাৰ হৃদয়তকৈ মহান আৰু তেওঁ সকলো জানে। ২১ হে প্ৰিয় সন্তানসকল, আমাৰ হৃদয়ে যদি আমাক দেয়ী নকৰে, তেনহেলে ঈশ্বৰত আমাৰ মিচ্যুতা বা আত্মবিশ্বাস আছে; ২২ আৰু আমি যিহকে যাচান কৰোঁ, সেয়ে আমি তেওঁৰ পৰা পাওঁ কিয়নো আমি তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পলাম কৰোঁ আৰু তেওঁৰ দৃষ্টিত যি যি সন্তোজনক, সেই কৰ্ম আমি কৰোঁ। ২৩ তেওঁৰ পুত্ৰ যীচূ ঝীটীৰ নামত আমি যেন বিশ্বাস কৰোঁ আৰু তেওঁ আমাক দিয়া আজ্ঞাৰ দৰে আমি যেন পৰম্পৰে প্ৰেম কৰোঁ, এয়ে তেওঁৰ আজ্ঞা। ২৪ আৰু যিজনে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাবোৰ পলাম কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰত থাকে আৰু ঈশ্বৰোঁ তেওঁত থাকে। তেওঁ যে আমাৰ লগতক থাকে ইয়াকে তেওঁ আমাক দিয়া আজ্ঞাৰ দৰাই আমি জানোঁ।

৪ হে প্রিয়সকল, আগোপনালোকে সকলো আত্মাত বিশ্বস নকরিব; কিন্তু সেই আত্মা টিশুর হয় নে নহয়, সেই বিষয়ে জানিবর বাবে আত্মাবোর পরীক্ষা করি চাব; কারণ জগতত বৃহৎ ভূরা ভাববাদী লওল। ২ আগোপনালোকে টিশুর আত্মাক এলেদেরে জানিব পাবিব, যৌ শ্রীষ্ট যে মাংসত আহিল, এই কথা ধিরোৰ আত্মাই ধীকাব কৰে, সেই আত্মা টিশুর; ৩ আৰু যি আত্মাই ধীচুক ধীকাৰ নকৰে, সেইবোৰ টিশুৰ নহয়; সেয়ে শ্রীষ্টৰ শক্তৰ আত্মা। এই বিষয়ে আগোপনালোকে শুনিছে, এইবোৰ হিতমধ্যে জগতত এতিয়া উপাস্থিত হৈ আছে। ৪ হে প্রিয় সজ্ঞানসকল, আগোপনালোক হ'ল টিশুৰ আৰু আগোপনালোকে সেই আত্মা বোৰু ওপৰত জয় কৰিবে; কিয়নে জগতত থকা জনতকে আগোপনালোকত থকা জন মহান। ৫ এই আত্মাবোৰ জগতৰ; এই কাৰণে জগতৰ কথাহৈ কয় আৰু জগতৰ লোক সকলেৰ এইবোৰৰ কথা শুনে। ৬ আমি হ'লে টিশুৰ লোক; যিজনে টিশুৰ জানে, তেওঁ আমাৰ কথা শুনে; যিজন টিশুৰ নহয়, তেওঁ আমাৰ কথা নশুনো ইয়াৰ দ্বাৰা আই আমি সত্যৰ আত্মা আৰু অস্তিৰ আত্মাক জানিব পাৰেোঁ। ৭ হে প্রিয় লোকসকল আহক, আমি পৰম্পৰে প্ৰেম কৰাবঁক: কিয়নে প্ৰেম টিশুৰ পৰা হয়া যি কোনোনে প্ৰেম কৰে. তেওঁ

ঈশ্বরৰ পৰা জন্ম পোৱা আৰু তেওঁ ঈশ্বৰক জানে। ৮ যিজনে প্ৰেম নকৰে, তেওঁ ঈশ্বৰক নাজনে; কিয়নো ঈশ্বৰেই প্ৰেম। ৯ ঈশ্বৰৰ একমাত্ৰ পুত্ৰৰ দ্বাৰাই আমি জীৱন লাভ কৰিবলৈ ঈশ্বৰে যে, তেওঁক জগতলৈ পঠালে, ইয়াতে আমাৰ বাবে ঈশ্বৰৰ প্ৰেম প্ৰকাশিত হৈলা। ১০ ঈশ্বৰক যে আমি প্ৰেম কৰিলো, এমে নহয়; কিন্তু তেওঁহে আমাক প্ৰেম কৰিলো আৰু আমাৰ পাপৰ প্ৰায়শিত হ'বলৈ নিজ পুত্ৰক পঠাই দিলো, ইয়াতেই প্ৰেম আছে। ১১ হে প্ৰিয়সকল, ঈশ্বৰে আমাক যদি এনে প্ৰেম কৰিলো, তেনহেলৈ আমিও পৰম্পৰে প্ৰেম কৰা উচিত। ১২ ঈশ্বৰক কোণেও কেতিয়াও দেখা নাই; আমি যদি পৰম্পৰে প্ৰেম কৰোঁ, তেনহেলৈ ঈশ্বৰ আমাৰ লগত থাকে আৰু তেওঁৰ প্ৰেম আমাৰ মাজত সিদ্ধ হয়। ১৩ আমি জানোঁ যে, তেওঁ আমাৰ মাজত আছে; আৰু আমিও তেওঁৰ লগত আছোঁ এই বিষয়ে আমি জানো, কাৰণ ঈশ্বৰে তেওঁৰ আত্মক আমাৰ বাবে দান কৰিলো। ১৪ আমি দেখিছোঁ আৰু সাঙ্গ দিছোঁ যে, পিতৃয়ে জগতৰ ভাগকৰ্তা হ'বলৈ তেওঁৰ পুত্ৰক পঠাই দিলো। ১৫ যীচু যে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ; ইয়াক যিজনে সীকাৰ কৰে, ঈশ্বৰ তেওঁত থাকে আৰু তেৱোঁ ঈশ্বৰত থাকে। ১৬ আমালৈ ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আছে, এই কথা আমি জানোঁ আৰু বিশ্বাসো কৰোঁ। ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আৰু যি জন প্ৰেমত থাকে, তেওঁ ঈশ্বৰত থাকে আৰু ঈশ্বৰে তেওঁত থাকে। ১৭ এই প্ৰেমে আমাৰ ক্ষেত্ৰত এনদেৱে পূৰ্ণতা পালে যে, আমি সোধ-বিচাৰৰ দিনা আত্মবিশাসীহৈ থিয় হ'ব পাৰিম; কিয়নো তেওঁ যেনেকুৱাৰা, আমিও এই জগতত তেনেকুৱাই আছোঁ। ১৮ প্ৰেমত ভয় নাই, কিন্তু সিদ্ধ প্ৰেমে ভয়ক দূৰ কৰে; কাৰণ ভয়ৰ সৈতে শাস্তি জড়িত থাকো কিন্তু যি জনে ভয় কৰে, তেওঁ প্ৰেমত সিদ্ধতা লাভ কৰা নাই। ১৯ আমি প্ৰেম কৰোঁ, কাৰণ তৈৱেই প্ৰথমে আমাক প্ৰেম কৰিলো। ২০ কোনোৱে যদি কঢ়, ‘মই ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰোঁ, কিন্তু তেওঁ যদি নিজ ভাইকো দৃঢ়া কৰে, তেনহেলৈ তেওঁ মিছলীয়া; কিয়নো ভাইকো যদি তেওঁ দেখি ও প্ৰেম কৰা নাই, তেনহেলৈ যি জনক দেখা নাই, এনে ঈশ্বৰক তেওঁ প্ৰেম কৰিব নোৱাৰে। ২১ যিজনে ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰে, তেওঁ আপোন ভাইকো প্ৰেম কৰক; এই আজো আমি তেওঁৰ পৰা পালোঁ।

আমাৰ যাচনা শুনে; ১৫ আৰু আমি যদি সঁচাকে জানোঁ যে, আমাৰ যাচনাৰ
বিষয় তেওঁ শুনে; তেনেহলে আমি জানিব লাগে যে, আমি তেওঁৰ ওচৰত
যি যি বিচাৰিছোঁ, সেই সকলো পালোঁ। ১৬ কোনোৱে যদি নিজ ভাইক
মৃত্যুজনক নোহোৱা পাপ কৰা দেখে, তেনেহলে তেওঁ প্ৰার্থনা কৰক আৰু
ইয়াৰ যোগোদি ঈশ্বৰে মৃত্যুজনক নোহোৱা পাপ কৰা সোকক জীৱন দিব।
মৃত্যুজনক পাপ আছেই; তাৰ বিষয়ে নিৰ্বেদন কৰিবলৈ মই নকওঁ। ১৭
সকলো অধৰ্মই পাপ; কিন্তু মৃত্যুজনক নোহোৱা পাপো আছে। ১৮ আমি
জানোঁ যে, ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পোৱা জনে পাপ নকৰে; কিন্তু যিজনে ঈশ্বৰৰ
পৰা জন্ম পালো, ঈশ্বৰে তেওঁক চয়তানৰ পৰা ধৰি ৰাখে; আৰু চয়তানে
তেওঁক স্পৰ্শ কৰিব নোৱাৰে। ১৯ আমি জানোঁ যে, আমি ঈশ্বৰৰ সন্তান
হওঁ আৰু গোটেই জগত মিছাকৈয়ে চয়তানৰ অধীনত আছে। ২০ আমি
ইয়াকো জানোঁ যে, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আহিল আৰু তেওঁ আমাক সেই জ্ঞান দিলৈ,
ইয়াৰ দ্বাৰা আমি জানোঁ কোন সত্য। এতিয়া আমি সেই সত্য ঈশ্বৰত
আছোঁ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ যীচু শ্ৰীষ্টতো আছোঁ এয়ে সত্য ঈশ্বৰ আৰু অনন্ত
জীৱন। (aiōnios g166) ২১ তেরেঁই সত্য ঈশ্বৰ আৰু অনন্ত জীৱন। হে প্ৰিয়
সন্তানসকল, মূর্তিবোৰৰ পৰা নিজক দূৰেত বাখক।

২ ঘোহন

১ ঈশ্বরৰ মনোনীত সেই ভদ্র মহিলা পরিচারিকা আৰু তেখেতৰ সন্তান সকলক মই সত্য প্ৰেম কৰোঁ; একমাত্ৰ ময়েই নহয়, কিন্তু যি সকলে সত্যক জানে তেওঁলোকেও প্ৰেম কৰোঁ। ২ কাৰণ সেই সত্য আমাৰ অস্তৰত আছে আৰু আমাৰ সৈতে চিৰকাল থাকিবা (alton g165) ৩ পিতৃ ঈশ্বৰৰ পৰা আৰু পিতৃৰ পুত্ৰ যীচু গ্ৰীষ্ম পৰাও অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শান্তি, সত্যত আৰু প্ৰেমত আমাৰে সৈতে আছে। ৪ আমি পিতৃৰ পৰা পোৱা আজ্ঞা গ্ৰহণ কৰাৰ দৰে আপোনাব কিছুমান সন্তানে সত্যত চলি থকা দেখি, মই অতি আনন্দিত হৈছোঁ। ৫ হে ভদ্র মহিলা, এতিয়া মই আপোনাক মিনতি কৰোঁ যে, আপোনালৈ মই কোনো এটা নতুন আজ্ঞা লিখা নাই, কিন্তু আমি আৰম্ভণিৰে পৰা পোৱাৰ দৰে পৰম্পৰে প্ৰেম কৰা উচিত। ৬ আৰু প্ৰেম এইটোৱে হয়, য'ত আমি তেওঁৰ আজ্ঞা অনুসাৰে চলোঁ এই আজ্ঞা আপোনালোকে আৰম্ভণিলৈ পৰা শুনি আছিছে, সেয়েহে ইয়াতে আপোনালোকে চলক। ৭ কিয়নো অনেক প্ৰৱৰ্ষক জগতত ওলাল; তেওঁলোকে যীচু গ্ৰীষ্মক মাংসত অহা বুলি স্বীকাৰ নকৰোঁ এওঁলোকেই প্ৰৱৰ্ষক আৰু গ্ৰীষ্মাৰি। ৮ আপুনি নিজকে চাওক, যি বিষয়ৰ বাবে আমাৰ কৰ্ম কৰিবলগীয়া আছে, সেয়া নেহেৰুৰাব, কিন্তু সম্পূৰ্ণ পুৰুষৰ গ্ৰহণ কৰক। এই কাৰণতে নিজলৈ সারধান হ'ব। ৯ যি কোনোৱে গ্ৰীষ্ম উপদেশত নাথাকি সীমা পাৰ হৈ যায়, তেওঁত ঈশ্বৰ নাই; যি জনে সেই উপদেশত থাকে, তেওঁত পিতৃ আৰু পুত্ৰ, এই উভয়ই আছে। ১০ যদি কোনো এজন আপোনাৰ ওচৰলৈ আছে আৰু এনে উপদেশ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ লৈ নাহে, তেনেলোকক ঘৰত গ্ৰহণ নকৰিব আৰু শুভেচ্ছাৰ নজনাব। ১১ যি জনে তেনেলোকক শুভেচ্ছা জনায়, তেৱোঁ তেনেলোকৰ দুৰ্ঘৰ্মৰ অংশীদাৰ হয়। ১২ আপোনালোকলৈ লিখিবৰ বাবে মোৰ অনেক কথা আছে আৰু সেইবোৰ চিঠি আকাৰে কাগজৰ পাতত লিখিবলৈ মই ইচ্ছা নকৰোঁ। কিন্তু আমাৰ আনন্দ যেন সম্পূৰ্ণ হয়, সেয়েহে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ গৈ মুখা-মুখি হৈ কথা পাতিবৰ বাবে মই আশা কৰি আছোঁ। ১৩ আপোনাৰ মনোনীত তনীয়েৰোৰ সন্তান সকলে আপোনাক শুভেচ্ছা জনাইছে।

৩ ঘোহন

১ যি জনক মই সত্যের প্রেম করোঁ, সেই জন প্রিয় পরিচারক গায়ব
সমীপলো। ২ হে প্রিয়জন, আপোনাৰ জীৱাত্মা মেনে কুশলপ্রাণ,
তেনেকৈ সকলো বিষয়তে আপোনাৰ কুশল আৰু সু-স্বাস্থ্য হওক, এই মোৰ
প্ৰাৰ্থনা। ৩ যেতিয়া ভাই সকলে আহি আপোনাৰ অন্তৰত থকা সত্তাৰ
বিষয়ে, অৰ্থাৎ আপুনি যে সত্যক ধৰি ৰাখি জীৱন-ধ্যাপন কৰি আছে,
সেই বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়াত, মই অতিশয় আনন্দিত হ'লোঁ। ৪ মোৰ সন্তান
সকল সত্যত চলাৰ বাৰ্তা শুনিলে যি আনন্দ জন্মে, সেই বিষয়তকৈ অধিক
আনন্দ মোৰ আন কৰত নাই। ৫ হে প্ৰিয়, আপুনি ভাই আৰু অচিনকি ভাই
সকলৰ কাৰণে যেতিয়া কৰ্ম কৰিলো, সেয়া আছিল আপোনাৰ বিশ্বস্তাৰ
অনুশীলন, ৬ তেওঁলোকে আপোনাত জন্ম হোৱা প্ৰেমক দেখিলে আৰু
সাক্ষ্য বৃপে মণ্ডলীৰ সন্মুখত আপোনাৰ প্ৰেমৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিলে। ঈশ্বৰ
সন্তুষ্ট হোৱাকৈ তেওঁলোকৰ যাত্রা পথত আপুনি আগবঢ়াই সাহায্য কৰি
ভালোই কৰিলো। ৭ কিয়নো তেওঁলোকে অনা-ইহুদী সকলৰ পৰা একো
নলে, প্ৰত্ৰৰ নামৰ কাৰণে ওলাই গৈছিল। ৮ এতেকে আমি সত্যৰ সহকাৰী
হ'বলৈ, এনে লোক সকলক প্ৰতিপালন কৰা উচিত। ৯ মই মণ্ডলীলৈ কিছু
কথা লিখিছিলো; কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰাধানৰ অভিলাষী দিয়েছিলো
মোৰ ক্ষমতা স্থীকাৰ নকৰে। ১০ এই কাৰণে মই যদি যাওঁ, তেতিয়া তেওঁ
কৰা সকলো কৰ্ম মই তেওঁক সেঁৰোৱাম, তেওঁ আমাৰ বিৰুদ্ধে হস্যকৰ
ভাৱে অসৎ কথাবোৰ কয়; আৰু এই কৰ্মবোৰৰ সৈতে কোনো কৰ্মসূচী
নথকাত, তেওঁলোকে নিজেও ভাই সকলক গ্ৰহণ নকৰে আৰু গ্ৰহণ কৰিব
খোজা সকলোকে বাৰণ কৰি মণ্ডলীৰ পৰা বাহিৰ কৰে। ১১ হে প্ৰিয়,
আপুনি দুৰ্কৰ্মৰ অনুকাৰী নহ'ব, কিন্তু সৎ কৰ্মৰ অনুকাৰী হওক। যি জনে
সৎ কৰ্ম কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ হয়; যি জনে দুৰ্কৰ্ম কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ দেখাই
নাই। ১২ দীৰ্ঘীত্ৰিয় সকলোৰে বাবে সাক্ষ্য, এনে বি, স্বয়ং সত্যৰ দ্বাৰায়ো
সাক্ষ্য দিয়া হৈছে; আমিও সাক্ষ্য দিছোঁ; আৰু আমাৰ সাক্ষ্য যে সত্য, সেই
বিষয়ে আপুনি জানে। ১৩ আপোনালৈ লিখিবৰ বাবে মোৰ অনেক কথা
আছিল, কিন্তু চিয়াহী আৰু কলমেৰে লিখিবলৈ হই ইচ্ছা নকৰোঁ; ১৪ বৰং
আশা কৰোঁ যে, আপোনাক অতি সোনকলে দেখিবলৈ পাম আৰু তেতিয়া
মুখা-মুখি হৈ কথা-বতৰা পাতিম। আপোনাৰ শান্তি হওক। আপোনাৰ বন্ধু
সকলে আপোনাক সন্তোষণ জনাইছে। আপুনিও আপোনাৰ বন্ধু সকলক
মোৰ নামেৰে সন্তোষণ জনাব।

ଯିତ୍ତୁଦା

୧ ଯିତ୍ତୁଦା, ଯିଚୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟର ଏଜନ ଦାସ ଆବୁ ଯାକୋବର ଭାଇ; ପିତୃ ଦୈଶ୍ୱରର ଯି
ସକଳ ପ୍ରୟୋଗାତ୍ମା ଆବୁ ଯି ସକଳ ଯିଚୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟର କାରଣେ ବର୍କିତ ଆଛେ, ସେଇ
ଆମରିତ ଲୋକ ସକଳର ସମୀପଟେ: ୨ ଆପୋନାଲୋକଲୈ ଦୟା, ଶାନ୍ତି ଆବୁ
ପ୍ରେମ ବାହ୍ୟରୂପ ହେବକ । ୩ ହେ ପ୍ରିୟ ସକଳ, ଆମାର ସକଳୋରେ ପରିତ୍ରାଣର
ବିଷୟେ ଲିଖିବଲେ ମହି ପ୍ରଯୋଜନ ବୋଧ କରୋତେ, ଦୈଶ୍ୱରର ପରିବତ୍ତେ ଲୋକ
ସକଳର ଓପରତ ଏବାର ସମର୍ପିତ ହୋଇବା ବିଶ୍ୱାସ ପକ୍ଷେ ପ୍ରାଣପଣ କରିବଲେ
ଦୃଢ଼ ଆହୁତା କରି ଆପୋନାଲୋକଲୈ ଲିଖିଲେ । ୪ କିମ୍ବାନୋ କୋନୋ କୋନୋ
ମାନୁଷ ଗୋପନେ ଆପୋନାଲୋକର ମାଜତ ମୋମାଲ, ତେଓଲୋକ ଯେ ଦନ୍ତର ପାତ୍ର
ହ'ବ, ଏହି ବିଷୟେ ପୂର୍ବରେ ପରା ଲିଖା ଆଛେ । ତେଓଲୋକ ଭକ୍ତିହୀନ ଲୋକ ।
ତେଓଲୋକେ ଆମାର ଦୈଶ୍ୱରର ଅନୁଗ୍ରହକ ଲମ୍ପଟ ଆଚରଣତ ସଲନି କରେ ଆବୁ
ଆମାର ଏକମାତ୍ର ଅଧିଗ୍ରହିତ ଆବୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ, ଅର୍ଥ ଯିଚୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକ ଅଧିକାର କରେ । ୫
କିନ୍ତୁ ଏହି ବିଷୟେ ଆପୋନାଲୋକ ସକଳୋ କଥା ଜୀମିଲେଓ, ଆପୋନାଲୋକକ
ସୌରାବର ଖୋଜୋ ଯେ, ପ୍ରଭୁର ମିଚର ଦେଶର ପରା ତେଓର ଲୋକ ସକଳକ
ଉଦ୍ଧାର କରି ଉଲିଯାଇ ଅନାର ସମୟର ଯି ସକଳେ ବିଶ୍ୱାସ ନକରିଲେ, ତେଓ
ସେଇ ଲୋକ ସକଳକ ବିନଟ୍ କରିଲେ । ୬ ଆବୁ ଯି ସ୍ଵର୍ଗର ଦୃତ ସକଳେ ନିଜର
ଆସିପତ୍ୟ ନାରୀରେ, ନିଜ ବାସନ୍ତୁନ ତ୍ୟାଗ କରିଲେ, ତେଓଲୋକକ ତେଓ ମହା-
ଦିନର ସୋଧ-ବିଚାର ଅର୍ଥ, ଅନତ ଦନ୍ତର ବନ୍ଦନେରେ ବାନ୍ଧି ଅନ୍ଧକୁପର ଅଧିନିତ
ବାଖିଲେ । (aidios g126) ୭ ଏହିଟୋ ଠିକ ଚଦେମ ଆବୁ ଘମାରୀ ନଗର ନିଚିଲା,
ଆବୁ ଇହାର ଚାରିଓଫାଲର ନଗରବୋର ତେଓଲୋକର ଦରେ ବେଶ୍ୟାଗମନ ଆବୁ
ପୁଣ୍ୟଥୁନ୍ର ଅଭିଲାଷତ ଲିଙ୍ଗ ହଲ । ତେଓଲୋକକେ ଅନନ୍ତ ଜୁହିର ଶାନ୍ତି ଭୋଗ
କରି ଆମାର ଆଗତ ଆର୍ହିରେ ଆଛେ । (aiōnios g166) ୮ ତଥାପି ଏହିଦରେ ଏହି
ଲୋକ ସକଳେ ସମୋନ ଦେଖି ତେଓଲୋକର ଶରୀରକ ଅଶ୍ଚିତ କରେ, ପ୍ରଭୁତ୍ବକ
ଅରହୋର କରେ ଆବୁ ମହିମର ଅଧିକାରୀ ସକଳର ବିବୁଦ୍ଧେ ନିନ୍ଦା କରେ । ୯ କିନ୍ତୁ
ପ୍ରଥାନ ସ୍ଵର୍ଗର ଦୃତ ମୀଥାଯୋଳେ ଯେତିଯା ମେଚିର ଶରୀରର ବିଷୟେ ଚର୍ଯ୍ୟାନର ଲଗତ
ବାଦନୁବାଦ କରି ବାଗ୍ୟନ୍ତ କରିଲେ, ତେତିଯା ତାର ବିବୁଦ୍ଧେ ତେଓ ଦୋଷାବୋପ
ବା ଅପମାନ ନକରିଲେ; କିନ୍ତୁ ତାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ତେଓ କ'ଲେ, “ଅଭୁରେ ତୋମାକ
ଡିବିଆଁଓକା” । ୧୦ କିନ୍ତୁ ତେଓଲୋକକେ ଯିହକ ନାଜାନେ, ତାକ ନିନ୍ଦା କରେ,
ଜୀନିହୀନ ପଣ୍ଡବୋର ଦରେ ତେଓଲୋକକେ ଯିହକ ସ୍ଵାଭାରିକବୁପେ ଜାନେ, ତାତେଇ
ନଷ୍ଟ ହୁଁ । ୧୧ ତେଓଲୋକ ସତ୍ତାପର ପାତ୍ର; କିମ୍ବାନୋ ତେଓଲୋକକେ କରିଲନର ପଥତ
ଗମନ କରିଲେ ଆବୁ ବେଚିର ଅର୍ଥେ ବିଲିଯମର ଆସିବୁପ ପଥତ ଲବ ଧରିଲେ
ଆବୁ କୋରହର ପ୍ରତିବାଦତ ତେଓଲୋକ ବିନଟ୍ ହଲ । ୧୨ ତେଓଲୋକ ହଲ,
ଆପୋନାଲୋକର ପ୍ରେମ-ଭୋଜତ ଏକେଲଗେ ଭୋଜନ କରୋତେ, ପାନୀର ତଳତ
ଲୁକାଇ ଥକା ବିଷ୍ଵଜନକ ଶିଳମୟୁପ । ତେଓଲୋକକେ ନିଜକେ ନିଜ୍ୟେରେ
ପ୍ରତିପାଳନ କରେ; ତେଓଲୋକ ବତାହର ଦ୍ୱାରାଇ ଚଳାଇ ନିଯା ପାନୀ ନଥକା ମେଘ;
ତେଓଲୋକ ହେମୁତ-କାଳର ଫଳହିନ ଗଚ୍ଛ, ଦୁରାବ ମରା ଆବୁ ଉତ୍ୟାଲି ପରା ଗଚ୍ଛ;
୧୩ ତେଓଲୋକ ନିଜର ଲାଜ ସ୍ଵରୂପେ ଫେନ ଉଲିଓରା ସାଗରର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଟୋ;
ତେଓଲୋକ ଭରଣକାରୀ ତାବାର ନିଚିନା; ମେହିବୋର କାବଣେ ତେଓଲୋକଲୈ
ଚିରକାଳର ବାବେ ଘୋର ଆଦ୍ଵାରା ସାଁଚି ଥୋରା ହେଛେ । (aiōn g165) ୧୪ ଆଦମର
ପରା ସଞ୍ଚ ପୁରୁଷ ଯି ହମୋକ, ତେବେ ତେଓଲୋକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଭାବୋକ୍ତି ପ୍ରଚାର
କରି କୈଛିଲ, “ଚୋରା, ଅଭୁ ନିଜର ଅୟତ ଅୟୁତ ପବିତ୍ର ଲୋକର ସୈତେ,
୧୫ ସକଳୋ ଲୋକର ସୋଧ-ବିଚାର କରିଲେ ଆବୁ ଭକ୍ତିହୀନ ସକଳେ ନିଜର
ସକଳୋ ଭକ୍ତିହୀନ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରାଇ ଯି ଭକ୍ତି ଲଜ୍ଜନ କରିଲେ ଆବୁ ଭକ୍ତିହୀନ
ପାପୀ ଲୋକେ ତେଓର ବିବୁଦ୍ଧେ ଯି କଟିମ କଥା କ'ଲେ, ସେଇ ସକଳାବୋର
ବିଷୟତ ଥକା ଦୋଷର ପ୍ରମାଣ ଦିଲେ ଆହିଲା” । ୧୬ ତେଓଲୋକ ବିବାଦକାରୀ,
ସ୍ଵ-ଭାଗ୍ୟ ନିନ୍ଦକ ଆବୁ ନିଜ ନିଜ ଅଭିଲାଷର ଅନୁମାରୀ; ତେଓଲୋକର ମୁଖେ
ଗର୍ବ-କଥା କଥା; ତେଓଲୋକେ ଲାଭ ଅର୍ଥେ ମାନୁହର ମୁଖର ପ୍ରଶଂସା କରେ । ୧୭
କିନ୍ତୁ, ହେ ପ୍ରିୟ ସକଳ, ଆମାର ଅଭୁ ଯିଚୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟର ପାଁଚମି ସକଳେ ପୂର୍ବତେ କୋରା
କଥା ଆପୋନାଲୋକେ ସୋଧିବଣ କରକ; ୧୮ ତେଓଲୋକେ ଆପୋନାଲୋକକ
କ'ଲେ, “ଶୈଶ-କାଳତ ନିଜ ନିଜ ଭକ୍ତିହୀନ ଅଭିଲାଷବଦରେ ଚଳା ବିନ୍ଦୁପକାରୀ
ସକଳ ଉପର୍ଦ୍ଧିତ ହ'ବ” । ୧୯ ତେଓଲୋକ ଦଲଭେଦ କରେବା ଆବୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟାସକ୍ତ ।
ତେଓଲୋକ ଆହ୍ଵାନିହୀନ । ୨୦ କିନ୍ତୁ, ହେ ପ୍ରିୟ ସକଳ, ଆପୋନାଲୋକେ ନିଜର
ପରମ ପବିତ୍ର ବିଶ୍ୱାସରୂପ ତିତ୍ତମ୍ବିଲ ନିଜକ ଗାଁଥ ଲାଉକ ଆବୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ

ପ୍ରାର୍ଥନା କରକ; ୨୧ ଦୈଶ୍ୱର ପ୍ରେମକ ଧରି ବାଖକ ଆବୁ ଅନନ୍ତ ଜୀରନର ଅର୍ଥେ,
ଆମାର ପ୍ରଭୁ ଯିଚୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟର ଦୟାଲୈ ଅପେକ୍ଷା କରି ଥାକ । (aiōnios g166)
୨୨ ଆବୁ କୋନୋ ଲୋକକ, ଅର୍ଥାତ୍ ସଂଶୟ କରି ସକଳକ ଦୟା କରକ; ୨୩
କିନ୍ତୁ ଲୋକକ ଜୁହ ପରା ଥାପ ମାରି ଆନି ବର୍କା କରକ ଆବୁ କିନ୍ତୁମାନ ଲୋକକ
ଭାବେ ଦୟା କରକ, ମାଂସ ଦ୍ୱାରା କଲକିତ ବନ୍ଧୁ ଧିଗ କରକ । ୨୪ ଏତିଯା
ଯି ଜନେ ଆପୋନାଲୋକକ ବାଧାର ପରା ଧରି ବାଖିବଲେ ସମର୍ଥ ଆବୁ ତେଓର
ପ୍ରତାପର ଆଗତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତିତ କରିବଲେ ଓ ସମର୍ଥ, ୨୫ ତେରେଇ ଏକମାତ୍ର ଦୈଶ୍ୱର, ଆମାର ଆଶକତା; ପ୍ରଭୁ ଯିଚୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟର ଦ୍ୱାରା
ତେଓରେଇ ମହିମା, ମହତ୍ତ୍ଵ, ଅଧିକାର ଆବୁ କ୍ଷମତା, ଯୁଗର ପୂର୍ବତେ ଆବୁ ଏତିଯା
ଆବୁ ଚିରକାଳଲୈ ହେବକ । ଆମେନ । (aiōn g165)

প্রকাশিত বাক্য

১ অল্পতে যি যি ঘটিলগীয়া আছে, সেই বিষয়ে যীচু ছীষ্টে তেওঁ
দাস সকলক দেখুবাবর কাবণে, ঈশ্বরে তেওঁ সমর্পণ করা তেওঁ
প্রকাশিত বাক্য এই বাক্য তেওঁ দৃত যোগেন্দি যোহনক জনালো। ২
যোহনে ঈশ্বরের বাক্য আবু যীচু ছীষ্টের সাক্ষাৎ বিষয়ে, অর্থাৎ যি যি দর্শন
পালে, সেই সকলোরে বিষয়ে সাক্ষ্য দিলো। ৩ যি জনে এই ভাববাচীর
বাক্যবোর পঢ়ে, তেওঁ ধ্যন; আবু যি সকলে শুনে আবু ইয়াত লিখা
কথাবোর পালন করে, তেওঁলোকে ধ্যন; কিয়নো কাল ওচৰ। ৪ যোহন, -
এচিয়াত থকা সাত মঙ্গুলীর প্রতি: যি জন হয়, যি জন আছিল, আবু যি জন
আছিব, তেওঁ পৰা আবু তেওঁ পিংহসনৰ সম্মুখত থকা সাত আত্মার
পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্রহ আবু শান্তি হওক, ৫ আবু যীচু ছীষ্টের পৰা,
যি জন বিশ্বাসযোগ সাক্ষী, মৃত সকলৰ মাজত প্রথমে জন্ম পোৱা আবু
পৃথিবীৰ বজা সকলৰ অধিকাৰী; যি জনে আমাৰ প্ৰেম কৰে আবু নিজৰ
তেজেৰে আমাক পাপৰ পৰা মুক্ত কৰিলে, অৰ্থাৎ মৃত সকলৰ মাজৰ
প্রথমজাত আবু পৃথিবীৰ বজা সকলৰ অগোপনি, সেই জন যীচু ছীষ্টের পৰা
আপোনালোকলৈ অনুগ্রহ আবু শান্তি হওক, ৬ তেওঁ আমাক বাজ্য স্বৰূপ,
সঙ্গৰ উদ্দেশ্যে পুৰোহিত কৰিলে আবু তেওঁ পিতৃৰ প্রতি, তেওঁৰ মহিমা
আবু পৰাক্ৰম সদা-সৰ্বদায় হওক। তেওঁৰ মহিমা আবু পৰাক্ৰম চিৰকাল
হওক। আমেন। (aiōn g165) ৭ চাওক, তেওঁ মেঘৰ সৈতে আছিছে; আটাই
চুকুৰে তেওঁক দেখিব, যি সকলে তেওঁক বিদিলো, তেওঁলোকেও তেওঁক
দেখিব; আবু পৃথিবীৰ সকলো কৈদে তেওঁ কৰাবে হিয়া ভুকুৱাৰ; হয়,
আমেন। ৮ প্রভু পৰমেশ্বৰে কৈছে - “মই আলফা আবু ওমেগা”, “যি
জন আছে, যি জন আছিল আবু যি জন আছিব, সেই সৰ্বশক্তিমান” ৯
আপোনালোকৰ ভাই আবু যীচুৰ সহশীয় ক্লেশতোগে, বাজ্য আবু ধৈৰ্যত
আপোনালোকৰ সহভাগী মই যোহন, ঈশ্বৰের বাক্য আবু যীচুৰ সাক্ষ্যৰ
কাবণে পাত্তা নামেৰে দীপত আছিলোঁ। ১০ মই প্ৰভুৰ দিনত আত্মাত
আছিলোঁ; মোৰ পাছফালে তূৰীৰ মাতৰ দৰে বৰ মাত শুলোঁ। ১১ তাতে
তেওঁ ক'লে, “তুমি যি দৰ্শন পোৱা, সেইবোৰ পুথিৰ নুৰাত লিখি, ইফিচ,
সুৰ্মা, পৰ্ণাম, থুঘাতীৰা, চার্দি, ফিলাদেলফিয়া আবু লায়দিকেয়া, এই
সাত মঙ্গুলীলৈ পঠাই দিবোঁ।” ১২ তাতে মোক কথা কোৱা সেই কষ্টস্বৰ
চাবলৈ ঘুৰিলোঁ আবু তাতে মই সোগৰ সাতটা দীপাধাৰ দেখিলোঁ। ১৩
আবু সেই দীপাধাৰ কেইটাৰ মাজত মানুহৰ পুত্ৰৰ নিচিনা এজনক দেখা
পালোঁ; তেওঁৰ বন্ধু ভৱিলৈকে পিঙ্কা আবু বুকু সোগৰ ডাঙলিবে বৰ্ধা। ১৪
তেওঁৰ মুৰ আবু চুলি, বগা মেঘৰ নোম আবু হিমৰ নিচিনা বগা; তেওঁৰ চৰু
অগ্নিশিখাৰ তল্ল; ১৫ তেওঁৰ চৰেং চক্ৰ চকচকীয়া পিলৱ নিচিনা, একেবাৰে
অগ্নিশালত মসণ কৰা পিলৱ নিচিনা আবু তেওঁৰ কষ্ট, ক্ষিপ্ত গতিত
বাগৰি থকা পানীৰ নিচিনা আছিল। ১৬ তেওঁৰ সেঁ হাতত সাতোটা তৰা
আছিল; তেওঁৰ মুখৰ পৰা দুখীয়া চোকা তৰোৱাল এখন লোইছিল
তেওঁৰ মুখ মঙ্গল জিলিক আছিল, একেবাৰে সৰ্ব্ব পৰা নিৰ্গত হোৱা
পোহৰৰ দৰে শক্তিশালী আছিল। ১৭ যেতিয়া মই তেওঁক দেখিলোঁ,
তেতিয়া মৰা মানুহৰ নিচিনা হৈ তেওঁৰ চৰণত পৰিলোঁ। তাতে তেওঁ নিজৰ
সেঁ হাত মোৰ গাত দি ক'লে, “ভয় নকৰিবা মই প্ৰথম আবু শ্ৰেষ্ঠ, ১৮
আবু যীচুই থকা জনা মই মৃত হলো, কিস্তু চোৱা, চিৰকাললৈকে জীৱন্ত
হৈ আছেঁ; মৃত্যু আবু মৃত লোকৰ চাৰিবোৰে মোৰ হাতত আসে। (aiōn
g165, Hades g86) ১৯ গতিকে তুমি কি দেখিলা, এতিয়া কি আছে আবু
ইয়াৰ পাছত এই ঝাঁইত কি ঘটিব, এই সকলোৰে লিখা। ২০ মোৰ সেঁ
হাতত যি সাতোটা তৰা দেখিলা, তাৰ গুপ্ত অৰ্থ এই যে, সেই সাতোটা
তৰাই হৈছে সাত মঙ্গুলীৰ দৃত আবু সেই সাতোটা দীপাধাৰেই হৈছে সাত
মঙ্গুলী।”

২ ইফিচ থকা মঙ্গুলীৰ দৃতলৈ তুমি এই কথা লিখা: “এই সকলো কথা
সেই জনৰ, যি জনে নিজৰ সেঁ হাতত সাতোটা তৰা ধাৰণ কৰে; আবু
যি জনে সাতোটা সোগৰ দীপাধাৰ মাজত অহা-যোৱা কৰে, তেওঁ এই

সকলক সহিব নোৱাৰা; যি সকলে নিজকে পাঁচিন বোলে, কিন্তু পাঁচিন
নহয়, তেওঁলোক পৰীক্ষা কৰি অসত্য পালা। ৩ তোমাৰ ধৈৰ্যশীলতাৰ
হায়িত্ব মই জানো, তুমি মোৰ নামৰ কাৰণে গৈ আছ আবু ক্লাৰ্নত হোৱা
নাই। ৪ কিস্তু তোমাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ কথা আছে, তুমি তোমাৰ প্ৰথম প্ৰেম
এৰিলা। ৫ এতেৰে তুমি কৰ পৰা পৰিলা, তাক সেঁৰেঁৰ কৰ। মন-
পালটন কৰা আবু প্ৰথমে কৰা কাৰ্যকে তুমি কৰ। যদি মন-পালটন নকৰা,
তেনহেলে মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহিম আবু তোমাৰ দীপাধাৰ নিজ ঝাঁইৰ
পৰা স্থানচূত কৰিম। ৬ কিস্তু এটা গুণ তোমাৰ আছে নীকলাইতীয়া
সকলে যি কৰ্ম কৰে, সেইবোৰক তুমি ঘৃণা কৰা; ময়ো সেইবোৰে ঘৃণা
কৰোঁ। ৭ যদি তোমাৰ কাণ আছে, তেনহেলে মঙ্গুলীবোৰলৈ আভা কি
কৈছে সেয়া শুনা। যি জনে জয় কৰে, তেওঁক মই ঈশ্বৰ পৰমদেশত
থকা জীৱন-বৃক্ষৰ ফল ভোজন কৰিবলৈ দিম।” ৮ আবু সুৰূপীত থকা
মঙ্গুলীৰ দৃতলৈ এই কথা লিখা: যি জন প্ৰথম আবু শ্ৰেষ্ঠ; যি জন মৰিল
আবু পুনৰাবৃথ হল, তেৱে এইবোৰ কথা কলে, ৯ “মই জানো তোমাৰ
ক্লেশভোগ আবু দৰিদ্ৰতা (কিস্তু তুমি ধনী) আবু এই নিন্দা, যিবোৰে কয়,
তেওঁলোক ইহুদী (কিস্তু নহয়, তেওঁলোক চৰতানৰ স্থান)। ১০ তোমাৰ
আসন্ন দুখভোগলৈ ভয় নকৰিব। চোৱা! তোমালোকৰ পৰীক্ষাৰ অৰ্থে,
চয়তানে তোমালোকৰ কোনো কোনোক বন্দীশালত পেলাবলৈ উদ্যত
আছে, তাতে দহ দিলৈ তোমালোকৰ ক্লেশ হাবা তুমি মৃত্যু পৰ্যন্ত বিশ্বাসী
হৈ থাকা; তাতে মই জীৱনবৃক্ষ কিবৰিটি তোমাক দিম। ১১ যদি তোমাৰ কাণ
আছে, মঙ্গুলীবোৰলৈ আভা ই কৈছে শুনা। যি জনে জয় কৰে, তেওঁৰ
দ্বিতীয় মৃত্যুৰ দ্বাৰা হামি নহয়।” ১২ পৰ্যামত থকা মঙ্গুলীৰ দৃতলৈ এই কথা
লিখা: “যি জনৰ দুখবীয়া চোকা তৰোৱাল আছে, তেওঁ এই কথা কয়,
১৩ মই জানো তুমি ক'ত নিবাস কৰিছা; য'ত চয়তানৰ সিংহসন আছে,
তুমি তাতে নিবাস কৰিছা। তথাপি তুমি মোৰ নাম নিবিড় ভাৰে ধাৰণ
কৰিলা আবু তোমাৰ বিশাসত মোক অস্তীকৰণ নকৰিল। তাত তেতিয়া
চয়তানে নিবাস কৰিছিল। যিদিনা মোৰ সাক্ষী আন্তিপাক বধ কৰা হৈছিল,
সেইদিনা মোৰ বিশ্বাসযোগ্য আছিল। ১৪ কিস্তু তোমাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ
কিছুমান কথা আছে - তুমি কিছুমান লোকক বাধিছা, যি সকলে নিবিড়
ভাৰে বিলিয়াৰ শিক্ষা ধাৰি আছে; যি জনে ইহুয়ায়েল সন্তান সকলৰ
আগত পৰিষ্যৰ পিলোবলৈ বালাক শিক্ষা দিছিল। সেইদিবে তেওঁলোকে
মৃত্যুৰ সম্মুখত বলিদান কৰা প্ৰসাদ খাইছিল আবু ব্যতিচালক কৰিছিল।
১৫ একেদেৰে তুমি কিছুমান লোকক বাধিছা, যি সকলে নীকলাইতীয়া
সকলৰ শিক্ষক নিবিড় ভাৰে ধাৰিবাছিছে। ১৬ এতেকে মন-পালটন
কৰা, যদি নকৰা, মই তোমাৰ ওচৰলৈ পলম নকৰিম আবু
তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে মই মৃত্যুৰ পৰা ওলোৱা তৰোৱালেৰে যুদ্ধ কৰিম। ১৭
যদি তোমাৰ কাণ আছে, মঙ্গুলীবোৰলৈ আভা ই কৈছে শুনা। যি জনে
জয় কৰে, তেওঁক মই গুপ্ত মৰান দিম; আবু এটি বগা শিলো তেওঁক দিম;
সেই শিলৰ ওপৰত এটি নতুন নামলিখা আছে, গ্ৰহণ কৰা জনৰ বিমে
আন কোনো ও সেই নাম নাজানো।” ১৮ আবু থুঘাতীৰাত থকা
মঙ্গুলীৰ দৃতলৈ এই কথা লিখা: “যি জনৰ চৰু আগ্নিশিখাৰ নিচিনা আবু চৰণ ঘাঁই
চকচকীয়া কৰা পিলুৱ নিচিনা, সেই জনৰ ঈশ্বৰে বৰ্তুলৈ এই কথা কয়,
১৯ তুমি কৰ ক'ত নিচিনা আছে নামলিখা আছে, গ্ৰহণ কৰা জনৰ বিমে
নিজকে ভাৰবাচীনী বুলি কৰ, সেই ঈজেল মহিলাক তুমি সহন কৰি
আছ। সেই মহিলাই মোৰ দাস সকলক ব্যতিচালক কৰিবলৈ শিকালে আবু
মৃত্যুলৈ বলিদান কৰা প্ৰসাদ খালৈলে দি ভুল পথে পৰিচালনা কৰিলে। ২১
মন-পালটন কৰিবলৈ মই তেওঁক সময় দিলোঁ, কিস্তু তেওঁ নিজ ব্যতিচালৰ
পৰা মন পালটাৱলৈ ইচ্ছা নকৰে। ২২ চোৱা, মই তেওঁক বেগশ্যাত
পেলাম; আবু যি সকলে তেওঁৰে সৈতে ব্যাপ্তিচাৰ কৰে, তেওঁলোকক
পেলাম; যদিহে তেওঁলোকে সেই মহিলাই কৰা কৰ্মৰ পৰা মন-
পালটন নকৰে। ২৩ মৃত্যুৰ দ্বাৰাই মই তেওঁ সমৰ্পণ কৰি আছে নামুন্দানকাৰী, সেই বিষয়ে সকলো
মঙ্গুলীয়ে জানিব; আবু তোমালোকৰ প্ৰত্যেক জনকো নিজ নিজ কৰ্মৰ

দরে প্রতিফল দিম। ২৪ কিন্তু থুয়াটৈরাত আবশিষ্ট থকা তোমালোকৰ যি সকলে এই শিক্ষা গ্রহণ কৰা নাই আৰু কিছুমানে কোৱা চয়তানৰ গভীৰ বিষয়বোৰক তোমালোকৰ যি সকলে নাজানা, তেওঁলোকক মই কওঁ- তোমালোকৰ ওপৰত মই আন কোনো ভাৰ নিদিঁও, ২৫ কিন্তু তোমালোকৰ যি আছে, মই নাহোৰ্মানে, তাক ধৰি বাখা। ২৬ যি জনে জয় কৰি শেষলৈকে মোৰ কৰ্মবোৰ পালন কৰে, মই যেনেকৈ শিত্ৰ পৰা পালো, সেইদৰে তেওঁক জাতিবোৰৰ ওপৰত অধিকাৰ দিম; ২৭ তাতে কুমাৰৰ পাত্ৰ যেনেকৈ ডোখৰ ডোখৰ হয়, তেনেকে তেওঁ লোহার দণ্ডেৰে তেওঁলোকক ভাত্তি টুকুৰা-টুকুৰ কৰিব। ২৮ আৰু মই যি দৰে পিতৃৰ পৰা গ্রহণ কৰিলো, সেইদৰে মই তেওঁক প্ৰতাতীয় তৰাদিম। ২৯ মণ্ডলীবোৰলৈ আত্মাই যি কথা কৈছে, যাৰ কাণ আছে, তেওঁ তাক শুনক।

৩ চান্দি থকা মণ্ডলীৰ দৃতলৈ এই কথা লিখাঃ “যি জনে ঈশ্বৰৰ সাত

আজ্ঞা আৰু সাতোটা তৰা ধাৰণ কৰি আছে, তেওঁ এই কথা কয়, তুমি কৰা কৰ্ম মই জানো, তুমি যি জীয়াই আছা, তাত এটা খ্যাতি আছে, কিন্তু তুমি মৃত। ২ জ্ঞাত হোৱা আৰু যি আছে বেলৱান কৰা, কিন্তু তুমি চতুৰিশে মৰা; কাৰণ মোৰ দৈশ্বৰৰ দৃষ্টিত তোমাৰ কোনো কাৰ্য মই পূৰ্ণ সমাপ্ত নাপোলো। ৩ এতকে তুমি কি গ্ৰহণ কৰিলা আৰু শুনিলা, সেইবোৰ সৌৱৰণ কৰা, পালন কৰা আৰু মন পালটোৱা। কাৰণ তুমি যদি জাগ্ৰত নোহোৱা, তেনেহলে মই চোৰৰ নিচিনাকৈ আহিম, আৰু কোন সময়ত মই তোমাৰ বিৰুদ্ধে আহিম, সেই বিষয়ে তুমি নাজনিবা। ৪ কিন্তু যি সকলে নিজৰ কাপোৰ মলিন নকবিলে, এনে কিছুমান লোকৰ নাম চান্দিত আছে। তেওঁলোকে মোৰ সৈতে অহা-যোৱা কৰিব, তেওঁৰ কাপোৰ বগো আৰু তেওঁলোক মোৰ ঘোগ্য। ৫ যি জনে জয় কৰে তেৱে সেইদৰে বগা বন্দ্ৰেৰে বিভূষিত হ'ব; আৰু মই জীৱন পুস্তকৰ পৰা তেওঁৰ নাম মোহাৰি নৃচূমাম; মোৰ পিতৃৰ সন্মুখত আৰু দৃত সকলৰ সন্মুখত মই তেওঁৰ নাম স্বীকাৰ কৰিব। ৬ যদি তোমাৰ কাণ আছে, মণ্ডলী সমৃহলৈ আত্মাই কোৱা কথা শুন।” ৭ ফিলাদেলফিয়াত থকা মণ্ডলীৰ দৃতলৈ এই কথা লিখাঃ “যি জন পবিত্ৰ আৰু সত্য, তেওঁ এই কথা কয় যি জনে দায়ুদৰ চাৰি ধাৰণ কৰি আছে, যি জনে মেলিলে কোনেও বন্ধ নকৰিব আৰু বন্ধ কৰিলে কোনেও নেমেলিব। ৮ তোমাৰ কৰ্ম মই জানো। চোৱা, যি দুৱাৰ কোনেও বন্ধ কৰিব নোৱাৰে, এনে এখন মেলা দুৱাৰ তোমাৰ সন্মুখত দিলোঁ। মই জানো যে, তোমাৰ অলপ শক্তি থকাতো মোৰ বাক্য পালন কৰি, মোৰ নাম অস্থীকৰণ নকৰিলা। ৯ চোৱা! চয়তানৰ সমাজৰ যি লোক সকলে নিজকে ইহুদী বোলে, কিন্তু ইহুদী নহয়, বৰং মিছাকৈয়ে কয়; এনেকুৱা মানুহক উপস্থিতি কৰাই মই তোমাৰ চৰণত প্ৰশিপাত কৰাম, তাতে মই যে তোমাক প্ৰেম কৰিলোঁ, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানিব। ১০ তুমি মোৰ দৈৰ্ঘ্যৰ কথা সহন কৰি পালন কৰাত, যি পৰীক্ষৰ কাল পৃথৱী নিবাসী সকলক পৰীক্ষৰ কৰিবৰ কাৰণে, পোতেই জগতৰ ওপৰলৈ আহিবলৈ উদ্যত আছে, সেই কালৰ পৰা ময়ো তোমাক বক্ষা কৰিব। ১১ মই বেগাই হৈ আছোঁ; তোমাৰ কিবীটি যেন কোনেও নলয়, এই কাৰণে তোমাৰ যি আছে, সেইবিনিকে ধৰি বাখা। ১২ যি জনে জয় কৰে, তেওঁক মোৰ ঈশ্বৰৰ মন্দিৰত থকা স্তন্ত্ৰ স্বৰূপ কৰিব, তেওঁ তাৰ পৰা কেতিয়াও বাহিৰলৈ নাযাবা। তেওঁ ওপৰত মোৰ দৈশ্বৰৰ নাম লিখিম আৰু মোৰ ঈশ্বৰৰ নগৰৰ (যি নতুন যিৰচালেম, স্বৰ্গৰ মোৰ দৈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা নামিয়া), নাম আৰু নিজৰ নতুন নাম লিখিম। ১৩ যি জনৰ কাণ আছে, মণ্ডলীবোৰলৈ আত্মাই কোৱা কথা তেওঁ শুনক।” ১৪ আৰু লায়দিকেয়াত থকা মণ্ডলীৰ দৃতলৈ এই কথা লিখাঃ “যি জন আমেন, যি জন বিশ্বাসী আৰু সত্য সাক্ষী, যি জন ঈশ্বৰৰ সুষ্ঠিৰ আদি, তেওঁ এই কথা কয়, ১৫ মই তুমি কৰা কৰ্ম জানো, তুমি চেঁচা নোহোৱা, তপতো নোহোৱা। তুমি হয় চেঁচা, নহয় তপত হোৱা ভাল আছিল। ১৬ এইদৰে তপতো নোহোৱা, চেঁচা নোহোৱা, কেৱল কুহুমীয়া হোৱাৰ বাবে মই নিজ মুখৰ পৰা তোমাক বঁতিয়াই পেলাবলৈ উদ্যত হৈ আছোঁ। ১৭ কাৰণ তুমি কৈছা, মই ধনী, ধন সঁচলো, মোৰ একোৰে অভাৰ নাই; কিন্তু তুময়েই যে দয়া নোপোৱা, দিনহান, দৰিদ্ৰ, অন্ধ আৰু উলঙ্গ, তাক নাজানা। ১৮ এতকে মই তোমাক এই পৰামৰ্শ

দিছোঁ যে, তুমি ধনী হ'বলৈ, জুইত খপা সোণ আৰু তোমাৰ উলঙ্গতাৰ লাজ প্ৰকাশিত নহ'বলৈ, বত্ৰাবিত হ'বলৈ বগা বন্ধ আৰু দৃঢ় পাৰ কাৰণে, চকুত সানিবলৈ চকুৰ মলম, এই সকলোকে মোৰ পৰা কিনা। ১৯ যি সকলক মই প্ৰেম কৰোঁ, সেই সকলোৱে কেনেকৈ জীৱন-ধাৰণ কৰা উচিত, তাৰ বাবে মই তেওঁলোকক অনুযোগ কৰোঁ আৰু শাস্তি দিঁওঁ। এই কাৰণে তুমি উদ্যোগী হৈ মন পালটোৱা। ২০ চোৱা, মই দুৱাৰত থিয় হৈ টুকুৰিয়াই থাকোঁ কোনোৱে যদি মোৰ মাত শুণি দুৱাৰ মেলি দিয়ে, তেনেহলে মই তেওঁৰ গৃহলৈ আহিম আৰু তেওঁৰ সৈতে মই ভোজন কৰিব, আৰু তেৱে মোৰে সৈতে ভোজন কৰিব। ২১ মই নিজে যেনেকৈ জয় কৰিমোৰ পিতৃৰ সৈতে তেওঁৰ সিংহাসনত বহিলোঁ, তেনেকৈ যি জনে জয় কৰে, তেওঁকো মোৰে সৈতে মোৰ সিংহাসনত মই বহিবলৈ দিম। ২২ যি জনৰ কাণ আছে, মণ্ডলীবোৰলৈ আত্মাই কোৱা কথা তেওঁ শুনক।”

৪ সেই সকলোৰ পাছত মই চাই দেখিলোঁ, স্বৰ্গত এখন দুৱাৰ মেলা আছে

আৰু মোৰে সৈতে কথা হোৱা, তৰীৰ মাতৰ দৰে, যি মাত মই প্ৰথমে শুনিছিলোঁ, তেনে মাতৰে কোনোবাই ক'লে, “ইয়ালৈ উঠি আহা; ইয়াৰ পাছত যি যি ঘটিব লাগে, সেইবোৰ মই তোমাক দেখুৰাম।” ২ তেওঁতাই মই আত্মাত আছিলোঁ আৰু মই দেখা পালোঁ, স্বৰ্গত এখন সিংহাসন হাপন কৰা আছিল, তাতে কোনো এজন লোক বাহি আছিল। ৩ সেই বাহি থকা জন দেখিবলৈ সুৰ্য্যকান্ত আৰু চান্দীয়া মণিৰ নিচিনা। সেই সিংহাসনৰ চাৰিওফালে এখন বামধনু আছিল, সেই বামধনু খন দেখিবলৈ মৰকত মণিৰ নিচিনা আছিল। ৪ সেই সিংহাসনখন খনৰ চাৰিওফালে চৌবিশ খন সিংহাসন আছিল; সেই সিংহাসনৰোৰ ওপৰত বগা বন্ধ আৰু মূৰত সোণৰ কিবীটি পিঙ্কা চৌবিশ জন পৰিচাৰক বাহি আছিল। ৫ সেই সিংহাসনৰ পৰা বিজুলীৰ দৰে মাত আৰু মেঘ-গৰ্জন ওলাইছিল; সেই সিংহাসনৰ আগত জুলি থকা অগ্ৰিৰ সাতোটা প্ৰদীপ আছিল, আৰু সেইবোৰেই আছিল ঈশ্বৰৰ সাত আত্মা। ৬ সেই সিংহাসনৰ সন্মুখত এখন স্ফটিকৰ দৰে স্বচ্ছ সমুদ্ৰ আছিল। সেই সিংহাসনৰ চাৰিওফালে চাৰি প্ৰাণী আছিল, তেওঁলোকৰ আগফাল আৰু পাছফাল চকুৰেই পৰিপূৰ্ণ আছিল। ৭ প্ৰথম প্ৰাণী সিংহৰ নিচিনা, দ্বিতীয় প্ৰাণী দামুৰিৰ নিচিনা, তৃতীয় প্ৰাণী মানুহৰ নিচিনা মুখ থকা আৰু চৰুচৰী প্ৰাণী উড়ি ফুৰা দেগল পঞ্চীৰ নিচিনা আছিল। ৮ সেই চাৰি প্ৰাণীৰ প্ৰত্যেকৰ ছয় ধনকে ডেউকা আৰু সেই প্ৰাণীবোৰে বাহিৰে ভিতৰে চকুৰেই পৰিপূৰ্ণ আছিল। তেওঁলোকে অবিৰাম দিনে-বাতিয়ে এই বুলি কৈ থাকে, ‘পৰিতা, পৰিতা, পৰিতা প্ৰত্ৰ পৰমেশ্বৰ, সকলোৰে ওপৰত শাসনকৰ্তা, যি জন আছিল, এতিয়াও আছে আৰু আহিবলগীয়া জন।’ ৯ তেতিয়া সেই প্ৰাণীবোৰে চিৰকাল সিংহাসনত বহা সেই জীৱিত জনৰ মহিমা, সমাদৰ আৰু ধন্যবাদ কৰিব, (alion g165) ১০ তেতিয়া সেই চৌবিশ জন পৰিচাৰকে সিংহাসনত বহা জনৰ আগত দণ্ডৰৎ হৈ চিৰকাল জীৱিত জনৰ আগত প্ৰশিপাত কৰি, সেই সিংহাসনৰ আগত তেওঁলোকৰ কিবীটিৰো পেলাই ক'ব, (alion g165) ১১ “হে আমাৰ প্ৰভু, আমাৰ ঈশ্বৰ, তুমিয়েই মহিমা, সমাদৰ আৰু পৰাক্ৰম পোৱাৰ যোগ্য; কিয়নো তুমিয়েই সকলোকে শ্ৰজিলা, তোমাৰ ইচ্ছাৰ কাৰণে সকলোৰে আছে, আৰু সকলোৰেৰ সৃষ্টি হল।”

৫ তেতিয়া মই দেখিলোঁ, সেই জনৰ সোঁ হাতে সিংহাসনত এজন বাহি

আছে, এটা পুঁথিৰ মূৰা আগফালে আৰু পাছফালে লিখা আৰু সাতোটা ছবেৰে ছাব মৰা আছিল। ২ মই এজন প্ৰতাৰশালী দৃত দেখিলোঁ; তেওঁ বৰ মাতৰে এই কথা ঘোষণা কৰিলে, “এনে কোন বাজ্জি আছে যি জনে এই নুৰাটো খুলিব আৰু তাৰ ছবাবোৰ মেলিব বাবে উপযুক্ত?” ৩ স্বৰ্গত বা পথিবীত বা পথিবীৰ তলত থকা কোনেও সেই নুৰা মেলিব বা সেই পুঁথি খন পঢ়িব নোৱাবিলৈ। ৪ তেতিয়া মই অনেক ক্ৰন্দন কৰিলোঁ, কাৰণ সেই নুৰাটো মেলি পঢ়িবলৈ কোনো এজন যোগ্য বাজ্জি পোৱা নগল। ৫ কিন্তু সেই পৰিচাৰক সকলৰ এজনে মোক ক'লে, “তুমি ক্ৰন্দন নকৰিবা; চোৱা! যি জন যিহুদা কৈদৰ সিংহ আৰু দায়ুদৰ মূলৰূপ, তেওঁ জয়যুক্ত হৈ সেই নুৰা তাৰ সাতোটা ছব মেলিবলৈ সমৰ্থ হল।” ৬ তেতিয়া মই সেই সিংহাসনৰ আৰু চাৰি জীৱিত প্ৰাণীৰ মাজত আৰু

সেই পরিচারক সকলৰ মাজত, হত হোৱাৰ নিচিনা মেৰ-পোৱালি এটা থিয়ে হৈ থকা দেখিলোঁ; তেওঁৰ সাতোটা শিং আৰু সাতোটা চকু আছিল - এহিবোৰ পথীৱৰী সকলো ঠাইতে পঠোৱা সাতোটা ঈশ্বৰ আজ্ঞা। ৭ তেওঁ আহি সিংহাসনত বহি থকা জনৰ সেৱা হাতৰ পৰা সেই নুৰাটো ল'লো ৮ যেতিয়া তেওঁ সেই নুৰাটো ল'লে তেওঁয়া জীৱিত প্ৰণী চাৰিটা আৰু সেই চৌকিশ জন পরিচাৰকে নিজে মেৰ-পোৱালি জনৰ সন্ধুখুলৰ আহি উন্মুক্ত হৈ পৰিলা তেওঁতে সকলৰ হাতত গাইপতি বীৰী আৰু পৰিত্বলোক সকলৰ প্ৰাৰ্থনা স্বৰূপ সুগন্ধি ধূপৰে পৰিপূৰ্ণ সোণৰ বাটি আছিল। ৯ আৰু তেওঁতে সকলে এটি নতুন শীত গালে: “নুৰাটো ল’বলৈ আৰু তাৰ ছাব মেলিবলৈ আপুনি যোগ্যা কিয়নো আপুনি হত হ’ল আৰু আপোনাৰ তেজৰ সৈতে আপুনি ঈশ্বৰৰ কাৰণে সেই সকলো জাতিবোৰ মাজত পৰা প্ৰতিটো ফৈদ, ভাষা, মানুহ আৰু জাতিক কিনিলে। ১০ আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ সেৱাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকক বাজ্য স্বৰূপ আৰু পুৰোহিত পাতিলে, তাতে তেওঁলোকে পৃথিবীৰ ওপৰত বাজতু কৰিব।” ১১ তেওঁয়া মই চাওতে সেই সিংহাসনৰ চাৰিওফালে অনেক স্বৰ্গৰ দৃতৰ মাত শুণিলোঁ; তেওঁলোকৰ সংখ্যা 20,00,00,000 আছিল; তেওঁলোকৰ সৈতে সেই জীৱিত প্ৰাণী চাৰিটা আৰু পৰিচারক সকলো আছিল। ১২ তেওঁলোক সকলোৱে বৰ মাতৰে ক'লে, “হত হোৱা যি মেৰ-পোৱালি, তেৱেই পৰাক্ৰমী, ধৰ্ম, জ্ঞান, শক্তি, সমাদৰ, মহিমা আৰু প্ৰশংসা পোৱাৰ যোগ্য।” ১৩ আৰু স্বৰ্গত, পৃথিবীৰ তলত আৰু সাগৰত যি সকলো সৃষ্টি বন্ত আছে সেই সকলোৱে কোৱা শুণিলোঁ, “সিংহাসনত বহি থকা জন আৰু মেৰ-পোৱালি জনৰ প্ৰশংসা, মৰ্যাদা, মহিমা আৰু পৰাক্ৰম চিৰকাল হওক।” (aiōn g165) ১৪ আৰু সেই জীৱিত প্ৰণী চাৰিটাই ক'লে, “আমেন! আৰু সেই পৰিচারক সকলে সমৰ্পিত হৈ মাচিত পৰি আৰাধনা কৰিলে।

৬ পাছত মই সেই মেৰ-পোৱালি জনে সাতোটা ছাব মেলা দেখিলোঁ
আৰু তেওঁয়া সেই চাৰি জীৱিত প্ৰণীৰ কোনো এটাই মেৰ-পৰিচারক গৰজি উঠা মাতৰে কোৱা শুণিলোঁ, “আহা!” ২ তেওঁয়া মই চাওতে সেই ঠাইত এটা বগা যোঁৰা দেখিলোঁ আৰু তাৰ অশ্বাৰেহী জনৰ হাতত এখন ধূন আছিল, আৰু তেওঁক এটা কৰিবটি দিয়া হ’ল; তাতে তেওঁ জয় লাভ কৰেতাব দৰে জয় কৰিবলৈ লওই গ’ল। ৩ যেতিয়া সেই মেৰ-পোৱালিয়ে হিতীয় ছাবটো মেলিলে, তেওঁয়া মই দিতীয় জীৱিত প্ৰণীটোক কোৱা শুণিলোঁ, “আহা!” ৪ তেওঁয়া আৰু এটা যোঁৰা ওলল, সি জুইৰ দৰে বঙা আৰু মানুহবোৰে পৰম্পৰাৰে যাতে বধ কৰিব সেই কাৰণে তাত উঠা জনক পৃথিবীৰ পৰা শান্তি দূৰ কৰিবলৈ দিয়া হ’ল; এই অশ্বাৰেহী জনক এখন বহুৎ আকাৰৰ তৰোৱাল দিয়া হ’ল। ৫ যেতিয়া তেওঁ তৃতীয় ছাবটো মেলিলে, তেওঁয়া তৃতীয় প্ৰাণীটোক এই বুলি কোৱা শুণিলোঁ “আহা!” ৫ তেওঁয়া মই এটা ক'লা যোঁৰা দেখিলোঁ; আৰু তাত উঠা জনৰ হাতত এখন পাল্লা আছিল। ৬ পাছত সেই চাৰি জীৱিত প্ৰণীৰ মাজৰ পৰা ওলোৱা মাতৰ দৰে, এই কথা মই শুণিলোঁ, বোলে, “এসেৰ যেৰে ধানৰ মূল্য এক আধলি, তিনি সেৱ যৰ ধানৰ মূল্য এক আধলি, কিন্তু তেল আৰু দ্রাক্ষাৰসৰ হানি নকৰিব।” ৭ যেতিয়া তেওঁ চতুৰ্থ ছাবটো মেলিলে, তেওঁয়া চতুৰ্থ প্ৰাণীটোক এই বুলি কোৱা শুণিলোঁ, “আহা!” ৮ তেওঁয়া মই এটা অনুজ্ঞল বৰণৰ যোঁৰা দেখিলোঁ; তাৰ ওপৰত উঠা জনৰ নাম মৃত্যু; আৰু পৰালোক তাৰ পাছে পাছে আহি আছিল। তেওঁলোকক দিয়া তৰোৱাগেৰে আকাল, মত্তু আৰু পৃথিবীৰ বনৰীয়া জন্মৰ দ্বাৰাই বধ কৰিবলৈ পৃথিবীৰ চাৰিভাগৰ ভাড়াৰ ওপৰত সেই উভয়ক ক্ষমতা দিয়া হ’ল। (Hades g86) ৯ যেতিয়া মেৰ-পোৱালিটোৱে পঞ্চম ছাব মেলিলে, তেওঁয়া সেই স্বৰ্গীয় বেদিৰ তলত, যি লোক সকল ঈশ্বৰৰ বাক্য আৰু নিজে পোৱা সাক্ষ্যৰ কাৰণে হত হৈছিল, তেওঁলোকক জীৱাত্মা দেখিলোঁ। ১০ তেওঁলোকে বৰ মাতৰে বিশ্বায়াই ক'লে, “হে সকলোৱে শাসনকৰ্তা, পৰিদ্ৰ আৰু সত্য প্ৰভু, সোখ-বিচাৰ কৰিবলৈ আৰু পৃথিবীত বাস কৰা সকলক আমাৰ বজ্জ্বাপত্ৰ প্ৰতিফল দিবলৈ, তুমি কিমান কাল পলম কৰিবা?” ১১ তেওঁয়া তেওঁলোকক প্ৰত্যেক জনক বণা বন্ত দিয়া হ’ল আৰু তেওঁলোকক এই কথা কোৱা হ’ল যে, যেতিয়ালৈ তেওঁলোকক সহদাস, ভাই আৰু ভনী সকলক তেওঁলোকৰ নিচিনাকৈ বধ কৰা নহ’ব, আৰু সেই সকলো

সংখ্যা পূৰ নোহোৱালৈকে, তেওঁলোকে অলপ কাল ক্ষান্ত হৰ লাগিব। ১২ পাছত তেওঁ যেতিয়া ষষ্ঠ ছাবটো মেলিলে, মই চাই দেখিলোঁ যে মহা-ভূমিকল্প হৰলৈ ধৰিলে; আৰু নোমৰ চট কাপোৰৰ নিচিনা সুৰ্য কলা হ’ল; চন্দ্ৰ গোটেইটো তেজৰ নিচিনা হ’ল। ১৩ আৰু বৰ বতাহে লৰোৱা তিমুৰ গছৰ অপৰ্হতা গুৰি পৰাৰ দৰে আকাৰৰ তৰাবোৰ পৃথিবীত পৰিবলে ধৰিলে। ১৪ আকাৰশমলু লুৰিওৱা পুথিৰ দৰে লুণ হ’ল; আটাই পৰ্বত আৰু ধীপৰোৰক নিজ নিজ ঠাইহ’ পৰা লোৱোৱা হ’ল। ১৫ তেওঁয়া পৃথিবীৰ সকলো বজা, প্ৰধান লোক, সেনাপতি, ধনৱত্ত আৰু বলৱত্ত, দাস আৰু স্বাধীন লোক সকলে শুহৰত আৰু পৰ্বতৰ শিলৰ মাজত নিজক লুকুৱাই বাখিলো। ১৬ তাতে সেই পৰ্বত আৰু শিলৰোৰক তেওঁলোকে ক’লে, “আমাৰ ওপৰত পৰি, সেই সিংহাসনত বহি থকা জনৰ সন্ধুখুলৰ পৰা আৰু মেৰ-পোৱালি জনৰ ক্ষেত্ৰে পৰাক্ৰম কৰিব।” ১৭ কিয়নো তেওঁলোকৰ ক্ষেত্ৰে পৰাক্ৰম কৰিব।

৭ তাৰ পাছত পৃথিবী বা সাগৰ বা কোনো গছৰ ওপৰত বতাহ যেন নবলায়, এই কাৰণে পৃথিবীৰ চাৰি বায়ু ধৰি, পৃথিবীৰ চাৰি চুক্ত থিয়ে হৈ থকা চাৰি জন স্বৰ্গৰ দৃত দেখিলোঁ। ১ পাছত আৰু এজন দৃতক, জীৱনময় ঈশ্বৰৰ ছাব লৈ, পূৰ্ব দিশৰ পৰা উৰ্টি অহা দেখিলোঁ তেওঁ বৰ মাতৰে বিশ্বায়াই, পৃথিবী আৰু সাগৰক অনিষ্ট কৰিবলৈ ক্ষমতা পোৱা সেই চাৰি জন দৃতক ক’লে, ও “আমি নিজ ঈশ্বৰৰ দাস সকলৰ কপালত ছাব নামাৰো মানে, তোমালোকে পৃথিবী বা সাগৰ বা গচ-গছনিবোৰক অনিষ্ট নকৰিবা।” ৪ পাছত সেই ছাব মৰা সকলৰ সংখ্যা শুণিলোঁ: ইস্তায়েলৰ সকলো ফৈদৰ মৃঠে এক লাখ চৌৰালিশ হাজাৰ ছাব মৰা হ’ল: ৫ যুহুনা ফৈদৰ ছাব মৰা বাব হাজাৰ, বুবেনৰ ফৈদৰ বাব হাজাৰ, গাদৰ ফৈদৰ বাব হাজাৰ, ৬ আচেৰ ফৈদৰ বাব হাজাৰ, ৭ চিমিয়োন ফৈদৰ বাব হাজাৰ, নেৰী ফৈদৰ বাব হাজাৰ, ইচাখৰ ফৈদৰ বাব হাজাৰ, ৮ জৰুলুন ফৈদৰ বাব হাজাৰ, যোচেফ ফৈদৰ বাব হাজাৰ, বিন্যামীন ফৈদৰ ছাব মৰা বাব হাজাৰ। ৯ এইবোৰৰ পাছত মই চাই দেখিলোঁ যে, কোনেও গণিব নোৱোৱা এক বৰ লোক সকল, য’ত সকলো জাতি, ফৈদ, লোক আৰু ভাষাৰ, বগা বন্ত পিন্ধি আৰু হাতত খেজুৰ পাতল লৈ সেই সিংহাসন আৰু মেৰ-পোৱালি জনৰ আগত থিয়ে হৈ আছিল; ১০ আৰু তেওঁলোকে বৰ মাতৰে বিশ্বায়াই ক'লে, “পৰিত্বাণ সিংহাসনত বহি থকা আমাৰ ঈশ্বৰৰ আৰু মেৰ-পোৱালিব।” ১১ আৰু সকলো স্বৰ্গৰ দৃতে সেই সিংহাসনৰ পৰিচারক সকলৰ আৰু চাৰি জীৱিত প্ৰাণীৰ চাৰিওফালে থিয়ে হৈ আছিল; ১২ তেওঁলোকৰ এক কাৰণে পৃথিবীৰ পৰাক্ৰম আৰু শক্তি চিকাল আমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি হওক! আমেন।” (aiōn g165) ১৩ তেওঁয়া সেই পৰিচারক সকলৰ এজনে মোক সুধিলে, “বগা বন্ত পিন্ধি আৰু এওঁলোকে কোন আৰু কৰ পৰা আহিল?” ১৪ তেওঁয়া মই তেওঁ তেওঁলোকে ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু, আপুনি জানে।” ১৫ তেওঁয়া তেওঁ মোক ক'লে, “এওঁলোকে সেই মহা-ক্লেশৰ পৰা অহা লোক; এওঁলোকে মেৰ-পোৱালিৰ তেজোৰে নিজ বন্ত ধূৰ্ত বেগ কৰিলে। ১৬ এই কাৰণে, এওঁলোকে ঈশ্বৰৰ সিংহাসনৰ আগত আছে, আৰু দিনে-ৰাতিয়ে তেওঁৰ পৰিদিত তেওঁতে আৰাধনা কৰিলে। আৰু সিংহাসনত বহি জনাই এওঁলোক ওপৰত নিজ তম তৰিব। ১৭ এওঁলোক আৰু কেতিয়াও ভোক-পিয়াহ নলাগিব; এওঁলোকৰ গাত ব’দ বা কোনো পোৱা তাপ নপৰিব। ১৮ কিয়নো সিংহাসনৰ আগত হাজ জনাই এওঁলোক ওপৰত নিজ তম তৰিব। ১৯ এওঁলোকৰ চৰাব কৰিবলৈ আৰু পৃথিবীৰ বনৰীয়া জন্মৰ দ্বাৰাই বধ কৰিবলৈ আৰু পৃথিবীৰ চাৰিভাগৰ ভাড়াৰ ওপৰত সেই উভয়ক ক্ষমতা দিয়া হ’ল।

৮ পাছত তেওঁ সগুম ছাব মেলোতে, স্বৰ্গত থাধ্য আধা ঘন্টামান নিষ্কৃতাবেৰে পৰিপূৰ্ণ হ’ল। ২ আৰু ঈশ্বৰৰ আগত থিয়ে হৈ থকা যি সাত জন স্বৰ্গৰ দৃতক দেখিলোঁ; তেওঁলোকক সাতোটা তৃৰী দিয়া হ’ল। ৩ পাছত সোণৰ ধূপবাতি লোৱা আন এজন দৃত আহি নেদিৰ ওচৰত উপস্থিত হ’ল; আৰু সিংহাসনৰ আগত থকা সোণৰ বেদিৰ ওপৰত পৰিত্বলোক

সকলে প্রার্থনাত জ্বলাবলৈ, তেওঁক ভালেমান ধূপ দিয়া হ'ল। ৪ তাতে পবিত্র লোক সকলৰ প্রার্থনাবে সৈতে দৃত হাতৰ পৰা ধূপৰ ধূৰা দীশৰ সন্মুখলৈ উঠিল। ৫ পাছত দৃত ধূপবাতি লৈ, তাত বেদিৰ পৰা জুই ভাৰই ললৈ তেড়িয়া তেওঁ এইবৰ পৃথিবীলৈ পেলাই দিলে, তাতে মেঘ-গৰ্জন, গাজনি, বিজুলী আৰু ভুমিক্ষপ হল। ৬ পাছত সাতোটা তৃৰী লোৱা এই সাত জন স্বৰ্গৰ দৃতে তৃৰী বজাবলৈ নিজক যুগ্মত কৰিলে। ৭ পাছত প্ৰথম জন স্বৰ্গৰ দৃতে বজাওতে, তেজ মিহাল কৰা শিল আৰু জুই উপস্থিত হলা সেইবোৰক পৃথিবীলৈ পেলোৱা হ'ল; তাতে পৃথিবীৰ তিনি ভাগৰ ভাগৰ এভাগ পোৱা হ'ল, গচ্ছৰো তিনি ভাগৰ এভাগ পোৱা হ'ল আৰু সকলো কেচা তৃণে পোৱা হ'ল। ৮ পাছত দৈয়ীয় দৃতে বজাওতে অগ্ৰিমে জুলি থকা মহা-পৰ্বতৰ নিচিনা কিবা এটা সাগৰত পেলোৱা হ'ল। তাতে সাগৰৰ তিনি ভাগৰ এভাগ তেজ হ'ল ৯ আৰু সাগৰত থকা সৃষ্টি বস্তুৰ ভিতৰৰ জীৱ-জন্ম তিনি ভাগৰ এভাগ মৰিল, জাহাজবোৰো তিনি ভাগৰ এভাগ নষ্ট হ'ল। ১০ পাছত তৃতীয় দৃতে বজাওতে, আৰিয়াৰ নিচিনা জুলি থকা এটা বৰ তৰা আকাশৰ পৰা খ'হি, নদীৰ তিনি ভাগৰ এভাগত আৰু জলৰ ভূমিকৰণৰত পৰিল। ১১ সেই তৰাৰ নাম নাগদানা। তাতে জলৰ তিনি ভাগৰ এভাগ নাগদানা হ'ল আৰু পানী তিতা হোৱাত সেই পানীৰ কাৰণে অনেক মানুহ মৰিল। ১২ পাছত চৰ্তৰ্থ দৃতে বজাওতে, সূৰ্যৰ তিনি ভাগৰ এভাগ, চন্দ্ৰৰ তিনি ভাগৰ এভাগ আৰু তৰাবোৰো তিনি ভাগৰ এভাগ যেন আকাৰ হ'ল; আৰু দিনৰ তিনি ভাগৰ এভাগ পোৱাৰ নাইকীয়া হয় আৰু বাতিৰো সেইবৃপ্ত হয়, এই কাৰণে সেইবোৰক প্ৰত্যেকৰ তিনি ভাগৰ এভাগ আধাত প্ৰাণ হ'ল। ১৩ পাছত মই চাওতে চাওতে, এটা সঁগল পঞ্জীয়ে আকাশৰ মাজত উৰি উৰি বৰ মাজতেৰে এই কথা কোৱা শুনিলোঁ, “যি তিনি জন দৃতে তৃৰী বজাবলৈ উদ্যত আছে, তেওঁলোকৰ সেই অৱিশিষ্ট তৃৰী-ধৰনীত পৃথিবীত বাস কৰা লোক সকলৰ সন্তাপ, সন্তাপ, সন্তাপ হ'ব”।

৯ তেড়িয়া পথগু দৃতে তেওঁ তৃৰী বজালৈ আকাশৰ পৰা পৃথিবীলৈ
পৰা এটা তৰা দেখিবলৈ পালোঁ আগাধ ঠাইৰ কুণ্ডৰ চাৰি তেওঁক দিয়া
হ'ল। (Abyssos g12) ২ তাতে তেওঁ সেই আগাধ ঠাইৰ কুণ্ডৰ মেলোতে, কুণ্ডৰ
পৰা বৰ অঘিকুণ্ডৰ ধূৰাৰ নিচিনাকৈ ধূৰা উঠিল; তাতে সেই কুণ্ডৰ ধূৰাৰে
সূৰ্য আৰু আকাশ অন্ধকাৰময় হ'ল। (Abyssos g12) ৩ সেই ধূৰাৰ পৰা
কুৱা ফৰিবোৰক পথিবীত ওলান; আৰু সেইবোৰক, পথিবীৰ কেঁকোৱা-
বিছাৰ ক্ষমতাৰ নিচিনা ক্ষমতা দিয়া হ'ল। ৪ আৰু পৃথিবীৰ কোনো তণ,
বা কোনো কেচা শাৰ বা কোনো গচ অনিষ্ট নকৰি, যি সকলৰ কপলাত
দীশৰ ছাব নাই, অকল তেনে লোক সকলক অনিষ্ট কৰিবলৈ সেইবোৰক
কোৱা হ'ল। ৫ সেই লোক সকলক বধ কৰিবলৈ তেওঁলোকক অনুমতি
দিয়া হোৱা নাই, কিন্তু লোক সকলক পাঁচ মাহলৈকে যাতনা দিবৰ বাবে,
সেইবোৰক ক্ষমতা দিয়া হ'ল। কেঁকোৱা-বিছাৰ মানুহক বিকাত যেনে
যাতনা, সেইবোৰে দিয়া যাতনা ও তেনে। ৬ সেই কালত লোক সকলে
মৃত্যুক বিচাৰিব, কিন্তু কোনোমতে তাক নাপাব; তেওঁলোকে মৰিবলৈ
আকাঙ্ক্ষা কৰিব, কিন্তু মৃত্যু তেওঁলোকৰ পৰা পলাব। ৭ সেই ফৰিবোৰে
আকৃতি, যুদ্ধৰ আৰ্থে সুসজিত কৰা যোঁৰাৰ নিচিনা। তেওঁলোকৰ মুৰত
সোগৰ বিকীট থকা যেন দেখা যায় আৰু সিহতৰ মুখ মানুহৰ মুখৰ নিচিনা।
৮ মহিলাৰ চুলিৰ নিচিনা সিহতৰ চুলি আছিল; সিহতৰ দাতি সিহতৰ দাতিৰ
নিচিনা। ৯ লোহাৰ বুকুৰবিৰ নিচিনা সিহতৰ বুকুৰবি আছিল; সিহতৰ
ডেউকাৰ শব্দ, বণ্ণলৈ ল'বি যোৱা যোৱা লগোৱা বৰ্থৰ শব্দৰ নিচিনা। ১০
কেঁকোৱা-বিছাৰ নিচিনা সিহতৰ নেজ হুলেৰে সৈতে আছিল; আৰু পাঁচ
মাহলৈকে মানুহক অনিষ্ট কৰিবলৈ সিহতৰ ক্ষমতা সিহতৰ নেজত আছিল।
১১ আগাধ ঠাইৰ দৃত সিহতৰ ওপৰত বজা আছিল। তাৰ নাম ইঠীৰ ভাষাত
আৰদ্দেন আৰু গ্ৰীক ভাষাত আপলুয়োন। (Abyssos g12) ১২ এই প্ৰথম
সন্তাপ গ'ল; চোৱা ইয়াৰ পাছত এতিয়াৰ দুটা দুর্যোগ আছি আছে। ১৩
পাছত ষষ্ঠ দৃতে তেওঁ তৃৰী বজাওতে, দীশৰ আগত থকা সোগৰ বেদিৰ
শিং কেইচীৰ পৰা এটা মাত শুনিলোঁ। ১৪ তাৰ পৰা কোনোবাই তৃৰী লোৱা
সেই ষষ্ঠ দৃতক ক'লে, “ফৰাও মহা-নদীৰ ওপৰত যি চাৰি দৃত বৰ্দ্ধ আছে,
তেওঁলোকক মেলি দিয়া হ'ল।” ১৫ তেড়িয়া লোক সকলৰ তিনি ভাগৰ এভাগক

বধ কৰিবলৈ, যি চাৰি দৃতক সেই ঘণ্টা, দিন, মাহ আৰু বছৰৰ কাৰণে
যুগ্মত কৰা হৈছিল, তেওঁলোকক মেলি দিয়া হ'ল। ১৬ আৰু যোঁৰাত উঠা
সেনৰ সংখ্যা দুই হাজাৰ লাখ আছিল। তেওঁলোকৰ সংখ্যা মই শুনিলোঁ;
১৭ আৰু দৰ্শনত মই সেই যোঁৰাবোৰ আৰু তাত উঠি থকা সকল, যি সকলে
চলাইছিল, এইবৃপ্ত দৰ্শন পালোঁ: তেওঁলোকৰ বুকুৰবি অগ্ৰিময়, নীলবৰ্ণ
আৰু গন্ধকময়। আৰু যোঁৰাবোৰৰ মূৰ, সিংহৰ মূৰৰ নিচিনা; সেইবোৰৰ
মুখৰ পৰা জুই, ধূৰা আৰু গন্ধক ওলায়। ১৮ সেইবোৰেৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা
জুই, ধূৰা আৰু গন্ধক, এই তিনি উৎপাতৰ দ্বাৰাই মানুহৰ তিনি ভাগৰ
এভাগ বধ কৰা হ'ল। ১৯ কিয়নো সেই যোঁৰাবোৰৰ ক্ষমতা, সিহতৰ
মুখত আৰু নেজত আছে; কাৰণ সিহতৰ নেজ সাপৰ নিচিনা আৰু মূৰ
থকা; তাৰে সিহতে আধাত কৰি যাতনা দিয়ে। ২০ এই উৎপাতৰোৰ
দ্বাৰাই যি অৱশিষ্ট লোক সকলক বধ কৰা নহ'ল, তেওঁলোকে দেখিব,
শুনিব, আৰু বুকুৰবি নোৱাৰা এনে সোণ, বৃপ্তি, পিতল, শিল আৰু কাঠৰে
সজা মৃতি আৰু দেৱতাবোৰৰ পৃজা কৰিবলৈ নেৰিবৰুৰ অভিপ্ৰায়েৰে নিজ
নিজ হাতে কৰা কৰ্মৰ পৰা মন-পালটন নকৰিলে। ২১ তেওঁলোকে নৰ-
বধ, মায়া কৰ্ম, ব্যতিচাৰ, চৰ, সেইবোৰৰ পৰাও মন-পালটন নকৰিলে।

১০ তেওঁ মোৰেৰ আৰুত আৰু তেওঁৰ মুৰত বামধৰ্ম আছিল। তেওঁৰ
মুখ সূৰ্যৰ নিচিনা, তেওঁৰ ভিৰ অগ্নিসন্তুষ্ট নিচিনা। ২ তেওঁৰ হাতত এটা
পুথিৰ সুৰু মৰা আছিল আৰু তেওঁ সেঁ ভৰি সমন্দৰত, বাওঁ ভৰি মাটিত
আছিল। ৩ আৰু সিংহৰ গোঁজৰ্বিনৰ দৰে বৰ মাতৰে বিয়োলৈ; তেওঁ
বিড়িয়াওতে, মেঘ-গৰ্জন সাতোটাই মাত লগালোঁ। ৪ সেই সাতোটা মেঘ-
গৰ্জনে বিয়োলৈতে, মই লিখিবলৈ উদ্যত হ'লোঁ; এনেতে এই আকাশী
বাণী শুনিলোঁ, “মেঘ-গৰ্জন সাতোটাই যি যি ক'লে, সেইবোৰ ছাব মাৰি
বাখিবা নিলিখিবা”। ৫ পাছত সমন্দু আৰু মাটিৰ ওপৰত যিয়ে আকাশলৈ
নিজৰ সেঁ হাত দণ্ড এজন দৃতক দেখিলোঁ, ৬ আকাশমণ্ডল আৰু তাত যি
যি আছে, পৃথিবী আৰু তাত যি যি আছে, সাগৰ আৰু তাতো যি যি আছে,
সেই সকলোৰে সৃষ্টিকৰ্তা চিৰকাল জীয়াই থকা যি জনা, সেই জীৱস্তু জনাৰ
নাম লৈ তেওঁ শপত খালে যে, “আৰু পলম নহ'বা (ainō g165) ৭ কিন্তু
সঙ্গম দৃতে যিটো সময়ত তৃৰী বজাবলৈ উদ্যত হ'ব, সেই ধৰণীৰ সময়ত,
দীশৰ নিগুঁ-তত্ত্ব, তেওঁৰ দাস যি তাৰবাদী সকল, তেওঁলোকক যোগ্যণা
কৰিবলৈ দিয়া শুভ সংবাদ অনুসাৰে সিদ্ধ হ'ব”। ৮ তেড়িয়া মই শুনা সেই
আকাশ-বাণীয়ে মোৰে সৈতে আকোৰ কথা ক'লে, “সমন্দু আৰু মাটিৰ
ওপৰত যিয়ে থকা সেই দৃত হাতত যি যেলা পুথিৰ নুৰা আছে, তুমি গৈ
তাক লোৱা”। ৯ তাতে মই সেই দৃত ওচৰলৈ গৈ পুথিৰ সুৰু নুৰাটো মোক
দিবৰ বাবে তেওঁক ক'লোঁ। তেড়িয়া তেওঁ মোক ক'লে, “গুথিৰ নুৰাটো
লোৱা আৰু ইয়াক খাই পেলোৱা; ই তোমাৰ পেট তিতা হৰলৈ দিব, কিন্তু
তোমাৰ মুখত ই মৌৰ দৰে সোৱাদ লাগিব”। ১০ তেড়িয়া মই দৃত হাতত
পৰা সেই পৃথিবী সুৰু নুৰাটো লৈ তাক খালোঁ সেয়ে মোৰ মুখত মৌৰ
নিচিনা সোৱাদ লাগিছিল; কিন্তু তাক খোৱাৰ পাছত, মোৰ পেট তিতা
হ'ল। ১১ পাছত মোক কোৱা হ'ল, “তুমি অনেক লোকৰ, সকলো জাতিৰ,
ভাষাৰ আৰু অনেক বজাৰ বিষয়ে আকোৰ ভাবে আকোৰি প্ৰচাৰ কৰিব লাগিব”।

১১ পাছত লাখুটিৰ নিচিনা এডাল নল মোক দিয়া হ'ল; আৰু মোক
কোৱা হ'ল, “উঠা, তুমি দীশৰ মন্দিৰ, যজ্ঞবেদি আৰু সেইবোৰক
প্ৰণিপাত কৰা সকলক জেৰা। ২ কিন্তু মন্দিৰৰ বাহিৰ চোতাল বাদ
দিবা, তাক নুজুখিবা; কিয়নো তাক অনা-ইহুদী সকলক দিয়া হ'ল। তাতে
তেওঁলোকে দুকুৰি দুমাহলৈকে পবিত্ৰ নগৰ গচকিব। ৩ মোৰ দুজন
সাক্ষীক মই ক্ষমতা দিয়া: তাতে তেওঁলোকে মৰাপাত্ৰৰ চট পিঙ্কি, এহেজাৰ
দুশ ঘাষ্ঠ দিন ভাৰেজি প্ৰচাৰ কৰিব।” ৪ তেওঁলোকক পৃথিবীৰ প্ৰভুৰ
আগত যিয়ে থকা দুজোপা জলফাই গছ আৰু দুটা দীপাধাৰৰ বৰুপ। ৫
তেওঁলোকক কোনোৱে যদি অনিষ্ট কৰিব খোজে, তেনেহলে তেওঁলোকক
মুখৰ পৰা জুই ওলায় আৰু তেওঁলোকক শক্রবোৰক প্ৰাপ কৰে। কোনোৱে
যদি তেওঁলোকক অনিষ্ট কৰিব খুজিব, তেনেহলে একেদৰে তেওঁ হত
হ'ব লাগিব। ৬ তেওঁলোকে ভাৰবাণী কোৱা দিনত যেন বৰষুণ নবৰ্ষে,

আকাশক বন্ধ করিবলৈ তেওঁলোকৰ এমে ক্ষমতা আছে; আবু যিমান বাৰ পানীক তেজ কৰিবলৈ আৰু সকলো উৎপাতেৰে পথিৰীক আঘাত কৰিবলৈ তেওঁলোকে ইচ্ছা কৰিব, সিমান বাৰ তেনে কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ ক্ষমতা আছে। ৭ তেওঁলোকে যেতিয়া নিজ সাক্ষ্য সমাপ্ত কৰিব, তেতিয়া সেই অগাধ ঠাইৰ পৰা পশু উঠি আছিব, সি তেওঁলোকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰি জয় কৰিব। (Abyssos g12) ৮ তাতে চদমো আবু মিচৰ এই আত্মিক নাম থকা যি নগৰত তেওঁলোকৰ প্ৰভুক কুচত দিয়া হ'ল, সেই মহা-নগৰত আলিতে তেওঁলোকৰ মৰা শৰ পৰি থাকিব। ৯ নানা লোক, ফৈদ, ভাষা আবু সকলো জাতিৰ লোকে চাবে তিনি দিনলৈকে তেওঁলোকৰ সেই শৰ চাই থাকিব, তেওঁলোকৰ শৰ মৈদানত থবলৈ অনুমতি নিদিব। ১০ আবু পৃথিবীৰ নিবাসী সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত আনন্দিত হৈ বৈং কৰিব আবু ইজনে সিজনলৈ উপহাৰ পঠাব; কিয়নো সেই দুজনে পৃথিবীৰ নিবাসী সকলক যাতনা দিছিল। ১১ চাৰে তিনি দিনৰ পাছত তেওঁলোকত ঈশ্বৰৰ পৰা জীৱ আত্মা সোমোৱাত, তেওঁলোক আবু মোৰ দৃঢ়ন সাক্ষীক মই ক্ষমতা দিম, তেওঁলোকে নিজ নিজ ভৱিবে থিয়া হ'ল; তাতে যি সকলে তেওঁলোকে চাই আছিল, তেওঁলোকৰ অতিশয় ভয় লাগিল। ১২ পাছত তেওঁলোকে নিজলৈ কোৱা এই মহা আকাশ-বাণী শুনিলে, “ইয়ালৈ তোমালোক উঠি আহা!” তাতে তেওঁলোকে মেঘ-ৰথত স্বগলৈ উঠি গ’ল; আবু তেওঁলোকৰ শক্ত সকলে তেওঁলোকেল চাই আছিল। ১৩ সেই ক্ষণতে বৰ ভূমিকম্প হ'ল; তাতে নগৰত দহ ভাগৰ এভাগ পৰিলা সেই ভূমিকম্পৰ দ্বাৰাই প্ৰায় সাত হাজাৰ লোক হত হ'ল; আবু অৱশিষ্ট সকলে ভয়ত স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰৰ মহিমা স্বীকৰ কৰিলে। ১৪ এই দ্বিতীয় সন্তাপ হৈ গ’ল, চোৱা! তৃতীয় সন্তাপ বেগাই আছিছে। ১৫ পাছত সম্ম দৃতে তুৰী বজাওতে, স্বৰ্গত এইবোৰে মহা-বাণী হ'ল, বোলে, “এই জগতৰ বাজ্য, আমাৰ প্ৰভুৰ আবু তেওঁৰ ঝাঁঁটৰ হ'ল। আবু তেওঁ চিৰকাল বাজুশাসন কৰিব।” (aīōn g165) ১৬ আবু ঈশ্বৰৰ আগত নিজ নিজ সিংহাসনত বহি থকা সেই চৌৰিশ জন পৰিচারকে উভুৱৰ হৈ পৰি, ঈশ্বৰক প্ৰণিপাত কৰি, ১৭ তেওঁলোকে ক’লে, “হে বৰ্তমান, ভূত আবু সৰ্বশক্তিমন প্ৰভু পৰমেশ্বৰ, আমি তোমাৰ ধন্যবাদ কৰোঁ; কিয়নো তুমি নিজ পৰাক্ৰম লৈ, বাজ্য গ্ৰহণ কৰিলা। ১৮ আবু আনা-ইহুনী সকলৰ খৎ উঠিছিল, কিন্তু তোমাৰ ক্ষেত্ৰ উপস্থিত হল আবু মৃত সকলৰ সোধ-বিচাৰ আবু তোমাৰ নামত ভয় কৰা সুৰ বৰ সকলকে পুৰুষকাৰ দিয়াৰ আবু পৃথিবী নাশকৰোক নাশ কৰিবৰ সময় উপস্থিত হ'ল।” ১৯ পাছত স্বৰ্গত থকা ঈশ্বৰৰ মনিদৰ দুৱাৰ যেতিয়া মুকলি কৰা হ'ল; তেতিয়া তেওঁৰ বিধানৰ নিয়ম-চদুক দেখা গ’লা। তাতে বিজুলী, গাজনি, মেঘ-গৰ্জন, ভূমিকম্প আবু মহা-শিলাবৃষ্টি হ'ল।

১২ পাছত স্বৰ্গত এটা মহৎ চিন দেখা গ’ল: এজনী তিৰোতা দেখা গ’ল; তেওঁ কাপোৰৰ সৈতে সুৰ্যাক পিঙ্কিছিল আবু তেওঁৰ ভাৰি তলত চড় আছিল আবু তেওঁ মূৰত বাৰটা তৰাৰ কিৰীটি পিঙ্কিছিল। ২ তেওঁ গৰ্ভৰতী আছিল আবু প্ৰসৱ কৰিবৰ কাৰণে প্ৰসৱ-বেদনৰে পীড়িত হৈ আটছ পাৰি আছিল। ৩ আবু স্বৰ্গত আন এটা চিন দেখা গ’ল: চোৱা! তাতে এটা ৰষ্টা বৃহৎ আকাৰৰ ড্ৰেগন আছিল; তাৰ সাতটা মূৰ, দহটা শিং আবু মূৰত সাতটা কিবীটি আছিল। ৪ তাৰ মেজে আকাৰৰ তৰাৰোৰে তিনি ভাগৰ এভাগ টানি আনিলে আবু পৃথিবীত পেলাই দিলে। প্ৰসৱ কৰিবলৈ উদ্যত হোৱা সেই তিৰোতাই প্ৰসৱ কৰাৰ লাগে লাগে, সেই ড্ৰেগনে তেওঁৰ সন্তানক প্ৰাস কৰিবলৈ তেওঁৰ আগত থিয় হৈ আছিল। ৫ পাছত সেই তিৰোতাই এটি পুত্ৰ সন্তান প্ৰসৱ কৰিলে, তেওঁ লোহাৰ দণ্ডেৰে সকলো জাতিক শাসন কৰিব। সেই পুত্ৰক ঈশ্বৰৰ আবু তেওঁৰ সিংহাসনৰ ওচৰলৈ তুলি নিয়া হ'ল; ৬ আবু সেই তিৰোতা এক হাজাৰ দুশ মাঠি দিনলৈকে প্ৰতিপালিত হ'বলৈ তেওঁৰ বাবে মুৰুপ্তত ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই যুগত কৰি থোৱা যি ঠাই আছিল, সেই ঠাইলৈ পেলাই গ’ল। ৭ এতিয়া স্বৰ্গত যুদ্ধ হ'লা মীখায়েল আবু তেওঁৰ দৃত সকলেও যুদ্ধ কৰিলো; ৮ কিন্তু সেই ড্ৰেগন যথেষ্ট শক্তিশালী নোহোৱাত বলে নোৱাৰিলো, সেয়েহে

স্বৰ্গত সি আবু তাৰ দৃত সকলে অধিক সময় থাকিবৰ বাবে ঠাই নাপালে। ৯ সেই ড্ৰেগন, যি দিয়াবল আবু চয়তান নামেৰে বিখ্যাত; সেই পুৰণি সাপে গোটেই জগতৰ আন্তি জ্ঞানীয়, তাক পৃথিবীলৈ পেলোৱা হ'ল; আবু তাৰ দৃত সকলকো তাৰ লগতে পেলোৱা হ'ল। ১০ তেতিয়া মই স্বৰ্গত বৰ মাতেৰে কোৱা এই বাণী শুনিলোঁ: “এতিয়া পৰিৰাগ, শক্তি - আবু বাজ্য, আমাৰ ঈশ্বৰৰ আবু অধিকাৰ তেওঁৰ অভিষিক্ত জনৰ অৰ্থাৎ ঝাঁঁটৰ হ'ল। কিয়নো আমাৰ ভাই সকলৰ যি আপবাদ দিনে-ৰাতিয়ে আমাৰ ঈশ্বৰৰ আগত তেওঁলোকৰ অপবাদ দিয়ে, তাক পেলোৱা হ'ল। ১১ তেওঁলোকে মেৰ-পোৱালিৰ তেজ আবু নিজ নিজ সাক্ষ্যৰূপ বাক্যৰ দ্বাৰাই তাক জয় কৰিলে, তেওঁলোকে মৃত্যু পৰ্যন্ত নিজৰ জীৱনক প্ৰিয় জ্ঞান কৰি ভালপায় নাথাকিল। ১২ এই কাৰণে, হে স্বৰ্গ আৰু তাৰ নিবাস কৰা সকল, তোমালোকে আনন্দ কৰা! কিন্তু হে পৃথিবী আবু সমুদ্ৰ, তোমালোকৰ সন্তাপ হ'ব; কিয়নো চয়তান তোমালোকৰ তালৈ নামি গ’ল; আবু তাৰ কাল অলপ হোৱা দেখি সি অতি ঝুঁঝ হৈছে।” ১৩ পাছত সেই ড্ৰেগনে দেখিলৈ যে তাক পৃথিবীত পেলোৱা হ'ল, ইয়াকে দেখি পুৰি প্ৰসৱ কৰা সেই তিৰোতাক সি তাড়না কৰিলে। ১৪ কিন্তু সেই তিৰোতাক মুৰুপ্তলৈ উৰি যাৰ কাৰণে ডাঙৰ দুগল পক্ষীৰ নিচিনা দুখন ডেউকা দিয়া হ'ল; সেই ঠাইত, সেই সাপৰ সন্মুখৰ পৰা দূৰৈতে এক কাল, দুই কাল আবু আধা কাললৈকে তেওঁ প্ৰতিপালিত হয়। ১৫ পাছত সেই ড্ৰেগনে সেই তিৰোতাক লক্ষ্য কৰি তাৰ মুখৰ পৰা নদীৰ পানীৰ নিচিনা জলপ্ৰবাৰ বোৰাই দিলো; সেই পানীৰ সেৱত এনদেৰে বৈ আহিল যাতে তাইক উটুৱাই নিব পাৰো। ১৬ কিন্তু পৃথিবীয়ে সেই তিৰোতাক উপকাৰ কৰিলো নিজৰ মুখ মেলিলো, আবু ড্ৰেগনে মুখৰ পৰা উলিয়াই পঠোৱা সেই নদী গ্ৰাস কৰিলে। ১৭ তাতে সেই তিৰোতালৈ সেই ড্ৰেগনৰ খৎ উঠিল, আবু তেওঁৰ বংশৰ অৱশিষ্ট লোক, যি সকলে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন কৰে আবু যীচুৰ সক্ষম্য ধাৰণ কৰে; সেই লোক সকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ গ’ল।

১৩ তেতিয়া সেই ড্ৰেগন গৈ সমুদ্ৰৰ তীৰত থিয় হ'ল। তেতিয়া মই সাগৰৰ পৰা এটা পশুক উঠা দেখিলোঁ তাৰ দহোটা শিং, সাতোটা মূৰ আছিল। তাৰ শিংত দহোটা কিবীটি আবু মূৰত ঈশ্বৰক নিন্দা কৰা কিছুমান নাম লিখা আছিল। ২ সেই যি পশু মই দেখিলোঁ, সি নাহেফুনুকী বাঘৰ নিচিনা আছিল। তাৰ তাৰ ভালুকৰ নিচিনা আবু সিংহৰ মুখৰ নিচিনা তাৰ মুখ। সেই ড্ৰেগনে নিজৰ শক্তি সেই পশুক দিলো, আবু তাৰ নিজৰ সিংহাসন আবু ক্ষমতা চলাবলৈ অধিকাৰো তাক দিলো। ৩ পাছত পশুৰ মূৰোৰ মাজৰ এটা মূৰত মৰাকৈ কঢ়া এটা ঘা যেন দেখিলোঁ; কিন্তু সেই মৃত্যুজনক ঘা সুস্থ কৰা হ'ল, ইয়াকে দেখি গোটেই জগত খনে সেই পশুৰ কথাত আচৰিত মানিলো আবু তাৰ অনুসৰণ কৰিলে। ৪ তাতে সকলোৰে সেই ড্ৰেগনকো প্ৰণিপাত কৰিলো, কিয়নো সি পশুক নিজৰ ক্ষমতা দিলো, আবু তেওঁলোকে পশুকৈ প্ৰণিপাত কৰি ক’লে, “এই পশুৰ তুল্য কোন আছে, আবু ইয়াৰে সৈতে কোনে যুদ্ধ কৰিব পাৰে?” ৫ সেই পশুক বৰ বৰ কথা কথা কৰিলৈ আবু ঈশ্বৰক নিন্দা কৰা বাক্য কোৱা মুখ দিয়া হ'ল। বিয়ালিশ মালৈলকে কাৰ্য কৰিবলৈ তাক ক্ষমতা দিয়া হ'ল। ৬ তাতে সেই পশুৰে নিজ মুখ মেলি ঈশ্বৰৰ বিবুদ্ধে নিন্দা কৰিব ধৰিলো, তেওঁৰ নাম, তেওঁৰ বাসস্থান আবু তেওঁৰ সৈতে নিবাস কৰা স্বৰ্গনিবাসী সকলোকে নিন্দা কৰিবলৈ ধৰিলো। ৭ সেই পশুক পবিত্ৰ লোকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ আবু তেওঁলোকক জয় কৰিবলৈ তাক শক্তি দিয়া হ'ল। ইয়াৰ উপৰি সকলো কৈদ, লোক, ভাষা আবু সকলো জাতিৰ পৰাবেৰ প্ৰতি পৰাবেৰ কাৰণে হাত দেখিলোঁ। ৮ তাতে জগত স্থাপনৰ পুৰৰ্বে পৰা হত হোৱা সেই মেৰ-পোৱালিৰ জীৱন পুস্তকত যি সকলৰ নাম লিখা নাই, পৃথিবীৰ নিবাসী সেই সকলো লোকক তাক প্ৰণিপাত কৰিব। ৯ কাৰোবাৰ যদি কাণ আছে, তেওঁ শুনক। ১০ কোনোৱে যদি বন্দী অৱস্থাৰ কাৰণে হয়, তেওঁ বন্দী অৱস্থালৈ যাব। কোনোৱে যদি তৰোৱালৈ বধ কৰে, তৰোঁ তৰোৱালৈলৈ হত হ'ব লাগিব। ইয়াত পবিত্ৰ লোক সকলৰ ধৈৰ্য আবু বিশ্বাস আছে। ১১ তাৰ পাছত মই আন এটা ড্ৰেগনক পৃথিবীৰ পৰা উঠা দেখিলোঁ। তাৰ মেৰ-পোৱালিৰ নিচিনা দুটা শিং আছে আবু সি ড্ৰেগনৰ দৰে কথা কয়া। ১২ সি এই প্ৰথম পশুটোৰ সকলো অধিকাৰ, প্ৰথম পশুটোৰ উপস্থিতে

পালন করে আবু যি প্রথম পশুর মৃত্যুজনক ঘা সুস্থ করা হ'ল, সেই পশুক পৃথিবী আবু তাত নিবাস করা সকলোকে প্রশিপাত করিবলৈ বাধ্য করালে। ১৩ সি নানা আলোকিক চিন দেখুয়োয়; এনে কি, লোক সকলোর সাক্ষাতে স্বর্গৰ পৰা পৃথিবীলৈ অগ্নি নময়া; ১৪ এইদৰে সেই পশুৰ সাক্ষাতে যি যি চিন দেখুয়াবলৈ তাক ক্ষমতা দিয়া হ'ল, তাৰ দ্বাৰাই সি পৃথিবীত বাস কৰা সকলক অস্তি জ্ঞায়ায়; বিশেষকৈ, যি পশু তৰাবালৰ আঘাতৰ ঘা পায়ো জীৱাই উট্টিল, সেই পশুৰ এটা প্রতিমূর্তি নিৰ্মাণ কৰিবলৈ পৃথিবী নিবাসী সকলক ক'লে। ১৫ তাক সেই পশুৰ প্রতিমূর্তি প্রাণ-বায়ু দিবলৈ ক্ষমতা দিয়া হ'ল, যাতে সেই প্রতিমূর্তিয়ে কথা ক'ব পাৰে আবু সেই পশুৰ প্রতিমূর্তিক প্রশিপাত নকৰা সকলক যেন বধ কৰাৰ আদেশ দিব পাৰে। ১৬ তাতে সি গুৰুত্বীন আবু ক্ষমতাশালী, ধৰ্মী আবু দণ্ডিত, স্বাধীন আবু দাস, প্ৰত্যকৰে সেৱ হাতত বা কপালত এটা বিশেষ চিহ্ন ছাব লবলৈ বাধ্য কৰালে; ১৭ যি সকলৰ সেই পশুৰ ছাব, অৰ্থাৎ সেই পশুৰ নাম, বা তাৰ নামৰ সংখ্যা নাই, তাক এনে কৰিলে যে, তেওঁ কিনা-বেচা কৰাতো অসন্তু হ'লা। ১৮ ইয়াত জ্ঞানৰ কথা আছে, যদি কাৰোবাৰ বুদ্ধি আছে, তেওঁ সেই পশুৰ সংখ্যা গণনা কৰক; কিয়নো এইটো এজন মানুহৰ সংখ্যা তেওঁৰ সংখ্যা হ'ল ছয় শ ছয়ষষ্ঠি।

১৪ তাৰ পাছত মই চাই দেখিলোঁ, সেই মেৰ-পোৱালি চিয়োন পৰ্বতৰ ওপৰত যিহ হৈ আছিলা তেওঁৰ সৈতে এক লাখ চোৱালিঙ্গ হাজাৰ লোক আছিল; তেওঁলোকৰ কপালত তেওঁৰ নাম আবু তেওঁৰ পিতৃৰো নাম লিখা আছিল। ২ মই স্বৰ্গৰ পৰা এটা মাত শুনিলো, সেই মাত অগাধ জলৰ দৰে আবু প্ৰবল যে-গৰ্জনৰ শবদৰ নিচিনা আছিল। মই শুনা সেই মাত, বীণা বজা তওঁতা সকলে নিজ নিজ বীণাত বজোৱা মাতৰ নিচিনাও আছিল। ৩ তেওঁলোকে সেই সিংহসনৰ সন্মুখত থকা সেই চাৰি প্ৰাণী আবু পৰিচাৰক সকলৰ আগত এটা নতুন গীত গালে, পৃথিবীৰ পৰা কিনি লোৱা এই এক লাখ চোৱালিঙ্গ হাজাৰ লোকৰ বাহিৰে আন কোনোৱে সেই গীত শিকিব নোৱাৰিলে। ৪ তেওঁলোক তিৰোতাৰ সকলৰ সঙ্গত কলুণ্বিত হোৱা নাই; কাৰণ তেওঁলোক অমেথুন। সেই মেৰ-পোৱালি য'লৈকে যায়, তেওঁলোকো তেওঁৰ পাছে পাছে তালৈ যায় দৈশ্বৰৰ সেই মেৰ-পোৱালিৰ উদ্দেশ্যে প্ৰথম ফল হিচাপে তেওঁলোকক মনুষ্য সকলৰ মাজৰ পৰা কিনি লোৱা হ'ল। ৫ তেওঁলোকৰ মুখত কোনো মিছা কথা পোৱা নগাল; তেওঁলোক নিৰ্দেশী। ৬ পাছত আকাশৰ মাজত আন এজন স্বৰ্গৰ দৃতক উড়ি ফুৰা দেখিলোঁ; তেওঁ পৃথিবীত বসতি কৰা লোক সকলৰ ওচৰত, পৃথিবীৰ সকলো জাতি, কৈদ, ভাবা আবু সাধাৰণ লোক সকলৰ আগত প্ৰচাৰ কৰিবলৈ তেওঁৰ লগত অনন্তকলীয়া শুভবৰ্তা আছিল। (aiōnios g166) ৭ তেওঁ বৰ মাতৰেৰে ক'লে, “দৈশ্বৰক ভয় কৰা আবু তেওঁৰ মহিমা স্থীকাৰ কৰা; কিয়নো তেওঁৰ সোধ-বিচাৰৰ সময় আছিল যি জনে স্বৰ্গ, পৃথিবী, সাগৰ, জলৰ ভূমুকবোৰ, এই সকলোৰে সৃষ্টি কৰিলে, সেই জন সৃষ্টিকৰ্তাৰ আৰাধনা কৰা।” ৮ তাৰ পাছত প্ৰথম স্বৰ্গৰ দৃত জনক অনুসৰণ কৰি দিতীয় দৃত এজনে ক'লে, “যি বাবিলে নিজ ব্যতিচাৰৰ দ্রোধৰূপ দ্বাক্ষাৰম সকলো জাতিক পিণ কৰাইছিল, সেই মহা-বাৰিল পৰিল।” ৯ পাছত আন এজন তৃতীয় স্বৰ্গৰ দৃতে, তেওঁলোকৰ পাছে পাছে আহি বৰ মাতৰেৰে ক'লে, “কোনোৱে যদি সেই পশু আবু তাৰ প্রতিমূর্তিক প্ৰশিপাত কৰে আবু নিজৰ কপালত বা হাতত ছাব লয়, ১০ তেন্তেহলে দৈশ্বৰৰ কোপৰ পান-শান্তত যি ক্রোধৰূপ দ্বাক্ষাৰস মিহাল নোহোৱাক মুণ্ডতাই বথা হৈছে, তাক তেওঁ পান কৰিব লাগিলা যি ব্যক্তিয়ে সেই পান কৰিব, তেওঁ পৰিত্ব স্বৰ্গৰ পৰিত্ব দৃত সকলৰ সাক্ষাতে আবু সেই মেৰ-পোৱালিৰ সাক্ষাতে জুই আবু গন্ধকত যান্তনা পাব। ১১ তেওঁলোকৰ যাতনাৰ ধোৱা চিৰকাল উঠি থকিবা সেই পশু আবু তাৰ প্রতিমূর্তিক আৰাধনা কৰা সকলৰ আবু যি কোনোৱে তাৰ নামৰ ছাব লয়, সেই সকলৰ দিনে-ৰাতিয়ে একো জিৰণি নাই। (aiōn g165) ১২ ইয়াকে পৰিত্ব লোক সকলৰ দীৰ্ঘসহিষ্ণু ধৈৰ্য বুলি কোৱা হয়, যি সকলে দৈশ্বৰৰ আজ্ঞা আবু যীচৃত থকা বিশ্বাস পালন কৰো।” ১৩ পাছত এই আকাশ-বাণী শুনিলোঁ, “লিখা: এতিয়াৰ পৰা যি সকলে প্ৰভুত মৰে, সেই মৃতসকল ধন্য।” “হয়,

আভাই কৈছে, “তেওঁলোকে নিজ পৰিশ্ৰমৰ পৰা জিৰণি পাব; কিয়নো তেওঁলোকৰ কৰ্ম তেওঁলোকৰ অমগামী।” ১৪ পাছত মই চাই বগা মেঘ আবু তাৰ ওপৰত মানুহৰ পুৰুৰ নিচিনা এজনক বাহি থকা দেখিলোঁ তেওঁৰ মূৰত সোপৰ কৰিবাটি আৰু হাতত চোকা কাচি আছিল। ১৫ পাছত মন্দিৰৰ পৰা আন এজন স্বৰ্গৰ দৃত ওলাই, মেঘত বাহি থকা জনক বৰলকে বিশিয়াই ক'লে, “তোমাৰ কাচি লগাই শস্য দোৱা কিয়নো দাবৰ সময় হ'ল; কাৰণ পৃথিবীত শস্য পকি থৰবিয়াৰা হ'ল।” ১৬ তেওঁয়া মেঘত বাহি থকা জনে পৃথিবীত কাচি লগালে; তাতে পৃথিবীৰ শস্য দোৱা হ'ল। ১৭ পাছত স্বৰ্গত থকা মন্দিৰৰ পৰা আন এজন স্বৰ্গৰ দৃত ওলাই; তেওঁৰ হাততো এখন চোকা কাচি আছিল। ১৮ পাছত আন এজন স্বৰ্গৰ দৃত যজ্ঞবেদিৰ পৰা ওলাই, জুইৰ ওপৰত তেওঁক ক্ষমতা হৈছিল। তেওঁ সেই চোকা কাচি লোৱা জনক বৰ মাতৰেৰে বিশিয়াই ক'লে, “তোমাৰ চোকা কাচি লগাই পৃথিবীৰ দ্বাক্ষালতাৰ থোকৰোৰ কাচি গোটোৱা; কিয়নো তাৰ শুভ ভালকৈ পকিল।” ১৯ তাতে সেই স্বৰ্গৰ দৃতে পৃথিবীত নিজৰ কাচি লগাই, পৃথিবীৰ দ্বাক্ষালতাৰ যোপাৰোৰ কাচি গোটাই, দৈশ্বৰৰ ক্রোধৰূপ মহা পৰোশালত পেলাই দিলে। ২০ নগৰৰ বাহিৰত সেই পোৰাশল গঢ়কাত, শালৰ পৰা তেজ ওলাই, ঘোৱাৰ লেকামৰ সমান ওখ হৈ, দুশ মাইলতকে বিয়পি গ'ল।

১৫ তেওঁয়া মই স্বৰ্গ আন এটা মহা-আচৰিত চিন অৰ্থাৎ সাতোটা উৎপাতৰ ওপৰত যিহ হৈ আছিল তেওঁৰ সৈতে এক লাখ চোৱালিঙ্গ হাজাৰ লোক আছিল; তেওঁলোক কপালত তেওঁৰ নাম আবু তেওঁৰ পিতৃৰো নাম লিখা আছিল। ২ পাছত জুইৰে মিহাল হোৱা এখন দৰ্শণ যেন সন্মুদ্ৰ দেখিলোঁ; আবু যি সকল সেই পশু আবু তাৰ প্রতিমূর্তি আৰু তাৰ নামৰ নম্বৰৰ ওপৰত জয়যুক্ত হ'ল, তেওঁলোকক দৈশ্বৰৰ বীণা লৈ সেই দৰ্শণৰ নিচিনা সন্মুদ্ৰৰ পৰাত যিহ হৈ থকা দেখিলোঁ; ৩ সেই লোক সকলে দৈশ্বৰৰ দাস, মোচিৰ গীত আবু সেই মেৰ-পোৱালিৰ গীত গান কৰি ক'লে, “আপোনাৰ কৰ্ম মহৎ আবু আচৰিত, সকলোৰে ওপৰত শাসন কৰা, হে প্ৰভু পৰমেশ্বৰা হে চিৰস্থায়ী বজা, আপোনাৰ পথ ন্যায় আবু সত্য।” ৪ আপোনাক কোনে ভয় নকৰিব, হে প্ৰভু আবু কোনে আপোনাৰ নাম প্ৰশংসন নকৰিব? কিয়নো কেৱল আপুনি পৰিব্ৰজা; সকলো জাতিয়ে আপোনাৰ আগত আহি আপোনাক আৰাধনা কৰিবা কিয়নো আপোনাৰ ন্যায় বিধান প্ৰকাশিত কৰা হ'ল।” ৫ তাৰ পাছত মই দেখিলোঁ, সেই অতি পৰিত্ব ঠাইত থকা সাক্ষ্য-ত্বৰ্ম মন্দিৰ স্বৰ্গত মেলা হ'ল; ৬ সেই অতি পৰিত্ব ঠাইব পৰা সেই সাতোটা উৎপাতৰ ওপৰত ক্ষমতা পোৱা সাত জন দৃত ওলাই, তেওঁলোক শুভ আৰু উজ্জল মণিবে বিভূষিত আবু সোণৰ টঙ্গলিবে তেওঁলোকৰ বুৰু বৰু আছিল। ৭ পাছত সেই চাৰি জীৱিৰত প্ৰাণীৰ এটাই সেই সাত জন দৃতক চিৰকাল জীয়াই থকা দৈশ্বৰৰ ক্রোধেৰে পুৰ হোৱা সাতোটা সোণৰ বাটি দিলে। (aiōn g165) ৮ দৈশ্বৰৰ প্ৰাপ্ত আবু পৰাক্ৰমৰ পৰা পাঁটপন্থ হোৱা ধোৱাবে মন্দিৰ পৰিৰ্পূৰ্ণ হ'ল; আবু সেই সাত জন দৃতৰ সাতোটা উৎপাত সমাপ্ত নোহোৱালৈকে কোনেও সেই মন্দিৰত সোমাব নোৱাৰিলে।

১৬ পাছত পৰিত্ব মন্দিৰৰ পৰা এটা মহা-বাণী কোৱা শুনিলো আবু সেই সাত জন দৃতলৈ এইদৰে ক'লে, “তোমালোকে ঘোৱা আবু দৈশ্বৰৰ ক্রোধৰ সেই সাতোটা বাটি পৃথিবীত বাকি দিলে।” ২ তেওঁয়া প্ৰথম জন দৃতে গৈ পৃথিবীত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে সেই পশুৰ ছাব থকা আবু নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে সেয়ে মৃত লোকৰ তেজোৰ নিচিনা হ'ল; আবু সাগৰৰ থকা আটাই জীৱিৰত প্ৰাণী মৰিল। ৪ তৃতীয় জন দৃতে নদী আবু জলৰ ভূমুকবোৰত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে সেয়ে তেজ হৈবে গ'ল। ৫ তেওঁয়া জলৰ দৃত জনক এই কথা কোৱা শুনিলোঁ, “তুমি ন্যায়বান, যি জন আছে আবু যি জন আছিল, সেই জন পৰিব্ৰজা, কিয়নো তুমি এনে সোধ-বিচাৰ উপনিত কৰিলা।” ৬ যিহেতু তেওঁলোকে তোমাৰ পৰিত্ব লোক আবু ভাৰবাণী সকলৰ বৰ্কপৰাত কৰিলে, সেয়েতে তুমি ও তেওঁলোকক পান কৰিবলৈ তেজ দিলা; তেওঁলোক ইয়াৰ যোগ্য।” ৭ পাছত মই বেদিয়ে এই কথা কোৱা শুনিলোঁ,

“হয়, হে সকলোরে ওপৰত শাসন কৰা প্ৰভু পৰমেশ্বৰ, তোমাৰ বিচাৰ-আজ্ঞাৰোৰ সত্য আৰু ন্যায়।” ৮ চতুৰ্থ দৃত জনে সৰ্য্যাৰ ওপৰত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; আৰু মানুহক জুইৰে তাপিত কৰিবলৈ তেওঁক ক্ষমতা দিয়া হ'ল। ৯ তেওঁত্যামানুহোৱে বৰ তাপেৰে তাপিত হৈ, এইবোৰ উৎপাতৰ ওপৰত ক্ষমতা থকা ইশ্বৰৰ নামক নিন্দা কৰিলৈ শিংহতে তেওঁৰ মহিমা স্থীকাৰ নকৰিলে আৰু মন-প্লাটটন নকৰিলে। ১০ পঞ্চম দৃত জনে পথৰ সিংহাসনৰ ওপৰত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে তাৰ বাজ্য অনুকৰণয় হ'ল; আৰু তেওঁলোকে মনোকষ্টত নিজ নিজ জিভা কামুৰিলে; ১১ আৰু নিজ নিজ বেদনা আৰু ঘূৰা বোৰৰ কাৰণে বৰ্ণৰ ইশ্বৰক নিন্দা কৰি নিজ নিজ কৰ্মৰ পৰা মন-প্লাটটন নকৰিলে। ১২ ষষ্ঠ দৃত জনে ফৰাৰ মহা-নন্দীত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে পূৰ দিশৰ পৰা আহা বজা সকলৰ পথ প্ৰস্তুত কৰিবলৈ, সেই নদীৰ পানী শুকাই গ'ল। ১৩ পাছত সেই ড্ৰেগনৰ মুখৰ পৰা, পশুৰ মুখৰ পৰা আৰু ভৰ্তীকোৱা ভাৰবাদীৰ মুখৰ পৰা, ডেকুলিৰ সদৃশ তিনটা অশুচি আজ্ঞা ওলোৱা দেখিলোঁ। ১৪ কিয়নো শিংহতে ভূতোৰেৰ আজ্ঞা, আচাৰিত চিন দেখুৰাওঁতা; সিংহতে সৰ্বশক্তিমান ইশ্বৰৰ সেই মহা-দিনৰ মুধলৈ গোটেই জগতৰ বজা সকলৰ গোট খুৱাৰৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ ওলাই গ'ল। ১৫ (মন কৰিবা! মই চোৰবিনচিনকৈ আহিম। ধন্য এনে লোক যি জনে নিজ গাত বন্ধু বাখিজাগি থাকে, যাতে তেওঁ উলঙ্গ হৈ বাহিৰলৈ ওলাব নালাগো আৰু তেওঁ লাজ আন লোকে দেখা নাপায়।) ১৬ পাছত সিংহতে ইৱীৰ ভাযাত হৰমাগিদেন লোলা এখন ঠাইত বজা সকলক গোট খোৱালে। ১৭ সপ্তম দৃত জনে আকাৰণত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে সেই মন্দিৰ আৰু সিংহাসনৰ পৰা এই মহা-বাণী ওলাল, ‘এইটো কৰা হ’ল।’ ১৮ তেওঁত্যামানুহী গুমগুমি, মেঘ-গৰ্জন আৰু মহা-ভূমিকম্প হ'ল, তেনে ভূমিক্ষেপ পৃথিবীত মনুষ্য সৃষ্টি হোৱা দিশৰে পৰা কেতিয়াও হোৱা নাছিল; এই ভূমিকম্প অতি ভয়ানক আছিল। ১৯ তাতে মহা-নন্দীৰ খন তিনি ভাগত বিভক্ত হল আৰু আন-ইছন্দী সকলৰ নগৰবোৰৰ পৰিল; আৰু ইশ্বৰৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধৰূপ দাঙ্কাবসেৰে পৰিপূৰ্ণ পান-পাত্ৰ সেই মহান বাবিলক দিবলৈ, ইশ্বৰৰ দৃষ্টিতে তাক সৌৰৰংগ কৰা গ'ল। ২০ আৰু আটাই দীপ নোহোৱা হ'ল, পৰ্বতবোৰো পুনৰ পোৱা নগ'ল। ২১ আৰু মানুহৰ ওপৰত, আকাৰণ পৰা এমোন এমোন গধুৰৰ মহা-শিলাৰঢ়ি হ'ল; এই শিলা-ৰূপৰূপ উৎপাতৰ কাৰণে মানুহে ইশ্বৰক নিন্দা কৰিলে, কিয়নো সেই উৎপাত অতি ভয়ানক।

১৭ পাছত সেই সাতোটা বাটি লোৱা সাত জন দৃতৰ এজন আছিল আৰু মোক ক'লে, “আহা, মই তোমাক অনেক পানীৰ ওপৰত বহি থকা সেই মহা-বেশ্যাৰ দণ্ড দেখুৰাও, ২ তাইৰ সৈতে পৃথিবীৰ বজা সকলে ব্যাভিচাৰ কৰিলে আৰু তাইৰ ব্যাভিচাৰৰ প্ৰেৰণা পৰা এজনী মহিলা দেখিলোঁ। ৪ সেই মহিলা গৰাকী বেঞ্জো বৰণীয়া আৰু উজ্জল রংগ বৰণৰ বন্ধু পিঙ্গা, সোণ আৰু বহুমূল্য মণি-মুকুতৰ অলক্ষণাৰ পৰিধান কৰা; তাইৰ হাতত ঘিণলগীয়া বস্তু আৰু তাইৰ ব্যতিচাৰৰূপ মলিবে পৰিপূৰ্ণ এক পান-পাত্ৰ আছিল; ৫ আৰু তাইৰ কপলাত এই নাম লিখা আছিল, সেয়ে নিগুচ-তত্ত্ব, ‘মহান বাবিল, পৃথিবীৰ বেশ্যাৰ সকলৰ আৰু ঘিণলগীয়া বস্তুৰ মাত্ৰ।’ ৬ সেই মহিলাক পৰিত্ব লোক সকলৰ তেজত আৰু ঘীচৰ সাক্ষী সকলৰ তেজত মতলীয়া হোৱা দেখিলোঁ। মই তাইৰ দেখি অতি বিস্ময় মানিলোঁ। ৭ তাতে সেই দৃতে মোক ক'লে, ‘তুমি কিয় বিস্ময় মানিলা? সেই তিৰোতা আৰু তাইৰ লৈ ফুৰি থকা সেই সাতোটা মূৰ আৰু দোহোঁ শিং থকা পশুৰ নিগুচ-তত্ত্ব মই তোমাক বুজাই কৰা। ৮ তুমি যি পশুক দেখিলা, সি আছিল, কিন্তু সম্পত্তি নাই; সি আগণাঙ্গ ঠাইলৈ যাবৰ বাবে উদ্যত হৈছে; আৰু জগত স্থাপনৰে পৰা জীৱন পুস্তকত যি সকলৰ নাম লিখা নাই, এনে পৃথিবীৰ নিবাসী সকলে যেতিয়া সেই পশুক দেখিব, তেওঁত্যামানুহোৱে যিটো আছিল, সম্পত্তি নাই কিন্তু উপস্থিত হ'বলগীয়া, সেইটোক দেখি তেওঁলোকে বিস্ময় মানিব। (Abyssos g12) ৯ ইয়াত বুজি পাৰৰ বাবে জ্ঞানী মনৰ প্ৰয়োজন। যিবোৰ

ওপৰত সেই মহিলা গৰাকী বহি আছে, সেই সাতোটা মূৰ হৈছে সাতোটা পৰ্বত; আৰু সেইবোৰেই সাত জন বজাও। ১০ তেওঁলোকৰ পাঁচ জন পতিত হ'ল, এজন বৰ্তমান আছে, আৰু আন জন এতিয়াও আহা নাই; কিন্তু আহিলেও তেওঁ অলৱ কালনে থাকিব। ১১ আৰু যি পশু আছিল কিন্তু সম্পত্তি নাই, সি নিজেই অষ্টম বজা আৰু সেই শ্ৰেণীৰে সাত জনৰ এজন; সি বিনাশৰ ঠাইলৈ যাব। ১২ আৰু তুমি দেখা সেই দহোটা শিঃঠে, দহ জন বজা; তেওঁলোকে এতিয়াও বাজ্য পোৱা নাই; কিন্তু এক ঘন্টাৰ কাৰণে সেই পশুৰে সৈতে সেই কেইজনেও বাজ অধিকাৰ পাৰ। ১৩ তেওঁলোকে এক পৰামৰ্শ হৈ নিজৰ শক্তি আৰু অধিকাৰ সেই পশুক দিব। ১৪ তেওঁলোকে মেৰ-পোৱালিৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিব; কিন্তু মেৰ-পোৱালিয়ে তেওঁলোকৰ ওপৰত জয় কৰিব; কিয়নো তেওঁ প্ৰভুৰে প্ৰভু, বজাৰো বজা আৰু তেওঁৰ সৈতে থকা সকলো আমন্ত্ৰিত, মনোনীতি আৰু বিশালী।’ ১৫ সেই দৃত জনে মোক আকোৰ ক'লে, ‘তুমি যি পানী দেখিলা, অৰ্থাৎ য'ত সেই বেশ্যা বহি আছে, সেই পানীৰোৰেই অনেক প্ৰজা, সাধাৰণ লোক, সকলো জাতি আৰু ভাষাৰ লোক সকল। ১৬ তুমি দেখা সেই দহোটা শিঃঠ আৰু পশুৰে সেই বেশ্যাক ধিগ কৰিব। তাইক অনাথ আৰু উলংজ কৰি তাইৰ মঙ্গল খাৰ আৰু তাইক সম্পৰ্কৰে জুইত পুৰি পেলাব। ১৭ কিয়নো ইশ্বৰৰ বাক্য সিঙ্গ নোহোৱালৈ তেওঁৰ মনস্ত পৰ কৰিবলৈ আৰু এক মনৰ হৈ তেওঁলোকৰ নিজ নিজ বজা পশুক দিব বাবে, ইশ্বৰে তেওঁলোকৰ মনত প্ৰবৃত্তি জন্মালে। ১৮ তুমি যি মহিলাক দেখিলা, তাই পৃথিবীৰ বজা সকলৰ ওপৰত বাজতু পোৱা সেই মহা-নগৰ।

১৮ এইবোৰ ঘটনা ঘটাৰ পাছত মই আন এজন দৃতক স্বৰ্গৰ পৰা

নমা দেখিলোঁ; তেওঁ অধিক অধিকাৰ পোৱা আৰু তেওঁৰ প্ৰতাপত পৃথিবী খন দীপ্তিময় হ'ল। ২ তেওঁ বলৱান মাতোৰে বিভিয়াই ক'লে, ‘পৰিল, পৰিল সেই বাবিল মহা-নগৰ! তাই ভূতোৰেৰ বাসস্থান হৈ পৰিহে সকলো অশুচি আজ্ঞাৰে কয়দখনানা আৰু আৰু তাইৰ অশুচি আৰু যিগলগীয়া চৰাই বাস কৰা ঠাই হ'ল। ৩ কিয়নো সকলো জাতি তাইৰ ব্যাভিচাৰৰ ক্রোধৰূপ দাঙ্কাবসৰ দ্বাৰাই পতিত হ'লা আৰু পৃথিবীৰ বজা সকলে তাইৰ সৈতে ব্যাভিচাৰ কৰিলে, তাইৰ বিলাসিতা শক্তিৰ প্ৰভাৱত পৃথিবীৰ সদাগৰ সকল ধনৰস্ত হ'ল।’ ৪ পাছত আন এক আকাৰণ বাণীত এনেদেৱে কোৱা শুনিলোঁ, ‘হে মোৰ লোক সকল, তোমালোকে যেন তাইৰ পৰা ওলাই আহা যাতে তোমালোকে তাইৰ পাপৰ অংশীদাৰ নোহোৱা আৰু তাইৰ উৎপাতৰ ভাগ নোপোৱা। ৫ কিয়নো তাইৰ পাপ সংগলৈ বৃদ্ধি পালে, আৰু তাইৰ অপৰাধ ইশ্বৰে সেৱৰণ কৰিলে। ৬ তাই যি দৰে দিলে, তোমালোকেও তাইৰ সেইদেৱে প্ৰতিফল দিয়া, আৰু তাইৰ কৰ্ম অনুসাৰে দুণ্গত দুণ্গত প্ৰতিফল দিয়া; যি পান-পাত্ৰত পেয়ে যুগ্মত কৰিলে, সেই পান-পাত্ৰত তোমালোকেও তাইলৈ দুণ্গণ পেয়ে যুগ্মত কৰা। ৭ তাই যিমান গৌৰৰ আৰু বিলাসিতা কৰিছিল তাইৰ সিমান যাতনা আৰু শোক দিয়া কিয়নো তাই মনতে কয়, ‘মই বাণী হৈ বহি আছোঁ; মই বিধৰা নহও আৰু মই শোকৰ দিন কেতিয়াও নেদেখিম।’ ৮ সেই বাবে তাইৰ সকলো উৎপাত, মৃহ্য শোক আৰু আকাল; একেদিনাই উপস্থিত হ'বা তাইৰ জুইত পুৰি পেলোৱা যাব, কিয়নো তাইৰ বিচাৰকতা প্ৰভু পৰমেশ্বৰ বলৱান। ৯ পৃথিবীৰ যি বজা সকলে তাইৰ সৈতে ব্যাভিচাৰ আৰু বিলাসিতা কৰিছিল, তেওঁলোকে তাইৰ পোৱাৰ ধূৰা যেতিয়া দেখিব, তেওঁত্যামানুহোৱে বিস্ময় মানিব। ১০ তাইৰ যাতনাৰ ভয়ত দুৰৈত থিয়ে হৈ এইদেৱে ক'ব, ‘হায় হায়, বাবিল মহা-নগৰ, তুমি সম্পত্তিৰ পাত্ৰ, পৰাক্ৰমী বাবিল নগৰ! কিয়নো এঘষ্টাৰ ভিতৰতে তোমাৰ দণ্ডজ্ঞা হ'ল।’ ১১ পৃথিবীৰ সদাগৰ সকলে তাইৰ কাৰণে ক্ৰন্দন আৰু শুনুলীয়া মণি, মুকুতা, শণ সুতাৰ মহি কাপোৰ, বেঞ্জো বৰণীয়া কাপোৰ, পাট কাপোৰ, উজ্জল রংগ বৰণীয়া কাপোৰ, চদন আদি কাঠ, হাতী-দাঁতৰ আটাই পাত্ৰ আৰু বহুমূল্য কাঠৰ, পিতলৰ, লোহাৰ আৰু মৰ্মৰৰ শিলৰ সকলো পাত্ৰ, ১৩ ডালচেনি, মচলা, ধূপ, সুগন্ধি তেল, ধূনা-ঐঠা, দ্রাঙ্কাৰস, তেল, শিহ আটাগুড়ি, ধেৰ ধান, মেৰ, মৌৰা আৰু বথ, বন্দী মানুহ আৰু মানুহৰ প্ৰাণ, এতিয়া কোনো নিকিনো। ১৪ তোমাৰ প্ৰাণৰ অভিলাখিত ফলবোৰ তোমাৰ

পৰা গুটি গ'লা সকলো শোভা আৰু দীপ্তি তোমাৰ পৰা মোহোৱা হৈ গ'ল; সেইবোৰ কেতিয়াও পুনৰ নাপাৰা। ১৫ এই সকলো বস্তুৰে যি সদাগৰ সকল তাইৰ পৰা ধৰনস্ত হৈ গ'ল, তেওঁলোকে তাইৰ যাত্তা দেখি ভয়তে দূৰেত থিয় হৈ, ক্রন্দন আৰু শোক কৰিব। ১৬ তেওঁলোকে কৰ, “হায় হায়, সেই মহা-নগৰ সস্তাপন পাত্ৰ যি শণ সুতাৰ মিহি কাপোৰ পিঙ্কা, বেঙেনা বৰশীয়া আৰু উজ্জ্বল বঙ্গ বৰশীয়া কাপোৰ পিঙ্কা আৰু সোণ, বহুযুলীয়া মণি আৰু মুকুতোৰে অলঙ্কৃত হোৱা!” ১৭ এঘষ্টৰ ভিতৰতে এই সকলো ধন-সম্পত্তি ধৰ্ষণ হৈল। জাহাজৰ চাৰেং সকল, জাহাজেৰে ঠাণ্ডৈ ঠাণ্ডৈ অহা-যোৱা কৰা লোক সকল আৰু নারিক সকলকে আদি কৰি যিমান সমুদ্ৰ-ব্যৱসায়ী লোক আছে, সেই সকলোৱে দূৰেত থিয় দি থাকিল। ১৮ তাইক পোৱাৰ ধৰ্মা দেখি তেওঁলোকে বিশিষ্যাই ক'লে, “এই মহা-নগৰ তুল্য কোন নগৰ আছে?” ১৯ আৰু তেওঁলোকে নিজৰ মূৰত ধূলি লেপাই ক্রন্দন আৰু শোক কৰি বিশিষ্যাই ক'লে, “হায় হায়, সেই মহা-নগৰ সস্তাপন পাত্ৰ যত সকলো জাহাজৰ গৰাকী সকল সাগৰত থাকি যি নগৰ ধনৰ বাহ্যতাৰ দ্বাৰাই ধনৰস্ত হৈ গ'ল, এঘষ্টৰ ভিতৰতে তাইৰ ধৰ্ষণ হৈল।” ২০ “হে সৰ্ব, পৰিব্ৰজাৰ, পাঁচনি আৰু ভাৰবাদী সকল, তোমালোকে তাইৰ বিষয়ে আনন্দ কৰা, কিয়নো ঈশ্বৰে তোমালোকৰ সোধ-বিচাৰ তাইৰ ওপৰত কৰিলে!” ২১ পাছত এজন বলৱান দৃতে এখন জাঁত'ৰ নিচিনা এঢ়টা ডাঙৰ শিল তলি লৈ সাগৰত দলিয়াই ক'লে, “এইদৰে বাবিল মহা-নগৰক বলেৰে পেলোৱা হ'ব, আৰু কেতিয়াও দেখা নাযাব। ২২ বীণা বজোৱা, গায়ন-বায়ন, বাঁহীবাদক আৰু কলি বজোৱা সকলৰ মাত তোমাৰ মাজত আৰু কেতিয়াও শুনা নাযাব। আৰু কোনো প্ৰকাৰ শিল্পকাৰী লোক তোমাৰ মাজত কেতিয়াও পোৱা নাযাব। জাঁত-ঘৰৰ মাত তোমাৰ মাজত কেতিয়াও শুনা নাযাব; ২৩ চাকিৰ পোহৰ তোমাৰ মাজত কেতিয়াও দেখা নাযাব, কিয়নো তোমাৰ সদাগৰ সকল পৃথিবীৰ বাজুকুমাৰ আছিল, আৰু তোমাৰ মায়াকৰ্মৰ দ্বাৰাই সকলো জাতিবোৰে আস্ত হৈল। ২৪ ভাৰবাদী আৰু পৰিব্ৰজাৰ লোক সকলকে আদি কৰি যিমান লোকক পৃথিবীত বধ কৰা হৈল, সেই সকলোৱে তেজ এই নগৰৰ ভিতৰত পোৱা গ'ল।”

১৯ এইবোৰ ঘণ্টান ঘণ্টাৰ পাছত, মই সৰ্বত থকা বৃহৎ এদল মানুহৰ মহাবনিন শুনিলো, বোলে, “হাজল্লুয়া পৰিব্ৰজা, মহিমা আৰু পৰাক্ৰম আমাৰ ঈশ্বৰৰ। ২ তেওঁৰ সকলো সোধ-বিচাৰ, সত্য আৰু ন্যায়; তেওঁ সেই মহা-ব্যেশ্যাৰ বিচাৰ কৰিলে সেই ব্যেশ্যাই নিজৰ ব্যেশ্যা-কৰ্মৰ দ্বাৰা পৃথিবী প্ৰেছ কৰিছিল। যি বৰ্কপাত তাইয়ে বোৱাইছিল, তেওঁ নিজৰ সেই দাস সকলৰ বৰ্কপাতৰ প্ৰতিশোধ ল'লে, ।” ৩ আৰু তেওঁলোকে পুণ্যবাই ক'লে, “হাজল্লুয়া! আৰু তাইৰ ধৰ্মীয়া চিৰকাল তাইৰ পৰা উঠি থাকিব।” (aiion g165) ৪ পাছত সেই চৌবিশ জন পৰিচাৰক আৰু চাৰি জীৱিত প্ৰাণীয়ে সিংহাসনত বহি থকা ঈশ্বৰক দণ্ডতে আৰাধনা কৰিলো তেওঁলোকে কলে, “আমেনা হাজল্লুয়া! ৫ তেজিয়া সিংহাসনৰ পৰা আৰু এটা মাত ওলাল, বোলে, “হে ঈশ্বৰৰ দাস সকল, হে তেওঁৰ ভয়কাৰী সকল, তোমালোক সুৰ বৰ সকলোৱে আমাৰ ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰা।” ৬ পাছত বৃহৎ এদল মানুহৰ মাতৰ নিচিনা, নিবাদিত কৰা পাণীৰ মাতৰ নিচিনা আৰু ঘোৰ মেঘ-গৰ্জনৰ মাতৰ দৰে এই বাণী শুনিলো, “হাজল্লুয়া! কিয়নো যি জন প্ৰতু আৰু পৰমেশ্বৰ, আমাৰ সকলোৱে শাসনকৰ্তা জনে, ৰাজত্ব গ্ৰহণ কৰিছে। ৭ আহা, আমি অতি আনন্দেৰে উল্লাসিত হৈ তেওঁৰ মহিমা স্থীকাৰ কৰোঁহক; কিয়নো সেই মেৰ-পোৱালিৰ বিবাহৰ উপস্থিত হ'ল; আৰু তেওঁৰ ভাৰ্যাই নিজকে যুগ্মত কৰিলে।” ৮ আৰু পিপিদিবৰ কাৰণে তাইক সন্মুতিৰ সৈতে, শণ সুতাৰ উজ্জল আৰু শুদ্ধ মিহি কাপোৰ দিয়া হ'ল; (কিয়নো সেই মহি বস্তু পৰিব্ৰজাৰ লোকৰ ধাৰ্মিকতা স্বৰূপ।) ৯ পাছত দৃত জনে মোক ক'লে, “তুমি এই কথা লিখা: মেৰ-পোৱালিৰ বিবাহৰ ভোজলে যি সকল নিমন্ত্ৰিত হৈছে তেওঁলোক ধন্য।” তেওঁ মোক পুনৰ ক'লে, “এইবোৰ ঈশ্বৰৰ সত্য বাক্য।” ১০ তেজিয়া তেওঁক প্ৰশ্নিপাত কৰিলো মই তেওঁৰ চৰাবত পৰিলোক। কিন্তু তেওঁ মোক ক'লে, “সাৰধান, এনে নৰকবিৰাৰ! মই তোমাৰ সহদাস আৰু যীচুৰ সাক্ষ্য ধাৰণ কৰা তোমাৰ ভাই সকলোৱে সহদাস; ঈশ্বৰকহে প্ৰণিপাত কৰা, কিয়নো যীচুৰ সাক্ষ্যই ভাৰবাদীৰ

আত্মা।” ১১ তেজিয়া মই সৰ্বৰ দ্বাৰা মুকলি কৰা দেখিলোঁ; আৰু মই চাওতে তাত এটা বগা ঘোঁৰা দেখিলোঁ; তাৰ ওপৰত উঠা জনক বিশাসী আৰু সত্য বোলে, তেওঁ ধাৰ্মিকতাৰে সোধ-বিচাৰ আৰু যুদ্ধ কৰে। ১২ তেওঁৰ চকু অগ্ৰিষ্ঠ্য আৰু তেওঁৰ মূৰত অনেক কৰিবৰ্তি আছে তেওঁৰ এটা নাম লিখা আছে কিন্তু সেই নাম তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনেও নাজানে। ১৩ তেওঁ পিঙ্কা বস্তু তেজত দূৰ মৰা; তেওঁৰ নাম হল- ঈশ্বৰৰ বাক্য। ১৪ স্বৰ্গীয় সৈন্য সকলে শণ সুতাৰ বগা আৰু শুদ্ধ মিহি কাপোৰ পিঙ্কি, বগা ঘোঁৰাবোৰ ওপৰত উঠি তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। ১৫ তেওঁ জাতি সকলক আঘাত কৰিবলৈ তেওঁৰ মূৰত পৰা এখন ঢোকা তৰোৱাল লোলায় আৰু তেওঁ লোহাৰ দণ্ডেৰে তেওঁলোকক শাসন কৰিব; আৰু সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধবূপ দ্বাক্ষাৰসৰ পেৰাশাল তেৱেই গচকে। ১৬ তেওঁৰ বস্তুত আৰু কৰণগত, এই নাম লিখা আছে, “বজাৰোৰ বজা আৰু প্ৰভৰো প্ৰভু” ১৭ পাছত মই সুৰ্যত থিয় হোৱা এজন দৃত দেখিলোঁ; তেওঁৰ মূৰত ওপৰত আকাশত উড়ি ফুৰা সকলো পঞ্চীকী বৰ মাতৰেৰে বিশিষ্যাই ক'লে, “আহা, তোমালোকে ঈশ্বৰৰ ভোজনৰ বাবে একলগ হোৱা। ১৮ তোমালোকে বজা সকলৰ মঙ্গল, সেনাপতি সকলৰ মঙ্গল, শক্তিমন্ত সকলৰ মঙ্গল, ঘোঁৰা আৰু তাত উঠি থকাবোৰ মঙ্গল, দয়ো স্বাধীন আৰু দাস, সুৱা আৰু বৰ সকলোৱে মঙ্গল আহি খোৱা।” ১৯ পাছত সেই পশ আৰু পৃথিবীৰ বজা সকল আৰু তেওঁলোকৰ সৈন্যবোৱকে গোট ঘোৱা দেখিলোঁ। তেওঁলোকে সেই ঘোঁৰাবোৰ উঠা জনৰ লগত তেওঁৰ সৈন্যৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ লোলাই আহিছিল। ২০ তেজিয়া পশ আৰু তাৰে সৈতে যি ভাঁৰি-কোৱা ভাৰবাদীয়ে তাৰ আগত আচাৰিত চিন দেখুৱাইছিল, যিৰ দ্বাৰাই সেই পশ আৰু পৃথিবীৰ বজা সকল আৰু তাৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ প্ৰণিপাত কৰাবোৰক ভুলাইছিল, সেই দুয়োকো বন্দী কৰা হ'ল আৰু গৃহকেৰে জুলি থকা জুইৰ সৱেৰোৰত, জীয়াই জীয়াই দুয়োকো পেলোৱা হ'ল। (Limne Pyr g3041 g4442) ২১ আৰু অৱশিষ্ট সকলক সেই ঘোঁৰাত উঠা জনৰ মূৰত পৰা ওলোৱা তৰোৱাল দ্বাৰাই বধ কৰা হ'ল; আৰু সকলো চৰাইবোৰ সিহঁতৰ মঙ্গলেৰে তৃষ্ণ হ'ল।

২০ তেজিয়া মই এজন দৃতক সৰ্বৰ পৰা নামি আহা দেখিলোঁ, তেওঁৰ হাতত সেই আগাধ ঠাই'চ চাৰি আৰু এডাল বৰ শিকলি আছিল। (Abyssos g12)

২ তেওঁ সেই ড্রেগন, সেই পুৰণি সৰ্প; যি দিয়াবল আৰু চ্যাতান, তাক ধৰি, এহেজাৰ বছৰলৈ বাক্ষি বাখিলো দৃত জনে সেই আগাধ ঠাই'ত তাক পেলাই দি, সেই ঠাই'র মুখ বৰ্ষ কৰিলে, আৰু তাৰ ওপৰত চাৰি মাৰি দিলো। ৩ তাক এনেদৰে আগাধ ঠাই'ত পেলাই দিয়াৰ কাৰণ এয়ে যে, সি যেন জাতিবোৰক, যেতিয়ালে সেই এহেজাৰ বছৰ পুৰ নহয়, তেতিয়ালেকে ভুলাব নোৱাৰে তাৰ পাছত অলপ কালৰ বাবে সি মুক্ত হ'ব লাগিব। (Abyssos g12) ৪ পাছত মই কেইখন মান সিংহাসন দেখিলোঁ। সেইবোৰ ওপৰত যি লোক সকল বহি আছিল, তেওঁলোকক সোধ-বিচাৰৰ ভাৰ দিয়া হ'ল; আৰু মই সেই লোক সকলৰ জীৱাতা দেখিলোঁ; যি সকলক যীৰুৰ সাক্ষ্যৰ কাৰণে আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ কাৰণে মুৰ হেনদন কৰা হৈছিল আৰু নিজৰ কপালত আৰু হাতত তাৰ ছহৰ লোৱা নাছিল, তেওঁলোকে জীৱিত হ'ল আৰু এহেজাৰ বছৰ ত্ৰীষ্ণৰ সৈতে বাজত কৰিলে। ৫ মৃত সকলৰ অৱশিষ্ট লোক সেই হাজাৰ বছৰ পুৰ নহেৱোলৈকে জীৱিত নহ'ল। এয়ে প্ৰথম পুনৰুখান। ৬ যি জনে এই প্ৰথম উত্থানৰ ভাণী হয়, তেওঁ ধন্য আৰু পৰিব্ৰজাৰ লোকা তেওঁলোকৰ ওপৰত যিতীয় মৃতুৰ কোমো ক্ষমতা নাই; তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ আৰু ত্ৰীষ্ণৰ পুৰোহিত হৈ তেৱে সৈতে এহেজাৰ বছৰ বাজলৈ বাক্ষি কৰিব। ৭ যেতিয়া সেই হাজাৰ বছৰ পুৰ হৈ তেজিয়া নিজ বদীশালৰ পৰা মুক্ত হ'ব আৰু, ৮ তেজিয়া সি ওলাই আহি, পৃথিবীৰ চাৰি চুক্ত থকা ঘোগ আৰু মাগোগ জাতি সকলক ভুলাই, সৈন্যৰ দল ঘোগাৰ কৰি, বগলৈ গোট খুৱাৰ। তেওঁলোকৰ সংখ্যা সাগৰৰ বালিৰ সমান হৈব। ৯ সিহঁতে পৃথিবীৰ বিস্তাৰেন্দি দৈ, পৰিব্ৰজাৰ লোক সকলৰ ছাউনি আৰু প্ৰিয় নংৰ বেৰি ধৰিলে; কিন্তু সৰ্বৰ পৰা জুই পৰি, সিহঁতক গ্ৰাস কৰিলে। ১০ আৰু সিহঁতক ভুলুৰা চ্যাতানক, গন্ধক আৰু জুইৰ সৱোৰেৰত পেলোৱা হ'ল যত সেই পশ আৰু ভাঁৰি-কোৱা ভাৰবাদীও আছে; আৰু সিহঁতে চিৰকাললৈকে

দিনে-বাতিয়ে যাতনা ভোগ করিব। (aión g165, Limnē Pyr g3041 g4442)

১১ তার পাছত মই এখন ডাঙুর বগা সিংহসন, আরু তার ওপরত বহি থকা জনক দেখিলোঁ; তেওঁর উপস্থিতি পৃথিবী আরু আকাশমণ্ডল পলাই গ'ল কিন্তু সেইহোৱাৰ কাৰণে যাবলৈ ঠাই পুনৰ পোৱা নগ'ল। ১২ সেই সিংহসনৰ আগত সুৱ বৰ সকলো মৃত সকলক যিহ হৈ থকা দেখিলোঁ; আৰু কেইখন মান পুস্তক মেলা হ'ল; পাছত আৰু এখন পুস্তক মেলা হ'ল-জীৱন পুস্তক। সেই পুস্তকবোৰত লিখা মতে মৃত সকলৰ নিজ নিজ কৰ্ম অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰা হ'ল। ১৩ তেড়িয়া সাগৰে নিজৰ লগত থকা মৃত সকলক শোধাই দিলোঁ; মৃত্যু আৰু পৰলোকেৰ নিজৰ লগত থকা মৃত সকলক শোধাই দিলোঁ; তাতে সেই মৃত লোক সকলক নিজ নিজ কৰ্ম অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰা হ'ল। (Hadēs g86) ১৪ পাছত মৃত্যু আৰু পৰলোকক সেই জুইৰ সৰোবৰত পেলোৱা হ'ল। সেয়েই অৰ্থাৎ অশ্বিৰ সৰোবৰেই দিতীয় মৃত্যু; (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) ১৫ আৰু জীৱন পুস্তকত যি কোনো জনৰ নাম পোৱা নগ'ল, তেওঁলোকক সেই জুইৰ সৰোবৰত পেলোৱা হ'ল। (Limnē Pyr g3041 g4442)

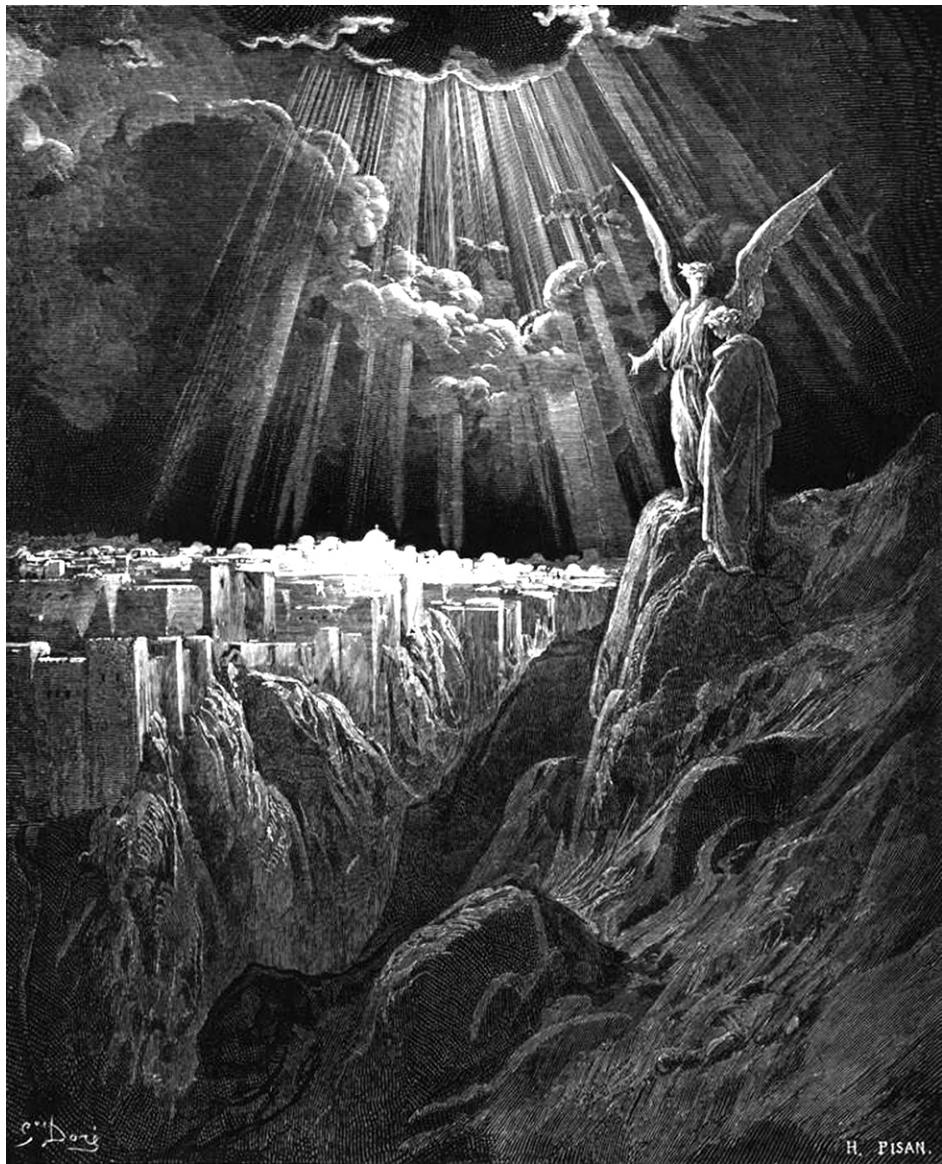
২১ তাৰ পাছত মই নতুন আকাশমণ্ডল আৰু নতুন পৃথিবী দেখিলোঁ; কিয়নো প্রথম আকাশমণ্ডল আৰু প্রথম পৃথিবী ওঢ়ি গ'ল; সন্মুদ্ৰ নাছিল। ২ আৰু দৰাৰ কাৰণে বিভূষিতা কল্যা যেনে, তেন্তেকে যুগুত হোৱা, সেই পৰিত্ব নগৰ নতুন যিবৃচালেমক, দৈশ্বৰ পৰাৰ, অৰ্থাৎ স্বৰ্গৰ পৰাৰ নমা দেখিলোঁ। ৩ পাছত মই সেই সিংহসনৰ পৰা এই মহা আকাশ-বাণী শুনিলোঁ, “সৌৱা চোৱা।” লোক সকলৰ সহিত দৈশ্বৰ নিবাস আৰু তেওঁলোকৰ সহিত তেওঁ নিবাস কৰিব। তেওঁলোক তেওঁৰ নিজ লোক হ'ব, আৰু দৈশ্বৰ নিজে সঙ্গী হৈ তেওঁলোকৰ দৈশ্বৰ হ'ব। ৪ তেওঁলোকৰ চুকুৰ পৰা আটাই চুকুৰ মচি ওঢ়াব; তাতে মৃত্যু পুনৰ নহ'ব; শোক বা ক্রদন বা বেদনাও পুনৰ নহ'ব। আগবোৰে গুঁতি গ'ল। ৫ পাছত সিংহসনৰ ওপৰত বহা জনে কলে, “চোৱা! মই সকলোকে নতুন কৰোঁ।” তেওঁ পুনৰ কলে, “লিখা, কিয়নো এইবোৰ কথা বিশ্বাসযোগ্য আৰু সত্য।” ৬ পাছত তেওঁ মোক কলে, “এই সকলোকে হ'ল! মই আলকা আৰু ওমেগা, আদি আৰু অস্ত। পিয়াহ লগা জনক মই জীৱন-জলৰ ভূমুকৰ পাণী বিনামুল্যে দিয়। ৭ যি জনে জয় কৰে, তেওঁ এইবোৰ অধিকাৰী হ'ব; মই তেওঁৰ দৈশ্বৰ হ'ম আৰু তেওঁ মোৰ পুত্ৰ হ'ব। ৮ কিন্তু যি সকল ভয়াতুৰ, অবিশ্বাসী, যিগলগীয়া, নৰবধী, যজ্ঞাচাৰী, মায়াৰী, মৃত্তিপূজক আৰু সকলো মিছলীয়া সকলে জ্বলি থকা গন্ধক আৰু জুইৰ সৰোবৰত নিজ নিজ ভাগ পাবা সেয়াই দিতীয় মৃত্যু।” (Limnē Pyr g3041 g4442) ৯ তেড়িয়া শেষৰ সাত উৎপাতেৰে পৰিপূৰ্ণ সাতোটা বাটি লোৱা সাত জন দৃতি এজন আছিল, আৰু মোৰ ওচৰলৈ আছি কলে, “ইয়ালৈ আহা। মই তোমাক সেই কল্যা, অৰ্থাৎ মেৰ-পোৱালিৰ ভাৰ্যাৰ দেখুৱাম।” ১০ তাতে তেওঁ মোক আত্মাত এখন ডাঙুৰ ওখ পৰ্বতলৈ নিলে, আৰু দৈশ্বৰ পৰা, অৰ্থাৎ স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহা দৈশ্বৰ প্ৰভাৱ-যুক্ত সেই পৰিত্ব যিবৃচালেম নগ'ল দেখুৱালে। ১১ সেই নতুন যিবৃচালেম দৈশ্বৰ মহিমামৰে পূৰ্ণ আছিল আৰু তাৰ জ্যোতি বহুমূলীয়া মণি, অৰ্থাৎ স্ফটিকৰ দৰে নিৰ্মল সূৰ্য্যকান্ত মণিৰ নিচিনা আছিল। ১২ তাত ওখ আৰু ডাঙুৰ গড় আৰু বাৰ খন দৰ আছিল; সেই বাৰ খন দৰাৰত বাৰ জন দৃত থাকে আৰু সেই দৰাবত ইহায়েলেৰ সন্তান সকলৰ বাৰ ফৈদৰ নাম লিখা আছিল। ১৩ তাৰে তিনি খনৰ দৰ প্ৰব ফালে, তিনি খন দৰ উত্তৰ ফালে, তিনি খন দৰ দক্ষিণ ফালে আৰু তিনি খন দুৱাৰ পচিম ফালে। ১৪ আৰু নগৰৰ গড়ৰ বাৰটা ভিত্তিমূল; তাত মেৰ-পোৱালিৰ বাৰ জন পাঁচনিৰ বাৰটা নাম আছে। ১৫ আৰু সেই নগৰ আৰু তাৰ দুৱাৰবোৰ আৰু তাৰ গড় জুখিবৰ কাৰণে, মোৰে সেতে কথা হোৱা জনৰ সোণৰ নলৰ এডাল জোখ আছিল। ১৬ সেই নগৰ চাৰি-চুকীয়া, তাৰ দীঘে-পথালিয়ে সমান। পাছত তেওঁ নলৰে নগৰ খনৰ জোখ লৈ পোকৰ শ মাইল পালে; দীঘে-পথালিয়ে আৰু উচ্চতাত সমান। ১৭ পাছত গড় জুখি, মানুহৰ অৰ্থাৎ দৃত জোখ ডালেৰে এশ চোৱালিঙ্গ হাত হ'ল। ১৮ সেই গড়ৰ গঠনি সূৰ্য্যকান্ত মণিৰ আৰু নগৰ খন শুল্ক সোণৰ পৰিকৰ দৰ্শণৰ নিচিনা। ১৯ নগৰৰ গড়ৰ ভিত্তিমূলৰে আটাইবিধ বহুমূলীয়া মণিৰে

বিভূষিত আছিল। ২০ প্ৰথম মূল সূৰ্য্যকান্তৰ, দিতীয় নীলকান্তৰ, তৃতীয় তাৰমণিৰ, চতুৰ্থ মৰকতৰ, পঞ্চম বৈদুৰ্যৰ, ষষ্ঠ চান্দীয় মণিৰ, সপ্তম স্বৰ্গানিৰ, অষ্টম গোমেৰকৰ, নৰম পদ্মবাগৰ, দান্শম লঙ্গুলীয়ৰ, একাদশ প্ৰোৱজৰ, দান্শম কটাহেলোৰ আছিল। ২১ সেই বাৰটা দ্বাৰত বাৰটা মুকুতা আছিল, আৰু প্ৰত্যেকটো দ্বাৰে এটা এটা মুকুতাৰে সজা হৈছিলা নগৰৰ আলিবাট শুল্ক সোণৰ আৰু পৰিকৰ দৰ্শণৰ নিচিনা আছিল। ২২ তাৰ ভিতৰত মই কোনো মণিৰ নেদেখিলোঁ, কিয়নো সৰ্বশক্তিমান প্ৰভু পৰমেশ্বৰ আৰু সেই মেৰ-পোৱালি জনে তাৰ মণিৰ। ২৩ সেই নগৰত দীঘিৰ বাবে সূৰ্য্য বা চন্দ্ৰৰ প্ৰয়োজন নাই; কিয়নো তাত দৈশ্বৰৰ প্ৰতাপে দীঘি দিয়ে, আৰু মেৰ-পোৱালি জন তাৰ প্ৰদীপ হৰুগু। ২৪ জাতিবোৰে সেই দীঘিত অহ-যোৱা কৰিব; আৰু পৃথিবীৰ বজা সকলে নিজৰ প্ৰতাপ তাৰ ভিতৰলৈ আনিব। ২৫ তাৰ দ্বাৰবোৰে দিনত কেতিয়াও বন্ধ নহ'ব; কিয়নো তাত বাতি নহ'ব; ২৬ তেওঁলোকে জাতি সকলৰ প্ৰতাপ আৰু মৰ্যাদা তাৰ ভিতৰলৈ আনিব। ২৭ আৰু কোনো অশুচি বন্ধ তাৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ নকৰিব। সেয়েহে তাতে যিগলগীয়া কৰ্ম কৰা আৰু মিছ কথা কোৱা কোনো তাৰ ভিতৰত কেতিয়াও প্ৰৱেশ নকৰিব, কিন্তু কেৱল যি সকলৰ নাম সেই মেৰ-পোৱালিৰ জীৱন পুস্তকত লিখা আছে, তেওঁলোকেহে ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিব।

২২ পাছত সেই দৃত জনে মোক জীৱন-জলৰ সেই নদী দেখুৱালে,

সেই পানী স্ফটিকৰ নিচিনা উজ্জলা দৈশ্বৰ আৰু মেৰ-পোৱালিৰ সেই সিংহসনৰ পৰা সেই নদী, ২ তাৰ আলিবাটৰ মাজেৰে বৈ গৈছিল। সেই নদীৰ ইপাবে-সিপাবে জীৱন-বৃক্ষ আছিল; সেই বৃক্ষই বাৰ বিধ ফল উৎপন্ন কৰিছিল আৰু প্ৰতি মাহে তাত ফল ধৰে সেই বৃক্ষৰ পাত জাতি সকলৰ সুস্থ কৰাৰ কাৰণে। ৩ তাতে কোনো শাও নহ'ব। সেই নগৰত দৈশ্বৰ আৰু সেই মেৰ-পোৱালিৰ সিংহসন থাকিব আৰু তেওঁৰ দাস সকলে তেওঁক সেৱা কৰিব। ৪ তেওঁলোকে তেওঁৰ মুখ দেখা পাৰ; আৰু তেওঁলোকৰ কপালত তেওঁৰ নাম লিখা থাকিব। ৫ তাতে বাতিৰ নহ'ব; আৰু চাকিৰ পোহৰ বা সূৰ্য্যৰ পোহৰ তেওঁলোকৰ প্ৰয়োজন নহ'ব; কিয়নো প্ৰতি পৰমেশ্বৰে তেওঁলোকক দীঘি দিব আৰু তেওঁলোকে চিৰকাল বাজতু কৰিব। (aión g165) ৬ পাছত দৃত জনে মোক ক'লে, “এইবোৰ কথা বিশ্বাসযোগ্য আৰু সত্য।” ৭ পাছত তেওঁ মোক ক'লে, “সারাবনাই তেওঁৰ পুত্ৰ হ'ব। ৮ কিন্তু যি সকল ভয়াতুৰ, অবিশ্বাসী, যিগলগীয়া, নৰবধী, যজ্ঞাচাৰী, মায়াৰী, মৃত্তিপূজক আৰু সকলো মিছলীয়া সকলে জ্বলি থকা গন্ধক আৰু জুইৰ সৰোবৰত নিজ নিজ ভাগ পাবা বিষয়ে দেখুৱালৈ নিজ দৃতক পঠিয়ালোঁ” ৯ “আৰু চোৱা! মই বেগাই আহি আছোঁ; যি জনে এই পুত্ৰকৰ ভাববানীৰ কথাবোৰ পান ক'লে, “এইবোৰ কথা বিশ্বাসযোগ্য আৰু সত্য।” ১০ তেড়িয়া তেওঁ মোক ক'লে, “সারাবনাই, এনে নকৰিবা! মইয়ো তোমাৰ সহদাস আৰু তোমাৰ ভাই ভাববানী সকলৰ আৰু এই পুস্তকত পৰিকলোঁ; যেতিয়া মই এনে শুনি-দেখি সেই দৃত জনক যি জনে এই সকলোকে মোক দেখুৱালে তেওঁৰ প্ৰণিপাত কৰিবলৈ তেওঁৰ চৰণত পৰিকলোঁ। ১১ তেড়িয়া তেওঁ মোক ক'লে, “সারাবনাই, এনে নকৰিবা! মইয়ো তোমাৰ সহদাস আৰু তোমাৰ ভাই ভাববানী সকলৰ আৰু এই পুস্তকত লিখা বাক্য পালন কৰোঁতা সকলোৰে সহদাস; দৈশ্বৰকহে প্ৰণিপাত কৰা।” ১২ পুনৰাবৰ তেওঁ মোক ক'লে, “এই পুস্তকৰ ভাববানীৰ কথাবোৰ ছাপিব। ১৩ যি জন অন্যায়কাৰী, তেওঁৰ পুনৰ অন্যায় কৰি থাকিবলৈ দিয়া; যি জন কলকী, তেওঁ পুনৰ কলক কৰি থাকক; যি জন ধাৰ্মিক, তেওঁ পুনৰ ধৰ্ম আচৰণ কৰক; যি জন পৰিত্ব লোক, তেওঁ পৰিত্ব হৈ থাকক।” ১৪ “চোৱা! মই বেগাই আহি আছোঁ; মই দিবলগীয়া পুৰুষৰ মোৰ লগত আছে, যাৰ যেনে কৰ্ম, তেওঁক তেমে প্ৰতিফল দিয়া হব। ১৫ মই আলকা আৰু ওমেগা, প্ৰথম আৰু শেষ, আদি আৰু অস্ত। ১৬ যি সকল জীৱন-বৃক্ষৰ অধিকাৰী আৰু দুৱাৰেন্দি নগৰত সোমাৰ কাৰণে নিজ নিজ বন্ধ ধোৰে, সেই লোক সকল ধন। ১৫ কিন্তু বাহিৰৰ কুকুৰবোৰ, মায়াবীবোৰ, ব্যজীচাৰিবোৰ, নৰবধীবোৰ আৰু মৃত্তিপূজকবোৰ আৰু মিছ কথাক প্ৰেম কৰাৰ আৰু মিছ কথাক অভ্যাস প্ৰতিজন লোক এইবোৰ কথাৰ সাক্ষ্য দিবলৈ, মোৰ দৃতক পঠালোঁ। মই দায়াদৰ মূল আৰু বংশ, উজ্জল প্ৰভাতীয় তৰা।” ১৭ আঢ়া আৰু কন্যাই কয় “আহা!” আৰু যি জনাই শুনে, তেৱোঁ কয়, “আহা!” যি জনৰ পিয়াহ লাগে,

তেওঁ আহক আৰু যি জনে ইচ্ছা কৰে, তেওঁ বিনামূল্যে জীৱন জল গ্ৰহণ কৰক। ১৮ এই পুস্তকৰ ভাববাণীৰ বাক্য শুনা প্ৰতিজনলৈ মই এই সাক্ষ্য দি কৈছোঁ: কোনোৱে যদি এই বাক্যবোৰত কিবা যোগ কৰে, তেনেহলে এই পুস্তকত লিখা উৎপাতবোৰে স্টশৰে সেই জনৰ ওপৰত যোগ কৰিব; ১৯ আৰু কোনোৱে যদি এই ভাববাণীৰ পুস্তকৰ বাক্যবোৰৰ পৰা কিবা গুচায়, তেনেহলে এই পুস্তকত লিখা জীৱন-বৃক্ষ আৰু পৰিত্ব নগৰৰ পৰা স্টশৰে তেওঁৰ ভাগ গুচাব। ২০ যি জনে এই কথাৰ সাক্ষ্য দিছে, তেৱে কৈছে, “হয়! মই বেগাই আহি আহোঁ।” আমেন! হে প্ৰভু ধীচু, আহক! ২১ প্ৰভু ধীচুৰ অনুগ্রহ সকলোৰে লগত থাকক; আমেন।

আবু দৰাৰ কাৰণে বিভূমিতা কণ্যা যেনে, তেনেকৈ যুগ্মত হোৱা, সেই পৰিব্ৰজাৰ নগৰ নতুন যিৰুচালেমক, ইশ্বৰৰ পৰা,
অৰ্থাৎ স্বৰ্গৰ পৰা নমা দেখিলোঁ। পাছত মই সেই সিংহাসনৰ পৰা এই মহা আকাশ-বাণী শুনিলোঁ, “সৌৱা চোৱা!”

লোক সকলৰ সহিত ইশ্বৰৰ নিবাস আবু তেওঁলোকৰ সহিত তেওঁ নিবাস কৰিবা তেওঁলোক তেওঁৰ নিজ লোক হব,

আবু ইশ্বৰ নিজে সঙ্গী হৈ তেওঁলোকৰ ইশ্বৰ হ'ব।

প্ৰকাশিত বাক্য ২১:২-৩

পাঠকৰ সহায়িকা

অসমীয়া at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

শব্দমালা

অসমীয়া at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 201 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

শব্দমালা +

AionianBible.org/Bibles/Assamese---Assamese-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 201 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

লুক ৮:৩১
রোমীয়া ১০:৭
প্রকাশিত বাক্য ৯:১
প্রকাশিত বাক্য ৯:২
প্রকাশিত বাক্য ৯:১১
প্রকাশিত বাক্য ১১:৭
প্রকাশিত বাক্য ১৭:৮
প্রকাশিত বাক্য ২০:১
প্রকাশিত বাক্য ২০:৩

aidios

রোমীয়া ১:২০
যিহূদা ১:৬

aiōn

মাথি ১২:৩২
মাথি ১৩:২২
মাথি ১৩:৩৯
মাথি ১৩:৪০
মাথি ১৩:৪৯
মাথি ২১:১৯
মাথি ২৪:৩
মাথি ২৮:২০
মার্ক ৩:২৯
মার্ক ৪:১৯
মার্ক ১০:৩০
মার্ক ১১:১৪
লুক ১:৩৩
লুক ১:৫৫
লুক ১:৭০
লুক ১৬:৮
লুক ১৮:৩০
লুক ২০:৩৮
লুক ২০:৩৫
যোহন ৮:১৪
যোহন ৬:৫১
যোহন ৬:৫৮
যোহন ৮:৩৫
যোহন ৮:৫১
যোহন ৮:৫২
যোহন ৯:৩২
যোহন ১০:২৮
যোহন ১১:২৬
যোহন ১২:৩৮
যোহন ১৩:৮
যোহন ১৪:১৬

পাঁচনি ৩:২১
পাঁচনি ১৫:১৮
রোমীয়া ১:২৫
রোমীয়া ৯:৫
রোমীয়া ১১:৩৬
রোমীয়া ১২:২
রোমীয়া ১৬:২৭
১ করিস্তীয়া ১:২০
১ করিস্তীয়া ২:৬
১ করিস্তীয়া ২:৭
১ করিস্তীয়া ২:৮
১ করিস্তীয়া ৩:১৮
১ করিস্তীয়া ৮:৩
১ করিস্তীয়া ১০:১১
২ করিস্তীয়া ৮:৪
২ করিস্তীয়া ৯:৯
২ করিস্তীয়া ১১:৩১
গালাটীয়া ১:৪
গালাটীয়া ১:৫
ইফিচীয়া ১:২১
ইফিচীয়া ২:২
ইফিচীয়া ২:৭
ইফিচীয়া ৩:৯
ইফিচীয়া ৩:১১
ইফিচীয়া ৩:২১
ইফিচীয়া ৬:১২
ফিলিপীয়া ৮:২০
কলটীয়া ১:২৬
১ তৈমাধিয় ১:১৭
১ তৈমাধিয় ৬:১৭
২ তৈমাধিয় ৮:১০
২ তৈমাধিয় ৮:১৮
তীত ২:১২
ইরো ১:২
ইরো ১:৮
ইরো ৫:৬
ইরো ৬:৫
ইরো ৬:২০
ইরো ৭:১৭
ইরো ৭:২১
ইরো ৭:২৪
ইরো ৭:২৮
ইরো ৯:২৬
ইরো ১১:৩
ইরো ১৩:৮
ইরো ১৩:২১
১ পিতৃব ১:২৩

১ পিতৃব ১:২৫
১ পিতৃব ৪:১১
১ পিতৃব ৫:১১
২ পিতৃব ৩:১৮
১ যোহন ২:১৭
২ যোহন ১:২
যিহূদা ১:১৩
যিহূদা ১:২৫
প্রকাশিত বাক্য ১:৬
প্রকাশিত বাক্য ১:১৮
প্রকাশিত বাক্য ১:৯
প্রকাশিত বাক্য ৪:১০
প্রকাশিত বাক্য ৫:১৩
প্রকাশিত বাক্য ৭:১২
প্রকাশিত বাক্য ১০:৬
প্রকাশিত বাক্য ১১:১৫
প্রকাশিত বাক্য ১৪:১১
প্রকাশিত বাক্য ১৫:৭
প্রকাশিত বাক্য ১৯:৩
প্রকাশিত বাক্য ২০:১০
প্রকাশিত বাক্য ২২:৫

aiōnios

মাথি ১৪:৮
মাথি ১৯:১৬
মাথি ১৯:২৯
মাথি ২৫:৪১
মাথি ২৫:৪৬
মার্ক ৩:২৯
মার্ক ১০:১৭
মার্ক ১০:৩০
লুক ১০:২৫
লুক ১৬:৯
লুক ১৮:১৮
লুক ১৮:৩০
যোহন ৩:১৫
যোহন ৩:১৬
যোহন ৩:৩৬
যোহন ৪:১৪
যোহন ৪:৩৬
যোহন ৫:২৪
যোহন ৫:৩৯
যোহন ৬:২৭
যোহন ৬:৮০
যোহন ৬:৮৭
যোহন ৬:৫৪
যোহন ৬:৬৮

যোহন ১০:২৮
যোহন ১২:২৫
যোহন ১২:৫০
যোহন ১৭:২
যোহন ১৭:৩
পাঁচনি ১৩:৪৬
পাঁচনি ১৩:৪৮
বেমীয়া ২:৭
বেমীয়া ৫:২১
বেমীয়া ৬:২২
বেমীয়া ৬:২৩
বেমীয়া ১৬:২৫
বেমীয়া ১৬:২৬
২ করিষ্যীয়া ৮:১৭
২ করিষ্যীয়া ৮:১৮
২ করিষ্যীয়া ৫:১
গালাতীয়া ৬:৮
২ থিচলনীকীয়া ১:৯
২ থিচলনীকীয়া ২:১৬
১ তামথিয় ১:১৬
১ তামথিয় ৬:১২
১ তামথিয় ৬:১৬
১ তামথিয় ৬:১৯
২ তামথিয় ১:৯
২ তামথিয় ২:১০
তীত ১:২
তীত ৩:৭
ফিলীমন ১:১৫
ইরী ৫:৯
ইরী ৬:২
ইরী ৯:১২
ইরী ৯:১৪
ইরী ৯:১৫
ইরী ৯:২০
১ পিতৰ ৫:১০
২ পিতৰ ১:১১
১ যোহন ১:২
১ যোহন ২:২৫
১ যোহন ৩:১৫
১ যোহন ৫:১১
১ যোহন ৫:১৩
১ যোহন ৫:২০
যিহূদা ১:৭
যিহূদা ১:২১
প্রকাশিত বাক্য ১৪:৬

eleēsē

বেমীয়া ১১:৩২

Geenna

মথ ৫:২২
মথ ৫:২৯
মথ ৫:৩০
মথ ১০:২৮
মথ ১৮:৯
মথ ২৩:১৫
মথ ২৩:৩০

মার্ক ৯:৪৩
মার্ক ৯:৪৫
মার্ক ৯:৪৭
লুক ১২:৫
যাকোব ৩:৬

Hades

মথ ১১:২৩
মথ ১৬:১৮
লুক ১০:১৫
লুক ১৬:২৩
পাঁচনি ২:২৭
পাঁচনি ২:৩১
১ করিষ্যীয়া ১৫:৫৫
প্রকাশিত বাক্য ১:১৮
প্রকাশিত বাক্য ৬:৮
প্রকাশিত বাক্য ২০:১৩
প্রকাশিত বাক্য ২০:১৪

Limnē Pyr

প্রকাশিত বাক্য ১৯:২০
প্রকাশিত বাক্য ২০:১০
প্রকাশিত বাক্য ২০:১৪
প্রকাশিত বাক্য ২০:১৫
প্রকাশিত বাক্য ২১:৮

Sheol

আদিপুস্তক ৩৭:৩৫
আদিপুস্তক ৪২:৩৮
আদিপুস্তক ৪৪:২৯
আদিপুস্তক ৪৪:৩১
গণনা পুস্তক ১৬:৩০
গণনা পুস্তক ১৬:৩৩
দ্বিতীয় বিবরণ ৩২:২২
১ সামুয়েল ২:৬
২ সামুয়েল ২২:৬
১ রাজাবলি ২:৬
১ রাজাবলি ২:৯
যোব ৭:৯
যোব ১১:৮
যোব ১৪:১৩
যোব ১৭:১৩
যোব ১৭:১৬
যোব ২১:১৩
যোব ২৪:১৯
যোব ২৬:৬
সামসঙ্গীত ৬:৫
সামসঙ্গীত ৯:১৭
সামসঙ্গীত ১৬:১০
সামসঙ্গীত ১৮:৫
সামসঙ্গীত ৩০:৩
সামসঙ্গীত ৩১:১৭
সামসঙ্গীত ৪৯:১৪
সামসঙ্গীত ৪৯:১৫
সামসঙ্গীত ৫৫:১৫
সামসঙ্গীত ৮৬:১৩
সামসঙ্গীত ৮৮:৩

সামসঙ্গীত ৮৯:৮৮

সামসঙ্গীত ১১৬:৩

সামসঙ্গীত ১৩৯:৮

সামসঙ্গীত ১৪১:৭

প্রবচন ১:১২

প্রবচন ৫:৫

প্রবচন ৭:২৭

প্রবচন ৯:১৮

প্রবচন ১৫:১১

প্রবচন ১৫:২৪

প্রবচন ২৩:১৪

প্রবচন ২৭:২০

প্রবচন ৩০:১৬

উপদেশক ৯:১০

পরম গৌত ৮:৬

ইসাইয়া ৫:১৪

ইসাইয়া ৭:১১

ইসাইয়া ১৪:৯

ইসাইয়া ১৪:১১

ইসাইয়া ১৪:১৫

ইসাইয়া ২৮:১৫

ইসাইয়া ২৮:১৮

ইসাইয়া ৩৮:১০

ইসাইয়া ৩৮:১৮

ইসাইয়া ৫৭:৯

এজেকিয়েল ৩১:১৫

এজেকিয়েল ৩১:১৬

এজেকিয়েল ৩১:১৭

এজেকিয়েল ৩২:২১

এজেকিয়েল ৩২:২৭

হোসেয়া ১৩:১৪

আমোস ৯:২

যোনা ২:২

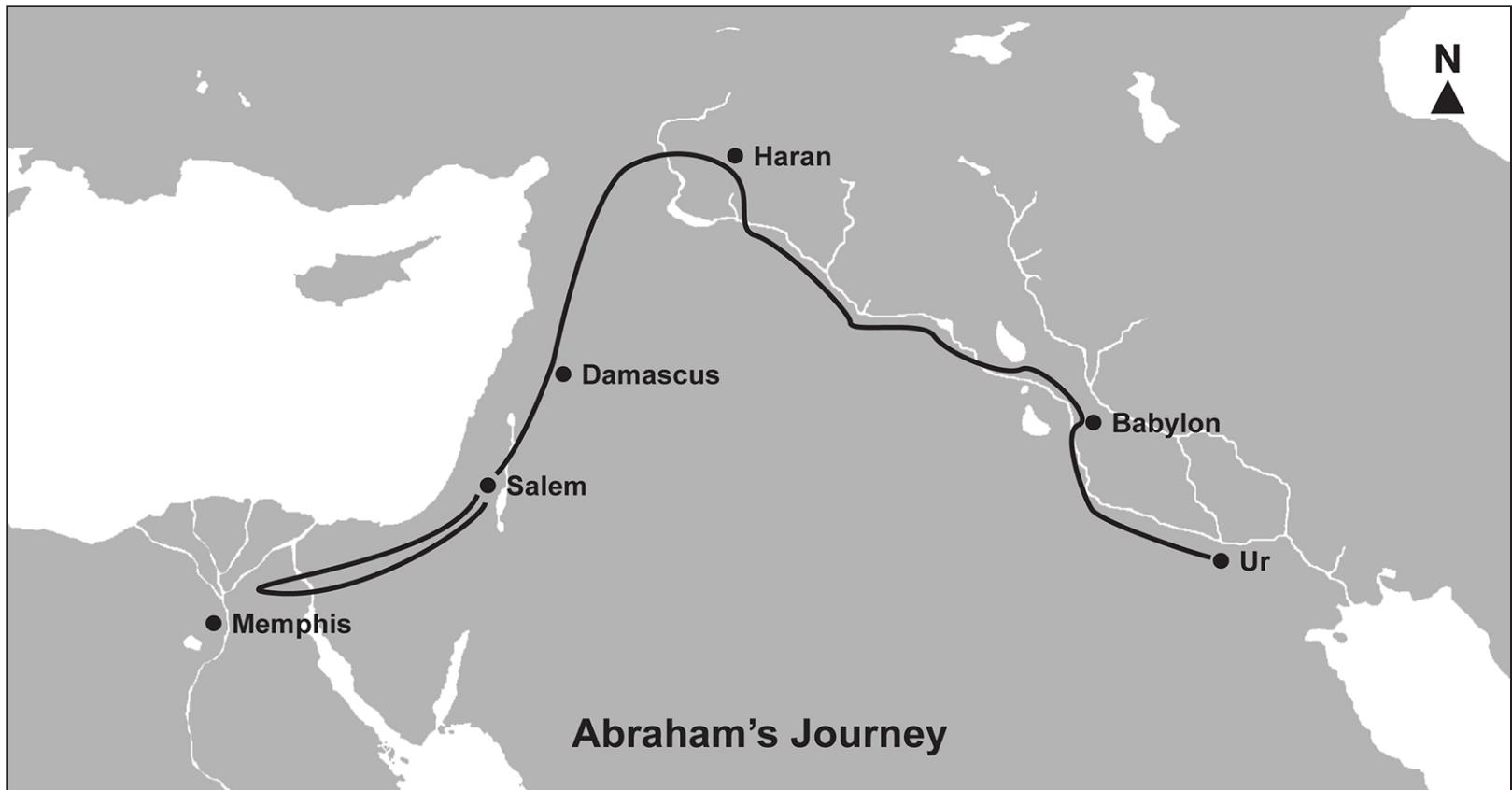
হাবাকুক ২:৫

Tartaroō

২ পিতৰ ২:৮

Questioned

None yet noted

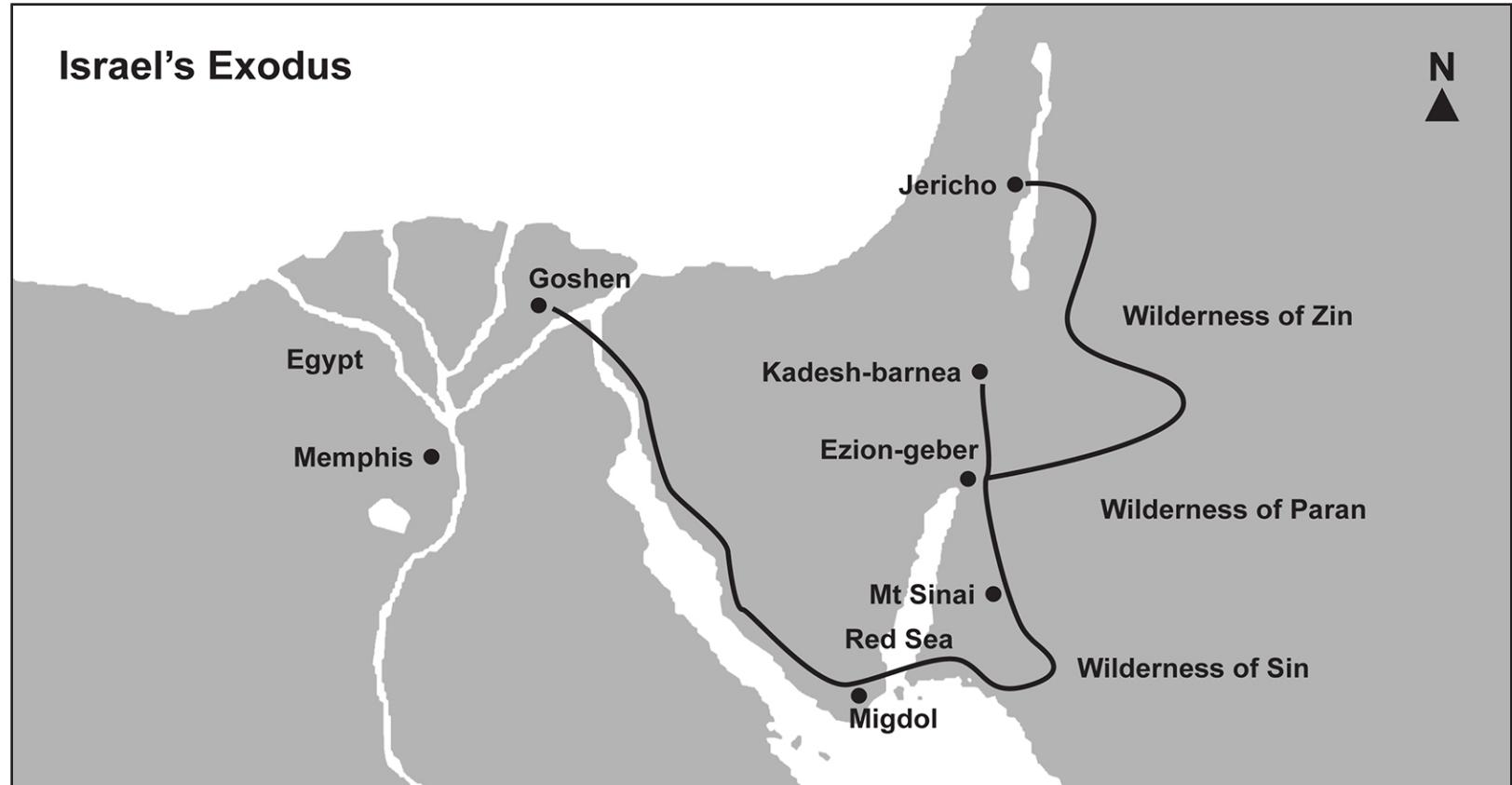

Abraham's Journey

ঈশ্বরত বিশ্বাস আছিল কাৰণে ঈশ্বৰে যেতিয়া অৱাহামক আহান কৰিলে, তেতিয়া তেওঁ বাধ্য হ'ল, আৰু তেওঁক যি দেশ দিয় বুলি ঈশ্বৰে কৈছিল, সেই দেশ অধিকাৰ কৰিবৰ বাবে তেওঁ গৈছিল; আৰু ক'লৈ যাব লাগে,
সেই বিষয়ে নাজানিও ওলাই গৈছিল। - ইষ্টী ১১:৮

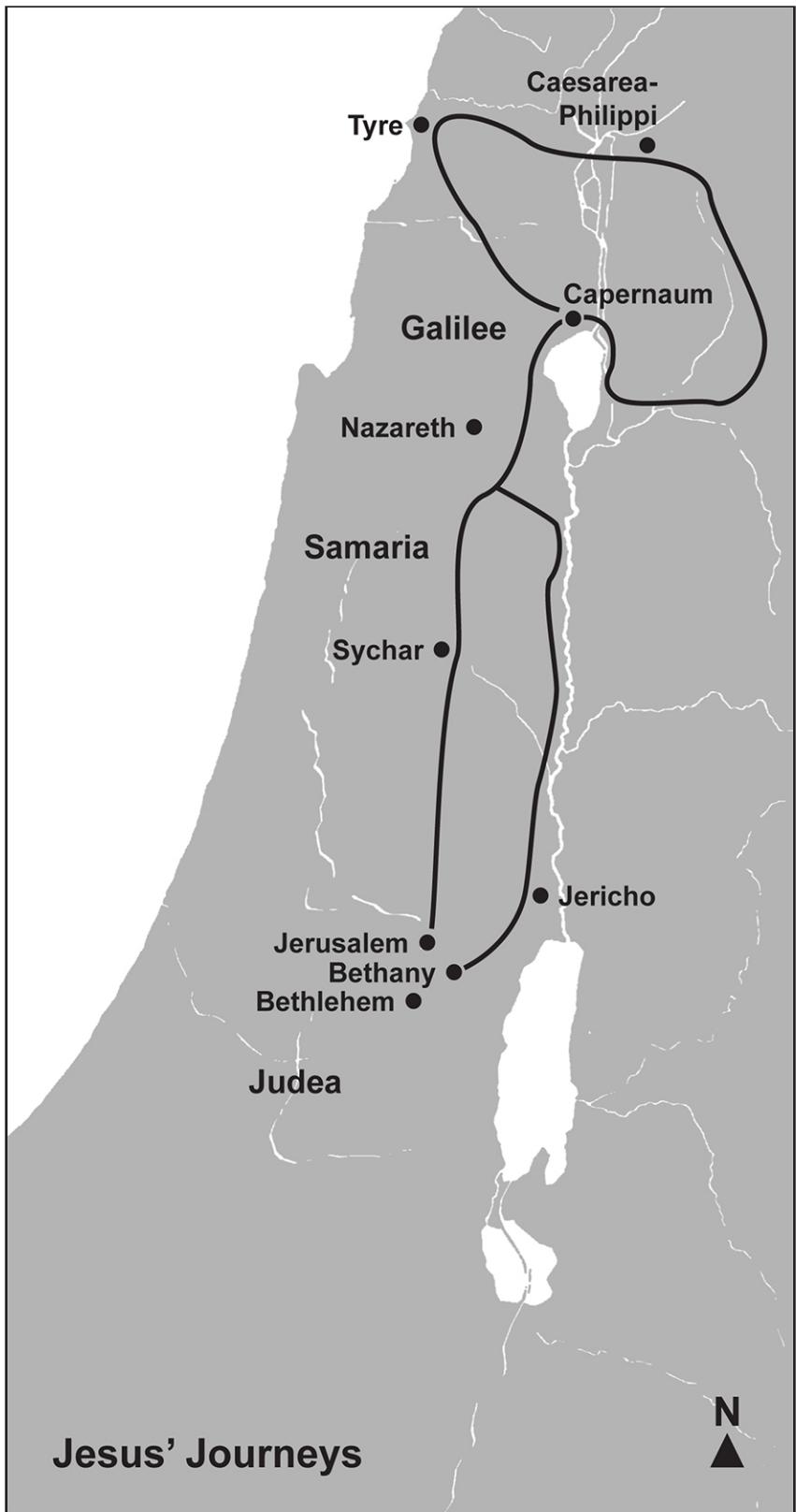
Israel's Exodus

N

ফরোগে যেতিয়া লোকসকলক যাবলৈ এবি দিলে, তেতিয়া পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশৰে বাট চমু আছিল যদিও, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক সেই বাটেদি নিনিলে।

কিয়নো ঈশ্বৰে ক'লে, ‘হয়তো যুদ্ধৰ সমূখিন হ'লে লোকসকলে মন সলনি কৰি ঘিচৰলৈ উভতি যাব।’ - যাত্রাপুস্তক ১৩:১৭

বিয়নো মানুর পৃষ্ঠা সেরা শুল্ক পাবল বাবে রহয়, কিন্তু সেরা শুল্ক করিবলৈ আরু অনেকৰ মুক্তিৰ মূলক অর্থে নিজৰ প্রাণ দিবলৈও আহিল। - মার্ক ১০:৪৫

মই পৌল, যীচু খ্রিষ্টৰ এজন দাস আৰু দৈশ্বৰ শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে পৃথক হোৱা আমন্ত্ৰিত পাঁচনি; - ৰোমীয়া ১:১

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3 Mankind is created in God's image, male and female He created us					
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19 Sin entered the world through Adam and then death through sin					
When are we? ▼								
Where are we?			Innocence		Fallen			Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age
								New Heavens and Earth
Who are we? ►	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth Luke 16:22 Blessed in Paradise Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise			
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment			
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			
		Imprisoned	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus	Revelation 20:13 Thalaasa Revelation 19:20 Lake of Fire Revelation 20:2 Abyss		
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			
		First Beast						
		False Prophet						
		Satan						
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7 For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all					

ভাগ্য

অসমীয়া at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament Sheol and New Testament *Hadēs*, 2) Geenna, 3) Tartaroō, 4) Abyssos, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you,*" John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

এই হেতুকে, তোমালোক যোরা; আরু সকলো জাতিকে শিয় কৰি, পিতৃ, পুত্ৰ আৰু পৰিত্ব আত্মাৰ নামেৰে তেওঁলোকক বাঞ্ছাইজ কৰা; - মথি ২৮:১৯